BIBLIJA

BIBLIJA

„NAUJOJO PASAULIO“ VERTIMAS

Išversta iš *New World Translation of the Holy Scriptures* (2013)

„Visavaldis Jehova [יהוה, *JHVH*] sako:
‘[...] Štai aš kuriu naują dangų ir naują žemę.
Tai, kas buvo, pasimirš, išdils iš širdies.’“

(Izaijo 65:13, 17; taip pat žr. 2 Petro 3:13)

© 2018

WATCH TOWER BIBLE
AND TRACT SOCIETY
OF PENNSYLVANIA

200 Watchtower Drive
Patterson, NY 12563-9205
U.S.A.

LEIDĖJAI

WATCHTOWER BIBLE
AND TRACT SOCIETY
OF NEW YORK, INC.

Wallkill, New York, U.S.A.

Visas „Naujojo pasaulio“ vertimas ar jo dalis išleista daugiau kaip 210 kalbų. Kalbų sąrašą galite rasti svetainėje adresu www.jw.org.

Bendras „Naujojo pasaulio“ vertimo tiražas:

243589765 egzemplioriai

2022 m. leidimas

Šiuo leidiniu neprekiaujama. Jo leidyba – Jehovos liudytojų pasaulinio sviečiamojo darbo dalis.

Biblija. „Naujojo pasaulio“ vertimas

New World Translation of the Holy Scriptures

Lithuanian (*nwt*-L)

Made in U.S.A.

Spausdinta Jungtinėse Amerikos Valstijose

900 Red Mills Road
Wallkill, NY 12589–5200
U.S.A.

Nuotraukų šaltiniai

Puslapis 1664:
viršuje: Courtesy of Shrine of the Book, Israel Museum, Jerusalem

apačioje: Courtesy of Ben-Zvi Institute; fotografas: Ardon Bar-Hama

Puslapis 1666:
© The Trustees of the Chester Beatty Library, Dublin

Puslapis 1668:
Shrine of the Book, Photo © The Israel Museum, Jerusalem

Puslapis 1670:
© The British Library Board (G.12161)

Puslapis 1674:
kairėje: *A Pre-Massoretic Biblical Papyrus*, Stanley A. Cook, M. A. (1903)

Puslapis 1675:
The Codex Alexandrinus in Reduced Photographic Facsimile, 1909

nwt-L
221109

Įvadas į Dievo Žodį

Biblija yra Dievo Žodis – knyga, per kurios puslapius Dievas prabyla į mus. Iš jos sužinome, ko reikia, kad mūsų gyvenimas būtų visavertis ir kad būtume artimi su Dievu. Joje taip pat randame atsakymus į tokius klausimus:

1. Dievas – kas jis?
2. Kaip galime Dievą pažinti?
3. Kas parašė Bibliją?
4. Ar Biblija neprieštarauja mokslui?
5. Kokia tema plėtojama visoje Biblijoje?
6. Kas Biblijoje buvo išpranašauta apie Mesiją?
7. Kas Biblijoje išpranašauta mūsų laikams?
8. Ar nelaimes siunčia Dievas?
9. Kodėl nutinka visokios nelaimės?
10. Kas Biblijoje rašoma apie žmonijos ateitį?
11. Ar yra gyvenimas po mirties?
12. Koks Dievo pažadas guodžia netekus artimo žmogaus?
13. Koks turėtų būti mūsų požiūris į darbą?
14. Kaip tvarkytis su lėšomis?
15. Kas žmogui teikia tikrą laimę?
16. Kaip išsaugoti vidinę ramybę?
17. Kokie Biblijos pamokymai sustiprintų šeimą?
18. Kas mus priartintų prie Dievo?
19. Kas Bibliją sudaro?
20. Kaip Bibliją skaityti, kad gautum kuo daugiau naudos?

KAIP SUSIRASTI NURODYTAS BIBLIJOS EILUTES

Biblija susideda iš dviejų dalių: hebrajiškosios („Senojo Testamento“) ir graikiškosios („Naujojo Testamento“). Iš viso Bibliją sudaro 66 knygos, kiekviena padalyta į skyrius, o skyriai – į eilutes. Kai skaitytojui pateikiama šaltinio nuoroda, pirmiausia rašomas knygos pavadinimas; po pavadinimo einantis pirmas skaičius žymi skyrių, o tolesnis skaičius (arba skaičiai) nurodo eilutę (arba iškart kelias eilutes). Pavyzdžiui, „Pradžios 1:1“ reikėtų suprasti taip: Pradžios knyga, 1 skyrius, 1 eilutė.

1 klausimas

Dievas – kas jis?

„Težino žmonės, kad tu, kurio vardas Jehova, –
tik tu esi Aukščiausiasis, valdovas visos žemės.“

Psalmyno 83:18 [p. 800]

„Žinokite, kad Jehova yra Dievas. Tai jis mus sukūrė,
mes esame jo.“

Psalmyno 100:3 [p. 812]

„Aš esu Jehova. Tai mano vardas. Niekam savo šlovės
neatiduosiu, savo garbės neperleisiu stabams.“

Izaijo 42:8 [p. 968]

„Kiekvienas, kas šaukiasi Jehovos vardo,
bus išgelbėtas.“

Romiečiams 10:13 [p. 1468]

„Žinia, kiekvieną namą kas nors stato,
o visa ko statytojas yra Dievas.“

Hebrajams 3:4 [p. 1549]

„Pakelkite akis į dangų, pažiūrėkite. Kas visas jas sukūrė? Tai tas, kuris pulkais jas veda, visas suskaičiavęs. Jis visas jas vardais šaukia. Jis didžiai galingas, jo jėga beribė, tad jos visos – savo vietose.“

Izaijo 40:26 [p. 965]

2 klausimas

Kaip galime Dievą pažinti?

„Ši Įstatymo knyga tenesitraukia tau nuo lūpų, mąstyk apie ją dieną ir naktį, kad ištikimai laikytumeisi visko, kas joje parašyta, – tada tau seksis, tada išmintis tave lydės.“

Jozuės 1:8 [p. 315]

„Levitai garsiai skaitė iš Dievo Įstatymo knygos, jį aiškindami ir atskleisdami prasmę. Taip jie padėjo žmonėms suprasti, kas buvo skaitoma.“

Nehemijo 8:8 [p. 659]

„Laimingas, kas nesielgia, kaip pataria nedorėliai, […] bet gėrisi Jehovos įstatymu ir dieną naktį apie jo įstatymą mąsto. […] Visa, ką jis daro, jam sekasi.“

Psalmyno 1:1–3 [p. 736]

„Pilypas pribėgęs išgirdo jį skaitant pranašą Izaiją ir paklausė: ‘O ar supranti, ką skaitai?’ Šis atsakė: ‘Kaip galėčiau? Nebent kas nors man paaiškintų.’“

Apaštalų darbų 8:30, 31 [p. 1425]

„Jo neregimosios ypatybės, tai yra jo amžinoji galybė ir dievystė, aiškiai matomos nuo pat pasaulio sukūrimo, suvokiamos iš kūrinių. Taigi tie žmonės nepateisinami.“

Romiečiams 1:20 [p. 1457]

„Mąstyk apie šiuos dalykus, atsidėk jiems, kad tavo pažanga visiems būtų akivaizdi.“

1 Timotiejui 4:15 [p. 1537]

„Būkime vienas kitam dėmesingi, skatinkime mylėti ir daryti gerus darbus ir neapleiskime savųjų susirinkimų.“

Hebrajams 10:24, 25 [p. 1556]

„Jeigu kuris iš jūsų stokoja išminties, tegu prašo Dievą, ir jam bus suteikta; juk Dievas visiems duoda dosniai ir nė vienam nepriekaištauja.“

Jokūbo 1:5 [p. 1561]

3 klausimas

Kas parašė Bibliją?

„Visus tuos Jehovos žodžius Mozė užrašė.“
Išėjimo 24:4 [p. 142]

„Danielius sapnavo sapną; jam gulint lovoje, į galvą atėjo regėjimai. Tą sapną jis užrašė, išsamiai išdėstė visa, ką matė ir girdėjo.“
Danieliaus 7:1 [p. 1179]

„Išgirdę iš mūsų Dievo žodį, priėmėte jį ne kaip žmonių žodį, o kaip tai, kas jis iš tikro yra, – kaip Dievo žodį.“
1 Tesalonikiečiams 2:13 [p. 1529]

„Visi Raštai yra Dievo įkvėpti ir naudingi mokyti.“
2 Timotiejui 3:16 [p. 1542]

„Jokia pranašystė nėra atėjusi žmogaus valia – pranašai kalbėjo tai, kas nuo Dievo, nes buvo įkvėpti šventosios dvasios.“
2 Petro 1:21 [p. 1573]

4 klausimas

Ar Biblija neprieštarauja mokslui?

„Šiaurinį skliautą jis išskleidžia viršum tuštumos,
ant nieko pakabina žemę.“
Jobo 26:7 [p. 708]

„Visos upės teka į jūrą, bet jūra nepilnėja –
grįžta upės į savo ištakas ir vėl pasileidžia tekėti.“
Mokytojo 1:7 [p. 894]

„Jo buveinė –
virš žemės apskritos.“
Izaijo 40:22 [p. 965]

5 klausimas

Kokia tema plėtojama visoje Biblijoje?

„Aš sukelsiu priešiškumą tarp tavęs ir moters, tarp tavo palikuonių ir jos palikuonio. Tu kirsi jam į kulną, o jis sutrins tau galvą.“

Pradžios 3:15 [p. 46]

„Per tavo palikuonį bus palaimintos visos žemės tautos, nes tu paklausei mano balso.“

Pradžios 22:18 [p. 67]

„Teateina tavo Karalystė. Tebūna tavo valia – kaip danguje, taip ir žemėje.“

Mato 6:10 [p. 1270]

„Ramybės Dievas netrukus sutrins Šėtoną po jūsų kojomis.“

Romiečiams 16:20 [p. 1474]

„Kai Dievas bus visa Sūnaus valdžiai atidavęs, tada ir pats Sūnus jam nusilenks. Ir Dievas, kuris visa jam atidavė, bus vienintelis visa ko Valdovas.“

1 Korintiečiams 15:28 [p. 1491]

„Pažadai buvo duoti Abraomui ir jo palikuoniui [...], o jis yra Kristus. [...] Kadangi priklausote Kristui, esate tikri Abraomo palikuoniai.“

Galatams 3:16, 29 [p. 1508]

„Pasaulio karalystė nuo šiol priklauso mūsų Viešpačiui ir jo Kristui, ir jis karaliaus per amžių amžius.“

Apreiškimo 11:15 [p. 1595]

„Ir buvo išmestas didysis slibinas, senoji gyvatė, vadinamas Velniu ir Šėtonu, klaidinantis visą žemę. Jis buvo išmestas žemėn ir su juo buvo išmesti jo angelai.“

Apreiškimo 12:9 [p. 1595]

„Jis nutvėrė slibiną, senąją gyvatę, tai yra Velnią ir Šėtoną, ir sukaustė tūkstančiui metų.“

Apreiškimo 20:2 [p. 1603]

6 klausimas

Kas Biblijoje buvo išpranašauta apie Mesiją?

PRANAŠYSTĖ	IŠSIPILDYMAS
„Iš tavęs, Betliejau, Efrata, […] kils tas, kuriam aš duosiu valdyti Izraelį.“ Michėjo 5:2 [p. 1227]	„Jėzus gimė Judėjos Betliejuje karaliaus Erodo valdymo dienomis.“ Mato 2:1 [p. 1265]
„Jie mano drabužius dalijasi, dėl mano apdaro meta burtą.“ Psalmyno 22:18 [p. 749]	„Prikalę Jėzų prie stulpo, kareiviai paėmė jo drabužius ir padalijo į keturias dalis […]. Pasiėmė ir apatinį drabužį; tasai buvo be siūlės, nuo viršaus ištisai išaustas. Todėl jie vienas kitam sakė: ‘Neplėšykime jo – meskime burtą, kuriam jis atiteks.’“ Jono 19:23, 24 [p. 1408]

PRANAŠYSTĖ	IŠSIPILDYMAS
„Jisai visus jo kaulus saugo – nėra sulaužytas nė vienas.“ Psalmyno 34:20 [p. 759]	„Tada [kareiviai] priėjo prie Jėzaus, bet pamatę, kad jis jau miręs, jo kojų nelaužė.“ Jono 19:33 [p. 1409]
„Jį pervėrė už mūsų nusižengimus.“ Izaijo 53:5 [p. 985]	„Vienas iš kareivių ietimi perdūrė jo šoną, ir tuojau ištekėjo kraujo ir vandens.“ Jono 19:34 [p. 1409]
„Jie sumokėjo man 30 sidabrinių.“ Zacharijo 11:12, 13 [p. 1255]	„Tada vienas iš Dvylikos, vadinamas Judu Iskarijotu, nuėjo pas aukštuosius kunigus ir tarė: ‘Ką man duosite, jeigu jums jį išduosiu?’ Jie sutarė su juo trisdešimt sidabrinių.“ Mato 26:14, 15; 27:5 [p. 1299, 1302]

7 klausimas

Kas Biblijoje išpranašauta mūsų laikams?

„Pakils tauta prieš tautą ir karalystė prieš karalystę […]. Visa tai – skausmų pradžia.“

Mato 24:7, 8 [p. 1296]

„Atsiras daug netikrų pranašų, jie daugelį suklaidins, ir kadangi įsigalės nedorybė, daugumos meilė atšals.“

Mato 24:11, 12 [p. 1296]

„Kai girdėsite apie karus, vykstančius įvairiose vietose, nepasiduokite baimei. Taip turi būti. Vis dėlto tai dar ne galas.“

Morkaus 13:7 [p. 1326]

„Bus didelių žemės drebėjimų, vietomis – maisto nepriteklių ir marų. Ir bus baisingų reginių ir didžių ženklų iš dangaus.“

Luko 21:11 [p. 1371]

„Paskutinėmis dienomis
užeis sunkūs laikai, nes
žmonės bus savimylos,
godūs pinigų, pagyrūnai,
išpuikę, piktžodžiautojai,
neklusnūs tėvams,
nedėkingi, neištikimi,
nemylintys artimųjų,
nesukalbami, šmeižikai,
nesusivaldantys,
nesutramdomi,
nekenčiantys to,
kas gera, išdavikai,
kietakakčiai, pasipūtę,
mylės malonumus,
o ne Dievą, iš pažiūros
atrodys dievoti, bet
dievotai negyvens.“

2 Timotiejui 3:1–5 [p. 1542]

8 klausimas

Ar nelaimes siunčia Dievas?

„Neįmanoma, kad Dievas bloga darytų,
kad Visagalis neteisingai elgtųsi.“

Jobo 34:10 [p. 718]

„Kas patiria išmėginimą, tenesako: ‘Mane Dievas
mėgina.’ Dievo neįmanoma blogybėmis mėginti,
ir jis pats nė vieno blogybėmis nemėgina.“

Jokūbo 1:13 [p. 1562]

„Meskite ant jo visą savo nerimo naštą,
nes jis jumis rūpinasi.“

1 Petro 5:7 [p. 1571]

„Jehova nedelsia tesėti pažado, nors kai kurie
tai laiko delsimu. Jis yra kantrus ir nenori,
kad kuris nors pražūtų, – jis trokšta, kad
visi atgailautų.“

2 Petro 3:9 [p. 1574]

9 klausimas

Kodėl nutinka visokios nelaimės?

„Greitieji ne visada laimi lenktynes, stipruoliai ne visada nugali mūšyje, išmintingieji ne visada turi maisto, protingieji ne visada susikrauna turto ir išmanantiems ne visada sekasi, – visus užklumpa nelaimės metas ir atsitiktinumas.“

Mokytojo 9:11 [p. 902]

„Per vieną žmogų į pasaulį atėjo nuodėmė ir per nuodėmę – mirtis, taip mirtis prasiskverbė į visus žmones, mat visi tapo nusidėjėliais.“

Romiečiams 5:12 [p. 1462]

„Dievo Sūnus pasirodė tam, kad Velnio darbus sugriautų.“

1 Jono 3:8 [p. 1577]

„Visas pasaulis yra piktojo valdžioje.“

1 Jono 5:19 [p. 1580]

10 klausimas

Kas Biblijoje rašoma apie žmonijos ateitį?

„Teisieji paveldės žemę ir gyvens joje amžinai.“
Psalmyno 37:29 [p. 762]

„Žemė lieka per amžius.“
Mokytojo 1:4 [p. 894]

„Jis amžiams mirtį sunaikins, visavaldis Jehova ašaras visiems nušluostys.“
Izaijo 25:8 [p. 944]

„Tada aklajam bus atvertos akys, kurčiojo ausys galės girdėti. Luošasis šokinės kaip elnias, iš džiaugsmo šūkaus nebylio liežuvis. Dykynėse trykš vandenys, plynėse liesis versmės.“
Izaijo 35:5, 6 [p. 958]

„Jis nušluostys kiekvieną ašarą jiems nuo akių, ir nebebus mirties, nebebus nei sielvarto, nei aimanos, nei skausmo. Kas buvo anksčiau, tas praėjo.“
Apreiškimo 21:4 [p. 1603]

„Jie statysis namus ir juose gyvens, sodinsis vynuogynus ir valgys jų derlių. Jie statys ne tam, kad kiti apsigyventų, sodins ne tam, kad kiti suvalgytų. Mano žmonių amžius prilygs medžio amžiui, mano išrinktieji ilgai naudosis savo rankų darbo vaisiais.“

Izaijo 65:21, 22 [p. 1000]

11 klausimas

Ar yra gyvenimas po mirties?

„Jo dvasia išeina, sugrįžta jis į žemę. Tą dieną mintys jo pražūva.“

Psalmyno 146:4 [p. 849]

„Gyvieji suvokia, kad turės mirti, o mirusieji nieko nesuvokia. […] Ko tik tavo ranka imasi, daryk visomis jėgomis, nes kape, kurio link eini, nebus jokių darbų, jokių sumanymų, jokių žinių ir jokios išminties.“

Mokytojo 9:5, 10 [p. 902]

„[Jėzus] pridūrė: ‘Mūsų draugas Lozorius užmigo, ir aš einu jo pažadinti.’ […] Jėzus kalbėjo apie Lozoriaus mirtį, o jie manė, kad jis šneka apie poilsio miegą. Tad Jėzus pasakė jiems tiesiai: ‘Lozorius mirė.’“

Jono 11:11, 13, 14 [p. 1396]

12 klausimas

Koks Dievo pažadas guodžia netekus artimo žmogaus?

„Nesistebėkite tuo. Ateina valanda, kai visi esantys kapuose išgirs jo balsą ir išeis.“

Jono 5:28, 29 [p. 1386]

„Bus tiek teisiųjų, tiek neteisiųjų prisikėlimas.“

Apaštalų darbų 24:15 [p. 1449]

„Mačiau mirusiuosius, didelius ir mažus, stovinčius priešais sostą, ir buvo atverstos knygos. Buvo atversta ir gyvenimo knyga. Mirusiuosius teisė pagal tai, kas surašyta tose knygose. Pagal tai buvo vertinami jų darbai. Jūra atidavė savo mirusiuosius, mirtis su Hadu irgi atidavė savuosius, ir kiekvienas buvo teisiamas pagal savo darbus.“

Apreiškimo 20:12, 13 [p. 1603]

13 klausimas

Koks turėtų būti mūsų požiūris į darbą?

„Matai žmogų, gerai išmanantį savo darbą?
Jis tarnaus karaliams, o ne paprastiems žmonėms.“

Patarlių 22:29 [p. 881]

„Kas vagia, tegu liaujasi vogęs. Tegu pluša ir savo rankomis sąžiningai dirba, tada turės kuo pasidalyti su stokojančiu.“

Efeziečiams 4:28 [p. 1516]

„Žmogus turi valgyti, gerti ir gėrėtis savo sunkaus darbo vaisiais. Tai yra Dievo dovana.“

Mokytojo 3:13 [p. 897]

14 klausimas

Kaip tvarkytis su lėšomis?

„Kam patinka linksmybės, nuskurs, kas mėgsta vyną ir aliejų, nepraturtės.“

Patarlių 21:17 [p. 879]

„Skolininkas turi vergauti skolintojui.“

Patarlių 22:7 [p. 880]

„Kas iš jūsų, norėdamas pastatyti bokštą, pirma atsisėdęs neskaičiuoja išlaidų, kad žinotų, ar turės iš ko užbaigti? Juk gali atsitikti, kad padėjęs pamatą žmogus neįstengs užbaigti, ir visi tai matydami ims iš jo šaipytis: ‘Šitas žmogus pradėjo statyti ir nebegali užbaigti.’“

Luko 14:28–30 [p. 1361]

„Žmonėms pasisotinus, Jėzus savo mokiniams pasakė: ‘Surinkite atlikusius gabaliukus, kad niekas nepražūtų.’“

Jono 6:12 [p. 1387]

15 klausimas

Kas žmogui teikia tikrą laimę?

„Geriau daržovių patiekalas su meile negu nupenėtas jautis su neapykanta.“

Patarlių 15:17 [p. 871]

„Aš, Jehova, esu tavo Dievas. Mokau tave to, kas naudinga, vedu keliu, kuriuo turėtum eiti.“

Izaijo 48:17 [p. 978]

„Laimingi ieškantys Dievo – jų yra dangaus Karalystė.“

Mato 5:3 [p. 1268]

„Mylėk savo artimą kaip save patį.“

Mato 22:39 [p. 1294]

„Kaip norite, kad žmonės jums darytų, taip jūs patys jiems darykite.“

Luko 6:31 [p. 1345]

„Laimingi tie, kurie klausosi Dievo žodžio ir jo laikosi.“

Luko 11:28 [p. 1355]

„Žmogaus gyvybė nuo turto nepriklauso, kad ir apsčiai jis turi.“

Luko 12:15 [p. 1357]

„Turėdami maisto ir drabužį būkime patenkinti.“

1 Timotiejui 6:8 [p. 1538]

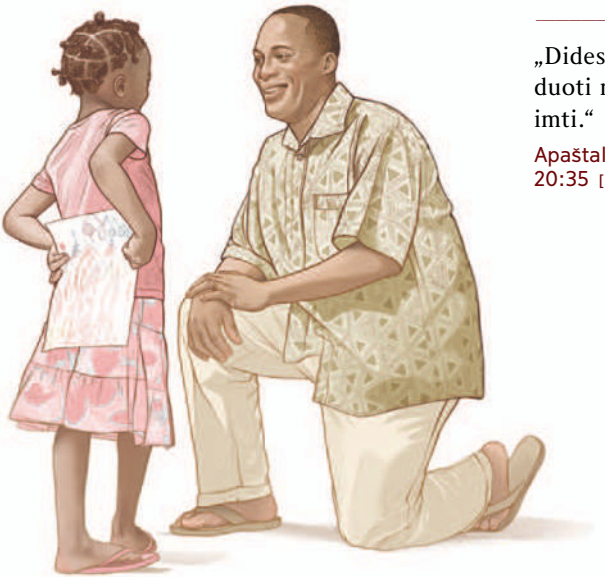

„Didesnė laimė duoti negu imti.“

Apaštalų darbų 20:35 [p. 1444]

16 klausimas

Kaip išsaugoti vidinę ramybę?

„Mesk ant Jehovos savo naštą ir jis tave palaikys. Teisiajam palūžti jis niekada neleis.“

Psalmyno 55:22 [p. 776]

„Stropiojo sumanymus lydi sėkmė, o kas skuba, kęs nepriteklių.“

Patarlių 21:5 [p. 879]

„Nebijok – aš su tavimi, nebūgštauk – aš tavo Dievas. Sustiprinsiu tave ir tau padėsiu, remsiu savo teisumo dešine.“

Izaijo 41:10 [p. 966]

„Kas iš jūsų nerimaudamas gali bent viena uolektimi pailginti savo gyvenimą?“

Mato 6:27 [p. 1271]

„Nesirūpinkite dėl rytojaus, nes rytdiena turės savų rūpesčių. Kiekvienai dienai gana savo bėdų.“

Mato 6:34 [p. 1271]

„Meldžiu, kad [...] gebėtumėte įžvelgti, kas svarbiau.“
Filipiečiams 1:9, 10 [p. 1519]

„Dėl nieko nebūkite susirūpinę. Kad ir kas nutiktų, siųskite Dievui maldas ir maldavimus, dėkokite jam, išsakykite savo prašymus, ir Dievo ramybė, viršijanti žmogaus supratimą, per Kristų Jėzų saugos jūsų širdį ir protą.“
Filipiečiams 4:6, 7 [p. 1522]

17 klausimas

Kokie Biblijos pamokymai sustiprintų šeimą?

VYRUI

„Vyrai turi mylėti savo žmonas kaip savo kūną. Kas myli savo žmoną, myli save, juk nėra vyro, kuris nekęstų savo kūno. Kiekvienas savo kūną maitina ir saugo […]. Taigi, kiekvienas iš jūsų temyli savo žmoną kaip save.“

Efeziečiams 5:28, 29, 33 [p. 1517]

„Jūs, tėvai, neuikite savo vaikų, auklėkite juos drausmindami ir protindami taip, kaip patinka Jehovai.“

Efeziečiams 6:4 [p. 1517]

ŽMONAI

„Žmona tegul didžiai gerbia vyrą.“

Efeziečiams 5:33 [p. 1517]

„Žmonos, būkite klusnios savo vyrams, kaip Viešpaties akivaizdoje ir dera.“

Kolosiečiams 3:18 [p. 1526]

VAIKAMS

„Vaikai, klausykite savo tėvų, kaip liepia Viešpats,
nes tai teisinga. ‘Gerbk savo tėvą ir motiną’ –
tai pirmasis įsakymas, duotas su pažadu:
‘Kad tau gerai sektųsi ir ilgai gyventum žemėje.’“

Efeziečiams 6:1–3 [p. 1517]

„Vaikai, visada klausykite tėvų, nes tai
patinka Viešpačiui.“

Kolosiečiams 3:20 [p. 1526]

18 klausimas

Kas mus priartintų prie Dievo?

„Pas tave, maldos klausytojau, ateina visokiausi žmonės.“

Psalmyno 65:2 [p. 782]

„Visa širdimi pasitikėk Jehova ir nesikliauk savo paties supratimu. Atmink jį, kad ir ką darytum, ir jis ištiesins tavo kelius.“

Patarlių 3:5, 6 [p. 856]

„Amžinai gyventi – tai pažinti tave, vienintelį tikrąjį Dievą, ir tavo siųstąjį, Jėzų Kristų.“

Jono 17:3 [p. 1405]

„Tiesą sakant, [Dievas] yra netoli nuo kiekvieno iš mūsų.“

Apaštalų darbų 17:27 [p. 1439]

„Meldžiu, kad jūsų meilė vis augtų kartu su geru tiesos supratimu ir visokeriopu išmanymu.“

Filipiečiams 1:9 [p. 1519]

„Jeigu kuris iš jūsų stokoja išminties, tegu prašo Dievą, ir jam bus suteikta; juk Dievas visiems duoda dosniai ir nė vienam nepriekaištauja.“

Jokūbo 1:5 [p. 1561]

„Artinkitės prie Dievo, ir jis artinsis prie jūsų. Nusivalykite rankas, nusidėjėliai, išgryninkite savo širdis, svyruojantieji.“

Jokūbo 4:8 [p. 1564]

„Mylėti Dievą – tai laikytis jo įsakymų. O jo įsakymai nėra sunkūs.“

1 Jono 5:3 [p. 1579]

19 klausimas

Kas Bibliją sudaro?

HEBRAJIŠKIEJI RAŠTAI („SENASIS TESTAMENTAS“)

PENKIAKNYGĖ (5 KNYGOS):

Pradžios, Išėjimo, Kunigų, Skaičių, Pakartoto Įstatymo
Istorija nuo pasaulio sukūrimo iki Izraelio tautos atsiradimo

ISTORINĖS KNYGOS (12 KNYGŲ):

Jozuės, Teisėjų, Rūtos
Izraelio įžengimas į Pažadėtąją žemę ir tolesni įvykiai

1 ir 2 Samuelio, 1 ir 2 Karalių, 1 ir 2 Metraščių
Izraelio tautos istorija iki Jeruzalės sugriovimo

Ezros, Nehemijo, Esteros
Žydų istorija nuo sugrįžimo iš Babilonijos tremties

POETINĖS KNYGOS (5 KNYGOS):

Jobo, Psalmyno, Patarlių, Mokytojo, Giesmių giesmės
Išmintingų pamokymų ir giesmių rinkiniai

PRANAŠŲ KNYGOS (17 KNYGŲ):

Izaijo, Jeremijo, Raudų, Ezechielio, Danieliaus, Ozėjo, Joelio, Amoso, Abdijo, Jonos, Michėjo, Nahumo, Habakuko, Sofonijo, Agėjo, Zacharijo, Malachijo
Pranašystės, susijusios su Dievo tauta

GRAIKIŠKIEJI RAŠTAI („NAUJASIS TESTAMENTAS“)

EVANGELIJOS (4 KNYGOS):

Mato, Morkaus, Luko, Jono
Jėzaus gyvenimas ir tarnystė

APAŠTALŲ DARBAI (1 KNYGA)

Pirmieji krikščionių bendruomenės gyvavimo dešimtmečiai; misionierių veikla

LAIŠKAI (21 KNYGA):

Romiečiams, 1 ir 2 Korintiečiams, Galatams, Efeziečiams, Filipiečiams, Kolosiečiams, 1 ir 2 Tesalonikiečiams
Laiškai įvairioms krikščionių bendruomenėms

1 ir 2 Timotiejui, Titui, Filemonui
Laiškai atskiriems krikščionims

Hebrajams, Jokūbo, 1 ir 2 Petro, 1, 2 ir 3 Jono, Judo
Bendro pobūdžio laiškai krikščionims

APREIŠKIMAS JONUI (1 KNYGA)

Pranašiški regėjimai, kuriuos matė apaštalas Jonas

20 klausimas

Kaip Bibliją skaityti, kad gautum kuo daugiau naudos?

SKAITYDAMAS BIBLIJĄ PAMĄSTYK:

Ką tai man pasako apie Dievą?

Kaip tai siejasi su pagrindine Biblijos tema?

Ko tai pamoko mane asmeniškai?

Kaip, remdamasis šiomis eilutėmis, galėčiau padėti kitam žmogui?

„Tavo žodis – žibintas
mano žingsniams
ir šviesa mano takui.“
Psalmyno 119:105 [p. 833]

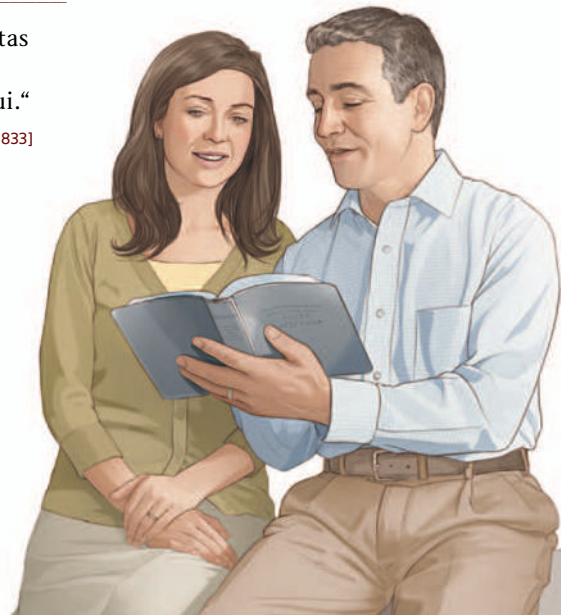

PRATARMĖ

Biblija yra tarytum laiškas nuo Dievo, skirtas kiekvienam iš mūsų. Skaitydami ją susipažįstame su jos Autoriumi – Dievu Jehova (Jono 17:3; 2 Timotiejui 3:16). Taip pat sužinome, kokią ateitį jis yra numatęs žemei ir žmonijai (Pradžios 3:15; Apreiškimo 21:3, 4).

Nėra kitos knygos, kuri darytų tokį didelį poveikį žmonių gyvenimui kaip Biblija. Jos skaitytojas iš paties Jehovos mokosi mylėti, atjausti, būti gailestingas. Ši knyga įkvepia vilties, suteikia jėgų ištverti net sunkiausius išmėginimus. Ji atskleidžia šio pasaulio ydas – parodo, kokie dalykai nesiderina su tobula Dievo valia (Psalmyno 119:105; Hebrajams 4:12; 1 Jono 2:15–17).

Biblija, parašyta hebrajų, aramėjų ir graikų kalbomis, dabar jau yra išversta (visa ar bent dalis) į daugiau kaip 3000 kalbų. Tai didžiausiu tiražu išleista ir į daugiausia kalbų išversta knyga. Ir nenuostabu – juk viena Biblijos pranašystė byloja: „Ši geroji naujiena apie Karalystę [esminė Biblijos žinia] bus paskelbta visoje žemėje, kad būtų paliudyta visoms tautoms. Tada ateis galas“ (Mato 24:14).

Suvokdami Biblijos vertę, mes užsibrėžėme parengti tokį vertimą, kuris taikliai perteiktų originalo prasmę, būtų aiškus, lengvai skaitomas. Kokiais principais buvo vadovautasi rengiant šį vertimą ir kuo jis pasižymi, aptariama prieduose „Biblijos vertimo principai“, „Šio Biblijos vertimo ypatumai“ ir „Kaip Biblija išliko iki mūsų dienų“.

Tie, kurie myli Dievą Jehovą ir jį garbina, pageidauja tikslaus ir suprantamo jo Žodžio vertimo (1 Timotiejui 2:4). Taigi darome viską, kad kuo daugiau žmonių galėtų skaityti „Naujojo pasaulio“ vertimą sava kalba. Dabar jis prabilo ir lietuviškai. Meldžiame, kad tau, brangus skaitytojau, ši Biblija padėtų ieškoti Dievo ir jį surasti (Apaštalų darbų 17:27).

„Naujojo pasaulio“ Biblijos vertimo komisija

TURINYS

HEBRAJIŠKIEJI IR ARAMĖJIŠKIEJI RAŠTAI

KNYGA	SANTRUMPA	PUSLAPIS
Pradžios	Pr	41
Išėjimo	Iš	110
Kunigų	Kun	167
Skaičių	Sk	209
Pakartoto Įstatymo	Įst	265
Jozuės	Joz	314
Teisėjų	Ts	346
Rūtos	Rūt	378
1 Samuelio	1Sa	383
2 Samuelio	2Sa	426
1 Karalių	1Ka	463
2 Karalių	2Ka	507
1 Metraščių	1Me	549
2 Metraščių	2Me	588
Ezros	Ezr	636
Nehemijo	Neh	650
Esteros	Est	669
Jobo	Job	680
Psalmynas	Ps	729
Patarlių	Pat	852
Mokytojo	Mok	893
Giesmių giesmė	Gg	905
Izaijo	Iz	913
Jeremijo	Jer	1002
Raudų	Rd	1089
Ezechielio	Ez	1098
Danieliaus	Dan	1167
Ozėjo	Oz	1188
Joelio	Jl	1202
Amoso	Am	1207
Abdijo	Abd	1217
Jonos	Jon	1219
Michėjo	Mch	1222
Nahumo	Nah	1230
Habakuko	Hab	1234
Sofonijo	Sof	1238
Agėjo	Ag	1242
Zacharijo	Zch	1245
Malachijo	Mal	1258

GRAIKIŠKIEJI RAŠTAI

KNYGA	SANTRUMPA	PUSLAPIS
Mato	Mt	1262
Morkaus	Mk	1305
Luko	Lk	1332
Jono	Jn	1378
Apaštalų darbai	Apd	1412
Romiečiams	Rom	1456
1 Korintiečiams	1Ko	1475
2 Korintiečiams	2Ko	1493
Galatams	Gal	1505
Efeziečiams	Ef	1511
Filipiečiams	Fil	1518
Kolosiečiams	Kol	1523
1 Tesalonikiečiams	1Te	1527
2 Tesalonikiečiams	2Te	1531
1 Timotiejui	1Ti	1534
2 Timotiejui	2Ti	1539
Titui	Tit	1543
Filemonui	Fm	1546
Hebrajams	Hbr	1547
Jokūbo	Jok	1561
1 Petro	1Pt	1566
2 Petro	2Pt	1571
1 Jono	1Jn	1575
2 Jono	2Jn	1580
3 Jono	3Jn	1581
Judo	Jud	1582
Apreiškimas	Apr	1584

Biblijos knygų lentelė	1606
Žodžių rodyklė	1608
Žodynėlis	1630
Priedas A	1653
Priedas B	1701

PRADŽIOS

KNYGA

TURINIO APŽVALGA

1 Dangaus ir žemės sukūrimas (1, 2)
Šešios žemės kūrimo dienos (3–31)
1 diena: šviesa; diena ir naktis (3–5)
2 diena: erdvė (6–8)
3 diena: sausuma ir augalija (9–13)
4 diena: dangaus šviesuliai (14–19)
5 diena: žuvys ir paukščiai (20–23)
6 diena: sausumos gyvūnai ir žmonės (24–31)

2 Dievas septintą dieną ilsisi (1–3)
Dievas Jehova – dangaus ir žemės Kūrėjas (4)
Vyras ir moteris Edeno sode (5–25)
Žmogus sukurtas iš dulkių (7)
Uždraustasis gero ir blogo pažinimo medis (15–17)
Sukuriama moteris (18–25)

3 Žmogus nusideda (1–13)
Pirmasis melas (4, 5)
Jehovos nuosprendis maištininkams (14–24)
Pranašystė apie moters palikuonį (15)
Žmonės išvaromi iš Edeno (23, 24)

4 Kainas ir Abelis (1–16)
Kaino palikuoniai (17–24)
Setas ir jo sūnus Enošas (25, 26)

5 Nuo Adomo iki Nojaus (1–32)
Adomo sūnūs ir dukterys (4)
Henochas ėjo su Dievu (21–24)

6 Dievo sūnūs ima į žmonas žmonių dukteris (1–3)
Gimsta milžinai (4)
Jehovai skauda širdį dėl žmonių nedorumo (5–8)
Nojui liepiama statyti laivą (9–16)
Dievas skelbia apie būsimą tvaną (17–22)

7 Žmonės ir gyvūnai sueina į laivą (1–10)
Žemę apsemia tvano vandenys (11–24)

8 Tvano vandenys slūgsta (1–14)
Nojus išleidžia balandį (8–12)
Žmonės ir gyvūnai išeina iš laivo (15–19)
Dievo pažadas dėl žemės (20–22)

9 Nurodymai žmonijai (1–7)
Įstatymas dėl kraujo (4–6)
Vaivorykštės sandora (8–17)
Nojus pranašauja apie savo palikuonius (18–29)

10 Tautų sąrašas (1–32)
Jafeto palikuoniai (2–5)
Chamo palikuoniai (6–20)
Jehovos priešininkas Nimrodas (8–12)
Semo palikuoniai (21–31)

11 Babelio bokštas (1–4)
Jehova duoda žmonėms skirtingas kalbas (5–9)
Nuo Semo iki Abromo (10–32)
Teracho šeima (27)
Abromas iškeliauja iš Ūro (31)

12 Abromas išeina iš Harano į Kanaaną (1–9)
Dievo pažadas Abromui (7)
Abromas ir Saraja Egipte (10–20)

13 Abromas grįžta į Kanaaną (1–4)
Abromas ir Lotas atsiskiria vienas nuo kito (5–13)
Dievas pakartoja pažadą Abromui (14–18)

14 Abromas išvaduoja Lotą (1–16)
Melchizedekas palaimina Abromą (17–24)

15 Dievo sandora su Abromu (1–21)
Išpranašaujami 400 metų priespaudos (13)
Dievas pakartoja pažadą Abromui (18–21)

16 Hagara ir Izmaelis (1–16)

17 Abraomas – daugelio tautų tėvas (1–8)
Abromas gauna Abraomo vardą (5)
Apipjaustymo sandora (9–14)
Saraja gauna Saros vardą (15–17)
Pažadama, kad gims sūnus Izaokas (18–27)

18 Abraomą aplanko trys angelai (1–8)
Pažadas, kad Sara pagimdys sūnų; Sara juokiasi (9–15)
Abraomas prašo dėl Sodomos (16–33)

19 Angelai aplanko Lotą (1–11)
Lotas su šeima raginami palikti miestą (12–22)
Sodomos ir Gomoros sunaikinimas (23–29)
Loto žmona pavirsta druskos stulpu (26)
Lotas ir jo dukterys (30–38)
Moabitų ir amonitų kilmė (37, 38)

20 Sara išvaduojama nuo Abimelecho (1–18)

21 Izaoko gimimas (1–7)
Izmaelis šaiposi iš Izaoko (8, 9)
Hagara ir Izmaelis išvaromi (10–21)
Abraomo sandora su Abimelechu (22–34)

22 Abraomui liepiama paaukoti Izaoką (1–19)
Palaiminimas per Abraomo palikuonius (15–18)
Rebekos šeima (20–24)

23 Saros mirtis; jos kapavietė (1–20)

24 Abraomo tarnas ieško žmonos Izaokui (1–58)
Rebeka iškeliauja susitikti su Izaoku (59–67)

25 Abraomas dar kartą veda (1–6)
Abraomo mirtis (7–11)
Izmaelio sūnūs (12–18)
Jokūbo ir Ezavo gimimas (19–26)
Ezavas parduoda pirmagimystę (27–34)

26 Izaokas ir Rebeka Gerare (1–11)
Dievas patvirtina pažadą Izaokui (3–5)
Ginčas dėl šulinių (12–25)
Izaoko sandora su Abimelechu (26–33)
Ezavas veda dvi hetites (34, 35)

27 Izaokas palaimina Jokūbą (1–29)
Ezavas prašo palaiminimo (30–40)
Ezavas įniršta ant Jokūbo (41–46)

28 Izaokas išsiunčia Jokūbą į Padan Aramą (1–9)
Jokūbo sapnas Betelyje (10–22)
Dievas patvirtina pažadą Jokūbui (13–15)

29 Jokūbas sutinka Rachelę (1–14)
Jokūbas pamilsta Rachelę (15–20)
Jokūbas veda Lėją ir Rachelę (21–29)
Keturi Jokūbo ir Lėjos sūnūs: Rubenas, Simeonas, Levis ir Judas (30–35)

30 Bilha pagimdo Daną ir Naftalį (1–8)
Zilpa pagimdo Gadą ir Ašerą (9–13)
Lėja pagimdo Isacharą ir Zabuloną (14–21)
Rachelė pagimdo Juozapą (22–24)
Jokūbo kaimenės didėja (25–43)

31 Jokūbas slapta iškeliauja į Kanaaną (1–18)
Labanas pasiveja Jokūbą (19–35)
Jokūbas sudaro sandorą su Labanu (36–55)

32 Jokūbą pasitinka angelai (1, 2)
Jokūbas ruošiasi susitikti su Ezavu (3–23)
Jokūbas grumiasi su angelu (24–32)
Jokūbas gauna Izraelio vardą (28)

33 Jokūbas susitinka su Ezavu (1–16)
Jokūbas keliauja į Sichemą (17–20)

34 Dina išprievartaujama (1–12)
Jokūbo sūnūs pasielgia klastingai (13–31)

35 Jokūbas atsikrato svetimų dievų (1–4)
Jokūbas grįžta į Betelį (5–15)
Gimsta Benjaminas; Rachelė miršta (16–20)
Dvylika Izraelio sūnų (21–26)
Izaoko mirtis (27–29)

36 Ezavo palikuoniai (1–30)
Edomo karaliai ir vadai (31–43)

37 Juozapo sapnai (1–11)
Broliai pavydi Juozapui (12–24)
Juozapas parduodamas į vergiją (25–36)

38 Judas ir Tamara (1–30)

39 Juozapas Potifaro namuose (1–6)
Juozapas atmeta Potifaro žmonos viliones (7–20)
Juozapas kalėjime (21–23)

40 Juozapas išaiškina kalinių sapnus (1–19)
„Argi ne Dievas išaiškina sapnus?“ (8)
Faraono gimtadienis (20–23)

41 Juozapas išaiškina faraono sapnus (1–36)
Faraonas išaukština Juozapą (37–46a)
Juozapui pavedama tvarkyti maisto išteklius (46b–57)

42 Juozapo broliai atkeliauja į Egiptą (1–4)
Juozapas susitinka su broliais ir juos išmėgina (5–25)
Broliai grįžta namo pas Jokūbą (26–38)

43 Juozapo broliai vyksta į Egiptą su Benjaminu (1–14)
Juozapas vėl susitinka su broliais (15–23)
Juozapas pietauja su broliais (24–34)

44 Sidabrinė Juozapo taurė Benjamino maiše (1–17)
Judas meldžia dėl Benjamino (18–34)

45 Juozapas pasisako, kas esąs (1–15)
Juozapo broliai grįžta pas Jokūbą (16–28)

46 Jokūbas su visa šeimyna keliasi į Egiptą (1–7)
Vardai tų, kurie persikėlė į Egiptą (8–27)
Juozapas susitinka su Jokūbu Gošene (28–34)

47 Jokūbas pristatomas faraonui (1–12)
Išmintingas Juozapo vadovavimas (13–26)
Izraelis apsigyvena Gošene (27–31)

48 Jokūbas laimina du Juozapo sūnus (1–12)
Efraimas iškeliamas aukščiau už Manasą (13–22)

49 Jokūbas pranašauja gulėdamas mirties patale (1–28)
Šilojas kils iš Judo (10)
Jokūbo nurodymai dėl laidotuvių (29–32)
Jokūbo mirtis (33)

50 Juozapas palaidoja Jokūbą Kanaane (1–14)
Juozapas patikina brolius, kad jiems atleido (15–21)
Paskutinės Juozapo dienos ir mirtis (22–26)
Juozapas prašo išnešti jo palaikus iš Egipto (25)

1 Iš pradžių Dievas sukūrė dangų ir žemę.[a]

2 Žemė buvo be pavidalo ir tuščia*. Tamsa gaubė vandenų gelmes#[b] ir virš vandenų[c] sklandė Dievo dvasia^.[d]

3 Dievas tarė: „Teatsiranda šviesa.“ Ir radosi šviesa.[e] **4** Dievas matė, kad šviesa yra gėra, ir Dievas atskyrė šviesą nuo tamsos. **5** Šviesą jis pavadino diena, o tamsą – naktimi.[f] Praėjo vakaras ir rytas – pirma diena.

6 Tada Dievas tarė: „Teatsiveria tarp vandenų erdvė,[g] teatskiria ji vandenis nuo vandenų.“[h] **7** Taip ir įvyko. Dievas perskyrė vandenis erdve, kad vieni būtų virš erdvės, kiti po erdve.[a] **8** Tą erdvę Dievas pavadino dangumi. Praėjo vakaras ir rytas – antra diena.

9 Tada Dievas tarė: „Vandenys, esantys po dangumi, tesusitelkia į vieną vietą ir tepasirodo sausuma.“[b] Taip ir įvyko. **10** Sausumą Dievas pavadino žeme,[c] o susitelkusius vandenis – jūromis.[d] Dievas matė, kad tai gera.[e] **11** Tada Dievas tarė: „Teišželdina žemė žolę, augalus su sėklomis ir vaismedžius, duodančius vaisių su sėklomis, kiekvieną savos rūšies.“ Taip ir įvyko. **12** Žemė išželdino žolę, augalus su sėklomis[f] ir vaismedžius, duodančius vaisių su sėklomis, kiekvieną savos rūšies. Ir Dievas matė, kad tai gera. **13** Taip praėjo vakaras ir rytas – trečia diena.

1:2 *Arba „nyki“. #Arba „tyvuliuojančius vandenis“. ^Žr. žodynėlį.

1 SKYRIUS

a Ps 102:25
Iz 42:5
Iz 45:18
Rom 1:20
Hbr 1:10
Apr 4:11
Apr 10:6
b Pat 8:27, 28
c Ps 104:5, 6
d Ps 33:6
Iz 40:26
e Iz 45:7
2Ko 4:6
f Pr 8:22
g Pr 1:20
h 2Pt 3:5

Antra skiltis

a Pr 7:11
Pat 8:27, 28
b Job 38:8, 11
Ps 104:6–9
Ps 136:6
c Ps 95:5
d Pat 8:29
e Įst 32:4
f Ps 104:14

14 Tada Dievas tarė: „Teatsiranda dangaus erdvėje šviesuliai[a] dienai nuo nakties atskirti.[b] Težymi jie metų laikus, dienas ir metus.[c] **15** Tebūna tie šviesuliai dangaus erdvėje žemei apšviesti.“ Taip ir įvyko. **16** Dievas padarė du didžiuosius šviesulius: didesnįjį dienai valdyti[d] ir mažesnįjį nakčiai valdyti, taip pat žvaigždes.[e] **17** Dievas sudėstė juos dangaus erdvėje, kad apšviestų žemę, **18** valdytų dieną ir naktį ir atskirtų šviesą nuo tamsos.[f] Ir Dievas matė, kad tai gera. **19** Taip praėjo vakaras ir rytas – ketvirta diena.

20 Tada Dievas tarė: „Tesuknibžda vandenyse daugybė gyvių*, o virš žemės, dangaus erdvėje, teskraido sparnuočiai#.“[g] **21** Ir Dievas sukūrė didelius jūros gyvūnus ir visokius vandenyse judančius, knibždančius gyvius*, visokių rūšių; sukūrė ir visokius sparnuočius, visokių rūšių. Ir Dievas matė, kad tai gera. **22** Dievas juos palaimino: „Veiskitės, dauginkitės ir pripildykite jūros vandenis,[h] ir paukščiai tesidaugina žemėje.“ **23** Praėjo vakaras ir rytas – penkta diena.

24 Tada Dievas tarė: „Tesiranda ir žemėje visokių rūšių gyviai*: gyvuliai ir ropliai#, taip pat visokių rūšių žemės žvėrys.“[i] Taip ir įvyko. **25** Dievas padarė visokių rūšių žemės žvėris, visokių rūšių gyvulius ir visokių rūšių roplius. Ir Dievas matė, kad tai gera.

26 Tada Dievas tarė: „Padarykime[a] žmogų – kaip savo atvaizdą,[b] panašų į mus.[c] Tevaldo jis jūros žuvis, dangaus sparnuočius, gyvulius, visą žemę ir visus žemės roplius.“[d] **27** Ir Dievas sukūrė žmogų, kaip savo atvaizdą, kaip savo paties atvaizdą jį sukūrė; sukūrė vyrą ir moterį.[e] **28** Dievas juodu palaimino tardamas: „Būkite vaisingi, dauginkitės, pripildykite žemę[f] ir ją užvaldykite.[g] Valdykite[h] jūros žuvis, dangaus sparnuočius ir visus sausumos gyvūnus.“

29 Ir Dievas pasakė: „Štai duodu jums visus žemėje augančius augalus, vedančius sėklas, ir visus medžius, vedančius vaisius su sėklomis. Tebus jums tai maistas.[i] **30** Ir visiems žemės žvėrims, visiems dangaus sparnuočiams ir visam kam žemėje – kiekvienai gyvai būtybei*, duodu maistui visus augalus.“[y] Taip ir įvyko.

31 Tada Dievas apžvelgė visa, ką sukūrė, ir matė, kad tai yra labai gera.[j] Praėjo vakaras ir rytas – šešta diena.

2 Taip buvo sukurtas dangus, žemė ir visa, kas juose*.[k] **2** Prasidėjus septintai dienai, Dievas jau buvo baigęs darbą, kurį darė, ir septintą dieną ilsėjosi nuo darbo, kurį darė iki tol.[l] **3** Dievas septintą dieną palaimino ir paskelbė šventa, nes tą dieną ilsėjosi nuo kūrimo darbo, padaręs visa, ką buvo sumanęs padaryti.

4 Štai pasakojimas apie dangaus ir žemės kūrimą – apie

1 SKYRIUS

a Įst 4:19

b Ps 104:19

c Pr 8:22

d Ps 136:7, 8

e Ps 8:3
Jer 31:35

f Ps 74:16

g Pr 2:19

h Neh 9:6
Ps 104:25

i Pr 2:19

Antra skiltis

a Pat 8:30
Jn 1:3
Kol 1:16

b 1Ko 11:7

c Pr 5:1
Jok 3:9

d Pr 9:2

e Ps 139:14
Mt 19:4
Mk 10:6
1Ko 11:7, 9

f Pr 9:1

g Pr 2:15

h Ps 8:4, 6

i Pr 9:3
Ps 104:14
Apd 14:17

y Ps 147:9
Mt 6:26

j Įst 32:4
Ps 104:24
1Ti 4:4

2 SKYRIUS

k Neh 9:6
Ps 146:6

l Iš 31:17
Hbr 4:4

1:20 *Arba „sielų“. Žr. žodynėlį. #Hebr. žodis gali reikšti paukščius ir kitus skraidančius gyvius, pavyzdžiui, vabzdžius. **1:21** *Arba „sielas“. Žr. žodynėlį. **1:24** *Arba „sielos“. Žr. žodynėlį. #Hebr. žodis tikriausiai reiškia ne tik roplius, bet ir kitokių rūšių gyvūnus, pavyzdžiui, graužikus ir vabzdžius.

1:30 *Arba „sielai“. Žr. žodynėlį. **2:1** *Pažod. „visa jų kariuomenė“.

dieną, kai Dievas Jehova* kūrė žemę ir dangų.[a]

5 Kai žemės laukuose dar nebuvo jokių krūmokšnių, dar nebuvo sudygusi žolė, nes Dievas Jehova dar nebuvo siuntęs į žemę lietaus ir nebuvo žmogaus dirvai įdirbti, **6** nuo žemės kilo rūkas ir drėkino visą žemės paviršių.

7 Iš žemės dulkių Dievas Jehova padarė žmogų,[b] įpūtė į jo šnerves gyvybės kvapą[c] ir žmogus tapo gyva būtybe*.[d] **8** Edene,[e] rytuose, Dievas Jehova įveisė sodą ir ten įkurdino žmogų, kurį buvo padaręs.[f] **9** Iš žemės Dievas Jehova išaugino visokių medžių, gražių akiai ir vedančių maistui tinkamus vaisius, taip pat gyvybės medį[g] sodo viduryje ir medį pažinimo gero ir blogo.[h]

10 Iš Edeno tekėjo upė ir drėkino sodą; toliau ji šakojosi į keturias upes. **11** Pirmosios vardas – Pišonas; ji teka aplink visą Havilos kraštą, kuriame randama aukso. **12** To krašto auksas labai geras. Taip pat ten renkami miramedžio sakai, esama ir onikso akmens. **13** Antroji upė vadinasi Gihonas; ji teka aplink visą Kušo kraštą. **14** Trečioji upė vadinasi Hidekelis*;[i] ji teka į rytus nuo Asirijos.[y] Ketvirtoji upė – Eufratas.[j]

15 Taigi Dievas Jehova įkurdino žmogų Edeno sode, kad jį įdirbtų ir prižiūrėtų.[k] **16** Dievas Jehova žmogui įsakė: „Nuo visų sodo medžių gali valgyti, kiek patinka,[a] **17** tačiau nuo gero ir blogo pažinimo medžio valgyti tau neleidžiama. Jei valgysi, žinok: tą pačią dieną mirsi.“[b]

18 Dievas Jehova tarė: „Negerai žmogui būti vienam. Padarysiu jam padėjėją, kad jį papildytų.“[c] **19** Buvo taip, kad, padaręs iš žemės visokius žvėris ir visokius dangaus sparnuočius*, Dievas Jehova vedė juos pas žmogų norėdamas pamatyti, kaip šis juos pavadins. Kaip žmogus kiekvieną gyvą būtybę# praminė, taip ji ir vadinasi.[d] **20** Žmogus davė vardus visiems gyvuliams, dangaus sparnuočiams ir visiems laukiniams gyvūnams, bet tarp jų nebuvo padėjėjo, kuris jį papildytų. **21** Taigi Dievas Jehova užmigdė žmogų kietu miegu, jam miegančiam išėmė vieną šonkaulį ir tą kūno vietą užvėrė. **22** Iš šonkaulio, kurį išėmė iš žmogaus, Dievas Jehova padarė moterį ir atvedė ją pas žmogų.[e]

23 Ir žmogus tada tarė:

„Pagaliau štai kaulas
mano kaulų,
kūnas mano kūno.
Tesivadina ji moteris,
nes iš žmogaus
buvo paimta.*“[f]

24 Todėl žmogus paliks tėvą ir motiną, prisiriš* prie žmonos ir jiedu taps vienu kūnu.[g] **25** Jie abu – žmogus ir jo žmona – buvo nuogi,[h] tačiau nesigėdijo.

2 SKYRIUS

a Iz 45:18

b Pr 3:19
Ps 103:14
Mok 3:20

c Pr 7:22
Iz 42:5
Apd 17:25

d 1Ko 15:45, 47

e Pr 2:15
Pr 3:23

f Pr 1:26

g Pr 3:22, 24
Apr 2:7

h Pr 2:17

i Dan 10:4

y Pr 10:8, 11

j Pr 15:18
Įst 11:24

k Pr 1:28
Pr 2:8
Ps 115:16

Antra skiltis

a Pr 2:8, 9
Pr 3:2

b Pr 3:19
Ps 146:4
Mok 9:5, 10
Ez 18:4
Rom 5:12
1Ko 15:22

c 1Ko 11:8, 9
1Ti 2:13

d Pr 1:26

e Mk 10:9
1Ti 2:13

f 1Ko 11:8

g Mal 2:16
Mt 19:5
Mk 10:7, 8
Rom 7:2
1Ko 6:16
Ef 5:31
Hbr 13:4

h Pr 3:7

2:4 *Čia pirmą kartą paminėtas Dievo asmenvardis Jehova, hebr. יהוה (*JHVH*). Žr. priedą A4. **2:7** *Arba „siela“. Hebr. *nefeš*, išvertus paraidžiui – „kvėpuojanti būtybė“. Žr. žodynėlį. **2:14** *Hebrajiškas Tigro pavadinimas.

2:19 *Hebr. žodis gali reikšti paukščius ir kitus skraidančius gyvius, pavyzdžiui, vabzdžius. #Arba „sielą“. Žr. žodynėlį. **2:23** *Hebr. žodžiai, išversti „moteris“ ir „žmogus“, yra giminingi. **2:24** *Hebr. žodis reiškia „prilipti“, „prisitvirtinti“, „prisiklijuoti“.

3 Gyvatė[a] buvo atsargiausia* iš visų laukinių gyvūnų, kuriuos Dievas Jehova buvo padaręs. Ji paklausė moters: „Ar Dievas tikrai leido valgyti ne nuo visų medžių, augančių sode?“[b] **2** Moteris gyvatei atsakė: „Valgyti vaisius nuo sodo medžių mes galime.[c] **3** Negalime valgyti tik nuo to medžio, kuris sodo viduryje.[d] Dievas įsakė: ‘Nuo jo nevalgysite, net nesiliesite prie jo, kad nemirtumėte.’“ – **4** „Visai jūs nemirsite,[e] – tarė moteriai gyvatė. – **5** Dievas žino, kad tą dieną, kai paragausite jo vaisiaus, atsivers jums akys ir būsite kaip Dievas – žinosite, kas gera ir kas bloga.“[f]

6 Ir moteris pamatė, kad medžio vaisiai tinkami valgyti. Tas medis traukė akį, gražiai atrodė, tad ji skynė jo vaisių ir valgė.[g] Paskui davė ir savo vyrui, kai buvo su juo. Jis irgi valgė.[h] **7** Tuomet atsivėrė jiedviem akys ir abu susivokė esą nuogi. Tad jie susiuvo figmedžio lapus ir jais apsijuosė.[i]

8 Vėliau žmogus ir jo žmona išgirdo Dievo Jehovos balsą (tuo metu, pavakario vėjeliui dvelkiant, jis vaikščiojo sode). Išgirdę balsą, jiedu pasislėpė nuo Dievo Jehovos tarp sodo medžių. **9** „Kur tu?“ – Dievas Jehova šaukė žmogų. **10** Šis po kurio laiko atsiliepė: „Išgirdęs tavo balsą išsigandau ir pasislėpiau, nes esu nuogas.“ – **11** „Kas tau pasakė, kad tu nuogas?[y] – paklausė Dievas. – Ar tik nevalgei nuo medžio, nuo kurio tau valgyti uždraudžiau?“[j] **12** Žmogus atsakė: „Moteris, kurią man davei, – ji davė man vaisių nuo to medžio, tad aš ir valgiau.“ **13** Dievas Jehova tarė moteriai: „Ką tu padarei?!“ Moteris atsakė: „Gyvatė mane apgavo, todėl ir valgiau.“[a]

14 Tada Dievas Jehova pasakė gyvatei:[b] „Kadangi tu taip padarei, esi prakeikta tarp visų gyvūnų – naminių ir laukinių. Pilvu šliaužiosi ir visas savo gyvenimo dienas ėsi dulkes. **15** Aš sukelsiu priešiškumą[c] tarp tavęs[d] ir moters,[e] tarp tavo palikuonių[f] ir jos palikuonio*.[g] Tu kirsi jam į kulną,[h] o jis sutrins tau galvą.“[i]

16 Moteriai Dievas pasakė: „Aš padauginsiu tavo nėštumo vargus, skausmuose vaikus gimdysi. Tu trokši savo vyro artumo, o jis tau viešpataus.“

17 Adomui* jis tarė: „Kadangi paklausei žmonos balso ir valgei nuo medžio, dėl kurio buvau perspėjęs:[y] ‘Nuo jo nevalgysi’, tebus dėl to prakeikta žemė.[j] Visas savo gyvenimo dienas sunkiai dirbsi, kad ji užaugintų tau maisto.“[#k] **18** Dygiakrūmius ir dagius ji tau želdins, maitinsiesi laukų augalais. **19** Valgysi prakaitu pelnytą duoną, kol grįši į žemę, nes iš jos esi paimtas.[l] Dulkė esi ir į dulkę vėl pavirsi.“[m]

20 Savo žmoną Adomas pavadino Ieva*, nes ji yra visų gyvųjų motina.[n] **21** Dievas Jehova padarė Adomui ir jo žmo-

3 SKYRIUS

a 2Ko 11:3
Apr 12:9
Apr 20:2

b Pr 2:17

c Pr 2:16

d Pr 2:8, 9

e Jn 8:44
1Jn 3:8

f Pr 3:22

g 2Ko 11:3
1Ti 2:14
Jok 1:14, 15

h Rom 5:12

i Pr 3:21

y Pr 2:25

j Pr 2:17

Antra skiltis

a 2Ko 11:3
1Ti 2:14

b Pr 3:1

c Apr 12:7, 17

d Apr 12:9

e Apr 12:1

f Jn 8:44
1Jn 3:10

g Pr 22:18
Pr 49:10
Gal 3:16, 29

h Mt 27:50
Apd 3:15

i Apr 20:2, 10

y Pr 2:17

j Pr 5:29

k Rom 8:20

l Pr 2:7

m Ps 104:29
Mok 3:20
Mok 12:7

n Apd 17:26

3:1 *Arba „gudriausia“.

3:15 *Pažod. „tarp tavo sėklos ir jos sėklos“. Hebr. žodis „sėkla“ gali būti suprantamas ir daugiskaitos reikšme „palikuoniai“. **3:17** *Išvertus – „žmogus“, „žmonija“. #Pažod. „Visas savo gyvenimo dienas skausme valgysi jos vaisių“. **3:20** *Išvertus – „gyvoji“.

nai kailio apdarus* ir juodu aprengė.[a] **22** Tada Dievas Jehova tarė: „Štai žmogus tapo kaip vienas iš mūsų – žino, kas gera ir kas bloga.[b] O dabar, kad jis neištiestų rankos, neskintų vaisiaus nuo gyvybės medžio,[c] nevalgytų jo ir negyventų amžinai...“ **23** Ir Dievas Jehova išvarė žmogų iš Edeno sodo[d] dirbti žemės, iš kurios šis buvo paimtas.[e] **24** Išvaręs žmogų, jis pastatė į rytus nuo Edeno sodo kerubus*[f] ir besisukantį liepsningą kalaviją, kad saugotų kelią prie gyvybės medžio.

4 Adomas sujo su savo žmona Ieva, ji tapo nėščia[g] ir pagimdė Kainą.[h] „Jehovos padedama pagimdžiau berniuką“, – tarė Ieva. **2** Vėliau ji pagimdė Abelį,[i] Kaino brolį.

Abelis tapo avių ganytoju, o Kainas – žemdirbiu. **3** Kartą Kainas aukojo Jehovai žemės derliaus atnašą. **4** Abelis irgi aukojo – savo kaimenės pirmadėlius*[y] su jų taukais. Jehova priėmė Abelį ir jo auką,[j] **5** o Kaino ir jo aukos nepriėmė. Todėl Kainas labai supyko, jo veidas paniuro. **6** Jehova paklausė Kaino: „Kodėl tu toks piktas, kodėl tavo veidas paniuręs? **7** Jeigu darysi gera, argi nesusilauksi malonės*? O jei gera nedarysi, štai prie durų tyko nuodėmė, ji trokšta tau viešpatauti. Ar tu leisi jai imti viršų?“

8 Po kurio laiko Kainas pakvietė savo brolį Abelį: „Eime į laukus.“ Jiedviem esant laukuose, jis užpuolė savo brolį Abelį ir nužudė.[a] **9** Vėliau Jehova paklausė Kaino: „Kur tavo brolis Abelis?“ Tas atsakė: „Nežinau. Argi aš savo brolio sargas?“ – **10** „Ką tu padarei?! – tarė Dievas. – Tavo brolio kraujas šaukiasi manęs iš žemės.[b] **11** Būk tad prakeiktas! Nešdinkis iš krašto, kurio žemė pravėrė burną ir sugėrė tavo brolio kraują, kai savo rankomis jį praliejai![c] **12** Tavo dirbami laukai neduos tau derliaus*. Tapsi klajūnu ir bėgliu žemėje.“ **13** Kainas atsakė Jehovai: „Šita bausmė man tiesiog nepakeliama. **14** Šiandien išvarai mane iš šio krašto, turėsiu slėptis nuo tavo veido. Būsiu klajūnas ir bėglys žemėje, ir galiausiai kas nors mane užtiks ir nužudys.“ **15** Jehova jam atsakė: „Kad taip nenutiktų, aš skelbiu: tam, kas nužudys Kainą, bus atkeršyta septyneriopai.“

Taip Jehova pažymėjo Kainą, kad joks žmogus, jį sutikęs, jo nenužudytų. **16** Tada Kainas pasitraukė iš Jehovos akivaizdos ir apsigyveno Nodo* krašte, į rytus nuo Edeno.[d]

17 Kainas sujo su savo žmona,[e] ji tapo nėščia ir pagimdė Henochą. Paskui Kainas ėmė statyti miestą ir pavadino jį savo sūnaus Henocho vardu. **18** Henochui gimė Iradas. Iradui gimė Mehujaelis, Mehujaeliui gimė Metušaelis, Metušaeliui gimė Lamechas.

19 Lamechas vedė dvi žmonas. Pirmosios vardas buvo Ada, o antrosios Cila. **20** Ada pagimdė Jabalą. Jis yra pirmtakas tų, kurie gyvena palapinėse ir laiko gyvulių kaimenes.

3 SKYRIUS
a Pr 3:7
b Pr 3:5
c Pr 2:9
d Pr 2:8
e Pr 3:19
f Ps 80:1
Iz 37:16
Ez 10:4

4 SKYRIUS
g Pr 1:28
h 1Jn 3:10–12
Jud 11
i Mt 23:35
y Is 13:12
j Hbr 11:4

Antra skiltis
a Mt 23:35
1Jn 3:10–12
Jud 11
b Hbr 12:24
c Pr 9:5
d Pr 2:8
e Pr 5:4

3:21 *Hebr. žodis reiškia ilgą, kelius ar kulkšnis siekiantį drabužį. **3:24; 4:4** *Žr. žodynėlį. **4:7** *Arba „argi nebūsi išaukštintas“.

4:12 *Pažod. „neduos savo galios“. **4:16** *Išvertus – „tremties“.

21 O jo brolio vardas buvo Jubalas. Šis yra pirmtakas visų lyrininkų ir visų fleitininkų*.
22 Cila irgi pagimdė sūnų – Tubal Kainą. Šis kaldavo visokius vario ir geležies įrankius. O Tubal Kaino sesuo buvo Naama. **23** Lamechas sykį prabilo į savo žmonas Adą ir Cilą tokiomis eilėmis:

„Klausykit mano balso,
Lamecho žmonos,
sukluskit, kai kalbu:
nužudžiau žmogų
už sužeidimą,
jaunuolį – už sumušimą.
24 Jeigu už Kainą keršijama
septynis kartus,[a]
tai už Lamechą – septyniasdešimt septynis.“

25 Adomas vėl suėjo su savo žmona. Ji pagimdė sūnų ir pavadino jį Setu*,[b] sakydama: „Dievas davė# man kitą palikuonį vietoj Abelio, kurį Kainas nužudė.“[c] **26** Setui irgi gimė sūnus, ir jis pavadino jį Enošu.[d] Tuo laiku žmonės pradėjo šauktis Jehovos vardo.

5 Štai Adomo palikuonių kartų sąrašas. Tą dieną, kai kūrė Adomą, Dievas sukūrė jį panašų į save.[e] **2** Sukūrė jis vyrą ir moterį.[f] Tą dieną, kai juos sukūrė,[g] Dievas juos palaimino ir pavadino žmonėmis*.

3 Kai Adomas buvo 130 metų, jam gimė sūnus, panašus į jį, tarsi jo atvaizdas. Adomas pavadino jį Setu.[h] **4** Gimus Setui, Adomas dar gyveno 800 metų ir jam gimė sūnų ir dukterų. **5** Taigi iš viso Adomas nugyveno 930 metų. Tada jis mirė.[a]

6 Setas buvo 105 metų, kai jam gimė Enošas.[b] **7** Gimus Enošui, Setas dar gyveno 807 metus ir jam gimė sūnų ir dukterų. **8** Taigi iš viso Setas nugyveno 912 metų. Tada jis mirė.

9 Enošas buvo 90 metų, kai jam gimė Kenanas. **10** Gimus Kenanui, Enošas dar gyveno 815 metų ir jam gimė sūnų ir dukterų. **11** Taigi iš viso Enošas nugyveno 905 metus. Tada jis mirė.

12 Kenanas buvo 70 metų, kai jam gimė Mahalalelis.[c] **13** Gimus Mahalaleliui, Kenanas dar gyveno 840 metų ir jam gimė sūnų ir dukterų. **14** Taigi iš viso Kenanas nugyveno 910 metų. Tada jis mirė.

15 Mahalalelis buvo 65 metų, kai jam gimė Jeredas.[d] **16** Gimus Jeredui, Mahalalelis dar gyveno 830 metų ir jam gimė sūnų ir dukterų. **17** Taigi iš viso Mahalalelis nugyveno 895 metus. Tada jis mirė.

18 Jeredas buvo 162 metų, kai jam gimė Henochas.[e] **19** Gimus Henochui, Jeredas dar gyveno 800 metų ir jam gimė sūnų ir dukterų. **20** Taigi iš viso Jeredas nugyveno 962 metus. Tada jis mirė.

21 Henochas buvo 65 metų, kai jam gimė Metušelachas.[f] **22** Gimus Metušelachui, Henochas su Dievu ėjo dar 300 metų ir jam gimė sūnų ir dukterų. **23** Taigi iš viso Henochas gyveno 365 metus. **24** Henochas ėjo su Dievu.[g] Paskui jis pradingo – Dievas jį paėmė.[h]

25 Metušelachas buvo 187 metų, kai jam gimė Lamechas.[i]

4:21 *Arba „vamzdininkų“. **4:25** *Išvertus – „skirtasis“, „duotasis“. #Arba „skyrė“. **5:2** *Pažod. „žmogumi“, hebr. *adam*.

4 SKYRIUS
a Pr 4:15
b Pr 5:3; 1Me 1:1
c Pr 4:8; Mt 23:35; Hbr 11:4
d Pr 5:6; Lk 3:23, 38

5 SKYRIUS
e Pr 1:26; Jok 3:9
f Pr 1:27; Mk 10:6
g Pr 2:23; Iz 45:12; Mt 19:4
h Pr 4:25

Antra skiltis
a Pr 2:17; Pr 3:19; Rom 6:23; 1Ko 15:22
b Pr 4:26; Lk 3:23, 38
c Lk 3:23, 37
d Lk 3:23, 37
e Jud 14
f Lk 3:23, 37
g Pr 6:9; Įst 8:6; Įst 13:4; 3Jn 4; Jud 14, 15
h Jn 3:13; Hbr 11:5
i Lk 3:23, 36

26 Gimus Lamechui, Metušelachas dar gyveno 782 metus ir jam gimė sūnų ir dukterų. **27** Taigi iš viso Metušelachas nugyveno 969 metus. Tada jis mirė.

28 Lamechas buvo 182 metų, kai jam gimė sūnus. **29** Jis pavadino jį Nojumi*,[a] sakydamas: „Šis paguos# mus, vargstančius ir sunkiai dirbančius žemę, kurią Jehova prakeikė.“[b] **30** Gimus Nojui, Lamechas dar gyveno 595 metus ir jam gimė sūnų ir dukterų. **31** Taigi iš viso Lamechas nugyveno 777 metus. Tada jis mirė.

32 Nojui suejo 500 metų ir jam gimė Semas,[c] Chamas[d] ir Jafetas.[e]

6 Kai žmonių žemėje ėmė daugėti ir jiems gimė dukterų, **2** Dievo sūnūs,*[f] matydami, kokios jos gražios, ėmė jas sau į žmonas – tas, kurias nusižiūrėjo. **3** Tada Jehova pasakė: „Mano dvasia ne amžinai pakęs žmogų,[g] nes jis tėra kūnas*. Tetrunka jo gyvenimas 120 metų.“[h]

4 Tomis dienomis ir vėliau žemėje radosi milžinų*. Dievo sūnūs sueidavo su žmonių dukterimis ir jos pagimdydavo jiems sūnų. Tie senovės laikų galiūnai buvo garsūs vyrai.

5 Jehova matė, kad žmonės žemėje labai nedori ir kad jų širdys linkusios vien į pikta.[i] **6** Ir Jehova gailėjosi* sukūręs žemėje žmogų ir jam skaudėjo širdį.[a] **7** Tad Jehova pasakė: „Nušluosiu nuo žemės paviršiaus žmones, kuriuos sukūriau, drauge su gyvuliais, ropliais* ir dangaus sparnuočiais#, nes gailiuosi juos sukūręs.“ **8** Tačiau Nojus Jehovos akyse rado malonę.

9 Štai pasakojimas apie Nojų.

Nojus buvo teisus žmogus,[b] be priekaišto,* kitoks nei jo amžininkai#. Jis ėjo su Dievu.[c] **10** Nojui gimė trys sūnūs: Semas, Chamas ir Jafetas.[d] **11** O žemė Dievo akivaizdoje buvo sugedusi, pilna smurto. **12** Dievas žvelgė į žemę ir matė, kokia ji sugedusi,[e] kaip visi žmonės yra iškraipę savo kelius.[f]

13 Tada Dievas Nojui pasakė: „Nutariau padaryti galą visiems žmonėms, nes jie pripildė žemę smurto. Užtrauksiu jiems pražūtį, nuniokosiu žemę.[g] **14** O tu iš gofero medžio* statykis laivą#.[h] Padaryk jame pertvaras ir apglaistyk jį derva[i] iš vidaus ir iš lauko. **15** Laivą pastatyk 300 uolekčių* ilgio, 50 uolekčių pločio ir 30 uolekčių aukščio. **16** Per uolektį nuo viršaus padaryk angą šviesai*, o šone įtaisyk duris.[y] Laive turi būti apatinis, vidurinis ir viršutinis aukštai.

5 SKYRIUS

a Pr 7:1
Ez 14:14
Mt 24:37
Hbr 11:7
1Pt 3:20
2Pt 2:5

b Pr 3:17

c Pr 10:21
Pr 11:10
Lk 3:23, 36

d Pr 6:10
Pr 10:6

e Pr 10:2

6 SKYRIUS

f Job 1:6
Job 38:7
2Pt 2:4
Jud 6

g Pr 7:4
1Pt 3:20

h 2Pt 3:9

i Pr 8:21
Jer 17:9
Mt 15:19

Antra skiltis

a Ps 78:40, 41

b Pr 7:1
Ez 14:14
Hbr 11:7

c 2Pt 2:5

d Pr 5:32

e Apr 11:18

f Mt 24:37–39
2Pt 2:5

g Pr 7:4

h Hbr 11:7

i Pr 14:10
Is 2:3

y Pr 7:16

5:29 *Išvertus tikriausiai reiškia „atgaiva“, „paguoda“. #Arba „atgaivins“. **6:2** *T. y. angelai. **6:3** *Arba „elgiasi kūniškai“. **6:4** *Hebr. *nefilim*. Galimas dalykas, šis žodis reiškia „tie, kurie pargriauna“. Žr. žodynėlyje „milžinai“. **6:6** *Arba „sielojosi“.

6:7 *Hebr. žodis tikriausiai reiškia ne tik roplius, bet ir kitokių rūšių gyvūnus, pavyzdžiui, graužikus ir vabzdžius. #Hebr. žodis gali reikšti paukščius ir kitus skraidančius gyvius, pavyzdžiui, vabzdžius. **6:9** *Arba „doras“. #Pažod. „jo kaftos“. **6:14** *Nežinomas sakingas medis, galimas dalykas, kiparisas. #Pažod. „skrynią“. **6:15** *Uolektis buvo lygi 44,5 cm. Žr. priedą B14. **6:16** *Manoma, kad hebr. žodis *cohar*, čia išverstas „anga šviesai“, galėjo reikšti ir stogą. Tai galėjo būti stogas su vienos uolekties atbraila.

17 Visą žemę užliesiu tvano vandenimis,[a] kad pražūtų po dangumi visa, kas alsuoja gyvybe*. Žemėje viskas pražus.[b] **18** O su tavimi sudarau sandorą: tu pats, tavo sūnūs, žmona ir sūnų žmonos sueisite į laivą.[c] **19** Dar į laivą turėsi suvesti po porą iš visų rūšių gyvūnų,[d] kad išliktų gyvi drauge su tavimi, – po patiną ir patelę.[e] **20** Iš visų rūšių paukščių, visų rūšių gyvulių ir visų rūšių roplių po porą įeis su tavimi, kad išliktų gyvi.[f] **21** Taip pat parūpink visokio maisto[g] tiek sau, tiek jiems.“

22 Nojus visa padarė taip, kaip Dievas jam paliepė. Jis taip ir padarė.[h]

7 Jehova Nojui pasakė: „Įeik į laivą su visa savo šeimyna, nes mano akyse vienintelis iš šios kartos žmonių esi teisus.[i] **2** Iš visų švariųjų gyvūnų pasiimk po septynetą*[y] – patinus su patelėmis, o iš kiekvienos rūšies nešvariųjų gyvūnų pasiimk po du – patiną ir patelę, **3** taip pat iš dangaus sparnuočių# po septynetą* – patinus su patelėmis, kad jų palikuoniai išliktų ir pasklistų visoje žemėje.[j] **4** Jau po septynių dienų siųsiu į žemę lietų,[k] ir lis 40 dienų ir 40 naktų.[l] Nušluosiu nuo žemės paviršiaus visą gyvybę, visa, ką esu sukūręs.“[m] **5** Nojus padarė visa, ką Jehova liepė.

6 Kai tvano vandenys apsėmė žemę, Nojui buvo 600 metų.[n] **7** Prieš tvanui prasidedant, jis su sūnumis, žmona ir sūnų žmonomis įėjo į laivą.[a] **8** Visi švarieji gyvūnai, visi nešvarieji gyvūnai, visi paukščiai ir visi sausumos padarai[b] **9** suėjo į laivą pas Nojų poromis – patinas su patele, kaip Dievas ir buvo Nojui paliepęs. **10** Praėjus septynioms dienoms, žemę užplūdo tvano vandenys.

11 Šešišimtaisiais Nojaus gyvenimo metais, antro mėnesio septynioliktą dieną, – tą dieną pratrūko visi didžiųjų gelmių šaltiniai ir atsidarė dangaus vandenų užtvaros.[c] **12** Ir pliaupė lietus žemėje 40 dienų ir 40 naktų. **13** Tą dieną Nojus įėjo į laivą su savo sūnumis Semu, Chamu ir Jafetu,[d] su savo žmona ir su trimis sūnų žmonomis.[e] **14** Įėjo jie ir visų rūšių žvėrys, visų rūšių gyvuliai, visų rūšių žemės ropliai*, taip pat visų rūšių skrajūnai – visokie paukščiai ir visokie sparnuoti gyviai. **15** Visų rūšių padarai, alsuojantys gyvybe,* suėjo poromis pas Nojų į laivą. **16** Kaip Dievas ir buvo Nojui paliepęs, suėjo visokie gyvūnai – patinai ir patelės. Tada Jehova uždarė laivo duris.

17 Lietus žemėje nepaliovė 40 dienų, vandens vis daugėjo. Vanduo pakėlė laivą ir šis plūduriavo aukštai virš žemės paviršiaus. **18** Vanduo apsėmė žemę ir nepaliaujamai kilo, o laivas plūduriavo paviršiuje. **19** Vandenys žemėje taip pakilo, kad apsėmė visus aukštuosius kalnus po dangumi[f]

6 SKYRIUS

a Pr 1:7
Pr 7:6, 11

b Pr 7:21
Ps 104:29
Mt 24:39
2Pt 2:5

c Pr 7:13

d Pr 8:17

e Pr 7:2

f Pr 7:14, 15

g Pr 1:29, 30

h Is 40:16
Hbr 11:7

7 SKYRIUS

i Pr 6:9
Hbr 10:38
Hbr 11:7
1Pt 3:12
2Pt 2:5, 9

y Pr 8:20

j Pr 7:23
Pr 8:19

k Pr 2:5

l Pr 7:11, 12

m Pr 6:7, 17

n Pr 8:13

Antra skiltis

a Lk 17:27
Hbr 11:7

b Pr 6:19, 20

c Pr 1:7
Pr 8:2

d Pr 9:18
1Me 1:4

e Pr 6:18
1Pt 3:20
2Pt 2:5

f 2Pt 3:5, 6

6:17 *Arba „turi gyvybės dvasią“. **7:2, 3** *Arba galbūt „po septynias poras“. **7:3** #Hebr. žodis gali reikšti paukščius ir kitus skraidančius gyvius, pavyzdžiui, vabzdžius.

7:14 *Hebr. žodis tikriausiai reiškia ne tik roplius, bet ir kitokių rūšių gyvūnus, pavyzdžiui, graužikus ir vabzdžius. **7:15** *Arba „turintys gyvybės dvasią“.

20 ir tyvuliavo 15 uolekčių* virš kalnų.

21 Pražuvo visos būtybės, gyvenančios sausumoje: paukščiai, gyvuliai, žvėrys ir visokie knibždantys padarai,[a] taip pat visi žmonės.[b] **22** Visi sausumos gyventojai, turintys šnervėse gyvybės kvapą*, žuvo.[c] **23** Taip Dievas nušlavė nuo žemės paviršiaus visa, kas gyva. Žmonės, gyvuliai, ropliai ir dangaus sparnuočiai – visa buvo nušluota.[d] Gyvi išliko tik Nojus ir tie, kurie buvo su juo laive.[e] **24** Tvano vandenys žemėje laikėsi 150 dienų.[f]

8 Dievas nepamiršo Nojaus*, taip pat visų žvėrių ir gyvulių, esančių su juo laive.[g] Jis sukėlė virš žemės vėją ir vandenys pradėjo slūgti. **2** Gelmių šaltiniai ir dangaus vandenų užtvaros užsidarė ir lietus iš dangaus paliovė.[h] **3** Tada vandenys žemėje ėmė sekti ir po 150 dienų jau buvo gerokai nusekę. **4** Septinto mėnesio septynioliktą dieną laivas sustojo Araratokalnuose. **5** Vandenys toliau slūgo iki dešimto mėnesio, ir pirmą dešimto mėnesio dieną pasirodė kalnų viršūnės.[i]

6 Po 40 dienų Nojus atidarė langą,[y] kurį buvo laive įtaisęs, **7** ir išleido kranklį. Paukštis išskrisdavo ir parskrisdavo – taip skraidžiojo, kol vanduo žemėje išdžiūvo.

8 Paskui, norėdamas sužinoti, ar vanduo žemės paviršiuje nusekęs, Nojus išleido balandį. **9** Balandis vietos nutūpti nerado ir sugrįžo pas jį į laivą, nes vandenys tebedengė visą žemės paviršių.[a] Nojus ištiesė ranką ir paėmė jį į laivą. **10** Palaukęs septynias dienas, jis išleido balandį antrą kartą. **11** Paukščiui į pavakarę sugrįžus, Nojus jo snape pamatė šviežią alyvmedžio lapelį ir suprato, kad vandenys žemėje nusekę.[b] **12** Palaukęs kitas septynias dienas, jis išleido balandį dar kartą, ir šįsyk paukštis pas jį nebegrįžo.

13 Šeši šimtai pirmųjų metų[c] pirmo mėnesio pirmą dieną vandenys žemėje buvo nusekę. Laivo viršuje atvėręs angą Nojus pamatė, kad žemės paviršius jau džiūsta. **14** Antro mėnesio dvidešimt septintą dieną žemė buvo sausa.

15 Tada Dievas Nojui tarė: **16** „Išeik iš laivo tu, tavo žmona ir sūnūs su žmonomis.[d] **17** Ir išleisk iš laivo visų rūšių gyvus padarus:[e] sparnuočius*, gyvulius, visus žemės roplius#. Tepasklinda jie žemėje, tesiveisia ir tegausėja.“[f]

18 Nojus išėjo iš laivo drauge su sūnumis,[g] žmona ir sūnų žmonomis. **19** Visi gyvi padarai – visi ropliai, visi sparnuočiai ir visi kiti sausumos gyvūnai – kiekvienas su savo būriu išėjo iš laivo.[h] **20** Tada Nojus pastatė Jehovai aukurą.[i] Paėmęs keletą švariųjų gyvulių ir švariųjų paukščių,[y] paaukojo juos ant aukuro kaip deginamąją auką.[j] **21** Jehova užuodė

7 SKYRIUS

a Pr 6:7, 17

b Lk 17:27

c Pr 2:7
Pr 7:15
Mok 3:19
Iz 42:5

d Pr 6:7
2Pt 3:5, 6

e Mt 24:37–39
1Pt 3:20
2Pt 2:5, 9

f Pr 8:3

8 SKYRIUS

g Pr 6:19, 20
Hbr 11:7

h Pr 7:11, 12

i Pr 7:20

y Pr 6:16

Antra skiltis

a Pr 7:19

b Pr 7:20
Pr 8:3

c Pr 7:6, 11

d Pr 7:7
1Pt 3:20
2Pt 2:5

e Pr 6:19, 20
Pr 7:14, 15

f Pr 1:22

g Pr 6:10

h Pr 7:13, 14

i Pr 12:7

y Pr 7:2
Kun 20:25

j Įst 27:6

7:20 *Uolektis buvo lygi 44,5 cm. Žr. priedą B14. **7:22** *Pažod. „gyvybės dvasios kvapą“. **8:1** *Pažod. „atsiminė Nojų“.

8:17 *Hebr. žodis gali reikšti paukščius ir kitus skraidančius gyvius, pavyzdžiui, vabzdžius. #Hebr. žodis tikriausiai reiškia ne tik roplius, bet ir kitokių rūšių gyvūnus, pavyzdžiui, graužikus ir vabzdžius.

malonų kvapą. Ir tarė Jehova sau širdyje: „Daugiau niekada neprakeiksiu žemės*[a] dėl žmogaus kaltės, nes žmogaus širdis nuo pat jaunumės linkusi į bloga.[b] Daugiau niekada nenaikinsiu visos gyvybės, kaip kad padariau.[c] **22** Nuo dabar nepaliaus žemėje nei sėja, nei pjūtis, nei šaltis, nei karštis, nei vasara, nei žiema, nei diena, nei naktis.“[d]

9 Dievas palaimino Nojų ir jo sūnus tardamas: „Būkite vaisingi, dauginkitės ir pripildykite žemę.[e] **2** Jūsų bijos ir prieš jus drebės visi žemės gyvūnai, visi dangaus sparnuočiai*, visi žemės ropliai#, taip pat visos jūrų žuvys. Jie atiduodami jums į rankas.[f] **3** Visa, kas juda, kas gyva, duodu jums maistui.[g] Kaip daviau žaliuojančius augalus, taip duodu ir juos.[h] **4** Tik nevalgysite mėsos su gyvybe* – su krauju.[i] **5** Taip pat už jūsų kraują, jūsų gyvybę, aš pareikalausiu atsiskaityti – pareikalausiu iš kiekvieno gyvo padaro. Ir iš kiekvieno žmogaus pareikalausiu atsiskaityti už jo brolio gyvybę.[y] **6** Kas pralies žmogaus kraują, to kraujas irgi bus žmogaus pralietas,[j] nes Dievas sukūrė žmogų kaip savo atvaizdą.[k] **7** O jūs būkite vaisingi ir dauginkitės, pliskite ir gausėkite žemėje.“[l]

8 Tada Dievas tarė Nojui ir su juo esantiems sūnums: **9** „Sudarau sandorą su jumis[a] ir jūsų palikuoniais **10** ir su kiekviena gyva būtybe, esančia su jumis: su paukščiais, gyvuliais, su visais žemės gyviais, esančiais su jumis, – su visais, kurie išėjo iš laivo, su kiekvienu gyvu žemės padaru.[b] **11** Sudarau su jumis tokią sandorą: daugiau niekada tvano vandenys nesunaikins viso, kas gyva, niekada daugiau tvanas nebenuniokos žemės.“[c]

12 Dievas dar pasakė: „Toks bus ženklas sandoros, kurią sudarau su jumis ir su kiekviena gyva būtybe, esančia su jumis, toks bus ženklas visoms būsimoms kartoms – **13** vaivorykštė debesyse. Ji bus ženklas sandoros tarp manęs ir žemės. **14** Kai sutelksiu virš žemės debesis, pasirodys juose vaivorykštė. **15** Atsiminsiu tada sandorą, kurią sudariau su jumis ir su visomis gyvomis būtybėmis, visokios rūšies; niekada nebekils tvano vandenys ir nesunaikins viso, kas gyva.[d] **16** Debesyse pasirodys vaivorykštė, ir aš pažvelgęs į ją atsiminsiu amžinąją sandorą – sandorą tarp Dievo ir visų gyvų būtybių žemėje, visokios rūšies.“

17 Dievas Nojui dar kartą pasakė: „Tai bus ženklas mano sandoros, kurią sudarau su visomis gyvomis būtybėmis žemėje.“[e]

18 Su Nojumi iš laivo išėjo jo sūnūs Semas, Chamas ir Jafetas.[f] Chamui gimė Kanaanas.[g] **19** Tie trys buvo Nojaus sūnūs. Iš jų kilo visi žemės gyventojai.[h]

20 Nojus ėmėsi dirbti žemę ir įsiveisė vynuogyną. **21** Kartą jis pasigėrė nuo vyno ir gu-

8 SKYRIUS

a Pr 3:17; Pr 5:29

b Pr 6:5; Mok 7:20; Mt 15:19

c Pr 6:7, 17; Pr 9:11; Iz 54:9

d Pr 1:14; Ps 74:17; Mok 1:4

9 SKYRIUS

e Pr 1:28

f Pr 1:26; Jok 3:7

g 1Ti 4:3

h Pr 1:29

i Kun 3:17; Kun 7:26; Kun 17:10, 13; Kun 17:11, 14; Įst 12:16, 23; Apd 15:20, 29; Apd 21:25

y Pr 4:8, 10; Iš 21:12

j Iš 20:13; Sk 35:30; Mt 26:52

k Pr 1:27

l Pr 1:28; Pr 10:32

Antra skiltis

a Pr 9:15; Iz 54:9

b Pr 8:17

c Pr 8:21

d Pr 8:21

e Pr 9:12, 13

f Pr 5:32; Pr 7:7; Pr 10:1

g Pr 10:6

h Pr 10:32

8:21 *Arba „nesukelsiu žemei nelaimės“. **9:2** *Hebr. žodis gali reikšti paukščius ir kitus skraidančius gyvius, pavyzdžiui, vabzdžius. #Hebr. žodis tikriausiai reiškia ne tik roplius, bet ir kitokių rūšių gyvūnus, pavyzdžiui, graužikus ir vabzdžius. **9:4** *Arba „siela“. Žr. žodynėlį.

lėjo nuogas savo palapinėje. **22** Chamas, Kanaano tėvas, matė savo nuogą tėvą ir išėjęs laukan papasakojo apie tai abiem savo broliams. **23** Tada Semas ir Jafetas paėmė drabužį, užsimetė ant pečių ir, įėję atbulomis, pridengė tėvą. Jie buvo nugręžę veidus ir į nuogą tėvą nežiūrėjo.

24 Išsiblaivęs nuo vyno ir sužinojęs, kaip jauniausias sūnus su juo pasielgė, **25** Nojus tarė:

„Tebūna prakeiktas
Kanaanas,[a]
tegu tampa
savo brolių vergu.“[b]

26 Dar jis kalbėjo:

„Tebūna pašlovintas
Jehova, Semo Dievas.
Tegu Kanaanas
tampa jo* vergu.[c]
27 Tesuteikia Dievas
vietos Jafetui,
tegyvena jis
Semo palapinėse.
Tebūna Kanaanas
ir jo vergas.“

28 Po tvano Nojus gyveno dar 350 metų.[d] **29** Taigi iš viso Nojus sulaukė 950 metų. Tada jis mirė.

10 Štai Nojaus sūnų Semo,[e] Chamo ir Jafeto palikuonių kartų sąrašas.

Po tvano jie susilaukė sūnų.[f] **2** Jafeto sūnūs: Gomeras,[g] Magogas,[h] Madajas, Javanas, Tubalas,[i] Mešechas[y] ir Tyras.[j]

3 Gomero sūnūs: Aškenazas,[k] Rifatas ir Togarma.[l]

4 Javano sūnūs: Eliša,[m] Taršišas,[n] Kitimas[o] ir Dodanimas.

9:26 *T. y. Semo.

9 SKYRIUS

a Įst 7:1
b Joz 17:13
c Ts 1:28
d Pr 7:6

10 SKYRIUS

e Lk 3:23, 36
f Pr 9:18, 19
g Ez 38:6
h Ez 38:2
i Iz 66:19
Ez 27:13
y Ps 120:5
Ez 32:26
j 1Me 1:5–7
k Jer 51:27
l Ez 27:14
Ez 38:6
m Ez 27:7
n Jon 1:3
o Iz 23:1

Antra skiltis

a Pr 50:11
b Jer 46:9
Nah 3:9
c Sk 34:2
1Me 1:8–10
d Ps 72:10
e Ez 27:22
f Dan 1:2
g Pr 11:9
h Ezr 4:9
i Mch 5:6
y Jon 3:3
Mt 12:41
j Jer 46:9
k 1Me 1:11, 12
l Ez 29:14
m Joz 13:2, 3
Jer 47:4
n Įst 2:23
o Joz 13:6
Mk 7:24
p Pr 25:10
Pr 27:46
1Me 1:13–16
r Ts 1:21
s Pr 15:16
Įst 3:8
t Joz 11:3
u Ez 27:11
v 1Ka 8:65
z Pr 20:1
a Joz 15:20, 47
Apd 8:26
b Pr 13:10
Pr 19:24
Jud 7

5 Iš šių kilo salų gyventojai; jie išsisklaidė po kraštus pagal savo kalbas, gimines ir tautas.

6 Chamo sūnūs: Kušas, Micraimas*,[a] Putas[b] ir Kanaanas.[c]

7 Kušo sūnūs: Seba,[d] Havila, Sabta, Rama[e] ir Sabtecha.

Ramos sūnūs: Šeba ir Dedanas.

8 Kušui gimė Nimrodas. Jis buvo pirmasis iš žemės galingųjų. **9** Jis buvo aršus medžiotojas, priešiškas Jehovai. Užtat ir sakoma: „Kaip Nimrodas, aršus medžiotojas, priešiškas Jehovai.“ **10** Jo karalystės pradžia buvo miestai Šinaro krašte:[f] Babelis,[g] Erechas,[h] Akadas ir Kalnė. **11** Iš to krašto jis nukeliavo į Asiriją[i] ir pastatė Ninevę,[y] Rehobot Irą, Kelachą **12** ir Reseną (tarp Ninevės ir Kelacho). Tie sudaro didįjį miestą.*

13 Micraimui gimė Ludas,[j] Anamas, Lehabas, Naftoachas,[k] **14** Patrosas,[l] Kasluhas (iš pastarojo kilo filistinai[m]) ir Kaftoras.*[n]

15 Kanaanui gimė Sidonas,[o] jo pirmagimis, ir Hetas,[p] **16** taip pat iš jo kilo jebusiečiai,[r] amoritai,[s] girgašai, **17** hivai,[t] arkai, sinai, **18** arvadiečiai,[u] cemarai ir hamatiečiai.[v] Vėliau kanaaniečių giminės pasklido, **19** jų žemės plytėjo nuo Sidono iki Gerario,[z] esančio šalia Gazos,[a] ir iki Sodomos, Gomoros,[b] Admos

10:6 *Hebrajiškas Egipto pavadinimas. **10:12** *Pažod. „Tas yra didysis miestas“. Tikriausiai turimas omenyje didmiestis, sudarytas iš Ninevės ir kitų trijų miestų. **10:14** *Šiais vardais galbūt vadinamos ir gentys, kurios kilo iš Micraimo sūnų.

ir Ceboimų,[a] miestų šalia Lešos. **20** Tai buvo Chamo palikuoniai – su savo šeimomis, kalbomis, kraštais ir tautomis.

21 Vaikų gimė ir Semui, visų Eberо[b] sūnų protėviui, vyresnėlio Jafeto broliui*. **22** Semo sūnūs buvo Elamas,[c] Asūras,[d] Arpachšadas,[e] Ludas ir Aramas.[f]

23 Aramo sūnūs: Ucas, Hulas, Geteras ir Mašas.

24 Arpachšadui gimė Šelachas,[g] Šelachui – Eberas.

25 Eberui gimė du sūnūs. Pirmąjį pavadino Pelegu*,[h] nes jo dienomis buvo padalyta žemė#, o jo brolį – Joktanu.[i]

26 Joktanui gimė Almodadas, Šelefas, Hacarmavetas, Jerachas,[y] **27** Hadoramas, Uzalas, Dikla, **28** Obalas, Abimaelis, Šeba, **29** Ofyras,[j] Havila ir Jobabas. Visi jie buvo Joktano sūnūs.

30 Jie apgyveno žemes nuo Mešos iki pat Sefaro aukštumų rytuose.

31 Tai buvo Semo palikuoniai – su savo šeimomis, kalbomis, kraštais ir tautomis.[k]

32 Tokios buvo Nojaus sūnų šeimos; jos išvardytos pagal gimines ir tautas. Tautos, kilusios iš jų po tvano, pasklido visoje žemėje.[l]

11 Visa žemė kalbėjo viena kalba, tais pačiais žodžiais. **2** Traukdami į rytus, žmonės Šinaro krašte[m] rado lygumą ir joje apsigyveno. **3** Jie sakė vienas kitam: „Pasigaminkime plytų ir jas išdekime.“

10 SKYRIUS

a Įst 29:23

b Pr 11:17

c Ezr 4:9 Apd 2:8, 9

d Ez 27:23

e Pr 11:10

f 1Me 1:17

g Pr 11:12 Lk 3:23, 35

h Pr 11:16

i 1Me 1:19

y 1Me 1:20–23

j 1Ka 9:28 1Ka 10:11

k Pr 10:5

l Pr 9:7 Pr 9:19 Apd 17:26

11 SKYRIUS

m Pr 10:9, 10 Dan 1:2

Antra skiltis

a Pr 9:1

b Pr 11:1

c Pr 1:26

d Įst 32:8

e Jer 50:1

f Pr 6:10 Lk 3:23, 36

g Pr 10:22 1Me 1:17

h Pr 10:21

i Pr 10:24 1Me 1:18 Lk 3:23, 35

y Pr 10:21 1Me 1:18

Taip vietoj akmenų jie ėmė naudoti plytas, o kaip skiedinį – bitumą. **4** „Eime, – sakė jie, – pasistatykime miestą ir bokštą su dangų siekiančia viršūne, kad išgarsintume savo vardą ir neišsisklaidytume po visą žemę.“[a]

5 Jehova nužengė pažiūrėti, kokį ten miestą ir bokštą žmonės stato. **6** „Štai ko ėmėsi tie žmonės! – sakė Jehova. – Jie yra viena tauta ir kalba viena kalba,[b] tad ką užsimojo padaryti, tą ir padarys, nieko nebus jiems neįmanomo. **7** Eime,[c] nuženkime ir duokime jiems skirtingas kalbas*, kad vienas kito nebesuprastų.“ **8** Taip Jehova išsklaidė juos iš ten po visą žemę,[d] ir jie liovėsi statę miestą. **9** Tas miestas buvo pramintas Babeliu*,[e] nes ten Jehova davė žemei skirtingas kalbas# ir iš ten Jehova išsklaidė žmones po visą žemę.

10 Štai Semo[f] palikuonių kartų sąrašas.

Praėjus dvejiems metams po tvano, Semas, būdamas 100 metų, susilaukė Arpachšado.[g] **11** Gimus Arpachšadui, Semas dar gyveno 500 metų ir susilaukė sūnų ir dukterų.[h]

12 Kai Arpachšadui buvo 35 metai, jam gimė Šelachas.[i] **13** Gimus Šelachui, Arpachšadas dar gyveno 403 metus ir susilaukė sūnų ir dukterų.

14 Kai Šelachui buvo 30 metų, jam gimė Eberas.[y] **15** Gimus Eberui, Šelachas dar gyveno 403 metus ir susilaukė sūnų ir dukterų.

10:21 *Arba galbūt „vyresniajam Jafeto broliui“. **10:25** *Išvertus – „padalijimas“. #Arba „žemės gyventojai“.

11:7 *Pažod. „sumaišykime jų kalbą“. **11:9** *Išvertus – „sumaištis“. #Pažod. „sumaišė visos žemės kalbą“.

16 Kai Eberui buvo 34 metai, jam gimė Pelegas.[a] **17** Gimus Pelegui, Eberas dar gyveno 430 metų ir susilaukė sūnų ir dukterų.

18 Kai Pelegui buvo 30 metų, jam gimė Reuvas.[b] **19** Gimus Reuvui, Pelegas dar gyveno 209 metus ir susilaukė sūnų ir dukterų.

20 Kai Reuvui buvo 32 metai, jam gimė Serugas. **21** Gimus Serugui, Reuvas dar gyveno 207 metus ir susilaukė sūnų ir dukterų.

22 Kai Serugui buvo 30 metų, jam gimė Nahoras. **23** Gimus Nahorui, Serugas dar gyveno 200 metų ir susilaukė sūnų ir dukterų.

24 Kai Nahorui buvo 29 metai, jam gimė Terachas.[c] **25** Gimus Terachui, Nahoras dar gyveno 119 metų ir susilaukė sūnų ir dukterų.

26 Būdamas 70 metų, Terachas susilaukė sūnaus. Jam gimė Abromas,[d] Nahoras[e] ir Haranas.

27 Štai pasakojimas apie Terachą.

Terachui gimė Abromas, Nahoras ir Haranas. Haranui gimė Lotas.[f] **28** Haranas, jo tėvui Terachui tebesant gyvam, mirė savo gimtajame krašte, chaldėjų mieste Ūre.[g] **29** Abromas ir Nahoras vedė. Abromo žmonos vardas buvo Saraja,[h] o Nahoro žmonos – Milka,[i] Harano duktė. Haranas buvo Milkos ir Iskos tėvas. **30** Saraja buvo nevaisinga,[y] neturėjo vaikų.

31 Terachas pasiėmė savo sūnų Abromą ir Harano sūnų Lotą,[j] savo vaikaitį, taip pat marčią Sarają, savo sūnaus Abromo žmoną, ir iš chaldėjų Ūro leidosi su jais į Kanaano kraštą.[a] Jie atkeliavo į Haraną[b] ir ten įsikūrė. **32** Terachas nugyveno 205 metus. Harane Terachas mirė.

11 SKYRIUS

a Pr 10:25
1Me 1:19
b Lk 3:23, 35
c Pr 11:32
Lk 3:23, 34
d Pr 12:7
Pr 15:1, 6
Pr 17:5
Jok 2:23
e Joz 24:2
f Pr 12:4
Pr 19:1
2Pt 2:7
g Pr 15:7
Neh 9:7
Apd 7:4
h Pr 12:11
Pr 17:15
Pr 20:12, 13
1Pt 3:6
i Pr 22:20
Pr 24:15
y Pr 16:1, 2
Rom 4:19
Hbr 11:11
j Pr 11:27, 28

Antra skiltis

a Pr 10:19
b Pr 12:4
Pr 27:42, 43
Apd 7:2, 4

12 SKYRIUS

c Joz 24:3
Apd 7:3, 4
d Pr 13:14, 16
Pr 15:1, 5
Pr 17:5
Pr 22:17, 18
Įst 26:5
e Pr 27:29, 30
f Apd 3:25
Gal 3:8
g Hbr 11:8
h Pr 11:29
i Pr 11:31
y Pr 13:5, 6
j Pr 26:3
k Apd 7:15, 16
l Pr 35:4
Įst 11:29, 30
m Pr 3:15
Pr 13:14, 15
Pr 15:1, 7
Pr 17:1, 8
Pr 21:12
Pr 28:13, 14
Įst 34:4
Rom 9:7
Gal 3:16
n Pr 28:16–19
Pr 31:13
o Pr 13:1, 3
Joz 7:2
p Pr 8:20
Pr 35:2, 3
r Pr 26:25
s Pr 20:1
Pr 24:62

12 Jehova Abromui tarė: „Eik iš savo krašto, palik savo gimines ir tėvo namus ir keliauk į kraštą, kurį tau parodysiu.[c] **2** Padarysiu iš tavęs didelę tautą, laiminsiu tave, išaukštinsiu tavo vardą ir tu tapsi palaiminimu.[d] **3** Laiminsiu tuos, kurie tave laimina, ir prakeiksiu tą, kuris tave niekina.[e] Per tave bus palaimintos visos žemės giminės.“[f]

4 Abromas išėjo, kaip Jehova jam paliepė, drauge su juo išėjo ir Lotas. Kai Abromas paliko Haraną, jam buvo 75 metai.[g] **5** Abromas pasiėmė savo žmoną Sarają,[h] savo brolio sūnų Lotą,[i] visą turtą, kurį buvo užgyvenę,[y] ir žmones, kuriuos buvo įsigiję Harane, ir leidosi į Kanaano kraštą.[j] Įžengęs į Kanaaną, **6** Abromas keliavo per kraštą ir pasiekė Sichemą,[k] vietovę netoli didžiųjų Morės medžių.[l] (Tuo metu krašte gyveno kanaaniečiai.) **7** Tada Jehova pasirodė Abromui ir pasakė: „Šią žemę atiduosiu tavo palikuoniams.“[m] Ten, kur Jehova pasirodė, Abromas pastatė jam aukurą. **8** Paskui jis nukeliavo į aukštumas, esančias į rytus nuo Betelio,[n] ir ten įsirengė stovyklą. (Betelis buvo vakaruose, o Ajas[o] – rytuose.) Čia Abromas irgi pastatė Jehovai aukurą[p] ir šaukėsi Jehovos vardo.[r] **9** Tada jis išardė palapines ir, vietomis sustodamas ir įsirengdamas stovyklą, toliau keliavo Negebo[s] link.

10 Krašte kilo badas ir Abromas leidosi į Egiptą, ketindamas kurį laiką ten pagyventi,[a] mat badas buvo nuožmus.[b] **11** Prieš įžengdamas į Egiptą, savo žmonos Sarajos jis paprašė: „Paklausyk manęs. Esi graži moteris,[c] **12** todėl egiptiečiai tave išvydę sakys: ‘Tai jo žmona.’ Tada jie mane nužudys, o tave pasiims sau*. **13** Prašyčiau sakyti, kad esi mano sesuo. Tada man nenutiks nieko bloga ir mano gyvybė* bus išsaugota.“[d]

14 Kai Abromas įžengė į Egiptą, egiptiečiai netruko pastebėti, kad su juo esanti moteris labai graži. **15** Ją pamatė ir faraono didžiūnai. Šie išgyrė moterį faraonui, ir ji buvo paimta į faraono namus. **16** Faraonas dėl jos maloniai elgėsi su Abromu – davė jam avių, galvijų, asilų ir asilių, tarnų ir tarnaičių, taip pat kupranugarių.[e] **17** Tačiau Jehova dėl Abromo žmonos Sarajos[f] vargino faraoną ir jo šeimyną didelėmis nelaimėmis. **18** Tada faraonas pasikvietė Abromą ir paklausė: „Kodėl su manimi taip pasielgei? Kodėl nesakei, kad ji tavo žmona? **19** Kodėl sakei, kad ji tavo sesuo?[g] Vos nepaėmiau jos į žmonas! Imk štai savo žmoną ir keliauk iš čia!“ **20** Faraonas davė savo vyrams nurodymų dėl Abromo ir tie išlydėjo jį drauge su žmona ir viskuo, ką jis turėjo.[h]

13 Taigi Abromas su žmona ir viskuo, ką turėjo, patraukė iš Egipto į Negebą.[i] Kartu su juo keliavo ir Lotas.

12:12 *Pažod. „paliks gyvą“. **12:13** *Arba „siela“. Žr. žodynėlį.

12 SKYRIUS

a Ps 105:13

b Pr 26:1, 2

c Pr 26:7

d Pr 20:11, 12

e Pr 20:14
Pr 24:34, 35

f Pr 11:29
Pr 17:15
Pr 23:2, 19

g Pr 20:11, 12

h Ps 105:14

13 SKYRIUS

i Pr 12:9
Pr 20:1

Antra skiltis

a Pr 24:34, 35

b Pr 12:8, 9
Joz 7:2

c Pr 10:19

d Pr 11:27

e Pr 19:28

f Pr 19:20–22

g Pr 2:8, 9

h Pr 19:28, 29

i Pr 18:20
Pr 19:5
2Pt 2:6–8
Juz 7

2 Abromas turėjo labai daug gyvulių, taip pat apsčiai sidabro ir aukso.[a] **3** Iš Negebo jis leidosi į Betelį ir, vienur kitur sustodamas, atvyko į tą pačią vietą tarp Betelio ir Ajo,[b] kur anksčiau buvo išskleidęs palapinę **4** ir pastatęs aukurą. Čia Abromas šaukėsi Jehovos vardo.

5 Lotas, kuris keliavo drauge su Abromu, irgi turėjo avių, galvijų ir palapinių. **6** Kraštas tiesiog nebepajėgė jų abiejų sutalpinti; jiedu turėjo tiek daug turto, kad kartu gyventi vienoje vietoje nebegalėjo. **7** Tarp Abromo piemenų ir Loto piemenų netgi kilo vaidas. (Krašte tuo metu gyveno kanaaniečiai ir perizai.)[c] **8** Todėl Abromas tarė Lotui:[d] „Tenebūna ginčų tarp manęs ir tavęs, tarp mano piemenų ir tavo piemenų, juk mes esame broliai. **9** Argi ne visas kraštas tau prieš akis? Prašyčiau nuo manęs atsiskirti. Jei tu eisi į kairę, aš eisiu į dešinę, o jeigu eisi į dešinę, aš eisiu į kairę.“ **10** Lotas apsižvalgė ir pamatė, kad visa Jordano lyguma[e] iki pat Coaro[f] gerai drėkinama – tarsi Jehovos sodas,[g] tarsi Egipto žemė. (Taip buvo iki Jehovai sunaikinant Sodomą ir Gomorą.) **11** Taigi Lotas pasirinko visą Jordano lygumą ir perkėlė savo stovyklą į rytus. Taip jiedu vienas nuo kito atsiskyrė. **12** Abromas gyveno Kanaano žemėje, o Lotas įsikūrė palei anos srities miestus,[h] pasistatė palapinę netoli Sodomos. **13** Tačiau Sodomos gyventojai buvo nedori, labai nusidėję Jehovai.[i]

14 Lotui nuo Abromo atsiskyrus, Jehova šiam tarė: „Pa-

kelki akis ir pažvelki į šiaurę ir į pietus, į rytus ir į vakarus. **15** Visą kraštą, kiek tik užmatai, atiduosiu tau ir tavo palikuoniams kaip amžiną paveldą.[a] **16** Padarysiu taip, kad tavo palikuonių bus gausybė, tarsi dulkių žemėje. Jeigu kas galės suskaičiuoti žemės dulkes, tai galės ir tavo palikuonius suskaičiuoti.[b] **17** Kelkis, pereik skersai išilgai visą šią žemę, nes tau ją atiduosiu.“ **18** Abromas ir toliau gyveno palapinėse. Vėliau jis įsikūrė prie didžiųjų Mamrės medžių,[c] Hebrone.[d] Ten jis pastatė aukurą Jehovai.[e]

14 Anomis dienomis Šinaro[f] karalius Amrafelis, Elasaro karalius Arjochas, Elamo[g] karalius Kedorlaomeras[h] ir Goimų karalius Tidalas **2** pradėjo karą su Sodomos[i] karaliumi Bera, Gomoros[y] karaliumi Birša, Admos karaliumi Šinabu, Ceboimų[j] karaliumi Šemeberu ir Belos, tai yra Coaro, karaliumi. **3** Pastarieji atžygiavę į Sidimų slėnį,[k] kur dabar yra Druskos jūra*,[l] suvienijo pajėgas.

4 Anie karaliai 12 metų buvo pavaldūs Kedorlaomerui, tačiau tryliktais metais prieš jį sukilo. **5** Keturioliktais metais Kedorlaomeras ir karaliai sąjungininkai atžygiavo ir sutriuškino refajus Aštarot Karnaimuose, zuzus Hame, emus[m] Šave Kirjataimuose **6** ir horus[n] Seyro kalnuose[o] iki pat El Parano, esančio dykumos paribyje. **7** Tada jie apsigręžė ir atžygiavę į En Mišpatą, tai yra Kadešą,[p] užėmė visą amalekiečių[a] kraštą ir nugalėjo amoritus,[b] gyvenančius Hacecon Tamaroje.[c]

8 Ir štai Sodomos karalius, Gomoros karalius, Admos karalius, Ceboimų karalius ir Belos, tai yra Coaro, karalius išžygiavo ir išsirikiavo Sidimų slėnyje kovai su **9** Elamo karaliumi Kedorlaomeru, Goimų karaliumi Tidalu, Šinaro karaliumi Amrafeliu ir Elasaro karaliumi Arjochu;[d] keturi karaliai stojo prieš penkis. **10** Sidimų slėnyje buvo pilna bitumo duobių. Sodomos ir Gomoros karaliai mėgino pasprukti ir bėgdami įsmuko į jas, o kiti pabėgo į aukštumas. **11** Nugalėtojai pasiglemžė visus Sodomos ir Gomoros turtus ir maisto atsargas,[e] **12** taip pat pagrobė Sodomoje[f] gyvenantį Abromo brolio sūnų Lotą drauge su jo turtu ir nužygiavo.

13 Vienas bėglys atnešė hebrajui Abromui apie tai žinią. Šis tuo metu gyveno prie didžiųjų amorito Mamrės medžių.[g] Mamrė ir jo broliai Eškolas ir Aneras[h] buvo Abromo sąjungininkai. **14** Išgirdęs, kad sūnėnas*[i] paimtas į nelaisvę, Abromas sutelkė įgudusius kovoti vyrus – 318 tarnų, gimusių jo namuose, – ir vijosi grobikus iki pat Dano.[y] **15** Naktį, padalijęs savo vyrus į būrius, jis užpuolė priešus ir nugalėjo. Tada juos persekiojo iki Hobos, esančios į šiaurę nuo Damasko. **16** Abromas atgavo visą turtą, atgavo ir savo sūnėną Lotą, taip pat jo turtus, moteris ir kitus žmones.

13 SKYRIUS

a Pr 12:7
Pr 15:18
Pr 24:7
Iš 33:1

b Pr 12:2
Pr 15:1, 5
Iš 1:7
Hbr 11:12

c Pr 18:1
Pr 23:19
Pr 25:9, 10
Pr 35:27

d Pr 23:2

e Pr 12:7

14 SKYRIUS

f Pr 10:9, 10

g Pr 10:22

h Pr 14:17

i Pr 10:19
Pr 13:12

y Pr 13:10, 12

j Įst 29:23

k Pr 14:10

l Sk 34:2, 12

m Įst 2:10, 11

n Įst 2:12

o Pr 36:8

p Sk 20:1

Antra skiltis

a Pr 36:12
1Sa 15:2

b Pr 10:15, 16

c 2Me 20:2

d Pr 14:1, 2

e Pr 14:16

f Pr 19:1

g Pr 13:18

h Pr 14:24

i Pr 11:27

y Ts 18:29

14:3 *T. y. Negyvoji jūra.

14:14 *Pažod. „brolis“.

17 Kai Abromas sugrįžo, nugalėjęs Kedorlaomerą ir jo sąjungininkus, prie Šavės slėnio (tai yra Karaliaus slėnio[a]) jį pasitiko Sodomos karalius. **18** O Salemo karalius[b] Melchizedekas[c] atnešė jam duonos ir vyno. Jis buvo aukščiausiojo Dievo kunigas.[d]

19 Abromą jis laimino tokiais žodžiais:

„Telaimina Abromą
aukščiausiasis Dievas,
dangaus ir žemės Kūrėjas.
20 Ir tebūna pašlovintas
aukščiausiasis Dievas,
atidavęs tavo engėjus
tau į rankas!“

Tada Abromas davė jam dešimtąją dalį visko, ką turėjo.[e]

21 Paskui Sodomos karalius Abromui pasiūlė: „Man palik žmones, o turtą pasiimk sau.“ **22** Bet Abromas Sodomos karaliui atsakė: „Prisiekiu* Jehovai, aukščiausiajam Dievui, dangaus ir žemės Kūrėjui, **23** kad neimsiu iš tavęs nieko – nei siūlelio, nei apavo dirželio, idant nesakytum: ‘Tai aš padariau Abromą turtingą.’ **24** Nieko neimsiu. Tebus man tik tiek, kiek suvalgė jaunuoliai. O vyrai, kurie ėjo su manimi – Aneras, Eškolas ir Mamrė,[f] – jie savo dalį tegu pasiima.“

15 Po šių įvykių Jehova regėjime prabilo į Abromą tokiais žodžiais: „Nebijok,[g] Abromai. Aš tavo skydas.[h] Atlygis tau bus labai didelis.“[i] **2** Abromas atsakė: „Visavaldi Jehova, ką gi tu man duosi? Juk aš iki šiol bevaikis, ir mano namus paveldės damaskietis Eliezeras.“[y] **3** Abromas kalbėjo: „Kadangi palikuonio[a] man nedavei, mano įpėdiniu taps vergas*, gimęs mano namuose.“ **4** Bet Jehova jam pasakė: „Tas vyras netaps tavo įpėdiniu. Tavo įpėdinis bus tavo paties sūnus.“[b]

5 Išvedęs Abromą į lauką, Dievas tarė: „Pažvelki į dangų ir suskaičiuoki žvaigždes, jei tik gali suskaičiuoti.“ Ir pridūrė: „Tiek bus tavo palikuonių.“[c] **6** Abromas patikėjo Jehova[d] ir už tai buvo jo pripažintas teisiu.[e] **7** „Aš esu Jehova, – toliau kalbėjo Dievas. – Išvedžiau tave iš chaldėjų Ūro, kad šį kraštą atiduočiau tavo nuosavybėn.“[f] **8** Abromas paklausė: „Visavaldi Jehova, kaip žinoti, kad šis kraštas tikrai man atiteks?“ – **9** „Parink man trimetę telyčią, trimetę ožką, trimetį aviną, purplelį ir balandžiuką“, – paliepė Dievas. **10** Abromas paėmė juos, perkirto pusiau ir sudėjo puses vieną priešais kitą, tik paukščių neperkirto. **11** Prie skerdenų puolė plėšrūs paukščiai, bet Abromas juos vijo šalin.

12 Saulei leidžiantis Abromas kietai įmigo ir jį apgaubė tiršta baugi tamsa. **13** Tada Dievas tarė Abromui: „Žinok, kad tavo palikuoniai gyvens svetimame krašte. Jiems teks vergauti ir kęsti priespaudą 400 metų.[g] **14** Tačiau tautą, kuriai jie vergaus, aš bausiu,[h] ir jie išeis dideliais turtais nešini.[i] **15** O tu, sulaukęs žilos senatvės, mirsi* ramybėje ir būsi palaidotas.[y] **16** Čia sugrįš[j] tik ketvirta tavo palikuonių karta,

14 SKYRIUS

a 2Sa 18:18

b Hbr 7:1, 2

c Ps 110:4
Hbr 6:20

d Ps 83:18
Hbr 5:5, 10

e Hbr 7:4

f Pr 14:13

15 SKYRIUS

g Ps 27:1
Iz 41:10
Rom 8:31
Hbr 13:6

h Įst 33:29
Pat 30:5

i Pr 17:5, 6

y Pr 24:2, 3

Antra skiltis

a Pr 12:7
Apd 7:5

b Pr 17:15, 16
Pr 21:12

c Pr 22:17
Įst 1:10
Rom 4:18
Hbr 11:12

d Hbr 11:8

e Rom 4:13, 22
Gal 3:6
Jok 2:23

f Pr 11:31
Neh 9:7

g Pr 21:9
Iš 1:13, 14
Iš 3:7
Apd 7:6, 7

h Iš 7:4
Sk 33:4

i Iš 3:22
Ps 105:37

y Pr 25:8

j Joz 14:1
Apd 7:7

14:22 *Pažod. „Keliu ranką“.

15:3 *Pažod. „sūnus“. **15:15** *Pažod. „nueisi pas protėvius“.

nes amoritų nedorumo saikas dar neprisipildė.“[a]

17 Kai saulė nusileido ir visiškai sutemo, atsirado rūkstantis žarijų indas, o tarp anų skerdenų pusių praėjo liepsnojantis deglas. **18** Tą dieną Jehova sudarė su Abromu tokią sandorą:[b] „Šitą kraštą[c] atiduosiu tavo palikuoniams – kraštą nuo Egipto upės iki didžiosios upės, Eufrato,[d] **19** kraštą kenitų,[e] kenazų, kedemiečių, **20** hetitų,[f] perizų,[g] refajų,[h] **21** amoritų, kanaaniečių, girgašų ir jebusiečių.“[i]

16 Abromo žmona Saraja nebuvo pagimdžiusi jam vaikų.[y] Ji turėjo egiptietę tarnaitę, vardu Hagara,[j] **2** todėl sykį Abromui tarė: „Malonėk mane išklausyti. Jehova neduoda man vaikų susilaukti. Tad sugulk su mano tarnaite – gal ji pagimdys man vaikų.“[k] Abromas su Sarajos pasiūlymu sutiko. **3** Kanaano krašte Abromas buvo išgyvenęs dešimt metų, kai jo žmona Saraja atidavė jam į žmonas savo tarnaitę, egiptietę Hagarą. **4** Abromas suėjo su Hagara ir ši pastojo. Pasijutusi nėščia, Hagara ėmė niekinti savo šeimininkę.

5 Todėl Saraja Abromui kalbėjo: „Tai tu kaltas dėl man daromos skriaudos! Aš daviau tau savo tarnaitę į glėbį, o ji, pasijutusi nėščia, pradėjo mane niekinti. Tebūna Jehova mudviejų teisėjas.“ **6** Abromas Sarajai atsakė: „Gerai, tavo tarnaitė – tavo rankose. Daryk su ja, kas tau patinka.“ Tada Saraja ėmė elgtis su ja šiurkščiai, ir ši nuo jos pabėgo.

7 Jehovos angelas rado Hagarą dykumoje prie vieno šaltinio pakeliui į Šūrą.[a] **8** Jis paklausė: „Hagara, Sarajos tarnaite, iš kur atėjai ir kur eini?“ – „Bėgu nuo savo šeimininkės Sarajos“, – atsakė ši. **9** Tada Jehovos angelas paliepė: „Grįžk pas savo šeimininkę ir nusižemink po jos ranka.“ **10** Toliau Jehovos angelas kalbėjo: „Aš taip pagausinsiu tavo palikuonius, kad jų nebus įmanoma suskaičiuoti.“[b] **11** Jehovos angelas dar pasakė: „Tu esi nėščia ir pagimdysi sūnų. Pavadink jį Izmaeliu*, nes Jehova išgirdo tavo aimanas. **12** Jis bus tarsi laukinis asilas*. Jis kels ranką prieš visus ir visi – prieš jį. Jis statysis palapines priešais savo brolius.#“

13 Jehovai baigus su ja kalbėti, Hagara jį pavadino taip: „Tu esi visa regintis Dievas.“[c] Ir sakė: „Negi aš mačiau tą, kuris mane mato?“ **14** Todėl anas šulinys ir buvo pavadintas Beer Lahai Roiju*. (Jis yra tarp Kadešo ir Beredo.) **15** Hagara pagimdė Abromui sūnų. Savo sūnui, kurį pagimdė Hagara, Abromas davė Izmaelio vardą.[d] **16** Kai Hagara pagimdė Izmaelį, Abromui buvo 86 metai.

17 Kai Abromui buvo 99 metai, Jehova pasirodė jam ir pasakė: „Aš esu visagalis Dievas. Eik mano keliais ir būk be priekaišto*. **2** Aš laikysiuosi savo sandoros – sandoros tarp

15 SKYRIUS

a 1Ka 21:26; 2Ka 21:11

b Pr 17:19; Pr 22:17

c Iš 3:8

d 1Ka 4:21

e 1Sa 15:6

f Joz 1:4

g Iš 3:17

h Joz 17:15

i Įst 7:1

16 SKYRIUS

y Pr 15:2, 3

j Gal 4:25

k Pr 30:1, 3

Antra skiltis

a Pr 25:17, 18; Iš 15:22

b Pr 17:20; Pr 25:13–16; 1Me 1:29–31

c Pat 15:3

d Pr 21:9; Gal 4:22, 24

16:11 *Išvertus – „Dievas girdi“. **16:12** *Arba „kulanas“, azijinis asilas. Esama ir tokios nuomonės, kad hebr. žodis reiškia zebrą. Veikiausiai šiuo įvaizdžiu nusakomas nesuvaldomas būdas. #Arba galbūt „Jis bus priešiškas savo broliams“. **16:14** *Išvertus – „šaltinis Gyvojo, kuris mane regi“. **17:1** *Arba „doras“.

manęs ir tavęs,[a] ir padarysiu tavo palikuonius labai gausius.“[b]

3 Abromas parpuolė ant kelių ir nusilenkė iki žemės, o Dievas toliau jam kalbėjo: **4** „Štai manoji sandora su tavimi.[c] Tu tikrai tapsi daugelio tautų tėvu.[d] **5** Nuo šiol nebesivadinsi Abromas*. Tavo vardas bus Abraomas#, nes iš tavęs iškildinsiu daugelį tautų. **6** Duosiu tau gausybę palikuonių, iškildinsiu iš tavęs tautas, iš tavęs kils karaliai.[e]

7 Aš laikysiuosi sandoros, kurią sudarau su tavimi[f] ir tavo palikuoniais po tavęs, per visas jų kartas. Tai amžina sandora – aš visada būsiu tavo Dievas, o po tavęs – ir tavo palikuonių Dievas. **8** Kraštą, kuriame esi svetimšalis,[g] visą Kanaano kraštą, atiduosiu kaip amžiną nuosavybę tau ir tavo palikuoniams, kurie bus po tavęs. Ir aš būsiu jų Dievas.“[h]

9 Dievas toliau kalbėjo Abraomui: „Tu irgi turi laikytis mano sandoros – tu ir tavo palikuoniai per visas kartas. **10** Štai sudarau su jumis sandorą, kurios laikysiesi tu ir tavo būsimi palikuoniai: kiekvienas jūsų vyras bus apipjaustytas.[i] **11** Apipjaustysite savo apyvarpę, ir tai bus mano sandoros su jumis ženklas.[y] **12** Per visas jūsų kartas kiekvienas jūsų berniukas, sulaukęs aštuonių dienų, kiekvienas, gimęs jūsų namuose, turės būti apipjaustytas,[j] taip pat kiekvienas nupirktas už pinigus iš svetimšalio, ne jūsų palikuonis. **13** Kiekvienas vyras, gimęs jūsų namuose, ir kiekvienas nupirktas už pinigus turi būti apipjaustytas.[a] Tai bus mano amžinos sandoros ženklas jūsų kūne. **14** Jeigu kuris neapipjaustytas vyras neapsipjaustytų apyvarpės, jis turi būti pašalintas iš savo žmonių tarpo*. Jis bus sulaužęs mano sandorą.“

15 Tada Dievas Abraomui pasakė: „O savo žmonos Sarajos*[b] nebevadink Saraja. Jos vardas bus Sara#. **16** Aš ją palaiminsiu ir ji pagimdys tau sūnų.[c] Palaiminsiu ją ir iš jos kils tautos, kils tautų karaliai.“ **17** Tai išgirdęs Abraomas parpuolė ant kelių ir nusilenkė iki žemės. Jis juokėsi, sakydamas sau širdyje:[d] „Nejau šimtamečiam senoliui gims vaikas? Nejau Sara, devyniasdešimties būdama, pagimdys?“[e]

18 Abraomas Dievui tarė: „O kad nors Izmaelis gyventų tavo malonėje!“[f] **19** Dievas atsakė: „Tavo žmona Sara tikrai pagimdys tau sūnų, ir tu pavadinsi jį Izaoku*,[g] Mano amžinoji sandora galios jam ir jo palikuoniams.[h] **20** Išklausiau ir tavo prašymą dėl Izmaelio. Palaiminsiu jį, duosiu jam palikuonių ir didžiai juos pagausinsiu. Iš jo kils dvylika vadų, iškildinsiu iš jo didelę tautą.[i] **21** Tačiau mano sandora galios Izaokui,[y] kurį Sara tau pagimdys šituo laiku kitais metais.“[j]

22 Baigęs kalbėtis su Abraomu, Dievas pasitraukė. **23** Tą pačią dieną Abraomas apipjaustė apyvarpę savo sūnui Izmaeliui ir visiems kitiems vyrams – tiek gimusiems jo namuose, tiek

17 SKYRIUS

a Pr 15:18
Ps 105:8–11

b Pr 22:17
Įst 1:10
Hbr 11:11, 12

c Ps 105:9–11

d Pr 13:16
Rom 4:17

e Pr 35:10, 11

f Lk 1:72, 73

g Iš 6:4
Hbr 11:8, 9

h Įst 14:2

i Pr 21:4
Rom 2:29

y Apd 7:8
Rom 4:11

j Lk 2:21

Antra skiltis

a Iš 12:44

b Pr 11:29

c Pr 18:10

d Pr 18:12

e Rom 4:19
Hbr 11:11

f Pr 16:11

g Mt 1:2

h Pr 26:24

i Pr 16:10
Pr 21:13, 18
Pr 25:13–16
1Me 1:29–31

y Pr 26:3
Hbr 11:8, 9

j Pr 18:10, 14
Pr 21:1

17:5 *Išvertus – „tėvas išaukštintas“. #Išvertus – „tėvas daugybės“.

17:14 *T. y. nubaustas mirtimi. **17:15** *Vardas galbūt reiškia „vaidingoji“. #Išvertus – „didžiūnė“. **17:19** *Išvertus – „juokas“.

ir tiems, kuriuos buvo nusipirkęs už pinigus, – kiekvienam savo namų vyrui, kaip Dievas jam buvo paliepęs.[a] **24** Abraomas buvo 99 metų, kai jam buvo apipjaustyta apyvarpė.[b] **25** O jo sūnus Izmaelis, kai jam buvo apipjaustyta apyvarpė, buvo trylikos.[c] **26** Tą pačią dieną buvo apipjaustyti ir Abraomas, ir jo sūnus Izmaelis. **27** Kartu su Abraomu buvo apipjaustyti visi jo namų vyrai – kiekvienas gimęs namuose ir kiekvienas, nupirktas už pinigus iš svetimšalio.

18 Paskui Jehova[d] pasirodė Abraomui prie didžiųjų Mamrės medžių.[e] Buvo pats dienos karštymetis ir Abraomas sėdėjo prie palapinės angos. **2** Jis pakėlė akis ir mato – netoliese stovi trys vyrai.[f] Juos išvydęs, Abraomas atbėgo nuo palapinės angos jų pasitikti, nusilenkė iki žemės **3** ir tarė: „Jehova, jei radau malonę tavo akyse, užeik pas savo tarną. **4** Leiskite atnešti truputį vandens kojoms nuplauti.[g] Ir pailsėkite po medžiu. **5** Kadangi užsukote pas savo tarną, atnešiu kąsnį duonos jums pasistiprinti*. Paskui galėsite keliauti toliau.“ Šie atsakė: „Gerai. Daryk, kaip sakai.“

6 Abraomas nuskubėjo pas Sarą prie palapinės ir paliepė: „Kuo greičiau užmaišyk tešlą iš trijų saikų* geriausių miltų ir iškepk papločių.“ **7** Tada, nubėgęs prie bandos, Abraomas parinko jauną gerą veršiuką, atidavė tarnui ir tas nuskubėjo veršiuko paruošti. **8** Paskui paėmė sviesto, pieno, paruoštos veršienos ir patiekė aniems vyrams. Kol jie valgė, pats stovėjo šalia po medžiu.[a]

9 „Kur tavo žmona Sara?“[b] – paklausė jie. Abraomas atsakė: „Čia pat, palapinėje.“ **10** Vienas iš jų tarė: „Aš būtinai sugrįšiu pas tave kitąmet tuo pačiu laiku, ir tavo žmona Sara turės sūnų.“[c] O Sara stovėjo prie palapinės angos, tam vyrui už nugaros, ir klausėsi. **11** Abraomas ir Sara buvo amžingi, žilos senatvės sulaukę.[d] Sara jau buvo nebe tų metų, kai moterys gali susilaukti vaikų,*[e] **12** taigi juokėsi pati sau: „Aš jau nusenusi ir mano viešpats jau senas. Negi dar patirsiu tokį džiaugsmą?“[f] **13** Tada Jehova Abraomo paklausė: „Kodėl Sara juokiasi ir sako: ‘Nejau dar gimdysiu sena būdama?’ **14** Argi yra kas Jehovai neįmanoma?[g] Grįšiu pas tave kitąmet šiuo laiku, ir Sara turės sūnų.“ – **15** „Aš nesijuokiau!“ – nusigandusi ėmė gintis Sara. „Netiesa, tu juokeisi“, – atsakė jis.

16 Vėliau vyrai leidosi į kelią. Abraomas išėjo kartu ir atlydėjo juos iki vietos, iš kurios matėsi Sodoma.[h] **17** Tada Jehova sakė: „Nejau slėpsiu nuo Abraomo, ką ketinu daryti?[i] **18** Juk iš jo kils didžiulė, galinga tauta ir per jį bus palaimintos visos žemės tautos.[y] **19** Aš esu jį pasirinkęs*, kad jis prisakytų savo sūnums ir visai savo šeimynai po savęs eiti Jehovos keliu, daryti, kas teisu ir teisinga,[j] idant aš, Jehova, ištesėčiau, ką esu Abraomui pažadėjęs.“

17 SKYRIUS
a Pr 17:13
b Apd 7:8 Rom 4:11
c Pr 16:16

18 SKYRIUS
d Pr 16:7 Ts 13:21
e Pr 13:18 Pr 14:13
f Pr 19:1
g Pr 19:2 Pr 24:32

Antra skiltis
a Hbr 13:2
b Pr 17:15
c Pr 17:21 Pr 21:2 Rom 9:9
d Pr 17:17
e Rom 4:19
f Hbr 11:11 1Pt 3:6
g Iz 40:29 Mt 19:26 Lk 1:36, 37
h Pr 13:12
i Ps 25:14 Am 3:7
y Pr 12:1–3 Gal 3:14
j Įst 4:9

18:5 *Pažod. „kad pastiprintumėte savo širdis“. **18:6** *Pažod. „trijų sejų“. Seja buvo lygi 7,33 L. Žr. priedą B14.

18:11 *Moteriškas kelias Sarai jau buvo pasibaigęs“. **18:19** *Pažod. „pažinęs“.

20 Jehova tarė: „Šauksmas prieš Sodomą ir Gomorą labai garsus,[a] ir jų nuodėmė itin sunki.[b] **21** Leisiuosi žemyn pažiūrėti, ar jie taip ir elgiasi, kaip byloja mane pasiekęs šauksmas. Sužinosiu, kaip yra iš tikrųjų.“[c]

22 Anie vyrai iš ten patraukė Sodomos link, o Jehova[d] pasiliko su Abraomu. **23** Abraomas priėjęs prie jo paklausė: „Argi drauge su nedorėliu pražudysi ir teisųjį?[e] **24** Jei mieste būtų penkiasdešimt teisių žmonių, nejau juos pražudytum? Argi nepagailėtum miesto dėl penkiasdešimties jame gyvenančių teisiųjų? **25** Tu nieku gyvu nedarytum tokio dalyko – nežudytum teisaus žmogaus drauge su nedorėliu, nestatytum teisiojo į vieną gretą su piktadariu![f] Tu tikrai taip nepadarytum.[g] Argi visos žemės Teisėjas pasielgtų neteisingai?“[h] **26** Jehova atsakė: „Jeigu rasiu Sodomos mieste penkiasdešimt teisių žmonių, dėl jų pagailėsiu viso miesto.“ **27** Bet Abraomas toliau kalbėjo: „Jehova, malonėk mane dar kartą išklausyti, nors esu tik dulkės ir pelenai. **28** Jeigu iki penkiasdešimties trūktų penkių, nejau dėl tų penkių sunaikintum visą miestą?“ Į tai jis atsakė: „Nesunaikinsiu, jei rasiu keturiasdešimt penkis.“[i]

29 Tačiau Abraomas klausė toliau: „O jei rastum keturiasdešimt?“ Jis atsakė: „Nedarysiu to ir dėl keturiasdešimties.“ – **30** „Jehova, meldžiu nerūstauti,[y] jei dar paklausiu, – kalbėjo Abraomas. – Kaip būtų, jei rastum trisdešimt?“ Jis atsakė: „Nenaikinsiu ir dėl trisdešimties.“ **31** Tačiau anas tęsė: „Jehova, išdrįsiu dar kartą paklausti. O jei rastum dvidešimt?“ Jis atsakė: „Nesunaikinsiu miesto ir dėl dvidešimties.“ **32** Galiausiai Abraomas tarė: „Jehova, prašau nerūstauti, kad klausiu dar kartą. Kaip, jeigu rasi dešimt?“ Jis atsakė: „Nenaikinsiu ir dėl dešimties.“ **33** Baigęs kalbėtis su Abraomu, Jehova pasitraukė.[a] Tada Abraomas grįžo į savo palapinę.

19 Vakarop anie du angelai atėjo į Sodomą. Lotas tuo metu sėdėjo Sodomos vartuose ir juos pamatė. Jis pakilo jų sutikti, nusilenkė iki pat žemės[b] **2** ir tarė: „Mano viešpačiai, malonėkite užsukti į savo tarno namus pernakvoti ir nusiplauti kojų. Anksti rytą atsikėlę galėsite keliauti toliau.“ Šie atsakė: „Ne, mes nakvosime aikštėje.“ **3** Tačiau Lotas taip primygtinai prašė, kad galiausiai jie nuėjo į jo namus. Lotas suruošė vaišes, iškepė neraugintos duonos ir jiedu pavalgė.

4 Dar jiems neatgulus, aplink Loto namus susibūrė Sodomos miesto vyrai – jauni ir seni, visi iki vieno. **5** Jie ėmė šaukti Lotui: „Kur tie vyrai, kurie šįnakt atėjo pas tave?! Išvesk juos mums, nes mes jų geidžiame!“[c]

6 Lotas išėjo pas juos ir uždarė paskui save duris. **7** Jis kalbėjo: „Broliai, meldžiu nesielgti taip nedorai. **8** Štai aš turiu dvi dukteris, dar nepaliestas vyro. Leiskite jas išvesti ir darykite su jomis, ką norite. Tik nieko nedarykite tiems vyrams, juk suteikiau jiems prieglobstį*

18 SKYRIUS

a 2Pt 2:7, 8

b Pr 13:13; Jud 7

c Pr 11:5; Iš 3:7, 8; Ps 14:2

d Pr 31:11; Pr 32:30

e Sk 16:22

f Ps 37:10, 11; Pat 29:16; Mal 3:18; Mt 13:49

g Įst 32:4

h Job 34:12; Iz 33:22

i Sk 14:18; Ps 86:15

y Iš 34:6

Antra skiltis

a Pr 18:2, 22

19 SKYRIUS

b Pr 18:2, 22

c Jud 7

19:8 * Pažod. „pavėsį“.

po savo stogu.“[a] **9** Tačiau tie atrėžė: „Traukis iš kelio!“ Ir kalbėjo: „Apsigyveno čia kažkoks svetimšalis, o elgiasi kaip teisėjas! Tau pačiam dabar bus blogiau negu jiems!“ Jie būriu metėsi prie Loto ir ėmė laužti duris, **10** bet anie du vyrai iškišo rankas, įtraukė Lotą į vidų ir duris uždarė, **11** o visus besigrūdančius prie durų – nuo mažiausio iki didžiausio – taip apakino, kad beieškodami, pro kur įeiti, tie visai nusikamavo.

12 Tada jiedu tarė Lotui: „Ar turi čia ką nors iš savųjų? Jei turi žentų, sūnų, dukterų ar kitų saviškių, gyvenančių mieste, vesk juos iš šios vietos! **13** Šitą miestą mes sunaikinsime, nes Jehovą pasiekė garsus šauksmas prieš jo gyventojus[b] ir Jehova atsiuntė mus miesto sunaikinti.“ **14** Lotas išėjęs kalbėjosi su savo žentais – vyrais, kurie ketino vesti jo dukteris: „Kelkitės, palikite šią vietą, nes Jehova miestą sunaikins!“ Tačiau žentai manė, kad jis juokauja.[c]

15 Rytui auštant angelai ėmė Lotą dar labiau raginti: „Skubinkis! Imk žmoną ir abi dukteris, kad nežūtumėte dėl miesto kaltės!“[d] **16** Lotas vis delsė, bet Jehova buvo jam gailestingas,[e] todėl tie vyrai stvėrė jį, jo žmoną ir abi dukteris už rankos ir išvedė iš miesto.[f] **17** Kai jie jau buvo iš miesto išėję, vienas jų tarė: „Gelbėk savo gyvybę! Atgal nežiūrėk[g] ir niekur apylinkėse[h] nesustok! Bėk į aukštumas, kad nepražūtum!“

18 Tada Lotas ėmė jų prašyti: „Meldžiu, Jehova, tik ne ten!

19 SKYRIUS

a Ts 19:23, 24

b Pr 13:13 Pr 18:20

c Lk 17:28

d Lk 17:29–31

e Iš 33:19

f 2Pt 2:7–9

g Lk 9:62

h Pr 13:10

Antra skiltis

a Ps 143:11

b Ps 6:4

c Ps 34:15

d Pr 19:30 Ps 68:20

e 2Pt 3:9

f Pr 14:2

g Įst 29:23 Lk 17:29 2Pt 2:6

h Pr 13:10

i Lk 17:32 Hbr 10:38

y Pr 18:2, 22

j Jud 7

k 2Pt 2:7, 8

19 Išklausyk mane, savo tarną: radau malonę tavo akyse, ir iš didžio gerumo* išgelbėjai man gyvastį*#*,[a] tačiau į aukštumas bėgti negaliu – bijau, kad užklups mane nelaimė ir pražūsiu.[b] **20** Antai netoliese yra miestelis, galėčiau bėgti į jį. Jis toks mažas. Meldžiu, leisk man bėgti ten, juk jis toks mažas. Taip aš išsigelbėsiu.*“ **21** Jis atsakė: „Gerai, ir šįkart parodysiu tau malonę.[c] Nesunaikinsiu miesto, apie kurį kalbi.[d] **22** Skubėk ten, nes negalėsiu nieko daryti, kol į jį nenubėgsi.“[e] Todėl tas miestas buvo pavadintas Coaru*.[f]

23 Kai Lotas pasiekė Coarą, saulė jau buvo patekėjusi. **24** Tada Jehova ėmė lieti ant Sodomos ir Gomoros sierą ir ugnį. Ta siera ir ugnis buvo iš dangaus, nuo Jehovos.[g] **25** Taip jis sunaikino tuos miestus – visą aną kraštą su jo miestų gyventojais ir visa augalija.[h] **26** O Loto žmona, eidama vyrui iš paskos, pažvelgė* atgal ir pavirto druskos stulpu.[i]

27 Anksti rytą Abraomas atsikėlė ir nuėjo į vietą, kur buvo stovėjęs Jehovos akivaizdoje.[y] **28** Jis pažvelgė žemyn į Sodomą, Gomorą ir į visą aną kraštą ir pamatė, kaip nuo žemės tarsi iš kokios krosnies kyla tirštі dūmai![j] **29** Taigi, kai naikino ano krašto miestus, Dievas nepamiršo Abraomo: prieš siųsdamas jiems pražūtį, išvedė Lotą iš miesto, kuriame šis gyveno.[k]

19:19 *Arba „ištikimosios meilės“. #Arba „sielą“. Žr. žodynėlį. **19:20** *Arba „Taip mano siela liks gyva“. Žr. žodynėlyje „siela“. **19:22** *Išvertus – „mažytis“. **19:26** *Arba „žvalgėsi“.

30 Vėliau Lotas su abiem dukterimis išėjo iš Coaro ir apsigyveno aukštumose,[a] nes Coare[b] pasilikti bijojo. Su abiem dukterimis jis glaudėsi oloje. **31** Kartą pirmagimė tarė jaunėlei: „Mūsų tėvas jau senas, o krašte nėra nė vieno vyro, kad su mumis sugultų, kaip įprasta visoje žemėje. **32** Nugirdykime tėvą vynu ir sugulkime su juo, kad susilauktume nuo jo palikuonių.“

33 Taigi tąnakt jos nugirdė tėvą vynu ir pirmagimė įėjusi sugulė su juo. Jis nepajuto nei kada ji atsigulė, nei kada atsikėlė. **34** Kitą dieną pirmagimė tarė jaunėlei: „Praėjusią naktį aš suguliau su tėvu. Nugirdykime jį ir šiąnakt. Tada ir tu įėjusi su juo sugulsi, kad nuo tėvo susilauktume palikuonių.“ **35** Taigi tąnakt jiedvi vėl nugirdė tėvą vynu ir su juo sugulė jaunesnioji. Šis nepajuto nei kada ji atsigulė, nei kada atsikėlė. **36** Taip abi Loto dukterys pastojo nuo savo tėvo. **37** Pirmagimė pagimdė sūnų ir pavadino Moabu.[c] Jis yra šiandieninių moabitų[d] tėvas. **38** Jaunėlė irgi pagimdė sūnų ir pavadino Ben Amiu. Šis yra šiandieninių amonitų[e] tėvas.

20 Iš ten[f] Abraomas išsikėlė į Negebo kraštą ir įsikūrė tarp Kadešo[g] ir Šūro.[h] Kurį laiką jis buvo apsistojęs Gerare.[i] **2** Ten apie savo žmoną Sarą sakydavo: „Ji mano sesuo.“[y] Tad Geraro karalius Abimelechas pasiuntė tarnus atvesti Saros ir paėmė ją pas save.[j] **3** Bet Dievas naktį apsireiškė Abimelechui sapne ir tarė: „Tu tuojau mirsi,[k] nes moteris, kurią pasiėmei sau, yra ištekėjusi, priklauso kitam.“[a] **4** Abimelechas nebuvo jos palietęs*, todėl atsakė: „Jehova, nejau imsi ir pražudysi niekuo dėtą[#] tautą? **5** Argi jis nesakė: ‘Ji mano sesuo’? O ji pati argi netvirtino: ‘Jis mano brolis’? Aš tai padariau dora širdimi ir nekaltomis rankomis.“ **6** Tada Dievas sapne jam tarė: „Žinau, kad tai padarei dora širdimi, todėl tave sulaikiau, kad man nenusidėtum. Štai kodėl neleidau tau jos paliesti. **7** O dabar grąžink vyrui žmoną, nes jis pranašas.[b] Jis už tave melsis[c] ir tu liksi gyvas. O jei negrąžinsi, žinok, kad mirsi pats ir mirs visi taviškiai.“

8 Taigi atsikėlęs anksti rytą Abimelechas sušaukė visus tarnus ir viską jiems papasakojo. Šie labai išsigando. **9** Paskui Abimelechas pasikvietė Abraomą ir sakė: „Ką mums padarei?! Kuo aš tau nusidėjau, kad užtraukei man ir mano karalystei tokią didelę kaltę? Pasielgei su manimi neteisingai.“ **10** Abimelechas Abraomą klausė: „Ką sau manei taip darydamas?“[d] **11** Abraomas atsakė: „Maniau, kad šiame krašte niekas nebijo Dievo ir kad dėl savo žmonos būsiu nužudytas.[e] **12** Be to, ji išties yra mano sesuo – mano tėvo dukra, tik ne tos pačios motinos. Aš paėmiau ją į žmonas.[f] **13** Tad Dievui paliepus išeiti iš tėvo namų[g] jos prašiau: ‘Padaryk man malonę* – kad ir kur eitume, sakyk, kad esu tavo brolis.’“[h]

14 Tada Abimelechas davė Abraomui avių, galvijų, tarnų

19 SKYRIUS
a Pr 19:17
b Pr 19:20, 22
c Įst 2:9
d 1Me 18:2
e Įst 2:19; Ts 11:4; Neh 13:1; Sof 2:9

20 SKYRIUS
f Pr 13:18
g Sk 13:26
h Pr 25:17, 18
i Pr 10:19; Pr 26:6
y Pr 12:11–13; Pr 20:11, 12
j Pr 12:15
k Pr 12:17; Ps 105:14

Antra skiltis
a Įst 22:22
b Ps 105:14, 15
c Job 42:8
d Pr 12:18, 19; Pr 26:9, 10
e Pr 12:11, 12; Pr 26:7
f Pr 11:29
g Pr 12:1
h Pr 12:13

20:4 *T. y. nebuvo turėjęs su ja lytinių santykių. #Arba „teisią“. **20:13** *Arba „Parodyk man ištikimąją meilę“.

ir tarnaičių. Grąžino jam ir jo žmoną Sarą. **15** Abimelechas pasiūlė: „Štai visas mano kraštas tau prieš akis. Gyvenk, kur tik patinka.“ **16** O Sarai jis tarė: „Tavo broliui[a] duodu tūkstantį sidabrinių. Visiems taviškiams ir visiems kitiems tebus tai liudijimas, kad esi nepaliesta*. Tu niekuo nenusikaltai.“ **17** Abraomas meldėsi Dievui ir Dievas pagydė Abimelechą, taip pat jo žmoną ir verges, kad jos galėtų susilaukti vaikų, **18** mat dėl Abraomo žmonos Saros Jehova buvo padaręs Abimelecho namų moteris nevaisingas*.[b]

21 Jehova nepamiršo Saros ir to, ką buvo jai sakęs. Savo pažadą Jehova įvykdė.[c] **2** Sara tapo nėščia[d] ir atėjus metui, apie kurį kalbėjo Dievas,[e] senatvės sulaukusiam Abraomui pagimdė sūnų. **3** Kūdikį, kurį Sara jam pagimdė, Abraomas pavadino Izaoku.[f] **4** Aštuntą dieną Abraomas Izaoką apipjaustė, kaip Dievas ir buvo paliepęs.[g] **5** Kai gimė Izaokas, Abraomui buvo 100 metų. **6** Sara sakė: „Tai bent juoką man Dievas iškrėtė! Kas tik apie tai sužinos, juoksis drauge su manimi*.“ **7** Ir pridūrė: „Kas būtų Abraomui pasakęs, kad Sara dar žindys vaikus? Vis dėlto jo senatvėje pagimdžiau jam sūnų.“

8 Vaikas paaugo ir buvo nujunkytas. Nujunkymo dieną Abraomas iškėlė dideles vaišes. **9** Sara pastebėjo, kad egiptietės Hagaros sūnus,[h] kurį ši buvo pagimdžiusi Abraomui, šaiposi iš Izaoko.[a] **10** Ji Abraomui tarė: „Išvaryk tą vergę ir jos sūnų, nes jos sūnus nesidalys paveldo drauge su mano sūnumi Izaoku!“[b] **11** Abraomui šie Saros žodžiai labai nepatiko.[c] **12** Bet Dievas tarė Abraomui: „Nesisielok dėl vaiko ir dėl vergės. Paklausyk Saros, nes tavo palikuoniais vadinsis tie, kurie kils iš Izaoko.[d] **13** Iš vergės sūnaus[e] taip pat iškildinsiu tautą,[f] nes ir jis yra tavo palikuonis.“

14 Taigi atsikėlęs anksti rytą Abraomas paėmė duonos, odinę vandens ir užkėlęs Hagarai ant pečių išleido ją drauge su sūnumi.[g] Išėjusi moteris klaidžiojo Beer Šebos[h] dykumoje. **15** Vandeniui odinėje išsibaigus, ji paliko sūnų po krūmu. **16** Atsitraukusi maždaug per lanko šūvį, atsisėdo ir sakė: „Negaliu žiūrėti, kaip vaikas miršta.“ Ji sėdėjo ten ir graudžiai verkė.

17 Dievas išgirdo vaiko balsą.[i] Dievo angelas pašaukė Hagarą iš dangaus ir tarė:[y] „Kas tau, Hagara? Nebijok, Dievas išgirdo tavo sūnaus balsą. **18** Stokis, pakelk vaiką ir rūpinkis juo; iš jo aš iškildinsiu didelę tautą.“[j] **19** Dievas atvėrė Hagarai akis ir ji pamatė šulinį. Nuėjusi prisėmė odinę vandens ir pagirdė sūnų. **20** Jaunuolis[k] augo ir Dievas buvo su juo. Jis gyveno tyruose ir tapo lankininku, **21** jo namai buvo Parano dykuma.[l] Motina jam surado žmoną iš Egipto krašto.

22 Anuo laiku Abimelechas drauge su savo kariuomenės vadu Picholu Abraomui kalbėjo: „Dievas yra su tavimi, kad

20:16 *Pažod. „tebus tai akių dangalas“. **20:18** *Arba „buvo uždaręs visas įsčias Abimelecho namuose“. **21:6** *Arba galbūt „juoksis iš manęs“.

20 SKYRIUS

a Pr 20:2, 12

b Pr 12:17

21 SKYRIUS

c Pr 18:10

d Hbr 11:11

e Pr 17:21 Pr 18:10, 14 Rom 9:9

f Pr 17:19 Joz 24:3 Rom 9:7

g Pr 17:12 Kun 12:3 Apd 7:8

h Pr 16:4, 15

Antra skiltis

a Pr 15:13 Gal 4:22, 29

b Pr 15:2, 4 Gal 4:30

c Pr 17:18

d Pr 17:19 Rom 9:7 Hbr 11:18

e Gal 4:22

f Pr 16:9, 10 Pr 17:20 Pr 25:12, 16

g Pr 25:5, 6

h Pr 22:19

i Pr 16:11

y Pr 16:7, 8

j 1Me 1:29–31

k Pr 16:16

l Sk 10:12

ir ką darytum.[a] **23** Užtat prisiek man Dievu, kad nei su manimi, nei su mano vaikais, nei su mano vaikų vaikais nesielgsi klastingai ir kad man ir kraštui, kuriame gyveni, būsi toks pat geras, koks aš buvau tau*.“[b] – **24** „Prisiekiu“, – atsakė Abraomas.

25 Vis dėlto Abraomas papriekaištavo Abimelechui, kad šio tarnai užgrobė jo šulinį.[c] **26** Abimelechas teisinosi: „Aš nežinau, kas tai padarė. Tu nieko man nesakei, iki pat šiandien nieko apie tai negirdėjau.“ **27** Tuomet Abraomas davė Abimelechui avių ir galvijų, ir jiedu sudarė sandorą. **28** Septynias jaunikles aveles Abraomas atskyrė nuo kaimenės. **29** Abimelechas Abraomo paklausė: „Kam atskyrei tas septynias aveles?“ **30** Šis atsakė: „Priimk tas septynias jaunikles aveles iš manęs kaip liudijimą, kad aš iškasiau šitą šulinį.“ **31** Tą vietą jis pavadino Beer Šeba*,[d] nes ten abu davė priesaiką. **32** Taigi, kai jiedu sudarė Beer Šeboje sandorą,[e] Abimelechas su savo kariuomenės vadu Picholu sugrįžo į filistinų[f] žemę. **33** Paskui Beer Šeboje Abraomas pasodino eglūną ir šaukėsi ten amžinojo Dievo,[g] Jehovos, vardo.[h] **34** Abraomas filistinų žemėje pasiliko gan ilgai.[i]

22 Po visų šių įvykių Dievas Abraomą išbandė.[y] Jis pašaukė jį: „Abraomai!“ – „Aš čia“, – atsiliepė šis. **2** Dievas tarė: „Paimk savo sūnų, savo mylimą vienturtį sūnų[j] Izaoką,[k] ir keliauk į Morijos kraštą.[a] Ten, ant kalno, kurį tau nurodysiu, paaukok jį kaip deginamąją auką.“

3 Taigi atsikėlęs anksti rytą Abraomas pabalnojo asilą, pasiėmė du tarnus ir savo sūnų Izaoką. Pasiskaldęs malkų deginamajai aukai, jis leidosi keliauti į vietą, kurią Dievas nurodė. **4** Trečią dieną Abraomas pakėlęs akis išvydo tą vietą tolumoje. **5** Tada tarnams paliepė: „Pasilikite čia su asilu. Mudu su vaiku eisime ten pagarbinti Dievo, paskui grįšime pas jus.“

6 Abraomas uždėjo deginamosios aukos malkas Izaokui ant pečių, paėmė ugnies, peilį ir abu nuėjo. **7** „Tėve“, – tarė Izaokas. „Taip, sūnau“, – atsiliepė šis. Izaokas paklausė: „Ugnies ir malkų turime, tačiau kur avis deginamajai aukai?“ **8** Abraomas atsakė: „Dievas parūpins avį deginamajai aukai,[b] sūnau.“ Taip jiedu žingsniavo toliau.

9 Kai jie atėjo į Dievo nurodytą vietą, Abraomas pastatė aukurą ir sukrovė ant jo malkas. Surišęs savo sūnui Izaokui rankas ir kojas, Abraomas paguldė jį ant malkų,[c] **10** tada ištiesęs ranką paėmė peilį ir buvo besiruošiąs jį nužudyti.[d] **11** Bet Jehovos angelas sušuko iš dangaus: „Abraomai, Abraomai!“ – „Aš čia!“ – atsiliepė šis. **12** Angelas tarė: „Nekelk rankos prieš berniuką, nieko jam nedaryk. Dabar žinau, kad esi dievobaimingas, nes nepagailėjai atiduoti man savo sūnaus, savo vienintelio.“[e] **13** Pakėlęs akis Abraomas kiek tolėliau pamatė aviną, ragais įstrigusį

21:23 *Arba „rodysi tokią pat ištikimąją meilę, kokią aš rodžiau tau“. **21:31** *Galima reikšmė – „priesaikos šulinys“ arba „septyneto šulinys“.

21 SKYRIUS
a Pr 20:17, 18 Pr 26:26, 28
b Pr 20:14, 15
c Pr 26:15, 20
d Pr 26:32, 33
e Pr 26:26, 28
f Pr 10:13, 14 Pr 26:1
g Ps 90:2 Iz 40:28 1Ti 1:17
h Pr 12:8, 9 Pr 26:25
i Hbr 11:8, 9

22 SKYRIUS
y Hbr 11:17
j Jn 3:16
k Pr 17:19 Joz 24:3 Rom 9:7

Antra skiltis
a 2Me 3:1
b Jn 1:29 1Pt 1:18, 19
c Jn 10:17, 18
d Hbr 11:17
e Hbr 11:17–19 Jok 2:21

į krūmus. Nuėjęs jį atsivedė ir paaukojo kaip deginamąją auką vietoj sūnaus. **14** Tai vietai Abraomas davė vardą „Jehova parūpins“*. Todėl ir šiandien sakoma: „Ant Jehovos kalno bus parūpinta.“[a]

15 Jehovos angelas vėl pašaukė Abraomą iš dangaus **16** ir tarė: „Prisiekiu savimi, – tai Jehovos žodis,[b] – kadangi tu tai padarei, nepagailėjai savo vienintelio sūnaus,[c] **17** aš laiminte tave laiminsiu ir padarysiu, kad tavo palikuonių* bus tiek, kiek žvaigždžių danguje ir kiek smilčių pajūryje.[d] Tavo palikuonis# užims savo priešų vartus△.[e] **18** Per tavo palikuonį*[f] bus palaimintos visos žemės tautos, nes tu paklausei mano balso.“[g]

19 Tada Abraomas grįžo pas tarnus. Jie pakilo ir drauge parkeliavo į Beer Šebą.[h] Abraomas liko gyventi Beer Šeboje.

20 Kiek vėliau Abraomas gavo žinią: „Tavo broliui Nahorui Milka irgi pagimdė vaikų:[i] **21** pirmagimį Ucą ir jo brolį Būzą, taip pat Kemuelį (Aramo tėvą), **22** Kesedą, Hazoją, Pildašą, Idlafą ir Betuelį.“[y] **23** Betueliui gimė Rebeka.[j] Tuos aštuonis vaikus Milka pagimdė Abraomo broliui Nahorui. **24** Jo sugulovė, vardu Reuma, irgi pagimdė sūnų: Tebachą, Gahamą, Tahašą ir Maaką.

23 Sara sulaukė 127 metų. Nugyvenusi tokį amžių,[k] **2** ji mirė Kirjat Arboje,[l] tai yra Hebrone,[m] Kanaano žemėje.[a] Abraomas Sarą apraudojo ir apverkė. **3** Paskui, atsitraukęs nuo mirusiosios, jis kreipėsi į Heto[b] sūnus: **4** „Esu svetimšalis tarp jūsų, atvykėlis.[c] Parduokite man vietą kapui, kad galėčiau palaidoti savo mirusią žmoną.“ **5** Heto sūnūs Abraomui atsakė: **6** „Paklausyk, viešpatie. Tu esi tarp mūsų vadas nuo Dievo*.[d] Gali laidoti savo mirusiąją geriausioje mūsų kapavietėje. Nė vienas tau neatsakysime savo kapavietės mirusiajai palaidoti.“

7 Abraomas atsistojo, nusilenkė krašto gyventojams Heto[e] sūnums **8** ir pasakė: „Jeigu leidžiate man čia palaidoti savo mirusiąją, paklausykite manęs ir paprašykite Coharo sūnų Efroną, **9** kad parduotų man Machpelos olą, esančią jo lauko pakraštyje. Teparduoda ją man jūsų akivaizdoje už tiek sidabro, kiek ji verta,[f] kad turėčiau pas jus savo kapavietę.“[g]

10 Tarp Heto sūnų tuo metu sėdėjo ir Efronas. Girdint Heto sūnums ir visiems einantiems pro miesto vartus,[h] hetitas Efronas atsakė Abraomui: **11** „O mano viešpatie, paklausyk manęs. Lauką ir jame esančią olą aš tau atiduodu. Atiduodu ją tau savo tautiečių akivaizdoje. Laidok savo mirusiąją.“ **12** Abraomas nusilenkė krašto žmonėms **13** ir toliau visiems girdint kalbėjo: „Neatsisakyk patenkinti mano prašymo. Sumokėsiu tau už lauką tiek sidabro, kiek jis vertas. Priimk iš manęs užmokestį, kad galėčiau ten palaidoti savo mirusiąją.“

22:14 *Arba „Jehova Jirė“. **22:17** *Pažod. „sėklos“. #Arba „palikuoniai“. Pažod. „sėkla“. △Arba „miestus“. **22:18** *Arba „palikuonius“. Pažod. „sėklą“.

23:6 *Arba galbūt „didis vadas“.

22 SKYRIUS

a Pr 22:2 2Me 3:1

b Hbr 6:13, 14

c Jn 3:16 Rom 8:32 Hbr 11:17

d Pr 13:14, 16 Pr 15:1, 5 Apd 3:25

e Ps 2:8 Dan 2:44

f Pr 3:15 Rom 9:7 Gal 3:16

g Gal 3:8

h Pr 21:31

i Pr 11:26, 29

y Pr 25:20

j Pr 24:15 Rom 9:10

23 SKYRIUS

k Pr 17:17

l Joz 14:15

m Pr 35:27 Sk 13:22

Antra skiltis

a Pr 12:5

b Pr 10:15

c Pr 17:1, 8 Hbr 11:9, 13

d Pr 21:22

e 1Me 1:13

f Pr 23:15

g Pr 25:9, 10 Pr 49:29–33 Pr 50:13, 14

h Rūt 4:1

14 Efronas Abraomui atsakė: **15** „Mano viešpatie, paklausyk manęs. Tas sklypas vertas keturių šimtų sidabro šekelių*. Ką tai mudviem reiškia? Eik ir laidok savo mirusiąją.“ **16** Išklausęs Efrono, Abraomas atsvėrė jam tiek sidabro, kiek šis nurodė girdint visiems Heto sūnums, – 400 sidabro šekelių, matuojant pirklių matu.[a] **17** Taigi Efrono laukas Machpeloje, priešais Mamrę (laukas ir ola jame, taip pat visi medžiai tame lauke), tapo **18** Abraomo nuosavybe Heto sūnų akivaizdoje ir akivaizdoje visų einančių pro miesto vartus. **19** Tada Abraomas palaidojo savo žmoną Sarą oloje, esančioje Machpelos lauke priešais Mamrę, tai yra Hebroną, Kanaano žemėje. **20** Lauką ir olą jame Heto sūnūs perleido Abraomui kaip nuosavybę kapavietei įsirengti.[b]

24 Abraomas paseno, sulaukė daug metų. Jehova buvo jį visokeriopai palaiminęs.[c] **2** Kartą jis tarė vyriausiam savo namų tarnui, prižiūrinčiam visą jo turtą:[d] „Dėk ranką man po šlaunimi. **3** Prisiek man Jehovos, dangaus ir žemės Dievo, akivaizdoje, kad neimsi mano sūnui žmonos iš kanaaniečių, tarp kurių gyvenu.[e] **4** Keliauk į mano kraštą pas mano gimines[f] ir ten surask žmoną mano sūnui Izaokui.“

5 Tarnas atsakė: „O jei ta moteris nenorės su manimi eiti į šią šalį? Ar tada turėsiu nuvesti tavo sūnų į kraštą, iš kurio išėjai?“[g] **6** Abraomas jam sakė: „Jokiu būdu nevesk ten

23:15 *Šekelis buvo lygus 11,4 g. Žr. priedą B14.

23 SKYRIUS

a Apd 7:15, 16

b Pr 25:9, 10 Pr 49:29–33 Pr 50:13, 14

24 SKYRIUS

c Pr 13:2

d Pr 15:2, 3

e Pr 28:1 Įst 7:1, 3 2Ko 6:14

f Pr 22:20–23

g Pr 11:27, 28 Pr 15:7

Antra skiltis

a Hbr 11:15

b Pr 12:1 Hbr 11:8

c Mch 7:20 Lk 1:72, 73 Hbr 6:13, 14

d Hbr 11:18

e Pr 13:14, 15 Pr 26:3, 4 Įst 34:4 Apd 7:4, 5

f Hbr 1:7, 14

g Pr 12:5

h Pr 24:2, 3

i Pr 11:26

y Pr 11:29

j Pr 22:23

mano sūnaus.[a] **7** Jehova, dangaus Dievas, kuris išvedė mane iš mano tėvo namų ir iš mano giminių krašto[b] ir kuris su manimi kalbėjo ir man prisiekė:[c] ‘Tavo palikuoniams[d] atiduosiu šitą kraštą’,[e] siųs pirma tavęs savo angelą,[f] ir tu tikrai rasi ten žmoną mano sūnui.[g] **8** Jei ta moteris nenorės su tavimi eiti, būsi atleistas nuo man duotos priesaikos, bet mano sūnaus ten nevesk.“ **9** Tada tarnas padėjo ranką savo šeimininkui Abraomui po šlaunimi ir prisiekė.[h]

10 Taigi tarnas paėmė dešimt šeimininko kupranugarių, visokių dovanų nuo šeimininko ir išvyko į Mesopotamiją. Atkeliavęs į miestą, kuriame gyveno Nahoras, **11** suklupdė kupranugarius miesto pakraštyje, prie vandens šulinio. Artinosi vakaro metas, kai moterys paprastai ateina semtis vandens. **12** Tarnas meldė: „Jehova, mano šeimininko Abraomo Dieve, suteik man šiandien sėkmę, parodyk ištikimąją meilę mano šeimininkui Abraomui. **13** Štai stoviu prie šaltinio, ir miestiečių dukterys kaip tik ateina semtis vandens. **14** Jei mergina, kurios paprašysiu: ‘Malonėk palenkti savo ąsotį ir leisk man atsigerti’, atsakys: ‘Gerk. Aš ir tavo kupranugarius pagirdysiu’, tebus tai ženklas, kad ji yra ta, kurią išrinkai savo tarnui Izaokui. Taip žinosiu, kad parodei ištikimąją meilę mano šeimininkui.“

15 Jam dar tebekalbant, ąsočiu ant peties nešina atėjo Rebeka, Abraomo brolio Nahoro[i] žmonos Milkos[y] sūnaus Betuelio duktė.[j] **16** Mergina buvo

labai graži, vyro dar neliesta mergelė. Nusileidusi prie šaltinio ji pasėmė ąsotį vandens ir sugrįžo. **17** Tarnas nuskubėjo prie jos ir paprašė: „Gal duotum gurkšnelį vandens iš savo ąsočio?“ **18** Ši atsakė: „Gerk, mano viešpatie.“ Ji tuojau nusikėlė ąsotį ant rankos ir davė jam atsigerti. **19** Tarnui atsigėrus, mergina pasakė: „Aš ir tavo kupranugarius pagirdysiu.“ **20** Skubiai išpylusi vandenį iš ąsočio į lovį, ji vėl nubėgo prie šulinio; mergina vandenį sėmė tol, kol pagirdė visus kupranugarius. **21** Visą tą laiką tarnas tylomis ją stebėjo ir svarstė: nejaugi Jehova iš tikrųjų bus padaręs jo kelionę sėkmingą?

22 Kupranugariams atsigėrus, vyras paėmė auksinį nosies žiedą, sveriantį pusę šekelio*, dvi auksines apyrankes, sveriančias dešimt šekelių, **23** ir prabilo: „Prašyčiau pasakyti, kieno tu dukra. Ar tavo tėvo namuose yra vietos mums pernakvoti?“ – **24** „Aš duktė Betuelio,[a] Milkos sūnaus, kurį ji pagimdė Nahorui,[b] – atsakė mergina **25** ir pridūrė: – Turime ir šiaudų, ir užtektinai pašaro, yra ir vietos pernakvoti.“ **26** Tada vyras parpuolė ant kelių, nusilenkė prieš Jehovą **27** ir tarė: „Šlovė Jehovai, mano šeimininko Abraomo Dievui, kuris rodo mano šeimininkui didžią meilę* ir ištikimybę. Jehova atvedė mane į mano šeimininko brolių namus.“

28 Mergina nubėgo papasakoti apie tai motinos šeimynai.

24:22 *Šekelis buvo lygus 11,4 g. Žr. priedą B14. **24:27** *Arba „ištikimąją meilę“.

24 SKYRIUS

a Pr 22:23

b Pr 11:29

Antra skiltis

a Pr 25:20
Pr 29:10

b Pr 15:2, 3

c Pr 12:15, 16
Pr 13:2
Pr 24:1

d Pr 21:1, 2
Rom 4:19
Hbr 11:11

e Pr 25:5

f Pr 24:2, 3
Pr 28:1

g Pr 22:20–23

h Pr 24:4

i Pr 24:5

y Pr 48:15

j Hbr 1:7, 14

29 Rebeka turėjo brolį vardu Labanas.[a] Šis nuskubėjo pas vyrą, laukiantį prie šaltinio. **30** Nuskubėjo pas jį iškart, kai pamatė žiedą sesers nosyje, apyrankes ant jos rankų ir išgirdo jos žodžius: „Tas vyras man taip ir taip sakė.“ Atbėgęs rado jį tebestovintį prie šaltinio šalia kupranugarių **31** ir tarė: „Ateik, Jehovos palaimintasis. Kodėl stovi lauke? Aš jau paruošiau namus, parengiau vietą kupranugariams.“ **32** Abraomo tarnui įėjus į namus, jis nubalnojo kupranugarius, davė jiems šiaudų ir pašaro, o tarnui ir jo vyrams įpylė vandens, kad galėtų nusiplauti kojas. **33** Tačiau kai buvo paduotas valgis, tarnas pasakė: „Nevalgysiu, kol nepasakysiu, ką privalau pasakyti.“ – „Kalbėk“, – tarė Labanas.

34 Tada jis pradėjo pasakoti: „Esu Abraomo tarnas.[b] **35** Jehova dosniai palaimino mano šeimininką ir padarė labai turtingą. Jis turi avių, galvijų, sidabro ir aukso, tarnų ir tarnaičių, kupranugarių ir asilų.[c] **36** Mano šeimininko žmona Sara senatvėje pagimdė jam sūnų,[d] ir šeimininkas paliks jam visą savo turtą.[e] **37** Taigi šeimininkas prisaikdino mane tokiais žodžiais: ‘Neimsi mano sūnui žmonos iš kanaaniečių, kurių krašte gyvenu.[f] **38** Keliauk į mano tėvo namus, pas mano giminaičius,[g] ir ten surask mano sūnui žmoną.’[h] **39** Klausiau šeimininką: ‘O jei ta moteris nenorės eiti su manimi?’[i] **40** Jis pasakė: ‘Jehova, kuriam aš tarnauju,[y] siųs su tavimi angelą[j] ir padarys tavo kelionę sėkmingą. Parvesi mano sūnui žmoną

iš mano giminaičių, iš mano tėvo namų.[a] **41** Nuo priesaikos būsi atleistas, jeigu nuvyksi pas mano giminaičius ir jie nesutiks jos atiduoti. Tik tada būsi atleistas nuo priesaikos.'[b]

42 Šiandien atėjęs prie šaltinio meldžiausi: 'Jehova, mano šeimininko Abraomo Dieve, idant suprasčiau, kad mano kelionę darai sėkmingą, **43** teateina prie šaltinio, prie kurio dabar stoviu, mergina[c] ir, man paprašius: „Leisk truputį atsigerti iš tavo ąsočio", **44** teatsako: „Gerk. Pasemsiu vandens ir tavo kupranugariams." Tada žinosiu, kad ji yra ta, kurią Jehova išrinko mano šeimininko sūnui.'[d]

45 Man dar nebaigus taip širdyje kalbėti, atėjo Rebeka, nešina ąsočiu ant peties. Nusileidusi prie šaltinio ji pradėjo semti vandenį. Jai tariau: 'Prašyčiau duoti man atsigerti.'[e] **46** Tuojau nukėlusi nuo peties ąsotį ji pasakė: 'Gerk.'[f] Aš ir tavo kupranugarius pagirdysiu.' Man atsigėrus, ji pagirdė kupranugarius. **47** Aš jos paklausiau: 'Kieno tu duktė?' – 'Esu duktė Betuelio, kurį Milka pagimdė Nahorui', – atsakė ji. Tada įsegiau jai nosies žiedą ir užmoviau ant rankų apyrankes.[g] **48** Paskui parpuolęs ant kelių nusilenkiau Jehovai iki žemės ir šlovinau Jehovą, savo šeimininko Abraomo Dievą,[h] kuris nukreipė mane teisingu keliu, kad parvesčiau savo šeimininko sūnui jo brolio dukterį. **49** O dabar sakykite: ar parodysite gerumą* ir ištikimybę mano šeimininkui? Jeigu ne, pasakykite man, kad žinočiau, ką daryti*."[a]

24:49 *Arba „ištikimąją meilę".

24 SKYRIUS

a Pr 11:25

b Pr 24:9

c Pr 24:16

d Pr 24:14

e Pr 24:15, 17

f Pr 24:18

g Pr 24:22, 23

h Pr 24:27

Antra skiltis

a Pr 24:8

b Pr 28:5

c Pr 35:8

50 Labanas su Betueliu atsakė: „Viskas Jehovos jau nuspręsta. Ne mums sakyti taip ar ne.* **51** Štai Rebeka. Imk ją ir keliauk. Tebūna ji tavo šeimininko sūnaus žmona, kaip kad Jehova yra nutaręs." **52** Išgirdęs tokius jų žodžius, Abraomo tarnas tuojau parpuolė ant žemės prieš Jehovą. **53** Paskui, išsiėmęs sidabro ir aukso dirbinių, taip pat drabužių, davė juos Rebekai. Jos broliui ir motinai irgi davė brangių dovanų. **54** Paskui jis ir jo vyrai pavalgė, atsigėrė ir ten pernakvojo.

Rytą atsikėlęs tarnas tarė: „Leiskite mane atgal pas šeimininką." **55** Rebekos brolis ir motina prašė: „Tepabūna mergaitė su mumis dar bent dešimt dienų. Paskui galės keliauti." **56** Bet jis jiems sakė: „Negaišinkite manęs. Kaip matote, Jehova padarė mano kelionę sėkmingą. Todėl leiskite keliauti pas šeimininką." **57** Tie pasiūlė: „Pakvieskime mergaitę ir jos pačios pasiteiraukime." **58** Jie pakvietė Rebeką ir paklausė: „Ar vyksi su šiuo vyru?" – „Taip, vyksiu", – atsakė ji.

59 Taigi jie išleido savo seserį Rebeką[b] ir jos žindyvę*[c] su Abraomo tarnu ir jo vyrais. **60** Jie laimino Rebeką tokiais žodžiais: „Seserie mūsų, tebūna tavo palikuonių tūkstančių tūkstančiai ir teužima tavo pali-

24:49 *Pažod. „pasakykite man, ir aš pasuksiu į dešinę arba į kairę". **24:50** *Arba „Negalime sakyti tau nei gera, nei bloga". **24:59** *T. y. buvusią žindyvę, dabar – tarnaitę.

kuoniai* savo priešų vartus#.“[a] **61** Tada Rebeka su savo tarnaitėmis sėdo ant kupranugarių ir leidosi su Abraomo tarnu į kelią. Taip jis pasiėmęs Rebeką iškeliavo.

62 O Izaokas buvo ką tik grįžęs nuo Beer Lahai Roijo[b] pusės (jis gyveno Negebo krašte[c]). **63** Vakarop jis išėjo į laukus pamąstyti[d] ir pakėlęs akis išvydo vilkstinę kupranugarių. **64** Tuo tarpu Rebeka pakėlė akis ir pamatė Izaoką. Ji skubiai nusėdo nuo kupranugario **65** ir paklausė tarną: „Koks ten vyras ateina per lauką mūsų pasitikti?“ Tarnas atsakė: „Tai mano šeimininkas.“ Tada Rebeka užsidengė šydu. **66** Tarnas papasakojo Izaokui visa, ką buvo padaręs. **67** Izaokas parsivedė Rebeką į savo motinos Saros palapinę;[e] ji tapo jo žmona. Izaokas pamilo Rebeką,[f] ir ši jam buvo tikra paguoda po motinos mirties.[g]

25 Abraomas vedė kitą moterį. Jos vardas buvo Ketūra. **2** Ketūra pagimdė jam Zimraną, Jokšaną, Medaną, Midjaną,[h] Išbaką ir Šuachą.[i]

3 Jokšanui gimė Šeba ir Dedanas.

Dedano sūnūs buvo Ašūras, Letušas ir Leumas.*

4 Midjano sūnūs buvo Efa, Eferas, Henochas, Abida ir Eldava.

Visi jie yra Ketūros palikuoniai.

5 Visą savo turtą Abraomas paliko Izaokui,[y] **6** o sūnums, kuriuos jam pagimdė sugulovės, davė dovanų. Dar gyvas būdamas jis išsiuntė juos į rytus, į Rytų kraštą, toliau nuo savo sūnaus Izaoko.[a] **7** Abraomas nugyveno 175 metus. **8** Tada, išleidęs paskutinį atodūsį, mirė. Žilo amžiaus sulaukęs, senas ir pasisotinęs gyvenimu, jis nuėjo ten, kur protėviai*. **9** Jo sūnūs Izaokas ir Izmaelis palaidojo jį Machpelos oloje, priešais Mamrę,[b] hetito Coharo sūnaus Efrono lauke, **10** kurį Abraomas buvo nusipirkęs iš Heto sūnų. Abraomą palaidojo prie jo žmonos Saros.[c] **11** Mirus Abraomui, Dievas ir toliau laimino jo sūnų Izaoką.[d] Šis gyveno netoli Beer Lahai Roijo.[e]

12 Štai palikuoniai Abraomo sūnaus Izmaelio,[f] kurį jam pagimdė egiptietė Hagara,[g] Saros tarnaitė.

13 Izmaelio sūnų, jo palikuonių, vardai yra tokie: Izmaelio pirmagimis Nebajotas,[h] Kedaras,[i] Adbeelis, Mibsamas,[y] **14** Mišma, Dūma, Masa, **15** Hadadas, Tema, Jetūras, Nafišas ir Kedma. **16** Tai yra Izmaelio sūnūs, dvylikos kilčių vadai.[j] Tokie pat yra jų gyvenviečių ir stovyklų pavadinimai. **17** (Izmaelis gyveno 137 metus. Išleidęs paskutinį atodūsį, jis mirė, nuėjo ten, kur protėviai.) **18** Visi jie apgyveno žemes nuo Havilos,[k] esančios prie Šūro,[l] netoli Egipto, iki pat Asirijos. Izmaelis įsikūrė šalimais visų savo brolių*.[m]

19 O štai pasakojimas apie Abraomo sūnų Izaoką.[n]

24 SKYRIUS

a Pr 22:15, 17

b Pr 16:14
Pr 25:11

c Pr 12:9
Pr 20:1
Sk 13:22
Ts 1:9

d Ps 77:12
Ps 143:5

e Hbr 11:9

f Pr 26:8

g Pr 23:2, 19

25 SKYRIUS

h Pr 37:28
Is 2:15
Sk 31:2
Ts 6:2

i 1Me 1:32, 33

y Pr 24:36

Antra skiltis

a Pr 21:14

b Pr 23:8, 9
Pr 49:29, 30

c Pr 23:2, 19

d Pr 17:19
Pr 26:12–14

e Pr 16:14

f Pr 16:10, 11

g Gal 4:24

h Pr 36:2, 3
Iz 60:7

i Ps 120:5
Jer 49:28
Ez 27:21

y 1Me 1:29–31

j Pr 17:20

k 1Sa 15:7

l Pr 16:7, 8

m Pr 16:11, 12

n Pr 22:2
Mt 1:1, 2

24:60 *Pažod. „sėkla“. #Arba „miestus“. **25:3** *Šiais vardais galbūt vadinamos ir gentys, kurios kilo iš Dedano sūnų.

25:8 *Hebr. tekste čia pavartotas vaizdingas posakis, reiškiantis mirtį. **25:18** *Arba galbūt „buvo priešiškas visiems savo broliams“.

Abraomui gimė Izaokas. **20** Būdamas 40 metų jis vedė aramėjo Betuelio iš Padan Aramo dukterį Rebeką,[a] aramėjo Labano seserį. **21** Izaokas maldavo Jehovą dėl savo žmonos, nes ji buvo nevaisinga. Jehova jo maldavimą išklausė ir Rebeka tapo nėščia. **22** Sūnūs jos įsčiose ėmė grumtis,[b] tad ji sakė: „Jeigu jau šitaip, tai kam begyventi?“ Rebeka kreipėsi dėl to į Jehovą **23** ir Jehova jai pasakė: „Dvi gentys yra tavo įsčiose.[c] Dvi tautos, esančios tavyje, nuo pat gimimo bus tarpusavy pasidalijusios.[d] Viena bus stipresnė už kitą,[e] vyresnioji tarnaus jaunesniajai.“[f]

24 Atėjus metui gimdyti paaiškėjo, kad Rebekos įsčiose išties buvo dvyniai. **25** Pirmasis gimė visas raudonas ir plaukuotas, tarsi su kailiu,[g] todėl jį praminė Ezavu*.[h] **26** Paskui, laikydamasis Ezavui už kulno, išėjo jo brolis.[i] Užtat jį praminė Jokūbu*.[y] Kai Rebeka pagimdė dvynukus, Izaokui buvo 60 metų.

27 Berniukai užaugo. Ezavas buvo įgudęs medžiotojas,[j] mėgo klajoti po laukus, o Jokūbas laikėsi prie palapinių; jis buvo vyras be priekaišto.[k] **28** Izaokas mylėjo Ezavą, nes šis parnešdavo jam žvėrienos, o Rebeka mylėjo Jokūbą.[l] **29** Kartą, Jokūbui beverdant viralą, iš laukų nuvargęs grįžo Ezavas. **30** Jis paprašė Jokūbo: „Nagi, duok man pasrėbti* to raudono viralo#, nes esu visai nusilpęs*!“ (Todėl jis buvo pramintas Edomu#.[a]) **31** „Pirmiau parduok man pirmagimystę“,[b] – atsakė Jokūbas. **32** „Esu prie mirties, – kalbėjo Ezavas. – Kas man iš tos pirmagimystės?“ – **33** „Pirmiau prisiek“, – pareikalavo Jokūbas. Taigi Ezavas prisiekė Jokūbui ir pardavė jam pirmagimystę.[c] **34** Jokūbas davė Ezavui duonos ir lęšių viralo. Šis pavalgė, atsigėrė ir atsikėlęs nuėjo. Taip Ezavas paniekino savo pirmagimystę.

26 Kaip ir pirmiau, Abraomo dienomis, krašte vėl kilo badas.[d] Todėl Izaokas atkeliavo į Gerarą pas filistinų karalių Abimelechą. **2** Tada jam pasirodė Jehova ir pasakė: „Į Egiptą nesikelk, gyvenk ten, kur nurodysiu. **3** Apsistok šioje žemėje.[e] Aš būsiu su tavimi ir tave laiminsiu. Visus šituos kraštus atiduosiu tau ir tavo palikuoniams[f] ir ištesėsiu, ką prisiekiau tavo tėvui Abraomui:[g] **4** ‘Padarysiu, kad tavo palikuonių* bus tiek, kiek žvaigždžių danguje,[h] ir atiduosiu tavo palikuoniams# visus šiuos kraštus;[i] per tavo palikuonius△ bus palaimintos visos žemės tautos.’[y] **5** Tą žodį ištesėsiu, nes Abraomas klausė mano balso ir laikėsi mano paliepimų, įsakymų, įsakų ir įstatymų.“[j] **6** Taigi Izaokas pasiliko gyventi Gerare.[k]

7 Vietiniams vyrams teiraujantis apie jo žmoną, Izaokas atsakydavo: „Ji mano sesuo.“[l] Izaokas bijojo pasakyti, kad ji yra jo žmona. Kadangi Rebe-

25 SKYRIUS

a Pr 22:23

b Rom 9:10

c Ps 139:15

d Pr 36:31
Sk 20:14

e Pr 27:29, 30
Įst 2:4

f 2Sa 8:14
Mal 1:2, 3
Rom 9:10–13

g Pr 27:11

h Pr 27:32
Pr 36:9
Mal 1:3

i Oz 12:3

y Pr 27:36

j Pr 27:3, 5

k Hbr 11:9

l Pr 27:6, 7, 46

Antra skiltis

a Pr 36:1

b Įst 21:16, 17

c Hbr 12:16

26 SKYRIUS

d Pr 12:10

e Pr 20:1
Hbr 11:8, 9

f Pr 12:7
Pr 15:18

g Pr 22:16–18
Ps 105:9–11
Hbr 6:13, 14

h Pr 15:1, 5
Hbr 11:12

i Įst 34:4

y Pr 12:1–3
Apd 3:25
Gal 3:8

j Pr 17:10, 23
Pr 22:3, 12
Hbr 11:8
Jok 2:21

k Pr 26:17

l Pr 12:11–13

25:25 *Išvertus – „plaukuotas“. **25:26** *Išvertus – „stveriantis už kulno“, „užimantis kito vietą“. **25:30** *Arba „gurkšnį“. #Pažod. „raudono, šito raudono“.

25:30 *Arba „išbadėjęs“. #Išvertus – „raudonas“. **26:4** *Pažod. „sėklos“. #Pažod. „sėklai“. △Pažod. „sėklą“.

ka buvo gražios išvaizdos,[a] jis manė sau: „Dėl Rebekos šito krašto vyrai gali mane užmušti.“ **8** Tačiau filistinų karalius Abimelechas kartą, žvelgdamas pro langą, pamatė Izaoką glamonėjant savo žmoną Rebeką.[b] **9** Jis tuojau pasišaukė Izaoką ir tarė: „Ji tavo žmona! Tai kodėl sakei: ‘Ji mano sesuo’?“ – „Todėl, kad bijojau prarasti dėl jos gyvybę“,[c] – atsakė Izaokas. **10** „Ką tu padarei?![d] – kalbėjo Abimelechas. – Kuris nors vyras galėjo sugulti su tavo žmona! Būtum užtraukęs mums kaltę!“[e] **11** Tada jis visus žmones įspėjo: „Kas šį vyrą ar jo žmoną palies, bus nubaustas mirtimi!“

12 Izaokas tame krašte pradėjo sėti laukus ir jau pirmais metais nuėmė šimteriopą derlių, nes Jehova jį laimino.[f] **13** Taip žmogus praturtėjo. Jam gerai sekėsi ir jis tapo labai turtingas: **14** įgijo avių ir galvijų kaimenių, daug tarnų.[g] Dėl to filistinai ėmė jam pavydėti.

15 Filistinai užpylė žemėmis visus šulinius, kuriuos jo tėvo Abraomo dienomis buvo iškasę Abraomo tarnai.[h] **16** Abimelechas Izaokui sakė: „Išsikelk iš čia, nes pasidarei daug stipresnis už mus.“ **17** Taigi Izaokas iš ten išsikėlė. Jis pasistatė palapines Geraro slėnyje*[i] ir ten apsigyveno. **18** Šulinius, kurie buvo iškasti jo tėvo Abraomo dienomis ir kuriuos filistinai Abraomui mirus buvo užpylę,[y] jis atkasė ir pavadino tais pačiais pavadinimais, kokius jiems buvo davęs jo tėvas.[j]

26:17 *Arba „sausvagėje“.

26 SKYRIUS

a Pr 24:16

b Pr 24:67

c Pr 20:11

d Pr 12:18

e Pr 20:9

f Pr 24:34, 35

g Pr 12:16

h Pr 21:27, 30

i Pr 10:19
Pr 20:1

y Pr 21:25

j Pr 21:31

Antra skiltis

a Pr 17:5, 6
Pr 28:1, 3

b Pr 21:31

c Pr 17:1
Pr 28:13

d Pr 15:1

e Pr 17:19
Ps 105:9–11

f Pr 12:8, 9

g Hbr 11:9

h Pr 21:32

i Pr 21:22

y Pr 21:27

19 Kartą, kasdami tame slėnyje, Izaoko tarnai užtiko tyro vandens šulinį. **20** Geraro piemenys susiginčijo dėl to šulinio su Izaoko piemenimis ir tvirtino: „Tai mūsų vanduo!“ Kadangi jie su Izaoku ginčijosi, tą šulinį jis pavadino Eseku*. **21** Tada Izaoko tarnai iškasė kitą šulinį. Bet ir dėl jo kilo ginčas, todėl Izaokas praminė jį Sitna*. **22** Vėliau Izaokas iš ten išsikėlė ir iškasė dar vieną šulinį. Dėl šio ginčas nekilo, todėl Izaokas praminė jį Rehobotais* sakydamas: „Dabar Jehova davė mums šiame krašte apsčiai vietos ir palaimino palikuoniais.“[a]

23 Iš ten Izaokas atkeliavo į Beer Šebą.[b] **24** Tą pačią naktį Jehova pasirodė jam ir pasakė: „Aš esu tavo tėvo Abraomo Dievas.[c] Nebijok,[d] nes esu su tavimi ir tave laiminsiu. Aš pagausinsiu tavo palikuonius dėl savo tarno Abraomo.“[e] **25** Izaokas ten pastatė aukurą ir šaukėsi Jehovos vardo.[f] Ten pat jis išskleidė palapinę,[g] o jo tarnai iškasė šulinį.

26 Vėliau iš Geraro pas jį atvyko Abimelechas su savo patarėju Achuzatu ir kariuomenės vadu Picholu.[h] **27** Izaokas jų paklausė: „Ko atvykote pas mane, jei manęs nekenčiate ir išvarėte iš savo žemių?“ **28** Tie atsakė: „Aiškiai matome, kad Jehova yra su tavimi.[i] Užtat nutarėme prašyti tavęs susisaistyti su mumis priesaika ir sudaryti su mumis sandorą.[y] **29** Pažadėk, kad nedarysi mums nieko bloga, nes ir mes tavęs neskriaudėme. Juk gerai

26:20 *Išvertus – „ginčas“, „nesutarimas“. **26:21** *Išvertus – „kaltinimas“. **26:22** *Išvertus – „platumos“.

elgėmės su tavimi ir taikingai leidome iškeliauti. Mes matome, kad Jehova tave laimina.“ **30** Izaokas suruošė jiems vaišes. Jie valgė ir gėrė, **31** o anksti rytą atsikėlę prisiekė vienas kitam.[a] Tada Izaokas juos išleido ir jie taikingai iškeliavo.

32 Tą pačią dieną Izaoko tarnai atėjo pranešti, kad iškasė šulinį.[b] „Radome vandens!“ – sakė jie. **33** Tad šulinį jis pavadino Šiba*. Todėl ir ten esantis miestas iki pat šiandien vadinasi Beer Šeba#.[c]

34 Ezavas, būdamas 40 metų, vedė hetito Beerio dukterį Juditą ir hetito Elono dukterį Basmatą.[d] **35** Šios labai apkartino Izaokui ir Rebekai gyvenimą*.[e]

27 Izaokas paseno ir jo akys taip aptemo, kad nebegalėjo matyti. Sykį jis pasikvietė savo vyresnįjį sūnų Ezavą[f] ir tarė: „Mano sūnau.“ – „Taip, tėve“, – atsiliepė Ezavas. **2** Izaokas kalbėjo: „Jau pasenau. Kas žino, kurią dieną mirsiu. **3** Tad pasiimk medžioklės įrankius – strėlinę ir lanką, ir eik į laukus sumedžioti man žvėrienos.[g] **4** Paruošk mano mėgstamą valgį ir atnešk man. Pavalgęs aš tave palaiminsiu, kol dar esu gyvas.“

5 Tą Izaoko ir Ezavo pokalbį nugirdo Rebeka. Kai Ezavas išėjo į laukus sumedžioti savo tėvui žvėrienos,[h] **6** ji tarė savo sūnui Jokūbui:[i] „Ką tik girdėjau, kaip tavo tėvas kalbėjosi su tavo broliu Ezavu ir prašė:

26:33 *Išvertus – „priesaika“ arba „septyni“. #Išvertus – „priesaikos šulinys“ arba „septyneto šulinys“. **26:35** *Pažod. „dvasią“.

26 SKYRIUS

a Pr 21:22–24

b Pr 26:18

c Ts 20:1

d Pr 36:2, 3

e Pr 27:46 Pr 28:8

27 SKYRIUS

f Pr 25:28

g Pr 25:27

h Pr 27:30

i Pr 25:28

Antra skiltis

a Pr 27:30, 31

b Pr 27:13, 43

c Pr 25:25 Pr 27:23

d Pr 27:21

e Pr 27:8, 43

f Pr 25:23, 26

g Pr 25:25 Pr 27:11

h Pr 27:9

i Pr 25:31–33 Rom 9:10–12

y Pr 27:4

7 ‘Sumedžiok man ką nors ir paruošk skanų valgį. Pavalgęs palaiminsiu tave Jehovos akivaizdoje, kol dar esu gyvas.’[a] **8** Atidžiai manęs paklausyk, sūnau, ir padaryk, kaip nurodysiu.[b] **9** Nueik ir išrink iš kaimenės du geriausius ožiukus, kad iš jų paruoščiau tavo tėvui gardų valgį, kokį jis mėgsta. **10** Tada tą valgį nuneši tėvui, kad jis prieš mirdamas tave palaimintų.“

11 Jokūbas motinai atsakė: „Mano brolis Ezavas gaurais apaugęs,[c] o mano oda plika. **12** Jei tėvas mane palies,[d] pasirodysiu esąs apgavikas ir, užuot gavęs palaiminimą, užsitrauksiu prakeiksmą.“ **13** Motina jam atsakė: „Tekrinta tas prakeiksmas ant manęs, sūnau. Tiesiog padaryk, kaip liepiu, ir nuėjęs atnešk man ožiukus.“[e] **14** Taigi Jokūbas nuėjęs atnešė motinai ožiukus ir ji paruošė skanų, tėvo mėgstamą valgį. **15** Paskui, paėmusi geriausius, kokius rado namuose, vyresniojo sūnaus Ezavo drabužius, aprengė jais jaunėlį.[f] **16** Jo rankas ir pliką kaklą apsuko ožiukų kailiais.[g] **17** Tada padavė Jokūbui savo paruoštą gardųjį valgį ir duonos.[h]

18 Jokūbas įėjo pas tėvą ir tarė: „Mano tėve!“ Šis atsiliepė: „Aš čia! Kas tu, mano sūnau?“ – **19** „Aš esu Ezavas, tavo pirmagimis,[i] – atsakė jis. – Padariau, kaip sakei. Sėskis ir valgyk, ką sumedžiojau, tada mane palaiminsi.“[y] **20** Izaokas sūnaus paklausė: „Kaipgi taip greitai sumedžiojai, mano sūnau?“ – „Jehova, tavo Dievas, padėjo“, – atsakė šis. **21** „Prieik, sūnau, – tarė Izaokas Jo-

kūbui. – Noriu tave pačiupinėti ir įsitikinti, kad tikrai esi mano sūnus Ezavas.“[a] **22** Jokūbas priėjo prie tėvo, šis jį palietė ir pasakė: „Balsas kaip Jokūbo, bet rankos – Ezavo.“[b] **23** Izaokas Jokūbo nepažino, nes šio rankos buvo plaukuotos, kaip jo brolio Ezavo. Todėl Izaokas jį palaimino.[c]

24 Tada Izaokas paklausė: „Ar tu tikrai mano sūnus Ezavas?“ Šis atsakė: „Tikrai.“ **25** Tėvas tarė: „Atnešk man, ką sumedžiojai, sūnau, ir aš tave palaiminsiu.“ Jokūbas atnešė ir tėvas pavalgė. Paskui padavė vyno ir šis atsigėrė. **26** Tada Izaokas tarė: „Prieik ir pabučiuok mane, sūnau.“[d] **27** Šis priėjo ir pabučiavo tėvą. Izaokas, užuodęs jo drabužių kvapą,[e] laimino jį tokiais žodžiais:

„Mano sūnaus kvapas – tarsi kvapas laukų, kuriuos Jehova palaimino. **28** Teduoda tau Dievas rasos iš dangaus[f] ir žemės derlingos,[g] apstybę javų ir jauno vyno.[h] **29** Tetarnauja tau giminės ir žemai tesilenkia prieš tave tautos. Viešpatauk savo broliams, tesilenkia tau tavo motinos sūnūs.[i] Kas tik tave keiktų, tebus prakeiktas, o kas tave laimintų, tebus palaimintas.“[y]

30 Kai tik Jokūbas, Izaoko palaimintas, išėjo, iš medžioklės sugrįžo jo brolis Ezavas.[j] **31** Jis irgi paruošė skanų valgį ir, atnešęs tėvui, pasakė: „Tegul mano tėvas atsikelia, tepavalgo savo sūnaus sumedžiotos mėsos ir tada jis mane tepalaimina.“ **32** Jo tėvas Izaokas suglumęs paklausė: „Kas tu?“ – „Tavo sūnus, tavo pirmagimis Ezavas“,[k] – atsakė šis. **33** Izaokas pradėjo visas drebėti ir sakė: „Kas gi tada buvo anas, kuris sumedžiojęs atnešė man valgyti? Aš jau pavalgiau prieš tau ateinant ir jį palaiminau. Dabar jis bus palaimintas!“

34 Išgirdęs tėvo žodžius, Ezavas ėmė garsiai ir graudžiai verkti. „Palaimink ir mane, tėve, ir mane!“ – prašė jis.[a] **35** „Tavo brolis atėjo ir apgaule pasisavino tau skirtą palaiminimą“, – atsakė Izaokas. **36** „Ne veltui jis buvo pavadintas Jokūbu*. Jau antrąsyk įsibrauna į mano vietą![b] Iš pradžių atėmė iš manęs pirmagimystę,[c] o dabar dar ir palaiminimą![d] – skundėsi Ezavas. – Nejau nepalikai man jokio palaiminimo?“ **37** Izaokas Ezavui atsakė: „Tai kad aš jau paskyriau jį tavo valdovu[e] ir visus jo brolius padariau jo tarnais. Atidaviau jam ir javus, ir jauną vyną.[f] Ką begaliu dėl tavęs padaryti, mano sūnau?“

38 Ezavas toliau meldė tėvą: „Nejau tik vieną palaiminimą turi, tėve? Palaimink ir mane, tėve, ir mane!“ Ir puolė į ašaras.[g] **39** Jo tėvas Izaokas tarė:

„Tavo buveinė bus toli nuo derlingų žemių ir toli nuo rasos, krintančios iš dangaus aukštybių.[h] **40** Iš kalavijo gyvensi[i] ir savo broliui tarnausi.[y] Bet galiausiai jam pasipriešinsi ir jo jungą nuo sprando nusimesi.“[j]

41 Ezavas degė neapykanta Jokūbui už tai, kad tėvas jį buvo palaiminęs,[k] ir mąstė sau širdyje: „Artinasi tėvo mirtis, gedulo dienos.[l] Paskui savo brolį Jokūbą aš nužudysiu.“

27 SKYRIUS

a Pr 27:11, 12

b Pr 27:16

c Hbr 11:20

d Pr 48:10

e Pr 25:27
Pr 27:15

f Įst 11:11

g Sk 13:26, 27

h Pr 27:37
Įst 7:13

i Pr 25:23

y Pr 12:1, 3
Pr 28:1, 3
Pr 31:42
Ez 25:12, 13

j Pr 27:3

k Pr 25:25, 31
Hbr 12:16

Antra skiltis

a Hbr 12:16, 17

b Pr 25:26
Pr 32:28
Oz 12:3

c Pr 25:32–34

d Pr 27:28

e Pr 25:23
Pr 27:29
Rom 9:10, 12

f Įst 33:28

g Hbr 12:16, 17

h Joz 24:4
Hbr 11:20

i Pr 32:6
Sk 20:18

y Pr 25:23
2Sa 8:14
Mal 1:2, 3

j 2Ka 8:20
2Me 28:17

k Am 1:11

l Pr 35:28, 29

27:36 *Išvertus – „stveriantis už kulno“, „užimantis kito vietą“.

42 Apie tokius vyresniojo sūnaus Ezavo ketinimus buvo pranešta Rebekai, tad ji skubiai pakvietė savo jaunėlį Jokūbą ir pasakė: „Žinok, tavo brolis Ezavas nusiteikęs kerštingai ir ketina tave nužudyti*. **43** Todėl, mano sūnau, daryk, ką pasakysiu. Bėk nedelsdamas pas mano brolį Labaną į Haraną.[a] **44** Pagyvenk pas jį kurį laiką, kol tavo brolio įniršis praeis. **45** Kai jo pyktis atslūgs ir kai jis užmirš, ką padarei, atsiųsiu ką nors tavęs iš ten pakviesti. Kodėl turėčiau netekti jūsų abiejų tą pačią dieną?!“

46 Rebeka Izaokui guodėsi: „Apkarto man gyvenimas dėl tų hetičių.[b] Jeigu dar ir Jokūbas vestų hetitę, tokią pat čiabuvę, išvis nieko gero man gyvenime nebeliktų.“[c]

28 Izaokas pasikvietė Jokūbą, palaimino jį ir tarė: „Neimk sau žmonos iš Kanaano dukterų.[d] **2** Keliauk į Padan Aramą, į savo motinos tėvo Betuelio namus, ir paimk į žmonas kurią nors savo motinos brolio Labano dukterį.[e] **3** Visagalis Dievas laimins tave, padarys tave vaisingą ir pagausins tavo palikuonius. Tu tapsi gausinga bendruomene.[f] **4** Tau jis suteiks Abraomo palaiminimą[g] – tau ir tavo palikuoniams, kad paveldėtum kraštą, kurį Dievas yra atidavęs Abraomui ir kuriame esi svetimšalis.“[h]

5 Taigi Izaokas išsiuntė Jokūbą ir šis iškeliavo į Padan Aramą, pas aramėjo Betuelio sūnų Labaną,[i] Jokūbo ir Ezavo motinos Rebekos brolį.[y]

27:42 *Arba „Ezavas guodžiasi mintimi, kad tave nužudys“.

27 SKYRIUS

a Pr 28:5

b Pr 26:34, 35 Pr 28:8

c Pr 24:2, 3

28 SKYRIUS

d Pr 24:34, 37 Iš 34:15, 16 1Ka 11:1–3 2Ko 6:14

e Pr 29:16

f Pr 17:5 Pr 46:15, 19 1Me 2:1, 2

g Pr 12:2, 3

h Pr 12:7 Pr 15:13 Pr 17:1, 8 Hbr 11:9

i Pr 25:20

y Pr 24:29

Antra skiltis

a Pr 28:1 2Ko 6:14

b Pr 27:43

c Pr 27:46

d Pr 36:2, 3

e Pr 11:31 Pr 27:43

f Pr 28:18, 19

g Jn 1:51 Hbr 1:7, 14

h Pr 26:24, 25

i Pr 12:7 Pr 28:4 Ps 105:9–11

y Pr 13:14, 16 1Ka 4:20

j Pr 18:18 Pr 22:15, 18

k Pr 35:6

l Pr 31:3 Sk 23:19 Joz 23:14 Hbr 6:18

6 Ezavas sužinojo, kad Izaokas palaimino Jokūbą ir išsiuntė į Padan Aramą parsivesti iš ten žmonos ir kad laimindamas jam prisakė: „Neimk žmonos iš Kanaano dukterų.“[a] **7** Matydamas, kad Jokūbas paklausė savo tėvo ir motinos ir išvyko į Padan Aramą,[b] **8** ir supratęs, kad kanaaniečių dukterys jo tėvui Izaokui nepatinka,[c] **9** Ezavas nuvyko pas Izmaelį ir prie savo turimų žmonų dar paėmė į žmonas Abraomo sūnaus Izmaelio dukterį Mahalatą, Nebajoto seserį.[d]

10 Jokūbas iškeliavo iš Beer Šebos ir traukė Haranoe link. **11** Priėjęs vieną vietovę, nutarė ten pernakvoti, nes saulė jau buvo nusileidusi. Pasirinko akmenį ir, pasidėjęs jį po galva, atsigulė.[f] **12** Užmigęs jis sapnavo tokį sapną: nuo žemės į dangų kyla laiptai* ir tais laiptais aukštyn žemyn laipioja Dievo angelai.[g] **13** O pačiame viršuje stovi Jehova ir sako:

„Aš esu Jehova, tavo tėvo Abraomo Dievas ir Izaoko Dievas.[h] Žemę, ant kurios dabar guli, atiduosiu tau ir tavo palikuoniams.[i] **14** Tavo palikuonių bus kaip dulkių žemėje.[y] Išsiplėsi į vakarus ir į rytus, į šiaurę ir į pietus. Per tave ir per tavo palikuonius* bus palaimintos visos žemės giminės.[j] **15** Aš būsiu su tavimi ir saugosiu tave, kad ir kur eitum, ir sugrąžinsiu tave į šį kraštą.[k] Nepaliksiu tavęs, kol neįvykdysiu visko, ką tau pažadėjau.“[l]

16 Pabudęs iš miego, Jokūbas tarė: „Šioje vietoje yra

28:12 *Arba „kopėčios“. **28:14** *Pažod. „sėklą“.

Jehova, o aš to nežinojau!“ **17** Baimės apimtas jis kalbėjo: „Kokia baugi vieta! Čia ne kas kita, o Dievo namai,[a] čia dangaus vartai.“[b] **18** Atsikėlęs anksti rytą, Jokūbas paėmė akmenį, kurį buvo pasikišęs po galva, pastatė jį kaip paminklą ir užpylė ant jo aliejaus.[c] **19** Tą vietą jis pavadino Beteliu*; ten esantis miestas anksčiau vadinosi Lūzas.[d]

20 Tada Jokūbas davė tokį įžadą: „Jeigu Dievas bus su manimi, saugos mane kelionėje, parūpins duonos ir drabužių **21** ir jeigu saugiai sugrįšiu į tėvo namus, tai išties žinosiu, kad Jehova yra mano Dievas. **22** Tada šis akmuo, šis mano pastatytasis paminklas, bus Dievo namai.[e] Ir tau, Dieve, atiduosiu dešimtinę nuo visko, ką man duodi.“

29 Jokūbas keliavo toliau ir atėjo į rytiečių kraštą. **2** Laukuose jis pamatė šulinį. Šalia buvo sugulusios trys avių kaimenės, kurias ten atvarydavo pagirdyti, o šulinio anga buvo užrista dideliu akmeniu. **3** Suvarę visas kaimenes, piemenys akmenį nurisdavo ir pagirdydavo avis. Tada šulinio angą vėl užrisdavo akmeniu.

4 Jokūbas jų paklausė: „Iš kur esate, mano broliai?“ – „Mes iš Harano“,[f] – atsakė šie. **5** „Gal pažįstate Labaną,[g] Nahoro sūnų?“[h] – toliau teiravosi Jokūbas. „Pažįstame“, – atsakė piemenys. **6** Jokūbas paklausė: „Kaip jis laikosi?“ – „Gerai, – atsakė jie. – Antai jo duktė Rachelė[i] ateina su savo avimis.“ **7** Tada Jokūbas tarė: „Dar tik dienos pradžia, dar ne metas suvaryti kaimenes. Pagirdykite avis ir ginkite jas pasiganyti.“ **8** Piemenys atsakė: „Mums neleidžiama to daryti, kol nesuvarytos visos kaimenės. Tik tada akmuo nuritamas ir mes pagirdome avis.“

9 Jokūbui su jais besikalbant, atėjo Rachelė, vedina tėvo avimis. Ji buvo piemenaitė. **10** Pamatęs Rachelę, savo motinos brolio Labano dukterį, ir Labano avis, Jokūbas tuojau priėjo prie šulinio, nurito nuo angos akmenį ir pagirdė savo motinos brolio Labano avis. **11** Tada pabučiavo Rachelę ir balsiai pravirko. **12** Jokūbas Rachelei pasisakė esąs jos tėvo giminaitis*, Rebekos sūnus. Mergina nuskubėjo pas tėvą ir jam apie tai pranešė.

13 Išgirdęs, kad atvyko sesers sūnus Jokūbas, Labanas[a] nubėgo jo pasitikti. Apkabino jį, pabučiavo ir parsivedė į namus. O šis papasakojo Labanui visa, kas buvo nutikę. **14** Labanas Jokūbui sakė: „Išties tu esi mano kūnas ir kraujas*.“ Ir Jokūbas išbuvo pas Labaną visą mėnesį.

15 Labanas Jokūbui tarė: „Nejau dėl to, kad esi mano giminaitis*,[b] turėtum tarnauti man už dyką? Sakyk, kokio atlygio norėtum?“[c] **16** Labanas turėjo dvi dukteris: vyresniosios vardas buvo Lėja, o jaunesniosios – Rachelė.[d] **17** Lėjos akyse nebuvo spindesio, o Rachelė užaugo daili, gražios išvaizdos. **18** Kadangi buvo pamilęs Rachelę, Jokūbas pasiūlė

28 SKYRIUS

a Ps 47:2

b Pr 35:1

c Pr 31:13

d Pr 35:6 Joz 16:1, 2

e Pr 35:1

29 SKYRIUS

f Pr 27:42, 43 Apd 7:2

g Pr 24:29

h Pr 24:24 Pr 31:53

i Pr 46:19 Rūt 4:11

Antra skiltis

a Pr 24:29

b Pr 28:5

c Pr 30:27, 28 Pr 31:7

d Rūt 4:11

28:19 *Išvertus – „Dievo namai“.

29:12, 15 *Pažod. „brolis“. **29:14** *Pažod. „mano kaulas ir mano kūnas“.

Labanui: „Tarnausiu tau septynerius metus už tavo jaunesniąją dukrą Rachelę.“[a] **19** Labanas atsakė: „Daug mieliau išleisiu ją už tavęs nei už ko kito. Gyvenk pas mane.“ **20** Taigi Jokūbas tarnavo už Rachelę septynerius metus,[b] tačiau tie metai jam prabėgo it kelios dienos – taip ją mylėjo.

21 Tada Jokūbas sakė Labanui: „Mano tarnystės laikas baigėsi. Duok man mano žmoną, kad galėčiau su ja sueiti.“ **22** Labanas sukvietė visus apylinkės žmones ir iškėlė vaišes. **23** Tačiau vakare jis ėmė ir nuvedė pas Jokūbą savo dukterį Lėją, kad su ja sugultų. **24** (Lėjai į tarnaites Labanas atidavė savo tarnaitę Zilpą.[c]) **25** Atėjus rytui Jokūbas pamatė, kad su juo yra Lėja. Labanui jis tarė: „Kodėl taip su manimi pasielgei? Argi ne už Rachelę tau tarnavau? Kodėl mane apgavai?“[d] **26** Labanas atsakė: „Pas mus neįprasta, kad jaunesnė dukra tekėtų anksčiau už pirmagimę. **27** Atšvęsk vestuvių savaitę su šia moterimi. Paskui gausi ir aną, jei tarnausi man dar septynerius metus.“[e] **28** Jokūbas sutiko ir atšventė vestuvių savaitę su Lėja. Tada Labanas davė jam į žmonas ir kitą savo dukterį, Rachelę. **29** Savo dukrai Rachelei Labanas atidavė savo tarnaitę Bilhą.[f]

30 Taigi Jokūbas suėjo ir su Rachele. Rachelę jis mylėjo labiau už Lėją ir tarnavo Labanui dar septynerius metus.[g] **31** Matydamas, kad Jokūbas Lėjos nemyli*, Jehova padarė ją vaisingą#,[h] o Rachelė buvo nevaisinga.[a] **32** Lėja tapo nėščia. Ji pagimdė sūnų ir davė jam Rubeno*[b] vardą sakydama: „Jehova pažvelgė į mano nelaimę.[c] Dabar mano vyras mane pamils.“ **33** Paskui ji vėl pastojo ir pagimdė sūnų. „Jehova išgirdo mano skundą, kad esu nemylima, ir davė man šį sūnų“, – tarė ji ir praminė vaiką Simeonu*.[d] **34** Tapusi nėščia dar kartą, ji vėl pagimdė sūnų ir pasakė: „Dabar mano vyras prisiriš prie manęs, juk pagimdžiau jam tris sūnus.“ Taigi jį pavadino Leviu*.[e] **35** Lėja pastojo dar kartą. Pagimdžiusi sūnų, pasakė: „Šįkart aš pašlovinsiu Jehovą.“ Sūnų Lėja pavadino Judu*.[f] Paskui ji kurį laiką negimdė.

30 Rachelė, negalėdama susilaukti vaikų, pavydėjo savo seseriai. Jokūbui ji kalbėjo: „Duok man vaikų, antraip mirsiu!“ **2** Jokūbas labai supyko ant Rachelės: „Argi aš Dievas?! Argi aš esu tasai, kuris uždarė tavo įsčias?!“ **3** Rachelė tada tarė: „Turiu tarnaitę Bilhą,[g] sugulk su ja, kad ji pagimdytų man vaikų*, kad bent iš jos vaikų turėčiau.“ **4** Taigi ji davė jam savo tarnaitę Bilhą į žmonas. Jokūbas su Bilha sugulė,[h] **5** ši pastojo ir pagimdė jam sūnų. **6** Rachelė džiaugėsi: „Dievas apgynė mano teises. Jis išklausė mane ir davė man sūnų.“ Todėl ji pavadino berniuką Danu*.[i] **7** Rachelės tarnaitė Bilha vėl pastojo ir

29 SKYRIUS

a Pr 31:41

b Pr 30:26
Oz 12:12

c Pr 16:1, 2
Pr 30:9
Pr 46:18

d Pr 31:7, 42

e Pr 31:41

f Pr 30:1, 3
Pr 35:22

g Oz 12:12

h Pr 46:15
Rūt 4:11

Antra skiltis

a Pr 30:22

b Pr 35:22
Pr 37:22
Pr 49:3, 4
Iš 6:14
1Me 5:1

c Pr 30:20
1Sa 1:5, 6
Lk 1:24, 25

d Pr 34:25
Pr 49:5
1Me 4:24

e Pr 34:25
Pr 49:5
Iš 6:16
Sk 3:12
1Me 6:1

f Pr 35:23
Pr 37:26
Pr 44:18
Pr 49:8
1Me 2:3
Apr 5:5

30 SKYRIUS

g Pr 29:29

h Pr 35:22

i Pr 35:25
Pr 46:23
Pr 49:16

29:31 *Pažod. „nekenčia“. #Pažod. „atvėrė jos įsčias“.

29:32 *Išvertus – „pažvelkite, sūnus“. **29:33** *Išvertus – „išgirdo“. **29:34** *Išvertus – „prisirišimas“. **29:35** *Išvertus – „šlovinamas“. **30:3** *Pažod. „pagimdytų man ant kelių“. **30:6** *Išvertus – „teisėjas“.

pagimdė Jokūbui antrą sūnų. **8** Rachelė tada sakė: „Aršiose grumtynėse grūmiausi su seserimi ir ją nugalėjau!“ Berniuką ji pavadino Naftaliu*.[a]

9 Nebegalėdama pastoti, Lėja atidavė Jokūbui į žmonas savo tarnaitę Zilpą.[b] **10** Lėjos tarnaitė Zilpa pagimdė Jokūbui sūnų. **11** Lėja sakė: „Tai bent pasisekė!“ Ir pavadino berniuką Gadu*.[c] **12** Paskui Lėjos tarnaitė Zilpa pagimdė Jokūbui antrą sūnų. **13** „Kokia laimė! – džiūgavo Lėja. – Visos moterys sakys, kad esu laiminga!“[d] Berniuką ji pavadino Ašeru*.[e]

14 Kartą per kviečiapjūtę vaikštinėdamas laukuose Rubenas[f] užtiko mandragorų ir parnešė jų savo motinai Lėjai. Rachelė tarė Lėjai: „Prašyčiau man duoti tavo sūnaus parneštų mandragorų.“ – **15** „Tau dar maža, kad atėmei iš manęs vyrą?![g] – supyko Lėja. – Dabar ir mano sūnaus mandragoras nori atimti?!“ Rachelė tarė: „Gerai, šiąnakt Jokūbas tegula su tavimi, tik duok man savo sūnaus mandragorų.“

16 Vakare, kai Jokūbas grįžo iš laukų, Lėja išėjo jo pasitikti ir pareiškė: „Tu miegosi su manimi, nes nusamdžiau tave už savo sūnaus mandragoras.“ Taigi tąnakt jis miegojo su Lėja. **17** Dievas išklausė Lėją, ji pastojo ir pagimdė Jokūbui penktą sūnų. **18** Ji sakė: „Dievas man atlygino už tai, kad atidaviau vyrui savo tarnaitę.“ Ir ji pavadino sūnų Isacharu*.[h] **19** Lėja pastojo dar kartą

30:8 *Išvertus – „mano grumtynės“. **30:11** *Išvertus – „sėkmė“. **30:13** *Išvertus – „laimingas“, „laimė“. **30:18** *Išvertus – „jis yra atlygis“.

30 SKYRIUS

a Pr 35:25; Pr 46:24; Pr 49:21; Įst 33:23

b Pr 35:26

c Pr 49:19; Sk 32:33

d Lk 1:46, 48

e Pr 35:26; Pr 46:17; Pr 49:20; Įst 33:24

f Pr 29:32

g Pr 29:30

h Pr 35:23; Pr 46:13; Pr 49:14; Įst 33:18

Antra skiltis

a Rūt 4:11

b Pr 29:32

c Pr 35:23; Pr 46:15; Ps 127:3

d Pr 46:14; Pr 49:13; Įst 33:18

e Pr 34:1

f Pr 29:31

g Lk 1:24, 25

h Pr 35:24; Pr 45:4; Įst 33:13; Apd 7:9

i Pr 28:15; Pr 31:13

y Pr 31:41; Oz 12:12

j Pr 31:7

k Pr 31:38

l Pr 32:9, 10

ir pagimdė Jokūbui šeštą sūnų.[a] **20** „Dievas apdovanojo mane ypatinga dovana, – sakė ji. – Dabar savo vyrui būsiu mielesnė*,[b] juk pagimdžiau jam šešis sūnus.“[c] Tad berniuką ji pavadino Zabulonu#.[d] **21** Paskui ji pagimdė dukrą ir pavadino ją Dina.[e]

22 Dievas atsiminė ir Rachelę. Jis išgirdo ją ir leido susilaukti vaikų*.[f] **23** Rachelė tapo nėščia ir pagimdė sūnų. „Dievas išvadavo mane iš gėdos“,[g] – džiaugėsi ji. **24** Berniuką ji pavadino Juozapu*,[h] sakydama: „Jehova pridėjo man dar vieną sūnų.“

25 Kai Rachelė pagimdė Juozapą, Jokūbas kreipėsi į Labaną: „Leisk man keliauti į savo namus, į gimtąjį kraštą.[i] **26** Leisk išeiti su žmonomis, už kurias tau dirbau, ir su vaikais. Juk žinai, kaip ištikimai tarnavau.“[y] **27** Labanas jam atsakė: „O kad rasčiau malonę tavo akyse! Ženklai rodo, kad Jehova mane laimina dėl tavęs.“ **28** Tada pasiūlė: „Sakyk, kokio nori atlygio. Aš sumokėsiu.“[j] **29** Jokūbas jam atsakė: „Pats matai, kaip tau tarnavau ir kokios dabar tavo kaimenės.[k] **30** Prieš man atvykstant mažai teturėjai. O man atvykus Jehova laimino tave ir tavo kaimenės išaugo, pasidarė gausios. Tačiau kada aš galėsiu pasirūpinti savo paties namais?“[l]

31 Labanas klausė: „Kokį gi atlygį turėčiau tau mokėti?“ Jokūbas atsakė: „Atlygio man

30:20 *Arba „mano vyras pakęs mane“. #Išvertus – „pakantumas“. **30:22** *Pažod. „atvėrė jos įsčias“. **30:24** *Kita vardo Josifija forma. Išvertus – „Jahas teprideda“.

nereikia. Jei nori, kad ganyčiau ir saugočiau tavo kaimenę,[a] padaryk dėl manęs vieną dalyką. **32** Apžiūrėkime šiandien visą kaimenę. Atskirk visas dėmėtas ir margas avis, taip pat visus tamsiai rudus avinėlius ir visas margas ir dėmėtas ožkas. Tebūna jos nuo šiol man kaip atlygis.[b] **33** Vėliau, atėjęs mano atlygio patikrinti, pamatysi, kad elgiuosi dorai*. Jei rasi bent vieną nedėmėtą ar nemargą ožką, bent vieną avinėlį ne tamsiai rudos spalvos, galėsi laikyti juos pavogtais.“ –

34 „Puiku! – sutiko Labanas. – Tebūna, kaip sakai.“[c] **35** Tą pačią dieną jis atskyrė iš kaimenės dryžuotus ir margus ožius, visas dėmėtas ir margas ožkas. Jis atskyrė visus gyvulius, turinčius baltų dėmių, ir visus tamsiai rudus avinėlius ir atidavė juos į savo sūnų rankas. **36** Labanas liepė Jokūbui laikytis nuo jo trijų dienų kelionės atstumu. Ir Jokūbas pasiliko ganyti likusią Labano kaimenę.

37 Tuomet Jokūbas prisipjovė šviežių strirako, migdolo ir platano lazdų ir išskutinėjo jose daug baltų lopelių iki pat medienos. **38** Išskutinėtas lazdas jis dėdavo į lovius ir latakus, iš kurių kaimenės gerdavo, kad gyvuliai besikergdami matytų tas lazdas priešais save.

39 Taigi gyvuliai kergėsi priešais tas lazdas ir vedė dryžuotus, dėmėtus ir margus jauniklius. **40** Tuos jauniklius Jokūbas atskirdavo ir apsukdavo kaimenes taip, kad Labano gyvuliai matytų dryžuotus ir tamsiai rudus gyvulius. Savo kaimenes jis atskyrė, su Labano gyvuliais jų nemaišė. **41** Kai tik kergdavosi stiprūs gyvuliai, Jokūbas sudėdavo lazdas į lovius jiems priešais akis, kad kergdamiesi jas matytų. **42** O kai kergdavosi silpni gyvuliai, lazdų jis nedėdavo. Taip silpnieji atiteko Labanui, o stiprieji – Jokūbui.[a]

43 Jokūbas labai praturtėjo. Jis įsigijo didžiules kaimenes, daug tarnų, tarnaičių, kupranugarių ir asilų.[b]

31 Kartą Jokūbas nugirdo Labano sūnus kalbant: „Jokūbas pasiglemžė viską, kas priklauso mūsų tėvui. Iš mūsų tėvo gero jis susikrovė visą šitą turtą.“[c] **2** Be to, jis pastebėjo, kad ir paties Labano požiūris į jį pasikeitė.[d] **3** Tada Jehova prabilo į Jokūbą: „Grįžk į savo protėvių žemę, pas savo gimines.[e] Aš būsiu su tavimi.“ **4** Jokūbas siuntė Rachelei ir Lėjai žinią, kad tos ateitų į laukus, prie kaimenės. **5** Jis joms kalbėjo:

„Matau, kad jūsų tėvo požiūris į mane pasikeitė.[f] Tačiau mano tėvo Dievas yra su manimi.[g] **6** Gerai žinote, kad tarnavau jūsų tėvui negailėdamas jėgų,[h] **7** o jis mėgino mane apgauti ir dešimt kartų keitė mano atlygį. Vis dėlto Dievas jam neleido manęs nuskriausti. **8** Kai Labanas sakė: ‘Teatitenka tau kaip atlygis dėmėtieji’, visa kaimenė vedė dėmėtus. O kai sakė: ‘Tebus tavo atlygis dryžuotieji’, kaimenė vedė dryžuotus.[i] **9** Dievas atėmė kaimenes iš jūsų tėvo ir atidavė jas man. **10** Kartą, atėjus kaimenių vaisinimosi metui, sapnavau, kad ožiai, besikergiantys

30 SKYRIUS

a Oz 12:12

b Pr 31:7

c Pr 31:8

Antra skiltis

a Pr 31:9

b Pr 32:5
Pr 36:6, 7

31 SKYRIUS

c Pr 30:33

d Pr 30:27

e Pr 28:15
Pr 32:9
Pr 35:27

f Pr 30:27

g Pr 48:15

h Pr 30:29, 30

i Pr 30:32

30:33 *Arba „sąžiningai“.

su patelėmis, yra dryžuoti, dėmėti ir margi.[a] **11** Paskui sapne išgirdau Dievo angelo balsą: ‘Jokūbai!’ Aš atsiliepiau: ‘Aš čia!’ **12** Angelas ir sako: ‘Pakelk akis ir pažiūrėk: visi ožiai, besikergiantys su patelėmis, yra dryžuoti, dėmėti ir margi. Taip yra dėl to, kad aš mačiau, kaip Labanas su tavimi elgiasi.[b] **13** Aš esu Dievas, pasirodęs tau Betelyje,[c] kur tu patepei paminklą ir davei man įžadą.[d] Dabar kelkis ir eik iš šios žemės, grįžk į savo gimtąjį kraštą.’“[e]

14 Rachelė su Lėja tarė: „Argi mudvi dar galime tikėtis ką paveldėti iš savo tėvo? **15** Ar nelaiko jis mūsų svetimomis? Juk jis mus pardavė, o dabar ryja pinigus, kuriuos už mus gavo![f] **16** Viskas, ką Dievas iš mūsų tėvo atėmė, priklauso mums ir mūsų vaikams.[g] Užtat daryk viską, kaip Dievas tau nurodė.“[h]

17 Jokūbas atsikėlė, užsodino savo vaikus ir žmonas ant kupranugarių[i] **18** ir su visomis savo kaimenėmis, visu turtu ir gyvuliais – su viskuo, ką buvo įsigijęs[y] Padan Arame, – leidosi pas savo tėvą Izaoką į Kanaano kraštą.[j]

19 Labanas tuo metu buvo išėjęs kirpti avių. Tėvui nesant namuose, Rachelė pavogė šeimos dievukus*.[k] **20** Taigi Jokūbas su aramėju Labanu pasielgė gudriai – nieko jam nesakęs pabėgo. **21** Pasiėmęs viską, ką turi, jis persikėlė per Upę*[l] ir patraukė į Gileado aukštumas.[m] **22** Trečią dieną Labanui buvo pranešta, kad Jokūbas pabėgo.

31:19 *Arba „terafus“. Žr. žodynėlį. **31:21** *T. y. Eufratą.

31 SKYRIUS

a Pr 30:39

b Pr 29:25 Pr 31:39

c Pr 12:8, 9 Pr 35:15

d Pr 28:18, 22

e Pr 35:14 Pr 37:1

f Pr 31:41 Oz 12:12

g Pr 31:1

h Pr 31:3

i Pr 33:13

y Pr 30:42, 43

j Pr 35:27

k Pr 31:14 Pr 35:2 Joz 24:2

l Pr 15:18

m Sk 32:1

Antra skiltis

a Pr 25:20 Oz 12:12

b Pr 20:3

c Ps 105:15

d Pr 31:24

e Pr 31:19 Pr 35:2

23 Susikvietęs savo brolius*, jis vijosi Jokūbą septynias dienas ir pasivijo Gileado aukštumose. **24** Tačiau naktį aramėjui Labanui[a] sapne pasirodė Dievas[b] ir įspėjo: „Pagalvok, ar tai, ką ruošiesi pasakyti Jokūbui, yra gera ar bloga.“*[c]

25 Kai Labanas pasivijo Jokūbą, šis buvo aukštumose pasistatęs palapinę. Gileado aukštumose stovyklą su savo broliais įsirengė ir Labanas. **26** Labanas atėjęs paklausė Jokūbo: „Ką tu padarei? Kodėl mane apgavai ir išsivedei mano dukteris, tarsi jos būtų kokios belaisvės? **27** Kodėl mane apgavai ir slapta, nieko nesakęs pabėgai? Juk būčiau išlydėjęs su linksmybėmis ir dainomis, su būgneliais ir lyra. **28** Nedavei nė progos atsibučiuoti su vaikaičiais* ir su dukterimis. Pasielgei kvailai. **29** Galėčiau jums ką pikta padaryti, bet jūsų tėvo Dievas šią naktį mane įspėjo: ‘Pagalvok, ar tai, ką ruošiesi pasakyti Jokūbui, yra gera ar bloga.’[d] **30** Tiek to, suprantu, kad išsiilgai savo tėvo namų, todėl iškeliavai. Bet kodėl pavogei mano dievus?“[e]

31 Jokūbas Labanui atsakė: „Išėjau slapčia, nes bijojau, kad atimsi iš manęs savo dukteris. **32** O tas, pas ką rasi savo dievukus, tebus nubaustas mirtimi. Mūsų brolių akivaizdoje patikrink, ką turiu, ir galėsi atsiimti, kas tavo.“ Jokūbas nežinojo, kad tuos dievukus paėmė Rachelė. **33** Taigi Labanas nuėjo į Jokūbo, Lėjos, į abiejų

31:23 *Arba „giminaičius“. **31:24** *Pažod. „Žiūrėk, nekalbėk su Jokūbu nuo gero iki blogo“. **31:28** *Pažod. „sūnumis“.

tarnaičių[a] palapines, bet savo dievukų nerado. Paskiausiai, išėjęs iš Lėjos palapinės, įžengė į Rachelės palapinę. **34** Tuo tarpu Rachelė, paėmusi šeimos dievukus*, paslėpė juos kupranugario balne ir ant jo atsisėdo. Labanas įėjęs išieškojo visą palapinę, bet jų nerado. **35** Rachelė tėvui sakė: „Nepyk, mano viešpatie. Negaliu atsikelti, nes mane užklupo tai, kas būna moterims.“[b] Taigi, kad ir kiek ieškojo, Labanas dievukų nerado.[c]

36 Jokūbas supyko ant Labano ir pradėjo ant jo bartis. „Kuo aš nusikaltau? – sakė jis. – Už kokią nuodėmę taip įnirtingai mane vijaisi? **37** Išrausei visus mano daiktus ir ką gi savo radai? Padėk čia, mano ir savo brolių akivaizdoje, ir tegul jie nusprendžia, kuris iš mūsų teisus. **38** Per visus tuos dvidešimt metų, kuriuos pas tave išbuvau, tavo avys ir ožkos nė karto neišsimetė.[d] Nė vieno tavo avino nepaėmiau sau maistui. **39** Nė vieno žvėrių sudraskyto gyvulio[e] tau nenešiau – pats padengdavau nuostolį. Tu reikalaudavai, kad atlyginčiau už kiekvieną gyvulį, pavogtą dienos ar nakties metu. **40** Dieną mane alindavo karštis, naktį kęsdavau šaltį, akių sudėti negalėdavau.[f] **41** Taip ištarnavau tavo namuose dvidešimt metų – keturiolika už abi tavo dukteris ir šešerius už kaimenes. O tu dešimt kartų keitei mano atlygį.[g] **42** Jeigu mano tėvo Dievas,[h] Abraomo Dievas ir Dievas, kurio bijojo Izaokas,*[i] nebūtų buvęs su manimi, būtum išvaręs

31:34 *Arba „terafus“. Žr. žodynėlį. **31:42** *Pažod. „ir Izaoko baimė“.

31 SKYRIUS

a Pr 46:18, 25

b Kun 15:19

c Pr 31:19

d Pr 30:27

e 1Sa 17:34

f Pr 47:9

g Pr 31:7

h Pr 28:13
Pr 31:29

i Pr 31:53

Antra skiltis

a Pr 31:24

b Pr 28:18

c Pr 31:22, 23

mane tuščiomis. Dievas matė visą mano vargą ir rankų triūsą, todėl ir perspėjo tave šią naktį.“[a]

43 Labanas Jokūbui atsakė: „Šios dukterys yra mano dukterys, jų vaikai yra ir mano vaikai, šios kaimenės – mano kaimenės. Viskas, ką matai, priklauso man ir mano dukterims. Negi aš galėčiau šiandien nuskriausti jas ar jų vaikus? **44** Tad sudarykime sandorą, tebus ji tarsi liudytojas tarp mudviejų.“ **45** Taigi Jokūbas paėmė akmenį ir pastatė jį kaip paminklą.[b] **46** Paskui paliepė savo vyrams*: „Parinkite akmenų.“ Tie pririnko ir sudėjo visus į krūvą. Paskui visi prie tų sukrautų akmenų valgė. **47** Labanas pavadino tą akmenų krūvą Jegar Sahaduta*, o Jokūbas – Galedu#.

48 Labanas tarė: „Ši akmenų krūva nuo šiandien bus tarsi liudytojas tarp manęs ir tavęs.“ Todėl ji ir buvo pavadinta Galedu.[c] **49** Ji buvo pavadinta ir Micpa*, nes Labanas sakė taip: „Tegul stebi mus Jehova, kai būsime vienas nuo kito atsiskyrę. **50** Jeigu skriausi mano dukteris ar vesi daugiau moterų, atmink, kad nesant žmogaus, galinčio paliudyti, Dievas bus liudytojas tarp mudviejų.“ **51** Labanas Jokūbui dar sakė: „Štai akmenų krūva, štai paminklas mudviejų sandorai paliudyti. **52** Ši akmenų krūva bus liudytojas ir liudijimo pa-

31:46 *Pažod. „broliams“. **31:47** *Išvertus iš aram. kalbos – „liudijimo krūva“. #Išvertus iš hebr. kalbos – „liudijimo krūva“. **31:49** *Išvertus iš hebr. kalbos – „sargybos bokštas“, „stebėjimo bokštas“.

minklas.[a] Ji liudys mudviejų sandorą, kad nei aš, nei tu nežengsime toliau šios krūvos vienas kitam pikta daryti. **53** Abraomo Dievas,[b] Nahoro Dievas ir jų tėvo Dievas tebus mudviejų teisėjas.“ Tada Jokūbas prisiekė tuo, kurio bijojo jo tėvas Izaokas*.[c]

54 Paskui Jokūbas aukojo ant kalno auką ir pakvietė visus* valgyti duonos. Jie pavalgė ir pasiliko ant kalno nakvoti. **55** Labanas atsikėlė anksti rytą, atsibučiavo su savo vaikaičiais*[d] ir dukterimis, palaimino juos[e] ir leidosi atgal į namus.[f]

32 Jokūbas patraukė toliau ir kelyje jį pasitiko Dievo angelai. **2** Juos pamatęs Jokūbas sušuko: „Čia Dievo stovykla!“ Todėl tą vietą jis pavadino Mahanaimais*.

3 Paskui Jokūbas siuntė pirma savęs pasiuntinius pas savo brolį Ezavą į Seyro kraštą,[g] į Edomą.[h] **4** Pasiuntiniams jis liepė: „Mano viešpačiui Ezavui sakykite taip: ‘Štai ką tau praneša tavo tarnas Jokūbas: „Aš gyvenau pas Labaną, užsibuvau pas jį iki pat šiol.[i] **5** Įsigijau jaučių, asilų, avių, tarnų ir tarnaičių.[y] Dabar siunčiu tau apie tai žinią, mano viešpatie, tikėdamasis tavo malonės.“’“

6 Sugrįžę pas Jokūbą pasiuntiniai pranešė: „Mes nuvykome pas tavo brolį Ezavą. Dabar jis pats drauge su keturiais šimtais vyrų atkeliauja tavęs pasitikti.“[j] **7** Jokūbas labai išsigando ir sunerimo.[k] Jis padalijo savo žmones, kaimenes, galvijus ir kupranugarius į dvi stovyklas. **8** „Jeigu Ezavas užpultų vieną stovyklą, kita galės pabėgti“, – manė jis.

9 Tada Jokūbas meldėsi: „O Jehova, mano tėvo Abraomo Dieve ir mano tėvo Izaoko Dieve, tu pats man sakei: ‘Grįžk į savo kraštą, pas savo giminaičius ir aš būsiu tau maloningas.’[a] **10** Nesu vertas tokio didžio gerumo* ir tokios ištikimybės, kokią parodei savo tarnui.[b] Kadaise, kai perbridau Jordaną, tik lazdą teturėjau, o dabar esu išaugęs į dvi stovyklas.[c] **11** Meldžiu, išgelbėk mane[d] nuo mano brolio Ezavo rankos. Bijau, kad jis atėjęs užpuls mane[e] ir motinas su vaikais. **12** Tu juk žadėjai: ‘Būsiu tau labai maloningas ir padarysiu, kad tavo palikuonių bus kaip pajūrio smilčių – nesuskaičiuojama daugybė.’“[f]

13 Ten jis pernakvojo ir paskui iš to, ką buvo įsigijęs, parinko Ezavui dovanų:[g] **14** 200 ožkų ir 20 ožių, 200 avių ir 20 avinų, **15** 30 žindančių kupranugarių su jaunikliais, 40 karvių ir 10 jaučių, 20 asilių ir 10 asilų.[h]

16 Gyvulius, bandą po bandos, jis perdavė savo tarnams ir prisakė: „Eikite pirma manęs ir ginkite bandas atstu vieną nuo kitos.“ **17** Pirmajam jis paliepė: „Jei mano brolis Ezavas tave sutikęs paklaustų: ‘Kieno tu esi, kur keliauji ir kam priklauso šie gyvuliai?’, **18** atsakyk jam taip: ‘Šie gyvuliai priklauso tavo tarnui Jokūbui. Jis siunčia juos dovanų savo viešpačiui Ezavui.[i] Pats irgi ateina mums iš paskos.’“

31 SKYRIUS

a Pr 31:44, 45

b Pr 17:1, 7

c Pr 31:42

d Pr 31:28

e Pr 24:59, 60

f Pr 27:43
Pr 28:2

32 SKYRIUS

g Pr 27:39
Pr 36:8
Įst 2:5
Joz 24:4

h Pr 25:30

i Pr 31:41

y Pr 30:43
Pr 33:11

j Pr 33:1, 2

k Pr 27:41
Pr 32:11

Antra skiltis

a Pr 31:3, 13

b Pr 28:15
Ps 100:5

c Pr 28:10
Pr 30:43
Pr 32:7

d Ps 34:4

e Pr 27:41

f Pr 28:14
Pr 46:2, 3
Iš 1:7
Iš 32:13
Apd 7:17

g Pr 33:10

h Pr 30:43

i Pr 33:8

31:53 *Pažod. „savo tėvo Izaoko baime“. **31:54** *Arba „brolius“. **31:55** *Pažod. „sūnumis“. **32:2** *Išvertus – „dvi stovyklos“.

32:10 *Arba „tokios ištikimos meilės“.

19 Antram, trečiam tarnui ir visiems gyvulių varovams jis liepė: „Sutikę Ezavą jūs irgi kalbėkite tą patį, **20** sakykite: ‘Tavo tarnas Jokūbas pats ateina mums iš paskos.’“ Jokūbas mat svarstė sau mintyse: „Jei pirma savęs siųsiu dovanas,[a] gal brolio širdis suminkštės ir jis bus man maloningas.“ **21** Taigi Jokūbas pirma savęs siuntė dovanas, o pats pasiliko nakvoti stovykloje.

22 Naktį jis atsikėlė, pasiėmė abi savo žmonas,[b] abi tarnaites,[c] vienuolika savo sūnų ir perbrido Jaboko brastą[d] – **23** pirma perkėlė per upelį* šeimyną, o paskui pergabeno visa kita.

24 Jokūbas galiausiai pasiliko vienas. Tada pasirodė kažkoks vyras ir ėmė su juo grumtis. Taip jiedu grūmėsi iki pat aušros.[e] **25** Matydamas, kad negali Jokūbo įveikti, tas vyras palietė jam klubo sąnarį* ir taip jiedviem besigrumiant sąnarys išniro.[f] **26** Paskui vyras tarė: „Paleisk mane, nes jau aušta.“ – „Nepaleisiu, kol manęs nepalaiminsi!“ – atsakė Jokūbas.[g] **27** Anas paklausė: „Kuo tu vardu?“ – „Jokūbas.“ **28** Tada vyras tarė: „Nuo šiol būsi vadinamas nebe Jokūbu, o Izraeliu*,[h] nes grūmeisi su Dievu[i] ir su žmonėmis ir nugalėjai.“ **29** Jokūbas prašė: „Pasakyki, kuo tu vardu?“ Tačiau anas atsakė: „Kam klausi mano vardo?“[y] Tada jis Jokūbą palaimino. **30** Tą vietą Jokūbas praminė Penieliu*,[a] sakydamas: „Veidas į veidą regėjau Dievą ir likau gyvas!“[b]

31 Kol Jokūbas, šlubčiodamas išnarinta koja,[c] perėjo Penuelį*, patekėjo saulė. **32** Kadangi anas vyras palietė Jokūbui klubo sąnarį ties šlaunies sausgysle*, Izraelio sūnūs iki pat šios dienos nevalgo šlaunies sausgyslės, esančios ties klubo sąnariu.

33 Ir štai pakėlęs akis Jokūbas išvydo Ezavą su 400 vyrų.[d] Jis suskirstė Lėjos, Rachelės ir abiejų tarnaičių vaikus[e] grupėmis: **2** priekyje pastatė tarnaites su jų vaikais,[f] paskui Lėją su jos vaikais,[g] o paskiausiai – Rachelę su Juozapu.[h] **3** Pats išėjo į priekį ir, eidamas link savo brolio, septynis kartus iki žemės nusilenkė.

4 Ezavas atbėgo jo pasitikti, apkabino, išbučiavo, ir abu apsiverkė. **5** Pakėlęs akis ir pamatęs moteris su vaikais, Ezavas paklausė: „Kas jie tokie?“ – „Vaikai, kuriais Dievas apdovanojo tavo tarną“,[i] – atsakė Jokūbas. **6** Tada priėjo tarnaitės su savo vaikais ir nusilenkė. **7** Taip pat Lėja su savo vaikais priėjo ir nusilenkė. Galiausiai priėjo Juozapas su Rachele. Jiedu irgi nusilenkė.[y]

8 Ezavas paklausė: „O kam siuntei tuos būrius, kuriuos sutikau kelyje?“[j] Jokūbas atsakė: „Tikėjausi pelnyti malonę tavo akyse, mano viešpatie.“[k] **9** Tada Ezavas tarė: „Aš visko pertekęs,[l] mano broli. Pasilik savo turtą sau.“ **10** Bet Jokūbas prašė: „Jei tik radau malo-

32 SKYRIUS

a Pr 43:11
1Sa 25:18

b Pr 29:30
Rūt 4:11

c Pr 30:3, 9

d Įst 3:16
Joz 12:2
Ts 11:13

e Oz 12:3

f Pr 32:31, 32

g Oz 12:4

h Pr 35:10

i Oz 12:3

y Ts 13:17, 18

Antra skiltis

a 1Ka 12:25

b Pr 16:7, 13
Ts 6:22
Jn 1:18

c Pr 32:25

33 SKYRIUS

d Pr 32:6

e Pr 32:22

f Pr 30:7, 12

g Pr 30:19

h Pr 30:22–24

i Pr 32:22
Ps 127:3

y Pr 33:2

j Pr 32:16

k Pr 32:4, 5

l Pr 36:6, 7

32:23 *Arba „slėnį“, „sausvagę“. **32:25** *Pažod. „klubo sąnario gūžduobę“. **32:28** *Išvertus – „besigrumiantis su Dievu“, „nenusileidžiantis Dievui“ arba „Dievas grumiasi“.

32:30 *Išvertus – „Dievo veidas“. **32:31** *Arba „Penielį“. **32:32** *Matyt, turimas omenyje sėdmens nervas.

nę tavo akyse, neatsisakyk priimti mano dovanų; siunčiau jas tikėdamasis išvysti tavo veidą. Ir aš jį išvydau – tarsi paties Dievo veidą, nes taip maloningai mane priėmei.[a] **11** Prašyčiau priimti mano dovanas kaip mano geranoriškumo ženklą.[b] Dievas mane palaimino ir dabar turiu visko, ko reikia.“[c] Ezavas, brolio įkalbėtas, dovanas priėmė.

12 Paskui Ezavas pasiūlė: „Leiskimės į kelią drauge; aš eisiu pirma tavęs.“ **13** Jokūbas atsakė: „Mano viešpatie, tu matai, kad vaikai dar silpni[d] ir kad turiu avių ir galvijų, žindančių savo jauniklius. Jeigu bent vieną dieną juos per greitai ginsime, visa kaimenė išgaiš. **14** Tegu mano viešpats keliauja pirma savo tarno, o aš, neskubindamas savo gyvulių ir vaikų, eisiu palengva, kol ateisiu pas savo viešpatį į Seyrą.“[e] **15** Tada Ezavas tarė: „Leisk man palikti su tavimi keletą savo vyrų.“ Jokūbas atsakė: „Kam to reikia? Gana, kad radau malonę savo viešpaties akyse.“ **16** Taigi tądien Ezavas leidosi atgal į Seyrą.

17 O Jokūbas nukeliavo į Sukotus[f] ir ten pasistatė namus, savo gyvulių bandoms įtaisė stogines. Todėl tą vietą jis pavadino Sukotais*.

18 Išvykęs iš Padan Aramo[g] Jokūbas saugiai atkeliavo į Sichemo miestą,[h] esantį Kanaano žemėje,[i] ir netoliese įsirengė stovyklą. **19** Palapinę jis pasistatė sklype, kurį už 100 kesitų* nusipirko iš Hamoro sūnų (Sichemas irgi buvo Hamoro sūnus).[a] **20** Ten jis pastatė aukurą ir pavadino jį El Elohe Izraelis*.[b]

34 Jokūbo duktė Dina, kurią jam pagimdė Lėja,[c] nueidavo pasimatyti su to krašto merginomis.[d] **2** Ją pastebėjo hivo[e] Hamoro, vieno iš krašto vadų, sūnus Sichemas. Pagriebęs Diną, jis privertė ją su juo sugulti. **3** Sichemas lipte prilipo prie Jokūbo dukters Dinos. Merginą jis įsimylėjo ir stengėsi laimėti jos širdį*. **4** Galiausiai savo tėvo Hamoro[f] paprašė: „Gauk šitą merginą man į žmonas.“

5 Jokūbą pasiekė žinia, kad Sichemas išniekino jo dukterį Diną. Tuo metu jo sūnūs buvo laukuose prie gyvulių ir Jokūbas nutarė tylėti, iki jie sugrįš. **6** Neilgai trukus Sichemo tėvas Hamoras atėjo su Jokūbu pasikalbėti. **7** Tuo tarpu iš laukų sugrįžo Jokūbo sūnūs, mat sužinojo, kas nutiko. Jie jautėsi užgauti ir labai pyko, kad Sichemas sugulė su Jokūbo dukterimi, nes tokiu nedoru poelgiu[g] jis pažemino Izraelį.[h]

8 Hamoras jiems kalbėjo: „Mano sūnus Sichemas visa siela prisirišo prie jūsų dukters. Prašyčiau duoti merginą jam į žmonas. **9** Giminiuokimės – leiskite savo dukteris už mūsų vyrų, o jūsų vyrai teima mūsų dukteris.[i] **10** Galėsite pas mus gyventi, kraštas bus jums atviras. Gyvenkite jame, laisvai prekiaukite ir įsikurkite.“ **11** Tada į Dinos tėvą ir brolius kreipėsi Sichemas: „O kad

33 SKYRIUS

a Pr 32:11, 20

b Pr 32:13–15

c Pr 30:43

d Pr 31:17

e Pr 32:3

f Joz 13:24, 27; 1Ka 7:46

g Pr 25:20; Pr 28:6

h Joz 24:1

i Pr 10:19; Pr 12:6

Antra skiltis

a Joz 24:32; Apd 7:15, 16

b Pr 35:1, 7

34 SKYRIUS

c Pr 30:19, 21; Pr 46:15

d Pr 26:34, 35; Pr 27:46

e Įst 7:1; 1Me 1:13–15

f Pr 33:18, 19

g Hbr 13:4

h 2Sa 13:22

i Pr 24:2, 3

33:17 *Išvertus – „palapinės“, „stogінės“. **33:19** *Nežinomos vertės piniginis vienetas.

33:20 *Išvertus – „Dievas, Izraelio Dievas“. **34:3** *Pažod. „kalbėjo merginai į širdį“.

rasčiau malonę jūsų akyse! Duosiu, ko tik norėsite. **12** Galite prašyti didžiausios kainos už nuotaką ir dovanos.[a] Duosiu, ko tik paprašysite. Tik išleiskite merginą už manęs.“

13 Kadangi Sichemas buvo išniekinęs jų seserį Diną, Jokūbo sūnūs su juo ir jo tėvu Hamoru kalbėjo klastingai. **14** Jie sakė: „To negalime padaryti. Negalime atiduoti sesers neapipjaustytam vyrui*.[b] Mums tai būtų negarbė. **15** Sutiktume ją atiduoti su sąlyga, kad tapsite kaip mes ir apipjaustysite visus savo vyrus.[c] **16** Tik tada leisime už jūsų savo dukteris ir imsime į žmonas jūsų dukteris, gyvensime su jumis ir tapsime viena tauta. **17** Jeigu nesutiksite apsipjaustyti, pasiimsime savo dukterį ir išeisime.“

18 Hamorui[d] ir jo sūnui Sichemui[e] jų žodžiai patiko. **19** Jaunuolis, savo tėvo namuose labiausiai gerbiamas iš visų, nedelsė taip padaryti,[f] nes buvo susižavėjęs Jokūbo dukterimi.

20 Taigi Hamoras ir jo sūnus Sichemas nuėjo prie miesto vartų ir kalbėjo miesto vyrams:[g] **21** „Tie žmonės nori taikiai su mumis sugyventi. Tegyvena jie tarp mūsų ir teprekiauja, nes mūsų kraštas erdvus, vietos jiems pakaks. Jų dukteris galime imti į žmonas, o savo dukteris išleisti už jų.[h] **22** Jie sutinka apsigyventi tarp mūsų ir įsilieti į mūsų tautą su viena sąlyga: kiekvienas mūsų vyras turi būti apipjaustytas, kaip ir jie yra apipjaustyti.[i] **23** Tada jų nuosavybė, jų turtai ir visi jų gyvuliai priklausys mums, argi ne? Tik sutikime su jų reikalavimu, ir jie apsigyvens pas mus.“ **24** Visi, kas rinkosi prie miesto vartų, paklaūsė Hamoro ir jo sūnaus Sichemo. Visi vyrai – visi, kas rinkosi prie miesto vartų, – apsipjaustė.

25 Tačiau trečią dieną, kol jiems dar skaudėjo, du Jokūbo sūnūs – Simeonas ir Levis, Dinos broliai,[a] pasiėmę kalavijus nuėjo į miestą ir iššudė nieko neįtariančius jo vyrus, visus iki vieno.[b] **26** Jie nužudė kalaviju ir Hamorą su jo sūnumi Sichemu. Tada, pasiėmę Diną iš Sichemo namų, pasišalino. **27** Kiti Jokūbo sūnūs, atėję į miestą, rado vyrus išžudytus. Tada miestą apiplėšė, nes anie buvo išniekinę jų seserį.[c] **28** Jie išsivarė jų kaimenes, bandas, asilus, išsigabeno viską, kas buvo mieste ir laukuose. **29** Taip pat pasigrobė visą jų turtą, visus jų mažylius ir žmonas, apiplėšė visus namus.

30 Jokūbas Simeonui ir Leviui[d] kalbėjo: „Užtraukėte man baisią nelaimę* – būsiu nepakenčiamas# krašto gyventojams kanaaniečiams ir perizams. Mano šeimyna visai maža. Jie susiburs, užpuls mane ir sunaikins – ir mane, ir mano namus.“ **31** Tie atsakė: „Argi valia su mūsų seserimi elgtis kaip su paleistuve?!“

35 Dievas paliepė Jokūbui: „Kelkis, eik į Betelį[e] ir tenai apsistok. Atkeliavęs pastatyk aukurą Dievui, kuris tau pasirodė, kai bėgai nuo savo brolio Ezavo.“[f]

34 SKYRIUS

a Pr 24:53
Oz 3:2

b Pr 17:9, 12

c Pr 17:10

d Pr 33:18, 19

e Pr 34:2

f Pr 34:15

g Zch 8:16

h Pr 34:8, 9

i Pr 17:11

Antra skiltis

a Pr 46:15

b Pr 49:5–7

c Pr 34:2

d Pr 49:5

35 SKYRIUS

e Pr 28:19
Pr 31:13

f Pr 27:42–44

34:14 *Pažod. „vyrui, turinčiam apyvarpę“.

34:30 *Arba „Padarėte mane atstumtuoju“. #Pažod. „smarvė“.

2 Jokūbas savo šeimynai ir visiems, kas buvo su juo, tarė: „Pašalinkite svetimus dievus, kokius tik turite,[a] apsivalykite, persirenkite švariais drabužiais **3** ir kilkime visi į Betelį. Ten aš pastatysiu aukurą Dievui, išklausiusiam mane mano nelaimės dieną ir lydėjusiam mane kiekviename žingsnyje.“[b] **4** Taigi jie surinko visus svetimus dievus, kokius tik turėjo, išsisegė iš ausų auskarus ir atidavė Jokūbui, o šis pakasė* juos po didžiuoju medžiu netoli Sichemo.

5 Jiems iškeliavus Dievas sukėlė tokį siaubą aplinkinių miestų gyventojams, kad šie Jokūbo sūnų vytis nedrįso. **6** Galiausiai Jokūbas atkeliavo į Lūzą,[c] tai yra Betelį, esantį Kanaano žemėje, – atkeliavo jis pats ir visi jo žmonės. **7** Ten jis pastatė aukurą ir tą vietą pavadino El Beteliu*, nes ten Dievas buvo jam apsireiškęs, kai jis bėgo nuo savo brolio.[d] **8** Vėliau mirė Rebekos žindyvė Debora.[e] Ją palaidojo prie Betelio, po ąžuolu. Tą medį Jokūbas pavadino Alon Bakutu*.

9 Jokūbui toliau keliaujant iš Padan Aramo, Dievas jam vėl apsireiškė ir jį palaimino. **10** Dievas jam tarė: „Tavo vardas Jokūbas,[f] tačiau nuo šiol vadinsiesi nebe Jokūbas, o Izraelis.“ Nuo tada jį vadino Izraeliu.[g] **11** Dievas jam dar kalbėjo: „Aš esu visagalis Dievas.[h] Būk vaisingas ir tegausėja tavo palikuonių. Iš tavęs kils tautos ir gausinga bendruomenė,[i] iš tavęs* kils karaliai.[y] **12** Kraštą, kurį esu atidavęs Abraomui ir Izaokui, atiduosiu tau, o po tavęs – tavo palikuoniams.“[a] **13** Tada Dievas pasitraukė, o Jokūbas liko ten, kur jie kalbėjosi.

35 SKYRIUS

a Pr 31:19
Įst 5:7
Joz 23:7
1Ko 10:14

b Pr 28:13, 15
Pr 31:42

c Pr 28:19

d Pr 28:20–22

e Pr 24:59

f Pr 25:26
Pr 27:36

g Pr 32:28

h Pr 17:1
Iš 6:3
Apr 15:3

i Pr 48:3, 4

y Pr 17:5, 6
Jn 12:13

Antra skiltis

a Pr 15:18
Įst 34:4

b Pr 28:18

c Pr 28:19

d Pr 30:22–24

e Pr 46:21
Pr 49:27
Įst 33:12

f Pr 48:7
Mch 5:2
Mt 2:6

g Pr 49:3, 4
1Me 5:1

h Pr 49:3

14 Toje vietoje, kur kalbėjosi su Dievu, Jokūbas pastatė paminklinį akmenį. Jis išliejo ant to akmens liejamąją atnašą ir užpylė aliejaus.[b] **15** Vietą, kur Dievas su juo kalbėjosi, Jokūbas vadino Beteliu.[c]

16 Paskui iš Betelio visi leidosi keliauti toliau. Dar likus geram kelio galui iki Efratos, Rachelė pradėjo gimdyti, ir gimdymas buvo labai sunkus. **17** Jai kenčiant didelius skausmus, pribuvėja kalbėjo: „Nebijok, ir šįkart turėsi sūnų.“[d] **18** Rachelė jau merdėjo. Gyvybei beužgęstant ji davė sūnui vardą Ben Onis*, bet tėvas jį pavadino Benjaminu#.[e] **19** Taigi Rachelė mirė ir buvo palaidota netoli kelio, vedančio į Efratą, tai yra Betliejų.[f] **20** Ant jos kapo Jokūbas pastatė paminklinį akmenį. Tas akmuo stovi ten iki pat šios dienos.

21 Izraelis keliavo toliau. Palapinę jis pasistatė anapus Edero bokšto. **22** Izraeliui gyvenant tame krašte, Rubenas sugulė su savo tėvo sugulove Bilha. Izraelis apie tai sužinojo.[g]

Jokūbas turėjo 12 sūnų. **23** Lėja pagimdė jam pirmagimį Rubeną,[h] paskui Simeoną, Levį, Judą, Isacharą ir Zabuloną. **24** Rachelė pagimdė Juozapą ir Benjaminą. **25** Rachelės tarnaitės Bilhos sūnūs buvo Danas ir Naftalis, **26** o Lėjos tarnaitės Zilpos sūnūs – Gadas

35:4 *Arba „paslėpė“. **35:7** *Išvertus – „Betelio Dievas“. **35:8** *Išvertus – „verksmo ąžuolas“. **35:11** *Pažod. „iš tavo strėnų“.

35:18 *Išvertus – „skausmo sūnus“. #Išvertus – „dešinės sūnus“.

ir Ašeras. Šie sūnūs Jokūbui gimė Padan Arame.

27 Galiausiai Jokūbas atkeliavo pas savo tėvą Izaoką į Mamrę,[a] ties Kirjat Arba, tai yra Hebronu, – į kraštą, kuriame kadaise buvo apsigyvenę Izaokas ir Abraomas.[b] **28** Izaokas buvo 180 metų,[c] **29** kai išleido paskutinį atodūsį. Nugyvenęs ilgą amžių, pasisotinęs dienomis, jis mirė, nuėjo ten, kur protėviai*. Tėvą palaidojo abu jo sūnūs – Ezavas ir Jokūbas.[d]

36 Štai Ezavo, dar vadinamo Edomu,[e] palikuonių sąrašas.

2 Ezavas vedė moteris, kilusias iš Kanaano: hetito Elono[f] dukterį Adą,[g] hivo Cibeono sūnaus Anos dukterį Oholibamą,[h] **3** taip pat Izmaelio dukterį Basmatą,[i] Nebajoto seserį.[y]

4 Ada pagimdė Ezavui Elifazą, o Basmata jam pagimdė Reuelį.

5 Oholibama pagimdė Jeušą, Jalamą ir Korachą.[j]

Šie sūnūs gimė Ezavui Kanaano žemėje. **6** Paskui, surinkęs savo žmonas, sūnus, dukteris, visus šeimyniškius, kaimenes ir visus gyvulius ir viską, ką buvo sukaupęs[k] Kanaano žemėje, Ezavas išsikėlė į kitą kraštą, toliau nuo savo brolio Jokūbo.[l] **7** Jiedu buvo įsigiję tiek turto, kad nebegalėjo gyventi drauge – žemė, kurioje jie gyveno, nepajėgė jų išlaikyti su tokiomis kaimenėmis. **8** Ezavas apsigyveno Seyro aukštumose.[m] Ezavą dar vadino Edomu.[n]

35:29 *Hebr. tekste čia pavartotas vaizdingas posakis, reiškiantis mirtį.

35 SKYRIUS

a Pr 31:17, 18

b Pr 15:13
Hbr 11:9

c Pr 25:20, 26

d Pr 49:30, 31

36 SKYRIUS

e Pr 25:30
Ez 25:12, 13
Rom 9:13

f Pr 26:34

g Pr 36:10

h Pr 36:18

i Pr 36:17

y Pr 25:13
Pr 28:9

j 1Me 1:35

k Pr 33:9

l Pr 27:39
Pr 32:3

m Pr 14:6
Įst 2:5

n Pr 25:30

Antra skiltis

a Įst 2:12

b 1Me 1:35

c Pr 36:34

d Pr 36:40, 42
1Me 1:36

e Iš 17:8
Sk 13:29
Sk 24:20
Įst 25:19
1Sa 15:8
1Sa 30:1

f Pr 26:34

g Iš 15:15

h 1Me 1:53, 54

i 1Me 1:36

y Sk 20:23
1Ka 9:26

9 O štai sąrašas Ezavo, edomitų tėvo, palikuonių, gimusių Seyro aukštumose.[a]

10 Ezavo sūnūs buvo šie: Ezavo žmonos Ados sūnus Elifazas ir Ezavo žmonos Basmatos sūnus Reuelis.[b]

11 Elifazo sūnūs: Temanas,[c] Omaras, Cefojas, Gatamas ir Kenazas.[d] **12** Timna, Ezavo sūnaus Elifazo sugulovė, pagimdė Elifazui Amaleką.[e] Štie yra Ezavo žmonos Ados vaikaičiai*.

13 O štai Reuelio sūnūs: Nahatas, Zerachas, Šama ir Miza. Jie buvo Ezavo žmonos Basmatos[f] vaikaičiai*.

14 Ezavo žmona Oholibama, Cibeono sūnaus Anos duktė, pagimdė Ezavui šiuos sūnus: Jeušą, Jalamą ir Korachą.

15 Štie Ezavo palikuoniai tapo giminių vadais.[g] Ezavo pirmagimio Elifazo sūnūs: vadas Temanas, vadas Omaras, vadas Cefojas, vadas Kenazas,[h] **16** vadas Korachas, vadas Gatamas ir vadas Amalekas. Šie Elifazo sūnūs[i] tapo giminių vadais Edomo krašte. Jie yra Ados vaikaičiai*.

17 Ezavo sūnaus Reuelio sūnūs buvo šie: vadas Nahatas, vadas Zerachas, vadas Šama ir vadas Miza. Šie Reuelio sūnūs tapo giminių vadais Edomo krašte.[y] Jie yra Ezavo žmonos Basmatos vaikaičiai*.

18 O štai Ezavo žmonos Oholibamos sūnūs: vadas Jeušas, vadas Jalamas ir vadas Korachas. Šie Ezavo žmonos Oholibamos, Anos dukters, sūnūs tapo giminių vadais.

36:12, 13, 16, 17 *Pažod. „sūnūs“.

19 Toks yra Ezavo, tai yra Edomo,[a] palikuonių* ir jų vadų sąrašas.

20 Vietiniai krašto gyventojai buvo kilę iš horo Seyro sūnų:[b] Lotano, Šobalo, Cibeono, Anos,[c] **21** Dišono, Ecero ir Dišano.[d] Šie yra Seyro palikuonių* horų vadai Edomo krašte.

22 Lotano sūnūs buvo Horis ir Hemamas, o Lotano sesuo buvo Timna.[e]

23 Šobalo sūnūs: Alvanas, Manahatas, Ebalas, Šefojas ir Onamas.

24 Cibeono[f] sūnūs buvo Aja ir Ana. Tai tas pats Ana, kuris ganydamas savo tėvo Cibeono asilus aptiko dykumoje karštąsias versmes.

25 Ana turėjo sūnų Dišoną ir dukterį Oholibamą.

26 Dišono sūnūs: Hemdanas, Ešbanas, Itranas ir Keranas.[g]

27 Ecero sūnūs: Bilhanas, Zaavanas ir Akanas.

28 Dišano sūnūs buvo Ucas ir Aranas.[h]

29 Horų giminių vadai buvo šie: vadas Lotanas, vadas Šobalas, vadas Cibeonas, vadas Ana, **30** vadas Dišonas, vadas Eceras ir vadas Dišanas.[i] Šie vadai yra horų giminių vadai Seyro krašte.

31 O štai Edomo krašto karaliai,[y] valdę tada, kai izraelitai neturėjo karaliaus.[j] **32** Edomą valdė Beoro sūnus Bela ir jo miestas vadinosi Dinhaba. **33** Belai mirus, į jo vietą stojo Zeracho iš Bocros sūnus Jobabas. **34** Jobabui mirus, stojo valdyti Hušamas, kilęs iš temanų krašto. **35** Kai Hušamas mirė, valdžia atiteko Hadadui, Bedado sūnui, nugalėjusiam midjaniečius[a] Moabo krašte. Jo miestas vadinosi Avitas. **36** Hadadui mirus, valdyti pradėjo Samla iš Masrekos. **37** Samlai mirus, jo vietoje valdė Saulius iš Rehobotų, esančių prie Upės. **38** Kai mirė Saulius, valdyti ėmė Achboro sūnus Baal Hananas. **39** O kai mirė Achboro sūnus Baal Hananas, stojo valdyti Hadaras, ir jo miestas vadinosi Pavas. Jo žmona, vardu Mehetabelė, buvo Me Zahabo dukters Matredos duktė.

40 Šie vadai kilo iš Ezavo (jų vardais pavadintos ir jų giminės, ir gyvenvietės): vadas Timna, vadas Alva, vadas Jetetas,[b] **41** vadas Oholibama, vadas Ela, vadas Pinonas, **42** vadas Kenazas, vadas Temanas, vadas Mibcaras, **43** vadas Magdielis ir vadas Iramas. Tai yra vardai edomitų vadų ir jų gyvenviečių jų gyvenamame krašte.[c] Tokie yra Ezavo, edomitų tėvo,[d] palikuoniai.

37 Jokūbas gyveno Kanaane – krašte, į kurį buvo atsikėlęs gyventi jo tėvas.[e]

2 Štai pasakojimas apie Jokūbo šeimą.*

Būdamas septyniolikmetis jaunuolis, Juozapas[f] kartu su broliais, savo tėvo žmonų Bilhos[g] ir Zilpos[h] sūnumis, ganė kaimenę.[i] Kartą Juozapas papasakojo savo tėvui apie brolių piktadarystes. **3** Izraelis mylėjo Juozapą labiau už kitus sūnus,[y] nes jo susilaukė senatvėje. Juozapui jis buvo pasiūdinęs

36 SKYRIUS

a Pr 25:30
Pr 32:3

b Pr 14:6
Įst 2:12, 22

c 1Me 1:40

d 1Me 1:38

e 1Me 1:39

f Pr 36:2

g 1Me 1:41

h 1Me 1:42

i 1Me 1:38

y Sk 20:14

j Įst 17:14, 15
1Sa 10:19
1Me 1:43–50

Antra skiltis

a Pr 25:1, 2
Iš 2:15
Sk 31:2

b 1Me 1:51–54

c Įst 2:5

d Pr 25:30
Pr 36:8

37 SKYRIUS

e Pr 23:3, 4
Pr 28:1, 4
Hbr 11:8, 9

f Pr 30:25
Pr 46:19

g Pr 35:25

h Pr 35:26

i Pr 47:3

y 1Me 2:1, 2

36:19, 21 *Pažod. „sūnų“.

37:2 *Arba „Štai pasakojimas apie Jokūbą“.

puošnų drabužį. **4** Matydami, kad tėvas myli Juozapą labiau už juos visus, broliai ėmė Juozapo nekęsti ir kalbėdavo su juo šiurkščiai.

5 Sykį Juozapas sapnavo sapną ir papasakojo jį broliams.[a] Šie užsidegė dar didesne neapykanta. **6** „Paklausykite, kokį sapną sapnavau, – pasakojo Juozapas. – **7** Viduryje lauko mes rišome pėdus. Mano pėdas pakilo ir atsistojo tiesus, o jūsų pėdai susirinko aplink ir jam nusilenkė.“[b] **8** Broliai pasipiktino: „Bene ketini mūsų karaliumi tapti? Bene viešpatausi mums?“[c] Išgirdę Juozapo sapną, broliai ėmė nekęsti jo dar labiau.

9 Vėliau Juozapas sapnavo kitą sapną. Jį irgi papasakojo broliams: „Sapnavau dar vieną sapną. Šįkart mačiau saulę, mėnulį ir vienuolika žvaigždžių, ir visi jie prieš mane lenkėsi.“[d] **10** Šį sapną Juozapas papasakojo ne tik broliams, bet ir tėvui. „Kas čia per sapnas? – subarė jį tėvas. – Nejaugi aš, tavo motina ir tavo broliai turėsime atėję tau iki žemės nusilenkti?“ **11** Broliams Juozapo žodžiai sukėlė pavydą,[e] o tėvas juos įsidėmėjo.

12 Sykį, kai Juozapo broliai buvo nusivarę savo tėvo kaimenę ganyti prie Sichemo,[f] **13** Izraelis Juozapui tarė: „Tavo broliai, kaip žinai, gano kaimenes prie Sichemo. Ruoškis, siųsiu tave pas juos.“ – „Aš pasiruošęs“, – atsakė Juozapas. **14** Tada tėvas tarė: „Keliauk ir sužinok, kaip tavo broliams einasi, kaip kaimenė, tada sugrįžęs man papasakosi.“ Jis išsiuntė Juozapą ir šis iš Hebrono

37 SKYRIUS

a Pr 37:19

b Pr 42:6, 9

c Pr 45:8
Pr 49:26

d Pr 44:14
Pr 45:9

e Apd 7:9

f Pr 33:18

Antra skiltis

a Pr 23:19
Pr 35:27

b Pr 37:5

c Pr 49:3

d Pr 9:5
Iš 20:13

e Pr 4:8, 10
Pr 42:22

f Pr 42:21

g Pr 37:3

h Pr 25:12

i Pr 43:11

y Pr 4:8, 10

j Apd 7:9

slėnio[a] patraukė Sichemo link. **15** Beklaidžiodamas po laukus, jis sutiko vieną vyrą. „Ko ieškai?“ – paklausė tas. **16** „Ieškau savo brolių, – atsakė Juozapas. – Jie gano kaimenes. Gal matei kur?“ – **17** „Jie iš čia iškeliavo. Girdėjau juos kalbant, kad eis į Dotaną“, – paaiškino vyras. Tada Juozapas nuėjo į Dotaną ir ten brolius surado.

18 Broliai pamatė Juozapą iš tolo ir, jam dar nepriartėjus, ėmė tartis jį nužudyti. **19** Jie tarpusavyje kalbėjo: „Žiūrėkit, sapnuotojas ateina.[b] **20** Imkime ir užmuškime jį. Įmesime į kurį nors šulinį ir sakysime, kad sudraskė plėšrus žvėris. Tada pažiūrėsime, kas iš jo sapnų išeis.“ **21** Tai išgirdęs, Rubenas[c] mėgino brolį gelbėti. „Neatimkime jam gyvybės,*[d] – sakė jis. – **22** Nepraliekime kraujo.[e] Įmeskime jį antai į šulinį šioje dykumoje, bet patys rankos prieš jį nekelkime.“[f] Rubenas norėjo Juozapą išgelbėti ir sugrąžinti tėvui.

23 Taigi Juozapui prisiartinus broliai nuplėšė jam puošnųjį drabužį,[g] **24** o patį įmetė į šulinį. Šulinys tuo metu buvo tuščias, be vandens.

25 Paskui jie susėdo valgyti. Pakėlę akis jie pamatė nuo Gileado atkeliaujant izmaelitus.[h] Jie kupranugariais gabeno švitrūno sakus, balzamą ir sakingąją žievę.[i] Vilkstinė traukė į Egiptą. **26** Judas tarė broliams: „Kokia mums nauda žudyti brolį ir paskui slėpti, ką padarėme*?[y] **27** Geriau parduokime jį[j] izmaelitams, ran-

37:21 *Arba „Nežudykime jo sielos“. Žr. žodynėlyje „siela“. **37:26** *Pažod. „slėpti jo kraują“.

kos prieš jį nekelkime. Juk jis mūsų brolis, mūsų kūnas.“ Broliai jo paklausė. **28** Midjaniečių[a] pirkliams einant pro šalį, broliai iškėlė Juozapą iš šulinio ir pardavė izmaelitams už 20 sidabrinių.[b] Tie nusigabeno Juozapą į Egiptą.

29 Rubenas, grįžęs prie šulinio ir pamatęs, kad Juozapo nebėra, persiplėšė drabužius. **30** Jis nuėjo pas brolius ir sušuko: „Vaiko nebėra! Kur aš dabar dėsiuosi?!“

31 Broliai papjovė ožį ir, paėmę Juozapo drabužį, primirkė jį ožio kraujo. **32** Tada pasiuntė jį tėvui ir pranešė: „Štai ką radome. Prašome pažiūrėti, ar tai tavo sūnaus drabužis, ar ne.“[c] **33** Pamatęs drabužį tėvas sušuko: „Tai mano sūnaus apdaras! Plėšrus žvėris bus jį surijęs! Juozapas sudraskytas!“ **34** Jokūbas persiplėšė drabužius ir, susijuosęs ašutine, dienų dienas raudojo sūnaus. **35** Visi sūnūs ir dukterys guodė savo tėvą, bet paguodos jis nepriėmė. „Gedėsiu sūnaus, kol nueisiu į kapą*!“[d] – sakė jis. Ir Jokūbas toliau raudojo savo sūnaus.

36 O midjaniečiai pardavė Juozapą Egipte faraono pareigūnui Potifarui,[e] sargybos viršininkui.[f]

38 Maždaug tuo metu Judas pasitraukė nuo savo brolių ir pasistatė palapinę adulamiečio, vardu Hyra, kaimynystėje. **2** Ten jis sutiko vieno kanaaniečio,[g] vardu Šūva, dukterį ir ją vedė. Jiedviem suėjus, **3** moteris tapo nėščia ir pagimdė sūnų. Judas pavadino

37:35 *Arba „Šeolą“. Žr. žodynėlį.

37 SKYRIUS

a Pr 25:1, 2

b Pr 40:15
Pr 45:4
Ps 105:17

c Pr 37:3

d Pr 42:38
Pr 44:29
Ps 89:48
Mok 9:10
Oz 13:14
Apd 2:27
Apr 20:13

e Pr 39:1

f Pr 40:2, 3

38 SKYRIUS

g Pr 24:2, 3
Pr 28:1

Antra skiltis

a Sk 26:19

b Joz 19:29, 31

c Mt 1:3

d Įst 25:5, 6
Mt 22:24

e Rūt 4:6

f Įst 25:7, 9

g 1Me 2:3

h Sk 26:19

i Pr 38:2

y Pr 38:1

j Joz 15:10, 12
Ts 14:1

k Įst 25:5

jį Eru.[a] **4** Ji pastojo dar kartą ir vėl pagimdė sūnų. Jam davė Onano vardą. **5** Paskiau jai vėl gimė sūnus, ir šiam davė Šelos vardą. Jis* tada buvo Achzibe.[b]

6 Savo pirmagimiui Erui Judas surado žmoną, vardu Tamara.[c] **7** Tačiau Jehova matė, kad Judo pirmagimis Eras yra nedoras. Užtat Jehova atėmė jam gyvybę. **8** Tada Judas liepė Onanui: „Sueik su savo brolio žmona, atlik santuokinę svainio pareigą, kad tavo brolis turėtų palikuonių.“[d] **9** Tačiau Onanas žinojo, kad palikuonis bus ne jo,[e] todėl, kai sueidavo su savo brolio žmona, išliedavo sėklą ant žemės. Duoti savo broliui palikuonio jis nenorėjo.[f] **10** Jehovos akyse tai buvo nedora, todėl jis atėmė gyvybę ir Onanui.[g] **11** Judas savo marčiai Tamarai sakė: „Našlauk savo tėvo namuose, kol užaugs mano sūnus Šela.“ Mat jis baiminosi, kad šitas irgi gali mirti, kaip jo broliai.[h] Taigi Tamara grįžo į savo tėvo namus ir ten pasiliko.

12 Praėjus kiek laiko, mirė Judo žmona, Šūvos duktė.[i] Pasibaigus gedulo dienoms Judas drauge su savo bičiuliu adulamiečiu Hyra[y] nuvyko į Timną[j] pas savo avių kirpėjus. **13** Tamarai buvo pranešta: „Tavo uošvis keliauja į Timną kirpti avių.“ **14** Tamara nusivilko našlės drabužius, prisidengė šydu, apsigaubė skara ir atsisėdo prie įėjimo į Enaimus, esančius kelyje į Timną. Ji matė, kad Šelai į žmonas jos taip ir neduoda, nors šis jau užaugęs.[k]

38:5 *T. y. Judas.

15 Judas ją pamatė ir palaikė parsiduodančia moterimi, nes ji buvo užsidengusi veidą. **16** Jis paėjo į pakelę ir priėjęs prie jos tarė: „Norėčiau su tavimi sugulti.“ Jis nė nenutuokė, kad kalbasi su savo marčia.[a] Ši atsiliepė: „Ką man duosi, kad sugulčiau su tavimi?“ – **17** „Atsiųsiu ožiuką iš savo kaimenės“, – pažadėjo jis. Bet moteris sakė: „O kokį užstatą gausiu, iki atsiųsi ožiuką?“ – **18** „Kokio užstato norėtum?“ – paklausė Judas. „Tavo antspaudo žiedo[b] su virvele ir lazdos, kurią laikai rankose“, – pasakė Tamara. Judas visa tai jai padavė ir su ja sugulė. Taip moteris nuo jo pastojo. **19** Paskui ji atsikėlė ir nuėjo sau. Tada nusigobė skarą ir vėl apsivilko našlės drabužius.

20 Judas per savo bičiulį adulamietį[c] pasiuntė jai ožiuką, norėdamas atsiimti užstatą, tačiau šis moters niekur nerado. **21** Vietinių vyrų jis klausinėjo: „Kur toji šventavietės sanguliautoja, kuri sėdėjo Enaimuose palei kelią?“ Tie sakė: „Čia niekada nėra buvę jokios sanguliautojos.“ **22** Galiausiai adulamietis grįžo pas Judą ir pranešė: „Niekur jos neradau. Ir vietiniai vyrai sakė, kad ten niekada nebuvo jokios šventavietės sanguliautojos.“ **23** Judas kalbėjo: „Tepasilieka viską sau, nebeieškokime jos, kad netaptume žmonėms pajuoka. Ką dar galiu padaryti? Juk nugabenai jai ožiuką, bet jos neradai.“

24 Maždaug po trijų mėnesių Judui buvo pranešta: „Tavo marti Tamara pasielgė kaip parsiduodanti moteris ir dabar yra nėščia.“ Judas paliepė: „Atveskite ją! Tebus sudeginta!“[a] **25** Vedama laukan ji pasiuntė uošviui žinią. „Aš nėščia nuo vyro, kuriam priklauso šie daiktai, – sakė ji. – Prašom patikrinti, kieno yra šis antspaudo žiedas, virvelė ir lazda.“[b] **26** Juos apžiūrėjęs Judas tarė: „Ji už mane teisesnė. Juk aš neišleidau jos už savo sūnaus Šelos.“[c] Daugiau jis su ja nebesugulė.

27 Atėjus metui gimdyti paaiškėjo, kad Tamaros įsčiose dvynukai. **28** Moteriai gimdant vienas iš jų iškišo rankutę. Ant rankutės pribuvėja skubiai užrišo raudoną siūlą ir pasakė: „Šis gimė pirmas.“ **29** Tačiau tas iškart įtraukė rankutę atgal ir išėjo jo brolis. Pribuvėja sušuko: „Oho, kokį plyšį sau pasidarei!“ Todėl jis buvo pavadintas Perecu*,[d] **30** Paskui jį išėjo jo brolis – tas, kuriam ant rankos buvo užrištas raudonas siūlas. Jį pavadino Zerachu.[e]

39 Juozapą izmaelitai[f] nugabeno į Egiptą[g] ir ten jį nupirko egiptietis, vardu Potifaras.[h] Jis buvo faraono pareigūnas, sargybos viršininkas. **2** Jehova globojo Juozapą,[i] todėl jam sekėsi ir šeimininko egiptiečio namuose jam buvo patikėta pareigų. **3** Šeimininkas matė, kad Jehova yra su Juozapu ir kad visa, ką jis daro, Jehova laimina.

4 Juozapas pelnė malonę Potifaro akyse ir tapo jo patarnautoju. Šis paskyrė Juozapą visų savo namų prižiūrėtoju, pavedė jam visa, ką turėjo. **5** Nuo tada, kai egiptietis pa-

38 SKYRIUS

a Pr 38:11

b Pr 41:42
1Ka 21:8

c Pr 38:1

Antra skiltis

a Kun 21:9

b Pr 38:16, 18

c Pr 38:11
Įst 25:5

d Pr 46:12
Rūt 4:12
1Me 2:4
Lk 3:23, 33

e Mt 1:3

39 SKYRIUS

f Pr 17:20
Pr 37:25

g Ps 105:17
Apd 7:9

h Pr 37:36

i Rom 8:31
Hbr 13:6

38:29 *Išvertus – „plyšys“. Tikriausiai turimas omenyje tarpvietės plyšimas.

tikėjo jam savo namus ir visa, ką turi, Jehova dėl Juozapo jo namus laimino. Jehova laimino visa, ką jis turėjo namuose ir laukuose.[a] **6** Taigi šeimininkas atidavė Juozapui prižiūrėti visą savo nuosavybę ir pats niekuo nebesirūpino, vien tik savo valgiu. O Juozapas buvo gražiai nuaugęs, dailus vyras.

7 Juozapą netruko įsižiūrėti šeimininko žmona ir sykį tarė vaikinui: „Sugulk su manimi.“ **8** Bet šis atsisakė. „Kaip žinai, šeimininkas niekuo namuose nebesirūpina, – tarė jis. – Visa patikėjo man prižiūrėti. **9** Šiuose namuose nėra už mane viršesnio ir nėra nieko, kas nebūtų man pavesta, išskyrus tave, nes tu jo žmona. Kaip tad galėčiau taip nedorai pasielgti ir nusidėti Dievui?“[b]

10 Nors moteris diena po dienos Juozapą kalbino, jis nesutiko su ja sugulti nė pas ją būti. **11** Vieną dieną, kai namuose nebuvo jokio kito tarno, Juozapas atėjo į namus atlikti savo darbų. **12** Šeimininkė stvėrė jam už drabužio ir tarė: „Sugulk su manimi!“ Bet Juozapas, palikęs drabužį jos rankose, išbėgo laukan. **13** Laikydama drabužį, kurį Juozapas paliko, **14** ji ėmė šauktis savo namų vyrų. „Tik pažiūrėkit! – sakė ji. – Atvedė mums tą hebrajų, kad iš mūsų pasityčiotų! Įslinko pas mane norėdamas sugulti, bet aš ėmiau šaukti visu balsu. **15** Kai pradėjau šaukti, jis paliko šalia manęs drabužį ir išbėgo laukan.“ **16** Juozapo drabužį ji laikė pas save, kol namo sugrįžo šeimininkas.

17 Vyrui ji pasakojo tą patį: „Tas hebrajas, tas tarnas, kurį pas mus atvedei, atėjo iš manęs pasityčioti. **18** Kai visu balsu ėmiau šaukti, jis paliko drabužį prie manęs ir išbėgo laukan.“ **19** Išgirdęs žmoną sakant: „Štai kaip su manimi pasielgė tavo tarnas“, šeimininkas užsidegė pykčiu. **20** Jis įmesdino Juozapą į kalėjimą, kur buvo laikomi valdovo kaliniai. Taip Juozapas atsidūrė kalėjime.[a]

21 Bet Jehova ir čia Juozapo nepaliko. Jis toliau rodė jam ištikimąją meilę ir nuteikė kalėjimo viršininką elgtis su juo maloningai.[b] **22** Viršininkas pavedė Juozapui visus kalinius, ir šis prižiūrėjo viską, ką jie darė.[c] **23** Tuo, ką patikėjo Juozapui, kalėjimo viršininkas pats nebesirūpino, nes Jehova buvo su Juozapu. Jehova laimino viską, ką jis darė, tad jam sekėsi.[d]

40 Praėjus kuriam laikui atsitiko taip, kad Egipto valdovo taurininkas[e] ir duonkepys nusikalto savo šeimininkui, Egipto valdovui. **2** Faraonas užsirūstino ant tų dviejų tarnų – vyriausiojo taurininko ir vyriausiojo duonkepio[f] – **3** ir įkalino juos sargybos viršininko[g] namų kalėjime, ten pat, kur kalėjo ir Juozapas.[h] **4** Sargybos viršininkas įpareigojo Juozapą jais rūpintis ir jiems patarnauti.[i] Taip jie išbuvo kalėjime kurį laiką.

5 Vieną naktį tie Egipto valdovo kaliniai, taurininkas ir duonkepys, sapnavo sapnus, ir abiejų sapnai turėjo reikšmę. **6** Ryte atėjęs Juozapas pastebėjo, kad juodu nusiminę. **7** „Kodėl jūsų veidai šiandien paniurę?“ – paklausė jis tų faraono tarnų, kalinčių drauge su juo. **8** „Abu sapnavome

39 SKYRIUS

a Pr 30:27

b Pr 2:24 Pr 20:3, 6 Ps 51:0, 4 Mk 10:7, 8 Hbr 13:4

Antra skiltis

a Ps 105:17, 18

b Pr 40:2, 3 Ps 105:19 Apd 7:9

c Pr 39:6

d Pr 49:22, 25 Apd 7:9, 10

40 SKYRIUS

e Pr 40:11

f Pr 40:20–22

g Pr 37:36

h Pr 39:20 Ps 105:17, 18

i Pr 39:22

sapnus, tačiau nėra kam jų išaiškinti“, – atsiliepė šie. Tada Juozapas tarė: „Argi ne Dievas išaiškina sapnus?[a] Prašau juos man papasakoti.“

9 Taigi taurininkas papasakojo Juozapui savąjį sapną. „Sapne regėjau vynmedį, – pradėjo jis. – **10** Tas vynmedis turėjo tris šakeles. Jos išsprogo, sužydėjo ir prisirpo kekės vynuogių. **11** Rankoje aš laikiau faraono taurę. Nuskynęs vynuoges, išspaudžiau jų sultis į tą taurę ir padaviau ją faraonui.“ **12** Juozapas jam tarė: „Štai ką reiškia tavo sapnas. Trys šakelės yra trys dienos. **13** Po trijų dienų faraonas tave išlaisvins ir sugrąžins į tarnybą.[b] Padavinėsi jam taurę kaip ir anksčiau, kai buvai jo taurininkas.[c] **14** Tik prašyčiau manęs nepamiršti, kai tau seksis. Padaryk man malonę* ir užsimink apie mane faraonui. Gal jis mane iš čia išlaisvins. **15** Juk aš buvau pagrobtas iš hebrajų krašto[d] ir šioje šalyje nesu padaręs nieko, dėl ko mane būtų reikėję įmesti į kalėjimą*.“[e]

16 Išgirdęs Juozapo išaiškinimą, kad taurininko sapnas žada gera, vyriausiasis duonkepys prabilo: „Aš irgi regėjau sapną. Man ant galvos buvo trys pintinės geriausios duonos. **17** Viršutinėje buvo visokių kepinių faraonui ir tuos kepinius iš pintinės lesė paukščiai.“ **18** Juozapas jam paaiškino: „Štai ką reiškia tavo sapnas. Trys pintinės yra trys dienos. **19** Po trijų dienų faraonas nukirs tau galvą, pakabins tave ant stulpo ir tavo kūną les paukščiai.“[a]

20 Taigi po trijų dienų, per savo gimtadienį,[b] faraonas iškėlė visiems savo tarnams vaišes. Jų akivaizdon jis atvesdino vyriausiąjį taurininką ir vyriausiąjį duonkepį. **21** Vyriausiajam taurininkui jis grąžino taurininko pareigas ir šis toliau padavinėjo faraonui taurę. **22** O vyriausiąjį duonkepį pakabino ant stulpo, kaip Juozapas ir buvo jiems sakęs.[c] **23** Vis dėlto vyriausiasis taurininkas Juozapo neatsiminė, išvis jį pamiršo.[d]

41 Praėjus dvejiems metams, faraonas sapnavo sapną.[e] Jis regėjo save stovintį prie Nilo, **2** ir štai iš upės išbrido septynios gražios, riebios karvės. Joms besiganant Nilo pakrantės lankoje,[f] **3** iš upės išbrido kitos septynios karvės – bjaurios ir liesos. Nuėjusios prie riebiųjų, besiganančių Nilo pakrantėje, **4** bjaurios liesosios karvės ėmė ryti tas septynias gražias riebiąsias. Tada faraonas nubudo.

5 Vėl užmigęs, jis sapnavo antrą sapną. Štai ant vieno javų stiebo išaugo septynios varpos, pilnos ir sveikos.[g] **6** Paskui išaugo kitos septynios varpos, menkos ir rytų vėjo nusvilintos. **7** Menkosios varpos ėmė ryti anas septynias pilnas, sveikas varpas. Nubudęs faraonas suprato, kad tai tik sapnas.

8 Bet rytą jo dvasia buvo labai sunerimusi, tad jis liepė sušaukti visus Egipto žynius ir išminčius. Faraonas papasakojo jiems savo sapnus, tačiau nė vienas nežinojo, kaip tuos sapnus išaiškinti.

40 SKYRIUS

a Pr 41:15, 16 Dan 2:28, 45

b Pr 41:12, 13

c Pr 40:20, 21

d Pr 37:28

e Pr 39:7, 8

Antra skiltis

a Pr 40:20, 22

b Mk 6:21

c Pr 40:8

d Pr 40:14

41 SKYRIUS

e Dan 2:1

f Pr 41:18–21

g Pr 41:22–24

40:14 *Arba „Parodyk man ištikimąją meilę“. **40:15** *Pažod. „talpyklą“, „duobę“.

9 Tada į faraoną kreipėsi vyriausiasis taurininkas: „Privalau šiandien išpažinti savo nuodėmes. **10** Faraonas buvo užsirūstinęs ant savo tarnų – manęs ir vyriausiojo duonkepio – ir įmetęs mus į sargybos viršininko namų kalėjimą.[a] **11** Vieną naktį mes abu sapnavome po sapną. Tiek jo, tiek mano sapnas turėjo reikšmę.[b] **12** Su mumis kalėjo vienas jaunas hebrajas, sargybos viršininko[c] tarnas. Kai jam savo sapnus papasakojome,[d] jis abu juos išaiškino. **13** Viskas įvyko taip, kaip jis sakė – man buvo grąžintos pareigos, o kitą vyrą pakabino ant stulpo.“[e]

14 Faraonas pasiuntė atvesti Juozapo[f] ir šis tuojau pat buvo išleistas iš kalėjimo*.[g] Juozapas nusiskuto, persirengė ir atėjo pas faraoną. **15** Faraonas jam tarė: „Sapnavau sapną, ir niekas nežino, ką jis reiškia. Sako, kad tu, išgirdęs bet kokį sapną, gali jį išaiškinti.“[h] **16** Juozapas faraonui atsakė: „Ne aš, o Dievas gali. Jis praneša faraonui gerą žinią.“[i]

17 Faraonas Juozapui pasakojo: „Sapne aš stovėjau ant Nilo kranto. **18** Ir štai iš Nilo išbrido septynios gražios, riebios karvės. Joms besiganant Nilo pakrantėje,[y] **19** iš upės išbrido kitos septynios karvės – suvargusios, bjaurios ir liesos. Niekur Egipto žemėje nesu matęs tokių negražių karvių. **20** Tos kaulėtos bjaurios karvės ėmė ryti anas septynias riebiąsias. **21** Tačiau net ir prarijusios tas riebias karves jos neatrodė geriau nei pirma – nebuvo nė žymės, kad jos anas karves prarijo. Tada aš atsibudau.

41 SKYRIUS

a Pr 40:2, 3

b Pr 40:5

c Pr 39:1

d Pr 40:8

e Pr 40:21, 22

f Ps 105:20

g Pr 40:15

h Dan 5:12 Apd 7:9, 10

i Pr 40:8 Dan 2:23, 28

y Pr 41:2–4

22 Kai vėl užmigau, sapne išvydau septynias javų varpas, augančias ant vieno stiebo, pilnas ir sveikas.[a] **23** Paskui išaugo kitos septynios – sudžiūvusios, menkos, rytų vėjo nusvilintos. **24** Menkosios varpos prarijo septynias sveikąsias. Papasakojau sapnus žyniams,[b] bet nė vienas nežino, ką jie reiškia.“[c]

25 Juozapas faraonui paaiškino: „Abu faraono sapnai reiškia tą patį. Šiais sapnais Dievas apreiškia faraonui, ką ketina daryti.[d] **26** Septynios gražiosios karvės yra septyneri metai. Septynios gerosios varpos irgi reiškia septynerius metus. Abu sapnai reiškia tą patį. **27** Septynios kaulėtos, bjaurios karvės, išbridusios paskui pirmąsias, yra septyneri metai, taip pat septynios tuščios, rytų vėjo nusvilintos varpos yra septyneri metai, – septyneri bado metai. **28** Kaip jau sakiau, Dievas praneša faraonui, ką ruošiasi daryti.

29 Egipto žemės laukia septyneri didelio pertekliaus metai. **30** Bet po jų septynerius metus kraštą vargins badas. Visa ta apstybė iš Egipto žemės pradings, badas nualins visą kraštą.[e] **31** Buvusios gausos Egipte neliks nė ženklo, nes badas užeis itin nuožmus. **32** O tai, kad tą patį sapną faraonas sapnavo du kartus, reiškia, kad Dievo sprendimas yra tvirtas ir netrukus bus vykdomas.

33 Tad dabar faraonas tegul suranda protingą, sumanų vyrą ir tepaskiria jį valdyti

Antra skiltis

a Pr 41:5–7

b Pr 41:8 Dan 2:2

c Dan 2:27 Dan 4:7

d Dan 2:28 Am 3:7

e Apd 7:11

41:14 *Pažod. „talpyklos“, „duobės“.

Egipto kraštą. **34** Tegul faraonas ima ir paskiria krašte prižiūrėtojus, kad per visus septynerius pertekliaus metus būtų surenkamas penktadalis Egipto derliaus.[a] **35** Per ateinančius gerovės metus paskirtieji prižiūrėtojai tegul surenka visus tuos javus ir faraono prižiūrimi tekaupia juos miestuose. Tesaugo jie tas maisto atsargas,[b] **36** kad per septynerius bado metus, kurie užeis Egipto žemėje, kraštas turėtų duonos ir nepražūtų.“[c]

37 Pasiūlymas patiko ir faraonui, ir visiems jo tarnams. **38** Faraonas savo tarnams pasakė: „Argi rasime kitą tokį vyrą kaip šis, apdovanotą Dievo dvasia?“ **39** Tada faraonas tarė Juozapui: „Jeigu jau Dievas visa tai tau apreiškė, tai protingesnio ir sumanesnio už tave nerasime. **40** Skiriu tave savo namų valdytoju. Visi mano žmonės besąlygiškai tavęs klausys.[d] Tik sostu būsiu už tave viršesnis.“ **41** Ir faraonas pareiškė: „Skiriu tave visos Egipto žemės valdytoju.“[e] **42** Jis nusiėmė nuo piršto savo antspaudo žiedą ir užmovė Juozapui. Valdovas aprengė Juozapą geriausio lino drabužiais ir ant kaklo užkabino aukso grandinę. **43** Tada paliepė vežti jį antruoju savo vežimu ir jam priešakyje šaukti: „*Avrėch**!“ Taip faraonas paskyrė Juozapą visos Egipto žemės valdytoju.

44 Faraonas Juozapui sakė: „Faraonas esu aš, tačiau be tavo įgaliojimo niekas visoje Egipto žemėje negalės padaryti nė menkiausio dalyko*.“[a] **45** Juozapą faraonas pavadino Cafnat Paneahu ir davė jam į žmonas Asenatą, Ono* žynio Potiferos dukterį.[b] Taip Juozapas pradėjo valdyti# Egipto kraštą.[c] **46** Juozapui buvo 30 metų,[d] kai stojo Egipto valdovo faraono akivaizdon*.

Paskui, palikęs faraoną, Juozapas leidosi keliauti po visą Egipto šalį. **47** Prasidėjo tie septyneri gerovės metai, ir žemė davė gausybę derliaus*. **48** Ištisus septynerius metus Juozapas rinko Egipto krašto derlių ir kaupė atsargas miestuose. Kiekviename mieste jis krovė į sandėlius derlių iš aplinkinių laukų. **49** Juozapas javų prikaupė tokią gausybę, kad jų buvo tarsi pajūrio smilčių. Galiausiai jis net liovėsi juos seikėjęs, nes visų suseikėti buvo tiesiog neįmanoma.

50 Prieš prasidedant bado metams, Ono* žynio Potiferos duktė Asenata pagimdė Juozapui du sūnus.[e] **51** Pirmagimiui Juozapas davė Manaso*[f] vardą. „Dievas leido man užmiršti visą savo vargą, – sakė jis, – ir mano tėvo namus.“ **52** Antrąjį sūnų jis pavadino Efraimu*[g] ir sakė: „Dievas padarė mane vaisingą mano nelaimės krašte.“[h]

53 Ir štai septyneri metai, kuriais Egipto kraštas turėjo gausų derlių, baigėsi.[i] **54** Kaip

41 SKYRIUS

a Pr 41:26, 47

b Pr 41:48, 49 Apd 7:12

c Pr 45:9, 11 Pr 47:13, 19

d Pr 39:6 Ps 105:21 Apd 7:9, 10

e Dan 5:7

Antra skiltis

a Pr 44:18 Pr 45:8 Apd 7:9, 10

b Pr 46:20

c Ps 105:21

d Sk 4:3 2Sa 5:4 Lk 3:23

e Pr 48:5

f Pr 50:23 Sk 1:34, 35

g Pr 48:17 Sk 1:32, 33 Įst 33:17 Joz 14:4

h Ps 105:17, 18 Apd 7:9, 10

i Pr 41:26

41:43 *Manoma, kad tai buvo paliepimas išreikšti pagarbą prakilniam asmeniui.

41:44 *Pažod. „nepakels nei rankos, nei kojos“. **41:45, 50** *T. y. Heliopolio. **41:45** #Arba „keliauti po“. **41:46** *Arba „kai stojo tarnauti Egipto valdovui faraonui“. **41:47** *Pažod. „davė saujomis“. **41:51** *Išvertus – „kas daro užmaršų“, „kas duoda užmiršti“. **41:52** *Išvertus – „dvigubai vaisingas“.

Juozapas ir buvo sakęs, prasidėjo septyneri bado metai.[a] Badas siautė visuose kraštuose, bet Egipto žemėje duonos buvo.[b] **55** Ilgainiui badas išplito ir visame Egipto krašte, ir žmonės ėmė šauktis faraono, prašydami duonos.[c] Egiptiečiams faraonas paskelbė: „Eikite pas Juozapą ir darykite, ką jis jums nurodys.“[d] **56** Badas alino visą žemę.[e] Juozapas atidarė visus javų sandėlius ir pardavinėjo javus egiptiečiams,[f] nes badas Egipte buvo nuožmus. **57** Kadangi badas buvo apėmęs visą žemę,[g] žmonės iš visų kraštų traukė į Egiptą pas Juozapą pirkti maisto.

42 Sužinojęs, kad Egipte yra grūdų,[h] Jokūbas sūnums tarė: „Ko žiūrite vienas į kitą? **2** Girdėjau, kad Egipte esama grūdų. Keliaukite ir nupirkite, kad išliktume gyvi, kad nemirtume iš bado.“[i] **3** Taigi dešimt Juozapo brolių[y] leidosi į Egiptą pirkti grūdų. **4** Tik Juozapo brolio Benjamino[j] drauge su jais Jokūbas neišsiuntė. „Dar pražus kelyje“,[k] – sakė jis.

5 Ir štai Izraelio sūnūs drauge su kitais atkeliavo į Egiptą pirkti grūdų, nes badas buvo pasiekęs ir Kanaano kraštą.[l] **6** Juozapas buvo Egipto krašto valdytojas[m] ir pardavinėjo grūdus visiems žemės gyventojams.[n] Broliai atėjo pas jį ir nusilenkė iki pat žemės.[o] **7** Juozapas pažino brolius vos tik juos išvydęs, tačiau neišsidavė, kas esąs,[p] ir kalbėjo su jais šiurkščiai. „Iš kur atvykote?“ – paklausė. „Atkeliavome iš Kanaano krašto nusipirkti maisto“,[r] – atsakė šie.

41 SKYRIUS

a Pr 41:30 Apd 7:11

b Pr 45:9, 11 Pr 47:17

c Pr 47:13

d Ps 105:21

e Pr 43:1

f Pr 41:48, 49 Pr 47:16

g Pr 47:4

42 SKYRIUS

h Pr 41:48, 49

i Apd 7:12

y 1Me 2:1, 2

j Pr 35:18, 19 Pr 42:38 Pr 44:20

k Pr 43:14

l Pr 41:57 Apd 7:11

m Pr 41:44 Pr 45:8 Ps 105:21 Apd 7:9, 10

n Pr 47:14

o Pr 37:7, 9

p Pr 42:23

r Pr 37:1 Apd 7:11, 12

Antra skiltis

a Pr 37:7–9

b Is 1:1–4

c 1Me 2:1, 2

d Pr 35:18, 19 Pr 42:38 Pr 43:7

e Pr 37:27, 35 Pr 44:20

f Pr 42:34 Pr 43:29

g Pr 45:21, 23

8 Taigi Juozapas pažino brolius, o tie jo nepažino. **9** Prisiminęs, ką apie juos sapnavo,[a] Juozapas tarė: „Jūs esate žvalgai! Atkeliavote čia norėdami sužinoti silpnąsias mūsų krašto vietas*!“ **10** Broliai atsakė: „Tikrai ne, mūsų viešpatie, tavo tarnai atkeliavo pirkti maisto. **11** Visi esame vieno tėvo sūnūs. Tavo tarnai dori žmonės. Neketiname nieko žvalgyti.“ – **12** „Netiesa! – sakė Juozapas. – Atkeliavote norėdami sužinoti mūsų krašto silpnąsias vietas!“ **13** Šie tvirtino: „Mes, tavo tarnai, esame vieno tėvo sūnūs,[b] dvylika brolių,[c] ir gyvename Kanaano krašte. Mūsų jauniausias brolis pasiliko su tėvu,[d] o vieno jau nebėra.“[e]

14 Tačiau Juozapas kalbėjo: „Yra, kaip sakau, – esate žvalgai! **15** Dabar aš jus patikrinsiu. Kaip gyvas faraonas, neišeisite iš čia, kol neatvyks jūsų jauniausias brolis.[f] **16** Pasiųskite vieną iš jūsų atvesti brolio, o kiti liksite surakinti, tada sužinosiu, ar kalbate tiesą. Antraip, kaip gyvas faraonas, jūs esate žvalgai.“ **17** Ir jis visus juos įkalino trims dienoms.

18 Trečią dieną Juozapas jiems tarė: „Padarykite, kaip liepsiu, ir liksite gyvi, nes aš bijau Dievo. **19** Jeigu esate dori žmonės, vienas iš jūsų tepasilieka kalėjime, o kiti keliaukite, nugabenkite savo badaujančioms šeimynoms grūdų.[g] **20** Tada atvesite pas mane savo jauniausią brolį, kad jūsų žodžiai pasitvirtintų ir kad nemirtumėte.“ Jie sutiko.

42:9 *Arba „pažiūrėti, kiek mūsų krašto nusilpęs“.

21 Tarpusavyje jie kalbėjosi: „Tai ne kas kita, o bausmė už brolį.[a] Matėme, su kokiu sielos skausmu jis maldavo pasigailėjimo, tačiau nė girdėti nenorėjome. Todėl ir ištiko mus ši nelaimė.“ **22** Rubenas tarė: „Argi nesakiau, kad nekenktumėte* vaikui? Nepaklausėte,[b] užtat dabar teks atsiskaityti už jo kraują.“[c] **23** Broliai nežinojo, kad Juozapas viską supranta, mat jis kalbėjosi su jais per vertėją. **24** Juozapas paėjo nuo brolių į šalį ir ėmė verkti.[d] Sugrįžęs kalbėjosi su jais toliau, o tada įsakė surišti jų akyse Simeoną.[e] **25** Paskui davė nurodymą pripilti jų maišus grūdų ir kiekvienam į maišą įdėti jų pinigus. Taip pat liepė aprūpinti juos maistu kelionei. Taip ir buvo padaryta.

26 Užsikėlę grūdus ant asilų, broliai iškeliavo. **27** Nakvynės vietoje vienas iš jų atrišo savo maišą norėdamas pašerti asilą ir viršuje rado pinigus. **28** Jis tarė broliams: „Žiūrėkite, man grąžino pinigus! Štai jie maiše!“ Vyrams net širdis apmirė. Visi drebėdami žvalgėsi vienas į kitą ir klausinėjo: „Ką Dievas su mumis daro?“

29 Parvykę į Kanaano kraštą pas savo tėvą Jokūbą, sūnūs jam apsakė viską, kas buvo nutikę. Jie pasakojo: **30** „Žmogus, valdantis tą šalį, su mumis kalbėjo šiurkščiai[f] ir apkaltino, esą atkeliavome išžvalgyti krašto. **31** Sakėme jam, kad mes dori žmonės, ne žvalgai.[g] **32** Ir kad esame vieno tėvo sūnūs, dvylika brolių,[h] ir kad vieno nebėra,[i] o jauniausiasis pasilikęs su tėvu Kanaano krašte.[a] **33** Bet tas vyras, šalies valdytojas, pareiškė: ‘Aš patikrinsiu, ar esate dori žmonės. Palikite vieną iš savųjų pas mane,[b] o kiti, pasikrovę atsargų savo badaujančioms šeimoms, keliaukite[c] **34** ir atveskite pas mane jauniausiąjį savo brolį. Tada žinosiu, ar jūs ne žvalgai, ar tikrai esate dori žmonės, ir jūsų brolį grąžinsiu. Paskui galėsite pirkti šalyje, ką panorėję.’“

35 Kai jie ėmė pilti grūdus iš maišų, kiekvienas rado savąjį kapšą su pinigais. Pamatę pinigus, nusigando ir jie, ir tėvas. **36** Jokūbas pradėjo aimanuoti: „Paliksite mane visai be vaikų![d] Nebėra Juozapo,[e] jau ir Simeono nebeturiu![f] Dar ir Benjaminą atimsite! Ir visa tai užgriuvo mane!“ **37** Rubenas tėvui tarė: „Galėsi nužudyti mano abu sūnus, jeigu jo tau nesugrąžinsiu.[g] Nebijok man jo patikėti, tikrai parvesiu atgal pas tave.“[h] **38** Tėvas nesutiko: „Mano sūnus su jumis nekeliaus, nes jo brolio jau nebėra ir jis vienas man belikęs.[i] Jei kelionėje pražūtų, mirčiau iš sielvarto,[y] tikrai nuvarytumėte mane, žilagalvį, į kapus*.“[j]

43 Badas krašte buvo nuožmus.[k] **2** Kai grūdai, kuriuos parsigabeno iš Egipto,[l] visai išsibaigė, tėvas sūnums tarė: „Grįžkite ir nupirkite mums truputį maisto.“ **3** Judas atsakė: „Tas vyras mus aiškiai įspėjo: ‘Nesirodykite mano akivaizdoje be savo brolio!’[m] **4** Jeigu išleisi su mumis mūsų brolį, keliausime ir nupirksime tau

42 SKYRIUS

a Pr 37:18, 28 Pr 50:17 Apd 7:9

b Pr 37:21

c Pr 9:5

d Pr 43:30

e Pr 42:19 Pr 43:23

f Pr 42:7, 9

g Pr 42:11

h Pr 42:13

i Pr 37:28, 35

Antra skiltis

a Pr 35:18, 19 Pr 42:4

b Pr 42:19

c Pr 42:2

d Pr 43:14

e Pr 37:28, 35

f Pr 42:24

g Pr 37:22 Pr 46:9

h Pr 43:8, 9 Pr 44:32

i Pr 37:31–34 Pr 44:20

y Pr 37:34, 35 Pr 44:29

j Ps 89:48 Mok 9:10 Oz 13:14 Apd 2:27 Apr 20:13

43 SKYRIUS

k Pr 41:30 Apd 7:11

l Pr 42:1, 2

m Pr 42:15

42:22 *Pažod. „nenusidėtumėte“.

42:38 *Arba „Šeolą“. Žr. žodynėlį.

maisto. **5** O jeigu neleisi, niekur neisime, nes tas vyras sakė: ‘Nė nesirodykite mano akivaizdoje be savo brolio!’“[a] – **6** „Kodėl gi turėjote jam prasitarti, kad yra dar vienas brolis, ir užtraukti man nelaimę?“ – priekaištavo Izraelis.[b] **7** „Tai kad jis pats teiravosi apie mus ir mūsų giminę, – teisinosi jie. – Klausė, ar mūsų tėvas dar gyvas, ar turime daugiau brolių. Tad jam viską ir papasakojome.[c] Iš kur galėjome žinoti, kad lieps jį atsivesti?“[d]

8 Judas įkalbinėjo savo tėvą Izraelį: „Leisk berniuką su manimi,[e] leisk mums keliauti, kad visi – ir tu, ir mes, ir mūsų vaikai[f] – išliktume gyvi,[g] nemirtume iš bado. **9** Aš pats laiduoju už jo saugumą,[h] gali laikyti mane atsakingu. Jeigu jo negrąžinsiu ir nepastatysiu tavo akivaizdoje, būsiu kaltas tau visą gyvenimą. **10** Jei nebūtume delsę, būtume jau dukart pirmyn atgal suvaikščioję.“

11 Jų tėvas Izraelis jiems pasakė: „Kad jau nėra kitos išeities, darykite štai kaip. Prisikraukite maišus rinktinių mūsų žemės gėrybių – truputį balzamo,[i] truputį medaus, švitrūno sakų, sakingosios žievės,[y] pistacijų ir migdolų – ir nugabenkite tam vyrui kaip dovaną.[j] **12** Pinigų pasiimkite dvigubai daugiau. Įsidėkite ir tuos, kuriuos radote savo maišuose,[k] – gal įvyko kokia klaida. **13** Pasiimkite brolį ir keliaukite, grįžkite pas tą žmogų. **14** Visagalis Dievas tesuteikia jums malonę to vyro akyse, kad jis grąžintų jums aną brolį ir Benjaminą. O jeigu jau man teks kentėti netektį, kentėsiu.“[l]

43 SKYRIUS

a Pr 42:15

b Pr 32:28

c Pr 42:13

d Pr 42:16

e Pr 37:26 Pr 42:38

f Apd 7:14

g Pr 42:1, 2

h Pr 44:32

i Jer 8:22 Ez 27:17

y Pr 37:25

j Pr 32:20

k Pr 42:25, 35

l Pr 42:36

Antra skiltis

a Pr 37:7, 9

b Pr 41:39, 40

c Pr 42:25, 35

d Pr 42:3

e Pr 42:27

f Pr 43:12

g Pr 42:23, 24

h Pr 43:11

15 Taigi vyrai įsidėjo dovanų, dvigubai pinigų ir, pasiėmę su savimi Benjaminą, leidosi į Egiptą. Atvykę jie atėjo pas Juozapą.[a] **16** Pamatęs su jais Benjaminą, Juozapas savo namų prižiūrėtojui paliepė: „Nuvesk šituos žmones į mano namus, papjauk gyvulių ir paruošk vaišes. Vidudienį jie su manimi valgys.“ **17** Prižiūrėtojas tuojau ėmėsi vykdyti paliepimą[b] ir nuvedė vyrus į Juozapo namus. **18** Tie kalbėjosi išgąsčio apimti: „Tikriausiai tai dėl pinigų, kuriuos anąkart radome maišuose. Mus vedasi norėdami užpulti, pavergti ir atimti mūsų asilus.“[c]

19 Atėję prie Juozapo namų, broliai užkalbino prižiūrėtoją tarpduryje. **20** „Atleisk, viešpatie, – kreipėsi jie. – Mes jau ir anksčiau buvome atvykę pirkti maisto.[d] **21** Tačiau anąkart, kai keliaudami namo apsistojome nakvynės vietoje ir atrišome maišus, radome juose savo pinigus, visus, kiek buvome atsvėrę.[e] Užtat dabar norime juos grąžinti. **22** Turime ir daugiau pinigų – pasiėmėme maistui pirkti. O kas tąsyk sudėjo pinigus į mūsų maišus, nežinome.“[f] **23** Prižiūrėtojas atsakė: „Viskas gerai. Nebijokite. Jūsų Dievas ir Dievas jūsų tėvo bus įdėjęs tą turtą jums į maišus. O aš jūsų pinigus gavau.“ Tada jis atvedė pas juos Simeoną.[g]

24 Įvedęs juos į Juozapo namus, prižiūrėtojas davė vandens kojoms nusiplauti ir pamėtė pašaro jų asilams. **25** Juozapas turėjo grįžti vidudienį, tad broliai belaukdami pasiruošė įteikti jam dovaną,[h] mat

buvo nugirdę, kad čia pietaus.[a]
26 Juozapui įžengus į namus,
jie atnešė dovaną ir parpuolė
kniūbsti ant žemės.[b] **27** Pasi-
teiravęs, kaip jiems sekasi, Juo-
zapas paklausė: „O kaip eina-
si jūsų senyvam tėvui, apie kurį
man kalbėjote? Ar jis gyvas?“[c]
28 Broliai atsakė: „Tavo tar-
nas, mūsų tėvas, laikosi gerai
ir tebėra gyvas.“ Tada jie par-
puolė ant kelių ir nusilenkė.[d]

29 Pakėlęs akis ir pamatęs
savo brolį Benjaminą, savo mo-
tinos sūnų,[e] Juozapas paklau-
sė: „Ar čia jūsų brolis, jūsų
jauniausiasis, apie kurį kalbė-
jote?“[f] Ir tarė: „Tesuteikia tau
Dievas malonę, mano sūnau.“
30 Matydamas savo brolį Juo-
zapas labai susijaudino ir, ne-
galėdamas sulaikyti ašarų, sku-
biai išėjo. Jis nuėjo į savo
kambarį ir pravirko.[g] **31** Pas-
kui, apsiraminęs ir nusiprau-
sęs, sugrįžo ir paliepė: „Patie-
kite valgius.“ **32** Maistas buvo
patiektas atskirai jam ir atski-
rai broliams. Su juo esantiems
egiptiečiams irgi buvo patiekta
atskirai, nes egiptiečiai nevalgo
drauge su hebrajais – tai jiems
pasibjaurėtina.[h]

33 Brolius susodino priešais
jį pagal amžių – pradedant,
kaip ir dera, pirmagimiu,[i] ir
baigiant jauniausiuoju. Visi jie
buvo nustebę ir žvalgėsi vie-
nas į kitą. **34** Valgį jiems tiekė
nuo Juozapo stalo, ir Benja-
mino dalis buvo penkiskart
didesnė negu kitų.[y] Broliai su
Juozapu valgė ir gėrė, kol pasi-
sotino.

44 Paskui savo namų prižiū-
rėtojui Juozapas paliepė: „Pripilk šių vyrų maišus
grūdų, kiek tik galima panešti,

43 SKYRIUS

a Pr 43:16

b Pr 37:7, 9
Pr 42:6

c Pr 43:7

d Pr 37:7, 9

e Pr 35:24

f Pr 42:13

g Pr 42:23, 24

h Pr 46:33, 34
Iš 8:26

i Pr 49:3
Įst 21:17

y Pr 45:22

Antra skiltis

44 SKYRIUS

a Pr 42:25

b Pr 43:12

c Pr 44:2

d Pr 43:8
Pr 44:32

ir viršuje sudėk kiekvieno pini-
gus.[a] **2** O į jauniausiojo mai-
šą, kartu su pinigais, kuriais at-
siskaitė už grūdus, įdėk ir mano
taurę, tą sidabrinę.“ Prižiūrėto-
jas viską padarė, kaip Juozapas
liepė.

3 Rytui vos prašvitus vyrai
su savo asilais buvo išleisti į
kelionę. **4** Jiems dar nedaug
tenutolus nuo miesto, Juozapas
savo namų prižiūrėtojui tarė:
„Kelkis ir vykis tuos vyrus! Su-
laikysi juos ir paklausi: ‘Kodėl
už gera atmokėjote blogu?
5 Argi ne iš tos taurės geria
mano šeimininkas? Argi ne iš
jos jis buria? Jūs pasielgėte ne-
dorai.’“

6 Taigi prižiūrėtojas prisivi-
jo brolius ir persakė tuos žo-
džius. **7** Šie nustebo: „Kodėl
mūsų viešpats taip kalba? Tavo
tarnai nieku gyvu taip nepasi-
elgtų. **8** Juk net pinigus, ku-
riuos radome savo maišuose,
atnešėme tau atgal iš Kanaano
žemės.[b] Kaip tad galėtume vog-
ti sidabrą ar auksą iš tavo šei-
mininko namų? **9** Jeigu pas
kurį nors iš savo tarnų ją rasi,
tebus jis nubaustas mirtimi, o
mes visi tapsime mūsų šeimi-
ninko vergais.“ **10** Prižiūrėto-
jas atsakė: „Kad jau taip sako-
te, tas, pas kurį ją rasiu, bus
mano vergas, o kiti bus ne-
kalti.“ **11** Visi skubiai nukėlė
savo maišus ant žemės ir atrišo.
12 Prižiūrėtojas ėmė ieškoti –
pradėjo nuo vyriausiojo ir baigė
jauniausiuoju. Benjamino mai-
še ir atrado taurę.[c]

13 Broliai persiplėšė drabu-
žius ir, sukėlę nešulius ant
asilų, grįžo į miestą. **14** Kai
Judas[d] su broliais atėjo pas
Juozapą į namus, šis dar nebu-

vo išėjęs. Visi parklupo priešais jį ant žemės,[a] **15** o Juozapas paklausė: „Ką jūs padarėte?! Nejau nežinote, kad aš moku burti?!“[b] **16** Judas atsakė: „Ką mes begalime savo šeimininkui pasakyti? Kaip jam pasiaiškinti? Kaip įrodyti savo nekaltumą? Pats Dievas atskleidė tavo tarnų nusikaltimą.[c] Dabar mes visi, taip pat tas, pas kurį buvo rasta taurė, esame mūsų šeimininko vergai.“ **17** Juozapas tarė: „Nieku gyvu taip nepasielgsiu. Tik tas, pas kurį rasta taurė, bus mano vergas.[d] Visi kiti galite sau ramiai keliauti pas savo tėvą.“

18 Tada Judas priėjęs prašė: „Meldžiu, šeimininke, leisk savo tarnui į tave kreiptis. Nepyk ant savo tarno, juk esi lygus faraonui.[e] **19** Mano šeimininke, tu savo tarnų klausei: ‘Ar dar turite tėvą, ar yra daugiau brolių?’ **20** Mes atsakėme savo šeimininkui: ‘Taip, turime senyvą tėvą, taip pat ir jaunėlį brolį,[f] gimusį jam senatvėje. Jo brolis miręs,[g] ir jis vienas liko iš savo motinos vaikų,[h] todėl tėvas jį labai myli.’ **21** Tada savo tarnams paliepei: ‘Atveskite jį pas mane. Noriu pamatyti savo akimis.’[i] **22** Mes šeimininkui sakėme: ‘Berniukas negali palikti tėvo. Jeigu paliktų, tėvas numirtų.’[y] **23** Bet tu savo tarnus įspėjai: ‘Jeigu neatvesite pas mane savo jauniausiojo brolio, nė nesirodykite mano akivaizdoje.’[j]

24 Tada mes grįžome pas savo tėvą, tavo tarną, ir persakėme tavo žodžius, šeimininke. **25** Vėliau mūsų tėvas tarė: ‘Grįžkite atgal ir nupirkite mums truputį maisto.’[a] **26** Mes jam atsakėme: ‘Negalime ten eiti. Nebent su mumis išleisi jauniausiąjį brolį, tada eisime. Be jaunėlio pasirodyti to vyro akivaizdoje nedrįsime.’[b] **27** Tada mano tėvas, tavo tarnas, mums sakė: ‘Jūs žinote, kad mano žmona pagimdė man tik du sūnus.[c] **28** Vienas iš jų pradingo ir daugiau jo nebemačiau, todėl kalbėjau: „Tikrai žvėris jį sudraskė.“[d] **29** Jeigu dabar šį iš manęs paimsite ir jį ištiks nelaimė, nuvarysite mane, žilagalvį, į kapus*,[e] mirsiu iš širdgėlos.’[f]

30 Tad jeigu grįšiu pas savo tėvą, tavo tarną, be berniuko, prie kurio jis labai prisirišęs, **31** jis mirs, pamatęs, kad berniuko nėra, – tavo tarnai nuvarys savo žilagalvį tėvą, tavo tarną, į kapus*, jis mirs iš sielvarto. **32** Tavo tarnas už berniuką savo tėvui laidavo: ‘Jeigu jo neparvesiu, būsiu kaltas savo tėvui per amžius.’[g] **33** Tad prašyčiau leisti savo tarnui pasilikti vietoj berniuko ir būti šeimininko vergu, o berniukas tegul keliauja su savo broliais. **34** Kaipgi galėčiau grįžti pas tėvą be berniuko? Negalėčiau žiūrėti, kaip tėvas kenčia.“

45 Matydamas, kad nebegalės susitvardyti savo tarnų akivaizdoje,[h] Juozapas sušuko: „Išeikite visi iš čia!“ Tad kai Juozapas pasisakė broliams, kas esąs,[i] su jais daugiau nieko nebuvo.

2 Juozapas pradėjo taip garsiai verkti, kad egiptiečiai išgirdo ir perdavė žinią faraono

44 SKYRIUS

a Pr 37:7, 9

b Pr 44:5

c Pr 37:18, 28 Pr 42:21, 22

d Pr 44:9

e Pr 41:44 Pr 45:8

f Pr 42:13 Pr 43:7

g Pr 37:31–34

h Pr 35:18, 19

i Pr 42:15 Pr 43:29

y Pr 42:38

j Pr 42:20

Antra skiltis

a Pr 43:2

b Pr 43:5

c Pr 29:18 Pr 30:22–24 Pr 35:18, 19 Pr 46:19

d Pr 37:33

e Ps 16:10 Mok 9:10 Oz 13:14 Apd 2:27 Apr 20:13

f Pr 37:34, 35 Pr 42:38 Ps 88:3

g Pr 43:9

45 SKYRIUS

h Pr 43:30

i Apd 7:13

44:29, 31 * Arba „Šeolą“. Žr. žodynėlį.

namams. **3** „Aš esu Juozapas, – tarė jis broliams. – Ar mano tėvas dar gyvas?“ Tačiau broliai buvo tokie apstulbę, kad negalėjo nė žodžio pratarti. **4** „Prieikite prie manęs arčiau“, – kvietė Juozapas brolius, ir šie priėjo.

„Aš esu Juozapas, jūsų brolis, kurį pardavėte į Egiptą,[a] – sakė jis. – **5** Bet nesikrimskite, nekaltinkite vienas kito, kad mane pardavėte. Pats Dievas siuntė mane pirma jūsų, kad būtų išgelbėta jūsų gyvybė.[b] **6** Dabar tik antri bado metai krašte.[c] Laukia dar penkeri, kai nebus nei ariama, nei derliaus nuimama. **7** Tačiau Dievas mane siuntė pirma jūsų, kad apsaugotų jūsų šeimyną*[d] ir kad patyrę didį išgelbėjimą liktumėte gyvi. **8** Taigi, ne jūs mane čia atsiuntėte, o Dievas – kad paskirtų mane faraono vyriausiuoju patarėju*, visų jo namų šeimininku ir viso Egipto krašto valdytoju.[e]

9 Skubiai grįžkite pas mano tėvą ir jam praneškite: ‘Štai ką sako tavo sūnus Juozapas: „Dievas paskyrė mane viso Egipto valdytoju.[f] Keliauk pas mane nedelsdamas.[g] **10** Apsigyvensi Gošeno žemėje,[h] kad būtum netoli manęs – tu, tavo vaikai ir vaikaičiai, bandos ir kaimenės ir visa, ką turi. **11** Bus dar penkeri bado metai, tad aš aprūpinsiu tave maistu,[i] kad skurdas nealintų tavęs ir tavo šeimynos, kad visa, ką turi, nepražūtų.“’ **12** Jūs ir mano brolis Benjaminas savo akimis matote, kad aš pats jums tai

45:7 *Pažod. „likutį“. **45:8** *Pažod. „faraono tėvu“.

45 SKYRIUS

a Pr 37:28 Apd 7:9

b Pr 47:23, 25 Pr 50:20 Ps 105:17

c Pr 41:30 Pr 47:18

d Pr 46:26

e Ps 105:21 Apd 7:9, 10

f Pr 45:26

g Apd 7:14

h Pr 46:33, 34 Pr 47:1 Iš 8:22 Iš 9:26

i Pr 47:12

Antra skiltis

a Pr 42:23

b Pr 46:29

c Pr 47:6

d Pr 41:39, 40

e Pr 45:27 Pr 46:5

f Pr 47:9

g Pr 46:6

h Pr 43:34

sakau.[a] **13** Papasakokite tėvui apie visą mano šlovę Egipte ir apie viską, ką matėte. Tad skubėkite ir atvežkite čia mano tėvą.“

14 Tada Juozapas puolė savo broliui Benjaminui ant kaklo ir pradėjo verkti. Benjaminas irgi jį apsikabinęs verkė.[b] **15** Juozapas išbučiavo visus brolius, kiekvieną su ašaromis apkabindamas. Paskui broliai galėjo su juo pasikalbėti.

16 Faraono namus pasiekė žinia: „Atvyko Juozapo broliai!“ Faraonas ir jo tarnai apsidžiaugė. **17** Tada faraonas Juozapui paliepė: „Sakyk savo broliams: ‘Darykite taip: susikraukite ant gyvulių daiktus ir keliaukite į Kanaaną. **18** Pasiėmę tėvą ir savo šeimynas, persikelkite pas mane. Aš aprūpinsiu jus Egipto krašto gėrybėmis, valgysite mūsų žemės derliaus geriausią* dalį.’[c] **19** Be to, perduok jiems mano įsakymą:[d] ‘Darykite taip: iš Egipto krašto paimkite vežimų[e] savo vaikams ir žmonoms. Į vieną iš jų įsodinkite savo tėvą ir visi parkeliaukite čia.[f] **20** O dėl turto[g] nesirūpinkite, nes visa, kas geriausia Egipto žemėje, priklausys jums.’“

21 Izraelio sūnūs taip ir padarė. Juozapas davė jiems vežimų, kaip įsakė faraonas, taip pat viskuo aprūpino kelionei. **22** Kiekvienam iš jų jis įdėjo po naują drabužį, o Benjaminui – 300 sidabrinių ir penkis naujus drabužius.[h] **23** Savo tėvui pasiuntė dešimt asilų su Egipto gėrybėmis ir dešimt asilių su grūdais, duona ir kitokiu mais-

45:18 *Pažod. „riebiąją“.

tu. Taip aprūpino jį kelionei. **24** Taigi Juozapas išleido brolius ir jiems iškeliaujant pasakė: „Nesipykite pakeliui.“[a]

25 Broliai iškeliavo iš Egipto ir sugrįžo į Kanaano žemę, pas savo tėvą Jokūbą. **26** Tėvui jie pranešė: „Juozapas yra gyvas ir valdo visą Egipto žemę!“[b] Jokūbui net širdis nutirpo, jis negalėjo jais patikėti.[c] **27** Tik tada, kai broliai papasakojo visa, ką Juozapas jiems kalbėjo, ir kai išvydo vežimus, kuriuos Juozapas siuntė jo atvežti, jo dvasia atsigavo. **28** „Pakaks! – sušuko Izraelis. – Mano sūnus Juozapas gyvas! Turiu keliauti, kad prieš mirtį dar jį pamatyčiau!“[d]

46 Taigi Izraelis surinko visa, ką turi,* ir iškeliavo. Atvykęs į Beer Šebą,[e] jis aukojo aukas savo tėvo Izaoko Dievui.[f] **2** Naktį regėjime Dievas pašaukė Izraelį: „Jokūbai, Jokūbai!“ Šis atsiliepė: „Aš čia.“ **3** Jis kalbėjo: „Aš esu Dievas, tavo tėvo Dievas.[g] Nebijok keliauti į Egiptą, nes ten iškildinsiu iš tavęs didžiulę tautą.[h] **4** Aš pats keliausiu su tavimi į Egiptą ir pats tave iš ten parvesiu.[i] Ir Juozapas savo ranka užmerks tau akis.“[y]

5 Iš Beer Šebos Jokūbas keliavo toliau. Izraelio sūnūs faraono atsiųstais vežimais vežė savo tėvą Jokūbą, savo vaikus ir savo žmonas. **6** Su savimi jie varėsi kaimenes ir gabenosi visą turtą, kurį buvo sukaupę Kanaano žemėje. Taip jie atkeliavo į Egiptą – Jokūbas ir visi jo palikuoniai. **7** Jokūbas į Egiptą pasiėmė savo sūnus, dukteris ir vaikaičius – visus savo palikuonius.

8 Štai visų Izraelio, tai yra Jokūbo, sūnų, atkeliavusių į Egiptą, vardai.[a] Jokūbo pirmagimis buvo Rubenas.[b]

9 Rubeno sūnūs: Henochas, Paluvas, Hecronas ir Karmis.[c]

10 Simeono[d] sūnūs: Jemuelis, Jaminas, Ohadas, Jachinas, Coharas ir kanaanietės sūnus Saulius.[e]

11 Levio[f] sūnūs: Geršonas, Kehatas ir Meraris.[g]

12 Judo[h] sūnūs: Eras, Onanas, Šela,[i] Perecas[y] ir Zerachas.[j] Eras ir Onanas mirė Kanaano krašte.[k]

Pereco sūnūs: Hecronas ir Hamulas.[l]

13 Isacharo sūnūs: Tola, Pūva, Jobas ir Šimronas.[m]

14 Zabulono[n] sūnūs: Seredas, Elonas ir Jachleelis.[o]

15 Šiuos sūnus, taip pat dukterį Diną,[p] Jokūbui Padan Arame pagimdė Lėja. Jokūbo palikuonių iš Lėjos buvo iš viso 33.

16 Gado[r] sūnūs: Cifonas, Hagis, Šūnis, Ecbonas, Eris, Arodis ir Arelis.[s]

17 Ašero[t] sūnūs: Imna, Išva, Išvis ir Berija. Jie turėjo seserį vardu Seracha.

Berijos sūnūs: Heberas ir Malkielis.[u]

18 Šie buvo Zilpos,[v] kurią Labanas davė savo dukrai Lėjai, sūnūs. Jokūbo palikuonių iš Zilpos buvo iš viso 16.

19 Jokūbo žmona Rachelė pagimdė Juozapą[z] ir Benjaminą.[a]

20 Juozapui Egipto krašte gimė Manasas[b] ir Efraimas.[c]

46:1 *Arba „visus saviškius“.

45 SKYRIUS
a Pr 42:21, 22
b Ps 105:21
c Pr 42:38 Pr 44:27, 28
d Pr 46:30

46 SKYRIUS
e Pr 21:31
f Pr 31:42 Iš 3:6
g Pr 28:13
h Pr 12:1, 2 Iš 1:7 Įst 26:5
i Pr 15:16 Pr 28:15 Pr 47:29, 30 Pr 50:13
y Pr 50:1

Antra skiltis
a Iš 1:1–4
b Pr 35:23 1Me 5:1
c Sk 26:5, 6
d Pr 29:33
e Sk 26:12, 13 1Me 4:24
f Pr 29:34
g 1Me 6:16
h Pr 29:35 Apr 5:5
i Pr 38:2–5
y Lk 3:23, 33
j Pr 38:30
k Pr 38:7, 9, 10
l Sk 26:21 1Me 2:5
m Sk 26:23, 24 1Me 7:1
n Pr 30:20
o Sk 26:26
p Pr 30:21
r Pr 30:11
s Sk 26:15–17
t Pr 30:13
u Sk 26:44, 45
v Pr 29:24
z Pr 30:24
a Pr 35:18
b Pr 41:51
c Pr 41:52

Šiuos sūnus jam pagimdė Asenata, Ono* žynio Potiferos duktė.[a]

21 Benjamino[b] sūnūs: Bela, Becheras, Ašbelis, Gera,[c] Naamanas, Ehis, Rošas, Mupimas, Hupimas[d] ir Ardas.[e]

22 Jokūbo palikuonių iš Rachelės buvo iš viso 14.

23 Dano[f] sūnus* buvo Hušimas.[g]

24 Naftalio[h] sūnūs: Jachceelis, Gūnis, Jeceras ir Šilemas.[i]

25 Šie buvo Bilhos, kurią Labanas davė savo dukrai Rachelei, sūnūs. Iš viso Jokūbo palikuonių iš Bilhos buvo 7.

26 Taigi žmonių, kilusių iš Jokūbo ir atkeliavusių su juo į Egiptą, buvo 66, neskaitant Jokūbo sūnų žmonų.[y] **27** Juozapo sūnų buvo du, jie gimė jam Egipte. Iš viso Jokūbo namų žmonių į Egiptą atsikėlė 70.[j]

28 Jokūbas siuntė Judą[k] pirma savęs pranešti Juozapui, kad jis jau pakeliui į Gošeną. Kai jie atkeliavo į Gošeno kraštą,[l] **29** Juozapas sėdęs į vežimą išvyko į Gošeną savo tėvo Izraelio pasitikti. Vos tik pamatęs tėvą, Juozapas puolė jam ant kaklo ir jį apsikabinęs ilgai verkė. **30** Izraelis Juozapui pasakė: „Dabar jau galiu ir numirti, nes išvydau tavo veidą ir žinau, kad esi gyvas.“

31 Tada Juozapas broliams ir visai tėvo šeimynai kalbėjo: „Vyksiu ir pranešiu faraonui:[m] ‘Pas mane iš Kanaano krašto atvyko mano broliai ir visa tėvo šeimyna.[n] **32** Tie žmonės yra avių ganytojai.[a] Jie verčiasi gyvulių[b] auginimu, užtat atsivarė su savimi visas savo kaimenes ir bandas, atsigabeno visa, ką turi.’[c] **33** Kai faraonas jus pasišauks ir teirausis: ‘Kuo jūs užsiimate?’, **34** atsakykite: ‘Tavo tarnai nuo jaunumės augina gyvulius. Mūsų protėviai augino gyvulius, ir mes auginame.’[d] Tuomet galėsite apsigyventi Gošeno žemėje,[e] nes egiptiečiai avių ganytojais bjaurisi.“[f]

47 Taigi Juozapas nuvyko pas faraoną ir pranešė:[g] „Mano tėvas ir broliai su savo kaimenėmis ir bandomis ir su viskuo, ką turi, atkeliavo iš Kanaano krašto. Dabar jie yra Gošeno žemėje.“[h] **2** Jis atsivedė penkis savo brolius ir pristatė juos faraonui.[i]

3 Faraonas Juozapo brolių paklausė: „Kuo jūs užsiimate?“ – „Mes, tavo tarnai, esame avių ganytojai, kaip ir mūsų protėviai“,[y] – atsakė šie. **4** Faraonui jie kalbėjo: „Atvykome kurį laiką pagyventi tavo krašte,[j] nes dėl nuožmaus bado Kanaane[k] tavo tarnų kaimenėms nebeliko ganyklų. Prašome leisti savo tarnams kurtis Gošeno žemėje.“[l] **5** Faraonas Juozapui tarė: „Tavo tėvas ir broliai atkeliavo pas tave. **6** Egiptas yra tavo žinioje, tad įkurdink savo tėvą ir brolius geriausioje šalies srityje.[m] Tegyvena jie Gošeno žemėje. Ir jei žinai tarp jų kokių sumanių vyrų, paskirk jiems mano kaimenių priežiūrą.“

7 Tada Juozapas atvedė savo tėvą Jokūbą ir pristatė faraonui. Jokūbas faraoną palaimino. **8** Faraonas jį paklausė: „Kiek tau metų?“ – **9** „Mano

46 SKYRIUS

a Pr 41:50
b 1Me 7:6
c 1Me 8:1, 3
d 1Me 7:12
e Sk 26:38–40
f Pr 30:6
g Sk 26:42
h Pr 30:8
i Sk 26:48, 49
y Pr 35:10, 11
j Iš 1:5
Įst 10:22
Apd 7:14
k Pr 43:8
Pr 44:18
l Pr 45:10
Pr 47:1
m Pr 41:39, 40
n Pr 45:19
Apd 7:13

Antra skiltis

a Pr 31:17, 18
Pr 47:3
b Pr 31:38
c Pr 46:6
d Pr 30:35, 36
e Pr 45:17, 18
Pr 47:27
f Pr 43:32

47 SKYRIUS

g Pr 46:31
h Pr 45:10
Iš 8:22
i Apd 7:13
y Pr 12:16
Pr 26:12, 14
Pr 31:17, 18
Pr 46:33, 34
j Pr 15:13
Įst 26:5
Ps 105:23
Apd 7:6
k Apd 7:11
l Pr 45:10
m Pr 45:17, 18

46:20 *T. y. Heliopolio. **46:23** *Pažod. „sūnūs“. Galimas dalykas, buvo daugiau sūnų, tik jų vardai nepaminėti.

klajonių metų yra šimtas trisdešimt, – atsakė Jokūbas. – Nedaug tų metų ir visi jie vargo kupini.[a] Mano gyvenimas trumpesnis už mano protėvių gyvenimą, už jų klajonių metus.“[b] **10** Tai taręs Jokūbas palaimino faraoną ir išėjo.

11 Taigi Juozapas įkurdino savo tėvą ir brolius Egipto žemėje. Pagal faraono įsakymą jis davė jiems nuosavybę geriausioje šalies vietoje, Ramzio srityje.[c] **12** Savo tėvui, broliams ir visai savo tėvo šeimynai Juozapas tiekė maistą – kiekvienai šeimai pagal vaikų skaičių.

13 Visame tame krašte nebeliko maisto, nes badas buvo smarkus. Egipto šalį ir Kanaano šalį badas labai nualino.[d] **14** Visus pinigus, už kuriuos Egipto ir Kanaano gyventojai pirko grūdus,[e] Juozapas surinkdavo ir pristatydavo į faraono rūmus. **15** Kai pinigai Egipto šalyje ir Kanaano šalyje išsibaigė, visi egiptiečiai ėjo pas Juozapą. „Duok mums maisto, kad nemirtume tavo akyse, – prašė jie. – Mes visai nebeturime pinigų.“ **16** Juozapas jiems kalbėjo: „Kad jau nebeturite pinigų, veskite čia savo gyvulius. Mainais už juos duosiu maisto.“ **17** Taigi žmonės pradėjo varyti pas Juozapą savo gyvulius. Juozapas davė žmonėms maisto mainais už arklius, avių ir ožkų kaimenes, galvijų bandas ir asilus. Mainais už gyvulius Juozapas tais metais aprūpino žmones maistu.

18 Tie metai baigėsi. Kitais metais žmonės vėl ėjo pas Juozapą. „Nebegalime tylėti, – sakė jie. – Turime pasakyti savo šeimininkui, kad pinigus ir gyvulių bandas jam jau atidavėme. Nebėra ko mūsų šeimininkui duoti, tik save pačius ir savo laukus beturime. **19** Nejau leisi mums mirti iš bado, pražūti tiek mums, tiek mūsų laukams? Mainais už maistą imk mus pačius ir mūsų žemes. Būsime faraono vergai ir atiduosime jam savo žemes. Duok mums sėklos, kad išgyventume, kad nepražūtume nei mes, nei mūsų žemės.“ **20** Taip Juozapas supirko faraonui visą egiptiečių žemę – vaduodamiesi nuo bado egiptiečiai ją pardavė. Visa žemė tapo faraono nuosavybe.

21 Visoje Egipto šalyje – nuo vieno jos krašto iki kito – Juozapas perkėlė žmones į miestus.[a] **22** Tik žynių žemių jis nesupirko.[b] Šie buvo išlaikomi faraono, valgė faraono tiekiamą maisto daviną. Todėl jie savo žemių nepardavė. **23** Juozapas žmonėms sakė: „Jus ir jūsų žemes aš nupirkau faraonui. Užtat imkite sėklos ir apsėkite savo laukus. **24** Nuėmę derlių, atiduosite penktadalį faraonui,[c] o keturios dalys liks jums, kad turėtumėte sėklos laukams apsėti ir maisto sau, savo namiškiams ir savo vaikams.“ **25** Žmonės atsakė: „Tu išgelbėjai mums gyvybę.[d] Tebūna mums maloningas mūsų viešpats, ir mes vergausime faraonui.“[e] **26** Tada Juozapas išleido įstatymą, galiojantį Egipto krašte iki šių dienų, – kad penktadalis derliaus priklauso faraonui. Tik žynių žemės faraonui neperėjo.[f]

27 Izraelis pasiliko Egipto šalyje, Gošeno žemėje,[g] ir joje įsikūrė. Jo palikuonių daugėjo ir jie tapo labai gausūs.[h]

47 SKYRIUS

a Job 14:1, 2

b Pr 25:7
Pr 35:28

c Pr 45:10
Iš 1:8, 11
Iš 12:37
Sk 33:3

d Pr 41:30, 31

e Pr 41:56
Pr 44:25

Antra skiltis

a Pr 41:48, 49

b Pr 41:45

c Pr 41:34

d Pr 45:5
Apd 7:11

e Pr 47:19

f Pr 47:22

g Pr 47:4

h Iš 1:7
Įst 10:22
Ps 105:24
Apd 7:17

28 Egipto krašte Jokūbas pragyveno 17 metų; iš viso jis sulaukė 147 metų.[a]

29 Artinantis mirčiai,[b] Izraelis pasikvietė savo sūnų Juozapą ir tarė: „Būk man maloningas. Pakišk ranką man po šlaunimi ir pažadėk, kad parodysi man gerumą* ir ištikimybę ir manęs nelaidosi Egipte.[c] **30** Kai numirsiu,* išgabenk mano palaikus iš Egipto ir palaidok mano protėvių kapavietėje.“[d] – „Padarysiu, kaip prašai“, – pažadėjo Juozapas. **31** Izraelis tarė: „Prisiek man.“ Juozapas prisiekė,[e] ir Izraelis sėdėdamas savo lovos galvūgalyje nusilenkė.[f]

48 Kuriam laikui praėjus, Juozapui buvo pranešta: „Tavo tėvas silpsta.“ Pasikvietęs abu savo sūnus, Manasą ir Efraimą,[g] Juozapas pas jį nuėjo. **2** Išgirdęs, kad atėjo jo sūnus Juozapas, Jokūbas sukaupė jėgas ir atsisėdo lovoje. **3** Juozapui jis tarė:

„Visagalis Dievas pasirodė man Kanaano krašte prie Lūzo ir mane palaimino.[h] **4** Jis man kalbėjo: ‘Aš padarysiu tave vaisingą, pagausinsiu tavo palikuonius ir iš tavęs kils gausinga bendruomenė.[i] Atiduosiu šį kraštą tavo palikuoniams kaip amžiną paveldą.’[y] **5** Todėl abu tavo sūnūs, kurie tau gimė Egipte dar prieš man pas tave atkeliaujant, yra mano.[j] Efraimas ir Manasas bus mano, lygiai kaip Rubenas ir Simeonas yra mano.[k] **6** Tik po jų gimę vaikai priklausys tau. O paveldas, kuris teks tiems vaikams, vadinsis tų dviejų brolių vardais.[a] **7** Man grįžtant iš Padano, dar likus geram kelio galui iki Efratos,[b] Kanaano žemėje numirė manoji Rachelė.[c] Ten pat, netoli kelio į Efratą, tai yra Betliejų,[d] ją ir palaidojau.“

8 Pamatęs Juozapo sūnus, Izraelis paklausė: „O kas jie tokie?“ – **9** „Mano sūnūs, kuriuos Dievas man davė šiame krašte“,[e] – atsakė Juozapas tėvui. „Būk malonus, atvesk juos prie manęs, – paprašė Jokūbas. – Noriu abu palaiminti.“[f] **10** Izraelio akys nuo senatvės jau buvo aptemusios, jis vos bematė. Juozapas atvedė sūnus prie tėvo. Šis pabučiavo juos, apkabino **11** ir Juozapui tarė: „Nebesitikėjau išvysti tavo veido,[g] o Dievas štai leido man pamatyti ir tavo vaikus.“ **12** Juozapas patraukė sūnus nuo tėvo* ir nusilenkė iki pat žemės.

13 Paėmęs Efraimą[h] savo dešine, kad būtų Izraeliui iš kairės, ir Manasą[i] – kaire, kad būtų Izraeliui iš dešinės, Juozapas privedė sūnus prie tėvo. **14** Tačiau Izraelis savo dešinę uždėjo ant galvos Efraimui, nors šis buvo jaunesnis, o kairę – Manasui. Jis taip padarė tyčia, nors ir žinojo, kad Manasas yra pirmagimis.[y] **15** Izraelis palaimino Juozapą tokiais žodžiais:[j]

„Dievas, kurio keliais ėjo
mano tėvai Abraomas
ir Izaokas,[k]
Dievas, kuris ganė mane
visą mano gyvenimą,
iki pat šios dienos,[l]
16 kuris per angelą gelbėjo
mane iš visokių vargų,[m]
telaimina tavo berniukus.[n]

47 SKYRIUS

a Pr 47:9

b Pr 49:33

c Pr 46:4
Pr 50:13
Apd 7:15, 16

d Pr 25:9, 10
Pr 49:29, 30

e Pr 50:5

f Hbr 11:21

48 SKYRIUS

g Pr 41:50
Joz 14:4

h Pr 28:13, 19
Oz 12:4

i Pr 35:10, 11

y Pr 28:13, 14

j Joz 14:4
1Me 5:1

k Pr 35:23

Antra skiltis

a Joz 13:29
Joz 16:5

b Mch 5:2

c Pr 35:19

d 1Sa 17:12
Mt 2:6

e Pr 41:50

f Hbr 11:21

g Pr 37:34, 35
Pr 42:36
Pr 46:30

h Pr 41:52

i Pr 41:51

y Pr 41:51
Pr 46:20

j 1Me 5:2

k Pr 17:1
Pr 24:40

l Pr 28:13
Ps 23:1

m Pr 28:15
Pr 31:11
Ps 34:7

n Pr 32:26

47:29 *Arba „ištikimą meilę“. **47:30** *Pažod. „Kai atgulsiu su tėvais“.

48:12 *Pažod. „nuo Izraelio kelių“.

Tesivadina jie mano vardu
ir mano tėvų Abraomo
ir Izaoko vardu.
Teišauga jie į didelę
daugybę žemėje.“[a]

17 Juozapui nepatiko, kad tėvas dešinę uždėjo ant Efraimo galvos. Tad jis norėjo perkelti tėvo ranką nuo Efraimo galvos ant Manaso. **18** Tėvui jis sakė: „Ne ne, mano tėve. Pirmagimis yra šitas,[b] uždėk dešinę jam ant galvos.“ **19** Tačiau Izraelis nesutiko. „Žinau, mano sūnau, žinau, – sakė jis. – Šitas irgi taps tauta, irgi bus didis. Vis dėlto jaunėlis jo brolis bus didesnis,[c] jo palikuoniai skaičiumi prilygs ištisoms tautoms*.“[d] **20** Ir jis tą dieną juos laimino:[e]

„Teminės jūsų vardą
izraelitai tardami
palaiminimą ir tesakys:
‘Tepadaro Dievas tave
tokį, kaip Efraimas
ir Manasas.’“

Taigi Jokūbas iškėlė Efraimą aukščiau už Manasą.

21 Paskui Izraelis Juozapui kalbėjo: „Kaip matai, aš mirštu,[f] bet Dievas bus su jumis ir sugrąžins jus į protėvių žemę.[g] **22** O tau žemės aš skiriu viena dalimi* daugiau nei tavo broliams. Atiduodu tau dalį, kurią kalaviju ir lanku atkovojau iš amoritų.“

49 Jokūbas sukvietė savo sūnus ir tarė: „Prieikite visi prie manęs. Pasakysiu, kas jūsų laukia ateityje*. **2** Susiburkite drauge ir klausykitės, Jokūbo sūnūs, klausykitės savo tėvo Izraelio.

3 Rubenai,[a] tu mano pirmagimis,[b] mano stiprybė ir mano vyrystės pirmasis vaisius, tu viršiji kitus prakilnumu ir jėga. **4** Esi nesuvaldomas kaip šėlstantis vanduo. Kadangi įlipai į savo tėvo lovą,[c] neturėsi jokio pranašumo. Anuomet tu suteršei* mano lovą. Taip, jis lipo į mano patalą!

5 Simeonas ir Levis yra broliai.[d] Jų kalavijai – smurto įrankiai.[e] **6** Nesirodyk jų draugėje, mano siela, neieškok su jais bendrystės, mano garbe,* nes įtūžio apimti jie žudė žmones[f] ir dėl pramogos luošino jaučius. **7** Tebūna prakeiktas jų įniršis, nes jis nuožmus, ir jų įsiūtis, nes jis nežabotas.[g] Išsklaidysiu juos po Jokūbo kraštą, išblaškysiu po Izraelį.[h]

8 O tu, Judai,[i] būsi brolių giriamas.[y] Tavo ranka visada bus priešams ant sprando.[j] Tavo tėvo sūnūs tau lenksis.[k] **9** Judas yra liūtukas.[l] Tu pakilsi nuo grobio, mano sūnau. Pritupia jis tarsi liūtas ir atsigula. Kas gi drįstų liūtą judinti?! **10** Judo nepaliks skeptras,[m] jam prie kojų visada bus valdovo lazda, kol ateis Šilojas*[n] – jo klausys visos tautos.[o] **11** Jis riš savo asilą prie vynmedžio, prie geriausio vynmedžio – asilės jauniklį. Vyne jis skalbs savo drabužius, savo apdarą – vynuogių kraujyje. **12** Raudonos nuo vyno jo akys, balti nuo pieno jo dantys.

48 SKYRIUS

a Iš 1:7
Sk 26:34, 37

b Pr 41:51

c Sk 2:18–21

d Sk 1:32, 33

e Hbr 11:21

f Pr 50:24

g Pr 15:14
Pr 26:3
Įst 31:8

Antra skiltis

49 SKYRIUS

a Įst 33:6

b Pr 29:32
Iš 6:14
1Me 5:1

c Pr 35:22

d Pr 29:33, 34
Pr 35:23

e Pr 34:25

f Pr 34:7

g Pr 34:25

h Joz 19:1
Joz 21:41

i Pr 29:35
Įst 33:7

y Pr 43:8, 9
Pr 46:28
1Me 5:2

j Ts 1:2

k Sk 10:14
2Sa 5:3

l Apr 5:5

m Sk 24:17
2Sa 2:4
2Sa 7:16, 17

n Iz 9:6
Ez 21:27
Lk 1:32
Hbr 7:14

o Ps 2:8
Iz 11:10
Mt 2:6

48:19 *Pažod. „jo sėkla taps visybe tautų“. **48:22** *Arba „viena ketera“. Pažod. „vienu petimi“. **49:1** *Pažod. „dienų pabaigoje“.

49:4 *Arba „išniekinai“. **49:6** *Arba galbūt „mano esybe“. **49:10** *Išvertus – „tas, kurio tai yra“, „tas, kuriam tai priklauso“.

13 Zabulonas[a] gyvens netoli jūros, netoli krantų, kur laivai meta inkarus,[b] jo tolimiausias paribys žvelgs į Sidono pusę.[c]

14 Isacharas[d] – stambus asilas, gulintis tarp dviejų balnakrepšių. **15** Jo poilsio vieta jam pasirodys gera ir kraštas mielas. Jis palenks petį nešti naštą, jam teks vergiškai dirbti.

16 Danas[e] – dar viena Izraelio giminė – teis savo tautą.[f] **17** Danas bus gyvatė, tūnanti pakelėje, raguotoji angis prie tako. Ji kerta žirgui į kulną, ir raitelis atbulas krinta.[g] **18** O Jehova, kaip aš laukiu tavo išgelbėjimo!

19 Gadą[h] puldinės plėšikai, bet jis mins jiems ant kulnų.[i]

20 Ašeras[y] bus pertekęs duonos*, iš jo plūs karališkos gėrybės.[j]

21 Naftalis[k] – grakštus elnias. Jis kalba gražiais žodžiais.[l]

22 Juozapas[m] yra atžala vaisingo medžio, prie šaltinio augančio medžio, kurio šakos lipa per mūro sieną. **23** Lankininkai jį vargino, leido į jį strėles, jo neapkentė.[n] **24** Tačiau jo paties lankas tvirtose, mikliose jo rankose nesudrebėjo,[o] – savo ranka jam padėjo Jokūbo galiūnas, ganytojas, Izraelio akmuo. **25** Jis* yra iš savo tėvo Dievo, ir Dievas jam padės. Jis yra su Visagaliu, ir Visagalis jį laimins – palaiminimais iš aukštybių, palaiminimais iš gelmių,[p] palaiminimais krūtų ir įsčių. **26** Jo tėvo palaiminimai pranoks amžinųjų kalnų palaiminimus, jų bus daugiau negu tvariųjų kalvų gėrybių.[r] Visada jie puoš Juozapo galvą, galvą to, kuris išskirtas iš savo brolių.[a]

27 Benjaminas[b] plėšrus it vilkas.[c] Rytą ės grobį, vakare dalys laimikį.“[d]

28 Tokios tad yra 12 Izraelio giminių ir tokius palaiminimus joms ištarė jų tėvas. Jis palaimino jas, kiekvienai ištarė savą palaiminimą.[e]

29 Tada davė jiems tokį nurodymą: „Netrukus aš nueisiu ten, kur protėviai*.[f] Palaidokite mane prie mano tėvų, oloje, kuri yra hetito Efrono lauke.[g] **30** Tą olą Machpelos lauke, priešais Mamrę, Kanaano žemėje, Abraomas nusipirko iš hetito Efrono kaip nuosavybę kapavietei. **31** Ten palaidoti Abraomas ir jo žmona Sara.[h] Ten palaidoti Izaokas[i] ir jo žmona Rebeka, ten pat aš palaidojau Lėją. **32** Ten esantis laukas ir ola buvo nupirkti iš Heto sūnų.“[y]

33 Baigęs duoti nurodymus sūnums, Jokūbas įkėlė kojas į lovą ir išleidęs paskutinį atodūsį nuėjo ten, kur protėviai.[j]

50 Tada Juozapas puolė prie savo tėvo,[k] bučiavo jį ir verkė. **2** Savo gydytojams jis liepė tėvą balzamuoti[l] ir gydytojai Izraelį balzamavo. **3** Tai truko 40 dienų, kiek balzamavimas įprastai ir trunka. Egiptiečiai verkė jo 70 dienų.

4 Gedulo dienoms praėjus, Juozapas kreipėsi į faraono dvariškius*: „Jei radau malonę jūsų akyse, perduokite faraonui tokią žinią: **5** ‘Mano tėvas mane prisaikdino[m] sakyda-

49 SKYRIUS

a Įst 33:18, 19
b Mt 4:13
c Joz 19:10
d Įst 33:18; 1Me 7:5
e Įst 33:22
f Ts 13:2, 24; Ts 15:20
g Ts 14:19; Ts 15:15
h Įst 33:20
i Joz 13:8
y Įst 33:24
j 1Ka 4:7, 16
k Įst 33:23
l Mt 4:13, 15
m Įst 33:13–17
n Pr 37:5, 8; Pr 40:15
o Pr 50:20; Joz 1:1, 6; Ts 11:32
p Įst 33:13
r Joz 17:14

Antra skiltis

a Įst 33:16
b Įst 33:12
c Ts 20:15, 16; 1Sa 9:16
d Est 2:5; Est 8:7
e Hbr 11:21
f Pr 35:29; Pr 49:33
g Pr 23:17, 18
h Pr 23:2, 19; Pr 25:9, 10
i Pr 35:29
y Pr 23:17, 18
j Apd 7:15

50 SKYRIUS

k Pr 46:4
l Pr 50:26
m Pr 47:29–31

49:20 *Arba „riebaus maisto“. **49:25** *T. y. Juozapas.

49:29 *Hebr. tekste čia pavartotas vaizdingas posakis, reiškiantis mirtį. **50:4** *Arba „namiškius“.

mas: „Kaip matai, aš mirštu.[a] Turi palaidoti mane kapavietėje,[b] kurią išsikasiau Kanaano žemėje.“[c] Tad leisk man keliauti. Palaidosiu tėvą ir sugrįšiu.’“ **6** Faraonas atsakė: „Keliauk ir palaidok savo tėvą, kaip esi jam prisiekęs.“[d]

7 Taigi Juozapas iškeliavo palaidoti savo tėvo. Su juo vyko visi faraono tarnai, jo rūmų seniūnai[e] ir visi Egipto krašto seniūnai, **8** taip pat visi Juozapo namai, jo broliai ir jo tėvo šeimyna.[f] Tik savo mažylius, kaimenes ir bandas jie paliko Gošeno krašte. **9** Juozapą lydėjo ir vežimai,[g] ir raiteliai. Palyda buvo didžiulė. **10** Pasiekę Atado grendymą, esantį prie Jordano, jie labai graudžiai raudojo. Juozapas verkė savo tėvo septynias dienas. **11** To krašto gyventojai kanaaniečiai, pamatę juos raudančius prie Atado grendymo, sušuko: „Štai kaip didžiai gedi egiptiečiai!“ Todėl ir ta vieta prie Jordano buvo pavadinta Abel Micraimais*.

12 Kaip Jokūbas sūnums buvo liepęs,[h] taip jie ir padarė. **13** Jie nugabeno jį į Kanaano kraštą ir palaidojo Machpelos oloje, priešais Mamrę esančiame lauke, kurį Abraomas nusipirko iš hetito Efrono kaip nuosavybę kapavietei.[i] **14** Palaidojęs tėvą, Juozapas su savo broliais ir su visais, kurie drauge vyko tėvo laidoti, grįžo į Egiptą.

15 Tėvui mirus Juozapo broliai kalbėjosi: „Gali būti, kad Juozapas mūsų nekenčia ir ruošiasi keršyti už visa bloga, ką esame jam padarę.“[y] **16** Tad

50:11 *Išvertus – „egiptiečių gedulas“.

50 SKYRIUS

a Pr 48:21

b Pr 46:4 Pr 47:29

c Pr 23:17, 18 Pr 49:29, 30

d Pr 47:31

e Ps 105:21, 22

f Pr 46:27

g Pr 41:43 Pr 46:29

h Pr 47:29

i Pr 23:17, 18 Pr 25:9, 10 Pr 35:27 Pr 49:29, 30

y Pr 37:18, 28 Pr 42:21 Ps 105:17

Antra skiltis

a Pr 37:7, 9

b Pr 37:18

c Pr 45:5 Ps 105:17

d Pr 47:12

e 1Me 7:20

f Joz 17:1 1Me 7:14

g Iš 4:31

h Pr 12:7 Pr 17:8 Pr 26:3 Pr 28:13

i Iš 13:19 Joz 24:32 Hbr 11:22

y Pr 50:2

jie pasiuntė Juozapui tokią žinią: „Prieš mirtį tavo tėvas mums kalbėjo: **17** ‘Perduokite Juozapui tokius mano žodžius: „Maldauju atleisti savo broliams, kurie tau taip nusikalto ir nusidėjo, padarė tau tokią didelę piktenybę.“’ Prašome atleisti savo tėvo Dievo tarnams jų nusikaltimą.“ Tai girdėdamas Juozapas apsiverkė. **18** Tada atėjo ir patys broliai. Parpuolę priešais jį, tarė: „Mes esame tavo vergai!“[a] – **19** „Nebijokite, argi aš Dievas? – atsakė Juozapas. – **20** Nors jūs norėjote padaryti man pikta,[b] Dievas viską pakreipė į gera, kad išgelbėtų gyvybę daugeliui žmonių, kaip ir patys šiandien matote.[c] **21** Todėl nesibaiminkite. Aš aprūpinsiu jus ir jūsų mažylius maistu.“[d] Tokiais žodžiais jis paguodė juos ir nuramino.

22 Juozapas ir toliau gyveno Egipte, jis ir jo tėvo namai. Jis sulaukė 110 metų. **23** Juozapas matė Efraimo sūnus iki trečios kartos,[e] taip pat Manaso sūnaus Machyro[f] sūnus. Jie gimė jam ant kelių.* **24** Vieną dieną Juozapas broliams tarė: „Netrukus mirsiu. Bet Dievas tikrai jūsų nepamirš.[g] Jis išves jus iš šios žemės į kraštą, kurį prisiekė atiduoti Abraomui, Izaokui ir Jokūbui.“[h] **25** Tada Juozapas prisaikdino Izraelio sūnus: „Dievas tikrai jūsų nepamirš. O jūs išneškite mano kaulus iš čia.“[i] **26** Juozapas mirė Egipte būdamas 110 metų. Jo kūną balzamavo[y] ir paguldė į karstą.

50:23 *T. y. Juozapas laikė juos savo sūnumis ir ypač globojo.

IŠĖJIMO
KNYGA

TURINIO APŽVALGA

1 Izraelitų Egipte padaugėja (1–7)
Faraonas ima engti izraelitus (8–14)
Dievobaimingos pribuvėjos išsaugo berniukus (15–22)

2 Mozės gimimas (1–4)
Faraono duktė įsisūnija Mozę (5–10)
Mozė bėga į Midjaną, ten veda Ciporą (11–22)
Dievas išgirsta izraelitų aimanas (23–25)

3 Mozė ir degantis krūmas (1–12)
Jehova paaiškina savo vardo reikšmę (13–15)
Jehova duoda Mozei nurodymų (16–22)

4 Trys stebuklai, kuriuos Mozė turės padaryti (1–9)
Mozė sako, kad yra neiškalbus (10–17)
Mozė grįžta į Egiptą (18–26)
Mozė susitinka su Aaronu (27–31)

5 Mozė su Aaronu stoja faraono akivaizdon (1–5)
Priespauda sustiprėja (6–18)
Izraelitai užsipuola Mozę ir Aaroną (19–23)

6 Dievas patikina, kad tauta atgaus laisvę (1–13)
Jehova nebuvo davęs savęs pažinti vardu (2, 3)
Mozės ir Aarono kilmė (14–27)
Mozė vėl siunčiamas stoti faraono akivaizdon (28–30)

7 Jehova Mozę padrąsina (1–7)
Aarono lazda virsta gyvate (8–13)
1 bausmė: vanduo virsta krauju (14–25)

8 2 bausmė: varlės (1–15)
3 bausmė: mašalai (16–19)
4 bausmė: sparvos (20–32)
Gošene sparvų nebus (22, 23)

9 5 bausmė: gyvulių maras (1–7)
6 bausmė: pūliuojančios votys (8–12)
7 bausmė: kruša (13–35)
Faraonas turi patirti Dievo galią (16)
Jehovos vardas turi nuskambėti per žemę (16)

10 8 bausmė: skėriai (1–20)
9 bausmė: tamsa (21–29)

11 Paskelbiama apie dešimtą bausmę (1–10)
Izraelitams liepiama prašyti kaimynus dovanų (2)

12 Įsteigiama Pascha (1–28)
Krauju turi būti pašlakstytos durų staktos (7)
10 bausmė: miršta pirmagimiai (29–32)
Izraelitai iškeliauja (33–42)
430 metų laikotarpio pabaiga (40, 41)
Nuostatai dėl Paschos (43–51)

13 Visi pirmagimiai priklauso Jehovai (1, 2)
Neraugintos duonos šventė (3–10)
Visi pirmagimiai turi būti atiduoti Jehovai (11–16)
Izraelis eina Raudonosios jūros link (17–20)
Debesies stulpas ir ugnies stulpas (21, 22)

14 Izraelitai pasiekia jūrą (1–4)
Faraonas vejasi izraelitus (5–14)
Izraelitai pereina Raudonąją jūrą (15–25)
Egiptiečiai jūroje paskęsta (26–28)
Izraelitai patiki Jehova (29–31)

15 Mozės ir izraelitų pergalės giesmė (1–19)
Mirjama gieda atliepdama vyrams (20, 21)
Kartus vanduo tampa geriamas (22–27)

16 Žmonės murma dėl maisto (1–3)
Jehova murmėjimą išgirsta (4–12)
Dievas parūpina putpelių ir manos (13–21)
Šabo dieną mana nepasirodo (22–30)
Mana padedama saugoti, kad tautai primintų praeities įvykius (31–36)

17 Tauta prie Horebo skundžiasi, kad trūksta vandens (1–4)
Vanduo iš uolos (5–7)
Užpuola amalekiečiai, bet izraelitai juos sutriuškina (8–16)

18 Atkeliauja Jetras ir Cipora (1–12)
Jetras pataria Mozei paskirti teisėjus (13–27)

19 Prie Sinajaus kalno (1–25)
Izraelis taps karališkąja kunigija (5, 6)
Žmonės ruošiasi susitikti su Dievu (14, 15)

20 Dešimt įsakymų (1–17)
Įspūdingas reginys išgąsdina izraelitus (18–21)
Nurodymai, kaip garbinti Dievą (22–26)

21 Teisiniai nuostatai izraelitams (1–36)
Dėl vergo hebrajo (2–11)
Dėl smurto prieš artimą (12–27)
Dėl gyvulių (28–36)

22 Teisiniai nuostatai izraelitams (1–31)
Dėl vagystės (1–4)
Dėl žalos pasėliams (5, 6)
Dėl žalos atlyginimo ir dėl nuosavybės (7–15)
Dėl suvedžiojimo (16, 17)
Dėl Dievo garbinimo ir socialinio teisingumo (18–31)

23 Teisiniai nuostatai izraelitams (1–19)
Dėl sąžiningumo ir teisingumo (1–9)
Dėl šabų ir švenčių (10–19)
Izraelį veda angelas (20–26)
Krašto užkariavimas ir ribos (27–33)

24 Tauta įsipareigoja laikytis sandoros (1–11)
Mozė ant Sinajaus kalno (12–18)

25 Aukos Padangtei (1–9)
Skrynia (10–22)
Stalas (23–30)
Žibintuvas (31–40)

26 Padangtė (1–37)
Padangtės uždangalai (1–14)
Rėmai ir pastovai (15–30)
Uždanga ir užuolaida (31–37)

27 Deginamųjų aukų aukuras (1–8)
Kiemas (9–19)
Aliejus žibintuvui (20, 21)

28 Kunigų drabužiai (1–5)
Vyriausiojo kunigo liemenė (6–14)
Antkrūtinis (15–30)
Urimai ir Tumimai (30)
Berankovis drabužis (31–35)
Turbanas su aukso plokštele (36–39)
Kiti kunigų drabužiai (40–43)

29 Kunigų įšventinimas (1–37)
Kasdienės aukos (38–46)

30 Smilkalų aukuras (1–10)
Tautos surašymas ir išpirkos mokestis (11–16)
Varinė praustuvė (17–21)
Šventasis patepimo aliejus (22–33)
Šventųjų smilkalų sudėtis (34–38)

31 Dievas žada duoti savo dvasios meistrams (1–11)
Šabas – Dievo sandoros su Izraeliu ženklas (12–17)
Dvi akmeninės plokštės (18)

32 Aukso veršis (1–35)
Mozė girdi ūžaujančių žmonių balsus (17, 18)
Mozė sudaužo Įstatymo plokštes (19)
Jehovai ištikimi levitai (26–29)

33 Griežti Dievo žodžiai (1–6)
Susitikimo Palapinė už stovyklos (7–11)
Mozė prašo Jehovą parodyti savo šlovę (12–23)

34 Naujos akmeninės plokštės (1–4)
Mozė išvysta Jehovos šlovę (5–9)
Pakartojamos kai kurios sandoros detalės (10–28)
Mozės veidas spindi (29–35)

35 Įsakymas laikytis šabo (1–3)
Žmonės aukoja Padangtės statybai (4–29)
Becalelis ir Oholiabas kupini dvasios (30–35)

36 Suaukota daugiau nei reikia (1–7)
Padangtės statyba (8–38)

37 Padirbama Sandoros Skrynia (1–9)
Stalas (10–16)
Žibintuvas (17–24)
Smilkalų aukuras (25–29)

38 Deginamųjų aukų aukuras (1–7)
Varinė praustuvė (8)
Kiemas (9–20)
Padangtės statybai sunaudotų medžiagų sąrašas (21–31)

39 Kunigų drabužiai (1)
Vyriausiojo kunigo liemenė (2–7)
Antkrūtinis (8–21)
Berankovis drabužis (22–26)
Kiti kunigų drabužiai (27–29)
Aukso plokštelė (30, 31)
Mozė apžiūri Padangtę ir jos reikmenis (32–43)

40 Padangtė baigiama įrengti (1–33)
Padangtė prisipildo Jehovos šlovės (34–38)

1 Štai vardai Izraelio sūnų, atkeliavusių drauge su Jokūbu į Egiptą. Visi jie atsikėlė su savo šeimynomis:[a] **2** Rubenas, Simeonas, Levis ir Judas;[b] **3** Isacharas, Zabulonas ir Benjaminas; **4** Danas ir Naftalis; Gadas ir Ašeras.[c] **5** Iš viso iš Jokūbo kilo* 70 žmonių; Juozapas jau buvo Egipte.[d] **6** Ilgainiui mirė Juozapas[e] ir visi jo broliai, išmirė ir visa ana karta. **7** Izraelitai buvo labai vaisingi, jų sparčiai daugėjo. Tauta greitai augo, darėsi vis galingesnė ir pripildė visą šalį.[f]

8 Laikui bėgant Egipte iškilo kitas valdovas. Apie Juozapą jis nieko nežinojo. **9** „Žiūrėkite, – sakė jis savo žmonėms, – Izraelio tauta už mus gausesnė ir galingesnė.[g] **10** Imkimės prieš juos kokios nors gudrybės! Antraip jų ir toliau daugės, o kilus karui, susivienijęs su mūsų priešais, jie kovos prieš mus ir pabėgs iš mūsų krašto.“

11 Taigi buvo paskirti prižiūrėtojai, kad spaustų izraelitus prie darbų.[h] Izraelitai statė Pitomą ir Ramzį[i] – miestus faraono gėrybėms sandėliuoti. **12** Tačiau kuo labiau egiptiečiai juos engė, tuo labiau jų gausėjo ir tuo labiau jie plito. Egiptiečiams izraelitai tiesiog kėlė siaubą.[y] **13** Tad jie dar labiau spaudė izraelitus vergiškai dirbti,[j] **14** ir šiems gyvenimas visai apkarto. Jie dirbo prie molio ir plytų, plūkėsi laukuose. Egiptiečiai krovė izraelitams įvairiausius vergiškus darbus.[k]

15 Vėliau Egipto valdovas dviem hebrajų pribuvėjoms, Šifrai ir Pūvai, įsakė: **16** „Padėdamos hebrajei gimdyti[a] ir stebėdamos ją gimdymo kėdėje, žiūrėkite, kas gims: jei berniukas, jį nužudykite, jei mergaitė, palikite gyvą.“ **17** Tačiau pribuvėjos bijojo Dievo ir Egipto valdovo nurodymui nepakluso. Jos palikdavo berniukus gyvus.[b] **18** Tada Egipto valdovas pasikvietė pribuvėjas ir paklausė: „Kodėl paliekate berniukus gyvus?“ – **19** „Hebrajų moterys ne tokios kaip egiptietės, – atsakė šios faraonui. – Jos stiprios ir pagimdo pribuvėjai dar nespėjus ateiti.“

20 Užtat pribuvėjoms Dievas buvo maloningas, o tauta darėsi vis gausesnė ir stipresnė. **21** Kadangi pribuvėjos bijojo Dievo, jis apdovanojo jas palikuoniais. **22** Galiausiai faraonas visiems savo žmonėms įsakė: „Visus hebrajų naujagimius berniukus meskite į Nilą, o mergaites palikite gyvas.“[c]

2 Maždaug tuo metu vienas vyras iš Levio namų vedė moterį iš Levio giminės.[d] **2** Moteris pastojo ir pagimdė sūnų. Matydama, kad berniukas labai gražus, tris mėnesius jį slėpė.[e] **3** Kai slėpti vaiką pasidarė nebeįmanoma,[f] ji paėmė papiruso pintinę, ištepė bitumu ir derva ir, paguldžiusi joje vaikelį, paliko Nilo pakrantėje tarp nendrių. **4** O berniuko sesuo[g] stovėjo atokiai ir žiūrėjo, kas su juo bus.

5 Netrukus prie Nilo nusimaudyti atėjo faraono duktė; jos tarnaitės vaikštinėjo paupiu. Nendrėse ji pastebėjo pintinę ir tuojau paliepė savo vergei ją atnešti.[h] **6** Nudengusi pintinę, pamatė verkiantį berniuką.

1:5 *Pažod. „iš Jokūbo šlaunies išėjo“.

1 SKYRIUS

a Pr 46:8

b 1Me 2:3, 4

c Pr 46:17

d Pr 46:26
Įst 10:22
Apd 7:14

e Pr 50:26

f Pr 46:3
Įst 26:5
Apd 7:17–19

g Ps 105:24, 25

h Pr 15:13
Iš 3:7
Sk 20:15
Įst 26:6

i Pr 47:11

y Iš 1:7
Ps 105:24, 25

j Iš 2:23
Apd 7:6

k Kun 26:13

Antra skiltis

a Ez 16:4

b Pr 9:5, 6

c Apd 7:18, 19

2 SKYRIUS

d Iš 6:20
Sk 26:59

e Apd 7:20
Hbr 11:23

f Apd 7:18, 19

g Iš 15:20
1Me 6:3
Mch 6:4

h Apd 7:21

Jai pagailo vaikelio. „Tai hebrajų kūdikis“, – tarė ji. **7** Tada vaikelio sesuo faraono dukters paklausė: „Gal man nueiti ir pakviesti kokią hebraję, kad žindytų šitą kūdikį?“ – **8** „Pakviesk“, – atsakė faraono duktė. Mergaitė tuojau nuskubėjo ir pašaukė vaikelio motiną.[a] **9** Faraono duktė moters paprašė: „Paimk šį kūdikį ir žindyk jį man. Aš tau atsilyginsiu.“ Ji paėmė kūdikį ir tapo jo žindyve. **10** Vaikui paaugus, atvedė jį pas faraono dukterį ir jis tapo jos sūnumi.[b] Faraono duktė pavadino berniuką Moze*, sakydama: „Aš ištraukiau jį iš vandens.“[c]

11 Kartą Mozė, jau būdamas suaugęs*, nuėjo aplankyti savo brolių, nešančių sunkią vergystės naštą.[d] Jis pamatė, kaip vienas egiptietis muša jo brolį hebrają. **12** Apsidairęs, ar nieko aplink nėra, užmušė tą egiptietį ir užkasė smėlyje.[e]

13 Kitą dieną eidamas jis pamatė du hebrajus besimušant. „Kodėl muši savo bičiulį?“ – paklausė kaltojo.[f] **14** Šis atrėžė: „Kas tave paskyrė mūsų valdovu ar teisėju? Gal ketini ir mane nužudyti, kaip nužudei aną egiptietį?“[g] Mozė nusigando. „Vadinasi, viskas jau žinoma“, – pagalvojo jis.

15 Apie tai išgirdo ir faraonas. Jis norėjo Mozę nužudyti, bet šis nuo faraono pabėgo į Midjano kraštą.[h] Priėjęs vieną šulinį, Mozė prie jo atsisėdo. **16** Midjano kunigas[i] turėjo septynias dukteris. Kaip tik tuo metu jos atėjo prie šulinio semti vandens, norėdamos pripilti lovius ir pagirdyti savo tėvo kaimenę. **17** Bet, kaip dažnai būdavo, atėjo piemenys ir jas nuvarė. Mozė pakilęs padėjo merginoms*, pagirdė jų kaimenę. **18** Kai jos grįžo pas savo tėvą Reuelį*,[a] šis nustebęs paklausė: „Kodėl šiandien grįžote taip anksti?“ **19** Merginos atsakė: „Vienas egiptietis[b] apgynė mus nuo piemenų. Jis netgi prisėmė vandens ir pagirdė kaimenę.“ – **20** „Kur jis yra? Kodėl jį palikote? – paklausė tėvas. – Pakvieskite, tepasivaišina su mumis.“ **21** Taip Mozė liko gyventi pas tą vyrą. Šis atidavė jam į žmonas savo dukterį Ciporą.[c] **22** Ji pagimdė Mozei sūnų ir jis pavadino jį Geršomu*,[d] sakydamas: „Esu svetimšalis, gyvenu svetimoje žemėje.“[e]

23 Praėjo daug laiko*. Egipto valdovas mirė,[f] bet izraelitai ir toliau turėjo nešti vergystės jungą. Jie dejavo ir skundėsi, ir jų pagalbos šauksmas pasiekė Dievą.[g] **24** Dievas išgirdo jų dejones[h] ir prisiminė sandorą, kurią buvo sudaręs su Abraomu, Izaoku ir Jokūbu.[i] **25** Taigi Dievas pažvelgė į izraelitus, atkreipė dėmesį, kaip jie kenčia.

3 Mozė ėmėsi ganyti savo uošvio Jetro,[y] Midjano kunigo, kaimenę. Sykį jis varė gyvulius į vakarinę dykumos pusę ir atėjo iki Dievo kalno, iki Horebo.[j] **2** Ten jam pasirodė

2 SKYRIUS

a Iš 6:20

b Hbr 11:24, 25

c Apd 7:21

d Iš 1:11
Iš 3:7
Apd 7:23

e Apd 7:24

f Apd 7:26

g Apd 7:27, 28

h Pr 25:1, 2
Iš 3:1
Iš 4:19

i Iš 18:12

Antra skiltis

a Iš 4:18
Iš 18:1
Sk 10:29

b Apd 7:22

c Iš 18:2–4
Sk 12:1

d 1Me 23:15

e Apd 7:29

f Iš 7:7
Apd 7:30

g Iš 3:7
1Ka 8:51

h Apd 7:34

i Pr 15:13, 14
Iš 6:5
Sk 20:15, 16

3 SKYRIUS

y Iš 2:16
Iš 18:1

j Iš 24:12, 13
1Ka 19:8, 9

2:10 *Išvertus – „ištrauktasis“, t. y. išgelbėtas iš vandens. **2:11** *Arba „stiprus“.

2:17 *Arba „apgynė merginas“. **2:18** *Dar vadinamas Jetru. **2:22** *Išvertus – „svetimšalis ten“. **2:23** *Pažod. „dienų“.

Jehovos angelas degančio dygiakrūmio liepsnose.[a] Matydamas, kad krūmas dega ir nesudega, **3** Mozė tarė sau: „Eisiu to neįprasto reginio pažiūrėti. Įdomu, kodėl tas krūmas nesudega.“ **4** Pamatęs, kad Mozė eina artyn, Jehova pašaukė jį iš dygiakrūmio: „Moze! Moze!“ – „Aš čia“, – atsiliepė šis. **5** Dievas tarė: „Arčiau nebeik. Nusiauk sandalus, nes žemė, ant kurios stovi, yra šventa.“

6 Jis kalbėjo: „Aš esu tavo protėvių* Dievas – Abraomo Dievas,[b] Izaoko Dievas[c] ir Jokūbo Dievas.“[d] Mozė prisidengė veidą, nes bijojo į Dievą pažvelgti. **7** Jehova tęsė: „Aš mačiau, kaip mano tauta vargsta Egipte, ir girdėjau, kaip jie skundžiasi engėjų spaudžiami prie darbo. Gerai žinau, kaip jie kenčia.[e] **8** Aš atėjau išvaduoti jų iš egiptiečių rankų[f] ir išvesti iš tos šalies į gerą, erdvų kraštą, tekantį pienu ir medumi,[g] į kanaaniečių, hetitų, amoritų, perizų, hivų ir jebusiečių kraštą.[h] **9** Izraelio žmonių šauksmas pasiekė mane. Aš mačiau, kaip negailestingai egiptiečiai juos engia.[i] **10** Taigi dabar siunčiu tave pas faraoną – tu išvesi Izraelį, mano tautą, iš Egipto.“[y]

11 Mozė tarė Dievui: „Kas aš toks, kad galėčiau eiti pas faraoną ir išvesti izraelitus iš Egipto?“ **12** Dievas atsakė: „Aš būsiu su tavimi.[j] Tu išvesi tautą iš Egipto ir jūs garbinsite Dievą ant šito kalno.[k] Tai bus tau įrodymas*, kad aš tave siunčiau.“

3:6 *Pažod. „tėvo“. **3:12** *Pažod. „ženklas“.

3 SKYRIUS

a Apd 7:30–34
b Pr 17:1, 7
c Pr 26:24
d Pr 28:13
Pr 32:9
Mt 22:32
Apd 7:32
e Iš 1:11
Iz 63:9
Apd 7:34
f Iš 12:51
g Sk 13:26, 27
Įst 27:3
h Pr 10:15–17
Iš 33:1, 2
Įst 7:1
Joz 3:10
Neh 9:7, 8
i Iš 1:11
y Ps 105:26, 38
Apd 7:34
j Įst 31:23
Joz 1:5
Iz 41:10
Rom 8:31
Fil 4:13
k Iš 19:2
Įst 4:11, 12

Antra skiltis

a Iš 15:3
Ps 96:8
Ps 135:13
Oz 12:5
Jn 17:26
Rom 10:13
b Job 23:13
Iz 14:27
Jn 12:28
c Iš 6:3, 7
Rom 9:17
d Pr 17:1, 7
e Pr 26:24
f Pr 28:13
Mt 22:32
g Ps 135:13
h Pr 50:24
Iš 13:19
i Pr 15:13, 14
Kun 26:13
y Pr 15:16
j Iš 23:23
k Sk 13:27
Įst 8:7–9
l Iš 4:31
m Pr 14:13
n Iš 5:3
Iš 10:25, 26
o Iš 5:2
Iš 14:8
Rom 9:17

13 Mozė Dievo klausė: „Jeigu aš eisiu pas izraelitus ir sakysiu jiems: ‘Jūsų protėvių Dievas siuntė mane pas jus’, ir jie manęs paklaus: ‘Koks jo vardas?’,[a] ką turėsiu jiems atsakyti?“ **14** Dievas atsakė Mozei: „Aš būsiu, kuo norėsiu būti.“[b] Ir pridūrė: „Izraelitams pasakysi štai ką: ‘„Aš būsiu“ siuntė mane pas jus.’“[c] **15** Dievas Mozei toliau kalbėjo:

„Štai ką sakysi izraelitams: ‘Jehova, jūsų protėvių Dievas – Abraomo Dievas,[d] Izaoko Dievas[e] ir Jokūbo Dievas,[f] – siuntė mane pas jus.’ Tai mano amžinas vardas.[g] Šiuo vardu būsiu vadinamas* per kartų kartas. **16** O dabar eik, sukviesk Izraelio seniūnus ir sakyk jiems: ‘Man apsireiškė Jehova, jūsų protėvių Abraomo, Izaoko ir Jokūbo Dievas, ir pasakė: „Aš atkreipiau dėmesį į jus[h] ir į tai, kaip su jumis elgiamasi Egipte. **17** Todėl pažadu išvaduoti jus[i] iš egiptiečių priespaudos ir nuvesti į kanaaniečių, hetitų, amoritų,[y] perizų, hivų ir jebusiečių kraštą[j] – kraštą, tekantį pienu ir medumi.“’[k]

18 Jie paklausys tavo balso[l] ir tu drauge su Izraelio seniūnais nueisi pas Egipto valdovą. Sakysite jam: ‘Mus aplankė Jehova, hebrajų Dievas.[m] Tad prašome leisti mums keliauti trijų dienų kelią į dykumą, kad galėtume aukoti Jehovai, savo Dievui, aukas.’[n] **19** Žinau, kad Egipto valdovas jūsų neišleis, kol nebus galingos rankos priverstas,[o] **20** todėl pakelsiu ranką ir smogsiu Egiptui – padarysiu ten nepaprastų darbų.

3:15 *Pažod. „Toks mano atminimas“.

Tada jis leis jums išeiti.[a] **21** Aš nuteiksiu egiptiečius taip, kad jie bus jums palankūs, ir išeisite ne tuščiomis.[b] **22** Moterys paprašys savo kaimynių ir tų, kurios bus pas jas apsistojusios, sidabro ir aukso dirbinių, taip pat drabužių. Jais aprengsite savo sūnus ir dukteris. Taip jūs apiplėšite egiptiečius.“[c]

4 Mozė atsakė: „O jeigu jie manimi netikės ir mano balso neklausys?[d] Juk jie gali sakyti: ‘Jehova tau neapsireiškė.’“ **2** Jehova jo paklausė: „Ką laikai rankoje?“ – „Lazdą“, – atsakė šis. **3** „Mesk ją ant žemės“, – paliepė Dievas. Mozė numetė lazdą ir ji pavirto gyvate;[e] Mozė atšoko nuo jos. **4** Jehova tarė: „Ištiesk ranką ir stverk ją už uodegos.“ Mozė stvėrė gyvatę ir ši jo rankoje vėl atvirto į lazdą. **5** Dievas tarė: „Tai padarysi, idant jie patikėtų, kad tau apsireiškė Jehova,[f] jų protėvių Dievas – Abraomo Dievas, Izaoko Dievas ir Jokūbo Dievas.“[g]

6 Jehova jam toliau kalbėjo: „Nagi, kišk ranką sau į užantį.“ Mozė įkišo ranką į užantį, o kai ištraukė, ji buvo visa raupsuota, balta kaip sniegas.[h] **7** Dievas paliepė: „Darsyk kišk ranką į užantį.“ Šis įkišo ranką į užantį ir kai ištraukė, ji buvo švari, kaip ir visas kūnas. **8** „Jeigu jie tavimi netikės ir jų neįtikins pirmasis ženklas, tikrai įtikins antrasis,[i] – pasakė Dievas. – **9** O jei nepatikėtų netgi šiais dviem ženklais ir tavo balso neklausytų, pasemsi iš Nilo vandens ir išpilsi jį ant žemės. Tas vanduo, kurį pasemsi iš Nilo, išpiltas ant žemės pavirs krauju.“[a]

10 Tada Mozė tarė Jehovai: „O Jehova, aš niekada nebuvau iškalbus – nei anksčiau, nei dabar, tau kalbantis su savo tarnu. Aš juk žmogus lėtos kalbos*, mano liežuvis nerangus.“[b] **11** Jehova jam atsakė: „Kas gi davė žmogui burną? Ir kas padaro jį nebylį ar kurčią, regintį ar aklą? Argi ne aš, ne Jehova? **12** Tad dabar eik. Aš būsiu su tavimi tau kalbant* ir pamokysiu, ką turi sakyti.“[c] – **13** „O Jehova, malonėk siųsti ką nors kitą, ką tik nori“, – prašė Mozė. **14** Jehova užsirūstino ant Mozės ir pasakė: „Tu juk turi brolį, levitą Aaroną.[d] Žinau, kad tas vyras labai iškalbus. Jis kaip tik eina tavęs pasitikti ir labai džiaugsis* tave išvydęs.[e] **15** Viską jam papasakosi ir perduosi mano žodžius.[f] Aš būsiu su tavimi ir su juo, kai kalbėsite,[g] ir pamokysiu, ką turite daryti. **16** Aaronas kalbėsis su žmonėmis už tave. Jis bus tavo burna, o tu būsi jam tarsi Dievas*.[h] **17** Paimk į ranką šią lazdą – ja darysi ženklus.“[i]

18 Sugrįžęs pas savo uošvį Jetrą,[y] Mozė paprašė: „Leisk man keliauti pas brolius į Egiptą. Turiu grįžti ir pažiūrėti, ar jie dar gyvi.“ – „Eik ramybėje“, – atsakė Jetras. **19** Mozei tebesant Midjane, Jehova tarė: „Grįžk į Egiptą, nes visi, kurie norėjo tave nužudyti*, jau mirę.“[j]

3 SKYRIUS

a Iš 7:3
Iš 12:33
Įst 6:22

b Iš 11:2
Iš 12:35, 36

c Pr 15:13, 14
Iš 12:36

4 SKYRIUS

d Iš 2:13, 14

e Iš 7:9

f Iš 3:16
Iš 4:31

g Lk 20:37

h Sk 12:10

i Apd 7:36

Antra skiltis

a Iš 4:30

b Iš 6:12
Sk 12:3
Jer 1:6
Apd 7:22

c Iz 50:4
Mk 13:11

d Sk 26:59

e Iš 4:27

f Iš 4:28

g Jer 1:9

h Iš 7:1, 2

i Iš 8:5
Iš 17:5, 6
Sk 20:11

y Iš 2:18, 21
Iš 18:1
Sk 10:29

j Iš 2:15

4:10 *Pažod. „sunkios burnos“. **4:12** *Pažod. „būsiu su tavo burna“. **4:14** *Pažod. „širdyje džiaugsis“. **4:16** *Arba „būsi jam Dievo atstovas“. **4:19** *Arba „ieškojo tavo sielos“. Žr. žodynėlyje „siela“.

20 Mozė užsodino savo žmoną ir sūnus ant asilo ir leidosi atgal į Egipto žemę. Jis pasiėmė ir Dievo lazdą. **21** Jehova Mozei tarė: „Kai sugrįši į Egiptą, faraono akivaizdoje būtinai padaryk visus stebuklus, kuriuos įgalinau tave padaryti.[a] Tačiau aš leisiu jo širdžiai užkietėti*,[b] ir jis žmonių neišleis.[c] **22** Faraonui perduosi tokį žodį: ‘Štai ką sako Jehova: „Izraelis yra mano sūnus, mano pirmagimis.[d] **23** Aš tau įsakau: leisk mano sūnui išeiti, kad galėtų mane pagarbinti. Jeigu neišleisi, atimsiu gyvybę tavo sūnui, tavo pirmagimiui.“’“[e]

24 Kelionės metu, jiems sustojus nakvynės, štai pasirodė Jehova*[f] ir norėjo jį nužudyti,[g] **25** tačiau Cipora[h] čiupo titnagą*, apipjaustė savo sūnų ir jo apyvarpe palietė jam# kojas. „Tai todėl, kad tu esi mano kraujo jaunikis“, – tarė ji. **26** Tada jis jį paleido. Žodžius „kraujo jaunikis“ Cipora pasakė dėl apipjaustymo.

27 Jehova Aaronui paliepė: „Keliauk į dykumą pasitikti Mozės.“[i] Šis iškeliavo ir pasitikęs jį prie Dievo kalno[y] pasveikino pabučiavimu. **28** Mozė persakė Aaronui visus žodžius, kuriuos Jehova, jį siųsdamas, jam kalbėjo,[j] taip pat papasakojo, kokius ženklus įsakė padaryti.[k] **29** Tada Mozė drauge su Aaronu nuėjo ir sukvietė visus Izraelio seniūnus.[l] **30** Aaronas perdavė jiems visus žodžius, kuriuos Jehova Mozei kalbėjo; tautiečių akivaizdoje jis parodė visus anuos ženklus.[a] **31** Žmonės jais patikėjo.[b] Išgirdę, kad Jehova atkreipė į juos dėmesį[c] ir kad pastebėjo jų vargus,[d] izraelitai parpuolė ant kelių ir nusilenkė.

4 SKYRIUS

5 Mozė su Aaronu nuėjo pas faraoną ir tarė: „Štai ką sako Jehova, Izraelio Dievas: ‘Išleisk mano tautą, kad ji galėtų dykumoje surengti šventę mano garbei.’“ **2** Bet faraonas atsakė: „Kas tas Jehova,[e] kad turėčiau jo klausyti ir išleisti Izraelį?[f] Nepažįstu aš jokio Jehovos ir nė nemanau Izraelio išleisti.“[g] **3** Tada aniedu tarė: „Mus aplankė hebrajų Dievas. Prašome leisti mums keliauti trijų dienų kelią į dykumą ir aukoti mūsų Dievui Jehovai aukas,[h] kad jis nesiųstų mums kokios ligos ar nepakeltų prieš mus kalavijo.“ **4** Egipto valdovas atsakė: „Moze ir Aaronai, kodėl atitraukiate žmones nuo darbų?! Grįžkite prie plytų*!“[i] **5** Jis tęsė: „Ar nematote, kiek daug tų žmonių gyvena krašte? O jūs norite atleisti juos nuo darbo!“

6 Tą pačią dieną faraonas įsakė darbų vadovams ir jų padėjėjams: **7** „Nebeduokite žmonėms šiaudų plytoms dirbti.[y] Tegul eina ir patys prisirenka. **8** O plytų reikalaukite tiek pat, kiek ir anksčiau. Kiekio nesumažinkite, nes jie dykinėja, todėl ir rėkia: ‘Leisk mums eiti ir aukoti Dievui aukas!’ **9** Spauskite juos prie darbo, kad būtų užsiėmę. Tada neklausys visokių prasimanymų.“

4 SKYRIUS

a Iš 7:9

b Iš 7:3
Iš 8:15
Iš 9:12
Iš 11:10
Rom 9:17, 18

c Iš 7:22

d Įst 7:6
Įst 14:2
Oz 11:1
Rom 9:4

e Iš 12:29

f Sk 22:22
1Me 21:16

g Pr 17:14

h Iš 2:16, 21

i Iš 4:14

y Iš 3:1
Iš 20:18
Iš 24:16

j Iš 4:15

k Iš 4:8

l Iš 3:16
Iš 24:1

Antra skiltis

a Iš 4:3, 6, 9

b Iš 3:18

c Pr 50:25

d Iš 1:14
Iš 3:7
Įst 26:6

5 SKYRIUS

e Iš 7:5
Iš 9:15, 16

f 2Ka 18:28, 35

g Iš 3:19

h Iš 3:18

i Iš 1:11

y Iš 1:14

4:21 *Arba „užkietinsiu jo širdį“. **4:24** *T. y. Jehovos angelas. **4:25** *Arba „titnaginį peilį“. #Galimas dalykas, Jehovos angelui.

5:4 *Pažod. „naštų“.

10 Taigi darbų vadovai[a] su savo padėjėjais nuėjo ir pranešė žmonėms: „Štai ką sako faraonas: ‘Šiaudų nebegausite. **11** Eikite ir patys prisirinkite, iš kur tik norite, bet plytų turite padirbti tiek pat, kiek ir anksčiau.’“ **12** Žmonės paskliido po visus Egipto laukus rinkti ražienose šiaudų. **13** „Kasdien turite padaryti tiek pat, kiek ir tada, kai gaudavote šiaudų“, – reikalavo darbų vadovai. **14** Savo padėjėjus, kuriuos buvo paskyrę iš Izraelio sūnų, faraono darbų prižiūrėtojai nuplakė.[b] „Kodėl nei vakar, nei šiandien nepadirbote nustatyto kiekio plytų, kaip kad anksčiau padirbdavote?!“ – klausė jie.

15 Izraelio sūnūs, darbų vadovų padėjėjai, nuėjo ir skundėsi faraonui: „Kodėl taip elgiesi su savo tarnais? **16** Mums neduoda šiaudų ir vis tiek reikalauja: ‘Dirbkite plytas!’ Tavo žmonės muša tavo tarnus, nors dėl visko patys kalti!“ **17** Bet faraonas į tai atsakė: „Jūs dykinėjate, neturite ką veikti,[c] todėl ir sakote: ‘Leisk mums eiti ir aukoti Jehovai aukas.’[d] **18** Nešdinkitės! Prie darbo! Šiaudų negausite, bet plytų vis tiek privalote padirbti tiek pat.“

19 Išgirdę atsakymą „kasdienio plytų skaičiaus nemažinsite“, darbų vadovų padėjėjai suprato, kad yra pakliuvę į didelę bėdą. **20** Išėję iš faraono rūmų jie sutiko Mozę su Aaronu, stovinčius lauke ir jų laukiančius, **21** ir iškart juos užsipuolė: „Temato Jehova, ką padarėte, ir tegul jus teisia! Juk jūs ant mūsų užtraukėte faraono ir jo tarnų neapykantą! Įdavėte jiems kalaviją į rankas, kad mus iššudytų!“[a] **22** Tada Mozė kreipėsi į Jehovą: „Jehova, kodėl užtraukei šiems žmonėms tokią nelaimę?! Kodėl išvis mane siuntei?! **23** Juk nuo to laiko, kai stojau faraono akivaizdoje kalbėti tavo vardu,[b] su šia tauta jis elgiasi vis blogiau,[c] o tu jos negelbėji.“[d]

6 Taigi Jehova Mozei tarė: „Dabar tu pamatysi, ką aš padarysiu faraonui.[e] Galingos rankos priverstas jis paleis juos, galingos rankos priverstas varu juos išvarys iš savo krašto.“[f]

2 Dievas kalbėjo Mozei: „Aš esu Jehova. **3** Abraomui, Izaokui ir Jokūbui apsireiškiau kaip visagalis Dievas,[g] tačiau vardu Jehova[h] nedaviau jiems savęs pažinti.[i] **4** Taip pat sudariau su jais sandorą, kad atiduosiu jiems Kanaano kraštą – kraštą, kuriame jie gyveno kaip svetimšaliai.[y] **5** Aš išgirdau, kaip mano tauta Izraelis vaitoja egiptiečių vergijoje, aš atsimenu savo sandorą.[j]

6 Todėl sakyk izraelitams: ‘Aš esu Jehova ir aš išvaduosiu jus iš egiptiečių jungo, išgelbėsiu iš vergystės;[k] pakelsiu ranką, bausiu juos sunkiomis bausmėmis ir jus atsiimsiu.[l] **7** Priimsiu jus ir būsite mano tauta, o aš būsiu jūsų Dievas.[m] Ir jūs žinosite, kad aš esu Jehova – jūsų Dievas, kuris išvadavo jus iš Egipto jungo. **8** Nuvesiu jus į kraštą, kurį prisiekiau* atiduoti Abraomui, Izaokui ir Jokūbui. Tą kraštą atiduosiu jums, jis bus jūsų nuosavybė.[n] Aš esu Jehova.’“[o]

5 SKYRIUS

a Iš 1:11

b Iš 2:11

c Iš 5:7, 8

d Iš 5:3

Antra skiltis

a Iš 6:9

b Iš 5:1

c Iš 5:6, 9

d Iš 3:8

6 SKYRIUS

e Iš 14:13

f Iš 9:3
Iš 11:1
Iš 12:29, 31

g Pr 17:1
Pr 35:10, 11

h Ps 83:18
Lk 11:2
Jn 12:28
Apd 15:14
Apr 15:3

i Pr 12:8
Pr 28:16
Jer 32:20

y Pr 15:18
Pr 28:4

j Pr 17:1, 7
Iš 2:24

k Įst 4:20

l Įst 26:8
1Me 17:21
Apd 13:17

m Iš 29:45
Įst 7:6
2Sa 7:24
Ps 33:12

n Pr 15:18
Pr 26:3
Pr 35:12
Iš 32:13

o Iš 20:2
Iz 42:8

6:8 *Pažod. „pakėliau ranką“.

9 Šiuos žodžius Mozė perdavė izraelitams, bet jie nenorėjo nieko girdėti, nes sunki vergystė buvo palaužusi jiems dvasią.[a]

10 Jehova Mozei tarė: **11** „Eik pas faraoną, Egipto valdovą, ir jam sakyk, kad išleistų izraelitus iš savo krašto.“ – **12** „Manęs net izraelitai neklauso,[b] tai kaipgi paklausys faraonas? Juolab kad aš neaiškiai kalbu*“,[c] – sakė Mozė Jehovai. **13** Tačiau Jehova Mozei ir Aaronui pakartojo, kokius įsakymus šie turi perduoti izraelitams ir faraonui, Egipto valdovui, idant išvestų izraelitus iš Egipto žemės.

14 Štai jų protėvių šeimų vyriausieji. Izraelio pirmagimio Rubeno[d] sūnūs: Henochas, Paluvas, Hecronas ir Karmis.[e] Šios giminės kilo iš Rubeno.

15 Simeono sūnūs: Jemuelis, Jaminas, Ohadas, Jachinas, Coharas ir kanaanietės sūnus Saulius.[f] Šios giminės kilo iš Simeono.

16 O štai vardai Levio[g] sūnų (iš jų kilo levitų giminės): Geršonas, Kehatas ir Meraris.[h] Levis gyveno 137 metus.

17 Geršono sūnūs: Libnis ir Šimis (jie buvo giminių vyriausieji).[i]

18 Kehato sūnūs: Amramas, Iccharas, Hebronas ir Uzielis.[y] Kehatas gyveno 133 metus.

19 Merario sūnūs: Machlis ir Mušis.

Tai yra Levio sūnų giminės ir jų palikuoniai.[j]

20 Amramas vedė savo tėvo seserį Jochebedą.[k] Ji pagimdė jam Aaroną ir Mozę.[a] Amramas gyveno 137 metus.

21 Iccharo sūnūs: Korachas,[b] Nefegas ir Zichris.

22 Uzielio sūnūs: Mišaelis, Elcafanas[c] ir Sitris.

23 Aaronas vedė Aminadabo dukterį Elišebą, Nachšono[d] seserį. Ji pagimdė jam Nadabą, Abihuvą, Eleazarą ir Itamarą.[e]

24 Koracho sūnūs: Asiras, Elkana ir Abiasafas.[f] Tai korachų giminės.[g]

25 Aarono sūnus Eleazaras[h] vedė vieną iš Putielio dukterų. Ji pagimdė jam Finehasą.[i]

Šie vyrai, giminių vyriausieji, kilo iš Levio sūnų.[y]

26 Tokia yra giminė, iš kurios kilo Aaronas ir Mozė – tie patys, kuriems Jehova liepė: „Išveskite Izraelio tautą iš Egipto krašto, būrį po būrio*.“[j] **27** Tai tie patys Mozė ir Aaronas, kurie pareikalavo, kad faraonas, Egipto valdovas, leistų išvesti izraelitus iš Egipto.[k]

28 Taigi tą dieną Jehova kalbėjosi su Moze Egipto žemėje **29** ir tą dieną Jehova Mozei tarė: „Aš esu Jehova. Perduok faraonui, Egipto valdovui, visa, ką tau sakau.“ – **30** „Bet aš neaiškiai kalbu*, – atsakė Mozė Jehovos akivaizdoje. – Nejau faraonas manęs klausysis?“[l]

7 Jehova Mozei pasakė: „Štai padariau tave Dievu faraonui, o Aaronas, tavo brolis, bus tavo pranašas.[m] **2** Tu perduosi savo broliui Aaronui visa, ką tau įsakysiu, o jis kalbės faraonui, ir galiausiai šis išleis izraelitus iš savo šalies. **3** Aš lei-

6 SKYRIUS

a Iš 5:21

b Iš 5:21
Iš 6:9

c Iš 4:10
Apd 7:22

d Pr 49:3

e Pr 46:9

f 1Me 4:24

g Pr 29:34

h Pr 46:11
Sk 26:57

i Sk 3:18

y Sk 3:19

j Sk 3:20

k Iš 2:1
Sk 26:59

Antra skiltis

a 1Me 23:13

b Sk 16:1, 32
Sk 26:10

c Kun 10:4
Sk 3:30

d Rūt 4:19–21
Mt 1:4

e Sk 3:2

f Sk 26:10, 11

g Sk 26:58
1Me 9:19

h Sk 3:32

i Sk 25:7
Sk 31:6
Joz 22:31
Ts 20:28

y Iš 6:19

j Iš 7:2, 4
Iš 12:41
Apd 7:35

k Ps 77:20

l Iš 4:10
Iš 6:12

7 SKYRIUS

m Iš 4:14–16
Iš 4:30

6:12, 30 *Pažod. „mano lūpos neapipjaustytos“.

6:26 *Pažod. „kariuomenėmis“.

siu faraono širdžiai užkietėti*[a] ir padarysiu daug ženklų ir stebuklų Egipto šalyje.[b] **4** Faraonas tavęs neklausys, tačiau aš uždėsiu ranką ant Egipto, bausiu jį sunkiomis bausmėmis ir išvesiu savo būrius, savąją tautą Izraelį, iš Egipto krašto.[c] **5** Kai pakelsiu ranką prieš Egiptą ir išvesiu iš ten izraelitus, egiptiečiai sužinos, kad aš esu Jehova.“[d] **6** Mozė su Aaronu padarė visa, ką Jehova jiems įsakė. Viską jie taip ir padarė. **7** Kai jiedu nuėjo kalbėtis su faraonu, Mozei buvo 80 metų, o Aaronui – 83.[e]

8 Jehova kalbėjo Mozei ir Aaronui: **9** „Jeigu faraonas jums sakytų: ‘Padarykite stebuklą’, tada paliepk Aaronui: ‘Imk savo lazdą ir mesk ją žemėn faraono akivaizdoje.’ Ji pavirs didele gyvate.“[f] **10** Taigi Mozė su Aaronu nuėjo pas faraoną ir viską padarė taip, kaip Jehova nurodė. Aaronas metė lazdą faraono ir jo tarnų akivaizdoje, ir ši pavirto didele gyvate. **11** Tada faraonas susikvietė savo išminčius ir kerėtojus. Tie Egipto žyniai[g] savo kerais padarė tą patį[h] – **12** metė kiekvienas savo lazdą žemėn, ir jos pavirto didelėmis gyvatėmis. Tačiau Aarono lazda surijo jų lazdas. **13** Vis dėlto faraono širdis liko kieta,[i] faraonas jų neklausė, kaip Jehova ir buvo sakęs.

14 Jehova Mozei tarė: „Faraono širdis nepalenkiama,[y] jis nė nemano žmonių išleisti. **15** Rytą vėl eik pas faraoną. Pasiėmęs lazdą, kuri buvo pavirtusi gyvate,[i] atsistok Nilo pakrantėje ir tenai jo palauk – jis ateis prie vandens. **16** Tada faraonui sakyk: ‘Jehova, hebrajų Dievas, siuntė mane tau pasakyti:[a] „Išleisk mano tautą, kad galėtų dykumoje mane pagarbinti.“ Bet tu iki šiol nepaklausei. **17** Todėl Jehova sako: „Štai kaip sužinosi, kad aš esu Jehova:[b] šia lazda suduosiu per Nilo upės vandenį, ir jis pavirs krauju. **18** Žuvys Nilo vandenyse išgaiš, ir upė pradės dvokti. Egiptiečiai nebegalės gerti Nilo vandens.“’“

19 Taigi Jehova paliepė Mozei: „Sakyk Aaronui: ‘Imk savo lazdą ir ištiesk ranką virš Egipto vandenų[c] – upių, kanalų, pelkių[d] ir visų tvenkinių, – kad jie pavirstų krauju.’ Vanduo pavirs krauju visoje Egipto žemėje, net mediniuose ir akmeniniuose induose.“ **20** Kaip Jehova įsakė, taip Mozė su Aaronu ir padarė. Aaronas pakėlė lazdą, sudavė per Nilo vandenis faraono ir jo tarnų akivaizdoje, ir visas upės vanduo pavirto krauju.[e] **21** Žuvys upėje išgaišo[f] ir upė pradėjo dvokti. Egiptiečiai nebegalėjo Nilo vandens gerti.[g] Vanduo visame Egipto krašte pavirto krauju.

22 Tačiau Egipto žyniai savo paslaptingais kerais padarė tą patį[h] ir faraono širdis liko užkietėjusi. Kaip Jehova ir buvo sakęs, Mozės ir Aarono jis neklausė.[i] **23** Faraonas grįžo į namus; jis nekreipė į tai jokio dėmesio. **24** Kadangi Nilo vandens gerti negalėjo, egiptiečiai geriamo vandens ieškojo kasinėdami palei upę. **25** Nuo tada, kai Jehova siuntė šią negandą, praėjo septynios dienos.

7:3 *Arba „užkietinsiu faraono širdį“.

7 SKYRIUS

a Iš 4:21
Iš 7:13, 22
Iš 8:15, 19
Iš 9:12, 35
Iš 10:20, 27
Iš 11:10
Iš 14:8
Rom 9:17, 18

b Iš 3:19, 20
Ps 105:26, 27
Apd 7:36

c Iš 12:12, 51

d Iš 7:17
Iš 8:9, 10
Iš 8:22
Iš 9:29
Iš 14:4

e Įst 34:7
Apd 7:22, 23

f Iš 4:2, 3

g Pr 41:8
2Ti 3:8

h Iš 7:20, 22
Iš 8:7, 18
Iš 9:11

i Iš 7:3

y Iš 10:1

j Iš 4:2, 3

Antra skiltis

a Iš 3:18

b Iš 7:5
Iš 8:9, 10
Iš 8:22
Iš 9:29
Iš 14:4

c Iš 9:22
Iš 10:12
Iš 14:21

d Iš 8:5

e Ps 78:44

f Ps 105:29

g Iš 7:18, 24

h Iš 7:11, 12
Iš 8:7, 18
Iš 9:11
2Ti 3:8

i Iš 3:19

8 Tada Jehova Mozei tarė: „Eik pas faraoną ir kalbėk jam: ‘Štai ką sako Jehova: „Išleisk mano tautą, kad galėtų mane pagarbinti,[a] **2** o jeigu ne, visą tavo šalį užleisiu varlėmis.[b] **3** Nilas knibždėte knibždės varlių. Iš upės jos šokuos į tavo namus, į tavo miegamąjį, į tavo lovą, į tavo tarnų namus, lips ant tavo krašto žmonių, lįs į tavo krosnis ir duonkubilius.[c] **4** Varlės apniks tave, visus žmones ir visus tavo tarnus.“’“

5 Paskui Jehova tarė Mozei: „Sakyk Aaronui: ‘Pakelk savo lazdą virš upių, Nilo kanalų ir pelkių, kad Egipto kraštą užplūstų varlės.’“ **6** Taigi Aaronas ištiesė ranką virš Egipto vandenų ir iš jų ėmė lįsti varlės. Jos užplūdo visą Egipto žemę. **7** Bet žyniai savo kerais padarė tą patį. Jie irgi užleido Egipto kraštą varlėmis.[d] **8** Faraonas pasišaukė Mozę su Aaronu ir prašė: „Maldaukite Jehovą, kad išvaduotų mane ir mano tautą nuo varlių.[e] Aš sutinku jus išleisti, kad galėtumėte Jehovai aukoti.“ **9** Mozė faraonui tarė: „Tegul valdovas teikiasi pasakyti, kada turėčiau maldauti Dievą, kad tu, tavo tarnai, visi žmonės ir namai būtų išvaduoti nuo varlių ir kad jos liktų Nilo upėje.“ **10** Faraonas atsakė: „Rytoj.“ – „Tebus, kaip sakai, – tarė Mozė. – Tada tu žinosi, kad nėra kito tokio kaip mūsų Dievas Jehova.[f] **11** Varlės pasitrauks nuo tavęs, tavo namų, tavo tarnų ir kitų žmonių. Jų liks tik Nilo upėje.“[g]

12 Ir Mozė su Aaronu faraoną paliko. Mozė meldė Jehovą pašalinti varles, kuriomis jis buvo užleidęs faraoną,[a] **13** ir Jehova Mozę išklausė. Varlės namuose, kiemuose ir laukuose išgaišo. **14** Žmonės jų privertė krūvų krūvas, ir kraštas ėmė dvokti. **15** Matydamas, kad gali lengviau atsikvėpti, faraonas užkietino savo širdį[b] ir jų neklausė, kaip Jehova ir buvo sakęs.

16 Jehova tarė Mozei: „Sakyk Aaronui: ‘Paimk lazdą, suduok į žemės dulkes, ir visame Egipto krašte jos pavirs mašalais.’“ **17** Jie taip ir padarė: Aaronas ištiesęs ranką sudavė lazda į žemės dulkes. Tada žmones ir gyvulius apniko mašalai. Žemės dulkės visame Egipto krašte virto mašalais.[c] **18** Žyniai mėgino padaryti tą patį – kerais bandė užleisti mašalų,[d] – bet nesugebėjo. Mašalams apipuolus žmones ir gyvulius, **19** žyniai kalbėjo faraonui: „Tai Dievo pirštas!“[e] Bet faraono širdis liko kieta, jis jų neklausė, kaip Jehova ir buvo sakęs.

20 Paskui Jehova Mozei liepė: „Atsikelk anksti rytą ir pasitik faraoną. Jis ateis prie vandens. Kalbėk jam: ‘Štai ką sako Jehova: „Išleisk mano tautą, kad galėtų mane pagarbinti. **21** Jeigu neišleisi, tave, tavo tarnus, tavo krašto žmones ir tavo namus užleisiu sparvomis. Sparvos užplūs visus egiptiečių namus, nuklos visą žemę jiems po kojomis. **22** Tačiau Gošeno kraštą, kuriame gyvena mano tauta, tą dieną aš išskirsiu. Ten sparvų nebus,[f] ir tu žinosi, kad aš, Jehova, esu čia, šiame krašte.[g] **23** Padarysiu skirtumą tarp savo tautos ir tavo tautos. Šį ženklą pamatysi rytoj.“’“

8 SKYRIUS

a Iš 3:12

b Ps 78:45

c Ps 105:30

d Iš 7:11, 12
Iš 7:20, 22
Iš 8:17, 18
Iš 9:11
2Ti 3:8

e Iš 10:16–19

f Iš 9:14
Iš 15:11
Ps 83:18
Ps 86:8
Iz 46:9
Jer 10:6, 7
Rom 9:17

g Iš 8:3

Antra skiltis

a Iš 8:30, 31
Iš 9:33

b Iš 4:21
Iš 7:3

c Ps 105:31

d Iš 7:11, 12
Iš 7:20, 22
Iš 8:7
Iš 9:11

e Iš 31:18
Lk 11:20

f Iš 9:4, 26
Iš 10:23
Iš 12:13

g 1Sa 17:46
1Ka 20:28
2Ka 19:17, 19

24 Jehova taip ir padarė: faraono namus, jo tarnų namus ir visą Egipto kraštą užplūdo didžiuliai sparvų spiečiai.[a] Sparvos nualino kraštą.[b] **25** Galiausiai faraonas pasikvietė Mozę su Aaronu ir tarė: „Eikite ir aukokite savo Dievui mūsų krašte.“ **26** Tačiau Mozė atsakė: „Tai neįmanoma, nes egiptiečiai piktinsis matydami, ką aukojame savo Dievui Jehovai.[c] O jeigu egiptiečiai pasipiktins matydami, ką jų akyse aukojame, argi neužmėtys mūsų akmenimis? **27** Mes eisime trijų dienų kelią į dykumą ir ten aukosime savo Dievui Jehovai, kaip jis mums paliepė.“[d]

28 Tada faraonas tarė: „Aš leisiu jums eiti aukoti savo Dievui Jehovai dykumoje, tik neikite taip toli. Ir maldaukite man malonės.“[e] **29** Mozė atsakė: „Išėjęs aš maldausiu Jehovą ir jau rytoj sparvos pasitrauks nuo faraono, jo tarnų ir jo krašto žmonių. Bet tegul faraonas mūsų neapgauna* ir tenesukliudo tautai išeiti aukoti Jehovai.“[f] **30** Palikęs faraoną, Mozė maldavo Jehovą[g] **31** ir Jehova jo prašymą įvykdė – sparvos nuo faraono, jo tarnų ir jo krašto žmonių pasitraukė, neliko nė vienos. **32** Tačiau ir šįkart faraonas užkietino savo širdį ir izraelitų neišleido.

9 Jehova Mozei paliepė: „Eik pas faraoną ir jam kalbėk: ‘Štai ką sako hebrajų Dievas Jehova: „Išleisk mano tautą, kad galėtų mane pagarbinti.[h] **2** Jeigu nepaklausysi ir jų neišleisi, **3** žinok, kad Jehova pakels ranką[i] prieš tavo gyvulius, besiganančius laukuose. Tavo arklius, asilus, kupranugarius, galvijų bandas ir avių kaimenes ištiks pražūtingas maras.[a] **4** Jehova padarys skirtumą tarp izraelitams priklausančių gyvulių ir egiptiečių gyvulių. Nė vienas iš izraelitų gyvulių nenugaiš.“’“[b] **5** Ir Jehova nustatė tam laiką: „Tą dalyką Jehova padarys šiame krašte rytoj.“

6 Kitą dieną Jehova taip ir padarė. Egiptiečių gyvuliai ėmė gaišti,[c] o izraelitai neprarado nė vieno. **7** Faraonas pasiteiravęs sužinojo, kad nė vienas izraelitų gyvulys nenugaišo. Vis dėlto jo širdis liko kieta ir žmonių jis neišleido.[d]

8 Jehova tarė Mozei ir Aaronui: „Pasemkite iš degyklos rieškučias suodžių ir Mozė tegul meta juos į orą faraono akivaizdoje. **9** Jų dulkelės pasklis po visą Egipto kraštą ir visame Egipte žmonėms ir gyvuliams nuo jų iškils pūliuojančios votys.“

10 Taigi jie pasėmė iš degyklos suodžių ir stojo faraono akivaizdon. Mozė švystelėjo suodžius į orą, ir krašto žmonės ir gyvuliai apteko pūliuojančiomis votimis. **11** Žyniai negalėjo pasirodyti Mozės akivaizdoje, nes, kaip ir visi egiptiečiai, buvo votimis aptekę.[e] **12** Bet Jehova leido, kad faraono širdis liktų kieta,* ir šis jų neklausė, kaip Jehova ir buvo Mozei sakęs.[f]

13 Tada Jehova paliepė Mozei: „Atsikelk anksti rytą, nueik pas faraoną ir jam kalbėk: ‘Štai ką sako hebrajų Dievas Jehova: „Išleisk mano tautą, kad galėtų

8 SKYRIUS

a Iš 8:3

b Ps 78:45
Ps 105:31

c Pr 46:33, 34
Iš 10:25, 26

d Iš 3:18

e Iš 8:8
Iš 9:28

f Iš 8:15

g Iš 9:33

9 SKYRIUS

h Iš 5:1
Iš 8:1

i Iš 7:4

Antra skiltis

a Iš 9:15

b Iš 8:22
Iš 10:23
Iš 11:7
Iš 12:13

c Ps 78:48

d Iš 4:21

e Iš 7:11, 12
Iš 7:20, 22
Iš 8:7, 18
2Ti 3:8

f Iš 4:21
Iš 8:31, 32
Iš 14:17

8:29 *Arba „nežaidžia su mumis“.

9:12 *Arba „užkietino faraono širdį“.

mane pagarbinti. **14** Aš baudžiu visokiomis rykštėmis tave patį, tavo tarnus ir tavo kraštо žmones, idant žinotum, kad nėra kito tokio kaip aš visoje žemėje.[a] **15** Juk jau anksčiau galėjau ištiesti ranką, galėjau siųsti tau ir tavo žmonėms pražūtingą marą ir nušluoti tave nuo žemės paviršiaus. **16** Vis dėlto palikau tave gyvą – tam, kad parodyčiau savo galią ir kad mano vardas nuskambėtų per visą žemę.[b] **17** Nejau tu ir toliau laikysiesi išdidžiai ir neišleisi mano tautos? **18** Štai rytoj maždaug šiuo laiku paleisiu tokią smarkią krušą, kokios Egipte nėra buvę nuo pat jo atsiradimo iki šios dienos. **19** Todėl paliepk tarnams suvaryti visus tavo gyvulius po stogu ir pasirūpink, kad laukuose neliktų nieko, kas tau priklauso. Kas tik iš žmonių ar gyvulių liktų laukuose, kas tik nebūtų parvestas po stogu, užėjus krušai pražus.“’“

20 Kai kurie faraono tarnai, išsigandę tokių Jehovos žodžių, savo tarnus ir gyvulius skubiai parvedė po stogu, **21** tačiau kiti žmonės Jehovos įspėjimo nepaisė ir paliko savo tarnus ir gyvulius laukuose.

22 Tada Jehova tarė Mozei: „Pakelk ranką į dangų ir tepasipila kruša visoje Egipto žemėje[c] – ant žmonių, gyvulių ir ant visos Egipto laukų augalijos.“[d] **23** Taigi Mozė pakėlė lazdą į dangų ir Jehova paleido griausmus ir krušą, žemėn pasipylė ugnis*. Jehova plakė Egipto žemę ledais. **24** Ta kruša, sumišusi su ugnies pliūpsniais, buvo labai nuožmi – tokios Egiptas nebuvo patyręs per visą savo tautos istoriją.[a] **25** Ledai išdaužė viską, kas tik buvo Egipto krašto laukuose, – žmones, gyvulius, visą augaliją, išlaužė visus medžius.[b] **26** Kruša nepalietė tik Gošeno žemės, kurioje gyveno izraelitai.[c]

27 Faraonas pasišaukė Mozę su Aaronu ir pasakė: „Šį kartą pripažįstu nusidėjęs. Jehova yra teisus, o aš ir mano tauta nusikaltome. **28** Maldaukite Jehovą, prašykite Dievą, kad griausmai ir kruša liautųsi. Tada jus išleisiu, nebelaikysiu.“ **29** Mozė jam atsakė: „Kai tik išeisiu iš miesto, kelsiu rankas į Jehovą. Griausmai paliaus ir kruša baigsis, idant suprastum, kad Jehovai priklauso visa žemė.[d] **30** Bet aš žinau, kad tu ir tavo tarnai Dievo Jehovos dar nebijote.“

31 Kruša nuniokojo linus ir miežius, nes miežiai jau buvo išplaukėję, o linai žydėjo. **32** Tik kviečiai ir spelta nebuvo sunaikinti, nes šie javai vėlyvesni. **33** Mozė paliko faraoną ir išėjęs iš miesto iškėlė rankas į Jehovą. Griausmai ir kruša paliovė, lietus žemėn nebepylė.[e] **34** Pamatęs, kad lietus, kruša ir griausmai baigėsi, faraonas vėl nusidėjo ir užkietino savo širdį[f] – jis ir jo tarnai. **35** Faraono širdis liko kieta ir izraelitų jis neišleido, kaip Jehova ir buvo Mozei sakęs.[g]

10 Tada Jehova pasakė Mozei: „Nueik pas faraoną, nes aš leidau jo ir jo tarnų širdžiai užkietėti*,[h] kad pada-

9 SKYRIUS

a Iš 8:9, 10
2Sa 7:22
Ps 83:18

b Iš 14:17
Joz 2:9, 10
1Me 16:24
Pat 16:4
Iz 63:12
Rom 9:17

c Ps 78:47
Ps 105:32

d Iš 10:4, 5

Antra skiltis

a Iš 9:18

b Ps 105:33

c Iš 8:22
Iš 9:3, 4
Iš 10:23
Iš 11:7
Iš 12:13

d Iš 7:5, 17
Iš 8:9, 10
Iš 8:22
Iš 14:4
Įst 10:14
Ps 24:1

e Iš 10:17–19

f Iš 4:21
Iš 8:13, 15

g Iš 7:4

10 SKYRIUS

h Iš 4:21
Iš 9:34

9:23 *Galimas dalykas, žaibai.

10:1 *Pažod. „užkietinau jo širdį ir jo tarnų širdis“.

ryčiau šiuos stebuklus jų akivaizdoje[a] **2** ir tu galėtum papasakoti savo sūnums ir vaikaičiams, kaip skaudžiai aš baudžiau Egiptą ir kokius stebuklus tarp egiptiečių dariau.[b] Jūs tikrai žinosite, kad aš esu Jehova.“

3 Taigi Mozė ir Aaronas nuėjo pas faraoną ir pasakė: „Štai ką sako hebrajų Dievas Jehova: ‘Kiek ilgai dar man priešinsiesi?[c] Išleisk mano tautą, kad galėtų mane pagarbinti. **4** Jeigu nesutiksi išleisti mano tautos, rytoj užleisiu tavo valdas skėriais. **5** Jie taip apguls žemę, kad jos nė lopinėlio nesimatys. Skėriai nuės visa, kas jums dar liko, ko nesunaikino kruša, ir nuniokos visus medžius, žaliuojančius laukuose.[d] **6** Jie plūste užplūs tavo namus, tavo tarnų namus ir visų egiptiečių namus. Skėrių antplūdis bus toks didelis, kokio nebuvo matę nei tavo tėvai, nei tėvų tėvai; tokio nėra buvę šiame krašte nuo jų laikų iki pat šiandien.’“[e] Tai pasakęs, Mozė apsisuko ir išėjo.

7 O faraono tarnai kalbėjo savo valdovui: „Kiek ilgai mums teks dėl šito vyro kentėti*? Išleisk tuos žmones, kad galėtų pagarbinti savo Dievą Jehovą. Argi nematai, kad Egiptas žūva?“ **8** Taigi Mozė ir Aaronas buvo atvesti pas faraoną. „Eikite ir pagarbinkite savo Dievą Jehovą, – tarė faraonas ir paklausė: – O kas iš jūsų ruošiasi keliauti?“ **9** Mozė atsakė: „Išeisime su savo jaunuoliais, senoliais, sūnumis ir dukromis, su savo avimis ir galvijais,[a] nes norime surengti šventę Jehovos garbei.“[b] – **10** „Jeigu aš jus su visais vaikais išleisiu, tai jau tikrai Jehova su jumis,[c] – atsakė faraonas. – Jūs aiškiai sumanėte kažkokią klastą. **11** Na jau ne! Tegul tik jūsų vyrai eina pagarbinti Jehovos. Juk to ir prašėte.“ Tada jie buvo pavaryti iš faraono akivaizdos.

12 Jehova pasakė Mozei: „Ištiesk ranką virš Egipto krašto, kad Egipto žemę užplūstų skėriai, kad nuėstų visą augaliją – viską, kas dar likę po krušos.“ **13** Mozė tuojau pakėlė lazdą virš Egipto krašto ir Jehova sukėlė rytų vėją, kad pūstų krašte visą dieną ir visą naktį. Ryte tas vėjas atnešė spiečius skėrių. **14** Skėriai plūste užplūdo Egipto kraštą, užtūpė visas Egipto valdas.[d] Jie atūžė tirščiausiais spiečiais.[e] Nei kada anksčiau yra buvę tiek skėrių, nei kada nors dar bus. **15** Jie taip nuklojo visą žemės paviršių, kad kraštas pajuodo. Skėriai nuėdė visą krašto augaliją, visus medžių vaisius, dar likusius po krušos. Visoje Egipto žemėje neliko jokios žalumos – nei lapų ant medžių, nei žolės laukuose.

16 Faraonas skubiai pasišaukė Mozę su Aaronu ir tarė: „Nusidėjau jūsų Dievui Jehovai ir jums. **17** Prašau dar kartą atleisti. Melskite savo Dievą Jehovą, kad išvaduotų mane iš šios pragaištingos nelaimės.“ **18** Taigi palikęs faraoną jis* meldėsi Jehovai[f] **19** ir Jehova apgręžė vėją. Pakilęs stiprus vakaris skėrius nunešė, nupūtė

10:7 *Pažod. „šitas vyras bus mums spąstai“.

10:18 *Tikriausiai Mozė.

10 SKYRIUS

a Iš 9:15, 16; Ps 78:12; Rom 9:17

b Iš 13:3, 8; Įst 4:9; Įst 6:20–22; Ps 44:1

c Iš 9:17

d Iš 9:31, 32

e Iš 9:24

Antra skiltis

a Iš 10:25, 26

b Iš 3:18; Iš 5:1

c Iš 12:31, 32

d Ps 78:46

e Iš 10:5; Ps 105:34, 35

f Iš 8:30, 31

juos į Raudonąją jūrą. Egipto valdose neliko nė vieno skėrio. **20** Tačiau Jehova leido, kad faraono širdis liktų kieta,*[a] ir šis izraelitų neišleido.

21 Tada Jehova Mozei paliepė: „Pakelk ranką dangun, ir Egipto žemę užguls tamsa – tokia tiršta, kad ją bus galima net užčiuopti.“ **22** Mozė tuojau pat pakėlė ranką dangun, ir visą Egipto žemę trims dienoms apgaubė juodžiausia tamsa.[b] **23** Žmonės negalėjo vieni kitų įžiūrėti ir visas tris dienas niekas nesikėlė iš vietos. Tik ten, kur gyveno izraelitai, buvo šviesu.[c] **24** Faraonas pasišaukė Mozę ir tarė: „Eikite ir garbinkite Jehovą.[d] Tik jūsų avys ir galvijai pasiliks čia. Net vaikams leidžiu eiti drauge su jumis.“ **25** Bet Mozė atsakė: „Tu pats mums gyvulių parūpinsi,* kad galėtume aukoti savajam Dievui Jehovai aukas ir deginamąsias atnašas.[e] **26** Išsivesime ir savo kaimenes. Nepaliksime nė vieno gyvulio*, nes kai kuriuos reikės aukoti per mūsų Dievo Jehovos garbinimo iškilmes. Kol nenukeliavome, nežinome, kokiomis aukomis turėsime pagerbti Jehovą.“ **27** Bet Jehova leido, kad faraono širdis liktų kieta, ir šis nesutiko izraelitų išleisti.[f] **28** Valdovas suriko ant Mozės: „Dink man iš akių! Daugiau net nemėgink pasirodyti mano akivaizdoje, nes tą pačią dieną, kurią išvysi mano veidą, mirsi!“ – **29** „Tebūna, kaip sakai, – atsakė Mozė. – Tavo akyse nebesirodysiu.“

10:20; **11:10** *Arba „užkietino faraono širdį“. **10:25** *Arba „Gyvulius pasiimti tu mums leisi“. **10:26** *Pažod. „nė kanopos“.

10 SKYRIUS

a Iš 7:3
Iš 11:10
Rom 9:17, 18

b Ps 105:28

c Iš 8:21, 22
Iš 9:3, 6
Iš 9:26
Iš 11:7
Iš 12:13

d Iš 8:28
Iš 9:28

e Iš 3:18
Iš 5:3

f Iš 4:21
Iš 14:4

Antra skiltis

11 SKYRIUS

a Įst 4:34

b Iš 12:31, 32

c Iš 3:21, 22
Iš 12:35, 36
Ps 105:37

d Iš 12:29

e Iš 4:22, 23
Ps 78:51
Ps 105:36
Ps 136:10
Hbr 11:28

f Iš 12:12

g Iš 12:30

h Iš 8:22
Iš 9:3, 4
Iš 10:23
Iš 12:13

i Iš 12:33

y Iš 3:19
Iš 7:4
Rom 9:17, 18

j Iš 7:3

k Ps 135:9

l Iš 4:21
Iš 9:15, 16
Iš 10:20

11 Jehova pasakė Mozei: „Faraonui ir Egiptui aš siųsiu dar vieną negandą. Tada jis jus iš čia išleis.[a] Ne tik išleis, bet varyte išvarys.[b] **2** Tad liepk žmonėms: kiekvienas vyras tepaprašo iš savo kaimyno ir kiekviena moteris – iš savo kaimynės sidabro ir aukso dirbinių.“[c] **3** Ir Jehova nuteikė egiptiečius elgtis su izraelitais maloniai. Be to, ir pats Mozė tapo labai gerbiamas faraono tarnų ir kitų egiptiečių akyse.

4 Tada Mozė pasakė: „Štai ką sako Jehova: ‘Apie vidurnaktį aš pereisiu Egiptą[d] **5** ir Egipto krašte mirs visi pirmagimiai[e] – tiek soste sėdinčio faraono pirmagimis, tiek girnomis malančios vergės pirmagimis, išgaiš ir visi gyvulių pirmadėliai.[f] **6** Visoje Egipto žemėje kils toks didelis klyksmas, kokio niekada nėra buvę ir niekada daugiau nebus.[g] **7** O ant izraelitų ir jų gyvulių šuo net nesulos. Taip jūs suprasite, kad Jehova gali padaryti skirtumą tarp egiptiečių ir izraelitų.’[h] **8** Tada visi tavo tarnai ateis, parpuls kniūbsti priešais mane ir sakys: ‘Išeikite, tu ir visi tie žmonės, kurie yra su tavimi.’[i] Ir aš iškeliausiu.“ Tai pasakęs, Mozė degdamas pykčiu išėjo iš faraono rūmų.

9 Tada Jehova Mozei tarė: „Faraonas jūsų nepaklausys,[y] kad Egipto krašte galėčiau padaryti dar daugiau stebuklų.“[j] **10** Mozė su Aaronu faraono akivaizdoje padarė visus tuos stebuklus,[k] bet Jehova leido, kad faraono širdis liktų kieta,* ir šis izraelitų iš savo šalies neišleido.[l]

12 Jehova tarė Mozei ir Aaronui Egipto žemėje: **2** „Šitas mėnuo bus jums mėnesių pradžia, pirmasis metų mėnuo.[a] **3** Visai Izraelio bendruomenei sakyk: ‘Dešimtą šio mėnesio dieną kiekvienas teparūpina savo šeimai* po avinėlį,[b] po avinėlį kiekvieniems namams. **4** Jeigu avinėlio vienai šeimai per daug, tesidalija jį savo namuose su artimiausio kaimyno šeima, atsižvelgdami į žmonių skaičių. Dalydami avinėlį, įvertinkite, kiek kiekvienas suvalgys. **5** Avinėlis turi būti sveikas,[c] vienų metų. Vietoj avinėlio galite paimti ožiuką. **6** Gyvulį laikykite iki keturioliktos šio mėnesio dienos.[d] Tada, vos saulei nusileidus,*[e] kiekviena šeima Izraelio bendruomenėje savąjį avinėlį tepapjauna. **7** Paimkite avinėlio kraujo ir juo pažymėkite namus, kuriuose avinėlį valgysite, – pašlakstykite abi durų staktas ir sąramą.[f]

8 Avinėlio mėsą turite suvalgyti tą pačią naktį.[g] Iškepkite jį ant ugnies ir valgykite su neraugintа duona[h] ir karčiosiomis žolelėmis.[i] **9** Valgyti jį turite ne žalią ar virtą, o keptą ant ugnies; iškepkite jį su galva, kojomis ir viduriais. **10** Nieko nepalikite iki ryto, o jei kas liktų, sudeginkite.[y] **11** Štai kaip tą avinėlį valgysite: susijuosę strėnas, apsiavę sandalais, rankoje laikydami lazdą. Valgysite jį paskubomis. Tai bus Jehovos Pascha*. **12** Šią naktį aš pereisiu visą Egipto kraštą ir iššudysiu Egipto krašte visus pirmagimius, užmušiu visus gyvulių pirmadėlius.[a] Aš įvykdysiu nuosprendį visiems Egipto dievams.[b] Aš esu Jehova. **13** Kraujas ženklins namus, kuriuose esate jūs. Jį matydamas, aš jus aplenksiu, ir neganda, kuria smogsiu Egipto žemei, jūsų nepalies.[c]

14 Tai bus jums atmintina diena. Tą dieną švęsite šventę Jehovai per visas kartas. Įstatas švęsti šią dieną galios amžiais. **15** Septynias dienas valgysite neraugintą duoną;[d] raugo jūsų namuose neturi būti jau pačią pirmą dieną. Jei per tą septynių dienų laikotarpį kuris nors žmogus valgytų ką su raugu, jis bus pašalintas iš Izraelio*. **16** Pirmąją ir septintąją dieną susirinksite į šventą sueigą. Tomis dienomis nedirbsite jokio darbo.[e] Galėsite tik valgio pasigaminti, kiek žmogui reikia.

17 Švęsite Neraugintos duonos šventę,[f] nes šią dieną aš išvesiu jūsų būrius iš Egipto krašto. Įstatas minėti šitą dieną galios amžiais, švęsite ją per visas kartas. **18** Nuo keturioliktos pirmo mėnesio dienos vakaro iki dvidešimt pirmos dienos vakaro valgysite neraugintą duoną.[g] **19** Septynias dienas jūsų namuose neturi būti jokio raugo. Jei koks žmogus – svetimšalis ar vietinis[h] – valgytų ką su raugu, jis turi būti pašalintas iš Izraelio bendruomenės*.[i] **20** Nevalgysite nieko su raugu. Visuose jūsų namuose bus valgoma tik neraugintа duona.’“

12 SKYRIUS

a Iš 13:4
Iš 23:15
Sk 28:16
Įst 16:1

b Jn 1:29
1Ko 5:7
Apr 5:6

c Kun 22:18–20
Įst 17:1
1Pt 1:19

d Sk 28:16

e Iš 12:18
Kun 23:5
Įst 16:6

f 1Ko 5:7
Hbr 11:28

g Įst 16:6, 7

h Iš 13:3
Iš 34:25
Įst 16:3
1Ko 5:8

i Sk 9:11

y Kun 7:15
Kun 22:29, 30
Įst 16:4

Antra skiltis

a Iš 11:4, 5
Iš 12:29

b Sk 33:4

c Iš 8:22
Iš 9:4, 26
Iš 10:23
Iš 11:7

d Iš 23:15
Kun 23:6

e Kun 23:8

f Kun 23:6
Lk 22:1
1Ko 5:8

g Kun 23:5, 6

h Sk 9:14

i Įst 16:3
1Ko 5:7

12:3 *Pažod. „savo tėvų namams“.
12:6 *Pažod. „tarp abiejų vakarų“.
12:11 *Išvertus – „peržengimas“, „praėjimas pro šalį“. Tai reiškia, kad žudydamas egiptiečių pirmagimius Dievas izraelitų namus aplenkė, praėjo pro šalį.

12:15, 19 *T. y. nubaustas mirtimi.

21 Mozė skubiai susikvietė visus Izraelio seniūnus[a] ir tarė jiems: „Eikite, parinkite kiekvienas savo šeimai po gyvulį iš bandos* ir papjaukite jį kaip Paschos auką. **22** Tada dubenyje su jo krauju pamirkykite pluoštelį isopo* ir pašlakstykite durų sąramą ir abi staktas. Nė vienas neikite iš namų iki ryto. **23** Jehova eis per kraštą ir žudys egiptiečius. Pamatęs kraują ant durų sąramos ir abiejų staktų, Jehova jūsų namus aplenks ir neleis mirtinai negandai į juos patekti.[b]

24 Įsakas minėti šį įvykį galios amžiais – jums ir jūsų sūnums.[c] **25** Šią šventę švęsite ir atėję į kraštą, kurį Jehova yra pažadėjęs jums atiduoti.[d] **26** Ir kai jūsų vaikai klaus, ką jums ši šventė reiškia,[e] **27** atsakysite: ‘Tai Paschos auka Jehovai, aplenksiam Egipte izraelitų namus. Jis siuntė negandą egiptiečiams, o mūsų namų nelietė.’“

Tada žmonės parpuolė ant kelių ir žemai nusilenkė. **28** Taigi izraelitai nuėjo ir padarė visa, ką Jehova buvo įsakęs per Mozę ir Aaroną.[f] Jie taip ir padarė.

29 Vidurnaktį Jehova iššudė Egipto krašte visus pirmagimius,[g] pradedant soste sėdinčio faraono pirmagimiu ir baigiant kalėjime įkalinto belaisvio pirmagimiu, taip pat užmušė visus gyvulių pirmadėlius.[h] **30** Tą naktį, kai faraonas, visi jo tarnai ir visi egiptiečiai atsikėlė, Egipte girdėjosi baisus klyksmas, nes mirtis neaplenkė nė vienų namų.[a] **31** Tuojau pat, tą pačią naktį, faraonas pasikvietė Mozę su Aaronu[b] ir pasakė: „Kelkitės, traukitės nuo mano tautos – judu ir visi izraelitai. Eikite ir garbinkite Jehovą, kaip prašėte.[c] **32** Pasimkite savo bandas ir kaimenes ir keliaukite, kaip kad norėjote.[d] Tik išmelskite man palaiminimą.“

33 Ir egiptiečiai ėmė raginti žmones kuo greičiau keliauti iš jų krašto.[e] „Mes visi tuoj pražūsime!“[f] – sakė jie. **34** Taigi žmonės suvyniojo duonkubilius su nerauginta tešla į apsiaustus ir užsikėlę ant pečių išsinešė. **35** Kaip Mozė buvo liepęs, izraelitai paprašė egiptiečių sidabro ir aukso dirbinių, taip pat drabužių.[g] **36** Jehova nuteikė egiptiečius taip, kad būtų izraelitams palankūs ir duotų jiems, ko tik prašė. Taip izraelitai apiplėšė egiptiečius.[h]

37 Tada izraelitai – maždaug 600 000 vyrų, neįskaitant vaikų,[i] – iš Ramzio[y] leidosi pėsčiomis Sukotų[j] link, **38** su jais išėjo ir daugybė kitataučių*.[k] Žmonės varėsi didžiules gyvulių bandas ir kaimenes. **39** Iš tešlos, kurią išsinešė iš Egipto, jie kepėsi neraugintos duonos papločius. Duoną kepė neraugintą, nes iš Egipto juos varyte išvarė ir jie nespėjo pasirūpinti jokių atsargų.[l]

40 Iki išėjo iš Egipto,[m] izraelitai 430 metų gyveno kaip svetimšaliai.[n] **41** Praėjus tiems 430 metų, tą pačią dieną visi Jehovos būriai iškeliavo iš Egipto krašto. **42** Naktis, kai Jehova

12:21 *T. y. avinėlį arba ožiuką. **12:22** *Žr. žodynėlį.

12 SKYRIUS

a Iš 3:16; Sk 11:16

b Hbr 11:28

c Įst 16:3

d Joz 5:10

e Iš 13:3, 8; Įst 6:6, 7

f Hbr 11:28

g Sk 33:4; Ps 78:51; Ps 105:36

h Pr 15:14; Iš 11:4, 5; Sk 3:13; Ps 135:8

Antra skiltis

a Iš 11:6

b Iš 10:28, 29

c Iš 3:19, 20; Iš 6:1; Iš 10:8–11; Ps 105:38

d Iš 10:26

e Iš 12:11

f Iš 10:7

g Pr 15:14; Iš 3:21; Iš 11:2; Ps 105:37

h Iš 3:22

i Pr 12:1, 2; Pr 15:1, 5; Pr 46:2, 3; Iš 1:7; Sk 2:32

y Pr 47:11; Iš 1:11

j Sk 33:5

k Sk 11:4

l Iš 12:31

m Pr 46:2, 3; Pr 47:27; Apd 13:17

n Gal 3:17

12:38 *T. y. žmonių iš įvairių tautų, įskaitant egiptiečius.

išvedė juos iš Egipto krašto, yra jiems šventinė naktis. Tą naktį izraelitai turi minėti Jehovos garbei per visas savo kartas.[a]

43 Tada Jehova tarė Mozei ir Aaronui: „Štai kokie bus nuostatai dėl Paschos. Jos aukos nevalgys joks svetimšalis.[b] **44** Vergas, kurį nusipirkote už pinigus, gali ją valgyti, tik pirma turite jį apipjaustyti.[c] **45** Atvykėlis ir samdinys jos nevalgys. **46** Paschos auką valgysite namuose. Iš namų mėsos neišnešite ir nė vieno kaulo nesulaužysite.[d] **47** Šventė visa Izraelio bendruomenė. **48** Jeigu tarp jūsų gyvenantis svetimšalis norėtų švęsti Paschą Jehovos garbei, visi jo šeimynos vyrai turi būti apipjaustyti. Tik tada jis galės švęsti Paschą ir taps tarsi vietinis gyventojas. O neapipjaustytasis Paschos aukos nevalgys.[e] **49** Ir vietiniam gyventojui, ir tarp jūsų gyvenančiam svetimšaliui galios tas pats įstatymas.“[f]

50 Izraelitai visa padarė taip, kaip Jehova per Mozę ir Aaroną buvo liepęs. Jie taip ir padarė. **51** Tą pačią dieną Jehova išvedė izraelitus, visus jų būrius, iš Egipto žemės.

13 Jehova Mozei paliepė: **2** „Visus izraelitų pirmagimius* paskirsi# man. Tiek žmogaus pirmagimis sūnus, tiek gyvulio pirmadėlys patinėlis priklauso man.“[g]

3 Tada Mozė žmonėms kalbėjo: „Atminkite dieną, kurią išėjote iš Egipto,[h] iš savo vergystės krašto, nes jus iš ten išvedė galinga Jehovos ranka.[a] Tad nevalgysite nieko su raugu. **4** Tą abibo* mėnesio dieną jūs iškeliavote.[b] **5** Kai Jehova bus įvedęs jus į kanaaniečių, hetitų, amoritų, hivų ir jebusiečių kraštą[c] – į pienu ir medumi tekančią žemę,[d] kurią, kaip yra prisiekęs jūsų protėviams, jis ketina jums atiduoti,[e] – turėsite šitą mėnesį švęsti šventę. **6** Septynias dienas valgysite neraugintą duoną[f] ir septintąją dieną surengsite iškilmes Jehovos garbei. **7** Septynias dienas valgysite tik neraugintą duoną,[g] nieko su raugu tuo laiku pas jus nebus,[h] nebus jokio raugo jūsų valdose. **8** Tą dieną paaiškinsite savo sūnums: ‘Ši šventė skirta priminti, ką Jehova dėl mūsų padarė, – kad išvedė mus iš Egipto.’[i] **9** Ši šventė tebus jums priminimas, tarsi ženklas ant rankos ar ant kaktos*,[y] kad jūsų lūpose turi būti Jehovos įstatymas, nes Jehova savo galinga ranka išvedė jus iš Egipto. **10** Vykdysite šiuos nurodymus kasmet tam skirtu laiku.[j]

11 Kai Jehova bus įvedęs jus į kanaaniečių kraštą, kurį yra priesaika pažadėjęs jums ir jūsų protėviams,[k] **12** atiduosite Jehovai kiekvieną pirmagimį berniuką*, taip pat visų savo gyvulių pirmadėlius patinėlius. Jie priklauso Jehovai.[l] **13** Kiekvieną pirmadėlį asiliuką išpirksite avimi, o jeigu neišpirksite, turėsite nulaužti jam sprandą. Visus savo pirmagimius sūnus irgi turėsite išpirkti.[m]

13:2 *Pažod. „Kiekvieną izraelitų pirmagimį, atveriantį įsčias“. #Pažod. „pašventinsi“.

13:4 *Žr. priedą B15. **13:9** *Pažod. „tarp akių“. **13:12** *Pažod. „kiekvieną, kuris atveria įsčias“.

12 SKYRIUS

a Įst 16:1

b Kun 22:10

c Pr 17:12, 23

d Sk 9:12; Ps 34:19, 20; Jn 19:33, 36

e Sk 9:14

f Kun 24:22; Sk 15:16

13 SKYRIUS

g Sk 3:13; Sk 18:15; Įst 15:19; Lk 2:22, 23

h Iš 12:42; Įst 16:3

Antra skiltis

a Įst 4:34; Neh 9:10

b Įst 16:1

c Iš 3:8; Iš 34:11

d Iš 3:17; Įst 8:7–9

e Pr 15:18; Iš 6:5, 8

f Iš 12:15; Iš 34:18

g Iš 23:15

h Įst 16:3

i Iš 12:26, 27

y Iš 12:14; Įst 11:18

j Iš 12:24, 25

k Pr 15:18

l Iš 22:29; Iš 34:19, 20; Kun 27:26; Sk 3:13; Lk 2:22, 23

m Sk 18:15

14 Ateityje, kai jūsų sūnūs klaus: ‘Ką visa tai reiškia?’, atsakysite jiems: ‘Jehova savo galinga ranka išvedė mus iš Egipto, iš mūsų vergystės krašto.[a] **15** Kadangi faraonas buvo užsispyręs ir mūsų neišleido,[b] Jehova iššudė Egipto žemėje visus žmonių pirmagimius ir užmušė gyvulių pirmadėlius.[c] Štai kodėl mes aukojame Jehovai visus pirmadėlius patinėlius*, o visus savo pirmagimius sūnus išperkame.’ **16** Tebus jums tai lyg ženklas ant rankos ar raištis ant galvos*,[d] teprimins, kad Jehova savo galinga ranka išvedė jus iš Egipto.“

17 Faraonui izraelitus išleidus, Dievas nevedė jų trumpiausiu keliu, per filistinų žemę. „Jei žmonėms teks kariauti, jie ims gailėtis, kad išėjo, ir sugrįš į Egiptą“, – sakė jis. **18** Jis vedė žmones aplinkui, per dykumą Raudonosios jūros link.[e] Izraelitai iš Egipto žemės traukė kovos gretomis. **19** Mozė išsigabeno ir Juozapo kaulus, mat Juozapas Izraelio sūnus buvo saikdinte prisaikdinęs: „Dievas tikrai jūsų nepamirš. Išeidami paimkite su savimi ir mano kaulus.“[f] **20** Izraelitai leidosi keliauti iš Sukotų ir įsirengė stovyklą Etame, dykumos paribyje.

21 Jehova ėjo pirma jų – dieną kaip debesies stulpas,[g] o naktį kaip ugnies stulpas, nušviečiantis kelią. Taip žmonės galėjo keliauti ir dieną, ir naktį.[h] **22** Dieną nuo jų nesitraukė debesies stulpas, naktį – ugnies stulpas.[i]

13:15 *Pažod. „kiekvieną, kuris atveria įsčias“. **13:16** *Pažod. „tarp akių“.

13 SKYRIUS

a Įst 7:7, 8

b Iš 5:2

c Iš 12:29
Ps 78:51

d Įst 11:18

e Iš 14:2, 3
Sk 33:5

f Pr 50:24, 25
Joz 24:32
Hbr 11:22

g Iš 14:19

h Sk 9:15
Ps 78:14

i Ps 105:39
1Ko 10:1

Antra skiltis

14 SKYRIUS

a Iš 13:17, 18

b Iš 7:13
Rom 9:17, 18

c Iš 9:15, 16
Iš 15:11
Iš 18:10, 11
Joz 2:9, 10

d Iš 7:5
Iš 8:22

e Iš 12:33

f Iš 14:23

g Sk 33:3

h Iš 15:9

i Joz 24:6, 7
Neh 9:9

14 Jehova Mozei tarė: **2** „Liepk izraelitams sukti atgal ir įsirengti stovyklą priešais Pi Hahirotus, tarp Migdolo ir jūros, iš kur matosi Baal Cefonas.[a] Teįsirengia stovyklą priešais Baal Cefoną, pajūryje. **3** Faraonas manys: ‘Izraelitai klaidžioja po kraštą nežinodami, kur eiti. Dykuma jų nepaleidžia.’ **4** Aš leisiu, kad faraono širdis užkietėtų,*[b] ir jis puls juos vytis. Tada pakilsiu prieš faraoną ir visą jo kariuomenę ir parodysiu savo šlovę.[c] Visi egiptiečiai supras, kad aš esu Jehova.“[d] Izraelitai taip ir padarė.

5 Kai faraonui buvo pranešta, kad žmonės pabėgo, Egipto valdovas ir jo tarnai ėmė gailėtis išleidę tautą.[e] „Ką mes padarėme? – sakė jie. – Kodėl paleidome izraelitus, savo vergus?“ **6** Faraonas įsakė ruošti kovos vežimus ir sušaukti karius.[f] **7** Jis paruošė 600 rinktinių vežimų ir visus kitus Egipto kovos vežimus su kovotojais. **8** Jehova leido, kad faraono, Egipto valdovo, širdis užkietėtų, ir šis suskato vytis izraelitus, drąsiai* žengiančius pirmyn.[g] **9** Egiptiečiai – visi faraono kovos vežimai, jo raitininkai ir visa kariuomenė – juos vijosi[h] ir užklupo sustojusius pajūryje, prie Pi Hahirotų, priešais Baal Cefoną.

10 Faraonui priartėjus, izraelitai pakėlę akis pamatė, kad egiptiečiai juos atsiveja. Jie išsigando ir ėmė šauktis Jehovos.[i] **11** Žmonės priekaištavo Mozei: „Gal Egipte nebuvo vie-

14:4 *Arba „užkietinsiu faraono širdį“. **14:8** *Pažod. „iškelta ranka“.

tos mums palaidoti, kad išvedei numirti dykumoje?[a] Ką tu padarei? Kam išvedei mus iš Egipto? **12** Argi nesakėme tau Egipte: ‘Palik mus ramybėje! Leisk tarnauti egiptiečiams!’? Jeigu būtume tarnavę egiptiečiams, nereikėtų dabar žūti dykumoje!“[b] **13** Mozė žmonėms atsakė: „Nebijokite.[c] Tvirtai laikykitės ir pamatysite, kaip Jehova jus išgelbės.[d] Egiptiečių, kuriuos regite, daugiau nebematysite.[e] **14** Pats Jehova kovos už jus.[f] Tad nurimkite.“

15 Tada Jehova Mozei tarė: „Kodėl manęs šaukiesi? Sakyk izraelitams, kad ruoštųsi eiti. **16** O pats pakelk savo lazdą virš jūros ir perskirk ją, kad izraelitai galėtų pereiti sausa žeme. **17** Aš leidau, kad egiptiečių širdys užkietėtų, kad vytųsi iš paskos. Aš pakilsiu prieš faraoną, jo kovos vežimus ir raitininkus ir apreikšiu savo šlovę.[g] **18** Egiptiečiai bus priversti pripažinti, kad aš esu Jehova, kai apreikšiu savo šlovę kovodamas prieš faraoną, jo kovos vežimus ir raitininkus.“[h]

19 Angelas,[i] Dievo siųstas eiti izraelitų gretų priešakyje, pakilo ir pasitraukė už jų. Priešakyje esantis debesies stulpas persikėlė į jų užnugarį ir sustojo[y] – **20** jis atsidūrė tarp egiptiečių ir izraelitų.[j] Iš vienos pusės debesis buvo tamsus, o iš kitos švytėjo ir sklaidė nakties tamsą.[k] Todėl per visą naktį egiptiečiai negalėjo priartėti prie izraelitų.

21 Mozė ištiesė ranką virš jūros[l] ir Jehova sukėlė stiprų rytų vėją. Jūros vandenys, visą naktį to vėjo genami į šalis, persiskyrė pusiau[a] ir atsivėrė dugnas.[b] **22** Tada izraelitai leidosi eiti per jūrą sausa žeme,[c] o vandenys stovėjo tarsi siena jiems iš dešinės ir iš kairės.[d] **23** Egiptiečiai puolė izraelitus vytis. Visi faraono žirgai, jo kovos vežimai ir raitininkai patraukė paskui juos jūros dugnu.[e] **24** Ryto sargybos metu* Jehova pažvelgė į egiptiečių būrius iš ugnies ir debesies stulpo[f] ir tarp jų sukėlė sumaištį. **25** Jis numaustė jų vežimų ratus ir tie sunkiai begalėjo judėti. Egiptiečiai ėmė šaukti: „Bėkime nuo izraelitų, nes Jehova už juos kovoja prieš Egiptą!“[g]

26 Tada Jehova paliepė Mozei: „Ištiesk ranką virš jūros, kad vandenys sugrįžtų ir užlietų egiptiečius, jų kovos vežimus ir raitininkus.“ **27** Mozė tuojau ištiesė ranką virš jūros, ir vanduo grįžo į vietą; tuo metu jau aušo. Egiptiečiai bėgo gelbėdamiesi nuo vandens, tačiau Jehova bloškė juos atgal į jūrą.[h] **28** Vandenys grįžo ir paskandino kovos vežimus, raitininkus ir visą faraono kariuomenę, atsivijusią izraelitus.[i] Nė vienas iš jų neišsigelbėjo.[y]

29 O izraelitai perėjo jūrą sausu dugnu,[j] kol vandenys stovėjo it siena jiems iš dešinės ir iš kairės.[k] **30** Taip Jehova tą dieną išgelbėjo Izraelį nuo egiptiečių rankos.[l] Izraelitai matė išmestus ant kranto egiptiečių lavonus. **31** Išvydę galingą Jehovos ranką, kuria jis smogė

14 SKYRIUS

a Iš 16:3
Iš 17:3
Sk 14:2–4
Ps 106:7

b Iš 5:21
Iš 6:6, 9

c Sk 14:9
Įst 20:3
2Me 20:15, 17
Ps 27:1
Ps 46:1
Iz 41:10

d 2Me 20:17

e Iš 14:30
Iš 15:5
Ps 136:15

f Įst 1:30
Įst 20:4
2Me 20:29

g Iš 9:15, 16

h Iš 14:4
Rom 9:17, 18

i Pr 48:16
Iš 32:34
Sk 20:16
Jud 9

y Iš 13:21

j Joz 24:6, 7

k Ps 105:39

l Iš 14:16
Apd 7:36

Antra skiltis

a Neh 9:10, 11
Ps 78:13
Ps 136:13
Iz 63:12

b Joz 2:9, 10
Ps 66:6
Ps 106:9
Ps 114:3

c 1Ko 10:1
Hbr 11:29

d Iš 15:8

e Iš 14:17

f Iš 13:21

g Iš 14:4

h Iš 15:1, 4

i Iš 15:5, 10
Įst 11:3, 4
Joz 24:6, 7
Neh 9:10, 11
Ps 78:53
Hbr 11:29

y Iš 14:13
Ps 106:11
Ps 136:15

j Ps 77:19

k Iš 15:8

l Įst 4:20
Ps 106:8–11

14:24 *Mūsų laiku ryto sargyba truktų maždaug nuo antros valandos nakties iki šešių ryto.

Egiptui, izraelitai pabūgo Jehovos ir patikėjo Jehova ir jo tarnu Moze.[a]

15 Tada Mozė ir izraelitai giedojo Jehovai giesmę:[b]
„Giedosiu Jehovai,
nes jis šlovingai nugalėjo,[c]
žirgą ir raitininką
jūroje nugramzdino.[d]
2 Jahas* – mano stiprybė
ir mano jėga,
nes jis mane išgelbėjo.[e]
Jis mano Dievas
ir aš jį šlovinsiu;[f]
jis mano tėvo Dievas[g]
ir aš jį aukštinsiu.[h]
3 Jehova – galingas kovotojas.[i] Jehova – jo vardas.[y]
4 Faraono vežimus
ir visą jo kariauną
jis pražudė jūroje,[j]
Raudonojoje jūroje
paskandino
geriausius jo karius.[k]
5 Šniokščiantys vandenys
juos užliejo,
nugrimzdo jie į gelmes
tarsi akmenys.[l]
6 Tavo dešinė, Jehova,
didžiai galinga;[m]
tavo dešinė, Jehova,
sutriuškina priešą.
7 Tavo nepaprasta didybė
parbloškia tuos,
kurie prieš tave sukyla;[n]
tu paleidi savo rūstybės
liepsnas ir jos suryja
juos tarsi ražienas.
8 Savo šnervių pūstelėjimu
tu sutelkei vandenis.
Tarytum siena jie iškilo,
lyg užtvanka uždarė
jūrai kelią,
ir gelmės jūros širdyje
sustingo.

15:2 *Jehovos vardo trumpinys.

14 SKYRIUS
a Iš 4:31
Iš 19:9
Ps 106:12

15 SKYRIUS
b Ts 5:1
2Sa 22:1
Apr 15:3
c Iš 9:16
Iš 18:10, 11
Ps 106:11, 12
d Iš 15:21
Ps 136:15
e Iz 12:2
f 2Sa 22:47
Iz 25:1
g Iš 3:15
h Ps 83:18
Ps 148:13
i Ps 24:8
y Iš 6:3
Iz 42:8
j Iš 14:27
k Iš 14:6, 7
l Neh 9:10, 11
m Ps 60:5
Ps 89:13
n Iz 37:23

Antra skiltis
a Iš 14:5, 9
b Iš 14:21, 28
c Įst 3:24
2Sa 7:22
d Iz 6:3
e Iš 11:9
f Ps 78:53
Hbr 11:29
g Ps 106:10
h Sk 14:13, 14
i Sk 22:1, 3
y Joz 2:9–11
Joz 5:1
j Įst 11:25
k Sk 20:14, 17
Sk 21:21, 22
l 2Sa 7:23
Iz 43:1

9 Priešas kalbėjo:
‘Aš vysiuos ir pavysiu!
Išsidalysiu grobį, ir mano
siela bus patenkinta!
Išsitrauksiu kalaviją,
ir mano ranka juos
sudoros!’[a]
10 Tu pūstelėjai
ir jūra juos užliejo;[b]
kaip švinas jie nugrimzdo
į gelmes didžiąsias.
11 Kas gi iš dievų
prilygtų tau, Jehova?[c]
Kas galėtų taip didingai
apreikšti savo šventumą
kaip tu?[d]
Juk tu – baimę keliantis
Dievas, vertas gyriaus
giesmių; tu darai
nuostabius darbus.[e]
12 Ištiesei savo dešinę,
ir žemė juos prarijo.[f]
13 Ištikimąja meile vedei
tautą, kurią atpirkai,[g]
ir savąja galia lydėsi ją
į savo šventąją buveinę.
14 Tautos išgirs apie tai[h]
ir virpės,
klaikas* apims
Filistijos gyventojus,
15 Edomo vadus
pagaus siaubas,
drebėte drebės
Moabo galingieji,[i]
tirps iš baimės visi
Kanaano gyventojai.[y]
16 Visus juos persmelks
išgąstis ir šiurpas.[j]
Bijodami tavo rankos
galingos, jie tylės
tarsi akmenys,
kol pro šalį eis
tavo tauta, Jehova,
kol pro šalį eis tauta,[k]
kurią tu sukūrei.[l]

15:14 *Pažod. „sąrėmiai“.

17 Tu nuvesi ją prie savojo
kalno ir ten įsodinsi.[a]
Tai vieta, kurią padarei
savo buveine, Jehova,
tai šventovė, kurią tavo
rankos, Jehova, įkūrė.
18 Jehova karaliaus
per amžių amžius.[b]
19 Kai faraono žirgai, kovos
vežimai ir raitininkai
leidosi į jūrą,[c]
Jehova ant jų grąžino
vandenų galybes;[d]
izraelitai perėjo jūrą
sausa žeme.“[e]

20 Tada pranašė Mirjama, Aarono sesuo, paėmė būgnelį. Visos moterys ėjo jai iš paskos šokdamos su būgneliais rankose. **21** Atliepdama vyrams, Mirjama giedojo:

„Giedokite Jehovai,
nes jis šlovingai nugalėjo,[f]
žirgą ir raitininką
jūroje nugramzdino.“[g]

22 Paskui Mozė vedė Izraelį tolyn nuo Raudonosios jūros ir tauta atkeliavo į Šūro dykumą. Jie žygiavo dykuma tris dienas, tačiau niekur nerado vandens. **23** Atkeliavę į Marą*,[h] aptiko vandens, tačiau jo gerti negalėjo, nes buvo kartus. Todėl ta vieta ir pavadinta Mara. **24** Žmonės pradėjo prieš Mozę murmėti:[i] „Ką gi mes gersime?“ **25** Mozė šaukėsi Jehovos.[y] Tada Jehova parodė jam vieną medį. Mozė įmetė tą medį į vandenį ir vanduo pasidarė geriamas*.

Štai taip Dievas parodė, ko iš jų reikalauja, ir tai tapo pavyzdžiu, pagal ką jis juos teis; ten jis juos išmėgino.[j] **26** Jis sakė: „Jeigu klausysite Jehovos, savo Dievo, balso, jeigu darysite, kas teisinga mano akyse, laikysitės visų mano įsakymų ir potvarkių,[a] neužtrauksiu jums nė vienos iš ligų, kurias užtraukiau egiptiečiams.[b] Aš esu Jehova, aš jus gydysiu.“[c]

27 Tada jie atkeliavo į Elimus, kur trykšta dvylika vandens šaltinių ir auga septyniasdešimt palmių. Ten, prie vandens, jie įsirengė stovyklą.

16 Iš Elimų Izraelio bendruomenė leidosi keliauti toliau ir antrą mėnesį po išėjimo iš Egipto krašto, penkioliktą to mėnesio dieną, atkeliavo į Sino dykumą,[d] plytinčią tarp Elimų ir Sinajaus.

2 Visa Izraelio bendruomenė dykumoje pradėjo murmėti prieš Mozę ir Aaroną.[e] **3** „Geriau jau būtume žuvę nuo Jehovos rankos Egipto žemėje, sėdėdami prie mėsos puodų[f] ir sotindamiesi duona, – sakė jiems izraelitai. – Išvedėte mus į šią dykynę, kad mirtume badu.“[g]

4 Tada Jehova Mozei tarė: „Netrukus aš siųsiu jums duonos, ji kris iš dangaus tarsi lietus.[h] Tos duonos žmonės kasdien galės pasirinkti tiek, kiek reikia vienai dienai,[i] – taip aš juos išmėginsiu ir pažiūrėsiu, ar jie laikysis mano įsakymo, ar ne.[y] **5** O šeštą dieną[j] tegul prisirenka dvigubai daugiau, nei rinko ankstesnėmis dienomis.“[k]

6 Taigi Mozė ir Aaronas visiems izraelitams paskelbė: „Šį vakarą pamatysite, kad Jehova yra tas, kuris išvedė jus iš Egipto krašto.[l] **7** Rytą taip pat išvysite Jehovos šlovę, nes

15 SKYRIUS

a Ps 80:8

b Ps 10:16

c Iš 14:23

d Iš 14:28

e Iš 14:22

f Iš 9:16
Iš 18:11

g Iš 14:27, 28
Ps 106:11, 12

h Sk 33:8

i Iš 16:2, 3
Iš 17:3
1Ko 10:6, 10

y Iš 17:4

j Iš 16:4
Įst 8:2

Antra skiltis

a Įst 28:1

b Įst 7:12, 15

c Iš 23:25
Ps 103:3

16 SKYRIUS

d Sk 33:10, 11

e Iš 15:24
1Ko 10:6, 10

f Sk 11:4
Sk 14:2, 3

g Iš 17:3
Sk 16:13

h Ps 78:24, 25
Ps 105:40
Jn 6:31, 32
Jn 6:58
1Ko 10:1, 3

i Mt 6:11

y Įst 8:2

j Iš 35:2

k Iš 16:22

l Iš 6:7
Sk 16:28, 29

15:23 *Išvertus – „kartybė“. **15:25** *Pažod. „saldus“.

Jehova išgirdo, kaip prieš jį murmate. O kas esame mudu? Kodėl murmate prieš mus?“ **8** Mozė tęsė: „Vakare Jehova duos jums mėsos, o rytą – duonos iki soties. Tada suprasite, kad Jehova išgirdo jūsų murmėjimą prieš jį. O mudu kas tokie? Jūs murmate ne prieš mus, bet prieš Jehovą!“[a]

9 Paskui Mozė tarė Aaronui: „Paliepk visai Izraelio bendruomenei: ‘Susirinkite Jehovos akivaizdoje, nes jis išgirdo jūsų murmėjimus.’“[b] **10** Kai tik Aaronas baigė kalbėti visai izraelitų bendruomenei, jie pažvelgė į dykumą ir išvydo debesyje Jehovos šlovę.[c]

11 Jehova Mozei kalbėjo: **12** „Aš girdėjau izraelitų murmėjimą.[d] Sakyk jiems: ‘Kai tik saulė nusileis,* jūs gausite mėsos, o rytoj rytą – sočiai duonos.[e] Tada suprasite, kad aš esu Jehova, jūsų Dievas.’“[f]

13 Tą vakarą priskrido putpelių ir jos apdengė visą stovyklą.[g] O rytą visur aplink stovyklą iškrito didelė rasa. **14** Rasai nudžiūvus buvo matyti, kad dykuma pasidengusi kažkokiais grūdeliais,[h] mažyčiais tarsi šerkšno kruopelytės. **15** Izraelitai, juos išvydę, vieni kitų klausinėjo: „Kas čia?“, mat nežinojo, kas tai yra. Mozė jiems paaiškino: „Tai duona, kurią Jehova jums duoda.[i] **16** Štai Jehovos įsakymas: ‘Kiekvienas pririnkite tiek, kiek jums reikia. Kiekvienam žmogui – kiekvienam, gyvenančiam jūsų palapinėje, – pririnkite po omerą*.’“[y] **17** Izraelitai ėmėsi rinkti ir vieni pririnko daugiau, kiti – mažiau. **18** Pamatavus omeru paaiškėjo, kad tas, kuris buvo pririnkęs daug, pririnko ne per daug, ir tas, kuris buvo pririnkęs mažai, pririnko ne per mažai.[a] Kiekvienas buvo pririnkęs tiek, kiek reikėjo.

19 Tada Mozė jiems prisakė: „Niekas tenepalieka nė trupučio kitam rytui.“[b] **20** Bet žmonės nepaklausė. Kai kurie dalį pasilaikė iki ryto ir visa sukirmijo, ėmė dvokti. Mozė supyko ant žmonių. **21** Kas rytą kiekvienas rinkosi tiek, kiek jam reikia, o saulei užkaitinus grūdeliai ištirpdavo.

22 Šeštą dieną tos duonos jie pririnko dvigubai daugiau:[c] po du omerus kiekvienam. Bendruomenės vadai atėjo pas Mozę ir jam apie tai pranešė. **23** Mozė jiems tarė: „Štai ką sako Jehova. Rytoj bus visiško poilsio diena, šventas Jehovos šabas.[d] Kepkite, ką reikia išsikepti, ir virkite, ką reikia išsivirti,[e] o kas liks, pasidėkite rytojui.“ **24** Taigi žmonės, kaip Mozė įsakė, dalį pasiliko rytojui ir šįkart maistas nesudvoko ir nesukirmijo. **25** Mozė sakė: „Šiandien valgykite, ką turite pasilikę, nes ši diena yra Jehovos šabas ir ant žemės nieko nerasite. **26** Rinksite šešias dienas, tačiau septintąją, šabo dieną,[f] nerasite nieko.“ **27** Kai kurie septintąją dieną vis tiek išėjo rinkti, bet nieko nerado.

28 Tada Jehova Mozei tarė: „Kiek ilgai jūs nepaisysite mano įsakymų ir įstatymų?[g] **29** Atminkite, kad Jehova įsakė jums laikytis šabo.[h] Todėl šeštą dieną jis duoda duonos dviem dienoms. O septintąją dieną visi

16:12 *Pažod. „Tarp abiejų vakarų“.
16:16 *Maždaug 2,2 L. Žr. priedą B14.

16 SKYRIUS

a Sk 21:7
1Sa 8:7

b Iš 16:2
Sk 11:1

c Iš 13:21
Sk 16:19
Mt 17:5

d Sk 14:27

e Ps 105:40

f Iš 4:5
Iš 6:7

g Sk 11:31, 34
Ps 78:27–29

h Sk 11:7
Įst 8:3
Neh 9:15

i Sk 21:5
Įst 8:14, 16
Joz 5:11, 12
Jn 6:31, 32
Jn 6:58
1Ko 10:1, 3

y Iš 16:36

Antra skiltis

a 2Ko 8:15

b Mt 6:11, 34

c Iš 16:5

d Iš 20:8
Iš 31:15
Iš 35:2
Kun 23:3

e Sk 11:7, 8

f Iš 20:9, 10
Iš 31:13
Įst 5:15

g Sk 14:11
Ps 78:10
Ps 106:13

h Iš 31:13

turite likti savo vietoje, niekam neleidžiama niekur eiti.“ **30** Taigi septintąją dieną žmonės laikėsi šabo*.[a]

31 Tą duoną izraelitai pavadino mana*. Ji buvo kalendros sėklų baltumo, o skoniu priminė paplotį su medumi.[b] **32** Mozė tarė: „Štai ką paliepė Jehova: ‘Vieną jos omerą laikysite per kartų kartas, kad būsimos kartos žinotų, kokia duona aš aprūpinau jus dykumoje, išvedęs iš Egipto krašto.’“[c] **33** Tada Mozė pasakė Aaronui: „Paimk ąsotį, supilk į jį vieną omerą manos ir padėk Jehovos akivaizdoje. Tebus ji laikoma per kartų kartas.“[d] **34** Ir Aaronas padėjo ją priešais liudijimo skrynią*, kad būtų išsaugota, kaip Jehova Mozei buvo įsakęs. **35** Mana buvo izraelitų maistas 40 metų,[e] iki jie atkeliavo į gyvenamas žemes,[f] iki priartėjo prie Kanaano pakraščių.[g] **36** Omeras yra dešimtoji efos* dalis.

17 Visa Izraelio bendruomenė iš Sino dykumos[h] keliavo toliau, sustodama ten, kur Jehova nurodydavo.[i] Atkeliavę į Refidimus izraelitai įsirengė stovyklą, tačiau čia nebuvo vandens.[y]

2 Žmonės užsipuolė Mozę[j] ir ėmė reikalauti: „Duok mums vandens!“ Mozė atsakė: „Ko mane puolate? Kodėl mėginate Jehovos kantrybę?“[k] **3** Bet žmonės buvo taip ištroškę, kad vis murmėjo prieš Mozę[l] ir dejavo: „Kam išvedei mus iš Egipto? Kad visi su vaikais ir savo kaimenėmis mirtume iš troškulio?!“ **4** Mozė neišlaikęs šaukėsi Jehovos: „Ką man daryti su šita tauta? Dar truputis, ir jie užmėtys mane akmenimis!“

5 Jehova Mozei atsakė: „Išeik ir atsistok priešais žmones. Pasiimk su savimi keletą Izraelio seniūnų, lazdą, kuria anksčiau sudavei į Nilo upę,[a] ir išeik į priekį. **6** Aš stovėsiu priešais tave ant uolos Horebe. Tu suduosi lazda į tą uolą ir iš jos pasipils vanduo, kad žmonės galėtų atsigerti.“[b] Mozė taip ir padarė Izraelio seniūnų akivaizdoje. **7** Tą vietą jis pavadino Masa*[c] ir Meriba“,[d] nes ten izraelitai kėlė vaidus ir mėgino Jehovos kantrybę[e] sakydami: „Tai ar yra Jehova tarp mūsų ar ne?“

8 Ten pat prie Refidimų izraelitus užpuolė amalekiečiai.[f] **9** Mozė paliepė Jozuei:[g] „Išsirink vyrus ir stok į kovą su amalekiečiais. Rytoj aš užlipsiu ant kalvos ir rankoje laikysiu Dievo lazdą.“ **10** Jozuė padarė, kaip Mozė paliepė,[h] ir stojo į kovą su amalekiečiais. O Mozė, Aaronas ir Hūras[i] užkopė į kalvos viršūnę.

11 Kol Mozė laikė rankas iškėlęs, sekėsi izraelitams, bet kai tik jo rankos nusvirdavo, viršų imdavo amalekiečiai. **12** Kai Mozės rankos nuvargo, jam atnešė akmenį, ir Mozė ant jo atsisėdo. Tada Aaronas ir Hūras laikė Mozės rankas – vienas iš vieno šono, kitas iš kito. Taip jo rankos buvo iškeltos iki pat saulėlydžio **13** ir Jozuės

16 SKYRIUS

a Kun 23:3 Įst 5:13, 14

b Iš 16:15 Sk 11:7

c Ps 105:5, 40

d Hbr 9:4

e Įst 8:2 Neh 9:21 Ps 78:24

f Joz 5:11, 12

g Sk 33:48 Įst 34:1

17 SKYRIUS

h Sk 33:12

i Sk 33:2

y Sk 33:14

j Iš 5:19, 21 Sk 14:2, 3 Sk 20:3

k Sk 14:22 Ps 78:18, 22 Ps 106:14

l Iš 16:2, 3

Antra skiltis

a Iš 7:20

b Sk 20:8 Įst 8:14, 15 Neh 9:15 Ps 78:15 Ps 105:41 1Ko 10:1, 4

c Įst 9:22

d Ps 81:7

e Įst 6:16 Ps 95:8, 9 Hbr 3:8, 9

f Pr 36:12 Įst 25:17 1Sa 15:2

g Sk 11:28

h Joz 11:15

i Iš 24:13, 14

16:30 *Arba „ilsėjosi“. **16:31** *Pavadinimas kildinamas iš hebr. pasakymo „kas čia?“ **16:34** *Matyt, turima omenyje kažkokia skrynia, kurioje buvo laikomi svarbūs raštai. **16:36** *Efa buvo lygi 22 L. Žr. priedą B14.

17:7 *Išvertus – „mėginimas“. “Išvertus – „barnis“, „vaidas“.

kalavijas nugalėjo Amaleką ir jo žmones.[a]

14 Tada Jehova Mozei paliepė: „Štai kokius žodžius įrašysi į knygą, kad nebūtų pamiršti, ir persakysi Jozuei: ‘Aš išnaikinsiu Amaleką po dangumi, nė jo atminimo neliks.’“[b] **15** Mozė ten pastatė aukurą ir pavadino jį „Jehova – mano kovos ženklas“*. **16** Jis sakė: „Kadangi Amalekas pakėlė ranką prieš Jaho sostą,[c] Jehova kovos su juo per kartų kartas.“[d]

18 Midjano kunigas Jetras, Mozės uošvis,[e] išgirdo, ką Dievas padarė dėl Mozės ir savo tautos Izraelio – kaip Jehova išvedė Izraelį iš Egipto krašto.[f] **2** Pas Jetrą tuo metu gyveno Mozės žmona Cipora, mat Mozė buvo ją parsiuntęs namo **3** su abiem sūnumis.[g] Vieno jų vardas buvo Geršomas*.[h] Mozė taip jį pavadino sakydamas: „Esu svetimšalis, gyvenu svetimoje žemėje.“ **4** Kitą jis pavadino Eliezeru* sakydamas: „Mano tėvo Dievas yra mano padėjėjas; jis apsaugojo mane nuo faraono kalavijo.“[i]

5 Taigi Mozės uošvis Jetras drauge su Mozės sūnumis ir žmona atėjo į dykumą, prie Dievo kalno,[y] kur Mozė buvo apsistojęs. **6** Jis pasiuntė Mozei žinią: „Aš, tavo uošvis Jetras,[j] su tavo žmona ir abiem jos sūnumis ateinu pas tave.“ **7** Tai sužinojęs, Mozė išėjo uošvio pasitikti. Jis žemai nusilenkė ir jį pabučiavo. Vienas kito pasiteiravę, kaip sekasi, abu nuėjo į palapinę.

17:15 *Arba „Jehova Nisis“. **18:3** *Išvertus – „svetimšalis ten“. **18:4** *Išvertus – „mano Dievas yra padėjėjas“.

17 SKYRIUS

a Joz 11:12

b Sk 24:20 Įst 25:19 1Me 4:42, 43

c Apr 19:1

d 1Sa 15:20 Est 9:24

18 SKYRIUS

e Iš 2:16, 21 Iš 3:1

f Joz 2:9, 10 Joz 9:3, 9

g Apd 7:29

h Iš 2:22

i Iš 2:15

y Iš 19:2 1Ka 19:8, 9

j Iš 4:18 Sk 10:29

Antra skiltis

a Iš 7:3 Iš 14:27, 28 Įst 4:34

b Iš 15:22 Iš 16:3

c Iš 15:11 Ps 95:3 Ps 97:9

d Įst 4:5 Įst 5:1

8 Mozė papasakojo uošviui visa, ką Jehova padarė faraonui ir Egiptui vaduodamas Izraelį,[a] kokius vargus jiems teko kelionėje patirti[b] ir kaip Jehova juos gelbėjo. **9** Jetras džiaugėsi girdėdamas, kiek gera Jehova padarė Izraeliui ir kaip išgelbėjo jį iš Egipto*. **10** „Šlovė Jehovai, kuris išvadavo jus iš Egipto ir iš faraono rankų ir išgelbėjo tautą iš Egipto priespaudos, – sakė Jetras. – **11** Dabar aš matau, kad Jehova yra galingesnis už visus kitus dievus,[c] – girdėjau, ką jis padarė tiems, kurie įžūliai elgėsi su jo tauta.“ **12** Tada Mozės uošvis Jetras aukojo* Dievui deginamąją auką ir atnašas, ir Aaronas su visais Izraelio seniūnais atėję vaišinosi drauge su Mozės uošviu Dievo akivaizdoje.

13 Kitą dieną Mozė, kaip įprasta, sėdosi žmonėms teisėjauti. Žmonės stoviniavo prie Mozės nuo ryto iki vakaro. **14** Matydamas visa, ką žmonių labui Mozė daro, uošvis paklausė: „Kodėl taip darai? Kodėl sėdi vienas ir ko visi šie žmonės stovi tavo akivaizdoje nuo ryto iki vakaro?“ **15** Mozė uošviui atsakė: „Žmonės eina pas mane norėdami Dievo pasiklausti. **16** Kilus nesutarimui, jie kreipiasi į mane, kad jį išspręsčiau, ir aš paskelbiu jiems Dievo sprendimus ir įsakus.“[d]

17 Uošvis Mozei tarė: „Negerai darai. **18** Pats išvargsi ir žmones nuvarginsi. Šita našta tau per didelė, vienas jos nepaneši. **19** Paklausyk, duosiu

18:9 *Pažod. „iš Egipto rankos“. **18:12** *Arba „atnešė paaukoti“.

tau patarimą, ir Dievas bus su tavimi.[a] **21** Tu esi žmonių atstovas Dievo akivaizdoje,[b] todėl turi pateikti Dievui jų bylas,[c] **20** mokyti juos potvarkių ir įstatymų,[d] rodyti kelią, kuriuo dera eiti, ir aiškinti, kokios yra jų priedermės. **21** Tačiau vertėtų iš tautos parinkti sumanių dievobaimingų vyrų,[e] kurie yra patikimi ir bodisi nešvaraus pelno,[f] ir paskirti juos vadovauti tūkstančiams, šimtams, penkiasdešimtims ir dešimtims.[g] **22** Kilus ginčui,* tegul jie žmonėms teisėjauja. Sunkiais atvejais tesikreipia į tave,[h] o patys tegul sprendžia mažesnes bylas. Pasidalyk su jais našta ir tau bus lengviau.[i] **23** Jeigu taip darysi – ir Dievas tau taip įsako, – pats nepervargsi ir žmonės grįš į namus patenkinti.“

24 Mozė uošvio paklausė ir viską padarė, kaip šis sakė. **25** Jis išsirinko iš tautos sumanių vyrų ir paskyrė juos tautos vadais – tūkstantininkais, šimtininkais, penkiasdešimtininkais ir dešimtininkais. **26** Tie vyrai pradėjo spręsti žmonių bylas. Sunkesnes jie perduodavo Mozei,[y] o patys spręsdavo lengvesnes. **27** Paskui Mozė išlydėjo uošvį[j] ir šis grįžo į savo kraštą.

19 Trečią mėnesį po išėjimo iš Egipto krašto izraelitai atkeliavo į Sinajaus dykumą. **2** Išėję iš Refidimų,[k] tą pačią dieną* jie pasiekė Sinajaus dykumą ir įsirengė stovyklą, pasistatė palapines priešais kalną.[l]

3 Tada Mozė užkopė pas Dievą. Ant kalno Jehova jam tarė:[a] „Štai ką pasakysi Jokūbo namams, štai ką izraelitams praneši: **4** ‘Patys matėte, ką padariau egiptiečiams.[b] Atsinešiau jus pas save kaip erelis jauniklius ant sparnų.[c] **5** Jeigu paklusite mano balsui ir laikysitės sandoros, būsite mano ypatinga nuosavybė*, tauta, kurią išsirinkau iš visų tautų,[d] nes man priklauso visa žemė.[e] **6** Būsite mano karališkoji kunigija* ir šventa tauta.’[f] Šiuos žodžius perduosi izraelitams.“

7 Mozė sugrįžęs sušaukė tautos seniūnus ir perdavė jiems visus žodžius, kuriuos Jehova buvo liepęs perduoti.[g] **8** Žmonės visi kaip vienas pasižadėjo: „Darysime visa, ką Jehova sako.“[h] Kai Mozė perdavė tautos žodžius Jehovai, **9** Jehova jam tarė: „Netrukus pas tave nužengsiu tirštame debesyje, kad visi girdėtų mane su tavimi kalbantis ir kad visada tavimi pasitikėtų.“ Taigi Mozė perdavė Jehovai žmonių žodžius.

10 Jehova Mozei tarė: „Eik pas žmones ir liepk jiems šiandien ir rytoj ruoštis, kad būtų šventi. Tegul išsiskalbia drabužius **11** ir būna pasirengę trečiai dienai, nes trečią dieną Jehova visos tautos akivaizdoje nužengs ant Sinajaus kalno. **12** Nužymėk aplink kalną ribas ir perspėk žmones: ‘Nemėginkite lipti į kalną, ant jo šlaitų kojos nekelkite. Kas tik ten žengtų, bus nubaustas mirtimi. **13** Jis turės būti užmėtytas akmenimis arba nušautas*, neliesite jo. Ar tai būtų gyvulys, ar žmogus, gyvo jo nepaliksite.’[i]

18 SKYRIUS

a Joz 1:5, 17

b Iš 20:19

c Sk 27:1–5

d Įst 7:11

e Sk 11:16, 17
Įst 1:13
Apd 6:3

f Iš 23:8
1Ti 3:2, 3
Tit 1:7
1Pt 5:2

g Įst 1:15
Apd 14:23

h Kun 24:10, 11
Sk 15:32, 33
Įst 1:17

i Sk 11:17

y Apd 15:2

j Sk 10:29

19 SKYRIUS

k Iš 17:1

l Iš 3:1, 12

Antra skiltis

a Apd 7:38

b Įst 4:34

c Įst 32:11, 12
Iz 63:9

d 1Ka 8:53
Ps 135:4

e Įst 10:14

f Kun 11:44
Įst 7:6
1Pt 2:9
Apr 5:9, 10

g Iš 24:3

h Iš 24:7
Joz 24:24

i Hbr 12:20

18:22 *Pažod. „Kiekvienąkart“. **19:2** *Arba galbūt „pirmąją mėnesio dieną“.

19:5 *Arba „brangus turtas“. **19:6** *Pažod. „kunigų karalystė“. **19:13** *Tikriausiai strėle.

Prie kalno žmonės galės ateiti tik tada, kai išgirs rago gausmą.“[a]

14 Nusileidęs nuo kalno, Mozė liepė žmonėms ruoštis, kad būtų šventi, ir tie išsiskalbė drabužius.[b] **15** Mozė visiems sakė: „Ruoškitės trečiai dienai. Tegul nė vienas nesueina su moterimi.“

16 Trečios dienos rytą griaudėjo ir žaibavo. Kalną apgaubė tirštas debesis[c] ir pasigirdo garsus rago gaudesys. Visi žmonės stovykloje ėmė drebėti.[d] **17** Tada Mozė išsivedė žmones iš stovyklos susitikti su Dievu. Visi sustojo kalno papėdėje. **18** Sinajaus kalnas skendėjo dūmuose, nes ant jo liepsnose buvo nužengęs Jehova.[e] Dūmai vertėsi tarsi iš kokios degyklos, visas kalnas drebėte drebėjo[f] **19** ir rago gausmas darėsi vis stipresnis. Mozė prabilo ir jam atsiliepė Dievo balsas.

20 Taigi Jehova nužengė ant Sinajaus kalno viršūnės. Jehova paliepė Mozei užlipti ant kalno. Šiam užlipus,[g] **21** Jehova tarė: „Leiskis žemyn ir įspėk žmones, kad nesiveržtų pamatyti Jehovos ir nepražūtų. **22** Ir tegul kunigai*, nuolat stojantys Jehovos akivaizdon, pasiruošia, kad būtų šventi ir kad Jehova prieš juos nepakiltų.“[h] **23** Mozė Jehovai atsakė: „Žmonės nelips į Sinajaus kalną, nes tu mums prisakei: ‘Nužymėk aplink kalną ribas, kad visi žinotų jį esant šventą.’“[i] **24** Tačiau Jehova jam paliepė: „Leiskis žemyn ir sugrįžk su Aaronu. Bet kunigams ir žmonėms neleisk veržtis pas Jehovą, kad jis prieš juos nepakiltų.“[a] **25** Taigi Mozė nusileido žemyn ir perdavė tai žmonėms.

20 Tada Dievas kalbėjo šiuos žodžius:[b]

2 „Aš esu Jehova, tavo Dievas, kuris išvedė tave iš Egipto, iš tavo vergystės krašto.[c] **3** Neturėsi kitų dievų, tiktai mane.[d]

4 Nedirbsi sau jokio drožinio ar kitokio atvaizdo to, kas yra aukštai – danguje, kas žemai – žemėje ir kas žemiau žemės – vandenyse.[e] **5** Nesilenksi jiems ir jų negarbinsi,[f] nes aš, tavo Dievas Jehova, esu Dievas, reikalaujantis visiškos ištikimybės[g] ir baudžiantis už tėvų kaltes – kaltes tų, kurie manęs nekenčia, – vaikus iki trečios ir ketvirtos kartos, **6** o vaikams tų, kurie mane myli ir laikosi mano įsakymų, rodantis ištikimąją meilę iki tūkstantosios kartos.[h]

7 Nepaniekinsi* Jehovos, savo Dievo, vardo,[i] nes Jehova nepaliks nenubausto žmogaus, kuris jo vardą paniekina#.[y]

8 Nepamirši, kad šabo diena yra šventa.[j] **9** Šešias dienas gali darbuotis ir dirbti visus savo darbus,[k] **10** bet septinta diena yra šabas Jehovos, tavo Dievo, garbei. Tą dieną nedirbsi jokio darbo – nei tu, nei tavo sūnus, nei dukra, nei vergas ar vergė, nei tavo gyvulys, nei svetimšalis, apsigyvenęs kurioje nors iš tavo gyvenviečių.[l] **11** Juk per šešias dienas Jehova padarė dangų, žemę, jūrą ir visa, kas juose, o septintą die-

19 SKYRIUS

a Iš 20:18

b Iš 19:10

c Įst 4:11
1Ka 8:12
Ps 97:2

d Hbr 12:18–21

e Iš 24:17
Įst 4:11, 12
2Me 7:1–3

f Ps 68:8

g Iš 24:12

h Kun 10:1, 2
1Me 13:10

i Iš 19:12

Antra skiltis

a Sk 16:19, 35

20 SKYRIUS

b Įst 5:22
Apd 7:38

c Įst 5:6
Oz 13:4

d Įst 5:7–10

e Kun 26:1
Įst 4:15, 16
Iz 40:25
Apd 17:29

f Iš 23:24
1Ko 10:20
1Jn 5:21

g Iš 34:14
Mt 4:10
Lk 10:27

h Mok 12:13

i Kun 19:12

y Kun 24:15, 16
Įst 5:11

j Iš 16:23
Iš 31:13, 14
Įst 5:12–14

k Iš 23:12

l Iš 16:29
Iš 34:21

19:22 *Galimas dalykas, šeimynų vyriausieji.

20:7 *Arba „Netarsi tuščiai“. #Arba „taria tuščiai“.

ną ilsėjosi.[a] Todėl Jehova palaimino šabo dieną ir paskelbė ją šventa.

12 Gerbsi savo tėvą ir motiną,[b] kad ilgai gyventum krašte, kurį tavo Dievas Jehova tau duos.[c]

13 Nežudysi.[d]

14 Nesvetimausi.[e]

15 Nevogsi.[f]

16 Nekalbėsi netiesos liudydamas prieš savo artimą.[g]

17 Negeisi artimo namų, negeisi artimo žmonos,[h] negeisi jo vergo ar vergės, jo jaučio ar asilo. Negeisi nieko, kas tavo artimui priklauso.“[i]

18 Išsigandę griausmų ir žaibų, rago gaudesio ir dūmų, rūkstančių nuo kalno, žmonės drebėte drebėjo.[y] Jie stovėjo atokiai **19** ir sakė Mozei: „Tu mums kalbėk, ir mes klausysime. Tenekalba mums Dievas, kad nemirtume.“[j] **20** Mozė žmonėms atsakė: „Nesibaiminkite. Dievas nužengė, kad jus ištirtų;[k] jis nori, kad nepaliautumėte jo didžiai gerbti ir nenusidėtumėte.“[l] **21** Taigi žmonės stovėjo atstu, o Mozė prisiartino prie tamsaus debesies, kuriame buvo Dievas.[m]

22 Jehova Mozei tarė: „Štai ką pasakysi izraelitams: ‘Patys matėte, kad kalbėjau jums iš dangaus.[n] **23** Tad nedirbsite sau jokių dievų nei iš sidabro, nei iš aukso, neturėsite kitų dievų šalia manęs.[o] **24** Padirbsi man iš žemių aukurą ir aukosi ant jo deginamąsias aukas, bendrystės* aukas, gyvulius iš savo bandų ir kaimenių. Kiekvienoje mano išrinktoje vietoje, kur turės būti minimas mano vardas,[a] aš pas tave ateisiu ir tave palaiminsiu. **25** Jeigu aukurą man statytum akmeninį, statysi jį iš netašytų akmenų,[b] nes, paliesdamas akmenį káltu, padarysi jį nešvarų. **26** Ir nelipsi prie mano aukuro laiptais, kad nepasimatytų tavo nuogumas.’

21 Perduosi žmonėms tokius teisinius nuostatus.[c]

2 Jeigu nusipirktum vergą hebrają,[d] jis vergaus tau šešerius metus, bet septintaisiais metais suteiksi jam laisvę be jokios išpirkos.[e] **3** Jeigu jis atėjo vienas, tai ir išeis vienas. Jeigu atėjo su žmona, žmona išeis drauge su juo. **4** Jeigu žmoną jam davė šeimininkas ir ji pagimdė jam sūnų ar dukterų, žmona su vaikais liks šeimininkui, o jis išeis vienas.[f] **5** Tačiau jeigu vergas pareikštų: ‘Aš myliu savo šeimininką, savo žmoną ir vaikus ir nenoriu tapti laisvas’,[g] **6** šeimininkas atves jį Dievo akivaizdoje prie durų ar durų staktos, perdurs yla jam ausį ir šis vergaus jam visą gyvenimą.

7 Jeigu kas nors parduotų savo dukterį kaip vergę, ji neatgaus laisvės, kaip atgauna vyrai. **8** Jei šeimininkas ja nepatenkintas ir nepaima jos už sugulovę, bet nutaria kam nors parduoti*, negalės jos parduoti svetimšaliams, nes jis pasielgė su ja klastingai. **9** Jeigu jis paima ją savo sūnui, turi suteikti jai dukters teises. **10** Jeigu jis vestų antrą žmoną, pirmajai nesumažins maisto, drabužių, toliau vykdys jai ir santuokinę pareigą.[h] **11** Jei tų trijų dalykų

20 SKYRIUS

a Pr 2:2
b Iš 21:15
Kun 19:3
Pat 1:8
c Įst 5:16
Mt 15:4
Ef 6:2, 3
d Pr 9:6
Įst 5:17
Jok 2:11
1Jn 3:15
Apr 21:8
e Pr 39:7–9
Įst 5:18
Pat 6:32
Mt 5:27, 28
Rom 13:9
1Ko 6:18
Hbr 13:4
f Kun 19:11
Įst 5:19
Mk 10:19
1Ko 6:9, 10
Ef 4:28
g Kun 19:16
Įst 5:20
Įst 19:16–19
h Mt 5:28
i Įst 5:21
Rom 7:7
y Iš 19:16
Hbr 12:18, 19
j Apd 7:38
Gal 3:19
k Įst 8:2
l Joz 24:14
Job 28:28
Pat 1:7
m Įst 5:5
Ps 97:2
n Įst 4:36
Neh 9:13
o Apd 17:29

Antra skiltis

a Įst 12:5, 6
2Me 6:6
b Įst 27:5
Joz 8:30, 31

21 SKYRIUS

c Iš 24:3
Įst 4:14
d Kun 25:39, 40
e Įst 15:12
f Įst 15:12
g Įst 15:16, 17
h 1Ko 7:3

20:24 *Arba „santarvės“.

21:8 *Pažod. „leidžia ją išpirkti“.

jai nesuteiktų, moteris galės išeiti laisva be jokio išpirkos mokesčio.

12 Kas mirtinai sužaloja žmogų, bus nubaustas mirtimi.[a] **13** Jeigu tai padarė netyčia, jeigu Dievas leido nutikti tokiai nelaimei, jis galės pabėgti į vietą, kurią jums paskirsiu.[b] **14** Tačiau kas nužudo artimą iš pykčio, sąmoningai,[c] tas turės mirti, net jei reikėtų paimti jį nuo mano aukuro.[d] **15** Kas pakelia ranką prieš tėvą ar motiną, bus nubaustas mirtimi.[e]

16 Tas, kuris pagrobia žmogų[f] ir jį parduoda, taip pat tas, kuris laiko pagrobtąjį pas save,[g] bus nubaustas mirtimi.[h]

17 Kas keikia savo tėvą ar motiną, bus nubaustas mirtimi.[i]

18 Štai ką darysite, jeigu vyrai susivaidytų ir vienas iš jų sužalotų kitą akmeniu ar kumščiu*, tačiau sužalojimas nebūtų mirtinas, tik paguldytų nukentėjusį į lovą: **19** jei žmogus pajėgia atsikelti ir vaikščioti po lauką pasiramstydamas lazda, sužeidėjo nebausite. Vis dėlto kaltasis turės sužeistajam mokėti už visą nedarbo laiką, iki šis visiškai pasveiks.

20 Jeigu šeimininkas savo vergui ar vergei trenktų lazda ir užmuštų, jis bus nubaustas.[y] **21** Tačiau jeigu vergas dieną ar dvi išgyventų, šeimininko bausti nereikės, nes jis prarado vergą, kuris kainavo jam pinigus.

22 Jeigu vyrai besigrumdami užgauna nėščią moterį ir ji pagimdo prieš laiką*,[j] bet mirtina nelaimė neįvyksta*, kaltininkas turės atlyginti žalą – tiek, kiek iš jo pareikalaus moters vyras; jis atsiskaitys teisėjams tarpininkaujant.[a] **23** Bet jeigu įvyksta mirtina nelaimė, atiduosi gyvybę už gyvybę*.[b] **24** Atiduosi akį už akį, dantį už dantį, ranką už ranką, kojį už kojį,[c] **25** atlyginsi nudeginimu už nudeginimą, žaizda už žaizdą, smūgiu už smūgį.

26 Jeigu kas nors išmuša savo vergui ar vergei akį, turės už akį dovanoti jam laisvę.[d] **27** Ir jeigu išmuša savo vergui ar vergei dantį, turės už dantį dovanoti jam laisvę.

28 Jeigu jautis mirtinai subadytų vyrą ar moterį, jautį užmušite akmenimis[e] ir jo mėsos nevalgysite. Jaučio savininkas nebus kaltas. **29** Tačiau jeigu vyrą ar moterį subadęs jautis jau ir anksčiau badydavosi, bet savininkas to gyvulio neuždarė, nors buvo įspėtas, turėsite ir jautį užmušti akmenimis, ir savininką nubausti mirtimi. **30** Jeigu savininkui būtų leista išpirkti savo gyvybę, jis turės sumokėti tiek, kiek iš jo bus pareikalauta. **31** Jei jautis būtų užbadęs berniuką ar mergaitę, jo savininkui bus taikomi tie patys nuostatai. **32** Jeigu jautis užbadytų vergą ar vergę, jaučio savininkas sumokės vergo šeimininkui 30 šekelių*, o jautis bus užmuštas akmenimis.

33 Jeigu kas nors nudengia kokią duobę arba pats ją iškasa ir neuždengia ir į tą duobę

21 SKYRIUS

a Pr 9:6; Sk 35:30; Mt 5:21

b Sk 35:11; Sk 35:22–25; Įst 4:42; Įst 19:3–5; Joz 20:7–9

c Sk 15:30

d Įst 19:11, 12; 1Ka 1:50; 1Ka 2:29; 1Jn 3:15

e Iš 20:12

f Pr 40:15

g Pr 37:28

h Įst 24:7

i Kun 20:9; Pat 20:20; Pat 30:11, 17; Mt 15:4

y Pr 9:5, 6; Kun 24:17

j Ps 139:16; Jer 1:5

Antra skiltis

a Iš 18:25, 26; Įst 16:18; Įst 17:8

b Pr 9:6; Kun 24:17; Sk 35:31; Apr 21:8

c Kun 24:20; Mt 5:38

d Ef 6:9; Kol 4:1

e Pr 9:5; Sk 35:33

21:18 *Arba galbūt „ar kokiu įrankiu“.
21:22 *Pažod. „ir jos vaikai išeina“.

21:22 *Arba „sunkaus sužalojimo nėra“.
21:23 *Arba „sielą už sielą“. Žr. žodynėlyje „siela“.
21:32 *Šekelis buvo lygus 11,4 g. Žr. priedą B14.

įpuola jautis ar asilas, **34** tas žmogus turės atlyginti žalą.[a] Jis sumokės už gyvulį jo savininkui, o nugaišęs gyvulys liks jam. **35** Jeigu kieno nors jautis užbado kito žmogaus jautį, jaučių savininkai turi gyvąjį jautį parduoti ir pinigus pasidalyti. Jie pasidalys ir nugaišusį gyvulį. **36** Tačiau jeigu tas jautis jau anksčiau badydavosi ir savininkas nebuvo jo uždaręs, jis turės atiduoti jautį už jautį, o užbadytą gyvulį pasiims sau.

22 Jeigu kas pavagia jautį ar avį ir pavogęs papjauna arba parduoda, turės už jautį atiduoti penkis jaučius, o už avį – keturias avis.[b]

2 (Jeigu kas nors, užklupęs besilaužiantį į namus vagį,[c] jam užtvoja ir šis miršta, kraujo kaltės nėra, **3** tačiau jeigu tai įvyksta saulei jau patekėjus, jis užsitraukia kraujo kaltę.)

Vagis turi atlyginti už tai, ką pavogė. Jeigu jis nieko neturi, bus parduotas, kad atidirbtų už tai, ką pavogė. **4** Jeigu pavogtas gyvulys – jautis, asilas ar avis – randamas pas jį gyvas, vagis turės atlyginti už jį dvigubai.

5 Jei kas nors paleidžia ganytis savo gyvulius į ganyklą ar vynuogyną ir tie nuklysta į kito žmogaus lauką, gyvulių šeimininkas turės atlyginti nuostolį geriausia savo laukų ar vynuogyno derliaus dalimi.

6 Jeigu kyla gaisras ir ugnis, įsimetusi į dygiakrūmius, išplinta ir sunaikina javų pėdus, dar nenupjautus javus ar lauką, gaisro sukėlėjas turės atlyginti už tai, kas sudegė.

21 SKYRIUS

a Iš 22:6
Iš 22:14
Įst 22:8

22 SKYRIUS

b 2Sa 12:6
Lk 19:8

c Iš 20:15

Antra skiltis

a Iš 22:4

b Įst 16:18
Įst 19:17

c Įst 16:18
Įst 25:1

d Iš 22:4

e Kun 6:2–5

7 Jeigu kas nors duoda artimui pasaugoti pinigus ar daiktus ir šie iš jo namų pavagiami, vagis, jei bus surastas, turės atlyginti nuostolį dvigubai.[a] **8** Jei vagies rasti nepavyktų, namų šeimininką atvesite Dievo akivaizdon,[b] kad būtų nustatyta, ar jis pats nepasisavino* artimo nuosavybės. **9** Kiekvienu atveju, kai žmogus apkaltina kitą pasisavinus jo jautį, asilą, avį, drabužį ar kokį daiktą, kurio yra pasigedęs, ir pareiškia: ‘Tai mano!’, abi pusės pateiks tą reikalą Dievui.[c] Tas, kurį Dievas nurodys esant kaltą, turės artimui atlyginti nuostolį dvigubai.[d]

10 Jei kas nors paprašo savo artimą pasaugoti jo asilą, jautį, avį ar kokį kitą gyvulį ir gyvulys nugaišta, yra sužalojamas ar niekam nematant pagrobiamas, **11** žmogus, kuris gyvulį saugojo, turės prisiekti Jehovos akivaizdoje, kad nepasisavino* artimo nuosavybės. Savininkas priims jo priesaiką ir nuostolio atlyginti nereikės.[e] **12** Tačiau jeigu gyvulys buvo pavogtas,* savininkui turės būti už jį atlyginta. **13** Jeigu gyvulį sudraskė žvėris, žmogus turi atnešti, kas liko, kaip įrodymą. Už žvėries sudraskytą gyvulį atlyginti nereikės.

14 Jeigu kas nors iš artimo pasiskolina gyvulį ir tas, savininkui šalia nesant, susižaloja arba nugaišta, gyvulį pasiskolinęs žmogus turės atlyginti nuostolį. **15** Tačiau jeigu

22:8, 11 *Pažod. „neuždėjo rankos ant“.
22:12 *Matyt, kalbama apie atvejį, kai žmogus, kuriam gyvulys buvo patikėtas saugoti, galėjo užkirsti vagystei kelią, bet elgėsi aplaidžiai.

savininkas tuo metu buvo šalia, nuostolio atlyginti nereikės. Jeigu gyvulys buvo išnuomotas, atlygis už nuostolį bus nuomos mokestis.

16 Jeigu koks vyras suvedžioja nesužadėtą mergelę ir su ja sugula, privalės sumokėti už ją nuotakos išpirką ir paimti ją į žmonas.[a] **17** Jeigu jos tėvas nesutiktų išleisti už jo dukters, jis vis tiek turės sumokėti tiek, kiek mokama už nuotaką.

18 Būrėjos nepaliksi gyvos.[b]

19 Kas sueina su gyvuliu, turi būti nubaustas mirtimi.[c]

20 Kas tik aukotų aukas svetimiems dievams, ne Jehovai, turi būti nubaustas mirtimi.[d]

21 Svetimšalio neskriausi ir neišnaudosi,[e] nes ir patys buvote svetimšaliai Egipto krašte.[f]

22 Neskriausite našlės ar našlaičio.[g] **23** Jeigu juos skriaustumėte ir jie manęs šauktųsi, tikrai išgirsiu jų šauksmą.[h] **24** Aš užsidegsiu pykčiu ir iššudysiu jus kalaviju. Jūsų žmonos taps našlėmis ir jūsų vaikai liks be tėvo.

25 Jeigu paskolinsi pinigų neturtingam tautiečiui, nesielgsi su juo kaip palūkininkas*, palūkanų neimsi.[i]

26 Jeigu paimtum iš artimo jo apsiaustą kaip užstatą,[y] turi jį grąžinti iki saulėlydžio, **27** nes tas apdaras yra vienintelis apklotas jo kūnui. Kuo gi jis užsiklos eidamas miegoti?[j] Jeigu jis manęs šauksis, aš tikrai išgirsiu, nes esu atjautus*.[k]

28 Nekeiksi Dievo[l] ir neburnosi prieš savo tautos vadą*.[m]

22:25 *Arba „lupikautojas“. **22:27** *Arba „maloningas“. **22:28** *Arba „valdovą“.

22 SKYRIUS

a Įst 22:28, 29
b Kun 19:26
Kun 20:6
Įst 18:10–12
1Sa 28:3
Gal 5:20
Apr 22:15
c Kun 18:23
Kun 20:15
Įst 27:21
d Sk 25:3
1Ka 18:40
1Ko 10:20
e Kun 25:35
f Kun 19:33, 34
Įst 10:19
g Įst 27:19
Jok 1:27
h Ps 10:18
Jok 5:4
i Kun 25:35, 36
Įst 23:19
Lk 6:34, 35
y Įst 24:6
j Įst 24:13
k Įst 10:18
Ps 34:6
l Kun 24:11, 14
m Mok 10:20
Apd 23:5
Jud 8

Antra skiltis

a Pat 3:9
2Ko 9:7
b Iš 13:2
c Įst 15:19
d Kun 22:27
e Kun 19:2
Sk 15:40
1Pt 1:15
f Kun 22:3, 8

23 SKYRIUS

g Kun 19:16
Pat 6:16, 19
h Įst 19:18, 19
Pat 19:5
i Kun 19:15
y Pat 25:21
1Te 5:15
j Įst 22:4
Lk 6:27
Rom 12:21
k Įst 16:19
2Me 19:7
l Pat 17:15
Rom 1:18
Rom 2:6
m Mok 7:7
n Kun 19:34

29 Nuėmęs gausų derlių ir prisispaudęs apsčiai aliejaus ir vyno, nedelsi paaukoti man atnašos.[a] Atiduosi man savo pirmagimį sūnų.[b] **30** Taip pat darysi ir su jaučio ir avies jaunikliu.[c] Septynias dienas jis liks su motina, o aštuntą dieną atiduosi man.[d]

31 Turite būti mano šventa tauta,[e] todėl nevalgysite žvėries sudraskyto gyvūno mėsos.[f] Išmesite ją šunims.

23 Neskleisi melagingų kalbų.[g] Liudydamas teisme netapsi nedorėlio bendrininku, nekalbėsi melo.[h] **2** Neisi paskui minią daryti pikta ir liudydamas teisme neiškraipysi tiesos, kad įsiteiktum* daugumai. **3** Net vargšo byloje nebūsi šališkas.[i]

4 Jeigu užtiktum paklydusį priešo jautį ar asilą, parvesi jį savininkui.[y] **5** Jei pamatytum, kad tavęs nekenčiančio žmogaus asilas parklupo po nešuliu, nenumok ranka ir nenueik. Padėk jam savo asilą pakelti.[j]

6 Neiškraipysi teisingumo vargingo žmogaus byloje.[k]

7 Neprisidėsi prie meluojančių kaltintojų*, nepasmerksi nekalto ir teisaus žmogaus mirčiai, nes darantis tokią nedorybę nepateisinamas#.[l]

8 Kyšio nepriimsi, nes kyšis net įžvalgius apakina, net teisų žmogų gali priversti kalbėti kreivai.[m]

9 Neengsi svetimšalio, nes pats buvai svetimšalis Egipto žemėje ir žinai, ką reiškia gyventi svetimame krašte.[n]

23:2 *Arba „kad patiktų“. **23:7** *Pažod. „melagingo žodžio“. #Arba „nes aš neišteisinsiu nedorėlio“.

10 Šešerius metus sėsi savo laukus ir nuimsi derlių,[a] **11** bet septintaisiais jų nedirbsi, paliksi pūdymu. Iš jų maitinsis tautos vargdieniai, o ką šie paliks, bus laukų gyvūnams. Taip darysi ir su savo vynuogynais, ir su alyvmedžių sodais.

12 Šešias dienas dirbsi savo darbus, bet septintą dieną nuo darbo atsitrauksi, kad tavo jautis ir asilas pailsėtų, kad tavo vergas* ir svetimšalis galėtų atgauti jėgas.[b]

13 Stropiai vykdysi visa, ką tau įsakau,[c] ir neminėsi kitų dievų, netars jų vardo tavo lūpos*.[d]

14 Triskart per metus surengsi mano garbei iškilmes.[e] **15** Švęsi Neraugintos duonos šventę.[f] Kaip jau esu įsakęs, septynias dienas valgysi neraugintą duoną. Darysi tai abibo* mėnesį, mano nurodytu laiku,[g] nes tuo metu išėjai iš Egipto. Nė vienas nepasirodysite mano akivaizdoje tuščiomis rankomis.[h] **16** Taip pat švęsi Pjūties šventę*, kai nuimsi pirmąjį savo laukuose pasėtų javų derlių.[i] O metų pabaigoje, nuo laukų suvalęs viską, ką savo triūsu užauginai, švęsi Derliaus nuėmimo šventę#.[y] **17** Triskart per metus visi tavo vyrai susirinks Viešpaties Jehovos akivaizdoje.[j]

18 Kartu su aukos krauju neatnašausi nieko su raugu. Taukų, skirtų man aukoti per iškilmes, nepaliksi per naktį iki ryto.

23:12 *Pažod. „vergės sūnus“. **23:13** *Pažod. „burna“. **23:15** *Žr. priedą B15. **23:16** *Ši šventė dar vadinama Savaičių švente, taip pat Penkiasdešimtinėmis. #Ši šventė dar vadinama Palapinių švente.

23 SKYRIUS

a Kun 25:3, 4

b Iš 20:9, 10
Įst 5:14

c Įst 4:9

d Įst 12:3
Joz 23:6, 7

e Įst 16:16

f Kun 23:6
Lk 22:7

g Iš 12:18

h Įst 16:17

i Sk 28:26
Įst 16:9, 10
Apd 2:1

y Įst 16:13
Neh 8:14
Jn 7:2

j Įst 12:5, 6

Antra skiltis

a Sk 18:8, 12
1Ko 15:20

b Įst 14:21
Pat 12:10

c Iš 14:19

d Sk 20:16

e Sk 14:35
Joz 24:19

f Iš 34:11
Joz 5:13, 14
Joz 24:8

g Iš 20:5
Kun 18:3
Įst 12:30
2Me 33:2

h Iš 20:3
Sk 33:52

i Įst 6:13
Įst 10:12
Joz 22:5
Mt 4:10

y Įst 7:13

j Įst 7:15

k Įst 7:14
Įst 28:4

l Įst 2:25
Joz 2:9

m Įst 7:23, 24

n Įst 7:20
Joz 2:11

o Joz 24:11

19 Geriausią pirmojo savo žemės vaisiaus dalį atneši į savo Dievo Jehovos Namus.[a]

Nevirsi ožiuko jo motinos piene.[b]

20 Siunčiu pirma tavęs savo angelą,[c] kad saugotų tave kelyje ir nuvestų į vietą, kurią esu paruošęs.[d] **21** Nenuleisk nuo jo akių ir klausyk jo balso. Nemaištauk prieš jį, nes jis neatleis tavo nusižengimų,[e] nemaištauk, nes jis veikia mano vardu*. **22** Jeigu atidžiai klausysi jo balso ir darysi visa, ką įsakau, būsiu priešas tavo priešams, nedraugas tavo nedraugams. **23** Kai mano angelas, einantis pirma tavęs, nuves tave pas amoritus, hetitus, perizus, kanaaniečius, hivus ir jebusiečius, aš juos išnaikinsiu.[f] **24** Jų dievams tu nesilenksi, jų negarbinsi ir neperimsi tenykščių papročių.[g] Tuos dievus išvartysi ir sudaužysi jų šventstulpius*.[h] **25** Garbinsi Jehovą, savo Dievą,[i] ir jis laimins tavo duoną ir vandenį.[y] Aš apsaugosiu tave nuo ligų,[j] **26** moterys tavo krašte nepersileis, tarp jų nebus nevaisingų.[k] Leisiu tau nugyventi ilgą gyvenimą.

27 Aš pasiųsiu baimę pirma tavęs[l] ir sukelsiu sumaištį tarp tautų, kurias sutiksi. Padarysiu taip, kad nuo tavęs bėgte bėgs visi tavo priešai.[m] **28** Atimsiu drąsą*[n] hivams, kanaaniečiams ir hetitams dar prieš tau ateinant ir priversiu juos trauktis tau iš kelio.[o] **29** Ne per vienus metus juos išvarysiu, kad kraštas netaptų

23:21 *Pažod. „jame yra mano vardas“. **23:24** *Žr. žodynėlį. **23:28** *Arba galbūt „Siųsiu sumaištį“, „Įvarysiu siaubą“.

a Įst 18:4

b Įst 14:21

c Iš 32:34
Iš 33:2

d Iš 13:5

e Iš 34:7

f Iš 3:8
Iš 33:2

g Įst 7:5

h Įst 12:3

i Įst 6:13

y Iš 15:26
Įst 7:14

j Įst 7:15

k Iš 34:26

l Iš 15:14
Įst 2:25

m Įst 7:23, 24

n Įst 7:20
Joz 2:11

o Joz 24:11

dykyne ir neprivistų plėšrių žvėrių.[a] **30** Varysiu juos pamažu, kol pagausėsi ir užimsi visą kraštą.[b]

31 Tavo žemės drieksis nuo Raudonosios jūros iki Filistinų jūros, nuo dykumos iki Upės*.[c] Ten gyvenančius žmones atiduosiu tau į rankas, ir tu išvarysi juos iš krašto.[d] **32** Nei su jais, nei su jų dievais nesudarysi jokios sandoros.[e] **33** Nepaliksi jų savo krašte, kad tavęs nesuviliotų man nusidėti. Jeigu imsi garbinti jų dievus, jie taps tau žabangais.“[f]

24 Tada jis tarė Mozei: „Drauge su Aaronu, Nadabu, Abihuvu[g] ir septyniasdešimčia Izraelio seniūnų užkopkite pas Jehovą ir iš tolo jam nusilenkite. **2** Prie Jehovos prieis tik Mozė, o anie vyrai tenesiartina. Kiti žmonės su Moze į kalną tegul nelipa.“[h]

3 Mozė sugrįžęs perdavė tautai visus Jehovos žodžius ir teisinius nuostatus.[i] Žmonės vienu balsu atsakė: „Visa, ką Jehova pasakė, mes vykdysime.“[y] **4** Visus tuos Jehovos žodžius Mozė užrašė.[j] Atsikėlęs ankstų rytą, kalno papėdėje jis pastatė aukurą ir sudėjo 12 akmenų už visas 12 Izraelio giminių. **5** Paskui pavedė jauniems Izraelio vyrams paaukoti Jehovai deginamųjų aukų ir jaučių kaip bendrystės auką.[k] **6** Pusę kraujo Mozė supylė į dubenis, o kitą pusę išlaistė ant aukuro. **7** Tada paėmė sandoros knygą* ir perskaitė tautai.[l] Žmonės kalbėjo: „Visa, ką Jehova pasakė, mes vykdysime ir būsime jam klusnūs.“[a] **8** Mozė paėmė aną kraują, pašlakstė juo žmones[b] ir tarė: „Šiuo krauju patvirtinama sandora, kurią Jehova su jumis sudaro tardamas visus tuos žodžius.“[c]

9 Tada Mozė su Aaronu, Nadabu, Abihuvu ir 70 Izraelio seniūnų patraukė aukštyn į kalną. **10** Tenai jie išvydo Izraelio Dievą,[d] – jam po kojomis buvo tarsi grindinys iš safyro, vaiskaus lyg dangūs.[e] **11** Prieš tuos Izraelio tautos vadus Dievas rankos nepakėlė.[f] Jie valgė, gėrė ir matė Dievą regėjime.

12 Paskui Jehova Mozei tarė: „Užkopk pas mane ant kalno ir čia pasilik. Aš duosiu tau akmens plokštes su mano įrašytais įsakymais ir įstatymais tautai pamokyti.“[g] **13** Mozė drauge su savo padėjėju Jozue[h] pakilo kopti į Dievo kalną.[i] **14** Izraelio seniūnams jis buvo pasakęs: „Laukite mūsų čia, kol sugrįšime.[y] Su jumis bus Aaronas ir Hūras,[j] tad kilus kokiam reikalui kreipkitės į juodu.“[k] **15** Mozei kopiant į kalną, kalnas skendėjo debesyje.[l]

16 Jehovos šlovė[m] gaubė Sinajaus kalną[n] ir debesis jį dengė šešias dienas. Septintą dieną Dievas pašaukė Mozę iš debesies. **17** Izraelitų akimis Jehovos šlovė atrodė it visa ryjanti ugnis kalno viršūnėje. **18** Taigi Mozė paniro į debesį. Užkopęs ant kalno,[o] ten jis išbuvo 40 dienų ir 40 naktų.[p]

25 Jehova Mozei kalbėjo: **2** „Paliepk izraelitams paruošti man auką. Priimsite aukas iš kiekvieno, kurį širdis skatina man aukoti.[r] **3** Štai ką iš

23:31 *T. y. Eufrato. **24:7** *Matyt, čia turimi omenyje potvarkiai, surašyti Išėjimo 20:22–23:33.

23 SKYRIUS
a Įst 7:22
b Įst 9:4
c Pr 15:18
Įst 1:7
Joz 1:4
1Ka 4:21
d Ts 1:4
Ts 11:21
e Iš 34:12
Sk 25:1, 2
Įst 7:2
2Ko 6:14
f Joz 23:12, 13
Ts 1:28
Ps 106:36

24 SKYRIUS
g Kun 10:1
h Iš 20:21
Sk 12:8
i Iš 21:1
Įst 4:1
y Įst 5:27
Joz 24:22
j Iš 34:27
Įst 31:9
k Kun 3:1
Kun 7:11
l Įst 31:11
Apd 13:15

Antra skiltis
a Iš 19:8
b Hbr 12:24
c Hbr 9:18–20
d Jn 1:18
e Ez 1:26
Apr 4:3
f Iš 24:1
g Įst 5:22
h Sk 11:28
i Iš 24:2
y Iš 32:1
j Iš 17:10
k Iš 18:25, 26
l Iš 19:9
m Iš 16:10
Kun 9:23
Sk 16:42
n Iš 19:11
o Iš 19:20
p Iš 34:28
Įst 9:9

25 SKYRIUS
r Iš 35:4–9
1Me 29:9
2Ko 9:7

žmonių priimsite: auksą,[a] sidabrą,[b] varį,[c] **4** mėlynus, purpurinius, skaisčiai raudonus siūlus, plonus lininius siūlus, ožkų vilną, **5** raudonai dažytus avikailius, ruonių odas, akacijos medieną,[d] **6** aliejų žibintams,[e] balzamą patepimo aliejui[f] ir kvapiesiems smilkalams[g] gaminti, **7** onikso akmenis ir kitus brangakmenius kunigo liemenei*[h] ir antkrūtiniui.[i] **8** Jie pastatys man šventovę ir aš gyvensiu tarp jų.[y] **9** Tą šventovę, mano Padangtę, pastatysite ir įrengsite tiksliai tokią, kokią tau parodysiu.[j]

10 Iš akacijos medžio padarysi pustrečios uolekties* ilgio, pusantros uolekties pločio ir pusantros uolekties aukščio skrynią.[k] **11** Padengsi ją grynu auksu[l] – iš vidaus ir iš išorės – ir papuoši auksiniu apvadu.[m] **12** Nuliedinsi keturis auksinius žiedus ir pritvirtinsi juos virš kiekvienos iš keturių skrynios kojelių – du žiedus vienoje pusėje ir du kitoje. **13** Iš akacijos medžio padarysi kartis ir padengsi jas auksu.[n] **14** Tas kartis perkiši per žiedus abiejose skrynios pusėse, kad galėtumėte skrynią nešti. **15** Kartys visada turės likti pervertos per skrynios žiedus, jų niekada neištrauksite.[o] **16** Į skrynią įdėsi Įstatymo plokštes, kurias tau duosiu.[p]

17 Padarysi iš gryno aukso pustrečios uolekties ilgio ir pusantros uolekties pločio dangtį,[r] **18** abiejuose dangčio galuose iškalstysi po auksinį

25:7 *Arba „efodui“. Žr. žodynėlį. **25:10** *Uolektis buvo lygi 44,5 cm. Žr. priedą B14.

25 SKYRIUS

a Iš 38:24
b Iš 38:25
c Iš 38:3
Iš 38:29
d Iš 36:20
e Iš 27:20
f Iš 30:23–25
g Iš 30:34, 35
h Iš 28:6
i Iš 28:15
y Iš 29:45
1Ka 6:13
Hbr 9:11
j 1Me 28:12
Apd 7:44
Hbr 8:5
Hbr 9:9
k Iš 37:1–5
l Hbr 9:4
m Iš 30:1, 3
n Iš 30:1, 5
1Me 15:15
o 1Ka 8:8
p Iš 31:18
Iš 40:20
1Ka 8:9
Hbr 9:4
r Iš 37:6–9

Antra skiltis

a 1Sa 4:4
Hbr 9:5
b 1Ka 8:7
1Me 28:18
c Iš 40:20
Hbr 9:4, 5
d Iš 30:6
Kun 16:2
Sk 7:89
Ts 20:27
Ps 80:1
e Iš 37:10–15
Iš 40:22
Kun 24:6
Sk 3:30, 31
Hbr 9:2
f Iš 37:16
Sk 4:7
1Ka 7:48, 50
g Kun 24:5, 6
1Sa 21:6
1Me 9:32
2Me 13:11
Mt 12:4
h Iš 40:24
1Ka 7:48, 49
Hbr 9:2

kerubą.[a] **19** Kerubus padarysi abiejuose dangčio galuose – vieną viename, kitą kitame. **20** Abu kerubų sparnai bus pakelti į viršų ir gaubs skrynios dangtį.[b] Kerubai bus vienas priešais kitą, į dangtį nukreiptais veidais. **21** Tuo dangčiu uždengsi skrynią[c] ir į skrynią įdėsi Įstatymo plokštes, kurias tau duosiu. **22** Virš dangčio, dengiančio Įstatymo* Skrynią, tarp dviejų kerubų, aš tau apsireikšiu ir su tavimi kalbėsiuosi.[d] Ten paskelbsiu tau visus įsakymus, o tu turėsi perduoti juos izraelitams.

23 Iš akacijos medžio padarysi dviejų uolekčių ilgio, uolekties pločio ir pusantros uolekties aukščio stalą.[e] **24** Padengsi jį grynu auksu ir kraštus papuoši auksiniu apvadu. **25** Stalo kraštą apjuosi plaštakos* pločio briauna, ją taip pat papuoši auksiniu apvadu. **26** Iš aukso padarysi keturis žiedus ir pritvirtinsi juos keturiuose stalo kampuose, prie kiekvienos kojos. **27** Žiedai turi būti prie pat briaunos. Per juos perkiši kartis stalui nešti. **28** Kartis padarysi iš akacijos medžio ir padengsi jas auksu. Stalą nešite paėmę už tų karčių.

29 Iš gryno aukso padarysi ir stalo reikmenis: dubenis, taures, ąsočius ir puodynes liejamosiems atnašoms.[f] **30** Ant to stalo mano akivaizdoje visada turėsi padėjęs atnašinės duonos.[g]

31 Iš gryno aukso padarysi žibintuvą.[h] Nukaldinsi jį iš vientiso gabalo – jo pagrindą, stiebą

25:22 *Pažod. „Liudijimo“. **25:25** *Maždaug 7,4 cm. Žr. priedą B14.

ir šakas su jų taurelėmis, pumpurėliais ir vainikėliais.[a] **32** Iš žibintuvo stiebo eis šešios šakos – trys į vieną pusę, trys į kitą. **33** Kiekvieną šaką vienoje pusėje sudarys trys migdolo žiedo pavidalo taurelės su pumpurėliais ir vainikėliais, ir kiekvieną šaką kitoje pusėje sudarys trys migdolo žiedo pavidalo taurelės su pumpurėliais ir vainikėliais. Tokios šešios šakos eis iš žibintuvo stiebo. **34** Žibintuvo stiebą sudarys keturios migdolo žiedo pavidalo taurelės su pumpurėliais ir vainikėliais. **35** Vienas pumpurėlis bus po apatine šakų pora, vienas po vidurine šakų pora ir vienas po viršutine šakų pora, – po visomis šešiomis šakomis, einančiomis iš stiebo. **36** Tie pumpurėliai, šakos ir visas žibintuvas turi būti nukalti iš vientiso gryno aukso gabalo.[b] **37** Žibintuvą padarysi su septyniais žibintais. Jie degs ir apšvies vietą priešais žibintuvą.[c] **38** Gnybtuvus* ir indus nuognaiboms padarysi iš gryno aukso.[d] **39** Žibintuvą ir visus tuos reikmenis padarysi iš vieno talento* gryno aukso. **40** Padarysi juos tiksliai tokius, kokie tau buvo parodyti ant kalno.[e]

26 Padangtei[f] uždengti išausi 10 audinio juostų iš plonų suktinių lininių siūlų ir mėlynos, purpurinės ir skaisčiai raudonos spalvos siūlų. Tas juostas turės puošti kerubų[g] atvaizdai.[h] **2** Kiekviena juosta bus 28 uolekčių* ilgio ir 4 uolekčių pločio – visos tokio pat dydžio.[a] **3** Sujungsi 5 audeklo juostas į vieną gabalą, juostą prie juostos, ir kitas 5 sujungsi į vieną gabalą, juostą prie juostos. **4** Pirmo gabalo vienoje pusėje prie kraštinės juostos pritvirtinsi kilpas iš mėlynų siūlų; tą patį padarysi ir antro gabalo vienoje pusėje, kad abu gabalus būtų galima sukabinti į vieną. **5** Prie vieno gabalo prisiūsi 50 kilpų ir prie kito 50 kilpų. Tos kilpos turi būti viena priešais kitą. **6** Iš aukso padarysi 50 sąsagų abiem gabalams susegti į vieną uždangalą, kad juo būtų galima uždengti visą Padangtę.[b]

7 Kitam Padangtės uždangalui nuausi juostas iš ožkų vilnos,[c] iš viso 11.[d] **8** Kiekviena turės būti 30 uolekčių ilgio ir 4 uolekčių pločio – visos 11 tokio pat dydžio. **9** Į vieną gabalą sujungsi 5 juostas, o į kitą gabalą – 6. Šeštąją juostą Palapinės priekyje sulenksi dviliņką. **10** Pirmojo gabalo vienoje pusėje prie kraštinės juostos prisiūsi 50 kilpų ir 50 kilpų prisiūsi prie antrojo gabalo kraštinės juostos, kad juos būtų galima sukabinti. **11** Iš vario padarysi 50 sąsagų ir jomis susegsi tuos kraštus, kad išeitų vientisas uždangalas visai Palapinei. **12** Ožkų vilnos uždangalas bus užleistas ant pirmojo sluoksnio. Padangtės gale jis bus ilgesnis už pirmąjį uždangalą per pusę vienos juostos pločio. **13** O abiejuose Padangtės šonuose jis bus ilgesnis už pirmąjį uždangalą per vieną uolektį.

14 Dar vieną uždangalą Palapinei padarysi iš raudonai da-

25 SKYRIUS

a Iš 37:17–24

b Sk 8:4

c Iš 30:8
Kun 24:2, 3
Sk 8:2
2Me 13:11

d Sk 4:9

e Iš 39:42
Sk 8:4
Apd 7:44
Hbr 8:5

26 SKYRIUS

f Hbr 8:5
Hbr 9:9, 11

g Pr 3:24
Ps 99:1

h Iš 36:8–13

Antra skiltis

a Sk 4:25

b Iš 39:33, 34

c Iš 35:26

d Iš 36:14–18

25:38 *Arba „Žnyples“. **25:39** *Talentas buvo lygus 34,2 kg. Žr. priedą B14. **26:2** *Uolektis buvo lygi 44,5 cm. Žr. priedą B14.

žytų avikailių ir ant jo dar vieną – iš ruonių odos.[a]

15 Iš akacijos medžio padirbsi pastatomus rėmus,[b] iš kurių bus surenkama Padangtė.[c] **16** Kiekvienas rėmas bus 10 uolekčių aukščio ir pusantros uolekties pločio. **17** Apačioje kiekvienas rėmas turės po dvi iškyšas, vieną šalia kitos. Tokius padirbsi visus Padangtės rėmus. **18** Pietiniam Padangtės šonui padirbsi 20 rėmų.

19 Tiems 20 rėmų padirbsi 40 sidabrinių pastovų[d] – po du pastovus kiekvienam rėmui, po pastovą abiem rėmo iškyšoms įleisti.[e] **20** Priešingam Padangtės šonui, šiauriniam, irgi padirbsi 20 rėmų **21** ir 40 sidabrinių pastovų – po du pastovus kiekvienam rėmui pastatyti. **22** Padangtės užpakalinei sienai, vakarinei, padirbsi 6 rėmus.[f] **23** Dar du rėmus padirbsi kampams Padangtės gale. **24** Šitie du rėmai bus iš dviejų lentų, susieinančių viršuje, ties pirmuoju žiedu. Tokius du rėmus padirbsi abiem kampams Padangtės gale. **25** Taigi iš viso gale bus 8 rėmai su 16 sidabrinių pastovų – po du pastovus kiekvienam rėmui.

26 Iš akacijos medžio padarysi kartis – 5 vieno Padangtės šono rėmams sutvirtinti,[g] **27** 5 antro šono rėmams sutvirtinti ir 5 užpakalinės sienos, tai yra vakarinės, rėmams sutvirtinti. **28** Kartis, laikanti rėmus per vidurį, eis išilgai per visą sieną, nuo vieno jos galo iki kito.

29 Rėmus padengsi auksu[h] ir prie jų pritvirtinsi auksinius žiedus kartims perkišti. Kartis irgi padengsi auksu. **30** Padangtę pastatysi tiksliai tokią, kokia tau buvo parodyta ant kalno.[a]

31 Iš mėlynų, purpurinių ir skaisčiai raudonų siūlų ir plonų suktinių lininių siūlų nuausi uždangą[b] ir išsiuvinėsi ją kerubų atvaizdais. **32** Pakabinsi ją ant keturių auksu padengtų akacijos medžio stulpų su auksiniais kabliais. Tie stulpai bus pastatyti ant keturių sidabrinių pastovų. **33** Uždangą pakabinsi po sąsagomis ir už jos pastatysi Įstatymo* Skrynią.[c] Ta uždanga skirs Šventąją[d] nuo Šventų Švenčiausiosios.[e] **34** Įstatymo* Skrynią uždengsi dangčiu ir įneši į Šventų Švenčiausiąją.

35 Stalą pastatysi šiapus uždangos. Priešais stalą, pietinėje Padangtės pusėje, pastatysi žibintuvą,[f] o stalas stovės šiauriniėje pusėje. **36** Įėjimui į Palapinę uždengti išausi užuolaidą iš mėlynų, purpurinių, skaisčiai raudonų siūlų ir plonų suktinių lininių siūlų.[g] **37** Tai užuolaidai pakabinti iš akacijos medžio padirbsi 5 stulpus ir padengsi juos auksu. Jų kabliai bus iš aukso. Stulpams pastatyti iš vario nuliesi 5 pastovus.

27 Iš akacijos medžio padarysi aukurą[h] – 5 uolekčių* ilgio ir 5 uolekčių pločio, keturkampį. Jo aukštis bus 3 uolektys.[i] **2** Visuose keturiuose aukuro kampuose padarysi po ragą,[y] kad kyšotų iš aukuro kampų. Visą aukurą padengsi variu.[j] **3** Taip pat padirbsi indus pelenams* supilti,

26 SKYRIUS

a Iš 36:19

b Sk 4:29, 31

c Iš 36:20–23

d Sk 3:36

e Iš 36:24–26

f Iš 36:27–30

g Iš 36:31–33

h Iš 12:35, 36
Iš 36:34

Antra skiltis

a Iš 19:3
Iš 25:9
Apd 7:44
Hbr 8:5

b Iš 36:35, 36
Lk 23:45
Hbr 6:19
Hbr 9:3
Hbr 10:19, 20

c 1Ka 8:6

d Iš 40:22, 26

e Iš 40:21
Kun 16:2
1Ka 8:6
Hbr 9:2–4
Hbr 9:12, 24

f Kun 24:2, 3
1Ka 7:48, 49

g Iš 36:37, 38

27 SKYRIUS

h Iš 40:29
2Me 4:1
Hbr 13:10

i Iš 38:1–7

y Kun 4:25

j 1Ka 8:64

26:33, 34 *Pažod. „Liudijimo“. **27:1** *Uolektis buvo lygi 44,5 cm. Žr. priedą B14. **27:3** *Arba „riebiesiems pelenams“. Tai buvo deginamosios aukos taukų prisigėrę pelenai.

semtuvus, dubenis, šakes ir indus žarijoms. Visus šiuos reikmenis padarysi iš vario.[a] **4** Padirbsi aukurui ir groteles iš varinių virbų, o ant grotelių – keturis varinius žiedus keturiuose kampuose. **5** Įtaisysi tas groteles aukure žemiau apvado, maždaug per vidurį. **6** Iš akacijos medžio padirbsi kartis aukurui nešti ir padengsi jas variu. **7** Kartis perkiši per žiedus abiejose aukuro pusėse, kad aukurą būtų galima nešti.[b] **8** Aukurą padarysi iš lentų, kaip dėžę. Padarysi jį tiksliai tokį, koks buvo parodytas tau ant kalno.[c]

9 Aplink Padangtę turės būti kiemas.[d] Kiemo pietinėje pusėje bus 100 uolekčių ilgio užtvara iš plonų suktinių lininių siūlų audinio.[e] **10** Audinį pritvirtinsi prie 20 strypų, pastatytų ant 20 varinių pastovų. Strypų kabliai ir jungės* bus iš sidabro. **11** Šiaurinėje kiemo pusėje irgi bus 100 uolekčių ilgio užtvara iš audinio, pritvirtinto prie 20 strypų su 20 varinių pastovų; strypų kabliai ir jungės bus iš sidabro. **12** Vakarinėje kiemo pusėje užtvara bus 50 uolekčių ilgio, audinį pritvirtinsi prie 10 strypų su 10 pastovų. **13** Rytinėje, saulėtekio, pusėje kiemo plotis taip pat bus 50 uolekčių. **14** Ši kiemo pusė iš vieno šono bus atitverta 15 uolekčių ilgio užtvara su 3 strypais ir 3 pastovais,[f] **15** iš kito šono – irgi 15 uolekčių ilgio užtvara su 3 strypais ir 3 pastovais.

16 Įėjimui į kiemą nuausi 20 uolekčių pločio užuolaidą. Nuausi ją iš mėlynų, purpurinių, skaisčiai raudonų ir plonų suktinių lininių siūlų[a] ir pritvirtinsi prie 4 strypų, pastatytų ant 4 pastovų.[b] **17** Visi strypai aplink kiemą turės sidabrines junges ir sidabrinius kablius, o jų pastovai bus iš vario.[c] **18** Taigi kiemas bus 100 uolekčių ilgio[d] ir 50 uolekčių pločio. Jis bus aptvertas 5 uolekčių aukščio užtvara iš plonų suktinių lininių siūlų audinio, o strypų pastovai bus variniai. **19** Visi Padangtės reikmenys, naudojami apeigoms, taip pat jos kuoliukai ir kiemo užtvaros kuoliukai turi būti variniai.[e]

20 Izraelitams įsakysi atnešti tyro grūstuvėje grūstų alyvuogių aliejaus, kad jo nepristigtų žibintuvui,[f] **21** esančiam Susitikimo Palapinėje, šiapus uždangos, už kurios stovi Įstatymo* Skrynia.[g] Aaronas ir jo sūnūs rūpinsis, kad žibintuvas Jehovos akivaizdoje degtų nuo vakaro iki ryto.[h] Šį įsaką izraelitai vykdys per kartų kartas, jis galios amžiais.[i]

28 Išskirsi iš Izraelio tautos savo brolį Aaroną ir jo sūnus. Jie tarnaus man kunigais[y] – Aaronas[j] ir jo sūnūs Nadabas, Abihuvas,[k] Eleazaras ir Itamaras.[l] **2** Pasiūdinsi savo broliui Aaronui šventus, garbingumo teikiančius ir puošnius drabužius.[m] **3** Liepk nagingiems* žmonėms, kuriems suteikiau išmanymo,[n] kad pasiūtų Aaronui tuos drabužius ir jis galėtų būti įšventintas# tarnauti man kunigu.

27:10 *Arba „žiedai“, „raiščiai“. Turimos omenyje kažkokios tvirtinimo detalės.

27:21 *Pažod. „Liudijimo“. **28:3** *Pažod. „išmanios širdies“. #Arba „pašventintas“.

27 SKYRIUS

a 1Ka 7:45

b Sk 4:14, 15

c Iš 25:40 1Me 28:12 Apd 7:44 Hbr 8:5

d Iš 40:8 1Ka 6:36

e Iš 38:9–15

f Iš 39:33, 40

Antra skiltis

a Iš 35:25

b Iš 38:18, 19

c Iš 38:17

d Iš 27:9

e Iš 38:20 Sk 3:36, 37

f Iš 39:33, 37 Kun 24:1–3

g Iš 26:33 Iš 40:3 Hbr 9:2, 3

h Iš 30:8

i Sk 18:23

28 SKYRIUS

y Kun 8:2 Hbr 5:1

j Hbr 5:4

k Kun 10:1 Sk 26:61

l Iš 6:23 Iš 38:21 Kun 10:16 1Me 6:3 1Me 24:2

m Iš 29:5 Kun 8:7

n Iš 31:6 Iš 36:1

4 Štai kokius drabužius jie pasiūs: antkrūtinį,[a] liemenę*,[b] berankovį drabužį,[c] languotą palaidinę, turbaną[d] ir juostą.[e] Tuos šventus apdarus jie pasiūs tavo broliui Aaronui ir jo sūnums, kad galėtų tarnauti man kunigais. **5** Meistrai panaudos auksą, mėlynus, purpurinius, skaisčiai raudonus siūlus ir plonus lininius siūlus.

6 Liemenę jie nuaus iš aukso gijų, mėlynų, purpurinių ir skaisčiai raudonų siūlų ir plonų suktinių lininių siūlų ir ją išsiuvinės.[f] **7** Liemenės dalis jungs dvi perpetės. **8** Prie liemenės bus pritaisyta juosta[g] jai sujuosti. Ji bus iš tų pačių medžiagų – iš aukso gijų, mėlynų, purpurinių, skaisčiai raudonų siūlų ir plonų suktinių lininių siūlų.

9 Paimsi du onikso akmenis[h] ir išraižysi juose Izraelio sūnų vardus[i] – **10** šešis ant vieno akmens ir šešis ant kito; juos išraižysi paeiliui, kaip tie sūnūs yra gimę. **11** Raižytojas tuose akmenyse tarsi antspaude išraižys Izraelio sūnų vardus.[y] Tada įtaisysi juos į aukso apsodus. **12** Tai bus Izraelio sūnų atminimo akmenys. Pritaisysi juos prie liemenės perpečių,[j] kad Izraelio sūnų vardai būtų Aaronui ant pečių, kai jis stoja Jehovos akivaizdon. **13** Apsodus padarysi iš aukso, **14** taip pat iš gryno aukso nuvysi dvi virveles[k] ir pritvirtinsi jas prie apsodų.[l]

15 Padarysi nuosprendžio antkrūtinį[m] ir tegu meistras jį išsiuvinėja. Jis, kaip ir liemenė, bus iš aukso gijų, mėlynų, purpurinių ir skaisčiai raudonų siūlų ir plonų suktinių lininių siūlų.[a] **16** Jis bus dvilinkas, keturkampis, sprindžio* ilgio ir sprindžio pločio. **17** Prie jo pritvirtinsi keturias eiles brangakmenių: pirmoje eilėje – rubiną, topazą ir smaragdą; **18** antroje – turkį, safyrą ir jaspį; **19** trečioje – lešemą*, agatą ir ametistą; **20** ketvirtoje – chrizolitą, oniksą ir nefritą. Akmenis įtvirtinsi į aukso apsodus. **21** Jų bus 12 – tiek, kiek yra Izraelio sūnų. Kiekviename akmenyje tarsi antspaude išraižysi po vieną iš dvylikos Izraelio giminių vardų.

22 Iš gryno aukso nuvysi virveles antkrūtiniui pakabinti.[b] **23** Taip pat padarysi du auksinius žiedus ir pritvirtinsi juos prie dviejų* antkrūtinio kampų. **24** Į šiuos du žiedus antkrūtinio kampuose įversi abi aukso virveles. **25** Kitus virvelių galus priekinėje liemenės pusėje perkiši per apsodus, pritvirtintus prie liemenės perpečių. **26** Padarysi kitus du auksinius žiedus ir pritaisysi juos prie antkrūtinio apatinių kampų iš vidinės pusės, prigludusios prie liemenės.[c] **27** Dar du auksinius žiedus pritvirtinsi išorinėje liemenės pusėje žemiau abiejų perpečių, šalia tos vietos, kur susieina liemenės kraštai, virš liemenės juostos.[d] **28** Antkrūtinį mėlyna virvele, perkišta per jo žiedus, piriši prie liemenės žiedų, kad būtų prigludęs prie liemenės, virš juostos.

28 SKYRIUS

a Iš 39:8, 15 Kun 8:8

b Iš 39:2

c Iš 39:22

d Iš 39:27, 28 Iš 39:30, 31 Kun 8:9

e Iš 39:27, 29 Kun 8:7

f Iš 39:2–5

g Iš 29:5

h Iš 35:5, 9 Iš 35:27

i Iš 1:1–4

y Iš 39:6, 14

j Iš 39:7

k Iš 39:15

l Iš 39:18

m Iš 28:30 Kun 8:8 Sk 27:21

Antra skiltis

a Iš 39:8–14

b Iš 39:15–18

c Iš 39:19–21

d Iš 28:8 Kun 8:7

28:4 *Arba „efodą“. Žr. žodynėlį.

28:16 *Maždaug 22,2 cm. Žr. priedą B14. **28:19** *Nežinomas akmuo, galbūt gintaras, hiacintas, opalas ar turmalinas. **28:23** *T. y. viršutinių.

29 Eidamas į Šventąją Aaronas prie savo širdies visuomet turės nuosprendžio antkrūtinį su Izraelio sūnų vardais, kad Jehova juos amžiais prisimintų. **30** Į antkrūtinį įdėsi Urimus ir Tumimus*,[a] kad Aaronas, kaskart stodamas Jehovos akivaizdon, turėtų juos prie savo širdies. Jehovos akivaizdoje jie visada bus jam prie širdies ir bus naudojami prireikus dėl Izraelio ką nors nuspręsti.

31 Iš mėlynų siūlų audinio pasiūsi berankovį drabužį, kuris bus vilkimas po liemene.[b] **32** Viršuje, per patį vidurį, turės būti skylė galvai. Tą skylę apsiūsi austiniu apvadu; padarysi ją tokią, kaip šarvinių marškinių, kad neįplyštų. **33** Iš mėlynų, purpurinių ir skaisčiai raudonos spalvos siūlų padarysi granato pavidalo kutus ir prisiūsi juos prie apatinio krašto. Kutus prisiūsi pakaitomis su auksiniais varpeliais: **34** varpelį – granatą, varpelį – granatą, ir taip aplink visą berankovio drabužio kraštą. **35** Aaronas jį vilkės atlikdamas savo tarnybą. Aaronui įeinant į šventovę Jehovos akivaizdon ir iš jos išeinant, varpeliai turi skambėti, antraip jis mirs.[c]

36 Iš gryno aukso padarysi žvilgią plokštelę ir joje tarsi antspaude išraižysi šiuos žodžius: „Jehova yra šventas.*“[d] **37** Plokštelę mėlyna virvele pririšk prie turbano.[e] Ji turi būti turbano priekyje, **38** Aaronui ant kaktos. Jei izraelitai suteršdami ką nors šventa[f] – tai, ką jie paskiria Dievui*, ką aukoja kaip šventą dovaną, – Aaronas turės už tai atsakyti. Plokštelė visada bus Aaronui ant kaktos, kad Jehova izraelitus maloningai priimtų.

39 Iš geriausio lino nuausi languotą drabužį ir juostą;[a] iš tokio pat lino padarysi turbaną.

40 Pasirūpinsi, kad ir Aarono sūnūs turėtų drabužius, juostas ir galvos apdangalus,[b] garbingumo teikiančius ir puošnius.[c] **41** Aprengsi jais Aaroną ir jo sūnus. Patepsi tuos vyrus,[d] juos įšventinsi[e] ir pašventinsi tarnauti man kunigais. **42** Pasiūdinsi jiems lininius apatinius nuogumui uždengti.[f] Jie dengs klubus ir šlaunis. **43** Aaronas ir jo sūnūs, eidami į Susitikimo Palapinę arba atlikdami apeigas šventojoje vietoje prie aukuro, turės juos mūvėti, kad neužsitrauktų kaltės ir nemirtų. Šis įsakas galios amžiais – jo turės laikytis Aaronas ir visi jo palikuoniai.

29 Štai kaip įšventinsi juos tarnauti man kunigais. Paimsi jautį ir du avinus be jokios ydos,[g] **2** taip pat neraugintos duonos, duonos riesčių iš tešlos be raugo, užmaišytos su aliejumi, ir aliejumi apteptų tešlainių be raugo.[h] Visi kepiniai turi būti iškepti iš geriausių kvietinių miltų. **3** Sudėsi juos į pintinę ir atsineši,[i] taip pat atsivarysi jautį ir abu avinus.

4 Aaroną ir jo sūnus atvesi prie įėjimo į Susitikimo Palapinę[y] ir liepsi jiems apsiprausti.[j] **5** Paimsi drabužius[k] ir Aaroną aprengsi. Apvilksi jį palai-

28:30 *Žr. žodynėlį. **28:36** *Arba „Šventumas – iš Jehovos“.

28:38 *Pažod. „pašventina“.

28 SKYRIUS

a Kun 8:8
Sk 27:21
Įst 33:8
1Sa 28:6
Ezr 2:62, 63

b Iš 39:22–26
Kun 8:7

c Kun 16:2
Sk 18:7

d Iš 39:30, 31
Kun 8:9
1Me 16:29
Ps 93:5
1Pt 1:16

e Iš 29:6

f Kun 22:9
Sk 18:1

Antra skiltis

a Iš 28:4
Iš 39:27–29

b Kun 8:13

c Iš 28:2

d Iš 29:4, 7
Iš 30:30
Apd 10:38
2Ko 1:21

e Iš 29:8, 9
Kun 8:33
Sk 3:2, 3

f Kun 6:10

29 SKYRIUS

g Kun 8:2
Įst 17:1

h Kun 6:20

i Kun 8:26

y Iš 26:36
Iš 40:28
Kun 8:2, 3

j Kun 8:6
Hbr 10:22

k Iš 28:4
Kun 8:7
Kun 16:4

dine, berankoviu drabužiu, liemene*, prisegsi antkrūtinį ir sujuosi per juosmenį juosta.[a] **6** Uždėsi jam ant galvos turbaną ir užriši ant turbano šventąjį ženklą*.[b] **7** Paimsi patepimo aliejaus[c] ir Aaroną patepsi – užpilsi aliejaus jam ant galvos.[d]

8 Tada pakviesi Aarono sūnus. Aprengsi juos palaidinėmis,[e] **9** apjuosi juostomis – ir Aaroną, ir jo sūnus – ir uždėsi galvos apdangalus. Kunigystė priklausys jiems amžinai, toks yra mano įsakymas.[f] Taip įšventinsi Aaroną ir jo sūnus tarnauti man kunigais.[g]

10 Paskui atvesi prie Susitikimo Palapinės jautį ir Aaronas su sūnumis uždės jam ant galvos rankas.[h] **11** Papjausi tą jautį Jehovos akivaizdoje prie įėjimo į Susitikimo Palapinę.[i] **12** Pamirkęs pirštą į jaučio kraują, patepsi juo aukuro ragus,[y] o visą kitą kraują išpilsi aukuro papėdėje.[j] **13** Vidurius dengiančią taukinę,[k] kepenų raiščius, abu inkstus su taukais ant jų paversi ant aukuro dūmais,[l] **14** o jaučio mėsą, odą ir išmatas sudeginsi už stovyklos. Tai bus auka už nuodėmę.

15 Tada atvesi vieną iš avinų ir Aaronas su sūnumis uždės jam ant galvos rankas.[m] **16** Aviną papjausi ir paėmęs jo kraujo pašlakstysi visus aukuro šonus.[n] **17** Sukaposi aviną į gabalus, jo vidurius ir kojas apiplausi[o] ir visas dalis iki pat galvos sudėliosi ant aukuro. **18** Visą aviną ant aukuro paversi dūmais. Tai bus degi-

29:5 *Arba „efodu“. Žr. žodynėlį. **29:6** *Arba „šventąją plokštelę“.

29 SKYRIUS

a Iš 28:8

b Iš 28:36
Iš 39:30
Kun 8:9

c Iš 30:23–25

d Kun 8:12
Ps 133:2
Iz 61:1
Apd 10:38

e Iš 28:40
Kun 8:13

f Iš 28:1–3
Iš 28:40, 43
Iš 40:15

g Iš 28:41

h Kun 8:14–17

i Kun 4:3

y Iš 27:2

j Kun 4:7

k Kun 3:17

l Kun 4:8–10

m Kun 1:4
Kun 8:18–21

n Hbr 9:22

o Kun 1:13

Antra skiltis

a Pr 8:21

b Kun 8:22–24

c Iš 30:23–25

d Kun 8:30

e Kun 3:9, 10

f Kun 8:22
Kun 8:25–28

g Kun 8:29
Ps 99:6

namoji auka Jehovai, malonaus kvapo[a] ugninė atnaša Jehovai.

19 Paskui atvesi antrąjį aviną ir Aaronas su sūnumis uždės jam ant galvos rankas.[b] **20** Aviną papjausi ir paėmęs truputį jo kraujo patepsi Aaronui ir jo sūnums dešiniosios ausies lezgelį, dešiniosios rankos nykštį, taip pat dešiniosios kojos nykštį, o likusiu krauju iš visų pusių apšlakstysi aukurą. **21** Tada paimsi truputį kraujo nuo aukuro, truputį patepimo aliejaus[c] ir pašlakstysi jais Aaroną ir jo drabužius, taip pat jo sūnus ir jų drabužius, kad Aaronas, jo sūnūs ir visų jų drabužiai taptų šventi.[d]

22 Tada paimsi avino taukus, riebiąją uodegą, vidurius dengiančią taukinę, kepenų raiščius, abu inkstus su taukais, esančiais ant jų,[e] ir dešinę kojį, nes tai įšventinimo avinas.[f] **23** Taip pat iš neraugintos duonos pintinės, kurią būsi atsinešęs Jehovos akivaizdon, paimsi apskritą duonos paplotį, aliejumi apteptą duonos riestę ir tešlainį. **24** Viską sudėsi Aaronui ir jo sūnums ant rankų ir pasiūbuosi – tai bus siūbuojamoji atnaša Jehovai. **25** Paskui tą atnašą paimsi jiems iš rankų ir sudėjęs ant aukuro, ant deginamosios aukos, sudeginsi. Tai bus malonaus kvapo auka Jehovai, ugninė atnaša Jehovai.

26 Tada paimsi įšventinimo avino, skirto aukai už Aaroną, krūtinę[g] ir ją pasiūbuosi Jehovos akivaizdoje. Tai bus tavo dalis. **27** Pašventinsi įšventinimo avino, atnašauto už Aaroną ir jo sūnus, krūtinę, tai yra siūbuojamąją atnašą, ir atnašauti skirtą koją – tai, kas buvo

paimta iš avino ir pasiūbuota.[a] **28** Amžinu įsaku ši dalis atiteks Aaronui ir jo sūnums, – tai šventa dalis, kurią izraelitai turės jiems atiduoti.[b] Tai bus izraelitų bendrystės aukų šventa dalis, kurią jie atiduos Jehovai.[c]

29 Šventieji Aarono drabužiai[d] po jo pereis jo palikuoniams.[e] Jie apsirengs jais, kai bus patepami ir įšventinami į kunigus. **30** Tas Aarono sūnus, kuris taps jo įpėdiniu ir eis tarnauti į Susitikimo Palapinę, į šventąją vietą, vilkės juos septynias dienas.[f]

31 Paimsi įšventinimo avino mėsą ir šventoje vietoje* ją išvirsi.[g] **32** Aaronas ir jo sūnūs prie įėjimo į Susitikimo Palapinę valgys[h] avino mėsą ir duoną iš pintinės. **33** Jie valgys maistą, kuris, įšventinant juos į kunigus ir pašventinant, bus skirtas permaldavimui atlikti. Joks pašalietis* jo nevalgys, nes tas maistas šventas.[i] **34** Jeigu iki ryto dalis įšventinimo avino mėsos ar duonos liktų nesuvalgyta, viską sudeginsi.[y] Tų likučių valgyti negalima, nes jie šventi.

35 Padarysi su Aaronu ir jo sūnumis visa, ką tau įsakiau. Per septynias dienas įšventinsi juos į kunigus.[j] **36** Kasdien aukosi po vieną jautį už nuodėmę, kad būtų atliktas permaldavimas. Atliksi permaldavimą už aukurą, apvalysi jį, kad būtų be nuodėmės; patepsi jį, kad būtų šventas.[k] **37** Permaldavimas už aukurą truks septynias dienas. Pašventinsi jį, kad būtų labai šventas.[a] Aukurą liesti galės tik tas, kas šventas.

38 Ant aukuro turėsi kasdien aukoti po du metinius avinėlius; tai darysi nuolatos.[b] **39** Vieną avinėlį aukosi iš ryto, kitą – vos saulei nusileidus*.[c] **40** Kartu su pirmuoju avinėliu aukosi dešimtadalį efos* geriausių miltų, sumaišytų su ketvirčiu hino[#] grūstuvėje grūstų alyvuogių aliejaus, taip pat liejamąją atnašą – ketvirtadalį hino vyno. **41** Antrą avinėlį aukosi vos saulei nusileidus. Kartu su juo aukosi tokią pat javų atnašą ir liejamąją atnašą, kaip ir iš ryto. Tai bus malonaus kvapo auka, ugninė atnaša Jehovai. **42** Tokią auką per visas kartas kasdien aukosite Jehovos akivaizdoje prie įėjimo į Susitikimo Palapinę, kur aš su tavimi susitiksiu ir tau kalbėsiu.[d]

43 Ten aš susitiksiu su izraelitais ir savo šlove tą vietą pašventinsiu.[e] **44** Pašventinsiu Susitikimo Palapinę ir aukurą, taip pat Aaroną ir jo sūnus,[f] kad tarnautų man kunigais. **45** Aš gyvensiu tarp izraelitų ir būsiu jų Dievas.[g] **46** Ir jie žinos, kad aš, jų Dievas Jehova, išvedžiau juos iš Egipto krašto, idant galėčiau tarp jų gyventi.[h] Aš esu Jehova, jų Dievas.

30 Taip pat padarysi aukurą smilkalams atnašauti.[i] Padarysi jį iš akacijos medžio.[y] **2** Tas aukuras turės būti keturkampis – uolekties* ilgio ir

29 SKYRIUS

a Iš 29:22

b Kun 7:34 Kun 10:14

c Kun 7:11, 14

d Iš 28:4

e Sk 20:26

f Kun 8:35

g Kun 8:31

h 1Ko 9:13

i Kun 22:10 Sk 3:10

y Kun 8:32

j Kun 8:4, 33

k Iš 30:26, 28 Kun 8:11 Sk 7:1

Antra skiltis

a Iš 40:10

b 2Me 2:4 Hbr 7:27 Hbr 10:11

c Sk 28:4–6

d Iš 25:22 Kun 1:1 Sk 17:4

e Iš 40:34 Sk 12:5 1Ka 8:11

f Kun 22:9

g Iš 25:8 Kun 26:12 Zch 2:11 2Ko 6:16

h Iš 20:2

30 SKYRIUS

i Iš 40:5

y Iš 37:25–28

29:31 *Galimas dalykas, Padangtės kieme. **29:33** *T. y. vyras ne iš Aarono šeimos.

29:39 *Pažod. „tarp abiejų vakarų“. **29:40** *T. y. 2,2 L. Žr. priedą B14. #T. y. beveik litru. Žr. priedą B14. **30:2** *Uolektis buvo lygi 44,5 cm. Žr. priedą B14.

uolekties pločio; jo aukštis bus 2 uolektys. Iš to paties gabalo turės būti padaryti jo ragai.[a] **3** Padengsi jį grynu auksu: jo viršų, visus šonus ir ragus, o kraštą apjuosi auksiniu apvadu. **4** Žemiau apvado dviejose priešingose aukuro pusėse pritvirtinsi po du auksinius žiedus. Per juos bus perkištos kartys aukurui nešti. **5** Kartis padarysi iš akacijos medžio ir padengsi auksu. **6** Aukurą pastatysi priešais uždangą, kad jis būtų arti dangčiu uždengtos Įstatymo* Skrynios[b] – arti vietos, kur aš su tavimi susitiksiu.[c]

7 Ant jo Aaronas[d] smilkys kvapiuosius smilkalus,[e] degins juos kas rytą, kai ateis tvarkyti žibintų.[f] **8** Jis smilkys juos ir saulei vos nusileidus*, atėjęs žibintų uždegti. Tai kasdienė smilkalų atnaša, kurią Jehovos akivaizdoje aukos visos jūsų kartos. **9** Nesmilkysi ant jo nešventų smilkalų,[g] neaukosi deginamųjų aukų ar javų atnašų, neliesi ant jo liejamųjų atnašų. **10** Aaronas kartą per metus atliks permaldavimą patepdamas krauju aukuro ragus.[h] Kartą per metus, paėmęs permaldavimo už nuodėmę aukos kraujo,[i] jis atliks permaldavimą už aukurą, ir taip bus per kartų kartas. Šis aukuras Jehovai bus labai šventas.“

11 Tada Jehova Mozei tarė: **12** „Per tautos surašymą, kai skaičiuosi Izraelio sūnus,[y] kiekvienas už savo gyvybę turės sumokėti Jehovai išpirką, kad surašymo metu neužsitrauktų bausmės. **13** Kiekvienas surašytasis turės sumokėti pusę šekelio*, tai yra pusę šventovės šekelio#.[a] Šekelį sudaro 20 gėrų△. Šis pusės šekelio mokestis bus auka Jehovai.[b] **14** Išpirką Jehovai turės sumokėti kiekvienas įrašytas asmuo, kiekvienas, kuriam 20 ir daugiau metų.[c] **15** Turtingas duos ne daugiau ir vargšas ne mažiau kaip pusę šekelio; kiekvienas už savo gyvybę Jehovai sumokės vienodą išpirką*. **16** Surinkęs iš izraelitų permaldavimo sidabrą, atiduosi jį tarnystės, atliekamos prie Susitikimo Palapinės, reikalams. Tas sidabras primins Jehovai apie izraelitus, tai bus permaldavimas už jų gyvybę.“

17 Jehova toliau kalbėjo Mozei: **18** „Padirbk iš vario praustuvę su stovu,[d] pastatyk ją tarp Susitikimo Palapinės ir aukuro ir pripilk vandens apsiplovimams.[e] **19** Juo Aaronas ir jo sūnūs plausis rankas ir kojas.[f] **20** Prieš įeidami į Susitikimo Palapinę ar eidami prie aukuro tarnauti ir aukoti deginamųjų aukų Jehovai, jie apsiplaus vandeniu, kad nemirtų. **21** Kad nemirtų, jie turi nusiplauti rankas ir kojas. Toks nuostatas galios tiek Aaronui, tiek jo palikuoniams visada, per kartų kartas.“[g]

22 Jehova dar sakė Mozei: **23** „Paimsi geriausių kvapiųjų medžiagų – 500 dalių miros*, pusę tiek kvapiojo cinamono*, tai yra 250 dalių, 250 dalių kvapiosios nendrės

30:6 *Pažod. „Liudijimo“. **30:8** *Pažod. „tarp abiejų vakarų“.

30:13 *Šekelis buvo lygus 11,4 g. Žr. priedą B14. #Arba „šventojo šekelio“. △Gera buvo lygi 0,57 g. Žr. priedą B14. **30:15** *Pažod. „atliks permaldavimą“. **30:23** *Turimas omenyje ceiloninis cinamonas.

30 SKYRIUS

a Iš 27:1, 2; Kun 4:7

b Iš 26:33; Hbr 9:3

c Iš 25:22

d 1Me 23:13

e Iš 30:34, 35; Sk 16:39, 40; 1Sa 2:27, 28; Lk 1:9

f Iš 27:20

g Kun 10:1; 2Me 26:18; Ez 8:11, 12

h Kun 23:27; Hbr 9:7

i Kun 16:5, 6; Kun 16:18, 19

y Iš 38:25; Sk 1:2; 2Sa 24:10, 15

Antra skiltis

a Kun 27:25

b 2Me 24:9; Mt 17:24

c Iš 38:26; Sk 1:3; Sk 26:1, 2

d Iš 38:8; Kun 8:11; 1Ka 7:38

e Iš 40:7

f Iš 40:30, 31; Hbr 10:22

g 2Me 4:6

24 ir 500 dalių cinamono*. Viena dalis atitinka šventovės šekelį.[a] Dar paimsi hiną# alyvuogių aliejaus. **25** Iš šių medžiagų pagaminsi šventąjį patepimo aliejų, viską labai kruopščiai sumaišydamas*.[b] Tai bus šventasis patepimo aliejus.

26 Patepsi juo Susitikimo Palapinę[c] ir Įstatymo* Skrynią, **27** taip pat stalą ir visus stalo reikmenis, žibintuvą ir visus jo reikmenis, smilkalų aukurą, **28** deginamųjų aukų aukurą ir visus jo reikmenis, taip pat praustuvę ir jos stovą. **29** Pašventinsi juos, kad būtų labai šventi.[d] Liestis prie šių dalykų galės tik tas, kas šventas.[e] **30** Patepsi Aaroną[f] su sūnumis[g] ir pašventinsi juos, kad tarnautų man kunigais.[h]

31 Izraelitams sakysi: ‘Tai bus mano šventasis patepimo aliejus per visas jūsų kartas,[i] **32** joks žmogus nenaudos jo kūnui tepti. Tokios pat sudėties aliejaus sau nesigaminsite. Jis bus šventas, visada laikysite jį šventu. **33** Kas tik pagamintų tokios pat sudėties mišinį ir pateptų juo pašalietį*, turi būti pašalintas iš tautos#.’“[y]

34 Tada Jehova Mozei tarė: „Paimk lygiomis dalimis šių kvapiųjų medžiagų:[j] natofo*, onychų#, kvapiųjų ferulos sakų ir grynų smilkomųjų sakų. **35** Pagamink iš jų smilkalus.[a] Kvapusis mišinys turi būti kruopščiai sumaišytas*, pasūdytas,[b] tyras ir šventas. **36** Dalį jo sutrinsi į miltelius ir truputį miltelių padėsi priešais Įstatymo* Skrynią Susitikimo Palapinėje, kur aš su tavimi susitiksiu. Šituos smilkalus laikysite labai šventais. **37** Tokios sudėties smilkalų sau nesigaminsite.[c] Laikysite juos šventais Jehovos smilkalais. **38** Jei kas nors, norėdamas pasimėgauti jų kvapu, pasigamintų jų sau, bus pašalintas iš tautos.“

31 Jehova toliau kalbėjo Mozei: **2** „Aš išsirinkau* Hūro sūnaus Ūrio sūnų Becalelį,[d] vyrą iš Judo giminės.[e] **3** Pripildysiu jį Dievo dvasios, suteiksiu sumanumo, supratimo ir žinių apie visokį amatą, **4** kad gebėtų kurti dailius dirbinius, dirbti su auksu, sidabru ir variu, **5** gludinti ir įtvirtinti į apsodus akmenis,[f] dirbti visokius dirbinius iš medžio.[g] **6** Jam padėti paskyriau Ahisamacho iš Dano giminės sūnų Oholiabą.[h] Visiems, kurie yra nagingi, suteiksiu išmanymo, kad padirbtų viską, ką tau įsakiau:[i] **7** Susitikimo Palapinę,[y] Įstatymo* Skrynią,[j] jos dangtį[k] ir visus Palapinės reikmenis – **8** stalą[l] ir jo indus, gryno aukso žibintuvą ir visus jo reikmenis,[m] smilkalų aukurą,[n] – **9** taip pat deginamųjų aukų aukurą[o] su visais jo reikmenimis, praustuvę su stovu,[p] **10** puošnius austinius apdarus ir šven-

30:24 *Turimas omenyje kininis cinamonas. #Hinas buvo lygus 3,67 L. Žr. priedą B14. **30:25** *Arba „taip, kaip gamina tepalų gamintojai“. **30:26, 36; 31:7** *Pažod. „Liudijimo“. **30:33** *T. y. vyrą ne iš Aarono šeimos. #T. y. nubaustas mirtimi. **30:34** *Nežinomo medžio sakai, galimas dalykas, dervamedžio ar mastikinės pistacijos. #Nežinomos kilmės kvapi medžiaga, galimas dalykas, išgauta iš kokio nors augalo ar vėžiagyvių kiautelių.

30 SKYRIUS

a Sk 3:47

b Iš 37:29

c Iš 40:9
Sk 7:1

d Kun 8:10

e Iš 29:37

f Kun 8:12

g Sk 3:2, 3

h Iš 40:15

i Iš 37:29
1Ka 1:39
Ps 89:20

y Iš 30:37, 38

j Iš 25:3, 6

Antra skiltis

a Iš 37:29
Ps 141:2
Apr 5:8

b Kun 2:13

c Iš 30:31, 32

31 SKYRIUS

d Iš 37:1

e Iš 35:30–34
1Me 2:20

f Iš 28:9–11

g 2Me 2:13, 14

h Iš 38:23

i Iš 36:1

y Iš 36:8

j Iš 37:1

k Iš 37:6

l Iš 37:10

m Iš 37:17, 24

n Iš 37:25

o Iš 38:1
Iš 40:6

p Iš 30:18
Iš 38:8

30:35 *Arba „pagamintas taip, kaip gamina tepalų gamintojai“. **31:2** *Pažod. „pašaukiau vardu“.

tuosius drabužius kunigui Aaronui ir drabužius jo sūnums, kad tarnautų man kunigais,[a] **11** patepimo aliejų ir kvapiuosius smilkalus šventovei.[b] Jie padarys visa, ką tau įsakiau.“

12 Jehova Mozei toliau kalbėjo: **13** „Izraelitams sakysi: ‘Laikysitės mano šabų,[c] nes tai yra ženklas mano sandoros su jumis ir jūsų būsimomis kartomis. Daviau jį, idant žinotumėte: aš, Jehova, jus išsirinkau, kad būtumėte šventi. **14** Laikysitės šabo, nes jis šventas.[d] Kas jį paniekintų, bus nubaustas mirtimi. Žmogus, kuris šabo dieną dirbtų kokį nors darbą, bus pašalintas iš tautos*.[e] **15** Šešias dienas galite dirbti, tačiau septintoji bus šabas, visiškas poilsis.[f] Ši diena Jehovai šventa. Jei kas per šabą dirbtų kokį darbą, bus nubaustas mirtimi. **16** Izraelitai laikysis šabo, laikysis šabo per kartų kartas. Ši sandora bus amžina. **17** Tai amžinas ženklas sandoros tarp manęs ir izraelitų,[g] nes per šešias dienas Jehova sukūrė dangų ir žemę, o septintąją dieną, po visų tų darbų, ilsėjosi.’“[h]

18 Baigęs kalbėti, ten pat ant Sinajaus kalno Dievas davė Mozei dvi akmenines Įstatymo plokštes,[i] prirašytas savo paties pirštu.[y]

32 Nesulaukdami Mozės sugrįžtant nuo kalno,[j] žmonės susibūrė aplink Aaroną ir reikalavo: „Padaryk mums dievą, kad eitų pirma mūsų,[k] nes nežinia, kas atsitiko tam Mozei, tam vyrui, kuris išvedė mus iš Egipto krašto.“ **2** Aaronas jiems tarė: „Liepkite savo žmonoms, sūnums ir dukterims išsiveti auskarus[a] iš ausų ir atneškite juos man.“ **3** Taigi žmonės išsiėmė iš ausų auskarus ir sunešė juos Aaronui. **4** Surinkęs iš jų auksą, Aaronas padarė* ir iškalstė veršio statulą.[b] Žmonės ėmė šaukti: „Štai tavo Dievas, Izraeli! Tai jis išvedė tave iš Egipto krašto!“[c]

5 Tai matydamas, Aaronas priešais veršį pastatė aukurą ir sušuko: „Rytoj bus šventė Jehovos garbei!“ **6** Taigi žmonės anksti rytą atsikėlė ir aukojo ant to aukuro deginamąsias aukas ir bendrystės atnašas. Paskui susėdę valgė ir gėrė, o tada pakilo linksmintis.[d]

7 Jehova Mozei paliepė: „Greičiau leiskis žemyn, nes tauta, kurią išvedei iš Egipto krašto, pasielgė nedorai.[e] **8** Jie netruko išklysti iš kelio, kuriuo liepiau eiti.[f] Pasidirbę* veršio statulą, lenkiasi jai, aukoja aukas ir sako: ‘Štai tavo Dievas, Izraeli. Tai jis išvedė tave iš Egipto krašto.’“ **9** Jehova Mozei toliau sakė: „Matau, kad tai kietasprandė tauta.[g] **10** Todėl pasitrauk, leisk man išlieti savo rūstybę ir juos sunaikinti. Tada iš tavęs iškildinsiu didžią tautą.“[h]

11 Tačiau Mozė maldavo Jehovą, savo Dievą:[i] „Ak, Jehova, kodėl gi turėtum išlieti rūstybę ant savo tautos, kurią didžia galia ir galinga ranka išvedei iš Egipto krašto?[y] **12** Kodėl gi egiptiečiai turėtų sakyti: ‘Pikta norėdamas jis juos išvedė, – kad padarytų jiems galą

31:14 *T. y. nubaustas mirtimi.

32:4 *Arba „išliejo“. **32:8** *Arba „Nusilieję“.

31 SKYRIUS

a Iš 28:2, 15
Iš 39:1, 27
Kun 8:7

b Iš 30:25, 35
Iš 37:29

c Iš 20:8
Kun 19:30
Kol 2:16, 17

d Įst 5:12

e Iš 35:2
Sk 15:32, 35

f Iš 16:23
Iš 20:10

g Iš 31:13

h Pr 2:2

i Iš 24:12
Iš 32:15
Įst 4:13
Įst 9:15

y Mt 12:28
Lk 11:20
2Ko 3:3

32 SKYRIUS

j Iš 24:18
Įst 9:9

k Apd 7:40

Antra skiltis

a Iš 12:35, 36

b Įst 9:16
Iz 46:6
Apd 7:41

c Iš 20:4
Neh 9:18
Ps 106:19, 20

d 1Ko 10:7

e Įst 4:15–18

f Iš 18:20
Iš 20:3

g Iš 34:9
Įst 9:6
Apd 7:51

h Sk 14:12
Įst 9:14

i Ps 106:23

y Įst 9:18, 19

kalnuose, nušluotų nuo žemės paviršiaus'?[a] Sulaikyk savo įniršio liepsną. Meldžiu tavęs, persigalvok ir nesiųsk nelaimės savo tautai. **13** Prisimink savo tarnus Abraomą, Izaoką ir Izraelį, kuriems pačiu savimi tu prisiekei: 'Aš padarysiu, kad tavo palikuonių bus tiek, kiek žvaigždžių danguje,[b] ir atiduosiu tau visą šią žemę, nes paskyriau ją tavo palikuoniams, kad paveldėtų kaip amžiną nuosavybę.'"[c]

14 Taigi Jehova persigalvojo ir nesiuntė nelaimės, kurią ketino užtraukti savo tautai.[d]

15 Tada Mozė apsigręžė ir leidosi nuo kalno žemyn nešinas dviem Įstatymo plokštėmis.[e] Plokštės buvo prirašytos iš abiejų pusių – iš vienos ir iš kitos. **16** Jos buvo paties Dievo padarytos ir žodžiai jose buvo išraižyti paties Dievo ranka.[f] **17** Išgirdęs žmonių šūkavimus ir visą aną triukšmą Jozuė tarė Mozei: „Stovykloje kovos šauksmai girdisi!" **18** Bet Mozė atsakė:

„Tai ne pergalės šūksniai
ir ne pralaimėjusiųjų
dejonės.
Aš ten ūžaujančių
balsus girdžiu."

19 Kai prisiartinęs prie stovyklos išvydo veršį[g] ir šokančius žmones, Mozė užsidegė pykčiu. Jis metė plokštes žemėn, kalno papėdėje jas sudaužė.[h] **20** Čiupęs jų padarytąjį veršį, sudegino jį ir sutrynė į dulkes.[i] Išbarstęs jas ant vandens, liepė izraelitams jį gerti.[y] **21** Mozė klausė Aarono: „Ką tau šie žmonės padarė, kad užtraukei jiems tokią sunkią nuodėmę?" **22** Aaronas atsakė: „Nepyk, mano viešpatie. Juk tu žinai, kad ši tauta linkusi į pikta.[a] **23** Jie man sakė: 'Padaryk mums dievą, kad eitų pirma mūsų, nes nežinia, kas atsitiko tam Mozei, tam vyrui, kuris išvedė mus iš Egipto krašto.'[b] **24** Tai aš jiems ir sakiau: 'Kas turi kokio aukso, tenusiima ir teatneša man.' Įmečiau tą auksą į ugnį ir išėjo veršis."

25 Matydamas, kad žmonės pasidarė nesuvaldomi ir kad Aaronas jiems nuolaidžiavo ir leido apsijuokti priešininkų akivaizdoje, **26** Mozė atsistojo prie įėjimo* į stovyklą ir sušuko: „Kas iš jūsų Jehovos pusėje?! Ateikite prie manęs!"[c] Aplink Mozę susibūrė visi levitai. **27** Mozė jiems tarė: „Štai ką sako Jehova, Izraelio Dievas: 'Teprisijuosia vyrai kalavijus ir tepereina visą stovyklą nuo vieno galo iki kito*, žudydami savo brolį, kaimyną ir bičiulį.'"[d] **28** Levitai padarė, kaip Mozė liepė, ir tą dieną žuvo apie 3000 žmonių. **29** Mozė jiems sakė: „Šiandien paskirkite save Jehovai, nes pakėlėte ranką prieš savo pačių sūnus ir brolius;[e] šiandien jis jus palaimins."[f]

30 Kitą dieną Mozė sakė žmonėms: „Labai sunkiai nusidėjote, taigi dabar eisiu pas Jehovą – gal pavyks jį permaldauti, kad jūsų nebaustų."[g] **31** Mozė sugrįžo pas Jehovą ir tarė: „Tie žmonės išties sunkiai nusidėjo! Pasidirbo sau auksinį dievą![h] **32** Jei tik gali, atleisk jiems šią nuodėmę.[i] O jei ne, tai ištrink mane iš savo knygos,

32 SKYRIUS

a Įst 9:28

b Pr 22:15–17
Pr 35:10, 11
Hbr 6:13, 14

c Pr 13:14, 15
Pr 26:3, 4

d Ps 106:45

e Iš 40:20
Įst 5:22
Įst 9:15

f Iš 31:18
Įst 9:10

g Neh 9:18
Ps 106:19, 20
Apd 7:41

h Įst 9:16, 17

i Įst 7:25

y Įst 9:21

Antra skiltis

a Iš 15:24
Iš 16:2
Iš 17:2
Įst 9:7
Įst 31:27

b Iš 32:1
Apd 7:40

c Joz 24:15
2Ka 10:15

d Sk 25:5

e Sk 25:11
Įst 13:6–9

f Įst 33:8, 9

g Sk 16:47
Sk 21:7
Įst 9:18

h Iš 20:23

i Sk 14:19

32:26 *Pažod. „vartų". **32:27** *Pažod. „nuo vartų iki vartų".

į kurią esi įrašęs.“[a] **33** Bet Jehova jam atsakė: „Tą, kuris man nusidėjo, – tik tą ištrinsiu iš savo knygos. **34** O dabar eik ir toliau vesk žmones į vietą, kurią tau esu nurodęs. Pirma tavęs eis mano angelas.[b] Atėjus atsiskaitymo dienai, aš nubausiu juos už jų nuodėmę.“ **35** Tada Jehova baudė tautą už veršį, kurį Aaronas jų prašomas jiems padirbo.

33 Jehova Mozei kalbėjo: „Leiskis į kelią drauge su žmonėmis, kuriuos išvedei iš Egipto. Keliaukite į kraštą, dėl kurio Abraomui, Izaokui ir Jokūbui esu prisiekęs: ‘Atiduosiu jį tavo palikuonims.’[c] **2** Pirma tavęs aš siųsiu savo angelą[d] ir išvarysiu kanaaniečius, amoritus, hetitus, perizus, hivus ir jebusiečius.[e] **3** Keliaukite į kraštą, tekantį pienu ir medumi.[f] Tačiau aš pats su jumis neisiu, kad kartais jūsų neišnaikinčiau,[g] matydamas, kokia kietasprandė tauta esate.“[h]

4 Išgirdę tokius griežtus žodžius, žmonės taip nuliūdo, kad nė papuošalais nebesipuošė. **5** Jehova tarė Mozei: „Sakyk izraelitams: ‘Esate kietasprandė tauta.[i] Galėčiau akimirksniu pereiti stovyklą ir visus jus išnaikinti.[y] Nesipuoškite jokiais papuošalais, iki nuspręsiu, ką su jumis daryti.’“ **6** Taigi, keliaudami nuo Horebo kalno toliau, izraelitai papuošalais nesipuošė.

7 Savo palapinę Mozė pasistatė atokiau nuo stovyklos ir vadino ją Susitikimo Palapine. Nuo to laiko kiekvienas, kam iškildavo koks klausimas, eidavo už stovyklos prie Susitikimo Palapinės pasiteirauti Jehovos.[a] **8** Kai tik Mozė eidavo į Susitikimo Palapinę, visi žmonės pakildavo ir stovėdami prie savo palapinių lydėdavo jį akimis, kol šis įeidavo į Palapinę. **9** Mozei įėjus, ties Palapinės įėjimu nusileisdavo debesies stulpas[b] ir stovėdavo tol, kol Dievas kalbėdavosi su Moze.[c] **10** Pamatę debesies stulpą ties Palapinės įėjimu, žmonės, stovėdami kiekvienas prie savo palapinės įėjimo, žemai nusilenkdavo. **11** Jehova su Moze kalbėdavosi veidas į veidą,[d] kaip kalbasi žmogus su žmogumi. Paskui Mozė grįždavo į stovyklą, o jo patarnautojas ir padėjėjas Nūno sūnus Jozuė[e] likdavo prie Palapinės ir nuo jos nesitraukdavo.

12 Mozė tarė Jehovai: „Štai tu man liepei: ‘Vesk šią tautą’, bet nepasakei, ką siųsi su manimi. Be to, sakei: ‘Aš tave išsirinkau.* Tu radai malonę mano akyse.’ **13** Tad jeigu jau radau malonę tavo akyse, parodyk man savo kelius,[f] leisk tave pažinti, kad tavo malonės neprarasčiau. Taip pat atminki, kad šie žmonės yra tavo tauta.“[g] **14** Dievas atsakė: „Aš pats eisiu su tavimi[h] ir suteiksiu tau poilsį.“[i] – **15** „Jeigu tu pats su mumis neisi, tai neversk mūsų išeiti iš čia, – prašė Mozė. – **16** Juk jei tu su mumis neisi, iš ko tada bus aišku, kad aš ir tavo tauta radome malonę tavo akyse?[y] Ir kuo gi tada aš ir tavo tauta išsiskirsime iš kitų žemės tautų?“[j]

17 Jehova Mozei atsakė: „Aš patenkinsiu ir šį tavo prašymą, nes radai malonę mano akyse ir

32 SKYRIUS

a Fil 4:3
Apr 3:5

b Iš 23:20
Iš 33:2

33 SKYRIUS

c Pr 12:7
Pr 26:3

d Iš 23:20
Iš 32:34

e Įst 7:1, 22
Joz 24:11

f Iš 3:8
Įst 8:7–9

g Iš 32:10
Sk 16:21

h Iš 32:9
Įst 9:6
Apd 7:51

i Iš 34:9
Įst 9:6
Apd 7:51

y Sk 16:45

Antra skiltis

a Iš 18:25, 26
Sk 27:1–5

b Iš 13:21
Ps 99:7

c Sk 11:16, 17
Sk 12:5

d Iš 33:22, 23
Sk 12:8
Įst 34:10
Jn 1:18
Jn 6:46
Apd 7:38

e Iš 17:9
Iš 24:13
Sk 11:28
Įst 1:38
Joz 1:1

f Ps 25:4
Ps 27:11
Ps 86:11
Ps 119:33
Iz 30:21

g Įst 9:26

h Iš 13:21
Iš 40:34
Joz 1:5, 17
Iz 63:9

i Joz 21:44
Joz 23:1

y Sk 14:13, 14

j Įst 4:34
2Sa 7:23
Ps 147:20

33:12 *Pažod. „Aš pažįstu tave vardu“.

aš tave išsirinkau.“ – **18** „Parodyk man savo šlovę“, – prašė Mozė. **19** Dievas atsakė: „Aš apreikšiu tau visą savo gerumą ir paskelbsiu tavo akivaizdoje savo vardą Jehova.[a] Aš esu maloningas tam, kuriam noriu būti maloningas, pasigailiu to, kurio noriu pasigailėti.[b] **20** Tačiau mano veido nepamatysi, – tarė jis. – Žmogus, išvydęs mano veidą, neliktų gyvas.“

21 Jehova kalbėjo toliau: „Atsistok štai čia, ant šitos uolos. **22** Paslėpsiu tave jos oloje, tada praeisiu savo šlovėje pro šalį; kol praeisiu, saugosiu tave pridengęs ranka. **23** Tada atitrauksiu ranką, ir tu regėsi mane iš nugaros, tačiau veido nepamatysi.“[c]

34 Tada Jehova Mozei tarė: „Nutašyk iš akmens dvi plokštes, tokias kaip pirmosios.[d] Jose aš įrašysiu tuos pačius žodžius kaip ir pirmosiose, kurias sudaužei.[e] **2** Ruoškis rytojui, nes iš ryto kopsi į Sinajaus kalną ir viršukalnėje stosi mano akivaizdon.[f] **3** Su tavimi nekops joks kitas žmogus, niekas kitas ant kalno nepasirodys. Net avių ir galvijų neleisite prie kalno ganytis.“[g]

4 Mozė padarė, kaip Jehova nurodė: nutašė dvi akmenines plokštes, tokias kaip pirmosios, ir atsikėlęs anksti rytą nešinas tomis plokštėmis užkopė ant Sinajaus kalno. **5** Jehova nužengė[h] debesyje ir, atsistojęs šalia Mozės, apreiškė jam savo vardą, Jehova.[i] **6** Praeidamas pro jį Jehova tarė: „Aš esu Jehova. Aš, Jehova, esu Dievas gailestingas[y] ir atjautus*,[j] lėtas pykti[a] ir kupinas ištikimosios meilės[b] ir tiesos*,[c] **7** rodantis ištikimąją meilę tūkstančiams[d] ir atleidžiantis kaltę, nusižengimą ir nuodėmę,[e] tačiau nepaliekantis kaltojo nenubausto[f] ir baudžiantis už tėvų kaltę vaikus ir vaikų vaikus iki trečios ir ketvirtos kartos.“[g]

8 Mozė tuojau pat parpuolė ant kelių ir žemai nusilenkė. **9** „O Jehova, – tarė jis, – jeigu tik radau malonę tavo akyse, eik drauge su mumis.[h] Jehova, atleisk mūsų kaltę ir nuodėmę,[i] nors ir esame kietasprandė tauta,[y] ir priimk mus kaip savo nuosavybę.“ **10** Dievas atsakė: „Štai aš sudarau sandorą: visos tavo tautos akivaizdoje darysiu nuostabius darbus, kokių niekur žemėje, jokioje tautoje dar nėra daryta.[j] Visos tautos, tarp kurių esate, regės Jehovos darbus. Tai, ką dėl jūsų darysiu, bus baimę keliantis dalykas.[k]

11 Įsidėmėkite, ką jums šiandien įsakau.[l] Pašalinsiu jums iš kelio amoritus, kanaaniečius, hetitus, perizus, hivus ir jebusiečius.[m] **12** Žiūrėkite, kad su krašto, į kurį keliaujate, gyventojais nesudarinėtumėte jokių sandorų,[n] nes tai taps jums žabangais.[o] **13** Turite išgriauti jų aukurus, sudaužyti šventstulpius*, iškirsti Ašeros stulpus*.[p] **14** Nesilenksite jokiam kitam dievui,[r] nes Jehova reikalauja visiškos ištikimybės, jis yra Dievas, reikalaujantis visiškos ištikimybės.[s] **15** Žiūrėkite, nesudarinėkite jokių sandorų su to krašto gyventojais,

34:6 *Arba „maloningas“.

33 SKYRIUS

a Iš 3:13
Iš 6:3
Iš 34:6
b Rom 9:15
c Jn 1:18

34 SKYRIUS

d Įst 10:1
e Iš 32:19
Įst 9:10
Įst 9:17
f Iš 19:20
Iš 24:12
g Iš 19:12, 13
h Apd 7:38
i Iš 6:3
Iš 33:19
y Lk 6:36
j Iš 22:27
2Me 30:9
Neh 9:17
Ps 86:15
Jl 2:13

Antra skiltis

a Sk 14:18
2Pt 3:9
b Jer 31:3
Rd 3:22
Mch 7:18
c Ps 31:5
Rom 2:2
d Dan 9:4
e Ps 103:12
Iz 55:7
Ef 4:32
1Jn 1:9
f Įst 32:35
Joz 24:19
Rom 2:5
2Pt 2:4
Jud 14, 15
g Iš 20:5
Įst 30:19
1Sa 15:2
h Iš 33:14
i Sk 14:19
y Iš 32:9
Iš 33:3
j 2Sa 7:23
Ps 147:19, 20
k Iš 33:16
Įst 10:21
l Iš 19:5, 6
Įst 12:28
m Iš 3:8
Iš 33:2
Įst 7:1
n Įst 7:2
o Iš 23:32, 33
p Iš 23:24
Įst 12:3
r Iš 20:3
1Ko 10:14
1Jn 5:21
s Joz 24:19

34:6 *Arba „ištikimybės“. **34:13** *Žr. žodynėlį.

nes garbindami savo dievus* ir jiems aukodami[a] jie ir jus kviesis, ir jūs valgysite jų aukas.[b] **16** O tada imsite jų dukteris savo sūnums į žmonas[c] ir šios garbindamos savo dievus sugundys jūsų sūnus garbinti tuos dievus.[d]

17 Neliedinsi sau jokių dievų.[e]

18 Švęsi Neraugintos duonos šventę.[f] Kaip tau įsakiau, abibo* mėnesį mano nurodytu laiku[g] septynias dienas valgysi duoną be raugo, nes abibo mėnesį jūs išėjote iš Egipto.

19 Kiekvienas tavo pirmagimis* priklauso man,[h] taip pat tavo kaimenės pirmadėliai patinėliai – tiek galvijų, tiek avių.[i] **20** Asilės pirmadėlį išpirksi avimi. O jeigu neišpirktum, turėsi nulaužti jam sprandą. Kiekvienas turite išpirkti ir savo pirmagimį sūnų.[y] Niekas nesirodys mano akivaizdoje tuščiomis rankomis.

21 Dirbsi šešias dienas, o septintą dieną ilsėsiesi*,[j] net jei tai būtų metas, kai ariama žemė ar nuimamas derlius.

22 Švęsi Savaičių šventę ir per ją aukosi pirmuosius derliaus kviečius, o metams baigiantis švęsi Derliaus nuėmimo šventę*.[k]

23 Triskart per metus visi jūsų vyrai susirinks Viešpaties Jehovos, Izraelio Dievo, akivaizdoje.[l] **24** Aš nuvarysiu tautas tau nuo kelio,[m] išplėsiu tavo valdas ir niekas, tau iškeliavus prisistatyti Jehovos akivaizdon, į tavo žemes nesikėsins.

25 Kartu su aukos krauju neatnašausi nieko su raugu.[a] Paschos aukos nepaliksi per naktį iki ryto.[b]

26 Geriausią pirmojo savo žemės vaisiaus dalį atneši į savo Dievo Jehovos Namus.[c]

Nevirsi ožiuko jo motinos piene.“[d]

27 Jehova toliau kalbėjo Mozei: „Užrašysi visus šiuos žodžius,[e] nes jais remdamasis aš sudarau sandorą su tavimi ir su Izraelio tauta.“[f] **28** Jehovos akivaizdoje Mozė išbuvo 40 dienų ir 40 naktų. Tuo metu jis nei duonos valgė, nei vandens gėrė.[g] Ir Dievas* įrašė plokštėse sandoros žodžius, Dešimt įsakymų#.[h]

29 Tada Mozė nusileido nuo Sinajaus kalno nešinas abiem Įstatymo plokštėmis.[i] Po pokalbio su Dievu jo veidas spindėjo, tačiau jis to nežinojo. **30** Pamatę Mozės veido spindesį, Aaronas ir visi izraelitai bijojo prie jo artintis.[y]

31 Kai Mozė juos pašaukė, Aaronas ir visi bendruomenės vadai susirinko prie jo ir Mozė su jais kalbėjosi. **32** Paskui susibūrė visi izraelitai ir Mozė perdavė jiems visus įsakymus, kuriuos Jehova jam davė ant Sinajaus kalno.[j] **33** Kai Mozė baigdavo su žmonėmis kalbėtis, jis užsidengdavo veidą gobtuvu.[k] **34** Bet kai įeidavo kalbėtis su Jehova, Mozė gobtuvą nusiimdavo ir būdavo be gobtuvo iki išeidavo.[l] Išėjęs jis

34 SKYRIUS

a 1Ko 10:20

b Sk 25:2
2Ko 6:14

c Ezr 9:2

d Įst 7:4
Įst 31:16
Ts 2:17
Ts 8:33
1Ka 11:2
Neh 13:26
Ps 106:28

e Iš 32:8
Kun 19:4

f Kun 23:6

g Iš 23:15

h Iš 13:2
Lk 2:23

i Iš 22:30

y Iš 13:15
Sk 18:15, 16

j Įst 5:12

k Iš 23:16
Kun 23:34

l Įst 16:16

m Iš 34:11

Antra skiltis

a Iš 23:18

b Iš 12:10
Sk 9:12

c Sk 18:8, 12
Įst 26:2
Pat 3:9

d Iš 23:19
Įst 14:21

e Iš 24:4
Įst 31:9, 11

f Iš 24:8
Įst 4:13

g Įst 9:18

h Iš 31:18
Įst 10:2

i Iš 32:15

y 2Ko 3:7

j Iš 24:3
Įst 1:3

k 2Ko 3:13

l 2Ko 3:16

34:15 *Pažod. „ištvirkaudami su savo dievais“. **34:18** *Žr. priedą B15. **34:19** *Pažod. „Kiekvienas, kuris atveria įsčias“. **34:21** *Arba „laikysiesi šabo“. **34:22** *Ši šventė dar vadinama Palapinių švente.

34:28 *Pažod. „jis“. #Pažod. „Dešimt žodžių“. Jie dar vadinami Dekalogu.

pranešdavo izraelitams, kokių gavo įsakymų,[a] **35** ir izraelitai matydavo, kad jo veidas spindi. Tada Mozė vėl užsidengdavo veidą gobtuvu ir nenusidengdavo tol, kol reikėdavo eiti kalbėtis su Dievu*.[b]

35 Mozė sukvietė visą Izraelio bendruomenę ir jai kalbėjo: „Štai ką jums įsako Jehova:[c] **2** šešias dienas galite dirbti, bet septinta diena bus jums šventa. Tai bus visiško poilsio diena, Jehovos šabas.[d] Kas tą dieną dirbtų kokį nors darbą, bus nubaustas mirtimi.[e] **3** Šabo dieną nė vienuose namuose nekursite ugnies.“

4 Mozė Izraelio bendruomenei sakė: „Štai ką paliepė Jehova: **5** ‘Atneškite Jehovai auką.[f] Kiekvienas dosnios širdies skatinamas[g] teduoda Jehovai dovaną: aukso, sidabro, vario, **6** mėlynų, purpurinių ir skaisčiai raudonų siūlų, plonų lininių siūlų, ožkų vilnos,[h] **7** raudonai dažytų avikailių, ruonių odų, akacijos medienos, **8** aliejaus žibintams, balzamo patepimo aliejui ir kvapiesiems smilkalams gaminti,[i] **9** onikso ir kitokių brangakmenių kunigo liemenei*[y] ir antkrūtiniui.[j]

10 Kas tik iš jūsų turi kokių įgūdžių*,[k] teateina ir tesiima daryti viską, ką Jehova įsakė. **11** Tepadaro Padangtę – jos uždangalus, sąsagas, rėmus, kartis, stulpus ir pastovus, **12** skrynią[l] su jos kartimis[m] ir dangčiu,[n] tenuaudžia Padangtės skiriamąją uždangą,[o] **13** tegu padirba stalą,[p] jo kartis ir visus

34:35 *Pažod. „juo“. **35:9** *Arba „efodui“. Žr. žodynėlį. **35:10** *Pažod. „yra išmanios širdies“.

34 SKYRIUS

a Įst 27:10

b 2Ko 3:7, 13

35 SKYRIUS

c Iš 34:32

d Iš 20:9, 10 Kun 23:3

e Iš 31:14, 15 Sk 15:32, 35

f Iš 25:2–7 Iš 35:29

g 2Ko 8:12 2Ko 9:7

h Iš 26:7 Iš 36:8

i Iš 25:3, 6

y Iš 28:9 Iš 39:14

j Iš 28:15

k Iš 31:6 Iš 36:1

l Iš 25:10

m Iš 25:13

n Iš 25:17

o Iš 26:31

p Iš 25:23

Antra skiltis

a Iš 25:30 Kun 24:5, 6

b Iš 25:31

c Iš 27:20

d Iš 30:1 Iš 37:25 Iš 40:5

e Iš 30:34, 35

f Iš 27:1

g Iš 30:18 Iš 38:8

h Iš 27:9

i Iš 27:19

y Iš 31:6, 10 Iš 39:33, 41

j Iš 39:1

k Iš 25:2 Iš 36:2 2Ko 8:12 2Ko 9:7

l Iš 38:24

jo reikmenis, teparuošia atnašinės duonos.[a] **14** Tepadirba žibintuvą[b] Padangtei apšviesti, jo reikmenis ir jo žibintus, tepagamina žibintams aliejaus,[c] **15** tegu padirba smilkalų aukurą[d] su jo kartimis, pagamina patepimo aliejaus ir kvapiųjų smilkalų[e] ir nuaudžia įėjimo į Padangtę užuolaidą. **16** Tepadirba deginamųjų aukų aukurą[f] su varinėmis grotelėmis, jo kartis, visus reikmenis ir praustuvę su stovu.[g] **17** Tegu nuaudžia audinį kiemui aptverti,[h] padirba strypus ir pastovus, nuaudžia įėjimo į kiemą užuolaidą, **18** taip pat tepadirba Padangtės ir kiemo kuoliukus ir tenuveja virves.[i] **19** Ir dar tegu nuaudžia puošnius apdarus[y] šventovės tarnams, šventuosius drabužius kunigui Aaronui[j] ir drabužius jo sūnums, kad tie galėtų tarnauti kunigais.’“

20 Mozei baigus kalbėti visa Izraelio bendruomenė išsiskirstė. **21** Tada kiekvienas, kurį širdis skatino,[k] kuris buvo noringos dvasios, atėjo ir atnešė Jehovai dovaną – tai, ko reikia Susitikimo Palapinei statyti, apeigoms joje atlikti ir šventiesiems apdarams nuausti. **22** Aukojo tiek vyrai, tiek moterys. Dosnios širdies skatinami, jie nešė sages, auskarus, žiedus ir kitokius papuošalus ir aukso dirbinius. Tą auksą jie atnešė kaip dovaną* Jehovai.[l] **23** Kas tik turėjo, davė mėlynų, purpurinių, skaisčiai raudonų siūlų, plonų lininių siūlų, ožkų vilnos, raudonai dažytų avikailių ir ruonių odų. **24** Kas turėjo sidabro ar

35:22 *Arba „siūbuojamąją atnašą“.

vario, taip pat akacijos medienos, tinkamos kuriems nors darbams, irgi atnešė ir paaukojo Jehovai.

25 Visos įgudusios verpėjos[a] ėmėsi darbo ir atnešė priverpusios mėlynų, purpurinių ir skaisčiai raudonų, taip pat plonų lininių siūlų. **26** Moterys, įgudusios verpti ožkų vilną, irgi visa širdimi atsidėjo darbui.

27 O bendruomenės vadai atnešė onikso ir kitokių brangakmenių kunigo liemenei ir antkrūtiniui,[b] **28** balzamo, taip pat atnešė aliejaus žibintuvo žibintams papildyti, patepimo aliejui[c] ir kvapiesiems smilkalams gaminti.[d] **29** Vyrai ir moterys iš visos širdies aukojo medžiagas darbams, kuriuos Jehova per Mozę buvo įsakęs padaryti. Kiekvienas izraelitas atnešė tai kaip geros valios auką Jehovai.[e]

30 Tada Mozė izraelitams tarė: „Jehova išsirinko Hūro sūnaus Ūrio sūnų Becalelį, vyrą iš Judo giminės,[f] **31** ir pripildė jį savo* dvasios – suteikė jam sumanumo, supratimo ir žinių apie visokį amatą, **32** kad gebėtų kurti dailius dirbinius, dirbti su auksu, sidabru ir variu, **33** gludinti ir įtvirtinti akmenis ir gaminti visokius dailius dirbinius iš medžio. **34** Be to, jam ir Ahisamacho iš Dano giminės sūnui Oholiabui[g] suteikė gebėjimą mokyti kitus. **35** Dievas davė jiems gebėjimą*[h] meistrauti, marginti audinius, siuvinėti mėlynais, purpuriniais, skaisčiai raudonais ir plonais lininiais siūlais, taip pat

35:31 *Pažod. „Dievo“. **35:35** *Pažod. „širdies išmonę“.

35 SKYRIUS

a Iš 28:3 Iš 31:6 Iš 36:8

b Iš 28:15, 28 Iš 39:15, 21

c Iš 30:23–25

d Iš 30:34, 35

e Iš 36:5 2Ko 9:7

f Iš 31:2–6

g Iš 36:1

h Iš 31:3

Antra skiltis

36 SKYRIUS

a Iš 25:9 Iš 31:6

b Iš 28:3 Iš 35:10

c Iš 35:21, 26

d Iš 35:5–9 Pat 3:9 2Ko 9:7

e Iš 31:6

f Iš 25:9 Iš 39:32 Hbr 9:9

g Iš 26:1–6

austi. Šitie vyrai dirbs visokį darbą ir kurs visokiausius dirbinius.

36 Becalelis dirbs su Oholiabu ir visais kitais nagingais* vyrais, kuriems Jehova suteikė išmonės ir supratimo, kad sugebėtų įrengti šventovę taip, kaip Jehova įsakė.“[a]

2 Tada Mozė pasikvietė Becalelį su Oholiabu ir sušaukė visus nagingus vyrus, kuriems Jehova buvo suteikęs išmonės[b] ir kuriuos širdis skatino prisidėti prie darbo.[c] **3** Mozė atidavė jiems visas aukas,[d] izraelitų suaukotas šventovės statybai. Tačiau žmonės ir toliau kas rytą jam nešė geros valios aukas.

4 Meistrai, atliekantys tą šventą darbą, netrukus pradėjo vienas po kito eiti **5** ir sakyti Mozei: „Žmonės sunešė daug daugiau, negu reikia darbui, kurį Jehova įsakė padaryti.“ **6** Mozė liepė paskelbti visai stovyklai: „Niekas, nei vyrai, nei moterys, tegul nebeneša aukų šventovės darbams.“ Ir žmonės liovėsi nešę aukas. **7** Medžiagų jie buvo suaukoję daugiau, nei reikėjo visiems darbams atlikti.

8 Taigi anie meistrai[e] padarė Padangtei[f] uždangalą. Iš plonų suktinių lininių siūlų ir mėlynų, purpurinių ir skaisčiai raudonos spalvos siūlų jie išaudė 10 juostų. Jis* išsiuvinėjo jas kerubų atvaizdais.[g] **9** Visos juostos buvo vienodo dydžio – 28 uolekčių* ilgio ir 4 uolekčių pločio. **10** Jis

36:1 *Pažod. „išmanios širdies“. **36:8** *Tikriausiai Becalelis. **36:9** *Uolektis buvo lygi 44,5 cm. Žr. priedą B14.

sujungė 5 juostas į vieną gabalą ir kitas 5 sujungė į vieną gabalą. **11** Tada prie pirmojo gabalo kraštinės juostos pritvirtino kilpas iš mėlynų siūlų. Tokias pat kilpas jis pritvirtino ir prie antrojo gabalo kraštinės juostos, kad abu gabalus būtų galima sukabinti į vieną. **12** Prie vieno gabalo prisiuvo 50 kilpų ir prie kito 50 kilpų – taip, kad kilpos būtų viena priešais kitą ir gabalus būtų galima sujungti. **13** Taip pat jis iš aukso padarė 50 sąsagų abiem gabalams susegti į vieną uždangalą, kad būtų galima uždengti visą Padangtę.

14 Tada iš ožkų vilnos jis nuaudė juostas kitam Padangtės uždangalui, iš viso 11.[a] **15** Visos 11 buvo tokio pat dydžio – 30 uolekčių ilgio ir 4 uolekčių pločio. **16** Į vieną gabalą jis sujungė 5 juostas, į kitą – 6. **17** Prie pirmojo gabalo kraštinės juostos pritvirtino 50 kilpų ir 50 kilpų pritvirtino prie antrojo gabalo kraštinės juostos. **18** Tiems gabalams susegti į vieną Palapinės uždangalą jis padarė 50 varinių sąsagų.

19 Dar vieną uždangalą Palapinei jis padarė iš raudonai dažytų avikailių, o patį viršutinį – iš ruonių odos.[b]

20 Paskui iš akacijos medžio[c] jis padirbo pastatomus rėmus Padangtei surinkti.[d] **21** Kiekvienas rėmas buvo 10 uolekčių aukščio ir pusantros uolekties pločio **22** ir turėjo po dvi iškyšas, vieną greta kitos. Tokius jis padarė visus Padangtės rėmus. **23** Pietiniam Padangtės šonui jis padarė 20 rėmų. **24** Tiems 20 rėmų nuliejo 40 sidabrinių pastovų – po du pastovus kiekvienam rėmui, po pastovą abiem rėmo iškyšoms įleisti.[a] **25** Kitam Padangtės šonui, šiauriniam, jis irgi padarė 20 rėmų **26** ir 40 sidabrinių pastovų – po du pastovus kiekvienam rėmui pastatyti.

27 Padangtės užpakalinei sienai, vakarinei, jis padirbo 6 rėmus.[b] **28** Dar padirbo du rėmus kampams Padangtės gale. **29** Tie rėmai buvo iš dviejų lentų, susieinančių viršuje, ties pirmuoju žiedu. Tokius du rėmus jis pastatė Padangtės galo kampuose. **30** Taigi užpakalinei Padangtės sienai buvo padirbti iš viso 8 rėmai ir 16 sidabrinių pastovų – po du pastovus kiekvienam rėmui.

31 Tada iš akacijos medžio jis padarė kartis – 5 vieno Padangtės šono rėmams sutvirtinti,[c] **32** 5 antro šono rėmams sutvirtinti ir 5 užpakalinės, tai yra vakarinės, sienos rėmams sutvirtinti. **33** Kartis, laikanti rėmus per vidurį, ėjo per visą sienos ilgį, nuo vieno galo iki kito. **34** Rėmus jis padengė auksu ir prie jų pritvirtino auksinius žiedus kartims perkišti; kartis irgi padengė auksu.[d]

35 Tada iš mėlynų, purpurinių ir skaisčiai raudonų siūlų ir plonų suktinių lininių siūlų nuaudė uždangą[e] ir išsiuvinėjo ją kerubų[f] atvaizdais.[g] **36** Iš akacijos medžio padarė keturis stulpus jai pakabinti ir padengė auksu. Pritvirtino prie jų auksinius kablius ir iš sidabro nuliejo keturis pastovus. **37** Įėjimui į Palapinę uždengti išaudė užuolaidą iš mėlynų, purpurinių, skaisčiai raudonų siūlų ir plonų suktinių lininių siūlų.[h]

36 SKYRIUS

a Iš 26:7–11

b Iš 26:14

c Iš 25:10, 23
Iš 27:1
Iš 30:5
Iš 36:36

d Iš 26:15–18

Antra skiltis

a Iš 26:19–21

b Iš 26:22–25

c Iš 26:26–28

d Iš 26:29

e Iš 40:21
Hbr 10:19, 20

f Pr 3:24

g Iš 26:31, 32

h Iš 26:36, 37

38 Užuolaidai pakabinti padirbo 5 stulpus su kabliais. Stulpų viršutinę dalį ir junges* padengė auksu, o 5 jų pastovus nuliejo iš vario.

37 Tada Becalelis[a] padirbo iš akacijos medžio skrynią[b] – dviejų su puse uolekties* ilgio, pusantros uolekties pločio ir pusantros uolekties aukščio.[c] **2** Padengė ją grynu auksu iš vidaus ir iš išorės ir padarė jai auksinį apvadą.[d] **3** Nuliejo skryniai keturis auksinius žiedus ir pritvirtino virš kiekvienos iš keturių skrynios kojelių – du žiedus vienoje pusėje ir du kitoje. **4** Iš akacijos medžio padarė kartis ir padengė jas auksu.[e] **5** Tada perkišo jas per žiedus abiejose skrynios pusėse, kad skrynią būtų galima nešti.[f]

6 Iš gryno aukso jis padarė skryniai dangtį[g] – dviejų su puse uolekties ilgio ir pusantros uolekties pločio.[h] **7** Abiejuose dangčio[i] galuose jis iškalstė po kerubą.[y] **8** Vienas kerubas buvo viename dangčio gale, kitas – kitame. Jis padarė po kerubą abiejuose dangčio galuose. **9** Abiejų kerubų sparnai buvo pakelti į viršų ir gaubė skrynios dangtį.[j] Kerubai buvo vienas priešais kitą, į dangtį nukreiptais veidais.[k]

10 Iš akacijos medžio jis taip pat padarė stalą[l] – dviejų uolekčių ilgio, uolekties pločio ir pusantros uolekties aukščio.[m] **11** Padengė jį grynu auksu ir apjuosė auksiniu apvadu. **12** Aplink stalą padarė ir plaštakos* pločio briauną. Ją irgi apjuosė auksiniu apvadu. **13** Nuliedino keturis auksinius žiedus ir pritvirtino prie stalo visuose keturiuose kampuose, ties stalo kojomis. **14** Tie žiedai buvo greta briaunos. Per juos buvo perkištos kartys stalui nešti. **15** Tas kartis jis padarė iš akacijos medžio ir padengė auksu. **16** Paskui iš gryno aukso padarė stalo reikmenis – dubenis, taures, puodynes ir ąsočius liejamosioms atnašoms.[a]

17 Iš gryno aukso jis padarė žibintuvą.[b] Nukaldino jį iš vientiso gabalo – jo pagrindą ir stiebą su taurelėmis, pumpurėliais ir vainikėliais.[c] **18** Iš žibintuvo stiebo ėjo šešios šakos – trys į vieną pusę, trys į kitą. **19** Kiekvieną šaką vienoje pusėje sudarė trys migdolo žiedo pavidalo taurelės su pumpurėliais ir vainikėliais. Kiekvieną šaką kitoje pusėje irgi sudarė trys migdolo žiedo pavidalo taurelės su pumpurėliais ir vainikėliais. Tokios šešios šakos ėjo iš žibintuvo stiebo. **20** Žibintuvo stiebą sudarė keturios migdolo žiedo pavidalo taurelės su pumpurėliais ir vainikėliais. **21** Vienas pumpurėlis buvo po apatine šakų pora, vienas pumpurėlis po vidurine šakų pora ir vienas po viršutine šakų pora – pumpurėliai buvo po visomis šešiomis šakomis, einančiomis iš stiebo. **22** Pumpurėliai, šakos ir visas žibintuvas buvo nukalti iš vientiso gryno aukso gabalo. **23** Tada iš gryno aukso

37 SKYRIUS

a Iš 31:2–5 Iš 38:22

b Iš 40:3 Sk 10:33

c Iš 25:10–15

d Hbr 9:4

e 2Me 5:9

f Joz 3:8

g Kun 16:2, 14 1Me 28:11

h Iš 25:17–20

i Iš 40:20

y Pr 3:24

j Hbr 9:5

k 1Sa 4:4 Ps 80:1

l Iš 40:4

m Iš 25:23–28

Antra skiltis

a Iš 25:29

b Iš 40:24 Kun 24:4 2Me 13:11

c Iš 25:31–39

36:38 *Arba „žiedus“, „raiščius“. Turimos omenyje kažkokios tvirtinimo detalės. **37:1** *Uolektis buvo lygi 44,5 cm. Žr. priedą B14.

37:12 *Maždaug 7,4 cm. Žr. priedą B14.

jis padarė žibintuvui septynis žibintus,[a] gnybtuvus* ir indus nuognaiboms. **24** Žibintuvą ir visus jo reikmenis jis padarė iš vieno talento* gryno aukso.

25 Iš akacijos medžio jis padirbo smilkalų aukurą.[b] Šis buvo keturkampis, vienos uolekties ilgio, uolekties pločio ir dviejų uolekčių aukščio. Iš to paties gabalo buvo padaryti ir aukuro ragai.[c] **26** Aukuro viršų, visus šonus ir ragus jis padengė grynu auksu ir apjuosė aukurą auksiniu apvadu. **27** Dviejose priešingose aukuro pusėse žemiau apvado jis pritvirtino po du auksinius žiedus. Per juos perkišo kartis aukurui nešti. **28** Kartis padarė iš akacijos medžio ir padengė auksu. **29** Pagamino ir šventąjį patepimo aliejų,[d] taip pat grynus kvapiuosius smilkalus,[e] kruopščiai sumaišydamas visas medžiagas*.

38 Iš akacijos medžio Becalelis padirbo deginamųjų aukų aukurą. Šis buvo keturkampis, 5 uolekčių* ilgio, 5 uolekčių pločio ir 3 uolekčių aukščio.[f] **2** Iš keturių aukuro kampų ėjo keturi ragai, padaryti iš to paties gabalo kaip ir aukuras. Paskui Becalelis aukurą padengė variu.[g] **3** Padarė ir visus aukuro reikmenis – indus pelenams, semtuvus, dubenis, šakes ir indus žarijoms. Tuos reikmenis jis padirbo iš vario. **4** Padarė aukurui ir groteles iš varinių virbų ir įtaisė jas žemiau apvado, maždaug per vidurį. **5** Visuose keturiuose kampuose, šalia varinių grotelių, jis pritvirtino keturis liedintus žiedus kartims perkišti. **6** Tada iš akacijos medžio padarė kartis ir padengė jas variu. **7** Tas kartis perkišo per žiedus aukuro šonuose, kad aukurą būtų galima nešti. Aukuras buvo padarytas iš lentų, kaip dėžė.

8 Paskui jis padirbo varinę praustuvę su stovu.[a] Tam panaudojo veidrodžius*, kuriuos gavo iš moterų, paskirtų eiti tarnybą prie įėjimo į Susitikimo Palapinę.

9 Tada aptvėrė kiemą.[b] Pietinėje kiemo pusėje padarė 100 uolekčių užtvarą. Audinį jai nuaudė iš plonų suktinių lininių siūlų[c] **10** ir pritvirtino prie 20 varinių strypų, pastatytų ant 20 varinių pastovų. Strypų kabliai ir jungės* buvo iš sidabro. **11** Šiaurinę kiemo pusę jis taip pat atitvėrė 100 uolekčių ilgio užtvara. Jos 20 strypų ir 20 pastovų irgi buvo variniai, o kabliai ir jungės – sidabriniai. **12** Vakarinės pusės užtvara buvo 50 uolekčių ilgio, su 10 strypų ir 10 pastovų. Strypų kabliai ir jungės buvo sidabriniai. **13** Rytinėje, saulėtekio, pusėje kiemo plotis taip pat buvo 50 uolekčių. **14** Toje pusėje kiemas iš vieno šono buvo atitvertas 15 uolekčių ilgio užtvara su 3 strypais ir 3 pastovais, **15** iš kito šono – irgi 15 uolekčių užtvara su 3 strypais ir 3 pastovais. **16** Visą

37:23 *Arba „žnyples“. **37:24** *Talentas buvo lygus 34,2 kg. Žr. priedą B14. **37:29** *Arba „taip, kaip gamina tepalų gamintojai“. **38:1** *Uolektis buvo lygi 44,5 cm. Žr. priedą B14.

37 SKYRIUS

a Sk 8:2

b Iš 30:7 Iš 40:5 Ps 141:2 Apr 8:3

c Iš 30:1–5

d Iš 30:25, 33 Iš 40:9

e Iš 30:34, 35 Ps 141:2

38 SKYRIUS

f Iš 27:1–8 Iš 40:10

g 2Me 1:5

Antra skiltis

a Iš 30:18 Kun 8:11 1Ka 7:23

b Iš 40:8

c Iš 27:9–15

38:8 *T. y. poliruoto vario veidrodžius. **38:10** *Arba „žiedai“, „raiščiai“. Turimos omenyje kažkokios tvirtinimo detalės.

kiemo užtvaros audinį jis nuaudė iš plonų suktinių lininių siūlų. **17** Strypų pastovus nuliejo iš vario, kablius ir junges – iš sidabro. Viršuje strypų galus padengė sidabru ir padarė visiems strypams sidabrines junges.[a]

18 Įėjimo į kiemą užuolaida buvo išausta iš mėlynų, purpurinių, skaisčiai raudonų ir plonų suktinių lininių siūlų. Jos plotis buvo 20 uolekčių, o aukštis 5 uolektys – toks pat, kaip ir visos kiemo užtvaros.[b] **19** Jos 4 strypai su 4 pastovais buvo padaryti iš vario, kabliai ir junges – iš sidabro, o strypų galai viršuje buvo padengti sidabru. **20** Visi Padangtės ir kiemo kuoliukai buvo variniai.[c]

21 Štai medžiagos, sunaudotos statant Padangtę, tai yra Sandoros* Padangtę.[d] Jų sąrašą, Mozei įsakius ir kunigo Aarono sūnui Itamarui[e] vadovaujant, sudarė levitai.[f] **22** Hūro sūnaus Ūrio sūnus Becalelis,[g] vyras iš Judo giminės, padarė viską, ką Jehova per Mozę buvo įsakęs. **23** Su juo darbavosi ir Ahisamacho iš Dano giminės sūnus Oholiabas.[h] Jis išmanė visokią meistrystę, mokėjo siuvinėti ir austi iš mėlynų, purpurinių ir skaisčiai raudonų siūlų ir plonų lininių siūlų.

24 Aukso, kurį izraelitai atnešė kaip siūbuojamąją atnašą,[i] šventovės statybai buvo sunaudota 29 talentai* ir 730 šekelių#, tai yra šventovės šekelių^. **25** Sidabro, surinkto iš bendruomenės per surašymą, buvo 100 talentų ir 1775 šekeliai, tai yra šventovės šekeliai. **26** Surašymo metu kiekvienas vyras, kuriam buvo 20 ar daugiau metų, – iš viso 603550 žmonių[a] – mokėjo po pusę šekelio, tai yra po pusę šventovės šekelio.[b]

27 Šventovės ir uždangos pastovams buvo sunaudota 100 talentų sidabro. 100 pastovų svėrė 100 talentų, tai yra kiekvienas po talentą.[c] **28** Strypų kabliams nulieti, jų viršutinei daliai padengti ir sujungti jis sunaudojo 1775 šekelius sidabro.

29 Vario izraelitai suaukojo* 70 talentų ir 2400 šekelių. **30** Iš to vario jis padirbo pastovus Susitikimo Palapinės įėjimo stulpams, varinį aukurą su grotelėmis, visus aukuro reikmenis, **31** kiemo užtvaros pastovus, pastovus įėjimo į kiemą užuolaidos strypams, visus Padangtės kuoliukus ir visus kiemo užtvaros kuoliukus.[d]

39 Iš mėlynų, purpurinių ir skaisčiai raudonų siūlų[e] jie nuaudė puošnius apdarus šventovės tarnams ir šventuosius drabužius Aaronui,[f] kaip Jehova ir buvo paliepęs Mozei.

2 Kunigo liemenę*[g] jis išaudė iš aukso gijų, mėlynų, purpurinių ir skaisčiai raudonų siūlų ir plonų suktinių lininių siūlų. **3** Auksą jie išplojo į plonyčius lakštus ir sukarpė į siūlus, kad jais galėtų išsiuvinėti liemenę, išaustą iš mėlynų, purpurinių, skaisčiai raudonų siūlų

38 SKYRIUS

a Iš 27:17

b Iš 27:16

c Iš 27:19

d Iš 25:16
Iš 31:18
Sk 17:7

e Iš 6:23
Sk 4:28
1Me 6:3

f Sk 3:6
Sk 4:46, 47

g Iš 31:2–5
Iš 35:30
Iš 36:1
Iš 37:1
2Me 1:5

h Iš 31:6
Iš 35:34
Iš 36:2

i Iš 35:22

Antra skiltis

a Iš 12:37
Sk 1:45, 46

b Iš 30:15

c Iš 26:19–21
Iš 26:25, 32

d Iš 27:19

39 SKYRIUS

e Iš 35:23

f Iš 28:4, 5
Iš 29:5
Iš 35:10, 19

g Iš 28:6–8
Kun 8:7

38:21 *Pažod. „Liudijimo“. **38:24** *Talentas buvo lygus 34,2 kg. Žr. priedą B14. #Šekelis buvo lygus 11,4 g. Žr. priedą B14. ^Arba „šventųjų šekelių“.

38:29 *Arba „atnešė kaip siūbuojamąją atnašą“. **39:2** *Arba „Efodą“. Žr. žodynėlį.

ir plonų lininių siūlų. **4** Liemenei pasiuvo perpetes ir jomis per pečius sujungė abi liemenės dalis. **5** Liemenei sujuosti jie pritaisė juostą,[a] išaustą iš tų pačių medžiagų – iš aukso gijų, taip pat mėlynų, purpurinių, skaisčiai raudonų siūlų ir plonų suktinių lininių siūlų, – kaip Jehova ir buvo Mozei paliepęs.

6 Tada į aukso apsodus įtvirtino onikso akmenis ir juose tarsi antspauduose išraižė Izraelio sūnų vardus.[b] **7** Šiuos Izraelio sūnų atminimo akmenis jis pritaisė prie kunigo liemenės perpečių,[c] kaip Jehova buvo liepęs Mozei. **8** Tada padarė antkrūtinį.[d] Jį, kaip ir liemenę, nuaudė iš aukso gijų, mėlynų, purpurinių, skaisčiai raudonų siūlų ir plonų suktinių lininių siūlų ir išsiuvinėjo.[e] **9** Antkrūtinis buvo dvilinkas, keturkampis, sprindžio* ilgio ir sprindžio pločio. **10** Prie jo pritvirtino keturias eiles brangakmenių: pirmoje eilėje – rubiną, topazą ir smaragdą; **11** antroje – turkį, safyrą ir jaspį; **12** trečioje – lešemą*, agatą ir ametistą; **13** ketvirtoje – chrizolitą, oniksą ir nefritą. Akmenis įtvirtino į aukso apsodus. **14** Jų buvo 12 – tiek, kiek Izraelio sūnų. Kiekviename akmenyje tarsi antspaude buvo išraižyta po vieną iš dvylikos Izraelio giminių vardų.

15 Tada iš gryno aukso jie nuvijo virveles antkrūtiniui pakabinti.[f] **16** Jie padarė du aukso apsodus ir du auksinius žiedus. Juos pritvirtino

39:9 *Maždaug 22,2 cm. Žr. priedą B14.
39:12 *Nežinomas akmuo, galbūt gintaras, hiacintas, opalas ar turmalinas.

39 SKYRIUS

a Iš 29:5

b Iš 28:9, 10

c Iš 28:12

d Kun 8:8

e Iš 28:15–21

f Iš 28:22–25

Antra skiltis

a Iš 28:26–28

b Iš 28:31–35

prie dviejų* antkrūtinio kampų. **17** Į tuos du žiedus antkrūtinio kampuose įvėrė abi auksines virveles. **18** Virvelių galus perkišo per apsodus, pritvirtintus prie perpečių, priekinėje liemenės pusėje. **19** Tada padarė kitus du auksinius žiedus ir šiuos pritaisė prie antkrūtinio apatinių kampų iš vidinės pusės, prigludusios prie liemenės.[a] **20** Paskui padarė dar du auksinius žiedus ir pritvirtino juos išorinėje liemenės pusėje žemiau perpečių, šalia tos vietos, kur susieina liemenės kraštai, virš liemenės juostos. **21** Antkrūtinį mėlyna virvele, perkišta per jo žiedus, pririšo prie liemenės žiedų, kad būtų prigludęs prie liemenės, virš juostos, kaip Jehova buvo Mozei įsakęs.

22 Iš mėlynų siūlų audinio jis pasiuvo kunigui berankovį drabužį vilkėti po liemene.[b] **23** Viršuje, per patį vidurį, padarė skylę galvai, kokia būna šarviniuose marškiniuose, ir tą skylę apsiuvo apvadu, kad neįplyštų. **24** Iš mėlynų, purpurinių ir skaisčiai raudonos spalvos siūlų padarė granato pavidalo kutus ir prisiuvo juos prie berankovio drabužio apatinio krašto. **25** Taip pat padarė auksinius varpelius. Juos irgi prisiuvo prie berankovio drabužio krašto tarp granato pavidalo kutų: **26** varpelį – granatą, varpelį – granatą, ir taip aplink visą berankovio tarnystės drabužio kraštą, kaip Jehova buvo Mozei įsakęs.

27 Jie nuaudė Aaronui ir jo sūnums drabužius iš plonų lini-

39:16 *T. y. viršutinių.

nių siūlų,[a] **28** turbaną[b] iš plonų lininių siūlų, puošnius galvos apdangalus[c] iš plonų lininių siūlų, apatinius[d] iš plonų suktinių lininių siūlų **29** ir juostas iš plonų suktinių lininių siūlų ir mėlynų, purpurinių ir skaisčiai raudonų siūlų, kaip Jehova buvo įsakęs Mozei.

30 Galiausiai iš gryno aukso padarė žvilgią plokštelę – šventąjį ženklą* – ir joje tarsi antspaude išraižė šiuos žodžius: „Jehova yra šventas.“#[e] **31** Kad plokštelę būtų galima pritvirtinti prie turbano, prie jos pririšo virvelę, nuvytą iš mėlyno siūlo, kaip Jehova buvo įsakęs Mozei.

32 Taigi visi Padangtės, tai yra Susitikimo Palapinės, darbai buvo baigti. Izraelitai viską padarė taip, kaip Jehova buvo Mozei liepęs.[f]

33 Tada Padangtę[g] – Palapinės dangalus[h] su visais jos reikmenimis – jie atnešė Mozei. Atnešė sąsagas,[i] rėmus,[y] kartis,[j] stulpus, pastovus,[k] **34** raudonai dažytų avikailių uždangalą,[l] ruonių odos uždangalą, audinį skiriamajai uždangai,[m] **35** Įstatymo* Skrynią, jos kartis[n] ir dangtį,[o] **36** stalą su visais jo reikmenimis[p] ir atnašine duona, **37** gryno aukso žibintuvą su jo žibintais[r] (jų buvo viena eilė), su visais jo reikmenimis[s] ir aliejumi,[t] **38** aukso aukurą,[u] patepimo aliejų,[v] kvapiuosius smilkalus,[z] Palapinės įėjimo užuolaidą,[a] **39** vario aukurą[b] su varinėmis grotelėmis, jo kartis,[c] visus reikmenis,[d] praustuvę su stovu,[e] **40** kiemo uždangos audinį su jos strypais ir pastovais,[a] įėjimo į kiemą užuolaidą,[b] kiemo virves ir kuoliukus[c] ir viską, ko reikia tarnybai Padangtėje, tai yra Susitikimo Palapinėje, atlikti, **41** taip pat puošnius austinius apdarus šventovės tarnams, šventuosius drabužius kunigui Aaronui[d] ir drabužius jo sūnums, kad šie galėtų tarnauti kunigais.

42 Visus darbus izraelitai atliko taip, kaip Jehova buvo Mozei įsakęs.[e] **43** Mozė apžiūrėjo viską, ką jie padarė, ir matydamas, kad viskas padaryta taip, kaip Jehova buvo liepęs, juos palaimino.

40 Tada Jehova Mozei tarė: **2** „Padangtę, Susitikimo Palapinę, turėsi pastatyti pirmo mėnesio pirmą dieną.[f] **3** Padėk joje Įstatymo* Skrynią,[g] o priešais ją pakabink uždangą.[h] **4** Tada įnešk stalą[i] ir sudėk ant jo visa, kas reikia. Įnešk žibintuvą[y] ir uždek jo žibintus.[j] **5** Paskui priešais Įstatymo* Skrynią pastatyk auksinį smilkalų aukurą[k] ir pakabink Padangtės įėjimo užuolaidą.[l]

6 Priešais Padangtės, Susitikimo Palapinės, įėjimą pastatyk deginamųjų aukų aukurą,[m] **7** o tarp Susitikimo Palapinės ir aukuro pastatyk praustuvę ir pripilk ją vandens.[n] **8** Aptverk Padangtės kiemą[o] ir pakabink įėjimo į kiemą užuolaidą.[p] **9** Tada paėmęs patepimo aliejaus[r] patepk Padangtę ir viską, kas yra joje,[s] – pašventink ją ir visus jos reikmenis, kad būtų šventi. **10** Taip pat patepk deginamųjų aukų aukurą ir visus jo reikmenis, pašventink jį, kad būtų itin šventas.[t] **11** Patepk

39 SKYRIUS
a Iš 28:39, 40
b Iš 28:4
c Iš 29:8, 9
d Iš 28:42
e Iš 28:36, 37
Kun 8:9
f Iš 25:40
Hbr 8:5
g Iš 36:8
h Iš 36:14
i Iš 36:18
y Iš 36:20
j Iš 36:31
k Iš 36:24
l Iš 36:19
m Iš 36:35
n Iš 37:1, 4
o Iš 37:6
p Iš 37:10, 16
r Iš 37:17, 23
s Iš 25:38
t Iš 35:27, 28
u Iš 37:25
v Iš 37:29
z Iš 30:34, 35
a Iš 36:37
b Iš 38:1, 4
c Iš 38:6
d Iš 38:30
e Iš 30:18
Iš 38:8

Antra skiltis
a Iš 38:9–11
b Iš 38:18
c Iš 38:20
d Iš 28:3
e Iš 35:10
Iš 36:1

40 SKYRIUS
f Sk 7:1
g Iš 25:21
h Sk 4:5
Hbr 9:3
i Iš 26:35
y Iš 25:31
Hbr 9:2
j Iš 25:37
k Iš 30:1
l Iš 26:36
m Iš 38:1
n Iš 30:18
o Iš 27:9
p Iš 27:16
Iš 38:18
r Iš 30:23–25
s Kun 8:10
Sk 7:1
t Iš 29:36, 37
Kun 8:11

39:30 *Arba „šventąją plokštelę“. #Arba „Šventumas – iš Jehovos“. **39:35; 40:3, 5** *Pažod. „Liudijimo“.

ir praustuvę su stovu, pašventink ją.

12 Tada prie įėjimo į Susitikimo Palapinę atvesk Aaroną su sūnumis ir juos apiprausk*.[a] **13** Aaroną aprenk šventuoju drabužiu,[b] patepk jį[c] ir pašventink, kad tarnautų man kunigu. **14** Paskui atvesk jo sūnus ir aprenk juos palaidinėmis.[d] **15** Patepk juos, kaip ir jų tėvą,[e] kad tarnautų man kunigais. Šis patepimas suteiks jiems amžiną kunigystę, kunigystę visoms jų kartoms.“[f]

16 Mozė taip ir padarė. Kaip Jehova jam liepė, taip jis ir padarė.[g]

17 Taigi antrų metų pirmo mėnesio pirmą dieną Padangtė buvo pastatyta.[h] **18** Statydamas Padangtę Mozė surikiavo ant žemės pastovus,[i] sustatė ant jų Padangtės rėmus,[y] sukišo kartis,[j] pastatė stulpus **19** ir vieną po kito užklojo visus Padangtės uždangalus,[k] kaip Jehova jam buvo liepęs.

20 Tada į skrynią[l] įdėjo Įstatymo plokštes,[m] perkišo kartis[n] ir skrynią uždengė dangčiu.[o] **21** Įnešęs skrynią su Įstatymo plokštėmis į Padangtę, jis pakabino uždangą[p] skryniai atitverti,[r] kaip Jehova buvo jam liepęs.

22 Paskui šiapus uždangos šiaurinėje Padangtės, tai yra Susitikimo Palapinės, pusėje pastatė stalą[s] **23** ir sudėjo Jehovos akivaizdoje rietuves duonos,[t] kaip Jehova jam buvo liepęs.

24 Pietinėje Padangtės, tai yra Susitikimo Palapinės, pusėje, priešais stalą, jis pastatė žibintuvą[a] **25** ir uždegė Jehovos akivaizdoje žibintus,[b] kaip Jehova jam buvo liepęs.

26 Paskui priešais uždangą Susitikimo Palapinėje jis pastatė auksinį aukurą[c] **27** kvapiesiems smilkalams[d] deginti,[e] kaip Jehova buvo jam liepęs.

28 Tada pakabino Padangtės įėjimo užuolaidą.[f]

29 Priešais įėjimą į Padangtę, tai yra Susitikimo Palapinę, jis pastatė deginamųjų aukų aukurą[g] deginamosioms aukoms[h] ir javų atnašoms aukoti, kaip Jehova buvo jam liepęs.

30 Tarp Susitikimo Palapinės ir aukuro jis pastatė praustuvę ir pripylė ją vandens apsiplovimams.[i] **31** Jis buvo skirtas tam, kad Mozė, Aaronas ir jo sūnūs galėtų nusiplauti rankas ir kojas, **32** mat prieš eidami į Susitikimo Palapinę ar prie aukuro jie turėjo apsiplauti,[y] kaip Jehova buvo Mozei liepęs.

33 Galiausiai aplink Padangtę ir aukurą jis aptvėrė kiemą[j] ir pakabino įėjimo į kiemą užuolaidą.[k]

Taip Mozė baigė visus darbus. **34** Tada Susitikimo Palapinę apgaubė debesis, ir Padangtė prisipildė Jehovos šlovės.[l] **35** Kadangi ją gaubė debesis ir ji buvo pilna Jehovos šlovės, Mozė į Susitikimo Palapinę įeiti negalėjo.[m]

36 Kai debesis pakildavo nuo Padangtės, izraelitai leisdavosi į kelią. Taip buvo per visą jų kelionės laiką.[n] **37** Kol debesis nepakildavo, jie niekur neidavo.[o] **38** Per visą kelionės laiką izraelitai dieną virš Padangtės matė Jehovos debesį, o naktį – liepsnojančią ugnį.[p]

40:12 *Galimas dalykas, Mozė turėjo jiems liepti apsiprausti.

40 SKYRIUS

a Kun 8:6
b Iš 29:5
Kun 8:7
c Kun 8:12
Ps 133:2
d Kun 8:13
e Kun 8:30
f Hbr 7:11
g Iš 39:43
Įst 4:2
h Sk 7:1
Sk 9:15
i Iš 36:24
y Iš 26:15
j Iš 36:31
k Iš 26:7
Iš 26:14
l Iš 25:22
Iš 37:1
m Iš 31:18
n Iš 37:4
1Ka 8:8
o Iš 37:6
Kun 16:2
1Me 28:11
p Iš 36:35
Hbr 10:19, 20
r Hbr 9:3
s Iš 37:10
Hbr 9:2
t Iš 25:30
Mt 12:4

Antra skiltis

a Iš 37:17
b Iš 25:37
Iš 37:23
c Iš 30:1
Iš 37:25
d Iš 30:34, 35
e Iš 30:7
f Iš 26:36
Iš 36:37
g Iš 38:1
h Iš 29:38
i Iš 30:18
y Iš 30:18, 19
j Iš 27:9
Iš 38:9
k Iš 38:18
l Sk 9:15
Apr 15:8
m 2Me 5:14
n Sk 10:11
Neh 9:19
o Sk 9:17, 22
p Iš 13:21
Sk 9:16
Ps 78:14

KUNIGŲ
KNYGA

TURINIO APŽVALGA

1 Deginamosios aukos (1–17)

2 Javų atnašos (1–16)

3 Bendrystės aukos (1–17)
Draudimas valgyti taukus ir kraują (17)

4 Aukos už nuodėmę (1–35)

5 Aukos už tam tikras nuodėmes (1–6)
Būtina pranešti apie kitų nuodėmes (1)
Varguolių aukos (7–13)
Aukos už netyčines nuodėmes (14–19)

6 Aukos už kitokius prasikaltimus (1–7)
Nurodymai dėl aukojimo (8–30)
Deginamųjų aukų įstatymas (8–13)
Javų atnašų įstatymas (14–23)
Aukų už nuodėmę įstatymas (24–30)

7 Nurodymai dėl aukojimo (1–21)
Aukų už kaltę įstatymas (1–10)
Bendrystės aukų įstatymas (11–21)
Draudžiama valgyti taukus ir kraują (22–27)
Kunigo dalis (28–36)
Paskutiniai žodžiai apie aukas (37, 38)

8 Aarono ir jo sūnų įšventinimas (1–36)

9 Aaronas aukoja aukas (1–24)

10 Jehovos ugnis pražudo Nadabą ir Abihuvą (1–7)
Nuostatai kunigams dėl svaigalų vartojimo ir dėl valgymo (8–20)

11 Švarūs ir nešvarūs gyvūnai (1–47)

12 Apsivalymas po gimdymo (1–8)

13 Nuostatai dėl raupsų (1–46)
Raupsais užkrėsti drabužiai (47–59)

14 Raupsuotojo apsivalymas (1–32)
Namų, užkrėstų raupsais, apvalymas (33–57)

15 Kūną suteršiančios išskyros (1–33)

16 Permaldavimo diena (1–34)

17 Aukas aukoti privalu Padangtėje (1–9)
Kraują valgyti draudžiama (10–14)
Ką daryti suvalgius nugaišusio ar žvėries sudraskyto gyvūno mėsos (15, 16)

18 Įstatymo draudžiami lytiniai santykiai (1–30)
Nevalia perimti kanaaniečių papročių (3)
Kraujomaiša (6–18)
Per mėnesines (19)
Homoseksualiniai santykiai (22)
Santykiavimas su gyvuliais (23)
„Jei ir jūs kraštą suteršite, jis išvems jus“ (24–30)

19 Įstatymai, sergintys tautos šventumą (1–37)
Nurodymai dėl derliaus likučių (9, 10)
Dėmesingumas kurčiam ar aklam žmogui (14)
Nevalia šmeižti (16)
Nevalia kerštauti ir jausti pagiežos (18)
Nevalia užsiimti kerėjimu ir būrimu (26, 31)
Nevalia darytis žymių ant kūno (28)
Būtina gerbti senyvą žmogų (32)
Nevalia skriausti svetimšalio (33, 34)

20 Molecho garbinimas; žyniavimas (1–6)
Šventas elgesys, pagarba tėvams (7–9)
Mirties bausmė už neleistinus lytinius santykius (10–21)
Krašte tauta galės gyventi tik jei elgsis šventai (22–26)
Dvasių iššaukėjai ir ateities spėjėjai baustini mirtimi (27)

21 Kunigai turi elgtis šventai ir saugotis susiteršti (1–9)
Vyriausiasis kunigas turi saugotis susiteršti (10–15)
Kunigas turi būti be fizinių trūkumų (16–24)

22 Kunigų tyrumas ir šventų aukų valgymas (1–16)
Priimtinos tik aukos be trūkumų (17–33)

23 Šventadieniai ir šventės (1–44)
Šabas (3)
Pascha (4, 5)

Neraugintos duonos šventė (6–8)
Pirmų nupjautų javų auka (9–14)
Savaičių šventė (15–21)
Nurodymai dėl derliaus likučių (22)
Trimitų šventė (23–25)
Permaldavimo diena (26–32)
Palapinių šventė (33–43)
24 Aliejus Padangtės žibintams (1–4)
Atnašinė duona (5–9)
Dievo vardo niekintojo užmėtymas akmenimis (10–23)
25 Šabo metai (1–7)
Jubiliejaus metai (8–22)
Nurodymai dėl nuosavybės grąžinimo (23–34)
Elgesys su vargšais (35–38)
Nurodymai dėl vergų (39–55)
26 Krašte draudžiama stabmeldystė (1, 2)
Palaiminimai už klusnumą (3–13)
Bausmės už neklusnumą (14–46)
27 Jehovai pažadėtos aukos išpirkimas (1–27)
Žmogaus išpirkimas (1–8)
Gyvulio išpirkimas (9–13)
Namų išpirkimas (14, 15)
Laukų išpirkimas (16–25)
Pirmadėlio išpirkimas (26, 27)
Auka, Jehovai paskirta neatšaukiamai (28, 29)
Dešimtinės išpirkimas (30–34)

1 Jehova pasikvietė Mozę ir iš Susitikimo Palapinės[a] jam kalbėjo: **2** „Perduok Izraelio sūnums tokius žodžius: ‘Jeigu kas norėtų aukoti Jehovai gyvulį, teaukoja iš galvijų bandos arba iš avių ar ožkų kaimenės.[b]

3 Jeigu kas norėtų aukoti[c] deginamąją auką iš galvijų bandos, atves sveiką[d] jautį Jehovos akivaizdon, prie įėjimo į Susitikimo Palapinę. **4** Tada uždės ranką gyvuliui ant galvos ir auka bus priimta jo labui kaip permaldavimas už jį.

5 Jautis Jehovos akivaizdoje bus papjautas. Aarono sūnūs, tarnaujantys kunigais,[e] atneš jo kraujo prie aukuro, esančio priešais įėjimą į Susitikimo Palapinę, ir juo apšlakstys visus aukuro šonus.[f] **6** Gyvuliui bus nudirta oda ir jis bus sukapotas į gabalus.[g] **7** Aarono sūnūs, tarnaujantys kunigais, įkurs aukure ugnį[h] ir pridės malkų. **8** Aukos gabalus[i] su galva ir taukais* jie sudėlios ant malkų, degančių aukure. **9** Gyvulio viduriai ir kojos bus apiplauti vandeniu ir kunigas viską pavers dūmais ant aukuro. Tai bus deginamoji auka, malonaus kvapo ugninė atnaša Jehovai.[a]

10 Jei kas aukotų deginamąją auką iš mažųjų gyvulių,[b] irgi teparenka sveiką patiną – aviną arba ožį.[c] **11** Jį reikės papjauti Jehovos akivaizdoje šiaurinėje aukuro pusėje. Aarono sūnūs, tarnaujantys kunigais, pašlakstys jo krauju visus aukuro šonus.[d] **12** Gyvulys bus sukapotas į gabalus ir kunigas sudėlios juos kartu su galva ir taukais* ant malkų, degančių aukure. **13** Vidurius ir kojas apiplaus vandeniu ir viską paaukos, pavers dūmais ant aukuro. Tai bus deginamoji auka, malonaus kvapo ugninė atnaša Jehovai.

14 Jeigu žmogus aukotų Jehovai deginamąją auką iš paukščių, tegul aukoja purplelį ar balandį.[e] **15** Kunigas turės atnešti paukštį prie aukuro, įplėš-

1 SKYRIUS

a Iš 40:34

b Kun 22:18–20

c 2Ko 9:7

d Įst 15:19, 21
Mal 1:14

e Hbr 10:11

f Hbr 9:13, 14

g Kun 7:8

h Kun 6:12

i 1Ka 18:23

Antra skiltis

a Pr 8:20, 21
Sk 15:2, 3

b Pr 4:4

c Kun 12:6
Kun 22:18–20

d Iš 29:16–18
Kun 8:18–21
Kun 9:12–14

e Kun 5:7
Kun 12:8
Lk 2:24

1:8, 12 *Arba „taukais aplink inkstus“.

ti jam kaklą ir paversti dūmais ant aukuro, o jo krauju apšlakstyti aukuro šoną. **16** Jis išims gurklį, nupeš plunksnas ir sumes prie aukuro, rytinėje pusėje, kur pilami pelenai*.[a] **17** Paukštį perplėš per vidurį, tarp sparnų, tačiau pusių neatskirs. Tada uždės jį ant malkų, degančių aukure, ir pavers dūmais. Tai bus deginamoji auka, malonaus kvapo ugninė atnaša Jehovai.

2 Jei kas nors Jehovai aukoja javų atnašą,[b] tegul aukoja geriausius miltus. Tegul pašlaksto juos aliejumi ir kartu su smilkomaisiais sakais[c] **2** atneša Aarono sūnums, tarnaujantiems kunigais. Paėmęs saują miltų su aliejumi ir visus smilkomuosius sakus, kunigas pavers juos dūmais ant aukuro – ši dalis atstos visą auką[d] ir bus malonaus kvapo ugninė atnaša Jehovai. **3** O kas lieka iš tos javų atnašos, atiteks Aaronui ir jo sūnums.[e] Šita ugninių atnašų Jehovai dalis labai šventa.[f]

4 Jeigu kaip javų atnašą norėtum aukoti krosnyje keptą kepinį, paruoši jį iš geriausių miltų. Tai turės būti duonos riestės iš tešlos be raugo, užmaišytos su aliejumi, arba aliejumi aptepti tešlainiai be raugo.[g]

5 Jeigu kaip javų atnašą aukosi keptuvėje keptą kepinį,[h] jis turi būti paruoštas iš geriausių miltų tešlos, užmaišytos su aliejumi, be raugo. **6** Paplotį sulaužysi į gabalus ir ant jų užpilsi aliejaus.[i] Tai bus javų atnaša.

7 Jeigu javų atnašą ruoši puode, užmaišysi tešlą iš geriausių miltų ir aliejaus. **8** Tokią javų atnašą atneši Jehovai ir paduosi kunigui, o jis atneš ją prie aukuro. **9** Kunigas paims dalį šios javų atnašos ir pavers dūmais ant aukuro. Ta dalis atstos visą auką[a] ir bus malonaus kvapo ugninė atnaša Jehovai.[b] **10** O kas lieka iš tos javų atnašos, atiteks Aaronui ir jo sūnums. Ši ugninių atnašų Jehovai dalis labai šventa.[c]

11 Visos Jehovai aukojamos javų atnašos turi būti be raugo.[d] Jehovai neaukosi jokių ugninių atnašų su raugu ar medumi*.

12 Raugą ir medų Jehovai galima aukoti kaip pirmųjų vaisių atnašą,[e] tačiau tai nebus dedama ant aukuro, netiks malonaus kvapo atnašai.

13 Visas javų atnašas pasūdysi druska. Jokiai javų atnašai neturi stigti tavo sandoros su Dievu druskos. Druską atnašausi kartu su kiekviena atnaša.[f]

14 Jeigu aukosi Jehovai pirmojo javų derliaus vaisių, pagruzdinsi jaunų varpų, sugrūsi jų grūdus ir aukosi kaip pirmųjų vaisių atnašą.[g] **15** Pašlaksty si grūdus aliejumi ir atneši paaukoti kartu su smilkomaisiais sakais. Tai bus javų atnaša. **16** Truputį tų grūstų grūdų su aliejumi ir smilkomaisiais sakais kunigas pavers dūmais. Ta dalis atstos visą auką[h] ir bus ugninė atnaša Jehovai.

3 Jei žmogus aukotų bendrystės* auką[i] ir norėtų aukoti ją iš galvijų bandos, jis turi parinkti sveiką gyvulį – patiną

1 SKYRIUS
a Iš 27:3 Kun 4:11, 12 Kun 6:10

2 SKYRIUS
b Kun 9:17 Sk 15:2–4
c Iš 29:1–3 Kun 6:14, 15 Sk 7:13
d Sk 5:25, 26
e Kun 7:9, 10
f Kun 10:12 Sk 18:9
g Kun 8:26, 28 Sk 6:13, 19
h Kun 6:20, 21
i Sk 28:9

Antra skiltis
a Kun 2:2 Kun 5:11, 12
b Iš 29:38–41 Sk 28:4–6
c Sk 18:9
d Kun 6:14, 17
e Iš 23:19 Sk 15:20 2Me 31:5 Pat 3:9
f Ez 43:23, 24
g Iš 23:16 Iš 34:22 Sk 28:26
h Kun 5:11, 12 Kun 6:14, 15

3 SKYRIUS
i Kun 22:21 Sk 6:13, 14

1:16 *Arba „riebieji pelenai“. Tai buvo deginamosios aukos taukų prisigėrę pelenai.

2:11 *Tikriausiai čia turimas omenyje ne bičių medus, o figų ar kitų vaisių sultys.
3:1 *Arba „santarvės“.

ar patelę – ir atvesti Jehovos akivaizdon. **2** Žmogus uždės ranką gyvuliui ant galvos ir šis prie įėjimo į Susitikimo Palapinę bus papjautas. Aarono sūnūs, tarnaujantys kunigais, apšlakstys jo krauju visus aukuro šonus. **3** Dalį bendrystės aukos jis paaukos kaip ugninę atnašą Jehovai:[a] vidurius dengiančią taukinę,[b] visus ant žarnų esančius taukus, **4** abu inkstus su jų taukais, esančiais prie paslėpsnių, ir kepenų raiščius, kuriuos išims kartu su inkstais.[c] **5** Aarono sūnūs šias dalis sudės ant deginamosios aukos, degančios aukure ant malkų, ir pavers dūmais.[d] Tai bus ugninė malonaus kvapo atnaša Jehovai.[e]

6 Jeigu bendrystės auką Jehovai žmogus norėtų aukoti iš avių ar ožkų kaimenės, atves sveiką gyvulį – patiną ar patelę.[f] **7** Jeigu aukotų avinėlį, atves jį Jehovos akivaizdon, **8** uždės ranką gyvuliui ant galvos ir šis bus papjautas priešais Susitikimo Palapinę. Aarono sūnūs jo krauju apšlakstys visus aukuro šonus. **9** Bendrystės aukos taukus jis paaukos kaip ugninę atnašą Jehovai.[g] Jis atskirs nuo stuburo riebiąją uodegą, išims vidurius dengiančią taukinę ir visus ant žarnų esančius taukus, **10** taip pat abu inkstus su jų taukais, esančiais prie paslėpsnių, ir kartu su inkstais – kepenų raiščius.[h] **11** Kunigas visa tai pavers dūmais ant aukuro kaip ugninę atnašą; tai bus dalis*, skirta Jehovai.[i]

12 Jeigu žmogus norėtų paaukoti ožką, atves ją Jehovos akivaizdon, **13** uždės jai ant galvos ranką ir gyvulys priešais Susitikimo Palapinę bus papjautas. Aarono sūnūs jos krauju apšlakstys visus aukuro šonus. **14** Dalis, kurią jis paaukos Jehovai kaip ugninę atnašą, bus vidurius dengianti taukinė ir visi ant žarnų esantys taukai,[a] **15** taip pat abu inkstai su jų taukais, esančiais prie paslėpsnių, ir kepenų raiščiai, išimti kartu su inkstais. **16** Visa tai kunigas pavers dūmais ant aukuro. Ta dalis* bus ugninė malonaus kvapo atnaša. Visi taukai priklauso Jehovai.[b]

17 Jūs nevalgysite jokių taukų ir jokio kraujo.[c] Tai bus amžinas įsakas. Jis galios visoms jūsų kartoms, kad ir kur gyventumėte.'"

4 Jehova Mozei kalbėjo: **2** „Pranešk izraelitams, kas turi būti daroma, jei kas nors netyčia nusideda[d] – padaro tai, ką Jehovai draudžia.

3 Jeigu nusideda[e] pateptasis kunigas*[f] ir tuo užtraukia kaltę visai tautai, jis turi atvesti Jehovos akivaizdon sveiką jautuką ir paaukoti jį už savo nuodėmę.[g] **4** Jautuką atves Jehovos akivaizdon, prie įėjimo į Susitikimo Palapinę,[h] uždės jam ant galvos ranką ir Jehovos akivaizdoje jį papjaus.[i] **5** Tada tas kunigas[y] pasems šiek tiek jautuko kraujo ir įeis į Susitikimo Palapinę. **6** Jis pamirkys pirštą kraujyje[j] ir Jehovos akivaizdoje septynis kartus pašlakstys[k] žemę priešais švento-

3 SKYRIUS

a Kun 7:29–31

b Iš 29:13 Kun 7:23–25 1Ka 8:64

c Kun 7:1–4

d Kun 6:12

e Kun 4:29, 31

f Sk 6:13, 14

g Iš 29:22 Kun 9:18–20 2Me 7:7

h Kun 4:8, 9 Kun 9:10

i Kun 4:31

Antra skiltis

a Kun 4:24, 26

b Kun 7:23 1Sa 2:15–17

c Pr 9:4 Kun 17:10, 13 Įst 12:23 Apd 15:20, 29

4 SKYRIUS

d Kun 5:17 Sk 15:27, 28

e Kun 12:1, 11

f Kun 8:12 Kun 21:10

g Hbr 5:1–3 Hbr 7:27

h Kun 6:25

i Iš 29:10, 11

y Iš 30:30

j Kun 8:15, 16

k Kun 16:14, 19

3:11, 16 *Pažod. „duona". Čia Dievas vaizduojamas kaip bendrystės vaišių dalyvis.

4:3 *Turimas omenyje vyriausiasis kunigas.

sios vietos uždangą. **7** Paskui trupučiu kraujo pateps kvapiųjų smilkalų aukuro, stovinčio Susitikimo Palapinėje, Jehovos akivaizdoje, ragus.[a] Visą likusį jautuko kraują išpils deginamųjų aukų aukuro, esančio priešais įėjimą į Susitikimo Palapinę, papėdėje.[b]

8 Tada jis išims visus už nuodėmę aukojamo jautuko taukus: vidurius dengiančią taukinę, visus ant žarnų esančius taukus, **9** abu inkstus su jų taukais, esančiais prie paslėpsnių, taip pat kartu su inkstais jis išims kepenų raiščius,[c] – **10** darys tą patį, kas daroma su bendrystės aukos jaučiu.[d] Visas tas dalis kunigas pavers dūmais ant deginamųjų aukų aukuro.

11 O jautuko odą, visą jo mėsą, jo galvą, kojas ir žarnas su išmatomis,[e] **12** tai yra visą likusį jautuką, jis palieps išnešti į stovyklos pakraštį, į švarią vietą, kurioje išpilami pelenai*, tada ant malkų sudegins.[f] Jautukas turi būti sudegintas ten, kur išpilami pelenai.

13 Jeigu kaltę užsitrauktų visa Izraelio bendruomenė, jeigu nusidėtų netyčia,[g] jei nežinodama padarytų tai, ką Jehova yra uždraudęs,[h] **14** nuodėmei išaiškėjus bendruomenė irgi turi paaukoti jautuką už savo nuodėmę. Jautukas bus atvestas prie Susitikimo Palapinės **15** ir bendruomenės seniūnai Jehovos akivaizdoje uždės jam ant galvos rankas. Tada gyvulys Jehovos akivaizdoje bus papjautas.

4:12 *Arba „riebieji pelenai“. Tai buvo deginamosios aukos taukų prisigėrę pelenai.

4 SKYRIUS

a Iš 30:10

b Kun 5:9

c Kun 9:8, 10

d Kun 3:3, 4

e Iš 29:14

f Kun 8:14, 17
Hbr 13:11

g Joz 7:11

h Sk 15:22–24

Antra skiltis

a Iš 26:31
Iš 40:21
Hbr 10:19, 20

b Iš 30:1, 6

c Iš 27:1
Iš 40:6

d Kun 3:16

e Iš 32:30
Kun 16:17
Sk 15:25
Ef 1:7
Hbr 2:17

f Kun 4:11, 12

g Kun 16:15
1Jn 2:1, 2

h Iš 18:21

i Kun 1:10, 11
Kun 6:25
Kun 7:2

y Kun 9:8, 9
Kun 16:18
Hbr 9:22

j Kun 8:15

16 Pateptasis kunigas pasems truputį jautuko kraujo ir įeis į Susitikimo Palapinę. **17** Pamirkęs pirštą kraujyje, jis septynis kartus pašlakstys Jehovos akivaizdoje žemę priešais uždangą.[a] **18** Trupučiu kraujo jis pateps aukuro,[b] stovinčio Susitikimo Palapinėje, Jehovos akivaizdoje, ragus. Visą likusį kraują jis išpils deginamųjų aukų aukuro,[c] esančio priešais įėjimą į Susitikimo Palapinę, papėdėje. **19** Išėmęs visus jautuko taukus, kunigas pavers juos dūmais ant aukuro.[d] **20** Su šiuo jautuku jis padarys tą patį, ką reikia daryti ir su jautuku, aukojamu už kunigo nuodėmę. Taip jis atliks permaldavimą už bendruomenę[e] ir jai bus atleista. **21** Jautuką jis palieps nugabenti į stovyklos pakraštį ir jį sudegins, taip kaip sudeginamas anas jautukas.[f] Tai bus auka už bendruomenės nuodėmę.[g]

22 Jeigu netyčia nusidėtų kuris nors iš bendruomenės vadų,[h] jeigu susivoktų padaręs tai, ką jo Dievas Jehova draudžia, ir užsitraukęs kaltę, **23** arba jeigu apie jo nuodėmę jam kas nors pasakytų, jis turi atvesti paaukoti sveiką ožiuką. **24** Uždėjęs ranką gyvuliui ant galvos, Jehovos akivaizdoje jį papjaus. Papjaus ten, kur pjaunami gyvuliai deginamajai aukai.[i] Tai bus auka už nuodėmę. **25** Pamirkęs pirštą į aukos už nuodėmę kraują, kunigas pateps deginamųjų aukų aukuro ragus,[y] o likusį kraują išpils deginamųjų aukų aukuro papėdėje.[j] **26** Visus ožiuko taukus jis pavers dūmais ant aukuro, panašiai kaip daroma

su bendrystės aukos taukais.[a] Taip kunigas atliks permaldavimą už to žmogaus nuodėmę ir jam bus atleista.

27 Jeigu netyčia nusidėtų kas nors iš paprastų žmonių, jei susivoktų padaręs tai, ką Jehova draudžia, ir užsitraukęs kaltę,[b] **28** arba jeigu apie jo nuodėmę jam kas nors pasakytų, jis turi atvesti sveiką ožkelę, kad būtų paaukota už jo nuodėmę. **29** Jis uždės ranką aukos už nuodėmę gyvuliui ant galvos ir papjaus jį ten pat, kur pjaunami gyvuliai deginamajai aukai.[c] **30** Tada kunigas pamirkys pirštą į aukos kraują ir pateps deginamųjų aukų aukuro ragus, o likusį kraują išpils aukuro papėdėje.[d] **31** Visus taukus[e] jis išims, kaip kad daroma su bendrystės auka,[f] ir pavers juos dūmais ant aukuro kaip malonaus kvapo atnašą Jehovai. Taip kunigas atliks už jį permaldavimą ir jam bus atleista.

32 O jeigu jis už savo nuodėmę norėtų aukoti ėriuką, turi atvesti sveiką avelę. **33** Gyvuliui, aukojamam už nuodėmę, jis uždės ant galvos ranką ir papjaus jį ten pat, kur pjaunami gyvuliai deginamajai aukai.[g] **34** Pamirkęs pirštą į aukos už nuodėmę kraują, kunigas pateps deginamųjų aukų aukuro ragus,[h] o likusį kraują išpils aukuro papėdėje. **35** Visus gyvulio taukus jis išims, kaip daroma ir su bendrystės aukos avinėliu, ir uždėjęs ant aukuro, ant Jehovai deginamų aukų, pavers dūmais.[i] Taip kunigas atliks permaldavimą už to žmogaus padarytą nuodėmę ir jam bus atleista.[y]

4 SKYRIUS

a Kun 3:3–5

b Sk 15:27–29

c Kun 1:10, 11
Kun 6:25

d Kun 4:25
Kun 8:15
Kun 9:8, 9
Hbr 9:22

e Kun 3:16

f Kun 3:3, 4

g Kun 1:10, 11

h Kun 4:25
Kun 16:18

i Iš 29:13, 14
Kun 3:3, 4
Kun 6:12
Kun 9:8, 10

y Sk 15:28
1Jn 1:7
1Jn 2:1, 2

Antra skiltis

5 SKYRIUS

a Pat 29:24

b Kun 11:21–24
Kun 17:15
Įst 14:8

c Kun 12:2
Kun 13:3
Kun 15:3
Sk 19:11

d Mt 5:33

e Sk 5:7
Ps 32:5
Pat 28:13
1Jn 1:9

f Kun 7:1
Kun 14:2, 12
Kun 19:20, 21
Sk 6:12

g Lk 2:24

5 Jei žmogus savo akimis matė kokį prasikaltimą ar ką nors apie jį žino ir girdėjo viešą kvietimą liudyti*, bet nepaliudijo, tas žmogus yra užsitraukęs kaltę.[a]

2 Jei žmogus nežinodamas prisiliečia prie nešvaraus padaro – žvėries, gyvulio ar kokio smulkesnio gyvio* – gaišenos,[b] prie to, kas nešvaru, jis tampa nešvarus ir užsitraukia kaltę. **3** Ir kas nežinodamas prisiliečia prie kokio nors žmogaus nešvarumo[c] – prie to, kas žmogų sutepa, – tas užsitraukia kaltę. Net jei tik po kurio laiko sužino, kad buvo susitepęs, jis vis tiek yra užsitraukęs kaltę.

4 Jeigu žmogus nepagalvojęs prisiekia – ar ką gera ar bloga padaryti, – jei prisiekia to nesuvokdamas, jis užsitraukia kaltę. Net jei tik vėliau susipranta, vis tiek yra užsitraukęs kaltę.*[d]

5 Jeigu kas nors nusikalsta viena iš šių nuodėmių, savo kaltę turi išpažinti.[e] **6** Taip pat turi atnešti Jehovai auką už kaltę – jauniklę patelę iš avių ar ožkų kaimenės – ir paaukoti ją už savo nuodėmę.[f] Tada už tą nuodėmę kunigas atliks permaldavimą.

7 Jeigu avelės paaukoti neišgali, kaltei išpirkti jis galės paaukoti du purplelius arba du balandžiukus.[g] Atneš juos

5:1 *Pažod. „girdėjo prakeikimo balsą“. Padarytas nusikaltimas tikriausiai būdavo paviešinamas. Sykiu būdavo išstariamas prakeikimas nusikaltėliui arba tiems, kas galėtų paliudyti, tačiau to nedaro. **5:2** *Hebr. žodis tikriausiai reiškia smulkius gyvius, kurie laikosi dideliais būriais. **5:4** *Atrodo, kalbama apie atvejį, kai žmogus duotos priesaikos neįvykdo.

Jehovai ir paaukos vieną kaip auką už nuodėmę, o kitą kaip deginamąją auką.[a] **8** Jis atneš juos kunigui ir šis vieną paaukos kaip auką už nuodėmę. Kunigas tam paukščiui įpilės kaklą, bet galvos nenutrauks. **9** Aukos už nuodėmę krauju jis pašlakstys aukuro šoną, o likusį kraują išvarvins aukuro papėdėje.[b] Tai bus auka už nuodėmę. **10** Kitą paukštį kunigas paaukos kaip deginamąją auką – taip, kaip aukojamos visos deginamosios aukos.[c] Kunigas atliks permaldavimą už žmogaus padarytą nuodėmę ir šiam bus atleista.[d]

11 Jeigu žmogus neišgali paaukoti dviejų purplelių ar balandžiukų, kaip auką už nuodėmę jis atneš dešimtadalį efos*[e] geriausių miltų. Aliejumi jų nešlakstys ir smilkomaisiais sakais nebarstys, nes tai yra auka už nuodėmę. **12** Jis atneš miltus kunigui ir šis, pasėmęs jų saują, užbers juos ant aukuro, ant Jehovai deginamų aukų, ir pavers dūmais. Ta dalis atstos visą auką. Tai bus auka už nuodėmę. **13** Kunigas už žmogaus nuodėmę – už bet kurią iš šitų nuodėmių – atliks permaldavimą ir šiam bus atleista.[f] Likusi aukos dalis atiteks kunigui,[g] kaip atitenka ir likusi javų atnašos dalis.“[h]

14 Jehova toliau Mozei kalbėjo: **15** „Jeigu žmogus pasielgtų neištikimai ir netyčia pasisavintų ką nors šventa – tai, kas priklauso Jehovai,[i] – kaltei išpirkti jis atves Jehovai nurodytos vertės sveiką aviną iš kaimenės.[y] Jo vertė bus nustatyta sidabro šekeliais*, tai yra šventovės šekeliais#.[a] **16** Žmogus atlygins tai, ką paėmė, kas priklausė šventajai vietai, ir dar pridės penktadalį.[b] Jis atiduos tai kunigui, kad šis atliktų už jį permaldavimą.[c] Kunigas paaukos už jo kaltę aviną ir žmogui bus atleista.[d]

17 Jeigu žmogus net ir nežinodamas padarytų ką nors, ką Jehova draudžia, ir nusidėtų, jis bus kaltas ir turės už savo nuodėmę atsakyti.[e] **18** Jis turės atvesti kunigui sveiką nustatytos vertės aviną, kad būtų paaukotas už jo kaltę.[f] Už šią netyčinę nuodėmę kunigas atliks permaldavimą ir prasikaltusiajam bus atleista. **19** Tai auka už kaltę. Nusidėdamas Jehovai tas žmogus iš tikrųjų užsitraukė kaltę.“

6 Jehova Mozei kalbėjo: **2** „Jeigu taip nutiktų, kad kas nors nusidėjo Jehovai,[g] pasielgė neištikimai – pasisavino artimo nuosavybę, kurią šis buvo davęs pasaugoti,[h] artimą apvogė ar apgavo, **3** jeigu rado artimo pamestą daiktą, tačiau tai neigė ir netgi buvo melagingai prisiekęs, kad niekuo nenusikalto,[i] – reikės daryti štai ką. **4** Nusidėjęs ir kaltę užsitraukęs asmuo privalės grąžinti, ką pavogė, ką prievarta ar apgaule atėmė, ką paėmė pasaugoti ar ką rado pamestą. **5** Jis turės grąžinti viską, dėl ko buvo melagingai prisiekęs, ir ne tik grąžinti, bet dar pridėti penktadalį viršaus.[y] Atiduos viską savininkui tą dieną,

5 SKYRIUS

a Kun 12:7, 8 Kun 14:21, 22 Kun 15:13–15

b Kun 1:4, 5 Kun 7:2 Hbr 9:22

c Kun 1:15–17

d Kun 6:7

e Iš 16:36

f Kun 4:26

g Kun 2:10 Kun 7:1, 6

h Kun 6:14–16 1Ko 9:13

i Kun 10:17, 18

y Kun 6:6

Antra skiltis

a Iš 30:13 Kun 27:25

b Kun 6:4, 5 Kun 22:14 Sk 5:6, 7

c Iš 32:30

d Kun 6:7 Kun 19:22

e Kun 5:2

f Kun 6:6

6 SKYRIUS

g Sk 5:6

h Iš 22:7 Kun 19:11

i Iš 22:10, 11 Kun 19:12 Ef 4:25 Kol 3:9

y Kun 5:15, 16 Sk 5:6, 7

5:11 *T. y. 2,2 L. Žr. priedą B14.

5:15 *Šekelis buvo lygus 11,4 g. Žr. priedą B14. #Arba „šventaisiais šekeliais“.

kai jo kaltė paaiškės. **6** Taip pat atves pas kunigą nustatytos vertės sveiką aviną iš savo bandos, kad šis už jo kaltę būtų paaukotas Jehovai.[a] **7** Kunigas Jehovos akivaizdoje atliks permaldavimą už tą žmogų ir kaltę, kurią šis užsitraukė savo poelgiu, bus jam atleista.“[b]

8 Jehova Mozei toliau kalbėjo: **9** „Sakyk Aaronui ir jo sūnums: ‘Toks bus deginamųjų aukų įstatymas.[c] Deginamoji auka turės degti aukuro žaizdre per naktį, iki pat ryto; ugniai aukure užgesti neleisite. **10** Ryte, apsivilkęs savo lininį apdarą[d] ir apsimovęs lininius apatinius[e] nuogumui pridengti, kunigas ateis prie aukuro, susems deginamosios aukos, kurią ugnis surijo, pelenus*[f] ir padės juos šalia aukuro. **11** Paskui tuos drabužius jis nusivilks,[g] užsivilks kitus ir išneš pelenus į švarią vietą už stovyklos.[h] **12** Ugnis aukure turės degti nuolatos – neleisite jai užgesti. Kunigas kiekvieną rytą į ugnį prikraus malkų,[i] ant jų išdėlios deginamosios aukos dalis, taip pat sudės bendrystės aukos taukus ir viską pavers dūmais.[y] **13** Ugnis aukure turės degti nuolatos – jai užgesti neleisite.

14 O štai koks yra javų atnašų įstatymas.[j] Aarono sūnūs atneš atnašą prie aukuro, Jehovos akivaizdon. **15** Vienas iš jų paims saują geriausių miltų, skirtų javų atnašai, trupučių atnašos aliejaus, visus jos smilkomuosius sakus ir viską pavers dūmais ant aukuro. Ta dalis atstos visą atnašą ir bus malonaus kvapo auka Jehovai.[a] **16** Likusi atnašos dalis atiteks Aaronui ir jo sūnums.[b] Iš tų miltų jie išsikeps duonos be raugo ir valgys ją šventoje vietoje, Susitikimo Palapinės kieme.[c] **17** Duoną keps be raugo.[d] Šią dalį iš savo deginamųjų aukų atiduodu jiems.[e] Ji labai šventa,[f] panašiai kaip auka už nuodėmę ir auka už kaltę. **18** Ją valgys tik Aarono sūnūs.[g] Ši Jehovos ugninių atnašų dalis priklausys jiems visais laikais, per visas kartas.[h] Visa, kas tik turės sąlytį su tomis aukomis, bus šventa.’“

19 Jehova Mozei toliau kalbėjo: **20** „Savo patepimo dieną[i] Aaronas su sūnumis aukos Jehovai kasdienę javų atnašą – dešimtadalį efos*[y] geriausių miltų.[j] Pusę paaukos iš ryto ir pusę vakare. **21** Užmaišę tuos miltus su aliejumi, jie iškeps keptuvėje paplotį[k] ir padalys į gabalus. Primirkę juos aliejaus, paaukos kaip malonaus kvapo javų atnašą Jehovai. **22** Tokią atnašą ruoš kiekvienas Aarono palikuonis, kuris perims pateptojo kunigo pareigas.[l] Visa atnaša turės būti paversta dūmais, nes ji priklauso Jehovai. Šis įsakas galios amžiais. **23** Kiekviena kunigo javų atnaša turi būti paaukota visa, valgyti jos negalima.“

24 Jehova toliau kalbėjo Mozei: **25** „Sakyk Aaronui ir jo sūnums: ‘Štai koks bus aukų už nuodėmę įstatymas.[m] Auka už nuodėmę bus pjaunama Jehovos akivaizdoje,[n] ten pat, kur pjaunama deginamoji auka.

6 SKYRIUS

a Kun 5:15
Kun 7:1
Iz 53:10

b Kun 5:18

c Iš 29:38–42
Sk 28:3
Hbr 10:11

d Iš 28:39
Kun 16:32
Ez 44:17

e Iš 28:42
Iš 39:27, 28

f Iš 27:3
Kun 1:16

g Kun 16:23
Ez 44:19

h Kun 4:3, 12

i Kun 1:7
Neh 13:30, 31

y Kun 3:5, 16

j Kun 2:1
Sk 15:3, 4

Antra skiltis

a Kun 2:2, 9
Kun 5:11, 12

b Kun 2:3
Kun 5:13
Ez 44:29
1Ko 9:13

c Kun 10:12

d Kun 2:11

e Sk 18:9

f Kun 2:3, 10

g Sk 18:10

h Kun 24:8, 9

i Iš 30:30
Hbr 5:1

y Iš 16:36

j Iš 29:1, 2
Iš 29:40, 41
Kun 2:1
Kun 9:17
Sk 28:4, 5

k Kun 2:5
Kun 7:9
1Me 23:29

l Įst 10:6

m Kun 4:3

n Kun 1:3, 11

6:10 *Arba „riebiuosius pelenus“. Tai buvo deginamosios aukos taukų prisigėrę pelenai.

6:20 *T. y. 2,2 L. Žr. priedą B14.

Auka už nuodėmę yra labai šventa. **26** Šią auką valgys kunigas, kuris ją aukoja;[a] jis valgys savo dalį šventoje vietoje, Susitikimo Palapinės kieme.[b]

27 Visa, kas turi sąlytį su aukojamo gyvulio mėsa, yra šventa, ir jeigu kam nors ant drabužių užtyška aukos kraujo, jis turi juos išskalbti šventoje vietoje. **28** Molinį indą, kuriame virė tos aukos mėsa, reikės sudaužyti. O jei mėsa virė variniame inde, jį reikės iššveisti ir išskalauti vandeniu.

29 Tą mėsą valgys tik vyrai, tarnaujantys kunigais.[c] Ji labai šventa.[d] **30** Tačiau tų aukų už nuodėmę, kurių kraujas nešamas į Susitikimo Palapinę, į šventąją vietą, kad būtų atliktas permaldavimas, valgyti negalima.[e] Viską reikia sudeginti.

7 Štai toks bus aukų už kaltę įstatymas.[f] Aukos už kaltę labai šventos. **2** Aukos už kaltę bus pjaunamos ten pat, kur pjaunamos deginamosios aukos, ir jų kraują[g] bus apšlakstomi visi aukuro šonai.[h] **3** Kunigas* paruoš aukai visus taukus:[i] riebiąją uodegą, vidurius dengiančią taukinę **4** ir abu inkstus su jų taukais, esančiais prie paslėpsnių. Kartu su inkstais išims kepenų raišč ius.[y] **5** Kunigas viską pavers dūmais ant aukuro kaip ugninę atnašą Jehovai.[j] Tai bus auka už kaltę. **6** Aukos mėsą valgys tik vyrai, tarnaujantys kunigais.[k] Valgys ją šventoje vietoje. Ta dalis labai šventa.[l] **7** Aukai už kaltę galios tas pats įstatymas kaip ir aukai už nuodėmę. Aukos mėsa atiteks kunigui, kuris aukodamas tą auką atlieka permaldavimą.[a]

8 Kunigas, atnašaujantis už ką nors deginamąją auką, pasiims paaukoto gyvulio kailį*.[b]

9 Visos javų atnašos, kepamos krosnyje, ruošiamos puode ar keptuvėje,[c] priklausys jas atnašaujančiam kunigui, jos atiteks jam.[d] **10** O tas javų atnašas, kurios šlakstomos aliejumi[e] arba atnašaujamos sausos,[f] išsidalys Aarono sūnūs – visi po lygiai.

11 O štai bendrystės aukų,[g] atnašaujamų Jehovai, įstatymas. **12** Jeigu žmogus atnašauja bendrystės auką norėdamas išreikšti dėkingumą,[h] kartu su ta padėkos auka jis atnašaus duonos riestes iš tešlos be raugo, užmaišytos su aliejumi, aliejumi apteptus tešlainius be raugo, taip pat duonos riestes, iškeptas iš geriausių miltų tešlos su daug aliejaus. **13** Šias atnašas, taip pat tešlos su raugu riestes jis atneš kartu su bendrystės auka, skirta padėkai išreikšti. **14** Po vieną kepinį iš tų atnašų jis atiduos Jehovai kaip šventą dalį. Ji priklausys tam kunigui, kuris šlakstys bendrystės aukos kraują.[i] **15** Tokių bendrystės aukų, tai yra padėkos aukų, mėsa turi būti suvalgyta tą pačią dieną, kai gyvulys aukojamas. Nė trupučio negalima palikti iki ryto.[y]

16 Jei žmogus aukoja įžado[j] ar geros valios[k] auką, jos mėsą valgys aukojimo dieną ir, kas liko, galės pabaigti kitą dieną. **17** Tačiau trečią dieną tos mėsos nevalgysite – likučiai turi

6 SKYRIUS

a Kun 10:17
Sk 18:9
Ez 44:29

b Iš 27:9
Kun 6:14, 16
Ez 42:13

c Kun 6:14, 18
Kun 21:21, 22
Sk 18:10

d Kun 6:25

e Kun 4:5
Kun 10:18
Kun 16:27
Hbr 13:11

7 SKYRIUS

f Kun 5:6
Kun 6:6
Kun 14:2, 12
Kun 19:20, 21
Sk 6:12

g Hbr 9:22

h Kun 3:1, 2
Kun 5:9

i Iš 29:13, 14
Kun 3:9, 17
Kun 4:8, 9
Kun 8:18, 20

y Kun 3:3, 4

j Kun 3:14–16

k Kun 5:13
Kun 6:14, 16
Sk 18:9

l Kun 2:3

Antra skiltis

a Kun 6:25, 26
Kun 14:13

b Iš 29:14
Kun 1:6

c Kun 6:20, 21
1Me 23:29

d Kun 2:3–7
Sk 18:9
1Ko 9:13

e Kun 14:21

f Kun 5:11
Sk 5:15

g Kun 3:1
Kun 7:20
Kun 22:21
1Ko 10:16

h Kun 22:29
2Me 29:31

i Kun 6:25, 26
Kun 10:14
Sk 18:8

y Kun 22:29, 30

j Kun 22:21

k Kun 22:23
Įst 12:5, 6

7:3 *Arba galbūt „Aukotojas“.

7:8 *Arba „odą“.

būti sudeginti.[a] **18** Jei tokios bendrystės aukos mėsą kas nors valgytų trečią dieną, nei aukotojas bus Dievui priimtinas, nei jo auka bus jam įskaityta. Ta mėsa pasibjaurėtina, ir žmogus, kuris ją valgys, už savo kaltę turės atsakyti.[b] **19** Jei mėsa prisiliestų prie ko nors nešvaraus, jos valgyti nebus galima. Tokią mėsą reikės sudeginti. O švarią mėsą galima valgyti tik švariam žmogui.

20 Žmogus, kuris valgytų Jehovai paskirtos bendrystės aukos mėsą būdamas nešvarus, turės būti pašalintas iš savo tautos*.[c] **21** Jeigu kas nors prisiliečia prie ko nors nešvaraus – žmogaus nešvarumo,[d] nešvaraus gyvulio[e] ar kito bjauraus suteršiančio dalyko[f] – ir valgo Jehovai skirtos bendrystės aukos mėsą, tas žmogus turės būti pašalintas iš savo tautos.'"

22 Jehova toliau Mozei kalbėjo: **23** „Sakyk izraelitams: 'Nevalgysite jokių taukų[g] – nei jaučio, nei avies, nei ožkos. **24** Nugaišusio arba žvėries sudraskyto gyvulio taukus galite naudoti įvairiems poreikiams, bet ne maistui.[h] **25** Ir jeigu kas nors valgytų taukus gyvulio, kurį atvedė sudeginti kaip auką Jehovai, tas žmogus turės būti pašalintas iš savo tautos.

26 Taip pat niekas jūsų gyvenvietėse nevalgys jokio kraujo[i] – nei paukščio, nei kokio kito gyvūno. **27** Jei kas nors kraujo valgytų, bus pašalintas iš savo tautos.'"[y]

28 Jehova Mozei toliau kalbėjo: **29** „Sakyk izraelitams: 'Kas aukoja Jehovai bendrystės auką, dalį tos aukos paruoš kaip atnašą Jehovai.[a] **30** Savo rankomis jis atneš taukus,[b] krūtinę ir, pasiūbavęs kaip siūbuojamąją atnašą[c] Jehovos akivaizdoje, atiduos sudeginti kaip auką Jehovai. **31** Taukus kunigas pavers dūmais ant aukuro,[d] o krūtinė atiteks Aaronui ir jo sūnums.[e]

32 Bendrystės aukai skirto gyvulio dešinę koją atiduosite kaip šventą dalį kunigui.[f] **33** Dešinė koja priklauso Aarono sūnui,[g] kuris atnašauja bendrystės aukos kraują ir taukus. **34** Dalį izraelitų aukojamų bendrystės aukų – krūtinę, tai yra siūbuojamąją atnašą, ir atnašauti skirtą gyvulio kojį – aš atiduodu kunigui Aaronui ir jo sūnums. Šis įstatas galios izraelitams amžiais.[h]

35 Ši Jehovai skirtų ugninių atnašų dalis priklauso kunigui Aaronui ir jo sūnums nuo tos dienos, kai jie buvo išrinkti tarnauti kunigais Jehovai.[i] **36** Jehova įsakė atiduoti šią izraelitų aukų dalį kunigams nuo jų patepimo dienos.[y] Tai amžinas įsakas, kuris galios per kartų kartas.'"

37 Tokį įstatymą dėl deginamųjų aukų,[j] javų atnašų,[k] aukų už nuodėmę,[l] aukų už kaltę,[m] įšventinimo aukų[n] ir bendrystės aukų[o] **38** Jehova davė Mozei ant Sinajaus kalno[p] tą dieną, kai paliepė izraelitams atnašauti Jehovai aukas Sinajaus dykumoje.[r]

8 Jehova toliau Mozei kalbėjo: **2** „Pakviesk Aaroną su sūnumis,[s] paimk drabužius,[t] patepimo aliejų,[u] jautį aukai už nuodėmę, du avinus, pintinę su duona be raugo[v] **3** ir sušauk

7:20 *T. y. nubaustas mirtimi.

7 SKYRIUS
a Kun 19:5, 6
b Kun 19:7, 8
c Sk 19:20
d Kun 12:2, 4
e Kun 11:21–24
Įst 14:7
f Kun 11:10
Įst 14:10
g Kun 3:16, 17
Kun 4:8–10
1Sa 2:16, 17
h Iš 22:31
Kun 17:15
i Pr 9:4
Kun 3:17
Kun 17:10
Įst 12:16
1Sa 14:33
Apd 15:20, 29
y Kun 17:14

Antra skiltis
a Kun 3:1
b Kun 3:3
c Iš 29:24
Kun 8:25–27
Kun 9:21
d Kun 3:3–5
e Kun 8:29
f Iš 29:27, 28
Kun 10:14
Sk 6:20
g Įst 18:3
h Kun 10:14
i Iš 28:1
Iš 29:4, 7
Iš 40:13
y Iš 40:15
Kun 8:12
j Kun 6:9
k Kun 2:1
Kun 6:14
l Kun 6:25
m Kun 5:6
Kun 7:1
n Iš 29:1
Kun 6:20
o Kun 3:1
p Iš 34:27
r Kun 1:2

8 SKYRIUS
s Iš 28:1
t Iš 28:4
Iš 39:33, 41
u Iš 30:23–25
Iš 40:15
v Iš 29:1, 2

visą bendruomenę prie įėjimo į Susitikimo Palapinę.“

4 Mozė padarė, kaip Jehova jam liepė, ir visa bendruomenė susirinko prie įėjimo į Susitikimo Palapinę. **5** Tada Mozė tarė žmonėms: „Tai padaryti mums įsakė Jehova.“ **6** Jis pakvietė Aaroną su sūnumis ir juos apiprausė*.[a] **7** Tada aprengė Aaroną palaidine,[b] aprišo juosta,[c] apvilko berankoviu drabužiu,[d] kunigo liemene*[e] ir sujuosė liemenės juosta.[f] **8** Pritvirtino antkrūtinį[g] ir į jį įdėjo Urimus ir Tumimus.[h] **9** Paskui uždėjo jam ant galvos turbaną[i] ir prie turbano iš priekio pririšo žvilgią aukso plokštelę – šventąjį ženklą*,[y] – kaip Jehova ir buvo jam paliepęs.

10 Tada, paėmęs patepimo aliejaus, Mozė patepė Padangtę ir viską, kas joje.[j] Taip jis viską pašventino. **11** Paskui septynis kartus pašlakstė aliejumi aukurą. Mozė patepė aukurą, visus jo reikmenis, taip pat praustuvę su stovu, kad būtų šventi. **12** Paskiausiai pašventino Aaroną – patepė jį užpildamas ant galvos patepimo aliejaus.[k]

13 Tada Mozė pakvietė Aarono sūnus. Aprengė juos palaidinėmis, aprišo juostomis ir uždėjo galvos apdangalus,[l] kaip Jehova buvo paliepęs.

14 Paskui buvo atvestas jautis aukai už nuodėmę ir Aaronas su sūnumis uždėjo rankas jaučiui ant galvos.[m] **15** Mozė jautį papjovė, pamirkė pirštą į jo kraują[n] ir patepė visus aukuro ragus – apvalė, kad būtų be nuodėmės. Likusį kraują Mozė išpylė aukuro papėdėje. Taip jis aukurą pašventino, kad ant jo būtų galima aukoti permaldavimo auką. **16** Tada jis paėmė vidurius dengiančią taukinę, kepenų raiščius, abu inkstus su jų taukais ir pavertė juos dūmais ant aukuro.[a] **17** O visa, kas liko, – jaučio mėsą, odą ir vidurius – Mozė sudegino už stovyklos,[b] kaip Jehova ir buvo jam paliepęs.

18 Paskui jis atvedė aviną, skirtą deginamajai aukai, ir Aaronas su sūnumis uždėjo rankas avinui ant galvos.[c] **19** Mozė gyvulį papjovė ir apšlakstė jo krauju visus aukuro šonus. **20** Jis sukapojo aviną į gabalus ir visus tuos gabalus kartu su galva ir taukais* sudėjo į ugnį. **21** Žarnas ir kojas apiplovė vandeniu ir taip pat sudėjo į ugnį – visą aviną pavertė dūmais ant aukuro. Tai buvo malonaus kvapo deginamoji auka, Jehovai skirta ugninė atnaša, kurią Jehova Mozei ir buvo paliepęs atnašauti.

22 Tada Mozė atvedė antrąjį aviną, tai yra įšventinimo aviną,[d] ir Aaronas su sūnumis uždėjo rankas gyvuliui ant galvos.[e] **23** Mozė jį papjovė ir paėmęs truputį kraujo patepė Aaronui dešinės ausies lezgelį, dešinės rankos nykštį ir dešinės kojos nykštį. **24** Paskui jis išvedė į priekį Aarono sūnus ir krauju patepė kiekvienam dešinės ausies lezgelį, dešinės rankos nykštį ir dešinės kojos nykštį. Likusiu krauju Mozė apšlakstė visus aukuro šonus.[f]

8 SKYRIUS

a Is 29:4; Is 40:12

b Is 28:39

c Is 39:27, 29

d Is 39:22

e Is 28:6; Is 39:2

f Is 28:8; Is 29:5; Is 39:20

g Is 28:15; Is 39:9

h Is 28:30

i Is 29:6; Is 39:27, 28

y Is 28:36; Is 39:30

j Is 30:26–28

k Is 29:4, 7; Is 30:30; Is 40:13; Kun 21:10; Ps 133:2

l Is 28:40; Is 29:8, 9

m Is 29:10–14; Kun 4:3, 4; Kun 16:6

n Hbr 9:21, 22

Antra skiltis

a Kun 4:8, 9

b Kun 4:11, 12; Kun 16:27

c Is 29:15–18; Kun 1:4

d Kun 8:33

e Is 29:19, 20

f Is 24:6

8:6 *Galimas dalykas, Mozė turėjo jiems liepti apsiprausti. **8:7** *Arba „efodu“. Žr. žodynėlį. **8:9** *Arba „šventąją plokštelę“.

8:20 *Arba „taukais aplink inkstus“.

25 Tada Mozė paėmė taukus – riebiąją uodegą, vidurius dengiančią taukinę, kepenų raiščius, abu inkstus su jų taukais – ir dešinę kojąa. **26** Taip pat iš pintinės su duona be raugo, padėtos Jehovos akivaizdoje, paėmė vieną duonos riestę iš tešlos be raugo,b vieną duonos riestę iš tešlos su daug aliejaus,c vieną tešlainį ir uždėjo ant taukų ir dešinės kojos. **27** Tada viską sudėjo Aaronui ir jo sūnums ant rankų. Pasiūbavęs tai kaip siūbuojamąją atnašą Jehovos akivaizdoje, **28** jis paėmė viską jiems iš rankų, sukrovė ant aukuro, ant deginamosios aukos, ir pavertė dūmais. Tai buvo įšventinimo auka, malonaus kvapo ugninė atnaša Jehovai.

29 Tada Mozė paėmė avino krūtinę ir pasiūbavo kaip siūbuojamąją atnašą Jehovos akivaizdoje.d Šią įšventinimo avino dalį Mozė pasiėmė sau, kaip Jehova ir buvo jam paliepęs.e

30 Paskui, paėmęs truputį patepimo aliejausf ir truputį kraujo nuo aukuro, jis apšlakstė Aaroną, jo drabužius, jo sūnus ir sūnų drabužius. Taip Mozė pašventino Aaroną, jo drabužius, jo sūnusg ir sūnų drabužius.h

31 Tada Mozė tarė Aaronui ir jo sūnums: „Mėsą išvirkitei prie įėjimo į Susitikimo Palapinę ir ten ją suvalgykite su duona, esančia įšventinimo pintinėje, nes man buvo pasakyta: ‘Ją valgys Aaronas ir jo sūnūs.’j **32** Jeigu mėsos ar duonos liktų, likučius sudeginsite.j **33** Nuo Susitikimo Palapinės įėjimo nesitrauksite septynias dienas, kol baigsis jūsų

8 SKYRIUS

a Iš 29:22–25

b Kun 2:4

c Iš 29:1, 2

d Kun 7:29, 30

e Iš 29:26, 27 Kun 7:34, 35

f Iš 30:30

g Sk 3:2, 3

h Iš 29:21

i Kun 6:28

y Iš 29:31, 32 1Ko 9:13

j Iš 29:34

Antra skiltis

a Iš 29:30, 35 Sk 3:2, 3

b Iš 29:36 Kun 17:11

c Iš 29:37

d Sk 1:53

9 SKYRIUS

e Kun 8:35

f Kun 4:3

g Kun 3:1

h Kun 2:4 Kun 6:14

i Iš 29:43

y Iš 16:10 Iš 24:16 Iš 40:34

j Kun 4:3

k Hbr 7:27

l Hbr 5:1–3

įšventinimo dienos, nes septynių dienų reikia jums įšventinti.a **34** Šiandien padarėme tai, kas buvo įsakyta Jehovos, kad už jus būtų atliktas permaldavimas.b **35** Septynias dienasc – dieną ir naktį – nesitrauksite nuo įėjimo į Susitikimo Palapinę, vykdysite savo pareigą Jehovai,d kad nemirtumėte. Tokie man buvo duoti įsakymai.“

36 Aaronas ir jo sūnūs padarė viską, ką Jehova per Mozę buvo įsakęs.

9 Aštuntą dienąe Mozė pasikvietė Aaroną su sūnumis ir Izraelio seniūnus. **2** Aaronui jis tarė: „Pasirink iš bandos veršį aukai už nuodėmęf ir aviną deginamajai aukai, sveikus gyvulius, ir atvesk juos Jehovos akivaizdon. **3** O izraelitams sakyk: ‘Parinkite iš bandos ožį aukai už nuodėmę, taip pat metinį veršį ir metinį aviną deginamajai aukai. Gyvuliai turi būti sveiki. **4** Bendrystės aukai, kurią aukosite Jehovos akivaizdoje, paimkite jautį ir aviną,g taip pat su aliejumi sumaišytą javų atnašą,h nes Jehova šiandien jums pasirodys.’“i

5 Kaip Mozė liepė, taip žmonės ir padarė. Jie atvedė gyvulius prie Susitikimo Palapinės ir ten susirinko visa bendruomenė, visi stojo Jehovos akivaizdon. **6** Mozė prabilo: „Tai daryti jums liepė Jehova, kad tarp jūsų galėtų apsireikšti Jehovos šlovė.“y **7** Aaronui jis tarė: „Prieik prie aukuro ir paaukok savąją auką už nuodėmęj ir deginamąją auką. Taip atliksi permaldavimą už savek ir už savo namus. Taip pat paaukok auką už žmones,l atlik

ir už juos permaldavimą,[a] kaip Jehova paliepė.“

8 Aaronas priėjo prie aukuro ir papjovė veršį – savąją auką už nuodėmę.[b] **9** Tada Aarono sūnūs padavė jam kraujo[c] ir Aaronas, pamirkęs į jį pirštą, patepė aukuro ragus, o likusį kraują išpylė aukuro papėdėje.[d] **10** Aukos už nuodėmę taukus, inkstus ir kepenų raiščius jis pavertė dūmais ant aukuro, kaip Jehova buvo Mozei paliepęs.[e] **11** Mėsą ir odą sudegino už stovyklos.[f]

12 Tada Aaronas papjovė deginamąją auką. Jo sūnūs padavė jam aukos kraujo ir jis apšlakstė juo visus aukuro šonus.[g] **13** Paskui jam atnešė deginamosios aukos mėsą ir galvą, ir jis sudėjo viską į ugnį. **14** Žarnas ir kojas Aaronas apiplovė, uždėjo ant aukuro, ant deginamosios aukos, ir viską pavertė dūmais.

15 Paskui Aaronas aukojo tautos auką. Paėmęs ožį – žmonių auką už nuodėmę, – papjovė ir paaukojo už nuodėmę lygiai taip, kaip pirmąjį gyvulį. **16** Tada atnašavo deginamąją auką – paaukojo ją taip, kaip aukojamos deginamosios aukos.[h]

17 Taip pat paaukojo javų atnašą.[i] Pasėmė saują grūdų ir pavertė dūmais kaip priedą prie ryto deginamosios aukos.[y]

18 Paskui Aaronas papjovė jautį ir aviną – žmonių bendrystės auką. Sūnūs padavė jam tų gyvulių kraujo ir jis apšlakstė juo visus aukuro šonus.[j] **19** O jaučio taukus,[k] riebiąją avino uodegą, vidurius dengiančią taukinę, inkstus ir kepenų raiščius[l] – **20** visas šias riebiąsias dalis – jie sudėjo ant gyvulių krūtinių. Taukus Aaronas pavertė dūmais ant aukuro,[a] **21** o krūtines ir dešines kojas pasiūbavo kaip siūbuojamąją atnašą Jehovos akivaizdoje, kaip kad Mozė buvo įsakęs.[b]

22 Aaronas iškėlė rankas ir palaimino žmones.[c] Paaukojęs auką už nuodėmę, deginamąją auką ir bendrystės aukas, jis nulipo žemyn. **23** Mozė su Aaronu įžengė į Susitikimo Palapinę. Iš jos išėję visus palaimino.[d]

Tada žmonės išvydo Jehovos šlovę.[e] **24** Plykstelėjo ugnis nuo Jehovos[f] ir sudegino deginamąją auką ir taukus, sudėtus ant aukuro. Visa tai matydami, žmonės pratrūko džiaugsmo šūksniais ir parpuolę ant kelių nusilenkė iki žemės.[g]

10 Kiek vėliau du Aarono sūnūs – Nadabas ir Abihuvas[h] – pasiėmė savo smilkyklės, įdėjo į jas žarijų, užbėrė smilkalų[i] ir Jehovos akivaizdoje atnašavo neteisėtą atnašą*,[y] kurios jis nebuvo įsakęs atnašauti. **2** Tada plykstelėjo ugnis nuo Jehovos ir juos pražudė.[j] Taip Jehovos akivaizdoje juodu mirė.[k] **3** Mozė tarė Aaronui: „Štai ką sako Jehova: ‘Kas prie manęs artinasi, turi laikyti mane šventu.[l] Būsiu pašlovintas visų žmonių akivaizdoje.’“ Aaronas tylėjo.

4 Pasikvietęs Aarono dėdės Uzielio[m] sūnus Mišaelį ir Elcafaną, Mozė jiems tarė: „Eikite, paimkite savo brolių kūnus, gulinčius priešais šventąją vietą, ir išneškite už stovyklos.“ **5** Tie nuėjo ir išnešė juos

9 SKYRIUS

a Kun 16:33

b Kun 4:3, 4

c Hbr 9:22

d Kun 4:7
Kun 8:14, 15

e Kun 4:8–10

f Kun 4:11, 12
Hbr 13:11

g Kun 1:5

h Kun 1:3
Kun 6:9

i Kun 2:1, 11, 13

y Iš 29:39

j Kun 3:1, 2

k Kun 3:3, 4

l Kun 3:9, 10

Antra skiltis

a Kun 7:29–31

b Iš 29:27, 28

c Sk 6:23–27
Įst 10:8
Įst 21:5
1Me 23:13

d 2Sa 6:18
2Me 6:3

e Kun 9:6

f Ts 6:21
1Me 21:26

g 1Ka 18:38, 39
2Me 7:1, 3

10 SKYRIUS

h Iš 6:23
1Me 24:2

i Iš 30:34, 35
Kun 16:12

y Iš 30:9
Kun 10:9
Kun 16:1, 2

j Sk 16:35

k Sk 26:61

l Iš 19:22

m Iš 6:18

10:1 *Pažod. „ugnį“.

už stovyklos su visais drabužiais, kaip kad paliepė Mozė.

6 Mozė pasakė Aaronui ir kitiems jo sūnums, Eleazarui ir Itamarui: „Tenebūna sutaršyti jūsų plaukai ir neplėšykite drabužių,[a] kad nemirtumėte ir Dievas neužsirūstintų ant visos bendruomenės. Tuos, kuriuos pražudė Jehovos ugnis, apverks jūsų broliai, visi Izraelio namai. **7** O jūs nesitraukite nuo Susitikimo Palapinės įėjimo, antraip mirsite, nes esate patepti Jehovos patepimo aliejumi.“[b] Taigi jie darė taip, kaip liepė Mozė.

8 Jehova Aaronui tarė: **9** „Nei tu, nei tavo sūnūs prieš eidami į Susitikimo Palapinę negersite vyno ar kito svaigiojo gėrimo,[c] kad nemirtumėte. Šis įsakas amžinas, jis galios per kartų kartas. **10** Jūs privalote skirti, kas yra šventa ir kas ne, kas švaru ir kas nešvaru,[d] **11** ir mokyti izraelitus visų potvarkių, kuriuos Jehova jiems yra paskelbęs per Mozę.“[e]

12 Aaronui ir likusiems jo sūnums, Eleazarui ir Itamarui, Mozė kalbėjo: „Iš to, kas liko paaukojus Jehovai ugninę javų atnašą, išsikepkite duonos be raugo ir suvalgykite šalia aukuro,[f] nes ta atnaša labai šventa.[g] **13** Valgykite ją šventoje vietoje,[h] nes ši Jehovos ugninių atnašų dalis priklauso tau ir tavo sūnums. Taip man buvo įsakyta. **14** Švarioje vietoje taip pat suvalgykite krūtinę, tai yra siūbuojamąją atnašą, ir atnašauti skirtą kojà.[i] Valgyk drauge su savo sūnumis ir dukterimis,[y] nes ši izraelitų bendrystės aukų dalis atiduota tau ir tavo vaikams. **15** Atnašauti skirtą kojà, taip pat krūtinę, tai yra siūbuojamąją atnašą, atnešite kartu su ugnine taukų atnaša ir pasiūbuosite kaip siūbuojamąją atnašą Jehovos akivaizdoje. Tai bus tavo ir tavo sūnų dalis per amžius.[a] Taip įsakė Jehova.“

16 Mozė ėmė teirautis apie ožį, kuris buvo paaukotas už nuodėmę,[b] ir sužinojo, kad tas buvo sudegintas. Jis supyko ant Eleazaro ir Itamaro, likusių Aarono sūnų, ir pasakė: **17** „Kodėl šventoje vietoje nevalgėte aukos už nuodėmę?[c] Juk ta auka labai šventa ir Dievas ją davė jums, kad prisiimtumėte bendruomenės kaltę ir Jehovos akivaizdoje atliktumėte už žmones permaldavimą. **18** Gyvulio kraujo nebuvo įnešta į šventovę,[d] todėl privalėjote auką šventoje vietoje suvalgyti, kaip kad buvo įsakyta.“ **19** Aaronas Mozei atsakė: „Taip, šiandien jie paaukojo savo auką už nuodėmę ir savo deginamąją auką Jehovos akivaizdoje.[e] Tačiau argi Jehovai būtų patikę, jei būčiau valgęs aukos už nuodėmę mėsos, kai man nutiko tokie dalykai?“ **20** Tai girdėdamas Mozė atlyžo.

11 Tada Jehova Mozei ir Aaronui tarė: **2** „Praneškite izraelitams, kokius žemės* gyvūnus jiems leidžiama valgyti.[f] **3** Galite valgyti tokį gyvūną, kuris turi skeltas nagas su tarpunage ir atrajoja.

4 Tačiau gyvūno, kuris yra tik atrajotojas arba tik skeltanagis, nevalgysite. Toks yra kupranugaris – jis atrajoja, tačiau nėra skeltanagis, todėl jums bus nešvarus.[g] **5** Taip

10 SKYRIUS

a Kun 21:10

b Iš 28:41 Kun 8:12 Kun 21:11, 12

c Ez 44:21

d Ez 44:23

e Įst 33:10 2Me 17:8, 9 Neh 8:7, 8 Mal 2:7

f Kun 6:14, 16

g Kun 21:22

h Kun 6:26 Sk 18:10

i Iš 29:26–28 Kun 7:31, 34 Kun 9:21

y Kun 22:13 Sk 18:11

Antra skiltis

a 1Ko 9:13

b Kun 9:3, 15

c Kun 6:25, 26 Ez 44:29

d Kun 6:29, 30

e Kun 9:8, 12

11 SKYRIUS

f Įst 14:4–6 Ez 4:14

g Įst 14:7, 8

11:2 *Arba „sausumos“.

pat uolinis damanas.[a] Jis atrajoja, bet nėra skeltanagis, todėl bus nešvarus. **6** Kiškis irgi atrajoja, bet nėra skeltanagis, todėl bus nešvarus. **7** Nevalgysite ir kiaulienos.[b] Kiaulės nagos skeltos ir turi tarpunagę, tačiau ji neatrajoja, todėl bus jums nešvari. **8** Šių gyvūnų mėsos nevalgysite ir nesiliesite prie jų gaišenos. Laikysite juos nešvariais.[c]

9 O štai kokius galite valgyti vandens gyvius. Valgysite tik tuos jūrų ir upių padarus, kurie turi pelekus ir žvynus.[d] **10** Tačiau visi jūrų ir upių padarai – visi knibždantys gyviai* ir kitokie vandens padarai, – kurie pelekų ir žvynų neturi, bus jums pasibjaurėtini. **11** Bjaurėsitės jais ir jų mėsos nevalgysite,[e] jų gaišena bus jums bjauri. **12** Visi vandens gyviai, neturintys pelekų ir žvynų, jums bus pasibjaurėtini.

13 O štai sparnuočiai, kuriais turite bjaurėtis ir kurių jums valgyti negalima: erelis,[f] erelis žuvininkas, tamsusis grifas,[g] **14** rudasis peslys, juodasis peslys, **15** visų rūšių krankliai, **16** strutis, dykuminis apuokėlis, kiras, visų rūšių sakalai, **17** pelėdikė, kormoranas, mažasis apuokas, **18** gulbė, pelikanas, maitgrifis, **19** gandras, visų rūšių garniai, kukutis ir šikšnosparnis. **20** Taip pat visi sparnuoti vabzdžiai, ropojantys keturiomis, bus jums pasibjaurėtini.

21 Iš sparnuotų vabzdžių, ropojančių keturiomis, galite valgyti tik tuos, kurie turi porą nariuotų šokamųjų kojų, ilgesnių už kitas. **22** Galite valgyti šiuos vabzdžius: visokių rūšių būriais keliaujančius skėrius ir kitokius valgomus skėrius,[a] taip pat svirplius ir žiogus. **23** Visi kiti sparnuoti vabzdžiai, ropojantys keturiomis, bus jums pasibjaurėtini. **24** Valgydami šiuos gyvius jūs susiterštumėte. Ir kas prisiliestų prie jų gaišenos, iki vakaro bus nešvarus.[b] **25** Jei kam tektų tą gaišeną paimti į rankas, jis turės išsiskalbti drabužius[c] ir bus nešvarus iki vakaro.

26 Kiekvienas gyvūnas, kurio nagos, kad ir skeltos, neturi tarpunagės ir kuris neatrajoja, bus jums nešvarus. Kas tik prie tokio prisiliestų, bus nešvarus.[d] **27** Taip pat keturkojai su letenomis bus jums nešvarūs. Kas tik prisiliestų prie tokio gyvūno gaišenos, iki vakaro bus nešvarus. **28** Jei kam tektų tokio gyvūno gaišeną nešti, jis turės išsiskalbti drabužius[e] ir bus nešvarus iki vakaro.[f] Šitie gyvūnai jums nešvarūs.

29 Štai šie knibždantys žemės gyviai jums yra nešvarūs: aklys*, pelė,[g] visų rūšių driežai, **30** gekonas, didysis driežas, tritonas, smėlynų driežas ir chameleonas. **31** Šie padarai jums nešvarūs.[h] Jei kas prisiliestų prie jų gaišenos, iki vakaro bus nešvarus.[i]

32 Jei tokio padaro gaišena užkristų ant kokio nors daikto – medinio indo, drabužio, kailio ar ašutinės, – tas daiktas taps nešvarus. Kad ir kam naudojamas, jis turės būti įmerktas į vandenį ir bus nešvarus iki

11 SKYRIUS

a Pat 30:26

b Iz 65:4
Iz 66:3, 17

c Apd 10:14

d Įst 14:9, 10

e Įst 14:3

f Job 39:27, 30

g Įst 14:12–19

Antra skiltis

a Mt 3:4
Mk 1:6

b Kun 14:46, 47
Kun 15:8
Kun 17:15
Kun 22:4–6

c Kun 14:2, 8
Kun 15:2, 5
Sk 19:10

d Įst 14:7, 8

e Kun 17:15, 16

f Kun 5:2

g Iz 66:17

h Įst 14:19

i Kun 11:24
Kun 22:4, 5

11:10 *Hebr. žodis tikriausiai reiškia smulkius gyvius, kurie laikosi dideliais būriais.

11:29 *Po žeme gyvenantis graužikas, panašus į kurmį.

vakaro. Tada jis vėl taps švarus. **33** Jeigu tokio padaro gaišena patektų į molinį indą, tą indą turėsite sudaužyti. Visa, kas yra tame inde, bus nešvaru.[a] **34** Jeigu ant kokio nors maisto užtikštų vandens iš suteršto indo, tas maistas bus nešvarus. Arba jeigu tame inde būtų kokio nors gėrimo, jis taps nešvarus. **35** Bet kas, ant ko užkristų tokio gyvūno gaišena, taps nešvaru. Jei tai būtų krosnis ar viryklė, ji turės būti sudaužyta. Ji tapo nešvari ir liks nešvari. **36** Šaltinis ir vandens talpykla liks švarūs, bet žmogus, kuris nešvaraus gyvūno gaišeną iš vandens ištrauks, susiteps. **37** Jeigu tokio gyvūno gaišena užkristų ant sėjai skirtos sėklos, ta sėkla liks švari. **38** Tačiau jeigu užkristų ant sėklos, užmerktos vandenyje, ta sėkla bus jums nešvari.

39 Jeigu nugaištų gyvūnas, kurio mėsą jums leidžiama valgyti, žmogus, prisilietęs prie gaišenos, bus nešvarus iki vakaro.[b] **40** Kas užvalgytų tokio gyvulio gaišenos, turės išsiskalbti drabužius ir bus nešvarus iki vakaro.[c] Kas tą gaišeną išneša, turės išsiskalbti drabužius ir bus nešvarus iki vakaro. **41** Visi nešvarieji knibždantys žemės padarai yra pasibjaurėtini.[d] Jų valgyti negalima. **42** Nevalgysite jokių gyvių, šliaužiančių ant pilvo, vaikštančių keturiomis ir jokių daugiakojų gyvių, knibždančių žemėje, nes jie pasibjaurėtini.[e] **43** Nevalgykite jų, kad patys netaptumėte pasibjaurėtini, nesusiterškite, nepasidarykite nešvarūs,[f] **44** nes aš esu Jehova, jūsų Dievas.[g] Jūs turite elgtis

11 SKYRIUS

a Kun 15:12

b Kun 11:23, 24
Sk 19:11, 16

c Kun 17:15
Kun 22:3, 8
Įst 14:21
Ez 4:14
Ez 44:31

d Kun 11:21

e Įst 14:3

f Kun 20:25

g Iš 20:2

Antra skiltis

a Iš 19:6
Kun 19:2
Įst 14:2
1Te 4:7

b 1Pt 1:15, 16
Apr 4:8

c Iš 6:7
Iš 29:46
Oz 11:1

d Iš 22:31
Sk 15:40
Įst 7:6

e Kun 20:7, 26
Joz 24:19
1Sa 2:2

f Kun 20:25
Ez 44:23

12 SKYRIUS

g Kun 15:19

h Pr 17:12
Pr 21:4
Lk 1:59
Lk 2:21, 22
Jn 7:22

i Kun 1:10

šventai ir būti šventi,[a] nes aš esu šventas.[b] Nesusiterškite ir nevalgykite jokių knibždančių žemės gyvių. **45** Aš esu Jehova. Aš išvedžiau jus iš Egipto žemės, kad žinotumėte – aš esu jūsų Dievas.[c] Todėl būkite šventi,[d] nes aš esu šventas.[e]

46 Tokius tad duodu įstatus dėl gyvūnų, sparnuočių, visų vandenyse plaukiojančių gyvių ir visų žemėje knibždančių padarų, **47** kad matytumėte skirtumą tarp to, kas švaru ir kas nešvaru, ir kad žinotumėte, kuriuos gyvūnus galima valgyti ir kurių valgyti negalima.“[f]

12 Jehova Mozei kalbėjo: **2** „Sakyk izraelitams: ‘Jeigu moteris tampa nėščia ir pagimdo berniuką, ji bus nešvari 7 dienas, kaip kad būna nešvari mėnesinių metu.[g] **3** Aštuntą dieną berniukui bus apipjaustyta apyvarpė.[h] **4** Moters apsivalymas truks* dar 33 dienas. Iki pasibaigs jos apsivalymo dienos, ji negalės liesti nieko, kas šventa, ir eiti į šventąją vietą.

5 Jeigu pagimdytų mergaitę, moteris bus nešvari 14 dienų, kaip kad būna nešvari mėnesinių metu. Apsivalymas truks dar 66 dienas. **6** Kai moters, pagimdžiusios berniuką ar mergaitę, apsivalymo dienos baigsis, ji ateis pas kunigą prie įėjimo į Susitikimo Palapinę ir atves pirmametį avinėlį paaukoti kaip deginamąją auką,[i] taip pat atneš balandžiuką arba purplelį kaip auką už nuodėmę. **7** Kunigas atnašaus jos auką Jehovos akivaizdoje ir atliks už

12:4 *Pažod. „Moteris pasiliks apsivalymo kraujyje“.

ją permaldavimą. Tada ji bus apvalyta, jos kraujo šaltinis bus švarus. Toks yra įstatymas moteriai, kuri pagimdo berniuką ar mergaitę. **8** Jeigu moteris neturi iš ko atnašauti avinėlio, ji atneš kunigui du purpelius arba du balandžiukus:[a] vieną paaukoti kaip deginamąją auką, kitą – kaip auką už nuodėmę. Kunigas atliks už ją permaldavimą ir ji taps švari.'"

13 Jehova kalbėjo Mozei ir Aaronui: **2** „Jeigu žmogui odoje atsiranda koks patinimas, išbėrimas ar odą išmuša dėmėmis ir kyla įtarimas, kad tai raupsai*,[b] žmogų reikės atvesti pas kunigą Aaroną ar pas vieną iš jo sūnų, tarnaujančių kunigais.[c] **3** Kunigas odą apžiūrės ir jeigu matys, kad plaukai užkrato vietoje pabalę ir yra požymių, kad užkratas skverbiasi gilyn, žmogus serga raupsais. Apžiūrėjęs tą žmogų, kunigas paskelbs, kad jis nešvarus. **4** Tačiau jeigu oda užkrato vietoje balta ir požymių, kad užkratas skverbtųsi gilyn, nėra, taip pat plaukai nepabalę, kunigas atskirs tą žmogų nuo kitų septynioms dienoms.[d] **5** Septintą dieną jis vėl tą žmogų apžiūrės. Jeigu užkrėsta vieta atrodo nepakitusi ir požymių, kad užkratas plinta, nėra, kunigas atskirs jį dar septynioms dienoms.

6 Septintą dieną kunigas jį dar kartą apžiūrės. Jeigu uždegimas rimsta ir toliau neplinta, kunigas paskelbs, kad žmogus švarus.[a] Tai paprastas išbėrimas. Žmogus turės išsiskalbti drabužius ir bus pripažintas švariu. **7** Jei po to, kai pasirodė kunigui ir šis paskelbė jį esant švarų, uždegimas paūmėtų, žmogus turės ateiti pas kunigą dar kartą. **8** Kunigas išbertą vietą apžiūrės. Jeigu bėrimas plinta, paskelbs žmogų esant nešvarų. Tai – raupsai.[b]

9 Jeigu žmogus suserga raupsais, jis turi būti atvestas pas kunigą, **10** kad šis jį apžiūrėtų.[c] Jei kunigas odoje mato pabrinkusią balkšvą dėmę ir jeigu plaukai toje vietoje pabalę ir yra atsivėrusi žaizda,[d] **11** tai įsisenėjusių raupsų požymis. Kunigas paskelbs, kad žmogus nešvarus. Kadangi jau aišku, kad jis nešvarus, atskirti nuo kitų[e] jo nereikės. **12** Jei raupsai išplinta po visą odą ir padengia visą kūną nuo galvos iki kojų, kiek tik kunigui matosi, **13** kunigas, apžiūrėjęs tą žmogų, paskelbs, kad jis švarus,* nes raupsai padengė visą kūną. Kadangi visa jo oda pabalusi, jis yra švarus. **14** Bet jeigu odoje atsiveria žaizda, žmogus yra nešvarus. **15** Matydamas, kad atsivėrė žaizda, kunigas paskelbs jį esant nešvarų.[f] Atvira žaizda yra nešvari, tai – raupsai.[g] **16** Jei ta atvira žaizda pabaltų, žmogus turės vėl ateiti pas kunigą. **17** Kunigas jį apžiūrės[h] ir matydamas, kad žaizda pabalusi, paskelbs jį esant švarų. Tas žmogus yra švarus.

18 Jeigu žmogui odoje iškiltų votis ir jai išgijus **19** toje vietoje rastųsi balkšvas pabrinkimas

12 SKYRIUS

a Kun 1:14
Kun 5:7
Kun 14:21, 22
Lk 2:24

13 SKYRIUS

b Sk 12:10, 12
2Me 26:19
Mt 8:3

c Įst 24:8
Ez 44:23
Mal 2:7
Lk 17:14

d Kun 13:50
Kun 14:38
Sk 12:15

Antra skiltis

a Mt 8:4
Mk 1:44
Lk 5:14
Lk 17:14

b Kun 13:15, 25, 30, 42
Sk 12:10, 12

c Kun 13:3

d Kun 13:24, 25

e Kun 13:4

f Įst 24:8

g Kun 13:8

h Lk 5:14
Lk 17:14

13:2 *Hebr. kalbos žodis, verčiamas „raupsai", yra plačios reikšmės. Juo buvo vadinamos įvairios užkrečiamosios odos ligos, taip pat užkratas, aptinkamas drabužiuose ar būsto sienose.

13:13 *Arba „kad jo liga jau neužkrečiama".

ar rausvai balkšva dėmė, žmogus turės pasirodyti kunigui. **20** Kunigas tą vietą apžiūrės.[a] Jeigu matys, kad užkratas skverbiasi gilyn ir plaukai toje vietoje pabalę, jis paskelbs, kad žmogus nešvarus. Voties vietoje įsimetė raupsai. **21** Jeigu kunigas per apžiūrą matys, kad baltų plaukų nėra, uždegimas neplinta ir, regis, mažėja, jis atskirs žmogų nuo kitų septynioms dienoms.[b] **22** Jeigu uždegimas akivaizdžiai plinta, kunigas paskelbs, kad žmogus nešvarus. Tai liga. **23** Bet jeigu uždegimo plotas lieka nepakitęs, nedidėja, tai – tik pūlinys, tik uždegimas. Kunigas paskelbs, kad žmogus švarus.[c]

24 Jeigu kas nors nusidegina ir nudegimo vietoje gyva mėsa tampa rausvai balkšva ar balta, **25** kunigas turės tą žaizdą apžiūrėti. Jeigu plaukai toje vietoje pasidarė balti ir matyti, kad giliau prasidėjo uždegimas, tai reiškia, kad į žaizdą įsimetė raupsai. Kunigas paskelbs, kad žmogus nešvarus, serga raupsais. **26** Jeigu per apžiūrą kunigas matys, kad nudegimo vietoje baltų plaukų nėra ir uždegimas neprasidėjęs, kad žaizda gyja, jis atskirs žmogų nuo kitų septynioms dienoms.[d] **27** Septintą dieną kunigas jį vėl apžiūrės ir jeigu aiškiai matys, kad žaizda nudegimo vietoje didėja, paskelbs, kad žmogus nešvarus, susirgęs raupsais. **28** Tačiau jeigu žaizda nedidėja, nesiplečia ir netgi traukiasi, vadinasi, tai buvo tik nudegimo sukeltas patinimas. Kunigas paskelbs, kad žmogus švarus, nes uždegimas buvo prasidėjęs tik dėl nudegimo.

29 Jeigu vyrui ar moteriai ant galvos ar ant smakro atsivertų žaizda, **30** kunigas ją apžiūrės.[a] Jei matys, kad uždegimas gilus ir plaukai toje vietoje pageltę ir išretėję, paskelbs žmogų esant nešvarų, nes jo galvos ar smakro oda pažeista ligos. Tai galvos arba smakro raupsai. **31** Jeigu mato, kad uždegimas nėra gilus, tačiau toje vietoje nėra juodų plaukų, kunigas turi atskirti žmogų nuo kitų septynioms dienoms.[b] **32** Septintą dieną jis uždegimo vietą vėl apžiūrės. Jeigu ji nedidėja, joje nėra pageltusių plaukų ir uždegimas neatrodo gilus, **33** žmogus turės nusiskusti neliesdamas pažeistos vietos. Tada kunigas atskirs jį nuo kitų dar septynioms dienoms.

34 Septintą dieną kunigas dar kartą apžiūrės pažeistą vietą. Jeigu tas užkratas galvos ar smakro odoje neplinta ir uždegimas nėra giliai įsiskverbęs, kunigas paskelbs, kad žmogus yra švarus. Tas žmogus išsiskalbs drabužius ir bus švarus. **35** Jei po to, kai žmogus buvo pripažintas švariu, užkratas išplinta, **36** kunigas jį vėl apžiūrės. Jeigu užkratas odoje išplitęs, kunigui net nereikia tikrinti, ar plaukai pageltę. Tas žmogus nešvarus. **37** O jeigu per apžiūrą paaiškėja, kad užkratas nebeplinta ir kad toje vietoje auga juodi plaukai, tai žmogus bus pasveikęs. Jis švarus, ir kunigas galės paskelbti, kad jis yra švarus.[c]

38 Jeigu vyrą ar moterį išmuša baltomis dėmelėmis,

13 SKYRIUS

a Ez 44:23

b Kun 13:4, 50
Kun 14:38
Sk 12:15

c Mt 8:4
Mk 1:44
Lk 5:14
Lk 17:14

d Kun 13:4, 50
Kun 14:38
Sk 12:15

Antra skiltis

a Įst 24:8
Mal 2:7

b Kun 13:4, 50
Kun 14:38
Sk 12:15

c Mt 8:4
Mk 1:44
Lk 5:14
Lk 17:14

39 kunigas turi jas apžiūrėti.[a] Jeigu dėmelės neryškios, tai tik nekenksmingas bėrimas. Žmogus švarus.

40 Jei vyrui slenka galvos plaukai ir jis nuplinka, tas vyras yra švarus. **41** Tas, kuriam plaukai nuslenka virš kaktos, kuris tampa plikakaktis, irgi yra švarus. **42** Tačiau jei plikėje ar nuplikusiame viršukaktyje atsiveria rausvai balkšvos spalvos žaizda, toje vietoje yra įsimetę raupsai. **43** Kunigas jį apžiūrės ir jeigu matys, kad pažeista vieta nuplikusioje viršugalvio ar kaktos dalyje išties rausvai balkšva ir primena raupsus, **44** tas žmogus yra raupsuotas. Jis nešvarus, ir kunigas turi paskelbti jį esant nešvarų, nes jam galvos odoje yra įsimetusi liga. **45** Žmogus, sergantis raupsais, privalo dėvėti suplėšytus drabužius, jo plaukai turi būti sutaršyti ir jis, prisidengęs burną*, turi šaukti: ‘Nešvarus! Nešvarus!’ **46** Kol šia liga sirgs, žmogus bus nešvarus. Kadangi yra nešvarus, jis turės gyventi skyrium nuo visų, už stovyklos.[b]

47 Jeigu raupsai įsimeta į kokį vilnonį ar lininį drabužį, **48** į vilnonius ar lininius apmatus ar ataudus arba į odą ar odinį daiktą*, **49** tai yra jeigu drabužyje, odoje, apmatuose ar atauduose ar kokiame odiniame daikte atsiranda gelsvai žalsva arba rausva dėmė – raupsų požymis, – daiktą reikia nunešti parodyti kunigui. **50** Kunigas tas dėmes apžiūrės ir padės daiktą atskirai septynioms dienoms.[a] **51** Septintą dieną jis vėl jį apžiūrės. Jeigu užkratas drabužyje, apmatuose, atauduose ar odoje (nesvarbu, kokios ji paskirties) dar labiau išplito, tai yra užkrečiami raupsai ir daiktas yra nešvarus.[b] **52** Drabužį, vilnonį ar lininį audinį, odinį daiktą, kuriame įsimetė tokia liga, jis sudegins, nes tai užkrečiami raupsai. Jį reikia sudeginti.

53 Jeigu kunigas per apžiūrą matys, kad užkratas drabužyje, apmatuose, atauduose ar odiniame daikte neplinta, **54** jis palieps tą užkrėstą daiktą išplauti ir padėti jį atskirai dar septynioms dienoms. **55** Po kruopštaus plovimo kunigas tą daiktą apžiūrės. Jeigu užkrato žymė neišsiplovė, nors ir nepadidėjo, daiktas yra nešvarus. Sudeginsite jį, nes jame iš vidaus ar iš išorės yra įsiskverbęs užkratas.

56 Jeigu kunigas per apžiūrą matys, kad po kruopštaus plovimo užkrato žymės išnyko, tą vietą iš drabužio, odos ar audinio jis išplėš. **57** Jeigu žymių atsirastų kitoje to drabužio, audinio ar odinio daikto vietoje, tai reikštų, kad užkratas neišnyko. Užkrėstą daiktą reikės sudeginti.[c] **58** Tačiau jeigu išplautame drabužyje, audinyje arba odiniame daikte užkrato žymių nebeatsiranda, tą daiktą reikia išplauti dar kartą ir jis bus švarus.

59 Štai tokie yra nuostatai, ką daryti su vilnoniu ar lininiu drabužiu, audiniu ar kokiu nors odiniu daiktu, kuriame atsiranda raupsų užkratas, ir kaip nustatyti, ar daiktas švarus ar nešvarus.“

13 SKYRIUS

a Kun 13:2

b Sk 5:2
Sk 12:14
2Ka 7:3
2Me 26:20, 21

Antra skiltis

a Kun 13:4
Kun 14:38
Sk 12:15

b Kun 14:44, 45

c Kun 13:52

13:45 *Arba „ūsus“. **13:48** *Arba „į kailį ar kailinį daiktą“.

14 Jehova Mozei kalbėjo: **2** „Štai kokių nurodymų turi būti laikomasi raupsuotojo apvalymo dieną, kai jis atvedamas pas kunigą.[a] **3** Kunigas, išėjęs už stovyklos, žmogų apžiūrės. Jeigu šis bus pagijęs, **4** kunigas jam palieps atnešti apvalymo apeigoms du gyvus švariuosius paukščius, kedro šakelę, skaisčiai raudonų siūlų ir isopo*.[b] **5** Vieną paukštį kunigas palieps papjauti virš molinio indo su šaltinio vandeniu. **6** Gyvąjį paukštį, kedro šakelę, skaisčiai raudonus siūlus ir isopą jis pamirkys paukščio, papjauto virš šaltinio vandens, kraujyje. **7** Tada septynis kartus pašlakstys tuo krauju žmogų, atėjusį apsivalyti dėl to, kad sirgo raupsais, ir paskelbs, kad jis yra švarus. Gyvąjį paukštį jis paleis laukuose į laisvę.[c]

8 Kad apsivalytų, žmogus turės išsiskalbti drabužius, nusiskusti visus plaukus ir išsimaudyti vandenyje. Tada jis bus švarus. Jam bus leidžiama ateiti į stovyklą, tačiau įžengti į savo palapinę negalės dar septynias dienas. **9** Septintą dieną jis turės nusiskusti visus galvos ir barzdos plaukus, taip pat antakius. Nusiskutęs plaukus, išsiskalbs drabužius, išsimaudys ir bus švarus.

10 Aštuntą dieną jis atves du sveikus avinėlius, vieną sveiką pirmametę avį[d] ir atneš javų atnašą – tris dešimtadalius efos* geriausių miltų, sumaišytų su aliejumi,[e] taip pat vieną logą# aliejaus.[f] **11** Kunigas, atliekantis apvalymo apeigas, pastatys apsivalyti atėjusį žmogų kartu su jo atnašomis Jehovos akivaizdoje, prie įėjimo į Susitikimo Palapinę. **12** Vieną avinėlį jis atnašaus kaip auką už kaltę[a] kartu su logu aliejaus. Kunigas juos pasiūbuos Jehovos akivaizdoje kaip siūbuojamąją atnašą.[b] **13** Tada papjaus avinėlį ten pat, kur pjaunamos aukos už nuodėmę ir deginamosios aukos,[c] – šventoje vietoje, nes auka už kaltę, kaip ir auka už nuodėmę, priklauso kunigui.[d] Ji labai šventa.[e]

14 Paėmęs aukos už kaltę kraujo, kunigas juo pateps apsivalyti atėjusiam žmogui dešinės ausies lezgelį, dešinės rankos nykštį ir dešinės kojos nykštį. **15** Kunigas paims atneštąjį logą aliejaus,[f] šiek tiek jo įsipils į kairįjį delną, **16** pamirkys į jį savo dešinės rankos pirštą ir Jehovos akivaizdoje septynis kartus pašlakstys tuo aliejumi žemę. **17** Tada aliejumi iš savo delno jis pateps apsivalyti atėjusiam žmogui dešinės ausies lezgelį, dešinės rankos nykštį ir dešinės kojos nykštį – pateps ten pat, kur tepė aukos už kaltę kraują. **18** Likusį aliejų kunigas iš delno išpils apsivalyti atėjusiam žmogui ant galvos. Taip kunigas atliks už jį permaldavimą Jehovos akivaizdoje.[g]

19 Atlikdamas permaldavimą už žmogų, atėjusį apsivalyti, kunigas paaukos ir auką už nuodėmę.[h] Paskui papjaus deginamąją auką. **20** Deginamąją auką ir javų atnašą[i] kunigas sudegins ant aukuro. Taip jis atliks už tą žmogų permaldavimą[y] ir šis bus švarus.[j]

14 SKYRIUS

a Kun 13:2
Mt 8:4
Mk 1:44
Lk 5:14
Lk 17:14

b Kun 14:49–53
Sk 19:6, 9
Ps 51:7

c Kun 16:22

d Kun 4:32

e Kun 2:1

f Mk 1:44

Antra skiltis

a Kun 6:6

b Kun 14:21, 24

c Kun 1:10, 11
Kun 4:3, 4

d Kun 2:3
Kun 7:7
1Ko 9:13
1Ko 10:18

e Kun 6:25

f Kun 14:10

g Kun 6:7
1Jn 1:7
1Jn 2:1, 2

h Kun 5:6

i Kun 2:1
Kun 14:10
Sk 15:4

y Mt 8:4

j Kun 14:9
Mk 1:44
Lk 5:14
Lk 17:14

14:4 *Žr. žodynėlį. **14:10** *T. y. 6,6 L. Žr. priedą B14. #Logas buvo lygus 0,31 L. Žr. priedą B14.

21 Neturtingas žmogus, kuris tiek aukoti neišgali, siūbuojamajai atnašai už kaltę atves vieną avinėlį ir už tą žmogų bus atliktas permaldavimas. Jo javų atnaša bus dešimtadalis efos* geriausių miltų, sumaišytų su aliejumi. Taip pat jis atneš logą aliejaus **22** ir du purplelius arba balandžiukus, nes daugiau neišgali. Vienas paukštis bus aukai už nuodėmę, o kitas deginamajai aukai.[a] **23** Aštuntą dieną[b] jis atneš visa tai kunigui prie įėjimo į Susitikimo Palapinę, kad Jehovos akivaizdoje būtų apvalytas.[c]

24 Paėmęs aukos už kaltę avinėlį[d] ir logą aliejaus, kunigas pasiūbuos juos kaip siūbuojamąją atnašą Jehovos akivaizdoje.[e] **25** Aukos už kaltę avinėlį jis papjaus, tada atėjusiam apsivalyti žmogui jo krauju pateps dešinės ausies lezgelį, dešinės rankos nykštį ir dešinės kojos nykštį.[f] **26** Į kairįjį delną jis įsipils truputį aliejaus[g] **27** ir dešinės rankos pirštu septynis kartus pašlakstys tuo aliejumi žemę Jehovos akivaizdoje. **28** Trupučiu aliejaus iš delno jis pateps apsivalyti atėjusiam žmogui dešinės ausies lezgelį, dešinės rankos nykštį ir dešinės kojos nykštį – pateps ten pat, kur tepė aukos už kaltę krauju. **29** Delne likusį aliejų jis išpils apsivalyti atėjusiam žmogui ant galvos, kad Jehovos akivaizdoje už jį būtų atliktas permaldavimas.

30 Vieną iš purplelių ar balandžiukų, kuriuos žmogus išgalėjo atnešti,[h] **31** kuriuos įstengė įsigyti, kunigas paaukos kaip auką už nuodėmę, o kitą – kaip deginamąją auką[a] kartu su javų atnaša. Taip kunigas Jehovos akivaizdoje atliks už tą žmogų permaldavimą.[b]

32 Tokie yra nurodymai raupsais persirgusiam žmogui, neišgalinčiam įsigyti to, ko reikia apsivalymo apeigoms.“

33 Tada Jehova tarė Mozei ir Aaronui: **34** „Kai ateisite į Kanaano kraštą,[c] kurį atiduodu jums kaip nuosavybę,[d] ir aš užleisiu raupsais kurio nors iš jūsų namą tame krašte,[e] **35** namo savininkas ateis pas kunigą ir sakys: ‘Į mano namą įsimetė kažkoks užkratas.’ **36** Prieš eidamas užkrato apžiūrėti, kunigas lieps viską iš namo išnešti, kad visų daiktų tuose namuose netektų paskelbti esant nešvarių. Tada jis ateis namo apžiūrėti. **37** Jeigu apžiūrėdamas pažeistą vietą matys, kad sienose yra gelsvai žalių ar rausvų apnašų ir kad siena tose vietose duobėta, **38** kunigas išeis iš to namo ir užrakins jį septynioms dienoms.[f]

39 Septintą dieną kunigas sugrįš dar kartą namo apžiūrėti. Jeigu užkratas sienose plinta, **40** kunigas palieps išlupti iš sienos užkrėstus akmenis ir išmesti į nešvarią vietą už miesto. **41** Taip pat jis lieps namo sienas iš vidaus kruopščiai nugrandyti ir nugrandytą tinką suversti už miesto, į nešvarią vietą. **42** Tada išluptų akmenų vieton reikės įstatyti naujus akmenis ir namą naujai ištinkuoti.

43 Jei išlupus pažeistus akmenis, nugrandžius namo sienas ir jas pertinkavus užkratas

14 SKYRIUS

a Kun 1:14 Kun 5:7 Kun 12:8

b Kun 15:13, 14

c Kun 14:10, 11

d Kun 6:6

e Kun 14:12

f Kun 14:14

g Kun 14:15–18

h Kun 12:8 Kun 14:22

Antra skiltis

a Kun 5:7

b Kun 14:20

c Sk 35:10

d Pr 17:8

e Įst 7:12, 15

f Kun 13:4, 50 Sk 12:15

14:21 *T. y. 2,2 L. Žr. priedą B14.

vėl pasirodytų, **44** kunigas turės apžiūrėti namą dar kartą. Jei matys, kad užkratas plinta, tai yra užkrečiami raupsai.[a] Namas nešvarus. **45** Namą jis lieps nugriauti ir visus jo akmenis, rąstus ir tinką išgabenti už miesto į nešvarią vietą.[b] **46** Jei koks žmogus įeitų į namą, kuris dėl užkrato uždarytas,[c] jis bus nešvarus iki vakaro.[d] **47** Jei kas nors pernakvotų tokiame name, turės išsiskalbti drabužius; kas tame name valgytų, irgi turės išsiskalbti drabužius.

48 O jei kunigas atėjęs apžiūrėti namo matys, kad po pertinkavimo užkratas nebeplinta, jis paskelbs, kad namas švarus, nes užkratas išnyko. **49** Namo apvalymo* apeigoms jis paims du paukščius, kedro šakelę, skaisčiai raudonų siūlų ir isopo.[e] **50** Vieną paukštį jis papjaus virš molinio indo su šaltinio vandeniu. **51** Kedro šakelę, isopą, skaisčiai raudonus siūlus ir gyvąjį paukštį jis pamirkys inde su šaltinio vandeniu ir papjautojo paukščio krauju ir septynis kartus pašlakstys namą.[f] **52** Paukščio krauju, šaltinio vandeniu, gyvuoju paukščiu, kedro šakele, isopu ir skaisčiai raudonais siūlais jis namą apvalys*. **53** Tada paleis gyvąjį paukštį į laisvę už miesto, atvirame lauke. Taip už namą bus atliktas permaldavimas ir jis bus švarus.

54 Toks bus įstatymas dėl visokių raupsų, galvos ar barzdos užkrato,[g] **55** drabužio[h] ar namo[a] raupsų, **56** patinimų, žaizdų ir dėmių,[b] **57** kad žinotumėte, kaip atskirti, kas yra nešvaru ir kas švaru.[c] Tai įstatymas dėl raupsų.“[d]

15 Jehova kalbėjo Mozei ir Aaronui: **2** „Sakykite izraelitams: ‘Jeigu vyrui iš kūno* ima tekėti kokios nors išskyros, jis tampa nešvarus.[e] **3** Jis susiteršęs, nesvarbu, ar tos išskyros teka ištisai ar užsilaiko. Tas vyras yra nešvarus.

4 Patalas, į kurį toks vyras atsigula, ir daiktas, ant kurio jis atsisėda, taps nešvarūs. **5** Kas prisiliestų prie jo patalo, turės išsiskalbti drabužius, išsimaudyti ir bus nešvarus iki vakaro.[f] **6** Jei kas nors atsisėstų ant daikto, ant kurio sėdėjo toks vyras, turės išsiskalbti drabužius, išsimaudyti ir bus nešvarus iki vakaro. **7** Kas prie tokio vyro prisiliestų, turės išsiskalbti drabužius, išsimaudyti ir bus nešvarus iki vakaro. **8** Jeigu toks vyras apspjautų švarų žmogų, tas žmogus turės išsiskalbti drabužius, išsimaudyti ir bus nešvarus iki vakaro. **9** Balnas, ant kurio toks vyras sėdėtų, bus nešvarus. **10** Kas tik prisiliestų prie daikto, ant kurio tas vyras sėdėjo, bus nešvarus iki vakaro, taip pat kas tokį daiktą neštų, turės išsiskalbti drabužius, išsimaudyti ir bus nešvarus iki vakaro. **11** Jeigu toks vyras[g] neplautomis rankomis paliestų kitą žmogų, tas žmogus turės išsiskalbti drabužius, išsimaudyti ir bus nešvarus iki vakaro. **12** Molinis indas, kurį toks vyras paliestų,

14 SKYRIUS

a Kun 13:51

b Kun 14:41

c Kun 14:38

d Kun 11:23–25 Kun 15:8 Kun 17:15 Kun 22:4–6

e Kun 14:3, 4 Sk 19:6, 7

f Kun 14:6, 7

g Kun 13:30

h Kun 13:47

Antra skiltis

a Kun 14:34

b Kun 13:2

c Kun 10:10 Ez 44:23

d Įst 24:8

15 SKYRIUS

e Kun 22:4 Sk 5:2

f Kun 11:24, 25 Kun 14:46, 47 Kun 17:15 Kun 22:6

g Kun 15:2

14:49 *Pažod. „apvalymo nuo nuodėmės“. **14:52** *Pažod. „apvalys nuo nuodėmės“.

15:2 *T. y. lyties organo.

turės būti sudaužytas, o medinis – išplautas vandeniu.[a]

13 Kai išskyros paliauja tekėjusios ir žmogus pasveiksta, jis turės palaukti septynias dienas, kurios skirtos apsivalymui, tada išsiskalbs drabužius, išsimaudys šaltinio vandenyje ir bus švarus.[b] **14** Aštuntą dieną turės atnešti du purplelius ar balandžiukus[c] Jehovos akivaizdon prie įėjimo į Susitikimo Palapinę ir paduoti kunigui. **15** Kunigas juos atnašaus: vieną – kaip auką už nuodėmę, kitą – kaip deginamąją auką. Taip Jehovos akivaizdoje jis atliks permaldavimą, ir susiteršęs vyras bus apvalytas.

16 Jeigu vyrui išsilieja sėkla, jis turės išsimaudyti ir bus nešvarus iki vakaro.[d] **17** Taip pat turės išplauti drabužį ar odinį daiktą, ant kurio pateko jo sėklos, ir tas daiktas bus laikomas nešvariu iki vakaro.

18 Jeigu vyras sugula su moterimi ir išlieja sėklą, jie abu turi išsimaudyti ir bus nešvarūs iki vakaro.[e]

19 Kai moteriai prasideda mėnesinės, septynias dienas dėl kraujavimo ji bus nešvari.[f] Kas prie jos prisiliestų, bus nešvarus iki vakaro.[g] **20** Viskas, ant ko ji priguls būdama dėl mėnesinių nešvari, taps nešvaru, ir viskas, ant ko atsisės, taps nešvaru.[h] **21** Kas prisiliestų prie jos patalo, turės išsiskalbti drabužius, išsimaudyti ir bus nešvarus iki vakaro. **22** Kas prisiliestų prie kokio daikto, ant kurio ji buvo atsisėdusi, turės išsiskalbti drabužius, išsimaudyti ir bus nešvarus iki vakaro. **23** Ar ji būtų sėdėjusi ant patalo ar ant kokio daikto, prie jo prisilietęs žmogus bus nešvarus iki vakaro.[a] **24** Jeigu vyras sugula su moterimi ir ant jo patenka jos mėnesinių kraujo,[b] jis bus nešvarus septynias dienas, ir patalas, kuriame jis gulės, bus nešvarus.

25 Jeigu moteris ne mėnesinių metu[c] ilgą laiką kraujuotų[d] arba jeigu per mėnesines kraujavimas truktų ilgiau nei įprasta, ji bus nešvari per visas kraujavimo dienas, kaip ir mėnesinių dienomis. **26** Patalas, kuriame ji guli savo kraujavimo dienomis, bus toks pat nešvarus kaip ir jos mėnesinių nešvarumo dienomis.[e] Taip pat kiekvienas daiktas, ant kurio ji atsisėda, bus nešvarus, kaip būtų ir mėnesinių nešvarumo dienomis. **27** Kas tuos daiktus palies, bus nešvarus. Jis turės išsiskalbti drabužius, išsimaudyti ir liks nešvarus iki vakaro.[f]

28 Kraujavimui paliovus, moteris turės palaukti septynias dienas ir tada bus švari.[g] **29** Aštuntą dieną ji atneš du purplelius ar balandžiukus[h] prie įėjimo į Susitikimo Palapinę ir paduos kunigui.[i] **30** Kunigas juos atnašaus: vieną kaip auką už nuodėmę, kitą – kaip deginamąją auką. Taip Jehovos akivaizdoje jis atliks permaldavimą, ir moteris, susiteršusi dėl plūdimo, bus apvalyta.[y]

31 Jūs turite mokyti izraelitus saugotis susiteršti, kad jie nesuterštų mano Padangtės, esančios pas juos, ir kad dėl to jiems netektų mirti.[j]

32 Tokio įstatymo turės laikytis vyras, kuriam teka išskyros, taip pat tas, kuris tampa nešvarus dėl sėklos išsiliejimo,[k]

15 SKYRIUS

a Kun 11:32, 33

b Kun 14:8

c Kun 1:14

d Kun 22:4
Įst 23:10, 11

e Iš 19:15
1Sa 21:5

f Kun 12:2, 5

g Kun 20:18

h Kun 15:4–6

Antra skiltis

a Kun 15:10

b Kun 18:19
Kun 20:18

c Kun 15:19

d Mt 9:20
Lk 8:43

e Kun 15:21

f Kun 15:22

g Kun 15:13

h Kun 1:14

i Kun 15:14, 15

y Kun 12:7

j Kun 19:30
Sk 5:3
Sk 19:20

k Kun 15:16

33 ir moteris, kuri tampa nešvari dėl mėnesinių.[a] Jo laikysis tiek vyrai, tiek moterys – visi, kurie patiria išsiliejimą iš kūno,[b] taip pat vyrai, sugulantys su moterimi, kuri yra nešvari.'“

16 Po to nutikimo, kai du Aarono sūnūs stojo Jehovos akivaizdon ir buvo nubausti mirtimi,[c] Jehova kreipėsi į Mozę. **2** Jehova Mozei tarė: „Pasakyk Aaronui, kad jam neleidžiama kada tik panorėjus žengti pro uždangą[d] į šventąją vietą[e] ir stoti priešais dangtį, dengiantį Skrynią. Jeigu taip padarytų, mirs,[f] nes virš Skrynios dangčio[g] debesyje[h] apsireiškiu aš.

3 Štai ką Aaronas atnašaus prieš eidamas į šventąją vietą: jautuką, kaip auką už nuodėmę,[i] ir aviną, kaip deginamąją auką.[y] **4** Jis turės apsivilkti šventąjį drabužį,[j] apsimauti lininius apatinius nuogumui uždengti,[k] susijuosti linine juosta[l] ir ant galvos užsidėti lininį turbaną.[m] Tai šventi drabužiai.[n] Prieš jais apsirengdamas jis išsimaudys.[o]

5 Aukai už nuodėmę jis paims iš izraelitų bendruomenės[p] du ožiukus, o deginamajai aukai – aviną.

6 Aukai už savo nuodėmes – kad atliktų permaldavimą už save[r] ir savo namus, – Aaronas paims jautį.

7 Abu ožiukus Aaronas turės atvesti Jehovos akivaizdon prie įėjimo į Susitikimo Palapinę. **8** Jis mes burtus, kurį ožiuką paaukoti Jehovai, o kuris taps azazeliu*. **9** Ožiuką, burtais[a] atitekusį Jehovai, Aaronas turės paaukoti kaip auką už nuodėmę. **10** O tą ožiuką, kuriam burtai krito būti azazeliu, reikės pastatyti Jehovos akivaizdoje, kad virš jo būtų atliktas permaldavimas. Paskui jį turėsite išvesti į dykumą.[b]

11 Taigi Aaronas atves jautį aukai už savo nuodėmes ir atliks permaldavimą už save ir savo namus. Tada tą aukai už nuodėmę skirtą jautį jis papjaus.[c]

12 Paėmęs smilkyklę[d] su žarijomis iš aukuro,[e] esančio Jehovos akivaizdoje, taip pat dvi saujas grūstų kvapiųjų smilkalų,[f] nusineš už uždangos.[g] **13** Smilkalus jis subers ant žarijų Jehovos akivaizdoje,[h] ir dangtį,[i] dengiantį Įstatymo*[y] Skrynią, apgaubs kvapus debesis. Visa tai jis padarys, kad nemirtų.

14 Paskui Aaronas paims truputį jaučio kraujo[j] ir pirštu pašlakstys žemę priešais dangtį rytinėje pusėje – pašlakstys krauju žemę priešais dangtį septynis kartus.[k]

15 Tada jis papjaus ožiuką, skirtą aukai už bendruomenės nuodėmes.[l] Ožiuko kraujo[m] nusineš už uždangos[n] ir pašlakstys juo žemę priešais dangtį, lygiai kaip šlakstė jaučio krauju.

16 Aaronas atliks permaldavimą už šventąją vietą, nes izraelitų netyrumas, jų nusižengimai ir nuodėmės ją suteršia.[o] Atliks permaldavimą ir už Susitikimo Palapinę, nes izraelitai, pas kuriuos jį stovi, yra susitepę tuo, kas netyra.

16:8 *Galima žodžio reikšmė – „ožys, kuris pradingsta“.

16:13 *Pažod. „Liudijimo“.

15 SKYRIUS
a Kun 15:19
b Kun 15:2, 25

16 SKYRIUS
c Kun 10:1, 2
d Iš 40:21
Hbr 6:19
Hbr 9:3, 7
e Kun 23:27
f Sk 4:19, 20
g Iš 25:22
h Iš 40:34
i Kun 4:3
y Kun 1:3
j Iš 28:39
k Iš 28:42
l Iš 39:27, 29
m Iš 28:4
n Iš 28:2
o Iš 30:20
Hbr 10:22
p Hbr 7:27
r Hbr 5:1–3

Antra skiltis
a Pat 16:33
b Kun 14:7, 53
Kun 16:21, 22
Iz 53:4
Rom 15:3
c Kun 16:6
d Hbr 9:4
e Iš 40:29
Kun 6:13
Sk 16:46
f Iš 30:34–36
Apr 5:8
Apr 8:3–5
g Kun 16:2
Hbr 6:19
Hbr 10:19, 20
h Iš 25:22
2Ka 19:15
i Iš 25:18, 21
1Me 28:11
y Iš 34:29
j Hbr 9:22
k Rom 3:25
Hbr 9:12
Hbr 9:24, 25
Hbr 10:4, 12
l Kun 16:5
Hbr 2:17
Hbr 5:1–3
Hbr 9:26
1Jn 2:1, 2
m Kun 17:11
n Hbr 6:19
Hbr 9:3, 7
Hbr 10:19, 20
o Mok 7:20

17 Kol Aaronas neatliks permaldavimo šventojoje vietoje ir neišeis, jokiam žmogui į Susitikimo Palapinę įeiti neleidžiama. Aaronas turi atlikti permaldavimą už save, savo namus[a] ir už visą Izraelio bendruomenę.[b]

18 Tada jis prieis prie aukuro,[c] stovinčio Jehovos akivaizdoje, ir atliks už jį permaldavimą – paims truputį jaučio kraujo ir ožiuko kraujo ir pateps visus aukuro ragus. **19** Pamirkęs pirštą kraujyje, jis septynis kartus pašlakstys aukurą ir taip nuvalys nuo jo visokį izraelitų netyrumą, kad aukuras būtų šventas.

20 Atlikęs permaldavimą[d] už šventąją vietą, Susitikimo Palapinę ir aukurą,[e] Aaronas atves gyvąjį ožiuką.[f] **21** Jis uždės tam ožiukui ant galvos abi rankas ir išpažins visus izraelitų paklydimus, visus nusižengimus ir visas nuodėmes – sukraus visa gyvuliui ant galvos[g] – ir palieps paskirtam žmogui* išvesti jį į dykumą. **22** Tas išves ožiuką į dykumą,[h] ir taip ožiukas nusineš su savimi visas žmonių nuodėmes.[i]

23 Aaronas sugrįš į Susitikimo Palapinę, nusivilks lininius drabužius, kuriais vilkėdamas ėjo į šventąją vietą, ir ten juos paliks. **24** Išsimaudęs[y] šventoje vietoje ir apsirengęs savo drabužiais,[j] nueis prie aukuro ir paaukos savo deginamąją auką[k] ir bendruomenės deginamąją auką.[l] Taip atliks permaldavimą už save ir už bendruomenę.[m] **25** Aukos už nuodėmę taukus jis pavers dūmais ant aukuro.

16:21 *Arba „žmogui, kuris laukia pasiruošęs“.

16 SKYRIUS

a Kun 16:6
b Mk 10:45
Hbr 2:9
Hbr 7:27
Hbr 9:7, 12
Apr 1:5
c Iš 38:1
d Hbr 9:23
e Kun 16:16
f Kun 16:8, 10
g Iz 53:5, 6
2Ko 5:21
h Ps 103:12
Hbr 13:12
i Kun 16:10
Iz 53:12
Ef 1:7
Hbr 9:28
1Pt 2:24
1Jn 3:5
y Iš 30:20
j Iš 28:4
Kun 8:7
k Kun 16:3
l Kun 16:5
m Ef 1:7

Antra skiltis

a Kun 16:8, 21
b Kun 4:11, 12
Hbr 13:11, 12
c Kun 23:27, 28
Sk 29:7
d Jn 3:16
Rom 8:32
Tit 2:13, 14
1Jn 1:7
1Jn 3:16
e Jer 33:8
Hbr 9:13, 14
Hbr 10:2
f Kun 23:32
g Iš 29:4, 7
Kun 8:12
h Kun 8:33
i Sk 20:26
y Iš 28:39
Iš 39:27, 28
j Iš 28:2
Iš 29:29
Kun 16:4
k Kun 16:16
l Kun 16:20
m Kun 16:18
n Kun 16:24
1Jn 2:1, 2
o Iš 30:10
Hbr 9:7
p Kun 23:31
Sk 29:7

26 Žmogus, kuris išvedė azazelį,[a] išsiskalbs drabužius ir išsimaudys. Tada galės grįžti į stovyklą.

27 Aukos už nuodėmę jautį ir aukos už nuodėmę ožiuką, kurių krauju šventojoje vietoje buvo atliktas permaldavimas, išgabensite už stovyklos. Jų oda, mėsa ir viduriai turės būti sudeginti.[b] **28** Žmogus, kuriam tai pavesta, paskui turės išsiskalbti drabužius ir išsimaudyti. Tada galės grįžti į stovyklą.

29 Tai bus jums amžinas įstatas: septinto mėnesio dešimtą dieną save varginsite* ir nė vienas nedirbsite jokio darbo[c] – nei vietinis gyventojas, nei tarp jūsų gyvenantis svetimšalis. **30** Tą dieną už jus bus atliekamas permaldavimas,[d] kad taptumėte švarūs. Jehovos akivaizdoje jūsų nuodėmės bus nuvalytos.[e] **31** Tai bus jums šabas, visiškas poilsis, ir tą dieną save varginsite.[f] Šis įstatas galios amžiais.

32 Permaldavimą atliks tas kunigas, kuris bus pateptas[g] ir įšventintas tarnauti kunigu[h] vietoj savo tėvo.[i] Jis apsivilks lininiais drabužiais,[y] šventaisiais apdarais,[j] **33** ir atliks permaldavimą už šventąją vietą,[k] Susitikimo Palapinę[l] ir aukurą.[m] Taip pat atliks permaldavimą už kunigus ir už visus bendruomenės žmones.[n] **34** Įsakymas kasmet atlikti permaldavimą[o] už visas izraelitų nuodėmes galios jums amžiais.“[p]

Aaronas viską darė taip, kaip Jehova įsakė Mozei.

16:29 *Tikriausiai turimas omenyje susilaikymas nuo maisto ar kitų dalykų.

17 Jehova Mozei kalbėjo: **2** „Aaronui, jo sūnums ir visiems izraelitams sakyk: ‘Jehova davė tokį įsakymą:

3 „Jeigu kuris nors iš izraelitų papjautų jautį, avinėlį ar ožką stovykloje arba už stovyklos, **4** užuot atvedęs gyvulį prie įėjimo į Susitikimo Palapinę, kad būtų atnašaujamas priešais Jehovos Padangtę kaip auka Jehovai, tasai žmogus užsitrauks kraujo kaltę. Kadangi jis praliejo kraują, turės būti pašalintas iš tautos*. **5** Nuo šiol izraelitai nebeaukos gyvulių atvirame lauke. Jie atves juos Jehovos akivaizdon prie Susitikimo Palapinės įėjimo ir perduos kunigui. Tai bus izraelitų bendrystės aukos Jehovai.[a] **6** Aukos kraują kunigas apšlakstys Jehovos aukurą, stovintį prie Susitikimo Palapinės įėjimo, o taukus pavers dūmais kaip malonaus kvapo atnašą Jehovai.[b] **7** Jie nebeatnašaus aukų gauruočiams*,[c] jų daugiau nebegarbins#.[d] Šis įsakas galios amžiais, per kartų kartas.“’

8 Sakyk jiems: ‘Jeigu kuris nors izraelitas ar svetimšalis, gyvenantis tarp jūsų, pjautų ir aukotų deginamąją ar kitokią auką **9** ne prie Susitikimo Palapinės įėjimo, kur atnašaujamos aukos Jehovai, tas žmogus turės būti pašalintas iš tautos.[e]

10 Jeigu kuris nors izraelitas ar svetimšalis, gyvenantis tarp jūsų, valgytų kokio kraujo,[f] aš tikrai ant jo užsirūstinsiu* ir pašalinsiu jį iš tautos, **11** nes kiekvieno gyvo padaro kraujyje yra jo gyvybė.[a] Kraujas bus aukurui[b] – juo atliksite permaldavimą už save. Permaldavimas atliekamas krauju,[c] nes jame yra gyvybė. **12** Todėl įsakau izraelitams: „Nė vienas iš jūsų nevalgys kraujo;[d] jo nevalgys ir joks svetimšalis, gyvenantis tarp jūsų.“[e]

13 Kai kas nors iš izraelitų ar tarp jūsų gyvenančių svetimšalių sumedžioja žvėrį ar paukštį, kurį leidžiama valgyti, jo kraują turi nuleisti[f] ir užpilti žemėmis. **14** Kiekvieno gyvo padaro gyvybė – jo kraujas; kraujyje yra jo gyvybė. Todėl sakau izraelitams: „Nevalgysite jokio gyvūno kraujo, nes kiekvieno gyvo padaro gyvybė yra jo kraujas. Kas valgytų kraujo, bus nubaustas mirtimi.“[g] **15** Jeigu atsitiktų taip, kad kas nors – vietinis gyventojas ar svetimšalis – valgytų nugaišusio ar žvėries sudraskyto gyvūno mėsos,[h] jis turės išsiskalbti drabužius, išsimaudyti ir bus nešvarus iki vakaro.[i] Tada vėl taps švarus. **16** O jeigu drabužių neišsiskalbtų ir neišsimaudytų, nusikals ir turės už tai atsakyti.’“[y]

18 Jehova kalbėjo Mozei: **2** „Sakyk izraelitams: ‘Aš esu Jehova, jūsų Dievas.[j] **3** Nesielgsite, kaip elgiamasi Egipte, kuriame gyvenote, ir nedarysite to, ką žmonės daro Kanaano krašte, į kurį jus vedu.[k] Neperimsite jų papročių. **4** Laikysitės mano įsakų, mano duotų įstatymų, tik jais vadovausitės.[l] Aš esu Jehova, jūsų Dievas. **5** Laikysitės mano duotų įsta-

17:4 *T. y. nubaustas mirtimi. **17:7** *T. y. dievams, kuriuos galbūt įsivaizdavo esant gauruotus, ožio pavidalo. #Pažod. „su jais daugiau nebeištvirkaus“.

17 SKYRIUS

a Kun 3:1, 2 Kun 7:11

b Kun 3:3–5 Kun 7:29–31

c Įst 32:17 Joz 24:14

d Iš 34:15 Įst 31:16

e Kun 1:3 Įst 12:5, 6 Įst 12:13, 14

f Pr 9:4 Kun 3:17 Kun 7:26 Kun 19:26 1Sa 14:33 Apd 15:20, 29

Antra skiltis

a Kun 17:14 Įst 12:23

b Kun 8:15 Kun 16:18

c Mt 26:28 Rom 3:25 Rom 5:9 Ef 1:7 Hbr 9:22 Hbr 13:12 1Pt 1:2 1Jn 1:7 Apr 1:5

d Įst 12:23

e Iš 12:49

f Įst 12:16 Įst 15:23

g Kun 17:10, 11

h Iš 22:31 Įst 14:21

i Kun 11:40

y Sk 19:20

18 SKYRIUS

j Pr 17:7 Iš 6:7

k Iš 23:24 Kun 20:23

l Kun 20:22 Įst 4:1

17:10 *Pažod. „atsigręšiu veidu į jį“.

tymų ir įsakų. Kas jų laikysis, gyvens.[a] Aš esu Jehova.

6 Nė vienas iš jūsų neturės lytinių santykių* su savo artimu giminaičiu.[b] Aš esu Jehova. **7** Neturėsi lytinių santykių su savo tėvu. Neturėsi lytinių santykių su savo motina – ji tavo motina ir su ja lytinių santykių neturėsi.

8 Neturėsi lytinių santykių su savo tėvo žmona,[c] nes taip užtrauktum savo tėvui gėdą*.

9 Neturėsi lytinių santykių su savo seserimi, ar ji būtų tavo tėvo duktė, ar motinos duktė, – nesvarbu, ar esate gimę toje pačioje šeimoje, ar skirtingose.[d]

10 Neturėsi lytinių santykių su savo sūnaus dukterimi arba dukters dukterimi, nes tai gėdinga*.

11 Neturėsi lytinių santykių su savo tėvo žmonos dukra, kurią ji pagimdė tavo tėvui, nes ji tavo sesuo.

12 Neturėsi lytinių santykių su savo tėvo seserimi, nes juos sieja kraujo ryšys.[e]

13 Neturėsi lytinių santykių su savo motinos seserimi, nes jas sieja kraujo ryšys.

14 Neužtrauksi savo tėvo broliui gėdos* – neturėsi lytinių santykių su jo žmona, nes ji yra tavo dėdienė.[f]

15 Neturėsi lytinių santykių su savo marčia.[g] Ji tavo sūnaus žmona, todėl su ja lytinių santykių neturėsi.

16 Neturėsi lytinių santykių su savo brolio žmona,[a] nes taip užtrauktum savo broliui gėdą*.

17 Neturėsi lytinių santykių su savo žmonos* dukterimi.[b] Neliesi nei jos sūnaus dukters, nei jos dukros dukters. Jos yra artimos giminaitės, todėl tai būtų tikra begėdystė.

18 Kol tavo žmona gyva, neimsi į žmonas jos sesers ir lytinių santykių su ja neturėsi, kad jiedvi netaptų varžovėmis.[c]

19 Neturėsi lytinių santykių su moterimi jos mėnesinių metu, kai ji nešvari.[d]

20 Neturėsi lytinių santykių su savo artimo* žmona, nesusiterši tokiu poelgiu.[e]

21 Neatiduosi* savo vaikų Molechui,[f] nepaniekinsi savo Dievo vardo.[g] Aš esu Jehova.

22 Nesugulsi su vyru, kaip kad sugulama su moterimi.[h] Tai pasibjaurėtina.

23 Vyras nesantykiaus su gyvuliu, nesuterš savęs. Ir moteris nesantykiaus su gyvuliu.[i] Tai iškrypimas.

24 Nesusiteršite tokiais dalykais, nes visais jais susiteršusios tautos, kurias ruošiuosi pašalinti jums iš kelio.[y] **25** Jų kraštas yra suteršta. Jo gyventojus už tokį paklydimą aš nubausiu ir kraštas juos išvems.[j] **26** Laikysitės mano įstatymų ir įsakų,[k] šalinsitės tokių pasibjaurėtinų dalykų tiek jūs, tiek svetimšaliai, gyvenantys tarp jūsų.[l] **27** Tas bjaurystes darė žmonės, kurie gyveno tame krašte iki jūsų,[m] ir jomis kraštą suteršė. **28** Jei ir jūs

18 SKYRIUS

a Lk 10:27, 28; Rom 10:5; Gal 3:12

b Kun 20:17

c Pr 35:22; Pr 49:4; Kun 20:11; Įst 27:20; 2Sa 16:21; 1Ko 5:1

d Kun 20:17; Įst 27:22; 2Sa 13:10–12

e Kun 20:19

f Kun 20:20

g Kun 20:12

Antra skiltis

a Kun 20:21; Įst 25:5; Mk 6:17, 18

b Kun 20:14; Įst 27:23

c Pr 30:15

d Kun 15:19, 24; Kun 20:18

e Iš 20:14; Kun 20:10; Įst 22:22; Pat 6:29; Mt 5:27, 28; 1Ko 6:9, 10; Hbr 13:4

f Kun 20:2; Įst 18:10; 1Ka 11:7; 2Ka 23:10

g Kun 20:3

h Pr 19:5; Kun 20:13; Ts 19:22; Rom 1:26, 27; 1Ko 6:9, 10; Jud 7

i Iš 22:19; Kun 20:15, 16

y Kun 20:23; Įst 18:12

j Pr 15:16

k Kun 20:22; Įst 4:1, 40

l Iš 12:49

m Įst 20:17, 18; 2Ka 16:2, 3; 2Ka 21:1, 2

18:6 *Hebr. pasakymas, čia ir tolesnėse eilutėse verčiamas „turėti lytinių santykių“, pažodžiui reiškia „atidengti nuogumą“. **18:8** *Pažod. „nes tai tavo tėvo nuogumas“. **18:10** *Pažod. „nes tai tavo nuogumas“. **18:14** *Pažod. „Neatidengsi savo tėvo brolio nuogumo“.

18:16 *Pažod. „nes tai tavo brolio nuogumas“. **18:17** *Arba „sugulovės“. Pažod. „moters“. **18:20** *Arba „kaimyno“, „draugo“. **18:21** *Arba „Neaukosi“.

kraštą suteršite, jis išvems jus, kaip ir tautas, kurios ten dabar gyvena. **29** Jei koks žmogus padarytų kurią nors iš šių bjauryščių, jis turės būti pašalintas iš tautos*. **30** Laikysitės mano įstatymų ir neperimsite jokių bjaurių to krašto papročių,[a] kad jais nesusiterštumėte. Aš esu Jehova, jūsų Dievas.'“

19 Jehova Mozei kalbėjo: **2** „Sakyk visai Izraelio bendruomenei: 'Jūs turite būti šventi, nes aš, jūsų Dievas Jehova, esu šventas.[b]

3 Kiekvienas privalo gerbti* savo motiną ir tėvą.[c] Taip pat turite laikytis šabo.[d] Aš esu Jehova, jūsų Dievas. **4** Nesikreipsite į niekingus dievus[e] ir jokių dievukų sau neliedinsite.[f] Aš esu Jehova, jūsų Dievas.

5 Kai atnašaujate Jehovai bendrystės auką,[g] turite aukoti taip, kad ji būtų priimtina.[h] **6** Jos mėsą valgysite aukojimo dieną ir dar kitą dieną. Trečią dieną jos nebevalgysite – likučiai turės būti sudeginti.[i] **7** Jei tą mėsą valgytumėte trečią dieną, auka nebus priimtina, nes tokia mėsa pasibjaurėtina. **8** Kas ją valgo, nusikalsta ir turės atsakyti, nes išniekino tai, kas Jehovai šventa. Tas žmogus turės būti pašalintas iš tautos*.

9 Kai nuo laukų imsite derlių, nepjaukite iki pat pakraščių ir nerinkite nukritusių varpų.[y] **10** Taip pat vynuogyne užsilikusių vynuogių neskinkite ir nubyrėjusių uogų nerinkite. Palikite visa tai varguoliui[j] ir svetimšaliui. Aš esu Jehova, jūsų Dievas.

18:29; **19:8** *T. y. nubaustas mirtimi. **19:3** *Pažod. „bijoti“.

18 SKYRIUS

a Kun 18:3
Kun 20:23
Įst 18:9

19 SKYRIUS

b Kun 11:44
Iz 6:3
1Pt 1:15, 16
Apr 4:8
c Iš 20:12
Ef 6:2
Hbr 12:9
d Iš 20:8, 11
Iš 31:13
Lk 6:5
e Kun 26:1
Ps 96:5
Hab 2:18
1Ko 10:14
f Iš 20:4, 23
Įst 27:15
g Kun 3:1
h Kun 7:11, 12
i Kun 7:17, 18
y Kun 23:22
Įst 24:19
j Įst 15:7

Antra skiltis

a Iš 20:15
Ef 4:28
b Kun 6:2
Pat 12:22
Ef 4:25
c Iš 20:7
Mt 5:33, 37
Jok 5:12
d Pat 22:16
Mk 10:19
e Pat 22:22
f Įst 24:15
Jer 22:13
Jok 5:4
g Įst 27:18
h Kun 25:17
Neh 5:15
Pat 1:7
Pat 8:13
1Pt 2:17
i Iš 23:3
Įst 1:16, 17
Įst 16:19
2Me 19:6
Rom 2:11
Jok 2:9
y Ps 15:1, 3
j Iš 20:16
1Ka 21:13
k Pat 10:18
1Jn 2:9
1Jn 3:15
l Ps 141:5
Pat 9:8
Mt 18:15
m Pat 20:22
Rom 12:19
n Mt 5:43, 44
Mt 22:39
Rom 13:9
Gal 5:14
Jok 2:8
o Įst 22:9
p Įst 22:11

11 Nevogsite,[a] neapgaudinėsite,[b] vienas kitam nemeluosite. **12** Mano vardu melagingai neprisieksite,[c] nes taip mano vardą paniekintumėte. Aš esu Jehova. **13** Nesielgsite su artimu suktai[d] ir nieko neapiplėšinėsite.[e] Nedelsite sumokėti samdiniui atlygio, iki ryto jo nesulaikysite.[f]

14 Neužgauliosi kurčio žmogaus ir aklajam kliūties ant kelio nedėsi.[g] Bijosi savojo Dievo.[h] Aš esu Jehova.

15 Teisdamas nepaminsi teisingumo ir nesielgsi šališkai – nei būsi prielankus vargšui, nei pataikausi turtingam.[i] Artimo bylą spręsi teisingai.

16 Neskleisi tarp savo tautiečių jokio šmeižto[y] ir į savo artimo gyvybę* nesikėsinsi#.[j] Aš esu Jehova.

17 Nelaikysi širdyje neapykantos savo broliui.[k] Sudrausminsi savo artimą,[l] kad drauge su juo netaptum kaltas dėl jo nuodėmės.

18 Nekerštausi[m] ir nejausi pagiežos tautiečiams, mylėsi savo artimą kaip save patį.[n] Aš esu Jehova.

19 Laikysiesi šių mano nuostatų: nekergsi dviejų skirtingos rūšies gyvulių, nesėsi lauko dviejų rūšių sėkla[o] ir nedėvėsi drabužio, pasiūto iš dviejų skirtingos rūšies siūlų audinio.[p]

20 Jeigu vyras turėtų lytinių santykių su verge, kuri yra pažadėta kitam vyrui, tačiau dar nėra išpirkta ar gavusi laisvę, juodu reikės nubausti, bet ne mirtimi, nes moteris dar nebuvo laisva. **21** Už savo kal-

19:16 *Pažod. „kraują“. #Arba galbūt „ir neliksi nuošalyje, kai artimo gyvybei kyla pavojus“.

tę jis turi paaukoti Jehovai aviną.[a] Gyvulį atves prie įėjimo į Susitikimo Palapinę **22** ir kunigas jį paaukos. Taip Jehovos akivaizdoje bus atliktas permaldavimas už nuodėmę padariusį žmogų, kad ta nuodėmė jam būtų atleista.

23 Kai įeisite į kraštą, į kurį jus vedu, ir prisisodinsite vaismedžių, jų vaisius iš pradžių laikysite nešvariais, jų nevalgysite*. Trejus metus jų vaisiai bus netinkami#, valgyti jų negalėsite. **24** Ketvirtais metais visas vaismedžių derlius taps šventa džiaugsmo atnaša Jehovai.[b] **25** Tik nuo penktų metų galėsite valgyti jų vaisių. Tada ir derlius bus gausesnis. Aš esu Jehova, jūsų Dievas.

26 Nevalgysite mėsos, kurioje yra kraujo.[c]

Neužsiimsite ženklų aiškinimu ir kerėjimu.[d]

27 Nesiskusite* plaukų nuo smilkinių ir nesiskutinėsite barzdos pakraščių.#[e]

28 Nežalosite savo kūno įpjovimais gedėdami mirusiojo*[f] ir nedarysite odoje jokių žymių#. Aš esu Jehova.

29 Nepaniekinsi savo dukters, nepadarysi jos paleistuve*,[g] kad kraštas neįpultų į paleistuvystę ir palaidumą.[h]

30 Laikysitės šabo[i] ir bijosite paniekinti mano šventovę*. Aš esu Jehova.

19:23 *Pažod. „laikysite juos nešvariais tarsi apyvarpę“. #Pažod. „neapipjaustyti“. **19:27** *Arba „Nekirpsite“, „Netrumpinsite“. #Matyt, tai buvo pagoniškas paprotys. **19:28** *Arba „sielos“. Hebr. žodis *nefeš* čia reiškia mirusį žmogų. Žr. žodynėlyje „siela“. #T. y. įpjovų ar tatuiruočių. **19:29** *T. y. prostitute. **19:30** *Pažod. „bijosi mano šventovės“.

19 SKYRIUS

a Kun 6:6, 7

b Įst 26:1, 2 Pat 3:9

c Kun 3:17 Kun 17:13 Įst 12:23 Apd 15:20, 29

d Iš 8:7 Įst 18:10–12 Gal 5:19, 20 Apr 21:8

e Kun 21:1, 5

f Įst 14:1

g Įst 23:17

h Hbr 13:4 1Pt 4:3

i Iš 20:10 Iš 31:13

Antra skiltis

a Kun 20:6 Įst 18:10–12 1Me 10:13 Iz 8:19

b Kun 20:27 Apd 16:16

c Pat 16:31 Pat 20:29

d Job 32:6 Pat 23:22 1Ti 5:1

e Job 28:28 Pat 1:7 Pat 8:13 1Pt 2:17

f Iš 23:9

g Iš 12:49

h Iš 22:21

i Įst 25:13, 15 Pat 20:10

y Pat 11:1

j Kun 18:5 Įst 4:6

20 SKYRIUS

k Kun 18:21 Įst 18:10

l Ez 5:11

m Įst 13:6–9

n Iš 20:5

31 Nesikreipsite į dvasių iššaukėjus[a] ir nesitarsite su būrėjais,[b] kad nesusiterštumėte. Aš esu Jehova, jūsų Dievas.

32 Atsistosi prieš žilagalvį,[c] pagerbsi seną žmogų,[d] bijosi savo Dievo.[e] Aš esu Jehova.

33 Neskriausite svetimšalio, gyvenančio jūsų krašte.[f] **34** Su svetimšaliu, apsigyvenusiu tarp jūsų, elgsitės kaip su vietiniu.[g] Mylėsite jį kaip save, nes ir jūs buvote svetimi Egipto žemėje.[h] Aš esu Jehova, jūsų Dievas.

35 Matuosite, sversite ir seikėsite sąžiningai[i] – **36** naudosite teisingas svarstykles, teisingus svarsčius, teisingą efą* ir teisingą hiną*.[y] Aš esu Jehova, jūsų Dievas, kuris išvedė jus iš Egipto krašto. **37** Laikysitės visų mano įstatymų ir visų mano teisinių nuostatų, gyvensite pagal juos.[j] Aš esu Jehova.'“

20 Jehova kalbėjo Mozei: **2** „Sakyk izraelitams: 'Jeigu kuris nors izraelitas arba Izraelyje gyvenantis svetimšalis atiduotų savo vaiką Molechui, jis bus nubaustas mirtimi.[k] Krašto gyventojai užmuš jį akmenimis. **3** Aš užsirūstinsiu ant to žmogaus* ir pašalinsiu jį iš tautos, nes atiduodamas savo vaiką Molechui jis suteršia mano šventovę[l] ir išniekina mano šventąjį vardą. **4** Jeigu krašto gyventojai užmerktų akis prieš tokį poelgį ir nenubaustų mirtimi žmogaus, atidavusio savo vaiką Molechui,[m] **5** aš pats pakilsiu prieš jį* ir jo šeimą.[n] Pašalinsiu

19:36 *Žr. priedą B14. **20:3** *Pažod. „atsigręšiu veidu į tą žmogų“. **20:5** *Pažod. „atsigręšiu veidu į jį“.

iš tautos ir jį, ir visus, kurie prie jo prisidėjo ir drauge pagarbino Molechą*.

6 Jeigu koks žmogus kreiptųsi į dvasių iššaukėjus[a] ar ateities spėjėjus[b] – jeigu šitaip mane išduotų*, – aš užsirūstinsiu ant to žmogaus ir pašalinsiu jį iš tautos.[c]

7 Jūs turite elgtis šventai ir būti šventi,[d] nes aš esu Jehova, jūsų Dievas. **8** Laikysitės mano įsakų ir gyvensite pagal juos,[e] nes aš, Jehova, jus išsirinkau, kad būtumėte šventi.[f]

9 Jeigu koks žmogus keiktų savo tėvą ar motiną, turės būti nubaustas mirtimi.[g] Kadangi keikė tėvą ar motiną, jis pats bus kaltas dėl savo mirties*.

10 Jeigu kas nors svetimautų, jei sugultų su savo artimo žmona, abu svetimautojus – tiek vyrą, tiek moterį – nubausite mirtimi.[h] **11** Jeigu vyras sugultų su savo tėvo žmona, jis užtrauktų tėvui gėdą*.[i] Abu paleistuvius nubausite mirtimi. Jiedu patys bus kalti dėl savo mirties.# **12** Jeigu vyras sugultų su savo marčia, abu turės būti nubausti mirtimi, nes pasielgė pasibjaurėtinai. Jiedu patys bus kalti dėl savo mirties.[y]

13 Jeigu vyras sugula su vyru, kaip kad sugulama su moterimi, jie pasielgia šlykščiai[j] ir turi būti nubausti mirtimi. Jie patys bus kalti dėl savo mirties.

14 Jeigu vyras paima į žmonas moterį ir jos motiną, jis pa-

20:5 *Pažod. „ištvirkavo su Molechu“. **20:6** *Pažod. „su jais ištvirkautų“. **20:9** *Pažod. „jo kraujas yra ant jo“. **20:11** *Pažod. „atidengtų tėvo nuogumą“. #Pažod. „Jų kraujas yra ant jų“.

20 SKYRIUS

a Kun 19:31
Įst 18:10–12
Gal 5:19, 20
Apr 21:8

b Kun 20:27
Apd 16:16

c 1Me 10:13

d Kun 11:44
1Pt 1:15, 16

e Kun 18:4
Mok 12:13

f Iš 31:13
Kun 21:8
1Te 5:23
2Te 2:13

g Iš 21:17
Įst 27:16
Pat 20:20
Mt 15:4

h Įst 5:18
Įst 22:22
Rom 7:3
1Ko 6:9, 10

i Kun 18:8
Įst 27:20

y Kun 18:15, 29

j Pr 19:5
Kun 18:22
Ts 19:22
Rom 1:26, 27
1Ko 6:9, 10
Jud 7

Antra skiltis

a Kun 18:17
Įst 27:23

b Kun 21:9

c Iš 22:19
Įst 27:21

d Kun 18:23

e Kun 18:9
Įst 27:22

f Kun 18:19

g Kun 18:12, 13

h Kun 18:14

i Kun 18:16
Įst 25:5

sielgia begėdiškai*.[a] Tą vyrą ir abi moteris sudeginsite,[b] kad tokios begėdystės tarp jūsų neplistų.

15 Jeigu vyras sueitų su gyvuliu, nubausite jį mirtimi, gyvulį taip pat užmušite.[c] **16** Ir jeigu moteris nuėjusi prie gyvulio mėgintų su juo sueiti,[d] ją irgi nubausite mirtimi, gyvulį taip pat užmušite. Tokie turi būti nubausti mirtimi. Jie patys kalti dėl savo mirties.

17 Jeigu vyras sugula su savo seserimi – su savo tėvo arba motinos dukterimi, – pasielgia nedorovingai.[e] Jis atidengė jos nuogumą ir ji atidengė jo nuogumą, todėl abu turės būti nubausti mirtimi Izraelio sūnų akivaizdoje. Jis užtraukė savo seseriai gėdą* ir už tą nusikaltimą turės atsakyti.

18 Jeigu vyras sugultų su moterimi per jos mėnesines, jei turėtų su ja lytinių santykių, jis atidengtų jos kraujo šaltinį ir ji pati atidengtų savo kraujo šaltinį.[f] Abu turės būti pašalinti iš tautos*.

19 Neturėsi lytinių santykių su savo motinos seserimi arba su tėvo seserimi, nes taip užtrauktum savo giminaitei gėdą.[g] Abu nusikalstumėte ir turėtumėte už tai atsakyti. **20** Jeigu vyras sugultų su savo dėdiene, užtrauktų dėdei gėdą*.[h] Už tokią nuodėmę abu turės atsakyti – mirs nesusilaukę vaikų. **21** Jeigu vyras sugultų su brolio žmona, toks poelgis būtų pasibjaurėtinas[i] ir užtrauktų

20:14 *Arba „gašliai“. **20:17** *Pažod. „atidengė savo sesers nuogumą“. **20:18** *T. y. nubausti mirtimi. **20:20** *Pažod. „atidengtų dėdės nuogumą“.

broliui gėdą*. Jiems nebus leista susilaukti vaikų.

22 Laikysitės visų mano įstatymų ir visų mano įsakų,[a] jais vadovausitės,[b] kad kraštas, į kurį jus vedu, jūsų neišvemtų.[c] **23** Neperimsite papročių iš tautų, kurias ruošiuosi pašalinti jums iš kelio.[d] Kadangi jos daro tokius dalykus, yra man bjaurios.[e] **24** Todėl ir pažadėjau: „Jūs užimsite jų kraštą. Tą kraštą, tekantį pienu ir medumi, atiduosiu jūsų nuosavybėn.[f] Aš esu Jehova, jūsų Dievas, kuris išskyrė jus iš tautų.“[g] **25** Jūs privalote daryti skirtumą tarp švarių gyvulių ir nešvarių, tarp nešvarių paukščių ir švarių.[h] Nesusiteršite jokiu gyvuliu ar paukščiu, ar knibždančiu žemės gyviu*, kurį jums nurodžiau esant nešvarų.[i] **26** Turite būti šventi mano akivaizdoje, nes aš, Jehova, esu šventas.[y] Aš išskyriau jus iš kitų tautų, kad priklausytumėte man.[j]

27 Vyrą ar moterį, užsiimantį dvasių iššaukimu ar ateities spėjimu, turite nubausti mirtimi.[k] Užmėtysite tokį akmenimis. Jie patys bus kalti dėl savo mirties.’“

21 Jehova Mozei kalbėjo: „Sakyk Aarono sūnums, kunigams: ‘Nė vienas kunigas nesiartins prie mirusiojo*, prie jokio mirusio tautiečio, kad nesusiteršty,[l] **2** nebent tai būtų kas nors iš jo artimųjų – motina, tėvas, sūnus, duktė ar brolis. **3** Jam leidžiama apraudoti ir savo netekėjusią seserį, skaisčią mergelę, kuri gyveno pas jį*. **4** Tačiau moters, kuri buvo kokio tautiečio žmona, apraudoti jis neis, kad nesusiteršty. **5** Kunigai nesiskus galvos plikai,[a] nesiskutinės barzdos krašto ir nesiraižys kūno.[b] **6** Jie turi elgtis šventai savo Dievo akivaizdoje,[c] kad nepaniekintų Dievo vardo,[d] nes aukoja Jehovai ugnines atnašas – duoną* savo Dievui. Taigi jie privalo elgtis šventai.[e] **7** Kunigas neims į žmonas parsiduodančios moters,[f] taip pat moters, praradusios skaistybę, ar moters, su kuria vyras išsiskyrė,[g] nes kunigas Dievo akyse turi būti šventas. **8** Kunigą visi laikysite šventu žmogumi,[h] nes jis atnašauja jūsų Dievui duoną. Laikysite jį šventu, nes aš, Jehova, – tas, kuris jus išsirinko, kad būtumėte šventi, – esu šventas.[i]

9 Jeigu kunigo duktė pasielgtų kaip parsiduodanti moteris, ji užsitrauktų negarbę ir užtrauktų negarbę savo tėvui. Tokia turi būti sudeginta.[y]

10 Vyriausiasis kunigas – tas iš kunigų*, kuriam ant galvos buvo išpiltas patepimo aliejus,[j] kuris buvo įšventintas ir vilki kunigo apdarą,[k] – netaršys sau plaukų ir nesiplėšys drabužių.[l] **11** Jam neleidžiama artintis prie mirusio žmogaus*,[m] net prie mirusio tėvo ar motinos, kad nesusiteršty. **12** Jis neišeis iš savo Dievo šventovės,[n] kad jos nesuteršty, nes jam ant galvos kaip įšventinimo ženklas

20 SKYRIUS

a Iš 21:1
Įst 5:1
b Mok 12:13
c Kun 18:26, 28
d Kun 18:3, 24
Įst 12:30
e Kun 18:27
Įst 9:5
f Iš 3:17
Iš 6:8
Įst 8:7–9
Ez 20:6
g Iš 19:5
Iš 33:16
1Ka 8:53
1Pt 2:9
h Kun 11:46, 47
Įst 14:4–20
i Kun 11:43
y Kun 19:2
Ps 99:5
1Pt 1:15, 16
Apr 4:8
j Įst 7:6
k Iš 22:18
Kun 19:31
Kun 20:6
Įst 18:10–12
Apr 21:8

21 SKYRIUS

l Sk 19:14

Antra skiltis

a Įst 14:1
b Kun 19:27, 28
c Iš 29:44
d Kun 18:21
Kun 19:12
Kun 22:32
e Iz 52:11
1Pt 1:15, 16
f Kun 19:29
g Įst 24:1
Ez 44:22
h Iš 28:41
i Iš 28:36
Kun 11:45
Kun 20:7, 8
y Kun 20:14
j Kun 8:12
k Iš 28:2
Iš 29:29
Kun 16:32
l Pr 37:34
Kun 10:6
m Sk 6:7
Sk 19:11, 14
n Kun 10:7

20:21 *Pažod. „atidengtų brolio nuogumą“. **20:25** *Hebr. žodis tikriausiai reiškia smulkius gyvius, kurie laikosi dideliais būriais. **21:1** *Arba „sielos“. Žr. žodynėlį.

21:3 *Pažod. „kuri jam artima“. **21:6** *Arba „maistą“, t. y. aukas. **21:10** *Pažod. „brolių“. **21:11** *Arba „mirusios sielos“. Žr. žodynėlyje „siela“.

buvo išpiltas jo Dievo patepimo aliejus.[a] Aš esu Jehova.

13 Į žmonas jis gali imti tik skaisčią merginą.[b] **14** Jam neleidžiama vesti našlės, moters, su kuria vyras išsiskyrė, skaistybę praradusios moters ir parsiduodančios moters. Sau žmona jis gali imti tik skaisčią merginą iš tautos, **15** kad jo palikuoniai nebūtų netyri tautoje,[c] nes aš esu Jehova – tas, kuris jį išsirinko, kad būtų šventas.'"

16 Jehova toliau kalbėjo Mozei: **17** „Sakyk Aaronui: 'Joks vyras iš tavo palikuonių, turintis kokį nors trūkumą, nesiartins prie aukuro aukoti savo Dievui duonos. Taip bus per visas kartas. **18** Nesiartins joks vyras, turintis trūkumą: jeigu jis aklas, luošas, kreivos* nosies, jeigu kuri nors jo galūnė ilgesnė, **19** jeigu susilaužė koją arba ranką, **20** jeigu yra kuprotas ar neūžauga*, serga akių ar odos liga, yra užsikrėtęs kokiu grybeliu arba jeigu jo sėklidės sužalotos.[d] **21** Jokiam vyrui iš kunigo Aarono palikuonių, turinčiam kokį trūkumą, neleidžiama aukoti Jehovos akivaizdoje ugninių atnašų. Kadangi turi trūkumą, atnašauti duonos savo Dievui jis negali. **22** Valgyti savo Dievo duoną – tiek švenčiausiąją,[e] tiek šventąją dalį[f] – jam leidžiama, **23** tačiau prie uždangos[g] ir prie aukuro[h] jis nesiartins, nes turi trūkumą. Tai darydamas jis suterštų mano šventovę.[i] Aš esu Jehova – tas, kuris juos išsirinko, kad būtų šventi.'"[y]

21:18 *Pažod. „skeltos". **21:20** *Arba galbūt „paliegėlis".

21 SKYRIUS

a Kun 8:12

b Ez 44:22

c Ezr 9:2

d Įst 23:1

e Kun 2:10 Kun 6:14, 16 Kun 24:8, 9 Sk 18:9

f Kun 22:10 Sk 18:19

g Kun 30:6

h Iš 38:1

i Iš 25:8

y Iš 28:41

Antra skiltis

22 SKYRIUS

a Iš 28:38 Sk 18:32

b Kun 21:6

c Kun 7:20

d Kun 14:2 Kun 15:13

e Kun 13:2

f Kun 15:2

g Kun 21:1 Sk 19:11, 22

h Kun 15:16

i Kun 11:24, 43

y Kun 15:7, 19

j Sk 19:6, 7

k Sk 18:11

l Iš 22:31 Kun 17:15 Įst 14:21

24 Mozė visa tai perdavė Aaronui, jo sūnums ir visai Izraelio tautai.

22 Jehova Mozei kalbėjo: **2** „Sakyk Aaronui ir jo sūnums, kad elgtųsi atsakingai su šventomis aukomis, kurias izraelitai man aukoja kaip šventas dovanas,[a] ir nepaniekintų mano vardo.[b] Aš esu Jehova. **3** Perduok jiems: 'Kas iš jūsų palikuonių būdamas nešvarus prisiartintų prie to, kas šventa, ką izraelitai yra paskyrę kaip šventą auką Jehovai, tas bus pašalintas iš mano akivaizdos*.[c] Aš esu Jehova. **4** Joks Aarono palikuonis būdamas nešvarus nevalgys švento maisto, iki vėl taps švarus,[d] – nei tas, kuris serga raupsais,[e] kuriam teka išskyros,[f] nei tas, kuris palietė žmogų, susitepusį numirėliu*,[g] nei tas, kuriam išsiliejo sėkla,[h] **5** nei vyras, palietęs kurį nors iš nešvarių gyvių,[i] knibždančių žemėje, arba kuo nors susitepusį žmogų.[y] **6** Žmogus, kuris ką nors tokio palietė, iki vakaro bus nešvarus ir šventųjų aukų nevalgys. Jis turės išsimaudyti[j] **7** ir po saulėlydžio taps švarus. Tada šventąsias aukas galės valgyti, nes tai jo maistas.[k] **8** Taip pat niekas nevalgys nugaišusio ar žvėries sudraskyto gyvūno mėsos, kad nesusiterštų.[l] Aš esu Jehova.

9 Visi jie laikysis mano įsakymų, kad neužsitrauktų nuodėmės – nepaniekintų to, kas šventa, ir dėl to nemirtų. Aš esu Jehova – tas, kuris juos išsirinko, kad būtų šventi.

22:3 *T. y. nubaustas mirtimi. **22:4** *Arba „siela". Žr. žodynėlį.

10 Šventųjų aukų nevalgys joks pašalietis*.[a] To, kas šventa, nevalgys nei kitatautis, apsistojęs pas kunigą, nei kunigo samdinys. **11** Bet žmogus, kurį kunigas nusipirko už pinigus, tą maistą valgyti gali. Taip pat vergai, gimę kunigo namuose, gali valgyti jo maistą.[b] **12** Jei kunigo duktė išteka ne už kunigo*, šventųjų aukų valgyti ji nebegali. **13** Jei kunigo duktė tampa našle ar vyras su ja išsiskiria ir ji neturi vaikų ir grįžta į gimtuosius namus pas tėvą, ji gali valgyti jo maistą.[c] Tačiau joks pašalietis* jo nevalgys.

14 Jei koks žmogus suvalgytų ką nors iš šventųjų aukų nežinodamas, kad tai šventas maistas, jis turės grąžinti kunigui, kiek paėmė, ir dar pridėti penktadalį.[d] **15** Nepaniekinsite šventų aukų, kurias izraelitai atiduoda Jehovai,[e] **16** ir neleisite jiems valgyti to, kas šventa, kad jie nenusikalstų ir neužsitrauktų bausmės. Aš esu Jehova – tas, kuris juos išsirinko, kad būtų šventi.'"

17 Jehovai toliau kalbėjo Mozei: **18** „Sakyk Aaronui, jo sūnums ir visiems izraelitams: 'Kai izraelitas ar krašte gyvenantis svetimšalis nori aukoti Jehovai deginamąją[f] įžado ar geros valios auką,[g] **19** jis turi atvesti iš galvijų, avių ar ožkų kaimenės sveiką patinėlį.[h] Tik tokia auka bus priimtina. **20** Gyvulio su trūkumu nevesite,[i] nes tokia auka nepelnys jums mano palankumo.

21 Jei žmogus tesėdamas įžadą ar tiesiog gera valia nori aukoti Jehovai bendrystės auką,[a] teparenka iš galvijų bandos ar avių kaimenės sveiką gyvulį. Tik tokia auka bus priimtina. Gyvulys turi būti be trūkumo. **22** Neaukosite jokio aklo, lūžusia koja, sužaloto, aptekusio karpomis, nušašusio ar išberto – nė vieno tokio Jehovai nevesite ir ant aukuro Jehovai neaukosite. **23** Jautuką ar avį, turinčius per ilgą ar per trumpą kojų, galite paaukoti kaip geros valios auką, tačiau įžado aukai toks gyvulys netinka. **24** Neaukosite Jehovai gyvulio, kurio sėklidės sužalotos, sutraiškytos, nuplėštos ar nupjautos. Tokie gyvuliai jūsų krašte nebus aukojami. **25** Ir iš svetimšalio rankos nepriimsite nesveikų, trūkumą turinčių gyvulių ir neaukosite jų kaip duonos* savo Dievui. Tokios aukos nebus priimtinos.'"

26 Jehova toliau kalbėjo Mozei: **27** „Kai karvė, avis ar ožka atsiveda jauniklį, septynias dienas jis turi likti prie motinos.[b] Tik nuo aštuntos dienos jis bus tinkamas aukai ir galės būti aukojamas kaip ugninė atnaša Jehovai. **28** Nepjausite nei karvės, nei avies tą pačią dieną su jos jaunikliu.[c]

29 Jei aukotumėte Jehovai padėkos auką,[d] aukokite taip, kad ji būtų priimtina. **30** Tos aukos mėsą turite suvalgyti tą pačią dieną, nepaliksite likučių iki ryto.[e] Aš esu Jehova.

31 Laikysitės mano įsakymų ir juos vykdysite.[f] Aš esu Jehova. **32** Nepaniekinsite mano šventojo vardo.[g] Izraelitai turi laikyti mane šventu.[h] Aš esu

22:10, 13 *T. y. vyras ne iš Aarono šeimos. **22:12** *Arba „išteka už pašaliečio".

22:25 *Arba „maisto", t. y. aukų.

22 SKYRIUS

a Is 29:33

b Sk 18:11

c Kun 10:14
Sk 18:19

d Kun 5:15, 16

e Sk 18:32

f Sk 15:14, 16

g Kun 7:16
Sk 15:3
Įst 12:5, 6

h Kun 1:3
Kun 22:22

i Įst 15:19, 21
Įst 17:1
Mal 1:8
Hbr 9:14
1Pt 1:19

Antra skiltis

a Kun 3:1

b Is 22:30

c Is 23:19
Įst 22:6

d Kun 7:12

e Kun 7:15

f Kun 19:37
Sk 15:40
Įst 4:40

g Kun 18:21
Kun 19:12

h Kun 10:3

Jehova – tas, kuris jus išsirinko, kad būtumėte šventi.[a] **33** Aš išvedžiau jus iš Egipto žemės, idant žinotumėte, kad esu jūsų Dievas.[b] Aš esu Jehova.“

23 Jehova toliau kalbėjo Mozei: **2** „Sakyk izraelitams: ‘Šventės,[c] kurias turėsite paskelbti,[d] bus šventi sambūriai Jehovos garbei. Švęsite štai tokias šventes.

3 Šešias dienas dirbsite, bet septintoji bus šabas, visiškas poilsis,[e] šventa sueigos diena. Nedirbsite jokio darbo. Tai bus šabas – diena, skirta Jehovai. Laikysitės jo visur, kad ir kur gyventumėte.[f]

4 Tokios yra šventės Jehovos garbei, šventi sambūriai, kuriuos atėjus metui turėsite paskelbti. **5** Pirmo mėnesio keturioliktą dieną,[g] vos saulei nusileidus,* Jehovos garbei švęsite Paschą.[h]

6 To paties mėnesio penkioliktą dieną prasidės Neraugintos duonos šventė Jehovos garbei.[i] Septynias dienas valgysite duoną, keptą be raugo.[y] **7** Pirmąją dieną sušauksite šventą sambūrį.[j] Nedirbsite jokių didelių darbų. **8** Septynias dienas iš eilės aukosite Jehovai ugnines atnašas. Septintąją dieną irgi sušauksite šventą sambūrį ir nedirbsite tą dieną jokių didelių darbų.’“

9 Jehova toliau kalbėjo Mozei: **10** „Sakyk izraelitams: ‘Kai būsite įžengę į kraštą, kurį ketinu jums atiduoti, ir pjausite savo javų derlių, vieną pėdą iš pirmų nupjautų javų[k] atnešite kunigui.[l] **11** Tą pėdą kunigas

23:5 *Pažod. „tarp abiejų vakarų“.

22 SKYRIUS

a Iš 19:5
Kun 20:8
Kun 21:8

b Iš 6:7
Kun 11:45

23 SKYRIUS

c Iš 23:14
Kun 23:37

d Sk 10:10

e Iš 16:30
Iš 20:10
Apd 15:21

f Neh 13:22

g Sk 9:2, 3
Sk 28:16

h Iš 12:3, 6
Įst 16:1
1Ko 5:7

i Sk 28:17
1Ko 5:8

y Iš 12:15
Iš 13:6
Iš 34:18

j Iš 12:16

k 1Ko 15:20, 23

l Sk 18:8, 12
Pat 3:9
Ez 44:30

Antra skiltis

a Iš 34:22
Įst 16:9, 10

b Apd 2:1

c Sk 28:26–31
Įst 16:16

d Kun 7:11, 13

e Iš 23:16
Iš 34:22

f Sk 28:26, 27

turės pasiūbuoti Jehovos akivaizdoje, kad susilauktumėte mano palankumo. Kunigui reikės tai padaryti pirmąją dieną po šabo. **12** Tą pačią dieną, kai kunigas pasiūbuos pėdą, paaukosite Jehovai ir deginamąją auką – sveiką pirmametį avinėlį. **13** Kartu su juo aukosite Jehovai javų atnašą, ugninę malonaus kvapo atnašą, – du dešimtadalius efos* geriausių miltų, sumaišytų su aliejumi. Taip pat paaukosite liejamąją atnašą – ketvirtį hino# vyno. **14** Kol neatnešite savo Dievui aukos, nevalgysite iš to derliaus nei duonos, nei gruzdintų ar šviežių grūdų. Šis įstatas galios amžiais. Jo laikysitės per kartų kartas, kad ir kur gyventumėte.

15 Nuo dienos po šabo, tai yra nuo dienos, kai atnešėte kunigui siūbuojamosios atnašos pėdą, suskaičiuosite septynis šabus, septynias pilnas savaites.[a] **16** Penkiasdešimtąją dieną,[b] tai yra dieną po septintojo šabo, aukosite Jehovai dar vieną javų atnašą.[c] **17** Siūbuojamajai atnašai iš namų atnešite du duonos papločius. Jie turi būti iškepti iš dviejų dešimtadalių efos geriausių miltų, su raugu.[d] Tai bus pirmųjų javų atnaša Jehovai.[e] **18** Kartu su papločiais atnašausite septynis sveikus metinius avinėlius, vieną veršį ir du avinus.[f] Tai bus deginamoji auka Jehovai. Ją drauge su javų atnaša ir liejamosiomis atnašomis sudeginsite – paaukosite kaip malonaus kvapo atnašą Jehovai. **19** Kaip auką už nuo-

23:13 *T. y. 4,4 L. Žr. priedą B14. #T. y. beveik litrą. Žr. priedą B14.

dėmę paaukosite vieną ožiuką,[a] o bendrystės auka bus du metiniai avinėliai.[b] **20** Kunigas pasiūbuos abu avinėlius Jehovos akivaizdoje drauge su pirmųjų javų duona kaip siūbuojamąją atnašą. Tai bus šventa auka Jehovai ir ji priklausys kunigui.[c] **21** Tą dieną sušauksite[d] žmones į šventą sueigą. Nedirbsite jokių didelių darbų. Šis įstatas galios amžiais, per kartų kartas, kad ir kur gyventumėte.

22 Kai pjausite savo krašte derlių, nepjaukite lauko iki pat pakraščių ir nukritusių varpų nesurinkite.[e] Palikite tai varguoliui[f] ir svetimšaliui.[g] Aš esu Jehova, jūsų Dievas.'"

23 Jehova toliau kalbėjo Mozei: **24** „Sakyk izraelitams: 'Septinto mėnesio pirmoji diena bus atmintina. Ji bus jums visiško poilsio, šventos sueigos diena, kurią skelbs trimitų garsai.[h] **25** Nedirbsite jokių didelių darbų. Aukosite Jehovai ugninę atnašą.'"

26 Jehova toliau kalbėjo Mozei: **27** „O dešimtoji septinto mėnesio diena yra Permaldavimo diena.[i] Surengsite šventą sueigą. Varginsite save*[y] ir aukosite Jehovai ugninę atnašą. **28** Tą dieną nedirbsite jokio darbo, nes tai Permaldavimo diena, skirta atlikti už jus permaldavimą[j] Jehovos, jūsų Dievo, akivaizdoje. **29** Žmogus, kuris tą dieną savęs nevargins, bus pašalintas iš tautos*.[k] **30** Ir kiekvieną, kuris tą dieną dirbs kokį nors darbą, aš pašalinsiu iš tautos. **31** Nedirbsite jokio darbo. Šis įstatas galios amžiais, per kartų kartas, kad ir kur gyventumėte. **32** Tai bus šabas, visiško poilsio diena. To mėnesio devintos dienos vakare imsite save varginti.[a] Šabo laikysitės nuo vakaro iki vakaro."

33 Jehova Mozei toliau kalbėjo: **34** „Sakyk izraelitams: 'Nuo penkioliktos septinto mėnesio dienos septynias dienas švęsite Palapinių šventę Jehovos garbei.[b] **35** Pirmąją šventės dieną susirinksite į šventą sueigą. Nedirbsite jokių didelių darbų. **36** Septynias dienas aukosite Jehovai ugnines atnašas. Aštuntąją dieną susirinksite į šventą sueigą[c] ir paaukosite Jehovai dar vieną ugninę atnašą. Tai bus iškilmingas sambūris. Tą dieną nedirbsite jokių didelių darbų.

37 Taigi tokios yra švenčių dienos,[d] kuriomis Jehova jums įsako susirinkti į šventą sueigą.[e] Tai dienos, kai aukosite Jehovai ugnines atnašas: deginamąją auką[f] su javų atnaša[g] ir liejamąsias aukas[h] – kiekvieną auką jai skirtą dieną, – **38** neskaitant per šabą[i] Jehovai aukojamų aukų, taip pat jūsų dovanų,[y] įžado aukų[j] ir geros valios aukų,[k] kurias irgi turite aukoti Jehovai. **39** Septinto mėnesio penkioliktą dieną, kai jau būsite nuėmę krašto derlių, švęsite septynių dienų šventę Jehovos garbei.[l] Pirmoji šventės diena bus visiško poilsio diena. Poilsiui bus skirta ir aštuntoji diena.[m] **40** Pirmąją dieną prisiskinsite vaisių nuo geriausių medžių, taip pat palmių lapų,[n] slėnio* tuopų ir

23:27 *Tikriausiai turimas omenyje susilaikymas nuo maisto ar kitų dalykų.
23:29 *T. y. nubaustas mirtimi.

23 SKYRIUS

a Kun 4:23
b Kun 3:1
c Kun 7:34
Kun 10:14
Sk 18:9
Įst 18:4
1Ko 9:13
d Sk 10:10
e Kun 19:9
Įst 24:19
Rūt 2:2, 3
f Iz 58:7
g Kun 19:33
h Sk 10:10
Sk 29:1
i Iš 30:10
Kun 25:9
y Kun 16:29, 30
Sk 29:7
j Kun 16:34
Hbr 9:12, 24–26
Hbr 10:10
1Jn 2:1, 2
k Sk 9:13
Sk 15:30

Antra skiltis

a Kun 16:29–31
Kun 23:27
Sk 29:7
b Iš 23:16
Sk 29:12
Įst 16:13
Ezr 3:4
Neh 8:14–18
Jn 7:2
c Neh 8:18
d Iš 23:14
Įst 16:16
e Sk 28:26
Sk 29:7
f Kun 1:3
g Kun 2:1, 11
h Sk 15:5
Sk 28:6, 7
i Iš 16:23
Iš 20:8
Iš 31:13
y Sk 28:38
Sk 18:29
j Įst 12:11
k Sk 29:39
Įst 12:6
1Me 29:9
2Me 35:8
Ezr 2:68
l Įst 16:13
m Sk 29:12
n Neh 8:15
Apr 7:9

23:40 *Arba „sausvagės".

kitų lapuočių šakelių ir septynias dienas linksminsitės[a] savo Dievo Jehovos akivaizdoje.[b] **41** Švęsite šią šventę Jehovos garbei septynias dienas kartą per metus.[c] Įsakas septintą mėnesį švęsti šią šventę galios amžiais, per visas jūsų kartas. **42** Septynias dienas gyvensite palapinėse.[d] Visi izraelitai turės gyventi palapinėse, **43** idant jūsų būsimosios kartos žinotų,[e] kad vesdamas izraelitus iš Egipto krašto aš apgyvendinau juos palapinėse.[f] Aš esu Jehova, jūsų Dievas.'"

44 Taigi Mozė paskelbė izraelitams, kokias šventes jiems liepė švęsti Jehova.

24 Jehova toliau kalbėjo Mozei: **2** „Liepk izraelitams atnešti tau gryno grūstuvėje grūstų alyvuogių aliejaus žibintams papildyti, kad ugnis juose negestų.[g] **3** Aaronas turės pasirūpinti, kad žibintai, esantys Susitikimo Palapinėje priešais uždangą, už kurios laikomos Įstatymo plokštės, negestų Jehovos akivaizdoje nuo vakaro iki pat ryto. Šis įsakas galios amžiais, per kartų kartas. **4** Žibintus jis uždės ant gryno aukso žibintuvo[h] ir prižiūrės, kad nuolat šviestų Jehovos akivaizdoje.

5 Paimsi geriausių miltų ir iškepsi dvylika duonos riesčių. Kiekvienai riestei reikės dviejų dešimtadalių efos* miltų. **6** Sukrausi jas Jehovos akivaizdoje ant gryno aukso[i] stalo – dvi rietuves po šešias riestes.[y] **7** Ant abiejų rietuvių padėsi gryniausių smilkomųjų sakų – jie bus aukojami vietoj duonos kaip ugninė atnaša Jehovai.[a] **8** Ta duona Jehovos akivaizdoje turės būti keičiama kiekvieną šabą.[b] Tai mano sandora su izraelitais ir ji galios per amžius. **9** Tos riestės priklausys Aaronui ir jo sūnums.[c] Jie valgys jas šventoje vietoje,[d] nes tai labai šventa duona – kunigo dalis iš ugninių atnašų Jehovai. Šis įstatas galios amžiais."

10 Sykį vienas žmogus, kurio motina buvo izraelitė, o tėvas egiptietis,[e] susimušė stovykloje su izraelitu. **11** Kadangi izraelitės sūnus niekino ir keikė Vardą*,[f] žmonės atvedė jį pas Mozę.[g] (Jo motina Šelomita buvo Dibrio, vyro iš Dano giminės, dukra.) **12** Tą vyrą jie laikė uždarytą, kol Jehova pranešė, ką yra dėl jo nusprendęs.[h]

13 Jehova Mozei liepė: **14** „Išveskite tą piktžodžiautoją už stovyklos. Visi, kas girdėjo jį piktžodžiaujant, teuždeda jam ant galvos rankas ir visa bendruomenė tegul užmėto jį akmenimis.[i] **15** Paskelbk izraelitams: 'Žmogus, kuris keikia savo Dievą, nusikalsta ir turi už tai atsakyti. **16** Jehovos vardo niekintojas bus nubaustas mirtimi.[y] Visa bendruomenė užmėtys jį akmenimis. Kas tik niekintų Vardą – ar svetimšalis, ar vietinis gyventojas, – turi būti nubaustas mirtimi.

17 Jeigu žmogus nužudo žmogų*, jis turi būti nubaustas mirtimi.[j] **18** Jei užmuša gyvulį*, turės už jį savininkui atly-

24:5 *T. y. 4,4 L. Žr. priedą B14.

23 SKYRIUS

a Neh 8:10

b Įst 16:15

c Sk 29:12

d Įst 31:10, 11

e Įst 31:13
Ps 78:6

f Iš 12:37, 38
Sk 24:5

24 SKYRIUS

g Iš 27:20, 21
Sk 8:2

h Iš 25:31
Iš 39:33, 37
Hbr 9:2

i Iš 25:23, 24
1Ka 7:48

y Iš 40:22, 23
1Sa 21:4
Mk 2:25, 26

Antra skiltis

a Kun 2:2
Kun 6:15

b Sk 4:7
1Me 9:32
2Me 2:4

c Kun 21:22
Kun 22:10
1Sa 21:4, 6
Mt 12:3, 4
Lk 6:3, 4

d Kun 6:14, 16

e Iš 12:38
Sk 11:4

f Iš 20:7
Iš 22:28
Kun 19:12

g Iš 18:22

h Iš 18:15, 16
Sk 15:32, 34

i Sk 15:32, 35
Įst 17:7

y Įst 5:11

j Pr 9:6
Iš 21:12
Sk 35:31
Įst 19:11–13

24:11 *T. y. Jehovos vardą, kaip rodo 15 ir 16 eilutės. **24:17** *Arba „žmogaus sielą". Žr. žodynėlyje „siela". **24:18** *Arba „gyvulio sielą". Žr. žodynėlyje „siela".

ginti – atiduos gyvulį už gyvulį*. **19** Jeigu žmogus sužalotų artimą, jam bus daryta tas pat, ką jis padarė artimui.[a] **20** Sulaužymas už sulaužymą, akis už akį, dantis už dantį – kokį sužalojimą padarė artimui, toks ir jam turės būti padarytas.[b] **21** Kas užmuštų gyvulį, turės atlyginti nuostolį,[c] o kas nužudo žmogų, turės būti nubaustas mirtimi.[d]

22 Tiek svetimšaliui, gyvenančiam tarp jūsų, tiek vietiniam gyventojui galios tas pats įstatymas,[e] nes aš esu Jehova, jūsų Dievas.'"

23 Mozė visa tai persakė izraelitams, ir šie, išvedę piktžodžiautoją už stovyklos, užmėtė akmenimis.[f] Izraelitai padarė taip, kaip Jehova liepė Mozei.

25 Jehova kalbėjo Mozei ant Sinajaus kalno: **2** „Sakyk izraelitams: 'Kai būsite įsikūrę krašte, kurį ketinu jums atiduoti,[g] kraštas turės švęsti šabus Jehovos garbei.[h] **3** Šešerius metus sėsite savo laukus, šešerius metus genėsite vynuogynus ir imsite krašto derlių.[i] **4** Tačiau septintaisiais metais leisite žemei pailsėti, tai bus šabas Jehovos garbei. Tais metais nesėsite laukų, negenėsite vynuogynų, **5** taip pat nenuimsite javų, išaugusių iš praėjusio derliaus nuobirų, ir nenurinksite vynuogių nuo negenėtų vynmedžių. Leisite žemei tais metais pailsėti. **6** Bet valgyti, ką žemė šabo metais užaugins, galėsite. Galėsite valgyti tiek jūs, tiek jūsų vergai ir vergės, samdiniai, taip pat svetimšaliai, gyvenantys tarp jūsų. **7** Tebus tai maistas ir jūsų gyvuliams, ir lauko žvėrims. Visa, ką žemė užaugins, valgyti bus galima.

8 Suskaičiuosite septynerius šabo metus – septyniskart po septynerius metus, tai yra iš viso keturiasdešimt devynerius metus. **9** Tada septinto mėnesio dešimtą dieną, tai yra Permaldavimo dieną,[a] pūsite ragą, visame jūsų krašte tądien tebus girdimas skardus rago gaudesys. **10** Tuos penkiasdešimtuosius metus paskelbsite šventais ir suteiksite laisvę visiems krašto gyventojams.[b] Jie bus jubiliejaus metai ir kiekvienas iš jūsų atgausite savo nuosavybę, kiekvienas grįšite pas savo šeimą.[c] **11** Penkiasdešimtieji metai bus jums jubiliejaus metai. Nieko nesėsite ir javų, užaugusių iš nuobirų, nenuimsite, taip pat nenurinksite uogų nuo negenėtų vynmedžių.[d] **12** Tai bus jubiliejus, šventi metai. Galėsite valgyti tai, ką išaugina žemė.[e]

13 Jubiliejaus metais kiekvienas atgausite savo nuosavybę.[f] **14** Kai parduodate ką nors savo artimui ar iš jo perkate, nedarykite jam skriaudos.[g] **15** Pirkdami žemę suskaičiuosite, kiek metų praėjo nuo jubiliejaus, ir pardavėjas nustatys kainą atsižvelgdamas į tai, kiek derliaus metų yra likę iki kito jubiliejaus.[h] **16** Jeigu lieka dar daug metų, jis gali prašyti daugiau, o jeigu metų lieka nedaug, turi prašyti mažiau, nes iš tikrųjų jis parduoda tik būsimus derlius. **17** Nedarykite skriaudos savo artimui.[i] Bijokite savo Dievo.[y] Aš esu

24 SKYRIUS

a Iš 21:23, 24

b Įst 19:21
Mt 5:38

c Iš 22:1

d Pr 9:6
Iš 21:12

e Iš 12:49
Kun 17:10
Kun 19:34
Sk 9:14
Sk 15:16

f Sk 15:33, 36
Įst 17:7

25 SKYRIUS

g Pr 15:16

h Kun 26:34
2Me 36:20, 21

i Iš 23:10, 11

Antra skiltis

a Kun 16:30
Kun 23:27, 28

b Iz 61:1, 2
Lk 4:18, 19
Rom 8:20, 21

c Kun 27:24
Sk 36:4
Įst 15:1

d Kun 25:5

e Iš 23:11
Kun 25:6

f Kun 25:29, 30
Kun 27:24

g 1Sa 12:3
Pat 14:31

h Kun 27:18

i Kun 19:13
Pat 22:22

y Kun 25:43
Pat 1:7
Pat 8:13

24:18 *Arba „sielą už sielą". Žr. žodynėlyje „siela".

Jehova, jūsų Dievas.[a] **18** Jeigu laikysitės mano įstatymų ir vykdysite mano įsakus, gyvensite savo krašte saugiai.[b] **19** Žemė duos gausų derlių,[c] būsite sotūs ir saugiai gyvensite.[d]

20 O jei svarstote: „Ką valgysime septintais metais, jeigu nesėsime ir nepjausime derliaus?“,[e] **21** tai žinokite, kad aš palaiminsiu jus šeštais metais,[f] ir žemė duos tokį derlių, kad jo pakaks trejiems metams. **22** Laukus apsėsite aštuntais metais ir senąjį derlių valgysite iki pat devintųjų. Kol sulauksite naujo derliaus, valgysite senąjį.

23 Žemė nebus parduodama visam laikui,[g] nes ji priklauso man,[h] o jūs mano akyse būsite tik svetimšaliai, tik atvykėliai.[i] **24** Tad visame savo gyvenamame krašte turėsite leisti žmogui atpirkti savo žemę.

25 Jeigu kas nors iš jūsų brolių nuskursta ir jam tenka parduoti dalį savo žemės, artimas jo giminaitis turi ateiti ir išpirkti, ką jo brolis pardavė.[y] **26** Jeigu išpirkti nėra kam, bet pats žmogus vėliau praturtėja ir gali atpirkti savo nuosavybę, **27** jis turi apskaičiuoti žemės vertę už metus, kurie praėjo nuo jos pardavimo, atimti tą sumą iš pardavimo kainos ir skirtumą grąžinti žmogui, kuriam ją buvo pardavęs. Tada savo nuosavybę atgaus.[j]

28 Jeigu jis neišgali nuosavybės atpirkti, šioji pirkėjui priklausys iki jubiliejaus metų.[k] Jubiliejaus metais ji grįš buvusiam savininkui, vėl taps jo nuosavybe.[l]

29 Jeigu kas nors parduotų savo namą, stovintį sienomis apjuostame mieste, irgi galės jį išsipirkti, tačiau tik per metus nuo pardavimo. Išpirkti[a] namą jis galės per vienų metų laikotarpį. **30** Jeigu per vienus metus toks namas neišperkamas, jis taps pirkėjo nuosavybe visam laikui ir jį paveldės jo palikuoniai. Jubiliejaus metais jo grąžinti nereikės. **31** Tačiau namai, stovintys sienų neturinčiose gyvenvietėse, bus laikomi dirbamo lauko dalimi. Juos visada bus galima išsipirkti arba atgauti jubiliejaus metais.

32 Levitas savo namą, esantį levitų mieste,[b] galės atpirkti bet kada. **33** Jeigu levitas savo parduoto namo neatpirktų, jubiliejaus metais jis turės būti jam grąžintas,[c] nes namai, esantys levitų miestuose, priklauso tik levitams.[d] **34** O ganyklų, plytinčių aplink levitų miestus,[e] parduoti išvis negalima – tai amžina jų nuosavybė.

35 Jeigu tavo brolis kaimynystėje nuskurstų ir nebeturėtų iš ko pragyventi, padėk jam,[f] kaip padėtum svetimšaliui ir atvykėliui,[g] kad jis ir toliau gyvuotų šalia tavęs. **36** Neimk iš jo palūkanų ir jo neišnaudok.[h] Bijok savo Dievo[i] ir neleisk savo broliui pražūti. **37** Jei skolini pinigų, neimk iš jo palūkanų,[y] ir jei duodi maisto, nesiek pasipelnyti. **38** Aš esu Jehova, jūsų Dievas. Aš išvedžiau jus iš Egipto krašto,[j] idant nuvesčiau į Kanaano žemę ir žinotumėte, kad esu jūsų Dievas.[k]

39 Jeigu tavo brolis kaimynystėje nuskursta ir yra priverstas tau parsiduoti,[l] neapkrausi jo vergiškais darbais.[m] **40** Elgsiesi su juo kaip su samdiniu[n] ar atvykėliu. Jis tarnaus tau iki jubiliejaus metų **41** ir

25 SKYRIUS

a Iz 33:22

b Įst 12:10
Ps 4:8
Pat 1:33

c Ps 67:6

d Kun 26:3–5

e Kun 25:4, 5
Mt 6:25

f Pr 26:12
Įst 28:8
Mal 3:10

g 1Ka 21:3

h Ps 24:1

i 1Me 29:15

y Rūt 2:20
Rūt 4:4–6

j Kun 25:50

k Kun 27:24

l Kun 25:10, 13

Antra skiltis

a Kun 25:25–27

b Sk 35:2, 8

c Kun 25:28

d Sk 18:20
Sk 35:2, 4
Įst 18:1

e Sk 35:7
Joz 14:4

f Įst 15:7
Ps 41:1
Ps 112:5
Pat 3:27
Pat 19:17
Mk 14:7
Apd 11:29
1Ti 6:18
1Jn 3:17

g Iš 22:21
Iš 23:9
Kun 19:34
Įst 10:18

h Iš 22:25
Įst 23:19
Ps 15:5
Pat 28:8

i Pat 8:13

y Įst 23:20
Lk 6:34, 35

j Iš 20:2
1Ka 8:51

k Iš 6:7

l Iš 21:2
Įst 15:12

m 1Ka 9:22

n Kun 25:53

paskui išeis su savo vaikais, sugrįš pas savo gimines į žemę, kurią paveldėjo iš protėvių.[a] **42** Izraelitai yra mano vergai, kuriuos aš išvedžiau iš Egipto krašto.[b] Jie neturi parsiduoti į vergystę. **43** Nesielgsi su savo broliu žiauriai,[c] bijosi savojo Dievo.[d] **44** Vergų ir vergių gali įsigyti iš aplinkinių tautų – tik iš jų pirksi sau vergą ar vergę. **45** Kaip vergą galite pirkti ir svetimšalį, gyvenantį tarp jūsų,[e] ar jo palikuonį, gimusį jūsų krašte. Tokie vergai bus jūsų nuosavybė. **46** Galėsite perduoti juos kaip paveldimą turtą savo vaikams, kaip amžiną savo nuosavybę. Galite spausti juos prie darbo, bet su savo broliais izraelitais žiauriai nesielgsite.[f]

47 Jeigu tarp jūsų gyvenantis kitatautis ar atvykėlis praturtėja, o jūsų tautietis šalia jo nuskursta ir turi parsiduoti tarp jūsų gyvenančiam kitataučiui ar atvykėliui arba kitataučio šeimos nariui, **48** jūsų tautietis visada turės teisę būti išpirktas. Jį išpirkti galės vienas iš jo brolių,[g] **49** jo dėdė ar dėdės sūnus arba kitas artimas* giminaitis, jo šeimos narys.

O jeigu jis praturtėtų, pats galės išsipirkti.[h] **50** Drauge su savo pirkėju jis suskaičiuos, kiek metų nuo tada, kai parsidavė, buvo iki jubiliejaus.[i] Jo pirkimo kaina bus padalyta iš tų metų skaičiaus ir jo darbas bus įkainotas pagal tai, kiek per tą laiką būtų uždirbęs samdinys.[y] **51** Jeigu iki jubiliejaus yra likę dar daug metų, jo išpirkimo kaina bus didesnė, nes ji apskaičiuojama pagal likusių metų skaičių. **52** Jeigu metų iki jubiliejaus lieka mažai, tada jis turės mokėti mažiau – atitinkamai pagal likusių metų skaičių. **53** Per visus tuos metus, kol tarnauja, šeimininkas su juo elgsis kaip su samdiniu. Žiūrėkite, kad šeimininkas su juo nesielgtų žiauriai.[a] **54** Jeigu galimybės išsipirkti jis neturėtų, laisvas taps jubiliejaus metais.[b] Ir jis pats, ir jo vaikai bus laisvi.

55 Izraelitai yra mano vergai. Jie – mano vergai, kuriuos išvedžiau iš Egipto krašto.[c] Aš esu Jehova, jūsų Dievas.

26 Nedirbsite sau visokių beverčių dievų,[d] neturėsite savo krašte drožinių[e] ir šventstulpių*, nesistatysite akmeninių statulų[f] ir joms nesilenksite,[g] nes aš esu Jehova, jūsų Dievas. **2** Laikysitės šabų ir bijosite paniekinti mano šventovę*. Aš esu Jehova.

3 Jeigu laikysitės mano įstatymų, klausysite mano įsakymų ir juos vykdysite,[h] **4** laiku siųsiu jums lietų,[i] ir žemė duos gausų derlių,[y] laukų medžiai – daug vaisių. **5** Javus kulsite iki pat vynuogių rinkimo meto, o vynuoges rinksite iki pat sėjos. Valgysite sočiai duonos ir saugiai gyvensite savo krašte.[j] **6** Suteiksiu kraštui ramybę[k] ir gulsitės miegoti nieko nesibaimindami.[l] Išvarysiu iš jūsų krašto plėšrius žvėris, kalavijas jūsų krašto nepalies. **7** Jūs vysitės priešus ir jie kris nuo jūsų kalavijo. **8** Penkiese vysitės šimtą ir šimtas vysis dešimtį tūkstančių. Jūsų priešai žus nuo kalavijo.[m]

25:49 * Arba „kraujo“.

25 SKYRIUS

a Iš 21:3
Kun 25:10

b Iš 1:13, 14
Iš 19:5
Kun 25:55

c Iš 3:7
Ef 6:9
Kol 4:1

d Kun 25:17
Mok 12:13

e Iš 12:38
Joz 9:21

f Kun 25:39, 43

g Kun 25:25

h Kun 25:26, 27

i Kun 25:10

y Kun 25:15, 16
Įst 15:18

Antra skiltis

a Kun 25:40, 43
Kol 4:1

b Iš 21:3

c Iš 20:2
Kun 25:42

26 SKYRIUS

d Iš 20:4
Kun 19:4
Apd 17:29
1Ko 8:4

e Įst 5:8

f Sk 33:52

g Dan 3:18
1Ko 10:14

h Įst 11:13–15
Mok 12:13

i Įst 28:12
Iz 30:23
Ez 34:26
Jl 2:23

y Ps 67:6
Ps 85:12

j Kun 25:18

k 1Me 22:9
Ps 29:11
Ag 2:9

l Mch 4:4

m Įst 28:7
Joz 23:10
Ts 7:15, 16
Ts 15:15, 16
1Me 11:20

26:1 * Žr. žodynėlį. **26:2** * Pažod. „bijosite mano šventovės“.

9 Aš būsiu jums maloningas, duosiu palikuonių ir didžiai juos pagausinsiu.[a] Laikysiuosi sandoros, kurią su jumis sudariau.[b] **10** Nespėję suvalgyti senojo derliaus, turėsite ištuštinti aruodus, kad būtų vietos naujam. **11** Išskleisiu savo palapinę tarp jūsų[c] ir jūsų nepaliksiu. **12** Aš būsiu su jumis, būsiu jūsų Dievas[d] ir jūs būsite mano tauta.[e] **13** Aš esu Jehova, jūsų Dievas – tas, kuris išvedė jus iš Egipto krašto, kad nebevergautumėte egiptiečiams. Aš nuėmiau nuo jūsų tą jungą, kad galėtumėte vaikščioti pakelta galva*.

14 Bet jeigu manęs neklausysite ir nesilaikysite visų šių įsakymų,[f] **15** jei atmesite mano duotus įstatus,[g] jei paniekinsite mano teisinius nuostatus ir nesilaikysite visų mano įsakymų, jeigu sulaužysite mano sandorą,[h] **16** štai ką jums padarysiu, – sukelsiu tokį siaubą ir taip alinsiu džiova ir karštlige, kad akys jums aptems ir nykte sunyksite. Jūs veltui sėsite sėklą, nes derlių suris priešai.[i] **17** Aš ant jūsų užsirūstinsiu* ir jūsų priešai jus triuškins.[y] Kas jūsų nekenčia, jus tryps,[j] bėgsite niekieno nevejami.[k]

18 Jei vis tiek manęs neklausysite, bausiu už nuodėmes septyniskart griežčiau. **19** Aš palaužiu jūsų begalinį išdidumą. Dangų virš jūsų paversiu geležimi,[l] žemę po jūsų kojomis – variu. **20** Veltui eikvosite savo jėgas, nes žemė neužaugins derliaus[m] ir medžiai neduos vaisiaus.

26:13 *Pažod. „tiesūs“. **26:17** *Pažod. „atsigręšiu veidu į jus“.

26 SKYRIUS

a Įst 28:4
b Iš 6:4
c Iš 25:8
Ez 37:26
Apr 21:3
d Įst 23:14
e Iš 6:7
2Ko 6:16
f Įst 28:15
g 2Ka 17:15
h Iš 24:7
Įst 31:16
Hbr 8:9
i Įst 28:22, 33
Ts 6:3
y Įst 28:15, 25
Ts 2:14
1Sa 4:10
j Ps 106:41
Rd 1:5
k Kun 26:36
l Įst 11:17
1Ka 17:1
m Jer 12:13
Ag 1:6, 10

Antra skiltis

a Įst 32:24
Jer 15:3
b Ez 5:17
c Ts 5:6
Iz 33:8
Zch 7:14
d Iz 1:16
Jer 2:30
Jer 5:3
e Iš 24:7
f Įst 28:21
Jer 24:10
Am 4:10
g Ts 2:14
1Sa 4:10
h Ez 5:16
i Ez 4:16
y Iz 9:20
Mch 6:14
Ag 1:6
j Jer 21:5
k Įst 28:53
2Ka 6:29
Jer 19:9
Rd 4:10
Ez 5:10
l 2Me 34:3
Iz 27:9
m 1Ka 13:2
2Ka 23:8, 20
Ez 6:5
n Ps 78:58, 59
o 2Ka 25:9, 10
2Me 36:17
Neh 2:3
Iz 1:7
Jer 4:7
p Jer 9:11

21 Jeigu ir toliau man priešinsitės ir manęs neklausysite, bausmę už nuodėmę pasunkinsiu dar septyniskart. **22** Užleisiu ant jūsų laukinius žvėris.[a] Jie grobs jūsų vaikus,[b] draskys gyvulius. Jie taip išretins jūsų gretas, kad keliai liks tušti.[c]

23 Jeigu ir šių bausmių nepaisysite, nesileisite sudrausminami[d] ir toliau man priešinsitės, **24** tai ir aš būsiu jums priešiškas ir bausmę už nuodėmę pasunkinsiu dar septyniskart. **25** Pakelsiu prieš jus kerštо kalaviją už sandoros sulaužymą.[e] Jei subėgsite į miestus, siųsiu jums ligas[f] ir atiduosiu į rankas priešams.[g] **26** Aš sunaikinsiu jūsų duonos atsargas*.[h] Dešimt moterų duoną keps vienoje krosnyje ir dalys ją pagal svorį.[i] Ją suvalgę sotūs nebūsite.[y]

27 Jeigu vis tiek manęs neklausysite ir toliau man priešinsitės, **28** tai ir mano priešiškumas jums didės.[j] Bausmę už nuodėmę pasunkinsiu dar septyniskart. **29** Valgysite savo sūnų ir dukterų kūnus.[k] **30** Aš išnaikinsiu jūsų šventavietes[l] ir sudaužysiu smilkalines. Ant bjaurių išgriuvusių stabų* sumesiu jūsų lavonus[m] ir iš pasibjaurėjimo nuo jūsų nusigręšiu.[n] **31** Atiduosiu jūsų miestus kalavijui[o] ir nuniokosiu šventoves. Jūsų aukojamų aukų kvapas man nebus malonus*. **32** Taip nuniokosiu kraštą,[p] kad jūsų

26:26 *Pažod. „sulaužysiu jūsų duonos lazdą“. Matyt, kalbama apie lazdą, ant kurios suverdavo duonos riestes. **26:30** *Hebr. žodis, čia išverstas „bjaurūs stabai“, galėjo būti giminingas žodžiui, reiškiančiam „mėšlas“. **26:31** *Arba „manęs nenuramins“.

priešai, atsikėlę ten gyventi, nustėrs iš nuostabos.[a] **33** Išblaškysiu jus po visas tautas,[b] ištrauksiu kalaviją ir paleisiu iš paskos.[c] Jūsų kraštas virs dykyne,[d] miestai – griuvėsiais.

34 Jums esant priešų žemėje, jūsų kraštas plytės tuščias, kol bus atsiskaityta už visus šabus. Visą tą laiką, kol bus atsiskaityta už visus šabus,[e] žemė ilsėsis. **35** Per tą laiką kraštas bus tuščias ir galės atsikvėpti, nes nebuvo gavęs šabo poilsio, kai jūs jame tebegyvenote.

36 Tiems, kurie liks gyvi[f] ir gyvens priešų kraštuose, aš taip įbaiminsiu širdis, kad išgirdę vėjo genamo lapelio šnaresį bėgs griuvinėdami, bėgs lyg nuo kalavijo, niekieno nevejami.[g] **37** Niekieno nepersekiojami jie bėgs tarsi nuo kalavijo, griūdami vienas per kitą. Nepajėgsite atsilaikyti prieš savo priešus.[h] **38** Išblaškyti tautose pražūsite,[i] praris jus priešų žemė. **39** Kas liks gyvi, pus priešų kraštuose[y] už savo prasikaltimą, tenai trūnys dėl savo tėvų nuodėmių.[j] **40** Tada turės pripažinti, kad ir jie patys, ir jų tėvai nusikalto,[k] kad buvo neištikimi. Jiems teks pripažinti, kad elgėsi neištikimai ir man priešinosi.[l] **41** Jie supras, dėl ko buvau jiems priešiškas[m] ir išblaškiau po priešų kraštus.[n]

Galbūt tada jų užsispyrusi* širdis nusižemins,[o] galbūt tada jie bus atsiskaitę už savo prasikaltimą. **42** Tada aš atsiminsiu savo sandorą su Jokūbu,[p] su Izaoku,[r] atsiminsiu sandorą su Abraomu,[s] atsiminsiu ir kraštą. **43** Jų apleista žemė ilsėsis šabo poilsiu[a] ir bus tuščia. Tuo metu jie kentės bausmę už savo prasikaltimą, nes atmetė mano teisinius nuostatus ir paniekino mano įsakymus.[b] **44** Vis dėlto, nors ir išblaškysiu juos priešų kraštuose, galutinai jų neatmesiu[c] ir neišsižadėsiu. Nesulaužysiu savo sandoros[d] su jais ir visų nepražudysiu, nes aš esu Jehova, jų Dievas. **45** Jų labui atsiminsiu sandorą, kurią sudariau su jų protėviais,[e] kai išvedžiau juos iš Egipto visų tautų akyse[f] ir tapau jų Dievu. Aš esu Jehova.'"

46 Tokius tad potvarkius, teisinius nuostatus ir įstatymus Jehova paskelbė izraelitams per Mozę ant Sinajaus kalno.[g]

27 Jehova toliau kalbėjo Mozei: **2** „Sakyk izraelitams: 'Jei žmogus, daveš ypatingą įžadą[h] atiduoti Jehovai kokį asmenį, turėtų už jį sumokėti nustatytą sumą, **3** ta suma už vyrą nuo 20 iki 60 metų amžiaus bus 50 sidabro šekelių*, tai yra šventovės šekelių#, **4** o suma už moterį bus 30 šekelių. **5** Už vyrą nuo 5 iki 20 metų reikės sumokėti 20 šekelių, o už tokio pat amžiaus moterį – 10 šekelių. **6** Už berniuką nuo vieno mėnesio iki penkerių metų amžiaus reikės sumokėti 5 sidabro šekelius, o už mergaitę – 3 sidabro šekelius.

7 Už vyrą, kuriam 60 metų ar daugiau, reikės mokėti 15 šekelių, už moterį – 10 šekelių. **8** Jeigu žmogus neturi iš ko sumokėti tokios sumos,[i] jis nueis

26 SKYRIUS

a Įst 28:37
Įst 29:22–24
Jer 18:16
Rd 2:15
Ez 5:15
b Ps 44:11
c Jer 9:16
Ez 12:14
d Zch 7:14
e 2Me 36:20, 21
f Iz 24:6
g Kun 26:17
Iz 30:17
h Joz 7:12
Ts 2:14
Jer 37:10
i Įst 4:27
Įst 28:48
Jer 42:17
y Įst 28:65
j Iš 20:5
Sk 14:18
k 1Ka 8:33
Neh 9:2
Ez 6:9
Dan 9:5
l Ez 36:31
m Kun 26:24
n 1Ka 8:47
2Me 36:20
o Įst 30:6
Jer 4:4
Apd 7:51
p Pr 28:13
r Pr 26:3
s Pr 12:7
Įst 4:31
Ps 106:45

Antra skiltis

a Kun 26:34
2Me 36:20, 21
b 2Ka 17:15
c Įst 4:31
2Ka 13:23
Neh 9:31
d Įst 4:13
Jer 14:21
e Iš 24:3, 8
Įst 9:9
f Ez 20:9
g Kun 27:34
Įst 6:1

27 SKYRIUS

h Įst 23:21
Ts 11:30, 31
1Sa 1:11
i Kun 5:7, 11
Kun 12:8
Kun 14:21

26:41 *Pažod. „neapipjaustyta".

27:3 *Šekelis buvo lygus 11,4 g. Žr. priedą B14. #Arba „šventųjų šekelių".

pas kunigą. Kunigas nustatys, kiek reikia sumokėti, atsižvelgdamas į tai, kiek įžadą davęs žmogus išgali.[a]

9 Jeigu žmogus įžadu prisiekia atiduoti Jehovai gyvulį, tinkamą aukoti, tai tas Jehovai pažadėtas gyvulys bus šventas. **10** Žmogus negalės jo pakeisti ar pamainyti į kitą – nei prastesnio į geresnį, nei geresnio į prastesnį. Jeigu tą gyvulį jis norėtų pakeisti kitu, šventi taps abu gyvuliai – ir pirmasis, ir antrasis. **11** Jeigu žmogus pažada Jehovai atiduoti nešvarų gyvulį,[b] netinkamą aukoti, atves jį pas kunigą, **12** kad kunigas įvertintų, ar jis geras ar prastas, ir nustatytų jo kainą. Gyvulio kaina bus tokia, kokią nustatys kunigas. **13** Jeigu žmogus norėtų tokį gyvulį atpirkti, sumokės penktadaliu daugiau, nei buvo nustatyta.[c]

14 Jeigu žmogus kaip šventą auką Jehovai paskirtų savo namą, kunigas įvertins, kokia jo būklė – gera ar prasta, – ir tą namą įkainos. Namo kaina bus tokia, kokią nustatys kunigas.[d] **15** Jeigu atiduotą namą žmogus norėtų atpirkti, jis turės sumokėti penktadaliu daugiau, nei buvo įkainota, ir namas vėl bus jo.

16 Jeigu žmogus kaip šventą auką Jehovai atiduotų dalį savo lauko, jo vertė bus nustatyta atsižvelgiant į tai, kiek sėklos reikia jam apsėti. Už kiekvieną homerą* miežių sėklos bus skaičiuojama po 50 sidabro šekelių. **17** Tokia bus lauko vertė, jeigu jis kaip šventa auka atiduodamas jubiliejaus metais.[a] **18** Tačiau jeigu lauką žmogus atiduoda po jubiliejaus, kunigas apskaičiuos jo kainą atsižvelgdamas į tai, kiek metų liko iki kito jubiliejaus, – lauko kaina bus atitinkamai mažesnė.[b] **19** Jeigu atiduotą lauką žmogus vėliau norėtų atpirkti, turės sumokėti penktadaliu daugiau, negu jis buvo įkainotas, ir laukas vėl priklausys jam. **20** Jeigu žmogus lauko neatpirktų ir jis būtų parduotas kam kitam, jo atpirkti nebebus galima. **21** Per jubiliejų, kai laukai sugrąžinami, tas laukas taps šventa Jehovos nuosavybe – tuo, kas paskirta jam neatšaukiamai, – ir priklausys kunigams.[c]

22 Jeigu žmogus kaip šventą auką Jehovai atiduotų ne paveldėtą, o pirktą lauką,[d] **23** kunigas apskaičiuos jo vertę atsižvelgdamas į tai, kiek metų liko iki jubiliejaus, ir žmogus nustatytą sumą sumokės tą pačią dieną.[e] Tai bus šventa auka Jehovai. **24** Jubiliejaus metais tas laukas sugrįš žmogui, iš kurio buvo nupirktas ir kuriam priklauso.[f]

25 Viskas turi būti įvertinama šventovės šekeliais. Šekelį turi sudaryti 20 gėrų*.

26 Niekas negali atiduoti kaip šventos aukos Dievui gyvulio pirmadėlio, nes pirmasis gyvulio jauniklis ir taip priklauso Jehovai.[g] Ar tai būtų jaučio, ar avies pirmadėlys, jis priklauso Jehovai.[h] **27** Jeigu gyvulio pirmadėlys nešvarus*, žmogus gali jį išpirkti. Jis turėtų sumo-

27 SKYRIUS

a Lk 21:2–4
2Ko 8:12

b Kun 20:25
Įst 14:7, 8

c Kun 27:19

d Kun 27:11, 12

Antra skiltis

a Kun 25:10

b Kun 25:15, 16

c Sk 18:8, 14

d Kun 25:25

e Kun 27:11, 12
Kun 27:18

f Kun 25:10, 28

g Iš 13:2
Sk 18:17

h Iš 22:30
Įst 15:19

27:16 *Homeras buvo lygus 220 L. Žr. priedą B14.

27:25 *Gera buvo lygi 0,57 g. Žr. priedą B14. **27:27** *Tikriausiai su kokiu trūkumu.

kėti tiek, kiek gyvulys vertas, ir pridėti prie to penktadalį.[a] Jeigu gyvulio neišpirktų, šis bus parduotas už tiek, kiek yra vertas.

28 Tačiau nieko, kas Dievui paskiriama neatšaukiamai, ką žmogus Jehovai paskiria visam laikui* – ar tai būtų žmogus, gyvulys ar laukas, – nebebus galima parduoti ar išpirkti. Tai, kas paskirta neatšaukiamai, Jehovai yra labai šventa.[b] **29** Joks pasmerktas, tai yra joks sunaikinti paskirtas žmogus, negali būti išpirktas.[c] Jis turi būti nužudytas.[d]

30 Krašto derliaus dešimtoji dalis*[e] – ar tai būtų javų, ar vaisių – visada priklausys Jehovai. Tai šventa dalis, skirta Jehovai. **31** Jeigu žmogus norėtų išpirkti kurių nors savo žemės vaisių dešimtinę, turės mokėti penktadaliu didesnę kainą. **32** Kas dešimtas gyvulys iš avių ir ožkų kaimenės ir galvijų bandos – iš visko, kas praeina po piemens lazda, – bus šventa dalis, skirta Jehovai. **33** Jam nereikia tikrinti, ar gyvulys geras ar prastas, ir nereikia jo pakeisti kitu. Jeigu pakeistų, šventi bus abu gyvuliai – ir pirmasis, ir antrasis.[a] Išpirkti to gyvulio negalima.'"

34 Tokius įsakymus ant Sinajaus kalno[b] Jehova paskelbė Mozei, kad šis perduotų juos izraelitams.

27:28 *Arba „ką žmogus paskiria sunaikinti". **27:30** *Arba „dešimtinė".

27 SKYRIUS

a Kun 27:11–13

b Sk 18:8, 14

c Sk 21:2

d Joz 6:17
1Sa 15:3, 18

e Pr 14:20
Pr 28:22
Sk 18:21, 26
Įst 14:22
2Me 31:5
Neh 13:12
Mal 3:10
Lk 11:42
Hbr 7:5

Antra skiltis

a Kun 27:9, 10

b Iš 3:1
Sk 1:1

SKAIČIŲ

KNYGA

TURINIO APŽVALGA

1 Karo tarnybai tinkamų vyrų surašymas (1–46)
Levitai nuo karo tarnybos atleidžiami (47–51)
Stovyklos išsidėstymas (52–54)

2 Stovykla suskirstoma į dalinius po tris gimines (1–34)
Judo dalinys – rytinėje pusėje (3–9)
Rubeno dalinys – pietinėje pusėje (10–16)
Levio stovykla – per vidurį (17)
Efraimo dalinys – vakarinėje pusėje (18–24)
Dano dalinys – šiaurinėje pusėje (25–31)
Bendras surašytų vyrų skaičius (32–34)

3 Aarono sūnūs (1–4)
Levitai paskiriami eiti tarnystę (5–39)
Pirmagimių išpirkimas (40–51)

4 Kehatų tarnyba (1–20)
Geršonų tarnyba (21–28)
Merarių tarnyba (29–33)
Surašytų vyrų skaičius (34–49)

5 Visi, kas nešvarūs, išsiunčiami iš stovyklos (1–4)
Nuodėmės išpažinimas ir žalos atlyginimas (5–10)
Įtarimai nusikaltus svetimavimu ir kartusis vanduo (11–31)

6 Nazyro įžadas (1–21)
Žodžiai, kuriais kunigai turi laiminti tautą (22–27)

7 Aukos, paaukotos per Padangtės pašventinimo iškilmes (1–89)

8 Aaronas uždega septynis žibintuvo žibintus (1–4)
Levitų apvalymas ir tarnybos pradžia (5–22)
Levitų tarnybos trukmė (23–26)

9 Nurodymai tiems, kurie nustatytu metu negali švęsti Paschos (1–14)
Debesies ir ugnies stulpas virš Padangtės (15–23)

10 Sidabro trimitai (1–10)
Tauta iškeliauja iš Sinajaus dykumos (11–13)
Tvarka, pagal kurią izraelitai leidosi į kelią (14–28)
Hobabas prašomas keliauti su izraelitais (29–34)
Mozės malda stovyklai leidžiantis į kelią (35, 36)

11 Dievas užsirūstina ant izraelitų ir siunčia ugnį (1–3)
Žmonės prašo mėsos (4–9)
Mozė jaučiasi nepajėgus rūpintis tauta (10–15)
Jehova duoda dvasios 70 seniūnų (16–25)
Eldadas ir Medadas; Jozuė pavydi dėl Mozės (26–30)
Dievas siunčia putpelių; žmonės nubaudžiami už godumą (31–35)

12 Mirjama ir Aaronas reiškia nepasitenkinimą Moze (1–3)
Mozė – romiausias iš visų žmonių žemėje (3)
Jehova stoja už Mozę (4–8)
Mirjamą ištinka raupsai (9–16)

13 Į Kanaano kraštą siunčiami 12 žvalgų (1–24)
Blogos dešimties žvalgų kalbos (25–33)

14 Žmonės nori grįžti į Egiptą (1–10)
Jozuė ir Kalebas apie kraštą atsiliepia gerai (6–9)
Jehova užsirūstina; Mozė užstoja tautą (11–19)
Bausmė tautai – 40 metų dykumoje (20–38)
Amalekiečiai sutriuškina izraelitus (39–45)

15 Įstatymai dėl aukų (1–21)
Įstatymas galioja tiek izraelitams, tiek svetimšaliams (15, 16)
Aukos už netyčinį prasikaltimą (22–29)
Bausmė už tyčinę nuodėmę (30, 31)
Šabo įstatymo laužytojas nubaudžiamas mirtimi (32–36)
Drabužio apačia turi būti su kutais (37–41)

16 Koracho, Datano ir Abiramo maištas (1–19)
Maištininkų pražūtis (20–50)

17 Aarono lazda pražysta (1–13)

18 Kunigų ir levitų pareigos (1–7)
Kunigų išlaikymas (8–19)
Druskos sandora (19)
Levitai duoda dešimtinę nuo gautos dešimtinės (20–32)

19 Žala telyčia ir apvalomasis vanduo (1–22)

20 Kadeše miršta Mirjama (1)
Vanduo iš uolos; Mozės nuodėmė (2–13)
Edomitai neleidžia izraelitams eiti per jų kraštą (14–21)
Aarono mirtis (22–29)

21 Izraelitai įveikia Arado karalių (1–3)
Varinė gyvatė (4–9)
Izraelitai aplenkia Moabą (10–20)
Izraelitai nugali amoritų karalių Sihoną (21–30)
Izraelitai nugali amoritų karalių Ogą (31–35)

22 Balakas nusamdo Bileamą (1–21)
Prabyla Bileamo asilė (22–41)

23 Pirmoji Bileamo kalba (1–12)
Antroji Bileamo kalba (13–30)

24 Trečioji Bileamo kalba (1–11)
Ketvirtoji Bileamo kalba (12–25)

25 Izraelitų paleistuvystė su moabitėmis (1–5)
Ryžtingas Finehaso poelgis (6–18)

26 Antrasis Izraelio kilčių surašymas (1–65)

27 Celofhado dukterys (1–11)
Jozuė paskiriamas Mozės įpėdiniu (12–23)

28 Įstatymai dėl aukų (1–31)
Kasdienės aukos (1–8)
Aukos, aukojamos per šabą (9, 10)

Aukos, aukojamos kas mėnesį (11–15)
Paschos aukos (16–25)
Savaičių iškilmių aukos (26–31)
29 Įstatymai dėl aukų (1–40)
Trimitų šventė (1–6)
Permaldavimo diena (7–11)
Palapinių šventė (12–38)
30 Vyrų įžadai (1, 2)
Moterų ir dukterų įžadai (3–16)
31 Izraelitai atkeršija midjaniečiams (1–12)
Izraelitai nužudo Bileamą (8)
Nurodymai dėl karo grobio (13–54)
32 Izraelitų gyvenvietės į rytus nuo Jordano (1–42)
33 Izraelitų kelionė per dykumą (1–49)
Nurodymai dėl Kanaano užkariavimo (50–56)
34 Kanaano krašto ribos (1–15)
Paskiriami vyrai padalyti kraštą (16–29)
35 Levitų miestai (1–8)
Prieglaudos miestai (9–34)
36 Santuokos įstatymas moterims, gaunančioms paveldą (1–13)

1 Antrais metais po išėjimo iš Egipto šalies, antro mėnesio pirmąją dieną, Jehova kreipėsi į Mozę Sinajaus dykumoje,[a] Susitikimo Palapinėje:[b] **2** „Surašykite visą Izraelio bendruomenę[c] – visus izraelitus pagal šeimas ir kiltis, visus vyrus pavardžiui. **3** Drauge su Aaronu surašykite kiekvieną padalinį, visus vyrus, kuriems 20 ir daugiau metų[d] ir kurie gali tarnauti Izraelio kariuomenėje.

4 Pasiimkite iš kiekvienos giminės po vieną vyrą, kilties vyriausiąjį.[e] **5** Į pagalbą pasikviesite šiuos vyrus: iš Rubeno giminės – Šedeūro sūnų Elicūrą,[f] **6** iš Simeono – Cūrišadajo sūnų Šelumielį,[g] **7** iš Judo – Aminadabo sūnų Nachšoną,[h] **8** iš Isacharo – Cuaro sūnų Netanelį,[i] **9** iš Zabulono – Helono sūnų Eliabą,[y] **10** iš Juozapo palikuonių – Amihudo sūnų Elišamą iš Efraimo giminės[j] ir Pedacūro sūnų Gamelielį iš Manaso giminės, **11** iš Benjamino – Gideonio sūnų Abidaną,[k] **12** iš Dano – Amišadajo sūnų Ahiezerą,[l] **13** iš Ašero – Ochrano sūnų Pagielį,[m] **14** iš Gado – Deuelio sūnų Eljasafą,[a] **15** iš Naftalio – Enano sūnų Ahyrą.[b] **16** Šie vyrai, išrinkti iš bendruomenės, yra savo protėvių giminių vadai,[c] Izraelio tūkstančių vadovai.“[d]

17 Taigi Mozė ir Aaronas pasikvietė išvardytus vyrus **18** ir, subūrę visą bendruomenę, antro mėnesio pirmąją dieną surašė pavardžiui tuos, kuriems 20 ir daugiau metų,[e] – visus pagal šeimas ir kiltis, **19** kaip kad Jehova Mozei paliepė. Taip Mozė Sinajaus dykumoje atliko tautos surašymą.[f]

20 Izraelio pirmagimio Rubeno palikuonių,[g] įtrauktų į vardinį sąrašą pagal šeimas ir kiltis, tai yra karo tarnybai tinkamų vyrų, kuriems 20 ir daugiau metų, **21** buvo 46 500. Tiek buvo iš Rubeno giminės.

22 Simeono palikuonių,[h] įtrauktų į vardinį sąrašą pagal šeimas ir kiltis, tai yra karo tarnybai tinkamų vyrų, kuriems 20 ir daugiau metų, **23** buvo 59 300. Tiek buvo iš Simeono giminės.

24 Gado palikuonių,[i] įtrauktų į vardinį sąrašą pagal šeimas

1 SKYRIUS

a Iš 19:1
Apd 7:38
b Iš 25:22
Iš 40:17
c Iš 30:12
d Iš 30:14
e Iš 18:25
Sk 1:16
Joz 22:13, 14
Joz 23:2
1Me 27:1
f Sk 2:10
g Sk 7:11, 36
h Rūt 4:20
Lk 3:23, 32
i Sk 10:15
y Sk 7:11, 24
j Pr 48:20
k Sk 2:22
l Sk 7:11, 66
m Sk 7:11, 72

Antra skiltis

a Sk 2:14
Sk 7:11, 42
Sk 10:20
b Sk 2:29
Sk 10:27
c Iš 18:21
Sk 7:2
d Įst 1:15
e Iš 30:14
f Sk 26:1, 2
g Pr 29:32
Sk 2:10, 11
h Pr 29:33
Pr 46:10
Sk 2:12, 13
i Pr 30:10, 11
Pr 46:16
Sk 2:14, 15

ir kiltis, tai yra karo tarnybai tinkamų vyrų, kuriems 20 ir daugiau metų, **25** buvo 45650. Tiek buvo iš Gado giminės.

26 Judo palikuonių,[a] įtrauktų į vardinį sąrašą pagal šeimas ir kiltis, tai yra karo tarnybai tinkamų vyrų, kuriems 20 ir daugiau metų, **27** buvo 74600. Tiek buvo iš Judo giminės.

28 Isacharo palikuonių,[b] įtrauktų į vardinį sąrašą pagal šeimas ir kiltis, tai yra karo tarnybai tinkamų vyrų, kuriems 20 ir daugiau metų, **29** buvo 54400. Tiek buvo iš Isacharo giminės.

30 Zabulono palikuonių,[c] įtrauktų į vardinį sąrašą pagal šeimas ir kiltis, tai yra karo tarnybai tinkamų vyrų, kuriems 20 ir daugiau metų, **31** buvo 57400. Tiek buvo iš Zabulono giminės.

32 Juozapo palikuonių iš Efraimo giminės,[d] įtrauktų į vardinį sąrašą pagal šeimas ir kiltis, tai yra karo tarnybai tinkamų vyrų, kuriems 20 ir daugiau metų, **33** buvo 40500. Tiek buvo iš Efraimo giminės.

34 Manaso palikuonių,[e] įtrauktų į vardinį sąrašą pagal šeimas ir kiltis, tai yra karo tarnybai tinkamų vyrų, kuriems 20 ir daugiau metų, **35** buvo 32200. Tiek buvo iš Manaso giminės.

36 Benjamino palikuonių,[f] įtrauktų į vardinį sąrašą pagal šeimas ir kiltis, tai yra karo tarnybai tinkamų vyrų, kuriems 20 ir daugiau metų, **37** buvo 35400. Tiek buvo iš Benjamino giminės.

38 Dano palikuonių,[g] įtrauktų į vardinį sąrašą pagal šeimas ir kiltis, tai yra karo tarnybai tinkamų vyrų, kuriems 20 ir daugiau metų, **39** buvo 62700. Tiek buvo iš Dano giminės.

40 Ašero palikuonių,[a] įtrauktų į vardinį sąrašą pagal šeimas ir kiltis, tai yra karo tarnybai tinkamų vyrų, kuriems 20 ir daugiau metų, **41** buvo 41500. Tiek buvo iš Ašero giminės.

42 Naftalio palikuonių,[b] įtrauktų į vardinį sąrašą pagal šeimas ir kiltis, tai yra karo tarnybai tinkamų vyrų, kuriems 20 ir daugiau metų, **43** buvo 53400. Tiek buvo iš Naftalio giminės.

44 Visus tuos vyrus surašė Mozė ir Aaronas kartu su 12 Izraelio vadų, atstovaujančių savo kiltims. **45** Pagal savo kiltis buvo surašyti visi karo tarnybai tinkantys izraelitai, kuriems 20 ir daugiau metų. **46** Iš viso jų surašyta 603550.[c]

47 Tačiau levitų giminė[d] kartu su kitomis protėvių giminėmis nebuvo surašyta.[e] **48** Jehova Mozei pasakė: **49** „Kartu su kitais izraelitais nesurašysi tik Levio giminės; jų į Izraelio giminių sąrašus neįtrauksi.[f] **50** Levitus paskirsi rūpintis Sandoros*[g] Padangte, visais jos reikmenimis ir viskuo, kas prie jos priklauso.[h] Jie turės nešti Padangtę ir jos reikmenis.[i] Jie tarnaus prie Padangtės[y] ir aplink ją statysis palapines.[j] **51** Kai Padangtę reikės kelti į kitą vietą, levitai ją išardys,[k] o kai reikės vėl pastatyti, levitai ją surinks. Jei prie jos prisiartintų koks pašalietis*, jis turės būti nubaustas mirtimi.[l]

1 SKYRIUS

a Pr 29:35 Pr 46:12 Sk 2:3, 4 1Me 5:2 Mt 1:2 Hbr 7:14

b Pr 30:17, 18 Pr 46:13 Sk 2:5, 6

c Pr 30:20 Sk 2:7, 8

d Pr 41:51, 52 Pr 46:20 Pr 48:17–19 Sk 2:18, 19

e Sk 2:20, 21

f Pr 43:29 Pr 46:21 Sk 2:22, 23

g Pr 30:4–6 Pr 46:23 Sk 2:25, 26 Sk 10:25

Antra skiltis

a Pr 35:26 Sk 2:27, 28

b Pr 30:7, 8 Pr 46:24 Sk 2:29, 30 Sk 26:48

c Pr 13:16 Pr 22:17 Pr 46:3 Iš 38:26 Sk 2:32

d Pr 29:34 Pr 46:11 Sk 3:12

e Sk 2:33 Sk 26:63, 64

f Sk 26:62, 63

g Iš 31:18

h Iš 38:21 Sk 3:6, 8

i Sk 4:15 Sk 4:24–26 Sk 4:31–33

y Sk 3:30, 31 Sk 4:12

j Sk 2:17 Sk 3:23, 29 Sk 3:35, 38

k Sk 10:17, 21

l Sk 3:10 Sk 18:22

1:50 *Pažod. „Liudijimo“. **1:51** *T. y. vyras ne iš Levio giminės.

52 Kiekvienas izraelitas savo palapinę statysis nurodytoje stovyklos vietoje – savajame giminių dalinyje*,[a] atitinkamame padalinyje. **53** O levitai palapines statysis aplink Sandoros* Padangtę, kad Izraelio bendruomenė neužsitrauktų mano rūstybės.[b] Levitų pareiga bus rūpintis# Sandoros Padangte.“[c]

54 Kaip Jehova Mozei įsakė, taip Izraelio bendruomenė ir padarė. Ji viską taip ir padarė.

2 Jehova Mozei ir Aaronui tarė: **2** „Kiekvienas izraelitas turi statytis savo palapinę ten, kur paskirta jo daliniui*,[d] ties savo kilties ženklu. Visi statys savo palapines aplink Susitikimo Palapinę.

3 Rytinėje, saulėtekio, pusėje palapines statysis Judo giminės vedamas dalinys, padalinys prie padalinio. Judo palikuonių vadas bus Aminadabo sūnus Nachšonas.[e] **4** Jo vyrų surašyta 74 600.[f] **5** Šalia jo palapines statysis Isacharo giminė. Isacharo palikuonių vadas bus Cuaro sūnus Netanelis.[g] **6** Jo vyrų surašyta 54 400.[h] **7** O iš kito šono – Zabulono giminė. Zabulono palikuonių vadas bus Helono sūnus Eliabas.[i] **8** Jo vyrų surašyta 57 400.[y]

9 Judo stovyklos padaliniuose iš viso surašyta 186 400 vyrų. Į kelią jie kils pirmieji.[j]

10 Rubeno giminės[k] vedamas dalinys savo palapines statysis pietinėje pusėje, padalinys prie padalinio. Rubeno palikuonių vadas bus Šedeūro sūnus Elicūras.[l] **11** Jo vyrų surašyta 46 500.[a] **12** Šalia jo palapines statysis Simeono giminė. Simeono palikuonių vadas bus Cūrišadajo sūnus Šelumielis.[b] **13** Jo vyrų surašyta 59 300.[c] **14** O iš kito šono – Gado giminė. Gado palikuonių vadas bus Reuelio sūnus Eljasafas.[d] **15** Jo vyrų surašyta 45 650.[e]

16 Rubeno stovyklos padaliniuose iš viso surašyta 151 450 vyrų. Jie į kelią kils antri.[f]

17 Kai Susitikimo Palapinė bus gabenama į kitą vietą,[g] levitų stovykla eis per vidurį, tarp kitų stovyklų.

Kaip izraelitai išsidėsto stovykloje, taip ir keliaus – kiekvienas savo vietoje, savajame giminių dalinyje.[h]

18 Efraimo giminės vedamas dalinys savo palapines statysis vakarinėje pusėje, padalinys prie padalinio. Efraimo palikuonių vadas bus Amihudo sūnus Elišama.[i] **19** Jo vyrų surašyta 40 500.[y] **20** Šalia jo palapines statysis Manaso giminė.[j] Manaso palikuonių vadas bus Pedacūro sūnus Gamelielis.[k] **21** Jo vyrų surašyta 32 200.[l] **22** O iš kito šono – Benjamino giminė. Benjamino palikuonių vadas bus Gideonio sūnus Abidanas.[m] **23** Jo vyrų surašyta 35 400.[n]

24 Efraimo stovyklos padaliniuose iš viso surašyta 108 100 vyrų. Jie į kelią kils treti.[o]

25 Dano giminės vedamas dalinys savo palapines statysis šiaurinėje pusėje, padalinys prie padalinio. Dano palikuonių vadas bus Amišadajo sūnus Ahiezeras.[p] **26** Jo vyrų surašyta 62 700.[r] **27** Šalia jo palapines statysis Ašero giminė. Ašero palikuonių vadas

1 SKYRIUS

a Sk 2:2, 34

b Sk 8:19 Sk 18:5

c Sk 8:24 Sk 18:2, 3 1Me 23:32

2 SKYRIUS

d Sk 1:52

e Sk 7:12 Sk 10:14 Rūt 4:20 Mt 1:4

f Sk 1:27

g Sk 7:11, 18 Sk 10:15

h Sk 1:29

i Sk 7:11, 24 Sk 10:16

y Sk 1:31

j Sk 10:14

k Sk 1:20

l Sk 7:11, 30 Sk 10:18

Antra skiltis

a Sk 1:21

b Sk 7:11, 36 Sk 10:19

c Sk 1:23

d Sk 7:11, 42 Sk 10:20

e Sk 1:25

f Sk 10:18

g Sk 1:51

h 1Ko 14:33, 40

i Sk 7:11, 48 Sk 10:22

y Sk 1:33

j Pr 48:20

k Sk 7:11, 54 Sk 10:23

l Sk 1:35

m Sk 7:11, 60 Sk 10:24

n Sk 1:37

o Sk 10:22

p Sk 7:11, 66 Sk 10:25

r Sk 1:39

1:52; 2:2 *Dalinį sudarė trys giminės. **1:53** *Pažod. „Liudijimo“. #Arba „saugoti“, „tarnauti prie“.

bus Ochrano sūnus Pagielis.[a]
28 Jo vyrų surašyta 41500.[b]
29 O iš kito šono – Naftalio giminė. Naftalio palikuonių vadas bus Enano sūnus Ahyra.[c]
30 Jo vyrų surašyta 53400.[d]

31 Dano stovyklos padaliniuose surašyta iš viso 157600 vyrų. Jie į kelią kils paskutiniai iš visų dalinių.“[e]

32 Taigi izraelitai buvo surašyti pagal kiltis ir iš viso stovyklose karo tarnybai tinkamų vyrų buvo suskaičiuota 603550.[f]
33 Levitai drauge su kitais izraelitais surašyti nebuvo,[g] nes taip Mozei paliepė Jehova.
34 Izraelitai padarė viską, ką Jehova buvo Mozei paliepęs. Štai į kokius dalinius buvo suskirstytos izraelitų giminės,[h] štai kaip jie kilo į kelią,[i] – visi pagal savo šeimas ir kiltis.

3 Kai Jehova kalbėjosi su Moze ant Sinajaus kalno,[y] iš Aarono ir Mozės palikuonių tuo metu buvo šie: **2** Aarono sūnūs Nadabas (pirmagimis), Abihuvas,[j] Eleazaras[k] ir Itamaras.[l]
3 Tai vardai Aarono sūnų, pateptų būti kunigais, įšventintų eiti kunigų tarnybą.[m] **4** Nadabas ir Abihuvas mirė Jehovos akivaizdoje, kai Sinajaus dykumoje Jehovos akivaizdoje atnašavo neteisėtą atnašą*.[n] Sūnų jiedu neturėjo. O Eleazaras[o] ir Itamaras[p] kartu su savo tėvu Aaronu toliau tarnavo kunigais.

5 Jehova Mozei tarė: **6** „Sukviesk Levio giminę[r] ir tegul jie patarnauja[s] kunigui Aaronui. **7** Jų pareiga bus patarnauti Aaronui ir visai bendruomenei – talkinti prie Susitikimo Palapinės, atlikti užduotis, susijusias su Padangtės tarnyba. **8** Levitai turės rūpintis visais Susitikimo Palapinės reikmenimis,[a] patarnauti izraelitams ir tvarkyti visus reikalus, susijusius su Padangte.[b] **9** Atiduosi levitus Aaronui ir jo sūnums. Jie paimami iš izraelitų ir atiduodami Aaronui.[c] **10** Aaroną ir jo sūnus paskirsi eiti kunigų tarnystę.[d] Jeigu prie šventovės prisiartintų koks pašalietis*, jis bus nubaustas mirtimi.“[e]

11 Jehova toliau kalbėjo Mozei: **12** „Štai iš izraelitų aš paimu levitus, paimu juos vietoj visų Izraelio pirmagimių*,[f] ir levitai bus mano. **13** Visi pirmagimiai yra mano.[g] Tą dieną, kai iššudžiau visus pirmagimius Egipto krašte,[h] aš pasirinkau* sau visus Izraelio pirmagimius, tiek žmogaus, tiek gyvulio.[i] Jie bus mano. Aš esu Jehova.“

14 Jehova Sinajaus dykumoje[y] Mozei paliepė: **15** „Surašyk visus levitus pagal jų kiltis ir šeimas. Į sąrašą įtrauk visus vyrus nuo mėnesio amžiaus.“[j] **16** Mozė Jehovos paliepimą įvykdė, surašė juos, kaip buvo įsakyta. **17** Štai Levio sūnų vardai: Geršonas, Kehatas ir Meraris.[k]

18 Geršono sūnų ir iš jų kilusių šeimų vardai: Libnis ir Šimis.[l]

19 Kehato sūnų ir iš jų kilusių šeimų vardai: Amramas, Iccharas, Hebronas ir Uzielis.[m]

20 Merario sūnų ir iš jų kilusių šeimų vardai: Machlis[n] ir Mušis.[o]

2 SKYRIUS
a Sk 7:11, 72; Sk 10:26
b Sk 1:41
c Sk 7:11, 78; Sk 10:27
d Sk 1:43
e Sk 10:25
f Pr 15:5; Iš 38:26; Sk 1:46; Sk 14:29; Sk 26:51, 64
g Sk 1:47; Sk 3:15; Sk 26:62, 63
h Sk 2:2
i Sk 10:28

3 SKYRIUS
y Iš 19:2
j Kun 10:1; 1Me 24:2
k Iš 6:25; Įst 10:6
l Iš 6:23; Iš 38:21; 1Me 6:3
m Iš 28:1; Kun 8:2, 3
n Kun 10:1, 2
o Sk 3:32; Sk 20:26
p Sk 4:28; Sk 7:8
r Sk 8:6; Sk 18:2
s Sk 1:50; Sk 8:11

Antra skiltis
a Sk 4:12
b Sk 1:51
c Sk 8:15, 16; Sk 18:6
d Iš 40:15; Sk 18:7
e Sk 16:39, 40; 1Sa 6:19; 2Me 26:16, 18
f Sk 3:41, 45
g Iš 13:2; Iš 34:19; Sk 18:15; Lk 2:23
h Iš 13:15
i Kun 27:26
y Iš 19:1
j Sk 3:39
k Iš 6:16; Sk 26:57; 1Me 23:6
l Iš 6:17
m Iš 6:18
n 1Me 6:29
o Iš 6:19

3:4 *Pažod. „ugnį“.

3:10 *T. y. vyras ne iš Aarono šeimos. **3:12** *Pažod. „pirmagimių, atveriančių įsčias“. **3:13** *Pažod. „pašventinau“.

Tokios buvo levitų šeimos ir jų kiltys.

21 Iš Geršono kilo libnių šeima[a] ir šimių šeima. Tai buvo geršonų šeimos. **22** Geršonų vyrų nuo mėnesio amžiaus buvo surašyta 7500.[b] **23** Jų šeimos statėsi palapines už Padangtės,[c] vakarinėje pusėje. **24** Geršonų kilties vadas buvo Laelio sūnus Eljasafas. **25** Geršono žmonėms paskirta tokia Susitikimo Palapinės tarnyba:[d] rūpintis Padangte,[e] jos uždangomis,[f] įėjimo į Susitikimo Palapinę užuolaida,[g] **26** kiemo užtvara,[h] užuolaida,[i] dengiančia įėjimą į kiemą, kuriame stovi Padangtė su aukuru, ir Padangtės virvėmis, atlikti visus su tais dalykais susijusius darbus.

27 Iš Kehato kilo amramų šeima, iccharų šeima, hebronų šeima ir uzielitų šeima. Tai buvo kehatų šeimos.[y] **28** Kehato vyrų nuo mėnesio amžiaus buvo 8600. Jie buvo įpareigoti rūpintis šventove.[j] **29** Kehatų šeimos palapines statėsi į pietus nuo Padangtės.[k] **30** Jų kilties šeimų vadas buvo Uzielio sūnus Elicafanas.[l] **31** Kehatai buvo įpareigoti rūpintis Skrynia,[m] stalu,[n] žibintuvu,[o] aukurais,[p] apeiginiais šventovės reikmenimis,[r] Padangtės skiriamąja uždanga,[s] atlikti visus su tais dalykais susijusius darbus.[t]

32 Levitų vyriausiasis buvo kunigo Aarono sūnus Eleazaras.[u] Jam buvo pavesta vadovauti vyrams, atliekantiems visokią tarnystę šventovėje.

33 Iš Merario kilo machlių šeima ir mušių šeima. Tai buvo šeimos, kilusios iš Merario.[v]

34 Jų vyrų nuo mėnesio amžiaus buvo suskaičiuota 6200.[a] **35** Merario kilties šeimų vadas buvo Abihailo sūnus Cūrielis. Palapines jų šeimos statėsi į šiaurę nuo Padangtės.[b] **36** Merario žmonės buvo įpareigoti rūpintis Padangtės rėmais,[c] kartimis,[d] stulpais, pastovais,[e] visais jų reikmenimis,[f] atlikti visus su tais dalykais susijusius darbus,[g] **37** rūpintis kiemo užtvaros strypais, jų pastovais,[h] kuoliukais ir virvėmis.

38 Priešais Padangtę, į rytus nuo jos, – priešais Susitikimo Palapinę, toje pusėje, kur teka saulė, – palapines statėsi Mozė ir Aaronas su sūnumis. Šie buvo įpareigoti rūpintis šventove, tai buvo jų pareiga izraelitų labui. O bet koks pašalietis*, prisiartinęs prie šventovės, turėjo būti nubaustas mirtimi.[i]

39 Iš viso Levio giminės vyrų nuo mėnesio amžiaus, kuriuos Mozė ir Aaronas Jehovos paliepimu surašė šeimomis, buvo 22 000.

40 Jehova Mozei paliepė: „Surašyk visus izraelitų pirmagimius vyrus nuo mėnesio amžiaus,[y] suskaičiuok juos, padaryk jų vardų sąrašą. **41** Levitus atiduosi man – aš esu Jehova. Atiduosi juos vietoj visų izraelitų pirmagimių.[j] Taip pat atiduosi levitų gyvulius – vietoj visų izraelitų gyvulių pirmadėlių.“[k] **42** Taigi pagal šį Jehovos paliepimą Mozė surašė visus izraelitų pirmagimius. **43** Vyrų nuo mėnesio amžiaus, surašytų pavardžiui, iš viso buvo 22 273.

3:38 *T. y. vyras ne iš Levio giminės.

3 SKYRIUS

a 1Me 6:20
b Sk 4:38–40
c Sk 1:53
d Sk 4:24–26
e Iš 26:7
f Iš 26:14
g Iš 26:36
h Iš 27:9
i Iš 27:16
y Sk 3:19
j Sk 4:34–36
k Sk 1:53
l Iš 6:22
1Me 6:18
m Iš 25:10
n Iš 25:23
o Iš 25:31
p Iš 27:1, 2
Iš 30:1–3
r Iš 38:3
s Iš 26:31
t Sk 4:15
u Sk 4:16
Sk 20:28
v Sk 3:20
Sk 26:58

Antra skiltis

a Sk 4:42–44
b Sk 1:53
c Sk 36:20
d Sk 36:31
e Iš 26:32, 37
Iš 36:37, 38
f Sk 27:19
g Sk 4:31, 32
h Sk 27:10, 11
i Sk 3:10
y Sk 3:15
j Sk 3:12
k Iš 13:2
Sk 18:15

44 Jehova Mozei toliau kalbėjo: **45** „Levitus atiduosi vietoj visų izraelitų pirmagimių ir levitų gyvulius – vietoj izraelitų gyvulių. Levitai priklausys man. Aš esu Jehova. **46** O 273 izraelitų pirmagimius – tiek jie viršija levitų skaičių – išpirksi.[a] **47** Duosi už žmogų po penkis šekelius*,[b] tai yra šventovės šekelius#. Šekelį sudaro 20 gėrų^.[c] **48** Pinigus atiduosi Aaronui ir jo sūnums kaip išpirką už tiek, kiek yra viršytas levitų skaičius.“ **49** Taigi Mozė surinko iš izraelitų pinigus kaip išpirką už tiek pirmagimių, kiek jų buvo daugiau nei levitų. **50** Iš izraelitų pirmagimių jis paėmė 1365 šekelius, tai yra šventovės šekelius#. **51** Tuos išpirkos pinigus, kaip Jehova buvo liepęs, Mozė padavė Aaronui ir jo sūnums. Jis padarė taip, kaip Jehova buvo įsakęs.

4 Jehova kalbėjo Mozei ir Aaronui: **2** „Iš Levio sūnų turite surašyti Kehato sūnus[d] pagal jų šeimas ir kiltis, **3** visus nuo 30[e] iki 50[f] metų amžiaus, – tuos, kuriems paskiriama tarnyba prie Susitikimo Palapinės.[g]

4 Kehato sūnų tarnyba prie Susitikimo Palapinės[h] susijusi su tuo, kas itin šventa. **5** Kai stovyklai reikės keltis į kitą vietą, Aaronas ir jo sūnūs ateis, nukabins skiriamąją uždangą[i] ir ja uždengs Įstatymo* Skrynią,[y] **6** tada ant jos užklos ruonių odos dangalą, mėlyną audeklą ir perkiš kartis.[j]

7 Mėlynu audeklu taip pat uždengs atnašinės duonos stalą[a] ir sudės ant jo dubenis, taures, puodynes ir liejamųjų atnašų ąsočius.[b] Atnašinė duona[c] turės likti ant stalo. **8** Tada viską uždengs tamsiai raudonu audeklu, ant viršaus užklos ruonių odos dangalą ir perkiš kartis.[d] **9** Paskui mėlynu audeklu jie uždengs žibintuvą,[e] jo žibintus,[f] gnybtuvus*, indus nuognaiboms[g] ir visus indus, kuriuose laikomas aliejus žibintams pripildyti. **10** Žibintuvą ir visus jo reikmenis jie suvynios į ruonių odą ir padės ant neštuvų. **11** Auksinį aukurą[h] jie irgi uždengs mėlynu audeklu, užklos ruonių odos dangalu ir perkiš kartis.[i] **12** Tada surinks visus apeiginius reikmenis,[y] kurie naudojami atliekant tarnystę šventojoje vietoje, sudės juos į mėlyną audeklą, uždengs ruonių odos dangalu ir padės ant neštuvų.

13 Tada susems iš aukuro pelenus*[j] ir uždengs aukurą purpurinės vilnos audiniu. **14** Ant jo sudės visus jo reikmenis, naudojamus atliekant tarnystę prie aukuro: indus žarijoms, šakes, semtuvus ir dubenis – visus aukuro reikmenis.[k] Viską užklos ruonių odos dangalu ir perkiš kartis.[l]

15 Kai stovyklą reikės perkelti į kitą vietą, Aaronas ir jo sūnūs uždangstys šventovę[m] su visais jos reikmenimis ir tada jų nešti ateis Kehato sūnūs.[n] Prie pačios šventovės nešėjai nesilies, kad nemirtų.[o] Tokia bus Kehato sūnų pareiga, kai Susitikimo Palapinę reikės perkelti į kitą vietą.

3 SKYRIUS

a Sk 3:39, 43 Sk 18:15

b Sk 18:15, 16

c Kun 27:25

4 SKYRIUS

d Sk 3:19, 27

e 1Me 23:3 Lk 3:23

f Sk 8:25, 26

g Sk 4:30 1Me 6:48

h Sk 3:30, 31 Sk 4:15

i Iš 26:31 Iš 40:3 Kun 16:2

y Iš 25:10

j Iš 25:13

Antra skiltis

a Iš 25:23, 24

b Iš 25:29

c Kun 24:5, 6

d Iš 25:28

e Iš 25:31

f Iš 25:37

g Iš 25:38

h Iš 30:1 Iš 37:25, 26

i Iš 30:5

y Sk 3:30, 31

j Kun 6:12

k Iš 27:3

l Iš 27:6

m Sk 4:5

n Sk 7:6–9 1Me 15:2

o 2Sa 6:6, 7

3:47 *Šekelis buvo lygus 11,4 g. Žr. priedą B14. **3:47, 50** #Arba „šventuosius šekelius“. **3:47** ^Gera buvo lygi 0,57 g. Žr. priedą B14. **4:5** *Pažod. „Liudijimo“.

4:9 *Arba „žnyples“. **4:13** *Arba „riebiuosius pelenus“. Tai buvo deginamosios aukos taukų prisigėrę pelenai.

16 Kunigo Aarono sūnui Eleazarui[a] pavesta rūpintis žibintuvo aliejumi,[b] kvapiaisiais smilkalais,[c] kasdiene javų atnaša ir patepimo aliejumi.[d] Jis rūpinsis visa Padangte ir viskuo, kas joje, šventove ir visais jos reikmenimis.“

17 Jehova Mozei ir Aaronui toliau kalbėjo: **18** „Žiūrėkite, kad Kehato kilties šeimos[e] neužsitrauktų pražūties ir nedingtų iš levitų tarpo. **19** Darykite viską, kad kartais jie neprisiartintų prie švenčiausiųjų dalykų[f] ir dėl to nemirtų. Aaronas ir jo sūnūs ateis ir kiekvienam iš jų paskirs tarnybos užduotis, nurodys, ką kuriam reikės nešti. **20** Kehatai neis į vidų ir net akies krašteliu nepažvelgs į šventus dalykus, kad nemirtų.“[g]

21 Tada Jehova Mozei kalbėjo: **22** „Atlikite Geršono sūnų[h] surašymą pagal jų kiltis ir šeimas. **23** Surašysite visus nuo 30 iki 50 metų amžiaus – tuos, kuriems paskiriama tarnyba prie Susitikimo Palapinės. **24** Tokios bus geršonų šeimų pareigos:[i] **25** jie turės nešti Padangtės dangą,[y] apatinę ir viršutinę Susitikimo Palapinės dangas, ant viršaus tiesiamą ruonių odos dangalą,[j] įėjimo į Susitikimo Palapinę užuolaidą,[k] **26** kiemo uždangas[l] ir užuolaidą, dengiančią įėjimą į kiemą,[m] kuriame stovi Padangtė su aukuru, jų virves, visokius reikmenis ir viską, ko reikia darbui atlikti. Tai bus geršonų darbas. **27** Geršonai[n] savo tarnybą atliks ir daiktus gabens prižiūrimi Aarono ir jo sūnų. Taigi visus šiuos daiktus pavesta nešti geršonams. **28** Tokia tarnyba prie Susitikimo Palapinės skiriama geršonų šeimoms, tokias jie eis pareigas,[a] vadovaujami kunigo Aarono sūnaus Itamaro.[b]

29 Atliksite ir Merario sūnų[c] surašymą pagal jų šeimas ir kiltis. **30** Surašysite visus nuo 30 iki 50 metų amžiaus – tuos, kuriems paskiriama tarnyba prie Susitikimo Palapinės. **31** Jiems skirta tarnyba bus nešti šiuos Susitikimo Palapinės reikmenis:[d] Padangtės rėmus,[e] jos kartis,[f] stulpus,[g] pastovus,[h] **32** Padangtės kiemo strypus[i] ir jų pastovus,[y] kuoliukus,[j] virves ir kitus reikmenis, taip pat viską, ko reikia atliekant tarnystę, susijusią su šitais daiktais. Paskirsite jiems, kiekvienam pavardžiui, kokius reikmenis turės nešti. **33** Tokią Susitikimo Palapinės tarnystę eis Merario sūnų šeimos,[k] vadovaujamos kunigo Aarono sūnaus Itamaro.“[l]

34 Tada Mozė, Aaronas ir bendruomenės vadai[m] surašė Kehato sūnus[n] pagal jų šeimas ir kiltis, **35** visus nuo 30 iki 50 metų amžiaus, – tuos, kuriems turėjo būti paskirta tarnyba prie Susitikimo Palapinės.[o] **36** Iš viso jų pagal šeimas surašyta 2750.[p] **37** Tiek buvo surašyta kehatų šeimų vyrų, kuriems paskirta atlikti tarnybą prie Susitikimo Palapinės. Mozė ir Aaronas surašė juos, kaip Jehova buvo Mozei paliepęs.[r]

38 Buvo surašyti ir Geršono sūnūs[s] pagal jų šeimas ir kiltis, **39** visi nuo 30 iki 50 metų amžiaus, – tie, kuriems turėjo būti paskirta tarnyba prie Susitikimo Palapinės. **40** Iš viso jų

4 SKYRIUS

a Sk 3:32
b Iš 27:20
c Iš 30:34, 35
d Iš 30:23–25
e Sk 3:27
f Sk 4:4
g Iš 19:21
1Sa 6:19
h Sk 3:21
i Sk 3:25, 26
y Iš 26:1
j Iš 26:7, 14
k Iš 26:36
l Iš 27:9
m Iš 27:16
n Sk 3:21, 23

Antra skiltis

a Sk 3:25, 26
b Iš 6:23
Sk 4:33
Sk 7:8
c Iš 6:19
Sk 3:33
d Sk 3:36, 37
e Iš 26:15
f Iš 26:26
g Iš 26:37
Iš 36:38
h Iš 26:19
Iš 38:27
i Iš 27:10
y Iš 27:11
j Iš 27:19
k Sk 3:33
l Sk 4:28
m Sk 1:16
n Sk 3:19, 27
o Sk 4:47
Sk 8:25, 26
p Sk 3:27, 28
r Sk 3:15
s Sk 3:21

pagal šeimas ir kiltis surašyta 2630.[a] **41** Tiek buvo surašyta Geršono šeimų vyrų, kuriems paskirta atlikti tarnybą prie Susitikimo Palapinės. Mozė ir Aaronas surašė juos, kaip Jehova buvo paliepęs.[b]

42 Buvo surašyti ir Merario sūnūs pagal jų šeimas ir kiltis, **43** visi nuo 30 iki 50 metų amžiaus, – tie, kuriems turėjo būti paskirta tarnyba prie Susitikimo Palapinės.[c] **44** Iš viso jų pagal šeimas surašyta 3200.[d] **45** Tiek buvo surašyta Merario šeimų vyrų. Juos Mozė ir Aaronas surašė, kaip Jehova buvo paliepęs Mozei.[e]

46 Mozė, Aaronas ir Izraelio vadai surašė visus tuos levitus pagal šeimas ir kiltis, **47** visus nuo 30 iki 50 metų amžiaus. Visi jie buvo paskirti eiti tarnybą prie Susitikimo Palapinės ir nešti jos reikmenis.[f] **48** Iš viso buvo surašyta 8580 vyrų.[g] **49** Jie buvo surašyti, kaip Jehova buvo paliepęs Mozei, ir kiekvienam buvo paskirta, kokią tarnybą turės eiti ir kokius reikmenis nešti. Visi jie buvo surašyti, kaip Jehova buvo Mozei paliepęs.

5 Jehova Mozei toliau kalbėjo: **2** „Įsakyk izraelitams, kad lieptų išeiti iš stovyklos visiems, kurie raupsuoti,[h] kuriems teka išskyros[i] ir kurie yra susitepę numirėliu*.[y] **3** Ar tai būtų vyras, ar moteris, liepsite jam išeiti už stovyklos. Jis turės pasišalinti, kad nesuteršty[j] stovyklos – vietos, kurioje aš gyvenu.“[k] **4** Izraelitai taip ir padarė – išsiuntė tuos žmones iš stovyklos. Kaip Jehova Mozei nurodė, taip izraelitai ir padarė.

5 Jehova toliau kalbėjo Mozei: **6** „Sakyk izraelitams: ‘Jeigu vyras ar moteris padarytų kokią žmonėms įprastą nuodėmę, sulaužydamas ištikimybę Jehovai, jis užsitrauks kaltę.[a] **7** Jis privalo išpažinti savo nuodėmę,[b] atlyginti visą padarytą žalą ir dar pridėti penktadalį viršaus.[c] Žmogui, kurį nuskriaudė, jis viską atlygins. **8** Jeigu nuskriaustasis neturi artimo giminaičio, galinčio priimti žalos atlyginimą,* tas atlyginimas priklausys Jehovai – jis atiteks kunigui, kaip ir permaldavimo avinas, kuriuo kunigas atliks permaldavimą už nusidėjusį žmogų.[d]

9 Visos šventosios aukos,[e] kurias izraelitai atneša kunigui, priklausys kunigui.[f] **10** Jam atiteks kiekvieno žmogaus šventos aukos. Ką kiekvienas atneša kunigui, yra kunigo.’“

11 Jehova toliau Mozei kalbėjo: **12** „Perduok izraelitams nurodymus, ką daryti, jei kieno žmona nusideda, jei sulaužo ištikimybę savo vyrui, **13** ir jos vyras nežino, kad su ja sugulė kitas.[g] Jeigu tai lieka nuo jo nuslėpta, jeigu nėra kam paliudyti, kad ji šitaip susitepė, ir ji nebuvo pagauta, **14** tačiau jos vyrą apima pavydas ir jis įtaria neištikimybę, – nesvarbu, ar ji išties susitepė ar ne, – **15** jis turi atvesti žmoną pas kunigą ir atnešti dešimtadalį efos* miežių miltų, kad būtų už ją paaukota. Aliejaus ant tų miltų ne-

4 SKYRIUS

a Sk 3:21, 22

b Sk 4:22, 23

c Sk 8:25, 26

d Sk 3:33, 34

e Sk 4:29

f Sk 4:15
Sk 4:24–26
Sk 4:31–33

g Sk 3:39

5 SKYRIUS

h Kun 13:45, 46

i Kun 15:2

y Kun 22:4
Sk 19:11

j Sk 19:22

k Iš 25:8
Kun 26:11

Antra skiltis

a Kun 5:1, 17

b Kun 5:5
Joz 7:19
Jok 5:16

c Kun 6:4, 5

d Kun 5:16
Kun 6:6, 7
Kun 7:7

e Kun 6:14, 17
Kun 7:1, 6
Kun 10:12, 13

f Iš 29:27, 28
Sk 18:8
Įst 18:3
Ez 44:29
1Ko 9:13

g Kun 18:20
Įst 5:18

5:2 *Arba „siela“. Žr. žodynėlį.

5:8 *Matyt, kalbama apie atvejus, kai nuskriaustas žmogus jau yra miręs.
5:15 *T. y. 2,2 L. Žr. priedą B14.

užpils ir smilkomųjų sakų ant jų nedės, nes tai yra pavydo atnašos miltai – javų atnaša, primenanti kaltę.

16 Kunigas išves moterį į priekį ir pastatys Jehovos akivaizdoje.[a] **17** Įpylęs į molinį dubenį švento vandens, kunigas paims nuo Padangtės aslos truputį žemių ir įbers į tą vandenį. **18** Tada, pastatęs moterį Jehovos akivaizdoje, nudengs jai galvą ir įduos į rankas pavydo atnašos miltus[b] – dalį, atstojančią visą auką, o pats rankoje laikys kartųjį prakeikimo vandenį.[c]

19 Tada kunigas prisaikdins moterį tokiais žodžiais: ‘Jeigu joks kitas vyras su tavimi negulėjo ir tu, priklausydama savajam vyrui,[d] nenusidėjai ir nesusitepei, šis kartusis prakeikimo vanduo tenepadaro tau jokio poveikio. **20** Bet jei nusidėjai, jei priklausydama savajam vyrui susitepei, jei sugulei su svetimu...’[e] **21** Ir kunigas prisaikdins tą moterį prakeiksmo priesaika: ‘Tegul padaro Jehova tave prakeiksmu ir prakeiksmo priesaika tautoje. Tepadaro Jehova, kad tavo šlaunys* sunyktų# ir pilvas išsipūstų. **22** Šiam prakeikimo vandeniui patekus į vidurius, tavo pilvas išsipūs ir šlaunys sunyks.’ Moteris į tai atsakys: ‘Amen! Amen!’*

23 Tada kunigas surašys tuos prakeiksmus į knygą ir nuplaus juos karčiuoju vandeniu. **24** To prakeikimo vandens jis turės duoti moteriai ir šis, pateKęs į vidurius, taps jai kartybe. **25** Kunigas paims pavydo atnašos miltus[a] jai iš rankų ir, pasiūbavęs juos Jehovos akivaizdoje, atneš prie aukuro. **26** Jis pasems saują atnašos miltų – ta dalis atstos visą auką – ir pavers juos dūmais ant aukuro,[b] o tada anuo vandeniu pagirdys moterį. **27** Ji išgers prakeikimo vandens ir jeigu yra susitepusi ir nusižengusi neištikimybe savo vyrui, tas vanduo, patekęs į vidurius, taps kartybe – jos pilvas išsipūs, šlaunys sunyks ir moteris taps prakeiksmu tautoje. **28** Tačiau jeigu moteris nebuvo susitepusi, jeigu yra švari, neganda jos neišTiks ir ji galės pastoti ir gimdyti vaikus.

29 Tokio įstatymo bus laikomasi pavydo atveju,[c] – kai moteris, priklausanti vyrui, nusideda ir susitepa **30** arba kai vyras įtaria ją neištikimybe ir ima pavydėti. Jis turi atvesti žmoną Jehovos akivaizdon, ir kunigas atliks viską, kas nurodyta šiame įstatyme. **31** Vyras nebus nusikaltęs, o moteris, jei nusikaltusi, turės atsakyti.“

6 Jehova toliau kalbėjo Mozei: **2** „Kalbėk izraelitams, sakyk jiems: ‘Jei koks žmogus, vyras ar moteris, duoda Jehovai ypatingą įžadą – įžadą būti nazyru*,[d] **3** jis turės susilaikyti nuo vyno ir kitų svaigiųjų gėrimų. Taip pat negers nei vyno acto, nei kitų svaigiųjų gėrimų acto.[e] Negers jokio vynuogių gėrimo, nevalgys šviežių ar džiovintų vynuogių. **4** Per visą laiką, kol bus nazyras, nevalgys nieko, ką duoda

5 SKYRIUS

a Jer 17:10; Hbr 13:4

b Sk 5:15, 25

c Sk 5:22, 24

d Rom 7:2

e Kun 18:20; 1Ko 6:9, 10

Antra skiltis

a Sk 5:15

b Kun 2:9

c Sk 5:14, 15

6 SKYRIUS

d Ts 13:5

e Kun 10:9; Am 2:11, 12; Lk 1:15

5:21 *Matyt, turimi omenyje dauginimosi organai. #Galimas dalykas, turimas omenyje nevaisingumas. **5:22** *Arba „Tebūnie! Tebūnie!“

6:2 *Žr. žodynėlį.

vynmedis, – netgi neprinokusių vynuogių ir vynuogių odelių.

5 Per visas nazyro įžado dienas joks skustuvas nepalies jo galvos.[a] Jis turi būti šventas, todėl leis plaukams augti iki pasibaigs Jehovai paskirtos dienos. **6** Per visas dienas nazyras nesiartins prie mirusiojo*, nes yra paskyręs save Jehovai. **7** Net jei mirtų tėvas ar motina, brolis ar sesuo, jis negali susitepti,[b] nes jam ant galvos yra ženklas, kad jis Dievo nazyras.

8 Kol bus nazyras, jis yra šventas Jehovai. **9** Vis dėlto jeigu šalia jo kas nors netikėtai numirtų[c] ir jis, būdamas nazyras, prie numirėlio prisiliestų, jo galva taptų suteršta. Apsivalymo dieną jis turės nusiskusti plaukus.[d] Galvą nusiskus septintą dieną. **10** O aštuntąją paims du purplelius arba du balandžiukus ir atneš kunigui prie įėjimo į Susitikimo Palapinę. **11** Vieną paukštį kunigas paaukos kaip auką už nuodėmę, o kitą – kaip deginamąją auką ir atliks permaldavimą už jo nuodėmę,[e] tai yra už tai, kad susiteršė prisilietęs prie mirusiojo*. Tą pačią dieną jis vėl pašventins savo galvą#. **12** Jis iš naujo paskirs save Jehovai ir vėl bus nazyras. Aukai už kaltę jis atves pirmametį avinėlį. Kadangi nazyravimo laikotarpiu susiteršė, ankstesnės dienos nebus įskaičiuotos.

13 Toks yra nazyro įstatymas. Pasibaigus įžado laikotarpiui,[f] nazyras bus atvestas prie įėjimo į Susitikimo Palapinę.

6:6, 11 *Arba „sielos“. Žr. žodynėlį.
6:11 #Tikriausiai turima omenyje, kad vėl pradės auginti plaukus.

6 SKYRIUS

a Ts 13:5; Ts 16:17; 1Sa 1:11

b Kun 21:1, 11

c Sk 19:14

d Sk 6:13, 18

e Kun 5:8, 10

f Sk 30:2; Mok 5:4

Antra skiltis

a Kun 1:10

b Kun 4:32

c Kun 3:1

d Kun 2:1; Kun 6:14

e Sk 15:8, 10

f Kun 2:9

g Sk 6:5

h Kun 8:31

i Is 29:23, 24

y Kun 7:34

j Ts 13:5

14 Ten pristatys savo auką Jehovai: vieną sveiką pirmametį avinėlį kaip deginamąją auką,[a] vieną sveiką pirmametę avelę kaip auką už nuodėmę[b] ir vieną sveiką aviną kaip bendrystės auką,[c] **15** taip pat pintinę duonos riesčių, iškeptų iš geriausių miltų tešlos be raugo, užmaišytos su aliejumi, aliejumi apteptų tešlainių be raugo, javų atnašą[d] ir liejamąsias atnašas.[e] **16** Kunigas visa tai atnašaus Jehovos akivaizdoje, paaukos auką už nuodėmę ir deginamąją auką. **17** Jehovai jis paaukos ir bendrystės aukos aviną drauge su pintine duonos riesčių be raugo, javų atnaša[f] ir liejamąja atnaša.

18 Tada prie įėjimo į Susitikimo Palapinę nazyras nusiskus plaukus, kurių nebuvo kirpęs per savo nazyravimo laikotarpį,[g] ir užmes juos ant degančios bendrystės aukos. **19** Kunigas paims virtą avino mentę,[h] vieną duonos riestę be raugo iš pintinės, vieną tešlainį be raugo ir sudės viską ant rankų nazyrui, nusiskutusiam savo nazyravimo ženklą. **20** Tada kunigas pasiūbuos viską kaip siūbuojamąją atnašą Jehovai.[i] Ši šventa auka priklausys kunigui, kaip ir siūbuojamoji atnaša – gyvulio krūtinė ir koja.[y] Paskui nazyrui jau bus galima gerti vyną.

21 Štai įstatymas nazyrui,[j] pasižadančiam paaukoti Jehovai auką, kuri nazyrui nėra privaloma ir kurią paaukoti jis išgali: ką pasižadėjo, tą ir turi padaryti, nes yra davęs nazyro įžadą.’“

22 Tada Jehova tarė Mozei: **23** „Sakyk Aaronui ir jo sū-

nums: ‘Štai kokiais žodžiais laiminsite[a] Izraelio tautą. Sakysite jiems:

24 „Telaimina jus Jehova[b]
ir tesaugo.
25 Tešviečia jums Jehovos
veido šviesa,[c] tebūna
jis jums maloningas,
26 teatgręžia Jehova į jus
savo veidą ir tesuteikia
jums ramybę.“’[d]

27 Taip jie laimins mano vardu Izraelio tautą,[e] kad mano palaiminimas būtų su jais.“[f]

7 Baigęs įrengti Padangtę,[g] Mozė dar tą pačią dieną patepė ją[h] ir pašventino: pačią Padangtę, visus joje esančius daiktus, aukurą ir visus jo reikmenis.[i] Kai jis visa tai patepė ir pašventino,[y] **2** Izraelio vadai,[j] kilčių vyriausieji, – tie patys giminių vadai, kurie vadovavo surašymui, – atgabeno dovaną. **3** Jehovos akivaizdon jie atgabeno 6 dengtus vežimus ir 12 jaučių – po vežimą nuo dviejų vadų ir po jautį nuo kiekvieno; visa buvo atgabenta prie Padangtės. **4** Jehova tarė Mozei: **5** „Priimk šią dovaną – visa tai bus naudojama Susitikimo Palapinės tarnyboje. Perduok ją levitams, kiekvienam duok tai, ko reikia jo tarnybai atlikti.“

6 Taigi Mozė priėmė vežimus ir gyvulius ir perdavė juos levitams. **7** Geršono sūnums jis atidavė du vežimus ir keturis jaučius – tiek, kiek reikėjo jų tarnyboje.[k] **8** Merario sūnums, kuriems vadovavo kunigo Aarono sūnus Itamaras, jis davė keturis vežimus ir aštuonis jaučius, nes tiek reikėjo jų tarnyboje.[l] **9** O Kehato sūnums jis nedavė nieko, nes šventovės daiktai, kuriais jiems buvo pavesta rūpintis,[a] turėjo būti nešami ant pečių.[b]

10 Aukuro patepimo dieną vadai ėmė nešti savo aukas aukuro pašventinimo iškilmėms.[c] Jiems atgabenus aukas prie aukuro, **11** Jehova Mozei tarė: „Savo auką aukuro pašventinimo iškilmėms vadai gabens po vieną, kiekvieną dieną vis kitas vadas.“

12 Pirmąją dieną savo auką pristatė Aminadabo sūnus Nachšonas iš Judo giminės.[d] **13** Jo auka buvo viena sidabrinė lėkštė, sverianti 130 šekelių*, ir vienas sidabrinis dubuo, sveriantis 70 šekelių, tai yra šventovės šekelių#,[e] – abu pilni geriausių miltų, sumaišytų su aliejumi, skirtų javų atnašai,[f] **14** viena auksinė taurė, sverianti 10 šekelių, pilna smilkalų, **15** jautukas, avinas ir pirmametis avinėlis deginamajai aukai,[g] **16** ožiukas aukai už nuodėmę,[h] **17** taip pat du jaučiai, penki avinai, penki ožiai ir penki metiniai avinėliai bendrystės aukai.[i] Tokia buvo Aminadabo sūnaus Nachšono[y] auka.

18 Antrąją dieną savo auką pristatė Cuaro sūnus Netanelis, Isacharo giminės vadas.[j] **19** Jo auka buvo viena sidabrinė lėkštė, sverianti 130 šekelių, ir vienas sidabrinis dubuo, sveriantis 70 šekelių, tai yra šventovės šekelių,[k] – abu pilni geriausių miltų, sumaišytų su aliejumi, skirtų javų atnašai,[l] **20** viena auksinė taurė, sverianti 10 šekelių, pilna smilkalų, **21** jautukas, avinas ir pirmametis avinėlis deginamajai aukai,[m] **22** ožiukas aukai už

6 SKYRIUS
a Kun 9:22; Įst 10:8
b Rūt 2:4; Ps 134:3
c Ps 31:16; Ps 67:1
d Ps 29:11; Lk 2:14
e Įst 28:10; Iz 43:7, 10
f Ps 5:12; Ps 67:7

7 SKYRIUS
g Iš 40:17
h Iš 30:26
i Kun 8:10
y Iš 40:10
j Iš 18:21; Sk 1:4, 16
k Sk 3:25, 26; Sk 4:24–26
l Sk 3:36, 37; Sk 4:31–33

Antra skiltis
a Sk 3:30, 31; Sk 4:15
b 2Sa 6:13; 1Me 15:15
c 1Ka 8:63; 2Me 7:5
d Sk 1:4, 7; Sk 2:3; Rūt 4:20; Mt 1:4
e Kun 27:25
f Kun 2:1
g Kun 1:3
h Kun 4:22, 23
i Kun 3:1
y Iš 6:23; Lk 3:23, 33
j Sk 1:4, 8; Sk 2:5; Sk 10:15
k Kun 27:25
l Kun 2:1
m Kun 1:3

7:13 *Šekelis buvo lygus 11,4 g. Žr. priedą B14. #Arba „šventųjų šekelių“.

nuodėmę,[a] **23** taip pat du jaučiai, penki avinai, penki ožiai ir penki metiniai avinėliai bendrystės aukai.[b] Tokia buvo Cuaro sūnaus Netanelio auka.

24 Trečiąją dieną savo auką pristatė Helono sūnus Eliabas, Zabulono palikuonių vadas.[c] **25** Jo auka buvo viena sidabrinė lėkštė, sverianti 130 šekelių, ir vienas sidabrinis dubuo, sveriantis 70 šekelių, tai yra šventovės šekelių,[d] – abu pilni geriausių miltų, sumaišytų su aliejumi, skirtų javų atnašai,[e] **26** viena auksinė taurė, sverianti 10 šekelių, pilna smilkalų, **27** jautukas, avinas ir pirmametis avinėlis deginamajai aukai,[f] **28** ožiukas aukai už nuodėmę,[g] **29** taip pat du jaučiai, penki avinai, penki ožiai ir penki metiniai avinėliai bendrystės aukai.[h] Tokia buvo Helono sūnaus Eliabo[i] auka.

30 Ketvirtąją dieną savo auką pristatė Šedeūro sūnus Elicūras, Rubeno palikuonių vadas.[y] **31** Jo auka buvo viena sidabrinė lėkštė, sverianti 130 šekelių, ir vienas sidabrinis dubuo, sveriantis 70 šekelių, tai yra šventovės šekelių,[j] – abu pilni geriausių miltų, sumaišytų su aliejumi, skirtų javų atnašai,[k] **32** viena auksinė taurė, sverianti 10 šekelių, pilna smilkalų, **33** jautukas, avinas ir pirmametis avinėlis deginamajai aukai,[l] **34** ožiukas aukai už nuodėmę,[m] **35** taip pat du jaučiai, penki avinai, penki ožiai ir penki metiniai avinėliai bendrystės aukai.[n] Tokia buvo Šedeūro sūnaus Elicūro[o] auka.

36 Penktąją dieną savo auką pristatė Cūrišadajo sūnus Šelumielis, Simeono palikuonių vadas.[a] **37** Jo auka buvo viena sidabrinė lėkštė, sverianti 130 šekelių, ir vienas sidabrinis dubuo, sveriantis 70 šekelių, tai yra šventovės šekelių,[b] – abu pilni geriausių miltų, sumaišytų su aliejumi, skirtų javų atnašai,[c] **38** viena auksinė taurė, sverianti 10 šekelių, pilna smilkalų, **39** jautukas, avinas ir pirmametis avinėlis deginamajai aukai,[d] **40** ožiukas aukai už nuodėmę,[e] **41** taip pat du jaučiai, penki avinai, penki ožiai ir penki metiniai avinėliai bendrystės aukai.[f] Tokia buvo Cūrišadajo sūnaus Šelumielio[g] auka.

42 Šeštąją dieną savo auką pristatė Deuelio sūnus Eljasafas, Gado palikuonių vadas.[h] **43** Jo auka buvo viena sidabrinė lėkštė, sverianti 130 šekelių, ir vienas sidabrinis dubuo, sveriantis 70 šekelių, tai yra šventovės šekelių,[i] – abu pilni geriausių miltų, sumaišytų su aliejumi, skirtų javų atnašai,[y] **44** viena auksinė taurė, sverianti 10 šekelių, pilna smilkalų, **45** jautukas, avinas ir pirmametis avinėlis deginamajai aukai,[j] **46** ožiukas aukai už nuodėmę,[k] **47** taip pat du jaučiai, penki avinai, penki ožiai ir penki metiniai avinėliai bendrystės aukai.[l] Tokia buvo Deuelio sūnaus Eljasafo[m] auka.

48 Septintąją dieną savo auką pristatė Amihudo sūnus Elišama, Efraimo palikuonių vadas.[n] **49** Jo auka buvo viena sidabrinė lėkštė, sverianti 130 šekelių, ir vienas sidabrinis dubuo, sveriantis 70 šekelių, tai yra šventovės šekelių,[o] – abu

7 SKYRIUS

a Kun 4:22, 23

b Kun 3:1

c Sk 2:7
Sk 10:16

d Kun 27:25

e Kun 2:1

f Kun 1:3

g Kun 4:22, 23

h Kun 3:1

i Sk 1:4, 9

y Sk 2:10
Sk 10:18

j Kun 27:25

k Kun 2:1

l Kun 1:3

m Kun 4:22, 23

n Kun 3:1

o Sk 1:4, 5

Antra skiltis

a Sk 2:12

b Kun 27:25

c Kun 2:1

d Kun 1:3

e Kun 4:22, 23

f Kun 3:1

g Sk 1:4, 6

h Sk 2:14
Sk 10:20

i Kun 27:25

y Kun 2:1

j Kun 1:3

k Kun 4:22, 23

l Kun 3:1

m Sk 1:4, 14

n Sk 2:18
Sk 10:22

o Kun 27:25

pilni geriausių miltų, sumaišytų su aliejumi, skirtų javų atnašai,[a] **50** viena auksinė taurė, sverianti 10 šekelių, pilna smilkalų, **51** jautukas, avinas ir pirmametis avinėlis deginamajai aukai,[b] **52** ožiukas aukai už nuodėmę,[c] **53** taip pat du jaučiai, penki avinai, penki ožiai ir penki metiniai avinėliai bendrystės aukai.[d] Tokia buvo Amihudo sūnaus Elišamos[e] auka.

54 Aštuntąją dieną savo auką pristatė Pedacūro sūnus Gamelielis, Manaso palikuonių vadas.[f] **55** Jo auka buvo viena sidabrinė lėkštė, sverianti 130 šekelių, ir vienas sidabrinis dubuo, sveriantis 70 šekelių, tai yra šventovės šekelių,[g] – abu pilni geriausių miltų, sumaišytų su aliejumi, skirtų javų atnašai,[h] **56** viena auksinė taurė, sverianti 10 šekelių, pilna smilkalų, **57** jautukas, avinas ir pirmametis avinėlis deginamajai aukai,[i] **58** ožiukas aukai už nuodėmę,[y] **59** taip pat du jaučiai, penki avinai, penki ožiai ir penki metiniai avinėliai bendrystės aukai.[j] Tokia buvo Pedacūro sūnaus Gamelielio[k] auka.

60 Devintąją dieną savo auką pristatė Gideonio sūnus Abidanas, Benjamino palikuonių vadas.[l] **61** Jo auka buvo viena sidabrinė lėkštė, sverianti 130 šekelių, ir vienas sidabrinis dubuo, sveriantis 70 šekelių, tai yra šventovės šekelių,[m] – abu pilni geriausių miltų, sumaišytų su aliejumi, skirtų javų atnašai,[n] **62** viena auksinė taurė, sverianti 10 šekelių, pilna smilkalų, **63** jautukas, avinas ir pirmametis avinėlis deginamajai aukai,[o] **64** ožiukas aukai už nuodėmę,[a] **65** taip pat du jaučiai, penki avinai, penki ožiai ir penki metiniai avinėliai bendrystės aukai.[b] Tokia buvo Gideonio sūnaus Abidano[c] auka.

66 Dešimtąją dieną savo auką pristatė Amišadajo sūnus Ahiezeras, Dano palikuonių vadas.[d] **67** Jo auka buvo viena sidabrinė lėkštė, sverianti 130 šekelių, ir vienas sidabrinis dubuo, sveriantis 70 šekelių, tai yra šventovės šekelių,[e] – abu pilni geriausių miltų, sumaišytų su aliejumi, skirtų javų atnašai,[f] **68** viena auksinė taurė, sverianti 10 šekelių, pilna smilkalų, **69** jautukas, avinas ir pirmametis avinėlis deginamajai aukai,[g] **70** ožiukas aukai už nuodėmę,[h] **71** taip pat du jaučiai, penki avinai, penki ožiai ir penki metiniai avinėliai bendrystės aukai.[i] Tokia buvo Amišadajo sūnaus Ahiezero[y] auka.

72 Vienuoliktąją dieną savo auką pristatė Ochrano sūnus Pagielis, Ašero palikuonių vadas.[j] **73** Jo auka buvo viena sidabrinė lėkštė, sverianti 130 šekelių, ir vienas sidabrinis dubuo, sveriantis 70 šekelių, tai yra šventovės šekelių,[k] – abu pilni geriausių miltų, sumaišytų su aliejumi, skirtų javų atnašai,[l] **74** viena auksinė taurė, sverianti 10 šekelių, pilna smilkalų, **75** jautukas, avinas ir pirmametis avinėlis deginamajai aukai,[m] **76** ožiukas aukai už nuodėmę,[n] **77** taip pat du jaučiai, penki avinai, penki ožiai ir penki metiniai avinėliai bendrystės aukai.[o] Tokia buvo Ochrano sūnaus Pagielio[p] auka.

7 SKYRIUS

a Kun 2:1
b Kun 1:3
c Kun 4:22, 23
d Kun 3:1
e Sk 1:4, 10
f Sk 2:20
Sk 10:23
g Kun 27:25
h Kun 2:1
i Kun 1:3
y Kun 4:22, 23
j Kun 3:1
k Sk 1:4, 10
l Sk 1:16
Sk 2:22
Sk 10:24
m Kun 27:25
n Kun 2:1
o Kun 1:3

Antra skiltis

a Kun 4:22, 23
b Kun 3:1
c Sk 1:4, 11
d Sk 2:25
Sk 10:25
e Kun 27:25
f Kun 2:1
g Kun 1:3
h Kun 4:22, 23
i Kun 3:1
y Sk 1:4, 12
j Sk 2:27
Sk 10:26
k Kun 27:25
l Kun 2:1
m Kun 1:3
n Kun 4:22, 23
o Kun 3:1
p Sk 1:4, 13

78 Dvyliktąją dieną savo auką pristatė Enano sūnus Ahyra, Naftalio palikuonių vadas.[a] **79** Jo auka buvo viena sidabrinė lėkštė, sverianti 130 šekelių, ir vienas sidabrinis dubuo, sveriantis 70 šekelių, tai yra šventovės šekelių,[b] – abu pilni geriausių miltų, sumaišytų su aliejumi, skirtų javų atnašai,[c] **80** viena auksinė taurė, sverianti 10 šekelių, pilna smilkalų, **81** jautukas, avinas ir pirmametis avinėlis deginamajai aukai,[d] **82** ožiukas aukai už nuodėmę,[e] **83** taip pat du jaučiai, penki avinai, penki ožiai ir penki metiniai avinėliai bendrystės aukai.[f] Tokia buvo Enano sūnaus Ahyros[g] auka.

84 Tokią auką Izraelio vadai atnešė aukuro pašventinimo iškilmėms,[h] kai jis buvo pateptas. Buvo atnešta 12 sidabrinių lėkščių, 12 sidabrinių dubenų, 12 auksinių taurių.[i] **85** Kiekviena sidabrinė lėkštė svėrė 130 šekelių, kiekvienas dubuo – 70 šekelių. Iš viso tie sidabriniai indai svėrė 2400 šekelių, tai yra šventovės šekelių.[y] **86** Kiekviena iš 12 taurių, kuriose buvo smilkalai, svėrė 10 šekelių, tai yra šventovės šekelių. Iš viso tos auksinės taurės svėrė 120 šekelių. **87** Buvo pristatyta iš viso 12 jautukų, 12 avinų, 12 metinių avinėlių deginamajai aukai ir atitinkamos javų atnašos, taip pat 12 ožiukų aukai už nuodėmę. **88** Bendrystės aukai buvo atvesti 24 jaučiai, 60 avinų, 60 ožių ir 60 metinių avinėlių. Tokia aukuro pašventinimo auka[j] buvo paaukota po to, kai aukuras buvo pateptas.[k]

89 Įėjęs į Susitikimo Palapinę kalbėtis su Dievu,[l] Mozė girdėdavo balsą, sklindantį nuo Įstatymo* Skrynios dangčio,[a] tarp dviejų kerubų.[b] Taip Dievas su juo kalbėdavosi.

8 Jehova kalbėjo Mozei: **2** „Sakyk Aaronui: ‘Uždegęs septynis žibintuvo žibintus, sudėk juos taip, kad apšviestų vietą priešais žibintuvą.’“[c] **3** Aaronas padarė taip, kaip Jehova Mozei paliepė, – uždegė žibintuvo[d] žibintus ir sudėjo juos taip, kad šviesa kristų priekin. **4** O žibintuvas buvo nukaldintas iš aukso; nuo stiebo iki vainikėlio – viskas buvo kalstyta.[e] Žibintuvas buvo padarytas toks, kokį Jehova parodė Mozei regėjime.[f]

5 Jehova kalbėjo Mozei: **6** „Levitus atskirk nuo izraelitų ir atlik jų apvalymą.[g] **7** Štai kaip turės būti atliktas jų apvalymas. Pašlakstysi juos nuodėmės nuplaunančiu vandeniu, jie nusiskus visą kūną skustuvu, išsiskalbs drabužius ir taps švarūs.[h] **8** Tada jie atves jautuką[i] ir javų atnašai[y] atneš geriausių miltų, sumaišytų su aliejumi, o tu aukai už nuodėmę atvesi kitą jautuką.[j] **9** Pastatysi levitus priešais Susitikimo Palapinę ir sukviesi visą Izraelio bendruomenę.[k] **10** Kai pastatysi levitus Jehovos akivaizdoje, izraelitai uždės ant jų rankas.[l] **11** Tada Aaronas pasiūbuos levitus* Jehovos akivaizdoje kaip izraelitų siūbuojamąją atnašą,[m] ir levitai galės eiti tarnybą Jehovai.[n]

12 Paskui levitai uždės rankas jautukams ant galvų[o] ir paaukos juos: vieną kaip auką

7 SKYRIUS

a Sk 2:29 Sk 10:27

b Kun 27:25

c Kun 2:1

d Kun 1:3

e Kun 4:22, 23

f Kun 3:1

g Sk 1:4, 15

h Sk 7:10 Ezr 2:68

i Sk 7:13–17

y Kun 27:25

j Sk 7:10

k Sk 7:1

l Iš 33:9 Sk 11:17 Sk 12:8

Antra skiltis

a Iš 25:22 Iš 37:6

b Iš 25:18 1Sa 4:4 Ps 80:1

8 SKYRIUS

c Iš 25:37 Iš 40:24, 25 Kun 24:2

d Hbr 9:2

e Iš 37:17

f Iš 25:9, 40 1Me 28:12, 19

g Iš 29:4 Iz 52:11

h Iš 30:18, 19 Kun 16:28 Sk 19:7

i Kun 1:3

y Kun 2:1

j Kun 4:3

k Kun 8:2, 3

l Sk 3:9, 41

m Kun 7:30 Sk 8:21

n Sk 1:50 Sk 3:6 2Me 31:2

o Iš 29:10

7:89 *Pažod. „Liudijimo“. **8:11** *Tikriausiai turima omenyje, kad levitai turėjo palinguoti.

už nuodėmę, kitą – kaip deginamąją auką Jehovai, kad už levitus būtų atliktas permaldavimas.[a] **13** Pastatysi levitus Aarono ir jo sūnų akivaizdoje ir pasiūbuosi juos kaip siūbuojamąją atnašą Jehovai. **14** Atskirsi levitus nuo kitų izraelitų ir jie bus mano.[b] **15** Tada jie galės pradėti tarnybą prie Susitikimo Palapinės. Taigi šitaip apvalysi levitus ir pasiūbuosi juos kaip siūbuojamąją atnašą. **16** Levitai paimami iš izraelitų ir atiduodami man. Juos pasiimu vietoj visų izraelitų pirmagimių, visų, kas pirmieji atveria įsčias,[c] **17** nes man priklauso visi izraelitų pirmagimiai – tiek žmogaus pirmagimis, tiek jo gyvulio pirmadėlys.[d] Pasirinkau* juos sau tą dieną, kai iššudžiau visus pirmagimius Egipto krašte.[e] **18** Vietoj visų izraelitų pirmagimių paimu levitus, **19** paimu juos iš izraelitų ir atiduodu Aaronui ir jo sūnums kaip dovaną. Jie eis tarnybą izraelitų labui prie Susitikimo Palapinės[f] ir atliks už juos permaldavimą, kad izraelitai būtų apsaugoti nuo negandos,[g] kuri juos ištiktų, jei jie prisiartintų prie šventovės.“

20 Mozė ir Aaronas drauge su visa Izraelio bendruomene taip ir padarė. Ką Jehova buvo Mozei dėl levitų paliepęs, tai izraelitai ir padarė. **21** Levitai apsivalė, išsiskalbė drabužius[h] ir tada Aaronas pasiūbavo juos kaip siūbuojamąją atnašą Jehovos akivaizdoje.[i] Aaronas atliko už juos permaldavimą, kad būtų švarūs.[y] **22** Tada levitai stojo tarnauti prie Susitikimo Palapinės Aarono ir jo sūnų akivaizdoje. Ką Jehova buvo Mozei dėl levitų paliepęs, tai izraelitai ir padarė.

23 Jehova Mozei kalbėjo: **24** „Levitams galios tokia taisyklė: kai vyrui sukaks 25 metai, jis prisidės prie tų, kurie eina Susitikimo Palapinės tarnystę, **25** o sulaukęs 50 metų iš savo pareigų pasitrauks ir ten nebetarnaus. **26** Jis galės padėti broliams, einantiems tarnystę prie Susitikimo Palapinės, bet pats ten nebetarnaus. Tokių turėsi laikytis paliepimų dėl levitų ir jų pareigų.“[a]

9 Antrų metų po išėjimo iš Egipto pirmą mėnesį[b] Jehova tarė Mozei Sinajaus dykumoje: **2** „Izraelitai paskirtu laiku[c] turi paruošti Paschos auką.[d] **3** Paruošį ją nustatytu laiku – keturioliktą šio mėnesio dieną, vos saulei nusileidus*. Paruošite ją laikydamiesi visų šventės nuostatų ir potvarkių.“[e]

4 Taigi Mozė paliepė izraelitams paruošti Paschos auką **5** ir jie paruošė ją Sinajaus dykumoje pirmo mėnesio keturioliktą dieną, vos saulei nusileidus*. Izraelitai padarė taip, kaip Jehova paliepė Mozei.

6 Tačiau kai kurie izraelitai tą dieną Paschos aukos ruošti negalėjo, nes buvo susitepę – prisilietę prie lavono.[f] Tą pačią dieną jie atėjo pas Mozę ir Aaroną[g] **7** ir tarė: „Mes esame nešvarūs, nes prisilietėme prie lavono. Nejau dėl to negalime paskirtu metu aukoti Jehovai aukos drauge su visais izraelitais?“[h] – **8** „Palaukite čia ir leiskite pasiteirauti Jehovos, ką turėtumėte daryti“,[i] – atsakė Mozė.

8 SKYRIUS

a Kun 1:4

b Sk 3:45 Sk 16:9

c Sk 3:12

d Iš 13:2, 12 Kun 27:26

e Iš 12:29 Iš 13:15

f Sk 3:9 Sk 18:6 1Me 23:32 Ez 44:11

g Sk 1:53 Sk 18:5 1Sa 6:19

h Sk 8:7

i Sk 8:11

y Sk 8:12

Antra skiltis

a Sk 1:53 Sk 3:32 Sk 18:4

9 SKYRIUS

b Iš 40:2 Sk 1:1

c Iš 12:3, 6 Kun 23:5 Įst 16:1 1Ko 5:7

d Iš 12:27

e Iš 12:8

f Sk 5:2 Sk 19:14, 16

g Iš 18:15 Sk 15:33 Sk 27:1, 2

h Kun 7:21 Įst 16:2

i Iš 25:22 Kun 16:2 Ps 99:6

8:17 *Pažod. „Pašventinau“.

9:3, 5 *Pažod. „tarp abiejų vakarų“.

9 Jehova Mozei pasakė: **10** „Taip sakyk izraelitams: ‘Jei kas nors iš jūsų ar iš jūsų palikuonių prisiliestų prie lavono ir taptų nešvarus[a] arba jeigu būtų toli išvykęs, jis vis tiek privalės paruošti Paschos auką Jehovai. **11** Ją turės paruošti antro mėnesio keturioliktą dieną,[b] vos saulei nusileidus*. Avinėlį jie valgys su duona be raugo ir karčiosiomis žolelėmis.[c] **12** Jokių likučių iki ryto nepaliks,[d] taip pat nesulaužys nė vieno avinėlio kaulo.[e] Avinėlis turės būti paruoštas pagal visus nurodymus dėl Paschos. **13** Tačiau jeigu Paschos aukos neparuoštų žmogus, kuris nėra nei susitepęs, nei išvykęs į kelionę, tokį pašalinsite iš tautos*,[f] nes jis nurodytu metu neaukojo aukos Jehovai. Toks žmogus nusidės ir turės už tai atsakyti.

14 Svetimšalis, gyvenantis tarp jūsų, irgi turės paruošti Paschos auką Jehovai.[g] Jis paruoš ją laikydamasis visų Paschos nuostatų ir potvarkių.[h] Tas pats įstatymas galios visiems – tiek svetimšaliui, tiek vietiniam gyventojui.’“[i]

15 Tą dieną, kai Padangtė, tai yra Sandoros* Palapinė, buvo pastatyta,[y] ją apgaubė debesis. Naktį jis atrodė lyg ugnis ir švietė virš Padangtės iki pat ryto.[j] **16** Taip buvo visada: dieną virš Padangtės laikėsi debesis, o naktį – tarsi kokia ugnis.[k] **17** Debesiui pakilus nuo Palapinės, izraelitai tuojau pat iškeliaudavo.[l] Stovyklą jie įsirengdavo ten, kur debesis sustodavo.[a] **18** Jehovai įsakius izraelitai iškeliaudavo ir Jehovai įsakius jie įsirengdavo stovyklą.[b] Kol debesis laikydavosi virš Padangtės, tol stovykla nepajudėdavo. **19** Net jeigu debesis likdavo virš Padangtės ilgą laiką, izraelitai klausydavo Jehovos ir nepakildavo.[c] **20** Kartais debesis laikydavosi virš Padangtės keletą dienų. Jehovai įsakius izraelitai išskleisdavo palapines ir Jehovai įsakius jie leisdavosi į kelią. **21** Kartais debesis laikydavosi tik nuo vakaro iki ryto, ir kai jis pakildavo, izraelitai iškeliaudavo. Nesvarbu, ar tai būdavo dieną ar naktį, debesiui pakilus jie iškeliaudavo.[d] **22** Tol, kol debesis laikydavosi virš Padangtės, – dvi dienas, mėnesį ar ilgiau, – izraelitų stovykla likdavo vietoje ir nesikeldavo. Bet debesiui pakilus jie leisdavosi į kelią. **23** Jehovai įsakius izraelitai įsirengdavo stovyklą ir Jehovai įsakius jie iškeliaudavo. Jie buvo klusnūs Jehovai ir darė viską, ką Jehova per Mozę jiems liepdavo.

10 Jehova tarė Mozei: **2** „Pasidaryk du trimitus[e] – abu nukaldink iš sidabro. Jie bus naudojami bendruomenei sukviesti, taip pat pranešti, kad stovyklai metas kilti į kelią. **3** Sutrimitavus abiem trimitais, pas tave prie Susitikimo Palapinės turės susirinkti visa bendruomenė.[f] **4** Sutrimitavus vienu trimitu, pas tave susirinks tik vadai, Izraelio tūkstančių vadovai.[g]

5 Kai pasigirs netolygus trimito garsas, rytinėje pusėje[h] esančios stovyklos kils į kelią. **6** Kai netolygus garsas pasigirs

9 SKYRIUS

a Sk 5:2

b 2Me 30:2, 15

c Iš 12:8

d Iš 12:10

e Iš 12:46
Ps 34:20
Jn 19:36

f Iš 12:15

g Iš 12:19, 48

h Iš 12:8

i Kun 24:22
Įst 31:12

y Iš 40:2, 17

j Iš 40:34, 38

k Iš 13:22
Neh 9:19

l Sk 10:11, 34

Antra skiltis

a Iš 40:36, 37

b Iš 17:1
Sk 10:11–13

c Iš 40:37

d Iš 40:36
Ps 78:14

10 SKYRIUS

e Kun 23:24

f Sk 1:18
Įst 29:10, 11

g Iš 18:21
Sk 1:16
Sk 7:2
Įst 1:15
Įst 5:23

h Sk 2:3

9:11 *Pažod. „tarp abiejų vakarų“. **9:13** *T. y. jis turės būti nubaustas mirtimi. **9:15** *Pažod. „Liudijimo“.

antrą kartą, į kelią kils pietinėje pusėje[a] esančios stovyklos. Tokiu trimito garsu bus duodamas ženklas kiekvienam iš dalinių leistis į kelią.

7 Norėdami sušaukti bendruomenę, trimitą pūsite tolygiai.[b] **8** Trimitus pūs kunigai, Aarono sūnūs.[c] Toks įstatas galios amžiais, per visas jūsų kartas.

9 Jei savo krašte turėtumėte stoti į kovą prieš engėją, kuris jums grasina, trimitais duosite ženklą rengtis kovai.[d] Jehova, jūsų Dievas, jus prisimins ir išgelbės nuo priešo.

10 Trimitus pūsite ir džiugiomis progomis[e] – per šventes[f] ir kiekvieno mėnesio pradžioje. Pūsite juos stovėdami priešais savo deginamąsias aukas[g] ir bendrystės aukas.[h] Tie trimitų garsai bus Dievui priminimas apie jus. Aš esu Jehova, jūsų Dievas.“[i]

11 Antrų metų antro mėnesio dvidešimtą dieną[y] debesis nuo Sandoros* Padangtės pakilo[j] **12** ir izraelitai nustatyta tvarka leidosi į kelią.[k] Jie iškeliavo iš Sinajaus dykumos ir debesis sustojo Parano dykumoje.[l] **13** Tai buvo pirmas kartas, kai jie leidosi į kelią tokia tvarka, kokią Jehova nurodė per Mozę.[m]

14 Taigi pirmas pakilo Judo palikuonių vedamas dalinys*, padalinys po padalinio. Judo padaliniui vadovavo Aminadabo sūnus Nachšonas.[n] **15** Isacharo giminės padaliniui vadovavo Cuaro sūnus Netanelis.[o] **16** Zabulono giminės padaliniui vadovavo Helono sūnus Eliabas.[a]

17 Kai Padangtė buvo išardyta,[b] į kelią leidosi jos nešėjai – Geršono[c] ir Merario[d] palikuoniai.

18 Tada pakilo Rubeno giminės vedamas dalinys, padalinys po padalinio. Rubeno padaliniui vadovavo Šedeūro sūnus Elicūras.[e] **19** Simeono giminės padaliniui vadovavo Cūrišadajo sūnus Šelumielis.[f] **20** Gado giminės padaliniui vadovavo Deuelio sūnus Eljasafas.[g]

21 Tada, nešini šventovės daiktais, iškeliavo kehatai.[h] Padangtė turėjo būti pastatyta dar prieš jiems atvykstant.

22 Tada pakilo Efraimo giminės vedamas dalinys, padalinys po padalinio. Efraimo padaliniui vadovavo Amihudo sūnus Elišama.[i] **23** Manaso giminės padaliniui vadovavo Pedacūro sūnus Gamelielis.[y] **24** Benjamino giminės padaliniui vadovavo Gideonio sūnus Abidanas.[j]

25 Galiausiai, kaip užnugario sauga, pakilo Dano giminės vedamas dalinys, padalinys po padalinio. Dano padaliniui vadovavo Amišadajo sūnus Ahiezeras.[k] **26** Ašero giminės padaliniui vadovavo Ochrano sūnus Pagielis.[l] **27** Naftalio giminės padaliniui vadovavo Enano sūnus Ahyra.[m] **28** Štai kokia tvarka, padalinys po padalinio, izraelitai leisdavosi į kelią.[n]

29 Hobabui, savo uošviui midjaniečio Reuelio*[o] sūnui, Mozė tarė: „Mes keliaujame į vietą, apie kurią Jehova sakė: ‘Aš jums ją atiduosiu.’[p] Eime su mumis,[r] mes būsime tau geri,

10:11 *Pažod. „Liudijimo“. **10:14** *Dalinį sudarė trys giminės.

10:29 *Dar vadinamas Jetru.

10 SKYRIUS

a Sk 2:10
b Sk 10:3
c Sk 31:6
1Me 15:24
1Me 16:6
2Me 29:26
Neh 12:35, 41
d 2Me 13:12
e 1Me 15:28
2Me 5:12
2Me 7:6
Ezr 3:10
f Kun 23:24
Sk 29:1
g Sk 28:11
h Kun 3:1
i Iš 6:7
Kun 11:45
y Sk 1:1
j Sk 9:17
Ps 78:14
k Iš 40:36
Sk 2:9, 16, 17, 24, 31
l Sk 12:16
Sk 13:26
Įst 1:1, 2
m Sk 2:34
Sk 9:23
n Sk 1:4, 7
Sk 2:3
o Sk 1:4, 8
Sk 2:5

Antra skiltis

a Sk 2:7
b Sk 1:51
c Sk 3:25, 26
d Sk 3:36, 37
e Sk 1:4, 5
Sk 2:10
f Sk 1:5, 6
Sk 2:12
g Sk 1:4, 14
Sk 2:14
h Sk 3:30, 31
Sk 4:15
Sk 7:9
i Sk 1:4, 10
Sk 2:18, 24
y Sk 1:4, 10
Sk 2:20
j Sk 1:4, 11
Sk 2:22
k Sk 1:4, 12
Sk 2:25, 31
l Sk 1:4, 13
Sk 2:27
m Sk 1:4, 15
Sk 2:29
n Sk 2:34
o Iš 2:16, 18
Iš 3:1
Iš 18:1, 5
p Pr 12:7
Pr 13:14, 15
Pr 15:18
r Ts 1:16
Ts 4:11
1Sa 15:6

nes Jehova Izraeliui yra pažadėjęs daug gera.“[a] **30** Bet jis atsakė: „Neisiu. Grįšiu į savo kraštą pas gimines.“ – **31** „Prašau mūsų nepalikti, – įkalbinėjo Mozė, – juk tu žinai, kur dykumoje geriausia įsirengti stovyklą, ir gali būti mūsų vedlys*. **32** Jeigu eisi su mumis,[b] dalysimės su tavimi visais gerais dalykais, kuriais Jehova mus palaimins.“

33 Taigi jie nužygiavo nuo Jehovos kalno[c] trijų dienų kelią. Visas tris dienas Jehovos Sandoros Skrynia[d] buvo nešama pirma jų, iki buvo rasta vieta apsistoti.[e] **34** Izraelitus, pakilusius iš stovyklos į kelią, dienos metu lydėjo Jehovos debesis.[f]

35 Kai tik Skrynia būdavo pakeliama nešti, Mozė tardavo: „Pakilk, Jehova,[g] išblaškyk savo priešus! Tebėga nuo tavęs visi, kurie tavęs nekenčia!“ **36** O kai Skrynią nuleisdavo, jis tardavo: „Sugrįžk, Jehova, pas nesuskaitomus Izraelio tūkstančius!“[h]

11 Bet štai žmonės Jehovos akivaizdoje nepatenkinti ėmė skųstis. Girdėdamas jų skundus, Jehova užsidegė pykčiu. Tada plykstelėjo Jehovos ugnis ir prarijo kai kuriuos stovyklos pakraštyje. **2** Žmonės pradėjo šauktis Mozės. Mozė maldavo Jehovą[i] ir ugnis užgeso. **3** Ta vieta buvo pavadinta Tabera*, nes ten juos prarijo Jehovos ugnis.[y]

4 Tarp kitataučių,[j] keliaujančių su izraelitais, kilo visokių užgaidų.[k] Iš paskos ėmė verkšlenti ir izraelitai: „Kas duos mums mėsos?[a] **5** Prisimename, kaip dykai valgėme žuvį Egipte, taip pat agurkus, arbūzus, porus, svogūnus, česnakus![b] **6** O dabar mes tokie išsekę! Nieko kito nematome, tik tą maną!“[c]

7 Mana[d] buvo panaši į kalendros sėklas,[e] į miramedžio sakus. **8** Žmonės išėję jos prisirinkdavo, paskui, sumalę girnomis ar sutrynę grūstuvėje, virdavo puoduose, darydavo iš jos papločius.[f] Manos skonis buvo tarytum pyragaičio su aliejumi. **9** Mana stovykloje iškrisdavo naktį kartu su rasa.[g]

10 Mozė matė, kaip žmonės – kiekviena šeima, kiekvienas žmogus – verkia ir dejuoja prie savo palapinės įėjimo. Jehova labai supyko,[h] taip pat ir Mozė buvo nepatenkintas. **11** Mozė skundėsi Jehovai: „Kodėl taip kamuoji savo tarną? Kodėl nerandu malonės tavo akyse, kodėl visų šių žmonių našta užkrauta man ant pečių?[i] **12** Argi manyje užsimezgė ši tauta? Argi aš ją pagimdžiau, kad liepi man nešti juos kaip žindyvei žindomą kūdikį, nešti priglaudus prie krūtinės į kraštą, kurį prisiekei atiduoti jų protėviams?[y] **13** Iš kur man gauti mėsos tokiai daugybei žmonių? Jie verkia mano akivaizdoje ir reikalauja: ‘Duok mums mėsos!’ **14** Aš neįstengiu pasirūpinti visais šiais žmonėmis. Man tai per sunku.[j] **15** Jei ir toliau taip su manimi elgsiesi, geriau mane užmušk.[k] Jei radau malonę tavo akyse, nebeleisk matyti tokių nelaimių.“

10:31 *Pažod. „akys“. **11:3** *Išvertus – „degimas“.

10 SKYRIUS

a Iš 3:8
Iš 6:7

b Ts 1:16
Ts 4:11

c Iš 3:1
Iš 19:3
Iš 24:16
Įst 5:2

d Iš 25:10, 17

e Įst 1:32, 33
Joz 3:3, 4

f Iš 13:21
Neh 9:12
Ps 78:14

g Ps 132:8

h Įst 1:10

11 SKYRIUS

i Iš 32:11
Įst 9:19
Ps 106:23
Jok 5:16

y Įst 9:22

j Iš 12:37, 38
Kun 24:10

k 1Ko 10:6, 10

Antra skiltis

a Ps 78:18, 22
Ps 106:14

b Iš 16:3

c Iš 16:35
Sk 21:5

d Iš 16:14
Neh 9:20
Jn 6:31

e Iš 16:31

f Iš 16:16, 23

g Ps 78:24

h Sk 11:1

i Iš 17:4
Įst 1:12

y Pr 13:14, 15
Pr 26:3

j Iš 18:17, 18
Įst 1:9

k 1Ka 19:2, 4
Job 6:8, 9

16 Jehova atsakė Mozei: „Išsirink 70 Izraelio seniūnų – tokių, kuriuos laikai tikrais tautos seniūnais ir vadais,[a] – nuvesk juos prie Susitikimo Palapinės ir visi kartu sustokite. **17** Aš ten nusileisiu[b] ir kalbėsiu su tavimi.[c] Paėmęs nuo tavęs truputį dvasios,[d] duosiu tiems vyrams ir jie padės tau nešti žmonių naštą, kad nereiktų vargti vienam.[e] **18** O žmonėms sakysi: ‘Pasiruoškite, kad rytoj būtumėte šventi.[f] Jūs gausite mėsos, nes Jehova išgirdo jūsų verkšlenimą[g] ir žodžius: „Kas duos mums mėsos? Egipte mums buvo geriau.“[h] Jehova jums duos mėsos, ir jūs valgysite ją[i] – **19** ne dieną, ne dvi, ne penkias, ne dešimt ar dvidešimt dienų, **20** o ištisą mėnesį, kol ta mėsa išlįs jums per gerklę* ir taps atgrasi.[y] Juk jūs paniekinote Jehovą, esantį tarp jūsų, kai verkėte jo akivaizdoje ir dejavote: „Kodėl mes išėjome iš Egipto?“’“[j]

21 Tada Mozė tarė: „Šioje tautoje yra 600 000 pėstininkų,[k] o tu sakai: ‘Aš duosiu jiems tiek mėsos, kad pakaks visam mėnesiui’! **22** Jeigu išpjautume visas avis ir galvijus, ar to pakaktų? Jeigu išgaudytume visą žuvį jūroje, argi jos būtų užtektinai visiems?“

23 Jehova Mozei atsakė: „Negi Jehovos ranka per trumpa?[l] Tuoj pamatysi, ar tai, ką sakau, išsipildys ar ne.“

24 Tad Mozė nuėjo ir perdavė Jehovos žodžius žmonėms. Jis sukvietė 70 tautos seniūnų ir jie visi sustojo aplink Palapinę.[m] **25** Tada debesyje

11:20 *Pažod. „per nosį“.

11 SKYRIUS

a Įst 16:18

b Iš 19:11
Iš 25:22
Iš 34:5
Sk 12:5

c Sk 11:25
Sk 12:8

d 1Sa 10:6
2Ka 2:15
Neh 9:20
Apd 2:17

e Iš 18:21, 22

f Iš 19:10

g Iš 16:7

h Sk 11:4, 5

i Iš 16:8

y Ps 78:29

j Sk 21:5

k Iš 12:37
Iš 38:26
Sk 1:45, 46

l Pr 18:14
Iz 59:1
Mk 10:27
Lk 1:37

m Sk 11:16

Antra skiltis

a Iš 33:9
Sk 12:5
Įst 31:15

b Ps 99:7

c Sk 11:17
2Ka 2:9, 15

d 1Sa 10:6
1Sa 19:20

e Iš 17:9
Iš 24:13
Iš 33:11
Sk 27:18–20
Įst 31:3

f Mk 9:38

g Iš 16:13
Ps 78:26, 27

nužengė Jehova[a] ir kalbėjo su juo.[b] Paėmęs truputį dvasios nuo Mozės,[c] jis davė jos 70 seniūnų. Kai tik gavo tos dvasios, jie ėmė pranašauti,[d] bet tik tą kartą.

26 Du vyrai, Eldadas ir Medadas, buvo pasilikę stovykloje, tačiau dvasia nužengė ir ant jų, mat jų vardai buvo įtraukti į sąrašą, tik jie nebuvo nuėję prie Palapinės. Jie taip pat stovykloje pradėjo pranašauti. **27** Vienas jaunuolis atbėgo pas Mozę ir pranešė: „Eldadas ir Medadas stovykloje pranašauja!“ **28** Tada Nūno sūnus Jozuė,[e] patarnaujantis Mozei nuo jaunumės, pasakė: „Moze, mano viešpatie, sudrausk juos!“[f] **29** Bet Mozė jam atsakė: „Ar tu dėl manęs pavydi? O kad visi Jehovos žmonės pranašautų, kad Jehova visiems duotų savosios dvasios!“ **30** Paskui Mozė kartu su Izraelio seniūnais sugrįžo į stovyklą.

31 Tada Jehova sukėlė vėją ir šis atpūtė nuo jūros putpelių. Jų prikrito aplink visą stovyklą[g] – maždaug dienos kelio atstumu į vieną pusę ir dienos kelio atstumu į kitą pusę. Putpelės nuklojo žemę aplink stovyklą maždaug dviejų uolekčių* sluoksniu. **32** Ištisą dieną ir naktį, taip pat kitą dieną žmonės buvo ant kojų – rinko putpeles, ir kiekvienas pririnko bent po dešimt homerų*. Žmonės paskleidė jas aplink visą stovyklą#. **33** Bet jiems dar bekramtant tą mėsą, dar nespėjus jos nė nuryti,

11:31 *Uolektis buvo lygi 44,5 cm. Žr. priedą B14. **11:32** *Homeras buvo lygus 220 L. Žr. priedą B14. #Matyt, norėdami mėsą išdžiovinti.

užsidegė Jehovos pyktis ant žmonių ir Jehova kirto jiems mirtina rykšte.[a]

34 Todėl ta vieta buvo pavadinta Kibrot Taava*,[b] nes ten palaidoti žmonės, kuriuos buvo apėmęs godulys.[c] **35** Iš Kibrot Taavos izraelitai atkeliavo į Hacerotus ir čia apsistojo.[d]

12 Mirjama ir Aaronas ėmė reikšti nepasitenkinimą Moze dėl jo vedybų su kušite. Mozė išties buvo paėmęs į žmonas kušitę.[e] **2** Jie kalbėjo: „Argi tik per Mozę Jehova kalba? Argi jis nekalbėjo ir per mus?“[f] Jehova visa tai girdėjo.[g] **3** O Mozė buvo pats romiausias iš visų žmonių*[h] žemėje.

4 Jehova tuojau paliepė Mozei, Aaronui ir Mirjamai: „Ateikite visi trys prie Susitikimo Palapinės.“ Jiems atėjus, **5** Jehova nužengė debesies stulpe[i] ir sustojęs prie Palapinės įėjimo pašaukė Aaroną su Mirjama. Abu žengė priekin. **6** „Paklausykite, ką jums pasakysiu, – tarė Dievas. – Jei tarp jūsų būtų Jehovos pranašas, apsireikščiau jam regėjime,[y] kalbėčiau sapne.[j] **7** Bet su mano tarnu Moze yra kitaip. Jam aš patikėjau visus savo namus.*[k] **8** Su juo kalbuosi akis į akį*,[l] atvirai, o ne mįslėmis. Jis mato patį Jehovą. Kaip tad jūs drįstate burnoti prieš mano tarną Mozę?“

9 Jehova, labai ant jų supykęs, pasitraukė. **10** Debesiui nuo Palapinės pasitraukus, Mirjamą staiga ištiko raupsai, ji pasidarė balta kaip sniegas.[a] Aaronas, atsigręžęs į Mirjamą ir pamatęs, kad ji ištikta raupsų,[b] **11** iškart ėmė prašyti Mozę: „Meldžiu, viešpatie, neleisk mums kentėti už šią nuodėmę. Mes tikrai kvailai pasielgėme. **12** Tenebūna ji tarsi negyvas vaisius, kuris pradeda irti dar neišėjęs iš įsčių!“ **13** Ir Mozė šaukėsi Jehovos: „O Dieve, meldžiu ją išgydyti! Meldžiu!“[c]

14 Jehova Mozei atsakė: „Jeigu jos tėvas spjautų jai į veidą, argi ji neraustų iš gėdos septynias dienas? Tepasilieka ji septynias dienas už stovyklos,[d] o tada galės grįžti.“ **15** Taigi Mirjama pasiliko už stovyklos septynias dienas[e] ir žmonės nekilo į kelią tol, kol Mirjama nesugrįžo. **16** Paskui izraelitai iškeliavo iš Hacerotų[f] ir apsistojo Parano dykumoje.[g]

13 Jehova Mozei liepė: **2** „Siųsk vyrus išžvalgyti Kanaano kraštą, kurį aš ketinu atiduoti izraelitams, – po vieną vyrą iš kiekvienos protėvių giminės, po vieną iš jų vadų.“[h]

3 Taigi Mozė, kaip Jehova liepė, išsiuntė juos iš Parano dykumos.[i] Tie vyrai buvo izraelitų vadai. **4** Štai jų vardai: iš Rubeno giminės – Zakūro sūnus Šamūva, **5** iš Simeono giminės – Horio sūnus Šafatas, **6** iš Judo giminės – Jefunės sūnus Kalebas,[y] **7** iš Isacharo giminės – Juozapo sūnus Igalas, **8** iš Efraimo giminės – Nūno sūnus Ozėjas,[j] **9** iš Benjamino giminės – Rafuvo sūnus Paltis, **10** iš Zabulono giminės – Sodžio sūnus Gadielis, **11** iš Juozapo[k] sūnaus Manaso[l] giminės – Susio sūnus Gadis, **12** iš Dano giminės – Gemalio sū-

11 SKYRIUS

a Ps 78:30, 31
1Ko 10:10

b Sk 33:16
Įst 9:22

c 1Ko 10:6

d Sk 33:17

12 SKYRIUS

e Iš 2:16, 21

f Iš 4:14–16
Iš 4:30
Iš 15:20
Iš 28:30
Mch 6:4

g Sk 11:1

h Mt 11:29

i Iš 34:5
Sk 11:25

y Pr 15:1
Pr 46:2
Iš 24:9–11

j Pr 31:10, 11

k Hbr 3:2, 5

l Iš 33:11
Įst 34:10

Antra skiltis

a Įst 24:9

b 2Me 26:19

c Iš 32:11
Jok 5:16

d Kun 13:45, 46
Sk 5:2

e Įst 24:9

f Sk 11:35
Sk 33:18

g Sk 10:12

13 SKYRIUS

h Iš 18:25
Įst 1:15
Įst 1:22, 23

i Sk 12:16
Įst 1:19

y Sk 13:30
Sk 14:30, 38
Sk 34:18, 19
1Me 4:15

j Sk 11:28
Sk 13:16
Sk 14:30
Sk 34:17

k Pr 48:5

l Pr 48:17, 19

11:34 *Išvertus – „godulystės kapai“. **12:3** *Arba „buvo labai nuolankus, nuolankesnis už bet kurį kitą žmogų“. **12:7** *Pažod. „Jis man ištikimas visuose mano namuose“. **12:8** *Pažod. „burna į burną“.

nus Amielis, **13** iš Ašero giminės – Mykolo sūnus Setūras, **14** iš Naftalio giminės – Vofsio sūnus Nachbis, **15** iš Gado giminės – Machio sūnus Geuelis. **16** Šiuos vyrus Mozė siuntė išžvalgyti krašto. O Nūno sūnų Ozėją Mozė pervardijo Jozue*.[a]

17 Siųsdamas juos išžvalgyti Kanaano, Mozė davė tokius nurodymus: „Kilkite į Negebą ir tada keliaukite į aukštumas.[b] **18** Pažiūrėkite, kokia ten žemė,[c] kokie žmonės tenai gyvena – stiprūs ar silpni, mažai jų ar daug, – **19** kraštas geras ar prastas, kokie ten miestai – atviri ar įtvirtinti. **20** Taip pat sužinokite, ar žemė ten derlinga ar skurdi*,[d] ar auga joje medžiai ar ne. Būkite drąsūs[e] ir parneškite iš to krašto kokių nors vaisių.“ Tai buvo metas, kai pradedamos skinti vynuogės.[f]

21 Tie vyrai leidosi į kelią ir išžvalgė kraštą nuo Cino dykumos[g] iki pat Rehobo,[h] esančio netoli Lebo Hamato*.[i] **22** Iš pradžių jie pakilo į Negebą, tada nukeliavo į Hebroną,[y] kur gyveno anakiečiai[j] Ahimanas, Šešajas ir Talmajas.[k] (Hebronas buvo pastatytas septyneriais metais anksčiau už Egipto miestą Coaną.) **23** Paskui jie atėjo į Eškolo slėnį*[l] ir čia nusikirto vynuogių kekę – tokią, kad teko ant karties nešti dviem vyrams. Taip pat prisiskynė granatų ir figų.[m] **24** Eškolu* tas slėnis#[n] ir buvo pavadintas dėl to, kad izraelitai ten nusikirto vynuogių kekę.

25 Vyrai žvalgė kraštą 40 dienų,[a] o tada sugrįžo. **26** Jie parkeliavo pas Mozę ir Aaroną ir pas visą izraelitų bendruomenę į Parano dykumą, į Kadešą.[b] Bendruomenei jie papasakojo, ką matę, ir parodė krašto gėrybes. **27** Štai ką jie Mozei kalbėjo: „Mes buvome krašte, į kurį mus siuntei. Jis išties teka pienu ir medumi,[c] ir va kokie ten auga vaisiai.[d] **28** Bet tenykščiai gyventojai stiprūs, jų miestai įtvirtinti ir labai dideli. Be to, ten matėme anakiečius.[e] **29** Negebo žemėse[f] gyvena amalekiečiai,[g] aukštumose – hetitai, jebusiečiai[h] ir amoritai,[i] o prie jūros[y] ir palei Jordaną įsikūrę kanaaniečiai.“[j]

30 Kalebas ramino žmones, sustojusius priešais Mozę, ir sakė: „Nedelsdami kilkime aukštyn ir pulkime tą kraštą. Mes tikrai pajėgūs jį užimti.“[k] **31** Tačiau kiti vyrai, keliavę kartu su juo, kalbėjo: „Mes neįveiksime tų žmonių, jie už mus stipresni!“[l] **32** Apie kraštą, kurį buvo išžvalgę, izraelitams jie kalbėjo vien bloga.[m] „Kraštas, kurį perėjome ir apžiūrėjome, ryja savo gyventojus, – sakė jie. – Visi žmonės, kuriuos ten matėme, nepaprastai aukšti.[n] **33** Matėme ir milžinų* – Anako sūnų,[o] milžinų palikuonių. Prieš juos jautėmės tarsi žiogai, jų akyse tokie ir buvome.“

14 Tada visa bendruomenė ėmė aimanuoti, žmonės šaukė ir dejavo kiaurą naktį.[p] **2** Izraelitai murmėjo prieš

13:16 *Išvertus – „Jehova yra išgelbėjimas“. **13:20** *Pažod. „riebi ar liesa“. **13:21** *Arba „prie Hamato prieigų“. **13:23** *Arba „sausvagė“. **13:24** *Išvertus – „vynuogių kekė“. #Arba „sausvagė“.

13:33 *Hebr. *nefilim*. Žr. žodynėlyje „milžinai“.

13 SKYRIUS

a Iš 17:9
b Įst 1:7
c Iš 3:8
Įst 8:7
d Neh 9:25
Ez 20:6
e Įst 31:6
Joz 1:6, 9
f Sk 13:23
g Sk 34:2, 3
Joz 15:1
h 2Sa 10:6, 8
i Sk 34:8
y Pr 13:18
Joz 15:13
Joz 21:11, 12
j Įst 9:1, 2
Joz 11:21
k Ts 1:10
l Sk 32:9
m Įst 1:25
Įst 8:7–9
n Įst 1:24

Antra skiltis

a Sk 14:33, 34
b Įst 1:19
c Iš 3:8
Kun 20:24
d Įst 1:25
e Sk 13:22, 33
Įst 1:27, 28
f Sk 13:17
g Pr 36:12
Iš 17:8
1Sa 15:3
h Ts 1:21
2Sa 5:6, 7
i Pr 10:15, 16
y Pr 10:19
j Iš 23:23
Įst 7:1
Įst 20:17
k Joz 14:7, 8
l Sk 32:9
m Sk 14:36
n Am 2:9
o Įst 1:28
Įst 9:1, 2

14 SKYRIUS

p Įst 1:32, 33

Mozę ir Aaroną[a] ir jiems priekaištavo. „Geriau jau būtume išmirę Egipto krašte arba gavę galą šioje dykumoje! – kalbėjo jie. – **3** Kam Jehova veda mus į tą kraštą? Kad žūtume nuo kalavijo?[b] Juk mūsų žmonos ir vaikai ten taps grobiu![c] Ar nebūtų geriau sugrįžti į Egiptą?!“[d] **4** Jie netgi pradėjo tartis: „Pasiskirkime sau vadą ir grįžkime į Egiptą!“[e]

5 Tai girdėdami Mozė ir Aaronas visos susirinkusios Izraelio bendruomenės akivaizdoje parpuolė ant kelių ir nusilenkė iki žemės. **6** O Nūno sūnus Jozuė[f] ir Jefunės sūnus Kalebas[g] – du iš vyrų, siųstų žvalgyti krašto, – persiplėšė drabužius **7** ir sakė visai Izraelio bendruomenei: „Kraštas, kurį perėjome ir išžvalgėme, yra geras, labai geras.[h] **8** Jeigu Jehova bus maloningas, tikrai įves mus į tą kraštą. Jis atiduos mums žemę, tekančią pienu ir medumi.[i] **9** Tik nemaištaukite prieš Jehovą ir nebijokite to krašto žmonių,[y] nes jie mums – lengvas grobis*. Jų niekas nesaugo, o su mumis – Jehova.[j] Nebijokite jų!“

10 Tačiau visa bendruomenė norėjo užmušti juos akmenimis.[k] Tada prie Susitikimo Palapinės izraelitams apsireiškė Jehovos šlovė.[l]

11 Jehova tarė Mozei: „Ar ilgai ši tauta mane niekins?![m] Kiek dar jie netikės manimi? Juk matė tiek ženklų, kuriuos padariau jų akivaizdoje.[n] **12** Tuoj siųsiu jiems marą ir jų atsikratysiu, o iš tavęs iškildinsiu didelę tautą, galingesnę už šitą.“[o]

14:9 *Pažod. „jie mums – duona“.

14 SKYRIUS

a Įst 1:27; Ps 106:25
b Ps 78:40
c Sk 14:31; Įst 1:39
d Sk 11:5
e Neh 9:17
f Sk 13:8, 16
g Sk 13:6, 16; Sk 14:30
h Sk 13:26, 27; Įst 1:25; Įst 8:7, 8
i Įš 3:8
y Įst 7:17, 18; Įst 20:3
j Įš 33:16; Įst 20:1
k Įš 17:4
l Įš 16:10
m Įš 16:28; Sk 14:22, 23
n Įst 9:23; Hbr 3:19
o Įš 32:10

Antra skiltis

a Įš 32:12; Ez 20:9
b Įš 15:13, 14; Joz 2:10; Joz 5:1
c Įst 4:12; Įst 5:4
d Įš 13:21; Ps 78:14
e Įst 9:28
f Ps 103:8; Mch 7:18
g Įš 34:6, 7
h Įš 34:9; Ps 78:38
i Jok 5:16
y Ps 72:19; Hab 2:14
j Įš 17:2; Ps 95:9; Ps 106:14; Hbr 3:16
k Ps 81:11
l Neh 9:17
m Sk 26:63, 64; Sk 32:11; Įst 1:35; Ps 95:11; Ps 106:26; Hbr 3:18; Hbr 4:3
n Sk 13:30; Sk 26:65

13 Bet Mozė sakė Jehovai: „Tada egiptiečiai, iš kurių savo didžia galybe išgelbėjai šią tautą, apie tai išgirdę[a] **14** viską papasakos šio krašto gyventojams. O juk ir jie girdėjo, kad tu, Jehova, esi su šiais žmonėmis[b] ir kalbi su jais akis į akį.[c] Tu esi Jehova, ir tavo debesis yra virš jų. Dieną tu eini jų priešaky debesies stulpe, naktį – ugnies stulpe.[d] **15** Jei leisi šiems žmonėms išsyk pražūti, tautos, kurios girdėjo apie tavo šlovę, kalbės: **16** ‘Jehova nepajėgė nuvesti šių žmonių į kraštą, kurį buvo jiems prisiekęs atiduoti, tad išgalabijo juos dykumoje.’[e] **17** Todėl meldžiu, Jehova, tebūna akivaizdi tavoji galia, nes duodamas pažadą sakei: **18** ‘Jehova yra lėtas pykti ir kupinas ištikimosios meilės,[f] jis atleidžia kaltę ir nusižengimą, tačiau nepalieka kaltojo nenubausto ir baudžia už tėvų kaltę vaikus ir vaikų vaikus iki trečios ir ketvirtos kartos.’[g] **19** Dėl savo didžios ištikimosios meilės atleiski šiai tautai jos nusižengimą, taip kaip atleisdavai iki šiol nuo pat išėjimo iš Egipto.“[h]

20 Jehova atsakė: „Atleidžiu jiems, kaip prašei.[i] **21** Kaip aš gyvas, žemė bus pilna Jehovos šlovės.[y] **22** Bet nė vienas iš tų, kurie mėgino mano kantrybę[j] – jau dešimt kartų – ir neklausė mano balso,[k] nors buvo matę mano šlovę ir visus darbus[l] Egipte ir dykumoje, **23** neregės krašto, kurį duoti pažadėjau jų protėviams. Tie, kurie manęs negerbia, jo nepamatys.[m] **24** O savo tarną Kalebą,[n] visai kitokios dvasios žmogų, man visa širdimi atsidavusį,

tikrai įvesiu į kraštą, į kurį jis buvo įžengęs, ir jo palikuoniai jį paveldės.[a] **25** Kadangi slėnyje gyvena amalekiečiai ir kanaaniečiai,[b] rytoj turite apsigręžti ir keliauti atgal į dykumą Raudonosios jūros link.“[c]

26 Jehova tarė Mozei ir Aaronui: **27** „Kiek dar ši nedora bendruomenė murmės prieš mane?[d] Girdėjau izraelitų murmėjimą.[e] **28** Sakyk jiems: ‘Kaip aš gyvas, – skelbia Jehova, – padarysiu jums tai, ką girdėjau jus kalbant.[f] **29** Jūsų lavonai gulės šioje dykumoje.[g] Iš visų surašytųjų – tų, kuriems 20 ir daugiau metų, – iš visų, kurie murmėjo prieš mane,[h] **30** nė vienas neįeis į kraštą, kurį prisiekiau* atiduoti jums gyventi,[i] išskyrus Jefunės sūnų Kalebą ir Nūno sūnų Jozuę.[y]

31 Ten įvesiu jūsų vaikus, kurie, pasak jūsų, turėjo tapti grobiu.[j] Duosiu jiems pažinti kraštą, į kurį įžengti nepanorėjote.[k] **32** O jūsų lavonai liks gulėti dykumoje. **33** Ir jūsų vaikams dar 40 metų teks ganyti gyvulius tyrlaukiuose[l] ir kentėti dėl jūsų neištikimybės*, kol jūs visi iki vieno šioje dykumoje išmirsite.[m] **34** Kraštą žvalgėte 40 dienų,[n] tad 40 metų[o] – už kiekvieną dieną po metus, metus už dieną – turėsite kentėti dėl savo nusikaltimo. Tada žinosite, ką reiškia man priešintis*.

35 Tai sakau aš, Jehova. Štai ką padarysiu šiai nedorai bendruomenei, susibūrusiai prieš mane: jie susilauks galo šitoje dykumoje, žus šioje dykynėje.[a] **36** Kadangi vyrai, kuriuos Mozė siuntė išžvalgyti krašto, sugrįžę skleidė apie kraštą blogas kalbas[b] ir sukurstė visą bendruomenę prieš Mozę murmėti, **37** kadangi tie vyrai peikė tą kraštą, jie bus nubausti – kris negyvi Jehovos akivaizdoje.[c] **38** Iš tų, kurie ėjo išžvalgyti krašto, tik Nūno sūnus Jozuė ir Jefunės sūnus Kalebas liks gyvi.’“[d]

39 Mozė perdavė šiuos žodžius izraelitams ir žmonės ėmė labai sielotis. **40** Rytą jie atsikėlė anksti ir rengėsi žygiuoti į krašto kalnagūbrius. „Štai mes pasiruošę eiti į tą vietą, apie kurią Jehova kalbėjo, mes pripažįstame, kad nusidėjome“,[e] – sakė jie. **41** Mozė jiems tarė: „Kodėl vėl priešinatės Jehovos įsakymui? Jūsų sumanymas nebus sėkmingas. **42** Niekur neikite, nes Jehova jums nepadės. Priešai jus nugalės![f] **43** Ten susidursite su amalekiečiais ir kanaaniečiais[g] ir krisite nuo kalavijo. Nusigręžėte nuo Jehovos, todėl Jehova jums nepadės.“[h]

44 Bet jie užsispyrė ir leidosi krašto kalnagūbrių link.[i] O Jehovos Sandoros Skrynia ir Mozė nepajudėjo iš stovyklos.[y] **45** Kalnagūbriuose gyvenantys amalekiečiai ir kanaaniečiai nusileidę žemyn puolė juos ir nusivijo iki pat Hormos.[j]

15 Jehova Mozei tarė: **2** „Kalbėk izraelitams, sakyk jiems: ‘Kai įeisite į kraštą, kurį duodu jums gyventi,[k] **3** ir aukosite Jehovai ugninę atnašą iš savo bandų ar kaimenių – ar tai būtų deginamoji auka,[l] ar įžado auka, ar geros valios auka,[m] ar švenčių

14 SKYRIUS

a Joz 14:9, 14
b Sk 13:29
c Įst 1:40
d Iš 16:28 Sk 14:11
e 1Ko 10:6, 10
f Sk 14:2 Sk 26:64 Sk 32:11 Įst 1:35
g Ps 106:26 1Ko 10:5 Hbr 3:17
h Sk 1:45, 46 Jud 5
i Iš 6:8
y Sk 26:65 Sk 32:11, 12 Įst 1:34–38
j Sk 14:3 Įst 1:39
k Ps 106:24
l Sk 32:13 Joz 14:10
m Įst 1:3 Įst 2:14
n Sk 13:25
o Ps 95:10 Apd 7:36 Apd 13:18

Antra skiltis

a Sk 14:29 Hbr 3:17
b Sk 13:32
c 1Ko 10:6, 10 Jud 5
d Sk 14:30 Sk 26:65 Sk 32:11, 12 Įst 1:35, 36 Joz 14:6
e Įst 1:41
f Kun 26:14, 17 Įst 1:42
g Sk 13:29
h 2Me 15:2
i Įst 1:43
y Sk 10:33
j Sk 21:1, 3 Įst 1:44

15 SKYRIUS

k Pr 15:18
l Kun 1:2, 3
m Kun 7:16 Kun 22:18, 19 Kun 22:21

14:30 *Pažod. „pakėliau ranką“. **14:33** *Pažod. „paleistuvystės“. **14:34** *Arba „laikyti mane priešu“.

auka,[a] – kad tos atnašos kvapas Jehovai būtų malonus,[b] **4** aukotojas turi atnešti Jehovai ir javų atnašą – dešimtadalį efos* geriausių miltų,[c] sumaišytų su ketvirčiu hino# aliejaus. **5** Kai aukosite deginamąją auką arba avinėlį, turite atnešti dar ir liejamąją atnašą – ketvirtadalį hino vyno.[d] **6** Kartu su avinu turite atnešti javų atnašai du dešimtadalius efos geriausių miltų, sumaišytų su trečdaliu hino aliejaus, **7** taip pat trečdalį hino vyno liejamajai atnašai, kad tai būtų malonaus kvapo auka Jehovai.

8 Jeigu atnašautum patiną iš bandos kaip deginamąją auką,[e] įžado auką[f] ar bendrystės auką[g] Jehovai, **9** kartu su tuo gyvuliu atnašausi ir javų atnašą[h] – tris dešimtadalius efos geriausių miltų, sumaišytų su puse hino aliejaus. **10** Kartu atnašausi ir liejamąją atnašą – pusę hino vyno.[i] Tai bus ugninė atnaša, malonaus kvapo auka Jehovai. **11** Tokias atnašas aukosi su kiekvienu jaučiu, kiekvienu avinu, kiekvienu avinėliu ar ožiu. **12** Kad ir kiek gyvulių būtų aukojama, su kiekvienu iš jų bus aukojamos ir minėtos atnašos. **13** Tokia turės būti kiekvieno izraelito ugninė atnaša, malonaus kvapo auka Jehovai.

14 Jeigu atvykėlis, įsikūręs tarp jūsų, arba svetimšalis, jau kelinta karta gyvenantis su jumis, norėtų aukoti ugninę atnašą, malonaus kvapo auką Jehovai, darys tą patį, ką ir jūs.[y] **15** To paties įstato laikysis tiek jūsų bendruomenė, tiek svetimšaliai, gyvenantys tarp jūsų. Jis galios amžiais, per visas kartas. Svetimšaliai ir jūs Jehovai esate lygūs.[a] **16** Tas pats įstatymas ir toks pat teisinis nuostatas galios ir jums, ir svetimšaliui, gyvenančiam tarp jūsų.'"

17 Jehova Mozei tarė: **18** „Kalbėk izraelitams, sakyk jiems: 'Kai būsite įėję į kraštą, į kurį jus vedu, **19** ir valgysite to krašto duoną,[b] turėsite atnešti Jehovai auką. **20** Atnešite pirmųjų savo vaisių atnašą[c] – duonos riesčių, iškeptų iš rupių miltų. Atnašausite jas taip, kaip atnašaujami javai, iškulti ant grendymo. **21** Dalį rupių miltų iš pirmųjų javų turėsite aukoti Jehovai per visas kartas.

22 Jeigu per neapsižiūrėjimą neįvykdytumėte kurio nors iš įsakymų, Jehovos perduotų per Mozę, – **23** ko nors, kas Jehovos per Mozę yra įsakyta ir ko privalote laikytis per visas kartas nuo pat dienos, kai tas įsakymas Jehovos buvo duotas, – **24** jeigu taip atsitiktų netyčia, per bendruomenės neapsižiūrėjimą, visa bendruomenė privalės paaukoti jautuką kaip malonaus kvapo deginamąją auką Jehovai, taip pat atitinkamą javų atnašą ir liejamąją atnašą, kaip pridera aukojant deginamąją auką.[d] O už nuodėmę paaukosite ožiuką.[e] **25** Kunigas už visą Izraelio bendruomenę atliks permaldavimą ir jai bus atleista,[f] nes tai buvo neapsižiūrėjimas ir bendruomenė už savo klaidą paaukojo Jehovai ugninę atnašą, taip pat atnašavo Jehovai auką už nuodėmę. **26** Bus atleista ir Izraelio bendruomenei,

15 SKYRIUS

a Kun 23:4 Sk 28:16 Sk 29:1 Įst 16:13, 16

b Kun 1:9

c Iš 29:40 Kun 2:1, 11

d Sk 28:6, 7 Sk 28:11, 14

e Kun 1:3

f Kun 7:16

g Kun 3:1, 3 Kun 7:11

h Kun 6:14 Sk 28:11, 12 Sk 29:6

i Sk 28:11, 14

y Iš 12:49 Kun 24:22 Sk 9:14

Antra skiltis

a Kun 19:34

b Joz 5:11, 12

c Iš 23:19 Kun 2:14 Sk 18:8, 12 Įst 26:1, 2 Pat 3:9

d Sk 15:8–10

e Sk 28:15

f Kun 4:20 Hbr 2:17 1Jn 2:1, 2

15:4 *T. y. 2,2 L. Žr. priedą B14. #Hinas buvo lygus 3,67 L. Žr. priedą B14.

ir svetimšaliams, gyvenantiems tarp izraelitų, nes nusikalto visi žmonės.

27 Jeigu per neapsižiūrėjimą nusidėtų koks žmogus, už nuodėmę jis turės atvesti aukai pirmametę ožką.[a] **28** Tada už žmogų, kuris netyčiomis nusidėjo Jehovai, kunigas atliks permaldavimą. Kai permaldavimas bus atliktas, žmogui bus atleista.[b] **29** Tiek izraelitui, tiek tarp izraelitų gyvenančiam svetimšaliui, nusikaltusiam per neapsižiūrėjimą, bus taikomas vienas įstatymas.[c]

30 Bet jei tas žmogus nusidėtų tyčia,[d] nesvarbu, ar jis izraelitas, ar svetimšalis, jis paniekintų Jehovą ir turės būti pašalintas iš tautos*. **31** Kadangi paniekino Jehovos žodį ir sulaužė jo įsakymą, jis turės būti pašalintas.[e] Kaltinti jis gali tik pats save.'"[f]

32 Būdami dykumoje izraelitai šabo dieną pastebėjo vieną vyrą renkant žagarus.[g] **33** Užtikę jį taip darant, jie atvedė tą vyrą pas Mozę, Aaroną ir visą bendruomenę **34** ir uždarė,[h] nes nebuvo aišku, ką su juo daryti.

35 Jehova tarė Mozei: „Tą žmogų turite nubausti mirtimi.[i] Visa bendruomenė jį užmėtys akmenimis už stovyklos."[y] **36** Taigi visa bendruomenė nusivedė jį už stovyklos ir užmėtė akmenimis, kaip Jehova paliepė Mozei.

37 Jehova Mozei kalbėjo: **38** „Perduok izraelitams mano paliepimą, kurio turės laikytis per kartų kartas: jų drabužio apačia turės būti su kutais,[j] o kraštas virš kutų – apsiūtas mėlyna juostele. Sakyk jiems: **39** 'Jūsų drabužio kraštas bus kutuotas, kad į jį pažvelgę prisimintumėte Jehovos įsakymus ir jų laikytumėtės.[a] Neisite paskui savo širdžių ir akių užgaidas, nes jos veda į paleistuvystę*.[b] **40** Šį paliepimą duodu tam, kad prisimintumėte visus mano įsakymus, kad jų laikytumėtės ir būtumėte šventi savo Dievo akivaizdoje.[c] **41** Aš esu Jehova, jūsų Dievas. Aš išvedžiau jus iš Egipto krašto, kad žinotumėte: aš esu jūsų Dievas.[d] Aš esu Jehova, jūsų Dievas.'"[e]

16 Bet štai Levio[f] sūnaus Kehato[g] sūnaus Iccharo[h] sūnus Korachas[i] kartu su Eliabo sūnumis Datanu ir Abiramu[y] ir Peleto sūnumi Onu (Rubeno[j] palikuoniais) **2** sukilo prieš Mozę ir patraukė į savo pusę 250 Izraelio vyrų – bendruomenės vadų, tautos išrinktųjų, žymių žmonių. **3** Susibūrę draugėn, jie užsipuolė Mozę ir Aaroną:[k] „Jau įgrisote mums! Visa bendruomenė yra šventa,[l] visi iki vieno. Pats Jehova yra su bendruomene.[m] Kodėl tada keliatės aukščiau Jehovos bendruomenės?"

4 Tai išgirdęs Mozė parpuolė ant kelių ir iki žemės nusilenkė. **5** Korachui ir jo bendrams jis tarė: „Rytoj rytą Jehova parodys, kurie jam priklauso,[n] kurie yra šventi ir kuriems leidžiama prie jo artintis.[o] Kuriuos jis išsirinks,[p] tie ir galės prie jo artintis. **6** Tu, Korachai, ir visi tavo bendrai[r] darykite štai ką: pasiėmę smilkykles,[s] **7** įdėkite rytoj į jas žarijų ir užberkite

15 SKYRIUS

a Kun 4:27, 28
b Kun 4:32, 35
c Iš 12:49
Kun 24:22
Sk 9:14
Sk 15:15
d Iš 21:14
Įst 17:12
Hbr 10:26, 27
e Hbr 10:28
f Ez 18:20
g Iš 20:9, 10
Iš 35:2
Įst 5:13, 14
h Kun 24:11, 12
i Iš 31:14
y Kun 24:14
j Įst 22:12
Mt 23:5

Antra skiltis

a Įst 11:18
b Iš 34:15
c Kun 11:44
Rom 12:1
1Pt 1:15
d Pr 17:8
Iš 29:45
Kun 25:38
e Iš 3:15
Iš 6:2, 3

16 SKYRIUS

f Iš 6:16
g Iš 6:18
h Iš 6:21
i Jud 11
y Sk 26:7–9
j Pr 46:8
k Sk 12:1, 2
Sk 14:2
Ps 106:16
l Iš 19:6
m Iš 29:45
n 2Ti 2:19
o Iš 28:43
Kun 21:6
p Iš 28:1
Sk 17:5
Ps 105:26
r Sk 16:2
s Kun 10:1

15:30 *T. y. nubaustas mirtimi.

15:39 *Turimas omenyje svetimų dievų garbinimas.

smilkalų Jehovos akivaizdoje. Kurį Jehova pasirinks,[a] tas ir bus šventas. Jūs, levitai,[b] nuėjote per toli!“

8 Tada Mozė sakė Korachui: „Paklausykite, Levio sūnūs. **9** Argi jums maža, kad Izraelio Dievas išskyrė jus iš Izraelio bendruomenės,[c] leido prie jo artintis, eiti tarnystę Jehovos Padangtėje, tarnauti bendruomenei jos akivaizdoje?[d] **10** Argi maža, kad jis leido tau ir visiems tavo broliams levitams prie jo artintis? Nejau dar ir kunigystės užsigeidėte?[e] **11** Iš tikrųjų tu ir visi tavo bendrai, kuriuos subūrei, sukilote prieš Jehovą. O kas yra Aaronas? Kodėl murmate prieš jį?“[f]

12 Tada Mozė pasiuntė pakviesti Eliabo sūnų Datano ir Abiramo,[g] tačiau tie atšovė: „Mes neisime! **13** Negana to, kad išvedei mus iš krašto, tekančio pienu ir medumi, į pražūtį dykumoje,[h] dabar dar nori mums viešpatauti! **14** Akivaizdu, kad į jokį kitą kraštą, tekantį pienu ir medumi,[i] mūsų neatvedei ir nedavei paveldėti laukų ir vynuogynų. Gal nori tiems žmonėms akis išlupti?! Mes niekur neisime!“

15 Mozė labai supyko ir tarė Jehovai: „Nepažvelk į jų javų atnašą. Juk iš jų nesu paėmęs nė vieno asilo, nė vieno iš jų nesu nuskriaudęs.“[y]

16 Tada Mozė tarė Korachui: „Rytoj su visais savo bendrais ateik Jehovos akivaizdon – ir tu, ir jie. Taip pat ateis ir Aaronas. **17** Tegu jie pasiima savo smilkykles, iš viso 250, teįberia į jas smilkalų ir stoja Jehovos akivaizdon kartu su tavimi ir Aaronu – kiekvienas su savo smilkykle.“ **18** Taigi visi pasiėmė smilkykles, įdėjo į jas žarijų, užbėrė smilkalų ir atsistojo prie Susitikimo Palapinės įėjimo kartu su Moze ir Aaronu. **19** Kai Korachas priešais juodu sušaukė savo bendrus[a] prie Susitikimo Palapinės įėjimo, visai bendruomenei apsireiškė Jehovos šlovė.[b]

20 Jehova paliepė Mozei ir Aaronui: **21** „Pasitraukite nuo šitų žmonių. Aš kaipmat juos sunaikinsiu.“[c] **22** Tada jiedu parpuolė ant kelių ir nusilenkę iki žemės maldavo: „O Dieve! Dieve, teikiantis gyvybę visiems žmonėms![d] Nejau dėl vieno žmogaus nuodėmės užsirūstinsi ant visos bendruomenės?“[e]

23 Jehova Mozei atsakė: **24** „Sakyk bendruomenei, paliepk jai: ‘Traukitės nuo Koracho, Datano ir Abiramo palapinių!’“[f]

25 Mozė atsistojo ir nuėjo pas Dataną ir Abiramą, drauge su juo nuėjo ir Izraelio seniūnai.[g] **26** Tada Mozė kreipėsi į bendruomenę: „Pasitraukite nuo tų nedorėlių palapinių, nelieskite nieko, kas jiems priklauso, kad nepražūtumėte dėl jų nuodėmės.“ **27** Visi žmonės, kurie buvo susibūrę aplink, tuojau pat atsitraukė nuo Koracho, Datano ir Abiramo palapinių, o Datanas su Abiramu išėjo ir atsistojo prie savo palapinių įėjimo drauge su žmonomis, sūnumis ir mažais vaikais.

28 Tada Mozė tarė: „Dabar jūs suprasite, kad mane siuntė Jehova, kad tai, ką darau, ne pats sugalvojau. **29** Jeigu šitie žmonės mirs kaip miršta visi žmonės, jeigu jų galas bus toks

16 SKYRIUS

a Sk 3:10

b Sk 16:1

c Sk 3:9, 41

d Sk 1:53
Sk 3:6
Sk 4:4
Įst 10:8

e Fil 2:3

f Iš 16:8
Ps 106:16

g Sk 16:1

h Iš 16:3
Sk 14:28, 29

i Iš 3:8
Kun 20:24

y 1Sa 12:1, 3
Apd 20:33
2Ko 7:2

Antra skiltis

a Sk 16:2

b Sk 12:5
Sk 14:10

c Sk 3:10, 38
Sk 16:45

d Job 12:10
Mok 3:19
Mok 12:7

e Pr 18:23

f Sk 16:1, 2

g Sk 11:16

kaip visų, tada Jehova manęs nesiuntė.[a] **30** Bet jeigu Jehova padarys ką nors neįprasta, jeigu žemė prasivers ir praris juos su viskuo, kas jiems priklauso, jeigu jie gyvi nužengs į kapą*, tada matysite, kad tie žmonės paniekino Jehovą.“

31 Vos jam ištarus šiuos žodžius, prasivėrė žemė po anų kojomis[b] – **32** plačiai išsižiojusi prarijo juos drauge su visomis jų šeimynomis, visus Koracho namiškius,[c] taip pat jų nuosavybę. **33** Taip jie su visais saviškiais gyvi nugarmėjo į kapą*. Žemė užsivėrė ir jie pradingo iš bendruomenės.[d] **34** Visi aplink susirinkę izraelitai, išgirdę jų riksmus, leidosi bėgti. „Baisu, kad ir mūsų žemė neprarytų!“ – šaukė jie. **35** Paskui pliūptelėjo ugnis nuo Jehovos[e] ir pražudė anuos 250 vyrų, atnašaujančių smilkalus.[f]

36 Jehova Mozei tarė: **37** „Paliepk kunigo Aarono sūnui Eleazarui ištraukti smilkyklės[g] iš ugnies, nes jos šventos. O žarijas teiškžarsto į šalis. **38** Tų vyrų, kurie per savo nuodėmę prarado gyvybę, smilkyklės išplosite į plonus lakštus ir jais apdengsite aukurą,[h] nes tos smilkyklės buvo atneštos Jehovos akivaizdon ir tapo šventos. Tebus tai įspėjimas* izraelitams.“[i] **39** Taigi kunigas Eleazaras surinko ugnyje pražuvusių vyrų varines smilkyklės ir išplojo jas į lakštus aukurui apdengti, **40** kaip kad Jehova buvo liepęs per Mozę. Tai tapo priminimu izraelitams, kad joks pašalietis, joks žmogus ne iš Aarono palikuonių, nedrįstų artintis prie šventovės deginti Jehovai smilkalų[a] ir kad nė vienam nenutiktų kaip Korachui ir jo bendrams.[b]

41 Bet jau kitą dieną visa Izraelio bendruomenė ėmė murmėti prieš Mozę ir Aaroną.[c] „Judu nužudėte Jehovos tarnus“, – sakė jie. **42** Bendruomenė susibūrė priešais Mozę ir Aaroną. Tada jie atsigręžė į Susitikimo Palapinę ir išvydo, kaip ją apdengė debesis ir apsireiškė Jehovos šlovė.[d]

43 Mozė su Aaronu nuėjo prie Susitikimo Palapinės.[e] **44** Jehova Mozei tarė: **45** „Pasitraukite abu nuo šios bendruomenės, aš ją kaipmat sunaikinsiu.“[f] Juodu parpuolė ant kelių ir nusilenkė iki žemės.[g] **46** Tada Mozė paliepė Aaronui: „Čiupk smilkyklę, įsidėk į ją žarijų nuo aukuro,[h] užberk smilkalų ir skubėk pas bendruomenę. Atlik už ją permaldavimą,[i] nes užsidegė Jehovos rūstybė. Antai mirtis jau siaučia!“ **47** Aaronas tuojau pat padarė, kaip Mozė liepė: paėmė smilkyklę ir nuskubėjo į bendruomenės vidurį. Tuo metu mirtis jau siautėjo. Jis įbėrė į smilkyklę smilkalų ir atliko už žmones permaldavimą. **48** Taip Aaronui bestovint tarp mirusių ir gyvų žmonių, neganda pamažu liovėsi. **49** Be tų, kurie pražuvo kartu su Korachu, nuo šitos negandos mirė dar 14 700 žmonių. **50** Jai paliovus, Aaronas sugrįžo pas Mozę prie Susitikimo Palapinės įėjimo.

17 Jehova Mozei tarė: **2** „Kalbėk izraelitams ir liepk jiems atnešti po lazdą nuo kiekvienos giminės. Kiekvienos

16 SKYRIUS

a Įst 18:21, 22

b Sk 26:10 Įst 11:6 Ps 106:17

c Iš 6:24 Sk 26:11 1Me 6:31, 37

d Jud 11

e Kun 10:1, 2 Sk 11:1

f Sk 16:17 Sk 26:10 Ps 106:18

g Sk 16:6, 7

h Iš 38:1

i Sk 16:5 Sk 17:10

Antra skiltis

a Sk 3:10 Sk 18:7 2Me 26:16–18

b Ps 106:17 Jud 11

c Sk 14:2

d Iš 16:7 Sk 14:10 Sk 16:19

e Sk 20:2, 6

f Iš 23:20, 21 1Ko 10:6, 10

g Sk 16:21, 22

h Kun 6:12

i Iš 34:9 Sk 8:19

16:30, 33 *Arba „Šeolą“. Žr. žodynėlį.
16:38 *Pažod. „ženklas“.

giminės vadas[a] atneš savo lazdą, iš viso jų bus 12. Kiekvieno vado vardą užrašyk ant jo lazdos. **3** O ant Levio giminės lazdos užrašyk Aarono vardą, nes turi būti po lazdą nuo kiekvienos giminės vadovo. **4** Sudėk tas lazdas Susitikimo Palapinėje priešais Įstatymo*[b] Skrynią, ten, kur aš tau apsireiškiu.[c] **5** Vyro, kurį esu išsirinkęs,[d] lazda sukraus pumpurus. Taip padarysiu galą izraelitų murmėjimams prieš mane,[e] o kartu ir prieš judu.“[f]

6 Mozė persakė tai izraelitams ir visi vadai sunešė savo lazdas – kiekviena giminė po lazdą, iš viso 12. Tarp jų buvo ir Aarono lazda. **7** Mozė sudėjo tas lazdas Jehovos akivaizdoje, Sandoros* Palapinėje.

8 Kitą dieną, įėjęs į Sandoros* Palapinę, Mozė pamatė, kad Aarono, atstovaujančio Levio giminei, lazda sukrovusi pumpurus, išsprogusi, sužydėjusi ir net subrandinusi migdolus. **9** Visas lazdas, kurias buvo sudėjęs Jehovos akivaizdoje, Mozė išnešė parodyti Izraelio žmonėms. Jie apžiūrėjo jas ir kiekvienas iš vadų pasiėmė savo lazdą.

10 Tada Jehova pasakė Mozei: „Aarono lazdą[g] padėk atgal priešais Įstatymo* Skrynią. Ji bus priminimas#[h] maištingiems žmonėms,[i] kad nebemurmėtų prieš mane ir nepražūtų.“ **11** Mozė taip ir padarė. Jis padarė, kaip Jehova jam liepė.

12 Izraelitai kalbėjo Mozei: „Mes mirsime, pražūsime, pragaišime visi iki vieno! **13** Juk kas tik prisiartina prie Jehovos

17:4, 7, 8, 10; 18:2 *Pažod. „Liudijimo“.
17:10 #Pažod. „ženklas“.

17 SKYRIUS

a Sk 1:4, 16
b Iš 34:29
c Iš 25:22 Iš 30:36 Kun 16:2
d Sk 16:5
e Sk 11:1 Sk 14:27 Sk 16:11 1Ko 10:6, 10
f Sk 14:2 Sk 16:13, 41
g Hbr 9:4
h Sk 16:38
i Įst 9:7 Įst 31:27

Antra skiltis

a Sk 1:51 Sk 18:4, 7
b Sk 16:49

18 SKYRIUS

c Iš 25:8 Kun 21:10–12
d Iš 28:38 Kun 22:9 Sk 18:23
e Sk 3:6 Sk 8:22 Sk 16:9
f Sk 1:53
g Sk 3:25, 26 Sk 3:30, 31 Sk 3:36, 37
h Sk 4:15, 20 Sk 16:39, 40
i Sk 1:51 Sk 3:10
y Kun 24:2, 3 Sk 3:32
j Iš 30:7
k Sk 16:46
l Sk 3:9, 12 Sk 8:15, 16
m Sk 8:19
n Kun 16:2, 12 Hbr 9:3, 7
o 1Sa 2:28 Hbr 5:4
p Sk 3:10 Sk 16:39, 40
r Iš 23:19 Kun 27:28, 30 Sk 18:11, 26

Padangtės, miršta![a] Negi visi dabar pražūsime?“[b]

18 Jehova tarė Aaronui: „Tu, tavo sūnūs ir tavo kiltis atsakysite už kiekvieną nusižengimą, kuriuo suteršiama šventovė,[c] taip pat tu ir tavo sūnūs atsakysite už kiekvieną nusižengimą, suteršiantį kunigystę.[d] **2** Sukviesk savo brolius iš savo protėvio Levio giminės, kad talkintų tau[e] ir tavo sūnums, kad padėtų darbuotis prie Sandoros* Palapinės.[f] **3** Jų pareiga – atlikti tavo paskirtus darbus ir eiti tarnystę prie Palapinės,[g] tačiau prie šventovės reikmenų ir aukuro jie nesiartins, kad nepražūtų patys ir nepražudytų jūsų.[h] **4** Levitai bus tavo padėjėjai ir atliks darbus prie Susitikimo Palapinės, eis visokią Palapinės tarnystę. Joks pašalietis* prie jūsų nesiartins.[i] **5** O jūsų pareigos bus susijusios su šventąja vieta[y] ir aukuru.[j] Vykdykite jas, kad izraelitai nebeužsitrauktų mano rūstybės.[k] **6** Aš išskyriau tavo brolius, levitus, iš izraelitų ir atidaviau tau kaip dovaną.[l] Jie priklauso Jehovai ir turi eiti tarnystę prie Susitikimo Palapinės.[m] **7** O tu ir tavo sūnūs turėsite eiti kunigų pareigas, susijusias su aukuru ir su tuo, kas yra už uždangos.[n] Tokia bus jūsų tarnyba.[o] Kunigo tarnybą aš daviau jums kaip dovaną, o pašalietį*, jeigu drįstų prisiartinti prie šventovės, nubausite mirtimi.“[p]

8 Jehova kalbėjo Aaronui: „Tave aš įpareigoju prižiūrėti aukas, kurios man aukojamos.[r] Tau ir tavo sūnums aš skiriu

18:4 *T. y. vyras ne iš Aarono giminės.
18:7 *T. y. vyrą ne iš Aarono giminės.

tam tikrą dalį iš visų šventų aukų, kurias aukoja izraelitai. Ji visada priklausys jums.[a] **9** Tau priklausys ir dalis iš visų švenčiausių ugninių atnašų, iš visko, ką jie man atnašauja: iš javų atnašų,[b] aukų už nuodėmę[c] ir aukų už kaltę.[d] Tos aukos labai šventos ir atiteks tau ir tavo sūnums. **10** Valgysite jas šventoje vietoje,[e] jas valgyti gali visi vyrai. Jos yra šventos.[f] **11** Taip pat jums priklausys dovanos,[g] kurias izraelitai atneša drauge su siūbuojamosiomis atnašomis.[h] Atiduodu jas tau, tavo sūnums ir dukterims. Jos visada priklausys jums.[i] Jas valgyti gali visi tavo namiškiai, jeigu nėra susiteršę.[y]

12 Geriausią aliejų, geriausią jauną vyną ir javus – pirmuosius vaisius,[j] kuriuos izraelitai atneša Jehovai, – aš atiduodu tau.[k] **13** Pirmieji žemės vaisiai, kuriuos jie atneš Jehovai, priklausys tau.[l] Juos valgyti gali visi tavo namiškiai, jeigu nėra susiteršę.

14 Visa, kas Izraelyje neatšaukiamai paskiriama Dievui, priklausys tau.[m]

15 Kiekvienos gyvos būtybės – tiek žmogaus, tiek gyvulio – pirmasis vaisius,[n] kurį izraelitai atiduos Jehovai, priklausys tau. Tačiau žmogaus pirmagimį ir nešvaraus gyvulio pirmadėlį leisi išpirkti.[o] **16** Sulaukusį mėnesio amžiaus leisi išpirkti už nustatytą kainą – penkis sidabro šekelius*,[p] tai yra šventovės šekelius[#]. Šekelį sudaro 20 gėrų[^]. **17** Tik karvės, avies ir ožkos pirmadėlys patinėlis nebus išperkamas,[a] nes yra šventas. Jo krauju apšlakstysi aukurą,[b] o taukus paversi dūmais kaip ugninę atnašą, malonaus kvapo auką Jehovai.[c] **18** Jo mėsa atiteks tau, kaip kad atitenka siūbuojamosios atnašos krūtinė ir dešinė koja.[d] **19** Visas šventas aukas, kurias izraelitai aukoja Jehovai,[e] atiduodu tau, tavo sūnums ir dukterims. Jos visada priklausys jums.[f] Tai yra druskos sandora*, kurią Jehova visiems laikams sudaro su tavimi ir tavo palikuoniais.“

20 Jehova Aaronui pasakė: „Krašte, kuriame izraelitai įsikurs, paveldo neturėsi, tau nepriklausys joks žemės lopinėlis.[g] Aš esu tavo dalis ir tavo paveldas Izraelio krašte.[h]

21 Levio sūnums už jų tarnystę, už tarnybą prie Susitikimo Palapinės, aš atiduodu visas izraelitų dešimtines.[i] Tai bus jų paveldas. **22** Nuo šiol izraelitai nebesiartins prie Susitikimo Palapinės, kad neužsitrauktų kaltės ir nebūtų nubausti mirtimi. **23** Tik levitai eis tarnystę prie Susitikimo Palapinės ir atsakys už žmonių nuodėmes.[y] Ir paveldo Izraelyje jie neturės. Šis įstatas galios amžiais, per visas jūsų kartas.[j] **24** Levitų paveldas bus izraelitų dešimtinės, kurias jie aukoja Jehovai. Štai kodėl jiems pasakiau: ‘Paveldo Izraelyje jie neturės.’“[k]

25 Jehova pasakė Mozei: **26** „Sakyk levitams: ‘Kai gausite iš izraelitų dešimtines, kurias jums paskyriau kaip paveldą,[l] dešimtinės dešimtąją

18:16 *Šekelis buvo lygus 11,4 g. Žr. priedą B14. #Arba „šventuosius šekelius“. ^Gera buvo lygi 0,57 g. Žr. priedą B14.

18 SKYRIUS

a Kun 7:34
Sk 5:9
b Kun 2:3
c Kun 5:11, 12
Kun 6:25, 26
d Kun 7:1, 7
e Iš 29:32
Kun 6:14, 16
Kun 10:12, 13
f Kun 6:18
Kun 7:1, 6
Kun 14:13
Kun 21:22
g Sk 15:20
Ez 44:30
h Iš 29:27
Kun 7:34
i Kun 10:14
Įst 18:3
y Kun 22:4–6
j Pat 3:9
k Kun 2:14
Įst 18:4
l Iš 23:19
m Kun 27:21, 28
n Iš 13:2
Kun 27:26
Sk 3:13
o Iš 13:13
Iš 34:20
Kun 27:27
p Kun 27:6

Antra skiltis

a Iš 22:30
Įst 15:19
b Kun 17:11
c Kun 3:16
d Iš 29:26
Kun 7:31, 34
e Iš 23:19
Sk 15:18, 19
Sk 18:11, 26
Sk 31:28, 29
f 2Me 31:4
g Sk 26:62, 63
Įst 10:9
Įst 14:27
Joz 14:3
h Įst 18:1, 2
Joz 18:7
Ez 44:28
i Kun 27:30
Neh 10:37
Neh 12:44
Hbr 7:5
y Sk 3:6, 7
Sk 18:1
j Joz 13:33
k Įst 10:9
l Sk 18:21
Įst 12:19

18:19 *Kitaip tariant, neatšaukiama sandora.

dalį turėsite atiduoti Jehovai.[a] **27** Tai bus jūsų auka, tarsi javai nuo jūsų grendymo,[b] tarsi vynas ar aliejus iš jūsų spaudyklos. **28** Taigi, jūs irgi duosite auką Jehovai nuo visų dešimtinių, kurias gaunate iš izraelitų. Šią aukų Jehovai dalį duosite kunigui Aaronui. **29** Aukosite Jehovai visokias aukas – geriausią dalį iš šventųjų dovanų, kurias gaunate.'[c]

30 Levitams taip pat sakyk: 'Kai atiduosite tai, kas geriausia, likusi dalis priklausys jums, levitams, tarsi tie javai būtų nuo jūsų pačių grendymo, vynas ir aliejus – iš jūsų spaudyklų. **31** Galėsite valgyti tai drauge su savo namiškiais bet kokioje vietoje, nes tai jūsų atlygis už tarnystę prie Susitikimo Palapinės.[d] **32** Atiduokite nuo dešimtinių tai, kas geriausia, kad neužsitrauktumėte kaltės. Neišniekinkite izraelitų šventųjų dovanų, kad nebūtumėte nubausti mirtimi.'"[e]

19 Jehova vėl kreipėsi į Mozę ir Aaroną: **2** „Perduosite izraelitams tokį Jehovos potvarkį, įsakysite jiems: 'Izraelitai turi atvesti sveiką žalą telyčią, neturinčią jokių trūkumų[f] ir dar nė karto nekinkytą. **3** Telyčia bus perduota kunigui Eleazarui, šis išves ją už stovyklos ir ten, jo akivaizdoje, ji bus papjauta. **4** Kunigas Eleazaras pamirkys pirštą jos kraujyje ir septynis kartus pašlakstys įėjimo į Susitikimo Palapinę pusėn.[g] **5** Tada telyčia bus jo akivaizdoje sudeginta – jos oda, mėsa, kraujas ir viduriai.[h] **6** Kunigas paims kedro šakelę, isopo*,[i] skaisčiai raudonų siūlų ir įmes į ugnį, kur dega telyčia. **7** Tada išsiskalbs drabužius, išsimaudys ir galės grįžti į stovyklą, bet iki vakaro bus nešvarus.

8 Žmogus, kuris sudegino telyčią, irgi išsiskalbs drabužius, išsimaudys ir iki vakaro bus nešvarus.

9 Tada ateis švarus žmogus, susems telyčios pelenus[a] ir padės juos už stovyklos švarioje vietoje. Izraelitų bendruomenė tuos pelenus naudos apvalomajam vandeniui ruošti.[b] Tai auka už nuodėmę. **10** Pelenus susėmęs žmogus išsiskalbs drabužius ir bus nešvarus iki vakaro.

Šis įstatymas izraelitams ir tarp jų gyvenantiems svetimšaliams galios amžiais.[c] **11** Kas prisiliestų prie negyvėlio, bus nešvarus septynias dienas.[d] **12** Toks žmogus trečią dieną turi apsivalyti anuo vandeniu ir septintą dieną bus švarus. O jeigu jis trečią dieną neapsivalys, septintą dieną švarus nebus. **13** Jei žmogus, prisilietęs prie negyvėlio, neapsivalytų, jis suterštų Jehovos Padangtę.[e] Jis turės būti pašalintas iš Izraelio*.[f] Kadangi nebuvo apšlakstytas apvalomuoju vandeniu,[g] jis yra nešvarus, lieka susiteršęs.

14 O štai įstatymas, kurio laikysitės, jei žmogus miršta palapinėje. Tie, kas įeina į palapinę ar tuo metu yra palapinėje, bus nešvarūs septynias dienas. **15** Bet koks atviras, dangčiu neuždengtas indas yra nešvarus.[h] **16** Kas atvirame lauke prisiliestų prie kalaviju nužu-

18 SKYRIUS

a Neh 10:38

b Sk 15:20

c Sk 18:8, 12

d 1Ko 9:13

e Kun 22:2, 15

19 SKYRIUS

f Kun 22:20
Mal 1:14

g Hbr 9:13, 14

h Kun 4:11, 12

i Ps 51:7

Antra skiltis

a Hbr 9:13, 14

b Sk 19:13, 21

c Iš 12:49
Kun 24:22
Sk 15:15

d Kun 21:1, 11
Sk 5:2
Sk 6:9
Sk 9:6
Sk 31:19

e Kun 15:31

f Kun 22:3
Hbr 10:28

g Sk 19:9

h Kun 11:31, 32

19:6 *Žr. žodynėlį.

19:13 *T. y. nubaustas mirtimi.

dyto ar sava mirtimi mirusio žmogaus lavono, prie žmogaus kaulų ar kapo, tas bus nešvarus septynias dienas.[a] **17** Kad žmogus būtų apvalytas, reikia paimti truputį anos aukos už nuodėmę pelenų ir, subėrus juos į indą, užpilti tyru vandeniu. **18** Tada švarus žmogus[b] paims isopo[c] ir, pamirkęs jį tame vandenyje, apšlakstys palapinę, visus indus, žmones, kurie ten buvo, arba tą, kuris prisilietė prie kaulų, prie kalaviju nužudyto ar sava mirtimi mirusio žmogaus ar prie kapo. **19** Tas švarus žmogus apšlakstys juo nešvarųjį trečią ir septintą dieną, apvalys jį, kad septintą dieną jis būtų švarus.[d] Apvalytasis išsiskalbs drabužius, išsimaudys ir vakare jau bus švarus.

20 Jeigu nešvarus žmogus neapsivalytų, jis turės būti pašalintas iš bendruomenės*,[e] nes suteršė Jehovos šventovę. Jis nebuvo apšlakstytas apvalomuoju vandeniu, todėl yra nešvarus.

21 Amžiais galios toks įstatas: žmogus, kuris šlaksto apvalomąjį vandenį,[f] turės išsiskalbti drabužius; kas paliečia apvalomąjį vandenį, bus nešvarus iki vakaro. **22** Bet koks daiktas, prie kurio nešvarus žmogus prisiliečia, taps nešvarus. Ir jeigu prie to daikto prisiliestų kitas žmogus, jis bus nešvarus iki vakaro.'"[g]

20 Pirmą mėnesį visa izraelitų bendruomenė atkeliavo į Cino dykumą ir įsikūrė Kadeše.[h] Čia mirė ir buvo palaidota Mirjama.[i]

19:20 *T. y. nubaustas mirtimi.

19 SKYRIUS

a Sk 19:11
Sk 31:19

b Sk 19:9

c Ps 51:7

d Kun 14:9
Sk 19:12
Sk 31:19

e Sk 19:13

f Sk 19:18
Hbr 9:9, 10
Hbr 9:13, 14

g Kun 15:4, 5

20 SKYRIUS

h Sk 13:26
Sk 20:22
Sk 33:36
Įst 2:14

i Iš 15:20
Sk 26:59
Mch 6:4

Antra skiltis

a Iš 17:1

b Iš 17:2

c Iš 14:11
Iš 17:3
Sk 16:13, 14
Sk 21:5

d Įst 8:14, 15

e Įst 8:7, 8

f Iš 16:10
Sk 14:10

g Iš 17:5, 6
Ps 78:15
Ps 105:41
Ps 114:8
Iz 48:21

h Iš 7:12, 19
Sk 17:10

i Ps 106:32, 33

y 1Ko 10:1, 4

j Sk 27:12–14
Įst 1:37
Įst 3:26
Įst 32:51, 52
Įst 34:4
Joz 1:2

k Ps 106:32, 33

2 Bendruomenė pristigo vandens,[a] todėl žmonės susibūrę užsipuolė Mozę su Aaronu. **3** Jie barėsi ant Mozės:[b] „Geriau jau būtume žuvę kartu su savo broliais Jehovos akivaizdoje! **4** Ko atvedei Jehovos bendruomenę į šitą dykynę?! Kad išgaištume visi su savo gyvuliais?![c] **5** Kodėl išvedei mus iš Egipto ir atvedei į šią nykią vietą?[d] Čia neauga nei javai, nei figmedžiai, nei vynmedžiai, nei granatmedžiai, nėra nė vandens atsigerti."[e] **6** Mozė ir Aaronas paliko susirinkusius žmones ir nuėjo prie Susitikimo Palapinės įėjimo. Parpuolę ant kelių jie nusilenkė iki žemės, ir jiems apsireiškė Jehovos šlovė.[f]

7 Jehova Mozei tarė: **8** „Paimk lazdą ir abu su Aaronu sukvieskite bendruomenę. Tada jos akivaizdoje paliepkite uolai duoti vandens. Iš uolos pasipils vanduo, ir visa bendruomenė ir gyvuliai turės ko atsigerti."[g]

9 Taigi Mozė Jehovos palieptas paėmė lazdą,[h] **10** tada drauge su Aaronu sušaukė visą bendruomenę prie uolos ir tarė: „Klausykit, maištininkai! Negi iš šitos uolos turime išgauti jums vandens?!"[i] **11** Paskui pakėlęs ranką Mozė sudavė du sykius lazda į uolą, ir pasipylė vanduo. Atsigėrė ir žmonės, ir jų gyvuliai.[y]

12 Vėliau Jehova Mozei ir Aaronui tarė: „Kadangi pristigote tikėjimo manimi ir neišskėlėte mano šventumo izraelitų akyse, ne jūs įvesite šią bendruomenę į kraštą, kurį jai atiduosiu."[j] **13** Tie vandenys yra Meribos* vandenys,[k] nes ten

20:13 *Išvertus – „barnis", „vaidas".

izraelitai barėsi ant Jehovos ir ten jis apreiškė jiems savo šventumą.

14 Paskui Mozė iš Kadešo siuntė pasiuntinius pas edomitų karalių:[a] „Tavo broliai izraelitai[b] sako: ‘Tu gerai žinai, kokių sunkumų esame patyrę. **15** Mūsų protėviai persikėlė į Egiptą[c] ir gyveno ten daugelį metų*.[d] Egiptiečiai skriaudė mus ir mūsų protėvius,[e] **16** todėl šaukėmės Jehovos[f] ir jis mus išgirdo. Jis siuntė angelą[g] ir mus iš Egipto išvedė. Ir štai dabar esame Kadeše, mieste palei tavo krašto ribas. **17** Prašome leisti mums eiti per tavo žemes. Nesuksime į laukus ar vynuogynus ir negersime vandens iš jūsų šulinių. Eisime Karaliaus vieškeliu, nesukdami nei į dešinę, nei į kairę, kol pereisime tavo kraštą.’“[h]

18 Tačiau karalius jiems atsakė: „Per mano žemes neisite. Jeigu mėgintumėte, pasitiksiu jus su kalaviju.“ **19** Izraelitai toliau prašė: „Mes eisime vieškeliu, o jeigu mums patiems ar mūsų gyvuliams reikėtų vandens, už jį sumokėsime.[i] Mes tenorime pereiti per tavo kraštą.“[y] – **20** „Neleidžiu!“ – atsakė valdovas.[j] Tada prieš izraelitus išėjo būriai edomitų, stipri kariuomenė. **21** Taip edomitai neleido izraelitams eiti per jų kraštą, tad šie nuėjo kitu keliu.[k]

22 Visa izraelitų bendruomenė iš Kadešo atkeliavo prie Horo kalno.[l] **23** Čia, prie Horo kalno, Edomo krašto paribiuose, Jehova Mozei ir Aaronui pasakė: **24** „Netrukus Aaronas nueis ten, kur protėviai*.[a] Jis neįžengs į kraštą, kurį duosiu izraelitams, nes jūs abu pasipriešinote mano įsakymui prie Meribos vandenų.[b] **25** Pasikviesk Aaroną ir jo sūnų Eleazarą ir užkopkite visi ant Horo kalno. **26** Nuvilk Aaronui drabužius[c] ir jais aprenk Eleazarą,[d] nes Aaronas ten mirs.“

27 Kaip Jehova liepė, taip Mozė ir padarė. Visos bendruomenės akivaizdoje jie užkopė ant Horo kalno, **28** tada Mozė nuvilko Aaronui drabužius ir jais aprengė jo sūnų Eleazarą. Aaronas ten, ant kalno, ir mirė,[e] o Mozė su Eleazaru nusileido žemyn. **29** Pamačiusi, kad Aaronas mirė, visa bendruomenė, visi Izraelio namai, jo gedėjo 30 dienų.[f]

21 Kanaaniečių miesto Arado karalius,[g] gyvenantis Negebe, išgirdo, kad izraelitai keliauja Atarimų keliu. Jis užpuolė juos ir kai kuriuos paėmė į nelaisvę. **2** Užtat izraelitai davė tokį įžadą Jehovai: „Jeigu atiduosi šitą tautą mums į rankas, mes sunaikinsime jų miestus.“ **3** Jehova išklausė prašymą ir atidavė jiems kanaaniečius. Izraelitai išžudė juos ir sunaikino jų miestus, todėl ta vieta buvo pavadinta Horma*.[h]

4 Norėdami aplenkti Edomo žemes,[i] izraelitai nuo Horo kalno[y] leidosi Raudonosios jūros keliu. Žmonės labai nuvargo kelionėje **5** ir ėmė burnoti prieš Dievą ir Mozę.[j] Jie sakė Mozei: „Kodėl mus išvedei iš Egipto? Kad pražudytum šitoje dy-

20 SKYRIUS

a Ts 11:17

b Pr 36:8
Įst 2:4
Įst 23:7

c Pr 46:6

d Pr 15:13
Iš 12:40

e Iš 1:11, 14

f Iš 2:23
Iš 3:7

g Iš 14:19
Iš 23:20
Iš 33:2

h Sk 21:21, 22
Įst 2:26, 27

i Įst 2:5, 6

y Įst 2:26, 28

j Ts 11:17

k Įst 2:8
Ts 11:18

l Sk 21:4
Sk 33:37

Antra skiltis

a Sk 33:38
Įst 32:50

b Sk 20:12
Įst 32:51, 52

c Iš 28:2
Iš 29:29

d Iš 6:23
Sk 4:16

e Sk 33:39
Įst 10:6
Įst 32:50

f Įst 34:8

21 SKYRIUS

g Sk 33:40
Joz 12:7, 14

h Sk 14:45

i Sk 20:21
Įst 2:8
Ts 11:18

y Sk 33:41

j Iš 14:11
Iš 15:24
Sk 16:13

20:15 *Pažod. „dienų“.

20:24 *Hebr. tekste čia pavartotas vaizdingas posakis, reiškiantis mirtį. **21:3** *Išvertus – „skirtas sunaikinti“.

kumoje? Čia nėra nei maisto, nei vandens![a] O ta niekam tikusi duona mums jau nusibodo!“[b] **6** Dėl to Jehova ant izraelitų užleido nuodingų* gyvačių ir jų įgelti mirė daug žmonių.[c]

7 Izraelitai atėjo pas Mozę ir prašė: „Nusidėjome burnodami prieš Jehovą ir tave.[d] Užtark mus Jehovos akivaizdoje, kad jis gelbėtų mus nuo gyvačių.“ Mozė meldėsi žmonių vardu,[e] **8** ir Jehova tarė: „Padirbk gyvatę ir pritvirtink prie stulpo. Kiekvienas, kuriam bus įgelta, norėdamas likti gyvas turės į ją pažvelgti.“ **9** Mozė tuojau iš vario padarė gyvatę[f] ir iškėlė ją ant stulpo.[g] Įgeltas žmogus, jei pažvelgdavo į tą varinę gyvatę, likdavo gyvas.[h]

10 Po šių įvykių izraelitai patraukė toliau ir apsistojo Obotuose.[i] **11** Iš Obotų atėjo į dykumą, plytinčią rytuose priešais Moabą, ir įsirengė stovyklą Ije Abarimuose.[y] **12** Iš ten leidosi toliau ir pasiekę Zeredo slėnį*[j] vėl įsirengė stovyklą. **13** Paskui savo palapines iškeldė prie Arnono,[k] kuris yra dykumoje palei amoritų žemes. (Arnonas yra Moabo riba, skirianti moabitus nuo amoritų.) **14** Todėl ir Jehovos kovų knygoje rašoma apie „Vahebą, esantį Sufoje, ir Arnono slėnius*, **15** apie tarpeklių* šlaitus, kurie tęsiasi iki Aro gyvenviečių ir siekia Moabo ribas“.

16 Tada jie iškeliavo Beero link. Tai šulinys, prie kurio Jehova Mozei paliepė: „Sukviesk žmones, duosiu jums vandens.“

21:6 *Arba „ugningų“. **21:12** *Arba „sausvagę“. **21:14** *Arba „sausvages“. **21:15** *Arba „slėnių“, „sausvagių“.

21 SKYRIUS

a Sk 20:5

b Iš 16:15
Sk 11:6
Ps 78:24, 25

c 1Ko 10:6, 9

d Ps 78:34

e Iš 32:11

f 2Ka 18:1, 4

g Jn 3:14, 15

h Jn 6:40

i Sk 33:43

y Sk 33:44

j Įst 2:13

k Sk 22:36
Ts 11:18

Antra skiltis

a Joz 13:15, 17

b Sk 33:49

c Įst 3:27
Įst 34:1

d Sk 23:28

e Įst 2:26–28

f Sk 20:14, 17

g Įst 2:30–35
Įst 29:7
Ts 11:19, 20

h Ps 135:10, 11

i Sk 32:33
Neh 9:22

y Sk 21:13
Įst 3:16

j Ts 11:21, 22

k Sk 32:1
1Me 6:77, 81

l Joz 12:1, 2

m Pr 10:15, 16
Pr 15:16
Iš 3:8
Įst 7:1

17 Ir izraelitai giedojo:

„Pritvink, šuliny, –
visi teatliepia*, –
18 o šuliny, kurį didžiūnai
kasė, kilmingieji gilino
savo lazdomis,
valdovų lazdomis!“

Paskui iš dykumos jie patraukė į Mataną, **19** iš Matanos – į Nahalielį, iš Nahalielio – į Bamotus.[a] **20** Iš Bamotų jie nukeliavo į slėnį Moabo žemėje,[b] papėdėje Pisgos,[c] nuo kurios viršūnės atsiveria vaizdas į Ješimoną*.[d]

21 Tada izraelitai siuntė pasiuntinius pas amoritų karalių Sihoną su tokiu prašymu:[e] **22** „Leisk mums eiti per tavo žemes. Nesuksime į laukus ar vynuogynus ir negersime vandens iš jūsų šulinių. Eisime Karaliaus vieškeliu, kol pereisime visą tavo kraštą.“[f] **23** Bet Sihonas neleido izraelitams eiti per jo žemę. Jis subūrė visus savo žmones ir išėjo į dykumą pastoti izraelitams kelio. Atžygiavęs iki Jahaco, Sihonas puolė izraelitus,[g] **24** bet šie nugalėjo jį kalaviju[h] ir užėmė jo žemes[i] nuo Arnono[y] iki Jaboko,[j] iki pat Amono ribų, iki Jazero,[k] esančio Amono pakraštyje.[l]

25 Izraelitai užėmė visus amoritų[m] miestus ir juose apsigyveno – tiek Hešbone, tiek aplinkiniuose miesteliuose. **26** Hešbonas buvo amoritų karaliaus Sihono miestas. Sihonas anksčiau kariavo su Moabo karaliumi ir buvo atėmęs iš jo visas žemes iki pat Arnono. **27** Taip radosi šie pajuokiami žodžiai:

21:17 *Arba „tegieda“. **21:20** *Arba galbūt „dykumą“.

„Eime į Hešboną,
teiškyla Sihono miestas,
tebūna įtvirtintas!
28 Hešbonas paleido ugnį,
Sihono miestas
svaidėsi liepsnomis,
prarijo Moabo Arą ir Arnono aukštumų valdovus.
29 Vargas tau, Moabai! Galas
jums, Kemošo[a] žmonės!
Pavertė bėgliais jis
savo sūnus, dukras –
belaisvėmis Sihono,
valdovo amoritų.
30 Sumuškime juos,
tekrinta Hešbonas, težūva
visi iki pat Dibono,[b]
nuniokokime viską
iki pat Nofos,
ugnis tegul siautėja
iki pat Medebos.“[c]

31 Taigi izraelitai kūrėsi amoritų krašte. **32** Mozė pasiuntė vyrus išžvalgyti Jazero.[d] Izraelitai užėmė aplinkinius miestelius ir išvarė ten gyvenančius amoritus. **33** Tada jie pasuko Bašano keliu. Bašano karalius Ogas[e] išėjo su visa savo kariuomene ir stojo į mūšį su izraelitais prie Edrėjo.[f] **34** Jehova Mozei pasakė: „Nebijok jo.[g] Jį patį, visus jo žmones ir žemes aš atiduosiu į tavo rankas.[h] Su juo pasielgsi taip, kaip su amoritų karaliumi Sihonu, gyvenusiu Hešbone.“[i] **35** Izraelitai užmušė Ogą, jo sūnus, išžudė visus jo žmones – nepaliko gyvo nė vieno[y] – ir užėmė jo žemes.[j]

22 Izraelitai keliavo toliau ir įsirengė stovyklą Moabo plynėse ties Jerichu, Užjordanėje.[k] **2** Ciporo sūnus Balakas[l] išgirdo, ką jie padarė amoritams. **3** Matydami, kokia gausi ši tauta, moabitai labai išsigando, izraelitai jiems tiesiog kėlė siaubą.[a] **4** Taigi moabitai kreipėsi į Midjano seniūnus:[b] „Šita tauta suės viską aplink, kaip kad jautis nuėda lauko žolę.“

Ciporo sūnus Balakas anuomet buvo Moabo karalius. **5** Jis siuntė pasiuntinius pas Beoro sūnų Bileamą, gyvenantį Petore,[c] prie Upės*, savo gimtajame krašte, kad perduotų jam prašymą: „Antai iš Egipto atkeliavo tokia tauta. Jie užtvindė visą žemę[d] ir įsikūrė mano pašonėje. **6** Prašyčiau padaryti man paslaugą. Ateik ir prakeik šią tautą,[e] nes ji galingesnė už mane. Gal tada man pavyks juos nugalėti ir išvaryti iš krašto. Aš girdėjau, kad tas, kurį tu palaimini, susilaukia palaimos, o kurį prakeiki – prakeikimo.“

7 Taigi Moabo ir Midjano seniūnai, paėmę atlygį Bileamui[f] už žyniavimą, nuvyko pas jį ir perdavė Balako žodžius. **8** „Pasilikite nakvoti čia, – tarė Bileamas, – ir aš perduosiu jums Jehovos atsakymą.“ Taigi Moabo didžiūnai pasiliko pas Bileamą.

9 Dievas apsireiškė Bileamui[g] ir paklausė: „Kokie čia vyrai apsistojo pas tave?“ **10** Bileamas Dievui atsakė: „Ciporo sūnus Balakas, Moabo karalius, siuntė pas mane pasiuntinius pranešti: **11** ‘Antai tauta, atkeliaujanti iš Egipto, baigia užtvindyti visą žemę. Padaryk man paslaugą ir ateik jos prakeikti.[h] Gal tada aš pajėgsiu prieš juos kovoti ir juos išvaryti.’“ **12** Bet Dievas tarė: „Neik

21 SKYRIUS
a Ts 11:23, 24; 1Ka 11:7; 2Ka 23:13
b Joz 13:15, 17
c Joz 13:8, 9
d Sk 32:1
e Įst 3:11; Įst 4:47; Joz 13:8, 12
f Įst 3:1; Įst 3:8, 10
g Įst 20:3
h Iš 23:27; Įst 7:24
i Įst 3:2; Ps 135:10, 11
y Įst 3:3
j Joz 12:4–6

22 SKYRIUS
k Sk 33:48
l Joz 24:9; Ts 11:25

Antra skiltis
a Iš 15:15; Įst 2:25
b Sk 31:7, 8; Joz 13:15, 21
c Įst 23:3, 4; Joz 13:22; 2Pt 2:15
d Pr 13:14, 16
e Sk 23:7; Joz 24:9; Neh 13:1, 2
f 2Pt 2:15; Jud 11
g Sk 22:20
h Sk 22:5, 6; Sk 23:7, 11; Sk 24:10

22:5 *Tikriausiai turimas omenyje Eufratas.

su jais, neprakeik tos tautos, nes ji palaiminta.“[a]

13 Rytą atsikėlęs Bileamas pasakė Balako didžiūnams: „Keliaukite atgal į savo kraštą, nes Jehova neleido man eiti su jumis.“ **14** Moabo didžiūnai išvyko ir grįžę Balakui pranešė: „Bileamas atsisakė su mumis eiti.“

15 Tada Balakas siuntė kitus didžiūnus – dar daugiau jų ir dar kilmingesnius negu pirmieji. **16** Atvykę pas Bileamą jie tarė: „Štai ką sako Ciporo sūnus Balakas: ‘Neatsisakyk ateiti pas mane. **17** Didžiai tave pagerbsiu, padarysiu, ką tik panorėsi. Malonėk ateiti ir prakeikti šitą tautą.’“ **18** Tačiau Bileamas Balako tarnams atsakė: „Net jei Balakas pasiūlytų man savo paties namus, pilnus sidabro ir aukso, negalėčiau padaryti nieko, kas prieštarauja mano Dievo Jehovos įsakymui, – nei menkniekio, nei didelio dalyko.[b] **19** Bet apsistokite pas mane nakčiai. Pažiūrėsiu, ar Jehova man dar ką nors pasakys.“[c]

20 Naktį Dievas apsireiškė Bileamui ir tarė: „Kad jau tie vyrai atėjo ir tave kviečia, kelkis ir keliauk su jais. Tačiau turėsi kalbėti vien tai, ką tau liepsiu.“[d] **21** Rytą Bileamas atsikėlė, pasibalnojo asilę ir drauge su Moabo didžiūnais leidosi į kelią.[e]

22 Dievas, matydamas Bileamą keliaujant, užsidegė pykčiu. Jehovos angelas pastojo jam kelią. Bileamas jojo ant savo asilės, su juo buvo du tarnai. **23** Išvydusi ant kelio Jehovos angelą su nuogu kalaviju rankoje, asilė pasuko iš kelio į laukus. Bileamas ėmė ją mušti, kad grįžtų į kelią. **24** Paskui Jehovos angelas stojo skersai siauro tako tarp dviejų akmeninių sienų, juosiančių vynuogynus. **25** Pamačiusi Jehovos angelą, asilė prisišliejo prie sienos ir prispaudė Bileamui koją. Tas vėl ėmė ją mušti.

26 Jehovos angelas paėjo į priekį ir vėl atsistojo siauroje vietoje, kad nebuvo įmanoma praeiti nei iš dešinės, nei iš kairės. **27** Pamačiusi Jehovos angelą, asilė sukniubo po Bileamu. Bileamas persiutęs puolė mušti ją lazda. **28** Tada Jehova atvėrė asilės nasrus[a] ir ši Bileamui tarė: „Ką aš tau padariau? Kodėl muši mane jau trečią kartą?“[b] **29** Bileamas atrėžė: „Todėl, kad tyčiojiesi iš manęs! Jei turėčiau kalaviją, nudobčiau tave!“ **30** Asilė Bileamo paklausė: „Argi aš nesu tavo asilė, ant kurios visą gyvenimą, iki pat šiol jodinėji? Argi esu kada nors anksčiau tau taip padariusi?“ – „Ne“, – atsakė tas. **31** Tada Jehova atvėrė Bileamui akis[c] ir šis išvydo ant kelio Jehovos angelą su nuogu kalaviju rankoje. Bileamas parpuolė ant kelių ir nusilenkė iki pat žemės.

32 Jehovos angelas Bileamo paklausė: „Kodėl jau tris kartus mušei savo asilę? Tai aš išėjau tau pasipriešinti, nes nepaisai mano valios.[d] **33** Asilė mane matė ir visus tris kartus mėgino apeiti.[e] Jeigu ji nebūtų sukusi nuo manęs į šalį, būčiau tave nugalabijęs. Tik asilė būtų likusi gyva.“ **34** Bileamas Jehovos angelui atsakė: „Nusidėjau. Nežinojau, kad tu pastojai man kelią. Jei nenori, kad ten

22 SKYRIUS

a Pr 12:1–3 Pr 22:15, 17 Įst 33:29

b Sk 24:13

c Sk 22:8

d Sk 22:35 Sk 23:11, 12

e 2Pt 2:15 Jud 11

Antra skiltis

a 2Pt 2:15, 16

b Sk 22:32

c 2Ka 6:17

d Sk 22:12 2Pt 2:15, 16

e Sk 22:23 Sk 22:25 Sk 22:27

vykčiau, grįšiu namo.“ **35** Jehovos angelas jam paliepė: „Keliauk su tais žmonėmis, tačiau turėsi kalbėti tai, ką liepsiu.“ Taigi Bileamas su Balako didžiūnais keliavo toliau.

36 Išgirdęs, kad atvyko Bileamas, Balakas išskubėjo jo pasitikti prie vieno moabitų miesto, įsikūrusio palei Arnono krantus, šalies paribyje. **37** Balakas tarė Bileamui: „Kodėl nenorėjai eiti, kai siunčiau pas tave pasiuntinius? Negi manai, kad neturiu kuo tave pagerbti?“[a] **38** Bileamas atsakė Balakui: „Aš atvykau pas tave, bet kas iš to, jei man nebus leista kalbėti? Galiu sakyti tik tai, ką Dievas įdeda man į lūpas.“[b]

39 Bileamas patraukė drauge su Balaku ir jiedu atkeliavo į Kirjat Hucotus. **40** Tada Balakas paaukojo galvijų, avių ir davė mėsos Bileamui ir su juo esantiems didžiūnams. **41** Rytą Balakas pasikvietė Bileamą ir užsivedė jį į Bamot Baalą, nuo kurio buvo matyti visa tauta.[c]

23 Bileamas tarė Balakui: „Pastatyk šioje vietoje septynis aukurus,[d] paruošk man septynis jaučius ir septynis avinus.“ **2** Balakas tuojau padarė viską, kaip Bileamas liepė, ir abu su Bileamu paaukojo po jautį ir aviną ant kiekvieno aukuro.[e] **3** Tada Bileamas pasakė Balakui: „Pasilik čia, prie savo deginamosios aukos, o aš einu. Gal Jehova teiksis su manimi susitikti. Aš perduosiu tau, ką jis pasakys.“ Ir Bileamas užlipo ant plynos kalvos.

4 Ten Dievas susitiko su Bileamu.[f] „Pastačiau septynis aukurus ir ant kiekvieno paaukojau po jautį ir aviną“, – tarė Bileamas. **5** Jehova pasakė Bileamui, ką šis turės kalbėti,[a] ir paliepė: „Grįžk pas Balaką ir perduok jam, ką sakiau.“ **6** Kai Bileamas grįžo pas Balaką, tas su visais Moabo didžiūnais tebestovėjo prie savo deginamosios aukos. **7** Bileamas iškilmingai prabilo:[b]

„Moabo valdovas Balakas
pasikvietė mane
iš Aramo,[c]
iš kalvoto rytų krašto:
‘Padaryk man paslaugą
ir atėjęs prakeik Jokūbą.
Ateik ir ištark prakeiksmą
Izraeliui.’[d]
8 Bet kaip galiu prakeikti
tuos, kurių Dievas
neprakeikė?
Kaip galiu pasmerkti tuos,
kurių Jehova
nepasmerkė?[e]
9 Nuo uolos viršūnės
juos matau,
nuo kalvų stebiu.
Ši tauta gyvena atskirai,[f]
laikosi atokiai
nuo kitų tautų.[g]
10 Kas suskaičiuos
Jokūbo palikuonius,
gausius kaip dulkės?[h]
Kas suskaičiuos
bent ketvirtį Izraelio?
O kad ir aš mirčiau*
teisiojo mirtimi,
kad dienas savo
baigčiau kaip jie!“

11 Balakas supyko ant Bileamo: „Ką tu padarei?! Pakviečiau tave, kad prakeiktum mano priešus, o tu ką darai?! Juos laimini!“[i] – **12** „Argi ne-

22 SKYRIUS

a Sk 22:16, 17
Sk 24:10, 11

b Sk 23:26
Sk 24:13

c Sk 23:13, 14

23 SKYRIUS

d Sk 22:41

e Sk 23:13, 14
Sk 23:28–30

f Sk 22:20

Antra skiltis

a Sk 22:35

b Sk 23:18
Sk 24:3

c Pr 10:22
Sk 22:5
Įst 23:3, 4

d Sk 22:6

e Sk 22:12

f 1Ka 8:53

g Iš 33:16

h Pr 13:14, 16
Pr 22:17
Iš 1:7

i Sk 24:10
Joz 24:10
Neh 13:1, 2

23:10 *Arba „mano siela mirtų“. Žr. žodynėlyje „siela“.

turiu perduoti žodžių, kuriuos Jehova įdėjo man į lūpas?“ – atsakė Bileamas.[a]

13 Balakas pasiūlė: „Prašyčiau eiti su manimi į kitą vietą, iš kur galėsi juos matyti. Tiesa, tik dalį tautos, ne visą. Padaryk man paslaugą ir prakeik juos iš tos vietos.“[b] **14** Taigi Balakas nuvedė Bileamą į Cofimo lauką Pisgos viršūnėje.[c] Čia pastatė septynis aukurus ir ant kiekvieno paaukojo po jautį ir aviną.[d] **15** Tada Bileamas tarė Balakui: „Palauk čia prie savo deginamosios aukos, o aš einu antai ten susitikti su Dievu.“ **16** Jehova pasirodė Bileamui ir pasakė, ką šis turės kalbėti.[e] „Grįžk pas Balaką ir perduok jam, ką sakiau“, – paliepė. **17** Grįžęs Bileamas rado Balaką kartu su Moabo didžiūnais belaukiantį prie savo deginamosios aukos. „Ką sakė Jehova?“ – paklausė Balakas. **18** Bileamas iškilmingai prabilo:[f]

„Stokis, Balakai,
ir paklausyk!
Išgirsk mane,
Ciporo sūnau!
19 Dievas – ne žmogus,
kad meluotų,[g]
ne žmogaus sūnus,
kad apsigalvotų*.[h]
Jei ką pažadėjo,
negi neįvykdys?
Jei tarė žodį,
negi jo nesilaikys?[i]
20 Aš pašauktas laiminti.
Jeigu jis palaimino,[y]
negaliu to pakeisti.[j]
21 Kerų neleidžia jis
naudoti prieš Jokūbą,
Izraelį saugo, neleidžia
negandai jo varginti.
Su jais – jų Dievas Jehova,[a]
visu balsu jie šlovina jį
kaip karalių.
22 Iš Egipto Dievas juos veda,[b]
jo galia jiems – tarsi
laukinio jaučio* ragai.[c]
23 Jokie kerai Jokūbui
nepakenktų,[d]
joks žyniavimas – Izraeliui.[e]
Apie Jokūbą ir Izraelį
pasakysiu:
‘Štai ką Dievas dėl jų
padarė!’
24 Ši tauta pakils tarsi liūtas,
tarsi liūtas ji pašoks[f]
ir neatsiguls,
kol grobio nesuės,
kol savo aukų kraujo
neišgers.“

25 Balakas sušuko Bileamui: „Jeigu negali jų prakeikti, tai bent jau nelaiminк!“ **26** Bileamas Balakui atsakė: „Argi nesakiau: ‘Darysiu tai, ką liepia Jehova’?“[g]

27 Tada Balakas tarė Bileamui: „Eime su manimi, nuvesiu tave dar į kitą vietą. Gal Dievas panorės, kad iš ten juos prakeiktum.“[h] **28** Balakas užsivedė Bileamą į Peoro viršūnę, nuo kurios atsiveria vaizdas į Ješimoną*.[i] **29** Ten Bileamas paliepė Balakui: „Pastatyk šioje vietoje septynis aukurus ir paruošk man septynis jaučius ir septynis avinus.“[y] **30** Taigi Balakas padarė kaip lieptas – ant kiekvieno iš aukurų paaukojo po jautį ir aviną.

24 Matydamas, kad Jehova nori* Izraelį laiminti, Bileamas nebėjo, kaip kad pirmiau, ieškoti bloga lemiančių

23 SKYRIUS

a Sk 22:38
Sk 24:13

b Sk 22:11

c Įst 34:1

d Sk 22:41
Sk 23:1
Sk 23:28, 29

e Sk 22:35
Sk 23:5

f Sk 23:7
Sk 24:3

g Ps 89:35
Tit 1:2

h 1Sa 15:29

i Iz 14:24
Iz 46:10
Mch 7:20

y Pr 12:1, 2
Pr 22:15, 17
Sk 22:12

j Sk 22:18

Antra skiltis

a Iš 13:21
Iš 23:20
Iš 29:45
Iz 8:10

b Iš 20:2

c Sk 24:8

d Pr 12:1, 3

e Sk 22:7

f Sk 24:9

g Sk 22:38
Sk 23:12

h Sk 23:13

i Sk 21:20

y Sk 22:41
Sk 23:1, 14

23:19 *Arba „imtų gailėtis“.

23:22 *Tikriausiai turimas omenyje tauras. **23:28** *Arba galbūt „dykumą“. **24:1** *Pažod. „Jehovos akyse yra gera“.

ženklų,[a] bet atsigręžė veidu į dykumą. **2** Pakėlęs akis, Bileamas išvydo Izraelio stovyklą, išsidėsčiusią giminėmis.[b] Tada, Dievo dvasios pagautas,[c] **3** jis iškilmingai prabilo:[d]

„Tai sako Bileamas,
Beoro sūnus,
žmogus, kuriam buvo
atvertos akys, –
4 žmogus, kuris girdi
paties Dievo žodį,
kuris gavo regėjimą
nuo Visagalio
ir atmerktomis akimis
sukniubo.[e]
5 Kokios gražios
tavo palapinės, Jokūbai,
kokios puikios
tavo buveinės, Izraeli![f]
6 Jos nusidriekusios į tolį
tarsi slėniai*,[g]
jos tarsi sodai palei upę,
lyg Jehovos pasodinti
agarmedžiai,
lyg kedrai, vešantys
prie vandens.
7 Su vandens sklidinais
kibirais tu pareini
ir savo sėklą sėji*
prie gausingų vandenų.[h]
Tavo karalius[i] iškils
aukščiau už Agagą[y]
ir tavo karalystė
bus išaukštinta.[j]
8 Dievas veda tave iš Egipto.
Jo galia – tarsi
laukinio jaučio* ragų.
Jis suris tave engiančias
tautas,[k]
sutriuškins jų kaulus,
išguldys jas
savo strėlėmis.

24 SKYRIUS

a Sk 23:3, 15
Sk 23:23

b Sk 2:2
Sk 23:9

c 1Sa 19:20

d Sk 23:7, 18

e Sk 24:16

f Sk 1:52
Sk 2:2

g Sk 22:11

h Įst 8:7

i Pr 49:10
Ps 2:6
Jn 1:49

y Sk 24:20

j 1Me 14:2
Dan 2:44
Apr 11:15

k Iš 23:27
Įst 9:5

Antra skiltis

a Pr 12:1–3
Pr 27:29

b Sk 22:10, 11
Sk 23:11
Neh 13:1, 2

c Sk 22:16, 17

d Sk 22:18, 38

e Sk 23:7

f Sk 24:3, 4

9 Tarsi liūtas Izraelis
prisėlino,
tarsi liūtas prigulė,
ir kas išdrįstų jį žadinti?
Palaiminti tie,
kurie tave laimina,
o kurie tave keikia,
tebūna prakeikti.“[a]

10 Balakas tiesiog įtūžo ant Bileamo ir pliaukštelėjęs delnais sušuko: „Aš gi pasikviečiau tave prakeikti mano priešus,[b] o tu jau tris kartus juos palaiminai! **11** Nešdinkis namo! Ketinau tave pagerbti didžiu atlygiu,[c] bet Jehova iš tavęs jį atėmė!“

12 Bileamas Balakui atsakė: „Argi nesakiau tavo pasiuntiniams: **13** ‘Net jei Balakas atiduotų man savo namus, pilnus sidabro ir aukso, negalėsiu savavališkai padaryti nieko, kas prieštarauja Jehovos įsakymui, – nei gero, nei blogo, – kalbėsiu vien tai, ką sakys Jehova’?[d] **14** Dabar grįžtu pas savo žmones, bet prieš tai leisk tau pasakyti, ką ši tauta ateityje* padarys tavajai tautai.“ **15** Ir Bileamas iškilmingai prabilo:[e]

„Tai sako Bileamas,
Beoro sūnus,
žmogus, kuriam buvo
atvertos akys,[f] –
16 žmogus, kuris girdi
paties Dievo žodį,
kuriam Aukščiausiasis
suteikia žinių,
kuris gavo regėjimą
nuo Visagalio
ir atmerktomis akimis
sukniubo.
17 Aš regiu jį,
bet ne dabartyje,

24:6 *Arba „sausvagės“. **24:7** *Arba galbūt „ir tavo palikuoniai gyvens“. **24:8** *Tikriausiai turimas omenyje tauras.

24:14 *Pažod. „dienų pabaigoje“.

matau, nors jis dar toli.
Iš Jokūbo patekės žvaigždė,[a]
skeptras[b] iškils Izraelyje[c]
ir suknežins Moabui smilkinius,[d]
maištingiems sūnums sutrupins kaukolę.
18 Edomas taps
jo nuosavybe.[e]
Taip, Seyras[f] taps
nuosavybe savo priešų,[g]
Izraelis parodys jiems savo narsą.
19 Iš Jokūbo kils pavergėjas,[h]
jis išgalabys išlikusius miesto gyventojus.“

20 Pažvelgęs į Amaleką, Bileamas tęsė savo iškilmingą prakalbą:

„Amalekas – pirmoji iš tautų,[i]
bet jo laukia pražūtis.“[y]

21 Išvydęs kenitus,[j] jis toliau kalbėjo:

„Saugi tavoji buveinė,
ant uolos tavo lizdas,
22 bet Kainas* bus sudegintas.
Argi ilgai truks, kol Asirija išves jį į nelaisvę?“

23 Bileamas tęsė savo prakalbą:

„O varge! Kas išliks gyvas, kai Dievas visa tai darys?
24 Nuo Kitimų[k] pakrančių atplauks laivai,
ir Asirija bus pavergta,[l]
Eberas bus nuengtas.
Bet ir tas galiausiai pražus.“

25 Tada Bileamas[m] pakilo ir pasitraukė iš tos vietos. Balakas irgi nuėjo savo keliu.

24:22 *T. y. kenitai.

24 SKYRIUS
a Apr 22:16
b Ps 110:2 Hbr 1:8
c 2Sa 7:16, 17 Iz 9:7
d 2Sa 8:2 1Me 18:2 Ps 108:9
e Pr 27:37 2Sa 8:14 Am 9:11, 12
f Pr 36:8 Joz 24:4
g 1Me 4:42, 43 Ez 25:14
h Pr 49:10 Ps 2:9 Ps 72:11 Apr 6:2 Apr 19:15
i Iš 17:8, 14
y Įst 25:19 1Sa 15:3 1Me 4:43
j Pr 15:18, 19 Ts 1:16
k Pr 10:2, 4 Ez 27:6
l Nah 3:18
m Sk 31:7, 8

Antra skiltis

25 SKYRIUS
a Joz 2:1 Mch 6:5
b Sk 31:16 1Ko 10:8 Apr 2:14
c Iš 34:15 1Ko 10:20
d Iš 20:5
e Įst 4:3 Joz 22:17 Ps 106:28, 29 Oz 9:10
f Iš 18:21
g Iš 22:20 Iš 32:25, 27 Įst 13:6–9
h Sk 25:14, 15
i Iš 6:25 Joz 22:30
y Ps 106:30
j Sk 25:4 Įst 4:3 1Ko 10:8
k Sk 25:7
l Ps 106:30, 31
m Iš 20:5 Iš 34:14 Įst 4:24

25 Gyvendami Šitimuose[a] izraelitai įpuolė į paleistuvystę su Moabo dukterimis.[b] **2** Tos moterys kvietėsi izraelitus prie aukų, kurias aukojo savo dievų garbei.[c] Drauge su moabitėmis jie valgė ir lenkėsi tiems dievams.[d] **3** Taip izraelitai ėmė garbinti Peoro Baalą*[e] ir užsitraukė Jehovos rūstybę. **4** Jehova tarė Mozei: „Čiupk visus tų žmonių vadus ir pakabink jų lavonus Jehovos akivaizdoje per pačią saulėkaitą, kad Jehova liautųsi rūstavęs ant Izraelio.“ **5** Mozė Izraelio teisėjams[f] paliepė: „Kiekvienas iš jūsų turite iššžudyti saviškius, kurie ėmė garbinti Peoro Baalą.“[g]

6 Ir štai, žmonėms raudant prie Susitikimo Palapinės įėjimo, vienas izraelitas Mozės ir visos Izraelio bendruomenės akivaizdoje į stovyklą parsivedė midjanietę.[h] **7** Tai pamatęs kunigo Aarono sūnaus Eleazaro sūnus Finehasas[i] išėjo iš minios ir stvėręs ietį **8** nusekė paskui tą vyrą į palapinę. Įėjęs persmeigė juos abu – ir izraelitą, ir moterį – per pilvą. Tada mirtina neganda, siautusi tarp izraelitų, paliovė.[y] **9** Nuo tos negandos mirė 24 000 žmonių.[j]

10 Paskui Jehova tarė Mozei: **11** „Kunigo Aarono sūnaus Eleazaro sūnus Finehasas[k] nesitaikstė su izraelitų neištikimybe man. Jis nugręžė mano rūstybę nuo Izraelio tautos,[l] kad aš, užsidegęs dėl jų neištikimybės,* jų neišnaikinčiau.[m] **12** Todėl paskelbk, kad sudarau su juo taikos sandorą.

25:3 *Arba „prijunko prie Peoro Baalo“.
25:11 *Pažod. „iš pavydulingumo“.

13 Ta sandora laiduos jam ir
būsimiems jo palikuoniams nuo-
latinę kunigystę,[a] nes jis nesi-
taikstė su neištikimybe Dievui[b]
ir atliko už izraelitus permalda-
vimą.“

14 Izraelitas, nudurtas drau-
ge su ana midjaniete, buvo var-
du Zimris, Saluvo sūnus, vienos
Simeono kilties vadas. **15** O
nužudytos midjanietės vardas –
Kozbė. Jos tėvas Cūras[c] buvo
vienos midjaniečių[d] kilties va-
das.

16 Vėliau Jehova tarė Mozei:
17 „Neduokite midjaniečiams
ramybės ir susidorokite su jais,[e]
18 nes ir jie nedavė jums ra-
mybės – rengė klastą Peore[f] ir
vedė iš kelio per savo seserį
Kozbę, savo vado dukterį, kuri
žuvo[g] tą dieną, kai dėl Peoro
Izraelyje buvo prasidėjusi ne-
ganda.“[h]

26 Anai negandai pasibai-
gus,[i] Jehova Mozei ir ku-
nigo Aarono sūnui Eleazarui pa-
liepė: **2** „Suskaičiuokite visą
Izraelio bendruomenę – sura-
šykite pagal kiltis visus vyrus,
kuriems 20 ir daugiau metų,
visus izraelitus, tinkamus ka-
ro tarnybai.“[y] **3** Taigi Mozė ir
kunigas Eleazaras[j] kreipėsi į
žmones, apsistojusius Moabo
plynėse[k] prie Jordano, ties Je-
richu,[l] ir jiems liepė: **4** „Sura-
šykite vyrus, kuriems 20 ir dau-
giau metų, kaip Jehova liepė
Mozei.“[m]

Štai Izraelio sūnūs, kurie iš-
ėjo iš Egipto krašto. **5** Rube-
nas[n] buvo Izraelio pirmagimis ir
Rubeno palikuoniai[o] buvo šie:
iš Henocho – henochų kiltis,
iš Paluvo – paluvų kiltis, **6** iš
Hecrono – hecronų kiltis, iš
Karmio – karmių kiltis. **7** Tai
buvo Rubeno giminės kiltys. Jų
vyrų surašyta 43730.[a]

8 Paluvas turėjo sūnų Elia-
bą. **9** Eliabo sūnūs buvo Ne-
muelis, Datanas ir Abiramas.
Datanas ir Abiramas – tai tie du
tautos išrinktieji, kurie maišta-
vo prieš Jehovą,[b] kurie drauge
su Korachu ir jo bendrais[c] buvo
sukilę prieš Mozę[d] ir Aaroną.

10 Tada žemė prasivėrė ir
juos prarijo, o Korachas drau-
ge su savo 250 bendrų pražuvo
ugnyje.[e] Tas įvykis tapo visiems
įspėjimu.[f] **11** Tačiau Koracho
sūnūs nepražuvo.[g]

12 O štai Simeono sūnūs[h] ir
iš jų kilusios kiltys: iš Nemuelio
– nemuelitų kiltis, iš Jamino –
jaminų kiltis, iš Jachino – jachi-
nų kiltis, **13** iš Zeracho – zera-
chų kiltis, iš Sauliaus – saulių
kiltis. **14** Tokios buvo Simeo-
no giminės kiltys, iš viso 22200
vyrų.[i]

15 Štai Gado sūnūs[y] ir iš jų
kilusios kiltys: iš Cefono – cefo-
nų kiltis, iš Hagio – hagių kiltis,
iš Šūnio – šūnių kiltis, **16** iš
Oznio – oznių kiltis, iš Erio –
erių kiltis, **17** iš Arodo – aro-
dų kiltis, iš Arelio – arelitų
kiltis. **18** Tokios buvo Gado
giminės kiltys. Jų vyrų sura-
šyta 40500.[j]

19 Judas turėjo sūnus Erą ir
Onaną,[k] tačiau Eras ir Onanas
mirė Kanaano krašte.[l] **20** Kiti
Judo sūnūs ir iš jų kilusios
kiltys buvo šios: iš Šelos[m] –
šelų kiltis, iš Pereco[n] – pere-
cų kiltis, iš Zeracho[o] – zera-
chų kiltis. **21** Pereco palikuo-
niai buvo šie: iš Hecrono[p] –
hecronų kiltis, iš Hamulo[r] –
hamulų kiltis. **22** Tokios buvo
Judo giminės kiltys. Jų vyrų
surašyta 76500.[s]

25 SKYRIUS

a 1Me 6:4
Ezr 7:1, 5
Ezr 8:1, 2
b 1Ka 19:10
c Sk 31:7, 8
Joz 13:21
d 1Me 1:32, 33
e Sk 31:1, 2
f Sk 25:3
Sk 31:16
g Sk 25:8, 15
h Sk 25:9

26 SKYRIUS

i Sk 25:7, 8
y Iš 30:12
Iš 38:26
Sk 1:2
j Sk 20:26
k Sk 22:1
Sk 33:48
l Joz 6:1
m Sk 1:3
n Pr 29:32
o Pr 46:8, 9
Iš 6:14

Antra skiltis

a Sk 1:21
b Sk 16:5, 19
Įst 11:6
Ps 106:17
c Sk 16:1
d Sk 16:12
e Sk 16:32, 35
Ps 106:18
f Sk 16:38
1Ko 10:10, 11
g Iš 6:24
Sk 26:58
Ps 42:0
h Pr 35:23
Pr 46:10
Iš 6:15
1Me 4:24
i Sk 1:23
y Pr 35:26
Pr 46:16
j Sk 1:25
k Pr 29:35
Pr 38:2–4
Pr 46:12
l Pr 38:7–10
m Pr 38:2, 5
Pr 38:26
1Me 4:21
n Pr 38:29
Rūt 4:18
Mt 1:3
o Pr 38:30
1Me 2:4
p Rūt 4:19
r 1Me 2:5
s Sk 1:27

23 Štai Isacharo sūnūs[a] ir iš
jų kilusios kiltys: iš Tolos[b] –
tolų kiltis, iš Pūvos – pūvų kil-
tis, **24** iš Jašubo – jašubų kil-
tis, iš Šimrono – šimronų kiltis.
25 Tokios buvo Isacharo gimi-
nės kiltys. Jų vyrų surašyta
64 300.[c]

26 Štai Zabulono sūnūs[d] ir iš
jų kilusios kiltys: iš Seredo –
seredų kiltis, iš Elono – elonų
kiltis, iš Jachleelio – jachleelitų
kiltis. **27** Tokios buvo Zabulo-
no giminės kiltys. Jų vyrų su-
rašyta 60 500.[e]

28 Juozapo sūnūs[f] buvo Ma-
nasas ir Efraimas.[g] **29** Mana-
sui[h] gimė Machyras[i] ir iš jo kilo
machyrų kiltis. Machyrui gi-
mė Gileadas[y] ir iš Gileado kilo
gileadiečių kiltis. **30** Gileado
palikuoniai buvo šie: iš Jeze-
ro – jezerų kiltis, iš Heleko –
helekų kiltis, **31** iš Asrielio –
asrielitų kiltis, iš Šechemo –
šechemų kiltis, **32** iš Šemi-
dos – šemidų kiltis, iš Hefe-
ro – heferų kiltis. **33** O Hefero
sūnus Celofhadas sūnų neturė-
jo, tik dukteris.[j] Jų vardai buvo
Machla, Noja, Hogla, Milka ir
Tirca.[k] **34** Tokios buvo Mana-
so giminės kiltys. Jų vyrų sura-
šyta 52 700.[l]

35 O štai Efraimo[m] sūnūs
ir iš jų kilusios kiltys: iš Šu-
telacho[n] – šutelachų kiltis, iš
Bechero – becherų kiltis, iš
Tahano – tahanų kiltis. **36** Iš
Šutelacho sūnaus Erano kilo
eranų kiltis. **37** Tokios buvo
Efraimo giminės kiltys. Jų vyrų
surašyta 32 500.[o] Tokios kiltys
kilo iš Juozapo sūnų.

38 Štai Benjamino sūnūs[p] ir
iš jų kilusios kiltys: iš Belos[r] –
belų kiltis, iš Ašbelio – ašbe-
litų kiltis, iš Ahiramo – ahi-

26 SKYRIUS

a Pr 30:18
Pr 35:23
Pr 46:13
1Me 7:1

b 1Me 7:2

c Sk 1:29

d Pr 30:20
Pr 46:14

e Sk 1:31

f Pr 30:24
Pr 35:24
Pr 46:20

g Pr 41:52

h Pr 41:51

i Pr 50:23
Įst 3:15
1Me 7:14

y Joz 17:1

j Sk 27:7
1Me 7:15

k Sk 36:11

l Sk 1:35

m Pr 41:52

n 1Me 7:20

o Sk 1:33
Joz 17:17

p Pr 35:24
Pr 46:21
1Me 8:1

r 1Me 7:6

Antra skiltis

a 1Me 8:3, 4

b Sk 1:37

c Pr 30:6

d Sk 1:39

e Pr 30:13
Pr 35:26
Pr 46:17
1Me 7:30

f Sk 1:41

g Pr 30:8
Pr 35:25
Pr 46:24
1Me 7:13

h Sk 1:43

i Iš 38:26
Sk 1:46, 49
Sk 14:29

y Joz 11:23
Joz 14:1

j Sk 33:54

k Sk 34:13
Joz 14:2
Joz 17:4
Joz 18:6
Pat 16:33

ramų kiltis, **39** iš Šefufamo –
šefufamų kiltis, iš Hufamo –
hufamų kiltis. **40** Belos sūnūs
buvo Ardas ir Naamanas.[a] Iš
Ardo kilo ardų kiltis, iš Naa-
mano – naamanų kiltis. **41** To-
kios buvo Benjamino giminės
kiltys. Jų vyrų surašyta 45 600.[b]

42 Danui[c] gimė Šuhamas ir
iš jo kilo šuhamų kiltis. Tai
buvo Dano giminės palikuoniai.
43 Šuhamų kilties vyrų sura-
šyta 64 400.[d]

44 Štai Ašero sūnūs[e] ir iš jų
kilusios kiltys: iš Imnos – imnų
kiltis, iš Išvio – išvių kiltis, iš
Berijos – berijų kiltis. **45** Be-
rijai gimė Heberas, iš kurio
kilo heberų kiltis, ir Malkielis,
iš kurio kilo malkielitų kiltis.
46 Ašero duktė buvo Seracha.
47 Tokios buvo Ašero giminės
kiltys. Jų vyrų surašyta 53 400.[f]

48 Štai Naftalio sūnūs[g] ir iš
jų kilusios kiltys: iš Jachcee-
lio – jachceelitų kiltis, iš Gū-
nio – gūnių kiltis, **49** iš Jece-
ro – jecerų kiltis, iš Šilemo –
šilemų kiltis. **50** Tokios buvo
Naftalio giminės kiltys. Jų vyrų
surašyta 45 400.[h]

51 Taigi iš viso izraelitų su-
rašyta 601 730.[i]

52 Tada Jehova tarė Mozei:
53 „Žemės paveldą izraelitams
padalysite atsižvelgdami į žmo-
nių* skaičių.[y] **54** Jei žmonių
skaičius didesnis, duosite jiems
didesnį paveldą, jei mažesnis –
mažesnį.[j] Visiems žemės bus pa-
skirta atitinkamai pagal surašy-
tų žmonių skaičių. **55** Kraštas
bus padalytas metant burtus.[k]
Kiekvienas gaus paveldą iš tos
dalies, kuri paskirta jo pro-
tėvio giminei. **56** Paveldas vi-
siems bus paskirtas burtais ir

26:53 * Pažod. „vardų“.

išdalytas didesnėms ir mažesnėms grupėms.“

57 Pagal kiltis buvo surašyta ir Levio giminė:[a] iš Geršono kilo geršonų kiltis, iš Kehato[b] – kehatų kiltis, iš Merario – merarių kiltis. **58** Iš Levio giminės kilo ir šios kiltys: libnių kiltis,[c] hebronų kiltis,[d] machlių kiltis,[e] mušių kiltis[f] ir korachų kiltis.[g]

Kehatui gimė Amramas.[h] **59** Amramas vedė Levio dukrą Jochebedą,[i] kurią Leviui žmona pagimdė Egipte. Jochebeda Amramui pagimdė Aaroną, Mozę ir judviejų seserį Mirjamą.[y] **60** Aaronui gimė Nadabas, Abihuvas, Eleazaras ir Itamaras.[j] **61** Nadabas ir Abihuvas mirė, nes Jehovos akivaizdoje atnašavo neteisėtą atnašą*.[k]

62 Iš viso levitų nuo mėnesio amžiaus surašyta 23 000.[l] Jie nebuvo įtraukti į bendrą izraelitų sąrašą,[m] nes jiems nebuvo skirtas paveldas kaip kitiems izraelitams.[n]

63 Taigi Mozė ir kunigas Eleazaras surašė visus izraelitus, apsistojusius Moabo plynėse prie Jordano, ties Jerichu. **64** Tarp jų nebuvo nė vieno, kuriuos Mozė ir kunigas Aaronas buvo surašę Sinajaus dykumoje,[o] **65** nes Jehova buvo pasakęs: „Jie mirs dykumoje.“[p] Iš jų neliko nė vieno, išskyrus Jefunės sūnų Kalebą ir Nūno sūnų Jozuę.[r]

27 Tada atėjo Celofhado dukterys.[s] Celofhadas priklausė vienai iš Juozapo sūnaus Manaso kilčių. Jis buvo sūnus Hefero, tas – sūnus Gileado, tas – sūnus Machyro, tas – sūnus Manaso. Taigi Celofhado dukterys Machla, Noja, Hogla, Milka ir Tirca **2** atėjo prie įėjimo į Susitikimo Palapinę, atsistojo priešais Mozę, kunigą Eleazarą, vadus[a] ir visą bendruomenę ir tarė: **3** „Mūsų tėvas mirė dykumoje, tačiau jis nebuvo tarp Koracho bendrininkų, sukilusių prieš Jehovą.[b] Jis mirė dėl savo paties nuodėmės ir mirė neturėdamas sūnų. **4** Negi dėl to, kad neturėjo sūnaus, jo vardas turėtų išnykti iš jo kilties? Duok mums žemės, kaip ir mūsų tėvo broliams.“ **5** Mozė kreipėsi šiuo reikalu į Jehovą.[c]

6 Jehova Mozei atsakė: **7** „Celofhado dukterys teisingai sako. Būtinai duok joms žemės, kaip ir jų tėvo broliams, kad turėtų savo nuosavybę. Paveldo dalį, kuri priklausytų jų tėvui, atiduok joms.[d] **8** O izraelitams paaiškink: ‘Jeigu vyras mirtų neturėdamas sūnaus, jo paveldą atiduosite jo dukteriai. **9** Jeigu neturėtų dukters, paveldą atiduosite jo broliams. **10** Jeigu brolių neturėtų, paveldas atiteks jo tėvo broliams. **11** O jeigu ir tėvas brolių neturėtų, jo paveldas pereis artimiausio giminaičio nuosavybėn. Šis nutarimas izraelitams bus įstatymas, nes taip Mozei pasakė Jehova.’“

12 Jehova tarė Mozei: „Kopk štai į tą Abarimų kalnyno kalną.[e] Iš ten galėsi apžvelgti kraštą, kurį atiduosiu izraelitams.[f] **13** Leisiu tau jį pamatyti, o paskui, kaip ir tavo brolis Aaronas, nueisi ten, kur protėviai*.[g] **14** Juk anuomet Cino dykumoje, kai bendruo-

26:61 *Pažod. „ugnį“.

26:13 *Hebr. tekste čia pavartotas vaizdingas posakis, reiškiantis mirtį.

26 SKYRIUS

a Pr 46:11
Iš 6:16
b Sk 3:19
c Iš 6:17
Sk 3:18
d Sk 3:27
e Iš 6:19
Sk 3:33
f Sk 3:20
1Me 23:23
g Iš 6:24
h Iš 6:18
Sk 3:19
i Iš 2:1
Iš 6:20
y Iš 15:20
Mch 6:4
j Iš 6:23
Iš 24:9
k Kun 10:1, 2
Sk 3:2, 4
1Me 24:2
l Sk 3:39
m Sk 1:49
n Sk 18:24
Įst 10:9
Įst 14:27
Joz 14:3
o Sk 1:2
Įst 2:14
1Ko 10:5
p Hbr 3:17
r Sk 14:29, 30
Joz 14:14
Joz 19:49

27 SKYRIUS

s Sk 26:33

Antra skiltis

a Iš 18:25, 26
b Sk 14:35
Sk 16:1, 2
Sk 16:19, 35
c Iš 18:15, 16
Iš 33:11
Kun 24:11, 12
d Sk 36:2
Joz 17:3, 4
e Sk 33:47
Įst 32:48, 49
f Pr 13:14, 15
Įst 3:27
Įst 32:52
Įst 34:1
g Sk 20:24, 28
Sk 31:2
Sk 33:38
Įst 10:6
Įst 32:50
Įst 34:7

menė prieš mane kėlė vaidus, judu nepaklusote mano įsakymui. Jūs neiškėlėte mano šventumo jų akivaizdoje prie vandenų,[a] prie Meribos vandenų[b] Kadeše,[c] Cino dykumoje.“[d]

15 Mozė Jehovos paprašė: **16** „Jehova, Dieve, teikiantis gyvybę visiems žmonėms, paskirk bendruomenei vyrą, **17** kad jai vadovautų ir rodytų kelią,* kad Jehovos bendruomenė nebūtų tarsi avys be piemens.“ **18** Jehova Mozei atsakė: „Pasikviesk Nūno sūnų Jozuę, dvasios turintį vyrą, ir uždėk ant jo rankas.[e] **19** Pastatyk jį priešais kunigą Eleazarą ir visą bendruomenę ir visų akivaizdoje suteik jam įgaliojimus.[f] **20** Suteik jam savo prakilnumo*,[g] kad visa izraelitų bendruomenė jo klausytų.[h] **21** Prireikus jis stos kunigo Eleazaro akivaizdon ir šis jo vardu kreipsis į Jehovą per Urimus,[i] kad sužinotų sprendimą. Gautų paliepimų laikysis* tiek jis, tiek visi izraelitai, visa bendruomenė.“

22 Mozė padarė, kaip Jehova jam paliepė. Jis atvedė Jozuę kunigo Eleazaro ir visos bendruomenės akivaizdon, **23** uždėjo ant jo rankas ir suteikė jam įgaliojimus,[y] kaip Jehova buvo liepęs.[j]

28 Jehova pasakė Mozei: **2** „Paliepk izraelitams, sakyk jiems: ‘Nepamirškite aukoti man atnašų, jos yra mano duona. Tos aukos, malonaus kvapo ugninės atnašos, turi būti aukojamos nustatytu laiku.’[k]

27:17 *Pažod. „kad jis jų akivaizdoje išeitų ir pareitų, kad juos išvestų ir parvestų“. **27:20** *Arba „valdžios“, „garbės“. **27:21** *Pažod. „Jo paliepimu išeis ir jo paliepimu pareis“.

27 SKYRIUS

a Sk 20:10, 12
Įst 1:37

b Ps 106:32, 33

c Įst 1:2

d Joz 15:1

e Įst 34:9
Apd 6:5, 6

f Įst 31:7

g Įst 1:38
Įst 31:3
Įst 34:10

h Joz 1:17

i Iš 28:30
1Sa 23:9
1Sa 28:6
Neh 7:65

y Sk 27:18

j Įst 3:28
Įst 31:14, 23

28 SKYRIUS

k 2Me 8:13
Neh 10:32, 33

Antra skiltis

a Iš 29:38
Kun 6:9
Ez 46:15

b Iš 29:39

c Iš 29:40
Sk 15:4

d Iš 29:38, 42
2Me 2:4
Ezr 3:3

e Iš 29:39, 40

f Iš 29:41

g Iš 16:29
Iš 20:10
Ez 20:12

h Sk 28:3, 7

i Sk 10:10
1Me 23:31
2Me 2:4
Neh 10:32, 33

y Kun 2:11

3 Sakyk jiems: ‘Jehovai aukosite tokias ugnines atnašas. Kasdien atnašausite po du sveikus metinius avinėlius – tai bus kasdienė deginamoji auka.[a] **4** Vieną avinėlį aukosite iš ryto, kitą – vos saulei nusileidus*.[b] **5** Kartu su avinėliu atnašausite dešimtadalį efos* geriausių miltų, sumaišytų su ketvirčiu hino# grūstuvėje grūstų alyvuogių aliejaus.[c] **6** Tai bus kasdienė deginamoji auka,[d] kokią liepiau aukoti dar prie Sinajaus kalno, malonaus kvapo ugninė atnaša Jehovai. **7** Kartu su ja atnašausite liejamąją atnašą – ketvirtį hino svaigiojo gėrimo su kiekvienu avinėliu.[e] Liejamąją atnašą Jehovai išliekite šventoje vietoje. **8** Antrąjį avinėlį paaukosite vos saulei nusileidus*. Kartu su juo aukosite tokią pat javų atnašą kaip ir iš ryto ir tokią pat liejamąją atnašą. Tai bus jūsų ugninė atnaša, malonaus kvapo auka Jehovai.[f]

9 Šabo dieną[g] papildomai aukosite dar du sveikus metinius avinėlius kartu su javų atnaša – dviem dešimtadaliais efos geriausių miltų, sumaišytų su aliejumi, – ir su atitinkama liejamąja atnaša. **10** Tokia deginamoji auka bus aukojama šabo dieną, neskaitant kasdienės deginamosios aukos ir atitinkamos liejamosios atnašos.[h]

11 Kiekvieno mėnesio pradžioje aukosite Jehovai tokią deginamąją auką: du jautukus, vieną aviną ir septynis sveikus metinius avinėlius.[i] **12** Kartu aukosite javų atnašą:[y] tris

28:4, 8 *Pažod. „tarp abiejų vakarų“. **28:5** *T. y. 2,2 L. Žr. priedą B14. #Hinas buvo lygus 3,67 L. Žr. priedą B14.

dešimtadalius efos geriausių miltų, sumaišytų su aliejumi, aukosite su kiekvienu jautuku; du dešimtadalius efos geriausių miltų, sumaišytų su aliejumi, atnašausite su avinu;[a] **13** su kiekvienu avinėliu – dešimtadalį efos geriausių miltų, sumaišytų su aliejumi. Tai bus deginamoji auka, ugninė malonaus kvapo atnaša Jehovai.[b] **14** Drauge aukosite ir liejamąsias atnašas: pusę hino vyno su jautuku,[c] trečdalį hino vyno su avinu[d] ir ketvirtadalį hino vyno su avinėliu.[e] Tokia bus deginamoji auka, kurią turėsite aukoti kiekvieną metų mėnesį. **15** Be kasdienės deginamosios aukos ir atitinkamos liejamosios atnašos, Jehovai aukosite auką už nuodėmę – vieną ožiuką.

16 Pirmo mėnesio keturioliktą dieną bus Pascha Jehovos garbei.[f] **17** To paties mėnesio penkioliktą dieną surengsite šventę. Septynias dienas valgysite duoną be raugo.[g] **18** Pirmąją dieną susirinksite į šventą sueigą. Nedirbsite jokių didelių darbų. **19** Atvesite du jautukus, aviną, septynis metinius avinėlius ir paaukosite Jehovai kaip deginamąją auką. Gyvuliai turi būti sveiki.[h] **20** Kartu su jais aukosite atitinkamą javų atnašą – geriausius miltus, sumaišytus su aliejumi.[i] Tris dešimtadalius efos miltų aukosite su kiekvienu jautuku, du dešimtadalius – su avinu **21** ir dešimtadalį – su kiekvienu iš septynių avinėlių. **22** O kaip auką už nuodėmę paaukosite ožį, kad už jus būtų atliktas permaldavimas. **23** Šiuos gyvulius aukosite papildomai, neskaitant kasdien aukojamos rytinės deginamosios aukos. **24** Aukosite juos kiekvieną iš tų septynių dienų, tai bus dalis*, skirta Jehovai, malonaus kvapo ugninė atnaša. Jie turi būti aukojami drauge su kasdiene deginamąja auka ir atitinkama liejamąja atnaša. **25** Septintąją dieną susirinksite į šventą sueigą.[a] Nedirbsite jokių didelių darbų.[b]

26 Pirmojo derliaus nuėmimo dieną,[c] per Savaičių iškilmes,[d] kai nešite Jehovai šviežių javų atnašą,[e] susirinksite į šventą sueigą. Nedirbsite jokių didelių darbų.[f] **27** Jehovai aukosite deginamąją auką, malonaus kvapo atnašą: du jautukus, vieną aviną ir septynis metinius avinėlius.[g] **28** Kartu su jais aukosite atitinkamą javų atnašą – geriausius miltus, sumaišytus su aliejumi. Tris dešimtadalius efos miltų aukosite su kiekvienu jautuku, du dešimtadalius – su avinu **29** ir dešimtadalį – su kiekvienu iš septynių avinėlių. **30** O kaip auką už nuodėmę paaukosite ožiuką, kad už jus būtų atliktas permaldavimas.[h] **31** Jie turi būti aukojami drauge su kasdiene deginamąja auka ir atitinkama javų atnaša. Gyvuliai turi būti sveiki[i] ir aukojami su atitinkamomis liejamosiomis atnašomis.

29 Septinto mėnesio pirmą dieną susirinksite į šventą sueigą. Nedirbsite jokių didelių darbų.[y] Tą dieną turėsite pūsti trimitus.[j] **2** Aukosite Jehovai deginamąją auką, malonaus kvapo atnašą: vieną jautuką, vieną aviną ir septynis

28 SKYRIUS
a Kun 1:10
b Kun 1:10, 13
c Sk 15:8, 10
d Sk 15:6, 7
e Sk 15:5
f Iš 12:14 Kun 23:5 Įst 16:1 Ez 45:21 1Ko 5:7
g Iš 12:15 Kun 23:6 1Ko 5:8
h Kun 22:20, 22 Įst 15:21
i Kun 2:1

Antra skiltis
a Iš 13:6
b Iš 12:16 Kun 23:8 Įst 16:8
c Iš 23:16
d Iš 34:22 Įst 16:10 Apd 2:1
e Kun 23:15, 16
f Kun 23:16, 21
g Kun 23:16, 18
h Kun 23:16, 19
i Kun 1:3

29 SKYRIUS
y Kun 23:24, 25
j Sk 10:2 Ps 81:3

28:24 *Pažod. „duona“.

metinius avinėlius. Visi gyvuliai turi būti sveiki. **3** Kartu aukosite atitinkamą javų atnašą – geriausius miltus, sumaišytus su aliejumi. Tris dešimtadalius efos aukosite su jautuku, du dešimtadalius – su avinu **4** ir dešimtadalį – su kiekvienu iš septynių avinėlių. **5** Kaip auką už nuodėmę aukosite ožiuką, kad už jus būtų atliktas permaldavimas. **6** Visa tai aukosite papildomai, neskaitant mėnesinės deginamosios aukos su atitinkama javų atnaša,[a] kasdienės deginamosios aukos su atitinkama javų atnaša[b] ir atitinkamų liejamųjų atnašų.[c] Viską aukosite įprasta tvarka, kaip aukojamos ugninės malonaus kvapo atnašos Jehovai.

7 To paties septinto mėnesio dešimtą dieną susirinksite į šventą sueigą.[d] Turėsite save varginti*. Nedirbsite jokio darbo.[e] **8** Paaukosite Jehovai deginamąją auką, malonaus kvapo atnašą: vieną jautuką, vieną aviną ir septynis metinius avinėlius. Visi gyvuliai turi būti sveiki.[f] **9** Kartu aukosite atitinkamą javų atnašą – geriausius miltus, sumaišytus su aliejumi. Tris dešimtadalius efos aukosite su jautuku, du dešimtadalius – su avinu **10** ir dešimtadalį – su kiekvienu iš septynių avinėlių. **11** Kaip auką už nuodėmę paaukosite ožiuką. Visa tai aukosite papildomai, neskaitant permaldavimo už nuodėmę aukos[g] ir kasdienės deginamosios aukos su atitinkamomis javų ir liejamosiomis atnašomis.

29:7 * Tikriausiai turimas omenyje susilaikymas nuo maisto ar kitų dalykų.

29 SKYRIUS

a Sk 28:11–13

b Sk 28:3, 5

c Sk 28:6, 7

d Kun 16:29

e Kun 23:27–31

f Kun 1:3
Kun 22:22
Įst 15:21
Įst 17:1

g Kun 16:3

Antra skiltis

a Iš 23:16
Kun 23:34–36
Įst 16:13–15
Neh 8:14–18

b Ezr 3:4

c Kun 22:22
Įst 17:1

d Sk 28:3–8

e Kun 22:22
Įst 17:1

f Sk 28:3–8

g Kun 22:22
Įst 17:1

12 Septinto mėnesio penkioliktą dieną susirinksite į šventą sueigą. Nedirbsite jokių didelių darbų. Septynias dienas švęsite šventę Jehovos garbei.[a] **13** Paaukosite Jehovai deginamąją auką,[b] malonaus kvapo atnašą: 13 jautukų, 2 avinus ir 14 metinių avinėlių. Visi gyvuliai turi būti sveiki.[c] **14** Kartu aukosite atitinkamą javų atnašą – geriausius miltus, sumaišytus su aliejumi. Tris dešimtadalius efos aukosite su kiekvienu iš 13 jautukų, du dešimtadalius – su vienu ir su kitu avinu **15** ir dešimtadalį – su kiekvienu iš 14 avinėlių. **16** Kaip auką už nuodėmę paaukosite ožiuką. Visa tai aukosite papildomai, neskaitant kasdienės deginamosios aukos su atitinkamomis javų ir liejamosiomis atnašomis.[d]

17 Kitą dieną aukosite 12 jautukų, 2 avinus ir 14 metinių avinėlių. Visi gyvuliai turi būti sveiki.[e] **18** Kartu su jautukais, avinais ir avinėliais atitinkamai pagal jų skaičių įprasta tvarka aukosite javų ir liejamąsias atnašas, **19** taip pat ožiuką kaip auką už nuodėmę. Visa tai aukosite papildomai, neskaitant kasdienės deginamosios aukos su atitinkamomis javų ir liejamosiomis atnašomis.[f]

20 Trečią dieną aukosite 11 jautukų, 2 avinus ir 14 metinių avinėlių. Visi gyvuliai turi būti sveiki.[g] **21** Kartu su jautukais, avinais ir avinėliais atitinkamai pagal jų skaičių įprasta tvarka aukosite javų ir liejamąsias atnašas, **22** taip pat ožį kaip auką už nuodėmę. Visa tai aukosite papildomai, neskaitant kasdienės deginamosios aukos

su atitinkamomis javų ir liejamosiomis atnašomis.[a]

23 Ketvirtą dieną aukosite 10 jautukų, 2 avinus ir 14 metinių avinėlių. Visi gyvuliai turi būti sveiki.[b] **24** Kartu su jautukais, avinais ir avinėliais atitinkamai pagal jų skaičių įprasta tvarka aukosite javų ir liejamąsias atnašas, **25** taip patožiuką kaip auką už nuodėmę. Visa tai aukosite papildomai, neskaitant kasdienės deginamosios aukos su atitinkamomis javų ir liejamosiomis atnašomis.[c]

26 Penktą dieną aukosite 9 jautukus, 2 avinus ir 14 metinių avinėlių. Visi gyvuliai turi būti sveiki.[d] **27** Kartu su jautukais, avinais ir avinėliais atitinkamai pagal jų skaičių įprasta tvarka aukosite javų ir liejamąsias atnašas, **28** taip patožį kaip auką už nuodėmę. Visa tai aukosite papildomai, neskaitant kasdienės deginamosios aukos su atitinkamomis javų ir liejamosiomis atnašomis.[e]

29 Šeštą dieną aukosite 8 jautukus, 2 avinus ir 14 metinių avinėlių. Visi gyvuliai turi būti sveiki.[f] **30** Kartu su jautukais, avinais ir avinėliais atitinkamai pagal jų skaičių įprasta tvarka aukosite javų ir liejamąsias atnašas, **31** taip pat ožį kaip auką už nuodėmę. Visa tai aukosite papildomai, neskaitant kasdienės deginamosios aukos su atitinkamomis javų ir liejamosiomis atnašomis.[g]

32 Septintą dieną aukosite 7 jautukus, 2 avinus ir 14 metinių avinėlių. Visi gyvuliai turi būti sveiki.[h] **33** Kartu su jautukais, avinais ir avinėliais atitinkamai pagal jų skaičių įprasta tvarka aukosite javų ir liejamąsias atnašas, **34** taip pat ožį kaip auką už nuodėmę. Visa tai aukosite papildomai, neskaitant kasdienės deginamosios aukos su atitinkamomis javų ir liejamosiomis atnašomis.[a]

35 Aštuntą dieną surengsite iškilmingą sueigą. Nedirbsite jokių didelių darbų.[b] **36** Paaukosite Jehovai deginamąją auką, malonaus kvapo atnašą: vieną jautuką, vieną aviną ir septynis metinius avinėlius. Visi gyvuliai turi būti sveiki.[c] **37** Kartu su jautuku, avinu ir avinėliais atitinkamai pagal jų skaičių įprasta tvarka aukosite javų ir liejamąsias atnašas, **38** taip pat ožį kaip auką už nuodėmę. Visa tai aukosite papildomai, neskaitant kasdienės deginamosios aukos su atitinkamomis javų ir liejamosiomis atnašomis.[d]

39 Tokias aukas aukosite Jehovai per metines šventes.[e] Jas aukosite papildomai, neskaitant deginamųjų[f] įžado[g] ir geros valios[h] aukų, javų atnašų,[i] liejamųjų atnašų[y] ir bendrystės aukų.’“[j] **40** Mozė perdavė izraelitams visa, ką Jehova jam įsakė.

30 Mozė Izraelio giminių vadams[k] kalbėjo: „Tokie yra Jehovos duoti nuostatai. **2** Jei žmogus Jehovai duoda kokią nors priesaiką arba susisaisto įžadu nuo ko nors susilaikyti,[l] jis privalo tesėti savo žodį,[m] turi įvykdyti, ką pasižadėjo.[n]

3 Jei priesaiką ar susilaikymo įžadą Jehovai duoda mergina, tebegyvenanti savo tėvo namuose, **4** ir jos tėvas, sužinojęs apie tą priesaiką ar įžadą,

29 SKYRIUS

a Sk 28:3–8

b Kun 22:22
Įst 17:1

c Sk 28:3–8

d Įst 15:21
Įst 17:1

e Sk 28:3–8

f Kun 22:22
Įst 17:1

g Sk 28:3–8

h Kun 22:22
Įst 17:1

Antra skiltis

a Sk 28:3–8

b Kun 23:36, 39

c Kun 22:22
Įst 17:1

d Sk 28:3–8

e Kun 23:2
Įst 16:16

f Kun 1:3

g Įst 12:5, 6

h Kun 7:16
Kun 22:21

i Kun 2:1

y Sk 15:5

j Kun 3:1

30 SKYRIUS

k Įs 18:25

l Pr 28:20–22
Ts 11:30, 31
Ps 132:1–5

m Įst 23:21
Ps 116:14
Ps 119:106
Mok 5:4
Mt 5:33

n Ps 50:14
Ps 66:13

nepriešTarauja, jos įžadas ar priesaika, kuria ji buvo susisaisčiusi, liks galioti. **5** Bet jeigu tėvas, sužinojęs apie dukros įžadą ar priesaiką, pareiškia esąs prieš, jos pasižadėjimas netenka galios. Jehova jai atleis, nes tėvas pareiškė savo nepritarimą.[a]

6 Jei mergina, kuri yra susisaisčiusi priesaika ar skubotai davusi kokį įžadą, išteka **7** ir vyras, sužinojęs apie jos pasižadėjimą, tą pačią dieną nepareiškia esąs prieš, jos priesaika ar susilaikymo įžadas lieka galioti. **8** Bet jeigu vyras, sužinojęs apie jos pasižadėjimą, tą pačią dieną pareiškia nepritarimą, jos priesaika ar neapgalvotas įžadas nebegalios,[b] ir Jehova jai atleis.

9 Visos priesaikos, kurias duoda našlė ar išsiskyrusi moteris, yra neatšaukiamos.

10 Jeigu priesaiką ar susilaikymo įžadą duoda ištekėjusi, vyro namuose gyvenanti moteris, **11** ir vyras, apie tai sužinojęs, nieko nesako, nepriešTarauja, jos priesaika ar susilaikymo įžadas liks galioti. **12** Bet jeigu vyras, sužinojęs apie jos priesaikas ar susilaikymo įžadus, tą pačią dieną juos atšaukia, jie nebegalios.[c] Kadangi vyras juos atšaukė, Jehova jai atleis. **13** Bet kokią priesaiką ar susilaikymo įžadą, kuriuo moteris įsipareigoja ko nors atsisakyti, jos vyras gali patvirtinti arba atšaukti. **14** Jeigu dienos eina ir vyras nieko nesako, visos moters priesaikos ir įžadai liks galioti. Vyras juos patvirtino, nes neatšaukė tą pačią dieną, kai apie juos sužinojo. **15** O jeigu

30 SKYRIUS

a Is 20:12

b Rom 7:2
1Ko 11:3
Ef 5:22

c 1Ko 11:3
1Pt 3:1

Antra skiltis

a Įst 23:21

31 SKYRIUS

b Ps 94:1
Iz 1:24
Nah 1:2

c Sk 22:7
Sk 25:1–3
Sk 25:17, 18
1Ko 10:8
Apr 2:14

d Sk 27:12, 13
Įst 32:48–50

e Sk 26:51

f Sk 25:7, 8

g Sk 10:2, 9

h Sk 22:12
2Pt 2:15
Apr 2:14

sumanytų atšaukti juos vėliau, ne tą pačią dieną, kai sužinojo, turės atsakyti už jos kaltę.“[a]

16 Štai kokius nuostatus vyrui ir žmonai, taip pat tėvui ir jaunai dukteriai, dar tebegyvenančiai jo namuose, Jehova davė per Mozę.

31 Jehova Mozei tarė: **2** „Atkeršyk[b] midjaniečiams už izraelitus.[c] Paskui nueisi ten, kur protėviai*.“[d]

3 Mozė žmonėms tarė: „Surinkite ir apginkluokite vyrus kovai, nes Jehova liepė atkeršyti midjaniečiams. **4** Į kovą pašaukite vyrus iš visų Izraelio giminių, po 1000 iš kiekvienos.“ **5** Taigi iš kiekvienos Izraelio giminės į kovą buvo pašaukta ir apginkluota po 1000 vyrų, iš viso 12 000.[e]

6 Tuos vyrus, po 1000 iš kiekvienos giminės, Mozė išsiuntė į kovą. Drauge su jais išėjo Eleazaro sūnus kunigas Finehasas,[f] nešinas šventaisiais reikmenimis ir trimitais kovos ženklui duoti.[g] **7** Kaip Jehova buvo liepęs Mozei, jie kovojo su midjaniečiais ir išžudė visus vyrus. **8** Kartu su jais krito ir penki Midjano karaliai: Evis, Rekemas, Cūras, Hūras ir Reba. Izraelitai kalaviju nužudė ir Beoro sūnų Bileamą.[h] **9** Jie paėmė į nelaisvę midjaniečių moteris ir vaikus, pasigrobė jų gyvulius, bandas ir kitą turtą, **10** o jų miestus ir gyvenvietes sudegino. **11** Jie pasiėmė visą karo laimikį, visą grobį – ir žmones, ir gyvulius. **12** Belaisvius ir midjaniečių gėrybes jie atgabeno pas Mozę, kunigą Eleazarą ir visą Izraelio bendruomenę

31:2 *Hebr. tekste čia pavartotas vaizdingas posakis, reiškiantis mirtį.

į stovyklą, įsikūrusią Moabo plynėse[a] prie Jordano, ties Jerichu.

13 Mozė, kunigas Eleazaras ir bendruomenės vadai išėjo iš stovyklos jų pasitikti. **14** Užsirūstinęs ant karo vadų – tūkstantininkų ir šimtininkų, grįžtančių iš žygio, – **15** Mozė tarė: „Kodėl palikote moteris gyvas?! **16** Juk tai jos Bileamo patarimu suviliojo izraelitus. Per šias moteris Peore[b] jie sulaužė ištikimybę Jehovai[c] ir dėl to Jehovos bendruomenę buvo ištikusi baisi neganda.[d] **17** Išžudykite visus berniukus ir moteris, turėjusias vyrą. **18** Tik mergaites, kurios dar nebuvo sugulusios su vyru,[e] galite palikti gyvas. **19** Patys septynias dienas laikykitės už stovyklos. Kas nužudė žmogų* ar buvo prisilietęs prie nužudytojo,[f] trečią ir septintą dieną turi atlikti apsivalymą.[g] Apsivalyti turite tiek jūs, tiek jūsų belaisviai. **20** Visi drabužiai, visa, kas padaryta iš odos ar ožkos vilnos, ir visi mediniai daiktai turi būti apvalyti.“

21 Tada kunigas Eleazaras tarė kariams, grįžusiems iš kovos: „Štai kokį potvarkį Jehova perdavė per Mozę: **22** ‘Auksą, sidabrą, varį, geležį, alavą, šviną – **23** visa, kas gali atlaikyti ugnį, – apvalykite ugnimi, taip pat apvalomuoju vandeniu.[h] Kas neatsparu ugniai, nuplaukite vandeniu. **24** Septintą dieną išsiskalbsite drabužius. Tada tapsite švarūs ir galėsite grįžti į stovyklą.’“[i]

25 Jehova Mozei tarė: **26** „Drauge su kunigu Eleazaru ir bendruomenės kilčių vadais

31:19 * Arba „sielą“. Žr. žodynėlį.

31 SKYRIUS

a Sk 22:1

b Sk 25:17, 18
Įst 4:3
Joz 22:17

c Sk 25:1, 2
Apr 2:14

d Sk 25:9
1Ko 10:8

e Sk 31:35

f Sk 5:2
Sk 19:11, 16

g Sk 19:20

h Sk 19:9

i Sk 19:19, 20

Antra skiltis

a Joz 22:7, 8
1Sa 30:24

b Sk 18:20, 29

c Įst 12:19

d Sk 3:6, 7
Sk 18:2, 3
1Me 23:32

e Sk 31:18

f Sk 18:8, 19

g Įst 12:19

h Sk 3:6, 7
Sk 18:2, 3
1Me 23:32

surašykite visą paimtą grobį – ir žmones, ir gyvulius – **27** ir padalykite į dvi dalis. Viena dalis atiteks kariams, ėjusiems kovoti, kita bendruomenei.[a] **28** Tada atiduosite Jehovai duoklę – iš kariams tekusio grobio po vieną sielą* nuo 500 žmonių, galvijų, asilių ir avių su ožkomis. **29** Tokią duoklę Jehovai paimsite iš jų dalies ir atiduosite kunigui Eleazarui.[b] **30** O iš bendruomenės dalies paimsite po vieną nuo 50 žmonių, galvijų, asilų, avių su ožkomis ir kitų gyvulių. Atiduosite juos levitams,[c] einantiems tarnystę prie Jehovos Padangtės.“[d]

31 Mozė ir kunigas Eleazaras padarė, kaip Jehova įsakė Mozei. **32** Grobio, kurį kariai paėmė žygyje, buvo likę tiek: 675 000 avių ir ožkų, **33** 72 000 galvijų **34** ir 61 000 asilų. **35** Merginų, kurios nebuvo gulėjusios su vyru,[e] buvo 32 000. **36** Kovotojams atiteko 337 500 avių ir ožkų, **37** iš jų duoklė Jehovai – 675. **38** Galvijų buvo 36 000, duoklė Jehovai – 72. **39** Asilų buvo 30 500, duoklė Jehovai – 61. **40** Žmonių buvo 16 000, iš jų 32 – duoklė Jehovai. **41** Jehovai skirtąją duoklę Mozė perdavė kunigui Eleazarui,[f] kaip Jehova buvo liepęs.

42 Bendruomenei tekusią dalį, atskirtą nuo kovotojų dalies, **43** sudarė 337 500 avių ir ožkų, **44** 36 000 galvijų, **45** 30 500 asilų **46** ir 16 000 žmonių. **47** Iš bendruomenės dalies, kaip liepė Jehova, Mozė paėmė po vieną nuo 50 žmonių ir gyvulių ir perdavė levitams,[g] einantiems tarnystę prie Jehovos Padangtės.[h]

31:28 * Žr. žodynėlį.

48 Tada kovotojų dalinių vadai[a] – tūkstantininkai ir šimtininkai – atėjo pas Mozę **49** ir pasakė: „Tavo tarnai suskaičiavo visus jiems pavaldžius karius ir pamatė, kad nė vieno netrūksta.[b] **50** Tad norėtume kiekvienas paaukoti Jehovai kai ką iš savo parsinešto grobio: aukso dirbinių, apykojų, apyrankių, antspaudo žiedų, auskarų ir kitų brangenybių, kad Jehovos akivaizdoje už mus būtų atliktas permaldavimas.“

51 Mozė ir kunigas Eleazaras priėmė iš jų auksą ir visas brangenybes. **52** Tūkstantininkai ir šimtininkai Jehovai iš viso paaukojo 16 750 šekelių* aukso. **53** Grobio sau buvo paėmęs kiekvienas kovotojas. **54** Mozė ir kunigas Eleazaras priėmė tūkstantininkų ir šimtininkų paaukotą auksą ir nunešė į Susitikimo Palapinę, kad jis primintų Jehovai apie izraelitus.

32 Rubeno ir Gado palikuonių[c] kaimenės buvo gausios. Matydami, kad Jazero[d] ir Gileado kraštas labai geras gyvuliams auginti, **2** jie atėjo pas Mozę, kunigą Eleazarą ir bendruomenės vadus ir sakė: **3** „Atarotų, Dibono, Jazero, Nimros, Hešbono,[e] Elealės, Sebamo, Nebojo[f] ir Beono[g] **4** žemės, kurias Jehova užkariavo Izraelio bendruomenės akivaizdoje,[h] yra labai geros gyvuliams auginti, o mes, tavo tarnai, turime daug gyvulių.[i] **5** Tad jei radome malonę tavo akyse, – tęsė jie, – duok mums šį kraštą nuosavybėn. Leisk pasilikti šiapus Jordano.“

6 Mozė Gado ir Rubeno palikuoniams atsakė: „Nejau jūsų broliai kariaus, o jūs sėdėsite čia? **7** Negi norite savo tautiečiams atimti ryžtą, kad nesikeltų į kraštą, kurį Jehova jiems atiduoda? **8** Sykį jūsų tėvai taip jau padarė, kai iš Kadeš Barnėjos siunčiau juos tos šalies išžvalgyti.[a] **9** Jie nukeliavo į Eškolo slėnį*,[b] išžvalgė kraštą, kurį Jehova buvo pažadėjęs izraelitams atiduoti, ir sugrįžę visus atkalbinėjo, kad ten neitų.[c] **10** Tą dieną Jehova užsirūstinęs prisiekė:[d] **11** ‘Iš Egiptą palikusių žmonių nė vienas, kam 20 ir daugiau metų, nepamatys krašto,[e] kurį prisiekiau duoti Abraomui, Izaokui ir Jokūbui,[f] nes tie žmonės nėra man ištikimi. **12** Nejžengs nė vienas, išskyrus kenazo Jefunės sūnų Kalebą[g] ir Nūno sūnų Jozuę,[h] kurie atsidavę Jehovai visa širdimi.’[i] **13** Anuomet Jehova užsirūstino ant izraelitų ir jiems teko klajoti dykumoje 40 metų,[y] kol išmirė visa karta, dariusi bloga Jehovos akyse.[j] **14** O dabar jūs, nusidėjėlių paderme, darote tą patį, ką ir jūsų tėvai, – kurstote Jehovos rūstybę ant Izraelio! **15** Jeigu nenorite jo klausyti, jis vėl paliks Izraelį dykumoje ir per jus pražus visa tauta.“

16 Vėliau jie priėjo prie Mozės ir tarė: „Leisk mums įrengti aptvarus gyvuliams ir pastatyti miestus savo vaikams. **17** Mūsų vaikai liks įtvirtintuose miestuose, kur bus apsaugoti nuo vietinių gyventojų, o mes patys

31:52 *Šekelis buvo lygus 11,4 g. Žr. priedą B14.

32:9 *Arba „sausvagę“.

31 SKYRIUS

a Sk 31:4

b Iš 23:27
Kun 26:7, 8

32 SKYRIUS

c Sk 26:7
Sk 26:18

d Sk 21:32

e Sk 21:26

f Sk 33:47

g Sk 32:37, 38

h Sk 21:23, 24
Įst 2:24

i Įst 2:35

Antra skiltis

a Sk 13:31
Joz 14:7, 8

b Sk 13:23
Įst 1:24

c Sk 13:32
Įst 1:26–28

d Ps 95:11
Ez 20:15
Hbr 3:18

e Sk 14:29, 30
Įst 2:14

f Pr 13:14, 15
Pr 26:3
Pr 28:13

g Sk 13:30

h Joz 19:49

i Sk 14:24
Įst 1:34–38
Joz 14:8

y Sk 14:33
Įst 29:5
Joz 5:6
Ps 95:10
Apd 13:18

j Sk 26:63, 64
Įst 2:14
1Ko 10:5
Hbr 3:17

imsimės ginklų[a] ir žygiuosime izraelitų priešakyje, kol įvesime juos į pažadėtąjį kraštą. **18** Į namus negrįšime, kol visi izraelitai negaus skirtojo paveldo, jiems priklausančios žemės.[b] **19** Mes neprašysime žemės kitapus Jordano, nes jau būsime gavę paveldą į rytus nuo Jordano.“[c]

20 Mozė atsakė: „Jeigu taip ir darysite – apsiginkluosite kovai, kaip liepė Jehova,[d] **21** ir su ginklu rankose kelsitės per Jordaną kovoti už Jehovą, kol jis išvarys priešus iš savo akivaizdos[e] **22** ir kol jūs Jehovos padedami užimsite kraštą,[f] – galėsite grįžti[g] ir neužsitrauksite kaltės Jehovos ir Izraelio akivaizdoje. Šitos žemės taps jums Jehovos skirta nuosavybe.[h] **23** Bet jeigu to nepadarysite, nusidėsite Jehovai ir už savo nuodėmę turėsite atsakyti. **24** Tad galite statyti miestus savo vaikams ir aptvarus gyvuliams,[i] tik įvykdykite, ką pažadėjote.“

25 Gado ir Rubeno palikuoniai Mozei tarė: „Tavo tarnai, viešpatie, padarys, kaip įsakai. **26** Mūsų vaikai, žmonos, visos kaimenės ir galvijai pasiliks Gileado miestuose,[y] **27** o mes, tavo tarnai, kelsimės per upę, visi su ginklu rankose, pasiruošę kovoti Jehovos akivaizdoje,[j] kaip tu, viešpatie, įsakai.“

28 Mozė davė dėl jų paliepimą kunigui Eleazarui, Nūno sūnui Jozuei ir Izraelio giminių kilčių vadams. **29** Jis sakė: „Jeigu Gado ir Rubeno palikuoniai drauge su jumis persikels per Jordaną ir visi jų vyrai, kaip liepia Jehova, kovos, kol užkariausite kraštą, tada atiduosite jiems Gileadą.[a] **30** Bet jeigu jie nesiims ginklų ir nesikels į kitą pusę, turės apsigyventi su jumis Kanaane.“

31 Gado ir Rubeno palikuoniai su viskuo sutiko. „Ką Jehova tavo tarnams liepė, tą ir darysime, – sakė jie. – **32** Imsimės ginklų ir kelsimės į Kanaano kraštą,[b] kaip Jehova liepė, kad nuosavybėn gautume žemę šiapus Jordano.“ **33** Taigi Gado giminei, Rubeno giminei[c] ir pusei Juozapo sūnaus Manaso giminės[d] Mozė atidavė amoritų karaliaus Sihono ir Bašano karaliaus Ogo valdas[e] – visas jų žemes su miestais ir aplinkiniais miesteliais.

34 Gado palikuoniai pastatė* Diboną,[f] Atarotus,[g] Aroerą,[h] **35** Atrot Šofaną, Jazerą,[i] Jogbohą,[y] **36** Bet Nimrą[j] ir Bet Haraną[k] ir šiuos miestus įtvirtino. Taip pat pastatė aptvarus savo gyvuliams. **37** Rubeno palikuoniai pastatė Hešboną,[l] Elealę,[m] Kirjataimus,[n] **38** Nebojąᵒ ir Baal Meoną[p] (jų pavadinimai buvo pakeisti), taip pat Sibmą. Atstatytiems miestams jie davė naujus pavadinimus.

39 Manaso sūnaus Machyro palikuoniai[r] leidosi į žygį prieš Gileadą. Jie užėmė tas žemes ir išvarė ten gyvenančius amoritus. **40** Taigi Mozė atidavė Gileadą Manaso sūnaus Machyro palikuoniams ir šie ten įsikūrė.[s] **41** Jayras iš Manaso giminės užėmė palapinių miestelius ir pavadino juos Havot Jayru*.[t] **42** Nobachas kovoje paėmė Kenatą ir aplinkinius miestelius. Miestą jis pavadino Nobachu, savo vardu.

32 SKYRIUS

a Įst 3:18; Joz 4:12
b Joz 22:1, 4
c Sk 32:33; Joz 12:1; Joz 13:8
d Joz 4:13
e Ps 78:55
f Joz 11:23; Joz 18:1; Ps 44:2
g Joz 22:4, 9
h Įst 3:19, 20; Joz 1:14, 15; Joz 13:8
i Sk 32:16; Sk 32:34–38
y Joz 1:12–14
j Joz 4:12

Antra skiltis

a Joz 13:15, 24
b Joz 4:13
c Įst 3:12
d Joz 22:7
e Sk 21:23, 24; Įst 2:31; Įst 3:4
f Sk 33:45; Joz 13:15, 17
g Sk 32:3, 4
h Įst 2:36; Joz 12:1, 2
i Sk 21:32
y Ts 8:11
j Sk 32:3, 4
k Joz 13:27, 28
l Sk 21:26
m Sk 32:3, 4
n Joz 13:15, 19
o Sk 32:3, 4
p Joz 13:15, 17
r Sk 26:29
s Įst 3:13; Joz 13:31; Joz 17:1
t Įst 3:14; Joz 13:29, 30

32:34 *Arba „atstatė“. **32:41** *Išvertus – „Jayro palapinių miesteliai“.

33 Štai kokiu keliu iš Egipto krašto keliavo[a] Mozės ir Aarono vadovaujami[b] izraelitai, padalinys po padalinio.[c] **2** Jehovos įsakymu Mozė tiksliai surašė, kokiose vietose tauta buvo sustojusi.[d] Toliau jos ir išvardytos. **3** Pirmo mėnesio penkioliktą dieną,[e] dieną po Paschos,[f] jie iškeliavo iš Ramzio.[g] Drąsiai, visiems egiptiečiams matant, izraelitai leidosi į kelionę. **4** Egiptiečiai tuo tarpu laidojo savo pirmagimius, kuriuos Jehova buvo iššudęs.[h] Taip Jehova įvykdė nuosprendį jų dievams.[i]

5 Taigi, iškeliavę iš Ramzio, izraelitai sustojo Sukotuose.[y] **6** Iškeliavę iš Sukotų, įsikūrė Etame, dykumos paribyje.[j] **7** Iškeliavę iš Etamo, pasuko link Pi Hahirotų, esančių netoli Baal Cefono,[k] ir ten, priešais Migdolą,[l] apsistojo. **8** Pakilę iš Pi Hahirotų, jie perėjo jūrą.[m] Paskui tris dienas keliavo Etamo dykuma[n] ir atėję iki Maros[o] pasistatė tenai stovyklą.

9 Iškeliavę iš Maros, jie atėjo į Elimus. Elimuose tryško 12 šaltinių ir augo 70 palmių, tad jie ten ir įsikūrė.[p] **10** Iškeliavę iš Elimų, jie apsistojo prie Raudonosios jūros. **11** Nuo Raudonosios jūros keliavo toliau ir apsistojo Sino dykumoje.[r] **12** Iškeliavę iš Sino dykumos, sustojo Dofkoje. **13** Iškeliavę iš Dofkos, pasistatė palapines Aluše. **14** Iškeliavę iš Alušo, jie apsistojo Refidimuose.[s] Ten žmonės negalėjo rasti vandens. **15** Iškeliavę iš Refidimų, jie įsirengė stovyklą Sinajaus dykumoje.[t]

16 Iškeliavę iš Sinajaus dykumos, jie apsistojo Kibrot Taavoje.[u] **17** Iškeliavę iš Kibrot Taavos, apsistojo Hacerotuose.[a] **18** Iškeliavę iš Hacerotų, apsistojo Ritmoje. **19** Iškeliavę iš Ritmos, apsistojo Rimon Perece. **20** Iškeliavę iš Rimon Pereco, apsistojo Libnoje. **21** Iškeliavę iš Libnos, apsistojo Risoje. **22** Iškeliavę iš Risos, apsistojo Kehelatoje. **23** Iškeliavę iš Kehelatos, jie apsistojo prie Šefero kalno.

24 Nuo Šefero kalno jie patraukė į Haradą ir čia apsistojo. **25** Iškeliavę iš Harados, apsistojo Makhelotuose. **26** Iškeliavę[b] iš Makhelotų, apsistojo Tahate. **27** Iškeliavę iš Tahato, apsistojo Terache. **28** Iškeliavę iš Teracho, apsistojo Mitkoje. **29** Iškeliavę iš Mitkos, apsistojo Hašmonoje. **30** Iškeliavę iš Hašmonos, apsistojo Moserotuose. **31** Iškeliavę iš Moserotų, apsistojo Bene Jaakane.[c] **32** Iškeliavę iš Bene Jaakano, apsistojo Hor Gidgade. **33** Iškeliavę iš Hor Gidgado, apsistojo Jotbatoje.[d] **34** Iškeliavę iš Jotbatos, apsistojo Abronoje. **35** Iškeliavę iš Abronos, apsistojo Ecjon Gebere.[e] **36** Iš Ecjon Gebero jie atkeliavo į Cino dykumą[f] ir apsistojo Kadeše.

37 Iškeliavę iš Kadešo, jie atėjo prie Horo kalno,[g] ties pat Edomo krašto riba. **38** Tada kunigas Aaronas Jehovos palieptas užkopė ant Horo kalno. Jis ten ir mirė. Tai įvyko keturiasdešimtais metais po izraelitų išėjimo iš Egipto, penkto mėnesio pirmą dieną.[h] **39** Taigi Aaronas mirė ant Horo kalno, būdamas 123 metų.

40 Kanaaniečių miesto Arado karalius,[i] gyvenantis Negebe, išgirdo, kad izraelitai atkeliauja.

33 SKYRIUS

a Iš 12:51

b Joz 24:5
1Sa 12:8

c Iš 13:18

d Sk 9:17

e Iš 12:2
Iš 13:4

f Iš 12:3, 6
Įst 16:1

g Pr 47:11
Iš 12:37

h Iš 12:29
Ps 78:51

i Iš 12:12
Iš 18:11

y Iš 12:37

j Iš 13:20

k Iš 14:9

l Iš 14:2

m Iš 14:22

n Iš 13:20
Iš 15:22

o Iš 15:23

p Iš 15:27

r Iš 16:1

s Iš 17:1, 8

t Iš 18:5
Iš 19:1, 2
Sk 1:1
Sk 3:4
Sk 9:1

u Sk 11:34
Įst 9:22

Antra skiltis

a Sk 11:35
Sk 12:16

b Sk 9:17

c Įst 10:6

d Įst 10:7

e Įst 2:8
1Ka 9:26

f Sk 20:1
Sk 27:14
Įst 32:51
Joz 15:1

g Sk 20:22

h Įst 10:6

i Sk 21:1

41 Nuo Horo kalno[a] jie patraukė į Calmoną ir čia apsistojo. **42** Iškeliavę iš Calmonos, jie apsistojo Punone. **43** Iškeliavę iš Punono, apsistojo Obotuose.[b] **44** Iškeliavę iš Obotų, apsistojo Ije Abarimuose, Moabo paribyje.[c] **45** Iškeliavę iš Ijimų*, apsistojo Dibon Gade.[d] **46** Iškeliavę iš Dibon Gado, apsistojo Almon Diblataimoje. **47** Iškeliavę iš Almon Diblataimos, apsistojo Abarimų kalnyne[e] priešais Nebojo kalną.[f] **48** Galiausiai iš Abarimų izraelitai atkeliavo į Moabo plynes prie Jordano ir apsistojo priešais Jerichą.[g] **49** Jų palapinės Moabo plynėse palei Jordaną stovėjo nuo Bet Ješimotų iki pat Abel Šitimų.[h]

50 Tautai apsistojus Moabo plynėse prie Jordano, ties Jerichu, Jehova Mozei tarė: **51** „Sakyk izraelitams: ‘Netrukus jūs kelsitės per Jordaną į Kanaano kraštą.[i] **52** Išvarykite visus tenykščius gyventojus ir sunaikinkite visus jų stabus – ir akmeninius,[y] ir liedintus,[j] išgriaukite visas jų aukštumų šventavietes.[k] **53** Jūs užimsite tą kraštą ir jame apsigyvensite, nes aš jį jums atiduodu.[l] **54** Žemę padalysite šeimoms mesdami burtus.[m] Didesnei duosite didesnį paveldą, mažesnei – mažesnį.[n] Kiekviena šeima gaus tai, ką parodys burtai. Visi gaus nuosavybę savo giminės valdoje.[o]

55 Jeigu neišvarysite visų krašto gyventojų,[p] tie, kuriems leisite pasilikti, bus tarsi šapai jums akyse, tarsi spygliai, įsmigę į šonus. Jie kamuos jus tame krašte.[a] **56** Ir tada aš su jumis pasielgsiu taip, kaip esu nutaręs pasielgti su to krašto gyventojais.’“[b]

34 Jehova toliau kalbėjo Mozei: **2** „Sakyk izraelitams: ‘Kai įeisite į Kanaano kraštą[c] ir tapsite jo paveldėtojais, tokios bus jūsų žemių ribos.[d]

3 Krašto pietinė riba nuo Cino dykumos eis palei Edomo sieną. Rytuose ji prasidės nuo Druskos jūros* pakraščio.[e] **4** Riba darys vingį piečiau Akrabimų įkalnės,[f] eis į Ciną ir tęsis piečiau Kadeš Barnėjos.[g] Tada ji suks link Hacar Adaro[h] ir eis iki Acmono. **5** Paskui ties Acmonu riba pakryps link Egipto sausvagės* ir eis iki pat Jūros#.[i]

6 Vakarinė siena bus Didžiosios jūros# pakrantė, palei ją eis vakarinė jūsų krašto riba.[y]

7 Šiaurinę ribą pradėsite brėžti nuo Didžiosios jūros iki Horo kalno*. **8** Nuo Horo kalno ji eis pro Lebo Hamatą*[j] ir pasieks Cedadą.[k] **9** Tada riba leisis pro Zifroną ir eis iki Hacar Enano.[l] Tai bus šiaurinė jūsų krašto riba.

10 Jūsų rytinė riba prasidės ties Hacar Enanu ir eis iki Šefamo. **11** Nuo Šefamo ji tęsis iki Riblos*, esančios Aino rytuose, ir tada leisis rytiniu Kinereto jūros#[m] krantu. **12** Paskui

33 SKYRIUS
a Sk 21:4
b Sk 21:10
c Pr 19:36, 37; Sk 21:11, 13
d Sk 32:34
e Sk 27:12; Įst 32:48, 49
f Įst 34:1
g Sk 22:1
h Sk 25:1; Joz 2:1
i Joz 3:17
y Kun 26:1
j Kun 19:4; Įst 27:15
k Iš 23:24; Iš 34:13, 17; Įst 7:5; Įst 12:3
l Įst 32:8
m Pat 16:33
n Sk 26:53, 54
o Joz 15:1; Joz 16:1; Joz 18:11
p Ts 1:21; Ps 106:34

Antra skiltis
a Iš 23:31–33; Įst 7:3, 4; Joz 23:12, 13; Ts 2:2, 3
b Kun 18:28; Joz 23:15

34 SKYRIUS
c Pr 15:18; Pr 17:8
d Pr 10:19; Įst 4:38; Joz 1:4; Joz 14:1; Jer 3:19; Apd 17:26
e Joz 15:1, 2
f Ts 1:36
g Sk 13:26; Sk 32:8
h Joz 15:1, 3
i Iš 23:31; Joz 15:1, 4
y Joz 1:4; Joz 15:12
j Sk 13:21; 2Ka 14:25
k Ez 47:15
l Ez 47:17
m Įst 3:16, 17; Joz 11:1, 2; Lk 5:1; Jn 6:1

33:45 *Pavadinimo lje Abarimai trumpinys.

34:3 *T. y. Negyvosios jūros. **34:5** *Žr. žodynėlį. **34:5, 6** #T. y. Viduržemio jūros. **34:7** *Nežinomas kalnas, galbūt Libano kalnuose. **34:8** *Arba „pro Hamato priegas“. **34:11** *Nežinoma vietovė rytiniame Kanaano pasienyje. Tai ne ta Ribla, kuri buvo Hamato krašte. #T. y. Genezareto, arba Galilėjos, ežero.

eis palei Jordano upę iki Druskos jūros.[a] Toks bus jūsų kraštas,[b] tokios bus jo ribos.'“

13 Mozė pasakė izraelitams: „Tai kraštas, kurį pasidalysite mesdami burtus.[c] Kaip Jehova įsakė, jis turi būti atiduotas paveldėti devynioms giminėms ir dar pusei giminės. **14** Rubeno giminės, Gado giminės ir pusės Manaso giminės kiltys jau gavo savąją dalį.[d] **15** Šios dvi su puse giminės turi paveldą saulėtekio pusėje, į rytus nuo Jordano priešais Jerichą.“[e]

16 Jehova kalbėjo Mozei: **17** „Žemę paskirstys ir išdalys kunigas Eleazaras[f] ir Nūno sūnus Jozuė.[g] **18** Jiems padėti pakviesite po vadą iš kiekvienos giminės.[h] **19** Tai bus šie vyrai: iš Judo giminės[i] – Jefunės sūnus Kalebas,[y] **20** iš Simeono giminės[j] – Amihudo sūnus Samuelis, **21** iš Benjamino giminės[k] – Kislono sūnus Elidadas, **22** iš Dano giminės[l] vadų – Joglio sūnus Bukis, **23** iš Juozapo sūnaus Manaso giminės[m] vadų – Efodo sūnus Hanielis, **24** iš Efraimo giminės[n] vadų – Šiftano sūnus Kemuelis, **25** iš Zabulono giminės[o] vadų – Parnacho sūnus Elicafanas, **26** iš Isacharo giminės[p] vadų – Azano sūnus Paltielis, **27** iš Ašero giminės[r] vadų – Šelomio sūnus Ahihudas, **28** iš Naftalio giminės[s] vadų – Amihudo sūnus Pedahelis.“ **29** Šie žmonės Jehovos įsakymu turėjo padalyti izraelitams Kanaano žemę.[t]

35 Tautai esant Moabo plynėse prie Jordano,[u] ties Jerichu, Jehova toliau kalbėjo Mozei: **2** „Įsakyk izraelitams, kad iš savo paveldo duotų levitams miestų ir ganyklų aplink tuos miestus.[a] **3** Levitai įsikurs miestuose, o aplink juos esančiose ganyklose ganysis jų gyvuliai, bandos, ten bus visas jų ūkis. **4** Levitams skirtų miestų ganyklos eis aplink miestą per 1000 uolekčių* nuo jo sienos. **5** Atmatuokite 2000 uolekčių rytinėje miesto pusėje, 2000 uolekčių pietinėje, 2000 uolekčių vakarinėje ir 2000 uolekčių šiaurinėje pusėje.* Pats miestas bus viduryje. Tokios bus miestų ganyklos.

6 Iš levitams skirtų miestų 6 bus prieglaudos miestai.[b] Į juos galės bėgti tas, kuris nužudo žmogų.[c] Be šių, levitai turės dar 42 miestus. **7** Taigi iš viso jiems paskirsite 48 miestus su ganyklomis aplink juos.[d] **8** Miestų levitai gaus iš visų Izraelio giminių:[e] iš didesnės giminės – daugiau, iš mažesnės – mažiau.[f] Kiekviena giminė duos levitams miestų atitinkamai pagal savo paveldo dydį.“

9 Jehova Mozei tarė: **10** „Sakyk izraelitams: 'Netrukus jūs kelsitės per Jordaną į Kanaano kraštą.[g] **11** Prieglaudos miestus parinkite taip, kad žmogui, kuris netyčia užmuša kitą žmogų*, būtų patogu ten bėgti.[h] **12** Tie miestai jam bus prieglobstis, kad kraujo keršytojas neatimtų jam gyvybės[i] ir jis turėtų galimybę stoti prieš teismą bendruomenės akivaizdoje.[y] **13** Taigi tam bus skirti šeši miestai: **14** trys

34 SKYRIUS

a Joz 15:1, 2
b Įst 8:7–9
c Sk 26:55 Sk 33:54 Joz 14:2 Joz 18:6 Pat 16:33
d Sk 32:33 Įst 3:12, 13 Joz 13:8
e Sk 32:5, 32
f Sk 3:32 Sk 20:26 Joz 14:1
g Sk 14:38 Sk 27:18 Joz 19:51
h Sk 1:4, 16
i Joz 15:1
y Sk 14:30 Sk 26:65
j Joz 19:1
k Joz 18:11
l Joz 19:40
m Pr 46:20 Pr 48:5 Joz 16:1 Joz 17:1
n Joz 16:5
o Joz 19:10
p Joz 19:17
r Joz 19:24
s Joz 19:32
t Sk 34:18 Įst 32:8 Joz 19:51 Apd 17:26

35 SKYRIUS

u Sk 22:1 Sk 36:13

Antra skiltis

a Pr 49:7 Kun 25:32–34 Įst 18:1 Joz 14:4 Joz 21:3 2Me 11:14
b Joz 20:2, 3, 7, 8 Joz 21:13, 21, 27, 32, 36, 38
c Įst 4:42
d Joz 21:3
e Pr 49:7
f Sk 26:54 Sk 33:54
g Iš 3:8 Iš 23:23 Sk 34:2
h Iš 21:12, 13 Įst 4:42 Įst 19:4, 5
i Sk 35:19 Įst 19:6
y Įst 19:11, 12 Joz 20:5, 9

35:4 *Uolektis buvo lygi 44,5 cm. Žr. priedą B14. **35:5** *Tos 2000 uolekčių (maždaug 890 m) tikriausiai buvo kiekvienos kraštinės ilgis, neskaitant miesto sienos ilgio. **35:11** *Arba „sielą“. Žr. žodynėlį.

prieglaudos miestai šiapus Jordano[a] ir trys – Kanaano krašte.[b] **15** Į tuos šešis miestus galės bėgti ir ten rasti prieglobstį kiekvienas, kas netyčia nužudo žmogų*,[c] – tiek izraelitas, tiek svetimšalis ar atvykėlis.[d]

16 Kas smogia kitam žmogui kokiu nors geležiniu daiktu ir jį užmuša, tas yra žudikas ir turi būti nubaustas mirtimi.[e] **17** Kas smogia akmeniu, kokiu galima užmušti, ir žmogus miršta, tas yra žudikas ir turi būti nubaustas mirtimi. **18** Kas smogia mediniu daiktu, kokiu galima užmušti, ir žmogus miršta, tas yra žudikas ir turi būti nubaustas mirtimi.

19 Žudikui mirties bausmę įvykdys kraujo keršytojas. Kai tik jį sutiks, nužudys. **20** Jei žmogus įtūžęs pastumia kitą žmogų arba iš pykčio* meta į jį kokį daiktą,[f] **21** arba jeigu įniršęs trenkia jam kumščiu ir užmuša, tas žmogus turi būti nubaustas mirtimi. Jis yra žmogžudys. Kraujo keršytojas, jį sutikęs, įvykdys jam mirties bausmę.

22 Bet jeigu kas žmogų netyčia, be jokios neapykantos, pastūmė arba metė kokį daiktą ir į žmogų pataikė, nors neturėjo piktų ketinimų,[g] **23** jeigu žmogaus nepastebėjo ir užmetė ant jo akmenį, nors nebuvo jam priešas ir pakenkti nenorėjo, ir jeigu žmogus mirė, **24** bendruomenė turi išspręsti jo ir kraujo keršytojo bylą vadovaudamasi visais šiais nuostatais.[h] **25** Bendruomenė turi apsaugoti tokį žmogų nuo kraujo keršytojo ir grąžinti į prieglaudos

35:15 *Arba „sielą“. Žr. žodynėlį.
35:20 *Pažod. „iš pasalų“.

35 SKYRIUS

a Įst 4:41–43

b Įst 19:8, 9
Joz 20:7

c Joz 20:2, 3

d Iš 12:49
Kun 19:34
Sk 15:16

e Pr 9:5
Iš 21:12
Kun 24:17
Įst 19:11, 12

f Iš 21:14
Įst 19:11, 12

g Iš 21:12, 13
Įst 19:4, 5
Joz 20:2, 3

h Sk 35:12
Joz 20:4, 5

Antra skiltis

a Iš 29:4, 7

b Joz 20:6

c Pr 9:6
Iš 20:13

d Įst 17:6
Įst 19:15
Hbr 10:28

e Pr 9:5
Iš 21:14
Įst 19:13

f Pr 4:8, 10
Ps 106:38
Lk 11:50

g Pr 9:6

h Iš 25:8
Kun 26:12

36 SKYRIUS

i Sk 26:29

y Sk 26:55
Sk 33:54

miestą, į kurį jis buvo atbėgęs. Ten jis gyvens iki vyriausiojo kunigo – žmogaus, patepto šventuoju aliejumi,[a] – mirties.

26 Tačiau jeigu tas žmogžudys išeina už prieglaudos miesto ribų **27** ir kraujo keršytojas sutikęs jį užmuša, tai keršytojas kaltės neužsitraukia. **28** Žmogžudys privalo gyventi prieglaudos mieste iki vyriausiojo kunigo mirties ir tik šiam mirus gali grįžti namo.[b] **29** Tokiais teisiniais nuostatais vadovausitės per kartų kartas visame savo krašte.

30 Kas nužudo žmogų, tas turi būti nubaustas mirtimi,[c] bet tik tada, jeigu jo kaltę patvirtina liudytojai.[d] Niekas nebus baudžiamas mirtimi, jei tėra vienas liudytojas. **31** Jeigu žmogžudys nuteisiamas mirti, jo gyvybės išpirkti negalima. Jam turi būti įvykdyta mirties bausmė.[e] **32** Taip pat ir prieglaudos mieste gyvenantis žmogžudys negalės išsipirkti ir grįžti į namus iki vyriausiojo kunigo mirties.

33 Nesuteršite savojo krašto. Kraujo praliejimas kraštą suteršia[f] ir už pralietą kraują neįmanoma permaldauti kitaip, kaip tik krauju žmogaus, kuris jį praliejo.[g] **34** Neišniekinsite krašto, kuriame esate, nes aš jame gyvenu. Aš, Jehova, gyvenu tarp Izraelio sūnų.'“[h]

36 Juozapo sūnaus Manaso sūnaus Machyro sūnaus Gileado kilties[i] vyriausieji atėjo pas Mozę ir tautos vadus, Izraelio kilčių vyriausiuosius, **2** ir tarė: „Mūsų viešpatie, Jehova tau įsakė išdalyti burtais žemę izraelitams.[y] Taip pat, viešpatie, Jehova tau liepė mūsų bro-

lio Celofhado paveldą atiduoti jo dukterims.[a] **3** Jeigu jos ištekės už vyrų iš kitos Izraelio giminės, joms priklausančios žemės bus paimtos iš mūsų tėvų paveldo ir pridėtos prie giminės, į kurią merginos bus nutekėjusios. Taigi mes prarasime dalį paveldo, kuris mums atiteko burtais. **4** Atėjus jubiliejaus metams,[b] moterų paveldas galiausiai liks giminei, į kurią jos nutekėjo. Šitaip mes neteksime dalies mūsų tėvų paveldo.“

5 Tada Mozė perdavė izraelitams Jehovos žodžius: „Juozapo giminės vyrai teisingai sako. **6** Todėl Jehovos nutarimas dėl Celofhado dukterų yra toks: ‘Jos gali tekėti tik už vyro iš savo tėvo giminės. **7** Izraelitų paveldas negali pereiti iš vienos giminės kitai – visi izraelitai

36 SKYRIUS

a Sk 27:1–7

b Kun 25:10

Antra skiltis

a 1Me 23:22

b Sk 36:6

c Sk 27:1

d Sk 26:3
Sk 33:50
Sk 35:1

turi išsaugoti savo protėvių paveldą. **8** Jeigu Izraelyje merginа paveldi žemę, ji turi ištekėti už vyro iš savo tėvo giminės,[a] kad izraelitai neprarastų protėvių paveldo. **9** Paveldas negali pereiti iš vienos giminės kitai, nes kiekviena Izraelio giminė savo paveldą privalo išsaugoti.’“

10 Celofhado dukterys padarė taip, kaip Jehova liepė Mozei.[b] **11** Jos visos – Machla, Tirca, Hogla, Milka ir Noja[c] – ištekėjo už savo tėvo brolių sūnų. **12** Merginos nutekėjo į Juozapo sūnaus Manaso palikuonių kiltis ir taip jų paveldas liko jų giminėje.

13 Šiuos įsakymus ir teisinius potvarkius Jehova davė izraelitams per Mozę, kai jie buvo Moabo plynėse prie Jordano, ties Jerichu.[d]

PAKARTOTO ĮSTATYMO

KNYGA

TURINIO APŽVALGA

1 Tauta palieka Horebo kalną (1–8)
Paskiriami tautos vadovai ir teisėjai (9–18)
Tauta murma prie Kadeš Barnėjos (19–46)
Izraelis atsisako eiti į Pažadėtąją žemę (26–33)
Nepavykęs žygis į Kanaaną (41–46)

2 Tauta 38 metus klajoja po dykumą (1–23)
Pergalė prieš Hešbono karalių Sihoną (24–37)

3 Pergalė prieš Bašano karalių Ogą (1–7)
Padalijama žemė į rytus nuo Jordano (8–20)
Mozė padrąsina Jozuę (21, 22)
Mozei neleidžiama įžengti į kraštą (23–29)

4 Raginimas klausyti Dievo (1–14)
Raginimas nepamiršti Dievo darbų (9)
Jehova reikalauja visiškos ištikimybės (15–31)
Nėra kito Dievo, tik Jehova (32–40)
Prieglaudos miestai rytinėje Jordano pusėje (41–43)
Mozė rengiasi paskelbti Įstatymą (44–49)

5 Jehovos sandora prie Horebo (1–5)
Pakartojami Dešimt įsakymų (6–22)
Žmonės apimti baimės prie Sinajaus kalno (23–33)

6 „Mylėk Jehovą, savo Dievą, visa širdimi“ (1–9)
„Klausyk, Izraeli!“ (4)
Tėvai įpareigojami mokyti vaikus (6, 7)
Priesakas neužmiršti Jehovos (10–15)
„Nemeginkite Jehovos, savo Dievo, kantrybės“ (16–19)
Ką reikia papasakoti būsimoms kartoms (20–25)

7 Įsakymas sunaikinti septynias tautas (1–6)
Kodėl Jehova išsirinko Izraelį (7–11)
Pažadas laiminti už klusnumą (12–26)

8 Jehovos geradarystės tautai (1–9)
„Žmogus gyvas ne vien duona“ (3)
Priesakas neužmiršti Jehovos (10–20)

9 Kodėl Jehova atidavė Kanaaną Izraeliui (1–6)
Izraelis keturis kartus maištauja prieš Jehovą (7–29)
Aukso veršis (7–14)
Mozė maldauja pagailėti tautos (15–21, 25–29)
Tauta dar tris kartus supykdo Dievą (22)

10 Nutašomos dvi naujos plokštės (1–11)
Ko Jehova iš tautos tikisi (12–22)
Tauta turi mylėti Jehovą ir jo bijoti (12)

11 Izraelis matė Jehovos didybę (1–7)
Pažadėtoji žemė (8–12)
Atlygis už klusnumą (13–17)
Dievo žodžius reikia saugoti širdyje (18–25)
„Duodu jums rinktis palaiminimą arba prakeikimą“ (26–32)

12 Dievas išsirinks vietą, kur bus garbinamas (1–14)
Mėsą galima valgyti, tik be kraujo (15–28)
Svetimų dievų garbinimo pinklės (29–32)

13 Kaip elgtis su atsimetėliais (1–18)

14 Dievui nepriimtini gedulo papročiai (1, 2)
Švarūs ir nešvarūs gyvūnai (3–21)
Dešimtinė Jehovai (22–29)

15 Septintieji – atleidimo nuo skolų metai (1–6)
Pagalba vargšams (7–11)
Vergams kas septinti metai suteikiama laisvė (12–18)
Kokiam vergui perduriama ausis (16, 17)
Gyvulių pirmadėliai yra skirti Dievui (19–23)

16 Pascha ir Neraugintos duonos šventė (1–8)
Savaičių šventė (9–12)
Palapinių šventė (13–17)
Teisėjų paskyrimas (18–20)
Ką draudžiama garbinti (21, 22)

17 Aukos turi būti be trūkumo (1)
Kaip elgtis su atsimetėliu (2–7)
Jei byla per sunki (8–13)
Apie būsimus Izraelio karalius (14–20)
Karalius pasidarys Įstatymo nuorašą (18)

18 Kunigų ir levitų paveldas (1–8)
Okultizmas draudžiamas (9–14)
Pranašas, toks kaip Mozė (15–19)
Kaip atpažinti netikrus pranašus (20–22)

19 Kraujo kaltė ir prieglaudos miestai (1–13)
Draudimas perkelti riboženklius (14)
Liudytojai teisme (15–21)
Turi būti du ar trys liudytojai (15)

20 Nurodymai dėl karo žygių (1–20)
Kas atleidžiamas nuo karo tarnybos (5–9)

21 Neišaiškintos žmogžudystės (1–9)
Vedybos su belaisvėmis (10–14)
Pirmagimio teisės (15–17)
Maištingas sūnus (18–21)
Prakeiktas, kuris kabo ant stulpo (22, 23)

22 Priesakas pasirūpinti artimo gyvuliu (1–4)
Vyras nevilkės moteriškų drabužių, moteris – vyriškų (5)
Gailestingas elgesys su gyvūnais (6, 7)
Užtvara ant stogo (8)
Ko kartu nesėti, kartu nesukinkyti ir kokių siūlų kartu nesuausti (9–11)
Apsiausto kutai (12)
Įstatymai dėl lytinių nusikaltimų (13–30)

23 Kas nebus priimtas į Dievo bendruomenę (1–8)
Švara stovykloje (9–14)

Pabėgusių vergų teisės (15, 16)
Prostitucija draudžiama (17, 18)
Palūkanos ir įžadai (19–23)
Kas leistina valgyti svetimame lauke (24, 25)

24 Santuoka ir skyrybos (1–5)
Pagarba žmogaus gyvybei (6–9)
Rūpinimasis vargšais (10–18)
Nurodymai dėl derliaus likučių (19–22)

25 Plakimo bausmė (1–3)
„Neužriši kuliančiam jaučiui nasrų“ (4)
Santuokinė svainio pareiga (5–10)
Ko nedera daryti žmonai per vyrų muštynes (11, 12)
Teisingi svarsčiai ir saikai (13–16)
Amalekiečiai turi būti sunaikinti (17–19)

26 Pirmųjų vaisių atnaša (1–11)
Antroji dešimtinė (12–15)
Izraelis – ypatinga Jehovos nuosavybė (16–19)

27 Įstatymas turi būti surašytas ant akmenų (1–10)
Ką reikės paskelbti ant Ebalo ir Garizimo kalnų (11–14)
Išvardijami prakeikimai (15–26)

28 Palaiminimai už klusnumą (1–14)
Prakeikimai už neklusnumą (15–68)

29 Sandora su Izraeliu Moabo žemėje (1–13)
Perspėjimas, kas laukia neklusniųjų (14–29)
Kas paslėpta ir kas apreikšta (29)

30 „Grįši prie Jehovos“ (1–10)
Jehovos įsakymai nėra per sunkūs (11–14)
Dievas duoda rinktis gyvenimą arba mirtį (15–20)

31 Artinasi Mozės mirtis (1–8)
Įsakymas viešai skaityti Įstatymą (9–13)
Tautos vadu paskiriamas Jozuė (14, 15)
Išpranašauta, kad Izraelis nusigręš nuo Dievo (16–30)
Giesmė, kurios turi mokytis Izraelis (19, 22, 30)

32 Mozės giesmė (1–47)
Jehova – Uola (4)
Izraelis pamiršta savo Uolą (18)
„Kerštas mano“ (35)
„Džiaukitės, tautos, kartu su jo tauta“ (43)
Mozė mirs ant Nebojo kalno (48–52)

33 Mozė palaimina gimines (1–29)
Jehovos „amžinosios rankos“ (27)

34 Jehova parodo Mozei kraštą (1–4)
Mozės mirtis (5–12)

1 Mozė kreipėsi į izraelitus, apsistojusius dykumoje prie Jordano, plynėse priešais Sufą, tarp Parano, Tofelio, Labano, Hacerotų ir Di Zahabo. **2** (Nuo Horebo iki Kadeš Barnėjos[a] per Seyro kalnus yra 11 dienų kelio.) **3** Keturiasdešimtų metų[b] vienuolikto mėnesio pirmąją dieną Mozė kreipėsi į izraelitus ir persakė jiems visa, ką Jehova buvo liepęs. **4** Tai buvo po to, kai jis nugalėjo amoritų karalių Sihoną,[c] gyvenusį Hešbone, ir kai Edrėjyje sutriuškino Bašano karalių Ogą,[a] gyvenusį Aštarote*.[b] **5** Užjordanėje, Moabo žemėje, Mozė ėmė aiškinti Įstatymą.[c] Jis kalbėjo:

1 SKYRIUS

a Įst 9:23

b Sk 32:13
Sk 33:38

c Sk 21:23, 24
Joz 12:1, 2

Antra skiltis

a Sk 21:33–35

b Joz 13:8, 12

c Įst 4:8
Įst 17:18
Neh 8:7

d Iš 19:1
Sk 10:11, 12

e Pr 15:16

f Joz 12:2, 3

g Joz 9:1, 2

6 „Dievas Jehova sakė mums prie Horebo: ‘Jau gana ilgai išbuvote šiose aukštumose.[d] **7** Kelkitės ir eikite į amoritams priklausančias aukštumas[e] ir visas gretimas žemes: į Arabą*,[f] į aukštumas, Šefelą#, Negebą△ ir į pajūrį.[g] Žygiuokite

1:4 *Arba „ir kai sutriuškino Bašano karalių Ogą, gyvenusį Aštarote ir Edrėjyje“. **1:7** *Arba „lygumą“. #Arba „priekalnius“. △Arba „pietus“.

į Kanaaną. Eikite iki Libano*[a] ir didžiosios upės, Eufrato.[b] **8** Visas tas kraštas yra jūsų. Eikite ir užimkite žemę, kurią Jehova prisiekė atiduoti jūsų tėvams Abraomui, Izaokui[c] ir Jokūbui,[d] – žemę, kurią pažadėjo jiems ir jų palikuoniams.'[e]

9 Tada jums tariau: 'Nepajėgiu vienas pats jūsų naštų nešti.[f] **10** Dievas Jehova jus taip pagausino, kad dabar jūsų – kaip žvaigždžių danguje.[g] **11** Jehova, jūsų protėvių Dievas, tepadaugina jus[h] dar tūkstantį kartų ir tepalaimina taip, kaip yra pažadėjęs.[i] **12** Bet kaipgi aš vienas panešiu jūsų naštas, bėdas ir ginčus?[y] **13** Tad parinkite iš savo giminių išmintingų, nuovokių ir patyrusių vyrų ir aš paskirsiu juos vadovais.'[j] **14** Jūs atsakėte: 'Gerai pasiūlei.' **15** Taigi jūsų giminių vyriausiuosius, išmintingus ir patyrusius vyrus, paskyriau jūsų vadovais: tūkstatininkais, šimtininkais, penkiasdešimtininkais, dešimtininkais, prižiūrėtojais savo giminėse.[k]

16 Taip pat prisakiau jūsų teisėjams: 'Kai spręsite savo brolių tarpusavio bylą – ar tai būtų byla tarp izraelitų, ar tarp izraelito ir su jumis gyvenančio svetimšalio,[l] – teiskite teisingai.[m] **17** Teisdami nebūkite šališki.[n] Išklausykite paprastą žmogų taip kaip ir kilmingą.[o] Nebijokite žmonių,[p] nes sprendimas yra Dievo.[r] Jei kokia nors byla jums bus per sunki, perduokite ją spręsti man.'[s] **18** Visa, ką turite daryti, aš jums anuomet persakiau.

19 Tada savo Dievo Jehovos paliepti nuo Horebo patraukėme į amoritams priklausančias aukštumas[a] per plačią ir siaubingą dykumą,[b] kaip patys žinote, ir galiausiai pasiekėme Kadeš Barnėją.[c] **20** Tenai tariau: 'Štai atėjote į amoritams priklausančias aukštumas, kurias Dievas Jehova mums atiduoda. **21** Dievas Jehova atiduoda šį kraštą jums, todėl eikite ir jį užimkite, kaip jūsų protėvių Dievas Jehova yra liepęs.[d] Nebijokite ir nedrebėkite!'

22 Bet jūs priėję prie manęs prašėte: 'Pirmiau pasiųskime vyrus išžvalgyti krašto. Tegu grįžę pasako, kokiu keliu mums eiti, ir papasakoja, kokie ten miestai.'[e] **23** Pasiūlymas man atrodė geras, todėl parinkau 12 vyrų, po vieną iš kiekvienos giminės.[f] **24** Jie nukeliavo į aukštumas,[g] pasiekė Eškolo slėnį* ir tą žemę išžvalgė. **25** Priskynę krašto vaisių, parnešė mums ir tarė: 'Žemė, kurią mūsų Dievas Jehova mums duoda, yra gera.'[h] **26** Bet jūs atsisakėte ten eiti, pasipriešinote savo Dievo Jehovos paliepimui.[i] **27** Jūs murmėjote savo palapinėse: 'Jehova mūsų nekenčia ir išvedė iš Egipto, kad atiduotų amoritams į rankas mus išgalabyti. **28** Kurgi mes einame? Praradome visą drąsą,[y] kai broliai pasakojo: „Žmonės ten stipresni ir aukštesni už mus, jų miestai dideli, su dangų siekiančiais mūrais.[j] Net Anako palikuonių[k] tenai matėme!"'

29 Drąsinau jus: 'Nedrebėkite ir nebijokite.[l] **30** Jehova, jūsų Dievas, eis priešaky ir už

1 SKYRIUS

a Joz 13:1, 5; 1Ka 9:19
b Pr 15:18
c Pr 26:3
d Pr 28:13
e Pr 12:7; Pr 13:14, 15; Pr 17:1, 7
f Iš 18:17, 18
g Pr 15:1, 5; Iš 32:13; Sk 26:51; Įst 10:22
h 1Ka 3:8
i Pr 12:1–3; Pr 22:15, 17; Pr 26:3, 4; Iš 23:25
y Iš 18:17, 18; Sk 11:11; Sk 20:3
j Iš 18:21
k Iš 18:25
l Iš 22:21; Kun 19:34; Kun 24:22
m Iš 23:8; Įst 16:18; Jn 7:24
n Kun 19:15; Rom 2:11
o Iš 23:3
p Pat 29:25
r 2Me 19:6
s Iš 18:25, 26

Antra skiltis

a Sk 13:29
b Sk 10:12; Įst 8:14, 15; Jer 2:6
c Sk 13:26
d Iš 23:27; Įst 1:8
e Sk 13:1, 2
f Sk 13:3
g Sk 13:17
h Sk 13:23–27
i Sk 14:1–4
y Sk 32:9; Joz 14:7, 8
j Sk 13:28, 33
k Sk 13:22; Joz 11:21
l Sk 14:9

1:7 *Tikriausiai turimi omenyje Libano kalnai.

1:24 *Arba „sausvagę".

jus kovos,[a] kaip kovojo Egipte jums visiems matant.[b] **31** Juk kolei pasiekėte šią vietą, Dievas Jehova jus nešė visą kelią dykumoje tarsi tėvas sūnų, – patys tai patyrėte.' **32** Tačiau jūs nepasitikėjote Jehova, savo Dievu,[c] **33** nors jis ėjo pirma jūsų dairydamasis vietos stovyklai įrengti ir rodė jums kelią – naktį ugnimi, dieną debesimi.[d]

34 Girdėdamas jūsų kalbas Jehova užsirūstino ir prisiekė:[e] **35** 'Nė vienas iš šios piktos kartos nepamatys puikiojo krašto, kurį prisiekiau atiduoti jūsų protėviams.[f] **36** Tik Jefunės sūnus Kalebas tą kraštą matys. Žemę, į kurią buvo įžengęs, atiduosiu jam ir jo palikuoniams, nes jis visa širdimi yra su Jehova.'[g] **37** Per jus Jehova supyko net ant manęs ir tarė: 'Tu irgi ten neįžengsi.[h] **38** Nūno sūnus Jozuė, tavo tarnas,[i] įžengs į kraštą.[y] Padrąsink jį,*[j] nes jis įves izraelitus į jiems skirtą žemę.' **39** Dievas jums sakė: 'Ten įžengs ir jūsų mažieji, apie kuriuos sakėte, kad taps grobiu,[k] jūsų vaikai, kurie dar neskiria gera nuo bloga. Aš atiduosiu tą kraštą jiems nuosavybėn.[l] **40** O jūs keliaukite atgal į dykumą Raudonosios jūros link.'[m]

41 Tada atsakėte: 'Nusidėjome Jehovai. Todėl dabar eisime ir kovosime, kaip Jehova, mūsų Dievas, įsakė.' Taigi jūs griebėtės ginklų, manydami lengvai pakilsią į kalnus.[n] **42** Tačiau Jehova man tarė: 'Sakyk jiems: „Neikite ir nekovokite, nes jums nepadėsiu.[o] Jei neklausysite ir eisite, priešai jus sutriuškins."' **43** Nors ir įspėjau, manęs nepaklausėte. Pasipriešinote Jehovos paliepimui ir pasielgėte įžūliai – vis tiek leidotės į kalnus. **44** Ten gyvenantys amoritai puolė jus ir išvijo. Jie tarsi bitės vijosi jus per Seyrą iki pat Hormos. **45** Paskui jūs sugrįžote ir raudojote Jehovos akivaizdoje, bet Jehova nesiklausė ir nekreipė į jus dėmesio. **46** Todėl gana ilgai turėjote gyventi Kadeše.

2 Paskui, kaip Jehova ir buvo liepęs, patraukėme per dykumą Raudonosios jūros link[a] ir ilgai ėjome palei Seyro kalnus. **2** Galiausiai Jehova man tarė: **3** 'Gana jums keliauti palei šiuos kalnus, sukite į šiaurę. **4** Perduok žmonėms tokį įsakymą: „Eikite Seyro[b] paribiu – ten, kur gyvena jūsų broliai, Ezavo palikuoniai.[c] Jie bijos jūsų,[d] bet būkite atsargūs **5** ir jų nepuldinėkite, nes neduosiu jums tos žemės nė pėdos. Seyro kalnus atidaviau Ezavo nuosavybėn.[e] **6** Maisto ir vandens pirksite iš jų už pinigus.[f] **7** Jūsų Dievas Jehova laimino visa, ką darėte, lydėjo jus kiekviename žingsnyje, kai ėjote per šią plačią dykumą. Visus 40 metų Jehova, jūsų Dievas, buvo su jumis ir jūs nieko nestokojote."'[g] **8** Taigi mes laikėmės atokiai nuo Seyre gyvenančių savo brolių, Ezavo palikuonių,[h] ir nėjome keliu, vedančiu per Arabą, Elatą ir Ecjon Geberą.[i]

Tada pasukome Moabo dykumos link.[y] **9** Jehova man tarė: 'Moabitų nepuldinėkite ir su jais nekariaukite, nes jų žemės neduosiu jums nė lopinėlio. Arą* aš atidaviau Loto

1 SKYRIUS

a Iš 14:14; Joz 10:42
b Sk 14:22
c Ps 78:22; Ps 106:24; Hbr 3:16, 19; Jud 5
d Iš 13:21; Iš 40:36; Sk 10:33, 34; Ps 78:14
e Sk 14:28, 35; Sk 32:10–12; Įst 2:14; Ps 95:11; Hbr 3:11
f Sk 14:29, 35; 1Ko 10:1, 5; Hbr 3:17
g Sk 14:24; Joz 14:9
h Sk 20:12; Sk 27:13, 14; Įst 3:26; Ps 106:32
i Iš 33:11; Sk 11:28
y Sk 14:38
j Sk 27:18; Įst 31:7; Joz 1:6, 9
k Sk 14:3
l Sk 14:30, 31
m Sk 14:25
n Sk 14:39–45
o Kun 26:14, 17

Antra skiltis

2 SKYRIUS

a Sk 14:25
b Pr 27:39, 40; Pr 36:8, 9
c Sk 20:14; Įst 23:7
d Iš 15:15; Iš 23:27
e Įst 32:8; Joz 24:4; Apd 17:26
f Sk 20:18, 19
g Įst 29:5; Neh 9:21; Ps 23:1; Ps 34:9, 10
h Sk 20:20, 21
i 2Me 8:17
y Sk 21:13; Ts 11:17, 18; 2Me 20:10

1:38 *Arba galbūt „Dievas jį padrąsino".

2:9 *Galimas dalykas, Moabo sostinė.

palikuoniams.'[a] **10** Seniau ten gyveno emai[b] – galinga ir gausi tauta, aukštaūgiai kaip anakiečiai. **11** Emais moabitai vadino ir refajus,[c] nes šie irgi buvo panašūs į anakiečius.[d] **12** Seyre anksčiau gyveno horai,[e] tačiau Ezavo palikuoniai užgrobė jų turtą, juos pačius sunaikino ir įsikūrė jų valdose,[f] kaip ir izraelitai padarys krašte, kurį Jehova atiduoda jų nuosavybėn. **13** Dievas dar pasakė: 'Dabar kelkitės ir pereikite Zeredo slėnį*.' Taigi perėjome Zeredo slėnį.[g] **14** Nuo tada, kai iškeliavome iš Kadeš Barnėjos, iki tada, kai kirtome Zeredo slėnį, praslinko 38 metai. Per tą laiką stovykloje išmirė visa ana karių karta, kaip Jehova ir buvo prisiekęs.[h] **15** Jehovos ranka buvo prieš juos pakelta, kol stovykloje iš jų neliko nė vieno, kol visi pražuvo.[i]

16 Tai karių kartai išmirus,[y] **17** Jehova man kalbėjo: **18** 'Šiandien eisite per Moabo kraštą, per Arą. **19** Kai būsite priėję amonitų kraštą, nepuldinėkite jų ir nepykdykite, nes amonitų žemės jums neduosiu nė lopinėlio, ją atidaviau Loto palikuoniams.'[j] **20** Jis irgi buvo laikomas refajų kraštu,[k] mat kadaise jie ten gyveno. Refajus amonitai vadino zamzumais. **21** Tai buvo galinga ir gausi tauta, aukštaūgiai kaip anakiečiai.[l] Bet Jehova nušlavė juos amonitams nuo kelio. Šie užėmė jų žemes ir ten apsigyveno. **22** Tą patį Dievas padarė ir dėl Ezavo palikuonių, gyvenančių Seyre,[m] – pašalino iš kelio horus.[n] Ezavo palikuoniai įsikūrė jų vietoje ir tebėra ten iki šiol. **23** O avus, kurių žemės plytėjo iki pat Gazos,[a] išnaikino iš Kaftoro* atkeliavę kaftoriečiai.[b] Ten jie ir įsikūrė.

24 Dievas sakė: 'Kelkitės ir pereikite Arnono slėnį*.[c] Štai atidaviau jums į rankas amoritą Sihoną,[d] Hešbono karalių. Užimkite jo žemes, leiskitės į žygį prieš jį. **25** Šiandien aš sukelsiu baimę ir siaubą visoms tautoms po dangumi. Žmonės jūsų bijos ir drebės.'[e]

26 Tad iš Kedemotų dykumos[f] siunčiau pasiuntinius pas Hešbono karalių Sihoną su taikos prašymu:[g] **27** 'Leisk pereiti per tavo kraštą. Eisiu tiktai keliu ir nuo jo nekrypsiu nei į dešinę, nei į kairę.[h] **28** Už pinigus pirksiu iš tavęs maistą ir vandenį, tik leisk eiti per tavo žemę, **29** kaip leido Seyre gyvenantys Ezavo palikuoniai ir Are gyvenantys moabitai, – noriu pasiekti Jordaną ir persikelti į kraštą, kurį Jehova, mūsų Dievas, mums duoda.' **30** Tačiau Hešbono karalius Sihonas per savo valdas mums uždraudė keliauti. Jūsų Dievas Jehova leido jam užsispirti ir jo širdžiai užkietėti,[i] kad atiduotų jį į mūsų rankas. Taip galiausiai ir atsitiko.[y]

31 Tada Jehova man tarė: 'Žiūrėk, duodu tau Sihoną ir visą jo kraštą. Imkis užkariauti jo valdas.'[j] **32** Sihonas su visais savo kariais atžygiavo prie Jahaco kovoti prieš mus[k] **33** ir Dievas Jehova atidavė jį mums į rankas. Mes jį nugalėjome – ir jo sūnus, ir karius. **34** Užėmėme visus miestus ir juos sunaikinome. Nepalikome gyvų nei vyrų, nei moterų,

2 SKYRIUS

a Pr 19:36, 37

b Pr 14:5

c Įst 3:11
1Me 20:6

d Sk 13:22, 33

e Pr 14:6
Pr 36:20

f Pr 27:39, 40

g Sk 21:12

h Sk 14:33
Sk 32:11
Įst 1:35
Ps 95:11
Hbr 3:18
Jud 5

i 1Ko 10:1, 5

y Sk 26:63, 64

j Pr 19:36, 38
Įst 2:9
Ts 11:15
2Me 20:10
Apd 17:26

k Pr 15:18–20
Įst 3:11

l Sk 13:33
Įst 9:1, 2

m Pr 36:8

n Pr 14:6
Įst 2:12

Antra skiltis

a Pr 10:19

b Pr 10:13, 14

c Sk 21:13

d Sk 21:23

e Iš 15:14
Iš 23:27
Įst 11:25
Joz 2:9, 10

f Joz 13:15, 18
Joz 21:8, 37

g Įst 20:10

h Sk 21:21, 22

i Rom 9:18

y Sk 21:25

j Sk 32:33
Ps 135:10–12

k Sk 21:23, 24
Ts 11:20

2:13, 24 *Arba „sausvagę".

2:23 *T. y. Kretos.

nei vaikų – nė vieno žmogaus.[a] **35** Iš ten pasiėmėme tik gyvulius ir kitą grobį. **36** Nuo Aroero,[b] esančio Arnono slėnio* pakraštyje (įskaitant miestą pačiame slėnyje), iki pat Gileado nebuvo miesto, kurio nebūtume nugalėję. Visus juos Dievas Jehova įdavė mums į rankas.[c] **37** Tačiau į amonitų valdas[d] – Jaboko slėnį*,[e] aukštumų miestus ir žemes, kur mūsų Dievas Jehova buvo uždraudęs įkelti koją, – jūs nėjote.

3 Tada pasukome Bašano keliu. Bašano karalius Ogas išėjo su visa kariuomene ir stojo į mūšį su mumis prie Edrėjo.[f] **2** Jehova man tarė: ‘Nebijok jo. Jį patį, visus jo žmones ir žemes aš atiduosiu į tavo rankas. Su juo pasielgsi taip, kaip su amoritų karaliumi Sihonu, gyvenusiu Hešbone.’ **3** Taigi Dievas Jehova atidavė Bašano karalių Ogą ir jo žmones į mūsų rankas ir mes juos išžudėme – nepalikome nė vieno gyvo. **4** Užėmėme visus jo miestus, nebuvo nė vieno, kurio nebūtume užkariavę. Paėmėme 60 miestų – visą Argobo sritį Bašane, Ogo karalystėje.[g] **5** Šiuos miestus juosė aukšti mūrai su vartais ir užkaiščiais. Buvo ir daugybė neįtvirtintų miestų. **6** Tame krašte, kaip ir Hešbono karaliaus Sihono žemėse, sunaikinome visus miestus kartu su jų gyventojais – vyrais, moterimis ir vaikais.[h] **7** Sau pasilaikėme tik gyvulius ir kitokį grobį.

8 Taip užėmėme dviejų amoritų karalių kraštą[i] šiapus Jordano: žemes nuo Arnono slėnio iki Hermono kalno[a] **9** (sidoniečiai šį kalną vadino Sirjonu, o amoritai – Senyru), **10** visus plokščiakalnio miestus, Gileadą ir visą Bašaną iki pat Salchos ir Edrėjo[b] – Bašano karaliaus Ogo valdomų miestų. **11** (Bašano karalius Ogas buvo paskutinis iš refajų. Lova*, kurioje jis buvo paguldytas, yra iš geležies#; ji tebestovi amonitų Raboje. Matuojant įprasta uolektimi, jos ilgis – devynios uolektys^A, plotis – keturios uolektys.) **12** Dalį mūsų užkariauto krašto, tai yra žemes nuo Aroero,[c] įsikūrusio prie Arnono slėnio*, ir pusę Gileado aukštumų su visais miestais, atidaviau Rubeno ir Gado palikuonių nuosavybėn.[d] **13** Kitą Gileado dalį ir visą Bašaną, Ogo karalystę, atidaviau pusei Manaso giminės.[e] (Visa Argobo sritis Bašane buvo laikoma refajų kraštu.)

14 Jayras[f] iš Manaso giminės užėmė visą Argobo sritį[g] iki pat gešūriečių ir maakų[h] krašto ribų ir tas Bašano gyvenvietes pavadino savo vardu – Havot Jayru*.[i] Taip jos vadinamos iki šiol. **15** Gileadą atidaviau Machyrui.[y] **16** Rubeno ir Gado giminėms[j] paskyriau žemes nuo Gileado iki Arnono slėnio (riba eina per slėnį) ir iki Jaboko slėnio – amonitų krašto ribos, **17** taip pat paskyriau joms Arabą – Jordaną ir jo pakrantę nuo Kinereto* iki Arabos jūros, tai yra Druskos jūros#, iki rytinių Pisgos šlaitų.[k]

2 SKYRIUS

a Įst 20:16, 17

b Įst 3:12
Įst 4:47, 48
Joz 13:8, 9

c Ps 44:3

d Įst 3:16
Ts 11:15

e Sk 21:23, 24

3 SKYRIUS

f Sk 21:33–35

g Sk 32:33
Įst 29:7, 8
Joz 13:29, 30

h Kun 18:25
Kun 27:29

i Sk 32:33

Antra skiltis

a Joz 12:1, 2

b Sk 21:33

c Sk 32:34

d Sk 32:33

e Sk 32:39
Joz 13:29–31
1Me 5:23

f 1Me 2:22

g Įst 3:4

h Joz 13:13

i Sk 32:40, 41

y Sk 32:39
Joz 17:1

j Sk 32:33
Joz 22:9

k Sk 34:11, 12

2:36; **3:12** *Arba „sausvagės“. **2:37** *Arba „sausvagę“.

3:11 *Arba „Sarkofagas“, „Karstas“. *Arba galbūt „juodojo bazalto“. #Uolektis buvo lygi 44,5 cm. Žr. priedą B14. **3:14** *Išvertus – „Jayro palapinių miesteliai“. **3:17** *T. y. Genezareto, arba Galilėjos, ežero. #T. y. Negyvosios jūros.

18 Tada jums tariau: ‘Dievas Jehova atidavė šį kraštą jūsų nuosavybėn. Visi jūsų kovotojai teima ginklus ir tegu keliasi per upę pirma savo brolių izraelitų.[a] **19** O žmonos, vaikai ir gyvuliai (žinia, turite daugybę gyvulių) telieka miestuose, kuriuos jums daviau. **20** Kai Jehova suteiks jūsų broliams ramybę, kaip ir jums suteikė, ir kai jie užims kraštą, kurį Dievas Jehova jiems duoda kitapus Jordano, tada kiekvienas galėsite grįžti į jums paskirtą žemę.’[b]

21 Jozuei[c] sakiau: ‘Savo akimis matei, kaip Jehova, jūsų Dievas, pasielgė su anais dviem karaliais. Tą patį Jehova padarys visoms karalystėms krašte, į kurį įeisite.[d] **22** Nebijokite jų, nes jūsų Dievas Jehova už jus kovoja.’[e]

23 Tuomet maldavau Jehovą: **24** ‘O visavaldi Jehova! Tu jau ne sykį parodei savo tarnui, koks didis esi, kokia galinga tavo ranka.[f] Nei danguje, nei žemėje nėra kito dievo, kuris darytų tokius stebuklus kaip tu.[g] **25** Meldžiu, leisk man pereiti upę ir pamatyti tą puikųjį kraštą kitapus Jordano, tą puikią aukštumų žemę ir Libaną.’[h] **26** Tačiau Jehova teberūstavo ant manęs dėl jūsų[i] ir manęs neišklausė. Jehova tarė: ‘Gana! Daugiau niekada apie tai nekalbėk. **27** Užkopk į Pisgos viršūnę,[y] pažvelk į vakarus, šiaurę, pietus ir į rytus – apžvelk visą kraštą, nes per Jordaną nepereisi.[j] **28** Savo vieton paskirk Jozuę,[k] padrąsink jį ir sustiprink. Jis perves tautą per upę[l] ir padalys izraelitams kraštą, kurį pamatysi.’ **29** Tuo metu mes buvome apsistoję slėnyje priešais Bet Peorą.[a]

4 O dabar, Izraeli, klausykis įstatymų ir teisinių nuostatų, kurių tave mokau. Laikykis jų, kad būtum gyvas,[b] kad įžengtum į žemę, kurią tavo protėvių Dievas Jehova tau duoda, ir ją užimtum. **2** Nepridėk nė žodžio prie to, ką įsakau, ir nė žodžio neatimk.[c] Laikykis savo Dievo Jehovos įsakymų, kuriuos tau perduodu.

3 Jūs savo akimis matėte, ką Jehova padarė tiems, kas susidėjo su Peoro Baalu, – Dievas Jehova sunaikino visus, kurie paskui jį nusekė.[d] **4** O jūs likote atsidavę savo Dievui Jehovai, todėl šiandien esate gyvi. **5** Dievo Jehovos paliepimu mokiau jus įstatymų ir teisinių nuostatų,[e] kad jų laikytumėtės krašte, kurį užimsite. **6** Rūpestingai juos vykdykite,[f] tada tautos matys, kad esate išmintingi[g] ir protingi.[h] Sužinojusios, kokie yra tie įstatymai, jos kalbės: ‘Ši didelė tauta išties išmintinga ir protinga.’[i] **7** Kuri kita tauta yra tokia didi? Kurios dievai yra taip arti jos, kaip mūsų Dievas Jehova yra arti mūsų, – visada, kai tik jo šaukiamės?[y] **8** Ar kuri nors tauta turi tokius teisingus įstatus ir teisinius nuostatus, kaip kad turime mes savo Įstatyme, kurį jums šiandien perduodu?[j]

9 Tik būkite atidūs, rūpestingai žiūrėkite, kad nepamirštumėte to, ką savo akimis regėjote, kad tie dalykai jūsų širdyje pasiliktų visą gyvenimą. Pasakokite apie juos vaikams ir vaikaičiams.[k] **10** Dieną, kurią stovėjote Dievo Jehovos akivaizdoje prie Horebo, Jehova

3 SKYRIUS

a Sk 32:20–22
b Joz 1:14, 15
Joz 22:4, 8
c Sk 11:28
Sk 14:30
Sk 27:18
d Joz 10:25
e Iš 14:14
Iš 15:3
Įst 1:30
Įst 20:4
Joz 10:42
f Iš 15:16
Įst 11:2
g Iš 15:11
2Sa 7:22
1Ka 8:23
Ps 86:8
Jer 10:6, 7
h Iš 3:8
Įst 1:7
Įst 11:11, 12
i Sk 20:12
Sk 27:13, 14
Įst 4:21
Ps 106:32
y Sk 27:12
j Įst 34:1, 4
k Sk 27:18–20
Įst 1:38
Įst 31:7
l Joz 1:1, 2

Antra skiltis

a Įst 4:45, 46
Įst 34:5, 6

4 SKYRIUS

b Kun 18:5
c Įst 12:32
Pat 30:5, 6
Apr 22:18, 19
d Sk 25:5, 9
Ps 106:28
Oz 9:10
1Ko 10:7, 8
e Kun 26:46
Sk 30:16
Sk 36:13
Įst 6:1
f 1Ka 2:3
g Ps 111:10
h Ps 119:98, 100
i 1Ka 4:34
1Ka 10:4–7
Dan 1:19, 20
y Iš 25:8
Kun 26:12
Įst 5:26
2Sa 7:23
j Ps 147:19, 20
k Pr 18:19
Įst 6:6, 7

man tarė: ‘Sukviesk visus žmones. Tesiklauso mano žodžių[a] ir jų tesimoko, kad nepaliautų manęs pagarbiai bijoti[b] žemėje per visą savo gyvenimą. Temoko to paties ir savo vaikus.’[c]

11 Taigi jūs atėjote ir sustojote kalno papėdėje. Visas kalnas liepsnojo, ugnis kilo ligi pat dangaus. Jį gaubė tamsūs debesys ir tiršta migla.[d] **12** Ir iš tos ugnies į jus prabilo Jehova.[e] Girdėjote žodžių aidesį, bet jokio pavidalo nematėte,[f] skambėjo tik balsas.[g] **13** Jis paskelbė jums savo sandorą[h] – Dešimt įsakymų*[i] – ir įpareigojo jos laikytis. Paskui tuos įsakymus užrašė ant dviejų akmens plokščių.[y] **14** O man Jehova liepė mokyti jus įstatų ir teisinių nuostatų. Jų privalėsite laikytis krašte, kurio einate užimti.

15 Tą dieną, kai prie Horebo kalno Jehova jums kalbėjo iš ugnies, jokio pavidalo nematėte. Tad rūpestingai žiūrėkite, **16** kad nenusidėtumėte, – nesidarykite jokio pavidalo stabo. Nedirbkite atvaizdo, panašaus į vyrą ar moterį,[j] **17** panašaus į žemės gyvūną ar padangių paukštį,[k] **18** panašaus į roplį*, ropojantį žeme, ar žuvį, plaukiojančią vandenyse, žemiau žemės.[l] **19** Ir kai pakėlę akis į dangų žvelgsite į saulę, mėnulį ir žvaigždes – į visą dangaus kareiviją, – saugokitės, kad nesusigundytumėte jiems lenktis ir tarnauti.[m] Dievas Jehova davė juos visoms tautoms po dangumi. **20** O jus Jehova paėmė ir išvedė iš Egipto, tos geležies lydymo krosnies, kad būtumėte jo nuosavybė*,[a] – šiandien jau ir esate.

21 Per jus Jehova ant manęs supyko.[b] Jis prisiekė, kad Jordano nepereisiu ir į puikųjį kraštą, kurį Jehova, jūsų Dievas, duoda jums paveldėti, neįžengsiu.[c] **22** Turėsiu mirti čia, šiame krašte, per Jordaną nepereisiu,[d] o jūs pereisite ir tą puikiąją žemę užimsite. **23** Todėl žiūrėkite, kad nepamirštumėte sandoros, kurią Dievas Jehova yra sudaręs su jumis,[e] ir nepasidarytumėte sau jokio atvaizdo – nieko, ką Dievas Jehova yra uždraudęs jums daryti.[f] **24** Dievas Jehova yra ryjanti ugnis,[g] jis yra Dievas, reikalaujantis visiškos ištikimybės.[h]

25 Jei ilgainiui, kai jau būsite įsigyvenę krašte ir susilaukę vaikų ir vaikaičių, imsite nedorai elgtis, jei pasidirbsite kokį nors stabą,[i] jei darysite, kas bloga jūsų Dievo Jehovos akyse, ir taip jį įskaudinsite,[y] **26** tada – šaukiu šiandien liudytojais dangų ir žemę – veikiai išnyksite iš krašto kitapus Jordano, žemės, kurią dabar ruošiatės užimti. Ilgai ten negyvensite, būsite sunaikinti.[j] **27** Jehova išblaškys jus po tautas[k] ir tik saujelė jūsų liks[l] jose – tautose, po kurias Jehova jus bus išsklaidęs. **28** Ten tarnausite žmogaus rankų darbo mediniams ir akmeniniams stabams,[m] dievams, kurie nei mato, nei girdi, nei valgo, nei užuodžia.

4:13 *Pažod. „Dešimt žodžių“. Jie dar vadinami Dekalogu. **4:18** *Hebr. žodis tikriausiai reiškia ne tik roplius, bet ir kitokių rūšių gyvūnus, pavyzdžiui, graužikus ir vabzdžius.

4 SKYRIUS

a Iš 19:9
b Iš 20:20
Įst 5:29
c Pat 22:6
Ef 6:4
d Iš 19:18
Hbr 12:18, 19
e Įst 9:10
f Iz 40:18
Jn 1:18
Jn 4:24
g Iš 20:22
h Iš 19:5
Įst 5:2
Įst 9:9
Hbr 9:19, 20
i Iš 20:1
Iš 34:28
Įst 10:4
y Iš 24:12
Iš 31:18
Iš 32:19
Iš 34:1
j Iš 20:4
Įst 27:15
Iz 40:18
Apd 17:29
1Ko 10:14
k Įst 5:8
Rom 1:22, 23
l 1Sa 5:4
m Įst 17:2, 3
2Ka 17:16
Ez 8:16

Antra skiltis

a Iš 19:5
b Ps 106:32
c Sk 20:12
Įst 31:1, 2
d Įst 3:27
e Iš 24:3
f Iš 20:4
g Iš 24:17
Įst 9:3
Hbr 12:29
h Iš 20:5
Iš 34:14
Sk 25:11
Lk 10:27
i Ts 18:30
2Ka 21:1, 7
y 2Ka 17:16, 17
j Kun 18:24, 28
Kun 26:27, 32
k Įst 28:64
Neh 1:8
l Įst 28:62
m Įst 28:15, 36
Jer 16:13
Ez 20:39

4:20 *Arba „paveldas“.

29 Jeigu ten būdami ieškosite Jehovos, savo Dievo, jei šauksitės jo visa širdimi ir visa siela, tikrai jį rasite.[a] **30** Vėlesniais laikais, kai visa tai bus jums nutikę, didelio vargo prispausti jūs grįšite pas savo Dievą Jehovą ir jo balso klausysite.[b] **31** Jehova, jūsų Dievas, yra gailestingas Dievas,[c] todėl neatstums jūsų ir neleis pražūti, jis neužmirš sandoros, kurią sudarė su jūsų protėviais ir kurią patvirtino priesaika.[d]

32 Pagalvokite apie praėjusias dienas, kai jūsų nė nebuvo, apie laikus nuo pat pradžios, kai Dievas sukūrė žemėje žmogų. Ieškokite nuo vieno dangaus krašto iki kito, – ar buvo įvykę kas nors panašaus, ar buvo kas nors panašaus girdėta?[e] **33** Kokia kita tauta girdėjo Dievo balsą sklindant iš ugnies ir liko gyva?[f] **34** Ar yra kada Dievas mėginęs atimti kokią tautą iš kitos su bausmėmis*, ženklais, stebuklais,[g] karu,[h] iškelta galinga ranka[i] ir baimę keliančiais darbais,[y] kaip kad Dievas Jehova padarė dėl jūsų Egipte, jums matant? **35** Visa tai jums buvo parodyta, idant žinotumėte, kad Jehova yra Dievas[j] ir be jo nėra kito.[k] **36** Balsu jis prabilo į jus iš dangaus, kad jus sudraustų, ir žemėje apsireiškė didžioje ugnyje. Tu girdėjai, kaip iš tos ugnies aidėjo jo žodžiai.[l]

37 Jis mylėjo jūsų protėvius, todėl pasirinko jus, jų palikuonius,[m] ir išvedė iš Egipto savo didele galybe. **38** Jis išvarė jums iš kelio tautas, už jus didesnes ir galingesnes, kad įvestų jus į kraštą ir duotų jį

4:34 *Arba „mėginimais“.

4 SKYRIUS

a Įst 30:1–3
Įst 30:8–10
1Ka 8:48, 49
2Me 15:4, 15
Jer 29:13
Jl 2:12
b 2Me 33:13
Neh 1:9
c Iš 34:6
Įst 30:3
2Me 30:9
Neh 9:31
Iz 54:7
Iz 55:7
d Kun 26:42
e Ps 44:1
f Įst 5:26
g Iš 7:3
h Iš 15:3
i Iš 13:3
y Įst 26:8
Ps 78:43–51
j Iš 6:7
k Iš 15:11
Įst 32:39
1Sa 2:2
Iz 45:18
Mk 12:32
l Iš 19:18
Iš 20:22
m Įst 10:15
Ps 105:6

Antra skiltis

a Iš 23:28
Įst 7:1
Įst 9:1
Joz 3:10
b 2Me 20:6
c Iz 44:6
d Pr 48:3, 4
e Sk 35:14
f Sk 35:22–24
g Sk 35:11, 25
Įst 19:4, 5
h Joz 21:8, 36
i Joz 21:8, 38
y Joz 21:27
j Joz 20:8, 9
k Įst 17:18
Įst 27:2, 3
Gal 3:24
l Kun 26:46
Įst 4:1
m Įst 1:5
Įst 3:29
n Sk 21:26
o Sk 21:23, 24
p Sk 21:33
Įst 3:4
r Įst 2:36
Įst 3:12
s Įst 3:8, 9
t Įst 3:16, 17
Įst 34:1

paveldėti, – šiandien patys tai matote.[a] **39** Tad žinokite ir dėkitės į širdį, kad vien Jehova yra Dievas aukštai danguje ir žemai žemėje[b] ir kad kito nėra.[c] **40** Laikykitės jo įstatymų ir įsakymų, kuriuos šiandien skelbiu, kad jums ir jūsų vaikams sektųsi ir kad ilgai gyventumėte žemėje, kurią Dievas Jehova jums duoda.“[d]

41 Tada Mozė parinko tris miestus rytinėje Jordano pusėje,[e] **42** kad žmogus, netyčia nužudęs artimą, kurio nelaikė priešu,[f] galėtų ten pabėgti ir taip išsaugoti savo gyvybę.[g] **43** Rubeno palikuoniams paskyrė Becerą,[h] miestą dykumoje ant plokščiakalnio, Gado palikuoniams – Ramotus[i] Gileado krašte, Manaso palikuoniams – Golaną[y] Bašane.[j]

44 Štai toks yra Įstatymas,[k] kurį Mozė išdėstė izraelitams. **45** Tokius priesakus, įsakymus, teisinius nuostatus Mozė perdavė iš Egipto išėjusiems izraelitams,[l] **46** kai jie buvo netoli Jordano, slėnyje ties Bet Peoru,[m] – Hešbone gyvenusio amoritų karaliaus Sihono valdose.[n] Mozė ir iš Egipto išėję izraelitai tą karalių nugalėjo[o] ir **47** užėmė jo žemes. Jie užėmė ir Bašano karaliaus Ogo kraštą.[p] Izraelitai užkariavo tų dviejų amoritų karalių valdas rytuose, šiapus Jordano – **48** žemes nuo Aroero,[r] esančio Arnono slėnio* pakraštyje, iki pat Siono, tai yra Hermono, kalno,[s] **49** taip pat visą Arabos sritį į rytus nuo Jordano iki Arabos jūros* ties Pisgos šlaitais.[t]

4:48 *Arba „sausvagės“. **4:49** *T. y. Druskos, arba Negyvosios, jūros.

5 Mozė sukvietė visus izraelitus ir tarė: „Pasiklausyk, Izraeli, įsakymų ir teisinių nuostatų, kuriuos šiandien tau paskelbsiu. Mokykis jų ir rūpestingai jų laikykis. **2** Dievas Jehova sudarė sandorą su mumis prie Horebo.[a] **3** Ne su mūsų protėviais Jehova sudarė sandorą, o su mumis – su visais, kurie čia šiandien esame. **4** Prie to kalno Jehova kalbėjo su jumis tiesiogiai*, iš ugnies.[b] **5** Tuo metu stovėjau tarp Jehovos ir jūsų[c] ir perdaviau jums Jehovos žodžius, nes jūs bijojote ugnies ir nėjote artyn prie kalno.[d] Štai ką jis kalbėjo:

6 ‘Aš esu Jehova, tavo Dievas, kuris išvedė tave iš Egipto, iš tavo vergystės krašto.[e] **7** Neturėsi kitų dievų, tiktai mane.*[f]

8 Nedirbsi sau jokio drožinio ar kitokio atvaizdo[g] to, kas yra aukštai – danguje, kas žemai – žemėje ir kas žemiau žemės – vandenyse. **9** Nesilenksi jiems ir jų negarbinsi,[h] nes aš, tavo Dievas Jehova, esu Dievas, reikalaujantis visiškos ištikimybės[i] ir baudžiantis už tėvų kaltes – kaltes tų, kurie manęs nekenčia, – vaikus iki trečios ir ketvirtos kartos,[y] **10** o vaikams tų, kurie mane myli ir laikosi mano įsakymų, rodantis ištikimąją meilę iki tūkstantosios kartos.

11 Nepaniekinsi* Jehovos, savo Dievo, vardo,[j] nes Jehova nepaliks nenubausto žmogaus, kuris jo vardą paniekina#.[k]

12 Švęsi šabą ir laikysi jį šventu, kaip tavo Dievas Jehova prisakė.[a] **13** Šešias dienas gali darbuotis ir dirbti visus savo darbus,[b] **14** bet septinta diena yra šabas Jehovos, tavo Dievo, garbei.[c] Tą dieną nedirbsi jokio darbo[d] – nei tu, nei tavo sūnus, nei dukra, nei vergas ar vergė, nei tavo jautis, nei asilas, nei joks kitas gyvulys, nei svetimšalis, apsigyvenęs kuriame nors iš tavo miestų.[e] Tegu tavo vergas ir vergė pailsi kaip ir tu.[f] **15** Nepamiršk, kad ir pats buvai vergas Egipto žemėje ir kad tavo Dievas Jehova išvedė tave iš ten iškelta galinga ranka.[g] Todėl Jehova, tavo Dievas, ir įsakė švęsti šabą.

16 Gerbsi savo tėvą ir motiną,[h] kaip tavo Dievas Jehova tau įsakė, kad tau sektųsi ir ilgai gyventum krašte, kurį tavo Dievas Jehova tau duoda.[i]

17 Nežudysi.[y]

18 Nesvetimausi.[j]

19 Nevogsi.[k]

20 Neliudysi melagingai prieš savo artimą.[l]

21 Negeisi artimo žmonos,[m] negeisi artimo namų, negeisi jo laukų, negeisi jo vergo ar vergės, jo jaučio ar asilo. Negeisi nieko, kas tavo artimui priklauso.’[n]

22 Šiuos įsakymus visai jūsų bendruomenei, susibūrusiai prie kalno, Jehova paskelbė griausmingu balsu iš ugnies, debesies ir tirštos miglos.[o] Prie jų jis nieko nepridėjo. Paskui tuos žodžius įrašė dviejose akmens plokštėse ir padavė man.[p]

23 Išgirdę balsą iš tamsos ir pamatę kalną liepsnojant,[r] jūs, giminių vadai ir seniūnai, priėjote prie manęs **24** ir sakėte: ‘Štai Jehova, mūsų Dievas, parodė savo šlovę ir didybę, ir

5 SKYRIUS

a Iš 19:5 Hbr 9:19, 20
b Iš 19:9, 18 Apd 7:38
c Iš 20:19 Gal 3:19
d Iš 19:16
e Iš 13:3 Iš 20:2
f Iš 20:3–6 2Ka 17:35
g Kun 26:1 Įst 4:15, 16 Įst 4:23 Įst 27:15 Apd 17:29
h Iš 23:24 1Ko 10:14
i Iš 34:14 Įst 4:24 Iz 42:8 Mt 4:10
y Iš 34:6, 7
j Iš 22:28 Kun 19:12
k Iš 20:7 Kun 24:16

Antra skiltis

a Iš 16:23 Iš 20:8–10 Iš 31:13
b Iš 34:21
c Iš 16:29
d Neh 13:15
e Iš 23:12
f Įst 10:17 Ef 6:9
g Iš 6:6 Įst 4:34
h Iš 21:15 Kun 19:3 Įst 27:16 Pat 1:8 Mk 7:10
i Iš 20:12 Ef 6:2, 3
y Pr 9:6 Iš 20:13 Sk 35:20, 21 Mt 5:21 Rom 13:9
j Iš 20:14 1Ko 6:18 Hbr 13:4
k Iš 20:15 Kun 19:11 Pat 30:8, 9 1Ko 6:10 Ef 4:28
l Iš 20:16 Iš 23:1 Kun 19:16 Įst 19:16–19 Pat 6:16, 19 Pat 19:5
m Mt 5:28
n Iš 20:17 Lk 12:15 Rom 7:7
o Iš 19:9, 18
p Iš 24:12 Iš 31:18 Įst 4:12, 13
r Iš 20:18 Hbr 12:18, 19

5:4 *Pažod. „veidas į veidą“. **5:7** *Pažod. „Neturėsi kitų dievų priešais mano veidą“. **5:11** *Arba „Netarsi tuščiai“. #Arba „taria tuščiai“.

mes girdėjome jo balsą, sklindantį iš ugnies.[a] Šiandien pamatėme, kad žmogus gali girdėti Dievą ir likti gyvas.[b] **25** Bet mes vis tiek bijome dėl savo gyvybės. Jei ir toliau turėsime klausytis savo Dievo Jehovos balso, mirsime. **26** Ar yra kas nors girdėjęs gyvąjį Dievą kalbant iš ugnies, kaip kad mes dabar girdime, ir likęs gyvas? **27** Tu eik ir išklausyk, ką mūsų Dievas Jehova pasakys, o paskui Dievo Jehovos žodžius perduosi mums. Mes jų klausysimės ir laikysimės.'[c]

28 Jehova girdėjo, ko manęs prašėte. 'Girdėjau viską, ką žmonės tau sakė, – tarė man Jehova. – Jų prašymas geras.[d] **29** O kad jie palenktų savo širdį visada manęs pagarbiai bijoti[e] ir laikytis visų mano įsakymų![f] Tada jiems ir jų vaikams sektųsi per amžius![g] **30** Sakyk jiems: „Grįžkite į savo palapines." **31** O tu lik čia su manimi. Perduosiu tau visus priesakus, įsakymus ir teisinius nuostatus, turėsi jų mokyti izraelitus. Žmonės privalės jų laikytis krašte, kurį atiduodu jiems nuosavybėn.' **32** Rūpestingai laikykitės visko, ką jūsų Dievas Jehova jums įsakė.[h] Nenukrypkite nuo tų įsakymų nei į dešinę, nei į kairę.[i] **33** Eikite keliu, kurį jūsų Dievas Jehova jums nurodė,[y] kad gyvuotumėte, kad jums sektųsi ir ilgai gyventumėte žemėje, kurią ruošiatės užimti.[j]

6 Štai kokių įsakymų, potvarkių ir teisinių nuostatų jūsų Dievas Jehova liepė jus mokyti, kad įžengę į kraštą, atiduotą jums nuosavybėn, jų laikytumėtės, **2** kad jūs, jūsų vaikai ir vaikaičiai[a] per visas gyvenimo dienas savo Dievo Jehovos bijotumėte ir kad vykdydami visus tuos mano skelbiamus įstatus ir įsakymus ilgai gyventumėte.[b] **3** Tad klausyk jų, Izraeli, ir rūpestingai laikykis, tada krašte, tekančiame pienu ir medumi, tau seksis ir tapsi gausus, kaip Jehova, tavo protėvių Dievas, yra pažadėjęs.

4 Klausyk, Izraeli! Mūsų Dievas Jehova yra tik vienas Jehova.[c] **5** Mylėk Jehovą, savo Dievą, visa širdimi, visa siela[d] ir visomis jėgomis.[e] **6** Žodžiai, kuriuos tau šiandien perduodu, tepasilieka tavo širdyje. **7** Įskiepyk* juos savo vaikams,[f] kalbėk apie juos, kai esi namie, kai keliauji, kai guliesi ir kai keliesi.[g] **8** Užsirišk juos kaip priminimą ant rankos, tebus jie lyg raištis tau ant kaktos.[h] **9** Užsirašyk juos namuose ant durų staktos ir ant savo kiemo vartų.

10 Kai Jehova, tavo Dievas, įves tave į kraštą ir jį tau atiduos, kaip buvo prisiekęs tavo protėviams Abraomui,[i] Izaokui ir Jokūbui, – atiduos didelius ir puikius miestus, kurių nestatei,[y] **11** namus, pilnus visokių gėrybių, kurių nekrovei, vandens talpyklas, kurių nekasei, vynuogynus ir alyvmedžių sodus, kurių nesodinai, – ir kai būsi sotus ir viskuo patenkintas,[j] **12** žiūrėk, kad neužmirštum Jehovos,[k] juk jis išvedė tave iš Egipto, iš tavo vergystės krašto. **13** Tik savo Dievo Jehovos bijok,[l] tik jam tarnauk[m] ir jo vardu prisiek.[n] **14** Neik paskui kitus dievus – aplinkinių tautų dievus,[o] **15** nes Dievas

5 SKYRIUS

a Iš 24:17
b Įst 4:33, 36
c Iš 20:19
Hbr 12:18, 19
d Įst 18:16, 17
e Įst 10:12
Job 28:28
Pat 1:7
Mt 10:28
1Pt 2:17
f Pat 4:4
Pat 7:2
Mok 12:13
Iz 48:18
1Jn 5:3
g Ps 19:8, 11
Jok 1:25
h Įst 6:3, 25
Įst 8:1
i Įst 12:32
Joz 1:7, 8
y Įst 10:12
j Įst 4:40
Įst 12:28
Rom 10:5

Antra skiltis

6 SKYRIUS

a Pr 18:19
Įst 4:9
b Pat 3:1, 2
c Įst 5:7
Iz 42:8
Zch 14:9
Mk 12:29, 32
1Ko 8:6
d Įst 10:12
Įst 11:13
Įst 30:6
Mt 22:37
e Mk 12:30, 33
Lk 10:27
f Pr 18:19
Įst 4:9
Pat 22:6
Ef 6:4
g Įst 11:19
h Įst 11:18
i Pr 15:18
y Joz 24:13
Ps 105:44
j Įst 8:10
k Ts 3:7
l Įst 10:12
Įst 13:4
m Lk 4:8
n Jer 12:16
o Iš 34:14

6:7 *Arba „Kartok".

Jehova, esantis tarp jūsų, reikalauja visiškos ištikimybės.[a] Jei paskui juos eisi, Dievas Jehova užsirūstins[b] ir nušluos jus nuo žemės paviršiaus.[c]

16 Nemėginkite Jehovos,[d] savo Dievo, kantrybės, kaip mėginote prie Masos.[e] **17** Rūpestingai laikykitės visų Jehovos, savo Dievo, įsakymų, priesakų ir nuostatų, kurių jis liepė laikytis. **18** Darykite, kas gera ir teisinga Jehovos akyse. Tada jums seksis, tada įžengę į puikųjį kraštą, kurį Jehova yra prisiekęs atiduoti jūsų protėviams,[f] jį užvaldysite **19** ir išvarysite visus savo priešus, – toks yra Jehovos pažadas.[g]

20 O ateityje, kai tavo vaikai paklaus: ‘Kodėl mūsų Dievas Jehova davė jums visus tuos priesakus, įsakymus ir teisinius nuostatus?’, **21** atsakysi taip: ‘Mes vergavome faraonui Egipte, bet Jehova išvedė mus iš ten galinga ranka. **22** Savo akimis matėme, kokiais didingais ir pragaištingais ženklais ir stebuklais Jehova vargino Egiptą,[h] faraoną ir visą jo šeimyną.[i] **23** Jis išvedė mus iš ten, norėdamas nuvesti į žemę, kurią buvo prisiekęs atiduoti mūsų protėviams.[y] **24** Jehova paliepė mums laikytis visų šių nuostatų ir savo Dievo Jehovos bijoti, kad mums visad sektųsi[j] ir kad gyvuotume,[k] – šiandien taip ir yra. **25** Jeigu savo Dievui Jehovai būsime klusnūs ir rūpestingai laikysimės visų jo duotų įsakymų, jis pripažins mus teisiais.’[l]

7 Kai tavo Dievas Jehova įves tave į kraštą, kurį ruošiesi apgyventi,[m] ir išvarys hetitus, girgašus, amoritus,[n] kanaaniečius, perizus, hivus, jebusiečius[a] – septynias dideles tautas,[b] gausesnes ir galingesnes už tave,[c] – **2** kai Dievas Jehova atiduos tas tautas tau į rankas ir tu jas nugalėsi,[d] turėsi jas išnaikinti.[e] Nesudarinėk su jomis jokių sandorų ir jų negailėk.[f] **3** Nesigiminiuok su jų žmonėmis vedybomis. Neduok savo dukterų jų sūnums ir neimk jų dukterų savo sūnums.[g] **4** Jos atitrauks jūsų sūnus nuo Dievo ir jie garbins kitus dievus,[h] tada Jehova užsidegs pykčiu ir veikiai nušluos jus nuo žemės paviršiaus.[i]

5 Šitaip pasielgsite su tomis tautomis: išgriausite jų aukurus, sudaužysite šventstulpius*,[y] iškirsite Ašeros stulpus*,[j] sudeginsite jų stabus.[k] **6** Esate Jehovos, savo Dievo, šventa tauta. Dievas Jehova išsirinko jus iš visų žemėje gyvenančių tautų, kad būtumėte jo tauta, ypatinga nuosavybė*.[l]

7 Savo palankumą Jehova jums parodė ir jus išsirinko[m] ne dėl to, kad būtumėte buvę didžiausia tauta iš visų, – juk buvote mažiausia,[n] – **8** o dėl to, kad Jehova jus mylėjo ir laikėsi jūsų protėviams duoto pažado.[o] Jehova išvedė jus galinga ranka, atpirko iš vergystės krašto,[p] išvadavo iš faraono, Egipto valdovo, rankų. **9** Jūs gerai žinote, kad tik Jehova yra Dievas, kad jis yra ištikimas Dievas, laikosi savo sandoros ir ištikimai myli tuos, kas jį myli ir vykdo jo įsakymus, – myli visus iki tūkstantosios kartos.[r] **10** Tačiau tiems, kurie jo nekenčia, atmokės siųsdamas

6 SKYRIUS
a Iš 20:5 Įst 4:24
b Iš 32:9, 10 Sk 25:3 Įst 11:16, 17 Ts 2:14
c 2Ka 17:18
d Mt 4:7 Lk 4:12 1Ko 10:9
e Iš 17:2, 7 Ps 95:8, 9 Hbr 3:8, 9
f Pr 15:18
g Iš 23:30
h Iš 7:3
i Įst 4:34
y Iš 13:5 Įst 1:8
j Ps 111:10 Pat 14:27
k Kun 18:5 Įst 4:1 Gal 3:12
l Mok 12:13 Rom 10:5

7 SKYRIUS
m Įst 31:3
n Pr 15:16

Antra skiltis
a Pr 10:15–17
b Iš 33:2 Joz 3:10
c Įst 20:1
d Sk 33:52
e Kun 27:29 Joz 6:17 Joz 10:28
f Iš 23:32 Iš 34:15 Įst 20:16, 17
g Joz 23:12, 13 1Ka 11:1, 2 Ezr 9:2
h Iš 34:16 1Ka 11:4
i Įst 6:14, 15
y Iš 23:24 Iš 34:13
j Įst 16:21, 22
k Įst 7:25 Įst 12:2, 3
l Iš 19:5, 6 Įst 14:2 Am 3:2
m Įst 10:15
n Įst 10:22
o Pr 22:16, 17
p Iš 6:6 Iš 13:3, 14
r Iš 34:6, 7

7:5 *Žr. žodynėlį. **7:6** *Arba „brangus turtas“.

pražūtį.[a] Jis nedels su jais atsiskaityti, nepaliks jų nenubaustų. **11** Todėl stropiai laikykitės įsakymų, priesakų ir teisinių nuostatų, kuriuos šiandien jums perduodu.

12 Jeigu paklusite tiems teisiniams nuostatams, jų laikysitės ir juos vykdysite, Dievas Jehova laikysis sandoros ir ištikimai jus mylės, kaip yra prisiekęs jūsų protėviams. **13** Jis mylės jus, laimins ir pagausins. Laimins jus daugybe palikuonių,[b] laimins jūsų žemės derlių, duos javų, jauno vyno, aliejaus,[c] veršiukų ir ėriukų tame krašte, kurį jums atiduoda tesėdamas jūsų protėviams ištartą priesaiką.[d] **14** Jūs būsite labiausiai laiminami iš visų tautų.[e] Nebus tarp jūsų nė vieno nevaisingo, bandose netrūks jauniklių.[f] **15** Jehova atitolins nuo tavęs visas negalias ir nevargins ligomis, kurias matei Egipte.[g] Jis siųs jas tiems, kurie tavęs nekenčia. **16** Išnaikink tautas, kurias Dievas Jehova atiduoda tau į rankas,[h] negailėk jų.[i] Negarbink jų dievų,[y] nes tai taps tau spąstais.[j]

17 Bet gal sakysi širdyje: ‘Tos tautos gausesnės už mus. Kaipgi jas įveiksiu?’[k] **18** Nebijok jų.[l] Prisimink, ką Jehova, tavo Dievas, padarė faraonui ir visam Egiptui,[m] – **19** matei, kokias dideles bausmes Dievas Jehova jam siuntė, kokius darė ženklus ir stebuklus[n] ir kaip iškelta galinga ranka tave išvedė.[o] Dievas Jehova pakils ir prieš visas tautas, kurių bijai.[p] **20** Dievas Jehova įvarys joms siaubą, ir pražus visi – net tie, kurie bus likę gyvi[r] ir kurie nuo tavęs slėpėsi. **21** Tad nedrebėk prieš juos, nes Dievas Jehova, didis ir pagarbią baimę keliantis Dievas,[a] yra su tavimi.[b]

22 Jehova, tavo Dievas, varys tautas iš krašto pamažu.[c] Tu nepašalinsi jų iš karto, kad tavo nelaimei neprisiveistų tenai žvėrių. **23** Tas tautas Dievas Jehova tau atiduos ir triuškins tol, kol jų nebeliks.[d] **24** Jis atiduos jų karalius tau į rankas[e] ir tu išdildysi jų vardą po dangumi.[f] Niekas neįstengs tau pasipriešinti[g] – visus juos sunaikinsi.[h] **25** Jų stabus sudeginsi.[i] Negeisi ir neimsi ant jų esančio sidabro ar aukso,[y] kad nepakliūtum į spąstus. Jehova, tavo Dievas, visu tuo bodisi.[j] **26** Nepasiimsi į namus jokio pasibjaurėtino daikto, kad pats, kaip ta bjaurastis, nebūtum pasmerktas sunaikinti. Šlykštėkis jais ir jų bodėkis, nes jie skirti sunaikinti.

8 Žiūrėk, laikykis visų įsakymų, kuriuos tau šiandien duodu, tada gyvuosi,[k] gausėsi, įžengsi į kraštą, Jehovos su priesaika pažadėtą jūsų protėviams, ir jį užvaldysi.[l] **2** Prisimink tą ilgą kelią, kuriuo Dievas Jehova vedė tave per dykumą 40 metų[m] norėdamas padaryti tave nuolankų ir ištirti,[n] kas tavo širdyje,[o] – ar esi linkęs klausyti jo įsakymų ar ne. **3** Taigi jis mokė tave nuolankumo: leido paalkti,[p] paskui maitino mana[r] – nei jūs, nei jūsų tėvai iki tol jos nebuvote matę, – idant suprastum, kad žmogus gyvas ne vien duona, bet ir kiekvienu žodžiu, išeinančiu iš Jehovos lūpų.[s] **4** Per

7 SKYRIUS

a Pat 2:22; 2Pt 3:7
b Kun 26:9
c Kun 26:4
d Pr 13:14, 15; Įst 33:29; Ps 147:20
e Iš 23:26; Įst 28:11; Ps 127:3
f Įst 28:15, 27
g Įst 7:1, 2; Įst 20:16; Joz 10:28
h Pr 15:16; Kun 18:25; Įst 9:5
i Įst 20:3
j Iš 23:33; Įst 12:30; Ts 2:2, 3; Ps 106:36
k Sk 13:31
l Įst 1:29; Įst 31:6; Ps 27:1; Iz 41:10
m Iš 14:13
n Neh 9:10, 11; Jer 32:20
o Įst 4:34
p Iš 23:28; Joz 3:10
r Iš 23:29; Įst 2:25; Joz 2:9; Joz 24:12

Antra skiltis

a Įst 10:17; 1Sa 4:7, 8
b Sk 14:9
c Iš 23:30
d Įst 9:3
e Joz 10:24; Joz 12:1
f Iš 17:14; Ps 9:5
g Įst 11:25; Joz 1:5; Rom 8:31
h Joz 11:14
i Įst 12:3; 1Me 14:12
y Iz 30:22
j Įst 27:15

8 SKYRIUS

k Pat 3:1, 2
l Pr 15:18
m Įst 2:7
n Iš 16:4; Iš 20:20
o Įst 13:3; Pat 17:3
p Iš 16:3
r Iš 16:31; Ps 78:24
s Mt 4:4

visus tuos 40 metų tavo drabužiai nesusidėvėjo ir kojos nesutino.[a] **5** Tavo širdis gerai žino, kad Jehova tave auklėjo, kaip tėvas auklėja sūnų.[b]

6 Tad laikykis Jehovos, savo Dievo, įsakymų, eik jo nurodytu keliu ir jo bijok, **7** nes tavo Dievas Jehova veda tave į puikųjį kraštą,[c] kur teka upės, kur lygumose ir aukštumose trykšta versmės ir šaltiniai, **8** į kraštą kviečių ir miežių, vynmedžių, figmedžių ir granatmedžių,[d] alyvuogių aliejaus ir medaus,[e] **9** į kraštą, kur bus duonos iki soties, kur tau nieko netrūks, į kraštą, kurio uolose gausu geležies, kur kalnuose kasamas varis.

10 Kai valgysi iki soties, šlovink Jehovą, savo Dievą, už tą puikųjį kraštą, kurį jis tau davė.[f] **11** Saugokis, kad savo Dievo Jehovos nepamirštum ir nepamintum jo įsakymų, teisinių nuostatų ir įstatų, kuriuos šiandien jums skelbiu. **12** Kai valgysi iki soties, būsi pasistatęs patogius namus ir juose įsikūręs,[g] **13** kai tavo bandos ir kaimenės bus padidėjusios, kai būsi įgijęs daug aukso ir sidabro ir gyvensi visko pertekęs, **14** žiūrėk, kad tavo širdis neišpuiktų[h] ir neužmirštum Jehovos, savo Dievo, juk jis išvadavo tave iš Egipto, iš vergystės krašto,[i] **15** vedė per plačią siaubingą dykumą,[y] kur nuodingos gyvatės ir skorpionai, kur žemė išdžiūvusi ir be vandens, davė vandens iš kietos it titnagas uolos[j] **16** ir maitino dykumoje mana,[k] – tavo tėvai nebuvo jos matę, – norėdamas tave išmokyti nuolankumo[l] ir išmėginti tavo paties labui.[a] **17** Ir jei širdyje sau sakytum: ‘Pats savo jėgomis, savo rankomis gerovę susikūriau’,[b] **18** prisimink, kad tai Jehova, tavo Dievas, duoda tau jėgų susikurti gerovę,[c] nes laikosi sandoros, kurią yra sudaręs su tavo protėviais ir kurią yra patvirtinęs priesaika. Tai akivaizdu ir šiandien.[d]

19 Bet jei savo Dievą Jehovą pamirši ir nuseksi paskui kitus dievus, jei garbinsi juos ir jiems lenksiesi, – šiandien tave įspėju, – tikrai pražūsi.[e] **20** Jei neklausysi savo Dievo Jehovos balso, žūsi kaip tos tautos, kurias Jehova naikina tavo akivaizdoje.[f]

9 Klausykis, Izraeli! Šiandien kelsiesi per Jordaną.[g] Tu užimsi stipresnių ir galingesnių už tave tautų[h] žemes ir didelius miestus su dangų siekiančiais mūrais.[i] **2** Nugalėsi anakiečius – tvirtus ir aukštaūgius žmones,[y] apie kuriuos žinai ir girdėjai sakant: ‘Kas gali atsilaikyti prieš Anako sūnus?’ **3** Tad dabar įsidėmėk: Jehova, tavo Dievas, eina pirma tavęs.[j] Jis yra ryjanti ugnis[k] ir tuos žmones išnaikins. Dievas parklupdys juos tavo akivaizdoje ir tu juos veikiai išvarysi ir išnaikinsi, kaip Jehova yra pasakęs.[l]

4 Kai Jehova, tavo Dievas, pašalins juos tau iš kelio, nemanyk širdyje: ‘Dėl mūsų teisumo Jehova atidavė mums šį kraštą.’[m] Iš tikrųjų tas tautas Jehova išvaro dėl jų nedorumo.[n] **5** Jis leidžia jums paveldėti kraštą ne dėl to, kad būtumėte teisūs ir doros širdies, o dėl to, kad tautos, kurias Dievas Jehova

8 SKYRIUS

a Įst 29:5; Neh 9:21

b Pat 3:12; 1Ko 11:32; Hbr 12:5–7; Apr 3:19

c Iš 3:8; Kun 26:4; Įst 11:11, 12

d Sk 13:23

e Ez 20:6

f Įst 6:10–12

g Oz 13:6

h Įst 9:4; Įst 32:15

i Ps 106:21

y Įst 1:19; Jer 2:6

j Sk 20:11

k Iš 16:35

l Įst 8:2

Antra skiltis

a Hbr 12:11

b Oz 12:8

c Ps 127:1; Oz 2:8

d Įst 7:12

e Įst 4:25, 26; Įst 30:17, 18; Joz 23:12, 13

f Dan 9:11, 12

9 SKYRIUS

g Joz 4:19

h Įst 7:1

i Sk 13:28

y Sk 13:33

j Įst 1:30; Įst 20:4; Įst 31:3

k Įst 4:24; Hbr 12:29

l Iš 23:31; Įst 7:23, 24

m Įst 7:7, 8; Ez 36:22

n Pr 15:16; Įst 12:31; Įst 18:9, 12

išvaro jums iš kelio, yra nedoros,[a] ir dėl to, kad Jehova laikosi žodžio, kurį yra davęs jūsų protėviams Abraomui,[b] Izaokui[c] ir Jokūbui.[d] **6** Taigi žinokite, kad šį puikų kraštą Jehova, jūsų Dievas, atiduoda jums ne dėl jūsų teisumo, nes iš tikrųjų esate kietasprandė tauta.[e]

7 Prisiminkite, kaip mėginote savo Dievo Jehovos kantrybę dykumoje,[f] niekada to nepamirškite. Nuo pat dienos, kai palikote Egiptą, iki atėjote į šią žemę, prieš Jehovą maištavote.[g] **8** Jehovos kantrybę mėginote ir prie Horebo. Jehovą jūs taip supykdėte, kad jis buvo pasiruošęs jus sunaikinti.[h] **9** Aš užkopiau į kalną paimti akmens plokščių[i] – plokščių sandoros, kurią su jumis sudarė Jehova,[y] – ir nevalgęs, negėręs išbuvau ten 40 dienų ir 40 naktų.[j] **10** Jehova davė man dvi akmens plokštes, prirašytas savo paties pirštu. Jose buvo žodžiai, kuriuos Jehova jums paskelbė kalbėdamas iš ugnies tą dieną, kai buvote susirinkę prie kalno.[k] **11** Taigi praėjus 40 dienų ir 40 naktų Jehova padavė man tas akmenines sandoros plokštes. **12** Jehova man tarė: ‘Kelkis ir skubiai leiskis žemyn, nes tauta, kurią išvedei iš Egipto, elgiasi nedorai.[l] Greitai jie nuklydo nuo kelio, kurį jiems buvau nurodęs. Jie nusiliejo sau stabą!’[m] **13** Dar Jehova man pasakė: ‘Matau, kad ši tauta išties kietasprandė![n] **14** Todėl pasitrauk, leisk man juos sunaikinti. Aš ištrinsiu jų vardą po dangumi ir iš tavęs iškildinsiu kitą tautą, galingesnę ir gausesnę.’[o]

9 SKYRIUS

a Kun 18:25

b Pr 13:14, 15 Pr 17:1, 8

c Pr 26:3

d Pr 28:13

e Iš 34:9 Ps 78:8

f Įst 9:22 Ps 78:40 Hbr 3:16

g Iš 17:2 Sk 11:4 Sk 16:1, 2 Sk 25:2, 3 Įst 31:27

h Iš 32:4, 10

i Iš 24:12 Iš 31:18 Iš 32:16

y Iš 24:7

j Iš 24:18

k Iš 19:19 Įst 4:10–13

l Iš 32:7

m Iš 32:4

n Iš 32:9

o Iš 32:10

Antra skiltis

a Iš 32:15

b Iš 19:18

c Iš 20:3, 4

d Iš 32:19

e Iš 34:28

f Iš 32:10

g Iš 32:11, 14 Ps 106:23

h Iš 32:2, 21

i Iš 32:4

y Iš 32:20

j Sk 11:3

k Iš 17:7

l Sk 11:4, 34

m Sk 13:26

n Sk 14:3, 4

o Įst 1:32 Ps 106:24, 25 Hbr 3:19

p Iš 34:28

15 Abiem sandoros plokštėmis nešinas nusileidau žemyn nuo kalno[a] – visas kalnas skendėjo liepsnose.[b] **16** Tada pamačiau, kad nusidėjote savo Dievui Jehovai. Jūs nusiliedinote veršį! Kaip greit nuklydote nuo kelio, kurį Jehova buvo parodęs![c] **17** Iškėlęs plokštes trenkiau žemėn ir jūsų akivaizdoje sudaužiau.[d] **18** Kaip ir pirmąsyk, parpuoliau kniūbsčias priešais Jehovą ir gulėjau 40 dienų ir 40 naktų. Aš nei valgiau, nei gėriau,[e] nes Jehovos akivaizdoje elgėtės nedorai ir savo nuodėmėmis jį įskaudinote. **19** Išsigandau Jehovos degančios rūstybės,[f] nes jis jau ketino jus sunaikinti. Vis dėlto Jehova išklausė mane ir tąkart.[g]

20 Jehova taip supyko ant Aarono, kad buvo pasiruošęs atimti jam gyvastį.[h] Bet aš maldavau už Aaroną. **21** Tada paėmiau jūsų padarytą veršį,[i] per kurį nusidėjote, ir įmečiau į ugnį. Viską sutrupinau, sutryniau į dulkes ir subėriau į upelį, atitekantį nuo kalno.[y]

22 Jehovos kantrybę mėginote ir prie Taberos,[j] Masos,[k] Kibrot Taavos.[l] **23** Kai Jehova siuntė jus iš Kadeš Barnėjos[m] sakydamas: ‘Eikite ir užimkite kraštą, kurį jums atiduodu’, jūs vėl pasipriešinote savo Dievo Jehovos įsakymui.[n] Savo Dievu jūs netikėjote[o] ir jo neklausėte. **24** Visą laiką, kiek jus pažįstu, prieš Jehovą maištavote.

25 Parpuoliau priešais Jehovą ir kniūbsčias gulėjau jo akivaizdoje 40 dienų ir 40 naktų,[p] nes Jehova norėjo jus sunaikinti. **26** Maldavau Jehovos ir

jam sakiau: ‘Visavaldi Jehova, nepražudyk savo tautos, nes jie – tavo nuosavybė*,[a] tu savo didybe juos atpirkai ir išvedei iš Egipto galinga ranka.[b] **27** Prisimink savo tarnus Abraomą, Izaoką ir Jokūbą,[c] atleisk šiai tautai už jos užsispyrimą, piktenybę ir nuodėmę,[d] **28** kad krašto, iš kurio mus išvadavai, gyventojai paskui nekalbėtų: „Jehova nepajėgė atvesti jų į pažadėtą žemę. Jis nekentė jų, todėl išvedė, kad pražudytų dykumoje.“[e] **29** Juk jie yra tavoji tauta, tavo paties nuosavybė*[f] – žmonės, kuriuos tu išvedei didžia galia ir iškelta ranka.’[g]

10 Tada Jehova man tarė: ‘Nutašyk iš akmens dvi plokštes, tokias kaip pirmosios,[h] ir padirbk iš medžio skrynią. Tada užkopk pas mane ant kalno. **2** Tose plokštėse įrašysiu tuos pačius žodžius kaip ir pirmosiose, kurias sudaužei. Įdėsi plokštes į skrynią.’ **3** Taigi iš akacijos medžio padariau skrynią, nutašiau dvi akmens plokštes, panašias į pirmąsias, ir jomis nešinas užlipau ant kalno.[i] **4** Jehova, kaip ir anąkart, plokštėse įrašė Dešimt įsakymų*[y] – žodžius, kuriuos pasakė ant kalno iš ugnies[j] aną dieną, kai buvo susirinkusi visa tauta.[k] Jehova padavė jas man. **5** Nusileidau nuo kalno[l] ir įdėjau plokštes į skrynią, kurią buvau padaręs. Ten jos ir laikomos, kaip liepė Jehova.

6 Iš Beeroto Bene Jaakano izraelitai iškeliavo į Moserą. Ten mirė ir buvo palaidotas Aaronas.[a] Jo vietoje kunigu stojo tarnauti jo sūnus Eleazaras.[b] **7** Paskui jie patraukė į Gudgodą, iš Gudgodos – į Jotbatą,[c] vandeningų upelių kraštą.

8 Tuomet Jehova atskyrė Levio giminę,[d] kad neštų Jehovos Sandoros Skrynią,[e] tarnautų Jehovos akivaizdoje ir jo vardu laimintų.[f] Taip levitai daro iki šiol. **9** Todėl Levis, kitaip nei jo broliai, dalies negavo, paveldo jis neturi. Jo paveldas – Jehova, kaip Dievas Jehova jam buvo sakęs.[g] **10** Ant kalno, kaip ir anąkart, išbuvau 40 dienų ir 40 naktų.[h] Jehova vėl mane išklausė[i] – Jehova nusprendė jūsų nesunaikinti. **11** Paskui Jehova man tarė: ‘Eik ir stok tautos priekyje. Tegul visi ruošiasi keliauti užimti krašto, kurį esu prisiekęs atiduoti jų protėviams.’[y]

12 Taigi, Izraeli, ar daug Jehova, tavo Dievas, iš tavęs tikisi?[j] Tik kad bijotum savo Dievo Jehovos,[k] eitum jo keliais[l] ir jį mylėtum, kad tarnautum Dievui Jehovai visa širdimi ir visa siela[m] **13** ir kad laikytumeisi Jehovos įsakų ir įstatų, kuriuos šiandien tau skelbiu tavo labui.[n] **14** Štai Dievui Jehovai priklauso dangus, net dangaus aukštybės*, žemė ir visa, kas joje.[o] **15** Bet tik su tavo protėviais Jehova susisaistė, jiems savo meilę parodė ir tik jus, jų palikuonius, išsirinko iš visų tautų,[p] kaip pats šiandien matai. **16** Tad apvalykite* savo širdis[r] ir nebebūkite kietasprandžiai,[s] **17** nes

9 SKYRIUS

a Iš 19:5; Ps 135:4
b Iš 32:11
c Iš 3:6; Iš 6:8; Įst 9:5
d Iš 32:31, 32
e Iš 32:12; Sk 14:15, 16
f 1Ka 8:51; Neh 1:10
g Iš 6:6; Įst 4:20, 34

10 SKYRIUS

h Iš 34:1
i Iš 34:4
y Įst 20:1; Iš 32:15; Iš 34:28; Įst 4:13
j Įst 4:36; Įst 5:4
k Iš 19:17; Įst 5:22
l Iš 34:29

Antra skiltis

a Sk 20:23, 24; Sk 33:31, 38
b Sk 20:28
c Sk 33:33
d Sk 1:50; Sk 3:6; Sk 8:14
e Sk 3:30, 31
f Sk 6:23–27; Įst 21:5; 2Me 30:27
g Sk 18:20, 24; Įst 18:1
h Iš 24:18; Iš 34:28
i Iš 32:14
y Pr 15:18
j Mch 6:8
k Įst 5:29
l Įst 5:33; Joz 22:5
m Įst 6:5; Lk 10:27
n Įst 6:24
o 1Me 29:11; Ps 24:1; Ps 115:16
p Įst 4:37
r Įst 30:6
s Iš 34:9; Įst 9:6; Įst 31:27

9:26, 29 *Arba „paveldas“. **10:4** *Pažod. „Dešimt žodžių“. Jie dar vadinami Dekalogu.

10:14 *Arba „dangų dangūs“. **10:16** *Arba „apipjaustykite“.

Dievas Jehova yra dievų Dievas[a] ir viešpačių Viešpats – didis, galingas, pagarbią baimę keliantis Dievas. Jis nė su vienu nesielgia šališkai[b] ir neima kyšio. **18** Jis gina našlaičio ir našlės teises,[c] myli svetimšalį[d] ir duoda jam maisto ir drabužių. **19** Jūs irgi mylėkite svetimšalį, juk patys buvote svetimšaliai Egipto žemėje.[e]

20 Bijok Jehovos, savo Dievo, jam tarnauk,[f] prie jo glauskis ir tik jo vardu prisiek. **21** Jį vienintelį šlovink.[g] Jis yra tavo Dievas, kuris dėl tavęs padarė didžių, stulbinamų darbų, ir tu savo akimis juos matei.[h] **22** Į Egiptą atsikėlė 70 tavo protėvių,[i] bet Dievas Jehova jus taip pagausino, kad dabar jūsų – kaip žvaigždžių danguje.[y]

11 Mylėk Jehovą, savo Dievą,[j] ir visada vykdyk įsipareigojimus jam, laikykis jo įstatų, teisinių nuostatų ir įsakų. **2** Jūs suprantate, kad šiandien kreipiuosi į jus – ne į jūsų vaikus, mat jie nežino ir nepatyrė Dievo Jehovos drausminimo,[k] nematė jo didybės,[l] jo iškeltos galingos rankos.[m] **3** Jie nematė jo ženklų ir darbų – visko, ką jis padarė Egipto valdovui faraonui ir visam jo kraštui.[n] **4** Jūsų vaikai nematė, kaip jus atsivijusią Egipto kariuomenę, faraono žirgus ir kovos vežimus Jehova užliejo Raudonosios jūros vandenimis ir visiems laikams pražudė.[o] **5** Jie nepatyrė, kaip jis rūpinosi jumis dykumoje iki pat tol, kol atėjote į šią vietą, **6** ir nematė, ką jis padarė Rubeno sūnaus Eliabo sūnums Datanui ir Abiramui, – kaip viso Izraelio akivaizdoje atsivėrusi žemė prarijo juos sykiu su namiškiais, palapinėmis ir su jų bendrais.[a] **7** O jūs visus tuos didingus Jehovos darbus matėte savo akimis.

8 Laikykitės visų įsakymų, kuriuos šiandien jums skelbiu, kad būtumėte stiprūs, įžengtumėte į šį kraštą ir jį užvaldytumėte **9** ir kad ilgai gyventumėte[b] pienu ir medumi tekančioje žemėje,[c] kurią Jehova prisiekė duoti jūsų protėviams ir jų palikuoniams.[d]

10 Žemė, kurią ruošiatės paimti nuosavybėn, ne tokia kaip jūsų paliktasis Egiptas. Tenai sėdavote laukus ir vargdavote laistydami* juos kaip daržą. **11** Žemė, kurios einate užimti, yra kalnų ir slėnių kraštas,[e] ją laisto lietus iš dangaus.[f] **12** Tai žemė, kuria rūpinasi Jehova, jūsų Dievas. Jehovos akys stebi ją visą laiką – nuo metų pradžios iki pabaigos.

13 Jei noriai paklusite įsakams, kuriuos šiandien perduodu, ir Jehovą, savo Dievą, mylėsite, jam tarnausite visa širdimi ir visa siela,[g] **14** jis siųs* jūsų kraštui lietų reikiamu metu – rudenį ir pavasarį. Užderės jūsų javai, turėsite jauno vyno ir aliejaus.[h] **15** Jis želdins* jūsų bandoms žolę ganyklose, maisto jums bus iki soties.[i] **16** Tik žiūrėkite, kad širdimi nenuklystumėte ir kad nesusiviliotumėte garbinti kitų dievų ir jiems lenktis.[y] **17** Antraip Jehova užsirūstins ant jūsų ir už-

10 SKYRIUS

a Iš 18:11
2Me 2:5
Ps 97:9

b Apd 10:34
Rom 2:11

c Ps 68:5
Jok 1:27

d Kun 19:10
Įst 24:14
Ps 146:9

e Iš 22:21
Kun 19:34

f Lk 4:8

g Iš 15:2
Apr 19:6

h 2Sa 7:23

i Pr 46:27
Iš 1:5
Apd 7:14

y Pr 15:1, 5

11 SKYRIUS

j Įst 6:5
Įst 10:12
Mk 12:30

k Įst 8:5
Hbr 12:6

l Įst 5:24
Įst 9:26

m Iš 13:3

n Įst 4:34

o Iš 14:23, 28
Hbr 11:29

Antra skiltis

a Sk 16:1, 32

b Įst 4:40
Pat 3:1, 2

c Iš 3:8
Ez 20:6

d Pr 13:14, 15
Pr 26:3
Pr 28:13

e Įst 1:7

f Įst 8:7

g Įst 4:29
Įst 6:5
Įst 10:12
Mt 22:37

h Kun 26:4
Įst 8:7–9
Įst 28:12
Jer 14:22

i Įst 8:10

y Įst 8:19
Įst 29:18
Hbr 3:12

11:10 *Pažod. „kojomis laistėte“. Galimas dalykas, kojomis sukdavo vandens kėlimo ratą arba pramindavo ir atverdavo drėkinimo kanalus. **11:14** *Pažod. „aš siųsiu“. **11:15** *Pažod. „Aš želdinsiu“.

darys dangų. Lietaus nebebus,[a] žemė nebeduos derliaus, ir veikiai tame puikiame krašte, kurį Jehova jums duoda, jūsų nebeliks.[b]

18 Saugok šiuos žodžius savo širdyje ir sieloje, užsirišk juos kaip priminimą ant rankos, nešiok lyg raištį ant kaktos.[c] **19** Mokyk jų savo vaikus, kalbėk apie juos, kai esi namuose, kai keliauji, kai guliesi ir kai keliesi.[d] **20** Užrašyk juos namuose ant durų staktos ir ant savo kiemo vartų, **21** kad krašte, kurį Jehova prisiekė atiduoti jūsų protėviams,[e] tu ir tavo palikuoniai gyventumėte ilgai[f] – tol, kol dangus bus virš žemės.

22 Jeigu rūpestingai laikysiesi įsakymų, kuriuos tau duodu, jei juos vykdysi, jei savo Dievą Jehovą mylėsi,[g] jei vaikščiosi jo keliais ir prie jo glausiesi,[h] **23** Jehova pašalins tau iš kelio visas tautas,[i] didesnes ir gausesnes už tave, tu išvarysi jas iš jų žemių.[y] **24** Kiekvienas lopinėlis, į kurį įkelsi koją, priklausys tau.[j] Jūsų žemės dalis nuo dykumos iki Libano, nuo Upės, tai yra nuo Eufrato, iki vakarų jūros*.[k] **25** Niekas prieš jus neatsilaikys.[l] Jūsų Dievas Jehova, kaip yra pažadėjęs, sukels išgąstį ir klaiką visame krašte, į kurį ruošiatės įžengti.[m]

26 Štai duodu jums rinktis palaiminimą arba prakeikimą.[n] **27** Jei klausysite savo Dievo Jehovos įsakymų, kuriuos jums šiandien skelbiu, būsite laiminami.[o] **28** Jei savo Dievo Jehovos įsakymų neklausysite, jei nuklysite nuo kelio, kuriuo šiandien įsakau jums eiti, ir nuseksite paskui svetimus dievus, būsite prakeikti.[a]

29 Kai Dievas Jehova įves tave į tavo paveldo kraštą, ant Garizimo kalno paskelbsi palaiminimus, o ant Ebalo kalno – prakeikimus.[b] **30** Tie kalnai, kaip žinote, yra kitapus Jordano, vakarų* pusėje, Araboje gyvenančių kanaaniečių krašte, priešais Gilgalą, netoli didžiųjų Morės medžių.[c] **31** Jūs pereisite Jordaną ir užimsite kraštą, kurį jūsų Dievas Jehova jums atiduoda.[d] Kai jį užimsite ir būsite jame įsikūrę, **32** žiūrėkite, kad rūpestingai laikytumėtės visų įstatų ir teisinių nuostatų, kuriuos šiandien jums skelbiu.[e]

12 Štai tokių įsakymų ir teisinių nuostatų turėsite rūpestingai laikytis per visas savo gyvenimo dienas krašte, kurį jūsų protėvių Dievas Jehova duos jums paveldėti. **2** Kai išvarysite tautas, išnaikinkite visas jų šventavietes, kuriose jos garbina savo dievus,[f] – ant kalnų, ant kalvų, po kiekvienu vešliu medžiu. **3** Išgriaukite jų aukurus, sudaužykite šventstulpius*,[g] sudeginkite Ašeros stulpus*, sukapokite stabus,[h] – kad jų dievų vardų ten niekas nebeminėtų.[i]

4 Jūs savo Dievą Jehovą garbinsite ne taip.[y] **5** Dievą Jehovą garbinsite vietoje, kurią vienos iš tavo giminių žemėje jis pats pasirinks savo ir savo vardo buveine.[j] Ten eisite **6** ir ten pristatysite deginamąsias aukas,[k] atnašas, dešimtines,[l]

11 SKYRIUS

a Įst 28:15, 23; 1Ka 8:35, 36; 2Me 7:13, 14
b Įst 8:19
c Pat 7:1–3
d Įst 6:6–9; Pat 22:6; Ef 6:4
e Pr 13:14, 15
f Įst 4:40; Pat 4:10
g Įst 6:5; Lk 10:27
h Įst 10:20; Įst 13:4; Joz 22:5
i Iš 23:28; Joz 3:10
y Įst 7:1; Įst 9:1, 5
j Joz 14:9
k Pr 15:18; Iš 23:31
l Įst 7:24; Joz 1:5
m Iš 23:27; Joz 2:9, 10; Joz 5:1
n Įst 30:15
o Įst 28:1, 2; Ps 19:8, 11

Antra skiltis

a Kun 26:15, 16; Iz 1:20
b Įst 27:12, 13; Joz 8:33, 34
c Pr 12:6
d Joz 1:11
e Įst 5:32; Įst 12:32

12 SKYRIUS

f Iš 34:13
g Iš 23:24
h Įst 7:25
i Iš 23:13; Joz 23:7
y Kun 18:3; Įst 12:31
j 2Me 7:12
k Kun 1:3
l Įst 14:22

11:24 *T. y. Didžiosios, arba Viduržemio, jūros.

11:30 *Arba „saulėlydžio“. **12:3** *Žr. žodynėlį.

savo dovanas,[a] įžado aukas, geros valios aukas,[b] savo bandų ir kaimenių pirmadėlius.[c] **7** Ten Jehovos, savo Dievo, akivaizdoje valgysite drauge su namiškiais[d] ir džiaugsitės visais savo darbais,[e] nes Dievas Jehova bus jus palaiminęs.

8 Nebedarysite, kaip šiandien darome. Kiekvienas daro taip, kaip jam atrodo teisinga, **9** nes dar nesate įėję į atilsio žemę,[f] kurią Dievas Jehova duoda paveldėti. **10** Kai persikelsite per Jordaną[g] ir įsikursite krašte, kurį Dievas Jehova duoda jums nuosavybėn, Dievas suteiks jums atilsį nuo visų jūsų priešų ir jūs gyvensite saugiai.[h] **11** Visa, ką jums įsakau, – deginamąsias aukas, atnašas, dešimtines,[i] savo dovanas, įžado Jehovai aukas, – nešite į vietą, kurią Dievas Jehova pasirinks savo vardo buveine.[y] **12** Visi džiaugsitės savo Dievo Jehovos akivaizdoje[j] – ir tu, ir tavo sūnūs, dukterys, vergai ir vergės. Džiaugsis ir tavo miestuose gyvenantys levitai, neturintys dalies ir paveldo tarp jūsų.[k] **13** Žiūrėk, kad neaukotum deginamųjų aukų niekur kitur.[l] **14** Jehova išrinks vietą vienos iš tavo giminių žemėje ir tik tenai aukosi deginamąsias aukas, ten turėsi daryti viską, ką tau įsakau.[m]

15 Bet jeigu norėsi pasipjauti gyvulį mėsai, galėsi tai daryti bet kuriame iš savo miestų ir jį valgyti[n] – sotintis tuo, kuo Jehova, tavo Dievas, bus dosniai tave palaiminęs. Jį galės valgyti tiek švarus, tiek nešvarus žmogus, kaip kad valgote gazelės ar elnio mėsą. **16** Tačiau kraujo nevalgysi,[a] išliesi jį žemėn kaip vandenį.[b] **17** Savo miestuose negalėsi valgyti javų, jauno vyno ir aliejaus iš dešimtinės, taip pat bandų ir kaimenių pirmadėlių[c] – nieko, ką būsi atnešęs kaip įžado ar geros valios auką, ar savo dovaną. **18** Dievo Jehovos akivaizdoje turėsi visa tai valgyti vietoje, kurią Dievas Jehova pasirinks,[d] – valgysi tu, tavo sūnus ir duktė, tavo tarnas ir tarnaitė, taip pat levitai, gyvenantys tavo miestuose. Džiaugsiesi Jehovos, savo Dievo, akivaizdoje visais savo darbais. **19** Žiūrėk, kad levitai būtų aprūpinti[e] per visą laiką, kol gyvensi savo žemėje.

20 Kai Dievas Jehova, kaip žadėjo, išplės tavo žemes[f] ir tu tarsi sau: ‘Noriu mėsos’, gali valgyti, kada tik patinka, kada tik tavo sielai jos norėsis.[g] **21** Jeigu vieta, Dievo Jehovos išsirinkta buveine savajam vardui,[h] bus toli, galviją ar avį iš bandų, kurias Jehova tau bus davęs, panorėjęs gali pjauti ir jo mėsą valgyti savo mieste, kaip esu įsakęs. **22** Valgyk ją, kaip valgote gazelės mėsą ar elnieną.[i] Tiek švarus, tiek nešvarus žmogus gali ją valgyti. **23** Tik žiūrėk, nevalgyk kraujo,[y] nes kraujas yra gyvybė.[j] Mėsos su gyvybe nevalgysi. **24** Kraujo valgyti nevalia, išliesi jį kaip vandenį ant žemės.[k] **25** Taigi kraujo nevalgysi, būsi klusnus. Taip darysi, kas Jehovos akyse teisinga, todėl tau ir tavo vaikams seksis. **26** Bet šventas dovanas ir įžado aukas privalėsi atnešti į vietą, kurią Jehova išsirinks. **27** Ten ant Dievo

12 SKYRIUS

a Sk 18:19
Įst 12:11
b 1Me 29:9
Ezr 2:68
c Įst 12:17
Įst 15:19
d Įst 15:19, 20
e Kun 23:40
Įst 12:12, 18
Įst 14:23, 26
Ps 32:11
Ps 100:2
Fil 4:4
f 1Ka 8:56
1Me 23:25
g Joz 3:17
h Įst 33:28
1Ka 4:25
i Įst 14:22, 23
y Įst 16:2
Įst 26:2
j Įst 14:26
1Ka 8:66
Neh 8:10
k Sk 18:20, 24
Įst 10:9
Įst 14:28, 29
Joz 13:14
l Kun 17:3, 4
1Ka 12:28
m 2Me 7:12
n Įst 12:21

Antra skiltis

a Pr 9:4
Kun 7:26
Kun 17:10
Apd 15:20, 29
b Kun 17:13
Įst 15:23
c Įst 14:22, 23
d Įst 12:11
Įst 14:26
e Sk 18:21
Įst 14:27
2Me 31:4
Neh 10:38, 39
Mal 3:8
f Pr 15:18
Iš 34:24
Įst 11:24
1Ka 4:21
g Kun 11:2–4
h Įst 14:23
2Me 7:12
i Įst 14:4, 5
y Kun 3:17
Įst 12:16
j Pr 9:4
Kun 17:11, 14
k Kun 17:13
Įst 15:23

Jehovos aukuro aukosi deginamųjų aukų mėsą ir kraują.[a] Kitų aukų kraujas turi būti išpiltas priešais tavo Dievo Jehovos aukurą,[b] o mėsą gali valgyti.

28 Rūpestingai laikykis visų įsakymų, kuriuos tau šiandien perduodu. Jei darysi, kas gera ir teisu Dievo Jehovos akyse, tau ir tavo vaikams visada gerai seksis.

29 Kai Dievas Jehova bus pašalinęs tau iš kelio tautas, kurių žemių eini užimti,[c] ir tu būsi įsikūręs jų krašte, **30** žiūrėk, kad neįpultum į pinkles. Neklausinėk apie anų tautų dievus ir nesakyk: ‘Kaip tos tautos garbino savo dievus? Aš irgi noriu taip daryti.’[d] **31** Jehovą, savo Dievą, garbinsi kitaip, nei tie žmonės savuosius dievus garbina. Juk norėdami dievams įtikti jie daro tai, kas Jehovai bjauru ir ko jis nekenčia. Net savo sūnus ir dukteris jie aukoja ugnyje dievams.[e] **32** Žiūrėk, laikykis visų žodžių, kuriuos šiandien tau skelbiu.[f] Nieko prie jų nepridėk ir nieko neatimk.[g]

13 Jei tarp jūsų iškilęs pranašas ar pranašingų sapnų regėtojas duotų kokį ženklą ar paskelbtų kokią pranašystę **2** ir tas ženklas ar pranašystė išsipildytų, bet jis sakytų: ‘Eime paskui kitus dievus ir jiems tarnaukime’, – paskui dievus, kurių nepažįstate, – **3** tokio pranašo ar sapnuotojo neklausykite,[h] nes jūsų Dievas Jehova tikrina jus,[i] norėdamas sužinoti, ar mylite savo Dievą Jehovą visa širdimi ir visa siela.[y] **4** Tik paskui Dievą Jehovą turite eiti, tik jo bijoti, tik jo įstatymų laikytis ir tik jo balso klausyti. Jam vieninteliam turite tarnauti, prie jo vienintelio glaustis.[a] **5** O tas pranašas ar sapnuotojas turi būti nubaustas mirtimi,[b] nes kurstė maištą prieš Jehovą, jūsų Dievą, išvedusį jus iš Egipto, atpirkusį iš vergystės krašto, ir norėjo nugręžti jus nuo kelio, kurį Dievas Jehova buvo nurodęs. Pašalinkite blogį iš savo tarpo.[c]

6 Jei tavo brolis, tavo motinos sūnus, arba tavo sūnus ar duktė, mylima žmona ar artimiausias draugas slapta tave įkalbinėtų: ‘Eime garbinti kitų dievų’,[d] jei kviestų garbinti dievus, kurių nei tu, nei tavo protėviai nepažinojo, – **7** kokį nors dievą aplinkinių tautų, gyvenančių arti ar toli nuo tavęs, nuo vieno žemės krašto iki kito, – **8** nesiduok jo įkalbamas ir neklausyk.[e] Negailėsi jo, nerodysi užuojautos ir nedangstysi – **9** turėsi jį užmušti.[f] Kai bus baudžiamas mirtimi, pirmas pakelsi prieš jį ranką, paskui pakels visi kiti.[g] **10** Užmėtysi tokį akmenimis,[h] nes jis kėsinosi nugręžti tave nuo Jehovos, tavo Dievo, kuris išvedė tave iš Egipto, iš vergystės krašto. **11** Apie tai išgirdęs, visas Izraelis išsigąs ir tokios nedorybės niekas nebedrįs daryti.[i]

12 Jei išgirsite, kad kokiame nors iš miestų, kuriuos Dievas Jehova leido jums užimti, **13** yra atsiradę niekšų ir kad jie klaidina miesto gyventojus sakydami: ‘Eime garbinti kitų dievų’ – dievų, kurių nepažįstate, – **14** turėsite reikalą ištirti.

12 SKYRIUS

a Kun 17:11

b Kun 4:29, 30

c Iš 23:23
Ps 44:2
Ps 78:55

d Įst 7:16
Ps 106:36
Ez 20:28

e Kun 18:3, 21
Kun 20:2
Įst 18:10–12
Jer 32:35

f Joz 22:5

g Įst 4:2
Joz 1:7

13 SKYRIUS

h Iz 8:19
Jer 27:9

i Įst 8:2

y Įst 6:5
Įst 10:12
Mt 22:37

Antra skiltis

a Įst 10:20

b Įst 18:20

c Įst 17:2, 3, 7
1Ko 5:13

d 1Ka 11:4
2Pt 2:1

e Gal 1:8

f Iš 22:20
Iš 32:27
Sk 25:5

g Įst 17:2, 3, 7

h Kun 20:2, 27

i Įst 17:13
1Ti 5:20

Viską nuodugniai išsiaiškinsite ir apklausite žmones.[a] Jei paaiškės, kad tai tiesa, kad tarp jūsų vyksta toks bjaurus dalykas, **15** miesto gyventojus išžudysite kalaviju.[b] Miestą ir viską jame, įskaitant gyvulius, turėsite sunaikinti.[c] **16** Sunešite grobį į aikštės vidurį ir miestą sudeginsite. Tas grobis bus paaukotas Dievui Jehovai kaip deginamoji auka. Miestas taps griuvėsių krūva amžiams ir niekada nebus atstatytas. **17** Nepaimsite nieko iš sunaikinti skirtų daiktų,[d] kad Jehova liautųsi rūstavęs, kad jūsų pasigailėtų – pasigailėtų ir jus padaugintų, kaip yra pažadėjęs jūsų protėviams.[e] **18** Turite paklusti savo Dievui Jehovai, laikytis visų jo įsakymų, kuriuos šiandien skelbiu, ir daryti, kas teisinga mūsų Dievo Jehovos akyse.[f]

14 Jūs esate Jehovos, savo Dievo, vaikai. Neraižysite savęs[g] ir neskusite antakių* dėl mirusiojo,[h] **2** nes esate šventa Jehovos, savo Dievo, tauta.[i] Jehova išsirinko jus iš visų žemėje gyvenančių tautų, kad būtumėte jo ypatinga nuosavybė*.[y]

3 Nevalgysite to, kas pasibjaurėtina.[j] **4** Štai gyvūnai, kuriuos galite valgyti:[k] jautis, avis, ožka, **5** elnias, gazelė, stirna, laukinis ožys, antilopė, laukinė avis ir kalninė avis. **6** Galite valgyti bet kokį gyvūną, kuris turi skeltas nagas ir atrajoja. **7** Tačiau gyvūno, kuris yra tik atrajotojas arba tik skeltanagis, nevalgysite. Nevalgysite kupranugario, kiškio, uolinio damano. Nors ir atrajoja, jie nėra skeltanagiai. Jie jums nešvarūs.[a] **8** Taip pat nevalgysite kiaulės. Nors turi skeltas nagas, ji neatrajoja, todėl yra nešvari. Visų šių gyvūnų mėsos nevalgysite ir jų gaišenos neliesite.

9 Iš vandens gyvūnų galite valgyti tuos, kurie turi pelekus ir žvynus. Tokius galite valgyti.[b] **10** Tačiau kurie pelekų ir žvynų neturi, tų nevalgysite. Jie jums nešvarūs.

11 Galite valgyti visus švarius paukščius. **12** Nevalgysite šių: erelio, erelio žuvininko, tamsiojo grifo,[c] **13** rudojo, juodojo ir visų kitų peslių, **14** visų rūšių kranklių, **15** stručio, dykuminio apuokėlio, kiro, visų rūšių sakalų, **16** pelėdikės, mažojo apuoko, gulbės, **17** pelikano, maitgrifio, kormorano, **18** gandro, visų rūšių garnių, kukučio ir šikšnosparnio. **19** Visi sparnuoti knibždantys gyviai* jums yra nešvarūs. Jų nevalgysite. **20** Visus švarius sparnuočius galite valgyti.

21 Nevalgysite jokio gyvūno gaišenos.[d] Gaišeną galite atiduoti valgyti svetimtaučiams, gyvenantiems jūsų miestuose, arba parduoti svetimšaliams. O jūs esate šventa savo Dievo Jehovos tauta.

Nevirsi ožiuko jo motinos piene.[e]

22 Kasmet atiduosi dešimtinę nuo viso savo pasėlių derliaus.[f] **23** Dešimtąją dalį grūdų, jauno vyno, aliejaus, taip pat galvijų ir avių pirmadėlius valgysi savo Dievo Jehovos akivaizdoje, toje vietoje, kurią jis

13 SKYRIUS

a Įst 19:15 1Ti 5:19

b Įst 17:4, 5 2Me 28:6

c Iš 22:20

d Joz 6:18

e Pr 22:15, 17 Pr 26:3, 4

f Įst 6:18

14 SKYRIUS

g Kun 19:28

h Kun 21:1, 5

i Kun 19:2 Kun 20:26 Įst 28:9 1Pt 1:15

y Iš 19:5, 6 Įst 7:6

j Kun 11:43 Kun 20:25 Apd 10:14

k Kun 11:2, 3

Antra skiltis

a Kun 11:4–8

b Kun 11:9, 10

c Kun 11:13–20

d Iš 22:31 Kun 17:15

e Iš 23:19 Iš 34:26

f Įst 12:11 Įst 26:12

14:1 * Arba „kaktos“. Pažod. „tarpuakio“.
14:2 * Arba „brangus turtas“.

14:19 * Arba „vabzdžiai“.

bus išsirinkęs savo vardo buveine,[a] idant suprastum, kad visada turi bijoti Jehovos, savo Dievo.[b]

24 Bet jei vieta, kurią Jehova, tavo Dievas, išsirinks savo vardo buveine,[c] bus per toli ir jei Dievas Jehova bus tave taip dosniai palaimines, kad nepajėgsi tokį ilgą kelią gabenti dešimtinės, **25** tada visa tai parduok ir keliauk su pinigais į Dievo Jehovos išrinktą vietą. **26** Už tuos pinigus nusipirk, ko tik trokšta tavo siela – galvijų, avių, ožkų, vyno ar kitokio svaigiojo gėrimo, – ko tiktai nori. Valgykite visa tai Jehovos, savo Dievo, akivaizdoje drauge su namiškiais ir visi džiaukitės.[d] **27** Nepamiršk jūsų miestuose gyvenančių levitų,[e] nes, kitaip nei tu, jie neturi dalies, jokio paveldo.[f]

28 Kas treti metai atneši dešimtąją dalį metų derliaus ir sukrausi į miesto sandėlius.[g] **29** Jokios dalies, jokio paveldo neturintis levitas, taip pat svetimšalis, našlaitis ir našlė, gyvenantys tavo mieste, galės ateiti ir valgyti ligi soties.[h] Už tai Jehova, tavo Dievas, laimins visus tavo darbus.[i]

15 Kas septinti metai bus atleidimo nuo skolų metai.[y] **2** Darysite taip: kiekvienas skolintojas dovanos savo artimui skolą, nebereikalaus iš artimo ar brolio jos grąžinti, nes tie metai paskelbti atleidimo metais Jehovos šlovei.[j] **3** Skolos gali reikalauti iš svetimtaučio,[k] bet savo brolio skolą, kad ir kokia ji būtų, privalai dovanoti. **4** Tarp jūsų neturi būti vargšų. Jehova tave laiminte laimins krašte, kurį jis pats, tavo Dievas Jehova, atiduoda tau nuosavybėn,[a] **5** jei tik paklusi Dievo Jehovos balsui ir tiksliai laikysiesi visų įsakymų, kuriuos šiandien tau perduodu.[b] **6** Dievas Jehova tave laimins, kaip yra pažadėjęs, ir tu skolinsi* daugeliui tautų, pačiam skolintis nereikės.[c] Tu viešpatausi daugeliui tautų, o tau niekas neviešpataus.[d]

7 Jei kuris iš tavo brolių, gyvenančių viename iš miestų žemėje, kurią Jehova, jūsų Dievas, jums duoda, nuskurs, nebūk jam kietaširdis. Varguoliui nieko nešykštėk[e] – **8** dosniai atverk savo ranką,[f] skolink visa, ko jam reikia, ko tik jis stokoja. **9** Sergėkis, kad širdyje neimtum nedorai mąstyti: ‘Artėja septintieji, atleidimo nuo skolų, metai’,[g] žiūrėk, kad dėl to suvargusiam broliui nepašykštėtum savo gero, nepaleistum jo tuščiomis. Antraip, jeigu jis šauksis Jehovos, tu būsi užsitraukęs kaltę.[h] **10** Duok jam negailėdamas,[i] tavo širdis tebūna dosni, tada Jehova, tavo Dievas, laimins visus tavo darbus ir sumanymus.[y] **11** Tarp jūsų visada bus vargšų,[j] todėl tau ir įsakau: ‘Plačiai atverk delną suvargusiam ir nuskurdusiam broliui savo krašte.’[k]

12 Jei tavo tautietis, hebrajas ar hebrajė, tau parsiduoda ir ištarnauja pas tave šešerius metus, septintaisiais turi duoti jam laisvę.[l] **13** Suteikdamas vergui laisvę, neišleisk jo tuščiomis. **14** Dosniai aprūpink

14 SKYRIUS

a Įst 12:5, 17
Įst 15:19, 20
b Ps 111:10
c Įst 12:5, 6
d Įst 12:7
Įst 26:11
Ps 100:2
e Sk 18:21
2Me 31:4
1Ko 9:13
f Sk 18:20
Įst 10:9
g Įst 26:12
h Iš 22:21
Įst 10:18
Jok 1:27
i Įst 15:10
Ps 41:1
Pat 11:24
Pat 19:17
Mal 3:10
Lk 6:35

15 SKYRIUS

y Kun 25:2
j Įst 31:10
k Iš 12:43
Įst 14:21
Įst 23:20

Antra skiltis

a Įst 28:8
b Joz 1:7, 8
Iz 1:19
c Įst 28:12
d Įst 28:13
1Ka 4:24, 25
e Pat 21:13
Jok 2:15, 16
1Jn 3:17
f Kun 25:35
Pat 19:17
Mt 5:42
Lk 6:34, 35
Gal 2:10
g Įst 15:1
h Iš 22:22, 23
Įst 24:14, 15
Pat 21:13
i Apd 20:35
2Ko 9:7
1Ti 6:18
Hbr 13:16
y Įst 24:19
Ps 41:1
j Mt 26:11
k Pat 3:27
Mt 5:42
Lk 12:33
l Iš 21:2
Kun 25:39

15:6 * Arba „skolinsi už užstatą“.

jį, negailėk nieko iš to, ką turi savo bandoje, ant grendymo, aliejaus ir vyno spaudykloje. Kaip Dievas Jehova tave palaimino, taip ir tu tautiečiui nieko nešykštėk. **15** Nepamiršk, kad pats buvai vergas Egipto žemėje ir kad Dievas Jehova tave išpirko. Todėl šiandien ir duodu tau šitą įsakymą.

16 Bet jeigu vergui patiks pas tave tarnauti, jeigu jis pamils tave ir tavo namiškius ir sakys: ‘Norėčiau likti pas tave’,[a] **17** paimsi ylą ir, pastatęs jį prie durų, perdursi jam ausį. Tada jis tau vergaus visą laiką. Tą pat padarysi ir vergei. **18** Nesigailėk, kad turi paleisti vergą į laisvę, nes per tuos šešerius metus jis uždirbo tau dukart daugiau negu samdinys ir tavo Dievas Jehova dosniai tave laimino.

19 Pirmadėlius patinėlius iš savo galvijų bandų, avių ir ožkų kaimenių paskirsi* Jehovai, savo Dievui.[b] Galvijo# pirmadėlys jokio darbo nedirbs, avies ir ožkos pirmadėlio nekirpsi. **20** Tu ir tavo šeimyna kasmet valgysite juos savo Dievo Jehovos akivaizdoje, vietoje, kurią Jehova išsirinks.[c] **21** Jeigu gyvulys turėtų kokį trūkumą – būtų raišas, aklas ar su kita didele yda, – tokio Dievui Jehovai neaukosite.[d] **22** Juos galite valgyti savo miestuose. Tiek švarus, tiek nešvarus žmogus galės valgyti jų mėsą, kaip valgo gazelės mėsą ar elnieną.[e] **23** Tik jų kraujo nevalgysite[f] – išliesite žemėn kaip vandenį.[g]

15:19 *Pažod. „pašventinsi“. #Pažod. „Jaučio“.

15 SKYRIUS

a Iš 21:5, 6
b Iš 13:2
Iš 22:30
Sk 3:13
Sk 18:15, 17
c Įst 12:5, 6
Įst 14:23
Įst 16:11
d Kun 22:20
Įst 17:1
Mal 1:8
Hbr 9:14
e Įst 12:15
Įst 14:4, 5
f Pr 9:4
Kun 7:26
Apd 15:20, 29
g Kun 17:10, 13
Įst 12:16

Antra skiltis

16 SKYRIUS

a Iš 12:14
Kun 23:5
Sk 9:2
Sk 28:16
1Ko 5:7
b Iš 34:18
c 1Ka 8:29
d Mt 26:17
e Iš 12:5, 6
2Me 35:7
f Iš 13:3
Kun 23:6
Sk 28:17
1Ko 5:8
g Iš 12:33
h Iš 12:14
Iš 13:8, 9
i Iš 12:15
Iš 13:7
y Iš 12:10
Iš 34:25
j Iš 12:3, 6
Sk 9:2, 3
Mt 26:19, 20
k Iš 12:8
2Me 35:13
l Jn 2:13
Jn 11:55
m Iš 12:16
Kun 23:8
n Iš 23:16
Iš 34:22
Kun 23:15
o Sk 28:26

16 Abibo* mėnesį švęsi Paschą savo Dievo Jehovos garbei,[a] nes tą mėnesį Jehova, tavo Dievas, nakčia išvedė tave iš Egipto.[b] **2** Vietoje, kurią Jehova pasirinks savo vardo buveine,[c] aukosi Dievui Jehovai Paschos auką[d] iš avių ir ožkų kaimenės ir iš galvijų bandos.[e] **3** Kartu su Paschos auka nevalgysi nieko su raugu.[f] Septynias dienas valgysite neraugintą duoną – vargo duoną, kokią valgėte išėję paskubomis iš Egipto,[g] – idant niekada nepamirštumėte tos dienos, kai išėjote iš Egipto žemės.[h] **4** Visas septynias dienas jūsų gyvenvietėse neturi būti jokio raugo.[i] Mėsos, kurią aukosite pirmos dienos vakarą, nepaliksite iki ryto nė trupučio.[y] **5** Paschos auką aukosite ne bet kuriame iš Jehovos Dievo duotų miestų, **6** o tik tame, kurį Dievas Jehova pasirinks savo vardo buveine. Aukosite Paschos auką vakare, saulei nusileidus,[j] tokiu pat laiku kaip tada, kai išėjote iš Egipto. **7** Ją ruošite ir valgysite[k] vietoje, kurią jūsų Dievas Jehova bus pasirinkęs.[l] Ryte galėsite grįžti į savo palapines. **8** Duoną be raugo valgysite šešias dienas, o septintą susirinksite į iškilmingą sueigą Dievo Jehovos garbei. Nedirbsite jokio darbo.[m]

9 Suskaičiuosite septynias savaites – septynias savaites nuo tada, kai pjautuvas pirmą kartą palies javus.[n] **10** Tada savo Dievo Jehovos garbei švęsite Savaičių šventę.[o] Atnešite geros valios auką – duosite atitinkamai pagal tai, kiek Jehova

16:1 *Žr. priedą B15.

bus jus palaiminęs.[a] **11** Vietoje, kurią Dievas Jehova bus išsirinkęs savo vardo buveine, savo Dievo Jehovos akivaizdoje visi džiaugsitės – jūs patys, jūsų sūnūs ir dukros, vergai ir vergės, jūsų miestuose gyvenantys levitai, svetimšaliai, našlės ir našlaičiai.[b] **12** Nepamirškite, kad buvote vergai Egipte,[c] laikykitės visų šių nurodymų, vykdykite juos.

13 Iškūlę javus, išspaudę aliejų ir vyną, septynias dienas švęsite Palapinių šventę.[d] **14** Per visą šią šventę būkite linksmi[e] – jūs, jūsų sūnūs ir dukterys, vergai ir vergės, levitai, svetimšaliai, našlės ir našlaičiai, gyvenantys jūsų miestuose. **15** Septynias dienas švęsite šventę[f] Jehovos, savo Dievo, garbei vietoje, kurią Jehova bus išsirinkęs. Jehova, jūsų Dievas, laimins visą jūsų derlių, visus jūsų darbus,[g] todėl galėsite džiūgauti.[h]

16 Tris kartus per metus – per Neraugintos duonos šventę,[i] Savaičių šventę[y] ir Palapinių šventę[j] – visi jūsų vyrai turės pasirodyti savo Dievo Jehovos akivaizdoje, vietoje, kurią jis bus išsirinkęs. Niekas tenepasirodo Jehovos akivaizdoje tuščiomis rankomis. **17** Kiekvienas atneš dovanų atitinkamai pagal tai, kiek Dievas Jehova bus jį palaiminęs.[k]

18 Paskirkite teisėjus[l] ir kitus pareigūnus kiekvienai giminei visuose miestuose, kuriuos Dievas Jehova bus jums davęs. Jie turės teisti teisingai. **19** Nepaminsite teisingumo,[m] nebūsite šališki,[n] nepriimsite kyšio, nes kyšis apakina išmintingus[a] ir iškraipo teisingo žmogaus žodžius. **20** Teisingumą – vien teisingumą vykdysite,[b] kad gyvuotumėte ir užimtumėte kraštą, kurį Dievas Jehova jums duoda.

21 Pastatęs savo Dievui Jehovai aukurą, prie jo nesodinsi jokio medžio ir nepadarysi iš jo Ašeros stulpo*.[c]

22 Nesistatysi jokio šventstulpio*,[d] nes Dievas Jehova to nekenčia.

17 Neaukosi Dievui Jehovai nesveiko ar kokį nors trūkumą turinčio jaučio ar avies, nes tokia auka tavo Dievui Jehovai būtų pasibjaurėtina.[e]

2 Jei kuriame Dievo Jehovos jums duotame mieste koks žmogus – vyras ar moteris – imtų daryti pikta Dievo Jehovos akyse, paniekintų jo sandorą[f] **3** ir pradėtų garbinti kitus dievus, lenktis jiems arba saulei, mėnuliui ar visai dangaus kareivijai,[g] – daryti, ko nesu įsakęs,[h] – **4** tai, gavęs pranešimą ar pats apie tai sužinojęs, turėsi visa rūpestingai ištirti. Jei paaiškėtų, kad Izraelyje iš tikrųjų daromas toks bjaurus nusikaltimas,[i] **5** išvesite tą nedorą vyrą ar moterį už miesto vartų ir užmėtysite akmenimis.[y] **6** Žmogų mirti nuteisite tik tada, jeigu jo kaltę patvirtins du ar trys liudytojai.[j] Niekas negali būti nubaustas mirtimi, jei tėra vienas liudytojas.[k] **7** Liudytojai pirmi pakels ranką prieš tą žmogų, paskui – visi kiti. Pašalinkite pikta iš savo tarpo.[l]

8 Jeigu jums savo mieste būtų per sunku išspręsti kokią nors bylą – bylą dėl kraujo

16 SKYRIUS
a Įst 16:17; 1Ko 16:2; 2Ko 8:12
b Įst 12:5–7
c Iš 3:7; Įst 5:15
d Iš 23:16; Kun 23:34; Sk 29:12; Įst 31:10, 11; Jn 7:2
e Įst 12:12; Neh 8:10, 17; Mok 5:18
f Kun 23:36, 40; Neh 8:18
g Įst 7:13; Įst 28:8; Įst 30:16
h Fil 4:4; 1Te 5:16
i Iš 23:14, 15
y Įst 16:10
j Įst 16:13
k 2Ko 8:12
l Iš 18:25, 26; Įst 1:16; 2Me 19:4, 5
m Iš 23:2; Kun 19:15
n Įst 1:17

Antra skiltis
a Iš 23:8; 1Sa 12:3; Mok 7:7
b Mch 6:8
c Iš 34:13
d Iš 23:24; Kun 26:1; Įst 12:3

17 SKYRIUS
e Kun 22:20; Įst 15:21; Mal 1:8
f Įst 4:23; Įst 13:6–9
g Įst 4:19
h Įst 13:12–15
i Jn 7:51
y Įst 13:6, 10
j Mt 18:16; Jn 8:17; 1Ti 5:19; Hbr 10:28
k Sk 35:30; Įst 19:15
l Įst 13:5; 1Ko 5:13

16:21, 22 *Žr. žodynėlį.

praliejimo,[a] pareikšto skundo, smurto ar dėl ko kito, – eikite į vietą, kurią Dievas Jehova bus išrinkęs.[b] **9** Tenai kreipkitės į kunigais tarnaujančius levitus ir į tuometį teisėją,[c] išdėstykite jiems visą reikalą. Jie išspręs jūsų bylą ir paskelbs sprendimą.[d] **10** Sprendimą, kuris bus paskelbtas Jehovos pasirinktoje vietoje, turite vykdyti. Kaip jie pasakys, taip viską ir darykite – **11** vadovaukitės jų nurodytu įstatymu ir paskelbtu sprendimu.[e] Nenukrypkite nuo to sprendimo nei į dešinę, nei į kairę.[f] **12** Jeigu žmogus būtų įžūlus ir neklausytų nei kunigo, einančio tarnystę Dievui Jehovai, nei teisėjo, nubausite jį mirtimi.[g] Turite pašalinti pikta iš Izraelio.[h] **13** Apie tai išgirdę, žmonės išsigąs ir daugiau įžūliai nesielgs.[i]

14 Kai būsite įžengę į kraštą, kurį Dievas Jehova jums duoda, kai būsite jį užvaldę ir jame įsigyvenę ir kai panorėsite pasiskirti sau karalių, kaip kad daro aplinkinės tautos,[y] **15** privalėsite paskirti tą, kurį išrinks Dievas Jehova.[j] Karaliumi bus tik jūsų tautietis, – svetimtaučio, ne savo brolio, karaliumi nepaskirsite. **16** Jis nelaikys daug žirgų[k] ir nesiųs žmonių į Egiptą norėdamas įsigyti jų daugiau,[l] nes Jehova jums yra pasakęs: ‘Niekada tenai nebegrįžkite.’ **17** Karaliui nevalia vesti daug žmonų, kad jo širdis nenuklystų,[m] taip pat jam nevalia kaupti per daug sidabro ir aukso.[n] **18** Sėdęs į karalystės sostą, iš kunigais tarnaujančių levitų jis paims Įstatymo knygą[o] ir pasidarys jos nuorašą.

17 SKYRIUS

a Sk 35:11

b Įst 12:5
1Ka 3:16, 28
Ps 122:2, 5

c 1Sa 7:15, 16

d Įst 19:17
Įst 21:5

e Mal 2:7

f Įst 5:32
Įst 12:32

g Pat 11:2
Hbr 10:28

h Įst 13:5
1Ko 5:13

i Įst 13:11
Įst 19:20

y 1Sa 8:5, 20
1Sa 10:19

j 1Sa 9:17
1Sa 10:24
1Sa 16:12, 13

k Įst 20:1
2Sa 8:4
Ps 20:7
Pat 21:31

l Iz 31:1

m 1Ka 11:1–3
Neh 13:26

n Job 31:24, 28
1Ti 6:9

o Įst 31:9, 26
2Ka 22:8

Antra skiltis

a 2Me 34:18

b Ps 1:2
Ps 119:97

18 SKYRIUS

c Sk 18:20, 24
Įst 10:9
Joz 13:14, 33
1Ko 9:13

d Iš 23:19
Sk 18:8, 12
2Me 31:4
Neh 12:44

e Iš 28:1
Sk 3:10
Įst 10:8

f Sk 35:2

g Įst 12:5, 6
Įst 16:2
Ps 26:8

h 2Me 31:2

i Kun 7:10

19 Tą nuorašą karalius laikys pas save ir skaitys visas gyvenimo dienas,[a] kad išmoktų Jehovos, savo Dievo, bijoti, vykdyti visus Įstatymo žodžius ir visus jo nuostatus,[b] **20** kad širdyje neimtų puikuotis prieš savo brolius ir nenukryptų nuo tų įstatymų nei į dešinę, nei į kairę. Tada jis ir jo sūnūs ilgai karaliaus Izraelyje.

18 Nei kunigais tarnaujantys levitai, nei kiti iš Levio giminės negaus dalies, neturės paveldo Izraelyje. Jie valgys iš to, kas aukojama ugnyje Jehovai, – valgys dalį iš jo paveldo.[c] **2** Kitaip nei jų broliai, jie neturės paveldo. Jehova yra jų paveldas, kaip jis jiems ir yra pasakęs.

3 Kunigai turi teisę pasiimti sau dalį iš aukojamų aukų. Kai žmogus aukoja jautį ar avį, kunigui atiteks mentė, žandikauliai ir skrandis. **4** Jam atiduosite ir pirmąsias savo derliaus gėrybes: javus, jauną vyną, aliejų, taip pat pirmąją avių ir ožkų vilną.[d] **5** Dievas Jehova iš visų giminių išsirinko Levį ir jo sūnus, kad jie visada eitų tarnystę Jehovos vardo garbei.[e]

6 Jeigu levitas, gyvenantis viename iš Izraelio miestų,[f] norėtų persikelti į vietą, kurią Jehova bus išsirinkęs,*[g] ir tenai tarnauti, **7** tetarnauja jis Jehovos, savo Dievo, vardo garbei kaip ir visi jo broliai levitai, einantys tarnystę Jehovos akivaizdoje.[h] **8** Jam bus skirta tokia pat maisto dalis kaip kitiems,[i] net jeigu jis yra pardavęs protėvių palikimą ir turi savų lėšų.

18:6 *T. y. Jehovos garbinimo vietą.

9 Kai būsite įėję į kraštą, kurį Dievas Jehova jums atiduoda, žiūrėkite, kad neperimtumėte tenykščių tautų bjaurių papročių.[a] **10** Tenebus tarp jūsų nė vieno, kuris atiduotų ugniai savo sūnų ar dukterį kaip auką,[b] užsiimtų žyniavimu,[c] kerėjimu,[d] ženklų aiškinimu.[e] Nebus tarp jūsų būrėjo,[f] **11** užkalbėtojo, dvasių iššaukėjo,[g] ateities spėjėjo[h] ar tokio, kuris mėgintų klausinėti mirusiųjų.[i] **12** Jehova bjaurisi visais, kas taip daro. Juk už tokias bjaurystes Dievas Jehova ir šalina tas tautas jums iš kelio. **13** Tad elkitės nepriekaištingai Jehovos, savo Dievo, akyse.[y]

14 Tautos, kurių žemes ruošiatės užimti, kreipiasi į kerėtojus[j] ir žynius,[k] tačiau jums Jehova, jūsų Dievas, to daryti neleidžia. **15** Dievas Jehova iš jūsų brolių paskirs jums pranašą, tokį kaip aš, ir jo turėsite klausyti.[l] **16** Štai Dievas Jehova atsakys į jūsų prašymą, kurį ištarėte tą dieną, kai visi buvote susirinkę prie Horebo.[m] ‘Tenekalba mums daugiau Dievas Jehova, – tuomet maldavote, – tenemato mūsų akys jo didžios ugnies, kad nemirtume.’[n] **17** Tada Jehova man tarė: ‘Jie gerai sako. **18** Iš tavo brolių aš paskirsiu pranašą, tokį kaip tu,[o] įdėsiu savo žodžius jam į lūpas[p] ir jis perduos jiems viską, ką jam sakysiu.[r] **19** Kas nepaklausys žodžių, kuriuos mano vardu jis kalbės, tas turės už tai atsakyti.[s]

20 Pranašas, kuris dedasi kalbantis mano vardu ir įžūliai sako tai, ko jam neįsakiau, arba pranašas, kuris kalba kitų dievų vardu, turi būti nubaustas mirtimi.[a] **21** Bet galbūt širdyje tu svarstysi: „Iš kur man žinoti, kad tai ne Jehovos žodžiai?“ **22** Jei pranašas tvirtina kalbantis Jehovos vardu, tačiau tie žodžiai nesipildo, jei tai, ką jis sako, nepasitvirtina, vadinasi, Jehova jam nekalbėjo. Pranašas kalbėjo iš savo įžūlumo, todėl jo nebijok.’

19 Kai Dievas Jehova pašalins tautas, gyvenančias krašte, kurį jūsų Dievas Jehova jums duoda, ir jūs užėmę jų valdas apsigyvensite jų miestuose ir namuose,[b] **2** turėsite parinkti tame krašte, kurį Dievas Jehova duoda jums paveldėti, tris miestus.[c] **3** Žemę, Dievo Jehovos atiduotą jums nuosavybėn, padalysite į tris dalis ir nutiesite kelius į tuos miestus, kad kiekvienas, kas nužudo žmogų, galėtų į kurį nors iš jų bėgti.

4 Žmogus gali ten bėgti ir gelbėti savo gyvybę tik tokiu atveju, jeigu artimą užmušė netyčia ir priešu jo nelaikė.[d] **5** Tarkim, jis su artimu išėjo į mišką malkų ir jam bekertant medį geležtė nusmuko nuo koto, pataikė į artimą ir šis numirė. Kad liktų gyvas, žmogus turi bėgti į vieną iš tų miestų.[e] **6** Jeigu miestas būtų toli ir kraujo keršytojas[f] perpykęs imtų žudiką vytis, jis pasivytų jį* ir nužudytų. O juk tas mirties nėra vertas, nes savo artimo nelaikė priešu.[g] **7** Todėl jums įsakau paskirti tris miestus.

8 Kai Dievas Jehova išplės jūsų krašto ribas, kaip prisiekė

18 SKYRIUS

a Kun 18:26
Įst 12:30

b Įst 12:31
2Ka 16:1, 3
2Me 28:1, 3
Ps 106:35–37
Jer 32:35

c 2Ka 17:17
Apd 16:16

d Kun 19:26
Apd 19:19

e Ez 21:21

f Iš 22:18

g Kun 20:27
1Me 10:13

h Kun 19:31

i 1Sa 28:7–11
Iz 8:19
Gal 5:19, 20

y Mt 5:48
2Pt 3:14

j Kun 19:26
2Ka 21:1, 2, 6

k Joz 13:22

l Pr 49:10
Sk 24:17
Lk 7:16
Jn 1:45
Jn 6:14
Apd 3:22
Apd 7:37

m Iš 19:17

n Iš 20:19

o Iš 34:28
Sk 12:3
Mt 4:1, 2
Mt 11:29
Jn 5:46

p Jn 17:8

r Jn 12:49
Hbr 1:2

s Apd 3:23

Antra skiltis

a Įst 13:1–5
Jer 28:11–17

19 SKYRIUS

b Įst 7:1
Įst 9:1

c Sk 35:14
Joz 20:7, 9

d Sk 35:15
Įst 4:42

e Sk 35:25

f Sk 35:12, 19

g Joz 20:4, 5

19:6 * Arba „jo sielą“. Žr. žodynėlį.

jūsų protėviams,[a] ir atiduos visas žemes, kurias jūsų protėviams pažadėjo,[b] – **9** tą jis padarys, jei ištikimai vykdysite visa, ką šiandien įsakau, tai yra savo Dievą Jehovą mylėsite ir visuomet vaikščiosite jo keliais,[c] – prie anų trijų miestų pridėsite dar tris.[d] **10** Tuomet krašte, kurį Dievas Jehova duoda jums paveldėti, nebus liejamas nekaltas kraujas[e] ir ant jūsų nekris kraujo kaltė.[f]

11 Tačiau jeigu žmogus nekentė savo artimo,[g] patykojęs jį* užpuolė ir mirtinai sužeidė, o paskui pabėgo į vieną iš tų miestų, **12** jo miesto seniūnai iš ten jį parves ir atiduos į rankas kraujo keršytojui. Žudikas turi mirti.[h] **13** Nepasigailėsite tokio, apvalysite Izraelį ir tauta nebus kalta dėl pralieto kraujo.[i] Tada jums gerai seksis.

14 Kai Dievas Jehova bus atidavęs kraštą jūsų nuosavybėn ir kiekvienas turėsite paveldą, neperkelsi į kitą vietą savo kaimyno riboženklio,[y] kurį pastatė protėviai.

15 Vieno liudytojo nepakanka, kad žmogus būtų nuteistas už kokį nors nusižengimą ar nuodėmę.[j] Kaltė gali būti įrodyta tik paliudijus dviem ar trims liudytojams.[k] **16** Tarkim, koks žmogus, turėdamas piktų ketinimų, apkaltina kitą padarius nusižengimą.[l] **17** Abudu turės stoti Jehovos akivaizdon priešais kunigus ir teisėjus, tomis dienomis einančius tarnystę.[m] **18** Teisėjai rūpestingai visa ištirs[n] ir jeigu paaiškės, kad anas žmogus kalbėjo melą ir savo brolį apkaltino neteisingai, **19** turėsite padaryti jam tai, ką jis norėjo padaryti savo broliui.[a] Pašalinsite nedorybę iš savo tarpo.[b] **20** Kiti, išgirdę apie tai, bijos ir nedrįs taip elgtis.[c] **21** Tokio piktavalio neturite pasigailėti:[d] gyvybė už gyvybę, akis už akį, dantis už dantį, ranka už ranką, koja už koją.[e]

20 Kai eisite kautis su savo priešais ir pamatysite jų žirgus, kovos vežimus ir už jus gausesnę kariuomenę, neišsigąskite. Su jumis juk yra Jehova, jūsų Dievas, kuris išvedė jus iš Egipto žemės.[f] **2** Prieš pat išžygiuojant į mūšį, ateis kunigas ir kreipsis į žmones.[g] **3** Jis sakys: ‘Klausykis, Izraeli! Netrukus stosite į mūšį su savo priešais. Tebūna drąsi jūsų širdis. Neišsigąskite ir nebijokite, nedrebėkite prieš juos, **4** nes su jumis žygiuoja jūsų Dievas Jehova. Jis kausis su jūsų priešais ir jus saugos.’[h]

5 Tada į žmones kreipsis vadai ir sakys: ‘Gal kas iš jūsų pasistatė namą, bet dar jame neįsikūrė? Tegrįžta jis namo, kad kartais nežūtų mūšyje ir kitas jo name neapsigyventų. **6** Gal kas įsiveisė vynuogyną, bet dar nenuėmė pirmojo derliaus? Tegu keliauja namo, kad kartais nežūtų mūšyje ir kitas neskintų jo vynuogyno vaisių. **7** Gal kas susižadėjo su mergele, bet dar jos nevedė? Tegu keliauja namo,[i] kad kartais nežūtų mūšyje ir kitas jos nevestų.’ **8** Pareigūnai taip pat paklaus: ‘Gal kas iš jūsų bijo, gal kam stinga drąsos?[y] Tegu grįžta namo, kad per jį neimtų drebėti ir jo brolių širdys.’[j]

19:11 *Arba „jo sielą“. Žr. žodynėlį.

19 SKYRIUS

a Pr 15:18
Iš 23:31
Įst 11:24

b Pr 28:14

c Įst 11:22, 23

d Joz 20:7, 8

e Pat 6:16, 17

f Įst 21:6–9

g 1Jn 3:15

h Pr 9:6
Iš 21:12
Sk 35:16
Įst 27:24

i Kun 24:17, 21
Sk 35:33
2Sa 21:1

y Įst 27:17

j Sk 35:30
Įst 17:6

k Mt 18:16
Jn 8:17
2Ko 13:1
1Ti 5:19

l Iš 23:1
1Ka 21:13
Mk 14:56

m Įst 17:8, 9

n Įst 13:14
Įst 17:4
2Me 19:6

Antra skiltis

a Pat 19:5

b Įst 21:20, 21
Įst 24:7
1Ko 5:13

c Įst 13:11
Įst 17:13
1Ti 5:20

d Įst 19:13

e Iš 21:23–25
Kun 24:20
Mt 5:38

20 SKYRIUS

f Įst 3:22
Įst 31:6
Ps 20:7
Pat 21:31

g Sk 31:6

h Iš 14:14
Joz 23:10

i Įst 24:5

y Ts 7:3

j Sk 13:33
Sk 14:1–3
Sk 32:9
Įst 1:28

9 Baigę kalbėti, jie paskirs karo vadus, kad vadovautų karių gretoms.

10 Kai atžygiuosite prie miesto ir ruošitės jį pulti, iš pradžių turite pasiūlyti jo gyventojams taikos sąlygas.[a] **11** Jeigu jie sutiks su jūsų sąlygomis ir atvers jums vartus, visiems mieste esantiems žmonėms uždėsite darbo prievolę ir jie jums tarnaus.[b] **12** Bet jeigu miesto gyventojai atsisakys sudaryti taiką ir stos su jumis į kovą, miestą apgulsite. **13** Jehova, jūsų Dievas, atiduos miestą jums į rankas ir jūs išžudysite vyrus kalaviju. **14** Moteris, vaikus, gyvulius ir visa, kas yra mieste, tai yra visą grobį, galite pasiimti sau.[c] Valgysite tai, ką būsite atėmę iš savo priešų, ką Dievas Jehova jums atiduos.[d]

15 Taip elgsitės su visais miestais, esančiais labai toli nuo jūsų, nepriklausančiais kaimyninėms tautoms. **16** Tačiau miestuose, kurie toms tautoms priklauso ir kuriuos Dievas Jehova davė jums paveldėti, nė vieno nepaliksite gyvo.[e] **17** Kaip Dievas Jehova jums ir įsakė, visiškai sunaikinsite hetitus, amoritus, kanaaniečius, perizus, hivus ir jebusiečius,[f] **18** kad jie jūsų neišmokytų bjauryščių, kurias daro savo dievų garbei, ir jūs nenusidėtumėte Jehovai, savo Dievui.[g]

19 Jei apgulę kokį miestą kovosite prieš jį ilgą laiką, neimkite naikinti medžių, nemojuokite prieš juos kirviu. Jų vaisius galite valgyti, bet pačių medžių nekirsite.[h] Argi medis yra žmogus, kad su juo kovotum?

20 SKYRIUS

a Joz 11:19

b Kun 25:44, 46
Joz 9:22, 27

c 2Me 14:13

d Joz 22:8

e Joz 6:17
Joz 10:28
Joz 11:11

f Įst 7:1

g Iš 34:15
Įst 7:4
Joz 23:12, 13
Iz 2:6
1Ko 5:6
1Ko 15:33

h Neh 9:25

Antra skiltis

21 SKYRIUS

a Įst 16:18

b Sk 35:33

c Iš 28:1

d Sk 6:23–27
1Me 23:13

e Įst 17:8, 9

f Ps 26:6
Mt 27:24

g 2Sa 7:23

h Iz 26:21
Jer 26:15

20 Tik tuos medžius, kurių vaisiai netinkami valgyti, galite kirsti ir iš jų statyti apgulos įtvirtinimus, kol su jumis kovojantį miestą paimsite.

21 Jeigu krašto, kurį Dievas Jehova duoda jums nuosavybėn, laukuose būtų rastas nužudytas žmogus ir nebūtų žinoma, kas jį nužudė, **2** ateis jūsų seniūnai ir teisėjai,[a] išmatuos atstumą nuo tos vietos, kur rastas lavonas, iki aplinkinių miestų **3** ir nustatys, kuris iš jų yra arčiausiai. Tada artimiausio miesto seniūnai paims iš bandos telyčią, kuri niekada nebuvo įkinkyta į darbą ir kuriai dar nebuvo uždėtas jungas, **4** nuves į slėnį, kuriame teka upelis, į vietą, kur nebuvo nei arta, nei sėta, ir ten, slėnyje*, nulauš jai sprandą.[b]

5 Paskui prieis kunigais tarnaujantys levitai, nes Dievas Jehova juos išsirinko, kad jam tarnautų,[c] Jehovos vardu skelbtų palaiminimus[d] ir paaiškintų, kaip turėtų būti sprendžiamos bylos dėl smurto.[e] **6** Visiems miesto, esančio arčiausiai vietos, kur buvo rastas lavonas, seniūnams reikės nusiplauti rankas[f] virš telyčios, kuriai slėnyje nulaužė sprandą, **7** ir sakyti: ‘Mūsų rankos šio kraujo nepraliejo, mūsų akys nematė, kaip jis buvo pralietas. **8** O Jehova, nereikalauk Izraelio, savo išpirktosios tautos,[g] atsakyti už šį pralietą kraują. Tenebūna tavo tauta, Izraelis, kalta dėl pralieto nekalto kraujo.’[h] Ir kraujo kaltė jai nebus įskaityta. **9** Taip apsivalysite ir nebūsite kalti dėl pralieto nekalto

21:4 * Arba „sausvagėje“.

kraujo. Būsite padarę, kas teisinga Jehovos akyse.

10 Tarkim, tu išeisi kautis su priešais ir, tavo Dievui Jehovai atidavus juos tau į rankas, paimsi juos nelaisvėn.[a] **11** Jeigu tarp belaisvių pamatytum gražią moterį, jei ji tau patiktų ir norėtum imti ją į žmonas, **12** gali parsivesti ją namo. Moteris turės nusiskusti galvą, nusikarpyti nagus, **13** nusivilkti belaisvės drabužius ir apsigyvens tavo namuose. Terauda ji visą mėnesį[b] savo tėvo ir motinos, tada galėsi su ja sueiti. Tu tapsi jos vyru, o ji – tavo žmona. **14** Jeigu nebebūsi ja patenkintas, turėsi leisti jai išeiti,[c] kur norės. Negalėsi jos parduoti ar šiurkščiai su ja elgtis, nes jau ir taip ją pažeminai.

15 Jeigu vyras turi dvi žmonas ir vieną myli labiau nei kitą* ir jei abi pagimdo jam sūnus, tačiau pirmagimis yra iš nemylimosios,[d] **16** tą dieną, kai dalys sūnums paveldą, jis negalės mylimosios sūnaus laikyti pirmagimiu vietoj nemylimosios sūnaus, savo pirmagimio. **17** Jis pripažins pirmagimiu nemylimos žmonos sūnų ir duos jam dvigubą dalį, nes jis yra jo vyrystės pirmasis vaisius. Pirmagimio teisės priklauso jam.[e]

18 Jeigu kieno nors sūnus yra užsispyręs ir maištingas, neklauso nei tėvo, nei motinos,[f] jei nepaiso jų drausminimo,[g] **19** tėvas su motina turi atvesti jį prie miesto vartų pas seniūnus. **20** Miesto seniūnams jie paaiškins: ‘Šitas mūsų sūnus yra užsispyręs, maištingas ir mūsų neklauso. Jis rajūnas[a] ir girtuoklis.’[b] **21** Tada visi miesto vyrai užmėtys jį akmenimis. Taip pašalinsite nedorybę iš savo tarpo ir visas Izraelis, apie tai išgirdęs, įgaus baimės.[c]

22 Jeigu koks žmogus padaro nuodėmę, už kurią baudžiama mirtimi,[d] ir bausmę įvykdžius kūnas pakabinamas ant stulpo,[e] **23** nepaliksite kūno ant stulpo per naktį.[f] Turite jį palaidoti tą pačią dieną. Kiekvienas, kuris kabo ant stulpo, yra Dievo prakeiktas,[g] todėl nesuteršite žemės, kurią jūsų Dievas Jehova duoda jums paveldėti.[h]

22 Jei pamatei klaidžiojantį brolio jautį ar avį, pro šalį nepraeik.[i] Nuvesk gyvulį savo broliui. **2** Jei tavo brolis gyvena toli arba tu jo nepažįsti, parsivesk gyvulį namo ir laikyk pas save, kol brolis ateis jo atsiimti. Tada gyvulį jam grąžinsi.[y] **3** Taip darysi ir radęs savo brolio asilą, apsiaustą ar ką kita – nepraeisi pro šalį.

4 Jei pamatei kelyje suklupusį savo brolio asilą ar jautį, nepraeik pro šalį, padėk broliui gyvulį pakelti.[j]

5 Moteris nevilkės vyriškų drabužių, o vyras – moteriškų. Tavo Dievas Jehova bjaurisi tais, kas taip daro.

6 Jei keliu eidamas pamatei medyje ar ant žemės paukščio lizdą su jaunikliais ar kiaušiniais ir tuos jauniklius ar kiaušinius aptūpusią motiną, nepaimk jos kartu su jaunikliais.[k] **7** Leisk paukštei nuskristi, o jauniklius gali pasiimti. Jei taip darysi, tau seksis ir ilgai gyvensi.

21:15 *Pažod. „dvi žmonas, vieną mylimą, kitą nekenčiamą“.

21 SKYRIUS

a Sk 31:9 Įst 20:13, 14

b Sk 20:29 Įst 34:8

c Įst 24:1

d Pr 29:30, 33

e Pr 25:31 2Me 21:3

f Iš 20:12 Įst 27:16 Pat 1:8 Ef 6:1

g Įst 8:5 Pat 13:24 Pat 19:18 Pat 23:13 Hbr 12:9

Antra skiltis

a Pat 28:7

b Rom 13:13 1Ko 6:10 Ef 5:18

c Įst 13:10, 11

d Sk 25:5

e Joz 10:26 Apd 10:39

f Joz 8:29 Jn 19:31

g Gal 3:13

h Sk 35:34

22 SKYRIUS

i Iš 23:4

y Mt 7:12

j Iš 23:5 Kun 19:18 Lk 10:27 Gal 6:10

k Kun 22:28 Ps 145:9 Pat 12:10 Mt 10:29

8 Statydamas namą, padarysi užtvarą ant stogo,[a] kad koks žmogus nuo jo nenupultų ir tavo namiškiams nekristų kraujo kaltė.

9 Savo vynuogyne jokios kitos sėklos nesėsi.[b] Antraip visas tavo derlius – tiek užderėję pasėliai, tiek vynuogės – atiteks šventyklai.

10 Nearsi poron sukinkęs jautį ir asilą.[c]

11 Nevilkėsi drabužio iš vilnos ir lino, suaustų kartu.[d]

12 Keturiuose savo apsiausto kampuose pasidarysi kutus.[e]

13 Jei vyras veda žmoną, bet suėjęs su ja ima jos nekęsti*, **14** jei apkaltina ją pasileidimu ir jos vardui užtraukia negarbę sakydamas: 'Vedžiau šią moterį ir su ja suėjau, bet neradau įrodymo, kad ji skaisti', **15** tada merginos tėvas ir motina turi atnešti jos nekaltybės įrodymą prie miesto vartų ir pateikti seniūnams. **16** Merginos tėvas seniūnams tars: 'Atidaviau savo dukterį šiam vyrui į žmonas, bet jis jos nekenčia* **17** ir kaltina pasileidimu sakydamas: „Nerandu įrodymo, kad tavo duktė skaisti.“ Štai įrodymas, kad mano duktė buvo skaisti.' Tada jiedu išskleis audeklą priešais miesto seniūnus. **18** Miesto seniūnai[f] tą vyriškį nuplaks.[g] **19** Jie skirs jam 100 sidabro šekelių* baudą. Pinigus jis turės atiduoti merginos tėvui, nes apšmeižė skaisčią izraelitę.[h] Ji liks jo žmona, ir vyras negalės su ja išsiskirti iki gyvenimo pabaigos.

22:13, 16 *Arba „ją atstumia“. **22:19** *Šekelis buvo lygus 11,4 g. Žr. priedą B14.

22 SKYRIUS

a 2Sa 11:2
Apd 10:9

b Kun 19:19

c Pat 12:10

d Kun 19:19

e Sk 15:38
Mt 23:2, 5

f Iš 18:21
Įst 1:13
Įst 16:18

g Įst 25:2
Pat 10:13
Pat 19:29

h Mal 2:16

Antra skiltis

a Hbr 13:4

b Kun 21:9

c Kun 11:45
1Ko 5:13

d Pr 20:3
Iš 20:14
Kun 20:10
1Ko 6:9, 10
1Ko 6:18

e Kun 20:10
Įst 5:18
1Te 4:3, 6
Hbr 13:4

f Pr 4:8
Sk 35:20, 21
Jok 2:11

g Pr 34:2, 5

h Pr 34:11, 12
Iš 22:16

20 O jei kaltinimas pagrįstas ir įrodymo, kad mergina buvo skaisti, nėra, **21** jie nuves ją prie tėvo namų ir miesto vyrai užmėtys ją akmenimis, nes ji pasielgė gėdingai[a] Izraelyje, paleistuvavo savo tėvo namuose.[b] Pašalinsite nedorybę iš savo tarpo.[c]

22 Jei vyras būtų užtiktas gulintis su svetimo žmona, abu – ir vyras, ir moteris, su kuria jis sugulė, – turės mirti.[d] Taip pašalinsite nedorybę iš Izraelio.

23 Jei vyras mieste sutinka susižadėjusią merginą ir su ja sugula, **24** abu atvesite prie miesto vartų ir užmėtysite akmenimis. Merginą dėl to, kad ji, mieste būdama, nešaukė pagalbos, o vyrą dėl to, kad pažemino savo artimo žmoną.[e] Taip pašalinsite nedorybę iš savo tarpo.

25 Tačiau jei vyras sutinka susižadėjusią merginą laukuose ir ją išprievartauja, mirtimi bus nubaustas tik vyras – dėl to, kad su ja sugulė, – **26** o merginos neliesite. Ji nepadarė nuodėmės ir nenusipelno mirties. Tai prilygsta nusikaltimui, kai žmogus užpuola artimą ir jį* nužudo.[f] **27** Vyras ją užpuolė laukuose ir ji šaukėsi pagalbos, bet nebuvo kas gelbėtų.

28 Jei vyras, sutikęs dar nesusižadėjusią merginą, priverčia ją sugulti su juo ir paskui viskas išaiškėja,[g] **29** tas vyras sumokės jos tėvui 50 sidabro šekelių ir dėl to, kad su mergina sugulė, turės ją vesti.[h] Kadangi ją pažemino, negalės su ja skirtis iki gyvenimo pabaigos.

22:26 *Arba „jo sielą“. Žr. žodynėlį.

30 Niekas neves savo tėvo žmonos, nepažemins savo tėvo*.[a]

23 Joks kastruotas vyras – vyras, kuriam buvo sutraiškytos sėklidės ar nupjauta varpa, – nebus priimtas į Jehovos bendruomenę.[b]

2 Nesantuokinis sūnus nebus priimtas į Jehovos bendruomenę.[c] Net iki dešimtos kartos jo palikuoniai nebus priimti į Jehovos bendruomenę.

3 Nei amonitai, nei moabitai nebus priimti į Jehovos bendruomenę.[d] Net iki dešimtos kartos jų palikuoniai nebus priimti į Jehovos bendruomenę, **4** nes jie jums nepadėjo, kai keliavote iš Egipto, nedavė nei duonos, nei vandens.[e] Maža to, nusamdė Beoro sūnų Bileamą iš Petoro Mesopotamijoje, kad jus prakeiktų.[f] **5** Tačiau tavo Dievas Jehova Bileamo neišklausė.[g] Prakeiksmą Dievas Jehova pakeitė į palaiminimą,[h] nes Jehova, tavo Dievas, tave mylėjo.[i] **6** Todėl nesirūpink jų gerove ir nieko jų labui nedaryk per amžius.[y]

7 Nebūsi nusistatęs prieš edomitus, nes jie tavo broliai.[j]

Nebūsi nusistatęs prieš egiptiečius, nes gyvenai jų krašte.[k] **8** Jų trečios kartos palikuonius galėsite priimti į Jehovos bendruomenę.

9 Kai būsi išėjęs į karą su savo priešais ir įsirengsi stovyklą, saugokis, kad nesusiterštum.[l] **10** Jei vyrui naktį išsilietų sėkla ir dėl to jis taptų nešvarus,[m] tas vyras turės išeiti už stovyklos ir ten pasilikti. **11** Atėjus vakarui nusipraus ir saulei leidžiantis galės sugrįžti.[a] **12** Už stovyklos turės būti paskirta vieta, kur eisi nusilengvinti. **13** Su ginkluote nešiosiesi ir kastuvėlį. Išėjęs nusilengvinti, iškasi duobutę ir užpilsi išmatas žemėmis. **14** Tavo stovykla turi būti šventa,[b] nes po ją vaikšto tavo Dievas Jehova.[c] Jis saugo tave ir įduoda priešus tau į rankas. Jis neturi matyti pas jus nieko nešvaraus, antraip nusigręš nuo tavęs.

15 Jei vergas pabėgtų nuo šeimininko ir ateitų pas tave, šeimininkui jo negrąžinsite. **16** Tegyvena jis pas tave, kur jam patinka, mieste, kurį išsirinks. Nesielgsite su juo blogai.[d]

17 Nė viena iš Izraelio dukterų nebus šventavietės sanguliautoja,[e] ir nė vienas iš Izraelio sūnų nebus šventavietės sanguliautojas.[f] **18** Sanguliautojos atlygis ar sanguliautojo* uždarbis neturi būti nešamas į Dievo Jehovos Namus aukoti kaip įžado auka, nes ir viena, ir kita tavo Dievui Jehovai yra bjauru.

19 Nereikalausi iš savo brolio palūkanų[g] nei už paskolą, nei už maistą, nei už kitą paskolintą dalyką. **20** Gali imti palūkanas iš svetimšalio,[h] bet iš savo brolio neimsi,[i] kad tavo Dievas Jehova laimintų kiekvieną tavo užmojį krašte, kurio eini paveldėti.[y]

21 Jei Jehovai, savo Dievui, davei įžadą,[j] nedelsk jo vykdyti,[k] nes tavo Dievas Jehova tikrai iš tavęs to pareikalaus; jei įžado neįvykdysi, būsi nusidė-

22 SKYRIUS

a Kun 18:8
Kun 20:11
Įst 27:20
1Ko 5:1

23 SKYRIUS

b Kun 21:18, 20
Iz 56:4, 5

c Iš 20:14
Kun 20:10

d Neh 13:1, 2

e Ts 11:18

f Sk 22:6
Joz 24:9

g Sk 22:35

h Sk 23:11, 25
Sk 24:10

i Įst 7:7, 8

y 2Sa 8:2
2Sa 12:31

j Pr 25:25, 26
Pr 36:1
Sk 20:14

k Pr 46:6
Kun 19:34
Ps 105:23

l 1Sa 21:5
2Sa 11:11

m Kun 15:16

Antra skiltis

a Kun 15:31

b 1Pt 1:16

c Kun 26:12

d Iš 22:21

e Kun 19:29
Kun 21:9

f 1Ka 14:24
2Ka 23:7

g Iš 22:25
Kun 25:36, 37
Neh 5:10
Ps 15:5

h Įst 15:6

i Pat 28:8

y Įst 15:4
Įst 15:7, 10
Pat 19:17
Lk 6:34, 35

j Ts 11:30, 31
1Sa 1:11

k Jon 2:9

22:30 *Pažod. „nenudengs savo tėvui skverno“.

23:18 *Pažod. „šuns“.

jęs.[a] **22** Jei nieko nežadėsi, tai ir nenusidėsi.[b] **23** Turi laikytis žodžio, kurį ištarė tavo lūpos,[c] ir vykdyti viską, ką pažadėjai, juk tai tavo geros valios auka Dievui Jehovai.[d]

24 Įėjęs į savo artimo vynuogyną, gali valgyti vynuogių ligi soties, bet nieko į krepšį nesidėsi.[e]

25 Įėjęs į kaimyno javų lauką, varpų pasiskinti gali, tačiau pjautuvu javų neliesi.[f]

24 Jei vyras veda, bet sužinojęs apie kokią norsžmonos nedorybę imtų piktintis, jis parašys skyrybų raštą[g] ir jį įteikęs lieps moteriai išeiti iš jo namų.[h] **2** Palikusi jo namus, ji gali tekėti už kito.[i] **3** Jei ir antrasis vyras imtų jos nekęsti*, parašytų skyrybų raštą ir įteikęs jai lieptų išeiti iš namų arba jeigu jis mirtų, **4** pirmasis su ja išsiskyręs sutuoktinis jos vesti nebegalės, nes ji jau yra susiteršusi. Tai būtų bjauru Jehovos akyse. Nedaryk tokios nuodėmės krašte, kurį tavo Dievas Jehova duoda tau paveldėti.

5 Jei vyras yra neseniai vedęs, jis bus atleistas nuo karo prievolės ir kitų pareigų. Vienus metus jis gyvens namuose ir džiugins savo žmoną.[y]

6 Niekas neims užstatu girnų ar viršutinės girnapusės,[j] nes tai tolygu užstatu paimti žmogaus gyvastį*.

7 Jei paaiškėja, kad kas nors pagrobė savo brolį izraelitą, kad pasielgė su juo negailestingai ir jį pardavė,[k] pagrobėjas turi būti nubaustas mirtimi.[l] Pašalinsite nedorybę iš savo tarpo.[a]

8 Kai kas nors suserga raupsais*, turite rūpestingai daryti, ką lieps kunigais tarnaujantys levitai.[b] Žiūrėkite, kad vykdytumėte visa, ką jiems esu įsakęs. **9** Nepamirškite, kaip jums keliaujant iš Egipto Jehova pasielgė su Mirjama.[c]

10 Jei ką nors skolini savo artimui,[d] užstato į jo namus pasiimti neisi. **11** Palauksi lauke, skolininkas tą užstatą atneš. **12** O jei žmogus neturtingas, turėsi dar prieš atguldamas užstatą grąžinti[e] – **13** atiduosi jį iki saulėlydžio, ir tavo artimas galės miegoti susisupęs į savo drabužį.[f] Tada jis tave laimins ir savo Dievo Jehovos akyse tu būsi teisus.

14 Neapgaudinėk beturčio samdinio, ar jis būtų tavo brolis ar svetimšalis, gyvenantis kuriame nors iš tavo krašto miestų.[g] **15** Tą pačią dieną, dar prieš saulėlydį, atiduok jam algą,[h] nes jis neturtingas ir nuo algos priklauso jo gyvastis. Antraip jis šauksis Jehovos dėl tavo elgesio ir tu būsi užsitraukęs kaltę.[i]

16 Tėvai nebus baudžiami mirtimi už savo vaikų kaltes, o vaikai – už tėvų kaltes.[y] Žmogų mirtimi galima bausti tik už jo paties nuodėmę.[j]

17 Nepažeisi svetimšalio ir našlaičio teisių,[k] neimsi iš našlės užstatu jos drabužio.[l] **18** Nepamiršk, kad buvai vergas Egipte, ir Jehova, tavo Dievas,

23 SKYRIUS

a Mok 5:4, 6

b Mok 5:5

c Sk 30:2
Ps 15:4
Pat 20:25

d Ts 11:35
1Sa 14:24
Mt 5:33

e Mt 6:11
Rom 13:10

f Mt 12:1
Lk 6:1

24 SKYRIUS

g Mt 5:31, 32
Mk 10:4, 11

h Mal 2:16
Mt 1:19
Mt 19:3–8

i Kun 21:7

y Įst 20:7
Pat 5:18
Mok 9:9

j Iš 22:26, 27

k Pr 37:28
Pr 40:15

l Iš 21:16

Antra skiltis

a Įst 19:18, 19
Įst 21:20, 21

b Kun 13:2, 15
Mk 1:44
Lk 17:14

c Sk 12:10, 15

d Įst 15:7, 8
Pat 3:27

e Job 24:9, 10

f Iš 22:26, 27

g Kun 25:39, 43
Pat 14:31

h Kun 19:13
Jer 22:13
Mt 20:8

i Pat 22:22, 23
Jok 5:4

y 2Me 25:3, 4

j Ez 18:20

k Iš 22:21, 22

l Iš 22:26, 27

24:3 *Arba „ją atstumtų“. **24:6** *Arba „pragyvenimą“.

24:8 *Hebr. kalbos žodis, verčiamas „raupsai“, yra plačios reikšmės. Juo buvo vadinamos įvairios užkrečiamosios odos ligos, taip pat užkratas, aptinkamas drabužiuose ar būsto sienose.

tave iš ten išpirko.[a] Todėl tau ir prisakau taip elgtis.

19 Jei nuimdamas savo laukų derlių pamirši javų pėdą, negrįžk jo pasiimti. Palik jį svetimšaliui, našlaičiui ir našlei,[b] kad tavo Dievas Jehova laimintų visus tavo darbus.[c]

20 Kai nukrėsi savo alyvmedį, antrąkart jo šakų krėsti nebeisi. Kas liko, bus svetimšaliui, našlaičiui ir našlei.[d]

21 Kai savo vynuogyne nuskinsi vynuoges, nebeisi surinkti likučių. Telieka jie svetimšaliui, našlaičiui ir našlei. **22** Nepamiršk, kad buvai vergas Egipte. Todėl tau ir prisakau taip elgtis.

25 Jei tarp žmonių kyla ginčas, tegul kreipiasi į teisėjus.[e] Šie imsis spręsti bylą ir paskelbs, kas kaltas, o kas teisus.[f] **2** Jeigu kaltasis nusipelno kirčių,[g] teisėjas lieps jam atsiguli ir tasai teisėjo akivaizdoje bus nuplaktas. Jis gaus tiek kirčių, kiek nusipelnė už savo prasižengimą. **3** Daugiausia jam galima skirti 40 kirčių.[h] Jei būtų suduota daugiau nei 40 kartų, tavo brolis būtų pažemintas tavo akyse.

4 Neužriši kuliančiam jaučiui nasrų.[i]

5 Jei broliai gyvena šalia ir vienas jų miršta nesusilaukęs sūnaus, mirusiojo žmona netekės už vyro iš kitos šeimos. Jos svainis turi ją vesti. Taip jis atliks santuokinę svainio pareigą.[y] **6** Jos pirmagimis paveldės mirusio brolio vardą,[j] kad jo vardas neišnyktų iš Izraelio.[k]

7 Jei vyras nenorės savo brolio našlės vesti, moteris nueis prie miesto vartų pas seniūnus ir sakys: ‘Mano svainis atsisako išsaugoti savo brolio vardą Izraelyje. Jis nesutinka manęs vesti ir atlikti svainio pareigos.’ **8** Miesto seniūnai jį pasišauks ir pasikalbės su juo. Jei jis užsispirs, jei sakys: ‘Nenoriu jos vesti’, **9** brolio našlė seniūnų akivaizdoje prieis prie jo, nuaus jam sandalą,[a] spjaus į veidą ir tars: ‘Taip daroma vyrui, kuris nestato savo brolio namų.’ **10** Izraelyje jo šeima* bus žinoma kaip ‘namai to, kuriam buvo nuautas sandalas’.

11 Jei dviem vyrams susimušus vieno jų žmona, savo vyrą gindama, griebia kitam vyrui už tarpukojo, **12** nukirsite jai ranką be pasigailėjimo.

13 Neturėsi savo maišelyje dvejopų svarsčių[b] – didesnio ir mažesnio. **14** Nelaikysi namuose dvejopų saikų[c] – didesnio ir mažesnio. **15** Naudosi tikslius, teisingus svarsčius ir tikslų, teisingą saiką, kad ilgai gyventum krašte, kurį Jehova, tavo Dievas, tau atiduoda.[d] **16** Nesąžiningu žmogumi, darančiu tokius dalykus, Dievas Jehova bjaurisi.[e]

17 Prisimink, ką amalekiečiai jums padarė, kai keliavote iš Egipto,[f] – **18** kaip išėjo prieš jus, nuvargusius ir pailsusius kelyje, ir kaip visus, kurie buvo atsilikę, be jokios Dievo baimės žudė. **19** Kai Jehova suteiks jums atilsį nuo visų priešų krašte, kurį Jehova, jūsų Dievas, duoda jums paveldėti,[g] turėsite išnaikinti amalekiečius, kad jų atminimo neliktų po dangumi.[h] Žiūrėk, neužmiršk to!

24 SKYRIUS

a Įst 5:15

b Kun 19:9
Kun 23:22
Rūt 2:16
Ps 41:1

c Įst 15:7, 10
Pat 11:24
Pat 19:17
Lk 6:38
2Ko 9:6
1Jn 3:17

d Kun 19:10
Įst 26:13

25 SKYRIUS

e Įst 16:18
Įst 17:8, 9
Įst 19:16, 17

f Iš 23:6
2Me 19:6
Pat 17:15
Pat 31:9

g Pat 10:13
Pat 20:30
Pat 26:3
Lk 12:48
Hbr 2:2

h 2Ko 11:24

i Pat 12:10
1Ko 9:9
1Ti 5:18

y Pr 38:7, 8
Rūt 4:5
Mk 12:19

j Pr 38:9
Rūt 4:10, 17

k Sk 27:1, 4

Antra skiltis

a Rūt 4:7

b Pat 11:1
Pat 20:10
Mch 6:11

c Kun 19:36

d Įst 4:40

e Kun 19:35

f Iš 17:8
Sk 24:20

g Joz 22:4

h Iš 17:14
1Sa 14:47, 48
1Sa 15:1–3
1Me 4:42, 43

25:10 *Pažod. „vardas“.

26 Kai būsi įžengęs į kraštą, kurį Dievas Jehova tau duoda paveldėti, kai būsi jį užėmęs ir jame įsikūręs, **2** paimsi ir pridėsi pintinę pirmųjų vaisių, savo užaugintų krašte, kurį Jehova jums duoda, ir atneši į vietą, Dievo Jehovos išsirinktą savo vardo buveinę.[a] **3** Ateisi pas tuo metu tarnaujantį kunigą ir sakysi: ‘Šiandien pranešu tavo Dievui Jehovai, kad įėjau į kraštą, kurį mums duoti Jehova prisiekė dar mūsų protėviams.’[b]

4 Kunigas paims iš tavo rankų pintinę ir padės priešais tavo Dievo Jehovos aukurą. **5** Tada Dievo Jehovos akivaizdoje tarsi: ‘Mano tėvas buvo klajoklis aramėjas.*[c] Jis nukeliavo į Egiptą[d] ir apsigyveno tenai kaip svetimšalis. Nors atvyko su nedidele šeimyna,[e] tapo didele, galinga ir gausia tauta.[f] **6** Egiptiečiai elgėsi su mumis žiauriai, engė mus ir užkrovė sunkų vergijos jungą.[g] **7** Tada šaukėmės Jehovos, savo protėvių Dievo, ir Jehova mūsų balsą išgirdo. Jis matė mūsų kančią, vargą ir priespaudą.[h] **8** Jehova išvedė mus iš Egipto iškelta galinga ranka,[i] su baimę keliančiais darbais, ženklais ir stebuklais.[y] **9** Galiausiai atvedė į šią vietą ir atidavė šį kraštą – kraštą, tekantį pienu ir medumi.[j] **10** Dabar štai atnešiau pirmųjų vaisių, užaugintų žemėje, kurią man davė Jehova.’[k]

Padėsi pintinę savo Dievo Jehovos akivaizdoje ir Dievui Jehovai nusilenksi. **11** Tada galėsi džiaugtis visomis gėrybėmis, kurias Dievas Jehova bus davęs tau ir tavo namams. Džiaugsiesi drauge su levitu ir pas jus gyvenančiu svetimšaliu.[a]

12 Trečiaisiais metais, tai yra dešimtinės metais, baigęs rinkti savo derliaus dešimtinę,[b] atiduosi ją levitui, svetimšaliui, našlaičiui ir našlei. Tevalgo jie iki soties savo miestuose.[c] **13** Tada Jehovos, savo Dievo, akivaizdoje sakysi: ‘Paėmiau šventąją dalį iš namų ir atidaviau ją levitui, svetimšaliui, našlaičiui ir našlei,[d] kaip man ir įsakei. Nenusižengiau tavo įstatymui, nežiūrėjau į tavo įsakymą aplaidžiai. **14** Nieko iš dešimtinės nesuvalgiau gedulo dienomis, nieko iš tos dalies nepaliečiau būdamas nešvarus ir nieko iš jos neaukojau mirusiesiems. Klausiau Jehovos, savo Dievo, balso ir padariau visa, ką man įsakei. **15** Pažvelk žemyn iš savo šventosios buveinės, iš dangaus, ir palaimink savo tautą, Izraelį, ir tą pienu ir medumi tekantį kraštą,[e] kurį mums davei tesėdamas mūsų protėviams duotą priesaiką.’[f]

16 Jehova, jūsų Dievas, šiandien jums įsako laikytis visų šių potvarkių ir teisinių nuostatų. Laikykitės jų ir juos vykdykite visa širdimi[g] ir visa siela. **17** Šiandien jūs gavote Jehovos patikinimą, kad jis bus jūsų Dievas, jei eisite jo keliais ir laikysitės jo potvarkių,[h] įsakymų,[i] jo teisinių nuostatų,[y] jei klausysite jo balso. **18** Šiandien ir Jehova gavo jūsų patikinimą, kad būsite jo tauta, ypatinga jo nuosavybė,*[j] – tą kadaise

26 SKYRIUS

a Iš 23:19 Kun 23:10 Sk 18:8, 12 2Me 6:6 2Me 31:5 Pat 3:9

b Pr 17:1, 8 Pr 26:3

c Pr 28:5 Oz 12:12

d Pr 46:3 Apd 7:15

e Pr 46:27

f Iš 1:7 Įst 10:22 Ps 105:24

g Iš 1:11

h Iš 3:9 Iš 4:31 Apd 7:34

i Iš 6:6

y Iš 7:3 Įst 4:33, 34

j Iš 3:8 Įst 8:7, 8 Ez 20:6

k Įst 26:2

Antra skiltis

a Įst 12:7 Įst 16:14

b Įst 12:5, 6 Įst 14:22

c Įst 14:28, 29 Pat 14:21 1Jn 3:17

d Jok 1:27

e Iš 23:25 Įst 8:7, 8

f Pr 15:18 Pr 26:3

g Įst 6:6 Įst 11:1 Ps 119:34 1Jn 5:3

h Kun 26:46

i Mok 12:13

y Kun 19:37

j Įst 14:2 Įst 29:10–13

26:5 *Arba galbūt „Mano tėvui aramėjui nuolat grėsė pražūtis“.

26:18 *Arba „brangus jo turtas“.

jis pats jums yra pažadėjęs, – ir kad vykdysite visus jo įsakymus, **19** idant jis galėtų, kaip yra pažadėjęs, iškelti jus aukščiau už visas tautas, kurias yra sukūręs,[a] suteikti jums garbę ir šlovę, – jei tik būsite šventa Jehovos, savo Dievo, tauta.“[b]

27 Tada Mozė drauge su Izraelio seniūnais liepė žmonėms: „Laikykitės visų įsakymų, kuriuos šiandien jums perduodu. **2** Dieną, kai pereisite Jordaną ir įžengsite į kraštą, kurį Dievas Jehova jums duoda, turėsite parinkti didelių akmenų, sukrauti juos ir aptinkuoti*.[c] **3** Kai būsite perėję upę ir ruošitės užimti kraštą, kurį Dievas Jehova jums duoda, – pienu ir medumi tekantį kraštą, Jehovos, jūsų protėvių Dievo jums pažadėtą,[d] – ant tų akmenų užrašysite visus Įstatymo žodžius. **4** Taigi, perėję Jordaną, sustatysite tuos akmenis ant Ebalo kalno[e] ir juos aptinkuosite*, kaip jums šiandien įsakau. **5** Ten iš akmenų pastatysite savo Dievui Jehovai aukurą. Joks geležies įrankis tų akmenų tenepaliečia[f] – **6** aukurą Jehovai, savo Dievui, pastatysite iš netašytų akmenų, ir ant jo Dievui Jehovai aukosite deginamąsias aukas. **7** Ten aukosite ir valgysite bendrystės aukas[g] ir savo Dievo Jehovos akivaizdoje džiaugsitės.[h] **8** Ant akmenų turėsite aiškiai surašyti visus šio Įstatymo žodžius.“[i]

9 Mozė ir kunigais tarnaujantys levitai visai Izraelio tautai kalbėjo: „Tylėk, Izraeli, ir klausykis! Šiandien tapai Jehovos, savo Dievo, tauta.[a] **10** Turi klausyti savo Dievo Jehovos balso ir vykdyti jo įsakymus[b] ir potvarkius, kuriuos šiandien paskelbiau.“

11 Tą pačią dieną Mozė žmonėms prisakė: **12** „Kai būsite perėję Jordaną, Simeono, Levio, Judo, Isacharo, Juozapo ir Benjamino giminės sustos ant Garizimo kalno[c] ir skelbs tautai palaiminimus. **13** O Rubeno, Gado, Ašero, Zabulono, Dano ir Naftalio giminės sustos ant Ebalo kalno,[d] jos skelbs prakeikimus. **14** Levitai garsiai kalbės tautai:[e]

15 ‘Prakeiktas, kas išdrožia ar nuliedina stabą[f] ir jį slapta pasistato. Toks amatininko rankų dirbinys Jehovai yra bjaurus.’[g] Visa tauta atsakys: ‘Amen!’* –

16 ‘Prakeiktas, kas niekina savo tėvą ar motiną.’[h] Visa tauta atsakys: ‘Amen!’ –

17 ‘Prakeiktas, kas perkelia savo kaimyno riboženklį.’[i] Visa tauta atsakys: ‘Amen!’ –

18 ‘Prakeiktas, kas suklaidina kelyje aklą žmogų.’[y] Visa tauta atsakys: ‘Amen!’ –

19 ‘Prakeiktas, kas pažeidžia svetimšalio, našlaičio ar našlės teises.’[j] Visa tauta atsakys: ‘Amen!’ –

20 ‘Prakeiktas, kas sugula su tėvo žmona, nes taip jis pažemina savo tėvą*.’[k] Visa tauta atsakys: ‘Amen!’ –

21 ‘Prakeiktas, kas sueina su gyvuliu.’[l] Visa tauta atsakys: ‘Amen!’ –

22 ‘Prakeiktas, kas sugula su savo seserimi, tėvo arba

26 SKYRIUS

a Įst 4:8

b Įst 7:6
Įst 28:1, 9

27 SKYRIUS

c Joz 8:30–32

d Sk 13:26, 27

e Įst 11:29

f Iš 20:25

g Kun 3:1
Kun 7:15

h Įst 12:7

i Iš 24:12

Antra skiltis

a Iš 19:5
Įst 26:18

b 1Ka 2:3
Mt 19:17
1Jn 5:3

c Įst 11:29

d Joz 8:33

e Įst 33:10

f Iš 20:4
Iš 34:17
Kun 19:4
Įst 4:15, 16
Iz 44:9

g Įst 7:25
Įst 29:17

h Iš 20:12
Įst 21:18–21
Pat 20:20
Pat 30:17
Mt 15:4

i Įst 19:14
Pat 23:10

y Kun 19:14

j Iš 22:21, 22
Įst 10:17, 18
Įst 16:20
Pat 17:23
Mch 3:11
Mal 3:5
Jok 1:27

k Kun 18:8
1Ko 5:1

l Iš 22:19
Kun 18:23
Kun 20:15

27:2 *Arba „nubaltinti kalkėmis“. **27:4** *Arba „nubaltinsite kalkėmis“.

27:15 *Arba „Tebūnie!“ **27:20** *Pažod. „nudengia savo tėvui skverną“.

motinos dukterimi.'[a] Visa tauta atsakys: 'Amen!' –

23 'Prakeiktas, kas sugula su savo uošve.'[b] Visa tauta atsakys: 'Amen!' –

24 'Prakeiktas, kas iš pasalų užpuola ir užmuša savo artimą.'[c] Visa tauta atsakys: 'Amen!' –

25 'Prakeiktas, kas už kyšį nužudo nekaltą žmogų*.'[d] Visa tauta atsakys: 'Amen!' –

26 'Prakeiktas, kas nesilaikys ir nevykdys šio Įstatymo žodžių.'[e] Visa tauta atsakys: 'Amen!'

28 Jei atidžiai klausysi savo Dievo Jehovos balso ir rūpestingai vykdysi visus jo įsakymus, kuriuos tau šiandien perduodu, tavo Dievas Jehova išaukštins tave virš visų žemės tautų.[f] **2** Jeigu Jehovos, savo Dievo, klausysi, tave pasivys ir užlies visi šie palaiminimai.[g]

3 Palaimintas būsi mieste ir palaimintas būsi laukuose.[h]

4 Palaimintas bus tavo įsčių vaisius[i] ir tavo žemės derlius, tavo bandų – galvijų ir avių – prieauglis.[y]

5 Palaiminta bus tavo pintinė[j] ir tavo duonkubilis.[k]

6 Laiminamas būsi, kad ir ką darytum.*

7 Jehova sutriuškins tave puolančius priešus.[l] Jie puls tave vienu keliu, bet bėgs nuo tavęs septyniais.[m] **8** Jehova laimins tavo aruodus[n] ir visus tavo užmojus. Dievas Jehova tave laiminte laimins žemėje, kurią tau duoda. **9** Jehova padarys tave savo šventa tauta,[o] kaip yra jums prisiekęs,[a] – jei tik vykdysite savo Dievo Jehovos įsakymus ir vaikščiosite jo keliais. **10** Visos tautos žemėje žinos, kad esate tauta, vadinama Jehovos vardu,[b] ir jūsų bijos.[c]

11 Krašte, kurį Jehova, kaip tavo protėviams yra pažadėjęs, tau atiduoda,[d] Jehova dosniai tave laimins – turėsi daug vaikų, dideles kaimenes, derlingas dirvas.[e] **12** Jehova atvers tau dangų, savo gėrybių saugyklas, ir tinkamu laiku siųs žemei lietų,[f] laimins visus tavo darbus. Tu skolinsi daugeliui tautų, o pačiam skolintis nereikės.[g] **13** Jeigu tik klausysi savo Dievo Jehovos įsakymų, kurių laikytis ir kuriuos vykdyti šiandien tau liepiu, Jehova padarys tave galva, uodega tau neteks būti, tu imsi viršų,[h] apačioje nebūsi. **14** Nuo žodžių, kuriuos šiandien tau perduodu, nenukrypk nei į dešinę, nei į kairę[i] ir neik paskui kitus dievus, jų negarbink.[y]

15 Bet jeigu neklausysi Jehovos, savo Dievo, balso, nevykdysi jo įsakymų ir įstatų, kuriuos šiandien skelbiu, tave pasivys ir užgrius visi šie prakeikimai.[j]

16 Prakeiktas būsi mieste ir prakeiktas būsi laukuose.[k]

17 Prakeikta bus tavo pintinė[l] ir tavo duonkubilis.[m]

18 Prakeiktas bus tavo įsčių vaisius[n] ir tavo žemės derlius, tavo galvijų ir avių prieauglis.[o]

19 Prakeiktas būsi, kad ir ką darytum.*

20 Jehovos siųstas prakeiksmas, sąmyšis ir bausmė lydės

27:25 *Arba „sielą“. Žr. žodynėlį. **28:6** *Pažod. „Laiminamas būsi įeidamas ir laiminamas būsi išeidamas“.

28:19 *Pažod. „Prakeiktas būsi įeidamas ir prakeiktas būsi išeidamas“.

27 SKYRIUS

a Kun 18:9
Kun 20:17
b Kun 18:17
Kun 20:14
c Iš 20:13
Iš 21:12
Sk 35:31
d Mt 27:3, 4
e Įst 28:15
Gal 3:10

28 SKYRIUS

f Įst 26:18, 19
g Kun 26:3, 4
Pat 10:22
Iz 1:19
h Įst 11:14
i Kun 26:9
Ps 127:3
Ps 128:3
y Įst 7:13
j Įst 26:2
k Iš 23:25
l Įst 32:30
Joz 10:11
m Įst 7:23
2Me 14:13
n Kun 26:10
Pat 3:9, 10
Mal 3:10
o Įst 7:6

Antra skiltis

a Iš 19:6
b Iz 43:10
Dan 9:19
Apd 15:17
c Sk 22:3
Įst 11:25
Joz 5:1
d Pr 15:18
e Įst 30:9
Ps 65:9
f Kun 26:4
Įst 11:14
g Įst 15:6
h 1Ka 4:21
i Įst 5:32
Joz 1:7
Iz 30:21
y Kun 19:4
j Kun 26:16, 17
Dan 9:11
k 1Ka 17:1
l Įst 26:2
m Kun 26:26
n Rd 2:11, 19
Rd 4:10
o Kun 26:20, 22

tave, kad ir ko imtumeisi. Tu būsi sunaikintas ir pražūsi dėl to, kad elgeisi nedorai ir kad manęs atsižadėjai.[a] **21** Jehova vargins tave ligomis, kol išnaikins tave krašte, kurio eini paveldėti.[b] **22** Jehova sekins tave džiova, karštlige,[c] uždegimais, karščiavimu, siųs kalaviją,[d] svilinantį vėją ir rūdligę*.[e] Šios negandos persekios tave, kol pražūsi. **23** Dangaus skliautas virš tavo galvos bus lyg varis, žemė tau po kojų – lyg geležis.[f] **24** Vietoj lietaus Jehova ant tavo žemės bers smėlį ir dulkes; jie kris iš dangaus ant tavęs, kol pražūsi. **25** Jehova leis priešams tave sutriuškinti.[g] Pulsi juos iš vienos pusės, o bėgsi nuo jų – į septynias. Tu tapsi siaubo reginiu visoms žemės karalystėms.[h] **26** Jūsų lavonus les dangaus paukščiai, ės žvėrys ir niekas jų nenubaidys.[i]

27 Jehova baus tave votimis, kaip ir Egiptą, skauduliais*, bėrimais#, visokiomis odos ligomis ir jų išsigydyti negalėsi. **28** Jehova siųs tau pamišimą, aklumą[y] ir klaiką. **29** Vidurdienį vaikščiosi apgraibomis it neregys tamsoje[j] ir joks tavo darbas nebus sėkmingas. Tave nuolat apgaudinės, apiplėšinės ir niekas tavęs negelbės.[k] **30** Susižadėsi su moterimi, o ją išprievartaus. Pasistatysi namą, bet jame negyvensi.[l] Įsiveisi vynuogyną, bet jo vaisių neragausi.[m] **31** Tavo jautį papjaus tavo akyse, bet tu jo nevalgysi. Tau matant pasiims tavo asilą ir jo neatgausi. Tavo

28:22 *Žr. žodynėlį. **28:27** *Turimas omenyje hemorojus. #Turima omenyje egzema.

28 SKYRIUS

a Joz 23:16

b Kun 26:25 Jer 24:10

c Kun 26:16

d Kun 26:33

e Am 4:9

f Kun 26:19 Įst 11:17 1Ka 17:1

g Kun 26:14, 17 1Sa 4:10

h Jer 29:18 Lk 21:24

i Jer 7:33

y Iš 4:11

j Iz 59:10

k Ts 3:14 Ts 6:1–5 Neh 9:27

l Iz 5:9 Rd 5:2

m Am 5:11 Mch 6:15

Antra skiltis

a 2Me 29:9

b Neh 9:37 Iz 1:7

c 2Ka 17:6 2Ka 25:7 2Me 33:11 2Me 36:5, 6

d Jer 16:13

e 1Ka 9:8 2Me 7:20 Jer 24:9 Jer 25:9

f Iz 5:10 Ag 1:6

g Sof 1:13

h 2Ka 24:14 Jer 52:15, 30

i Pat 22:7

y Ezr 9:7

j Įst 28:15 Įst 29:27

k 2Ka 17:20 Jer 24:10

avys atiteks tavo priešams ir niekas tau nepagelbės. **32** Tu matysi, kaip tavo sūnus ir dukteris išsiveda svetimtaučiai.[a] Tu ilgėsiesi jų, bet būsi bejėgis ką nors padaryti. **33** Tavo žemės derlių ir triūso vaisius valgys žmonės, kurių nepažįsti,[b] tave apgaudinės ir engs. **34** Tai matydamas eisi iš proto.

35 Jehova baus tave skausmingomis, neišgydomomis votimis ant kelių, ant kojų, būsi aptekęs jomis nuo padų iki viršugalvio. **36** Tave ir tavo išsirinktą karalių Jehova ištrems pas tautą, kurios nei tu, nei tavo protėviai nepažinojote,[c] ir ten tu garbinsi kitus dievus – medinius ir akmeninius.[d] **37** Tapsi siaubo reginiu, priežodžiu ir pajuoka visose tautose, po kurias Jehova jus išsklaidys.[e]

38 Gausiai bersi dirvon sėklą, bet derlių nuimsi menką,[f] nes skėriai jį suris. **39** Įsiveisi vynuogynų ir juos prižiūrėsi, bet vyno negersi, vynuogių nesurinksi,[g] nes kirmėlės jas suės. **40** Turėsi alyvmedžių visame krašte, bet aliejumi nesitepsi, nes uogos nubyrės neprinokusios. **41** Susilauksi sūnų ir dukterų, bet jų neteksi – jie bus išvaryti į nelaisvę.[h] **42** Vabzdžių spiečiai apniks visus tavo medžius ir sunaikins žemės derlių. **43** Svetimtautis, gyvenantis tarp jūsų, kils vis aukščiau, o tu smuksi vis žemiau. **44** Jis skolins tau, o tu neturėsi iš ko jam skolinti.[i] Jis taps galva, o tu tapsi uodega.[y]

45 Visi šie prakeikimai[j] užgrius ir persekios tave. Kentėsi nuo jų, kol pražūsi,[k] nes neklau-

sei Jehovos, savo Dievo, balso, nevykdei jo įsakymų ir įstatų, kuriuos jis tau davė.[a] **46** Tie prakeikimai, užgriuvę ant tavęs ir tavo palikuonių, visiems bus amžinas ženklas ir įspėjimas,[b] **47** nes netarnavai savo Dievui Jehovai su džiaugsmu ir linksma širdimi, kai buvai visko pertekęs.[c] **48** Todėl tarnausi priešams, kuriuos Jehova siųs tavęs pulti,[d] – tarnausi alkanas,[e] ištroškęs, skarmalais prisidengęs, nieko neturėdamas. Jis uždės tau ant sprando geležinį jungą ir galiausiai pražūsi.

49 Iš tolybių, nuo pat žemės pakraščių, Jehova atves prieš tave tautą[f] – lyg erelis ji tave užpuls,[g] – tautą, kurios kalbos nesuprasi,[h] **50** nuožmią, negerbiančią senolio ir negailinčią jaunuolio.[i] **51** Ji ris tavo bandų jauniklius ir žemės vaisių, kol būsi sunaikintas. Nepaliks nei grūdų, nei vyno, nei aliejaus, nei galvijų ar avių jauniklių, ir tave pražudys.[y] **52** Priešas apguls visus tavo krašto miestus ir neleis tau išeiti, kol negrius aukšti įtvirtinti mūrai, kuriais taip pasitiki. Jie laikys apsiautę visus miestus krašte, kuriame Dievas Jehova bus leidęs tau apsigyventi.[j] **53** Per priešų apgulą patirsi tokį vargą, kad turėsi valgyti savo įsčių vaisių, kūną sūnų ir dukterų,[k] kuriuos Dievas Jehova tau bus davęs.

54 Net švelniausias ir lepiausias vyras negailės savo brolio, mylimos žmonos ir gyvų likusių sūnų **55** ir neduos jiems nė kąsnio vaikų kūno. Jis pats tai valgys, nes neturės nieko kito dėl nuožmios apgulos ir dėl negandos, kurią jūsų miestams bus užtraukę jūsų priešai.[a] **56** Taip pat švelni ir lepi moteris – tokia lepi, kad net kojomis žemės nepaliestų,[b] – negailės nei savo brangaus vyro, nei sūnaus ar dukters **57** ir neduos jiems nė kąsnio savo pagimdyto vaiko, neduos net nuovalų, išėjusių iš jos įsčių. Ji pati slapčiomis tai valgys dėl nuožmios apgulos ir dėl negandos, kurią jūsų miestams bus užtraukę jūsų priešai.

58 Jeigu nevykdysi visų Įstatymo žodžių, užrašytų šioje knygoje,[c] nebijosi šlovingo ir pagarbą keliančio Dievo Jehovos vardo,[d] **59** tau ir tavo palikuoniams Jehova siųs sunkias negandas – nuožmias ir nesibaigiančias,[e] taip pat skausmingas ir nepagydomas ligas. **60** Jis siųs tau visas Egipto ligas, kurių kadaise taip bijojai, ir jos lipte prie tavęs prilips. **61** Jehova tau siųs netgi tokių ligų ir negandų, kurių nėra paminėta šioje Įstatymo knygoje, ir tu pražūsi. **62** Nors dabar jūsų daug, kaip žvaigždžių danguje,[f] teliks vos keletas,[g] jei neklausysi Jehovos, savo Dievo, balso.

63 Kaip Jehovai buvo malonu suteikti tau gerovę ir tave gausinti, taip Jehovai bus malonu tave nuniokoti ir sunaikinti. Tu būsi išrautas iš krašto, kurio paveldėti eini.

64 Jehova išblaškys tave po visas tautas, nuo vieno žemės krašto iki kito.[h] Ten tarnausi mediniams ir akmeniniams dievams, apie kuriuos nei tu, nei tavo protėviai nebuvote girdėję.[i] **65** Bet ir tose tautose neturėsi ramybės,[y] nerasi, kur kojų pailsinti. Jehova duos

28 SKYRIUS

a Įst 11:26–28

b 1Ko 10:11

c Įst 12:7
Neh 9:35

d 2Me 12:8, 9
Jer 5:19

e Jer 44:27

f Jer 6:22
Hab 1:6

g Jer 4:13
Oz 8:1

h Jer 5:15

i 2Me 36:17
Iz 47:6
Lk 19:44

y Kun 26:26
Jer 15:13

j 2Ka 17:5
2Ka 25:1
Lk 19:43

k 2Ka 6:28
Rd 4:10
Ez 5:10

Antra skiltis

a Jer 52:6

b Rd 4:5

c Iš 24:7
Įst 31:26

d Iš 3:15
Iš 6:3
Iš 20:2
Įst 10:17
Ps 83:18
Ps 99:3
Ps 113:3
Iz 42:8

e Kun 26:21
Dan 9:12

f Įst 10:22

g Įst 4:27

h Kun 26:33
Neh 1:8
Lk 21:24

i Įst 4:27, 28

y Am 9:4

tau nerimastingą širdį,[a] silpnas akis, slogią dvasią.[b] **66** Tavo gyvybei nuolat grės pavojus, dieną naktį tave kamuos baimė, tu nežinosi, liksi gyvas ar ne. **67** Dėl širdį kaustančios baimės ir dėl to, ką matys tavo akys, ryte sakysi: ‘O, kad jau būtų vakaras!’, o vakare: ‘O, kad jau būtų rytas!’ **68** Jehova parplukdys tave laivais atgal į Egiptą, parsiųs keliu, apie kurį sakiau: ‘Daugiau niekada jo neregėsi.’ Tenai norėsi parsiduoti savo priešams į vergiją, bet nebus kas tave pirktų.“

29 Štai žodžiai sandoros, kurią Jehova įsakė Mozei sudaryti su Izraelio tauta Moabo žemėje, neskaitant sandoros, sudarytos su jais prie Horebo.[c]

2 Mozė sukvietė visą Izraelį ir kalbėjo: „Jūs savo akimis matėte, ką Jehova Egipto žemėje padarė faraonui, jo tarnams ir visam tam kraštui,[d] **3** regėjote, kokios sunkios buvo bausmės, kokie nepaprasti ženklai ir stebuklai.[e] **4** Tačiau Jehova iki pat šiandien nedavė jums širdies, kad galėtumėte suprasti, neatvėrė akių, kad galėtumėte matyti, ir ausų, kad galėtumėte girdėti.[f] **5** ‘Per visus tuos 40 metų, kai vedžiau jus per dykumą,[g] jūsų drabužiai nesusidėvėjo ir apavas nesusinešiojo.[h] **6** Jūs nevalgėte duonos, negėrėte vyno nei jokio kito svaigiojo gėrimo, idant suprastumėte, kad aš esu Jehova, jūsų Dievas.’ **7** Ir štai atėjome į šią vietą. Tada į mūšį prieš mus pakilo Hešbono karalius Sihonas[i] ir Bašano karalius Ogas,[y] bet mes juos nugalėjome.[j] **8** Užėmėme jų žemes ir atidavėme Rubeno giminės, Gado giminės ir pusės Manaso giminės nuosavybėn.[a] **9** Tad laikykitės šios sandoros žodžių ir juos vykdykite, kad visi jūsų užmojai būtų sėkmingi.[b]

10 Šiandien jūs stovite Jehovos, savo Dievo, akivaizdoje: visi giminių vadai, seniūnai, pareigūnai, visi Izraelio vyrai, **11** jūsų vaikai ir žmonos[c] ir jūsų stovykloje gyvenantys svetimtaučiai[d] – nuo jūsų malkų rinkėjų* iki vandens nešėjų. **12** Esate čia tam, kad su Dievu Jehova susisaistytumėte sandora, kurią šiandien Dievas Jehova su jumis sudaro ir kurią sutvirtina priesaika.[e] **13** Taip jūs tapsite jo tauta,[f] ir jis bus jūsų Dievas[g] – tą jis pats yra pažadėjęs jums ir prisiekęs jūsų protėviams Abraomui,[h] Izaokui[i] ir Jokūbui.[y]

14 Šią sandorą, priesaika patvirtindamas, sudarau* ne tik su jumis, **15** bet ir su tais, kurie šiandien stovi su mumis Jehovos, mūsų Dievo, akivaizdoje, taip pat su tais, kurių čia nėra. **16** (Gerai žinote, kaip gyvenome Egipte ir kaip keliavome per įvairių tautų žemes.[j] **17** Jūs matėte jų atgrasius, bjaurius stabus*[k] iš medžio ir akmens, iš sidabro ir aukso.) **18** Žiūrėkite, kad tarp jūsų nebūtų vyro ar moters, šeimos ar giminės, kurių širdis imtų gręžtis nuo savo Dievo Jehovos ir linktų tarnauti tų tautų dievams,[l] kad tarp jūsų nebūtų šaknies, auginančios nuodingą vaisių ar metėlę.[m]

28 SKYRIUS

a Ez 12:19

b Kun 26:16, 36

29 SKYRIUS

c Iš 24:8

d Iš 19:4
Joz 24:5

e Įst 4:34
Neh 9:10

f Rom 11:8

g Įst 1:3
Įst 8:2

h Įst 8:4
Neh 9:21
Mt 6:31

i Sk 21:26

y Sk 21:33

j Ps 135:10, 11

Antra skiltis

a Sk 32:33
Įst 3:12, 13

b Įst 4:6
Įst 8:18
Joz 1:7, 8
1Ka 2:3
Ps 103:17, 18
Lk 11:28

c Neh 8:2

d Iš 12:38

e Įst 1:3
Įst 29:1

f Iš 19:5
Įst 7:6
Įst 28:9

g Iš 6:7
Iš 29:45

h Pr 17:1, 7
Pr 22:16, 17

i Pr 26:3

y Pr 28:13

j Įst 2:4

k Sk 25:1, 2

l Įst 11:16
Hbr 3:12

m Hbr 12:15

29:11 *Arba „kirtėjų“. **29:14** *Mozė čia kalba Dievo vardu. **29:17** *Hebr. žodis, čia išverstas „bjaurūs stabai“, galėjo būti giminingas žodžiui, reiškiančiam „mėšlas“.

19 Jeigu girdėdamas šios priesaikos žodžius kas nors širdyje didžiuotųsi: ‘Eisiu, kur veda širdis, viskas man bus gerai’, jei jis eitų savo keliu ir visiems užtrauktų pražūtį*, **20** Jehova jam neatleis.[a] Užsiliepsnos Jehovos pyktis, ir ant to žmogaus užgrius visi šioje knygoje užrašyti prakeikimai.[b] Jehova ištrins jo vardą po dangumi. **21** Jehova atskirs jį nuo visų Izraelio giminių ir siųs jam nelaimę – visus sandoroje minimus prakeikimus, surašytus šioje Įstatymo knygoje.

22 Jūsų būsimosios kartos, taip pat iš svetur atkeliavę kitataučiai matys, kokios nelaimės užgriuvo kraštą, kokias bėdas Jehova jam siuntė. **23** Jie matys, kad žemė nualinta sieros, druskos ir ugnies, neapsėta, kad niekas joje nedygsta, net žolė neželia, kraštas tapęs lyg Sodoma ir Gomora,[c] lyg Adma ir Ceboimai,[d] kuriuos Jehova kadaise sunaikino pykčio ir rūstybės apimtas. **24** Tada jie ir visos tautos klausinės: ‘Kodėl Jehova taip pasielgė su šiuo kraštu?[e] Kodėl tokiu pykčiu užsidegė?’ **25** Žmonėms bus atsakyta: ‘Taip nutiko dėl to, kad jie sulaužė savo protėvių Dievo Jehovos sandorą,[f] kurią jis buvo su jais sudaręs, kai išvedė iš Egipto krašto.[g] **26** Juk jie ėmė garbinti svetimus dievus, lenktis dievams, kurių nepažinojo ir kuriuos garbinti Dievas buvo uždraudęs.[h] **27** Todėl Jehova užsidegė ant to krašto rūstybe ir siuntė visus prakeikimus, surašytus šioje knygoje.[a] **28** Pykčio, rūstybės ir didelio apmaudo apimtas Jehova išrovė juos iš jų žemės[b] ir ištrėmė į kraštą, kur jie šiandien ir yra.’[c]

29 Visa, kas paslėpta, yra žinoma Jehovai, mūsų Dievui,[d] o kas apreikšta, yra patikėta mums ir mūsų palikuoniams per amžius, – idant vykdytume visus šio Įstatymo žodžius.[e]

30 Kai tau išsipildys visi šie žodžiai – palaiminimai ir prakeikimai, kuriuos tau paskelbiau,[f] – ir tu, būdamas Dievo Jehovos išblaškytas po tautas,[g] apie juos prisiminsi,[h] **2** kai grįši prie savo Dievo Jehovos[i] ir kartu su savo vaikais imsi klausyti jo balso ir visa širdimi ir siela vykdyti visa, ką šiandien įsakau,[y] **3** tada tavo Dievas Jehova parves tave iš tremties,[j] pasigailės tavęs[k] ir surinks visus tavo žmones iš tautų, po kurias Dievas Jehova bus tave išblaškęs.[l] **4** Net jeigu būtumėte nublokšti į patį pasaulio pakraštį, Jehova, tavo Dievas, jus ir iš ten surinks ir pargabens atgal.[m] **5** Dievas Jehova sugrąžins tave į kraštą, į tavo protėvių žemę, ir tu ją valdysi. Jis suteiks tau gerovę ir pagausins tave labiau nei tavo protėvius.[n] **6** Dievas Jehova apvalys* tavo ir tavo palikuonių širdis,[o] kad mylėtumėte Jehovą, savo Dievą, visa širdimi, visa siela ir galėtumėte gyvuoti.[p] **7** O tavo priešams, kurie tavęs nekentė ir tave persekiojo, Dievas Jehova užtrauks visus tuos prakeikimus.[r]

8 Tu grįši prie Jehovos, klausysi jo balso ir vykdysi visus

29:19 *Pažod. „ir nuniokotų tiek pagirdytą, tiek ištroškusį“. Čia apie žmones kalbama metaforiškai, kaip apie palaistytą arba išdžiūvusį augalą ar žemę.

30:6 *Pažod. „apipjaustys“.

29 SKYRIUS

a Joz 24:19
b Įst 27:26
Įst 28:15
c Pr 19:24
Jud 7
d Pr 10:19
Pr 14:2
e 1Ka 9:8, 9
2Me 7:21, 22
Jer 22:8, 9
f 1Ka 19:10
g Jer 31:32
h Ts 2:12

Antra skiltis

a Kun 26:16
Įst 27:26
b Įst 28:45, 63
1Ka 14:15
2Ka 17:18
Lk 21:24
c Ezr 9:7
Dan 9:7
d Rom 11:33
e Ps 78:5
Mok 12:13

30 SKYRIUS

f Įst 11:26–28
Įst 28:2, 15
g 2Ka 17:6
2Me 36:20
h 1Ka 8:47
Neh 1:9
Ez 18:28
Jl 2:13
i Iz 55:7
1Jn 1:9
y Įst 4:29
j Jer 29:14
k Rd 3:22
l Ezr 1:2, 3
Ps 147:2
Jer 32:37
Ez 34:13
m Įst 28:64
Sof 3:20
n Neh 1:9
o Jer 32:37, 39
p Įst 6:5
r Pr 12:2, 3
Jer 25:12
Rd 3:64
Rom 12:19

jo įsakymus, kuriuos šiandien tau perduodu. **9** Dievas Jehova dosniai laimins visus tavo rankų darbus,[a] turėsi daug palikuonių, didelės bandas, sulauksi gausaus žemės derliaus. Jehova vėl džiaugsis tavimi, kaip džiaugėsi tavo protėviais, ir suteiks tau gerovę.[b] **10** Tu paklusi savo Dievo Jehovos balsui, laikysiesi jo įsakymų ir įstatų, užrašytų šioje Įstatymo knygoje, ir grįši prie Jehovos, savo Dievo, visa širdimi ir visa siela.[c]

11 O įsakymas, kurį šiandien skelbiu, nėra tau per sunkus ar nepasiekiamas.[d] **12** Jis ne danguje, kad sakytum: ‘Kas gali pakilti į dangų ir jį parnešti, idant jį išgirstume ir vykdytume?’[e] **13** Jis ir ne anapus jūros, kad sakytum: ‘Kas gali persikelti į kitą jūros krantą ir iš ten jį pargabenti, idant jį išgirstume ir vykdytume?’ **14** Tas žodis yra labai arti tavęs – tavo lūpose ir tavo širdyje,[f] tad vykdyk jį.[g]

15 Taigi, šiandien gali rinktis gyvenimą ir gerovę arba mirtį ir vargą.[h] **16** Jeigu klausysi savo Dievo Jehovos įsakymų, kuriuos dabar skelbiu, jei savo Dievą Jehovą mylėsi,[i] eisi jo keliais, laikysiesi jo įsakymų, įstatų ir teisinių nuostatų, tada gyvensi[y] ir gausėsi, tada Dievas Jehova laimins tave žemėje, kurios eini paveldėti.[j]

17 Bet jeigu tavo širdis nuo Dievo nusigręš[k] ir tu jo neklausysi, jeigu susiviliosi lenktis svetimiems dievams ir juos garbinti,[l] **18** sakau tau, kad tikrai pražūsi.[m] Žemėje, kurios užimti keliesi per Jordaną, ilgai negyvensi. **19** Šaukiu šiandien liudytojais dangų ir žemę, kad duodu tau rinktis gyvenimą arba mirtį, palaiminimus arba prakeikimus.[a] Pasirink gyvenimą, kad tu ir tavo palikuoniai gyvuotumėte.[b] **20** Mylėk Jehovą, savo Dievą,[c] klausyk jo balso ir prie jo glauskis.[d] Jehova duoda tau gyvybę ir ilgą gyvenimą krašte, kurį yra prisiekęs atiduoti tavo protėviams Abraomui, Izaokui ir Jokūbui.“[e]

31 Mozė atsistojęs visų izraelitų akivaizdoje jiems kalbėjo: **2** „Man jau 120 metų.[f] Vadovauti* jums nebegalėsiu, nes Jehova man pasakė: ‘Per Jordaną tu nepereisi.’[g] **3** Jehova, jūsų Dievas, eis pirma jūsų. Jis išnaikins tas tautas jūsų akivaizdoje ir jūs užimsite jų žemes.[h] Į kitą pusę jus perves Jozuė,[i] kaip sakė Jehova. **4** Anas tautas Jehova sunaikins[y] – padarys taip, kaip padarė amoritų karaliams Sihonui[j] ir Ogui[k] ir visam jų kraštui. **5** Jehova atiduos tas tautas jums į rankas ir su jomis pasielgsite, kaip esu jums įsakęs.[l] **6** Būkite drąsūs ir tvirti![m] Nebijokite ir nedrebėkite,[n] nes jūsų Dievas Jehova žygiuoja drauge. Jis jūsų nepaliks ir neapleis.“[o]

7 Tada Mozė pasišaukė Jozuę ir visų izraelitų akivaizdoje jam tarė: „Būk drąsus ir tvirtas.[p] Tu įvesi šiuos žmones į kraštą, kurį Jehova, tesėdamas jų protėviams ištartą priesaiką, atiduoda jiems paveldėti, ir jį padalysi.[r] **8** Jehova žygiuos pirma tavęs. Jis bus su tavimi,[s] nepaliks tavęs ir neapleis. Tad neišsigąsk ir nebijok.“[t]

---

30 SKYRIUS

a Iz 65:21, 22; Mal 3:10
b Jer 32:37, 41
c Neh 1:9; Apd 3:19
d Iz 45:19
e Rom 10:6
f Rom 10:8
g Mt 7:21; Jok 1:25
h Įst 11:26
i Įst 6:5
y Kun 18:5
j Kun 25:18; Įst 30:5
k Įst 29:18; Hbr 3:12
l Įst 4:19
m Įst 8:19; Joz 23:15; 1Sa 12:25

Antra skiltis

a Įst 11:26; Įst 27:26; Įst 28:2, 15
b Įst 32:47; Joz 24:15
c Įst 10:12
d Įst 4:4
e Pr 12:7; Pr 15:18

31 SKYRIUS

f Iš 7:7; Įst 34:7; Apd 7:23
g Sk 20:12; Įst 3:27
h Įst 9:3
i Sk 27:18; Įst 3:28; Joz 1:2
y Iš 23:23
j Sk 21:23, 24
k Sk 21:33, 35
l Sk 33:52; Įst 7:2, 24; Įst 20:16
m Joz 1:6; Ps 27:14; Ps 118:6
n Sk 14:9; Įst 7:18
o Įst 4:31; Joz 1:5; Hbr 13:5
p Joz 10:25
r Įst 1:38
s Iš 33:14
t Joz 1:9

31:2 *Pažod. „Išeiti ir pareiti“.

9 Mozė užrašė Įstatymą[a] ir perdavė kunigais tarnaujantiems levitams, kuriems paskirta nešti Jehovos Skrynią, ir visiems Izraelio seniūnams. **10** Mozė jiems prisakė: „Kas septinti metai, tai yra kiekvienais atleidimo nuo skolų metais,[b] tų metų pabaigoje, per Palapinių šventę,[c] **11** kai visi izraelitai sueis Dievo Jehovos akivaizdoje[d] į vietą, kurią jis bus išsirinkęs, turite skaityti šį Įstatymą visiems izraelitams girdint.[e] **12** Sukviesite drauge visus žmones[f] – vyrus, moteris, vaikus*, taip pat jūsų miestuose gyvenančius svetimtaučius, – kad klausytųsi savo Dievo Jehovos, apie jį mokytųsi, kad jo bijotų ir rūpestingai laikytųsi visų šio Įstatymo žodžių. **13** Jų vaikai, šio Įstatymo dar nepažįstantys, klausysis[g] ir mokysis bijoti savo Dievo Jehovos per visas dienas, kol gyvensite krašte, kurio užimti keliatės per Jordaną.“[h]

14 Paskui Jehova tarė Mozei: „Artinasi tavo mirties diena.[i] Pakviesk Jozuę ir atsistokite* prie Susitikimo Palapinės. Ten paskirsiu jį vadu.“[y] Taigi Mozė su Jozue atėjo ir atsistojo prie Susitikimo Palapinės. **15** Tada Jehova prie Palapinės pasirodė debesies stulpe. Stulpas stovėjo prie Palapinės įėjimo.[j]

16 Jehova pasakė Mozei: „Netrukus tu mirsi*, ir šie žmonės ims garbinti svetimus dievus# – dievus krašto, į kurį eina.[k] Jie nusigręš nuo manęs[l] ir sulaužys sandorą, kurią esu su jais sudaręs.[a] **17** Tada užsidegs ant jų mano rūstybė,[b] aš jų išsižadėsiu,[c] paslėpsiu nuo jų savo veidą,[d] ir jie pražus. Patyrę daugybę nelaimių ir vargų,[e] jie sakys: ‘Juk šios nelaimės mus prislėgė dėl to, kad su mumis nebėra mūsų Dievo.’[f] **18** Bet ir tą dieną slėpsiu nuo jų savo veidą, nes kreipdamiesi į kitus dievus jie elgėsi nedorai.[g]

19 O dabar štai kokią giesmę turite užsirašyti[h] ir mokyti jos izraelitus.[i] Teįsimena jie tą giesmę, nes ji liudys prieš Izraelio tautą.[y] **20** Kai įvesiu juos į kraštą, kurį prisiekiau duoti jūsų protėviams,[j] – į kraštą, tekantį pienu ir medumi,[k] – ir kai jie bus sotūs ir visko pertekę*,[l] jie palinks prie svetimų dievų ir ims juos garbinti, o mane paniekins ir mano sandorą sulaužys.[m] **21** Užgriuvus nelaimėms ir vargams,[n] ši giesmė liudys prieš juos (jų palikuoniai jos nepamirš). Aš matau, kur jau dabar linksta jų širdis,[o] o juk dar net nesu įvedęs jų į kraštą, kurį prisiekiau jiems duoti.“

22 Taigi Mozė tą dieną užrašė giesmę ir mokė jos izraelitus.

23 Jis* paskyrė Nūno sūnų Jozuę vadu[p] ir pasakė: „Būk drąsus ir tvirtas,[r] nes tu įvesi izraelitus į kraštą, kurį esu prisiekęs jiems duoti.[s] Aš su tavimi.“

24 Surašęs į knygą visus Įstatymo žodžius,[t] **25** levitams, Jehovos paskirtiems nešti Sandoros Skrynią, Mozė įsakė: **26** „Paimkite Įstatymo knygą[u] ir padėkite šalia Jehovos, jūsų

31 SKYRIUS

a Iš 34:27
b Įst 15:1
c Kun 23:34
d Įst 16:16
e Neh 8:7
f Įst 4:10
Hbr 10:25
g Įst 6:6, 7
Ef 6:4
h Įst 30:16
i Sk 27:13
y Įst 3:28
j Iš 33:9
Iš 40:38
k Ts 2:17
Ps 106:37–39
l 1Ka 11:33

Antra skiltis

a Ts 2:12, 20
b Įst 29:20
c 1Me 28:9
2Me 15:2
2Me 24:20
d Įst 32:20
Ps 104:29
Ez 39:23
e Neh 9:27
f Ts 6:13
g Iz 59:2
h Įst 31:30
Įst 32:44
i Įst 4:9
Įst 11:19
y Įst 31:21
j Pr 15:18
k Iš 3:8
Sk 13:26, 27
l Neh 9:25
m Iš 24:7
Įst 8:12–14
Įst 29:1
Neh 9:26
n Įst 28:59
o Iš 16:4
p Sk 27:18
Įst 31:14
r Joz 1:6, 9
s Įst 1:38
Įst 3:28
t Iš 34:27
u Įst 17:18
2Me 34:14

31:12 *Pažod. „mažylius“. **31:14** *Arba „sustokite į vietas“. **31:16** *Pažod. „atgulsi su protėviais“. #Pažod. „ištvirkauti su svetimais dievais“.

31:20 *Pažod. „ir nutukę“. **31:23** *Tikriausiai Dievas.

Dievo, Sandoros Skrynios.[a] Teliudys ji prieš jus. **27** Gerai žinau, kokie esate maištingi[b] ir kietasprandžiai.[c] Jei jau man gyvam esant drįsdavote maištauti prieš Jehovą, tai kas bus, kai numirsiu! **28** Sukvieskite pas mane visus giminių seniūnus ir pareigūnus. Aš perduosiu jiems šiuos žodžius ir pašauksiu dangų ir žemę liudyti prieš juos.[d] **29** Gerai žinau, kad man mirus imsite nedorai elgtis[e] ir išsuksite iš kelio, kuriuo eiti jums įsakiau. Kadangi darysite, kas bloga Jehovos akyse, ir įžeisite jį savo rankų darbais, ateityje jus tikrai ištiks nelaimė!“[f]

30 Tada, visai Izraelio bendruomenei klausantis, Mozė nuo pradžios iki galo perskaitė giesmės žodžius:[g]

32 „Klausykis, dangau,
ir aš kalbėsiu,
teišgirsta žemė
mano žodžius.
2 Mano pamokymai
kris lyg lietus,
mano žodžiai
lašės lyg rasa,
it dulksna ant žolynų,
it dosnus lietus
ant augalijos.
3 Aš paskelbsiu
Jehovos vardą.[h]
Pasakokite, koks
didis mūsų Dievas![i]
4 Jis – Uola,
jo darbai tobuli,[y]
visi jo keliai teisingi.[j]
Dievas ištikimas,[k]
nėra jame neteisybės,[l]
jis teisus ir teisingas.[m]
5 O jie elgėsi nedorai.[n]
Jie nebėra jo vaikai
ir patys dėl to kalti.[o]
Tai sugedusi,
iškrypusi karta![a]
6 Argi taip derėtų
atsilyginti Jehovai,[b]
kvaili, neišmintingi
žmonės?[c]
Argi jis nėra jūsų Tėvas,
ar ne jo dėka atsiradote,[d]
ar ne jis jus sukūrė,
iš jūsų tautą padarė?
7 Prisimink senąsias dienas,
pasvarstyk apie praėjusių
kartų laikus.
Paklausk tėvą,
ir jis tau papasakos,[e]
pasiteirauk senolių,
ir jie tau pasakys.
8 Kai Aukščiausiasis
dalijo tautoms paveldą,[f]
kai išskirstė Adomo
sūnus*,[g]
tautoms ribas jis nustatė[h]
žiūrėdamas Izraelio sūnų
skaičiaus.[i]
9 Ši tauta juk yra
Jehovos nuosavybė,[y]
Jokūbas – jo paveldas.[j]
10 Jis rado jį tyrlaukiuose,[k]
tuščioje dykynėje, kur
vien kauksmai girdėti.[l]
Jis ėmėsi jį saugoti,
globoti,[m]
sergėjo it akies vyzdį.[n]
11 Kaip erelis ragina kilti
jauniklius,
plasnodamas virš lizdo,
kaip išskleidęs sparnus
juos pagauna
ir neša ant
savo plunksnų,[o]
12 taip jį* vedė Jehova –
tiktai jis,[p]
jokio svetimo dievo
su juo nebuvo.[r]

31 SKYRIUS
a 1Ka 8:9
b Įst 9:24
Neh 9:26
c Iš 32:9
Ps 78:8
d Įst 30:19
e Ts 2:19
f Įst 28:15
g Įst 32:44

32 SKYRIUS
h Jn 17:26
i 1Me 29:11
Ps 145:3
y 2Sa 22:31
Ps 18:2
Ps 19:7
Jok 1:17
j Ps 33:5
k Įst 7:9
1Pt 4:19
l Įst 25:16
m Pr 18:25
n Įst 31:27
Ts 2:19
Ps 14:1
o Iz 1:4

Antra skiltis
a Ps 78:8
Lk 9:41
b Iz 1:2
c Jer 4:22
d Iš 4:22
Įst 32:18
Iz 63:16
e Iš 13:14
Ps 44:1
f Pr 10:5
Ps 115:16
g Pr 11:9
h Įst 2:5, 19
Apd 17:26
i Pr 15:18
Iš 23:31
y Iš 19:5
Įst 7:6
j Ps 78:71
k Įst 8:14, 15
l Jer 2:6
m Neh 9:19, 20
n Zch 2:8
o Iš 19:4
p Įst 1:31
r Iz 43:12

32:8 *Arba galbūt „išskirstė žmoniją“.
32:12 *T. y. Jokūbą.

13 Jis leido jam valdyti
žemės aukštumas,[a]
maitino laukų gėrybėmis,[b]
sotino medumi iš uolos,
davė aliejaus
iš kiečiausio akmens*,
14 sviesto iš bandų
ir pieno iš kaimenių,
taip pat rinktinių avių*,
Bašano avinų ir ožių,
geriausių kviečių#;[c]
jo gėrimas buvo
vynuogių kraujas△.
15 Bet Ješurūnas* nutuko
ir ėmė spyriotis.
Taip, tu nutukai, tapai
apkūnus ir storas.[d]
Jis paliko Dievą,
savo Kūrėją,[e]
paniekino savo
išgelbėjimo Uolą.
16 Svetimais dievais jį pykdė,[f]
bjauriais darbais
skaudino.[g]
17 Aukas aukojo ne Dievui,
o piktosioms dvasioms[h] –
dievams, kurių nepažinojo,
naujiems, ką tik
atsiradusiems,
dievams, apie kuriuos
jų protėviai nebuvo
nė girdėję.
18 Tu pamiršai Uolą,[i]
tapusią tau tėvu,
nebeatminei Dievo,
kuris gyvybę tau davė.[y]
19 Jehova visa tai matė
ir juos atmetė[j] –
atmetė savo sūnus
ir dukteris už tai,
kad jį skaudino.

32:13 *Pažod. „titnago“. **32:14** *Pažod. „avių taukų“. #Pažod. „kviečių inkstų taukų“. △Arba „sultys“. **32:15** *Išvertus – „teisusis“. Turimas omenyje Izraelis.

32 SKYRIUS

a Įst 33:29
b Įst 8:7, 8
c Ps 147:14
d Įst 31:20
Neh 9:25
e Iz 1:4
Oz 13:6
f Ts 2:12
1Ka 14:22
1Ko 10:21, 22
g 2Ka 23:13
Ez 8:17
h Kun 17:7
Ps 106:37
1Ko 10:20
i Ps 106:21
Iz 17:10
Jer 2:32
y Įst 4:34
j Ts 2:14
Ps 78:59

Antra skiltis

a Įst 31:17
b Įst 32:5
Iz 65:2
Mt 17:17
c Iz 1:2
d Ps 96:5
1Ko 10:21, 22
e 1Sa 12:10, 21
f Oz 2:23
Rom 9:25
Rom 11:11
1Pt 2:10
g Rom 10:19
h Rd 4:11
i Am 9:2
y Įst 28:53
j Įst 28:21, 22
k Kun 26:22
l Rd 1:20
m Ez 7:15
n 2Me 36:17
Rd 2:21
o 1Sa 12:22
Ez 20:14
p Iš 32:12
Sk 14:15, 16
r Ps 115:2

20 Jis tarė: ‘Paslėpsiu nuo jų
savo veidą,[a]
pažiūrėsiu, kur jie pasidės.
Juk jie – iškrypusi karta,[b]
neištikimi vaikai.[c]
21 Jie mane pykdė, garbino
tuos, kurie nėra dievai,[d]
niekingiems stabams
lenkdamiesi mano
apmaudą kurstė.[e]
Aš irgi jiems pavydą
sukelsiu – per tuos,
kurie nėra mano tauta,[f]
per neišmanėlių tautą
jų apmaudą kurstysiu.[g]
22 Mano pyktis uždegė ugnį,[h]
jos liepsna sieks
pačias kapo* gelmes,[i]
nuniokos žemę
ir jos derlių,
padegs net kalnų pamatus.
23 Padauginsiu jų vargus,
laidysiu į juos savo strėles.
24 Alkis juos kamuos,[y]
karštligė ir skaudžios
nelaimės ris.[j]
Užleisiu ant jų
plėšrius žvėris,[k]
nuodingus žemės šliužus.
25 Lauke siautės kalavijas,[l]
viduje kaustys siaubas[m] –
vaikinus ir merginas,
mažylius ir žilagalvius.[n]
26 Būčiau galėjęs pasakyti:
„Išblaškysiu juos,
net jų vardą ištrinsiu
žmonėms iš atminties“,
27 bet nenorėjau,
kad priešas tyčiotųsi,[o]
kad priešininkai
klaidingai suprastų[p]
ir sakytų: „Mūsų ranka
juos įveikė,[r]
ne Jehova tai padarė.“

32:22 *Arba „Šeolo“. Žr. žodynėlį.

28 Izraelio tauta
stokoja nuovokos*,
išmanymo jai trūksta.[a]
29 O kad būtų jie išmintingi![b]
Tada visa tai apmąstytų[c]
ir pagalvotų, kas jų laukia.[d]
30 Juk ar gali vienas
vytis tūkstantį,
du – persekioti
dešimt tūkstančių?[e]
Ne, nebent jų Uola
juos būtų pardavęs,[f]
nebent Jehova
juos būtų palikęs.
31 Net mūsų priešai supranta,
kad jų uola neprilygsta
mūsų Uolai.[g]
32 Šios tautos vynmedis
yra iš Sodomos,
iš Gomoros vynuogynų.[h]
Jos vynuogės nuodų pilnos,
jų kekės karčios.[i]
33 Jos vynas –
gyvačių nuodai,
mirtini kobros nuodai.
34 Visus jos darbus
esu užantspaudavęs
ir laikau saugykloje.[y]
35 Kerštas mano,
aš atmokėsiu.[j]
Metui atėjus,
nedorėlio koja paslys.[k]
Jau arti nelaimės diena,
tai, kas jų laukia,
įvyks netrukus.'
36 Jehova spręs
savo tautos bylą,[l]
jis pagailės savo tarnų,[m]
pamatęs, kad
jų jėgos išseko,
kad visi, kurie liko,
yra bejėgiai ir silpni.
37 Tada jis tars:
'Kur jų dievai,[n]

32:28 *Arba galbūt „nenori girdėti patarimo".

32 SKYRIUS

a Mt 13:15
b Ps 81:13
c Oz 14:9
d Jer 2:19
e 2Me 24:24
f Ts 2:14
1Sa 12:9
g Is 14:25
1Sa 2:2
1Sa 4:8
Ezr 1:2, 3
h Jud 7
i Iz 5:4
Jer 2:21
y Rom 2:5
j Nah 1:2
Rom 12:19
Hbr 10:30
k Ps 73:12, 18
l Hbr 10:30
m Ts 2:18
Ps 90:13
Ps 106:45
Ps 135:14
n Ts 10:14

Antra skiltis

a Oz 2:8
1Ko 10:20, 21
b Iz 41:4
Iz 48:12
c Įst 4:35
d 1Sa 2:6
Ps 68:20
e 2Me 21:16, 18
f Sk 12:13
Jer 17:14
g Iz 43:13
h 1Ti 1:17
Apr 10:5, 6
i Nah 1:3
y Iz 1:24
Iz 59:18
j Pr 12:2, 3
1Ka 8:43
Rom 3:29
Rom 15:10
k 2Ka 9:7
Apr 6:10
l Mch 5:15
m Sk 11:28
Įst 31:22, 23

jų uola, prie kurios
ieškojo užuovėjos?
38 Kur tie dievai, kurie valgė
jų aukų taukus*,
gėrė liejamųjų aukų vyną?[a]
Tekyla jums padėti,
tesuteikia užuovėją.
39 Supraskite pagaliau –
aš esu Dievas,[b]
be manęs kitų dievų nėra.[c]
Aš pražudau
ir saugau gyvastį,[d]
aš sužeidžiu[e] ir išgydau.[f]
Niekas neištrūks
iš mano rankos.[g]
40 Keliu ranką dangun
ir prisiekiu: „Kaip
aš gyvas per amžius..."[h]
41 Jei jau galandu
savo žvilgantį kalaviją
ir rengiuosi vykdyti
nuosprendį,[i]
tai atkeršysiu
savo priešams,[y]
atmokėsiu tiems,
kurie manęs nekenčia.
42 Girdysiu savo strėles
krauju –
krauju nužudytųjų
ir belaisvių,
duosiu kalavijui
misti mėsa –
priešų vadų galvomis.'
43 Džiaukitės, tautos,
kartu su jo tauta,[j]
nes jis atkeršys
už savo tarnų kraują,[k]
atmokės priešininkams[l]
ir atpirks*
savo tautos žemę."

44 Taigi Mozė kartu su Nūno sūnumi Ozėju*[m] perskaitė žmo-

32:38 *Arba „rinktines aukas". **32:43** *Arba „apvalys". **32:44** *Tikrasis Jozuės vardas. Ozėjas yra kita vardo Hošaja forma, išvertus – „Jaho išgelbėtas", „Jahas išgelbėjo".

nėms visus šios giesmės žodžius.[a] **45** Baigdamas kalbėti Izraeliui **46** Mozė pasakė: „Dėkitės į širdį visus įspėjimus, kuriuos šiandien ištariau,[b] įsakykite savo vaikams rūpestingai vykdyti visus šio Įstatymo žodžius.[c] **47** Tai ne tušti žodžiai, o jūsų gyvastis[d] – jų laikydamiesi ilgai gyvensite žemėje, kurios užimti keliatės per Jordaną.“

48 Tą pačią dieną Jehova Mozei pasakė: **49** „Užkopk į Nebojį, Abarimų kalnyno kalną,[e] esantį Moabo žemėje priešais Jerichą, ir apžvelk Kanaano kraštą, kurį duodu izraelitams nuosavybėn.[f] **50** Ant to kalno tu mirsi, nueisi ten, kur protėviai,* – kaip kad ant Horo kalno mirė tavo brolis Aaronas,[g] kaip kad ir jis nuėjo ten, kur protėviai, – **51** nes judu, izraelitams matant, pasielgėte neištikimai prie Meribos vandenų[h] Kadeše, Cino dykumoje, ir Izraelio tautos akivaizdoje neišskėlėte mano šventumo.[i] **52** Iš tolo tu regėsi žemę, kurią atiduodu Izraeliui, bet į ją neįžengsi.“[y]

33 Štai kokį palaiminimą Dievo vyras Mozė prieš mirtį ištarė Izraelio tautai.[j] **2** Jis kalbėjo:

„Jehova atėjo
nuo Sinajaus,[k]
suspindo jiems nuo Seyro,
savo šlove nušvito
nuo Parano aukštumų.[l]
Su juo buvo
angelų galybės*,[m]
dešinėje – jo karžygiai.[n]

32:50 *Hebr. tekste čia pavartotas vaizdingas posakis, reiškiantis mirtį. **33:2** *Arba „dešimtys tūkstančių šventųjų“.

32 SKYRIUS
a Apr 15:3
b Įst 11:18
c Įst 6:6, 7
d Kun 18:5; Įst 30:19; Rom 10:5
e Sk 27:12; Įst 34:1
f Pr 10:19; Pr 15:18; Joz 1:3
g Sk 20:28; Sk 33:38
h Sk 20:12, 13
i Kun 22:32; Iz 8:13
y Sk 27:13, 14; Įst 3:27; Įst 34:4, 5

33 SKYRIUS
j Pr 49:28
k Iš 19:18
l Hab 3:3
m Dan 7:10; Jud 14
n Ps 68:17

Antra skiltis
a Įst 7:8; Oz 11:1
b Iš 19:6
c Iš 19:23
d Iš 20:19
e Iš 24:8
f Įst 4:8; Apd 7:53
g Iš 18:25; Iš 19:7
h Sk 1:44, 46
i Iz 44:2
y Pr 49:3
j Sk 26:7; Joz 13:15
k Pr 49:8; 1Me 5:2
l Ps 78:68
m Ts 1:2; 2Sa 7:8, 9
n Pr 49:5; Sk 3:12
o Iš 28:30; Kun 8:6, 8
p Iš 32:26
r Iš 17:7
s Sk 20:13
t Iš 32:27; Kun 10:6, 7
u Mal 2:4, 5

3 Jis pamilo savo tautą;[a]
visi jos šventieji –
jo rankoje.[b]
Jie susėdo jam prie kojų[c]
ir ėmė klausytis jo žodžių.[d]
4 (Mozė mums davė
Įstatymą[e] –
tai Jokūbo bendruomenės
paveldas.[f])
5 Drauge susirinkus
tautos vadovams[g]
ir visoms Izraelio
giminėms,[h]
Dievas tapo
Ješurūno*[i] karaliumi.
6 Tebūna gyvas,
tenemiršta Rubenas,[y]
tenesumažėja jo žmonių.“[j]
7 Judą jis laimino tokiais žodžiais:[k]
„O Jehova,
išgirsk Judo balsą,[l]
sugrąžink jį
pas savo žmones.
Savo rankomis jis gynė tai,
kas jam priklauso,
padėk jam kovoje
su priešais.“[m]
8 Apie Levį jis sakė:[n]
„Tavo* Tumimai ir Urimai[o]
duoti tavo ištikimajam,[p]
tam, kurį mėginai
prie Masos,[r]
su kuriuo susiginčijai
prie Meribos vandenų,[s]
9 kuris apie tėvą ir motiną
kalbėjo: ‘Man jie svetimi.’
Jis net savo brolių
nepripažino,[t]
savo vaikų nepaisė,
nes pakluso
tavajam žodžiui,
tavo sandoros laikėsi.[u]

33:5 *Išvertus – „teisusis“. Turimas omenyje Izraelis. **33:8** *Įvardžiais „tavo“ šioje eilutėje įvardijamas Dievas.

10 Temoko jis Jokūbą
tavo teisinių nuostatų,[a]
Izraelį – tavo Įstatymo.[b]
Teaukoja tau
kvapius smilkalus,[c]
tededa ant tavo
aukuro atnašą.[d]
11 Suteik, Jehova,
jam stiprybės,
maloningai pažvelk
į jo rankų darbus.
Sulaužyk kojas* tiems,
kas prieš jį stoja,
kas jo nekenčia, –
kad nebepakiltų.“
12 Apie Benjaminą jis sakė:[e]
„Tegyvena saugiai
Jehovos numylėtinis.
Visą dieną jo globojamas,
jis gyvens jam
ant nugaros*.“
13 Apie Juozapą jis sakė:[f]
„Telaimina jo kraštą
Jehova[g]
rinktinėmis
dangaus dovanomis,
rasos lašeliais,
versmėmis iš gelmių,[h]
14 puikiausiais saulės vaisiais,
gausiu derliumi
kas mėnesį,[i]
15 senųjų* kalnų turtais,[y]
ilgaamžių kalvų gėrybėmis,
16 žemės dovanomis,
viskuo, kas joje,[j]
malone to, kuris dygia-
krūmyje apsireiškė.[k]
Teapvainikuoja visa tai
Juozapo galvą,
viršugalvį to, kuris iškeltas
aukščiau savo brolių.[l]
17 Jo didybė – tarsi
pirmadėlio jaučio,

33 SKYRIUS

a Įst 17:9

b 2Me 17:8, 9
Mal 2:7

c Iš 30:7
Sk 16:40

d Kun 1:9

e Pr 49:27

f Pr 49:22

g Joz 16:1

h Pr 49:25

i Kun 26:5
Ps 65:9

y Joz 17:17, 18

j Įst 8:7, 8

k Iš 3:4
Apd 7:30

l Pr 37:7
Pr 49:26
1Me 5:1, 2

Antra skiltis

a Pr 48:19, 20

b Pr 49:13

c Pr 49:14

d Pr 49:19

e Joz 13:24–28

f Sk 32:1–5

g Joz 22:1, 4

h Pr 49:16

i Ts 13:2, 24
Ts 15:8, 20
Ts 16:30

y Joz 19:47

j Pr 49:21

ragai – tarsi
laukinio jaučio*.
Jis badys jais tautas,
visas iki žemės pakraščių.
Jo ragai – dešimtys
tūkstančių iš Efraimo[a]
ir tūkstančiai iš Manaso.“
18 Apie Zabuloną jis sakė:[b]
„Džiaukis, Zabulone,
savo kelionėse,
o tu, Isachare,
savo palapinėse.[c]
19 Jie kvies tautas į kalną
ir ten aukos teisumo aukas.
Jie iškels* iš jūros
didžiulius lobius,
iš smėlio –
paslėptas gėrybes.“
20 Apie Gadą jis sakė:[d]
„Palaimintas, kas
plečia Gado ribas.[e]
Jis guli tarsi liūtas,
pasiruošęs nuplėšti
ir ranką, ir galvą.
21 Jis pasiims
geriausiąją dalį[f] –
dalį, paskirtą
įstatymo davėjo.[g]
Tautos vadams susibūrus,
jis vykdys
Jehovos teisingumą,
teisminius nuosprendžius
Izraeliui.“
22 Apie Daną jis sakė:[h]
„Danas yra liūto jauniklis,[i]
jis iššoks iš Bašano.“[y]
23 Apie Naftalį jis sakė:[j]
„Naftalis džiaugiasi
Jehovos malone,
yra visokeriopai
jo laiminamas.
Valdyk ir vakarus,
ir pietus.“

33:11 *Arba „šlaunis“. **33:12** *Pažod. „tarp pečių“. **33:15** *Arba galbūt „rytinių“.

33:17 *Tikriausiai turimas omenyje tauras. **33:19** *Pažod. „žįs“.

24 Apie Ašerą jis sakė:[a]
„Ašero palaiminimas –
jo sūnūs.
Tebūna jis
savo brolių giriamas
ir temirko
savo pėdas aliejuje.
25 Geležis ir varis yra
tavo vartų užkaišČiai,[b]
tad būsi saugus visas
savo gyvenimo dienas*.
26 Nėra lygių
Ješurūno[c] Dievui[d] –
tam, kuris atskuba
dangumi tau padėti,
atskrieja ant debesų
savo šlovėje.[e]
27 Dievas – prieglobstis
nuo senų laikų,[f]
jo amžinosios rankos
tave neša.[g]
Jis išvarys priešus
tau iš akių,[h]
jis tars: 'Nušluok juos!'[i]
28 Izraelis gyvens ramybėje,
trykš Jokūbo versmė
grūdų ir jauno vyno
krašte,[y]
po rasojančiu dangumi.[j]
29 Laimingas tu, Izraeli![k]
Ar yra kita tokia tauta,[l]
kurią gelbėtų Jehova?[m]
Jis – tave saugantis
skydas,[n]
tavo pergalingas kalavijas.
Priešai prieš tave
parklups[o]
ir tu minsi
jiems ant sprando*."

34 Paskui iš Moabo plynių Mozė leidosi link Nebojo kalno[p] ir užkopė į Pisgos viršūnę,[a] priešais Jerichą.[b] Jehova aprodė jam visą kraštą: nuo Gileado iki Dano,[c] **2** visą Naftalio žemę, Efraimo ir Manaso žemę ir visą Judo kraštą iki pat vakarų jūros*,[d] **3** taip pat Negebą[e] ir Jordano lygumą[f] iki pat Coaro,[g] įskaitant palmių miesto Jericho lygumą.

4 Tada Jehova Mozei tarė: „Štai kraštas, dėl kurio prisiekiau Abraomui, Izaokui ir Jokūbui: 'Tavo palikuoniams jį atiduosiu.'[h] Leidau tau jį pamatyti savo akimis, tačiau ten tu neįžengsi."[i]

5 Tenai, Moabo žemėje, Jehovos tarnas Mozė mirė, kaip Jehova ir buvo sakęs.[y] **6** Jis* palaidojo Mozę Moabo lygumoje priešais Bet Peorą, ir niekas iki šios dienos nežino, kur Mozės kapas yra.[j] **7** Mozė mirė sulaukęs 120 metų.[k] Jo akys dar nebuvo aptemusios ir jėgos dar nebuvo išsekusios. **8** Izraelitai Moabo plynėse raudojo Mozės 30 dienų[l] – tiek truko gedulas dėl Mozės.

9 Nūno sūnus Jozuė buvo kupinas išminties dvasios, nes Mozė buvo uždėjęs ant jo rankas.[m] Izraelitai jo klausė ir darė visa, ką Jehova Mozei buvo liepęs.[n] **10** Tokio pranašo kaip Mozė – Jehova kalbėjosi su juo veidas į veidą[o] – Izraelis daugiau niekada neturėjo.[p] **11** Jehovos siųstas į Egiptą jis parodė visokių ženklų ir stebuklų faraonui, jo tarnams ir visai šaliai.[r] **12** Izraelio akivaizdoje visi jie patyrė Mozės rankos galybę ir didžią jėgą.[s]

33:25 *Pažod. „tavo stiprybė bus kaip tavo dienos". **33:29** *Arba galbūt „mindžiosi jų aukštumas".

34:2 *T. y. Didžiosios, arba Viduržemio, jūros. **34:6** *Matyt, turimas omenyje Dievas.

33 SKYRIUS
a Pr 49:20
b Įst 8:7, 9
c Iz 44:2
d Iš 15:11
e Ps 68:32–34
f Ps 46:11
Ps 91:2
g Iz 40:11
h Įst 9:3
i Įst 31:3, 4
y Įst 8:7, 8
j Įst 11:11
k Ps 33:12
Ps 144:15
Ps 146:5
l Įst 4:7
2Sa 7:23
Ps 147:20
m Ps 27:1
Iz 12:2
n Ps 115:9
o Ps 66:3

34 SKYRIUS
p Įst 32:49

Antra skiltis
a Įst 3:27
b Sk 36:13
c Ts 18:29
d Iš 23:31
Sk 34:2, 6
Įst 11:24
e Joz 15:1
f Pr 13:10
g Pr 19:22, 23
h Pr 12:7
Pr 26:3
Pr 28:13
i Sk 20:12
y Įst 32:50
Joz 1:2
j Jud 9
k Įst 31:1, 2
Apd 7:23
Apd 7:30, 36
l Sk 20:29
m Įst 31:14
1Ti 4:14
n Sk 27:18, 21
Joz 1:16
o Iš 33:11
Sk 12:8
p Įst 18:15
Apd 3:22
Apd 7:37
r Įst 4:34
s Įst 26:8
Lk 24:19

JOZUĖS
KNYGA

TURINIO APŽVALGA

1 Jehova drąsina Jozuę (1–9)
Raginimas mąstyti apie Dievo Įstatymą (8)
Tauta ruošiasi keltis per Jordaną (10–18)

2 Jozuė siunčia du žvalgus į Jerichą (1–3)
Rahaba paslepia žvalgus (4–7)
Žvalgai duoda pažadą Rahabai (8–21a)
Raudona virvė – sutartas ženklas (18)
Žvalgai grįžta pas Jozuę (21b–24)

3 Izraelis pereina Jordaną (1–17)

4 Įvykiui įamžinti sukraunama 12 akmenų (1–24)

5 Apipjaustymas Gilgale (1–9)
Švenčiama Pascha; mana nebepasirodo (10–12)
Jozuė ir Jehovos pulkų vadas (13–15)

6 Jericho siena sugriūva (1–21)
Rahaba ir jos šeima paliekami gyvi (22–27)

7 Izraelis pralaimi prie Ajo (1–5)
Jozuės malda (6–9)
Išaiškėja pralaimėjimo priežastis (10–15)
Achanas demaskuojamas ir užmėtomas akmenimis (16–26)

8 Jozuė surengia pasalą prie Ajo (1–13)
Ajas užimamas (14–29)
Prie Ebalo kalno skaitomas Įstatymas (30–35)

9 Gibeoniečiai gudrumu susitaria dėl taikos (1–15)
Gibeoniečių suktybė išaiškėja (16–21)
Gibeoniečiai tampa vergais – malkų rinkėjais ir vandens nešėjais (22–27)

10 Izraelis apgina Gibeoną (1–7)
Jehova kovoja už Izraelį (8–15)
Bėgančius priešus pražudo kruša (11)
Saulė sustoja (12–14)
Penki priešų karaliai nužudomi (16–28)
Užimami miestai pietuose (29–43)

11 Užimami miestai šiaurėje (1–15)
Trumpa Jozuės pergalių apžvalga (16–23)

12 Karaliai, nugalėti rytinėje Jordano pusėje (1–6)
Karaliai, nugalėti vakarinėje Jordano pusėje (7–24)

13 Žemės, kurias dar reikėjo užkariauti (1–7)
Žemių rytinėje Jordano pusėje padalijimas (8–14)
Rubeno paveldas (15–23)
Gado paveldas (24–28)
Manaso paveldas rytuose (29–32)
Levitų paveldas – Jehova (33)

14 Žemių vakarinėje Jordano pusėje padalijimas (1–5)
Hebronas – Kalebo paveldas (6–15)

15 Judo paveldas (1–12)
Žemė, duota Kalebo dukrai (13–19)
Judo miestai (20–63)

16 Juozapo palikuonių paveldas (1–4)
Efraimo paveldas (5–10)

17 Manaso paveldas vakaruose (1–13)
Juozapo palikuoniai gauna daugiau žemės (14–18)

18 Šilojuje padalijama likusi krašto dalis (1–10)
Benjamino paveldas (11–28)

19 Simeono paveldas (1–9)
Zabulono paveldas (10–16)
Isacharo paveldas (17–23)
Ašero paveldas (24–31)
Naftalio paveldas (32–39)
Dano paveldas (40–48)
Jozuės paveldas (49–51)

20 Prieglaudos miestai (1–9)

21 Levitų miestai (1–42)
Aarono palikuonių miestai (9–19)
Kehato palikuonių miestai (20–26)
Geršono palikuonių miestai (27–33)
Merario palikuonių miestai (34–40)
Jehovos pažadai ištesėti (43–45)

22 Rytinės giminės grįžta namo (1–8)
Prie Jordano pastatomas aukuras (9–12)
Paaiškinama, kodėl aukuras buvo pastatytas (13–29)
Nesutarimas išsprendžiamas (30–34)
23 Jozuė atsisveikina su Izraelio vadais (1–16)
Visi Jehovos žodžiai išsipildė (14)
24 Jozuė apžvelgia Izraelio istoriją (1–13)
Jozuė paragina tautiečius tarnauti Jehovai (14–24)
„Aš ir mano šeima tarnausime Jehovai“ (15)
Jozuė sudaro sandorą su Izraeliu (25–28)
Jozuė miršta ir yra palaidojamas (29–31)
Sicheme palaidojami Juozapo kaulai (32)
Eleazaras miršta ir yra palaidojamas (33)

1 Jehovos tarnui Mozei mirus, Jehova tarė Mozės padėjėjui[a] Nūno sūnui Jozuei*:[b] **2** „Mano tarnas Mozė mirė.[c] Tad susiruošk ir drauge su visa tauta pereik per Jordaną, keliauk į kraštą, kurį jiems, Izraelio žmonėms, atiduodu.[d] **3** Atiduosiu jums visas žemes, kur tik jūsų koja įžengs, kaip kad Mozei esu pažadėjęs.[e] **4** Jūsų žemės drieksis per visą hetitų kraštą,[f] nuo dykumos iki Libano, iki didžiosios Eufrato upės ir iki Didžiosios jūros* vakaruose#.[g] **5** Kol gyvas būsi, niekas nepajėgs tau pasipriešinti.[h] Kaip buvau su Moze, taip būsiu su tavimi,[i] nepaliksiu tavęs ir neapleisiu.[y] **6** Būk drąsus ir tvirtas,[j] nes tu vesi šią tautą, kad paveldėtų kraštą, kurį jiems atiduodu laikydamasis jų protėviams duotos priesaikos.[k]

7 Tik būk drąsus ir tvirtas ir ištikimai laikykis viso Įstatymo, kaip mano tarnas Mozė tau yra įsakęs. Nenukrypk nuo jo nei į dešinę, nei į kairę,[l] tada visur tave lydės išmintis.[m] **8** Ši Įstatymo knyga tenesitraukia tau nuo lūpų,[a] mąstyk apie ją* dieną ir naktį, kad ištikimai laikytumeisi visko, kas joje parašyta,[b] – tada tau seksis, tada išmintis tave lydės.[c] **9** Taigi dar kartą sakau: būk drąsus ir tvirtas, neišsigąsk ir nebijok, nes kur tik eisi, tavo Dievas Jehova bus su tavimi.“[d]

10 Jozuė paliepė tautos vadovams: **11** „Pereikite stovyklą ir paskelbkite žmonėms tokį įsakymą: ‘Pasiruoškite atsargų, nes po trijų dienų pereisite per Jordaną ir paveldėsite kraštą, kurį jūsų Dievas Jehova duoda jums nuosavybėn.’“[e]

12 Tada rubenams, gadams ir pusei Manaso giminės Jozuė tarė: **13** „Prisiminkite, ką Jehovos tarnas Mozė jums įsakė:[f] ‘Jūsų Dievas Jehova suteikia jums poilsį, jis atiduoda jums šį kraštą. **14** Jūsų žmonos ir vaikai gyvens šiapus Jordano – su kaimenėmis įsikurs krašte, kurį Mozė yra jums davęs.[g] O jūs, narsūs kariai,[h] visi turite pereiti upę kovos gretomis kaip brolių priešaky.[i] Padėsite savo broliams, **15** kol Jehova suteiks jiems poilsį, kaip kad suteikė jums, ir kol jie užims žemę, kurią jūsų Dievas Jehova jiems

1 SKYRIUS

a Is 24:13
Sk 11:28
b Įst 31:14
c Įst 34:5
d Įst 3:28
e Įst 11:24
f Sk 13:29
g Pr 15:18
Is 23:31
Sk 34:2, 3
Įst 1:7
Joz 15:1, 4
h Įst 7:24
Įst 11:25
i Is 3:12
Joz 3:7
y Įst 31:6
j Įst 31:23
k Pr 12:7
Pr 15:18
Pr 26:3
l Įst 5:32
m Įst 29:9
1Ka 2:3

Antra skiltis

a Įst 6:6
Įst 30:14
b Įst 17:18, 19
Ps 1:1, 2
1Ti 4:15
Jok 1:25
c 1Me 22:13
d Is 23:27
Įst 31:7, 8
e Įst 9:1
Joz 3:2, 3
f Sk 32:20–22
Joz 22:1–4
g Įst 3:19, 20
Įst 29:8
Joz 13:8
h Sk 1:3
Sk 26:2
i Įst 3:18

1:1 *Išvertus – „Jehova yra išgelbėjimas“. **1:4** *T. y. Viduržemio jūros. #Arba „kur leidžiasi saulė“.

1:8 *Arba „pusbalsiu ją skaityk“.

atiduoda. Tada galėsite sugrįžti ir apsigyventi krašte į rytus nuo Jordano – krašte, kurį Jehovos tarnas Mozė davė jums.'"[a]

16 Jie sakė Jozuei: „Darysime, ką tik liepsi, eisime, kur tik siųsi.[b] **17** Kaip klausėme visko, ką sakė Mozė, taip klausysime tavęs. Kad tik Jehova, tavo Dievas, būtų su tavimi, kaip buvo su Moze.[c] **18** Kas prieš tavo žodį maištautų, kas nepaklustų tavo paliepimams, tas bus nubaustas mirtimi.[d] Tik būk drąsus ir tvirtas."[e]

2 Tada Nūno sūnus Jozuė slapčia iš Šitimų[f] pasiuntė du žvalgus. „Eikite, – tarė jiems, – ir išžvalgykite kraštą, ypač Jerichą." Ir žvalgai iškeliavo. Juodu atėjo į vienos paleistuvės*, vardu Rahaba,[g] namus ir tenai apsistojo. **2** Jericho karaliui buvo pranešta: „Šią naktą izraelitai atėjo čionai išžvalgyti krašto." **3** Tad Jericho karalius pasiuntė žodį Rahabai: „Išvesk tuos vyrus, kurie apsistojo tavo namuose, nes jie atėjo išžvalgyti krašto."

4 Bet moteris žvalgus buvo paslėpusi. Ji sakė: „Taip, pas mane buvo užsukę tokie vyrai, bet aš nežinojau, iš kur jie. **5** Sutemus, kai atėjo metas uždaryti miesto vartus, tie vyrai išėjo. Kur link jie patraukė, nežinau, bet jeigu pasiskubinsite, tai pavysite." **6** (Ji buvo užvedusi žvalgus ant stogo ir paslėpusi po išklotais linais.) **7** Taigi karaliaus pasiuntiniai nusivijo juos Jordano kryptimi, brastų link.[h] Vos tik jie išėjo, miesto vartai buvo uždaryti.

2:1 *T. y. prostitutės.

1 SKYRIUS

a Sk 32:33
Joz 22:4, 9

b Sk 32:17, 25

c Sk 27:18, 20
Įst 34:9

d Įst 17:12

e Įst 31:7
Joz 1:6, 9

2 SKYRIUS

f Sk 25:1
Sk 33:49

g Joz 6:17
Mt 1:5
Hbr 11:31
Jok 2:25

h Ts 3:28
Ts 12:5

Antra skiltis

a Iš 3:8

b Iš 23:27
Įst 2:25
Įst 11:25

c Iš 15:15
Joz 5:1

d Iš 14:21
Iš 15:13, 14

e Sk 21:21–24

f Sk 21:33, 34
Įst 3:3
Joz 9:9, 10

g Įst 4:39
2Me 20:6
Dan 4:35

h Joz 6:23

i Hbr 11:31

8 Vyrams dar neatgulus miegoti, Rahaba užlipo ant stogo **9** ir tarė: „Žinau, kad Jehova atiduos jums šį kraštą.[a] Drebame iš baimės prieš jus,[b] visi krašto gyventojai išsigandę,[c] **10** mat girdėjome, kad Jehova, jums išėjus iš Egipto, išdžiovino jūsų akivaizdoje Raudonosios jūros vandenis.[d] Girdėjome ir apie tai, ką padarėte anapus Jordano, – kad nužudėte abu amoritų karalius, Sihoną[e] ir Ogą.[f] **11** Kai apie tai išgirdome, mūsų širdys ėmė drebėti*, dėl jūsų visai netekome drąsos, nes Jehova, jūsų Dievas, yra Dievas ir aukštai danguje, ir žemai žemėje.[g] **12** Prašau prisiekti man Jehova, kad parodysite malonę* mano tėvo šeimynai, kaip ir aš parodžiau malonę* jums. Duokite man patikimą ženklą#. **13** Pasigailėkite mano tėvo, motinos, brolių, seserų ir visų jų namiškių, išgelbėkite mus* nuo mirties."[h]

14 Vyrai tarė: „Mes atsakysime už jus savo gyvybe#! Jeigu neišduosi mūsų, parodysime tau malonę* ir ištikimybę, kai Jehova atiduos šį kraštą mums." **15** Tada Rahaba nuleido juodu virve pro langą, nes jos namai buvo miesto sienoje, ji gyveno pačiame miesto sienos viršuje.[i] **16** „Eikite į aukštumas, – pasakė ji žvalgams, – ir slapstykitės ten tris dienas, kad persekiotojai jūsų nesurastų. Kai jie grįš, galėsite eiti savais keliais."

17 Vyrai kalbėjo: „Priesaika, kuria mus prisaikdinai, būsi-

2:11 *Pažod. „ištirpo". **2:12, 14** *Arba „ištikimą meilę". **2:12** #Arba galbūt „tvirtą pažadą". **2:13** *Arba „mūsų sielas". Žr. žodynėlį. **2:14** #Arba „savo sielomis". Žr. žodynėlį.

me susaistyti[a] tik tada, **18** jei mums atžygiavus į kraštą pririšiprie lango šitą raudoną virvę, kuria mus nuleidai. Savo tėvą, motiną, brolius ir visą tėvo šeimyną turi sukviesti pas save į namus.[b] **19** Kas išeis pro tavo namų duris laukan, pats bus kaltas dėl savo mirties,* mes būsime nekalti. Kalti būsime, jei pakelsime ranką prieš tą, kuris bus su tavimi namuose. **20** Bet jei mus išduosi,[c] būsime laisvi nuo priesaikos, kuria mus prisaikdinai.“ **21** Rahaba atsakė: „Tebūna, kaip sakote.“

Tai ištarusi, ji atsisveikino su žvalgais ir, kai tuodu nuėjo savo keliu, pririšo raudoną virvę prie lango. **22** Vyrai patraukė į aukštumas ir pralaukė tenai tris dienas, kol tie, kurie juos vijosi, grįžo į miestą. Persekiotojai išieškojo visus kelius, bet žvalgų nerado. **23** Žvalgai nusileido iš aukštumų ir perėję per upę grįžo pas Nūno sūnų Jozuę. Juodu papasakojo visa, kas buvo nutikę. **24** „Jehova kraštą yra atidavęs mums,[d] – sakė jie Jozuei, – todėl krašto gyventojai dreba bijodami mūsų.“[e]

3 Anksti rytą Jozuė su visais izraelitais atžygiavo iš Šitimų[f] prie Jordano. Jie pasiliko tenai nakvoti, į kitą pusę nesikėlė.

2 Po trijų dienų tautos vadovai[g] perėjo stovyklą **3** ir žmonėms paliepė: „Kai tik pamatysite, kad Levio giminės kunigai neša Dievo Jehovos Sandoros Skrynią,[h] pakilkite iš savo vietos ir eikite paskui ją, **4** kad

2:19 *Pažod. „to kraujas bus jam pačiam ant galvos“.

2 SKYRIUS

a Sk 30:2

b Joz 6:23

c Joz 2:14

d Iš 23:31
Joz 6:2
Joz 21:44

e Iš 15:14–16
Joz 2:9–11
Joz 5:1

3 SKYRIUS

f Sk 25:1
Joz 2:1

g Įst 1:15
Joz 1:10, 11

h Sk 4:15
1Me 15:2

Antra skiltis

a Iš 19:10
Kun 20:7

b Iš 34:10

c Iš 25:10
Sk 4:15

d Joz 4:14

e Joz 1:5, 17

f Iš 3:12
Iš 14:31

g Joz 3:17

h Įst 7:21

i Iš 3:8
Įst 7:1
Ps 44:2

y Joz 4:2, 3

j Ps 114:1, 3

žinotumėte, kuriuo keliu eiti, nes tuo keliu dar niekada nesate ėję. Tik laikykitės nuo jos dviejų tūkstančių uolekčių* atstumu, per daug arti neikite.“

5 Jozuė tarė žmonėms: „Pasiruoškite*,[a] nes Jehova rytoj jūsų akivaizdoje darys nuostabių dalykų.“[b]

6 Kunigams Jozuė paliepė: „Paimkite Sandoros Skrynią[c] ir žygiuokite pirma žmonių.“ Tad jie paėmė Sandoros Skrynią ir leidosi eiti pirma žmonių.

7 Jehova Jozuei kalbėjo: „Padarysiu taip, kad nuo šiandien tu pelnysi vis didesnę pagarbą Izraelio akyse,[d] ir jie žinos, kad aš esu su tavimi,[e] kaip kad buvau su Moze.[f] **8** Kunigams, nešantiems Sandoros Skrynią, įsakyk: ‘Atėję prie Jordano, įbriskite į jo vandenis ir sustokite.’“[g]

9 Jozuė tarė izraelitams: „Ateikite ir paklausykite, ką sako jūsų Dievas Jehova.“ **10** Ir Jozuė kalbėjo: „Jūs pamatysite, kad gyvasis Dievas yra tarp jūsų[h] ir kad jis tikrai pašalins jums iš akivaizdos kanaaniečius, hetitus, hivus, perizus, girgašus, amoritus ir jebusiečius.[i] **11** Štai visos žemės Viešpaties Sandoros Skrynia eina pirma jūsų per Jordaną. **12** Dabar parinkite dvylika vyrų iš Izraelio giminių, iš kiekvienos po vieną.[y] **13** Kai tik kunigai su visos žemės Viešpaties Jehovos Skrynia rankose įbris į Jordaną, vandenys, tekantys iš Jordano aukštupio, bus sulaikyti ir stovės tarsi siena*.“[j]

3:4 *Maždaug 890 m. Žr. priedą B14. **3:5** *Arba „Būkite šventi“. **3:13** *Arba „užtvanka“.

a Iš 19:10
Kun 20:7

b Iš 34:10

c Iš 25:10
Sk 4:15

d Joz 4:14

e Joz 1:5, 17

f Iš 3:12
Iš 14:31

g Joz 3:17

h Įst 7:21

i Iš 3:8
Įst 7:1
Ps 44:2

y Joz 4:2, 3

j Ps 114:1, 3

14 Taigi žmonės leidosi eiti iš stovyklos link Jordano. Kunigai su Sandoros Skrynia[a] ėjo jų priešakyje. **15** Kai tik Skrynios nešėjai pasiekė Jordaną ir Skrynią nešantys kunigai įbrido į vandenį (Jordanas per visą pjūtį būna išsiliejęs iš krantų[b]), **16** iš aukštupio tekantys vandenys sustojo. Jie iškilo tarsi siena* toli ties Adamu – miestu Cartano kaimynystėje, o vandenys, tekantys žemyn link Arabos jūros, Druskos jūros,# nuseko. Upės vandenys buvo sulaikyti ir žmonės ties Jerichu ją perėjo. **17** Kunigai, Jehovos Sandoros Skrynios nešėjai, stovėjo vidury Jordano ant sausos žemės,[c] ir izraelitai ėjo sausa žeme,[d] kol per Jordaną perėjo visa tauta.

4 Visai tautai perėjus per Jordaną, Jehova Jozuei pasakė: **2** „Tuos dvylika vyrų iš visų giminių[e] pasikviesk **3** ir jiems paliepk: ‘Iš Jordano vidurio, iš vietos, kur sustojo kunigai,[f] paimkite dvylika akmenų. Neškitės juos su savimi ir sudėkite ten, kur šiąnakt nakvosite.’“[g]

4 Taigi Jozuė pasišaukė tuos dvylika vyrų, kuriuos buvo išsirinkęs iš kiekvienos giminės, **5** ir tarė jiems: „Nueikite į Jordano vidurį, priešais savo Dievo Jehovos Skrynią, ir užsikelkite ant pečių po akmenį už kiekvieną Izraelio giminę. **6** Tie akmenys bus jums ženklas. Kai ateityje jūsų vaikai klaus: ‘Kam čia tie akmenys?’,[h] **7** paaiškinsite jiems: ‘Jordano vandenys priešais Jehovos Sandoros Skrynią buvo sulaikyti ir

3 SKYRIUS

a Iš 25:10 Joz 3:6 Apd 7:44, 45

b Joz 4:18 1Me 12:15

c Joz 4:3

d Ps 66:6

4 SKYRIUS

e Joz 3:12, 13

f Joz 3:17

g Joz 4:19, 20

h Iš 13:14 Įst 6:20, 21 Ps 78:3, 4

Antra skiltis

a Joz 3:13, 16

b Įst 4:9

c Joz 3:17

d Joz 3:8, 17

e Joz 1:12, 14

f Sk 32:20–22 Sk 32:25–29

g Joz 3:7

h Iš 14:31

i Iš 25:22

y Sk 4:15

stovėjo,[a] kol Skrynią pernešė per Jordaną. Šitie akmenys sudėti tam, kad Izraelio tauta amžinai apie tai prisimintų.’“[b]

8 Taigi izraelitai padarė, kaip Jozuė jiems liepė: iš Jordano vidurio paėmė dvylika akmenų, kaip Jehova Jozuei buvo pasakęs – po akmenį už kiekvieną Izraelio giminę, – ir nunešę sukrovė vietoje, kurioje ketino nakvoti.

9 Dar dvylika akmenų Jozuė liepė sukrauti Jordano vidury – vietoje, kur stovėjo kunigai su Sandoros Skrynia.[c] Tie akmenys tebėra ten iki šios dienos.

10 Kunigai su Skrynia stovėjo Jordano viduryje, kol buvo atlikta visa, ką Jehovai įsakius Jozuė liepė padaryti, – visa, ką Jozuei buvo prisakęs Mozė. Ir žmonės skubiai perėjo per upę. **11** Kai visi žmonės jau buvo kitoje pusėje, upę, jiems matant, perėjo ir kunigai su Jehovos Skrynia.[d] **12** Pirma kitų izraelitų kovos gretomis perėjo rubenai, gadai ir pusė Manaso giminės[e] – taip, kaip Mozė ir buvo liepęs.[f] **13** Maždaug 40 000 kovai pasirengusių karių perėjo Jehovos akivaizdoje per upę ir įžengė į Jericho plynes.

14 Tą dieną Jehova išaukštino Jozuę viso Izraelio akyse,[g] ir žmonės gerbė jį* per visas jo gyvenimo dienas, kaip kad gerbė Mozę.[h]

15 Jehova tarė Jozuei: **16** „Įsakyk kunigams, kurie neša Įstatymo* Skrynią,[i] išeiti iš Jordano vagos.“ **17** Ir Jozuė kunigams paliepė: „Išeikite iš Jordano.“ **18** Kai tik kunigai su Jehovos Sandoros Skrynia[y]

3:16 *Arba „užtvanka“. #T. y. Negyvosios jūros.

4:14 *Pažod. „bijojo jo“. **4:16** *Pažod. „Liudijimo“.

išėjo iš Jordano, kai atsistojo ant sausumos, Jordano vandenys sugrįžo, vėl užliejo krantus.[a]

19 Žmonės perėjo Jordaną pirmo mėnesio dešimtą dieną ir prie Gilgalo, į rytus nuo Jericho, įsirengė stovyklą.[b]

20 Tuos dvylika akmenų, kuriuos jie buvo atsinešę iš Jordano, Jozuė sukrovė prie Gilgalo.[c] **21** Tada jis pasakė izraelitams: „Ateityje, kai jūsų vaikai klaus: ‘Kokie čia akmenys?’,[d] **22** jiems paaiškinsite: ‘Izraelitai perėjo Jordaną sausa žeme.[e] **23** Mūsų Dievas Jehova išdžiovino mums prieš akis Jordano vandenis, kad galėtume jį pereiti, – kaip seniau Jehova, mūsų Dievas, buvo išdžiovinęs Raudonąją jūrą, kad galėtume ją pereiti.[f] **24** Taip jis padarė, kad visos žemės tautos žinotų, kokia galinga yra Jehovos ranka,[g] ir kad mes Jehovos, savo Dievo, visada bijotume.’“

5 Visi amoritų[h] karaliai, valdantys Jordano vakarinėje pusėje*, ir visi kanaaniečių[i] karaliai, valdantys pajūrio sritį, išgirdo, kad Jehova izraelitų akivaizdoje išdžiovino Jordano vandenis ir kad tie jį perėjo. Karalių širdys ėmė drebėti#,[y] dėl izraelitų jie prarado visą drąsą.[j]

2 Tada Jehova tarė Jozuei: „Pasidaryk iš titnago peilių ir dar kartą apipjaustyk[k] Izraelio vyrus.“ **3** Jozuė pasidarė titnaginių peilių ir apipjaustė Izraelio vyrus prie Gibeat ha Araloto*.[l] **4** Ir štai kodėl Jozuė turėjo juos apipjaustyti. Tautai keliaujant iš Egipto, visi vyrai, kurie buvo iš Egipto išėję, visi, tinkami karo tarnybai,* išmirė dykumoje.[a] **5** Išėjusieji iš Egipto buvo apipjaustyti, tačiau tie, kurie gimė dykumoje, tautai keliaujant iš Egipto, apipjaustyti nebuvo. **6** Izraelitai klajojo po dykumą keturiasdešimt metų[b] ir per tą laiką išmirė visa tauta, visi iš Egipto išėję vyrai, tinkami karo tarnybai. Jie išmirė, nes neklausė Jehovos balso.[c] Jehova prisiekė, kad neleis jiems pamatyti krašto[d] – krašto, tekančio pienu ir medumi,[e] žemės, kurią Jehova buvo pažadėjęs atiduoti savo tautai, dėl kurios jų protėviams buvo davęs priesaiką.[f] **7** Taigi jų sūnūs užėmė jų vietą[g] ir Jozuė juos apipjaustė. Jis apipjaustė tuos, kurie nebuvo apipjaustyti kelionėje.

8 Visi tie vyrai buvo apipjaustyti. Žmonės pasiliko stovykloje, kol apipjaustytieji pagijo.

9 Tada Jehova Jozuei tarė: „Šiandien pašalinau gėdą, kurią kentėte Egipte*.“ Dėl to ta vieta iki šių dienų vadinama Gilgalu#,[h]

10 Stovyklaudami prie Gilgalo, Jericho plynėse, izraelitai keturioliktos mėnesio dienos vakarą šventė Paschą.[i] **11** Rytojaus dieną, dieną po Paschos, jie valgė to krašto derliaus – neraugintos duonos[y] ir gruzdintų grūdų. **12** Nuo tos dienos, kai jie valgė krašto derliaus, mana nebepasirodė.[j] Izraelitai manos nebeturėjo ir tais metais jie ėmė valgyti Kanaano krašto derlių.[k]

4 SKYRIUS

a Joz 3:13, 15

b Joz 4:3
Joz 5:8, 9
Joz 10:6

c Joz 4:8

d Ps 44:1

e Joz 3:17
Ps 66:6

f Iš 14:21
Iz 63:12
Hbr 11:29

g Iš 9:16
Iš 15:6
Įst 28:10
1Sa 17:46
2Ka 19:19
Ps 106:8

5 SKYRIUS

h Pr 10:15, 16

i Sk 13:29

y Iš 15:15
Joz 2:24

j Joz 2:9–11

k Pr 17:9–11

l Joz 5:8, 9

Antra skiltis

a Sk 14:29
Sk 26:65
Įst 2:14

b Sk 14:33
Įst 1:3

c Sk 14:22, 23

d Įst 1:35

e Iš 3:8
Sk 13:26, 27
Ez 20:6

f Pr 13:14, 15
Iš 33:1

g Sk 14:31

h Joz 4:19
Joz 5:3

i Iš 12:24, 25
Sk 9:5

y Iš 12:18

j Iš 16:35

k Įst 6:10–12
Įst 8:10

5:1 *Pažod. „į jūros pusę nuo Jordano“. #Pažod. „ištirpo“. **5:3** *Išvertus – „apyvarpių kalva“.

5:4 *Arba „visi karo tarnybos amžiaus“. **5:9** *Pažod. „nuritinau nuo jūsų Egipto gėdą“. #Išvertus – „nuritinimas“.

13 Vieną dieną, kai buvo netoli Jericho, Jozuė netikėtai išvydo vyrą,[a] stovintį priešais su nuogu kalaviju rankoje.[b] Jozuė priėjo prie jo ir paklausė: „Ar tu mūsiškis, ar priešininkas?“ **14** Tasai atsakė: „Nei tas, nei kitas. Esu Jehovos pulkų vadas*.“[c] Tai išgirdęs Jozuė parpuolė ant kelių ir išreikšdamas pagarbą nusilenkė iki žemės. Jis tarė: „Ką mano viešpats turi savo tarnui pasakyti?“ **15** Jehovos pulkų vadas Jozuei atsakė: „Nusiauk sandalus, nes vieta, kurioje stovi, yra šventa.“ Ir Jozuė nusiavė.[d]

6 Jericho vartai buvo saugiai uždaryti, nes žmonės bijojo izraelitų; niekas negalėjo nei išeiti, nei įeiti.[e]

2 Tada Jehova tarė Jozuei: „Atiduodu Jerichą, jo karalių ir jo narsiuosius karius tau į rankas.[f] **3** Visi tavo kariai težygiuoja aplink miestą, teapeina jį vieną kartą. Taip darysite šešias dienas. **4** Septyni kunigai tegu eina pirma Sandoros Skrynios ir kiekvienas tepučia po avino ragą. Septintą dieną aplink miestą žygiuosite septynis kartus, ir kunigai pūs ragus.[g] **5** Kai tik pasigirs ragų garsas, kai tik jie ims gausti, visi žmonės garsiai sušuks. Tam karo šūksniui aidint, miesto siena sugrius iki pamatų,[h] tada žmonės tegu veržiasi tiesiai į miestą.“

6 Taigi Nūno sūnus Jozuė sušaukė kunigus ir tarė jiems: „Paimkite Sandoros Skrynią ir tegu septyni kunigai eina pirma Jehovos Skrynios pūsdami po avino ragą.“[i] **7** O kariams jis pasakė: „Pirmyn, žygiuokite aplink miestą. Jehovos Skrynios priešaky teeina ginkluoti vyrai.“[a] **8** Kaip Jozuė ir liepė, septyni kunigai pakilo eiti Jehovos akivaizdoje nešini septyniais avinų ragais. Eidami jie pūtė tuos ragus, o jiems iš paskos nešė Jehovos Sandoros Skrynią. **9** Pirma kunigų, pučiančių ragus, žygiavo ginkluoti vyrai, o paskui Skrynią, tiems ragams gaudžiant, ėjo apsiginklavusi užnugario sauga.

10 Jozuė žmonėms įsakė: „Nešūkaukite, tenesigirdi jūsų balso. Iš jūsų burnos teneišeina nė žodis iki dienos, kai paliepsiu: ‘Sušukite!’ Tik tada sušuksite.“ **11** Taigi jis paliepė nešti Jehovos Skrynią aplink miestą. Apėję jį vieną kartą, žmonės sugrįžo į stovyklą ir tenai pernakvojo.

12 Kitą rytą, Jozuei anksti atsikėlus, kunigai vėl paėmė Jehovos Skrynią,[b] **13** ir septyni kunigai pasiėmę po avino ragą pakilo eiti pirma Jehovos Skrynios. Eidami jie pūtė ragus. Pirma kunigų žygiavo ginkluoti vyrai, o paskui Jehovos Skrynią, tiems ragams gaudžiant, ėjo apsiginklavusi užnugario sauga. **14** Ir antrą dieną jie apžygiavo miestą vieną kartą, paskui grįžo į stovyklą. Taip jie darė šešias dienas.[c]

15 Septintą dieną atsikėlę anksti, vos prašvitus, jie tokia pat tvarka pakilo eiti aplink miestą ir apėjo jį septynis kartus. Septyniskart aplink miestą jie žygiavo tik tą dieną.[d] **16** Apėję miestą septintąjį kartą, kunigai ėmė pūsti ragus ir Jozuė žmonėms paliepė: „Sušukite![e] Jehova atidavė miestą jums! **17** Miestas ir visa, kas

5:14 *Arba „didžiūnas“.

5 SKYRIUS

a Pr 18:2; Ts 13:6; Apd 1:10

b Iš 23:23; Sk 22:23; 1Me 21:16

c Iš 23:20; 1Ka 22:19; Dan 10:13

d Iš 3:4, 5

6 SKYRIUS

e Joz 2:9

f Sk 14:9; Įst 7:24; Neh 9:24

g Ts 7:22

h Hbr 11:30

i Sk 4:15

Antra skiltis

a Sk 10:14, 18, 22; Joz 1:12, 14

b 1Me 15:2

c Joz 6:3

d Joz 6:4

e Joz 6:5, 10

jame, yra skirta sunaikinti.[a] Visa priklauso Jehovai. Tiktai paleistuvę* Rahabą[b] ir visus, kurie su ja namuose, palikite gyvus, nes ji paslėpė mūsų pasiuntinius.[c] **18** O dėl dalykų, skirtų sunaikinti, būkite atsargūs,[d] kad nieko iš to, kas skirta sunaikinti, neužsigeistumėte ir nepasiimtumėte.[e] Antraip užtrauksite Izraelio stovyklai nelaimę, ir ji pati taps pasmerkta sunaikinti.[f] **19** O visas sidabras, auksas, vario ir geležies daiktai priklauso Jehovai, todėl yra šventi.[g] Juos padėsite į Jehovos iždinę.“[h]

20 Tada, ragams gaudžiant, žmonės sušuko.[i] Išgirdę rago gausmą, jie galingai sušuko karo šūksnį ir siena griuvo iki pat pamatų.[y] Žmonės leidosi pirmyn – įsiveržė į miestą ir jį užėmė. **21** Jie iššudė kalaviju visus miesto gyventojus – vyrus ir moteris, jaunus ir senus, išpjovė jaučius, avis ir asilus.[j]

22 Abiem vyrams, kurie buvo siųsti išžvalgyti krašto, Jozuė tarė: „Eikite į tos paleistuvės namus. Ją pačią ir visus, kurie yra pas ją, išveskite, kaip kad esate jai prisiekę.“[k] **23** Tad jaunieji žvalgai nuėję išvedė Rahabą ir visus, kurie buvo su ja – jos tėvą, motiną, brolius ir kitus. Žvalgai išvedė visą jos šeimą[l] ir palydėjo už Izraelio stovyklos į saugią vietą.

24 Miestą ir visa, kas jame, jie sudegino, tačiau sidabrą, auksą, varinius ir geležinius daiktus atidavė padėti į Jehovos Namų iždinę.[m] **25** Tik paleistuvės Rahabos su jos tėvo šeimyna, su visais, kas buvo pas ją, Jozuė pasigailėjo.[n] Ji gyvena Izraelyje iki pat šiandien,[a] nes paslėpė pasiuntinius, kuriuos Jozuė buvo išsiuntęs išžvalgyti Jericho.[b]

26 Tuo metu Jozuė ištarė tokį prakeiksmą*: „Jehovos akivaizdoje prakeiktas bus žmogus, kuris imsis atstatyti Jericho miestą. Pamatą jis paklos savo pirmagimio gyvybės kaina, vartus įstatys savo jaunėlio gyvybės kaina.“[c]

27 Taigi Jehova buvo su Jozue,[d] ir garsas apie jį pasklido po visą žemę.[e]

7 Bet izraelitai sulaužė ištikimybę – nepakluso įsakymui dėl sunaikinti skirtų dalykų. Zeracho sūnaus Zabdžio sūnaus Karmio sūnus Achanas[f] iš Judo giminės pasiėmė sau kai ką iš to, kas buvo skirta sunaikinti,[g] todėl Jehova užsidegė pykčiu ant izraelitų.[h]

2 Jozuė pasiuntė vyrų iš Jericho į Ają[i] – miestą netoli Bet Aveno, į rytus nuo Betelio.[y] „Eikite ir išžvalgykite kraštą“, – tarė jiems. Vyrai iškeliavo ir išžvalgė Ają. **3** Sugrįžę jie sakė Jozuei: „Nebūtina žygiuoti visiems, Ajui paimti pakanka dviejų ar trijų tūkstančių. Visų žmonių nevargink ir nesiųsk, nes gyventojų tenai nedaug.“

4 Taigi maždaug 3000 vyrų leidosi į žygį. Bet jiems teko bėgti nuo Ajo vyrų.[j] **5** Ajo vyrai nukovė 36 izraelitus ir nuo pat miesto vartų vijosi Izraelio vyrus atšlaite žemyn iki Šebarimų*, pakeliui guldydami vieną po kito. Žmonės prarado drąsą, ji išgaravo tarsi vanduo.#

6 SKYRIUS

a Kun 27:29; Įst 7:2; Įst 20:16

b Joz 2:1; Mt 1:5; Hbr 11:31

c Pr 12:3; Joz 2:4, 6; Jok 2:25

d Įst 7:26

e Įst 13:17; Joz 7:11, 21

f Joz 7:25

g Sk 31:22, 23

h Joz 6:24; 1Ka 7:51; 1Me 18:11

i Joz 6:4, 16

y Joz 6:5; Hbr 11:30

j Įst 7:2; Įst 20:16

k Joz 2:14; Hbr 11:31

l Joz 2:12, 13; Joz 2:17–19

m Joz 6:19

n Joz 2:14; Joz 6:17, 22

Antra skiltis

a Mt 1:5

b Hbr 6:10; Jok 2:25

c 1Ka 16:34

d Įst 31:6; Joz 1:5

e Joz 9:1, 2; Joz 9:9, 10

7 SKYRIUS

f Joz 22:20; 1Me 2:7

g Įst 7:26

h Joz 6:17, 18

i Pr 12:8

y Pr 28:19

j Kun 26:14, 17; Įst 28:15, 25; Įst 32:30

6:17 *T. y. prostitutę.

6:26 *Arba galbūt „liepė žmonėms tarti tokį prakeiksmą“. **7:5** *Išvertus – „kasykla“. #Pažod. „Žmonėms širdis ištirpo ir tapo tarsi vanduo“.

6 Tada Jozuė persiplėšė drabužius. Kartu su Izraelio seniūnais jis parpuolė priešais Jehovos Skrynią. Taip jie prabuvo iki vakaro ir bėrė sau ant galvos žemės. **7** Jozuė meldėsi: „O Jehova, Visavaldi! Kodėl pervedei šią tautą per Jordaną? Ar tam, kad atiduotum mus į rankas amoritams? Kad atiduotum sunaikinti? Verčiau būtume likę gyventi anapus Jordano! **8** Dovanok, Jehova, bet ką man besakyti, – juk Izraelis bėga nuo priešų. **9** Kanaaniečiai ir kiti krašto gyventojai, išgirdę apie tai, mus apsups ir išdildys mūsų vardą žemėje. Kaip tada apginsi savo didį vardą?“[a]

10 Jehova Jozuei atsakė: „Kelkis! Kodėl guli ant žemės? **11** Izraelitai nusidėjo, jie sulaužė mano sandorą,[b] kurios įsakiau laikytis. Jie pasiėmė sau dalykų, skirtų sunaikinti,[c] pavogė juos[d] ir paslėpė tarp savo daiktų.[e] **12** Todėl įveikti savo priešų izraelitai neįstengs. Jie bėgs, atsukę priešui nugaras, nes patys yra tapę tuo, kas skirta sunaikinti. Daugiau su jumis nebūsiu, jeigu tai, kas skirta sunaikinti, nebus pašalinta iš jūsų tarpo.[f] **13** Kelkis ir liepk žmonėms pasiruošti, kad būtų šventi![g] Sakyk jiems: ‘Pasiruoškite, rytoj turite būti šventi, nes Jehova, Izraelio Dievas, sako taip: „Tarp jūsų, Izraeli, yra dalykų, skirtų sunaikinti. Įveikti savo priešų neįstengsite, kol tai, kas skirta sunaikinti, nebus pašalinta iš jūsų tarpo. **14** Rytoj teprisistato visos giminės, o giminė, kurią Jehova nurodys,[h] išeis priekin, kiltis po kilties. Tada kiltis, kurią Jehova nurodys, išeis priekin, šeima po šeimos, o paskiausiai išeis priekin Jehovos nurodyta šeima, vyras po vyro. **15** Žmogų, pas kurį bus rasta sunaikinti skirtų dalykų, sudeginsite.[a] Jis ir visa, kas jam priklauso, bus sudeginta, nes jis sulaužė Jehovos sandorą[b] ir padarė Izraelyje nedorybę.“’“

16 Kitą rytą Jozuė atsikėlė anksti. Jis liepė Izraeliui prieiti prie jo, giminei po giminės, ir buvo nurodyta Judo giminė. **17** Tada liepė prieiti Judo kiltims, ir buvo nurodyta Zeracho kiltis.[c] Paskui turėjo prieiti Zeracho kiltis, vyras po vyro, ir buvo nurodytas Zabdis. **18** Galiausiai Jozuė liepė prieiti Zabdžio šeimai, vyrui po vyro, ir buvo nurodytas[d] Zeracho sūnaus Zabdžio sūnaus Karmio sūnus Achanas iš Judo giminės. **19** Tuomet Jozuė tarė Achanui: „Mano sūnau, atiduok garbę Jehovai, Izraelio Dievui, prisipažink. Sakyk, ką padarei, nieko nuo manęs neslėpk.“

20 Achanas Jozuei atsakė: „Aš esu tasai, kuris nusidėjo Jehovai, Izraelio Dievui. Štai ką padariau: **21** pamatęs tarp grobio puošnų ir brangų drabužį iš Šinaro,[e] du šimtus šekelių* sidabro ir aukso gabalą, sveriantį penkiasdešimt šekelių, užsinorėjau jų ir pasiėmiau. Paslėpiau viską po žemėmis savo palapinėje, auksą ir sidabrą padėjau po drabužiu.“

22 Jozuė tuoj pat pasiuntė žmones ir tie, nubėgę į palapinę, rado paslėptą drabužį ir po juo – pinigus. **23** Visa tai iš palapinės jie atnešė pas Jo-

7 SKYRIUS

a Įst 32:26, 27; Ps 106:8; Ps 143:11; Ez 20:9

b Iš 24:7

c Joz 6:17

d Iš 20:15

e Joz 7:21

f Įst 7:26; Joz 6:18; Iz 59:2

g Iš 19:10

h Pat 16:33

Antra skiltis

a Joz 1:18; Joz 7:25

b Iš 24:7

c Pr 38:30; Sk 26:20; 1Me 2:4, 6

d Pat 16:33; Apd 5:3

e Pr 10:10

7:21 *Šekelis buvo lygus 11,4 g. Žr. priedą B14.

zuę ir izraelitus ir padėjo Jehovos akivaizdoje. **24** Jozuė ir su juo visas Izraelis nuvedė Zeracho sūnų Achaną[a] į Achoro slėnį.[b] Jie paėmė ir sidabrą, brangųjį drabužį, aukso gabalą,[c] taip pat Achano sūnus, dukteris, jautį, asilą, kaimenę, palapinę ir visa kita, ką jis turėjo. **25** Jozuė tarė: „Kodėl užtraukei mums nelaimę?[d] Šiandien Jehova užtraukia nelaimę tau.“ Ir izraelitai užmėtė Achaną akmenimis.[e] Jie užmėtė juos visus akmenimis ir sudegino.[f] **26** Tada sukrovė ant jo didžiulę akmenų krūvą (ji tebėra iki šiol), ir Jehovos pyktis atlėgo.[g] Štai kodėl ta vieta iki šios dienos tebevadinama Achoro* slėniu.

8 Tada Jehova Jozuei tarė: „Neišsigąsk ir nebijok.[h] Pasiimk visus karius ir žygiuok pulti Ajo. Štai atiduodu tau Ajo karalių, jo žmones, miestą ir kraštą.[i] **2** Padaryk Ajui ir jo karaliui taip, kaip padarei Jerichui ir jo karaliui,[y] tik šįkart sau kaip grobį galite pasiimti Ajo turtus ir gyvulius. Surenk už miesto pasalą.“

3 Taigi Jozuė su visais kariais iššžygiavo pulti Ajo. Išsirinkęs 30 000 stiprių kovotojų, jis išsiuntė juos nakčia. **4** „Tykokite pasaloje už miesto, – įsakė jiems. – Nuo miesto per daug neatsitraukite, būkite pasirengę. **5** Aš pats ir su manimi esantys vyrai žygiuosime link miesto. Kai jie, kaip ir anksčiau, išeis mūsų pulti,[j] mes leisimės bėgti **6** ir jie mus vysis manydami, kad vėl sprunkame. Taip nuviliosime juos nuo miesto.[k] Mes bėgsime, **7** o jūs pulkite iš pasalos ir užgrobkite miestą. Jehova, jūsų Dievas, jums jį atiduos. **8** Miestą užimkite ir padekite.[a] Darykite visa, kaip Jehova yra paliepęs. Štai toks yra mano įsakymas.“

9 Jozuė išsiuntė karius ir tie nuėję į pasalos vietą išsidėstė tarp Betelio ir Ajo – nuo Ajo į vakarus. Jozuė tą naktį praleido su kariais.

10 Anksti rytą atsikėlęs, Jozuė sušaukė karius ir kartu su Izraelio seniūnais išvedė juos žygin prieš Ają. **11** Visi jo pulkai[b] nužygiavo miesto link ir į šiaurę nuo Ajo įkūrė stovyklą. Juos ir Ają skyrė slėnis. **12** Apie 5000 vyrų Jozuė buvo išdėstęs tarp Betelio[c] ir Ajo, į vakarus nuo miesto, kad tykotų pasaloje.[d] **13** Taigi pagrindiniai pulkai išsidėstė į šiaurę nuo miesto,[e] o laukiantys pasaloje* – į vakarus.[f] Pats Jozuė tą naktį nuėjo į slėnį.

14 Anksti rytą Ajo karalius, tai pamatęs, kartu su miesto vyrais išskubėjo kovoti su Izraeliu į vietą priešais plynumą. Jis nenumanė, kad už miesto jam surengta pasala. **15** Ajo kariams pradėjus puolimą, Jozuė su visais savo vyrais leidosi bėgti keliu link tyrų.[g] **16** Tada visi miesto vyrai buvo sušaukti jų vytis. Besivydami Jozuę jie nuo miesto nutolo, **17** Ajyje ir Betelyje nebeliko nė vieno vyro, kuris nebūtų išėjęs vytis Izraelio. Žmonės vijosi Izraelį ir paliko miestą be apsaugos.

18 Tada Jehova tarė Jozuei: „Ištiesk ietį, kurią turi rankoje, Ajo link,[h] nes atiduosiu miestą tau į rankas.“[i] Ir Jozuė ištiesė ietį, kurią laikė rankoje, miesto

7 SKYRIUS

a Joz 22:20

b Joz 15:7, 12
Iz 65:10
Oz 2:15

c Joz 6:19

d Joz 6:18
1Me 2:7

e Kun 24:14
Joz 1:18

f Joz 7:15

g Įst 13:17

8 SKYRIUS

h Įst 7:18
Įst 31:8
Joz 1:9
Iz 12:2
Rom 8:31

i Ps 44:3

y Joz 6:2, 21

j Joz 7:5

k Joz 8:16

Antra skiltis

a Joz 8:19, 28

b Joz 8:1, 3

c Pr 28:19

d Joz 8:2

e Joz 8:5

f Joz 8:4

g Joz 8:6

h Iš 17:11
Joz 8:26

i Įst 7:24

7:26 *Išvertus – „nelaimė“.

8:13 *Arba „užnugario sauga“.

link. **19** Kai tik taip padarė, pasaloje tykantys vyrai leidosi bėgti į miestą. Jie užėmė jį ir tuojau pat padegė.[a]

20 Atsisukę ir pamatę dūmus, iš miesto kylančius dangun, Ajo vyrai neteko jėgų, nebeįstengė bėgti nei pirmyn, nei atgal. Tada tie, kurie bėgo link tyrų, atsigręžė į savo persekiotojus. **21** Pamatę, kad pasalos būriai užėmė miestą ir kad iš miesto kyla dūmai, Jozuė ir visi jo vyrai puolė Ajo vyrus. **22** Mieste esantys irgi pakilo jų pulti. Taip Ajo vyrai atsidūrė spąstuose – izraelitai buvo ir iš vienos, ir iš kitos pusės. Izraelis sutriuškino juos. Nė vienas neišliko gyvas,[b] **23** išskyrus Ajo karalių.[c] Izraelitai sučiupo jį ir atvedė pas Jozuę.

24 Taigi tyruose nuo izraelitų kalavijo krito Ajo vyrai, kurie tenai juos persekiojo, visi iki vieno. Tada Izraelis grįžo į Ają ir kalaviju išgalabijo likusius gyventojus. **25** Tądien krito 12 000 žmonių – visi Ajo gyventojai, vyrai ir moterys. **26** Jozuė nenuleido rankos, laikė ištiestą ietį[d] tol, kol Ajo gyventojai buvo iššudyti.[e] **27** Tik gyvulius ir to miesto turtus izraelitai pasiėmė, kaip Jehova Jozuei buvo paliepęs.[f]

28 Jozuė sudegino Ają, amžiams pavertė jį griuvėsiais[g] ir jie tebeguli iki šios dienos. **29** Izraelitai pakabino Ajo karaliaus kūną ant stulpo* ir paliko kaboti iki vakaro. Saulei leidžiantis Jozuės įsakymu jį nuo stulpo nuėmė,[h] numetė prie miesto vartų ir ant jo sukrovė didžiulę akmenų krūvą. Ten ji tebėra iki dabar.

8:29 *Arba „medžio“.

8 SKYRIUS

a Joz 8:8, 28

b Kun 27:29
Įst 7:2

c Joz 8:29
Joz 12:7, 9

d Iš 17:11
Joz 8:18

e Kun 27:29

f Joz 8:2

g Joz 8:8

h Įst 21:22, 23

Antra skiltis

a Įst 11:29
Įst 27:4, 5

b Įst 31:9
Joz 1:8

c Is 20:25

d Įst 27:6, 7

e Įst 27:2, 3

f Iš 24:4
Iš 34:27

g Kun 24:22
Sk 15:16

h Įst 11:29
Įst 27:12, 13

i Įst 31:9
Neh 8:3

y Įst 28:2

j Įst 27:15
Įst 28:15

k Įst 4:2
Įst 12:32

l Kun 24:22
Sk 15:16
Įst 29:10, 11
Įst 31:12
Neh 8:2

9 SKYRIUS

m Pr 15:18–21
Iš 3:17
Iš 23:23
Įst 7:1

n Joz 12:7, 8

o Sk 34:2, 6

p Joz 24:11

30 Ant Ebalo kalno[a] Jozuė pastatė Jehovai, Izraelio Dievui, aukurą, **31** kaip Jehovos tarnas Mozė izraelitams buvo įsakęs ir kaip Mozės Įstatymo knygoje[b] parašyta, – aukurą iš netašytų akmenų, virš kurių joks geležies įrankis nebuvo iškeltas.[c] Ant to aukuro jie aukojo Jehovai deginamąsias ir bendrystės aukas.[d]

32 Ant akmenų Jozuė iškaldino nuorašą Įstatymo,[e] kurį izraelitų akivaizdoje buvo surašęs Mozė.[f] **33** Ir štai visas Izraelis, seniūnai, vadovai ir teisėjai stovėjo abipus Skrynios, priešais kunigais tarnaujančius levitus, Jehovos Sandoros Skrynios nešėjus, – ten buvo susirinkę ir izraelitai, ir svetimšaliai.[g] Kaip Jehovos tarnas Mozė buvo liepęs, pusė Izraelio žmonių sustojo priešais Garizimo kalną, pusė – priešais Ebalo kalną,[h] kad būtų palaiminti. **34** Tada Jozuė perskaitė visus Įstatymo žodžius[i] – visus palaiminimus[y] ir prakeikimus,[j] surašytus Įstatymo knygoje. **35** Iš to, ką Mozė buvo įsakęs, Jozuė nieko nepraleido – perskaitė visus žodžius girdint visai Izraelio bendruomenei,[k] įskaitant moteris, vaikus ir tarp jų gyvenančius svetimšalius.[l]

9 Ši žinia pasiekė visus hetitų, amoritų, kanaaniečių, perizų, hivų ir jebusiečių karalius[m] – karalius tautų, gyvenančių vakarinėje Jordano pusėje,[n] tai yra aukštumose, Šefeloje ir visoje Didžiosios jūros* pakrantėje[o] priešais Libaną. **2** Išgirdę apie tai, kas nutiko, jie sudarė sąjungą kovoti prieš Jozuę ir Izraelį.[p]

9:1 *T. y. Viduržemio jūros.

3 O Gibeono gyventojai,[a] sužinoję, ką Jozuė padarė Jerichui[b] ir Ajui,[c] **4** ėmėsi gudrybės. Ant savo asilų jie užkrovė atsargų senuose maišuose, paėmė senų, apiplyšusių, sulopytų vynmaišių, **5** apsiavė sunešiotus, lopytus sandalus ir apsivilko nudriskusiais drabužiais. Taip pat pasiėmė sudžiūvusios, sužiedėjusios duonos. **6** Atėję pas Jozuę į stovyklą Gilgale,[d] jie kalbėjo jam ir izraelitų vyrams: „Mes atkeliavome iš tolimo krašto. Sudarykite su mumis taikos sutartį.“ **7** Bet izraelitai hivams[e] atsakė: „O gal jūs gyvenate netoliese? Jei taip, kaipgi galėtume sudaryti sutartį su jumis?“[f] **8** Tie Jozuei atsakė: „Mes esame tavo tarnai*.“

Jozuė paklausė: „Tai kas jūs tokie ir iš kur atėjote?“ **9** Tie atsakė: „Tavo tarnai atkeliavo iš labai tolimo krašto[g] dėl tavo Dievo, Jehovos, vardo, nes girdėjome apie jo šlovę, apie visa, ką jis padarė Egipte[h] **10** ir ką padarė anapus Jordano su abiem amoritų karaliais – Hešbono karaliumi Sihonu[i] ir Bašano karaliumi Ogu,[y] kuris valdė Aštarotе. **11** Mūsų seniūnai ir visi krašto gyventojai sakė: ‘Pasiimkite atsargų kelionei ir eikite jų sutikti. Sakykite jiems: „Mes jūsų tarnai,[j] sudarykite su mumis taikos sutartį.“’[k] **12** Dieną, kai palikome namus ir iškeliavome pas jus, šita duona dar buvo karšta, o dabar, kaip matote, ji sudžiūvusi, sužiedėjusi.[l] **13** Ir šie vynmaišiai buvo nauji, kai juos pripildėme, o dabar jau suplyšę,[m] mūsų drabužiai ir sandalai tolimoje kelionėje susidėvėjo.“

9:8 *Arba „vergai“.

9 SKYRIUS

a Joz 10:2
Joz 11:19

b Joz 6:20

c Joz 8:24

d Joz 5:10
Joz 10:43

e Pr 10:15, 17
Pr 34:2
Iš 3:8

f Iš 34:12
Įst 7:2
Įst 20:16–18

g Įst 20:10, 15

h Iš 9:16
Iš 15:13, 14
Joz 2:9, 10

i Sk 21:21–24
Įst 2:32–34

y Sk 21:33–35
Įst 3:3

j Įst 20:10, 11

k Joz 9:6

l Joz 9:5

m Joz 9:4

Antra skiltis

a Sk 27:18, 21
1Sa 30:7, 8

b Joz 11:19

c 2Sa 21:2

d Joz 10:2

e Joz 18:11, 14
1Sa 7:1
1Me 13:5

f Sk 30:2
Įst 6:13

g 2Sa 21:1
Ps 15:4
Mok 5:4, 6

h Joz 9:6, 16

i Pr 9:25, 26

14 Tada vyrai paėmė jų atsargas ir patikrino, tačiau Jehovos dėl šito reikalo nesiteiravo.[a] **15** Ir Jozuė susitarė su jais dėl taikos[b] ir sudarė sutartį, kad paliks juos gyvus, – tokį žodį davė jiems bendruomenės vadai.[c]

16 Praėjus trims dienoms po sutarties sudarymo, jie sužinojo, kad atvykėliai gyvena netoliese, jų kaimynystėje. **17** Izraelitai leidosi į kelią ir trečią dieną pasiekė jų miestus (tie miestai buvo Gibeonas,[d] Kefyra, Beerotai ir Kirjat Jearimai[e]), **18** tačiau jų nepuolė, mat bendruomenės vadai buvo jiems prisiekę Jehova,[f] Izraelio Dievu. Dėl to visa bendruomenė ėmė prieš vadus murmėti. **19** Tada vadai bendruomenei tarė: „Kadangi prisiekėme jiems Jehova, Izraelio Dievu, negalime jų liesti. **20** Darysime štai ką: mes davėme priesaiką, todėl paliksime juos gyvus, kad neužsitrauktume rūstybės.“[g] **21** Dar vadai pridūrė: „Telieka jie gyvi ir tegu renka* malkas ir neša vandenį mūsų bendruomenei.“ Toks buvo vadų sprendimas dėl gibeoniečių.

22 Jozuė pasišaukė juos ir sakė: „Kodėl mus apgavote sakydami: ‘Esame iš labai toli’, nors iš tikro gyvenate tarp mūsų?[h] **23** Tad nuo šiol esate prakeikti![i] Visada būsite vergai – rinksite* malkas ir nešite vandenį mano Dievo Namams.“ **24** Tie atsakė Jozuei: „Tavo tarnams buvo papasakota, kad Jehova, tavo Dievas, yra įsakęs savo tarnui Mozei atiduoti

9:21 *Arba „kerta“. **9:23** *Arba „kirsite“.

jums visą kraštą ir išnaikinti jo gyventojus.[a] Mes bijojome dėl savo gyvybės*, drebėjome prieš jus iš baimės,[b] todėl taip ir pasielgėme.[c] **25** Dabar esame tavo rankose. Daryk su mumis, kas patinka, kaip tau atrodo teisinga.“ **26** Taip Jozuė ir padarė – jis išgelbėjo juos nuo izraelitų rankos, neleido išžudyti. **27** Jozuė nusprendė, kad nuo tos dienos jie bus vergai bendruomenėje – rinks* malkas ir neš vandenį[d] Jehovos aukurui visur, kur tik jis# nurodys,[e] ir taip yra iki šiol.[f]

10 Jeruzalės karalius Adoni Cedekas sužinojo, kad Jozuė paėmė Ają ir jį sunaikino – kad padarė su Aju ir jo karaliumi[g] tą patį, ką buvo padaręs su Jerichu ir jo karaliumi.[h] Jis išgirdo, kad Gibeono gyventojai sudarė su izraelitais taikos sutartį[i] ir dabar tarp jų gyvena. **2** Adoni Cedekas labai išsigando,[y] mat Gibeonas buvo didelis miestas – toks, kokiuose gyvena karaliai. Jis buvo didesnis už Ają[j] ir visi jo vyrai buvo galiūnai. **3** Taigi Jeruzalės karalius Adoni Cedekas pasiuntė Hebrono[k] karaliui Hohamui, Jarmuto karaliui Piramui, Lachišo karaliui Jafijai ir Eglono karaliui Debyrui[l] tokią žinią: **4** „Ateikite į pagalbą ir užpulkime Gibeoną, nes jis sudarė taikos sutartį su Jozue ir izraelitais.“[m] **5** Taigi penki amoritų[n] karaliai – Jeruzalės karalius, Hebrono karalius, Jarmuto karalius, Lachišo karalius ir Eglono karalius – susivienijo ir atžygiavę su savo pulkais apgulė Gibeoną.

6 Tada Gibeono vyrai pasiuntė Jozuei į stovyklą prie Gilgalo[a] tokį žodį: „Nepalik savo vergų![b] Skubėk mūsų vaduoti, padėk mums! Prieš mus susitelkė visi amoritų karaliai iš aukštumų.“ **7** Taigi Jozuė su savo kovotojais ir galiūnais[c] iššygiavo iš Gilgalo.

8 Jehova tarė Jozuei: „Nebijok jų,[d] nes atidaviau juos tau į rankas.[e] Nė vienas prieš tave neatsilaikys.“[f] **9** Iš Gilgalo Jozuė žygiavo visą naktį, tada netikėtai priešus užpuolė. **10** Jehova sukėlė tarp jų sąmyšį,[g] ir izraelitai Gibeone sudavė jiems stiprų smūgį. Jie vijosi juos aukštyn link Bet Horono ir triušk ino iki pat Azekos ir Makedos. **11** Izraelitams vejantis juos žemyn nuo Bet Horono, Jehova pylė iš dangaus ant jų krušą iki pat Azekos, ir jie pražuvo. Nuo krušos krito daugiau negu nuo izraelitų kalavijo.

12 Tą dieną, kurią izraelitams regint Jehova triušk ino amoritus, Jozuė Izraelio akivaizdoje kreipėsi į Jehovą ir tarė:

„Saule, sustok[h]
virš Gibeono[i]
ir tu, mėnuli,
virš Ajalono slėnio!“

13 Taigi saulė sustojo ir mėnulis nepajudėjo, kol tauta nugalėjo priešus. Argi tai nėra aprašyta Jašaro knygoje?[y] Saulė vidury dangaus buvo sustojusi ir neskubėjo leistis beveik visą dieną. **14** Tokios dienos kaip toji nebuvo nei iki tol, nei vėliau – dienos, kad Jehova būtų taip paklaūsęs žmogaus balso.[j] Tikrai Jehova kovojo už Izraelį.[k]

15 Tada Jozuė ir visas Izraelis grįžo į stovyklą prie Gilgalo.[l]

9:24 *Arba „sielos“. Žr. žodynėlį. **9:27** *Arba „kirs“. #T. y. Dievas.

9 SKYRIUS
a Įst 7:1; Įst 20:16
b Įst 2:25; Įst 11:25; Joz 5:1
c Hbr 11:31
d Joz 9:21
e 1Ka 8:29; 2Me 6:6
f 1Me 9:2; Ezr 7:24; Ezr 8:17; Neh 3:26; Neh 7:60

10 SKYRIUS
g Joz 8:24, 29
h Joz 6:2, 21
i Joz 9:9, 15; Joz 11:19
y Įst 2:25; Įst 11:25; Joz 2:10, 11; Joz 5:1
j Joz 8:25
k Pr 23:2; Sk 13:22
l Joz 12:7, 10–12
m Joz 9:9, 15; Joz 11:19
n Pr 15:16

Antra skiltis
a Joz 5:10
b Joz 9:25, 27
c Joz 8:3
d Įst 3:2; Įst 20:1
e Įst 7:24; Joz 11:6
f Joz 1:3–5
g Ps 44:3
h 2Ka 20:10; Ps 135:6; Iz 38:8
i Iz 28:21
y 2Sa 1:17, 18
j Įst 9:18, 19; 1Ka 17:22; Jok 5:16
k Įst 1:30; Joz 23:3
l Joz 5:10; Joz 9:6

16 Tuo tarpu anie penki karaliai pabėgo ir pasislėpė oloje prie Makedos.[a] **17** Jozuei buvo pranešta: „Radome tuos penkis karalius pasislėpusius oloje prie Makedos.“[b] **18** Jozuė paliepė: „Užriskite olos angą dideliais akmenimis ir pastatykite sargybinius. **19** Visi kiti nesustokite, vykitės priešus ir pulkite juos iš užnugario.[c] Neleiskite jiems pasprukti į savo miestus, nes Jehova, jūsų Dievas, atidavė juos į jūsų rankas.“

20 Kai Jozuė ir izraelitai buvo sudavę priešams stiprų smūgį, kai visus iki vieno iššudė (tik keletas ištrūko ir pabėgo į įtvirtintus miestus), **21** žmonės gyvi sveiki grįžo pas Jozuę į stovyklą prie Makedos. Niekas nebedrįso ištarti žodžio* prieš izraelitus. **22** Tada Jozuė tarė: „Nuriskite akmenis nuo angos ir atveskite man tuos penkis karalius.“ **23** Ir jie išvedė iš olos penkis karalius: Jeruzalės karalių, Hebrono karalių, Jarmuto karalių, Lachišo karalių ir Eglono karalių.[d] **24** Kai juos atvedė, Jozuė sušaukė visus Izraelio vyrus ir tarė su juo žygiavusių kovotojų vadams: „Prieikite ir užminkite karaliams ant sprando.“ Ir tie priėję užmynė jiems ant sprando.[e] **25** Jozuė savo vyrams tarė: „Neišsigąskite ir nebijokite![f] Būkite drąsūs ir tvirti, nes taip Jehova padarys visiems jūsų priešams, su kuriais kovosite.“[g]

26 Ir Jozuė užmušė tuos penkis karalius. Tada kiekvieno kūną pakabino ant stulpo* ir paliko kyboti iki vakaro. **27** Saulei leidžiantis Jozuė įsakė nuimti juos nuo stulpų[a] ir sumesti į olą, kur karaliai pirma buvo pasislėpę. Olos angą užritino dideliais akmenimis ir jie ten tebėra iki šios dienos.

28 Tądien Jozuė paėmė Makedą[b] ir atidavė ją kalavijui. Karalių ir visus* mieste jis iššudė, nepaliko nė vieno gyvo.[c] Su Makedos karaliumi[d] jis padarė taip, kaip buvo padaręs su Jericho karaliumi.

29 Tada Jozuė ir visas Izraelis iš Makedos nužygiavo į Libną[e] ir su ja kovojo. **30** Jehova atidavė šį miestą ir jo karalių[f] Izraeliui į rankas. Jie paėmė miestą ir iššudė visus gyventojus kalaviju, nė vieno nepaliko gyvo. Su jo karaliumi jie padarė taip, kaip buvo padarę su Jericho karaliumi.[g]

31 Iš Libnos Jozuė ir visas Izraelis nužygiavo į Lachišą.[h] Ten jie įsirengė stovyklą ir prieš tą miestą kovojo. **32** Jehova atidavė Lachišą izraelitams į rankas ir kitą dieną tie jį užėmė. Jie iššudė visus gyventojus kalaviju,[i] kaip buvo padarę su Libna.

33 Tada Gezero karalius Horamas[y] atžygiavo padėti Lachišui, bet Jozuė jį nužudė. Tą patį padarė ir su jo žmonėmis, nė vieno nepaliko gyvo.

34 Iš Lachišo Jozuė ir visas Izraelis nužygiavo į Egloną.[j] Ten jie įkūrė stovyklą ir stojo į kovą su miesto gyventojais. **35** Tą dieną jie užėmė jį ir atidavė kalavijui. Visus gyventojus tą pačią dieną izraelitai iššudė, kaip kad buvo padarę Lachiše.[k]

10:21 *Pažod. „nebegalando liežuvio“.
10:26 *Arba „medžio“.

10 SKYRIUS

a Joz 10:10
b Joz 10:28
c Įst 28:7
d Joz 10:3–5 Joz 12:7, 10–12
e Iš 23:27
f Įst 31:6 Joz 1:9
g Įst 3:21 Įst 7:18, 19

Antra skiltis

a Įst 21:22, 23 Joz 8:29
b Joz 10:10 Joz 15:20, 41
c Įst 20:16
d Joz 12:7, 16
e Joz 15:20, 42 Joz 21:13
f Joz 12:7, 15
g Joz 6:2, 21
h Joz 10:3, 4 Joz 12:7, 11 Joz 15:20, 39
i Įst 20:16
y Joz 12:7, 12 Joz 16:10 Joz 21:20, 21 1Ka 9:16
j Joz 10:3, 4 Joz 12:7, 12 Joz 15:20, 39
k Įst 20:16 Joz 10:32

10:28 *Arba „visas sielas“. Žr. žodynėlį.

36 Iš Eglono Jozuė ir visas Izraelis nužygiavo į Hebroną[a] ir prieš jį kovojo. **37** Miestą jie paėmė ir atidavė jo karalių ir visus aplinkinių miestų gyventojus kalavijui, nė vieno nepaliko gyvo. Jozuė iššudė visus mieste, kaip kad buvo padaręs su Eglonu.

38 Galiausiai Jozuė ir visas Izraelis patraukė į Debyrą[b] ir, ten atžygiavę, prieš jį kovojo. **39** Jis paėmė miestą, sučiupo jo karalių, užėmė aplinkinius miestus ir atidavė kalavijui – visus iššudė,[c] nė vieno nepaliko gyvo.[d] Su Debyru ir jo karaliumi jis padarė taip, kaip buvo padaręs su Hebronu, Libna ir su Libnos karaliumi.

40 Jozuė nukariavo visą kraštą – aukštumas, Negebą, Šefelą[e] ir kalnų šlaitus – ir visus jo karalius, nė vieno nepaliko gyvo. Visa, kas kvėpuoja, jis sunaikino,[f] kaip Jehova, Izraelio Dievas, buvo įsakęs.[g] **41** Jozuė užkariavo žemes nuo Kadeš Barnėjos[h] iki Gazos,[i] visą Gošeno kraštą[y] ir žemes iki pat Gibeono.[j] **42** Tuos karalius ir jų valdas Jozuė paėmė per vieną karo žygį, nes Izraelio Dievas Jehova kovojo už Izraelį.[k] **43** Tada Jozuė ir visas Izraelis sugrįžo į stovyklą prie Gilgalo.[l]

11 Hacoro karalius Jabinas, apie tai išgirdęs, pasiuntė žinią Madono karaliui Jobabui,[m] Šimrono karaliui, Achšafo karaliui,[n] **2** karaliams, valdantiems šiaurinę aukštumų dalį, lygumas* į pietus nuo Kinereto, Šefelą ir Doro aukštumas[o] vakaruose, **3** ir kanaaniečiams,[p] gyvenantiems rytuose ir vakaruose, – amoritams,[a] hetitams, perizams, jebusiečiams aukštumose ir hivams[b] Hermono papėdėje,[c] Micpos krašte. **4** Visi tie karaliai su savo pulkais, gausiais it pajūrio smiltys, su daugybe žirgų ir kovos vežimų leidosi į kelią. **5** Jie atžygiavo į sutartą vietą prie Meromo versmių ir įkūrę tenai stovyklą ėmė rengtis kovai su Izraeliu.

6 Jehova Jozuei pasakė: „Nebijok jų,[d] nes rytoj tuo pačiu metu atiduosiu juos izraelitams. Visus juos iššudysite, jų žirgus suluošinsite,[e] o kovos vežimus sudeginsite.“ **7** Prie Meromo versmių įsikūrusią priešų stovyklą Jozuė ir jo kariai užpuolė netikėtai. **8** Jehova atidavė priešus jiems į rankas[f] ir izraelitai juos nugalėjo. Jie vijosi priešus iki Didžiojo Sidono,[g] Misrefot Maimų[h] ir iki Micpės slėnio rytų link ir triuškino tol, kol nė vieno neliko gyvo.[i] **9** Kaip Jehova buvo liepęs, Jozuė jų žirgus suluošino ir kovos vežimus sudegino.[y]

10 Tada Jozuė patraukė atgal, Hacoro link. Atžygiavęs jis miestą užėmė ir jo karalių nužudė kalaviju[j] (Hacoras buvo iš visų tų karalystės galingiausias). **11** Izraelitai kalaviju iššudė visus* tame mieste[k] – nepaliko gyvo nė vieno, kas kvėpuoja,[l] o patį Hacorą sudegino. **12** Jozuė paėmė visus anų karalių miestus ir karalius nužudė kalaviju.[m] Jis iššudė visus,[n] kaip Jehovos tarnas Mozė buvo įsakęs. **13** Tačiau izraelitai nedegino nė vieno miesto, pastatyto ant kalvos, išskyrus

10 SKYRIUS

a Pr 13:18
Pr 23:19
Sk 13:22
Joz 10:3, 4
Joz 15:13
Joz 21:13

b Joz 12:7, 13
Joz 15:15

c Įst 7:2

d Joz 11:14

e Joz 9:1, 2
Ts 1:9

f Kun 27:29
Įst 20:16
Joz 11:14

g Įst 7:2
Įst 9:5

h Sk 34:2, 4
Įst 9:23

i Įst 2:23

y Joz 15:20, 51

j Joz 11:16, 19

k Iš 14:14
Įst 1:30

l Joz 4:19

11 SKYRIUS

m Joz 12:7, 19

n Joz 12:7, 20

o Joz 17:11
Ts 1:27

p Sk 13:29

Antra skiltis

a Pr 15:16

b Įst 7:1
Įst 20:17

c Įst 4:48

d Joz 10:8

e Įst 17:16
Pat 21:31

f Joz 21:44

g Pr 10:19
Joz 19:28, 31

h Joz 13:1, 6

i Įst 20:16

y Joz 11:6

j Joz 12:7, 19

k Kun 27:29

l Įst 20:16
Joz 11:14

m Įst 9:5

n Įst 7:2, 16

11:2 *Arba „Arabą“.

11:11 *Arba „visas sielas“. Žr. žodynėlį.

Hacorą – tik jį Jozuė sudegino. **14** Visą tų miestų turtą ir gyvulius izraelitai pasiėmė sau kaip grobį.[a] O žmones žudė kalaviju, kol iššudė visus[b] ir neliko nė vieno gyvo.[c] **15** Kaip Jehova buvo įsakęs savo tarnui Mozei ir kaip Mozė buvo įsakęs Jozuei,[d] taip Jozuė ir padarė. Neliko nepadaryta nieko, ką Jehova buvo Mozei įsakęs.[e]

16 Jozuė užėmė visą kraštą – aukštumas*, Negebą,[f] Gošeno kraštą, Šefelą,[g] Arabą[h] ir Izraelio aukštumas su jų Šefela#, – **17** kraštą nuo Halako kalno, stovinčio palei Seyrą, iki pat Baal Gado[i] Libano slėnyje, prie Hermono kalno papėdės.[y] Jis nugalėjo visus jo karalius. Jozuė sučiupo juos ir iššudė. **18** Su tais karaliais jis kariavo gana ilgai. **19** Nė vienas miestas nesudarė su izraelitais taikos – tik Gibeonas, kur gyveno hivai,[j] – todėl izraelitai tuos miestus paėmė ginklu.[k] **20** Jehova leido tų žmonių širdims užkietėti,[l] kad jie kariautų su Izraeliu ir žūtų, mat nebuvo dėl ko jų pasigailėti.[m] Juos reikėjo sunaikinti, kaip Jehova buvo Mozei įsakęs.[n]

21 Tuo pačiu metu Jozuė sunaikino anakiečius,[o] gyvenančius aukštumų miestuose – Hebrone, Debyre, Anabe – ir visose Judo ir Izraelio aukštumose. Jis sunaikino ir anakiečius, ir jų miestus.[p] **22** Izraelio krašte anakiečių nebeliko, išskyrus Gazą,[r] Gatą[s] ir Ašdodą.[t] **23** Jozuė užėmė visą kraštą, kaip Jehova buvo Mozei pažadėjęs,[u] ir atidavė Izraeliui jį paveldėti – kiekvienai giminei jos dalį.[a] Tada kraštas ilsėjosi nuo karų.[b]

12 Štai karaliai, kuriuos izraelitai nugalėjo rytinėje Jordano pusėje (izraelitai užėmė jų žemes nuo pat Arnono slėnio*[c] iki Hermono kalno[d] ir visoje rytinėje Arabos dalyje[e]). **2** Vienas iš jų – amoritų karalius Sihonas.[f] Jis gyveno Hešbone ir valdė pusę Gileado, tai yra žemes nuo Aroero,[g] esančio Arnono slėnio*[h] pakraštyje, ir nuo slėnio vidurio iki Jabboko slėnio* ir amonitų sienos. **3** Taip pat jis valdė rytinę Arabą – žemes nuo Kinereto jūros*[i] iki Arabos jūros, tai yra Druskos jūros#, toliau – iki Bet Ješimotų rytuose ir iki Pisgos šlaitų pietuose.[y]

4 Kitas karalius, kurio valdos buvo užkariautos, – Bašano karalius Ogas,[j] vienas iš paskutinių refajų.[k] Jis gyveno Aštarote ir Edrėjyje **5** ir valdė žemes aplink Hermono kalną, valdė Salchą ir visą Bašaną[l] iki gešūriečių ir maakų[m] sienos ir pusę Gileado iki Hešbono karaliaus Sihono valdų.[n]

6 Izraelitai juos nugalėjo vedami Jehovos tarno Mozės.[o] Jų žemes Jehovos tarnas Mozė atidavė kaip paveldą rubenams, gadams ir pusei Manaso giminės.[p]

7 O Jozuė su izraelitais nugalėjo karalius vakarinėje Jordano pusėje – krašte nuo Baal Gado,[r] kuris Libano slėnyje,[s] iki Halako kalno,[t] stovinčio ties Seyru.[u] (Jų žemes Jozuė atidavė paveldėti Izraelio giminėms, kiekvienai paskyrė dalį[v]

11 SKYRIUS

a Joz 8:2, 27
b Įst 7:2
c Įst 20:16
d Įst 3:28
Įst 7:1
Įst 31:7
e Įst 4:2, 5
f Sk 13:17
Įst 1:7
g Joz 10:40, 41
h Joz 12:7, 8
i Joz 13:1, 5
y Įst 4:48
Joz 13:8, 11
j Joz 9:7, 15
k Įst 20:17
l Įst 2:30
m Iš 34:12
Įst 7:2
n Įst 20:16
o Sk 13:22
Įst 1:28
Joz 15:13, 14
p Kun 27:29
Joz 11:12
Joz 24:11
r Ts 1:18
s 1Sa 17:4
t Iš 23:28–30
2Me 26:1, 6
u Iš 23:27
Įst 11:23

Antra skiltis

a Sk 26:53, 54
Joz 14:1
b Joz 14:15
Joz 21:44
Joz 23:1

12 SKYRIUS

c Įst 2:24
d Įst 3:8
e Įst 4:47–49
f Sk 21:23, 24
g Įst 3:12
h Sk 21:13
i Jn 6:1
y Įst 3:27
j Sk 21:33–35
k Įst 3:11
l Įst 29:7
m Joz 13:13
n Sk 21:26
o Sk 21:23, 24
Sk 21:33–35
p Sk 32:33
Įst 3:12, 13
r Joz 13:1, 5
s Joz 1:4
t Joz 11:16, 17
u Įst 2:12
v Joz 11:23

11:16 *T. y. Judo aukštumas. #Arba „priekalniais“.

12:1, 2 *Arba „sausvagės“. **12:3** *T. y. Genezareto, arba Galilėjos, ežero. #T. y. Negyvosios jūros.

8 aukštumose, Šefeloje, Arabo-
je, šlaituose, dykumoje ir Nege-
be[a] – žemėje hetitų, amoritų,[b]
kanaaniečių, perizų, hivų ir je-
busiečių.[c]) Tie karaliai buvo:
9 Jericho karalius,[d] Ajo
(netoli Betelio) karalius,[e]
10 Jeruzalės karalius,
Hebrono karalius,[f]
11 Jarmuto karalius,
Lachišo karalius,
12 Eglono karalius,
Gezero karalius,[g]
13 Debyro karalius,[h]
Gedero karalius,
14 Hormos karalius,
Arado karalius,
15 Libnos karalius,[i]
Adulamo karalius,
16 Makedos karalius,[y]
Betelio karalius,[j]
17 Tapuacho karalius,
Hefero karalius,
18 Afeko karalius,
Lašarono karalius,
19 Madono karalius,
Hacoro karalius,[k]
20 Šimron Merono kara-
lius, Achšafo karalius,
21 Taanacho karalius,
Megido karalius,
22 Kedešo karalius,
Jokneamo, kuris yra
Karmelyje, karalius,[l]
23 Doro, kuris Doro
aukštumose, karalius,[m]
taip pat Goimų, miesto
Gilgale, karalius
24 ir Tircos karalius. Iš viso –
31 karalius.

13 Kai Jozuė buvo pasenęs
ir sulaukęs ilgo amžiaus,[n]
Jehova jam tarė: „Tu pasenai ir
sulaukei ilgo amžiaus, bet dar
daug žemės reikia užkariauti.
2 Štai kas liko neužimta:[o] visos
filistinų ir gešūriečių žemės[p]

12 SKYRIUS
a Joz 10:40
Joz 11:16
b Pr 15:16
c Iš 3:8
Iš 23:23
Įst 7:1
d Joz 6:2
e Joz 8:29
f Joz 10:23, 26
g Joz 10:33
h Joz 10:38
i Joz 10:29
y Joz 10:28
j Ts 1:22
k Joz 11:1, 10
l Joz 21:34
m Joz 11:1, 2

13 SKYRIUS
n Joz 23:1
Joz 24:29
o Iš 23:29, 30
p 1Sa 27:8

Antra skiltis
a Pr 10:19
b Ts 3:1, 3
1Sa 6:4
c Joz 15:20, 46
d Ts 14:19
e 2Sa 21:19
f 1Sa 5:10
g Įst 2:23
h Ts 1:31
i 1Ka 5:18
y Sk 34:2, 8
j Įst 3:25
k Joz 11:8
l Ts 3:1–3
m Iš 23:30
n Sk 34:17
Joz 14:1
o Sk 33:54
p Sk 32:33
Joz 22:4
r Įst 3:12
s Sk 21:13
t Sk 21:23, 24
u Įst 3:14
v Joz 17:1
z 1Me 5:11

3 (žemės nuo Nilo* atšakos,
einančios palei rytinę Egipto
ribą, iki Ekrono ribos šiaurė-
je, anksčiau priklausiusios ka-
naaniečiams),[a] įskaitant penkių
filistinų valdovų[b] – Gazos, Aš-
dodo,[c] Aškelono,[d] Gato[e] ir Ekro-
no[f] – valdomas žemes, taip pat
avų kraštas[g] **4** pietuose, visas
kanaaniečių kraštas, sidonie-
čiams[h] priklausančios žemės
nuo Mearos iki Afeko, esan-
čio prie amoritų žemių ribos,
5 gebaliečių[i] kraštas ir visas
rytinis Libanas nuo Baal Gado,
esančio Hermono kalno papė-
dėje, iki Lebo Hamato*,[y] **6** vi-
sos aukštumos nuo Libano[j] iki
Misrefot Maimų[k] ir visas sido-
niečių[l] kraštas. Pašalinsiu tas
tautas izraelitams iš kelio.[m] Tu
tik atiduosi žemę Izraeliui pa-
veldėti, kaip esu tau įsakęs.[n]
7 Dabar padalyk šią žemę de-
vynioms giminėms ir pusei Ma-
naso giminės, kad ją paveldė-
tų.“[o]

8 Kita pusė Manaso giminės
kartu su Rubeno ir Gado gimi-
nėmis savo paveldą, jiems pa-
skirtą Jehovos tarno Mozės,
gavo rytinėje Jordano pusėje:[p]
9 žemę nuo Aroero miesto,[r]
įsikūrusio Arnono slėnio*[s] pa-
kraštyje, ir nuo miesto slėnio
viduryje, taip pat visą Mede-
bos plokščiakalnį iki Dibono,
10 visus miestus iki Amono ri-
bos,[t] priklausiusius amoritų ka-
raliui Sihonui, kuris valdė Hešbone, **11** Gileadą (gešūriečių
ir maakų kraštą[u]), visą Hermo-
no kalną ir visą Bašaną[v] iki pat
Salchos,[z] **12** visas žemes, ku-
rias iš Aštaroto ir Edrėjo valdė

13:3 *Arba „Šihoro“. **13:5** *Arba „iki Hamato prieigų“. **13:9** *Arba „sausvagės“.

Bašano karalius Ogas (jis buvo paskutinis iš refajų[a]). Mozė užėmė tas žemes ir išvarė jų gyventojus.[b] **13** Bet gešūriečių ir maakų izraelitai neišvarė.[c] Gešūriečiai ir maakai tebegyvena Izraelyje iki šios dienos.

14 Vienintelei Levio giminei Mozė paveldo nebuvo davęs.[d] Jų paveldas – Izraelio Dievui Jehovai aukojamos ugninės atnašos,[e] nes Dievas taip jiems buvo pažadėjęs.[f]

15 Mozė buvo paskyręs paveldą Rubeno giminės kiltims. **16** Jiems teko žemės nuo Aroero, esančio Arnono slėnio* pakraštyje, įskaitant miestą slėnio viduryje, ir Medebos plokščiakalnis: **17** Hešbonas ir visi plokščiakalnio miestai,[g] Dibonas, Bamot Baalas, Bet Baal Meonas,[h] **18** Jahacas,[i] Kedemotai,[y] Mefaatas,[j] **19** Kirjataimai, Sibma[k] ir Ceret Šaharas ant slėnio šlaito, **20** taip pat Bet Peoras, Pisgos šlaitai,[l] Bet Ješimotai,[m] **21** visi miestai plokščiakalnyje ir visos amoritų karaliaus Sihono žemės, kurias jis valdė iš Hešbono.[n] Mozė nugalėjo Sihoną[o] ir jam pavaldžius Midjano karalius, kurie gyveno tame krašte, – Evį, Rekemą, Cūrą, Hūrą ir Rebą.[p] **22** (Nuo izraelitų kalavijo krito ir žynys[r] Bileamas, Beoro sūnus.[s]) **23** Rubenų žemių riba buvo Jordanas. Visas tas kraštas su miestais ir jiems priklausančiomis gyvenvietėmis buvo rubenų paveldas, jų kiltims skirta dalis.

24 Mozė buvo paskyręs paveldą ir Gado giminės kiltims. **25** Joms teko Jazeras[t] ir visi Gileado miestai, pusė Amono krašto[a] iki pat Aroero – to, kuris ties Raba,[b] **26** žemė nuo Hešbono[c] iki Ramat Micpės ir Betonimų ir nuo Mahanaimų[d] iki Debyro ribos, **27** o slėnyje – Bet Haramas, Bet Nimra,[e] Sukotai,[f] Cafonas ir likusi Hešbono karaliaus Sihono žemių dalis.[g] Jų žemės ėjo palei rytinę Jordano pusę ir Jordanas buvo jų riba iki apatinio Kinereto jūros*[h] pakraščio. **28** Ta žemė su miestais ir jiems priklausančiomis gyvenvietėmis buvo gadų paveldas, jų kiltims skirta dalis.

29 Mozė buvo paskyręs paveldą ir pusei Manaso giminės, visoms pusės Manaso giminės kiltims.[i] **30** Jiems teko žemės nuo Mahanaimų,[y] jos apėmė visą Bašaną – kraštą, kurį valdė Bašano karalius Ogas, – ir visus Jayro palapinių miestelius[j] Bašane, 60 miestų. **31** Pusė Gileado, taip pat Aštaroto ir Edrėjo[k] miestai Bašane, karaliaus Ogo valdose, atiteko Manaso sūnaus Machyro palikuonių,[l] tai yra pusės jo palikuonių, kiltims.

32 Šitas žemes Mozė davė jiems kaip paveldą, kai jie dar tebebuvo Moabo plynėse, rytinėje Jordano pusėje, priešais Jerichą.[m]

33 Levio giminei Mozė paveldo nedavė.[n] Jehova, Izraelio Dievas, yra jų paveldas, nes Dievas pats buvo jiems taip pažadėjęs.[o]

14 O štai izraelitų paveldas, kurį kunigas Eleazaras, Nūno sūnus Jozuė ir Izraelio giminių vyriausieji jiems padalijo Kanaano krašte.[p] **2** Kaip

13:16 *Arba „sausvagės“.

13:27 *T. y. Genezareto, arba Galilėjos, ežero.

13 SKYRIUS

a Įst 3:11
b Sk 21:23, 24; Sk 21:33–35
c Sk 33:55; Joz 23:12, 13
d Sk 18:20; Įst 10:9; Įst 12:12
e Kun 7:33–35; Įst 18:1
f Sk 18:24
g Sk 21:25, 26
h Sk 32:37, 38
i Sk 21:23
y Įst 2:26
j Joz 21:8, 37
k Sk 32:37, 38
l Įst 3:16, 17
m Sk 33:48, 49
n Sk 21:25
o Įst 2:30
p Sk 31:7, 8
r Sk 22:7
s Sk 22:5; 2Pt 2:15
t Sk 32:34, 35

Antra skiltis

a Joz 12:2; Ts 11:13
b 2Sa 11:1
c Sk 21:26
d Pr 32:2; Joz 21:8, 38
e Sk 32:34, 36
f Pr 33:17
g Sk 21:26
h Sk 34:2, 11; Įst 3:16, 17; Jn 6:1
i Įst 3:13
y 1Me 6:77, 80
j Sk 32:40, 41; Įst 3:14
k Sk 21:33
l Sk 32:39
m Sk 32:33
n Įst 10:9; Joz 18:7
o Sk 18:24; Sk 26:62, 63; Įst 18:1

14 SKYRIUS

p Sk 34:17; Joz 19:51

Jehova per Mozę buvo įsakęs, paveldas devynioms ir pusei giminės buvo padalytas metant burtą.[a] **3** Kitoms dviem ir pusei giminės Mozė jau buvo davęs paveldą kitapus Jordano,[b] o levitams paveldo jis nedavė, kaip kad davė kitoms giminėms.[c] **4** Iš Juozapo palikuonių kilo dvi giminės[d] – Manaso ir Efraimo.[e] Levitai žemės dalies krašte negavo, tik miestus apsigyventi[f] ir ganyklas savo gyvuliams ir visam savo ūkiui.[g] **5** Izraelitai paskirstė žemę taip, kaip Jehova buvo įsakęs Mozei.

6 Į Gilgalą[h] pas Jozuę atėjo Judo žmonės. Kalebas,[i] kenazo Jefunės sūnus, jam tarė: „Tu gerai žinai, ką Jehova prie Kadeš Barnėjos[y] pasakė[j] apie tave ir mane Dievo vyrui Mozei.[k] **7** Buvau keturiasdešimties, kai Jehovos tarnas Mozė siuntė mane iš Kadeš Barnėjos išžvalgyti krašto.[l] Grįžęs papasakojau jam viską taip, kaip liepė širdis.[m] **8** Mano broliai, kurie ėjo su manimi, savo kalbomis žmonėms atėmė drąsą*, o aš visa širdimi buvau su Jehova, savo Dievu.[n] **9** Mozė tada prisiekė: ‘Žemė, į kurią buvai įkėlęs koją, amžiais bus tavo ir tavo sūnų paveldas, nes tu visa širdimi buvai su Jehova, mano Dievu.’[o] **10** Jehova, kaip ir buvo pažadėjęs,[p] saugojo mano gyvastį[r] tuos keturiasdešimt penkerius metus nuo pat dienos, kai Jehova ištarė šį pažadą Mozei, – dar tada, kai Izraelis klajojo po dykumą.[s] Dabar man jau aštuoniasdešimt penkeri ir tebesu su jumis. **11** Aš toks pat tvirtas kaip tą dieną, kai Mozė mane išsiuntė. Jėgų tebeturiu kiek anuomet – galiu kariauti, galiu dar daug nuveikti. **12** Tad duok man aukštumas, kurias Jehova tądien man pažadėjo. Nors, kaip tada girdėjai, ten dideliuose įtvirtintuose miestuose[a] gyvena anakiečiai,[b] Jehova tikrai bus su manimi[c] ir aš juos išvarysiu, kaip Jehova yra pažadėjęs.“[d]

13 Jozuė palaimino Jefunės sūnų Kalebą ir davė jam kaip paveldą Hebroną.[e] **14** Taip Hebronas tapo Kalebo, kenazo Jefunės sūnaus, paveldu ir priklauso jam iki šios dienos, nes jis visa širdimi buvo su Jehova, Izraelio Dievu.[f] **15** Hebrono ankstesnis vardas buvo Kirjat Arba.[g] (Mat buvo toks vyras, vardu Arba, žymiausias tarp anakiečių.) Ir kraštas ilsėjosi nuo karų.[h]

15 Judo giminės kiltims atiteko[i] žemės* iki Edomo[y] ribos, iki Cino dykumos ir Negebo pietinio krašto. **2** Pietinė riba prasidėjo nuo įlankos pietiniame Druskos jūros* pakraštyje,[j] **3** tada nuo Akrabimų įkalnės[k] ėjo į pietus link Cino, toliau iš pietų kilo į Kadeš Barnėją,[l] į Hecroną, tada aukštyn į Adarą ir pasisuko į Karką. **4** Tada riba ėjo pro Acmoną[m] iki Egipto sausvagės*[n] ir baigėsi prie Jūros[#]. Tai pietinė riba.

5 Rytinė riba ėjo palei Druskos jūrą* iki Jordano žiočių. Ten pat, prie jūros įlankos, ties Jordano žiotimis, prasidėjo šiaurinė riba.[o] **6** Ji kilo iki Bet Hoglos,[p] ėjo šiauriau nuo Bet

14 SKYRIUS

a Sk 26:55; Sk 33:54; Sk 34:13; Pat 16:33; Apd 13:19
b Sk 32:29
c Įst 10:9; Joz 13:14
d Pr 48:5; 1Me 5:2
e Pr 48:19, 20
f Sk 35:7; Joz 21:1, 2
g Sk 35:2, 5
h Joz 4:19; Joz 10:43
i Sk 32:11, 12
y Sk 13:26
j Įst 1:35, 36
k Sk 12:7, 8
l Sk 13:2, 6
m Sk 13:30; Sk 14:6, 7
n Sk 14:24; Sk 32:11, 12
o Įst 1:36
p Joz 21:45
r Sk 14:29, 30
s Sk 14:33

Antra skiltis

a Sk 13:22, 28
b Sk 13:33
c Sk 14:8; Rom 8:31
d Joz 15:14; Ts 1:20
e Joz 10:36, 37; Joz 15:13; Joz 21:11, 12; 1Me 6:55, 56
f Sk 14:24; Įst 1:35, 36; Joz 14:8
g Pr 23:2
h Kun 26:6; Joz 11:23

15 SKYRIUS

i Sk 26:55
y Pr 36:19
j Sk 34:2, 3
k Ts 1:36
l Sk 34:4
m Sk 34:2, 5
n 1Ka 8:65
o Sk 34:12
p Joz 18:19, 20

14:8 *Pažod. „ištirpdė širdis“.

15:1 *Arba „burtas lėmė žemes“. **15:2** *T. y. Negyvosios jūros. **15:4** *Žr. žodynėlį. #T. y. Didžiosios, arba Viduržemio, jūros. **15:5** *T. y. Negyvąją jūrą.

Arabos[a] iki Rubeno sūnaus Bohano akmens.[b] **7** Toliau riba ėjo į Debyrą prie Achoro slėnio[c] ir suko šiaurėn link Gilgalo,[d] esančio priešais Adumimų įkalnę (ši yra sausvagės pietinėje pusėje), pasiekė En Šemešo vandenis[e] ir galiausiai En Rogelį.[f] **8** Riba tęsėsi iki Ben Hinomo slėnio,[g] esančio ties jebusiečių[h] miesto, tai yra Jeruzalės,[i] pietiniu šlaitu, tada užkilo į kalną, esantį į vakarus nuo Ben Hinomo slėnio, Refajų slėnio šiauriniame krašte. **9** Nuo to kalno riba ėjo prie Neftoacho šaltinio vandenų,[y] o nuo ten – palei Efrono kalnyno miestus iki Baalos, tai yra Kirjat Jearimų.[j] **10** Iš Baalos riba ėjo vakarų kryptimi iki Seyro kalno, toliau – Jearimo kalno šiauriniu šlaitu, tai yra palei Kesaloną, tada leidosi į Bet Šemešą[k] ir suko į Timną.[l] **11** Pasiekusi šiaurinį Ekrono[m] šlaitą, riba ėjo į Šikaroną, pro Baalos kalną, toliau į Jabneelį ir baigėsi prie jūros.

12 Vakarinė riba buvo Didžiosios jūros* pakrantė.[n] Tokios buvo Judo palikuonių kiltims paskirtų žemių ribos.

13 Judo palikuoniams tekusioje žemėje Jozuė Jehovos įsakymu skyrė dalį ir Jefunės sūnui Kalebui[o] – davė jam Kirjat Arbą (Arba buvo Anako tėvas), tai yra Hebroną.[p] **14** Iš ten Kalebas išvarė tris Anako sūnus,[r] Anako palikuonius: Šešają, Ahimaną ir Talmają.[s] **15** Paskui jis leidosi į žygį prieš Debyro gyventojus.[t] (Debyras seniau buvo vadinamas Kirjat Seferu.) **16** Kalebas pasakė: „Kas puls ir užims Kirjat Seferą, tam duosiu į žmonas savo dukterį Achsą.“ **17** Miestą užėmė Kalebo brolio Kenazo sūnus Otnielis,[a] tad jam Kalebas ir atidavė į žmonas savo dukterį Achsą.[b] **18** Pakeliui namo ji ragino Otnielį, kad šis paprašytų jos tėvą dirbamos žemės. Ji nulipo nuo asilo,* ir Kalebas paklausė: „Ko norėtum?“[c] **19** Ši atsakė: „Noriu paprašyti dovanos*. Tu davei man Negebo[#] kraštą, duok ir Gulot Maimus[△].“ Ir Kalebas dovanojo jai Aukštutinį Gulotą ir Žemutinį Gulotą.

20 Toks buvo Judo giminės paveldas, paskirstytas jos kiltims.

21 Pietinėje Judo giminės žemių dalyje, prie ribos su Edomu,[d] buvo šie miestai: Kabceelis, Ederas, Jagūras, **22** Kina, Dimona, Adada, **23** Kedešas, Hacoras, Itnanas, **24** Zifas, Telemas, Bealotai, **25** Hacor Hadata, Kerijot Hecronas, tai yra Hacoras, **26** Amamas, Šema, Molada,[e] **27** Hacar Gada, Hešmonas, Bet Peletas,[f] **28** Hacar Šualas, Beer Šeba,[g] Biziotija, **29** Baala, Ijimai, Ecemas, **30** Eltoladas, Kesilas, Horma,[h] **31** Ciklagas,[i] Madmana, Sansana, **32** Lebaotai, Šilhimai, Ainas ir Rimonas.[y] Iš viso – 29 miestai su aplinkinėmis gyvenvietėmis.

33 Miestai Šefeloje:[j] Eštaolas, Cora,[k] Ašna, **34** Zanoachas, En Ganimai, Tapuachas, Enamas, **35** Jarmutas, Adulamas,[l] Sochojas, Azeka,[m]

15:12 *T. y. Viduržemio jūros.

15 SKYRIUS

a Joz 18:21, 22
b Joz 18:17, 20
c Joz 7:26
d Joz 5:8, 9
e Joz 18:17, 20
f 1Ka 1:9
g Joz 18:16, 20 2Ka 23:10 Jer 7:31
h Ts 1:21
i Joz 18:28 Ts 19:10
y Joz 18:15, 20
j Joz 9:16, 17 2Sa 6:2 1Me 13:6
k Joz 21:8, 16
l Joz 19:43, 48 Ts 14:1, 2 2Me 28:18
m 1Sa 5:10 1Sa 7:14 2Ka 1:2
n Sk 34:2, 6 Įst 11:24
o Sk 13:30 Įst 1:36
p Pr 23:2 Pr 35:27 Joz 20:7 Joz 21:11, 12
r Sk 13:33 Joz 11:21
s Sk 13:22 Ts 1:10, 20
t Joz 10:38, 39

Antra skiltis

a Ts 3:9–11 1Me 4:13
b 1Me 2:49
c Ts 1:14, 15
d Sk 34:2, 3 Įst 2:5
e Joz 19:1, 2
f Neh 11:25, 26
g Pr 21:31 Joz 19:1–3
h Sk 14:44, 45 Joz 19:1, 4 Ts 1:17
i Joz 19:1, 5 1Sa 27:5, 6 1Me 12:1
y Joz 19:1, 7 Neh 11:25, 29
j Ts 1:9
k Joz 19:40, 41 Ts 16:31
l 1Sa 22:1
m 1Sa 17:1

15:18 *Arba galbūt „Sėdėdama ant asilo ji suplojo rankomis“. Taip tikriausiai buvo daroma norint atkreipti dėmesį. **15:19** *Pažod. „palaiminimo“. [#]Arba „pietų“. [△]Išvertus – „vandens telkiniai“.

36 Šaaraimai,[a] Aditaimai, Gedera ir Gederotaimai* – 14 miestų su aplinkinėmis gyvenvietėmis;

37 Cenanas, Hadaša, Migdal Gadas, **38** Dilanas, Micpė, Jokteelis, **39** Lachišas,[b] Bockatas, Eglonas, **40** Kabonas, Lachmasas, Kitlišas, **41** Gederotai, Bet Dagonas, Naama ir Makeda[c] – 16 miestų su aplinkinėmis gyvenvietėmis;

42 Libna,[d] Eteras, Ašanas,[e] **43** Iftachas, Ašna, Necibas, **44** Keila, Achzibas ir Mareša – 9 miestai su aplinkinėmis gyvenvietėmis;

45 Ekronas su aplinkiniais miesteliais ir gyvenvietėmis, **46** į vakarus nuo Ekrono – visos žemės aplink Ašdodą su ten esančiomis gyvenvietėmis;

47 Ašdodas[f] su aplinkiniais miesteliais ir gyvenvietėmis, Gaza[g] su aplinkiniais miesteliais ir gyvenvietėmis ir viskas iki pat Egipto sausvagės palei Didžiąją jūrą, palei jos pakrantę.[h]

48 Aukštumose: Šamyras, Jatyras,[i] Sochojas, **49** Dana, Kirjat Sana, tai yra Debyras, **50** Anabas, Eštemoja,[y] Animai, **51** Gošenas,[j] Holonas ir Gilojas[k] – 11 miestų su aplinkinėmis gyvenvietėmis;

52 Arabas, Dūma, Ešanas, **53** Janumas, Bet Tapuachas, Afeka, **54** Humta, Kirjat Arba, tai yra Hebronas,[l] ir Cioras – 9 miestai su aplinkinėmis gyvenvietėmis;

55 Maonas,[m] Karmelis, Zifas,[n] Juta, **56** Jezreelis, Jokdeamas, Zanoachas, **57** Kainas, Gibėja ir Timna[a] – 10 miestų su aplinkinėmis gyvenvietėmis;

58 Halhulas, Bet Cūras, Gedoras, **59** Maaratas, Bet Anotas ir Eltekonas – 6 miestai su aplinkinėmis gyvenvietėmis;

60 Kirjat Baalas, tai yra Kirjat Jearimai,[b] ir Raba – 2 miestai su aplinkinėmis gyvenvietėmis.

61 Miestai dykumoje: Bet Araba,[c] Midinas, Sechacha, **62** Nibšanas, Ir Melachas* ir En Gedis[d] – 6 miestai su aplinkinėmis gyvenvietėmis.

63 Bet jebusiečių,[e] gyvenančių Jeruzalėje,[f] Judo žmonės išvaryti nepajėgė[g] ir jie tebegyvena su Judo žmonėmis Jeruzalėje iki šios dienos.

16 Juozapo palikuoniams[h] burtu teko[i] žemė nuo Jordano ties Jerichu. Ji driekėsi iki šaltinių, esančių Jericho rytuose, ėjo per dykumą nuo Jericho į Betelio aukštumas.[y] **2** Nuo Betelio (jis yra prie Lūzo) jų žemių riba ėjo iki archų žemių ribos ties Atarotais, **3** paskui – į vakarus iki jafletų žemių ir tęsėsi iki pat Žemutinio Bet Horono[j] ir iki Gezero.[k] Riba baigėsi prie jūros.

4 Taigi Juozapo palikuoniai,[l] Manasas ir Efraimas, gavo savo paveldą.[m] **5** Tokios yra ribos žemių, paskirstytų Efraimo palikuonių kiltims. Riba prasidėjo rytuose, ėjo netoli Atrot Adaro,[n] pro Aukštutinį Bet Horoną[o] **6** ir tęsėsi iki jūros. Nuo Michmetato[p] šiaurėje riba ėjo rytų kryptimi iki Taanat Šilojo ir suko pro Janoachą. **7** Nuo Janoacho riba ėjo link Atarotų,

15 SKYRIUS

a 1Sa 17:52
b 2Ka 18:14
c Joz 10:28
d Joz 10:29
2Ka 8:22
e Joz 19:1, 7
f 1Sa 5:1
g Pr 10:19
h Sk 34:2, 5
i Joz 21:8, 14
y 1Me 6:57
j Joz 11:16
k 2Sa 15:12
l Joz 14:15
m 1Sa 23:25
1Sa 25:2, 3
n 1Sa 23:14

Antra skiltis

a Pr 38:12
b Joz 9:16, 17
Joz 18:11, 14
1Sa 7:1
c Joz 18:21, 22
d 1Sa 23:29
e Pr 10:15, 16
f 1Me 11:4
g Sk 33:55
Ts 1:8, 21
Ts 19:11
2Sa 5:6

16 SKYRIUS

h Pr 49:22
Įst 33:13
i Sk 26:55
Sk 33:54
Pat 16:33
y Joz 18:11, 13
j Joz 18:11, 13
1Me 7:24
k 1Me 7:20, 28
l Pr 48:5
m Įst 33:13–15
Joz 17:17, 18
n Joz 18:11, 13
o 2Me 8:1, 5
p Joz 17:7

15:36 * Arba galbūt „Gedera su jos avių aptvarais“.

15:62 * Arba „Druskos miestas“.

toliau – link Naaratos ir pro Jerichą[a] iki Jordano. **8** O nuo Tapuacho[b] riba ėjo vakarų link iki Kanos sausvagės ir toliau iki pat jūros.[c] Šis paveldas buvo padalytas Efraimo giminės kiltims. **9** Be to, Efraimo palikuoniai turėjo miestų Manaso giminės žemėje,[d] miestų su aplinkinėmis gyvenvietėmis.

10 Bet kanaaniečių, gyvenančių Gezere, jie neišvarė.[e] Kanaaniečiai tebegyvena tarp Efraimo giminės žmonių iki šios dienos[f] ir jiems yra uždėta darbo prievolė.[g]

17 Dalis paveldo burtu teko[h] ir Manaso,[i] Juozapo pirmagimio,[y] giminei. Manaso pirmagimis Machyras,[j] Gileado tėvas, buvo narsus karys, todėl buvo gavęs Gileadą ir Bašaną.[k] **2** Burtu paveldas buvo padalytas ir kitoms Manaso palikuonių kiltims: Abiezero sūnums,[l] Heleko sūnums, Asrielio sūnums, Šechemo sūnums, Hefero sūnums ir Šemidos sūnums. Šie Juozapo sūnaus Manaso palikuoniai buvo kilčių vyriausieji.[m] **3** Bet Celofhadas,[n] Manaso sūnaus Machyro sūnaus Gileado sūnaus Hefero sūnus, sūnų neturėjo, tik dukteris: Machlą, Nojų, Hoglą, Milką ir Tircą. **4** Atėjusios pas kunigą Eleazarą,[o] Nūno sūnų Jozuę ir vadus, jos sakė: „Jehova Mozei buvo įsakęs duoti mums, kaip ir mūsų broliams, paveldą.“[p] Tada Jehovos įsakymu joms davė paveldą kaip ir jų tėvo broliams.[r]

5 Be Gileado ir Bašano žemių, esančių kitapus Jordano, Manasas gavo paveldėti dar dešimt dalių,[s] **6** nes Manaso dukterys gavo paveldą kaip ir jo sūnūs. Kitiems Manaso palikuoniams buvo atiduotas Gileado kraštas.

7 Manaso žemės driekėsi nuo Ašero pakraščio iki Michmetato,[a] esančio priešais Sichemą,[b] ir nuo ten ėjo pietų link* į kraštą, kur gyveno En Tapuacho žmonės. **8** Tapuacho kraštas[c] priklausė Manasui, bet Tapuacho miestas, esantis ties Manaso riba, priklausė Efraimo palikuoniams. **9** Toliau riba ėjo link Kanos sausvagės, pietų kryptimi. Manaso žemėse dalis miestų priklausė Efraimui.[d] Manaso riba ėjo šiaurine sausvagės puse ir baigėsi prie jūros.[e] **10** Žemės į pietus teko Efraimui, žemės į šiaurę – Manasui. Manaso žemių pakraštys buvo ties jūra,[f] šiaurėje jos ribojosi su Ašeru, rytuose – su Isacharu.

11 Isacharo ir Ašero žemėje Manasui buvo atiduoti Bet Šeanas su aplinkiniais miesteliais, Ibleamas[g] su aplinkiniais miesteliais, Doras[h] su jo gyventojais ir aplinkiniais miesteliais, En Doras[i] su jo gyventojais ir aplinkiniais miesteliais, Taanachas[y] su jo gyventojais ir aplinkiniais miesteliais ir Megidas su jo gyventojais ir aplinkiniais miesteliais, trys aukštumos*.

12 Tačiau užimti šių miestų Manaso palikuoniai neįstengė. Kanaaniečiai atkakliai jiems priešinosi ir liko gyventi tame krašte.[j] **13** Tapę stiprūs, izraelitai uždėjo kanaaniečiams darbo prievolę,[k] bet jų neišvarė.[l]

---

16 SKYRIUS

a Joz 6:20, 26
b Joz 17:8
c Sk 34:2, 6
d Joz 17:9
e Ts 1:29
f Sk 33:52, 55
g Joz 17:13

17 SKYRIUS

h Sk 26:55
Sk 33:54
Pat 16:33
i Pr 41:51
Pr 46:20
Pr 48:17, 18
y Įst 21:17
j Pr 50:23
Sk 26:29
1Me 7:14
k Įst 3:13
Joz 13:31
l Ts 6:11
m Sk 26:29–32
n Sk 26:33
o Sk 27:1, 2
Sk 34:17
Joz 14:1
p Sk 27:7, 11
r Sk 36:6, 12
s Joz 13:29

Antra skiltis

a Joz 16:5, 6
b Joz 20:7
Joz 24:1
1Me 6:66, 67
c Joz 16:8
d Joz 16:9
e Joz 16:8
f Sk 34:2, 6
g 2Ka 9:27
h Joz 12:7, 23
i 1Sa 28:7
y Joz 12:7, 21
j Ts 1:27
k Joz 16:10
Ts 1:30
2Me 8:8
l Iš 23:33
Sk 33:55
Įst 20:16, 17
Joz 23:12, 13
Ts 1:28

17:7 *Pažod. „į dešinę“. **17:11** *Remiantis kai kuriais šaltiniais, tai galėjo būti En Doras, Taanachas ir Megidas.

14 Juozapo palikuoniai kalbėjo Jozuei: „Kodėl mums davei paveldėti tik vieną dalį?[a] Mūsų giminė didelė, ir Jehova ligi šiol mus laimina.“[b] **15** Jozuė atsakė: „Jeigu esate tokie gausingi ir jeigu Efraimo aukštumos[c] jums per ankštos, eikite į miškus, kur perizų[d] ir refajų[e] žemė, išsikirskite juos ir pasidarysite sau vietos.“ **16** Juozapo palikuoniai atsakė: „Aukštumų mums neužtenka. Be to, visi kanaaniečiai, gyvenantys slėnumoje – tiek Bet Šeane[f] su jo aplinkiniais miesteliais, tiek Jezreelio slėnyje,[g] – turi kovos vežimų su pjautuvais*.“[h] **17** Tada Jozuė pasakė Efraimui ir Manasui, Juozapo palikuoniams: „Esate gausinga ir galinga giminė. Gausite ne vieną dalį[i] – **18** jums priklausys visos miškingosios aukštumos.[y] Nors jos apaugusios miškais, iškirsite juos ir tai bus jūsų žemių pakraštys. O kanaaniečius, nors jie galingi ir turi kovos vežimų su pjautuvais*, jūs išvarysite.“[j]

18 Tada visa izraelitų bendruomenė susirinko Šilojuje[k] ir ten pastatė Susitikimo Palapinę.[l] Kraštas jau buvo užimtas.[m] **2** Bet septynios izraelitų giminės savo paveldo dar nebuvo gavusios. **3** Tad Jozuė izraelitams tarė: „Kiek ilgai delsite kurtis krašte, kurį Jehova, jūsų protėvių Dievas, jums yra davęs?[n] **4** Išrinkite man iš visų giminių po tris vyrus. Aš juos išsiųsiu, kad pereitų kraštą ir aprašytų žemę, skirtą joms paveldėti. Paskui jie sugrįš pas mane. **5** Kraštą jie suskirstys į septynias dalis.[a] Judui liks žemės pietuose,[b] Juozapo palikuoniams – šiaurėje.[c] **6** Padarę tų septynių dalių aprašą, atnešite man. Tada mūsų Dievo Jehovos akivaizdoje mesiu dėl jūsų burtą.[d] **7** Levitai dalies tarp jūsų neturės,[e] nes jų paveldas – tarnauti Jehovos kunigais.[f] O Gadas, Rubenas ir pusė Manaso giminės[g] jau gavo savo paveldą rytinėje Jordano pusėje – Jehovos tarnas Mozė jiems jį paskyrė.“

8 Kai vyrai, paskirti aprašyti krašto, susiruošė keliauti, Jozuė jiems įsakė: „Pereikite kraštą ir jį aprašykite. Tada Šilojuje Jehovos akivaizdoje mesiu dėl jūsų burtą.“[h] **9** Ir vyrai iškeliavo. Jie ėjo per visą kraštą, aprašė jį miestas po miesto ir padalijo į septynias dalis. Surašę viską ritinyje, jie sugrįžo pas Jozuę į stovyklą, į Šiloją. **10** Tenai Jozuė dėl jų Jehovos akivaizdoje metė burtą.[i] Jis paskirstė kraštą izraelitams, po dalį kiekvienai giminei.[y]

11 Pirmoji dalis burtu krito Benjamino giminės kiltims. Jiems teko dalis tarp Judo žemių[j] ir Juozapo žemių.[k] **12** Šiaurėje riba prasidėjo prie Jordano, ėjo pro šiaurinį Jericho[l] šlaitą vakarų link į kalnus iki Bet Aveno[m] dykumos. **13** Iš ten riba suko pro Lūzą (tai yra Betelį),[n] pro pietinį Lūzo šlaitą, ir leidosi link Atrot Adaro,[o] esančio ant kalno į pietus nuo Žemutinio Bet Horono.[p] **14** Toliau ėjo vakarinė riba. Nuo kalno, esančio į pietus nuo Bet Horono, ji suko pietų kryptimi ir baigėsi prie Judo miesto Kirjat Baalo, tai yra Kirjat Jearimų.[r] Tai vakarinė riba.

17 SKYRIUS

a Sk 33:54
b Pr 48:19
Sk 26:34, 37
c Joz 24:33
d Iš 33:2
e Pr 15:18–20
f Joz 17:11
g Joz 19:17, 18
Ts 6:33
h Įst 20:1
Ts 1:19
i Joz 17:14
y Sk 33:53
Joz 20:7
Ts 4:5
j Įst 20:1
Įst 31:6
Joz 13:6
Pat 21:31

18 SKYRIUS

k Joz 19:51
Joz 22:9
Ts 21:19
l 1Sa 1:3
1Sa 4:3
Ps 78:60
Jer 7:12
Apd 7:44, 45
m Sk 14:8
Įst 7:22
Įst 33:29
n Sk 33:53, 55

Antra skiltis

a Sk 34:13
Joz 19:51
b Joz 15:1
c Joz 16:1, 4
d Sk 26:55
Sk 33:54
Joz 14:2
Pat 16:33
Apd 13:19
e Sk 18:20
Joz 13:33
f Įst 10:9
Įst 18:1
g Įst 3:12, 13
h Joz 19:51
Ts 21:19
i Pat 16:33
y Sk 33:54
Apd 13:19
j Joz 15:1
k Joz 16:1
l Joz 2:1
Joz 16:1
m Joz 7:2
n Pr 28:18, 19
o Joz 16:5
p Joz 10:11
Joz 21:20, 22
r Joz 15:9

17:16, 18 *Pažod. „geležinių vežimų“.

15 Pietinė riba prasidėjo ties Kirjat Jearimų pakraščiu ir suko į vakarus. Ji ėjo iki Neftoacho šaltinio vandenų,[a] **16** paskui – palei kalną, stūksantį priešais Ben Hinomo slėnį[b] Refajų[c] slėnio šiaurėje, toliau – pro Hinomo slėnį jebusiečių[d] miesto pietinėje pašlaitėje ir leidosi iki En Rogelio.[e] **17** Toliau riba suko į šiaurę ir ėjo iki En Šemešo, paskui – link Gelilotų, esančių priešais Adumimų įkalnę,[f] o iš ten – iki Rubeno sūnaus Bohano akmens.[g] **18** Riba tęsėsi iki šiaurinių kalvų, kurios priešais Arabą, ir leidosi į Arabą. **19** Nuo ten riba ėjo link šiaurinio Bet Hoglos[h] šlaito ir baigėsi prie įlankos šiauriniame Druskos jūros*[i] pakraštyje, ties Jordano žiotimis. Tai pietinė riba. **20** Rytinė riba buvo Jordanas. Tai Benjamino palikuonių kilčių paveldas, tokios buvo jų žemių ribos.

21 Benjamino giminės kiltims teko šie miestai: Jerichas, Bet Hogla, Emek Kecicas, **22** Bet Araba,[y] Cemaraimai, Betelis,[j] **23** Avimai, Para, Ofra, **24** Kefar Amona, Ofnis ir Geba[k] – 12 miestų su aplinkinėmis gyvenvietėmis.

25 Gibeonas,[l] Rama, Beerotai, **26** Micpė, Kefyra, Moca, **27** Rekemas, Irpeelis, Tarala, **28** Cela,[m] Elefas, Jebusas, tai yra Jeruzalė,[n] Gibėja[o] ir Kirjatas – 14 miestų su aplinkinėmis gyvenvietėmis.

Toks buvo Benjamino giminės kilčių paveldas.

19 Antroji dalis burtu teko[p] Simeonui, Simeono giminės kiltims.[r] Jie gavo paveldą žemėse, kurias paveldėjo Judas.[a] **2** Jų paveldas buvo Beer Šeba,[b] Šeba, Molada,[c] **3** Hacar Šualas,[d] Bala, Ecemas,[e] **4** Eltoladas,[f] Betulas, Horma, **5** Ciklagas,[g] Bet Markabotai, Hacar Susa, **6** Bet Lebaotai[h] ir Šaruhenas – 13 miestų su aplinkinėmis gyvenvietėmis; **7** Ainas, Rimonas, Eteras ir Ašanas[i] – 4 miestai su aplinkinėmis gyvenvietėmis. **8** Simeono giminės kiltims atiteko visos gyvenvietės šių miestų apylinkėse iki pat Baalat Beero, tai yra pietinės Ramos. Tai buvo jų paveldas. **9** Simeono giminės palikuoniai gavo paveldėti dalį Judo žemių, nes Judui tekusi dalis buvo per didelė. Taigi Simeono palikuoniai gavo paveldą Judo paveldėtose žemėse.[y]

10 Trečioji dalis burtu teko[j] Zabulono giminės kiltims.[k] Jų paveldo riba ėjo iki pat Sarido. **11** Toliau – vakarų link pro Maralą, Dabešetą iki slėnio*, esančio priešais Jokneamą. **12** Į rytus nuo Sarido, į saulėtekio pusę, riba ėjo Kislot Taboro pakraščiu į Daberatą[l] ir iki Jafijos. **13** Nuo ten ji ir toliau ėjo rytų link, į saulėtekio pusę – į Gat Heferą,[m] Et Kaciną, Rimoną ir iki pat Nėjos. **14** Šiaurėje riba pasisuko į Hanatoną ir baigėsi prie Iftach Elio slėnio. **15** Kartu su Katatu, Nahalalu, Šimronu,[n] Idala ir Betliejumi[o] jiems priklausė 12 miestų su aplinkinėmis gyvenvietėmis. **16** Tai buvo Zabulono palikuonių kilčių[p] paveldas, miestai su aplinkinėmis gyvenvietėmis.

17 Ketvirtoji dalis burtu teko[r] Isacharui, Isacharo palikuonių kiltims.[s] **18** Jų ribos

18:19 *T. y. Negyvosios jūros.

18 SKYRIUS

a Joz 15:9, 12
b Joz 15:8, 12; Jer 7:31; Jer 19:2; Mt 5:22
c Įst 2:11
d Joz 15:63
e Joz 15:7, 12; 1Ka 1:9
f Joz 15:7, 12
g Įst 19:14; Joz 15:6, 12
h Joz 15:6, 12
i Sk 34:12
y Joz 15:6, 12
j Pr 12:8; 1Ka 12:28, 29
k Joz 21:8, 17
l Joz 9:16, 17; 1Ka 3:4
m 2Sa 21:14
n Joz 15:8, 12; 1Me 11:4; 2Me 3:1
o 1Sa 10:26

19 SKYRIUS

p Joz 18:6
r Pr 46:10

Antra skiltis

a Pr 49:5, 7
b Pr 21:31; Pr 26:32, 33; Joz 15:21, 28
c Joz 15:21, 26; 1Me 4:28–31
d Joz 15:21, 28
e Joz 15:20, 29
f Joz 15:21, 30
g Joz 15:21, 31; 1Sa 27:6
h Joz 15:21, 32
i Joz 15:20, 42; 1Me 4:24, 32; 1Me 6:59, 64
y Ts 1:3
j Joz 18:6
k Pr 49:13
l Joz 21:27, 28
m 2Ka 14:25
n Joz 12:7, 20
o Ts 12:8
p Sk 26:27
r Sk 33:54
s Pr 49:14

19:11 *Arba „sausvagės“.

siekė Jezreelį,[a] Kesulotus, Šunemą,[b] **19** Hafaraimus, Šioną, Anaharatą, **20** Rabitą, Kišjoną, Ebecą, **21** Remetą, En Ganimus,[c] En Hadą ir Bet Pacecą. **22** Riba ėjo palei Taborą,[d] Šahacimus ir Bet Šemešą ir baigėsi prie Jordano. Iš viso buvo 16 miestų su aplinkinėmis gyvenvietėmis. **23** Tai Isacharo giminės kilčių[e] paveldas, miestai su aplinkinėmis gyvenvietėmis.

24 Penktoji dalis burtu teko[f] Ašero giminės kiltims.[g] **25** Jų žemių riba ėjo palei Helkatą,[h] Halį, Beteną, Achšafą, **26** Alamelechą, Amadą ir Mišalą. Vakaruose riba ėjo pro Karmelį[i] iki Šihor Libnato, **27** tada suko į rytus ir pro Bet Dagoną ėjo iki Zabulono žemių, toliau – Iftach Elio slėniu šiaurės link, palei Bet Emeką ir Nejelį, iš kairės aplenkdama Kabulą. **28** Toliau riba ėjo palei Ebroną, Rehobą, Hamoną, Kaną iki pat Didžiojo Sidono.[y] **29** Paskui suko link Ramos, pasiekė įtvirtintąjį Tyro miestą,[j] toliau – Hosą ir baigėsi ties pajūriu ten, kur yra Achzibas, **30** Uma, Afekas[k] ir Rehobas.[l] Iš viso jiems priklausė 22 miestai su aplinkinėmis gyvenvietėmis. **31** Tai Ašero giminės kilčių[m] paveldas, miestai su aplinkinėmis gyvenvietėmis.

32 Šeštoji dalis burtu teko[n] Naftaliui, Naftalio palikuonių kiltims. **33** Jų riba nuo Helefo ir didžiojo medžio, esančio Caananime,[o] ėjo palei Adami Nekebą, Jabneelį, Lakumą iki Jordano. **34** Į vakarus riba ėjo pro Aznot Taborą ir nuo ten tęsėsi link Hukoko. Pietuose riba ėjo palei Zabuloną, vakaruose – palei Ašerą, o rytuose prie Jordano – palei Judą*. **35** Įtvirtintieji miestai buvo šie: Cidimai, Ceras, Hamatas,[a] Rakatas, Kineretas, **36** Adama, Rama, Hacoras,[b] **37** Kedešas,[c] Edrėjas, En Hacoras, **38** Ironas, Migdal Elis, Horemas, Bet Anatas ir Bet Šemešas.[d] Iš viso jiems priklausė 19 miestų su aplinkinėmis gyvenvietėmis. **39** Tai Naftalio giminės kilčių[e] paveldas, miestai su aplinkinėmis gyvenvietėmis.

40 Septintoji dalis burtu teko[f] Dano giminės kiltims.[g] **41** Jų paveldo riba ėjo palei Corą,[h] Eštaolą, Ir Šemešą, **42** Šaalabiną,[i] Ajaloną,[y] Itlą, **43** Eloną, Timną,[j] Ekroną,[k] **44** Eltekę, Gibetoną,[l] Baalatą, **45** Jehudą, Bene Beraką, Gat Rimoną,[m] **46** Me Jarkoną, Rakoną ir Jopę.[n] **47** Bet tame krašte Danui buvo per ankšta.[o] Tad jie išžygiavo pulti Lešemo.[p] Paėmę jį, kalaviju iššudė gyventojus ir patys ten apsigyveno. Lešemą jie pervadino Danu pagal savo protėvio Dano vardą.[r] **48** Tai Dano giminės kilčių paveldas, miestai su aplinkinėmis gyvenvietėmis.

49 Taip izraelitai baigė dalyti kraštą, duotą jiems paveldėti. Tada savo žemėse jie paskyrė paveldą ir Nūno sūnui Jozuei. **50** Kaip Jehova buvo liepęs, jie davė jam Efraimo aukštumose Timnat Serachą[s] – miestą, kurio jis prašė. Tą miestą Jozuė atstatė ir jame įsikūrė.

51 Tai yra paveldo dalys, kurias Jehovos akivaizdoje kunigas Eleazaras, Nūno sūnus Jo-

19 SKYRIUS

a Joz 17:16; Ts 6:33; 1Ka 21:1
b 1Sa 28:4; 1Ka 1:3; 2Ka 4:8
c Joz 21:8, 29
d Ts 4:6
e Sk 26:25
f Sk 26:55; Joz 18:6
g Pr 49:20
h Joz 21:8, 31
i 1Ka 18:19
y Pr 10:15; Ts 1:31
j 2Sa 5:11; 1Ka 5:1
k Ts 1:31
l Joz 21:8, 31
m Sk 26:47
n Sk 26:55; Joz 18:6
o Ts 4:11

Antra skiltis

a Joz 21:32
b Joz 11:10; Ts 4:2; 1Sa 12:9
c Joz 20:7
d Ts 1:33
e Sk 26:50
f Joz 18:6
g Pr 49:17
h Joz 15:20, 33; Ts 13:2
i Ts 1:35
y Joz 10:12; Joz 21:8, 24
j Ts 14:1
k Joz 15:20, 45
l Joz 21:8, 23
m Joz 21:8, 24
n Jon 1:3; Apd 9:36
o Sk 26:54; Sk 33:54
p Ts 18:7
r Ts 18:29
s Joz 24:29, 30

19:34 *Tikriausiai čia turima omenyje teritorija, priklausanti ne Judo giminei, o vienam iš Judo šeimos palikuonių.

zuė ir Izraelio giminių kilčių vyriausieji burtu padalijo[a] prie Susitikimo Palapinės Šilojuje.[b] Taip jie baigė krašto dalybas.

20 Tada Jehova Jozuei tarė: **2** „Liepk izraelitams pasirinkti sau prieglaudos miestus,[c] apie kuriuos esu jums kalbėjęs per Mozę, **3** kad žmogui, netyčia, atsitiktinai užmušusiam kitą žmogų, būtų kur pabėgti. Tie miestai bus jums prieglobstis nuo keršytojo už kraują.[d] **4** Atbėgęs į vieną iš tų miestų,[e] jis atsistos vartuose[f] ir apie tai, kas nutiko, papasakos miesto seniūnams. Jie priims bėglį, duos kur apsigyventi ir šis ten pasiliks. **5** Jeigu keršytojas už kraują jį atsivytų, seniūnai neišduos bėglio jam į rankas, nes tas savo artimą užmušė netyčia, ne iš neapykantos.[g] **6** Iki stos prieš teismą bendruomenės akivaizdoje,[h] žmogus gyvens tame mieste. Paskui pasiliks jame iki tuometinio vyriausiojo kunigo mirties.[i] Tada galės grįžti į namus, į miestą, iš kurio buvo pabėgęs.“[y]

7 Taigi jie išrinko* Kedešą[j] Galilėjoje, Naftalio aukštumose, Sichemą[k] Efraimo aukštumose ir Kirjat Arbą,[l] tai yra Hebroną, Judo aukštumose. **8** Užjordanėje, į rytus nuo Jericho, jie buvo parinkę Rubeno giminės miestą Becerą,[m] esantį dykumoje ant plokščiakalnio, Ramotus[n] – Gado giminės miestą Gileade ir Manaso giminės miestą Golaną[o] Bašane.[p]

9 Tie miestai buvo paskirti visiems izraelitams ir tarp jų gyvenantiems svetimšaliams, kad žmogus, užmušęs kitą žmogų netyčia, atsitiktinai, turėtų kur pabėgti[a] ir nežūtų nuo keršytojo už kraują rankos, negavęs galimybės stoti prieš teismą bendruomenės akivaizdoje.[b]

21 Levitų kilčių vyriausieji atėjo pas kunigą Eleazarą,[c] Nūno sūnų Jozuę ir pas kitų Izraelio giminių kilčių vyriausiuosius **2** į Šiloją[d] Kanaano krašte ir taip jiems kalbėjo: „Jehova per Mozę įsakė duoti mums miestų, kuriuose galėtume apsigyventi, ir ganyklų mūsų galvijams.“[e] **3** Taigi, kaip Jehova buvo liepęs, izraelitai levitams davė miestų[f] ir ganyklų iš savo paveldo.[g]

4 Pirmiausia burtu miestai buvo paskirti kehatų kiltims.[h] Levitams iš kunigo Aarono palikuonių atiteko 13 miestų Judo,[i] Simeono[y] ir Benjamino[j] giminių žemėse.

5 Kitiems kehatams burtu buvo paskirta 10 miestų Efraimo giminės,[k] Dano giminės ir pusės Manaso giminės[l] kilčių žemėse.

6 Geršonams[m] burtu teko 13 miestų Isacharo giminės, Ašero ir Naftalio giminių, taip pat Bašane įsikūrusios pusės Manaso giminės kilčių žemėse.[n]

7 Merarių kiltims[o] teko 12 miestų Rubeno, Gado ir Zabulono giminių žemėse.[p]

8 Štai šiuos miestus su ganyklomis izraelitai burtu paskyrė levitams, kaip Jehova buvo liepęs per Mozę.[r]

9 Judo giminė ir Simeono giminė davė toliau išvardytus miestus.[s] **10** Tie miestai teko levitams iš kehatų, Aarono palikuoniams – šie pirmi gavo savo dalį. **11** Jie gavo Kirjat Arbą,[t] tai yra Hebroną,[u] ir aplinkines

20:7 *Pažod. „pašventino“.

19 SKYRIUS
a Sk 34:17; Joz 14:1
b Joz 18:1, 8; Ts 21:19; Jer 7:12

20 SKYRIUS
c Iš 21:12, 13; Sk 35:14, 15; Įst 4:41
d Pr 9:6; Iš 21:23; Sk 35:26, 27
e Įst 19:3
f Pat 31:23
g Sk 35:22–24; Įst 19:4–6
h Sk 35:12, 24
i Sk 35:25
y Sk 35:28; Joz 21:32
j Pr 33:18; Joz 21:20, 21
l Joz 14:15; Joz 21:13
m Joz 21:8, 36; 1Me 6:77, 78
n Joz 21:8, 38; 1Me 6:77, 80
o Joz 21:27; 1Me 6:71
p Įst 4:41–43

Antra skiltis
a Sk 35:11, 15
b Sk 35:12, 24; Įst 21:5

21 SKYRIUS
c Sk 34:17
d Joz 18:1
e Kun 25:33, 34; Sk 35:2–4; Joz 14:4
f Sk 35:8
g Pr 49:5, 7
h Pr 46:11; Sk 3:27–31
i 1Me 6:54, 55
y Joz 19:1
j 1Me 6:60, 64
k 1Me 6:66
l 1Me 6:61, 70
m Iš 6:17; Sk 3:21, 22
n Sk 32:33; 1Me 6:62
o Iš 6:19
p 1Me 6:63
r Sk 35:2, 5
s 1Me 6:64, 65
t Pr 23:2; Pr 35:27; Joz 15:13, 14; Joz 20:7; Ts 1:10
u 2Sa 2:1; 2Sa 15:10; 1Me 6:54–56

ganyklas Judo aukštumose (Arba buvo Anako tėvas). **12** O tam miestui priklausantys laukai ir gyvenvietės jau buvo atiduoti kaip paveldas Jefunės sūnui Kalebui.[a]

13 Kunigo Aarono palikuoniams jie davė Hebroną[b] su ganyklomis (prieglaudos miestą tiems, kurie nužudė žmogų[c]), Libną[d] su ganyklomis, **14** Jatyrą[e] su ganyklomis, Eštemoją[f] su ganyklomis, **15** Holoną[g] su ganyklomis, Debyrą[h] su ganyklomis, **16** Ainą[i] su ganyklomis, Jutą[y] su ganyklomis, Bet Šemešą su ganyklomis – 9 tų giminių miestus.

17 Benjamino giminė davė Gibeoną[j] su ganyklomis, Gebą su ganyklomis,[k] **18** Anatotą[l] su ganyklomis, Almoną su ganyklomis – 4 miestus.

19 Aarono palikuoniams, kunigams, iš viso buvo duota 13 miestų su ganyklomis.[m]

20 Kitiems levitams iš kehatų kilčių burtu buvo paskirti Efraimo giminės miestai. **21** Jiems teko Sichemas[n] su ganyklomis Efraimo aukštumose (prieglaudos miestas tiems, kurie nužudė žmogų[o]), Gezeras[p] su ganyklomis, **22** Kibcaimai su ganyklomis ir Bet Horonas[r] su ganyklomis – 4 miestai.

23 Dano giminė davė Eltekę su ganyklomis, Gibetoną su ganyklomis, **24** Ajaloną[s] su ganyklomis ir Gat Rimoną su ganyklomis – 4 miestus.

25 Pusė Manaso giminės davė Taanachą[t] su ganyklomis ir Gat Rimoną su ganyklomis – 2 miestus.

26 Taigi kitos kehatų kiltys gavo iš viso 10 miestų su ganyklomis.

21 SKYRIUS

a Ts 1:20
b Joz 15:20, 54
c Sk 35:6, 15
d Joz 15:20, 42
e Joz 15:20, 48
f Joz 15:20, 50
g Joz 15:20, 51
h Joz 15:20, 49
1Me 6:57, 58
i Joz 19:1, 7
y Joz 15:20, 55
j Joz 9:3
Joz 18:21, 25
k 1Me 6:57, 60
l Jer 1:1
m Kun 25:33, 34
Sk 35:4
n Joz 20:7
1Ka 12:1
o Sk 35:11, 15
p Joz 16:10
r Joz 16:1, 3
Joz 18:11, 13
s Joz 10:12
Ts 1:35
2Me 28:18
t Joz 17:11

Antra skiltis

a Joz 21:6
b 1Me 6:71
c 1Me 6:72, 73
d Joz 19:12, 16
e 1Me 6:74, 75
f Joz 19:25, 31
g Joz 19:28, 31
Ts 1:31
h Joz 20:7
i Sk 35:14, 15
y Joz 21:7
j 1Me 6:77
k Joz 19:10, 11
l Ts 1:30
m Įst 4:41–43
Joz 20:8
n 1Me 6:78, 79
o 1Me 6:80, 81
p Joz 20:8, 9
1Ka 22:3
r Pr 32:2
2Sa 2:8
s Sk 21:26
Sk 32:37
t Sk 32:1

27 Pusė Manaso giminės levitams iš geršonų kilčių[a] davė Golaną,[b] esantį Bašane, su ganyklomis (prieglaudos miestą tiems, kurie nužudė žmogų) ir Beešterą su ganyklomis – 2 miestus.

28 Isacharo giminė[c] davė Kišjoną su ganyklomis, Daberatą[d] su ganyklomis, **29** Jarmutą su ganyklomis ir En Ganimus su ganyklomis – 4 miestus.

30 Ašero giminė[e] davė Mišalą su ganyklomis, Abdoną su ganyklomis, **31** Helkatą[f] su ganyklomis ir Rehobą[g] su ganyklomis – 4 miestus.

32 Naftalio giminė davė Kedešą[h] Galilėjoje su ganyklomis (prieglaudos miestą[i] tiems, kurie nužudė žmogų), Hamot Dorą su ganyklomis ir Kartaną su ganyklomis – 3 miestus.

33 Iš viso geršonų kiltys gavo 13 miestų su ganyklomis.

34 Kitiems levitams, iš merarių kilčių,[y] Zabulono giminė[j] davė Jokneamą[k] su ganyklomis, Kartą su ganyklomis, **35** Dimną su ganyklomis ir Nahalalą[l] su ganyklomis – 4 miestus.

36 Rubeno giminė davė Becerą[m] su ganyklomis, Jahacą su ganyklomis,[n] **37** Kedemotus su ganyklomis ir Mefaatą su ganyklomis – 4 miestus.

38 Gado giminė[o] davė Ramotus Gileado krašte su ganyklomis (prieglaudos miestą tiems, kurie nužudė žmogų),[p] Mahanaimus[r] su ganyklomis, **39** Hešboną[s] su ganyklomis ir Jazerą[t] su ganyklomis – iš viso 4 miestus.

40 Taigi kitiems levitams, iš merarių kilčių, burtu teko 12 miestų.

41 Levitams iš viso buvo skirti 48 izraelitų miestai su ganyklomis.[a] **42** Ganyklos buvo aplink visus šiuos miestus, aplink kiekvieną iš jų.

43 Taip Jehova atidavė izraelitams visą kraštą, kaip ir buvo prisiekęs jų protėviams.[b] Izraelitai tas žemes paveldėjo ir jose įsikūrė.[c] **44** Tada Jehova visam kraštui suteikė poilsį, kaip kad buvo prisiekęs jų protėviams.[d] Prieš izraelitus neatsilaikė jokie priešai[e] – Jehova juos atidavė jiems į rankas.[f] **45** Visi geri dalykai, kuriuos Jehova buvo pažadėjęs Izraelio namams, visi iki vieno, tapo tikrove. Visus tuos pažadus jis ištesėjo.[g]

22 Tada Jozuė sukvietė rubenus, gadus ir pusę Manaso giminės **2** ir kalbėjo: „Jūs padarėte visa, ką Jehovos tarnas Mozė buvo jums įsakęs,[h] klausėte mano balso, visų mano paliepimų.[i] **3** Per visą tą laiką, iki pat šios dienos, jūs nepalikote savo brolių[y] ir pareigingai vykdėte Jehovos, savo Dievo, įsakymus.[j] **4** Šiandien jūsų Dievas Jehova suteikė jūsų broliams poilsį, kaip ir buvo jiems pažadėjęs.[k] Tad dabar galite grįžti į savo palapines žemėje anapus Jordano – žemėje, kurią Jehovos tarnas Mozė davė jums nuosavybėn.[l] **5** Tik rūpestingai vykdykite įsakymus ir Įstatymą, jums duotą Jehovos tarno Mozės,[m] – mylėkite savo Dievą Jehovą,[n] visada eikite jo keliais,[o] laikykitės jo įsakymų,[p] glauskitės prie jo[r] ir tarnaukite jam[s] visa širdimi ir visa siela.“[t]

6 Tada Jozuė palaimino juos, išlydėjo ir tie grįžo į savo palapines. **7** Viena pusė Manaso giminės gavo paveldą Bašane – jį buvo davęs Mozė,[a] – o kitai pusei, kaip ir jų broliams, Jozuė paskyrė dalį į vakarus nuo Jordano.[b] Išlydėdamas juos namo į savo palapines, Jozuė juos palaimino **8** ir pasakė: „Jūs įgijote daug turto – dideles bandas, daugybę sidabro, aukso, vario, geležies ir drabužių.[c] Pasiimkite visa tai ir grįžkite į palapines. Turtą, kurį pagrobėte iš priešų, išsidalykite tarp brolių.“[d]

9 Atsisveikinę su kitais izraelitais, rubenai, gadai ir pusė Manaso giminės iškeliavo iš Šilojo, esančio Kanaano krašte, ir grįžo į Gileadą[e] – žemę, kurią Jehovos paliepimu Mozė atidavė jiems nuosavybėn ir kurioje jie buvo įsikūrę.[f] **10** Atkeliavę netoli Jordano, dar tebebūdami Kanaano krašte, rubenai, gadai ir pusė Manaso giminės ten, prie Jordano, pastatė didžiulį aukurą. **11** Po kurio laiko tarp izraelitų pasklido kalbos:[g] „Žiūrėkite! Kanaano krašto paribyje, prie Jordano, mums priklausančioje žemėje, rubenai, gadai ir pusė Manaso giminės pasistatė aukurą!“ **12** Sužinojusi apie tai, visa izraelitų bendruomenė susirinko Šilojuje[h] ir jau rengėsi eiti kovoti prieš juos.

13 Tada į Gileado kraštą pas Rubeno, Gado ir pusės Manaso giminės žmones izraelitai siuntė Eleazaro sūnų kunigą Finehasą.[i] **14** Su juo ėjo dešimt vadų – po vieną kilties vadą iš kiekvienos Izraelio giminės, po vieną kilties vyriausiąjį iš Izraelio tūkstančių.[y] **15** Atkeliavę pas Rubeno, Gado ir pusės

21 SKYRIUS

a Sk 35:5, 7
b Pr 13:14, 15
Pr 15:18
Pr 26:3
Pr 28:4
c Is 23:30
d Is 33:14
Įst 12:10
Joz 1:13
Joz 11:23
Joz 22:4
e Įst 28:7
f Įst 7:24
Įst 31:3
g Joz 23:14
1Ka 8:56
Hbr 6:18

22 SKYRIUS

h Sk 32:20–22
Įst 3:18
i Joz 1:16
y Joz 11:18
j Sk 32:25–27
k Joz 21:44
l Sk 32:33
m Įst 6:6
Įst 12:32
2Ka 21:8
n Įst 6:5
Įst 11:1
Mt 22:37
o Įst 10:12
p Įst 13:4
1Jn 5:3
r Įst 4:4
Įst 10:20
Joz 23:8
s Įst 6:13
Joz 24:15
Lk 4:8
t Įst 4:29
Įst 11:13
Mk 12:30, 33

Antra skiltis

a Joz 13:29, 30
b Joz 17:5
c Įst 28:8
d Sk 31:27
e Sk 32:1
f Sk 32:33
g Įst 13:12–15
h Joz 18:1
Joz 19:51
i Is 6:25
Sk 25:11
Ts 20:28
y Sk 1:16
Įst 1:13

Manaso giminės žmones į Gileado kraštą, jie kalbėjo:

16 „Visa Jehovos bendruomenė sako štai ką: ‘Kodėl jūs neištikimi Izraelio Dievui?[a] Kodėl nusigręžėte nuo Jehovos ir pasistatėte aukurą? Tai maištas prieš Jehovą![b] **17** Argi negana, kad užsitraukėme kaltę prie Peoro? Juk iki šiol nesame jos nusiplovę, nors Jehovos bendruomenė ir buvo už tai nubausta.[c] **18** Ar jūs ir vėl norite nuo Jehovos atsimesti?! Jei šiandien prieš Jehovą maištausite, rytoj jis užsirūstins ant visos Izraelio bendruomenės.[d] **19** Jeigu jums priklausantis kraštas yra nešvarus, pereikite į kraštą, priklausantį Jehovai,[e] – ten, kur Jehovos Padangtė,[f] – ir kurkitės tarp mūsų. Tik nemaištaukite prieš Jehovą ir nepadarykite maištininkais mūsų, statydamiesi dar vieną aukurą, nes mes juk turime savo Dievo Jehovos aukurą.[g] **20** Kai Achanas,[h] Zeracho sūnus, sulaužė ištikimybę Dievui pasiimdamas tai, kas turėjo būti sunaikinta, argi neužsidegė Dievas pykčiu ant visos Izraelio bendruomenės?[i] Dėl tos kaltės žuvo ne tik jis, bet ir kiti.’“[y]

21 Tada rubenai, gadai ir pusė Manaso giminės atsakė Izraelio tūkstančių vyriausiesiems:[j] **22** „Jehova – dievų Dievas! Jehova – dievų Dievas![k] Jis žino, tegu žino ir Izraelis! Jeigu mes maištavome ir sulaužėme ištikimybę Jehovai, teneparodo jis šiandien mums gailesčio. **23** Jeigu mes išties atsimetėme nuo Jehovos ir šitą aukurą pasistatėme tam, kad aukotume ant jo deginamąsias aukas, javų atnašas ir bendrystės aukas, Jehova mus tenubaudžia.[a] **24** Mes tik buvome susirūpinę, kad ateityje jūsų sūnūs neimtų sakyti mūsų sūnums: ‘Ką bendra jūs turite su Jehova, Izraelio Dievu? **25** Jehova padarė Jordaną riba tarp mūsų ir jūsų, rubenai ir gadai! Su Jehova jūs neturite nieko bendra.’ Tada dėl jūsų sūnų kaltės mūsų sūnūs liautųsi garbinę Jehovą*.

26 Todėl nusprendėme statytis aukurą, – bet ne deginamosioms aukoms ar atnašoms. **27** Tai bus liudijimas mums ir jums,[b] taip pat būsimoms kartoms, kad tarnausime Jehovai, aukosime jam deginamąsias aukas, atnašas ir bendrystės aukas,[c] idant jūsų sūnūs ateityje mūsų sūnums nesakytų: ‘Su Jehova jūs neturite nieko bendra.’ **28** Pamanėme, kad jeigu ateityje mums ir mūsų palikuoniams jie taip sakytų, mes galėtume paaiškinti: ‘Pažiūrėkite į šį aukurą, kurį padarė mūsų protėviai. Jis panašus į Jehovos aukurą, bet padarytas ne deginamosioms aukoms ar atnašoms, o kaip liudijimas jums ir mums.’ **29** Mums nė minties nekilo maištauti prieš Jehovą ar nuo Jehovos nusigręžti[d] – nė neketinome statytis kito aukuro deginamosioms aukoms, javų aukoms ir atnašoms, nes aukuras Jehovai, mūsų Dievui, stovi priešais jo Padangtę.“[e]

30 Kunigas Finehasas, bendruomenės kilčių vadai ir Izraelio tūkstančių vyriausieji tokiu Rubeno, Gado ir Manaso žmonių paaiškinimu buvo patenkin-

22 SKYRIUS

a Joz 22:11, 12

b Įst 12:13, 14

c Sk 25:3, 9
Įst 4:3

d Joz 7:1
1Me 21:14

e Sk 34:2
Joz 1:11

f Joz 18:1

g Įst 12:13, 14

h Joz 7:1

i Joz 7:11, 15

y Joz 7:5
Joz 7:24, 25

j Joz 22:13, 14

k Įst 10:17

Antra skiltis

a Įst 12:11, 13

b Pr 31:48
Joz 24:27

c Įst 12:5, 6

d Įst 6:14

e Įst 12:14

22:25 *Pažod. „bijoję Jehovos“.

ti.[a] **31** Eleazaro sūnus kunigas Finehasas pasakė Rubeno, Gado ir Manaso žmonėms: „Dabar žinome, kad Jehova yra tarp mūsų, nes nuo Jehovos jūs nenusigręžėte. Šiandien jūs išgelbėjote izraelitus nuo Jehovos rankos.“

32 Baigę kalbėtis su rubenais ir gadais, Eleazaro sūnus kunigas Finehasas ir vadai sugrįžo iš Gileado krašto į Kanaano žemę ir viską papasakojo kitiems izraelitams. **33** Žmonės tokia žinia buvo patenkinti. Jie šlovino Dievą ir nebėjo kovoti su rubenais ir gadais ir naikinti krašto, kuriame šie buvo apsigyvenę.

34 Rubenai ir gadai davė tam aukurui pavadinimą*. Mat jie sakė: „Jis yra mums liudijimas, kad Jehova yra Dievas.“

23 Praėjo daug metų. Jehova buvo suteikęs Izraeliui poilsį[b] nuo visų priešų. Ir štai Jozuė, jau pasenęs, garbaus amžiaus,[c] **2** sušaukė visą Izraelį[d] – seniūnus, vadus, teisėjus, pareigūnus[e] – ir jiems tarė: „Aš jau senas, sulaukiau daug metų. **3** Jūs matote, ką jūsų Dievas Jehova padarė su visomis šiomis tautomis jūsų labui. Jehova, jūsų Dievas, kovojo už jus.[f] **4** Aš burtu paskirsčiau*[g] jums žemę tautų, kurias dar turite nugalėti,[h] ir tautų, kurias sunaikinau,[i] – visų nuo Jordano iki Didžiosios jūros# vakaruose△. **5** Jūsų Dievas Jehova jas išvarė,[y] pašalino jums iš kelio, ir jūs užvaldėte jų kraštą, kaip jūsų Dievas Jehova ir buvo pažadėjęs.[a]

6 Tad būkite drąsūs ir tvirti: laikykitės visko, kas parašyta Mozės Įstatymo knygoje,[b] nenukrypkite nei į dešinę, nei į kairę.[c] **7** Nesusidėkite su tautomis,[d] kurios liko gyventi tarp jūsų. Jų dievų vardų net neminėkite,[e] jais neprisiekinėkite, tų dievų negarbinkite ir jiems nesilenkite.[f] **8** Būkite ištikimi savo Dievui Jehovai,[g] kokie esate iki pat šiandien. **9** Jehova tikrai išvarys dideles ir galingas tautas iš jūsų tarpo,[h] juk iki šiol joks žmogus neįstengė jums pasipriešinti.[i] **10** Vienas jūsiškis vysis tūkstantį,[y] nes jūsų Dievas Jehova yra pažadėjęs kovoti už jus.[j] **11** Tad visada sergėkite savo širdis*,[k] savo Dievo Jehovos nenustokite mylėti.[l]

12 Bet jeigu nuo jo nusigręšite ir susidėsite su tautomis, kurios gyvena tarp jūsų,[m] giminiuositės su kitataučiais vedybomis,[n] bičiuliausitės su jais ir jie su jumis, **13** tai žinokite, kad Jehova, jūsų Dievas, nebevarys tų tautų iš jūsų tarpo.[o] Jos taps jums pinklėmis ir žabangais, botagais jūsų šonams[p] ir dygliais jūsų akyse, kol pradingsite iš šio puikaus krašto, kurį Dievas Jehova yra jums davęs.

14 Mano gyvenimas artėja prie pabaigos.* Jūs labai gerai# žinote, kad visi geri dalykai, jums pažadėti jūsų Dievo Jehovos, išsipildė – išsipildė visi iki vieno, nė vienas žodis neliko

22 SKYRIUS

a Joz 22:13, 14

23 SKYRIUS

b Iš 33:14
Kun 26:6
Joz 21:44

c Joz 13:1

d Įst 31:28

e Įst 16:18

f Įst 20:4
Joz 10:11–14
Joz 10:40, 42

g Joz 18:10

h Joz 13:2–6

i Įst 7:1

y Iš 23:30
Iš 33:2
Įst 11:23

Antra skiltis

a Sk 33:53

b Iš 24:7
Įst 17:18
Įst 31:26

c Įst 5:32
Įst 12:32
Joz 1:7, 8

d Iš 23:33
Įst 7:2

e Iš 23:13

f Iš 20:5

g Įst 10:20
Joz 22:5

h Įst 11:23

i Joz 1:3–5

y Kun 26:8
Ts 3:31
2Sa 23:8

j Iš 23:27
Įst 3:22
Įst 28:7

k Įst 4:9
Joz 22:5

l Įst 6:5

m Iš 23:29
Joz 13:2–6

n Iš 34:16
Įst 7:3
Ts 3:6
1Ka 11:4
Ezr 9:2

o Ts 2:3, 21

p Sk 33:55

22:34 *Sprendžiant iš konteksto, aukuras buvo pavadintas liudijimo aukuru. **23:4** *Arba „Aš padalijau“. #T. y. Viduržemio jūros. △Arba „kur leidžiasi saulė“.

23:11 *Arba „sielas“. Žr. žodynėlį. **23:14** *Pažod. „Aš šiandien einu visos žemės keliu“. #Pažod. „visa širdimi ir visa siela“.

neištesėtas.[a] **15** Bet kaip Dievas Jehova išpildė visus jums pažadėtus gerus dalykus,[b] taip Jehova gali užtraukti ir visas nelaimes, apie kurias buvo kalbėjęs, – Dievas Jehova gali išnaikinti jus iš šito puikaus krašto, kurį jums yra davęs.[c] **16** Jeigu sulaužysite Jehovos, savo Dievo, sandorą, kurios laikytis jis jums įsakė, jei garbinsite kitus dievus ir jiems lenksitės, tada Jehovos rūstybė užsidegs ant jūsų[d] ir veikiai pradingsite iš šio puikaus krašto, kurį jis yra jums davęs.“[e]

24 Jozuė sukvietė visas Izraelio gimines į Sichemą, sušaukė Izraelio seniūnus, vadus, teisėjus ir pareigūnus.[f] Visiems susirinkus Dievo akivaizdoje, **2** Jozuė prabilo: „Štai ką sako Jehova, Izraelio Dievas: ‘Senovėje jūsų protėviai,[g] įskaitant Abraomo ir Nahoro tėvą Terachą, gyveno kitapus Upės*[h] ir tarnavo kitiems dievams.[i]

3 Tada pašaukiau jūsų protėvį Abraomą[y] iš kitapus Upės ir vedžiau jį per visą Kanaano kraštą. Aš padariau gausius jo palikuonius.[j] Daviau jam Izaoką,[k] **4** tada Izaokui daviau Jokūbą ir Ezavą.[l] Ezavui atidaviau Seyro kalnus,[m] o Jokūbas ir jo sūnūs išsikėlė į Egiptą.[n] **5** Vėliau siunčiau pas jus Mozę ir Aaroną,[o] varginau Egiptą nelaimėmis,[p] paskui jus iš ten išvedžiau. **6** Kai jūsų tėvai išėjo iš Egipto[r] ir aš atvedžiau juos prie Raudonosios jūros, egiptiečiai juos atsivijo su savo kovos vežimais ir raitininkais.[s] **7** Jie šaukėsi Jehovos[t] ir aš atskyriau juos nuo egiptiečių tamsa, paskui užliejau egiptiečius jūros vandenimis ir paskandinau.[a] Jūs patys savo akimis matėte, ką dariau Egipte.[b] Paskui daug metų gyvenote dykumoje.[c]

8 Tada atvedžiau jus į kraštą kitoje* Jordano pusėje, kur gyveno amoritai. Amoritai kovojo su jumis,[d] bet aš juos atidaviau jums į rankas, kad tą kraštą užimtumėte. Aš juos pašalinau jums iš kelio.[e] **9** Paskui kovoti su Izraeliu pakilo Ciporo sūnus Balakas, Moabo karalius. Jis pasišaukė Beoro sūnų Bileamą, kad tasai jus prakeiktų.[f] **10** Bet Bileamo aš neišklausiau,[g] ir jis jus laimino.[h] Taip išgelbėjau jus iš jo rankos.[i]

11 Tada perėjote Jordaną[y] ir atėjote prie Jericho.[j] Jericho vadai*, taip pat amoritai, perizai, kanaaniečiai, hetitai, girgašai, hivai ir jebusiečiai stojo į kovą su jumis, bet aš juos atidaviau jums į rankas.[k] **12** Prieš jums ateinant, atėmiau jiems drąsą* ir jie, kaip ir abu amoritų karaliai, bėgo nuo jūsų.[l] Ne kalaviju ir ne lanku juos nugalėjote.[m] **13** Atidaviau jums žemę, kurios neįdirbote, ir miestus, kurių nestatėte,[n] ir jūs ten įsikūrėte. Valgote vaisius vynuogynų ir alyvmedžių sodų, kurių nesodinote.’[o]

14 Tad bijokite Jehovos ir tarnaukite jam dorai ir ištikimai*.[p] Atsikratykite dievų, kuriems lenkėsi jūsų protėviai, kai dar gyveno kitapus Upės ir

24:2 *T. y. Eufrato.

24:8 *T. y. rytinėje. **24:11** *Arba galbūt „žemvaldžiai“. **24:12** *Arba galbūt „įvariau jiems siaubą“. **24:14** *Arba „ir laikydamiesi tiesos“.

23 SKYRIUS
a Joz 21:45; 1Ka 8:56
b Kun 26:3–12; Įst 28:1
c Kun 26:14–17; Įst 28:15, 63
d 2Ka 24:20
e Joz 23:12, 13

24 SKYRIUS
f Iš 18:25; Joz 23:2
g Pr 11:26, 27
h Pr 11:28, 31
i Joz 24:15
y Pr 12:1; Neh 9:7; Apd 7:2
j Pr 15:1, 5
k Pr 21:3
l Pr 25:26
m Pr 36:8; Įst 2:5
n Pr 46:2, 3
o Iš 3:10
p Iš 11:1
r Iš 12:37
s Iš 14:9
t Iš 14:10

Antra skiltis
a Iš 14:20, 27; Ps 106:11
b Iš 3:20; Įst 4:34; Sk 14:34
c Sk 21:23
d Neh 9:22
e Sk 22:2, 5; Įst 23:3, 4
g Sk 22:12
h Sk 23:11, 25; Sk 24:10
i Sk 31:7, 49
y Joz 3:17
j Joz 5:10
k Joz 11:16; Joz 21:44; Hbr 11:30
l Iš 23:28; Joz 2:9, 10
m Ps 44:3
n Joz 11:14
o Įst 6:10, 11; Įst 8:7, 8
p Pr 17:1; Įst 10:12; Įst 18:13; 1Sa 12:24

Egipte,[a] ir tarnaukite Jehovai. **15** O jeigu nenorite tarnauti Jehovai, šiandien patys rinkitės, ar tarnausite dievams, kuriems kitapus Upės tarnavo jūsų protėviai,[b] ar dievams amoritų, kurių krašte gyvenate.[c] Bet aš ir mano šeima tarnausime Jehovai.“[d]

16 Žmonės į tai atsakė: „Kaipgi galėtume palikti Jehovą ir tarnauti kitiems dievams?! **17** Juk pats Jehova, mūsų Dievas, išvedė mus ir mūsų protėvius iš Egipto žemės,[e] iš vergystės krašto,[f] padarė mūsų akyse didelių ženklų[g] ir saugojo mus visą kelią, gindamas nuo tautų, per kurių žemes ėjome.[h] **18** Jehova išvarė visas tautas ir visus amoritus – tautas, gyvenusias krašte iki mūsų. Todėl mes irgi tarnausime Jehovai, nes jis – mūsų Dievas.“

19 Tada Jozuė žmonėms pasakė: „Jūs neįstengsite tarnauti Jehovai, juk jis – šventas Dievas.[i] Jis yra Dievas, reikalaujantis visiškos ištikimybės.[y] Jūsų prasikaltimų* ir jūsų nuodėmių jis neatleis.[j] **20** Jeigu paliksite Jehovą ir tarnausite svetimiems dievams, jis atsigręš prieš jus ir sunaikins, nors anksčiau buvo daręs jums gera.“[k]

21 Bet žmonės Jozuei atsakė: „Mes tarnausime Jehovai!“[l] – **22** „Esate liudytojai, – tarė Jozuė, – kad savo noru apsisprendėte tarnauti Jehovai.“[m] – „Taip, mes esame liudytojai“, – atsakė jie.

23 Jozuė tarė: „Tad dabar pašalinkite svetimus dievus iš savo tarpo, palenkite širdis prie Jehovos, Izraelio Dievo.“ **24** Žmonės Jozuei atsakė: „Tarnausime Jehovai, savo Dievui, ir jo balso klausysime.“

25 Štai tokį nuostatą ir priesaką tą dieną Sicheme Jozuė paskelbė tautai, kai sudarė su ja sandorą. **26** Tuos žodžius Jozuė surašė į Dievo Įstatymo knygą.[a] Tada Jehovos pašventintoje vietoje po aukštu medžiu pastatė didelį akmenį.[b]

27 Ir Jozuė kreipėsi į tautą: „Štai šitas akmuo bus liudytojas,[c] nes girdėjo visa, ką Jehova mums pasakė. Jeigu savo Dievo išsižadėtumėte, jis paliudys prieš jus.“ **28** Tada Jozuė leido žmonėms grįžti kiekvienam į savo paveldo žemę.[d]

29 Po šių įvykių, sulaukęs 110 metų, Jehovos tarnas Nūno sūnus Jozuė mirė.[e] **30** Jis buvo palaidotas savo paveldo žemėje Timnat Serache,[f] kuris yra Efraimo aukštumose, į šiaurę nuo Gaašo kalno. **31** Izraelis tarnavo Jehovai per visas Jozuės dienas ir per visas dienas seniūnų, kurie Jozuę pergyveno ir buvo matę visą, ką Jehova padarė Izraelio labui.[g]

32 Juozapo kaulus,[h] kuriuos buvo išsigabenę iš Egipto, izraelitai palaidojo Sicheme – sklype, kurį Jokūbas buvo įsigijęs iš Sichemo tėvo Hamoro sūnų[i] už šimtą kesitų*.[y] Tas sklypas buvo tapęs Juozapo sūnų paveldu.[j]

33 Mirė ir Aarono sūnus Eleazaras.[k] Jį palaidojo Efraimo aukštumose, jo sūnaus Finehaso[l] kalvoje.

24 SKYRIUS

a Kun 17:7
Ez 23:8

b Joz 24:2

c Iš 23:32
Įst 7:25
Ts 6:10
Ts 10:6

d Įst 30:19, 20
1Ka 18:21

e Iš 19:4
Įst 32:12

f Įst 6:12

g Iš 14:31
Įst 4:34
Įst 29:2

h Iš 23:23

i Kun 19:2
Ps 99:5
Iz 6:3
1Pt 1:15

y Iš 20:5
Iš 34:14
Sk 25:11
Mt 4:10

j Iš 23:20, 21
Sk 14:35

k Įst 28:15, 20
Joz 23:16
2Me 15:2
Iz 63:10
Jer 17:13

l Iš 19:8

m Įst 26:17
Joz 24:15

Antra skiltis

a Įst 31:26

b Pr 31:45

c Pr 31:48

d Ts 2:6

e Ts 2:8, 9

f Joz 19:49, 50

g Įst 31:12, 13
Ts 2:7

h Pr 50:25
Iš 13:19
Hbr 11:22

i Apd 7:15, 16

y Pr 33:18, 19

j Joz 20:7

k Sk 3:4
Sk 20:26

l Iš 6:25
Ts 20:28

24:19 *Arba „maišto“.

24:32 *Nežinomos vertės piniginis vienetas.

TEISĖJŲ
KNYGA

TURINIO APŽVALGA

1 Judo ir Simeono pergalės (1–20)
Jebusiečiai nebuvo išvaryti iš Jeruzalės (21)
Juozapo palikuoniai užima Betelį (22–26)
Kanaaniečiai, kurių nepavyko išvaryti (27–36)

2 Jehovos angelo perspėjimas (1–5)
Jozuės mirtis (6–10)
Gelbėti Izraelio pašaukiami teisėjai (11–23)

3 Neišvarytos tautos – išmėginimas Izraeliui (1–6)
Otnielis – pirmasis teisėjas (7–11)
Ehudas nužudo karalių Egloną (12–30)
Teisėjas Šamgaras (31)

4 Kanaaniečių karalius Jabinas engia Izraelį (1–3)
Pranašė Debora ir teisėjas Barakas (4–16)
Jaelė nužudo priešų vadą Siserą (17–24)

5 Debora ir Barakas gieda pergalės giesmę (1–31)
Žvaigždės kovojo su Sisera (20)
Išsiliejo Kišono srautai (21)
Jehovą mylintys – lyg saulės spindesys (31)

6 Midjanas engia Izraelį (1–10)
Jehovos angelas patikina Gideoną, kad jį rems (11–24)
Gideonas nugriauna Baalo aukurą (25–32)
Gideoną apima Dievo dvasia (33–35)
Vilna ant grendymo (36–40)

7 Gideonas ir 300 jo vyrų (1–8)
Gideono kariuomenė nugali Midjaną (9–25)
„Jehovos ir Gideono kalavijas!“ (20)
Sumaištis Midjano stovykloje (21, 22)

8 Efraimo vyrai užsipuola Gideoną (1–3)
Midjano karaliai pavejami ir nužudomi (4–21)
Gideonas atsisako būti valdovu (22–27)
Gideono gyvenimo apžvalga (28–35)

9 Abimelechas paskelbiamas karaliumi Sicheme (1–6)
Jotamo palyginimas apie medžius (7–21)
Nuožmus Abimelecho valdymas (22–33)
Abimelechas užpuola Sichemą (34–49)
Abimelechas miršta moters sužalotas (50–57)

10 Teisėjai Tola ir Jayras (1–5)
Izraelis ima maištauti, paskui atgailauja (6–16)
Amonitai susitelkia kovai prieš Izraelį (17, 18)

11 Iftachas išvaromas, vėliau paskelbiamas vadu (1–11)
Iftacho žinia Amonui (12–28)
Iftacho įžadas (29–40)
Dukra lieka netekėjusi (38–40)

12 Nesutarimas su efraimais (1–7)
„Sakyk *‘šibolet’*“ (6)
Teisėjai Ibcanas, Elonas ir Abdonas (8–15)

13 Manoachą ir jo žmoną aplanko angelas (1–23)
Samsono gimimas (24, 25)

14 Samsonas nori gauti filistinę į žmonas (1–4)
Samsonas, apimtas Jehovos dvasios, užmuša liūtą (5–9)
Samsonas užduoda galvosūkį vestuvininkams (10–19)
Samsono žmona atiduodama kitam (20)

15 Samsonas keršija filistinams (1–20)

16 Samsonas Gazoje (1–3)
Samsonas ir Delila (4–22)
Samsono kerštas ir mirtis (23–31)

17 Mikajo stabai ir jo kunigas (1–13)

18 Danai ieško daugiau žemės (1–31)
Mikajo stabai ir kunigas pagrobiami (14–20)
Laišas užimamas ir pervadinamas Danu (27–29)
Stabmeldystė Dane (30, 31)

19 Benjamino vyrų nusikaltimas Gibėjoje (1–30)

20 Karas prieš benjaminus (1–48)

21 Benjamino giminė apsaugoma nuo išnykimo (1–25)

1 Jozuei mirus,[a] izraelitai Jehovos teiravosi:[b] „Kas iš mūsų pirmas žygiuos į kovą prieš kanaaniečius?“ – **2** „Judas žygiuos,[c] – atsakė Jehova, – atiduodu kraštą į jo rankas.“ **3** Tada Judo giminė kreipėsi į savo brolius iš Simeono giminės: „Eime kartu į mums atitekusią žemę[d] kovoti prieš kanaaniečius, paskui žygiuosime su jumis į jums atitekusią žemę.“ Ir Simeono giminė iššžygiavo kartu su jais.

4 Taigi Judo giminė leidosi į žygį. Jehova atidavė kanaaniečius ir perizus į jų rankas[e] ir Bezeke jie nukovė 10 000 vyrų. **5** Kovodami prieš kanaaniečius[f] ir perizus,[g] izraelitai Bezeke susirėmė su Adoni Bezeku. **6** Adoni Bezekas pabėgo, bet izraelitai puolė jo vytis. Paviję nukirto jam rankų ir kojų nykščius. **7** Adoni Bezekas tarė: „Tie 70 karalių, kuriems buvau nukirtęs rankų ir kojų nykščius, rankiojo maistą po mano stalu. Kaip aš dariau, taip Dievas man padarė.“ Adoni Bezekas buvo nuvestas į Jeruzalę.[h] Ten jis ir mirė.

8 Judo giminės žmonės kovojo ir su Jeruzale.[i] Ją užėmę, gyventojus atidavė kalavijui ir miestą padegė. **9** Paskui Judo žmonės iššžygiavo kovoti su kanaaniečiais, gyvenančiais aukštumose, Negebe ir Šefeloje.[y] **10** Jie leidosi į žygį prieš kanaaniečius, gyvenančius Hebrone (tuo metu Hebronas vadinosi Kirjat Arba), ir nugalėjo Šešają, Ahimaną ir Talmają.[j]

11 Iš tenai jie iššžygiavo prieš Debyro[k] gyventojus (Debyras seniau buvo vadinamas Kirjat Seferu).[l] **12** Kalebas[m] tarė: „Kas puls ir užims Kirjat Seferą, tam duosiu į žmonas savo dukterį Achsą.“[a] **13** Miestą užėmė Kalebo jaunesniojo brolio Kenazo sūnus Otnielis,[b] tad jam Kalebas ir atidavė į žmonas savo dukterį Achsą. **14** Pakeliui namo ji ragino Otnielį, kad šis paprašytų jos tėvą dirbamos žemės. Achsa nulipo nuo asilo* ir Kalebas paklausė: „Ko norėtum?“ **15** Ši atsakė: „Noriu paprašyti dovanos*. Tu davei man Negebo# kraštą, duok ir Gulot Maimus^.“ Ir Kalebas dovanojo jai Aukštutinį Gulotą ir Žemutinį Gulotą.

16 Kenito, Mozės uošvio,[c] palikuoniai[d] kartu su Judo žmonėmis iššžygiavo iš palmių miesto*[e] į Judo dykumą, esančią į pietus nuo Arado.[f] Atžygiavę jie įsikūrė tarp ten gyvenančių žmonių.[g] **17** Judo giminė kartu su savo broliais, Simeono gimine, žygiavo toliau. Jie užpuolė kanaaniečius, gyvenančius Cefate. Miestą jie sunaikino[h] ir pervadino Horma*.[i] **18** Paskui Judas užėmė Gazą[y] su jos žemėmis, Aškeloną[j] su jo žemėmis ir Ekroną[k] su jo žemėmis. **19** Jehova buvo su Judo žmonėmis. Jie užėmė aukštumas, bet negalėjo išvaryti lygumų gyventojų, nes anie turėjo kovos vežimų su pjautuvais*.[l] **20** Hebroną pagal Mozės pažadą jie atidavė Kalebui.[m] Kalebas iš ten išvarė tris Anako sūnus.[n]

1:14 *Arba galbūt „Sėdėdama ant asilo Achsa suplojo rankomis“. Taip tikriausiai buvo daroma norint atkreipti dėmesį. **1:15** *Pažod. „palaiminimo“. #Arba „pietų“. ^Išvertus – „vandens telkiniai“. **1:16** *T. y. Jericho. **1:17** *Išvertus – „skirtas sunaikinti“. **1:19** *Pažod. „geležinių vežimų“.

1 SKYRIUS

a Joz 24:29
b Sk 27:18, 21; Ts 20:18
c Pr 49:8; Įst 33:7; 1Me 5:2
d Joz 15:1; Joz 19:1, 9
e Įst 9:3
f Pr 10:6; Įst 20:17
g Pr 15:18–21; Iš 3:8; Ts 3:5; 1Ka 9:20, 21
h Joz 15:8, 12
i Joz 15:63; Ts 1:21
y Joz 11:16; Joz 15:20, 33
j Joz 11:21; Joz 15:13, 14
k Joz 10:38
l Joz 15:15
m Sk 13:3, 6; Sk 14:24; Įst 1:35, 36; Joz 14:13

Antra skiltis

a Joz 15:16–19
b Ts 3:9; 1Me 4:13
c Iš 3:1; Iš 4:18; Iš 18:1; Sk 10:29
d Sk 24:21; Ts 4:11
e Įst 34:3; Ts 3:13
f Sk 21:1
g Sk 10:29–32
h Kun 27:29; Įst 20:16
i Joz 19:1, 4
y Pr 10:19; Joz 11:22
j Ts 14:19
k Joz 13:1–3; Joz 15:20, 45
l Įst 20:1; Joz 17:16
m Sk 14:24; Joz 14:9
n Sk 13:22

21 Tačiau benjaminai neišvarė jebusiečių, Jeruzalės gyventojų, todėl jebusiečiai gyvena su benjaminais Jeruzalėje iki šiol.[a]

22 Tuo tarpu Juozapo palikuoniai[b] leidosi žygin prieš Betelį ir Jehova buvo su jais.[c] **23** Į Betelį (tuo metu miestas vadinosi Lūzas)[d] Juozapo palikuoniai išsiuntė žvalgus. **24** Sutikę iš miesto einantį žmogų, žvalgai jam tarė: „Parodyk mums, kaip įsigauti į miestą, ir mes tavęs pasigailėsime*.“ **25** Ir vyras parodė. Izraelitai atidavė miestą kalavijui, o tą žmogų ir jo šeimą paleido.[e] **26** Jis nukeliavo į hetitų kraštą, įkūrė ten miestą ir pavadino jį Lūzu. Tas miestas taip vadinamas iki šiol.

27 Manasas neįveikė Bet Šeano su aplinkiniais miesteliais, Taanacho[f] su aplinkiniais miesteliais, Doro gyventojų su aplinkiniais miesteliais, Ibleamo gyventojų su aplinkiniais miesteliais ir Megido gyventojų su aplinkiniais miesteliais.[g] Kanaaniečiai atkakliai jam priešinosi ir liko gyventi tame krašte. **28** Izraelis sustiprėjęs uždėjo kanaaniečiams darbo prievolę,[h] bet jų neišvarė.[i]

29 Efraimas neišvarė kanaaniečių, gyvenančių Gezere. Kanaaniečiai ir toliau ten gyveno tarp efraimų.[y]

30 Zabulonas neišvarė Kitrono gyventojų ir Nahalolo[j] gyventojų. Kanaaniečiai toliau gyveno tarp zabulonų ir jiems buvo uždėta darbo prievolė.[k]

31 Ašeras neišvarė Akojo, Sidono,[l] Achlabo, Achzibo,[m] Helbos, Afiko[a] ir Rehobo[b] gyventojų. **32** Ašerai ir toliau gyveno krašte tarp kanaaniečių, nes nebuvo jų išvarę.

33 Naftalis neišvarė Bet Šemešo ir Bet Anato[c] gyventojų. Naftalio sūnūs įsikūrė krašte tarp kanaaniečių.[d] Bet Šemešo ir Bet Anato gyventojams jie uždėjo darbo prievolę.

34 Amoritai sulaikė Dano giminės žmones aukštumose, nusileisti į lygumą jiems neleido.[e] **35** Amoritai ir toliau gyveno prie Hereso kalno, Ajalone[f] ir Šaalbimuose.[g] Tačiau kai Juozapo palikuoniai sustiprėjo*, jie uždėjo amoritams darbo prievolę. **36** Amoritų žemės driekėsi nuo Akrabimų įkalnės[h] ir nuo Selos kilo aukštyn.

2 Jehovos angelas[i] atėjo iš Gilgalo[y] į Bochimus ir tarė: „Aš išvedžiau jus iš Egipto žemės į kraštą, kurį buvau prisiekęs atiduoti jūsų protėviams.[j] Sakiau: ‘Niekada nesulaužysiu sandoros, kurią su jumis esu sudaręs.[k] **2** O jūs nesudarysite sandoros su šio krašto gyventojais[l] ir jų aukurus nugriausite.’[m] Tačiau mano balso jūs neklausėte.[n] Kodėl taip darėte? **3** Dėl to, kaip ir buvau sakęs, iš jūsų akivaizdos jų neišvarysiu.[o] Jie įvilios jus į spąstus,[p] jų dievai atitrauks jus nuo manęs.’“[r]

4 Kai Jehovos angelas pasakė tuos žodžius, visa Izraelio tauta ėmė garsiai verkti. **5** Todėl tą vietą jie pavadino Bochimais* ir tenai aukojo Jehovai.

1 SKYRIUS

a Joz 15:63; 2Sa 5:6
b Joz 14:4
c Pr 49:22, 24; Joz 16:1; Ps 44:3
d Pr 35:6
e Joz 6:25; 1Sa 15:6
f Joz 21:8, 25; Ts 5:19
g Joz 17:11, 12
h Pr 9:25; 1Ka 9:20, 21
i Sk 33:55; Įst 7:2; Įst 20:16; Joz 17:13
y Joz 16:10; 1Ka 9:16
j Joz 19:15, 16
k Įst 20:17; Ts 2:2
l Joz 11:8; Joz 19:28, 31
m Joz 19:29, 31

Antra skiltis

a Joz 19:30, 31
b Joz 21:8, 31
c Joz 19:38, 39
d Įst 7:2
e Joz 19:47; Ts 18:1
f Joz 10:12
g Joz 19:42, 48
h Sk 34:2, 4; Joz 15:3, 12

2 SKYRIUS

i Iš 23:20, 23; Joz 5:13, 14
y Joz 5:8, 9
j Pr 12:7; Pr 26:3
k Pr 17:1, 7; Kun 26:42
l Iš 23:32; Įst 7:2; 2Ko 6:14
m Iš 34:13; Sk 33:52
n Ts 1:28
o Ts 2:20–23
p Sk 33:55; Joz 23:12, 13
r Iš 23:33; Įst 7:16; 1Ka 11:2

1:24 *Pažod. „parodysime tau ištikimą meilę“.

1:35 *Pažod. „Juozapo namų ranka pasunkėjo“. **2:5** *Išvertus – „verkiantieji“.

6 Jozuė paleido žmones, ir jie nuėjo užimti krašto, nuėjo kiekvienas į savo paveldą.[a] **7** Izraelitai tarnavo Jehovai per visas Jozuės dienas, o Jozuei mirus – per visas dienas seniūnų, mačiusių darbus, kuriuos Jehova darė Izraelio labui.[b] **8** Nūno sūnus Jozuė, Jehovos tarnas, mirė sulaukęs 110 metų.[c] **9** Jis buvo palaidotas savo paveldo žemėje Timnat Herese,[d] kuris yra Efraimo aukštumose, į šiaurę nuo Gaašo kalno.[e] **10** Visa ta karta nuėjo ten, kur protėviai,* o po jos atėjusi karta Jehovos nepažinojo ir nebuvo mačiusi, ką jis padarė dėl Izraelio.

11 Izraelitai darė, kas bloga Jehovos akyse, ir garbino baalus.[f] **12** Jie paliko Jehovą, savo tėvų Dievą, kuris išvedė juos iš Egipto žemės.[g] Izraelitai ėjo paskui kitus dievus, aplinkinių tautų dievus,[h] lenkėsi jiems ir taip Jehovą skaudino.[i] **13** Jie atsimetė nuo Jehovos ir garbino Baalą ir Astartės atvaizdus.[y] **14** Jehova užsidegė pykčiu ant Izraelio, todėl paliko jį plėšikams ir tie jį apiplėšinėjo.[j] Jis atidavė* izraelitus aplinkui gyvenančioms tautoms į rankas,[k] ir izraelitai nebeįstengė prieš jas atsilaikyti.[l] **15** Kad ir ką izraelitai darydavo, Jehova prieš juos pakildavo ir užtraukdavo nelaimę,[m] – kaip Jehova buvo sakęs, taip ir darydavo, Jehova laikėsi savo priesaikos.[n] Izraelitai tuomet baisiai vargdavo,[o] **16** ir Jehova pašaukdavo jiems teisėjų, kad šie gelbėtų juos nuo plėšikų rankos.[p]

2:10 *Hebr. tekste čia pavartotas vaizdingas posakis, reiškiantis mirtį. **2:14** *Pažod. „pardavė“.

2 SKYRIUS

a Joz 24:28
b Joz 23:3
Joz 24:31
c Joz 24:29
d Joz 19:49, 50
e Joz 24:30
f Ts 3:7
Ts 10:6
1Ka 18:17, 18
g Įst 31:16
h Įst 6:14
i Iš 20:5
y Ts 3:7
Ts 10:6
1Ka 11:5
j Ts 3:8
2Ka 17:20
Ps 106:40, 41
k Ts 4:2
l Kun 26:17, 37
Įst 28:15, 25
m Įst 28:15
n Įst 4:25, 26
o Ts 10:9
p Ts 3:9
1Sa 12:11
Neh 9:27
Ps 106:43

Antra skiltis

a Ts 2:7
b Ts 3:9
c Įst 32:36
Ps 106:45
d Ts 4:3
e Ts 4:1
Ts 8:33
f Įst 7:4
Ts 10:7
Ps 106:40
g Iš 24:3, 8
Iš 34:27
Įst 29:1
Joz 23:16
h Kun 26:14, 17
i Joz 13:1, 2
y Sk 33:55
Įst 8:2
Joz 23:12, 13
Ts 3:4

3 SKYRIUS

j Įst 8:2
Ts 2:10
k Ts 1:18, 19
l Joz 13:1, 4
Ts 1:31
m Joz 9:1, 2

17 Bet izraelitai neklausė netgi teisėjų – garbino kitus dievus* ir jiems lenkėsi. Jie netrukdavo pasukti į klystkelį, elgėsi kitaip nei jų protėviai – tie, kurie Jehovos įstatymų klausė.[a] **18** Kai Jehova pašaukdavo izraelitams teisėją,[b] per visas to teisėjo gyvenimo dienas Jehova būdavo su juo ir gelbėdavo izraelitus nuo priešų rankos. Mat Jehova pagailėdavo izraelitų,[c] regėdamas, kad tie aimanuoja ir kenčia nuo engėjų ir skriaudėjų.[d]

19 Tačiau teisėjui mirus jie vėl nupuldavo – eidavo paskui kitus dievus, juos garbindavo ir jiems lenkdavosi.[e] Izraelitai elgėsi blogiau už savo tėvus – buvo užsispyrę ir toliau darė savo darbus. **20** Jehova užsidegė pykčiu ant Izraelio[f] ir pasakė: „Ši tauta sulaužė mano sandorą,[g] kurios laikytis buvau įsakęs jų protėviams. Manęs ji neklausė,[h] **21** todėl neišvarysiu nė vienos iš tautų, kurios Jozuei mirus liko neišvarytos.[i] **22** Taip izraelitus išmėginsiu, ar jie laikysis Jehovos nurodyto kelio,[y] ar juo eis, kaip jų protėviai ėjo.“ **23** Taigi Jehova leido toms tautoms likti – iš karto jų neišvarė ir Jozuei į rankas jų neatidavė.

3 Štai tautos, kurių Jehova neišvarė, kad išmėgintų izraelitus, nemačiusius karų Kanaane[j] **2** (jis paliko jas tam, kad karų nepatyrusios būsimos izraelitų kartos žinotų, ką reiškia kariauti): **3** penki filistinų[k] valdovai, visi kanaaniečiai, taip pat sidoniečiai[l] ir hivai,[m]

2:17 *Pažod. „ištvirkavo su kitais dievais“.

gyvenantys prie Libano kalno[a] – krašte nuo Baal Hermono kalno iki Lebo Hamato*.[b] **4** Jie liko ten gyventi, kad izraelitai būtų išmėginti – kad taptų aišku, ar jie klausys Jehovos įsakymų, kuriuos jis buvo davęs jų protėviams per Mozę.[c] **5** Taigi izraelitai gyveno tarp kanaaniečių,[d] hetitų, amoritų, perizų, hivų ir jebusiečių. **6** Jie ėmė jų dukteris sau į žmonas, leido savo dukteris už jų sūnų ir tarnavo jų dievams.[e]

7 Izraelitai darė, kas bloga Jehovos akyse. Jie užmiršo savo Dievą Jehovą ir garbino baalus[f] ir Ašeros stulpus*.[g] **8** Todėl Jehova užsidegė pykčiu ant izraelitų ir atidavė juos į rankas Mesopotamijos* karaliui Kušan Rišataimui. Izraelitai Kušan Rišataimui buvo pavaldūs aštuonerius metus. **9** Jie šaukėsi Jehovos,[h] ir Jehova siuntė gelbėtoją – jaunesniojo Kalebo brolio Kenazo sūnų Otnielį,[i] – kad izraelitus išvaduotų.[y] **10** Ant jo nusileido Jehovos dvasia[j] ir jis tapo Izraelio teisėju. Otnielis išžygiavo į mūšį ir Jehova atidavė Mesopotamijos* karalių Kušan Rišataimą į jo rankas. Otnielis nugalėjo Kušan Rišataimą **11** ir krašte 40 metų buvo ramu. Tada Kenazo sūnus Otnielis mirė.

12 Izraelitai vėl ėmė daryti, kas bloga Jehovos akyse.[k] Kadangi darė, kas bloga Jehovos akyse, Jehova leido juos nugalėti Moabo[l] karaliui Eglonui. **13** Eglonas sutelkė prieš juos amonitus[m] ir amalekiečius.[n] Jie užpuolė Izraelį ir užėmė palmių

3 SKYRIUS

a Įst 13:1, 6

b Sk 34:2, 8
Joz 13:1, 5

c Iš 23:33
Ts 2:21, 22

d Ts 1:29
Ps 106:34

e Iš 34:15, 16
Sk 25:1, 2
Įst 7:3, 4
1Ka 11:1, 4

f Įst 31:16
Ts 2:11
Ts 10:6

g Iš 34:13
Įst 12:3
Įst 16:21

h Įst 4:30
Ts 10:10, 15

i 1Me 4:13

y Ts 2:16, 18
Ts 3:15

j Sk 11:16, 17
Ts 6:34
Ts 11:29
Ts 14:5, 6
Ts 15:14
1Sa 11:6
1Sa 16:13
2Me 15:1

k Ts 2:19

l Pr 19:36, 37

m Pr 19:36, 38
Ts 11:4, 5

n Iš 17:8
Ts 6:3

Antra skiltis

a Įst 34:3

b Įst 28:48

c Ps 78:34

d Ts 3:9

e Ts 4:1

f Ts 20:15, 16

g Pr 49:27

h Joz 4:19
Joz 5:8, 9

miestą*.[a] **14** Izraelitai Moabo karaliui Eglonui buvo pavaldūs 18 metų.[b] **15** Jie šaukėsi Jehovos,[c] ir Jehova siuntė jiems gelbėtoją[d] – Geros sūnų Ehudą,[e] kairiarankį[f] vyrą iš Benjamino giminės.[g] Buvo taip, kad izraelitai siuntė jį nugabenti Moabo karaliui Eglonui duoklės. **16** Ehudas nusikaldino dviašmenį uolekties* ilgio kalaviją ir prisirišo po drabužiu prie dešinės šlaunies. **17** Tada nuvyko su duokle pas Moabo karalių Eglonų. O Eglonas buvo labai nutukęs vyras.

18 Pristatęs duoklę, Ehudas kartu su ją atgabenusiais vyrais patraukė atgal, **19** bet, nuėjęs iki stabų, stovinčių prie Gilgalo,*[h] sugrįžo pas Egloną. Ehudas tarė jam: „Turiu tau slaptą žinią, karaliau.“ Karalius tarė: „Tyliau!“ Tada visi tarnai išėjo. **20** Ehudas priėjo prie Eglono (šis sėdėjo vienas savo vėsiajame kambaryje ant stogo) ir tarė: „Turiu tau žinią nuo Dievo.“ Karaliui pakilus nuo sosto*, **21** Ehudas kaire ranka išsitraukė kalaviją, pririštą prie dešinės šlaunies, ir suvarė jam į pilvą – **22** net rankena kartu su geležte prasmego taukuose (Ehudas kalavijo iš pilvo neištraukė), ir laukan išėjo nešvarumai. **23** Ehudas, uždaręs kambario duris ir jas užrakinęs, pabėgo pro prieangį*. **24** Jam pasišalinus, tarnai sugrįžo ir pamatė, kad kambarys ant stogo užrakintas. „Jis, ma-

3:3 *Arba „iki Hamato prieigų“. **3:7** *Žr. žodynėlį. **3:8** *Pažod. „Aram Naharaimų“. **3:10** *Pažod. „Aramo“.

3:13 *T. y. Jerichą. **3:16** *Tikriausiai čia turima omenyje trumpoji uolektis, lygi 38 cm. Žr. priedą B14. **3:19** *Arba galbūt „iki akmenų kasyklos prie Gilgalo“. **3:20** *Arba „kreslo“. **3:23** *Arba galbūt „vėdinimo angą“.

tyt, lengvinasi* vėsiajame kambaryje“, – sakė jie. **25** Nesulaukdami, kol karalius atidarys duris, tarnai ėmė nerimauti. Jie paėmė raktą, atrakino duris ir apstulbo – jų valdovas guli negyvas ant žemės!

26 Kol jie tenai lūkuriavo, Ehudas jau buvo pasprukęs. Jis prabėgo pro stabus*[a] ir pasiekė Seyrą. **27** Tenai, Efraimo aukštumose,[b] jis pradėjo pūsti ragą[c] ir izraelitai pasileido paskui jį nuo aukštumų. **28** Ehudas kvietė žmones: „Paskui mane! Jehova atidavė jūsų priešus moabitus jums į rankas.“ Tad jie nusekė jį ir užėmė Jordano brastas, taip užkirsdami moabitams kelią ir neleisdami niekam jų pereiti. **29** Tąkart jie išguldė apie 10 000 moabitų,[d] stiprių ir narsių vyrų. Neištrūko nė vienas.[e] **30** Nuo tos dienos Moabas tapo pavaldus Izraeliui. Ir krašte 80 metų buvo ramu.[f]

31 Po Ehudo Izraelį gelbėjo Anatos sūnus Šamgaras.[g] Gyvulių varovo lazda[h] jis nukovė 600 filistinų.[i]

4 Ehudui mirus, izraelitai vėl ėmė daryti, kas bloga Jehovos akyse.[y] **2** Tada Jehova atidavė juos į rankas Kanaano karaliui Jabinui,[j] kuris valdė Hacore. Jabino kariuomenės vadas buvo vardu Sisera, jis gyveno Harošet ha Goimuose*.[k] **3** Izraelitai šaukėsi Jehovos,[l] nes Jabinas turėjo 900 kovos vežimų su pjautuvais*[m] ir negailestingai engė izraelitus[n] 20 metų.

3:24 *Pažod. „prisidengęs kojas“. **3:26** *Arba galbūt „pro akmenų kasyklą“. **4:2** *Arba „tautų Harošete“. **4:3, 13** *Pažod. „geležinių vežimų“.

3 SKYRIUS

a Ts 3:19

b Ts 7:24

c Ts 6:34
1Sa 13:3

d Įst 28:7

e Kun 26:7, 8

f Ts 3:11

g Ts 5:6

h Ts 15:3, 15
1Sa 17:47, 50

i Joz 13:1, 2

4 SKYRIUS

y Ts 2:19

j Ts 2:14
Ts 3:8
Ts 10:7

k Ts 4:16

l Ts 2:18
Ts 3:9
Ps 107:19

m Joz 17:16
Ts 1:19

n Įst 28:48

Antra skiltis

a Iš 15:20
2Ka 22:14
Lk 2:36
Apd 21:8, 9

b Joz 18:21, 25

c Pr 28:17, 19

d Hbr 11:32

e Joz 21:32

f 1Ka 18:40
Ps 83:9

g Įst 20:1

h Ts 4:21, 22
Ts 5:24, 26

i Joz 20:7, 9
Joz 21:32

y Ts 5:18

j Sk 24:21
Ts 1:16
1Sa 15:6

k Sk 10:29

l Ts 4:6

m Ts 5:20, 21

4 Anuomet Dievo sprendimus izraelitams perduodavo* Lapidoto žmona pranašė[a] Debora. **5** Ji sėdėdavo po Deboros palme tarp Ramos[b] ir Betelio,[c] Efraimo aukštumose. Izraelitai eidavo pas ją sužinoti Dievo sprendimų. **6** Debora siuntė Abinoamo sūnui Barakui[d] į Kedešą Naftalyje[e] tokią žinią: „Jehova, Izraelio Dievas, įsako: ‘Eik, pasiimk 10 000 Naftalio ir Zabulono vyrų ir žygiuok prie* Taboro kalno. **7** Aš atvesiu prieš tave Jabino kariuomenės vadą Siserą su visais kovos vežimais ir pulkais prie Kišono upelio#[f] ir atiduosiu jį tau į rankas.’“[g]

8 Barakas Deborai atsakė: „Jei eisi su manimi – eisiu, jei neisi – neisiu.“ **9** Ji tarė: „Eisiu su tavimi. Bet žygyje, į kurį leisiesi, nepelnysi garbės – Siserą Jehova atiduos į moters rankas.“[h] Taigi Debora išsiruošė eiti su Baraku į Kedešą.[i] **10** Barakas į Kedešą sušaukė Zabuloną ir Naftalį.[y] Su juo žygin leidosi 10 000 vyrų, Debora irgi ėjo kartu.

11 Buvo taip, kad kenitas Heberas atsiskyrė nuo kitų kenitų,[j] Mozės uošvio Hobabo[k] palikuonių, ir pasistatė palapinę prie didelio medžio Caananime, netoli Kedešo.

12 Siserai buvo pranešta, kad Abinoamo sūnus Barakas traukia link Taboro kalno,[l] **13** tad jis sutelkė visus savo kovos vežimus – 900 kovos vežimų su pjautuvais* – ir visus savo karius iš Harošet ha Goimų žygiuoti prie Kišono upelio#.[m]

4:4 *Pažod. „Izraelį teisė“. **4:6** *Arba „sutelk ant“. **4:7, 13** #Arba „sausvagės“.

14 Debora tarė Barakui: „Kilk į kovą, nes šiandien Jehova atiduos Siserą tau į rankas. Juk Jehova žygiuoja pirma tavęs.“ Ir Barakas su 10 000 vyrų pasileido nuo Taboro kalno. **15** Siserai, jo pulkams su kovos vežimais ir visai kariuomenei Jehova sukėlė siaubą,[a] jie išsigando Barako kalavijo. Išsokęs iš kovos vežimo, Sisera leidosi bėgti. **16** Barakas vijosi kovos vežimus ir kariuomenę iki Harošet ha Goimų. Visa Siseros kariuomenė krito nuo kalavijo, nė vieno kovotojo neliko gyvo.[b]

17 Sisera atbėgo prie kenito Hebero[c] žmonos Jaelės palapinės,[d] mat tarp Hacoro karaliaus Jabino[e] ir kenito Hebero namų buvo taika. **18** Išėjusi Siseros pasitikti, Jaelė tarė: „Užeik, mano viešpatie, užeik vidun, nebijok.“ Sisera įėjo į palapinę ir moteris jį užklojo antklode. **19** „Ar galėtum duoti man vandens, esu ištroškęs“, – paprašė Sisera Jaelės. Atrišusi pienmaišį, Jaelė davė jam gerti,[f] tada vėl užklojo. **20** Sisera tarė jai: „Stovėk prie palapinės įėjimo. Jei kas atėjęs paklaustų, ar yra čia koks vyras, sakyk, kad nėra.“

21 Tačiau Hebero žmona Jaelė, paėmusi palapinės kuoliuką ir plaktuką, tylomis priėjo prie Siseros (šis iš nuovargio buvo kietai įmigęs) ir sukalė tą kuoliuką jam per smilkinius – kiaurai ligi pat žemės. Taip Sisera mirė.[g]

22 Tada paskui Siserą atskubėjo Barakas. Išėjusi jo pasitikti, Jaelė tarė: „Užeik, parodysiu tau vyrą, kurio ieškai.“ Tas užėjo su ja vidun ir pamatė Siserą, gulintį su palapinės kuoliuku smilkinyje.

23 Tą dieną Dievas suteikė izraelitams pergalę prieš Kanaano karalių Jabiną.[a] **24** Izraelitų ranka vis labiau slėgė Kanaano karalių Jabiną,[b] kol jį sunaikino.[c]

5 Tą dieną Debora[d] su Abinoamo sūnumi Baraku[e] giedojo tokią giesmę:[f]

2 „Šlovinkite Jehovą
už palaidus plaukus Izraelyje*,
už žmonių norą aukotis![g]
3 Paklausykite, karaliai!
Sukluskite, valdovai!
Jehovai aš giedosiu,
Jehovą, Izraelio Dievą,[h]
liaupsinsiu.[i]
4 Kai tu, Jehova,
ėjai iš Seyro,[y]
kai žygiavai
iš Edomo krašto,
žemė drebėjo,
dangūs prapliupo,
vanduo iš debesų pasipylė.
5 Kalnai tirpo*
Jehovos akivaizdoje,[j]
net Sinajus nyko prieš
Jehovą,[k] Izraelio Dievą.[l]
6 Anatos sūnaus
Šamgaro[m] dienomis,
Jaelės[n] dienomis
ištuštėjo keliai,
keliauninkai
į aplinkkelius suko.
7 Izraelio kaimai
be gyventojų liko,
apleisti buvo tol, kol
nepakilau aš, Debora,[o]
kol nepakilau
kaip motina Izraelyje.[p]

4 SKYRIUS

a Iš 14:24
Joz 10:10

b Kun 26:7

c Ts 4:11

d Ts 5:24

e Ts 4:1, 2

f Ts 5:25

g Ts 4:9
Ts 5:26, 27

Antra skiltis

a Hbr 11:32, 33

b Pr 9:25

c Įst 7:24

5 SKYRIUS

d Ts 4:4

e Ts 4:6
Hbr 11:32

f Iš 15:1
Ps 18:Sup

g Ts 4:10

h Iš 20:2

i 2Sa 22:50
Ps 7:17

y Įst 33:2

j Įst 4:11

k Iš 19:18
Neh 9:13

l Iš 20:2

m Ts 3:31

n Ts 4:17

o Ts 4:4

p Ts 4:5

5:2 *Palaidi kario plaukai reiškė, kad jis yra davęs Dievui įžadą. **5:5** *Arba galbūt „drebėjo“.

8 Jie išsirinko sau
naujus dievus,[a]
tada jų vartuose kilo karas.[b]
Nei skydo, nei ieties
nebuvo matyti
tarp keturiasdešimt
tūkstančių Izraelyje.
9 Širdis mano –
su Izraelio vadais,[c]
jie noriai ėjo su tauta.[d]
Šlovinkite Jehovą!
10 Visi ant rusvų asilų
jojantys,
ant gražių kilimų sėdintys
ir keliu einantys,
susimąstykite!
11 Girdytojų balsai aidėjo
prie girdyklų,
apie teisius Jehovos
darbus jie kalbėjo –
apie teisius Izraelio
kaimuose gyvenančių
darbus.
Tada Jehovos tauta
susibūrė prie vartų.
12 Pabuski, Debora,[e] pabusk!
Pabusk, pabusk,
giedoki giesmę![f]
Pakilk, Barakai![g]
Veskis belaisvius,
Abinoamo sūnau!
13 Kurie liko,
atėjo pas iškiliuosius,
Jehovos tauta susibūrė
prie manęs kovoti
prieš galiūnus.
14 Kurie iš Efraimo,
tie buvo slėnyje,
jie su tavimi, Benjaminai,
su tavo žmonėmis.
Iš Machyro[h] pirmyn
išžygiuoja vadai,
iš Zabulono eina pareigūnai
sutelkti karių*.

5:14 *Arba galbūt „pareigūnai su raštininko reikmenimis“.

5 SKYRIUS

a Įst 32:16, 17; Ts 2:12

b Ts 4:1–3

c Ts 4:6

d Ts 4:10

e Ts 4:4

f Ts 5:1

g Ts 4:6

h Sk 32:39

Antra skiltis

a Ts 4:6; Hbr 11:32

b Ts 4:14

c Sk 32:1

d Joz 22:9

e Joz 19:46, 48

f Joz 19:24, 29

g Ts 4:14

h Ts 4:6, 10

i Ts 4:13

y Ts 1:27

j Ts 4:16

k Ts 4:7, 13; Ps 83:9

l Ps 20:7; Pat 21:31

15 Su Debora buvo
Isacharo didžiūnai,
buvo ne tik Isacharas,
bet ir Barakas.[a]
Jį siuntė žemyn į slėnį.[b]
O Rubeno giminė leidosi
į širdies svarstymus.
16 Kodėl sėdėjai
tarp dviejų balnakrepšių,
klausydamasis, kaip piemenys kaimenėms dūduoja?[c]
Rubeno giminė leidosi
į širdies svarstymus.
17 Gileadas nenorėjo
keltis per Jordaną.[d]
Ir kodėl Danas nesitraukė
nuo savo laivų?[e]
Ašeras sėdėjo sau
ant jūros kranto,
savo uostuose* jis pasiliko.[f]
18 Zabulono žmonės
gyvybės negailėjo*,
nebijojo mirti ant kalvų,[g]
kaip ir Naftalis.[h]
19 Atžygiavo karaliai
ir stojo į kovą,
Kanaano karaliai kovojo[i]
Taanache,
prie Megido vandenų,[y]
bet sidabro pasigrobti
jiems neteko.[j]
20 Stojo į kovą
žvaigždės iš dangaus,
iš aukštybių*
su Sisera kovojo.
21 Kišono srautai
juos nuplovė[k] –
senoji srovė, Kišono srovė.
Galinguosius, mano siela,
tu sutrypei.
22 Žirgų kanopos
tądien bildėjo,
eržilai įnirtingai šuoliavo.[l]

5:17 *Arba „prieplaukose“. **5:18** *Arba „gyvybę paniekino“. **5:20** *Pažod. „iš savo takų“.

23 ‘Prakeikite Merozą, –
Jehovos angelas tarė, –
prakeikite jo gyventojus,
nes Jehovai į pagalbą
jie neatėjo,
neskubėjo padėti Jehovai
kovoje su galiūnais.’
24 Iš moterų labiausiai
palaiminta yra Jaelė,[a]
kenito Hebero[b] žmona, –
iš visų moterų,
palapinėse gyvenančių.
25 Vandens jis prašė –
ji padavė pieno,
brangiame dubenyje
rauginto pieno* atnešė.[c]
26 Ranka jos siekė
palapinės kuoliuko,
jos dešinė –
darbininko plaktuko.
Ji tvojo Siserai,
sutrupino jam galvą,
sutriuškino,
pervėrė smilkinius.[d]
27 Tas susmuko
jai prie kojų –
sukniubo ir nebeatsikėlė.
Prie kojų jai susmuko
ir krito ant žemės, –
kur susmuko,
ten ir liko gulėti.
28 Moteris žiūrėjo pro langą,
Siseros motina
žvelgė pro pinučius.
‘Kodėl užtrunka
jo vežimas? – klausė ji. –
Kodėl nesigirdi kanopų
ir ratų bildesio?’[e]
29 Išmintingiausios
jos didžiūnės sako
ir ji pati sau kartoja:
30 ‘Matyt, jie dalijasi
rastą grobį,
po merginą, net po dvi
kiekvienam kariui.
Siserai – margas apdaras,
jo laimikis –
margas apdaras,
o karių kaklams teko
po siuvinėtą drabužį,
po margaspalvį,
net po du siuvinėtus
drabužius.’
31 Tepražūva visi tavo
priešai,[a] Jehova,
o tave mylintys tebus
lyg tekančios saulės
spindesys.“

Nuo tada krašte 40 metų buvo ramu.[b]

6 Bet izraelitai vėl darė, kas bloga Jehovos akyse,[c] todėl Jehova septyneriems metams atidavė juos Midjanui į rankas.[d] **2** Midjaniečių ranka slėgė Izraelį,[e] todėl izraelitai įsirengė slėptuvių* kalnuose, olose ir sunkiai prieinamose vietose.[f] **3** Jei izraelitai ką nors pasėdavo, midjaniečiai, amalekiečiai[g] ir rytiečiai[h] užpuldavo kraštą. **4** Jie įkurdavo stovyklas ir nusiaubdavo derlių iki pat Gazos – Izraelį palikdavo be maisto, avių, galvijų ir asilų.[i] **5** Midjaniečiai ateidavo su savo gyvuliais, su palapinėmis. Jų atkeliaudavo visa daugybė,[y] tarsi kokių skėrių (nei jų pačių, nei jų kupranugarių nebuvo galima suskaičiuoti),[j] ir jie nusiaubdavo kraštą. **6** Per Midjaną Izraelis labai nuskurdo, todėl žmonės meldė Jehovą padėti.[k]

7 Izraelitams meldžiant Jehovą gelbėti nuo Midjano,[l] **8** Jehova siuntė jiems pranašą. Pranašas izraelitams tarė: „Taip sako Jehova, Izraelio Dievas: ‘Išvedžiau jus iš Egipto, iš jūsų vergystės krašto.[m] **9** Išvada-

5 SKYRIUS

a Ts 4:17

b Ts 4:11

c Ts 4:19

d Ts 4:21, 22

e Ts 4:15, 16

Antra skiltis

a Ps 83:9

b Ts 3:10, 11
Ts 3:30

6 SKYRIUS

c Ts 2:19

d Įst 28:15, 48
Ts 2:14
Neh 9:28

e Sk 33:55

f 1Sa 13:5, 6

g Ts 3:13

h Ts 8:10

i Įst 28:15, 33
Įst 28:31, 48

y Ts 8:10

j Ts 7:12

k Įst 4:30

l Ts 2:18
Ps 107:19

m Iš 20:2
Kun 26:13
Ts 2:1

5:25 *Arba „grietinėlės“.

6:2 *Arba galbūt „požeminių sandėlių“.

vau jus iš egiptiečių, iš visų engėjų, nuvariau jums nuo kelio jūsų priešus ir jų kraštą jums atidaviau.[a] **10** Sakiau: „Aš esu Jehova, jūsų Dievas.[b] Nesilenksite dievams amoritų, kurių krašte gyvenate.“[c] Bet jūs mano balso neklausėte.’“[d]

11 Jehovos angelas atėjo[e] ir atsisėdo Ofroje po dideliu medžiu, kuris priklausė abiezerui Jehoašui.[f] Šio sūnus Gideonas[g] vyno spaudykloje kūlė kviečius, slėpdamasis nuo midjaniečių. **12** Tada Jehovos angelas pasirodė jam ir tarė: „Jehova yra su tavimi,[h] narsusis galiūne.“ **13** Gideonas jam atsakė: „Dovanok, mano viešpatie, bet jei Jehova yra su mumis, kodėl tuomet mums taip nutiko?[i] Kur tie visi jo įstabūs darbai, apie kuriuos tėvai mums kalbėjo,[y] apie kuriuos sakė: ‘Argi Jehova neišvedė mūsų iš Egipto?’[j] Jehova apleido mus[k] ir atidavė Midjanui į rankas.“ **14** Pažvelgęs į jį, Jehova tarė: „Sukaupk jėgas ir eik, tu išgelbėsi Izraelį iš Midjano rankų.[l] Juk tai aš tave siunčiu.“ **15** Gideonas atsakė: „Dovanok, Jehova, bet kaip aš išgelbėsiu Izraelį? Mano kiltis* menkiausia Manase, o aš savo tėvo namuose visai nežymus.“ **16** Bet Jehova jam tarė: „Aš būsiu su tavimi,[m] ir tu paguldysi midjaniečius tarsi vieną vyrą.“

17 Tada Gideonas paprašė: „Jei tavo akyse radau malonę, parodyk man ženklą, kad tai tu kalbiesi su manimi, o ne kas kitas. **18** Meldžiu, palauk čia, kol grįšiu su dovana ir padėsiu ją tavo akivaizdoje.“[n] Jis atsakė: „Būsiu čia, kol sugrįši.“

6:15 *Pažod. „tūkstantis“.

6 SKYRIUS

a Joz 10:42; Neh 9:24

b Įst 6:4

c Joz 24:15

d Įst 28:15; Ts 2:2; Jer 3:13

e Ts 2:1

f Joz 17:2; Ts 6:24; Ts 8:32

g Pr 49:22, 24; Hbr 11:32

h Ts 2:18

i Ts 6:2

y Įst 4:9; Ps 44:1

j Iš 13:14

k Įst 31:17; 2Me 15:2

l Ts 8:22; Hbr 11:32

m Įst 20:3, 4; Ts 2:18

n Pr 18:3, 5; Ts 13:15

Antra skiltis

a Pr 18:6, 7; Pr 19:1, 3

b Kun 9:24; Ts 13:19, 20; 1Ka 18:38; 1Me 21:26; 2Me 7:1

c Ts 13:8, 9; Hbr 13:2

d Pr 16:7, 13; Pr 32:24, 30; Ts 13:21, 22; Lk 1:11, 12

e Dan 10:19

f Pr 22:14; Iš 17:15

g Iš 23:24; Įst 12:3

19 Gideonas įėjo vidun, paruošė ožiuką ir iš efos* miltų iškepė neraugintos duonos.[a] Sudėjęs mėsą į krepšį ir įpylęs į puodą sultinio, atnešė jam po dideliu medžiu ir patiekė.

20 Dievo angelas tarė Gideonui: „Paimk mėsą su neraugintą duona, padėk čia ant uolos ir išpilk sultinį.“ Gideonas taip ir padarė. **21** Jehovos angelas ištiesė lazdą, kurią laikė rankoje, palietė jos galu mėsą su neraugintą duona ir iš uolos plykstelėjo liepsna. Ji prarijo mėsą su neraugintą duona,[b] ir Jehovos angelas pradingo jam iš akių. **22** Tada Gideonas suprato, kad tai buvo Jehovos angelas.[c]

„Vargas man, visavaldi Jehova! – sušuko Gideonas. – Aš regėjau savo akimis Jehovos angelą!“[d] **23** Bet Jehova tarė: „Būk ramus. Nebijok,[e] tu nemirsi.“ **24** Tada Gideonas pastatė ten Jehovai aukurą ir jis iki pat šiol vadinamas „Jehova yra ramybė“*.[f] Aukuras tebestovi abiezerų mieste Ofroje.

25 Tą naktį Jehova Gideonui liepė: „Paimk savo tėvo jautuką – antrąjį, tą septynerių metų, nugriauk tėvui priklausantį Baalo aukurą ir nukirsk greta stovintį Ašeros stulpą*.[g] **26** Ant šitos aukštos tvirtumos sukrauk eilėmis iš akmenų aukurą savo Dievui Jehovai. Tada paimk tą antrąjį jautuką ir paaukok kaip deginamąją auką ant malkų, kurių prikaposi nukirtęs Ašeros stulpą.“ **27** Tada Gideonas pasišaukė dešimt tarnų ir įvykdė visa,

6:19 *Maždaug 22 L. Žr. priedą B14. **6:24** *Arba „Jehova Šalomas“. **6:25** *Žr. žodynėlį.

ką Jehova jam liepė. Tačiau, bijodamas savo tėvo šeimynos ir miesto vyrų, padarė tai ne dieną, o naktį.

28 Kitądien atsikėlę ankstų rytą miesto vyrai pamatė, kad Baalo aukuras nugriautas, Ašeros stulpas greta jo – nukirstas, kad pastatytas naujas aukuras ir ant jo paaukotas antrasis jautukas. **29** Vienas kitą jie klausinėjo: „Kieno tai darbas?“ Jie ėmėsi reikalą tirti ir galiausiai paaiškėjo, kad tai padarė Jehoašo sūnus Gideonas. **30** „Išvesk savo sūnų! – sakė miesto vyrai Jehoašui. – Jis turi mirti, nes tai jis nugriovė Baalo aukurą ir nukirto greta stovėjusį Ašeros stulpą!“ **31** Jehoašas[a] atsakė visiems jį užsipuolusiems vyrams: „Argi jums reikia ginti Baalą? Argi reikia jį gelbėti? Kas stos jo ginti, dar šįryt bus nužudytas.[b] Jeigu Baalas yra dievas, tegu pats ir ginasi,[c] juk kažkas nugriovė jo aukurą.“ **32** Tądien jis praminė Gideoną Jerubaalu*, sakydamas: „Tegu Baalas pats ginasi, mat kažkas nugriovė jo aukurą.“

33 Visi midjaniečiai,[d] amalekiečiai[e] ir rytiečiai suvieniję pajėgas[f] persikėlė per upę į Jezreelio slėnį ir įkūrė ten stovyklą. **34** Gideoną apėmė Jehovos dvasia.[g] Jis papūtė ragą[h] ir abiezerai[i] susibūrė eiti su juo. **35** Gideonas išsiuntė pasiuntinius ir į visas Manaso žemes, tad Manaso žmonės irgi telkėsi prie jo. Taip pat Gideonas išsiuntė pasiuntinius į Ašerą, Zabuloną ir Naftalį, ir tie išėjo jo pasitikti.

6:32 *Išvertus – „tegina Baalas savo bylą“.

6 SKYRIUS

a Ts 6:11

b Įst 13:5
Įst 17:2–5

c 1Ka 18:26, 27
Ps 115:5
Jer 10:5

d Sk 25:17, 18
Ts 6:2

e Iš 17:16
Sk 24:20
Įst 25:19

f Ts 6:3
Ts 7:12

g Ts 3:9, 10
Ts 11:29
Ts 13:24, 25
Ts 14:6
Ts 15:14
Zch 4:6

h Ts 3:26, 27

i Joz 17:2

Antra skiltis

a Ts 6:14

7 SKYRIUS

b Ts 6:11, 32

c 1Sa 14:6
2Me 14:11

d 1Sa 17:47

e Įst 20:8

36 Gideonas tarė Dievui: „Jei ketini išgelbėti Izraelį per mane, kaip pažadėjai,[a] **37** parodyk man ženklą. Štai ant grendymo padedu gabalą avikailio. Jeigu kailis taps rasotas, o žemė aplink liks sausa, suprasiu, kad Izraelį išgelbėsi per mane, kaip esi pažadėjęs.“ **38** Taip ir atsitiko. Kitą dieną anksti atsikėlęs Gideonas išgręžė kailį ir vandens jame buvo tiek, kiek telpa dideliame dubenyje. **39** Tada Gideonas tarė Dievui: „Teneužsidega tavo pyktis ant manęs, jei darsyk prašysiu. Meldžiu leisti man dar kartą pabandyti ir pažiūrėti, kas nutiks su avikailiu. Tebūna dabar tik kailis sausas, o žemė visur – rasota.“ **40** Tą naktį Dievas taip ir padarė: avikailis liko sausas, o žemė visur buvo rasota.

7 Jerubaalas, tai yra Gideonas,[b] ir visi su juo esantys kariai pabudo anksti ir įsirengė stovyklą prie Harodo šaltinio. Midjaniečių stovykla buvo į šiaurę nuo jo – slėnyje prie Morės kalvos. **2** Jehova Gideonui tarė: „Karių su tavimi yra per daug, kad atiduočiau Midjaną jiems į rankas.[c] Juk Izraelis galėtų girtis prieš mane ir sakyti: ‘Savo paties jėgomis išsigelbėjau.’[d] **3** Todėl dabar kariams prašau paskelbti: ‘Kas dreba iš baimės, tegu grįžta namo.’“[e] Ir Gideonas tais žodžiais juos išmėgino. 22 000 karių grįžo namo, o 10 000 pasiliko.

4 Bet Jehova Gideonui sakė: „Vis tiek karių per daug. Tegu leidžiasi prie vandens, tenai juos tau atrinksiu. Jei tarsiu: ‘Šitas eis su tavimi’, jis eis su tavimi, o jei sakysiu: ‘Šitas su tavimi neis’, jis ir neis.“

5 Taigi Gideonas nusivedė karius prie vandens.

Jehova tarė Gideonui: „Atskirk tuos, kurie geria vandenį iš delno,* nuo tų, kurie geria atsiklaupę.“ **6** Karių, kurie gėrė vandenį iš delno, buvo 300, kiti gėrė atsiklaupę.

7 Tada Jehova tarė Gideonui: „Išgelbėsiu jus pasitelkęs tuos 300 vyrų, kurie gėrė iš delno, atiduosiu Midjaną tau į rankas.[a] Visi kiti tekeliauja namo.“ **8** Taigi jie paėmė iš kitų Izraelio karių maisto atsargas ir ragus ir Gideonas išsiuntė juos namo, pasiliko tik anuos 300 vyrų. Midjano stovykla buvo apačioje, slėnyje.[b]

9 Tą naktį Jehova liepė Gideonui: „Kelkis, pulk stovyklą, nes esu atidavęs ją tau į rankas.[c] **10** O jei pulti bijai, nusileisk žemyn su savo padėjėju Pura į stovyklą **11** ir pasiklausyk, ką jie kalba. Tada įgausi drąsos* stovyklą užpulti.“ Ir Gideonas su savo padėjėju Pura nusileido iki pat stovyklos pakraščio.

12 Midjaniečiai, amalekiečiai ir rytiečiai[d] atrodė tarsi koks skėrių spiečius, apdengęs slėnį, jų kupranugarių buvo be skaičiaus[e] – tiek, kiek pajūrio smilčių. **13** Taigi, atėjęs prie stovyklos, Gideonas nugirdo, kaip vienas vyras pasakojo bičiuliui savo sapną. „Sapnavau tokį sapną, – sakė jis. – Mačiau miežinės duonos paplotį, riedantį į Midjano stovyklą. Atriedėjęs prie palapinės jis taip į ją trenkėsi, kad ši nuvirto.[f] Jis apvertė palapinę ir palapinė sugriuvo.“ **14** Jo bičiulis tarė: „Tai ne kas kita kaip izraelito Gideono, Jehoašo sūnaus, kalavijas.[a] Matyt, Dievas bus atidavęs Midjaną ir visą stovyklą jam į rankas.“[b]

15 Išgirdęs ano vyro sapną ir sapno aiškinimą,[c] Gideonas nusilenkė ir pagarbino Dievą. Jis sugrįžo į Izraelio stovyklą ir sušuko: „Pakilkite! Jehova yra atidavęs Midjano stovyklą jums į rankas!“ **16** Gideonas padalijo savo 300 vyrų į tris būrius, visiems davė po ragą,[d] po tuščią ąsotį su deglu kiekviename iš jų **17** ir pasakė: „Žiūrėkite į mane ir visa darykite taip, kaip aš darysiu. Kai tik prisiartinsiu prie stovyklos, turėsite daryti, kaip aš darau. **18** Man ir su manimi esantiems vyrams pradėjus pūsti ragus, jūs irgi apsupę stovyklą turite pūsti ragus ir šaukti: ‘Už Jehovą ir Gideoną!’“

19 Gideonas su 100 vyrų atėjo prie stovyklos stojus vidurnakčio sargybai*, kai sargybiniai jau buvo užėmę savo vietas. Jie ėmė pūsti ragus[e] ir daužyti į šipulius ąsočius, kuriuos laikė rankose.[f] **20** Ragus pūtė ir ąsočius daužė visi trys būriai. Deglą laikydami kairėje rankoje, o ragą – dešinėje, jie šaukė: „Jehovos ir Gideono kalavijas!“ **21** (Visą tą laiką stovyklą apsupę vyrai stovėjo savo vietose.) Visi stovyklos kariai puolė bėgti ir šaukti.[g] **22** Tiems 300 vyrų pučiant ragus, Jehova padarė taip, kad stovyklos kariai pakėlė kalaviją vienas prieš kitą.[h] Kariuomenė bėgo iki Bet Šitos, iki Cereros

7 SKYRIUS

a Ts 7:2

b Ts 6:33

c Ts 3:9, 10
Ts 4:14

d Ts 6:33

e Ts 6:3, 5

f Ts 6:16

Antra skiltis

a Ts 6:14

b Ts 7:7

c Ts 7:11

d Ts 7:8

e Ts 7:8

f Ts 7:16

g Iš 14:25
2Ka 7:6, 7

h 2Me 20:23

7:5 *Pažod. „kurie laka vandenį liežuviu, kaip laka šuo“. **7:11** *Pažod. „tavo rankos sustiprės“.

7:19 *Mūsų laiku vidurnakčio sargyba truktų maždaug nuo dešimtos valandos vakaro iki antros valandos nakties.

ir iki pat Abel Meholos[a] paribio netoli Tabato.

23 Tada buvo sutelkti Izraelio vyrai iš Naftalio, Ašero ir Manaso,[b] ir jie vijosi midjaniečius. **24** Gideonas siuntė pasiuntinius į visas Efraimo aukštumas su tokia žinia: „Leiskitės žemyn pulti Midjano, užkirskite prieigas prie vandenų iki Bet Baros, taip pat prie Jordano brastų.“ Taigi Efraimo vyrai susitelkė ir užėmė prieigas prie vandenų iki pat Bet Baros, taip pat prie Jordano brastų. **25** Jie paėmė nelaisvėn du Midjano didžiūnus – Orebą ir Zeebą. Orebą jie nužudė prie Orebo uolos,[c] o Zeebą – prie Zeebo vyno spaudyklos. Taip jie vijo midjaniečius[d] iš krašto. Orebo ir Zeebo galvas jie atnešė Gideonui į pajordanę.

8 Efraimo vyrai Gideonui tarė: „Kodėl taip padarei? Kodėl nepašaukei mūsų, kai leidaisi į žygį prieš Midjaną?“[e] Ir jie piktai jam priekaištavo.[f] **2** Tačiau Gideonas atsakė: „Ką palyginti su jumis nuveikiau? Argi Efraimo surinkti derliaus likučiai nėra geriau už visą Abiezero[g] vynuogių derlių?[h] **3** Juk tai jums į rankas Dievas atidavė Midjano didžiūnus Orebą ir Zeebą,[i] tad ką palyginti su jumis nuveikiau aš?“ Taip jam kalbant, jie nusiramino.

4 Gideonas atžygiavo prie Jordano ir per jį persikėlė. Jis pats ir 300 jo vyrų buvo išvargę, bet vis tiek toliau vijosi priešą. **5** Jis kreipėsi į Sukotų žmones: „Prašyčiau duoti mano vyrams duonos, nes jie išvargę. Aš vejuosi midjaniečių karalius Zebachą ir Calmuną.“ **6** Bet Sukotų didžiūnai atkirto: „Ar Zebachas ir Calmuna jau tavo rankose, kad turėtume duoti duonos tavo kariams?“ **7** Gideonas tarė: „Jeigu taip, tai nuplaksiu jus dagiais ir tyrų dygiažolėmis, kai Jehova bus atidavęs Zebachą ir Calmuną man į rankas.“[a] **8** Iš ten jis atžygiavo į Penuelį ir paprašė to paties, tačiau Penuelio žmonės jam atsakė kaip ir žmonės Sukotuose. **9** Tad Gideonas ir Penuelio žmonėms pasakė: „Kai grįšiu su pergale, šitą bokštą nugriausiu.“[b]

10 Zebachas ir Calmuna buvo Karkore su savo kariais, apie 15 000 vyrų iš rytiečių kariuomenės[c] – visais, kurie liko gyvi (120 000 kalavijais ginkluotų vyrų buvo kritę). **11** Gideonas toliau traukė klajoklių keliu į rytus nuo Nobacho ir Jogbohos[d] ir užklupo priešų stovyklą tiems nesitikint. **12** Zebachas ir Calmuna spruko, tačiau Gideonas puolė vytis. Abu Midjano karalius, Zebachą ir Calmuną, jis sučiupo ir visą stovyklą apėmė klaikas.

13 Jehoašo sūnus Gideonas iš karo grįžo perėja, vedančia aukštyn į Heresą. **14** Pakeliui jis pasigavo jaunuolį iš Sukotų ir jį iškvotė. Jaunuolis surašė Gideonui vardais Sukotų didžiūnus ir seniūnus – iš viso 77 vyrus. **15** Tada Gideonas atėjo pas Sukotų vyrus ir tarė: „Štai Zebachas ir Calmuna, dėl kurių šaipėtės iš manęs sakydami: ‘Ar Zebachas ir Calmuna jau tavo rankose, kad turėtume duoti duonos tavo pavargusiems kariams?’“[e] **16** Taigi miesto seniūnus Gideonas nuplakdino dagiais ir tyrų dygiažolėmis ir taip juos pamokė.[f]

7 SKYRIUS

a 1Ka 19:16

b Ts 6:35

c Ps 83:11
Iz 10:26

d Ts 8:4

8 SKYRIUS

e Ts 7:2

f Ts 12:1
2Me 25:10

g Ts 6:11, 34

h Ts 7:24

i Ts 7:24, 25

Antra skiltis

a Ts 8:16

b Ts 8:17

c Ts 7:12

d Sk 32:34, 35

e Ts 8:5, 6

f Ts 8:7

17 Taip pat jis nugriovė Penuelio bokštą[a] ir išžudė miesto vyrus.

18 Gideonas kreipėsi į Zebachą ir Calmuną: „Kaip atrodė tie vyrai, kuriuos nužudėte Tabore?“ – „Jie buvo kaip tu, – atsakė juodu, – visi atrodė kaip karaliaus sūnūs.“ **19** Gideonas tarė: „Jie buvo mano broliai, mano motinos sūnūs. Kaip gyvas Jehova, – jei būtumėte jų pagailėję, nežudyčiau jūsų.“ **20** Tada jis liepė Jeterui, savo pirmagimiui: „Eik ir nugalabyk juos.“ Bet Jeteras kalavijo neišsitraukė, mat buvo dar jaunas ir bijojo. **21** Zebachas ir Calmuna tarė: „Eikš ir pats mus nužudyk. Koks vyras, tokia ir jo jėga.“ Tad Gideonas nužudė Zebachą ir Calmuną.[b] Jis pasiėmė pusmėnulius, kuriais buvo papuošti jų kupranugarių kaklai.

22 Tada Izraelio žmonės tarė Gideonui: „Valdyk mus – tu, tavo sūnus ir tavo vaikaitis, – nes išgelbėjai mus iš Midjano rankų.“[c] **23** Gideonas atsakė: „Nevaldysiu jūsų, nevaldys ir mano sūnus. Jehova yra tas, kuris jus valdys.“[d] **24** Ir dar pridūrė: „Noriu paprašyti jus vieno dalyko: kiekvienas iš savo grobio teduoda man po nosies žiedą.“ (Priešai nešiojo nosyje žiedą, nes buvo izmaelitai.[e]) **25** Tie atsakė: „Gerai, duosime.“ Jie išskleidė drabužį ir kiekvienas iš savo grobio metė po nosies žiedą. **26** Iš viso tie auksiniai žiedai svėrė 1700 aukso šekelių*. Be jų, Gideonas dar gavo pusmėnulių, pakabučių, purpurinės vilnos

8:26 *Šekelis buvo lygus 11,4 g. Žr. priedą B14.

8 SKYRIUS

a Ts 8:8, 9

b Ps 83:11

c Ts 6:14

d Iš 15:18
1Sa 10:19
Iz 33:22
Iz 43:15

e Pr 16:11
Pr 25:13
Pr 28:9
Pr 37:28

Antra skiltis

a Ts 8:21

b Iš 28:6
Ts 17:5

c Ts 6:11

d Ts 2:17

e Ps 106:36

f Ts 6:1

g Ts 3:11
Ts 5:31

h Ts 6:32
1Sa 12:11

i Ts 9:1, 2
2Sa 11:21

y Ts 6:11, 24

j Ts 2:17, 19
Ts 10:6

k Ts 9:4

l Ts 3:7

m Ps 106:43

n Ts 9:16–18

9 SKYRIUS

o Ts 8:30, 31

apdarų, kuriuos vilkėjo Midjano karaliai, ir vėrinių, puošusių kupranugarių kaklus.[a]

27 Gideonas padirbo iš to aukso efodą*[b] ir išstatė jį viešai savo mieste Ofroje.[c] Visas Izraelis tenai jį garbino#,[d] Gideonui ir jo namiškiams jis tapo spąstais.[e]

28 Taip Midjanas[f] tapo pavaldus izraelitams ir galvos daugiau nebekėlė. Gideono dienomis krašte 40 metų buvo ramu.[g]

29 Jehoašo sūnus Jerubaalas[h] grįžo į savo namus ir tenai pasiliko.

30 Gideonui gimė 70 sūnų, nes jis turėjo daug žmonų. **31** Jo sugulovė Sicheme irgi pagimdė jam sūnų ir jis pavadino jį Abimelechu.[i] **32** Jehoašo sūnus Gideonas mirė sulaukęs senyvo amžiaus ir buvo palaidotas abiezerų mieste Ofroje, savo tėvo Jehoašo kape.[y]

33 Gideonui mirus, izraelitai vėl ėmė garbinti baalus*.[j] Savo dievu jie pasirinko Baal Beritą.[k] **34** Izraelitai užmiršo savo Dievą Jehovą,[l] kuris buvo išgelbėjęs juos iš visų aplink gyvenančių priešų rankų.[m] **35** Jie nebuvo ištikimi ir Jerubaalo, tai yra Gideono, namams, nors šis dėl jų buvo padaręs daug gera.[n]

9 Jerubaalo sūnus Abimelechas[o] nuėjo pas savo motinos brolius į Sichemą. Jiems ir visai savo senelio kilčiai* jis sakė: **2** „Paklauskite visų Sichemo vadų*: ‘Kas jums geriau:

8:27 *Žr. žodynėlį. #Pažod. „su juo ištvirkavo“. **8:33** *Pažod. „ištvirkavo su baalais“. **9:1** *Pažod. „visai jo motinos tėvo namų šeimai“. **9:2** *Arba galbūt „žemvaldžių“.

ar kad 70 Jerubaalo sūnų[a] jus valdytų, ar kad vienas? Ir nepamirškite, aš esu jūsų giminaitis*.'“

3 Jo motinos broliai perdavė tuos žodžius visiems Sichemo vadams ir jų širdys palinko prie Abimelecho. „Jis mūsų brolis“, – kalbėjo jie. **4** Jie davė jam 70 sidabrinių iš Baal Berito[b] šventyklos* ir Abimelechas už juos pasisamdė dykaduonių, įžūlių vyrų, kad jį visur lydėtų. **5** Nuėjęs į savo tėvo namus Ofroje,[c] jis ant vieno akmens nužudė savo brolius,[d] Jerubaalo sūnus – visus 70 vyrų, išskyrus Jerubaalo jauniausiąjį sūnų Jotamą. Šis spėjo pasislėpti ir liko gyvas.

6 Tada visi Sichemo vadai ir visas Bet Milojas susirinko Sicheme prie didžiojo medžio, prie ten esančio stulpo, ir paskelbė Abimelechą karaliumi.[e]

7 Apie tai sužinojęs, Jotamas užlipo ant Garizimo kalno[f] viršūnės ir atsistojęs garsiai į juos kreipėsi: „Išklausykite mane, Sichemo vadai, ir tada Dievas klausysis jūsų!

8 Kartą susirinko medžiai patepti sau karaliaus. Jie tarė alyvmedžiui: ‘Valdyk mus.’[g] **9** Bet alyvmedis atsakė: ‘Nejau, užuot davęs aliejų*, kuriuo ir Dievas, ir žmogus pagerbiami, turėčiau eiti siūbuoti aukščiau kitų medžių?’ **10** Tada medžiai pasiūlė figmedžiui: ‘Eikš, valdyk mus.’ **11** Bet figmedis atsakė: ‘Nejau, užuot davęs saldžių gerų vaisių, turėčiau eiti siūbuoti aukščiau kitų medžių?’ **12** Tada medžiai kreipėsi į vynmedį: ‘Eikš, valdyk mus.’ **13** Vynmedis atsakė: ‘Nejau, užuot davęs jauną vyną, kuris džiugina ir Dievą, ir žmogų, turėčiau eiti siūbuoti aukščiau kitų medžių?’ **14** Galiausiai medžiai tarė dygiakrūmiui: ‘Eikš, valdyk mus.’[a] **15** Dygiakrūmis medžiams atsakė: ‘Jei iš tiesų norite, kad jus valdyčiau, ateikite, glauskitės mano šešėlyje, bet jei ne, teišeina iš dygiakrūmio ugnis ir tesuryja Libano kedrus.’

16 Taigi ar teisingai ir garbingai pasielgėte padarydami Abimelechą karaliumi?[b] Ar parodėte gerumą Jerubaalui ir jo namiškiams? Ar atlyginote jam tuo, ko buvo vertas? **17** Mano tėvas negailėdamas gyvybės* už jus kovojo,[c] kad išgelbėtų iš Midjano rankų.[d] **18** O jūs šiandien sukilote prieš mano tėvo šeimyną ir ant vieno akmens nužudėte jo sūnus – 70 vyrų.[e] Tada padarėte jo vergės sūnų Abimelechą[f] Sichemo vadų karaliumi tik dėl to, kad jis – jūsų brolis. **19** Jei šiandien su Jerubaalu ir jo šeimyna pasielgėte teisingai ir garbingai, džiaukitės Abimelechu ir jis tesidžiaugia jumis, **20** bet jei ne, teišeis ugnis iš Abimelecho ir tepraris Sichemo vadus ir Bet Miloją,[g] ir teišeis ugnis iš Sichemo vadų ir Bet Milojo ir tepraris Abimelechą.“[h]

21 Tada Jotamas[i] spruko ir pabėgo į Beerą. Jis apsigyveno tenai, nes bijojo savo brolio Abimelecho.

22 Abimelechas valdė Izraelį trejus metus. **23** Tada Die-

9:2 *Pažod. „jūsų kaulas ir jūsų kūnas“. **9:4** *Pažod. „namų“. **9:9** *Arba „vaisių“.

9 SKYRIUS

a Ts 8:30

b Ts 8:33 Ts 9:46

c Ts 6:11 Ts 8:27

d 2Ka 11:1 2Me 21:4

e Įst 17:14 1Sa 8:7

f Įst 11:29 Joz 8:33 Jn 4:20

g Ts 8:22

Antra skiltis

a Ts 9:6

b Ts 9:6

c Ts 7:9

d Ts 8:28

e Ts 9:5

f Ts 8:30, 31

g Ts 9:6, 49

h Ts 9:39, 53

i Ts 9:5

9:17 *Arba „sielos“. Žr. žodynėlį.

vas tarp Abimelecho ir Sichemo vadų sukėlė nesantaiką*, ir tie vadai susimokė prieš Abimelechą, **24** mat turėjo būti atkeršyta už 70 Jerubaalo sūnų nužudymą. Jų broliui Abimelechui turėjo būti atmokėta už jų kraują,[a] o Sichemo vadams – už tai, kad padėjo juos išžudyti. **25** Sichemo vadai siuntė vyrų į pasalą kalnų viršūnėse ir tie apiplėšinėjo visus, kas tik eidavo pro šalį. Apie tai buvo pranešta Abimelechui.

26 Į Sichemą[b] atkeliavo Ebedo sūnus Gaalas su savo broliais, ir jis pelnė Sichemo vadų pasitikėjimą. **27** Jie nuėjo į savo vynuogynus, skynė vynuoges, mynė jas ir linksminosi. Paskui patraukė į savo dievo namus,[c] tenai valgė, gėrė ir keikė Abimelechą. **28** Tada Ebedo sūnus Gaalas tarė: „Kas tasai Abimelechas, tas Jerubaalo[d] sūnus? Ir kas tas Zebulas, jo paskirtas valdyti Sichemo, kad turėtume jam tarnauti? Tarnaukite Sichemo tėvo Hamoro vyrams! Kodėl turėtume tarnauti Abimelechui? **29** Jei tik tie žmonės manęs klausytų, pašalinčiau Abimelechą.“ Tada jis pasišaipė iš Abimelecho: „Tegu telkia daugiau karių ir stoja į kovą su manimi.“

30 Miesto valdytojas Zebulas, išgirdęs tokius Ebedo sūnaus Gaalo žodžius, užsidegė pykčiu. **31** Jis slapčiomis išsiuntė pasiuntinius, kad perduotų Abimelechui tokią žinią: „Ebedo sūnus Gaalas ir jo broliai dabar yra Sicheme. Jie kursto prieš tave visą miestą. **32** Ateik su savo vyrais naktį

9:23 *Pažod. „siuntė blogą dvasią“.

9 SKYRIUS

a Pr 9:6
Ts 9:5

b Joz 21:20, 21
Joz 24:1

c Ts 8:33

d Ts 6:32

Antra skiltis

a Ts 9:28, 29

b Ts 9:30

ir pasislėpk laukuose. **33** Rytė, saulei tekant, kelkis ir pulk miestą. Kai jis ir jo vyrai išeis prieš tave, daryk viską, kad juos nugalėtum.“

34 Taigi Abimelechas su visais savo vyrais atsikėlė nakčia, atžygiavo prie Sichemo ir, pasidaliję į keturis būrius, laukė. **35** Kai Ebedo sūnus Gaalas išėjęs atsistojo miesto vartų prieigose, Abimelechas su savo vyrais pakilo iš pasalos. **36** Pamatęs juos, Gaalas tarė Zebului: „Žiūrėk, nuo kalnų viršūnių leidžiasi žmonės.“ Bet Zebulas atsakė: „Tai kalnų šešėliai tau atrodo kaip žmonės.“

37 Po kurio laiko Gaalas vėl sakė: „Žiūrėk, žmonės ateina iš krašto gilumos, o vienas būrys artinasi nuo didžiojo Meonenimų medžio.“ **38** Zebulas jam atsakė: „Ar pamiršai, kaip gyreisi: ‘Kas tas Abimelechas, kad turėtume jam tarnauti?’[a] Argi ne šituos žmones tu niekinai? Dabar eik ir kovok su jais.“

39 Taigi Gaalas išėjo ir Sichemo vadų priešakyje kovojo su Abimelechu. **40** Abimelechas vijosi Gaalą ir tasai nuo jo bėgo. Daugelis žuvo ir jų lavonų buvo iki pat miesto vartų.

41 Abimelechas grįžo gyventi į Arumą, o Zebulas[b] išvarė Gaalą ir jo brolius iš Sichemo. **42** Kitą dieną žmonės ėmė eiti iš miesto ir Abimelechui buvo apie tai pranešta. **43** Sutelkęs vyrus, jis padalijo juos į tris būrius ir laukuose surengė pasalą. Pamatęs iš miesto ateinančius žmones, jis puolė juos ir išžudė. **44** Abimelechas su savo vyrais veržėsi priekin ir užėmė miesto vartus, tuo tarpu kiti du būriai kovėsi su tais,

kurie buvo laukuose, ir juos iššudė. **45** Visą dieną Abimelechas kovojo su miestu ir jį paėmė. Gyventojus jis iššudė, o patį miestą sugriovė[a] ir apibarstė druska.

46 Kai Sichemo bokšte gyvenantys vadai apie tai išgirdo, tuojau subėgo į El Berito[b] šventyklos* požemį. **47** Sužinojęs, kad ten susirinkę visi vadai iš Sichemo bokšto, **48** Abimelechas su savo vyrais užlipo į Calmono kalną. Paėmęs kirvį, jis nusikirto medžio šaką, užsidėjo ant peties ir tarė vyrams: „Skubėkite, darykite, kaip aš darau!“ **49** Taigi visi vyrai nusikirto po šaką ir nusekė paskui Abimelechą. Šakas jie sukrovė aplink požemį ir padegė. Taip žuvo ir visi Sichemo bokšto žmonės – apie 1000 vyrų ir moterų.

50 Tada Abimelechas nužygiavo į Tebecą, įkūrė prie jo stovyklą ir miestą paėmė. **51** Miesto vidury stovėjo tvirtas bokštas. Visi vyrai, moterys ir miesto vadai į jį subėgę užsidarė ir sulipo ant stogo. **52** Prisiartinęs prie bokšto, Abimelechas puolė jį. Priėjęs prie bokšto durų, jau ketino jas padegti, **53** bet tada viena moteris metė viršutinę girnapusę ir perskėlė Abimelechui kaukolę.[c] **54** Šis tuojau pasišaukė ginklanešį ir paliepė: „Trauk kalaviją ir pribaik mane, kad apie mane nesakytų: ‘Jį užmušė moteris.’“ Tad ginklanešys persmeigė Abimelechą, ir šis mirė.

55 Pamatę, kad Abimelechas negyvas, visi Izraelio vyrai grįžo namo. **56** Taigi Dievas atmokėjo Abimelechui už nedorybę, kurią tas buvo padaręs savo tėvui, – už tai, kad nužudė 70 savo brolių.[a] **57** Dievas atmokėjo už piktadarystes ir visiems Sichemo vyrams. Taip išsipildė Jerubaalo[b] sūnaus Jotamo jiems skirtas prakeiksmas.[c]

10 Po Abimelecho mirties gelbėti Izraelio[d] pakilo Dodojo sūnaus Pūvos sūnus Tola, vyras iš Isacharo giminės. Jis gyveno Šamyre, Efraimo aukštumose. **2** Tola Izraelio teisėjas buvo 23 metus. Paskui mirė ir buvo palaidotas Šamyre.

3 Po jo iškilo gileadietis Jayras, Izraelio teisėjas jis buvo 22 metus. **4** Jis turėjo 30 sūnų – šie jojo ant 30 asilų ir valdė Gileado krašte 30 miestų (iki šiol jie vadinami Havot Jayru*[e]). **5** Jayras mirė ir buvo palaidotas Kamone.

6 Izraelitai vėl darė, kas bloga Jehovos akyse.[f] Jie tarnavo baalams,[g] astartėms, Aramo* dievams, Sidono dievams, moabitų,[h] amonitų[i] ir filistinų[y] dievams. Jehovą jie paliko ir jam nustojo tarnauti. **7** Tad Jehova užsidegė pykčiu ant izraelitų ir atidavė juos filistinams ir amonitams į rankas.[j] **8** Šie anuomet trypė ir engė izraelitus – 18 metų juos engė anapus Jordano, Gileade, amoritų krašte. **9** Amonitai taip pat keldavosi per Jordaną ir kovodavo su Judu, Benjaminu ir Efraimo namais. Izraelis kentė didelį vargą, **10** todėl šaukėsi Jehovos:[k] „Nusidėjome tau, Dieve,

9 SKYRIUS

a 1Ka 12:25

b Ts 8:33
Ts 9:4, 27

c 2Sa 11:21

Antra skiltis

a Pr 9:6
Ts 9:5, 24

b Ts 6:32

c Ts 9:7, 20

10 SKYRIUS

d Ts 2:16

e Įst 3:14

f Ts 2:19
Ts 4:1
Ts 6:1
Neh 9:28

g Ts 3:7
Ps 106:36–38

h Sk 25:1, 2

i 1Ka 11:5
2Ka 23:13

y Ts 16:23
1Sa 5:4
2Ka 1:2

j Įst 28:15, 48
Įst 31:17
Ts 2:14
Ts 4:2

k Įst 4:30

9:46 *Pažod. „namų“.

10:4 *Išvertus – „Jayro palapinių miesteliai“. **10:6** *Arba „Sirijos“.

nes palikome tave ir tarnavome baalams.“[a]

11 Tačiau Jehova tarė izraelitams: „Argi neišgelbėjau jūsų nuo egiptiečių,[b] amoritų,[c] amonitų, filistinų,[d] **12** sidoniečių, amalekiečių ir midjaniečių, kai jie engė jus? Kai tik manęs šaukėtės, gelbėjau jus iš jų rankų. **13** Bet jūs mane palikote ir tarnavote kitiems dievams.[e] Todėl daugiau jūsų negelbėsiu.[f] **14** Eikite pas dievus, kuriuos išsirinkote, ir šaukitės jų.[g] Tegu jie gelbsti jus iš vargų.“[h] **15** Izraelitai sakė Jehovai: „Nusidėjome. Daryk su mumis, kaip tau patinka. Tik išgelbėk, meldžiame, mus šiandien.“ **16** Jie pašalino svetimus dievus iš savo tarpo ir vėl ėmė tarnauti Jehovai,[i] tad jis nebegalėjo žiūrėti į Izraelio kančias.[y]

17 Tuo laiku amonitai[j] susitelkė ir įsirengė stovyklą Gileade. Susibūrė ir izraelitai, jie įkūrė stovyklą prie Micpos. **18** Gileado žmonės ir didžiūnai vienas kitam sakė: „Kas mus ves į kovą prieš amonitus?[k] Tevadovauja tasai vyras visiems Gileado gyventojams.“

11 Buvo toks narsus karys, gileadietis Iftachas,[l] parsiduodančios moters sūnus. Jo tėvas buvo Gileadas. **2** Gileadui sūnų pagimdė ir žmona. Užaugę jos sūnūs Iftachą išvarė. „Mūsų tėvo namuose paveldo tu negausi, – sakė jam, – nes esi kitos moters sūnus.“ **3** Pabėgęs nuo brolių, Iftachas apsigyveno Tobo krašte. Prie jo būrėsi visokie dykaduoniai ir kartu su juo rengdavo išpuolius.

4 Praslinkus kuriam laikui, amonitai pakilo į karą prieš Izraelį.[m] **5** Amonitams pradėjus kariauti su Izraeliu, Gileado seniūnai nuvyko į Tobo kraštą Iftacho parsikviesti. **6** „Eime, – prašė jie, – būk mūsų vadas, kovokime su amonitais.“ **7** Bet Iftachas Gileado seniūnams atsakė: „Argi ne jūs manęs nekentėte ir išvarėte iš tėvo namų?[a] Tai kodėl dabar, kai jau blogai, ateinate pas mane?“ **8** Gileado seniūnai Iftachui atsakė: „Atėjome pas tave štai dėl ko: jei keliausi su mumis ir kovosi su amonitais, būsi visų Gileado gyventojų vadas.“[b] – **9** „Jeigu eisiu su jumis kovoti prieš amonitus ir jeigu Jehova padės man juos nugalėti, – tarė Gileado seniūnams Iftachas, – turėsite padaryti mane savo vadu.“ **10** Gileado seniūnai Iftachui atsakė: „Jehova tebūna liudytojas* tarp mūsų: padarysime, kaip sakai.“ **11** Tada Iftachas su Gileado seniūnais sugrįžo ir žmonės padarė jį savo vadu ir vyriausiuoju. Micpoje Iftachas pakartojo savo žodžius Jehovos akivaizdoje.[c]

12 Tada Iftachas siuntė pasiuntinius pas amonitų[d] karalių paklausti: „Ką turi prieš mane,* kad atėjai pulti mano krašto?“ **13** Amonitų karalius pasiuntiniams atsakė: „Eidamas iš Egipto, Izraelis užėmė mano žemes[e] nuo Arnono[f] iki Jaboko ir iki Jordano.[g] Dabar grąžink jas geruoju.“ **14** Bet Iftachas vėl siuntė pasiuntinius pas amonitų karalių **15** pasakyti jam:

„Štai ką kalba Iftachas: ‘Nei moabitų, nei amonitų žemių Izraelis neužėmė.[h] **16** Iš Egipto Izraelis keliavo per dykumą ir perėjęs Raudonąją jūrą[i] atėjo

10 SKYRIUS

a Ts 2:13
Ts 3:7
1Sa 12:9, 10

b Iš 14:30

c Sk 21:23–25

d Ts 3:31

e Ts 2:12

f 2Me 15:2
Mch 3:4

g 1Ka 18:27

h Jer 2:28

i Įst 7:26

y 2Me 7:14
2Me 33:13, 15
Ps 106:44
Iz 63:9

j Pr 19:36, 38
Ts 3:13

k Ts 11:1

11 SKYRIUS

l Ts 12:7
1Sa 12:11
Hbr 11:32

m Ts 10:17

Antra skiltis

a Ts 11:2

b Ts 10:18

c Ts 10:17
Ts 11:34

d Pr 19:36, 38

e Sk 21:23, 24

f Sk 21:26

g Įst 3:16, 17

h Pr 19:36, 37
Įst 2:9
Įst 2:19, 37

i Sk 14:25

11:10 *Pažod. „tas, kuris girdi“. **11:12** *Pažod. „Kas man ir tau“.

į Kadešą.[a] **17** Tada siuntė pasiuntinius pas Edomo karalių[b] su prašymu: „Prašyčiau leisti pereiti kraštą.“ Bet Edomo karalius nenorėjo nieko girdėti. Izraelis to paties prašė ir Moabo[c] karaliaus, bet ir tas nesutiko. Taip Izraelis pasiliko Kadeše.[d] **18** Tada jie traukė per dykumą aplenkdami Edomo kraštą[e] ir Moabo kraštą, paskui ėjo palei rytinę Moabo krašto ribą[f] ir įsirengė stovyklą prie Arnono. Į Moabo kraštą jie nėjo,[g] nes Arnonas buvo Moabo riba.

19 Tada Izraelis siuntė pasiuntinius pas amoritų karalių Sihoną, kuris valdė Hešbone. Izraelitai sakė jam: „Prašytume leisti eiti per tavo kraštą į mums skirtą žemę.“[h] **20** Tačiau Sihonas Izraeliu nepasitikėjo ir eiti per savo žemę neleido. Sutelkęs savo žmones jis pasistatė stovyklą Jahace ir stojo į kovą su Izraeliu.[i] **21** Jehova, Izraelio Dievas, atidavė Sihoną ir jo žmones Izraeliui į rankas. Izraelitai juos nugalėjo ir užėmė visą amoritų žemę, visą jų kraštą.[y] **22** Jie užvaldė visas amoritų žemes nuo Arnono iki Jaboko ir nuo dykumos iki Jordano.[j]

23 Tai Jehova, Izraelio Dievas, išvijo amoritus iš šios žemės ir atidavė ją savo tautai, izraelitams,[k] o tu nori juos išvaryti? **24** Argi tu nepasisavini to, ką tavo dievas Kemošas[l] duoda tau nuosavybėn? Taip ir mes pasiimame žemes visų, kuriuos Jehova, mūsų Dievas, išvaro mums iš akių.[m] **25** Kuo tu viršiji Ciporo sūnų Balaką,[n] Moabo karalių? Argi jis kada vaidijosi su Izraeliu? Ar

11 SKYRIUS

a Sk 20:1

b Pr 36:1 Sk 20:14 Įst 2:4

c Pr 19:36, 37

d Sk 20:22

e Sk 21:4

f Sk 21:11

g Sk 21:13

h Sk 21:21–26 Įst 2:26, 27

i Įst 2:32, 33

y Joz 13:15, 21

j Įst 2:36

k Neh 9:22

l 1Ka 11:7

m Iš 23:28 Iš 34:11 Sk 33:53 Įst 9:5 Įst 18:12

n Sk 22:2, 3 Joz 24:9

Antra skiltis

a Sk 21:25

b Sk 21:26

c Iz 33:22

d Ts 3:9, 10 Zch 4:6

e Ts 10:17

f Įst 23:21

g 1Sa 1:11

h 1Sa 1:24

i Ts 10:17 Ts 11:11

ėjo prieš jį kovoti? **26** Izraelis jau 300 metų gyvena Hešbone ir aplinkiniuose miesteliuose,[a] Aroere ir aplinkiniuose miesteliuose ir visuose Arnono pakrantės miestuose. Kodėl per tuos metus nebandei visų tų miestų atsiimti?[b] **27** Niekuo tau nenusikaltau, tad puldamas mane elgiesi neteisingai. Jehova yra teisėjas,[c] tegu jis šiandien sprendžia Izraelio tautos ir amonitų bylą.’“

28 Bet amonitų karalius nenorėjo nė girdėti žinios, kurią Iftachas jam siuntė.

29 Iftachą apėmė Jehovos dvasia.[d] Jis žygiavo per Gileadą ir Manasą ir pasiekė Micpę, esančią Gileade.[e] Iš Micpės jis toliau traukė kovoti su amonitais.

30 Iftachas davė Jehovai tokį įžadą:[f] „Jeigu įduosi amonitus man į rankas, **31** pažadu: kas pirmas išeis pro mano namų duris pasitikti manęs, grįžtančio iš karo prieš amonitus, tas bus tavo, Jehova,[g] paaukosiu jį kaip deginamąją auką.“[h]

32 Taigi Iftachas stojo į kovą su amonitais ir Jehova juos atidavė jam į rankas. **33** Jis triuškino priešą nuo Aroero iki Minito (tenai paėmė 20 miestų) ir iki pat Abel Keramimų. Taip amonitai tapo pavaldūs izraelitams.

34 Iftachas grįžo į savo namus Micpoje[i] ir žiūri – jo duktė išeina jo pasitikti, mušdama būgnelį ir šokdama. Ji buvo jo vienturtė. Be jos, daugiau sūnų ar dukterų Iftachas neturėjo. **35** Pamatęs ją, Iftachas persiplėšė drabužius ir tarė: „Ak, mano dukra! Tu sugniuž-

dei mane, nes turėsiu tave išsiųsti. Daviau Jehovai įžadą ir negaliu jo atšaukti.“[a]

36 Ji atsakė: „Tėve, jei davei Jehovai įžadą, daryk su manimi, kaip pažadėjai.[b] Juk Jehova padėjo tau atkeršyti tavo priešams, amonitams.“ **37** Savo tėvo ji paprašė: „Prašau vieno dalyko: leisk mane dviem mėnesiams į kalnus, leisk su draugėmis eiti raudoti dėl to, kad liksiu netekėjusi*.“

38 Jis tarė: „Eik!“ Taip jis išleido ją dviem mėnesiams į kalnus su draugėmis raudoti dėl to, kad liks netekėjusi*. **39** Po dviejų mėnesių ji sugrįžo pas tėvą ir šis tesėjo įžadą, kurį buvo davęs.[c] Ji niekada negyveno su vyru. Taip Izraelyje atsirado paprotys: **40** kasmet jaunos izraelitės eina keturias dienas girti gileadiečio Iftacho dukters.

12 Efraimo vyrai susirinko ir persikėlę per upę atėjo į Cafoną*. Iftachui jie sakė: „Kodėl nepakvietei mūsų kovoti su amonitais?[d] Už tai mes sudeginsime tave ir tavo namus.“ **2** Iftachas jiems atsakė: „Aš ir mano žmonės įnirtingai kovėmės su amonitais. Šaukiausi jūsų, bet jūs negelbėjote manęs iš jų rankos. **3** Matydamas, kad manęs negelbėsite, stačiau pavojun savo gyvybę – ėjau į kovą su amonitais[e] ir Jehova atidavė juos man į rankas. Kodėl tad šiandien norite mane pulti?“

4 Surinkęs visus Gileado vyrus,[f] Iftachas susikovė su Efraimu, ir Gileado vyrai efraimus nugalėjo. Efraimai buvo sakę: „Nors jūs, gileadiečiai, ir gyvenate Efraime ir Manase, esate tik gauja bėglių iš Efraimo.“ **5** Gileado vyrai užėmė Jordano brastas,[a] Efraimo prieigas. Kai koks efraimas, norėdamas pereiti kitapus, prašydavo: „Leiskite man pereiti“, Gileado vyrai bėglį klausdavo: „Ar tu efraimas?“ Jeigu tas atsakydavo, kad ne, **6** gileadiečiai liepdavo: „Sakyk *‘šibolet’*.“ Tas sakydavo „*sibolet*“, mat tiksliai ištarti jam neišeidavo. Tada Gileado vyrai stverdavo jį ir čia pat prie Jordano brastų užmušdavo. Tuomet iš Efraimo krito 42 000.

7 Gileadietis Iftachas buvo Izraelio teisėjas šešerius metus. Paskui Iftachas mirė ir jį palaidojo jo mieste, Gileado krašte.

8 Po Iftacho Izraelio teisėjas[b] buvo Ibcanas iš Betliejaus. **9** Jis turėjo 30 sūnų ir 30 dukterų. Dukteris jis ištekino už vyrų iš kitų kilčių ir sūnus apvesdino su 30 merginų iš kitų kilčių. Ibcanas teisė Izraelį septynerius metus. **10** Tada jis mirė ir buvo palaidotas Betliejuje.

11 Po jo Izraelio teisėjas buvo Elonas iš Zabulono giminės. Izraelį jis teisė dešimt metų. **12** Tada zabulonas Elonas mirė ir buvo palaidotas Ajalone, Zabulono žemėje.

13 Tada Izraelio teisėjas buvo piratoniečio Hilelio sūnus Abdonas. **14** Jis turėjo 40 sūnų ir 30 vaikaičių, jie jojo ant 70 asilų. Izraelį jis teisė aštuonerius metus. **15** Tada piratoniečio Hilelio sūnus Abdonas

11 SKYRIUS

a Sk 30:2
Ps 15:4
Mok 5:4

b Ts 11:30, 31

c 1Sa 1:22, 24

12 SKYRIUS

d Ts 8:1

e Ts 11:29

f Įst 3:12, 13

Antra skiltis

a Ts 3:28
Ts 7:24

b Ts 2:16

11:37, 38 *Pažod. „apraudoti savo mergystės“. **12:1** *Arba galbūt „patraukė šiaurės link“.

mirė ir buvo palaidotas Piratone, Efraimo žemėje, amalekiečių[a] kalne.

13 Izraelitai vėl darė, kas nedora Jehovos akyse,[b] ir Jehova atidavė juos 40 metų į filistinų rankas.[c]

2 Anuomet Dano giminėje[d] buvo toks vyras iš Coros,[e] vardu Manoachas.[f] Jo žmona buvo nevaisinga, negalėjo susilaukti vaikų.[g] **3** Kartą jai pasirodė Jehovos angelas ir tarė: „Nevaisingoji ir negimdžiusioji, štai tu pastosi ir pagimdysi sūnų.[h] **4** Tad dabar žiūrėk, negerk nei vyno, nei kito svaigiojo gėrimo[i] ir nevalgyk nieko nešvaraus.[y] **5** Tu pastosi ir pagimdysi sūnų. Skustuvas nepalies jo galvos,[j] nes berniukas nuo gimimo* bus Dievo nazyras. Jis imsis gelbėti Izraelį iš filistinų rankų.“[k]

6 Tada moteris nuėjo pas savo vyrą ir pasakė jam: „Pas mane buvo atėjęs Dievo vyras. Jis buvo stulbinamos išvaizdos, atrodė lyg Dievo angelas. Aš nepaklausiau, iš kur jis, ir savo vardo jis nepasakė.[l] **7** Jis tik tarė: ‘Štai tu pastosi ir pagimdysi sūnų. Dabar negerk nei vyno, nei kito svaigiojo gėrimo ir nevalgyk nieko nešvaraus, nes berniukas bus Dievo nazyras nuo gimimo* iki pat mirties dienos.’“

8 Manoachas maldavo Jehovą: „Meldžiu, Jehova, teateina tavo tarnas, kurį buvai siuntęs, pas mus dar kartą. Tegu pamoko, kaip auklėti berniuką, kuris mums gims.“ **9** Dievas išklausė Manoachą, ir jo žmoną vėl aplankė Dievo angelas. Tuo metu ji buvo laukuose, o jos vyro Manoacho su ja nebuvo. **10** Moteris skubiai nubėgo pas Manoachą ir tarė: „Vyras, kuris mane aplankė aną dieną, vėl pas mane atėjo.“[a]

11 Manoachas pakilo ir nuėjo su žmona. Prisiartinęs prie to vyro jis paklausė: „Ar tai tu kalbėjaisi su mano žmona?“ Šis atsakė: „Taip.“ **12** Tada Manoachas tarė: „Teišsipildo tavo žodžiai! Bet pasakyk, koks turės būti berniuko gyvenimas? Ką jis turės daryti?“[b] **13** Jehovos angelas Manoachui atsakė: „Tesusilaiko tavo žmona nuo visko, ką jai paminėjau.[c] **14** Tenevalgo vynmedžio vaisių, negeria nei vyno, nei kito svaigiojo gėrimo[d] ir nevalgo nieko nešvaraus.[e] Tesilaiko visko, ką jai pasakiau.“

15 Manoachas tarė Jehovos angelui: „Prašyčiau pas mus pabūti, paruošime tau ožiuką.“[f] **16** Jehovos angelas Manoachui atsakė: „Jei ir pabūsiu, tavo valgio nevalgysiu. Bet jeigu nori atnašauti deginamąją auką Jehovai, atnašauk.“ Manoachas nežinojo, kad tai buvo Jehovos angelas. **17** Tada Manoachas Jehovos angelui tarė: „Pasakyk savo vardą,[g] kad galėtume pagerbti tave, kai tavo žodžiai bus išsipildę.“ **18** Bet Jehovos angelas atsakė: „Neklausk mano vardo – jis nepaprastas.“

19 Manoachas paėmė ožiuką su javų atnaša ir paaukojo ant akmens Jehovai. Tada Dievas, Manoachui ir jo žmonai bežiūrint, padarė kai ką nuostabaus. **20** Liepsnai nuo aukuro kylant į dangų, Jehovos angelas aukuro liepsnose pakilo aukštyn. Tai matydami Manoachas su

13:5, 7 *Pažod. „nuo įsčių“.

12 SKYRIUS

a Pr 36:12
Iš 17:16
Sk 13:29
1Sa 15:2

13 SKYRIUS

b Ts 2:11, 19
Ts 10:6

c Joz 13:1–3
Ts 10:7

d Pr 49:16

e Joz 15:20, 33
Joz 19:41, 48

f Ts 16:31

g Pr 30:22, 23

h Pr 18:10
1Sa 1:20
Lk 1:11, 13

i Sk 6:2, 3
Lk 1:15

y Kun 11:26, 27

j Sk 6:2, 5

k Ts 2:16
Ts 13:1
Neh 9:27

l Ts 13:17, 18

Antra skiltis

a Ts 13:3

b Ts 13:8

c Ts 13:4

d Sk 6:2, 3

e Kun 11:26, 27

f Pr 18:5, 7
Ts 6:18, 19
Hbr 13:2

g Pr 32:29
Ts 13:6

žmona parpuolė ant kelių ir nusilenkė iki žemės. **21** Jehovos angelas Manoachui ir jo žmonai daugiau nebepasirodė. Supratęs, kad tai buvo Jehovos angelas,[a] **22** Manoachas savo žmonai pasakė: „Mes tikrai mirsime, nes matėme Dievą.“[b] **23** Bet jo žmona jam atsakė: „Jeigu Jehova būtų norėjęs atimti mums gyvybę, nebūtų priėmęs deginamosios aukos[c] ir javų atnašos iš mūsų rankų, nebūtų parodęs to, ką matėme, nė paskelbęs to, ką girdėjome.“

24 Moteris pagimdė sūnų ir pavadino jį Samsonu.[d] Berniukas augo ir Jehova jį laimino. **25** Ir štai Mahane Dane,[e] tarp Coros ir Eštaolo,[f] Samsoną apėmė Jehovos dvasia.[g]

14 Kartą Samsonas nuėjo į Timną ir ten pamatė vieną filistinę. **2** Sugrįžęs tėvui ir motinai jis kalbėjo: „Viena filistinė Timnoje krito man į akį. Gaukite ją man į žmonas.“ **3** Tėvas ir motina jam atsakė: „Nejau negali susirasti moters tarp mūsų giminaičių ar tautiečių?[h] Kodėl turėtum imti sau žmoną iš tų neapipjaustytų filistinų?“ Bet Samsonas tėvui sakė: „Gauk ją man, nes ji man patinka.“ **4** Jo tėvas ir motina nesuprato, kad tai yra nuo Jehovos ir kad tai jis ieško dingsties pakilti prieš filistinus, tuo metu valdžiusius Izraelį.[i]

5 Tad Samsonas su tėvu ir motina išėjo į Timną. Kai Samsonas buvo prie pat Timnos vynuogynų, staiga pasigirdo riaumojimas ir priešais jį iššoko liūtas. **6** Jehovos dvasia pripildė Samsoną jėgų[y] ir jis plikomis rankomis perplėšė liūtą perpus, tarytum ožiuką. Bet tėvui ir motinai jis nesakė, kas nutiko. **7** Paskui Samsonas nuėjo į Timną. Jis pašnekino tą moterį ir suprato, kad ji – tokia, kokios jis nori.[a]

8 Po kurio laiko jis ėjo jos parsivesti.[b] Pakeliui Samsonas pasuko pasižiūrėti, kas liko iš liūto, ir jo griaučiuose pamatė bičių spiečių ir jų prinešto medaus. **9** Jis paėmė to medaus į saujas ir eidamas keliu valgė. Pasivijęs tėvą ir motiną, medaus davė ir jiems, bet nesakė, kad jo paėmė iš liūto griaučių.

10 Samsonas su tėvu nuėjo pas tą moterį ir, kaip jaunikiams įprasta, iškėlė vestuvių puotą. **11** Kai tik jis atvyko, jam atvedė 30 pabrolių, kad jį lydėtų. **12** Samsonas jiems tarė: „Norėčiau užduoti jums galvosūkį. Jeigu per septynias vestuvių puotos dienas pasakysite atsakymą, jei galvosūkį išspręsite, duosiu jums 30 lininių marškinių ir 30 išeiginių drabužių. **13** Bet jeigu išspręsti nesugebėsite, tada jūs man duosite 30 lininių marškinių ir 30 išeiginių drabužių.“ Tie atsakė: „Koks tas galvosūkis? Norime jį išgirsti.“ **14** Samsonas tarė:

„Iš ėdiko radosi
šis tas valgomo,
iš stipraus –
šis tas saldaus.“[c]

Jie sprendė tą galvosūkį tris dienas, bet neišsprendė. **15** Ketvirtą dieną jie atėję sakė Samsono žmonai: „Išgauk iš savo vyro,[d] kaip išspręsti galvosūkį. Antraip sudeginsime ir tave, ir visą tavo tėvo šeimyną. Argi mus čia pasikvietėte tam, kad apiplėštumėte?“ **16** Samsono žmona verkdama

13 SKYRIUS

a Ts 6:22, 23

b Iš 33:20; Jn 1:18

c Ts 13:16

d Hbr 11:32

e Ts 18:11, 12

f Joz 15:20, 33

g Ts 3:9, 10; 6:34; 11:29; 1Sa 11:6

14 SKYRIUS

h Įst 7:3

i Ts 13:1

y Ts 13:24, 25

Antra skiltis

a Ts 14:2

b Pr 24:67; Mt 1:24

c Ts 14:8, 9

d Ts 16:5

vyrui ant peties kalbėjo: „Tu manęs nekenti, manęs visai nemyli.[a] Uždavei mano žmonėms galvosūkį, bet man atsakymo nepasakei.“ Jis tarė jai: „Net tėvui su motina nepasakiau, tai kodėl turėčiau tau pasakyti?“ **17** Bet ji verkė jam ant peties iki pat septintos vestuvių dienos. Galop septintą dieną, primygtinai spaudžiamas, Samsonas atskleidė žmonai galvosūkio atsakymą. Ta iškart viską persakė savo žmonėms.[b] **18** Septintą dieną prieš saulėlydį* miesto vyrai Samsonui tarė:

„Kas saldesnis už medų,
kas stipresnis už liūtą?“[c]

Jis atsakė jiems:

„Jeigu nebūtumėte arę
mano telyčia,[d]
nebūtumėte mano
galvosūkio išsprendę.“

19 Tuomet Jehovos dvasia pripildė Samsoną jėgų.[e] Nuėjęs į Aškeloną,[f] jis užmušė 30 vyrų, nuvilko nuo jų drabužius ir atidavė tiems, kurie pasakė galvosūkio atsakymą.[g] Tada, degdamas pykčiu, grįžo į tėvo namus.

20 Samsono žmona[h] buvo atiduota vienam iš pabrolių, paskirtų jį lydėti.[i]

15 Po kiek laiko per kviečiapjūtę Samsonas, nešinas ožiuku, atėjo aplankyti savo žmonos. Jis sakė: „Noriu įeiti pas savo žmoną į miegamąjį.“ Bet jos tėvas neleido. **2** „Maniau, kad jos neapkenti,[y] – tarė jis, – todėl atidaviau ją tavo pabroliui.[j] Argi jos jaunesnė sesuo nėra gražesnė? Imk ją.“ **3** Tačiau Samsonas atkirto: „Šįkart filistinai negalės manęs kaltinti už tai, ką jiems padarysiu.“

4 Samsonas nuėjo ir sugavo 300 lapių. Atsinešęs deglų, jis ėmė lapes po dvi ir rišo jų uodegas, įrišdamas tarp uodegų po deglą. **5** Paskui deglus uždegė ir paleido lapes į filistinų javų laukus. Šitaip jis padegė ir pėdus, ir nepjautus javus, taip pat vynuogynus ir alyvmedžių sodus.

6 Filistinai klausė: „Kieno tai darbas?“ – „Samsono, timniečio žento, – buvo jiems atsakyta. – Šitaip jis atsilygino už tai, kad uošvis atidavė jo žmoną pabroliui.“[a] Tada filistinai nuėjo ir sudegino tą moterį ir jos tėvą.[b] **7** Samsonas tarė jiems: „Nenurimsiu, kol jums neatkeršysiu už tai, ką padarėte.“[c] **8** Jis puolė juos ir su įniršiu guldė vieną po kito*. Paskui nuėjęs apsigyveno Etamo uolos urve#.

9 Filistinai atžygiavo į Judą ir pasistatę stovyklą pradėjo plėšikauti Lehyje.[d] **10** Judo vyrai jų klausė: „Kodėl puolate mus?“ Šie atsakė: „Atėjome suimti* Samsono. Padarysime jam taip, kaip jis mums padarė.“ **11** Tada 3000 Judo vyrų nuėjo prie Etamo uolos urvo* ir klausė Samsoną: „Argi nežinai, kad filistinai mus valdo?[e] Tai kodėl mums taip padarei?“ – „Kaip jie man padarė, taip ir aš jiems padariau“, – atsakė tas. **12** Bet jie kalbėjo: „Mes atėjome tavęs surišti ir atiduoti filistinams.“ Samsonas tarė: „Prisiekite, kad manęs neužpulsite.“ – **13** „Ne,

14 SKYRIUS
a Ts 16:15
b Ts 16:16, 18
c Ts 14:14
d Ts 14:15
e Ts 13:24, 25; Ts 14:6; Ts 15:14
f Joz 13:2, 3; Ts 1:18
g Ts 14:12
h Ts 14:2
i Ts 14:11; Ts 15:1, 2

15 SKYRIUS
y Ts 14:17
j Ts 14:11, 20

Antra skiltis
a Ts 14:11, 20
b Ts 14:15
c Ts 14:4
d 2Sa 23:11, 12
e Ts 13:1

14:18 *Arba galbūt „prieš jam įeinant į jos kambarį“.

15:8 *Pažod. „triuškino kojas ir šlaunis“. #Arba „plyšyje“. **15:10** *Pažod. „surišti“. **15:11** *Arba „plyšio“.

mes tik surišime tave ir jiems perduosime, – pažadėjo tie, – nežudysime tavęs.“

Taigi jie supančiojo Samsoną dviem naujomis virvėmis ir išsivedė iš uolos urvo. **14** Kai jį atvedė į Lehį, filistinai, jį išvydę, ėmė pergalingai šūkauti. Tačiau Jehovos dvasia pripildė Samsoną jėgų,[a] ir jis sutraukė rankų pančius tarsi kokius apdegusius linų plaušus.[b] **15** Pamatęs šviežią asilo žandikaulį, jis pasičiupo jį ir užmušė juo 1000 vyrų.[c] **16** Samsonas sakė:

„Asilo žandikauliu –
krūvą po krūvos!
Asilo žandikauliu
paklojau tūkstantį vyrų.“[d]

17 Tai pasakęs jis nusviedė žandikaulį ir pavadino tą vietą Ramat Lehiu*.[e] **18** Samsonas buvo labai ištroškęs, tad ėmė šauktis Jehovos: „Tu suteikei savo tarnui didžią pergalę. Nejau dabar leisi man mirti iš troškulio ir atiduosi į tų neapipjaustytųjų rankas?“ **19** Dievas atvėrė Lehyje įdubą ir iš jos ėmė trykšti vanduo.[f] Samsonas atsigėrė, atgavo jėgas* ir sustiprėjo. Todėl tą šaltinį (jis tebėra Lehyje iki šios dienos) jis pavadino En Kore*.

20 Samsonas teisė filistinų valdomą Izraelį 20 metų.[g]

16 Sykį Samsonas nuėjo į Gazą. Ten jis pamatė parsiduodančią moterį ir užėjo pas ją į namus. **2** Gazos gyventojams buvo pasakyta: „Samsonas yra čia!“ Tad jie pastatė prie miesto vartų sargybinius ir visą naktį tykojo. Kiaurą naktį jie tyliai laukė. „Kai išauš, jį užmušime“, – tarėsi tarpusavyje.

3 Samsonas miegojo tik ligi vidurnakčio. Tada atsikėlė, čiupo miesto vartus, išrovė su skląsčiu ir šoniniais stulpais ir užsikėlęs ant pečių nunešė juos į kalno viršūnę prie Hebrono.

4 Kiek vėliau jis įsimylėjo moterį, vardu Delila,[a] gyvenančią Soreko slėnyje*. **5** Filistinų valdovai atėję pas ją sakė: „Sužinok*,[b] iš kur jis turi tiek jėgos ir kaip galėtume jį įveikti – kuo surišti, kad taptų bejėgis. Už tai duosime tau po 1100 sidabrinių.“

6 Delila Samsonui tarė: „Pasakyk man, iš kur turi tiek jėgos? Kuo būtų galima tave surišti, kad taptum bejėgis?“ **7** Samsonas jai atsakė: „Jei mane surištų septyniomis šviežiomis lanko templėmis*, dar neišdžiūvusiomis, tapčiau silpnas kaip bet kuris žmogus.“ **8** Filistinų valdovai atnešė Delilai septynias šviežias, neišdžiūvusias temples ir ji Samsoną surišo. **9** (Filistinai tuo tarpu buvo pasislėpę kitame kambaryje ir laukė.) Delila sušuko: „Samsonai! Filistinai puola!“ Bet tasai sutraukė temples, – jos sutrūko taip lengvai, kaip sutrūksta pakulų* plaušai, pagauti liepsnos.[c] Jo jėgos paslaptis liko neatskleista.

10 Tada Delila Samsonui tarė: „Tu mane apkvailinai*, apgavai. Pasakyki, meldžiu, kuo būtų galima tave surišti?“ – **11** „Jeigu mane surištų naujomis, dar

15 SKYRIUS

a Ts 13:24, 25; Ts 14:5, 6

b Ts 16:9, 12

c Ts 3:31

d Ts 16:30

e Ts 15:9

f Iš 17:6

g Pr 49:16; Ts 2:16; Ts 13:1, 5; Ts 16:31; Hbr 11:32

Antra skiltis

16 SKYRIUS

a Ts 16:18

b Ts 14:15

c Ts 15:14

15:17 *Išvertus – „žandikaulio aukštuma“. **15:19** *Pažod. „dvasią“. #Išvertus – „šaukiančiojo šaltinis“.

16:4 *Arba „sausvagėje“. **16:5** *Arba „Prikalbink jį pasakyti“. **16:7** *Arba „sausgyslėmis“. **16:9** *Arba „linų“. **16:10** *Arba „iš manęs pasityčiojai“.

nenaudotomis virvėmis, – atsakė jis, – tapčiau silpnas kaip bet kuris žmogus.“ **12** Delila paėmė naujas virves, surišo jam rankas ir tada sušuko: „Samsonai! Filistinai puola!“ (Kitame kambaryje laukė pasala.) Bet Samsonas sutraukė virves kaip siūlus.[a]

13 Delila vėl Samsonui sakė: „Tu ligi šiol mane kvailinai ir apgaudinėjai.[b] Pasakyk, kaip būtų galima tave surišti?“ – „Tereikia suausti su apmatais septynias mano galvos kasas“, – atsakė jis. **14** Delila suaudė jas ir prispaudė muštuvais. Tada sušuko: „Samsonai! Filistinai puola!“ Samsonas pabudęs išplėšė muštuvus su visais apmatais.

15 Dabar ji tarė jam: „Kaip tu gali sakyti, kad mane myli,[c] jeigu manimi nepasitiki*? Jau tris kartus mane apkvailinai ir nepasakei, iš kur tiek jėgos turi.“[d] **16** Diena po dienos ji vargino jį ir kvotė. Mirtinai nusikamavęs,[e] **17** jis galiausiai viską jai atskleidė*: „Skustuvas niekada nėra palietęs mano galvos, nes nuo gimimo# esu Dievo nazyras.[f] Jeigu man galvą nuskustų, savo jėgos netekčiau ir tapčiau silpnas kaip bet kuris žmogus.“

18 Matydama, kad šįkart jis kalba tiesą*, Delila tuoj pat nusiuntė pakviesti filistinų valdovų:[g] „Ateikite, nes tikrai jis man viską atskleidė*.“ Filistinų valdovai atėjo ir atnešė jai pinigus. **19** Delila užmigdė Samsoną ant savo kelių, tada pasišaukė vieną vyrą ir liepė nukirpti* Samsonui septynias galvos kasas. Taip Delila pasiekė savo – jėga Samsoną apleido. **20** Tada Delila sušuko: „Samsonai! Filistinai puola!“ Šis pabudo iš miego. „Ištrūksiu kaip kitais sykiais[a] ir išsilaisvinsiu“, – pamanė. Jis nežinojo, kad Jehova jau buvo jį palikęs. **21** Filistinai sučiupo Samsoną ir išdūrė akis. Paskui, išsivedę į Gazą, sukaustė jį vario grandinėmis ir pristatė kalėjime sukti girnų. **22** Tuo tarpu plaukai, kuriuos jam buvo nuskutę, vėl pradėjo augti.[b]

23 Vieną dieną filistinų valdovai susirinko aukoti dosnių aukų savo dievui Dagonui[c] ir linksmintis. Jie džiaugėsi: „Mūsų dievas atidavė mums į rankas mūsų priešą Samsoną.“ **24** Žiūrėdami į stabą*, žmonės savo dievą liaupsino ir kalbėjo: „Mūsų dievas atidavė mums į rankas priešą, kuris niokojo mūsų kraštą[d] ir užmušė daugybę mūsiškių.“[e]

25 Įsismaginę jie ėmė sakyti: „Liepkite atvesti Samsoną, tegu palinksmina mus.“ Taigi jie atvedė Samsoną iš kalėjimo, kad visus palinksmintų, ir pastatė jį tarp dviejų kolonų. **26** Jaunuoliui, laikančiam jį už rankos, Samsonas tarė: „Leisk man paliesti kolonas, ant kurių laikosi namai, noriu į jas atsiremti.“ **27** (O tie namai buvo pilni vyrų ir moterų, juose buvo susirinkę visi filistinų valdovai. Ant stogo buvo apie 3000 vyrų ir moterų. Jie žiūrėjo į Samsoną ir juokėsi.)

28 Samsonas[f] šaukėsi Jehovos: „Visavaldi Jehova, meldžiu,

16 SKYRIUS

a Ts 16:9

b Ts 16:7, 11

c Ts 14:16

d Ts 16:7
Ts 16:11
Ts 16:13

e Ts 14:17

f Sk 6:5
Ts 13:5, 7

g Ts 16:5

Antra skiltis

a Ts 16:9
Ts 16:12
Ts 16:14

b Ts 13:5

c 1Sa 5:4

d Ts 15:4, 5

e Ts 15:7, 8
Ts 15:15, 16

f Hbr 11:32

16:15 *Pažod. „jeigu tavo širdis nėra su manimi“. **16:17** *Pažod. „atvėrė jai visą širdį“. #Pažod. „motinos įsčių“. **16:18** *Pažod. „atvėrė visą širdį“.

16:19 *Pažod. „nuskusti“. **16:24** *Pažod. „jį“.

atsimink mane. Meldžiu, sustiprink mane[a] paskutinį kartą, Dieve, kad atkeršyčiau filistinams bent už vieną savo akį.“[b]

29 Tada Samsonas tvirtai įsirėmė į abi vidurines namus laikančias kolonas, į vieną – dešine ranka, į kitą – kaire. **30** Jis sušuko: „Temirsiu sykiu su filistinais!“ Tada iš visų jėgų pastūmė kolonas. Namai griuvo ant valdovų ir ant visų žmonių.[c] Taip Samsonas daugiau užmušė mirdamas negu gyvendamas.[d]

31 Jo broliai ir visa jo tėvo šeima atėjo ir jį pasiėmė. Parnešę palaidojo jo tėvo Manoacho[e] kape tarp Coros[f] ir Eštaolo. Izraelio teisėjas jis buvo 20 metų.[g]

17 Efraimo aukštumose[h] gyveno žmogus, vardu Mikajas. **2** Savo motinai jis tarė: „Ar atsimeni anuos 1100 sidabrinių, kuriuos iš tavęs paėmė? Ir kaip tą, kuris juos paėmė, man girdint prakeikei? Žinok, tas sidabras yra pas mane. Tai aš jį paėmiau.“ Motina atsakė: „Telaimina Jehova mano sūnų.“ **3** Taigi jis atidavė motinai tuos 1100 sidabrinių, bet motina tarė: „Aš skiriu* tą sidabrą Jehovai – noriu, kad pasidarytum drožtinį atvaizdą ir liedintą statulą.[i] Sidabras bus tavo.“

4 Taigi Mikajas grąžino sidabrą motinai. Ši, paėmusi 200 sidabrinių, nunešė juos sidabrakaliui ir tas išdrožė atvaizdą ir nuliejo statulą. Mikajas pasidėjo juos savo namuose. **5** Tasai Mikajas dievams buvo įrengęs šventovę, pasidirbęs efodą*,[y] terafus*[a] ir vieną savo sūnų pasiskyręs sau kunigu.[b] **6** Tomis dienomis Izraelyje nebuvo karaliaus.[c] Kiekvienas darė tai, kas jam atrodė teisinga.[d]

7 Judo Betliejuje[e] buvo apsigyvenęs vienas jaunuolis. Jis buvo levitas[f] ir Judo žemėje gyveno jau ilgokai. **8** Jis iškeliavo iš Judo Betliejaus ieškotis vietos kitur. Jaunuolis pasiekė Efraimo aukštumas ir atėjo prie Mikajo namų.[g] **9** Mikajas paklausė: „Iš kur tu?“ Tas atsakė: „Esu levitas iš Judo Betliejaus, ieškau vietos, kur apsigyventi.“ – **10** „Pasilik pas mane, būk man tėvas* ir kunigas, – pasiūlė Mikajas. – Kasmet mokėsiu tau po dešimt sidabrinių, duosiu drabužių ir maisto.“ Ir levitas pas jį užėjo. **11** Jaunuolis sutiko pasilikti pas tą žmogų ir buvo jam kaip sūnus. **12** Mikajas pasiskyrė levitą sau kunigu[h] ir šis gyveno Mikajo namuose. **13** „Dabar žinau, kad Jehova mane laimins, juk levitas tapo mano kunigu“, – kalbėjo Mikajas.

18 Anuomet Izraelyje nebuvo karaliaus.[i] Dano giminė[y] tomis dienomis ieškojo vietos, kur apsigyventi, nes jie dar nebuvo užėmę paveldo, jiems skirto tarp Izraelio giminių.[j]

2 Dano žmonės siuntė iš savo giminės penkis vyrus, narsuolius iš Coros ir Eštaolo,[k] išžvalgyti ir ištirti kraštą. „Eikite ir jį ištirkite“, – pasakė jiems. Atkeliavę į Efraimo aukštumas, jie atėjo pas Mikają[l] į namus ir ten apsinakvojo. **3** Tenai, būdami pas Mikają, jie paklausė jaunąjį

16 SKYRIUS

a Ts 14:5, 6
Ts 14:19
Ts 15:14

b Ts 16:21

c Ts 16:27

d Ts 14:19
Ts 15:7, 8
Ts 15:15, 16

e Ts 13:8

f Ts 13:2

g Ts 2:16
Ts 15:20

17 SKYRIUS

h Joz 17:14, 15

i Iš 20:4
Kun 26:1
Įst 27:15

y Iš 28:6
Ts 8:27

Antra skiltis

a Pr 31:19

b Sk 3:10
Įst 12:11, 13
2Me 13:8, 9

c 1Sa 8:4, 5

d Ts 21:25

e Mch 5:2

f Sk 3:45
Joz 14:3
Joz 18:7

g Ts 17:1, 5

h Sk 3:10
Ts 17:5

18 SKYRIUS

i Ts 8:23
1Sa 8:4, 5

y Joz 19:40

j Joz 19:47, 48
Ts 1:34

k Joz 19:41, 48

l Ts 17:1, 5

17:3 *Pažod. „pašventinu“. **17:5** *Žr. žodynėlį.

17:5 *Arba „dievukus“. Žr. žodynėlyje „terafai“. **17:10** *Arba „patarėjas“.

levitą (atpažino jį iš balso): „Kas tave čia atvedė? Ką veiki šioje vietoje? Kodėl tu čia?“ **4** Levitas papasakojo, kaip Mikajas jam padarė tą ir aną. „Jis pasamdė mane tarnauti jam kunigu“,[a] – paaiškino. **5** Tie paprašė: „Gal galėtum pasiteirauti Dievo, ar mūsų kelionė bus sėkminga?“ **6** Kunigas atsakė: „Eikite ramybėje. Jehova bus su jumis šioje kelionėje.“

7 Tie penki vyrai patraukė toliau ir nukeliavo į Laišą.[b] Jie matė, kad žmonės ten, kaip ir sidoniečiai, gyvena nepriklausomi nuo kitų – saugūs, be baimės,[c] ir kad nėra jų krašte engėjo, kuris juos vargintų. Jie buvo įsikūrę toli nuo sidoniečių ir su niekuo jokių reikalų neturėjo.

8 Kai žvalgai sugrįžo pas savo brolius į Corą ir Eštaolą,[d] tie jų klausė: „Kaip jums sekėsi?“ **9** Žvalgai atsakė: „Žygiuokime prieš juos! Žemė, kurią matėme, yra labai gera. Nedelskite, tuoj pat eikite jos užimti! **10** Pamatysite, kad tenykščiai jaučiasi saugūs[e] ir kad jų kraštas labai erdvus. Tame krašte nestinga nieko, ką tik žemė gali išauginti, ir Dievas jį atidavė jums į rankas.“[f]

11 Tada 600 Dano giminės vyrų apsiginklavo ir leidosi žygin iš Coros ir Eštaolo.[g] **12** Atkeliavę į Judo žemę, jie pasistatė stovyklą prie Kirjat Jearimų.[h] Todėl ta vieta, o ji yra į vakarus nuo Kirjat Jearimų, iki šios dienos vadinama Mahane Danu*.[i] **13** Iš čia jie patraukė į Efraimo aukštumas ir atėjo prie Mikajo namų.[y]

18:12 *Išvertus – „Dano stovykla“.

18 SKYRIUS

a Ts 17:9, 10

b Joz 19:47, 48 Ts 18:29

c Ts 18:27

d Joz 15:20, 33 Ts 18:2

e Ts 18:7, 27

f Iš 3:8 Įst 8:7–9

g Ts 18:2

h 1Sa 7:1

i Ts 13:24, 25

y Ts 17:1, 5

Antra skiltis

a Ts 18:2 Ts 18:29

b Įst 27:15 Ts 17:4, 5

c Ts 17:7, 12 Ts 18:30

d Ts 18:11

e Ts 18:2

f Iš 28:6 Ts 8:27

g Pr 31:19

h Kun 19:4 Įst 27:15 Ts 17:3–5

i Ts 17:12

y Ts 17:12

j Ts 18:30

k Ts 17:4, 5

14 Anie penki vyrai, kurie buvo siųsti išžvalgyti Laišo,[a] savo broliams tarė: „Ar žinojote, kad šiuose namuose yra efodas*, terafai#, drožtinis atvaizdas ir liedinta statula?[b] Spręskite patys, ką reikėtų daryti.“ **15** Taigi jie stabtelėjo ten. Anie žvalgai užėjo pas jaunąjį levitą[c] į Mikajo namus pasiteirauti, kaip jis gyvena, **16** tuo tarpu 600 ginkluotų Dano giminės vyrų[d] laukė prie vartų. **17** Penki vyrai, kurie buvo siųsti išžvalgyti to krašto,[e] įžengė vidun ir paėmė drožtinį atvaizdą, efodą,[f] terafus[g] ir liedintą statulą.[h] (Kunigas[i] tuo metu stovėjo vartuose su anais 600 ginkluotų vyrų.) **18** Pamatęs, kad tie vyrai paėmė drožtinį atvaizdą, efodą, terafus ir liedintą statulą, kunigas paklausė: „Ką darote?!“ **19** Tie atsakė: „Tylėk! Užčiaupk burną ir eik su mumis. Būk mums tėvas* ir kunigas. Ar būti vieno žmogaus šeimos kunigu[y] tau geriau, negu būti kunigu visos kilties, netgi visos giminės Izraelyje?“[j] **20** Kunigas apsidžiaugė ir pasiėmęs efodą, terafus, drožtinį atvaizdą[k] išėjo su tais žmonėmis.

21 Taigi Dano giminės vyrai keliavo tolyn su vaikais, galvijais ir manta priešaky. **22** Tuo tarpu žmonės, gyvenantys Mikajo kaimynystėje, susibūrė ir leidosi paskui. Danus prisivijo, kai tie jau buvo gerokai nutolę nuo Mikajo namų. **23** Jie ėmė ant jų šaukti, o Dano giminės vyrai atsisukę klausė Mikają: „Kas atsitiko? Kam susikvietei

18:14 *Žr. žodynėlį. #Arba „dievukai“. Žr. žodynėlyje „terafai“. **18:19** *Arba „patarėjas“.

visus tuos žmones?“ **24** Jis atsakė: „Pagrobėte dievukus, kuriuos pasidariau, išsivedėte ir mano kunigą. Kas man beliko? Ir dar klausiate, kas atsitiko?!“ **25** Danai atsakė: „Nekelk balso, o tai vyrai įpykę puls tave. Tada ir pats gyvybės neteksi, ir namiškiai ją praras.“ **26** Ir danai nuėjo savo keliu. Matydamas, kad jie stipresni, Mikajas apsisuko ir grįžo namo.

27 Pasiėmę, ką Mikajas buvo pasidaręs, taip pat jo kunigą, danai atėjo į Laišą,[a] pas žmones, gyvenančius saugiai, be baimės.[b] Jie iššudė juos kalaviju, o miestą sudegino. **28** Laišo žmonių nebuvo kam vaduoti, nes jie gyveno toli nuo Sidono ir su niekuo jokių reikalų neturėjo. Tas miestas buvo slėnyje, Bet Rehobo žemėse.[c] Danai miestą atstatė ir jame įsikūrė. **29** Jie pavadino jį Danu[d] – savo protėvio, gimusio Izraeliui, vardu.[e] Iki tol miestas vadinosi Laišas.[f] **30** Tada danai pasistatė atsigabentąjį atvaizdą,[g] o Mozės sūnaus Geršomo[h] sūnus Jehonatanas[i] ir jo sūnūs tarnavo Dano giminės kunigais. Taip buvo iki pat dienos, kai krašto gyventojai buvo išvesti į tremtį. **31** Mikajo padarytas atvaizdas stovėjo pas juos visą tą laiką, kol Dievo Namai buvo Šilojuje.[y]

19 Tomis dienomis, kai Izraelyje dar nebuvo karaliaus,[j] Efraimo aukštumose[k] nuošalioje vietoje gyveno vienas levitas. Jis paėmė moterį* iš Judo Betliejaus[l] sau žmona. **2** Bet ta moteris buvo jam neištikima. Ji paliko jį ir grįžo į savo tėvo namus Judo Betliejuje. Praėjus keturiems mėnesiams, **3** tasai vyras, pasibalnojęs porą asilų, leidosi drauge su tarnu pas ją norėdamas prikalbinti sugrįžti. Kai atvyko, moteris įsivedė vyrą į savo tėvo namus. Tėvas, pamatęs žentą, labai nudžiugo. **4** Jis prapašė žentą pasilikti pas jį tris dienas. Jie valgė, gėrė ir tasai vyras pas uošvį, jaunosios moters tėvą, nakvojo.

5 Ketvirtą dieną jie atsikėlė anksti ryte. Jau susiruošė keliauti, bet jaunosios moters tėvas žentui tarė: „Pasistiprink, įgausi jėgų,* tada galėsite keliauti.“ **6** Susėdę juodu pavalgė ir atsigėrė. Tada jaunosios moters tėvas žentą prašė: „Meldžiu, pasilik nakvoti ir tebūna linksma tavo širdis.“ **7** Vyras pakilo eiti, bet kadangi uošvis nesiliovė jo įkalbinėjęs, pasiliko dar naktį.

8 Penktą dieną atsikėlęs anksti rytą jau norėjo keliauti, bet jaunosios moters tėvas tarė: „Prašau, pasistiprink, įgausi jėgų.“ Taip juodu bevalgydami užsisėdėjo iki pavakario. **9** Kai vyras, jo žmona* ir tarnas pakilo eiti, uošvis, jaunosios moters tėvas, žentui tarė: „Žiūrėk, jau tuoj vakaras. Meldžiu, pasilik nakčiai. Diena jau slenka vakarop. Pernakvok ir tebūna linksma tavo širdis. Rytoj anksti atsikėlę galėsite keliauti į savo namus#.“ **10** Bet pasilikti dar vieną naktį vyras nepanoro. Pasibalnojęs porą asilų, jis, jo žmona ir tarnas patraukė link Jebuso, tai yra Jeruzalės.[a]

11 Jiems esant netoli Jebuso, atėjo vakaras. Tarnas savo

18 SKYRIUS

a Joz 19:47, 48
Ts 18:29

b Ts 18:7, 10

c Sk 13:17, 21

d Joz 19:47, 48
Ts 20:1
1Ka 4:25
1Ka 12:28, 29

e Pr 30:6
Pr 32:28

f Ts 18:7

g Ts 17:1, 4
Ts 18:18

h Iš 2:21, 22

i Ts 17:12

y Iš 40:2
Joz 18:1
1Sa 1:3

19 SKYRIUS

j 1Sa 8:4, 5

k Joz 17:14, 15

l Pr 35:19
Mch 5:2

Antra skiltis

a Joz 15:8, 63
Joz 18:28
Ts 1:8

19:1 *Pažod. „sugulovę“.

19:5 *Arba „atgaivinsi širdį“. **19:9** *Pažod. „sugulovė“. #Pažod. „palapinę“.

šeimininkui pasiūlė: „Užsukime į šį jebusiečių miestą ir pernakvokime.“ **12** Bet šeimininkas atsakė: „Mes nesuksime į miestą, kuriame gyvena svetimtaučiai, ne izraelitai. Eisime toliau, į Gibėją.“[a] **13** Tada savo tarnui tarė: „Eime, bandykime pasiekti Gibėją arba Ramą[b] – pernakvosime viename iš tų miestų.“ **14** Taigi jie traukė toliau ir saulei leidžiantis atėjo prie Gibėjos Benjamino žemėje.

15 Jie pasuko į Gibėją norėdami pernakvoti. Įėję į miestą, atsisėdo aikštėje, bet neatsirado, kas pasiūlytų jiems nakvynę savo namuose.[c] **16** Ir štai tą vakarą iš darbų laukuose grįžo vienas senyvas vyras. Jis buvo iš Efraimo aukštumų[d] ir jau kurį laiką gyveno Gibėjoje. Miesto gyventojai buvo benjaminai.[e] **17** Pakėlęs akis ir pamatęs miesto aikštėje pakeleivį, senolis paklausė: „Iš kur atvykai ir kur eini?“ **18** Šis atsakė: „Keliaujame iš Judo Betliejaus namo, į nuošalią vietą Efraimo aukštumose. Ten aš gyvenu. Atėjau iš Judo Betliejaus,[f] keliauju į Jehovos Namus*. Bet nėra nė vieno, kas priimtų mus po savo stogu. **19** Turiu šiaudų ir pašaro asilams,[g] duonos[h] ir vyno sau, moteriai ir tarnui. Nieko mums netrūksta.“ **20** Senasis vyras tarė: „Ramybė tau. Parūpinsiu visko, ko reikia, tik nepasilik naktį aikštėje.“ **21** Jis nusivedė juos į savo namus ir pašėrė asilus. Nusiplovę kojas, visi sėdo valgyti ir gerti.

22 Jiems besivaišinant, nedori to miesto vyrai apsupo senolio namus ir ėmė daužyti duris. Namų šeimininkui jie šaukė: „Išvesk vyrą, kuris atėjo į tavo namus, mes jo geidžiame*!“[a] **23** Šeimininkas išėjęs tarė jiems: „Ne, mano broliai, nesielkite taip nedorai. Tas vyras – svečias mano namuose. Nedarykite tokios begėdystės. **24** Aš turiu dukterį, ji – mergelė, o tas vyras turi žmoną. Leiskite man jas išvesti, žeminkite jas, jeigu norite*.[b] Bet su šiuo vyru taip begėdiškai nesielkite.“

25 Bet anie jo nenorėjo klausyti. Tada levitas stvėrė savo žmoną[c] ir išstūmė jiems. Tie prievartavo ir niekino ją visą naktį iki pat ryto, paleido tik švintant. **26** Anksti rytą moteris atėjo prie senolio namų, kur jos šeimininkas buvo apsistojęs, ir sukniubo prie durų. Taip ji ir liko gulėti iki visai išaušo. **27** Jos šeimininkas ryte atsikėlęs jau susiruošė keliauti toliau. Jis atidarė namų duris ir pamatė prie durų gulinčią moterį – savo žmoną, ištiesusią rankas ant slenksčio. **28** „Kelkis, – tarė jai, – keliaukime.“ Bet atsakymo neišgirdo. Tada vyras užkėlė ją ant asilo ir leidosi namų link.

29 Jis parvyko namo ir, pasiėmęs didelį peilį, žmonos kūną supjaustė į 12 dalių. Paskui po dalį pasiuntė kiekvienai Izraelio giminei. **30** Visi, kas tai matė, kalbėjo: „Negirdėtas neregėtas dalykas! Nuo pat tada, kai izraelitai išėjo iš Egipto, iki šiandien nieko panašaus nėra buvę! Apsvarstykite šį reikalą, pasitarkite ir sakykite, ką daryti.“[d]

19 SKYRIUS

a Joz 18:28

b Joz 18:21, 25

c Pr 19:2

d Ts 19:1

e Joz 18:21, 28

f Ts 19:1, 2

g Pr 24:32

h Pr 18:5
Pr 19:3

Antra skiltis

a Pr 19:4, 5
Kun 20:13
Rom 1:27
1Ko 6:9, 10
Jud 7

b Pr 19:6–8

c Ts 19:2

d Ts 20:7

19:18 *Arba galbūt „tarnauju Jehovos Namuose“.

19:22 *Pažod. „norime jį pažinti“.
19:24 *Arba „skriauskite jas ir darykite su jomis, ką norite“.

20 Tada izraelitai – nuo Dano[a] iki Beer Šebos ir iš Gileado žemės[b] – visi kaip vienas susirinko Jehovos akivaizdon prie Micpos.[c] **2** Ten, Dievo tautos sueigoje, savo vietas užėmė tautos vadai ir visos Izraelio giminės. Kalavijais ginkluotų karių buvo 400 000.[d]

3 Benjaminai išgirdo, kad izraelitai susirinko prie Micpos.

Izraelitai klausė: „Kaip toks pasibaisėtinas dalykas nutiko?“[e] **4** Tasai levitas,[f] nužudytosios moters vyras, atsakė: „Su savo žmona užsukau į Gibėją[g] Benjamino žemėje ieškodamas nakvynės. **5** Nakčia atėję Gibėjos gyventojai* apsupo namus, kuriuose buvau, ir norėjo mane nužudyti. Mano žmoną jie prievartavo, ir ji numirė.[h] **6** Tada paėmęs supjausčiau žmonos kūną į dalis ir jas pasiunčiau Izraelio giminėms,[i] nes jie Izraelyje pasielgė nedorai, begėdiškai. **7** Dabar, Izraelio vyrai, kalbėkite, patarkite, ką daryti.“[y]

8 Tada žmonės visi kaip vienas pareiškė: „Niekas iš mūsų neis į savo palapinę, negrįš į namus. **9** Su Gibėja štai ką padarysime: mesime burtą ir ją pulsime.[j] **10** Iš visų Izraelio giminių išrinksime po 10 žmonių iš 100, po 100 žmonių iš 1000 ir po 1000 žmonių iš 10 000. Jie parūpins kariams maisto, kad tie galėtų žygiuoti į Benjamino žemę ir atmokėti Gibėjai už padarytą begėdystę.“ **11** Taigi Izraelio vyrai visi kaip vienas susibūrė to miesto pulti.

12 Izraelio giminės siuntė vyrų pas savo gentainius benjaminus perduoti tokį žodį: „Kaip pas jus galėjo nutikti toks baisus dalykas? **13** Išduokite mums tuos piktadarius Gibėjos vyrus,[a] mes juos nubausime mirtimi, kad pašalintume blogį iš Izraelio.“[b] Bet benjaminai klausyti savo brolių izraelitų atsisakė.

14 Ir benjaminai suėjo iš visų miestų į Gibėją kovoti su izraelitais. **15** Tą dieną benjaminai iš savo miestų surinko 26 000 kalavijais ginkluotų vyrų, neskaičiuojant 700 rinktinių Gibėjos karių. **16** Tie 700 rinktinių jų kariuomenės vyrų buvo kairiarankiai. Kiekvienas jų galėjo sviesti akmenį ir pataikyti tiksliai, nė per plauką pro šalį.

17 Kitos Izraelio giminės sutelkė 400 000 kalavijais ginkluotų įgudusių karių.[c] **18** Izraelio žmonės nužygiavo į Betelį pasiteirauti Dievo.[d] „Kas iš mūsų pirmas pradės kovą su benjaminais?“ – klausė jie. Jehova atsakė: „Pirmas eis Judas.“

19 Ryto metą izraelitai išsiruošė žygin. Prie Gibėjos jie pasistatė stovyklą.

20 Izraelitai prie Gibėjos išėjo kovoti su benjaminais išsirikiavę kovos gretomis. **21** Tačiau benjaminai išėjo iš miesto jiems priešais ir tądien išguldė 22 000 Izraelio vyrų. **22** Izraelio kariai drąsos neprarado – jie vėl išsirikiavo kautynėms toje pačioje vietoje kaip pirmą dieną. **23** (Grįžę atgal į Betelį izraelitai verkė Jehovos akivaizdoje iki pat vakaro ir Jehovos klausė: „Ar turime vėl eiti mūšin prieš savo brolius benjaminus?“[e] Jehova atsakė: „Eikite prieš juos.“)

20 SKYRIUS

a Joz 19:47, 48 Ts 18:29

b Joz 22:9

c 1Sa 7:5 1Sa 10:17 2Ka 25:23

d Ts 20:17 2Sa 24:9

e Ts 19:22

f Ts 19:1, 2

g Ts 19:12, 14

h Ts 19:25, 26

i Ts 19:29

y Ts 19:30

j Ts 20:18 Pat 16:33

Antra skiltis

a Ts 19:22, 25

b Įst 13:5 Įst 17:7 Įst 22:22 1Ko 5:6, 13

c Ts 20:2

d Iš 28:30 Sk 27:21 Ts 20:27

e Ts 20:28

20:5 *Arba galbūt „žemvaldžiai“.

24 Taigi antrą dieną izraelitai vėl atžygiavo kovoti prieš benjaminus. **25** Tačiau benjaminai ir antrą dieną išėjo iš Gibėjos jų pasitikti. Tądien jie paklojo dar 18000 kalavijais ginkluotų izraelitų.[a] **26** Izraelitai sugrįžo į Betelį. Sėdėdami jie verkė[b] ir pasninkavo[c] Jehovos akivaizdoje iki vakaro. Taip pat jie aukojo Jehovai deginamąsias[d] ir bendrystės aukas.[e] **27** Paskui izraelitai teiravosi Jehovos, ką jiems daryti,[f] nes tuo metu ten buvo Dievo Sandoros Skrynia. **28** (Prie jos tomis dienomis tarnybą ėjo* Aarono sūnaus Eleazaro sūnus Finehasas.[g]) Jie klausė: „Ar mums eiti darsyk į kovą su savo broliais benjaminais ar ne?“[h] Jehova atsakė: „Eikite, nes rytoj juos atiduosiu jums į rankas.“ **29** Ir Izraelis aplink visą Gibėją išdėstė pasalą.[i]

30 Trečią dieną izraelitai vėl išžygiavo prieš Gibėją mūšin su benjaminais, išsirikiavę, kaip ir anksčiau, kovos gretomis.[y] **31** Išėję kovoti su Izraelio kariuomene, benjaminai buvo nuvilioti nuo miesto.[j] Kaip pirmą ir antrą kartą, jie pradėjo puolimą. Vieškeliuose (vienas veda į Betelį, kitas – į Gibėją) jie ėmė žudyti izraelitus ir nukovė atvirame lauke apie 30 Izraelio vyrų.[k] **32** Benjaminai sakė: „Jie pralaimės kaip ir pirma.“[l] O izraelitai buvo tarę: „Mes atsitrauksime ir nuviliosime juos nuo miesto į vieškelius.“ **33** Taigi, pakilę iš savo vietų, Izraelio vyrai išsirikiavo kautynėms prie Baal Tamaros, tuo tarpu prie Gibėjos esanti pasala pradėjo puolimą. **34** Prieš Gibėją kovojo 10000 rinktinių Izraelio karių ir mūšis buvo smarkus. Benjaminai nenuvokė, kad jų galas arti.

35 Jehova Izraelio akivaizdoje Benjaminą nugalėjo.[a] Tą dieną izraelitai nukovė 25100 kalavijais ginkluotų Benjamino vyrų.[b]

36 Benjaminai manė, kad nugalės Izraelio vyrus, mat tie traukėsi.[c] Bet izraelitai traukėsi dėl to, kad pasitikėjo pasala, išdėstyta prie Gibėjos.[d] **37** Pasalos vyrai veikė greitai. Jie puolė Gibėją ir, pasklidę po miestą, kalaviju iššudė visus jo gyventojus.

38 Izraelitai buvo sutarę, kad pasala uždegs mieste ugnį ir kylantys dūmai bus ženklas pulti.

39 Kai izraelitai ėmė trauktis, benjaminai puolė ir užmušė apie 30 Izraelio vyrų.[e] Jie manė: „Jie tikrai pralaimės kaip ir pirma.“[f] **40** Bet iš miesto ėmė kilti dūmų stulpas ir tai izraelitams buvo ženklas. Benjamino vyrai atsigręžė ir išvydo, kad visas miestas dūmais kyla į dangų. **41** Tada Izraelio vyrai apsisuko ir puolė benjaminus. Pamatę, kad gresia pražūtis, tie persigando **42** ir ėmė trauktis dykumos link. Izraelitai bėgo jiems įkandin. Vyrai, kurie buvo mieste, irgi leidosi vytis benjaminų ir juos žudė. **43** Benjaminus jie apsupo ir įnirtingai persekiojo, triuškindami iki pat Gibėjos rytinių prieigų. **44** Taip krito 18000 Benjamino vyrų, narsių kovotojų.[g]

45 Likę benjaminai bėgo į dykumą Rimono uolos[h] link.

20 SKYRIUS

a Ts 20:21

b Ts 20:23

c 2Me 20:3 Ezr 8:21

d Kun 1:3

e Kun 3:1

f Sk 27:21 Ts 20:18

g Iš 6:25 Sk 25:7

h Ts 20:23

i Joz 8:3, 4

y Ts 20:20, 22

j Ts 20:36

k Ts 20:39

l Ts 20:21, 25

Antra skiltis

a Ts 20:28, 48

b Ts 20:14, 15 Ts 20:46

c Ts 20:31

d Ts 20:29

e Ts 20:31

f Ts 20:21, 25

g Ts 20:15

h Ts 21:13

20:28 *Pažod. „stovėjo“.

5000 iš jų izraelitai nužudė* vieškeliuose. Jie vijosi benjaminus iki Gidomo ir pakeliui paklojo dar 2000. **46** Taigi iš viso tą dieną krito 25 000 benjaminų, kalavijais ginkluotų vyrų,[a] narsių karių. **47** Bet 600 pabėgo į dykumą prie Rimono uolos ir ant tos uolos gyveno keturis mėnesius.

48 Izraelio vyrai puolė visus benjaminų miestus ir kalaviju išgalabijo žmones ir gyvulius – visa, kas buvo gyva. Visus tuos miestus jie sudegino.

21 Izraelio vyrai Micpoje[b] buvo davę tokią priesaiką: „Nė vienas iš mūsų neleis savo dukters už Benjamino giminės vyro.“[c] **2** Izraelitai susirinko į Betelį[d] ir čia, sėdėdami Dievo akivaizdoje, iki pat vakaro graudžiai aimanavo ir verkė. **3** Jie raudojo: „Kodėl, Jehova, Izraelio Dieve, taip atsitiko Izraelyje? Nejau šiandien Izraelyje turėtų nelikti vienos giminės?“ **4** Kitą dieną žmonės anksti atsikėlę pastatė aukurą, tada aukojo ant jo deginamąsias ir bendrystės aukas.[e]

5 Izraelitai klausė: „Kas iš Izraelio giminių neatėjo Jehovos akivaizdon į sueigą Micpoje?“ (Mat jie buvo iškilmingai prisiekę: kas neateis į Micpą Jehovos akivaizdon, tas bus nubaustas mirtimi.) **6** Izraelitai sielvartavo dėl to, kas nutiko jų broliams benjaminams. Jie sakė: „Šiandien viena giminė buvo atkirsta nuo Izraelio. **7** Iš kur gausime likusiems benjaminams žmonų? Juk esame prisiekę Jehovai[f] neduoti jiems savo dukterų.“[g]

20:45 *Pažod. „nuskynė“.

20 SKYRIUS

a Ts 20:15, 35

21 SKYRIUS

b Ts 20:1

c Ts 21:18

d Ts 20:18, 26

e Kun 3:1

f Kun 5:4 Kun 19:12 Mt 5:33

g Ts 21:1, 18

Antra skiltis

a Ts 20:1

b Ts 21:5

c Joz 18:1

d Ts 20:46, 47

e Ts 21:8, 12

f Ts 21:6

g Kun 19:12 Ts 21:1

h Joz 18:1

8 Taigi jie klausė: „Kas iš Izraelio giminių neatėjo į Micpą stoti Jehovos akivaizdon?“[a] Pasirodo, į stovyklą, kur vyko sueiga, neatėjo nė vienas iš Jabeš Gileado. **9** Suskaičiavus žmones paaiškėjo, kad tarp jų nėra nė vieno Jabeš Gileado gyventojo. **10** Tad bendruomenė pasiuntė ten 12 000 stipriausių karių ir jiems paliepė: „Eikite ir žudykite kalaviju visus Jabeš Gileado gyventojus, net ir moteris su vaikais.[b] **11** Išžudykite visus vyrus, taip pat moteris, kurios yra gulėjusios su vyru. Štai ką turite padaryti.“ **12** Tarp Jabeš Gileado gyventojų jie rado 400 mergelių, kurios nebuvo gulėjusios su vyru, ir atvedė jas į stovyklą Šilojuje[c] Kanaano krašte.

13 Tada visa bendruomenė pasiuntė žinią benjaminams, įsikūrusiems ant Rimono uolos,[d] ir pasiūlė jiems taiką. **14** Benjaminai sugrįžo ir izraelitai atidavė jiems Jabeš Gileado moteris,[e] kurias buvo palikę gyvas, bet jų visiems neužteko. **15** Izraelis sielojosi, kad Benjaminui taip nutiko,[f] kad Jehova atskyrė jį nuo kitų Izraelio giminių. **16** Bendruomenės seniūnai sakė: „Ką darysime? Iš kur gausime žmonų likusiems vyrams, juk visos Benjamino giminės moterys išžudytos?“ **17** Jie kalbėjo: „Likę gyvi benjaminai turi išsaugoti paveldą, kad jų giminė neišnyktų iš Izraelio. **18** Bet mes negalime duoti jiems į žmonas savo dukterų, nes izraelitai yra prisiekę: ‘Tebus prakeiktas, kas duotų žmoną benjaminui.’“[g]

19 Jie sakė: „Štai Šilojuje,[h] esančiame į šiaurę nuo Betelio,

į rytus nuo vieškelio, vedančio iš Betelio į Sichemą, ir į pietus nuo Lebonos, kasmet vyksta šventė Jehovos garbei.“ **20** Benjamino vyrams jie liepė: „Eikite ir pasislėpkite vynuogynuose. **21** Kai Šilojo merginos* išeis šokti ratelių, tečiumpa kiekvienas sau iš tų merginų po žmoną ir tegrįžta į Benjamino žemę. **22** O jeigu jų tėvai ar broliai ateitų pas mus skųstis, sakysime jiems: ‘Būkite maloningi mums ir benjaminams. Juk neradome per karą jiems pakankamai žmonų,[a] o jūs irgi negalėjote jų duoti, nes būtumėte užsitraukę kaltę.’“[b]

23 Benjamino vyrai taip ir padarė. Kiekvienas iš jų pasiėmė sau žmoną iš merginų, išėjusių šokti ratelių. Paskui jie grįžo į savo paveldą, atstatė miestus[c] ir juose įsikūrė.

24 Visi izraelitai išsiskirstė. Jie grįžo į savo giminę, kiekvienas į savo šeimą, į savo paveldą.

25 Tomis dienomis Izraelyje nebuvo karaliaus.[d] Kiekvienas darė tai, kas jam pačiam atrodė teisinga.

21:21 *Pažod. „dukterys“.

Antra skiltis

21 SKYRIUS

a Ts 21:12, 14

b Ts 21:1, 18

c Ts 20:48

d Ts 17:6
1Sa 8:4, 5

RŪTOS

KNYGA

TURINIO APŽVALGA

1 Elimelecho šeima iškeliauja į Moabą (1, 2)
Noomė, Orpa ir Rūta netenka vyrų (3–6)
Rūta – ištikima Noomei ir jos Dievui (7–17)
Noomė sugrįžta į Betliejų su Rūta (18–22)

2 Rūta rankioja varpas Boazo lauke (1–3)
Rūtos ir Boazo susitikimas (4–16)
Rūta papasakoja Noomei apie Boazo gerumą (17–23)

3 Noomės pamokymas Rūtai (1–4)
Rūtos ir Boazo susitikimas ant grendymo (5–15)
Rūta grįžta pas Noomę (16–18)

4 Boazas įvykdo giminaičio priedermę (1–12)
Rūtai ir Boazui gimsta Jobedas (13–17)
Dovydo giminės linija (18–22)

1 Teisėjų[a] laikais* šalyje kilo badas. Vienas žmogus, pasiėmęs žmoną ir du sūnus, iškeliavo iš Judo Betliejaus[b] ir apsigyveno Moabo krašte.[c] **2** Vyras buvo vardu Elimelechas*, jo žmona – Noomė*, o du jo sūnūs – Machlonas# ir Kiljonas^. Jie buvo iš Efratos, iš Judo Betliejaus. Taigi, visi atėjo į Moabo kraštą ir tenai įsikūrė.

1:1 *Pažod. „Tomis dienomis, kai teisė teisėjai“. **1:2** *Išvertus – „mano Dievas yra karalius“.

1 SKYRIUS

a Ts 2:16

b Mch 5:2

c Pr 19:36, 37
Įst 2:9
Ts 3:30

1:2 *Išvertus – „malonioji“. #Vardas galbūt kilęs iš hebr. žodžio, reiškiančio „nusilpti“, „pasiligoti“. ^Išvertus – „menkstantis“, „besibaigiantis“.

3 Po kurio laiko tasai Elimelechas mirė, ir jo žmona Noomė liko su dviem sūnumis. **4** Šie sau į žmonas paėmė moabites: vienos vardas buvo Orpa, kitos – Rūta.[a] Gyveno jie ten apie dešimt metų. **5** Tada ir abu Noomės sūnūs, Machlonas ir Kiljonas, mirė. Moteris neteko abiejų vaikų ir vyro. **6** Vieną dieną Noomė su marčiomis išsiruošė iš Moabo krašto keliauti atgal, mat Moabe buvo girdėjusi, kad Jehova pažvelgė į savo tautą ir davė jiems duonos.

7 Taigi Noomė iškeliavo iš ten, kur gyveno su abiem marčiomis. Pakeliui į Judo kraštą **8** savo marčioms ji tarė: „Eikite, grįžkite kiekviena į savo motinos namus. Teparodo Jehova jums ištikimą meilę,[b] kaip kad jūs parodėte savo mirusiems vyrams ir man. **9** Teduoda Jehova kiekvienai jūsų atrasti prieglobstį* savo vyro namuose.“[c] Tai ištarusi, Noomė jas pabučiavo. Marčios ėmė raudoti **10** ir sakė: „Ne, mudvi eisime su tavimi pas tavo tautą.“ **11** Bet Noomė atkalbinėjo: „Grįžkite, mano dukros. Kam jums su manimi eiti? Ar begaliu susilaukti sūnų, kurie taptų jūsų vyrais?[d] **12** Grįžkite, mano dukros. Eikite, juk aš per sena tekėti. Net jeigu vilčiausi dar šiąnakt išeiti už vyro ir jeigu pagimdyčiau sūnų, **13** negi lauktumėte, kol jie užaugs? Argi dėl jų dabar atsisakytumėte tekėti? Ne, mano dukros. Man liūdna darosi, kai apie jus pagalvoju, nes Jehovos ranka pakilo prieš mane.“[e]

1:9 *Pažod. „poilsio vietą“.

1 SKYRIUS

a Mt 1:5

b Iš 34:6 Rūt 2:20

c Rūt 3:1

d Įst 25:5, 6

e Rūt 1:20

Antra skiltis

a Rūt 2:11, 12

b Rūt 1:1, 2

c Rūt 1:13

d Rūt 1:3, 5

e Sk 21:13 Rūt 1:1

f Rūt 2:23

14 Ir jiedvi vėl ėmė raudoti. Orpa pabučiavo anytą ir nuėjo, o Rūta nuo anytos nesitraukė. **15** Noomė tarė: „Štai tavo svainė, našlė būdama, grįžo pas savo tautiečius ir savo dievus. Grįžk ir tu, kaip kad tavo svainė.“

16 Rūta į tai atsakė: „Neprašyk, kad tave palikčiau ir su tavimi nebeičiau. Nes kur eisi tu, ten eisiu ir aš. Kur nakvosi tu, ten nakvosiu ir aš. Tavo tauta bus mano tauta, tavo Dievas – mano Dievas.[a] **17** Kur mirsi tu, ten mirsiu ir aš ir būsiu ten palaidota. Tenubaudžia mane Jehova ir dar teprideda, jei kas kitas, o ne mirtis, mane nuo tavęs atskirtų.“

18 Matydama, kad Rūta tvirtai pasiryžusi keliauti drauge, Noomė liovėsi ją atkalbinėti. **19** Taigi jiedvi ėjo, kol pasiekė Betliejų.[b] Joms atėjus į Betliejų, sujudo visas miestas. Moterys kalbėjo: „Ar čia Noomė?“ **20** Ši moterims sakė: „Nebevadinkite manęs Noome*. Vadinkite mane Mara#, nes Visagalis labai apkartino man gyvenimą.[c] **21** Išėjau turėdama viską, o pargrąžino mane Jehova tuščiomis. Kam bevadinti mane Noome, jeigu pats Jehova prieš mane stojo, jeigu Visagalis užtraukė man nelaimę?“[d]

22 Štai taip Noomė pargrįžo iš Moabo krašto,[e] o kartu su ja atkeliavo ir jos marti, moabitė Rūta. Į Betliejų jos atėjo miežiapjūtės pradžioje.[f]

2 Noomė turėjo giminaitį iš vyro pusės, iš tos pačios kilties kaip Elimelechas. Jis buvo

1:20 *Išvertus – „malonioji“. #Išvertus – „apkartusioji“.

vardu Boazas,[a] labai turtingas žmogus.

2 Moabitė Rūta Noomei tarė: „Leisk man eiti į laukus ir pasirinkti varpų[b] iš paskos tam, kieno akyse rasiu malonę.“ – „Eik, mano dukra“, – pritarė Noomė. **3** Nuėjusi į laukus, Rūta ėmė rankioti varpas paskui pjovėjus. Pasitaikė, kad ji atėjo į sklypą, priklausantį Boazui,[c] kuris buvo kilęs iš tos pačios kilties kaip Elimelechas.[d] **4** Kaip tik tada iš Betliejaus atėjo pats Boazas ir pasveikino darbininkus: „Jehova tebūna su jumis!“ Tie atsakė: „Telaimina tave Jehova!“

5 Tarno, prižiūrinčio darbininkus, Boazas pasiteiravo: „Kieno ši mergina?“ – **6** „Mergina yra moabitė,[e] ji atkeliavo iš Moabo krašto[f] su Noome, – paaiškino darbininkų prižiūrėtojas. – **7** Ji klausė: ‘Ar galėčiau eiti paskui pjovėjus pasirinkti nukritusių varpų*?’[g] Jau nuo pat ankstaus ryto ji ant kojų ir tik dabar prisėdo po stogu pailsėti.“

8 Tuomet Boazas kreipėsi į Rūtą: „Paklausyk, mano dukra. Neik rinkti į kitą lauką, neik niekur kitur. Laikykis prie mano tarnaičių.[h] **9** Žiūrėk, kuriame lauke jos darbuojasi, ir būk kartu su jomis. Savo tarnams paliepiau tavęs neliesti*. O kai ištrokši, eik prie ąsočių ir gerk iš to, ką tarnai bus prisėmę.“

10 Rūta parpuolė ant kelių, nusilenkė iki žemės ir prabilo: „Už ką esi man toks maloningas ir taip manimi rūpiniesi, nors esu tik svetimšalė?“[i] **11** Boazas atsiliepė: „Man buvo papasakota visa, ką po savo vyro

2:7 *Arba galbūt „pasirinkti tarp pėdų“. **2:9** *Arba „tau netrukdyti“.

2 SKYRIUS

a Rūt 2:20 Rūt 4:21, 22 Mt 1:5 Lk 3:23, 32

b Kun 23:22 Įst 24:19

c Rūt 2:20

d Rūt 1:2

e Rūt 1:3, 4

f Rūt 1:16, 22

g Kun 23:22 Įst 24:19

h Rūt 2:22

i Iš 23:9 Kun 19:34

Antra skiltis

a Rūt 1:14, 16

b Rūt 4:11, 17 Mt 1:5, 16

c Ps 17:8 Ps 36:7 Ps 57:1 Ps 63:7

d Kun 19:9 Rūt 2:2

e Rūt 2:9

f Rūt 2:7

g Rūt 2:14

h Ps 41:1

mirties esi padariusi dėl anytos, kaip palikai tėvą ir motiną, savo gimtąjį kraštą ir išėjai pas tautą, kurios anksčiau nepažinojai.[a] **12** Tegul už tai, ką esi padariusi, atlygina tau Jehova,[b] tegul didis atlygis ateina tau nuo Jehovos, Izraelio Dievo, po kurio sparnais atėjai prisiglausti.“[c] **13** Į tai Rūta atsakė: „O kad visada rasčiau malonę tavo akyse, mano viešpatie! Tu mane paguodei, savo tarnaitę nuraminai,* nors ir nesu iš tavo tarnaičių.“

14 Atėjus metui valgyti, Boazas jai tarė: „Eikš, pavalgyk duonos, padažyk kąsnį acte.“ Rūta prisėdo prie darbininkų, ir Boazas padavė jai gruzdintų grūdų. Ji pavalgė iki soties ir dar šiek tiek liko. **15** Jai ir vėl pakilus rinkti,[d] Boazas savo tarnams paliepė: „Terankioja ji nukritusias varpas,* netrukdykite jai.[e] **16** Taip pat ištraukite iš pėdų vieną kitą varpą ir palikite, kad susirinktų. Nesibarkite ant jos.“

17 Taip Rūta darbavosi tame lauke iki vakaro.[f] Kai iškūlė, ką surinkusi, miežių buvo maždaug efa*. **18** Nešina grūdais, Rūta parėjo į miestą ir parodė anytai, kiek surinkusi. Be to, padavė maistą, kurio jai buvo likę nuo sočių pietų.[g]

19 Anyta paklausė: „Kur šiandien rinkai? Kur darbavaisi? Tebūna palaimintas tasai, kuris tavimi pasirūpino.“[h] Ir Rūta pasakė anytai, kieno lauke dirbo: „Vyras, pas kurį šiandien darbavausi, yra vardu Boa-

2:13 *Pažod. „savo tarnaitei kalbėjai į širdį“. **2:15** *Arba galbūt „Terenka ji tarp pėdų“. **2:17** *Maždaug 22 L. Žr. priedą B14.

zas.“ **20** Noomė marčiai tarė: „Telaimina jį Jehova, kurio ištikimoji meilė nepalieka nei gyvųjų, nei mirusiųjų!“[a] Ir pridūrė: „Tas vyras yra mūsų giminė,[b] jis gali mums atlikti giminaičio* priedermę.“[c] **21** Moabitė Rūta toliau pasakojo: „Taip pat jis man kalbėjo: ‘Laikykis prie mano tarnų, kol jie nuims visą derlių.’“[d] **22** Noomė savo marčiai Rūtai tarė: „Gerai, mano dukra, kad darbuosiesi šalia jo tarnaičių, nes kitame lauke tave dar kas nors užgautų.“

23 Taigi Rūta laikėsi prie Boazo tarnaičių, rinko varpas iki pat miežiapjūtės[e] ir kviečiapjūtės pabaigos. Ir gyveno ji su savo anyta.[f]

3 Noomė, Rūtos anyta, vieną dieną jai tarė: „Mano dukra, ar neturėčiau pasirūpinti tavo gerove ir paieškoti tau namų*?[g] **2** Argi Boazas, šalia kurio tarnaičių darbavaisi, nėra mūsų giminaitis?[h] Šį vakarą jis vėtys ant grendymo miežius. **3** Tad nusimaudyk, išsitepk kvapiuoju aliejumi, apsirenk geriausiu* drabužiu ir nueik prie grendymo. Tik nesirodyk tam vyrui tol, kol nebaigs valgyti ir gerti. **4** Kai jis įsitaisys miegoti, įsidėmėk, kur atsigulė. Paskui priėjusi nuklok jam kojas ir atsigulk. Jis pasakys tau, ką daryti.“

5 Rūta į tai atsakė: „Padarysiu visa, kaip sakai.“ **6** Ji nuėjo prie grendymo ir visa padarė taip, kaip anyta buvo pamokiusi. **7** Boazas pavalgė, atsigėrė. Paskui, širdyje gerai nusiteikęs, nuėjo už miežių krūvos miegoti. Po kurio laiko Rūta

2:20 *Arba „atpirkėjo“. Žr. žodynėlyje „giminaičio priedermė“. **3:1** *Pažod. „poilsio vietos“. **3:3** *Arba „viršutiniu“.

2 SKYRIUS

a Iš 34:6; Rūt 1:8; Ps 36:7

b Rūt 2:1

c Kun 25:25; Įst 25:5, 6; Rūt 3:9, 12

d Rūt 2:8

e Rūt 1:22

f Rūt 1:16

3 SKYRIUS

g Rūt 1:9

h Rūt 2:1, 20

Antra skiltis

a Kun 25:25; Įst 25:5, 6; Rūt 2:20

b Rūt 1:14, 16

c Rūt 3:9

d Kun 25:25; Rūt 2:20

e Rūt 4:1

f Rūt 4:5

tyliai priėjusi nuklojo jam kojas ir atsigulė. **8** Vidurnaktį vyrą ėmė krėsti drebulys. Jis pasikėlė, pasilenkė į priekį ir žiūri – moteris atsigulusi prie koju! **9** „Kas tu tokia?“ – paklausė. „Aš tavo tarnaitė Rūta, – atsakė ji. – Pridenk tarnaitę savo drabužiu*, juk esi artimas giminaitis#.“[a] **10** Boazas tarė: „Telaimina tave Jehova, mano dukra. Šįkart ištikimą meilę tu parodei dar akivaizdžiau negu pirma,[b] nes nėjai paskui jaunus vyrus – nei vargšus, nei turtingus. **11** Dabar, mano dukra, nesibaimink. Padarysiu dėl tavęs visa, ko prašei,[c] nes mieste visi žino,* kad esi dora moteris. **12** Tiesa, aš esu artimas giminaitis,[d] bet yra dar kitas,* artimesnis už mane.[e] **13** Pasilik šiąnakt čia. Jei rytą jis sutiks įvykdyti tau giminaičio priedermę*, tebūnie, teįvykdo.[f] O jeigu priedermės įvykdyti nenorės, tada – kaip gyvas Jehova – įvykdysiu aš. Pagulėk čia iki ryto.“

14 Taigi ji prigulė prie jo kojų ir pasiliko iki ryto. Atsikėlė dar neprašvitus, kai žmogus žmogaus dar neatpažįsta. Tada Boazas pasakė: „Tegul niekas nesužino, kad moteris buvo atėjusi ant grendymo.“ **15** Ir pridūrė: „Laikyk skraistę, kuria esi apsisiautusi.“ Ji laikė skraistę, o Boazas atseikėjo jai šešis saikus* miežių ir padėjo nešulį užsikelti. Paskui Boazas sugrįžo į miestą.

3:9 *Arba „drabužio skvernu“. #Arba „esi atpirkėjas“. Žr. žodynėlyje „giminaičio priedermė“. **3:11** *Pažod. „nes visi mano tautos vartai žino“. **3:12** *Arba „aš esu atpirkėjas, bet yra dar kitas atpirkėjas“. **3:13** *Arba „sutiks tave atpirkti“. **3:15** *Tikriausiai 6 sejas, t. y. maždaug 44 L. Žr. priedą B14.

16 Rūtai parėjus, anyta paklausė: „Kaip tau sekėsi,* mano dukra?“ Rūta papasakojo, kaip tas vyras su ja elgėsi, **17** ir pridūrė: „Va, jis atseikėjo man šešis saikus miežių ir pasakė: ‘Negrįžk pas anytą tuščiomis.’“ **18** Noomė tarė: „Palūkėk čia, mano dukra, kol sužinosi, kaip reikalas išsisprendė, nes tas vyras nenurims, kol šiandien pat visko nesutvarkys.“

4 O Boazas atėjo prie miesto vartų[a] ir tenai atsisėdo. Ir štai pro šalį ėjo tas giminaitis*, apie kurį Boazas buvo užsiminęs.[b] Boazas į jį kreipėsi: „Eikš, toks ir toks,# prisėsk.“ Tas prisėdo. **2** Tada Boazas pasikvietė dešimt miesto seniūnų[c] ir tarė: „Prisėskite.“ Ir tie susėdo.

3 Boazas giminaičiui[d] kalbėjo: „Noomė – ta, kuri sugrįžo iš Moabo krašto,[e] – parduoda žemės sklypą, priklausiusį mūsų broliui Elimelechui.[f] **4** Pamaniau, kad turiu tau apie tai pranešti. Taigi pirk jį gyventojų ir tautos seniūnų akivaizdoje.[g] Jei esi pasiruošęs įvykdyti giminaičio priedermę, įvykdyk. O jei ne, pasakyk, kad žinočiau, nes tau ši priedermė tenka pirmam, o aš esu po tavęs.“ Tas atsiliepė: „Gerai, priedermę įvykdysiu.“[h] **5** Tada Boazas tarė: „Dieną, kai pirksi sklypą iš Noomės, pirksi jį ir iš moabitės Rūtos, mirusiojo žmonos, kad mirusiojo paveldas ir toliau vadintųsi jo vardu.“[i] **6** Giminaitis į tai atsakė: „Tada priedermės įvykdyti negaliu, nes taip pakenkčiau savo paties paveldui. Tu įvykdyk tą priedermę vietoj manęs, nes aš negaliu.“

4 SKYRIUS

a Įst 25:7
Pat 31:23

b Rūt 3:12

c Įst 16:18

d Kun 25:25
Įst 25:5, 6
Rūt 2:20
Rūt 3:9, 12

e Rūt 1:1, 6

f Rūt 1:2

g Pr 23:18
Jer 32:9, 10

h Rūt 3:13

i Pr 38:7, 8
Įst 25:5, 6

Antra skiltis

a Įst 25:7, 9

b Pr 23:18
Rūt 4:4
Jer 32:12

c Pr 38:7, 8
Įst 25:5, 6

d Rūt 4:4

e Pr 28:3
Pr 35:23–26
Pr 46:15, 18
Pr 46:22, 25

f Pr 35:19

g Rūt 1:1
Mch 5:2

h Ps 127:3

i Pr 38:29
Sk 26:20
Mt 1:3

7 Anksčiau Izraelyje dėl giminaičio priedermės ir jos prisiėmimo* gyvavo toks paprotys: kad reikalas būtų patvirtintas, žmogus nusiaudavo sandalą[a] ir paduodavo kitam. Šitaip Izraelyje būdavo patvirtinamas susitarimas. **8** Taigi, pasakęs Boazui „pirk sau“, giminaitis nusiavė sandalą. **9** O Boazas seniūnams ir visiems žmonėms pareiškė: „Šiandien esate liudininkai,[b] kad aš perku iš Noomės visa, kas priklausė Elimelechui, ir visa, kas priklausė Kiljonui ir Machlonui. **10** Taip pat imu į žmonas moabitę Rūtą, Machlono našlę, kad mirusiojo paveldas ir toliau vadintųsi jo vardu,[c] kad tas vardas jo gimtojo miesto vartuose ir tarp jo brolių nebūtų išdildytas. Šiandien jūs esate liudininkai.“[d]

11 Visi miesto vartuose susirinkę žmonės ir seniūnai atsiliepė: „Esame liudininkai! Teduoda Jehova žmonai, įžengiančiai į tavo namus, būti kaip Rachelei ir Lėjai, iš kurių kilo Izraelio namai.[e] Klestėk Efratoje[f] ir pelnyk garbingą vardą* Betliejuje.[g] **12** Tegul per palikuonius, kuriuos Jehova tau duos[h] iš šios jaunos moters, tavo namai būna kaip Pereco,[i] kurį Tamara pagimdė Judui.“

13 Taigi Boazas paėmė Rūtą į žmonas ir su ja suėjo. Jehova Rūtą palaimino: ji tapo nėščia ir pagimdė sūnų. **14** Tuomet moterys kalbėjo Noomei: „Tebūna pašlovintas Jehova, kuris šiandien nepaliko tavęs be

3:16 *Pažod. „Kas tu esi“. **4:1** *Arba „atpirkėjas“. Žr. žodynėlyje „giminaičio priedermė“. #Žmogaus vardas, matyt, nepaminėtas sąmoningai.

4:7 *Arba „dėl atpirkimo ir tos teisės perleidimo“. **4:11** *Pažod. „ir garsink vardą“.

šeimos gelbėtojo*! Ir tebus vaikelio vardas garsus Izraelyje! **15** Jis atgaivino tavo gyvastį ir jis pasirūpins tavimi senatvėje, nes gimė tavo marčiai, kuri tave myli[a] ir yra geresnė tau už septynis sūnus.“ **16** Noomė priglaudė kūdikį sau prie krūtinės ir juo rūpinosi*. **17** Kaimynės davė jam vardą. „Noomei gimė sūnus“, – sakė jos ir pavadino jį Jobedu.[a] Jis yra Dovydo tėvo Jesės[b] tėvas.

18 Tokie yra Pereco[c] palikuoniai:* Perecui gimė Hecronas,[d] **19** Hecronui gimė Ramas, Ramui gimė Aminadabas,[e] **20** Aminadabui[f] gimė Nachšonas, Nachšonui gimė Salmonas, **21** Salmonui gimė Boazas, Boazui gimė Jobedas, **22** Jobedui gimė Jesė,[g] o Jesei gimė Dovydas.[h]

4:14 *Arba „be atpirkėjo“. **4:16** *Arba „ir tapo jo aukle“.

4 SKYRIUS

a Rūt 1:14, 16

Antra skiltis

a Mt 1:5
Lk 3:23, 32
b 1Sa 17:12
Iz 11:1
Rom 15:12
c Rūt 4:12
Mt 1:2–6
d Pr 46:12
Sk 26:21
1Me 2:5
e 1Me 2:9–15
f Iš 6:23
g Rūt 4:17
1Sa 16:1
h 2Sa 7:8
1Me 2:13, 15

4:18 *Pažod. „Šios yra Pereco kartos“.

PIRMOJI SAMUELIO

KNYGA

TURINIO APŽVALGA

1 Elkana ir dvi jo žmonos (1–8)
Bevaikė Ona meldžia sūnaus (9–18)
Gimsta Samuelis; jis atiduodamas Jehovai (19–28)

2 Onos malda (1–11)
Elio sūnų nuodėmės (12–26)
Jehovos nuosprendis Elio namams (27–36)

3 Samuelis – Dievo pranašas (1–21)

4 Filistinai pagrobia Skrynią (1–11)
Elio ir jo sūnų mirtis (12–22)

5 Skrynia Filistijoje (1–12)
Pažeminamas Dagonas (1–5)
Bausmė filistinams (6–12)

6 Filistinai grąžina Skrynią (1–21)

7 Skrynia Kirjat Jearimuose (1)
Samuelis ragina tarnauti vien Jehovai (2–6)
Izraelitų pergalė prie Micpos (7–14)
Samuelis tarnauja Izraelio teisėju (15–17)

8 Izraelitai reikalauja paskirti karalių (1–9)
Samuelis įspėja tautą (10–18)
Jehova leidžia turėti karalių (19–22)

9 Samuelis susitinka su Sauliumi (1–27)

10 Saulius patepamas karaliumi (1–16)
Saulius pristatomas tautai (17–27)

11 Saulius nugali amonitus (1–11)
Saulius dar sykį paskelbiamas karaliumi (12–15)

12 Samuelio atsisveikinimo kalba (1–25)
„Nenuklyskite paskui tai, kas tėra tuštybė“ (21)
Jehova savo tautos neatmes (22)

13 Saulius suburia kariuomenę (1–4)
Saulius pasielgia savavališkai (5–9)
Samuelis bara Saulių (10–14)
Izraelitai neturi ginklų (15–23)

14 Jehonatano puolimas prie Michmašo (1–14)
Dievas įveikia Izraelio priešus (15–23)
Neapgalvota Sauliaus priesaika (24–46)
Žmonės valgo kraujingą mėsą (32–34)
Sauliaus karai; jo šeima (47–52)

15 Saulius nepaklūsta ir palieka Agagą gyvą (1–9)
Samuelis bara Saulių (10–23)
„Klusnumas yra vertesnis už auką“ (22)
Sauliaus karaliavimas nutrūks (24–29)
Samuelis nužudo Agagą (30–35)

16 Samuelis karaliumi patepa Dovydą (1–13)
„Jehova žiūri į širdį“ (7)
Dievo dvasia palieka Saulių (14–17)
Dovydas tampa Sauliaus lyrininku (18–23)

17 Dovydo pergalė prieš Galijotą (1–58)
Galijotas tyčiojasi iš Izraelio (8–10)
Dovydas priima iššūkį (32–37)
Dovydas eina į kovą Jehovos vardu (45–47)

18 Dovydo ir Jehonatano draugystė (1–4)
Dovydo pergalės kelia Sauliui pavydą (5–9)
Saulius mėgina nužudyti Dovydą (10–19)
Dovydas veda Sauliaus dukterį Mikalę (20–30)

19 Sauliaus neapykanta Dovydui (1–13)
Dovydas pabėga nuo Sauliaus (14–24)

20 Jehonatano ištikimybė Dovydui (1–42)

21 Nobe Dovydas gauna atnašinės duonos (1–9)
Gate Dovydas apsimeta pamišėliu (10–15)

22 Dovydas Adulame ir Micpėje (1–5)
Saulius įsako iššudyti Nobo kunigus (6–19)
Abjataras išsigelbėja (20–23)

23 Dovydas išgelbėja Keilą (1–12)
Saulius persekioja Dovydą (13–15)
Dovydą sustiprina Jehonatanas (16–18)
Dovydas vos išsigelbėja nuo Sauliaus (19–29)

24 Dovydas pasigaili Sauliaus (1–22)
Dovydas parodo pagarbą Jehovos pateptajam (6)

25 Samuelio mirtis (1)
Nabalas pavaro Dovydo vyrus (2–13)
Išmintingas Abigailės poelgis (14–35)
„Gyvųjų ryšulėlis“ (29)
Jehova nubaudžia kvailąjį Nabalą (36–38)
Abigailė tampa Dovydo žmona (39–44)

26 Dovydas vėl pasigaili Sauliaus (1–25)
Dovydas parodo pagarbą Jehovos pateptajam (11)

27 Filistinai atiduoda Dovydui Ciklagą (1–12)

28 Saulius pas dvasių iššaukėją En Dore (1–25)

29 Filistinai nepasitiki Dovydu (1–11)

30 Amalekiečiai užpuola ir sudegina Ciklagą (1–6)
Dovydas semiasi stiprybės iš Dievo (6)
Dovydas sumuša amalekiečius (7–31)
Dovydas susigrąžina savo žmones (18, 19)
Dovydo taisyklė dėl grobio (23, 24)

31 Sauliaus ir trijų jo sūnų žūtis (1–13)

1 Efraimo aukštumose,[a] Ramataim Cofime,[b] gyveno vyras,* vardu Elkana.[c] Jis buvo efraimas#, Jerohamo sūnus (šis buvo sūnus Elihuvo, šis – sūnus Tohuvo, o šis – Cūfo). **2** Elkana turėjo dvi žmonas: vienos vardas buvo Ona, kitos – Penina. Penina vaikų turėjo, o Ona buvo bevaikė. **3** Tas vyras kasmet eidavo iš savo miesto į Šiloją pagarbinti Jehovos, kareivijų Viešpaties, ir atnašauti jam aukų.[a] Tenai Jehovos kunigais[b] tarnavo du Elio sūnūs: Hofnis ir Finehasas.[c]

4 Vieną tokią dieną Elkana atnašavo auką. Dalį jis davė savo žmonai Peninai ir po dalį visiems jos sūnums ir dukterims.[d] **5** O štai Onai parinko ypatingą dalį, nes labai ją mylėjo, nors Jehova ir nebuvo davęs jai vaikų. **6** Onos varžovė, norėdama ją įskaudinti, iš jos tyčiojosi, kad Jehova paliko ją

1:1 *Arba „Efraimo aukštumose, Ramoje, gyveno cūfietis“. #Elkana buvo levitas, tik gyveno Efraimo krašte. Žr. 1Me 6:19, 22–28.

1 SKYRIUS

a Joz 16:5
b 1Sa 1:19
1Sa 7:15, 17
c 1Me 6:22, 27

Antra skiltis

a Iš 23:14
Iš 34:23
Įst 12:5, 6
Joz 18:1
Ts 21:19
Lk 2:41
b Sk 3:10
Įst 33:10
Mal 2:7
c 1Sa 2:12, 22
1Sa 4:17
d Kun 7:15

bevaikę. **7** Šitaip Penina elgėsi metai po metų. Kai tik Ona ateidavo į Jehovos Namus,[a] varžovė imdavo iš jos taip tyčiotis, kad ji raudodavo ir nieko nevalgydavo. **8** Tąsyk jos vyras Elkana paklausė: „Ona, kodėl tu verki ir nieko nevalgai? Ko tokia nusiminusi? Argi aš tau ne vertesnis už dešimt sūnų?“

9 Jiems Šilojuje pavalgius ir atsigėrus, Ona pakilo ir nuėjo. Tuo metu ant suolo prie Jehovos šventyklos*[b] įėjimo sėdėjo kunigas Elis. **10** Širdgėlos apimta Ona meldėsi Jehovai[c] ir graudžiai verkė. **11** Ji davė įžadą: „O Jehova, kareivijų Viešpatie, jei pažvelgsi į savo tarnaitės kančią ir mane prisiminsi, jei nepamirši savo tarnaitės ir dovanosi savo tarnaitei sūnų,[d] tai aš atiduosiu jį Jehovai, kad tarnautų jam per visas savo gyvenimo dienas, ir skustuvas nepalies jo galvos.“[e]

12 Ona ilgai meldėsi Jehovai, o Elis tuo tarpu stebėjo jos lūpas. **13** Ji meldėsi širdyje – tik lūpos krutėjo, balso nebuvo girdėti, tad Elis pamanė, kad moteris girta. **14** „Ką čia veiki pasigėrusi? Išsipagiriok nuo vyno!“ – sudraudė ją Elis. **15** „Aš nesu pasigėrusi, mano viešpatie! – atsakė Ona. – Aš kančios prislėgta moteris. Nei vyno, nei kitokio svaigaus gėrimo negėriau. Ne, aš lieju širdį Jehovai.[f] **16** Nelaikyk savo tarnaitės niekinga moterimi, nes visą šį laiką kalbėjau iš didelio skausmo ir kančios.“ – **17** „Eik rami, – tarė Elis, – ir tegul Izraelio Dievas išpildo tavo prašymą.“[g] – **18** „O, kad tavo tarnaitė rastų malonę tavo akyse!“ – atsiliepė Ona. Tada moteris nuėjo savo keliu, pavalgė ir daugiau jos veidas nebebuvo liūdnas.

19 Šeima pakilo anksti rytą, nusilenkė Jehovai ir patraukė į savo namus Ramoje.[a] Elkana suėjo su savo žmona Ona, Jehova ją atsiminė[b] **20** ir ji tapo nėščia. Metams nepraėjus* Ona pagimdė sūnų. Berniuką ji pavadino[c] Samueliu#, sakydama: „Iš Jehovos jį išmeldžiau.“

21 Kai Elkana vėl su visais namiškiais išsiruošė atnašauti Jehovai metinės aukos[d] ir savo įžado aukos, **22** Ona kartu nėjo.[e] Vyrui ji pasakė: „Kai berniukas bus nujunkytas, tada jį nuvesiu Jehovos akivaizdon, ir ten jis pasiliks visam laikui.“[f] – **23** „Daryk, kaip tau atrodo geriausia, – sutiko Elkana. – Lik namuose, kol vaiką nujunkysi. Ir teįvykdo Jehova tai, ką tu sakei.“ Tad Ona liko namuose ir žindė sūnų, kol galiausiai nujunkė.

24 Kai vaikas buvo nujunkytas, Ona pasiėmė jį ir iškeliavo į Šiloją. Sykiu vedėsi trimetį jautį, nešėsi efą* miltų ir didelį ąsotį vyno.[g] Taip ji atėjo į Jehovos Namus Šilojuje[h] su savo berniuku. **25** Papjovę jautį, nuvedė berniuką pas Elį. **26** Ona Eliui tarė: „Dovanok, mano viešpatie! Kaip gyvas mano viešpats, aš esu ta pati moteris, kuri stovėjo šioje vietoje tavo akivaizdoje ir meldėsi Jehovai.[i] **27** Tai šio vaikelio aš meldžiau, ir Jehova mano prašymą išklausė.[y]

1 SKYRIUS

a Įst 16:16
1Sa 2:18, 19

b Is 25:8
1Sa 3:3
2Sa 7:2

c Ps 55:22
Ps 65:2

d Pr 30:22

e Sk 6:5

f Ps 42:6
Ps 62:8
Ps 142:2

g 1Sa 1:11

Antra skiltis

a 1Sa 1:1

b 1Sa 1:11
Ps 66:19
Pat 15:29

c Pr 5:29
Pr 41:51
Is 2:21, 22
Mt 1:21

d 1Sa 1:3

e Įst 16:16

f 1Sa 1:11
1Sa 2:11
2Me 31:16

g Sk 15:8–10

h Joz 18:1

i 1Sa 1:15

y 1Sa 1:11, 17
Ps 66:19

1:9 *T. y. Padangtės.

1:20 *Arba galbūt „Metui atėjus“. #Išvertus – „Dievo vardas“. **1:24** *Maždaug 22 L. Žr. priedą B14.

28 O dabar atiduodu* jį Jehovai. Jis priklausys# Jehovai visą savo gyvenimą.“

Ir jis△ nusilenkė Jehovai.

2 Ona meldėsi:
„Mano širdis
džiaugiasi Jehova,[a]
mano ragą* Jehova iškėlė,
mano lūpos drąsiai
prabyla į priešus.
Džiaugiuosi,
kad tu mane gelbsti!
2 Nėra nė vieno tokio švento
kaip tu, Jehova,
nėra į tave panašaus,[b]
nėra kitos uolos
kaip mūsų Dievas.[c]
3 Liaukitės išdidžiai kalbėję,
teneišeina iš jūsų lūpų
joks įžūlus žodis,
nes Jehova yra Dievas,
žinantis visa,[d]
jis teisingai pasveria
visų darbus.
4 Galiūnų lankai sulaužomi,
o klumpantieji įgauna jėgų.[e]
5 Valgiusieji iki soties
parsisamdo
už duonos kąsnį,
o alkanieji daugiau
nebealksta.[f]
Nevaisingoji
pagimdė septynetą,[g]
o daugelio sūnų motina
tapo vieniša*.
6 Jehova duoda mirtį
ir duoda gyvastį,
nuveda į kapą*
ir iš kapo parveda.[h]
7 Jehova nuskurdina
ir praturtina,[i]
pažemina ir išaukština.[y]
8 Varguolį jis pakelia
iš dulkių,
skurdžių –
iš pelenų krūvos*,[a]
sodina juos šalia didžiūnų,
į garbingą vietą.
Stulpai, remiantys pasaulį,
yra Jehovos[b] –
ant jų jis žemę kloja.
9 Savo ištikimųjų
žingsnius jis saugo,[c]
o nedorėliai bus užtildyti
tamsybėse.[d]
Juk ne savo jėgomis
žmogus pasiekia pergalę.[e]
10 Jehova sutriuškins
savo priešus,#[f]
užgriaudės ant jų
iš dangaus.[g]
Jehova teis
žemės pakraščius.[h]
Savo karaliui
jis suteiks galios,[i]
iškels savo pateptojo
ragą*.“[y]

11 Tada Elkana grįžo namo į Ramą, o berniukas, prižiūrimas Elio, liko tarnauti Jehovai.[j]

12 Elio sūnūs buvo niekšai[k] ir negerbė Jehovos. **13** Jiems buvo maža to, ką kunigai galėjo teisėtai gauti iš žmonių,[l] tad štai ką jie darė: žmogui atnašaujant auką, tuo metu, kai mėsa tebevirdavo, ateidavo kunigo tarnas su trišake rankoje, **14** smeigdavo į mėsą puode, kaistuve, katile ar kitame inde, ir visa, ką jis ištraukdavo, pasiimdavo kunigas. Taip jie elgėsi su visais izraelitais, atkeliaujančiais į Šiloją. **15** Dar prieš sudeginant aukos taukus,[m] kunigo tarnas, atėjęs pas aukoto-

1:28 *Pažod. „skolinu“. #Pažod. „bus paskolintas“. △Tikriausiai Elkana. **2:1, 10** *Žr. žodynėlį. **2:5** *Pažod. „sunyko“. **2:6** *Arba „Šeolą“. Žr. žodynėlį.

2 SKYRIUS

a Ps 13:6
Lk 1:46

b Iš 15:11
Įst 4:35
Ps 73:25
Ps 86:8
Ps 89:6

c Įst 32:4

d Job 36:4
Job 37:16
Rom 11:33

e Iz 40:29

f Lk 1:53

g 1Sa 1:11, 20

h Įst 32:39
Job 14:13
Ps 30:3
Ps 49:15
Ps 68:20
Oz 13:14
Jn 11:24
1Ko 15:55

i Įst 8:18
Įst 28:12
2Me 1:11, 12
Job 42:12
Pat 10:22

y Ps 75:7

Antra skiltis

a Ps 113:5, 7
Lk 1:52

b Ps 102:25

c Ps 91:11
Ps 97:10
Ps 121:3

d Ps 37:28

e Ps 33:16
Zch 4:6

f Iš 15:6

g 1Sa 7:10
2Sa 22:14
Ps 18:13

h Ps 96:13
Apd 17:31

i Ps 2:6
Ps 110:1
Mt 28:18

y Lk 1:69
Apd 4:27

j 1Sa 1:11
1Sa 3:1, 15

k 1Sa 2:22

l Kun 7:34

m Kun 3:3–5

2:8 *Arba galbūt „iš šiukšlyno“. **2:10** #Arba galbūt „Jehovos priešai persigąs“.

ją, reikalaudavo: „Duok kunigui mėsos išsikepti. Jis neims virtos, tik žalią.“ **16** Net jei žmogus sakydavo: „Leisk pirmiau taukus sudeginti,[a] paskui imk, ką nori“, anas neatstodavo: „Ne, duok dabar. Neduosi – pats paimsiu!“ **17** Jehovos akyse tų vyrų nuodėmė buvo labai didelė,[b] nes jie paniekino Jehovos aukas.

18 Samuelis, nors buvo dar tik vaikas, vilkėjo lininį efodą[c] ir tarnavo Jehovai.[d] **19** Be to, motina kasmet pasiūdavo jam berankovę palaidinę ir, ateidama su vyru atnašauti metinės aukos,[e] ją atnešdavo. **20** Sykį Elis palaimino Elkaną ir jo žmoną: „Teduoda tau Jehova iš šios moters kitą vaiką vietoj to, kurį atidavėte* Jehovai.“[f] Paskui jie grįžo namo. **21** Jehova atsiminė Oną ir ji vėl pastojo.[g] Ona pagimdė dar tris sūnus ir dvi dukteris. O jaunasis Samuelis augo Jehovos akivaizdoje.[h]

22 Elis jau buvo labai senas. Girdėdamas, kaip jo sūnūs elgiasi su visais izraelitais[i] ir kad jie sugula su moterimis, tarnaujančiomis prie įėjimo į Susitikimo Palapinę,[y] **23** jiems priekaištaudavo: „Kodėl darote tokius dalykus? Iš visų žmonių girdžiu apie jūsų blogus darbus. **24** Taip negalima, mano sūnūs. Negeros kalbos apie jus sklinda Jehovos tautoje. **25** Jeigu žmogus nusideda žmogui, kas nors dar gali už jį melstis Jehovai*. Bet jei žmogus nusideda pačiam Jehovai,[j] kas begalės už jį melstis?“ Tačiau sūnūs neklausė tėvo, mat Jehova buvo nusprendęs atiduoti juos mirčiai.[a] **26** Tuo tarpu jaunasis Samuelis augo ir darėsi vis mielesnis Jehovai ir žmonėms.[b]

27 Pas Elį atėjo Dievo vyras ir jam kalbėjo: „Taip sako Jehova: ‘Argi ne tavo protėvio namams aš apsireiškiau, kai jie dar buvo faraono namų vergai Egipte?[c] **28** Iš visų Izraelio giminių jį išsirinkau,[d] kad tarnautų man kunigu, žengtų prie mano aukuro[e] aukų atnašauti, smilkalus smilkytų* ir vilkėtų efodą mano akivaizdoje. Tavo protėvio namams atidaviau visas ugnines izraelitų atnašas.[f] **29** Kodėl tad paniekinate* aukas ir dovanas, kurias esu įsakęs nešti į mano buveinę?[g] Kodėl savo sūnus gerbi labiau nei mane? Jūs tunkate imdami iš mano tautos Izraelio geriausią kiekvienos aukos dalį!’[h]

30 Taigi toks yra Jehovos, Izraelio Dievo, žodis: ‘Buvau pažadėjęs, kad tavo namai ir tavo protėvio namai man kunigaus amžiais.’[i] Tačiau dabar Jehova pareiškia: ‘To nebus! Aš pagerbsiu tuos, kas mane gerbia,[y] o tie, kas mane niekina, bus paniekinti. **31** Štai ateina dienos, kai aš nukirsiu tavo galybę* ir tavo protėvių namų galybę*. Nė vienas tavo namuose nesulauks senatvės.[j] **32** Nors Izraelis patirs daug gera, tu mano buveinėje matysi varžovą,[k] ir jau niekada nebebus tavo namuose žilagalvio. **33** Vyras, kuris tau liks, kurio aš nebūsiu atkirtęs nuo tarnystės prie savojo aukuro, tau tik graužatį kels ir nuo ašarų tau tems akys. Bet didžioji dalis tavo

2 SKYRIUS

a Kun 3:16
Kun 7:25, 31

b 1Sa 2:29

c 2Sa 6:14

d 1Sa 2:11
1Sa 3:15

e Iš 23:14
1Sa 1:3, 21

f 1Sa 1:27, 28

g Pr 21:1, 2
1Sa 1:19

h 1Sa 2:26
1Sa 3:19

i 1Sa 2:12–17

y Iš 38:8
Kun 21:6

j Sk 15:31
1Sa 2:17
1Sa 3:13, 14

Antra skiltis

a Pat 29:1
Pat 30:17

b 1Sa 2:21

c Iš 4:14, 27

d Iš 28:1
Kun 8:12
Sk 17:5, 8

e Sk 18:7

f Kun 2:3
Kun 6:16
Kun 10:14
Sk 5:9
Sk 18:9

g Iš 25:8
Joz 18:1
1Sa 1:3

h 1Sa 2:14–16

i Iš 28:43

y Ps 18:20
Ps 91:14

j 1Sa 3:14
1Sa 4:11, 18
1Sa 22:18
1Ka 2:27

k Ps 78:60, 61

2:20 *Pažod. „kuris buvo paskolintas“.
2:25 *Arba galbūt „jį užstoja Dievas“.

2:28 *Arba galbūt „žengtų prie mano aukuro leisti aukų dūmų“. **2:29** *Pažod. „spardote“. **2:31** *Pažod. „ranką“.

namų kris nuo žmogaus kalavijo.[a] **34** Kad taip ir įvyks, liudys šis ženklas: abu tavo sūnūs, Hofnis ir Finehasas, mirs tą pačią dieną.[b] **35** Tada aš paskirsiu kunigą, kuris bus man ištikimas[c] ir elgsis pagal mano širdį ir mano sielą. Jo namus aš padarysiu tvirtus ir jis visada tarnaus kunigu mano pateptajam. **36** O kas tik bus išlikęs iš tavo namų, ateis ir puls prieš jį ant kelių dėl pinigėlio ar duonos papločio, sakydamas: „Meldžiu paskirti man kokį nors kunigo darbą, kad turėčiau ką valgyti.“’“[d]

3 Jaunasis Samuelis, prižiūrimas Elio, tarnavo Jehovai.[e] Tomis dienomis žodis nuo Jehovos buvo retenybė ir regėjimai[f] nedažni.

2 Kartą Elis gulėjo savo kambaryje. Jo akys jau buvo nusilpusios, jis nebematė.[g] **3** Dievo žibintuvas[h] vis dar degė, o Samuelis buvo atsiguląs miegoti Jehovos šventykloje*,[i] kur stovėjo Dievo Skrynia. **4** Tada Jehova pašaukė Samuelį. Šis atsiliepė: „Aš čia!“ **5** Jis nubėgo pas Elį ir tarė: „Aš čia! Šaukei mane?“ Bet tas atsakė: „Ne, nešaukiau. Eik atgal ir gulkis.“ Berniukas nuėjo ir atsigulė. **6** Jehova vėl jį pašaukė: „Samueli!“ Samuelis atsikėlė, nuskubėjo pas Elį ir tarė: „Aš čia! Šaukei mane?“ – „Ne, mano sūnau, nešaukiau tavęs, – atsakė Elis. – Eik atgal ir miegok.“ **7** (Samuelis Jehovos dar nepažinojo ir Jehovos žodis jam dar nebuvo apreikštas.[y]) **8** Jehova vėl, trečią kartą, pašaukė: „Samueli!“ Šis atsikėlė ir atėjęs pas Elį tarė: „Aš čia. Juk šaukei mane?“

Tada Elis suprato, kad berniuką šaukia Jehova. **9** Elis pamokė Samuelį: „Eik, atsigulk ir, kai jis tave vėl pašauks, sakyk: ‘Jehova, kalbėk, tavo tarnas klauso.’“ Samuelis grįžo į savo vietą ir atsigulė.

10 Jehova atėjo ir, kaip pirma, pašaukė: „Samueli, Samueli!“ Šis atsiliepė: „Kalbėk, tavo tarnas klauso.“ **11** Jehova pasakė: „Žiūrėk, darau Izraelyje tokį dalyką. Apie jį išgirdus net ausyse suspengs.[a] **12** Tą dieną aš įvykdysiu Eliui ir jo namams visa, ką sakiau, – nuo pradžios iki galo.[b] **13** Perduok jam, kad visiems laikams pasmerkiu jo namus už kaltę, apie kurią jis žino,[c] – už tai, kad jo sūnūs keikia Dievą,[d] o jis jų nesudraudžia.[e] **14** Todėl Elio namams aš prisiekiau: Elio namų kaltė nebus atpirkta jokiomis aukomis nei atnašomis.“[f]

15 Samuelis gulėjo iki ryto, tada atsikėlęs atidarė Jehovos Namų duris. Apie regėjimą pasakoti Eliui jis bijojo. **16** Bet Elis pats pasikvietė berniuką: „Samueli, mano sūnau!“ – „Aš čia“, – atsiliepė šis. **17** „Ką jis tau sakė? – paklausė Elis. – Prašau nieko nuo manęs neslėpti. Tenubaudžia tave Dievas ir dar tepridėda, jei nuslėpsi bent vieną žodį iš to, ką jis tau kalbėjo.“ **18** Tad Samuelis viską papasakojo, nieko nenutylėjo. Elis tarė: „Tokia Jehovos valia. Tedaro, kas jo akyse tinkama.“

19 Samuelis augo. Jehova buvo su juo[g] ir nepaliko neišpildyto nė vieno žodžio iš to, ką jis kalbėjo. **20** Visas Izraelis nuo Dano iki Beer Šebos suprato,

2 SKYRIUS

a 1Sa 22:18, 21

b 1Sa 4:11, 17

c 1Ka 2:27, 35; 1Me 29:22

d Kun 2:3; Sk 5:9

3 SKYRIUS

e 1Sa 2:11, 18

f Sk 12:6; 1Me 17:15

g 1Sa 4:15

h Kun 24:2

i 1Sa 1:9; 1Sa 3:15

y Am 3:7

Antra skiltis

a 1Sa 4:17

b Sk 23:19; 1Sa 2:31–34; Iz 55:10, 11

c 1Sa 2:22, 23; Jn 15:22; Jok 4:17

d Sk 15:30; 1Sa 2:12, 17

e Mok 8:11

f 1Sa 4:11; 1Sa 22:21; 1Ka 2:27

g 1Sa 2:21

3:3 *T. y. Padangtėje.

kad Samuelis yra Jehovos paskirtas pranašu. **21** Jehova vis apsireikšdavo Šilojuje – Samuelį tenai vis pasiekdavo Jehovos žodis. Taip Samuelis pažino Jehovą.[a]

4 Ir Samuelio žodis pasklido po visą Izraelį.

Izraelis išėjo į kovą su filistinais. Stovyklą izraelitai įsirengė prie Eben Ezero, o filistinai – prie Afeko. **2** Išsirikiavę kautynių gretomis filistinai puolė, ir mūšis pasisuko izraelitų nenaudai. Izraelis pralaimėjo – mūšio lauke neteko maždaug 4000 vyrų. **3** Kariams sugrįžus į stovyklą, Izraelio seniūnai klausė: „Kodėl Jehova leido filistinams šiandien mus sutriuškinti?*[b] Atsigabenkime Jehovos Sandoros Skrynią iš Šilojo,[c] kad būtų su mumis ir išgelbėtų nuo priešų rankos.“ **4** Tad jie pasiuntė vyrus į Šilojį ir šie atnešė kareivijų Viešpaties Jehovos, sėdinčio soste viršum* kerubų, Sandoros Skrynią.[d] Dievo Sandoros Skrynią atlydėjo ir abu Elio sūnūs, Hofnis ir Finehasas.[e]

5 Kai Jehovos Sandoros Skrynia pasirodė stovykloje, visi izraelitai ėmė taip garsiai šaukti, kad net žemė drebėjo. **6** Išgirdę riksmą filistinai klausė: „Kodėl hebrajų stovykloje toks garsus šauksmas?“ Sužinoję, kad į stovyklą atnešta Jehovos Skrynia, **7** filistinai išsigando. „Dievas atėjo į stovyklą![f] – sakė jie. – Vargas mums! To dar nėra buvę! **8** Mums galas! Kas mus išgelbės iš šio galingo Dievo rankos? Juk tai Dievas, kuris dykynėje visokiomis bausmėmis pragaišino egiptiečius.[a] **9** Tad susiimkite, filistinai! Būkite tikri vyrai, antraip teks tarnauti hebrajams, kaip jie tarnauja jums.[b] Būkite vyrai, kaukitės!“ **10** Filistinai stojo į kovą su izraelitais ir juos nugalėjo.[c] Šie bėgo, kiekvienas į savo namus*. O žudynės buvo didelės – krito 30 000 izraelitų pėstininkų. **11** Negana to, buvo pagrobta Dievo Skrynia. Žuvo ir abu Elio sūnūs, Hofnis ir Finehasas.[d]

12 Tą pačią dieną iš mūšio lauko į Šilojų atbėgo vienas Benjamino giminės vyras, persiplėšęs drabužius, žemėmis apsibarstęs galvą.[e] **13** Elis tuo metu sėdėjo šalikelėje ant suolo ir laukė, o jo širdis drebėjo dėl Dievo Skrynios.[f] Įbėgęs į miestą anas vyras pranešė žinią ir visi žmonės ėmė raudoti. **14** Išgirdęs aimanas Elis paklausė: „Kas čia per sąmyšis?“ Tas vyras atskubėjo prie jo ir viską papasakojo. **15** (Eliui buvo 98 metai ir jo akys jau buvo aptemusios, jis nebematė.[g]) **16** Vyras kalbėjo: „Aš iš mūšio lauko! Va ką tik atbėgau!“ – „Kas ten atsitiko, mano sūnau?“ – teiravosi Elis. **17** „Izraelitai bėgo nuo filistinų, kariuomenė skaudžiai pralaimėjo.[h] Abu tavo sūnūs, Hofnis ir Finehasas, žuvo,[i] o Dievo Skrynia pagrobta“,[y] – atsakė žinianešys.

18 Kai tik šis paminėjo Dievo Skrynią, Elis krito aukštielninkas nuo suolo šalia vartų. Kadangi Elis buvo senas ir sunkus, jam lūžo sprandas ir jis

3 SKYRIUS

a 1Sa 3:1, 4
Ps 99:6

4 SKYRIUS

b Įst 28:15, 25
Įst 32:30
Ts 2:14

c 2Sa 15:25

d Iš 25:18
Sk 7:89
2Ka 19:15
Ps 80:1

e 1Sa 2:12

f Iš 14:25
Iš 15:14

Antra skiltis

a Iš 7:5
Ps 78:43, 51

b Įst 28:48
Ts 10:7
Ts 13:1

c Kun 26:14, 17
Įst 28:25
1Sa 4:2

d 1Sa 2:31, 34
1Sa 4:3, 17
Ps 78:61, 64

e Joz 7:6

f 1Sa 4:4

g 1Sa 3:2

h 1Sa 3:11

i 1Sa 2:34

y 1Sa 4:10, 11

4:3 *Pažod. „Kodėl Jehova šiandien mus sutriuškino filistinų akivaizdoje?“
4:4 *Arba galbūt „tarp“.
4:10 *Pažod. „palapinę“.

mirė. Teisėju Izraelyje Elis buvo ištarnavęs 40 metų. **19** Jo marti, Finehaso žmona, buvo nėščia ir tuoj turėjo gimdyti. Išgirdusi, kad Dievo Skrynia pagrobta ir kad uošvis mirė, o vyras žuvo, ji sukniubo ir sąrėmių užklupta pagimdė. **20** Jai merdint, šalia stovinčios moterys kalbėjo: „Nebijok, pagimdei sūnų.“ Tačiau ji nieko neatsakė ir į jų žodžius nekreipė dėmesio. **21** Berniuką ji pavadino Ikabodu*,[a] sakydama: „Izraelio šlovė pateko į tremtį“,[b] nes Dievo Skrynia buvo pagrobta, o jos uošvis ir vyras mirę.[c] **22** „Izraelio šlovė pateko į tremtį, – ištarė ji, – Dievo Skrynia pagrobta.“[d]

5 Pasigrobtą Dievo Skrynią[e] filistinai atgabeno iš Eben Ezero į Ašdodą. **2** Jie įnešė Dievo Skrynią į Dagono šventyklą ir pastatė šalia Dagono statulos.[f] **3** Atsikėlę anksti rytą ašdodiečiai pamatė, kad Dagonas guli nuvirtęs priešais Jehovos Skrynią veidu žemėn.[g] Tad jie statulą pakėlė ir pastatė į vietą.[h] **4** Ankstų kitos dienos rytą jie žiūri, kad Dagonas vėl kniūbsčias parpuolęs priešais Jehovos Skrynią, o galva ir abi jo plaštakos nukirstos guli ant slenkščio, tik žuvies liemuo* nepaliestas. **5** Dėl to Dagono žyniai ir visi, kurie ateina į Dagono šventyklą Ašdode, iki pat šiol nemina ant šventyklos slenkščio.

6 Jehovos ranka smarkiai spaudė ašdodiečius. Jis juos niokojo, bausdamas Ašdodo ir jo apylinkių gyventojus skauduliais*.[a] **7** Matydami, kas dedasi, ašdodiečiai kalbėjo: „Nelaikykime pas save Izraelio Dievo Skrynios, nes mus ir mūsų dievą Dagoną sunkiai slegia jo ranka.“ **8** Taigi jie susikvietė visus filistinų valdovus ir paklausė: „Ką mums daryti su Izraelio Dievo Skrynia?“ Šie atsakė: „Izraelio Dievo Skrynią reikia gabenti į Gatą.“[b] Tad jie taip ir padarė.

9 Perkėlus Skrynią į Gatą, Jehovos ranka pakilo ir prieš šį miestą. Žmones apėmė siaubas. Dievas baudė miestiečius, nuo mažo iki didelio, – juos irgi ėmė kamuoti skauduliai.[c] **10** Tada jie Dievo Skrynią išgabeno į Ekroną.[d] Skryniai pasiekus miestą, ekroniečiai pradėjo šaukti: „Jie perkėlė čionai Izraelio Dievo Skrynią, kad mus ir mūsų žmones išmarintų!“[e] **11** Ekroniečiai sukvietė visus filistinų valdovus ir tarė: „Paimkite Izraelio Dievo Skrynią iš čia! Tesugrįžta ji į savo vietą, kad mes ir mūsų žmonės neišmirtume!“ Visą miestą buvo apėmusi mirties baimė, nes Dievo ranka sunkiai slėgė visus,[f] **12** ir tie, kurie nemirė, kentėjo nuo skaudulių. Miesto šauksmas kilo iki dangaus.

6 Jehovos Skrynia filistinų krašte išbuvo septynis mėnesius.[g] **2** Susikvietę žynius ir būrėjus,[h] filistinai teiravosi: „Ką mums daryti su Jehovos Skrynia? Sakykite, kaip sugrąžinti ją į vietą?“ **3** Tie atsakė: „Jeigu Jehovos, Izraelio Dievo, Sandoros Skrynią siųsite atgal, nesiųskite jos be atnašos.

4 SKYRIUS

a 1Sa 14:3

b Ps 78:61

c 1Sa 2:32, 34
1Sa 4:5, 11

d 1Sa 4:11
Jer 7:12

5 SKYRIUS

e 1Sa 4:11

f Ts 16:23
1Me 10:8–10

g Iš 12:12
1Me 16:26
Ps 97:7

h Iz 46:6, 7

Antra skiltis

a 1Sa 6:5, 6

b 1Sa 17:4

c 1Sa 5:6

d Joz 15:20, 45
2Ka 1:2
Am 1:8

e 1Sa 5:7

f 1Sa 5:6, 9

6 SKYRIUS

g 1Sa 4:11
1Sa 5:1
Ps 78:61

h Įst 18:9, 10
Iz 2:6

4:21 *Išvertus – „kur šlovė?“ **5:4** *Pažod. „tik Dagonas“. Dagonas, matyt, buvo vaizduojamas kaip pusiau žmogus, pusiau žuvis.

5:6 *Turimas omenyje hemorojus.

Už savo kaltę būtinai pridėkite jam dovaną.[a] Tik tada pagysite ir suprasite, kodėl jo ranka jus slegia.“ – **4** „Kokią atnašą už savo kaltę privalome jam nusiųsti?“ – klausė filistinai. Tie paaiškino: „Penkis aukso skaudulius* ir penkias aukso peles nuo visų filistinų valdovų,[b] nes ir jus, ir jūsų valdovus vargina ta pati bausmė. **5** Turite padaryti skaudulių ir kraštą alinančių pelių pavidalo dirbinius[c] ir pagerbti Izraelio Dievą. Gal tuomet jo ranka taip sunkiai nebeslėgs nei jūsų, nei jūsų dievo, nei jūsų krašto.[d] **6** Kam jums užkietinti savo širdį, kaip kadaise užkietino egiptiečiai ir faraonas?[e] Tik griežta Dievo bausmė[f] juos privertė išleisti izraelitus, ir tie galėjo iškeliauti.[g] **7** Taigi dabar parūpinkite naują vežimą, atveskite dvi žindančias karves, ant kurių dar nebuvo uždėtas jungas, ir jas įkinkykite, o jų veršiukus atskyrę uždarykite. **8** Paimkite Jehovos Skrynią ir įkelkite į vežimą. Aukso dirbinius, kuriuos duodate jam kaip auką už kaltę, padėkite šalia Skrynios atskiroje dėžėje,[h] ir tegul keliauja. **9** Tada stebėkite: jei Skrynia judės keliu į Bet Šemešą,[i] savo krašto link, vadinasi, šią didelę bausmę mums yra siuntęs jų Dievas. O jeigu ne, žinosime, kad ne jo ranka mus slėgė, kad visa įvyko atsitiktinai.“

10 Filistinai taip ir padarė. Atvedę dvi žindančias karves, įkinkė į vežimą, o jų veršiukus uždarė namie. **11** Tada į vežimą įkėlė Jehovos Skrynią, taip

6 SKYRIUS

a 1Sa 6:4, 17

b Joz 13:2, 3; 1Sa 6:16

c 1Sa 6:18

d 1Sa 5:6, 11

e Iš 7:13; Iš 8:15; Iš 14:17

f Iš 9:14, 16; Rom 9:17, 18

g Iš 6:1; Iš 11:1; Iš 12:33

h 1Sa 6:3, 4

i Joz 15:10, 12; Joz 21:8, 16; 2Me 28:18

Antra skiltis

a 1Sa 6:8, 9

b 1Sa 6:7

c Sk 3:30, 31

d Joz 21:8, 16

e 1Sa 6:4

f 1Sa 5:1

g 1Sa 5:8

h Ts 1:18; 1Sa 5:10

pat dėžę su aukso pelėmis ir skaudulių pavidalo dirbiniais. **12** Karvės patraukė keliu tiesiai į Bet Šemešą.[a] Baubdamos jos ėjo vieškeliu ir nesuko nei dešinėn, nei kairėn. Filistinų valdovai sekė įkandin iki pat Bet Šemešo ribos. **13** Tuo metu Bet Šemešo žmonės slėnyje pjovė kviečius. Pakėlę akis ir išvydę Skrynią, visi labai apsidžiaugė. **14** Vežimas įriedėjo į betšemešiečio Jozuės lauką ir sustojo netoli didelio akmens. Sukapoję vežimą, žmonės atnašavo karves[b] kaip deginamąją auką Jehovai.

15 Levitai[c] iškėlė Jehovos Skrynią ir dėžę su aukso dirbiniais ir padėjo ant to akmens. Tądien Bet Šemešo[d] gyventojai atnašavo Jehovai deginamąsias ir kitas aukas.

16 Tai stebėję penki filistinų valdovai tą pačią dieną sugrįžo į Ekroną. **17** Taigi, kaip auką už savo kaltę filistinai Jehovai siuntė aukso skaudulius:[e] vieną už Ašdodą,[f] vieną už Gazą, vieną už Aškeloną, vieną už Gatą[g] ir vieną už Ekroną.[h] **18** Taip pat aukso pelių davė tiek, kiek visoje Filistijoje yra gyvenviečių, priklausančių penkiems valdovams, – davė ir už įtvirtintus miestus, ir už atvirus kaimus.

Tas didelis akmuo, ant kurio buvo padėta Jehovos Skrynia, iki šiol stovi betšemešiečio Jozuės lauke kaip paminklas. **19** Bet Šemešo gyventojai žiūrėjo į Jehovos Skrynią ir Dievas juos už tai nubaudė – žuvo 50 070 žmonių*. Visi ėmė raudoti, kad Jehova siuntė tokią

6:4 *Turimi omenyje hemorojiniai mazgai.

6:19 *Pažod. „70 vyrų, 50 000 vyrų tarp žmonių“.

skaudžią nelaimę.[a] **20** „Kas gali atsilaikyti Jehovos, šventojo Dievo,[b] akivaizdoje? – dejavo Bet Šemešo gyventojai. – Ir pas ką jis keliaus po mūsų?“[c] **21** Tad jie siuntė pasiuntinius pas Kirjat Jearimų[d] gyventojus ir pranešė: „Filistinai grąžino Jehovos Skrynią. Ateikit ir pasiimkit.“[e]

7 Kirjat Jearimų vyrai atėję paėmė Jehovos Skrynią ir nunešė į Abinadabo namus[f] ant kalvos. Jo sūnus Eleazaras buvo įpareigotas* Jehovos Skrynią saugoti.

2 Nuo tos dienos, kai Skrynią atgabeno į Kirjat Jearimus, praėjo daug laiko – ištisi du dešimtmečiai. Tada Izraelio namai ėmė gręžtis į Jehovą*.[g] **3** Samuelis visiems Izraelio namams kalbėjo: „Jei grįžtate prie Jehovos visa širdimi,[h] atsikratykite svetimų dievų[i] ir astarčių,[y] atiduokite Jehovai savo širdį ir tik jam vienam tarnaukite.[j] Tada jis išgelbės jus iš filistinų rankos.“[k] **4** Taigi izraelitai atsikratė baalų ir astarčių ir tarnavo tik Jehovai.[l]

5 Samuelis paliepė: „Sušaukite visą Izraelį į Micpą[m] ir aš už jus melsiuosi Jehovai.“[n] **6** Tad žmonės, susirinkę į Micpą, tą dieną sėmė ir liejo vandenį Jehovos akivaizdoje ir pasninkavo.[o] Jie sakė: „Nusidėjome Jehovai.“[p] Micpoje Samuelis pradėjo tarnauti Izraelio teisėju.[r]

7 Sužinoję, kad izraelitai susirinko Micpoje, filistinų valdovai[s] iššygiavo prieš Izraelį. Izraelitai apie tai išgirdę persigando. **8** Jie prašė Samuelį: „Nepaliauk meldęs Jehovą, mūsų Dievą, kad mums padėtų[a] ir išgelbėtų iš filistinų rankos.“ **9** Samuelis paėmė žinduklį ėriuką ir atnašavo kaip deginamąją auką Jehovai.[b] Jis maldavo Jehovą padėti Izraeliui, ir Jehova jį išklausė.[c] **10** Samueliui atnašaujant deginamąją auką, kaip tik atžygiavo filistinai kovoti su Izraeliu. Bet tądien Jehova stipriu griausmu[d] sukėlė filistinų gretose sąmyšį,[e] ir izraelitai juos nugalėjo.[f] **11** Išėję iš Micpos, Izraelio vyrai žudydami persekiojo filistinus iki pat pietinio Bet Karo pakraščio. **12** Tada Samuelis paėmė akmenį,[g] pastatė tarp Micpos ir Ješanos ir pavadino jį Eben Ezeru*, sakydamas: „Iki šiol Jehova mums padėjo.“[h] **13** Taip filistinai buvo parklupdyti ir daugiau nebedrįso įžengti į Izraelio kraštą.[i] Jehovos ranka juos slėgė per visas Samuelio gyvenimo dienas.[y] **14** Izraelitai atgavo miestus, kuriuos filistinai buvo užgrobę, – nuo Ekrono iki Gato. Iš filistinų rankų Izraelis susigrąžino ir aplinkines žemes.

Taip pat įsivyravo taika tarp izraelitų ir amoritų.[j]

15 Samuelis buvo Izraelio teisėjas visą savo gyvenimą.[k] **16** Kasmet jis apeidavo Betelį,[l] Gilgalą[m] ir Micpą[n] ir visose tose vietose spręsdavo izraelitų bylas. **17** Paskui sugrįždavo į Ramą,[o] kur buvo jo namai. Čia jis irgi teisdavo izraelitus. Ramoje Samuelis pastatė aukurą Jehovai.[p]

7:1 *Pažod. „pašventintas“. **7:2** *Pažod. „raudodami nusekė paskui Jehovą“.

7:12 *Išvertus – „pagalbos akmuo“.

6 SKYRIUS

a Sk 4:15, 20
1Me 13:10
b Kun 11:45
c Sk 17:12, 13
2Sa 6:8, 9
Ps 76:7
d Joz 18:14
1Me 13:5, 6
e 1Me 16:1
2Me 1:4

7 SKYRIUS

f 2Sa 6:2, 4
1Me 13:5, 7
g Neh 9:28
h 1Sa 12:24
i Joz 24:14, 23
Ts 3:7
y Ts 2:13
Ts 10:6
1Ka 11:33
j Įst 10:20
Įst 13:4
Lk 4:8
k Įst 28:1
l Ts 10:16
m Ts 20:1
1Sa 10:17
2Ka 25:23
Jer 40:6
n 1Sa 12:23
Jok 5:16
o 2Me 20:3
Neh 9:1
Jl 2:12
p Ts 10:10
r Ts 2:18
s Joz 13:2, 3
1Sa 6:4

Antra skiltis

a 1Sa 12:19
Iz 37:4
b Kun 1:10
c Ps 99:6
d 1Sa 2:10
2Sa 22:14
e Joz 10:10
Ts 4:15
f Įst 20:4
Įst 28:7
g Joz 4:9
Joz 24:26
h Ps 44:3
i 1Sa 9:16
1Sa 13:5
y 1Sa 14:22, 23
1Sa 17:51
j Pr 15:18, 21
k 1Sa 3:20
1Sa 12:11
1Sa 25:1
Apd 13:20
l Joz 16:1
m Joz 15:7, 12
1Sa 11:15
n 1Sa 7:5
o 1Sa 1:1
1Sa 8:4
1Sa 19:18
p Is 20:25

8 Samuelis paseno ir Izraelio teisėjais paskyrė savo sūnus. **2** Jo pirmagimis buvo vardu Joelis, antrasis – Abija.[a] Jiedu buvo teisėjai Beer Šeboje. **3** Tačiau Samuelio sūnūs nėjo jo pėdomis. Geisdami pasipelnyti jie elgėsi nesąžiningai[b] – ėmė kyšius[c] ir iškraipė teisingumą.[d]

4 Vieną dieną visi Izraelio seniūnai drauge atėjo pas Samuelį į Ramą. **5** „Žiūrėk, tu pasenai, o tavo sūnūs neina tavo pėdomis, – tarė jam. – Tad paskirk mums karalių, kad jis vykdytų teisingumą, kaip yra visose kitose tautose.“[e] **6** Bet jų prašymas „paskirk mums karalių, kad jis vykdytų teisingumą“ Samueliui nepatiko. Jis meldėsi Jehovai, **7** ir Jehova jam atsakė: „Daryk visa, ko žmonės prašo. Ne tave jie atstūmė, o mane, kad nebūčiau jų karalius.[f] **8** Taip jie elgiasi nuo tada, kai išvedžiau juos iš Egipto, iki pat šiol – gręžiasi nuo manęs[g] ir tarnauja kitiems dievams.[h] Panašiai elgiasi ir su tavimi. **9** Daryk, kaip žmonės sako, tik aiškiai perspėk, kas jų laukia; paskelbk, kokias teises turės karalius, kuris juos valdys.“

10 Žmonėms, prašantiems paskirti karalių, Samuelis perdavė visus Jehovos žodžius. **11** Jis kalbėjo: „Štai kokias teises turės karalius, kuris jus valdys.[i] Jis paims jūsų sūnus[y] ir vienus padarys savo kovos vežimų vadeliotojais,[j] kitus raitininkais,[k] dar kiti turės bėgti jo vežimų priešaky. **12** Jis pasiskirs iš jų sau tūkstininkų[l] ir penkiasdešimtininkų.[m] Kitiems lieps arti jo laukus,[n] nuimti derlių,[o] dirbti ginklus ir kovos vežimų reikmenis.[a] **13** Karalius paims jūsų dukteris ir jos bus tepalų* gamintojos, virėjos ir kepėjos.[b] **14** Geriausius jūsų laukus, vynuogynus, alyvmedžių giraites[c] jis paims ir atiduos savo tarnams. **15** Be to, savo dvariškiams ir tarnams atiduos dešimtadalį jūsų javų ir vynuogių derliaus. **16** Prie savo darbų jis pristatys jūsų tarnus ir tarnaites,[d] geriausius jūsų galvijus bei asilus. **17** Jis paims ir dešimtadalį jūsų kaimenių,[e] ir jūs patys tapsite jo tarnais. **18** Ateis diena, kai skųsitės dėl karaliaus, kurį išsirinkote,[f] bet Jehova jūsų neišklausys.“

19 Tačiau žmonės nekreipė dėmesio į Samuelio žodžius. Jie reikalavo: „Ne, mes vis tiek norime karaliaus. **20** Tada būsime kaip visos kitos tautos: karalius vykdys teisingumą, žengs mūsų priekyje, ves mus į mūšį.“ **21** Išklausęs žmones Samuelis persakė jų žodžius Jehovai. **22** Jehova jam tarė: „Daryk, kaip žmonės prašo, – paskirk karalių, kad juos valdytų.“[g] Samuelis tada izraelitams pasakė: „Grįžkite kiekvienas į savo miestą.“

9 Benjamino giminėje[h] buvo vienas labai turtingas vyras, vardu Kišas,[i] Abielio sūnus (šis buvo sūnus Ceroro, šis – sūnus Bechorato, o šis – Afiacho). **2** Kišas turėjo sūnų, vardu Saulius.[y] Tai buvo jaunas, išvaizdus vyras, visa galva aukštesnis už kitus, – Izraelyje nebuvo už jį gražesnio.

3 Sykį prapuolė Kišo asilės. Savo sūnaus Sauliaus jis

8 SKYRIUS

a 1Me 6:28

b Iš 18:21

c Iš 23:8
Įst 16:19
Ps 15:5
Pat 29:4

d Įst 24:17

e Įst 17:14, 15
1Sa 12:13
Apd 13:21

f Ts 8:23
1Sa 10:19
1Sa 12:12
Iz 33:22

g Įst 9:24

h Ts 2:19

i 1Sa 10:25

y 1Sa 14:52

j 1Ka 9:22
1Ka 10:26

k 1Ka 4:26

l 2Sa 18:1
1Me 27:1

m 2Ka 1:14

n 1Me 27:26

o 1Ka 4:7

Antra skiltis

a 1Ka 4:26

b 1Ka 4:22

c 1Me 27:28, 31

d 1Ka 5:15, 16

e 1Ka 4:22, 23

f 1Ka 12:3, 4

g 1Sa 8:7
Oz 13:11

9 SKYRIUS

h Ts 21:17

i 1Sa 14:51
1Me 8:33
Apd 13:21

y 1Sa 11:15
1Sa 13:13
1Sa 15:26
1Sa 28:7
1Sa 31:4
2Sa 1:23

8:13 * Arba „kvepalų“.

paprašė: „Būk geras, pasiimk kurį nors tarną ir eik ieškoti asilių.“ **4** Jie išvaikščiojo Efraimo aukštumas, apėjo Šališos žemę, bet jų nerado. Tada apėjo Šaalimų žemę, bet ir ten asilių nebuvo. Jie apkeliavo visą Benjamino kraštą, tačiau asilių nerado.

5 Kai jiedu atėjo į Cūfo žemę, Saulius jį lydinčiam tarnui tarė: „Klausyk, grįžkime atgal, antraip tėvui jau nebe asilės rūpės – ims nerimauti dėl mūsų.“[a] **6** Tačiau tarnas pasiūlė: „Va tame mieste yra Dievo vyras, visų labai gerbiamas. Ką jis pasako, tai ir įvyksta.[b] Traukim tenai. Gal jis patars, kur mums eiti.“ – **7** „Bet jeigu ten nueisim, ką tam žmogui duosim? – paklausė Saulius. – Krepšiuose duonos neliko, nėra ką nunešti tam Dievo vyrui dovanų. Ar beturim ką jam duoti?“ – **8** „Štai turiu ketvirtį šekelio* sidabro. Duosiu jį Dievo vyrui ir jis mums parodys kelią“, – atsakė tarnas. **9** (Seniau Izraelyje, jei kas norėdavo pasiklausti Dievo, sakydavo: „Eikime pas regėtoją“,[c] nes ką šiandien vadina pranašu, anuomet vadino regėtoju.) **10** Tada Saulius tarė: „Gerai sakai. Eime!“ Ir jiedu pasuko link miesto, kuriame buvo Dievo vyras.

11 Kopdami šlaitu į miestą jie sutiko merginas, einančias vandens pasisemti, ir paklausė: „Ar regėtojas[d] tenai?“ – **12** „Taip, jis kaip tik ten, – atsakė merginos. – Paskubėkite, jis dabar atėjo į miestą, nes šiandien žmonės atnašauja auką[e] šventavietėje.[a] **13** Įžengsite į miestą ir jį ten rasite. Skubėkite, kol jis dar nepatraukė į šventavietę valgyti. Žmonės nevalgys, kol jis neateis ir nepalaimins atnašos. Tik kai palaimins, visi sukviestieji galės valgyti. Eikite nedelsdami ir jį sutiksite.“ **14** Tada jiedu kopė aukštyn, o kai įžengė į miestą, jiems priešais pasirodė Samuelis. Jis kaip tik ėjo jų pasitikti ir palydėti į šventavietę.

15 Dieną prieš Sauliui atkeliaujant, Jehova buvo pasakęs Samueliui: **16** „Rytoj, maždaug tokiu laiku, atsiųsiu pas tave žmogų iš Benjamino krašto.[b] Patepsi jį mano tautos Izraelio vadu.[c] Jis išgelbės mano tautą iš filistinų rankų. Aš matau, kaip mano žmonės vargsta, ir jų šauksmas pasiekė mane.“[d] **17** Kai tik Samuelis pamatė Saulių, Jehova jam tarė: „Štai vyras, apie kurį sakiau: ‘Jis valdys mano tautą.’“[e]

18 Miesto vartuose Saulius priėjo prie Samuelio ir paklausė: „Gal malonėtumei pasakyti, kur regėtojo namai?“ – **19** „Aš esu tas regėtojas, – atsakė Samuelis. – Kilk pirma manęs į šventavietę, šiandien valgysite kartu su manimi.[f] O rytoj rytą, tave išleisdamas, pasakysiu viską, ką nori žinoti*. **20** Dėl asilių, kurios prapuolė prieš tris dienas,[g] nesijaudink, jos jau surastos. Kam gi priklauso visa, kas vertinga Izraelyje? Argi ne tau ir tavo tėvo namams?“[h] **21** Saulius ištarė: „Aš juk esu benjaminas ir mano giminė mažiausia iš visų Izraelio giminių,[i] o mano kiltis menkiausia tarp

9 SKYRIUS

a 1Sa 10:2

b 1Sa 3:19

c 1Sa 9:19
2Sa 15:27
1Me 9:22
1Me 29:29

d 1Sa 9:19

e 1Sa 7:9
1Sa 16:5

Antra skiltis

a 1Ka 3:2
1Me 16:39
2Me 1:3

b Joz 18:11

c 1Sa 10:1
1Sa 15:1

d Ps 106:43, 44
Ps 107:19

e 1Sa 10:24
1Sa 15:17
Apd 13:21

f 1Sa 9:13, 24

g 1Sa 9:3

h 1Sa 8:5, 19
1Sa 12:13

i Ts 20:46, 47

9:8 *Šekelis buvo lygus 11,4 g. Žr. priedą B14.

9:19 *Pažod. „viską, kas tavo širdyje“.

visų Benjamino giminės kilčių, tad kodėl man taip sakai?“

22 Samuelis įsivedė Saulių ir jo tarną į valgomąjį ir pasodino garbingiausioje vietoje tarp pakviestųjų. Ten buvo apie trisdešimt vyrų. **23** Tada Samuelis paprašė virėjo: „Atnešk tą dalį, kurią tau padaviau ir liepiau atidėti.“ **24** Virėjas atnešė šlaunį ir patiekė Sauliui. Samuelis tarė: „Štai tavo dalis – ji tau atidėta. Buvau perspėjęs, kad pakviečiau svečių, tad valgyk. Ją pasaugojo būtent tau.“ Ir Saulius tądien valgė su Samueliu. **25** Paskui iš šventavietės[a] jie nusileido į miestą ir Samuelis kalbėjosi su Sauliumi ant plokščiastogio. **26** Kitą rytą jie kėlėsi anksti, vos išaušus. Saulių, miegantį ant plokščiastogio, Samuelis pašaukė: „Kelkis, išlydėsiu tave į kelionę.“ Saulius susiruošė ir kartu su Samueliu išėjo laukan. **27** Palikę miestą, jie leidosi šlaitu. Tada Samuelis tarė Sauliui: „Liepk tarnui[b] paėjėti priekin.“ Kai tas nuėjo, Samuelis tęsė: „O tu dabar sustok, noriu tau perduoti žodį nuo Dievo.“

10 Samuelis paėmė indelį aliejaus, išpylė Sauliui ant galvos,[c] pabučiavo jį ir tarė: „Jehova patepė tave, kad būtum jo tautos[d] vadas.[e] **2** Šiandien, kai išsiskirsime, tu prie Rachelės kapo[f] Celcache, Benjamino žemėje, sutiksi du vyrus. Jie tau sakys: ‘Asilės, kurių buvai išėjęs ieškoti, surastos. Tavo tėvui nebe asilės rūpi,[g] dabar jis nerimauja dėl jūsų. Sako: „Ką daryti, kad mano sūnus dingo?“’ **3** Tada keliauk toliau, kol prieisi didįjį Taboro medį. Čia sutiksi tris vyrus, einančius į Betelį[a] pagarbinti Dievo. Vienas nešis tris ožiukus, antras – tris duonos papločius, trečias – didelį ąsotį vyno. **4** Pasveikinę tave, jie pasiūlys du duonos papločius – paimk juos. **5** Paskui prieisi Dievo kalvą, kur įsikūrusi filistinų įgula. Pasiekęs miestą, sutiksi būrį pranašų, besileidžiančių žemyn nuo šventavietės. Jie pranašaus, o jų priekyje eis muzikantai su arfomis, būgneliais, fleitomis ir lyromis. **6** Tada tave apims Jehovos dvasia[b] – tu imsi pranašauti kartu su jais ir pasikeisi, tapsi visai kitu žmogumi.[c] **7** Kai visi tie ženklai išsipildys, daryk, ką manai esant reikalinga, nes Dievas su tavimi. **8** Leiskis pirma manęs į Gilgalą[d] ir aš ten ateisiu deginamųjų ir bendrystės aukų atnašauti. Lauk manęs septynias dienas. Atėjęs pasakysiu, ką turi daryti.“

9 Sauliui apsigręžus eiti nuo Samuelio, Dievas pakeitė Sauliaus širdį. Tą dieną išsipildė visi minėti ženklai. **10** Jiems priėjus prie kalvos, Saulių pasitiko būrys pranašų. Dievo dvasia iškart apėmė Saulių[e] ir jis ėmė drauge su jais pranašauti.[f] **11** Visi, kurie Saulių pažinojo, matydami, kad jis su pranašais pranašauja, tarpusavyje stebėjosi: „Kas pasidarė Kišo sūnui? Negi ir Saulius pranašas?“ **12** Kažkas iš vietinių tarstelėjo: „O tie anie? Kas jų tėvas?“ Tad pasakymas „negi ir Saulius pranašas?“ virto priežodžiu.[g]

13 Baigęs pranašauti, Saulius atėjo į šventavietę. **14** Vėliau Sauliaus dėdė paklausė jo

9 SKYRIUS

a 1Sa 9:13, 19

b 1Sa 9:3, 10

10 SKYRIUS

c 1Sa 16:13
2Ka 9:2, 3

d Iš 19:5
Įst 32:9

e 1Sa 9:16
Apd 13:21

f Pr 35:19

g 1Sa 9:3, 5

Antra skiltis

a Pr 28:19, 22

b Sk 11:25

c 1Sa 10:10

d 1Sa 7:15, 16
1Sa 11:14

e Ts 14:5, 6
1Sa 11:6
1Sa 16:13

f 1Sa 10:6
1Sa 19:23

g 1Sa 19:24

ir tarno: „Kur buvote?“ – „Ieškojome asilių,[a] bet neradome, todėl nuėjome pas Samuelį“, – atsakė Saulius. **15** „Ką Samuelis jums pasakė?“ – toliau teiravosi Sauliaus dėdė. **16** „Sakė, kad asilės jau atsirado“, – tarė Saulius. Tačiau ką Samuelis kalbėjo apie karaliavimą, jis nutylėjo.

17 Samuelis sukvietė tautą į Micpą Jehovos akivaizdon[b] **18** ir kalbėjo: „Štai ką Jehova, Izraelio Dievas, sako: ‘Tai aš išvedžiau Izraelį iš Egipto, išvadavau iš Egipto[c] ir iš visų jus engusių karalysčių valdžios. **19** Bet jūs šiandien atstumiate savo Dievą,[d] išgelbėjusį jus iš visokių bėdų ir negandų, ir reikalaujate: „Paskirk mums karalių!“ Todėl dabar sustokite Jehovos akivaizdoje giminėmis ir kiltimis.’“

20 Samuelis liepė visoms Izraelio giminėms prieiti paeiliui,[e] ir burtas krito Benjamino giminei.[f] **21** Tada Benjamino giminė turėjo prieiti kiltis po kilties, ir burtas krito Matrio kilčiai. Galiausiai burtas krito Kišo sūnui Sauliui.[g] Bet kai žmonės suskato jo ieškoti, niekur nerado. **22** Tad jie teiravosi Jehovos:[h] „Ar jis yra čia?“ – „Taip. Jis pasislėpęs tarp mantos“, – atsakė Jehova. **23** Vyrai nubėgę atvedė Saulių. Kai jis atsistojo tarp žmonių, buvo visa galva už kitus aukštesnis.[i] **24** Samuelis tarė: „Ar matote, ką Jehova išsirinko?[y] Kito tokio nėra visoje tautoje.“ Ir visi žmonės ėmė šaukti: „Tegyvuoja karalius!“

25 Samuelis išdėstė tautai karaliaus teises,[j] surašė į knygą ir padėjo Jehovos akivaizdoje. Tada Samuelis paleido žmones ir kiekvienas grįžo į savo namus. **26** Saulius irgi parėjo namo į Gibėją. Jį lydėjo kariai, kurių širdį buvo sužadinęs Jehova. **27** Vis dėlto radosi niekšelių, sakančių: „Kaipgi šitas mus išgelbės?“[a] Jie paniekino Saulių ir neatnešė jam jokios dovanos,[b] bet jis nieko dėl to nesakė*.

11 Amonitų[c] karalius Nahašas pakilo į žygį prieš Jabešą, esantį Gileade,[d] ir atžygiavęs prie miesto pasistatė stovyklą. Jabešo vyrai Nahašui pasiūlė: „Sudaryk su mumis sandorą* ir mes tau tarnausime.“ – **2** „Sandorą sudarysiu tik su viena sąlyga, – atsakė amonitas Nahašas: – kiekvienam iš jūsų turės būti išdurta dešinė akis. Šitaip aš pažeminsiu visą Izraelį.“ **3** Jabešo seniūnai paprašė: „Duok mums septynias dienas, kad galėtume išsiųsti pasiuntinius į visą Izraelio kraštą. Jei niekas neateis mūsų gelbėti, pasiduosime.“ **4** Taigi pasiuntiniai atvyko ir į Gibėją,[e] kur gyveno Saulius*. Kai jie pranešė tą žinią žmonėms, visi pratrūko raudoti.

5 Kaip tik tuo metu Saulius parginė iš laukų galvijus. „Kas atsitiko? – paklausė jis. – Kodėl žmonės rauda?“ Tada jam papasakojo, kokią žinią Jabešo vyrai atnešė. **6** Vos Saulius tai išgirdo, jį apėmė Dievo dvasia,[f] ir jis užsidegė pykčiu. **7** Paėmęs porą jaučių, Saulius sukapojo juos į gabalus ir išsiuntinėjo per pasiuntinius po visą Izraelio žemę su įspėjimu:

10 SKYRIUS

a 1Sa 9:3

b 1Sa 7:5

c Iš 13:14
Įst 4:34

d 1Sa 8:7
1Sa 12:12

e Joz 7:16–18
Apd 1:24

f 1Sa 9:21

g Apd 13:21

h Ts 1:1
Ts 20:18, 28
1Sa 23:2

i 1Sa 9:2

y Įst 17:14, 15
1Sa 9:17

j 1Sa 8:11–18

Antra skiltis

a 1Sa 11:12

b 1Ka 10:1, 10
2Me 17:5

11 SKYRIUS

c Įst 2:19

d Ts 21:8
1Sa 31:11, 12

e 1Sa 10:26
1Sa 14:2

f Ts 3:9, 10
Ts 6:34
Ts 11:29
Ts 14:5, 6
1Sa 10:10, 11
1Sa 16:13

10:27 *Pažod. „jis buvo tarsi nebylys“. **11:1** *Arba „sutartį“. **11:4** *Pažod. „į Sauliaus Gibėją“.

„Taip bus padaryta su jaučiais kiekvieno, kas neprisidės prie Sauliaus ir Samuelio!“ Žmones pagavo Jehovos baimė, ir atėjo visi kaip vienas. **8** Jie susirinko Bezeke ir Saulius juos suskaičiavo: izraelitų buvo 300 000, o Judo vyrų – 30 000. **9** Pasiuntiniams, atnešusiems žinią, buvo pasakyta: „Štai ką sugrįžę į Gileadą turite perduoti Jabešo vyrams: ‘Rytoj, saulei ėmus kaitinti, jūs būsite išgelbėti.’“ Grįžę pasiuntiniai viską papasakojo Jabešo gyventojams, ir tie labai apsidžiaugė. **10** Taigi Jabešo vyrai amonitams pranešė: „Rytoj jums pasiduosime ir su mumis galėsite daryti, kas jums patiks.“[a]

11 Kitą dieną Saulius padalijo žmones į tris būrius. Ryto sargybos metu* jie įsiveržė į stovyklą ir kirto amonitus,[b] kol diena įkaito. Net ir tie, kurie liko gyvi, buvo taip išblaškyti, kad niekur neliko dviejų vienoje vietoje. **12** Tada žmonės prakalbo į Samuelį: „Kas tokie sakė: ‘Ar tai Saulius mus valdys?!’[c] Atveskite juos čionai ir mes nubausime juos mirtimi.“ **13** Tačiau Saulius pareiškė: „Šiandien nė vienas nebus nubaustas mirtimi,[d] nes šiandien Jehova išgelbėjo Izraelį.“

14 Paskui Samuelis tautą paragino: „Eikime į Gilgalą[e] ir dar sykį paskelbkime Saulių karaliumi.“[f] **15** Taigi visi žmonės nuėjo į Gilgalą ir ten Jehovos akivaizdoje paskelbė Saulių karaliumi. Taip pat aukojo Jehovai bendrystės aukas.[g] Saulius ir visi izraelitai šventė didžiai džiaugdamiesi.[h]

11:11 *Mūsų laiku – maždaug nuo antros valandos nakties iki šešių ryto.

11 SKYRIUS

a 1Sa 11:3

b 1Sa 11:1

c 1Sa 10:26, 27

d 2Sa 19:22

e 1Sa 7:15, 16

f 1Sa 10:17, 24

g Kun 7:11

h 1Ka 1:39, 40
2Ka 11:12, 14
1Me 12:39, 40

Antra skiltis

12 SKYRIUS

a 1Sa 8:5
1Sa 10:24
1Sa 11:14, 15

b 1Sa 8:20

c 1Sa 8:1, 3

d 1Sa 3:19

e 1Sa 9:16, 17
1Sa 10:1

f Sk 16:15

g Įst 16:19

h Iš 22:4
Kun 6:4

i Iš 6:26

y Pr 46:6

j Iš 2:23

k Iš 3:9, 10

l Joz 11:23

m Įst 32:18, 30
Ts 2:12, 14

n Ts 4:2

12 Galiausiai Samuelis kreipėsi į visą Izraelį: „Aš padariau visa, ko prašėte, ir paskyriau karalių, kad jus valdytų.[a] **2** Taigi dabar jau turite karalių, savo vadą*![b] O aš – aš pasenau ir pražilau, ir mano sūnūs yra tarp jūsų.[c] Vadovavau jums nuo pat jaunystės iki šiol.[d] **3** Ir jei kuo nusikaltau, – štai aš! Jehovos ir jo pateptojo[e] akivaizdoje liudykite prieš mane. Gal paėmiau kieno nors jautį ar asilą?[f] Gal ką nors apgavau ar išnaudojau? Iš kieno rankos aš paėmiau kyšį, kad užsimerkčiau prieš neteisybę?[g] Jei ką tokio padariau, aš jums atlyginsiu.“[h] **4** Į tai izraelitai atsakė: „Tu mūsų neapgavai ir neišnaudojai, nieko iš mūsų nepaėmei.“ – **5** „Jehova šiandien yra liudytojas prieš jus, – tarė Samuelis, – ir liudytojas yra jo pateptasis, kad neradote kuo mane apkaltinti.“ Žmonės patvirtino: „Taip, jis yra liudytojas.“

6 Samuelis toliau jiems kalbėjo: „Jehova – tas, kuris išsirinko Mozę ir Aaroną ir išvedė jūsų protėvius iš Egipto žemės,[i] – yra liudytojas. **7** Dabar tad sustokite, ir aš jus teisiu Jehovos akivaizdoje, nes jums ir jūsų protėviams Jehova yra padaręs tiek daug gera!

8 Kai Jokūbas atsikėlė į Egiptą[y] ir kai jūsų protėviai ėmė šauktis Jehovos,[j] Jehova siuntė Mozę[k] ir Aaroną, kad jūsų protėvius iš Egipto išvestų ir apgyvendintų šiame krašte.[l] **9** Tačiau jie pamiršo Jehovą, savo Dievą, todėl jis atidavė*[m] juos į rankas Hacoro kariuomenės vadui Siserai,[n] atidavė

12:2 *Pažod. „kuris eina pirma jūsų“.
12:9 *Pažod. „pardavė“.

filistinams,[a] taip pat Moabo karaliui,[b] ir tie su jais kariavo. **10** Jie šaukėsi Jehovos[c] ir sakė: ‘Nusidėjome,[d] palikome Jehovą ir garbinome baalus[e] ir astartes.[f] Bet dabar vaduok mus iš priešų rankos ir mes tau tarnausime.’ **11** Tad Jehova siuntė ir Jerubaalą,[g] ir Bedaną*, ir Iftachą,[h] ir Samuelį[i] – vadavo jus iš visų priešų, kad gyventumėte saugiai.[y] **12** O kai pamatėte, kad į žygį prieš jus susiruošė amonitų karalius Nahašas,[j] ėmėte reikalauti: ‘Ne, mes norime karaliaus!’,[k] nors karalių jūs turite – Dievą Jehovą.[l] **13** Štai jums karalius, kurio taip norėjote ir kurio taip prašėte! Žiūrėkite – Jehova davė jums karalių![m] **14** Jei bijosite Jehovos,[n] jam tarnausite,[o] jo balsui paklusite[p] ir Jehovos įsakymams nesipriešinsite, jeigu jūs ir jus valdantis karalius liksite ištikimi Jehovai, savo Dievui, – tada gerai. **15** Bet jeigu Jehovos balso neklausysite ir Jehovos įsakymams priešinsitės, Jehovos ranka bus prieš jus ir prieš jūsų tėvus.[r] **16** O dabar sustokite ir stebėkite, kokį nepaprastą dalyką Jehova padarys jūsų akivaizdoje. **17** Argi šiandien ne kviečiapjūtė? Melsiu Jehovą siųsti griaustinį ir lietų. Tada žinosite ir suprasite, kokią nedorybę Jehovos akyse padarėte prašydami karaliaus.“[s]

18 Samuelis šaukėsi Jehovos, ir Jehova tą dieną siuntė griaustinį ir lietų. Visi žmonės ėmė didžiai bijoti Jehovos ir Samuelio. **19** Jie prašė Samuelį: „Melsk Jehovą, savo Dievą, už mus,[a] kad nemirtume, nes prie visų savo nuodėmių pridėjome dar vieną nedorybę – pareikalavome karaliaus.“

20 Samuelis į tai atsakė: „Nebijokite. Tiesa, jūs nedorai pasielgėte, tačiau nepalikite Jehovos,[b] tarnaukite Jehovai visa širdimi.[c] **21** Nenuklyskite paskui tai, kas tėra tuštybė*[d] – kas niekam nenaudinga[e] ir kas išgelbėti negali, nes tai tik tuštybė*. **22** Dėl savo didžio vardo[f] Jehova savosios tautos neatmes,[g] nes pats Jehova nusprendė padaryti jus savo tauta.[h] **23** O aš – argi galėčiau paliauti už jus melstis ir šitaip nusidėti Jehovai? Aš ir toliau mokysiu jus eiti geru ir teisingu keliu. **24** Tik bijokite Jehovos[i] ir ištikimai, visa širdimi jam tarnaukite. Juk matėte, kokių didžių darbų jis dėl jūsų padarė.[y] **25** Bet jei užsispirsite ir elgsitės nedorai, pražūsite[j] ir jūs, ir jūsų karalius.“[k]

13 Saulius buvo ...* metų amžiaus, kai tapo karaliumi,[l] ir jau dvejus metus karaliavo Izraelyje. **2** Iš izraelitų Saulius išsirinko 3000 vyrų: 2000 buvo su juo Michmaše ir Betelio aukštumose, o 1000 buvo su Jehonatanu[m] Benjamino Gibėjoje.[n] Kitus žmones jis paleido namo*. **3** Tada Jehonatanas sumušė filistinų[o] įgulą Geboje[p] ir filistinai apie tai sužinojo. Saulius liepė pūsti ragą[r] visame krašte, sakydamas: „Teišgirsta hebrajai!“ **4** Visus izraelitus pasiekė žinia: „Saulius sumušė filistinų įgulą! Dabar

12 SKYRIUS

a Ts 10:7
Ts 13:1
b Ts 3:12
c Ts 2:18
Ts 3:9
d Ts 10:10, 15
e Ts 3:7
f Ts 2:13
g Ts 6:32
h Ts 11:1
i Hbr 11:32
y Kun 26:6
j 1Sa 11:1
k 1Sa 8:5, 19
l Ts 8:23
1Sa 8:7
Iz 33:22
m 1Sa 9:16, 17
1Sa 10:24
n Įst 10:12
Įst 17:19
o Joz 24:14
p Įst 13:4
Įst 28:2
r Kun 26:14, 17
Įst 28:15
Joz 24:20
s 1Sa 8:7
Oz 13:11

Antra skiltis

a 1Sa 7:5
1Sa 12:23
b Įst 31:29
Joz 23:6
1Sa 12:15
c Įst 6:5
d Įst 32:21
Jer 2:11
e Ps 115:4, 5
Jer 16:19
f Joz 7:9
Ps 23:3
Ps 106:8
Jer 14:21
Ez 20:14
g 1Ka 6:13
Ps 94:14
Rom 11:1
h Iš 19:5
Įst 7:7
i 1Sa 12:14
Ps 111:10
Mok 12:13
y Įst 10:12, 21
j Joz 24:20
k Įst 28:15, 36

13 SKYRIUS

l Apd 13:21
m 1Sa 18:1
2Sa 1:4
2Sa 21:7
n Joz 18:28
1Sa 10:26
o Joz 13:2, 3
1Sa 9:16
p Joz 21:8, 17
r Ts 3:26, 27
Ts 6:34
2Sa 2:28

12:11 *Galbūt turimas omenyje Barakas.

12:21 *Arba „niekalas“. **13:1** *Hebr. tekste trūksta skaitvardžio. **13:2** *Pažod. „į savo palapines“.

izraelitai užsitraukė filistinų neapykantą*.“ Taigi žmonės buvo sušaukti pas Saulių į Gilgalą.[a]

5 Filistinai irgi susibūrė kovoti su Izraeliu. Jie turėjo 30 000 kovos vežimų, 6000 raitininkų, ir jų karių buvo gausu kaip pajūrio smilčių.[b] Atžygiavę filistinai įsirengė stovyklą Michmaše, į rytus nuo Bet Aveno.[c] **6** Izraelitai matė, kad pakliuvo į bėdą ir kad gresia didelė nelaimė; žmonės slapstėsi olose, urvuose,[d] uolų plyšiuose, rūsiuose ir vandens talpyklose. **7** Kai kurie hebrajai netgi persikėlė per Jordaną į Gado žemes ir į Gileadą.[e] Tačiau Saulius pasiliko Gilgale. Visi su juo esantys žmonės drebėjo iš baimės. **8** Saulius laukė septynias dienas iki laiko, kurį Samuelis buvo nurodęs. Bet Samuelis į Gilgalą neatėjo ir žmonės ėmė skirstytis. **9** Galiausiai Saulius paliepė: „Atneškite čionai deginamąją auką ir bendrystės aukas.“ Ir jis atnašavo deginamąją auką.[f]

10 Vos jam baigus atnašauti deginamąją auką, atkeliavo Samuelis. Saulius išėjo jo pasitikti ir pasveikinti. **11** Samuelis prabilo: „Ką tu padarei?!“ Saulius atsakė: „Mačiau, kad mano žmonės skirstosi,[g] o tu nurodytu laiku neateini, ir kad filistinai telkiasi prie Michmašo.[h] **12** Tariau sau: ‘Filistinai tuojau užpuls mane Gilgale, o aš dar nemaldavau Jehovą malonės.’ Todėl jaučiau pareigą atnašauti deginamąją auką.“

13 Samuelis tarė Sauliui: „Pasielgei kvailai! Nepaklusai Jehovos, savo Dievo, įsakymui.[a] Jeigu būtum paklusęs, Jehova būtų įtvirtinęs tavo karaliavimą Izraelyje amžiams. **14** Bet dabar tavo karaliavimas neišsilaikys.[b] Jehova ras vyrą pagal savo širdį[c] ir Jehova paskirs jį savo tautos vadu,[d] nes tu nepaklusai Jehovos įsakymui.“[e]

15 Tuomet Samuelis pakilo ir nuėjo iš Gilgalo į Benjamino Gibėją. Saulius suskaičiavo žmones – su juo buvo likę apie 600 vyrų.[f] **16** Saulius, jo sūnus Jehonatanas ir su jais pasilikę kariai laikėsi Benjamino Geboje,[g] o filistinų stovykla buvo Michmaše.[h] **17** Iš filistinų stovyklos vis išeidavo trys būriai siaubti apylinkių. Vienas būrys traukdavo keliu link Ofros, į Šualo žemę, **18** kitas sukdavo link Bet Horono,[i] o trečias žygiuodavo keliu, vedančiu iki ribos priešais Ceboimų slėnį, dykumos link.

19 Visame Izraelio krašte negalėjai rasti nė vieno kalvio, nes filistinai buvo pasakę: „Hebrajai nedirbs sau kalavijų ir iečių!“ **20** Galąsti noragų, kaplių, kirvių ir pjautuvų visiems izraelitams tekdavo eiti pas filistinus. **21** Už norago, kaplio, trišakės, kirvio galandimą ir už akstino jaučiams varyti sutaisymą reikėjo mokėti vieną pimą*. **22** Taigi mūšio dieną nė vienas iš Sauliaus ir Jehonatano karių neturėjo nei kalavijo, nei ieties.[y] Tik Saulius ir Jehonatanas buvo ginkluoti.

23 Tuo tarpu vienas filistinų sargybos būrys buvo įžengęs į Michmašo perėją.[j]

13 SKYRIUS

a Joz 5:9
1Sa 11:14

b Įst 20:1

c Joz 7:2
Joz 18:11, 12
1Sa 14:23

d 1Sa 14:11

e Sk 32:1, 33
Joz 13:24, 25

f 1Sa 15:22, 23

g 1Sa 13:6, 8

h 1Sa 13:5

Antra skiltis

a 1Sa 15:11

b 1Sa 15:28

c 1Sa 16:1
2Sa 7:15
Ps 78:70
Apd 13:22

d Pr 49:10
2Sa 5:2
2Sa 7:8
1Me 28:4

e Pat 11:2

f 1Sa 13:7
1Sa 14:2

g 1Sa 13:3

h 1Sa 13:2

i Joz 10:11

y 1Sa 17:47, 50

j 1Sa 13:2
1Sa 14:4, 5

13:4 *Pažod. „Izraelis yra pasmirdęs filistinams“.

13:21 *Svorio matas, lygus maždaug dviem trečdaliams šekelio.

14 Vieną dieną Sauliaus sūnus Jehonatanas[a] savo ginklanešiui tarė: „Eikš, paėjėkime iki filistinų sargybos būrio anoje pusėje.“ O savo tėvui jis nieko apie tai nesakė. **2** Saulius tąsyk buvo apsistojęs po granatmedžiu Migrone, netoli Gibėjos.[b] Su juo buvo apie 600 karių.[c] **3** (Efodą[d] tuo metu vilkėjo Ahija, sūnus Ahitubo.[e] Šis ir jo brolis Ikabodas[f] buvo sūnūs Finehaso,[g] o šis – sūnus Elio,[h] Jehovos kunigo Šilojuje.[i]) Žmonės nežinojo, kad Jehonatanas išėjęs. **4** Tarp perėjų, kuriomis Jehonatanas norėjo nusigauti iki filistinų sargybos būrio, vienoje ir kitoje pusėje buvo dvi smailios uolos, viena vadinama Bocecu, antra – Sene. **5** Viena uola it koks stulpas stūksojo šiaurėje priešais Michmašą, kita – pietuose priešais Gebą.[y]

6 Taigi Jehonatanas ginklanešiui tarė: „Paėjėkime iki tų neapipjaustytųjų būrio.[j] Gal Jehova mums padės? Jehovai juk nesunku išgelbėti nei per daugelį, nei per keletą.“[k] **7** Ginklanešys atsakė: „Daryk visa, kas tavo širdyje. Eik, kur sumanei, o aš seksiu paskui tave, kad ir kur širdis tave vestų.“ **8** Tada Jehonatanas pasakė: „Mudu nueisime iki tų vyrų ir jiems pasirodysime. **9** Jeigu jie tars: ‘Palaukite, kol mes ateisime!’, liksime stovėti ir pas juos nekopsime. **10** Bet jeigu pakvies: ‘Kilkite šen!’, mudu taip ir padarysime, nes tai bus ženklas, kad Jehova atidavė juos į mūsų rankas.“[l]

11 Kai jiedu pasirodė filistinų sargybos būriui, filistinai ėmė kalbėti: „Žiūrėkit, hebrajai lenda iš urvų, kuriuose slėpėsi.“[a] **12** Sargybos būrio vyrai Jehonatanui ir jo ginklanešiui šūktelėjo: „Kilkit šen, mes jus pamokysim!“[b] Tada Jehonatanas ginklanešiui tarė: „Sek paskui mane, nes Jehova atiduos juos Izraeliui į rankas.“[c] **13** Jehonatanas kopė kabindamasis rankomis ir kojomis, ginklanešys – iš paskos. Jehonatanas puolė filistinus ir tie krito, o ginklanešys eidamas įkandin juos pribaiginėjo. **14** Per šį pirmąjį puolimą Jehonatanas ir jo ginklanešys vos pusės jungo* plote paguldė apie dvidešimt vyrų.

15 Šiurpas pagavo esančius lauko stovykloje ir visus sargybos būrio vyrus, persigando net anie būriai, siaubiantys apylinkes.[d] Žemė pradėjo drebėti, ir Dievas sukėlė filistinams didelę baimę. **16** Sauliaus sargybiniai Benjamino Gibėjoje[e] pamatė, kad sąmyšis plinta į visas puses.[f]

17 Savo kariams Saulius įsakė: „Suskaičiuokite visus ir pažiūrėkite, ko iš mūsiškių trūksta.“ Jie suskaičiavo ir pamatė, kad nėra Jehonatano ir jo ginklanešio. **18** Saulius paliepė kunigui Ahijai:[g] „Atnešk čionai Dievo Skrynią.“ (Tuo metu* Dievo Skrynia buvo su izraelitais.) **19** Kol Saulius kalbėjosi su kunigu, filistinų stovykloje sumaištis vis didėjo. Kunigui Saulius tarė: „Kol kas palauk!“* **20** Tada Saulius ir visi su juo esantys kariai susitelkė ir iššy-

14 SKYRIUS

a 1Sa 14:49; 1Sa 18:1; 2Sa 1:4

b 1Sa 10:26

c 1Sa 13:15

d Iš 29:5; Sk 27:21

e 1Sa 22:9

f 1Sa 4:21

g 1Sa 2:12; 1Sa 4:17

h 1Sa 1:9

i Joz 18:1; 1Sa 1:3

y 1Sa 13:2, 3

j Pr 17:9, 10; Ts 14:3; Ts 15:18; 1Sa 17:36; 1Me 10:4

k Ts 7:2; 2Ka 6:15, 16; 2Me 14:11

l Pr 24:14; Ts 7:11; 1Sa 10:7

Antra skiltis

a 1Sa 13:6; 1Sa 14:22

b 1Sa 14:10

c 1Sa 14:6; 2Sa 5:23, 24; 2Ka 6:15, 16

d 1Sa 13:17

e 1Sa 10:26; 1Sa 14:2

f 1Sa 14:20

g 1Sa 14:3

14:14 *Jungas – žemės plotas, kurį per dieną galima aparti vienu jungu jaučių, maždaug 0,4 ha. **14:18** *Pažod. „Tą dieną“. **14:19** *Pažod. „Atitrauk savo ranką!“

giavo į mūšį. Filistinus jie rado kertančius vienas kitą kalavijais – tarp jų buvo baisi suirutė. **21** Hebrajai, kurie anksčiau buvo persimetę pas filistinus ir laikėsi kartu su jais stovykloje, dabar prisidėjo prie izraelitų, vedamų Sauliaus ir Jehonatano. **22** Taip pat visi Izraelio vyrai, kurie slapstėsi[a] Efraimo aukštumose, išgirdę, kad filistinai bėga, puolė su jais kautis ir juos vijosi. **23** Tą dieną Jehova išgelbėjo Izraelį.[b] Kautynės nusitęsė iki pat Bet Aveno.[c]

24 Izraelio kariai tądien labai nusilpo, mat Saulius buvo žmones prisaikdinęs: „Tebūna prakeiktas tas, kas valgytų ką nors* iki vakaro, iki atkeršysiu savo priešams.“ Tad nė vienas iš žmonių nelietė maisto.[d]

25 Kariai pasiekė mišką ir čia rado medaus ant žemės. **26** Nors atėję į mišką jie matė varvantį medų, nė vienas nedrįso jo imti ir ragauti, nes bijojo sulaužyti priesaiką. **27** Bet Jehonatanas nebuvo girdėjęs, kaip tėvas prisaikdino žmones,[e] tad ištiesė lazdą, kurią turėjo rankoje, ir jos galu pakabino iš korio medaus. Kai jo paragavo, jam net akys nušvito. **28** Tuomet vienas iš vyrų pasakė: „Tavo tėvas žmones griežtai prisaikdino: ‘Tebūna prakeiktas tas, kas šiandien ką nors valgytų!’[f] Todėl kariai yra taip nusilpę.“ – **29** „Mano tėvas nuvargino šį kraštą, – atsakė Jehonatanas. – Žiūrėk, kaip nušvito man akys, kai paragavau truputį medaus. **30** O kad kariai būtų galėję laisvai valgyti[g] tai, ką paėmė iš priešų! Tada

14:24 *Pažod. „valgytų duonos“.

14 SKYRIUS

a 1Sa 13:6

b Įst 33:29 Ts 2:18

c 1Sa 13:5

d Kun 5:4 Sk 30:2 Įst 23:21

e 1Sa 14:17

f 1Sa 14:24

g 1Sa 14:26

Antra skiltis

a Joz 10:12

b Pr 9:4 Kun 3:17 Kun 17:10 Įst 12:16 Apd 15:29

c Įst 12:23

d 1Sa 14:32

e 1Sa 7:15, 17

f Sk 27:21 1Sa 30:7, 8

g Ts 1:1 1Sa 30:8 2Sa 5:19

būtume nukovę kur kas daugiau filistinų.“

31 Tą dieną izraelitai guldė filistinus nuo Michmašo iki Ajalono[a] ir labai išseko. **32** Jie metėsi prie grobio, godžiai stvėrė avis, jaučius, veršius, pjovė juos tiesiai ant žemės ir valgė kraujingą mėsą.[b] **33** Sauliui buvo pranešta: „Žmonės nusideda Jehovai – valgo mėsą su krauju!“[c] Saulius pasakė: „Jūs pasielgėte neištikimai. Tuojau pat atridenkite didelį akmenį.“ **34** Ir dar jis paliepė: „Apeikite žmones skelbdami: ‘Tegu kiekvienas atsiveda jautį ar avį, tegu pjauna čia ir valgo. Nenusidėkite Jehovai valgydami mėsą su krauju.’“[d] Ir tą vakarą visi vedė tenai savo jaučius ir pjovė. **35** O Saulius pastatė Jehovai aukurą.[e] Tai buvo pirmas jo aukuras Jehovai.

36 Paskui Saulius tarė: „Pulkime filistinus naktį ir plėškime juos iki ryto. Nepalikime gyvo nė vieno.“ Kariai pritarė: „Daryk, kas tau atrodo tinkama.“ Bet kunigas sakė: „Pirma atsiklauskime Dievo.“[f] **37** Tad Saulius klausė Dievą: „Ar man vytis filistinus?[g] Ar atiduosi juos į rankas Izraeliui?“ Tačiau Dievas tądien jam neatsakė. **38** Saulius kreipėsi į tautos vadus: „Visi ateikit šen! Išsiaiškinkime, kokia nuodėmė šiandien buvo padaryta. **39** Kaip gyvas Jehova, išvadavęs Izraelį, net jeigu nusidėjo mano sūnus Jehonatanas, jis turės mirti.“ Bet žmonės tylėjo. **40** Tada jis tarė izraelitams: „Jūs sustokite vienoje pusėje, o aš ir mano sūnus Jehonatanas stovėsime kitoje.“ Žmonės atsakė: „Daryk, kas tau atrodo tinkama.“

41 Saulius prašė Jehovos: „Izraelio Dieve, atsakyk per Tumimus.“[a] Burtas krito Jehonatanui ir Sauliui, o tauta pasirodė esanti be kaltės. **42** „Meskite burtus[b] man ir mano sūnui Jehonatanui“, – liepė Saulius. Ir burtas krito Jehonatanui. **43** „Sakyk, ką padarei?“ – paklausė Saulius Jehonatano. „Aš tik paragavau truputį medaus nuo lazdos galo.[c] Dabar esu pasiruošęs mirti“, – atsakė šis.

44 Tada Saulius tarė: „Tenubaudžia mane Dievas ir dar teprideda, jeigu tu, Jehonatanai, nebūsi atiduotas mirčiai.“[d] **45** Tačiau kariai pasakė Sauliui: „Argi Jehonatanas, kuris atvedė Izraelį į tokią didžią pergalę*,[e] turi mirti? To nebus! Kaip gyvas Jehova, nė plaukas nenukris jam nuo galvos! Juk šiandien jis veikė išvien su Dievu.“[f] Taip žmonės išgelbėjo# Jehonataną nuo mirties.

46 Taigi Saulius liovėsi vytis filistinus ir tie grįžo į savo kraštą.

47 Saulius įtvirtino Izraelyje savo karališką valdžią ir visose pusėse kovojo su priešais – moabitais,[g] amonitais,[h] edomitais,[i] su Cobos karaliais[y] ir filistinais.[j] Prieš ką išžygiuodavo, tą nugalėdavo. **48** Jis kovojo narsiai, sumušė amalekiečius[k] ir išvadavo Izraelį iš grobikų nagų.

49 Sauliaus sūnūs buvo Jehonatanas, Išvis ir Malkišūva.[l] Jis turėjo ir dvi dukteris – vyresniąją vardu Meraba[m] ir jaunesniąją vardu Mikalė.[n] **50** Sauliaus žmona buvo Ahinoama, Ahimaaco duktė. Jo kariuomenės vadas buvo Abneras,[a] Nero sūnus, Sauliaus dėdė. **51** Sauliaus tėvas buvo Kišas;[b] Abnero tėvas Neras[c] buvo Abielio sūnus.

52 Nuožmus karas su filistinais tęsėsi per visas Sauliaus dienas.[d] Kai jis pamatydavo tvirtą narsų vyrą, paimdavo jį į kariuomenę.[e]

15 Samuelis kalbėjo Sauliui: „Jehovos siųstas patepiau tave Izraelio, jo tautos, karaliumi,[f] tad paklausyk, ką Jehova nori tau pasakyti.[g] **2** Štai ką sako kareivijų Viešpats Jehova: ‘Pareikalausiu Amaleko atsiskaityti už tai, kad izraelitams, išėjusiems iš Egipto, pastojo kelią.[h] **3** Dabar eik ir užpulk amalekiečius,[i] išnaikink juos[y] bei visa, ką jie turi. Negailėk jų, nepalik gyvo nei vyro, nei moters, nei vaiko, nei kūdikio, išgalabyk jų jaučius ir avis, kupranugarius ir asilus.’“[j] **4** Taigi Saulius sušaukė vyrus į Telaimus ir juos suskaičiavo: buvo 10 000 vyrų iš Judo giminės ir 200 000 pėstininkų iš kitų giminių.[k]

5 Atžygiavęs iki Amaleko miesto, Saulius slėnyje* išdėstė pasalą. **6** Tada kreipėsi į kenitus:[l] „Pasitraukite nuo amalekiečių, kad kartu nesunaikinčiau ir jūsų.[m] Juk jūs parodėte didį gerumą* visiems izraelitams,[n] kai jie ėjo iš Egipto.“ Tad kenitai nuo amalekiečių pasitraukė. **7** Ir Saulius sutriuškino amalekiečius,[o] gyvenančius nuo Havilos[p] iki pat Šūro,[r] kuris yra Egipto pašonėje. **8** Amaleko karalių Agagą[s] jis paėmė gy-

14 SKYRIUS

a Iš 28:30
Įst 33:8
Ezr 2:62, 63
b Pat 16:33
c 1Sa 14:27
d 1Sa 14:24
e 1Sa 14:14
f 1Sa 14:6
g 1Sa 12:9
h 1Sa 11:11
i Pr 36:8
y 2Sa 10:6
j 1Sa 9:16, 17
k Iš 17:14
Įst 25:19
1Sa 15:3
l 1Sa 31:2
1Me 8:33
1Me 9:39
m 1Sa 18:17
n 1Sa 18:27
1Sa 25:44
2Sa 3:13
2Sa 6:20

Antra skiltis

a 1Sa 17:55
2Sa 2:8
2Sa 3:27
b 1Sa 9:1
c 1Ka 2:5
d Pr 49:27
1Sa 9:16, 17
e 1Sa 8:11
1Sa 10:26

15 SKYRIUS

f 1Sa 9:16
1Sa 10:1
g 1Sa 12:14
h Iš 17:8
Sk 24:20
Įst 25:17, 18
i Iš 17:14
Įst 25:19
1Me 4:43
y Kun 27:29
1Sa 15:18
j Įst 9:1, 3
Įst 13:17
Joz 6:18
k 1Sa 11:8
1Sa 13:15
l Sk 10:29, 32
Sk 24:21
Ts 1:16
m Pr 18:25
Pr 19:12, 13
Joz 6:17
n Iš 18:9, 12
o Įst 25:19
1Sa 14:47, 48
p Pr 25:17, 18
r 1Sa 27:8
s 1Sa 15:33

14:45 *Arba „į tokį didį išgelbėjimą“. #Pažod. „išpirko“.

15:5 *Arba „sausvagėje“. **15:6** *Arba „ištikimąją meilę“.

vą, o visus kitus žmones iššudė kalaviju.[a] **9** Saulius ir jo kariai pasigailėjo Agago, taip pat išsaugojo geriausius įmitusius galvijus, avis, avinus ir visa, kas vertinga.[b] Šito sunaikinti jie nenorėjo. Tik beverčius ir nereikalingus daiktus sunaikino.

10 Tada Samuelį pasiekė Jehovos žodis: **11** „Gailiuosi, kad padariau Saulių karaliumi, nes jis nusigręžė nuo manęs ir neįvykdė mano įsakymo.“[c] Samuelis labai nuliūdo, jis maldavo Jehovą visą naktį.[d] **12** Atsikėlęs anksti rytą, Samuelis ruošėsi eiti pas Saulių, bet jam buvo pranešta: „Saulius nuvyko į Karmelį[e] ir ten pasistatė sau paminklą.[f] Dabar jis yra nusileidęs į Gilgalą.“ **13** Kai Samuelis galiausiai atėjo pas Saulių, šis pasakė: „Telaimina tave Jehova! Įvykdžiau, ką Jehova liepė.“ – **14** „Tai kodėl girdžiu avių bliovimą ir galvijų baubimą?“[g] – paklausė Samuelis. **15** „Šie gyvuliai iš Amaleko. Žmonės pagailėjo geriausių avių ir galvijų, kad galėtų paaukoti juos Jehovai, tavo Dievui, – paaiškino Saulius. – Bet visa kita sunaikinome.“ **16** Samuelis tarė: „Gana! Paklausyk, ką Jehova man pasakė šią naktį.“[h] – „Kalbėk“, – atsakė Saulius.

17 Samuelis tęsė: „Argi nelaikei savęs menku,[i] kai Jehova padarė tave Izraelio giminių galva ir patepė viso Izraelio karaliumi?[y] **18** Vėliau Jehova davė tau užduotį: ‘Eik ir išnaikink tuos nusidėjėlius amalekiečius.[j] Kovok su jais, kol visiškai juos sunaikinsi.’[k] **19** Kodėl tad nepaklusai Jehovos balsui? Kodėl su godulyste puolei prie grobio[a] ir pasielgei nedorai Jehovos akyse?“

20 Saulius paprieštaravo: „Bet aš juk paklusau Jehovos balsui! Išsiruošiau į žygį, kaip Jehova man liepė, ir parsivedžiau Amaleko karalių Agagą, o amalekiečius išnaikinau.[b] **21** Tiktai avis ir galvijus iš grobio – geriausia iš to, kas skirta sunaikinti, – kariai paėmė, kad galėtų Gilgale paaukoti Jehovai, tavo Dievui.“[c]

22 Tada Samuelis tarė: „Argi deginamąsias aukas ir atnašas Jehova vertina labiau už klusnumą jo balsui?[d] Žinok, klusnumas yra vertesnis už auką,[e] klausyti Jehovos – svarbiau negu avinų taukus aukoti.[f] **23** O neklusnumas[g] – tokia pat nuodėmė kaip žyniavimas,[h] savivalė – kaip kerėjimas ir stabmeldystė*. Kadangi atmetei Jehovos žodį,[i] jis atmetė tave, ir tu nebebūsi karalius.“[y] –

24 „Nusidėjau, nepaklusau Jehovos įsakymui ir tavo žodžiams, nes bijojau žmonių ir dariau, ką jie sakė, – teisinosi Saulius. – **25** Bet dabar meldžiu: atleisk mano nuodėmę, grįžk su manimi, kad galėčiau pagarbinti Jehovą.“[j] – **26** „Negrįšiu, – atsakė Samuelis. – Tu atmetei Jehovos žodį, todėl Jehova atmetė tave. Tavo karaliavimas Izraelyje nutrūks.“[k] **27** Samueliui pasisukus eiti, Saulius griebė jam už apsiausto, ir apsiausto skvernas atplyšo. **28** Tada Samuelis tarė: „Jehova šiandien atplėšė nuo tavęs Izraelio karalystę ir atiduos ją tavo artimui, geresniam už tave.[l] **29** Izraelio

15 SKYRIUS

a Kun 27:29
1Sa 15:3

b Joz 7:12

c 1Sa 13:13
1Sa 15:3

d 1Sa 16:1

e Joz 15:20, 55

f 2Sa 18:18

g 1Sa 15:3

h 1Sa 15:10, 11

i 1Sa 9:21
1Sa 10:22

y 1Sa 9:16
1Sa 10:1

j 1Sa 15:3

k Įst 25:19

Antra skiltis

a Įst 13:17
1Sa 15:9

b Kun 27:29
Įst 7:16
1Sa 15:3, 9

c 1Sa 15:15

d Iz 1:11

e Pat 21:3
Oz 6:6
Mk 12:33

f Kun 3:16

g 1Sa 12:15

h Kun 20:6
Įst 18:10, 12
1Me 10:13

i 1Sa 15:3

y 1Sa 13:14
1Sa 16:1
Apd 13:22

j 1Sa 15:30

k 1Sa 13:14
1Sa 16:1

l 1Sa 13:14
1Sa 16:12, 13
Apd 13:22

15:23 * Arba „terafai“. Žr. žodynėlį.

Šlovingasis[a] nelaužys savo žodžio[b] ir neapsigalvos*, nes jis ne žmogus, kad apsigalvotų#.“[c] –

30 „Nusidėjau. Bet meldžiu: pagerbk mane tautos seniūnų ir viso Izraelio akyse, – prašė Saulius. – Grįžk su manimi, kad galėčiau pagarbinti Jehovą, tavo Dievą.“[d] **31** Samuelis nuėjo paskui Saulių ir šis pagarbino Jehovą. **32** Tada Samuelis paliepė: „Atveskite čionai Amaleko karalių Agagą.“ Tas ėjo prie jo nenoriai*, mat jau buvo sau taręs: „Mirtis man tikrai nebegresia.“ **33** Samuelis pasakė: „Kaip tavo kalavijas atimdavo motinoms vaikus, taip tavo motina telieka bevaikė.“ Ir Samuelis sukapojo Agagą į gabalus Jehovos akivaizdoje Gilgale.[e]

34 Paskui Samuelis grįžo į Ramą, o Saulius parkeliavo namo į Gibėją*. **35** Iki pat savo mirties Samuelis daugiau nebesimatė su Sauliumi, bet labai dėl jo sielojosi.[f] Ir Jehova gailėjosi, kad paskyrė Saulių Izraelio karaliumi.[g]

16 Praėjus kuriam laikui, Jehova tarė Samueliui: „Kiek dar sielosies dėl Sauliaus?[h] Aš jį atmečiau, Izraelyje jis nebekaraliaus.[i] Tad pripildyk savo ragą aliejaus[y] ir eik. Siunčiu tave pas betliejietį Jesę,[j] nes iš jo sūnų išsirinkau karalių.“[k] – **2** „Kaip aš galiu eiti? – išsigando Samuelis. – Kai Saulius apie tai išgirs, jis mane nužudys.“[l] Jehova atsakė: „Nusivesk telyčią ir sakyk: ‘Atėjau Jehovai aukos atnašauti.’ **3** Pasikviesk prie aukos Jesę ir aš tau pasakysiu, ką turi daryti. Patepk tą, kurį nurodysiu.“[a]

4 Samuelis padarė, kaip Jehova liepė. Kai jis atėjo į Betliejų,[b] miesto seniūnai jį pasitiko drebėdami iš baimės. Jie klausė: „Ar su taika ateini?“ – **5** „Su taika. Atėjau Jehovai aukos atnašauti, – atsakė Samuelis. – Apsivalykite* ir eikite su manimi prie aukos.“ Tada jis pašventino Jesę ir jo sūnus ir pakvietė juos prie aukos. **6** Jiems suėjus, Samuelis pažvelgė į Eliabą[c] ir pamanė: „Šitas tikrai bus Jehovos pateptasis!“ **7** Bet Jehova Samueliui tarė: „Nežiūrėk, kad jis išvaizdus ir aukštas,[d] nes ne jį aš pasirinkau. Dievas mato ne taip, kaip žmogus. Žmogus žiūri į tai, kas akimis matoma, o Jehova žiūri į širdį.“[e] **8** Tada Jesė pakvietė Abinadabą[f] ir liepė jam praeiti pro Samuelį, bet tas pasakė: „Ne jį Jehova išsirinko.“ **9** Paskui Jesė pakvietė Šamą,[g] bet ir vėl Samuelis tarė: „Jehova išsirinko ne jį.“ **10** Ir taip Jesė liepė pro Samuelį praeiti septyniems savo sūnums, tačiau Samuelis pasakė Jesei: „Nė vienas iš šitų nėra Jehovos išrinktasis.“

11 „Ar čia jau visi tavo sūnūs?“ – paklausė Samuelis. „Dar liko jauniausias.[h] Jis gano avis“,[i] – atsakė Jesė. Samuelis paliepė: „Siųsk ką nors jo pakviesti, nes nesėsime valgyti, kol jis neateis.“ **12** Tad Jesė siuntė jo pakviesti. Tai buvo raudonskruostis*, gražių akių,

15 SKYRIUS

a 1Me 29:11

b Tit 1:2
Hbr 6:18

c Sk 23:19

d 1Sa 15:25

e Iš 17:14
Įst 25:19
1Sa 15:3

f 1Sa 16:1

g 1Sa 15:11

16 SKYRIUS

h 1Sa 15:35

i 1Sa 15:23, 26

y 1Ka 1:39

j Rūt 4:17
1Me 2:12

k Pr 49:10
1Sa 13:14
Ps 78:70
Apd 13:22

l 1Sa 22:17

Antra skiltis

a Ps 89:20

b Rūt 4:11
1Sa 20:6

c 1Sa 17:28
1Me 2:13

d 1Sa 10:21, 23

e 1Ka 8:39
1Me 28:9
Ps 7:9
Pat 24:12
Jer 17:10
Apd 1:24

f 1Sa 17:13
1Me 2:13

g 2Sa 13:3

h 1Sa 17:14

i 2Sa 7:8
Ps 78:70

15:29 *Arba „nesigailės“. #Arba „gailėtųsi“. **15:32** *Arba galbūt „be baimės“. **15:34** *Pažod. „į Sauliaus Gibėją“.

16:5 *Pažod. „Pasišventinkite“. **16:12** *Pažod. „rausvas“.

dailiai nuaugęs jaunuolis.[a] „Tai jis, – tarė Jehova. – Stokis ir patepk jį!“[b] **13** Samuelis paėmė ragą aliejaus[c] ir patepė jį brolių akivaizdoje. Nuo tos dienos Jehovos dvasia buvo su Dovydu.[d] Paskui Samuelis pakilo ir sugrįžo į Ramą.[e]

14 O Saulių Jehovos dvasia jau buvo palikusi[f] ir jį ėmė kamuoti bloga dvasia nuo Jehovos.[g] **15** Sauliaus tarnai pasiūlė: „Matai, kad tave kankina bloga dvasia nuo Dievo. **16** Tegu mūsų valdovas įsako savo tarnams paieškoti žmogaus, kuris mokėtų gražiai skambinti lyra.[h] Kai tik bloga dvasia nuo Dievo tave apims, jis pradės skambinti ir pasijausi geriau.“ **17** Taigi Saulius tarnams paliepė: „Suraskite vyrą, mokantį gražiai skambinti, ir atveskite jį čionai.“

18 Vienas iš tarnų tarė: „Girdėjau, kaip gražiai skambina betliejiečio Jesės sūnus. Jis drąsus ir stiprus kovotojas,[i] iškalbus ir dailiai nuaugęs,[y] be to, su juo yra Jehova.“[j] **19** Saulius siuntė pas Jesę pasiuntinius, sakydamas: „Atsiųsk pas mane Dovydą, savo sūnų, kuris gano avis.“[k] **20** Jesė užkrovė ant asilo duonos, vynmaišį, ožiuką ir per savo sūnų Dovydą visa tai pasiuntė Sauliui. **21** Taip Dovydas atkeliavo pas Saulių ir ėmė jam tarnauti.[l] Saulius labai jį pamilo ir jis tapo jo ginklanešiu. **22** Saulius siuntė Jesei žinią: „Tegul Dovydas pasilieka mano tarnyboje, nes jis man labai patinka.“ **23** Kada tik bloga dvasia nuo Dievo užvaldydavo Saulių, Dovydas paimdavo lyrą ir skambindavo. Saulius nusiramindavo, pasijausdavo geriau, bloga dvasia nuo jo pasitraukdavo.[a]

16 SKYRIUS

a 1Sa 17:42

b 1Sa 13:14 Ps 89:20 Apd 13:22

c 1Sa 16:1 1Ka 1:39

d Sk 11:17 Ts 3:9, 10 1Sa 10:6 2Sa 23:2

e 1Sa 1:1, 19

f 1Sa 18:12 1Sa 28:15

g 1Sa 18:10 1Sa 19:9

h Pat 22:29

i 1Sa 17:32, 36 1Sa 17:45, 46

y 1Sa 16:12

j 1Sa 18:12

k 1Sa 17:15

l Pat 22:29

Antra skiltis

a 1Sa 16:14 1Sa 18:10 1Sa 19:9

17 Filistinai[b] sutelkė savo pulkus karui ir susibūrė prie Sochojo,[c] priklausančio Judui. Stovyklą jie įsirengė Efes Damimuose,[d] tarp Sochojo ir Azekos.[e] **2** Saulius ir Izraelio vyrai taip pat susibūrė ir stovyklą pasistatė Elos slėnyje.[f] Ruošdamiesi mūšiui su filistinais, jie išsirikiavo kovos gretomis. **3** Filistinai stovėjo ant vienos kalvos, izraelitai – ant kitos, o tarp jų plytėjo slėnis.

4 Iš filistinų stovyklos išėjo kovotojas – toks Galijotas[g] iš Gato,[h] šešių uolekčių ir vieno sprindžio ūgio* vyras. **5** Jis mūvėjo varinį šalmą ir vilkėjo vario žvynelių šarvus,[i] sveriančius 5000 šekelių*. **6** Jo kojas dengė variniai antblauzdžiai, ant nugaros kabojo trumpa varinė ietis.[y] **7** Medinis jo ilgosios ieties kotas buvo lyg audimo staklių riestuvas,[j] o geležinis ieties antgalis svėrė 600 šekelių*. Pirma jo ėjo skydnešys. **8** Sustojęs Galijotas šaukė Izraelio karių gretoms:[k] „Ko jūs išėjote ir išsirikiavote kovai? Argi aš ne filistinas? O jūs – ar ne Sauliaus tarnai? Tad parinkite iš saviškių kokį vyrą ir teateina jis pas mane. **9** Jeigu jis su manimi kausis ir mane užmuš, mes tapsime jūsų tarnais. Bet jeigu aš jį nugalėsiu ir užmušiu, jūs tapsite mūsų tarnais ir mums tarnausite. **10** Šiandien Izraelio gretoms metu iššūkį,[l] – tęsė filistinas. – Duokit man kovotoją, su kuriuo galėčiau susikauti!“

17 SKYRIUS

b Ts 3:1, 3 1Sa 9:16 1Sa 14:52

c 2Me 28:18

d 1Me 11:12, 13

e Joz 15:20, 35 Jer 34:7

f 1Sa 21:9

g 1Sa 17:23

h Joz 11:22 2Sa 21:20, 21

i 1Sa 17:38, 39 1Ka 22:34

y 1Sa 17:45

j 1Me 20:5

k Sk 33:55

l 1Sa 17:26 2Ka 19:22

17:4 *Maždaug 2,9 m. Žr. priedą B14.
17:5 *Maždaug 57 kg. Žr. priedą B14.
17:7 *Maždaug 6,8 kg. Žr. priedą B14.

11 Išgirdę filistino žodžius, Saulius ir visi izraelitai persigando, juos pagavo didelė baimė.

12 Dovydas buvo Jesės[a] iš Efratos,[b] iš Judo Betliejaus,[c] sūnus. Jesė turėjo aštuonis sūnus[d] ir, Sauliui karaliaujant, jau buvo senyvo amžiaus. **13** Trys vyriausi jo sūnūs buvo išėję kartu su Sauliumi į karą.[e] Štai tų trijų į karą išėjusių sūnų vardai: pirmagimis Eliabas,[f] antras sūnus Abinadabas,[g] trečias – Šama.[h] **14** Dovydas buvo jauniausias.[i] Trys vyriausieji buvo išėję su Sauliumi.

15 Dovydas vis grįždavo iš Sauliaus pas tėvą į Betliejų ganyti avių.[y] **16** O anas filistinas kiekvieną rytą ir vakarą išėjęs stodavo izraelitų akivaizdon. Tai tęsėsi 40 dienų.

17 Jesė savo sūnaus Dovydo paprašė: „Būk geras, paimk šią efą* pagruzdintų grūdų ir šiuos dešimt duonos papločių ir skubiai nunešk broliams į stovyklą, **18** o tuos dešimt sūrių paduok tūkstantininkui. Pažiūrėk, kaip laikosi tavo broliai, ir jeigu viskas gerai, parnešk nuo jų kokį ženklą.“ **19** Dovydo broliai kartu su Sauliumi bei kitais Izraelio vyrais lūkuriavo Elos slėnyje[j] – visi pasirengę kautis su filistinais.[k]

20 Taigi Dovydas, atsikėlęs anksti rytą ir palikęs avis saugoti sargui, pasiėmė nešulius ir iškeliavo, kaip tėvas buvo liepęs. Kai jis pasiekė stovyklos užkardą, kariai, garsiai šaukdami, kaip tik rikiavosi į kovos gretas. **21** Izraelitų ir filistinų gretos sustojo priešpriešiais. **22** Palikęs savo nešulius mantos sargui, Dovydas nuskubėjo prie karių. Nubėgęs susirado savo brolius ir ėmė teirautis, kaip jiems sekasi.[a]

23 Kol Dovydas su jais šnekėjosi, nuo filistinų kovos gretų atsiskyrė ir priekin išėjo kovotojas Galijotas,[b] filistinas iš Gato. Jis prabilo tais pačiais žodžiais kaip ir anksčiau,[c] ir Dovydas viską girdėjo. **24** Išvydę Galijotą, Izraelio kariai persigando ir ėmė trauktis nuo jo.[d] **25** „Matote tą vyrą?! Jis išeina pasityčioti iš Izraelio*,[e] – kalbėjo kariai. – Tą, kuris Galijotą užmuš, karalius apdovanos dideliais turtais ir atiduos jam savo dukterį,[f] o jo tėvo namus Izraelyje atleis nuo mokesčių ir kitų prievolių.“

26 Dovydas pasiteiravo greta stovinčių karių: „Kaip bus apdovanotas žmogus, kuris užmuš tą filistiną ir pašalins gėdą nuo Izraelio? Juk kas tas neapipjaustytas filistinas, kad drįsta tyčiotis iš gyvojo Dievo kariuomenės*!“[g] **27** Tada vyrai jam pakartojo tą patį, ką jis jau buvo girdėjęs: „Taip ir taip bus apdovanotas žmogus, kuris jį užmuš.“ **28** Vyriausias brolis Eliabas[h] išgirdęs, kad Dovydas kalbasi su kariais, supyko ir ėmė jį barti: „Ko čia atėjai? Ir kieno priežiūroje palikai tas kelias avis dykumoje?[i] Gerai žinau, koks įžūlus esi ir kokia nedora tavo širdis. Atėjai čia tik kad mūšį pamatytum.“ – **29** „Ką tokio padariau? Aš tik paklausiau!“ – gynėsi Dovydas. **30** Pasitraukęs nuo brolio, jis to paties teiravosi kito kario[y] ir išgirdo tokį pat atsakymą.[j]

17 SKYRIUS

a Rūt 4:22

b Pr 35:16, 19 Rūt 1:2

c 1Sa 17:58 Mch 5:2 Mt 2:6

d 1Me 2:13–15

e Sk 1:3

f 1Sa 16:6

g 1Sa 16:8

h 1Sa 16:9

i 1Me 2:13, 15

y 1Sa 16:11, 19

j 1Sa 17:2 1Sa 21:9

k 1Sa 9:16, 17

Antra skiltis

a 1Sa 17:17, 18

b 1Sa 17:4

c 1Sa 17:10

d 1Sa 17:11

e 1Sa 17:10

f Joz 15:16 1Sa 14:49 1Sa 18:17, 21

g 1Sa 17:10 Jer 10:10

h 1Sa 16:6, 7 1Me 2:13

i 1Sa 17:20

y 1Sa 17:26

j 1Sa 17:25

17:17 *Maždaug 22 L. Žr. priedą B14.

17:25 *Arba „mesti iššūkio Izraeliui“.
17:26 *Arba „mesti iššūkį gyvojo Dievo kariuomenei“.

31 Dovydo žodžius kažkas nugirdęs perdavė Sauliui ir šis pasiuntė jo atvesti. **32** Dovydas Sauliui kalbėjo: „Tegul niekam nedreba širdis dėl šio filistino. Tavo tarnas eis ir su juo susikaus.“[a] **33** Tačiau Saulius Dovydui sakė: „Tu nepajėgsi kautis su šiuo filistinu, nes esi tik vaikas,[b] o jis karys nuo pat jaunumės.“ **34** Tada Dovydas ėmė pasakoti: „Kartą, kai tavo tarnas ganė savo tėvo avis, atėjo liūtas[c] ir pasičiupo iš bandos avį, o kitąsyk avį pasičiupo meška. **35** Pasivijęs smogiau žvėriui ir išgelbėjau avį iš jo nasrų. O kai jis puolė mane, stvėriau jį už gaurų* ir užmušiau. **36** Tavo tarnas taip yra nudobęs liūtą ir mešką. Toks pat galas laukia ir šio neapipjaustyto filistino už tai, kad tyčiojasi iš gyvojo Dievo kariuomenės*!“[d] **37** Dovydas kalbėjo toliau: „Jehova, išgelbėjęs mane iš liūto ir meškos nagų, išgelbės ir iš filistino rankų.“[e] Tada Saulius tarė Dovydui: „Eik, ir Jehova tebūna su tavimi.“

38 Saulius aprengė Dovydą savo karine apranga, užmovė jam ant galvos varinį šalmą, užvilko šarvus. **39** Dovydas dar prisijuosė Sauliaus kalaviją ir pamėgino eiti, bet neįstengė, nes nebuvo pratęs prie tokios aprangos. Sauliui jis pasakė: „Negaliu paeiti taip apsirengęs, aš taip nepratęs.“ Ir tą aprangą Dovydas nusivilko. **40** Tada į ranką paėmė lazdą, parinko iš upelio vagos* penkis glotnius

17:35 *Arba „už nasrų“. Pažod. „už barzdos“. **17:36** *Arba „kad metė iššūkį gyvojo Dievo kariuomenei“. **17:40** *Arba „iš sausvagės“.

17 SKYRIUS

a 1Sa 16:18

b 1Sa 17:42

c Iz 31:4

d 1Sa 17:10
Jer 10:10

e Įst 7:21
2Ka 6:16
Hbr 11:32–34

Antra skiltis

a Ts 20:15, 16

b 1Sa 16:12
1Sa 17:33

c 1Sa 24:14
2Sa 16:9
2Ka 8:13

d 1Sa 17:4, 6

e 2Sa 5:10
Hbr 11:32–34

f 1Sa 17:10
2Ka 19:22

g Įst 9:1–3
Joz 10:8

h Iš 9:16
Įst 28:10
1Ka 8:43
2Ka 19:19
Dan 3:29

i Ps 44:6, 7
Zch 4:6

y 2Me 20:15
Pat 21:31

j Įst 20:4

k 1Sa 17:37
2Sa 21:22

l Ts 3:31
Ts 15:15, 16
1Sa 17:47

akmenis ir, įsidėjęs juos į piemens krepšį, su mėtyklė[a] rankoje ėmė artintis prie filistino.

41 Filistinas irgi artinosi prie Dovydo, o pirma jo ėjo skydnešys. **42** Pamatęs Dovydą, filistinas niekinamai išsiviepė, nes tas tebuvo dailus raudonskruostis* jaunuolis.[b] **43** „Ar aš šuo,[c] kad eini prieš mane su lazda?!“ – klausė filistinas ir keikė Dovydą savo dievais. **44** „Ateik čionai ir aš atiduosiu tavo kūną padangių paukščiams ir laukų žvėrims!“ – grasino jis Dovydui.

45 Dovydas filistinui atsakė: „Tu pasitinki mane kalaviju ir ietimis,[d] o aš žengiu vardu Jehovos, kareivijų Viešpaties[e] ir Izraelio gretų Dievo, iš kurio tu tyčiojiesi*.[f] **46** Šiandien pat Jehova atiduos tave man į rankas,[g] aš tave užmušiu ir nukirsiu tau galvą. Ir šiandien pat atiduosiu filistinų karių lavonus padangių paukščiams ir laukų žvėrims. Tada visa žemė sužinos, kad yra Dievas Izraelyje.[h] **47** Ir visi čia susirinkusieji pamatys, kad ne kalaviju ar ietimi gelbsti Jehova.[i] Mūšis yra Jehovos,[y] ir jis jus atiduos mums į rankas.“[j]

48 Kai Galijotas vėl ėmė artėti prie Dovydo, šis, pasitikdamas jį, pabėgėjo priešo gretų link. **49** Įkišęs ranką į krepšį, Dovydas išsitraukė akmenį, paleido iš mėtyklės ir pataikė filistinui tiesiai į kaktą. Akmuo įsmigo į kaktą ir tas krito veidu žemėn.[k] **50** Šitaip Dovydas be kalavijo rankoje, vien mėtykle ir akmeniu, nugalėjo filistiną – jį parbloškė ir užmušė.[l]

17:42 *Pažod. „rausvas“. **17:45** *Arba „kuriam tu metei iššūkį“.

51 Pribėgęs Dovydas atsistojo prie filistino, ištraukė jo kalaviją[a] iš makšties ir jį pribaigė – nukirto galvą. Pamatę, kad jų galiūnas žuvęs, filistinai puolė bėgti.[b]

52 Tada pakilo visi Izraelio ir Judo vyrai ir šaukdami persekiojo filistinus nuo to slėnio[c] iki Ekrono[d] vartų. Filistinų lavonai nuklojo Šaaraimų[e] kelią iki pat Gato ir Ekrono. **53** Baigę persekioti filistinus, izraelitai grįžo ir apiplėšė jų stovyklą.

54 Dovydas paėmė filistino galvą ir nunešė į Jeruzalę, o jo ginklus pasidėjo savo palapinėje.[f]

55 Matydamas Dovydą einantį kautis su filistinu, Saulius paklausė kariuomenės vado Abnero:[g] „Kieno sūnus yra šis jaunuolis,[h] Abnerai?“ – „Kaip tu gyvas, karaliau, aš nežinau!“ – atsakė tas. **56** „Išsiaiškink, kieno jis sūnus“, – paprašė karalius. **57** Kai Dovydas, užmušęs filistiną, grįžo su jo galva rankoje,[i] Abneras nuvedė jį pas Saulių. **58** Saulius paklausė: „Kieno tu sūnus, jaunuoli?“ – „Aš tavo tarno betliejiečio[y] Jesės sūnus“,[j] – tarė Dovydas.

18 Jehonatanas[k] girdėjo Dovydo ir Sauliaus pokalbį ir jo siela prisirišo prie Dovydo sielos – pamilo Jehonatanas jį kaip save patį.[l] **2** Nuo tos dienos Saulius paėmė Dovydą į savo tarnybą ir nebeleido jam pareidinėti į tėvo namus.[m] **3** O Jehonatanas, pamilęs Dovydą kaip save patį,[n] sudarė su juo sandorą.[o] **4** Jis nusivilko ir atidavė Dovydui savo apsiaustą, taip pat karinę aprangą, kalaviją, lanką ir diržą. **5** Dovydas leidosi į karo žygius ir visur, kur tik Saulius jį siųsdavo, jam sekėsi*.[a] Todėl Saulius įpareigojo jį vadovauti kariams.[b] Visa tauta ir Sauliaus tarnai tuo džiaugėsi.

6 Kai Dovydas ir kiti vyrai, nugalėję filistinus, traukdavo iš mūšio, moterys su būgneliais[c] ir liutniomis džiugiai dainuodamos[d] ir šokdamos išeidavo iš visų Izraelio miestų pasitikti karaliaus Sauliaus. **7** Švęsdamos pergalę jos dainuodavo:

„Saulius nukovė
tūkstančius,
o Dovydas –
dešimtis tūkstančių!“[e]

8 Tokios dainos Sauliui nepatiko. Jis labai įširdo[f] ir mąstė sau: „Dovydui jos skyrė dešimtis tūkstančių, o man – tik tūkstančius. Karalystės jam betrūksta!“[g] **9** Nuo tos dienos Saulius ėmė žiūrėti į Dovydą įtariai.

10 Kitą dieną bloga dvasia nuo Dievo apėmė Saulių[h] ir jis pradėjo elgtis keistai* savo namuose. Dovydas, kaip paprastai, skambino lyra.[i] Saulius rankose turėjo ietį[y] **11** ir staiga sviedė ją,[j] tardamas sau: „Prismeigsiu Dovydą prie sienos!“ Bet Dovydui pavyko išsisukti. Taip atsitiko du kartus. **12** Saulius ėmė bijoti Dovydo, nes su Dovydu buvo Jehova,[k] o nuo Sauliaus jis buvo pasitraukęs.[l] **13** Saulius daugiau nebelaikė Dovydo prie savęs ir paskyrė tūkstantininku. Taigi Dovydas vedė karius į kautynes*.[m] **14** Kad ir ką Dovydas

17 SKYRIUS

a 1Sa 21:9
b Įst 28:7
Joz 23:10
Hbr 11:32–34
c 1Sa 17:2, 19
d Joz 15:20, 45
e Joz 15:20, 36
f 1Sa 21:9
g 1Sa 14:50
h 1Sa 16:19, 21
i 1Sa 17:54
y 1Sa 17:12
j Rūt 4:22
1Sa 16:1
1Me 2:13, 15
Mt 1:6
Lk 3:23, 32
Apd 13:22

18 SKYRIUS

k 1Sa 14:1, 49
l 1Sa 19:2
1Sa 20:17, 41
2Sa 1:26
m 1Sa 8:11
1Sa 16:22
1Sa 17:15
n Pat 17:17
Pat 18:24
o 1Sa 20:8, 42
1Sa 23:18
2Sa 9:1
2Sa 21:7

Antra skiltis

a 1Sa 18:30
b 1Sa 14:52
c Ts 11:34
d Iš 15:20, 21
Ts 5:1
e 1Sa 21:11
1Sa 29:5
f Pr 4:5
Pat 14:30
g 1Sa 13:14
1Sa 15:27, 28
1Sa 16:13
1Sa 20:31
1Sa 24:17, 20
h 1Sa 16:14
i 1Sa 16:16, 23
y 1Sa 19:9, 10
j 1Sa 20:33
k 1Sa 18:28, 29
l 1Sa 16:14
m 2Sa 5:2

18:5 *Arba „jis elgėsi išmintingai“.
18:10 *Arba „elgtis kaip pranašas“.
18:13 *Pažod. „jis išeidavo ir pareidavo tautos akivaizdoje“.

darydavo, jam sekėsi*[a] ir Jehova buvo su juo.[b] **15** Matydamas, kad Dovydui taip sekasi, Saulius jo bijojo. **16** O visas Izraelis ir Judas mylėjo Dovydą, nes jis vesdavo juos į karo žygius.

17 Paskui Saulius pasiūlė Dovydui: „Štai mano vyriausioji duktė Merabа[c] – duosiu ją tau į žmonas.[d] Tik būk narsus mano karys ir kovok Jehovos kovas.“[e] Mat Saulius taip mąstė: „Pats rankos prieš jį nekelsiu. Tegu žūva nuo filistinų rankos.“[f] **18** Dovydas jam atsakė: „Kas aš toks ir kas yra mano giminė, mano tėvo šeima Izraelyje, kad tapčiau karaliaus žentu?“[g] **19** Tačiau kai atėjo metas Dovydui imti Sauliaus dukterį Merabą į žmonas, paaiškėjo, kad ji jau ištekinta už meholiečio Adrielio.[h]

20 Bet Dovydą buvo pamilusi Sauliaus duktė Mikalė.[i] Kai Saulius apie tai sužinojo, apsidžiaugė. **21** Jis tarė sau: „Duosiu Dovydui Mikalę ir taip paspęsiu jam spąstus. Tekrinta nuo filistinų rankos!“[y] Tad Saulius vėl pasiūlė Dovydui: „Šiandien gali tapti mano žentu.“ **22** Savo tarnus Saulius primokė: „Slapčia kalbėkite Dovydui: ‘Klausyk! Karaliui tu patinki ir visi jo tarnai tave myli, tad susigiminiuok su karaliumi!’“ **23** Girdėdamas tokius Sauliaus tarnų žodžius, Dovydas sakė: „Manote, kad susigiminiuoti su karaliumi taip paprasta? Juk esu žmogus neturtingas ir menkas.“[j] **24** Tada tarnai Sauliui pranešė: „Dovydas kalbėjo taip ir taip.“

18:14 *Arba „jis elgėsi išmintingai“.

18 SKYRIUS

a 1Sa 18:5

b Pr 39:2
Joz 6:27
1Sa 10:7
1Sa 16:18

c 1Sa 14:49

d 1Sa 17:25

e 1Sa 25:28

f 1Sa 18:25

g 2Sa 7:18

h 2Sa 21:8

i 1Sa 14:49
1Sa 19:11
1Sa 25:44
2Sa 3:13
2Sa 6:16

y 1Sa 18:17

j 1Sa 18:18

Antra skiltis

a Pr 29:18

b 1Sa 17:26, 36
2Sa 3:14

c 1Sa 18:21

d 1Sa 17:25

e 1Sa 16:13
1Sa 24:17, 20

f 1Sa 18:20

g 1Sa 18:9, 12
1Sa 20:33

h 1Sa 18:5

i 2Sa 7:9

19 SKYRIUS

y 1Sa 18:9
Pat 27:4

j 1Sa 18:1
Pat 18:24

k 1Sa 20:9, 13
Pat 17:17

l 1Sa 22:14

25 Saulius paliepė: „Sakykite Dovydui štai ką: ‘Jokios išpirkos už nuotaką[a] karalius nenori, tik šimto filistinų apyvarpių,[b] kad būtų atkeršyta jo priešams.’“ Šitaip Saulius ketino filistinų rankomis Dovydą pražudyti. **26** Sauliaus tarnai perdavė tuos žodžius Dovydui ir šis apsidžiaugė, kad galės su karaliumi susigiminiuoti.[c] Dar nepraėjus skirtam laikui, **27** Dovydas su savo kariais užpuolė ir nužudė 200 filistinų. Visų jų apyvarpes jis atnešė karaliui, kad galėtų tapti jo žentu. Taigi Saulius apvesdino jį su savo dukra Mikale.[d] **28** Saulius matė, kad Jehova yra su Dovydu[e] ir kad Mikalė jį myli.[f] **29** Karalius dar labiau bijojo Dovydo ir visą likusį gyvenimą buvo jo priešas.[g]

30 Filistinų didžiūnai vis atžygiuodavo kovoti, o kai jie atžygiuodavo, Dovydui kovoje sekdavosi labiau nei kitiems Sauliaus vyrams,*[h] ir jo vardas plačiai išgarsėjo.[i]

19 Galiausiai Saulius pareiškė savo sūnui Jehonatanui ir visiems tarnams, kad Dovydas turi mirti.[y] **2** O Jehonatanas Dovydą labai mylėjo,[j] todėl perspėjo: „Mano tėvas Saulius nori tave nužudyti. Tad rytoj rytą pasisaugok! Susirask saugią vietą ir tenai slėpkis. **3** Aš išeisiu į lauką, kur būsi pasislėpęs, atsistosiu šalia tėvo ir su juo apie tave pakalbėsiu. Jei ką sužinosiu, tau pasakysiu.“[k]

4 Jehonatanas apie Dovydą savo tėvui kalbėjo vien gera.[l]

18:30 *Arba „Dovydas elgdavosi išmintingiau nei kiti Sauliaus vyrai“.

„Tegul karalius savo tarnui Dovydui nenusideda. Juk tau jis niekuo nenusidėjo, – sakė Jehonatanas. – Visa, ką Dovydas darė, išėjo tau į gera. **5** Jis statė pavojun savo gyvybę, kovėsi su filistinu,[a] ir Jehova tąsyk dovanojo Izraeliui didelę pergalę*. Tu pats tai matei ir džiaugeisi, tad kodėl turėtum Dovydą nužudyti? Jis to nenusipelnė. Praliedamas nekalto žmogaus kraują, padarytum nuodėmę.“[b] **6** Saulius sutiko su tuo, ką Jehonatanas kalbėjo, ir prisiekė: „Kaip gyvas Jehova, jis nebus nužudytas.“ **7** Pasikvietęs Dovydą, Jehonatanas viską jam papasakojo, tada nuvedė jį pas Saulių, ir Dovydas tarnavo jam kaip anksčiau.[c]

8 Po kurio laiko vėl kilo karas. Dovydas išžygiavęs kovėsi su filistinais ir nemažai jų išgudė; filistinai bėgo nuo jo.

9 Sykį Saulius sėdėjo savo namuose, laikydamas rankoje ietį, ir jį vėl apėmė bloga dvasia nuo Jehovos.[d] O Dovydas tuo metu skambino lyra.[e] **10** Staiga Saulius sviedė ietį, norėdamas prismeigti Dovydą prie sienos, bet šis išsisuko, ir ietis įsmigo į sieną. Tąnakt Dovydas pabėgo ir išsigelbėjo. **11** Saulius siuntė vyrus prie Dovydo namų, kad jo tykotų ir ryte nužudytų.[f] Bet žmona Mikalė perspėjo Dovydą: „Jei šiąnakt nepabėgsi, rytoj būsi nebegyvas.“ **12** Mikalė nedelsdama padėjo Dovydui nusileisti pro langą. Taip jis ištrūko ir pabėgo. **13** Paskui Mikalė paėmė ir paguldė į lovą šeimos dievuką*, galvūgalyje padėjo ožkų vilnos

19:5 *Arba „didį išgelbėjimą“. **19:13** *Arba „terafą“. Žr. žodynėlį.

19 SKYRIUS

a 1Sa 17:49

b 1Sa 20:32

c 1Sa 16:21
1Sa 18:2, 13

d 1Sa 16:14

e 1Sa 18:10, 11

f Ps 59:0, 3

Antra skiltis

a 1Sa 18:9

b 1Sa 18:29

c 1Sa 7:15, 17

d 1Sa 20:1

e 1Sa 19:18

tinklelį, o patį dievuką užklojo drabužiu.

14 Saulius siuntė vyrus Dovydo atvesti, bet Mikalė pasakė: „Jis serga.“ **15** Tada Saulius dar sykį siuntė vyrus pas Dovydą. „Atneškit jį man su visa lova, – liepė jis. – Aš jį užmušiu.“[a] **16** Įėję į namus vyrai žiūri – lovoje paguldytas dievukas, o galvūgalyje padėtas ožkų vilnos tinklelis. **17** Saulius užsipuolė Mikalę: „Kodėl mane apgavai?! Kodėl leidai mano priešui[b] pabėgti?“ Mikalė teisinosi: „Jis pagrasino: ‘Padėk man pabėgti, kitaip tave nužudysiu!’“

18 Gelbėdamas savo gyvybę, Dovydas pabėgo pas Samuelį į Ramą.[c] Jis papasakojo Samueliui, kaip Saulius su juo pasielgė. Tada jiedu nuėjo į Najotus ir pasiliko ten kurį laiką.[d] **19** Sauliui buvo pranešta: „Dovydas yra Najotuose, Ramoje.“ **20** Tučtuojau Saulius siuntė savo vyrus Dovydo suimti. Bet kai tie pamatė vyresnius pranašus pranašaujančius ir Samuelį, jų vadovą, stovintį šalia, juos apėmė Dievo dvasia ir jie taip pat ėmė pranašauti*.

21 Tai sužinojęs Saulius tuojau pasiuntė kitus vyrus, bet ir šie ėmė pranašauti*. Tada Saulius siuntė dar kitus, jau trečią sykį, bet pranašauti* ėmė ir šitie. **22** Galiausiai į Ramą išsiruošė jis pats. Priėjęs didžiąją vandens talpyklą, esančią Sechuve, Saulius paklausė: „Kur yra Samuelis ir Dovydas?“ – „Jie Najotuose,[e] Ramoje“, – išgirdo atsakymą. **23** Tad Saulius toliau traukė į Najotus, į

19:20, 21 *Arba „elgtis kaip pranašai“.

Ramą. Beeinantį jį irgi apėmė Dievo dvasia, ir visą kelią iki Najotų, iki pat Ramos, jis pranašavo*. **24** Paskui Saulius, kaip ir anie vyrai, nusivilkęs drabužius pranašavo* Samuelio akivaizdoje. Visą tą dieną ir visą naktį jis išgulėjo nuogas#. Todėl yra sakoma: „Negi ir Saulius pranašas?“ [a]

20 Tada iš Najotų, iš Ramos, Dovydas pabėgo ir atėjo pas Jehonataną. „Ką tokio aš padariau? [b] Kuo nusikaltau, kuo tavo tėvui nusidėjau, kad jis tyko mano gyvybės?“ – klausė Dovydas. **2** „Na jau ne, tu tikrai nežūsi! [c] – tikino Jehonatanas. – Mano tėvas nedaro nieko, nei svarbaus, nei nesvarbaus, man nepasakęs. Kodėl jis turėtų slėpti nuo manęs tokį dalyką? Taip tikrai nebus.“ **3** Tačiau Dovydas tvirtino: „Tavo tėvas gerai žino, kad esi man palankus,*[d] todėl mano sau: ‘Jehonatanas neturi apie tai žinoti, kad širdies jam neskaudėtų.’ Kaip gyvas Jehova ir kaip gyvas tu, mane tik žingsnis skiria nuo mirties!“ [e]

4 Jehonatanas Dovydui pažadėjo: „Dėl tavęs padarysiu viską, ko prašysi.“ – **5** „Žiūrėk, rytoj jaunaties šventė, [f] – ėmė dėstyti Dovydas, – ir aš turėčiau sėdėti prie stalo sykiu su karaliumi, bet tu leisk man pasišalinti. Aš slėpsiuosi laukuose iki poryt vakaro. **6** Jei tavo tėvas manęs pasiges, sakyk: ‘Dovydas labai prašė, kad leisčiau jam nubėgti į gimtąjį Betliejų, [g] nes ten visa jo šeimyna atnašauja metinę auką.’ [h] **7** Jei karalius atsakys: ‘Gerai’, tai tavo tarnas saugus. O jeigu supyks, vadinasi, tikrai yra sumanęs pikta prieš mane. **8** Parodyk savo tarnui ištikimąją meilę, [a] juk Jehovos akivaizdoje su savo tarnu esi sudaręs sandorą. [b] Bet jeigu aš kaltas, [c] pats mane užmušk. Tik neatiduok manęs savo tėvui.“ –

9 „Net nekalbėk taip, – atsakė Jehonatanas. – Jei sužinosiu, kad tėvas yra sumanęs pikta prieš tave, būtinai perspėsiu.“ [d] – **10** „O kas man praneš, jei tėvas atsakys tau šiurkščiai?“ – klausė Dovydas. **11** „Eime į lauką“, – tarė Jehonatanas. Ir abu išėjo. **12** Tada Jehonatanas kalbėjo Dovydui: „Jehova, Izraelio Dievas, tebūna liudininkas: rytoj arba poryt aš tėvą atsargiai apie tave išklausinėsiu. Jeigu į tave jis žiūri palankiai, tuoj pat duosiu tau žinią. **13** Bet jei mano tėvas ketina tau pikta daryti, tenubaudžia Jehova Jehonataną ir dar teprideda, jei aš tavęs neįspėsiu ir nepadėsiu tau saugiai pasišalinti. Kaip Jehova buvo su mano tėvu, [e] taip tebūna su tavimi. [f] **14** Mylėk mane ištikimąja Jehovos meile dabar, kol esu gyvas, ir net tada, kai numirsiu. [g] **15** Ir kai Jehova bus išnaikinęs žemėje visus Dovydo priešus, tenepalieka tavo ištikimoji meilė mano namų.“ [h] **16** Tada Jehonatanas sudarė sandorą su Dovydo namais, sakydamas: „Jehova pašauks Dovydo priešus atsiskaityti.“ **17** Jis paprašė Dovydą patvirtinti jųdviejų draugystės* įžadą, nes mylėjo jį kaip save patį. [i]

19:23, 24 *Arba „elgėsi kaip pranašas“. **19:24** #Arba „pusnuogis“. **20:3** *Pažod. „kad radau malonę tavo akyse“.

20:17 *Pažod. „meilės“.

19 SKYRIUS

a 1Sa 10:11

20 SKYRIUS

b 1Sa 24:11; Ps 18:20

c 1Sa 19:6

d 1Sa 18:1; 1Sa 19:2

e 1Sa 27:1

f Sk 10:10; 2Me 2:4

g 1Sa 16:4, 18

h 1Sa 20:28, 29

Antra skiltis

a Pat 17:17

b 1Sa 18:3; 1Sa 23:18

c 1Sa 20:1

d 1Sa 19:2

e 1Sa 10:7; 1Sa 11:6

f 1Sa 16:13; 1Sa 17:37

g 2Sa 9:1, 3; 2Sa 9:6, 7

h 2Sa 21:7

i 1Sa 18:1, 3; 2Sa 1:26; Pat 18:24

18 Tuomet Jehonatanas tarė: „Rytoj jaunaties šventė.[a] Tavęs pasiges, nes tavo vieta bus tuščia. **19** O poryt pasiges dar labiau. Eik ten, kur jau anksčiau slėpeisi, ir būk netoli to akmens. **20** Į šoną nuo jo aš paleisiu tris strėles, tarsi šaudčiau į taikinį, **21** ir liepsiu tarnui jas atnešti. Jeigu jam šūktelsiu: ‘Žiūrėk, strėlės prie pat tavęs, surink jas!’, tada gali grįžti, nes viskas gerai ir, kaip gyvas Jehova, joks pavojus tavęs netyko. **22** Bet jeigu jam sušuksiu: ‘Žiūrėk, strėlės guli toliau, priekyje tavęs’, tada pasišalink, nes pats Jehova tave išsiunčia. **23** O dėl pažado, kurį vienas kitam davėme,[b] – tebūna Jehova tarp mudviejų per amžius!“[c]

24 Taigi Dovydas pasislėpė tame lauke. O karalius, jaunačiai atėjus, sėdosi prie šventės stalo.[d] **25** Jis, kaip paprastai, sėdėjo savo vietoje prie sienos, Jehonatanas – priešais jį, Abneras[e] – šalia Sauliaus, o Dovydo vieta liko tuščia. **26** Saulius pamanė: „Matyt, kas nors jam atsitiko. Gal jis tapo nešvarus ir dar neapsivalė“,[f] todėl tądien nieko nesakė. **27** Tačiau ir kitą dieną, jau po šventės, Dovydo vieta buvo tuščia. Saulius savo sūnaus Jehonatano paklausė: „Kodėl Jesės sūnus[g] neatėjo valgyti nei vakar, nei šiandien?“ – **28** „Dovydas labai prašė, kad išleisčiau jį į Betliejų,[h] – atsakė Jehonatanas. – **29** Jis meldė: ‘Leisk man keliauti, nes mūsų šeima tenai atnašaus auką ir brolis mane pakvietė. Tad jeigu radau malonę tavo akyse, būk geras, leisk man išsprukti ir aplankyti savo brolius.’ Todėl jo ir nėra prie karaliaus stalo.“ **30** Saulius ant Jehonatano įtūžo. „Ak tu, maištininkės sūnau! – užriko jis. – Manai, nežinau, kad susidėjai su Jesės sūnumi savo paties ir savo motinos gėdai*?! **31** Kol Jesės sūnus gyvas, nei tau bus saugu, nei tavo valdžia bus tvirta.[a] Tuojau pat siųsk ką nors jo atvesti. Jis turi mirti!“[b] –

32 „Kodėl reikia jį bausti mirtimi?[c] Ką jis padarė?“ – klausė Jehonatanas. **33** Tada Saulius sviedė į Jehonataną ietį, norėdamas jį nudurti.[d] Ir šis suprato, kad tėvas tikrai yra nusprendęs Dovydą nužudyti.[e] **34** Jehonatanas perpykęs pašoko nuo stalo ir tą dieną po jaunaties šventės nieko nebevalgė. Jam skaudėjo širdį dėl Dovydo,[f] kurį jo tėvas buvo taip paniekinęs.

35 Rytą Jehonatanas, lydimas jauno tarno, nuėjo į lauką, kur turėjo su Dovydu susitikti.[g] **36** „Tuoj iššausiu strėles. Bėk ir surink jas!“ – liepė jis tarnui. Tarnas leidosi bėgti, o Jehonatanas šovė taip, kad strėlė kristų priekyje vaikinuko. **37** Kai šis atlėkė į vietą, kur gulėjo strėlė, Jehonatanas šūktelėjo: „Ar strėlė ne tolėliau, priekyje tavęs?!“ **38** Tada Jehonatanas vėl sušuko: „Greičiau! Paskubėk! Negaišuok!“ Tarnas surinko strėles ir grįžo pas šeimininką. **39** Vaikinukas nieko neįtarė, visą reikalą žinojo tik Jehonatanas ir Dovydas. **40** Jehonatanas padavė jam savo ginklus ir liepė: „Eik, parnešk į miestą.“

41 Tarnui pasišalinus, išėjo Dovydas iš savo slėptuvės, esančios netoliese, pietų pusėje. Jis

20 SKYRIUS

a 1Sa 20:5

b 1Sa 20:13, 14

c 1Sa 20:42

d 1Sa 20:5

e 1Sa 14:50

f Kun 11:23, 24 Kun 15:4, 5 Kun 15:16, 18 Sk 19:16

g 1Sa 17:12

h 1Sa 20:6

Antra skiltis

a 1Sa 18:8

b 1Sa 19:6, 10

c 1Sa 19:5 Pat 17:17 Pat 18:24

d 1Sa 18:11 1Sa 19:10

e 1Sa 20:6, 7

f 1Sa 18:1

g 1Sa 20:19–22

20:30 *Pažod. „savo motinos nuogumo gėdai“.

puolė ant kelių ir tris kartus žemai nusilenkė. Jehonatanas ir Dovydas vienas kitą pabučiavo. Abu jie apsiverkė, o ypač graudžiai verkė Dovydas. **42** Jehonatanas tarė Dovydui: „Eik ramybėje. Juk mudu esame Jehovos vardu prisiekę:[a] ‘Tebūna Jehova amžiais tarp tavęs ir manęs, tarp tavo palikuonių ir mano palikuonių.’“[b]

Tada Dovydas nuėjo savo keliu, o Jehonatanas sugrįžo į miestą.

21 Dovydas atkeliavo į Nobą[c] pas kunigą Ahimelechą. Pamatęs Dovydą, šis ėmė drebėti iš baimės ir klausė: „Kodėl tu vienas, be palydovų?“[d] **2** Dovydas kunigui Ahimelechui paaiškino: „Karalius siuntė mane su vienu reikalu ir liepė: ‘Tegu niekas nežino, kokią užduotį tau patikėjau ir ką įsakiau.’ Su savo vyrais susitiksiu sutartoje vietoje. **3** O dabar duok man, jei turi, penkis papločius duonos arba ką tik rasi.“ **4** Kunigas atsakė: „Paprastos duonos neturiu, tiktai šventą.[e] Tačiau jei tavo vyrai yra susilaikę nuo moterų, galiu jos duoti.“[f] – **5** „Moterų nesame lietę, kaip ir anais kartais, kai kildavau į karo žygius,[g] – patikino Dovydas. – Jei vyrai laiko savo kūnus šventai, kai užduotis paprasta, juolab šventi yra šiandien.“ **6** Tada kunigas davė jam šventos duonos,[h] nes neturėjo kitokios, tik atnašinę, paimtą iš Jehovos Padangtės tą dieną, kai keitė ją į šviežią.

7 Tuo metu tenai Jehovos akivaizdoje buvo užsilaikęs vienas iš Sauliaus tarnų, vyriausias kerdžius edomitas[i] Doegas.[y]

20 SKYRIUS

a 1Sa 20:17, 23

b 1Sa 23:18
2Sa 9:7

21 SKYRIUS

c 1Sa 22:9, 19

d 1Sa 18:13

e Iš 25:30
Kun 24:5, 9
Mt 12:3, 4

f Iš 19:15
Kun 15:16
2Sa 11:11

g Kun 15:18

h Kun 24:7–9
Mk 2:25, 26
Lk 6:3, 4

i Pr 36:1

y 1Sa 22:9
Ps 52:0

Antra skiltis

a 1Sa 17:51, 54

b 1Sa 17:2, 50

c Iš 28:6

d 1Sa 27:1

e Joz 11:22
1Sa 5:8
1Sa 17:4
1Sa 27:2
Ps 56:0

f 1Sa 18:6–8
1Sa 29:4, 5

g Ps 56:3, 6

h Ps 34:0

22 SKYRIUS

i 1Sa 21:10

y Joz 15:20, 35
2Sa 23:13
Ps 34:19
Ps 56:13

8 Dovydas paklausė Ahimelecho: „Ar neturi čia ieties ar kalavijo? Nespėjau nei savo kalavijo, nei jokio kito ginklo pasiimti, nes karaliaus reikalas vertė skubėti.“ – **9** „Yra filistino Galijoto kalavijas[a] – to, kurį tu Elos slėnyje nukovei,[b] – atsakė kunigas. – Ten už efodo[c] guli suvyniotas į skraistę. Jei nori, imk, nes daugiau nieko neturiu.“ Dovydas tarė: „Kito tokio nerasi! Duok jį man.“

10 Tą pačią dieną Dovydas, bėgdamas nuo Sauliaus,[d] vėl leidosi į kelią ir galiausiai atėjo pas Gato karalių Achišą.[e] **11** Tarnai karaliui kalbėjo: „Argi tai ne Dovydas, to krašto karalius? Argi ne jį pasitikdavo su šokiais ir daina:

‘Saulius nukovė
tūkstančius,
o Dovydas –
dešimtis tūkstančių!’?“[f]

12 Dovydui nuo tų žodžių persmelkė širdį, jis labai išsigando[g] Gato karaliaus Achišo. **13** Todėl apsimetė pamišėliu[h] ir ėmė tarp jų* kvailioti: keverzojo visokius ženklus ant miesto vartų, varvino seiles sau ant barzdos. **14** Galop Achišas savo tarnams pasakė: „Juk matote, kad jis beprotis. Kam jį pas mane atvedėte? **15** Ar man pamišėlių trūksta, kad dar vienas čia atėjęs darkytųsi? Nejau tokį galima įleisti į mano namus?“

22 Taigi iš ten Dovydas pasitraukė[i] ir prisiglaudė Adulamo oloje.[y] Apie tai išgirdę, pas jį atėjo broliai ir visa tėvo šeimyna. **2** Prie Dovydo telkėsi visi, kurie buvo

21:13 *Pažod. „jų rankoje“.

vargų prispausti, prasiskolinę, kuriems gyvenimas buvo apkartęs. Dovydas tapo jų vadu; prie jo prisidėjo apie 400 vyrų.

3 Vėliau Dovydas nukeliavo į Moabo[a] miestą Micpę ir Moabo karaliaus paprašė: „Leisk mano tėvui ir motinai čia pagyventi, kol sužinosiu, ką Dievas ketina su manimi daryti.“ **4** Ir Dovydas paliko savo tėvus pas Moabo karalių. Ten jie gyveno visą tą laiką, kol jis glaudėsi tvirtovėje.[b]

5 Vieną dieną pranašas Gadas[c] tarė Dovydui: „Nebebūk tvirtovėje, eik į Judo žemę.“[d] Tada Dovydas nukeliavo į Hereto mišką.

6 Saulius išgirdo, kad Dovydas ir jo vyrai aptikti. Kaip tik tuo metu Saulius sėdėjo Gibėjoje[e] ant kalvos po eglūnu. Rankoje jis laikė ietį, o aplink stovėjo visi tarnai. **7** „Klausykite, jūs benjaminai! – kreipėsi Saulius į tarnus. – Negi Jesės sūnus[f] duos jums laukų ir vynuogynų? Negi paskirs jus tūkstantininkais ar šimtininkais? **8** Visi jūs susimokėt prieš mane! Niekas man nepranešė, kad mano sūnus sudarė sandorą su Jesės sūnumi![h] Niekas iš jūsų manęs nepagaili, niekas man nepasako, kad mano paties sūnus yra nuteikęs mano tarną prieš mane ir kad šis dabar tyko manęs iš pasalų!“

9 Tada prabilo edomitas Doegas,[i] Sauliaus tarnų vyriausiasis: „Mačiau, kad Jesės sūnus buvo atėjęs į Nobą pas Ahitubo sūnų Ahimelechą.[y] **10** Tas dėl jo teiravosi Jehovos, aprūpino jį maistu ir netgi davė filistino Galijoto kalaviją.“[j] **11** Karalius tuojau liepė iš Nobo iškviesti

22 SKYRIUS

a Rūt 4:10, 17
1Sa 14:47

b 1Sa 22:1

c 2Sa 24:11, 12
1Me 21:9, 10
1Me 29:29
2Me 29:25

d 1Sa 23:3

e 1Sa 10:26

f Rūt 4:22

g 1Sa 8:11, 12

h 1Sa 18:3
1Sa 20:17

i 1Sa 21:1, 7
Ps 52:0
Ps 52:2, 3

y 1Sa 14:3
1Sa 22:20

j 1Sa 21:6, 9

Antra skiltis

a 1Sa 19:4
1Sa 20:32
1Sa 24:11
1Sa 26:23

b 1Sa 17:25
1Sa 18:27

c 1Sa 18:5, 13

d 1Sa 22:10

e 1Sa 21:1, 2

f 1Sa 14:44
1Sa 20:31

g 1Sa 2:27, 32

h Ps 52:0

i Pr 25:30

y 1Sa 2:27, 31

j 1Sa 21:1
1Sa 22:9

Ahitubo sūnų kunigą Ahimelechą ir visus kitus kunigus, priklausančius jo tėvo namams. Visi jie atėjo pas karalių.

12 „Paklausyk, Ahitubo sūnau!“ – tarė Saulius. „Klausau, mano viešpatie“, – atsiliepė tas. **13** „Kodėl su Jesės sūnumi prieš mane susimokei? – priekaištavo Saulius. – Kodėl davei jam duonos, kalaviją ir dėl jo teiravaisi Dievo? Jis yra tapęs mano priešu ir dabar iš pasalų manęs tyko!“ **14** Ahimelechas atsakė karaliui: „Kas iš karaliaus tarnų yra toks patikimas* kaip Dovydas?[a] Juk jis karaliaus žentas,[b] asmens sargybos viršininkas ir gerbiamas tavo namuose.[c] **15** Argi aš pirmą sykį dėl jo teiravausi Dievo?[d] To ir būti negali, kad eičiau prieš tave! Tegul karalius nekaltina savo tarno ir jo tėvo namų, nes tavo tarnas nieko apie tai nežinojo.“[e] –

16 „Tu mirsi,[f] Ahimelechai! Tu ir visi tavo tėvo namai,[g] – tarė karalius **17** ir paliepė aplinkui stovintiems sargybiniams*: – Pulkite ir iššudykite Jehovos kunigus, nes jie remia Dovydą! Jie žinojo, kad jis bėglys, bet man nepranešė.“ Tačiau karaliaus vyrai nenorėjo kelti rankos prieš Jehovos kunigus. **18** Tada karalius kreipėsi į Doegą:[h] „Nagi, tu pulk kunigus!“ Edomitas[i] Doegas nedelsdamas puolė kunigus, ir tą dieną nuo jo rankos krito 85 vyrai, dėvintys lininį efodą.[y] **19** Galiausiai kalaviju jis iššudė visą kunigų miestą Nobą:[j] vyrus ir moteris, vaikus ir kūdikius, taip pat išgalabijo jaučius, asilus ir avis.

22:14 *Arba „ištikimas“. **22:17** *Pažod. „bėgikams“.

20 Tačiau vienam Ahitubo sūnaus Ahimelecho sūnui, vardu Abjataras,[a] pavyko išsigelbėti. Jis paspruko ir atbėgo pas Dovydą. **21** Abjataras pranešė Dovydui: „Saulius iššudė Jehovos kunigus.“ **22** Dovydas tarė Abjatarui: „Kai tądien tenai pamačiau edomitą Doegą,[b] iškart supratau, kad jis viską papasakos Sauliui. Tai aš kaltas dėl to, kad žuvo visi tavo tėvo namai*. **23** Pasilik su manimi ir nebijok. Tie, kas tyko tavo gyvybės, tyko ir manosios. Aš tave apsaugosiu.“[c]

23 Vieną dieną Dovydui buvo pranešta: „Filistinai kariauja su Keila[d] ir nuo grendymų grobia javus.“ **2** Dovydas klausė Jehovos:[e] „Ar man eiti ir užpulti tuos filistinus?“ – „Eik, kovok su filistinais ir išgelbėk Keilą“, – atsakė Jehova. **3** Tačiau Dovydo vyrai nuogąstavo: „Klausyk, mums net ir čia, Judo žemėje,[f] baugu. Tai kas bus, kai išeisime kautis su filistinais į Keilą?“[g] **4** Todėl Dovydas vėl kreipėsi į Jehovą,[h] ir Jehova atsakė: „Eik, leiskis žemyn į Keilą. Aš atiduosiu filistinus tau į rankas.“[i] **5** Dovydas ir jo vyrai nužygiavo į Keilą ir stojo į mūšį su filistinais. Jie sutriuš` kino filistinus ir išsivarė jų gyvulius. Taip Dovydas išgelbėjo Keilos gyventojus.[y]

6 Kai Ahimelecho sūnus Abjataras[j] atbėgo pas Dovydą į Keilą, atsinešė ir efodą. **7** Sauliui buvo pranešta: „Dovydas Keiloje.“ Tad Saulius sakė: „Dievas atidavė jį man į rankas,[k] nes įžengdamas į miestą su vartais

22:22 *Arba „visos sielos iš tavo tėvo namų“. Žr. žodynėlyje „siela“.

22 SKYRIUS

a 1Sa 23:6, 1Sa 30:7, 2Sa 20:25, 1Ka 2:27

b 1Sa 21:1, 7

c 1Ka 2:26

23 SKYRIUS

d Joz 15:20, 44

e 1Sa 30:8, 2Sa 5:19, Ps 37:5

f 1Sa 22:5

g 1Sa 13:5, 1Sa 14:52

h Ts 6:39

i 1Sa 14:6, 2Sa 5:19

y 1Sa 23:1

j 1Sa 22:20

k 1Sa 23:14

Antra skiltis

a Sk 27:21, 1Sa 30:7

b 1Sa 22:19

c 1Sa 22:1, 2, 1Sa 25:13, 1Sa 30:9

d Joz 15:20, 55, 1Sa 23:19, 1Sa 26:1

e 1Sa 18:29, 1Sa 20:33, 1Sa 27:1

f Ps 37:5, Pat 17:17

ir velkėmis pats įlindo į spąstus.“ **8** Saulius sušaukė visus savo karius, kad žygiuotų į Keilą sučiupti Dovydo ir jo vyrų. **9** Sužinojęs, ką Saulius prieš jį rezga, Dovydas kunigo Abjataro paprašė: „Atnešk efodą.“[a] **10** Ir Dovydas meldėsi: „O Jehova, Izraelio Dieve, tavo tarnas išgirdo, kad Saulius dėl manęs ruošiasi pulti Keilą ir miestą sunaikinti.[b] **11** Ar Keilos vadai* atiduos mane jam į rankas? Ar Saulius ateis čionai, kaip tavo tarnas girdėjo? O Jehova, Izraelio Dieve, maldauju atsakyti savo tarnui.“ Jehova atsakė: „Taip, jis ateis.“ **12** Dovydas paklausė: „Ar Keilos vadai atiduos mane ir mano vyrus Sauliui į rankas?“ – „Atiduos“, – atsakė Jehova.

13 Dovydas nedelsdamas susiruošė ir su savo vyrais, kurių buvo maždaug 600,[c] išėjo iš Keilos. Jie kilnojosi iš vietos į vietą – kur tik galėjo. Išgirdęs, kad Dovydas paliko Keilą, Saulius savo žygį atšaukė. **14** Dovydas laikėsi Zifo[d] dykumos aukštumose, sunkiai prieinamose vietose. O Saulius nesiliovė jo ieškojęs,[e] tačiau Jehova neatidavė Dovydo jam į rankas. **15** Dovydas žinojo, kad Saulius išėjęs jo ieško* norėdamas nužudyti. Tuo metu Dovydas glaudėsi Horešoje, Zifo dykumoje.

16 Sauliaus sūnus Jehonatanas atėjo pas Dovydą į Horešą ir padėjo jam rasti stiprybės* Jehovoje.[f] **17** „Nebijok, – drąsino jis, – mano tėvas Saulius

23:11 *Arba galbūt „žemvaldžiai“. **23:15** *Arba galbūt „Dovydas bijojo, nes Saulius išėjęs jo ieškojo“. **23:16** *Pažod. „sustiprino jo ranką“.

tavęs neras. Tu būsi Izraelio karalius,[a] o aš būsiu antras po tavęs. Net mano tėvas tai žino.“[b] **18** Tada jiedu sudarė sandorą[c] Jehovos akivaizdoje. Dovydas pasiliko Horešoje, o Jehonatanas grįžo namo.

19 Po kurio laiko Zifo gyventojai atėjo pas Saulių į Gibėją[d] ir pranešė: „Dovydas slapstosi netoli mūsų[e] Horešoje,[f] ant Hachilos kalvos,[g] iškilusios į pietus* nuo Ješimono#,[h] sunkiai prieinamose vietose. **20** Tad, karaliau, ateik, kada tik panorėsi, ir mes jį atiduosime karaliui į rankas.“[i] – **21** „Telaimina jus Jehova už tai, kad parodėte man atjautą, – kalbėjo Saulius. – **22** Prašyčiau nueiti ir tiksliai sužinoti, kur jis laikosi ir kas jį ten matė, nes man pasakyta, kad jis labai gudrus. **23** Iššvalgykite, kur yra jo slaptavietės, ir kai viską gerai ištirsite, sugrįžkite pas mane. Tada su jumis eisiu ir, jeigu jis yra šiame krašte, surasiu jį tarp visų Judo tūkstančių.“

24 Taigi jie iškeliavo ir nuėjo pirma Sauliaus į Zifą.[j] Dovydas su savo vyrais tuo metu buvo Maono[j] dykumoje, Araboje,[k] į pietus nuo Ješimono. **25** Paskui ir Saulius atėjo jo ieškoti kartu su savo kariais.[l] Dovydui buvo apie tai pranešta ir jis iškart patraukė tolyn į Maono dykumą, prie uolos.[m] Saulius, apie tai išgirdęs, metėsi į dykumą Dovydui iš paskos. **26** Kai Saulius atėjo prie kalno iš vienos pusės, Dovydas su savo vyrais buvo prie to paties kalno iš kitos pusės. Dovydas leidosi bėgti,[n] o Saulius su savo kariais vijosi Dovydą ir jo vyrus, ir nedaug trūko, kad juos sučiuptų.[a] **27** Kaip tik tada pasiuntinys atnešė Sauliui žinią: „Greičiau sugrįžk, nes filistinai įsiveržė į kraštą!“ **28** Saulius liovėsi persekioti Dovydą[b] ir nužygiavo į kovą su filistinais. Todėl ta vieta pavadinta Išsiskyrimo uola.

29 Dovydas iš ten pasitraukė ir laikėsi En Gedyje,[c] sunkiai prieinamose vietose.

24 Kai Saulius išvijęs filistinus grįžo, jam buvo pranešta: „Dovydas yra En Gedžio dykumoje.“[d]

2 Saulius susikvietė 3000 rinktinių vyrų iš viso Izraelio ir išėjo Dovydo ir jo žmonių ieškoti į uolynus, kur gyvena kalnų ožiai. **3** Pakeliui priėjo avių aptvarus. Ten buvo ola ir Saulius įėjo į ją nusilengvinti. O tos olos gilumoje kaip tik sėdėjo Dovydas su savo vyrais.[e] **4** Vyrai ėmė kalbėti Dovydui: „Štai diena, kada Jehova tau sako: ‘Atiduodu priešą tau į rankas.[f] Pasielk su juo, kaip nori.’“ Dovydas prisėlino ir patylomis nupjovė Sauliaus drabužio skverną. **5** Bet Dovydui širdyje buvo negera*,[g] kam jis tą skverną nupjovė. **6** Savo vyrams jis sakė: „Su savo viešpačiu, Jehovos pateptuoju, taip nepasielgsiu – rankos prieš jį nekelsiu. Tesaugo Jehova net nuo tokios minties! Juk jis Jehovos pateptasis!“[h] **7** Šiais žodžiais Dovydas sulaikė savo vyrus ir Sauliaus užpulti jiems neleido. O Saulius, išėjęs iš olos, patraukė savo keliu.

23:19 *Pažod. „į dešinę“. #Arba galbūt „nuo dykumos“.

24:5 *Arba „Dovydą ėmė graužti sąžinė“.

23 SKYRIUS

a 1Sa 16:13; 2Sa 2:4; 2Sa 5:3

b 1Sa 20:31; 1Sa 24:17, 20

c 1Sa 18:3; 1Sa 20:42

d 1Sa 10:26

e 1Sa 26:1; Ps 54:0

f 1Sa 23:15

g 1Sa 26:3

h 1Sa 23:24

i Ps 54:3

y 1Sa 23:14

j Joz 15:20, 55; 1Sa 25:2, 3

k Įst 1:7

l 1Sa 26:2; Ps 54:3

m 1Sa 23:28

n Ps 31:22

Antra skiltis

a Ps 17:9

b Ps 54:7

c Joz 15:20, 62; Gg 1:14

24 SKYRIUS

d 1Sa 23:28, 29

e Ps 57:0; Ps 142:0

f 1Sa 26:8, 23

g 2Sa 24:10

h Iš 22:28; 1Sa 26:11; 2Sa 1:14; 1Me 16:22

8 Dovydas irgi išėjo iš olos ir pašaukė Saulių: „Mano viešpatie karaliau!“[a] Kai Saulius atsisuko, Dovydas puolė ant kelių ir nusilenkė iki žemės. **9** Jis kalbėjo Sauliui: „Kodėl klausaisi šnekų, esą Dovydas siekia tau pakenkti?[b] **10** Dabar pats matai, kad oloje Jehova buvo atidavęs tave man į rankas. Ir kai kas ragino nužudyti tave,[c] bet aš tavęs pasigailėjau ir tariau: ‘Nekelsiu rankos prieš savo viešpatį, nes jis yra Jehovos pateptasis.’[d] **11** Pažiūrėk, mano tėve, – rankoje laikau tavo drabužio skverną. Aš jį nupjoviau, bet tavęs nenužudžiau. Dabar matai ir supranti, kad aš nenoriu tau pakenkti ir prieš tave nemaištauju. Tau aš nenusidėjau,[e] nors tu ir medžioji mane, norėdamas atimti gyvybę.[f] **12** Tebūna Jehova mūsų teisėjas,[g] už mane tau teatkeršija Jehova,[h] o aš rankos prieš tave nekelsiu.[i] **13** Kaip senovės patarlė sako, „nedorybė ateina iš nedorėlių“. Rankos prieš tave aš nekelsiu. **14** Prieš ką gi išėjo Izraelio karalius? Ką tu persekioji? Pastipusį šunį? Blusą?[y] **15** Tebūna Jehova teisėjas, tegul jis teisia tave ir mane, tegul viską ištiria ir mane apgina.[j] Tegul mane teisia ir išgelbėja iš tavo rankų.“

16 Dovydui nutilus, Saulius paklausė: „Ar čia tavo balsas, mano sūnau Dovydai?“[k] Ir Saulius ėmė garsiai verkti. **17** „Tu esi teisesnis už mane, nes darei man gera, o aš tau atmokėjau piktu,[l] – kalbėjo jis. – **18** Tu išties padarei man gera: Jehova, kaip dabar ir sakei, buvo atidavęs mane tau į rankas, bet tu manęs nenužudei.[m] **19** Koks gi žmogus, suradęs savo priešą, paleistų jį gyvą ir sveiką? Jehova apdovanos tave[a] už tai, ką dėl manęs šiandien padarei. **20** Žinau, tu tikrai tapsi karaliumi[b] ir Izraelio karalystė amžiais liks tavo rankose. **21** Tad Jehovos vardu prisiek,[c] kad po manęs neišnaikinsi mano palikuonių ir neištrinsi mano vardo iš mano tėvo namų.“[d] **22** Ir Dovydas jam prisiekė. Tada Saulius grįžo namo,[e] o Dovydas su savo vyrais patraukė į tvirtovę.[f]

25 Po kurio laiko mirė Samuelis,[g] ir visas Izraelis susirinko jo apraudoti. Žmonės palaidojo Samuelį prie jo namų Ramoje.[h] Paskui Dovydas nukeliavo į Parano dykumą.

2 Maone[i] gyveno vienas vyras, turintis nuosavybės Karmelyje*.[y] Tas žmogus buvo labai turtingas: laikė 3000 avių ir 1000 ožkų. Karmelyje jis kirpo savo avis. **3** Jo vardas buvo Nabalas,[j] o žmonos – Abigailė.[k] Abigailė buvo protinga ir graži, o Nabalas, iš Kalebo[l] kilties, – šiurkštus ir piktavalis.[m] **4** Dovydas būdamas dykumoje išgirdo, kad Nabalas kerpa avis, **5** tad siuntė pas jį dešimt vyrų ir prisakė: „Nueikite į Karmelį pas Nabalą ir mano vardu pasiteiraukite, kaip jis laikosi. **6** Paskui tarkite: ‘Linkiu tau ilgo gyvenimo ir kad gerai klotųsi* tau, tavo šeimynai ir viskam, ką turi! **7** Išgirdau, kad kerpi avis. Kai tavo piemenys buvo su mumis, mes jų neskriaudėme[n] ir jie nieko nepasigedo per visą laiką, kol ganė Karmelyje. **8** Paklausk savo

24 SKYRIUS

a 1Sa 26:17
b 1Sa 26:19
c 1Sa 24:4
d 1Sa 9:16; 1Sa 10:1; 1Sa 26:9; Ps 105:15
e 1Sa 26:18; Ps 35:7
f 1Sa 23:14
g 1Sa 26:23
h Įst 32:35
i 1Sa 26:11
y 1Sa 26:20
j 1Sa 25:39; Ps 35:1
k 1Sa 26:17
l 1Sa 26:21
m 1Sa 24:4, 10

Antra skiltis

a 1Sa 26:25; Ps 18:20
b 1Sa 13:14; 1Sa 15:28; 1Sa 18:8; 1Sa 20:31; 1Sa 23:17
c Kun 19:12; Įst 6:13
d 2Sa 9:1; 2Sa 21:7
e 1Sa 15:34
f 1Sa 23:29

25 SKYRIUS

g 1Sa 1:20; 1Sa 2:18; 1Sa 3:20; Ps 99:6
h 1Sa 7:15, 17
i 1Sa 23:24
y Joz 15:20, 55
j 1Sa 25:25
k 1Sa 27:3
l Sk 13:6; Sk 32:11, 12
m 1Sa 25:17, 21
n 1Sa 25:14–16

25:2 *Miestas Judo giminės teritorijoje; ne tas pats, kas Karmelio kalnas. **25:6** *Arba „ir ramybės“.

žmonių ir jie tau pasakys. Todėl teranda mano vyrai malonę tavo akyse, juk atėjome tokią džiugią dieną! Prašyčiau sušelpti, kuo gali, savo tarnus ir savo sūnų Dovydą.'“[a]

9 Taigi Dovydo vyrai nuėjo pas Nabalą ir Dovydo vardu perdavė jam visus tuos žodžius. Jiems baigus kalbėti, **10** Nabalas pareiškė: „Kas tas Dovydas, kas tas Jesės sūnus? Dabar daug tarnų bėga nuo savo šeimininkų.[b] **11** Kodėl turėčiau imti duoną, vandenį ir mėsą, priruoštą avių kirpėjams, ir atiduoti nežinia iš kur atsibasčiusiems vyrams?!“

12 Sugrįžę pas Dovydą, vyrai viską jam papasakojo. **13** Dovydas savo žmonėms tuojau paliepė: „Prisijuoskit kalavijus!“[c] Tad visi prisijuosė kalavijus; Dovydas irgi prisijuosė savo kalaviją. Maždaug keturi šimtai vyrų lydėjo Dovydą, o du šimtai liko prie daiktų.

14 Tuo tarpu vienas iš Nabalo tarnų pranešė jo žmonai Abigailei: „Dovydas buvo atsiuntęs iš dykumos pasiuntinius su geriausiais linkėjimais mūsų šeimininkui, bet tas juos iškoneveikė.[d] **15** Tie vyrai buvo mums labai geri, jokios skriaudos mums nepadarė. Per visą laiką, kol buvome su jais laukuose, nieko nepasigedome.[e] **16** Dieną naktį jie saugojo mus it kokia siena, kai šalia jų ganėme bandą. **17** Tad dabar pagalvok, ką daryti, nes mūsų šeimininkui ir visiems jo namams gresia nelaimė.[f] Jis toks niekšingas žmogus,[g] kad niekas negali su juo susikalbėti.“

18 Abigailė[h] skubiai paėmė 200 papločių duonos, du didelius ąsočius vyno, penkias paruoštas avis, penkias sejas* gruzdintų grūdų, 100 razinų slėgtainių, 200 figų slėgtainių ir užkrovė viską ant asilų.[a] **19** Tada pasakė tarnams: „Eikite pirmi. Aš seksiu iš paskos.“ Bet savo vyrui Nabalui nieko nepranešė.

20 Kai Abigailė, jodama ant asilo, kalno priedangoje leidosi žemyn, netikėtai priešais pasirodė Dovydas su vyrais ir jie susitiko. **21** Dovydas buvo pasakęs: „Be reikalo saugojau dykumoje to žmogaus turtą. Nė menkiausio daikto jis nepasigedo,[b] o dabar už gera man piktu atmoka![c] **22** Tenubaudžia Dievas Dovydo priešus* ir dar teprideda, jeigu iki ryto paliksiu gyvą bent vieną vyrą# iš jo šeimynos.“

23 Pamačiusi Dovydą, Abigailė skubiai nulipo nuo asilo, parpuolė prieš Dovydą ant kelių ir iki žemės nusilenkė. **24** Parklupusi prie jo kojų maldavo: „Mano viešpatie, tekrinta kaltė ant manęs. Leisk man kalbėti, išklausyk savo tarnaitės žodžius. **25** Meldžiu savo viešpaties nekreipti dėmesio į Nabalą, tą niekšingą žmogų,[d] nes koks jo vardas, toks jis pats. Jo vardas Nabalas* ir jis tikrai yra kvailas. Aš, tavo tarnaitė, nemačiau savo viešpaties siųstų vyrų. **26** Kaip gyvas Jehova ir kaip gyvas tu, mano viešpatie, tai Jehova sulaikė tave,[e] kad neužsitrauktum kraujo kaltės[f] ir neimtum keršyti savo pa-

25 SKYRIUS

a Įst 15:7

b 1Sa 22:2

c Ps 37:8
Pat 15:1
Mok 7:9

d 1Sa 25:10

e 1Sa 25:7

f 1Sa 25:13

g 1Sa 25:3

h 1Sa 25:3

Antra skiltis

a 2Sa 16:1
2Sa 17:27–29

b 1Sa 25:7

c 1Sa 25:10
Ps 35:12

d 1Sa 25:17

e Pr 20:6

f Pr 9:6

25:18 *Seja buvo lygi 7,33 L. Žr. priedą B14. **25:22** *Arba galbūt „Dovydą“. #Pažod. „bent vieną, kuris šlapinasi ant sienos“. Taip buvo paniekinamai vadinami vyrai. **25:25** *Išvertus – „kvailas“.

ties ranka. Tegul tavo priešai ir visi, kas nori mano viešpačiui pakenkti, tampa kaip Nabalas. **27** O ši dovana*,[a] tavo tarnaitės atnešta savo viešpačiui, tebūna duota vyrams, kurie yra sykiu su mano viešpačiu.[b] **28** Malonėk atleisti savo tarnaitei jos nusižengimą. Jehova tikrai įkurs mano viešpačiui patvarius namus*,[c] nes mano viešpats kovoja Jehovos kovas[d] ir per visą gyvenimą nėra padaręs nieko pikta.[e] **29** Jei kas nors tave persekios ir kėsinsis atimti gyvybę, Jehova, tavo Dievas, saugos mano viešpaties gyvybę įrišęs į gyvųjų ryšulėlį, o tavo priešų gyvybes jis išsvaidys it akmenis mėtykle. **30** Kai Jehova bus įvykdęs visus gerus pažadus, duotus mano viešpačiui, ir bus paskyręs jį Izraelio vadu,[f] **31** mano viešpačiui neteks gailėtis ir graužtis, kad be reikalo praliejo kraują ir keršijo savo paties ranka.[g] O kai Jehova bus apdovanojęs mano viešpatį viskuo, kas gera, atmink savo tarnaitę.“

32 Dovydas tarė Abigailei: „Tebūna pašlovintas Jehova, Izraelio Dievas, šiandien tave atsiuntęs manęs pasitikti! **33** Būk palaiminta už tokią savo nuovoką! Būk palaiminta už tai, kad sulaikei mane ir aš neužsitraukiau kraujo kaltės,[h] nekeršijau savo paties rankomis. **34** Jeigu nebūtum atskubėjusi manęs pasitikti,[i] – kaip gyvas Jehova, Izraelio Dievas, kuris neleido, kad tau pakenkčiau,[y] – iki ryto Nabalui nebūtų likę nė vieno vyro.“[j] **35** Dovydas paėmė visa, ką ji atgabeno, ir pasakė: „Gali rami grįžti namo. Aš įsiklausiau į tavo žodžius ir padarysiu, kaip sakei.“

36 Abigailė sugrįžo pas Nabalą. Tuo metu jis puotavo savo namuose it koks karalius, buvo gerai nusiteikęs ir girtut girtutėlis. Abigailė iki ryto jam ničnieko nesakė. **37** Kitą rytą, kai Nabalas jau buvo išsiblaivęs, žmona viską jam papasakojo. Nabalui širdis apmirė ir jis tarsi suakmenėjo*. **38** Maždaug po dešimties dienų Jehova nubaudė jį mirtimi.

39 Išgirdęs, kad Nabalas mirė, Dovydas pasakė: „Tebūna pašlovintas Jehova už tai, kad atmokėjo[a] Nabalui, mano įžeidėjui,[b] o savo tarną sulaikė nuo pikta.[c] Nabalo piktadarystes Jehova užkrovė jam pačiam ant galvos.“ Paskui Dovydas siuntė pasiuntinius, kad pasiūlytų Abigailei tapti jo žmona. **40** Atėję pas Abigailę į Karmelį, jo tarnai kalbėjo: „Dovydas nori tave imti į žmonas.“ **41** Ji tučtuojau pakilo, nusilenkė iki žemės ir pasakė: „Esu vergė, pasiruošusi plauti savo viešpaties tarnams kojas.“[d] **42** Abigailė[e] nedelsdama sėdo ant asilo ir, lydima penkių tarnaičių, iškeliavo su Dovydo pasiuntiniais. Abigailė tapo jo žmona.

43 Dovydas jau buvo vedęs Ahinoamą[f] iš Jezreelio.[g] Taigi jos abi buvo jo žmonos.[h]

44 O Dovydo žmoną Mikalę[i] jos tėvas Saulius buvo atidavęs Laišo sūnui Palčiui[y] iš Galimų.

26 Zifo[j] gyventojai atėjo pas Saulių į Gibėją[k] ir pranešė: „Dovydas slapstosi ant

25:27 *Pažod. „palaiminimas“. **25:28** *T. y. dinastiją. **25:37** *Arba „ir jį suparalyžiavo“.

25 SKYRIUS

a 1Sa 25:18

b 1Sa 22:2
1Sa 25:13

c 1Sa 15:28
2Sa 7:8, 11
1Ka 9:5

d 1Sa 17:45
1Sa 18:17

e 1Sa 24:11
1Ka 15:5

f 1Sa 13:13, 14
1Sa 23:17
2Sa 6:21
2Sa 7:8
Ps 89:20

g Įst 32:35
1Sa 24:15

h Įst 19:10
1Sa 25:26

i 1Sa 25:18

y 1Sa 25:24

j 1Sa 25:22

Antra skiltis

a 1Sa 24:15
Ps 35:1

b 1Sa 25:10, 14

c 1Sa 25:34

d Pr 18:3, 4
Lk 7:44

e 1Sa 25:3

f 1Sa 27:3
2Sa 3:2
1Me 3:1

g Joz 15:20, 56

h 1Sa 30:5
2Sa 5:13

i 1Sa 18:20

y 2Sa 3:14, 15

26 SKYRIUS

j Joz 15:20, 55

k Ts 19:14
1Sa 10:26

Hachilos kalvos, ties Ješimonu*.“[a] **2** Saulius pakilo ir su 3000 rinktinių Izraelio vyrų patraukė ieškoti Dovydo į Zifo dykumą.[b] **3** Ant Hachilos kalvos, iškilusios palei kelią ties Ješimonu, jis įsirengė stovyklą. Dovydas tuo metu laikėsi dykumoje. Išgirdęs, kad Saulius atėjo į dykumą jo ieškoti, **4** Dovydas išsiuntė žvalgus patikrinti, ar taip yra iš tikrųjų. **5** Vėliau ir pats Dovydas atėjo prie Sauliaus stovyklos ir įsižiūrėjo, kur Saulius ir jo kariuomenės vadas Nero sūnus Abneras[c] yra atsigulę. Saulius gulėjo užkardos viduryje, o aplink jį buvo įsitaisę kariai. **6** Dovydas kreipėsi į hetitą[d] Ahimelechą ir Cerujos[e] sūnų Abišają,[f] Joabo brolį: „Katras leisis su manimi į Sauliaus stovyklą?“ – „Aš eisiu“, – pasisiūlė Abišajas. **7** Nakčia atsėlinę prie karių, Dovydas ir Abišajas rado Saulių miegantį užkardos viduryje. Jo ietis styrojo įsmeigta į žemę prie galvos; Abneras ir kariai buvo sugulę aplinkui.

8 Abišajas tarė Dovydui: „Šiandien Dievas atidavė tavo priešą tau į rankas.[g] Leisk man vienu ieties smūgiu prismeigti jį prie žemės, antrąkart smogti nereikės.“ **9** Tačiau Dovydas sulaikė Abišają: „Neliesk jo. Negi žmogus, pakėlęs ranką prieš Jehovos pateptąjį,[h] liks nekaltas?[i] **10** Kaip gyvas Jehova! Arba Jehova jį nubaus,[y] arba ateis diena ir jis pats mirs,[j] arba žus mūšyje,[k] – tęsė Dovydas. – **11** Bet aš rankos prieš Jehovos pateptąjį nekelsiu.[l] Tesaugo Jehova net nuo tokios minties! Dabar paimk ietį, įsmeigtą jam prie galvos, ir vandens ąsotį ir eikim iš čia.“ **12** Dovydas paėmė ietį ir vandens ąsotį, kurie buvo Sauliui prie galvos, ir jiedu nuėjo. Niekas to nematė[a] ir nepajuto, nė vienas neprabudo. Visi miegojo, nes Jehova buvo siuntęs jiems kietą miegą. **13** Dovydas perėjo į kitą slėnio pusę ir atsistojo ant kalno, geroku atstumu nuo Sauliaus stovyklos.

14 Dovydas šūktelėjo kariams ir Nero sūnui Abnerui:[b] „Abnerai, ar girdi?!“ Abneras atsiliepė: „Kas čia toks drumsčia karaliui ramybę?!“ **15** Dovydas kalbėjo Abnerui: „Argi tu ne vyras? Argi yra Izraelyje kitas tau lygus? Kodėl nesaugojai savo viešpaties karaliaus? Juk į stovyklą buvo atėjęs vienas karys tavo viešpaties karaliaus nužudyti![c] **16** Neatlieki savo pareigų. Kaip gyvas Jehova, jūs nusipelnėte mirties, nes nesaugojote savo viešpaties, Jehovos pateptojo.[d] Apsižvalgyk! Kur karaliaus ietis ir vandens ąsotis,[e] buvę jam prie galvos?“

17 Saulius atpažino Dovydo balsą ir paklausė: „Ar čia tavo balsas, mano sūnau Dovydai?“[f] – „Taip, mano viešpatie karaliau, – atsakė Dovydas **18** ir pridūrė: – Kodėl mano viešpats persekioja savo tarną?[g] Ką tokio padariau? Kuo nusikaltau?[h] **19** Mano viešpatie karaliau, meldžiu išklausyti savo tarną. Jei pats Jehova sukurstė tave prieš mane, teprima jis iš manęs javų atnašą. Bet jei tave sukurstė žmonės,[i] tebūna Jehovos akivaizdoje jie prakeikti už tai, kad ištrėmė

26:1 *Arba galbūt „ties dykuma“.

26 SKYRIUS

a 1Sa 23:14 1Sa 23:19, 24 Ps 54:0

b 1Sa 24:2

c 1Sa 14:50 1Sa 17:55 2Sa 2:8 2Sa 3:27

d Pr 10:15

e 2Sa 2:18 1Me 2:15, 16

f 2Sa 16:9 2Sa 18:5 2Sa 23:18

g 1Sa 24:4 1Sa 26:23

h 1Sa 10:1

i 1Sa 24:6 2Sa 1:14 1Me 16:22 Ps 20:6

y Įst 32:35 1Sa 24:12 1Sa 25:38 Ps 94:1, 23

j Ps 37:12, 13

k 1Sa 31:3, 6

l Kun 19:18 1Sa 24:6 1Me 16:22 Ps 105:15

Antra skiltis

a 1Sa 24:4

b 1Sa 14:50 1Sa 17:55 2Sa 2:8 2Sa 3:8

c 1Sa 26:8

d 1Sa 9:16, 17 1Sa 10:1

e 1Sa 26:11

f 1Sa 24:8, 16

g Ps 35:7

h 1Sa 24:9, 11

i 1Sa 24:9

mane, atskyrė nuo Jehovos tautos*,[a] sakydami: ‘Eik, tarnauk kitiems dievams!’ **20** Tenebūna pralietas mano kraujas toli nuo Jehovos veido, juk Izraelio karalius išėjo ieškoti blusos,[b] medžioti kalnuose kurapkos.“

21 Saulius atsakė: „Nusidėjau.[c] Sugrįžk, mano sūnau Dovydai, daugiau nebedarysiu tau bloga, nes šiandien parodei, kad mano gyvybė tau brangi.[d] Elgiausi kvailai, padariau didelę klaidą.“ **22** Dovydas tarė: „Štai karaliaus ietis. Atsiųsk ką iš saviškių jos paimti. **23** O Jehova atlygins kiekvienam už jo teisumą[e] ir ištikimybę. Šiandien Jehova buvo atidavęs tave man į rankas, bet prieš Jehovos pateptąjį aš rankos nepakėliau.[f] **24** Kaip tavo gyvybė šiandien buvo brangi man, taip mano gyvybė tebūna brangi Jehovos akyse, ir teišgelbėja jis mane iš visų vargų.“[g] – **25** „Būk palaimintas, mano sūnau Dovydai. Tu nuveiksi didžių darbų ir daug pasieksi“,[h] – pasakė Saulius. Tada Dovydas nuėjo savo keliu, o Saulius grįžo namo.[i]

27 Dovydas savo širdyje sakė: „Vieną dieną vis tiek žūsiu nuo Sauliaus rankos. Geriausia bus, jei bėgsiu[y] į filistinų žemę. Tada Saulius paliaus manęs ieškoti po visą Izraelį[j] ir taip iš jo rankų išsigelbėsiu.“ **2** Taigi Dovydas su visais 600 savo vyrų[k] perėjo pas Gato karalių Achišą,[l] Maocho sūnų. **3** Jis pats ir jo vyrai, kiekvienas su savo šeima, apsigyveno pas Achišą Gate. Dovydas

26 SKYRIUS

a Iš 19:5
Įst 26:18

b 1Sa 24:14

c 1Sa 24:17

d 1Sa 24:10
1Sa 26:11

e Ps 7:8
Ps 18:20

f 1Sa 24:6
1Sa 26:9

g Ps 34:19

h 1Sa 24:19

i 1Sa 24:22
1Sa 27:4

27 SKYRIUS

y 1Sa 19:18
1Sa 22:1, 5

j 1Sa 18:29
1Sa 23:23

k 1Sa 25:13
1Sa 30:9

l 1Sa 21:10, 14
1Sa 27:12

Antra skiltis

a 1Sa 25:43

b 1Sa 25:39, 42

c 1Sa 23:14
1Sa 26:25

d Joz 19:1, 5
1Sa 30:1
2Sa 1:1
1Me 12:1, 20

e 1Sa 29:3

f Joz 13:1, 2

g Pr 36:12
Iš 17:8, 14
Sk 13:29
1Sa 15:2
2Sa 1:1

h Pr 25:17, 18
Iš 15:22
1Sa 15:7

i Įst 25:19
1Sa 15:3

y Joz 15:1, 2

j 1Me 2:9

k Sk 24:21
1Sa 15:6

čia atėjo su abiem žmonomis – jezreeliete Ahinoama[a] ir karmeliete Abigaile,[b] Nabalo našle. **4** Kai Sauliui buvo pranešta, kad Dovydas pabėgo į Gatą, tas daugiau jo nebeieškojo.[c]

5 Dovydas paprašė Achišo: „Jei radau malonę tavo akyse, leisk man įsikurti kuriame nors miestelyje. Kamgi tavo tarnui gyventi pas tave karališkajame mieste?“ **6** Tą pačią dieną Achišas paskyrė jam Ciklagą.[d] (Todėl Ciklagas priklauso Judo karaliams iki pat šiol.)

7 Filistinų žemėje Dovydas pragyveno metus ir keturis mėnesius.[e] **8** Jis su savo vyrais leisdavosi į žygius ir puldinėjo gešūriečius,[f] girzus ir amalekiečius[g] – tautas, gyvenančias krašte nuo Telamo iki pat Šūro[h] ir Egipto. **9** Kai Dovydas į tą kraštą įsiveržd avo, nepalikdavo gyvo nei vyro, nei moters.[i] O jų avis, ožkas, galvijus, asilus, kupranugarius, taip pat drabužius jis pasiimdavo ir grįždavo pas Achišą. **10** Šiam paklausus, ką jis tądien buvo užpuolęs, Dovydas atsakydavo: „Judo pietinį pakraštį“*[y] arba: „Jerachmeelitų pietinį pakraštį“,[j] arba: „Kenitų pietinį pakraštį.“[k] **11** Dovydas nepalikdavo gyvų nei vyrų, nei moterų, nes nenorėjo parsivesti jų į Gatą, kad tie neimtų šnekėti: „Štai ką Dovydas padarė.“ Taip Dovydas darė visą laiką, kol gyveno filistinų žemėje. **12** Achišas tikėjo Dovydu ir manė sau: „Dabar jis tikrai užsitraukė savo tautiečių neapykantą*, tad visada bus mano tarnas.“

26:19 *Pažod. „paveldo“. Galbūt turima omenyje ir pati tauta, ir jos paveldėtas kraštas.

27:10 *Arba „Judo Negebą“. **27:12** *Pažod. „yra pasmirdęs savo tautai Izraeliui“.

28 Tomis dienomis filistinai telkė pajėgas kariauti su Izraeliu.[a] Ir Achišas pareiškė Dovydui: „Tu, be abejo, supranti, kad tau ir tavo vyrams teks žygiuoti su manimi į mūšį.“[b] **2** Dovydas atsiliepė: „Tu pats žinai, ką tavo tarnas darys.“ – „Žinau, todėl ir paskirsiu tave savo nuolatiniu asmens sargybiniu“,[c] – pasakė Achišas.

3 Samuelis tada jau buvo miręs. Izraelitai jį buvo apraudoję ir palaidoję jo gimtojoje Ramoje.[d] Saulius iš Izraelio krašto jau buvo pašalinęs dvasių iššaukėjus ir būrėjus.[e]

4 Susitelkę filistinai atžygiavo ir įsirengė stovyklą Šuneme.[f] Todėl Saulius sušaukė visus Izraelio vyrus ir jie pasistatė stovyklą ant Gilbojos.[g] **5** Matydamas filistinų stovyklą, Saulius išsigando, širdis jam drebėte drebėjo.[h] **6** Nors jis ne sykį kreipėsi į Jehovą,[i] Jehova jam neatsakė – nei per sapnus, nei per Urimus,[y] nei per pranašus. **7** Galiausiai Saulius paliepė tarnams: „Suraskite man dvasių iššaukėją.[j] Nueisiu jos pasiteirauti.“ – „En Dore[k] yra moteris, galinti iššaukti dvasias“, – pranešė tarnai.

8 Kad niekas jo neatpažintų, Saulius persirengė ir nakčia su dviem savo vyrais nuėjo pas tą moterį. „Prašyčiau dvasių iššaukėjos[l] atskleisti, kas manęs laukia, ir iššaukti tą, kurį nurodysiu“, – tarė jis. **9** Tačiau moteris nesutiko: „Juk tu žinai, ką padarė Saulius: pašalino iš šio krašto dvasių iššaukėjus ir būrėjus.[m] Tai kodėl spendi man spąstus? Nori, kad mane nužudytų?“[n] **10** Saulius prisiekė Jehovos vardu: „Kaip gyvas Jehovas, dėl šito tu nebūsi apkaltintas!“ **11** Tada moteris paklausė: „Ką man iššaukti?“ – „Samuelį“, – atsakė Saulius. **12** Pamačiusi „Samuelį“*,[a] moteris garsiai sušuko. Ji tarė Sauliui: „Kodėl mane apgavai? Tu esi Saulius!“ **13** Karalius ją nuramino: „Nebijok. Sakyk, ką matai.“ – „Matau it kokį dievo pavidalą, kylantį iš žemės“, – sakė moteris. **14** „Kaip jis atrodo?“ – teiravosi Saulius. „Tai senas vyras, vilkintis berankovį apsiaustą“,[b] – apibūdino moteris. Saulius nusprendė, kad čia esąs Samuelis, ir, puolęs ant kelių, nusilenkė iki žemės.

15 „Samuelis“ paklausė Sauliaus: „Kodėl drumsti man ramybę? Kam mane iškvietei?“ – „Pakliuvau į didelę bėdą, – ėmė aiškinti Saulius. – Filistinai susibūrė kovoti prieš mane, o Dievas mane paliko ir nebeatsako nei per pranašus, nei per sapnus,[c] todėl ir iškviečiau tave, kad pasakytum, ką man daryti.“[d]

16 „Samuelis“ kalbėjo: „Kodėl klausi manęs, jeigu pats Jehova tave paliko[e] ir tapo tavo priešu? **17** Jehova tikrai įvykdys, ką per mane yra pasakęs: Jehova išplėš karalystę tau iš rankų ir atiduos ją tavo artimui – Dovydui.[f] **18** Tu nepaklusai Jehovos balsui ir neišnaikinai amalekiečių,[g] užsitraukusių jo rūstybę, todėl Jehova šitaip su tavimi ir elgiasi. **19** Maža to, Jehova atiduos ir tave, ir visą Izraelį filistinams į rankas.[h] Rytoj tu[i] ir tavo sūnūs[y] jau būsite su manimi. Filistinams į rankas Jehova atiduos ir Izraelio kariuomenę.“[j]

28 SKYRIUS

a 1Sa 14:52

b 1Sa 27:12
1Sa 29:3

c 1Sa 29:2

d 1Sa 25:1

e Iš 22:18
Kun 19:31
Kun 20:6, 27
Įst 18:10, 11
Apr 21:8

f Joz 19:17, 18
2Ka 4:8

g 1Sa 31:1
2Sa 1:21
2Sa 21:12

h 1Sa 28:20

i 1Sa 14:37

y Iš 28:30
Sk 27:21

j Iš 22:18
Kun 19:31
Kun 20:6
1Sa 15:23
1Sa 28:3

k Joz 17:11

l Įst 18:10, 11
1Me 10:13

m 1Sa 28:3

n Iš 22:18
Kun 20:27

Antra skiltis

a 1Sa 28:3

b 1Sa 15:27

c 1Sa 28:6

d Kun 19:31

e 1Sa 15:23
1Sa 16:14

f 1Sa 13:14
1Sa 15:28
1Sa 16:13
1Sa 24:20

g 1Sa 15:9
1Me 10:13

h 1Sa 28:1
1Sa 31:1

i 1Sa 31:5

y 1Sa 31:2
2Sa 2:8

j 1Sa 31:7

28:12 * Arba „kažką, panašų į Samuelį“.

20 „Samuelio“ žodžiai Saulių labai sukrėtė ir jis krito ant žemės paslikas. Jėgos jį apleido, nes visą dieną ir visą naktį nebuvo nieko valgęs. **21** Moteris priėjo prie Sauliaus ir matydama, koks jis persigandęs, tarė: „Štai tavo tarnaitė paklausė tavo žodžių. Aš stačiau savo gyvybę į pavojų[a] ir padariau, ko manęs prašei. **22** Tad meldžiu dabar paklausyti savo tarnaitės. Leisk, atnešiu tau gabalėlį duonos, kad pavalgytum ir įgavęs jėgų galėtum eiti savo keliu.“ **23** Saulius valgyti atsisakė. Bet tarnai ir moteris atkakliai jį įkalbinėjo ir šis galiausiai sutiko. Saulius pakilo nuo žemės ir atsisėdo ant lovos. **24** Moteris turėjo įmitusį veršį, tad skubiai jį papjovė*. Paėmusi miltų užminkė tešlą ir iškepė neraugintos duonos. **25** Visa tai atnešė Sauliui ir jo tarnams ir jie pavalgė. Paskui, dar tą pačią naktį, jie pakilo ir išėjo.[b]

29 Filistinai[c] sutelkė savo pulkus Afeke, o izraelitai pasistatė stovyklą palei šaltinį prie Jezreelio.[d] **2** Filistinų valdovai žygiavo kiekvienas su savo šimtais ir tūkstančiais, Dovydas ir jo vyrai ėjo jiems iš paskos su Achišu.[e] **3** Filistinų didžiūnai paklausė: „Ką čia veikia tie hebrajai?“ Achišas atsakė: „Tai Dovydas, Izraelio karaliaus Sauliaus tarnas. Pas mane jis jau metai suviršt.[f] Nuo tos dienos, kai pas mane perbėgo, iki pat šiol neturiu jam ko prikišti.“ **4** Tačiau filistinų didžiūnai supyko ant jo. „Siųsk tą vyrą atgal,[g] – sakė jie. – Tegul grįžta į vietą, kurią jam paskyrei. Su mumis į mūšį jis neis, kad mūšio įkarštyje neimtų prieš mus kovoti.[a] Kaip kitaip, jei ne mūsų karių galvomis, jis atgaus savo valdovo malonę? **5** Argi čia ne tas pats Dovydas, kurį pasitikdavo su šokiais ir daina:

‘Saulius nukovė
tūkstančius,
o Dovydas –
dešimtis tūkstančių’?“[b]

6 Achišas[c] pasikvietė Dovydą ir tarė: „Kaip gyvas Jehova, esi doras žmogus. Aš tikrai norėčiau, kad su mano kariais trauktum į žygį,[d] nes nuo tos dienos, kai pas mane atėjai, iki pat šiol neturiu tau ko prikišti.[e] Tačiau kiti valdovai tavimi nepasitiki.[f] **7** Grįžk atgal ramybėje ir nedaryk nieko, kas filistinų valdovus papiktintų.“ – **8** „Kuo aš nusikaltau? Sakyk, kaip tavo tarnas nusižengė tau per visą tą laiką, kai yra su tavimi? Kodėl negaliu eiti sykiu ir kovoti su savo viešpaties karaliaus priešais?“ – klausė Dovydas. **9** Achišas atsakė: „Mano akimis, esi geras lyg Dievo angelas.[g] Bet filistinų didžiūnai pareiškė: ‘Su mumis į mūšį jis neis.’ **10** Tad atsikelkite anksti rytą – tu ir tavo karaliaus tarnai, kurie su tavimi yra atėję. Anksti rytą vos prašvitus atsikelkite ir leiskitės į kelią.“

11 Taigi Dovydas su savo vyrais anksti rytą pakilę leidosi atgal į filistinų žemę, o filistinai nužygiavo į Jezreelį.[h]

30 Trečią dieną Dovydas su savo vyrais parkeliavo į Ciklagą.[i] Kol jų nebuvo, Negebą* ir Ciklagą nusiaubė

28:24 *Arba „paaukojo“.

28 SKYRIUS
a Kun 20:27
b 1Sa 28:8

29 SKYRIUS
c 1Sa 28:1
d Joz 19:17, 18; 1Sa 29:11
e 1Sa 28:2
f 1Sa 27:7, 12
g 1Me 12:19

Antra skiltis
a 1Sa 14:21
b 1Sa 18:7; 1Sa 21:11
c 1Sa 21:10; 1Sa 27:2
d 1Sa 28:2
e 1Sa 27:11, 12
f 1Sa 29:3, 9
g 1Sa 27:12
h Joz 19:17, 18; 1Sa 29:1

30 SKYRIUS
i Joz 15:21, 31; 1Sa 27:5, 6

30:1 *Arba „pietines žemes“. T. y. Judo pietinį pakraštį.

amalekiečiai.[a] Miestą jie užpuolė ir sudegino, **2** o moteris[b] ir visus, kas buvo Ciklage, nuo mažiausio iki didžiausio, paėmė į nelaisvę. Nė vieno jie nenužudė, bet išeidami visus išsivarė ir taip traukė savo keliu. **3** Grįžę Dovydas ir jo vyrai pamatė, kad miestas sudegintas, o žmonos, dukterys ir sūnūs išvesti į nelaisvę. **4** Dovydas ir visi vyrai ėmė balsu verkti ir verkė, kol nebeliko jėgų. **5** Pagrobtos buvo ir abi Dovydo žmonos – jezreelietė Ahinoama ir Abigailė, karmeliečio Nabalo našlė.[c] **6** Vyrai, praradę sūnus ir dukteris, buvo apimti kartėlio ir jau tarėsi užmėtyti Dovydą akmenimis. Jį tai labai prislėgė, tačiau stiprybės Dovydas sėmėsi iš Jehovos, savo Dievo.[d]

7 Dovydas kreipėsi į kunigą Abjatarą,[e] Ahimelecho sūnų: „Prašyčiau atnešti efodą.“[f] Kai Abjataras atnešė efodą, **8** Dovydas teiravosi Jehovos:[g] „Ar man vytis tuos plėšikus? Ar pasivysiu?“ Dievas atsakė: „Vykis. Tikrai juos pavysi ir visa atsiimsi.“[h]

9 Dovydas su šešiais šimtais vyrų[i] tuojau leidosi į žygį. Jiems pasiekus Besoro sausvagę*, dalis žmonių čia pasiliko. **10** Du šimtai vyrų buvo taip išvargę, kad nebepajėgė pereiti Besoro sausvagės, tad liko tenai,[y] o Dovydas su keturiais šimtais traukė toliau.

11 Laukuose jie rado vieną egiptietį ir atvedė pas Dovydą. Davė jam užkąsti duonos ir atsigerti vandens, **12** taip pat davė gabalėlį figų slėgtainio ir du razinų slėgtainius. Pasistiprinęs jis atgavo jėgas*, nes nebuvo nei valgęs, nei gėręs ištisas tris dienas ir tris naktis. **13** Dovydas jo paklausė: „Kieno tu? Iš kur esi?“ – „Esu egiptietis, vieno amalekiečio vergas, – atsakė šis. – Prieš tris dienas susirgau, todėl šeimininkas mane paliko. **14** Mes siaubėme keretų[a] pietinį pakraštį*, Judo kraštą, Kalebo[b] pietinį pakraštį# ir sudeginome Ciklagą.“ **15** Dovydas paprašė: „Ar nuvestum mane pas tuos plėšikus?“ – „Prisiek Dievu, kad manęs nenužudysi ir kad neatiduosi šeimininkui į rankas, ir aš nuvesiu tave pas tą gaują“, – pažadėjo jis.

16 Ir jis nuvedė Dovydą pas amalekiečius. Tie, plačiai pasklidę, valgė, gėrė ir linksminosi, nes didelį grobį buvo parsigabenę iš filistinų krašto ir Judo žemių. **17** Dovydas užpuolė juos ir guldė nuo priešaušrio iki vakaro. Tiktai 400 vyrų užsėdę ant kupranugarių pabėgo, daugiau neištrūko nė vienas.[c] **18** Dovydas susigrąžino visa, ką amalekiečiai buvo paėmę,[d] taip pat abi žmonas. **19** Neprapuolė niekas – nei mažas, nei didelis; žmonės atgavo savo sūnus, dukteris ir turtą.[e] Taigi Dovydas atsiėmė viską, ko buvo netekęs. **20** Be to, jis paėmė visas avis ir galvijus. Žmonės ginė juos pirma savo bandų, sakydami: „Tai Dovydo grobis.“

21 Dovydas sugrįžo prie Besoro sausvagės, kur buvo pasilikę anie du šimtai vyrų, nebe-

30 SKYRIUS

a Pr 36:12
Iš 17:14
1Sa 15:2
1Sa 27:8

b 1Sa 27:3

c 1Sa 25:42
1Sa 25:43

d Ps 18:6
Ps 31:1, 9
Ps 34:19
Ps 143:5

e 1Sa 22:20
1Ka 2:26

f 1Sa 23:9

g Sk 27:21
Ts 20:28
1Sa 23:2, 11
1Sa 28:6

h 1Sa 30:18
Ps 34:19

i 1Sa 23:13
1Sa 27:2

y 1Sa 30:21

Antra skiltis

a 2Sa 8:18
1Ka 1:38
1Me 18:17
Ez 25:16
Sof 2:5

b Joz 14:13

c Iš 17:14

d 1Sa 30:3

e 1Sa 30:8
Ps 34:19

30:9 *Žr. žodynėlį.

30:12 *Arba „atgavo dvasią“. Pažod. „jo dvasia sugrįžo pas jį“. **30:14** *Arba „keretų Negebą“. #Arba „Kalebo Negebą“.

pajėgusių iš nuovargio keliauti toliau.[a] Jie išėjo pasitikti Dovydo ir jo žmonių. Dovydas priėjęs ėmė teirautis, kaip jie laikosi. **22** Tačiau tarp tų, kurie su Dovydu buvo žygiavę, radosi ir bjaurių niekšelių, sakančių: „Su mumis jie nėjo, tad nieko ir negaus iš to, ką susigrąžinome. Tepasiima kiekvienas savo žmoną ir vaikus ir tegu sau eina.“ **23** Bet Dovydas prieštaravo: „Mano broliai, taip nevalia elgtis su tuo, ką Jehova mums davė. Jis mus apsaugojo ir į mūsų rankas atidavė mus užpuolusią plėšikų gaują.[b] **24** Kas gi jums gali pritarti? Vienoda dalis teks ir tam, kas ėjo į mūšį, ir tam, kas liko prie mantos.[c] Visi dalysis po lygiai.“[d] **25** Ši Dovydo įvesta tvarka ir taisyklė Izraelyje galioja iki pat šiol.

26 Grįžęs į Ciklagą, dalį grobio Dovydas nusiuntė savo draugams Judo seniūnams, tardamas: „Paėmėme grobį iš Jehovos priešų. Štai jums dovana*!“ **27** Jis siuntė dovanų į Betelį,[e] Negebo Ramotus,* Jatyrą,[f] **28** Aroerą, Sifmotą, Eštemoją,[g] **29** Rakalą, į jerachmeelitų[h] ir kenitų[i] miestus, **30** į Hormą,[y] Bor Ašaną, Atachą, **31** Hebroną[j] ir į visas kitas vietoves, kur jam su vyrais ne kartą buvo tekę užeiti.

31 Filistinai stojo į kovą su Izraeliu.[k] Izraelio vyrai bėgo nuo filistinų ir daug jų krito ant Gilbojos kalno.[l] **2** Sauliui ir jo sūnums filistinai lipo ant kulnų, ir galiausiai Sauliaus sūnūs[m] Jehonatanas,[n] Abinadabas ir Malkišūva buvo nukauti. **3** Aplink Saulių virė arši kova. Lankininkai, jį pastebėję, šovė ir jį sunkiai sužeidė.[a] **4** Saulius paprašė savo ginklanešio: „Išsitrauk kalaviją ir nudurk mane, kad neapipjaustytieji[b] ateję iš manęs neišsityčiotų prieš nužudydami.“ Tačiau ginklanešys atsisakė tai padaryti, nes labai bijojo. Tada pats Saulius paėmė kalaviją ir krito ant jo.[c] **5** Pamatęs, kad Saulius nebegyvas,[d] ginklanešys irgi krito ant savo kalavijo ir mirė. **6** Taigi tą pačią dieną žuvo Saulius, trys jo sūnūs, ginklanešys ir visi Sauliaus vyrai.[e] **7** Kai slėnyje ir pajordanėje gyvenantys izraelitai sužinojo, kad Izraelio kariai pabėgo ir kad Saulius ir jo sūnūs žuvo, jie paliko miestus ir traukėsi.[f] O jų vietoje atėję įsikūrė filistinai.

8 Kitą dieną filistinai išėjo apiplėšti nužudytųjų. Ant Gilbojos kalno jie rado žuvusius Saulių ir tris jo sūnus.[g] **9** Filistinai nukirto Sauliaus galvą, pasiėmė jo ginklus ir išsiuntinėjo žinią po visą savo kraštą,[h] kad apie tai būtų paskelbta stabų šventyklose[i] ir tarp žmonių. **10** Sauliaus ginklus jie padėjo Astartės šventykloje, o kūną pakabino ant Bet Šeano[y] sienos. **11** Kai Jabeš Gileado[j] gyventojai išgirdo, ką filistinai padarė su Sauliumi, **12** visi jų narsuoliai pakilo į žygį ir ėjo ištisą naktį. Pasiekę Bet Šeaną, jie nukabino Sauliaus ir jo sūnų kūnus nuo miesto sienos, tada grįžo į Jabešą ir tenai kūnus sudegino. **13** Kaulus[k] surinko ir palaidojo Jabeše[l] po eglūnu. Paskui septynias dienas pasninkavo.

30:26 *Pažod. „palaiminimas“. **30:27** *Arba „pietinius Ramotus“.

30 SKYRIUS

a 1Sa 30:10

b 1Sa 30:8

c 1Sa 30:10

d Sk 31:27
Joz 22:8
Ps 68:12

e Joz 19:4, 8

f Joz 15:20, 48
Joz 21:8, 14

g Joz 15:20, 50
Joz 21:8, 14

h 1Sa 27:10
1Me 2:9

i Ts 1:16
1Sa 15:6

y Sk 21:3
Joz 19:1, 4
Ts 1:17

j Joz 14:13
2Sa 2:1

31 SKYRIUS

k 1Sa 14:52
1Sa 29:1

l 1Sa 28:4
2Sa 1:21
1Me 10:1–5

m 1Me 8:33

n 1Sa 13:2

Antra skiltis

a 2Sa 1:4, 6

b 1Sa 17:26
2Sa 1:20

c 1Me 10:4

d 1Sa 26:10
1Me 10:13

e 1Sa 28:19
1Me 10:6, 7

f 1Sa 13:6

g 1Sa 28:4
1Sa 31:1
2Sa 1:6
1Me 10:8–12

h 2Sa 1:20

i Ts 16:23

y Joz 17:11
Ts 1:27

j 1Sa 11:1, 9–11

k 2Sa 21:12

l 2Sa 2:4, 5

ANTROJI SAMUELIO

KNYGA

TURINIO APŽVALGA

1 Dovydas išgirsta apie Sauliaus mirtį (1–16)
Dovydas aprauda Saulių ir Jehonataną (17–27)

2 Dovydas – Judo karalius (1–7)
Išbošetas – Izraelio karalius (8–11)
Karas tarp Dovydo namų ir Sauliaus namų (12–32)

3 Dovydo namai stiprėja (1)
Dovydo sūnūs (2–5)
Abneras stoja Dovydo pusėn (6–21)
Joabas nužudo Abnerą (22–30)
Dovydas gedi Abnero (31–39)

4 Nužudomas Išbošetas (1–8)
Dovydas nubaudžia žudikus mirtimi (9–12)

5 Dovydas tampa viso Izraelio karaliumi (1–5)
Paimama Jeruzalė (6–16)
Sionas – Dovydo miestas (7)
Dovydas sumuša filistinus (17–25)

6 Skrynia pargabenama į Jeruzalę (1–23)
Uza sugriebia Skrynią ir krinta negyvas (6–8)
Mikalė paniekina Dovydą (16, 20–23)

7 Šventyklą statys ne Dovydas (1–7)
Sandora su Dovydu dėl karalystės (8–17)
Dovydo padėkos malda (18–29)

8 Dovydo pergalės (1–14)
Dovydo pareigūnai (15–18)

9 Dovydas parodo ištikimąją meilę Mefi Bošetui (1–13)

10 Pergalės prieš Amoną ir Siriją (1–19)

11 Dovydas svetimauja su Batšeba (1–13)
Dovydas pasirūpina, kad Ūrija žūtų (14–25)
Dovydas paima Batšebą į žmonas (26, 27)

12 Natanas sudrausmina Dovydą (1–15a)
Batšebos sūnus miršta (15b–23)
Batšeba pagimdo Saliamoną (24, 25)
Paimamas amonitų miestas Raba (26–31)

13 Amnonas išprievartauja Tamarą (1–22)
Absalomas nužudo Amnoną (23–33)
Absalomas pabėga į Gešūrą (34–39)

14 Joabas ir tekojietė (1–17)
Dovydas perpranta Joabo gudrybę (18–20)
Absalomui leidžiama sugrįžti (21–33)

15 Absalomo sąmokslas ir maištas (1–12)
Dovydas bėga iš Jeruzalės (13–30)
Ahitofelis – Absalomo pusėje (31)
Hušajas siunčiamas sutrukdyti Ahitofeliui (32–37)

16 Ciba apšmeižia Mefi Bošetą (1–4)
Šimis keikia Dovydą (5–14)
Hušajas kalbasi su Absalomu (15–19)
Ahitofelio patarimas (20–23)

17 Hušajas niekais paverčia Ahitofelio patarimą (1–14)
Dovydas perspėjamas; pabėga nuo Absalomo (15–29)
Barzilajas ir kiti aprūpina Dovydą (27–29)

18 Absalomo pralaimėjimas ir mirtis (1–18)
Dovydas sužino apie Absalomo mirtį (19–33)

19 Dovydas gedi Absalomo (1–4)
Joabas protina Dovydą (5–8a)
Dovydas grįžta į Jeruzalę (8b–15)
Šimis prašo atleidimo (16–23)
Išaiškėja, kad Mefi Bošetas nekaltas (24–30)
Barzilajas pagerbiamas (31–40)
Ginčas tarp Izraelio giminių (41–43)

20 Šebos sukilimas; Joabas nužudo Amasą (1–13)
Šebai nukertama galva (14–22)
Dovydo tarnų pareigos (23–26)

21 Gibeoniečiai atkeršija Sauliaus namams (1–14)
Karai su filistinais (15–22)

22 Dovydas šlovina Dievą
už išgelbėjimą (1–51)
„Jehova – mano uola“ (2)
Su ištikimu Jehova elgiasi
ištikimai (26)
23 Paskutiniai Dovydo žodžiai (1–7)
Dovydo karžygių darbai (8–39)
24 Dovydas nusideda – suskaičiuoja
žmones (1–14)
Maras nusineša 70 000 gyvybių (15–17)
Dovydas pastato aukurą (18–25)
Auka turi kainuoti (24)

1 Taigi Saulius žuvo. Dovydas tuo tarpu grįžo po pergalingos kovos su amalekiečiais ir dvi dienas praleido Ciklage.[a] **2** Trečią dieną iš Sauliaus stovyklos pas jį atėjo vyras, persiplėšęs drabužius ir žemėmis apsibarstęs galvą. Priėjęs prie Dovydo, jis puolė ant kelių ir žemai nusilenkė.

3 Dovydas paklausė: „Iš kur atėjai?“ – „Pabėgau iš Izraelio stovyklos“, – atsakė šis. **4** „Pasakok, kas ten nutiko“, – paprašė Dovydas. „Kariai bėgo iš mūšio lauko ir daugelis krito negyvi. Žuvo ir Saulius su savo sūnumi Jehonatanu“,[b] – kalbėjo jis. **5** „Iš kur žinai, kad Saulius ir jo sūnus Jehonatanas žuvę?“ – klausė Dovydas žinią atnešusio vyro. **6** Ir tas ėmė pasakoti: „Pasitaikė, kad aš buvau ant Gilbojos kalno.[c] Žiūriu, Saulius stovi parimęs ant ieties, o prie jo artinasi kovos vežimai ir raitininkai.[d] **7** Apsižvalgęs jis pamatė mane ir pašaukė. ‘Aš tavo paslaugoms!’ – atsiliepiau. **8** ‘Kas tu?’ – pasiteiravo jis. ‘Amalekietis’,[e] – atsakiau. **9** ‘Prieik ir nužudyk mane, – paprašė jis, – nes esu vos gyvas ir labai kankinuosi.’ **10** Mačiau, kad jis mirtinai sužeistas ir vis tiek neišgyvens, tad priėjau ir nužudžiau.[f] Tada nuėmiau nuo jo galvos vainiką, numoviau nuo rankos apyrankę ir atnešiau tau, mano viešpatie.“

1 SKYRIUS

a 1Sa 27:5, 6

b 1Sa 31:1, 6
1Me 10:4, 6

c 1Sa 28:4
1Me 10:1

d 1Sa 31:3
1Me 10:3

e Iš 17:16
Įst 25:19
1Sa 15:20
1Sa 30:1

f 1Sa 31:4

Antra skiltis

a 1Sa 31:11, 13

b 1Sa 31:1

c Sk 12:8
1Sa 24:6
1Sa 26:9
1Sa 31:4

d 2Sa 4:10

e 2Sa 1:6, 10

f 1Sa 31:6

g Joz 10:13

11 Dovydas tuojau persiplėšė drabužius, tą patį padarė ir visi su juo esantys vyrai. **12** Jie iki vakaro aimanavo, verkė ir pasninkavo[a] dėl Sauliaus ir jo sūnaus Jehonatano, dėl Jehovos tautos ir Izraelio namų[b] – dėl visų, kurie krito nuo kalavijo.

13 Ano vyro, atnešusio žinią, Dovydas paklausė: „Iš kur tu?“ – „Esu amalekietis, tavo krašte gyvenančio svetimtaučio sūnus“, – atsakė šis. **14** „Kaip drįsai pakelti ranką prieš Jehovos pateptąjį?“[c] – tarė Dovydas **15** ir pašaukė vieną iš savo karių: „Ateik, nužudyk jį!“ Tas smogė ir amalekietis krito negyvas.[d] **16** „Pats esi kaltas dėl savo mirties,* – sakė Dovydas, – juk pats paliudijai prieš save, tardamas: ‘Aš nužudžiau Jehovos pateptąjį.’“[e]

17 Tuomet Dovydas užvedė raudą apie Saulių ir jo sūnų Jehonataną[f] **18** ir prisakė išmokyti tos raudos Judo žmones. Ji vadinasi „Lankas“ ir yra įrašyta į Jašaro knygą.[g]

1:16 *Pažod. „Tavo kraujas yra tau pačiam ant galvos“.

19 „Tavasis grožis, Izraeli, guli
žuvęs tavo aukštumose.[a]
Kaip krito galiūnai!
20 Nepasakokite to Gate,[b]
neskelbkite
Aškelono gatvėse,
kad nesilinksmintų
filistinų dukterys,
kad neapipjaustytųjų
dukros nedžiūgautų.
21 O Gilbojos kalnai![c]
Tenevilgo jūsų rasa,
tenelaisto lietus,
te jūsų laukai
nebrandina derliaus
šventoms aukoms,[d]
nes ten karžygių skydas
buvo išniekintas.
Daugiau nebebus Sauliaus
skydas aliejumi tepamas.
22 Jehonatano lankas
nesitraukdavo[e]
nepraliejęs kraujo, karžygių
riebalų nepervėręs,
Sauliaus kalavijas
be pergalės negrįždavo.[f]
23 Saulius ir Jehonatanas,[g]
gyvenime tokie mieli
ir brangūs, –
net mirtis jų neperskyrė.[h]
Greitesni už erelį jie buvo,[i]
galingesni už liūtą.[y]
24 Izraelio dukterys,
raudokite Sauliaus,
apvilkusio jus purpuru
ir išdabinusio,
nusagsčiusio jūsų apdarus
aukso gražmenomis.
25 Kaip krito kovoje galiūnai!
Jehonatanas guli žuvęs
tavo aukštumose![j]
26 Kaip aš liūdžiu tavęs,
mano broli Jehonatanai!
Koks brangus tu man buvai![k]
Tavoji meilė
man buvo nuostabesnė
už moters meilę.[l]

1 SKYRIUS
a 1Sa 31:8
b 1Sa 31:9
c 1Sa 31:1
1Me 10:1
d Kun 27:16
e 1Sa 18:4
1Sa 20:20
f 1Sa 14:47
g 1Sa 18:1
h 1Sa 31:6
1Me 10:6
i Job 9:26
y Pat 30:30
j 1Sa 31:8
k 1Sa 18:1, 3
l 1Sa 19:2
1Sa 20:17, 41
1Sa 23:16–18
Pat 17:17
Pat 18:24

Antra skiltis

2 SKYRIUS
a Sk 27:21
1Sa 28:6
b Pr 23:2
Sk 13:22
Joz 14:14
Joz 20:7
2Sa 5:1
1Ka 2:11
c 1Sa 25:43
d 1Sa 25:42
1Sa 30:5
e 1Sa 22:1, 2
1Sa 27:2
1Me 12:1
f Pr 49:10
1Sa 15:24, 28
1Sa 16:13
2Sa 5:4, 5
1Me 11:3
g 1Sa 31:11–13
h 2Sa 9:7
2Sa 10:2
i 1Sa 14:50
1Sa 17:55
1Sa 26:5
2Sa 4:1
1Ka 2:5
y 2Sa 4:5–8
2Sa 4:12
j Pr 32:1, 2
Joz 13:29, 30
k Joz 13:8, 11
l Joz 19:17, 18
m Joz 16:5–8
n 2Sa 2:4

27 Kaip krito galiūnai
ir pražuvo kovos ginklai!“

2 Po šių įvykių Dovydas teiravosi Jehovos:[a] „Gal man eiti į kurį nors Judo miestą?“ – „Eik“, – atsakė Jehova. „Į kurį eiti?“ – toliau klausė Dovydas. „Į Hebroną“,[b] – nurodė Dievas. **2** Taigi Dovydas patraukė tenai su abiem savo žmonomis – jezreeliete Ahinoama[c] ir Abigaile,[d] karmeliečio Nabalo našle. **3** Jis atsivedė ir savo vyrus su jų šeimomis.[e] Visi apsigyveno Hebrone ir aplinkiniuose miestuose. **4** Tada atėjo Judo giminės žmonės ir patepė Dovydą Judo karaliumi.[f]

Dovydui buvo pranešta, kad Jabeš Gileado žmonės palaidojo Saulių, **5** tad jis siuntė pasiuntinius į Jabeš Gileadą su tokiais žodžiais: „Telaimina jus Jehova už tai, kad savo viešpačiui Sauliui parodėte ištikimąją meilę ir jį palaidojote.[g] **6** Teparodo Jehova jums tokią pat meilę ir ištikimybę. Už tą kilnų poelgį ir aš jums atsilyginsiu geru.[h] **7** Jūsų viešpačiui Sauliui žuvus, Judo namai patepė mane savo karaliumi, tad tebūna tvirtos jūsų rankos, būkite drąsūs!“

8 Tačiau Nero sūnus Abneras,[i] Sauliaus kariuomenės vadas, nusivedė Sauliaus sūnų Išbošetą[y] į Mahanaimus,[j] anapus upės, **9** ir paskelbė jį gileadiečių,[k] ašūriečių, jezreeliečių,[l] Efraimo,[m] Benjamino giminės ir viso Izraelio karaliumi. **10** Sauliaus sūnus Išbošetas Izraelio karaliumi tapo būdamas keturiasdešimties ir valdė dvejus metus. Bet Judo namai palaikė Dovydą.[n] **11** Iš Hebrono Dovydas valdė Judą

septynerius metus ir šešis mėnesius.[a]

12 Po kurio laiko Nero sūnus Abneras ir Sauliaus sūnaus Išbošeto vyrai atžygiavo iš Mahanaimų[b] į Gibeoną.[c] **13** Ten atžygiavo ir Cerujos[d] sūnus Joabas[e] su Dovydo vyrais. Jie susitiko prie Gibeono tvenkinio: vieni buvo vienoje tvenkinio pusėje, kiti – kitoje. **14** Abneras pasiūlė Joabui: „Tegu vyrai mūsų akivaizdoje stoja ir kaunasi.“ – „Tegu“, – sutiko Joabas. **15** Taigi priekin išėjo ir stojo kautis po lygiai vienų ir kitų: dvylika vyrų iš Benjamino giminės, iš Sauliaus sūnaus Išbošeto pusės, ir dvylika vyrų iš Dovydo tarnų. **16** Kiekvienas stvėrė savo varžovui už galvos, dūrė kalaviju į šoną ir taip visi krito negyvi. Todėl ta vieta Gibeone pavadinta Helkat Hacurimais*.

17 Tą dieną užvirė nuožmi kova ir viskas baigėsi tuo, kad Dovydo kariai nugalėjo Abnerą ir Izraelio vyrus. **18** Tenai buvo trys Cerujos[f] sūnūs – Joabas,[g] Abišajas[h] ir Asaelis.[i] Pastarasis buvo greitas kaip laukų gazelė. **19** Jis puolė vytis Abnerą ir persekiojo nenukrypdamas nei dešinėn, nei kairėn. **20** Abneras atsigręžęs šūktelėjo: „Ar tai tu, Asaeli?“ – „Taip, tai aš“, – atsakė tas. **21** „Suk į dešinę ar kairę, stverk bet kurį vyrą, ir visa, ką nuo jo nuplėši, bus tavo“, – siūlė Abneras. Bet Asaelis atkakliai jį vijosi. **22** „Baik mane vytis. Kodėl turėčiau tave nudėti? – vėl kalbėjo Abneras. – Kaip tada pažiūrėsiu į akis tavo broliui Joabui?“ **23** Asaelis nesitraukė, ir Abneras bukuoju ieties galu taip smogė jam į pilvą,[a] kad ietis išlindo per nugarą. Jis parkrito ir čia pat numirė. Toje vietoje, kur gulėjo žuvęs Asaelis, kiekvienas prabėgdamas stabtelėdavo.

24 Tačiau Joabas ir Abišajas toliau persekiojo Abnerą. Saulei leidžiantis jie pribėgo Amos kalvą, iškilusią priešais Giachą, prie kelio į Gibeono tyrlaukius. **25** Tuo tarpu Benjamino giminės vyrai susitelkė už Abnero ir visas jų būrys sustojo ant kalvos. **26** Abneras šūktelėjo Joabui: „Nejau kalavijas ris amžinai? Argi nesupranti, kad tai liūdnai baigsis? Kada gi įsakysi vyrams liautis persekioti savo brolius?“ – **27** „Kaip gyvas Dievas, – tarė Joabas, – jei nebūtum prabilęs, vyrai būtų vijęsi savo brolius iki pat ryto.“ **28** Joabas papūtė ragą ir jo kariai nustojo persekioti Izraelį – kova baigėsi.

29 Abneras su savo vyrais ištisą naktį žygiavo per Arabą,[b] persikėlė per Jordaną, perėjo visą slėnį* ir galiausiai parkeliavo į Mahanaimus.[c] **30** Kai Joabas, palioves vytis Abnerą, surinko visus savo žmones, paaiškėjo, kad, be Asaelio, trūksta dar devyniolikos Dovydo karių. **31** O Dovydo kariai buvo nukovę 360 Benjamino giminės ir Abnero vyrų. **32** Asaelio[d] kūną paėmė ir palaidojo jo tėvo kape Betliejuje.[e] Po šito Joabas su savo vyrais žygiavo visą naktį ir rytui auštant pasiekė Hebroną.[f]

2 SKYRIUS

a 1Me 3:4

b 2Sa 2:8

c Joz 10:12
Joz 18:21, 25
Joz 21:8, 17
2Sa 20:8
2Me 1:3

d 1Me 2:15, 16

e 2Sa 8:16
2Sa 20:23
1Ka 1:5, 7

f 1Me 2:15, 16

g 2Sa 10:7
2Sa 24:2
1Ka 11:15
1Me 11:6

h 1Sa 26:6
2Sa 20:6
1Me 11:20

i 2Sa 3:27
2Sa 23:24
1Me 27:1, 7

Antra skiltis

a 2Sa 3:27

b Įst 1:7
Joz 12:2, 3

c Joz 21:8, 38
2Sa 2:8

d 2Sa 2:18
1Me 2:15, 16

e Pr 35:19
Rūt 4:11
1Sa 16:1

f 2Sa 2:1, 3
1Me 11:1

2:16 *Išvertus – „titnaginių peilių laukas“.

2:29 *Arba galbūt „visą Bitroną“.

3 Karas tarp Sauliaus namų ir Dovydo namų tęsėsi ilgai. Dovydas stiprėjo,[a] o Sauliaus namai vis silpo.[b]

2 Dovydui Hebrone gimė sūnų.[c] Pirmagimis buvo Amnonas[d] iš jezreelietės Ahinoamos,[e] **3** antras – Kilabas* iš Abigailės,[f] karmeliečio Nabalo našlės, trečias – Abšalomas,[g] Gešūro karaliaus Talmajo[h] dukters Maakos sūnus, **4** ketvirtas – Adonijas,[i] Hagitos sūnus, penktas – Šefatija, Abitalės sūnus, **5** šeštas – Itramas iš žmonos Eglos. Šitie sūnūs Dovydui gimė Hebrone.

6 Kol Sauliaus namai kariavo su Dovydo namais, Sauliaus namuose vis įtakingesnis darėsi Abneras.[y] **7** Buvo tokia Sauliaus sugulovė, Ajo duktė Ricpa.[j] Kartą Išbošetas[k] paklausė Abnero: „Kodėl sugulei su mano tėvo sugulove?“[l] **8** Abnerą tie Išbošeto žodžiai įsiutino. „Ar aš šuns galva iš Judo?! – atrėžė jis. – Iki pat šiol buvau ištikimas* tavo tėvo Sauliaus namams, jo broliams ir draugams, neatidaviau tavęs Dovydui į rankas. O tu dabar kaltini mane dėl tos moters! **9** Tenubaudžia Dievas Abnerą ir dar teprideda, jei nepadarysiu to, ką Jehova yra Dovydui prisiekęs[m] – **10** atimti karalystę iš Sauliaus namų ir įtvirtinti karališką Dovydo valdžią visame Izraelyje ir Jude, nuo Dano iki pat Beer Šebos!“[n] **11** Išbošetas daugiau nė žodžio nedrįso Abnerui tarti – taip jo bijojo.[o]

12 Abneras nedelsdamas siuntė pas Dovydą pasiuntinius su pasiūlymu: „Kam priklauso kraštas? Sudaryk su manimi sandorą ir aš pasistengsiu* visą Izraelį palenkti tavo pusėn.“[a] **13** Dovydas atsakė: „Gerai, sudarysiu su tavimi sandorą, bet yra viena sąlyga: turi atvesti Sauliaus dukterį Mikalę.[b] Kitaip gali net nesirodyti man akyse.“ **14** Dovydas išsiuntė pasiuntinius pas Sauliaus sūnų Išbošetą[c] ir pareikalavo: „Grąžink man mano žmoną Mikalę, už kurią sumokėjau nuotakos kainą – šimtą filistinų apyvarpių.“[d] **15** Taigi Išbošetas siuntė žmones, kad paimtų Mikalę iš jos vyro Paltielio,[e] Laišo sūnaus. **16** Jos vyras verkdamas lydėjo ją iki pat Bahurimų.[f] Tenai Abneras jam liepė: „Grįžk namo!“, ir tas sugrįžo.

17 Paskui Abneras siuntė žinią Izraelio seniūnams: „Jūs jau seniai norite, kad Dovydas būtų jūsų karalius. **18** Tad darykite ką nors! Jehova juk yra Dovydui pasakęs: ‘Savo tarno Dovydo[g] rankomis išvaduosiu savo tautą Izraelį iš filistinų ir visų priešų rankų.’“ **19** Tada Abneras pasikalbėjo ir su Benjamino žmonėmis.[h] Paskiausiai nuėjo į Hebroną susitikti akis į akį su Dovydu ir jam pasakyti, ką Izraelis ir visi Benjamino namai buvo nusprendę.

20 Kai Abneras su dvidešimčia vyrų atvyko pas Dovydą į Hebroną, šis jam ir jo žmonėms iškėlė puotą. **21** Abneras sakė Dovydui: „Eisiu ir surinksiu visą Izraelį pas savo viešpatį karalių, kad jie sudarytų su tavimi sandorą ir tu galėtum visa valdyti, kaip tavo siela ir trokš-

3 SKYRIUS

a 1Sa 15:27, 28; 1Sa 24:17, 20; 1Sa 26:25

b 2Sa 2:17

c 1Me 3:1–4

d 2Sa 13:1

e 1Sa 25:43

f 1Sa 25:42

g 2Sa 15:12

h 2Sa 13:37

i 1Ka 1:5

y 2Sa 2:8

j 2Sa 21:8–11

k 2Sa 2:10

l 2Sa 16:21; 1Ka 2:22

m 1Sa 15:27, 28; Ps 78:70; Ps 89:20

n Ts 20:1; 2Sa 24:2

o 2Sa 3:39

Antra skiltis

a 2Sa 5:3

b 1Sa 18:20; 1Sa 19:11; 1Me 15:29

c 2Sa 2:10

d 1Sa 18:25, 27

e 1Sa 25:44

f 2Sa 16:5; 1Ka 2:8

g 1Sa 13:14; 1Sa 15:27, 28; 1Sa 16:1, 13; Ps 89:3, 20; Ps 132:17; Apd 13:22

h 1Sa 10:20, 21; 1Me 12:29

3:3 *Dar vadinamas Danieliumi (1Me 3:1). **3:8** *Arba „rodžiau ištikimąją meilę“.

3:12 *Pažod. „ir štai mano ranka yra su tavimi“.

ta.“ Tada Dovydas išleido Abnerą ir tas ramus iškeliavo.

22 Kaip tik tuo metu iš žygio su dideliu grobiu grįžo Dovydo kariai ir Joabas. Abnero pas Dovydą Hebrone nebebuvo, nes Dovydas jau buvo jį taikingai išleidęs. **23** Joabui,[a] grįžusiam su visais kariais, buvo pranešta: „Pas karalių lankėsi Nero sūnus Abneras[b] ir karalius jį taikingai išleido.“ **24** Nuėjęs pas karalių, Joabas sakė: „Ką tu padarei? Abneras buvo atėjęs pas tave ir tu leidai jam ramiai išeiti?! **25** Argi nepažįsti Nero sūnaus Abnero?! Jis atėjo tavęs apgauti! Jis nori iššniukštinėti kiekvieną tavo žingsnį ir sužinoti visa, ką darai.“

26 Išėjęs iš Dovydo, Joabas siuntė pasiuntinius paskui Abnerą ir tie sugrąžino jį nuo Siros vandens talpyklos. Dovydas nieko apie tai nežinojo. **27** Abnerui sugrįžus į Hebroną,[c] Joabas tarpuvartėje pasivedėjo jį nuošaliau, tarsi norėdamas pasikalbėti akis į akį. Ten smeigė Abnerui į pilvą ir tas krito negyvas.[d] Šitaip Joabas atkeršijo už pralietą savo brolio Asaelio kraują.[e] **28** Kai vėliau Dovydas apie tai išgirdo, pasakė: „Aš ir mano karalystė Jehovos akivaizdoje esame visiškai nekalti dėl Nero sūnaus Abnero kraujo.[f] **29** Tekrinta kaltė ant Joabo[g] ir visų jo tėvo namų! Tenebūna Joabo namai be kenčiančio išskyrų išsiliejimą,[h] raupsuotojo,[i] be vyro, laikančio verpstę,* kritusio nuo kalavijo ar stokojančio duonos!“[y] **30** Joabas su savo broliu Abišaju[a] nudūrė Abnerą[b] už tai, kad šis mūšyje prie Gibeono nužudė jų brolį Asaelį.[c]

31 Tada Joabui ir visiems su juo esantiems žmonėms Dovydas paliepė: „Persiplėškite drabužius, apsivilkite ašutinėmis ir raudokite Abnero.“ Per laidotuves karalius Dovydas pats ėjo paskui neštuvus. **32** Abnerą jie palaidojo Hebrone. Karalius balsu verkė prie Abnero kapo, raudojo ir visi susirinkusieji. **33** Karalius užvedė raudą dėl Abnero:

„Ak, Abnerai,
kodėl turėjai mirti,
kaip miršta menkysta?
34 Tavo rankos
nebuvo surištos,
kojos nebuvo sukaustytos.
Tu kritai, kaip krinta
nusikaltėlio auka.“[d]

Ir vėl visi ėmė jo verkti.

35 Diena dar nebuvo pasibaigusi, kai žmonės atėjo pas Dovydą ir ėmė raginti jį užvalgyti, bet Dovydas prisiekė: „Tenubaudžia mane Dievas ir dar tepridėda, jeigu saulei nenusileidus valgyčiau duonos ar kokio kito maisto!“[e] **36** Žmonės visa tai matė ir jiems tai patiko. Jiems patiko visa, ką karalius darė. **37** Taigi visi Dovydo žmonės ir visas Izraelis tą dieną suprato, kad karalius nėra kaltas dėl Nero sūnaus Abnero mirties.[f] **38** Karalius savo tarnams sakė: „Nejau nežinote, kad šiandien Izraelyje žuvo didžiūnas, didis žmogus?[g] **39** Šiandien aš silpnas, nors esu pateptas karaliumi,[h] ir šitie vyrai, Cerujos sūnūs,[i] man pernelyg aršūs.[y] Piktadariui pagal jo piktadarybę teatmoka Jehova.“[j]

3:29 *Matyt, turimas omenyje palieges vyras, pajėgiantis dirbti tik moterišką darbą.

3 SKYRIUS

a 2Sa 8:16

b 1Sa 14:50
1Sa 14:51
2Sa 2:8, 22

c 2Sa 3:20

d 1Ka 2:5

e 2Sa 2:22, 23

f Pr 9:6
Iš 21:12
Sk 35:33
Įst 21:9

g Ps 7:16
Ps 55:23
Pat 5:22

h Kun 15:2

i Kun 13:44
Sk 5:2

y Įst 27:24
Ps 109:2, 10

Antra skiltis

a 2Sa 2:24

b 2Sa 2:8

c 2Sa 2:23

d 1Ka 2:31, 32

e Ts 20:26

f 2Sa 3:28
1Ka 2:5

g 1Sa 14:50
2Sa 2:8
2Sa 3:12

h 2Sa 2:4

i 1Me 2:15, 16

y 2Sa 19:13
2Sa 20:10

j 2Sa 3:29
1Ka 2:5, 34

4 Kai Sauliaus sūnus Išbošetas[a] išgirdo, kad Abneras Hebrone žuvo,[b] jį apėmė išgąstis*. Susirūpino ir visas Izraelis. **2** Šiam Sauliaus sūnui tarnavo tokie du vyrai, plėšikų būrių vadai, vienas vardu Baana, kitas – Rechabas. Jiedu buvo sūnūs beerotiečio Rimono iš Benjamino giminės. (Beerotai[c] buvo laikomi Benjamino dalimi. **3** Beerotiečiai pabėgo į Gitaimus[d] ir tebegyvena ten iki šios dienos.)

4 O kitas Sauliaus sūnus, Jehonatanas,[e] turėjo sūnų luošomis kojomis.[f] Šis tebuvo penkerių metų, kai iš Jezreelio atėjo žinia apie Saulių ir Jehonataną.[g] Tada auklė paėmusi jį leidosi bėgti. Per tą išgąstį ir skubėjimą vaikas iškrito jai iš rankų ir taip tapo luošas. Jo vardas buvo Mefi Bošetas.[h]

5 Sykį beerotiečio Rimono sūnūs Rechabas ir Baana per pačią dienos kaitrą atėjo pas Išbošetą į namus. Išbošetas kaip tik buvo atgulęs vidudienio pogulio. **6** Vidun jie įžengė tarsi norėdami kviečių paimti. Rechabas su savo broliu Baana[i] smeigė Išbošetui į pilvą ir pabėgo. **7** Jiedviem įėjus į namus, Išbošetas gulėjo miegamajame, savo lovoje; jie puolė jį ir nudūrė, tada nukirto galvą. Pasiėmę jo galvą, visą naktį ėjo keliu per Arabą. **8** Galiausiai jiedu atnešė Išbošeto[y] galvą į Hebroną pas Dovydą. „Štai galva Išbošeto, sūnaus tavo priešo Sauliaus,[j] kuris kėsinosi į tavo gyvybę,[k] – tarė jie karaliui. – Šiandien Jehova atkeršijo Sauliui ir jo palikuoniams už mūsų viešpatį karalių.“

4:1 *Pažod. „suglebo jo rankos“.

4 SKYRIUS

a 2Sa 2:8

b 2Sa 3:27

c Joz 9:17
Joz 18:21, 25

d Neh 11:31, 33

e 1Sa 20:16

f 2Sa 9:3

g 1Sa 29:1, 11

h 2Sa 9:13
1Me 8:34

i 2Sa 4:2

y 2Sa 2:10

j 1Sa 18:28, 29

k 1Sa 18:10, 11
1Sa 20:1, 33
1Sa 23:15

Antra skiltis

a 1Sa 24:12
1Sa 26:25
2Sa 12:7
Ps 34:7

b 2Sa 1:2, 4

c 2Sa 1:13–15

d Pr 9:6
Iš 21:12
Sk 35:16, 30

e Ps 55:23

f Įst 21:22

5 SKYRIUS

g 2Sa 2:1, 11
1Me 12:23

h 1Me 11:1–3

i 1Sa 18:13
1Sa 25:28

y Pr 49:10
1Sa 16:1
1Sa 25:30
2Sa 6:21
2Sa 7:8
1Me 28:4
Ps 78:71

j 2Ka 11:17

k 1Sa 16:13
2Sa 2:4
Apd 13:22

l 1Me 29:26, 27

9 Tačiau Rechabui ir jo broliui Baanai, beerotiečio Rimono sūnums, Dovydas atsakė: „Kaip gyvas Jehova, kuris išgelbėjo mane iš visų vargų![a] **10** Kai vienas vyras Ciklage man pranešė: ‘Saulius nebegyvas!’,[b] manydamas, kad pas mane atėjo su gera žinia, aš jį nutvėriau ir užmušiau.[c] Štai kaip atlyginau už tokią žinią! **11** Ir kaip dabar palikti nenubaustus piktadarius, nužudžiusius nekaltą žmogų lovoje, jo paties namuose? Ar neturėčiau jums atmokėti už tai, kad praliejote kraują,[d] ir pašalinti jus nuo žemės?!“ **12** Taigi Dovydas davė įsakymą savo vyrams ir tie juos nužudė.[e] Nukirtę rankas ir kojas, pakabino jų kūnus[f] Hebrone prie tvenkinio. O Išbošeto galvą jie nunešė į Abnero kapą, esantį Hebrone, ir ten palaidojo.

5 Po kurio laiko visos Izraelio giminės suėjo pas Dovydą į Hebroną[g] ir jam kalbėjo: „Mes – tavo kūnas ir kraujas*.[h] **2** Jau ir anksčiau, kai Saulius buvo mūsų karalius, tu vedei Izraelį į žygius*.[i] Ir Jehova tau pasakė: ‘Tu ganysi mano tautą Izraelį, tu būsi Izraelio vadas.’“[y] **3** Taigi visi Izraelio seniūnai atėjo pas karalių į Hebroną. Karalius Dovydas Jehovos akivaizdoje Hebrone sudarė su jais sandorą[j] ir jie patepė Dovydą Izraelio karaliumi.[k]

4 Dovydas karaliumi tapo būdamas trisdešimties ir karaliavo 40 metų.[l] **5** Septynerius metus ir šešis mėnesius jis valdė Judą iš Hebrono, tada dar 33 metus valdė visą Izraelį ir Judą

5:1 *Pažod. „tavo kaulas ir tavo kūnas“.
5:2 *Pažod. „tu buvai tas, kuris išvesdavo ir parvesdavo Izraelį“.

iš Jeruzalės.[a] **6** Vieną dieną karalius su savo vyrais išžygiavo į Jeruzalę prieš jebusiečius,[b] kurie tame krašte gyveno. Jebusiečiai šaipėsi iš Dovydo: „Tu niekada čia neįžengsi! Net akli ir raiši privers tave trauktis.“ Jie manė sau: „Dovydas tikrai čia neįeis.“[c] **7** Vis dėlto Dovydas paėmė Siono tvirtovę, ir dabar tai yra Dovydo miestas.[d] **8** Tą dieną jis buvo pasakęs: „Kas su jebusiečiais kovoja, tegul eina pas juos vandentakiu ir teišžudo „raišus ir aklus“ – tuos, kurių Dovydas nekenčia!“ Užtat ir sakoma: „Aklas ir raišas neįžengs į namus.“ **9** Taigi Dovydas apsigyveno toje tvirtovėje ir ji buvo pavadinta* Dovydo miestu. Jis ėmėsi statybos darbų, pradėdamas nuo Pylimo#.[e] **10** Dovydas darėsi vis galingesnis[f] ir Jehova, kareivijų Dievas, buvo su juo.[g]

11 Tyro karalius Hiramas[h] siuntė pas Dovydą pasiuntinius ir parūpino jam kedro rąstų,[i] taip pat siuntė dailidžių bei mūrininkų, ir tie ėmė statyti Dovydui rūmus.[y] **12** Dovydas matė, kad Jehova savo tautos Izraelio labui[j] yra įtvirtinęs jo karališką valdžią Izraelyje[k] ir išaukštinęs jo karalystę.[l]

13 Kai persikėlė iš Hebrono į Jeruzalę, Dovydas paėmė sau daugiau sugulovių[m] ir žmonų; Dovydui gimė dar sūnų ir dukterų.[n] **14** Štai vardai gimusių jam Jeruzalėje: Šamūva, Šobabas, Natanas,[o] Saliamonas,[p] **15** Ibharas, Elišūva, Nefegas, Jafija, **16** Elišama, Eljada ir Elifeletas.

5:9 *Arba galbūt „ir ją pavadino“. #Arba „Milojo“. Hebr. žodis reiškia „užpildas“, „sampilas“.

5 SKYRIUS

a Pr 14:18
b Is 23:23
Joz 15:63
Ts 1:8, 21
c 1Me 11:4–6
d 1Ka 2:10
Neh 12:37
e 1Ka 9:15, 24
1Ka 11:27
1Me 11:7–9
2Me 32:5
f 1Sa 16:13
2Sa 3:1
g 1Sa 17:45
h 1Ka 5:1, 8
i 2Me 2:3
y 2Sa 7:2
1Me 14:1, 2
j 1Ka 10:9
2Me 2:11
k 2Sa 7:16
Ps 41:11
Ps 89:21
l Ps 89:27
m 2Sa 15:16
n 1Me 3:5–9
1Me 14:3–7
o Lk 3:23, 31
p 2Sa 12:24

Antra skiltis

a 2Sa 5:3
b Ps 2:2
c 1Sa 22:1, 5
1Sa 24:22
2Sa 23:14
1Me 14:8
d Joz 15:8, 12
1Me 11:15
1Me 14:9
e Sk 27:21
f 1Me 14:10–12
g 2Sa 22:41
h Iz 28:21
i Joz 15:8, 12
1Me 11:15
1Me 14:13–17
y Kun 26:7
j Joz 18:21, 24
k Joz 16:10

6 SKYRIUS

l 1Sa 7:2
1Ka 8:1
1Me 13:1–5

17 Kai filistinai sužinojo, kad Dovydas pateptas Izraelio karaliumi,[a] pakilo prieš jį į žygį.[b] Dovydas, apie tai išgirdęs, pasitraukė į tvirtovę.[c] **18** Filistinams atžygiavus ir pasklidus po Refajų slėnį,[d] **19** Dovydas teiravosi Jehovos:[e] „Ar man eiti prieš filistinus? Ar atiduosi juos man į rankas?“ Į tai Jehova Dovydui atsakė: „Eik, nes aš tikrai atiduosiu filistinus tau į rankas.“[f] **20** Tad Dovydas nužygiavo į Baal Peracimus ir ten juos sumušė. Paskui jis tarė: „Jehova pirma manęs prasiveržė pro mano priešus it potvynio vanduo.“[g] Todėl tą vietą jis ir pavadino Baal Peracimais*.[h] **21** Filistinai paliko ten savo stabus ir Dovydas su savo vyrais juos pašalino.

22 Praėjus kuriam laikui, filistinai vėl atžygiavo ir pasklido po Refajų slėnį.[i] **23** Dovydas vėl teiravosi Jehovos ir šįkart gavo tokį atsakymą: „Neik iš priekio. Apeik aplinkui ir ties bakos medžiais* pulk juos iš užnugario. **24** Kai išgirsi medžių viršūnėse šlamesį, lyg kad kariai žygiuotų, veik ryžtingai – Jehova jau bus išėjęs pirma tavęs filistinų kariuomenės naikinti.“ **25** Dovydas padarė, kaip Jehova buvo jam įsakęs, ir guldė filistinus[y] nuo Gebos[j] iki pat Gezero.[k]

6 Dovydas vėl subūrė geriausius Izraelio karius – 30 000 vyrų. **2** Tada su visais savo žmonėmis patraukė į Baale Jehudą. Jie ketino parsigabenti iš ten Dievo Skrynią,[l] priešais kurią šaukiamasi kareivijų

5:20 *Išvertus – „proveržių šeimininkas“. **5:23** *Nežinomos rūšies medžiai.

Viešpaties Jehovos vardo[a] – vardo to, kuris sėdi soste virš*um kerubų.[b] **3** Dievo Skrynią jie įkėlė į naują vežimą[c] ir iš Abinadabo namų,[d] stovinčių ant kalvos, leidosi į kelią; naująjį vežimą varė Abinadabo sūnūs Uza ir Achjojas.

4 Taigi jie vežė Dievo Skrynią iš Abinadabo namų, stovinčių ant kalvos, ir Achjojas ėjo pirma Skrynios. **5** Skambant lyroms, arfoms,[e] būgneliams,[f] barškučiams, lėkštelėms[g] ir įvairiems iš kadagio padarytiems instrumentams, Dovydas ir visi Izraelio namai džiūgavo Jehovos akivaizdoje. **6** Jiems pasiekus Nachono grendymą, atsitiko taip, kad jaučiai vos neapvertė vežimo. Uza ištiesęs ranką sugriebė Dievo Skrynią,[h] norėdamas ją prilaikyti, **7** ir Jehovos rūstybė užsidegė ant Uzos. Dievas už tą nepagarbų poelgį[i] jį nubaudė:[y] ten pat, prie Dievo Skrynios, jis krito negyvas. **8** Dovydas supyko*, kam Jehova pratrūko rūstybe ant Uzos, todėl iki šiolei ta vieta vadinama Perec Uza#. **9** Tą dieną Dovydas išsigando Jehovos.[j] „Argi begali Jehovos Skrynia pas mane keliauti?“[k] – sakė jis. **10** Dovydas nebenorėjo gabenti Jehovos Skrynios pas save į Dovydo miestą[l] ir pasiuntė ją į gatiečio Obed Edomo namus.[m]

11 Jehovos Skrynia gatiečio Obed Edomo namuose išbuvo tris mėnesius, ir Jehova laimino Obed Edomą ir visą jo šeimyną.[n] **12** Karaliui Dovydui buvo pranešta: „Jehova laimina Obed Edomo namus ir visa, kas jam priklauso, nes pas jį yra Dievo Skrynia.“ Tad Dovydas džiūgaudamas nuėjo ir parsigabeno Dievo Skrynią iš Obed Edomo namų į Dovydo miestą.[a] **13** Jehovos Skrynios nešėjams[b] žengus pirmus šešis žingsnius, jis paaukojo jautį ir įmitusį veršį.

14 Dovydas šoko ir sukosi Jehovos akivaizdoje, kiek jėgos leidžia; ta proga jis buvo apsivilkęs lininį efodą.[c] **15** Jehovos Skrynią[d] Dovydas ir visi Izraelio namai gabeno su džiaugsmo šūksniais[e] ir rago gausmu.[f] **16** Kai Jehovos Skrynia pasiekė Dovydo miestą, Sauliaus duktė Mikalė[g] žvelgdama pro langą pamatė, kaip karalius Dovydas šokinėja ir šoka Jehovos akivaizdoje, ir savo širdyje jį paniekino.[h] **17** Taigi jie atnešė Jehovos Skrynią į palapinę, kurią Dovydas buvo pastatęs, ir padėjo į jai skirtą vietą.[i] Tada Dovydas aukojo deginamąsias[y] ir bendrystės aukas[j] Jehovos akivaizdoje.[k] **18** Baigęs aukoti deginamąsias ir bendrystės aukas, Dovydas palaimino žmones Jehovos, kareivijų Viešpaties, vardu. **19** Visiems žmonėms – visai Izraelio daugybei, vyrams ir moterims, – jis padalijo po duonos riestę, po datulių ir po razinų slėgtainį. Paskui susirinkusieji išsiskirstė po namus.

20 Kai Dovydas grįžo palaiminti savo šeimynos, Sauliaus duktė Mikalė[l] išėjo jo pasitikti. „Na ir šlovingai šiandien pasirodė Izraelio karalius, apsinuogindamas prieš savo dvariškių verges, kaip apsinuogina koks tuščiagalvis!“[m] – prabilo ji. **21** Į tai Dovydas Mikalei atsa-

6 SKYRIUS

a Įst 20:4
1Sa 1:3
1Me 17:24

b Iš 25:22
1Sa 4:4
1Me 13:6–11
Ps 80:1

c Iš 25:14
Sk 7:9
Joz 3:14

d 1Sa 7:1

e 1Sa 10:5

f Iš 15:20

g Ps 150:3–5

h Sk 4:15
1Me 15:2

i Pat 11:2

y Kun 10:1, 2
1Sa 6:19

j 1Sa 6:20
Ps 119:120

k 1Me 13:12–14

l 2Sa 5:7

m 1Me 15:25

n Pr 30:27
Pr 39:5

Antra skiltis

a 1Me 15:25, 26
Ps 24:7
Ps 68:24

b Sk 4:15
Sk 7:9
Joz 3:3
1Me 15:2, 15

c 1Me 15:27, 28

d Iš 37:1
Ps 132:8

e 1Me 15:16

f Ps 150:3

g 1Sa 14:49
1Sa 18:20, 27
2Sa 3:14

h 1Me 15:29

i 1Me 15:1

y Kun 1:3

j Kun 3:1

k 1Me 16:1–3

l 1Sa 18:27

m Iš 22:28

6:2 *Arba galbūt „tarp“. **6:8** *Arba „susisielojo“. #Išvertus – „[rūstybės] protrūkis ant Uzos“.

kė: „Aš džiūgavau priešais Jehovą, kuris išsirinko mane vietoj tavo tėvo ir vietoj visos jo šeimynos ir kuris paskyrė mane Izraelio, Jehovos tautos, valdovu.[a] Todėl aš linksminsiuos Jehovos akivaizdoje, **22** aš dar labiau nusižeminsiu ir net savo paties akyse tapsiu menkas, bet vergės, apie kurias kalbi, mane gerbs.“ **23** Užtat Sauliaus duktė Mikalė[b] iki pat savo mirties liko bevaikė.

7 Karalius jau buvo įsikūręs savo rūmuose[c] ir Jehova buvo suteikęs jam atilsį nuo visų priešų. **2** Tada pranašui Natanui[d] karalius tarė: „Aš gyvenu kedro namuose,[e] o Dievo Skrynia glaudžiasi po palapinės dangalais.“[f] **3** Į tai Natanas atsakė: „Eik ir daryk visa, kas tavo širdyje, nes Jehova su tavimi.“[g]

4 Tą pačią naktį Nataną pasiekė Jehovos žodis: **5** „Eik ir perduok mano tarnui Dovydui: ‘Taip sako Jehova: „Argi tu turėtum statyti man namus, kad juose gyvenčiau?[h] **6** Juk nuo pat tos dienos, kai išvedžiau Izraelio tautą iš Egipto, iki šiolei aš ne namuose gyvenau,[i] o kilnojausi iš vietos į vietą su Padangte ir jos dangomis.[y] **7** Argi per visą tą laiką, kol su izraelitais keliavau, bent vienu žodžiu apie tai užsiminiau kuriam nors iš Izraelio vadų, paskirtų ganyti mano tautą Izraelį? Argi kuriam priekaištavau: ‘Kodėl nepastatėte man kedro namų?’“’ **8** Dabar mano tarnui Dovydui sakyk: ‘Taip sako Jehova, kareivijų Viešpats: „Aš paėmiau tave iš ganyklų, kur vaikščiojai paskui avis,[j] ir padariau savo tautos Izraelio vadu.[k] **9** Aš būsiu su tavimi, kad ir kur eitum,[a] ir pašalinsiu tau iš kelio visus priešus.[b] Tavo vardą padarysiu didį[c] – kaip žemės didžiūnų. **10** Savo tautai Izraeliui aš paskirsiu vietą, juos įkurdinsiu ir jie ten gyvens, niekas nebedrums jiems ramybės. Nedori žmonės jų nebeengs kaip anksčiau,[d] **11** kaip engė nuo tos dienos, kai savo tautai Izraeliui paskyriau teisėjus.[e] Suteiksiu tau atilsį nuo visų priešų.[f]

Ir dar Jehova yra tau pažadėjęs: Jehova įkurs tau namus*.[g] **12** Kai tavo dienos pasibaigs[h] ir kai atgulsi prie savo protėvių, aš iškelsiu po tavęs palikuonį, tavo paties sūnų, ir įtvirtinsiu jo karalystę.[i] **13** Jis pastatys namus mano vardui[y] ir aš įtvirtinsiu jo karalystės sostą amžiams.[j] **14** Aš būsiu jam tėvas, o jis bus man sūnus.[k] Jeigu jis nusikalstų, drausminsiu jį žmonių rykšte, žmonių sūnų* kirčiais.[l] **15** Bet savo ištikimosios meilės nuo jo neatimsiu, kaip atėmiau nuo Sauliaus,[m] kurį iš tavo akivaizdos pašalinau. **16** Tavo namai ir tavo karalystė bus įtvirtinti amžiams tavo akivaizdoje ir tavo sostas bus amžinai tvirtas.“’“[n]

17 Visus šiuos žodžius ir visą šį regėjimą Natanas persakė Dovydui.[o]

18 Tada karalius Dovydas nuėjęs atsisėdo Jehovos akivaizdoje ir prabilo: „Kas aš toks, visavaldi Jehova, ir kas mano šeima, kad taip toli mane nuvedei?[p] **19** Bet ir šito tau pasirodė per maža, visavaldi Jehova. Tu dar kalbi apie savo tarno

6 SKYRIUS

a 1Sa 13:13, 14; 1Sa 15:27, 28; 1Sa 16:1, 12
b 1Sa 14:49; 2Sa 6:16

7 SKYRIUS

c 1Me 17:1
d 2Sa 12:1; 1Me 29:29
e 2Sa 5:11
f 2Sa 6:17
g 1Ka 8:17; 1Me 17:2; 1Me 22:7
h 1Ka 5:3; 1Ka 8:17–19; 1Me 17:4–6; 1Me 22:7, 8
i Joz 18:1
y Iš 40:18, 34
j 1Sa 16:11
k 2Sa 5:2; 1Me 17:7–10; 1Me 28:4; Ps 78:70, 71

Antra skiltis

a 1Sa 18:14; 2Sa 5:10
b 2Sa 22:1; Ps 18:37
c 1Me 14:2, 17
d Ts 2:14; Ps 89:20, 22
e Ts 2:16
f Įst 25:19
g 1Ka 2:24; Ps 89:4
h 1Ka 2:1
i Pr 49:10; 1Ka 8:20; 1Me 17:11–14; Ps 132:11; Iz 9:7
j Iz 11:1; Mt 21:9; Mt 22:42; Lk 1:32, 33; Jn 7:42; Apd 2:30
y 1Ka 5:5; 1Ka 6:12; Zch 6:12, 13
j 1Ka 1:37; 1Me 22:10; 1Me 28:7; Ps 89:4, 36
k 1Me 28:6; Mt 3:17; Hbr 1:5
l Ps 89:30, 32; Jer 52:3
m 1Sa 15:23, 26
n Ps 45:6; Ps 89:36; Dan 2:44; Hbr 1:8; Apr 11:15
o 1Me 17:15
p 1Me 17:16–22

7:11 *T. y. dinastiją. **7:14** *Arba galbūt „Adomo sūnų“.

namų tolimą ateitį, ir tai, visavaldi Jehova, yra pamokymas* visai žmonijai. **20** Ką tavo tarnas Dovydas begali tau pasakyti ir ką pridurti? Juk tu, visavaldi Jehova, mane gerai pažįsti.[a] **21** Kaip ir buvai pažadėjęs, kaip širdyje buvai nutaręs, tu padarei visus šiuos didžius darbus ir savo tarnui juos apreiškei.[b] **22** Tu iš tikrųjų esi didis,[c] visavaldi Jehova. Nėra nė vieno, kuris tau prilygtų.[d] Nėra kito Dievo – tiktai tu.[e] Ir visa, ką savo ausimis esame girdėję, tai tik patvirtina. **23** Kokia kita tauta žemėje prilygsta tavo tautai Izraeliui?[f] Dievas atėjęs juos išpirko, kad būtų jo tauta,[g] dėl jų padarė didžių, stulbinančių darbų[h] ir taip įgijo sau vardą.[i] Dėlei savos tautos, kurią pats sau išpirkai iš Egipto, tu išvarei tautas ir jų dievus. **24** Tu padarei Izraelio tautą savąja tauta visiems laikams.[y] Tu, Jehova, tapai jų Dievu.[j]

25 Tad, Dieve Jehova, nepalik neištesėta to, ką dėl savo tarno ir dėl jo namų pažadėjai, laikykis savo žodžio.[k] **26** Tebūna tavo vardas amžinai išaukštintas,[l] kad žmonės kalbėtų: ‘Jehova, kareivijų Viešpats, yra Izraelio Dievas!’ Ir tebūna tavo tarno Dovydo namai įtvirtinti tavo akivaizdoje.[m] **27** Tu, Jehova, kareivijų Viešpatie, Izraelio Dieve, savo tarnui apreiškei: ‘Aš pastatysiu tau namus*.’[n] Todėl tavo tarnas ir išdrįso kreiptis į tave šia malda. **28** Visavaldi Jehova, tu esi tikrasis Dievas, tavo žodžiai yra tiesa[o] ir tu esi pažadėjęs savo tarnui tiek daug gera! **29** Tad malonėk palaiminti savo tarno namus. Tegul jie per amžius išlieka tavo akivaizdoje.[a] Juk tu, visavaldi Jehova, tai pažadėjai, ir tavo palaiminimu tebūna palaiminti tavo tarno namai per amžius.“[b]

8 Po kurio laiko Dovydas nugalėjo filistinus,[c] pavergė juos[d] ir atėmė iš jų Meteg Amą.

2 Jis nugalėjo ir moabitus.[e] Suguldęs ant žemės, matavo juos matuokle: dvi matuokles atiduodavo mirčiai, o kitus, per vienos matuoklės ilgį, palikdavo gyvus.[f] Moabitai tapo Dovydo tarnais ir mokėjo jam duoklę.[g]

3 Dovydas taip pat nugalėjo Rehobo sūnų Hadadezerą, Cobos karalių,[h] kai tas žygiavo prie Eufrato susigrąžinti valdžios.[i] **4** Dovydas paėmė 1700 jo raitininkų ir 20 000 pėstininkų. Kovos vežimų žirgams jis pakirto kojų sausgysles – paliko tik 100 žirgų.[y]

5 Kai Cobos karaliui Hadadezerui į pagalbą atėjo Damasko sirai,[j] Dovydas nukovė 22 000 sirų karių.[k] **6** Tada jis išdėstė įgulas Damasko Sirijoje, ir sirai, tapę jo tarnais, mokėjo duoklę. Visur, kur Dovydas žygiavo, Jehova dovanojo jam pergalę*.[l] **7** Dovydas paėmęs pargabeno į Jeruzalę apskritus auksinius Hadadezero vyrų skydus.[m] **8** O iš Betacho ir Berotajo, Hadadezero miestų, karalius Dovydas paėmė daug vario.

9 Apie tai, kad Dovydas sumušė visą Hadadezero kariuomenę,[n] išgirdo Hamato[o] karalius Tojas. **10** Pas karalių Dovydą

7 SKYRIUS

a 1Sa 16:7; Ps 17:3
b Ps 25:14
c Įst 3:24; 1Me 16:25
d Iš 15:11; Ps 83:18
e Įst 4:35
f Įst 4:7; Ps 147:19, 20
g Iš 3:8; Iš 19:5; Iz 63:9
h Įst 10:21
i Iš 9:16
y Įst 26:18
j Iš 15:2
k 1Me 17:23–27; Ps 89:20, 28
l 1Me 29:11; Ps 72:19; Mt 6:9; Jn 12:28
m Iz 9:7; Jer 33:22
n 2Sa 7:11
o Sk 23:19; Ps 89:35; Ps 132:11; Jn 17:17

Antra skiltis

a Ps 89:20, 36; Ps 132:12
b 2Sa 22:51; Ps 72:17

8 SKYRIUS

c Joz 13:2, 3; 2Sa 21:15
d 1Me 18:1
e Sk 24:17; Ts 3:29; 1Sa 14:47; Ps 60:8
f Įst 23:3–6
g 2Ka 3:4; 1Me 18:2
h 2Sa 10:6; 1Ka 11:23; Ps 60:0
i Pr 15:18; Iš 23:31; 1Ka 4:21; 1Me 18:3, 4
y Įst 17:16; Ps 20:7; Ps 33:17
j Iz 7:8
k 1Me 18:5, 6
l Įst 7:24; 2Sa 8:14
m 1Me 18:7, 8
n 1Me 18:9–11
o 2Ka 14:28

7:19 *Arba „įstatymas“. **7:27** *T. y. dinastiją.

8:6 *Arba „išgelbėjimą“.

jis siuntė savo sūnų Jehoramą pasiteirauti, kaip jam klojasi, ir pasveikinti su pergale prieš Hadadezerą (mat šis dažnai kariavo su Toju). Jehoramas ta proga atgabeno sidabro, aukso ir vario dirbinių, **11** ir juos karalius Dovydas paskyrė* Jehovai, kaip jau buvo padaręs su sidabru ir auksu iš visų savo pavergtų tautų:[a] **12** iš Sirijos ir Moabo,[b] iš amonitų, filistinų[c] ir amalekiečių,[d] taip pat iš Rehobo sūnaus Hadadezero,[e] Cobos karaliaus, grobio. **13** Dovydas šlovę pelnė ir kai grįžo nukovęs Druskos slėnyje 18 000 edomitų.[f] **14** Edome jis įkurdino savo įgulas. Dovydas įkurdino įgulas visame Edome ir visi edomitai tapo jo tarnais.[g] Visur, kur Dovydas žygiavo, Jehova dovanojo jam pergalę*.[h]

15 Taigi Dovydas valdė visą Izraelį;[i] visoje savo tautoje jis vykdė teisingumą ir teisumą.[y] **16** Cerujos sūnus Joabas[j] buvo kariuomenės vadas, Ahiludo sūnus Juozapatas[k] – metraštininkas, **17** Ahitubo sūnus Cadokas[l] ir Abjataro sūnus Ahimelechas – kunigai, Seraja – raštininkas, **18** Jehojados sūnus Benaja[m] – keretų ir peletų[n] vyriausiasis. Dovydo sūnūs irgi ėjo aukštas pareigas.*

9 Dovydas teiravosi: „Ar yra kas išlikęs iš Sauliaus namų, kam galėčiau parodyti ištikimąją meilę dėl Jehonatano?“[o] **2** O Sauliaus namuose buvo tarnavęs toks vyras, vardu Ciba.[p] Taigi dabar jį pašaukė pas Dovydą. „Ar tu esi Ciba?“ – paklausė karalius. „Taip, aš tavo tarnas!“ – atsakė šis. **3** Karalius tęsė: „Ar yra kas išlikęs iš Sauliaus namų, kam galėčiau, sekdamas Dievu, parodyti ištikimąją meilę?“ Ciba karaliui atsakė: „Taip, dar yra Jehonatano sūnus, luošas* abiem kojom.“[a] – **4** „Kur jis?“ – paklausė karalius. „Jis yra Amielio sūnaus Machyro[b] namuose, Lo Debare“, – atsakė Ciba.

5 Karalius Dovydas tuojau siuntė jo pakviesti iš Lo Debaro, iš Amielio sūnaus Machyro namų. **6** Atėjęs pas Dovydą, Sauliaus sūnaus Jehonatano sūnus Mefi Bošetas puolė ant kelių ir nusilenkė iki žemės. „Mefi Bošetai!“ – kreipėsi į jį Dovydas. „Štai tavo tarnas“, – atsiliepė jis. **7** „Nebijok, – tarė Dovydas, – aš tikrai parodysiu tau ištikimąją meilę[c] dėl tavo tėvo Jehonatano ir atiduosiu tau visas Sauliaus, tavo senelio, žemes. Ir tu visada valgysi prie mano stalo.“[d]

8 Parpuolęs ant kelių ir nusilenkęs, Mefi Bošetas atsakė: „Kas yra tavo tarnas, kad teikiesi pažvelgti į tokį pastipusį šunį[e] kaip aš?“ **9** Tada karalius, pasišaukęs Sauliaus tarną Cibą, tarė: „Visa, kas priklausė Sauliui ir jo namams, aš atiduodu tavo šeimininko vaikaičiui.[f] **10** Tu su savo sūnumis ir tarnais dirbsi jam žemę ir nuimsi derlių – taip parūpinsi maisto jo šeimynai. O pats Mefi Bošetas, tavo šeimininko vaikaitis, visada valgys prie mano stalo.“[g]

Ciba, beje, turėjo penkiolika sūnų ir dvidešimt tarnų.[h] **11** Ciba karaliui atsakė: „Kaip mano viešpats karalius įsako savo tarnui, taip tavo tarnas ir

8 SKYRIUS

a Joz 6:19
1Ka 7:51
1Me 22:14
1Me 26:27

b 2Sa 8:2

c 2Sa 8:1

d 1Sa 30:18

e 2Sa 8:7

f 1Me 18:12, 13
Ps 60:0

g Pr 25:23, 26
Pr 27:29, 37
Sk 24:18

h Ps 60:12

i 2Sa 5:3, 5

y 1Ka 3:6
1Me 18:14–17

j 2Sa 20:23
1Me 11:6

k 2Sa 20:24
1Ka 4:3

l 2Sa 15:27
1Me 6:8
1Me 24:3

m 2Sa 23:20
1Ka 1:44
1Ka 2:35

n 2Sa 15:18
2Sa 20:7

9 SKYRIUS

o 1Sa 18:1, 3
1Sa 20:15, 42

p 2Sa 16:1
2Sa 19:17

Antra skiltis

a 2Sa 4:4
2Sa 9:13
2Sa 19:26

b 2Sa 17:27–29

c Pat 11:17

d 2Sa 19:28
Pat 11:25

e 1Sa 24:14

f 2Sa 9:1
2Sa 16:4
2Sa 19:29

g 2Sa 19:28

h 2Sa 19:17

8:11 *Pažod. „pašventino“. **8:14** *Arba „išgelbėjimą“. **8:18** *Pažod. „Dovydo sūnūs tapo kunigais“.

9:3 *Arba „raišas“.

darys.“ Taigi Mefi Bošetas valgė prie Dovydo* stalo kaip vienas iš karaliaus sūnų. **12** Mefi Bošetas turėjo mažą sūnų, vardu Michėjas.[a] Visi, kas gyveno Cibos namuose, tapo Mefi Bošeto tarnais. **13** Pats Mefi Bošetas nuo šiol gyveno Jeruzalėje, nes visada valgė prie karaliaus stalo.[b] Jis buvo abiem kojom luošas.[c]

10 Po kurio laiko mirė amonitų karalius[d] ir vietoj jo ėmė karaliauti Hanūnas, jo sūnus.[e] **2** Dovydas sakė: „Būsiu maloningas Nahašo sūnui Hanūnui, kaip kad jo tėvas buvo maloningas man.“* Todėl Dovydas siuntė dvariškius pareikšti jam užuojautos dėl tėvo mirties. Bet kai Dovydo dvariškiai atkeliavo į amonitų kraštą, **3** amonitų didžiūnai savo valdovui Hanūnui ėmė kalbėti: „Nejaugi manai, kad pasiuntinius su užuojauta Dovydas atsiuntė norėdamas tavo tėvą pagerbti? Argi ne tam Dovydas savo dvariškius atsiuntė, kad iššvalgytų ir iššnipinėtų miestą, o paskui sunaikintų?“ **4** Tad Hanūnas, pastvėręs Dovydo vyrus, nuskuto jiems po pusę barzdos,[f] nukirpo drabužius iki pat sėdmenų ir juos išvarė. **5** Kai ta žinia pasiekė Dovydą, jis tuojau siuntė jų pasitikti, nes vyrai buvo labai paženminti. Karalius jiems perdavė: „Pasilikite Jeriche,[g] kol ataugs barzda. Tada galėsite sugrįžti.“

6 Vėliau amonitai susivokė, kad Dovydą smarkiai supykdė*. Jie siuntė pasiuntinius pas Bet Rehobo[a] sirus ir Cobos[b] sirus ir pasamdė 20 000 pėstininkų, taip pat pasamdė Maakos[c] karalių su 1000 vyrų ir dar 12 000 vyrų iš Ištobo*.[d] **7** Apie tai išgirdęs, Dovydas siuntė Joabą ir visą kariuomenę su narsiausiais savo kariais.[e] **8** Amonitai išėjo ir sustojo kovos gretomis prie miesto vartų, o atvirame lauke skyrium nuo jų išsirikiavo Cobos ir Rehobo sirai, taip pat Ištobo* ir Maakos kariai.

9 Joabas matė, kad priešai puls ir iš priekio, ir iš užnugario, tad, parinkęs geriausių Izraelio karių, išrikiavo juos kautis su sirais,[f] **10** o kitus vyrus pavedė savo broliui Abišajui,[g] kad tas išrikiuotų juos kautis su amonitais.[h] **11** Joabas tarė: „Jei sirai pasirodytų už mane stipresni, tu ateik man į pagalbą, o jei amonitai pasirodytų už tave stipresni, į pagalbą ateisiu aš. **12** Būkime tvirti ir drąsūs[i] dėlei savo tautos, dėlei savo Dievo miestų, ir Jehova padarys, kas jo akyse tinkama.“[y]

13 Tada Joabas ir jo vyrai žengė kautis su sirais ir tie pasileido nuo jo bėgti.[j] **14** Pamatę, kad sirai bėga, amonitai irgi leidosi bėgti nuo Abišajo ir grįžo į miestą. Po šio susirėmimo su amonitais Joabas paržygiavo į Jeruzalę.

15 Matydami, kad Izraelis juos nugalėjo, sirai ėmė iš naujo telkti pajėgas.[k] **16** Hadadezeras[l] pasikvietė sirų iš krašto, kur teka Upė*,[m] ir tie, vedami Hadadezero kariuomenės vado Šobacho, atžygiavo į Helamą.

9 SKYRIUS

a 1Me 8:34
1Me 9:40

b 2Sa 9:7
2Sa 19:28

c 2Sa 4:4

10 SKYRIUS

d Pr 19:36, 38
Ts 10:7
Ts 11:12, 33
1Sa 11:1

e 1Me 19:1–5

f Kun 19:27

g Joz 18:21

Antra skiltis

a Sk 13:21

b 2Sa 8:5

c Joz 13:13

d 1Me 19:6, 7

e 2Sa 23:8
1Me 19:8, 9

f 1Me 19:10–13

g 1Sa 26:6
2Sa 2:18
2Sa 23:18
1Me 2:15, 16

h Sk 21:24

i Įst 31:6

y Ps 37:5
Ps 44:5
Pat 29:25

j 1Me 19:14, 15

k 1Me 19:16

l 2Sa 8:3–5

m Pr 15:18
Iš 23:31

9:11 *Arba galbūt „prie mano“. **10:2** *Arba „Rodysiu ištikimąją meilę Nahašo sūnui Hanūnui, kaip kad jo tėvas rodė ištikimąją meilę man“. **10:6** *Pažod. „kad yra pasmirdę Dovydui“.

10:6 *Arba „iš Tobo“. **10:8** *Arba „Tobo vyrai“. **10:16** *T. y. Eufratas.

17 Kai apie tai buvo pranešta Dovydui, jis tuojau sutelkė visą Izraelį ir, persikėlęs per Jordaną, taip pat atžygiavo į Helamą. Tada sirai, išsirikiavę kovos gretomis, stojo į mūšį su Dovydu.[a] **18** Bet ir šįkart sirams teko nuo izraelitų bėgti. Dovydas nukovė 700 karių, važiuojančių kovos vežimais, taip pat 40 000 raitininkų. Nukovė ir sirų kariuomenės vadą Šobachą – ten jis krito negyvas.[b] **19** Visi Hadadezerui pavaldūs karaliai, matydami, kad izraelitai prieš juos laimėjo, tuojau pat sudarė su Izraeliu taiką – šitaip jie pateko Izraelio valdžion.[c] O sirai daugiau nebedrįso padėti amonitams.

11 Metų pradžioje,* tuo laiku, kai karaliai žygiuoja į karą, Dovydas siuntė Joabą drauge su savo vyrais ir visa Izraelio kariuomene, kad susidorotų su amonitais, ir jie apgulė Rabą.[d] Tuo tarpu Dovydas pasiliko Jeruzalėje.[e]

2 Vieną pavakarę* Dovydas, pakilęs iš lovos, vaikštinėjo ant karaliaus rūmų stogo. Nuo stogo jis pamatė besimaudančią moterį. Ta moteris buvo labai graži. **3** Dovydas siuntė žmogų apie ją pasiteirauti, ir jam buvo pranešta: „Tai Eliamo[f] duktė Batšeba,[g] hetito[h] Ūrijos[i] žmona.“ **4** Tada Dovydas siuntė pasiuntinius jos atvesti.[y] Moteris pas jį atėjo ir jis su ja sugulė.[j] (Visa tai nutiko jos apsivalymo metu*.[k]) Paskui ji grįžo namo.

5 Moteris pastojo ir davė žinią Dovydui: „Aš nėščia.“ **6** Dovydas savo ruožtu siuntė žinią Joabui: „Parsiųsk pas mane hetitą Ūriją.“ Tad Joabas pasiuntė Ūriją pas Dovydą. **7** Ūrijai atėjus, Dovydas ėmė jo teirautis, kaip sekasi Joabui ir kariams, kaip einasi karas. **8** Paskui Dovydas tarė Ūrijai: „Eik namo ir pailsėk*.“ Kai Ūrija išėjo iš karaliaus rūmų, jam iš paskos buvo pasiųsta karaliaus dovana. **9** Bet Ūrija pasiliko miegoti prie įėjimo į karaliaus rūmus drauge su visais savo valdovo tarnais. Į namus jis nėjo. **10** Dovydui buvo pranešta: „Ūrija į savo namus nėjo.“ Tad Dovydas Ūrijos paklausė: „Argi ne iš kelionės grįžai? Kodėl neini į namus?“ **11** Ūrija atsakė: „Skrynia[a] ir Izraelis su Judu turi glaustis palapinėse*, ir mano viešpats Joabas su mano valdovo tarnais yra stovykloje atvirame lauke. Kaip tad galiu eiti į savo namus valgyti, gerti ir miegoti su žmona?[b] Kaip tu gyvas,# aš to nedarysiu!“ –

12 „Pasilik čia ir šiandien, – tarė Dovydas Ūrijai, – o rytoj siųsiu tave atgal.“ Taigi Ūrija pasiliko Jeruzalėje tą ir dar kitą dieną. **13** Dovydas pakvietė jį drauge valgyti ir gerti ir jį nugirdė. Bet vakare tas ir vėl nuėjęs atsigulė miegoti prie savo valdovo tarnų – į savo namus nėjo. **14** Kitą rytą Dovydas parašė laišką Joabui ir perdavė per Ūrijos rankas. **15** Laiške jis rašė: „Pastatykite Ūriją į priekines eiles, kur verda aršiausia kova, ir nuo jo atsitraukite, kad žūtų.“[c]

10 SKYRIUS

a 1Me 19:17–19

b Įst 20:1
Ps 18:37, 38

c Pr 15:18
Įst 20:10, 11

11 SKYRIUS

d 2Sa 12:26

e 1Me 20:1

f 1Me 3:5, 9

g 2Sa 12:24
1Ka 1:11

h Pr 10:15
Įst 20:17

i 2Sa 23:8, 39
1Ka 15:5

y Is 20:14, 17

j Kun 18:20
Kun 20:10
Pat 6:32
Hbr 13:4

k Kun 12:2
Kun 15:19
Kun 18:19

Antra skiltis

a 2Sa 6:17
2Sa 7:2

b Kun 15:16
1Sa 21:5

c Ps 51:14
Pat 3:29

11:1 *T. y. pavasarį. **11:2** *Arba „popietę“. **11:4** *Tikriausiai po mėnesinių.

11:8 *Pažod. „ir nusiplauk kojas“. **11:11** *Arba „laikinose pastogėse“. #Arba „Kaip tu gyvas ir kaip gyva tavo siela“.

16 Joabas atidžiai stebėjo miestą ir žinojo, kur yra stipriausi priešo kariai, – ten Ūriją ir pastatė. **17** Miesto vyrai išėję kovojo su Joabu ir keletas Dovydo tarnų krito. Tarp žuvusiųjų buvo ir hetitas Ūrija.[a] **18** Joabas siuntė Dovydui išsamų pranešimą apie mūšį. **19** Pasiuntiniui jis prisakė: „Papasakok karaliui viską apie mūšį. **20** Jeigu jis supyks ir ims priekaištauti: ‘Kodėl ėjote kautis taip arti miesto? Negi nežinojote, kad jie šaudys nuo miesto sienų? **21** Kas užmušė Jerubešetoˇ[b] sūnų Abimelechą?[c] Argi ne moteris Tebece metė nuo sienos viršutinę girnapusę jam ant galvos ir jį užmušė? Kodėl priėjote taip arti sienos?’, – tada sakyk: ‘Žuvo ir tavo tarnas hetitas Ūrija.’“

22 Pasiuntinys nuvyko ir perdavė Dovydui visa, ką Joabas buvo liepęs pasakyti. **23** „Jų vyrai pasirodė už mus stipresni ir išėjo prieš mus į atvirą lauką, – kalbėjo pasiuntinys. – Bet paskui mes privertėme juos atsitraukti iki miesto vartų. **24** Lankininkai šaudė į tavo karius nuo sienos ir keletas karaliaus vyrų žuvo. Žuvo ir tavo tarnas hetitas Ūrija.“[d] **25** Tada Dovydas pasiuntiniui tarė: „Sakyk Joabui: ‘Nesisielok dėl šito, nes kalavijas praryja tai vieną, tai kitą. Dar smarkiau pulk miestą ir jį užkariauk!’[e] Taip jį padrąsink.“

26 Ūrijos žmona, išgirdusi, kad vyras žuvo, jį apraudojo. **27** Gedulo dienoms pasibaigus, Dovydas siuntė parvesti jos į rūmus. Ji tapo jo žmona[f] ir pagimdė jam sūnų. Bet tai, ką Dovydas padarė, Jehovos akyse buvo nedora.[g]

11 SKYRIUS

a 2Sa 12:9

b Ts 6:32
Ts 7:1

c Ts 9:50–53

d 2Sa 11:17

e 2Sa 12:26

f 2Sa 5:13
2Sa 12:9

g Pr 39:7–9
1Ka 15:5
Ps 5:6
Ps 11:4
Hbr 13:4

Antra skiltis

12 SKYRIUS

a 1Ka 1:8
1Me 17:1
1Me 29:29

b Ps 51:0

c 2Sa 5:13
2Sa 15:16

d 2Sa 11:3

e 2Sa 11:4

f Įst 6:13

g Iš 22:1

h 1Sa 16:13
2Sa 7:8

i 1Sa 18:10, 11
1Sa 19:10
1Sa 23:14

y 1Sa 13:13, 14
1Sa 15:26, 28

j 2Sa 3:7
1Ka 2:22

k 2Sa 2:4
2Sa 5:5

l 2Sa 7:19

m Iš 20:13

n Iš 20:14, 17
2Sa 11:15, 27

o Sk 14:18
2Sa 13:32
2Sa 18:33
Gal 6:7

12 Tad Jehova pas Dovydą siuntė Nataną.[a] Atėjęs pas jį[b] Natanas tarė: „Du žmonės gyveno viename mieste – vienas turtuolis, kitas vargšas. **2** Turtuolis turėjo labai daug avių ir galvijų,[c] **3** o vargšas teturėjo vieną mažą avelę, kurią buvo nusipirkęs.[d] Ta avele jis rūpinosi, jo namuose ji augo kartu su jo sūnumis. Žmogus dalijosi su ja paskutiniu duonos kąsniu, duodavo jai gerti iš savo puodelio, ji miegodavo jo glėbyje ir buvo jam tarytum dukra. **4** Kartą pas turtuolį užėjo keleivis. Turtuolis nepanoro pjauti savo avies ar galvijo užklydusiam svečiui pavalgydinti, bet paėmė vargšo avelę ir iš jos paruošė keleiviui vaišes.“[e]

5 Dovydas ant to žmogaus labai supyko. „Kaip gyvas Jehova,[f] žmogus, kuris taip padarė, turi mirti! – pareiškė jis Natanui. – **6** Ir kadangi pasielgė taip negailestingai, už avelę privalo atmokėti keturgubai!“[g]

7 Tada Natanas Dovydui tarė: „Tu esi tas žmogus! Štai ką sako Jehova, Izraelio Dievas: ‘Aš patepiau tave Izraelio karaliumi,[h] išgelbėjau tave iš Sauliaus rankų.[i] **8** Aš atidaviau tau tavo valdovo namus,[y] į tavo glėbį – tavo valdovo žmonas.[j] Atidaviau tau Izraelio ir Judo namus.[k] Ir jeigu to būtų buvę per maža, būčiau dar daugiau pridėjęs.[l] **9** Kodėl paniekinai Jehovos žodį ir padarei, kas nedora jo akyse? Tu nužudei kalaviju hetitą Ūriją![m] Amonitų kalaviju jį nužudei ir pasiėmei sau jo žmoną.[n] **10** Nuo šiol kalavijas niekada nesitrauks nuo tavo namų,[o] nes tu paėmei hetito Ūrijos žmoną sau į žmonas ir taip mane paniekinai.’

11 Štai ką sako Jehova: ‘Padarysiu, kad tavo paties namuose tavęs tykotų nelaimė.[a] Paimsiu tavo žmonas ir tau matant atiduosiu jas tavo artimui[b] – jis suguls su tavo žmonomis vidury dienos.[c] **12** Tu tai padarei slapta,[d] o aš tai padarysiu vidury dienos, viso Izraelio akivaizdoje.’“ –

13 „Nusidėjau Jehovai“,[e] – pasakė Dovydas. Tada Natanas jam tarė: „Jehova tavo nuodėmę atleidžia.[f] Tu nemirsi.[g] **14** Bet kadangi tai darydamas paniekinai Jehovą, sūnus, kuris tau gimė, mirs.“

15 Paskui Natanas grįžo namo.

Jehova atsigręžė prieš vaikelį, kurį Ūrijos žmona buvo Dovydui pagimdžiusi, ir tas susirgo. **16** Dovydas maldavo Dievą pasigailėti berniuko, jis pasninkavo ir savo kambaryje ne vieną naktį pragulėjo ant žemės.[h] **17** Rūmų seniūnai, sustoję aplinkui, įkalbinėjo jį keltis, bet jis nuo žemės nesikėlė ir su jais nevalgė. **18** Septintą dieną vaikelis mirė. Bet Dovydo tarnai bijojo jam pasakyti, kad vaikas nebegyvas. Jie svarstė: „Jeigu jis mūsų neklaūsė vaikeliui dar gyvam esant, kaipgi dabar jam pasakysime, kad vaikas mirė? Jis gali ką nors baisaus padaryti!“

19 Dovydas pastebėjo, kad tarnai šnibždasi, ir suprato, kad vaikas miręs. Tarnų jis paklausė: „Ar vaikas mirė?“ – „Taip, mirė“, – atsakė jie. **20** Tada Dovydas atsikėlė nuo žemės, nusiprausė, pasitepė aliejumi,[i] persivilko drabužius. Nuėjęs į Jehovos Namus,[y] jis puolė ant kelių ir žemai nusilenkė. Paskui, parėjęs į rūmus, paprašė, kad jam būtų patiekta maisto, ir valgė. **21** Tarnai jo klausė: „Kodėl taip elgiesi? Kol vaikelis buvo gyvas, tu pasninkavai ir verkei. O jam mirus, atsikėlei ir valgai.“ **22** Jis atsakė: „Vaikeliui dar gyvam esant, pasninkavau[a] ir verkiau, nes maniau sau: ‘Kas žino, gal Jehova bus man maloningas ir vaikas liks gyvas?’[b] **23** O dabar, jam mirus, kam bepasninkauti? Negi galiu jį susigrąžinti?[c] Tai aš pas jį nueisiu[d] – jis pas mane nebesugrįš.“[e]

24 Dovydas guodė savo žmoną Batšebą.[f] Atėjęs sugulė su ja ir po kurio laiko ji pagimdė sūnų – berniukas gavo Saliamono* vardą.[g] Jehova jį mylėjo,[h] **25** todėl per pranašą Nataną[i] siuntė žodį, kad dėl paties Jehovos jį pavadintų Jedidija*.

26 O Joabas toliau kariavo su amonitų[y] Raba[j] ir galiausiai paėmė karališkąjį miestą*.[k] **27** Tada Joabas siuntė pas Dovydą pasiuntinius su žinia: „Kariavau su Raba[l] ir paėmiau vandenų miestą*. **28** Dabar sutelk visus kitus karius, apgulk miestą ir jį užimk, nes jei miestą užimsiu aš, man atiteks visa garbė*.“

29 Taigi Dovydas sutelkė visus karius, nužygiavęs puolė Rabą ir ją paėmė. **30** Nuo Malkamo galvos jis nuėmė brangakmeniais išpuoštą karūną, sveriančią talentą* aukso, ir ji

12 SKYRIUS

a 2Sa 12:15, 19 2Sa 13:10–15 2Sa 15:14

b Iš 21:24 Job 31:9–11 Job 34:11

c 2Sa 16:21, 22

d 2Sa 11:4, 15

e Pr 39:9 Ps 32:5 Ps 38:3 Ps 51:0, 4 Pat 28:13

f Iš 34:6 Ps 32:1

g Kun 20:10 Ps 103:10

h 2Sa 12:22 Jon 3:8, 9

i Rūt 3:3 2Sa 14:2

y 2Sa 6:17

Antra skiltis

a 2Sa 12:16 Jl 1:14

b Iz 38:3, 5 Jl 2:13, 14 Am 5:15 Jon 3:8, 9

c Mok 9:6

d Job 30:23 Mok 3:20 Apd 2:29, 34 Apd 13:36

e Mok 9:5, 10

f 2Sa 11:3

g 1Me 3:5, 9 1Me 22:9 1Me 28:5 Mt 1:6

h 2Sa 7:12 1Me 29:1

i 2Sa 7:4, 5 2Sa 12:1 1Ka 1:8

y Įst 23:3, 6

j Įst 3:11 Joz 13:24, 25

k 2Sa 11:25 1Me 20:1

l 2Sa 11:1

12:24 *Vardas kilęs iš hebr. žodžio, reiškiančio „taika“, „ramybė“. **12:25** *Išvertus – „Jaho numylėtinis“. **12:26** *Arba „karalystės miestą“. **12:27** *Galbūt turima omenyje vieta, iš kur miestas ėmė vandenį. **12:28** *Pažod. „jis bus pavadintas mano vardu“. **12:30** *Talentas buvo lygus 34,2 kg. Žr. priedą B14.

buvo uždėta Dovydui ant galvos. Iš miesto Dovydas išgabeno labai daug grobio.[a] **31** Be to, išsivedė iš ten žmones ir pristatė dirbti su akmenpjūkliais, kirviais bei kitais aštriais geležiniais įrankiais ir gaminti plytų. Taip jis padarė su visais amonitų miestais. Paskui Dovydas ir visi kariai sugrįžo į Jeruzalę.

13 Dovydo sūnus Abšalomas turėjo gražią seserį, vardu Tamara,[b] ir kitas Dovydo sūnus, Amnonas,[c] ją įsimylėjo. **2** Amnonas dėl savo sesers Tamaros labai kankinosi – kone susirgo. Ji buvo skaisti mergina, ir Amnonui ji atrodė nepasiekiama. **3** Bet Amnonas turėjo draugą, vardu Jehonadabas,[d] Dovydo brolio Šimos[e] sūnų. Jehonadabas buvo labai gudrus vyras. **4** Jis Amnoną paklausė: „Kodėl tu, karaliaus sūnau, kasryt esi toks prislėgtas? Negi man nepasakysi?“ – „Aš myliu Tamarą, savo brolio Abšalomo seserį“,[f] – atsakė Amnonas. **5** Jehonadabas tada jam pasiūlė: „Atsigulk į lovą ir apsimesk, kad sergi. Kai tėvas ateis tavęs aplankyti, sakyk jam: ‘Būk malonus, leisk, kad mano sesuo Tamara ateitų ir mane pavalgydintų. Tegul prie mano akių paruošia maisto ligoniui, tada aš imsiu iš jos rankų ir valgysiu.’“

6 Taigi Amnonas atsigulė, apsimetė sergąs ir karalius atėjo jo aplankyti. Amnonas karalių paprašė: „Būk malonus, leisk, kad mano sesuo Tamara ateitų ir prie mano akių iškeptų porą tešlinių širdelių. Tada iš jos rankų aš imsiu ir valgysiu.“ **7** Dovydas į rūmus Tamarai siuntė žinią: „Būk gera, nueik pas savo brolį Amnoną į namus ir paruošk jam maisto.“ **8** Tamara nuėjo į savo brolio Amnono namus, kur jis gulėjo, paėmė tešlos, paruošė ir prie jo akių iškepė tešlinių širdelių. **9** Bet kai išėmusi iš keptuvės pasiūlė jų Amnonui, tas valgyti atsisakė ir paliepė: „Tegul visi išeina!“ Tad visi pasišalino.

10 Amnonas paprašė Tamarą: „Atnešk valgį į miegamąjį, kad galėčiau valgyti iš tavo rankų.“ Tamara paėmė kepinius, kuriuos buvo paruošusi, ir atnešė savo broliui Amnonui į miegamąjį. **11** Kai ji su valgiu priėjo prie Amnono, tas stvėrė ją sakydamas: „Eikš, mano seserie, sugulk su manim!“ – **12** „Ne, brolau, nepažemink manęs! – prašė ji. – Izraelyje šitaip nesielgiama.[a] Nedaryk tokios niekšystės.[b] **13** Kaip aš pakelsiu gėdą? Ir tu būsi kaip koks niekšas Izraelyje. Maldauju – pasikalbėk su karaliumi. Jis neatsisakys tau manęs duoti.“ **14** Bet Amnonas jos nesiklausė ir, būdamas stipresnis, ją išprievartavo. **15** Dabar Amnonas pajuto jai didžiulę neapykantą – toji neapykanta buvo didesnė už jo meilę. Amnonas paliepė: „Kelkis ir nešdinkis!“ – **16** „Ne, mano broli! – sakė ji. – Mane išvarydamas pasielgsi blogiau, negu jau pasielgei!“ Bet Amnonas jos nesiklausė.

17 Pasišaukęs tarną, jis įsakė: „Išvesk šitą iš čia ir užrakink paskui ją duris.“ **18** (Tamara buvo apsivilkusi ypatingą* drabužį, kokį dėvėdavo netekėjusios karaliaus dukterys.) Taigi tarnas ją išvedė ir užrakino paskui ją duris. **19** Tamara

12 SKYRIUS

a 2Sa 8:11, 12 1Me 20:2, 3

13 SKYRIUS

b 1Me 3:9

c 2Sa 3:2

d 2Sa 13:35

e 1Sa 16:9 1Me 2:13

f Kun 18:9 Kun 20:17

Antra skiltis

a Kun 18:9, 29 Kun 20:17 Įst 27:22

b Pr 34:2, 7 Ts 20:5, 6

13:18 *Arba „raštuotą“.

apsibarstė galvą pelenais,[a] persiplėšė savo gražųjį drabužį ir susiėmusi rankomis už galvos raudodama nuėjo.

20 Tamaros brolis Abšalomas[b] jai tarė: „Ar tai Amnonas, tavo brolis, su tavimi taip pasielgė? Niekam apie tai nepasakok, sese. Jis tavo brolis.[c] Neimk per daug į širdį.“ Nuo visų atsiskyrusi, ji liko gyventi savo brolio Abšalomo namuose. **21** Karalius Dovydas, apie visa tai išgirdęs, labai supyko.[d] Bet jis nenorėjo savo sūnaus Amnono užgauti, nes tas buvo pirmagimis ir Dovydas jį mylėjo. **22** O ir Abšalomas nieko Amnonui nesakė, nei gero, nei blogo. Abšalomas nekentė[e] Amnono už tai, kad tas pažemino jo seserį Tamarą.[f]

23 Praėjo dveji metai. Ir štai Baal Hacore, netoli Efraimo,[g] buvo kerpamos Abšalomo avys. Abšalomas ta proga kvietėsi į puotą visus karaliaus sūnus.[h] **24** Atėjęs pas karalių, Abšalomas kalbėjo: „Tavo tarnas kerpa avis. Gal karalius ir jo tarnai malonėtų vykti su manimi?“ **25** Bet karalius Abšalomui atsakė: „Ne, mano sūnau. Jeigu visi eitume, būtume tau našta.“ Kad ir kaip Abšalomas įkalbinėjo, karalius eiti nesutiko, bet palaiminimą davė. **26** „Jei ne tu, – tęsė Abšalomas, – tai meldžiu: tegul su mumis eina mano brolis Amnonas.“[i] – „Kamgi jam eiti?“ – klausė karalius. **27** Bet Abšalomas primygtinai prašė, ir karalius galiausiai išleido su juo Amnoną ir visus savo sūnus.

28 Abšalomas savo tarnams įsakė: „Žiūrėkite: kai Amnono širdis įsilinksmins nuo vyno ir aš jums tarsiu: ‘Smokite Amnonui!’, tada jį užmuškite. Nebijokite! Juk tai aš jums įsakau. Būkite ryžtingi ir drąsūs.“ **29** Ir Abšalomo tarnai padarė Amnonui, kaip Abšalomas buvo įsakęs. Tada visi kiti karaliaus sūnūs sėdo kiekvienas ant savo mulo ir pabėgo. **30** Jiems tebesant kelyje, Dovydą pasiekė žinia: „Abšalomas išžudė visus karaliaus sūnus, nepaliko gyvo nė vieno.“ **31** Tai išgirdęs karalius pakilo, persiplėšė drabužius ir puolė ant žemės. Visi jo tarnai, irgi persiplėšę drabužius, stovėjo šalia.

32 Tada prabilo Dovydo brolio Šimos[a] sūnus Jehonadabas:[b] „Tenemano mano valdovas, kad visi karaliaus sūnūs iššudyti. Žuvęs bus tiktai Amnonas.[c] Ir taip bus nutikę Abšalomo įsakymu, nes jau nuo tos dienos, kai Amnonas pažemino jo seserį[d] Tamarą,[e] jis buvo nusprendęs su juo susidoroti.[f] **33** Tegul mano viešpats karalius neima į širdį kalbų, esą visi karaliaus sūnūs žuvo. Žuvęs bus tik Amnonas.“

34 Tuo tarpu Abšalomas pabėgo.[g] Sargybinis žvalgydamasis pamatė, kad keliu, vedančiu palei kalną, artinasi daugybė žmonių. **35** Tada Jehonadabas[h] tarė karaliui: „Žiūrėk! Karaliaus sūnūs grįžta! Ar ne teisybę tavo tarnas sakė?“ **36** Sulig tais žodžiais garsiai verkdami įėjo karaliaus sūnūs. Graudžiai pravirko ir karalius, ir visi jo tarnai. **37** Dovydas savo sūnaus gedėjo daug dienų. O Abšalomas pabėgo pas Gešūro karalių Talmają,[i] Amihudo sūnų. **38** Pabėgęs į Gešūrą,[y] Abšalomas išbuvo ten trejus metus.

13 SKYRIUS

a Joz 7:6
Est 4:1
Jer 6:26

b 2Sa 3:3
2Sa 13:1

c Kun 18:9
Įst 27:22

d Pat 19:13

e Pat 18:19

f Pr 34:7

g Jn 11:54

h 1Ka 1:9, 19

i Ps 55:21
Pat 10:18
Pat 26:24–26

Antra skiltis

a 1Sa 16:9
1Me 2:13

b 2Sa 13:3

c 2Sa 12:10

d Kun 18:9, 29

e 2Sa 13:12–14

f Pr 27:41
Ps 7:14
Pat 18:19

g 2Sa 13:38

h 2Sa 13:3

i 2Sa 3:3

y Įst 3:14
Joz 12:4, 5
2Sa 14:23

39 Per laiką karalius Dovydas susitaikė su mintimi, kad Amnono nebėra gyvo, ir ėmė ilgėtis Abšalomo.

14 Cerujos sūnus Joabas[a] suprato, kad karaliaus širdis ilgisi Abšalomo.[b] **2** Tad Joabas pasikvietė iš Tekojos[c] vieną sumanią moterį ir jos paprašė: „Apsimesk, kad tau gedulas, apsivilk gedulo drabužius ir nesitepk aliejumi.[d] Elkis taip, tarsi jau ilgą laiką gedėtum mirusio. **3** Tada nueik pas karalių ir šitaip jam kalbėk.“ Ir Joabas pasakė jai, ką kalbėti*.

4 Tekojietė, atėjusi pas karalių, puolė ant kelių ir žemai nusilenkė. „Padėk man, karaliau!“ – prašė ji. **5** „Kas atsitiko?“ – paklausė karalius. „Vargas man! Esu našlė, – pradėjo pasakoti moteris, – mano vyras miręs. **6** Tavo tarnaitė turėjo du sūnus. Kartą laukuose jiedu susimušė. Nebuvo kas juos perskirtų, ir vienas taip smogė kitam, kad jį užmušė. **7** Dabar visi giminės sukilo prieš tavo tarnaitę ir reikalauja: ‘Atiduok mums į rankas tą, kuris nužudė savo brolį. Už tai, kad brolį užmušė, jis turi mirti,[e] ir nesvarbu, kad įpėdinio neliks!’ Jie užgesins man paskutinę žariją* ir mano vyrui nepaliks žemėje nei vardo, nei palikuonio.“

8 Karalius moterį nuramino: „Eik namo, aš duosiu dėl tavęs įsakymą.“ – **9** „O mano viešpatie karaliau, tekrinta kaltė ant manęs ir ant mano tėvo namų, o karalius ir jo sostas tebūna be kaltės“, – atsakė tekojietė.

14:3 *Arba „įdėjo žodžius į jos lūpas“.
14:7 *T. y. paskutinę viltį, kad šeimos linija tęsis.

14 SKYRIUS

a 2Sa 2:18 1Me 2:15, 16

b 2Sa 13:39 2Sa 18:33 2Sa 19:2

c 2Me 11:5, 6 2Me 20:20 Am 1:1

d Mok 9:8 Dan 10:3

e Sk 35:19 Įst 19:11, 12

Antra skiltis

a Sk 35:19, 27 Įst 19:6

b Įst 6:13 Mok 8:4

c Iš 19:5 Sk 6:27

d 2Sa 13:38

e 2Sa 14:2, 7

10 Tada karalius pridūrė: „Jei dar kas drįstų tau kalbėti, atvesk tą žmogų pas mane, ir jis daugiau tavęs nebevargins.“ – **11** „Maldauju, – tarė moteris, – teatmena karalius Jehovą, savo Dievą, kad kraujo keršytojas[a] nepadarytų daugiau žalos, kad mano sūnaus neužmuštų!“ – „Kaip gyvas Jehova,[b] tavo sūnui nė plaukas nuo galvos nenukris“, – patikino karalius. **12** Moteris tęsė: „Būk malonus, leisk savo tarnaitei pasakyti tau, mano viešpatie karaliau, dar vieną dalyką.“ – „Sakyk!“ – tarė jis.

13 „Kodėl sumanei pakenkti Dievo tautai?[c] – klausė moteris. – Šitaip kalbėdamas karalius save pasmerkia, nes iš tremties nepargrąžina savo paties sūnaus.[d] **14** Visi mes mirsime ir būsime kaip žemėn išlietas vanduo, kurio nebesusemsi. Bet Dievas nenori gyvybės* atimti, ir jis randa priežasčių nelaikyti tremtinio amžiais nuo savęs atstumto. **15** Atėjau tai pasakyti savo viešpačiui karaliui, nes žmonės mane įbaugino. Ir tavo tarnaitė tarė sau: ‘Kalbėsiu karaliui. Galbūt karalius padarys, kaip tarnaitė prašo. **16** Gal išklausys ir neleis, kad jo vergė patektų į rankas žmogui, žadančiam mane ir mano vienintelį sūnų išnaikinti iš Dievo mums skirto paveldo.’[e] **17** Ir dar tavo tarnaitė sau tarė: ‘Tegul karaliaus, mano viešpaties, žodis suteikia man ramybę.’ Juk mano viešpats karalius yra lyg Dievo angelas – jis atskiria, kas gera ir kas bloga. Jehova, tavo Dievas, tebūna su tavimi.“ –

14:14 *Arba „sielos“. Žr. žodynėlį.

18 „Dabar tavęs kai ko paklausiu, atsakyk man nieko neslėpdama“, – ištarė karalius. „Teklausia mano viešpats karalius“, – atsiliepė moteris. **19** „Ar tik ne Joabas bus pridėjęs čia savo ranką?“[a] – karalius jos paklausė. „Kaip tu gyvas, mano viešpatie karaliau! Yra taip, kaip* mano viešpats karalius sako, – patvirtino moteris. – Tai tavo tarnas Joabas mane siuntė ir pasakė tavo tarnaitei, ką kalbėti#. **20** Visa tai tavo tarnas Joabas padarė, kad karalius galėtų pažvelgti į reikalą nauju žvilgsniu. Bet mano viešpats išmintingas kaip Dievo angelas ir žino visa, kas vyksta krašte.“

21 Tada karalius kreipėsi į Joabą: „Gerai, sutinku.[b] Keliauk ir pargrąžink Abšalomą, tą jauną vyrą.“[c] **22** Joabas puolė ant kelių, žemai nusilenkė ir padėkojo karaliui. „Šiandien tavo tarnas suprato radęs malonę tavo akyse, o mano viešpatie karaliau! – kalbėjo Joabas. – Kaip tavo tarnas prašė, taip karalius ir padarė!“ **23** Taigi Joabas pakilęs nukeliavo į Gešūrą[d] ir pargrąžino Abšalomą į Jeruzalę. **24** Karalius vis dėlto pareiškė: „Tegrįžta jis į savo namus, bet man akyse tegul nesirodo.“ Tad Abšalomas, nors grįžo namo, su karaliumi pasimatyti negavo.

25 Joks kitas vyras Izraelyje nebuvo taip giriamas dėl savo grožio kaip Abšalomas. Nuo kojų padų iki viršugalvio jis neturėjo nė menkiausios ydos.

14:19 *Arba „Niekas negali pasukti nei į dešinę, nei į kairę nuo to, ką“. #Arba „ir įdėjo visus šiuos žodžius į tavo tarnaitės lūpas“.

14 SKYRIUS

a 2Sa 14:1–3

b 2Sa 14:13

c 2Sa 13:38

d Įst 3:14
2Sa 3:3
2Sa 13:37

Antra skiltis

a 2Sa 18:18

b 2Sa 14:24

c 2Sa 14:23

d Pr 45:15

26 Kai nusikirpdavo plaukus, – o kirptis tekdavo kiekvienų metų pabaigoje, nes plaukai būdavo jam per sunkūs, – tie plaukai, pasvėrus karališkuoju svarsčiu*, sverdavo 200 šekelių#. **27** Abšalomui gimė trys sūnūs[a] ir duktė. Jos vardas buvo Tamara ir ji buvo labai graži moteris.

28 Abšalomas pragyveno Jeruzalėje dvejus metus, bet su karaliumi taip ir nepasimatė.[b] **29** Tada Abšalomas pakvietė Joabą, norėdamas nusiųsti jį pas karalių, bet Joabas neatėjo. Abšalomas dar kartą jį kvietė, bet tas vis tiek nepasirodė. **30** Galiausiai Abšalomas tarė savo tarnams: „Joabo laukas yra šalia mano, ten auga jo miežiai. Eikite ir juos padekite!“ Ir Abšalomo tarnai lauką padegė. **31** Joabas atėjo pas Abšalomą į namus ir klausė: „Kodėl tavo tarnai padegė mano lauką?!“ **32** Abšalomas jam atsakė: „Juk aš siunčiau tau žinią: ‘Ateik, noriu nusiųsti tave pas karalių, kad jo paklaustum: „Kam aš grįžau iš Gešūro?[c] Man būtų buvę geriau pasilikti tenai. O dabar tebūna man leista pasimatyti su karaliumi, ir jeigu esu kaltas, tenubaudžia jis mane mirtimi.“’“

33 Joabas nuėjo pas karalių ir viską jam perdavė. Tada karalius pasikvietė Abšalomą. Atėjęs pas karalių, Abšalomas puolė prieš jį ant kelių ir žemai nusilenkė. Karalius jį pabučiavo.[d]

14:26 *Tai galėjo būti svorio etalonas, saugomas karaliaus rūmuose, arba svorio matas, kuris skyrėsi nuo paprasto šekelio ir buvo vadinamas karališkuoju. #Maždaug 2,3 kg. Žr. priedą B14.

15 Po visų šių įvykių Abšalomas įsigijo kovos vežimą, žirgų ir paskyrė penkiasdešimt vyrų, kad bėgtų jo priešaky.[a] **2** Jis keldavosi anksti rytą ir stodavosi šalia kelio, vedančio miesto vartų link.[b] Kai tik koks žmogus ateidavo su byla, kuriai reikėjo karaliaus sprendimo,[c] Abšalomas jį pasišaukdavo ir klausdavo: „Iš kurio miesto esi?“ Tam atsakius: „Tavo tarnas yra iš tokios ir tokios Izraelio giminės“, **3** Abšalomas tardavo: „Tavo skundas teisėtas ir vertas dėmesio, bet nėra nė vieno, kas būtų karaliaus įgaliotas tave išklausyti.“ **4** Ir čia pat pridurdavo: „Jei tik mane paskirtų teisėju šiame krašte! Tada kiekvienas, turintis kokią bylą ar kokį reikalą, galėtų ateiti pas mane ir aš apginčiau jo teises.“

5 Kai tik koks žmogus prieidavo jam nusilenkti, Abšalomas ištiesęs ranką jį apkabindavo ir pabučiuodavo.[d] **6** Taip jis elgėsi su visais izraelitais, kurie ateidavo pas karalių su savo byla. Tokiu būdu Abšalomas vogė Izraelio žmonių širdis.[e]

7 Praėjus ketveriems metams*, Abšalomas kreipėsi į karalių: „Būk malonus, leisk man keliauti į Hebroną[f] įvykdyti įžadą, kurį esu Jehovai padaręs. **8** Tavo tarnas, dar gyvendamas Gešūre,[g] Sirijoje, padarė įžadą:[h] ‘Jeigu Jehova parves mane atgal į Jeruzalę, paaukosiu Jehovai auką*.’“ – **9** „Eik ramybėje!“ – tarė jam karalius. Taigi Abšalomas pakilo ir iškeliavo į Hebroną.

10 Abšalomas slapta siuntė pasiuntinius į visas Izraelio gimines ir jiems prisakė: „Kai tik išgirsite gaudžiant ragą, paskelbkite: ‘Abšalomas tapo karaliumi Hebrone!’“[a] **11** Iš Jeruzalės Abšalomą lydėti buvo pakviesti 200 vyrų. Jie keliavo nieko neįtardami ir nežinodami, kas vyksta. **12** Kol buvo atnašaujamos aukos, Abšalomas siuntė į Giloją[b] pakviesti Dovydo patarėjo[c] gilojiečio Ahitofelio.[d] Sąmokslas brendo ir Abšalomo pusėn stojo vis daugiau žmonių.[e]

13 Pas Dovydą atėjo žinianešys ir jį perspėjo: „Izraelio žmonių širdys palinko prie Abšalomo.“ **14** Savo tarnus, esančius Jeruzalėje, Dovydas tučtuojau ėmė raginti: „Bėkime,[f] antraip nė vienas nuo Abšalomo neišsigelbėsime! Pasiskubinkime, kad jis mūsų staiga neužkluptų ir nepasielgtų su mumis žiauriai, kad miesto neišžudytų kalaviju!“[g] – **15** „Kaip mūsų viešpats karalius nuspręs, taip ir bus. Tavo tarnai pasiruošę“,[h] – atsakė žmonės. **16** Taigi karalius leidosi į kelią su visa savo šeimyna, o dešimt sugulovių[i] jis paliko prižiūrėti rūmų. **17** Karalius išėjo savo žmonių lydimas ir visi sustojo Bet Merchake*.

18 Čia karalius peržiūrėjo savo pajėgas: pro jį pražygiavo visi tarnai, einantys kartu su juo, visi keretai, peletai,[y] taip pat visi gatiečiai[j] – 600 vyrų, kurie buvo atlydėję jį iš

15 SKYRIUS

a 1Sa 8:11
1Ka 1:5
Pat 11:2

b Įst 25:7
Rūt 4:1

c 1Sa 8:20
2Sa 8:15

d Ps 10:9
Ps 55:21
Pat 26:25

e Pat 11:9

f 2Sa 3:2

g 2Sa 13:38
2Sa 14:23

h Kun 22:21

Antra skiltis

a 2Sa 2:1
2Sa 5:1, 5
1Me 3:4

b Joz 15:20, 51

c Ps 41:9
Ps 55:12, 13
Jn 13:18

d 2Sa 16:23
2Sa 17:14
2Sa 23:8, 34

e Ps 3:1
Pat 24:21

f 2Sa 19:9
Ps 3:0

g 2Sa 12:11

h Pat 18:24

i 2Sa 12:11
2Sa 16:21
2Sa 20:3

y 2Sa 8:18
2Sa 20:7
1Ka 1:38
1Me 18:17

j Joz 13:2, 3

15:7 *Arba galbūt „keturiasdešimčiai metų“. Tie 40 metų tikriausiai būtų skaičiuojami nuo tada, kai Dovydas buvo pateptas karaliumi (1Sa 16:13). **15:8** *Arba „pagarbinsiu Jehovą“. Pažod. „tarnausiu Jehovai“.

15:17 *Išvertus – „paskutinis namas“.

Gato.[a] **19** Gatiečiui Itajui[b] karalius tarė: „Kam tau su mumis eiti? Grįžk atgal ir pasilik su naujuoju karaliumi, juk esi svetimšalis, pats tremtyje atsidūręs. **20** Tu atėjai tik vakar, tad nejau šiandien galiu reikalauti, kad mus lydėtum, kad nežinia kur su manimi klajotum? Grįžk atgal, sykiu paimk ir savo brolius. Teparodo tau Jehova didį gerumą* ir ištikimybę!“[c] **21** Bet Itajas karaliui atsakė: „Kaip gyvas Jehova ir kaip gyvas tu, mano viešpatie karaliau! Kur tik bus mano viešpats karalius, ten bus ir tavo tarnas. Aš pasiruošęs net mirti su tavimi!“[d] – **22** „Gerai, tada eime kartu“, – sutiko Dovydas. Ir gatietis Itajas[e] nuėjo drauge su savo vyrais ir jų šeimomis.

23 Karaliaus žmonėms einant per Kidrono slėnį,[f] vietos gyventojai verkė balsu. Žmonės traukė keliu, vedančiu į tyrlaukius, o karalius stovėjo slėnio pakrašty. **24** Tada pasirodė Cadokas,[g] su juo ir visi levitai,[h] nešini Dievo Sandoros Skrynia.[i] Jie atnešė Dievo Skrynią ir pastatė ant žemės. Taip pat atėjo Abjataras.[y] Tuo tarpu visi karaliaus žmonės paliko miestą ir perėjo per slėnį. **25** Karalius Cadokui tarė: „Nešk Dievo Skrynią atgal į miestą.[j] Jei rasiu malonę Jehovos akyse, jis parves mane atgal ir leis vėl pamatyti Skrynią ir jos buveinę.[k] **26** Bet jei sakys: ‘Tu man nepatinki’, tedaro jis su manimi, kas jo akyse tinkama.“ **27** Ir dar kunigui Cadokui karalius kalbėjo: „Tu juk esi regėtojas.[l] Abu su Abjataru grįžkite į miestą ramybėje,

15:20 *Arba „ištikimąją meilę“.

15 SKYRIUS

a 1Sa 27:4
1Me 18:1

b 2Sa 18:2

c 2Sa 2:5, 6
Ps 25:10
Ps 57:3
Ps 61:7
Ps 89:14

d Pat 17:17
Pat 18:24

e 2Sa 18:2

f 1Ka 2:36, 37
2Me 30:14
Jn 18:1

g 2Sa 8:17
2Sa 20:25
1Ka 1:8
1Ka 2:35
1Me 6:8

h Sk 8:19

i Iš 37:1
Kun 16:2
Sk 4:15
Sk 7:9
1Me 15:2

y 1Sa 22:20
1Sa 30:7

j 2Sa 6:17

k 2Sa 7:2
Ps 26:8
Ps 27:4

l 1Sa 9:9

Antra skiltis

a 2Sa 17:17

b 2Sa 15:36
2Sa 17:16, 21

c Mt 21:1
Mt 24:3
Apd 1:12

d Ps 3:0

e Ps 41:9
Ps 55:12, 13
Jn 13:18

f 2Sa 16:23
2Sa 17:14
Ps 3:7

g Joz 16:1, 2

h 2Sa 16:16

i 2Sa 16:18, 19

y 2Sa 17:7, 14

j 2Sa 17:15, 16

k 2Sa 18:19

l 2Sa 17:17
1Ka 1:42

m 2Sa 16:16
1Me 27:33

ir drauge tegrįžta jūsų sūnūs – tavo Ahimaacas ir Abjataro sūnus Jehonatanas.[a] **28** O aš, kol sulauksiu iš jūsų kokios žinios, lūkuriuosiu tyrlaukiuose palei brastas.“[b] **29** Tad Cadokas ir Abjataras parnešė Dievo Skrynią atgal į Jeruzalę ir ten pasiliko.

30 Dovydas kopė Alyvmedžių kalno*[c] šlaitu ir kopdamas verkė. Ėjo jis basomis, apsigobęs galvą. Ir visi žmonės su juo, apsigobę galvas, kopė aukštyn ir verkė. **31** Dovydui buvo pranešta: „Tarp Abšalomo[d] sąmokslininkų yra ir Ahitofelis.“[e] Tai išgirdęs Dovydas tarė: „Jehova, meldžiu: paversk Ahitofelio patarimą kvailybe!“[f]

32 Kai Dovydas pasiekė viršūnę, kur žmonės garbindavo Dievą, ten jį pasitiko archas[g] Hušajas[h] – persiplėšęs drabužį ir apsibarstęs galvą žemėmis. **33** Dovydas ėmė jam kalbėti: „Jei eitum su manimi, būtum man našta. **34** Bet jei grįžtum į miestą ir Abšalomui sakytum: ‘Karaliau, aš tavo tarnas! Anksčiau tarnavau tavo tėvui, bet dabar tarnausiu tau’,[i] – šitaip dėlei manęs galėtum niekais paversti Ahitofelio patarimą.[y] **35** Kunigai Cadokas ir Abjataras bus su tavimi. Tad visa, ką nugirsi karaliaus rūmuose, pasakyk kunigams Cadokui ir Abjatarui.[j] **36** Su jais yra ir du jų sūnūs – Cadoko sūnus Ahimaacas[k] ir Abjataro sūnus Jehonatanas;[l] per juos man perduok visa, ką išgirsi.“ **37** Taigi Hušajas, Dovydo draugas*,[m] sugrįžo į miestą, ir kaip tik tada į Jeruzalę įžengė Abšalomas.

15:30 *Kituose vertimuose – Alyvų kalnas. **15:37** *Arba „patikėtinis“.

16 Kai Dovydas perkopė per viršūnę,[a] jį pasitiko Mefi Bošeto[b] tarnas Ciba[c] su pora pabalnotų asilų. Ant jų Ciba turėjo užkrovęs 200 duonos papločių, 100 razinų slėgtainių, 100 vasaros vaisių* slėgtainių ir didelį ąsotį vyno.[d] **2** „Kam visa tai?“ – paklausė karalius. „Asilai – karaliaus šeimai joti, duona ir vasaros vaisiai – karaliaus vyrams valgyti, o vynas – tyrlaukiuose nuvargusiems atsigerti“,[e] – dėstė Ciba. **3** „O kur tavo šeimininko sūnus*?“[f] – toliau teiravosi karalius. Ciba paaiškino: „Jis liko Jeruzalėje, sakydamas: ‘Šiandien Izraelio namai man sugrąžins mano tėvo karalystę.’“[g] **4** Tada karalius Cibai tarė: „Visa, kas priklauso Mefi Bošetui, nuo šiol yra tavo.“[h] – „Žemai tau lenkiuosi! – dėkojo Ciba. – O kad rasčiau malonę tavo akyse, mano viešpatie karaliau!“[i]

5 Kai karalius Dovydas pasiekė Bahurimus, iš ten išėjo žmogus, vardu Šimis,[y] Geros sūnus, tos pačios kilties kaip ir Sauliaus šeima, ir eidamas artyn šūkavo visokius prakeiksmus.[j] **6** Jis ėmė svaidyti akmenis į karalių Dovydą ir į visus jo tarnus, taip pat į visus kitus žmones ir į karius, stovinčius karaliui iš dešinės ir iš kairės. **7** „Nešdinkis! Nešdinkis tu, žudike! Niekše tu! – plūdosi Šimis. – **8** Jehova tau keršija už visą pralietą Sauliaus namų kraują! Tu pasisavinai iš jo karališką valdžią, bet dabar Jehova atiduoda karalystę į rankas tavo sūnui Abšalomui. Nelaimė tave užgriuvo, nes tu – žudikas!“[a]

9 Cerujos sūnus Abišajas[b] karaliui tarė: „Kodėl šitas pastipęs šuva[c] turėtų keikti mano viešpatį karalių?[d] Leisk, aš eisiu ir nusuksiu jam sprandą!“[e] **10** Bet karalius paprieštaravo: „Tai ne jūsų reikalas,* Cerujos sūnūs![f] Jeigu Jehova jam liepė:[g] ‘Keik Dovydą!’, tai tegul keikia.[h] Kas gi turi teisę jam sakyti: ‘Kodėl šitaip darai?’“ **11** Abišajui ir visiems savo tarnams Dovydas kalbėjo: „Mano sūnus, mano paties kūnas, kėsinasi į mano gyvybę.[i] Ko tad norėti iš šio benjamino![y] Palikite jį ramybėje. Tegul mane keikia, nes Jehova jam taip liepė. **12** Gal Jehova pažvelgs į mano nelaimę,[j] gal Jehova atlygins man geru už šiandieninius jo keiksmus.“[k] **13** Dovydas su savo žmonėmis toliau traukė keliu, o Šimis neatsilikdamas ėjo kalno šlaitu ir šūkaliojo keiksmus,[l] svaidėsi akmenimis, drabstėsi žemėmis.

14 Pagaliau karalius, o su juo ir visi žmonės išvargę atėjo į vietą ir sustojo ilsėtis.

15 Tuo tarpu Abšalomas su kitais izraelitais įžengė į Jeruzalę. Su juo buvo ir Ahitofelis.[m] **16** Tada pas Abšalomą atėjo archas[n] Hušajas,[o] Dovydo draugas*. „Tegyvuoja karalius![p] Tegyvuoja karalius!“ – sveikino jis Abšalomą. **17** „Ar tai tokia tavo ištikimoji meilė draugui? – klausė jį Abšalomas. – Kodėl nėjai su savo draugu?“ – **18** „Aš palaikau tą, kurį išsirinko Jehova ir šitie va žmonės! Tą, kurį visas Izraelis išsirinko. Su juo aš ir pasiliksiu.

16 SKYRIUS

a 2Sa 15:30

b 2Sa 9:6

c 2Sa 9:2, 9

d 1Sa 25:18

e 2Sa 17:27–29

f 2Sa 9:3

g 2Sa 19:25–27

h 2Sa 9:9, 10

i Pat 26:22

y 2Sa 19:16
1Ka 2:8, 44

j Iš 22:28
Mok 10:20

Antra skiltis

a 1Sa 24:6, 7
1Sa 26:9, 11
Ps 3:1, 2
Ps 7:1
Ps 71:10, 11

b 1Me 2:15, 16

c 1Sa 24:14

d Iš 22:28

e 1Sa 26:8

f 2Sa 19:22
1Ka 2:5

g 2Sa 12:10

h Ps 37:8
1Pt 2:23

i 2Sa 12:11
2Sa 15:14
2Sa 17:12

y 2Sa 19:16

j Pr 29:32
Iš 3:7
Ps 25:18

k Ps 109:28

l 2Sa 16:5

m 2Sa 15:12, 31

n Joz 16:1, 2

o 2Sa 15:32, 37
1Me 27:33

p 1Ka 1:25

16:1 *Greičiausiai turimos omenyje figos ir galbūt datulės. **16:3** *Arba „vaikaitis“.

16:10 *Pažod. „Kas man ir jums“. **16:16** *Arba „patikėtinis“.

19 Kam gi daugiau, jei ne karaliaus sūnui, turėčiau tarnauti? Kaip tarnavau tavo tėvui, taip tarnausiu tau.“[a]

20 Abšalomas tada kreipėsi į Ahitofelį: „Patark, ką mums daryti.“[b] **21** Ahitofelis pasiūlė: „Sueik su tėvo sugulovėmis,[c] kurias jis paliko rūmais rūpintis.[d] Kai visas Izraelis išgirs, kad šitaip užrūstinai savo tėvą,* tavo šalininkai įgaus daugiau ryžto.“ **22** Tad Abšalomui ant stogo buvo pastatyta palapinė[e] ir viso Izraelio akyse[f] jis suėjo su tėvo sugulovėmis.[g]

23 Anomis dienomis Ahitofelio[h] patarimas buvo priimamas tarsi paties Dievo žodis. Ir Dovydas, ir Abšalomas didžiai vertino bet kokį Ahitofelio patarimą.

17 Ahitofelis dabar Abšalomui tarė: „Leisk man surinkti 12 000 vyrų ir dar šiąnakt vytis Dovydą. **2** Užklupsiu jį, kol jis pavargęs ir išsekęs,[i] sukelsiu jo gretose sąmyšį ir visi su juo esantys žmonės išsilakstys. Nužudysiu tik karalių,[y] **3** o žmones pargrąžinsiu pas tave. Kai neliks to, kurio ieškai, visi žmonės grįš pas tave ir tautoje stos ramybė.“ **4** Abšalomui ir visiems Izraelio seniūnams tas pasiūlymas patiko.

5 Vis dėlto Abšalomas paprašė: „Pakvieskite archą Hušają.[j] Pažiūrėkime, ką jis pasakys.“ **6** Kai Hušajas atėjo, Abšalomas į jį kreipėsi: „Štai ką patarė Ahitofelis. Ar mums jo patarimo klausyti? Jeigu ne, tark savo žodį.“ **7** Hušajas atsakė Abšalomui: „Šįkart Ahitofelio patarimas nėra geras.“[k]

16:21 *Pažod. „kad savo tėvui pasmirdai“.

16 SKYRIUS

a 2Sa 15:34

b Ps 37:12

c Kun 18:8
Kun 20:11
1Ka 2:22

d 2Sa 15:16

e 2Sa 11:2

f 2Sa 12:11, 12

g Įst 22:30
2Sa 20:3

h 2Sa 15:12
2Sa 17:14, 23

17 SKYRIUS

i 2Sa 16:14

y Ps 37:12
Ps 41:9
Ps 55:12, 13

j 2Sa 15:32
2Sa 16:16

k 2Sa 15:34

Antra skiltis

a 1Sa 16:18
2Sa 15:18
2Sa 23:8, 18
1Me 11:26

b Pat 17:12

c 1Sa 17:50
1Sa 18:7
1Sa 19:8
2Sa 10:18

d 1Sa 22:1
1Sa 23:19

e Pr 49:9
2Sa 1:23
Iz 31:4

f 1Sa 18:5

g Ts 20:1

h 1Ka 4:20

i Pat 21:1

y 2Sa 15:31, 34
2Sa 16:23
Pat 19:21
Pat 21:30

j Įst 2:30
2Me 25:20

k 2Sa 8:17
2Sa 15:35

8 Hušajas tęsė: „Juk tu žinai, kad tavo tėvas ir jo vyrai yra narsūs,[a] ir dabar jie įniršę kaip meška, netekusi laukuose savo jauniklių.[b] Be to, tavo tėvas yra prityręs kovotojas,[c] jis tikrai nenakvos su savo žmonėmis. **9** Jau dabar jis slepiasi kurioje nors oloje ar kur kitur.[d] Ir jeigu jis puls pirmas, pasklis kalbos, kad visi, kurie ėjo išvien su Abšalomu, sutriuškinti. **10** Tada net narsuolis, kurio širdis kaip liūto,[e] nutirps iš baimės, nes visas Izraelis žino, kad tavo tėvas yra karžygys,[f] o jo vyrai – drąsūs kariai. **11** Taigi mano patarimas būtų toks: sukviesk visą Izraelį, nuo Dano iki Beer Šebos,[g] – žmonių tebus kaip pajūrio smilčių,[h] – ir pats vesk juos į mūšį. **12** Užpulsim jį, kad ir kur jis būtų, užklupsim kaip rasa, krintanti žemėn. Nė vienas iš jų neišsigelbės – nei jis pats, nei su juo esantys vyrai. **13** O jeigu jis užsidarytų kuriame nors mieste, visas Izraelis atsineš virvių ir mes nuvilksime tą miestą į slėnį. Nė akmenėlio iš jo neliks.“

14 Abšalomas ir visi izraelitai ėmė sakyti: „Archo Hušajo patarimas geresnis nei Ahitofelio!“[i] Jehova buvo nusprendęs* niekais paversti gudrų Ahitofelio patarimą[y] – štai Jehova norėjo užtraukti Abšalomui pražūtį.[j]

15 Hušajas vėliau pranešė kunigams Cadokui ir Abjatarui:[k] „Taip ir taip Abšalomui ir Izraelio seniūnams patarė Ahitofelis, ir štai ką patariau aš. **16** Tad skubiai siųskite žinią Dovydui ir perspėkite: ‘Nenakvok šiąnakt tyrlaukiuose prie

17:14 *Arba „įsakęs“.

brastų*, bet kuo greičiau persikelk į kitą pusę, antraip su karaliumi ir visais jo žmonėmis bus susidorota.'"[a]

17 Jehonatanas[b] ir Ahimaacas[c] lūkuriavo prie En Rogelio[d] – į miestą eiti bijojo, kad jų kas nepamatytų. Žinią jiems perdavė tarnaitė ir jie su ta žinia patraukė pas karalių Dovydą. **18** Tačiau vienas jaunuolis juodu pastebėjo ir pranešė Abšalomui. Tada Jehonatanas ir Ahimaacas nuskubėjo į vieno Bahurimų[e] gyventojo namus. Šio kieme buvo šulinys ir jie ten pasislėpė. **19** To vyro žmona, paėmusi dangalą, šulinį užklojo, o ant viršaus pribėrė kruopų, kad niekas nieko neįtartų. **20** Abšalomo tarnai atėjo pas moterį į namus ir paklausė: „Kur yra Ahimaacas ir Jehonatanas?" – „Jie nuėjo upės link",[f] – atsakė moteris. Vyrai jų ieškojo, bet nerado, tad grįžo atgal į Jeruzalę.

21 Kai tie vyrai pasišalino, Ahimaacas ir Jehonatanas išlipo iš šulinio ir nuėję pas Dovydą viską jam papasakojo. „Nedelsdami kelkitės per upę, – ragino jie, – nes Ahitofelis davė tokį ir tokį patarimą, kad jums pakenktų."[g] **22** Dovydas su savo žmonėmis skubiai susiruošė ir persikėlė per Jordaną. Išaušus visi jau buvo anoje Jordano pusėje.

23 Ahitofelis, pamatęs, kad jo patarimo nepaisoma, pasibalnojo asilą ir parjojo namo į gimtąjį miestą.[h] Davęs paskutinius nurodymus namiškiams,[i] pasikorė.[y] Taip jis mirė ir buvo palaidotas savo protėvių kape.

17:16 *Arba galbūt „tyrlaukių plynėse".

17 SKYRIUS

a Ps 35:24, 25

b 1Ka 1:42

c 2Sa 15:27, 36
2Sa 18:19

d Joz 15:7, 12
Joz 18:16, 20
1Ka 1:9

e 2Sa 16:5
2Sa 19:16

f Iš 1:19
Joz 2:3–5
1Sa 19:12, 14
1Sa 21:2

g 2Sa 17:1, 2

h Joz 15:20, 51
2Sa 15:12

i 2Ka 20:1

y 1Sa 31:4
1Ka 16:18
Ps 5:10
Ps 55:23
Mt 27:3, 5
Apd 1:18

Antra skiltis

a Pr 32:1, 2
Joz 13:24, 26

b 2Sa 8:16

c 2Sa 19:13
2Sa 20:4, 10

d 1Me 2:16, 17

e Sk 32:1
Įst 3:15

f Įst 3:11
Joz 13:24, 25
2Sa 12:26, 29

g 2Sa 9:3–5

h 2Sa 19:31, 32
1Ka 2:7

i Pat 11:25

y 1Sa 25:18
2Sa 16:2

18 SKYRIUS

j Pat 20:18

k 2Sa 8:16
2Sa 10:7

l 1Me 2:15, 16

m 2Sa 23:18, 19

n 2Sa 15:19, 21

o 2Sa 21:17

p 2Sa 17:1–3
Rd 4:20

24 Dovydas jau buvo pasiekęs Mahanaimus,[a] kai per Jordaną persikėlė Abšalomas su visais Izraelio vyrais. **25** Abšalomas kariuomenės vadu vietoj Joabo[b] buvo paskyręs Amasą.[c] (Amasa buvo izraelito Itros ir Nahašo dukters Abigailės sūnus;[d] Abigailė buvo Joabo motinos Cerujos sesuo.) **26** Abšalomas ir izraelitai pasistatė stovyklą Gileado žemėje.[e]

27 Dovydui esant Mahanaimuose, Nahašo iš amonitų Rabos[f] sūnus Šobis, Amielio iš Lo Debaro sūnus Machyras[g] ir gileadietis Barzilajas[h] iš Rogelimų **28** atgabeno patiesalų, dubenų, molinių indų, kviečių, miežių, miltų, gruzdintų grūdų, pupų, lęšių, kepintų sėklų, **29** medaus, sviesto, avių ir sūrio. Visa tai jie atgabeno Dovydui ir su juo esantiems žmonėms,[i] manydami: „Tie žmonės dykumoje turbūt alkani, pavargę ir ištroškę."[y]

18 Paskui Dovydas suskaičiavo savo vyrus ir paskyrė jiems tūkstantininkus ir šimtininkus.[j] **2** Padalijęs kariuomenę į tris dalis, trečdalį Dovydas siuntė su Joabu,[k] trečdalį – su Joabo broliu Cerujos[l] sūnumi Abišaju[m] ir trečdalį – su gatiečiu Itaju.[n] „Ir aš eisiu su jumis", – tarė jiems karalius, **3** bet šie atsakė: „Tu neisi.[o] Jei mes bėgsime, jiems tai nieko nereikš, ir net jei pusė mūsų žūtų, jiems bus nesvarbu. O tu vertas dešimties tūkstančių tokių kaip mes.[p] Tad būtų geriau, jei teiktum pagalbą iš miesto." **4** Karalius atsakė: „Darysiu, kas jums atrodo geriausia." Karalius atsistojo prie miesto vartų, ir visi jo vyrai bū-

riais – po šimtą ir po tūkstantį – pro jį pražygiavo. **5** Tada Joabui, Abišajui ir Itajui karalius prisakė: „Dėlei manęs elkitės švelniai su jaunuoju Abšalomu.“[a] Visi kariai girdėjo, kokį nurodymą dėl Abšalomo karalius davė karo vadams.

6 Kariai išėjo kautis su Izraeliu. Mūšis vyko Efraimo miške.[b] **7** Dovydo tarnai nugalėjo izraelitus,[c] ir žudynės tądien buvo didelės – krito 20000 vyrų. **8** Mūšis išsiplėtė po visas apylinkes. Tą dieną miškas prarijo daugiau žmonių nei kalavijas.

9 Galiausiai Abšalomas, jodamas ant mulo, akis į akį susidūrė su Dovydo tarnais. Jo mulas palindo po dideliu medžiu ir Abšalomo galva įstrigo šakų raizginyje. Mulas nušuoliavo toliau, o Abšalomas liko kyboti tarp dangaus ir žemės. **10** Vienas vyras tai pamatė ir pranešė Joabui:[d] „Įsivaizduoji, mačiau Abšalomą kybantį medyje!“ – **11** „Jeigu jį matei, kodėl iškart nenugalabijai? Už tai mielu noru būčiau davęs tau dešimt sidabrinių ir diržą“, – tarė Joabas anam vyrui. **12** „Net jei duotumei tūkstantį sidabrinių,* nedrįsčiau kelti rankos prieš karaliaus sūnų, – atsakė anas. – Juk visi girdėjome, kaip tau, Abišajui ir Itajui karalius liepė: ‘Žiūrėkite, kad nieko bloga nenutiktų jaunajam Abšalomui.’[e] **13** Jeigu būčiau nepaklusęs šiam įsakui ir Abšalomą nužudęs,* nuo karaliaus to nuslėpti nepavyktų, o ir tu

18:12 *Pažod. „Net jei delnuose jausčiau tūkstančio sidabrinių svorį“.
18:13 *Arba „Jeigu būčiau klastingai pasielgęs su Abšalomo siela“.

18 SKYRIUS

a 2Sa 18:12

b 2Sa 17:26

c 2Sa 16:15
Ps 3:7
Pat 24:21, 22

d 2Sa 8:16
2Sa 18:2

e 2Sa 18:5

Antra skiltis

a 2Sa 12:10
Pat 2:22
Pat 20:20
Pat 30:17

b Joz 7:24, 26
Joz 8:29
Joz 10:23, 27

c Pr 14:17

d 2Sa 14:27

e 2Sa 15:35, 36
2Sa 17:17

f Ps 9:4

g 2Sa 18:5

h Pr 10:6

manęs neužstotum.“ – **14** „Nesiruošiu gaišti laiko su tavimi!“ – atrėžė Joabas. Paėmęs į ranką tris smaigus*, jis nuėjo prie Abšalomo, kuris vis dar gyvas kybojo tarp medžio šakų, ir suvarė smaigus jam į širdį. **15** Tada priėjo dešimt Joabo ginklanešių ir Abšalomą pribaigė.[a] **16** Joabas papūtė ragą ir kariai liovėsi persekioti izraelitus. Taip Joabas sustabdė savo žmones. **17** Jie paėmė Abšalomo kūną, įmetė į gilią duobę miške ir ant jo sukrovė labai didelę akmenų krūvą.[b] O visas Izraelis išsibėgiojo – kiekvienas į savo namus.

18 Dar gyvas būdamas Abšalomas pasistatė Karaliaus slėnyje[c] paminklą ir pavadino jį savo vardu, mat sakė: „Neturiu sūnaus, kuris išsaugotų mano vardą.“[d] Iki pat šiol jis vadinamas Abšalomo paminklu.

19 Cadoko sūnus Ahimaacas[e] prašė Joabo: „Leisk man nubėgti pas karalių ir pranešti jam žinią, kad Jehova įvykdė teisingumą – išlaisvino jį iš priešų rankos.“[f] **20** Tačiau Joabas nesutiko: „Šiandien tu žinios neneši. Žinią galėsi nunešti kitą dieną, tik ne šiandien, nes karaliaus sūnus yra miręs.“[g] **21** Tada Joabas paliepė vienam kušitui:[h] „Bėk, pranešk karaliui, ką matei.“ Kušitas nusilenkė Joabui ir nubėgo. **22** Cadoko sūnus Ahimaacas vėl prašė Joabo: „Kad ir kas nutiktų, leisk man bėgti paskui kušitą.“ – „Kam tau bėgti, mano sūnau? Juk neturi ką pranešti“, – sakė Joabas. **23** „Kad ir kas nutiktų, leisk man bėgti“, –

18:14 *Arba galbūt „strėles“, „ietis“.

maldavo tas. „Bėk“, – nusileido Joabas. Tad Ahimaacas nuskubėjo keliu, vedančiu per Jordano lygumą, ir galiausiai kušitą aplenkė.

24 Dovydas tuo tarpu sėdėjo tarp vidinių ir išorinių miesto vartų.[a] Sargybinis,[b] užsilipęs ant vartų stogo, viršum miesto sienos, dairėsi aplink ir pamatė vyrą, atbėgantį patį vieną. **25** Garsiu balsu jis pranešė apie tai karaliui. Karalius tarė: „Jeigu jis vienas, vadinasi, atneša žinią.“ Bėgikui artinantis, **26** sargybinis pamatė atbėgantį dar vieną vyrą. Jis šūktelėjo vartų sargui: „Matau, dar vienas vyras atskuba.“ – „Šis irgi atneša žinią“, – pasakė karalius. **27** „Pirmasis bėga kaip Cadoko sūnus Ahimaacas“,[c] – tęsė sargybinis. „Jis geras žmogus ir atneša gerą žinią“, – atsiliepė karalius. **28** Atbėgęs Ahimaacas karaliui sušuko: „Viskas gerai!“ Tada puolė ant kelių, žemai nusilenkė ir pasakė: „Tebūna pašlovintas Jehova, tavo Dievas, kuris atidavė tau žmones, pakėlusius ranką prieš mano viešpatį karalių!“[d]

29 Karalius paklausė: „Ar viskas gerai su jaunuoju Abšalomu?“ – „Prieš Joabui išsiunčiant karaliaus tarną ir mane*, mačiau didelį sambrūzdį, bet nežinau, kas ten vyko“,[e] – atsakė Ahimaacas. **30** „Pasitrauk į šoną ir stovėk čia“, – paliepė karalius, ir Ahimaacas pasitraukė į šoną.

31 Tada atbėgo kušitas[f] ir tarė: „Tepriima mano viešpats karalius šią žinią: šiandien Jehova įvykdė teisingumą – išlaisvino tave iš rankos visų, kurie buvo prieš tave sukilę.“[a] **32** Tačiau karalius paklausė: „Ar viskas gerai su jaunuoju Abšalomu?“ Kušitas atsakė: „Visiems mano viešpaties karaliaus priešams ir visiems, kurie prieš tave sukyla ir tau pikta linki, tenutinka taip, kaip tam jaunam vyrui!“[b]

33 Karalius labai susijaudino. Jis užlipo į aukštutinį kambarį viršum vartų ir verkė. Lipdamas raudojo: „Mano sūnau Abšalomai! Mano sūnau, mano sūnau Abšalomai! O kad būčiau žuvęs vietoj tavęs, mano sūnau Abšalomai, mano sūnau!“[c]

19 Joabui buvo pranešta: „Karalius verkia ir gedi savo sūnaus Abšalomo.“[d] **2** Taigi pergalės* džiaugsmas visiems žmonėms tądien virto gedulu, nes jie išgirdo, kad karalius sielojasi dėl savo sūnaus. **3** Žmonės į miestą[e] grįžo tylomis, kaip susigėdę grįžta pabėgusieji iš mūšio lauko. **4** Karalius užsidengęs veidą be perstojo raudojo: „Mano sūnau Abšalomai! Abšalomai, mano sūnau, mano sūnau!“[f]

5 Joabas, įėjęs vidun pas karalių, ėmė kalbėti: „Šiandien tu privertei gėdytis visus savo tarnus, kurie gelbėjo tavo gyvybę, gyvybę tavo sūnų[g] ir dukterų,[h] žmonų ir sugulovių.[i] **6** Tu myli tuos, kurie tavęs nekenčia, ir nekenti tų, kurie tave myli. Šiandien tu aiškiai parodei, kad tavo vadai ir tavo tarnai tau nieko nereiškia. Neabejoju – tu džiaugtumeisi, jei Abšalomas būtų gyvas, nors visi kiti būtų žuvę. **7** Tad dabar kelkis, eik

18 SKYRIUS

a 2Sa 18:4

b 2Ka 9:17

c 2Sa 18:19

d 2Sa 22:47
Ps 144:1

e 2Sa 18:22

f 2Sa 18:21

Antra skiltis

a 2Sa 22:49
Ps 55:18
Ps 94:1
Ps 124:2, 3

b Ps 27:2

c 2Sa 12:10
2Sa 17:14
2Sa 19:1
Pat 19:13

19 SKYRIUS

d 2Sa 18:5
2Sa 18:14

e 2Sa 17:24

f 2Sa 18:33

g 2Sa 3:2–5
2Sa 5:14–16

h 2Sa 13:1

i 2Sa 5:13
2Sa 15:16

18:29 * Pažod. „ir tavo tarną“.

19:2 * Arba „išgelbėjimo“.

ir padrąsink savo tarnus*, nes Jehovos vardu prisiekiu: jei to nepadarysi, jau šiąnakt su tavimi nebeliks nė vieno vyro. Ir tai bus blogiau už visas tas nelaimes, kurias patyrei nuo savo jaunystės iki dabar.“ **8** Taigi karalius pakilo ir atsisėdo miesto vartuose. Visiems buvo pranešta: „Karalius sėdi miesto vartuose.“ Ir prie karaliaus susibūrė visi jo žmonės.

O Izraelis* buvo išsibėgiojęs, kiekvienas į savo namus.[a] **9** Visose Izraelio giminėse užvirė kalbos: „Karalius išgelbėjo mus nuo priešų,[b] išgelbėjo nuo filistinų, o dabar turėjo bėgti iš krašto nuo Abšalomo.[c] **10** Abšalomas, kurį buvome išsirinkę* valdovu,[d] žuvo mūšyje.[e] Tai kodėl nieko nedarome? Kodėl nesusigrąžiname karaliaus?“

11 Karalius Dovydas kunigams Cadokui[f] ir Abjatarui[g] siuntė žinią: „Taip sakykite Judo seniūnams:[h] ‘Kodėl turėtumėte būti paskutiniai, kurie eina parsivesti karaliaus į jo rūmus? Juk karalius jau žino, ką visas Izraelis kalba. **12** O jūs esate mano broliai, esate mano kūnas ir kraujas*. Tad kodėl turėtumėte būti paskutiniai, kurie eina karaliaus parsivesti?’ **13** Ir Amasai[i] sakykite: ‘Argi nesi mano kūnas ir kraujas*? Tenubaudžia mane Dievas ir dar tepridieda, jei tu nuo šiandien netapsi mano kariuomenės vadu vietoje Joabo.’“[y]

14 Taip jis palenkė visų Judo žmonių širdis, visų iki vieno. Jie siuntė karaliui žinią: „Grįžkite, tu ir tavo tarnai.“

15 Taigi karalius leidosi keliauti atgal ir pasiekė Jordaną. Visi Judo giminės žmonės atėjo į Gilgalą[a] jo pasitikti ir palydėti per upę. **16** Drauge su Judo vyrais pasitikti karaliaus Dovydo atskubėjo ir Geros sūnus Šimis,[b] benjaminas iš Bahurimų. **17** Su juo dar buvo tūkstantis vyrų iš Benjamino giminės. Pirma karaliaus prie Jordano atskubėjo ir Sauliaus namų tarnas Ciba[c] su savo penkiolika sūnų ir dvidešimt tarnų. **18** Jis* perėjo brastą, kad padėtų karaliaus šeimynai persikelti ir pagelbėtų, kuo tik gali. Karaliui ruošiantis keltis per Jordaną, Geros sūnus Šimis puolė prieš jį ant kelių **19** ir tarė: „Tenelaiko mano viešpats manęs kaltu, neteprisimena blogybių, kurias tavo tarnas padarė[d] tą dieną, kai mano viešpats paliko Jeruzalę. Teneima karalius to į širdį, **20** nes tavo tarnas gerai žino, kad nusidėjo. Todėl šiandien pirmas iš visų Juozapo namų atėjau pasitikti savo viešpaties karaliaus.“

21 Tada prakalbo Cerujos sūnus Abišajas:[e] „Ar neturėtų Šimis būti nubaustas mirtimi už tai, kad keikė Jehovos pateptąjį?“[f] **22** Tačiau Dovydas pasakė: „Kas jūs tokie,* Cerujos sūnūs,[g] kad einate prieš mane? Nejau Izraelyje šiandien kas nors turi būti nubaustas mirtimi? Juk šiandien aš vėl esu Izraelio karalius!“ **23** Tada karalius kreipėsi į Šimį: „Tu nemirsi.“ Ir karalius jam prisiekė.[h]

19 SKYRIUS

a 2Sa 18:17

b 1Sa 17:50; 1Sa 18:7; 1Sa 19:5; 2Sa 5:25; 2Sa 8:5

c 2Sa 15:14

d 2Sa 15:10, 12

e 2Sa 18:14

f 2Sa 8:17; 2Sa 15:25; 1Ka 1:8

g 1Sa 22:20; 1Sa 30:7; 2Sa 15:24; 1Me 15:11, 12

h 2Sa 2:4

i 2Sa 17:25; 1Me 2:16, 17

y 2Sa 8:16; 2Sa 18:5, 14

Antra skiltis

a Joz 5:9; 1Sa 11:14

b 2Sa 16:5; 1Ka 2:8, 9

c 2Sa 9:2, 10; 2Sa 16:1

d 2Sa 16:5

e 2Sa 2:18; 2Sa 23:18

f Iš 22:28; 2Sa 16:7; 1Ka 21:13

g 2Sa 3:39; 2Sa 16:10

h 1Ka 2:8, 9

19:7 *Pažod. „kalbėk savo tarnams į širdį“. **19:8** *T. y. Abšalomo šalininkai. **19:10** *Pažod. „patepę“. **19:12, 13** *Pažod. „mano kaulas ir mano kūnas“.

19:18 *Arba galbūt „Jie“. **19:22** *Pažod. „Kas man ir jums“.

24 Sauliaus vaikaitis Mefi Bošetas[a] irgi atėjo karaliaus pasitikti. Nuo pat tada, kai karalius iškeliavo, ir iki kol laimingai grįžo, Mefi Bošetas nebuvo sau nei kojų plovęs*, nei barzdos# kirpęs, nei drabužių skalbęs. **25** Jam atėjus į Jeruzalę* pasitikti karaliaus, šis paklausė: „Kodėl nėjai su manimi, Mefi Bošetai?“ **26** Tas atsakė: „Mano viešpatie karaliau, mano tarnas[b] mane apgavo. Aš sakiau:* ‘Tebūna pabalnotas man asilas, kad raitas galėčiau vykti kartu su karaliumi’, nes tavo tarnas yra luošas.[c] **27** O jis tavo tarną apšmeižė mano viešpačiui karaliui.[d] Tačiau mano viešpats karalius yra lyg Dievo angelas. Todėl daryk, kas tau atrodo tinkama. **28** Mano viešpats karalius galėjo visus mano tėvo namus pasmerkti myriop, bet tu savo tarną pasodinai su valgančiais prie tavojo stalo.[e] Tad negi turiu teisę dar ko nors iš karaliaus reikalauti?“

29 Karalius jam tarė: „Kam dar apie tai kalbėti? Nusprendžiau, kad judu su Ciba žemę pasidalysite.“[f] – **30** „Tepasiima jis kad ir viską, – pasakė Mefi Bošetas. – Svarbiausia, kad mano viešpats karalius laimingai sugrįžo namo.“

31 Tada iš Rogelimų į pajordanę atėjo gileadietis Barzilajas[g] – atėjo norėdamas palydėti karalių iki pat Jordano. **32** Barzilajas buvo labai senas, aštuoniasdešimties metų. Kai karalius glaudėsi Mahanaimuose, Barzilajas aprūpino jį maistu,[a] nes buvo labai turtingas žmogus. **33** Karalius tarė Barzilajui: „Persikelk su manimi ir galėsi Jeruzalėje valgyti prie mano stalo.“[b] **34** Tačiau Barzilajas jam sakė: „Kiek man beliko gyventi, kad dar keliaučiau su karaliumi į Jeruzalę? **35** Man jau aštuoniasdešimt.[c] Argi dar galiu atskirti, kas gera ir kas bloga? Argi tavo tarnas begali skonėtis tuo, ką valgo ir geria? Argi begaliu džiaugtis dainininkų ir dainininkių balsais?[d] Kam tavo tarnui apsunkinti savo viešpatį karalių? **36** Man gana to, kad tavo tarnas gali palydėti karalių iki Jordano. Argi man reikia dar didesnio atlygio? **37** Prašyčiau leisti savo tarnui grįžti, kad galėčiau mirti savame mieste, ten, kur mano tėvo ir motinos kapas.[e] O štai čia tavo tarnas Kimhamas.[f] Tegul jis eina su mano viešpačiu karaliumi. Elkis su juo, kaip tau atrodo tinkama.“

38 Karalius tarė: „Kimhamas keliaus su manimi, ir aš elgsiuosi su juo taip, kaip tau patiktų. Padarysiu viską, ko tik paprašysi.“ **39** Tada žmonės ėmė keltis per Jordaną. Prieš persikeldamas karalius pabučiavo Barzilają[g] ir jį palaimino. Barzilajas sugrįžo namo. **40** O karalius traukė Gilgalo[h] link ir Kimhamas kartu su juo. Karalių lydėjo visi Judo giminės žmonės ir pusė Izraelio.[i]

41 Tada kiti Izraelio vyrai atėję pas karalių klausė: „Kodėl mūsų broliai, Judo vyrai, pagrobė tave ir pervedė karalių, visą jo šeimyną ir visus jo vyrus per Jordaną?“[y] **42** Judo vyrai

19 SKYRIUS

a 2Sa 9:3, 6
2Sa 16:3, 4

b 2Sa 9:9

c 2Sa 4:4

d Kun 19:16
2Sa 16:3

e 2Sa 9:7–10

f 2Sa 16:4

g 2Sa 17:27–29
1Ka 2:7

Antra skiltis

a Pat 3:27

b Pat 11:25

c Ps 90:10

d Mok 2:8

e Pr 50:13

f 1Ka 2:7

g Pr 31:55
1Sa 20:41
Apd 20:37

h 1Sa 11:14

i 2Sa 2:4

y Ts 8:1
Ts 12:1
2Sa 19:15

19:24 *Hebr. pasakymas taip pat gali reikšti, kad jis nebuvo karpęsis kojų nagų. #Arba „ūsų“. **19:25** *Arba galbūt „iš Jeruzalės“. **19:26** *Pažod. „Tavo tarnas sakė“.

atsakė Izraelio vyrams: „Todėl, kad karalius yra mūsų artimas giminaitis.[a] Ko pykstate? Argi mes suvalgėme ką nors iš to, kas priklauso karaliui? Argi gavome iš jo kokių dovanų?“

43 Tačiau Izraelio vyrai atkirto Judo vyrams: „Mes turime dešimt dalių karaliuje ir mūsų dalis Dovyde didesnė negu jūsų. Kodėl tad mus paniekinote? Ar neturėjome būti pirmi, kurie eina parsivesti karaliaus?“ Vis dėlto Judo vyrų žodis buvo svaresnis* nei Izraelio vyrų.

20 Ten radosi vienas niekšelis, vardu Šeba,[b] Bichrio sūnus iš Benjamino giminės. Jis papūtė ragą[c] ir sušuko: „Niekas mūsų nesieja su Dovydu! Neturim bendro paveldo su Jesės sūnumi![d] Grįžk prie savo dievų*, Izraeli!“[e] **2** Tada visi Izraelio vyrai liovėsi sekti Dovydą ir nusekė paskui Bichrio sūnų Šebą.[f] Tačiau Judo vyrai karaliaus nepaliko, jie atlydėjo jį nuo Jordano iki pat Jeruzalės.[g]

3 Karalius Dovydas sugrįžo į Jeruzalę, į savo rūmus.[h] Dešimt sugulovių, kurias buvo palikęs rūmų prižiūrėti,[i] jis apgyvendino atskiruose, sargybinių saugomuose namuose. Karalius jas viskuo aprūpino, bet pas jas nebeeidavo.[y] Taip jos liko atskirtos iki savo mirties ir gyveno tarytum našlės, nors jų vyras buvo gyvas.

4 Dabar karalius įsakė Amasai:[j] „Per tris dienas sušauk pas mane Judo vyrus ir prisistatyk pats.“ **5** Amasa išėjo sušaukti Judo, bet užtruko ilgiau, negu jam buvo pasakyta. **6** Tada Dovydas tarė Abišajui:[a] „Bichrio sūnus Šeba[b] pridarys mums daugiau bėdos nei Abšalomas.[c] Pasiimk mano* tarnus ir vykis jį, kad jis nespėtų pasislėpti įtvirtintuose miestuose.“ **7** Su juo išėjo Joabo[d] vyrai, taip pat keretai, peletai[e] ir visi karžygiai. Iš Jeruzalės jie leidosi paskui Bichrio sūnų Šebą. **8** Kai jie pasiekė didįjį akmenį Gibeone,[f] jį pasitikti atėjo Amasa.[g] Joabas vilkėjo karinę aprangą, buvo prisijuosęs kalaviją. Jis žengė Amasos link ir kalavijas išslydo iš makšties.

9 „Kaip tau einasi, brolau?“ – Joabas paklausė Amasą ir dešine ranka suėmė jam už barzdos, lyg norėdamas pabučiuoti. **10** Amasa nepasisaugojo kalavijo Joabo rankoje, ir Joabas taip smogė jam į pilvą,[h] kad net viduriai išvirto žemėn. Antrą kartą smogti nereikėjo, Amasa mirė iškart. Paskui Joabas su savo broliu Abišaju toliau vijosi Bichrio sūnų Šebą.

11 Vienas iš Joabo vyrų, atsistojęs prie Amasos, sušuko: „Kas Joabo pusėje ir kas priklauso Dovydui – visi paskui Joabą!“ **12** Amasa kurį laiką gulėjo kraujo klane vidury kelio. Anas vyras pastebėjo, kad visi žmonės eidami pro šalį stabteli, todėl patraukė jį nuo kelio į lauką ir užmetė ant jo drabužį. **13** Patraukus Amasą nuo kelio, visi vyrai leidosi paskui Joabą vytis Bichrio sūnaus Šebos.[i]

14 Šeba perėjo per visas Izraelio gimines ir galiausiai

19:43 *Arba „griežtesnis“. **20:1** *Arba galbūt „į savo palapines“.

20:6 *Pažod. „savo valdovo“.

19 SKYRIUS

a Ps 78:68, 70

20 SKYRIUS

b 2Sa 20:21

c Ts 3:26, 27; 2Sa 15:10

d 2Sa 19:43

e 1Ka 12:16

f Pat 24:21

g 2Sa 19:15; 2Sa 19:41, 42

h 2Sa 5:11

i 2Sa 15:16

y 2Sa 16:21, 22

j 2Sa 17:25; 2Sa 19:13; 1Me 2:17

Antra skiltis

a 1Sa 26:6; 2Sa 10:10; 2Sa 23:18; 1Me 18:12

b 2Sa 20:1

c 2Sa 15:12

d 2Sa 8:16

e 2Sa 8:18; 2Sa 15:18; 1Ka 1:38

f Joz 18:21, 25; Joz 21:8, 17

g 2Sa 17:25; 2Sa 19:13

h 2Sa 3:27; 1Ka 2:5

i 2Sa 20:1

atėjo į Abel Bet Maaką.[a] Į miestą jam iš paskos atsekė ir visa bichrių kiltis.

15 Joabas ir jo vyrai atėję apgulė Abel Bet Maaką, ir Šeba atsidūrė spąstuose. Aplink miestą, juosiamą pylimo, jie pastatė apgulos įtvirtinimus. Kai Joabo vyrai ėmė kastis po siena, norėdami ją pralaužti, **16** viena išmintinga moteris šūktelėjo jiems nuo miesto mūrų: „Paklausykit, vyrai! Paklausykit! Paprašykite Joabo, kad prieitų. Noriu su juo pasikalbėti.“ **17** Joabas priėjo arčiau ir moteris jo paklausė: „Ar tu Joabas?“ – „Taip“, – patvirtino šis. „Paklausyk, ką tavo tarnaitė nori tau pasakyti“, – tarė ji. „Klausau tavęs“, – atsakė jis. **18** Moteris kalbėjo: „Anksčiau žmonės sakydavo: ‘Tegul pasiteirauja Abelyje, ir taip reikalas bus išspręstas.’ **19** Aš kalbu taikingų ir ištikimų izraelitų vardu. Tu nori sunaikinti miestą, kuris yra lyg motina Izraelyje. Kodėl nori suniokoti Jehovos turtą*?“[b] – **20** „Ką tu! Nesiruošiu nei niokoti, nei naikinti, – paprieštaravo Joabas. – **21** Nemanyk taip! Tiesiog prieš karalių Dovydą sukilo* toks žmogus iš Efraimo aukštumų,[c] Bichrio sūnus Šeba.[d] Jeigu jį atiduosite, nuo miesto atsitrauksiu.“ Tada moteris tarė Joabui: „Palauk, tuoj per sieną tau permesim jo galvą!“

22 Ta išmintinga moteris nuėjusi pasikalbėjo su miesto gyventojais. Jie nukirto Bichrio sūnui Šebai galvą ir numetė Joabui. Šis papūtė ragą ir kariai atsitraukė nuo miesto. Visi išsiskirstė po namus,[a] o Joabas grįžo į Jeruzalę pas karalių.

23 Joabas buvo visos Izraelio kariuomenės vadas,[b] Jehojados[c] sūnus Benaja[d] – keretų ir peletų vyriausiasis.[e] **24** Adoramas[f] prižiūrėjo visus darbo prievolininkus, Ahiludo sūnus Juozapatas[g] buvo metraštininkas, **25** Ševa – raštininkas, Cadokas[h] ir Abjataras[i] – kunigai. **26** Jayro palikuonis Ira irgi ėjo aukštas pareigas* tarp Dovydo tarnų.

21 Dovydo dienomis trejus metus iš eilės siautė badas.[y] Dovydas teiravosi dėl to Jehovos, ir Jehova pasakė: „Saulius ir jo namai yra užsitraukę kraujo kaltę, nes jis žudė gibeoniečius.“[j] **2** Tad karalius pasikvietė gibeoniečius[k] pasikalbėti. (Gibeoniečiai buvo ne izraelitai, o krašte išlikę amoritai.[l] Izraelitai buvo prisiekę palikti juos gyvus,[m] bet Saulius per savo didelį uolumą Izraelio ir Judo labui buvo bandęs juos išnaikinti.) **3** Dovydas gibeoniečių klausė: „Ką turėčiau dėl jūsų padaryti? Kaip man išpirkti tą kaltę, kad laimintumėte Jehovos paveldą?“ **4** Gibeoniečiai jam atsakė: „Už tai, ką Saulius ir jo šeimyna mums padarė, neįmanoma atlyginti nei sidabru, nei auksu.[n] Ir patys mes negalime Izraelyje nubausti mirtimi jokio žmogaus.“ Tada jis tarė: „Padarysiu, ką tik sakysite.“ **5** Gibeoniečiai tęsė: „Už tą žmogų, kuris mus žudė ir stengėsi Izraelio žemėje nepalikti gyvo nė vieno mūsiškio,[o] **6** tebūna mums atiduota sep-

20:19 *Pažod. „paveldą“. **20:21** *Pažod. „savo ranką pakėlė“.

20 SKYRIUS

a 1Ka 15:20
2Ka 15:29

b Iš 19:5
Įst 32:9

c Joz 17:14, 15
Ts 2:8, 9

d 2Sa 20:1

Antra skiltis

a Mok 9:14, 15
Mok 9:18

b 2Sa 8:16
2Sa 19:13

c 1Me 12:27

d 2Sa 23:20
1Me 27:5

e 2Sa 8:18
2Sa 15:18
1Ka 1:38, 44

f 1Ka 4:6
1Ka 12:18

g 1Ka 4:3

h 2Sa 15:27

i 2Sa 17:15
2Sa 19:11
1Ka 4:4

21 SKYRIUS

y Kun 26:18, 20

j Pr 9:6
Iš 20:13
Sk 35:30, 33

k Joz 9:3, 27

l Pr 10:15, 16

m Joz 9:15

n Sk 35:31

o 2Sa 21:1

20:26 *Pažod. „tapo kunigu“.

tynetas vyrų iš jo palikuonių. Mes pakabinsime jų kūnus[a] Jehovos akivaizdoje, pakabinsime juos Sauliaus Gibėjoje,[b] Jehovos išrinktojo[c] mieste.“ – „Gerai, atiduosiu“, – pažadėjo karalius.

7 Tačiau dėl priesaikos, kurią Dovydas ir Sauliaus sūnus Jehonatanas buvo davę vienas kitam Jehovos akivaizdoje,[d] karalius pasigailėjo Jehonatano sūnaus Mefi Bošeto,[e] Sauliaus vaikaičio. **8** Paėmęs du Ajos dukters Ricpos[f] sūnus – Armonį ir Mefi Bošetą, kuriuos ji buvo pagimdžiusi Sauliui, ir penkis Sauliaus dukters Mikalės*[g] sūnus, kuriuos ji buvo pagimdžiusi meholiečio Barzilajo sūnui Adrieliui,[h] **9** karalius atidavė juos gibeoniečiams. Tie pakabino jų kūnus ant kalno Jehovos akivaizdoje.[i] Visas septynetas mirė kartu. Jie buvo nužudyti pirmosiomis pjūties dienomis, miežiapjūtės pradžioje. **10** Tada Ajos duktė Ricpa[y] paėmė ir pasitiesė ant uolos ašutinę. Ten Ricpa išbuvo nuo pjūties pradžios iki kol pasipylė ant kūnų lietus iš dangaus. Dieną ji neleido ant kūnų tūpti padangių paukščiams, o naktį – prisiartinti laukų žvėrims.

11 Apie tai, ką padarė Ajos duktė Ricpa, Sauliaus sugulovė, buvo pranešta Dovydui. **12** Tada Dovydas nuėjo ir atsiėmė Sauliaus ir jo sūnaus Jehonatano kaulus iš Jabeš Gileado[j] vadų*, kurie buvo vogčia paėmę juos iš aikštės Bet Šeane (ten filistinai juos buvo pakabinę tą dieną, kai nukovė Saulių ant Gilbojos).[a] **13** Taigi jis pargabeno Sauliaus ir jo sūnaus Jehonatano kaulus, taip pat buvo surinkti ir kaulai nužudytųjų.[b] **14** Sauliaus ir jo sūnaus Jehonatano kaulus palaidojo Celoje,[c] Benjamino žemėje, jo tėvo Kišo[d] kape. Ir kai jau buvo padaryta visa, ką karalius buvo įsakęs, maldas už kraštą Dievas išklausė.[e]

15 Tarp filistinų ir izraelitų vėl kilo karas.[f] Dovydas su savo tarnais nužygiavę kovėsi su filistinais ir Dovydas pavargo. **16** Vienas refajų[g] palikuonis, vardu Išbi Benobas, apsiginklavęs nauju kalaviju ir varine ietimi, sveriančia 300 šekelių*,[h] mėgino Dovydą nukauti. **17** Į pagalbą Dovydui atskubėjo[i] Cerujos sūnus Abišajas;[y] jis puolė filistiną ir užmušė. Tada Dovydo vyrai prisiekė: „Neleisime daugiau tau eiti su mumis į mūšį,[j] kad neužgesintum Izraelio žiburio!“[k]

18 Paskui vėl prasidėjo karas su filistinais,[l] šįkart prie Gobo. Hušietis Sibechajas[m] tuomet nukovė Safą, irgi kilusį iš refajų.[n]

19 Ir vėl prie Gobo prasidėjo karas su filistinais.[o] Betliejiečio Jaare Oregimo sūnus Elhananas nukovė gatietį Galijotą, kurio ieties kotas buvo kaip audimo staklių riestuvas.[p]

20 Kitąkart karas kilo prie Gato. Ten buvo vienas aukštaūgis vyras, turintis po šešis pirštus ant vienos ir ant kitos rankos ir po šešis pirštus ant vienos ir ant kitos kojos, iš viso dvidešimt keturis. Jis irgi buvo kilęs iš refajų[r] **21** ir jis

21:8 *Arba galbūt „Merabos“. **21:12** *Arba galbūt „žemvaldžių“.

21:16 *Maždaug 3,42 kg. Žr. priedą B14.

21 SKYRIUS

a Sk 25:4
Įst 21:22

b 1Sa 10:26

c 1Sa 9:17

d 1Sa 18:3
1Sa 20:42

e 2Sa 4:4
2Sa 9:10
2Sa 19:24

f 2Sa 3:7

g 1Sa 18:20
1Sa 25:44
2Sa 3:14
2Sa 6:23

h 1Sa 18:19

i Sk 35:31
Įst 19:21

y 2Sa 3:7

j 2Sa 2:5

Antra skiltis

a 1Sa 28:4
1Sa 31:1
1Sa 31:11, 12
2Sa 1:6
1Me 10:8

b 2Sa 21:9

c Joz 18:28

d 1Sa 9:1
1Sa 10:11

e Joz 7:24–26
2Sa 24:25

f 2Sa 5:17, 22

g Įst 2:11

h 1Sa 17:4, 7
1Me 11:23

i 2Sa 22:19

y 2Sa 23:18, 19

j 2Sa 18:3

k 1Ka 11:36
1Ka 15:4
2Ka 8:19

l 1Me 20:4

m 1Me 11:26, 29
1Me 27:1, 11

n Pr 14:5

o 1Me 20:5

p 1Sa 17:4, 7

r 1Me 20:6–8

tyčiojosi iš Izraelio,[a] bet Dovydo brolio Šimos[b] sūnus Jehonatanas jį nukovė.

22 Šitie keturi buvo refajų palikuoniai iš Gato. Jie krito nuo Dovydo ir jo tarnų rankos.[c]

22 Tą dieną, kai Jehova išgelbėjo Dovydą iš visų jo priešų[d] ir iš Sauliaus rankų,[e] jis giedojo Jehovai šią giesmę:[f]

2 „Jehova – mano uola,
mano tvirtovė[g]
ir vaduotojas.[h]
3 Mano Dievas – uola,[i]
kur prieglobstį randu,
jis – manasis skydas[y]
ir išgelbėjimo ragas*,
saugiausia priebėga#,[j]
jis – mano prieglauda[k]
ir mano gelbėtojas.[l]
Juk tu mane
nuo smurto saugai.
4 Šauksiuosi Jehovos,
Šlovingojo,
ir būsiu išgelbėtas
nuo priešų.
5 Mirties bangos
aplink mane šėlo,[m]
niekšai gąsdino
it potvynio srautai,[n]
6 kapo* pančiai
mane raizgė,[o]
mirties pinklės
buvo pasitikusios.[p]
7 Nelaimėje
šaukiaus Jehovos,[r]
Dievo savojo šaukiausi,
ir mano balsą
jis šventykloje išgirdo,
pasiekė šauksmas
jo ausis.[s]
8 Tada sujudo
sudrebėjo žemė,[t]
susvyravo susiūbavo
dangaus pamatai,[a]
nes jis užsirūstino.[b]
9 Iš šnervių
jam veržėsi dūmai,
iš burnos – ryjanti ugnis,[c]
žarijos nuo jo pasipylė.
10 Palenkęs dangų
jis ėmė leistis,[d]
juodi debesys
buvo jam po kojų.[e]
11 Jis sėdo ant kerubo[f]
ir skriejo,
pasirodė
ant dvasios* sparnų.[g]
12 Paskui pasislėpė tamsybėje
lyg palapinėje[h] –
tamsiuose vandenyse,
tirštuose debesyse.
13 Iš šviesumos jam priešaky
žarijos pasipylė.
14 Jehova sugriaudė
iš dangaus,[i]
Aukščiausiasis
prabilo garsiai.[y]
15 Strėles jis laidė[j]
ir išblaškė mano priešus,
svaidėsi žaibais,
jų gretose
sukėlė sąmyšį.[k]
16 Jūros dugnas atsidengė,[l]
žemės pamatai atsivėrė
nuo Jehovos grūmojimo,
nuo smarkaus jo šnervių
pūstelėjimo.[m]
17 Iš aukštybių
jis ištiesė ranką
ir sugriebęs ištraukė
mane iš gelmių,[n]
18 išgelbėjo
nuo galingo priešo,[o]
nuo persekiotojų,
už mane stipresnių.
19 Nelaimės dieną
jie prieš mane pakilo,[p]

22:3 *Arba „galingas gelbėtojas“. Žr. žodynėlyje „ragas“. #Arba „aukštuma“.
22:6 *Arba „Šeolo“. Žr. žodynėlį.
22:11 *Arba „vėjo“.

21 SKYRIUS

a 1Sa 17:10, 45; 2Ka 19:22
b 1Sa 16:9; 1Sa 17:13; 1Me 2:13
c Ps 60:12

22 SKYRIUS

d Ps 34:19
e 1Sa 23:14; Ps 18:0
f Iš 15:1; Ts 5:1
g Ps 31:3
h Ps 18:2, 3
i Įst 32:4; 1Sa 2:1, 2
y Pr 15:1; Įst 33:29; Ps 3:3
j Ps 9:9; Pat 18:10
k Ps 59:16
l Iz 12:2; Lk 1:46, 47; Tit 3:4
m Ps 69:14
n Ps 18:4
o Ps 116:3, 4
p Ps 18:5
r Ps 142:1; Jon 2:2
s Iš 3:7; Ps 18:6; Ps 34:15
t Ts 5:4

Antra skiltis

a Job 26:11
b Ps 18:7–12; Ps 77:18
c Iz 30:27
d Ps 144:5; Iz 64:1
e Įst 4:11; 1Ka 8:12; Ps 18:9; Ps 97:2
f 1Sa 4:4; Ps 80:1; Ps 99:1
g Hbr 1:7
h Job 36:29
i Iš 19:16; 1Sa 2:10
y Ps 18:13–16; Iz 30:30
j Ps 7:13; Ps 77:17
k Ps 144:6
l Iš 14:21; Ps 106:9; Ps 114:3
m Iš 15:8
n Ps 18:16–19; Ps 124:2–4; Ps 144:7
o Ps 3:7; Ps 56:9
p 1Sa 19:11; 1Sa 23:26; 2Sa 15:10

bet mano ramstis
buvo Jehova.
20 Jis išvedė mane
į saugią* vietą,[a]
išgelbėjo, nes aš
jam patikau.[b]
21 Jehova atlygina man
pagal mano teisumą,[c]
atmoka pagal mano
rankų tyrumą.[d]
22 Jehovos keliais aš einu
ir nedarau pikta –
nuo Dievo nesitraukiu.
23 Visi jo sprendimai[e]
priešais mane,
nuo jo įstatų
aš nenukrypsiu.[f]
24 Liksiu doras[g]
jo akivaizdoje
ir saugosiuos kaltės.[h]
25 Teatlygina man Jehova
pagal mano teisumą,[i]
pagal mano tyrumą
jo akyse.[y]
26 Su ištikimu
tu elgiesi ištikimai,[j]
su doru žmogumi – dorai,[k]
27 tyram tu pasirodai
esąs tyras,[l]
o suktą pergudrauji.[m]
28 Juk nuolankų žmogų
tu gelbsti,[n]
o išdidųjį savo žvilgsniu
pasmerki ir nužemini.[o]
29 Tu, Jehova,
esi mano žibintas.[p]
Jehova nušviečia
mano tamsybę.[r]
30 Su tavimi galiu
pulti gaują plėšikų,
su savo Dievu galiu
peršokti mūrą.[s]
31 Dievo kelias tobulas,[t]
Jehovos žodis
ugnimi išgrynintas.[u]

22:20 *Arba „erdvią“.

22 SKYRIUS

a Ps 31:8
b Ps 149:4
c 1Sa 26:23
1Ka 8:32
d Ps 18:20–24
Ps 24:3, 4
e Įst 6:1
Ps 19:9
f Įst 8:11
g Ps 84:11
h Ps 18:23
Pat 14:16
i Job 34:11
Iz 3:10
Hbr 11:6
y Ps 18:24
Pat 5:21
j Ps 37:28
Ps 97:10
k Ps 18:25–30
l Mt 5:8
1Pt 1:16
m Ps 125:5
n Job 34:28
o Dan 4:37
1Pt 5:5
p Ps 27:1
r Ps 97:11
s Ps 18:29
Fil 4:13
Hbr 11:33, 34
t Įst 32:4
u Ps 12:6
Pat 30:5

Antra skiltis

a Ps 35:2
Ps 91:4
b Iz 44:6
c Įst 32:31
Ps 18:31–42
d Ps 27:1
Iz 12:2
e Iz 26:7
f Iz 33:15, 16
Hab 3:19
g Ps 18:35
Ps 113:6–8
h Ps 17:5
i Iš 14:13
y 1Sa 23:5
j 1Sa 17:49
Ps 44:3, 5
k Pr 49:8
l Ps 18:40
m 1Sa 28:6
Pat 1:28
Iz 1:15
Mch 3:4

Jis – skydas visiems,
kas prie jo glaudžiasi.[a]
32 Kas kitas yra Dievas,
jei ne Jehova?[b]
Kas kitas yra uola,
jei ne mūsų Dievas?[c]
33 Dievas – mano
galinga tvirtovė,[d]
jis manąjį kelią
padaro tiesų.[e]
34 Jis man duoda elnio kojas,
užveda mane
į pačias aukštumas.[f]
35 Mano rankas
jis lavina kovai,
galiu net vario lanką
sulenkti.
36 Tu duodi man
išgelbėjimo skydą
ir tavo nuolankumas
daro mane didį.[g]
37 Taką mano žingsniams
tu praplatini,
mano kojos neklups.[h]
38 Persekiosiu savo priešus
ir naikinsiu,
tol negrįšiu,
kol nesudorosiu.
39 Juos įveiksiu ir sutriušinsiu – nebepakils jie,[i]
man po kojomis jie kris.
40 Kovai tu mane
stiprybe apginkluosi,[y]
priešininkus parklupdysi
prieš mane.[j]
41 Tu priversi
mano priešus trauktis,[k]
ir aš padarysiu galą tiems*,
kurie manęs nekenčia.[l]
42 Jie šaukiasi pagalbos,
bet nėra kas gelbėtų,
šaukiasi paties Jehovos,
bet jis neatsiliepia.[m]
43 Sutrinsiu juos
į žemės dulkes,

22:41 *Pažod. „nutildysiu tuos“.

sutraiškysiu, it gatvių
purvą juos sutrypsiu.
44 Nuo tautiečių kaltinimų
mane ginsi,[a]
saugosi mane,
tautas valdyt man skirsi,[b]
ir tauta, kurios nepažinojau,
man tarnaus.[c]
45 Gūždamiesi pas mane
eis svetimšaliai,[d]
vos apie mane išgirdę,
man norės paklusti.
46 Svetimšalius bus
persmelkusi baimė,
drebėdami išeis jie
iš savų tvirtovių.
47 Jehova – gyvasis Dievas.
Tebūna gyrius
mano Uolai!*[e]
Dievui, mano išgelbėjimo
Uolai, tebūnie šlovė![f]
48 Dievas už mane atkeršija,[g]
tautas pakloja man po kojų,[h]
49 nuo priešų gelbsti.
Tu iškeli mane aukštai,[i]
kad užpuolikai
nepasiektų,
nuo smurtaujančio
žmogaus gini.[y]
50 Už tai dėkosiu tau,
Jehova, tautose,[j]
giedosiu gyrių tavo vardui.[k]
51 Savo karaliui jis dovanoja
didžių pergalių*,[l]
jis maloningai elgiasi
su savo pateptuoju –
su Dovydu ir jo palikuoniais# – per amžius.“[m]

23 Štai paskutiniai Dovydo žodžiai:[n]
„Dovydo, Jesės sūnaus,[o]
žodis,
žodis žmogaus,
labai išaukštinto,[p]

22:51 *Arba „didį išgelbėjimą“. #Pažod. „sėkla“.

22 SKYRIUS

a 1Sa 30:6
2Sa 15:12
b 2Sa 8:3
Ps 2:8
Ps 60:8
c Ps 18:43–45
d Įst 33:29
e Įst 32:4
f Ps 18:46
Ps 89:26
g 1Sa 25:29
2Sa 18:19
h Ps 18:47
Ps 110:1
Ps 144:1, 2
i 2Sa 5:12
2Sa 7:9
y Ps 18:48
j Įst 32:43
Ps 117:1
k 1Me 16:9
Ps 145:2
Rom 15:9
l Ps 2:6
Ps 21:1
m Ps 89:20, 29
Lk 1:32, 33

23 SKYRIUS

n Pr 49:1
Įst 33:1
o 1Sa 17:58
Mt 1:6
p 2Sa 7:8

Antra skiltis

a 1Sa 16:13
b 1Me 16:9
c Mk 12:36
2Ti 3:16
d Apd 1:16
2Pt 1:21
e Įst 32:4
Ps 144:1
f Pat 29:2
Iz 9:7
Iz 32:1
g Iš 18:21
Iz 11:3
h Mal 4:2
Mt 17:2
Apr 1:16
i Ps 72:1, 6
y 2Sa 7:16, 19
1Me 17:11
Ps 89:3
Ps 89:28, 29
Ps 132:11
j Iz 9:7
Iz 11:1
Am 9:11
k Ps 37:10
l 2Sa 10:7
2Sa 20:7
1Me 11:10
m 1Me 11:11
n 1Me 27:1, 4
o 1Me 11:12–14

Jokūbo Dievo pateptojo,[a]
Izraelio mylimo
giesmininko.[b]
2 Jehovos dvasia
kalbėjo per mane,[c]
jo žodis buvo
man ant liežuvio.[d]
3 Izraelio Dievas kalbėjo,
Izraelio Uola[e] sakė:
‘Kai žmonių valdovas
teisingas,[f]
kai jis valdo
su Dievo baime,[g]
4 jo viešpatavimas – lyg
skaisti rytmečio saulė,[h]
lyg rytas be debesų,
lyg giedra po lietaus,
želdinančio žolę iš žemės.’[i]
5 Argi ne tokie mano namai
Dievo akivaizdoje?
Jis sudarė su manimi
amžiną sandorą,[y]
aiškiai ją išdėstė
ir už ją laidavo.
Ji – mano išgelbėjimas
ir mano džiaugsmas.
Ar ne todėl Dievas leidžia
mano namams tarpti?[j]
6 O visi piktadariai –
tarsi dagiai, kurių
atsikratyti belieka.[k]
Į ranką jų nepaimsi.
7 Kas nori juos paliesti,
turi apsiginkluoti
geležimi ar ieties kotu.
Juos reikia vietoje
sudeginti ugnimi.“

8 Štai Dovydo karžygių vardai.[l] Tachkemonietis Jošeb Bašebetas buvo viršiausias iš trejeto.[m] Pakėlęs ietį prieš aštuonis šimtus, jis nukovė visus per vieną kartą. **9** Po jo ėjo Ahoacho sūnaus Dodojo[n] sūnus Eleazaras.[o] Jis irgi buvo tarp trijų Dovydo karžygių, kai tie metė iššūkį filistinams, susirinkusiems

į mūšį. Izraelio vyrai traukėsi, **10** o Eleazaras priešinosi filistinams ir tol juos guldė, kol jo ranka pavargo ir sustingo belaikydama kalaviją.[a] Tą dieną Jehova dovanojo didžią pergalę*;[b] žmonės pas Eleazarą sugrįžo tik apiplėšti užmuštųjų.

11 Po jo ėjo hararo Agės sūnus Šama. Filistinai susitelkė prie Lehio, kur plytėjo lęšių laukas. Kai vyrai leidosi nuo filistinų bėgti, **12** Šama atsistojęs lauko viduryje jį gynė – kovėsi su filistinais, ir Jehova dovanojo didžią pergalę*.[c]

13 Kartą per pjūtį trys iš karžygių trisdešimtuko atėjo pas Dovydą į Adulamo olą.[d] Tuo tarpu filistinų būrys buvo pasistatęs stovyklą Refajų slėnyje.[e] **14** Dovydas buvo kalnų tvirtovėje,[f] o filistinų sargybos būrys – Betliejuje. **15** Ir Dovydas prasitarė apie savo norą: „O kad galėčiau atsigerti iš Betliejaus vandens talpyklos – tos, kur prie vartų!“ **16** Tada tas trejetas karžygių prasiveržė į filistinų stovyklą ir, pasėmę vandens iš talpyklos prie Betliejaus vartų, parnešė Dovydui. Bet tą vandenį gerti jis atsisakė ir išliejo Jehovai.[g] **17** „Ne, šito nedarysiu! Saugok mane, Jehova, net nuo tokios minties! – kalbėjo Dovydas. – Kaip aš galiu gerti kraują[h] vyrų, kurie ėjo pasemti vandens statydami savo gyvybę į pavojų?“ Todėl Dovydas jo ir negėrė. Tai štai ką padarė tie trys karžygiai.

18 Joabo brolis Abišajas,[i] Cerujos sūnus,[y] buvo kito trejeto viršiausiasis. Sykį, pakėlęs ietį prieš tris šimtus, visus juos nukovė ir pelnė sau tokį vardą kaip pirmasis trejetas.[a] **19** Nors jis buvo labiausiai pasižymėjęs iš savo trejeto ir buvo jų vadas, pirmajam trejetui neprilygo.

20 Jehojados sūnus Benaja[b] buvo narsus vyras, Kabceelyje[c] atlikęs daug žygdarbių. Jis nukovė du moabito Arielio sūnus. O vieną dieną, kai snigo, jis nusileido į vandens talpyklą ir nudobė liūtą.[d] **21** Be to, jis nukovė vieną aukštaūgį egiptietį. Nors tas rankoje turėjo ietį, Benaja ėjo prieš jį su lazda ir, išplėšęs ietį egiptiečiui iš rankos, ta pačia ietimi jį nudūrė. **22** Štai ką Jehojados sūnus Benaja padarė. Jis pelnė sau tokį vardą kaip pirmasis karžygių trejetas. **23** Nors buvo pasižymėjęs labiau negu anie trisdešimt, trejetui vis dėlto neprilygo. Dovydas paskyrė jį savo asmens sargybos viršininku.

24 Joabo brolis Asaelis[e] irgi buvo vienas iš trisdešimtuko. O štai kiti: betliejiečio Dodojo sūnus Elhananas,[f] **25** harodietis Šama, harodietis Elika, **26** peletietis Helecas,[g] tekojiečio Ikešo sūnus Ira,[h] **27** anatotietis[i] Abiezeras,[y] hušietis Mebunajas, **28** ahoachas Calmonas, netofietis Mahrajas,[j] **29** netofiečio Baanos sūnus Helebas, Ribajo iš benjaminų Gibėjos sūnus Itajas, **30** piratonietis Benaja,[k] Hidajas iš Gaašo slėnių*,[l] **31** Abi Albonas iš Bet Arabos, bahurimietis Azmavetas, **32** šaalbonietis Eljachba, Jašeno sūnūs, Jehonatanas, **33** hararas Šama, hararo Šararo sūnus Ahiamas, **34** vieno maakiečio sūnaus Ahasbajo sūnus Elifeletas, gilojiečio Ahitofelio[m]

23 SKYRIUS

a Ts 8:4

b Ts 15:14, 16
1Sa 14:6
1Sa 19:5

c Ps 3:8
Ps 44:3

d Joz 15:20, 35
1Sa 22:1

e Joz 15:1, 8
2Sa 5:22
1Me 11:15–19

f 1Sa 22:1, 4
1Me 12:16

g Kun 9:9
Kun 17:13

h Pr 9:4
Kun 17:10

i 1Sa 26:6
2Sa 21:17

y 2Sa 2:18
1Me 2:15, 16

Antra skiltis

a 1Me 11:20, 21

b 2Sa 8:18
2Sa 20:23
1Ka 1:8
1Ka 2:29
1Me 27:5, 6

c Joz 15:21

d 1Me 11:22–25
Pat 30:30

e 2Sa 2:18, 23
1Me 2:15, 16
1Me 27:1, 7

f 1Me 11:26–41

g 1Me 27:1, 10

h 1Me 27:1, 9

i Joz 21:8, 18
Jer 1:1

y 1Me 27:1, 12

j 1Me 27:1, 13

k 1Me 27:1, 14

l Ts 2:8, 9

m 2Sa 15:31
2Sa 16:23
2Sa 17:23
1Me 27:33

23:10, 12 * Arba „didį išgelbėjimą“.

23:30 * Arba „sausvagių“.

sūnus Eliamas, **35** karmelietis Hecrojas, Paarajas iš Arabo, **36** Natano iš Cobos sūnus Igalas, gadas Banis, **37** amonitas Celekas, Cerujos sūnaus Joabo ginklanešys beerotietis Nachrajas, **38** itras[a] Ira, itras Garebas **39** ir hetitas Ūrija[b] – iš viso 37.

24 Jehova vėl užsidegė pykčiu ant izraelitų.[c] Dovydą kažkas sukurstė prieš juos, sakydamas: „Eik, suskaičiuok[d] Izraelio ir Judo žmones.“[e] **2** Karalius savo kariuomenės vadą Joabą[f] paprašė: „Apeik visas Izraelio gimines nuo Dano iki Beer Šebos[g] ir surašyk žmones, kad žinočiau jų skaičių.“ **3** Joabas karaliui atsakė: „Jehova, tavo Dievas, tepagausina tautą šimteriopai, ir mano viešpats karalius tegauna savo akimis tai pamatyti! Bet kodėl mano viešpats karalius užsigeidė šitokio dalyko?“

4 Joabui ir kitiems kariuomenės vadams karaliaus perkalbėti nepavyko – jo žodis paėmė viršų. Tad Joabas su kariuomenės vadais išėjo surašyti Izraelio žmonių.[h] **5** Persikėlę per Jordaną, jie pasistatė stovyklą Aroero apylinkėse,[i] į pietus* nuo miesto, kuris yra slėnio# viduryje, ir patraukė į Gado žemes, į Jazerą,[y] **6** paskui – į Gileadą[j] ir į Tachtim Chodšio kraštą, nuėjo į Dan Jaaną ir pasuko į Sidoną.[k] **7** Tada nuėjo iki Tyro tvirtovės,[l] apėjo visus hivų[m] ir kanaaniečių miestus ir galiausiai atėjo į Beer Šebą,[n] esančią Judo Negebe.[o] **8** Per devynis mėnesius ir dvidešimt dienų jie išvaikščiojo visą kraštą ir sugrįžo į Jeruzalę. **9** Joabas pranešė karaliui surašytų žmonių skaičių: Izraelyje buvo 800 000 kalavijais ginkluotų karių, o Jude – 500 000.[a]

10 Bet Dovydui širdyje buvo negera*[b] dėl to, kad suskaičiavo žmones. Jehovai jis pasakė: „Taip darydamas aš labai nusidėjau.[c] O dabar, Jehova, meldžiu: atleisk savo tarno kaltę,[d] nes pasielgiau labai kvailai.“[e] **11** Dovydui rytą atsikėlus, pranašą Gadą,[f] Dovydo regėtoją, pasiekė Jehovos žodis: **12** „Nueik ir pasakyk Dovydui: ‘Taip sako Jehova: „Leidžiu tau pasirinkti iš trijų bausmių. Pasirink vieną, ir aš ją tau įvykdysiu.“’“[g] **13** Tad Gadas nuėjo pas Dovydą ir jam kalbėjo: „Ar nori, kad tavo krašte užeitų septyneri bado metai[h] ar kad tris mėnesius bėgtum nuo savo priešų ir jie tave persekiotų,[i] ar kad tris dienas krašte siaustų maras?[y] Gerai pagalvok, ką turiu atsakyti tam, kuris mane siuntė.“ **14** Dovydas tarė Gadui: „Kaip tai mane slegia! Verčiau jau pulsime į Jehovos rankas,[j] nes jo gailestingumas didis.[k] Į žmogaus rankas patekti aš nenoriu.“[l]

15 Taigi Jehova siuntė Izraeliui marą:[m] prasidėjo jis tą patį rytą ir tęsėsi iki nustatyto laiko. Nuo Dano iki Beer Šebos[n] išmirė 70 000 žmonių.[o] **16** Kai angelas ištiesė ranką, ketindamas naikinti Jeruzalę, Jehovai pagailo žmonių, kuriems buvo užtraukęs negandą.[p] „Gana! Nuleisk ranką“, – tarė jis angelui, naikinančiam izraelitus. Jeho-

23 SKYRIUS

a 1Me 2:53
b 2Sa 11:3
1Ka 15:5

24 SKYRIUS

c 2Sa 21:1
d 1Me 27:23, 24
e 1Me 21:1–3
f 2Sa 8:16
2Sa 20:23
g Ts 20:1
h Sk 1:2
1Me 21:4
i Įst 2:36
Joz 13:8, 9
y Sk 32:34, 35
j Sk 32:40
k Pr 10:15
Pr 49:13
Joz 11:8
l Joz 19:24, 29
m Joz 11:19
n Pr 21:31
Joz 15:21, 28
o Joz 15:1

Antra skiltis

a Sk 2:32
Sk 26:51
1Me 21:5, 6
1Me 27:23
b 1Sa 24:5
Rom 2:15
c 2Sa 12:13
d Ps 130:3
Oz 14:2
1Jn 1:9
e 1Me 21:8–13
f 1Sa 22:5
1Me 29:29
g Pat 3:12
h Kun 26:18, 20
2Sa 21:1
i Kun 26:14, 17
y Kun 26:16
j Hbr 12:6
k Ps 103:8
Ps 119:156
l 2Me 28:1, 5
m Sk 16:46
1Me 27:24
n 2Sa 24:2
o 1Me 21:14, 15
p Ps 78:38
Jer 26:19
Jl 2:13

24:5 *Pažod. „į dešinę“. #Arba „sausvagės“.

24:10 *Arba „Dovydą ėmė graužti sąžinė“.

vos angelas buvo prie jebusiečio[a] Araunos grendymo.[b]

17 Pamatęs angelą, siųstą žmonių žudyti, Dovydas Jehovai sakė: „Tai aš nusidėjau. Tai aš pasielgiau nedorai. O šitos avys[c] – kuo jos prasikalto? Meldžiu: savo ranką atgręžk prieš mane ir prieš mano tėvo namus.“[d]

18 Tą dieną Gadas atėjęs pas Dovydą tarė: „Kopk aukštyn ir ant jebusiečio Araunos grendymo pastatyk Jehovai aukurą.“[e] **19** Taigi Dovydas patraukė aukštyn, kaip jam buvo liepęs Gadas ir kaip Jehova buvo įsakęs. **20** Arauna tuo tarpu žvilgtelėjęs pamatė, kad pas jį atkopia karalius su savo tarnais. Jis tuoj pat išėjo karaliaus pasitikti ir žemai nusilenkė. **21** Arauna teiravosi: „Ko mano viešpats karalius atėjo pas savo tarną?“ – „Pirkti iš tavęs grendymo, kad galėčiau Jehovai aukurą pastatyti ir ši neganda pasitrauktų nuo tautos“,[a] – atsakė Dovydas. **22** Bet Arauna ėmė kalbėti: „Teima mano viešpats karalius ir teatnašauja, kas tik jam patinka. Štai galvijai deginamajai aukai, o kuliamosios rogės ir gyvulių jungas – malkoms. **23** Visa tai Arauna dovanoja tau, karaliau!“ Ir dar Arauna pridūrė: „Tebūna Jehova, tavo Dievas, tau malonus!“

24 Tačiau karalius Araunai atsakė: „Ne! Visa tai privalau pirkti iš tavęs už deramą kainą. Jehovai, savo Dievui, aš neatnašausiu deginamųjų aukų, kurios man nieko nekainuoja.“ Taigi grendymą ir galvijus Dovydas nusipirko už 50 sidabro šekelių*.[b] **25** Ten Dovydas pastatė aukurą[c] Jehovai ir atnašavo deginamąsias ir bendrystės aukas. Tada Jehova išklausė maldavimų pasigailėti krašto[d] ir toji neganda nuo Izraelio pasitraukė.

24 SKYRIUS

a Pr 10:15, 16; Joz 15:8

b 2Me 3:1

c Ps 95:7

d 1Me 21:16, 17

e 1Me 21:18–23; 2Me 3:1

Antra skiltis

a Sk 16:46, 47; Sk 25:8; 2Sa 24:15

b 1Me 21:24–28

c Iš 20:25; 1Me 22:1

d 2Sa 21:14; 2Me 33:13

24:24 *Šekelis buvo lygus 11,4 g. Žr. priedą B14.

PIRMOJI KARALIŲ KNYGA

TURINIO APŽVALGA

1 Dovydas ir Abišaga (1–4)
Adonijas taikosi į sostą (5–10)
Natanas ir Batšeba imasi veiksmų (11–27)
Dovydas liepia patepti Saliamoną (28–40)
Adonijas bėga prie aukuro (41–53)

2 Dovydo nurodymai Saliamonui (1–9)
Dovydas miršta; į sostą sėda Saliamonas (10–12)
Adonijo užmačia veda į mirtį (13–25)
Abjataras išvaromas; Joabas nužudomas (26–35)
Nužudomas Šimis (36–46)

3 Saliamonas veda faraono dukterį (1–3)
Jehova pasirodo Saliamonui sapne (4–15)
Saliamonas prašo išminties (7–9)
Saliamonas išsprendžia dviejų motinų ginčą (16–28)

4 Saliamono pareigūnai (1–19)
Saliamono valdomas kraštas klesti (20–28)
Kiekvienas po savo vynmedžiu ir figmedžiu (25)
Saliamono išmintis ir patarlės (29–34)

5 Karalius Hiramas parūpina statybinių medžiagų (1–12)
Saliamono prievolininkai (13–18)

6 Saliamonas stato šventyklą (1–38)
Galinė patalpa (19–22)
Kerubai (23–28)
Raižiniai, durys, vidinis kiemas (29–36)
Statyba truko apie septynerius metus (37, 38)

7 Saliamono rūmų kompleksas (1–12)
Saliamonui dirba meistras Hiramas (13–47)
Du variniai stulpai (15–22)
Liedinta Jūra (23–26)
Dešimt varinių vežimaičių ir praustuvių (27–39)
Dirbiniai iš aukso (48–51)

8 Į šventyklą atnešama Skrynia (1–13)
Saliamonas kreipiasi į tautą (14–21)
Saliamono malda (22–53)
Saliamonas laimina tautą (54–61)
Šventyklos pašventinimo iškilmė (62–66)

9 Jehova vėl pasirodo Saliamonui (1–9)
Saliamono dovana karaliui Hiramui (10–14)
Įvairūs Saliamono darbai (15–28)

10 Atvyksta Šebos karalienė (1–13)
Saliamono turtai (14–29)

11 Žmonos palenkia Saliamono širdį (1–13)
Saliamono priešai (14–25)
Jeroboamui pažadama dešimt giminių (26–40)
Saliamono mirtis; karaliumi tampa Rehabeamas (41–43)

12 Šiurkštus Rehabeamo atsakymas (1–15)
Dešimt giminių sukyla (16–19)
Izraelio karaliumi paskelbiamas Jeroboamas (20)
Rehabeamui nevalia kariauti su Izraeliu (21–24)
Jeroboamas įveda veršio kultą (25–33)

13 Pranašystė apie Betelio aukurą (1–10)
Aukuras suskyla (5)
Dievo vyro neklusnumas (11–34)

14 Ahijos pranašystė apie Jeroboamą (1–20)
Jude karaliauja Rehabeamas (21–31)
Kraštą užpuola Šišakas (25, 26)

15 Judo karalius Abijamas (1–8)
Judo karalius Asa (9–24)
Izraelio karalius Nadabas (25–32)
Izraelio karalius Baša (33, 34)

16 Jehovos nuosprendis Bašai (1–7)
Izraelio karalius Ela (8–14)
Izraelio karalius Zimris (15–20)
Izraelio karalius Omris (21–28)
Izraelio karalius Ahabas (29–33)
Hielis atstato Jerichą (34)

17 Elijas išpranašauja sausrą (1)
Eliją maitina varnai (2–7)
Elijas pas našlę Sareptoje (8–16)
Našlės sūnaus mirtis ir prikėlimas (17–24)

18 Elijas susitinka su Abdiju ir Ahabu (1–18)
Elijas ir Baalo pranašai ant Karmelio (19–40)
„Kiek dar ilgai mėtysitės?“ (21)
Sausra po trejų su puse metų baigiasi (41–46)

19 Elijas bėga nuo Jezabelės (1–8)
Jehova apsireiškia Elijui ant Horebo (9–14)
Elijas turi patepti Hazaelį, Jehuvą, Eliziejų (15–18)
Elijo įpėdinis – Eliziejus (19–21)

20 Ahabą užpuola sirai (1–12)
Ahabas sirus sutriuškina (13–34)
Nuosprendis Ahabui (35–43)

21 Ahabas įsigeidžia Naboto vynuogyno (1–4)
Jezabelė atsikrato Naboto (5–16)
Elijas pasmerkia Ahabą (17–26)
Ahabas nusižemina (27–29)

22 Juozapatas bičiuliaujasi su Ahabu (1–12)
Michėjas pranašauja pralaimėjimą (13–28)
Ahabą pergudraus apgaulės dvasia (21, 22)
Ahabas žūsta prie Ramot Gileado (29–40)
Juozapatas karaliauja Jude (41–50)
Izraelio karalius Ahazijas (51–53)

1 Karalius Dovydas jau buvo amžingas,[a] nugyvenęs daug metų. Net ir gerai apklotas, jis nebegalėdavo sušilti. **2** Todėl tarnai jam pasiūlė: „Leisk, surasime savo viešpačiui karaliui skaisčią merginą. Tegul ji patarnaus karaliui, tegul ji slaugys. Temiegos ji tavo glėbyje, kad mūsų viešpačiui karaliui būtų šilta.“ **3** Paieškoję gražios merginos visame Izraelio krašte, jie rado Šunemietę[b] Abišagą[c] ir atvedė ją pas karalių. **4** Mergina buvo labai graži. Ji tapo karaliaus slaugytoja ir jam patarnavo, bet karalius su ja nesuėjo.

5 Tuo tarpu Hagitos sūnus Adonijas[d] ėmė aukštintis ir sakyti: „Aš būsiu karalius!“ Jis įsigijo vežimą ir raitelių palydą, pasirūpino, kad pirma jo bėgtų penkiasdešimt vyrų.[e] **6** Tėvas niekada nebuvo jo subaręs* nei papriekaištavęs: „Kodėl tu taip darai?“ Adonijas, be to, buvo labai gražus, gimęs po Abšalomo. **7** Jis pasitarė su Cerujos sūnumi Joabu ir kunigu Abjataru,[f] ir tiedu pažadėjo Adonijui pagalbą ir paramą.[g] **8** Tačiau kunigas Cadokas,[h] Jehojados sūnus Benaja,[i] pranašas Natanas,[y] Šimis,[j] Rėjas ir Dovydo karžygiai[k] Adonijo nepalaikė.

9 Kartą Adonijas prie Zoheleto akmens, kuris yra netoli En Rogelio, surengė aukojimo iškilmę[l] – atnašavo avių, galvijų ir nupenėtų veršių. Jis susikvietė ten visus savo brolius, karaliaus sūnus, ir visus Judo vyrus, karaliaus tarnus. **10** Bet pranašo Natano, Benajos, karžygių nei savo brolio Saliamono jis nepakvietė. **11** Tada Natanas[a] kreipėsi į Saliamono motiną[b] Batšebą:[c] „Ar negirdėjai, kad Hagitos sūnus Adonijas,[d] mūsų valdovui Dovydui nežinant, tapo karaliumi? **12** Tad jei nenori pati pražūti ir nenori, kad pražūtų tavo sūnus Saliamonas,[e] prašau paklausyti, ką tau patarsiu. **13** Nueik pas karalių Dovydą ir jam sakyk: ‘Argi tu, mano viešpatie karaliau, neprisiekei savo tarnaitei, sakydamas: „Po manęs karaliumi bus tavo sūnus Saliamonas, jis sėdės mano soste“?[f] Tai kodėl karaliumi tapo Adonijas?’ **14** Tau tebekalbant su karaliumi, ateisiu aš ir patvirtinsiu tavo žodžius.“

15 Taigi Batšeba nuėjo pas karalių į kambarį. Karalius buvo jau labai senas, jam patarnavo šunemietė Abišaga.[g] **16** Batšeba puolė ant kelių prieš karalių ir žemai nusilenkė. „Ko norėtum?“ – paklausė karalius. **17** „Mano viešpatie, – prabilo moteris, – Jehovos, savo Dievo, vardu tu esi prisiekęs savo tarnaitei: ‘Po manęs karaliumi bus tavo sūnus Saliamonas, jis sėdės mano soste.’[h] **18** Bet štai, mano viešpačiui karaliui nežinant, karaliumi tapo Adonijas![i] **19** Jis atnašavo daugybę jaučių, nupenėtų veršių, avių ir susikvietė visus karaliaus sūnus, kunigą Abjatarą ir kariuomenės vadą Joabą,[y] o tavo tarno Saliamono nepakvietė.[j] **20** Dabar, mano viešpatie karaliau, viso Izraelio akys nukreiptos į tave, kad paskelbtum, kas po tavęs sėdės mano viešpaties karaliaus soste. **21** Antraip, kai tik mano viešpats karalius atguls prie savo protėvių,

1:6 *Arba „užgavęs“.

1 SKYRIUS

a 2Sa 5:4; 1Me 29:26, 27

b Joz 19:17, 18

c 1Ka 2:17, 22

d 2Sa 3:2, 4; 1Me 3:1, 2

e 2Sa 15:1

f 2Sa 20:25

g 1Ka 2:22

h 2Sa 8:17

i 2Sa 20:23; 1Me 27:5

y 2Sa 7:2; 2Sa 12:1

j 1Ka 4:7, 18

k 2Sa 23:8; 1Me 11:10

l 2Sa 15:12

Antra skiltis

a 2Sa 7:4, 5

b 2Sa 12:24

c 2Sa 11:3, 27

d 2Sa 3:2, 4

e Ts 9:4–6; 1Ka 1:21; 2Ka 11:1

f 1Me 22:9; 1Me 28:5; 1Me 29:1

g 1Ka 1:1, 3

h 1Ka 1:13; 1Me 22:9, 10

i 1Ka 1:5, 11

y 1Ka 1:7

j 1Ka 1:9, 10

mudu su sūnumi Saliamonu būsime palaikyti maištininkais.“

22 Jai tebekalbant su karaliumi, atėjo pranašas Natanas.[a] **23** Karaliui iškart buvo pranešta: „Pranašas Natanas yra čionai!“ Pranašas įėjo pas karalių ir puolęs ant kelių nusilenkė jam iki žemės. **24** „Mano viešpatie karaliau, – prabilo Natanas, – argi tu taip sakei: ‘Po manęs karaliumi bus Adonijas, jis sėdės mano soste’?[b] **25** Štai šiandien jis nuėjo atnašauti[c] daugybės jaučių, nupenėtų veršių bei avių ir susikvietė visus karaliaus sūnus, kariuomenės vadus ir kunigą Abjatarą.[d] Jie kartu su juo valgo, geria ir šaukia: ‘Tegyvuoja karalius Adonijas!’ **26** Bet nei manęs, tavo tarno, nei kunigo Cadoko, nei Jehojados sūnaus Benajos,[e] nei tavo tarno Saliamono jis nepakvietė. **27** Ar gali būti, kad visa tai įvyko su mano viešpaties karaliaus pritarimu ir kad jis savo tarnui nepasakė, kas turės po jo sėdėti mano viešpaties karaliaus soste?“

28 Tada karalius Dovydas tarė: „Pakvieskite pas mane Batšebą.“ Šiai įėjus ir atsistojus prieš karalių, **29** jis prisiekė: „Kaip gyvas Jehova, kuris išgelbėjo mane iš visų vargų,[f] **30** šiandieną padarysiu taip, kaip Jehovos, Izraelio Dievo, vardu esu tau prisiekęs: ‘Po manęs karaliumi bus tavo sūnus Saliamonas, jis vietoj manęs sėdės mano soste.’“ **31** Batšeba parpuolė ant kelių prieš karalių, nusilenkė iki žemės ir tarė: „Tegyvuoja mano viešpats karalius Dovydas per amžius!“

32 Nedelsdamas karalius Dovydas įsakė: „Pakvieskite kunigą Cadoką, pranašą Nataną ir Jehojados sūnų Benają.“[a] Jie įėjo pas karalių, **33** ir karalius jiems paliepė: „Pasiimkite mano tarnus, užsodinkite mano sūnų Saliamoną ant mano mulo[b] ir nuveskite žemyn prie Gihono.[c] **34** Tegul kunigas Cadokas ir pranašas Natanas tenai patepa[d] jį Izraelio karaliumi. Tada pūskite ragą ir šaukite: ‘Tegyvuoja karalius Saliamonas!’[e] **35** O paskui parlydėkite jį atgal. Teateina jis ir teatsisėda į mano sostą. Jis bus karaliumi vietoj manęs, aš paskirsiu jį Izraelio ir Judo valdovu.“ – **36** „Amen! Tepatvirtina tai Jehova, mano viešpaties karaliaus Dievas, – atsiliepė Jehojados sūnus Benaja. – **37** Kaip Jehova buvo su mano viešpačiu karaliumi, taip jis tebūna su Saliamonu[f] ir tepadaro jo sostą prakilnesnį už mano viešpaties karaliaus Dovydo sostą.“[g]

38 Tad kunigas Cadokas, pranašas Natanas, Jehojados sūnus Benaja[h] sykiu su keretais ir peletais[i] nuėję užsodino Saliamoną ant karaliaus Dovydo mulo[y] ir nuvedė prie Gihono.[j] **39** Kunigas Cadokas, paėmęs iš Palapinės[k] ragą aliejaus,[l] Saliamoną patepė.[m] Paskui jie papūtė ragą ir visi pratrūko šaukti: „Tegyvuoja karalius Saliamonas!“ **40** Tada žmonės žygiavo jam iš paskos, ir taip visi kopė aukštyn, pūsdami fleitas ir džiūgaudami. Nuo triukšmo net žemė drebėjo.[n]

41 Adonijas ir visi jo pakviestieji jau buvo baigę valgyti,[o] kai tie garsai pasiekė jų ausis. Joabas, išgirdęs rago gausmą, susirūpino: „Kodėl mieste toks triukšmas?“ **42** Sulig tais jo

1 SKYRIUS

a 1Ka 1:14

b 1Ka 1:5

c 2Sa 15:12

d 1Ka 1:5, 7

e 1Me 27:5

f Ps 71:23
Ps 103:4

Antra skiltis

a 2Sa 20:23
2Sa 23:20
1Ka 1:8
1Me 27:5

b 1Ka 1:38
Lk 19:33–35

c 2Me 32:30

d 1Sa 16:13

e 1Sa 10:1, 24
2Sa 15:10
2Ka 11:12

f 1Me 28:20

g 1Ka 3:12
1Ka 10:23
Ps 72:8

h 1Me 27:5

i 2Sa 15:18
1Me 18:17

y 1Ka 1:33
Mt 21:7

j 2Me 32:30

k 2Sa 6:17

l Iš 30:23–25
1Sa 16:13

m 1Me 29:22

n 1Sa 4:5

o 1Ka 1:9, 25

žodžiais atėjo kunigo Abjataro sūnus Jehonatanas.[a] „Eikš! – tarė jam Adonijas. – Tu geras žmogus, tu tikrai ątneši gerą žinią.“ – **43** „Deja, ne, – atsakė Jehonatanas. – Mūsų viešpats karalius Dovydas paskyrė karaliumi Saliamoną. **44** Su juo karalius siuntė kunigą Cadoką, pranašą Nataną, Jehojados sūnų Benają, taip pat keretus ir peletus; jie užsodino jį ant karaliaus mulo.[b] **45** Prie Gihono kunigas Cadokas ir pranašas Natanas patepė jį karaliumi. Iš ten jie kopė aukštyn džiūgaudami, ir visas miestas dabar yra sujudęs. Tą triukšmą jūs ir girdėjote. **46** Be to, Saliamonas jau atsisėdo į karaliaus sostą. **47** O karaliaus tarnai suėjo mūsų viešpaties karaliaus Dovydo pasveikinti. Jie linkėjo: ‘Tepadaro tavo Dievas Saliamono vardą garsesnį už tavo vardą ir jo sostą – prakilnesnį už tavo sostą!’ Ir karalius savo lovoje nusilenkė Dievui. **48** Jis kalbėjo: ‘Tebūna šlovė Jehovai, Izraelio Dievui! Šiandien jis į mano sostą pasodino įpėdinį ir leido man savo akimis tai pamatyti!’“

49 Visi Adonijo pakviestieji persigandę pakilo ir kiekvienas nuėjo savo keliu. **50** Ir Adonijas taip išsigando Saliamono, kad pakilęs nuėjo ir įsitvėrė aukuro ragų.[c] **51** Saliamonui buvo pranešta: „Adonijas bijo karaliaus Saliamono. Jis įsitvėręs laikosi už aukuro ragų ir sako: ‘Tegul karalius Saliamonas pirmiausia man prisiekia, kad nenužudys savo tarno kalaviju.’“ **52** Tada Saliamonas pareiškė: „Jeigu elgsis prideramai, jam nuo galvos nė plaukas žemėn nenukris. Bet jeigu padarys ką bloga,[a] turės mirti.“ **53** Karalius Saliamonas pasiuntė žmones parvesti jo nuo aukuro. Adonijas atėjęs karaliui nusilenkė. „Eik namo“, – tarė jam Saliamonas.

2 Jausdamas, kad jau nebeilgai gyvens, Dovydas savo sūnui Saliamonui davė šiuos nurodymus: **2** „Mano gyvenimas artėja prie pabaigos.* Tad būk stiprus[b] ir elkis kaip vyras.[c] **3** Vykdyk savo priedermę Jehovai, savajam Dievui: eik jo keliais, laikykis jo įstatų, įsakymų ir potvarkių, paisyk jo priminimų – visko, kas parašyta Mozės Įstatyme.[d] Tada, kad ir ką darytum, kad ir kur eitum, tau seksis,* **4** ir Jehova tesės pažadą, kurį yra man davęs: ‘Jei tavo sūnūs rūpestingai žiūrės, kokiu keliu eina, ir ištikimai, visa širdimi ir visa siela, man tarnaus,[e] niekada nenutiks taip, kad neliktų tau palikuonio, sėdinčio Izraelio soste.’[f]

5 Tu taip pat žinai, ką man padarė Cerujos sūnus Joabas, kaip jis pasielgė su dviem Izraelio kariuomenės vadais – Nero sūnumi Abneru[g] ir Jetero sūnumi Amasa.[h] Taikos metu jis juos nužudė, praliejo kraują,[i] lyg būtų karo metas, ir sutepė jų krauju savo juosmens diržą ir savo kojų sandalus. **6** Tad pasitelk išmintį ir neleisk jo žilai galvai ramiai atgulti į kapą*.[y]

7 O gileadiečio Barzilajo[j] sūnums parodyk ištikimąją meilę. Tebūna jie tarp valgančiųjų prie tavo stalo, nes kai bėgau nuo tavo brolio Abšalomo,[k] jie man pagelbėjo.[l]

1 SKYRIUS

a 2Sa 15:36
2Sa 17:17

b 1Ka 1:33, 34

c Iš 21:14
Iš 38:1, 2
1Ka 2:28

Antra skiltis

a 1Ka 2:23

2 SKYRIUS

b Įst 31:6
Joz 1:6
1Me 28:20

c 1Ka 3:7

d Įst 17:18–20
Mok 12:13

e Įst 6:5
2Ka 20:3
2Ka 23:3
2Me 17:3
Mt 22:37

f 2Sa 7:12, 16
1Ka 8:25
1Me 17:11
Ps 132:11, 12

g 2Sa 3:27, 30

h 2Sa 17:25
2Sa 20:10
1Me 2:17

i Sk 35:33
2Sa 3:28

y 2Sa 3:29
1Ka 2:31–34

j 2Sa 19:31

k 2Sa 15:14

l 2Sa 17:27–29

2:2 *Pažod. „Aš einu visos žemės keliu“. **2:3** *Arba „tu elgsiesi išmintingai“. **2:6** *Arba „Šeolą“. Žr. žodynėlį.

8 Dar yra Geros sūnus Šimis, benjaminas iš Bahurimų. Tą dieną, kai ėjau į Mahanaimus,[a] jis keikė mane baisiais keiksmais.[b] Bet paskui atėjo manęs pasitikti prie Jordano, ir Jehovos vardu aš jam prisiekiau: ‘Tavęs nenužudysiu kalaviju.’[c] **9** Nepalik jo nenubaudęs.[d] Tu esi išmintingas vyras ir žinosi, kaip su juo pasielgti. Tenueina jo žila galva į kapą* kraujyje.“[e]

10 Tada Dovydas atgulė prie savo protėvių ir buvo palaidotas Dovydo mieste.[f] **11** Izraelyje Dovydas karaliavo 40 metų: Hebrone[g] – 7 metus, Jeruzalėje – 33 metus.[h]

12 Į savo tėvo Dovydo sostą atsisėdo Saliamonas ir jo karališka valdžia per laiką įsigalėjo.[i]

13 Vieną dieną pas Saliamono motiną Batšebą atėjo Hagitos sūnus Adonijas. „Ar su taika ateini?“ – paklausė ji. „Su taika, – atsakė tas **14** ir pridūrė: – Noriu tau kai ką pasakyti.“ – „Sakyk“, – tarė ji. **15** „Tu žinai, kad valdžia turėjo priklausyti man, – dėstė Adonijas, – ir visas Izraelis tikėjosi, kad aš būsiu karalius.[y] Tačiau karalystė atiteko ne man, o mano broliui, nes tokia buvo Jehovos valia.[j] **16** Dabar noriu tave paprašyti vieno dalyko. Neatstumk manęs.“ – „Kalbėk“, – tarė Batšeba. **17** Adonijas tęsė: „Meldžiu, pakalbėk su karaliumi Saliamonu, kad duotų man į žmonas šunemietę Abišagą.[k] Jis tikrai tau neatsakys.“ – **18** „Gerai, – sutiko Batšeba, – aš pakalbėsiu dėl tavęs su karaliumi.“

19 Taigi Batšeba nuėjo pas karalių Saliamoną pasikalbėti dėl Adonijo. Karalius ją pasitikdamas atsistojo ir nusilenkė, paskui atsisėdo į sostą ir liepė pastatyti motinai kitą sostą. Ji atsisėdo jo dešinėje. **20** „Atėjau pas tave su vienu nedideliu prašymu, – prabilo Batšeba. – Neatsakyk to, ko paprašysiu.“ – „Prašyk, mama. Tavęs aš neatstumsiu“, – patikino karalius. **21** „Leisk savo broliui Adonijui paimti į žmonas šunemietę Abišagą“, – paprašė ji. **22** Bet į tai karalius Saliamonas atsakė: „Kodėl Adonijui tik šunemietės Abišagos prašai? Prašyk jam ir karalystės.[a] Jis juk mano vyresnis brolis,[b] jį palaiko kunigas Abjataras ir Cerujos sūnus Joabas.“[c]

23 Tada karalius Saliamonas Jehovos vardu prisiekė: „Tenubaudžia mane Dievas ir dar teprideda, jei Adonijas už šį prašymą neužmokės savo gyvybe! **24** Kaip gyvas Jehova, kuris pasodino mane į mano tėvo Dovydo sostą ir įtvirtino mano valdžią[d] ir kuris, tesėdamas savo pažadą, įkūrė man namus*,[e] – dar šiandien pat Adonijas bus nubaustas mirtimi!“[f] **25** Karalius Saliamonas tuojau pasiuntė Jehojados sūnų Benają,[g] ir tas nuėjęs Adoniją nužudė.

26 O kunigui Abjatarui[h] karalius pasakė: „Keliauk į Anatotą,[i] kur tavo žemės! Esi vertas mirties, bet šiandien mirtimi tavęs nebausiu, nes mano tėvo Dovydo akivaizdoje nešei visavaldžio Jehovos Skrynią[y] ir drauge su mano tėvu kentei vargus.“[j] **27** Taigi Saliamonas pašalino Abjatarą iš Jehovos kunigo tarnystės, ir taip išsi-

2 SKYRIUS

a 2Sa 17:24

b 2Sa 16:5–7

c 2Sa 19:23

d Iš 22:28

e 1Ka 2:44, 46

f 2Sa 5:7
1Me 11:7
1Me 29:26, 27
Apd 2:29

g 1Me 12:23

h 2Sa 5:4, 5

i 2Sa 7:8, 12
1Me 29:23
2Me 1:1
Ps 89:36, 37
Ps 132:12

y 1Ka 1:5, 25

j 1Me 22:9

k 1Ka 1:1, 3

Antra skiltis

a 2Sa 16:21

b 1Me 3:1, 2, 5

c 2Sa 8:16
1Ka 1:7

d 1Me 22:9, 10

e 2Sa 7:11
1Me 17:10

f 1Ka 1:51, 52

g 2Sa 8:18
1Ka 1:8
1Me 27:5

h 1Sa 22:20
1Ka 1:7

i Joz 21:8, 18
Jer 1:1

y 1Sa 23:6
2Sa 15:24
1Me 15:11, 12

j 1Sa 22:22, 23

2:9 *Arba „Šeolą“. Žr. žodynėlį.

2:24 *T. y. dinastiją.

pildė, ką Jehova Šilojuje[a] buvo pasakęs dėl Elio namų.[b]

28 Kai ta žinia pasiekė Joabą, jis nubėgo prie Jehovos Palapinės[c] ir įsitvėrė aukuro ragų. (Joabas ėjo išvien su Adoniju,[d] nors prie Abšalomo maišto ir nebuvo prisidėjęs.[e]) **29** Karaliui Saliamonui buvo pranešta: „Joabas nubėgo prie Jehovos Palapinės. Jis ten, prie aukuro.“ Tada karalius Saliamonas siuntė Jehojados sūnų Benają, liepdamas: „Eik ir nužudyk jį!“ **30** Benaja, nuėjęs prie Jehovos Palapinės, kreipėsi į Joabą: „Karalius tau įsako iš čia pasitraukti!“ Bet tas atsakė: „Ne! Aš mirsiu čia.“ Benaja sugrįžo pas karalių ir jam pranešė: „Joabas atsakė taip ir taip.“ – **31** „Daryk, kaip jis sako, – tarė karalius. – Nužudyk jį ir palaidok, nes Joabas yra praliejęs nekaltą kraują. Tada toji kraujo kaltė nebeslėgs manęs ir mano tėvo namų.[f] **32** Jehovos akyse jis pats bus kaltas dėl savo mirties.* Juk, mano tėvui Dovydui nežinant, jis kalaviju nudūrė Izraelio kariuomenės vadą[g] Nero sūnų Abneraą[h] ir Judo kariuomenės vadą[i] Jetero sūnų Amasą[y] – du vyrus, už save teisesnius ir geresnius. **33** Jų kraujas amžiams tekrinta ant Joabo ir jo palikuonių.[j] O Dovydui, jo palikuoniams, jo namams ir sostui tebūna amžina ramybė nuo Jehovos.“ **34** Tad Jehojados sūnus Benaja nuėjo ir Joabą nužudė. Jis buvo palaidotas tyruose prie savo namų. **35** Kariuomenės vadu vietoj Joabo karalius paskyrė Jehojados sūnų Benają,[k] o kunigu vietoj Abjataro paskyrė Cadoką.[a]

36 Tada karalius pasišaukė Šimį[b] ir jam prisakė: „Pasistatysi namus Jeruzalėje ir čia gyvensi, niekur iš čia neisi. **37** Jei tik išeitum ir pereitum Kidrono slėnį,[c] tą pačią dieną turėsi mirti, ir pats būsi kaltas dėl savo mirties*.“ – **38** „Reikalavimas teisingas, – sutiko Šimis. – Kaip mano viešpats karalius pasakė, taip tavo tarnas ir darys.“ Tad Šimis kurį laiką* gyveno Jeruzalėje.

39 Praėjus trejiems metams, du Šimio vergai pabėgo pas Maakos sūnų Achišą,[d] Gato karalių. Šimiui buvo pranešta: „Tavo vergai Gate.“ **40** Jis nedelsdamas pasibalnojo asilą ir nuvyko į Gatą pas Achišą ieškoti savo vergų. Kai Šimis su vergais sugrįžo iš Gato, **41** Saliamonui buvo pranešta: „Šimis buvo nuvykęs iš Jeruzalės į Gatą ir sugrįžo.“ **42** Karalius pasišaukė Šimį ir tarė: „Ar neprisaikdinau tavęs Jehovos vardu ir neįspėjau: jei tik kur nors iš čia išeitum, turėsi mirti? Argi tu man nesakei: ‘Reikalavimas teisingas. Tebūnie taip’?[e] **43** Tai kodėl sulaužei Jehovai duotą priesaiką ir nepaisei mano įsakymo?“ **44** Ir dar karalius pasakė Šimiui: „Juk puikiai žinai, kiek pikta esi padaręs mano tėvui Dovydui.[f] Visą tą piktybę Jehova užkraus tau ant galvos.[g] **45** O karalius Saliamonas bus palaimintas,[h] ir Dovydo sostas tvirtai stovės Jehovos akivaizdoje per amžius.“ **46** Karaliui

2 SKYRIUS

a Joz 18:1

b 1Sa 2:31
1Sa 3:12

c 1Me 21:29

d 1Ka 1:7

e 2Sa 18:14

f Pr 9:6
Iš 21:14
Sk 35:33
Įst 19:13
1Ka 2:5

g 2Sa 2:8

h 2Sa 3:26, 27

i 2Sa 17:25

y 2Sa 20:10

j 2Sa 3:29

k 1Me 11:24
1Me 27:5

Antra skiltis

a 1Sa 2:35
1Me 6:50, 53
1Me 12:28
1Me 16:37, 39
1Me 24:3

b 1Ka 2:8

c 2Sa 15:23
2Ka 23:6
Jn 18:1

d 1Sa 21:10
1Sa 27:2

e 1Ka 2:38

f 2Sa 16:5, 13

g Ps 7:16
Pat 5:22

h Ps 21:6
Ps 72:17

2:32 *Pažod. „Jehova sugrąžins jo kraują jam pačiam ant galvos“.

2:37 *Pažod. „tavo kraujas bus tau pačiam ant galvos“. **2:38** *Pažod. „daug dienų“.

davus įsakymą, Jehojados sūnus Benaja išėjęs smogė Šimiui ir tas mirė.[a]

Dabar Saliamonas jau tvirtai laikė karalystę savo rankose.[b]

3 Saliamonas susigiminiavo su Egipto valdovu faraonu – vedė faraono dukterį[c] ir apgyvendino ją Dovydo mieste.[d] Čia ji gyveno, iki Saliamonas užbaigė statyti savo rūmus,[e] Jehovos Namus[f] ir sieną aplink Jeruzalę.[g] **2** Žmonės aukas tebeaukojo šventavietėse,[h] nes Namai Jehovos vardui dar nebuvo pastatyti.[i] **3** Saliamonas mylėjo Jehovą ir laikėsi savo tėvo Dovydo nurodymų. Tačiau jis irgi atnašavo ir degino aukas šventavietėse.[y]

4 Kartą karalius nuėjo aukoti aukų į Gibeoną, nes ten buvo didžioji* šventavietė.[i] Saliamonas atnašavo ant aukuro tūkstantį deginamųjų aukų.[k] **5** Gibeone naktį Jehova pasirodė Saliamonui sapne. „Prašyk, ko norėtum, kad tau duočiau“, – tarė jam Dievas.[l] **6** Saliamonas atsakė: „Tavo didi ištikimoji meilė lydėjo mano tėvą, tavo tarną Dovydą, nes tavo akyse jis buvo ištikimas, teisus ir doros širdies. Iki pat šiol tavo didi ištikimoji meilė jo nepaliko – davei jam sūnų, kuris dabar sėdi jo soste.[m] **7** Taigi, Jehova, mano Dieve, karaliumi vietoj mano tėvo Dovydo tu padarei mane, savo tarną, nors esu dar jaunas ir nepatyręs*.[n] **8** Tavo tarnas valdo tautą, kurią tu esi išsirinkęs,[o] – tautą gausingą, kurios nei aprėpti, nei suskaičiuoti neįmanoma. **9** Todėl suteik savo tarnui klusnią širdį, kad gebėčiau teisti tavąją tautą[a] ir atskirčiau gera nuo bloga.[b] Juk kaipgi kitaip galėčiau teisti tavo gausingą* tautą?“

10 Toks Saliamono prašymas Jehovai patiko.[c] **11** Dievas jam tarė: „Kadangi neprašei sau nei ilgo gyvenimo, nei turtų, nei priešų gyvybės, prašei tik išmanymo byloms spręsti,[d] **12** aš padarysiu, kaip prašei:[e] duosiu tau išmintingą, išmanančią širdį.[f] Tokio kaip tu nebuvo prieš tave, ir po tavęs kito tokio nebus.[g] **13** Duosiu tau ir tai, ko neprašei,[h] – turtų ir šlovės.[i] Kol gyvas būsi, joks karalius tau nė iš tolo neprilygs.[y] **14** Jeigu eisi mano keliais ir laikysiesi mano nuostatų ir įsakymų kaip tavo tėvas Dovydas,[j] suteiksiu tau ir ilgą gyvenimą.“[k]

15 Saliamonas pabudo ir suprato, kad tai Dievas jam kalbėjo sapne. Tada jis sugrįžo į Jeruzalę ir priešais Jehovos Sandoros Skrynią atnašavo deginamąsias ir bendrystės aukas,[l] o visiems savo tarnams suruošė vaišes.

16 Tuo laiku dvi paleistuvės* atėjo pas karalių ir stojo jo akivaizdon. **17** „Dovanok, mano viešpatie! – prakalbo viena. – Aš ir šita moteris gyvename vienuose namuose, ir jai esant namuose aš pagimdžiau. **18** O trečią dieną po to, kai pagimdžiau aš, pagimdė ir šita moteris. Ten buvome tik mudvi, daugiau namuose nieko nebuvo. **19** Šitos moters sūnus naktį mirė, nes ji miegodama jį užspaudė. **20** Tada, tavo vergei bemiegant, jinai vidury nakties atsikėlė, paėmė man

3 SKYRIUS

a 1Ka 2:8, 9
b 2Me 1:1 Pat 16:12

3 SKYRIUS

c Įst 7:3, 4 1Ka 7:8 1Ka 9:24 1Ka 11:1 Neh 13:25–27
d 2Sa 5:7 1Me 11:7
e 1Ka 7:1
f 1Ka 8:17–19
g 1Ka 9:15
h 2Me 33:17
i Įst 12:5, 6 1Ka 5:3 1Me 28:6
y 1Sa 7:9 1Sa 10:8 1Me 21:26
j 1Me 16:39, 40 1Me 21:29
k 2Me 1:3–6
l 2Me 1:7–10
m 1Ka 2:1, 4
n 1Me 29:1 Jer 1:6
o Iš 19:5, 6

Antra skiltis

a Ps 72:1 Ps 119:34
b Hbr 5:14
c Pat 15:8
d 1Me 22:12 1Me 29:19 2Me 1:11, 12 Pat 16:16
e Mok 1:16 1Jn 5:14
f 1Ka 4:29 Pat 2:3–5 Jok 1:5
g Mt 12:42
h Ps 84:11 Mt 6:33 Ef 3:20
i 1Ka 4:21 Mok 7:11
y 1Ka 10:23
j 1Ka 15:5
k Ps 21:4 Ps 91:14, 16 Pat 3:13, 16
l Kun 7:11

3:4 *Arba „pagrindinė“. **3:7** *Pažod. „ir nežinau, kaip išeiti ir kaip įeiti“.

3:9 *Arba galbūt „sunkaus būdo“. Pažod. „sunkią“. **3:16** *T. y. prostitutės.

iš pašonės sūnų ir pasiguldė prie savęs, o man į glėbį pagulde savo negyvą sūnų. **21** Kai rytą atsikėliau sūnaus žindyti, žiūriu – jis nebegyvas! Bet gerai įsižiūrėjusi supratau, kad tai ne tas pats sūnus, kurį buvau pagimdžiusi.“ **22** O kita moteris tvirtino: „Ne! Tai mano sūnus gyvas, o tavo miręs!“ Tačiau pirmoji nenusileido: „Ne! Tai tavo sūnus miręs, o mano gyvas!“ Taip jos ir ginčijosi karaliaus akivaizdoje.

23 Galiausiai prabilo karalius: „Viena sako: ‘Gyvasis yra mano sūnus, o miręs – taviškis!’, kita tvirtina: ‘Ne, tai tavo sūnus miręs, o manasis gyvas!’“ **24** Tada įsakė: „Atneškite man kalaviją.“ Kai kalavijas buvo atneštas, **25** karalius liepė: „Padalykite gyvąjį vaiką į dvi dalis ir duokite pusę vienai ir pusę kitai!“ **26** Moteriai, kurios sūnus buvo gyvasis, taip sukilo motiniški jausmai, kad ji puolė karaliaus maldauti: „Dovanok, mano viešpatie! Tegul ji pasiima gyvąjį vaiką, tik nežudyk jo!“ O kita sakė: „Tenebus nei tau, nei man! Padalykit jį perpus!“ **27** Karalius tarė: „Atiduokite gyvąjį vaiką pirmajai moteriai. Nežudykite jo, nes ji yra jo motina.“

28 Visas Izraelis išgirdo, kaip karalius išsprendė tą bylą, ir už tai jį labai gerbė*.[a] Žmonės matė, kad karalius teisingumui vykdyti turi Dievo išminties.[b]

4 Karalius Saliamonas valdė visą Izraelį.[c] **2** Štai jo aukštieji pareigūnai: Cadoko[d] sūnus Azarijas tarnavo kunigu, **3** Šišos sūnūs Elihorefas ir Ahija buvo raštininkai,[e] Ahiludo sūnus Juozapatas[a] – metraštininkas, **4** Jehojados sūnus Benaja[b] vadovavo kariuomenei, Cadokas ir Abjataras[c] tarnavo kunigais, **5** Natano[d] sūnus Azarijas buvo visų prievaizdų viršiausiasis, Natano sūnus Zabudas buvo kunigas ir karaliaus draugas*,[e] **6** Ahišaras buvo karaliaus rūmų valdytojas, Abdos sūnus Adoniramas[f] prižiūrėjo darbo prievolininkus.[g]

7 Saliamonas visame Izraelyje turėjo dvylika prievaizdų, kurie aprūpindavo karalių ir jo dvariškius maistu. Kiekvienas iš jų buvo įpareigotas tiekti maistą vieną mėnesį per metus.[h] **8** Štai tie prievaizdai: Efraimo aukštumose – Hūro sūnus; **9** Makace, Šaalbimuose,[i] Bet Šemeše ir Elon Bet Hanane – Dekero sūnus; **10** Arubotuose – Hesedo sūnus (jo žinioje buvo Sochojas ir visas Hefero kraštas); **11** Doro aukštumose – Abinadabo sūnus (jis buvo vedęs Saliamono dukterį Tafatą); **12** Taanache, Megide[y] ir visame Bet Šeane,[j] kuris yra šalia Cartano, žemiau Jezreelio, – nuo Bet Šeano iki Abel Meholos ir iki Jokmeamo[k] krašto – Ahiludo sūnus Baana; **13** Ramot Gileade[l] – Gebero sūnus (jo žinioje buvo Manaso sūnaus Jayro palapinių miesteliai,[m] kurie yra Gileade,[n] taip pat Argobo sritis,[o] esanti Bašane,[p] – 60 didelių miestų su sienomis ir variniais skląsčiais); **14** Mahanaimuose[r] – Idojo sūnus Ahinadabas; **15** Naftalio žemėje – Ahimaacas (į žmonas jis buvo paėmęs kitą Saliamono dukterį, Basmatą); **16** Ašero žemėje ir Bealotuose – Hušajo

3 SKYRIUS

a 1Me 29:23–25 Ps 72:5

b 1Ka 3:9, 10

4 SKYRIUS

c 2Me 9:30 Mok 1:12

d 1Me 6:8 1Me 27:16, 17

e 2Sa 8:17 1Me 27:32

Antra skiltis

a 2Sa 8:16 2Sa 20:24

b 1Ka 1:8 1Ka 2:35 1Me 27:5

c 1Ka 2:26

d 1Ka 1:9, 10

e 2Sa 15:37 1Me 27:33

f 2Sa 20:24 1Ka 5:14 1Ka 12:18

g 1Ka 9:15

h 1Me 27:1

i Joz 19:42, 48

y 2Ka 23:29

j Joz 17:11 1Sa 31:8, 10

k Joz 21:34

l Įst 4:41–43 1Ka 22:3

m Sk 32:41 Įst 3:14

n Sk 32:1

o Įst 3:4

p Joz 13:8, 11

r Pr 32:1, 2 2Sa 2:8, 9

3:28 *Arba „ir dėl to jo bijojo“.

4:5 *Arba „patikėtinis“.

sūnus Baana; **17** Isacharo žemėje – Paruacho sūnus Juozapatas; **18** Benjamino žemėje[a] – Elos sūnus Šimis;[b] **19** Gileado krašte,[c] amoritų karaliaus Sihono[d] ir Bašano karaliaus Ogo[e] žemėse, – Ūrio sūnus Geberas. Be to, buvo paskirtas dar vienas prievaizdas, visų tų krašto prievaizdų viršiausiasis.

20 Judo ir Izraelio žmonių buvo gausu kaip pajūrio smilčių.[f] Jie valgė, gėrė ir džiaugėsi.[g]

21 Saliamono valdos apėmė visas karalystes nuo Upės*[h] iki filistinų žemės ir siekė net Egipto ribą. Tos karalystės mokėjo duoklę ir tarnavo Saliamonui per visas jo gyvenimo dienas.[i]

22 Saliamono rūmų valgiams paruošti kasdien būdavo paimama 30 korų* geriausių miltų ir 60 korų paprastų miltų, **23** taip pat 10 nupenėtų galvijų, 20 galvijų iš ganyklų ir 100 avių, neskaitant elnių, gazelių, stirnų ir nupenėtų gegučių. **24** Saliamonas valdė viską šiapus Upės*,[y] nuo Tifsacho iki Gazos,[j] visi karaliai šiapus Upės buvo jam pavaldūs; jo žemėse ir visur aplinkui vyravo taika.[k] **25** Visą tą laiką, kai Saliamonas valdė, Judas ir Izraelis, nuo Dano iki Beer Šebos, gyveno saugiai, kiekvienas po savo vynmedžiu ir po savo figmedžiu.

26 Saliamonas turėjo 4000* aptvarų kovos vežimų žirgams ir 12 000 žirgų#.[l]

4:21 *T. y. Eufrato. **4:22** *Koras buvo lygus 220 L. Žr. priedą B14. **4:24** *T. y. į vakarus nuo Eufrato. **4:26** *Toks skaičius nurodomas kai kuriuose rankraščiuose ir paraleliniame pasakojime. Kituose rankraščiuose – 40 000. #Arba „raitininkų“.

4 SKYRIUS

a Joz 18:11

b 1Ka 1:8

c Joz 17:1

d Sk 21:21

e Įst 3:4

f Pr 22:15, 17

g Mok 2:24

h Pr 15:18
Iš 23:31
2Sa 8:3
Ps 72:8–10

i Ps 72:10

y Joz 1:4

j Pr 10:19

k 1Ka 5:4
1Me 22:9
Ps 72:7

l Įst 17:15, 16
1Ka 10:24–26
2Me 1:14, 17

Antra skiltis

a 1Ka 4:7

b 1Ka 10:23
2Me 1:10
Pat 2:6

c Apd 7:22

d Ps 89:0

e Ps 88:0

f 1Me 2:4, 6

g 1Ka 10:1, 7
Lk 11:31

h Pat 1:1
Mok 12:9

i Gg 1:1

y Iš 12:22

j Pat 30:30

k Pat 30:19

l Pat 6:6
Pat 30:25

m 2Me 9:1, 23

5 SKYRIUS

n Ez 27:3

o 2Sa 5:11

27 Anie prievaizdai, kiekvienas savo mėnesį, aprūpindavo maistu karalių Saliamoną ir visus, kas valgė prie jo stalo. Jie žiūrėjo, kad nieko netrūktų.[a] **28** Be to, į reikiamą vietą jie pristatydavo miežių ir šiaudų ristūnams ir kinkomiems žirgams – kiekvienas pristatydavo tiek, kiek iš jo būdavo paprašyta.

29 Dievas apdovanojo Saliamoną nepaprasta išmintimi ir įžvalga, davė jam širdį, plačią* kaip pajūrio smėlynai.[b] **30** Saliamono išmintis pranoko visų rytiečių išmintį ir visą Egipto išmintį.[c] **31** Jis buvo išmintingesnis už visus žmones, net už ezerachą Etaną[d] ir Maholo sūnus Hemaną,[e] Kalkolą[f] ir Dardą. Garsas apie jį sklido visose aplinkinėse tautose.[g] **32** Saliamonas sudėjo 3000 patarlių[h] ir 1005 giesmes.[i] **33** Jis galėjo papasakoti apie augalus – nuo Libano kedro iki isopo*,[y] želiančio ant mūro; galėjo papasakoti apie gyvūnus,[j] paukščius,[k] visokius roplius#[l] ir apie žuvis. **34** Saliamono išminties pasiklausyti žmonės ėjo iš visų tautų. Išgirdę apie jo išmintį, pas jį keliavo net įvairių kraštų karaliai*.[m]

5 Tyro[n] karalius Hiramas, išgirdęs, kad Saliamonas pateptas karaliumi vietoj savo tėvo, siuntė pas jį pasiuntinius. (Hiramas mat nuo seno bičiuliavosi su Dovydu.[o]) **2** Ir Saliamonas perdavė Hiramui tokią

4:29 *Arba „davė jam išmanymą, platų“. **4:33** *Žr. žodynėlį. #Hebr. žodis tikriausiai reiškia ne tik roplius, bet ir kitokių rūšių gyvūnus, pavyzdžiui, graužikus ir vabzdžius. **4:34** *Tai galėjo būti ir karalių pasiuntiniai.

žinią:[a] **3** „Tu žinai, kad mano tėvas Dovydas negalėjo statyti Namų Jehovos, savo Dievo, vardui, nes priešai puolė jį iš visų pusių ir jam teko kariauti, kol Jehova paklojo tuos priešus jam po kojų.[b] **4** Tačiau dabar Jehova, mano Dievas, iš visų pusių apsupo mane ramybe.[c] Niekas manęs nepuola, jokia nelaimė negresia.[d] **5** Tad aš ketinu statyti Namus Jehovos, savo Dievo, vardui, kaip Jehova buvo kalbėjęs mano tėvui Dovydui: ‘Namus mano vardui pastatys tavo sūnus, kurį būsiu pasodinęs į sostą vietoj tavęs.’[e] **6** Tad įsakyk savo žmonėms prikirsti man Libano kedrų.[f] Mano tarnai darbuosis sykiu su tavo tarnais, ir aš tavo tarnams mokėsiu tokį atlyginimą, kokį nustatysi, nes, kaip tau žinoma, niekas iš maniškių nesugeba taip gerai kirsti medžių kaip sidoniečiai.“[g]

7 Šita žinia nuo Saliamono labai nudžiugino Hiramą. „Tebūna šiandien pašlovintas Jehova, nes davė Dovydui išmintingą sūnų, kad valdytų šią didžią* tautą!“[h] – kalbėjo jis **8** ir pasiuntė Saliamonui tokį atsakymą: „Gavau tavo žinią. Padarysiu visa, ko prašai, – parūpinsiu tau kedro ir kadagio rąstų.[i] **9** Mano tarnai atgabens juos iš Libano iki jūros, ten rąstus surišiu į sielius ir jūra atplukdysiu į vietą, kurią nurodysi. Čia sielius išardysiu ir tu rąstus išsigabensi. Mainais aprūpinsi mano šeimyną maistu, kokio paprašysiu.“[y]

10 Taigi Hiramas ėmė tiekti Saliamonui kedro ir kadagio rąstus, kaip tas ir prašė. **11** O Saliamonas aprūpino Hiramo šeimyną maistu: davė 20 000 korų* kviečių ir 20 korų itin tyro alyvuogių aliejaus#. Tokį kiekį Saliamonas duodavo Hiramui kasmet.[a] **12** Jehova, kaip ir buvo žadėjęs, apdovanojo Saliamoną išmintimi.[b] Hiramas ir Saliamonas gyveno taikoje, jiedu buvo sudarę draugystės sutartį*.

13 Karalius Saliamonas pristatė prie darbų žmones iš viso Izraelio. Darbo prievolės atlikti buvo pašaukta 30 000 žmonių.[c] **14** Saliamonas siųsdavo juos į Libaną pamainomis – po 10 000 kas mėnesį. Mėnesį jie išbūdavo Libane, du mėnesius – namuose. Prievolininkus prižiūrėjo Adoniramas.[d] **15** Be to, Saliamonas turėjo 70 000 paprastų darbininkų* ir 80 000 akmenskaldžių[e] kalnuose,[f] **16** taip pat 3300 pareigūnų,[g] kurie darbininkus prižiūrėjo. **17** Karaliaus įsakymu jie skaldė ir tašė didžiulius brangaus akmens luitus,[h] kad iš jų būtų padėti pamatai[i] Dievo Namams.[y] **18** Akmenis skaldė ir tašė Saliamono ir Hiramo vyrai kartu su gebaliečiais.[j] Šitaip Dievo Namų statybai buvo paruošta rąstų ir akmenų.

6 Taigi 480-ais metais po izraelitų išėjimo iš Egipto,[k] zivo* mėnesį,[l] kuris yra antrasis mėnuo, karalius Saliamonas – tada jis valdė Izraelį ketvirtus metus – pradėjo statyti Namus Jehovai#.[m] **2** Namai, kuriuos Jehovai statė karalius

5 SKYRIUS

a 2Me 2:3

b 2Sa 7:5 1Me 22:7, 8

c 1Ka 4:24, 25

d Pat 16:7

e 2Sa 7:12, 13 1Me 22:9, 10 2Me 2:4

f 1Ka 6:9, 20

g 2Me 2:8

h 2Me 2:11, 12

i 2Sa 6:5 1Ka 6:15 2Me 3:5

y 2Me 2:15, 16 Ezr 3:7

Antra skiltis

a 2Me 2:10

b 1Ka 3:12 1Ka 4:29 Jok 1:5

c 1Ka 9:15

d 2Sa 20:24 1Ka 4:6 1Ka 12:18

e 1Me 22:15

f Joz 16:10 1Ka 9:20–22 2Me 2:2 2Me 2:17, 18 2Me 8:7–9

g 1Ka 9:23

h 1Ka 7:9 1Me 22:2

i Apr 21:14

y 1Ka 6:7

j Joz 13:1, 5

6 SKYRIUS

k Iš 12:14, 51

l 1Ka 6:37

m 1Me 28:11, 12 2Me 3:1, 2

5:7 *Arba „gausią“.

5:11 *Koras buvo lygus 220 L. Žr. priedą B14. #Arba „20 korų grūstų alyvuogių aliejaus“. **5:12** *Arba „buvo sudarę sandorą“. **5:15** *Arba „nešikų“. **6:1** *Žr. priedą B15. #Žr. priedą B8.

Saliamonas, buvo 60 uolekčių* ilgio, 20 uolekčių pločio ir 30 uolekčių aukščio.[a] **3** Šventovės priekyje buvo 20 uolekčių pločio prieangis,[b] jo plotis atitiko Namų plotį. Prieangis nuo šventovės priekio buvo išsikišęs per 10 uolekčių.

4 Dievo Namuose Saliamonas padarė siaurėjančias langų angas.[c] **5** Prie Namų sienų jis pastatė priestatą. Tas ėjo aplink* Namų sienas – aplink šventovę# ir galinę patalpą^.[d] Priestate visur aplink Namus Saliamonas įrengė kambarius.[e] **6** Kambariai apatiniame priestato aukšte buvo penkių uolekčių pločio, viduriniame – šešių, viršutiniame – septynių uolekčių pločio. Namų sienas per visą ilgį jis buvo pastatęs taip, kad jos kilo pakopomis, ir todėl į sienas nereikėjo įleisti jokios sijos.[f]

7 Namai buvo statomi iš akmens luitų, jau nutašytų skaldykloje,[g] todėl statant Namus nesigirdėjo nei plaktuko, nei kirvio, nei jokio kito geležinio įrankio garso. **8** Įėjimas į apatinį priestato aukštą buvo įrengtas pietiniame* Namų šone.[h] Suktiniai laiptai vedė į vidurinį aukštą ir iš vidurinio – į viršutinį. **9** Taigi Saliamonas statė Namus ir juos užbaigė.[i] Stogą jis padarė iš kedro rąstų ir kedro lentų.[y] **10** Kiekvienas priestato, kurį jis pastatė aplink Namus,[j] aukštas buvo penkių uolekčių aukščio, su Namais sujungtas kedro sijomis.

6:2 *Uolektis buvo lygi 44,5 cm. Žr. priedą B14. **6:5** *T. y. iš trijų pusių. #Turima omenyje Šventoji. ^Turima omenyje Šventų Švenčiausioji. **6:8** *Pažod. „dešiniame“.

6 SKYRIUS

a 2Me 3:3
Ezr 6:3

b 2Me 3:4

c Ez 41:26

d Kun 16:2
2Me 5:7
Hbr 9:3

e 1Ka 6:10
Ez 41:5, 26

f Ez 41:6, 7

g 1Ka 5:17

h Ez 41:11

i 1Ka 6:38

y 1Ka 5:6
1Ka 6:20

j 1Ka 6:5

Antra skiltis

a Įst 17:18, 19
1Ka 8:25
1Me 28:9

b 2Sa 7:13
1Me 22:9

c Iš 25:8
Kun 26:12
Ps 132:13

d 1Me 28:20

e 1Ka 5:8
2Me 3:5

f 1Ka 6:5

g 2Me 3:8, 9
Hbr 9:3

h Hbr 9:2

i 1Ka 7:24

y Iš 25:33

j Hbr 9:3

k Iš 40:21
1Ka 8:6

l 1Ka 6:16

m Iš 30:1
1Ka 7:48

n Iš 26:29
2Me 3:7

o Iš 26:33

11 Saliamoną pasiekė Jehovos žodis: **12** „Jei nenukrypsi nuo mano įstatų, vykdysi mano potvarkius ir laikysiesi visų mano įsakymų,[a] aš ištesėsiu tau, ką esu tavo tėvui Dovydui pažadėjęs dėl šių Namų, kuriuos statai.[b] **13** Aš gyvensiu tarp izraelitų[c] ir savo tautos Izraelio nepaliksiu.“[d]

14 Saliamonas toliau įrenginėjo Dievo Namus, kol viską baigė. **15** Namų sienas iš vidaus jis apmušė kedro lentomis. Medžiu apmušė visas Namų sienas, nuo grindų iki pat lubų sijų, o Namų grindis išklojo kadagio lentomis.[e] **16** Pačiame Namų gale kedro lentomis nuo grindų iki sijų jis atitvėrė 20 uolekčių ilgio patalpą ir viduje įrengė kambarį[f] – Šventų Švenčiausiąją.[g] **17** Šventovė*,[h] priekinė Namų dalis, buvo 40 uolekčių ilgio. **18** Kedro lentos, dengiančios Namų sienas iš vidaus, buvo išraižytos moliūgais[i] ir gėlių žiedais.[y] Visa buvo apmušta kedru, todėl akmens niekur nesimatė.

19 Galinę patalpą[j] Namų viduje Saliamonas įrengė Jehovos Sandoros Skryniai laikyti.[k] **20** Toji patalpa buvo 20 uolekčių ilgio, 20 uolekčių pločio ir 20 uolekčių aukščio;[l] Saliamonas ją padengė grynu auksu. Aukurą*[m] apkalė kedro lentelėmis. **21** Grynu auksu Saliamonas padengė visą Namų vidų,[n] o priešais galinę patalpą, irgi apmuštą auksu, nutiesė aukso grandines.[o] **22** Visus Namus, visą Namų vidų, jis padengė

6:17 *T. y. Šventoji, esanti priešais Šventų Švenčiausiąją. **6:20** *Turimas omenyje smilkalų aukuras.

auksu. Auksu aptraukė ir visą aukurą,[a] esantį prie galinės patalpos.

23 Galinei patalpai jis iš pušies* padirbdino du kerubus,[b] kiekvieną dešimties uolekčių aukščio.[c] **24** Vienas kerubo sparnas buvo penkių uolekčių ilgio ir kitas penkių uolekčių ilgio. Nuo vieno sparno galo iki kito buvo dešimt uolekčių. **25** Antrasis kerubas irgi buvo dešimties uolekčių. Abu kerubai buvo tokio pat dydžio ir išvaizdos. **26** Ir vienas, ir kitas kerubas buvo dešimties uolekčių aukščio. **27** Kerubus[d] jis pastatė galinėje Namų patalpoje. Jų sparnai buvo išskleisti: vieno kerubo sparnas siekė vieną sieną, antrojo sparnas – priešingą sieną. O kiti du kerubų sparnai lietėsi ties patalpos viduriu. **28** Abu kerubus jis aptraukė auksu.

29 Visas Namų sienas, tiek priekinės Namų dalies, tiek galinės, jis išraižė kerubais,[e] palmėmis[f] ir gėlių žiedais.[g] **30** Namų grindis, tiek priekinės, tiek galinės patalpos, išklojo auksu. **31** Įėjimui į galinę patalpą jis padarė duris iš pušies, taip pat šoninius stulpus ir staktas, – padarė tai kaip penktąją dalį*. **32** Tas dvivėres pušines duris jis išraižė kerubais, palmėmis, gėlių žiedais ir padengė auksu. Auksu apkalstė kerubus ir palmes. **33** Įėjimui į šventovę# jis iš pušies padarė staktas – kaip ketvirtąją dalį*. **34** Tada padarė dvivėres duris iš kadagio. Viena durų pusė buvo iš dviejų sąvarų, kurios sukiojosi ant vyrių, ir kita pusė buvo iš dviejų sąvarų, kurios sukiojosi ant vyrių.[a] **35** Duris jis išraižė kerubais, palmėmis ir gėlių žiedais ir tuos raižinius glotniai padengė auksu.

36 Vidinį kiemą[b] jis apjuosė siena iš trijų eilių tašytų akmenų ir vienos eilės kedro rąstų.[c]

37 Jehovos Namų pamatai buvo padėti ketvirtų metų zivo* mėnesį,[d] **38** o vienuoliktų metų bulo* mėnesį (tai yra aštuntą mėnesį) Namai buvo baigti – iki smulkmenų padaryta visa, kas buvo sumanyta.[e] Namus Saliamonas statė septynerius metus.

7 Paskui Saliamonas statė savo rūmus[f] ir per 13 metų viskas buvo užbaigta.[g]

2 Jis pastatė Libano miško rūmus,[h] 100 uolekčių* ilgio, 50 uolekčių pločio ir 30 uolekčių aukščio. Rūmai stovėjo ant kedro stulpų, išdėstytų keturiomis eilėmis; ant stulpų buvo pritvirtintos kedro sijos.[i] **3** Stulpai taip pat laikė skersinius – jų* buvo 45, po 15 kiekvienoje eilėje – ir ant jų buvo suklota kedro lentų perdanga. **4** Namai turėjo tris eiles langų su rėmais ir visose trijose eilėse langai buvo įtaisyti vienas priešais kitą. **5** Visos durų angos ir jų staktos buvo kvadratinės*, kaip ir tie langai, įtaisyti vienas priešais kitą trimis eilėmis.

6 SKYRIUS

a Iš 30:1, 3
Iš 40:5

b Pr 3:24
2Ka 19:15
Ps 99:1

c 2Me 3:10–13
2Me 5:8

d Ps 80:1
Iz 37:16
Hbr 9:4, 5

e 2Me 3:14

f Ez 41:17, 18

g Iš 25:33
1Ka 6:18

Antra skiltis

a Ez 41:24, 25

b Iš 27:9
2Me 4:9
2Me 7:7

c 1Ka 7:12

d 1Ka 6:1

e 1Me 28:11, 12

7 SKYRIUS

f 1Ka 9:10

g Mok 2:4, 5

h 1Ka 10:16, 17
Iz 22:8

i 1Ka 5:8

6:23 *Pažod. „iš aliejaus medžio“. Galbūt iš alepinės pušies. **6:31, 33** *Galbūt turimi omenyje staktų konstrukcijos ypatumai arba durų dydis. **6:33** #Turima omenyje Šventoji.

6:37, 38 *Žr. priedą B15. **7:2** *Uolektis buvo lygi 44,5 cm. Žr. priedą B14. **7:3** *Tikriausiai turimi omenyje skersiniai. **7:5** *Arba „keturkampės“, „stačiakampės“.

6 Taip pat jis pastatė Stulpų menę, 50 uolekčių ilgio ir 30 uolekčių pločio, ir priešais ją – prieangį, kurio stogą irgi laikė stulpai.

7 Saliamonas pastatė ir Sosto menę,[a] kurioje turėjo spręsti bylas, dar vadinamą Teismo mene.[b] Ji visa nuo grindų iki lubų sijų buvo apmušta kedru.

8 Jo gyvenamieji rūmai buvo kitame kieme,[c] atskirai nuo Sosto menės, ir jie buvo tokios pat statybos. Panašius į Sosto menę rūmus jis pastatė ir faraono dukteriai, kurią buvo paėmęs sau į žmonas.[d]

9 Visi tie pastatai, nuo pamatų iki stogo, buvo padaryti iš brangaus akmens[e] – iš luitų, nutašytų pagal reikiamus matmenis, akmenpjūkliais iš visų pusių apdailintų. Iš akmens viskas buvo padaryta ir lauke iki pat didžiojo kiemo.[f] **10** Į pamatus buvo sudėti labai dideli brangaus akmens luitai, vieni dešimties uolekčių, kiti aštuonių. **11** Ant jų buvo pakloti kiti brangaus akmens luitai, nutašyti pagal reikiamus matmenis, taip pat kedro rąstai. **12** Didįjį kiemą juosė trys eilės tašytų akmenų ir viena eilė kedro rąstų. Šitaip buvo aptvertas ir vidinis Jehovos Namų kiemas[g] su Namų prieangiu.[h]

13 Karalius Saliamonas siuntė pasiuntinius į Tyrą pakviesti Hiramo.[i] **14** Tas buvo našlės iš Naftalio giminės sūnus, o jo tėvas buvo varkalys iš Tyro.[y] Hiramas buvo įgudęs meistras, turintis išmanymo[j] ir patirties, kaip dirbti su variu*. Tad jis atkeliavo pas karalių Saliamoną ir jam atliko visus darbus.

15 Iš vario jis nuliejo du stulpus.[a] Abu stulpai buvo 18 uolekčių aukščio ir jiems apjuosti reikėjo 12 uolekčių matuoklės.[b] **16** Taip pat nuliejo dvi varines viršustulpes, kad būtų uždėtos ant stulpų viršaus. Viena viršustulpė buvo penkių uolekčių aukščio ir kita penkių uolekčių aukščio. **17** Ant viršustulpių abiejų stulpų viršuje buvo pinučiai su grandinių pynėmis,[c] septyniomis ant vienos viršustulpės ir septyniomis ant kitos. **18** Aplink pinučius stulpų viršuje jis padarė dvi granato vaisių eiles, kad dengtų viršustulpes, – taip jis papuošė abi viršustulpes. **19** Tos viršustulpės, įtaisytos ant prieangio stulpų, buvo lelijos žiedo pavidalo, keturių uolekčių aukščio. **20** Viršustulpės su abiem stulpais jungėsi savo išgaubtąja dalimi, kurią juosė pinučiai; eilėmis aplink abi viršustulpes kabojo 200 granato vaisių.[d]

21 Tuos stulpus jis pastatė šventovės prieangyje:[e] vieną stulpą pastatė dešinėje* ir pavadino Jachinu#, kitą – kairėje△ ir pavadino Boazu▣.[f] **22** Stulpų viršus buvo lelijos žiedo pavidalo. Taigi stulpai buvo užbaigti.

23 Tada jis nuliedino Jūrą*.[g] Ji buvo apskrita, 10 uolekčių skersmens nuo briaunos iki briaunos ir 5 uolekčių aukščio; jai apjuosti reikėjo 30 uolekčių matuoklės.[h] **24** Žemiau briau-

7 SKYRIUS

a 1Ka 10:18; Ps 122:2, 5

b 1Ka 3:9, 28; Pat 20:8

c 2Ka 20:4

d 1Ka 3:1; 1Ka 9:24; 2Me 8:11

e 1Ka 5:17

f 2Me 4:9

g 1Ka 6:36; 2Me 4:9; 2Me 7:7

h 1Ka 6:3

i 1Ka 7:40; 2Me 2:13, 14

y 2Me 4:16

j Iš 36:1

Antra skiltis

a 1Ka 7:21

b 2Ka 25:13, 17; 2Me 3:15; Jer 52:21

c 2Ka 25:17; 2Me 4:12, 13

d 2Ka 25:17; 2Me 3:16; Jer 52:22, 23

e 1Ka 6:3; Ez 40:48

f 2Me 3:17

g Iš 30:18; 2Ka 25:13

h 2Me 4:2–5

7:14 *Arba „bronza“ (čia ir toliau šiame skyriuje).

7:21 *Arba „pietų pusėje“. #Išvertus – „tegul jis [t. y. Jehova] įtvirtina“. △Arba „šiaurės pusėje“. ▣Galima reikšmė – „stiprybėje“. **7:23** *Arba „talpyklą“.

nos visą Jūrą juosė moliūgų pavidalo puošmenos,[a] po dešimt moliūgų uolektyje, ir taip išvien su Jūra buvo nuliedintos dvi eilės moliūgų. **25** Jūra buvo pastatyta ant dvylikos jaučių:[b] trys žvelgė į šiaurę, trys į vakarus, trys į pietus ir trys į rytus. Jūra laikėsi ant jų. Tų jaučių pasturgaliai buvo nugręžti į vidurį. **26** Jūros sienelės storis buvo per plaštaką*. Briauna buvo kaip taurės briauna, panaši į lelijos žiedą. Į tą Jūrą paprastai būdavo pripilta 2000 batų# vandens.

27 Paskui jis padirbo dešimt varinių vežimaičių.[c] Kiekvienas vežimaitis buvo 4 uolekčių ilgio, 4 uolekčių pločio ir 3 uolekčių aukščio. **28** Vežimaičiai buvo padaryti taip: šoninėse sienelėse buvo skersai ir išilgai įrėmintos įsprūdos, **29** o tose įsprūdose, įtaisytose tarp skersinių ir išilginių rėmų, buvo pavaizduoti liūtai,[d] jaučiai ir kerubai;[e] tokie pat atvaizdai buvo ir ant pačių rėmų. Liūtų ir jaučių viršuje ir apačioje ėjo iškila pynė. **30** Kiekvienas vežimaitis turėjo keturis varinius ratus bei varines ašis ir rėmėsi į tas ašis keturiais kampiniais statramsčiais. Liedintos atramos, kiekviena su pynėmis ant šono, laikė praustuvę. **31** Praustuvė buvo įstatyta į vainiką ir jos gylis buvo viena uolektis. Tas vainikas, juosiantis apskritą praustuvės angą, kartu su atramomis sudarė pusantros uolekties aukščio stovą ir buvo išpuoštas raižiniais. Įsprūdos vežimaičio šonuose buvo keturkampės, ne apskritos. **32** Šoninių sienelių apačioje buvo keturi ratai, ir tų ratų laikikliai buvo pritvirtinti prie paties vežimaičio. Kiekvienas ratas buvo pusantros uolekties aukščio. **33** Ratai buvo padaryti tokie, kokie paprastai būna vežimų ratai. Jų laikikliai, ratlankiai, stipinai ir stebulės – viskas buvo liedinta. **34** Kiekvieno vežimaičio keturiuose kampuose buvo po statramstį, ir vežimaičio rėmas buvo nulietas išvien su statramsčiais. **35** Vežimaičio viršuje aplink apskritą angą ėjo pusės uolekties pločio apvadas – jį puošė įsprūdos ir jis buvo nulietas išvien su įsprūdomis ir jų rėmais. **36** Apvado rėmus ir įsprūdas, kur tik buvo laisvos vietos, Hiramas išraižė kerubais, liūtais ir palmėmis, be to, apjuosė pynių raižiniais.[a] **37** Taip jis padirbo dešimt vežimaičių.[b] Visi jie buvo vienaip nuliedinti,[c] to paties dydžio, ir atrodė vienodai.

38 Hiramas padarė dešimt varinių praustuvių.[d] Kiekviena buvo keturių uolekčių skersmens ir galėjo talpinti 40 batų vandens. Visiems dešimčiai vežimaičių teko po vieną praustuvę. **39** Penkis vežimaičius jis pastatė dešinėje Namų pusėje, penkis – kairėje, o Jūrą pastatė į dešinę nuo Namų, pietryčių pusėje.[e]

40 Hiramas[f] dar padarė puodų, semtuvų[g] ir dubenų.[h]

Taigi jis užbaigė visus darbus prie Jehovos Namų, padarė visa, ko karalius Saliamonas buvo prašęs:[i] **41** du stulpus[y] ir ant jų dvi gaubtašones viršustulpes; dvejus pinučius[j] toms gaubtašonėms viršustulpėms apdengti;

7 SKYRIUS

a 1Ka 6:18

b Jer 52:20

c 2Ka 25:16
Jer 52:17

d Ez 41:19

e Pr 3:24
Iš 25:18
1Ka 6:27
2Me 3:7
Ez 41:17, 18

Antra skiltis

a 1Ka 6:29
1Ka 6:32

b 1Ka 7:27

c 1Ka 7:15, 46
2Me 4:3

d Iš 30:18

e 2Me 4:6, 10

f 1Ka 7:13
2Me 2:13

g Iš 27:3
2Ka 25:14

h Iš 24:6

i 2Me 4:11–17

y 1Ka 7:15

j 1Ka 7:17

7:26 *Maždaug 7,4 cm. Žr. priedą B14.
#Batas buvo lygus 22 L. Žr. priedą B14.

42 abejiems pinučiams – 400 granato vaisių,[a] po dvi vaisių eiles ant vienų pinučių ir ant kitų, kad dengtų abi gaubtašones viršustulpes, įtaisytas ant abiejų stulpų; **43** dešimt vežimaičių[b] ir dešimt praustuvių[c] ant tų vežimaičių; **44** Jūrą[d] ir dvylika jaučių Jūrai laikyti; **45** indus pelenams, semtuvus, dubenis ir visus kitus reikmenis. Visa tai Hiramas, karaliaus Saliamono įpareigotas, padarė Jehovos Namams iš blizgaus vario. **46** Karaliaus nurodymu visi tie dirbiniai molio formose buvo nulieti Jordano lygumoje, tarp Sukotų ir Cartano.

47 Dirbinių buvo tokia daugybė, kad Saliamonas paliko juos nesvertus; vario svoris liko nenustatytas.[e] **48** Jehovos Namams Saliamonas padirbdino visus reikmenis: aukso aukurą;[f] aukso stalą,[g] ant kurio turėjo būti laikoma atnašinė duona; **49** gryno aukso žibintuvus,[h] kurių penki turėjo stovėti priešais galinę patalpą dešinėje ir penki – kairėje; žibintuvų vainikėlius,[i] žibintus ir gnybtuvus* iš aukso;[y] **50** puodus, gesykles,[j] dubenis, taures,[k] smilkykles[l] iš gryno aukso; galinės patalpos, tai yra Šventų Šventčiausiosios, ir šventovės* durų[m] vyrius iš aukso.

51 Taigi karalius Saliamonas baigė visus darbus prie Jehovos Namų – visa, ką buvo numatęs padaryti. Tada Saliamonas sugabeno visas brangenybes, kurias jo tėvas Dovydas buvo šventovei paaukojęs,[n] ir sudėjo sidabrą, auksą ir visokius vertingus daiktus į Jehovos Namų saugyklas.[a]

8 Tuomet Saliamonas sušaukė[b] Izraelio seniūnus, giminių vyriausiuosius ir Izraelio kilčių vadus.[c] Visi jie susirinko pas karalių Saliamoną į Jeruzalę, kad iš Dovydo miesto, iš Siono,[d] perkeltų Jehovos Sandoros Skrynią.[e] **2** Taigi septintą, tai yra etanimo*, mėnesį visi Izraelio vyrai karaliaus Saliamono akivaizdoje susirinko į šventę#.[f] **3** Visiems Izraelio seniūnams susirinkus, kunigai pakėlė Skrynią ir nešė.[g] **4** Jie nešė Jehovos Skrynią, Susitikimo Palapinę[h] ir visus Palapinėje buvusius šventuosius reikmenis. Visa tai gabeno kunigai ir levitai. **5** Karalius Saliamonas ir visa Izraelio bendruomenė, susirinkusi pas jį priešais Skrynią, aukojo tiek daug avių ir jaučių,[i] kad negalėjai nei suskaityti, nei suskaičiuoti.

6 Kunigai Jehovos Sandoros Skrynią atnešė į jai skirtą vietą,[y] į galinę Namų patalpą, Šventų Švenčiausiąją, ir pastatė po kerubų sparnais.[j]

7 Kerubų sparnai buvo išskleisti viršum Skrynios – taip kerubai dengė Skrynią ir jos kartis.[k] **8** Kartys[l] buvo tokios ilgos, kad iš Šventosios, stovint priešais galinę patalpą, matėsi jų galai, bet iš lauko žiūrint jų nesimatė. Ten jos yra ir šiandien. **9** Skrynioje buvo tik dvi akmens plokštės,[m] kurias Mozė prie Horebo įdėjo[n] tuomet, kai su izraelitais, keliaujančiais iš Egipto krašto,[o] Jehova sudarė sandorą.[p]

7:49 *Arba „žnyples“. **7:50** *Turima omenyje Šventoji.

8:2 *Žr. priedą B15. #T. y. į Palapinių šventę.

7 SKYRIUS

a 1Ka 7:20
b 1Ka 7:27
c 1Ka 7:38
d 1Ka 7:23
e 1Me 22:14, 16
2Me 4:18–22
f Iš 37:25
g Iš 37:10
h Iš 37:17
Apr 1:20
i 1Ka 6:18
y Iš 37:23
j Jer 52:18
k Iš 25:29
l Kun 16:12
m 1Ka 6:31
1Ka 6:33
n 2Sa 8:10–12

Antra skiltis

a 2Me 5:1

8 SKYRIUS

b Mok 1:1
c 2Me 5:2, 3
d 2Sa 6:17
e 2Sa 5:7
1Me 11:5
f Kun 23:34
Įst 16:13
g 1Me 15:2, 15
2Me 5:4–6
h Iš 40:2
2Me 1:13
i 1Me 16:1
y Iš 26:33
Iš 40:21
2Sa 6:17
Apr 11:19
j 1Ka 6:27
2Me 5:7
Ps 80:1
Ez 10:5
k Iš 25:20
2Me 5:8–10
l Iš 25:14
Iš 37:4
m Įst 4:13
Hbr 9:4
n Iš 40:20
Įst 10:5
o Iš 19:1
Sk 10:11, 12
p Iš 24:8

10 Paskui kunigai išėjo iš šventovės ir Jehovos Namus pripildė debesis.[a] **11** Kunigai dėl to debesies negalėjo eiti savo tarnystės, nes Jehovos Namus buvo pripildžiusi Jehovos šlovė.[b] **12** Tada Saliamonas prabilo: „Jehova sakė gyvensiąs tirštoje tamsumoje.[c] **13** Aš pastačiau tau didingus Namus, įruošiau vietą, kad joje gyventum per amžius.“[d]

14 Tada, visai Izraelio bendruomenei stovint, karalius atsigręžė į žmones ir ėmė visą Izraelio bendruomenę laiminti.[e] **15** Jis kalbėjo: „Tebūna pašlovintas Jehova, Izraelio Dievas, kuris savąja ranka įvykdė tai, ką savo lūpomis buvo pažadėjęs mano tėvui Dovydui, sakydamas: **16** ‘Nuo tos dienos, kai išvedžiau savo tautą Izraelį iš Egipto, neturėjau tarp Izraelio giminių išsirinkęs jokio miesto, kuriame stovėtų Namai mano vardui.[f] Tačiau išsirinkau Dovydą, kad jis valdytų mano tautą Izraelį.’ **17** Mano tėvas Dovydas visa širdimi troško pastatyti Namus Jehovos, Izraelio Dievo, vardui.[g] **18** Bet Jehova mano tėvui Dovydui pasakė: ‘Tu troškai pastatyti Namus mano vardui ir tavo širdies troškimas buvo geras, **19** tačiau ne tu statysi man Namus. Namus mano vardui pastatys sūnus, kuris tau gims.’[h] **20** Jehova tą pažadą tesėjo: aš tapau savo tėvo Dovydo įpėdiniu, atsisėdau į Izraelio sostą, kaip Jehova ir buvo sakęs. Taip pat pastačiau Namus Jehovos, Izraelio Dievo, vardui,[i] **21** įruošiau buveinę Skryniai, kurioje yra Jehovos sandora,[y] sudaryta su mūsų protėviais, kai jis vedė juos iš Egipto krašto.“

8 SKYRIUS

a Iš 40:34
Kun 16:2
2Me 5:11–14

b Iš 40:35
Ez 10:4
Ez 43:4
Ez 44:4
Apd 7:55
Apr 21:23

c Iš 20:21
Įst 5:22
2Me 6:1, 2
Ps 18:11
Ps 97:2

d Ps 78:69
Ps 132:13, 14

e 2Me 6:3–11

f Įst 12:11

g 2Sa 7:1–3
1Me 17:1, 2

h 2Sa 7:12, 13

i 1Me 28:5, 6

y Iš 34:28
Įst 9:9
Įst 31:26

Antra skiltis

a 2Me 6:12

b Iš 15:11
1Sa 2:2
2Sa 7:22

c Įst 7:9

d 2Me 6:14–17

e 2Sa 7:12, 13

f 1Ka 2:4
Ps 132:12

g Iz 66:1

h Ps 148:13
Jer 23:24

i 2Me 2:6
2Me 6:18–21
Neh 9:6
Apd 17:24

y Iš 20:24
2Sa 7:13

j Dan 6:10
1Pt 3:12

22 Paskui visos Izraelio bendruomenės akivaizdoje Saliamonas atsistojo priešais Jehovos aukurą, iškėlė rankas į dangų[a] **23** ir prabilo: „O Jehova, Izraelio Dieve, nėra kito Dievo kaip tu[b] nei aukštai danguje, nei žemai žemėje – Dievo, kuris laikytųsi savo sandoros ir mylėtų ištikimąja meile[c] savo tarnus, visa širdimi esančius su tavimi.[d] **24** Tu laikeisi pažado, duoto mano tėvui, savo tarnui Dovydui. Savo lūpomis tą pažadą ištarei ir savo ranka šiandien jį įvykdei.[e] **25** Tad dabar, Jehova, Izraelio Dieve, ištesėk, ką pažadėjai savo tarnui Dovydui, mano tėvui, tardamas: ‘Niekada nenutiks taip, kad neliktų tau palikuonio, sėdinčio Izraelio soste mano akivaizdoje, – jei tik tavo sūnūs rūpestingai žiūrės, kokiu keliu eina, ir tarnaus man taip, kaip tu man tarnavai.’[f] **26** Todėl, Izraelio Dieve, meldžiu: tesėk šį pažadą, duotą mano tėvui, savo tarnui Dovydui.

27 Bet ar tikrai Dievas gyvens žemėje?[g] Štai net dangus, net dangų dangūs negali tavęs sutalpinti.[h] Tad kaip sutalpins tave šie Namai, kuriuos tau pastačiau?[i] **28** Išklausyk savo tarno maldą ir prašymą, o Jehova, manasis Dieve. Atsiliepk į pagalbos šauksmą, į maldą, kuria tavo tarnas šiandien kreipiasi į tave. **29** Tegu dieną naktį tavo akys žvelgia į šiuos Namus, į vietą, apie kurią sakei: ‘Čia bus mano vardas’,[y] – kad išgirstum savo tarno maldą, kai tavo tarnas melsis atsigręžęs į šią vietą.[j] **30** Išklausyk savo tarno maldavimus ir maldavimus savo tautos, Izraelio žmonių, kai jie melsis atsigręžę į šią

vietą. Išgirsk danguje,[a] savo buveinėje, išgirsk ir atleisk.[b]

31 Jeigu kas būtų apkaltintas, kad savo artimui nusidėjo, jeigu dėl to jį prisaikdintų, jei susaistytų priesaika ir jis, tos priesaikos saistomas,* ateitų prie tavo aukuro į šiuos Namus,[c] **32** išgirsk jį danguje ir išspręsk savo tarnų bylą: nedorėlį pasmerk ir suversk jo darbus jam ant galvos, o teisųjį išteisink ir atlyginк jam pagal jo teisumą.[d]

33 Jei tavo tauta Izraelis nuodėmiautų ir už tai būtų priešo sutriuškinta,[e] bet paskui gręžtųsi į tave ir šlovintų tavo vardą,[f] prašytų ir maldautų tavo malonės šiuose Namuose,[g] **34** išgirsk danguje ir atleisk savo tautos Izraelio nuodėmę. Sugrąžink juos į kraštą, kurį atidavei jų protėviams.[h]

35 Jei dangus užsivertų ir nebeduotų lietaus[i] dėl to, kad jie nuodėmiavo,[y] bet paskui jie melstųsi atsigręžę į šią vietą, šlovintų tavo vardą ir paliktų nedorus darbus, už kuriuos baudi,[j] **36** išgirsk juos danguje ir atleisk savo tarnų, savosios tautos Izraelio, nuodėmę, – juk tu nurodysi jiems teisingą kelią, kuriuo turėtų eiti.[k] Ir sugrąžink lietų į kraštą,[l] kurį davei savo tautai paveldėti.

37 Jei kraštą nualintų badas,[m] maras, svilinantis vėjas ar rūdligė*,[n] nusiaubtų būriai skėrių, visa ryjantys skėriai, jei kurį nors krašto miestą apgultų priešas, jei užkluptų kokia neganda ar liga,[a] **38** kad ir ko melstų, kad ir ko prašytų[b] pavienis žmogus ar visa tavo tauta Izraelis (juk kiekvienas žino, kas slegia jo širdį[c]) ir tiestų rankas šių Namų link, **39** išgirsk danguje, savo buveinėje,[d] atleisk[e] ir nedelsk veikti, atlyginк kiekvienam pagal jo darbus,[f] nes tu pažįsti širdis – tu vienintelis žinai, kas iš tikrųjų glūdi kiekvieno žmogaus širdyje,[g] – **40** kad jie tavęs bijotų per visas savo gyvenimo dienas krašte, kurį davei jų protėviams.

41 Taip pat jei svetimšalis, ne Izraelio, ne tavo tautos žmogus, atkeliautų iš tolimo krašto dėl tavojo vardo[h] **42** (o jie tikrai išgirs apie tavo didį vardą[i] ir apie tavo iškeltą galingą ranką), jei jis ateitų ir melstųsi atsigręžęs į šiuos Namus, **43** išklausyk jį danguje, savo buveinėje,[y] ir suteik visa, ko svetimšalis prašo, kad visos tautos žemėje pažintų tavąjį vardą ir tavęs bijotų,[j] kaip ir tavo tauta Izraelis, ir žinotų, kad tavo vardas yra šiuose Namuose, kuriuos tau pastačiau.

44 Jei tavo tautos žmonės eitų į karą su priešu, kad ir kur juos siųstum,[k] ir melstųsi[l] Jehovai atsigręžę į miestą, kurį išsirinkai,[m] į Namus, kuriuos pastačiau tavo vardui,[n] **45** išgirsk danguje jų maldą ir maldavimą ir padėk jiems.

46 Jeigu jie tau nusidėtų (juk nėra žmogaus, kuris nenusidėtų[o]) ir tu, ant jų užsirūstinęs, atiduotum juos priešams, o šie išsivestų juos į nelaisvę, į savo kraštą – ar tai būtų čia pat, ar toli,[p] – **47** ir jei savo pavergėjų krašte jie susiprotė-

8 SKYRIUS

a Ps 33:13
b 2Me 7:13, 14 Dan 9:19
c 2Me 6:22, 23
d Job 34:11
e Kun 26:14, 17 Joz 7:8, 11 2Ka 17:6, 7
f Neh 1:11
g 2Ka 19:19, 20 2Me 6:24, 25
h Ps 106:47
i Kun 26:19 Įst 28:23
y Ez 14:13
j 2Me 6:26, 27
k Iz 30:20 Iz 54:13
l 1Ka 18:1
m Kun 26:16 2Ka 6:25
n Įst 28:21, 22 Am 4:9

Antra skiltis

a 2Me 6:28–31
b 2Me 33:12, 13
c Pat 14:10
d Iz 63:15
e Ps 130:4
f Job 34:11 Ps 18:20
g 1Sa 16:7 1Me 28:9 Jer 17:10
h Sk 9:14 Rūt 1:16 2Ka 5:15 2Me 6:32, 33 Iz 56:6, 7 Apd 8:27
i Neh 9:10
y Ps 11:4
j Ps 67:2 Ps 102:15
k Iš 23:31 1Ka 20:13
l 2Me 14:11 2Me 20:5, 6
m Ps 78:68 Ps 132:13
n 2Me 6:34, 35
o Ps 51:5 Ps 130:3 Mok 7:20 Rom 3:23 1Jn 1:8
p Įst 28:15, 36 2Ka 17:6 2Ka 25:21 2Me 6:36–39

8:31 *Arba „jeigu dėl to jį prakeiktų, jei susaistytų prakeiksmu ir jis, to prakeiksmo saistomas“. Turimas omenyje prakeiksmas, kurį asmuo užsitrauktų, jei priesaiką duotų melagingai arba ją sulaužytų. **8:37** *Žr. žodynėlį.

tų,[a] jei priešų krašte būdami grįžtųsi į tave,[b] maldautų tavo malonės[c] ir išpažintų: ‘Nusidėjome, blogai pasielgėme, darėme tai, kas nedora’,[d] **48** jei krašte priešų, išsivedusių juos į nelaisvę, grįžtųsi į tave visa širdimi[e] ir visa siela, jei melstųsi tau atsisukę į kraštą, kurį esi atidavęs jų protėviams, į miestą, kurį išsirinkai, į Namus, kuriuos pastačiau tavo vardui,[f] **49** išgirsk jų maldą ir jų prašymą danguje, savo buveinėje,[g] apgink jų teises **50** ir atleisk savo tautai, kuri tau nusidėjo, dovanok visą kaltę, kurią užsitraukė. Pažadink jų pavergėjų gailestį, kad tie jų pasigailėtų[h] **51** (juk jie tavo paveldas,[i] tavo tauta, kurią išvedei iš Egipto,[y] tos geležies lydkrosnės[j]). **52** Tebūna tavo akys atviros, kai tavo tarnas prašo,[k] kai tavoji tauta Izraelis maldauja. Išklausyk, kada tik jie į tave kreiptųsi*.[l] **53** Juk kadaise, kai vedei mūsų protėvius iš Egipto, tu juos išskyrei iš visų žemės tautų, išsirinkai savuoju paveldu[m] ir per savo tarną Mozę tai paskelbei, o visavaldi Jehova.“

54 Baigęs visą šią maldą, išsakęs Jehovai visus prašymus, Saliamonas pakilo iš tos vietos, kur priešais Jehovos aukurą klūpėjo ištiesęs rankas į dangų.[n] **55** Jis atsistojo ir palaimino visą Izraelio bendruomenę, garsiu balsu tardamas: **56** „Tebūna pašlovintas Jehova, kuris suteikė savo tautai Izraeliui ramybę, kaip buvo pažadėjęs.[o] Nė vienas žodis iš visų gerųjų pažadų, kuriuos per savo tarną Mozę jis buvo davęs, neliko neištesėtas.[p] **57** Tebūna Jehova, mūsų Dievas, su mumis, kaip buvo su mūsų protėviais.[a] Teneapleidžia mūsų ir tenepalieka.[b] **58** Tepatraukia jis mūsų širdis prie savęs,[c] kad visada eitume jo keliais ir laikytumės jo įsakymų, nuostatų ir sprendimų, kurių laikytis jis prisakė mūsų protėviams. **59** Ir visi šie žodžiai, kuriais Jehovą maldavau malonės, tebūna dieną naktį arti Jehovos, mano Dievo, kad jis kasdien, kai tik prireikia, gintų savo tarno ir savosios tautos Izraelio teises, **60** idant visos tautos žemėje žinotų, kad Jehova yra tikrasis Dievas[d] ir kito nėra.[e] **61** Tad būkite visa širdimi[f] atsidavę Jehovai, savajam Dievui, laikykitės jo nuostatų, vykdykite jo įsakymus, kaip šiandien ir darote.“

62 Paskui karalius ir visas Izraelis atnašavo Jehovos akivaizdoje daugybę aukų.[g] **63** Saliamonas kaip bendrystės auką[h] Jehovai paaukojo 22 000 galvijų ir 120 000 avių. Taip karalius ir visi izraelitai pašventino Jehovos Namus.[i] **64** Tądien karalius pašventino ir kiemo vidurį priešais Jehovos Namus. Ten jis atnašavo deginamąsias aukas, javų atnašas ir riebiąsias bendrystės aukų dalis, nes varinis aukuras,[y] stovintis Jehovos akivaizdoje, buvo per mažas ir ant jo negalėjo sutilpti visos deginamosios aukos, javų atnašos ir riebiosios bendrystės aukų dalys.[j] **65** Taigi karalius Saliamonas ir visas Izraelis, didžiulė bendruomenė, suėjusi iš visur – nuo Lebo Hamato* iki Egipto sausvagės#,[k] – šventė Jehovos

8 SKYRIUS

a Kun 26:40
b Įst 30:1, 2
c Įst 4:27, 29; 2Me 33:12, 13
d Neh 1:6; Ps 106:6; Pat 28:13; Dan 9:5
e 1Sa 7:3
f Dan 6:10
g Iz 63:15
h 2Me 30:9; Ezr 7:28; Neh 2:7, 8
i Iš 19:5; Įst 9:26
y Iš 14:30
j Įst 4:20
k 2Me 6:40
l Ps 86:5; Ps 145:18
m Iš 19:6; Įst 4:34; Įst 32:9
n 2Me 6:12, 13
o 1Ka 4:24, 25
p Įst 10:11; Joz 21:45

Antra skiltis

a Įst 31:6; Joz 1:5; 2Me 32:7; Ps 46:7
b Iz 41:10; Hbr 13:5
c Ps 86:11; Ps 119:36; 2Te 3:5
d Joz 4:24; 1Sa 17:46; Ez 36:23; Ez 39:7
e Įst 4:35, 39; Iz 44:6
f Įst 18:13; 2Ka 20:3; 1Me 28:9; Mt 22:37
g 2Me 7:4, 5
h Kun 3:1
i Ezr 6:16; Neh 12:27
y 2Me 4:1
j Kun 3:16
k Pr 15:18; Sk 34:5, 8

8:52 * Arba „kad ir ko jie tavęs prašytų“.

8:65 * Arba „nuo Hamato prieigų“. # Žr. žodynėlį.

akivaizdoje septynias dienas ir tada dar septynias, iš viso keturiolika dienų.[a] **66** Galiausiai* jis paleido žmones namo. Jie palaimino karalių ir patraukė į savo namus linksmi, džiugia širdimi, nes Jehova buvo parodęs didį gerumą[b] savo tarnui Dovydui ir savo tautai Izraeliui.

9 Kai Saliamonas baigė statyti Jehovos Namus, karaliaus rūmus[c] ir visa, ką buvo sumanęs,[d] **2** jam antrą sykį pasirodė Jehova, kaip jau buvo pasirodęs Gibeone.[e] **3** Jehova tarė Saliamonui: „Aš išklausiau tavo maldą ir tavo maldavimą, kai kreipeisi į mane. Aš pašventinau Namus, kuriuos pastatei, ir amžiams įkurdinau juose savo vardą.[f] Mano akys ir mano širdis ten bus visuomet.[g] **4** Jei būsi nuoširdus* ir doras mano akivaizdoje,[h] kaip kad tavo tėvas Dovydas,[i] jei darysi visa, ką tau įsakiau,[y] laikysiesi mano nuostatų ir potvarkių,[j] **5** aš įtvirtinsiu tavo karališkąjį sostą Izraelyje visiems laikams, kaip tavo tėvui Dovydui esu pažadėjęs: ‘Niekada nenutiks taip, kad neliktų tau palikuonio, sėdinčio Izraelio soste.’[k] **6** Bet jeigu jūs ir jūsų sūnūs mane paliksite, nebesilaikysite mano įsakymų ir įstatų, kuriuos jums daviau, jei imsite garbinti kitus dievus ir jiems lenktis,[l] **7** aš išrausiu Izraelį iš krašto, kuriame jį apgyvendinau,[m] ir Namus, kuriuos paskyriau* savajam vardui, pašalinsiu sau iš akių.[n] Izraelis taps priežodžiu ir pajuoka tarp visų tautų.[a] **8** Šie Namai virs griuvėsių krūva.[b] Kas tik eis pro šalį, apstulbs ir ims švilpti*. ‘Kodėl Jehova šitaip pasielgė su šiuo kraštu ir šiais Namais?’ – jie klaus[c] **9** ir išgirs tokį atsakymą: ‘Nes jie paliko Jehovą, savo Dievą, kuris išvedė jų protėvius iš Egipto žemės. Jie persimetė prie kitų dievų, jiems lenkėsi ir juos garbino. Todėl Jehova ir siuntė jiems šitą nelaimę.’“[d]

10 Abejus namus – Jehovos Namus ir karaliaus rūmus – Saliamonas statė dvidešimt metų.[e] **11** Tyro karalius Hiramas[f] tiekė Saliamonui kedro ir kadagio rąstų, taip pat aukso, kiek jis pageidavo.[g] Užbaigęs statybas, karalius Saliamonas davė Hiramui dvidešimt miestų Galilėjos žemėje. **12** Hiramas iš Tyro išsiruošė apžiūrėti Saliamono dovanotų miestų, bet liko jais nepatenkintas. **13** „Kokius čia miestus man davei, brolau?“ – paklausė jis, tad jie iki šiol vadinami Kabulo žeme*. **14** Hiramas nusiuntė karaliui 120 talentų* aukso.[h]

15 O štai kaip buvo su darbo prievole,[i] kurią karalius Saliamonas įvedė statydamas Jehovos Namus,[y] savo rūmus, Pylimą*,[j] Jeruzalės sieną, Hacorą,[k] Megidą[l] ir Gezerą.[m] **16** (Gezerą buvo užėmęs ir sudeginęs Egipto valdovas faraonas. Jis iššudė mieste gyvenančius ka-

8 SKYRIUS

a Kun 23:34
b Ps 31:19
Iz 63:7
Jer 31:12

9 SKYRIUS

c 2Me 8:1
Mok 2:4
d 2Me 7:11
e 1Ka 3:5
f Įst 12:5, 6
1Ka 8:28, 29
g 2Me 6:40
2Me 16:9
Ps 132:13
h 1Me 29:17
Ps 78:70, 72
i 1Ka 3:6
y Mok 12:13
j 2Me 7:17, 18
k 2Sa 7:16, 17
1Ka 2:4
Ps 89:20, 29
l 1Ka 11:4
2Me 7:19–22
m Kun 18:28
Įst 4:26
2Sa 7:14
2Ka 17:22, 23
Ps 89:30–32
n 2Ka 25:9, 10
2Me 15:2

Antra skiltis

a Įst 28:37
Ps 44:14
b 2Me 36:19
Iz 64:11
c Įst 29:24, 25
Jer 22:8, 9
d Įst 28:64
Jer 5:19
Jer 12:7
e 1Ka 6:37–7:1
2Me 8:1, 2
f 1Ka 5:1, 7
g 1Ka 5:8
h 1Ka 10:21
i 1Ka 4:6
1Ka 5:13
y 1Ka 6:37
j 2Sa 5:9
1Ka 11:27
2Ka 12:20
k Joz 19:32, 36
l Joz 17:11
Ts 5:19
2Ka 9:27
m Ts 1:29

8:66 *Pažod. „Aštuntąją dieną“, t. y. pasibaigus antrajai šventės savaitei. **9:4** *Arba „ištikimos širdies“. Žr. žodynėlyje „ištikimybė Dievui“. **9:7** *Pažod. „pašventinau“.

9:8 *Švilpimu tikriausiai buvo išreiškiama nuostaba, pajuoka ar panieka. **9:13** *Arba galbūt „niekam tikusia žeme“. **9:14** *Talentas buvo lygus 34,2 kg. Žr. priedą B14. **9:15** *Arba „Miloją“. Hebr. žodis reiškia „užpildas“, „sampilas“.

naaniečius[a] ir tą miestą davė savo dukrai,[b] Saliamono žmonai, kaip kraitį*.) **17** Saliamonas statė* Gezerą, Žemutinį Bet Horoną,[c] **18** Baalatą,[d] Tamarą, esantį krašto tyrlaukiuose, **19** taip pat visus savo miestus, kur buvo numatęs sandėliuoti atsargas, miestus, kur ketino laikyti kovos vežimus,[e] ir miestus, kuriuose buvo skirta gyventi raitininkams. Jeruzalėje, Libane ir visose savo valdose Saliamonas statė, ką tik buvo sumanęs. **20** Visiems neizraelitams, kurie buvo likę iš amoritų, hetitų, perizų, hivų ir jebusiečių,[f] **21** visiems krašte gyvenantiems jų palikuoniams – tiems, kurių izraelitai neįstengė išnaikinti, – Saliamonas uždėjo darbo prievolę, ir taip jie vergauja iki šios dienos.[g] **22** Tačiau Saliamonas nepadarė vergu nė vieno izraelito.[h] Jie buvo jo kariai, tarnai, pareigūnai, padėjėjai, kovos vežimų ir raitininkų vadai. **23** Vyriausiųjų pareigūnų, kurie vadovavo Saliamono darbams ir prižiūrėjo darbininkus, buvo 550.[i]

24 Faraono duktė[y] iš Dovydo miesto[j] persikėlė į rūmus, kuriuos Saliamonas buvo jai pastatęs. Tada Saliamonas pastatė Pylimą*.[k]

25 Ant aukuro, kurį buvo Jehovai pastatęs, Saliamonas tris kartus per metus[l] aukodavo[m] deginamąsias ir bendrystės aukas – leisdavo aukų dūmus nuo aukuro Jehovos akivaizdoje. Taigi, jis užbaigė statyti Namus.[n]

9:16 *Arba „kaip vestuvių dovaną“. **9:17** *Arba „įtvirtino“. **9:24** *Arba „Milojąˮ. Hebr. žodis reiškia „užpildasˮ, „sampilasˮ.

9 SKYRIUS

a Joz 16:10

b 1Ka 3:1

c Joz 16:1, 3
2Me 8:4–6

d Joz 19:44, 48

e 1Ka 4:26

f Sk 13:29
Įst 7:1
Ts 1:21
2Me 8:7–10

g Pr 9:25

h Kun 25:39

i 1Ka 5:16
2Me 2:18

y 1Ka 3:1
1Ka 7:8
2Me 8:11

j 2Sa 5:9

k 1Ka 9:15

l Iš 23:14

m 2Me 8:12, 13

n 2Me 8:16

Antra skiltis

a Įst 2:8

b 2Me 8:17, 18

c 1Ka 5:12

d Pr 10:29
1Me 29:3, 4
Ps 45:9

10 SKYRIUS

e 1Ka 4:29

f 2Me 9:1, 2
Mt 12:42

g Ps 72:10

h Iš 25:3, 6
2Ka 20:13

i 1Ka 3:28
Mok 12:9

y 2Me 9:3–8

j 1Ka 4:22

26 Karalius Saliamonas, be to, pastatė laivyną Ecjon Gebere,[a] netoli Elato, Raudonosios jūros pakrantėje, Edomo krašte.[b] **27** Į tuos laivus Hiramas siųsdavo savo tarnų,[c] prityrusių jūrininkų, kad plauktų drauge su Saliamono tarnais. **28** Sykį, nuplaukę į Ofyrą,[d] jie iš ten paėmė ir karaliui Saliamonui pargabeno 420 talentų aukso.

10 Dėl Jehovos vardo Saliamonas plačiai išgarsėjo.[e] Kai garsas apie jį pasiekė Šebos karalienę, ji atkeliavo išmėginti jo kebliais klausimais*.[f] **2** Į Jeruzalę ji atvyko su didžiule palyda*,[g] kupranugariais atgabeno balzamo,[h] gausybę aukso ir brangakmenių. Atėjusi pas Saliamoną, pasikalbėjo su juo apie viską, kas jai rūpėjo. **3** Saliamonas atsakė į visus jos klausimus, joks dalykas karaliui nebuvo per sudėtingas* paaiškinti.

4 Šebos karalienė, pamačiusi visą Saliamono išmintį,[i] jo pastatytus namus[y] **5** ir jo stalo valgius,[j] pamačiusi, kaip susodinti dvariškiai, koks stalo aptarnavimas ir kokia patarnautojų apranga, kokie jo taurininkai ir kokias deginamąsias aukas jis aukoja Jehovos Namuose, liko be žado. **6** Ji tarė karaliui: „Visa, ką savame krašte girdėjau apie tavo darbus* ir apie tavo išmintį, yra tikra tiesa. **7** Tomis kalbomis aš netikėjau, kol neatvykau ir nepamačiau savo akimis. Dabar žinau, kad man nė pusės nebuvo papasakota. Tavo išmintis ir turtai gerokai pranoksta

10:1 *Arba „mįslėmisˮ. **10:2** *Arba „vilkstineˮ. **10:3** *Pažod. „nebuvo paslėptasˮ. **10:6** *Arba „žodžiusˮ.

kalbas, kurias buvau girdėjusi. **8** Laimingi tavo žmonės, laimingi tavo tarnai, kurie nuolat stovi tavo akivaizdoje ir klausosi tavo išminties![a] **9** Tebūna pašlovintas tavo Dievas Jehova,[b] kuriam tu patikai ir kuris pasodino tave į Izraelio sostą! Jehova pamilo Izraelį amžiams, todėl ir paskyrė tave karaliumi, kad vykdytum teisingumą ir teisumą.“

10 Tada ji padovanojo karaliui 120 talentų* aukso, daug balzamo[c] ir brangakmenių.[d] Tiek balzamo, kiek tąkart karaliui Saliamonui padovanojo Šebos karalienė, daugiau niekada nebuvo atgabenta.

11 Beje, Hiramo laivai, gabenę auksą iš Ofyro,[e] pargabeno iš ten ir labai daug santalo rąstų,[f] taip pat brangakmenių.[g] **12** Iš santalo karalius Jehovos Namams ir karaliaus rūmams padirbdino atramas, o giesmininkams – lyrų ir arfų.[h] Tokių santalo rąstų daugiau nebuvo nei atgabenta, nei matyta iki šios dienos.

13 Saliamonas iš savo karališko dosnumo apdovanojo Šebos karalienę ir dar pridėjo, ko tik ji troško ir ko prašė. Paskui ji drauge su savo tarnais iškeliavo atgal į savo kraštą.[i]

14 Auksas, kurį Saliamonas gaudavo per vienus metus, svėrė 666 talentus,[y] **15** neskaitant to, kuris suplaukdavo iš pirklių ir prekeivių, iš Arabijos karalių ir krašto valdytojų.

16 Karalius Saliamonas iš aukso lydinio padirbdino 200 didžiųjų skydų[j] (į kiekvieną skydą suėjo po 600 šekelių* aukso).[a] **17** Be to, iš aukso lydinio padirbdino ir 300 mažųjų skydų (į kiekvieną jų suėjo po tris minas* aukso). Visus juos karalius laikė Libano miško rūmuose.[b]

18 Karalius taip pat padirbdino didingą sostą[c] iš dramblio kaulo ir padengė išgrynintu auksu.[d] **19** Į sostą vedė šeši laiptai. Viršuje buvo skliautinis stogelis, iš abiejų sosto pusių – ranktūriai. Palei sosto ranktūrius stovėjo dvi liūtų[e] figūros. **20** Dar dvylika liūtų stovėjo ant šešeto laiptų, abiejose laiptų pusėse po šešis. Jokioje karalystėje nebuvo padaryta nieko panašaus.

21 Visi karaliaus Saliamono geriamieji indai buvo auksiniai ir visi Libano miško rūmų[f] reikmenys buvo iš gryno aukso. Nieko nebuvo iš sidabro, nes sidabras Saliamono dienomis neturėjo vertės.[g] **22** Karalius turėjo jūroje Taršišo[h] laivų, kurie plaukiodavo kartu su Hiramo laivais. Kas trejus metus tie Taršišo laivai pargabendavo sidabro, aukso, dramblio kaulo,[i] beždžionių ir povų.

23 Savo turtais ir išmintimi karalius Saliamonas pranoko visus žemės karalius.[y] **24** Visas pasaulis norėjo pamatyti Saliamoną ir pasiklausyti išminties, kurią Dievas buvo įdėjęs jam į širdį.[j] **25** Kiekvienas gabeno jam dovanų – sidabro ir aukso dirbinių, drabužių, ginklų, balzamo, žirgų ir mulų. Taip vyko metai po metų.

10:10 *Talentas buvo lygus 34,2 kg. Žr. priedą B14.

10:16 *Šekelis buvo lygus 11,4 g. Žr. priedą B14. **10:17** *Hebrajiškojoje Biblijos dalyje mina lygi 570 g. Žr. priedą B14.

10 SKYRIUS

a Pat 8:34

b 1Ka 5:7

c Pr 43:11

d Ps 72:10

e 1Ka 9:27, 28
Ps 45:9

f 2Me 2:8

g 2Me 9:10, 11

h 2Me 5:12
Ps 150:3

i 2Me 9:12

y 2Me 9:13, 14

j 1Ka 14:25, 26

Antra skiltis

a 2Me 9:15, 16

b 1Ka 7:2

c Ps 122:2, 5

d 2Me 9:17–19

e Pr 49:9
Sk 23:24
Sk 24:9

f 1Ka 7:2

g 2Me 9:20, 21

h Pr 10:4
Ps 72:10
Ez 27:12
Jon 1:3

i 1Ka 10:18

y 1Ka 3:12, 13
1Ka 4:29
2Me 9:22–24
Mok 5:19

j Pat 2:6

26 Saliamonas rūpinosi įsigyti vis daugiau kovos vežimų ir žirgų*; jis turėjo 1400 kovos vežimų ir 12 000 žirgų*.[a] Kovos vežimus jis laikė tam skirtuose miestuose ir prie savęs Jeruzalėje.[b]

27 Karalius padarė, kad sidabro Jeruzalėje būtų taip gausu kaip akmenų ir kad kedro medienos būtų tokia apstybė kaip fikusų* Šefeloje.[c]

28 Žirgų Saliamonas parsigabendavo iš Egipto; ištisas žirgų kaimenes karaliaus pirkliai pirkdavo* už nustatytą kainą.[d] **29** Kovos vežimas iš Egipto kainavo 600 sidabrinių, o žirgas – 150. Pirkliai juos perparduodavo hetitų[e] ir Sirijos karaliams.

11 Be faraono dukters,[f] karalius Saliamonas mylėjo ir daugybę kitų svetimtaučių moterų:[g] moabičių,[h] amoničių,[i] edomičių, sidoniečių[y] ir hetičių,[j] **2** Tos moterys buvo iš tautų, apie kurias Jehova izraelitams buvo pasakęs: „Nesusidėkite su tais žmonėmis* ir nepriimkite jų į savo tarpą, nes jie tikrai palenks jūsų širdis prie savo dievų.“[k] Tačiau Saliamonas prie jų prisirišo, jas“ pamilo. **3** Jis turėjo 700 karalienių ir 300 sugulovių. Ilgainiui žmonos palenkė jo širdį. **4** Saliamonui pasenus,[l] žmonos palenkė jo širdį prie kitų dievų[m] ir, priešingai negu jo tėvas Dovydas, jis nebebuvo visa širdimi atsidavęs Jehovai. **5** Saliamonas ėmė garbinti sidoniečių deivę Astartę[a] ir amonitų bjaurastį Milkomą.[b] **6** Taigi Saliamonas darė, kas nedora Jehovos akyse, ir nebuvo iki galo ištikimas Jehovai kaip jo tėvas Dovydas.[c]

7 Ant kalno priešais Jeruzalę Saliamonas įrengė šventavietę[d] moabitų bjaurasčiai Kemošui ir amonitų bjaurasčiai Molechui.[e] **8** Taip jis padarė dėl visų savo svetimtaučių žmonų, aukojančių atnašas ir leidžiančių aukų dūmus saviems dievams.

9 Jehova užsirūstino ant Saliamono dėl to, kad jo širdis nusigręžė nuo Jehovos, Izraelio Dievo,[f] kuris du kartus buvo jam pasirodęs[g] **10** ir įspėjęs, kad nenusektų paskui svetimus dievus.[h] Bet Jehovos įspėjimų jis nepaisė. **11** Todėl Jehova Saliamonui pasakė: „Kadangi taip pasielgei ir nesilaikei mano sandoros ir įstatų, nors buvau prisakęs jų laikytis, aš plėšte išplėšiu karalystę iš tavęs ir atiduosiu ją vienam iš tavo tarnų.[i] **12** Tačiau, kol tu gyvas, dėl tavo tėvo Dovydo šito nedarysiu. Išplėšiu ją iš tavo sūnaus rankos.[y] **13** Tiesa, visos karalystės iš jo neatimsiu.[j] Dėl savo tarno Dovydo ir dėl Jeruzalės, kurią esu pasirinkęs,[k] paliksiu tavo sūnui vieną giminę.“[l]

14 Tada Jehova prieš Saliamoną pakėlė priešą[m] – edomitą Hadadą, žmogų iš karališkosios Edomo šeimos.[n] **15** Anuomet, kai Dovydas nugalėjo Edomą,[o] kariuomenės vadas Joabas, nuėjęs laidoti žuvusiųjų, užsimojo iššudyti visus Edomo vyrus. **16** Joabas ir visas Izraelis išbuvo Edomo krašte šešis mėnesius ir per tą laiką visus

10 SKYRIUS

a Įst 17:15, 16; 1Ka 4:26

b 2Me 1:14; 2Me 9:25

c 2Me 1:15; 2Me 9:27

d 2Me 1:16, 17; 2Me 9:28

e Joz 1:4

11 SKYRIUS

f 1Ka 3:1

g Įst 17:15, 17; Neh 13:26

h Pr 19:36, 37

i 1Ka 14:21

y 1Ka 16:30, 31

j Pr 26:34, 35

k Iš 34:16; Įst 7:3; Joz 23:12, 13; 2Ko 6:14

l 1Ka 11:42

m Įst 7:3, 4; Neh 13:26

Antra skiltis

a Ts 2:11, 13; Ts 10:6; 1Sa 7:3

b Sof 1:5

c 1Ka 15:5

d Kun 26:30; Sk 33:52; 2Ka 21:1, 3

e Kun 18:21; 2Ka 23:13; Apd 7:43

f Įst 7:3, 4; Pat 4:23

g 1Ka 3:5; 1Ka 9:2

h 2Me 7:19, 20

i 2Ka 17:21

y 2Me 10:18, 19

j 2Sa 7:12, 15

k Įst 12:11

l 1Ka 12:20; 2Me 11:1

m 2Sa 7:12, 14

n Pr 27:40

o 2Sa 8:13

10:26 *Arba „raitininkų“. **10:27** *Turimi omenyje šilkmediniai fikusai. **10:28** *Arba galbūt „iš Egipto ir iš Kevės; karaliaus pirkliai pirkdavo jų iš Kevės“. Gal turima omenyje Kilikija. **11:2** *Arba „Nesigiminiuokite su tais žmonėmis vedybomis“. “Arba galbūt „juos“, t. y. svetimus dievus.

jų vyrus išnaikino. **17** Tačiau Hadadui kartu su keletu edomitų, savo tėvo tarnų, pavyko pasprukti ir jie patraukė į Egiptą. Hadadas tada buvo dar vaikas. **18** Palikę Midjaną, jie nukeliavo į Paraną.[a] Iš ten, pasiėmę daugiau vyrų, nuvyko į Egiptą, pas Egipto valdovą faraoną. Šis paskyrė Hadadui namus, žemės, aprūpino jį maistu. **19** Hadadas įgijo tokį faraono palankumą, kad šis į žmonas jam davė savo žmonos, valdovės* Tachpenesės, seserį. **20** Tachpenesės sesuo pagimdė jam sūnų Genubatą, ir Tachpenesė jį augino* faraono rūmuose. Genubatas augo faraono rūmuose tarp faraono sūnų.

21 Egipte išgirdęs, kad Dovydas jau atgulė prie savo protėvių[b] ir kad kariuomenės vadas Joabas yra miręs,[c] Hadadas kreipėsi į faraoną: „Išleisk mane. Noriu parvykti į savo kraštą.“ – **22** „O ko tau pas mane trūksta, kad panorai į savo kraštą keliauti?“ – klausė faraonas. „Nieko netrūksta, – atsakė tas, – bet prašyčiau mane išleisti.“

23 Dievas pakėlė prieš Saliamoną dar kitą priešą[d] – Eljados sūnų Rezoną. Šis buvo pabėgęs nuo savo valdovo Cobos karaliaus Hadadezero.[e] **24** Kai Dovydas nugalėjo* Cobos vyrus,[f] Rezonas subūrė prie savęs žmonių ir tapo plėšikų gaujos vadu. Nukeliavę į Damaską,[g] jie ten apsigyveno ir perėmė valdžią. **25** Rezonas buvo Izraelio priešas per visas Saliamono dienas. Jis viešpatavo Sirijoje ir kenkė Izraeliui panašiai kaip Hadadas. Izraelį jis tiesiog niekino.

26 Tarp Saliamono tarnų[a] buvo toks Jeroboamas,[b] Nebato sūnus, efraimas iš Ceredos (jo motina Cerūva buvo našlė). Jis irgi ėmė maištauti* prieš karalių.[c] **27** Ir štai kodėl jis prieš karalių maištavo. Saliamonas statė Pylimą*[d] ir stiprino savo tėvo Dovydo miesto sienas.[e] **28** O tasai Jeroboamas buvo sumanus vyras. Saliamonas, pamatęs, kaip šauniai jis darbuojasi, paskyrė jį vadovauti[f] visiems darbo prievolininkams iš Juozapo namų. **29** Kartą, kai Jeroboamas ėjo iš Jeruzalės, kelyje jį pasitiko pranašas Ahija[g] iš Šilojo. Ahija vilkėjo naują drabužį. Daugiau tenai nieko nebuvo, tik juodu. **30** Tada Ahija griebė savo naująjį drabužį, kuriuo buvo apsivilkęs, ir suplėšė į dvylika dalių. **31** Jeroboamui jis tarė:

„Imk sau dešimt dalių, nes štai ką sako Jehova, Izraelio Dievas: ‘Ruošiuosi išplėšti karalystę iš Saliamono rankos. Tau aš atiduosiu dešimt giminių[h] **32** ir jam paliksiu tik vieną[i] – dėl savo tarno Dovydo[y] ir dėl Jeruzalės, dėl miesto, kurį esu išsirinkęs iš visų Izraelio giminių.[j] **33** Taip pasielgsiu todėl, kad jie mane paliko[k] ir ėmė lenktis sidoniečių deivei Astartei, moabitų dievui Kemošui ir amonitų dievui Milkomui. Mano keliais jie nebeina ir nebedaro, kas mano akyse teisu, nebesilaiko mano įstatų ir potvarkių, kaip laikėsi jo tėvas Dovydas.

11 SKYRIUS

a Sk 10:12

b 1Ka 2:10

c 1Ka 2:34

d 1Ka 11:14

e 2Sa 8:3

f 2Sa 10:18

g 2Sa 8:5
1Ka 19:15
Iz 7:8

Antra skiltis

a 1Ka 9:22

b 1Ka 11:31
1Ka 12:32
1Ka 14:10
2Me 11:14
2Me 13:3, 20

c 2Me 13:6

d 1Ka 9:15, 24

e 2Sa 5:7

f 1Ka 5:16

g 1Ka 12:15
1Ka 14:2
2Me 9:29

h 1Ka 12:16

i 1Ka 12:20
2Me 11:1

y Pr 49:10

j Įst 12:5, 6
1Ka 11:13
Ps 132:13

k Įst 28:15
2Me 15:2

11:19 *Realios valdžios ji neturėjo. **11:20** *Arba galbūt „nujunkė“. **11:24** *Pažod. „žudė“.

11:26 *Pažod. „pakėlė ranką“. **11:27** *Arba „Milojąˮ. Hebr. žodis reiškia „užpildas“, „sampilas“.

34 Visos karalystės iš Saliamono rankos neatimsiu. Kol jis bus gyvas, leisiu jam viešpatauti dėl savo tarno Dovydo, kurį pasirinkau,[a] kuris laikėsi mano įsakymų ir įstatų. **35** Karalystę atimsiu iš jo sūnaus rankos ir atiduosiu tau, būtent dešimt giminių.[b] **36** Jo sūnui duosiu vieną giminę, kad mano tarnas Dovydas visados turėtų žiburį* priešais mane Jeruzalėje[c] – mieste, kurį pasirinkau savo vardui įkurdinti. **37** Taigi tave aš paimsiu, kad visa valdytum, kaip tavo siela ir trokšta. Tu būsi Izraelio karalius. **38** Jei klausysi viso, ką tau įsakysiu, eisi mano keliais, darysi, kas mano akyse teisu, jei laikysiesi mano įstatų ir įsakymų taip, kaip mano tarnas Dovydas laikėsi,[d] aš būsiu su tavimi. Pastatysiu tau patvarius namus*, kaip pastačiau Dovydui,[e] ir atiduosiu tau Izraelį. **39** O Dovydo palikuoniams dėl jų nedorų darbų užtrauksiu pažeminimą,[f] tačiau ne visam laikui.’“[g]

40 Dėl to Saliamonas mėgino Jeroboamą nužudyti, bet tas pabėgo į Egiptą,[h] pas Egipto valdovą Šišaką.[i] Egipte jis pasiliko iki Saliamono mirties.

41 Daugiau apie Saliamoną – apie jo išmintį ir visa, ką jis yra nuveikęs, – argi neparašyta Saliamono metraščių knygoje?[y] **42** Saliamonas visą Izraelį iš Jeruzalės valdė 40 metų. **43** Paskui jis atgulė prie savo protėvių ir buvo palaidotas savo tėvo Dovydo mieste. Vietoj Saliamono ėmė karaliauti jo sūnus Rehabeamas.[j]

11:36 *T. y. įpėdinį. **11:38** *T. y. dinastiją.

11 SKYRIUS

a 1Ka 9:4, 5; Ps 89:49; Ps 132:17; Iz 9:7

b 1Ka 12:20; 2Me 10:16

c 2Sa 7:29; 1Ka 15:4; 2Ka 8:19

d 1Ka 15:5

e 2Sa 7:11

f 1Ka 12:16

g Pr 49:10; Iz 11:1; Lk 1:32, 33

h 2Me 10:2

i 1Ka 14:25

y 2Me 9:29–31

j 1Me 3:10; 2Me 13:7; Mt 1:7

Antra skiltis

12 SKYRIUS

a Pr 12:6; Joz 20:7, 9; Ts 9:1, 2; Apd 7:15, 16

b 2Me 10:1–4

c 1Ka 11:26, 40

d 1Sa 8:11–18; 1Ka 4:7

e 2Me 10:5–7

f 2Me 10:8–11

12 Rehabeamas nuvyko į Sichemą,[a] kur visas Izraelis buvo susirinkęs paskelbti jo karaliumi.[b] **2** Apie tai išgirdo ir Nebato sūnus Jeroboamas (tuo metu jis dar laikėsi Egipte, mat nuo karaliaus Saliamono buvo pabėgęs į Egiptą ir ten apsigyvenęs).[c] **3** Žmonės siuntė pas Jeroboamą pasiuntinius, kad jį pakviestų. Tada Jeroboamas ir visa Izraelio bendruomenė nuėjo pas Rehabeamą ir jam kalbėjo: **4** „Tavo tėvas uždėjo mums sunkų jungą.[d] Todėl dabar sumažink darbo naštą, kurią tavo tėvas užkrovė, palengvink sunkų jungą, kurį jis uždėjo, ir mes tau tarnausime.“

5 Į tai Rehabeamas atsakė: „Eikite ir po trijų dienų sugrįžkite pas mane.“ Žmonėms pasišalinus,[e] **6** karalius Rehabeamas kreipėsi į vyresnius vyrus* – į tuos, kurie buvo tarnavę jo tėvui Saliamonui, kai tas dar buvo gyvas: „Patarkite, ką turėčiau šiems žmonėms atsakyti.“ **7** Ir tie jam patarė: „Jei šiems žmonėms šiandieną būsi tarnas, jei padarysi, ko jie prašo, ir duosi atsakymą, kokio jie tikisi, jie visados bus tavo tarnai.“

8 Rehabeamas, deja, nepaisė vyresnių vyrų* patarimo ir tarėsi su jaunais, kurie buvo užaugę kartu su juo ir dabar jam tarnavo.[f] **9** Jų klausė: „Kaip patartumėte atsakyti šiems žmonėms, prašantiems: ‘Palengvink jungą, kurį mums uždėjo tavo tėvas’?“ **10** Jauni vyrai, augę kartu su juo, atsakė: „Štai ką turėtum sakyti žmonėms,

12:6 *Arba „į seniūnus“. **12:8** *Arba „seniūnų“.

prašantiems ‘palengvink sunkų jungą, kurį mums tavo tėvas uždėjo’, štai ką turėtum jiems pareikšti: ‘Mano mažylis pirštas storesnis už mano tėvo juosmenį. **11** Mano tėvas užkrovė jums sunkų jungą, o aš tą jungą dar pasunkinsiu. Mano tėvas plakė jus botagais, o aš plaksiu dygliuotais rimbais*.’“

12 Jeroboamas ir visi žmonės atėjo pas Rehabeamą trečią dieną, nes karalius buvo liepęs: „Sugrįžkite pas mane trečią dieną.“[a] **13** Karalius nepaisė to, ką patarė vyresni vyrai*, ir žmonėms atsakė šiurkščiai. **14** Vadovaudamasis jaunų vyrų patarimu, jis pareiškė: „Mano tėvas uždėjo jums sunkų jungą, o aš tą jungą dar pasunkinsiu. Mano tėvas plakė jus botagais, o aš plaksiu dygliuotais rimbais*.“ **15** Karalius į tautos prašymą neatsižvelgė. Pats Jehova šitaip pakreipė įvykius,[b] kad išsipildytų žodis, kurį Jehova per šilojietį Ahiją buvo paskelbęs Nebato sūnui Jeroboamui.[c]

16 Kai visas Izraelis pamatė, kad karalius jų prašymo nepaiso, žmonės karaliui tarė: „Kas gi mus sieja su Dovydu? Neturim bendro paveldo su Jesės sūnumi! Grįžk prie savo dievų, Izraeli! O tu, Dovydai, dabar pats pasirūpink savo namais!“ Ir Izraelis išsiskirstė po namus*.[d] **17** Tačiau izraelitus, gyvenančius Judo miestuose, ir toliau valdė Rehabeamas.[e]

18 Karalius Rehabeamas tada siuntė pas izraelitus Adoramą,[f] darbo prievolininkų prižiūrėtoją, bet visas Izraelis užmėtė jį akmenimis. Pačiam karaliui Rehabeamui pavyko įšokti į vežimą ir pasprukti į Jeruzalę.[a] **19** Taip izraelitai sukilo[b] prieš Dovydo namus ir maištauja iki šios dienos.

20 Kai Izraelis išgirdo, kad Jeroboamas yra sugrįžęs, žmonės pasikvietė jį į savo sambūrį ir paskelbė viso Izraelio karaliumi.[c] Dovydo namus* palaikė tik Judo giminė.[d]

21 Rehabeamas, parvykęs į Jeruzalę, tuojau pat sutelkė visus Judo namus ir Benjamino giminę – 180 000 prityrusių karių, kad kovotų su Izraelio namais ir karalystė būtų sugrąžinta Saliamono sūnui Rehabeamui.[e] **22** Tada Šemają, Dievo vyrą, pasiekė Dievo žodis:[f] **23** „Saliamono sūnui Rehabeamui, Judo karaliui, taip pat visiems Judo namams, Benjamino giminei ir kitiems tautos žmonėms perduok: **24** ‘Taip sako Jehova: „Neikite ir nekovokite su savo broliais izraelitais. Grįžkite kiekvienas į savo namus, nes mano valia buvo, kad taip įvyktų.“’“[g] Žmonės pakluso Jehovos žodžiui ir sugrįžo namo, kaip Jehova buvo jiems liepęs.

25 Efraimo aukštumose Jeroboamas įtvirtino Sichemą[h] ir ten apsigyveno. Paskui, iš ten išėjęs, įtvirtino Penuelį.[i] **26** Savo širdyje Jeroboamas svarstė: „Karališka valdžia vėl gali atitekti Dovydo namams.[y] **27** Jei ši tauta ir toliau eis atnašauti aukų į Jehovos Namus Jeruzalėje,[j] žmonių širdys vėl palinks prie jų valdovo Judo karaliaus Rehabeamo. Tada mane jie nužudys ir sugrįš pas Judo

12 SKYRIUS

a 2Me 10:12–15

b Įst 2:30; 2Me 22:7; Rom 9:18

c 1Ka 11:31

d 2Me 10:16, 17

e 1Ka 11:12, 13; 2Me 11:13, 16

f 2Sa 20:24; 1Ka 4:6; 1Ka 5:13, 14

Antra skiltis

a 2Me 10:18, 19

b 2Ka 17:21

c 1Ka 11:30, 31

d 1Ka 11:12, 13; Oz 11:12

e 2Me 11:1–4; 2Me 25:5

f 2Me 12:5

g 1Ka 11:30, 31

h 1Ka 12:1

i Pr 32:30; Ts 8:13, 17

y 1Ka 11:38

j Įst 12:5, 6

12:11, 14 *Pažod. „skorpionais“. **12:13** *Arba „seniūnai“. **12:16** *Pažod. „po palapines“.

12:20 *T. y. dinastiją.

karalių Rehabeamą!“ **28** Karalius pasitarė ir padirbdino du aukso veršius.[a] Į žmones jis kreipėsi: „Kam jums taip apsisunkinti? Kam eiti į Jeruzalę? Štai, Izraeli, tavo Dievas, kuris išvedė tave iš Egipto žemės!“[b] **29** Vieną veršį jis pastatė Betelyje,[c] kitą – Dane.[d] **30** Tai pastūmėjo tautą į nuodėmę.[e] Garbinti veršio žmonės eidavo net į Daną.

31 Šventavietėse Jeroboamas pastatė garbinimo namų, paskyrė kunigų iš paprastų žmonių, ne levitų.[f] **32** Be to, aštunto mėnesio penkioliktą dieną įvedė šventę – panašią į iškilmę, švenčiamą Jude.[g] Ant Betelyje pastatyto aukuro[h] jis atnašavo aukas veršiams, kuriuos buvo padirbdinęs. Ten pat, Betelyje, paskyrė kunigų savo įkurtoms šventavietėms. **33** Aštunto mėnesio penkioliktą dieną – mėnesį, kurį pats parinko, – Jeroboamas ant aukuro, kurį Betelyje buvo pastatęs, ėmė atnašauti aukas. Izraelio žmonėms jis įsteigė šventę ir pasilipęs aukojo aukas ant aukuro, leido aukų dūmus.

13 Jeroboamui stovint prie aukuro[i] ir aukojant aukas*, į Betelį iš Judo atėjo Dievo vyras,[y] paties Jehovos siųstas, **2** ir kreipėsi į aukurą, kaip Jehova jam buvo liepęs: „Aukure, aukure! Štai ką sako Jehova: ‘Dovydo namams gims sūnus, vardu Jošijas.[j] Ant tavęs jis atnašaus šventaviečių kunigus – tuos, kurie aukas ant tavęs aukoja,* – ir degins ant tavęs žmonių kaulus.’“[k] **3** Tą dieną jis davė pranašišką ženklą, tardamas: „Toks yra ženklas nuo Jehovos: šis aukuras suskils ir pelenai*, kurie yra ant jo, išbirs.“

4 Išgirdęs, kokį nuosprendį Betelio aukurui skelbia Dievo vyras, karalius Jeroboamas pasisuko nuo aukuro ir, ištiesęs ranką į tą vyrą, sušuko: „Griebkit jį!“[a] Ištiesta ranka iškart sustingo,* jis nebegalėjo jos nuleisti.[b] **5** Tada aukuras suskilo ir išbiro pelenai – apie tokį ženklą nuo Jehovos ir buvo sakęs Dievo vyras.

6 Karalius Dievo vyro ėmė prašyti: „Maldauk Jehovą, savo Dievą, malonės ir melskis už mane, kad mano ranka pagytų.“[c] Dievo vyras maldavo Jehovą malonės, ir karaliaus ranka tapo tokia, kokia buvo pirmiau. **7** Karalius Dievo vyrui tada pasiūlė: „Eime pas mane į namus. Tave aš pavaišinsiu ir duosiu tau dovaną.“ – **8** „Neičiau su tavimi net jei duotumei man pusę savo namų, – karaliui atsakė Dievo vyras. – Šioje vietoje nei duonos valgysiu, nei vandens gersiu, **9** nes štai ką Jehova man liepė: ‘Duonos nevalgysi ir vandens negersi, ir keliu, kuriuo atėjai, negrįši.’“ **10** Taigi Dievo vyras pasuko kitu keliu – ne tuo pačiu, kuriuo buvo atėjęs į Betelį.

11 Betelyje gyveno senas pranašas. Jo sūnūs parėję namo papasakojo visa, ką Dievo vyras tą dieną Betelyje buvo padaręs, ir pakartojo žodžius, kuriuos jis buvo pasakęs karaliui. Kai tėvui viską papasakojo, **12** tas jų paklausė: „O kuriuo

12 SKYRIUS

a Iš 20:4
2Ka 10:29

b Iš 32:4, 8
2Me 11:15, 16

c Pr 12:8, 9
Pr 28:19

d Pr 14:14
Įst 34:1
Ts 18:29
Ts 20:1

e 2Ka 10:31
2Ka 17:21–23

f Sk 3:10
1Ka 13:33
2Me 11:14
2Me 13:9

g Kun 23:34

h Am 7:13

13 SKYRIUS

i 1Ka 12:32
Am 3:14

y 2Ka 23:16, 17

j 2Ka 21:24
2Ka 22:1

k 2Ka 23:15, 16
2Me 34:33

Antra skiltis

a 2Me 16:10
Jer 20:2

b 2Ka 6:18

c Iš 10:16, 17
Sk 21:7
Jer 37:3
Apd 8:24

13:1 *Arba „leidžiant dūmus“. **13:2** *Arba „kurie ant tavęs leidžia dūmus“.

13:3 *Arba „riebieji pelenai“. Tai buvo deginamosios aukos taukų prisigėrę pelenai. **13:4** *Arba „Ištiestą ranką iškart suparalyžiavo“.

keliu jis pasuko?“ Ir sūnūs parodė, kuriuo keliu Dievo vyras iš Judo buvo nuėjęs. **13** „Pabalnokit man asilą“, – paprašė tėvas. Sūnums pabalnojus asilą, jis išjojo.

14 Jis jojo įkandin Dievo vyro ir surado jį sėdintį po dideliu medžiu. „Ar tu esi tas Dievo vyras, atkeliavęs iš Judo?“[a] – paklausė. „Taip, aš“, – atsakė tas. **15** „Eime pas mane į namus, duosiu tau užvalgyti“, – pakvietė senasis pranašas. **16** „Negaliu priimti tavo kvietimo ir grįžti su tavimi, – atsiliepė Dievo vyras. – Šioje vietoje su tavimi negaliu nei duonos valgyti, nei vandens gerti, **17** nes Jehova man liepė: ‘Duonos ten nevalgysi ir vandens negersi, ir keliu, kuriuo atėjai, negrįši.’“ – **18** „Aš irgi esu pranašas, kaip ir tu, – tikino anas. – Jehovos siųstas angelas man pasakė: ‘Parsivesk jį į savo namus duonos pavalgyti ir vandens atsigerti.’“ (Pranašas jam pamelavo.) **19** Taigi Dievo vyras patraukė su juo atgal ir jo namuose valgė ir gėrė.

20 Jiems sėdint prie stalo, pranašą, kuris buvo jį parsivedęs, pasiekė Jehovos žodis, **21** ir Dievo vyrui iš Judo jis tarė: „Taip sako Jehova: ‘Kadangi nepaklusai Jehovos žodžiui ir neįvykdei to, ką Jehova, tavo Dievas, buvo tau įsakęs, – **22** grįžai atgal, valgei ir gėrei toje vietoje, apie kurią tau buvo pasakyta: „Duonos ten nevalgysi ir vandens negersi“, – tavo kūnas nebus palaidotas tavo protėvių kape.’“[b]

23 Kai atgal pargrįžęs pranašas pavalgė ir atsigėrė, senasis pranašas pabalnojo jam asilą **24** ir Dievo vyras leidosi į kelią. Tačiau kelyje jį užpuolė liūtas ir sudraskė.[a] Jo kūnas tįsojo ant kelio, o asilas stovėjo šalia, liūtas irgi stovėjo šalia kūno. **25** Eidami pro šalį, žmonės matė ant kelio tįsantį lavoną ir greta stovintį liūtą. Atėję į miestą, kuriame gyveno senasis pranašas, papasakojo, ką matę.

26 Apie tai išgirdęs, pranašas, kuris buvo parsivedęs Dievo vyrą, tarė: „Tai Dievo vyras. Jis nepakluso Jehovos žodžiui.[b] Todėl Jehova ir atidavė jį liūtui, kad sudraskytų, kad jį nužudytų, kaip Jehova jam buvo kalbėjęs.“[c] **27** Savo sūnums jis paliepė: „Pabalnokit man asilą.“ Kai tie pabalnojo, **28** jis iškeliavo ir surado ant kelio tįsantį lavoną ir šalia stovinčius asilą su liūtu. Liūtas lavono neėdė ir asilo nedraskė. **29** Pranašas paėmęs užkėlė Dievo vyro kūną ant asilo ir pargabeno į savo miestą apraudoti ir palaidoti. **30** Kūną paguldė savo paties kape ir jį apverkė: „Ak, brolau!“ **31** Jį palaidojęs, savo sūnums prisakė: „Kai aš mirsiu, palaidokit mane ten pat, kur palaidotas Dievo vyras. Mano kaulus paguldykit prie jo kaulų.[d] **32** Jehovos nuosprendis, kurį jis paskelbė Betelio aukurui ir visiems garbinimo namams, esantiems Samarijos miestų šventavietėse,[e] tikrai bus įvykdytas.“[f]

33 Net ir po viso šito Jeroboamas nepaliko savo nedoro kelio. Kunigus šventavietėms jis ir toliau skyrė iš paprastų žmonių,[g] įšventindavo kunigais visus, kas tik panorėdavo. „Na ir tebūna jis šventavietės ku-

13 SKYRIUS

a 1Ka 13:1

b 1Ka 13:30
2Ka 23:17, 18

Antra skiltis

a 2Sa 6:7
1Ka 20:35, 36
2Ka 17:25

b 1Ka 13:9

c 1Ka 13:21, 22

d 2Ka 23:17, 18

e Kun 26:30
1Ka 12:29, 31

f 2Ka 23:15, 19

g 1Ka 12:25, 31

nigu“, – sakydavo.[a] **34** Dėl šios nuodėmės Jeroboamo namai[b] galiausiai turėjo būti sunaikinti, pašalinti nuo žemės paviršiaus.[c]

14 Tuo metu susirgo Jeroboamo sūnus Abija. **2** Jeroboamas savo žmonos paprašė: „Eik, persirenk, kad niekas neatpažintų, jog esi Jeroboamo žmona, ir nukeliauk į Šiloją. Ten rasi pranašą Ahiją – tą, kuris pasakė, kad aš tapsiu šios tautos karaliumi.[d] **3** Pasiimk dešimt duonos papločių, tešlainių, ąsotį medaus ir nueik pas jį. Jis tau pasakys, kaip bus su vaiku.“

4 Jeroboamo žmona taip ir padarė. Susiruošusi patraukė į Šiloją[e] ir atėjo prie Ahijos namų. Ahija jau nebematė, nuo senatvės jam buvo aptemusios akys.

5 Tačiau Jehova įspėjo Ahiją: „Pas tave atkeliauja Jeroboamo žmona pasiteirauti apie savo sūnų, nes jis serga. Pasakysiu, ką turi jai kalbėti.* Ji ateis pas tave, bet neišsiduos, kas esanti.“

6 Jai žengiant pro duris, Ahija išgirdo žingsnius ir tarė: „Užeik, Jeroboamo žmona. Kodėl nori nuslėpti, kas esi? Man liepta tau pranešti skaudžią žinią. **7** Eik ir perduok Jeroboamui: ‘Taip sako Jehova, Izraelio Dievas: „Aš iškėliau tave virš tavo tautiečių, padariau tave savo tautos Izraelio vadu.[f] **8** Išplėšiau karalystę iš Dovydo namų ir atidaviau tau.[g] Tačiau tu nebuvai toks kaip mano tarnas Dovydas, kuris laikėsi mano įsakymų, visa širdimi buvo su manimi ir darė vien tai, kas teisu mano akyse.[a] **9** Tu elgeisi blogiau už visus savo pirmtakus, pasidirbdinai sau kitą dievą, nusiliedinai stabų, kad mane įžeistum.[b] Tu atsukai man nugarą.[c] **10** Todėl aš užtrauksiu nelaimę Jeroboamo namams ir išnaikinsiu iš Jeroboamo šeimos visus vyrus*, net Izraelio bejėgius ir silpnuosius. Išmėšiu Jeroboamo namus, kaip mėžiamas mėšlas, kol jo nebelieka![d] **11** Kas iš Jeroboamo šeimos žus mieste, tą ės šunys; kas žus laukuose, tą les padangių paukščiai, nes taip pasakė Jehova.“’

12 Dabar grįžk namo. Kai tik įkelsi kojį į miestą, tavo vaikas mirs. **13** Visas Izraelis jį apraudos ir palaidos. Jis vienintelis iš Jeroboamo šeimos bus paguldytas į kapą, nes Jehova, Izraelio Dievas, iš visų Jeroboamo namų tik jame rado šį tą gero. **14** Ateis diena – ji jau ateina, – kai Jehova iškels sau karalių, Izraelio valdovą, ir tas sunaikins Jeroboamo namus.[e] **15** Jehova taip pakirs Izraelį, kad jis siūbuos kaip nendrė vandeny. Izraelį jis išraus iš tos geros žemės, kurią jų protėviams davė,[f] ir išblaškys juos krašte anapus Upės*,[g] nes darydamiesi Ašeros stulpus#[h] jie pykdė Jehovą. **16** Jis paliks Izraelį dėl nuodėmių, kurias Jeroboamas pats darė ir į kurias visą Izraelį įvedė.“[i]

17 Jeroboamo žmona tada leidosi atgal ir sugrįžo į Tircą. Jai bežengiant per namų

14:5 *Arba „Kalbėsi jai taip ir taip“.

13 SKYRIUS

a 2Me 11:14, 15

b 1Ka 16:30, 31; 2Ka 3:1, 3; 2Ka 10:31; 2Ka 13:1, 2

c 1Ka 14:10; 1Ka 15:25–29; 2Ka 17:22, 23

14 SKYRIUS

d 1Ka 11:30, 31

e Joz 18:1; 1Sa 4:3

f 1Ka 11:30, 31; 1Ka 12:20

g 1Ka 12:16

Antra skiltis

a 1Ka 15:5; Apd 13:22

b Įst 27:15; 2Me 11:15

c Neh 9:26; Ps 50:17

d 1Ka 15:25–29

e 1Ka 15:25–29

f Įst 8:7–9; Įst 29:28; Joz 23:15; 2Ka 17:6

g Įst 28:64; 2Ka 15:29; 2Ka 18:11

h Įst 12:3

i 1Ka 12:28–30; 1Ka 13:33, 34

14:10 *Pažod. „visus, kas šlapinasi ant sienos“. Taip buvo paniekinamai vadinami vyrai. **14:15** *T. y. Eufrato. #Žr. žodynėlį.

slenkstį, vaikas mirė. **18** Jis buvo palaidotas ir visas Izraelis jį apraudojo, kaip Jehova per savo tarną pranašą Ahiją buvo pasakęs.

19 Daugiau apie Jeroboamą – kaip jis kariavo[a] ir kaip valdė – parašyta Izraelio karalių metraščių knygoje. **20** Jeroboamas valdė 22 metus, o paskui atgulė prie savo protėvių[b] ir vietoj jo ėmė karaliauti jo sūnus Nadabas.[c]

21 Tuo tarpu Jude karaliavo Saliamono sūnus Rehabeamas. Karaliumi Rehabeamas tapo būdamas keturiasdešimt vienų ir 17 metų karaliavo Jeruzalėje – mieste, kurį Jehova iš visų Izraelio giminių buvo išsirinkęs[d] savo vardui įkurdinti.[e] Rehabeamo motina buvo amonitė, vardu Naama.[f] **22** Judo žmonės irgi darė, kas nedora Jehovos akyse,[g] savo nuodėmėmis pykdė jį labiau negu jų protėviai.[h] **23** Ant kiekvienos aukštesnės kalvos ir po kiekvienu vešliu medžiu jie įsirengė sau šventaviečių, statėsi šventstulpių* ir Ašeros stulpų.[i] **24** Krašte būta ir sanguliautojų, parsiduodančių šventavietėse*.[y] Žmonės darė tas pačias bjaurystes kaip tautos, kurias Jehova buvo pašalinęs izraelitams iš kelio.

25 Penktais karaliaus Rehabeamo valdymo metais Jeruzalę užpuolė Egipto valdovas Šišakas.[j] **26** Jis susigrobė Jehovos Namų ir karaliaus rūmų turtus.[k] Susigrobė viską, net ir visus auksinius skydus, kuriuos Saliamonas buvo padirbdinęs.[l]

27 Vietoj jų karalius Rehabeamas padarė skydus iš varo ir įdavė saugoti sargybinių*, budinčių prie įėjimo į karaliaus rūmus, vyriausiesiems. **28** Kaskart, kai karalius eidavo į Jehovos Namus, sargybiniai tuos skydus nešdavo, o paskui vėl grąžindavo į sargybos būstinę.

29 Daugiau apie Rehabeamą – visa, ką jis nuveikė, – argi neparašyta Judo karalių metraščių knygoje?[a] **30** Tarp Rehabeamo ir Jeroboamo nuolat vyko karas.[b] **31** Paskui Rehabeamas atgulė prie savo protėvių ir buvo palaidotas Dovydo mieste, kur ir protėviai.[c] Jo motina buvo amonitė, vardu Naama.[d] Vietoj jo ėmė karaliauti jo sūnus Abijamas*.[e]

15 Judo karaliumi Abijamas tapo aštuonioliktais karaliaus Jeroboamo,[f] Nebato sūnaus, valdymo metais[g] **2** ir Jeruzalėje karaliavo trejus metus. Jo motina buvo Abšalomo anūkė, vardu Maaka.[h] **3** Jis kartojo savo tėvo nuodėmes ir Jehovai, savo Dievui, buvo atsidavęs ne visa širdimi – ne kaip jo protėvis Dovydas. **4** Tačiau Jehova, jo Dievas, dėl Dovydo[i] davė jam žiburį* Jeruzalėje[y] – po jo iškėlė jo sūnų, o ir pačią Jeruzalę išsaugojo. **5** (Juk Dovydas darė, kas Jehovos akyse teisu, ir niekada* nenukrypo nuo to, ką Dievas buvo jam įsakęs, išskyrus atsitikimą su hetitu Ūrija.[j]) **6** Karas tarp Rehabeamo ir Jeroboamo vyko per visas jo gyvenimo dienas.[k]

14:23 *Žr. žodynėlį. **14:24** *Turimi omenyje vyrai, užsiimantys sakraline prostitucija.

14:27 *Pažod. „bėgikų“. **14:31** *Dar vadinamas Abija. **15:4** *T. y. įpėdinį. **15:5** *Pažod. „per visas savo gyvenimo dienas“.

14 SKYRIUS

a 2Me 12:15
2Me 13:3
b 2Me 13:20
c 1Ka 15:25
d Ps 78:68
Ps 132:13
e Iš 20:24
Įst 12:5, 6
1Ka 8:16, 17
f 1Ka 11:1
2Me 12:13
g 1Ka 11:7
2Me 12:1
h Iz 65:2
i Kun 26:1
Įst 12:2, 3
Iz 57:5
Iz 65:7
Jer 2:20
Oz 4:13
y Įst 23:17, 18
1Ka 15:11, 12
1Ka 22:46
2Ka 23:7
Oz 4:14
j 1Ka 11:40
2Me 12:2–4
k 1Ka 7:51
1Ka 15:18
2Ka 18:14, 15
2Ka 24:12, 13
l 1Ka 10:16, 17
2Me 12:9–11

Antra skiltis

a 1Me 27:24
2Me 12:15
b 1Ka 15:6
c 1Ka 11:43
d 1Ka 11:1
2Me 12:13
e 1Me 3:10
Mt 1:7

15 SKYRIUS

f 1Ka 12:20
g 2Me 13:1, 2
h 2Me 11:20–22
i 2Sa 7:8, 12
Ps 89:33–37
Iz 37:35
Jer 33:20, 21
y 1Ka 11:36
2Me 21:7
Ps 132:13, 17
j 2Sa 11:4, 15
Ps 51:0
k 1Ka 14:30
2Me 12:15

7 Daugiau apie Abijamą – visa, ką jis nuveikė, – argi neparašyta Judo karalių metraščių knygoje?[a] Abijamas kariavo su Jeroboamu.[b] **8** Galiausiai Abijamas atgulė prie savo protėvių ir buvo palaidotas Dovydo mieste. Vietoj jo ėmė karaliauti jo sūnus Asa.[c]

9 Judo karaliumi Asa tapo dvidešimtais Izraelio karaliaus Jeroboamo valdymo metais **10** ir Jeruzalėje karaliavo 41 metus. Jo senelė buvo Abšalomo anūkė, vardu Maaka.[d] **11** Kaip ir jo protėvis Dovydas, Asa darė, kas teisu Jehovos akyse.[e] **12** Iš krašto jis išvarė sanguliautojus, parsiduodančius šventavietėse,*[f] ir pašalino visus bjauriuosius stabus#, kuriuos jo protėviai buvo padarę.[g] **13** Be to, iš savo senelės Maakos[h] atėmė karalienės vardą, nes ji buvo padirbdinusi šlykštų stabą Ašerai garbinti. Asa tą šlykštų stabą nukirto[i] ir sudegino Kidrono slėnyje.[y] **14** Nors šventavietės nebuvo panaikintos,[j] Asa per visas savo gyvenimo dienas buvo atsidavęs Jehovai visa širdimi. **15** Į Jehovos Namus jis sugabeno brangenybes, kurias jo tėvas ir jis pats buvo šventovei paaukoję, – sidabrą, auksą ir įvairius dirbinius.[k]

16 Tarp Asos ir Izraelio karaliaus Bašos[l] nuolat vyko karas. **17** Izraelio karalius Baša atžygiavo prieš Judą ir ėmė statyti Ramoje[m] įtvirtinimus, kad niekas negalėtų nei išeiti iš Judo karaliaus Asos žemių, nei ten įeiti.[a] **18** Tada Asa, paėmęs visą sidabrą ir auksą, likusį Jehovos Namų iždinėse ir karaliaus rūmų iždinėse, per savo tarnus siuntė Sirijos karaliui Hezjono sūnaus Tabrimono sūnui Ben Hadadui[b] į Damaską. Karalius Asa į jį kreipėsi: **19** „Mudu su tavimi sieja sutartis*, kaip kad anksčiau siejo mano tėvą su tavo tėvu. Siunčiu tau dovanų sidabro ir aukso. Dabar nutrauk sutartį#, kurią esi sudaręs su Izraelio karaliumi Baša, kad jis nuo manęs pasitrauktų.“ **20** Ben Hadadas padarė, ko karalius Asa prašė: pasiuntė savo kariuomenės vadus prieš Izraelio miestus ir jie paėmė Ijoną,[c] Daną,[d] Abel Bet Maaką, visą Kineretą ir visą Naftalio žemę. **21** Baša, apie tai išgirdęs, tuojau liovėsi statyti Ramoje įtvirtinimus. Jis sugrįžo į Tircą[e] ir ten pasiliko. **22** Tada karalius Asa sutelkė Judo žmones, visus be išimties. Iš Ramos jie išgabeno akmenis ir rąstus, kuriais Baša stiprino miestą. Juos karalius Asa panaudojo Benjamino Gebai[f] ir Micpai[g] įtvirtinti*.

23 Daugiau apie Asą – apie jo galybę ir visa, ką jis nuveikė, taip pat apie miestus, kuriuos jis statė*, – argi neparašyta Judo karalių metraščių knygoje? Senatvėje jį vargino kojų liga.[h] **24** Galiausiai Asa atgulė prie savo protėvių ir buvo prie jų palaidotas savo protėvio Dovydo mieste. Vietoj jo ėmė karaliauti jo sūnus Juozapatas.[i]

25 Antrais Judo karaliaus Asos valdymo metais Izraelio

15 SKYRIUS

a 2Me 13:22

b 2Me 13:3

c 1Me 3:10
2Me 14:1
Mt 1:7

d 2Me 11:21, 22

e 2Me 14:2–5
2Me 14:11
2Me 15:17

f Įst 23:17, 18
1Ka 14:24
1Ka 22:45, 46

g 1Ka 11:7
1Ka 14:22, 23

h 2Me 11:18, 20

i Įst 7:5
2Ka 18:1, 4
2Me 34:1, 4

y 2Sa 15:23
2Me 15:16–18
Jn 18:1

j Sk 33:52
Įst 12:2
1Ka 22:41, 43

k 1Me 26:26, 27

l 1Ka 16:3, 12

m Joz 18:21, 25

Antra skiltis

a 2Me 16:1–6

b 2Me 16:7

c 2Ka 15:29

d Ts 18:29
1Ka 12:28, 29

e 1Ka 14:17
Gg 6:4

f Joz 21:8, 17

g Joz 18:21, 26
Ts 20:1
1Sa 7:5
Jer 40:6

h 2Me 16:11–14

i 1Ka 22:42
2Me 17:3, 4
2Me 18:1
2Me 19:4
Mt 1:8

15:12 *Turimi omenyje vyrai, užsiimantys sakraline prostitucija. #Hebr. žodis, čia išverstas „bjaurieji stabai“, galėjo būti gimininga žodžiui, reiškiančiam „mėšlas“.

15:19 *Arba „sandora“. #Arba „sandorą“. **15:22** *Arba „atstatyti“. **15:23** *Arba „įtvirtino“, „atstatė“.

karaliumi tapo Jeroboamo sūnus Nadabas.[a] Izraelyje jis karaliavo dvejus metus. **26** Jis darė, kas nedora Jehovos akyse, sekė savo tėvo pėdomis[b] ir kartojo tas pačias nuodėmes, į kurias jo tėvas buvo Izraelį įvedęs.[c] **27** Kai Nadabas ir visas Izraelis buvo apgulę filistinų miestą Gibetoną,[d] Ahijos sūnus Baša iš Isacharo giminės surengė sąmokslą prieš Nadabą ir ten, prie Gibetono, jį nužudė. **28** Taigi trečiais Judo karaliaus Asos valdymo metais Baša nužudė Nadabą ir vietoj jo pats ėmė karaliauti. **29** Vos tapęs karaliumi, jis išžudė visus Jeroboamo namų žmones, nepaliko Jeroboamui nė vieno gyvo. Baša juos išnaikino, kaip Jehova ir buvo kalbėjęs per savo tarną šilojietį Ahiją.[e] **30** Taip įvyko dėl nuodėmių, kurias Jeroboamas pats buvo daręs ir į kurias buvo įvedęs Izraelį, tuo užrūstindamas Jehovą, Izraelio Dievą. **31** Daugiau apie Nadabą – visa, ką jis nuveikė, – argi neparašyta Izraelio karalių metraščių knygoje? **32** Tarp Asos ir Izraelio karaliaus Bašos nuolat vyko karas.[f]

33 Trečiais Judo karaliaus Asos valdymo metais Ahijos sūnus Baša tapo viso Izraelio karaliumi ir karaliavo Tircoje 24 metus.[g] **34** Jis darė, kas nedora Jehovos akyse,[h] sekė Jeroboamo pėdomis ir kartojo tas pačias nuodėmes, į kurias tasai buvo įvedęs Izraelį.[i]

16 Tada Jehova apreiškė Hananio[y] sūnui Jehuvui,[j] ką yra nusprendęs dėl Bašos: **2** „Iš dulkių tave aš pakėliau ir padariau savo tautos Izraelio vadu,[k] bet tu sekei Jeroboamo pėdomis, vedei mano tautą Izraelį į nuodėmę, ir žmonės savo nuodėmėmis mane pykdė.[a] **3** Tad aš nušluosiu Bašą ir jo namus. Padarysiu su jo namais taip, kaip padariau su Nebato sūnaus Jeroboamo namais.[b] **4** Kas tik iš Bašos šeimos žus mieste, tą ės šunys; kas iš jo šeimos žus laukuose, tą les padangių paukščiai.“

5 Daugiau apie Bašą – apie jo darbus ir apie jo galybę – argi neparašyta Izraelio karalių metraščių knygoje? **6** Galiausiai Baša atgulė prie savo protėvių ir buvo palaidotas Tircoje.[c] Vietoj jo ėmė karaliauti jo sūnus Ela. **7** Nuosprendį Bašai ir jo namams Jehova per pranašą Jehuvą, Hananio sūnų, buvo paskelbęs ne vien dėl visų nedorybių, kurias Baša darė Jehovos akyse, savo darbais pykdydamas jį taip kaip Jeroboamo namai, bet ir dėl to, kad jis nužudė Nadabą.[d]

8 Izraelio karaliumi Bašos sūnus Ela tapo dvidešimt šeštais Judo karaliaus Asos valdymo metais ir karaliavo Tircoje dvejus metus. **9** Jo tarnas Zimris, pusės kovos vežimų vadas, surengė prieš jį sąmokslą. Tąsyk Ela gėrė rūmų prievaizdo Arcos namuose Tircoje ir jau buvo pasigėręs. **10** Tada įėjo Zimris, puolė jį ir nužudė.[e] Pats Zimris ėmė karaliauti jo vietoje. Tai atsitiko dvidešimt septintais Judo karaliaus Asos valdymo metais. **11** Tapęs karaliumi – vos tik atsisėdęs į sostą – jis išžudė visus Bašos namų žmones, nepaliko gyvo nė vieno vyro*,

15 SKYRIUS
a 1Ka 14:20
b 1Ka 14:7, 9
c 1Ka 12:28–30; 1Ka 13:33
d Joz 19:44, 48; Joz 21:20, 23; 1Ka 16:15
e 1Ka 14:9, 10
f 2Me 12:15
g 1Ka 16:8
h 1Ka 16:7
i 1Ka 12:28–30; 1Ka 13:33

16 SKYRIUS
y 2Me 16:7
j 2Me 19:2; 2Me 20:34
k 1Sa 2:8

Antra skiltis
a 1Ka 13:33
b 1Ka 14:10, 11; 1Ka 15:29
c 1Ka 15:21, 33
d 1Ka 15:25–29
e 2Ka 9:31

16:11 *Pažod. „nė vieno, kuris šlapinasi ant sienos“. Taip buvo paniekinamai vadinami vyrai.

nei iš giminaičių*, nei iš draugų. **12** Taigi Zimris sunaikino visus Bašos namus ir taip išsipildė, ką Jehova apie Bašą buvo kalbėjęs per pranašą Jehuvą.[a] **13** Tai buvo atlygis už visas Bašos ir jo sūnaus Elos nuodėmes, taip pat už nuodėmes, į kurias jie vedė Izraelį, pykdydami Jehovą, Izraelio Dievą, niekingais stabais.[b] **14** Daugiau apie Elą – visa, ką jis nuveikė, – argi neparašyta Izraelio karalių metraščių knygoje?

15 Dvidešimt septintais Judo karaliaus Asos valdymo metais Zimris tapo karaliumi ir karaliavo Tircoje septynias dienas. Izraelio kariuomenė tuo tarpu buvo apgulusi filistinų miestą Gibetoną.[c] **16** Kai stovykloje esančius karius pasiekė žinia, kad Zimris surengė sąmokslą ir nužudė karalių, visi Izraelio vyrai dar tą pačią dieną savo stovykloje Izraelio kariuomenės vadą Omrį.[d] **17** Omris, o su juo ir visi Izraelio vyrai, atžygiavo nuo Gibetono ir apgulė Tircą. **18** Matydamas, kad miestas paimtas, Zimris nuėjo į karaliaus rūmų bokštą ir, padegęs rūmus, pats žuvo liepsnose.[e] **19** Tai buvo atlygis už nuodėmes, kuriomis jis nusidėjo, darydamas, kas nedora Jehovos akyse, ir sekdamas Jeroboamo pėdomis, taip pat už nuodėmes, į kurias jis buvo įvedęs Izraelį.[f] **20** Daugiau apie Zimrį ir jo sąmokslą argi neparašyta Izraelio karalių metraščių knygoje?

21 Tada Izraelio tauta pasidalijo: dalis žmonių palaikė Ginato sūnų Tibnį ir norėjo padaryti jį karaliumi, o kita dalis palaikė Omrį. **22** Galiausiai Omrio šalininkai laimėjo prieš Ginato sūnaus Tibnio šalininkus. Tibnis mirė ir karaliumi tapo Omris.

23 Izraelio karaliumi Omris tapo trisdešimt pirmais Judo karaliaus Asos valdymo metais ir karaliavo 12 metų. Iš Tircos jis valdė šešerius metus. **24** Už du sidabro talentus* iš Šemero jis nusipirko Samarijos kalną ir ant to kalno pastatė miestą. Miestą pavadino Samarija#[a] – kalno savininko Šemero vardu. **25** Omris darė, kas nedora Jehovos akyse, ir elgėsi blogiau už visus savo pirmtakus.[b] **26** Jis visur sekė Nebato sūnaus Jeroboamo pėdomis ir kartojo nuodėmes, į kurias šis buvo įvedęs Izraelio žmones, pykdydamas Jehovą, Izraelio Dievą, niekingais stabais.[c] **27** Daugiau apie Omrį – apie jo darbus ir apie jo galybę – argi neparašyta Izraelio karalių metraščių knygoje? **28** Galiausiai Omris atgulė prie savo protėvių ir buvo palaidotas Samarijoje. Vietoj jo ėmė karaliauti jo sūnus Ahabas.[d]

29 Izraelio karaliumi Omrio sūnus Ahabas tapo trisdešimt aštuntais Judo karaliaus Asos valdymo metais ir karaliavo Izraelyje bei Samarijoje[e] 22 metus. **30** Jehovos akyse Omrio sūnus Ahabas buvo blogesnis už visus savo pirmtakus.[f] **31** Negana to, kad kartojo Nebato sūnaus Jeroboamo nuodėmes,[g] jis dar vedė sidoniečių[h] karaliaus Etbaalo dukterį Jezabelę[i] ir ėmė garbinti Baalą,[y] jam

16 SKYRIUS

a 1Ka 16:1–3

b Įst 32:21
1Sa 12:21
2Ka 17:15
Iz 41:29

c Joz 19:44, 48
Joz 21:20, 23
1Ka 15:27

d 2Ka 8:26
Mch 6:16

e Ts 9:53, 54
1Sa 31:4
2Sa 17:23

f 1Ka 12:28–30
1Ka 14:7, 9

Antra skiltis

a 1Ka 20:1
2Ka 17:24
Am 6:1
Apd 8:5

b Mch 6:16

c 1Ka 12:28–30
1Ka 13:33

d 1Ka 16:33
1Ka 21:4
1Ka 21:20–22
2Ka 10:1

e 1Ka 16:23, 24
Iz 7:9

f 1Ka 16:25
1Ka 21:25
2Ka 3:1, 2

g 1Ka 12:28–30

h Pr 10:15

i 1Ka 18:4, 19
1Ka 21:7
2Ka 9:30
Apr 2:20

y Ts 2:11
Ts 10:6
2Ka 10:19
2Ka 17:16

16:11 * Arba „kraujo keršytojų“.

16:24 * Talentas buvo lygus 34,2 kg. Žr. priedą B14. # Išvertus – „Šemero kilties nuosavybė“.

lenktis. **32** Samarijoje jis pastatė Baalui šventyklą[a] ir įrengė tenai Baalui aukurą. **33** Ahabas taip pat pastatė stulpą Ašerai*.[b] Jehovą, Izraelio Dievą, savo darbais Ahabas pykdė labiau nei visi kiti prieš jį valdę Izraelio karaliai.

34 Jo dienomis betelietis Hielis atstatė Jerichą. Pamatą jis paklojo savo pirmagimio Abiramo gyvybės kaina, o vartus įstatė savo jaunėlio Segubo gyvybės kaina, kaip Jehova ir buvo sakęs per Nūno sūnų Jozuę.[c]

17 Vieną dieną į Ahabą kreipėsi Gileado[d] gyventojas tišbietis Elijas*,[e] sakydamas: „Kaip gyvas Jehova, Izraelio Dievas, kuriam aš tarnauju, kelerius ateinančius metus nebus nei rasos, nei lietaus – kol nepasakysiu, kad vėl būtų.“[f]

2 Tada Eliją pasiekė Jehovos žodis: **3** „Keliauk iš čia rytų link ir pasislėpk Kerito slėnyje*, į rytus nuo Jordano. **4** Iš upelio galėsi atsigerti ir aš paliepsiu varnams, kad aprūpintų tave maistu.“[g] **5** Jis padarė, kaip Jehova jam sakė: tučtuojau nuėjo į Kerito slėnį, esantį į rytus nuo Jordano, ir ten apsistojo. **6** Kas rytą ir kas vakarą varnai atnešdavo jam duonos ir mėsos, o atsigerdavo jis iš upelio.[h] **7** Po kurio laiko upelis išdžiūvo,[i] nes krašte nebuvo lietaus.

8 Eliją vėl pasiekė Jehovos žodis: **9** „Kelkis, eik į Sidono kraštą, į Sareptą, ir ten apsistok. Aš paliepsiu vienai tenykštei našlei aprūpinti tave maistu.“[a] **10** Tad jis pakilo ir nuėjo į Sareptą. Priėjęs prie miesto vartų, pamatė našlę, renkančią malkas. Elijas kreipėsi į ją: „Būk gera, atnešk man puodelį vandens atsigerti.“[b] **11** Jai einant vandens, dar šūktelėjo iš paskos: „Meldžiu, paimk ir gabalėlį duonos!“ **12** Bet ji tarė: „Kaip gyvas Jehova, tavo Dievas, duonos aš neturiu. Turiu tik saują miltų puodynėje ir šlakelį aliejaus ąsotyje.[c] Va, renku malkas, tada eisiu namo ir paruošiu ką nors sau ir sūnui. Paskutinį kartą pavalgysim, o tada beliks numirti.“ –

13 „Nebijok, – ramino ją Elijas, – eik namo ir daryk, kaip sakei. Bet pirmiausia iš to, ką turi, iškepk duonos paplotėlį man. Paskui galėsi ką nors paruošti sau ir savo sūnui, **14** nes štai ką sako Jehova, Izraelio Dievas: ‘Miltai puodynėje nesibaigs ir aliejus ąsotyje neišseks iki pat tos dienos, kai Jehova siųs žemei lietų.’“[d] **15** Našlė nuėjo ir padarė, kaip Elijas buvo sakęs. Nuo tada Elijas, ji pati ir jos namiškiai ilgą laiką turėjo ko valgyti.[e] **16** Miltai puodynėje nesibaigė ir aliejus ąsotyje neišseko, kaip Jehova ir buvo pažadėjęs per pranašą Eliją.

17 Po kurio laiko susirgo moters, tų namų šeimininkės, sūnus. Jam darėsi vis blogiau ir galiausiai jis mirė*.[f] **18** Moteris Elijui kalbėjo: „Kuo aš tau nusikaltau,* Dievo vyre? Ar tam atėjai, kad apie mano kaltę primintum ir mano sūnų numarintum?“[g] **19** Elijas papra-

16 SKYRIUS

a 2Ka 10:21, 27

b Iš 34:13 2Ka 10:26, 28 2Ka 13:6

c Joz 6:26

17 SKYRIUS

d Joz 22:9

e 1Ka 17:15, 16 1Ka 17:22, 24 1Ka 18:36, 38 1Ka 18:46 2Ka 2:8, 11 Lk 1:17 Jn 1:19, 21

f Įst 28:15, 23 Jer 14:22 Lk 4:25 Jok 5:17

g Ps 37:25 Mt 6:11

h Sk 11:23 Ts 15:19

i 1Ka 18:5

Antra skiltis

a Lk 4:25, 26

b Hbr 11:32, 37

c 2Ka 4:2

d Ps 34:10 Ps 37:17, 19 Fil 4:19

e Mt 10:41, 42 Lk 4:25, 26

f 2Ka 4:19, 20

g Job 13:26

16:33 *Žr. žodynėlyje „Ašeros stulpas“. **17:1** *Išvertus – „mano Dievas yra Jehova“. **17:3** *Arba „sausvagėje“.

17:17 *Arba „paliovė kvėpuoti“. **17:18** *Pažod. „Kas man ir tau“.

šė: „Duok man savo sūnų.“ Paėmęs vaiką iš jos rankų, užsinešė į aukštutinį kambarį, kur gyveno, ir paguldė į savo lovą.[a] **20** Tada šaukėsi Jehovos: „Jehova, mano Dieve,[b] nejau ir šiai našlei, pas kurią gyvenu, siuntei nelaimę, pražudydamas jos sūnų?“ **21** Elijas tris kartus lenkėsi prie vaiko ir šaukėsi Jehovos: „Jehova, mano Dieve, meldžiu: tegu vaikeliui sugrįžta gyvybė*!“ **22** Jehova Elijo prašymą išklausė.[c] Vaikui sugrįžo gyvybė* ir jis atgijo.[d] **23** Elijas paėmęs vaiką iš aukštutinio kambario nunešė žemyn ir atidavė motinai. „Žiūrėk, tavo sūnus gyvas“,[e] – tarė Elijas. **24** „Dabar tikrai žinau, kad esi Dievo vyras,[f] – atsakė moteris, – ir kad žodis, kurį Jehova tavo lūpomis apreiškia, yra tiesa.“

18 Po kurio laiko – ėjo jau treti metai[g] – Eliją pasiekė Jehovos žodis: „Keliauk ir pasirodyk Ahabui, nes aš ketinu siųsti žemei lietų.“[h] **2** Tad Elijas patraukė pas Ahabą. O Samariją labai vargino badas.[i]

3 Ahabas tuo tarpu pasišaukė rūmų prievaizdą Abdiją. (Tasai Abdijas nuoširdžiai bijojo Jehovos. **4** Jezabelei[y] žudant Jehovos pranašus, Abdijas paėmė šimtą pranašų, paslėpė juos po penkiasdešimt olose ir aprūpino duona bei vandeniu.) **5** Ahabas tarė Abdijui: „Pereik kraštą, nueik prie kiekvieno vandens šaltinio, patikrink kiekvieną slėnį*. Galgi mums pavyks rasti žolės žirgams ir mulams pašerti, kad nepražūtų visi mūsų gyvuliai.“ **6** Ir jiedu tarpusavyje pasiskyrė, kuris kokias vietoves apeis. Ahabas pasuko vienu keliu, Abdijas – kitu.

7 Abdiją, žingsniuojantį keliu, netikėtai pasitiko Elijas. Jį atpažinęs, Abdijas puolė ant kelių ir nusilenkė iki žemės. „Ar tai tu, mano viešpatie Elijau?“[a] – paklausė jis. **8** „Taip, tai aš, – atsakė tas. – Eik ir savo valdovui pranešk, kad Elijas čia.“ – **9** „Kuo aš tau nusidėjau, kad savo tarną nori įduoti Ahabui į rankas? Jis mane nužudys! – nuogąstavo Abdijas. – **10** Kaip gyvas Jehova, tavo Dievas, nėra tokios tautos nei karalystės, kurioje mano valdovas nebūtų tavęs ieškojęs. Kai jam parsiųsdavo žinią: „Jo čia nėra“, jis liepdavo tai karalystei ir tai tautai prisiekti, kad tavęs nerado.[b] **11** O dabar tu sakai: ‘Eik ir savo valdovui pranešk, kad Elijas čia.’ **12** Man nuėjus, Jehovos dvasia nuneš tave nežinia kur,[c] o kai Ahabui apie tave pasakysiu ir jis tavęs neras, tikrai mane nužudys. Bet tavo tarnas juk nuoširdžiai bijo Jehovos nuo pat jaunystės. **13** Argi mano viešpats negirdėjo, kaip aš pasielgiau Jezabelei žudant Jehovos pranašus – kad šimtą Jehovos pranašų po penkiasdešimt paslėpiau olose ir aprūpinau duona bei vandeniu?[d] **14** O tu sakai: ‘Eik ir savo valdovui pranešk, kad Elijas čia.’ Jis juk mane nužudys.“ **15** Bet Elijas jį patikino: „Kaip gyvas Jehova, kareivijų Viešpats, kuriam tarnauju, šiandien aš tikrai jam pasirodysiu.“

16 Tad Abdijas nuėjęs susirado Ahabą ir viską jam papasakojo. Ir Ahabas atėjo susitikti su Eliju.

17 SKYRIUS

a 2Ka 4:21, 32

b Ps 99:6

c Jok 5:16

d Įst 32:39
1Sa 2:6
2Ka 4:32, 34
2Ka 13:21
Lk 7:15
Lk 8:54, 55
Jn 5:28, 29
Jn 11:44
Apd 9:40, 41
Apd 20:9, 10
Rom 14:9
Hbr 11:17, 19

e Hbr 11:35

f Jn 3:2

18 SKYRIUS

g Lk 4:25
Jok 5:17

h Ps 65:9, 10
Jer 14:22

i Kun 26:26
Įst 28:24

y 1Ka 16:31

Antra skiltis

a 2Ka 1:8

b 1Ka 17:2, 3

c 2Ka 2:15, 16
Mt 4:1
Apd 8:39

d 1Ka 18:4

17:21, 22 *Arba „siela“. Žr. žodynėlį.
18:5 *Arba „sausvagę“.

17 Vos pamatęs Eliją, Ahabas prabilo: „Tai čia tu užtraukei Izraeliui šitą didelę nelaimę?!“ –

18 „Ne aš Izraeliui nelaimę užtraukiau, o tu ir tavo tėvo namai, nes nepaisėte Jehovos įsakymų ir nusekėte paskui baalus,[a] – atsakė Elijas. – **19** Dabar sušauk pas mane ant Karmelio kalno[b] visą Izraelį, taip pat tuos 450 Baalo pranašų ir 400 Ašeros pranašų,[c] kurie valgo prie Jezabelės stalo.“ **20** Ahabas taip ir padarė: siuntė žinią ir sukvietė ant Karmelio kalno visus Izraelio žmones, subūrė pranašus.

21 Tada Elijas, priėjęs prie susirinkusiųjų, paklausė: „Kiek dar ilgai mėtysitės ir neapsispręsit?*[d] Jei tikrasis Dievas yra Jehova, stokite už jį,[e] o jei Baalas – stokite už Baalą!“ Bet žmonės neatsakė jam nė žodžio. **22** „Iš Jehovos pranašų likau tik aš,[f] – toliau kalbėjo Elijas, – o Baalo pranašų yra 450 vyrų. **23** Tegul mums duoda du jautukus. Teišsirenka jie vieną sau ir sukapoję į gabalus teuždeda ant malkų, bet ugnies tegul nekuria. Aš paruošiu ir uždėsiu ant malkų kitą jautuką, bet ugnies nekursiu. **24** Tada jūs šaukitės vardu savojo dievo,[g] o aš vardu šauksiuosi Jehovos. Dievas, kuris atsakys siųsdamas ugnį, ir bus tikrasis Dievas.“[h] Visi žmonės pritarė: „Gerai sakai!“

25 Baalo pranašus Elijas paragino: „Jūs pirmi išsirinkite ir paruoškite jautuką, nes jūsų dauguma. Tada šaukitės vardu savojo dievo, tik ugnies nekurkite.“ **26** Paėmę ir paruošę jiems duotą jautuką, jie nuo ryto iki vidudienio vardu šaukėsi Baalo: „Išklausyk mus, Baalai!“ Tačiau nebuvo nė garso – jokio atsakymo.[a] Ir jie klupinėdami šoko aplink aukurą, kurį buvo pasistatę. **27** Vidudienį Elijas ėmė iš jų šaipytis: „Šaukite garsiau! Jis juk dievas![b] Gal jis užsisvajojo, o gal paėjėjo į šalį nusilengvinti*. Arba galbūt miega ir reikia jį pažadinti!“ **28** Jie šaukė visu balsu ir, kaip buvo įpratę, raižėsi durklais ir ietimis, kol pasruvo kraujais. **29** Vidudieniui praėjus, jie vis dar šėlo – ir taip iki meto, kada būna aukojama vakarinė javų atnaša. Tačiau nebuvo nė garso – jokio atsakymo. Jų niekas neišklausė.[c]

30 Galiausiai Elijas tarė žmonėms: „Prieikite arčiau“, ir visi prie jo susibūrė. Tuomet jis ėmėsi atstatyti sugriautą Jehovos aukurą.[d] **31** Elijas paėmė dvylika akmenų – tiek, kiek yra giminių, kilusių iš Jokūbo sūnų, iš Jokūbo, kuriam Jehova buvo pasakęs: „Nuo šiol vadinsiesi Izraelis.“[e] **32** Iš tų akmenų Elijas pastatė aukurą[f] Jehovos vardui ir aplink aukurą iškasė griovį. Visa tai užėmė plotą, kuriam apsėti reikia dviejų saikų* grūdų. **33** Paskui jis sukrovė malkas, ant jų uždėjo į gabalus sukapotą jautuką[g] ir paliepė: „Pripilkite keturis didelius ąsočius vandens ir užpilkite ant deginamosios aukos ir ant malkų.“ **34** Tada vėl paliepė: „Dar kartą padarykite tą patį.“ Jiems tai padarius,

18 SKYRIUS

a Iš 20:4; 1Ka 9:9; 1Ka 16:30–33

b Joz 19:26, 31

c 1Ka 16:33

d Jer 2:11; Oz 10:2; Mt 12:30; 1Ko 10:21; 2Ko 6:14, 15

e Iš 20:5; Joz 24:15; 1Sa 7:3; Ps 100:3

f 1Ka 19:9, 10

g Ts 6:31

h Kun 9:23, 24; Įst 4:24; Ts 6:21; 1Me 21:26; 2Me 7:1

Antra skiltis

a Iz 45:20; Jer 10:5; Dan 5:23; Hab 2:18, 19; 1Ko 8:4

b Iz 41:23

c Iz 44:19, 20

d 1Ka 19:14

e Pr 32:28, 30; Pr 35:10; Iz 48:1

f Iš 20:25; Įst 27:6

g Pr 22:9; Kun 1:7, 8

18:21 *Arba „Kiek dar ilgai šlubuosite su dviem ramentais?“

18:27 *Arba galbūt „išvyko į kelionę“.

18:32 *Pažod. „dviejų sejų“, maždaug 15 L. Žr. priedą B14.

vėl tarė: „Trečiąkart padarykite tą patį.“ Ir jie tai padarė trečią kartą. **35** Vanduo bėgo visur aplink aukurą, vandens buvo pripilta net į griovį.

36 Atėjus metui, kai būna aukojama vakarinė javų atnaša,[a] pranašas Elijas žengė į priekį ir prabilo: „Jehova, Abraomo, Izaoko ir Izraelio Dieve,[b] tegul šiandien visi sužino, kad tu esi Izraelio Dievas, kad aš esu tavo tarnas ir kad visa tai padariau tavo siųstas.[c] **37** Išklausyk mane, Jehova! Išklausyk, idant ši tauta žinotų, kad tu, Jehova, esi tikrasis Dievas ir kad dabar nori susigrąžinti jų širdis.“[d]

38 Kaipmat iš aukštybių pliūptelėjo Jehovos ugnis ir prarijo deginamąją auką,[e] malkas, akmenis ir žemes, sulaižė net vandenį griovyje.[f] **39** Tai matydami, žmonės parpuolė veidu į žemę. „Jehova yra tikrasis Dievas! Jehova yra tikrasis Dievas!“ – šaukė visi. **40** „Griebkit Baalo pranašus! – paliepė Elijas. – Žiūrėkit, kad nė vienas neištrūktų!“ Tad žmonės nutvėrė pranašus ir Elijas nusivaręs juos prie Kišono upelio*[g] iššudė.[h]

41 Dabar Elijas tarė Ahabui: „Kilk aukštyn, pavalgyk ir atsigerk, nes atūžia smarkus lietus.“[i] **42** Ahabas užkopė ant kalno valgyti ir gerti. O Elijas, užlipęs ant Karmelio, parpuolė ant žemės ir nunarino galvą tarp kelių.[y] **43** Savo tarno jis paprašė: „Palypėk aukštyn, pasižvalgyk jūros link.“ Palypėjęs tarnas pasižvalgė ir pranešė: „Nieko nėra!“ Septynis kartus Elijas jį siuntė, sakydamas: „Vėl nueik!“ **44** Grįžęs septintą kartą, tarnas pranešė: „Iš jūros atkyla debesėlis, žmogaus plaštakos didumo.“ Elijas, tai išgirdęs, tarė: „Eik ir sakyk Ahabui: ‘Kinkyk žirgus! Leiskis žemyn, kad liūtis tavęs neužkluptų!’“ **45** Tuo tarpu dangų apniaukė juodi debesys, pakilo vėjas ir prapliupo lyti.[a] Ahabui bevažiuojant į Jezreelį,[b] **46** Elijas, pasikaišęs drabužį, leidosi bėgti ir iki pat Jezreelio bėgo Ahabo priešaky, mat Jehovos ranka buvo su juo.

19 Ahabas[c] grįžęs papasakojo Jezabelei,[d] ką Elijas padarė ir kaip kalaviju iššudė visus pranašus.[e] **2** Užtat Jezabelė siuntė pas Eliją pasiuntinį su tokia žinia: „Tenubaudžia mane dievai ir dar teprideda, jei rytoj šiuo laiku nebūsiu padariusi tau to paties, ką tu padarei kiekvienam iš jų!“ **3** Baimė persmelkė Eliją ir gelbėdamas savo gyvybę jis pabėgo.[f] Pasiekęs Judui priklausančią Beer Šebą[g] ir ten palikęs savo tarną, **4** pats nukeliavo dienos kelią į dykumą. Tada atsisėdo po krūmu ir meldė sau* mirties. „Man jau gana! – sakė jis. – Pasiimk mano gyvastį#,[h] Jehova, nes aš ne geresnis už savo protėvius.“

5 Galiausiai po tuo krūmu atsigulęs jis užmigo. Tik staiga jį palietė angelas[i] ir tarė: „Kelkis ir valgyk!“[y] **6** Elijas žiūri: jam prie galvos guli paplotis, iškeptas ant akmenų, ir stovi ąsotis vandens. Jis pavalgė, atsigėrė ir vėl atsigulė. **7** Po kurio laiko Jehovos angelas atėjo antrąkart, vėl palietė Eliją ir

18 SKYRIUS

a Iš 29:41

b Pr 26:24
Pr 28:13

c Sk 16:28
Jn 11:42

d Jer 31:18
Ez 33:11

e Kun 9:23, 24
Ts 6:21
2Me 7:1

f 1Ka 18:23, 24

g Ts 5:20, 21
Ps 83:9

h Įst 13:1–5
Įst 18:20

i 1Ka 17:1

y Jok 5:17, 18

Antra skiltis

a 1Sa 12:18
Job 38:37

b Joz 19:17, 18
1Ka 21:1

19 SKYRIUS

c 1Ka 16:29
1Ka 21:25

d 1Ka 16:31

e 1Ka 18:40

f Iš 2:15
1Sa 27:1

g Pr 21:31
Joz 15:21, 28

h Sk 11:15
Job 3:21
Jon 4:3

i Dan 10:8–10
Apd 12:7

y Ps 34:7
Hbr 1:7, 14

18:40 *Arba „sausvagės“.

19:4 *Arba „savo sielai“. Žr. žodynėlį. #Arba „sielą“. Žr. žodynėlį.

paragino: „Kelkis ir valgyk, antraip kelionė tau bus per sunki.“ **8** Atsikėlęs jis vėl pavalgė ir atsigėrė. Tuo maistu pasistiprinęs, ėjo keturiasdešimt dienų ir keturiasdešimt naktų, kol priėjo Dievo kalną Horebą.[a]

9 Tenai susiradęs olą,[b] Elijas pasiliko nakvoti. Ir jį pasiekė Jehovos žodis: „Ką čia veiki, Elijau?“ – **10** „Aš degu uolumu tarnauti Jehovai, kareivijų Viešpačiui,[c] – atsakė jis. – Izraelio žmonės sulaužė tavo sandorą,[d] išgriovė tavo aukurus, iššudė kalaviju tavo pranašus,[e] tik aš vienas likau. O dabar jie kėsinasi ir į mano gyvybę.“[f] – **11** „Išeik laukan, – pašaukė jį Dievas, – ir stokis ant kalno priešais Jehovą!“ Ir štai pro šalį ėjo Jehova.[g] Didelis, smarkus vėjas ardė kalnus, trupino uolas Jehovos priešaky,[h] bet vėjyje Jehovos nebuvo. Prasiautus vėjui, kilo žemės drebėjimas,[i] bet ir žemės drebėjime Jehovos nebuvo. **12** Nustojus drebėti žemei, atūžė ugnis,[y] bet ir ugnyje Jehovos nebuvo. Ugniai praūžus, pasigirdo ramus, tylus balsas.[j] **13** Elijas, jį išgirdęs, prisidengė veidą apsiaustu[k] ir išėjęs atsistojo prie olos angos. Balsas į jį kreipėsi: „Ką čia veiki, Elijau?“ – **14** „Aš degu uolumu tarnauti Jehovai, kareivijų Viešpačiui, – atsakė jis. – Izraelio žmonės sulaužė tavo sandorą,[l] išgriovė tavo aukurus, iššudė kalaviju tavo pranašus, tik aš vienas likau. O dabar jie kėsinasi ir į mano gyvybę.“[m] –

15 „Grįžk atgal, keliauk į Damasko dykumą, – paliepė Jehova. – Ten nuėjęs, patepk Sirijos karaliumi Hazaelį.[n] **16** Izraelio karaliumi patepk Nimšio vaikaitį Jehuvą,[a] o vietoj savęs pranašu patepk Šafato sūnų Eliziejų iš Abel Meholos.[b] **17** Kas paspruks nuo Hazaelio kalavijo,[c] tą nužudys Jehuvas,[d] o kas paspruks nuo Jehuvo kalavijo, tą nužudys Eliziejus.[e] **18** Izraelyje man dar yra likę septyni tūkstančiai žmonių,[f] kurie nesiklaupia prieš Baalą[g] ir kurių lūpos jo nebučiuoja.“[h]

19 Taigi, iš ten iškeliavęs, Elijas susirado Šafato sūnų Eliziejų. Tas arė lauką; pirma jo ėjo dvylika jungų jaučių, jis pats arė su dvyliktuoju. Elijas prisigretino ir užmetė ant jo savo apsiaustą.[i] **20** Palikęs jaučius, Eliziejus leidosi bėgti Elijui iš paskos, prašydamas: „Leisk man atsibučiuoti su tėvu ir motina. Tada eisiu su tavim.“ – „Gerai, eik, atsisveikink, – atsakė Elijas. – Aš juk nedraudžiu.“ **21** Tad Eliziejus sugrįžęs paėmė porą jaučių ir juos paaukojo. Vietoj malkų panaudojo jungą ir arklą – ant jų išviręs mėsą davė žmonėms, ir visi valgė. Paskui nuėjo su Eliju ir jam tarnavo.[y]

20 Sirijos[j] karalius Ben Hadadas[k] sutelkė visą savo kariuomenę. Lydimas trisdešimt dviejų karalių su žirgais ir kovos vežimais, jis atžygiavo pulti Samarijos ir ją apgulė.[l] **2** Tada į miestą pas Izraelio karalių Ahabą[m] siuntė pasiuntinius, kad perduotų jam žinią: „Taip sako Ben Hadadas: **3** ‘Tavo sidabras ir auksas, tavo gražiausios žmonos ir tavo sūnus nuo šiol yra mano.’“ **4** Į tai Izraelio karalius atsakė: „Mano viešpatie karaliau, tebūnie, kaip sakai.

19 SKYRIUS

a Iš 3:1
Iš 19:18
Mal 4:4
b Hbr 11:32, 38
c Iš 20:4, 5
Sk 25:11
Ps 69:9
d Įst 29:24, 25
Ts 2:20
1Ka 8:9
2Ka 17:15
e 1Ka 18:4
f 1Ka 19:2
Rom 11:2, 3
g Iš 33:22
h Ps 50:3
Iz 29:6
i 1Sa 14:15
Job 9:6
Ps 68:8
Nah 1:5
y Įst 4:11
j Iš 34:5, 6
k Iš 3:6
l Įst 31:20
Ps 78:37
Iz 1:4
Jer 22:9
m Rom 11:2, 3
n 2Ka 8:7, 8
Am 1:4

Antra skiltis

a 2Ka 9:1–3
2Ka 9:30–33
b 2Ka 2:9, 15
c 2Ka 8:12
2Ka 10:32
2Ka 13:3
d 2Ka 9:14, 24
2Ka 10:6, 7
2Ka 10:23, 25
e 2Ka 2:23, 24
f Rom 11:4
g Iš 20:5
h Oz 13:2
i 2Ka 2:8
y Iš 24:13
2Ka 2:3
2Ka 3:11

20 SKYRIUS

j 2Sa 8:6
2Ka 5:2
Iz 9:12
k 2Ka 8:7
l Įst 28:52
2Ka 6:24
2Ka 17:5
m 1Ka 16:29

Aš pats ir visa, kas man priklauso, nuo šiol yra tavo.“[a]

5 Paskui pasiuntiniai vėl atėjo su žinia: „Taip sako Ben Hadadas: ‘Per pasiuntinius jau pranešiau, kad turėsi man atiduoti savo sidabrą ir auksą, savo žmonas ir savo sūnus. **6** Tačiau rytoj, maždaug šituo laiku, dar atsiųsiu pas tave savo tarnus, ir jie išnaršys tavo rūmus, tavo tarnų namus ir surinkę išsigabens visa, kas tau brangu.’“

7 Tada Izraelio karalius sušaukė visus krašto seniūnus ir jiems kalbėjo: „Pažiūrėkite, jūs tik pažiūrėkite! Šitas žmogus nori mus sužlugdyti! Kai jis pareikalavo, kad atiduočiau savo žmonas ir sūnus, savo sidabrą ir auksą, aš juk nesipriešinau.“ – **8** „Neklausyk to žmogaus, nenusileisk jam!“ – patarė seniūnai ir visa tauta. **9** Tad jis pareiškė Ben Hadado pasiuntiniams: „Mano viešpačiui karaliui perduokite: ‘Visa, ko pirmiau reikalavai iš savo tarno, aš padarysiu. Tačiau su šiuo tavo reikalavimu sutikti negaliu.’“ Ir pasiuntiniai sugrįžę perdavė jo atsakymą.

10 Dabar Ben Hadadas atsiuntė jam tokią žinią: „Tenubaudžia mane dievai ir dar teprideda, jei užteks Samarijoje dulkių bent po saują mano vyrams pasiimti!“ **11** Izraelio karalius atsakė: „Perduokite jam: ‘Tas, kuris kalaviją dar tik juosiasi, tenesipuikuoja kaip tas, kuris jau nusijuosia.’“[b] **12** Ben Hadadas su kitais karaliais tuo tarpu gėrė palapinėse. Išgirdęs šitą atsakymą, jis savo vyrams paliepė: „Ruoškitės pulti!“ Ir jie pasiruošė pulti miestą.

20 SKYRIUS

13 Vienas pranašas, priėjęs prie Izraelio karaliaus Ahabo,[a] tarė: „Taip sako Jehova: ‘Ar matai visą tą didžiulę kariuomenę? Visus juos atiduodu tau – šiandien pat juos įveiksi ir taip suprasi, kad aš esu Jehova.’“[b] – **14** „O kieno rankomis juos įveiksiu?“ – paklausė Ahabas. „Taip sako Jehova: ‘Sričių valdytojų padėjėjų rankomis’“, – atsiliepė pranašas. „Ir kas turi pradėti mūšį?“ – dar pasiteiravo Ahabas. „Tu“, – atsakė pranašas.

15 Ahabas suskaičiavo sričių valdytojų padėjėjus; jų buvo 232. Suskaičiavo ir visus Izraelio karius; jų buvo 7000. **16** Jie iššygiavo vidudienį, kai Ben Hadadas sykiu su 32 karaliais, savo sąjungininkais, gėrė ir jau buvo gerokai įkaušęs. **17** Pirmieji iššygiavo sričių valdytojų padėjėjai. Ben Hadadas tuojau siuntė žvalgus ir tie sugrįžę jam pranešė: „Iš Samarijos išėjo būrys vyrų.“ – **18** „Jeigu jie išėjo su taika, paimkite juos gyvus, – įsakė Ben Hadadas. – Gyvus paimkite net jeigu iššygiavo kovoti!“ **19** Tačiau išėjusieji iš miesto – sričių valdytojų padėjėjai ir juos lydintys kariai – **20** kiekvienas puolė ir nukovė savo priešininką. Sirai leidosi bėgti,[c] izraelitai juos vijosi. Sirijos karaliui Ben Hadadui pavyko pasprukti raitam ant žirgo. Su juo paspruko ir kai kurie raitininkai. **21** O Izraelio karalius išėjęs puolė žirgus bei kovos vežimus ir sudavė sirams triuškinamą smūgį.

22 Tada pas Izraelio karalių vėl atėjo pranašas[d] ir tarė: „Eik, kaupk jėgas ir pasvarstyk, ką darysi,[e] nes kitų metų

a Įst 28:15, 48

b Pat 16:18
Pat 27:1
Mok 7:8

Antra skiltis

a 1Ka 16:29

b Iš 14:18
Ps 37:20

c Kun 26:8
Įst 28:7

d 1Ka 20:13

e Pat 20:18

pradžioje* Sirijos karalius vėl tave puls.“[a]

23 O Sirijos karaliui jo tarnai kalbėjo: „Jų Dievas yra kalnų Dievas, todėl jie mus ir įveikė. Bet jei kovosime su jais lygumoje, mes tikrai nugalėsime. **24** Padaryk štai ką: vietoj karalių į mūšį siųsk valdytojus.[b] **25** Sutelk tokio pat dydžio kariuomenę kaip ta, kurią praradai, – tiek pat žirgų, tiek pat kovos vežimų. Tada kovosime su jais lygumoje ir tikrai nugalėsime.“ Karalius jų patarimo paklausė ir padarė, kaip jie sakė.

26 Metų pradžioje* Ben Hadadas, sutelkęs sirų pajėgas, atžygiavo į Afeką[c] kovoti su Izraeliu. **27** Izraelio kariai irgi buvo sutelkti ir viskuo aprūpinti; jie iššygiavo pasitikti sirų ir priešais juos pasistatė stovyklą. Izraelitai atrodė lyg dvi mažos ožkų kaimenės, o sirų buvo pilnas kraštas.[d] **28** Tada Dievo vyras, priėjęs prie Izraelio karaliaus, tarė: „Taip sako Jehova: ‘Kadangi sirai tvirtina, esą Jehova yra kalnų, o ne lygumų Dievas, aš atiduosiu visą tą didžiulę kariuomenę tau į rankas[e] ir tu suprasi, kad aš esu Jehova.’“[f]

29 Abi kariuomenės savo stovyklose viena priešais kitą lūkuriavo septynias dienas, o septintą dieną užvirė mūšis. Izraelio kariai per vieną dieną nukovė 100 000 sirų pėstininkų. **30** Kiti pabėgo į Afeką,[g] į patį miestą, bet ten juos užgriuvo mūro siena ir žuvo 27 000. Ben Hadadas irgi pabėgo į miestą ir pasislėpė galiniame vieno namo kambaryje.

20:22, 26 *T. y. pavasarį.

20 SKYRIUS

a 2Sa 11:1

b 1Ka 20:1, 16

c 2Ka 13:17

d Ts 6:5, 6
1Sa 13:5
2Me 32:7

e Įst 32:26, 27
Ez 20:9
Ez 36:22

f Iš 6:7
Iš 7:5
Ps 83:18
Ez 6:14
Ez 39:7

g 1Ka 20:26

Antra skiltis

a Jon 3:8, 9

b 2Ka 2:3

31 Jo tarnai jam kalbėjo: „Girdėjome, kad Izraelio karaliai gailestingi*. Leisk mums apsisiausti strėnas ašutine, apsirišti galvas virve ir išeiti pas Izraelio karalių. Gal jis paliks tave gyvą#.“[a] **32** Tad, apsisiautę strėnas ašutine ir apsirišę galvas virve, jie atėjo pas Izraelio karalių ir tarė: „Taip sako tavo tarnas Ben Hadadas: ‘Meldžiu manęs pasigailėti.’“ – „Ar jis dar gyvas?! – nusistebėjo Ahabas. – Jis mano brolis!“ **33** Vyrai palaikė tai geru ženklu ir, pasigavę jo žodžius, pritarė: „Taip, Ben Hadadas tavo brolis!“ – „Eikit ir atveskit jį čionai“, – paragino karalius. Kai Ben Hadadas atėjo, Ahabas pasikvietė jį į savo kovos vežimą.

34 Ben Hadadas ėmė jam kalbėti: „Miestus, kuriuos mano tėvas atėmė iš tavo tėvo, aš grąžinsiu, ir tu gali įkurti sau turgaviečių Damaske, kaip kad mano tėvas buvo įkūręs Samarijoje.“ –

„Jei sudarom tokią sutartį*, aš tave paleidžiu“, – sutiko Ahabas.

Tad Ahabas sudarė su juo sutartį ir jį paleido.

35 Vienas vyras iš pranašų sūnų*,[b] Jehovos palieptas, savo draugą paprašė: „Nagi, smok man!“ Bet tas smogti atsisakė. **36** Tada jis savo draugui tarė: „Kadangi Jehovos balso nepaklausei, vos nuo manęs nueisi,

20:31 *Arba „kad Izraelio karaliai rodo ištikimąją meilę“. #Arba „pagailės tavo sielos“. Žr. žodynėlyje „siela“. **20:34** *Arba „sandorą“. **20:35** *Pranašų sūnumis tikriausiai vadino žmones, kurie dar tik buvo ruošiami pranašo tarnystei, arba pranašus, kurie gyveno grupėmis.

tave sudraskys liūtas.“ Taip ir atsitiko: vos tik jis nuėjo, liūtas puolė jį ir sudraskė.

37 Taigi tas vyras susirado kitą žmogų ir vėl paprašė: „Smok man!“ Šis smogė ir jį sužeidė.

38 Dabar pranašas, kad niekas jo neatpažintų, užsirišo ant akių tvarstį ir nuėjęs laukė karaliaus pakelėje. **39** Kai karalius ėjo pro šalį, pranašas jį pašaukė ir ėmė pasakoti: „Tavo tarnas pateko į vietą, kur virė mūšis. Staiga vienas vyras, palikęs mūšio lauką, atvedė pas mane belaisvį ir prisakė: ‘Saugok jį. Jeigu pabėgs, už jo gyvybę atiduosi savąją[a] arba turėsi sumokėti talentą* sidabro.’ **40** Kol tavo tarnas tvarkė kitus reikalus, belaisvis pradingo.“ Izraelio karalius tarė: „Toks ir bus nuosprendis, tu pats save nuteisei!“ **41** Tada anas skubiai nusiėmė tvarstį nuo akių ir Izraelio karalius atpažino, kad tai pranašas.[b] **42** „Taip sako Jehova, – pareiškė pranašas: – ‘Kadangi paleidai iš rankų žmogų, kurį aš buvau pasmerkęs pražūčiai,[c] tavo gyvybė bus už jo gyvybę[d] ir tavo tauta – už jo tautą.’“[e] **43** Ir Izraelio karalius namo į Samariją[f] grįžo suirzęs ir paniuręs.

21 Po visų šių įvykių atsitiko toks dalykas. Jezreelietis Nabotas šalia Samarijos karaliaus Ahabo rūmų Jezreelyje[g] turėjo vynuogyną. **2** Sykį Ahabas kreipėsi į Nabotą: „Duok man savo vynuogyną. Pasidarysiu iš jo daržą, nes jis visai šalia mano rūmų. Už jį aš tau duosiu geresnį vynuogyną arba, jei pageidausi, sumokėsiu pinigais tiek, kiek jis vertas.“ **3** Bet Nabotas atsakė Ahabui: „Tesaugo Jehova net nuo tokios minties! Savo protėvių paveldo tau neatiduosiu.“[a] **4** Kadangi jezreelietis Nabotas pasakė „savo protėvių paveldo tau neatiduosiu“, Ahabas grįžo namo paniuręs ir suirzęs. Jis atsigulė į lovą, nusisuko į sieną ir nieko nevalgė.

5 Jo žmona Jezabelė,[b] atėjusi pas jį, paklausė: „Kodėl tu toks nusiminęs ir nieko nevalgai?“ – **6** „Aš jezreelietį Nabotą paprašiau: ‘Parduok man savo vynuogyną arba, jei nori, už tavo vynuogyną duosiu tau kitą’, – ėmė pasakoti Ahabas, – bet jis pasakė: ‘Savo vynuogyno tau neduosiu.’“ **7** Tada jo žmona Jezabelė tarė: „Argi tu ne Izraelio karalius? Kelkis, užkąsk ir pralinksmėk. Aš gausiu tau jezreeliečio Naboto vynuogyną.“[c] **8** Taigi ji parašė laiškus Ahabo vardu, užantspaudavo jo antspaudu[d] ir pasiuntė to miesto, kur gyveno Nabotas, seniūnams[e] ir didžiūnams. **9** Laiškuose ji rašė: „Paskelbkite pasninką, duokite Nabotui atsisėsti matomiausioje vietoje tarp žmonių, **10** o priešais jį pasodinkite du niekšelius, kad prieš jį liudytų,[f] sakydami: ‘Tu keikei Dievą ir karalių!’[g] Tada jį išveskite ir užmėtykite akmenimis.“[h]

11 Miesto, kuriame Nabotas gyveno, vyrai – seniūnai ir didžiūnai – padarė taip, kaip savo laiškuose jiems buvo liepusi Jezabelė: **12** paskelbė pasninką ir davė Nabotui atsisėsti matomiausioje vietoje tarp žmonių.

20:39 *Talentas buvo lygus 34,2 kg. Žr. priedą B14.

20 SKYRIUS

a 2Ka 10:24
Apd 12:19
Apd 16:27

b 1Ka 20:35

c Kun 27:29
1Sa 15:9
Jer 48:10

d 1Ka 22:31, 35
2Me 18:33

e 2Ka 6:24
2Ka 8:12
2Me 18:16

f 1Ka 16:29

21 SKYRIUS

g Joz 19:17, 18

Antra skiltis

a Kun 25:23
Sk 36:7

b 1Ka 16:31
1Ka 18:4
1Ka 19:2
1Ka 21:25

c Mch 2:1
Mch 7:3

d Neh 9:38
Est 8:8

e Įst 16:18

f Iš 20:16
Įst 17:6

g Iš 22:28

h Kun 24:16
Jn 10:33

13 Paskui atėjo du niekšeliai ir, atsisėdę priešais, ėmė žmonių akivaizdoje liudyti prieš Nabotą, sakydami: „Nabotas keikė Dievą ir karalių!“[a] Tad jis buvo išvestas už miesto ir užmėtytas akmenimis.[b] **14** Jezabelė gavo žinią: „Nabotas užmuštas akmenimis.“[c]

15 Kai tik sužinojo, kad Nabotas jau užmuštas, Jezabelė tarė Ahabui: „Eik ir pasiimk sau jezreeliečio Naboto vynuogyną,[d] kurį jis atsisakė tau parduoti, nes Naboto nebėra gyvo. Jis mirė.“ **16** Išgirdęs, kad jezreelietis Nabotas nebegyvas, Ahabas tuojau pat nuėjo užgrobti jo vynuogyno.

17 Tada tišbietį Eliją[e] pasiekė Jehovos žodis: **18** „Eik pasitikti Izraelio karaliaus Ahabo, viešpataujančio Samarijoje.[f] Štai jis atėjo pasisavinti Naboto vynuogyno – ten jį ir surasi. **19** Perduok jam: ‘Taip sako Jehova: „Užmušei žmogų,[g] o dabar ir jo nuosavybę pasigrobei?!“’[h] Ir dar pridurk: ‘Taip sako Jehova: „Toje vietoje, kur šunys laižė Naboto kraują, laižys ir tavo kraują.“’“[i]

20 „Tai radai mane, mano priešė!“[y] – prakalbo Ahabas. „Radau, – atsiliepė Elijas ir tęsė: – Taip sako Dievas: ‘Kadangi užsispyrei* daryti, kas pikta Jehovos akyse,[j] **21** užtrauksiu tau nelaimę, nušluosiu tave, išnaikinsiu iš Ahabo šeimos visus vyrus*,[k] net Izraelio bejėgius ir silpnuosius.[l] **22** Tu pykdai mane ir vedi Izraelį į nuodėmę, todėl tavo namams padarysiu tą patį, ką padariau Nebato sūnaus Jeroboamo namams[a] ir Ahijos sūnaus Bašos namams.’[b] **23** O dėl Jezabelės štai ką Jehova pasakė: ‘Jezreelio šunys ės Jezabelę atvirame lauke.[c] **24** Kas tik iš Ahabo šeimos žus mieste, tą ės šunys; kas žus laukuose, tą les padangių paukščiai.[d] **25** Tikrai, dar niekas nebuvo taip užsispyręs* daryti pikta Jehovos akyse kaip Ahabas,[e] kurstomas savo žmonos Jezabelės.[f] **26** Jis eina paskui bjauriuosius stabus* ir daro šlykščiausius dalykus, kaip kad amoritai, kuriuos Jehova pašalino izraelitams iš kelio.’“[g]

27 Po šių žodžių Ahabas persiplėšė drabužius ir apsivilko ant nuogo kūno ašutinę. Jis pasninkavo, gulėjo apsisiautęs ašutine ir vaikščiojo liūdnas. **28** Tada tišbietį Eliją vėl pasiekė Jehovos žodis: **29** „Ar matei, kaip Ahabas prieš mane nusižemino?[h] Kadangi prieš mane jis nusižemino, jam gyvam esant nelaimės neužtrauksiu. Nelaimę jo namams užtrauksiu jo sūnaus dienomis.“[i]

22 Tarp Sirijos ir Izraelio trejus metus nebuvo karo. **2** Trečiais metais pas Izraelio karalių atvyko Judo karalius Juozapatas.[y] **3** Izraelio karalius savo tarnams kalbėjo: „Jūs žinote, kad Ramot Gileadas[j] priklauso mums, tai kodėl mes delsiam ir neatsiimam jo iš Sirijos karaliaus?“ **4** Tada jis kreipėsi į Juozapatą: „Ar eisi su manimi atkovoti Ramot Gileado?“ Juozapatas Izraelio kara-

21 SKYRIUS

a Am 5:12
Hab 1:4

b 2Ka 9:25, 26
Mok 4:1

c Mok 5:8
Mok 8:14
Hab 1:13

d 1Ka 21:7

e 1Ka 17:1

f 1Ka 16:29

g Pr 4:8, 10

h Įst 5:21
Hab 2:9

i 1Ka 22:37, 38
2Ka 9:25, 26

y 1Ka 18:17
Am 5:10

j 1Ka 16:30

k 2Ka 10:7, 17

l 2Ka 9:7–9

Antra skiltis

a 1Ka 15:25–29

b 1Ka 16:3, 11

c 2Ka 9:10, 35

d 1Ka 14:11
1Ka 16:4

e 1Ka 16:30

f 1Ka 16:31
2Me 22:2, 3
Apr 2:20

g Iš 23:28
Įst 9:5

h Ps 78:34

i 2Ka 9:25, 26
2Ka 10:7, 11

22 SKYRIUS

y 1Ka 15:24
2Me 18:2, 3

j Joz 20:8, 9
1Ka 4:7, 13

21:20 *Pažod. „parsidavei“. **21:21** *Pažod. „visus, kas šlapinasi ant sienos“. Taip buvo paniekinamai vadinami vyrai.

21:25 *Pažod. „parsidavęs“. **21:26** *Hebr. žodis, čia išverstas „bjaurieji stabai“, galėjo būti giminingas žodžiui, reiškiančiam „mėšlas“.

liui atsakė: „Kaip tu, taip ir aš, mano tauta – tavo tauta, mano žirgai – tavo žirgai.“[a]

5 Vis dėlto Juozapatas Izraelio karaliaus paprašė: „Gal galėtume pirmiausia sužinoti, ką sako Jehova?“[b] **6** Izraelio karalius sukvietė visus pranašus, apie 400 vyrų, ir jų teiravosi: „Ar man eiti į kovą prieš Ramot Gileadą ar neiti?“ – „Eik, ir Jehova atiduos jį karaliui į rankas!“ – tikino jie.

7 Juozapatas tada paklausė: „Ar čia nėra Jehovos pranašo? Pasiteiraukime Dievo ir per jį.“[c] **8** Į tai Izraelio karalius atsakė: „Dar yra vienas žmogus, per kurį galėtume pasiteirauti Jehovos.[d] Tai Imlos sūnus Michėjas. Bet aš jo nekenčiu,[e] nes jis niekada nieko gero apie mane nepranašauja, tik bloga.“[f] Tačiau Juozapatas prieštaravo: „Tenekalba taip karalius!“

9 Tad, pasišaukęs vieną pareigūną, Izraelio karalius jam paliepė: „Tučtuojau atvesk čionai Imlos sūnų Michėją!“[g] **10** O Izraelio karalius ir Judo karalius Juozapatas, vilkėdami karališkais apdarais, tuo metu sėdėjo savo sostuose ant grendymo prie Samarijos vartų ir visi pranašai pranašavo jų akivaizdoje.[h] **11** Kenaanos sūnus Zedekijas pasidarė geležinius ragus ir skelbė: „Štai ką sako Jehova: ‘Tol badysi jais sirus, kol pribaigsi.’“ **12** Ir kiti pranašai kalbėjo tą patį: „Žygiuok į Ramot Gileadą ir laimėsi. Jehova atiduos jį karaliui į rankas.“

13 Pasiuntinys, nuėjęs atvesti Michėjo, ėmė jį įkalbinėti: „Klausyk, pranašai visi kaip vienas skelbia, kad karaliaus

22 SKYRIUS

a 2Ka 3:7
2Me 19:2

b Sk 27:21
2Me 18:4, 5

c 2Ka 3:11
2Me 18:6, 7

d 1Ka 18:4

e 1Ka 21:20
2Me 36:16

f Iz 30:9, 10
Jer 38:4

g 2Me 18:8–11

h Ez 13:2, 3

Antra skiltis

a 2Me 18:12–16

b Įst 28:15, 25

c 2Me 18:17

d Iz 6:1
Ez 1:26

e 2Me 18:18–22
Job 1:6
Dan 7:9, 10
Mt 18:10
Apr 5:11

f Ps 104:4
Hbr 1:7, 14

g 1Ka 22:6

žygis bus sėkmingas. Tokie tebūna ir tavo žodžiai, pasakyk ką nors gera.“[a] – **14** „Kaip gyvas Jehova, – atsakė Michėjas, – kalbėsiu tik tai, ką Jehova man pasakys.“ **15** Jam atėjus, karalius paklausė: „Michėjau, ar mums eiti į kovą dėl Ramot Gileado ar neiti?“ – „Eik ir laimėsi, – tuojau atsakė tas. – Jehova atiduos jį karaliui į rankas.“ **16** Bet karalius nenurimo: „Kiek kartų turėsiu tave saikdinti, kad man kalbėtum tik tiesą Jehovos vardu ir nieko daugiau?“ **17** Tada Michėjas ėmė kalbėti: „Štai regiu izraelitus – visi jie pasklidę po kalnus[b] tarsi avys be piemens. Ir Jehova sako: ‘Šitie nebeturi valdovo. Tegrįžta kiekvienas ramybėje į savo namus.’“

18 Izraelio karalius tarė Juozapatui: „Argi nesakiau, kad jis nieko gero apie mane nepranašauja, tik bloga?“[c]

19 Michėjas tęsė: „Dabar klausykis Jehovos žodžio. Aš mačiau Jehovą, sėdintį savo soste,[d] ir visą dangaus kareiviją, stovinčią jo dešinėje ir kairėje.[e] **20** Jehova paklausė: ‘Kam pavyks gudrumu įtikinti Ahabą, kad tas žygiuotų į Ramot Gileadą ir tenai žūtų?’ Vienas siūlė daryti vienaip, kitas kitaip, **21** kol į priekį išėjo dvasia*[f] ir atsistojusi Jehovos akivaizdoje tarė: ‘Aš jį pergudrausiu!’ – ‘Kaip tai padarysi?’ – paklausė Jehova. **22** ‘Aš eisiu ir tapsiu apgaulės dvasia visų jo pranašų lūpose’,[g] – atsakė toji dvasia. Ir Dievas pritarė: ‘Tu jį tikrai pergudrausi, tau pavyks! Taip ir daryk.’ **23** Taigi į visų

22:21 * Arba „angelas“.

tavo pranašų lūpas Jehova įdėjo apgaulės dvasią.[a] Iš tikrųjų Jehova yra pasmerkęs tave nelaimei.“[b]

24 Kenaanos sūnus Zedekijas priėjo, skėlė Michėjui antausį ir tarė: „Nori pasakyti, kad Jehovos dvasia mane paliko ir dabar jau kalba per tave?“[c] – **25** „Tuo įsitikinsi tą dieną, kai būsi priverstas slėptis galiniame kambaryje“, – atsiliepė Michėjas. **26** Tada Izraelio karalius įsakė: „Čiupkit Michėją ir nuveskit pas miesto valdytoją Amoną ir karaliaus sūnų Jehoašą. **27** Praneškit jiems, kad taip sako karalius: ‘Įmeskit šitą į kalėjimą[d] ir duokit jam sumažintą duonos ir vandens davinį, iki aš sugrįšiu gyvas ir sveikas.’“ – **28** „Jei sugrįši gyvas ir sveikas, vadinasi, Jehova per mane nekalbėjo,[e] – tarė Michėjas ir pridūrė: – Įsidėmėkite tai, visi žmonės*!“

29 Izraelio karalius su Judo karaliumi Juozapatu nužygiavo į Ramot Gileadą.[f] **30** Juozapatui Izraelio karalius tarė: „Aš eisiu į mūšį persirengęs, kad manęs neatpažintų, o tu vilkėk savo karališką apdarą.“ Taigi Izraelio karalius persirengė[g] ir išėjo į mūšį. **31** Sirijos karalius savo trisdešimt dviem kovos vežimų vadams[h] buvo įsakęs: „Nekovokite nei su menku, nei su galingu, tik su Izraelio karaliumi.“ **32** Pamatę Juozapatą, kovos vežimų vadai tarė sau: „Štai Izraelio karalius!“ – ir puolė jį. Juozapatas ėmė šauktis pagalbos. **33** Kovos vežimų vadai suprato, kad tai ne Izraelio karalius, ir iškart liovėsi jį persekioti.

22:28 *Pažod. „visos tautos“.

22 SKYRIUS

[a] Ez 14:9

[b] 1Ka 20:42

[c] 2Me 18:23–27

[d] Hbr 11:32, 36

[e] Sk 16:28, 29

[f] 2Me 18:28–32

[g] 2Me 35:22

[h] 1Ka 20:1

Antra skiltis

[a] 2Me 18:33, 34

[b] 1Ka 20:42

[c] 1Ka 22:17

[d] 1Ka 21:18, 19

[e] 1Ka 10:22 Ez 27:15

[f] 1Ka 16:28

[g] 2Ka 1:2 2Me 20:35

[h] 1Me 3:10 2Me 17:1 2Me 20:31 Mt 1:8

[i] 1Ka 15:11 2Me 14:11 2Me 15:8

34 Tada vienas vyras net nesitaikydamas paleido strėlę ir ji pataikė Izraelio karaliui tarp šarvų sandūrų. Karalius savo vežimo vadeliotojui paliepė: „Suk atgal ir vežk mane iš kovos lauko*. Aš sunkiai sužeistas.“[a] **35** Mūšis siautė ištisą dieną. Kad karalius išstovėtų kovos vežime atsigręžęs į sirus, jį teko prilaikyti. Kraujas iš žaizdos tekėjo į vežimo vidų, o vakare karalius mirė.[b] **36** Saulei leidžiantis, stovykloje nuaidėjo šūksnis: „Kiekvienas į savo miestą! Kiekvienas į savo kraštą!“[c] **37** Taigi karalius mirė ir buvo pargabentas į Samariją. Samarijoje jį ir palaidojo. **38** Plaunant kovos vežimą prie Samarijos tvenkinio, šunys laižė jo kraują, o tame tvenkinyje maudėsi paleistuvės,* kaip Jehova ir buvo kalbėjęs.[d]

39 Daugiau apie Ahabą – apie visa, ką jis nuveikė, ir apie jo pastatytus dramblio kaulo[e] rūmus ir miestus – argi neparašyta Izraelio karalių metraščių knygoje? **40** Ahabas atgulė prie savo protėvių[f] ir vietoj jo ėmė karaliauti jo sūnus Ahazijas.[g]

41 Asos sūnus Juozapatas[h] tapo Judo karaliumi ketvirtais Izraelio karaliaus Ahabo valdymo metais. **42** Karaliauti Juozapatas pradėjo būdamas trisdešimt penkerių ir valdė iš Jeruzalės 25 metus. Jo motina buvo Šilhio duktė, vardu Azuba. **43** Jis visur sekė savo tėvo Asos pėdomis[i] ir niekur nenukrypo, darė, kas teisu

22:34 *Pažod. „iš stovyklos“. **22:38** *Arba galbūt „kur maudydavosi paleistuvės, šunys laižė jo kraują“.

Jehovos akyse.[a] Tačiau šventavietės nebuvo panaikintos. Žmonės šventavietėse vis dar atnašavo aukas ir leido aukų dūmus.[b] **44** Su Izraelio karaliumi Juozapatas palaikė taikius santykius.[c] **45** Daugiau apie Juozapatą – apie jo galybę ir kaip jis kariavo – argi neparašyta Judo karalių metraščių knygoje? **46** Jis pašalino iš krašto sanguliautojus, parsiduodančius šventavietėse,*[d] nes tokių dar buvo likę nuo jo tėvo Asos laikų.[e]

47 Edome[f] tuomet karaliaus nebuvo, kraštą valdė vietininkas.[g]

48 Juozapatas buvo pasistatęs Taršišo laivų auksui iš Ofyro gabenti,[h] tačiau laivai į Ofyrą taip ir nenuplaukė – sudužo prie Ecjon Gebero.[a] **49** Tada Ahabo sūnus Ahazijas Juozapatui pasiūlė: „Tegul mano tarnai plaukia laivais sykiu su tavo tarnais.“ Bet Juozapatas nesutiko.

50 Galiausiai Juozapatas atgulė prie savo protėvių[b] ir buvo prie jų palaidotas savo protėvio Dovydo mieste, o vietoj jo ėmė karaliauti jo sūnus Jehoramas.[c]

51 Ahabo sūnus Ahazijas[d] Izraelio karaliumi Samarijoje tapo septynioliktais Judo karaliaus Juozapato valdymo metais ir karaliavo Izraelyje dvejus metus. **52** Jis darė, kas nedora Jehovos akyse, ir sekė savo tėvo ir motinos pėdomis,[e] taip pat pėdomis Nebato sūnaus Jeroboamo, nuvedusio Izraelį į nuodėmę.[f] **53** Ahazijas tarnavo ir lenkėsi Baalui,[g] jis pykdė Jehovą, Izraelio Dievą,[h] – visai kaip jo tėvas.

22:46 *Turimi omenyje vyrai, užsiimantys sakraline prostitucija.

22 SKYRIUS

a 2Me 17:3
b Įst 12:14
1Ka 14:23
1Ka 15:14
c 2Me 18:1
2Me 19:2
d Įst 23:17, 18
1Ka 14:24
e 1Ka 15:11, 12
f Pr 36:1, 9
g 2Sa 8:14
2Ka 8:20–22
Ps 108:9
h 1Ka 10:22

Antra skiltis

a 1Ka 9:26
2Me 20:35–37
b 1Ka 2:10
c 2Ka 8:16
2Me 21:1, 5
d 2Ka 1:2
e 1Ka 16:30
1Ka 21:25
f 1Ka 12:28–30
1Ka 13:33
g 1Ka 16:31, 32
2Ka 1:2
h Iš 20:3
Iš 34:14

ANTROJI KARALIŲ KNYGA

TURINIO APŽVALGA

1 Elijas išpranašauja Ahazijo mirtį (1–18)

2 Elijas pakyla viesulu į dangų (1–18)
Eliziejui atitenka Elijo apsiaustas (13, 14)
Jericho vandenį Eliziejus padaro sveiką (19–22)
Meškos sudrasko 42 vaikus (23–25)

3 Izraelio karalius Jehoramas (1–3)
Prieš Izraelį sukyla Moabas (4–25)
Moabas pralaimi (26, 27)

4 Eliziejus padaugina našlės aliejų (1–7)
Šunemietės svetingumas (8–16)
Šunemietė pagimdo sūnų; vaikas miršta (17–31)
Eliziejus vaiką prikelia (32–37)
Eliziejus padaro viralą valgomą (38–41)
Eliziejus padaugina duoną (42–44)

5 Eliziejus pagydo Naamaną nuo raupsų (1–19)
Raupsai prilimpa godžiam Gehaziui (20–27)

6 Kirvio geležtė išplaukia į paviršių (1–7)
Eliziejus ir sirai (8–23)
Eliziejaus tarnui atsiveria akys (16, 17)
Sirai apakinami (18, 19)
Samarijos apgula ir badas (24–33)

7 Eliziejus pranašauja, kad badas baigsis (1, 2)
Maisto randama sirų paliktoje stovykloje (3–15)
Eliziejaus pranašystė išsipildo (16–20)

8 Šunemietei grąžinama jos žemė (1–6)
Eliziejus, Ben Hadadas ir Hazaelis (7–15)
Judo karalius Jehoramas (16–24)
Judo karalius Ahazijas (25–29)

9 Izraelio karaliumi patepamas Jehuvas (1–13)
Jehuvas nužudo Jehoramą ir Ahaziją (14–29)
Jezabelės mirtis; šunys ėda jos kūną (30–37)

10 Jehuvas išžudo Ahabo namus (1–17)
Prie Jehuvo prisideda Jehonadabas (15–17)
Jehuvas išžudo Baalo garbintojus (18–27)
Jehuvo karaliavimo apžvalga (28–36)

11 Sostą užgrobia Atalija (1–3)
Karaliumi paskelbiamas Jehoašas (4–12)
Atalija nužudoma (13–16)
Jehojados pertvarkos (17–21)

12 Judo karalius Jehoašas (1–3)
Jehoašas sutaiso šventyklą (4–16)
Sirų antpuolis (17, 18)
Jehoašas nužudomas (19–21)

13 Izraelio karalius Jehoahazas (1–9)
Izraelio karalius Jehoašas (10–13)
Eliziejus išbando Jehoašo uolumą (14–19)
Eliziejaus mirtis; numestas ant jo kaulų, atgyja numirėlis (20, 21)
Išsipildo paskutinė Eliziejaus pranašystė (22–25)

14 Judo karalius Amacijas (1–6)
Karas su Edomu ir su Izraeliu (7–14)
Izraelio karaliaus Jehoašo mirtis (15, 16)
Amacijas nužudomas (17–22)
Izraelio karalius Jeroboamas II (23–29)

15 Judo karalius Azarija (1–7)
Paskutiniai Izraelio karaliai: Zacharija (8–12), Šalumas (13–16), Menahemas (17–22), Pekachija (23–26), Pekachas (27–31)
Judo karalius Jotamas (32–38)

16 Judo karalius Ahazas (1–6)
Ahazas paperka asirus (7–9)
Ahazas pasidaro pagonišką aukurą (10–18)
Ahazo mirtis (19, 20)

17 Izraelio karalius Ozėjas (1–4)
Izraelio karalystės žlugimas (5, 6)
Už atskalūnybę Izraelis ištremiamas (7–23)
Į Samariją atkeliami svetimšaliai (24–26)
Samariečių religija (27–41)

18 Judo karalius Ezekijas (1–8)
Kaip žlugo Izraelis (9–12)
Į Judą įsiveržia Sanheribas (13–18)
Rab šakė šaiposi iš Jehovos (19–37)

19 Ezekijas kreipiasi į Dievo pranašą Izaiją (1–7)
Sanheribas grasina Jeruzalei (8–13)
Ezekijo malda (14–19)
Izaijas perduoda Dievo atsakymą (20–34)
Angelas užmuša 185 000 asirų (35–37)

20 Ezekijas pagyja iš savo ligos (1–11)
Babilono karaliaus pasiuntiniai (12–19)
Ezekijo mirtis (20, 21)

21 Judo karalius Manasas; jo piktadarystės (1–18)
Jeruzalė bus sunaikinta (12–15)
Judo karalius Amonas (19–26)

22 Judo karalius Jošijas (1, 2)
Nurodymai dėl šventyklos remonto (3–7)
Atrasta Įstatymo knyga (8–13)
Hulda pranašauja nelaimę (14–20)

23 Jošijo pertvarkos (1–20)
Švenčiama Pascha (21–23)
Tolesnės Jošijo pertvarkos (24–27)
Jošijo žūtis (28–30)
Judo karalius Jehoahazas (31–33)
Judo karalius Jehojakimas (34–37)

24 Jehojakimo maištas ir mirtis (1–7)
Judo karalius Jehojachinas (8, 9)
Pirmasis trėmimas į Babiloną (10–17)
Judo karalius Zedekijas; jo maištas (18–20)

25 Nebukadnecaras apgula Jeruzalę (1–7)
Miestas ir šventykla sudeginami; antrasis trėmimas (8–21)
Valdytoju paskiriamas Gedalijas (22–24)
Gedalijas nužudomas; žmonės pabėga į Egiptą (25, 26)
Jehojachinas paleidžiamas iš kalėjimo Babilone (27–30)

1 Ahabui mirus, Moabas[a] sukilo prieš Izraelį.

2 Vieną dieną Ahazijas, būdamas savo namuose Samarijoje, krito pro pinučius iš viršutinio aukšto ir susižalojo. Tada jis siuntė pasiuntinius, liepdamas: „Eikite ir pasiteiraukite Ekrono[b] dievo Baal Zebubo, ar šitaip susižeidęs aš pasveiksiu.“[c] **3** Bet Jehovos angelas tarė tišbiečiui Elijui:[d] „Eik pasitikti Samarijos karaliaus pasiuntinių ir jiems perduok: ‘Nejaugi nėra Dievo Izraelyje, kad einate teirautis Ekrono dievo Baal Zebubo?[e] **4** Užtat Jehova sako: „Tu mirsi. Iš lovos, į kurią atgulei, nebeatsikelsi.“’“ Perdavęs žinią, Elijas nuėjo.

5 Pasiuntiniai sugrįžo pas Ahaziją ir tas iškart paklausė: „Kodėl taip greit grįžote?“ **6** Jie ėmė aiškinti: „Mus pasitiko vienas vyras ir pasakė: ‘Grįžkite pas karalių, kuris jus siuntė, ir praneškite jam, ką sako Jehova: „Nejaugi nėra Dievo Izraelyje, kad siunti žmones teirautis Ekrono dievo Baal Zebubo? Todėl tu mirsi. Iš lovos, į kurią atgulei, nebeatsikelsi.“’“[f] – **7** „O kaip atrodė tas vyras, kuris jus pasitiko ir visa tai pasakė?“ – teiravosi karalius. **8** „Jis vilkėjo kailinį apdarą[g] ir buvo susijuosęs odiniu diržu“,[h] – atsakė pasiuntiniai. „Tai tišbietis Elijas“, – iškart atpažino karalius.

9 Karalius siuntė pas Eliją penkiasdešimtininką su jo penkiasdešimt vyrų. Elijui sėdint ant kalno, tas penkiasdešimtininkas, užkopęs pas jį, pareiškė: „Dievo vyre,[i] karalius įsako tau lipti žemyn!“ – **10** „Jeigu aš Dievo vyras, – atsakė Elijas penkiasdešimtininkui, – tekrinta ugnis iš dangaus[a] ir trepraryja tave ir tavo penkiasdešimtuką!“ Taip ir nutiko: krito iš dangaus ugnis ir prarijo jį ir jo penkiasdešimtuką.

11 Tada karalius pas Eliją siuntė kitą penkiasdešimtininką su jo penkiasdešimt vyrų. Tas atėjęs pareiškė: „Dievo vyre, karaliaus įsakymas yra toks: lipk žemyn!“ – **12** „Jeigu aš Dievo vyras, – atsakė Elijas, – tekrinta ugnis iš dangaus ir trepraryja tave ir tavo penkiasdešimtuką!“ Taip ir nutiko: iš dangaus krito Dievo ugnis ir prarijo jį ir jo penkiasdešimtuką.

13 Karalius trečiąkart siuntė penkiasdešimtininką su jo penkiasdešimt vyrų. Užkopęs aukštyn, trečiasis penkiasdešimtininkas puolė ant kelių prieš Eliją ir, maldaudamas pasigailėti, kalbėjo: „Dievo vyre, meldžiu: tebūna tavo akyse brangi mano gyvastis ir gyvastis šių penkiasdešimt tavo tarnų! **14** Ant anų dviejų penkiasdešimtininkų ir jų penkiasdešimtukų krito ugnis iš dangaus ir juos prarijo. Tačiau manoji gyvastis tebūna tavo akyse brangi!“

15 Dabar Jehovos angelas Eliją paragino: „Leiskis su juo žemyn, nebijok.“ Elijas nulipo su juo žemyn ir, nuėjęs pas karalių, **16** tarė: „Taip sako Jehova: ‘Tu siuntei pasiuntinius pasiteirauti Ekrono[b] dievo Baal Zebubo. Nejaugi Izraelyje nėra Dievo, kurio galėtum pasiklausti?[c] Todėl tu mirsi. Iš lovos, į kurią atgulei, nebeatsikelsi.’“ **17** Kaip Jehova pasakė per Eliją, taip ir įvyko – Ahazijas mirė. O kadangi sūnaus jis neturėjo,

1 SKYRIUS

a Pr 19:36, 37; 2Sa 8:2; Ps 60:8

b Joz 13:2, 3; 1Sa 5:10

c 2Ka 1:16

d 1Ka 17:1; 1Ka 18:36

e Iz 8:19; Jer 2:11

f 1Me 10:13, 14

g 1Ka 19:19; Zch 13:4; Hbr 11:32, 37

h Mt 3:4

i Įst 33:1

Antra skiltis

a Sk 11:1; Sk 16:35; Lk 9:54; Jud 7

b Joz 13:2, 3

c 2Ka 1:3

antrais Judo karaliaus Jehoramo,[a] Juozapato sūnaus, valdymo metais karaliumi vietoj Ahazijo tapo Jehoramas*.[b]

18 Daugiau apie Ahaziją[c] ir apie jo darbus argi neparašyta Izraelio karalių metraščių knygoje?

2 Jehova buvo nusprendęs pakelti Eliją[d] viesulu į dangų.[e] Elijas su Eliziejumi[f] tuo metu ėjo iš Gilgalo.[g] **2** Elijas paprašė Eliziejaus: „Būk geras, pasilik čia. Mane Jehova siunčia į Betelį.“ – „Kaip gyvas Jehova ir kaip gyvas tu, aš tavęs nepaliksiu!“ – atsakė Eliziejus. Taip jiedu kartu atkeliavo į Betelį.[h] **3** O Betelyje prie Eliziejaus priėjo pranašų sūnūs* ir ėmė sakyti: „Ar žinai, kad šiandien Jehova paims tavo viešpatį ir tu nebeturėsi šeimininko?“[i] – „Taip, žinau, – atsakė Eliziejus. – Nekalbėkit apie tai.“

4 Dabar Elijas jo vėl paprašė: „Eliziejau, būk geras, pasilik čia. Mane Jehova siunčia į Jerichą.“[y] – „Kaip gyvas Jehova ir kaip gyvas tu, aš tavęs nepaliksiu!“ – atsakė Eliziejus. Ir jiedu kartu nuėjo į Jerichą. **5** Jeriche irgi buvo pranašų sūnų. Priėję prie Eliziejaus, tie ėmė sakyti: „Ar žinai, kad šiandien Jehova paims tavo viešpatį ir tu nebeturėsi šeimininko?“ – „Taip, žinau, – atsakė Eliziejus. – Nekalbėkit apie tai.“

6 Elijas jo dar kartą paprašė: „Būk geras, pasilik čia. Mane Jehova siunčia prie Jordano.“ – „Kaip gyvas Jehova ir kaip gyvas tu, aš tavęs nepaliksiu!“ – vėl atsakė Eliziejus. Tad abu traukė toliau. **7** Iš paskos jiems sekė penkiasdešimt vyrų, pranašų sūnų. Kai jiedu sustojo prie Jordano, tie irgi sustojo ir viską stebėjo iš tolo. **8** Elijas paėmęs susuko savo apsiaustą,[a] sudavė juo per vandenį ir vanduo persiskyrė į abi puses. Taip jiedu perėjo sausu dugnu.[b]

9 Kai jau buvo kitapus Jordano, Elijas tarė Eliziejui: „Sakyk, ką galėčiau dėl tavęs padaryti, kol dar nesu nuo tavęs paimtas.“ Eliziejus paprašė: „Meldžiu, tegul man atitenka dviguba dalis[c] tavosios dvasios!“[d] – **10** „Prašai sunkaus dalyko, – atsakė Elijas. – Jeigu matysi, kaip mane nuo tavęs paims, tau bus tai suteikta, o jeigu nematysi, nebus.“

11 Taip jiems beeinant ir besišnekant, staiga pasirodė ugninis vežimas su ugniniais žirgais[e] ir juodu perskyrė. Elijas pakilo viesulu į dangų.[f] **12** Tai regėdamas, Eliziejus ėmė šaukti: „Tėve, mano tėve! Izraelio kovos vežimas ir raitininkai!“[g] Elijui pradingus, Eliziejus griebė ir persiplėšė drabužius.[h] **13** Tada pakėlė nukritusį Elijo apsiaustą[i] ir, sugrįžęs prie Jordano, atsistojo ant upės kranto. **14** Tuo Elijo apsiaustu jis sudavė per vandenį ir tarė: „Kur yra Jehova, Elijo Dievas?“ Jam sudavus, vanduo persiskyrė į abi puses ir Eliziejus perėjo per upę.[y]

15 Jeriche gyvenantys pranašų sūnūs, iš tolo jį pamatę, ėmė sakyti: „Elijo dvasia perėjo Eliziejui!“[j] Jie atėjo pasitikti jo ir žemai nusilenkė. **16** „Štai tarp tavo tarnų yra penkiasdešimt šaunių vyrų, – kalbėjo

1 SKYRIUS

a 2Ka 8:16

b 2Ka 3:1
2Ka 9:22

c 1Ka 22:51

2 SKYRIUS

d 1Ka 17:1

e 2Ka 2:11

f 1Ka 19:16

g 2Ka 4:38

h Pr 28:18, 19
1Ka 12:28, 29
2Ka 2:23

i 1Ka 19:16

y Joz 6:26
1Ka 16:34

Antra skiltis

a 1Ka 19:19

b Iš 14:21, 22
Joz 3:17
2Ka 2:13, 14

c Įst 21:17

d Įst 34:9
1Ka 19:16
Lk 1:17

e 2Ka 6:17
Ps 68:17

f 2Me 21:5, 12
Jn 3:13

g 2Ka 13:14

h 2Sa 1:11, 12
Job 1:19, 20

i 1Ka 19:19
2Ka 1:8
Zch 13:4
Mt 3:4

y Joz 3:13
2Ka 2:8

j Sk 11:24, 25
Sk 27:18, 20
2Ka 2:9

1:17 *Ahazijo brolis. **2:3** *Pranašų sūnumis tikriausiai vadino žmones, kurie dar tik buvo ruošiami pranašo tarnystei, arba pranašus, kurie gyveno grupėmis.

jie. – Leisk jiems eiti ieškoti tavo šeimininko. Gal Jehovos dvasia pakėlusi* numetė jį ant kokio kalno ar kokiame slėnyje.“[a] – „Ne, nereikia tų vyrų siųsti!“ – sakė jis. **17** Bet jie tol įkalbinėjo Eliziejų, kol jam pasidarė nesmagu, ir jis nusileido: „Gerai, siųskite.“ Tad jie išsiuntė penkiasdešimt vyrų. Tie ieškojo Elijo tris dienas, tačiau nerado. **18** Eliziejus tuo tarpu buvo Jeriche.[b] Vyrams sugrįžus, jis tarė: „Sakiau, kad nereikia eiti.“

19 Po kurio laiko į Eliziejų kreipėsi miesto gyventojai: „Mūsų viešpatie, šis miestas, kaip matai, yra geroje vietoje,[c] tik vanduo čia blogas ir žemė nevaisinga*.“ – **20** „Atneškite man naują dubenį ir įberkite į jį druskos“, – paliepė Eliziejus. **21** Tada nuėjo prie vandens ištakų ir subėręs ten druską[d] tarė: „Taip sako Jehova: ‘Padariau šį vandenį sveiką. Daugiau nebekils iš jo nei mirtis, nei nevaisingumas*.’“ **22** Kaip Eliziejus pasakė, taip ir įvyko: tos vietovės vanduo iki šiol tebėra sveikas.

23 Iš ten Eliziejus patraukė į Betelį. Jam einant keliu, iš miesto išėjo vaikėzai ir ėmė iš jo tyčiotis.[e] „Ei, pliki, nešdinkis! – jie šūkavo. – Pliki, nešdinkis!“ **24** Atsigręžęs ir į juos pažiūrėjęs, jis juos prakeikė Jehovos vardu. Ir dvi meškos,[f] atėjusios iš miško, sudraskė 42 vaikus.[g] **25** Paskui Eliziejus nukeliavo iki Karmelio kalno,[h] o iš ten sugrįžo į Samariją.

2:16 *Arba „Gal Jehovos vėjas pakėlęs“. **2:19** *Arba galbūt „ir kraštas kenčia nuo persileidimų“. **2:21** *Arba galbūt „persileidimai“.

2 SKYRIUS

a 1Ka 18:11, 12

b Joz 6:26; 1Ka 16:34

c Įst 34:1–3

d Iš 15:23–25; 2Ka 4:38–41

e 2Me 36:15, 16; Lk 10:16

f Pat 17:12

g 2Ka 1:10

h 2Ka 4:25

Antra skiltis

3 SKYRIUS

a 2Ka 1:17

b 1Ka 16:30–33

c 1Ka 12:28–30

d 1Ka 22:37

e 2Sa 8:2

f 2Me 19:2

g 1Ka 22:3, 4

h 2Sa 8:14

3 Ahabo sūnus Jehoramas[a] Izraelio karaliumi tapo aštuonioliktais Judo karaliaus Juozapato valdymo metais ir karaliavo Samarijoje 12 metų. **2** Jis darė, kas nedora Jehovos akyse, bet ne tiek, kiek jo tėvas ir motina. Jehoramas antai pašalino Baalo šventstulpį*, kurį jo tėvas buvo padaręs,[b] **3** tačiau nuodėmių, į kurias Izraelį buvo įvedęs Nebato sūnus Jeroboamas,[c] jis neatsižadėjo, nuo jų nesitraukė.

4 Moabo karalius Meša buvo avių augintojas ir Izraelio karaliui mokėjo duoklę: 100 000 ėriukų ir 100 000 nekirptų avinų. **5** Ahabui mirus,[d] Moabo karalius sukilo prieš Izraelio karalių.[e] **6** Tada karalius Jehoramas sušaukė visus Izraelio karius ir iš Samarijos leidosi į žygį. **7** Be to, jis pasiuntė žinią Judo karaliui Juozapatui: „Moabo karalius sukilo prieš mane. Ar eisi su manimi į kovą prieš Moabą?“ Tas atsakė: „Eisiu.[f] Kaip tu, taip ir aš, mano tauta – tavo tauta, mano žirgai – tavo žirgai.“[g] **8** Dar paklausė: „Kuriuo keliu eisime?“ – „Keliu per Edomo tyrlaukius“, – atsakė Jehoramas.

9 Taigi Izraelio karalius į žygį patraukė kartu su Judo karaliumi ir su Edomo[h] karaliumi. Aplinkiniu keliu jie žygiavo septynias dienas, bet tada kariuomenei ir iš paskos varomiems gyvuliams pritrūko vandens. **10** Izraelio karalius aimanavo: „O varge! Jehova subūrė šiuos tris karalius vien tam, kad atiduotų Moabui į rankas!“ **11** Juozapatas paklausė: „Ar nėra čia Jehovos

3:2 *Žr. žodynėlį.

pranašo, per kurį galėtume Jehovos pasiteirauti?“[a] Vienas Izraelio karaliaus tarnas atsakė: „Yra toks Eliziejus,[b] Šafato sūnus, kuris pildavo vandenį Elijui ant rankų*.“[c] – **12** „Iš jo išgirsim Jehovos žodį!“ – tarė Juozapatas, ir tada Izraelio karalius drauge su Juozapatu ir Edomo karaliumi nuėjo pas Eliziejų.

13 Izraelio karaliui Eliziejus pareiškė: „Ko tau iš manęs reikia?*[d] Eik pas savo tėvo ir motinos pranašus!“[e] – „Nekalbėk taip, – atsiliepė Izraelio karalius. – Juk ne kas kitas, o Jehova subūrė šiuos tris karalius, kad atiduotų Moabui į rankas.“ **14** Į tai Eliziejus atsakė: „Kaip gyvas kareivijų Viešpats Jehova, kuriam tarnauju, jei ne Judo karaliaus Juozapatas,[f] į tave aš nei žiūrėčiau, nei dėmesį kreipčiau.[g] **15** Dabar atveskite man arfininką.“[h] Arfininkui ėmus skambinti, Eliziejų užvaldė Jehovos galybė*[i] **16** ir jis prakalbo: „Taip liepia Jehova: ‘Šioje sausvagėje prikaskite griovių, **17** nes štai ką sako Jehova: nebus nei vėjo, nei lietaus, bet sausvagė prisipildys vandens.[y] Jūs patys atsigersite, atsigers ir jūsų galvijai bei visi gyvuliai.’ **18** Bet tai tik menkniekis Jehovos akyse[j] – jis ir Moabą atiduos jums į rankas.[k] **19** Sunaikinkite tenai visus įtvirtintus ir visus žymiausius miestus,[l] iškirskite geruosius medžius, užverskite visus vandens šaltinius ir akmenimis nusėkite visus derlingus laukus.“[m]

20 Iš ryto, tuo laiku, kai aukojama rytmetinė javų atnaša,[a] nuo Edomo pusės staiga atplūdo vanduo ir užliejo slėnį.

21 Moabitai išgirdo, kad karaliai atžygiuoja su jais kovoti, tad sušaukę visus, kas tik įstengia į rankas paimti ginklą,* sustojo prie savo krašto ribų. **22** Anksti rytą, kai moabitai atsikėlė, saulės nutviekstas vandens paviršius raudonavo jiems prieš akis tarytum kraujas. **23** „Tai kraujas! – sakė jie. – Tie karaliai bus iškirtę vienas kitą kalaviju. Prie grobio,[b] Moabai!“ **24** Moabitams įžengus į Izraelio stovyklą, izraeliai juos puolė ir taip sumušė, kad tie leidosi bėgti.[c] Ir izraeliai veržėsi gilyn į Moabo kraštą, pakeliui guldydami moabitus. **25** Jie sugriovė miestus, ir kiekvienas vyras, mesdamas po akmenį, nusėjo akmenimis visus derlingus laukus; jie užvertė visus vandens šaltinius,[d] iškirto geruosius medžius.[e] Išsilaikė tiktai Kir Hareseto[f] mūrai. Bet miestas buvo apsuptas karių, ginkluotų mėtyklėmis, ir tie įnirtingai jį puolė.

26 Pamatęs, kad mūšį pralaimi, Moabo karalius su 700 vyrų, ginkluotų kalavijais, pamėgino prasiskinti kelią iki Edomo karaliaus,[g] tačiau jiems nepavyko. **27** Tada jis paėmė savo pirmagimį sūnų, savo įpėdinį, ir paaukojo ant mūro kaip deginamąją auką.[h] Ir sukilo didelis pyktis ant izraelitų, todėl jie atsitraukė ir grįžo į savo kraštą.

4 Viena moteris, vieno iš pranašų sūnų[i] žmona, Elizieju guodėsi: „Tavo tarnas, mano

3 SKYRIUS

a 1Ka 22:7

b 1Ka 19:16
2Ka 2:15

c 1Ka 19:19, 21

d 1Sa 2:30
Ez 14:3

e Ts 10:14
1Ka 18:19
1Ka 22:6

f 2Me 17:3, 4
2Me 19:3, 4

g Pat 15:29

h 1Sa 10:5
1Me 25:1

i 1Ka 18:46
Ez 1:3
Apd 11:21

y Ps 107:35

j Jer 32:17
Mk 10:27

k Įst 28:7

l Įst 3:5

m 2Ka 3:25

Antra skiltis

a Iš 29:39, 40

b Iš 15:9, 10

c Kun 26:7

d Pr 26:15
2Me 32:4

e 2Ka 3:19

f Iz 16:7

g 2Ka 3:9

h Įst 12:31
2Me 28:1, 3
Ps 106:37, 38

4 SKYRIUS

i 2Ka 2:3, 5

3:11 *Arba „kuris patarnaudavo Elijui“.
3:13 *Pažod. „Kas man ir tau?“ **3:15** *Arba „palietė Jehovos ranka“.

3:21 *Arba „kas tik įstengia užsijuosti diržą“.

vyras, jau yra miręs, ir tu žinai, kad tavo tarnas visada nuoširdžiai bijojo Jehovos.[a] Bet dabar atėjo skolintojas ir nori abu mano vaikus paimti sau vergais.“ – **2** „Kuo galiu tau padėti? – klausė Eliziejus. – Sakyk, ko turi namie?“ – „Tavo tarnaitė daugiau nieko namie neturi, tik ąsotį aliejaus“, – atsakė moteris.[b] **3** „Apeik visus kaimynus ir pasiskolink indų, tuščių indų. Pasiskolink kuo daugiau, – prisakė Eliziejus. – **4** Tada su sūnumis eik į savo namus, uždaryk iš paskos duris ir į visus tuos indus pilk aliejų. Kuris indas jau bus pilnas, tą statyk į šalį.“ **5** Taigi moteris nuėjo.

Tada su sūnumis ji užsidarė namuose. Tie padavinėjo motinai indus, o ji pylė aliejų.[c] **6** „Duok kitą indą“, – paprašė vieno iš sūnų, bet visi indai jau buvo pilni.[d] „Daugiau indų nebėra“, – atsakė sūnus, ir aliejus liovėsi tekėjęs.[e] **7** Atėjusi pas Dievo vyrą, moteris jam viską papasakojo. Eliziejus tarė: „Eik, parduok aliejų ir susimokėk skolas, o iš to, kas liks, galėsi pragyventi ir tu pati, ir tavo sūnūs.“

8 Vieną dieną keliaudamas Eliziejus užsuko į Šunemą.[f] Ten gyveno žymi moteris ir ji prikalbino Eliziejų ateiti pavalgyti.[g] Nuo tada, kai tik eidavo pro šalį, jis užeidavo pavalgyti į jos namus. **9** Savo vyrui ji sakė: „Žinau, kad tas žmogus, kuris pas mus lankosi, yra šventas Dievo vyras. **10** Gal įrenkime jam kambarėlį ant stogo?[h] Pastatykime tenai lovą, stalą, kėdę, žibintą. Kaskart, kai pas mus užeis, galės ir apsistoti.“[i]

4 SKYRIUS

a 1Ka 19:18

b 1Ka 17:9, 12

c Mk 6:41
Mk 8:6–8
Jn 2:7–9

d Mt 14:19

e Joz 5:12
1Ka 17:14

f Joz 19:17, 18

g Pr 19:1–3
Ts 13:15

h Ts 3:20
1Ka 17:19

i Mt 10:41
Rom 12:13
Hbr 13:2

Antra skiltis

a 2Ka 5:25–27
2Ka 8:4

b Joz 19:17, 18

c Rom 16:6

d 2Ka 4:1, 2
Hbr 6:10

e 2Ka 8:3

f Pr 15:2
Pr 30:1

g Pr 18:10

h 1Ka 17:17

i 2Ka 4:9, 10

y Sk 10:10
Sk 28:11

11 Sykį, kai vėl ten atkeliavo, Eliziejus užlipo į aukštutinį kambarėlį ir prigulė. **12** Tada jis kreipėsi į savo tarną Gehazį:[a] „Pakviesk šunemietę.“[b] Tarno pakviesta moteris atėjo. **13** Eliziejus kalbėjo Gehaziui: „Būk geras, pasakyk jai: ‘Tu taip mumis rūpiniesi![c] Ką galėčiau dėl tavęs padaryti?[d] Gal dėl tavęs pakalbėti su karaliumi[e] ar kariuomenės vadu?’“ Į tai ji atsakė: „Aš gyvenu tarp saviškių ir man nieko netrūksta.“ **14** Tad Eliziejus svarstė: „Ką galima dėl jos padaryti?“ – „Na, ji neturi sūnaus,[f] o jos vyras senas“, – užsiminė Gehazis. **15** „Pakviesk ją“, – iškart paprašė Eliziejus. Gehazis pakvietė, ir ji atėjusi atsistojo tarpduryje. **16** Eliziejus jai tarė: „Kitais metais šituo pat laiku myluosi sūnų.“[g] Bet ji atsakė: „Oi ne, mano viešpatie, Dievo vyre, nemeluok savo tarnaitei!“

17 Kaip Eliziejus sakė, taip ir įvyko: moteris pastojo ir tuo pat laiku kitais metais pagimdė sūnų. **18** Kai jau buvo ūgtelėjęs, vaikas sykį nuėjo pas tėvą prie pjovėjų. **19** „Galvą! Man skauda galvą!“ – skundėsi jis tėvui. Šis paprašė tarno: „Nunešk jį pas mamą.“ **20** Tarnas parnešė berniuką motinai. Pasiėmusi ji laikė jį ant kelių; deja, atėjus vidudieniui vaikas mirė.[h] **21** Moteris užnešė jį viršun ir paguldė į Dievo vyro lovą,[i] o pati uždarė duris ir išėjo. **22** Pasikvietusi savo vyrą, paprašė: „Atsiųsk man vieną tarną ir asilę, kad galėčiau skubiai nuvykti pas Dievo vyrą. Netrukus grįšiu.“ – **23** „Kodėl nori pas jį būtent šiandien? – klausė jis. – Juk nei jaunatis,[y] nei

šabas.“ Bet ji tepasakė: „Nesijaudink, viskas gerai.“ **24** Moteris pasibalnojo asilę ir paliepė savo tarnui: „Varyk gyvulį pirmyn! Dėl manęs nelėtink, kol nepaprašysiu.“

25 Taip ji keliavo link Karmelio kalno pas Dievo vyrą. Iš tolo ją pamatęs, Dievo vyras savo tarnui Gehaziui tarė: „Žiūrėk, šunemietė! **26** Bėk jos pasitikti ir paklausk, kaip ji laikosi, kaip jos vyras, kaip sūnus.“ Moteris tarnui atsakė: „Viskas gerai.“ **27** Pasiekusi Karmelio kalną, ji priėjo prie Dievo vyro, puolė prieš jį ant kelių ir apkabino jam kojas.[a] Gehazis norėjo ją atitraukti, bet Dievo vyras jį sulaikė: „Neliesk jos. Ją slegia didžiulis sielvartas. Jehova nuslėpė tai nuo manęs, nieko man nepasakė.“ **28** Tada moteris prakalbo: „Argi aš prašiau savo viešpatį sūnaus? Argi nesakiau: ‘Nesuteik man tuščių vilčių’?“[b]

29 Eliziejus tučtuojau tarė Gehaziui: „Pasikaišyk drabužį,[c] imk į ranką mano lazdą ir eik. Jei ką sutiksi, nesveikink, ir jei kas tave sveikintų, neatsakyk. Eik ir uždėk mano lazdą berniukui ant veido.“ **30** Tačiau berniuko motina pareiškė: „Kaip gyvas Jehova ir kaip gyvas tu, be tavęs aš neisiu!“[d] Tada Eliziejus pakilo ir iškeliavo kartu su ja. **31** Gehazis, nuskubėjęs pirma jų, uždėjo lazdą berniukui ant veido, bet nebuvo jokio garso, jokio gyvybės ženklo.[e] Grįžęs prie Eliziejaus, jis pranešė: „Berniukas nepabudo.“

32 Kai Eliziejus įžengė į namus, berniukas negyvas gulėjo jo lovoje.[f] **33** Įėjęs jis uždarė paskui save duris ir pasilikęs su vaiku ėmė melstis Jehovai.[a] **34** Paskui įlipo į lovą ir pasilenkęs prie vaiko pridėjo lūpas prie jo lūpų, akis – prie jo akių, delnus – prie jo delnų. Taip jis kniūbojo, kol berniuko kūnas sušilo.[b] **35** Pavaikščiojęs pirmyn atgal, Eliziejus vėl įlipo į lovą ir užsikniaubė ant vaiko. Berniukas septynis kartus nusičiaudėjo ir atsimerkė.[c] **36** Eliziejus, pasišaukęs Gehazį, paprašė: „Pakviesk šunemietę.“ Tarno kviečiama moteris atėjo ir Eliziejus jai tarė: „Pasiimk savo sūnų.“[d] **37** Priėjusi ji puolė Eliziejui po kojų ir žemai nusilenkė. Tada pasiėmė sūnų ir išėjo.

38 Eliziejus sugrįžo į Gilgalą, o tuo tarpu krašte siautė badas.[e] Pranašų sūnums[f] sėdint priešais, Eliziejus paprašė savo tarnų:[g] „Užkaisk didįjį katilą ir išvirk pranašų sūnums kokio viralo.“ **39** Vienas iš jų išėjo į laukus parinkti dedešvų ir, radęs laukinį vijoklį, nuo jo priskynė pilną apsiaustą moliūgėlių. Parėjęs įpjaustė juos į viralą, nors tų vaisių ir nepažinojo. **40** Galiausiai to viralo patiekė vyrams, bet jie paragavę ėmė šaukti: „Dievo vyre, katile – mirtis!“ Viralo valgyti jie negalėjo. **41** Tada Eliziejus paprašė: „Atneškite miltų.“ Subėręs miltus į katilą, tarė: „Pilkite žmonėms ir tegul valgo.“ Virale nebebuvo nieko kenksminga.[h]

42 Kitąsyk atkeliavo vienas vyras iš Baal Šališos[i] ir atgabeno Dievo vyrui 20 duonos papločių, iškeptų iš pirmųjų miežių,[y] taip pat maišą šviežių grūdų.[j] „Duok visa tai žmonėms ir tevalgo“, – paragino Eliziejus.

4 SKYRIUS

a Mt 28:9

b 2Ka 4:16

c 1Ka 18:46

d Mt 15:22, 28

e Mt 17:15, 16
Mk 9:17, 18

f 2Ka 4:21

Antra skiltis

a 1Ka 17:19, 20
Jn 11:41
Apd 9:40

b 1Ka 17:21, 22
Apd 20:9, 10

c 2Ka 8:1, 5

d Hbr 11:35

e Įst 28:23, 24
2Ka 8:1
Ez 14:13

f 2Ka 2:3, 5

g 2Ka 4:12

h Iš 15:23–25
2Ka 2:19–21

i 1Sa 9:3, 4

y Jn 6:9

j 1Sa 9:6, 7

43 Bet tarnas suabejojo: „Negi to užteks pamaitinti šimtui žmonių?“[a] Eliziejus vėl paragino: „Duok žmonėms, tevalgo, nes štai ką sako Jehova: ‘Jie pasisotins ir dar liks.’“[b] **44** Taigi tarnas patiekė tą maistą, žmonės privalgė ir dar liko,[c] kaip Jehova ir buvo sakęs.

5 Sirijos kariuomenei vadovavo toks Naamanas, iškilus žmogus. Jehova per jį buvo dovanojęs Sirijai pergalę* ir pats karalius jį labai gerbė. Tačiau Naamanas, tas narsus karžygys, sirgo raupsais. **2** Kartą sirai, įsiveržę į Izraelio kraštą, paėmė nelaisvėn mažą mergaitę ir ji tapo Naamano žmonos tarnaite. **3** „O kad mano šeimininkas nukeliautų į Samariją pas pranašą![d] – kalbėjo ji savo šeimininkei. – Jis pagydytų jį nuo raupsų.“[e] **4** Tad jis* nuėjo pas savo viešpatį ir jam papasakojo, ką mergaitė iš Izraelio buvo sakiusi.

5 Sirijos karalius tarė: „Keliauk! Kartu aš pasiųsiu laišką Izraelio karaliui.“ Pasiėmęs 10 talentų* sidabro, 6000 auksinių ir 10 drabužių pakaitų, Naamanas iškeliavo. **6** Izraelio karaliui jis įteikė laišką, kuriame buvo parašyta: „Sykiu su šiuo laišku siunčiu savo tarną Naamaną, kad pagydytum jį nuo raupsų.“ **7** Izraelio karalius, perskaitęs laišką, persiplėšė drabužius ir sušuko: „Nejau aš Dievas, kad mirtis ir gyvenimas būtų mano valioje?[f] Jis siunčia pas mane šitą žmogų ir liepia pagydyti nuo raupsų! Patys matote, jis tik ieško dingsties prie manęs prikibti!“

8 Dievo vyras Eliziejus, išgirdęs, kad Izraelio karalius persiplėšė drabužius, tuojau pat siuntė karaliui žinią: „Kodėl persiplėšei drabužius? Teatvyksta jis pas mane ir sužinos, kad yra pranašas Izraelyje.“[a] **9** Taigi Naamanas su savo žirgais bei kovos vežimais atvyko ir sustojo prie Eliziejaus namų durų. **10** Eliziejus per pasiuntinį jam perdavė: „Eik, nusimaudyk septynis kartus[b] Jordano upėje[c] ir tavo kūnas pasveiks, tu tapsi švarus.“ **11** Tai išgirdęs, Naamanas supyko ir apsigręžė eiti, sakydamas: „O aš maniau, jis išeis pas mane ir atsistojęs šauksis savo Dievo Jehovos vardo, pamojuos ranka virš raupsuotos vietos ir aš pagysiu! **12** Argi Damasko[d] upės Abana ir Parparas ne geresnės už visus Izraelio vandenis?! Nejaugi negaliu jose nusimaudyti ir tapti švarus?!“ Naamanas supykęs apsigręžė ir nuėjo.

13 Bet jo tarnai prisigretinę ėmė jam kalbėti: „Tėve, jeigu pranašas būtų liepęs tau padaryti ką nors nepaprasta, argi nebūtum daręs? Tai kodėl tau nepaklausius jo dabar, kai sako: ‘Nusimaudyk ir būsi švarus’?“ **14** Ir Naamanas, nukeliavęs prie Jordano, septynis kartus pasinėrė upėje, kaip Dievo vyras buvo liepęs.[e] Tada jo oda pasidarė kaip mažo berniuko,[f] jis tapo švarus.[g]

15 Su visa savo palyda sugrįžęs pas Dievo vyrą,[h] Naamanas atsistojo priešais jį ir tarė: „Dabar žinau, kad niekur kitur žemėje nėra Dievo, tik Izraelyje.[i]

4 SKYRIUS

a Mt 14:17 Mk 8:4

b Mt 14:20 Mk 8:8

c Lk 9:17 Jn 6:13

5 SKYRIUS

d 1Ka 19:16

e Mt 8:2 Mt 11:5 Lk 4:27

f Įst 32:39

Antra skiltis

a 1Ka 17:24 1Ka 19:16 2Ka 3:11, 12 2Ka 8:4

b Kun 14:7 Sk 19:4

c Jn 9:6, 7

d Iz 7:8

e 2Ka 5:10

f Job 33:25

g Lk 4:27 Lk 5:13

h Lk 17:15, 16

i Ps 96:4, 5 Iz 43:10

5:1 *Arba „išgelbėjimą“. **5:4** *Tikriausiai turimas omenyje Naamanas. **5:5** *Talentas buvo lygus 34,2 kg. Žr. priedą B14.

Prašyčiau priimti dovaną* iš savo tarno.“ – **16** „Kaip gyvas Jehova, kuriam tarnauju, nieko aš neimsiu!“[a] – atsakė Elizie-jus. Nors Naamanas primygtinai siūlė, Eliziejus dovanos vis tiek nepriėmė. **17** „Jeigu jau taip, – sakė Naamanas, – prašyčiau leisti savo tarnui iš šio krašto parsigabenti žemių – tiek, kiek du mulai gali panešti, – nes tavo tarnas nebeaukos deginamųjų aukų nei atnašų kitiems dievams, tik Jehovai. **18** Bet teatleidžia Jehova tavo tarnui dėl vieno dalyko: kai mano valdovas, remdamasis į mano ranką, eina į Rimono šventyklą, kad jam tenai nusilenktų, tada ir aš Rimono šventykloje turiu nusilenkti. Teatleidžia Jehova tavo tarnui už tai, kad ir aš Rimono šventykloje nusilenksiu.“ **19** Eliziejus tarė: „Eik ramybėje“, ir Naamanas leidosi į kelią. Kai jis jau buvo gerą galą nukeliavęs, **20** Gehazis,[b] Dievo vyro[c] Eliziejaus tarnas, tarė sau: „Mano šeimininkas pagailėjo to siro Naamano[d] ir nieko nepaėmė iš to, ką jis buvo atgabenęs. Kaip gyvas Jehova, pasivysiu jį ir ką nors iš jo paimsiu.“ **21** Taigi Gehazis leidosi vytis Naamaną. Pamatęs, kad iš paskos kažkas atbėga, Naamanas išlipo iš vežimo. „Ar viskas gerai?“ – teiravosi jis pasitikdamas Gehazį. **22** „Taip, viskas gerai! Tik šeimininkas paprašė manęs perduoti tokią žinią: ‘Ką tik iš Efraimo aukštumų pas mane atėjo du vyrai, pranašų sūnūs. Gal galėtum jiems duoti talentą sidabro ir dvi drabužių pakaitas?’“[e] – **23** „Meldžiu, imk du talentus!“ – tarė Naamanas. Įkalbėjęs, kad paimtų,[a] sukrovė tuos sidabro talentus į du maišus, įdėjo dvi drabužių pakaitas ir įdavė dviem savo tarnams. Tie visa tai nešė, eidami pirma Gehazio.

24 Kai jie pasiekė Ofelį*, Gehazis paėmė tuos maišus vyrams iš rankų ir pasidėjo namuose, o vyrus paleido, ir šie patraukė atgal. **25** Gehazis tuomet sugrįžo pas savo šeimininką. Eliziejus paklausė: „Gehazi, iš kur parkeliauji?“ Tas atsakė: „Tavo tarnas niekur nebuvo iškeliavęs.“[b] – **26** „Argi mano širdis nebuvo tenai, kai tas vyras lipo iš vežimo tavęs pasitikti? – klausė Eliziejus. – Nejaugi dabar metas priimti sidabrą, drabužius, alyvmedžių giraites ir vynuogynus, avis ir galvijus, tarnus ir tarnaites?[c] **27** Dabar Naamano raupsai[d] amžiams prilips tau ir tavo palikuoniams.“ Ir Gehazis nuėjo šalin baltas it sniegas, visas raupsuotas.[e]

6 Kartą pranašų sūnūs[f] kreipėsi į Elizieju: „Čia, kur su tavimi gyvename, mums visiems per ankšta. **2** Leisk nueiti prie Jordano. Ten paimsime kiekvienas po rąstą ir pasistatysime sau būstą.“ – „Eikite“, – atsakė Eliziejus. **3** Vienas iš jų dar paprašė: „Gal su savo tarnais eitum ir tu?“ – „Gerai, eisiu“, – sutiko šis **4** ir nuėjo drauge. Atėję prie Jordano, vyrai ėmė kirsti medžius. **5** Vienam bekertant medį, kirvio geležtė nusmuko ir įkrito į vandenį. „Vargas man, šeimininke! Jis buvo skolintas!“ – sudejavo žmogus. **6** „Kurioj vie-

5 SKYRIUS

a Mt 10:8

b 2Ka 4:12
2Ka 8:4

c 1Ka 17:24

d 2Ka 5:1
Lk 4:27

e 2Ka 5:5

Antra skiltis

a 2Ka 5:16

b Apd 5:8, 9

c Mt 10:8
Lk 12:15
Apd 20:33
1Ti 6:10

d 2Ka 5:1

e Iš 4:6
Sk 12:10

6 SKYRIUS

f 2Ka 2:3, 5
2Ka 9:1

5:15 *Pažod. „palaiminimą“.

5:24 *Vieta Samarijos apylinkėse, galbūt kalva ar įtvirtinimai.

toj įkrito?“ – paklausė Dievo vyras. Kai anas parodė kur, Eliziejus atkirto medžio gabalą, įmetė į vandenį, ir geležtė iškilo į paviršių. **7** „Ištrauk ją“, – paliepė Eliziejus. Žmogus ištiesė ranką ir geležtę išgriebė.

8 Sykį Sirijos karalius, išėjęs kariauti su Izraeliu,[a] pasitarė su savo tarnais ir nusprendė: „Stovyklą šįkart statysimės ten ir ten.“ **9** Tada Dievo vyras[b] siuntė Izraelio karaliui žinią: „Saugokis! Neik pro tą vietą, nes ten atžygiuoja sirai.“ **10** O Izraelio karalius tą žinią perdavė savo žmonėms, esantiems toje vietoje, apie kurią Dievo vyras buvo sakęs. Šitaip Eliziejus perspėjo jį ne vieną kartą ir jam vis pavykdavo priešo spąstų išvengti.[c]

11 Sirijos karalius dėl šito labai supyko. Jis pasišaukė savo tarnus ir ėmė kalbėti: „Sakykit, kas iš mūsų palaiko Izraelio karaliaus pusę?“ – **12** „Nė vienas, mano viešpatie karaliau! – atsiliepė kažkuris iš tarnų. – Izraelyje yra toks pranašas Eliziejus. Jis pasako Izraelio karaliui net ir tai, apie ką kalbi savo miegamajame.“[d] – **13** „Eikite ir išsiaiškinkite, kur jis yra, kad galėčiau pasiųsti vyrus jo sučiupti!“ – įsakė karalius. Netrukus jam buvo pranešta: „Eliziejus yra Dotane.“[e] **14** Ir jis nedelsdamas pasiuntė ten didelę kariuomenę su žirgais ir kovos vežimais. Atžygiavę nakčia, sirai apsupo miestą.

15 Dievo vyro tarnas, anksti rytą atsikėlęs, išėjo laukan ir žiūri: aplink miestą – kariuomenė su žirgais ir kovos vežimais. „Vargas mums, šeimininke! Ką darysime?!“ – klausė jis. **16** „Nebijok,[f] – ramino jį Eliziejus, – su mumis yra daugiau negu su jais.“[a] **17** Tada Eliziejus ėmė melstis: „Jehova, atverk jam akis, kad pamatytų!“[b] Jehova tuojau atvėrė tarnui akis ir jis pamatė, kad ant kalvų visur aplink Elizieju[c] daugybė ugninių žirgų ir kovos vežimų.[d]

18 Sirams artinantis, Eliziejus meldė Jehovą: „Apakink šiuos žmones.“[e] Ir Dievas juos apakino, kaip Eliziejus prašė. **19** Dabar Eliziejus į sirus kreipėsi: „Čia ne tas kelias ir ne tas miestas. Sekite paskui mane ir aš jus nuvesiu pas žmogų, kurio ieškote.“ Taip jis nuvedė juos į Samariją.[f]

20 Jiems atėjus į Samariją, Eliziejus vėl meldė: „Jehova, atverk jiems akis, kad matytų.“ Jehova atvėrė jiems akis ir jie pamatė esą vidury Samarijos. **21** Juos išvydęs, Izraelio karalius klausė Eliziejaus: „Ar man juos užmušti, tėve? Ar užmušti juos?“ – **22** „Nežudyk jų, – atsakė šis. – Juk argi tu žudai žmones, kuriuos paimi į nelaisvę kalaviju ir lanku? Verčiau duok jiems duonos ir vandens. Tepavalgo, teatsigeria,[g] o paskui tegu grįžta pas savo valdovą.“ **23** Taigi karalius paruošė jiems dideles vaišes. Visi pavalgė, atsigėrė ir tada jis leido jiems grįžti pas savo valdovą. Sirų būriai[h] daugiau nė sykio nebeatėjo plėšikauti į Izraelio kraštą.

24 Po kurio laiko Sirijos karalius Ben Hadadas sutelkė visą kariuomenę ir atžygiavęs apgulė Samariją.[i] **25** Samarijoje kilo didelis badas.[y] Apgulai užsitęsus, asilo galva[j] kainavo 80 sidabrinių, o ketvirtis kabo*

6 SKYRIUS

a 1Ka 20:1, 34; 1Ka 22:31

b 1Ka 17:24

c Mt 2:12

d Dan 2:22, 28

e Pr 37:16, 17

f Iš 14:13; Ps 3:6

Antra skiltis

a 2Sa 22:31; 2Me 32:7; Ps 18:2; Ps 27:3; Ps 46:7; Ps 55:18; Ps 118:11; Rom 8:31

b Apd 7:56

c Ps 34:7; Mt 26:53

d 2Ka 2:11; Ps 68:17; Zch 6:1

e Pr 19:10, 11

f 1Ka 16:29

g Pat 25:21; Rom 12:20

h 2Ka 5:2

i Įst 28:52; 1Ka 20:1

y Kun 26:26; Įst 28:15, 17

j Įst 14:3; Ez 4:14

6:25 *Kabas buvo lygus 1,22 L. Žr. priedą B14.

balandžių mėšlo – 5 sidabrinius. **26** Kartą, Izraelio karaliui vaikščiojant ant miesto sienos, viena moteris sušuko: „Mano viešpatie karaliau, padėk mums!“ – **27** „Jeigu Jehova tau nepadeda, kuo aš galiu padėti? – atsiliepė karalius. – Gal manai, kad yra likę grūdų ant grendymo arba vyno ir aliejaus spaudykloje?“ **28** Vis dėlto karalius paklausė: „Tai kas tau nutiko?“ Ir ji ėmė pasakoti: „Šita moteris pasiūlė: ‘Duok savo sūnų, suvalgysim jį šiandien, o rytoj suvalgysim mano sūnų.’[a] **29** Tad išvirėme mano sūnų ir suvalgėme.[b] Kitą dieną aš jai sakau: ‘Duok savo sūnų, kad jį suvalgytume.’ Bet ji savo sūnų paslėpė.“

30 Išgirdęs moters žodžius, karalius persiplėšė drabužius.[c] Jam vaikščiojant ant miesto sienos, žmonės matė, kad po drabužiais ant nuogo kūno jis vilki ašutinę. **31** „Tenubaudžia mane Dievas ir dar teprideda, jei Šafato sūnaus Eliziejaus galva šiandien pat nenulėks jam nuo pečių!“ – pareiškė karalius.[d]

32 Eliziejus tuo tarpu sėdėjo savo namuose ir seniūnai sėdėjo drauge su juo. Karalius pirma savęs siuntė pas jį pasiuntinį. Šiam dar nepasirodžius, Eliziejus tarė seniūnams: „Ar žinote, kad tas žmogžudžio sūnus[e] pasiuntė vyrą man galvos nukirsti? Kai pasiuntinys ateis, žiūrėkite, kad durys būtų užsklęstos, ir tvirtai jas laikykite. O pasiuntiniui iš paskos ar ne paties valdovo žingsniai ataidi?“ **33** Eliziejui su jais besikalbant, atėjo pasiuntinys. Netrukus atėjo ir karalius. Jis sakė: „Ši nelaimė – nuo Jehovos. Tai kodėl turėčiau tikėtis, kad Jehova man padės?“

6 SKYRIUS

a Kun 26:29; Įst 28:53–57; Ez 5:10

b Rd 4:10

c Pr 37:29; 1Ka 21:27

d Jer 38:4

e 1Ka 18:13; 1Ka 21:9, 10

Antra skiltis

7 SKYRIUS

a Įst 32:36; 2Ka 7:18

b Sk 14:11

c Sk 11:23

d 2Ka 7:17

e Kun 13:45, 46

f 2Ka 6:25

g Įst 28:7; 2Sa 5:24

7 Dabar Eliziejus tarė: „Klausykitės Jehovos žodžio! Taip sako Jehova: ‘Rytoj maždaug tokiu laiku seja* geriausių miltų prie Samarijos vartų[#] kainuos vos vieną šekelį[△], ir vos už vieną šekelį galėsite nusipirkti dvi sejas miežių.’“[a] **2** Tai išgirdęs, vienas pareigūnas, karaliaus patikėtinis, Dievo vyrui pareiškė: „Net jeigu Jehova ir dangaus užtvaras atvertų, ar taip galėtų būti?“[b] Eliziejus atsakė: „Savo akimis tai matysi,[c] bet nevalgysi.“[d]

3 Prie miesto vartų sėdėjo keturi raupsuoti vyrai.[e] „Negi taip ir sėdėsim, kol numirsim? – šnekėjosi jie tarpusavyje. – **4** Jeigu nuspręsim eiti į miestą, mirsim ten, nes mieste siaučia badas.[f] O jei liksim čia, vis tiek mirsim. Tad eikim į sirų stovyklą. Jei mūsų pagailės, gyvensime, o jei reikės mirti, tai mirsime.“ **5** Ir vakaro prieblandoje jie patraukė į sirų stovyklą. Priėję stovyklos pakraštį, žiūri – ogi stovykla tuščia!

6 Jehova buvo padaręs taip, kad sirų stovykloje pasigirstų kovos vežimų dardesys ir žirgų kanopų dundėjimas – didžiulės kariuomenės ūžesys.[g] Sirai vieni kitiems sakė: „Turbūt Izraelio karalius pasamdė hetitų ir Egipto karalius, kad eitų prieš mus!“ **7** Jie tučtuojau pakilo ir palikę savo palapines, žirgus, asilus ir visa, kas buvo stovykloje, leidosi bėgti. Taip vakaro prieblandoje jie ir pabėgo gelbėdami savo gyvybę*.

7:1 *Seja buvo lygi 7,33 L. Žr. priedą B14. #Arba „Samarijos turgavietėse“. △Šekelis buvo lygus 11,4 g. Žr. priedą B14. **7:7** *Arba „sielą“. Žr. žodynėlį.

8 Anie raupsuotieji, priėję stovyklos pakraštį, įžengė į vieną palapinę ir puolė valgyti ir gerti. Tada susirinko visą sidabrą, auksą, drabužius ir išnešę paslėpė. Paskui sugrįžo, įėjo į kitą palapinę, iš jos irgi išnešė daiktus ir paslėpė.

9 Galiausiai jie ėmė svarstyti: „Negerai mes darome. Juk ši diena yra geros žinios diena. Jei delsime ir lauksime iki aušros, užsitrauksim kaltę. Eikim ir praneškim karaliaus rūmams.“ **10** Tad parėję pasišaukė miesto vartų sargus ir papasakojo: „Buvome nuėję į sirų stovyklą, bet nė vieno žmogaus ten neradome ir žmogaus balso negirdėjome. Matėme tik pririštus žirgus ir asilus; ir palapinės stovi kaip stovėjusios.“ **11** Vartų sargai nedelsdami tai pagarsino ir žmonės perdavė žinią karaliaus rūmams.

12 Nors buvo naktis, karalius tuojau atsikėlė ir savo tarnams ėmė aiškinti: „Pasakysiu jums, ką sirai yra sumanę. Jie žino, kad mes badaujame,[a] todėl išėjo iš stovyklos ir pasislėpė laukuose, regzdami tokią mintį: ‘Kai jie iš miesto išeis, sučiupsime juos gyvus ir įžengsime į miestą.’“[b] **13** Vienas iš tarnų pasiūlė: „Parinkime kelis vyrus ir duokime jiems penkis mieste likusius žirgus. Šiaip ar taip, tų vyrų laukia galas, kaip ir visos Izraelio daugybės, esančios mieste. Daug izraelitų jau mirė – tie irgi mirs. Tad siųskime juos, tegul išsiaiškina, kas nutiko.“ **14** Jie paėmė du kovos vežimus su žirgais, ir karalius išsiuntė vyrus į sirų stovyklą, sakydamas: „Keliaukite ir pažiūrėkite.“ **15** Sirų pėdsakais tie vyrai sekė iki pat Jordano ir visur pakeliui matė drabužių ir daiktų, kuriuos sirai bėgdami buvo išmėtę. Sugrįžę pasiuntiniai viską papasakojo karaliui.

16 Tada žmonės ėjo iš miesto ir sirų stovykloje rinko sau grobį. Kaip Jehova ir buvo sakęs, seja geriausių miltų kainavo vos vieną šekelį, ir vos už vieną šekelį buvo galima nusipirkti dvi sejas miežių.[a] **17** Anam pareigūnui, savo patikėtiniui, karalius pavedė prižiūrėti vartus, bet žmonės jį vartuose sumindžiojo – apie tai buvo sakęs Dievo vyras, kai karalius pas jį lankėsi. **18** Taigi įvyko, kaip Dievo vyras karaliui buvo kalbėjęs: „Rytoj maždaug tokiu laiku dvi sejos miežių prie Samarijos vartų kainuos vos vieną šekelį, ir vos už vieną šekelį galėsite nusipirkti seją geriausių miltų.“[b] **19** Kai anas pareigūnas Dievo vyrui pareiškė: „Net jeigu Jehova ir dangaus užtvaras atvertų, ar taip galėtų būti?“, Eliziejus jam atsakė: „Savo akimis tai matysi, bet nevalgysi.“ **20** Taip ir buvo, nes žmonės vartuose jį sumindžiojo.

8 Eliziejus sakė moteriai, kurios sūnų buvo atgaivinęs:[c] „Kelkis, keliauk su savo namiškiais svetur ir įsikurkite, kur galėsite, nes Jehova paskelbė, kad kraštą septynerius metus vargins badas.“[d] **2** Kaip Dievo vyras liepė, taip moteris ir padarė: su visa šeimyna išsikėlė septyneriems metams į filistinų kraštą.[e]

3 Septyneriems metams praėjus, moteris iš filistinų krašto sugrįžo ir nuėjo pas karalių paprašyti, kad jai būtų grąžinti

7 SKYRIUS

a 2Ka 6:25
2Ka 6:28, 29

b Joz 8:4, 12
Ts 20:29, 37

Antra skiltis

a Sk 23:19
2Ka 7:1
Iz 55:10, 11

b 2Ka 7:1, 2

8 SKYRIUS

c 2Ka 4:32–35

d Kun 26:19
Įst 28:15, 23
1Ka 17:1

e Joz 13:2, 3

namai ir žemė. **4** Karalius tuo tarpu kalbėjosi su Dievo vyro tarnu Gehaziu. „Papasakok man apie visus didžius darbus, kuriuos Eliziejus yra padaręs“,[a] – prašė jis. **5** Gehaziui bepasakojant, kaip Eliziejus atgaivino mirusįjį,[b] pas karalių, norėdama pasiteirauti dėl savo namų ir žemės,[c] kaip tik atėjo ta moteris, kurios sūnų Dievo vyras buvo atgaivinęs. „Mano viešpatie karaliau, – suskubo sakyti Gehazis, – štai ta moteris ir štai jos sūnus, kurį Eliziejus atgaivino!“ **6** Karalius ėmė moterį klausinėti ir ji viską papasakojo. Tada karalius liepė vienam rūmų pareigūnui ja pasirūpinti. „Sugrąžink jai visą nuosavybę ir dar atlygink už laukų derlių, – prisakė karalius. – Sumokėk jai tiek, kiek būtų gavusi nuo savo išvykimo dienos iki šiol.“

7 Sirijos karalius Ben Hadadas[d] susirgo, o į Damaską[e] tuo metu atvyko Eliziejus. Karaliui buvo pranešta: „Atkeliavo Dievo vyras.“[f] **8** Tai išgirdęs, karalius paprašė Hazaelio:[g] „Pasiimk dovanų ir nueik susitikti su Dievo vyru.[h] Per jį pasiteirauk Jehovos, ar aš pagysiu iš šios ligos.“ **9** Taigi Hazaelis paėmė dovanų – visokiausių Damasko gėrybių, kiek gali panešti keturiasdešimt kupranugarių, – ir nuėjo susitikti su Eliziejumi. Atėjęs atsistojo prieš jį ir tarė: „Tavo sūnus Ben Hadadas, Sirijos karalius, atsiuntė mane, kad tavęs paklausčiau, ar jis pagis iš savo ligos.“ **10** Eliziejus atsakė: „Eik ir sakyk jam: ‘Tu tikrai pagysi.’ Tačiau Jehova man apreiškė, kad jis mirs.“[i] **11** Ir Eliziejus ilgai žvelgė į Hazaelį, tam net nesmagu pasidarė. Galiausiai Dievo vyras pravirko. **12** „Kodėl mano viešpats verkia?“ – paklausė Hazaelis. „Žinau, kiek bloga padarysi izraelitams,[a] – atsakė Eliziejus. – Tu sudeginsi jų tvirtoves, kalaviju iššudysi jų rinktinius karius, sutraiškysi jų mažylius, perskrosi nėščias moteris.“[b] – **13** „Kaip galėtų tavo tarnas, menkas šuva, padaryti tokių dalykų?“ – nusistebėjo Hazaelis. „Jehova man apreiškė, kad tu tapsi Sirijos karaliumi“,[c] – atsakė Eliziejus.

14 Palikęs Eliziejų, Hazaelis sugrįžo pas savo valdovą. „Ką pasakė Eliziejus?“ – klausė tas. „Pasakė, kad tu tikrai pagysi“, – nuramino jį Hazaelis.[d] **15** Bet kitą dieną, paėmęs antklodę ir pamirkęs vandenyje, Hazaelis uždėjo ją karaliui ant veido ir tol laikė prispaudęs, kol tas užduso.[e] Taip Hazaelis vietoj jo tapo karaliumi.[f]

16 Penktais Izraelio karaliaus Jehoramo,[g] Ahabo sūnaus, valdymo metais, Juozapatui tebesant Judo karaliumi, Jude pradėjo karaliauti Juozapato sūnus Jehoramas.[h] **17** Karaliumi jis tapo būdamas trisdešimt dvejų ir Jeruzalėje karaliavo 8 metus. **18** Jis sekė Izraelio karalių pėdomis[i] – elgėsi kaip Ahabo namai,[y] nes buvo vedęs Ahabo dukterį.[j] Jis darė, kas nedora Jehovos akyse.[k] **19** Tačiau Judo sunaikinti Jehova nenorėjo dėl savo tarno Dovydo,[l] nes jam buvo pažadėjęs, kad jis ir jo sūnūs visada turės žiburį*.[m]

20 Valdant Jehoramui, Edomas sukilo prieš Judo valdžią[n] ir pasiskyrė sau karalių.[o]

8 SKYRIUS

a 2Ka 2:14 2Ka 2:20, 21 2Ka 3:17 2Ka 4:4, 7 2Ka 6:5–7 2Ka 7:1

b 2Ka 4:32–35

c Sk 36:9

d 1Ka 20:1 2Ka 6:24

e Iz 7:8

f 1Ka 17:24

g 1Ka 19:15

h 1Sa 9:8 1Ka 14:2, 3

i 2Ka 8:15

Antra skiltis

a 2Ka 10:32 2Ka 12:17 2Ka 13:3 Am 1:3

b Įst 28:63 Am 1:13

c 1Ka 19:15

d 2Ka 8:10

e 1Ka 16:8, 10 2Ka 11:1 2Ka 15:8, 10

f 1Ka 19:15

g 2Ka 1:17

h 1Ka 22:50 2Me 21:3, 5

i 1Ka 12:28–30

y 1Ka 16:32, 33 1Ka 21:25

j 2Ka 8:26, 27 2Me 18:1

k 2Me 21:6, 7

l Pr 49:10 2Sa 7:16, 17

m 1Ka 11:36 Ps 132:17

n Pr 27:40 2Sa 8:14

o 1Ka 22:47 2Me 21:8–10

8:19 *T. y. įpėdinį.

21 Tada Jehoramas su visais savo kovos vežimais nuvyko į Cayrą. Nakčia pakilęs į žygį, jis puolė ir sumušė edomitus, kurie buvo apsupę jį ir jo kovos vežimų vadus. Kariai išsilakstė po palapines. **22** Prieš Judo valdžią Edomas maištauja iki šios dienos. Tuo pat metu sukilo ir Libna.[a]

23 Daugiau apie Jehoramą – visa, ką jis nuveikė, – argi neparašyta Judo karalių metraščių knygoje? **24** Paskui Jehoramas atgulė prie savo protėvių ir buvo palaidotas Dovydo mieste, kur ir protėviai.[b] Vietoj jo ėmė karaliauti jo sūnus Ahazijas.[c]

25 Judo karaliaus Jehoramo sūnus Ahazijas pradėjo karaliauti dvyliktais Izraelio karaliaus Jehoramo, Ahabo sūnaus, valdymo metais.[d] **26** Karaliumi Ahazijas tapo būdamas dvidešimt dvejų ir Jeruzalėje karaliavo vienus metus. Jo motina buvo Atalija,[e] Izraelio karaliaus Omrio[f] anūkė*. **27** Jis sekė Ahabo namų pėdomis[g] ir darė, kas nedora Jehovos akyse. Ahazijas elgėsi kaip Ahabo namai, nes su Ahabo namais jį siejo giminystė.[h] **28** Kartu su Ahabo sūnumi Jehoramu jis nužygiavo prie Ramot Gileado[i] kovoti prieš Sirijos karalių Hazaelį. Sirai karalių Jehoramą sužeidė[y] **29** ir šis grįžo į Jezreelį[j] gydytis žaizdų, gautų mūšyje prie Ramos, kur kovėsi su Sirijos karaliumi Hazaeliu.[k] Tada į Jezreelį aplankyti žaizdas besigydančio Ahabo sūnaus Jehoramo atvyko Judo karalius Jehoramo sūnus Ahazijas.

8:26 *Pažod. „duktė“.

8 SKYRIUS

a Joz 21:13
2Ka 19:8

b 1Ka 2:10
2Me 21:18–20

c 1Me 3:10, 11
2Me 21:16, 17
2Me 22:1, 2

d 2Ka 9:29

e 2Ka 11:1
2Ka 11:13, 16

f 1Ka 16:16, 23

g 1Ka 16:33

h 2Ka 8:16, 18
2Me 22:3, 4

i Joz 21:38
1Ka 22:2, 3

y 1Ka 19:17
2Me 22:5

j Joz 19:17, 18
1Ka 21:1
2Me 22:6

k 2Ka 9:15

Antra skiltis

9 SKYRIUS

a 2Ka 8:25, 28

b 1Ka 19:16, 17

c 2Me 22:7

d 1Ka 19:16

e 1Ka 18:4
1Ka 19:2
1Ka 21:15, 25
Lk 18:7

f 1Ka 21:20, 21

g 1Ka 15:28, 29

h 1Ka 16:11, 12

i 1Ka 21:23

y 2Ka 9:3

9 Pranašas Eliziejus, pasišaukęs vieną iš pranašų sūnų, davė jam užduotį: „Pasikaišyk drabužį, pasiimk indelį aliejaus ir skubėk į Ramot Gileadą.[a] **2** Kai ten nueisi, susirask Nimšio sūnaus Juozapato sūnų Jehuvą.[b] Įėjęs pasivadink jį į šalį nuo kitų vyrų, į galinį kambarį. **3** Paėmęs indelį aliejaus, išpilk jam ant galvos ir tark: ‘Taip sako Jehova: „Aš patepu tave Izraelio karaliumi.“’[c] O tada atidaryk duris ir nieko nelaukdamas bėk.“

4 Taigi tas pranašo tarnas iškeliavo į Ramot Gileadą. **5** Nuvykęs rado ten besėdinčius kariuomenės vadus. „Vade, turiu tau žinią!“ – prakalbo jis. „Kuriam iš mūsų?“ – paklausė Jehuvas. „Tau, vade“, – atsakė tas. **6** Jehuvas pakilo ir įėjo vidun. Tuomet tarnas išpylė aliejų jam ant galvos ir tarė: „Taip sako Jehova, Izraelio Dievas: ‘Aš patepu tave Jehovos tautos Izraelio karaliumi.[d] **7** Tu sunaikinsi savo valdovo Ahabo namus ir taip aš atkeršysiu už savo tarnų pranašų kraują ir už kraują visų Jehovos tarnų, kurie krito nuo Jezabelės rankos.[e] **8** Pražus visi Ahabo namai. Išnaikinsiu iš Ahabo šeimos visus vyrus*, net Izraelio bejėgius ir silpnuosius.[f] **9** Ahabo namams padarysiu tą patį, ką padariau Nebato sūnaus Jeroboamo namams[g] ir Ahijos sūnaus Bašos namams.[h] **10** O Jezabelę atvirame lauke ės Jezreelio šunys,[i] niekas jos nepalaidos.’“ Tai pasakęs, pranašo tarnas atidarė duris ir išbėgo.[y]

9:8 *Pažod. „visus, kas šlapinasi ant sienos“. Taip buvo paniekinamai vadinami vyrai.

11 Jehuvui grįžus prie savo valdovo tarnų, tie ėmė klausinėti: „Ar viskas gerai? Ko tas beprotis buvo pas tave atėjęs?“ – „Juk žinot, kokie jie yra ir kokios jų šnekos“, – atsakė jis. **12** Bet yrai neatstojo: „Sakyk tiesą, neišsisukinėk!“ Ir Jehuvas papasakojo: „Taip ir taip jis man kalbėjo ir dar pridūrė: ‘Taip sako Jehova: „Aš patepu tave Izraelio karaliumi.“’“[a] **13** Tai išgirdę, visi griebė savo apsiaustus ir klojo jam po kojomis ant plikų laiptų.[b] Jie papūtė ragą ir paskelbė: „Jehuvas yra karalius!“[c] **14** Tada Nimšio sūnaus Juozapato sūnus Jehuvas[d] surengė sąmokslą prieš Jehoramą.

Jehoramui su visa Izraelio kariuomene dėl Sirijos karaliaus Hazaelio[e] buvo tekę kurį laiką pasilikti Ramot Gileade.[f] **15** Paskui karalius Jehoramas grįžo į Jezreelį[g] gydytis žaizdų, nes mūšyje su Sirijos karaliumi Hazaeliu buvo sirų sužeistas.[h]

Jehuvas kalbėjo: „Jei palaikot mano pusę, niekam neleiskit ištrūkti iš miesto, kad nukeliavę į Jezreelį mūsų neišduotų.“ **16** Tada įlipęs į kovos vežimą Jehuvas pasuko Jezreelio link, kur savo žaizdas gydėsi Jehoramas; kaip tik tuo metu Jehoramo aplankyti buvo atvykęs Judo karalius Ahazijas. **17** Jezreelyje vienas sargybinis nuo bokšto pamatė artinantis Jehuvo būrį ir iškart pranešė: „Matau būrį vyrų.“ Jehoramas įsakė: „Pasiųsk raitelį jų pasitikti. Tegu paklausia: ‘Ar su taika atvykstate?’“ **18** Raitelis nuskubėjo jų pasitikti ir prabilo: „Karalius klausia: ‘Ar su taika atvykstate?’“ – „Ar tavo reikalas rūpintis taika? – atkirto Jehuvas. – Jok man iš paskos.“

Sargybinis vėl pranešė: „Pasiuntinys juos pasitiko, bet negrįžta.“ **19** Tada buvo išsiųstas dar vienas raitelis. Juos pasitikdamas, jis prabilo: „Karalius klausia: ‘Ar su taika atvykstate?’“ Bet Jehuvas ir jam atkirto: „Ar tavo reikalas rūpintis taika? Jok man iš paskos.“

20 Sargybinis ir vėl pranešė: „Jis pasitiko juos, bet negrįžta. O iš važiuosenos atrodo, kad tai Nimšio vaikaitis* Jehuvas, nes važiuoja kaip pašėlęs.“ **21** Jehoramas įsakė: „Kinkyk žirgus!“ Žirgai į jo vežimą buvo įkinkyti, ir Izraelio karalius Jehoramas su Judo karaliumi Ahaziju,[a] kiekvienas savo kovos vežimu, išvažiavo pasitikti Jehuvo. Jie susitiko jezreeliečio Naboto lauke.[b]

22 Pamatęs Jehuvą, Jehoramas paklausė: „Ar su taika, Jehuvai?“ Į tai jis atsakė: „Kokia dar gali būti taika, jei nesibaigia tavo motinos Jezabelės paleistuvavimas[c] ir žyniavimas?!“[d] **23** Jehoramas suprato, kad reikia bėgti, ir tučtuojau apsuko vežimą. „Išdavystė, Ahazijau!“ – šaukė jis. **24** Bet Jehuvas, įtempęs lanką, paleido strėlę ir pataikė Jehoramui į tarpumentę. Strėlė pervėrė širdį ir Jehoramas sukniubo kovos vežime. **25** „Paimk jį ir numesk jezreeliečio Naboto lauke,[e] – paliepė Jehuvas savo padėjėjui Bidkarui. – Atsimeni, kai mudu važiavome* paskui jo tėvą Ahabą? Tąsyk pats Jehova paskelbė jam nuosprendį:[f] **26** ‘Už Naboto kraują[g] ir už jo sūnų kraują,

9 SKYRIUS

a 2Ka 9:6

b Mt 21:7

c 2Sa 15:10
1Ka 1:34, 39

d 1Ka 19:16

e 1Ka 19:15
2Ka 8:15
2Ka 10:32

f 2Ka 8:28

g Joz 19:17, 18
1Ka 21:1

h 2Me 22:6

Antra skiltis

a 2Ka 8:25
2Ka 8:29
2Me 22:7

b 1Ka 21:1, 15

c 1Ka 16:31
1Ka 18:4
1Ka 19:2
1Ka 21:7

d Kun 20:6
Įst 18:10
1Ka 18:19

e 1Ka 21:19

f 1Ka 21:29

g Pr 4:8, 10
Ps 9:12
Ps 72:14

9:20 *Pažod. „sūnus“. **9:25** *Arba galbūt „jojome“.

kurį mačiau vakar, – tai Jehovos žodis, – aš būtinai tau atlyginsiu[a] šiame lauke. Tai Jehovos žodis.' Todėl dabar paimk ir šiame lauke jį numesk, kaip Jehova ir kalbėjo."[b]

27 Judo karalius Ahazijas,[c] pamatęs, kas dedasi, pasileido keliu link namo, esančio sode. (Vėliau, jį persekiodamas, Jehuvas įsakė: „Ir jį nukaukite!" Tad Ahazijas buvo pašautas kovos vežime pakeliui į Gūrą, netoli Ibleamo.[d] Jis dar spėjo pabėgti į Megidą ir tenai numirė. **28** Jo kūną tarnai parvežė į Jeruzalę. Čia, Dovydo mieste,[e] jį palaidojo jo paties kape šalia protėvių. **29** Judo karaliumi Ahazijas[f] buvo tapęs vienuoliktais Ahabo sūnaus Jehoramo valdymo metais.)

30 Jehuvas atvyko į Jezreelį.[g] Apie tai išgirdusi, Jezabelė[h] juodai pasidažė akis, pasidarė šukuoseną ir žvalgėsi pro langą. **31** Jehuvui įvažiuojant pro vartus, ji prabilo: „Argi gerai baigėsi Zimriui, nužudžiusiam savo valdovą?"[i] **32** Pažvelgęs aukštyn į langą, Jehuvas šūktelėjo: „Kas su manim?! Kas?!"[y] Tuojau iš viršaus į jį sužiuro du ar trys rūmų pareigūnai. **33** „Meskit ją žemyn!" – paliepė jis, ir tie išmetė Jezabelę pro langą. Jos kraujas aptaškė sieną ir žirgus, o žirgai ją sutrypė. **34** Įėjęs vidun, Jehuvas pavalgė, atsigėrė, tada tarė: „Prašau pasirūpinti, kad ta prakeikta moteris būtų palaidota. Šiaip ar taip, ji karaliaus duktė."[j] **35** Bet vyrai, nuėję jos laidoti, rado tik kaukolę, pėdas ir plaštakas.[k] **36** Kai sugrįžę pranešė Jehuvui, jis pasakė: „Taip išsipildė žodžiai, kuriuos Jehova kalbėjo[a] per savo tarną tišbietį Eliją: 'Jezreelio šunys ės Jezabelės kūną atvirame lauke.[b] **37** Jezabelės lavonas gulės tarsi mėšlas Jezreelio laukuose ir niekas negalės pasakyti: „Štai čia Jezabelė."'"

9 SKYRIUS

a Pr 9:5 Kun 24:17

b 1Ka 21:24

c 2Ka 8:29 2Me 22:7

d Joz 17:11

e 2Sa 5:7

f 2Ka 8:24 2Me 22:2

g 1Ka 21:1

h 1Ka 16:31 1Ka 21:25

i 1Ka 16:15–19

y Iš 32:26 Ps 94:16

j 1Ka 16:31

k 2Ka 9:10

Antra skiltis

a Iz 55:10, 11

b 1Ka 21:23

10 SKYRIUS

c 1Ka 16:29

d 1Ka 21:8

e 2Ka 9:24, 27

f 1Ka 21:21

10 Ahabas[c] Samarijoje turėjo septyniasdešimt sūnų. Taigi Jehuvas parašė ir išsiuntė į Samariją laiškus Jezreelio didžiūnams, seniūnams[d] ir Ahabo vaikų globėjams. Laiškuose buvo rašoma: **2** „Jūsų valdovo sūnūs yra pas jus, ir jūs turite kovos vežimų, žirgų, ginklų, jūsų miestas įtvirtintas. Tad kai šis laiškas jus pasieks, **3** išsirinkite geriausią ir tinkamiausią iš savo valdovo sūnų, pasodinkite į tėvo sostą ir kovokite už savo valdovo namus."

4 Jie labai išsigando ir tarpusavyje kalbėjo: „Jei du karaliai neįstengė prieš jį atsilaikyti,[e] kaip mes atsilaikysime?" **5** Tada rūmų prievaizdas, miesto valdytojas, seniūnai ir globėjai pasiuntė Jehuvui tokią žinią: „Mes tavo tarnai. Darysime, ką įsakysi, ir karaliumi nė vieno neskirsime. O tu daryk, kaip tau atrodo geriausia."

6 Jehuvas pasiuntė jiems antrą laišką. „Jei palaikote mano pusę ir esate pasiruošę manęs klausyti, – rašė jis, – rytoj šituo laiku atgabenkite savo valdovo sūnų galvas man į Jezreelį."

Tuos septyniasdešimt karaliaus sūnų augino žmonės iš miesto diduomenės. **7** Kai tik gavo laišką, jie paėmė ir išžudė karaliaus sūnus, visus septyniasdešimt,[f] o jų galvas sudėjo į krepšius ir nusiuntė Jehuvui į Jezreelį. **8** Pasiuntinys įžengęs jam pranešė: „Karaliaus

sūnų galvos atneštos.“ Tada jis įsakė: „Sukraukite jas į dvi krūvas prie miesto vartų ir palikite iki ryto.“ **9** Rytą Jehuvas, išėjęs ir atsistojęs priešais visus žmones, prabilo: „Jūs nekalti. Tiesa, aš surengiau sąmokslą prieš savo valdovą ir jį nužudžiau.[a] Tačiau kas iššudė visus šituos? **10** Tad žinokite: nė vienas Jehovos žodis, kurį Jehova ištarė prieš Ahabo namus, neliks neišsipildęs.[b] Jehova įvykdė visa, ką buvo kalbėjęs per savo tarną Eliją.“[c] **11** Paskui Jehuvas iššudė visus, kas tik buvo likę Jezreelyje iš Ahabo namų, taip pat visus jo žmones iš diduomenės, jo bičiulius, jo kunigus[d] – nepaliko nė vieno gyvo.[e]

12 Po viso šito jis patraukė keliu į Samariją. Palei kelią buvo namai, kuriuose piemenys pančiodavo avis*. **13** Ten Jehuvas sutiko Judo karaliaus Ahazijo[f] brolius. „Kas jūs?“ – paklausė Jehuvas. „Mes Ahazijo broliai. Keliaujame sužinoti, kaip sekasi karaliaus sūnums ir karaliaus motinos sūnums“, – atsiliepė tie. **14** „Suimkite juos gyvus!“ – įsakė Jehuvas. Tada visi jie, keturiasdešimt du vyrai, buvo suimti ir prie tų namų, šalia vandens talpyklos, nužudyti. Jehuvas nepaliko gyvo nė vieno.[g]

15 Keliaudamas toliau Jehuvas pamatė Rechabo[h] sūnų Jehonadabą,[i] ateinantį jo pasitikti. Jį pasveikinęs, Jehuvas paklausė: „Ar tu su manim visa širdimi, kaip ir aš su tavim?“ –

„Tikrai taip!“ – atsakė Jehonadabas.

„Jei taip, duok ranką!“ – tarė Jehuvas.

Jehonadabas padavė ranką ir Jehuvas padėjo jam įlipti į savo vežimą. **16** „Važiuok su manim, – sakė jis, – ir pamatysi, kad aš nesitaikstau su neištikimybe Jehovai.“[a] Ir jie drauge nuvažiavo Jehuvo kovos vežimu. **17** Atvykęs į Samariją, Jehuvas iššudė visus, kas iš Ahabo namų Samarijoje dar buvo likę, – išnaikino visus,[b] ir taip išsipildė, ką Jehova buvo kalbėjęs Elijui.[c]

18 Paskui Jehuvas surinko visus žmones ir pareiškė: „Ahabas garbino Baalą ne itin uoliai[d] – Jehuvas garbins kur kas uoliau! **19** Sušaukite pas mane visus Baalo pranašus,[e] visus jo garbintojus, visus kunigus.[f] Žiūrėkit, kad nė vieno netrūktų, nes Baalui turiu atnašauti didelę auką. Jei kuris neatvyks, atsakys gyvybe.“ Iš tikrųjų Jehuvas norėjo Baalo garbintojus išnaikinti ir sumanė gudrybę.

20 „Susiburkite švęsti šventės Baalo garbei!“ – tęsė Jehuvas, ir šventė buvo paskelbta. **21** Kai Jehuvas pranešė apie tai visam Izraeliui, susirinko visi Baalo garbintojai. Neliko nė vieno, kuris nebūtų atėjęs. Jie suėjo į Baalo šventyklą[g] – šventykla buvo pilnut pilnutėlė. **22** Žmogui, atsakingam už drabužinę, Jehuvas paliepė: „Išduok drabužius visiems Baalo garbintojams!“ Ir tas išdalijo visiems drabužius. **23** Jehuvas drauge su Rechabo sūnumi Jehonadabu[h] įžengė Baalo šventyklon ir į Baalo garbintojus kreipėsi: „Apsidairykite ir patikrinkite, ar čia vien Baalo garbintojai, ar nėra tarp jūsų Jeho-

10 SKYRIUS

a 2Ka 9:14, 24

b 1Sa 15:29 Iz 14:27

c 1Ka 21:19–24 2Ka 9:7, 36

d 1Ka 18:19 2Ka 23:19, 20

e 1Ka 21:21

f 2Ka 8:29 2Ka 9:21, 27 2Me 22:1

g 2Me 22:8

h 1Me 2:55

i Jer 35:6, 19

Antra skiltis

a Sk 25:11 1Ka 19:10

b 2Ka 9:8 2Me 22:7

c 1Ka 21:20, 21 2Ka 9:26

d 1Ka 16:32, 33 1Ka 18:22

e 2Ka 3:13

f 2Ka 10:11

g 1Ka 16:30, 32

h 2Ka 10:15 Jer 35:6, 19

10:12 *Tikriausiai jas supančiodavo prieš kerpant.

vos garbintojų.“ **24** Galiausiai jie pradėjo atnašauti aukas ir deginamąsias atnašas. O Jehuvas lauke buvo pastatęs aštuoniasdešimt vyrų ir jiems prisakęs: „Jei pabėgtų nors vienas vyras iš tų, kuriuos atiduodu jums į rankas, už jo gyvybę sumokėsit savo gyvybe.“

25 Vos tik baigus atnašauti deginamąją auką, Jehuvas paliepė sargybiniams* ir padėjėjams: „Eikite vidun ir juos iššudykite! Žiūrėkite, kad nė vienas neištrūktų!“[a] Tad sargybiniai ir padėjėjai kirto visus kalaviju ir metė laukan, kol pasiekė patį Baalo šventnamį#. **26** Tada iš Baalo šventyklos išnešė šventstulpius*[b] ir sudegino.[c] **27** Jie nuvertė Baalo šventstulpį,[d] sugriovė Baalo šventyklą[e] ir pavertė ją išviete – tokia ji tebėra iki šios dienos.

28 Taip Jehuvas išnaikino Baalą iš Izraelio. **29** Vis dėlto Jehuvas neatsižadėjo nuodėmių, į kurias Izraelį buvo įvedęs Nebato sūnus Jeroboamas; jis nesunaikino aukso veršių, pastatytų Betelyje ir Dane.[f] **30** Jehova pasakė Jehuvui: „Kadangi tu gerai pasielgei ir padarei, kas teisu mano akyse, – įvykdei Ahabo namams visa, ką širdyje buvau prieš juos sumanęs,[g] – keturios tavo sūnų kartos sėdės Izraelio soste.“[h] **31** Bet Jehuvas nesistengė iš širdies laikytis Jehovos, Izraelio Dievo, Įstatymo.[i] Nuodėmių, į kurias Izraelį buvo įvedęs Nebato sūnus Jeroboamas, jis neatsižadėjo.[y]

10:25 *Pažod. „bėgikams“. #Pažod. „miestą“. Galbūt turima omenyje įtvirtinta šventyklos komplekso dalis. **10:26** *Žr. žodynėlį.

10 SKYRIUS

a Is 32:26, 27; Jst 13:6–9; Ez 9:5

b Kun 26:1

c Jst 7:25

d Kun 26:30; Jst 7:5

e 1Ka 16:30, 32

f 1Ka 12:28–30; 1Ka 13:33; Oz 8:6

g 1Ka 21:21

h 2Ka 13:1, 10; 2Ka 14:23; 2Ka 15:8, 12

i Jst 10:12; Oz 1:4

y 1Ka 12:28–30; 1Ka 13:34; 1Ka 14:16

Antra skiltis

a 1Ka 19:17; 2Ka 8:12; 2Ka 13:22

b Sk 32:33; Joz 22:9

c Jst 3:13–16; Jst 28:63; Joz 13:8–12

d 2Ka 13:1

11 SKYRIUS

e 2Ka 8:26; 2Ka 11:20; 2Me 21:5, 6; 2Me 24:7

f 2Ka 9:27

g 2Me 21:4; 2Me 22:10–12

h 2Ka 12:1

i 1Ka 14:27

y 2Me 23:1–3

j 1Ka 7:1; 2Me 23:4–7

32 Tomis dienomis Jehova pradėjo atiminėti iš Izraelio žemes. Hazaelis puldinėjo Izraelio kraštą[a] **33** į rytus nuo Jordano, visą Gileadą: gadų, rubenų ir manasų žemes[b] nuo Aroero, įsikūrusio palei Arnono slėnį*, iki Gileado ir Bašano.[c]

34 Daugiau apie Jehuvą – apie visus jo darbus ir apie visą jo galybę – argi neparašyta Izraelio karalių metraščių knygoje? **35** Galiausiai Jehuvas atgulė prie savo protėvių ir buvo palaidotas Samarijoje. Vietoj jo ėmė karaliauti jo sūnus Jehoahazas.[d] **36** Iš Samarijos Jehuvas valdė Izraelį 28 metus.

11 Ahazijo motina Atalija,[e] sužinojusi, kad jos sūnus mirė,[f] užsimojo iššudyti visus karaliaus įpėdinius.[g] **2** Tačiau karaliaus Jehoramo duktė Jehošeba, Ahazijo sesuo, paėmė Ahazijo sūnų Jehoašą[h] ir slapčia išsinešė*, kad jis nežūtų drauge su kitais karaliaus sūnumis. Berniuką ir jo žindyvę paslėpė viename iš miegamųjų. Taip jį nuo Atalijos apsaugojo ir jis liko gyvas. **3** Šešerius metus jį slėpė Jehovos Namuose, o kraštą tuo tarpu valdė Atalija.

4 Septintais metais Jehojada pasikvietė kārų sargybos* ir rūmų sargybos# šimtininkus[i] ir įsivedė juos į Jehovos Namus. Sudaręs su jais sutartį^ ir Jehovos Namuose juos prisaikdinęs, parodė karaliaus sūnų.[y] **5** Jehojada jiems įsakė: „Štai ką turėsite daryti: trečdalis tų, kurie budės šabo dieną, akylai sergės karaliaus rūmus,[j] **6** kitas

10:33 *Arba „sausvagę“. **11:2** *Pažod. „ir pavogė“. **11:4** *Kārai buvo karaliaus asmens sargybiniai. #Pažod. „ir bėgikų“. ^Arba „sandorą“.

trečdalis stovės prie Pamato vartų, o dar vienas trečdalis – prie vartų, kurie yra rūmų sargybos užnugaryje. Visi jūs turėsite pakaitomis sergėti Namus. **7** Kiti du jūsų daliniai, kurie šabo dieną turėtų būti laisvi, irgi eis sargybą prie Jehovos Namų ir saugos karalių. **8** Taigi, apsupsite karalių iš visų pusių, kiekvienas su ginklu rankoje. Kas tik mėgintų prasiveržti pro jūsų gretas, turi būti užmuštas. Nesitraukite nuo karaliaus, kad ir kur jis eitų*.“

9 Šimtininkai[a] visa padarė taip, kaip kunigas Jehojada buvo įsakęs. Kiekvienas su savo vyrais atėjo pas kunigą Jehojadą – ir tie, kurie šabo dieną budėjo, ir tie, kurie turėjo būti laisvi.[b] **10** Kunigas šimtininkams padavė Jehovos Namuose laikomas karaliaus Dovydo ietis ir apskritus skydus. **11** Rūmų sargybiniai,[c] kiekvienas su ginklu rankoje, sustojo į savo vietas nuo pietinės* iki šiaurinės# Namų pusės, palei aukurą[d] ir palei Namus, iš visų pusių saugodami karalių. **12** Tada Jehojada išvedė karaliaus sūnų,[e] uždėjo jam vainiką ir Liudijimą*.[f] Paskelbę jį karaliumi ir patepę, jie plojo ir šaukė: „Tegyvuoja karalius!“[g]

13 Atalija, išgirdusi, kaip žmonės bėga ir šūkauja, nedelsdama nuėjo į Jehovos Namus, kur jau buvo susirinkusi minia.[h] **14** Ogi žiūri: ten greta stulpo pagal paprotį stovi karalius,[i] šalia karaliaus – vadai ir trimitininkai,[y] o visi krašto

11:8 *Pažod. „jam išeinant ir jam įeinant“. **11:11** *Pažod. „dešinės“. #Pažod. „kairės“. **11:12** *Galbūt ritinį, kuriame buvo surašytas Dievo Įstatymas.

11 SKYRIUS

a 2Ka 11:4

b 2Me 23:8–11

c 1Ka 14:27

d 1Ka 8:22
2Me 4:1

e 2Ka 11:2

f Iš 25:21
Iš 31:18

g 1Ka 1:39, 40

h 2Me 23:12–15

i 2Ka 23:3

y 2Me 5:12

Antra skiltis

a 2Ka 11:4
2Me 23:9

b 1Ka 7:1

c 1Sa 10:25
2Sa 5:3

d 2Me 23:16, 17

e Įst 12:3

f Įst 7:25

g Įst 13:5

h 2Me
23:18–21

i 2Ka 11:4, 15

y 1Ka 14:27

j 2Sa 7:8, 16

k 2Ka 11:2

l 2Me 24:1

12 SKYRIUS

m 2Ka 11:2
1Me 3:10, 11

n 1Ka 19:16
2Ka 10:30

o 2Me 24:1, 2

žmonės džiūgauja ir pučia trimitus. Atalija persiplėšė drabužius ir pratrūko šaukti: „Sąmokslas! Sąmokslas!“ **15** Tačiau kunigas Jehojada kariuomenei vadovaujantiems šimtininkams[a] paliepė: „Išveskite ją iš savo tarpo. Ir jeigu kas sektų paskui, nudurkite tą kalaviju.“ Mat kunigas buvo pasakęs: „Jehovos Namuose jos nežudykite.“ **16** Vyrai sugriebė ją ir nuvedė iki karaliaus rūmų[b] įėjimo, pro kurį žengia žirgai. Ten ją ir nužudė.

17 Jehojada sudarė sandorą tarp Jehovos ir karaliaus bei tautos,[c] kad jie ir toliau bus Jehovos tauta; sudarė dar ir kitą sandorą – tarp karaliaus ir tautos.[d] **18** Visi krašto žmonės, nuėję į Baalo šventyklą, išgriovė jo aukurus,[e] sutrupino jo stabus[f] ir priešais aukurus nužudė Baalo kunigą Mataną.[g]

Kunigas Jehojada paskyrė Jehovos Namams prižiūrėtojus.[h] **19** Paskui drauge su šimtininkais,[i] kārų sargyba, rūmų sargybiniais[y] bei visais krašto žmonėmis išlydėjo karalių iš Jehovos Namų. Pro rūmų sargybos vartus jie atėjo į karaliaus rūmus ir Jehoašas atsisėdo į karaliaus sostą.[j] **20** Kai Atalija prie karaliaus rūmų buvo kalaviju nužudyta, visi krašto žmonės džiūgavo ir mieste įsiviešpatavo ramybė.

21 Jehoašas[k] karaliumi tapo būdamas septynerių metų.[l]

12 Jehoašas[m] karaliumi tapo septintais Jehuvo[n] valdymo metais ir Jeruzalėje karaliavo 40 metų. Jo motina Cibija buvo kilusi iš Beer Šebos.[o] **2** Per visas dienas, kol jo patarėjas buvo kunigas Jehojada,

Jehoašas darė, kas teisu Jehovos akyse. **3** Tačiau šventavietės[a] nebuvo panaikintos. Žmonės šventavietėse vis dar atnašavo aukas ir leido aukų dūmus.

4 Kunigams Jehoašas paliepė: „Visus pinigus, kuriuos žmonės neša į Jehovos Namus kaip šventas aukas,[b] – asmens mokesčio pinigus[c] ir įžado pinigus, mokamus pagal nustatytą asmens vertę, taip pat visus pinigus, kuriuos žmogus į Jehovos Namus atneša pats širdyje nusprendęs,[d] – **5** kunigai teima kiekvienas iš savo aukotojų* ir teskiria juos Namams taisyti, kai tik atsiras kas taisytina#.“[e]

6 Dvidešimt trečiais Jehoašo valdymo metais Namų taisyti kunigai dar nebuvo pradėję,[f] **7** todėl karalius Jehoašas pasišaukė kunigą Jehojadą[g] bei kitus kunigus ir paklausė: „Kodėl netaisote Namų? Jei pinigų, kuriuos aukotojai suneša, neskiriate Namams taisyti, daugiau jų nebeimkite!“[h] **8** Ir kunigai sutiko daugiau neimti iš žmonių pinigų; už Namų taisymą jie nebebuvo atsakingi.

9 Kunigas Jehojada tuomet paėmė skrynią[i] ir, išgręžęs skylę dangtyje, pastatė šalia aukuro, į dešinę nuo įėjimo į Jehovos Namus. Kunigai, tarnaujantys vartų sargais, į ją metė visus pinigus, kuriuos žmonės į Jehovos Namus sunešdavo.[y] **10** Kai matydavosi, kad skrynia jau prisipildė, karaliaus raštininkas ir vyriausiasis kunigas ateidavo ir paėmę* tuos Jehovos Namuose surinktus pinigus suskaičiuodavo.[j] **11** O suskaičiavę perduodavo pinigus prižiūrėtojams, atsakingiems už darbus prie Jehovos Namų. Šie savo ruožtu sumokėdavo Jehovos Namuose dirbantiems dailidėms ir statytojams,[a] **12** taip pat mūrininkams ir akmentašiams. Be to, pirkdavo rąstus bei tašytus akmenis Jehovos Namams taisyti ir apmokėdavo visas kitas Namų taisymo išlaidas.

13 Tačiau už pinigus, surinktus Jehovos Namuose, nebuvo daromi nei sidabriniai puodai, nei gesyklės, nei dubenys, nei trimitai[b] – jokie aukso ar sidabro reikmenys Jehovos Namams.[c] **14** Pinigus atiduodavo darbininkams, ir tie už juos taisė Jehovos Namus. **15** Iš vyrų, įgaliotų išmokėti pinigus darbininkams, ataskaitos nebuvo reikalaujama, nes jie buvo patikimi.[d] **16** O aukų už kaltę ir aukų už nuodėmę pinigai[e] į Jehovos Namus nebuvo nešami; jie priklausė kunigams.[f]

17 Tuo metu Sirijos karalius Hazaelis[g] atžygiavo kovoti prieš Gatą[h] ir jį paėmė. Paskui nusprendė pulti Jeruzalę.[i] **18** Judo karalius Jehoašas surinko visas brangenybes, kurias šventovei buvo paaukoję jo protėviai Judo karaliai Juozapatas, Jehoramas ir Ahazijas, taip pat savo paties paaukotas brangenybes bei visą auksą iš Jehovos Namų ir karaliaus rūmų iždinių ir pasiuntė Sirijos karaliui Hazaeliui.[y] Tada Hazaelis nuo Jeruzalės atsitraukė.

19 Daugiau apie Jehoašą – visa, ką jis nuveikė, – argi neparašyta Judo karalių metraščių knygoje? **20** Dvariškiai surengė sąmokslą[i] ir Pylimo

12 SKYRIUS

a Sk 33:52

b 2Me 31:12

c Iš 30:13
2Me 24:9

d Iš 25:2
Iš 35:21

e 2Me 24:7

f 2Me 24:5

g 2Ka 11:4
2Me 23:1
2Me 24:15

h 2Me 24:6

i 2Me 24:8
Mk 12:41
Lk 21:1

y 2Me 24:10

j 2Me 24:11

Antra skiltis

a 2Ka 22:4–6
2Me 24:12

b Sk 10:2
2Me 5:12

c 2Me 24:14

d 2Ka 22:7

e Kun 5:15

f Kun 7:7
Sk 18:8

g 1Ka 19:15
2Ka 8:13
2Ka 10:32

h 1Me 18:1

i 2Me 24:23

y 1Ka 15:18
2Ka 16:8
2Ka 18:15

j 2Me 24:25, 26
2Me 25:27

12:5 *Arba „pažįstamų“. #Arba „kai tik atsiras plyšių“. **12:10** *Arba „supylę į maišus“. Pažod. „surišę“.

tvirtovėje*,[a] stovinčioje prie kelio į Silą, Jehoašą nužudė. **21** Jį nužudė jo dvariškiai Šimato sūnus Jozakaras ir Šomero sūnus Jehozabadas.[b] Jehoašas buvo palaidotas prie savo protėvių Dovydo mieste, o vietoj jo ėmė karaliauti jo sūnus Amacijas.[c]

13 Dvidešimt trečiais Judo karaliaus Ahazijo[d] sūnaus Jehoašo[e] valdymo metais Izraelio karaliumi tapo Jehuvo sūnus Jehoahazas[f] ir karaliavo Samarijoje 17 metų. **2** Jis darė, kas nedora Jehovos akyse, ir kartojo tas pačias nuodėmes, į kurias Izraelį buvo įvedęs Nebato sūnus Jeroboamas,[g] jų neatsižadėjo. **3** Tad Jehova, užsidegęs pykčiu[h] ant Izraelio žmonių,[i] atidavė juos į rankas Sirijos karaliui Hazaeliui[y] ir į rankas jo sūnui Ben Hadadui,[j] ir tauta visą tą laiką gyveno priespaudoje.

4 Galiausiai Jehoahazas ėmė maldauti Jehovą malonės, ir Jehova jį išklausė, nes matė, kaip Sirijos karalius engia Izraelį.[k] **5** Jehova davė Izraeliui gelbėtoją,[l] kad tas išvaduotų juos iš Sirijos gniaužtų, ir izraelitai savo namuose vėl galėjo gyventi kaip gyvenę. **6** (Vis dėlto jie neatsižadėjo Jeroboamo namų nuodėmės, į kurią jis buvo Izraelį įvedęs.[m] Jie darė tą pačią nuodėmę, ir Ašeros stulpas*[n] Samarijoje tebestovėjo.) **7** Iš visos kariuomenės Jehoahazui tebuvo likę 50 raitininkų, 10 kovos vežimų ir 10 000 pėstininkų, nes Sirijos karalius buvo juos sunaikinęs,[o] sutrypęs lyg dulkes ant grendymo.[p]

12:20 *Arba „Bet Milojuje“. **13:6** *Žr. žodynėlį.

12 SKYRIUS

a 2Sa 5:9
1Ka 9:15, 24
2Me 32:5

b 2Ka 14:1, 5

c 2Me 24:27

13 SKYRIUS

d 2Ka 8:26
2Ka 9:27

e 2Ka 11:2, 21

f 2Ka 10:30, 35

g 1Ka 12:28–30
1Ka 13:33
1Ka 14:16

h Hbr 12:29

i Kun 26:14, 17

y 1Ka 19:17
2Ka 8:12

j 2Ka 13:24

k Iš 3:7
Ts 10:16
2Ka 14:26, 27

l Neh 9:27

m 2Ka 10:29
2Ka 17:21

n Įst 7:5
1Ka 14:15
1Ka 16:33

o 2Ka 8:12
2Ka 10:32

p Am 1:3

Antra skiltis

a 2Ka 10:35

b 2Ka 14:1

c 2Ka 10:29

d 2Ka 14:8, 13

e 2Ka 14:28

f 2Ka 10:35
2Ka 13:9

g 1Ka 19:16

h 2Ka 2:11, 12

8 Daugiau apie Jehoahazą – apie visus jo darbus ir apie jo galybę – argi neparašyta Izraelio karalių metraščių knygoje? **9** Paskui Jehoahazas atgulė prie savo protėvių ir buvo palaidotas Samarijoje.[a] Vietoj jo ėmė karaliauti jo sūnus Jehoašas.

10 Jehoahazo sūnus Jehoašas[b] Izraelio karaliumi tapo trisdešimt septintais Judo karaliaus Jehoašo valdymo metais ir Samarijoje karaliavo 16 metų. **11** Jis darė, kas nedora Jehovos akyse, neatsižadėjo nė vienos iš tų nuodėmių, į kurias Izraelį buvo įvedęs Nebato sūnus Jeroboamas.[c] Jis kartojo tas pačias nuodėmes.

12 Daugiau apie Jehoašą – apie visus jo darbus, jo galybę ir apie tai, kaip jis kovojo su Judo karaliumi Amaciju,[d] – argi neparašyta Izraelio karalių metraščių knygoje? **13** Paskui Jehoašas atgulė prie savo protėvių ir į jo sostą sėdo Jeroboamas*.[e] Jehoašas buvo palaidotas Samarijoje prie Izraelio karalių.[f]

14 Elizieju[g] susirgus mirtina liga, Izraelio karalius Jehoašas, atėjęs jo aplankyti, raudojo: „Tėve, mano tėve! Izraelio kovos vežimas ir raitininkai!“[h] **15** Eliziejus jam paliepė: „Atnešk lanką ir strėlių.“ Taigi Jehoašas atnešė lanką ir strėlių. **16** Tada Eliziejus Izraelio karaliui tarė: „Paimk lanką į rankas.“ Tam paėmus lanką, Eliziejus uždėjo savo rankas jam ant rankų **17** ir paprašė: „Atidaryk langą į rytų pusę!“ Kai karalius atidarė langą, Eliziejus jį paragino: „Šauk!“ Ir tas pa-

13:13 *T. y. Jeroboamas II.

leido strėlę. Eliziejus sakė: „Tai Jehovos pergalės strėlė, pergalės prieš Siriją strėlė!* Tu nugalėsi sirus prie Afeko,[a] juos visiškai sutriuškinsi.“

18 Eliziejus vėl liepė: „Paimk strėles.“ Karalius paėmė. „Duok jomis į žemę!“ – paragino jis Izraelio karalių. Tas sudavė į žemę tris kartus ir sustojo. **19** Dievo vyras supyko ant jo ir tarė: „Reikėjo suduoti penkis ar šešis kartus! Tada Sirijai būtum sudavęs mirtiną smūgį ir ją visiškai sutriuškinęs. Dabar prieš Siriją iškovosi tik tris pergales.“[b]

20 Eliziejus mirė ir buvo palaidotas. Kraštą ėmė puldinėti Moabo plėšikų gaujos[c] – jie vis ateidavo metų pradžioje*. **21** Kartą žmonės laidojo vieną vyrą ir kai pamatė artinantis tokią gaują, kūną įmetė į Eliziejaus kapą, o patys pabėgo. Prisilietęs prie Eliziejaus kaulų, tas vyras atgijo[d] ir atsistojo ant kojų.

22 Visą tą laiką, kai valdė Jehoahazas, Sirijos karalius Hazaelis[e] engė Izraelį.[f] **23** Vis dėlto Jehova gailėjo žmonių ir buvo jiems maloningas,[g] rūpinosi jais dėl sandoros, kurią buvo sudaręs su Abraomu,[h] Izaoku[i] ir Jokūbu.[y] Jis nenorėjo jų pražudyti ir ligi šiol nuo savęs neatstūmė. **24** Sirijos karaliui Hazaeliui mirus, karaliumi vietoj jo tapo jo sūnus Ben Hadadas. **25** Tada Jehoahazo sūnus Jehoašas atsiėmė iš Hazaelio sūnaus Ben Hadado miestus, kuriuos Hazaelis, kariaudamas su jo tėvu Jehoahazu, buvo užėmęs. Jehoašas prieš Ben Hadadą iškovojo tris pergales[a] ir tuos Izraelio miestus atsiėmė.

14 Antrais Izraelio karaliaus Jehoašo,[b] Jehoahazo sūnaus, valdymo metais karaliauti ėmė Judo karaliaus Jehoašo sūnus Amacijas. **2** Karaliumi jis tapo būdamas dvidešimt penkerių ir Jeruzalėje karaliavo 29 metus. Jo motina buvo Jehoadina iš Jeruzalės.[c] **3** Jis darė, kas teisu Jehovos akyse, nors ir ne taip, kaip jo protėvis Dovydas.[d] Visur jis elgėsi kaip jo tėvas Jehoašas.[e] **4** Šventavietės nebuvo panaikintos,[f] žmonės šventavietėse vis dar atnašavo aukas ir leido aukų dūmus.[g] **5** Kai karalystę jau buvo tvirtai paėmęs į savo rankas, Amacijas nubaudė mirtimi sąmokslininkus, kurie buvo nužudę karalių, jo tėvą.[h] **6** Bet tų žudikų sūnų jis mirtimi nebaudė, nes pakluso Mozės Įstatyme užrašytam Jehovos priesakui: „Tėvai nebus baudžiami mirtimi už savo sūnus, ir sūnūs nebus baudžiami mirtimi už tėvus. Žmogų mirtimi galima bausti tik už jo paties nuodėmę.“[i] **7** Druskos slėnyje Amacijas įveikė edomitus[y] – nukovė jų 10 000 – ir užėmė Selą.[j] Ją pervadino Jokteeliu; taip ji vadinama iki šios dienos.

8 Tada Amacijas siuntė pasiuntinius pas Jehuvo sūnaus Jehoahazo sūnų Jehošą, Izraelio karalių, ir metė jam iššūkį: „Eikš, stokime į kovą!“[k] **9** Izraelio karalius Jehoašas perdavė Judo karaliui Amacijui tokį atsakymą: „Libano dygiažolė siuntė žinią Libano kedrui: ‘Duok savo dukterį mano sūnui į žmonas.’ Bet laukinis Libano žvėris

13 SKYRIUS

a 1Sa 29:1
1Ka 20:26

b 2Ka 13:25

c 2Ka 1:1
2Ka 24:2

d Jn 11:44
Hbr 11:35

e 1Ka 19:15

f 2Ka 8:12
2Ka 10:32

g 2Ka 14:26, 27

h Pr 13:14–16

i Pr 26:3

y Pr 28:13
Ps 105:8
Mch 7:20

Antra skiltis

a 2Ka 13:19

14 SKYRIUS

b 2Ka 13:10

c 2Me 25:1–4

d 1Ka 15:5

e 2Me 24:2

f 1Ka 15:14

g 2Ka 12:1, 3

h 2Ka 12:20
2Me 24:25

i Įst 24:16

y 2Sa 8:13
2Ka 8:20
1Me 18:12

j 2Me 25:11, 12

k 2Me 25:17–19

13:17 *Arba „Tai Jehovos išgelbėjimo strėlė, prieš Siriją nukreipta išgelbėjimo strėlė!“ **13:20** *Tikriausiai pavasarį.

prabėgdamas tą dygiažolę sutrypė. **10** Tiesa, tu nugalėjai Edomą,[a] ir tavo širdis dėl to didžiuojasi. Džiaukis savo šlove ir sėdėk namie! Negi nori prisišaukti nelaimę? Pats pražūsi ir visą Judą pražudysi.“ **11** Bet Amacijas nenorėjo klausyti.[b]

Tad Izraelio karalius Jehoašas atžygiavo prieš Judo karalių Amaciją, ir prie Bet Šemešo,[c] kuris priklauso Judui, jie stojo į kovą.[d] **12** Izraelis nugalėjo Judą ir visi išsilakstė po namus*. **13** O Judo karalių Amaciją, Ahazijo sūnaus Jehoašo sūnų, Izraelio karalius Jehoašas ten pat, prie Bet Šemešo, paėmė į nelaisvę. Parvedęs jį į Jeruzalę, Jehoašas pralaužė Jeruzalės miesto sienoje nuo Efraimo vartų[e] iki Kampo vartų[f] 400 uolekčių* spragą. **14** Jis surinko visą auksą, sidabrą ir visus brangius daiktus iš Jehovos Namų iždinių, ištuštino karaliaus rūmų iždines ir paėmęs įkaitų grįžo į Samariją.

15 Daugiau apie Jehoašą – apie jo darbus, jo galybę ir apie tai, kaip jis kovojo su Judo karaliumi Amaciju, – argi neparašyta Izraelio karalių metraščių knygoje? **16** Paskui Jehoašas atgulė prie savo protėvių ir buvo palaidotas Samarijoje[g] prie Izraelio karalių. Vietoj jo karaliumi tapo jo sūnus Jeroboamas*.[h]

17 Judo karalius Amacijas,[i] Jehoašo sūnus, po Izraelio karaliaus Jehoašo,[y] Jehoahazo sūnaus, mirties gyveno dar 15 metų.[j] **18** Daugiau apie Amaciją argi neparašyta Judo karalių metraščių knygoje? **19** Jeruzalėje prieš jį buvo surengtas sąmokslas,[a] todėl jis pabėgo į Lachišą. Bet sąmokslininkai įkandin jo pasiuntė savo žmones ir tie Lachiše jį nužudė. **20** Jo kūną pargabeno arkliais į Jeruzalę ir palaidojo Dovydo mieste prie jo protėvių.[b] **21** Tada visi Judo žmonės paėmė šešiolikmetį Azariją*[c] ir pasodino į karaliaus sostą vietoj jo tėvo Amacijo.[d] **22** Karaliui atgulus prie savo protėvių, Azarija sugrąžino Judui Elatą[e] ir jį atstatė.[f]

23 Izraelio karaliaus Jehoašo sūnus Jeroboamas[g] karaliumi tapo penkioliktais Jehoašo sūnaus Amacijo, Judo karaliaus, valdymo metais ir Samarijoje karaliavo 41 metus. **24** Jis darė, kas nedora Jehovos akyse, neatsižadėjo nė vienos iš tų nuodėmių, į kurias Izraelį buvo įvedęs Nebato sūnus Jeroboamas.[h] **25** Tačiau jis atkūrė Izraelio ribas nuo Lebo Hamato*[i] iki Arabos jūros#,[y] ir taip išsipildė, ką Jehova, Izraelio Dievas, buvo kalbėjęs per savo tarną Amitajo sūnų Joną,[j] pranašą iš Gat Hefero.[k] **26** Jehova matė, kad Izraelis labai suvargęs[l] ir kad nelikę nė vieno, kas galėtų Izraeliui padėti, net bejėgio ir silpno. **27** Bet Jehova buvo pažadėjęs neišdildyti Izraelio vardo po dangumi,[m] todėl ir išgelbėjo Izraelio žmones Jehoašo sūnaus Jeroboamo rankomis.[n]

28 Daugiau apie Jeroboamą – apie visus jo darbus, jo galybę

14 SKYRIUS

a 2Ka 14:7

b 2Me 25:15, 16

c Joz 15:10, 12
Joz 21:8, 16

d 2Me 25:20–24

e Neh 8:16
Neh 12:38, 39

f Jer 31:38
Zch 14:10

g 2Ka 10:35
2Ka 13:9

h Oz 1:1
Am 1:1
Am 7:10

i 2Ka 14:1

y 2Ka 13:10

j 2Me 25:25–28

Antra skiltis

a 2Ka 12:20

b 1Ka 2:10

c 2Ka 15:1, 2
Mt 1:8

d 2Me 26:1

e Įst 2:8
1Ka 9:26
2Ka 16:6

f 2Me 26:2

g Oz 1:1
Am 1:1

h 1Ka 12:28–30
1Ka 13:34
Ps 106:20

i Sk 13:21
Sk 34:2, 7, 8

y Įst 3:16, 17

j Jon 1:1
Mt 12:39

k Joz 19:10, 13

l Iš 3:7
Ts 10:16
Ps 106:43, 44

m Jer 31:20

n 2Ka 13:4, 5

14:12 *Pažod. „po palapines“. **14:13** *Maždaug 178 m. Žr. priedą B14. **14:16** *T. y. Jeroboamas II.

14:21 *Išvertus – „Jehova padėjo“. Dar vadinamas Uziju. Žr. 2Ka 15:13; 2Me 26:1–23; Iz 6:1 ir Zch 14:5. **14:25** *Arba „nuo Hamato prieigų“. #T. y. Druskos, arba Negyvosios, jūros.

ir apie tai, kaip jis kovojo ir Judui bei Izraeliui sugrąžino Damaską[a] ir Hamatą,[b] – argi neparašyta Izraelio karalių metraščių knygoje? **29** Paskui Jeroboamas atgulė prie savo protėvių, Izraelio karalių. Vietoj jo ėmė karaliauti jo sūnus Zacharija.[c]

15 Karaliaus Amacijo[d] sūnus Azarija[e] Jude pradėjo viešpatauti dvidešimt septintais Izraelio karaliaus Jeroboamo* valdymo metais.[f] **2** Karaliumi jis tapo būdamas šešiolikos ir Jeruzalėje karaliavo 52 metus. Jo motina buvo Jecholija iš Jeruzalės. **3** Azarija, kaip ir jo tėvas Amacijas, darė, kas teisu Jehovos akyse.[g] **4** Tačiau šventavietės nebuvo panaikintos.[h] Žmonės šventavietėse vis dar atnašavo aukas ir leido aukų dūmus.[i] **5** Jehova siuntė karaliui raupsų ligą[y] ir tas liko raupsuotas iki pat mirties. Gyveno jis atskiruose namuose,[j] o rūmų reikalais rūpinosi kraštо žmones teisė karaliaus sūnus Jotamas.[k] **6** Daugiau apie Azariją[l] – visa, ką jis nuveikė, – argi neparašyta Judo karalių metraščių knygoje? **7** Paskui Azarija atgulė prie savo protėvių[m] ir buvo palaidotas Dovydo mieste, kur ir protėviai. Vietoj jo ėmė karaliauti jo sūnus Jotamas.

8 Trisdešimt aštuntais Judo karaliaus Azarijos[n] valdymo metais Izraelio karaliumi tapo Jeroboamo sūnus Zacharija[o] ir viešpatavo Samarijoje šešis mėnesius. **9** Jis darė, kas nedora Jehovos akyse, kaip ir jo protėviai. Jis neatsižadėjo nuodėmių, į kurias Izraelį buvo įvedęs Nebato sūnus Jeroboamas.[p]

15:1 *T. y. Jeroboamo II.

14 SKYRIUS

a 2Sa 8:6

b 2Me 8:3

c 2Ka 15:8

15 SKYRIUS

d 2Ka 14:1

e 2Ka 14:21

f 2Me 26:1, 3

g 2Me 26:4, 5

h Sk 33:52

i Įst 12:13, 14
1Ka 22:41, 43
2Ka 14:1, 4

y Sk 12:10
2Ka 5:27

j Kun 13:45, 46

k 2Ka 15:32
2Me 26:16–21

l 2Me 26:22, 23

m Iz 6:1

n 2Ka 14:21

o 2Ka 14:29

p 1Ka 12:28–30
1Ka 13:33
1Ka 14:16

Antra skiltis

a Joz 17:11

b Oz 1:4
Am 7:9

c 2Ka 13:1, 10
2Ka 14:23, 29

d 2Ka 10:30

e 2Me 26:1

f 1Ka 14:17
1Ka 15:21
1Ka 16:8, 17

g 2Ka 15:10

h 1Ka 12:28–30
1Ka 13:33
1Ka 14:16

i 1Me 5:26

y 2Ka 12:18
2Ka 16:8

10 Jabešo sūnus Šalumas surengė prieš Zachariją sąmokslą ir Ibleame[a] jį nužudė,[b] o tada pats ėmė viešpatauti jo karaliauti. **11** Daugiau apie Zachariją parašyta Izraelio karalių metraščių knygoje. **12** Išsipildė, ką Jehova buvo pasakęs Jehuvui: „Keturios tavo sūnų kartos[c] sėdės Izraelio soste.“[d] Taip ir įvyko.

13 Jabešo sūnus Šalumas karaliumi tapo trisdešimt devintais Judo karaliaus Uzijo[e] valdymo metais ir viešpatavo Samarijoje vieną mėnesį. **14** Gadžio sūnus Menahemas, atėjęs į Samariją iš Tircos,[f] nužudė Jabešo sūnų Šalumą[g] ir ten, Samarijoje, pats ėmė vietoj jo karaliauti. **15** Daugiau apie Šalumą ir apie jo surengtą sąmokslą parašyta Izraelio karalių metraščių knygoje. **16** Tuo metu Menahemas atžygiavo iš Tircos kovoti prieš Tifsachą. Kadangi pro vartus jo neįleido, Tifsachą jis nuniokojo ir visus esančius mieste ir apylinkėse iššudė. Jis nuniokojo tą miestą, perskrodė nėščias moteris.

17 Gadžio sūnus Menahemas tapo Izraelio karaliumi trisdešimt devintais Judo karaliaus Azarijos valdymo metais ir karaliavo Samarijoje 10 metų. **18** Jis darė, kas nedora Jehovos akyse, ir iki pat gyvenimo galo neatsižadėjo nė vienos iš tų nuodėmių, į kurias Izraelį buvo įvedęs Nebato sūnus Jeroboamas.[h] **19** Asirijos karalius Pulas[i] užpuolė Izraelio kraštą, ir Menahemas sumokėjo Pului 1000 talentų* sidabro, kad tas jį palaikytų ir padėtų jam įsitvirtinti karališkoje valdžioje.[y]

15:19 *Talentas buvo lygus 34,2 kg. Žr. priedą B14.

20 Sidabrą Menahemas surinko iš įtakingų, pasiturinčių izraelitų[a] – po 50 sidabro šekelių* iš kiekvieno – ir atidavė Asirijos karaliui. Tuomet Asirijos karalius pasitraukė, paliko kraštą. **21** Daugiau apie Menahemą[b] – visa, ką jis nuveikė, – argi neparašyta Izraelio karalių metraščių knygoje? **22** Paskui Menahemas atgulė prie savo protėvių, o vietoj jo ėmė karaliauti jo sūnus Pekachija.

23 Menahemo sūnus Pekachija tapo Izraelio karaliumi penkiasdešimtais Judo karaliaus Azarijos valdymo metais ir karaliavo Samarijoje dvejus metus. **24** Jis darė, kas nedora Jehovos akyse, ir neatsižadėjo nuodėmių, į kurias Izraelį buvo įvedęs Nebato sūnus Jeroboamas.[c] **25** Jo padėjėjas Remalijo sūnus Pekachas[d] surengė prieš jį sąmokslą ir Samarijoje, karaliaus rūmų bokšte, jį nužudė; kartu nužudė Argobą ir Arję.* Su Pekachu buvo 50 vyrų iš Gileado. Nužudęs Pekachiją, jis pats ėmė vietoj jo karaliauti. **26** Daugiau apie Pekachiją – visa, ką jis nuveikė, – parašyta Izraelio karalių metraščių knygoje.

27 Remalijo sūnus Pekachas[e] tapo Izraelio karaliumi penkiasdešimt antrais Judo karaliaus Azarijos valdymo metais ir karaliavo Samarijoje 20 metų. **28** Jis darė, kas nedora Jehovos akyse, ir neatsižadėjo nuodėmių, į kurias Izraelį buvo

15:20 *Šekelis buvo lygus 11,4 g. Žr. priedą B14. **15:25*** Arba galbūt „Jo padėjėjas Remalijo sūnus Pekachas drauge su Argobu ir Arje surengė prieš jį sąmokslą ir Samarijoje, karaliaus rūmų bokšte, jį nužudė“.

15 SKYRIUS

a 2Ka 23:35

b 2Ka 15:14

c 1Ka 12:28–30
1Ka 13:33
1Ka 14:16

d 2Me 28:6

e 2Me 28:6
Iz 7:1, 4

Antra skiltis

a 1Ka 12:28–30
1Ka 13:33
1Ka 14:16

b 2Ka 16:7
1Me 5:6
1Me 5:26
2Me 28:19, 20

c 1Ka 15:20

d Joz 20:7, 9

e Sk 32:40

f Iz 9:1

g Kun 26:38
Įst 28:64
2Ka 17:22, 23
Iz 8:4

h 2Ka 17:1

i 2Me 27:1

y 2Ka 14:21

j 2Me 27:7
Mt 1:9

k 2Me 27:1

l 2Me 27:2

m Sk 33:52
Įst 12:14

n 2Me 27:3

o 2Ka 15:27
2Me 28:6

p 2Ka 16:5
Iz 7:1, 2

įvedęs Nebato sūnus Jeroboamas.[a] **29** Izraelyje viešpataujant karaliui Pekachui, Asirijos karalius Tiglat Pileseras[b] įsiveržęs paėmė Ijoną, Abel Bet Maaką,[c] Janoachą, Kedešą,[d] Hacorą, Gileadą[e] ir Galilėją, visą Naftalio kraštą,[f] o gyventojus ištrėmė į Asiriją.[g] **30** Tada Elos sūnus Ozėjas[h] prieš Remalijo sūnų Pekachą surengė sąmokslą. Užpuolęs ir nužudęs Pekachą, Ozėjas pats ėmė vietoj jo karaliauti. Tai atsitiko dvidešimtais Uzijo sūnaus Jotamo[i] valdymo metais. **31** Daugiau apie Pekachą – visa, ką jis nuveikė, – parašyta Izraelio karalių metraščių knygoje.

32 Antrais Remalijo sūnaus Pekacho, Izraelio karaliaus, valdymo metais Judo karaliumi tapo karaliaus Uzijo[y] sūnus Jotamas.[j] **33** Karaliauti jis pradėjo būdamas dvidešimt penkerių ir iš Jeruzalės valdė 16 metų. Jo motina buvo Cadoko duktė Jeruša.[k] **34** Jotamas visur sekė savo tėvu Uziju ir darė, kas teisu Jehovos akyse.[l] **35** Tačiau šventavietės nebuvo panaikintos. Žmonės šventavietėse vis dar atnašavo aukas ir leido aukų dūmus.[m] Jotamas pastatė Jehovos Namų aukštutinius vartus.[n] **36** Daugiau apie Jotamą – ką jis nuveikė – argi neparašyta Judo karalių metraščių knygoje? **37** Jam valdant, Sirijos karalius Recinas ir Remalijo sūnus Pekachas,[o] Jehovos kurstomi, pradėjo puldinėti Judą.[p] **38** Galiausiai Jotamas atgulė prie savo protėvių ir buvo prie jų palaidotas savo protėvio Dovydo mieste. Vietoj jo ėmė karaliauti jo sūnus Ahazas.

16 Judo karaliaus Jotamo sūnus Ahazas[a] ėmė karaliauti septynioliktais Remalijo sūnaus Pekacho valdymo metais. **2** Karaliumi Ahazas tapo būdamas dvidešimties ir karaliavo Jeruzalėje 16 metų. Priešingai negu jo protėvis Dovydas, Ahazas nedarė to, kas teisu Jehovos, jo Dievo, akyse.[b] **3** Jis sekė Izraelio karalių pėdomis[c] ir net savo paties sūnų atidavė ugniai[d] – darė tas pačias bjaurystes kaip tautos,[e] kurias Jehova buvo pašalinęs izraelitams iš kelio. **4** Jis atnašavo aukas ir leido aukų dūmus šventavietėse,[f] ant kalvų ir po kiekvienu vešliu medžiu.[g]

5 Prieš Ahazą kariauti atžygiavo Sirijos karalius Recinas ir Izraelio karalius Remalijo sūnus Pekachas.[h] Jie apgulė Jeruzalę, bet miesto paimti neįstengė. **6** Tuo metu Sirijos karalius Recinas sugrąžino Edomui Elatą[i] ir išvarė iš ten žydus*. Edomitai įsikūrė Elate ir tebegyvena ten iki šios dienos. **7** Ahazas per pasiuntinius perdavė Asirijos karaliui Tiglat Pileserui[y] tokią žinią: „Aš tavo tarnas ir tavo sūnus. Ateik ir išgelbėk mane iš Sirijos karaliaus ir Izraelio karaliaus rankų, nes jie mane puola.“ **8** Tada Ahazas paėmė sidabrą ir auksą, saugomą Jehovos Namų ir karaliaus rūmų iždinėse, ir nusiuntė Asirijos karaliui, norėdamas jį papirkti.[j] **9** Asirijos karalius padarė, kaip prašomas: užpuolė ir paėmė Damaską, jo gyventojus ištrėmė į Kyrą,[k] o Reciną nužudė.[l]

10 Karalius Ahazas nuvyko į Damaską susitikti su Asirijos karaliumi Tiglat Pileseru. Damaske pamatęs aukurą, karalius Ahazas parsiuntė to aukuro brėžinį ir išsamų aprašymą kunigui Ūrijai.[a] **11** Tada kunigas Ūrija[b] pagal visus nurodymus, karaliaus Ahazo atsiųstus iš Damasko, ėmė statyti tokį pat aukurą[c] ir užbaigė jį dar prieš karaliui Ahazui sugrįžtant. **12** Grįžęs iš Damasko ir pamatęs naująjį aukurą, karalius priėjo ir aukojo ant jo[d] – **13** pavertė dūmais deginamąsias aukas ir javų atnašas, paaukojo liejamųjų atnašų, pašlakstė bendrystės aukų kraujo. **14** O varinį aukurą,[e] stovintį Jehovos akivaizdoje priešais Namus, tarp naujojo aukuro ir Jehovos Namų, perstatė į kitą vietą, palei šiaurinį savo aukuro šoną. **15** Kunigui Ūrijai[f] karalius Ahazas įsakė: „Ant šio didžiojo aukuro atnašauk ir rytinę deginamąją auką,[g] ir vakarinę javų atnašą,[h] ir karaliaus deginamąją auką, ir jo javų atnašą, taip pat visos tautos deginamąsias aukas, javų ir liejamąsias atnašas. Ant jo iššlakstyk visą deginamųjų ir kitų aukų kraują. O ką daryti su variniu aukuru, aš dar pagalvosiu.“ **16** Kunigas Ūrija visa darė taip, kaip karalius Ahazas buvo įsakęs.[i]

17 Negana to, karalius Ahazas supjaustė vežimaičių sieneles[y] ir nukėlė nuo jų praustuves;[j] taip pat nukėlė Jūrą nuo varinių jaučių,[k] kurie ją laikė, ir pastatė ant akmeninio grindinio.[l] **18** Jis pašalino iš Namų šabo stoginę ir panaikino karaliui skirtą Jehovos Namų įėjimą iš lauko pusės. Taip jis padarė dėl Asirijos karaliaus.

16:6 *Arba „Judo žmones“.

16 SKYRIUS

a Iz 1:1
Iz 7:1
Oz 1:1
Mch 1:1
Mt 1:9

b 2Me 28:1–4

c 1Ka 12:28–30
1Ka 16:33

d Kun 20:2, 3
2Me 33:1, 6
Jer 7:31

e Įst 12:29–31

f Sk 33:52

g Įst 12:2

h 2Ka 15:37
2Me 28:5, 6

i 2Ka 14:21, 22

y 2Ka 15:29

j 1Ka 15:18, 19

k Am 1:4, 5

l Iz 9:11

Antra skiltis

a Įst 12:30

b Iz 8:2

c Jer 23:11
Ez 22:26

d 2Me 28:22, 23
2Me 28:25

e 2Me 4:1

f Iz 8:2

g 2Me 28:23

h Iš 29:39–41

i 2Ka 16:11

y 1Ka 7:27, 28

j 1Ka 7:38
2Me 4:6

k 1Ka 7:23, 25

l 2Me 28:24
2Me 29:19

19 Daugiau apie Ahazą ir apie jo darbus argi neparašyta Judo karalių metraščių knygoje?[a] **20** Galiausiai Ahazas atgulė prie savo protėvių ir buvo palaidotas Dovydo mieste, kur ir protėviai. Vietoj jo ėmė karaliauti jo sūnus Ezekijas*.[b]

17 Dvyliktais Judo karaliaus Ahazo valdymo metais Izraelio karaliumi tapo Elos sūnus Ozėjas[c] ir karaliavo Samarijoje devynerius metus. **2** Jis darė, kas nedora Jehovos akyse, bet ne tiek, kiek Izraelio karaliai, valdę pirma jo. **3** Į žygį prieš jį pakilo Asirijos karalius Šalmaneseras.[d] Ozėjas tapo jo tarnu ir pradėjo mokėti jam duoklę.[e] **4** Vėliau Asirijos karalius suprato, kad Ozėjas rengia sąmokslą, mat tas buvo siuntęs pasiuntinius pas Egipto valdovą[f] Soją ir nesumokėjo jam duoklės kaip ankstesniais metais. Todėl Asirijos karalius uždarė jį į kalėjimą ir laikė ten surištą.

5 Asirijos karalius įsiveržęs perėjo per visą kraštą, pasiekė Samariją ir ją apgulė. Apgula truko trejus metus. **6** Devintais Ozėjo valdymo metais Asirijos karalius Samariją paėmė.[g] Izraelio žmones jis ištrėmė[h] į Asiriją ir apgyvendino Halache, Habore, esančiame prie Gozano upės,[i] ir medų miestuose.[y]

7 Taip įvyko todėl, kad Izraelio žmonės nusidėjo Jehovai, savo Dievui, išvedusiam juos iš Egipto žemės, išvadavusiam iš Egipto valdovo faraono rankų.[j] Jie garbino svetimus dievus*[k] **8** ir perėmė papročius tautų, kurias Jehova buvo pašalinęs izraelitams iš kelio, taip pat laikėsi Izraelio karalių įvestų papročių.

9 Izraelitai darė, kas Jehovos, jų Dievo, akyse smerktina: visose savo gyvenvietėse, nuo sargybos bokštų iki įtvirtintų miestų,* įsirengė šventaviečių,[a] **10** ant kiekvienos aukštesnės kalvos ir po kiekvienu vešliu medžiu statėsi šventstulpių* ir Ašeros stulpų*[b] **11** ir visose šventavietėse atnašavo aukas* – kaip tautos, kurias Jehova jiems ateinant buvo ištrėmęs.[c] Jie darė, kas nedora, ir taip pykdė Jehovą.

12 Jie garbino bjauriuosius stabus*,[d] nors Jehova buvo pasakęs: „Šito nedarysite!“[e] **13** Per kiekvieną savo pranašą ir per kiekvieną regėtoją Jehova perspėdavo Izraelį ir Judą,[f] sakydamas: „Palikite savo nedorus kelius![g] Laikykitės mano įsakymų ir įstatų – viso Įstatymo, kurio laikytis įsakiau jūsų protėviams ir kurį perdaviau jums per savo tarnus pranašus.“ **14** Bet jie neklausė, buvo tokie pat kietasprandžiai kaip jų protėviai, kurie netikėjo Jehova, savo Dievu.[h] **15** Jie nepaisė nei jo nuostatų, nei sandoros,[i] kurią jis buvo sudaręs su jų protėviais, nei perspėjimų, kurių jis vis duodavo.[y] Jie nusekė paskui niekingus stabus[j] ir patys tapo niekingi,[k] elgėsi kaip aplinkinės tautos, nors Jehova jiems buvo uždraudęs taip elgtis.[l]

16 SKYRIUS

a 2Me 28:26, 27

b 2Ka 18:1 2Me 29:1 Iz 1:1 Oz 1:1 Mt 1:9

17 SKYRIUS

c 2Ka 15:30

d 2Ka 18:9 Iz 10:5, 6 Oz 10:14, 15

e 2Ka 18:14

f Iz 31:1

g Oz 13:16

h Kun 26:32, 33 Įst 4:27 Įst 28:64 1Ka 14:15

i 1Me 5:26

y 2Ka 18:9–11

j Iš 20:2

k Iš 20:5

Antra skiltis

a Oz 12:11

b Iš 34:13 Įst 12:2 Įst 16:21, 22 Iz 57:5

c Kun 20:23

d 1Ka 12:28–30 1Ka 21:25, 26

e Iš 20:3–5 Kun 26:1 Įst 4:23

f 2Me 24:18, 19 2Me 36:15, 16 Jer 25:4

g Iz 55:7

h Įst 1:32 Įst 31:27

i Įst 5:2 Įst 29:12

y Oz 4:6

j Įst 32:21 1Sa 12:21

k Ps 115:4–8 Iz 44:9

l Įst 12:30

16:20 *Išvertus – „Jehova sustiprina“.
17:7 *Pažod. „bijojo kitų dievų“.

17:9 *T. y. tiek retai, tiek tankiai gyvenamose vietose. **17:10** *Žr. žodynėlį. **17:11** *Arba „leido dūmus“. **17:12** *Hebr. žodis, čia išverstas „bjaurieji stabai“, galėjo būti giminingas žodžiui, reiškiančiam „mėšlas“.

16 Jie nusigręžė nuo visų Jehovos, savo Dievo, įsakymų, nusiliedino du veršius,[a] pasistatė Ašeros stulpą,[b] lenkėsi visai dangaus kareivijai[c] ir garbino Baalą.[d] **17** Savo sūnus ir dukteris jie atiduodavo ugniai,[e] užsiėmė žyniavimu[f] ir ženklų aiškinimu, užsispyrė* daryti pikta Jehovos akyse ir taip jį pykdė.

18 Tad Jehova ant Izraelio žmonių labai užsirūstino ir pašalino juos sau iš akių,[g] nepaliko daugiau nieko, tik Judo giminę.

19 Bet ir Judas nesilaikė Jehovos, savo Dievo, įsakymų;[h] jie perėmė tuos pačius papročius kaip Izraelis.[i] **20** Jehova nuo visų Izraelio palikuonių nusisuko ir užtraukė jiems pažeminimą. Jis atidavė juos plėšikams į rankas ir galiausiai pavarė iš savo akivaizdos. **21** Izraelį jis atplėšė nuo Dovydo namų, ir karaliumi Izraelio žmonės pasiskyrė Nebato sūnų Jeroboamą.[y] O Jeroboamas atitraukė juos nuo Jehovos ir įstūmė į didelę nuodėmę. **22** Izraelis darė tas pačias nuodėmes kaip Jeroboamas,[j] žmonės tų nuodėmių neatsižadėjo, **23** iki Jehova pašalino juos sau iš akių, kaip buvo kalbėjęs per visus savo tarnus pranašus.[k] Taigi Izraelis iš savo krašto buvo ištremtas į Asiriją[l] ir ten jie tebegyvena iki šios dienos.

24 Asirijos karalius iš Babilono, Kuto, Avos, Hamato bei Sefarvaimų[m] atkėlė žmonių ir apgyvendino juos Samarijos miestuose vietoj izraelitų. Tie ėmė Samarijoje kurtis ir gyveno jos miestuose. **25** Pradžioje, kai tenai apsigyveno, Jehovos jie nebijojo*, todėl Jehova užleido ant jų liūtus,[a] ir liūtai ne vieną sudraskė. **26** Asirijos karaliui buvo pranešta: „Tautos, kurias atitrėmei ir apgyvendinai Samarijos miestuose, nežino, kaip reikia garbinti to krašto Dievą. Todėl jis užleido ant jų liūtus, ir liūtai ne vieną sudraskė, nes niekas nežino, kaip to krašto Dievą garbinti.“

27 Tada Asirijos karalius įsakė: „Parsiųskite iš tremtinių vieną kunigą. Tesugrįžta jis ir tegyvena tenai, temoko juos, kaip reikia garbinti to krašto Dievą.“ **28** Tad vienas iš kunigų, kuriuos asirai buvo iš Samarijos ištrėmę, sugrįžo ir apsigyveno Betelyje.[b] Jis žmones mokė, kaip dera garbinti Jehovą*.[c]

29 Tačiau kiekviena tauta darėsi savus dievus ir statėsi juos samariečių įrengtose šventavietėse – visur, kur būta garbinimo namų. Šitaip savo gyvenamuose miestuose darė kiekviena tauta. **30** Babilono žmonės pasidirbdino Sukot Benotą, Kuto žmonės – Nergalą, Hamato[d] žmonės – Ašimą, **31** avai – Nibhazą ir Tartaką, o sefarvaimiečiai degino savo sūnus ugnyje Sefarvaimo dievams[e] Adramelechui ir Anamelechui. **32** Nors jie bijojo Jehovos, iš saviškių pasiskirdavo sau kunigų, kad šventavietėse, jų dievų namuose, atliktų jiems apeigas.[f] **33** Taigi Jehovos jie bijojo, tačiau garbino savus dievus, kaip buvo įprasta kraštuose, iš kurių juos atitrėmė.[g]

34 Iki šios dienos jie, kaip įpratę, garbina savus dievus ir

17 SKYRIUS

a 1Ka 12:28–30

b 1Ka 14:15
1Ka 16:33

c Įst 4:19
Įst 8:2

d 1Ka 16:30, 31
1Ka 22:51, 53
2Ka 10:21
2Ka 23:4, 5

e 2Ka 16:1, 3

f Įst 18:10
Mch 5:12

g Joz 23:12, 13
Iz 42:24

h 1Ka 14:22
Jer 3:8

i Ez 23:4, 11

y 1Ka 12:20

j 1Ka 12:28–30

k Įst 28:45, 63
1Ka 14:16
Oz 1:4
Am 5:27
Mch 1:6

l 2Ka 18:11

m 2Ka 19:11, 13

Antra skiltis

a Iš 23:29

b Pr 28:18, 19
Joz 16:1
1Ka 12:28, 29

c Jn 4:20–22

d 2Ka 17:24

e 2Ka 18:34

f 1Ka 12:31, 32
1Ka 13:33

g 2Ka 17:24, 41

17:17 *Pažod. „parsidavė“.

17:25 *Arba „negarbino“. **17:28** *Pažod. „bijoti Jehovos“.

nė vienas negarbina* Jehovos, nesilaiko įstatų, potvarkių, įstatymų ir įsakymų, kuriuos Jehova davė Jokūbo sūnums – Jokūbo, kurį jis pervadino Izraeliu.[a] **35** Sudarydamas sandorą su izraelitais,[b] Jehova įsakė: „Kitų dievų nebijokite, jiems nesilenkite, netarnaukite ir aukų jiems neaukokite.[c] **36** Bijokite Jehovos, kuris jus išvedė iš Egipto žemės didžia galybe ir iškelta ranka;[d] jo bijokite,[e] jam lenkitės, jam aukas aukokite. **37** Visada rūpestingai laikykitės nuostatų, potvarkių, įstatymų ir įsakymų, kuriuos jis jums užrašė,[f] o kitų dievų nebijokite. **38** Neužmirškite sandoros, kurią su jumis sudariau,[g] ir nebijokite kitų dievų. **39** Bijokite Jehovos, savo Dievo, nes tai jis, ne kas kitas, išgelbės jus iš visų jūsų priešų rankų.“

40 Tačiau tie svetimtaučiai neklausė ir, kaip įpratę, garbino savus dievus.[h] **41** Taigi jie bijojo Jehovos,[i] bet sykiu garbino savo stabus. Ir jų sūnūs, ir vaikaičiai iki šios dienos tebedaro visa taip, kaip jų protėviai.

18 Trečiais Izraelio karaliaus Ozėjo,[y] Elos sūnaus, valdymo metais Judo karaliumi tapo Ahazo[j] sūnus Ezekijas.[k] **2** Karaliauti jis ėmė būdamas dvidešimt penkerių ir iš Jeruzalės valdė 29 metus. Jo motina buvo Zacharijo duktė, vardu Abė*.[l] **3** Kaip ir jo protėvis Dovydas, Ezekijas darė, kas teisu Jehovos akyse.[m] **4** Jis panaikino šventavietes,[n] sudaužė šventstulpius*, nukirto Ašeros stulpą*.[o] Taip pat sukapojo varinę gyvatę, kurią Mozė buvo padirbdinęs,[a] nes izraelitai iki pat tų dienų jai aukojo* ir ji buvo vadinama Nehuštanu#. **5** Ezekijas pasitikėjo Jehova,[b] Izraelio Dievu. Kito tokio karaliaus Jude nebuvo nei pirma jo, nei po jo. **6** Jis ištikimai laikėsi prie Jehovos,[c] nesitraukė nuo Dievo ir vykdė įsakymus, kuriuos Jehova buvo davęs per Mozę, **7** užtat Jehova buvo su juo. Ezekijas visur elgėsi išmintingai. Jis sukilo prieš Asirijos karalių ir atsisakė jam tarnauti.[d] **8** Be to, nukariavo filistinus[e] iki pat Gazos ir jos apylinkių, nuo sargybos bokštų iki įtvirtintų miestų*.

9 Ketvirtais karaliaus Ezekijo valdymo metais – tai buvo septinti Izraelio karaliaus Ozėjo,[f] Elos sūnaus, valdymo metai – Asirijos karalius Šalmaneseras surengė žygį prieš Samariją ir ją apgulė.[g] **10** Tretiems metams baigiantis, asirai miestą paėmė.[h] Taigi, šeštais Ezekijo valdymo metais – tai buvo devinti Izraelio karaliaus Ozėjo valdymo metai – Samarija buvo paimta. **11** Asirijos karalius ištrėmė Izraelio žmones[i] į Asiriją ir apgyvendino Halache, Habore, esančiame prie Gozano upės, ir medų miestuose.[y] **12** Taip atsitiko dėl to, kad jie neklausė Jehovos, savo Dievo, balso ir paniekino jo sandorą – visa, ką Jehovos tarnas Mozė buvo įsakęs.[j] Jie nieko neklausė ir nepaisė.

13 Keturioliktais karaliaus Ezekijo valdymo metais Asirijos karalius[k] Sanheribas puolė

17 SKYRIUS

a Pr 32:28

b Iš 19:5
Iš 24:7
Įst 29:1

c Iš 20:3–5
Iš 23:24
Iš 34:14
Įst 5:9

d Iš 6:6

e Įst 6:12, 13

f Įst 31:9

g Įst 4:23

h 2Ka 17:34

i Ezr 4:1, 2

18 SKYRIUS

y 2Ka 15:30
2Ka 17:1

j 2Ka 16:2, 20

k 2Me 28:27
Mt 1:9

l 2Me 29:1, 2

m 1Ka 15:5
2Ka 20:3
2Me 31:20, 21
Ps 119:128

n Sk 33:52
1Ka 3:2
2Ka 14:1, 4

o Įst 7:5
Įst 12:3
2Me 31:1

Antra skiltis

a Sk 21:8, 9

b 2Ka 19:15
2Me 32:7, 8

c Įst 10:20
Joz 23:8

d 2Ka 16:7

e 2Me 28:18, 19
Iz 14:28, 29

f 2Ka 17:1

g 2Ka 17:3–6

h Oz 13:16
Am 3:11
Mch 1:6

i Iz 8:4
Am 6:1, 7

y 2Ka 17:6
1Me 5:26

j Įst 8:20
1Ka 14:15

k Iz 10:5

17:34 *Pažod. „nebijo“. **18:2** *Vardo Abija trumpinys. **18:4** *Žr. žodynėlį.

18:4 *Arba „leido dūmus“. #Arba „varine gyvate“. **18:8** *T. y. tiek retai, tiek tankiai gyvenamose vietose.

visus įtvirtintuosius Judo miestus ir juos paėmė.[a] **14** Judo karalius Ezekijas siuntė Asirijos karaliui žinią į Lachišą: „Aš kaltas. Pasitrauk nuo manęs, ir aš duosiu tau, ko tik pareikalausi.“ Asirijos karalius pareikalavo iš Judo karaliaus Ezekijo 300 sidabro talentų* ir 30 aukso talentų. **15** Ir Ezekijas atidavė visą sidabrą, saugomą Jehovos Namų ir karaliaus rūmų iždinėse.[b] **16** Tada Ezekijas išėmė ir Jehovos šventyklos duris[c] bei staktas, kurias buvo padengęs auksu,[d] ir atidavė Asirijos karaliui.

17 Asirijos valdovas įsakė tartanui*, rab sariui# ir rab šakei△ žygiuoti iš Lachišo[e] su didžiule kariuomene Jeruzalėn pas karalių Ezekiją.[f] Jie atžygiavo prie Jeruzalės ir savo pajėgas išdėstė prie aukštutinio tvenkinio vandentakio palei kelią, vedantį į skalbėjų lauką.[g] **18** Jiems pašaukus karalių, jų pasitikti atėjo rūmų prievaizdas Hilkijo sūnus Eljakimas,[h] karaliaus raštininkas Šebna[i] ir metraštininkas Asafo sūnus Joachas.

19 Rab šakė kreipėsi į juos: „Ezekijui sakykite: ‘Taip kalba didysis karalius, Asirijos karalius. Iš kur toks tavo pasitikėjimas?[y] **20** Tu sakai, kad išmanai karybą ir kad karinės tavo pajėgos stiprios. Tai tušti žodžiai. Kuo pasitiki, kad drįsai prieš mane sukilti?[j] **21** Negi dedi viltis į Egiptą?[k] Į tą palūžusią nendrę? Juk jeigu ja pasiremsi, ji smigs tau į delną ir jį pervers. Taip nutinka visiems, kas pasitiki faraonu, Egipto valdovu. **22** O gal sakysi: „Mes pasitikime Jehova, savo Dievu“?[a] Bet argi tu pats, Ezekijau, neišgriovei jo šventaviečių ir aukurų?[b] Argi neįsakei Judui ir Jeruzalei garbinti dievą Jeruzalėje, prie vieno aukuro?’[c] **23** Tad kviečiu tave lažintis su mano viešpačiu Asirijos karaliumi: duosiu tau du tūkstančius žirgų, jei tik rasi jiems tiek raitelių.[d] **24** Bet juk kliaudamasis Egiptu, jo kovos vežimais ir raitininkais nepasipriešintum net vienam valdytojui, mažiausiam iš mano valdovo tarnų. **25** Argi ne Jehovos valia mes atėjome šios vietos sunaikinti? Pats Jehova mums liepė: ‘Žygiuokite prieš šitą kraštą ir jį sunaikinkite.’“

26 Hilkijo sūnus Eljakimas, Šebna[e] ir Joachas rab šakei[f] tarė: „Prašom kalbėti su savo tarnais aramėjiškai*,[g] mes suprantame. Nekalbėk su mumis žydų tautos kalba, nes žmonės ant mūrų klausosi.“[h] **27** Bet rab šakė atkirto: „Argi mano valdovas siuntė mane perduoti šiuos žodžius tik jums ir jūsų valdovui? Argi neturėtų jų išgirsti ir ant mūrų sėdintys žmonės, kuriems, kaip ir jums, teks valgyti savo išmatas ir gerti savo šlapimą?“

28 Tada rab šakė atsistojo ir žydų tautos kalba ėmė šaukti: „Klausykitės didžiojo karaliaus, Asirijos karaliaus, žodžių![i] **29** Taip sako karalius. Nesileiskite Ezekijo apgaunami, jis negali jūsų išgelbėti iš mano rankų.[y] **30** Nesileiskite įtikinami kliautis Jehova, netikėkite

18 SKYRIUS

a 2Me 32:1 Iz 36:1

b 2Ka 12:18 2Ka 16:8 2Me 16:2, 3

c 1Ka 6:33–35

d 2Me 29:1, 3

e Joz 15:20, 39 2Me 11:5, 9

f 2Me 32:9

g Iz 36:2, 3

h 2Ka 19:2 Iz 22:20–24

i Iz 22:15–19

y 2Me 32:10 Iz 36:4–10

j 2Ka 18:7

k Iz 30:1, 2

Antra skiltis

a 2Me 32:8

b 2Me 31:1

c Įst 12:11, 13 2Me 32:12

d Iz 10:12, 13

e 2Ka 18:18

f 2Ka 18:17

g Ezr 4:7 Dan 2:4

h Iz 36:11, 12

i Iz 36:13–20

y 2Me 32:15

18:14 *Talentas buvo lygus 34,2 kg. Žr. priedą B14. **18:17** *Arba „vadui“. #Arba „vyriausiajam rūmų pareigūnui“. △Arba „vyriausiajam taurininkui“.

18:26 *Arba „siriškai“.

Ezekijo žodžiais: ‘Jehova tikrai mus išgelbės. Šis miestas nebus atiduotas Asirijos karaliui į rankas.’[a] **31** Neklausykite Ezekijo, nes Asirijos karalius taip kalba: ‘Sudarykite su manimi taiką ir pasiduokite.* Tada kiekvienas galėsite valgyti nuo savo vynmedžio ir nuo savo figmedžio, gerti vandenį iš savo talpyklos, **32** iki ateisiu ir pasiimsiu jus į kraštą, panašų į jūsiškį,[b] – į grūdų ir jauno vyno kraštą, duonos ir vynuogynų kraštą, į alyvmedžių ir medaus kraštą, ir jūs liksite gyvi, nemirsite. Neklausykite Ezekijo, nes jis apgaudinėja jus, sakydamas: „Jehova mus išgelbės.“ **33** Ar kurios nors tautos dievai išgelbėjo savo kraštą iš Asirijos karaliaus rankų? **34** Kur Hamato[c] ir Arpado dievai? Kur Sefarvaimų,[d] Henos ir Ivos dievai? Ar išgelbėjo jie Samariją iš mano rankų?[e] **35** Kuris iš visų tų dievų išgelbėjo iš mano rankų savo kraštą? Tad argi Jehova galės išgelbėti iš mano rankų Jeruzalę?’“[f]

36 Bet žmonės tylėjo ir nepratarė nė žodžio, nes karalius buvo paliepęs: „Neatsakykite jam.“[g] **37** Rūmų prievaizdas Hilkijo sūnus Eljakimas, karaliaus raštininkas Šebna ir metraštininkas Asafo sūnus Joachas persiplėšė drabužius ir nuėję pas Ezekiją perdavė jam visus rab šakės žodžius.

19 Išgirdęs tai, karalius Ezekijas persiplėšė drabužius, apsivilko ašutine ir nuėjo į Jehovos Namus.[h] **2** Ezekijo įsakymu rūmų prievaizdas Eljakimas, raštininkas Šebna ir kunigų seniūnai, apsivilkę ašutinėmis, nuėjo pas pranašą Izaiją,[a] Amoco sūnų, **3** ir tarė jam: „Taip sako Ezekijas. Ši diena – sielvarto, bausmės* ir gėdos diena. Atėjo laikas vaikams gimti, bet gimdyti nėra jėgų.[b] **4** Galgi Jehova, tavo Dievas, išgirs, ką kalbėjo rab šakė, savo viešpaties Asirijos karaliaus atsiųstas išjuokti gyvojo Dievo?[c] Galgi tavo Dievas Jehova pašauks jį atsiskaityti už visus žodžius, kuriuos girdėjo? Pasimelsk[d] už tuos, kurie dar gyvi.“

5 Taigi karaliaus Ezekijo tarnai atėjo pas Izaiją.[e] **6** Izaijas jiems atsakė: „Savo viešpačiui perduosite: ‘Taip sako Jehova. Neišsigąsk[f] to, ką girdėjai, – žodžių, kuriais Asirijos karaliaus pasiuntiniai prieš mane piktžodžiavo.[g] **7** Aš įkvėpsiu jam tokią dvasią, kad gavęs žinią jis sugrįš į savo žemę. Savo paties krašte jis kris nuo kalavijo.’“[h]

8 Sužinojęs, kad Asirijos karalius atsitraukė nuo Lachišo,[i] rab šakė sugrįžo pas jį. Tuo metu karalius kovojo prieš Libną.[y] **9** Karaliui buvo pasakyta, kad prieš jį atžygiuoja Etiopijos valdovas Tirhaka. Tad karalius vėl siuntė pasiuntinius[j] pas Ezekiją, sakydamas: **10** „Štai ką perduosite Judo karaliui Ezekijui: ‘Nesileisk dievo, kuriuo pasitiki, apgaunamas, neklausyk, kad jis sako: „Jeruzalė neatiteks Asirijos karaliui į rankas.“[k] **11** Tu juk girdėjai, ką Asirijos karaliai padarė visiems kraštams, – kad juos sunaikino.[l] Tad nejau tu išsigelbėsi? **12** Argi išgelbėjo dievai tas tautas? Argi mano protėviai jų nesunaikino? Kur dabar Gozanas, Haranas,[m] Recefas ir Edeno žmonės,

18:31 *Pažod. „Sudarykite su manimi palaiminimą ir išeikite pas mane“.

18 SKYRIUS

a 2Ka 19:32–34

b 2Ka 17:6

c Sk 13:21

d 2Ka 17:24

e 2Ka 17:6

f 2Ka 19:17–19
2Me 32:15
Iz 37:23

g Iz 36:21, 22

19 SKYRIUS

h Iz 37:1–4

Antra skiltis

a Iz 1:1

b Iz 26:17, 18

c 1Sa 17:45
2Ka 18:35

d 2Sa 22:7
2Me 20:9
2Me 32:20
Ps 50:15

e Iz 37:5–7

f Įst 20:3
Iz 41:10
Iz 51:7

g 2Ka 18:17

h 2Me 32:21
Iz 37:37, 38

i 2Ka 18:14

y Iz 37:8–13

j 2Ka 18:17

k 2Me 32:15

l 2Ka 17:5
2Me 32:10, 13
Iz 10:8–11

m Pr 11:31

19:3 *Arba „užgaulių“.

gyvenę Telasare? **13** Kur yra Hamato karalius, Arpado karalius, Sefarvaimų, Henos ir Ivos miestų karaliai?'"[a]

14 Paėmęs laiškus iš pasiuntinių rankų, Ezekijas juos perskaitė. Tada nuėjo į Jehovos Namus ir išskleidė juos* Jehovos akivaizdoje.[b] **15** Ezekijas Jehovos akivaizdoje meldėsi:[c] „Jehova, Izraelio Dieve, kuris sėdi soste viršum* kerubų![d] Tu vienas esi visų žemės karalysčių Dievas.[e] Tu sukūrei dangų ir žemę. **16** Suklusk, Jehova, išgirsk![f] Jehova, atmerk akis[g] ir pažvelk! Paklausyk, kokiais žodžiais Sanheribas tyčiojasi iš tavęs, gyvasis Dieve. **17** Iš tiesų, Jehova, Asirijos karaliai nuniokojo tautas ir jų kraštus[h] **18** ir sumetė jų dievus į ugnį, sunaikino, nes jie buvo ne dievai,[i] o medžio ir akmens dirbiniai, žmogaus rankų darbas.[y] **19** Mūsų Dieve Jehova, gelbėk dabar nuo jo rankos, ir visos žemės karalystės žinos, kad tu, Jehova, vienintelis esi Dievas."[j]

20 Amoco sūnus Izaijas perdavė Ezekijui tokią žinią: „Taip sako Jehova, Izraelio Dievas. Girdėjau tavo maldą[k] dėl Asirijos karaliaus Sanheribo.[l] **21** Jehova jam skelbia tokį nuosprendį:

'Mergelė, Siono dukra, tave
niekina, tave išjuokia.
Jeruzalės dukra
tyčiojasi iš tavęs*.
22 Iš ko šaipeisi,
prieš ką piktžodžiavai?[m]
Prieš ką pakėlei
savo balsą?[n]
Į ką įžūliom akim žvelgei?
Į Izraelio Šventąjį![o]

19 SKYRIUS

a 2Ka 17:24; 2Ka 18:33, 34

b 1Ka 8:30; Iz 37:14–20

c 2Me 32:20

d Iš 25:22

e 1Me 29:10, 11

f 1Ka 8:29; Ps 65:2

g 2Me 16:9; Dan 9:18

h 2Ka 16:8, 9; 2Ka 17:6, 24

i Iz 41:29

y Jer 10:3

j Ps 83:17, 18; Iz 45:5, 6

k 2Ka 19:15

l Iz 37:21, 22

m 2Ka 19:10

n 2Ka 18:30; Iz 10:12, 13

o Iz 37:23–25

Antra skiltis

a 2Ka 18:17

b 2Me 32:17; Iz 10:10, 11

c Iz 14:24

d Ps 33:11

e Iz 46:10

f Iz 10:5; Iz 37:26, 27

g Iz 40:7

h Pat 5:21; Hbr 4:13

i Iz 37:28, 29

y Ps 46:6; Iz 10:5, 15

j 2Ka 18:35; Iz 10:12, 13

k Ps 32:9

l 2Ka 19:33

23 Per savo pasiuntinius[a]
Jehovą išjuokei,[b] sakei:
„Su daugybe kovos vežimų
į aukštuosius kalnus
užkilsiu,
į Libano vietas atokiausias.
Didingus jo kedrus, vešliuosius kadagius iškirsiu.
Pasieksiu jo tolimuosius
kampelius, miškus
jo tankiausius.
24 Iškasiu šulinius ir
svetimą vandenį išgersiu,
savo kojų padais
visas Egipto upes*
išdžiovinsiu."
25 Nejau negirdėjai?
Jau seniai tai nuspręsta*,[c]
nuo senų laikų
esu tai parengęs.[d]
Dabar visa įvykdysiu.[e]
Įtvirtintuosius miestus
griuvėsių krūvomis
tu paverti.[f]
26 Jų gyventojai bejėgiai,
išsigandę ir kenčia gėdą.
Jie – lyg pievų žolė,
lyg laukų žaluma,[g]
lyg rytvėjo išdeginta žolė
ant stogų.
27 Matau tave sėdintį, matau
išeinantį ir pareinantį,[h]
matau, kada ant manęs
esi įtūžęs.[i]
28 Girdėjau, kaip ant manęs
niršti[y] ir kaip riaumoji,[j]
todėl įversiu kablį
tau į šnerves,
įbruksiu žąslus į nasrus[k]
ir keliu, kuriuo atėjai,
atgal parvesiu.'[l]

29 Štai, Ezekijau, tau ženklas. Šiemet valgysi grūdus, užaugusius savaime*, kitąmet –

19:14 *Pažod. „jį". **19:15** *Arba galbūt „tarp". **19:21** *Pažod. „kraipo galvą".

19:24 *Arba „visus Egipto kanalus". **19:25** *Pažod. „padaryta". **19:29** *Arba „iš nuobirų".

irgi užaugusius savaime,[a] o trečiais metais sėsite ir pjausite, veisite vynuogynus ir valgysite jų derlių.[b] **30** Išsigelbėjęs Judo namų likutis[c] leis šaknis giliai ir nokins vaisių aukštai. **31** Ir pasklis iš Jeruzalės išlikusieji, nuo Siono kalno – tie, kurie bus išsigelbėję. Kareivijų Viešpats Jehova su užsidegimu visa tai įvykdys.[d]

32 Todėl apie Asirijos karalių Jehova sako:[e]

'Jis neįžengs į šį miestą,[f]
nė strėlės į jį nepaleis,
su skydu priešais nestos,
apgulos pylimo nesupils.[g]
33 Keliu, kuriuo atėjo,
jis sugrįš
ir į šį miestą kojos neįkels, –
tai Jehovos žodis.
34 Miestą apginsiu,[h]
išgelbėsiu dėl savęs[i]
ir dėl savo tarno Dovydo.'"[y]

35 Tą pačią naktį Jehovos angelas nužengęs užmušė asirų stovykloje 185 000 vyrų.[j] Anksti ryte visur buvo matyti vien lavonai.[k] **36** Asirijos karalius Sanheribas parkeliavo atgal į Ninevę[l] ir ten pasiliko.[m] **37** Kartą, jam besimeldžiant šventykloje savo dievui Nisrochui, jo paties sūnūs Adramelechas ir Sareceras nužudė jį kalaviju.[n] Juodu pabėgo į Ararato žemę,[o] o karaliumi vietoj Sanheribo tapo jo sūnus Asarhadonas.[p]

20 Tomis dienomis Ezekijas susirgo, jis buvo arti mirties.[r] Pas jį atėjo pranašas Izaijas, Amoco sūnus, ir tarė: „Taip sako Jehova. Duok paskutinius nurodymus namiškiams, nes tu mirsi, jau nebepasitaisysi."[s] **2** Ezekijas nusisuko veidu į sieną ir meldė Jehovą: **3** „Maldauju, Jehova, prisimink, kaip ištikimai, visa širdimi tau tarnavau ir dariau, kas gera tavo akyse."[a] Ir Ezekijas graudžiai pravirko.

4 Izaijas dar nebuvo išėjęs į vidurinį kiemą, kai jį pasiekė Jehovos žodis:[b] **5** „Grįžk ir sakyk Ezekijui, mano tautos vadui: 'Taip sako Jehova, tavo protėvio Dovydo Dievas. Girdėjau tavo maldą, mačiau tavo ašaras.[c] Pagydysiu tave,[d] ir jau trečią dieną tu nueisi į Jehovos Namus.[e] **6** Pridėsiu prie tavo gyvenimo* penkiolika metų. Išgelbėsiu tave ir šitą miestą iš Asirijos karaliaus rankų.[f] Dėl savęs ir dėl savo tarno Dovydo šį miestą apginsiu.'"[g]

7 Izaijas tarė: „Nuneškite jam figų slėgtainį." Nunešę jie uždėjo figų ant piktvotės ir Ezekijas ėmė sveikti.[h]

8 Ezekijas buvo Izaijo klausęs: „Koks ženklas[i] parodys, kad Jehova mane išgydys ir kad jau trečią dieną eisiu į Jehovos Namus?" **9** Izaijas atsakė: „Štai Jehova siunčia tau ženklą, iš kurio matysi, kad savo žodį Jehova tesės. Ar norėtum, kad šešėlis laiptuose* pasislinktų per dešimt pakopų pirmyn ar kad sugrįžtų dešimt pakopų atgal?"[y] – **10** „Lengva šešėliui ištįsti per dešimt pakopų, – tarė Ezekijas. – Verčiau tegrįžta jis dešimt pakopų atgal." **11** Tad pranašas Izaijas šaukėsi Jehovos, ir šešėlį, kuris Ahazo laiptuose jau buvo dešimčia pakopų nusileidęs, Dievas sugrąžino atgal.[j]

12 Tuo metu Babilono karalius Baladano sūnus Berodach

19 SKYRIUS
a Kun 25:4–6
b Iz 37:30–32
c 2Me 32:22
Iz 10:20
d Iz 59:17
Zch 1:14, 15
e Iz 10:24
f 2Me 32:22
g Iz 37:33–35
h Iz 31:5
i 1Sa 12:22
Iz 43:25
Ez 36:22
y 2Ka 20:6
Jer 23:5
j 2Me 32:21
Iz 31:8
k Iš 12:30
Iz 37:36–38
l Jon 1:2
m 2Ka 19:7, 28
n 2Me 32:21
o Pr 8:4
p Ezr 4:2

20 SKYRIUS
r 2Me 32:24
s Iz 38:1–3

Antra skiltis
a 2Me 31:20, 21
Ps 25:7
Ps 119:49
b Iz 38:4–6
c Ps 39:12
d Įst 32:39
Ps 41:3
Ps 103:3
Ps 147:3
e Ps 66:13
Ps 116:12–14
f 2Me 32:22
Iz 10:24
g 2Ka 19:34
Iz 37:35
h Iz 38:21, 22
i Ts 6:17
Iz 7:11
y Iz 38:7, 8
j Joz 10:12
2Me 32:31

20:6 *Pažod. „dienų". **20:9** *Galimas dalykas, pagal šešėlio padėtį ant tų laiptų buvo nustatomas laikas.

Baladanas siuntė pas Ezekiją pasiuntinius su laišku ir dovana, mat išgirdo, kad Ezekijas buvo pasiligojęs.[a] **13** Ezekijas juos priėmė* ir aprodė jiems visas savo turtų saugyklas[b] – savo sidabrą, auksą, balzaminio ir kitokio brangaus aliejaus atsargas, ginklines ir visa, kas buvo jo iždinėse. Ezekijo rūmuose ir valdose neliko nieko, ko jis nebūtų jiems parodęs.

14 Tada pas karalių atėjo pranašas Izaijas ir paklausė: „Ką tie vyrai kalbėjo? Iš kur jie atkeliavo?“ Ezekijas atsakė: „Jie atvyko iš tolimo krašto, iš Babilono.“[c] – **15** „Ką jie tavo rūmuose matė?“ – dar paklausė Izaijas. „Mano rūmuose jie matė viską, – atsakė Ezekijas. – Nėra nieko mano saugyklose, ko nebūčiau jiems parodęs.“

16 Tada Izaijas tarė Ezekijui: „Paklausyk, ką sako Jehova.[d] **17** Štai ateina dienos, kai visa, kas yra tavo rūmuose, ką tavo protėviai yra sukaupę, bus išgabenta į Babiloną,[e] neliks nieko. Taip sako Jehova. **18** Ir iš tavo sūnų, kurie tau gims, kai kurie bus paimti.[f] Jie taps Babilono karaliaus rūmų pareigūnais.“[g] –

19 „Tavo perduotas Jehovos žodis yra teisingas*,[h] – atsakė Ezekijas ir pridūrė: – Gerai, kad bent jau mano dienomis išsilaikys taika ir saugumas*#.“[i]

20 Daugiau apie Ezekiją – apie visą jo galybę, kaip jis padarė tvenkinį[y] ir vandentakį, kaip atvedė vandenį į miestą[j] – argi neparašyta Judo karalių metraščių knygoje? **21** Galiausiai Ezekijas atgulė prie savo protėvių[a] ir vietoj jo ėmė karaliauti jo sūnus Manasas.[b]

21 Karaliumi Manasas[c] tapo būdamas dvylikos ir Jeruzalėje karaliavo 55 metus.[d] Jo motina buvo Hefciba. **2** Jis darė, kas nedora Jehovos akyse, – darė tas pačias bjaurystes kaip tautos,[e] kurias Jehova buvo pašalinęs izraelitams iš kelio.[f] **3** Jis atkūrė šventavietes, kurias jo tėvas Ezekijas buvo panaikinęs,[g] pastatė aukurų Baalui ir padarė Ašeros stulpą*,[h] kaip kad buvo padaręs Izraelio karalius Ahabas.[i] Manasas lenkėsi visai dangaus kareivijai ir ją garbino.[y] **4** Aukurų jis pastatė net Jehovos Namuose,[j] apie kuriuos Jehova buvo pasakęs: „Jeruzalėje aš įkurdinsiu savo vardą.“[k] **5** Dangaus kareivijai Manasas pastatė aukurų[l] abiejuose Jehovos Namų kiemuose.[m] **6** Savo paties sūnų jis atidavė ugniai. Be to, užsiėmė kerėjimu ir ženklų aiškinimu,[n] tarėsi su dvasių iššaukėjais ir ateities spėjėjais.[o] Jehovos akyse Manasas elgėsi labai nedorai ir jį pykdė.

7 Manasas padarė Ašeros drožinį[p] ir pastatė jį Namuose, apie kuriuos Dovydui ir jo sūnui Saliamonui Jehova buvo pasakęs: „Šiuose Namuose ir Jeruzalėje, kurią išsirinkau iš visų Izraelio giminių, amžiams įkurdinsiu savo vardą.[r] **8** Aš pasirūpinsiu, kad Izraeliui daugiau netektų kelti kojos iš krašto, kurį daviau jų protėviams,[s] – jeigu tik jie rūpestingai vykdys visa, ką esu jiems įsakęs,[t] visą Įstatymą, kurio laikytis jiems liepė mano tarnas Mozė.“ **9** Tačiau žmonės neklausė, ir

20:13 *Arba „išklausė“. **20:19** *Pažod. „geras“. #Arba „tiesa“.

20 SKYRIUS

a Iz 39:1, 2

b 2Me 32:27

c Iz 39:3, 4

d Iz 39:5–7

e 2Ka 24:12, 13
2Ka 25:13
2Me 36:7, 18
Jer 27:21, 22
Dan 1:2

f 2Ka 24:12

g Dan 1:19
Dan 2:49

h Ps 141:5

i Iz 39:8

y Jn 9:11

j 2Me 32:30

Antra skiltis

a 1Ka 2:10

b 2Ka 21:16
2Ka 23:26
2Me 32:33
2Me 33:11–13

21 SKYRIUS

c 1Me 3:13
Mt 1:10

d 2Me 33:1

e Įst 12:30, 31
2Me 36:14
Ez 16:51

f 2Me 33:2–6

g 2Ka 18:1, 4

h 2Ka 23:4

i 1Ka 16:30, 32

y Įst 4:19

j Jer 32:34

k Įst 12:5
2Sa 7:12, 13
1Ka 8:29
1Ka 9:3

l Ez 8:16

m 1Ka 6:36
1Ka 7:12

n Kun 19:26

o Kun 20:27
Įst 18:10, 11

p 2Ka 23:6

r 2Me 33:7–9

s 1Me 17:9

t Įst 28:1

21:3 *Žr. žodynėlį.

Manasas juos taip suvedžiojo, kad jie elgėsi blogiau už tautas, kurias Jehova buvo pašalinęs izraelitams iš kelio.[a]

10 Per savo tarnus pranašus Jehova kalbėjo:[b] **11** „Judo karalius Manasas, darydamas visas šitas bjaurystes, nedorumu pralenkė net amoritus,[c] gyvenusius pirma jo,[d] ir savo bjauriaisiais stabais* įvedė Judo kraštą į nuodėmę. **12** Todėl taip sako Jehova, Izraelio Dievas: ‘Štai užtraukiu Jeruzalei ir Judui tokią nelaimę,[e] kad apie ją išgirdus net ausyse suspengs.[f] **13** Ištiesiu ant Jeruzalės tą pačią matuoklę[g] kaip ant Samarijos,[h] patikrinsiu ją tuo pačiu gulsčiuku* kaip Ahabo namus.[i] Išvalysiu Jeruzalę, kaip išvalomas dubuo; išvalysiu ir apvošiu.[y] **14** Nuo savo paveldo likučio aš nusigręšiu,[j] atiduosiu juos priešams į rankas. Visi priešai juos grobs ir plėš,[k] **15** nes jie darė, kas nedora mano akyse, ir pykdė mane nuo tos dienos, kai jų protėviai išėjo iš Egipto, iki pat šiolei.’“[l]

16 Taigi Manasas nusidėjo vesdamas Judo žmones į nuodėmę ir kurstydamas daryti, kas nedora Jehovos akyse. Negana to, jis praliejo tiek daug nekalto kraujo, kad Jeruzalė buvo užtvindyta nuo vieno krašto iki kito.[m] **17** Daugiau apie Manasą – visa, ką jis nuveikė ir kokių nuodėmių padarė, – argi neparašyta Judo karalių metraščių knygoje? **18** Manasas atgulė prie savo protėvių ir buvo palaidotas savo rūmų sode – Uzos sode.[a] Vietoj jo ėmė karaliauti jo sūnus Amonas.

19 Karaliumi Amonas[b] tapo būdamas dvidešimt dvejų ir Jeruzalėje karaliavo dvejus metus.[c] Jo motina buvo Mešulemeta, jotbiečio Haruco duktė. **20** Kaip ir jo tėvas Manasas, jis darė, kas nedora Jehovos akyse.[d] **21** Amonas visur sekė tėvo pėdomis, garbino tuos pačius bjauriuosius stabus, kuriuos buvo garbinęs jo tėvas, ir jiems lenkėsi.[e] **22** Jis paliko Jehovą, savo protėvių Dievą, Jehovos keliu nėjo.[f] **23** Galiausiai Amono tarnai susimokę nužudė karalių jo paties namuose. **24** Tačiau visus, kurie dalyvavo sąmoksle prieš karalių Amoną, krašto žmonės nubaudė mirtimi ir vietoj jo į karaliaus sostą pasodino jo sūnų Jošiją.[g] **25** Daugiau apie Amoną ir apie jo darbus argi neparašyta Judo karalių metraščių knygoje? **26** Jis buvo palaidotas savo kape Uzos sode[h] ir vietoj jo ėmė karaliauti jo sūnus Jošijas.[i]

22 Karaliumi Jošijas[y] tapo būdamas aštuonerių ir Jeruzalėje karaliavo 31 metus.[j] Jo motina buvo Jedida, bockatiečio[k] Adajos duktė. **2** Jošijas darė, kas teisu Jehovos akyse, ir visur sekė savo protėvio Dovydo pėdomis,[l] nenukrypdamas nei į dešinę, nei į kairę.

3 Aštuonioliktais savo valdymo metais karalius Jošijas pasiuntė į Jehovos Namus raštininką Šafaną, Mešulamo sūnaus Acalijo sūnų,[m] ir jam prisakė: **4** „Nueik pas vyriausiąjį kunigą Hilkiją[n] ir paprašyk, kad paimtų visus į Jehovos Namus atneštus pinigus,[o] kuriuos iš žmonių yra surinkę vartų sar-

21:11 *Hebr. žodis, čia išverstas „bjaurieji stabai“, galėjo būti giminingas žodžiui, reiškiančiam „mėšlas“. **21:13** *Arba „svambalu“.

21 SKYRIUS

a Įst 7:1
b 2Me 33:10 2Me 36:15, 16 Jer 7:25 Mt 23:37
c Pr 15:16
d Kun 18:24, 25 2Ka 23:26 2Ka 24:3 Jer 15:4
e 2Ka 22:16, 17 Mch 3:12
f Jer 19:3
g Iz 28:17 Rd 2:8
h 2Ka 17:6 Ez 23:33
i 1Ka 21:21 2Ka 10:11
y Jer 25:9
j Įst 32:9 2Ka 17:18
k Kun 26:25 Įst 28:63
l Įst 9:21 Įst 31:29 Ts 2:11, 13
m 2Ka 24:3, 4 Jer 2:34 Mt 23:30 Hbr 11:37

Antra skiltis

a 2Ka 21:23, 26
b Mt 1:10
c 2Me 33:21
d 2Me 33:22, 23
e 2Ka 21:1, 3
f 2Ka 22:16, 17 Jer 2:13
g 2Me 33:25
h 2Ka 21:18
i Mt 1:10

22 SKYRIUS

y 1Ka 13:2 Jer 1:2 Sof 1:1
j 2Me 34:1, 2
k Joz 15:20, 39
l 1Ka 15:5
m 2Me 34:8
n 1Me 6:13
o 2Ka 12:4, 5 2Me 24:8

gai.[a] **5** Tie pinigai tebūna patikėti vyrams, atsakingiems už darbus prie Jehovos Namų, o jie savo ruožtu teperduoda juos Jehovos Namų darbininkams, taisantiems Namus,[b] – **6** meistrams, statytojams ir mūrininkams. Tegul už tuos pinigus perka rąstus ir tašytus akmenis Namams taisyti.[c] **7** Tačiau ataskaitos, kur pinigus išleido, iš jų neturi būti reikalaujama, nes jie patikimi.“[d]

8 Netrukus vyriausiasis kunigas Hilkijas raštininkui Šafanui[e] pasakė: „Jehovos Namuose radau Įstatymo knygą!“[f] Hilkijas padavė knygą Šafanui ir tas ėmė ją skaityti.[g] **9** Nuėjęs pas karalių, raštininkas Šafanas pranešė: „Tavo tarnai išpylė šventykloje surinktus pinigus ir perdavė juos vyrams, atsakingiems už darbus prie Jehovos Namų.“[h] **10** Tada pridūrė: „Kunigas Hilkijas davė man knygą.“[i] Ir Šafanas ėmė ją skaityti karaliui.

11 Išgirdęs Įstatymo knygos žodžius, karalius tučtuojau persiplėšė drabužius.[y] **12** Kunigui Hilkijui, Šafano sūnui Ahikamui,[j] Mikajos sūnui Achborui, raštininkui Šafanui ir savo tarnui Asajai karalius paliepė: **13** „Mano labui, tautos labui ir viso Judo krašto labui eikite ir pasiteiraukite Jehovos dėl to, kas atrastoje knygoje parašyta. Jehova tikriausiai dega ant mūsų pykčiu[k] – juk mūsų protėviai šios knygos žodžiams nepakluso ir viso to, kas joje mums liepta vykdyti, nevykdė.“

14 Taigi kunigas Hilkijas, Ahikamas, Achboras, Šafanas ir Asaja nuėjo pasišnekėti su pranaše Hulda.[l] Ji buvo drabužinės prižiūrėtojo Šalumo, Harhaso sūnaus Tikvos sūnaus, žmona ir gyveno Jeruzalės naujamiestyje.[a] **15** Iš pranašės jie išgirdo: „Taip sako Jehova, Izraelio Dievas: ‘Vyrui, kuris jus pas mane atsiuntė, perduokite: **16** „Šiai vietai ir jos gyventojams aš siųsiu nelaimę, – tai Jehovos žodis. Išsipildys visa, kas parašyta knygoje, kurią Judo karalius skaitė.[b] **17** Už tai, kad mane palikę jie degina aukas kitiems dievams[c] ir visais savo rankų darbais mane pykdo,[d] aš užsidegsiu pykčiu ant šios vietos ir niekas to pykčio neužgesins.“[e] **18** Judo karaliui, kuris atsiuntė jus pasiteirauti Jehovos, perduokite: „Taip sako Jehova, Izraelio Dievas. Kadangi žodžiai, kurių klauseisi, **19** sujaudino tau širdį ir tu prieš Jehovą nusižeminai,[f] išgirdęs, kokį nuosprendį šiai vietai ir jos gyventojams skelbiu – kad jie taps siaubo reginiu ir prakeiksmu, – kadangi persiplėšei drabužius[g] ir mano akivaizdoje verkei, tave aš išklausiau. Tai Jehovos žodis. **20** Leisiu tau nueiti ten, kur protėviai,* ir atgulti į kapą ramybėje. Tavo akys nematys nelaimių, kurias šiai vietai siųsiu.“’“ Ir vyrai perdavė šią žinią karaliui.

23 Tada karalius sukvietė visus Judo ir Jeruzalės seniūnus.[h] **2** Drauge su visais Judo žmonėmis ir visais Jeruzalės gyventojais, su kunigais ir pranašais – su visais, nuo mažo iki didelio, – karalius nuėjo į Jehovos Namus ir jiems girdint perskaitė visą, kas parašyta sandoros[i] knygoje,[y] kuri

22 SKYRIUS

a 2Ka 12:9; 2Me 34:9

b 2Ka 12:11, 12; 2Me 34:10

c 2Me 34:11

d 2Ka 12:15; 2Me 34:12

e 2Ka 22:3

f Įst 31:24–26

g 2Me 34:14, 15

h 2Me 34:16–18

i Įst 31:9

y 2Me 34:19–21; Jl 2:13

j 2Ka 25:22; Jer 26:24

k Įst 4:24; Įst 29:27; Įst 31:17

l Iš 15:20; Ts 4:4; Neh 6:14; Lk 2:36; Apd 21:8, 9

Antra skiltis

a 2Me 34:22–28

b 2Ka 22:8

c Iš 20:3; Įst 32:17; Ts 2:12; Jer 2:11

d Iz 2:8

e Įst 32:22; Iz 33:14; Jer 7:20; Ez 20:48

f 1Ka 21:29; Jok 4:6

g 2Ka 22:11

23 SKYRIUS

h 2Me 34:29, 30

i Iš 24:8

y Įst 31:26

22:20 *Hebr. tekste čia pavartotas vaizdingas posakis, reiškiantis mirtį.

buvo atrasta Jehovos Namuose.[a] **3** Stovėdamas prie stulpo, karalius sudarė* sandorą su Jehova,[b] kad bus Jehovai ištikimas ir kad visa savo širdimi ir visa siela laikysis jo įsakymų, įstatų, paisys jo priminimų ir vykdys šioje knygoje surašytus sandoros reikalavimus. Sandoros įsipareigojo laikytis ir visi žmonės.[c]

4 Vyriausiajam kunigui Hilkijui,[d] kitiems kunigams ir vartų sargams karalius paliepė iš Jehovos šventyklos išnešti visus reikmenis, skirtus Baalui, Ašeros stulpui*[e] ir dangaus kareivijai garbinti. Jis sudegino juos už Jeruzalės, Kidrono šlaituose, o pelenus išgabeno į Betelį.[f] **5** Jis pašalino svetimų dievų kunigus, kuriems Judo karaliai buvo pavedę atnašauti aukas* šventavietėse prie Jeruzalės ir kituose Judo miestuose, taip pat ir tuos, kurie atnašavo aukas Baalui, saulei, mėnuliui, Zodiako žvaigždynams ir visai dangaus kareivijai.[g] **6** Iš Jehovos Namų karalius išnešė ir patį Ašeros stulpą;[h] išgabenęs už Jeruzalės, į Kidrono slėnį, jį sudegino,[i] sutrynė į dulkes ir išbarstė tas dulkes ant prastuomenės kapų.[y] **7** Jehovos Namuose, be to, nugriovė sanguliautojų* buveines,[j] kuriose moterys ausdavo uždangalus Ašeros stulpui.

8 Tada iš Judo miestų jis surinko visus kunigus ir suteršė* visas šventavietes nuo Gebos[k] iki Beer Šebos,[l] kur jie atnašaudavo aukas*. Taip pat išgriovė vartų šventavietes, įrengtas prie miesto valdytojo Jozuės vartų (įeinant pro miesto vartus – kairėje). **9** Šventaviečių kunigams nebuvo leista tarnauti prie Jehovos aukuro Jeruzalėje,[a] nors neraugintą duoną valgyti sykiu su savo broliais jie galėjo. **10** Karalius suteršė ir Tofetą*,[b] esantį Ben Hinomo slėnyje#,[c] kad daugiau niekas nebeatiduotų savo sūnaus ar dukters ugniai kaip aukos Molechui.[d] **11** Į Jehovos Namus pro rūmų pareigūno Netan Melecho kambarį*, pro kolonadą, jis uždraudė vesti žirgus, kuriuos Judo karaliai buvo paskyrę saulei, ir sudegino saulės vežimus.[e] **12** Be to, nugriovė aukurus, kuriuos Judo karaliai buvo pastatę ant Ahazo aukštutinio kambario stogo,[f] ir aukurus, kuriuos Manasas buvo pastatęs abiejuose Jehovos Namų kiemuose;[g] juos sutrupino ir viską išbarstė Kidrono slėnyje. **13** Karalius suteršė ir priešais Jeruzalę, pietinėje* Sunaikinimo kalno# pusėje, esančias šventavietes, kurias Izraelio karalius Saliamonas buvo įrengęs sidoniečių bjaurasčiai Astartei, moabitų bjaurasčiai Kemošui ir amonitų bjaurasčiai Milkomui.[h] **14** Šventstulpius* jis sutrupino, nukirto Ašeros stulpus[i] ir pribarstė tose vietose žmonių kaulų. **15** Net ir Betelio auku-

23 SKYRIUS

a 2Ka 22:8

b 2Ka 11:17 2Me 15:10, 12

c Joz 24:24, 25 2Me 34:31, 32

d 2Ka 22:4

e 2Ka 21:1, 7 2Me 34:4

f 1Ka 12:28, 29

g 2Ka 21:1, 3 Jer 8:1, 2

h 2Ka 21:1, 7

i Įst 7:25

y 2Me 34:4

j Kun 18:22 Įst 23:17, 18 1Ka 15:11, 12 1Ka 22:46

k Joz 21:17, 19 1Ka 15:22

l Pr 21:31

Antra skiltis

a Ez 44:10 Mal 2:7, 8

b Jer 7:31

c Joz 15:8

d 2Ka 16:2, 3 Jer 32:35

e Įst 4:19 Ez 8:16

f Jer 19:13 Sof 1:4, 5

g 2Ka 21:1, 5

h 1Ka 11:5, 7 Sof 1:4, 5

i Iš 23:24 Įst 7:5 2Me 34:1, 3

23:3 *Arba „atnaujino“. **23:4, 14** *Žr. žodynėlį. **23:5** *Arba „leisti dūmus“. **23:7** *Turimi omenyje vyrai, užsiimantys sakraline prostitucija. **23:8** *T. y. padarė nebetinkamas apeigoms atlikti.

23:8 *Arba „leisdavo dūmus“. **23:10** *Vieta už Jeruzalės, kur nuo Dievo atsimetę izraelitai aukodavo vaikus. #Žr. žodynėlyje „Gehena“. **23:11** *Arba „valgomąjį“. **23:13** *Pažod. „dešinėje“. Stovint veidu į rytus, pietūs buvo dešinėje. #Turimas omenyje Alyvmedžių kalnas, ypač pietinė jo pusė, dar vadinama Prasikaltimo kalnu.

rą – šventavietę, kurią Nebato sūnus Jeroboamas buvo įrengęs ir taip įvedęs Izraelį į nuodėmę,[a] – jis išardė, viską sudegino ir sutrynė į dulkes; sudegino ir Ašeros stulpą.[b]

16 Apsižvalgęs ir pamatęs ant kalno kapus, Jošijas liepė iš ten atnešti kaulų. Tada sudegino juos ant aukuro ir taip aukurą suteršė. Išsipildė Jehovos žodis, kurį buvo paskelbęs Dievo vyras.[c] **17** Jošijas dar paklausė: „O kieno antkapį aš ten matau?“ Miesto žmonės jam paaiškino: „Tai kapas Dievo vyro, kuris, atėjęs iš Judo,[d] išpranašavo šiuos dalykus – tai, ką tu dabar ir padarei su Betelio aukuru.“ – **18** „Palikite jį! Tegu niekas nejudina jo kaulų“, – paliepė karalius. Ir jie paliko ramybėje jo kaulus, taip pat kaulus pranašo, kuris buvo atėjęs iš Samarijos.[e]

19 Samarijos miestų šventavietėse Jošijas išgriovė visus garbinimo namus,[f] kuriuos Izraelio karaliai, pykdydami Dievą, buvo pastatę; su jais padarė tą patį, ką buvo padaręs su Betelio šventaviete.[g] **20** Ant aukurų jis iššudė visus ten buvusius šventaviečių kunigus ir degino ant tų aukurų žmonių kaulus.[h] Paskui Jošijas sugrįžo į Jeruzalę.

21 Karalius visą tautą paragino: „Dabar, kaip šioje sandoros knygoje prisakyta, švęskite Paschą[i] Jehovos, savo Dievo, garbei.“[y] **22** Šitaip Pascha nebuvo švęsta nuo Izraelio teisėjų laikų ir per visas Izraelio ir Judo karalių dienas.[j] **23** Tokią Paschą Jehovos garbei Jeruzalėje žmonės šventė tik aštuonioliktais karaliaus Jošijo valdymo metais.

23 SKYRIUS

a 1Ka 12:28, 33

b 2Me 34:6, 7

c 1Ka 13:2

d 1Ka 13:1

e 1Ka 13:30, 31

f 1Ka 12:25, 31
1Ka 13:32
2Ka 17:9

g 2Me 34:6, 7

h 1Ka 13:2

i 2Me 35:1

y Iš 12:3–14

j 2Me 35:18, 19

Antra skiltis

a 2Ka 22:8

b Kun 19:31
Įst 18:10, 11
2Ka 21:1, 6
Iz 8:19

c Pr 31:19

d Sk 33:52
Įst 12:2

e Įst 4:29

f 2Ka 21:11, 12
2Ka 24:3, 4
Jer 15:4

g 2Ka 18:11
2Ka 21:13

h Įst 29:28
2Ka 25:11
Ez 23:33

i Įst 12:5
1Ka 8:29
1Ka 9:3

y 1Ka 9:15
2Me 35:20–25
Zch 12:11

j 2Me 36:1, 2

k Jer 22:11

24 Jošijas, vykdydamas Įstatymo žodžius, surašytus knygoje, kurią Jehovos Namuose atrado kunigas Hilkijas,[a] pašalino iš Judo krašto ir iš Jeruzalės dvasių iššaukėjus, ateities spėjėjus,[b] dievukus*,[c] bjauriuosius stabus# ir visokias kitokias bjaurastis.[d] **25** Kito tokio karaliaus, kuris į Jehovą būtų atsigręžęs visa širdimi, visa siela[e] ir visomis jėgomis, laikydamasis viso Mozės Įstatymo, nebuvo nei prieš jį, nei po jo.

26 Vis dėlto Jehova degė pykčiu ant Judo dėl visų darbų, kuriais Manasas jį buvo pykdęs, ir jo pyktis neatlėgo.[f] **27** Jehova tarė: „Kaip pašalinau Izraelį,[g] taip ir Judą pašalinsiu iš savo akivaizdos.[h] Aš nusigręšiu nuo Jeruzalės – nuo miesto, kurį išsirinkau, ir nuo Namų, apie kuriuos sakiau: ‘Ten bus mano vardas.’“[i]

28 Daugiau apie Jošiją – visa, ką jis nuveikė, – argi neparašyta Judo karalių metraščių knygoje? **29** Jo dienomis faraonas Nekojas, Egipto valdovas, išsiruošė prie Eufrato upės padėti Asirijos valdovui. Karalius Jošijas išžygiavo prieš Nekoją, ir kai jie susitiko prie Megido, Nekojas jį nužudė.[y] **30** Jošijo kūną kovos vežimu tarnai pargabeno iš Megido į Jeruzalę ir palaidojo jo kape. Tada krašto žmonės paėmė Jošijo sūnų Jehoahazą ir patepė karaliumi vietoj jo tėvo.[j]

31 Karaliumi Jehoahazas[k] tapo būdamas dvidešimt trejų ir Jeruzalėje valdė tris mėnesius.

23:24 *Arba „terafus“. Žr. žodynėlį. #Hebr. žodis, čia išverstas „bjaurieji stabai“, galėjo būti giminingas žodžiui, reiškiančiam „mėšlas“.

Jo motina buvo libniečio Jeremijo duktė Hamutalė.[a] **32** Kaip ir jo protėviai, Jehoahazas darė, kas nedora Jehovos akyse.[b] **33** Faraonas Nekojas[c] uždarė jį į kalėjimą Ribloje,[d] Hamato krašte, karaliauti Jeruzalėje jam nebeleido; negana to, iš Judo pareikalavo šimto talentų* sidabro ir talento aukso.[e] **34** Karaliumi vietoj Jošijo faraonas Nekojas paskyrė jo sūnų Eljakimą ir pervadino Jehojakimu, o Jehoahazą pasiėmė į Egiptą[f] – ten jis ir mirė.[g] **35** Jehojakimas davė faraonui sidabro ir aukso, tačiau kad surinktų sumą, kurios faraonas buvo pareikalavęs, turėjo apdėti mokesčiais krašto gyventojus. Iš kiekvieno gyventojo jis paėmė aukso ir sidabro tiek, kiek mokesčio mokėti buvo asmeniui uždėta, ir atidavė viską faraonui Nekojui.

36 Karaliumi Jehojakimas[h] tapo būdamas dvidešimt penkerių ir Jeruzalėje karaliavo 11 metų.[i] Jo motina buvo rumiečio Pedajos duktė Zebida. **37** Kaip ir jo protėviai, Jehojakimas darė, kas nedora Jehovos akyse.[y]

24 Jehojakimui karaliaujant, į kraštą įsiveržė Babilono karalius Nebukadnecaras,[j] ir Jehojakimas tapo jo tarnu, tačiau, trejiems metams praėjus, prieš jį sukilo. **2** Tada Jehova į Judą ėmė siųsti plėšikų gaujas – chaldėjų,[k] sirų, moabitų ir amonitų. Vis siuntė juos, kad kraštas būtų sunaikintas ir kad išsipildytų žodis, kurį Jehova buvo paskelbęs[l] per savo tarnus pranašus. **3** Nelaimės užgriuvo kraštą dėl to, kad Jehova buvo nusprendęs pašalinti Judo žmones iš savo akivaizdos[a] už visas Manaso nuodėmes[b] **4** ir už nekaltą kraują, kurį tas buvo praliejęs.[c] Jeruzalę Manasas buvo užtvindęs nekaltųjų krauju, ir Jehova nebenorėjo atleisti.[d]

5 Daugiau apie Jehojakimą – visa, ką jis nuveikė, – argi neparašyta Judo karalių metraščių knygoje?[e] **6** Paskui Jehojakimas atgulė prie savo protėvių[f] ir vietoj jo ėmė karaliauti jo sūnus Jehojachinas.

7 Egipto valdovas nebesiryžo leistis iš savo krašto į žygius, nes Babilono karalius buvo atėmęs visa, kas Egipto valdovui priklausė[g] nuo Egipto sausvagės*[h] iki Eufrato upės.[i]

8 Karaliumi Jehojachinas[y] tapo būdamas aštuoniolikos ir Jeruzalėje karaliavo tris mėnesius.[j] Jo motina buvo Jeruzalės gyventojo Elnatano duktė Nehušta. **9** Kaip ir jo tėvas, Jehojachinas darė, kas nedora Jehovos akyse. **10** Tuo tarpu Babilono karaliaus Nebukadnecaro kariuomenė atžygiavo prieš Jeruzalę, ir miestas buvo apgultas.[k] **11** Kariuomenei surengus apgulą, prie miesto atvyko ir pats Babilono karalius Nebukadnecaras.

12 Judo karalius Jehojachinas drauge su savo motina, tarnais, didžiūnais ir dvariškiais[l] Babilono karaliui pasidavė.[m] Babilono karalius į nelaisvę jį paėmė aštuntais savo valdymo metais.[n] **13** Jis išgabeno visus turtus iš Jehovos Namų ir iš karaliaus rūmų,[o]

23:33 *Talentas buvo lygus 34,2 kg. Žr. priedą B14.

23 SKYRIUS

a 2Ka 24:18
b 2Ka 21:1, 2 2Ka 21:19–21
c 2Ka 23:29
d Jer 39:5 Jer 52:10
e 2Me 36:3
f 2Me 36:4, 5
g Jer 22:11, 12
h Jer 1:3 Jer 22:18, 19
i 2Me 36:5
y 2Me 28:24, 25 2Me 33:1, 4 Jer 26:21 Jer 36:22–24

24 SKYRIUS

j Jer 25:1 Jer 46:2 Dan 1:1 Dan 3:1 Dan 4:33
k Hab 1:6
l Kun 26:27, 28 Įst 28:15 2Ka 23:27

Antra skiltis

a Kun 26:33 Įst 4:26
b 2Ka 21:11 2Ka 23:26
c 2Ka 21:16 Jer 2:34 Jer 19:4
d Jer 15:1 Rd 3:42
e 2Me 36:8
f Jer 22:18, 19 Jer 36:30
g Jer 46:2
h Sk 34:2, 5
i Pr 15:18 1Ka 4:21
y Jer 24:1 Jer 37:1
j 2Me 36:8
k Dan 1:1
l Jer 29:1, 2
m 2Me 36:9, 10 Jer 24:1 Ez 17:12
n Jer 52:28
o 2Ka 20:13, 17

24:7 *Žr. žodynėlį.

sukapojo visus auksinius reikmenis, kuriuos Jehovos šventyklai buvo padaręs Izraelio karalius Saliamonas.[a] Įvyko taip, kaip buvo sakęs Jehova. **14** Į tremtį Babilono karalius išvarė visą Jeruzalę, visus didžiūnus,[b] visus narsius karius, visus amatininkus ir kalvius*[c] – ištrėmė 10 000 žmonių. Krašte pasiliko tik vargingiausi gyventojai.[d] **15** Į Babiloną paėmė ir Jehojachiną,[e] taip pat karaliaus motiną, karaliaus žmonas, dvariškius ir krašto diduomenę, ištrėmė juos iš Jeruzalės į Babiloną. **16** Karių, kuriuos Babilono karalius ištrėmė į Babiloną, iš viso buvo 7000, amatininkų ir kalvių – 1000. Visi jie buvo narsūs vyrai, pirtyrę kovotojai. **17** O karaliumi vietoj Jehojachino Babilono karalius paskyrė jo dėdę Mataniją ir pervadino jį Zedekiju.[f]

18 Karaliumi Zedekijas tapo būdamas dvidešimt vienų ir Jeruzalėje karaliavo 11 metų. Jo motina buvo libniečio Jeremijo duktė Hamutalė.[g] **19** Zedekijas darė, kas nedora Jehovos akyse, kaip ir Jehojakimas.[h] **20** Jeruzalėje ir Jude visa tai įvyko dėl to, kad Jehova buvo užsirūstinęs – taip užsirūstinęs, kad galiausiai pašalino tautą sau iš akių.[i] Zedekijas prieš Babilono karalių sukilo.[y]

25 Devintų Zedekijo valdymo metų dešimto mėnesio dešimtą dieną Babilono karalius Nebukadnecaras[j] su visa savo kariuomene atžygiavo pulti Jeruzalės.[k] Jis įsirengė stovyklą ir supylė aplink miestą apsiausties pylimus.[a] **2** Miestas buvo apgultas iki vienuoliktų karaliaus Zedekijo valdymo metų. **3** Žmones spaudė badas, mieste visiškai neliko ko valgyti.[b] Ketvirto mėnesio devintą dieną[c] **4** miesto siena buvo pralaužta.[d] Nakčia visi kovotojai iš chaldėjų apsupto miesto išspruko pro dvigubos sienos vartus, esančius prie karaliaus sodo. Karalius bėgo keliu link Arabos,[e] **5** tačiau chaldėjų kariuomenė jį vijosi ir Jericho plynėse prisivijo. Visi jo kovotojai išsilakstė. **6** Karalius buvo sučiuptas,[f] atvestas pas Babilono valdovą į Riblą, ir ten jam paskelbė nuosprendį. **7** Zedekijo akivaizdoje buvo nužudyti jo sūnūs; tada Nebukadnecaras išdūrė Zedekijui akis, sukaustė jį vario grandinėmis ir nusivedė į Babiloną.[g]

8 Devynioliktais Babilono karaliaus Nebukadnecaro valdymo metais, penkto mėnesio septintą dieną, į Jeruzalę atvyko Babilono karaliaus pasiuntinys sargybos viršininkas Nebuzaradanas.[h] **9** Jis sudegino Jehovos Namus,[i] karaliaus rūmus[y] ir visus Jeruzalės pastatus,[j] sudegino visų didžiūnų namus.[k] **10** Chaldėjų kariai, atžygiavę kartu su sargybos viršininku, išgriovė Jeruzalės sienas.[l] **11** Mieste likusius gyventojus, perbėgėlius, stojusius į Babilono karaliaus pusę, ir kitus žmones sargybos viršininkas Nebuzaradanas išvedė į tremtį.[m] **12** Kai kuriuos iš vargingiausių krašto žmonių sargybos viršininkas paliko, kad prižiūrėtų vynuogynus ir atliktų

24:14 *Arba galbūt „gynybinių įtvirtinimų statytojus“.

24 SKYRIUS

a 1Ka 7:48–50
Ezr 1:7
Dan 5:2
b Dan 1:3, 6
c Jer 24:1
d 2Ka 25:12
e 2Ka 25:27
1Me 3:17
Jer 22:24, 25
f 1Me 3:15
2Me 36:10–12
Jer 37:1
Jer 52:1
g 2Ka 23:31
h 2Ka 23:36, 37
Jer 24:8
Jer 37:1, 2
Jer 38:5, 6
Ez 21:25
i 2Ka 23:27
y 2Me 36:11, 13
Jer 27:12
Jer 38:17
Ez 17:12–15

25 SKYRIUS

j Jer 27:8
Jer 43:10
Dan 4:1
k 2Me 36:17
Jer 34:2
Ez 24:1, 2

Antra skiltis

a Iz 29:3
Jer 32:2, 28
Jer 39:1
Jer 52:4, 5
Ez 4:1, 2
Ez 21:21, 22
b Kun 26:26
Įst 28:53
Jer 37:21
Jer 38:2
Rd 4:4
Ez 4:16
Ez 5:10, 12
c Jer 52:6–11
d Jer 21:4
Jer 39:2, 4–7
Ez 33:21
e Ez 12:12
f Jer 21:7
g Jer 32:4, 5
Ez 12:12, 13
Ez 17:16
h Jer 40:1
Jer 52:12–14
Rd 4:12
i 1Ka 9:8
Ps 74:3
Ps 79:1
Iz 64:11
Jer 7:14
Rd 1:10
Rd 2:7
Mch 3:12
y 1Ka 7:1
j Jer 34:22
k 2Me 36:19
l Neh 1:3
Jer 39:8
m Jer 15:2
Jer 39:9
Jer 52:15, 30
Ez 5:2

darbo prievolę.[a] **13** Chaldėjai supjaustė varinius Jehovos Namų stulpus,[b] vežimaičius[c] ir varinę Jūrą,[d] stovėjusią Jehovos Namuose, ir išsigabeno tą varį į Babiloną.[e] **14** Jie pasiėmė ir indus pelenams, semtuvus, gesykles, taures ir visus varinius reikmenis, naudojamus šventyklos tarnyboje. **15** Sargybos viršininkas išsigabeno ir smilkykles bei dubenis, padarytus iš gryno aukso[f] ir sidabro.[g] **16** O vario, iš kurio Saliamonas buvo nuliedinęs Jehovos Namams abu stulpus, Jūrą ir vežimaičius, net nebuvo įmanoma pasverti.[h] **17** Vienas stulpas buvo aštuoniolikos uolekčių* aukščio,[i] o jo varinė viršustulpė – trijų uolekčių aukščio. Viršustulpę juosė pinučiai ir granatai, visi iš vario.[y] Lygiai toks pat buvo ir antrasis stulpas su pinučiais.

18 Sargybos viršininkas taip pat išsivedė vyriausiąjį kunigą Serają,[j] antrą po jo kunigą Sofoniją[k] ir tris vartų sargus.[l] **19** Iš miesto jis išsivedė pareigūną, vadovavusį kariams, penkis mieste buvusius vyrus iš karaliaus aplinkos, kariuomenės vado raštininką, telkusį vyrus į kariuomenę, ir šešiasdešimt mieste užsilikusių žmonių iš krašto prastuomenės. **20** Visus juos sargybos viršininkas Nebuzaradanas[m] atvedė pas Babilono karalių į Riblą,[n] **21** ir ten pat, Ribloje, Hamato krašte,[o] Babilono karalius juos nužudė. Taigi, Judas buvo ištremtas iš savo krašto.[p]

22 O žmones, kuriuos buvo palikęs Judo krašte, Babilono karalius Nebukadnecaras pavedė valdyti Šafano[a] sūnaus Ahikamo[b] sūnui Gedalijui.[c] **23** Apie tai, kad Babilono karalius yra paskyręs Gedaliją valdytoju, išgirdo visi kariuomenės vadai ir jų vyrai. Tuomet tie vadai – Netanijos sūnus Izmaelis, Kareacho sūnus Johananas, netofiečio Tanhumeto sūnus Seraja ir vieno maakiečio sūnus Jaazanijas – nedelsdami atvyko su savo vyrais pas Gedaliją į Micpą.[d] **24** Gedalijas jiems ir jų vyrams prisiekė ir tarė: „Nebijokite, tarnaukite chaldėjams. Gyvenkite krašte ir tarnaukite Babilono karaliui, tada jums gerai eisis.“[e]

25 Septintą mėnesį Elišamos sūnaus Netanijos sūnus Izmaelis,[f] karališkos kilmės vyras, su dešimčia palydovų atėjo ir nužudė Gedaliją; taip pat išžudė žydus ir chaldėjus, buvusius su juo Micpoje.[g] **26** Paskui visi žmonės, maži ir dideli, tarp jų ir kariuomenės vadai, bijodami chaldėjų, leidosi į Egiptą.[h]

27 Vėliau, trisdešimt septintais Judo karaliaus Jehojachino[i] tremties metais, dvylikto mėnesio dvidešimt septintą dieną, Babilono karalius Evil Merodachas (tai buvo pirmieji jo valdymo metai) paleido Judo karalių Jehojachiną iš kalėjimo.[y] **28** Jis draugiškai su juo elgėsi ir iškėlė jį aukščiau visų kitų karalių*, esančių pas jį Babilone. **29** Taigi Jehojachinas nusivilko kalinio drabužius ir visą likusį gyvenimą valgė su karaliumi prie vieno stalo. **30** Kiekvieną dieną jis gaudavo jam skirtą karališkų valgių dalį, ir taip iki gyvenimo pabaigos.

25:17 *Uolektis buvo lygi 44,5 cm. Žr. priedą B14.

25:28 *Arba „ir pastatė jo sostą aukščiau už sostus kitų karalių“.

25 SKYRIUS

a Jer 39:10 Jer 52:16

b 1Ka 7:15

c 1Ka 7:27

d 1Ka 7:23

e 2Ka 20:17 Jer 52:17–20

f 1Ka 7:48, 50

g 2Me 24:14 2Me 36:18 Ezr 1:7, 10, 11 Dan 5:2

h 1Ka 7:47

i 1Ka 7:15

y 1Ka 7:16, 20 Jer 52:21–23

j Ezr 7:1

k Jer 21:1, 2 Jer 29:25, 29

l Jer 52:24–27

m 2Ka 25:8 Jer 39:9 Jer 40:1

n Jer 39:5

o Sk 34:2, 8 1Ka 8:65

p Įst 28:36, 64 2Ka 23:27 Jer 25:11

Antra skiltis

a 2Ka 22:8

b Jer 26:24

c Jer 39:13, 14 Jer 40:5, 6

d Jer 40:7–9

e Jer 27:12

f Jer 40:15

g Jer 41:1, 2

h Jer 41:17, 18 Jer 42:14 Jer 43:4, 7

i 2Ka 24:8, 12 Jer 24:1 Mt 1:11

y Jer 52:31–34

PIRMOJI METRAŠČIŲ
KNYGA

TURINIO APŽVALGA

1 Nuo Adomo iki Abraomo (1–27)
Abraomo palikuoniai (28–37)
Edomitai, jų karaliai ir vadai (38–54)

2 Dvylika Izraelio sūnų (1, 2)
Judo palikuoniai (3–55)

3 Dovydo palikuoniai (1–9)
Karališkoji Dovydo linija (10–24)

4 Kiti Judo palikuoniai (1–23)
Jabecas ir jo malda (9, 10)
Simeono palikuoniai (24–43)

5 Rubeno palikuoniai (1–10)
Gado palikuoniai (11–17)
Pergalė prieš hagarus (18–22)
Pusė Manaso giminės (23–26)

6 Levio palikuoniai (1–30)
Šventyklos giesmininkai (31–47)
Aarono palikuoniai (48–53)
Levitų gyvenvietės (54–81)

7 Palikuoniai: Isacharo (1–5), Benjamino (6–12), Naftalio (13), Manaso (14–19), Efraimo (20–29), Ašero (30–40)

8 Benjamino palikuoniai (1–40)
Sauliaus šeima (33–40)

9 Grįžusių tremtinių kilmės sąrašai (1–34)
Pakartotinis Sauliaus šeimos sąrašas (35–44)

10 Sauliaus ir jo sūnų žūtis (1–14)

11 Dovydas patepamas viso Izraelio karaliumi (1–3)
Dovydas paima Siono tvirtovę (4–9)
Dovydo karžygiai (10–47)

12 Dovydo šalininkai (1–40)

13 Iš Kirjat Jearimų gabenama Skrynia (1–14)
Uzą ištinka mirtis (9, 10)

14 Dovydo karališka valdžia įtvirtinama (1, 2)
Dovydo šeima (3–7)
Sutriuškinami filistinai (8–17)

15 Levitai neša Skrynią į Jeruzalę (1–29)
Mikalė paniekina Dovydą (29)

16 Skrynia padedama palapinėje (1–6)
Dovydo padėkos giesmė (7–36)
„Jehova tapo Karaliumi!“ (31)
Tarnavimas priešais Skrynią (37–43)

17 Šventyklą statys ne Dovydas (1–6)
Sandora su Dovydu dėl karalystės (7–15)
Dovydo padėkos malda (16–27)

18 Dovydo pergalės (1–13)
Dovydo tarnų pareigos (14–17)

19 Amonitai pažemina Dovydo pasiuntinius (1–5)
Pergalė prieš amonitus ir sirus (6–19)

20 Paimamas Rabos miestas (1–3)
Nukaunami filistinų galiūnai (4–8)

21 Dovydas nusideda – suskaičiuoja žmones (1–6)
Jehovos bausmė (7–17)
Dovydas pastato aukurą (18–30)

22 Paruošiamieji darbai šventyklos statybai (1–5)
Dovydo pamokymai Saliamonui (6–16)
Pareigūnams įsakyta padėti Saliamonui (17–19)

23 Dovydas suskirsto levitus (1–32)
Aaronui ir jo sūnums – išskirtinė užduotis (13)

24 Kunigai suskirstomi į 24 skyrius (1–19)
Kiti levitai (20–31)

25 Dievo Namų muzikantai ir giesmininkai (1–31)

26 Į skyrius padalijami vartų sargai (1–19)
Ižd inių prižiūrėtojai ir kiti pareigūnai (20–32)

27 Karaliaus pareigūnai (1–34)

28 Dovydo kalba apie šventyklos statybą (1–8)
Nurodymai Saliamonui; šventyklos brėžinys (9–21)

29 Aukojama šventyklos statybai (1–9)
Dovydo malda (10–19)
Žmonės džiaugiasi; Saliamonas karaliauja (20–25)
Dovydo mirtis (26–30)

1 Adomas,
Setas,[a]
Enošas,
2 Kenanas,
Mahalalelis,[b]
Jeredas,[c]
3 Henochas,[d]
Metušelachas,
Lamechas,[e]
4 Nojus,[f]
Semas,[g] Chamas ir
Jafetas.[h]

5 Jafeto sūnūs: Gomeras, Magogas, Madajas, Javanas, Tubalas,[i] Mešechas[y] ir Tyras.[j]

6 Gomero sūnūs: Aškenazas, Rifatas ir Togarma.[k]

7 Javano sūnūs: Eliša, Taršišas, Kitimas ir Rodanimas.

8 Chamo sūnūs: Kušas,[l] Micraimas*, Putas ir Kanaanas.[m]

9 Kušo sūnūs: Seba,[n] Havila, Sabta, Rama[o] ir Sabtecha.

Ramos sūnūs: Šeba ir Dedanas.[p]

10 Kušui gimė Nimrodas.[r] Jis buvo pirmasis iš žemės galingųjų.

11 Micraimui gimė Ludas,[s] Anamas, Lehabas, Naftoachas,[t] **12** Patrosas,[u] Kasluhas (iš pastarojo kilo filistinai[v]) ir Kaftoras.*[z]

13 Kanaanui gimė Sidonas,[a] jo pirmagimis, ir Hetas,[b] **14** taip pat iš jo kilo jebusiečiai,[c] amoritai,[d] girgašai,[e] **15** hivai,[f] arkai, sinai, **16** arvadiečiai,[g] cemarai ir hamatiečiai.

17 Semo sūnūs buvo Elamas,[h] Asūras,[i] Arpachšadas, Ludas ir Aramas,

1:8 *Hebrajiškas Egipto pavadinimas. **1:12** *Šiais vardais galbūt vadinamos ir gentys, kurios kilo iš Micraimo sūnų.

1 SKYRIUS

a Pr 4:25
b Pr 5:12, 15
c Pr 5:18
d Hbr 11:5
e Pr 5:25, 28
f Pr 5:29
g Pr 11:10
h Pr 6:10
i Iz 66:19
y Ez 27:13
j Pr 10:2
k Pr 10:3
Ez 27:14
l Iz 11:11
m Pr 10:6
n Ps 72:10
o Ez 27:22
p Pr 10:7
r Pr 10:8, 9
s Jer 46:9
t Pr 10:13, 14
u Ez 29:14
v Joz 13:2, 3
z Įst 2:23
Am 9:7
a Iz 23:2
b Pr 10:15–18
c Ts 1:21
d Pr 15:16
Sk 13:29
Įst 3:8
e Įst 7:1
f Joz 9:3, 7
g Ez 27:11
h Ezr 4:9
i Ez 27:23

Antra skiltis

a Pr 10:22, 23
b Pr 11:14
c Pr 11:19
d Pr 10:26–29
e 1Ka 9:28
f Pr 2:11
Pr 25:18
g Pr 11:19
h Pr 11:21
i Pr 11:23
y Pr 11:25
j Pr 11:26
k Pr 17:5
l Pr 21:3
m Pr 16:11, 12
n Pr 28:9
o Ez 27:21
p Pr 25:13–15
r Pr 25:1–4
s Pr 37:28
t Job 2:11
u Iz 21:13
v Iz 60:6

taip pat* Ucas, Hulas, Geteras ir Mašas.[a]

18 Arpachšadui gimė Šelachas,[b] Šelachui – Eberas.

19 Eberui gimė du sūnūs. Pirmąjį pavadino Pelegu*,[c] nes jo dienomis buvo padalyta žemė#, o jo brolį – Joktanu.

20 Joktanui gimė Almodadas, Šelefas, Hacarmavetas, Jerachas,[d] **21** Hadoramas, Uzalas, Dikla, **22** Obalas, Abimaelis, Šeba, **23** Ofyras,[e] Havila[f] ir Jobabas. Visi jie buvo Joktano sūnūs.

24 Semas,
Arpachšadas,
Šelachas,
25 Eberas,
Pelegas,[g]
Reuvas,[h]
26 Serugas,[i]
Nahoras,[y]
Terachas,[j]
27 Abromas, tai yra Abraomas.[k]

28 Abraomo sūnūs: Izaokas[l] ir Izmaelis.[m]

29 Štai jų palikuoniai: Izmaelio pirmagimis Nebajotas,[n] paskui Kedaras,[o] Adbeelis, Mibsamas,[p] **30** Mišma, Dūma, Masa, Hadadas, Tema, **31** Jetūras, Nafišas ir Kedma. Tai Izmaelio sūnūs.

32 Abraomo sugulovė Ketūra[r] jam pagimdė Zimraną, Jokšaną, Medaną, Midjaną,[s] Išbaką ir Šuachą.[t]

Jokšano sūnūs buvo Šeba ir Dedanas.[u]

33 Midjano sūnūs: Efa,[v] Eferas, Henochas, Abida ir Eldava.

Visi jie yra Ketūros palikuoniai.

1:17 *Toliau vardijami Aramo sūnūs. Žr. Pr 10:23. **1:19** *Išvertus – „padalijimas“. #Arba „žemės gyventojai“.

34 Abraomui gimė Izaokas.[a] Izaoko sūnūs: Ezavas[b] ir Izraelis.[c]

35 Ezavo sūnūs: Elifazas, Reuelis, Jeušas, Jalamas ir Korachas.[d]

36 Elifazo sūnūs: Temanas,[e] Omaras, Cefojas, Gatamas, Kenazas, Timna ir Amalekas.[f]

37 Reuelio sūnūs: Nahatas, Zerachas, Šama ir Miza.[g]

38 Seyro[h] sūnūs: Lotanas, Šobalas, Cibeonas, Ana, Dišonas, Eceras ir Dišanas.[i]

39 Lotano sūnūs: Horis ir Homamas. Lotano sesuo buvo Timna.[y]

40 Šobalo sūnūs: Alvanas, Manahatas, Ebalas, Šefojas ir Onamas.

Cibeono sūnūs: Aja ir Ana.[j]

41 Anos sūnus* – Dišonas.

Dišono sūnūs: Hemdanas, Ešbanas, Itranas ir Keranas.[k]

42 Ecero[l] sūnūs: Bilhanas, Zaavanas ir Akanas.

Dišano sūnūs: Ucas ir Aranas.[m]

43 Štai Edomo krašto[n] karaliai, valdę tada, kai izraelitai neturėjo karaliaus.[o] Pirmiausia valdė Beoro sūnus Bela, o jo miestas vadinosi Dinhaba. **44** Belai mirus, į jo vietą stojo Zeracho iš Bocros[p] sūnus Jobabas. **45** Jobabui mirus, stojo valdyti Hušamas, kilęs iš temanų krašto. **46** Kai Hušamas mirė, valdžia atiteko Hadadui, Bedado sūnui, nugalėjusiam midjaniečius Moabo krašte. Jo miestas vadinosi Avitas. **47** Hadadui mirus, valdyti pradėjo Samla iš Masrekos. **48** Samlai mirus, jo vietoje valdė Saulius iš Rehobotų, esančių prie Upės. **49** Kai mirė Saulius, valdyti ėmė Achboro sūnus Baal Hananas. **50** O kai mirė Baal Hananas, stojo valdyti Hadadas, ir jo miestas vadinosi Pavas. Jo žmona, vardu Mehetabelė, buvo Me Zahabo dukters Matredos duktė. **51** Paskui Hadadas mirė.

Edomo vadai: vadas Timna, vadas Alva, vadas Jetetas,[a] **52** vadas Oholibama, vadas Ela, vadas Pinonas, **53** vadas Kenazas, vadas Temanas, vadas Mibcaras, **54** vadas Magdielis, vadas Iramas. Šitie buvo Edomo vadai.

2 Izraelio[b] sūnūs buvo šie: Rubenas,[c] Simeonas,[d] Levis,[e] Judas,[f] Isacharas,[g] Zabulonas,[h] **2** Danas,[i] Juozapas,[y] Benjaminas,[j] Naftalis,[k] Gadas[l] ir Ašeras.[m]

3 Judo sūnūs: Eras, Onanas ir Šela. Šitie trys jam gimė iš kanaanietės, Šūvos dukters.[n] Jehova matė, kad Judo pirmagimis Eras yra nedoras, užtat atėmė jam gyvybę.[o] **4** Judo marti Tamara[p] pagimdė jam Perecą[r] ir Zerachą. Iš viso Judas turėjo penkis sūnus.

5 Pereco sūnūs: Hecronas ir Hamulas.[s]

6 Zeracho sūnūs: Zimris, Etanas, Hemanas, Kalkolas ir Dara – iš viso penki.

7 Karmio sūnus* buvo Acharas#. Jis pasielgė neištikimai – pasisavino sunaikinti skirtus daiktus[t] ir taip užtraukė Izraeliui nelaimę.[u]

8 Etano sūnus* buvo Azarija.

1 SKYRIUS

a Apd 7:8
b Pr 25:25
c Pr 32:28
d Pr 36:4, 5
e Abd 9
f Pr 36:11, 12
g Pr 36:13
h Pr 36:8
i Pr 36:20, 21
y Pr 36:22
j Pr 36:23, 24
k Pr 36:25, 26
l 1Me 1:38
m Pr 36:27, 28
n Pr 32:3
o Pr 36:31–39
p Jer 49:13

Antra skiltis

a Pr 36:40–43

2 SKYRIUS

b Pr 32:28
c Pr 29:32 Pr 49:3, 4
d Pr 29:33
e Pr 29:34 Pr 49:5–7
f Pr 29:35 Pr 49:8–12 Hbr 7:14
g Pr 30:18 Pr 49:14, 15
h Pr 30:20 Pr 49:13
i Pr 30:4–6 Pr 49:16–18
y Pr 30:22, 24 Pr 49:22–26
j Pr 35:16, 18 Pr 49:27
k Pr 30:7, 8 Pr 49:21
l Pr 30:9–11 Pr 49:19
m Pr 30:12, 13 Pr 49:20
n Pr 38:2–5
o Pr 38:7
p Pr 38:11
r Lk 3:23, 33
s Sk 26:21
t Įst 7:26 Joz 6:18 Joz 22:20
u Joz 7:15, 18

1:41; 2:7, 8 *Pažod. „sūnūs“.

2:7 #Išvertus – „užtraukiantis nelaimę“. Dar vadinamas Achanu (Joz 7:1).

9 Hecronui gimę sūnūs: Jerachmeelis,[a] Ramas[b] ir Kelubajas*.

10 Ramui gimė Aminadabas.[c] Aminadabui gimė Nachšonas,[d] Judo palikuonių vadas. **11** Nachšonui gimė Salma,[e] Salmai – Boazas,[f] **12** Boazui – Jobedas, Jobedui gimė Jesė.[g] **13** Jesės pirmagimis buvo Eliabas, antras sūnus – Abinadabas,[h] trečias – Šima,[i] **14** ketvirtas – Netanelis, penktas – Radajas, **15** šeštas – Ocemas, septintas – Dovydas.[y] **16** Jų seserys buvo Ceruja ir Abigailė.[j] Ceruja turėjo tris sūnus: Abišają,[k] Joabą[l] ir Asaelį.[m] **17** Abigailė pagimdė Amasą.[n] Amasos tėvas buvo izmaelitas Jeteras.

18 Hecrono sūnui Kalebui* iš jo žmonos Azubos ir iš Jerijotos gimė sūnūs Ješeras, Šobabas ir Ardonas. **19** Azubai mirus, Kalebas vedė Efratą[o] ir ji pagimdė jam Hūrą.[p] **20** Hūrui gimė Ūris, Ūriui – Becalelis.[r]

21 Paskui Hecronas paėmė į žmonas Gileado tėvo Machyro[s] dukterį – vedė ją būdamas šešiasdešimties – ir ji pagimdė jam Segubą. **22** O Segubas buvo tėvas Jayro,[t] kuriam priklausė 23 miestai Gileado krašte.[u] **23** Vėliau Gešūro[v] ir Sirijos[z] pajėgos atėmė iš jų Havot Jayrą,[a] sykiu ir Kenatą[b] su aplinkiniais miesteliais, – iš viso 60 miestų. Tie visi buvo Gileado tėvo Machyro palikuoniai.

24 Hecronui[c] mirus Kaleb Efratoje, Hecrono žmona Abija pagimdė jam Ašhūrą.[a] Šis buvo Tekojos[b] tėvas*.

25 Hecrono pirmagimio Jerachmeelio sūnūs: pirmagimis Ramas, Būna, Orenas, Ocemas ir Ahija. **26** Jerachmeelis turėjo dar kitą žmoną, vardu Atara. Ji buvo Onamo motina. **27** Jerachmeelio pirmagimio Ramo sūnūs: Maacas, Jaminas ir Ekeras. **28** Onamo sūnūs: Šamajas ir Jada. Šamajo sūnūs: Nadabas ir Abišūras. **29** Abišūro žmona buvo vardu Abihailė. Ji pagimdė jam Achbaną ir Molidą. **30** Nadabo sūnūs: Seledas ir Apaimas. Seledas mirė bevaikis. **31** Apaimo sūnus* buvo Išis, Išio sūnus* – Šešanas, o Šešanui gimė# Achlaja. **32** Šamajo brolio Jados sūnūs: Jeteras ir Jehonatanas. Jeteras mirė bevaikis. **33** Jehonatano sūnūs: Peletas ir Zaza. Tai Jerachmeelio palikuoniai.

34 Šešanas sūnų neturėjo, tik dukteris. Bet jis turėjo egiptietį tarną, vardu Jarha. **35** Šešanas tarnui Jarhai į žmonas davė savo dukterį ir ji pagimdė jam Atają. **36** Atajui gimė Natanas, Natanui – Zabadas, **37** Zabadui – Eflalas, Eflalui – Jobedas, **38** Jobedui – Jehuvas, Jehuvui – Azarija, **39** Azarijai – Helecas, Helecui – Eleasa, **40** Eleasai – Sismajas, Sismajui – Šalumas, **41** Šalumui – Jekamija, Jekamijai – Elišama.

2 SKYRIUS

a 1Sa 27:10

b Rūt 4:19–21 Mt 1:3

c Mt 1:4, 5

d Sk 2:3

e Lk 3:23, 32

f Rūt 2:1

g Rūt 4:17, 22 1Sa 16:1

h 1Sa 17:13

i 1Sa 16:6–10

y 1Sa 16:13 1Sa 17:12 Mt 1:6

j 2Sa 17:25

k 2Sa 21:17 2Sa 23:18, 19

l 2Sa 8:16 1Me 11:6

m 2Sa 2:18 2Sa 3:30 2Sa 23:24

n 2Sa 19:13 1Ka 2:5

o 1Me 4:4

p Iš 17:12 Iš 24:14

r Iš 31:2–5 Iš 36:1 Iš 37:1

s Pr 50:23 Sk 26:29 Joz 17:1 1Me 7:14

t Įst 3:14 Joz 13:29, 30

u Sk 32:40, 41

v 2Sa 3:3 2Sa 13:38

z 2Sa 8:6

a 1Ka 4:13

b Sk 32:42

c Pr 46:12

Antra skiltis

a 1Me 4:5

b Neh 3:5

2:9 *Dar vadinamas Kalebu (18, 19, 42 eil.). **2:18** *Dar vadinamas Kelubaju (9 eil.).

2:24 *Kai kurie vardai šioje knygoje yra ne asmenvardžiai, o vietovardžiai, ir „tėvu“ gali būti vadinamas miesto įkūrėjas. **2:31** *Pažod. „sūnūs“. #Pažod. „Šešano sūnūs“.

42 Jerachmeelio brolio Kalebo*[a] sūnūs: pirmagimis Meša (jis buvo Zifo tėvas) ir Hebrono tėvo Marešos sūnūs. **43** Hebrono sūnūs: Korachas, Tapuachas, Rekemas ir Šema. **44** Šemai gimė Rahamas, Jorkoamo tėvas. Rekemui gimė Šamajas. **45** Šamajo sūnus buvo Maonas, o Maonui gimė Bet Cūras.[b] **46** Kalebo sugulovė Efa pagimdė Haraną, Mocą ir Gazezą. Haranui gimė Gazezas. **47** Jahdojo sūnūs: Regemas, Jotamas, Gešanas, Peletas, Efa ir Šaafas. **48** Kalebo sugulovė Maaka pagimdė Šeberą ir Tirhaną. **49** Ji dar pagimdė Šaafą, Madmanos[c] tėvą, ir Ševą, Machbenos ir Gibėjos[d] tėvą. Kalebo[e] duktė buvo Achsa.[f] **50** Tai Kalebo palikuoniai.

Efratos[g] pirmagimio Hūro[h] sūnūs: Šobalas, Kirjat Jearimų[i] tėvas, **51** Salma, Betliejaus[y] tėvas, ir Harefas, Bet Gadero tėvas. **52** Šobalo, Kirjat Jearimų tėvo, sūnūs buvo Harojė ir pusė manahatiečių. **53** Kirjat Jearimų giltys: itrai,[j] putai, šumatai ir mišrai. Iš jų kilo coratiečiai[k] ir eštaoliečiai.[l] **54** Salmos sūnūs: Betliejus,[m] netofiečiai, Atrot Bet Joabas, pusė manahatiečių ir coriečiai. **55** Raštininkų giltys, gyvenusios Jabece: tiratai, šimatai ir suchatai. Jie buvo kenitai,[n] kilę iš rechabų[o] tėvo Hamato.

3 Šitie buvo Dovydo sūnūs, jam gimę Hebrone:[p] pirmagimis Amnonas[r] iš jezreelietės Ahinoamos,[s] antras – Danielius* iš karmelietės Abigailės,[a] **2** trečias – Abšalomas,[b] Gešūro karaliaus Talmajo dukters Maakos sūnus, ketvirtas – Adonijas,[c] Hagitos sūnus, **3** penktas – Šefatija iš Abitalės, šeštas – Itramas iš žmonos Eglos. **4** Šitie šeši jam gimė Hebrone. Ten jis karaliavo 7 metus ir 6 mėnesius. O Jeruzalėje karaliavo 33 metus.[d]

5 Jeruzalėje jam gimė[e] Šima, Šobabas, Natanas[f] ir Saliamonas.[g] Šių keturių motina buvo Amielio duktė Batšeba.[h] **6** Kiti devyni sūnūs buvo Ibharas, Elišama, Elifeletas, **7** Nogahas, Nefegas, Jafija, **8** Elišama, Eljada ir Elifeletas. **9** Tai visi Dovydo sūnūs, neskaitant sūnų iš sugulovių. Tamara[i] buvo jų sesuo.

10 Saliamono sūnus buvo Rehabeamas,[y] šio sūnus – Abija,[j] šio sūnus – Asa,[k] šio sūnus – Juozapatas,[l] **11** šio sūnus – Jehoramas,[m] šio sūnus – Ahazijas,[n] šio sūnus – Jehoašas,[o] **12** šio sūnus – Amacijas,[p] šio sūnus – Azarija,[r] šio sūnus – Jotamas,[s] **13** šio sūnus – Ahazas,[t] šio sūnus – Ezekijas,[u] šio sūnus – Manasas,[v] **14** šio sūnus – Amonas,[z] šio sūnus – Jošijas.[a] **15** Jošijo sūnūs: pirmagimis – Johananas, antras – Jehojakimas,[b] trečias – Zedekijas,[c] ketvirtas – Šalumas. **16** Jehojakimo sūnūs: sūnus Jechonijas[d] ir šio sūnus Zedekijas. **17** Kalinio Jechonijo sūnūs: Šaltielis, **18** Malkiramas, Pedaja, Šenacaras, Jekamija, Hošama ir Nedabija. **19** Pedajos sūnūs: Zerubabelis[e] ir Šimis. Zerubabelio sūnūs:

2 SKYRIUS

a 1Me 2:9
b Joz 15:20, 58 Neh 3:16
c Joz 15:21, 31
d Joz 15:20, 57
e 1Me 2:18
f Joz 15:16, 17
g 1Me 2:19
h Is 17:12 Is 24:14
i Joz 15:9, 12 1Me 13:5
y Pr 35:19 Jn 7:42
j 1Me 11:10, 40
k 1Me 4:2
l Joz 15:20, 33
m Pr 35:19 Mt 2:1
n Ts 1:16 Ts 4:11 1Sa 15:6
o 2Ka 10:15 Jer 35:6, 19

3 SKYRIUS

p 2Sa 3:2–5
r 2Sa 13:32
s 1Sa 25:43

Antra skiltis

a 1Sa 25:2, 39
b 2Sa 13:28, 37 2Sa 15:10 2Sa 18:14
c 1Ka 1:5, 11 1Ka 2:24
d 2Sa 5:5
e 2Sa 5:13–16 1Me 14:3–7
f Lk 3:23, 31
g Mt 1:7
h 2Sa 11:3, 27
i 2Sa 13:1
y 1Ka 11:43
j 2Me 13:1
k 2Me 14:1
l 2Me 20:31
m 2Me 21:5
n 2Me 22:2
o 2Me 24:1
p 2Me 25:1
r 2Ka 14:21
s 2Me 27:1
t 2Me 28:1
u 2Me 29:1
v 2Ka 21:1
z 2Ka 21:19
a 2Ka 22:1
b 2Ka 23:34 2Me 36:5
c 2Ka 24:17 2Me 36:11
d 2Ka 24:6, 8 2Ka 25:27 Est 2:6
e Ezr 5:2 Mt 1:12 Lk 3:23, 27

2:42 *Dar vadinamas Kelubaju (9 eil.).

3:1 *Dar vadinamas Kilabu (2Sa 3:3).

Mešulamas, Hananija (jų sesuo – Šelomita) **20** ir dar penki sūnūs – Hašuba, Ohelis, Berechija, Hasadija ir Jušab Hesedas. **21** Hananijos sūnūs: Pelatija ir Izaja. Izajos sūnus* – Refaja, Refajos sūnus* – Arnanas, Arnano sūnus* – Abdija, Abdijos sūnus* – Šechanija. **22** Šechanijos palikuoniai*: Šemaja ir Šemajos sūnūs Hatušas, Igalas, Bariachas, Nearija ir Šafatas – iš viso šeši. **23** Nearijos sūnūs: Eljoenajas, Hizkija ir Azrikamas – iš viso trys. **24** Eljoenajo sūnūs: Hodavijas, Eliašibas, Pelaja, Akubas, Johananas, Delaja ir Ananis – iš viso septyni.

4 Judo sūnūs: Perecas,[a] Hecronas,[b] Karmis, Hūras[c] ir Šobalas.[d] **2** Šobalo sūnui Reajai gimė Jahatas, Jahatui gimė Ahumajas ir Lahadas. Tai coratiečių kiltys.[e] **3** Etamo[f] tėvui gimė šie sūnūs: Jezreelis, Išma ir Idbašas (jų sesuo buvo vardu Haclelponė). **4** Penuelis buvo Gedoro tėvas, o Ezeras – Hušos tėvas. Tai Efratos pirmagimio Hūro,[g] Betliejaus[h] tėvo, palikuoniai. **5** Tekojos[i] tėvas Ašhūras[y] turėjo dvi žmonas – Helą ir Naarą. **6** Naara jam pagimdė Ahuzamą, Heferą, Temaną ir Ahaštarą. Tai Naaros sūnūs. **7** Helos sūnūs: Ceretas, Iccharas ir Etnanas. **8** Kocui gimė Anubas ir Zobeba, taip pat iš jo kilo Aharhelio, Harumo sūnaus, kiltys.

9 Jabecas iš visų savo brolių buvo gerbiamas labiausiai. Motina pavadino jį Jabecu*, tardama: „Pagimdžiau jį skausmuose.“ **10** Jabecas šaukėsi Izraelio Dievo: „O, kad mane palaimintum ir išplėstum mano žemių ribas! Tebūna tavo ranka su manimi ir saugok mane nuo nelaimės, kad nieko bloga man nenutiktų.“ Ir Dievas suteikė jam, ko jis prašė.

11 Šuhos broliui Kelubui gimė Mehyras – Eštono tėvas. **12** Eštonui gimė Bet Rafa, Paseachas ir Tehina – Ir Nahašo tėvas. Tai Rekos vyrai. **13** Kenazo sūnūs: Otnielis[a] ir Seraja. Otnielio sūnus* – Hatatas. **14** Meonotajui gimė Ofra. Serajai gimė Joabas, tėvas Ge Harašimų*, mat tos vietos gyventojai buvo amatininkai.

15 Jefunės sūnaus Kalebo[b] sūnūs: Iruvas, Ela ir Naamas. Elos sūnus* – Kenazas. **16** Jehalėlelio sūnūs: Zifas, Zifa, Tirija ir Asarelis. **17** Ezros sūnūs: Jeteras, Meredas, Eferas ir Jalonas. Ji* pastojo ir pagimdė Mirjamą, Šamajį ir Išbachą – Eštemojos tėvą. **18** (O jo žmona žydė pagimdė Jeredą – Gedoro tėvą, Heberą – Sochojo tėvą ir Jekutielį – Zanoacho tėvą.) Tai sūnūs Meredo, kuriuos jam pagimdė faraono duktė Bitija.

19 Hodijos žmonos, Nahamo sesers, sūnūs buvo garmo Keilos ir maakiečio Eštemojos tėvai. **20** Šimono sūnūs: Amnonas, Rina, Ben Hananas ir Tilonas. Išio sūnūs: Zohetas ir Ben Zohetas.

21 Judo sūnaus Šelos[c] palikuoniai*: Eras – Lechos tėvas, Lada – Marešos tėvas, Ašbėjos

4 SKYRIUS

a Pr 38:29 Sk 26:20 Rūt 4:18 Mt 1:3

b Pr 46:12 1Me 2:5

c Iš 17:12 Iš 24:14 1Me 2:19

d 1Me 2:50

e 1Me 2:53

f 2Me 11:5, 6

g 1Me 2:19

h Mch 5:2

i 2Me 11:5, 6

y 1Me 2:24

Antra skiltis

a Joz 15:16, 17 Ts 3:9, 11

b Sk 32:11, 12 Joz 15:13

c Pr 38:2, 5 Sk 26:20

3:21, 22; 4:13, 15, 21 *Pažod. „sūnūs“.
4:9 *Jabeco vardas galbūt yra giminingas hebr. žodžiui, reiškiančiam „skausmas“.

4:14 *Išvertus – „amatininkų slėnis“.
4:17 *Galbūt turima omenyje Bitija (18 eil.).

namų kiltys – geriausios drobės dirbėjai, **22** taip pat Jokimas, Kozebos vyrai, Jehoašas ir Sarafas, kurių žmonos buvo moabitės, ir Jašubi Lehemas. (Tai paimta iš senų raštų.*) **23** Jie buvo puodžiai, gyveno Netaimuose ir Gederoje. Ten jie gyveno ir dirbo karaliui.

24 Simeono[a] sūnūs: Nemuelis, Jaminas, Jaribas, Zerachas ir Saulius.[b] **25** Šio sūnus buvo Šalumas, šio sūnus – Mibsamas, šio sūnus – Mišma. **26** Mišmos sūnūs: sūnus Hamuelis, šio sūnus – Zakūras, šio sūnus – Šimis. **27** Šimis turėjo 16 sūnų ir 6 dukteris, bet jo broliai nedaug sūnų teturėjo ir niekas iš jų kilčių negalėjo sūnų skaičiumi lygintis su Judo gimine.[c] **28** Gyveno jie Beer Šeboje,[d] Moladoje,[e] Hacar Šuale,[f] **29** Bilhoje, Eceme,[g] Tolade, **30** Betuelyje,[h] Hormoje,[i] Ciklage,[y] **31** Bet Markabotuose, Hacar Susimuose,[j] Bet Biryje ir Šaaraimuose. Tai buvo jų miestai, iki pradėjo karaliauti Dovydas.

32 Jie gyveno ir Etame, Aine, Rimone, Tochene ir Ašane[k] – penkiuose miestuose **33** su aplinkinėmis gyvenvietėmis, siekiančiomis Baalą. Tai jų kilmės sąrašai ir vietos, kur jie gyveno. **34** Mešobabas, Jamlechas, Amacijos sūnus Joša, **35** Joelis, Asielio sūnaus Serajos sūnaus Jošibijos sūnus Jehuvas, **36** Eljoenajas, Jaakoba, Ješohaja, Asaja, Adielis, Jesimielis, Benaja **37** ir Šemajos sūnaus Šimrio sūnaus Jedajos sūnaus Alono sūnaus Šifio sūnus Ziza – **38** šitie, suminėti vardais, buvo savo kilčių vadai, ir jų protėvių namai labai išaugo. **39** Tad jie patraukė ten, kur įeinama į Gedorą, į slėnio rytinę pusę, ieškoti ganyklų savo kaimenėms. **40** Tenai jie rado vešlių, gerų ganyklų. Kraštas buvo erdvus, jame viešpatavo taika ir ramybė. Ligi tol ten gyveno chamitai.[a] **41** Šitie, surašyti vardais, atkeliavo Judo karaliaus Ezekijo[b] dienomis. Jie užpuolė chamitų palapines ir meunus, kurie ten gyveno, ir juos sunaikino – šiandien jų nė pėdsako nėra likę. Tada vietoj jų patys įsikūrė, mat kaimenėms ten buvo ganyklų.

42 Kai kurie iš Simeono giminės – 500 vyrų, – vedami Išio sūnų Pelatijos, Nearijos, Refajos ir Uzielio, patraukė į Seyro kalnus[c] **43** ir sutriuškino amalekiečių[d] bėglius, kiek dar buvo išlikusių. Ten jie gyvena iki šios dienos.

5 Rubeno,[e] Izraelio pirmagimio, sūnūs. (Jis buvo pirmagimis, tačiau suteršė* savo tėvo lovą,[f] tad pirmagimystės teisė atiteko Izraelio sūnaus Juozapo sūnums.[g] Į kilmės sąrašą jis įrašytas jau ne kaip pirmagimis. **2** Viršesnis už savo brolius, tiesa, buvo Judas,[h] ir iš jo turėjo kilti vadas,[i] bet pirmagimystės teisė priklausė Juozapui.) **3** Taigi Izraelio pirmagimio Rubeno sūnūs buvo šie: Henochas, Paluvas, Hecronas ir Karmis.[y] **4** Joelio sūnūs: sūnus Šemaja, šio sūnus – Gogas, šio sūnus – Šimis, **5** šio sūnus – Michėjas, šio sūnus – Reaja, šio sūnus – Baalas, **6** šio sūnus – Beera, rubenų vadas (jį ištrėmė

4 SKYRIUS

a Pr 46:10

b Sk 26:12, 13

c Sk 26:22

d Joz 19:1, 2

e Joz 15:21, 26

f Joz 15:21, 28 Joz 19:1, 3 Neh 11:25–27

g Joz 15:21, 29

h Joz 19:1, 4

i Ts 1:17

y Joz 15:20, 31 Joz 19:1, 5 1Sa 27:5, 6

j Joz 19:1, 5

k Joz 19:1, 7

Antra skiltis

a Pr 10:6, 20

b 2Me 29:1

c Pr 36:8

d Iš 17:14, 16 1Sa 15:7

5 SKYRIUS

e Pr 29:32 Pr 49:3, 4

f Pr 35:22

g Pr 49:22, 26 Joz 14:4

h Pr 49:8, 10 Sk 2:3 Sk 10:14 Ts 1:1, 2 Ps 60:7

i Mt 2:6 Hbr 7:14

y Pr 46:9 Iš 6:14

4:22 * Arba „Taip pasakojama nuo seno“.

5:1 * Arba „išniekino“.

Asirijos karalius Tilgat Pilneseras*[a]). **7** Jo broliai pagal savo kiltis, įrašyti į kilmės sąrašą pagal savo giminės liniją, buvo šie: Jejelis – viršiausias, tada Zacharijas **8** ir Joelio sūnaus Šemos sūnaus Azazo sūnus Bela, kurio gyvenamas kraštas driekėsi nuo Aroero[b] iki Nebojo ir Baal Meono.[c] **9** Rytuose jo kiltis apgyveno vietoves iki pat ten, kur prasideda dykuma, siekianti Eufrato upę,[d] nes jų gyvulių Gileado krašte[e] labai pagausėjo. **10** Sauliaus dienomis jie kariavo su hagarais ir, juos nugalėję, įsikūrė jų palapinėse visoje srityje į rytus nuo Gileado.

11 Šalia jų Bašano krašte iki pat Salchos[f] gyveno Gado palikuoniai. **12** Bašane Joelis buvo viršiausias, antras – Šafamas, po jų – Janajas ir Šafatas. **13** Jų broliai, priklausantys jų kiltims: Mykolas, Mešulamas, Šeba, Jorajas, Jakanas, Zija ir Eberas – iš viso septyni. **14** Tai sūnūs Abihailo (šis buvo sūnus Hūrio, šis – sūnus Jaroacho, šis – sūnus Gileado, šis – sūnus Mykolo, šis – sūnus Ješišajo, šis – sūnus Jechdajo, o šis – sūnus Būzo). **15** Gūnio sūnaus Abdielio sūnus Ahis buvo jų kilties vyriausiasis. **16** Gyveno jie Gileade,[g] Bašane[h] bei aplinkiniuose miesteliuose ir visame Šarone, kur plytėjo ganyklos, iki pat pakraščių. **17** Į kilmės sąrašus visi jie buvo surašyti Judo karaliaus Jotamo[i] dienomis ir Izraelio karaliaus Jeroboamo*[y] dienomis.

18 Rubenai, gadai ir pusė Manaso giminės turėjo 44 760 narsių karių, įgudusių kovotojų, ginkluotų skydais, kalavijais ir lankais. **19** Jie kariavo su hagarais[a] – Jetūru, Nafišu[b] ir Nodabu. **20** Šiame kare jie šaukėsi Dievo ir juo pasitikėjo,[c] tad jis iškląusė jų maldavimus ir kovoje pagelbėjo – atidavė hagarus su visais sąjungininkais jiems į rankas. **21** Jie pasigrobė jų gyvulius: 50 000 kupranugarių, 250 000 avių ir 2000 asilų, be to, paėmė į nelaisvę 100 000 žmonių*. **22** Daug priešų krito, nes tai buvo Dievo karas.[d] Jų žemėse jie liko gyventi iki tremties.[e]

23 Pusės Manaso giminės palikuoniai[f] gyveno krašte nuo Bašano iki Baal Hermono, Senyro ir Hermono kalno.[g] Jų buvo daugybė. **24** Štai jų kilčių vyriausieji: Eferas, Išis, Elielis, Azrielis, Jeremija, Hodavija ir Jachdielis. Jie buvo narsūs kariai, garsūs vyrai, savo kilčių vyriausieji. **25** Deja, jie išdavė savo protėvių Dievą – garbino dievus* tautų, kurias Dievas tame krašte buvo pašalinęs jiems iš kelio.[h] **26** Todėl Izraelio Dievas sužadino Asirijos karaliaus Pulo (tai yra Asirijos karaliaus Tilgat Pilnesero[j]) dvasią[y] ir šis ištrėmė juos – rubenus, gadus ir pusę Manaso giminės; ištrėmė į Halachą, Haborą, Harą ir prie Gozano upės.[j] Ten jie tebegyvena iki šios dienos.

6 Levio[k] sūnūs: Geršonas, Kehatas[l] ir Meraris.[m] **2** Kehato sūnūs: Amramas, Iccharas,[n] Hebronas ir Uzielis.[o] **3** Amramo[p] vaikai*: Aaronas,[r] Mozė[s]

5 SKYRIUS

a 2Ka 16:7
b Įst 2:36
c Sk 32:34, 38
Joz 13:15, 17
Ez 25:9, 10
d Pr 15:18
Įst 1:7
Joz 1:4
2Sa 8:3
e Joz 22:9
f Įst 3:8, 10
Joz 12:4, 5
g Sk 32:1
h Įst 3:3, 13
Įst 32:14
i 2Ka 15:32
2Me 27:1
Iz 1:1
Oz 1:1
Mch 1:1
y 2Ka 14:16, 28

Antra skiltis

a 1Me 5:10
b Pr 25:13, 15
1Me 1:31
c Ps 20:7
Ps 22:4
d Joz 10:42
1Sa 17:45, 47
2Me 20:15
e 2Ka 15:29
2Ka 17:6
f Joz 13:29, 30
g Įst 4:47, 48
h Įst 5:7–9
Ts 2:17
Ts 8:33
2Ka 17:10, 11
i 2Ka 15:19, 29
y Ezr 1:1
Pat 21:1
j 2Ka 17:6
2Ka 18:11

6 SKYRIUS

k Pr 29:34
Iš 6:16
l Iš 6:18
Sk 3:27
m Sk 3:17
Sk 26:57
n Iš 6:21
o Iš 6:22
Kun 10:4
p Iš 6:20
r 1Me 23:13
s Iš 6:26
Apd 7:37, 38

5:6 *Kitaip – Tiglat Pileseras. **5:17** *T. y. Jeroboamo II.

5:21 *Arba „žmonių sielų“. **5:25** *Pažod. „ištvirkavo su dievais“. **6:3** *Pažod. „sūnūs“.

ir Mirjama.[a] Aarono sūnūs: Nadabas, Abihuvas,[b] Eleazaras[c] ir Itamaras.[d] **4** Eleazarui gimė Finehasas,[e] Finehasui – Abišūva, **5** Abišūvai – Bukis, Bukiui – Uzis, **6** Uziui – Zerachija, Zerachijai – Merajotas, **7** Merajotui – Amarija, Amarijai – Ahitubas,[f] **8** Ahitubui – Cadokas,[g] Cadokui – Ahimaacas,[h] **9** Ahimaacui – Azarija, Azarijai – Johananas, **10** Johananui – Azarija. Pastarasis tarnavo kunigu Namuose, kuriuos Saliamonas buvo pastatęs Jeruzalėje.

11 Azarijai gimė Amarija, Amarijai – Ahitubas, **12** Ahitubui – Cadokas,[i] Cadokui – Šalumas, **13** Šalumui – Hilkijas,[y] Hilkijui – Azarija, **14** Azarijai – Seraja,[j] Serajai – Jehocadakas.[k] **15** Jehocadakas išėjo į tremtį, kai Jehova Nebukadnecaro rankomis ištrėmė Judo ir Jeruzalės gyventojus.

16 Levio sūnūs: Geršomas*, Kehatas ir Meraris. **17** Geršomo sūnūs buvo vardu Libnis ir Šimis.[l] **18** Kehato sūnūs: Amramas, Iccharas, Hebronas ir Uzielis.[m] **19** Merario sūnūs: Machlis ir Mušis.

Štai levitų kiltys pagal jų protėvius.[n] **20** Geršomo:[o] jo sūnus – Libnis, šio sūnus – Jahatas, šio sūnus – Zima, **21** šio sūnus – Joachas, šio sūnus – Idojas, šio sūnus – Zerachas, šio sūnus – Jeotrajas. **22** Kehato sūnūs*: sūnus Aminadabas, šio sūnus – Korachas,[p] šio sūnus – Asiras, **23** šio sūnus – Elkana, šio sūnus – Ebjasafas,[r] šio sūnus – Asiras, **24** šio sūnus – Tahatas, šio sūnus – Ūrielis, šio sūnus – Uzijas, šio sūnus – Saulius. **25** Elkanos sūnūs: Amasajas ir Ahimotas. **26** Kito Elkanos sūnus buvo Cofajas, šio sūnus – Nahatas, **27** šio sūnus – Eliabas, šio sūnus – Jerohamas, šio sūnus – Elkana.[a] **28** Samuelio[b] sūnūs: pirmagimis Joelis, antras – Abija.[c] **29** Merario sūnūs*: Machlis,[d] šio sūnus – Libnis, šio sūnus – Šimis, šio sūnus – Uza, **30** šio sūnus – Šima, šio sūnus – Hagija, šio sūnus – Asaja.

31 Toliau išvardyti tie, kuriuos Dovydas paskyrė vadovauti giesmininkams Jehovos Namuose nuo to meto, kai ten buvo padėta Skrynia.[e] **32** Kol Saliamonas Jeruzalėje dar nebuvo pastatęs Jehovos Namų,[f] jie buvo atsakingi už giedojimą prie Padangtės, prie Susitikimo Palapinės, ir savo tarnybą ėjo, kaip nustatyta.[g] **33** Taigi, drauge su savo sūnumis tarnybą ėjo šitie vyrai. Iš kehatų – giesmininkas Hemanas,[h] sūnus Joelio[i] (šis buvo sūnus Samuelio, **34** šis – sūnus Elkanos,[y] šis – sūnus Jerohamo, šis – sūnus Elielio, šis – sūnus Toacho, **35** šis – sūnus Cūfo, šis – sūnus Elkanos, šis – sūnus Mahato, šis – sūnus Amasajo, **36** šis – sūnus Elkanos, šis – sūnus Joelio, šis – sūnus Azarijos, šis – sūnus Sofonijos, **37** šis – sūnus Tahato, šis – sūnus Asiro, šis – sūnus Ebjasafo, šis – sūnus Koracho, **38** šis – sūnus Iccharo, šis – sūnus Kehato, o šis – sūnus Levio, kuris buvo sūnus Izraelio).

39 Hemanui iš dešinės stovėjo jo brolis* Asafas.[j] Asafas

6 SKYRIUS

a Iš 15:20

b Iš 24:1
Kun 10:1

c Sk 3:32
Įst 10:6

d Iš 6:23
Iš 28:1
Sk 4:28
1Me 24:2, 4

e Iš 6:25
Sk 25:11

f 2Sa 8:17

g 1Ka 1:8
1Ka 2:35

h 2Sa 15:27, 36

i Neh 11:11

y 2Me 34:14

j 2Ka 25:18

k Ag 1:1

l Sk 3:18

m Sk 3:19, 20

n Sk 26:57

o Sk 3:18

p Sk 16:1, 32
Sk 26:10, 11
Jud 11

r Iš 6:24

Antra skiltis

a 1Sa 1:1

b 1Sa 1:20

c 1Sa 8:1, 2

d Iš 6:19
1Me 23:21

e 2Sa 6:17
1Me 15:16

f 1Ka 6:14

g 2Me 35:15

h 1Me 15:16, 17

i 1Sa 8:1, 2

y 1Sa 1:1

j 1Me 25:1
2Me 5:12
Ps 50:0

6:16 *Dar vadinamas Geršonu (1 eil.).
6:22, 29 *Arba „palikuoniai“.

6:39 *T. y. kitas levitas.

buvo sūnus Berechijo (šis – sūnus Šimos, **40** šis – sūnus Mykolo, šis – sūnus Baasėjos, šis – sūnus Malkijos, **41** šis – sūnus Etnio, šis – sūnus Zeracho, šis – sūnus Adajos, **42** šis – sūnus Etano, šis – sūnus Zimos, šis – sūnus Šimio, **43** šis – sūnus Jahato, šis – sūnus Geršomo, o šis – sūnus Levio).

44 Iš kairės pusės stovėjo jų broliai, Merario palikuoniai.[a] Ten buvo Etanas,[b] sūnus Kišio (šis – sūnus Abdžio, šis – sūnus Malucho, **45** šis – sūnus Hašabijos, šis – sūnus Amacijos, šis – sūnus Hilkijos, **46** šis – sūnus Amcio, šis – sūnus Banio, šis – sūnus Šemero, **47** šis – sūnus Machlio, šis – sūnus Mušio, šis – sūnus Merario, o šis – sūnus Levio).

48 Jų broliai levitai buvo paskirti* dirbti visokius darbus prie Padangtės, prie Dievo Namų.[c] **49** Aaronas ir jo sūnūs[d] ėjo tarnystę, susijusią su tuo, kas švenčiausia, – atnašavo aukas ant deginamųjų aukų aukuro[e] ir smilkalus ant smilkalų aukuro,[f] kad atliktų permaldavimą už Izraelį,[g] kaip Dievo tarnas Mozė buvo įsakęs. **50** Štai Aarono palikuoniai:[h] jo sūnus Eleazaras,[i] šio sūnus – Finehasas, šio sūnus – Abišūva, **51** šio sūnus – Bukis, šio sūnus – Uzis, šio sūnus – Zerachija, **52** šio sūnus – Merajotas, šio sūnus – Amarija, šio sūnus – Ahitubas,[y] **53** šio sūnus – Cadokas,[j] šio sūnus – Ahimaacas.

54 Štai kraštas, kuriame Aarono palikuoniai, kehatų kilties žmonės, gyveno ir kur buvo

6:48 *Pažod. „atiduoti“.

6 SKYRIUS

a 1Me 23:6

b 1Me 15:16, 17

c Sk 3:5–7

d Iš 28:1 Sk 3:10

e Iš 29:38

f Iš 30:7

g Iš 30:10 Kun 4:20 Kun 17:11 2Me 29:24

h Iš 6:23

i Iš 28:1 Sk 3:32

y 2Sa 8:17

j 1Ka 2:35

Antra skiltis

a Sk 13:22 Joz 21:8, 11

b Joz 14:13 Ts 1:20

c Sk 35:12, 13

d Joz 20:7, 9

e Joz 15:20, 42

f Joz 15:20, 48

g Joz 21:13–16

h Ts 1:11

i 1Me 4:24, 32

y Joz 15:10, 12

j Joz 18:21, 24

k Joz 21:8, 18 Jer 1:1

l Joz 21:4

m Joz 21:5

n Joz 21:27–33

o Joz 21:34–40

p Sk 35:2–4

r Joz 21:20–26

s Joz 20:7, 9

jų gyvenvietės. Jiems pirmiems krito burtas, **55** ir Judo krašte jiems teko Hebronas[a] su aplinkinėmis ganyklomis. **56** O miestui priklausantys laukai ir gyvenvietės buvo atiduoti Jefunės sūnui Kalebui.[b] **57** Taigi Aarono palikuoniai gavo prieglaudos miestą*[c] Hebroną,[d] taip pat Libną[e] su ganyklomis, Jatyrą,[f] Eštemoją su ganyklomis,[g] **58** Hilezą su ganyklomis, Debyrą[h] su ganyklomis, **59** Ašaną[i] su ganyklomis ir Bet Šemešą[y] su ganyklomis. **60** O iš Benjamino giminės jie gavo Gebą[j] su ganyklomis, Alemetą su ganyklomis ir Anatotą[k] su ganyklomis. Iš viso jų kiltims atiteko 13 miestų.[l]

61 Kitiems kehatams burtais buvo paskirta 10 miestų. Tuos miestus jie gavo iš kilčių, priklausančių kitoms giminėms, ir iš pusės Manaso giminės.[m]

62 Geršomo palikuonių kiltims teko 13 miestų Isacharo, Ašero ir Naftalio giminių žemėse, taip pat Bašane įsikūrusios Manaso giminės žemėse.[n]

63 Merarių kiltims burtais buvo paskirta 12 miestų Rubeno, Gado ir Zabulono giminių žemėse.[o]

64 Taigi izraelitai šiuos miestus su ganyklomis davė levitams.[p] **65** Judo, Simeono ir Benjamino giminių žemėse jiems burtais atiteko visi išvardyti miestai.

66 Kai kurios kehatų kiltys gavo miestų Efraimo giminės žemėse, – tai buvo jiems skirtas kraštas.[r] **67** Jiems teko prieglaudos miestas* Sichemas[s] su

6:57 *„Miestą“ pagal Joz 21:13. Pažod. „miestus“. **6:67** *„Miestas“ pagal Joz 21:21. Pažod. „miestai“.

ganyklomis Efraimo aukštumose, taip pat Gezeras[a] su ganyklomis, **68** Jokmeamas su ganyklomis, Bet Horonas[b] su ganyklomis, **69** Ajalonas[c] su ganyklomis ir Gat Rimonas[d] su ganyklomis. **70** O iš pusės Manaso giminės jie gavo Anerą su ganyklomis ir Bileamą su ganyklomis. Tiek duota kitoms kehatų kiltims.

71 Ir štai kas buvo paskirta Geršomo palikuoniams: pusės Manaso giminės žemėse – Golanas,[e] esantis Bašane, su ganyklomis ir Aštarotas su ganyklomis;[f] **72** Isacharo giminės žemėse – Kedešas su ganyklomis, Daberatas[g] su ganyklomis,[h] **73** Ramotai su ganyklomis ir Anemas su ganyklomis; **74** Ašero giminės žemėse – Mašalas su ganyklomis, Abdonas su ganyklomis,[i] **75** Hukokas su ganyklomis ir Rehobas[y] su ganyklomis; **76** Naftalio giminės žemėse – Kedešas,[j] esantis Galilėjoje,[k] su ganyklomis, Hamonas su ganyklomis ir Kirjataimai su ganyklomis.

77 O štai kas buvo paskirta kitiems levitams, Merario palikuoniams: Zabulono giminės žemėse[l] – Rimonojas su ganyklomis ir Taboras su ganyklomis; **78** Rubeno giminės žemėse, Užjordanėje ties Jerichu, į rytus nuo Jordano, jiems buvo paskirtas tyrlaukiuose esantis Beceras su ganyklomis, Jahacas[m] su ganyklomis, **79** Kedemotai[n] su ganyklomis ir Mefaatas su ganyklomis; **80** Gado giminės žemėse – Ramotai, esantys Gileade, su ganyklomis, Mahanaimai[o] su ganyklomis, **81** Hešbonas[p] su ganyklomis ir Jazeras[r] su ganyklomis.

6 SKYRIUS

a Joz 16:10

b Joz 10:11

c Joz 10:12 Ts 1:35

d Joz 19:45, 48

e Įst 4:41–43

f Joz 21:27

g Joz 19:12, 16

h Joz 21:8, 28

i Joz 21:8, 30

y Joz 19:28, 31 Ts 1:31

j Joz 20:7, 9 Joz 21:32, 33

k Mt 3:13

l Joz 21:34–39

m Sk 21:23

n Įst 2:26

o Pr 32:1, 2 2Sa 2:8

p Sk 21:26

r Sk 32:1

Antra skiltis

7 SKYRIUS

a Pr 46:13 Sk 26:23, 24

b Sk 26:25

c Pr 35:16, 18 Sk 26:38, 39

d 1Me 8:1

e Pr 46:21

f 1Me 7:10

g Sk 26:41

h 1Me 7:6

i 1Me 7:7

7 Isacharas turėjo keturis sūnus: Tolą, Pūvą, Jašubą ir Šimroną.[a] **2** Tolos sūnūs buvo Uzis, Refaja, Jerielis, Jachmajas, Ibsamas ir Samuelis, savo kilčių vyriausieji. Iš Tolos kilo narsių karių – jų skaičius Dovydo dienomis siekė 22600. **3** Uzio palikuoniai*: Izrachija ir Izrachijos sūnūs Mykolas, Abdija, Joelis ir Išija. Visi penki buvo vadai. **4** Iš jų giminės, iš jų kilčių, drauge su jais į kovą žygiuoti pasirengusių karių buvo 36000, mat jie turėjo daug žmonų ir daug sūnų. **5** Ir jų broliai iš visų Isacharo kilčių buvo narsūs kariai. Kartu paėmus, į kilmės sąrašus jų buvo įtraukta 87000.[b]

6 Benjaminas[c] turėjo tris sūnus: Belą,[d] Becherą[e] ir Jediaelį.[f] **7** Belos sūnūs, savo kilčių vyriausieji, narsūs kariai, buvo penki: Ecbonas, Uzis, Uzielis, Jerimotas ir Iris. Į jų kilmės sąrašus buvo įrašyti 22034 vyrai.[g] **8** Bechero sūnūs: Zemyra, Joašas, Eliezeras, Eljoenajas, Omris, Jeremotas, Abija, Anatotas ir Alemetas. Visi šitie buvo Bechero sūnūs. **9** Į kilmės sąrašus prie kilčių vyriausiųjų įrašyta 20200 jų palikuonių, narsių karių. **10** Jediaelio[h] palikuoniai*: Bilhanas ir Bilhano sūnūs Jeušas, Benjaminas, Ehudas, Kenaana, Zetanas, Taršišas ir Ahišaharas. **11** Visi šitie buvo Jediaelio sūnūs, savo kilčių vyriausieji. Iš jų palikuonių radosi 17200 narsių karių, pasirengusių žygiuoti į kovą.

12 Iro[i] sūnūs: Šupimas ir Hupimas*. Ahero sūnūs – hušiai.

7:3, 10 *Pažod. „sūnūs“. **7:12** *Arba galbūt „šupiai ir hupiai“.

13 Naftalio[a] sūnūs: Jahacielis, Gūnis, Jeceras ir Šalumas. Jie buvo Bilhos palikuoniai*.[b]

14 Manaso[c] sūnūs: Asrielis, kurį jam pagimdė sugulovė sirė. (Iš jos gimė Gileado tėvas Machyras.[d] **15** Machyras rado žmonas Hupimui ir Šupimui; jo sesers vardas – Maaka.) Antras sūnus buvo vardu Celofhadas.[e] Celofhadas turėjo tik dukteris.[f] **16** Machyro žmona Maaka pagimdė sūnų ir pavadino jį Perešu; jo brolis buvo vardu Šerešas, o šio sūnūs buvo Ulamas ir Rekemas. **17** Ulamo sūnus* buvo Bedanas. Tai Manaso sūnaus Machyro sūnaus Gileado sūnūs. **18** Gileadas turėjo seserį Molechetą. Ji pagimdė Išhodą, Abiezerą ir Machlą. **19** Šemidos sūnūs buvo Achjanas, Šechemas, Likhis ir Aniamas.

20 Efraimo[g] sūnūs: Šutelachas,[h] šio sūnus – Beredas, šio sūnus – Tahatas, šio sūnus – Eleada, šio sūnus – Tahatas, **21** šio sūnus – Zabadas, šio sūnus – Šutelachas; taip pat Ezeras ir Eleadas, kuriuos užmušė Gato[i] vyrai, vietos gyventojai, atėję grobti jų gyvulių*. **22** Efraimas, jų tėvas, gedėjo daug dienų, ir jo broliai vis ateidavo jo guosti. **23** Paskui jis suėjo su savo žmona, ji tapo nėščia ir pagimdė sūnų. Efraimas davė jam vardą Berija*, nes žmona jį pagimdė tada, kai namus buvo ištikusi nelaimė. **24** Jis* turėjo dukterį Šeerą; ji pastatė Žemutinį[j] bei Aukštutinį Bet Horoną[j] ir Uzen Šeerą. **25** Jo sūnus buvo Refachas, taip pat Rešefas, šio sūnus – Telachas, šio sūnus – Tahanas, **26** šio sūnus – Ladanas, šio sūnus – Amihudas, šio sūnus – Elišama, **27** šio sūnus – Nūnas, šio sūnus – Jozuė*.[a]

28 Jų nuosavybė ir jų gyvenvietės: Betelis[b] su aplinkiniais miesteliais, rytuose – Naaranas, vakaruose – Gezeras su aplinkiniais miesteliais, taip pat Sichemas su aplinkiniais miesteliais iki pat Ajos* su aplinkiniais miesteliais; **29** palei Manaso giminės ribas – Bet Šeanas[c] su aplinkiniais miesteliais, Taanachas[d] su aplinkiniais miesteliais, Megidas[e] su aplinkiniais miesteliais ir Doras[f] su aplinkiniais miesteliais. Tai buvo Izraelio sūnaus Juozapo palikuonių gyvenamos vietos.

30 Ašero sūnūs: Imna, Išva, Išvis ir Berija.[g] Jie turėjo seserį vardu Seracha.[h] **31** Berijos sūnūs: Heberas ir Malkielis, o šis buvo Birzaito tėvas. **32** Heberui gimė Jafletas, Šomeras, Hotamas ir jų sesuo Šūva. **33** Jafleto sūnūs: Pasachas, Bimhalas ir Ašvatas. Tai Jafleto sūnūs. **34** Šemero* sūnūs: Ahis, Rohga, Jehuba ir Aramas. **35** Jo brolio Helemo* sūnūs: Cofachas, Imna, Šelešas ir Amalas. **36** Cofacho sūnūs: Suachas, Harneferas, Šualas, Beris, Imra, **37** Beceras, Hodas, Šama, Šilša, Itranas ir Beera. **38** Jetero sūnūs:

7 SKYRIUS

a Sk 26:48, 49

b Pr 30:3, 8 Pr 46:24, 25

c Pr 41:50, 51

d Pr 50:23 Sk 26:29 Įst 3:15

e Sk 26:33

f Sk 27:1, 7

g Sk 1:33

h Sk 26:35

i 1Sa 7:14 1Sa 17:4

y Joz 16:1, 3

j Joz 16:5 Joz 21:20, 22 2Me 8:3, 5

Antra skiltis

a Iš 33:11 Sk 11:28 Sk 32:11, 12 Įst 34:9 Joz 1:1

b Pr 28:16, 19 Joz 16:1, 2

c Joz 17:11 1Sa 31:8, 10

d Ts 5:1, 19

e Ts 1:27 1Ka 9:15

f 1Ka 4:7, 11

g Sk 26:44, 45

h Pr 46:17

7:13, 17 *Pažod. „sūnūs“. **7:21** *Arba galbūt „nes juodu buvo atėję grobti jų gyvulių“. **7:23** *Išvertus – „su nelaime“. **7:24** *Efraimas arba Berija.

7:27 *Išvertus – „Jehova yra išgelbėjimas“. **7:28** *Arba galbūt „Gazos“, bet ne tos Gazos, kuri buvo Filistijoje. **7:34** *Dar vadinamas Šomeru (32 eil.). **7:35** *Tikriausiai tas pats asmuo, kuris 32 eil. vadinamas Hotamu.

Jefunė, Pispa ir Ara. **39** Ulos sūnūs: Arachas, Hanielis ir Ricija. **40** Visi šitie buvo Ašero sūnūs, savo kilčių vyriausieji, rinktiniai, narsūs kovotojai, viršiausi vadai. Vyrų, pasirengusių žygiuoti į kovą, jų kilmės sąrašuose[a] buvo 26000.[b]

8 Benjaminui[c] gimė pirmagimis Bela,[d] antras sūnus – Ašbelis,[e] trečias – Achrachas, **2** ketvirtas – Noha ir penktas – Rafa. **3** Belos sūnūs: Adaras, Gera,[f] Abihudas, **4** Abišūva, Naamanas, Ahoacha, **5** Gera, Šefufanas ir Huramas. **6** O štai Ehudo sūnūs – kilčių, gyvenusių Geboje[g] ir ištremtų į Manahatą, vyriausieji: **7** Naamanas, Ahija ir Gera (pastarasis išvedė juos į tremtį; jam gimė Uza ir Ahihudas). **8** Šaharaimas vaikų susilaukė moabitų žemėse, kai buvo juos iš ten išvaręs; jo žmonos buvo Hušima ir Baara*. **9** Žmona Hodeša jam pagimdė Jobabą, Cibiją, Mešą, Malkamą, **10** Jeucą, Sachiją ir Mirmą. Tai jo sūnūs, kilčių vyriausieji.

11 Iš Hušimos jam gimė Abitubas ir Elpaalas. **12** Elpaalo sūnūs: Eberas, Mišamas, Šemedas (jis pastatė Onoją[h] ir Lodą[i] su aplinkiniais miesteliais), **13** taip pat Berija ir Šema. Šiedu buvo Ajalone[y] gyvenančių kilčių vyriausieji. Jie privertė bėgti Gato gyventojus. **14** Dar buvo Achjojas, Šašakas, Jeremotas, **15** Zebadija, Aradas, Ederas, **16** Mykolas, Išpa, Joha – Berijos sūnūs; **17** Zebadija, Mešulamas, Hizkis, Heberas, **18** Išmerajas, Izlija, Jobabas – Elpaalo sūnūs; **19** Jakimas, Zichris, Zabdis, **20** Elienajas, Ciletajas, Elielis, **21** Adaja, Beraja, Šimratas – Šimio sūnūs; **22** Išpanas, Eberas, Elielis, **23** Abdonas, Zichris, Hananas, **24** Hananija, Elamas, Antotija, **25** Ifdėja, Penuelis – Šašako sūnūs; **26** Šamšerajas, Šeharija, Atalija, **27** Jaarešija, Elija, Zichris – Jerohamo sūnūs. **28** Šitie, kaip rodo kilmės sąrašai, buvo kilčių vyriausieji. Jie gyveno Jeruzalėje.

29 Jejelis, Gibeono tėvas, gyveno Gibeone.[a] Jo žmona buvo vardu Maaka.[b] **30** Jo pirmagimis buvo Abdonas, paskui gimė Cūras, Kišas, Baalas, Nadabas, **31** Gedoras, Achjojas ir Zecheras. **32** Miklotui gimė Šima. Visi jie gyveno šalia savo brolių Jeruzalėje, drauge su savo giminės žmonėmis*.

33 Nerui[c] gimė Kišas, Kišui – Saulius,[d] Sauliui – Jehonatanas,[e] Malkišūva,[f] Abinadabas[g] ir Ešbaalas*.[h] **34** Jehonatano sūnus buvo Merib Baalas*.[i] Merib Baalui gimė Michėjas.[y] **35** Michėjo sūnūs: Pitonas, Melechas, Tarėja ir Ahazas. **36** Ahazui gimė Jehoada, Jehoadai – Alemetas, Azmavetas ir Zimris, Zimriui – Moca. **37** Mocai gimė Binėja; jo sūnus buvo Rafa, šio sūnus – Eleasa, šio sūnus – Acelis. **38** Acelis turėjo šešis sūnus. Štai jų vardai: Azrikamas, Bochruvas, Izmaelis, Šearija, Abdija ir Hananas. Visi jie buvo Acelio sūnūs. **39** Jo brolio Ešeko sūnūs: pirmagimis – Ulamas, antras – Jeušas,

8:8 *Arba galbūt „kai išvarė savo žmonas Hušimą ir Baarą“.

8:32 *Pažod. „su savo broliais“. **8:33** *Dar vadinamas Išbošetu. **34** *Dar vadinamas Mefi Bošetu.

7 SKYRIUS

a Iš 30:14

b Sk 1:41 Sk 26:47

8 SKYRIUS

c Pr 35:16, 18

d 1Me 7:6

e Pr 46:21

f Pr 46:21

g Joz 21:8, 17 1Sa 13:16

h Neh 6:2

i Ezr 2:1, 33

y Joz 19:42, 48 Joz 21:8, 24

Antra skiltis

a Joz 9:15, 17 Joz 21:8, 17 1Me 21:29

b 1Me 9:35–38

c 1Sa 14:50

d 1Sa 9:1, 2 1Sa 11:15

e 1Sa 14:45

f 1Sa 14:49

g 1Sa 31:2

h 2Sa 2:8 1Me 9:39–44

i 2Sa 4:4

y 2Sa 9:12

trečias – Elifeletas. **40** Ulamo sūnūs buvo narsūs kariai, lankininkai, ir jie turėjo daug sūnų ir vaikaičių – iš viso 150. Visi šie buvo Benjamino palikuoniai.

9 Visi izraelitai buvo įtraukti į kilmės sąrašus, ir jie yra surašyti Izraelio karalių knygoje. Judo gyventojai dėl savo neištikimybės buvo ištremti į Babiloną.[a] **2** Pirmi į savo miestus, prie savo nuosavybės, sugrįžo kai kurie izraelitai, kunigai, levitai ir šventyklos tarnai*.[b] **3** Jeruzalėje apsigyveno dalis Judo,[c] Benjamino,[d] Efraimo ir Manaso palikuonių. **4** Iš Judo sūnaus Pereco[e] palikuonių – Utajas, sūnus Amihudo (šis buvo sūnus Omrio, šis – sūnus Imrio, o šis – sūnus Banio); **5** iš šilojiečių – pirmagimis Asaja ir jo sūnūs; **6** iš Zeracho[f] sūnų – Jeuelis ir 690 jų brolių.

7 Iš Benjamino palikuonių – Saluvas, sūnus Mešulamo (šis buvo sūnus Hodavijos, o šis – sūnus Ha Senūvos); **8** Ibnėja, sūnus Jerohamo; Ela, sūnus Uzio (šis buvo sūnus Michrio), ir Mešulamas, sūnus Šefatijos (šis buvo sūnus Reuelio, o šis – sūnus Ibnijos). **9** Jų brolių, kaip rodo kilmės sąrašai, buvo 956. Visi šie vyrai buvo savo kilčių vyriausieji.

10 Iš kunigų – Jedaja, Jehojaribas, Jachinas,[g] **11** taip pat Azarija, sūnus Hilkijo (šis buvo sūnus Mešulamo, šis – sūnus Cadoko, šis – sūnus Merajoto, o šis – sūnus Ahitubo, Dievo Namų pareigūno), **12** Adaja, sūnus Jerohamo (šis buvo sūnus Pašhūro, o šis – sūnus Malkijos), Masajas, sūnus Adielio (šis buvo sūnus Jachzeros, šis – sūnus Mešulamo, šis – sūnus Mešilemito, o šis – sūnus Imero), **13** ir jų broliai, kilčių vyriausieji, – 1760 stiprių, šaunių vyrų, gebančių atlikti įvairius Dievo Namų tarnystės darbus.

14 Iš levitų – Šemaja,[a] sūnus Hašubo (šis buvo sūnus Azrikamo, o šis – sūnus Hašabijos, iš Merario palikuonių), **15** Bakbakaras, Herešas, Galalas ir Matanija, sūnus Michėjo (šis buvo sūnus Zichrio, o šis – sūnus Asafo), **16** Abdija, sūnus Šemajos (šis buvo sūnus Galalo, o šis – sūnus Jedutūno), ir Berechija, sūnus Asos (šis buvo sūnus Elkanos, gyvenusio netofiečių gyvenvietėse[b]).

17 Vartų sargai[c] buvo Šalumas, Akubas, Talmonas, Ahimanas. Jų brolis Šalumas buvo vyriausiasis; **18** ligi tol jis tarnavo prie karaliaus vartų rytų pusėje.[d] Šitie buvo vartų sargai levitų stovyklose. **19** Šalumui, Koracho sūnaus Ebjasafo sūnaus Korės sūnui, ir jo broliams, priklausantiems jo kilčiai, – korachams – buvo skirta pareiga saugoti įėjimą į Palapinę, o jų protėviai anksčiau tarnavo įėjimo į Jehovos stovyklą sargais. **20** Eleazaro[e] sūnus Finehasas[f] kadaise buvo jų vadovas, ir Jehova buvo su juo. **21** Mešelemijo sūnus Zacharijas[g] buvo įėjimo į Susitikimo Palapinę sargas.

22 Saugoti įėjimų iš viso buvo išrinkta 212 vyrų. Savo gyvenvietėse jie buvo įsikūrę pagal kilmės sąrašus.[h] Tas pareigas Dovydas ir regėtojas[i] Samuelis jiems skyrė todėl, kad

9 SKYRIUS

a Jer 39:9

b Joz 9:3, 27
Ezr 2:43–54
Ezr 2:70
Ezr 8:20
Neh 7:73
Neh 11:3

c Neh 11:4, 5

d Neh 11:7–9

e Pr 46:12
1Me 2:4

f 1Me 2:4, 6

g Neh 11:10–14

Antra skiltis

a Neh 11:15

b 1Me 2:54
Neh 12:28

c Ezr 2:1, 42
Neh 11:19

d Neh 3:29

e Iš 6:25
Sk 3:32

f Sk 25:11, 13
Joz 22:30
Ts 20:28

g 1Me 26:14, 19

h 1Me 9:1

i 1Sa 9:9

9:2 *Hebr. *netinim*, išvertus – „duotieji“. Žr. žodynėlyje „šventyklos tarnai“.

jie buvo patikimi. **23** Jiems ir jų sūnums buvo pavesta sergėti Jehovos Namų vartus,[a] įėjimą į Palapinės Namus. **24** Vartų sargai budėjo iš visų keturių pusių – iš rytų, vakarų, šiaurės ir pietų.[b] **25** Jų broliai vis ateidavo iš savo gyvenviečių ir drauge su jais tarnaudavo kaskart po septynias dienas. **26** Keturi vyriausieji* vartų sargai iš Levio giminės, patikimi vyrai, gavo užduotį prižiūrėti Dievo Namų kambarius# ir iždines.[c] **27** Per naktį jie budėdavo savo vietose aplink Dievo Namus, nes buvo įpareigoti eiti sargybą. Be to, jiems buvo patikėtas raktas ir jie kas rytą Namus atidarydavo.

28 Kai kurie buvo atsakingi už apeiginius reikmenis;[d] suskaičiuodavo juos ir įnešdami, ir išnešdami. **29** Kitiems buvo pavesta rūpintis kitokiais daiktais, visais šventaisiais reikmenimis,[e] taip pat geriausiais miltais,[f] vynu,[g] aliejumi,[h] smilkomaisiais sakais[i] ir balzamu.[y] **30** Kai kurie kunigų sūnūs ruošė balzamo tepalus. **31** Matitija, vienas iš levitų, koracho Šalumo pirmagimis, patikimas žmogus, buvo atsakingas už papločių kepimą.[j] **32** Kai kurie kehatai, jų broliai, kiekvieną šabą turėdavo pasirūpinti, kad būtų paruošta duonos, skirtos dėti į rietuves*.[k]

33 Giesmininkai, levitų kilčių vyriausieji, laikydavosi šventyklos kambariuose*; jie buvo atleisti nuo kitų pareigų, mat savo tarnybą turėjo eiti dieną naktį. **34** Šitie, kaip rodo kilmės sąrašai, buvo levitų kilčių vyriausieji. Jie gyveno Jeruzalėje.

35 Jejelis, Gibeono tėvas, gyveno Gibeone.[a] Jo žmona buvo vardu Maaka. **36** Jo pirmagimis buvo Abdonas, paskui gimė Cūras, Kišas, Baalas, Neras, Nadabas, **37** Gedoras, Achjojas, Zacharija ir Miklotas. **38** Miklotui gimė Šimamas. Visi jie gyveno šalia savo brolių Jeruzalėje, drauge su savo giminės žmonėmis*. **39** Nerui[b] gimė Kišas, Kišui – Saulius,[c] Sauliui – Jehonatanas,[d] Malkišūva,[e] Abinadabas[f] ir Ešbaalas. **40** Jehonatano sūnus buvo Merib Baalas*.[g] Merib Baalui gimė Michėjas.[h] **41** Michėjo sūnūs: Pitonas, Melechas, Tachrėja ir Ahazas. **42** Ahazui gimė Jara, Jarai – Alemetas, Azmavetas ir Zimris, Zimriui – Moca. **43** Mocai gimė Binėja; jo sūnus buvo Refaja, šio sūnus – Eleasa, šio sūnus – Acelis. **44** Acelis turėjo šešis sūnus. Štai jų vardai: Azrikamas, Bochruvas, Izmaelis, Šearija, Abdija ir Hananas. Šitie buvo Acelio sūnūs.

10 Filistinai stojo į kovą su Izraeliu. Izraelio vyrai bėgo nuo filistinų ir daug jų krito ant Gilbojos kalno.[i] **2** Sauliui ir jo sūnums filistinai lipo ant kulnų, ir galiausiai Sauliaus sūnūs Jehonatanas, Abinadabas ir Malkišūva[y] buvo nukauti. **3** Aplink Saulių virė arši kova. Lankininkai, jį pastebėję, šovė ir sužeidė.[j] **4** Saulius paprašė savo ginklanešio: „Išsitrauk

9 SKYRIUS

a 2Me 23:16, 19; Neh 12:45

b 1Me 26:14–16

c 1Me 26:20; 1Me 28:11, 12; 2Me 31:12

d Sk 1:50

e 1Ka 8:4

f Kun 2:1; 1Me 23:29

g Kun 23:12, 13

h Iš 27:20

i Kun 2:1, 2

y Iš 25:3, 6

j Kun 2:5, 7

k Kun 24:6, 8; 2Me 2:4; 2Me 13:11

Antra skiltis

a Joz 21:8, 17

b 1Sa 14:50

c 1Sa 9:1, 2; 1Sa 11:15

d 1Sa 14:45; 1Sa 18:1; 2Sa 1:23

e 1Sa 14:49

f 1Sa 31:2

g 2Sa 4:4

h 2Sa 9:12

10 SKYRIUS

i 1Sa 31:1–5; 2Sa 1:21, 25

y 1Me 8:33

j 1Sa 26:9, 10

9:26 *Pažod. „stiprūs“. #Arba „valgomuosius“. **9:32** *T. y. atnašinės duonos. **9:33** *Arba „valgomuosiuose“.

9:38 *Pažod. „su savo broliais“. **9:40** *Dar vadinamas Mefi Bošetu.

kalaviją ir nudurk mane, kad neapipjaustytieji atėję iš manęs neišsityčiotų.“[a] Tačiau ginklanešys atsisakė tai padaryti, nes labai bijojo. Tada pats Saulius paėmė kalaviją ir krito ant jo.[b] **5** Pamatęs, kad Saulius nebegyvas, ginklanešys irgi krito ant savo kalavijo ir mirė. **6** Taip žuvo Saulius, trys jo sūnūs, o kartu ir visi jo namai.[c] **7** Kai slėnyje gyvenantys izraelitai sužinojo, kad visi pabėgo ir kad Saulius ir jo sūnūs žuvo, jie paliko savo miestus ir traukėsi, o jų vietoje atėję įsikūrė filistinai.

8 Kitą dieną filistinai išėjo apiplėšti nužudytųjų. Ant Gilbojos kalno jie rado žuvusius Saulių ir jo sūnus.[d] **9** Filistinai paėmė Sauliaus aprangą, nukirto jo galvą, susirinko jo ginklus ir išsiuntinėjo žinią po visą savo kraštą, kad apie tai būtų paskelbta jų stabams[e] ir visiems žmonėms. **10** Sauliaus ginklus jie padėjo savo dievo šventykloje, o jo galvą pakabino Dagono šventykloje.[f]

11 Kai Jabešo,[g] esančio Gileade, gyventojai išgirdo apie visa, ką filistinai padarė su Sauliumi,[h] **12** visi jų narsuoliai pakilo į žygį ir paėmę Sauliaus ir jo sūnų kūnus pargabeno į Jabešą. Jų kaulus jie palaidojo Jabeše po dideliu medžiu,[i] paskui septynias dienas pasninkavo.

13 Taip Saulius žuvo už tai, kad buvo neištikimas Jehovai, neklausė Jehovos žodžio,[y] ir už tai, kad kreipėsi į dvasių iššaukėją,[j] **14** užuot teiravęsis Jehovos. Taigi, Dievas nubaudė jį mirtimi ir atidavė karalystę Jesės sūnui Dovydui.[k]

10 SKYRIUS

a Ts 16:21, 23
b 1Me 10:13
c 1Sa 31:6, 7
d 1Sa 28:4
1Sa 31:8–10
e Ts 16:23, 24
f 1Sa 5:2
g 1Sa 11:1
h 1Sa 31:11–13
i 2Sa 2:5
2Sa 21:12
y 1Sa 13:13
1Sa 15:22, 23
j Kun 20:6
1Sa 28:7
k Rūt 4:17
1Sa 13:14
1Sa 15:27, 28
2Sa 5:3

Antra skiltis

11 SKYRIUS

a Sk 13:22
2Sa 2:1
2Sa 5:5
1Me 12:23
b 2Sa 5:1, 2
c 1Sa 18:6, 13
d 2Sa 6:21
2Sa 7:8, 9
Ps 78:70, 71
e 1Sa 16:13
2Sa 2:4
2Sa 5:3
f 1Sa 15:27, 28
g Joz 15:63
Ts 1:21
Ts 19:10
h Pr 10:15, 16
Pr 15:18, 21
Is 3:17
i 2Sa 5:6–10
y 1Ka 8:1
Ps 2:6
Ps 48:2
j 1Ka 2:10
k 2Sa 2:18
l 2Sa 3:1

11 Po kurio laiko visi izraelitai susirinko pas Dovydą į Hebroną[a] ir kalbėjo: „Mes – tavo kūnas ir kraujas*.[b] **2** Jau ir anksčiau, kai Saulius buvo karalius, tu vedei Izraelį į žygius*.[c] Ir Jehova, tavo Dievas, tau pasakė: ‘Tu ganysi mano tautą Izraelį, tu būsi mano tautos Izraelio vadas.’“[d] **3** Taigi visi Izraelio seniūnai atėjo pas karalių į Hebroną. Dovydas Jehovos akivaizdoje Hebrone sudarė su jais sandorą ir jie patepė Dovydą Izraelio karaliumi[e] – taip išsipildė žodis, kurį Jehova buvo perdavęs per Samuelį.[f]

4 Paskui Dovydas ir visas Izraelis išėjo į žygį prieš Jeruzalę, tai yra prieš Jebusą,[g] – į kraštą, kur gyveno jebusiečiai.[h] **5** Jebuso gyventojai šaipėsi iš Dovydo: „Tu niekada čia neįžengsi!“[i] Vis dėlto jis paėmė Siono tvirtovę,[y] ir dabar tai yra Dovydo miestas.[j] **6** Dovydas buvo pažadėjęs: „Kas jebusiečius puls pirmas, taps vadu ir didžiūnu.“ Pirmasis puolė Cerujos sūnus Joabas[k] ir taip jis tapo vadu. **7** Dovydas toje tvirtovėje apsigyveno ir dėl to ji pavadinta Dovydo miestu. **8** Mieste jis ėmėsi statybos darbų: pradėjo nuo Pylimo* ir statė visur aplinkui, o Joabas atnaujino kitas miesto dalis. **9** Dovydas darėsi vis galingesnis[l] ir Jehova, kareivijų Viešpats, buvo su juo.

10 O štai žymiausi Dovydo karžygiai, kurie drauge su visu Izraeliu uoliai rėmė jo valdžią ir

11:1 *Pažod. „tavo kaulas ir tavo kūnas“. **11:2** *Pažod. „tu buvai tas, kuris išvesdavo ir parvesdavo Izraelį“. **11:8** *Arba „Milojo“. Hebr. žodis reiškia „užpildas“, „sampilas“.

padėjo jam tapti karaliumi (taip išsipildė Jehovos žodis dėl Izraelio[a]), **11** ir štai tų Dovydo karžygių sąrašas. Jašobamas[b] iš Hachmonio kilties buvo viršiausias iš trejeto.[c] Pakėlęs ietį prieš tris šimtus, jis nukovė visus per vieną kartą.[d] **12** Po jo ėjo ahoacho[e] Dodojo sūnus Eleazaras,[f] irgi iš karžygių trejeto. **13** Jis buvo su Dovydu prie Pas Damimų,[g] kur filistinai buvo susitelkę kariauti. Ten plytėjo miežių laukas. Kai vyrai leidosi nuo filistinų bėgti, **14** Eleazaras atsistojęs lauko viduryje jį gynė – kovėsi su filistinais, ir Jehova dovanojo didžią pergalę*.[h]

15 Kartą trys iš karžygių trisdešimtuko atėjo prie uolos – pas Dovydą į Adulamo olą.[i] Filistinų kariuomenė tuo metu buvo pasistačiusi stovyklą Refajų slėnyje.[y] **16** Dovydas buvo kalnų tvirtovėje, o filistinų įgula – Betliejuje. **17** Ir Dovydas prasitarė apie savo norą: „O kad galėčiau atsigerti iš Betliejaus[j] vandens talpyklos – tos, kur prie vartų!“ **18** Tada tas trejetas prasiveržė į filistinų stovyklą ir, pasėmę vandens iš talpyklos prie Betliejaus vartų, parnešė Dovydui. Bet tą vandenį gerti jis atsisakė ir išliejo Jehovai. **19** „Ne, šito nedarysiu! Tesaugo mane Dievas net nuo tokios minties! – kalbėjo Dovydas. – Kaip aš galiu gerti kraują vyrų, kurie statė savo gyvybę į pavojų?[k] Juk šitą vandenį jie parnešė statydami į pavojų savo gyvybę!“ Todėl Dovydas jo ir negėrė. Tai štai ką padarė tie trys karžygiai.

11:14 * Arba „didį išgelbėjimą“.

11 SKYRIUS

a 1Sa 16:12, 13

b 1Me 27:1, 2

c 2Sa 23:8

d Joz 23:10

e 1Me 8:1, 4

f 2Sa 23:9, 10
2Sa 23:15–17

g 1Sa 17:1

h Ps 18:50

i 1Sa 22:1

y Joz 15:8, 12
2Sa 23:13–17

j 1Sa 20:6

k Pr 9:4
Kun 17:10

Antra skiltis

a 1Sa 26:6
2Sa 2:18
2Sa 3:30
2Sa 18:2

b 2Sa 23:18, 19

c 1Ka 4:4
1Me 27:1, 5

d Joz 15:21

e Ts 14:5, 6
1Sa 17:36, 37
2Sa 23:20–23

f 1Sa 17:4

g 1Sa 17:7

h 1Sa 17:51

i 1Me 11:19

y 2Sa 2:18, 23
1Me 27:1, 7

j 2Sa 23:24–39

k 1Me 27:1, 9

l 1Me 27:1, 12

m 2Sa 21:18
1Me 27:1, 11

n 1Me 27:1, 13

o 1Me 27:1, 15

p Ts 20:15
1Me 12:1, 2

r Joz 24:30

20 Joabo brolis Abišajas[a] buvo kito trejeto viršiausiasis. Sykį, pakėlęs ietį prieš tris šimtus, visus juos nukovė ir pelnė sau tokį vardą kaip pirmasis trejetas.[b] **21** Iš savo trejeto jis buvo pasižymėjęs labiau nei kiti du ir buvo jų vadas, tačiau pirmajam trejetui neprilygo.

22 Jehojados sūnus Benaja[c] buvo narsus vyras, Kabceelyje[d] atlikęs daug žygdarbių. Jis nukovė du moabito Arielio sūnus. O vieną dieną, kai snigo, jis nusileido į vandens talpyklą ir nudobė liūtą.[e] **23** Be to, jis nukovė vieną aukštaūgį egiptietį (šis buvo penkių uolekčių* ūgio[f]). Nors egiptietis rankoje turėjo ietį, kuri buvo kaip audimo staklių riestuvas,[g] Benaja ėjo prieš jį su lazda ir, išplėšęs ietį egiptiečiui iš rankos, ta pačia ietimi jį nudūrė.[h] **24** Štai ką Jehojados sūnus Benaja padarė. Jis pelnė sau tokį vardą kaip pirmasis karžygių trejetas. **25** Nors buvo pasižymėjęs labiau negu anie trisdešimt, trejetui vis dėlto neprilygo.[i] Dovydas paskyrė jį savo asmens sargybos viršininku.

26 Kiti žymūs kariai buvo Joabo brolis Asaelis,[y] betliejiečio Dodojo sūnus Elhananas,[j] **27** haroras Šamotas, pelojietis Helecas, **28** tekojiečio Ikešo sūnus Ira,[k] anatotietis Abiezeras,[l] **29** hušietis Sibechajas,[m] ahoachas Ilajas, **30** netofietis Mahrajas,[n] netofiečio Baanos sūnus Heledas,[o] **31** Ribajo iš benjaminų[p] Gibėjos sūnus Itajas, piratonietis Benaja, **32** Hurajas iš Gaašo slėnių*,[r] Abielis iš Bet Arabos, **33** bahurimietis

11:23 * Maždaug 2,23 m. Žr. priedą B14.
11:32 * Arba „sausvagių“.

Azmavetas, šaalbonietis Eljachba, **34** gizojiečio Hašemo sūnūs, hararo Šagės sūnus Jehonatanas, **35** hararo Sacharo sūnus Ahiamas, Ūro sūnus Elifalas, **36** mecherietis Heferas, pelojietis Ahija, **37** karmelietis Hecrojas, Ezbajo sūnus Naarajas, **38** Natano brolis Joelis, Hagrio sūnus Mibharas, **39** amonitas Celekas, Cerujos sūnaus Joabo ginklanešys beerotietis Nachrajas, **40** itras Ira, itras Garebas, **41** hetitas Ūrija,[a] Achlajo sūnus Zabadas, **42** rubeno Šizos sūnus Adina – rubenų vadas – ir su juo dar 30 vyrų, **43** Maakos sūnus Hananas, mitnietis Juozapatas, **44** aštarotietis Uzija, aroerietis Hotamo sūnūs Šama ir Jejelis, **45** Šimrio sūnus Jediaelis ir jo brolis ticietis Joha, **46** mahavas Elielis, Elnaamo sūnūs Jeribajas ir Jošavija, moabitas Itma, **47** Elielis, Jobedas ir mecobaitas Jaasielis.

12 Štai vyrai, atėję pas Dovydą į Ciklagą,[b] kai jis dar slapstėsi nuo Kišo sūnaus Sauliaus.[c] Drauge su kitais karžygiais jie kovėsi Dovydo pusėje.[d] **2** Jie buvo ginkluoti lankais ir gebėjo tiek dešine, tiek kaire ranka[e] laidyti iš mėtyklės akmenis[f] ir šaudyti iš lanko. Visi jie buvo iš Benjamino giminės,[g] iš Sauliaus brolių: **3** jų vadas Ahiezeras drauge su Jehoašu – abu gibėjiečio[h] Šemavos sūnūs, Azmaveto[i] sūnūs Jezielis ir Peletas, Beracha, anatotietis Jehuvas, **4** gibeonietis[y] Išmaja – vienas iš karžygių trisdešimtuko[j] ir jų vadas, taip pat Jeremija, Jahazielis, Johananas, gederietis Jehozabadas, **5** Eluzajas, Jerimotas, Bealija, Šemarijas, harifietis Šefatijas, **6** korachai[a] Elkana, Išijas, Azarelis, Joezeras ir Jašobamas, **7** Jerohamo iš Gedoro sūnūs Joela ir Zebadija.

8 Pas Dovydą į jo tvirtovę dykumoje[b] atėjo kai kurie iš Gado giminės. Tai buvo karžygiai, pirtyrę kovotojai, apsiginklavę didžiaisiais skydais ir ietimis. Jų veidai buvo tarsi liūtų, o kojos vikrios it kalnų gazelių. **9** Jų vyriausiasis buvo Ezeras, antras – Abdija, trečias – Eliabas, **10** ketvirtas – Mišmana, penktas – Jeremija, **11** šeštas – Atajas, septintas – Elielis, **12** aštuntas – Johananas, devintas – Elzabadas, **13** dešimtas – Jeremijas, vienuoliktas – Machbanajas. **14** Visi jie buvo iš Gado giminės,[c] kariuomenės vadai. Jų silpniausias prilygo šimtui, o stipriausias – tūkstančiui.[d] **15** Šie vyrai persigavo per Jordaną pirmąjį mėnesį, kai upė buvo išsiliejusi iš krantų, ir visus žemumų gyventojus jie privertė bėgti į rytus ir į vakarus.

16 Į tvirtovę[e] pas Dovydą taip pat atėjo vyrų iš Benjamino ir Judo giminių. **17** Juos pasitikęs Dovydas kalbėjo: „Jei pas mane atėjote su taika, norėdami man padėti, tai mano širdis yra su jumis. Bet jeigu ketinate mane įduoti priešams, nors mano rankos nėra padariusios nieko pikta, tegul mūsų protėvių Dievas tai mato ir teįvykdo teisingumą.“[f] **18** Tada Amasają, trisdešimtuko vadą, apėmė Dievo dvasia[g] ir jis prabilo:

„Mes esame tavo, Dovydai,
mes su tavimi, Jesės sūnau!
[h]

11 SKYRIUS

a 2Sa 11:3, 17; 2Sa 12:9; 1Ka 15:5

12 SKYRIUS

b 1Sa 27:5, 6; 2Sa 1:1

c 1Sa 27:1

d 1Me 11:10

e Ts 3:15; Ts 20:15, 16

f 1Sa 17:49

g Pr 49:27

h 1Sa 11:4

i 1Me 11:26, 33

y Joz 9:3

j 1Me 11:15

Antra skiltis

a Sk 26:10, 11

b 1Sa 23:14, 29; 1Sa 24:22; 1Me 11:16

c Pr 49:19; Įst 33:20

d Kun 26:8

e 1Sa 22:1; 1Sa 23:14; 1Sa 24:22

f 1Sa 24:12, 15; 1Sa 26:23; Ps 7:6

g Ts 6:34; Ts 13:24, 25

h 2Sa 15:21

Ramybė, ramybė tau
ir ramybė visiems,
kurie tau padeda,
nes tau padeda
ir tavasis Dievas.“[a]

Taigi Dovydas juos priėmė ir paskyrė savo būrių vadais.

19 Pas Dovydą perėjo ir kai kurie iš Manaso giminės. Tuo metu jis drauge su filistinais buvo atžygiavęs kovoti prieš Saulių, tačiau filistinų pusėje kautis jam neteko, nes filistinų valdovai[b] pasitarę išsiuntė jį atgal. „Jis perbėgs pas savo valdovą Saulių ir mes už tai sumokėsime savo galva“,[c] – sakė jie. **20** Dovydui esant Ciklage,[d] pas jį perėjo šie Manaso giminės vyrai: Adnachas, Jehozabadas, Jediaelis, Mykolas, Jehozabadas, Elihuvas ir Ciletajas, Manaso tūkstančių vyriausieji.[e] **21** Jie padėjo Dovydui įveikti plėšikų gaują, nes visi buvo stiprūs, narsūs vyrai;[f] jie tapo kariuomenės vadais. **22** Diena po dienos žmonės ėjo pas Dovydą,[g] norėdami jam padėti, kol susidarė didžiulė stovykla – tarytum paties Dievo stovykla.[h]

23 O štai skaičiai ginkluotų karių, atėjusių pas Dovydą į Hebroną[i] perduoti jam Sauliaus karalystės, kaip Jehova ir buvo kalbėjęs.[y] **24** Judo vyrų, apsiginklavusių didžiaisiais skydais ir ietimis, buvo 6800. **25** Iš Simeono giminės stiprių, narsių karių buvo 7100.

26 Iš levitų – 4600. **27** Aarono sūnums[j] vadovavo Jehojada;[k] su juo buvo 3700, **28** tarp jų ir Cadokas[l] – stiprus, narsus vyras, atėjęs kartu su 22 vadais iš savo kilties.

12 SKYRIUS

a Ps 54:4

b Ts 3:1, 3

c 1Sa 29:2–4

d 1Sa 30:1

e Įst 33:17

f 1Me 5:23, 24
1Me 11:10

g 2Sa 2:3

h 2Sa 3:1

i 2Sa 2:1
2Sa 5:1

y 1Sa 16:1, 13
1Me 11:10

j 1Me 6:49

k 1Me 27:1, 5

l 2Sa 8:17
1Ka 1:8
1Ka 2:35
1Me 6:1, 8
1Me 27:16, 17

Antra skiltis

a 1Me 8:1, 33
1Me 12:1, 2

b Sk 32:33
Joz 13:8

c Pr 49:8, 10
1Me 11:10

29 Iš Benjamino giminės, iš Sauliaus brolių,[a] buvo 3000, nors anksčiau dauguma jų palaikė Sauliaus namus. **30** Iš Efraimo giminės buvo 20 800 stiprių, narsių vyrų, išgarsėjusių savo kiltyse.

31 Iš pusės Manaso giminės buvo parinkta 18 000 vyrų, kad nuėję paskelbtų Dovydą karaliumi. **32** Iš Isacharo giminės buvo 200 vadų, kurie suvokė, koks dabar metas, ir žinojo, ką Izraeliui reikia daryti. Jiems pakluso visi jų broliai. **33** Iš Zabulono giminės buvo 50 000 vyrų, gebančių kariauti ir pasiruošusių su visokiais karo ginklais stoti į mūšį. Jie visi dėjosi prie Dovydo ištikima* širdimi. **34** Iš Naftalio giminės buvo 1000 vadų ir su jais 37 000 karių, apsiginklavusių didžiaisiais skydais ir ietimis. **35** Iš Dano giminės buvo 28 600 vyrų, pasiruošusių stoti į mūšį. **36** Iš Ašero giminės buvo 40 000 vyrų, gebančių kariauti ir pasiruošusių stoti į mūšį.

37 Iš Užjordanės,[b] iš Rubeno, Gado ir pusės Manaso giminės, buvo 120 000 karių, ginkluotų visokiais karo ginklais. **38** Visi jie buvo kariai, pasiruošę stoti į kovos rikiuotę. Į Hebroną jie atžygiavo širdyje tvirtai pasiryžę paskelbti Dovydą viso Izraelio karaliumi. O ir kiti izraelitai buvo vienos minties* – norėjo, kad karaliumi taptų Dovydas.[c] **39** Ten su Dovydu jie pasiliko tris dienas. Jie valgė ir gėrė, ką jų broliai buvo jiems priruošę. **40** Be to, žmonės iš aplinkinių žemių ir

12:33 *Arba „nedvilypė“. **12:38** *Pažod. „vienos širdies“.

net iš Isacharo, Zabulono ir Naftalio ant asilų, kupranugarių, mulų ir jaučių gabeno maistą – miltus, figų ir razinų slėgtainius, vyną ir aliejų, pristatė daug galvijų ir avių, nes Izraelis labai džiaugėsi.

13 Dovydas pasitarė su tūkstantininkais, šimtininkais ir su visais kitais vadais.[a] **2** Tada visai Izraelio bendruomenei pasakė: „Jei jūs sutinkate ir jei tokia yra Jehovos, mūsų Dievo, valia, pasiųskime žinią savo broliams į visas Izraelio sritis, taip pat kunigams ir levitams, gyvenantiems savo miestuose*,[b] kad pas mus sueitų. **3** Ir pargabenkime savo Dievo Skrynią.“[c] Mat anksčiau, kai viešpatavo Saulius, žmonėms ji nerūpėjo.[d] **4** Pasiūlymas visiems patiko, jam pritarė visa bendruomenė. **5** Taigi Dovydas, ruošdamasis pargabenti Dievo Skrynią iš Kirjat Jearimų, sukvietė visą Izraelį,[e] nuo Egipto upės* iki Lebo Hamato#.[f]

6 Dovydas ir visas Izraelis nukeliavo į Baalą,[g] tai yra į Kirjat Jearimus, priklausančius Judui, parsigabenti Jehovos – Dievo, sėdinčio soste viršum* kerubų, – Skrynios,[h] priešais kurią šaukiamasi jo vardo. **7** Dievo Skrynią jie įkėlė į naują vežimą[i] ir iš Abinadabo namų leidosi į kelią; naująjį vežimą varė Uza ir Achjojas.[y] **8** Dovydas ir visas Izraelis džiūgaute džiūgavo Dievo akivaizdoje giedodami, skambindami lyromis, arfomis, lėkštelėmis,[a] mušdami būgnelius[b] ir pūsdami trimitus.[c] **9** Jiems pasiekus Kidono grendymą, atsitiko taip, kad jaučiai vos neapvertė vežimo. Uza ištiesęs ranką sugriebė Skrynią, norėdamas ją prilaikyti, **10** ir Jehovos rūstybė užsidegė ant Uzos. Už tai, kad drįso Skrynią paliesti,[d] Dievas jį nubaudė: ten pat, Dievo akivaizdoje, jis krito negyvas.[e] **11** Dovydas supyko*, kam Jehova pratrūko rūstybe ant Uzos, todėl iki šiolei ta vieta vadinama Perec Uza#.

12 Tą dieną Dovydas išsigando Dievo. „Kaipgi galiu parsigabenti Dievo Skrynią pas save?“ – sakė jis.[f] **13** Ir Dovydas, užuot pargabenęs Skrynią pas save į Dovydo miestą, pasiuntė ją į gatiečio Obed Edomo namus. **14** Dievo Skrynia gatiečio Obed Edomo namuose, pas jo šeimyną, išbuvo tris mėnesius, ir Jehova laimino Obed Edomo šeimyną ir visa, ką jis turėjo.[g]

14 Tyro karalius Hiramas[h] siuntė pas Dovydą pasiuntinius ir parūpino jam kedro rąstų, taip pat siuntė mūrininkų bei dailidžių, kad tie statytų jam rūmus.[i] **2** Dovydas matė, kad Jehova savo tautos Izraelio labui yra įtvirtinęs jo karališką valdžią Izraelyje[y] ir padaręs jį didžiu karaliumi.[j]

3 Jeruzalėje Dovydas paėmė sau daugiau žmonų;[k] Dovydui gimė dar sūnų ir dukterų.[l] **4** Štai vardai vaikų, gimusių jam Jeruzalėje:[m] Šamūva, Šo-

13 SKYRIUS

a 1Me 15:25

b Sk 35:2

c 1Sa 7:2

d 1Sa 14:18

e 1Sa 6:21–7:1
2Sa 6:1, 2
1Me 15:3

f Sk 34:2, 8

g Joz 15:9, 12

h Iš 25:22
Sk 7:89
1Sa 4:4
2Sa 6:2

i Iš 37:5

y 2Sa 6:3–8

Antra skiltis

a 1Me 25:1

b Iš 15:20

c 2Me 5:13

d Sk 4:15

e Kun 10:1, 2

f 2Sa 6:9–11

g Pr 30:27
Pr 39:5

14 SKYRIUS

h 1Ka 5:6, 8

i 2Sa 5:11, 12

y Ps 89:20, 21

j 2Sa 7:8

k Įst 17:17

l 2Sa 5:13–16

m 1Me 3:5–9

13:2 *Pažod. „miestuose su ganyklomis“. **13:5** *Arba „nuo Šihoro Egipte“, t. y. nuo vienos Nilo upės atšakos. #Arba „iki Hamato prieigų“. **13:6** *Arba galbūt „tarp“.

13:11 *Arba „susisielojo“. #Išvertus – „[rūstybės] protrūkis ant Uzos“.

babas, Natanas,[a] Saliamonas,[b] **5** Ibharas, Elišūva, Elpaletas, **6** Nogahas, Nefegas, Jafija, **7** Elišama, Beeljada ir Elifeletas.

8 Kai filistinai sužinojo, kad Dovydas pateptas viso Izraelio karaliumi,[c] pakilo prieš jį į žygį.[d] Dovydas, apie tai išgirdęs, išėjo su jais kovoti. **9** Filistinams atžygiavus ir ėmus puldinėti Refajų slėnio[e] gyventojus, **10** Dovydas teiravosi Dievo: „Ar man eiti prieš filistinus? Ar atiduosi juos man į rankas?“ Į tai Jehova jam atsakė: „Eik, aš tikrai atiduosiu juos tau į rankas.“[f] **11** Tad Dovydas nužygiavo į Baal Peracimus[g] ir ten juos sumušė. Paskui Dovydas tarė: „Dievas mano rankomis prasiveržė pro mano priešus it potvynio vanduo.“ Todėl ta vieta ir pavadinta Baal Peracimais*. **12** Filistinai paliko ten savo dievus ir, Dovydui įsakius, jie buvo sudeginti.[h]

13 Praėjus kuriam laikui, filistinai dar sykį užpuolė slėnio gyventojus.[i] **14** Dovydas vėl teiravosi Dievo ir šįkart gavo tokį atsakymą: „Neik jiems iš priekio. Apeik aplinkui ir ties bakos medžiais* pulk juos iš užnugario.[y] **15** Kai išgirsi medžių viršūnėse šlamesį, lyg kad kariai žygiuotų, leiskis į mūšį – Dievas jau bus išėjęs pirma tavęs filistinų kariuomenės naikinti.“[j] **16** Dovydas padarė, kaip Dievas buvo jam įsakęs,[k] ir jo vyrai guldė filistinų karius nuo Gibeono iki pat Gezero.[l] **17** Taigi Dovydas išgarsėjo visuose kraštuose. Jehova taip padarė, kad visos tautos jo bijotų.[a]

15 Dovydas tęsė statybas ir Dovydo mieste pasistatė daugiau namų. Be to, paruošė vietą Dievo Skryniai – pastatė jai palapinę.[b] **2** Tada Dovydas sakė: „Niekam kitam neleistina nešti Dievo Skrynios, tik levitams. Tai juos Jehova išsirinko, kad Jehovos Skrynią neštų ir jam amžinai tarnautų.“[c] **3** Dovydas norėjo pargabenti Jehovos Skrynią į vietą, kurią buvo jai paruošęs, ir sukvietė į Jeruzalę visą Izraelį.[d]

4 Dovydas sušaukė ir visus Aarono palikuonius[e] bei levitus:[f] **5** iš kehatų – jų vyriausiąjį Ūrielį ir 120 jo brolių, **6** iš merarių – jų vyriausiąjį Asają[g] ir 220 jo brolių, **7** iš geršomų – jų vyriausiąjį Joelį[h] ir 130 jo brolių, **8** iš Elicafano[i] palikuonių – jų vyriausiąjį Šemają ir 200 jo brolių, **9** iš Hebrono palikuonių – jų vyriausiąjį Elielį ir 80 jo brolių, **10** iš Uzielio[y] palikuonių – jų vyriausiąjį Aminadabą ir 112 jo brolių. **11** Paskui Dovydas, pasivadinęs kunigus Cadoką[j] ir Abjatarą,[k] taip pat levitus Ūrielį, Asają, Joelį, Šemają, Elielį ir Aminadabą, **12** jiems tarė: „Jūs esate levitų kilčių vyriausieji. Tad kartu su savo broliais pasiruoškite, kad būtumėte šventi ir galėtumėte pargabenti Jehovos, Izraelio Dievo, Skrynią į vietą, kurią esu jai prirengęs. **13** Anąkart Skrynia nebuvo nešama,[l] ir Jehovos rūstybė pratrūko ant mūsų,[m] nes nebuvome išsiaiškinę, kaip viską reikia daryti.“[n] **14** Taigi kunigai ir levitai deramai

14 SKYRIUS

a Lk 3:23, 31

b 1Ka 1:47 Mt 1:6

c 1Me 11:3

d 2Sa 5:17 Ps 2:2

e 2Sa 5:18, 22 2Sa 23:13

f 2Sa 5:19–21

g Iz 28:21

h Įst 7:25

i 2Sa 5:22–25

y Joz 8:2 Ps 18:34

j Įst 23:14 Ts 4:14

k Pr 6:22 Is 39:32

l Joz 16:10

Antra skiltis

a Įst 2:25 Įst 11:25 Joz 2:9

15 SKYRIUS

b 2Sa 7:1, 2 1Me 16:1 Ps 132:1–5

c Sk 4:15 Įst 10:8

d 2Sa 6:12 1Me 13:5

e Sk 3:2, 3

f 1Me 6:1

g 1Me 6:29, 30

h 1Me 23:6–8

i Is 6:18, 22

y Is 6:16, 18

j 2Sa 8:17

k 1Sa 22:20 1Ka 2:27, 35

l 2Sa 6:3

m 2Sa 6:8

n Sk 4:15 Įst 31:9

14:11 *Išvertus – „proveržių šeimininkas“. **14:14** *Nežinomos rūšies medžiai.

pasiruošė* gabenti Jehovos, Izraelio Dievo, Skrynią.

15 Levitai Dievo Skrynią nešė užsikėlę kartis ant pečių[a] – taip, kaip Jehova buvo paliepęs per Mozę. **16** Dovydas levitų vyriausiuosius dar įpareigojo iš savo brolių parinkti giesmininkų, kad tie džiugiai giedotų pritariant muzikos instrumentams: arfoms, lyroms[b] ir lėkštelėms.[c]

17 Taigi levitai iš savo giminės išrinko Joelio sūnų Hemaną,[d] Berechijo sūnų Asafą,[e] iš merarių kilties – Kušajo sūnų Etaną,[f] **18** o sykiu su jais ir brolius iš antro levitų skyriaus:[g] Zachariją, Beną, Jaazielį, Šemiramotą, Jehielį, Unį, Eliabą, Benają, Maasėją, Matitiją, Elifelehuvą, Miknėją ir vartų sargus Obed Edomą ir Jejelį. **19** Giesmininkams Hemanui,[h] Asafui[i] ir Etanui buvo pavesta mušti vario lėkštelėmis.[y] **20** Zacharija, Azielis, Šemiramotas, Jehielis, Unis, Eliabas, Maasėjas ir Benajas skambino arfomis alamoto* gaida,[j] **21** o Matitijas,[k] Elifelehuvas, Miknėjas, Obed Edomas, Jejelis ir Azazijas skambino lyromis šeminito* gaida[l] ir vedė melodiją. **22** Už Skrynios gabenimą buvo atsakingas Kenanijas,[m] vienas iš levitų vyriausiųjų, nes gerai išmanė, kaip tai daryti. **23** Vartų sargais prie Skrynios tarnavo Berechija ir Elkana. **24** Kunigai Šebanijas, Juozapatas, Netanelis, Amasajas, Zacharijas, Benajas ir Eliezeras pūtė trimitus priešais Dievo Skrynią,[n] o vartų sargais

15:14 *Pažod. „pasišventino“. **15:20, 21** *Žr. žodynėlį.

15 SKYRIUS

a Iš 25:14 Sk 4:6 2Me 5:9

b Ps 33:2

c 1Me 16:5 2Me 5:12, 13

d 1Me 6:31, 33 1Me 25:5

e 1Me 6:31, 39 1Me 25:1, 2 Ps 83:0

f 1Me 6:31, 44

g 1Me 25:9

h 1Me 6:31–33

i 1Me 25:1

y 1Me 13:8

j Ps 46:0

k 1Me 16:4, 5

l Ps 6:0

m 1Me 15:27

n 1Me 16:4, 6

Antra skiltis

a 1Me 13:14

b 2Sa 6:4, 5 2Sa 6:12

c 2Sa 6:13

d 2Sa 6:14, 15

e 1Me 13:8

f 1Me 16:4, 6

g 2Sa 6:5

h 1Me 17:1

i 1Sa 18:27 2Sa 3:13, 14

y 2Sa 6:16

16 SKYRIUS

j 1Ka 8:1 1Me 15:1

k 2Sa 6:17–19 1Ka 8:5

l Kun 1:3

m Kun 3:1

n Sk 18:2

prie Skrynios dar tarnavo Obed Edomas ir Jehija.

25 Dovydas, Izraelio seniūnai ir tūkstantininkai džiūgaudami nuėjo į Obed Edomo namus[a] parsigabenti iš ten Jehovos Sandoros Skrynios.[b] **26** Dievas padėjo levitams, nešantiems Jehovos Sandoros Skrynią, todėl jie paaukojo septynis jautukus ir septynis avinus.[c] **27** Dovydas vilkėjo beraukovį geriausios drobės drabužį, lygiai kaip ir visi Skrynią nešantys levitai, kaip giesmininkai ir Kenanijas, giesmininkų vyriausiasis, atsakingas už Skrynios gabenimą. Dovydas, be to, buvo apsivilkęs lininį efodą.[d] **28** Visi izraelitai gabeno Jehovos Sandoros Skrynią su džiaugsmo šūksniais,[e] rago gausmu, pūsdami trimitus,[f] mušdami lėkštelėmis, skambindami arfomis ir lyromis.[g]

29 Kai Jehovos Sandoros Skrynia pasiekė Dovydo miestą,[h] Sauliaus duktė Mikalė,[i] žvelgdama pro langą, pamatė, kaip karalius Dovydas šokinėja ir linksminasi, ir savo širdyje jį paniekino.[y]

16 Taigi jie atnešė Dievo Skrynią ir padėjo palapinėje, kurią Dovydas buvo jai pastatęs.[j] Tada jie aukojo deginamąsias ir bendrystės aukas Dievo akivaizdoje.[k] **2** Dovydas, baigęs aukoti deginamąsias[l] ir bendrystės aukas,[m] palaimino žmones Jehovos vardu. **3** Visiems izraelitams, vyrams ir moterims, jis padalijo po duonos paplotį, po datulių ir po razinų slėgtainį. **4** Paskui dalį levitų paskyrė tarnauti priešais Jehovos Skrynią,[n] kad šie

girtų*, šlovintų Jehovą, Izraelio Dievą, ir jam dėkotų. **5** Jų vyriausiasis buvo Asafas,[a] antras po jo – Zacharija. Arfomis ir lyromis skambinti buvo patikėta Jejeliui, Šemiramotui, Jehieliui, Matitijai, Eliabui, Benajui, Obed Edomui ir Jejeliui,[b] lėkštelėmis mušti turėjo Asafas.[c] **6** Kunigų Benajo ir Jahazielio pareiga buvo priešais Dievo Sandoros Skrynią pūsti trimitus.

7 Tą dieną Dovydas pirmą kartą pavedė Asafui[d] ir jo broliams giedoti padėkos giesmę Jehovai:

8 „Dėkokite Jehovai,[e]
šaukitės jo vardo,
garsinkite tautose
jo darbus.[f]
9 Giedokite, giedokite
jam gyrių,[g]
jo nuostabiuosius darbus
apmąstykit*.[h]
10 Didžiuokitės
šventuoju jo vardu![i]
Širdis, kuri Jehovos ieško,
tesidžiaugia![y]
11 Ieškokite Jehovos,[j]
ieškokit jo galybės,
be paliovos
ieškokite jo veido![k]
12 Atminkite, kokie įstabūs
jo darbai,[l]
jo stebuklus
ir jo paskelbtus
nuosprendžius atminkite,
13 jo tarno Izraelio
palikuoniai,[m]
Jokūbo sūnūs,
Dievo išrinktieji![n]
14 Mūsų Dievas – Jehova,[o]
jis teisia visą žemę.[p]

16:4 *Pažod. „minėtų“. **16:9** *Arba galbūt „apsakykit“.

16 SKYRIUS

a 1Me 6:31, 39
b 1Me 15:18
1Me 15:21
c 1Me 15:17, 19
d 1Me 6:31, 39
e Ps 106:1
f Ps 67:2
Ps 105:1–6
Iz 12:4
g 2Sa 23:1
Ef 5:19
h Ps 107:43
i Kun 22:32
Iz 45:25
Jer 9:24
y 1Me 28:9
Fil 4:4
j Am 5:4
Sof 2:3
k Ps 24:5, 6
l Ps 111:2–4
m Iz 41:8
n Ps 135:4
o Ps 95:7
p Ps 105:7–11

Antra skiltis

a Įst 7:9
b Pr 15:18
Pr 17:1, 2
c Pr 26:3–5
d Pr 28:14
e Pr 12:7
Pr 17:8
Pr 35:12
f Įst 32:8
g Pr 34:30
Įst 26:5
Ps 105:12–15
h Pr 20:1
Pr 46:6
i Pr 31:7, 42
y Pr 12:17
Pr 20:3
j Pr 20:7
k Ps 40:10
Ps 96:1–6
l Iš 15:11
m Iz 45:20
1Ko 8:4
n Iz 44:24
o Įst 33:26
Ps 8:1

15 Atminkite jo sandorą
per amžius,
jo pažadą –
lig tūkstančio kartų,[a]
16 tą sandorą, kurią sudarė
su Abraomu,[b]
tą priesaiką,
kuria prisiekė Izaokui,[c]
17 kurią padarė
įstatu Jokūbui[d]
ir sandora, galiojančia
per amžius Izraeliui.
18 ‘Tau Kanaano kraštą
duosiu,[e]
tau paveldu jį skirsiu’,[f] –
tarė Dievas.
19 Tada jūs buvote negausūs,
dar visai negausūs
ir svetimi tame krašte.[g]
20 Nors iš tautos į tautą
jie klajojo,
iš karalystės kėlėsi
į karalystę,[h]
21 jų engti niekam jis neleido,[i]
jų labui drausmino
net karalius:[y]
22 ‘Nelieskit mano pateptųjų
ir nieko pikta nedarykit
mano pranašams!’[j]
23 Giedok Jehovai, visa žeme!
Kas dieną skelbkite,
kad gelbsti jis.[k]
24 Apsakykite tautoms
jo šlovę,
visoms tautoms –
jo darbus įstabius.
25 Juk Jehova yra didis
ir labiausiai girtinas,
bijotinas labiau
negu visi kiti dievai.[l]
26 Visi tautų dievai –
tik beverčiai stabai,[m]
o Jehova
yra padaręs dangų.[n]
27 Jo akivaizdoje –
prakilnumas ir didybė,[o]

jo buveinėje – galybė
ir džiaugsmas.[a]
28 Atiduokite Jehovai,
kas pridera, tautų kiltys,
atiduokite Jehovai,
kas pridera, nes jis
šlovingas ir galingas.[b]
29 Atiduokite Jehovai šlovę,
priderančią jo vardui,[c]
jo akivaizdon ateikite
nešini dovana.[d]
Lenkitės Jehovai šventais
apdarais pasipuošę.*[e]
30 Drebėk prieš jį, visa žeme!
Žemė stovi tvirtai,
niekas jos nepajudins.[f]
31 Tesidžiaugia dangūs,
tedžiūgauja žemė.[g]
Skelbkite tautose:
'Jehova tapo Karaliumi!'[h]
32 Tegaudžia jūra
ir visa, kas joje,
laukai ir visa, kas juose,
tesidžiaugia.
33 Kartu su jais Jehovos
akivaizdoje linksmai
tešūkauja girios medžiai,
nes jis ateina* teisti žemės.
34 Dėkokite Jehovai,
nes jis geras,[i]
nes jo ištikimoji meilė
amžina.[y]
35 Sakykite:
'Gelbėk mus, o Dieve,
mūsų gelbėtojau,[j]
surankiok,
išvaduok mus iš tautų!
Tada dėkosime
šventajam tavo vardui[k]
ir šlovinsim tave
džiaugsmingai.[l]
36 Tebūna šlovinamas
Jehova, Izraelio Dievas,
per amžių amžius.'"

16:29 *Arba galbūt „Lenkitės Jehovai, nes jis didžiai šventas". **16:33** *Arba „atėjo".

16 SKYRIUS

a 1Ti 1:11

b Ps 68:34
Ps 96:7–13

c Įst 28:58
Neh 9:5
Ps 148:13

d 1Me 29:3–5
Mt 5:23

e Įst 26:10

f Ps 104:5
Mok 1:4

g Ps 97:1

h Apr 19:6

i 2Me 5:13
Lk 18:19

y Ps 103:17
Jer 31:3
Rd 3:22

j Ps 68:20

k Ps 122:4

l Iz 43:21

Antra skiltis

a 1Me 15:16, 17

b 1Me 16:4–6

c Iš 29:38
2Me 13:11
Ezr 3:4

d 1Me 12:28

e 1Ka 3:4

f Iš 29:39
2Me 2:4

g 1Me 25:1

h 1Me 16:4

i 2Me 5:13
Ezr 3:11

y 1Me 6:31, 33
1Me 15:16, 17

j 1Me 25:1, 3

17 SKYRIUS

k 1Ka 1:8
1Me 29:29

l 1Me 14:1

m 2Sa 7:1–3
1Me 15:1
2Me 1:4

Visa tauta atsakė: „Amen!"* ir šlovino Jehovą.

37 Dovydas paliko Asafą[a] ir jo brolius ten, prie Jehovos Sandoros Skrynios, kad nuolat tarnautų priešais Skrynią[b] ir atliktų savo kasdienes priedermes.[c] **38** Obed Edomas ir jo broliai, iš viso 68 vyrai, taip pat Jedutūno sūnus Obed Edomas ir Hosa buvo vartų sargai. **39** O kunigas Cadokas[d] ir kiti kunigai tarnavo priešais Jehovos Padangtę, tebesančią Gibeono šventavietėje.[e] **40** Jie nuolat, rytą ir vakarą, aukojo Jehovai deginamąsias aukas ant deginamųjų aukų aukuro ir vykdė visa, kas parašyta Įstatyme, kurį Jehova davė Izraeliui.[f] **41** Kartu tarnavo Hemanas, Jedutūnas[g] ir kiti vardu pašaukti vyrai. Jiems buvo skirta užduotis dėkoti Jehovai,[h] nes „jo ištikimoji meilė amžina".[i] **42** Hemanas[y] ir Jedutūnas turėjo pūsti trimitus, mušti lėkštelėmis ir skambinti kitais instrumentais, kuriais šlovinamas Dievas. Jedutūno sūnums[j] buvo pavesta saugoti vartus. **43** Tada visi žmonės išsiskirstė po namus, ir Dovydas sugrįžo namo palaiminti savo šeimynos.

17 Kai jau buvo įsikūręs savo rūmuose, Dovydas pranašui Natanui[k] sykį tarė: „Aš gyvenu kedro namuose,[l] o Jehovos Sandoros Skrynia glaudžiasi po palapinės dangalais."[m] **2** Į tai Natanas atsakė: „Daryk visa, kas tavo širdyje, nes Dievas su tavimi."

3 Tą pačią naktį Nataną pasiekė Dievo žodis: **4** „Eik ir perduok mano tarnui Dovydui:

16:36 *Arba „Tebūnie!"

‘Taip sako Jehova: „Ne tu pastatysi man namus, kad juose gyvenčiau.[a] **5** Juk nuo pat tos dienos, kai išvedžiau Izraelį, iki šiolei aš ne namuose gyvenau, o kilnojausi iš palapinės į palapinę, iš vienos padangtės į kitą*.[b] **6** Argi per visą tą laiką, kol su Izraeliu keliavau, bent vienu žodžiu apie tai užsiminiau kuriam nors iš Izraelio teisėjų, paskirtų ganyti mano tautą? Argi kuriam priekaištavau: ‘Kodėl nepastatėte man kedro namų?’“’

7 Dabar mano tarnui Dovydui sakyk: ‘Taip sako Jehova, kareivijų Viešpats: „Aš paėmiau tave iš ganyklų, kur vaikščiojai paskui avis, ir padariau savo tautos Izraelio vadu.[c] **8** Aš būsiu su tavimi, kad ir kur eitum,[d] ir pašalinsiu tau iš kelio visus priešus.[e] Tavo vardą padarysiu tokį kaip žemės didžiūnų.[f] **9** Savo tautai Izraeliui aš paskirsiu vietą, juos įkurdinsiu ir jie ten gyvens, niekas nebedrums jiems ramybės. Nedori žmonės jų nebeengs kaip anksčiau,[g] **10** kaip engė nuo tos dienos, kai savo tautai Izraeliui paskyriau teisėjus.[h] Aš parklupdysiu visus tavo priešus.[i] Be to, tau sakau: Jehova pastatys tau namus*.

11 Kai tavo dienos pasibaigs ir kai išeisi pas savo protėvius, aš iškelsiu po tavęs palikuonį, vieną iš tavo sūnų,[y] ir įtvirtinsiu jo karališką valdžią.[j] **12** Jis pastatys man namus[k] ir aš įtvirtinsiu jo sostą amžiams.[l] **13** Aš būsiu jam tėvas, o jis bus man sūnus.[m] Savo ištikimo-

17 SKYRIUS

a 2Sa 7:4–7
1Ka 8:17–19
1Me 22:7, 8
b Iš 40:2
Sk 4:24, 25
2Sa 6:17
Ps 78:60
c 1Sa 16:11, 12
1Sa 17:15
1Sa 25:30
2Sa 7:8–11
Ps 78:70, 71
d 1Sa 18:14
2Sa 8:6
e 1Sa 25:29
1Sa 26:10
Ps 89:20, 22
f 1Sa 18:30
g Iš 2:23
h Ts 2:16
i Ps 18:40
y 1Ka 8:20
Ps 132:11
j 2Sa 7:12–17
1Ka 9:5
1Me 28:5
Jer 23:5
k 1Ka 5:5
1Me 22:10
l Ps 89:3, 4
Iz 9:7
Dan 2:44
m 2Sa 7:14
Lk 9:35
Hbr 1:5

Antra skiltis

a Iz 55:3
b 1Sa 15:24, 28
1Me 10:13, 14
c Dan 2:44
Jn 1:49
2Pt 1:11
d Ps 89:36
Jer 33:20, 21
Lk 1:32, 33
Hbr 1:8
Apr 3:21
e 2Sa 7:8
2Sa 7:18–20
f Mt 22:42
Apd 13:34
Apr 22:16
g Ps 139:1
h 2Sa 7:21–24
i Iš 15:11
y Iz 43:10
j Jst 4:7
Ps 147:20
k Iš 19:5
Ps 77:15
l Jst 4:34
Neh 9:10
Iz 63:12
Ez 20:9
m Jst 7:1
Joz 10:42
Joz 21:44
n 1Sa 12:22
o Pr 17:7
Jst 7:6, 9
p 2Sa 7:25–29

sios meilės nuo jo neatimsiu,[a] kaip atėmiau nuo jo pirmtako.[b] **14** Savo namuose ir savo karalystėje aš įtvirtinsiu jį amžiams,[c] ir jo sostas bus amžinas.“’“[d]

15 Visus šiuos žodžius ir visą šį regėjimą Natanas persakė Dovydui.

16 Tada karalius Dovydas nuėjęs atsisėdo Jehovos akivaizdoje ir prabilo: „Kas aš toks, Dieve Jehova, ir kas mano šeima, kad taip toli mane nuvedei?[e] **17** Bet ir šito tau pasirodė per maža, Dieve. Tu dar kalbi apie savo tarno namų tolimą ateitį[f] ir tu, Dieve Jehova, laikai mane vertu dar didesnio išaukštinimo*. **18** Ką tavo tarnas Dovydas begali tau pasakyti, kai mane taip pagerbei? Juk tu savo tarną gerai pažįsti.[g] **19** Kaip širdyje ir buvai nutaręs, tu, Jehova, dėl savo tarno padarei visus šiuos didžius darbus ir apreiškei savo didybę.[h] **20** Jehova, nėra nė vieno, kuris tau prilygtų.[i] Nėra kito Dievo – tiktai tu.[y] Ir visa, ką savo ausimis esame girdėję, tai tik patvirtina. **21** Kokia kita tauta žemėje prilygsta tavo tautai Izraeliui?[j] Dievas atėjęs juos išpirko, kad būtų jo tauta.[k] Tu padarei didžių, stulbinančių darbų,[l] pašalinai tautas iš kelio savo tautai,[m] kurią išpirkai iš Egipto, ir šitaip įgijai sau vardą. **22** Visiems laikams tu išsirinkai Izraelį savąja tauta.[n] Tu, Jehova, tapai jų Dievu.[o] **23** Tad, Jehova, tegul nelieka neištesėta, ką dėl savo tarno ir dėl jo namų pažadėjai. Laikykis savo žodžio.[p] **24** Tavo vardas tegyvuoja*, tebūna jis amžinai

17:5 *Arba galbūt „iš stovyklavietės į stovyklavietę, iš vienos vietos į kitą“.
17:10 *T. y. dinastiją.
17:17 *Arba „laikai mane didžiu žmogumi“.
17:24 *Arba „tebūna patikimas“.

išaukštintas,[a] kad žmonės kalbėtų: ‘Jehova, kareivijų Viešpats, Izraelio Dievas, tikrai yra Dievas, valdąs Izraelį!’ Ir tebūna tavo tarno Dovydo namai įtvirtinti tavo akivaizdoje.[b] **25** Tu, mano Dieve, savo tarnui apreiškei, kad pastatysi jam namus*. Todėl tavo tarnas ir išdrįso kreiptis į tave šia malda. **26** Jehova, tu esi tikrasis Dievas ir dėl savo tarno esi pažadėjęs tiek daug gera! **27** Tad malonėk palaiminti savo tarno namus. Tegul jie per amžius išlieka tavo akivaizdoje. Juk jeigu tu, Jehova, ką palaimini, tai yra palaiminta amžiams.“

18 Po kurio laiko Dovydas nugalėjo filistinus, pavergė juos ir atėmė iš jų Gatą[c] su aplinkiniais miesteliais.[d] **2** Taip pat nugalėjo Moabą.[e] Moabitai tapo Dovydo tarnais ir mokėjo jam duoklę.[f]

3 Netoli Hamato[g] Dovydas nugalėjo Cobos[h] karalių Hadadezerą,[i] kai tas žygiavo prie Eufrato įtvirtinti savo valdžios.[y] **4** Dovydas paėmė 1000 jo kovos vežimų, 7000 raitininkų ir 20000 pėstininkų.[j] Kovos vežimų žirgams jis pakirto kojų sausgysles – paliko tik 100 žirgų.[k] **5** Kai Cobos karaliui Hadadezerui į pagalbą atėjo Damasko sirai, Dovydas nukovė 22000 sirų karių.[l] **6** Tada jis išdėstė įgulas Damasko Sirijoje, ir sirai, tapę jo tarnais, mokėjo duoklę. Visur, kur Dovydas žygiavo, Jehova dovanojo jam pergalę*.[m] **7** Dovydas paėmęs pargabeno į Jeruzalę apskritus auksinius Hadadezero vyrų skydus. **8** O iš Tibhato ir Kūno, Hadadezero miestų, Dovydas paėmė daug vario. Saliamonas iš jo padarė vario Jūrą,[a] stulpus ir varinius reikmenis.[b]

9 Apie tai, kad Dovydas sumušė visą Cobos karaliaus Hadadezero kariuomenę,[c] išgirdo Hamato karalius Touvas.[d] **10** Pas karalių Dovydą jis nedelsdamas siuntė savo sūnų Hadoramą pasiteirauti, kaip jam klojasi, ir pasveikinti su pergale prieš Hadadezerą (mat šis dažnai kariavo su Touvu). Hadoramas ta proga atgabeno visokių aukso, sidabro ir vario dirbinių, **11** ir juos karalius Dovydas paskyrė* Jehovai,[e] kaip jau buvo padaręs su sidabru ir auksu, paimtu iš visų tautų: iš Edomo ir Moabo, iš amonitų,[f] filistinų[g] ir amalekiečių.[h]

12 Cerujos[i] sūnus Abišajas[y] Druskos slėnyje nukovė 18000 edomitų.[j] **13** Edome Dovydas įkurdino įgulas ir visi edomitai tapo jo tarnais.[k] Visur, kur Dovydas žygiavo, Jehova dovanojo jam pergalę*.[l] **14** Dovydas valdė visą Izraelį;[m] visoje savo tautoje jis vykdė teisingumą ir teisumą.[n] **15** Cerujos sūnus Joabas buvo kariuomenės vadas,[o] Ahiludo sūnus Juozapatas – metraštininkas,[p] **16** Ahitubo sūnus Cadokas ir Abjataro sūnus Ahimelechas – kunigai, Šavša – raštininkas, **17** Jehojados sūnus Benaja – keretų[r] ir peletų[s] vyriausiasis. O Dovydo sūnūs buvo antri po karaliaus.

19 Po kurio laiko mirė amonitų karalius Nahašas ir vietoj jo ėmė karaliauti jo sūnus.[t] **2** Dovydas sakė: „Būsiu maloningas[u] Nahašo sūnui Ha-

17:25 *T. y. dinastiją. **18:6, 13** *Arba „išgelbėjimą“.

18:11 *Pažod. „pašventino“.

17 SKYRIUS

a 2Me 6:33
Ps 72:19
Mt 6:9
Jn 12:28

b Ps 89:35, 36

18 SKYRIUS

c 1Sa 5:8
2Sa 1:20

d 2Sa 8:1

e Sk 24:17
Ps 60:8

f 2Sa 8:2
2Ka 3:4

g 2Me 8:3

h 1Sa 14:47
2Sa 10:6
Ps 60:0

i 1Ka 11:23

y Pr 15:18
Iš 23:31
2Sa 8:3, 4

j Ps 20:7

k Įst 17:16
Ps 33:17

l 2Sa 8:5–8

m 1Me 17:8

Antra skiltis

a 1Ka 7:23

b 1Ka 7:15, 45

c 2Sa 8:3

d 2Sa 8:9–11

e Joz 6:19
2Me 5:1

f 1Me 20:1

g 2Sa 5:25

h 1Sa 27:8, 9
1Sa 30:18, 20

i 1Me 2:15, 16

y 1Sa 26:6
2Sa 3:30
2Sa 10:10
2Sa 20:6
2Sa 21:17

j 2Sa 8:13, 14

k Pr 25:23
Pr 27:40

l Ps 18:48
Ps 144:10

m 1Ka 2:11

n 2Sa 8:15–18
2Sa 23:3, 4
Ps 78:70–72

o 1Me 11:6

p 1Ka 4:3

r 1Sa 30:14
Sof 2:5

s 1Ka 1:38

19 SKYRIUS

t 2Sa 10:1–5

u 2Sa 9:7

nūnui, nes jo tėvas buvo maloningas man.“* Todėl Dovydas siuntė pasiuntinius pareikšti jam užuojautos dėl tėvo mirties. Bet kai Dovydo dvariškiai atkeliavo į amonitų[a] kraštą pareikšti Hanūnui užuojautos, **3** amonitų didžiūnai ėmė Hanūnui kalbėti: „Nejaugi manai, kad pasiuntinius su užuojauta Dovydas atsiuntė norėdamas tavo tėvą pagerbti? Argi jo dvariškiai ne tam atėjo, kad išžvalgytų ir iššnipinėtų kraštą, o paskui sunaikintų?“ **4** Tad Hanūnas, pastvėręs Dovydo dvariškius, nuskuto jiems barzdą,[b] nukirpo drabužius iki pat sėdmenų ir juos išvarė. **5** Kai žinia apie tuos vyrus pasiekė Dovydą, jis tuojau siuntė jų pasitikti, nes vyrai buvo labai pažeminti. Karalius jiems perdavė: „Pasilikite Jeriche,[c] kol ataugs barzda. Tada galėsite sugrįžti.“

6 Vėliau amonitai susivokė, kad Dovydą smarkiai supykdė*. Todėl Hanūnas ir amonitai siuntė 1000 sidabro talentų# į Mesopotamiją^, Aram Maaką ir Cobą, kad nusamdytų kovos vežimų ir raitininkų.[d] **7** Jie nusamdė 32 000 kovos vežimų ir Maakos karalių su jo vyrais. Šie atžygiavo ir pasistatė stovyklą priešais Medebą.[e] Patys amonitai irgi susirinko iš savo miestų ir ruošėsi mūšiui.

8 Apie tai išgirdęs, Dovydas siuntė Joabą[f] ir visą kariuomenę su narsiausiais savo kariais.[g]

19:2 *Arba „Rodysiu ištikimąją meilę Nahašo sūnui Hanūnui, nes jo tėvas rodė ištikimąją meilę man“. **19:6** *Pažod. „kad yra pasmirdę Dovydui“. #Talentas buvo lygus 34,2 kg. Žr. priedą B14. ^Pažod. „Aram Naharaimus“.

19 SKYRIUS

a Pr 19:36, 38

b Kun 19:27

c 1Ka 16:34

d 1Sa 14:47
2Sa 8:3
2Sa 10:6

e Joz 13:8, 9

f 2Sa 8:16

g 2Sa 10:7, 8
2Sa 23:8

Antra skiltis

a 2Sa 10:9–12

b 1Me 11:20, 21

c 2Sa 8:5

d Įst 31:6
Joz 1:9

e Kun 26:7, 8
Įst 28:7
2Sa 10:13, 14

f 2Sa 8:3

g 2Sa 10:15, 16

h 2Sa 10:17–19

9 Amonitai išėjo ir sustojo kovos gretomis prie miesto vartų, o karaliai, kurie buvo prie jų prisidėję, skyrium nuo jų išsirikiavo atvirame lauke.

10 Joabas matė, kad priešai puls ir iš priekio, ir iš užnugario, tad, parinkęs geriausių Izraelio karių, išrikiavo juos kautis su sirais,[a] **11** o kitus vyrus pavedė savo broliui Abišajui,[b] kad tas išrikiuotų juos kautis su amonitais. **12** Joabas tarė: „Jei sirai[c] pasirodytų už mane stipresni, tu ateik man į pagalbą, o jei amonitai pasirodytų už tave stipresni, į pagalbą ateisiu aš. **13** Būkime tvirti ir drąsūs[d] dėlei savo tautos, dėlei savo Dievo miestų, ir Jehova padarys, kas jo akyse tinkama.“

14 Tada Joabas ir jo vyrai žengė kautis su sirais ir tie pasileido nuo jo bėgti.[e] **15** Pamatę, kad sirai bėga, amonitai irgi leidosi bėgti nuo jo brolio Abišajo ir grįžo į miestą. Paskui Joabas paržygiavo į Jeruzalę.

16 Matydami, kad Izraelis juos nugalėjo, sirai siuntė pasiuntinius ir pasikvietė sirų iš krašto, kur teka Upė*,[f] Šiems vadovavo Hadadezero kariuomenės vadas Šofachas.[g]

17 Kai apie tai buvo pranešta Dovydui, jis tuojau sutelkė visą Izraelį. Persikėlę per Jordaną, jie atžygiavo prie sirų ir išsirikiavo kovos gretomis. Dovydui išrikiavus savo karius, sirai stojo su juo į mūšį.[h] **18** Bet ir šįkart sirams teko nuo izraelitų bėgti. Dovydas nukovė 7000 karių, važiuojančių kovos vežimais, taip pat 40 000 pėstininkų. Nukovė ir sirų kariuomenės

19:16 *T. y. Eufratas.

vadą Šofachą. **19** Hadadezero tarnai matydami, kad izraelitai prieš juos laimėjo,[a] tuojau pat sudarė su Dovydu taiką – šitaip jie pateko jo valdžion.[b] O sirai daugiau nebenorėjo padėti amonitams.

20 Metų pradžioje,* tuo laiku, kai karaliai žygiuoja į karą, Joabas[c] surengė karo žygį ir nusiaubė amonitų kraštą; atėjęs jis apgulė Rabą.[d] Tuo tarpu Dovydas pasiliko Jeruzalėje.[e] Joabas puolė Rabą ir sugriovė.[f] **2** Dovydas nuėmė nuo Malkamo galvos brangakmeniais išpuoštą karūną, sveriančią talentą* aukso, ir tada ji buvo uždėta Dovydui ant galvos. Iš miesto Dovydas išgabeno labai daug grobio.[g] **3** Be to, išsivedė iš ten žmones ir pristatė dirbti[h] su akmenpjūkliais, kirviais ir kitais aštriais geležiniais įrankiais. Taip Dovydas padarė su visais amonitų miestais. Paskui jis ir visi kariai sugrįžo į Jeruzalę.

4 Tada prie Gezero prasidėjo karas su filistinais. Hušietis Sibechajas[i] nukovė Sipają, kilusį iš refajų,[y] ir filistinai buvo sutramdyti.

5 Kai vėl prasidėjo karas su filistinais, Jayro sūnus Elhananas nukovė gatiečio Galijoto[j] brolį Lachmį, kurio ieties kotas buvo kaip audimo staklių riestuvas.[k]

6 Kitąkart karas kilo prie Gato.[l] Ten buvo vienas aukštaūgis vyras,[m] turintis po šešis pirštus ant vienos ir ant kitos rankos ir po šešis pirštus ant vienos ir ant kitos kojos, iš viso dvidešimt keturis. Jis irgi buvo kilęs iš refajų[a] **7** ir jis tyčiojosi[b] iš Izraelio, bet Dovydo brolio Šimos[c] sūnus Jehonatanas jį nukovė.

8 Šitie buvo refajų[d] palikuoniai iš Gato.[e] Jie krito nuo Dovydo ir jo tarnų rankos.

21 Tada Šėtonas* pakilo prieš Izraelį ir sukurstė Dovydą suskaičiuoti žmones.[f] **2** Joabui[g] ir tautos vadams Dovydas paliepė: „Eikite, suskaičiuokite Izraelį nuo Beer Šebos iki Dano[h] ir praneškite man, koks jų skaičius.“ **3** Joabas atsakė: „Tepagausina Jehova savo tautą šimteriopai! Mano viešpatie karaliau, argi visi jie nėra mano viešpaties tarnai? Kodėl mano viešpats karalius šito užsigeidė? Kodėl turėtum užtraukti kaltę Izraeliui?“

4 Joabui karaliaus perkalbėti nepavyko – karaliaus žodis paėmė viršų. Tad Joabas išėjo ir apkeliavo visą Izraelį. Sugrįžęs į Jeruzalę,[i] **5** jis pranešė Dovydui surašytų žmonių skaičių: visame Izraelyje buvo 1 100 000 kalavijais ginkluotų vyrų, o Jude – 470 000.[y] **6** Tačiau Levio ir Benjamino giminių Joabas neskaičiavo,[j] nes karaliaus įsakymu baisėjosi.[k]

7 Dievui tas dalykas labai nepatiko ir jis Izraelį nubaudė. **8** Dovydas sakė Dievui: „Taip darydamas aš labai nusidėjau.[l] O dabar meldžiu: atleisk savo tarno kaltę,[m] nes pasielgiau labai kvailai.“[n] **9** Tada Jehova liepė Gadui,[o] Dovydo regėtojui: **10** „Nueik ir pasakyk Dovydui: ‘Taip sako Jehova: „Leidžiu tau

19 SKYRIUS

a Ps 18:39

b 1Me 14:17
Ps 18:44

20 SKYRIUS

c 1Me 11:6

d Įst 3:11

e 2Sa 11:1

f 2Sa 12:26

g 2Sa 8:11, 12
2Sa 12:30, 31

h 1Ka 9:20, 21

i 2Sa 21:18
1Me 11:26, 29

y Įst 3:13

j 1Sa 17:4, 7
1Sa 21:9

k 2Sa 21:19
1Me 11:23, 24

l Joz 11:22
1Sa 7:14

m Sk 13:33
Įst 2:10
Įst 3:11

Antra skiltis

a 2Sa 21:16
2Sa 21:20–22

b 1Sa 17:10
2Ka 19:22

c 1Me 2:13

d Įst 2:11

e 1Sa 17:4

21 SKYRIUS

f 2Sa 24:1–3

g 2Sa 8:16

h Ts 18:29
2Sa 17:11

i 2Sa 24:4, 8

y 2Sa 24:9

j Sk 1:47

k 1Me 27:23, 24

l 2Sa 12:13

m Ps 25:11
Ps 51:1

n 2Sa 24:10–14

o 1Me 29:29

20:1 *T. y. pavasarį. **20:2** *Talentas buvo lygus 34,2 kg. Žr. priedą B14.

21:1 *Arba galbūt „vienas priešininkas“.

pasirinkti iš trijų bausmių. Pasirink vieną, ir aš ją tau įvykdysiu.“’“ **11** Tad Gadas nuėjo pas Dovydą ir jam kalbėjo: „Taip sako Jehova: ‘Rinkis, **12** ko nori: ar kad užeitų treji bado metai,[a] ar kad tris mėnesius tave niokotų ir kalaviju kirstų priešai,[b] ar kad tris dienas krašte siaustų Jehovos kalavijas – maras[c] – ir pražūtį į visą Izraelio žemę neštų Jehovos angelas.’[d] Dabar pagalvok, ką turiu atsakyti tam, kuris mane siuntė.“ **13** Dovydas tarė Gadui: „Kaip tai mane slegia! Verčiau jau pulsiu į Jehovos rankas, nes jo gailestingumas labai didelis.[e] Į žmogaus rankas pateksi aš nenoriu.“[f]

14 Taigi Jehova siuntė Izraeliui marą[g] ir Izraelyje krito 70 000 žmonių.[h] **15** Savo angelą Dievas siuntė ir į Jeruzalę, kad ją naikintų. Kai tas jau buvo bepradedąs, Jehova pažvelgė ir jam pagailo žmonių, kuriems buvo užtraukęs negandą. [i] „Gana![y] Nuleisk ranką“, – tarė jis angelui, naikinančiam izraelitus. Jehovos angelas stovėjo prie jebusiečio[j] Ornano grendymo.[k]

16 Pakėlęs akis, Dovydas išvydo Jehovos angelą, stovintį tarp žemės ir dangaus. Jo rankoje buvo nuogas kalavijas, ištiestas Jeruzalės link.[l] Dovydas ir seniūnai, vilkintysašutinėmis,[m] tuojau puolė kniūbsti.[n] **17** Dovydas kalbėjo Dievui: „Argi ne aš liepiau suskaičiuoti žmones? Tai aš nusidėjau. Tai aš pasielgiau nedorai.[o] O šitos avys – kuo jos prasikalto? Jehova, mano Dieve, meldžiu: savo ranką atgręžk prieš mane ir prieš mano tėvo namus, tik išgelbėk savo tautą nuo šios negandos!“[a]

21 SKYRIUS

a Kun 26:26

b Kun 26:14, 17

c Kun 26:25

d 2Ka 19:35

e Iš 34:6 Ps 51:1 Iz 55:7 Rd 3:22

f 2Me 28:9

g Sk 16:46

h 2Sa 24:15, 16

i Iš 32:14 Jst 32:36

y Ps 90:13

j 2Sa 5:6

k 2Me 3:1

l Sk 22:31 Joz 5:13

m 2Ka 19:1

n 2Sa 24:17

o Ps 51:4

Antra skiltis

a Iš 32:12 Sk 16:22

b 2Sa 24:11

c 2Sa 24:18–23 2Me 3:1

d Sk 25:8

e Iz 28:27

f 2Sa 24:24, 25

g Iš 20:25

h Kun 9:23, 24 1Ka 18:38 2Me 7:1

18 Tada Jehovos angelas prakalbo į Gadą[b] ir liepė pasakyti Dovydui, kad koptų aukštyn ir ant jebusiečio Ornano grendymo pastatytų Jehovai aukurą.[c] **19** Taigi Dovydas patraukė aukštyn, kaip Jehovos vardu jam buvo liepęs Gadas. **20** Ornanas tuo metu kūlė kviečius ir atsigręžęs pamatė angelą. Ten buvo ir keturi Ornano sūnūs, bet jie pasislėpė. **21** Žvilgtelėjęs ir pamatęs ateinantį Dovydą, Ornanas skubiai leidosi nuo grendymo jo pasitikti ir žemai nusilenkė. **22** Dovydas į Ornaną prabilo: „Parduok* man tą sklypą, kur yra grendymas, ir aš čia pastatysiu aukurą Jehovai. Parduok už visą kainą, kad neganda pasitrauktų nuo tautos.“[d] **23** Bet Ornanas ėmė Dovydui kalbėti: „Imk jį, mano viešpatie karaliau, ir daryk, kas tau patinka! Štai duodu galvijus deginamosioms aukoms, kuliamąsias roges[e] malkoms ir kviečius javų atnašai. Visa tai dovanoju.“

24 Tačiau karalius Dovydas atsakė Ornanui: „Ne! Privalau pirkti už visą kainą. Neimsiu to, kas tau priklauso, ir Jehovai neaukosiu. Neatnašausiu jam deginamųjų aukų, kurios man nieko nekainuoja.“[f] **25** Taigi Dovydas už tą plotą atsvėrė Ornanui 600 aukso šekelių*. **26** Ten Dovydas pastatė aukurą[g] Jehovai ir atnašavo deginamąsias ir bendrystės aukas. Dovydas šaukėsi Jehovos, ir jis jam atsakė siųsdamas iš dangaus ugnį[h] ant deginamųjų

21:22 *Pažod. „Duok“. **21:25** *Šekelis buvo lygus 11,4 g. Žr. priedą B14.

aukų aukuro. **27** Tada Jehova įsakė angeluiᵃ kišti kalaviją atgal į makštį. **28** Dovydas, matydamas, kad ant jebusiečio Ornano grendymo Jehova jį išklausė, ir toliau ten atnašavo aukas. **29** Tačiau Jehovos Padangtė, kurią Mozė buvo padaręs dykumoje, ir deginamųjų aukų aukuras tebebuvo Gibeono šventavietėje.ᵇ **30** Dovydas negalėjo tenai nueiti Dievo pasiteirauti, nes buvo įsibaiminęs Jehovos angelo kalavijo.

22 Tada Dovydas tarė: „Čia bus Dievo Jehovos Namai, čia bus Izraelio deginamųjų aukų aukuras.“ᶜ

2 Dovydas liepė surinkti Izraelio krašte gyvenančius svetimtaučiusᵈ ir paskyrė juos akmentašiais, kad skaldytų ir tašytų akmenis Dievo Namų statybai.ᵉ **3** Jis parūpino daug geležies kaldinti vartų vinims bei sankaboms ir tiek daug vario, kad net nebuvo įmanoma pasverti,ᶠ **4** taip pat kedro rąstųᵍ be skaičiaus, nes daugybę kedro rąstų Dovydui atgabeno sidoniečiaiʰ ir tyriečiai.ⁱ **5** Dovydas sakė: „Mano sūnus Saliamonas dar jaunas ir nepatyręs,ʲ o Namai, kuriuos reikia Jehovai pastatyti, turi būti nepaprastai didingi,ᵏ kad garsas apie juos ir apie jų grožįˡ sklistų po visus kraštus.ᵐ Todėl jam viską iš anksto surūšiu.“ Taigi prieš mirtį Dovydas parūpino daug medžiagų statybai.

6 Dovydas pasikvietė savo sūnų Saliamoną ir įpareigojo jį pastatyti Namus Jehovai, Izraelio Dievui. **7** „Aš iš visos širdies troškau pastatyti Jehovai, savo Dievui, Namus,ⁿ – kalbėjo Dovydas savo sūnui, – **8** bet mane pasiekė Jehovos žodis: ‘Daug kraujo praliejai ir daug kariavai. Tu mano vardui Namų nestatysi,ᵃ nes esi daug kraujo praliejęs ant žemės mano akivaizdoje. **9** Štai gims tau sūnusᵇ – jis bus taikingas vyras*, ir aš duosiu jam atilsį nuo visų priešų.ᶜ Jo vardas bus Saliamonas#,ᵈ ir jo dienomis aš suteiksiu Izraeliui taiką ir ramybę.ᵉ **10** Jis pastatys mano vardui Namus.ᶠ Jis bus man sūnus, o aš būsiu jam tėvas.ᵍ Aš įtvirtinsiu jo karališkąjį sostą Izraelyje amžiams.’ʰ

11 O dabar, mano sūnau, tebūna Jehova su tavimi, kad tau gerai sektųsi ir kad pastatytum Jehovai, savo Dievui, Namus, kaip jis apie tave yra kalbėjęs.ⁱ **12** Tik tegul Jehova, padarydamas tave Izraelio valdovu, suteikia tau nuovokos ir išmanymo,ʲ kad laikytumeisi Jehovos, savo Dievo, įstatymo.ᵏ **13** Jei nuostatus ir potvarkius, kuriuos Jehova perdavė Izraeliui per Mozę,ˡ rūpestingai vykdysi,ᵐ tau tikrai seksis. Būk drąsus ir tvirtas! Neišsigąsk ir nebijok!ⁿ **14** Aš negailėdamas pastangų prikaupiau Jehovos Namams 100 000 talentų* aukso, 1 000 000 talentų sidabro ir tokią daugybę vario ir geležies,ᵒ kad neįmanoma net pasverti. Parūpinau taip pat rąstų ir akmenų.ᵖ Prie viso šito tu galėsi dar pridėti. **15** Darbininkų – akmentašių, mūrininkų,ᵠ dailidžių ir visokių kitokių meistrųʳ – tau netrūksta. **16** Ir aukso, sidabro, vario ir geležies yra

21 SKYRIUS

a 2Sa 24:16
Ps 103:20
b 1Ka 3:4
1Me 16:39
2Me 1:3

22 SKYRIUS

c Įst 12:5, 6
2Sa 24:18
2Me 3:1
d 1Ka 9:20, 21
2Me 2:17, 18
e 1Ka 5:15, 17
1Ka 6:7
1Ka 7:9
f 1Ka 7:47
g 2Sa 5:11
h 1Ka 5:6, 8
i 2Me 2:3
j 1Ka 3:7
k 2Me 2:5
l Ag 2:3
m Įst 12:5, 6
2Sa 7:2
Ps 132:3–5

Antra skiltis

a 1Me 17:4
b 1Me 28:5
c 2Sa 7:12, 13
1Ka 4:25
1Ka 5:4
d 2Sa 12:24
e Ps 72:7
f 1Ka 5:5
g 2Sa 7:14
Hbr 1:5
h 1Me 17:12–14
Ps 89:35, 36
i 1Me 28:20
j 2Me 1:10
Ps 72:1
j Įst 4:6
k Įst 12:1
Įst 17:18, 19
Joz 1:8
1Ka 2:3
1Me 28:7
Ps 19:8, 11
l Kun 19:37
1Me 28:7
m Joz 1:6, 9
1Me 28:20
n 1Me 29:6, 7
o 1Me 29:2–4
p 1Ka 5:17
1Ka 6:7
1Ka 7:9
r 1Ka 7:13, 14

22:9 *Pažod. „atilsio vyras“. #Vardas kilęs iš hebr. žodžio, reiškiančio „taika“, „ramybė“. **22:14** *Talentas buvo lygus 34,2 kg. Žr. priedą B14.

be skaičiaus.[a] Tad imkis darbo, ir Jehova bus su tavimi!“[b]

17 Dovydas, be to, visiems Izraelio pareigūnams įsakė padėti jo sūnui Saliamonui. Jis kalbėjo: **18** „Argi Jehova, jūsų Dievas, ne su jumis? Argi jis neapsupo jūsų ramybe iš visų pusių? Jis juk atidavė kraštą gyventojus man į rankas – Jehovai ir jo tautai atiteko visas kraštas. **19** Taigi dabar visa širdimi ir visa siela pasiryžkite ieškoti Jehovos, savo Dievo.[c] Ir imkitės statyti šventovę Dievui Jehovai,[d] kad į Namus, pastatytus Jehovos vardui,[e] būtų galima pernešti Jehovos Sandoros Skrynią ir Dievo šventuosius reikmenis.“[f]

23 Sulaukęs senatvės, savo gyvenimo pabaigoje,* Dovydas paskyrė savo sūnų Saliamoną Izraelio karaliumi.[g] **2** Tada jis sukvietė visus Izraelio pareigūnus, kunigus[h] ir levitus.[i] **3** Levitai, trisdešimties metų ir vyresni, visi iki vieno buvo suskaičiuoti,[y] ir jų buvo 38000. **4** Iš šitų 24000 buvo atsakingi už visokius darbus prie Jehovos Namų, 6000 tarnavo pareigūnais ir teisėjais,[j] **5** 4000 – vartų sargais[k] ir dar 4000 šlovino Jehovą instrumentais,[l] apie kuriuos Dovydas sakė: „Padariau juos Dievui šlovinti.“

6 Visus juos Dovydas padalijo į skyrius[m] pagal Levio sūnus Geršoną, Kehatą ir Merarį.[n] **7** Iš geršonų buvo Ladanas ir Šimis. **8** Ladano sūnūs: Jehielis – viršiausias, paskui Zetamas ir Joelis[o] – iš viso trys. **9** Šimio* sūnūs: Šelomotas, Hazielis ir Haranas – iš viso trys. Šitie buvo Ladano kilčių vyriausieji. **10** Šimio sūnūs: Jahatas, Zina*, Jeušas ir Berija. Šie keturi buvo Šimio sūnūs. **11** Viršiausias buvo Jahatas, antras – Ziza. Kadangi Jeušas ir Berija sūnų turėjo nedaug, jie buvo laikomi viena kiltimi ir atliko vienokią tarnystę.

12 Kehato sūnūs: Amramas, Iccharas,[a] Hebronas ir Uzielis[b] – iš viso keturi. **13** Amramo sūnūs: Aaronas[c] ir Mozė.[d] Aaronas – jis pats ir jo sūnūs – visiems laikams gavo užduotį[e] tarnauti prie Šventų Švenčiausiosios*, visados atnašauti aukas Jehovos akivaizdoje, jam tarnauti ir jo vardu skelbti palaiminimus.[f] **14** O Mozės, Dievo vyro, sūnūs buvo priskirti prie Levio giminės. **15** Mozės sūnūs buvo Geršomas[g] ir Eliezeras.[h] **16** Iš Geršomo sūnų viršiausias buvo Šebuelis.[i] **17** Iš Eliezero palikuonių* viršiausias buvo Rehabijas;[y] daugiau sūnų Eliezeras neturėjo, o Rehabijo sūnų buvo daugybė. **18** Iš Iccharo[j] sūnų viršiausias buvo Šelomitas.[k] **19** Hebrono sūnūs: viršiausias – Jerijas, antras – Amarija, trečias – Jahazielis, ketvirtas – Jekamamas.[l] **20** Uzielio[m] sūnūs: viršiausias – Michėjas, antras – Išija.

21 Merario sūnūs buvo Machlis ir Mušis.[n] Machlio sūnūs: Eleazaras ir Kišas. **22** Eleazaras mirė neturėdamas sūnų, tik dukteris. Tad Kišo sūnūs, jų

22 SKYRIUS

a 1Me 22:3

b 2Me 1:1

c Įst 4:29 2Me 20:3 Dan 9:3

d 1Ka 6:1

e Įst 12:21 1Ka 8:29 1Ka 9:3

f 1Ka 8:6, 21

23 SKYRIUS

g 1Ka 1:33, 39 1Me 28:5

h Iš 29:8, 9

i Sk 3:6

y Sk 4:2, 3

j Įst 16:18 1Me 26:29 2Me 19:8

k 1Me 26:12

l 1Me 6:31, 32

m 2Me 8:14 2Me 31:2

n Iš 6:16

o 1Me 26:21, 22

Antra skiltis

a Iš 6:21

b Iš 6:18

c Iš 4:14

d Iš 6:20, 26

e Iš 28:1

f Kun 9:22 Sk 6:23–27 Įst 21:5

g Iš 2:21, 22

h Iš 18:3, 4

i 1Me 26:24

y 1Me 26:25

j Sk 3:27

k 1Me 24:20, 22

l 1Me 24:20, 23

m Iš 6:22

n Iš 6:19

23:1 *Pažod. „Senas ir pasisotinęs dienomis“.

23:9 *Tikriausiai ne tas pats Šimis kaip 7 ir 10 eil. **23:10** *Kitaip – Ziza (11 eil.). **23:13** *Pažod. „šventinti Šventų Švenčiausiąją“. **23:17** *Pažod. „sūnų“.

giminaičiai*, ėmė jas sau į žmonas. **23** Mušio sūnūs: Machlis, Ederas ir Jeremotas – iš viso trys.

24 Šitie buvo Levio sūnūs pagal savo kiltis, pagal kilčių vyriausiuosius. Visi jie, dvidešimties metų ir vyresni, buvo suskaičiuoti ir vardais surašyti; jie ėjo tarnystę prie Jehovos Namų. **25** Dovydas mat buvo pasakęs: „Jehova, Izraelio Dievas, suteikė savo tautai ramybę,[a] ir Jeruzalė amžiams tapo jo buveine.[b] **26** Levitams nebereikės daugiau nešioti Padangtės nei apeigoms skirtų jos reikmenų.“[c] **27** Todėl pagal paskutinius Dovydo nurodymus levitai buvo skaičiuojami jau nuo dvidešimties metų amžiaus. **28** Jų pareiga buvo padėti Aarono sūnums[d] Jehovos Namų tarnystėje: prižiūrėti kiemus[e] ir valgomuosius, rūpintis kiekvieno švento daikto apvalymu ir atlikti visokius kitokius darbus prie Dievo Namų. **29** Jie rūpinosi duona, dedama į rietuves,*[f] geriausiais miltais javų atnašai, tešlainiais be raugo,[g] keptuvėje kepamais papločiais, su aliejumi užmaišoma tešla[h] ir visokiais tūrio bei dydžio matais. **30** Kiekvieną rytą[i] ir vakarą jie turėjo sustoję dėkoti Jehovai ir jį šlovinti.[y] **31** Levitai pagelbėdavo ir tada, kai per šabus,[j] jaunatis[k] ir šventes[l] reikėdavo atnašauti Jehovai deginamąsias aukas, – jų skaičius buvo įstatymų nustatytas, – ir taip jie darė Jehovos akivaizdoje visuomet. **32** Taigi, jie atliko savo pareigas prie Susitikimo Palapinės, prie šventovės, ir padėjo savo broliams, Aarono sūnums, Jehovos Namų tarnystėje.

24 Aarono palikuoniai irgi buvo padalyti į skyrius. Aarono sūnūs: Nadabas, Abihuvas,[a] Eleazaras ir Itamaras.[b] **2** Nadabas ir Abihuvas sūnų neturėjo ir mirė tėvui dar gyvam esant,[c] o Eleazaras[d] ir Itamaras toliau tarnavo kunigais. **3** Dovydas drauge su Cadoku[e] iš Eleazaro sūnų ir su Ahimelechu iš Itamaro sūnų padalijo juos į skyrius, kad tarnystę visi atliktų pagal savo eilę. **4** Kadangi tarp Eleazaro sūnų buvo daugiau kilčių vyriausiųjų negu tarp Itamaro sūnų, juos atitinkamai ir suskirstė: Eleazaro sūnūs turėjo šešiolika kilčių vyriausiųjų, Itamaro sūnūs – aštuonis.

5 Jų tarnystės tvarką jie nustatė burtais[f] – tiek vienų, tiek kitų, nes šventovės seniūnų ir Dievo seniūnų buvo ir iš Eleazaro, ir iš Itamaro sūnų. **6** Tada Netanelio sūnus Šemaja, raštininkas iš levitų, vardais juos surašė stebint karaliui, pareigūnams, kunigui Cadokui,[g] Abjataro[h] sūnui Ahimelechui[i] ir kunigų bei levitų kilčių vyriausiesiems. Kiltys buvo renkamos paeiliui, viena iš Eleazaro, kita iš Itamaro.

7 Pirmas burtas krito Jehojaribui, antras – Jedajai, **8** trečias – Harimui, ketvirtas – Seorimui, **9** penktas – Malkijai, šeštas – Mijaminui, **10** septintas – Hakocui, aštuntas – Abijai,[y] **11** devintas – Jozuei, dešimtas – Šechanijui, **12** vienuoliktas – Eljašibui, dvyliktas – Jakimui, **13** tryliktas – Hupai, keturioliktas –

23:22 *Pažod. „broliai“. **23:29** *T. y. atnašine duona.

23 SKYRIUS
a 2Sa 7:1
b 1Ka 8:12, 13; Ps 135:21
c Sk 4:15
d Sk 3:9
e 1Ka 6:36
f Kun 24:5, 6; 1Me 9:32
g Iš 29:1, 2; Kun 2:4
h Kun 7:12
i Iš 29:39
y 1Me 16:4, 37
j Iš 20:10
k Sk 10:10; Ps 81:3
l Įst 16:16

Antra skiltis

24 SKYRIUS
a Kun 10:1
b Iš 6:23; Iš 28:1
c Sk 26:61
d Sk 16:39, 40
e 2Sa 8:17
f Pat 16:33
g 1Ka 2:35
h 2Sa 19:11; 1Ka 1:5, 7
i 2Sa 8:17
y Lk 1:5

Ješebabui, **14** penkioliktas – Bilgai, šešioliktas – Imerui, **15** septynioliktas – Hezyrui, aštuonioliktas – Hapicecui, **16** devynioliktas – Petachijai, dvidešimtas – Ezechieliui, **17** dvidešimt pirmas – Jachinui, dvidešimt antras – Gamului, **18** dvidešimt trečias – Delajui, dvidešimt ketvirtas – Maazijui.

19 Tokia tvarka jie ir ateidavo į Jehovos Namus.[a] Čia jie tarnavo pagal nurodymus, kuriuos jų protėvis Aaronas buvo davęs Jehovos, Izraelio Dievo, įsakymu.

20 Kiti levitai: iš Amramo[b] sūnų – Šubaelis;[c] iš Šubaelio sūnų – Jechdijas; **21** iš Rehabijo,[d] tai yra iš Rehabijo sūnų, – Išija, viršiausias; **22** iš icharų – Šelomotas;[e] iš Šelomoto sūnų – Jahatas; **23** iš Hebrono sūnų: viršiausias – Jerijas,[f] antras – Amarijas, trečias – Jahazielis, ketvirtas – Jekamamas; **24** iš Uzielio sūnų – Michėjas; iš Michėjo sūnų – Šamyras. **25** Michėjo brolis buvo Išija; iš Išijos sūnų – Zacharijas.

26 Merario[g] sūnūs buvo Machlis ir Mušis; iš Jaazijo sūnų – Benojas. **27** Merario sūnūs: iš Jaazijo – Benojas, Šohamas, Zakūras ir Ibris. **28** Iš Machlio – Eleazaras, šis sūnų neturėjo;[h] **29** iš Kišo, tai yra iš Kišo sūnų, – Jerachmeelis. **30** Mušio sūnūs buvo Machlis, Ederas ir Jerimotas.

Šitie buvo Levio sūnūs pagal savo kiltis. **31** Kaip jų broliai Aarono sūnūs, taip ir jie, stebint karaliui Dovydui, Cadokui, Ahimelechui ir kunigų bei levitų kilčių vyriausiesiems, metė burtus.[i] Skirtumo tarp vyresnio brolio kilties ir jaunesnio brolio kilties jie nedarė.

24 SKYRIUS

a 2Ka 11:9; Lk 1:8, 23

b Iš 6:18

c 1Me 23:16; 1Me 26:24

d 1Me 23:17

e 1Me 23:18

f 1Me 26:31

g Pr 46:11

h 1Me 23:22

i Pat 16:33

Antra skiltis

25 SKYRIUS

25 Dovydas ir tarnystės grupių vadovai parinko kai kuriuos iš Asafo, Hemano ir Jedutūno sūnų,[a] kad tie pranašautų pritardami lyromis, arfomis[b] ir lėkštelėmis.[c] Štai sąrašas vyrų, kuriems ši tarnystė buvo pavesta. **2** Iš Asafo: Asafo sūnūs Zakūras, Juozapas, Netanija ir Asarela. Jiems vadovavo jų tėvas Asafas, o šiam nurodymų dėl pranašo tarnystės duodavo pats karalius. **3** Iš Jedutūno:[d] Jedutūno sūnūs Gedalijas, Ceris, Izaijas, Šimis, Hašabijas ir Matitijas,[e] iš viso šeši, vadovaujami savo tėvo Jedutūno, kuris pranašavo skambindamas lyra, dėkodamas Jehovai ir jį šlovindamas.[f] **4** Iš Hemano:[g] Hemano sūnūs Bukijas, Matanijas, Uzielis, Šebuelis, Jerimotas, Hananija, Hananis, Eliata, Gidaltis, Romamti Ezeras, Jošbekaša, Malotis, Hotyras ir Mahazijotas. **5** Visi šitie buvo sūnūs Hemano, karaliaus regėtojo, kuris perduodavo žinias nuo Dievo, kad jis būtų pašlovintas*. Taigi Dievas davė Hemanui keturiolika sūnų ir tris dukteris. **6** Visi jie, savo tėvo vadovaujami, giedojo Jehovos Namuose, pritardami lėkštelėmis, arfomis ir lyromis,[h] – tokia Dievo Namuose buvo jų tarnystė.

Asafas, Jedutūnas ir Hemanas nurodymų gaudavo iš paties karaliaus.

7 Jie ir jų broliai buvo įgudę giesmininkai, išlavinti giedoti Jehovai. Iš viso jų buvo 288. **8** Į tarnystės pamainas visi jie – maži ir dideli, mokytojai ir

a 1Me 16:41, 42; 2Me 5:11, 12; 2Me 35:15

b 1Sa 10:5

c 1Me 15:16

d 1Me 16:41, 42

e 1Me 15:16, 18

f Ef 5:19

g 1Me 15:16, 19

h 1Me 13:8; 1Me 15:16; 1Me 16:5

25:5 * Pažod. „kad iškeltų ragą“.

mokiniai – susiskirstė mesdami burtus.[a]

9 Pirmas burtas krito Asafo sūnui Juozapui;[b] antras – Gedalijui,[c] jo broliams ir sūnums, iš viso dvylikai; **10** trečias – Zakūrui,[d] jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai; **11** ketvirtas – Icriui, jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai; **12** penktas – Netanijui,[e] jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai; **13** šeštas – Bukijui, jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai; **14** septintas – Jesarelai, jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai; **15** aštuntas – Izaijui, jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai; **16** devintas – Matanijui, jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai; **17** dešimtas – Šimiui, jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai; **18** vienuoliktas – Azareliui, jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai; **19** dvyliktas – Hašabijai, jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai; **20** tryliktas – Šubaeliui,[f] jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai; **21** keturioliktas – Matitijui, jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai; **22** penkioliktas – Jeremotui, jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai; **23** šešioliktas – Hananijai, jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai; **24** septynioliktas – Jošbekašai, jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai; **25** aštuonioliktas – Hananiui, jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai; **26** devynioliktas – Maločiui, jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai; **27** dvidešimtas – Eliatai, jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai; **28** dvidešimt pirmas – Hotyrui, jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai; **29** dvidešimt antras – Gidalčiui,[a] jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai; **30** dvidešimt trečias – Mahazijotui,[b] jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai; **31** dvidešimt ketvirtas – Romamti Ezerui,[c] jo sūnums ir broliams, iš viso dvylikai.

25 SKYRIUS

a Pat 16:33

b 1Me 25:1, 2

c 1Me 25:1, 3

d 1Me 25:1, 2

e 1Me 25:1, 2

f 1Me 25:1, 4

Antra skiltis

a 1Me 25:1, 4

b 1Me 25:1, 4

c 1Me 25:1, 4

26 SKYRIUS

d 1Me 9:2, 22 2Me 23:16, 19

e 1Me 26:14, 19

f 1Me 26:14, 19

26 Į skyrius buvo padalyti ir vartų sargai.[d] Iš korachų buvo Mešelemijas,[e] Korės sūnus, vienas iš Asafo palikuonių. **2** Mešelemijo sūnūs: pirmagimis – Zacharijas, antras – Jediaelis, trečias – Zebadijas, ketvirtas – Jatnielis, **3** penktas – Elamas, šeštas – Johananas, septintas – Eljehoenajas. **4** Obed Edomo sūnūs: pirmagimis – Šemaja, antras – Jehozabadas, trečias – Joachas, ketvirtas – Sacharas, penktas – Netanelis, **5** šeštas – Amielis, septintas – Isacharas, aštuntas – Peuletajas. Taip Dievas palaimino Obed Edomą.

6 Jo sūnui Šemajai irgi gimė sūnų. Jie buvo stiprūs, šaunūs vyrai ir valdė savo kiltis. **7** Šemajos sūnūs: Otnis, Refaelis, Jobedas ir Elzabadas; pastarojo broliai Elihuvas ir Semachijas irgi buvo šaunūs vyrai. **8** Visi šitie buvo Obed Edomo sūnūs; jie, jų sūnūs ir jų broliai buvo šaunūs, pasirengę tarnauti. Iš Obed Edomo šeimos buvo 62 vyrai. **9** Mešelemijo[f] sūnų ir brolių buvo 18 šaunių vyrų. **10** Hosa iš Merario palikuonių irgi turėjo sūnų. Viršiausias, nors ir ne pirmagimis, buvo Šimris (pats tėvas paskyrė jį viršiausiu), **11** antras – Hilkijas, trečias – Tebalijas, ketvirtas – Zacharijas. Hosos sūnų ir brolių iš viso buvo 13.

12 Vartų sargų skyriams vadovaujantys vyrai, lygiai kaip

ir jų broliai, turėjo tarnauti Jehovos Namuose pagal savo eilę. **13** Jie metė burtus,[a] ir taip visos kiltys, mažos ir didelės, pasiskirstė, kas prie kurių vartų tarnaus. **14** Rytinė pusė burtais atiteko Šelemijui. Tada burtus metė dėl jo sūnaus Zacharijo, kuris buvo geras patarėjas, ir šiam atiteko šiaurinė pusė. **15** Obed Edomas gavo pietinę pusę, o jo sūnūs[b] buvo paskirti prie sandėlių. **16** Šupimui ir Hosai[c] atiteko vakarinė pusė – ten, kur Šalecheto vartai ir kur kelias veda aukštyn. Sargyba budėjo prie sargybos. **17** Rytinėje pusėje buvo šeši levitai, šiaurinėje kasdien po keturis ir pietinėje kasdien po keturis, prie sandėlių[d] – du ir du. **18** Vakarinėje pusėje, kur stovėjo kolonada, keturi buvo prie kelio[e] ir du – prie kolonados. **19** Tokie tad buvo vartų sargų skyriai iš korachų ir merarių palikuonių.

20 Prižiūrėti Dievo Namų iždines ir šventovei paaukotų brangenybių saugyklas[f] iš levitų buvo patikėta Ahijai. **21** Ladano sūnūs, būtent geršonai iš Ladano šeimos, geršono Ladano kilčių vyriausieji: Jehielis[g] **22** ir Jehielio sūnūs Zetamas ir jo brolis Joelis. Jiems irgi buvo patikėta prižiūrėti Jehovos Namų iždines.[h] **23** Iš amramų, iccharų, hebronų ir uzielitų[i] **24** vyriausiasis saugyklų prižiūrėtojas buvo Mozės sūnaus Geršomo sūnus Šebuelis*. **25** Jo giminaičiai, Eliezero[y] palikuoniai: Eliezero sūnus Rehabijas,[j] šio sūnus Izaijas, šio sūnus Jehoramas, šio sūnus Zichris, šio sūnus Šelomotas. **26** Šelomotui ir jo broliams buvo pavesta prižiūrėti visas šventovei paaukotų* brangenybių[a] saugyklas – brangenybių, kurias buvo paaukoję karalius Dovydas,[b] kilčių vyriausieji,[c] tūkstantininkai, šimtininkai ir kariuomenės vadai. **27** (Jehovos Namų reikalams jie paaukojo dalį karo grobio.[d]) **28** Taip pat visa, ką buvo paaukoję regėtojas[e] Samuelis, Kišo sūnus Saulius, Nero sūnus Abneras[f] ir Cerujos[g] sūnus Joabas,[h] – visas paaukotas brangenybes buvo patikėta saugoti Šelomitui ir jo broliams.

29 Iš iccharų[i] buvo Kenanijas ir jo sūnūs. Jiems buvo skirtos pareigos, tiesiogiai nesusijusios su Dievo Namais, – jie tarnavo valdininkais ir teisėjais[y] Izraelyje.

30 Iš hebronų[j] Hašabijas ir jo broliai, iš viso 1700 šaunių vyrų, rūpinosi visais Jehovos ir karaliaus tarnybos reikalais Izraelio žemėje į vakarus nuo Jordano. **31** Jerija,[k] irgi iš hebronų, buvo viršiausias tarp savo kilties žmonių. Keturiasdešimtais Dovydo karaliavimo metais[l] tarp jų imta ieškoti stiprių, šaunių vyrų, ir tokių atsirado Jazere,[m] Gileade. **32** Jerijos brolių, šaunių vyrų, kilčių vyriausiųjų, iš viso buvo 2700. Karalius Dovydas pavedė jiems rūpintis visais Dievo ir karaliaus reikalais tarp rubenų, gadų ir pusės Manaso giminės.

27 Štai skaičius izraelitų, jų kilčių vyriausiųjų, tūkstantininkų, šimtininkų[n] ir kitų pareigūnų, kurie rūpinosi karaliaus kariuomenės daliniais,[o]

26:24 *Galbūt turima omenyje Šebuelio kiltis.

26:26 *Pažod. „pašventintų“.

26 SKYRIUS

a Pat 16:33

b 1Me 26:4, 5

c 1Me 26:10, 11

d 1Me 26:15

e 1Me 26:16

f 1Ka 7:51
1Ka 14:25, 26
1Me 9:26
1Me 18:10, 11

g 1Me 29:8

h 1Ka 15:18

i Sk 3:27

y Iš 18:3, 4

j 1Me 23:17

Antra skiltis

a Sk 31:50
1Me 18:10, 11

b 1Me 29:3, 4

c 1Me 29:6, 7

d Sk 31:28
Joz 6:19

e 1Sa 9:9

f 1Sa 14:50

g 2Sa 2:18

h 2Sa 20:23

i 1Me 23:12

y Įst 17:9
2Me 19:8

j 1Me 23:12

k 1Me 23:19

l 1Me 29:26, 27

m Joz 13:24, 25
Joz 21:8, 39

27 SKYRIUS

n Iš 18:25
Įst 1:15
1Sa 8:11, 12

o 1Me 28:1

pakaitomis tarnaujančiais po mėnesį kartą metuose. Kiekviename dalinyje buvo po 24 000 vyrų.

2 Pirmajam daliniui pirmą mėnesį vadovavo Zabdielio sūnus Jašobamas.[a] Jo daliniui priklausė 24 000 vyrų. **3** Jašobamas buvo iš Pereco[b] sūnų, ir jis buvo visų kariuomenės vadų, tarnaujančių pirmą mėnesį, viršininkas. **4** Antrajam daliniui antrą mėnesį vadovavo ahoachas[c] Dodajas.[d] Viršiausias buvo Miklotas, ir daliniui priklausė 24 000 vyrų. **5** Trečiojo dalinio, paskirto tarnauti trečią mėnesį, vadas buvo vyriausiojo kunigo Jehojados[e] sūnus Benaja.[f] Jo daliniui priklausė 24 000 vyrų. **6** Benaja buvo vienas iš karžygių trisdešimtuko ir jų vadas. Jo daliniui vadovavo jo sūnus Amizabadas. **7** Ketvirtasis ketvirtą mėnesį buvo Joabo brolis[g] Asaelis,[h] o po jo – Zebadija, jo sūnus. Jo daliniui priklausė 24 000 vyrų. **8** Penktasis vadas penktą mėnesį buvo izrachas Šamhutas. Jo daliniui priklausė 24 000 vyrų. **9** Šeštasis šeštą mėnesį buvo tekojiečio[i] Ikešo sūnus Ira.[y] Jo daliniui priklausė 24 000 vyrų. **10** Septintasis septintą mėnesį buvo pelojietis Helecas[j] iš Efraimo sūnų. Jo daliniui priklausė 24 000 vyrų. **11** Aštuntasis aštuntą mėnesį buvo hušietis Sibechajas[k] iš zerachų.[l] Jo daliniui priklausė 24 000 vyrų. **12** Devintasis devintą mėnesį buvo anatotietis[m] Abiezeras[n] iš benjaminų. Jo daliniui priklausė 24 000 vyrų. **13** Dešimtasis dešimtą mėnesį buvo netofietis Mahrajas[o] iš zerachų.[p] Jo daliniui priklausė 24 000 vyrų. **14** Vienuoliktasis vienuoliktą mėnesį buvo piratonietis Benaja[a] iš Efraimo sūnų. Jo daliniui priklausė 24 000 vyrų. **15** Dvyliktasis dvyliktą mėnesį buvo netofietis Heldajas iš Otnielio kilties. Jo daliniui priklausė 24 000 vyrų.

16 Šitie buvo Izraelio giminių vadai: Rubeno vadas – Zichrio sūnus Eliezeras; Simeono – Maakos sūnus Šefatijas; **17** Levio – Kemuelio sūnus Hašabija; Aarono – Cadokas; **18** Judo – Elihuvas,[b] vienas iš Dovydo brolių; Isacharo – Mykolo sūnus Omris; **19** Zabulono – Abdijo sūnus Išmajas; Naftalio – Azrielio sūnus Jerimotas; **20** Efraimo – Azazijo sūnus Ozėjas; pusės Manaso giminės – Pedajo sūnus Joelis; **21** pusės Manaso giminės Gileade – Zacharijo sūnus Idojas; Benjamino – Abnero[c] sūnus Jaasielis; **22** Dano – Jerohamo sūnus Azarelis. Šitie buvo Izraelio giminių vyriausieji.

23 Dovydas neskaičiavo tų, kurie buvo dvidešimties metų ir jaunesni, nes Jehova buvo pažadėjęs padaryti Izraelį tokį gausų kaip dangaus žvaigždės.[d] **24** Cerujos sūnus Joabas buvo pradėjęs izraelitus skaičiuoti, bet nebaigė. Dėl šito dalyko Dievas supykęs nubaudė Izraelį,[e] ir žmonių skaičius nebuvo įrašytas į karaliaus Dovydo metraščius.

25 Karaliaus iždines[f] prižiūrėjo Adielio sūnus Azmavetas. Už sandėlius, įrengtus laukuose, miestuose, kaimuose ir bokštuose, atsakingas buvo Uzijo sūnus Jehonatanas. **26** Lauko darbininkams, žemdirbiams, vadovavo Kelubo sūnus Ezris.

27 SKYRIUS

a 1Me 11:11

b Sk 26:20, 21

c 1Me 8:1, 4

d 2Sa 23:9

e 1Me 12:27

f 2Sa 23:20–23
1Ka 4:4

g 1Me 2:15, 16

h 2Sa 2:18
2Sa 23:8, 24

i 2Me 11:5, 6
Am 1:1

y 2Sa 23:8, 26

j 1Me 11:10, 27

k 2Sa 21:18

l Sk 26:20

m 1Me 6:60, 64

n 2Sa 23:8, 27

o 2Sa 23:8, 28

p Sk 26:20

Antra skiltis

a 2Sa 23:8, 30

b 1Sa 16:1, 6
1Sa 17:28

c 1Sa 14:50
2Sa 3:27

d Pr 15:5

e 2Sa 24:2, 15
1Me 21:6, 7

f 2Ka 18:15

27 Už vynuogynus atsakingas buvo ramietis Šimis, už vynuogynų derlių ir vyno atsargas – šefamietis Zabdis, **28** už alyvmedžius ir Šefeloje[a] augančius fikusus*[b] – gederietis Baal Hananas, už aliejaus atsargas – Joašas, **29** už Šarone[c] ganomas bandas – šaronietis Šitrajas, už bandas slėniuose – Adlajo sūnus Šafatas, **30** už kupranugarius – izmaelitas Obilas, už asiles – meronotietis Jechdijas, **31** už avių ir ožkų kaimenes – hagaras Jazizas. Visi jie buvo karaliaus Dovydo nuosavybės prižiūrėtojai.

32 Dovydo sūnėnas Jehonatanas,[d] protingas vyras, buvo patarėjas ir raštininkas. Hachmonio sūnus Jehielis rūpinosi karaliaus sūnumis.[e] **33** Ahitofelis[f] buvo karaliaus patarėjas, o archas Hušajas[g] – karaliaus draugas*. **34** Po Ahitofelio patarėjais tapo Benajos[h] sūnus Jehojada ir Abjataras.[i] Karaliaus kariuomenės vadas buvo Joabas.[y]

28 Dovydas sukvietė į Jeruzalę visus Izraelio pareigūnus – giminių vyriausiuosius, karaliaus kariuomenės dalinių vadus,[j] tūkstantininkus, šimtininkus,[k] viso karaliaus ir jo sūnų[l] turto bei gyvulių prižiūrėtojus,[m] taip pat savo dvariškius ir visus narsius, šaunius vyrus.[n] **2** Tada karalius Dovydas atsistojo ir prabilo:

„Paklausykite, mano broliai, mano žmonės! Aš iš visos širdies troškau pastatyti Namus – buveinę Jehovos Sandoros Skryniai, pakojį mūsų Dievui.[a] Aš viską suruošiau jų statybai,[b] **3** bet Dievas man pasakė: ‘Tu mano vardui Namų nestatysi,[c] nes esi kovotojas, tu liejai kraują.’[d] **4** Tačiau Jehova, Izraelio Dievas, iš visų mano tėvo namų išsirinko mane, kad amžiais būčiau Izraelio karalius.[e] Valdovu jis išsirinko Judą,[f] iš Judo namų – mano tėvo namus[g] ir iš mano tėvo sūnų viso Izraelio karaliumi panorėjo paskirti mane.[h] **5** O iš visų mano sūnų – nes Jehova davė man daug sūnų[i] – jis išsirinko mano sūnų Saliamoną,[y] kad sėdėtų Jehovos karalystės soste ir valdytų Izraelį.[j]

6 Jis man pasakė: ‘Tavo sūnus Saliamonas pastatys man Namus ir kiemus, nes jį išsirinkau, kad būtų man sūnus, o aš būčiau jam tėvas.[k] **7** Jeigu jis bus tvirtai pasiryžęs laikytis mano įsakymų ir mano potvarkių,[l] kaip iki šiolei, aš įtvirtinsiu jo karališką valdžią amžiams.’[m] **8** Tad viso Izraelio, Jehovos bendruomenės, akivaizdoje ir mūsų Dievui girdint aš raginu: įsiklausykite į visus Jehovos, savo Dievo, įsakymus ir rūpestingai juos vykdykite, kad puikusis kraštas[n] liktų jūsų nuosavybė ir kad po savęs galėtumėte jį kaip amžiną paveldą perduoti savo sūnums.

9 O tu, mano sūnau Saliamonai, pažink savo tėvo Dievą ir tarnauk jam visa širdimi[o] ir džiugia* siela, nes Jehova tiria kiekvieną širdį[p] ir permato kiekvieną norą ir mintį.[r] Jeigu jo ieškosi, jis leisis surandamas,[s] bet jeigu jį paliksi, jis atmes tave amžiams.[t]

27:28 *Turimi omenyje šilkmediniai fikusai. **27:33** *Arba „patikėtinis“.

28:9 *Arba „noringa“.

27 SKYRIUS

a 2Me 26:9, 10
b 2Me 9:27
c Iz 35:2
d 2Sa 13:3
2Sa 21:21
e 1Me 3:1–9
f 2Sa 15:12
2Sa 16:23
2Sa 17:23
g 2Sa 15:37
2Sa 16:16, 17
h 2Sa 23:20–23
1Ka 2:35
i 1Ka 1:7
y 1Me 11:6

28 SKYRIUS

j 1Me 27:1
k Is 18:25
l 1Me 3:1–9
m 1Me 27:25, 29
n 1Me 11:10

Antra skiltis

a Ps 132:3–5
b 1Me 22:2–4
c 1Me 17:4
d 1Me 22:7, 8
e 1Sa 16:1, 13
2Sa 7:8
Ps 89:20
f Pr 49:10
1Me 5:2
Ps 60:7
g Rūt 4:22
h 1Sa 13:14
1Sa 16:11, 12
i 1Me 3:1–9
y 1Me 22:9
j 1Me 17:14
2Me 1:8
k 2Sa 7:13, 14
l Įst 12:1
1Ka 6:12
m 1Me 17:13, 14
Ps 72:8
n Įst 6:3
o Įst 10:12
p 1Sa 16:7
1Me 29:17
Pat 17:3
Apr 2:23
r Įst 31:21
Ps 139:2
s Mt 7:7
Hbr 11:6
Jok 4:8
t Įst 31:17
2Me 15:2
Hbr 10:38

10 Žiūrėk – Jehova išsirinko tave, kad pastatytum jam Namus, kad pastatytum šventovę. Tad būk drąsus ir imkis darbo!“

11 Tada Dovydas įteikė savo sūnui Saliamonui prieangio[a] ir visokių patalpų – saugyklų, aukštutinių bei vidinių kambarių ir permaldavimo dangčiui skirtos buveinės*[b] – brėžinį.[c] **12** Įteikė visa, kas dvasios galybe jam buvo apreikšta, – brėžinį Jehovos Namų kiemų,[d] aplink juos būsiančių valgomųjų, Dievo Namų iždinių ir saugyklų, kuriose bus saugomos šventovei paaukotos brangenybės.[e] **13** Taip pat davė nurodymų dėl kunigų ir levitų skyrių,[f] dėl Jehovos Namų tarnystės tvarkos ir dėl visokių Jehovos Namų tarnystės reikmenų. **14** Nurodė ir koks turės būti aukso svoris – svoris visokių apeiginių aukso reikmenų, – ir koks turės būti visokių apeiginių sidabro reikmenų svoris. **15** Dar nurodė, kiek turės sverti aukso žibintuvai[g] ir jų auksiniai žibintai – kiekvienas žibintuvas ir jo žibintai; taip pat kiek turės sverti sidabro žibintuvai – kiekvienas žibintuvas ir jo žibintai atskirai pagal paskirtį. **16** Nurodė ir kiek aukso reikės stalams, ant kurių bus laikomos rietuvės duonos*,[h] – kiekvienam stalui atskirai, – ir kiek sidabro reikės sidabriniams stalams; **17** kiek turės sverti gryno aukso šakės, dubenys ir ąsočiai, kiek turės sverti auksiniai dubenėliai,[i] kiekvienas dubenėlis atskirai, ir kiek – sidabriniai dubenėliai, kiekvienas dubenėlis atskirai. **18** Be to, nurodė, kiek išgryninto aukso reikės smilkalų aukurui[a] ir vežimo vaizdiniui[b] – auksiniams kerubams,[c] kurie stovės išskleidę savo sparnus viršum Jehovos Sandoros Skrynios. **19** Dovydas sakė: „Jehovos ranka buvo su manimi, ir jis man suteikė išmanymo, kad smulkiai aprašyčiau visa, kas pagal brėžinį[d] turi būti atlikta.“[e]

20 Dovydas savo sūnui Saliamonui dar kalbėjo: „Būk drąsus ir tvirtas! Imkis darbo. Neišsigąsk ir nebijok, nes Dievas Jehova, mano Dievas, yra su tavimi.[f] Jis nepaliks ir neapleis tavęs,[g] kol baigsi visus Jehovos Namų statybos darbus. **21** Štai kunigų[h] ir levitų[i] skyriai – jie pasiruošę eiti tarnystę Dievo Namuose. Įgudę darbininkai noriai atliks kiekvieną darbą.[y] Pareigūnai[j] ir visi žmonės darys, ką tik tu įsakysi.“

29 Dabar karalius Dovydas kreipėsi į visą bendruomenę: „Mano sūnus Saliamonas, kurį Dievas išsirinko,[k] yra dar jaunas ir nepatyręs,[l] o darbas laukia didelis. Juk ši šventykla* skirta ne žmogui, o pačiam Dievui Jehovai.[m] **2** Aš negailėdamas pastangų visko prikaupiau Dievo Namams: aukso dirbiniams – aukso, sidabro dirbiniams – sidabro, vario dirbiniams – vario, geležies dirbiniams – geležies,[n] medžio dirbiniams – medžio,[o] taip pat oniksų, mūrijamųjų apdailos akmenų, mozaikinių akmenų, visokiausių brangakmenių ir daug alebastro akmens. **3** Ir kadangi Dievo Namai man to-

28 SKYRIUS

a 2Me 3:4

b Kun 16:2
1Ka 6:19

c Hbr 8:5

d 1Ka 6:36
1Ka 7:12

e 1Me 9:26
1Me 26:20

f 1Me 24:1

g 2Me 4:7

h 2Me 4:8, 19

i 1Ka 7:48, 50

Antra skiltis

a 1Ka 7:48

b Ps 18:10

c Iš 25:20
1Sa 4:4
1Ka 6:23

d 1Me 28:11

e Iš 25:9, 40

f Įst 31:6
Joz 1:6, 9
Rom 8:31

g Joz 1:5

h 1Me 24:1

i 1Me 24:20

y Iš 36:1, 2

j 1Me 22:17
1Me 28:1

29 SKYRIUS

k 1Me 28:5

l 1Ka 3:7

m 2Me 2:4

n 1Me 22:3, 16

o 1Me 22:4, 14

28:11 *Arba „permaldavimo buveinės“.
28:16 *T. y. atnašinė duona.
29:1 *Arba „tvirtovė“, „rūmai“.

kie brangūs,[a] be viso to, ką šventiesiems Namams esu priruošęs, aš duodu savo Dievo Namams aukso ir sidabro iš asmeninių santaupų.[b] **4** Duodu 3000 talentų* Ofyro aukso[c] ir 7000 talentų išgryninto sidabro patalpų sienoms padengti **5** ir visokiems meistrų darbams atlikti, aukso dirbiniams – aukso, sidabro dirbiniams – sidabro. O dabar gal ir iš jūsų kas norėtų duoti dovaną Jehovai?“[d]

6 Kilčių vyriausieji, Izraelio giminių vyriausieji, tūkstantininkai, šimtininkai[e] ir karaliaus darbų prižiūrėtojai[f] noriai davė dovanų. **7** Dievo Namams jie paaukojo 5000 talentų aukso, 10 000 darikų*, 10 000 talentų sidabro, 18 000 talentų vario ir 100 000 talentų geležies. **8** Kas tik turėjo brangakmenių, atidavė juos Jehovos Namų iždui, geršono[g] Jehielio žinion.[h] **9** Žmonės davė noriai ir patys tuo džiaugėsi, nes geros valios aukas Jehovai aukojo iš visos širdies.[i] Karalius Dovydas irgi labai džiaugėsi.

10 Tada Dovydas visos bendruomenės akivaizdoje ėmė šlovinti Jehovą. Dovydas kalbėjo: „Tebūna tau, Jehova, mūsų tėvo Izraelio Dieve, šlovė per amžių amžius. **11** Tavo, Jehova, yra didybė,[y] galybė[j] ir grožis, spindesys ir prakilnumas,[k] nes tau priklauso visa, kas danguje ir žemėje.[l] Ir karališka valdžia, Jehova, yra tavo.[m] Tu esi galva viršum visko. **12** Turtai ir garbė ateina iš tavęs,[n] tu visa valdai,[o] tavo rankoje yra jėga[p] ir galybė,[a] tavoji ranka kiekvieną gali padaryti didį[b] ir stiprų.[c] **13** Taigi dabar, mūsų Dieve, dėkojame tau ir šloviname tavo gražųjį vardą.

14 Bet kas aš toks ir kuo ypatinga manoji tauta, kad galime aukoti šias geros valios aukas? Juk visa ateina iš tavęs, ir mes tau atiduodame, ką esame gavę iš tavo rankos. **15** Tavo akivaizdoje esame tik svečiai, tik atvykėliai, kaip ir visi mūsų protėviai.[d] Mūsų dienos žemėje tėra šešėlis,[e] be jokios vilties. **16** Jehova, mūsų Dieve, visa ši gausybė, kurią suruošėme tavo šventojo vardo šlovei, tavo Namams statyti, yra iš tavo rankos, visa tai priklauso tau. **17** Žinau, manasis Dieve, kad tu tiri širdį[f] ir tau patinka nuoširdumas*.[g] Iš tyros širdies viską paaukojau laisva valia, ir kaip džiaugiuosi, kad tavo žmonės, čia susirinkę, aukoja tau su noru! **18** Jehova, mūsų protėvių Abraomo, Izaoko ir Izraelio Dieve, padėk savo žmonėms amžiais išsaugoti širdyje tokius jausmus ir tokias mintis. Kreipk į save jų širdį.[h] **19** Ir duok ištikimą širdį[i] mano sūnui Saliamonui, kad jis laikytųsi tavo įsakymų[y] ir nuostatų, paisytų tavo priminimų, kad jis visa tai darytų ir kad pastatytų šventyklą*, kuriai viską esu suruošęs.“[j]

20 Tada Dovydas kreipėsi į visą bendruomenę: „Šlovinkite Jehovą, savo Dievą!“ Ir visa bendruomenė šlovino Jehovą, savo protėvių Dievą, puolė ant

29 SKYRIUS

a Ps 26:8; Ps 27:4; Ps 122:1
b 1Me 21:24
c Job 28:16
d Iš 35:5
e Iš 18:25
f 1Me 27:25, 29; 1Me 27:31
g 1Me 6:1
h 1Me 26:22
i 2Ko 9:7
y Ps 145:3; 1Ti 1:17
j Apr 5:13
k 1Me 16:27; Ps 8:1
l Ps 24:1; Iz 42:5
m Ps 103:19; Mt 6:10
n Įst 8:18; Pat 10:22; Fil 4:19
o 2Me 20:6
p Iz 40:26

Antra skiltis

a Įst 3:24; Ef 1:19; Apr 15:3
b 2Me 1:11, 12
c 2Me 16:9; Ps 18:32; Iz 40:29
d Kun 25:23; Hbr 11:13
e Job 14:1, 2; Jok 4:13, 14
f 1Me 28:9
g Pat 11:20; Pat 15:8; Hbr 1:9
h Ps 10:17; Ps 86:11
i Mk 12:30
y 1Ka 6:12
j 1Me 22:14

29:4 *Talentas buvo lygus 34,2 kg. Žr. priedą B14. **29:7** *Darikas buvo auksinė Persijos moneta. Žr. priedą B14.

29:17 *Arba „ištikimybė“. Žr. žodynėlyje „ištikimybė Dievui“. **29:19** *Arba „tvirtovę“, „rūmus“.

kelių ir žemai lenkėsi Jehovai ir karaliui. **21** Tą ir kitą dieną žmonės aukojo Jehovai aukas, atnašavo Jehovai deginamąsias atnašas[a] – 1000 veršių, 1000 avinų ir 1000 avinėlių su liejamosiomis atnašomis.[b] Jie aukojo daugybę aukų už visą Izraelį.[c] **22** Tądien Jehovos akivaizdoje jie valgė ir gėrė su didžiausiu džiaugsmu.[d] Dovydo sūnų Saliamoną jie antrą kartą paskelbė karaliumi; Jehovos akivaizdoje jį patepė valdovu,[e] o Cadoką – kunigu.[f] **23** Saliamonas atsisėdo į Jehovos sostą[g] ir ėmė karaliauti vietoj savo tėvo Dovydo. Jam gerai sekėsi, visi izraelitai jam pakluso. **24** Karaliaus Saliamono valdžią pripažino visi pareigūnai,[h] karžygiai,[i] taip pat visi karaliaus Dovydo sūnūs.[y] **25** Jehova viso Izraelio akyse

29 SKYRIUS

a Kun 1:3
b Kun 23:12, 13
Sk 15:5
c 1Ka 8:63, 64
d Įst 12:7
2Me 7:10
Neh 8:12
e 1Ka 1:38–40
1Me 23:1
f 1Ka 2:35
g 1Me 28:5
h 1Me 22:17
i 1Me 28:1
y 1Me 3:1–9

Antra skiltis

a 1Ka 3:12
2Me 1:1, 12
Mok 2:9
b 2Sa 2:11
c 2Sa 5:4, 5
d 1Ka 1:1
e 1Ka 2:10–12
f 2Sa 7:2
2Sa 12:1
g 1Me 21:9, 10

Saliamoną nepaprastai išaukštino, suteikė jam tokios karališkos didybės, kokios joks Izraelio karalius nebuvo ligi tol turėjęs.[a]

26 Jesės sūnus Dovydas valdė visą Izraelį. **27** Izraelyje jis karaliavo 40 metų: Hebrone – 7 metus,[b] Jeruzalėje – 33 metus.[c] **28** Dovydas mirė sulaukęs žilos senatvės,[d] pasisotinęs ilgu gyvenimu, turtingas ir gerbiamas. Vietoj jo ėmė karaliauti jo sūnus Saliamonas.[e] **29** Regėtojas Samuelis, pranašas Natanas[f] ir regėtojas Gadas[g] savo raštuose yra nuo pradžios iki pabaigos aprašę karaliaus Dovydo darbus, **30** visą jo karaliavimą, jo didybę ir tų laikų įvykius – ką pačiam Dovydui teko patirti ir kas vyko Izraelyje ir visose aplinkinėse karalystėse.

ANTROJI METRAŠČIŲ
KNYGA

TURINIO APŽVALGA

1 Saliamonas prašo išminties (1–12)
Saliamono turtai (13–17)

2 Ruošiamasi statyti šventyklą (1–18)

3 Saliamonas pradeda šventyklos statybą (1–7)
Šventų Švenčiausioji (8–14)
Du variniai stulpai (15–17)

4 Aukuras, Jūra ir praustuvės (1–6)
Žibintuvai, stalai ir kiemai (7–11a)
Darbai prie šventyklos baigti (11b–22)

5 Ruošiamasi pašventinimo iškilmėms (1–14)
Į šventyklą atnešama Skrynia (2–10)

6 Saliamonas kreipiasi į tautą (1–11)
Saliamono malda (12–42)

7 Šventykla prisipildo Jehovos šlovės (1–3)
Pašventinimo iškilmės (4–10)
Jehova pasirodo Saliamonui (11–22)

8 Kitos Saliamono statybos (1–11)
Suorganizuojama šventyklos tarnystė (12–16)
Saliamono laivynas (17, 18)

9 Pas Saliamoną lankosi Šebos karalienė (1–12)
Saliamono turtai (13–28)
Saliamono mirtis (29–31)

10 Izraelis sukyla prieš Rehabeamą (1–19)
11 Rehabeamo valdymas (1–12)
Ištikimi levitai persikelia į Judą (13–17)
Rehabeamo šeima (18–23)
12 Jeruzalę užpuola Šišakas (1–12)
Rehabeamo karaliavimo pabaiga (13–16)
13 Judo karalius Abija (1–22)
Abijos pergalė prieš Jeroboamą (3–20)
14 Abijos mirtis (1)
Judo karalius Asa (2–8)
Asa nugali milijoną etiopų (9–15)
15 Asos pertvarkos (1–19)
16 Asos sutartis su Sirija (1–6)
Hananis subara Asą (7–10)
Asos mirtis (11–14)
17 Judo karalius Juozapatas (1–6)
Visame krašte mokomi žmonės (7–9)
Juozapato karinė galybė (10–19)
18 Juozapatas susideda su Ahabu (1–11)
Michėjas pranašauja pralaimėjimą (12–27)
Ahabas žūva prie Ramot Gileado (28–34)
19 Jehuvas subara Juozapatą (1–3)
Juozapato pertvarkos (4–11)
20 Kaimyninės tautos susivienija prieš Judą (1–4)
Juozapatas meldžia pagalbos (5–13)
Jehovos atsakymas (14–19)
Judas stebuklingai išgelbėjamas (20–30)
Juozapato karaliavimo pabaiga (31–37)
21 Judo karalius Jehoramas (1–11)
Laiškas nuo Elijo (12–15)
Jehoramas miršta kančiose (16–20)
22 Judo karalius Ahazijas (1–9)
Sostą užgrobia Atalija (10–12)
23 Jehojada ima veikti; karaliumi paskelbiamas Jehoašas (1–11)
Atalija nužudoma (12–15)
Jehojados pertvarkos (16–21)
24 Jehoašo valdymas (1–3)
Jehoašas atnaujina šventyklą (4–14)
Jehoašas palieka Dievą (15–22)
Jehoašas nužudomas (23–27)
25 Judo karalius Amacijas (1–4)
Karas su Edomu (5–13)
Amacijo stabmeldystė (14–16)
Karas su Izraelio karaliumi Jehoašu (17–24)
Amacijo mirtis (25–28)
26 Judo karalius Uzijas (1–5)
Uzijo karo žygiai (6–15)
Uziją už išdidumą išpila raupsai (16–21)
Uzijo mirtis (22, 23)
27 Judo karalius Jotamas (1–9)
28 Judo karalius Ahazas (1–4)
Ahazas pralaimi Sirijai ir Izraeliui (5–8)
Odedas paprotina Izraelio karius (9–15)
Judas patiria pažeminimą (16–19)
Ahazo stabmeldystė ir mirtis (20–27)
29 Judo karalius Ezekijas (1, 2)
Ezekijo pertvarkos (3–11)
Apvaloma šventykla (12–19)
Šventykloje vėl atliekamos apeigos (20–36)
30 Ezekijas švenčia Paschą (1–27)
31 Ezekijas padaro galą atskalūnybei (1)
Pasirūpinama kunigais ir levitais (2–21)
32 Sanheribas grasina Jeruzalei (1–8)
Sanheribas meta iššūkį Jehovai (9–19)
Angelas iššudo asirų kariuomenę (20–23)
Ezekijo liga; jis pasipuikuoja (24–26)
Ezekijo darbai ir mirtis (27–33)
33 Judo karalius Manasas (1–9)
Manasas atgailauja (10–17)
Manaso mirtis (18–20)
Judo karalius Amonas (21–25)
34 Judo karalius Jošijas (1, 2)
Jošijo pertvarkos (3–13)
Atrandama Įstatymo knyga (14–21)
Hulda pranašauja nelaimę (22–28)
Įstatymo knyga skaitoma tautai (29–33)
35 Jošijas surengia Paschos šventę (1–19)
Jošiją nužudo faraonas Nekojas (20–27)
36 Judo karalius Jehoahazas (1–3)
Judo karalius Jehojakimas (4–8)
Judo karalius Jehojachinas (9, 10)
Judo karalius Zedekijas (11–14)
Jeruzalė sunaikinama (15–21)
Kyro įsakas atstatyti šventyklą (22, 23)

1 Dovydo sūnaus Saliamono karališkoji valdžia darėsi vis tvirtesnė. Jehova, jo Dievas, buvo su juo ir nepaprastai jį išaukštino.[a]

2 Kartą Saliamonas sušaukė visą Izraelį: tūkstantininkus, šimtininkus, teisėjus ir visus Izraelio vadus, kilčių vyriausiosius. **3** Tada kartu su visa bendruomene nuėjo į Gibeono šventavietę,[b] nes ten stovėjo Dievo Susitikimo Palapinė, kurią dykumoje buvo padaręs Jehovos tarnas Mozė. **4** (Dievo Skrynią Dovydas buvo pargabenęs iš Kirjat Jearimų[c] į Jeruzalę ir čia buvo jai prirengęs vietą, pastatęs palapinę.[d]) **5** Tenai, priešais Jehovos Padangtę, stovėjo varinis aukuras,[e] kurį buvo padirbęs Hūro sūnaus Ūrio sūnus Becalelis.[f] Saliamonas ir bendruomenė ateidavo prie jo melstis*. **6** Taigi dabar Saliamonas atnašavo Jehovos akivaizdoje aukas: ant varinio aukuro priešais Susitikimo Palapinę paaukojo tūkstantį deginamųjų aukų.[g]

7 Tą naktį Dievas pasirodė Saliamonui ir tarė: „Prašyk, ko norėtum, kad tau duočiau.“[h] **8** Saliamonas atsakė: „Tavo didi ištikimoji meilė lydėjo mano tėvą Dovydą,[i] ir vietoj jo karaliumi tu padarei mane.[y] **9** Tad, Dieve Jehova, tesėk pažadą, kurį esi davęs mano tėvui Dovydui,[j] nes tu padarei mane karaliumi tautos, gausios kaip žemės dulkės.[k] **10** Suteik man išminties ir išmanymo,[l] kaip šiai tautai vadovauti*. Juk kaipgi kitaip galėčiau teisti tavo didžiulę tautą?“[a]

11 Tada Dievas tarė Saliamonui: „Už tai, kad toks yra tavo širdies troškimas ir tu neprašei sau nei gerovės, nei turtų, nei garbės, nei gyvybės tų, kurie tavęs nekenčia, net ilgo gyvenimo sau neprašei, bet prašei išminties ir išmanymo, kaip teisti manąją tautą, kurios karaliumi esu tave paskyręs,[b] **12** aš suteiksiu tau ne tik išminties ir išmanymo, bet ir gerovės, turtų ir garbės tiek, kiek pirma tavęs nėra turėjęs joks karalius ir po tavęs neturės.“[c]

13 Iš Gibeono šventavietės,[d] kur buvo Susitikimo Palapinė, Saliamonas sugrįžo į Jeruzalę ir toliau valdė Izraelį. **14** Saliamonas rūpinosi įsigyti vis daugiau kovos vežimų ir žirgų*; jis turėjo 1400 kovos vežimų ir 12000 žirgų*.[e] Kovos vežimus jis laikė tam skirtuose miestuose[f] ir prie savęs Jeruzalėje.[g] **15** Karalius padarė, kad sidabro ir aukso Jeruzalėje būtų taip gausu kaip akmenų[h] ir kad kedro medienos būtų tokia apstybė kaip fikusų* Šefeloje.[i] **16** Žirgų Saliamonas parsigabendavo iš Egipto;[y] ištisas žirgų kaimenes karaliaus pirkliai pirkdavo* už nustatytą kainą.[j] **17** Kovos vežimas iš Egipto kainavo 600 sidabrinių, o žirgas – 150. Pirkliai juos perparduodavo hetitų ir Sirijos karaliams.

2 Saliamonas davė įsakymą pastatyti Namus Jehovos vardui,[k] taip pat karaliaus rūmus.[l] **2** Jis paskyrė 70000

1 SKYRIUS

a 1Me 29:25 Mok 2:9 Mt 6:28, 29 Mt 12:42

b 1Ka 3:4 1Me 21:29

c 1Me 13:5

d 1Me 16:1

e Iš 38:1, 2

f Iš 31:2–5

g 1Ka 3:4

h 1Ka 3:5–9

i 2Sa 7:8

y 1Me 28:5 Ps 89:28, 29

j 2Sa 7:12 1Me 28:6 Ps 132:11

k Pr 13:14, 16

l Pat 2:6 Jok 1:5

Antra skiltis

a Ps 72:1, 2

b 1Ka 3:10–13 1Ka 3:28

c 1Me 29:25 2Me 9:22 Mok 2:9

d 1Ka 3:4

e Įst 17:16 1Ka 4:26

f 2Me 8:5, 6

g 2Me 9:25

h 1Ka 10:21

i 1Ka 10:27 2Me 9:27

y 2Me 9:28

j 1Ka 10:28, 29

2 SKYRIUS

k Įst 12:11 1Me 22:10

l 1Ka 7:1

1:5 *Arba „teirautis Dievo“. **1:10** *Pažod. „išeiti šios tautos akivaizdoje ir jeiti“.

1:14 *Arba „raitininkų“. **1:15** *Turimi omenyje šilkmediniai fikusai. **1:16** *Arba galbūt „iš Egipto ir iš Kevės; karaliaus pirkliai pirkdavo jų iš Kevės“. Gal turima omenyje Kilikija.

vyrų paprastais darbininkais*, 80 000 – akmenskaldžiais kalnuose[a] ir 3600 – prižiūrėtojais.[b]
3 Be to, Hiramui, Tyro karaliui,[c] Saliamonas perdavė žinią: „Tu siuntei kedro medienos mano tėvui Dovydui, kai jis statėsi sau rūmus.[d] To paties noriu paprašyti ir aš. **4** Štai rengiuosi statyti Namus Jehovos, savo Dievo, vardui ir tuos Namus jam paskirti*, kad ten, jo akivaizdoje, būtų smilkomi kvapieji smilkalai,[e] kad būtų nuolat laikomos duonos rietuvės#[f] ir atnašaujamos deginamosios aukos kas rytą ir kas vakarą,[g] taip pat per šabus,[h] jaunatis[i] ir per Jehovos, mūsų Dievo, šventes.[y] Taip daryti Izraelis yra įpareigotas amžiams.
5 Namai, kuriuos rengiuosi pastatyti, bus didingi, nes mūsų Dievas viršesnis už visus dievus. **6** Bet ar gali kas nors jam Namus pastatyti? Jei dangus ir dangų dangūs jo nesutalpina,[j] kas aš toks, kad statyčiau jam Namus? Tebūna tai bent vieta aukoms jo akivaizdoje atnašauti. **7** Tad atsiųsk man meistrą, įgudusį daryti dirbinius iš aukso, sidabro, vario[k] ir geležies, mokantį dirbti su purpuriniais, tamsiai raudonais ir mėlynais siūlais, gebantį raižyti raižinius. Tegul jis dirba čia, Jude ir Jeruzalėje, drauge su mano meistrais, kuriuos parinko mano tėvas Dovydas.[l]
8 Ir iš Libano siųsk man kedro, kadagio[m] ir santalo[n] rąstų, nes žinau, kad tavo tarnai moka kirsti Libano medžius.[o] Mano tarnai darbuosis sykiu su tavo tarnais[p] **9** ir priruoš man daug medienos, nes Namai, kuriuos rengiuosi statyti, bus nepaprastai didingi. **10** Medkirčius, tavo tarnus, kurie kirs mišką, aš aprūpinsiu maistu[a] – duosiu jiems 20 000 korų* kviečių, 20 000 korų miežių, 20 000 batų# vyno ir 20 000 batų aliejaus.“

11 Tyro karalius Hiramas parašė Saliamonui tokį atsakymą: „Jehova myli savo tautą, todėl ir padarė tave karaliumi.“ **12** Hiramas tęsė: „Tebūna pašlovintas Jehova, Izraelio Dievas, kuris padarė dangų ir žemę, – tebūna pašlovintas už tai, kad davė karaliui Dovydui išmintingą sūnų,[b] kad jį apdovanojo nuovoka ir išmanymu![c] Jis pastatys Namus Jehovai ir karaliaus rūmus. **13** Ir aš dabar siunčiu nagingą ir sumanų meistrą Hiram Abį,[d] **14** sūnų vienos moters iš Dano giminės; jo tėvas – iš Tyro. Tasai meistras moka daryti dirbinius iš aukso, sidabro, vario, geležies, akmens ir medžio, moka dirbti su purpuriniais, mėlynais ir tamsiai raudonais siūlais ir geriausia drobe.[e] Jis sugeba išraižyti visokius raižinius ir išmoningai atlikti kiekvieną jam pavestą darbą.[f] Tegul jis dirba sykiu su tavo meistrais ir su tavo tėvo, mano viešpaties Dovydo, meistrais. **15** Dabar tu, mano viešpatie, siųsk kviečių, miežių, aliejaus ir vyno, kaip ir esi savo tarnams pažadėjęs.[g] **16** O mes prikirsime Libane tiek medžių,[h] kiek tau reikės, surišime į sielius ir jūra atplukdysime į Jopę.[i] Iš ten galėsi parsigabenti juos į Jeruzalę.“[y]

2 SKYRIUS

a 1Ka 5:15

b 1Ka 5:16
1Ka 9:22
2Me 2:17, 18

c 1Ka 5:1

d 2Sa 5:11

e Iš 30:7

f Iš 25:30

g Sk 28:4

h Sk 28:9

i Sk 28:11

y Įst 16:16

j 1Ka 8:27
Iz 66:1
Apd 17:24

k 1Ka 7:13, 14

l 1Me 22:15

m 1Ka 5:6, 8
2Me 3:5

n 1Ka 10:11

o 1Ka 5:9

p 1Ka 5:14

Antra skiltis

a 1Ka 5:11

b 1Ka 5:7

c 2Me 1:11, 12

d 1Ka 7:13, 14
2Me 4:11–16

e 2Me 3:14

f Iš 31:2–5

g 2Me 2:10

h 1Ka 5:6, 8

i Joz 19:46, 48
Ezr 3:7

y 1Ka 5:9

2:2 *Arba „nešikais“. **2:4** *Pažod. „pašventinti“. #T. y. atnašinė duona.

2:10 *Koras buvo lygus 220 L. Žr. priedą B14. #Batas buvo lygus 22 L. Žr. priedą B14.

17 Saliamonas suskaičiavo visus Izraelio žemėje gyvenančius svetimtaučius vyrus[a] – padarė surašymą, panašų į tą, kurį buvo atlikęs jo tėvas Dovydas,[b] – ir svetimtaučių buvo rasta 153 600. **18** Iš jų 70 000 jis paskyrė paprastais darbininkais*, 80 000 – akmenskaldžiais[c] kalnuose ir 3600 – prižiūrėtojais, kad žmonės dirbtų jų prižiūrimi.[d]

3 Tada Saliamonas pradėjo statyti Jehovai Namus[e] Jeruzalėje ant Morijos kalno,[f] ant jebusiečio Ornano grendymo – ten, kur Jehova buvo jo tėvui Dovydui pasirodęs,[g] toje vietoje, kurią Dovydas buvo paruošęs.[h] **2** Statyti jis pradėjo ketvirtų savo valdymo metų antro mėnesio antrą dieną. **3** Dievo Namų pamatai, kuriuos Saliamonas paklojo, buvo 60 uolekčių ilgio ir 20 uolekčių pločio,[i] matuojant senuoju matu*. **4** Šventovės priekyje buvo 20 uolekčių pločio prieangis. Jo plotis atitiko Namų plotį, o aukštis buvo 120*. Iš vidaus Saliamonas jį padengė grynu auksu.[y] **5** Didžiąją patalpą* apmušė kadagio lentomis, padengė geriausiu auksu,[j] išgražino palmių raižiniais[k] ir grandinėmis.[l] **6** Be to, Namus nusagstė brangakmeniais.[m] Auksas[n] buvo iš Parvaimų. **7** Namus, jų sijas, slenksčius, sienas ir duris jis apmušė auksu,[o] sienas išraižė kerubais.[p]

2:18 *Arba „nešikais“. **3:3** *Gali būti, kad „senuoju matu“ čia vadinama ne įprastinė uolektis, lygi 44,5 cm, o ilgoji uolektis, lygi 51,8 cm. Žr. priedą B14. **3:4** *Matas nežinomas. **3:5** *Pažod. „Didžiuosius namus“. Tikriausiai turima omenyje Šventoji.

2 SKYRIUS

a 2Me 8:7, 8

b 1Me 22:2

c 1Ka 5:17, 18; 1Me 22:15

d 1Ka 5:15, 16

3 SKYRIUS

e 1Ka 6:1; 1Ka 6:37

f Pr 22:2, 14

g 2Sa 24:25; 1Me 21:18

h 2Sa 24:18; 1Me 21:22

i 1Ka 6:2

y 1Ka 6:3

j 1Ka 6:15, 22

k 1Ka 6:29

l 1Ka 6:21

m 1Me 29:2, 8

n 1Me 29:3, 4

o Iš 26:29

p Iš 26:1; 1Ka 6:29

Antra skiltis

a Iš 26:33; 1Ka 8:6; Hbr 9:24

b 1Ka 6:20

c 1Ka 6:23–28

d 1Ka 8:6; 1Me 28:18

e Mt 27:51; Hbr 10:19, 20

f Iš 26:31, 33

g 2Ka 25:13

h 1Ka 7:15–22; 2Ka 25:17; 2Me 4:11–13; Jer 52:22, 23

8 Paskui jis įrengė Šventų Švenčiausiąją.[a] Jos ilgis buvo lygus Namų pločiui – 20 uolekčių, ir jos plotis buvo 20 uolekčių. Ją apmušė geriausiu auksu – tam sudėjo 600 talentų* aukso.[b] **9** Vinims sunaudotas auksas svėrė 50 šekelių*. Auksu jis apmušė ir aukštutinius kambarius.

10 Šventų Švenčiausiajai jis išdrožė du kerubus ir aptraukė juos auksu.[c] **11** Bendras kerubų sparnų[d] ilgis buvo 20 uolekčių. Vienas kerubo sparnas buvo penkių uolekčių ir siekė Namų sieną; kitas sparnas, irgi penkių uolekčių, siekė kito kerubo sparną. **12** Toks pat buvo ir antrasis kerubas: vienas jo sparnas buvo penkių uolekčių ir siekė priešingą Namų sieną; kitas sparnas, irgi penkių uolekčių, siekė pirmojo kerubo sparną. **13** Išskleisti abiejų kerubų sparnai kartu paėmus buvo 20 uolekčių ilgio. Kerubai stovėjo stati, į vidų* atgręžtais veidais.

14 Saliamonas dar padarė uždangą[e] iš mėlynų, purpurinių ir tamsiai raudonų siūlų bei geriausios drobės ir joje išsiuvinėjo kerubų.[f]

15 Namų priešakyje jis padarė du stulpus.[g] Jie buvo 35 uolekčių aukščio, o kiekvieno jų viršustulpė buvo penkių uolekčių.[h] **16** Jis padarė grandines ir pritvirtino jas it kokius vėrinius stulpų viršuje; padarė taip pat 100 granato vaisių ir prikabino prie tų grandinių. **17** Abu stulpus jis pastatė šven-

3:8 *Talentas buvo lygus 34,2 kg. Žr. priedą B14. **3:9** *Šekelis buvo lygus 11,4 g. Žr. priedą B14. **3:13** *T. y. į Šventąją.

tovės priešakyje: vieną dešinėje*, kitą kairėje#. Dešinįjį pavadino Jachinu^, kairįjį – Boazu⊠.

4 Tada iš vario jis padarė aukurą,[a] 20 uolekčių ilgio, 20 uolekčių pločio ir 10 uolekčių aukščio.

2 Paskui nuliedino Jūrą*.[b] Ji buvo apskrita, 10 uolekčių skersmens nuo briaunos iki briaunos ir 5 uolekčių aukščio; jai apjuosti reikėjo 30 uolekčių matuoklės.[c] **3** Iš apačios visą Jūrą juosė moliūgų pavidalo puošmenos,[d] po dešimt moliūgų uolektyje. Moliūgai ėjo dviem eilėmis, jie buvo nuliedinti išvien su Jūra. **4** Jūra buvo pastatyta ant dvylikos jaučių:[e] trys žvelgė į šiaurę, trys į vakarus, trys į pietus ir trys į rytus. Jūra laikėsi ant jų. Tų jaučių pasturgaliai buvo nugręžti į vidurį. **5** Jūros sienelės storis buvo per plaštaką*. Briauna buvo kaip taurės briauna, panaši į lelijos žiedą. Šioje talpykloje tilpo 3000 batų# vandens.

6 Dar jis padarė dešimt praustuvių ir pastatė penkias dešinėje ir penkias kairėje.[f] Jų vandeniu turėjo būti plaunamos deginamųjų aukų dalys.[g] O Jūra buvo skirta kunigams apsiplauti.[h]

7 Tada jis padarė iš aukso dešimt žibintuvų[i] – tokius, kaip buvo nurodyta,[y] – ir pastatė šventovėje: penkis dešinėje ir penkis kairėje.[j]

4 SKYRIUS

a Iš 38:1, 2; 1Ka 8:22

b Iš 30:20; Iš 38:8

c 1Ka 7:23–26

d 1Ka 6:18

e Jer 52:20

f 1Ka 7:38, 39

g Kun 1:9; Kun 9:14

h Iš 29:4

i Iš 37:17

y 1Me 28:12, 15

j Iš 40:24

Antra skiltis

a 2Me 4:19

b Iš 27:9; Kun 6:16; 1Ka 6:36

c 1Ka 7:12

d 1Ka 7:39

e Iš 27:3

f 1Ka 7:40–46

g 2Me 3:17

h 1Ka 7:17

i 1Ka 7:20

y Jer 52:22

j 1Ka 7:27, 38

k 1Ka 7:23, 25

l Iš 38:3

m 2Me 2:13, 14

n Joz 13:27, 28

o 1Ka 7:47; 1Me 22:3, 14; Jer 52:20

p 2Ka 24:13

r Iš 37:25, 26; Apr 8:3

s Iš 25:23, 24; 2Me 4:8

t 1Ka 7:48–50

u Iš 25:31, 37

8 Taip pat padarė dešimt stalų ir juos pastatė šventovėje: penkis dešinėje ir penkis kairėje.[a] Ir dar iš aukso padarė 100 dubenų.

9 Tada jis įruošė kunigų kiemą[b] ir didįjį kiemą,[c] padarė didžiajam kiemui vartus ir aptraukė abiejų kiemų vartus variu. **10** Jūrą jis pastatė į dešinę nuo Namų, pietryčių pusėje.[d]

11 Hiramas dar padarė indų pelenams, semtuvų ir dubenų.[e]

Taigi Hiramas užbaigė darbus prie Dievo Namų, padarė visa, ko karalius Saliamonas buvo prašęs:[f] **12** du stulpus[g] ir ant jų dvi gaubtašones viršustulpes; dvejus pinučius[h] toms gaubtašonėms viršustulpėms apdengti; **13** abejiems pinučiams – 400 granato vaisių,[i] po dvi vaisių eiles ant vienų pinučių ir ant kitų, kad dengtų abi gaubtašones viršustulpes, įtaisytas ant stulpų;[y] **14** dešimt vežimaičių ir dešimt praustuvių ant tų vežimaičių;[j] **15** Jūrą ir dvylika jaučių jai laikyti;[k] **16** indus pelenams, semtuvus, šakes[l] ir visus kitus reikmenis. Visa tai Hiram Abis,[m] karaliaus Saliamono įpareigotas, padarė Jehovos Namams iš blizgaus vario. **17** Karaliaus nurodymu visi tie dirbiniai buvo nulieti Jordano lygumoje, molingoje žemėje tarp Sukotų[n] ir Ceredos. **18** Saliamonas tų daiktų padirbdino daugybę; vario svoris liko nenustatytas.[o]

19 Dievo Namams Saliamonas padirbdino visus reikmenis:[p] aukso aukurą;[r] stalus[s] atnašinei duonai laikyti;[t] **20** gryno aukso žibintuvus su jų žibintais,[u] kad degtų priešais

3:17 *Arba „pietų pusėje“. #Arba „šiaurės pusėje“. ^Išvertus – „tegul jis [t. y. Jehova] įtvirtina“. ⊠Galima reikšmė – „stiprybėje“. **4:2** *Arba „talpyklą“. **4:5** *Maždaug 7,4 cm. Žr. priedą B14. #Batas buvo lygus 22 L. Žr. priedą B14.

galinę patalpą, kaip reikalaujama; **21** žibintuvų vainikėlius, žibintus ir gnybtuvus* iš aukso, iš gryniausio aukso; **22** gesykles, dubenis, taures, smilkykles iš gryno aukso; Namų duris – vidines duris į Šventų Švenčiausiąją[a] ir šventovės* duris, – irgi iš aukso.[b]

5 Saliamonas baigė visus darbus prie Jehovos Namų – visa, ką buvo numatęs padaryti.[c] Tada Saliamonas sugabeno visas brangenybes, kurias jo tėvas Dovydas buvo šventovei paaukojęs,[d] ir sudėjo sidabrą, auksą ir visus vertingus daiktus į Dievo Namų saugyklas.[e] **2** Tuomet Saliamonas sušaukė Izraelio seniūnus, giminių vyriausiuosius ir Izraelio kilčių vadus. Visi jie susirinko į Jeruzalę, kad iš Dovydo miesto, iš Siono, perkeltų Jehovos Sandoros Skrynią.[f] **3** Taigi visi Izraelio vyrai karaliaus akivaizdoje susirinko į šventę, kuri švenčiama septintą mėnesį*.[g]

4 Visiems Izraelio seniūnams susirinkus, levitai pakėlė Skrynią ir nešė.[h] **5** Jie nešė Skrynią, Susitikimo Palapinę[i] ir visus Palapinėje buvusius šventuosius reikmenis. Visa tai gabeno kunigai ir levitai. **6** Karalius Saliamonas ir visa Izraelio bendruomenė, susirinkusi pas jį priešais Skrynią, aukojo tiek daug avių ir jaučių,[y] kad negalėjai nei suskaityti, nei suskaičiuoti. **7** Kunigai Jehovos Sandoros Skrynią atnešė į jai skirtą vietą, į galinę Namų patalpą, Šventų Švenčiausiąją, ir pastatė po kerubų sparnais.[a] **8** Kerubų sparnai buvo išskleisti viršum Skrynios – taip kerubai iš viršaus dengė Skrynią ir jos kartis.[b] **9** Kartys buvo tokios ilgos, kad iš Šventosios, stovint priešais galinę patalpą, matėsi jų galai, bet iš lauko žiūrint jų nesimatė. Ten jos yra ir šiandien. **10** Skrynioje buvo tik dvi plokštės, kurias Mozė prie Horebo įdėjo[c] tuomet, kai su izraelitais, keliaujančiais iš Egipto,[d] Jehova sudarė sandorą.[e]

11 Kai kunigai išėjo iš šventovės (visi ten dalyvaujantys kunigai, kad ir kokiam skyriui priklausė,[f] buvo deramai pasiruošę*[g]), **12** visi giesmininkai levitai,[h] vadovaujami Asafo,[i] Hemano,[y] Jedutūno,[j] jų sūnų ir brolių, apsivilkę geriausios drobės drabužiais, su lėkštelėmis, arfomis ir lyromis jau stovėjo į rytus nuo aukuro. Sykiu stovėjo ir 120 kunigų su trimitais.[k] **13** Vos tik trimitininkai ir giesmininkai ėmė sutartinai šlovinti Jehovą ir jam dėkoti, vos tik trimitams, lėkštelėms ir kitiems instrumentams pritariant užgiedojo Jehovai šlovinimo giesmę: „Nes jis geras, nes jo ištikimoji meilė amžina“,[l] – Namus, Jehovos Namus, pripildė debesis.[m] **14** Kunigai dėl to debesies negalėjo eiti savo tarnystės, nes Dievo Namus buvo pripildžiusi Jehovos šlovė.[n]

6 Tada Saliamonas prabilo: „Jehova sakė gyvensiąs tirštoje tamsumoje.[o] **2** Aš pastačiau tau didingus Namus, įruošiau vietą, kad joje gyventum per amžius.“[p]

4 SKYRIUS

a 1Ka 6:31, 32

b 1Ka 6:33–35

5 SKYRIUS

c 1Ka 6:38

d 1Me 22:14

e 1Ka 7:51
1Me 26:26

f 2Sa 6:12
1Ka 8:1, 2
2Me 1:4
Ps 2:6

g Kun 23:34
2Me 7:8

h Iš 25:14
Sk 4:15
1Ka 8:3–5
1Me 15:2, 15

i Iš 40:35
Sk 4:29, 31

y 2Sa 6:13

Antra skiltis

a 1Ka 6:20, 23
1Ka 8:6–9

b Iš 25:14

c Iš 34:1
Iš 40:20

d Iš 19:1

e Iš 19:5
Iš 24:7

f 1Me 24:1

g Iš 19:10
Sk 8:21

h 1Me 15:16

i 1Me 6:31, 39

y 1Me 6:31, 33

j 1Me 16:41
1Me 25:1, 6
1Me 25:3

k 1Me 15:24

l 1Me 16:34

m Iš 40:34, 35
1Ka 8:10, 11

n 2Me 7:1, 2
Ez 10:4
Apr 21:23

6 SKYRIUS

o Iš 20:21
1Ka 8:12, 13
Ps 97:2

p Ps 132:13, 14

4:21 *Arba „žnyples“. **4:22** *Turima omenyje Šventoji. **5:3** *T. y. į Palapinių šventę.

5:11 *Pažod. „buvo pasišventinę“.

3 Visai Izraelio bendruomenei stovint, karalius atsigręžė į žmones ir ėmė visą Izraelio bendruomenę laiminti.[a] **4** Jis kalbėjo: „Tebūna pašlovintas Jehova, Izraelio Dievas, kuris savomis rankomis įvykdė tai, ką savo lūpomis buvo pažadėjęs mano tėvui Dovydui, sakydamas: **5** ‘Nuo tos dienos, kai išvedžiau savo tautą iš Egipto krašto, neturėjau tarp Izraelio giminių išsirinkęs jokio miesto, kuriame stovėtų Namai mano vardui,[b] ir neturėjau išsirinkęs vyro, kuris taptų mano tautos Izraelio vadu. **6** Bet dabar išsirinkau Jeruzalę,[c] kad ten būtų mano vardas, ir išsirinkau Dovydą, kad valdytų mano tautą Izraelį.’[d] **7** Mano tėvas Dovydas visa širdimi troško pastatyti Namus Jehovos, Izraelio Dievo, vardui.[e] **8** Bet Jehova mano tėvui Dovydui pasakė: ‘Tu troškai pastatyti Namus mano vardui ir tavo širdies troškimas buvo geras, **9** tačiau ne tu statysi man Namus. Namus mano vardui pastatys sūnus, kuris tau gims.’[f] **10** Jehova tą pažadą tesėjo: aš tapau savo tėvo Dovydo įpėdiniu, atsisėdau į Izraelio sostą,[g] kaip Jehova ir buvo sakęs.[h] Taip pat pastačiau Namus Jehovos, Izraelio Dievo, vardui **11** ir ten padėjau Skrynią, kurioje yra Jehovos sandora,[i] sudaryta su Izraelio tauta.“

12 Paskui Saliamonas visos Izraelio bendruomenės akivaizdoje atsistojo priešais Jehovos aukurą ir iškėlė rankas.[y] **13** (Saliamonas iš vario buvo pasidirbdinęs penkių uolekčių ilgio, penkių uolekčių pločio ir trijų uolekčių aukščio pakylą ir pastatęs ją kiemo viduryje.[a] Ant tos pakylos jis ir stovėjo.) Visos Izraelio bendruomenės akivaizdoje jis atsiklaupė, iškėlė rankas į dangų[b] **14** ir prabilo: „O Jehova, Izraelio Dieve, nėra kito Dievo kaip tu nei danguje, nei žemėje – Dievo, kuris laikytųsi savo sandoros ir mylėtų ištikimąja meile savo tarnus, visa širdimi esančius su tavimi.[c] **15** Tu laikeisi pažado, duoto mano tėvui, savo tarnui Dovydui.[d] Savo lūpomis tą pažadą ištarei ir savo ranka šiandien jį įvykdei.[e] **16** Tad dabar, Jehova, Izraelio Dieve, ištesėk, ką pažadėjai savo tarnui Dovydui, mano tėvui, tardamas: ‘Niekada nenutiks taip, kad neliktų tau palikuonio, sėdinčio Izraelio soste mano akivaizdoje, – jei tik tavo sūnūs rūpestingai žiūrės, kokiu keliu eina, ir laikysis mano įstatymo,[f] kaip kad tu laikaisi.’[g] **17** Todėl, Jehova, Izraelio Dieve, tesėk šį pažadą, duotą savo tarnui Dovydui.

18 Bet ar tikrai Dievas gyvens žemėje tarp žmonių?[h] Štai net dangus, net dangų dangūs negali tavęs sutalpinti.[i] Tad kaip sutalpins tave šie Namai, kuriuos tau pastačiau?[y] **19** Išklausyk savo tarno maldą ir prašymą, o Jehova, manasis Dieve. Atsiliepk į pagalbos šauksmą, į maldą, kuria tavo tarnas kreipiasi į tave. **20** Tegu dieną naktį tavo akys žvelgia į šiuos Namus, į vietą, kurioje pažadėjai įkurdinti savąjį vardą,[j] – kad išgirstum savo tarno maldą, kai tavo tarnas melsis atsigręžęs į šią vietą. **21** Išklausyk savo tarno maldavimus ir maldavimus savo tautos, Izraelio žmonių, kai jie

6 SKYRIUS

a 1Ka 8:14–21

b Įst 12:5, 6

c Ps 48:1

d 2Sa 7:8 1Me 28:4

e 2Sa 7:2 1Ka 5:3

f 1Me 17:4

g 1Me 28:5 1Me 29:23

h 1Me 17:11

i Iš 40:20 1Ka 8:9

y 1Ka 8:22

Antra skiltis

a 1Ka 6:36

b 1Ka 8:54

c Įst 7:9 1Ka 8:23–26

d 1Ka 3:6

e 2Sa 7:12, 13 1Me 22:10

f Ps 132:12

g 1Ka 2:4

h Apd 7:48

i 2Me 2:6 Iz 40:12 Apd 17:24

y 1Ka 8:27–30 Iz 66:1

j Įst 26:2

melsis atsigręžę į šią vietą.[a] Išgirsk danguje, savo buveinėje,[b] išgirsk ir atleisk.[c]

22 Jeigu kas būtų apkaltintas, kad savo artimui nusidėjo, jeigu dėl to jį prisaikdintų, jei susaistytų priesaika ir jis, tos priesaikos saistomas,* ateitų prie tavo aukuro į šiuos Namus,[d] **23** išgirsk jį danguje ir išspręsk savo tarnų bylą: nedorėliui atmokėk, suversk jo darbus jam ant galvos,[e] o teisųjį išteisink ir atlyginк jam pagal jo teisumą.[f]

24 Jei tavo tauta Izraelis nuodėmiautų ir už tai būtų priešo sutriuškinta,[g] bet paskui gręžtųsi į tave ir šlovintų tavo vardą,[h] prašytų ir maldautų[i] malonės tavo akivaizdoje šiuose Namuose,[y] **25** išgirsk danguje[j] ir atleisk savo tautos Izraelio nuodėmę. Sugrąžink juos į kraštą, kurį atidavei jiems ir jų protėviams.[k]

26 Jei dangus užsivertų ir nebeduotų lietaus[l] dėl to, kad jie nuodėmiavo,[m] bet paskui jie melstųsi atsigręžę į šią vietą, šlovintų tavo vardą ir paliktų nedorus darbus, už kuriuos baudi,[n] **27** išgirsk juos danguje ir atleisk savo tarnų, savosios tautos Izraelio, nuodėmę, – juk tu nurodysi jiems teisingą kelią, kuriuo turėtų eiti.[o] Ir sugrąžink lietų[p] į kraštą, kurį davei savo tautai paveldėti.

28 Jei kraštą nualintų badas,[r] maras,[s] svilinantis vėjas ar rūdligė*,[t] nusiaubtų būriai

6 SKYRIUS

a Dan 6:10
b 2Ka 19:20
2Me 30:27
c 2Me 7:12–14
Mch 7:18
d 1Ka 8:31, 32
e Job 34:11
f Iz 3:10, 11
Ez 18:20
g Kun 26:14, 17
Joz 7:8, 11
Ts 2:14
h Dan 9:3, 19
i Ezr 9:5
y 1Ka 8:33, 34
j Iz 57:15
k Ps 106:47
l Kun 26:19
Įst 28:23
m Ez 14:13
n 1Ka 8:35, 36
o Iz 30:20, 21
Iz 54:13
p 1Ka 18:1
r Rūt 1:1
2Ka 6:25
s Kun 26:14, 16
Įst 28:21, 22
t Am 4:9
Ag 2:17

Antra skiltis

a Įst 28:38
Jl 1:4
b 2Me 12:2
2Me 32:1
c 1Ka 8:37–40
d 2Me 20:5, 6
e 2Me 33:13
f Pat 14:10
g Dan 6:10
h Iz 63:15
i Ps 130:4
y 1Sa 16:7
1Me 28:9
Jer 11:20
Jer 17:10
j Iš 12:48
Rūt 1:16
2Ka 5:15
Iz 56:6, 7
Apd 8:27
k 1Ka 8:41–43
l Ps 22:27
Ps 46:10
m Sk 31:2
Joz 8:1
Ts 1:1, 2
1Sa 15:3
n 2Me 14:11
2Me 20:5, 6
o 1Ka 8:44, 45
p Iz 37:36
r Ps 130:3
Mok 7:20
Rom 3:23

skėrių, visa ryjantys skėriai,[a] jei kurį nors krašto miestą apgultų priešai,[b] jei užkluptų kokia neganda ar liga,[c] **29** kad ir ko melstų,[d] kad ir ko prašytų[e] pavienis žmogus ar visa tavo tauta Izraelis (juk kiekvienas žino, kas jį slegia ir kas kamuoja[f]) ir tiestų rankas šių Namų link,[g] **30** išgirsk danguje, savo buveinėje,[h] ir atleisk,[i] atlyginк kiekvienam pagal jo darbus, nes tu pažįsti širdis – tu vienintelis žinai, kas iš tikrųjų glūdi žmogaus širdyje,[y] – **31** kad jie tavęs bijotų ir tavo keliais eitų per visas savo gyvenimo dienas krašte, kurį davei jų protėviams.

32 Taip pat jei svetimšalis, ne Izraelio, ne tavo tautos žmogus, atkeliautų iš tolimo krašto dėl tavo didžio vardo,[j] dėl tavo iškeltos galingos rankos, jei jis ateitų ir melstųsi atsigręžęs į šiuos Namus,[k] **33** išklausyk jį danguje, savo buveinėje, ir suteik visa, ko svetimšalis prašo, kad visos tautos žemėje pažintų tavąjį vardą[l] ir tavęs bijotų, kaip ir tavo tauta Izraelis, ir žinotų, kad tavo vardas yra šiuose Namuose, kuriuos tau pastačiau.

34 Jei tavo tautos žmonės eitų į karą su priešais, kad ir kur juos siųstum,[m] ir melstųsi[n] tau atsigręžę į miestą, kurį išsirinkai, į Namus, kuriuos pastačiau tavo vardui,[o] **35** išgirsk danguje jų maldą ir maldavimą ir padėk jiems.[p]

36 Jeigu jie tau nusidėtų (juk nėra žmogaus, kuris nenusidėtų[r]) ir tu, ant jų užsirūstinęs, atiduotum juos priešams, o šie išsivestų juos į nelaisvę, į svetimą kraštą – ar tai būtų

6:22 *Arba „jeigu dėl to jį prakeiktų, jei susaistytų prakeiksmu ir jis, to prakeiksmo saistomas“. Turimas omenyje prakeiksmas, kurį asmuo užsitrauktų, jei priesaiką duotų melagingai arba ją sulaužytų. **6:28** *Žr. žodynėlį.

čia pat, ar toli,[a] – **37** ir jei savo pavergėjų krašte jie susiprotėtų, jei tremties krašte būdami grįžtųsi į tave, maldautų tavo malonės ir išpažintų: ‘Nusidėjome, blogai pasielgėme, darėme tai, kas nedora’,[b] **38** jei krašte, į kurį buvo ištremti, jie grįžtųsi į tave visa širdimi[c] ir visa siela,[d] jei melstųsi atsisukę į kraštą, kurį esi atidavęs jų protėviams, į miestą, kurį išsirinkai,[e] į Namus, kuriuos pastačiau tavo vardui, **39** išgirsk jų maldą ir jų prašymą danguje, savo buveinėje, apgink jų teises[f] ir atleisk savo tautai, kuri tau nusidėjo.

40 Taigi, manasis Dieve, meldžiu: tebūna tavo akys ir ausys atviros maldai, kuri tave pasiekia iš šios vietos*.[g] **41** O dabar, Dieve Jehova, užženk į savo atilsio vietą[h] – tu ir tavo galybės Skrynia. Tavo kunigai, Dieve Jehova, teapsivelka išgelbėjimu ir tavo ištikimieji tesidžiaugia tavo gerumu.[i] **42** Dieve Jehova, neatstumk savo pateptojo,[y] nepamiršk savo ištikimosios meilės Dovydui, savo tarnui.“[j]

7 Saliamonui baigus melstis,[k] plykstelėjo ugnis iš dangaus[l] ir prarijo deginamąją auką bei atnašas, o Namai prisipildė Jehovos šlovės.[m] **2** Kunigai negalėjo įeiti į Jehovos Namus, nes Jehovos Namus buvo pripildžiusi Jehovos šlovė.[n] **3** Visi Izraelio žmonės, pamatę, kaip plyksteli ugnis ir kaip Namus pripildo Jehovos šlovė, parpuolė ant grindinio, nusilenkė iki žemės ir Jehovai dėkojo: „Nes jis geras, nes jo ištikimoji meilė amžina.“

4 Paskui karalius ir visa tauta Jehovos akivaizdoje atnašavo aukas.[a] **5** Karalius Saliamonas paaukojo 22 000 galvijų ir 120 000 avių. Taip karalius ir visa tauta pašventino Dievo Namus.[b] **6** Kunigai stovėjo savo tarnybos vietose, čia pat stovėjo ir levitai su instrumentais, kuriais pritardavo Jehovos giesmei.[c] (Tuos instrumentus karalius Dovydas buvo padaręs, kad jais pritardamas* galėtų dėkoti Jehovai ir jį šlovinti: „Nes jo ištikimoji meilė amžina.“) Kunigai priešais levitus skardžiai trimitavo,[d] tuo tarpu visi izraelitai stovėjo.

7 Tada Saliamonas pašventino kiemo vidurį priešais Jehovos Namus. Ten jis atnašavo deginamąsias aukas[e] ir riebiąsias bendrystės aukų dalis, nes ant varinio aukuro,[f] kurį Saliamonas buvo padaręs, negalėjo sutilpti visos deginamosios aukos, javų atnašos[g] ir riebiosios dalys.[h] **8** Taigi karalius Saliamonas ir visas Izraelis, labai didelė bendruomenė, suėjusi iš visur – nuo Lebo Hamato* iki Egipto sausvagės#,[i] – šventė septynių dienų iškilmę.[y] **9** Aukuro pašventinimo iškilmė truko septynias dienas, o paskui buvo švenčiama dar septynias dienas, ir aštuntąją dieną* jie surengė iškilmingą sueigą.[j] **10** Septinto mėnesio dvidešimt trečią dieną jis paleido žmones namo ir tie keliavo

6:40 *Arba „kai tau meldžiamasi dėl šios vietos“.

6 SKYRIUS

a Kun 26:34 1Ka 8:46–50 Dan 9:7

b Kun 26:40 Ezr 9:6 Neh 1:6 Ps 106:6 Dan 9:5

c 1Sa 7:3

d Įst 30:1–3 Dan 9:2, 3

e Dan 6:10

f Jer 51:36, 37

g 2Me 7:15 2Me 16:9 Ps 65:2 Iz 37:17

h 1Me 28:2

i Ps 65:4 Ps 132:8–10

y 1Ka 1:34 Ps 18:50

j Apd 13:34

7 SKYRIUS

k 1Ka 8:54

l Kun 9:24 1Me 21:26

m Iš 40:34, 35

n 1Ka 8:11

Antra skiltis

a 1Ka 8:62, 63

b Ezr 6:16

c 1Me 25:7 2Me 5:11, 12

d 2Me 5:13

e Kun 1:3

f 2Me 4:1

g Kun 2:1

h Kun 4:8–10 1Ka 8:64–66

i Sk 34:2, 5, 8

y Kun 23:34 Įst 16:13

j Kun 23:36

7:6 *Arba galbūt „kad drauge su jais“, t. y. su levitais. **7:8** *Arba „nuo Hamato prieigų“. #Žr. žodynėlį. **7:9** *T. y. dieną po antrojo septynių dienų laikotarpio, penkioliktąją dieną.

linksmi,[a] džiugia širdimi, nes Jehova buvo parodęs gerumą Dovydui, Saliamonui ir savo tautai Izraeliui.[b]

11 Taigi Saliamonas baigė statyti Jehovos Namus ir karaliaus rūmus.[c] Visa, ką savo širdyje buvo sumanęs dėl Jehovos Namų ir dėl savo rūmų, jis sėkmingai įgyvendino.[d] **12** Tada vieną naktį Jehova pasirodė Saliamonui[e] ir jam pasakė: „Aš išklausiau tavo maldą ir pasirinkau šiuos Namus aukoms aukoti.[f] **13** Jei uždarysiu dangų, kad nebūtų lietaus, jei įsakysiu skėriams nusiaubti jūsų kraštą ir jei atsiųsiu savo tautai marą, – **14** jeigu mano tauta, manuoju vardu vadinama,[g] nusižemins,[h] melsis, ieškos mano veido ir paliks savo nedorus darbus,[i] tada danguje aš juos išgirsiu, atleisiu jų nuodėmę ir jų kraštą pagydysiu.[y] **15** Dabar mano akys ir ausys bus atviros maldai, kylančiai iš šios vietos.[j] **16** Juk aš išsirinkau ir pašventinau šiuos Namus, kad mano vardas juose būtų amžiais.[k] Mano akys ir mano širdis ten bus visuomet.[l]

17 Jei tarnausi man taip, kaip tavo tėvas Dovydas tarnavo, jei darysi visa, ką tau įsakiau, laikysiesi mano nuostatų ir potvarkių,[m] **18** aš įtvirtinsiu tavo karališkąjį sostą,[n] nes su tavo tėvu Dovydu esu sudaręs sandorą[o] ir jam pažadėjęs: ‘Niekada nenutiks taip, kad neliktų tau palikuonio, valdančio Izraelį.’[p] **19** Bet jeigu jūs mane paliksite ir nukrypsite nuo mano įstatų ir įsakymų, kuriuos jums daviau, jei imsite garbinti kitus dievus ir jiems lenktis,[r] **20** aš išrausiu Izraelį iš savo krašto, kuriame jį apgyvendinau,[a] ir Namus, kuriuos paskyriau* savajam vardui, pašalinsiu sau iš akių, paversiu juos priežodžiu ir pajuoka tarp visų tautų.[b] **21** Šie Namai virs griuvėsių krūva. Kas tik eis pro šalį, apstulbęs[c] klaus: ‘Kodėl Jehova šitaip pasielgė su šiuo kraštu ir šiais Namais?’[d] **22** Ir išgirs tokį atsakymą: ‘Nes jie paliko Jehovą,[e] savo protėvių Dievą, kuris buvo išvedęs juos iš Egipto žemės.[f] Jie persimetė prie kitų dievų, jiems lenkėsi ir juos garbino.[g] Todėl jis ir siuntė jiems šitą nelaimę.’“[h]

8 Jehovos Namus ir savo rūmus Saliamonas statė dvidešimt metų.[i] **2** Paskui Saliamonas atstatė miestus, kuriuos jam buvo atidavęs Hiramas,[y] ir apgyvendino tenai izraelitus. **3** Saliamonas taip pat surengė žygį prieš Hamat Cobą ir ją paėmė. **4** Tada sutvirtino* dykumoje esantį Tadmorą ir visus miestus, kuriuos buvo pastatęs Hamate,[j] kad ten galėtų sandėliuoti atsargas.[k] **5** Jis statė Aukštutinį Bet Horoną[l] ir Žemutinį Bet Horoną[m] – įtvirtintus miestus su sienomis, vartais ir skląsčiais, **6** Baalatą[n] ir visus savo miestus, kur buvo numatęs sandėliuoti atsargas, visus miestus, kur ketino laikyti kovos vežimus,[o] ir miestus, kuriuose buvo skirta gyventi raitininkams. Jeruzalėje, Libane ir visose savo valdose Saliamonas statė, ką tik buvo sumanęs.

7 Visiems neizraelitams, kurie buvo likę iš hetitų, amori-

7 SKYRIUS

a Įst 16:15
b 2Me 6:41
c Mok 2:4
d 1Ka 9:1–3
e 2Me 1:7
f Įst 12:5, 6 Ps 78:68
g Iz 43:10
h Kun 26:41 2Me 33:12, 13
i Iz 55:7
y 2Me 6:39
j 2Me 6:40
k Įst 12:21
l 2Me 6:20
m 1Ka 9:4, 5
n 2Sa 7:12, 13
o Ps 89:28, 29
p 1Ka 2:4
r Iš 20:5 1Ka 9:6–9

Antra skiltis

a Įst 4:25, 26 2Ka 17:20
b Įst 28:37 Jer 24:9
c 2Me 29:8 Dan 9:12
d Įst 29:24, 25 2Ka 25:8, 9 Jer 22:8, 9
e 2Me 15:2
f Iš 12:51
g Iz 2:8 Jer 2:11
h 2Me 36:17

8 SKYRIUS

i 1Ka 6:37, 38 1Ka 7:1 1Ka 9:10
y 1Ka 5:1
j 2Ka 14:28
k 1Ka 9:17–19
l Joz 16:5
m Joz 16:1, 3 1Me 7:24
n Joz 19:44, 48
o 1Ka 4:26

7:20 *Pažod. „pašventinau“. **8:4** *Arba „atstatė“.

tų, perizų, hivų ir jebusiečių,[a] **8** visiems krašte gyvenantiems jų palikuoniams – tiems, kurių izraelitai neišnaikino,[b] – Saliamonas uždėjo darbo prievolę, ir jie tebėra prievolininkai iki šios dienos.[c] **9** Tačiau nė vieno izraelito Saliamonas nepadarė vergu ir prie savo darbų nepristatė.[d] Jie buvo jo kariai, jo padėjėjų viršininkai, kovos vežimų ir raitininkų vadai.[e] **10** Karaliaus Saliamono vyriausiųjų pareigūnų, kurie prižiūrėjo žmones, buvo 250.[f]

11 Saliamonas perkėlė faraono dukterį[g] iš Dovydo miesto į rūmus, kuriuos buvo jai pastatęs.[h] Jis sakė: „Nors ir yra mano žmona, ji negyvens Izraelio karaliaus Dovydo rūmuose, nes kiekviena vieta, kur būta Jehovos Skrynios, yra šventa.“[i]

12 Ant Jehovos aukuro,[y] kurį buvo pastatęs priešais prieangį,[j] Saliamonas atnašaudavo Jehovai deginamąsias aukas.[k] **13** Jis vykdė kasdienes priedermes ir, kaip Mozė buvo įsakęs, atnašavo aukas per šabus,[l] jaunatis[m] ir per tris metines šventes[n] – Neraugintos duonos šventę,[o] Savaičių šventę[p] ir Palapinių šventę.[r] **14** Jis pavedė kunigų skyriams[s] eiti tarnystę, kaip jo tėvo Dovydo buvo nustatyta, ir levitams pavedė eiti savo pareigas – šlovinti Dievą[t] ir tarnauti kunigų akivaizdoje, atlikti kasdienes priedermes. Be to, prie kiekvienų vartų jis pastatė sargus pagal jų skyrius.[u] Visa tai padarė, kaip Dovydo, Dievo vyro, buvo įsakyta. **15** Jie nenukrypo nuo to, kas kunigams ir levitams buvo karaliaus įsakyta – tiek dėl sandėlių*, tiek dėl kitų dalykų. **16** Nuo tos dienos, kai buvo pakloti Jehovos Namų pamatai,[a] iki pat statybų pabaigos visi darbai, kuriuos vykdė Saliamonas, buvo daromi apgalvotai ir tvarkingai. Taip buvo pastatyti Jehovos Namai.[b]

17 Tada Saliamonas nuvyko į Edomo kraštą, į pajūrio miestus Ecjon Geberą[c] ir Elatą.[d] **18** Hiramas[e] per savo tarnus siuntė jam laivų ir prityrusių jūrininkų. Sykį, su Saliamono tarnais nuplaukę į Ofyrą,[f] jie iš ten paėmė ir karaliui Saliamonui pargabeno 450 talentų* aukso.[g]

9 Garsas apie Saliamoną pasiekė Šebos karalienę[h] ir ji atkeliavo į Jeruzalę išmėginti jo kebliais klausimais*. Atvyko ji su didžiule palyda#, kupranugariais atgabeno balzamo, gausybę aukso[i] ir brangakmenių. Atėjusi pas Saliamoną, pasikalbėjo su juo apie viską, kas jai rūpėjo.[y] **2** Saliamonas atsakė į visus jos klausimus, joks dalykas jam nebuvo per sudėtingas* paaiškinti.

3 Šebos karalienė, pamačiusi Saliamono išmintį,[j] jo pastatytus namus[k] **4** ir jo stalo valgius,[l] pamačiusi, kaip susodinti dvariškiai, koks stalo aptarnavimas ir kokia patarnautojų apranga, kokie jo taurininkai ir jų apranga, taip pat kokias deginamąsias aukas jis aukoja Jehovos Namuose,[m] liko be žado. **5** Ji tarė karaliui: „Visa, ką savame krašte girdėjau apie tavo

8 SKYRIUS

a Pr 15:18–21 Sk 13:29 1Ka 9:20–23
b Joz 15:63 Joz 17:12
c Joz 16:10 2Me 2:17, 18
d Kun 25:39
e 1Sa 8:11, 12
f 1Ka 5:16 1Ka 9:23 2Me 2:18
g 1Ka 3:1
h 1Ka 7:8 1Ka 9:24
i Iš 29:43
y 2Me 4:1
j 1Ka 6:3
k Kun 1:3
l Sk 28:9
m Sk 28:11–15
n Įst 16:16
o Kun 23:6
p Kun 23:15, 16
r Kun 23:34
s 1Me 24:1
t 1Me 6:31, 32 1Me 15:16 1Me 16:37, 42 1Me 25:1
u 1Me 26:1

Antra skiltis

a 1Ka 6:1
b 1Ka 7:51
c Sk 33:1, 35 1Ka 22:48
d Įst 2:8 1Ka 9:26–28 2Ka 14:21, 22 2Ka 16:6
e 2Sa 5:11
f 1Ka 22:48 Ps 45:9
g 1Ka 10:22 Mok 2:8

9 SKYRIUS

h Mt 12:42 Lk 11:31
i Ps 72:15
y 1Ka 10:1–3
j 1Ka 3:28 Mok 12:9
k 1Ka 10:4–9
l 1Ka 4:22, 23
m 2Me 8:12, 13

8:15 *Arba „iždinių“. **8:18** *Talentas buvo lygus 34,2 kg. Žr. priedą B14. **9:1** *Arba „mįslėmis“. #Arba „vilkstine“. **9:2** *Pažod. „nebuvo paslėptas“.

darbus* ir apie tavo išmintį, yra tikra tiesa. **6** Tomis kalbomis aš netikėjau, kol neatvykau ir nepamačiau savo akimis.[a] Dabar žinau, kad apie didžią tavo išmintį man nė pusės nebuvo papasakota.[b] Tavo didybė gerokai pranoksta kalbas, kurias buvau girdėjusi.[c] **7** Laimingi tavo žmonės, laimingi tavo tarnai, kurie nuolat stovi tavo akivaizdoje ir klausosi tavo išminties! **8** Tebūna pašlovintas tavo Dievas Jehova, kuriam tu patikai ir kuris pasodino tave į savo sostą, kad Jehovos, savo Dievo, vardu karaliautum. Tavasis Dievas myli Izraelį[d] ir nori jį išsaugoti per amžius, todėl ir paskyrė tave karaliumi, kad vykdytum teisingumą ir teisumą.“

9 Tada ji padovanojo karaliui 120 talentų* aukso,[e] daug balzamo ir brangakmenių. Tokio balzamo, kokį tąkart karaliui Saliamonui padovanojo Šebos karalienė, daugiau niekada nebuvo atgabenta.[f]

10 Hiramo tarnai ir Saliamono tarnai iš Ofyro pargabeno ne tik aukso,[g] bet ir santalo rąstų, taip pat brangakmenių.[h] **11** Iš santalo karalius Jehovos Namams ir karaliaus rūmams[i] padirbdino laiptus,[y] o giesmininkams – lyrų ir arfų.[j] Tokių rąstų Judo krašte niekas iki tol nebuvo matęs.

12 Saliamonas davė Šebos karalienei visa, ko tik ji troško ir ko prašė, – padovanojo jai daugiau, negu ji buvo karaliui atgabenusi*. Tada ji drauge

9 SKYRIUS

a Lk 11:31

b Mok 1:16

c 1Ka 4:31, 34
2Me 1:11, 12

d 2Me 2:11

e Ps 72:10

f 1Ka 10:10

g 1Ka 9:27, 28
1Ka 10:22
2Me 8:18

h 1Ka 10:11, 12

i 1Ka 7:1

y 1Ka 6:8

j 1Me 25:1
Ps 92:3

Antra skiltis

a 1Ka 10:13

b 1Ka 10:14, 15
2Me 1:15
Ps 68:29
Ps 72:15

c Ps 72:10

d 2Me 12:9

e 1Ka 10:16, 17

f 1Ka 7:2

g 1Ka 10:18–20

h Pr 49:9

i Sk 23:24

y 1Ka 10:21, 22
1Ka 10:27

j 1Ka 9:27

k Ps 72:10
Jon 1:3

l 1Ka 10:18

su savo tarnais iškeliavo atgal į savo kraštą.[a]

13 Auksas, kurį Saliamonas gaudavo per vienus metus, svėrė 666 talentus,[b] **14** neskaitant to, kurį atgabendavo pirkliai ir prekeiviai. Aukso ir sidabro Saliamonui gabeno taip pat visi Arabijos karaliai ir krašto valdytojai.[c]

15 Karalius Saliamonas iš aukso lydinio padirbdino 200 didžiųjų skydų[d] (į kiekvieną skydą suėjo po 600 šekelių* aukso lydinio).[e] **16** Be to, iš aukso lydinio padirbdino ir 300 mažųjų skydų (į kiekvieną jų suėjo po tris minas* aukso). Visus juos karalius laikė Libano miško rūmuose.[f]

17 Karalius taip pat padirbdino didingą sostą iš dramblio kaulo ir padengė grynu auksu.[g] **18** Į sostą vedė šeši laiptai. Prie sosto buvo pritvirtintas auksinis pakojis, o iš abiejų sosto pusių buvo ranktūriai. Palei ranktūrius stovėjo dvi liūtų[h] figūros. **19** Dar dvylika liūtų[i] stovėjo ant šešeto laiptų, abiejose laiptų pusėse po šešis. Jokioje karalystėje nebuvo padaryta nieko panašaus. **20** Visi karaliaus Saliamono geriamieji indai buvo auksiniai ir visi Libano miško rūmų reikmenys buvo iš gryno aukso. Nieko nebuvo iš sidabro, nes sidabras Saliamono dienomis neturėjo vertės.[y] **21** Karaliaus laivai su Hiramo tarnais plaukdavo[j] į Taršišą.[k] Kas trejus metus tie Taršišo laivai pargabendavo sidabro, aukso, dramblio kaulo,[l] beždžionių ir povų.

9:5 *Arba „žodžius“. **9:9** *Talentas buvo lygus 34,2 kg. Žr. priedą B14. **9:12** *Arba galbūt „ko tik ji troško ir ko prašė, neskaitant dovanų, savo verte prilygstančių tam, ką ji buvo karaliui atgabenusi“.

9:15 *Šekelis buvo lygus 11,4 g. Žr. priedą B14. **9:16** *Hebrajiškojoje Biblijos dalyje mina lygi 570 g. Žr. priedą B14.

22 Savo turtais ir išmintimi karalius Saliamonas pranoko visus žemės karalius.[a] **23** Visi žemės karaliai norėjo pamatyti Saliamoną ir pasiklausyti išminties, kurią Dievas buvo įdėjęs jam į širdį.[b] **24** Kiekvienas gabeno jam dovanų – sidabro ir aukso dirbinių, drabužių,[c] ginklų, balzamo, žirgų ir mulų. Taip vyko metai po metų. **25** Saliamonas turėjo 4000 aptvarų savo kovos vežimų žirgams ir 12 000 žirgų*.[d] Kovos vežimus jis laikė tam skirtuose miestuose ir prie savęs Jeruzalėje.[e] **26** Jis valdė visus karalius nuo Upės* iki filistinų žemės ir Egipto ribos.[f] **27** Karalius padarė, kad sidabro Jeruzalėje būtų taip gausu kaip akmenų ir kad kedro medienos būtų tokia apstybė kaip fikusų* Šefeloje.[g] **28** Žirgai Saliamonui buvo gabenami iš Egipto[h] ir iš visų kitų kraštų.

29 Daugiau apie Saliamoną[i] – nuo pradžios iki pabaigos – argi neparašyta pranašo Natano[y] raštuose, šilojiečio Ahijos[j] pranašystėje ir regėtojo Idojo[k] regėjimuose apie Nebato sūnų Jeroboamą?[l] **30** Saliamonas visą Izraelį iš Jeruzalės valdė 40 metų. **31** Paskui jis atgulė prie savo protėvių ir buvo palaidotas savo tėvo Dovydo mieste.[m] Vietoj Saliamono ėmė karaliauti jo sūnus Rehabeamas.[n]

10 Rehabeamas nuvyko į Sichemą,[o] kur visas Izraelis buvo susirinkęs paskelbti jo karaliumi.[p] **2** Apie tai išgirdo ir Nebato sūnus Jeroboamas[a] (tuo metu jis dar laikėsi Egipte, mat buvo pabėgęs nuo karaliaus Saliamono[b]). Taigi Jeroboamas grįžo iš Egipto. **3** Žmonės siuntė pas Jeroboamą pasiuntinius, kad jį pakviestų. Tada Jeroboamas ir visas Izraelis nuėjo pas Rehabeamą ir jam kalbėjo: **4** „Tavo tėvas uždėjo mums sunkų jungą.[c] Todėl dabar sumažink darbo naštą, kurią tavo tėvas užkrovė, palengvink sunkų jungą, kurį jis uždėjo, ir mes tau tarnausime.“

5 Į tai Rehabeamas atsakė: „Sugrįžkite pas mane po trijų dienų.“ Žmonėms pasišalinus,[d] **6** karalius Rehabeamas kreipėsi į vyresnius vyrus* – į tuos, kurie buvo tarnavę jo tėvui Saliamonui, kai tas dar buvo gyvas: „Patarkite, ką turėčiau šiems žmonėms atsakyti.“ **7** Ir tie jam patarė: „Jei šiems žmonėms būsi geras ir pelnysi jų palankumą, jei duosi tokį atsakymą, kokio jie tikisi, jie visados bus tavo tarnai.“

8 Rehabeamas, deja, nepaisė vyresnių vyrų* patarimo ir tarėsi su jaunais, kurie buvo užaugę kartu su juo ir dabar jam tarnavo.[e] **9** Jų klausė: „Kaip patartumėte atsakyti šiems žmonėms, prašantiems: ‘Palengvink jungą, kurį mums uždėjo tavo tėvas’?“ **10** Jauni vyrai, augę kartu su juo, atsakė: „Štai ką turėtum sakyti žmonėms, prašantiems ‘palengvink sunkų jungą, kurį mums tavo tėvas uždėjo’, štai ką turėtum jiems pareikšti: ‘Mano mažylis pirštas storesnis už mano tėvo juosmenį. **11** Mano tėvas

9 SKYRIUS

a 1Ka 3:12, 13; 1Ka 4:29; 1Ka 10:23–25

b 1Ka 3:28; 1Ka 4:34; 2Me 1:12; Pat 2:6

c Mt 6:29

d Įst 17:16; 1Ka 4:26

e 1Ka 10:26

f 1Ka 4:21

g 1Ka 10:27; 1Me 27:28

h 1Ka 10:28; 2Me 1:16

i 1Ka 11:41–43

y 2Sa 7:2; 2Sa 12:1; 1Ka 1:8; 1Me 29:29

j 1Ka 11:30, 31; 1Ka 14:2; 1Ka 14:6, 10

k 2Me 12:15; 2Me 13:22

l 1Ka 11:26

m 2Sa 5:9; 1Ka 2:10

n 1Ka 14:21

10 SKYRIUS

o Joz 20:7; Joz 24:1; Ts 9:1

p 1Ka 12:1–4

Antra skiltis

a 1Ka 11:28

b 1Ka 11:40

c 1Sa 8:11–18; 1Ka 4:7

d 1Ka 12:5–7

e 1Ka 12:8–11

9:25 *Arba „raitininkų“. **9:26** *T. y. Eufrato. **9:27** *Turimi omenyje šilkmeddiniai fikusai.

10:6 *Arba „į seniūnus“. **10:8** *Arba „seniūnų“.

užkrovė jums sunkų jungą, o aš tą jungą dar pasunkinsiu. Mano tėvas plakė jus botagais, o aš plaksiu dygliuotais rimbais*.’“

12 Jeroboamas ir visi žmonės atėjo pas Rehabeamą trečią dieną, nes karalius buvo liepęs: „Sugrįžkite pas mane trečią dieną.“[a] **13** Rehabeamas nepaisė to, ką patarė vyresni vyrai*, ir žmonėms atsakė šiurkščiai. **14** Vadovaudamasis jaunų vyrų patarimu, jis pareiškė: „Jūsų jungą aš pasunkinsiu. Taip! Dar labiau jį pasunkinsiu. Mano tėvas plakė jus botagais, o aš plaksiu dygliuotais rimbais*.“ **15** Karalius į tautos prašymą neatsižvelgė. Pats Dievas šitaip pakreipė įvykius,[b] kad išsipildytų žodis, kurį Jehova per šilojietį Ahiją buvo paskelbęs[c] Nebato sūnui Jeroboamui.

16 Kai visas Izraelis pamatė, kad karalius jų prašymo nepaiso, žmonės karaliui tarė: „Kas gi mus sieja su Dovydu? Neturim bendro paveldo su Jesės sūnumi! Visi prie savo dievų, Izraeli! O tu, Dovydai, dabar pats pasirūpink savo namais!“[d] Ir visas Izraelis išsiskirstė po namus*.[e]

17 Tačiau izraelitus, gyvenančius Judo miestuose, ir toliau valdė Rehabeamas.[f]

18 Karalius Rehabeamas tada siuntė pas izraelitus Adoramą,[g] darbo prievolininkų prižiūrėtoją, bet izraelitai užmėtė jį akmenimis. Pačiam karaliui Rehabeamui pavyko įšokti į vežimą ir pasprukti į Jeruzalę.[h]

10:11, 14 *Pažod. „skorpionais“. **10:13** *Arba „seniūnai“. **10:16** *Pažod. „po palapines“.

10 SKYRIUS

a 1Ka 12:12–15

b Įst 2:30
2Sa 17:14

c 1Ka 11:29–31

d 1Ka 11:32

e 1Ka 12:16, 17

f 1Ka 11:35, 36

g 2Sa 20:24
1Ka 4:6

h 1Ka 12:18, 19

Antra skiltis

11 SKYRIUS

a Pr 49:27
2Me 14:8

b 1Ka 12:21–24

c 2Me 12:15

d 1Ka 11:31
2Me 10:15

e Pr 35:19
Mt 2:1

f Am 1:1

g 2Me 28:18

h 1Sa 22:1

i 1Me 18:1

y 1Sa 23:14

j 2Me 32:9

k Joz 10:10
Jer 34:7

l Joz 19:42, 48

m Joz 14:14, 15
2Sa 2:1

n Sk 35:2, 3

o 1Ka 12:31, 32

19 Taip izraelitai sukilo prieš Dovydo namus ir maištauja iki šios dienos.

11 Rehabeamas, parvykęs į Jeruzalę, tuojau pat sutelkė Judo namus ir Benjamino giminę[a] – 180 000 prityrusių karių, kad kovotų su Izraeliu ir karalystė būtų sugrąžinta Rehabeamui.[b] **2** Tada Šemają,[c] Dievo vyrą, pasiekė Jehovos žodis: **3** „Saliamono sūnui Rehabeamui, Judo karaliui, ir visiems izraelitams iš Judo ir Benjamino giminių perduok: **4** ‘Taip sako Jehova: „Neikite ir nekovokite su savo broliais. Grįžkite kiekvienas į savo namus, nes mano valia buvo, kad taip įvyktų.“’“[d] Žmonės pakluso Jehovos žodžiui ir sugrįžo. Kovoti su Jeroboamu jie nėjo.

5 Rehabeamas gyveno Jeruzalėje. Judo krašte jis įtvirtino nemažai miestų: **6** įtvirtino Betliejų,[e] Etamą, Tekoją,[f] **7** Bet Cūrą, Sochoją,[g] Adulamą,[h] **8** Gatą,[i] Marešą, Zifą,[y] **9** Adoraimus, Lachišą,[j] Azeką,[k] **10** Corą, Ajaloną[l] ir Hebroną.[m] Taigi šiuos miestus Judo ir Benjamino žemėse jis įtvirtino. **11** Be to, įtvirtintus miestus sustiprino: paskyrė ten vadų, parūpino maisto, aliejaus ir vyno atsargų, **12** davė kiekvienam miestui didžiųjų skydų ir iečių. Taip juos labai sustiprino. Judas ir Benjaminas liko jo valdžioje.

13 Pas jį suėjo kunigai ir levitai iš viso Izraelio krašto, iš savo žemių. **14** Palikę savo ganyklas ir savo nuosavybę,[n] levitai atkeliavo į Judą ir Jeruzalę, nes Jeroboamas ir jo sūnūs nebeleido jiems tarnauti Jehovos kunigais.[o] **15** Šventa-

vietėms, gauruočiams*[a] ir tiems veršiams, kuriuos buvo padirbdinęs,[b] Jeroboamas pats pasiskyrė kunigų.[c] **16** Levitams iš paskos atėjo ir daugiau žmonių iš visų Izraelio giminių. Jie buvo visa širdimi nusiteikę ieškoti Jehovos, Izraelio Dievo, ir į Jeruzalę atėjo atnašauti Jehovai, savo protėvių Dievui, aukų.[d] **17** Trejus metus jie stiprino Judo karalystę ir palaikė Saliamono sūnų Rehabeamą – trejus metus jie sekė Dovydo ir Saliamono pėdomis.

18 Rehabeamas vedė Mahalatą – Dovydo sūnaus Jerimoto ir Jesės sūnaus Eliabo[e] dukters Abihailės dukterį. **19** Jam gimė Jeušas, Šemarija ir Zahamas. **20** Paskui jis vedė Abšalomo[f] anūkę Maaką, ir ji pagimdė jam Abiją,[g] Atają, Zizą ir Šelomitą. **21** Abšalomo anūkę Maaką Rehabeamas mylėjo labiau už visas kitas žmonas ir suguloves.[h] Jis turėjo 18 žmonų ir 60 sugulovių; jam gimė 28 sūnūs ir 60 dukterų. **22** Rehabeamas paskyrė Maakos sūnų Abiją vyriausiuoju ir vadu tarp brolių, nes ketino padaryti jį karaliumi. **23** Be to, jis protingai pasielgė išskirstydamas savo sūnus po visas Judo ir Benjamino sritis, po visus įtvirtintus miestus,[i] gausiai aprūpindamas maistu, suieškodamas jiems daug žmonų.

12 Kai Rehabeamo karališkoji valdžia sutvirtėjo[y] ir jis tapo galingas, jis ėmė nebepaisyti Jehovos Įstatymo.[j] Drauge su juo Įstatymo nebepaisė ir visas Izraelis. **2** Kadangi izraelitai išdavė Jehovą, penktais karaliaus Rehabeamo valdymo metais į žygį prieš Jeruzalę išėjo Egipto valdovas Šišakas.[a] **3** Jis turėjo 1200 kovos vežimų, 60 000 raitininkų, ir iš Egipto su juo atžygiavo nesuskaičiuojama kariuomenė – libiai, sukijai ir etiopai.[b] **4** Jis paėmė įtvirtintus Judo miestus, o galiausiai pasiekė ir Jeruzalę.

5 Tada pas Rehabeamą ir Judo didžiūnus, susirinkusius į Jeruzalę dėl Šišako, atėjo pranašas Šemaja[c] ir prabilo: „Taip sako Jehova: ‘Jūs mane palikote, tai ir aš jus palikau[d] – atidaviau Šišakui į rankas.’“ **6** Tai išgirdę, Izraelio didžiūnai ir karalius nusižemino[e] ir pripažino: „Jehova yra teisus.“ **7** Kai Jehova pamatė, kad jie nusižemino, Šemają pasiekė toks Jehovos žodis: „Jie nusižemino, todėl jų nesunaikinsiu.[f] Netrukus juos išvaduosiu. Šišako rankomis savo rūstybės ant Jeruzalės neišliesiu. **8** Tačiau jie turės tapti jo tarnais, kad pamatytų skirtumą – ką reiškia tarnauti man ir ką reiškia tarnauti kitų kraštų karaliams*.“

9 Taigi Egipto valdovas Šišakas užpuolė Jeruzalę. Jis susigrobė Jehovos Namų ir karaliaus rūmų turtus.[g] Susigrobė viską, net ir auksinius skydus, kuriuos Saliamonas buvo padirbdinęs.[h] **10** Vietoj jų karalius Rehabeamas padarė skydus iš vario ir įdavė saugoti sargybinių*, budinčių prie įėjimo į karaliaus rūmus, vyriausiesiems. **11** Kaskart, kai karalius eidavo į Jehovos Namus,

11:15 *T. y. dievams, kuriuos galbūt įsivaizdavo esant gauruotus, ožio pavidalo.

12:8 *Arba „karalystėms“. **12:10** *Pažod. „bėgikų“.

11 SKYRIUS

a Kun 17:7

b 1Ka 12:26, 28

c 1Ka 13:33

d Įst 12:11
1Me 22:1
2Me 15:8, 9
2Me 30:10, 11

e 1Sa 16:6
1Sa 17:13

f 2Sa 13:1
2Sa 18:33

g 1Ka 15:1
2Me 12:16
Mt 1:7

h Įst 17:17

i 2Me 11:5, 11

12 SKYRIUS

y 2Me 11:17

j Įst 32:15
2Me 26:11, 16

Antra skiltis

a 1Ka 11:40
1Ka 14:25

b Nah 3:9

c 1Ka 12:22–24

d Įst 28:15
2Me 15:2

e 2Me 33:10, 12

f 1Ka 21:29
2Me 34:26, 27

g 1Ka 7:51

h 1Ka 10:16, 17
1Ka 14:25–28

sargybiniai, tuos skydus paėmę, jį lydėdavo, o paskui skydus vėl grąžindavo į sargybos būstinę. **12** Kadangi karalius nusižemino, Jehovos pyktis atlyžo[a] ir miesto jis galutinai nesunaikino.[b] Judo krašte juk buvo ir šis tas gera.[c]

13 Karalius Rehabeamas įsitvirtino Jeruzalėje ir karaliavo toliau. Rehabeamas karaliumi tapo būdamas keturiasdešimt vienų ir 17 metų karaliavo Jeruzalėje – mieste, kurį Jehova iš visų Izraelio giminių buvo išsirinkęs savo vardui įkurdinti. Karaliaus motina buvo amonitė, vardu Naama.[d] **14** Rehabeamas darė, kas nedora, nes širdyje nebuvo nusistatęs ieškoti Jehovos.[e]

15 Daugiau apie Rehabeamą – nuo pradžios iki pabaigos – argi neparašyta pranašo Šemajos[f] raštuose ir regėtojo Idojo[g] kilmės sąrašuose? Tarp Rehabeamo ir Jeroboamo nuolat vyko karai.[h] **16** Paskui Rehabeamas atgulė prie savo protėvių ir buvo palaidotas Dovydo mieste.[i] Vietoj jo ėmė karaliauti jo sūnus Abija.[y]

13 Aštuonioliktais karaliaus Jeroboamo valdymo metais Abija tapo Judo karaliumi[j] **2** ir Jeruzalėje karaliavo trejus metus. Jo motina buvo Ūrielio iš Gibėjos[k] duktė Mikaja*.[l] Tarp Abijos ir Jeroboamo vyko karas.[m]

3 Taigi Abija ir jo kariuomenė – 400 000 narsių, prityrusių karių – išėjo į kovą.[n] Jeroboamas kautynėms prieš jį išrikiavo 800 000 prityrusių vyrų, narsių karių. **4** Abija atsistojo ant Cemaraimų kalno Efraimo aukštumose ir prabilo: „Jeroboamai ir visas Izraeli, klausykitės manęs! **5** Negi nežinote, kad Jehova, Izraelio Dievas, yra sudaręs su Dovydu druskos sandorą* – amžiams atidavęs Izraelio karalystę jam[a] ir jo sūnums?[b] **6** Tačiau Nebato sūnus Jeroboamas,[c] Dovydo sūnaus Saliamono tarnas, prieš savo valdovą ėmė maištauti.[d] **7** Prie jo būrėsi visokie dykaduoniai ir niekšeliai. Saliamono sūnus Rehabeamas buvo dar jaunas, nedrąsus, todėl jie paėmė viršų ir Rehabeamas prieš juos neatsilaikė.

8 Jūs manote, kad ir dabar pasirodysite stipresni už Jehovos karalystę, patikėtą Dovydo sūnums. Taip manote, nes jūsų yra didelė daugybė ir turite savus dievus – Jeroboamo padirbdintus aukso veršius.[e] **9** Bet argi jūs neišvarėte Jehovos kunigų,[f] Aarono palikuonių, ir levitų? Argi nepasiskyrėte savo kunigų, kaip daro kitų kraštų tautos?[g] Kiekvienam, kas tik atveda paaukoti jautuką ir septynis avinus, jūs leidote įsišventinti į kunigus dievų, kurie anaiptol nėra dievai. **10** O mūsų Dievas yra Jehova,[h] mes jo nepalikome. Mūsų kunigai – iš Aarono palikuonių. Jie eina Jehovos tarnystę, ir levitai jiems padeda. **11** Kas rytą ir kas vakarą jie atnašauja Jehovai deginamąsias aukas[i] ir kvapiuosius smilkalus,[y] ant gryno aukso stalo sudeda į rietuves duoną*,[j] kas vakarą uždė-

12 SKYRIUS

a 2Me 33:10, 12

b Rd 3:22

c Pr 18:23–25; 1Ka 14:1, 13; 2Me 19:2, 3

d Įst 23:3; 1Ka 11:1; 1Ka 14:21

e 1Sa 7:3; 1Ka 18:21; Mk 12:30

f 1Ka 12:22–24

g 2Me 9:29; 2Me 13:22

h 1Ka 14:30, 31

i 2Sa 5:9

y Mt 1:7

13 SKYRIUS

j 1Ka 15:1, 2

k Joz 18:28; 1Sa 10:26

l 2Me 11:20, 21

m 1Ka 15:6

n 2Me 11:1

Antra skiltis

a Pr 49:10; 2Sa 7:8; Ps 78:70, 71

b 2Sa 7:12, 13; 1Me 17:11, 14; Ps 89:28, 29; Lk 1:32

c 2Me 10:2

d 1Ka 11:26, 27; 1Ka 12:20

e 1Ka 12:26, 28; 2Me 11:15

f 2Me 11:14

g 1Ka 12:31, 33; 1Ka 13:33

h 2Me 11:16

i Iš 29:39

y Iš 30:1

j Iš 25:30

13:2 *Dar vadinama Maaka (1Ka 15:2; 2Me 11:20–22).

13:5 *Kitaip tariant, neatšaukiamą sandorą. **13:11** *T. y. atnašinę duoną.

ga auksinio žibintuvo žibintus.[a] Mes atliekame savo priedermes Jehovai, savajam Dievui, o jūs jį palikote. **12** Žiūrėkite, tikrasis Dievas su mumis, jis mus veda, ir jo kunigai yra pasiruošę pūsti trimitus – šaukti vyrus į kovą prieš jus. Izraelitai, nekovokite su Jehova, savo protėvių Dievu, nes nieko nelaimėsite.“[b]

13 Tačiau Jeroboamas surengė Judo vyrams pasalą iš užnugario. Priešais juos stovėjo pagrindinės Jeroboamo pajėgos, o už nugaros laukė pasala. **14** Judo vyrai atsigręžę pamatė, kad juos puls ir iš priekio, ir iš užnugario, tad ėmė šauktis Jehovos,[c] ir kunigai ėmė skardžiai trimituoti. **15** Paskui Judo vyrai pratrūko kovos šauksmais. Dievas, tiems kovos šauksmams griaudėjant, Abijos ir Judo karių akivaizdoje nugalėjo Jeroboamą ir visą Izraelio kariuomenę. **16** Izraelitai leidosi bėgti ir Dievas atidavė juos Judo vyrams į rankas. **17** Abija ir jo vyrai smogė triuškinamą smūgį – nukovė 500 000 prityrusių Izraelio karių. **18** Tąkart Izraelio vyrai buvo pažeminti, o Judo vyrai paėmė viršų, nes kliovėsi Jehova, savo protėvių Dievu.[d] **19** Abija vijosi Jeroboamą ir užėmė šiuos jo miestus: Betelį[e] su aplinkiniais miesteliais, Ješaną su aplinkiniais miesteliais ir Efrainą[f] su aplinkiniais miesteliais. **20** Abijai karaliaujant, Jeroboamas savo galybės nebeatgavo. Paskui Jehova nubaudė Jeroboamą, ir jis mirė.[g]

21 O Abija darėsi vis galingesnis. Jis vedė 14 žmonų,[h] jam gimė 22 sūnūs ir 16 dukterų. **22** Daugiau apie Abiją – ką jis nuveikė ir ką pasakė – parašyta pranašo Idojo raštuose*.[a]

14 Paskui Abija atgulė prie savo protėvių ir buvo palaidotas Dovydo mieste.[b] Vietoj jo ėmė karaliauti jo sūnus Asa. Šiam valdant, dešimt metų krašte buvo ramu.

2 Asa darė, kas buvo gera ir teisu Jehovos, jo Dievo, akyse. **3** Jis panaikino svetimų dievų aukurus[c] ir šventavietes, sudaužė šventstulpius*[d] ir iškirto Ašeros stulpus*.[e] **4** Judo žmonėms jis paliepė ieškoti Jehovos, savo protėvių Dievo, laikytis jo Įstatymo ir įsakymų. **5** Visuose Judo miestuose jis panaikino šventavietes, pašalino iš ten smilkalines.[f] Jam valdant, karalystei niekas nekėlė grėsmės. **6** Jude jis statė įtvirtintus miestus,[g] mat krašte viešpatavo taika ir visus tuos metus niekas su juo nekariavo – ramybę jam buvo suteikęs Jehova.[h] **7** Judo žmonėms Asa kalbėjo: „Statykime šiuos miestus, apjuoskime juos mūrais ir bokštais,[i] įstatykime vartus ir skląsčius. Kraštas tebėra mūsų rankose, nes mes ieškojome Jehovos, savo Dievo. Mes jo ieškojome ir jis apsupo mus ramybe iš visų pusių.“ Taigi jie statė ir jiems sekėsi.[y]

8 Asos kariuomenėje iš Judo giminės buvo 300 000 vyrų, ginkluotų didžiaisiais skydais ir ietimis, o iš Benjamino giminės – 280 000 narsių karių, ginkluotų mažaisiais skydais ir lankais.[j]

13 SKYRIUS

a Iš 25:31
Iš 27:20

b Sk 10:9

c 2Me 14:11
2Me 18:31

d 2Ka 18:1, 5
1Me 5:20
2Me 16:8
Ps 22:5
Ps 37:5
Nah 1:7

e 1Ka 12:28, 29

f Jn 11:54

g 1Sa 25:38
1Ka 14:20
Apd 12:21–23

h Įst 17:17

Antra skiltis

a 2Me 9:29
2Me 12:15

14 SKYRIUS

b 2Sa 5:9

c Įst 7:5

d Iš 23:24

e 1Ka 14:22, 23
2Ka 18:1, 4

f 2Me 34:1, 4

g 2Me 11:5

h 2Me 15:15
Pat 16:7

i 2Me 32:2, 5

y Ps 127:1

j 2Me 11:1, 12
2Me 13:3

13:22 *Arba „aiškinime“. **14:3** *Žr. žodynėlį.

9 Paskui su milijono vyrų kariuomene ir su 300 kovos vežimų prieš juos atžygiavo etiopas Zerachas,[a] Jam pasiekus Marešą,[b] **10** Asa išžygiavo prieš jį, ir prie Marešos, Cefatos slėnyje, visi išsirikiavo kautynėms. **11** Asa šaukėsi Jehovos, savo Dievo,[c] ir sakė: „Jehova, juk tau nėra skirtumo – tu gali padėti ir galingam*, ir bejėgiui.[d] Padėk mums, Jehova, mūsų Dieve, nes mes tavimi kliaujamės[e] ir tavo vardu išžygiavome prieš šią daugybę.[f] Jehova, tu mūsų Dievas! Tenenugali tavęs joks mirtingasis!“[g]

12 Taigi Asos ir Judo vyrų akivaizdoje Jehova nugalėjo etiopus ir tie leidosi bėgti.[h] **13** Asa ir jo žmonės vijosi juos iki pat Geraro.[i] Etiopai krito, kol nė vieno neliko gyvo, – Jehova ir jo kariuomenė juos sutriuškino. Tada Judo vyrai paėmė labai daug grobio. **14** Be to, nusiaubė visus miestus aplink Gerarą, nes tenykščius gyventojus buvo pagavusi Jehovos baimė. Visus miestus jie apiplėšė ir daug grobio išsinešė. **15** Taip pat užpuolė gyvulių augintojų palapines ir pasigrobė daugybę avių ir kupranugarių. Paskui sugrįžo į Jeruzalę.

15 Odedo sūnų Azariją dabar apėmė Dievo dvasia. **2** Išėjęs jis pasitiko Asą ir jam kalbėjo: „Klausykitės manęs, Asa ir visi Judo ir Benjamino žmonės! Jehova bus su jumis, jei tik jūs būsite su juo.[y] Jeigu jo ieškosite, jis leisis surandamas.[j] Bet jeigu jį paliksite, ir jis jus paliks.[k] **3** Ilgą laiką* Izraelis gyveno be tikrojo Dievo, be kunigo, kuris galėtų pamokyti, ir be įstatymo.[a] **4** Tačiau, kai vargų spaudžiami jie atsigręžė į Jehovą, Izraelio Dievą, ir jo ieškojo, jis leidosi surandamas.[b] **5** Anuomet nė vienas, kas išsiruošdavo į kelią, nesijautė saugus, nes kraštuose vyko dideli neramumai. **6** Tauta naikino tautą ir miestas miestą – Dievas kėlė tarp jų sumaištį visokiomis nelaimėmis.[c] **7** O jūs būkite tvirti ir nenuleiskite rankų.[d] Už jūsų darbus bus atlyginta.“

8 Išgirdęs šiuos žodžius ir pranašo Odedo pranašystę, Asa įgavo drąsos ir pašalino bjauriuosius stabus iš visų Judo ir Benjamino žemių[e] ir iš miestų, kuriuos Efraimo aukštumose buvo užėmęs. Be to, atnaujino Jehovos aukurą, stovintį priešais Jehovos Namų prieangį.[f] **9** Asa sukvietė visą Judą ir Benjaminą ir tarp jų įsikūrusius Efraimo, Manaso ir Simeono giminių žmones[g] (matydami, kad Jehova, jo Dievas, yra su juo, pas jį perbėgo daugybė Izraelio gyventojų). **10** Taigi penkioliktų Asos valdymo metų trečią mėnesį visi susirinko į Jeruzalę. **11** Tądien iš savo paimto grobio jie atnašavo Jehovai 700 galvijų ir 7000 avių. **12** Ir jie sudarė sandorą – sutarė, kad visa širdimi ir visa siela ieškos Jehovos, savo protėvių Dievo;[h] **13** o jeigu Jehovos, Izraelio Dievo, kas nors neieškotų – nesvarbu, mažas ar didelis, vyras ar moteris, – bus nubaustas mirtimi.[i] **14** Su džiaugsmo šūksniais, pūsdami trimitus ir ragus, jie garsiu balsu prisiekė Jehovai. **15** Dėl tos priesaikos

14 SKYRIUS

a 2Me 16:8

b Joz 15:20, 44
2Me 11:5, 8

c Iš 14:10
1Me 5:20
2Me 32:20

d Ts 7:7
1Sa 14:6

e 2Me 13:12
2Me 32:7, 8

f 1Sa 17:45
Ps 20:5
Pat 18:10

g Joz 7:9
Ps 9:19

h Įst 28:7

i Pr 20:1

15 SKYRIUS

y Jok 4:8

j Iz 55:6

k 1Me 28:9
Hbr 10:38

Antra skiltis

a Įst 33:8, 10
2Me 17:8, 9
Mal 2:7

b Ps 106:43, 44
Iz 55:7

c Įst 28:15, 48

d Joz 1:9
1Me 28:20

e 2Ka 23:24

f 2Me 8:12

g 2Me 11:16
2Me 30:25

h Įst 4:29
2Ka 23:3
Neh 10:28, 29

i Iš 22:20

14:11 *Pažod. „daugybei“. **15:3** *Pažod. „Daug dienų“.

visi Judo žmonės džiaugėsi, nes prisiekė visa širdimi. Jie uoliai ieškojo Dievo ir jis leidosi surandamas.[a] Ir Jehova apsupo juos ramybe iš visų pusių.[b]

16 Karalius Asa atėmė karalienės vardą iš savo senelės Maakos,[c] nes ji buvo padirbdinusi šlykštų stabą. Ašerai garbinti.[d] Asa tą šlykštų stabą nukirto ir suskaldęs į šipulius sudegino Kidrono slėnyje.[e] **17** Nors šventavietės Izraelyje nebuvo panaikintos,[f] Asa per visas savo gyvenimo dienas buvo atsidavęs Dievui visa širdimi.[g] **18** Į Dievo Namus jis sugabeno brangenybes, kurias jo tėvas ir jis pats buvo šventovei paaukoję, – sidabrą, auksą ir įvairius dirbinius.[h] **19** Ir karo nebebuvo iki trisdešimt penktų Asos karaliavimo metų.[i]

16 Trisdešimt šeštais Asos karaliavimo metais Izraelio karalius Baša[y] atžygiavo prieš Judą ir ėmė statyti Ramoje[j] įtvirtinimus, kad niekas negalėtų nei išeiti iš Judo karaliaus Asos žemių, nei ten įeiti.[k] **2** Tada Asa, paėmęs iš Jehovos Namų ir iš karaliaus rūmų iždinių sidabrą ir auksą,[l] nusiuntė Sirijos karaliui Ben Hadadui[m] į Damaską, tardamas: **3** „Mudu su tavimi sieja sutartis*, kaip kad anksčiau siejo mano tėvą su tavo tėvu. Siunčiu tau sidabro ir aukso. Dabar nutrauk sutartį#, kurią esi sudaręs su Izraelio karaliumi Baša, kad jis nuo manęs pasitrauktų.“

4 Ben Hadadas padarė, ko karalius Asa prašė: pasiuntė savo kariuomenės vadus prieš Izraelio miestus. Jie paėmė Ijoną,[a] Daną,[b] Abel Maimus ir užgrobė visus Naftalio miestų sandėlius.[c] **5** Baša, apie tai išgirdęs, tuojau nutraukė darbus – liovėsi statyti Ramoje įtvirtinimus. **6** Tada karalius Asa sutelkė visus Judo žmones. Iš Ramos[d] jie išgabeno akmenis ir rąstus, kuriais Baša stiprino miestą.[e] Juos Asa panaudojo Gebai[f] ir Micpai[g] įtvirtinti*.

7 Tuomet pas Judo karalių Asą atėjo regėtojas Hananis[h] ir jam pasakė: „Kadangi pasitikėjai Sirijos karaliumi, o ne Jehova, savo Dievu, Sirijos karaliaus kariuomenė išslydo tau iš rankų.[i] **8** Argi etiopų ir libių kariuomenė nebuvo didžiulė? Argi neturėjo daugybės kovos vežimų ir raitininkų? Bet tu pasitikėjai Jehova ir jis atidavė juos tau į rankas.[y] **9** Jehovos akys juk iššvalgo visą žemę[j] – jis nori padėti tiems*, kurie jam atsidavę visa širdimi.[k] Šįkart tu kvailai pasielgei, todėl nuo šiol tave vargins karai.“[l]

10 Asa supyko ant regėtojo. Jis taip įtūžo, kad net uždarė jį į kalėjimą*. Tuo pat metu Asa ėmė negailestingai elgtis ir su kitais tautos žmonėmis. **11** Daugiau apie Asą – nuo pradžios iki pabaigos – parašyta Judo ir Izraelio karalių knygoje.[m]

12 Trisdešimt devintais savo karaliavimo metais Asa susirgo kojų liga. Ta liga buvo labai sunki. Bet net ir sirgdamas jis kreipėsi ne į Jehovą, o į gydytojus. **13** Keturiasdešimt pirmais savo karaliavimo metais Asa mirė

16:3 *Arba „sandora“. #Arba „sandorą“.

15 SKYRIUS

a 2Me 15:2

b Pat 16:7

c 1Ka 15:9, 10

d Įst 13:6–9

e 1Ka 15:13, 14

f 1Ka 14:22, 23
1Ka 22:43
2Ka 14:3, 4
2Ka 23:19, 20

g 1Ka 8:61

h 1Ka 7:51
1Ka 15:15
1Me 26:26

i 2Me 14:1

16 SKYRIUS

y 1Ka 15:25, 27

j Joz 18:21, 25

k 1Ka 15:17–19

l 1Ka 7:51

m 1Ka 20:1
2Ka 12:18
2Ka 16:8

Antra skiltis

a 2Ka 15:29

b Ts 18:29

c 1Ka 15:20–22

d Joz 18:21, 25

e 1Ka 15:17

f Joz 18:21, 24
1Me 6:60, 64

g Joz 18:21, 26
Ts 20:1

h 1Ka 16:1
2Me 19:2
2Me 20:34

i Jer 17:5

y 2Me 14:9, 11
Ps 37:39, 40

j Zch 4:10

k 1Pt 3:12

l 1Ka 15:32

m 1Ka 15:23

16:6 *Arba „atstatyti“. **16:9** *Arba „parodyti savo galybę dėl tų“. **16:10** *Pažod. „į šiekšto namus“.

ir atgulė prie savo protėvių.[a] **14** Jį palaidojo dideliame kape, kurį jis buvo įsirengęs Dovydo mieste.[b] Jo kūną paguldė į gultą, pripildytą balzamo ir visokių kvapiųjų tepalų mišinio,[c] ir jo garbei užkūrė labai didelę laidotuvių ugnį*.

17 Vietoj Asos ėmė karaliauti jo sūnus Juozapatas.[d] Izraelyje jis įgijo didelę galią. **2** Juozapatas išskirstė kariuomenės būrius po visus įtvirtintus Judo miestus; įgulas įkurdino ir Judo krašte, ir Efraimo miestuose, kuriuos jo tėvas Asa buvo užėmęs.[e] **3** Jehova buvo su Juozapatu, nes jis sekė savo protėvio Dovydo pėdomis[f] ir baalų negarbino*. **4** Juozapatas garbino savo tėvo Dievą*,[g] laikėsi Dievo įsakymų ir elgėsi kitaip nei Izraelis.[h] **5** Jehova įtvirtino karalystę jo rankose.[i] Visas Judas nešė Juozapatui dovanų, jis turėjo apsčiai turtų ir šlovės.[y] **6** Juozapatas ryžtinga širdimi žengė Jehovos keliais ir pašalino iš Judo šventavietes[j] bei Ašeros stulpus*.[k]

7 Trečiais savo valdymo metais jis sukvietė pareigūnus Ben Hailą, Abdiją, Zachariją, Netanelį ir Mikają ir išsiuntė juos į Judo miestus mokyti žmonių. **8** Su jais siuntė ir levitus Šemają, Netaniją, Zebadiją, Asaelį, Šemiramotą, Jehonataną, Adoniją, Tobiją ir Tob Adoniją, taip pat kunigus Elišamą ir Jehoramą.[l] **9** Ir jie pradėjo mokyti Judo krašte: pasiėmę Jehovos Įstatymo knygą,[m] ėjo per visus Judo miestus mokydami žmones.

10 Jehovos baimė pagavo visas karalystes aplink Judo kraštą ir niekas nedrįso kariauti su Juozapatu. **11** Filistinai nešė Juozapatui dovanų ir mokėjo duoklę, ir arabai iš savo kaimenių atvarė jam 7700 avinų ir 7700 ožių.

12 Juozapatas darėsi vis galingesnis;[a] Judo krašte jis statė tvirtoves[b] ir miestus atsargoms sandėliuoti,[c] **13** įvairiuose Judo miestuose ėmėsi didelių darbų. Jeruzalėje Juozapatas turėjo karių, narsių vyrų, **14** ir jie buvo suskirstyti pagal kiltis. Iš Judo giminės buvo šie tūkstantininkai: vadas Adna ir su juo 300 000 narsių karių,[d] **15** jam pavaldus vadas Johananas ir su juo 280 000 karių, **16** taip pat Zichrio sūnus Amasija, savanoriškai stojęs tarnauti Jehovai, ir su juo 200 000 narsių karių. **17** Iš Benjamino[e] giminės: karžygys Eljada ir su juo 200 000 karių, ginkluotų lankais ir skydais,[f] **18** taip pat jam pavaldus Jehozabadas ir su juo 180 000 gerai ginkluotų karių. **19** Visi jie tarnavo karaliui. Be šių vyrų, karalius dar turėjo karių įtvirtintuose miestuose visame Judo krašte.[g]

18 Juozapatas turėjo apsčiai turtų ir šlovės.[h] Deja, vedybomis jis susigiminiavo su Ahabu.[i] **2** Keleriems metams praėjus, Juozapatas nuvyko pas Ahabą į Samariją.[y] Ta proga Ahabas jam ir jo palydovams papjovė* daugybę avių ir galvijų. Ahabas įkalbinėjo jį drauge leistis į žygį prieš Ramot Gileadą.[j] **3** „Ar eisi su manimi

16 SKYRIUS
a 1Ka 15:24
b 2Sa 5:7
c Mk 16:1; Lk 23:55, 56; Jn 19:40

17 SKYRIUS
d 1Ka 15:24; 1Ka 22:41
e 2Me 15:8
f 2Sa 8:15
g Įst 4:29; 2Me 26:1, 5
h 1Ka 12:28–30; 1Ka 13:33
i 1Ka 9:4, 5; Ps 132:12
y 2Me 18:1
j 1Ka 22:42, 43
k Įst 7:5
l Įst 33:8, 10; Mal 2:7
m Įst 31:11; Joz 1:7, 8; Neh 8:7

Antra skiltis
a 2Me 18:1
b 2Me 14:2, 6
c 1Ka 9:19; 2Me 8:3, 4
d 2Me 13:3; 2Me 26:11–13
e Pr 49:27
f 2Me 14:8
g 2Me 11:5, 23

18 SKYRIUS
h 2Me 17:5
i 1Ka 16:28, 33; 1Ka 21:25
y 1Ka 22:2–4; 2Me 19:2
j Įst 4:41–43; 1Me 6:77, 80

16:14 *Tikriausiai čia kalbama ne apie palaikų kremavimą, o apie smilkalų deginimą. **17:3** *Arba „neieškojo“. **17:4** *Arba „ieškojo savo tėvo Dievo“. **17:6** *Žr. žodynėlį.

18:2 *Arba „paaukojo“.

į Ramot Gileadą?“ – klausė jis Judo karaliaus Juozapato. Tas Izraelio karaliui Ahabui atsakė: „Kaip tu, taip ir aš, mano tauta – tavo tauta. Mūšyje mes būsime su tavimi!“

4 Vis dėlto Juozapatas Izraelio karaliaus paprašė: „Gal galėtume pirmiausia sužinoti, ką sako Jehova?“[a] **5** Izraelio karalius sukvietė visus pranašus, 400 vyrų, ir jų teiravosi: „Ar mums eiti į kovą prieš Ramot Gileadą ar neiti?“ – „Eik, ir Dievas atiduos jį karaliui į rankas!“ – tikino jie.

6 Juozapatas tada paklausė: „Ar čia nėra Jehovos pranašo?[b] Pasiteiraukime Dievo ir per jį.“[c] **7** Į tai Izraelio karalius atsakė: „Dar yra vienas žmogus,[d] per kurį galėtume pasiteirauti Jehovos. Tai Imlos sūnus Michėjas. Bet aš jo nekenčiu, nes jis niekada nieko gero apie mane nepranašauja, visuomet tik bloga.“[e] Tačiau Juozapatas paprieštaravo: „Tenekalba taip karalius!“

8 Tad, pasišaukęs vieną pareigūną, Izraelio karalius jam paliepė: „Tučtuojau atvesk čionai Imlos sūnų Michėją!“[f] **9** O Izraelio karalius ir Judo karalius Juozapatas, vilkėdami karališkais apdarais, tuo metu sėdėjo savo sostuose. Jie sėdėjo ant grendymo prie Samarijos vartų ir visi pranašai pranašavo jų akivaizdoje. **10** Kenaanos sūnus Zedekijas pasidarė geležinius ragus ir skelbė: „Štai ką sako Jehova: ‘Tol badysi jais sirus, kol pribaigsi.’“ **11** Ir kiti pranašai kalbėjo tą patį: „Žygiuok į Ramot Gileadą ir laimėsi.[g] Jehova atiduos jį karaliui į rankas.“

18 SKYRIUS

a 2Sa 2:1
1Ka 22:5, 6

b 2Ka 3:11

c 1Ka 22:7, 8

d 1Ka 18:4
1Ka 19:9, 10

e Jer 38:4

f 1Ka 22:9–12

g Mch 3:5

Antra skiltis

a Iz 30:9, 10

b 1Ka 22:13–17

c Jer 23:28
Apd 20:27

d Kun 26:14, 17
Sk 27:16, 17

e 1Ka 22:18

f Iz 6:1
Ez 1:26
Apr 20:11

g Job 1:6
Dan 7:9, 10

h 1Ka 22:19–23

i Ps 104:4

12 Pasiuntinys, nuėjęs atvesti Michėjo, ėmė jį įkalbinėti: „Klausyk, pranašai visi kaip vienas skelbia, kad karaliaus žygis bus sėkmingas. Tokie tebūna ir tavo žodžiai,[a] pasakyk ką nors gera.“[b] – **13** „Kaip gyvas Jehova, – atsakė Michėjas, – kalbėsiu tik tai, ką mano Dievas pasakys.“[c] **14** Jam atėjus, karalius paklausė: „Michėjau, ar mums eiti į kovą dėl Ramot Gileado ar neiti?“ – „Eik ir laimėsi, – tuojau atsakė tas. – Priešai bus atiduoti jums į rankas.“ **15** Bet karalius nenurimo: „Kiek kartų turėsiu tave saikdinti, kad man kalbėtum tik tiesą Jehovos vardu ir nieko daugiau?“ **16** Tada Michėjas ėmė kalbėti: „Štai regiu izraelitus – visi jie pasklidę po kalnus tarsi avys be piemens.[d] Ir Jehova sako: ‘Šitie nebeturi valdovo. Tegrįžta kiekvienas ramybėje į savo namus.’“

17 Izraelio karalius tarė Juozapatui: „Argi nesakiau, kad jis nieko gero apie mane nepranašauja, tik bloga?“[e]

18 Michėjas tęsė: „Dabar klausykis Jehovos žodžio. Aš mačiau Jehovą, sėdintį savo soste,[f] ir visą dangaus kareiviją,[g] stovinčią jo dešinėje ir kairėje.[h] **19** Jehova paklausė: ‘Kam pavyks gudrumu įtikinti Izraelio karalių Ahabą, kad tas žygiuotų į Ramot Gileadą ir tenai žūtų?’ Vienas siūlė daryti vienaip, kitas kitaip, **20** kol į priekį išėjo dvasia*[i] ir atsistojusi Jehovos akivaizdoje tarė: ‘Aš jį pergudrausiu!’ – ‘Kaip tai padarysi?’ – paklausė Jehova. **21** ‘Aš eisiu ir tapsiu apgaulės dvasia visų jo pranašų

18:20 * Arba „angelas“.

lūpose', – atsakė toji dvasia. Ir Dievas pritarė: 'Tu jį tikrai pergudrausi, tau pavyks! Taip ir daryk.' **22** Taigi į tavo pranašų lūpas Jehova įdėjo apgaulės dvasią.[a] Iš tikrųjų Jehova yra pasmerkęs tave nelaimei."

23 Kenaanos sūnus Zedekijas[b] priėjo, skėlė Michėjui[c] antausį[d] ir tarė: „Nori pasakyti, kad Jehovos dvasia mane paliko ir dabar jau kalba per tave?"[e] – **24** „Tuo įsitikinsi tą dieną, kai būsi priverstas slėptis galiniame kambaryje", – atsiliepė Michėjas. **25** Tada Izraelio karalius įsakė: „Čiupkit Michėją ir nuveskit pas miesto valdytoją Amoną ir karaliaus sūnų Jehoašą. **26** Praneškit jiems, kad taip sako karalius: 'Įmeskit šitą į kalėjimą[f] ir duokit jam sumažintą duonos ir vandens daviną, iki aš sugrįšiu gyvas ir sveikas.'" – **27** „Jei sugrįši gyvas ir sveikas, vadinasi, Jehova per mane nekalbėjo,[g] – tarė Michėjas ir pridūrė: – Įsidėmėkite tai, visi žmonės*!"

28 Izraelio karalius su Judo karaliumi Juozapatu nužygiavo į Ramot Gileadą.[h] **29** Juozapatui Izraelio karalius tarė: „Aš eisiu į mūšį persirengęs, kad manęs neatpažintų, o tu vilkėk savo karališką apdarą." Taigi Izraelio karalius persirengė ir jie išėjo į mūšį. **30** Sirijos karalius savo kovos vežimų vadams buvo įsakęs: „Nekovokite nei su menku, nei su galingu, tik su Izraelio karaliumi." **31** Pamatę Juozapatą, kovos vežimų vadai tarė sau: „Tai Izraelio karalius!" – ir puolė jį. Juozapatas ėmė šauktis pagalbos[a] ir Jehova jam padėjo: tučtuojau nuo jo atitraukė užpuolikus. **32** Kovos vežimų vadai suprato, kad tai ne Izraelio karalius, ir iškart liovėsi jį persekioti.

33 Tada vienas vyras net nesitaikydamas paleido strėlę ir ji pataikė Izraelio karaliui tarp šarvų sandūrų. Karalius savo vežimo vadeliotojui paliepė: „Suk atgal ir vežk mane iš kovos lauko*. Aš sunkiai sužeistas."[b] **34** Mūšis siautė ištisą dieną. Kad Izraelio karalius iki vakaro išstovėtų kovos vežime atsigręžęs į sirus, jį teko prilaikyti. Saulei leidžiantis jis mirė.[c]

19 Judo karalius Juozapatas laimingai sugrįžo[d] į savo rūmus Jeruzalėje. **2** Juozapato pasitikti išėjo Hananio[e] sūnus regėtojas Jehuvas.[f] „Negi tau dera padėti nedorėliams[g] ir mylėti tuos, kurie nekenčia Jehovos?[h] – kalbėjo jis karaliui. – Dėl to užsitraukei Jehovos rūstybę. **3** Tačiau Dievas mato tavyje ir gera:[i] tu išnaikinai krašte Ašeros stulpus* ir paruošei savo širdį# ieškoti tikrojo Dievo."[y]

4 Juozapatas gyveno Jeruzalėje, tačiau ne sykį apkeliavo kraštą nuo Beer Šebos iki Efraimo aukštumų,[j] ragindamas žmones grįžti prie Jehovos, savo protėvių Dievo.[k] **5** Visame krašte, visuose įtvirtintuose Judo miestuose, jis paskyrė teisėjų[l] **6** ir jiems prisakė: „Atsakingai atlikite savo darbą. Juk ne dėl žmonių teisiate, o dėl Jehovos. Kai sprendžiate bylą, jis yra su jumis."[m] **7** Telydi jus

18 SKYRIUS

a Iz 19:14; Ez 14:9

b 2Me 18:10

c 2Me 18:7

d Jer 20:2; Mk 14:65

e 1Ka 22:24–28

f 2Me 16:10; Apd 5:18

g Sk 16:29

h Joz 20:8; 1Ka 22:29–33; 2Me 18:2

Antra skiltis

a Iš 14:10; 2Me 13:14

b 1Ka 22:34, 35

c 2Me 18:22

19 SKYRIUS

d 2Me 18:31, 32

e 2Me 16:7

f 1Ka 16:1

g 1Ka 21:25

h Ps 139:21

i 1Ka 14:1, 13

y 2Me 17:3–6

j Joz 17:14, 15

k 2Me 15:8

l Įst 16:18

m Įst 1:16, 17; Ps 82:1

18:27 *Pažod. „visos tautos".

18:33 *Pažod. „iš stovyklos". **19:3** *Žr. žodynėlį. #Arba „ir savo širdyje esi pasiryžęs".

Jehovos baimė[a] ir žiūrėkite, kaip elgiatės, nes Dievas Jehova nepakenčia neteisybės,[b] šališkumo,[c] kyšininkavimo.“[d]

8 Juozapatas teisėjų paskyrė ir Jeruzalėje: įpareigojo kai kuriuos iš levitų, kunigų ir Izraelio kilčių vyriausiųjų teisti Jehovos vardu ir spręsti Jeruzalės gyventojų bylas.[e] **9** Jiems prisakė: „Šį darbą darykite su Jehovos baime, ištikimai, visa širdimi. **10** Kada tik jūsų broliai, gyvenantys savo miestuose, pateiks jums bylą dėl kraujo praliejimo,[f] kada tik teirausis dėl kokio įstatymo ar įsakymo, dėl nuostatų ar potvarkių, perspėkite juos, kad Jehovai neprasikalstų, – antraip ir jus, ir jūsų brolius užklups jo rūstybė. Tai darykite, idant neužsitrauktumėte kaltės. **11** Atsakingas už visus Jehovos tarnystės reikalus tarp jūsų bus vyriausiasis kunigas[g] Amarijas, o už visus karaliaus reikalus – Izmaelio sūnus Zebadijas, Judo namų vyriausiasis. Levitai bus jūsų padėjėjai. Veikite ryžtingai, ir Jehova tebūna su tais, kurie daro gera*!“[h]

20 Paskui į karą prieš Juozapatą pakilo moabitai,[i] amonitai[y] ir kai kurie iš amonų*. **2** Juozapatui buvo pranešta: „Nuo jūros*, nuo Edomo,[j] prieš tave ateina didžiulė kariuomenė. Jie jau pasiekė Hacecon Tamarą, tai yra En Gedį.“[k] **3** Juozapatas išsigando. Jis suskato ieškoti Jehovos[l] ir visame Jude paskelbė pasninką. **4** Judo gyventojai susibūrė draugėn prašyti Jehovą pagalbos.[a] Teirautis Jehovos žmonės sujo iš visų Judo miestų.

5 Juozapatas, atsistojęs prie Jehovos Namų ir atsisukęs į naująjį kiemą, visos Judo bendruomenės ir Jeruzalės gyventojų akivaizdoje **6** ėmė kalbėti:

„O Jehova, mūsų protėvių Dieve, argi ne tu esi Dievas danguje?[b] Argi ne tu valdai visas tautų karalystes?[c] Tavo rankoje jėga ir galybė, ir niekas negali prieš tave atsilaikyti.[d] **7** Argi ne tu, mūsų Dieve, pašalinai šios vietos gyventojus iš kelio savo tautai Izraeliui ir atidavei šį kraštą Abraomo, savo draugo, palikuoniams kaip amžiną paveldą?[e] **8** Čia jie įsikūrė ir čia pastatė šventovę tavo vardui,[f] sakydami: **9** ‘Jei mus užkluptų nelaimė – ar tai būtų kalavijas, ar kokia bausmė, maras ar badas – ir mes, atsistoję priešais šiuos Namus ir priešais tave (nes šiuose Namuose yra tavo vardas[g]), šauktumės bėdoje tavo pagalbos, išklausyk mus ir išgelbėk!’[h] **10** O dabar prieš mus atžygiuoja Amono, Moabo ir Seyro aukštumų[i] žmonės, kurių žemių izraelitams, keliaujantiems iš Egipto krašto, užimti tu neleidai. Izraelis tada pasuko kitu keliu – jų neišnaikino.[y] **11** Ir štai kaip jie mums atsilygina: ateina mūsų išvaryti iš tavo nuosavybės, kurią davei mums paveldėti![j] **12** Mūsų Dieve, argi jų nenubausi?[k] Mes juk bejėgiai prieš šią didžiulę daugybę, atžygiuojančią mūsų pulti. Mes nežinome, ką daryti,[l] bet mūsų akys žvelgia į tave.“[m]

13 Tuo tarpu visi Judo gyventojai su savo žmonomis,

19 SKYRIUS

a Iš 18:21

b Pr 18:25
Įst 32:4

c Apd 10:34
Rom 2:11
1Pt 1:17

d Įst 10:17
Įst 16:19

e Įst 17:9
Įst 21:5
Įst 25:1

f Įst 17:8

g Mal 2:7

h 2Me 15:2

20 SKYRIUS

i Ts 3:14
2Sa 8:2
Ps 83:2, 6

y Pr 19:36–38

j Joz 15:1

k Joz 15:20, 62

l 2Me 19:1, 3

Antra skiltis

a Įst 4:29–31

b 1Ka 8:23
Mt 6:9

c 1Me 29:11
Dan 4:17

d 1Me 29:12
Iz 40:15, 17
Dan 4:35

e Pr 12:7
Neh 9:7, 8
Iz 41:8
Jok 2:23

f 2Me 2:4

g 2Me 6:20

h 1Ka 8:33, 34
2Me 6:28–30

i Pr 36:8

y Sk 20:17, 18
Įst 2:5, 9, 19

j Ts 11:23, 24
Ps 83:2, 4

k Ts 11:27, 28
Ps 7:6

l 2Ka 6:15, 16

m 2Me 14:11
Ps 25:15
Ps 62:1

19:11 *Arba „su tuo, kas gera“. **20:1** *Arba galbūt „iš meunų“. **20:2** *Tikriausiai turima omenyje Negyvoji jūra.

vaikais ir kūdikiais stovėjo Jehovos akivaizdoje.

14 Tarp visų susirinkusiųjų buvo ir Jahazielis, sūnus Zacharijo, kuris buvo sūnus Benajos, tas – sūnus Jejelio, o tas – sūnus Matanijos, levito iš Asafo palikuonių. Taigi dabar Jahazielį apėmė Jehovos dvasia **15** ir jis prakalbo: „Klausykite, visi Judo ir Jeruzalės gyventojai, ir tu, karaliau Juozapatai! Štai ką jums sako Jehova: ‘Neišsigąskite ir nebijokite šitos didžiulės daugybės. Šis mūšis ne jūsų, o Dievo.[a] **16** Išeikite rytoj prieš juos. Jie atkops Cico perėja ir jūs sutiksite juos tarpeklio* gale, priešais Jeruelio tyrlaukius. **17** Šįkart jums kovoti nereikės. Išsirikiuokite, stovėkite[b] ir stebėkite, kaip Jehova jus išgelbės.[c] Judai ir Jeruzale, neišsigąskite ir nebijokite![d] Išeikite prieš juos rytoj, ir Jehova bus su jumis!’“[e]

18 Juozapatas tučtuojau puolė ant kelių ir žemai nusilenkė. Prieš Jehovą parpuolė ir visas Judas bei Jeruzalės gyventojai – visi pagarbino Jehovą. **19** Tada levitai iš Kehato[f] ir Koracho palikuonių atsistoję ėmė garsiu balsu šlovinti Jehovą, Izraelio Dievą.[g]

20 Kitą dieną žmonės iš pat ankstaus ryto patraukė į Tekojos[h] tyrlaukius. Jiems išeinant, Juozapatas atsistojęs prabilo: „Paklausykite manęs, Judo ir Jeruzalės gyventojai! Tikėkite Jehova, savo Dievu, – tik šitaip įstengsite atsilaikyti! Tikėkite jo pranašais[i] ir jums gerai klosis!“

21 Pasitaręs su žmonėmis, jis paskyrė giesmininkų,[y] kad

20:16 *Arba „sausvagės“.

20 SKYRIUS

a Įst 1:29, 30; Joz 11:4, 6; 2Me 32:7, 8

b Iz 30:15

c Iš 14:13, 14; Iš 15:2; 1Sa 2:1; 1Me 16:23; Rd 3:26

d Įst 31:8; Joz 10:25

e Sk 14:9; 2Me 15:2

f 1Me 23:12

g 1Me 15:16

h 2Me 11:5, 6

i Iš 14:31; Iš 19:9

y 1Me 15:16

Antra skiltis

a Iš 34:6

b Ts 7:22; 1Sa 14:20

c Įst 2:5

d Iš 14:25; Ez 38:21

e 2Me 20:16

f Iš 14:30; Ps 110:5, 6; Iz 37:36

g Iš 12:35; 2Ka 7:15, 16

h Iš 17:14, 15; 1Sa 7:12

i 1Sa 2:1; Ps 20:5; Ps 30:1

y 2Sa 6:5; 1Me 16:5

j Sk 10:8; 1Me 13:8; 2Me 29:26; Ps 116:19

tie, pasipuošę šventais apdarais, eitų kariuomenės priekyje ir šlovintų Jehovą giesme: „Dėkokite Jehovai, nes jo ištikimoji meilė amžina.“[a]

22 Kai jie ėmė džiugiai giedoti gyrių, Jehova amonitams, moabitams ir Seyro aukštumų žmonėms, atžygiavusiems prieš Judą, surengė pasalą ir tie puolė vieni kitus.[b] **23** Iš pradžių amonitai su moabitais pakilo prieš Seyro aukštumų[c] gyventojus ir ėmė juos žudyti ir naikinti. O kai su Seyro gyventojais jau buvo susidoroję, iššudė vieni kitus.[d]

24 Judo žmonės pasiekė tyrlaukiuose[e] stovintį sargybos bokštą. Pažvelgę tos didžiulės kariuomenės link, jie išvydo žemę, nuklotą lavonais;[f] nebuvo likę nė vieno gyvo. **25** Juozapatas su savo žmonėmis patraukė susirinkti grobio ir rado apsčiai visokių gėrybių, drabužių, vertingų daiktų. Jie tiek prisirinko, kad nebegalėjo panešti.[g] Grobį sau rinko tris dienas – tiek daug jo buvo. **26** Ketvirtą dieną visi susibūrė Berakos slėnyje šlovinti* Jehovos. Tą vietą jie pavadino Berakos# slėniu[h] ir taip ji vadinasi iki šiol.

27 Paskui visi Judo ir Jeruzalės žmonės su Juozapatu priešakyje grįžo į Jeruzalę džiūgaudami, nes Jehova leido jiems švęsti pergalę prieš savo priešus.[i] **28** Į Jeruzalę jie įžengė ir prie Jehovos Namų atėjo skambant arfoms, lyroms,[y] skardint trimitams.[j] **29** Žinia apie tai, kad su Izraelio priešais kovojo

20:26 *Pažod. „laiminti“. #Išvertus – „laiminimas“.

pats Jehova, pasiekė visas karalystes ir jas pagavo Dievo baimė.[a] **30** Todėl Juozapato karalystei niekas nebekėlė grėsmės, Dievas apsupo jį ramybe iš visų pusių.[b]

31 Juozapatas karaliavo Jude. Karaliauti pradėjo būdamas trisdešimt penkerių ir valdė iš Jeruzalės 25 metus. Jo motina buvo Šilhio duktė, vardu Azuba.[c] **32** Jis sekė savo tėvo Asos pėdomis[d] ir niekur nenukrypo, darė, kas teisu Jehovos akyse.[e] **33** Tačiau šventavietės nebuvo panaikintos[f] ir žmonės širdyje dar nebuvo nusiteikę ieškoti savo protėvių Dievo.[g]

34 Daugiau apie Juozapatą – nuo pradžios iki pabaigos – argi neparašyta Hananio[h] sūnaus Jehuvo[i] raštuose, kurie įtraukti į Izraelio karalių knygą? **35** Vėliau Judo karalius Juozapatas sudarė sąjungą su nedoruoju Izraelio karaliumi Ahaziju.[y] **36** Su juo susidėjęs, Juozapatas statė laivus, ketindamas siųsti juos į Taršišą.[j] Laivus jiedu statė Ecjon Gebere.[k] **37** Bet Eliezeras, marešiečio Dodavahuvo sūnus, išpranašavo Juozapatui nelaimę, tardamas: „Kadangi tu sudarei sąjungą su Ahaziju, Jehova sunaikins, ką esi padaręs.“[l] Taigi laivai sudužo,[m] į Taršišą taip ir nenuplaukė.

21 Galiausiai Juozapatas atgulė prie savo protėvių ir buvo palaidotas Dovydo mieste, kur ir protėviai, o vietoj jo ėmė karaliauti jo sūnus Jehoramas.[n] **2** Jo broliai, Juozapato sūnūs, buvo Azarija, Jehielis, Zacharijas, Azarija, Mykolas ir Šefatijas. Visi jie buvo Izraelio* karaliaus Juozapato sūnūs. **3** Tėvas jiems davė daug dovanų: sidabro, aukso, brangių daiktų, taip pat įtvirtintų miestų Jude.[a] O karalystę valdyti pavedė Jehoramui,[b] nes tas buvo pirmagimis.

4 Perėmęs iš tėvo karalystę, Jehoramas ėmė stiprinti savo valdžią ir iššudė kalaviju visus savo brolius;[c] nužudė ir kai kuriuos Izraelio didžiūnus. **5** Karaliumi Jehoramas tapo būdamas trisdešimt dvejų ir Jeruzalėje karaliavo 8 metus.[d] **6** Jis sekė Izraelio karalių pėdomis[e] – elgėsi kaip Ahabo namai, nes buvo vedęs Ahabo dukterį.[f] Jis darė, kas nedora Jehovos akyse. **7** Tačiau Jehova Dovydo namų sunaikinti nenorėjo, nes su Dovydu buvo sudaręs sandorą[g] ir jam pažadėjęs, kad jis ir jo sūnūs visada turės žiburį*.[h]

8 Valdant Jehoramui, Edomas sukilo prieš Judo valdžią[i] ir pasiskyrė sau karalių.[y] **9** Tada Jehoramas ir jo vadai nuvyko tenai su visais kovos vežimais. Nakčia pakilęs į žygį, jis puolė ir sumušė edomitus, kurie buvo apsupę jį ir jo kovos vežimų vadus. **10** Prieš Judo valdžią Edomas maištauja iki šios dienos. Tuo pat metu prieš Jehoramą sukilo ir Libna,[j] nes Jehoramas buvo palikęs Jehovą, savo protėvių Dievą.[k] **11** Įrengęs Judo aukštumose šventaviečių,[l] jis vedė Jeruzalės gyventojus į paleistuvystę* ir visą Judą suvedžiojo.

20 SKYRIUS

a Iš 15:13, 14 Joz 9:3, 9 2Me 17:10

b Joz 23:1 2Sa 7:1 2Me 15:15

c 1Ka 22:41, 42

d 1Ka 15:11

e 2Me 17:3, 4 2Me 19:2, 3

f 1Ka 15:14 1Ka 22:43 2Me 17:1, 6

g 1Ka 18:21

h 2Me 16:7

i 1Ka 16:1 2Me 19:2

y 2Ka 1:2, 16

j 1Ka 10:22, 23

k Sk 33:1, 35 Įst 2:8 1Ka 9:26

l 2Me 19:2 Ps 127:1

m 1Ka 22:48

21 SKYRIUS

n 1Ka 22:50

Antra skiltis

a 2Me 11:5, 23

b 2Ka 8:16

c Ts 9:5, 6

d 2Ka 8:17–19

e 1Ka 14:7, 9 Oz 4:1

f 2Me 22:2 Neh 13:26

g 2Sa 23:5 Ps 89:20, 28 Jer 33:20, 21

h 2Sa 7:12, 16 1Ka 11:36 Ps 132:11

i Pr 27:40

y 1Ka 22:47 2Ka 8:20–22

j Joz 21:13 2Ka 19:8

k 2Me 15:2 Jer 2:13

l Įst 12:2

21:2 *Kai kuriose 2 Metraščių knygos eilutėse Judo karalystei taikomas bendresnis pavadinimas „Izraelis“. **21:7** *T. y. įpėdinį. **21:11** *Turimas omenyje svetimų dievų garbinimas.

12 Vieną dieną jam atėjo laiškas nuo pranašo Elijo.[a] Laiške buvo rašoma: „Taip sako Jehova, tavo protėvio Dovydo Dievas: ‘Nei savo tėvo Juozapato, nei Judo karaliaus Asos pėdomis tu nesekei.[b] **13** Pasirinkai eiti Izraelio karalių keliu[c] ir nuvedei Judą ir Jeruzalės gyventojus į paleistuvystę*[d] – tokią paleistuvystę kaip Ahabo namų.[e] Tu netgi išžudei savo brolius,[f] savo tėvo sūnus, kurie buvo geresni už tave. **14** Todėl Jehova stipriai smogs tavo tautai, tavo sūnums, žmonoms ir viskam, kas yra tavo. **15** Daugybė ligų tave vargins. Susirgsi ir vidurių liga; kasdien tau darysis vis blogiau, kol viduriai išeis laukan.’“

16 Jehova sukurstė[g] prieš Jehoramą filistinus[h] ir arabus,[i] etiopų kaimynus. **17** Jie užpuolė Judą, įsiveržė į kraštą ir išgabeno iš karaliaus rūmų visus turtus,[y] kokius tik rado; paėmė taip pat Jehoramo sūnus ir žmonas. Iš sūnų jam teliko Jehoahazas*,[j] pats jauniausias. **18** Paskui Jehova siuntė Jehoramui nepagydomą vidurių ligą.[k] **19** Po dvejų metų jo viduriai dėl ligos išėjo laukan ir jis mirė didelėse kančiose. Žmonės nekūrė jo garbei laidotuvių ugnies, kaip kad buvo darę jo protėvių garbei.[l] **20** Karaliumi Jehoramas tapo būdamas trisdešimt dvejų ir Jeruzalėje karaliavo 8 metus. Niekas nesielvartavo dėl to, kad jis mirė. Palaidotas jis buvo Dovydo mieste,[m] tačiau ne karalių kapuose.[n]

21:13 *Turimas omenyje svetimų dievų garbinimas. **21:17** *Dar vadinamas Ahaziju.

21 SKYRIUS

a 2Ka 2:1, 11

b 1Ka 15:11 2Me 14:2, 5 2Me 17:3

c 1Ka 16:25, 33

d Iš 34:15 Jer 3:8

e 2Ka 9:22

f 2Me 21:4

g 1Ka 11:14 2Me 33:11 Iz 10:5

h Joz 13:1, 2 2Sa 8:1

i 2Me 17:11

y 1Ka 14:25, 26

j 2Me 22:1

k Apd 12:21–23

l 2Me 16:13, 14 Jer 34:4, 5

m 1Ka 2:10

n 2Me 24:24, 25 2Me 28:27

Antra skiltis

22 SKYRIUS

a 2Me 21:16, 17

b 2Ka 8:24–26

c 2Ka 11:1 2Ka 11:13, 16 2Me 24:7

d 1Ka 16:28

e 1Ka 16:33 2Ka 8:27, 28 Mch 6:16

f 1Ka 22:3 2Me 18:14

g 2Ka 8:15 2Ka 10:32

h Joz 19:18, 23

i 2Ka 9:15

y 2Ka 9:16

j 2Ka 3:1

k 2Ka 8:16

l 1Ka 19:16 2Ka 9:20, 21

m 2Ka 9:6, 7

22 Tada Jeruzalės gyventojai į karaliaus sostą vietoj jo pasodino jauniausią jo sūnų Ahaziją (visus vyresnius Jehoramo sūnus iššudė plėšikų gauja, įsiveržusi į stovyklą drauge su arabais[a]). Taigi Jude ėmė karaliauti Jehoramo sūnus Ahazijas.[b] **2** Karaliumi Ahazijas tapo būdamas dvidešimt dvejų ir Jeruzalėje karaliavo vienus metus. Jo motina buvo Atalija,[c] Omrio[d] anūkė*.

3 Ahazijas irgi sekė Ahabo namų pėdomis[e] ir elgėsi nedorai, nes motina buvo jo patarėja. **4** Jis darė, kas nedora Jehovos akyse, elgėsi kaip Ahabo giminaičiai, nes po tėvo mirties jie buvo tapę jo patarėjais, ir tai vedė jį į pražūtį. **5** Paklausęs jų patarimo, Ahazijas kartu su Izraelio karaliaus Ahabo sūnumi Jehoramu nužygiavo prie Ramot Gileado[f] kovoti prieš Sirijos karalių Hazaelį.[g] Ten lankininkai Jehoramą sužeidė **6** ir šis grįžo į Jezreelį[h] gydytis žaizdų, gautų mūšyje prie Ramos, kur kovėsi su Sirijos karaliumi Hazaeliu.[i]

Tada į Jezreelį aplankyti žaizdas besigydančio[y] Ahabo sūnaus Jehoramo[j] atvyko Judo karalius Jehoramo[k] sūnus Ahazijas*. **7** Bet Dievas padarė taip, kad Ahazijas, lankydamasis pas Jehoramą, pražūtų. Atvykęs Ahazijas išskubėjo drauge su Jehoramu pasitikti Nimšio vaikaičio* Jehuvo,[l] kurį Jehova buvo patepęs, kad tas išnaikintų Ahabo namus.[m] **8** Paskui Jehuvas, vykdydamas Ahabo namams nuosprendį, sutiko

22:2 *Pažod. „duktė“. **22:6** *Kai kuriuose hebr. rankraščiuose – Azarijas. **22:7** *Pažod. „sūnaus“.

Judo didžiūnus ir Ahazijo brolių sūnus, tarnaujančius Ahazijui, ir juos nužudė.[a] **9** Be to, jis siuntė vyrus ieškoti paties Ahazijo ir tie sučiupo jį besislapstantį Samarijoje. Jis buvo atgabentas pas Jehuvą ir nužudytas. Ahaziją palaidojo[b] sakydami: „Jis – vaikaitis Juozapato, kuris garbino Jehovą* visa širdimi.“[c] Iš Ahazijo namų nebeliko nė vieno, kas galėtų valdyti karalystę.

10 Ahazijo motina Atalija,[d] sužinojusi, kad jos sūnus mirė, užsimojo iššžudyti visus karaliaus įpėdinius iš Judo namų.[e] **11** Tačiau karaliaus duktė Jehošabata paėmė Ahazijo sūnų Jehoašą[f] ir slapčia išsinešė*, kad jis nežūtų drauge su kitais karaliaus sūnumis. Berniuką ir jo žindyvę paslėpė viename iš miegamųjų. Taip Jehošabatai, karaliaus Jehoramo[g] dukrai (ji buvo kunigo Jehojados[h] žmona ir Ahazijo sesuo), pavyko apsaugoti Jehoašą nuo Atalijos, ir ta jo nenužudė.[i] **12** Šešerius metus jis buvo slepiamas Dievo Namuose, o kraštą tuo tarpu valdė Atalija.

23 Septintais metais Jehojada ėmėsi ryžtingai veikti ir sudarė sutartį* su šimtininkais:[y] Jerohamo sūnumi Azariju, Johanano sūnumi Izmaeliu, Jobedo sūnumi Azariju, Adajo sūnumi Maasėju ir Zichrio sūnumi Elišafatu. **2** Jie apėjo Judo kraštą ir iš visų Judo miestų surinko levitus[j] ir Izraelio kilčių vyriausiuosius. Susirinkusi į Jeruzalę, **3** visa bendruomenė Dievo Namuose sudarė su karaliumi sandorą.[a] Paskui Jehojada kreipėsi į žmones:

„Nuo šiol valdys karaliaus sūnus, kaip Jehova ir pažadėjo Dovydui dėl jo sūnų.[b] **4** Ir štai ką turėsite daryti: trečdalis kunigų ir levitų, budėsiančių[c] šabo dieną, sergės vartus,[d] **5** kitas trečdalis stovės prie karaliaus rūmų[e] ir dar trečdalis – prie Pamato vartų, o kiti žmonės bus Jehovos Namų kiemuose.[f] **6** Niekam neleiskite įeiti į Jehovos Namus, tik kunigams ir tiems iš levitų, kurie atlieka tarnystę.[g] Jie gali įeiti, nes yra šventi. Visi kiti tesilaiko nuošaly, kaip Jehovos įsakyta. **7** Levitai teapsupa karalių iš visų pusių, kiekvienas su ginklu rankoje. Kas tik mėgintų įžengti į Namus, turi būti užmuštas. Nesitraukite nuo karaliaus, kad ir kur jis eitų*.“

8 Levitai ir visi Judo žmonės padarė taip, kaip kunigas Jehojada buvo įsakęs. Kiekvienas atėjo su savo vyrais – ir tie, kurie šabo dieną budėjo, ir tie, kurie turėjo būti laisvi,[h] nes skyrių,[i] baigusių savo tarnystės pamainą, kunigas Jehojada tąkart nebuvo paleidęs. **9** Šimtininkams[y] kunigas Jehojada padavė Dievo Namuose laikomas karaliaus Dovydo ietis, mažuosius skydus ir apskritus skydus.[j] **10** Tada visus žmones, kiekvieną su ginklu* rankoje, jis išrikiavo nuo pietinės# iki šiaurinės△ Namų pusės, palei aukurą ir palei Namus, kad karalius būtų saugomas iš visų pusių. **11** Taigi jie išvedė karaliaus

22 SKYRIUS

a 2Ka 10:10–14

b 2Ka 9:27, 28

c 2Me 17:3, 4

d 2Me 22:2

e 2Ka 11:1–3

f 2Ka 11:21

g 2Ka 8:16

h 2Me 23:1

i 2Sa 7:12, 13
1Ka 15:4
2Me 21:7

23 SKYRIUS

y 2Ka 11:4

j 2Me 8:14

Antra skiltis

a 2Sa 5:3

b 2Sa 7:8, 12
1Ka 2:4
1Ka 9:5
Ps 89:20, 29

c 1Me 24:3

d 2Ka 11:5–8
1Me 9:22–25
1Me 26:1

e 1Ka 7:1

f 1Ka 7:12

g 1Me 23:28, 32

h 2Ka 11:9–12

i 1Me 24:1
1Me 26:1

y 2Ka 11:4

j 2Sa 8:7
1Me 26:26, 27
2Me 5:1

22:9 *Arba „ieškojo Jehovos“. **22:11** *Pažod. „ir pavogė“. **23:1** *Arba „sandorą“.

23:7 *Pažod. „jam išeinant ir jam įeinant“. **23:10** *Arba „su ietimi“. #Pažod. „dešinės“. △Pažod. „kairės“.

sūnų,[a] uždėjo jam vainiką bei Liudijimą*[b] ir paskelbė jį karaliumi. Kai Jehojada su savo sūnumis jį patepė, visi ėmė šaukti: „Tegyvuoja karalius!“[c]

12 Atalija, išgirdusi, kaip žmonės bėga ir sveikina karalių, nedelsdama nuėjo į Jehovos Namus, kur jau buvo susirinkusi minia.[d] **13** Ogi žiūri: ten prie įėjimo, greta stulpo,* stovi karalius, šalia karaliaus stovi didžiūnai[e] ir trimitininkai, visi krašto žmonės džiūgauja,[f] pučia trimitus, o giesmininkai, muzikos instrumentams pritariant, veda gyriaus giesmes. Atalija persiplėšė drabužius ir pratrūko šaukti: „Sąmokslas! Sąmokslas!“ **14** Tačiau kunigas Jehojada siuntė šimtininkus, vadovaujančius kariuomenei, liepdamas: „Išveskite ją iš savo tarpo. Ir jeigu kas sektų paskui, nudurkite tą kalaviju.“ Mat kunigas buvo pasakęs: „Jehovos Namuose jos nežudykite.“ **15** Vyrai sugriebė ją ir nuvedė iki Žirgų vartų, pro kuriuos einama į karaliaus rūmus. Ten ją ir nužudė.

16 Jehojada sudarė sandorą su visa tauta ir karaliumi, kad jie ir toliau bus Jehovos tauta.[g] **17** Visi žmonės nuėję sugriovė Baalo šventyklą,[h] sutrupino jo aukurus bei stabus[i] ir priešais aukurus nužudė Baalo kunigą Mataną.[y] **18** Jehovos Namus prižiūrėti Jehojada pavedė kunigams ir levitams, kuriuos Dovydas buvo suskirstęs į skyrius, kad tarnautų prie Jehovos Namų ir atnašautų Jehovai deginamąsias aukas,[j] kaip Mozės

23:11 *Galbūt ritinį, kuriame buvo surašytas Dievo Įstatymas. **23:13** *Pažod. „greta savo stulpo“.

23 SKYRIUS

a 2Ka 11:2

b Įst 17:18

c 1Sa 10:1, 24

d 2Ka 11:13–16

e 2Me 23:1

f 1Ka 1:39, 40

g 2Ka 11:17, 18
2Me 34:1, 31

h 2Ka 10:27, 28

i Įst 12:3
2Me 34:1, 4

y Įst 13:5
1Ka 18:40

j 1Me 23:6
1Me 23:30, 31

Antra skiltis

a Iš 29:38
Sk 28:2

b 1Me 9:26
1Me 26:1, 13

c 2Ka 11:9

d 1Ka 7:7
2Ka 11:19, 20

24 SKYRIUS

e 2Ka 11:21

f Pr 21:14
2Sa 3:10
2Ka 12:1

g 2Ka 12:2

h 2Ka 22:3–5

i 2Ka 12:4, 5
2Me 29:1, 3
2Me 34:9, 10

y 2Ka 12:6

j 2Ka 12:7

k Iš 30:12–16

l Sk 1:50

m 2Me 22:2, 3

Įstatyme parašyta,[a] ir darytų tai džiaugdamiesi ir giedodami, kaip Dovydas buvo prisakęs. **19** Be to, prie Jehovos Namų vartų jis pastatė sargus,[b] kad negalėtų įeiti nė vienas, kas dėl kokios nors priežasties yra nešvarus. **20** Paskui drauge su šimtininkais,[c] didžiūnais, tautos vadovais ir visais krašto žmonėmis išlydėjo karalių iš Jehovos Namų. Pro aukštutinius vartus jie atėjo į karaliaus rūmus ir pasodino Jehoašą į karalystės sostą.[d] **21** Kai Atalija buvo kalaviju nužudyta, visi krašto žmonės džiūgavo ir mieste įsiviešpatavo ramybė.

24 Jehoašas karaliumi tapo būdamas septynerių[e] ir Jeruzalėje karaliavo 40 metų. Jo motina Cibija buvo kilusi iš Beer Šebos.[f] **2** Per visas dienas, kol kunigas Jehojada buvo gyvas, Jehoašas darė, kas teisu Jehovos akyse.[g] **3** Jehojada parinko jam dvi žmonas ir jam gimė sūnų bei dukterų.

4 Jehoašui širdyje kilo noras atnaujinti Jehovos Namus.[h] **5** Sukvietęs kunigus ir levitus, jis pasakė: „Eikite į Judo miestus ir rinkite iš visų izraelitų pinigus savo Dievo Namams taisyti.[i] Darykite taip kasmet. Neatidėliokite!“ Bet levitai šio paliepimo vykdyti neskubėjo.[y] **6** Karalius pasišaukė vyriausiąjį kunigą Jehojadą ir paklausė:[j] „Kodėl nereikalauji iš levitų, kad jie rinktų iš Judo ir Jeruzalės šventąjį mokestį, kaip prisakyta Jehovos tarno Mozės,[k] – šventąjį mokestį, kurį Izraelio bendruomenė turėjo mokėti Sandoros Palapinei?[l] **7** Juk Atalijos, tos nedoros moters, sūnūs[m] įsilaužė į Dievo Na-

mus[a] ir atidavė visas Jehovos Namų šventenybes baalams!“ **8** Tada karaliaus įsakymu buvo padaryta skrynia[b] ir pastatyta lauke prie Jehovos Namų vartų.[c] **9** Visame Jude ir Jeruzalėje buvo paskelbta, kad žmonės neštų Jehovai šventąjį mokestį,[d] Dievo tarno Mozės uždėtą Izraeliui dykumoje. **10** Visi pareigūnai ir visa tauta džiaugėsi.[e] Žmonės nešė aukas ir metė į skrynią, kol ji prisipildė*.

11 Kai tik levitai pamatydavo, kad skrynia pilna, ją nunešdavo ir perduodavo karaliui. Karaliaus raštininkas ir vyriausiojo kunigo patikėtinis atėję skrynią ištuštindavo[f] ir grąžindavo į vietą. Taip jie darė diena po dienos, ir buvo surinkta daug pinigų. **12** Karalius ir Jehojada perduodavo pinigus vyrams, atsakingiems už darbus prie Jehovos Namų, o tie samdė akmentašius ir amatininkus Jehovos Namams atnaujinti,[g] taip pat geležies ir vario meistrus Jehovos Namams taisyti. **13** Taigi, atsakingi vyrai pradėjo darbus ir, jiems prižiūrint, darbai gerai ėjosi. Dievo Namai buvo atnaujinti ir sutvirtinti. **14** Viską pabaigę, jie grąžino likusius pinigus karaliui ir Jehojadai. Už juos buvo padaryta reikmenų Jehovos Namams: tarnybos ir aukojimo reikmenų, taurių, aukso ir sidabro reikmenų.[h] Tol, kol Jehojada buvo gyvas, Jehovos Namuose nuolat buvo atnašaujamos deginamosios aukos.[i]

15 Sulaukęs senatvės, pasisotinęs ilgu gyvenimu, Jehojada mirė. Jis mirė būdamas 130 metų amžiaus. **16** Palaidojo jį Dovydo mieste prie karalių,[a] nes jis buvo padaręs Izraelyje daug gera[b] dėl Dievo ir dėl jo Namų.

17 Jehojadai mirus, Judo didžiūnai atėję nusilenkė karaliui, ir karalius ėmė vadovautis jų patarimais. **18** Jie apleido Jehovos, savo protėvių Dievo, Namus ir garbino Ašeros stulpus* ir stabus. Dėl jų prasikaltimų Dievas užsirūstino ant Judo ir Jeruzalės. **19** Jehova vis siuntė pranašus, norėdamas žmones pas save susigrąžinti, ir tie pranašai juos vis įspėdavo*, bet jie nesiklausė.[c]

20 Dievo dvasia apėmė kunigo Jehojados sūnų Zachariją.[d] Palypėjęs aukščiau kitų žmonių, jis prabilo: „Taip sako tikrasis Dievas: ‘Kodėl nepaisote Jehovos įsakymų? Jums nesiseks! Kadangi palikote Jehovą, jis irgi jus paliks.’“[e] **21** Bet prieš Zachariją buvo surengtas sąmokslas,[f] ir karaliaus įsakymu Jehovos Namų kieme jį užmušė akmenimis.[g] **22** Karalius Jehoašas užmiršo ištikimąją meilę, kurią Jehojada, Zacharijo tėvas, buvo jam parodęs, ir nužudė Jehojados sūnų. Mirdamas šis ištarė: „Temato tai Jehova ir teatmoka!“[h]

23 Metų pradžioje sirų kariuomenė surengė žygį prieš Jehoašą. Įsiveržę į Judą ir Jeruzalę,[i] jie iššudė tautos didžiūnus,[y] o visą grobį išgabeno pas Damasko karalių. **24** Judo žmonės buvo palikę Jehovą, savo protėvių Dievą, tad nors

24 SKYRIUS

a 2Me 28:24

b Mk 12:41

c 2Ka 12:9

d Iš 30:12–16 Neh 10:32 Mt 17:24

e 1Me 29:9

f 2Ka 12:10

g 2Ka 12:11, 12 2Me 34:10, 11

h Iš 37:16 Sk 7:84

i Sk 28:3

Antra skiltis

a 1Ka 2:10

b 2Me 23:1

c 2Ka 17:13, 14 2Me 36:15, 16 Jer 7:25, 26

d 2Me 23:11

e Įst 29:24, 25 1Me 28:9 2Me 15:2

f Jer 11:19

g Mt 23:35 Lk 11:51

h Pr 9:5 Ps 94:1 Jer 11:20 Hbr 10:30

i 2Ka 12:17

y 2Me 24:17, 18

24:10 *Arba galbūt „kol visi paaukojo“.

24:18 *Žr. žodynėlį. **24:19** *Arba „prieš juos vis liudijo“.

sirų karių atžygiavo nedaug, Jehova atidavė jiems į rankas didžiulę kariuomenę,[a] ir sirai įvykdė Jehoašui nuosprendį. **25** Kai jie nuo Jehoašo pasitraukė (mat jis buvo sunkiai sužeistas*), jo paties tarnai susimokė ir, keršydami už kunigo Jehojados sūnų# kraują,[b] nužudė jį lovoje.[c] Taigi jis mirė ir buvo palaidotas Dovydo mieste,[d] tačiau ne karalių kapuose.[e]

26 Štai vyrai, kurie surengė prieš jį sąmokslą:[f] amonitės Šimeatos sūnus Zabadas ir moabitės Šimritos sūnus Jehozabadas. **27** Apie jo sūnus, apie daugelį jam skirtų pasmerkimų[g] ir Dievo Namų atnaujinimą[h] – apie visa tai parašyta Karalių knygos aiškinime. Vietoj jo ėmė karaliauti jo sūnus Amacijas.

25 Karaliumi Amacijas tapo būdamas dvidešimt penkerių ir Jeruzalėje karaliavo 29 metus. Jo motina buvo Jehoadana iš Jeruzalės.[i] **2** Jis darė, kas teisu Jehovos akyse, tačiau ne visa širdimi. **3** Kai karalystė jau buvo tvirtai paėmęs į savo rankas, Amacijas nubaudė mirtimi sąmokslininkus, kurie buvo nužudę karalių, jo tėvą.[y] **4** Bet jų sūnų mirtimi nebaudė, nes vadovavosi Jehovos priesaku, užrašytu Įstatyme, Mozės knygoje: „Tėvai neturi mirti už savo sūnus, ir sūnūs neturi mirti už tėvus. Žmogus mirs tik už savo paties nuodėmę.“[j]

5 Amacijas sukvietė Judo vyrus ir liepė sustoti kiltimis su tūkstantininkais ir šimtininkais.[k] Taip sustatė visą Judą ir Benjaminą. Surašius visus dvidešimties metų ir vyresnius,[a] paaiškėjo, kad yra 300 000 rinktinių, karo tarnybai tinkamų vyrų, gebančių valdyti ietį ir didįjį skydą. **6** Negana to, Amacijas už šimtą sidabro talentų* pasisamdė 100 000 narsių karių iš Izraelio. **7** Bet pas jį atėjo Dievo vyras ir pasakė: „Karaliau, tenežygiuoja su tavimi Izraelio kariai, nes Izraeliui, tiems Efraimo žmonėms, Jehova nepadės.[b] **8** Žygiuok vienas ir drąsiai stok į mūšį! Antraip Dievas parklupdys tave priešo akivaizdoje, nes Dievas turi galią ir padėti,[c] ir parklupdyti.“ **9** Tada Amacijas Dievo vyro paklausė: „O kaip tie šimtas talentų, kuriuos sumokėjau Izraelio kariams?“ – „Jehova tau gali duoti daug daugiau“,[d] – nuramino jį Dievo vyras. **10** Taigi Amacijas atleido karius, atėjusius pas jį iš Efraimo, ir išsiuntė juos namo. Tie labai supyko ir grįžo į savo kraštą degdami pykčiu ant Judo žmonių.

11 O Amacijas įsidrąsinęs nuvedė savo karius į Druskos slėnį[e] ir ten nukovė 10 000 Seyro vyrų.[f] **12** Dar 10 000 vyrų Judo kariai paėmė gyvus; užsivarę ant uolos nustūmė juos žemyn, ir tie visi užsimušė. **13** Tuo tarpu samdytieji kariai,[g] kuriems Amacijas neleido žygiuoti drauge į kovą ir kuriuos išsiuntė namo, puldinėjo Judo miestus nuo Samarijos[h] iki Bet Horono.[i] Jie nužudė 3000 gyventojų ir paėmė daug grobio.

14 Nugalėjęs edomitus, Amacijas grįždamas parsigabeno

24 SKYRIUS

a Kun 26:17, 37
Įst 32:30

b 2Me 24:20, 21

c 2Ka 12:20

d 2Sa 5:9
1Ka 2:10

e 2Me 21:16, 20
2Me 28:27

f 2Ka 12:21

g 2Me 24:20

h 2Me 24:13

25 SKYRIUS

i 2Ka 14:1–6

y 2Me 24:26

j Įst 24:16

k 1Sa 8:11, 12

Antra skiltis

a Sk 1:2, 3

b 2Me 19:2

c 2Me 14:11
2Me 20:6

d 1Sa 2:7
Pat 10:22
Ag 2:8

e 2Sa 8:13
Ps 60:0

f 2Ka 14:7
2Me 20:10, 11

g 2Me 25:9

h 1Ka 16:29

i 2Me 8:3, 5

24:25 *Arba „labai pasiligojęs“. #Arba „sūnaus“. Daugiskaita galbūt pavartota iš pagarbos.

25:6 *Talentas buvo lygus 34,2 kg. Žr. priedą B14.

Seyro žmonių dievus[a] ir pats ėmė juos garbinti – jiems lenkėsi ir aukojo aukas*. **15** Jehova labai supyko ant Amacijo ir siuntė pranašą jam pasakyti: „Kodėl garbini svetimos tautos dievus? Juk jie neišgelbėjo saviškių iš tavo rankų!“[b] **16** Pranašui tebekalbant, karalius atkirto: „Negi tave paskyrė karaliaus patarėju?[c] Nutilk,[d] antraip mirsi!“ Ir pranašas nutilo, tik tiek tepasakė: „Aš žinau, kad Dievas nusprendė tave pražudyti už tai, kad šitaip elgiesi ir neklausai mano patarimo.“[e]

17 Pasikalbėjęs su savo patarėjais, Judo karalius Amacijas siuntė žinią Jehuvo sūnaus Jehoahazo sūnui Jehoašui, Izraelio karaliui, mesdamas jam iššūkį: „Eikš, stokime į kovą!“[f] **18** Izraelio karalius Jehoašas perdavė Judo karaliui Amacijui tokį atsakymą: „Libano dygiažolė siuntė žinią Libano kedrui: ‘Duok savo dukterį mano sūnui į žmonas.’ Bet laukinis Libano žvėris prabėgdamas tą dygiažolę sutrypė. **19** Tu sakai: ‘Žiūrėk, aš nugalėjau Edomą!’,[g] ir tavo širdis dėl to didžiuojasi, geidžia šlovės. Verčiau sėdėk namie! Negi nori prisišaukti nelaimę? Pats pražūsi ir visą Judą pražudysi.“

20 Bet Amacijas nenorėjo klausyti,[h] ir tai buvo nuo paties Dievo, mat tikrasis Dievas nusprendė atiduoti Amaciją ir jo žmones priešui į rankas[i] už tai, kad tie nusekė paskui Edomo dievus.[y] **21** Izraelio karalius Jehoašas atžygiavo prieš Judo karalių Amaciją, ir prie Bet Šemešo,[j] kuris priklauso Judui, jie stojo į kovą. **22** Izraelis nu-

25:14 *Arba „leido dūmus“.

25 SKYRIUS

a Iš 20:3, 5
Įst 7:25
2Me 28:22, 23

b 2Me 24:20
Ps 115:8
Jer 2:5
Jer 10:5

c 2Me 16:10
2Me 18:25, 26

d Iz 30:10

e 1Sa 2:25
Pat 29:1

f 2Ka 14:8–10

g 2Me 25:11

h 2Ka 14:11–14

i 2Me 22:7

y 2Me 25:14

j Joz 21:8, 16
1Sa 6:19

Antra skiltis

a Neh 8:16
Neh 12:38, 39

b 2Me 26:9
Jer 31:38
Zch 14:10

c 1Ka 7:51
1Ka 15:18
2Ka 24:12, 13
2Ka 25:13–15
2Me 12:9

d 2Ka 14:1

e 2Ka 13:10

f 2Ka 14:17–20

g 2Ka 12:20
2Ka 15:8, 10
2Ka 21:23

26 SKYRIUS

h Mt 1:8

i 2Ka 14:21

y 1Ka 9:26
2Ka 16:6

j 2Ka 14:22

k Iz 1:1
Iz 6:1

l 2Ka 15:2

galėjo Judą ir visi išsilakstė po namus*. **23** O Judo karalių Amaciją, Jehoahazo* sūnaus Jehoašo sūnų, Izraelio karalius Jehoašas ten pat, prie Bet Šemešo, paėmė į nelaisvę. Parvedęs jį į Jeruzalę, Jehoašas pralaužė Jeruzalės miesto sienoje nuo Efraimo vartų[a] iki Kampo vartų[b] 400 uolekčių# spragą. **24** Jis surinko visą auksą, sidabrą ir visus brangius daiktus iš Dievo Namų iždinių, prižiūrimų Obed Edomo,* ištuštino karaliaus rūmų iždines[c] ir paėmęs įkaitų grįžo į Samariją.

25 Judo karalius Amacijas,[d] Jehoašo sūnus, po Izraelio karaliaus Jehoašo,[e] Jehoahazo sūnaus, mirties gyveno dar 15 metų.[f] **26** Daugiau apie Amaciją – nuo pradžios iki pabaigos – argi neparašyta Judo ir Izraelio karalių knygoje? **27** Amacijui nusigręžus nuo Jehovos, prieš jį Jeruzalėje buvo surengtas sąmokslas,[g] todėl jis pabėgo į Lachišą. Bet sąmokslininkai įkandin jo pasiuntė savo žmones ir tie Lachiše jį nužudė. **28** Jo kūną pargabeno arkliais ir palaidojo Judo mieste prie jo protėvių.

26 Tada visi Judo žmonės paėmė šešiolikmetį Uziją[h] ir pasodino į karaliaus sostą vietoj jo tėvo Amacijo.[i] **2** Karaliui atgulus prie savo protėvių, Uzijas sugrąžino Judui Elatą[y] ir jį atstatė.[j] **3** Karaliumi jis[k] tapo būdamas šešiolikos ir Jeruzalėje karaliavo 52 metus. Jo motina buvo Jecholija iš Jeruzalės.[l] **4** Uzijas, kaip ir

25:22 *Pažod. „po palapines“. **25:23** *Dar vadinamas Ahaziju. #Maždaug 178 m. Žr. priedą B14. **25:24** *Arba galbūt „sykiu paėmė ir Obed Edomą“.

jo tėvas Amacijas, darė, kas teisu Jehovos akyse.[a] **5** Dievo jis ieškojo tol, kol buvo gyvas Zacharijas, kuris jam skiepijo pagarbią Dievo baimę. Ir kol jis Jehovos ieškojo, Dievas teikė jam sėkmę.[b]

6 Uzijas išžygiavo kovoti su filistinais[c] ir pralaužė Gato,[d] Jabnės[e] ir Ašdodo[f] sienas. Paskui Ašdodo apylinkėse ir kitur filistinų žemėse jis ėmėsi statyti miestus. **7** Dievas padėjo jam kovoti su filistinais, su Gūr Baale gyvenančiais arabais[g] ir su meunais. **8** Duoklę Uzijui pradėjo mokėti amonitai.[h] Jis išgarsėjo net iki Egipto, mat buvo tapęs labai galingas. **9** Jeruzalėje prie Kampo vartų,[i] prie Slėnio vartų[y] ir prie atraminio mūro Uzijas pastatė bokštus[j] ir juos įtvirtino. **10** Taip pat pastatė bokštų[k] tyrlaukiuose ir iškasė* daug vandens talpyklų, nes laikė daug galvijų. Tą patį padarė Šefeloje ir lygumoje. Kadangi mėgo žemdirbystę, turėjo žemdirbių ir vynuogininkų kalnuose ir Karmelyje.

11 Uzijas, be to, turėjo gerai parengtą kariuomenę. Jo vyrai į kovą žygiuodavo susiskirstę būriais. Raštininkas[l] Jejelis ir pareigūnas Maasėjas, vadovaujami Hananijo, vieno iš karaliaus didžiūnų, karius suskaičiavo ir surašė.[m] **12** Kilčių vyriausiųjų, vedančių į kovą narsius karius, iš viso buvo 2600. **13** Savo žinioje jie turėjo 307 500 karui parengtų vyrų – galingą kariuomenę, ginančią karalių nuo priešo.[n] **14** Uzijas aprūpino visą savo kariuomenę skydais, ietimis,[o] šalmais, šarvais,[a] lankais ir svaidomaisiais akmenimis.[b] **15** Jeruzalėje ant bokštų[c] ir ant gynybinės sienos kampų jis pastatė išradingai padarytų karo įtaisų strėlėms laidyti ir dideliems akmenims svaidyti. Sulaukęs nepaprastai didelės pagalbos ir tapęs galingas, Uzijas plačiai išgarsėjo.

16 Tačiau kai tapo galingas, širdyje jis išpuiko ir prisišaukė nelaimę. Jehovos, savo Dievo, akyse Uzijas pasielgė neištikimai: įžengė į Jehovos šventyklą atnašauti ant aukuro smilkalų.[d] **17** Kunigas Azarijas ir su juo aštuoniasdešimt drąsių Jehovos kunigų tučtuojau nusekė paskui jį. **18** Jie pasipriešino karaliui Uzijui, sakydami: „Uzijau, tu neturi teisės atnašauti Jehovai smilkalų![e] Smilkalus deginti turi kunigai, nes jie – Aarono palikuoniai,[f] jie yra pašventinti. Išeik iš šventyklos! Tu pasielgei neištikimai ir Dievas Jehova tavęs už tai nepagerbs!“

19 Uziją, laikantį rankoje smilkytuvą ir jau pasiruošusį smilkyti, apėmė įtūžis.[g] Taip jam bestovint prie smilkalų aukuro Jehovos Namuose ir benirštant ant kunigų, jo kaktą kunigų akivaizdoje išpylė raupsai.[h] **20** Vyriausiasis kunigas Azarijas ir visi kunigai pažvelgė į jį ir mato – jo kakta raupsuota! Tad jie skubinosi jį iš ten išvesti, ir jis pats nedelsė išeiti, nes buvo Jehovos nubaustas.

21 Karalius Uzijas liko raupsuotas iki pat mirties. O kadangi buvo raupsuotas, gyveno atskiruose namuose;[i] į Jehovos Namus eiti jis nebegalėjo. Karaliaus rūmų reikalais rūpinosi

26:10 * Arba „iškirto“, tikriausiai uoloje.

26 SKYRIUS

a 2Ka 14:1, 3

b 2Me 14:7
Ps 1:2, 3

c 2Sa 8:1
2Me 21:16
Iz 14:29

d 1Me 18:1

e Joz 15:11, 12

f Joz 15:20, 46
1Sa 5:1

g 2Me 17:11

h Pr 19:36, 38
Ts 11:15

i 2Ka 14:13
Jer 31:38
Zch 14:10

y Neh 3:13

j 2Me 14:2, 7

k 2Ka 9:17

l 2Me 24:11

m Sk 1:2, 3
2Sa 24:9

n 2Me 11:1
2Me 13:3
2Me 14:8
2Me 17:14
2Me 25:5

o 2Me 11:5, 12

Antra skiltis

a 1Sa 17:4, 5

b Ts 20:16
1Sa 17:49
1Me 12:1, 2

c 2Me 14:2, 7

d Sk 1:51

e Sk 16:39, 40
Sk 18:7

f Iš 30:7
1Me 23:13

g 2Me 16:10
2Me 25:15, 16

h Sk 12:10
2Ka 5:27

i Kun 13:45, 46
Sk 5:2
Sk 12:14, 15

ir krašto žmones teisė jo sūnus Jotamas.[a]

22 Daugiau apie Uziją – nuo pradžios iki pabaigos – parašė Amoco sūnus pranašas Izaijas.[b] **23** Paskui Uzijas atgulė prie savo protėvių ir buvo prie jų palaidotas. Jį palaidojo atvirame lauke šalia karalių kapų, sakydami: „Jis juk raupsuotas.“ Vietoj jo ėmė karaliauti jo sūnus Jotamas.[c]

27 Karaliauti Jotamas[d] pradėjo būdamas dvidešimt penkerių ir iš Jeruzalės valdė 16 metų. Jo motina buvo Cadoko duktė Jeruša.[e] **2** Jotamas darė, kas teisu Jehovos akyse. Jis visur sekė savo tėvu Uziju,[f] tik į Jehovos šventyklą nesibrovė.[g] O tauta vis dar elgėsi nedorai. **3** Jotamas pastatė Jehovos Namų aukštutinius vartus[h] ir daug statė ant Ofelio[i] sienos, **4** taip pat statė miestus[y] Judo aukštumose,[j] tvirtoves[k] ir bokštus[l] miškingose vietovėse. **5** Jis kariavo su amonitų[m] karaliumi ir nugalėjo, tad amonitai tais metais davė jam 100 sidabro talentų*, 10 000 korų# kviečių ir 10 000 korų miežių. Tokią pat duoklę amonitai mokėjo jam ir antrais, ir trečiais metais.[n] **6** Jotamas darėsi galingas, nes ryžtingai ėjo Jehovos, savo Dievo, keliais.

7 Daugiau apie Jotamą – apie visus jo karus ir jo darbus – parašyta Izraelio ir Judo karalių knygoje.[o] **8** Karaliumi jis tapo būdamas dvidešimt penkerių ir karaliavo Jeruzalėje 16 metų.[p] **9** Galiausiai Jotamas atgulė prie savo protėvių ir buvo palaidotas Dovydo mieste.[a] Vietoj jo ėmė karaliauti jo sūnus Ahazas.[b]

28 Karaliumi Ahazas[c] tapo būdamas dvidešimties ir karaliavo Jeruzalėje 16 metų. Priešingai negu jo protėvis Dovydas, Ahazas nedarė to, kas teisu Jehovos akyse.[d] **2** Jis sekė Izraelio karalių pėdomis[e] ir net nusiliedino Baalo stabų.[f] **3** Ahazas aukojo aukas* Ben Hinomo slėnyje# ir degino savo sūnus ugnyje[g] – darė tas pačias bjaurystes kaip tautos,[h] kurias Jehova buvo pašalinęs izraelitams iš kelio. **4** Aukas jis atnašavo ir aukų dūmus leido šventavietėse,[i] ant kalvų ir po kiekvienu vešliu medžiu.[y]

5 Dėl to Jehova, jo Dievas, atidavė jį Sirijos karaliui į rankas.[j] Sirai Ahazą nugalėjo ir daugelį jo žmonių išsivarė nelaisvėn į Damaską.[k] Dievas dar atidavė Ahazą į rankas Izraelio karaliui ir tas iššudė daug jo karių. **6** Remalijo sūnus Pekachas[l] per vieną dieną nukovė 120 000 narsių Judo vyrų, nes tauta buvo palikusi Jehovą, savo protėvių Dievą.[m] **7** O Efraimo karžygys Zichris nukovė karaliaus sūnų Maasėją, rūmų prievaizdą Azrikamą ir Elkaną, kuris buvo antras po karaliaus. **8** Izraelitai iš savo brolių paėmė 200 000 belaisvių – moterų, jų sūnų ir dukterų. Paėmė taip pat labai daug grobio ir išgabeno į Samariją.[n]

9 Ten buvo Jehovos pranašas, vardu Odedas. Pasitikdamas į Samariją grįžtančius

26 SKYRIUS

a 2Ka 15:5–7
b Iz 1:1
Iz 6:1
c 2Ka 15:32

27 SKYRIUS

d Iz 1:1
Oz 1:1
Mch 1:1
Mt 1:9
e 2Ka 15:33
f 2Ka 15:34, 35
2Me 26:3, 4
g 2Me 26:16–18
h Jer 26:10
i 2Me 33:1, 14
Neh 3:26
y 2Me 11:5
2Me 14:2, 7
j Joz 14:12, 13
k 2Me 17:12
l 2Ka 9:17
2Me 26:9, 10
m Ts 11:4
2Sa 10:6
2Me 20:1
Jer 49:1
n 2Me 26:8
o 2Ka 15:36
p 2Ka 15:33

Antra skiltis

a 2Sa 5:9
b 2Ka 15:38

28 SKYRIUS

c Oz 1:1
Mch 1:1
Mt 1:9
d 2Ka 16:2
e 1Ka 12:26, 28
1Ka 16:33
f Iš 34:17
g 2Me 33:1, 6
Jer 7:31
h Įst 12:31
i Kun 26:30
y Iz 57:4, 5
j 2Ka 16:5, 6
2Me 24:24
k 2Sa 8:6
1Me 18:5
l 2Ka 15:37
Iz 7:1
m 2Me 15:2
Ps 73:27
n 1Ka 16:23, 24
1Ka 22:51

27:5 *Talentas buvo lygus 34,2 kg. Žr. priedą B14. #Koras buvo lygus 220 L. Žr. priedą B14.

28:3 *Arba „leido dūmus“. #Žr. žodynėlyje „Gehena“.

karius, jis kreipėsi į juos: „Štai Jehova, jūsų protėvių Dievas, atidavė Judo žmones jums į rankas, nes buvo ant jų supykęs.[a] Tačiau jūs skerdėte juos su tokiu įtūžiu, kad tai net pasiekė dangų. **10** Ir jūs dar ketinate padaryti Judo ir Jeruzalės žmones savo vergais ir vergėmis![b] Bet argi patys nesate nusikaltę Jehovai, savo Dievui? **11** Dabar paklausykite manęs ir sugrąžinkite belaisvius, kuriuos paėmėte iš savo brolių, nes Jehova dega ant jūsų pykčiu.“

12 Net kai kurie Efraimo vadai – Johanano sūnus Azarijas, Mešilemoto sūnus Berechijas, Šalumo sūnus Jehizkijas ir Hadlajo sūnus Amasa – pasipriešino grįžtantiems iš karo žygio **13** ir sakė: „Belaisvių čia neveskite, kad neužsitrauktume kaltės Jehovos akyse. Tai, ką ketinate daryti, mūsų nuodėmę tik pasunkins ir mūsų kaltę padidins. O kaltė jau ir taip didelė, ir rūstybė yra užsidegusi ant Izraelio.“ **14** Tada ginkluoti kariai perdavė belaisvius ir grobį[c] pareigūnams ir visai bendruomenei. **15** Vyrai, į kurių rankas belaisviai buvo patikėti, iš grobio paėmė drabužių ir aprengė tuos, kas buvo nuogi, apavė žmones sandalais, pavalgydino ir pagirdė, davė aliejaus pasitepti. Silpnesnius užsodinę ant asilų, parvedė visus į Jerichą, į palmių miestą, pas jų brolius, o patys grįžo į Samariją.

16 Tuo pat metu karalius Ahazas kreipėsi pagalbos į Asirijos karalius.[d] **17** Į Judą, beje, dar sykį įsiveržė edomitai – užpuolė kraštą ir išsivedė belaisvių. **18** Miestus Šefeloje[a] ir Judo Negebe taip pat puolė filistinai.[b] Jie užgrobė Bet Šemešą,[c] Ajaloną,[d] Gederotus, Sochoją su aplinkiniais miesteliais, Timną[e] su aplinkiniais miesteliais, Gimzoją su aplinkiniais miesteliais ir tenai įsikūrė patys. **19** Paženiminą Judui Jehova užtraukė dėl Izraelio* karaliaus Ahazo, mat šis buvo leidęs Judo žmonėms elgtis kaip patinka, ir žmonės labai nusidėjo Jehovai.

20 Galiausiai pas jį atžygiavo Asirijos karalius Tilgat Pilneseras*,[f] tačiau jį ne sustiprino, o dar labiau prispaudė.[g] **21** Nors iš Jehovos Namų, iš karaliaus rūmų ir iš pareigūnų namų Ahazas buvo paėmęs visa, kas vertinga,[h] ir davęs Asirijos karaliui dovanų, tai nieko nepadėjo. **22** Tuo sunkiu metu karalius Ahazas Jehovai nusidėjo dar labiau. **23** Jis ėmė atnašauti aukas Damasko dievams,[i] kurie buvo jį nugalėję,[y] samprotaudamas: „Jei Sirijos karalių dievai jiems padeda, aš jiems aukosiu, kad ir man padėtų.“[j] Bet per tai ir Ahazas, ir visas Izraelis parklupo. **24** Ahazas surinko Dievo Namų reikmenis[k] ir sukapojo; jis uždarė Jehovos Namų duris[l] ir kiekviename Jeruzalės kampe pristatė aukurų. **25** Visuose Judo miestuose jis įrengė šventaviečių, kad žmonės jose aukotų* svetimiems dievams,[m] ir taip pykdė Jehovą, savo protėvių Dievą.

28:19 *Kai kuriose 2 Metraščių knygos eilutėse Judo karalystei taikomas bendresnis pavadinimas „Izraelis“. **28:20** *Kitaip – Tiglat Pileseras. **28:25** *Arba „leistų dūmus“.

28 SKYRIUS

a Ts 2:14
Ts 3:8

b Kun 25:39, 46
2Me 8:9

c 2Me 28:8

d 2Ka 16:7, 8
Iz 7:10–12

Antra skiltis

a 2Me 26:10

b 2Me 26:1, 6

c Joz 15:10, 12

d 2Me 11:10

e Ts 14:1

f 2Ka 15:29
2Ka 16:7, 8
1Me 5:26

g 2Ka 17:5
Iz 7:20

h 2Ka 18:15, 16
2Me 12:9

i 2Me 25:14

y 2Ka 16:10–13

j Jer 44:18

k 2Ka 16:17

l 1Ka 6:33, 34
2Me 29:7

m 1Ka 14:22, 23
2Ka 15:32, 35
2Me 21:5, 11
2Me 33:1, 3

26 Daugiau apie Ahazą – apie visus jo darbus nuo pradžios iki pabaigos – parašyta Judo ir Izraelio karalių knygoje.[a] **27** Galiausiai Ahazas atgulė prie savo protėvių ir buvo palaidotas Jeruzalės mieste, tačiau ne Izraelio karalių kapuose.[b] Vietoj jo ėmė karaliauti jo sūnus Ezekijas.

29 Karaliauti Ezekijas[c] ėmė būdamas dvidešimt penkerių ir iš Jeruzalės valdė 29 metus. Jo motina buvo Zacharijo duktė, vardu Abija.[d] **2** Kaip ir jo protėvis Dovydas, Ezekijas darė, kas teisu Jehovos akyse.[e] **3** Pirmų savo valdymo metų pirmą mėnesį jis atvėrė Jehovos Namų duris ir jas pataisė.[f] **4** Tada sukvietęs kunigus ir levitus, subūręs juos rytinėje aikštėje, **5** ėmė kalbėti: „Paklausykite manęs, levitai! Nedelsdami apsivalykite*[g] ir pašventinkite Jehovos, savo protėvių Dievo, Namus, pašalinkite iš šventovės visa, kas netyra.[h] **6** Mūsų tėvai buvo neištikimi ir darė, kas nedora Jehovos, mūsų Dievo, akyse.[i] Dievą jie paliko, nusigręžė nuo Jehovos šventyklos ir atsuko Dievui nugarą.[y] **7** Jie uždarė prieangio durisʲ ir užgesino žibintus,[k] nebesmilkė šventovėje smilkalų[l] ir nebeatnašavo deginamųjų aukų[m] Izraelio Dievui. **8** Todėl Jehova supyko ant Judo ir Jeruzalės[n] ir pavertė juos siaubo reginiu, pasibaisėjimu ir pajuoka* – dabar tai matote savo akimis.[o] **9** Užtat mūsų protėviai krito nuo kalavijo,[p] o mūsų sūnūs, dukterys ir žmonos pateko į nelaisvę.[a] **10** Aš visa širdimi trokštu sudaryti sandorą su Jehova, Izraelio Dievu,[b] kad jis nebedegtų pykčiu ant mūsų. **11** Mano sūnūs, nebebūkite apsileidę! Jehova išsirinko jus savo tarnais, kad eitumėte tarnystę jo akivaizdoje[c] ir degintumėte jam aukas.“[d]

12 Tada pakilo levitai: iš kehatų[e] – Amasajo sūnus Mahatas ir Azarijo sūnus Joelis, iš merarių[f] – Abdžio sūnus Kišas ir Jehalėlelio sūnus Azarijas, iš geršonų[g] – Zimos sūnus Joachas ir Joacho sūnus Edenas, **13** iš Elicafano sūnų – Šimris ir Jeuelis, iš Asafo sūnų[h] – Zacharijas ir Matanijas, **14** iš Hemano sūnų[i] – Jehielis ir Šimis, iš Jedutūno sūnų[y] – Šemaja ir Uzielis. **15** Surinkę savo brolius ir apsivalę*, jie atėjo apvalyti Jehovos Namų, kaip karalius, remdamasis Jehovos žodžiais, buvo įsakęs.[j] **16** Kunigai įėjo į Jehovos Namus jų valyti ir išnešė į Jehovos Namų kiemą[k] visa, ką nešvaraus rado Jehovos šventykloje, o levitai nunešė visa tai į Kidrono slėnį.[l] **17** Šventinimo darbus jie pradėjo pirmo mėnesio pirmą dieną, o aštuntą mėnesio dieną pasiekė Jehovos šventyklos prieangį.[m] Jehovos Namus jie šventino dar aštuonias dienas ir pirmo mėnesio šešioliktą dieną viską užbaigė.

18 Tada jie atėjo pas karalių Ezekiją ir pasakė: „Mes išvalėme visus Jehovos Namus, deginamųjų aukų aukurą[n] ir visus jo reikmenis,[o] taip pat stalą, ant kurio laikomos rietuvės

28 SKYRIUS

a 2Ka 16:19
b 2Me 21:16, 20
2Me 33:20

29 SKYRIUS

c Iz 1:1
Oz 1:1
Mt 1:10
d 2Ka 18:1, 2
e 1Ka 15:5
2Ka 18:3
2Me 31:20
f 1Ka 6:33, 34
2Me 28:24
g 1Me 15:11, 12
h 2Ka 18:4
i 2Me 28:22, 23
Jer 44:21
y Jer 2:27
Ez 8:16
j 1Ka 6:33, 34
k Kun 24:2
l Iš 30:8
m Iš 29:38
n 2Me 24:18
o Kun 26:32
Įst 28:15, 25
p Kun 26:14, 17

Antra skiltis

a 2Me 28:5–8
b 2Me 15:10–13
c Sk 3:6
Įst 10:8
d 1Me 23:13
e Sk 4:2, 3
1Me 23:12
f 1Me 23:21
g 1Me 23:7
h 1Me 15:16, 17
1Me 25:1, 2
i 1Me 25:5
y 1Me 25:1
j 2Me 29:5
k 1Ka 6:36
l 2Ka 23:4, 6
2Me 15:16
Jn 18:1
m 1Ka 6:3
1Me 28:11
n 2Me 4:1
o 1Ka 7:40

29:5 *Pažod. „pasišventinkite“. **29:8** *Pažod. „pašvilpa“. Švilpimu tikriausiai buvo išreiškiama nuostaba, pajuoka ar panieka.

29:15 *Pažod. „pasišventinę“.

duonos*,[a] ir visus jo reikmenis. **19** Visus reikmenis, kuriuos neištikimasis karalius Ahazas savo karaliavimo metais buvo pašalinęs,[b] mes paruošėme ir pašventinome,[c] ir dabar jie yra sudėti priešais Jehovos aukurą.“

20 Karalius Ezekijas, atsikėlęs anksti rytą, sukvietė miesto pareigūnus ir nuėjo į Jehovos Namus. **21** Ten jie atvedė septynis jaučius, septynis avinus, septynis avinėlius ir septynis ožius aukai už karaliaus namų nuodėmę, už šventovės ir už Judo nuodėmę.[d] Ir karalius įsakė kunigams, Aarono palikuoniams, paaukoti tuos gyvulius ant Jehovos aukuro. **22** Jaučiai buvo papjauti,[e] ir kunigai, paėmę jų kraujo, pašlakstė juo aukurą;[f] papjovė avinus ir jų krauju pašlakstė aukurą; papjovė ir avinėlius ir jų krauju pašlakstė aukurą. **23** Tada, karaliaus ir bendruomenės akivaizdon atvedę ožius aukai už nuodėmę ir uždėję ant jų rankas, **24** kunigai juos irgi papjovė, paaukojo kaip auką už nuodėmę ir jų krauju pašlakstė aukurą. Taip jie atliko permaldavimą už visą Izraelį, nes karalius buvo pasakęs, kad už visą Izraelį reikia paaukoti deginamąją auką ir auką už nuodėmę.

25 Karalius sustatė prie Jehovos Namų levitus su lėkštelėmis, arfomis ir lyromis,[g] kaip buvo prisakęs Dovydas,[h] karaliaus regėtojas Gadas[i] ir pranašas Natanas.[y] Taip daryti per savo pranašus buvo prisakęs pats Jehova. **26** Taigi levitai stovėjo su Dovydo muzikos instrumentais, o kunigai su trimitais.[a]

27 Tada Ezekijas įsakė atnašauti ant aukuro deginamąją auką.[b] Pradėjus auką atnašauti, suskambo Jehovos giesmė ir Izraelio karaliaus Dovydo instrumentai, jiems pritarė trimitai. **28** Visa bendruomenė lenkėsi Dievui, tuo tarpu skambėjo giesmė, skardėjo trimitai, ir visa tai tęsėsi, kol deginamoji auka buvo paaukota. **29** Aukojimui pasibaigus, karalius ir visi su juo esantys puolė ant kelių ir žemai nusilenkė. **30** Karalius Ezekijas ir pareigūnai liepė levitams šlovinti Jehovą Dovydo ir regėtojo Asafo žodžiais.[c] Tie džiaugsmingai pašlovino ir, puolę ant kelių, nusilenkė iki žemės.

31 Ezekijas tarė: „Dabar jūs vėl galite tarnauti Jehovai, kaip pridera, tad eikite į Jehovos Namus su atnašomis ir padėkos aukomis.“ Ir bendruomenė ėmė gabenti atnašas ir padėkos aukas. Kiekvienas, kurį dosni širdis skatino, pristatė deginamųjų aukų.[d] **32** Štai skaičius deginamųjų aukų, kurias bendruomenė sugabeno: 70 jaučių, 100 avinų ir 200 avinėlių. Visus juos skyrė paaukoti Jehovai kaip deginamąją auką.[e] **33** Šventųjų aukų dar buvo 600 jaučių ir 3000 avių. **34** Tik kunigų buvo per mažai, jie nespėjo visoms deginamosioms aukoms dirti kailio, tad jų broliai levitai jiems padėjo,[f] kol darbas buvo atliktas ir kol kiti kunigai apsivalė*,[g] mat levitai apsivalyti# rūpinosi labiau nei kunigai.

29 SKYRIUS

a 1Ka 7:48

b 2Me 28:1, 2 2Me 28:24

c 2Me 29:5

d Kun 4:3 Kun 4:13, 14 Sk 15:22–24

e Kun 4:4

f Kun 4:7, 18

g 1Me 25:1, 6 2Me 9:11

h 1Me 28:12, 13 2Me 8:12, 14

i 2Sa 24:11, 12 1Me 29:29

y 2Sa 7:2 2Sa 12:1

Antra skiltis

a Sk 10:8 1Me 15:24

b Kun 1:3, 4

c 2Sa 23:1 1Me 16:7

d Kun 1:3

e 1Ka 3:4 1Ka 8:63 1Me 29:21, 22

f Sk 8:19 2Me 30:17 2Me 35:10, 11

g 2Me 30:2, 3

29:18 *T. y. atnašinė duona.

29:34 *Pažod. „pasišventino“. #Pažod. „pasišventinti“.

35 Tuo metu buvo paaukota daugybė deginamųjų aukų,[a] riebiųjų bendrystės aukų dalių[b] ir liejamųjų atnašų, priklausančių prie deginamųjų aukų.[c] Taip buvo atnaujinta tarnystė prie Jehovos Namų. **36** Ezekijas ir visi žmonės džiaugėsi tuo, ką Dievas savo tautos labui padarė,[d] nes viskas įvyko taip staiga.

30 Ezekijas siuntė žinią visam Izraeliui[e] ir Judui, laiškus parašė net Efraimui ir Manasui,[f] kviesdamas visus į Jeruzalę, į Jehovos Namus, švęsti Jehovos, Izraelio Dievo, garbei Paschos.[g] **2** Karalius, jo pareigūnai ir visa Jeruzalės bendruomenė nusprendė Paschą švęsti antrą mėnesį.[h] **3** Įprastu laiku[i] švęsti jie negalėjo, nes per mažai kunigų buvo apsivalę*[y] ir tauta dar nebuvo susirinkusi į Jeruzalę. **4** Toks sprendimas ir karaliui, ir visai bendruomenei atrodė geriausias. **5** Taigi jie nutarė paskelbti visame Izraelyje, nuo Beer Šebos iki Dano,[j] kad Jehovos, Izraelio Dievo, garbei Paschos švęsti žmonės sueitų į Jeruzalę, nes jau ilgą laiką tauta nebuvo šventusi šios šventės kartu, kaip reikalauja Įstatymas.[k]

6 Šaukliai*, nešini karaliaus ir jo pareigūnų laiškais, išvaikščiojo visą Izraelį ir Judą. Karaliaus įsakymu jie skelbė: „Izraelio žmonės, grįžkite pas Jehovą, pas Abraomo, Izaoko ir Izraelio Dievą! Tada ir jis sugrįš pas jūsų likutį – pas tuos, kurie yra ištrūkę iš Asirijos karalių nagų.[l] **7** Nebūkite kaip jūsų protėviai ir jūsų broliai, kurie Jehovai, savo protėvių Dievui, buvo neištikimi. Užtat jis pavertė juos siaubo reginiu, kaip dabar patys matote.[a] **8** Nebūkite kietasprandžiai kaip jūsų protėviai.[b] Atsiduokite į Jehovos rankas ir ateikite į jo šventyklą,[c] kurią jis yra pašventinęs amžiams. Tarnaukite Jehovai, savo Dievui, ir jis nebedegs ant jūsų pykčiu.[d] **9** Juk jeigu pas Jehovą sugrįšite, jūsų broliai ir jūsų sūnūs sulauks pasigailėjimo iš tų, kurie yra paėmę juos nelaisvėn,[e] ir galės sugrįžti į šį kraštą,[f] nes Jehova, jūsų Dievas, yra atjautus* ir gailestingas.[g] Jeigu pas jį sugrįšite, jis tikrai nuo jūsų nenusigręš.“[h]

10 Taigi šaukliai ėjo iš miesto į miestą ir taip apėjo Efraimo ir Manaso žemes,[i] pasiekė net Zabuloną. Žmonės iš jų šaipėsi ir tyčiojosi.[y] **11** Bet Ašero, Manaso ir Zabulono žemėse buvo ir tokių, kurie nusižemino ir atėjo į Jeruzalę.[j] **12** Dievo ranka taip pat veikė Judo krašte – padėjo vieningai įvykdyti visa, ką karalius ir pareigūnai, remdamiesi Jehovos žodžiu, buvo įsakę.

13 Švęsti Neraugintos duonos šventės[k] į Jeruzalę antrą mėnesį[l] suplūdo daugybė žmonių – didžiulė bendruomenė. **14** Jie kibo į darbą: pašalino iš Jeruzalės aukurus,[m] pašalino taip pat visus smilkalų aukurus[n] ir sumetė juos į Kidrono slėnį. **15** Antro mėnesio keturioliktą dieną buvo papjauta Paschos auka. Kunigai ir levitai susigėdę skubėjo apsivalyti*

29 SKYRIUS

a 2Me 29:32

b Kun 3:1
Kun 3:14–16

c Sk 15:5

d 2Me 30:12

30 SKYRIUS

e 2Me 11:14, 16

f 2Me 34:1, 6, 7

g Iš 12:43
Kun 23:5
Įst 16:2
2Me 35:1

h Sk 9:10, 11

i Iš 12:18

y 2Me 29:34

j Ts 18:29

k 2Me 35:18

l 2Ka 15:29
1Me 5:26
2Me 28:20, 21

Antra skiltis

a 2Me 29:8, 9

b Iš 32:9

c Įst 12:5, 6
Ps 132:13

d 2Me 29:10

e 1Ka 8:49, 50

f Įst 30:1–3

g Iš 34:6
Ps 86:5
Mch 7:18

h 2Me 15:2
Iz 55:7
Jok 4:8

i 2Me 30:1

y 2Me 36:15, 16

j 2Me 11:14, 16

k Kun 23:6

l Sk 9:10, 11

m 2Ka 18:22

n 2Me 28:24

30:3 *Pažod. „pasišventinę“. **30:6** *Pažod. „Bėgikai“.

30:9 *Arba „maloningas“. **30:15** *Pažod. „pasišventinti“.

ir sugabeno į Jehovos Namus deginamąsias aukas. **16** Jie sustojo į savo įprastas vietas, kaip reikalauja Mozės, Dievo vyro, Įstatymas. Levitai padavinėjo aukų kraują kunigams ir tie šlakstė jį ant aukuro.[a] **17** Daugelis iš bendruomenės apsivalyti* nespėjo, todėl levitai turėjo pjauti Paschos aukas už visus, kurie buvo nešvarūs,[b] kad apvalytų# juos Jehovos akivaizdoje. **18** Mat buvo daugybė žmonių, ypač iš Efraimo, Manaso,[c] Isacharo ir Zabulono, kurie paschą valgė neapsivalę – priešingai, negu Įstatyme parašyta. Bet Ezekijas už juos meldėsi: „Teatleidžia gerasis Jehova[d] **19** kiekvienam, kuris nėra apsivalęs, kaip reikalauja šventumo nuostatai,[e] jeigu tik jis yra paruošęs savo širdį ieškoti Jehovos[f] – tikrojo Dievo, savo protėvių Dievo!“ **20** Jehova Ezekiją išklausė ir žmonėms atleido*.

21 Į Jeruzalę suėję izraelitai Neraugintos duonos šventę[g] džiūgaudami[h] šventė septynias dienas. Levitai ir kunigai kasdien šlovino Jehovą, garbino Jehovą pritardami skambiais muzikos instrumentais.[i] **22** Ezekijas pagyrė visus levitus*, kurie tarnavo Jehovai, kaip pridera. Visas septynias šventės dienas žmonės valgė,[y] aukojo bendrystės aukas[j] ir dėkojo Jehovai, savo protėvių Dievui.

23 Tada visa bendruomenė nusprendė švęsti dar septynias dienas. Taigi jie džiūgaudami

30:17 *Pažod. „pasišventinti“. #Pažod. „pašventintų“. **30:20** *Pažod. „žmones pagydė“. **30:22** *Pažod. „kalbėjo į širdį visiems levitams“.

30 SKYRIUS

a Kun 1:5

b 2Me 29:34

c 2Me 30:1

d Ps 86:5

e Sk 9:6, 10

f 2Me 19:2, 3 Ezr 7:10

g Kun 23:6

h Įst 12:5, 7 Neh 8:10

i 2Me 29:25

y Kun 23:6

j Kun 3:1

Antra skiltis

a 1Ka 8:65

b 2Me 35:7, 8

c 2Me 29:34

d 2Me 30:11, 18

e Iš 12:49

f 1Ka 8:65, 66

g Sk 6:23–26 Įst 10:8

31 SKYRIUS

h 2Me 30:1, 18

i Iš 23:24

y Įst 7:5 2Ka 18:1, 4 2Me 14:2, 3 2Me 34:1, 3

j Įst 12:2

k 2Me 23:16, 17

l 1Me 23:6 1Me 24:1

m 2Me 8:14

n 1Me 23:13 1Me 23:27–30

o 2Me 30:24

p Iš 29:39

r Sk 28:9

šventė dar septynias dienas,[a] **24** ir Judo karalius Ezekijas dovanojo žmonėms 1000 jaučių ir 7000 avių; pareigūnai savo ruožtu dovanojo 1000 jaučių ir 10 000 avių.[b] Tąsyk apsivalė* daug kunigų.[c] **25** Džiūgavo visa Judo bendruomenė, kunigai, levitai, visa iš Izraelio atkeliavusi bendruomenė,[d] taip pat svetimtaučiai[e] – tiek atkeliavę iš Izraelio krašto, tiek gyvenantys Jude. **26** Jeruzalėje buvo daug džiaugsmo, nes nuo Izraelio karaliaus Saliamono, Dovydo sūnaus, dienų nieko panašaus Jeruzalėje nebuvo įvykę.[f] **27** Galiausiai Levio giminės kunigai atsistoję palaimino žmones,[g] ir Dievas jų balsą išgirdo, jų malda pasiekė dangų, jo šventąją buveinę.

31 Šventei pasibaigus, izraelitai iš ten pasklido po Judo miestus. Visame Judo ir Benjamino krašte, taip pat Efraimo ir Manaso žemėse[h] jie sudaužė šventstulpius*,[i] iškirto Ašeros stulpus*,[y] išgriovė šventavietes[j] ir aukurus[k] – išnaikino visus iki vieno. Paskui izraelitai sugrįžo į savo miestus ir išsiskirstė po namus.

2 Ezekijas atkūrė kunigų ir levitų skyrius[l] ir patikėjo visiems kunigams ir levitams atitinkamas tarnybos užduotis.[m] Jie turėjo atnašauti deginamąsias ir bendrystės aukas, šventyklos kiemų* vartuose eiti savo tarnystę, dėkoti Jehovai ir jį šlovinti.[n] **3** Dalį savo išteklių karalius paskyrė deginamosioms aukoms:[o] rytmetinėms ir vakarinėms aukoms,[p] taip pat šabų,[r]

30:24 *Pažod. „pasišventino“. **31:1** *Žr. žodynėlį. **31:2** *Pažod. „stovyklų“.

jaunačių[a] ir švenčių[b] deginamosioms aukoms, kaip Jehovos Įstatyme parašyta.

4 Kad kunigai ir levitai galėtų atsidėję vykdyti Jehovos įstatymą, Ezekijas įpareigojo Jeruzalės gyventojus duoti jiems nustatytą dalį.[c] **5** Vos tik potvarkis buvo paskelbtas, izraelitai sugabeno pirmąsias derliaus gėrybes – gausybę javų, jauno vyno, aliejaus,[d] medaus ir visokių žemės vaisių.[e] Jie davė dosnią dešimtinę nuo visko.[f] **6** Dešimtinę taip pat davė Izraelio ir Judo žmonės, gyvenantys Judo miestuose: pristatė galvijų bei avių ir dešimtinę kitų šventųjų dovanų,[g] paskirtų Jehovai, jų Dievui. Dovanas jie nešė ir dėjo į krūvas. **7** Tas krūvas krauti pradėjo trečią mėnesį,[h] o užbaigė septintą.[i] **8** Ezekijas ir pareigūnai, atėję ir pamatę krūvas dovanų, ėmė šlovinti Jehovą ir laiminti jo tautą Izraelį.

9 Ezekijas apie tas krūvas pasiteiravo kunigų ir levitų, **10** ir vyriausiasis kunigas Azarijas, kilęs iš Cadoko namų, jam paaiškino: „Nuo to meto, kai pradėjo gabenti aukas į Jehovos Namus,[y] žmonės valgo iki soties ir turi perteklių, nes Jehova savo tautą laimina. Štai kiek visko yra likę!“[j]

11 Tada Ezekijas liepė įrengti Jehovos Namuose sandėlius.[k] Juos įrengus, **12** ir toliau buvo ištikimai nešamos aukos, dešimtinės[l] ir šventosios dovanos. Prižiūrėti visa tai buvo įpareigotas levitas Konanijas, o jam padėjo jo brolis Šimis. **13** Konanijo ir jo brolio įgaliotiniais karalius Ezekijas paskyrė Jehielį, Azaziją, Nahatą, Asaelį, Jerimotą, Jehozabadą, Elielį, Išmakiją, Mahatą ir Benają. Vyriausiasis Dievo Namų prievaizdas buvo Azarijas. **14** Už Dievui skirtas geros valios aukas[a] atsakingas buvo Imnos sūnus Korė, levitas, rytinių vartų sargas;[b] jo darbas buvo skirstyti Jehovai suneštas aukas[c] ir švenčiausias dovanas.[d] **15** Kunigų miestuose[e] jam talkino Edenas, Minjaminas, Jozuė, Šemaja, Amarijas ir Šechanijas – patikimi vyrai. Savo broliams pagal jų skyrius[f] jie dalijo, kam kiek priklauso, ir po lygiai gaudavo kiekvienas, tiek mažas, tiek didelis, – **16** neskaitant to, ką gaudavo vyrai, trejų metų amžiaus ir vyresni, kurie buvo įtraukti į kilmės sąrašus ir kurie kasdien ateidavo į Jehovos Namus atlikti tarnystės pagal savo skyriaus eilę.

17 Kunigai į kilmės sąrašus buvo surašyti pagal kiltis[g] ir pagal savo tarnystės skyrius. Taip buvo surašyti ir levitai,[h] dvidešimties metų ir vyresni.[i] **18** Į kilmės sąrašus buvo įtrauktos ir jų žmonos, jų sūnūs ir dukterys, netgi maži vaikai, visa jų bendruomenė, nes jie buvo patikimi vyrai, visuomet pasiruošę dirbti savo šventą darbą. **19** Į sąrašus buvo įtraukti ir Aarono šeimos kunigai, gyvenantys aplink jų miestus plytinčių ganyklų žemėse.[y] Kiekviename mieste buvo parinkta vyrų ir jiems pavesta dalyti maistą visiems kunigų šeimos vyriškiams ir visiems, kas įtraukti į levitų kilmės sąrašus.

20 Taip Ezekijas padarė visame Jude. Jis darė, kas gera ir teisu Jehovos, savo Dievo,

31 SKYRIUS

a Sk 10:10

b Įst 16:16

c Sk 18:21
Neh 10:38, 39

d Sk 18:12

e Iš 22:29
Iš 23:19
Neh 10:37

f Pat 3:9

g Kun 27:30
Įst 14:28

h Kun 23:16

i Kun 23:24

y Sk 18:8

j Mal 3:10

k Neh 10:38, 39
Neh 12:44

l Kun 27:30
Įst 14:28

Antra skiltis

a Įst 12:5, 6
Įst 16:10

b 1Me 26:17, 19

c Sk 18:8

d Kun 2:10
Kun 7:1

e Joz 21:19

f 1Me 24:1

g 1Me 24:4

h 1Me 23:6

i Sk 4:2, 3
Sk 8:24
1Me 23:24

y Kun 25:33, 34
Sk 35:2
Joz 21:13

akyse, ir buvo jam ištikimas. **21** Kad ir kokio darbo jis ėmėsi, ieškodamas savojo Dievo, – ar tai būtų susiję su Dievo Namų tarnyste,[a] ar su Įstatymo ir įsakymų vykdymu, – tą darbą darė visa širdimi ir jam sekėsi.

32 Po visų šių įvykių ir darbų, liudijančių apie Ezekijo ištikimybę Dievui,[b] Asirijos karalius Sanheribas surengė žygį ir įsiveržė į Judo kraštą. Jis apgulė įtvirtintus miestus ir buvo pasiryžęs juos užimti.[c]

2 Kai Ezekijas pamatė, kad Sanheribas atžygiavo ir ketina kariauti prieš Jeruzalę, **3** jis pasitarė su savo pareigūnais bei karžygiais ir nusprendė aklinai užtaisyti už miesto esančius šaltinius.[d] Jo vyrai jam pritarė. **4** Sutelkę daugybę žmonių, jie užtaisė visus šaltinius ir upelį, tekantį per kraštą. „Nejaugi leisime, kad Asirijos karaliai atėję rastų apsčiai vandens?“ – sakė jie.

5 Ryžtingai ėmęsis darbo, Ezekijas atstatė išgriuvusią miesto sienos dalį ir joje sumūrijo bokštų, o iš lauko pusės pastatė dar vieną sieną. Be to, pataisė Dovydo miesto Pylimą*,[e] padarė daug ginklų# ir skydų. **6** Žmonėms vadovauti jis paskyrė karo vadus. Sukvietęs visus į aikštę prie miesto vartų, drąsino juos* tokiais žodžiais: **7** „Būkite drąsūs ir tvirti! Neišsigąskite ir nebijokite nei Asirijos karaliaus,[f] nei gausios jo kariuomenės, nes su mumis yra daugiau negu su jais.[g] **8** Jis tik žmogaus galybe kliaujasi, o su mumis yra pats Jehova! Mums padeda ir už mus kovoja mūsų Dievas.“[a] Judo karaliaus Ezekijo žodžiai žmones labai sustiprino.[b]

9 Paskui Asirijos karalius Sanheribas, su visa savo karine galybe sustojęs prie Lachišo,[c] siuntė pasiuntinius į Jeruzalę pas Judo karalių Ezekiją ir pas visus Judo žmones, gyvenančius Jeruzalėje,[d] ir perdavė tokią žinią:

10 „Taip kalba Asirijos karalius Sanheribas. Kuo jūs pasitikite, kad ramiai sėdite, kai Jeruzalė apgulta?[e] **11** Ar neapgaudinėja jūsų Ezekijas, ar nepasmerkia mirti nuo bado ir troškulio, sakydamas: ‘Jehova, mūsų Dievas, išgelbės mus iš Asirijos karaliaus rankų’?[f] **12** Bet ar ne tas pats Ezekijas išgriovė jūsų dievo šventavietes[g] ir aukurus?[h] Argi ne jis įsakė Judui ir Jeruzalei garbinti dievą tik prie vieno aukuro ir ant jo atnašauti aukas?[i] **13** Nejau negirdėjote, kaip aš ir mano protėviai kituose kraštuose pasielgėme su visomis tautomis?[y] Ar išgelbėjo tų tautų dievai savo kraštą iš mano rankų?[j] **14** Jau mano protėviai tas tautas naikino, o ir iš mano rankų joks dievas savo tautos neišgelbėjo. Nejaugi manote, kad jus išgelbės jūsų dievas?![k] **15** Nesileiskite Ezekijo klaidinami ir apgaudinėjami![l] Netikėkite juo, nes nėra tokios tautos nei karalystės, kurios dievas būtų išgelbėjęs savo tautą iš mano rankų ir iš mano protėvių rankų. Ir jūsų dievas iš mano rankų jūsų tikrai neišgelbės!“[m]

32:5 *Arba „Miloją“. Hebr. žodis reiškia „užpildas“, „sampilas“. #Arba „iečių“.
32:6 *Pažod. „kalbėjo jiems į širdį“.

31 SKYRIUS

a 2Me 29:35

32 SKYRIUS

b 2Me 31:20

c 2Ka 18:7, 13
Iz 36:1

d 2Ka 20:20

e 2Sa 5:9
1Ka 9:24
1Ka 11:27
2Ka 12:20

f 2Ka 19:6

g Įst 31:6, 8
Joz 1:6, 9
2Ka 6:16, 17
2Me 20:15

Antra skiltis

a Sk 14:9
Įst 20:1, 4
Joz 10:42
Jer 17:5

b 2Me 20:20

c Iz 37:8

d 2Ka 18:17
Iz 36:2

e 2Ka 18:19
Iz 36:4

f 2Ka 18:29, 30
2Ka 19:10

g 2Ka 18:1, 4

h 2Me 31:1

i 2Ka 18:22
Iz 36:7

y 2Ka 15:29
2Ka 17:5
Iz 37:12

j 2Ka 18:33, 34
2Ka 19:17, 18

k Iš 14:3
Iš 15:9

l 2Ka 18:29

m Iš 5:2
Įst 32:27
Dan 3:14, 15

16 Pasiuntiniai ir toliau šaipėsi iš Dievo Jehovos ir iš jo tarno Ezekijo. **17** Sanheribas, be to, buvo parašęs laiškus,[a] pašiepiančius ir įžeidžiančius Jehovą, Izraelio Dievą.[b] „Jei savo tautos iš mano rankų neišgelbėjo kitų kraštų dievai,[c] Ezekijo dievas savo tautos iš mano rankų irgi neišgelbės“, – rašė jis. **18** Ant mūrų stovintiems Jeruzalės žmonėms pasiuntiniai šūkavo žydų tautos kalba, kad, įgąsdinę juos ir įbauginę, galėtų lengviau paimti miestą.[d] **19** Apie Jeruzalės Dievą jie kalbėjo taip, tarsi jis būtų vienas iš dievų, kuriuos garbina žemės tautos, – dievų, padarytų žmogaus rankomis. **20** Karalius Ezekijas ir Amoco sūnus pranašas Izaijas[e] meldėsi dėl šio reikalo ir šaukėsi dangaus Dievo.[f]

21 Tada Jehova siuntė angelą ir tas iššudė Asirijos karaliaus stovykloje visus narsius kovotojus,[g] vadus ir karvedžius. Karaliui teko gėdingai grįžti į savo kraštą. Vėliau, jam esant savo dievo šventykloje, jo paties sūnūs nužudė jį kalaviju.[h] **22** Taip Jehova išgelbėjo Ezekiją ir Jeruzalės gyventojus iš Asirijos karaliaus Sanheribo rankų ir visų kitų priešų rankų ir apsupo juos iš visų pusių ramybe. **23** Daugelis nešė dovanų Jehovai į Jeruzalę ir vertingų daiktų Judo karaliui Ezekijui,[i] ir nuo to laiko jis buvo labai gerbiamas visose tautose.

24 Tomis dienomis Ezekijas susirgo, jis buvo arti mirties. Ezekijas meldėsi Jehovai,[y] – Dievas jį išklausė ir davė ženklą.[j] **25** Tačiau už visa tą gera, ką buvo patyręs, Ezekijas dė-

32 SKYRIUS

a 2Ka 19:14

b Iz 37:29

c 2Ka 17:6
2Ka 19:12

d 2Ka 18:26, 28
Iz 36:11, 13

e 2Ka 19:2, 20
Iz 37:2

f 2Ka 19:14, 15
2Me 14:11

g Ps 76:5

h 2Ka 19:35–37
Iz 37:37, 38

i 1Ka 4:21
2Me 17:1, 5

y 2Ka 20:1, 2
Iz 38:1, 2

j 2Ka 20:5, 9
2Me 32:31
Iz 38:8

Antra skiltis

a Jer 26:18, 19

b 2Ka 20:19

c 2Me 1:11, 12
2Me 17:1, 5

d 1Ka 9:17–19

e 1Ka 1:33, 45

f 2Me 32:4

g 2Sa 5:9

h 2Ka 20:8–11
2Ka 20:12
Iz 38:8
Iz 39:1

i Pr 22:1

y Įst 8:2
Ps 7:9
Ps 139:23

j 2Me 31:20, 21

k Iz 1:1

l 2Ka 20:20

m 1Ka 11:43

kingumo neparodė. Širdyje jis išpuiko, todėl Dievas užsirūstino ant jo, taip pat ant Judo ir Jeruzalės. **26** Laimei, Ezekijas nusižemino ir atgailavo dėl savo širdies išdidumo;[a] nusižemino ir Jeruzalės gyventojai. Tad Ezekijo dienomis Jehova savo rūstybės ant jų neišliejo.[b]

27 Ezekijas įgijo daug turtų ir šlovės.[c] Jis įsirengė saugyklų[d] auksui, sidabrui, brangakmeniams, balzamui, skydams ir visokioms kitokioms vertybėms laikyti, **28** pasistatė sandėlių javams, jaunam vynui ir aliejui, tvartų visokiems gyvuliams ir avidžių. **29** Taip pat statėsi sau miestus, įsigijo dideles bandas galvijų ir avių, nes Dievas davė jam labai daug turto. **30** Ne kas kitas, o Ezekijas užtaisė aukštutinę Gihono[e] vandenų ištaką[f] ir nuvedė vandenį vakarų kryptimi, į Dovydo miestą.[g] Kad ir ką Ezekijas ėmėsi daryti, jam viskas sekėsi. **31** Tačiau kai Babilono didžiūnų atstovai atvyko pasiteirauti Ezekijo apie krašte regėtą ženklą*,[h] Dievas paliko jam pačiam spręsti, kaip pasielgti, nes norėjo jį išbandyti[i] ir sužinoti, kas slypi jo širdyje.[y]

32 Daugiau apie Ezekiją ir jo ištikimosios meilės darbus[j] parašyta pranašo Izaijo, Amoco sūnaus, regėjime,[k] Judo ir Izraelio karalių knygoje.[l] **33** Galiausiai Ezekijas atgulė prie savo protėvių ir buvo palaidotas Dovydo sūnų kapų šlaite;[m] visi Judo ir Jeruzalės gyventojai mirusįjį pagerbė. Vietoj Ezekijo ėmė karaliauti jo sūnus Manasas.

32:31 * Arba „stebuklą“.

33 Karaliumi Manasas[a] tapo būdamas dvylikos ir Jeruzalėje karaliavo 55 metus.[b]

2 Jis darė, kas nedora Jehovos akyse, – darė tas pačias bjaurystes kaip tautos, kurias Jehova buvo pašalinęs izraelitams iš kelio.[c] **3** Jis atkūrė šventavietes, kurias jo tėvas Ezekijas buvo išgrioves,[d] pastatė aukurų baalams ir padarė Ašeros stulpų*. Manasas lenkėsi visai dangaus kareivijai ir ją garbino.[e] **4** Aukurų jis pastatė net Jehovos Namuose,[f] apie kuriuos Jehova buvo pasakęs: „Jeruzalėje mano vardas pasiliks amžinai.“[g] **5** Dangaus kareivijai Manasas pastatė aukurų abiejuose Jehovos Namų kiemuose.[h] **6** Ben Hinomo slėnyje*[i] jis atidavė ugniai savo paties sūnus.[y] Jis užsiėmė kerėjimu,[j] žyniavimu ir būrimu, tarėsi su dvasių iššaukėjais ir ateities spėjėjais.[k] Jehovos akyse Manasas elgėsi labai nedorai ir jį pykdė.

7 Manasas padarė drožtą stabą ir pastatė jį Dievo Namuose,[l] apie kuriuos Dovydui ir jo sūnui Saliamonui Dievas buvo pasakęs: „Šiuose Namuose ir Jeruzalėje, kurią išsirinkau iš visų Izraelio giminių, amžiams įkurdinsiu savo vardą.[m] **8** Aš niekada daugiau neišvesiu Izraelio iš krašto, kurį daviau jų protėviams, – jeigu tik jie rūpestingai vykdys visa, ką esu jiems įsakęs, visą Įstatymą, nuostatus ir sprendimus, paskelbtus per Mozę.“ **9** Judo ir Jeruzalės gyventojus Manasas taip suvedžiojo, kad jie elgėsi blogiau už tautas, kurias Jehova buvo pašalinęs izraelitams iš kelio.[a]

10 Jehova kalbėjo Manasui ir jo tautai, bet jie nekreipė dėmesio.[b] **11** Todėl Jehova atvedė prieš juos Asirijos karaliaus kariuomenės vadus. Tie Manasą sučiupo, įvėrė jam kablius,* sukaustė dviem vario grandinėmis ir nusivedė į Babiloną. **12** Nevilties apimtas, jis meldė Jehovą, savo Dievą, kad jo pasigailėtų, labai nusižemino prieš savo protėvių Dievą. **13** Jis meldėsi, ir Dievas leidosi permaldaujamas, jo prašymą išklausė ir sugrąžino jį į Jeruzalę, į jo karalystę.[c] Tada Manasas suprato, kad Jehova yra tikrasis Dievas.[d]

14 Paskui Manasas slėnyje į vakarus nuo Gihono[e] pastatė labai aukštą išorinę sieną Dovydo miestui[f] apsaugoti. Ta siena siekė Žuvų vartus,[g] o iš ten ėjo palei miestą iki pat Ofelio.[h] Visuose įtvirtintuose Judo miestuose Manasas, be to, paskyrė kariuomenės vadus. **15** Jis pašalino iš Jehovos Namų svetimus dievus ir stabą,[i] pašalino taip pat visus aukurus, kuriuos buvo pastatęs ant Jehovos Namų kalno[y] ir Jeruzalėje, ir išmetė visa tai už miesto. **16** Manasas sutvarkė Jehovos aukurą[j] ir ėmė ant jo atnašauti bendrystės[k] ir padėkos aukas.[l] Judo žmonėms jis liepė tarnauti Jehovai, Izraelio Dievui. **17** Žmonės ir toliau atnašavo aukas šventavietėse, bet dabar atnašavo tik Jehovai, savo Dievui.

33 SKYRIUS

a Mt 1:10

b 2Ka 21:1

c 2Ka 21:2–6

d 2Ka 18:1, 4

e Įst 4:19
2Ka 23:5

f 2Ka 16:10, 11

g Įst 12:11
2Me 6:6

h 1Ka 6:36
1Ka 7:12

i Joz 15:8, 12
2Ka 23:10

y 2Ka 16:1, 3

j Kun 19:26

k Kun 20:6
Įst 18:10, 11

l 2Ka 23:6

m 2Ka 21:7–9
2Ka 23:27
2Me 7:16

Antra skiltis

a Kun 18:24
Joz 24:8
2Ka 21:11, 16

b 2Me 36:15, 16

c Iz 1:18

d Dan 4:25

e 2Me 32:30

f 2Sa 5:9
2Me 32:2, 5

g Neh 3:3

h 2Me 27:1, 3

i 2Ka 21:1, 7

y 2Ka 21:1, 4, 5

j 2Me 29:18

k Kun 3:1

l Kun 7:12

33:3 *Žr. žodynėlį. **33:6** *Žr. žodynėlyje „Gehena“.

33:11 *Arba galbūt „sučiupo uolų plyšyje“.

18 Daugiau apie Manasą – kaip jis meldėsi savo Dievui ir ką regėtojai Jehovos, Izraelio Dievo, vardu jam kalbėjo – parašyta Izraelio karalių metraščiuose. **19** Apie jo maldą[a] ir kaip Dievas suteikė, ko jis prašė, taip pat apie visas jo nuodėmes ir neištikimybę,[b] apie tai, kur jis buvo įrengęs šventavietį ir pastatęs Ašeros stulpų[c] bei drožinių, kol dar nebuvo nusižeminęs, parašyta jo regėtojų raštuose. **20** Paskui Manasas atgulė prie savo protėvių ir buvo palaidotas šalia savo rūmų. Vietoj jo ėmė karaliauti jo sūnus Amonas.[d]

21 Karaliumi Amonas[e] tapo būdamas dvidešimt dvejų ir Jeruzalėje karaliavo dvejus metus.[f] **22** Kaip ir jo tėvas Manasas, jis darė, kas nedora Jehovos akyse.[g] Amonas atnašavo aukas drožiniams, kuriuos jo tėvas Manasas buvo padirbdinęs,[h] ir juos garbino. **23** Jis nenusižemino prieš Jehovą,[i] kaip kad jo tėvas Manasas,[y] ir savo kaltę labai pasunkino. **24** Galiausiai Amono tarnai susimokę[j] jį nužudė jo paties namuose. **25** Tačiau visus, kurie dalyvavo sąmoksle prieš karalių Amoną, krašto žmonės nubaudė mirtimi[k] ir vietoj jo į karaliaus sostą pasodino jo sūnų Jošiją.[l]

34 Karaliumi Jošijas[m] tapo būdamas aštuonerių ir Jeruzalėje karaliavo 31 metus.[n] **2** Jis darė, kas teisu Jehovos akyse, ir visur sekė savo protėvio Dovydo pėdomis, nenukrypdamas nei į dešinę, nei į kairę.

3 Aštuntais savo valdymo metais, dar būdamas jaunuolis, Jošijas ėmė ieškoti savo protėvio Dovydo Dievo,[a] o dvyliktais metais pradėjo iš Judo ir Jeruzalės šalinti šventavietes,[b] Ašeros stulpus*, drožtus bei liedintus stabus.[c] **4** Jis pasirūpino, kad būtų išgriauti baalų aukurai, sudaužė ant jų stovinčias smilkalines. Jošijas sukapojo Ašeros stulpus, drožtus bei liedintus stabus ir, sutrynęs į dulkes, išbarstė ant kapų, kur buvo palaidoti aukas stabams atnašavę žmonės.[d] **5** Kunigų kaulus sudegino ant jų pačių aukurų.[e] Taip jis apvalė Judą ir Jeruzalę.

6 Net ir Manaso, Efraimo[f] bei Simeono giminių miestuose ir iki pat Naftalio, visose nuniokotose apylinkėse, **7** Jošijas išgriovė aukurus, sutrupino Ašeros stulpus bei drožtus stabus[g] ir sutrynė juos į dulkes, sudaužė Izraelio krašte visas smilkalines.[h] Tada sugrįžo į Jeruzalę.

8 Aštuonioliktais savo valdymo metais, kai jau buvo išvalęs kraštą ir šventyklą, Jošijas pavedė Acalijo sūnui Šafanui,[i] miesto valdytojui Maasėjui ir Jehoahazo sūnui metraštininkui Joachui pasirūpinti, kad būtų atnaujinti Jehovos, jo Dievo, Namai.[y] **9** Nuėję pas vyriausiąjį kunigą Hilkiją, jie padavė jam Dievo Namuose suaukotus pinigus, kuriuos levitai, tarnaujantys vartų sargais, buvo surinkę iš Manaso, Efraimo ir apskritai iš viso Izraelio,[j] taip pat iš Judo, Benjamino ir iš Jeruzalės gyventojų. **10** Paskui pinigai buvo patikėti vyrams, atsakingiems už darbus prie Jehovos Namų, o jie savo

34:3 *Žr. žodynėlį.

33 SKYRIUS

a 2Me 33:12, 13

b 2Ka 21:2, 9

c 2Ka 21:3, 7

d 2Ka 21:18, 19

e Mt 1:10

f 2Ka 21:19–24

g 2Me 33:1, 2

h 2Ka 21:1, 7

i Jer 8:12

y 2Me 33:12, 13

j 2Ka 12:20
2Me 25:27

k 2Me 25:1, 3

l 2Ka 21:25, 26

34 SKYRIUS

m 1Ka 13:2
Sof 1:1
Mt 1:10

n 2Ka 22:1, 2

Antra skiltis

a 2Me 15:2

b 2Me 33:17

c 2Ka 23:4, 14
2Me 33:21, 22

d 2Ka 23:6

e 1Ka 13:2
2Ka 23:16

f 2Ka 23:19
2Me 30:1

g 2Ka 17:41

h 2Me 31:1

i 2Ka 22:12

y 2Ka 22:3–6

j 2Me 30:11, 18

ruožtu perdavė juos Jehovos Namų darbininkams, ir šie už tuos pinigus Namus taisė ir tvarkė. **11** Taigi meistrams ir statytojams pinigų buvo duota, kad nupirktų tašytų akmenų bei rąstų atramoms ir sijoms ir sutaisytų pastatus, kuriuos Judo karaliai buvo apleidę.[a]

12 Žmonės darbavosi labai stropiai.[b] Prižiūrėtojais buvo paskirti levitai Jahatas ir Abdijas iš merarių,[c] taip pat Zacharija ir Mešulamas iš kehatų.[d] Levitai, kurie buvo įgudę muzikantai,[e] **13** prižiūrėjo paprastus darbininkus*, vadovavo vyrams, dirbantiems įvairius darbus. Dar kiti levitai buvo paskirti raštininkais, pareigūnais ir vartų sargais.[f]

14 Kai buvo išimami pinigai, sunešti į Jehovos Namus,[g] kunigas Hilkijas rado knygą – Jehovos Įstatymą,[h] duotą per Mozę.[i] **15** Tada Hilkijas raštininkui Šafanui pasakė: „Jehovos Namuose radau Įstatymo knygą!“ Ir Hilkijas padavė knygą Šafanui, **16** o tas nusinešė ją pas karalių ir pranešė: „Tavo tarnai vykdo visa, kas jiems pavesta. **17** Jie išpylė Jehovos Namuose surinktus pinigus ir perdavė juos atsakingiems vyrams ir darbininkams.“ **18** Tada Šafanas pridūrė: „Kunigas Hilkijas davė man knygą.“[y] Ir Šafanas ėmė ją skaityti karaliui.[j]

19 Išgirdęs Įstatymo žodžius, karalius tučtuojau persiplėšė drabužius.[k] **20** Hilkijui, Šafano sūnui Ahikamui,[l] Michėjo sūnui Abdonui, raštininkui Šafanui ir savo tarnui Asajai karaliui paliepė: **21** „Mano labui ir visų Izraelio ir Judo krašte išlikusiųjų labui eikite ir pasiteiraukite Jehovos dėl to, kas atrastoje knygoje parašyta. Ant mūsų turi išsilieti didi Jehovos rūstybė – juk mūsų protėviai Jehovos žodžio nesilaikė ir viso to, kas šioje knygoje parašyta, nevykdė.“[a]

22 Taigi Hilkijas drauge su kitais karaliaus siųstais žmonėmis nuėjo pasišnekėti su pranašė Hulda.[b] Ji buvo drabužinės prižiūrėtojo Šalumo, Harhaso sūnaus Tikvos sūnaus, žmona ir gyveno Jeruzalės naujamiestyje.[c] **23** Iš pranašės jie išgirdo: „Taip sako Jehova, Izraelio Dievas: ‘Vyrui, kuris jus pas mane atsiuntė, perduokite: **24** „Šiai vietai ir jos gyventojams aš siųsiu nelaimę,[d] – tai Jehovos žodis, – siųsiu visus prakeiksmus, surašytus knygoje,[e] kuri buvo skaitoma Judo karaliaus akivaizdoje. **25** Už tai, kad mane palikę[f] jie degina aukas kitiems dievams ir visais savo rankų darbais mane pykdo,[g] aš išliesiu rūstybę ant šios vietos ir niekas mano rūstybės nenumaldys.“[h] **26** Judo karaliui, kuris atsiuntė jus pasiteirauti Jehovos, perduokite: „Taip sako Jehova, Izraelio Dievas. Kadangi žodžiai, kurių klauseisi,[i] **27** sujaudino tau širdį ir tu prieš Dievą nusižeminai, išgirdęs, ką jis sako apie šią vietą ir jos gyventojus, kadangi prieš mane tu nusižeminai, persiplėšei drabužius ir mano akivaizdoje verkei, tave aš išklausiau.[y] Tai Jehovos žodis. **28** Leisiu tau nueiti ten, kur protėviai,* ir atgulti į kapą

34 SKYRIUS

a 2Ka 12:11, 12

b 2Ka 12:15

c 1Me 23:6

d 2Me 20:19

e 1Me 25:1

f 2Me 8:14

g 2Ka 22:4

h Įst 17:18
Įst 31:24–26
Joz 1:8
2Ka 22:8

i Kun 26:46

y 2Ka 22:8

j Įst 17:18, 19

k 2Ka 22:11–13

l 2Ka 25:22
Jer 40:14

Antra skiltis

a Įst 30:17, 18
Įst 31:16
Įst 31:24–26
Joz 1:8

b Is 15:20
Ts 4:4
Lk 2:36
Apd 21:8, 9

c 2Ka 22:14–20

d Jer 35:17

e Kun 26:16
Įst 28:15
Įst 30:17, 18
Dan 9:11

f Įst 28:20

g 2Ka 21:1, 3, 6
2Me 28:1, 3

h Įst 29:22, 23
Jer 7:20

i 2Me 34:19

y 2Me 32:26
2Me 33:11, 13

34:13 * Arba „nešikus“.

34:28 * Hebr. tekste čia pavartotas vaizdingas posakis, reiškiantis mirtį.

ramybėje. Tavo akys nematys nelaimių, kurias šiai vietai ir jos gyventojams siųsiu.“’“[a]

Vyrai perdavė šią žinią karaliui. **29** Tada karalius sukvietė visus Judo ir Jeruzalės seniūnus.[b] **30** Drauge su visais Judo žmonėmis ir Jeruzalės gyventojais, su kunigais ir levitais – su visais, dideliais ir mažais, – karalius nuėjo į Jehovos Namus ir jiems girdint perskaitė visa, kas parašyta sandoros knygoje, kuri buvo atrasta Jehovos Namuose.[c] **31** Stovėdamas savo vietoje, karalius sudarė* sandorą[d] su Jehova, kad bus Jehovai ištikimas ir kad visa savo širdimi ir visa siela laikysis jo įsakymų,[e] nuostatų, paisys jo priminimų ir vykdys šioje knygoje surašytus sandoros reikalavimus.[f] **32** Tos sandoros laikytis jis, be to, įpareigojo visus Jeruzalės ir Benjamino gyventojus. Ir Jeruzalės gyventojai elgėsi taip, kaip reikalauja Dievo, jų protėvių Dievo, sandora.[g] **33** Jošijas pašalino iš izraelitams priklausančių žemių visas bjaurastis*[h] ir įpareigojo visus Izraelio žmones garbinti Jehovą, savo Dievą. Kol Jošijas buvo gyvas, nuo Jehovos, savo protėvių Dievo, žmonės niekur nesitraukė.

35 Jeruzalėje Jehovos garbei Jošijas surengė Paschos šventę,[i] ir pirmo mėnesio keturioliktą dieną[y] buvo papjauta Paschos auka.[j] **2** Jis sugrąžino kunigus į jų tarnystę ir drąsino juos, kad eitų savo pareigas Jehovos Namuose.[k]

34:31 *Arba „atnaujino“. **34:33** *T. y. stabus.

34 SKYRIUS

a 1Ka 21:29
Iz 39:8

b 2Ka 23:1

c 2Ka 23:2
2Me 17:3, 9
Neh 8:3

d Ezr 10:3

e Įst 6:5

f Įst 31:24–26
2Ka 22:8

g 2Me 30:1, 12
2Me 33:1, 16

h 2Ka 23:5

35 SKYRIUS

i Iš 12:3–11
2Ka 23:21

y Kun 23:5
Įst 16:1

j Iš 12:21

k 2Me 23:18
2Me 31:2

Antra skiltis

a Įst 33:10
2Me 17:8, 9
Neh 8:7, 8

b 1Ka 6:38
2Me 5:7

c Sk 4:15
1Me 23:25, 26

d 1Me 23:6
2Me 8:14

e Iš 12:21
2Me 30:1, 15

f 2Me 30:24

g 2Ka 23:4
2Me 34:14

3 Levitams, kurie Jehovai buvo šventi, kurie mokė visą Izraelį Dievo Įstatymo,[a] karalius kalbėjo: „Šventąją Skrynią padėkite Namuose, kuriuos pastatė Izraelio karaliaus Dovydo sūnus Saliamonas.[b] Ant pečių jos daugiau nebenešiosite.[c] Tarnaukite Jehovai, savo Dievui, ir jo tautai Izraeliui! **4** Laikydamiesi to, ką Izraelio karalius Dovydas ir jo sūnus Saliamonas yra parašę, pasiruoškite tarnauti pagal savo kilčių ir skyrių tvarką.[d] **5** Sustokite šventykloje kiltimis taip, kad kiekvienai jūsų brolių, jūsų tautiečių, kilčiai tektų po grupelę levitų. **6** Papjaukite Paschos auką,[e] apsivalykite* ir paruoškite viską savo broliams, kaip Jehova yra liepęs per Mozę.“

7 Iš savo kaimenių, iš savo paties turto, karalius Jošijas dovanojo visiems susirinkusiems gyvulių[f] – 30 000 avinėlių bei ožiukų Paschos aukai ir 3000 jaučių. **8** Jo pareigūnai irgi davė dovanų kunigams, levitams ir kitiems žmonėms – geros valios auką. Hilkijas,[g] Zacharijas ir Jehielis, Dievo Namų vyriausieji, davė kunigams 2600 avinėlių bei ožiukų Paschos aukai, taip pat 300 jaučių. **9** Konanijas su savo broliais Šemaja ir Netaneliu, o sykiu su jais ir Hašabijas, Jejelis ir Jehozabadas, levitų vyriausieji, padovanojo levitams 5000 avinėlių bei ožiukų Paschos aukai ir 500 jaučių.

10 Galiausiai viskas buvo suruošta; kunigai užėmė savo vietas ir levitai sustojo savo

35:6 *Pažod. „pasišventinkite“.

kiltimis,[a] kaip karalius buvo įsakęs. **11** Tada jie ėmė pjauti Paschos aukas.[b] Kunigai šlakstė kraują, kurį jiems paduodavo,[c] o levitai dyrė kailį.[d] **12** Jie suruošė ir išdalijo tautos kiltims deginamąsias aukas, kad atnašautų Jehovai, kaip nurodyta Mozės knygoje; tą patį padarė ir su jaučiais. **13** Paschos auką iškepė ant ugnies,[e] o kitas šventas aukas paruošė puoduose, katiluose ir kaistuvuose ir skubiai patiekė žmonėms. **14** Paskui levitai paruošė Paschos auką sau ir kunigams, nes kunigai, Aarono palikuoniai, deginamąsias aukas ir riebiąsias aukų dalis atnašavo iki pat išnaktų. Taigi levitai viską paruošė tiek sau, tiek kunigams – Aarono palikuoniams.

15 Giesmininkai, Asafo[f] sūnūs, stovėjo savo vietose, kaip buvo prisakę Dovydas,[g] Asafas,[h] Hemanas ir karaliaus regėtojas Jedutūnas,[i] o vartų sargai budėjo prie visų vartų.[y] Nuo tarnybos atsitraukti jiems nereikėjo, nes jų broliai levitai viską jiems suruošė. **16** Taigi, kaip karalius Jošijas ir buvo liepęs, tą dieną viskas buvo suruošta, kad žmonės galėtų Jehovos garbei švęsti Paschą[j] ir atnašauti ant Jehovos aukuro deginamąsias aukas.[k]

17 Izraelitai tąkart susirinkę šventė Paschą ir po to dar septynias dienas – Neraugintos duonos šventę.[l] **18** Šitaip Paschos Izraelyje nebuvo švęsta nuo pranašo Samuelio laikų. Joks Izraelio karalius nebuvo surengęs tokios Paschos, kokią tąkart šventė Jošijas,[m] kunigai, levitai, Judo ir Izraelio žmonės, suėję draugėn, ir Jeruzalės gyventojai. **19** Šią Paschą šventė aštuonioliktais Jošijo karaliavimo metais.

20 Po viso šito, kai Jošijas jau buvo atnaujinęs šventyklą, Egipto valdovas Nekojas[a] traukė į karo žygį prie Eufrato, į Karkemišą. Jošijas išžygiavo prieš jį,[b] **21** ir Nekojas siuntė pasiuntinius jam pasakyti: „Ko tau iš manęs reikia,* Judo karaliau? Ne su tavimi kariauti žygiuoju, kariausiu su kita karalyste, ir Dievas ragina mane paskubėti. Sakau tavo paties labui: neik prieš Dievą, nes jis tave sunaikins. Dievas mano pusėje.“ **22** Tačiau Jošijas buvo nesukalbamas – Nekojo žodžių nepaklausė, nors tai buvo žodžiai iš paties Dievo lūpų. Persirengęs, kad jo neatpažintų,[c] Jošijas išsiruošė į mūšį, atžygiavo susiremti su Nekoju į Megido lygumą.[d]

23 Lankininkai karalių Jošiją pašovė. Karalius paprašė tarnų: „Vežkite mane iš čia, aš sunkiai sužeistas.“ **24** Tarnai iškėlė jį iš vežimo ir, įsodinę į antrą kovos vežimą, nugabeno į Jeruzalę. Jošijas mirė ir buvo palaidotas savo protėvių kapuose;[e] jo gedėjo visas Judas ir Jeruzalė. **25** Jeremijas[f] sudėjo raudą apie Jošiją, ir visi giesmininkai bei giesmininkės[g] tebemini Jošiją savo raudose. Izraelyje buvo įvestas paprotys raudoti tas raudas; jos įtrauktos į raudų rinkinį.

26 Daugiau apie Jošiją – kokių ištikimosios meilės darbų jis padarė, laikydamasis Jehovos Įstatymo, **27** ir visa, ką jis nuveikė, nuo pradžios iki pabai-

35 SKYRIUS

a 1Me 23:6

b Iš 12:3, 6

c 2Me 30:16

d 2Me 29:34

e Iš 12:8
Įst 16:6, 7

f 1Me 16:37

g 1Me 23:5

h 1Me 25:1, 2

i 1Me 16:41, 42
1Me 25:3

y 1Me 26:12, 13

j Kun 23:5

k 2Ka 23:21

l Iš 12:15
Kun 23:6
Įst 16:3
2Me 30:1, 21

m 2Ka 23:22, 23
2Me 30:5, 26

Antra skiltis

a Jer 46:2

b 2Ka 23:29

c 1Ka 22:30

d Ts 1:27
Ts 5:19
Zch 12:11
Apr 16:16

e 2Ka 23:30
2Me 34:28

f Jer 1:1

g Jer 9:17, 20

35:21 *Pažod. „Kas man ir tau“.

gos, – parašyta Izraelio ir Judo karalių knygoje.[a]

36 Tada krašto žmonės paėmė Jošijo sūnų Jehoahazą[b] ir Jeruzalėje padarė karaliumi vietoj jo tėvo.[c] **2** Karaliumi Jehoahazas tapo būdamas dvidešimt trejų ir Jeruzalėje valdė tris mėnesius. **3** Egipto valdovas nebeleido jam Jeruzalėje karaliauti ir iš Judo pareikalavo šimto talentų* sidabro ir talento aukso.[d] **4** Judo ir Jeruzalės karaliumi Egipto valdovas Nekojas[e] paskyrė Jehoahazo brolį Eljakimą ir pervadino Jehojakimu, o patį Jehoahazą, Eljakimo brolį, pasiėmė į Egiptą.[f]

5 Karaliumi Jehojakimas[g] tapo būdamas dvidešimt penkerių ir Jeruzalėje karaliavo 11 metų. Jis darė, kas nedora Jehovos, savo Dievo, akyse.[h] **6** Prieš jį atžygiavo Babilono karalius Nebukadnecaras,[i] ketindamas jį sukaustyti variniais pančiais ir išsivesti į Babiloną.[y] **7** Nebukadnecaras taip pat paėmė kai kuriuos Jehovos Namų reikmenis ir parsigabeno juos į Babiloną, į savo rūmus.[j] **8** Daugiau apie Jehojakimą – kokių bjauryščių jis padarė ir visa bloga, kas apie jį žinoma, – parašyta Izraelio ir Judo karalių knygoje. Vietoj jo ėmė karaliauti jo sūnus Jehojachinas.[k]

9 Karaliumi Jehojachinas[l] tapo būdamas aštuoniolikos ir Jeruzalėje karaliavo tris mėnesius ir dešimt dienų. Jis darė, kas nedora Jehovos akyse.[m] **10** Metų pradžioje* karalius Nebukadnecaras siuntė žmones, kad atvestų jį į Babiloną[a] ir sykiu pargabentų vertingų daiktų iš Jehovos Namų,[b] o Judo ir Jeruzalės karaliumi paskyrė jo dėdę Zedekiją.[c]

11 Karaliumi Zedekijas[d] tapo būdamas dvidešimt vienų ir Jeruzalėje karaliavo 11 metų.[e] **12** Jis darė, kas nedora Jehovos akyse, ir nenusižemino net kai Jehovos vardu jį perspėjo pranašas Jeremijas.[f] **13** Be to, jis sukilo prieš karalių Nebukadnecarą,[g] kuris buvo Dievo akivaizdoje jį prisaikdinęs. Jis liko kietasprandis ir kietaširdis – į Jehovą, Izraelio Dievą, taip ir neatsigręžė. **14** Ir kunigų vyriausieji, ir tauta buvo labai neištikimi – darė tas pačias bjaurystes kaip kitos tautos ir suteršė Jehovos Namus,[h] kuriuos jis buvo pašventinęs Jeruzalėje.

15 Jehova, jų protėvių Dievas, gailėjo savo tautos ir savo buveinės, todėl vis siuntė pasiuntinius, kad žmones įspėtų. **16** Bet žmonės Dievo pasiuntinius išjuokdavo.[i] Jo žodžius jie niekino,[y] šaipėsi iš jo pranašų,[j] ir kai nebeliko vilties, kad tauta bus pagydyta, ant jų išsiliejo Jehovos rūstybė.[k]

17 Dievas atvedė prieš juos chaldėjų[l] karalių ir šis šventykloje[m] kalaviju išžudė[n] jų jaunuolius, nepagailėjo nei vaikino, nei merginos, nei seno, nei ligoto.[o] Dievas viską atidavė jam į rankas.[p] **18** Visi Dievo Namų reikmenys, dideli ir maži, Jehovos Namų turtai ir karaliaus bei jo didžiūnų turtai – viskas buvo išgabenta į Babiloną.[r] **19** Chaldėjų karalius sudegino Dievo Namus,[s] išgriovė Jeruzalės sienas,[t] sudegino

36:3 *Talentas buvo lygus 34,2 kg. Žr. priedą B14. **36:10** *Galbūt pavasarį.

35 SKYRIUS

a 2Ka 23:28

36 SKYRIUS

b 1Me 3:15
Jer 22:11
c 2Ka 23:30, 31
d 2Ka 18:14
2Ka 23:33
e 2Ka 23:29
Jer 46:2
f 2Ka 23:34
Jer 22:11, 12
g Jer 26:20, 21
Jer 36:32
h 2Ka 23:36, 37
i 2Ka 24:1
2Ka 25:1
Jer 25:1
y 2Ka 24:16
Dan 1:1
j Ezr 1:7
Jer 27:16
Dan 1:2
Dan 5:2
k 2Ka 24:5, 6
l Jer 22:24
Mt 1:12
m 2Ka 24:8, 9

Antra skiltis

a 2Ka 24:10
Jer 29:1, 2
Ez 1:2
b 2Ka 24:13
Jer 27:17, 18
c 2Ka 24:17
d Jer 37:1
e 2Ka 24:18–20
Jer 52:1–3
f Jer 21:1, 2
Jer 34:2
Jer 38:14, 24
g 2Ka 24:20
Ez 17:12–15
h 2Ka 16:11
Ez 8:10, 11
i 2Me 30:1, 10
y Jer 5:12
j Jer 20:7
k Ps 74:1
l 2Ka 24:2
m Ez 9:7
n Kun 26:31
Įst 28:25
Ps 79:2
o Rd 2:21
p Įst 28:49–51
r 2Ka 20:16, 17
Iz 39:6
Jer 27:19–22
Jer 52:17
s Ps 74:4–7
t Jer 52:14

visas jos tvirtoves, sunaikino visa, kas vertinga.[a] **20** O tuos, kurie kalavijo išvengė, jis išvedė kaip tremtinius į Babiloną,[b] ir ten jie tarnavo jam[c] ir jo sūnums, kol neįsiviešpatavo persų karalystė.[d] **21** Taip išsipildė žodis, Jehovos paskelbtas per Jeremiją,[e] ir kraštas atsiilsėjo už nešvęstus šabus.[f] Visą tą laiką, iki suėjo 70 metų,[g] kraštas plytėjo apleistas ir ilsėjosi*.

36:21 *Arba „šventė šabą“.

36 SKYRIUS

a 1Ka 9:7
2Ka 25:9, 10
Ps 79:1
b 2Ka 25:21
Ps 137:1
c Jer 27:6, 7
d Ezr 1:1–3
e Jer 25:9
f Kun 26:34
g Jer 25:12
Zch 1:12

Antra skiltis

a Iz 44:28
Iz 45:1
b Jer 29:14
Jer 32:42
Jer 33:10, 11
c Ezr 1:1–4
d Dan 5:18
e Iz 44:28
f Ezr 7:12, 13

22 Pirmais Persijos karaliaus Kyro[a] valdymo metais, kad išsipildytų Jehovos žodis, paskelbtas per Jeremiją,[b] Jehova įkvėpė Persijos karalių Kyrą visoje karalystėje žodžiu ir raštu pranešti:[c] **23** „Taip sako Kyras, Persijos karalius. Dangaus Dievas Jehova atidavė man visas žemės karalystes[d] ir įpareigojo pastatyti jam Namus Jeruzalėje,[e] Judo krašte. Kas tik esate iš jo tautos, – Jehova, jūsų Dievas, tebūna su jumis! – leiskitės kelionėn.“[f]

EZROS
KNYGA

TURINIO APŽVALGA

1 Karaliaus Kyro įsakas atstatyti šventyklą (1–4)
Tremtiniai ruošiasi keliauti iš Babilono (5–11)

2 Sugrįžusių iš tremties sąrašas (1–67)
Šventyklos tarnai (43–54)
Saliamono tarnų palikuoniai (55–57)
Geros valios aukos šventyklos statybai (68–70)

3 Atstatytas aukuras ir aukojamos aukos (1–6)
Pradedami šventyklos atstatymo darbai (7–9)
Paklojamas šventyklos pamatas (10–13)

4 Priešai mėgina darbus sustabdyti (1–6)
Priešai siunčia karaliui Artakserksui skundžiamąjį raštą (7–16)
Artakserkso atsakymas (17–22)
Šventyklos statyba sustabdoma (23, 24)

5 Žydai vėl imasi šventyklos atstatymo darbų (1–5)
Tatnajo laiškas karaliui Darijui (6–17)

6 Darijus liepia atlikti paiešką ir išleidžia įsaką (1–12)
Šventykla užbaigiama ir pašventinama (13–18)
Švenčiama Pascha (19–22)

7 Į Jeruzalę atvyksta Ezra (1–10)
Artakserkso laiškas Ezrai (11–26)
Ezra šlovina Jehovą (27, 28)

8 Keliaujančių su Ezra sąrašas (1–14)
Pasirengimas kelionei (15–30)
Iš Babilono į Jeruzalę (31–36)

9 Izraelitai susimaišę vedybomis su kitataučiais (1–4)
Ezra maldoje išpažįsta tautos nuodėmes (5–15)

10 Pasižadama svetimtautes žmonas išprašyti iš namų (1–14)
Svetimtautės žmonos išprašomos (15–44)

1 Pirmais Persijos karaliaus Kyro[a] valdymo metais, kad išsipildytų Jehovos žodis, paskelbtas per Jeremiją,[b] Jehova įkvėpė Persijos karalių Kyrą visoje karalystėje žodžiu ir raštu pranešti:[c]

2 „Taip sako Kyras, Persijos karalius. Dangaus Dievas Jehova atidavė man visas žemės karalystes[d] ir įpareigojo pastatyti jam Namus Jeruzalėje,[e] Judo krašte. **3** Kas tik esate iš jo tautos, – jūsų Dievas tebūna su jumis! – leiskitės kelionėn į Judą, į Jeruzalę, ir atstatykite Jehovos, Izraelio Dievo, Namus – didžio Dievo Namus, buvusius Jeruzalėje*. **4** Kiekvieną grįžtantį, kad ir kur jis iki šiol gyveno,[f] teparemia kaimynai – tegu duoda jam sidabro ir aukso, daiktų ir gyvulių, taip pat geros valios auką Dievo Namams,[g] buvusiems Jeruzalėje.“

5 Tada Judo ir Benjamino giminių kilčių vyriausieji, kunigai ir levitai – kiekvienas, kurį Dievas įkvėpė, – susiruošė kelionėn atstatyti Jeruzalėje buvusių Jehovos Namų. **6** Visi aplinkiniai juos parėmė* – davė sidabro ir aukso reikmenų, daiktų, gyvulių ir kitų vertingų dovanų, neskaitant geros valios aukų.

7 Karalius Kyras taip pat įsakė grąžinti Jehovos Namų reikmenis, kuriuos Nebukadnecaras buvo paėmęs iš Jeruzalės ir padėjęs savo dievo namuose.[h] **8** Persijos karalius Kyras įsakė juos grąžinti prižiūrint iždininkui Mitredatui. Šis reikmenis surašė ir perdavė Judo vadui Šešbacarui*.[a]

9 Štai reikmenų sąrašas: 30 auksinių krepšelių, 1000 sidabrinių krepšelių, 29 atsarginiai indai, **10** 30 auksinių dubenėlių, 410 sidabrinių dubenėlių, 1000 kitų reikmenų. **11** Iš viso buvo 5400 auksinių ir sidabrinių dirbinių. Visa tai Šešbacaras pargabeno į Jeruzalę tuo pat metu, kai su tremtiniais[b] grįžo iš Babilono.

2 Štie yra iš tremties parėję srities gyventojai,[c] kuriuos Babilono karalius Nebukadnecaras buvo išvaręs į Babiloną[d] ir kurie vėliau grįžo į Jeruzalę ir Judą, kiekvienas į savo miestą.[e] **2** Jie parėjo kartu su Zerubabeliu,[f] Jozue,[g] Nehemija, Seraja, Reelaja, Mordechaju, Bilšanu, Misparu, Bigvaju, Rehumu ir Baana.

Izraelitų vyrų skaičius buvo:[h] **3** Parošo palikuonių – 2172, **4** Šefatijos palikuonių – 372, **5** Arachoi palikuonių – 775, **6** Jozuės ir Joabo palikuonių iš Pahat Moaboy šeimos – 2812, **7** Elamoj palikuonių – 1254, **8** Zatuvok palikuonių – 945, **9** Zakajo palikuonių – 760, **10** Banio palikuonių – 642, **11** Bebajo palikuonių – 623, **12** Azgado palikuonių – 1222, **13** Adonikamo palikuonių – 666, **14** Bigvajo palikuonių – 2056, **15** Adino palikuonių – 454, **16** Atero palikuonių iš Ezekijo šeimos – 98, **17** Becajo palikuonių – 323, **18** Joros palikuonių – 112, **19** Hašumoj palikuonių – 223, **20** vyrų iš Gibaro – 95, **21** vyrų iš Betliejaus – 123, **22** vyrų

1 SKYRIUS

a Iz 45:1
Dan 10:1

b Jer 25:12
Jer 29:14
Jer 33:10, 11

c 2Me 36:22, 23

d Dan 4:34, 35

e Iz 44:28

f 2Ka 17:6
Jer 9:16

g Iš 35:21
1Me 29:9
Ezr 7:14–16

h 2Ka 24:11, 13
2Me 36:7, 18
Ezr 6:5
Dan 1:1, 2
Dan 5:2

Antra skiltis

a Ezr 5:14, 16
Ag 1:1, 14
Ag 2:23

b 2Ka 24:14, 15
2Me 36:20

2 SKYRIUS

c Ezr 8:1

d 2Ka 24:15, 16
2Ka 25:11
2Me 36:20

e Neh 7:6, 7

f Ezr 1:8, 11
Ag 1:14
Mt 1:12

g Ezr 3:8
Ezr 5:2
Zch 3:1

h Neh 7:8–38

i Neh 6:17, 18

y Ezr 10:30, 44
Neh 3:11

j Ezr 10:26, 44

k Ezr 10:27, 44

l Ezr 10:33, 44

1:3 *Arba galbūt „jis yra Dievas, gyvenantis Jeruzalėje“. **1:6** *Pažod. „sustiprino jų rankas“.

1:8 *Galbūt tai Zerubabelis. Žr. Ezr 2:2; 3:8.

iš Netofos – 56, **23** vyrų iš Anatoto[a] – 128, **24** vyrų iš Azmaveto – 42, **25** vyrų iš Kirjat Jearimų, Kefyros ir Beerotų – 743, **26** vyrų iš Ramos[b] ir Gebos[c] – 621, **27** vyrų iš Michmašo – 122, **28** vyrų iš Betelio ir Ajo[d] – 223, **29** vyrų iš Nebojo[e] – 52, **30** vyrų iš Magbišo – 156, **31** kito Elamo palikuonių – 1254, **32** Harimo palikuonių – 320, **33** vyrų iš Lodo, Hadido ir Onojo – 725, **34** vyrų iš Jericho – 345, **35** vyrų iš Senavos – 3630.

36 Kunigų[f] buvo: Jedajos[g] palikuonių iš Jozuės[h] šeimos – 973, **37** Imero[i] palikuonių – 1052, **38** Pašhūro[y] palikuonių – 1247, **39** Harimo[j] palikuonių – 1017.

40 Levitų,[k] Jozuės ir Kadmielio[l] palikuonių iš Hodavijos šeimos, buvo 74. **41** Giesmininkų,[m] Asafo[n] palikuonių, buvo 128. **42** Vartų sargų[o] palikuonių – Šalumo palikuonių, Atero palikuonių, Talmono[p] palikuonių, Akubo[r] palikuonių, Hatitos palikuonių, Šobajo palikuonių – iš viso buvo 139.

43 Šventyklos tarnų*[s] buvo: Cihos palikuoniai, Hasufos palikuoniai, Tabaoto palikuoniai, **44** Keroso palikuoniai, Siachos palikuoniai, Padono palikuoniai, **45** Lebanos palikuoniai, Hagabos palikuoniai, Akubo palikuoniai, **46** Hagabo palikuoniai, Šalmajo palikuoniai, Hanano palikuoniai, **47** Gidelio palikuoniai, Gaharo palikuoniai, Reajos palikuoniai, **48** Recino palikuoniai, Nekodos palikuoniai, Gazamo palikuoniai, **49** Uzos palikuoniai, Paseacho palikuoniai, Besajo palikuoniai, **50** Asnos palikuoniai, meunų palikuoniai, Nefusimo palikuoniai, **51** Bakbuko palikuoniai, Hakufos palikuoniai, Harhūro palikuoniai, **52** Bacluto palikuoniai, Mehidos palikuoniai, Haršos palikuoniai, **53** Barkoso palikuoniai, Siseros palikuoniai, Temacho palikuoniai, **54** Neciaho palikuoniai, Hatifos palikuoniai.

55 Saliamono tarnų palikuonių buvo: Sotajo palikuoniai, Sofereto palikuoniai, Perudos palikuoniai,[a] **56** Jaalos palikuoniai, Darkono palikuoniai, Gidelio palikuoniai, **57** Šefatijos palikuoniai, Hatilo palikuoniai, Pocheret Cebaimo palikuoniai, Amio palikuoniai.

58 Šventyklos tarnų* ir Saliamono tarnų palikuonių iš viso buvo 392.

59 O štai vyrai, kurie parėjo iš Tel Melacho, Tel Haršos, Kerubo, Adono ir Imero, tačiau negalėjo patvirtinti, kad pagal kiltį ir kilmę yra izraelitai:[b] **60** Delajos palikuoniai, Tobijos palikuoniai, Nekodos palikuoniai – iš viso 652. **61** Kunigų palikuoniai: Hobajos palikuoniai, Hakoco[c] palikuoniai, taip pat palikuoniai Barzilajo, kuris vedė vieną iš gileadiečio Barzilajo[d] dukterų ir pasivadino jų šeimos vardu. **62** Jie ieškojo savo giminės kilmės įrašų, bet nerado, todėl buvo pripažinti netinkami eiti kunigų tarnystę*.[e] **63** Tiršata* neleido jiems valgyti to, kas švenčiausia,[f] kol atsiras kunigas, kuris galėtų teirautis per Urimus ir Tumimus.[g]

2 SKYRIUS

a Joz 21:8, 18 Jer 1:1

b Joz 18:21, 25

c Joz 18:21, 24

d Joz 7:2

e Ezr 10:43, 44

f Neh 7:39–42

g 1Me 9:2, 10 Neh 11:3, 10

h 1Me 24:3, 11

i 1Me 24:3, 14 Ezr 10:20, 44

y Ezr 10:22, 44

j 1Me 24:3, 8 Ezr 10:21, 44

k Neh 7:43

l Ezr 3:9 Neh 12:8, 24

m Neh 7:44

n 1Me 15:16, 17 Neh 11:3, 17

o Neh 7:45

p 1Me 9:2, 17 Neh 11:3, 19

r Neh 12:25, 26

s Joz 9:3, 27 1Me 9:2 Neh 3:26 Neh 7:46–56

Antra skiltis

a Neh 7:57–60

b Neh 7:61–65

c 1Me 24:3, 10 Neh 3:21

d 2Sa 17:27–29 1Ka 2:7

e Sk 3:10

f Kun 2:3 Kun 6:26 Sk 18:11

g Is 28:30 Sk 27:21 1Sa 28:6

2:43, 58 *Hebr. *netinim*, išvertus – „duotieji“. Žr. žodynėlyje „šventyklos tarnai“.

2:62 *Arba „buvo nušalinti nuo kunigystės kaip netyri“. **2:63** *Persų vartotas provincijos valdytojo titulas.

64 Visą bendruomenę sudarė 42360 vyrų,[a] **65** be vergų ir vergių, kurių buvo 7337. Dar buvo 200 giesmininkų ir giesmininkių. **66** Žirgų buvo 736, mulų – 245, **67** kupranugarių – 435, asilų – 6720.

68 Kai kurie kilčių vyriausieji, atkeliavę į Jeruzalę, į Jehovos Namų vietą, davė geros valios aukų,[b] kad Dievo Namai būtų atstatyti ten, kur ir buvo.[c] **69** Pagal savo išgales statybos iždui jie davė 61000 auksinių drachmų*, 5000 sidabrinių minų#[d] ir 100 apdarų kunigams. **70** Kunigai, levitai, giesmininkai, vartų sargai, šventyklos tarnai* ir visi kiti žmonės įsikūrė savo miestuose. Taigi visas Izraelis apsigyveno savo miestuose.[e]

3 Septinto mėnesio[f] pradžioje, kai jau buvo įsikūrę savo miestuose, izraelitai visi kaip vienas susirinko į Jeruzalę. **2** Jehocadako sūnus Jozuė[g] kartu su kitais kunigais, taip pat Šaltielio[h] sūnus Zerubabelis[i] su savo broliais ėmėsi atstatyti Izraelio Dievo aukurą, kad galėtų aukoti ant jo deginamąsias aukas, kaip reikalauja Mozės, Dievo vyro, Įstatymas.[y]

3 Nors ir bijojo aplinkinių tautų,[j] jie pastatė aukurą toje pačioje vietoje, kur jis buvo anksčiau, ir pradėjo aukoti ant jo deginamąsias aukas Jehovai – ryto ir vakaro aukas.[k] **4** Tada, kaip prisakyta, surengė Palapinių šventę[a] ir diena po dienos aukojo tiek deginamųjų aukų, kiek nustatyta kiekvienai dienai.[b] **5** Nuo to laiko, be kasdienės deginamosios aukos,[c] jie dar aukojo jaunačių aukas[d] ir šventų Jehovos iškilmių aukas,[e] taip pat geros valios aukas,[f] kurias žmonės Jehovai atnešdavo. **6** Jehovos šventyklos pamatas dar nebuvo paklotas, bet deginamąsias aukas Jehovai jie atnašavo jau nuo septinto mėnesio pirmos dienos.[g]

7 Jie davė pinigų akmenskaldžiams[h] ir amatininkams,[i] o sidoniečiams ir tyriečiams – valgio, gėrimo ir aliejaus, kad šie iš Libano į Jopę jūra plukdytų kedro rąstus.[y] Taip buvo daroma su Persijos karaliaus Kyro leidimu.[j]

8 Antrais metais, skaičiuojant nuo tada, kai žmonės atėjo į Jeruzalę prie Dievo Namų, antrą mėnesį, Šaltielio sūnus Zerubabelis ir Jehocadako sūnus Jozuė su kitais broliais – kunigais, levitais ir visais, kurie buvo parėję iš tremties į Jeruzalę,[k] – ėmėsi darbo. Prižiūrėti Jehovos Namų statybą buvo įpareigoti levitai, dvidešimties metų ir vyresni. **9** Taigi Jozuė su savo sūnumis ir broliais, Kadmielis su sūnumis (visi iš Judo* šeimos), o kartu ir kiti levitai – Henadado[l] sūnūs su savo sūnumis ir broliais – ėmėsi prižiūrėti Dievo Namų statybos darbus.

10 Kai statytojai paklojo Jehovos šventyklos pamatą,[m] kunigai, apsivilkę kunigiškais drabužiais, sustojo šlovinti Jehovos su trimitais,[n] o levitai, Asafo

2 SKYRIUS

a Neh 7:66–69
Iz 10:21
Jer 23:3

b Iš 35:5
1Me 29:5
Neh 7:70–72

c 2Me 3:1

d Ezr 8:25

e Neh 7:73

3 SKYRIUS

f 1Ka 8:2

g Ag 1:1

h 1Me 3:17
Mt 1:12

i Ezr 1:7, 8
Lk 3:23, 27

y Įs 20:24
Iz 40:29

j Ezr 4:4

k Sk 28:3, 4

Antra skiltis

a Iš 23:16
Kun 23:34

b Iš 29:38
Sk 29:12, 13

c Iš 29:39, 42

d Sk 10:10
Ps 81:3

e Įst 16:16

f Įst 12:5, 6

g Sk 29:1

h 1Ka 5:17

i Ezr 5:8

y Joz 19:46, 48
1Me 22:3, 4
2Me 2:10, 16

j Ezr 1:2, 3
Ezr 6:3, 4

k Neh 7:6, 7

l Neh 3:18

m Zch 4:9

n Sk 10:8

2:69 *Paprastai siejama su auksiniu Persijos dariku, svėrusiu 8,4 g. Ne tas pats kas drachma, minima graikiškojoje Biblijos dalyje. Žr. priedą B14. #Hebrajiškojoje Biblijos dalyje mina lygi 570 g. Žr. priedą B14. **2:70** *Hebr. *netinim*, išvertus – „duotieji“. Žr. žodynėlyje „šventyklos tarnai“.

3:9 *Ezr 2:40 vadinamas Hodavija, o Neh 7:43 – Hodva.

sūnūs, – su lėkštelėmis, kad viskas vyktų taip, kaip Izraelio karaliaus Dovydo prisakyta.[a] **11** Ir jie ėmė pakaitomis giedoti Jehovai gyrių[b] ir jam dėkoti: „Nes jis geras, nes jo ištikimoji meilė Izraeliui amžina.“[c] Visi žmonės šlovino Jehovą garsiais šūksniais už tai, kad Jehovos Namų pamatas buvo paklotas. **12** Daug kunigų, levitų ir kilčių vyriausiųjų – senoliai, kurie buvo matę ankstesnius Namus,[d] – balsu verkė, kai šių Namų pamatas buvo dedamas jų akivaizdoje, o daug kitų garsiai šaukė iš džiaugsmo.[e] **13** Nebuvo galima atskirti džiaugsmo šūksnių nuo verksmo, nes žmonių šauksmas buvo didelis ir garsas aidėjo toli.

4 Kai Judo ir Benjamino giminių priešai[f] išgirdo, kad grįžę tremtiniai[g] stato Jehovai, Izraelio Dievui, šventyklą, **2** jie nedelsdami kreipėsi į Zerubabelį ir į kilčių vyriausiuosius sakydami: „Statykime drauge, nes nuo to meto, kai Asirijos karalius Asarhadonas[h] mus čia atkėlė,[i] mes irgi garbiname jūsų Dievą[y] ir aukojame jam aukas.“ **3** Bet Zerubabelis, Jozuė ir kiti Izraelio kilčių vyriausieji jiems atsakė: „Tarp mūsų ir jūsų nėra nieko bendra, kad Namus mūsų Dievui statytume drauge.[j] Mes vieni statysime Namus Jehovai, Izraelio Dievui, kaip karalius Kyras, Persijos valdovas, mums įsakė.“[k]

4 Nuo tada krašto gyventojai visaip mėgino pakirsti Judo žmonių drąsą* ir ryžtą darbuotis.[l] **5** Norėdami jų užmojus

4:4 *Pažod. „silpnino Judo žmonių rankas“.

3 SKYRIUS

a 1Me 6:31, 32; 1Me 23:5; 1Me 25:1

b Iš 15:21; Neh 12:24

c 1Me 16:34; 2Me 7:3

d 1Ka 6:22; Ag 2:3

e Ps 126:1, 6; Iz 35:10; Zch 4:9

4 SKYRIUS

f Ezr 4:6–8; Neh 4:7, 8

g Ezr 2:1, 64

h 2Ka 19:36, 37

i 2Ka 17:24

y 2Ka 17:33, 34

j Neh 2:19, 20; Jn 4:9, 22

k 2Me 36:23; Ezr 1:1–3; Ezr 6:3, 4

l Neh 6:9

Antra skiltis

a Neh 6:10–12

b Ezr 4:24; Ezr 5:5; Ezr 6:1

c 2Ka 18:26

d Pr 10:9, 10

e Neh 1:1; Est 1:2; Dan 8:2

f Pr 10:22; Iz 11:11; Jer 49:35, 36

g 2Ka 17:24

h Neh 1:3

paversti niekais, jie papirkinėjo karalystės patarėjus[a] ir taip darė per visas Persijos karaliaus Kyro dienas, iki Persiją pradėjo valdyti karalius Darijus.[b] **6** Pradėjus karaliauti Ahasverui, jie surašė prieš Judo ir Jeruzalės gyventojus skundžiamąjį raštą. **7** Toks raštas buvo parašytas ir Persijos karaliaus Artakserkso valdymo dienomis. Karaliui Artakserksui rašė Bišlamas, Mitredatas ir Tabeelis su savo sąjungininkais. Laišką jie išvertė į aramėjų kalbą[c] ir parašė aramėjiškais rašmenimis.*

8 * Štai ką karaliui Artakserksui prieš Jeruzalę rašė vyriausiasis pareigūnas Rehumas ir raštininkas Šimšajas. **9** (Tai buvo laiškas nuo vyriausiojo pareigūno Rehumo, raštininko Šimšajo ir jų sąjungininkų – teisėjų ir valdininkų, raštininkų, Erecho[d] žmonių, babiloniečių, Sūzų[e] gyventojų, tai yra elamitų,[f] **10** ir nuo visų tautų, kurias didysis ir prakilnusis Asnaparas* ištrėmė ir apgyvendino Samarijos miestuose,[g] bei nuo kitų Užupio# srities žmonių.) **11** Čia jų siųsto laiško nuorašas:

„Karaliui Artakserksui. Nuo tavo tarnų, Užupio srities žmonių. **12** Tebūnie karaliui žinoma, kad žydai, atkeliavę iš tavo krašto pas mus, susirinko į Jeruzalę. Jie atstato tą maištingą ir nedorą miestą, mūrija sienas,[h] taiso pamatus. **13** Te-

4:7 *Arba galbūt „Laiškas buvo parašytas aramėjiškai ir paskui išverstas“. **4:8** *Ezr 4:8–6:18 buvo parašyta aramėjiškai. **4:10** *T. y. Ašurbanipalas. #Arba „Užeufratės“. Turima omenyje sritis į vakarus nuo Eufrato.

būnie karaliui žinoma: jeigu tą miestą jie atstatys ir jo sienas užbaigs, tai nebemokės mokesčių, duoklės[a] ir muitų. Karališkasis iždas tada patirs nuostolių. **14** O kadangi esame karaliaus rūmų išlaikomi*, mums nedera abejingai žiūrėti, kaip karaliui daroma žala. Taigi siunčiame karaliui laišką **15** su prašymu atlikti paiešką karaliaus pirmtakų* metraščiuose.[b] Iš metraščių tu sužinosi ir pamatysi, koks maištingas tas miestas, koks grėsmę keliantis karaliams ir sritims. Jame maištaujama nuo seno, užtat miestas ir buvo sunaikintas.[c] **16** Norime, kad karalius žinotų: jeigu tą miestą jie atstatys ir jo sienas užbaigs, Užupio[d] srityje tu prarasi valdžią.“

17 Vyriausiajam pareigūnui Rehumui, raštininkui Šimšajui bei jų sąjungininkams, gyvenantiems Samarijoje, ir kitiems Užupio srities žmonėms karalius atsiuntė tokį atsakymą:

„Ramybė jums! **18** Laiškas, kurį mums* siuntėte, buvo aiškiai perskaitytas# mano akivaizdoje. **19** Man įsakius, buvo ištirta ir nustatyta, kad tame mieste nuo seno būta sambrūzdžių prieš karalius, maištų ir sukilimų.[e] **20** Jeruzalėje viešpatavo galingi karaliai. Jie valdė visą Užupio sritį, jiems buvo mokama duoklė, mokesčiai ir muitai. **21** Todėl dabar paliepkite tiems žmonėms nutraukti darbus ir miesto nebeatstatinėti, kol pats duosiu kitokį įsaką. **22** Būtinai imkitės tvarkyti šį reikalą, kad karalius nepatirtų daugiau žalos.“[a]

23 Kai karaliaus Artakserkso laiško nuorašas buvo perskaitytas Rehumui, raštininkui Šimšajui ir jų sąjungininkams, šie nuskubėjo į Jeruzalę pas žydus ir jėga sustabdė darbus. **24** Taigi Dievo Namų statybos darbai Jeruzalėje sustojo ir nieko nebuvo daroma iki antrų Persijos karaliaus Darijaus valdymo metų.[b]

5 Į Jude ir Jeruzalėje gyvenančius žydus prabilo pranašai Agėjas[c] ir Idojo[d] vaikaitis Zacharijas.[e] Jie pranašavo Izraelio Dievo, esančio su tauta, vardu. **2** Tada Šaltielio sūnus Zerubabelis[f] kartu su Jehocadako sūnumi Jozue[g] ėmėsi Jeruzalėje atstatyti Dievo Namus.[h] Dievo pranašai buvo su jais ir juos palaikė.[i] **3** Tuo laiku pas juos atėjo Užupio* valdytojas Tatnajas ir Šetar Boznajas su savo sąjungininkais ir pareiškė: „Kas jums davė įsaką statyti šiuos Namus ir statinį užbaigti?“ **4** Ir dar paklausė: „Kuo vardu tie vyrai, kurie prie šios statybos dirba?“ **5** Bet Dievas sergėjo žydų seniūnus*,[y] ir anie jiems dirbti nesutrukdė. Tuo tarpu buvo pasiųsta žinia Darijui ir gautas laiškas su atsakymu dėl šio reikalo.

6 Štai nuorašas laiško, kurį Užupio valdytojas Tatnajas ir Šetar Boznajas su savo sąjungininkais, Užupio srities valdininkais, siuntė karaliui Darijui.

4 SKYRIUS

a 2Ka 23:35
Neh 5:4

b Est 2:23
Est 6:1

c Jer 52:3

d Įst 11:24

e 2Ka 18:1, 7
2Ka 24:20
Ezr 4:15

Antra skiltis

a Ezr 4:13

b Ezr 5:5
Ezr 6:1
Ag 1:14, 15

5 SKYRIUS

c Ag 1:1

d Neh 12:1, 4

e Zch 1:1

f Mt 1:12

g Zch 6:11

h Ezr 3:2, 8

i Ezr 6:14
Ag 2:4, 21
Zch 4:7

y Ezr 7:6, 28
Ezr 8:22

4:14 *Pažod. „valgome rūmų druską“. **4:15** *Pažod. „tėvų“. **4:18** *Arba „man“. Originalo tekste čia pavartota didybės daugiskaita. #Arba galbūt „buvo išverstas ir perskaitytas“.

5:3 *Arba „Užeufratės“. Turima omenyje sritis į vakarus nuo Eufrato. **5:5** *Pažod. „jų Dievo akis buvo ant žydų seniūnų“.

7 Laiške, kurį jie nusiuntė, buvo parašyta:

„Karaliui Darijui.

Telydi tave ramybė! **8** Tebūna karaliui žinoma, kad mes nukeliavome į Judo sritį prie didžiojo Dievo Namų ir pamatėme, kad jie mūrijami iš didelių akmenų ir į sienas statomos sijos. Žmonės dirba su užsidegimu, todėl darbai gerai einasi. **9** Jų seniūnų mes paklausėme: ‘Kas jums davė įsaką statyti šiuos Namus ir statinį užbaigti?’[a] **10** Taip pat pasiteiravome, kuo jie vardu, norėdami surašyti vadovaujančių vyrų vardus ir pranešti tau, kas jie tokie.

11 Iš jų gavome tokį atsakymą: ‘Tarnaujame dangaus ir žemės Dievui ir atstatome jo Namus, kurie čia buvo pastatyti prieš daug metų. Juos statė ir užbaigė didis Izraelio karalius.[b] **12** Bet kadangi mūsų tėvai dangaus Dievą supykdė,[c] jis atidavė juos į rankas chaldėjui, Babilono karaliui Nebukadnecarui.[d] Šis sugriovė tuos Namus[e] ir ištrėmė žmones į Babiloną.[f] **13** Tačiau Babilono karalius Kyras pirmais savo valdymo metais išleido įsaką Dievo Namus atstatyti.[g] **14** Be to, karalius Kyras iš Babilono šventyklos surinko auksinius ir sidabrinius Dievo Namų reikmenis, kuriuos Nebukadnecaras buvo paėmęs iš Dievo šventyklos Jeruzalėje ir atgabenęs į Babilono šventyklą,[h] ir perdavė juos vyrui, vardu Šešbacaras*[i] (jį Kyras buvo paskyręs valdytoju).[y] **15** Kyras jam sakė: „Paimk šiuos reikmenis. Keliauk, pargabenk juos į Jeruzalę, į šventyklą, ir tebūna Dievo Namai atstatyti ten, kur stovėjo.“[a] **16** Tuomet Šešbacaras atkeliavo į Jeruzalę ir paklojo pamatą Dievo Namams.[b] Jie iki šiol tebestatomi, dar nėra užbaigti.’[c]

17 Todėl dabar, jei karaliui patinka, liepk atlikti paiešką karališkojoje Babilono iždinėje* ir išsiaiškinti, ar karalius Kyras tikrai išleido įsaką atstatyti Dievo Namus Jeruzalėje,[d] ir tebūna karaliaus sprendimas dėl šio reikalo atsiųstas mums.“

6 Tada karalius Darijus įsakė atlikti paiešką rankraščių saugyklose, kur buvo laikomi Babilono turtai. **2** Medijos srityje, Ekbatanos tvirtovėje, buvo rastas ritinys su tokiu įrašu:

3 „Karalius Kyras pirmais savo valdymo metais išleido įsaką dėl Dievo Namų Jeruzalėje:[e] ‘Tebūna paklotas pamatas ir tebūna tie Namai atstatyti, kad juose atnašautų aukas. Namai turi būti šešiasdešimties uolekčių* aukščio ir šešiasdešimties uolekčių pločio.[f] **4** Tebus dedamos trys eilės didelių akmenų ir viena eilė rąstų.[g] Viską apmokės karališkasis iždas.[h] **5** Be to, auksiniai ir sidabriniai Dievo Namų reikmenys, kuriuos Nebukadnecaras paėmė iš šventyklos Jeruzalėje ir išgabeno į Babiloną,[i] turi būti sugrąžinti ir padėti į vietą Jeruzalės šventykloje, Dievo Namuose.’“[y]

6 „Taigi dabar tu, Užupio* srities valdytojau Tatnajau, ir tu, Šetar Boznajau, ir jūs, Užu-

5 SKYRIUS

a Ezr 5:3, 4

b 1Ka 7:51

c Įst 31:17 2Me 34:24, 25

d 2Ka 24:1 2Ka 25:1

e 2Ka 25:8, 9

f 2Ka 25:11

g Ezr 1:1–3

h 2Ka 25:14, 15 2Me 36:7, 18

i Ezr 1:8, 11

y Ag 1:1, 14

Antra skiltis

a Ezr 1:2, 7

b Ezr 3:10 Ag 2:18 Zch 4:9

c Ezr 4:23, 24

d 2Me 36:22, 23 Ezr 6:3, 4

6 SKYRIUS

e 2Me 36:22, 23 Ezr 1:1–3

f 1Ka 6:2

g Ezr 3:7 Ezr 5:8

h Ezr 7:20 Iz 49:23

i 2Ka 25:13–15 2Me 36:7, 18 Dan 1:1, 2 Dan 5:2

y Ezr 1:8, 11

5:14 *Galbūt tai Zerubabelis. Žr. Ezr 2:2; 3:8.

5:17 *Arba „saugykloje“. **6:3** *Maždaug 26,7 m. Žr. priedą B14. **6:6** *Arba „Užeufratės“. Turima omenyje sritis į vakarus nuo Eufrato.

pio srities valdininkai, jų sąjunginkai,[a] pasitraukite **7** ir netrukdykite statyti Dievo Namų. Žydų valdytojas ir žydų seniūnai atstatys Dievo Namus ten pat, kur jie buvo. **8** Mano įsakymas yra toks: turėsite padėti žydų seniūnams atstatyti Dievo Namus. Iš karališkojo iždo,[b] iš mokesčių, surenkamų Užupio srityje, nedelsdami skirsite tiems vyrams lėšų, – tada darbai vyks be trikdžių,[c] – **9** ir visada, diena po dienos, duosite jiems, ko tik prireiktų, ko tik kunigai Jeruzalėje pareikalautų: ar tai būtų jautukai,[d] avinai[e] ir ėriukai[f] deginamosioms aukoms dangaus Dievui, ar kviečiai,[g] druska,[h] vynas[i] ir aliejus.[y] **10** Tegul jie atnašauja aukas, patinkančias dangaus Dievui, ir tesimeldžia už karaliaus ir jo sūnų gerovę*.[j] **11** O jeigu kas šio potvarkio nesilaikys, įsakau išplėšti iš jo namų sienoją ir tą žmogų ant jo pakabinti*, o jo namus paversti išviete#. **12** Dievas, kuris tą šventyklą išsirinko savo vardui,[k] tesunaikina kiekvieną karalių ir kiekvieną tautą, kuri drįstų šio įsako nesilaikyti ir kėsintųsi Dievo Namus Jeruzalėje sugriauti. Šį įsaką duodu aš, Darijus. Tebūna jis vykdomas nedelsiant.“

13 Tuomet Užupio srities valdytojas Tatnajas, Šetar Boznajas[l] ir jų sąjunginkai nedelsdami ėmėsi vykdyti visa, ką karalius Darijus buvo įsakęs. **14** O žydų seniūnai, įkvėpti pranašo Agėjo[m] ir Idojo vaikaičio Zacharijo[n] pranašavimų, darbus tęsė ir statyba gerai ėjosi.[a] Kaip Izraelio Dievas buvo įsakęs[b] ir kaip buvo įsakę Kyras,[c] Darijus[d] ir Persijos karalius Artakserksas*,[e] tuos Namus jie statė ir galiausiai užbaigė. **15** Iki šeštų karaliaus Darijaus viešpatavimo metų adaro* mėnesio trečios dienos Dievo Namai jau buvo atstatyti.

16 Tada izraelitai – kunigai, levitai[f] ir visi kiti grįžę tremtiniai – surengė džiugias Dievo Namų pašventinimo iškilmes. **17** Dievo Namams pašventinti jie paaukojo 100 jaučių, 200 avinų, 400 ėriukų ir kaip atnašą už viso Izraelio nuodėmę – 12 ožių, pagal Izraelio giminių skaičių.[g] **18** Be to, buvo atkurti kunigų ir levitų skyriai, kad Jeruzalėje jie tarnautų Dievui,[h] kaip Mozės knygoje prisakyta.[i]

19 Iš tremties grįžę žmonės pirmo mėnesio keturioliktą dieną šventė Paschą.[y] **20** Kunigai ir levitai visi iki vieno buvo apsivalę,[j] taigi visi buvo švarūs. Jie pjovė Paschos auką visiems grįžusiems tremtiniams, savo broliams kunigams ir sau. **21** Izraelitai, grįžę iš tremties, valgė ją drauge su visais, kurie, atsiskyrę nuo krašto tautų netyrybės, prisidėjo prie jų norėdami garbinti Jehovą, Izraelio Dievą*.[k] **22** Septynias dienas jie džiugiai šventė Neraugintos duonos šventę,[l] nes Jehova davė jiems džiaugsmo ir palankiai nuteikė Asirijos karaliaus širdį,[m] kad tas jiems padėtų*, kad remtų tikrojo Dievo, Izraelio Dievo, Namų statybą.

6 SKYRIUS

a Ezr 5:3, 6

b Ezr 7:20
Ag 2:7, 8

c Ezr 5:5

d Kun 1:3, 5

e Kun 1:10

f Sk 28:3

g Kun 2:1

h Kun 2:13

i Sk 15:5

y Iš 27:20
Kun 2:4

j Ezr 7:23

k Įst 12:5, 6
2Me 7:16

l Ezr 5:6

m Ag 1:12

n Ezr 5:1, 2
Zch 1:1, 7
Zch 6:15

Antra skiltis

a Ezr 3:8
Ezr 4:3

b Ag 1:8

c 2Me 36:23
Ezr 1:2, 3
Iz 44:28

d Ezr 6:12

e Ezr 7:12, 13

f 1Me 9:2
Neh 7:73

g 2Me 7:5

h 1Me 23:6

i Sk 3:6

y Iš 12:2, 14
Kun 23:5
Įst 16:1
Est 3:7

j Iš 30:19, 20
Kun 21:8
Kun 22:2, 3

k Iš 12:48
Sk 9:14

l Iš 12:17
Kun 23:6

m Ezr 7:27
Pat 21:1

6:10 *Pažod. „gyvastį“. **6:11** *Arba „pamauti“. #Arba galbūt „šiukšlynu“, „mėšlynu“.

6:14 *T. y. Artakserksas I Ilgarankis, kuris minimas ir Ezros 7 sk. Ne tas pats kaip Ezr 4:7. **6:15** *Žr. priedą B15. **6:21** *Pažod. „ieškoti Jehovos, Izraelio Dievo“. **6:22** *Pažod. „sustiprintų jų rankas“.

7 Po šių įvykių, valdant Persijos karaliui Artakserksui,[a] atvyko Ezra*,[b] Jis buvo sūnus Serajos[c] (šis – sūnus Azarijos, šis – sūnus Hilkijo,[d] **2** šis – sūnus Šalumo, šis – sūnus Cadoko, šis – sūnus Ahitubo, **3** šis – sūnus Amarijos, šis – sūnus Azarijos,[e] šis – sūnus Merajoto, **4** šis – sūnus Zerachijos, šis – sūnus Uzio, šis – sūnus Bukio, **5** šis – sūnus Abišūvos, šis – sūnus Finehaso,[f] šis – sūnus Eleazaro,[g] šis – sūnus vyriausiojo kunigo Aaronoʰ). **6** Taigi Ezra atvyko iš Babilono. Jis buvo perrašinėtojas, išmanantis Mozės Įstatymą,*[i] kurį buvo davęs Jehova, Izraelio Dievas. Karalius suteikė Ezrai visko, ko tik jis prašė, nes su juo buvo Jehovos, jo Dievo, ranka.

7 Drauge su Ezra septintais karaliaus Artakserkso valdymo metais į Jeruzalę atkeliavo ir daugiau izraelitų – kunigų, levitų,[y] giesmininkų,[j] vartų sargų[k] ir šventyklos tarnų*.[l] **8** Ezra į Jeruzalę atvyko septintų karaliaus valdymo metų penktą mėnesį. **9** Iš Babilono jis iškeliavo pirmo mėnesio pirmą dieną ir penkto mėnesio pirmą dieną pasiekė Jeruzalę, nes su juo buvo maloningoji jo Dievo ranka.[m] **10** Ezra buvo paruošęs savo širdį* tyrinėti Jehovos Įstatymą, jį vykdyti[n] ir mokyti jo nuostatų ir potvarkių izraelitus.[o]

11 Štai nuorašas laiško, kurį Ezrai – kunigui ir perrašinėtojui, išmanančiam įsakymus ir nuostatus, Jehovos duotus Izraeliui, – įteikė karalius Artakserkas:

12 * „Artakserkas,[a] karalių karalius, Ezrai – kunigui ir dangaus Dievo Įstatymo perrašinėtojui. Didi ramybė tau! Dabar **13** išleidžiu tokį potvarkį: jei kuris nors iš Izraelio žmonių, iš jų kunigų ir levitų, gyvenančių mano valdose, norėtų eiti su tavimi į Jeruzalę, tegul eina.[b] **14** Tu esi karaliaus ir jo septynių patarėjų siunčiamas ištirti, ar Jude ir Jeruzalėje laikomasi tavo Dievo Įstatymo, kuris yra tavo rankoje, **15** ir nugabenti sidabrą ir auksą, karaliaus ir jo patarėjų dovanojamą Izraelio Dievui, kurio buveinė yra Jeruzalėje, **16** taip pat visą sidabrą ir auksą, kurį surinksi Babilono srityje, kartu su dovanomis, kurias savo Dievo Namams Jeruzalėje dovanos tauta ir kunigai.[c] **17** Iš tų pinigų nedelsdamas nupirk jaučių,[d] avinų[e] ir ėriukų,[f] kartu su javų[g] ir liejamosiomis atnašomis,[h] ir paaukok visa tai Jeruzalėje ant savo Dievo Namų aukuro.

18 O su likusiu sidabru ir auksu tu ir tavo broliai darykite, kas jums patinka, pagal jūsų Dievo valią. **19** Visus tau patikėtus reikmenis, naudojamus tavo Dievo Namų tarnyboje, turėsi padėti Dievo akivaizdoje, Jeruzalėje.[i] **20** O visa kita, ko tavo Dievo Namams prireiktų, galėsi gauti iš karališkojo iždo.[y]

21 Aš, karalius Artakserkas, visiems Užupio* iždininkams įsakau: ko tiktai kunigas Ezra,[j] dangaus Dievo Įstatymo

7 SKYRIUS

a Neh 2:1

b Neh 8:2
Neh 12:26

c 1Me 6:14

d 2Ka 22:8

e 2Me 31:10

f Sk 25:11
Ts 20:28

g Iš 6:23, 25
Sk 3:32
Įst 10:6

h Iš 7:1
Iš 28:1

i Neh 8:1, 4

y Ezr 8:18, 19

j 1Me 6:31, 32

k 1Me 9:22–27

l 1Me 9:2
Ezr 8:20

m Ezr 8:22

n Įst 5:1
Įst 17:10

o Įst 33:8, 10
Mal 2:7

Antra skiltis

a Ezr 6:14
Neh 2:1

b Ezr 1:2, 3

c Ezr 1:5, 6
Ezr 8:25

d Kun 1:3

e Kun 1:10

f Sk 28:3

g Sk 15:4

h Sk 15:5

i Ezr 8:30

y Ezr 6:3, 4
Ezr 6:8

j Ezr 7:6
Neh 8:2

7:1 *Išvertus – „pagalba“. **7:6** *Arba „Jis buvo įgudęs perrašinėtojas Mozės Įstatymo“. **7:7** *Hebr. *netinim*, išvertus – „duotieji“. Žr. žodynėlyje „šventyklos tarnai“. **7:10** *Arba „širdyje buvo pasiryžęs“.

7:12 *Ezr 7:12–26 buvo parašyta aramėjiškai. **7:21** *Arba „Užeufratės“. Turima omenyje sritis į vakarus nuo Eufrato.

perrašinėtojas, jūsų paprašys, tebūna jam nedelsiant suteikta: **22** iki 100 talentų* sidabro, iki 100 korų# kviečių, iki 100 batų^ vyno,[a] iki 100 batų aliejaus,[b] o druskos[c] – neribotai. **23** Visa, ką dangaus Dievas yra įsakęs dėl savo Namų, tebūna stropiai vykdoma,[d] kad dangaus Dievo rūstybė neužsidegtų ant karaliaus valdų ir ant jo sūnų.[e] **24** Ir dar pranešu, kad neleidžiama uždėti jokios duoklės,[f] mokesčių ar muitų kunigams ir levitams, giesmininkams ir muzikantams,[g] vartų sargams, šventyklos tarnams*[h] nei kitiems, tarnaujantiems prie Dievo Namų.

25 O tu, Ezra, pasitelkęs Dievo išmintį*, paskirk pareigūnus ir teisėjus, kad teistų visus Užupio žmones, visus, kas žino tavo Dievo įstatymus. Ir jei yra tokių, kurie nežino, turėsite juos išmokyti.[i] **26** Jei kas tavo Dievo Įstatymo nesilaikys ir karaliaus įstatymams nepaklus, tas nedelsiant turi būti nubaustas – ar mirtimi, ar tremtimi, ar pinigine bauda, ar kalėjimu.“

27 Tebūna šlovė Jehovai, mūsų protėvių Dievui už tai, kad įdėjo į karaliaus širdį tokią mintį – papuošti Jehovos Namus Jeruzalėje![y] **28** Jis parodė man ištikimąją meilę, palankiai nuteikdamas karalių,[j] jo patarėjus[k] ir įtakingus karaliaus didžiūnus. Ir kadangi Jehovos, mano Dievo, ranka buvo su manimi, aš įsidrąsinau ir sutelkiau Izraelio seniūnus keliauti drauge.

8 Štai kilčių vyriausieji ir kilmės sąrašas tų, kurie, viešpataujant karaliui Artakserksui, keliavo su manimi iš Babilono:[a] **2** iš Finehaso[b] palikuonių – Geršomas, iš Itamaro[c] palikuonių – Danielius, iš Dovydo palikuonių – Hatušas, **3** iš Šechanijos ir iš Parošo palikuonių – Zacharija ir su juo 150 vyrų, kurie irgi įtraukti į sąrašą, **4** iš Pahat Moabo[d] palikuonių – Zerachijos sūnus Elijehoenajas ir su juo 200 vyrų, **5** iš Zatuvo[e] palikuonių – Jahazielio sūnus Šechanija ir su juo 300 vyrų, **6** iš Adino[f] palikuonių – Jehonatano sūnus Ebedas ir su juo 50 vyrų, **7** iš Elamo[g] palikuonių – Atalijos sūnus Izaja ir su juo 70 vyrų, **8** iš Šefatijos[h] palikuonių – Mykolo sūnus Zebadija ir su juo 80 vyrų, **9** iš Joabo palikuonių – Jehielio sūnus Abdija ir su juo 218 vyrų, **10** iš Banio palikuonių – Josifijos sūnus Šelomitas ir su juo 160 vyrų, **11** iš Bebajo[i] palikuonių – Bebajo sūnus Zacharija ir su juo 28 vyrai, **12** iš Azgado[y] palikuonių – Ha Katano sūnus Johananas ir su juo 110 vyrų, **13** iš Adonikamo[j] palikuonių – paskiausiai sugrįžę Elifeletas, Jejelis, Šemaja ir su jais 60 vyrų, **14** iš Bigvajo[k] palikuonių – Utajas, Zabudas ir su jais 70 vyrų.

15 Sutelkiau juos prie upės, kuri teka Ahavos[l] link, ir ten pasilikome tris dienas. Viską ištyręs, nei liaudyje, nei tarp kunigų neradau nė vieno levito. **16** Tada pasikviečiau vadovaujančius vyrus Eliezerą, Arielį,

7 SKYRIUS

a Sk 15:5

b Iš 27:20 Kun 2:1

c Kun 2:13

d Ezr 1:2

e Ezr 6:9, 10

f Neh 5:4

g 1Me 15:16

h 1Me 9:2

i Neh 8:2, 3

y Ezr 6:22 Pat 21:1 Iz 60:13

j Ezr 9:9 Neh 1:11

k Ezr 7:14

Antra skiltis

8 SKYRIUS

a Ezr 7:7

b 1Me 6:3, 4

c Iš 6:23

d Ezr 2:1, 6

e Ezr 2:1, 8 Ezr 10:27, 44

f Ezr 2:1, 15

g Ezr 2:1, 7

h Ezr 2:1, 4

i Ezr 2:1, 11 Ezr 10:28, 44

y Ezr 2:1, 12

j Neh 7:6, 18

k Ezr 2:1, 14

l Ezr 8:31

7:22 *Talentas buvo lygus 34,2 kg. Žr. priedą B14. #Koras buvo lygus 220 L. Žr. priedą B14. ^Batas buvo lygus 22 L. Žr. priedą B14. **7:24** *Hebr. *netinim*, išvertus – „duotieji“. Žr. žodynėlyje „šventyklos tarnai“. **7:25** *Pažod. „Dievo išmintį, esančią tavo rankoje“.

Šemają, Elnataną, Jaribą, Elnataną, Nataną, Zachariją ir Mešulamą, taip pat mokytojus Jehojaribą ir Elnataną. **17** Paliepiau jiems nueiti pas Idoją, Kasifijos vietovės viršiausiąjį, ir pasakyti jam ir jo broliams šventyklos tarnams*, esantiems Kasifijoje, kad atsiųstų mums žmonių tarnauti mūsų Dievo Namuose. **18** Kadangi maloningoji Dievo ranka buvo su mumis, jie atsiuntė Šerebiją,[a] protingą vyrą iš Izraelio sūnaus Levio vaikaičio Machlio[b] palikuonių, su jo sūnumis ir broliais – 18 vyrų, **19** taip pat Hašabiją ir su juo Izają iš merarių[c] su jo broliais ir jų sūnumis – 20 vyrų. **20** O iš šventyklos tarnų*, kuriuos Dovydas ir jo pareigūnai buvo davę į pagalbą levitams, jie atsiuntė 220 vyrų, įrašytų į sąrašą vardais.

21 Tada ten, prie Ahavos upės, paskelbiau pasninką, – savo Dievo akivaizdoje mes nusižeminome ir jį meldėme, kad lydėtų mus kelionėje ir kad saugotų mus, mūsų vaikus ir visą mūsų turtą. **22** Prašyti karaliaus, kad duotų karių ir raitininkų saugoti kelyje mus nuo priešų, aš gėdijausi, mat karaliui buvome pasakę: „Maloningoji mūsų Dievo ranka yra su visais, kas juo pasitiki*,[d] bet jo galybė ir pyktis yra prieš visus, kas jį palieka.“[e] **23** Tad mes pasninkavome ir meldėmės Dievui dėl šio reikalo, ir jis išklausė mūsų prašymą.[f]

24 Iš kunigų vyriausiųjų išrinkau dvylika vyrų – Šerebiją, Hašabiją[g] ir dešimt jų brolių.

8 SKYRIUS

a Ezr 8:24, 25

b Sk 3:20

c 1Me 6:16

d 2Me 16:9
Ezr 7:6
Ezr 7:28
Zch 4:6

e 2Me 15:2

f 2Me 7:14
Jer 29:10, 12
Jer 50:4, 5

g Ezr 8:18, 19

Antra skiltis

a Ezr 7:14–16
Ezr 7:19

b Kun 21:6–8
Iz 52:11

c Ezr 7:19
Ezr 8:33

d Est 3:7

e Ezr 8:15, 21

f Ezr 7:8

g Ezr 7:19
Ezr 8:29

h Neh 3:4, 21

25 Tada pasvėriau sidabrą, auksą ir visus reikmenis – dovanas, kurias Dievo Namams padovanojo karalius, jo patarėjai, didžiūnai ir visi toje srityje gyvenantys izraelitai.[a] **26** Taigi pasvėręs atidaviau jiems į rankas 650 talentų* sidabro, 100 sidabro reikmenų (dviejų talentų svorio), 100 talentų aukso, **27** 20 aukso dubenėlių (tūkstančio darikų* vertės) ir du indus iš gryno vario, ugniaspalvio, savo verte prilygstančio auksui.

28 Tada jiems tariau: „Jūs esate šventi Jehovai,[b] ir tie reikmenys jam yra šventi. Tas sidabras ir auksas yra geros valios auka Jehovai, jūsų protėvių Dievui. **29** Rūpestingai saugokite visas tas dovanas iki dienos, kai atėję į Jeruzalę jas sversite Jehovos Namų kambariuose* kunigų bei levitų vyriausiųjų ir Izraelio kilčių vyriausiųjų akivaizdoje.“[c] **30** Kunigai ir levitai paėmė jiems atsvertą sidabrą, auksą ir visus reikmenis, kad nugabentų juos į Jeruzalę, į mūsų Dievo Namus.

31 Pirmo mėnesio dvyliktą dieną[d] nuo Ahavos upės[e] leidomės kelionėn į Jeruzalę. Mūsų Dievo ranka buvo su mumis ir saugojo nuo priešų ir nuo kelyje tykančių plėšikų rankos, **32** kol galiausiai atvykome.[f] Tris dienas prabuvę Jeruzalėje, **33** ketvirtą dieną savo Dievo Namuose pasvėrėme sidabrą, auksą ir visus reikmenis[g] ir perdavėme juos Ūrijos sūnui kunigui Meremotui.[h] Su juo buvo Finehaso sūnus Eleazaras ir le-

8:17, 20 *Hebr. *netinim*, išvertus – „duotieji“. Žr. žodynėlyje „šventyklos tarnai“.
8:22 *Pažod. „jo ieško“.

8:26 *Talentas buvo lygus 34,2 kg. Žr. priedą B14. **8:27** *Darikas buvo auksinė Persijos moneta. Žr. priedą B14.
8:29 *Arba „valgomuosiuose“.

vitai – Jozuės sūnus Jehozabadas[a] ir Binujo[b] sūnus Noadija. **34** Viskas buvo suskaičiuota ir pasverta, ir visas svoris užrašytas. **35** Tremtiniai, pargrįžę iš nelaisvės, atnašavo Izraelio Dievui deginamąsias aukas: 12 jaučių[c] už visą Izraelį, 96 avinus,[d] 77 ėriukus ir kaip atnašą už nuodėmę 12 ožių.[e] Visa tai buvo deginamoji auka Jehovai.[f]

36 Paskui mes perdavėme karaliaus potvarkius[g] jo satrapams* bei Užupio# srities[h] valdytojams ir šie teikė paramą tautai ir Dievo Namams.[i]

9 Kai visa tai buvo atlikta, pareigūnai į mane kreipėsi sakydami: „Nei Izraelio liaudis, nei kunigai su levitais nėra atsiriboję nuo aplinkinių tautų – kanaaniečių, hetitų, perizų, jebusiečių, amonitų, moabitų, egiptiečių[y] ir amoritų[j] – ir jų bjauriųjų papročių jie nesibodi.[k] **2** Jie ėmė jų dukteris sau ir savo sūnums į žmonas,[l] ir dabar šventieji palikuoniai[m] yra susimaišę su tomis tautomis![n] Labiausiai šituo yra prasikaltę pareigūnai ir valdininkai.“

3 Kai tik apie tai išgirdau, persiplėšiau drabužius*, roviausi plaukus ir barzdą, sėdėjau netekęs amo. **4** Taip be žado išsėdėjau iki pat vakarinės javų atnašos.[o] Tuo tarpu, susirūpinę dėl tremtinių neištikimybės, prie manęs ėmė rinktis visi, kas nebuvo abejingi Izraelio Dievo žodžiams*.

8:36 *Titulas išvertus reiškia „valdų sergėtojas“. Čia satrapais tituluojami Persijos imperijos provincijų vietininkai. #Arba „Užeufratės“. Turima omenyje sritis į vakarus nuo Eufrato. **9:3** *Pažod. „palaidinę ir berankovį drabužį“. **9:4** *Pažod. „kas drebėjo dėl Izraelio Dievo žodžių“.

8 SKYRIUS

a Neh 8:7

b Neh 12:1, 8

c Kun 1:3

d Kun 1:10

e Kun 22:18, 19

f Ezr 7:17

g Ezr 7:21

h Pr 15:18

i Ezr 6:13

9 SKYRIUS

y Kun 18:3

j Pr 15:16

k Kun 20:23
Įst 12:29, 30

l Iš 34:15, 16
Ezr 10:44

m Iš 19:5, 6

n Neh 13:1, 3

o Iš 29:41

Antra skiltis

a Sk 28:4, 5

b Dan 9:7

c Sk 32:14
2Me 29:6

d 2Ka 10:32
2Me 36:17

e 2Ka 17:22, 23
2Ka 25:6, 7

f 2Ka 17:20

g Neh 9:32

h Neh 9:31
Ps 138:7

i Neh 9:36, 37

y Ezr 1:1–3

j Ezr 6:14
Zch 4:9

k Kun 18:24
Įst 12:30, 31
Įst 18:9–11

5 Vakarinės javų atnašos metui atėjus,[a] pakilau iš vietos, kur perplėštais drabužiais nusižeminęs sėdėjau, puoliau ant kelių ir, iškėlęs rankas į Jehovą, savo Dievą, **6** meldžiausi: „Mano Dieve, man gėda ir nedrąsu pažvelgti į tave. Mano Dieve, mūsų nusikaltimų – virš galvos ir mūsų kaltė pasiekė dangų![b] **7** Nuo protėvių laikų iki pat šios dienos mus slegia didelė kaltė.[c] Dėl savo nusikaltimų mes, mūsų karaliai ir kunigai buvome atiduoti aplinkinių kraštų karaliams į rankas, atiduoti kalavijui,[d] atiduoti į nelaisvę.[e] Mes buvome apiplėšti,[f] pažeminti, ir taip tebėra iki šiol.[g] **8** Bet dabar trumpą valandėlę Jehova, mūsų Dievas, suteikė mums malonę, leisdamas likučiui išsigelbėti ir duodamas saugų prieglobstį* savo šventoje vietoje,[h] kad mūsų akys, o Dieve, švytėtų ir savo vergystėje kiek atsigautume. **9** Nors esame vergai,[i] Dievas vergijoje mūsų nepaliko. Mylėdamas mus ištikimąja meile, jis palankiai nuteikė Persijos valdovus[y] ir davė mums pajausti atgaivą, kad prikeltume iš griuvėsių Dievo Namus[j] ir kad turėtume akmens mūrą Jude ir Jeruzalėje.

10 Bet ką dabar, mūsų Dieve, po visko begalime pasakyti? Juk apleidome tavo įsakymus, **11** kuriuos per savo tarnus, per pranašus, mums perdavei sakydamas: ‘Kraštas, kurį ruošiatės paveldėti, yra netyras, nes to krašto tautos netyros, nes jų papročiai bjaurūs. Tasai kraštas jų netyrumo pilnas – nuo vieno galo iki kito.[k]

9:8 *Pažod. „duodamas kuolelį“.

12 Tad neduokite savo dukterų jų sūnums ir neimkite jų dukterų savo sūnums.[a] Nedarykite nieko dėl jų ramybės ir gerovės[b] – tada būsite stiprūs, galėsite valgyti krašto gėrybes ir kaip amžiną paveldą perduoti kraštą savo sūnums.' **13** Po visko, kas už mūsų piktus darbus ir sunkias nuodėmes mums yra nutikę, – nors tu, Dieve, elgeisi su mumis ne pagal mūsų nusikaltimą[c] ir mums, čia esantiems, leidai išsigelbėti,[d] – **14** nejaugi vėl laužysime tavo įsakymus ir vedybomis giminiuosimės su tautomis, kurios tokias bjaurystes daro?[e] Argi neužsirūstintum tuomet ant mūsų, argi nesunaikintum nepalikdamas nė likučio, nė vieno gyvo? **15** Jehova, Izraelio Dieve, tu esi teisus[f] – juk mes, likutis, iki šios dienos tebesame gyvi. Štai nusikaltę stovime tavo akivaizdoje, nors dėl viso šito tavo akivaizdoje stovėti negalėtume."[g]

10 Kai Ezra, verkdamas ir priešais Dievo Namus kniūbsčias gulėdamas, meldėsi[h] ir išpažino savo tautos kaltę, prie jo susibūrė didelė minia izraelitų – vyrų, moterų ir vaikų. Visi žmonės graudžiai verkė. **2** Tada Jehielio[i] sūnus Šechanija iš Elamo[y] palikuonių į Ezrą prabilo: „Vesdami* svetimtautes, moteris iš aplinkinių tautų,[j] mes išdavėme savo Dievą. Bet Izraeliui dar yra vilties. **3** Sudarykime dabar sandorą su savo Dievu,[k] kad išprašysime iš namų visas tas žmonas su jų vaikais, nes šito reikalauja Jehova, šito reikalauja ir tie, kurie gerbia* mūsų Dievo įsakymus.[a] Elkimės, kaip liepia Įstatymas! **4** Tad kelkis, juk tvarkyti šį reikalą – tavo pareiga. Mes su tavimi. Būk ryžtingas ir veik."

5 Ezra atsistojo ir prisaikdino kunigų, levitų ir viso Izraelio vyriausiuosius, ir tie prisiekė daryti, kas buvo pasakyta.[b] **6** Tada iš tos vietos, kur priešais Dievo Namus parpuolęs meldėsi, Ezra nuėjo į Eljašibo sūnaus Johanano kambarį*. Tenai nuėjęs, jis nei duonos valgė, nei vandens gėrė, nes sielojosi dėl grįžusių tremtinių neištikimybės.[c]

7 Paskui Jude ir Jeruzalėje buvo paskelbta, kad visi sugrįžę tremtiniai susirinktų į Jeruzalę. **8** O jeigu kas per tris dienas neateisiąs, iš to bus atimtas visas turtas, o jis pats bus pašalintas iš tremtinių bendruomenės, – taip nusprendė pareigūnai ir seniūnai.[d] **9** Taigi visi Judo ir Benjamino giminės vyrai per tris dienas susirinko į Jeruzalę. Tai buvo devinto mėnesio dvidešimta diena. Visi žmonės sėdėjo Dievo Namų kieme ir drebėjo, nes reikalas buvo rimtas ir dar pylė lietus.

10 Kunigas Ezra atsistojęs jiems tarė: „Vesdami svetimtautes[e] jūs pasielgėte neištikimai ir Izraelio kaltę dar pasunkinote. **11** Tad išpažinkite savo kaltę Jehovai, protėvių Dievui, ir vykdykite jo valią. Atsiskirkite nuo aplinkinių tautų ir nuo savo svetimtaučių žmonų."[f] **12** Visa bendruomenė garsiai atsakė: „Darysime

9 SKYRIUS

a Iš 23:32 Iš 34:15, 16 Įst 7:3, 4 Joz 23:12, 13

b Įst 23:3, 6

c Ps 103:8, 10 Rd 3:22

d Ps 106:46

e Ezr 9:1 Neh 13:23

f Neh 9:33 Dan 9:7

g Ps 130:3 Ps 143:2

10 SKYRIUS

h Ezr 9:5, 6

i Ezr 10:26, 44

y Ezr 2:1, 7

j Ezr 9:2

k 2Ka 11:17 2Me 29:10 2Me 34:31

Antra skiltis

a Ezr 9:4

b Neh 10:28–30

c Ezr 9:3, 4 Dan 9:3–5

d Ezr 7:26

e Neh 13:23

f Įst 7:3, 4 Neh 13:3 2Ko 6:17

10:2 *Arba „Parsivesdami į namus".

10:3 *Pažod. „kurie dreba prieš". **10:6** *Arba „valgomąjį".

taip, kaip sakai. **13** Bet žmonių daug ir metas lietingas, stovėti lauke neįmanoma. Be to, tai ne vienos ar dviejų dienų reikalas, nes šitaip nusikaltusių tarp mūsų yra daugybė. **14** Teatstovauja visai bendruomenei mūsų pareigūnai.[a] O tie, kas yra vedę svetimtautes moteris, tegul iš savo miestų ateina paskirtu laiku drauge su miesto seniūnais ir teisėjais. Tik šitaip galėsime numaldyti Dievo pyktį, liepsnojantį ant mūsų dėl šios nuodėmės.“

15 Asaelio sūnus Jehonatanas ir Tikvos sūnus Jachzėjas tam nepritarė; jų pusę dar palaikė levitai Mešulamas ir Šabetajas.[b] **16** Tačiau grįžusieji tremtiniai darė, kas buvo sutarta. Kunigas Ezra ir kilčių vyriausieji, visi nurodyti vardais, dešimto mėnesio pirmą dieną susirinko atskirai nagrinėti šio reikalo, **17** ir iki pirmo mėnesio pirmos dienos visų svetimtautes vedusių vyrų bylos jau buvo išspręstos. **18** Pasirodo, svetimtautes buvo vedę ir kai kurie kunigų sūnūs[c] – iš Jehocadako sūnaus Jozuės[d] sūnų ir iš jo brolių taip buvo padarę Maasėja, Eliezeras, Jaribas ir Gedalija. **19** Jie įsipareigojo* išprašyti savo žmonas iš namų ir, kadangi buvo užsitraukę kaltę, pažadėjo kaip auką už kaltę paaukoti po aviną iš bandos.[e]

20 Tarp kaltųjų kunigų taip pat buvo šie: iš Imero[f] palikuonių – Hananis ir Zebadija, **21** iš Harimo[g] palikuonių – Maasėja, Elija, Šemaja, Jehielis ir Uzija, **22** iš Pašhūro[h] palikuonių – Eljoenajas, Maasėja,

10:19 *Pažod. „Jie padavė ranką“.

10 SKYRIUS

a Ezr 9:1

b Neh 8:7
Neh 11:16

c Ezr 9:1, 2
Neh 13:28
Ez 44:22
Mal 2:7, 8

d Ezr 2:1, 2
Ezr 3:2
Zch 6:11

e Kun 5:17, 18

f 1Me 24:3, 14
Ezr 2:1, 37

g 1Me 24:3, 8
Ezr 2:1, 39

h Ezr 2:1, 38

Antra skiltis

a Ezr 2:1, 3
Neh 3:25

b Ezr 2:1, 7
Ezr 8:1, 7

c Ezr 10:2

d Ezr 2:1, 8

e Ezr 2:1, 11
Ezr 8:1, 11

f Ezr 2:1, 6

g Ezr 2:1, 32

h Neh 3:11

i Ezr 2:1, 19
Neh 8:4

y Įst 7:3, 4

j Ezr 10:16, 17

Izmaelis, Netanelis, Jehozabadas ir Eleasa. **23** Tarp levitų – Jehozabadas, Šimis, Kelaja (tai yra Kelita), Petachija, Judas ir Eliezeras, **24** tarp giesmininkų – Eljašibas, tarp vartų sargų – Šalumas, Telemas ir Ūris.

25 Tarp kitų izraelitų: iš Parošo[a] palikuonių – Ramija, Izija, Malkija, Mijaminas, Eleazaras, Malkija ir Benaja, **26** iš Elamo[b] palikuonių – Matanija, Zacharija, Jehielis,[c] Abdis, Jeremotas ir Elija, **27** iš Zatuvo[d] palikuonių – Eljoenajas, Eljašibas, Matanija, Jeremotas, Zabadas ir Aziza, **28** iš Bebajo[e] palikuonių – Johananas, Hananija, Zabajas ir Atlajas, **29** iš Banio palikuonių – Mešulamas, Maluchas, Adaja, Jašubas, Šealas ir Jeramotas, **30** iš Pahat Moabo[f] palikuonių – Adna, Kelalas, Benaja, Maasėja, Matanija, Becalelis, Binujas ir Manasas, **31** iš Harimo[g] palikuonių – Eliezeras, Išija, Malkija,[h] Šemaja, Simeonas, **32** Benjaminas, Maluchas ir Šemarija, **33** iš Hašumo[i] palikuonių – Matenajas, Matata, Zabadas, Elifeletas, Jeremajas, Manasas ir Šimis, **34** iš Banio palikuonių – Maadajas, Amramas, Uelis, **35** Benaja, Bedija, Keluhis, **36** Vanija, Meremotas, Eljašibas, **37** Matanija, Matenajas ir Jaasajas, **38** iš Binujo palikuonių – Šimis, **39** Šelemija, Natanas, Adaja, **40** Machnadbajas, Šašajas, Šarajas, **41** Azarelis, Šelemija, Šemarija, **42** Šalumas, Amarija ir Juozapas, **43** iš Nebojo vyrų – Jejelis, Matitija, Zabadas, Zebina, Jadajas, Joelis ir Benaja. **44** Visi jie buvo vedę svetimtautes[y] ir išprašė jas iš namų drauge su jų vaikais.[j]

NEHEMIJO

KNYGA

TURINIO APŽVALGA

1 Naujienos iš Jeruzalės (1–3)
Nehemijo malda (4–11)

2 Nehemijas siunčiamas į Jeruzalę (1–10)
Nehemijas apžiūri miesto sienas (11–20)

3 Sienų atstatymas (1–32)

4 Darbuojamasi nepaisant trukdymų (1–14)
Statytojai dirba apsiginklavę (15–23)

5 Nehemijas liepia nustoti lupikauti (1–13)
Nehemijo nesavanaudiškumas (14–19)

6 Priešai vis mėgina įbauginti (1–14)
Sienos užbaigtos per 52 dienas (15–19)

7 Miesto vartai ir vartų sargai (1–4)
Sugrįžusių iš tremties sąrašas (5–69)
Šventyklos tarnai (46–56)
Saliamono tarnų palikuoniai (57–60)
Aukojama statybai (70–73)

8 Tautai skaitomas ir aiškinamas Įstatymas (1–12)
Švenčiama Palapinių šventė (13–18)

9 Tauta išpažįsta nuodėmes (1–38)
Jehova – atlaidus Dievas (17)

10 Žmonės pasižada laikytis Įstatymo (1–39)
„Dievo Namų mes nebeapleisime“ (39)

11 Jeruzalės apgyvendinimas (1–36)

12 Kunigai ir levitai (1–26)
Sienų pašventinimo iškilmė (27–43)
Šventykloje tarnaujančių aprūpinimas (44–47)

13 Tolesnės Nehemijo pertvarkos (1–31)
Sugabenamos dešimtinės (10–13)
Šabo nevalia paniekinti (15–22)
Smerkiamos vedybos su kitataučiais (23–28)

1 Hachalijos sūnaus Nehemijo*[a] žodžiai. Dvidešimtų metų[#] kislevo[△] mėnesį pas mane į Sūzų tvirtovę[⊠b] **2** iš Judo srities atvyko Hananis,[c] vienas mano brolių, ir kartu su juo dar keli vyrai. Aš juos klausinėjau apie grįžusius iš tremties žydus[d] ir apie Jeruzalę. **3** Jie man pasakojo: „Tremtį pergyvenusių ir į Judo sritį sugrįžusių žmonių padėtis yra apgailėtina ir gėdinga[e] – Jeruzalės sienos išgriautos,[f] o vartai sudegę liepsnose.“[g]

4 Tai išgirdęs, atsisėdau ir pravirkau. Ne vieną dieną raudojau, pasninkavau[a] ir meldžiausi dangaus Dievui. **5** Sakiau: „Jehova, dangaus Dieve, didis ir pagarbią baimę keliantis Dieve, tu laikaisi savo sandoros ir ištikimai myli tuos, kas tave myli ir tavo įsakymus vykdo.[b] **6** Meldžiu, tebūna tavo ausis klusi ir tavo akys atviros, išgirski savo tarno maldą, kuria šiandien į tave kreipiuosi. Dieną naktį prašau[c] už tavo tarnus izraelitus, išpažindamas nuodėmes, kuriomis Izraelio žmonės tau prasikalto. Ir aš, ir mano tėvo namai esame nusidėję.[d] **7** Savo nedorais darbais mes išties tave skaudinome[e] – nesilaikėme tavo įsakymų, nuostatų ir sprendimų, kuriuos paskelbei per savo tarną Mozę.[f]

1:1 *Išvertus – „Jahas guodžia“. [#]T. y. dvidešimtų Persijos karaliaus Artakserkso I Ilgarankio valdymo metų. [△]Žr. priedą B15. [⊠]Arba „rūmus“.

1 SKYRIUS

a Neh 1:11
Neh 5:14
Neh 10:1
b Est 1:2
Est 3:15
Dan 8:2
c Neh 7:2
d Jer 52:30
e 1Ka 9:7
Neh 9:36, 37
Ps 79:4
f 2Ka 25:10
g Neh 2:17
Rd 1:4

Antra skiltis

a 2Me 20:3
Ezr 8:21
b Įst 7:9
Dan 9:4
c Ps 88:1
Lk 18:7
d 2Me 29:6
Ezr 9:6
e Ps 106:6
f Kun 27:34
Sk 36:13
Įst 12:1
Neh 9:34

8 Atsiminkžodį, ištartą savo tarnui Mozei: ‘Jei būsite neištikimi, išblaškysiu jus po tautas.[a] **9** Bet jei pas mane sugrįšite ir mano įsakymų laikysitės, tuomet, nors būtumėte išblaškyti iki dangaus pakraščių, iš ten jus surinksiu[b] ir parvesiu į vietą, kurią esu pasirinkęs buveine savo vardui.’[c] **10** Juk jie – tavo tarnai ir tavo tauta, kurią savo didžia galybe, savo galinga ranka išgelbėjai*.[d] **11** Jehova, meldžiu, tebūna tavo ausis klusi – tegirdi tavo tarno maldą ir maldas tavo tarnų, nuoširdžiai gerbiančių tavąjį vardą. Ir dar meldžiu: suteik šiandien savo tarnui sėkmę, kad tas žmogus man būtų maloningas!“[e]

Tuomet aš buvau karaliaus taurininkas.[f]

2 Tai nutiko dvidešimtų karaliaus Artakserkso[g] valdymo metų nisano* mėnesį.[h] Kai karaliui buvo patiekiamas vynas, aš, kaip įprasta, atnešiau vyno ir jam padaviau.[i] Karalius dar niekad nebuvo matęs manęs nusiminusio, **2** tad paklausė: „Kodėl tu toks nusiminęs? Neatrodo, kad sirgtum. Čia ne kas kita kaip širdgėla.“ Tai išgirdęs labai nusigandau.

3 „Tegyvuoja karalius per amžius! – tariau. – Kaip nebūsiu nusiminęs, jeigu miestas, kur yra mano protėvių kapai, guli griuvėsiuose ir jo vartai ugnies sunaikinti?“[y] **4** Karalius paklausė: „Ir koks būtų tavo prašymas?“ Aš tuoj pat pasimeldžiau dangaus Dievui[j] **5** ir atsakiau: „Jei karaliui atrodytų tinkama, jei tavo tarnas rado malonę tavo akyse, siųsk mane į Judą, į miestą, kur mano protėvių kapai, kad jį atstatyčiau.“[a] **6** Tada karalius, karalienei sėdint šalia, paklausė: „Kiek kelionėje užtruksi ir kada sugrįši?“ Karaliui atrodė tinkama siųsti mane į Judą,[b] ir aš pasakiau jam laiką.[c]

7 Vėl kreipiausi į karalių: „Jei karaliui atrodytų tinkama, tebūna man duoti laiškai su nurodymais Užupio* srities valdytojams,[d] kad leistų man iki pat Judo laisvai keliauti per jų žemę. **8** Ir tebūna duotas laiškas su nurodymais karaliaus miškininkui Asafui, kad parūpintų medienos Dievo Namų tvirtovės[e] vartams, miesto sienoms[f] ir namams, kuriuose turėsiu apsigyventi.“ Karalius davė, ko prašiau,[g] nes maloningoji Dievo ranka buvo su manimi.[h]

9 Taigi atvykau pas Užupio srities valdytojus ir įteikiau jiems karaliaus laiškus. Karaliaus įsakymu mane lydėjo kariuomenės vadai ir raitininkai. **10** Horonietis Sanbalatas[i] ir pareigūnas* amonitas[y] Tobija,[j] išgirdę, kad atsirado žmogus, siekiantis Izraelio tautai gero, liko labai nepatenkinti.

11 Galiausiai atkeliavau į Jeruzalę. Išbuvęs ten tris dienas, **12** naktį atsikėliau ir kartu pasikviečiau dar kelis vyrus. Apie tai, kokią mintį Dievas man davė* dėl Jeruzalės, niekam nebuvau sakęs. Tada paėmiau vieną gyvulį – daugiau gyvulių neėmiau, tik tą, kuriuo ketinau joti, – **13** ir patraukiau pro Slėnio vartus.[k] Tąnakt pro

1 SKYRIUS

a Kun 26:33
Įst 4:27
Įst 28:64

b Įst 30:1–4

c Įst 12:5
Ps 132:13

d Kun 25:42
Įst 5:15
Įst 9:26, 29

e 1Ka 8:49, 50
Ezr 7:6
Ps 106:46
Pat 21:1

f Neh 2:1

2 SKYRIUS

g Ezr 7:1
Neh 13:6

h Neh 1:1

i Neh 1:11

y Neh 1:2, 3

j 1Sa 1:13

Antra skiltis

a Dan 9:25

b Neh 1:11

c Neh 5:14
Neh 13:6

d Joz 1:4
Ezr 5:3

e Neh 7:2

f Neh 1:3

g Ezr 7:21

h Ezr 7:6

i Neh 4:1
Neh 6:2

y Neh 13:1

j Neh 2:19
Neh 4:3
Neh 6:14
Neh 13:7

k 2Me 26:9

1:10 *Pažod. „atpirkai“. **2:1** *Žr. priedą B15.

2:7 *Arba „Užeufratės“. Turima omenyje sritis į vakarus nuo Eufrato. **2:10** *Pažod. „tarnas“. **2:12** *Pažod. „ką Dievas įdėjo man į širdį“.

Didžiosios Gyvatės šaltinį* jojau iki Pelenų vartų“[a] ir apžiūrinėjau Jeruzalės sienas. Jos buvo išgriautos, o vartai ugnies sunaikinti.[b] **14** Nukeliavau iki Šaltinio vartų[c] ir Karaliaus tvenkinio, bet čia nebeužteko vietos praeiti gyvuliui, kuriuo jojau. **15** Nakčia apžiūrinėdamas sienas, toliau traukiau slėniu*[d] aukštyn, o paskui apsisukau ir pro tuos pačius Slėnio vartus grįžau atgal.

16 Valdininkai[e] nežinojo, kur buvau ir ką dariau, nes žydams, jų kunigams, didžiūnams, valdininkams ir visiems, kurie turės imtis darbo, dar nieko nebuvau apie tai kalbėjęs. **17** Galiausiai jiems tariau: „Jūs patys matote, kokia apgailėtina mūsų padėtis: Jeruzalė guli griuvėsiuose, jos vartai sudegę liepsnose. Eikim, atstatykim Jeruzalės sienas, kad nebereikėtų kęsti gėdos.“ **18** Aš jiems papasakojau, kaip mane lydėjo maloningoji Dievo ranka[f] ir ką man pasakė karalius.[g] Tada jie tarė: „Eime, statykime!“ Jie įgavo ryžto* imtis to gero darbo.[h]

19 Apie tai išgirdę, horonietis Sanbalatas, pareigūnas* amonitas[i] Tobija[y] ir arabas Gešemas[j] pradėjo iš mūsų šaipytis ir tyčiotis.[k] Jie sakė: „Ką gi jūs darote? Prieš karalių maištaujate?“[l] **20** Aš atsakiau: „Dangaus Dievas mums padės,[m] ir mes, jo tarnai, sienas atstatysime. O jūs neturite nieko bendra su Jeruzale, neturite čia jokių teisių, ir praeitis jūsų nesieja su šiuo miestu.“[n]

2:13 *Kituose vertimuose – Slibino šaltinis. “Kituose vertimuose – Mėšlo vartai. **2:15** *Arba „sausvage“. **2:18** *Pažod. „sustiprino savo rankas“. **2:19** *Pažod. „tarnas“.

2 SKYRIUS

a Neh 3:13
b Neh 1:3 Rd 1:4 Rd 2:9
c Neh 3:15 Neh 12:37
d 2Sa 15:23 Jn 18:1
e Neh 4:14
f Ezr 7:6, 28 Neh 2:7, 8
g Dan 9:25
h Ag 1:14
i Neh 13:1, 2
y Neh 6:14
j Neh 4:7 Neh 6:1, 2
k Ps 79:4
l Neh 6:6
m Ps 127:1
n Ezr 4:1–3

Antra skiltis

3 SKYRIUS

a Neh 12:10 Neh 13:4, 28
b Jn 5:2
c Neh 12:30
d Neh 12:38, 39
e Jer 31:38 Zch 14:10
f Ezr 2:1, 34
g 2Me 33:1, 14 Sof 1:10
h Neh 2:7, 8
i Ezr 8:33 Neh 3:21
y Neh 3:30 Neh 6:17, 18
j Neh 3:27 Am 1:1
k Neh 12:38, 39
l 2Sa 21:2
m Joz 18:21, 26 2Me 16:6 Jer 40:6
n Pr 15:18
o Neh 12:38

3 Vyriausiasis kunigas Eljašibas[a] ir jo broliai kunigai ėmėsi statyti Avių vartus.[b] Jie pašventino juos[c] ir įkabino duris, pašventino mūro dalį iki Mėjos* bokšto[d] ir iki Hananelio bokšto.[e] **2** Greta jų statė Jericho vyrai,[f] o toliau – Imrio sūnus Zakūras.

3 Hasenajos sūnūs statė Žuvų vartus.[g] Jie padirbo staktas,[h] įkabino duris, įtaisė skląsčius ir užkaišius. **4** Šalia jų darbavosi Hakoco sūnaus Ūrijos sūnus Meremotas,[i] toliau – Mešezabelio sūnaus Berechijos sūnus Mešulamas,[y] dar toliau – Baanos sūnus Cadokas. **5** Šalia jo taisymo darbus dirbo tekojiečiai,[j] bet žymūs jų vyrai nepanoro nusižeminti ir, paskirtų vadovų prižiūrimi, darbuotis drauge su kitais*.

6 Paseacho sūnus Jehojada ir Besodijos sūnus Mešulamas atstatė Senamiesčio vartus.[k] Jie padirbo staktas, įkabino duris, įtaisė skląsčius ir užkaišius. **7** Šalia jų taisymo darbus dirbo gibeonietis[l] Melatija ir meronotietis Jadonas – Gibeono ir Micpos[m] vyrai, pavaldūs Užupio* srities[n] valdytojui. **8** Šalia jų darbavosi auksakalys Uzielis, Harhajos sūnus, toliau – vaistinių* tepalų gamintojas Hananija. Jie išgrindė Jeruzalę iki pat Plačiosios sienos.[o] **9** Šalia jų taisymo darbus dirbo pusės Jeruzalės apskrities valdytojas Hūro sūnus Refaja. **10** Tolėliau, priešais savo namus, sieną taisė Harumafo sūnus Jedaja, o šalia jo – Hašabnėjos sūnus Hatušas.

3:1 *Išvertus – „šimtinė“. **3:5** *Pažod. „žymūs jų vyrai nelenkė sprando į savo viešpačių tarnybą“. **3:7** *Arba „Užeufratės“. Turima omenyje sritis į vakarus nuo Eufrato. **3:8** *Arba „kvapiųjų“.

11 Harimo[a] sūnus Malkija ir Pahat Moabo[b] sūnus Hašubas taisė tolesnę mūro dalį, taip pat Krosnių bokštą.[c] **12** Šalia jų darbavosi pusės Jeruzalės apskrities valdytojas Ha Lohešo sūnus Šalumas kartu su savo dukterimis.

13 Slėnio vartus[d] atstatė Hanūnas ir Zanoacho[e] gyventojai; užbaigę įkabino duris, įtaisė skląsčius ir užkaišč̌ius. Jie atstatė tūkstantį uolekčių* sienos iki Pelenų vartų.[f] **14** O Pelenų vartus atstatė Bet Keremo[g] apskrities valdytojas Rechabo sūnus Malkija; užbaigęs įkabino duris, įtaisė skląsčius ir užkaišč̌ius.

15 Micpos[h] apskrities valdytojas Kol Hozės sūnus Šalumas atstatė Šaltinio vartus;[i] užbaigęs uždengė stogą, įkabino duris, įtaisė skląsčius ir užkaišč̌ius. Greta Karaliaus sodo[y] jis atstatė Šelacho* tvenkinio[j] sieną iki pat laiptų,[k] kurie iš Dovydo miesto[l] veda žemyn.

16 Už jo, nuo Dovydo kapinių*[m] iki dirbtinio tvenkinio[n] ir iki Karžygių namų, taisymo darbus dirbo pusės Bet Cūro[o] apskrities valdytojas Azbuko sūnus Nehemija.

17 Taisymo darbus dirbo ir levitai. Tolesnę mūro dalį atstatė Banio sūnus Rehumas, šalia jo už savo apskritį darbavosi pusės Keilos[p] apskrities valdytojas Hašabija. **18** Tolėliau sieną taisė jų broliai, vadovaujami Keilos apskrities kitos pusės valdytojo Henadado sūnaus Bavajo.

19 Toliau Micpos valdytojas Jozuės[a] sūnus Ezeras taisė mūro dalį priešais įkalnę, vedančią į ginklinę prie atraminio mūro.[b]

20 Už jo su užsidegimu dirbo Zabajo[c] sūnus Baruchas. Jis taisė kitą dalį – nuo atraminio mūro iki įėjimo į vyriausiojo kunigo Eljašibo[d] namus.

21 Už jo mūro dalį nuo vieno Eljašibo namų galo, kur buvo įėjimas, iki kito galo taisė Hakoco sūnaus Ūrijos sūnus Meremotas.[e]

22 Už jo taisymo darbus dirbo kunigai – vyrai iš Jordano lygumos*.[f] **23** Toliau, priešais savo namus, darbavosi Benjaminas ir Hašubas. Už jų, greta savo namų, taisymo darbus dirbo Ananijos sūnaus Maasėjos sūnus Azarija. **24** O už jo Henadado sūnus Binujas taisė kitą dalį – nuo Azarijos namo iki atraminio mūro[g] ir iki kampo.

25 Toliau, priešais atraminį mūrą ir bokštą, kuris išsikiša iš karaliaus rūmų,[h] – priešais aukštutinį bokštą, stovintį šalia sargybos kiemo,[i] – taisymo darbus dirbo Uzajo sūnus Palalas. Greta jo dirbo Parošo[y] sūnus Pedaja.

26 Ofelyje[j] gyvenantys šventyklos tarnai*[k] taisymo darbus dirbo iki vietos ties Vandens vartais[l] rytų pusėje ir iki bokšto, išsikišusio iš sienos.

27 Už jų tekojiečiai[m] taisė mūro dalį ties didžiuoju išsikišusiu bokštu iki Ofelio sienos.

28 Kunigai taisymo darbus dirbo už Žirgų vartų[n] – kiekvienas priešais savo namus.

3:13 *Maždaug 445 m. Žr. priedą B14. **3:15** *Išvertus – „vandentakis“. **3:16** *Tikriausiai turimi omenyje Dovydo ir paskesnių Judo karalių kapai.

3:22 *Arba galbūt „iš gretimos apskrities“. **3:26** *Hebr. *netinim*, išvertus – „duotieji“. Žr. žodynėlyje „šventyklos tarnai“.

3 SKYRIUS

a Ezr 2:1, 32
b Ezr 2:1, 6
c Neh 12:38
d 2Me 26:9
e Joz 15:20, 34 Neh 11:25, 30
f Neh 2:13
g Jer 6:1
h Joz 18:21, 26
i Neh 2:14 Neh 12:37
y Jer 39:4
j Iz 22:9
k Neh 12:37
l 2Sa 5:7
m 1Ka 2:10 2Me 16:13, 14
n Neh 2:14
o Joz 15:20, 58 2Me 11:5–7
p Joz 15:20, 44

Antra skiltis

a Ezr 2:1, 40
b 2Me 26:9 Neh 3:24
c Ezr 10:28, 44
d Neh 3:1 Neh 13:4
e Ezr 8:33
f Pr 13:10
g Neh 3:19
h 2Sa 5:11 Neh 12:37
i Jer 37:21
y Ezr 2:1, 3
j 2Me 27:1, 3 2Me 33:1, 14 Neh 11:21
k Joz 9:3, 27 1Me 9:2 Ezr 2:43–54 Ezr 8:17, 20
l Neh 8:1 Neh 12:37
m Neh 3:5
n Jer 31:40

29 Toliau, priešais savo namus, sieną taisė Imero sūnus Cadokas.[a]

O už jo taisymo darbus dirbo Rytinių vartų[b] sargas Šechanijos sūnus Šemaja.

30 Šalia jo mūrą taisė Šelemijos sūnus Hananija ir šeštas Calafo sūnus Hanūnas.

O tolėliau, priešais savo namus*, taisymo darbus dirbo Berechijos sūnus Mešulamas.[c]

31 Už jo auksakalys* Malkija sieną taisė iki šventyklos tarnų#[d] ir pirklių namų ties Apžiūros vartais ir iki kampinio kambario, esančio mūro viršuje.

32 O tarp kampinio kambario ir Avių vartų[e] taisymo darbus dirbo auksakaliai ir pirkliai.

4 Sanbalatas,[f] išgirdęs, kad mes atstatome sieną, labai supyko ir degdamas apmaudu* ėmė iš žydų šaipytis. **2** „Ką tie vargšeliai žydai ten daro? – kalbėjo jis savo brolių ir Samarijos kariuomenės akivaizdoje. – Ar jie ketina viską padaryti patys? Negi jie atnašaus aukas? Negi užbaigs darbus per vieną dieną? Negi prikels tuos apdegusius akmenis iš griuvėsių krūvos?“[g]

3 Šalia jo stovintis amonitas[h] Tobija[i] tarė: „Kas iš to, kad stato? Juk net lapė, užšokusi ant tos akmenų sienos, ją sugriaus!“

4 Klausykis, mūsų Dieve, kaip mus pajuokia![y] Užkrauk jų patyčias jiems patiems ant galvos.[j] Atiduok juos kaip grobį – tebūna ištremti į svetimą kraštą. **5** Nedovanok jiems kaltės, neišdildyk jų nuodėmės,[a] nes jie įžeidinėjo statytojus.

6 Mes ir toliau statėme sieną, kol užtaisėme visas spragas ir atstatėme ją iki pusės aukščio. Žmonės į darbą įdėjo širdį.

7 Sanbalatas, Tobija,[b] arabai,[c] amonitai ir ašdodiečiai[d] labai niršo, girdėdami, kad darbai prie Jeruzalės sienų tęsiami ir kad spragos užtaisomos. **8** Jie tarpusavyje susimokė užpulti Jeruzalę ir sukelti joje sąmyšį. **9** Dėl to mes meldėmės savo Dievui ir, saugodamiesi jų antpuolio, pastatėme sargybą, kad budėtų dieną naktį.

10 Tačiau Judo žmonės ėmė kalbėti: „Darbininkų* jėgos senka, o griuvėsių tiek daug. Sienos atstatyti mes nepajėgsime.“

11 Mūsų priešai tarėsi: „Įsiveršime į jų tarpą, išžudysime juos ir darbą sustabdysime. Jie nespės nei pamatyti, nei susivokti.“

12 Jų kaimynystėje gyvenantys žydai kaskart atėję mums sakydavo*: „Jie ketina mus pulti iš visų pusių.“

13 Todėl žemiausiose atvirose vietose už sienos pastačiau vyrus pagal jų kiltis – visi jie buvo ginkluoti kalavijais, ietimis ir lankais. **14** Mačiau, kad mūsiškiai išsigandę, tad nedelsdamas kreipiausi į didžiūnus,[e] valdininkus ir kitus žmones: „Nebijokite jų![f] Atminkite Jehovą, didį ir pagarbią baimę keliantį Dievą.[g] Kovokite už savo brolius, už sūnus ir dukteris, už žmonas ir namus.“

15 Priešai išgirdo, kad mums jų ketinimai žinomi ir kad Dievas suardė jų kėslus. O mes visi

3 SKYRIUS

a Neh 13:13

b 1Me 9:17, 18

c Neh 6:17, 18

d Neh 3:26

e Neh 3:1
Jn 5:2

4 SKYRIUS

f Neh 2:10
Neh 6:1, 2
Neh 13:28

g Neh 4:10

h Neh 13:1, 2

i Neh 2:19

y Ps 123:3

j Ps 79:12

Antra skiltis

a Jer 18:23

b Neh 4:3

c Neh 2:19

d Joz 13:2, 3
Neh 13:23

e Neh 13:17

f Sk 14:9
Įst 20:3
Joz 1:9

g Įst 7:21
Įst 10:17

3:30 *Arba „kambarį“. **3:31** *Arba „auksakalių draugijos narys“. #Hebr. *netinim*, išvertus – „duotieji“. Žr. žodynėlyje „šventyklos tarnai“. **4:1** *Arba „ir įsižeidęs“.

4:10 *Arba „Nešikų“. **4:12** *Pažod. „mums sakė dešimt kartų“.

grįžome prie sienos, prie savo darbo. **16** Nuo tos dienos dirbo tik pusė mano vyrų;[a] kita pusė stovėjo šalia apsiginklavę ietimis, skydais, lankais, apsivilkę šarvus. Pareigūnai[b] buvo stiprus užnugaris visiems Judo žmonėms, **17** triūsiantiems prie sienos. Nešėjai viena ranka nešė savo naštas, o kitoje laikė ginklą*. **18** Kiekvienas statytojas dirbo prisijuosęs prie šono kalaviją, o šalia manęs stovėjo vyras, turintis pūsti ragą.[c]

19 Didžiūnams, valdininkams ir kitiems žmonėms pasakiau: „Darbo daug ir mes plačiai išsklidę, ant sienos dirbame toli vienas nuo kito. **20** Jei išgirsite rago gausmą, visi rinkitės prie manęs. Mūsų Dievas kovos už mus.“[d]

21 Nuo pat aušros iki pasirodant vakaro žvaigždėms pusė mūsų vyrų dirbo, o kita pusė stovėjo su ietimis rankose. **22** Žmonėms sakiau: „Kiekvienas vyras su savo tarnu tenakvoja Jeruzalėje – tegul naktį pakaitomis mus saugo, o dieną darbuojasi.“ **23** Todėl nei aš, nei mano broliai, nei tarnai,[e] nei mane lydintys sargybiniai niekada nenusivilkome drabužių ir kiekvienas dešinėje laikėme ginklą.

5 Tautoje kilo didelis pasipiktinimas: savo broliais žydais skundėsi ir vyrai, ir jų žmonos.[f] **2** Vieni sakė: „Turime daug sūnų ir dukterų. Mums reikia grūdų, kad nealkanautume ir nemirtume!“ **3** Kiti kalbėjo: „Gindamiesi nuo bado, esame priversti už grūdus užstatyti savo laukus, vynuogynus ir namus!“ **4** Dar kiti guodėsi: „Mes įkeitėme laukus ir vynuogynus, kad turėtume iš ko sumokėti duoklę karaliui.[a] **5** Mes ir mūsų broliai esame vienas kūnas ir kraujas, ir mūsų vaikai nėra prastesni už jų vaikus. Bet mums teks atiduoti savo sūnus ir dukteris vergystėn, o kai kurios mūsų dukros jau vergauja.[b] Nieko negalime pakeisti, nes mūsų laukai ir vynuogynai priklauso kitiems.“

6 Kai tuos jų skundus išgirdau, mane paėmė didelis pyktis. **7** Širdyje viską apsvarstęs, pareiškiau kaltinimą didžiūnams ir valdininkams. Pasakiau jiems: „Visi jūs lupate palūkanas iš savo brolių!“[c]

Tada dėl šio reikalo sušaukiau didelį susirinkimą. **8** Jiems kalbėjau: „Dėl savo brolių žydų, parduotų tautoms, mes darėme, ką galėjome, kad juos atpirktume. Tad nejau savo brolius vėl parduosite?![d] Nejau vėl reikės juos atpirkti?!“ Jie tylėjo, nežinodami, ką pasakyti. **9** Tada tariau: „Ką darote, nėra gerai. Argi nederėtų jums elgtis dievobaimingai*?[e] Neduokite progos priešiškoms tautoms iš mūsų šaipytis. **10** Štai aš, mano broliai ir mano tarnai skoliname tautiečiams pinigus ir grūdus be palūkanų. Tad prašau jūsų: liaukimės imti palūkanas![f] **11** Šiandien pat grąžinkite jiems laukus,[g] vynuogynus, alyvmedžių sodus, namus, grąžinkite ir palūkanas, kurias išsireikalavote, – šimtąją dalį* nuo pinigų, grūdų, jauno vyno ir aliejaus.“

4 SKYRIUS

a Neh 5:16

b Neh 11:1

c Sk 10:9
2Me 13:12

d Įst 1:30
Joz 23:10

e Neh 13:19

5 SKYRIUS

f Įst 15:9

Antra skiltis

a Įst 28:15, 33
Neh 9:36, 37

b Iš 21:7
Įst 15:12

c Iš 22:25
Įst 23:19
Ps 15:5
Ez 22:12

d Kun 25:35
Įst 15:7, 8
Jer 34:8, 9

e Kun 25:36
Neh 5:15

f Ez 18:5, 8

g Neh 5:3

4:17 *Arba „ietį“.

5:9 *Pažod. „vaikščioti mūsų Dievo baimėje“. **5:11** *T. y. vieno procento mėnesines palūkanas.

12 Jie pažadėjo: „Visa grąžinsime ir nieko nebereikalausime. Darysime taip, kaip sakai.“ Taigi, pasišaukęs kunigus, prisaikdinau tuos vyrus pažado laikytis. **13** Tada išpurčiau savo drabužio klostes* ir tariau: „Taip teišpurto Dievas iš namų ir iš nuosavybės kiekvieną, kas šio pažado netesės. Tebūna jis šitaip išpurtytas ir tepasilieka tuščiomis.“ Visa bendruomenė atsiliepė: „Amen!“[#] ir šlovino Jehovą. Žmonės darė, kaip buvo pasižadėję.

14 Ir dar: nuo dienos, kai buvau paskirtas valdytoju[a] Judo krašte (nuo dvidešimtų[b] iki trisdešimt antrų[c] karaliaus Artakserkso[d] valdymo metų, iš viso dvylika metų), nei aš, nei mano broliai valdytojo duonos nevalgėme.[e] **15** O ankstesni valdytojai, mano pirmtakai, liaudį buvo apsunkinę – kasdien ėmė po keturiasdešimt sidabro šekelių* duonai ir vynui; liaudį engė ir jų tarnai. Bet aš, bijodamas Dievo,[f] taip nesielgiau.[g]

16 Aš, be to, kartu su kitais darbavausi prie sienos, ten dirbo ir visi mano tarnai. Nė vienas iš mūsų neįsigijome žemės.[h] **17** Prie mano stalo valgyti susirinkdavo šimtas penkiasdešimt žydų ir valdininkų, neskaitant žmonių, kurie ateidavo pas mus iš aplinkinių kraštų. **18** Mano paties lėšomis* kasdien buvo paruošiamas jautis, šešios rinktinės avys, patiekiama paukštienos, o kas dešimtą dieną dar būdavo paduodama apsčiai visokio vyno. Valdytojo duonos aš nereikalavau, nes žmones jau ir taip slėgė sunki darbo našta. **19** Minėk mane geruoju, manasis Dieve, dėl viso, ką šios tautos labui esu padaręs![a]

6 Kai tik Sanbalatui, Tobijai,[b] arabui Gešemui[c] ir kitiems mūsų priešams buvo pranešta, kad sieną atstačiau[d] ir kad joje nebėra spragų (nors iki tol vartuose dar nebuvau įtaisęs durų),[e] **2** Sanbalatas su Gešemu tuojau atsiuntė man žinią: „Sutarkime laiką ir susitikime kurioje nors iš Onojo[f] lygumos gyvenviečių.“ Bet jie buvo sumanę pikta prieš mane, **3** todėl nusiunčiau pasiuntinius jiems pasakyti: „Man pavestas didelis darbas, ateiti negaliu. Kodėl darbas turėtų sustoti? Kodėl turėčiau jį palikęs eiti pas jus?“ **4** Jie keturiskart siuntė man tą pačią žinią, o mano atsakymas jiems buvo vis toks pat.

5 Tada Sanbalatas penktą kartą siuntė savo tarną su ta pačia žinia, su atviru laišku rankoje. **6** Laiške buvo rašoma: „Tautose girdėti – Gešemas[g] irgi sako tą patį, – kad tu drauge su žydais rengi sukilimą.[h] Todėl ir sieną statai. Kalbama, kad ketini tapti jų karaliumi **7** ir kad paskyrei pranašus Jeruzalėje apie tave skelbti: ‘Štai Judo karalius!’ Šitos kalbos tikrai pasieks karalių, tad ateik, pasitarkime, ką daryti.“

8 Nusiunčiau jam tokį atsakymą: „Ką tu kalbi, yra netiesa. Pats viską išsigalvojai.“ **9** Tie žmonės mėgino mus įbauginti ir tarpusavyje kalbėjo: „Jie nuleis rankas ir darbo neužbaigs.“[i] Tad sustiprink, Dieve, mano rankas![y]

5 SKYRIUS

a Neh 10:1

b Neh 2:1

c Neh 13:6

d Ezr 8:1

e 1Ko 9:14, 15
2Te 3:8

f Neh 5:9

g 2Ko 11:9
2Ko 12:14

h Apd 20:33
2Ko 12:17

Antra skiltis

a Neh 13:14
Ps 18:24
Iz 38:3
Mal 3:16

6 SKYRIUS

b Neh 2:10
Neh 4:3

c Neh 2:19
Neh 4:7

d Dan 9:25

e Neh 3:1, 3

f 1Me 8:12
Neh 11:31, 35

g Neh 2:19

h Ezr 4:14, 15

i Ezr 4:4

y Ps 68:35
Ps 138:3
Iz 41:10

5:13 *Pažod. „savo užantį“. #Arba „Tebūnie!“ **5:15** *Šekelis buvo lygus 11,4 g. Žr. priedą B14. **5:18** *Pažod. „Man“.

10 Tuomet nuėjau pas Mehetabelio sūnaus Delajos sūnų Šemają į namus, kur jis sėdėjo užsidaręs. Šemaja sakė: „Sutarkime laiką ir susitikime Dievo Namuose, pačioje šventykloje. Užsidarysime šventyklos duris, nes jie ateina tavęs nužudyti. Jie ateis tavęs nužudyti nakčia.“ **11** Bet aš atsakiau: „Negi žmogus, toks kaip aš, turėtų bėgti? Negi žmogus kaip aš gali įėjęs į šventyklą likti gyvas?[a] Ne, aš ten neisiu!“ **12** Supratau, kad šitą pranašą ne Dievas siuntė, – tai Tobija ir Sanbalatas[b] jį papirko, norėdami man pakenkti. **13** Jis buvo papirktas, kad mane įbaugintų ir įstumtų į nuodėmę. Tada jie būtų turėję pagrindą juodinti mano vardą ir mane apkaltinti.

14 Atsimink, mano Dieve, ką Tobija[c] ir Sanbalatas padarė, taip pat atsimink pranašę Noadiją ir kitus pranašus, kurie vis mėgino mane įbauginti.

15 Taigi siena buvo užbaigta elulo* mėnesio dvidešimt penktą dieną, per 52 dienas.

16 Kai priešai apie tai išgirdo, kai aplinkinės tautos tai pamatė, didžiulė gėda visus juos apėmė*.[d] Jie suprato, kad darbas buvo atliktas tik Dievui padedant. **17** Judo didžiūnai[e] tomis dienomis rašė daug laiškų Tobijai, ir Tobija į juos atsakydavo. **18** Daug žmonių Jude prisiekė jam ištikimybę, nes jis buvo Arachо[f] sūnaus Šechanijos žentas, o jo sūnus Johananas buvo vedęs Berechijos sūnaus Mešulamo[g] dukterį. **19** Jie man kalbėdavo apie Tobiją gera, o jam persakydavo mano žodžius. Tada Tobija, norėdamas mane įbauginti, rašydavo man laiškus.[a]

7 Kai tik siena buvo atstatyta,[b] aš įtaisiau duris.[c] Tada vartų sargams,[d] giesmininkams[e] ir levitams[f] buvo pavesta eiti tarnystę. **2** Viršiausiais Jeruzalėje paskyriau savo brolį Hananį[g] ir Tvirtovės[h] vadą Hananiją, kuris buvo labai patikimas vyras, dievobaimingesnis už daugelį kitų.[i] **3** Jiedviem pasakiau: „Iki vidudienio kaitros Jeruzalės vartai neturi būti atidaromi, ir tegul vartų sargai, prieš baigdami savo tarnybą, juos uždaro ir užsklendžia. Iš Jeruzalės gyventojų paskirkite sargybinių: vieni tegul budi sargybos vietose, kiti – priešais savo namus.“ **4** Miestas buvo platus, didelis, bet žmonių jame mažai,[y] ir namai dar nebuvo atstatyti.

5 Tada Dievas davė man mintį* sukviesti didžiūnus, valdininkus ir visą liaudį ir įtraukti juos į kilmės sąrašą.[j] Aš radau kilmės sąrašą tų, kurie iš tremties buvo sugrįžę pirmi. Jame buvo parašyta:

6 „Šitie yra iš tremties parėję srities gyventojai, kuriuos Babilono karalius Nebukadnecaras[k] buvo ištrėmęs[l] ir kurie vėliau grįžo į Jeruzalę ir Judą, kiekvienas į savo miestą.[m] **7** Jie parėjo kartu su Zerubabeliu,[n] Jozue,[o] Nehemija, Azarija, Raamija, Nahamaniu, Mordechaju, Bilšanu, Misperetu, Bigvaju, Nehumu ir Baana.

Izraelitų vyrų skaičius buvo:[p] **8** Parošo palikuonių – 2172, **9** Šefatijos palikuonių – 372,

6 SKYRIUS

a Sk 1:51
Sk 18:7
2Me 26:18, 19

b Neh 2:10

c Neh 4:3, 4

d Neh 4:7
Ps 129:5

e Neh 5:7

f Ezr 2:1, 5

g Neh 3:4

Antra skiltis

a Neh 6:9
Neh 6:10, 13

7 SKYRIUS

b Neh 2:17
Neh 6:15
Dan 9:25

c Neh 3:1, 6, 13

d 1Me 26:1
Ezr 2:1, 42

e 1Me 9:33
Ezr 2:1, 41

f Ezr 3:8

g Neh 1:2

h Neh 2:8

i Neh 5:15

y Neh 11:1

j 1Me 9:1
Ezr 2:59, 62

k 2Ka 25:1
Dan 3:1

l 2Ka 24:12, 14
2Me 36:17, 20
Jer 39:9
Jer 52:15, 28

m Ezr 2:1

n Ezr 1:8, 11
Zch 4:9
Mt 1:12

o Ezr 3:8
Ezr 5:2
Ag 1:14
Zch 3:1

p Ezr 2:2–35

6:15 *Žr. priedą B15. **6:16** *Pažod. „jie labai krito savo pačių akyse“.

7:5 *Pažod. „įdėjo man į širdį“.

10 Aracho[a] palikuonių – 652,
11 Jozuės ir Joabo[b] palikuonių
iš Pahat Moabo[c] šeimos – 2818,
12 Elamo[d] palikuonių – 1254,
13 Zatuvo palikuonių – 845,
14 Zakajo palikuonių – 760,
15 Binujo palikuonių – 648,
16 Bebajo palikuonių – 628,
17 Azgado palikuonių – 2322,
18 Adonikamo palikuonių –
667, **19** Bigvajo palikuonių –
2067, **20** Adino palikuonių –
655, **21** Atero palikuonių iš
Ezekijo šeimos – 98, **22** Hašumo palikuonių – 328, **23** Becajo palikuonių – 324, **24** Harifo palikuonių – 112, **25** vyrų iš Gibeono[e] – 95, **26** vyrų iš Betliejaus ir Netofos – 188, **27** vyrų iš Anatoto[f] – 128, **28** vyrų iš Bet Azmaveto – 42, **29** vyrų iš Kirjat Jearimų,[g] Kefyros ir Beerotų[h] – 743, **30** vyrų iš Ramos ir Gebos[i] – 621, **31** vyrų iš Michmašo[y] – 122, **32** vyrų iš Betelio[j] ir Ajo[k] – 123, **33** vyrų iš kito Nebojo – 52, **34** kito Elamo palikuonių – 1254, **35** Harimo palikuonių – 320, **36** vyrų iš Jericho – 345, **37** vyrų iš Lodo, Hadido ir Onojo[l] – 721, **38** vyrų iš Senavos – 3930.

39 Kunigų[m] buvo: Jedajos palikuonių iš Jozuės šeimos – 973, **40** Imero palikuonių – 1052, **41** Pašhūro[n] palikuonių – 1247, **42** Harimo[o] palikuonių – 1017.

43 Levitų,[p] Jozuės palikuonių iš Kadmielio[r] sūnų, iš Hodvos šeimos, buvo 74. **44** Giesminin kų,[s] Asafo[t] palikuonių, buvo 148. **45** Vartų sargų[u] – Šalumo palikuonių, Atero palikuonių, Talmono palikuonių, Akubo[v] palikuonių, Hatitos palikuonių, Šobajo palikuonių – iš viso buvo 138.

7 SKYRIUS

a Neh 6:17, 18

b Ezr 8:1, 9

c Ezr 10:30, 44

d Ezr 10:26, 44

e Joz 11:19
2Sa 21:2
Neh 3:7

f Joz 21:8, 18
Jer 1:1

g 1Sa 7:2

h Joz 18:25, 28

i Joz 18:21, 24

y 1Sa 13:5

j 1Ka 12:32

k Joz 7:2

l Neh 6:2
Neh 11:31, 35

m Ezr 2:36–39

n Ezr 10:22, 44

o 1Me 24:3, 8

p Ezr 2:40

r Ezr 3:9

s 1Me 25:7
Ezr 2:41

t 1Me 6:31, 39

u Ezr 2:42
Neh 7:1

v 1Me 9:2, 17
Neh 11:19
Neh 12:25

Antra skiltis

a Joz 9:3, 27
1Me 9:2
Ezr 2:43–54
Ezr 2:58

b Ezr 2:55–58
Neh 11:3

c Joz 9:3, 27
Neh 3:26

d Ezr 2:59–63

46 Šventyklos tarnų*[a] buvo: Cihos palikuoniai, Hasufos palikuoniai, Tabaoto palikuoniai, **47** Keroso palikuoniai, Sijos palikuoniai, Padono palikuoniai, **48** Lebanos palikuoniai, Hagabos palikuoniai, Šalmajo palikuoniai, **49** Hanano palikuoniai, Gidelio palikuoniai, Gaharo palikuoniai, **50** Reajos palikuoniai, Recino palikuoniai, Nekodos palikuoniai, **51** Gazamo palikuoniai, Uzos palikuoniai, Paseacho palikuoniai, **52** Besajo palikuoniai, meunų palikuoniai, Nefušesimo palikuoniai, **53** Bakbuko palikuoniai, Hakufos palikuoniai, Harhūro palikuoniai, **54** Baclito palikuoniai, Mehidos palikuoniai, Haršos palikuoniai, **55** Barkoso palikuoniai, Siseros palikuoniai, Temacho palikuoniai, **56** Neciaho palikuoniai, Hatifos palikuoniai.

57 Saliamono tarnų palikuonių[b] buvo: Sotajo palikuoniai, Sofereto palikuoniai, Peridos palikuoniai, **58** Jaalos palikuoniai, Darkono palikuoniai, Gidelio palikuoniai, **59** Šefatijos palikuoniai, Hatilo palikuoniai, Pocheret Cebaimo palikuoniai, Amono palikuoniai. **60** Šventyklos tarnų*[c] ir Saliamono tarnų palikuonių iš viso buvo 392.

61 O štai vyrai, kurie parėjo iš Tel Melacho, Tel Haršos, Kerubo, Adono ir Imero, tačiau negalėjo patvirtinti, kad pagal kiltį ir kilmę yra izraelitai:[d] **62** Delajos palikuoniai, Tobijos palikuoniai, Nekodos palikuoniai – iš viso 642. **63** Iš kunigų:

7:46, 60 *Hebr. *netinim*, išvertus – „duotieji“. Žr. žodynėlyje „šventyklos tarnai“.

Hobajos palikuoniai, Hakoco[a] palikuoniai, taip pat palikuoniai Barzilajo, kuris vedė vieną iš gileadiečio Barzilajo[b] dukterų ir pasivadino jų šeimos vardu. **64** Jie ieškojo savo giminės kilmės įrašų, bet nerado, todėl buvo pripažinti netinkami eiti kunigų tarnystę*.[c] **65** Tiršata*[d] liepė jiems nevalgyti to, kas švenčiausia,[e] kol atsiras kunigas, kuris galėtų teirautis per Urimus ir Tumimus.[f]

66 Visą bendruomenę sudarė 42 360 vyrų,[g] **67** be vergų ir vergių,[h] kurių buvo 7337. Dar buvo 245 giesmininkai ir giesmininkės.[i] **68** Žirgų buvo 736, mulų – 245, **69** kupranugarių – 435, asilų – 6720.

70 Kai kurie kilčių vyriausieji aukojo statybai.[y] Tiršata* iždui davė 1000 auksinių drachmų#, 50 dubenų ir 530 apdarų kunigams.[j] **71** Keletas kilčių vyriausiųjų statybos iždui paaukojo 20 000 auksinių drachmų ir 2200 sidabrinių minų*. **72** Kiti žmonės suaukojo 20 000 auksinių drachmų, 2000 sidabrinių minų ir 67 apdarus kunigams.

73 Kunigai, levitai, vartų sargai, giesmininkai,[k] šventyklos tarnai* ir visi kiti žmonės, visas Izraelis, apsigyveno savo miestuose.[l] Taigi septinto mėnesio[m] pradžioje izraelitai jau buvo įsikūrę savo miestuose.“[n]

7:64 *Arba „buvo nušalinti nuo kunigystės kaip netyri“. **7:65, 70** *Persų vartotas provincijos valdytojo titulas. **7:70** #Paprastai siejama su auksiniu Persijos dariku, svėrusiu 8,4 g. Ne tas pats kas drachma, minima graikiškojoje Biblijos dalyje. Žr. priedą B14. **7:71** *Hebrajiškojoje Biblijos dalyje mina lygi 570 g. Žr. priedą B14. **7:73** *Hebr. *netinim*, išvertus – „duotieji“. Žr. žodynėlyje „šventyklos tarnai“.

7 SKYRIUS
a 1Me 24:3, 10; Neh 3:21
b 2Sa 17:27–29; 2Sa 19:31; 1Ka 2:7
c Sk 18:7
d Neh 8:9; Neh 10:1
e Kun 2:3; Sk 18:8, 9
f Iš 28:30; 1Sa 28:6
g Ezr 2:64–67
h Kun 25:44
i Iš 15:21; 1Sa 18:6
y Ezr 2:68, 69
j Kun 6:10
k Neh 7:1
l Neh 11:20
m Kun 23:24, 27; 1Ka 8:2; Ezr 3:1
n Ezr 2:70

Antra skiltis

8 SKYRIUS
a Neh 3:26; Neh 12:37
b Ezr 7:6
c Įst 31:9; Joz 1:8
d Kun 27:34
e Įst 31:12; 2Me 17:8, 9; Mal 2:7
f Kun 23:24; 1Ka 8:2
g Apd 13:15; Apd 15:21
h Apd 16:14; Apd 17:11
i Neh 12:40, 42
y Įst 27:26
j Neh 9:4
k Ezr 8:33; Neh 11:16
l Įst 33:8, 10
m Lk 24:27; Apd 8:30, 31

8 Žmonės visi kaip vienas susirinko į aikštę ties Vandens vartais.[a] Perrašinėtoją Ezrą[b] paprašė atnešti Mozės Įstatymą,[c] Jehovos duotą Izraeliui.[d] **2** Atnešęs Įstatymo knygą, kunigas Ezra atsistojo priešais visą bendruomenę[e] – priešais vyrus, moteris ir visus, kas tik galėjo klausytis ir suprasti. Tai buvo septinto mėnesio pirma diena.[f] **3** Aikštėje ties Vandens vartais susirinkusiems vyrams, moterims ir visiems, kas tik galėjo suprasti, jis garsiai skaitė Įstatymą[g] nuo aušros iki vidurdienio, ir žmonės atidžiai klausėsi[h] Įstatymo knygos žodžių. **4** Perrašinėtojas Ezra stovėjo ant medinės tai progai pastatytos pakylos. Jam iš dešinės stovėjo Matitija, Šema, Anaja, Ūrija, Hilkija, Maasėja, o iš kairės – Pedaja, Mišaelis, Malkija,[i] Hašumas, Hašbadana, Zacharija ir Mešulamas.

5 Visi žmonės matė, kaip Ezra išvyniojo Įstatymo knygos ritinį, nes jis stovėjo aukščiau už visus. Jam ritinį išvyniojus, žmonės atsistojo. **6** Tada Ezra pašlovino Jehovą, didį Dievą, o visa tauta, keldama aukštyn rankas, atsakė: „Amen! Amen!“*[y] Jie parklupo prieš Jehovą ir nusilenkė iki žemės. **7** Levitai Jozuė, Banis, Šerebija,[j] Jaminas, Akubas, Šabetajas, Hodija, Maasėja, Kelita, Azarija, Jehozabadas,[k] Hananas ir Pelaja ėmė aiškinti Įstatymą,[l] o žmonės sustoję klausėsi. **8** Levitai garsiai skaitė iš Dievo Įstatymo knygos, jį aiškindami ir atskleisdami prasmę. Taip jie padėjo žmonėms suprasti, kas buvo skaitoma.[m]

8:6 *Arba „Tebūnie! Tebūnie!“

9 Nehemijas, tuo laiku ėjęs tiršatos* pareigas, drauge su kunigu ir perrašinėtoju Ezra[a] ir su tautos mokytojais levitais kalbėjo visai liaudžiai: „Ši diena yra šventa Jehovai, jūsų Dievui,[b] tad nesielvartaukite ir neverkite.“ Mat girdėdami Įstatymo žodžius žmonės verkė. **10** „Eikite, – ragino Nehemijas, – valgykite rinktinių valgių, gerkite saldžių gėrimų ir dalykitės[c] su tais, kurie nieko neturi. Juk ši diena šventa mūsų Viešpačiui. Nebūkite liūdni, nes Jehovos džiaugsmas yra jūsų stiprybė*!“ **11** Levitai irgi visus ramino sakydami: „Nurimkite! Ši diena šventa. Neliūdėkite!“ **12** Taigi žmonės nuėję valgė, gėrė, vaišino kitus ir džiaugsmingai šventė,[d] nes gerai suprato visa, kas jiems buvo paskelbta.[e]

13 Kitą dieną, norėdami labiau įsigilinti į Įstatymo žodžius, pas perrašinėtoją Ezrą atėjo tautos kilčių vyriausieji, kunigai ir levitai. **14** Įstatyme, Jehovos duotame per Mozę, jie rado parašyta, kad izraelitai švęsdami septinto mėnesio iškilmę turi gyventi palapinėse.[f] **15** Jie suprato, kad visuose krašto miestuose ir pačioje Jeruzalėje reikės paskelbti[g] ir pagarsinti tokią žinią: „Eikite į kalnus, prisikirskite alyvmedžių, pušų, mirtų, palmių ir kitų medžių šakų ir parsinešę statykitės palapines, kaip Įstatymas reikalauja.“

16 Kai apie tai buvo paskelbta, žmonės nuėjo, parsinešė šakų ir kiekvienas statėsi palapines – ant savo namų stogų, savo kiemuose, Dievo Namų kiemuose,[a] aikštėje ties Vandens vartais[b] ir aikštėje ties Efraimo vartais.[c] **17** Taigi visa iš tremties grįžusiųjų bendruomenė pasistatė palapines ir jose gyveno. Šitaip izraelitai nebuvo darę nuo Nūno sūnaus Jozuės[d] laikų iki pat tos dienos. Tad džiaugsmas buvo labai didelis.[e] **18** Kasdien, nuo pirmos dienos iki paskutinės, buvo skaitoma Dievo Įstatymo knyga.[f] Iškilmę žmonės šventė septynias dienas, o aštuntąją, kaip prisakyta, buvo sušauktas iškilmingas sambūris.[g]

9 To paties mėnesio dvidešimt ketvirtą dieną izraelitai vėl susirinko ir apsivilkę ašutinėmis, apsibarstę žemėmis pasninkavo.[h] **2** Tuomet tie, kurie buvo izraelitai pagal kilmę, atsiskyrė nuo visų svetimtaučių[i] ir atsistoję išpažino savo nuodėmes ir tėvų kaltes.[y] **3** Stovėdami savo vietose, jie ketvirtį dienos* skaitė Jehovos, savo Dievo, Įstatymo knygą,[j] o kitą ketvirtį dienos išpažino nuodėmes Jehovai, savo Dievui, ir jam lenkėsi.

4 Atsistoję ant levitų pakylos,[k] Jozuė, Banis, Kadmielis, Šebanija, Būnis, Šerebija,[l] Banis ir Kenanis garsiu balsu šaukėsi savo Dievo Jehovos. **5** Ir levitai Jozuė, Kadmielis, Banis, Hašabnėja, Šerebija, Hodija, Šebanija ir Petachija prabilo: „Stokitės ir šlovinkite savo Dievą Jehovą per amžių amžius.[m] Tebūna giriamas tavo šlovingas vardas! Niekas neišliaupsins ir neišaukštins jo tiek, kiek jis vertas!

6 Tik tu esi Jehova![n] Tu sukūrei dangų, dangaus aukštybes su visa jų kareivija, sukūrei

8 SKYRIUS

a Ezr 7:11

b Kun 23:24

c Est 9:19

d Ps 126:1–3

e Neh 8:8

f Kun 23:34, 42
Įst 16:13, 16
Jn 7:2

g Kun 23:4

Antra skiltis

a 1Ka 6:36
1Ka 7:12
2Me 4:9
2Me 20:5

b Neh 3:26
Neh 8:1, 3

c 2Ka 14:13
Neh 12:38, 39

d Joz 1:1

e Įst 16:14, 15

f Įst 31:10–12

g Kun 23:34, 36

9 SKYRIUS

h Joz 7:6
Jon 3:5, 6

i Ezr 9:1, 2
Neh 13:3

y Kun 26:40
Ezr 9:6
Ps 106:6
Dan 9:8

j Neh 8:3, 8

k Neh 8:4

l Neh 8:7

m Jer 33:10, 11

n Įst 6:4

8:9 *Persų vartotas provincijos valdytojo titulas. **8:10** *Arba „tvirtovė“.

9:3 *Arba „tris valandas“.

žemę ir visa, kas joje, jūras ir visa, kas jose. Tu duodi jiems gyvastį, ir dangaus kareivija tau lenkiasi. **7** Tu esi Jehova – Dievas, kuris išsirinko Abromą,[a] išvedė jį iš Ūro,[b] chaldėjų miesto, ir pavadino Abraomu.[c] **8** Matei, kad jo širdis tau ištikima,[d] tad sudarei su juo sandorą – pažadėjai jam ir jo palikuoniams atiduoti kanaaniečių, hetitų, amoritų, perizų, jebusiečių ir girgašų kraštą,[e] ir savo pažadų laikeisi, nes esi teisus.

9 Tu matei, kaip mūsų protėviai vargo Egipte,[f] ir girdėjai jų šauksmą prie Raudonosios jūros. **10** Tada darei ženklų ir stebuklų – baudei faraoną, visus jo tarnus ir visus krašto gyventojus,[g] nes žinojai, kaip įžūliai jie elgėsi[h] su mūsų protėviais. Šitaip tu išgarsinai savo vardą ir jis žinomas iki pat šios dienos.[i] **11** Tu perskyrei jūrą ir jie perėjo jūros dugnu tarsi sausuma,[y] o jų persekiotojus nusviedei į gelmes kaip akmenį į šėlstančius vandenis.[j] **12** Dieną vedei juos debesies stulpu, naktį – ugnies stulpu, nušviesdamas jiems kelią, kuriuo turėjo eiti.[k] **13** Tu nužengei ant Sinajaus kalno[l] ir kalbėjai jiems iš dangaus[m] – paskelbei teisingus sprendimus, davei patikimus įstatymus*, gerus nuostatus ir įsakymus.[n] **14** Tu mokei juos laikytis savo šventojo šabo[o] ir davei įsakymus, nuostatus ir įstatymus per savo tarną Mozę. **15** Kai alkani buvo, pasotinai juos duona iš dangaus,[p] kai buvo ištroškę, pagirdei vandeniu iš uolos;[r] tu paliepei jiems eiti užimti kraštо, kurį buvai prisiekęs* jiems atiduoti.

9:13 *Pažod. „tiesos įstatymus“. **9:15** *Pažod. „pakėlęs ranką“.

9 SKYRIUS

a Pr 12:1, 2
b Pr 11:31
c Pr 17:5
d Pr 22:10–12
e Pr 15:18
f Iš 2:23–25
Iš 3:7
g Iš 7:3
Įst 6:22
h Iš 5:2
i Iš 9:16
y Iš 14:21, 22
j Iš 15:1, 5, 10
k Iš 13:21
Iš 14:19, 20
l Iš 19:11
m Įst 4:10, 36
n Įst 4:8
o Iš 16:29
Iš 20:8–11
Įst 5:12–14
p Iš 16:4
r Iš 17:6

Antra skiltis

a Sk 14:44
b Įst 9:6
c Sk 14:11, 41
d Sk 14:1, 4
e Iš 34:6
Sk 14:18
f Įst 4:31
g Iš 32:1, 4
h Sk 14:19, 20
i Iš 40:38
Sk 9:15
y Sk 11:17, 25
j Iš 16:14, 15
k Sk 20:8
l Iš 16:35
Sk 14:33
Įst 2:7
m Įst 29:5
n Joz 11:23
o Sk 21:23, 24
Įst 2:31
p Sk 21:26
r Sk 21:33, 35
s Pr 15:1, 5
t Pr 12:7
Pr 26:3
u Sk 14:29–31
Joz 21:43
v Joz 18:1

16 Bet jie, mūsų protėviai, elgėsi įžūliai[a] ir užsispyrę*[b] neklausė tavo įsakymų. **17** Jie buvo neklusnūs,[c] užmiršo tavo įstabius darbus, kuriuos jų akivaizdoje darei. Jie užsispyrė* ir išsirinko sau vadą, kad parvestų juos į Egiptą, į vergiją.[d] O tu esi Dievas atlaidus, atjautus# ir gailestingas, lėtas pykti ir kupinas ištikimosios meilės,[e] todėl jų nepalikai.[f] **18** Net ir tada, kai nusiliedinę veršį sakė: ‘Tai jūsų Dievas, kuris išvedė jus iš Egipto’,[g] kai savo darbais tave labai paniekino, **19** net ir tada dėl savo didžio gailestingumo dykumoje jų nepalikai.[h] Debesies stulpas nuo jų nesitraukė dieną – rodė jiems kelią, ir ugnies stulpas jų nepaliko naktį – apšvietė taką, kuriuo jie turėjo eiti.[i] **20** Savo geroją dvasia teikei jiems išmanymo,[y] davei jiems manos negailėdamas[j] ir vandens, kai buvo ištroškę.[k] **21** Keturiasdešimt metų dykumoje juos maitinai,[l] nieko jiems netrūko. Jų drabužiai nesusidėvėjo,[m] kojos nesutino.

22 Tu atidavei jiems karalystes ir tautas – žemes jiems padalijai,[n] ir jie užėmė Sihono kraštą,[o] užėmė kraštą Hešbono karaliaus,[p] taip pat Bašano karaliaus Ogo.[r] **23** Tu padarei jų palikuonius tokius gausingus kaip žvaigždės danguje.[s] Tada atvedei juos į kraštą, kurį jų protėviai atėję turėjo užimti, nes taip ir buvai pažadėjęs.[t] **24** Tie palikuoniai atėję kraštą užėmė[u] ir tu prieš juos parklupdei ten gyvenančius kanaaniečius[v] – atidavei į rankas ir jų karalius, ir jų tautas, leidai elgtis

9:16 *Pažod. „užkietinę savo sprandą“. **9:17** *Pažod. „užkietino savo sprandą“. #Arba „maloningas“.

su jais kaip patinka. **25** Jie užgrobė įtvirtintus miestus[a] ir derlingą* kraštą,[b] nuosavybėn paėmė namus, pilnus visokiausių gėrybių, iškastas vandens talpyklas, vynuogynus, alyvmedžių sodus[c] ir daugybę vaismedžių. Tada jie valgė, sotinosi, riebėjo ir mėgavosi tavo didžiu gerumu.

26 Deja, jie ėmė neklausyti, prieš tave maištauti[d] ir nuo tavo Įstatymo nusisuko*. Jie žudė pranašus, kurie vis ragino pas tave sugrįžti, ir savo darbais tave labai paniekino.[e] **27** Todėl tu ne kartą atidavei juos į rankas priešams[f] ir tie juos engė.[g] Savo varge jie tavęs šaukdavosi ir tu iš dangaus jų šauksmą išgirsdavai. Dėl savo didžio gailestingumo siųsdavai jiems gelbėtojų, kad iš priešų rankos vaduotų.[h]

28 Bet vos tik atsigavę jie vėl darydavo pikta tavo akyse.[i] Ir tu atiduodavai juos priešams į rankas, kad jiems viešpatautų*.[y] Tada atsitokėję jie vėl tavęs šaukdavosi.[j] Tu iš dangaus juos išgirsdavai ir daug sykių gelbėjai, nes esi didžiai gailestingas.[k] **29** Nors vis raginai prie tavo Įstatymo sugrįžti, jie elgėsi įžūliai ir tavo įsakymų nepaisė.[l] Jie nusidėjo, nes laužė tavo nuostatus, kurių laikydamasis žmogus yra gyvas,[m] jie užsispyrė, atsuko nugarą, užkietino sprandą ir visiškai neklausė. **30** Daugybę metų buvai su jais kantrus[n] ir ne kartą savo dvasia per pranašus raginai susiprotėti, bet jie neklausė. Galiausiai atidavei juos aplinkinėms tautoms į rankas.[o]

9 SKYRIUS

a Įst 3:4, 5

b Įst 8:7–9

c Joz 24:13

d Įst 31:20
Įst 32:15
Ts 2:12

e 2Ka 21:11
Ps 106:38

f Ts 2:14

g Įst 31:17

h Ts 2:18
Ts 3:9, 15
1Sa 12:11
2Ka 13:4, 5

i Ts 2:19

y Ts 4:1, 2
Ts 6:1

j Ts 6:6

k Ps 106:43–45

l 2Ka 17:13, 14
2Me 24:19

m Kun 18:5

n Rom 10:21

o 2Me 36:15, 16
Iz 42:24
Jer 40:2, 3

Antra skiltis

a Ez 14:22

b Iš 34:6
Įst 4:31

c Įst 7:9
Dan 9:4

d 2Ka 24:12, 14

e Jer 34:18–20

f Rd 4:13, 14

g 2Ka 17:6

h Dan 9:5

i Įst 28:47
Įst 32:15

y Įst 28:48
Ezr 9:9

j Įst 28:15, 33
Neh 5:4

k 2Ka 23:3
2Me 15:12
Ezr 10:3

l Neh 10:28, 29

31 Bet dėl savo didžio gailestingumo nesunaikinai[a] ir nepalikai, nes esi Dievas atjautus* ir gailestingas.[b]

32 Dieve, didis, galingas ir pagarbią baimę keliantis Dieve, tu laikaisi savo sandoros ir myli ištikima meile,[c] tad dabar nebūk abejingas – pažvelk į visą vargą, kurį kęsti tenka mums, mūsų karaliams, pareigūnams,[d] kunigams,[e] pranašams[f] ir kurį mūsų protėviai ir visa tavo tauta kentė nuo Asirijos karalių laikų[g] iki pat šiol. **33** Tu buvai teisus leisdamas mums visa tai patirti, tu elgeisi ištikimai, o mes darėme nedorybes.[h] **34** Mūsų karaliai, pareigūnai, kunigai ir protėviai nesilaikė tavo Įstatymo ir nepaisė nei tavo įsakymų, nei perspėjimų*, kuriuos jiems davei. **35** Jie tau netarnavo ir savo piktų darbų neatsisakė net būdami savo karalystėje ir mėgaudamiesi tavo dovanotų gėrybių gausa, būdami plačiame ir derlingame* krašte, jiems atiduotame.[i] **36** Štai šiandien mes esame vergai[y] – vergai krašte, kurį davei mūsų protėviams, kad tie valgytų jo vaisius ir kitas gėrybes. **37** Kadangi nusidėjome, jo gausus derlius atitenka karaliams, kuriems leidai mus valdyti.[j] Ir jie viešpatauja – daro su mumis ir su mūsų kaimenėmis, kas jiems patinka, ir mes labai kenčiame.

38 Taigi, dėl visų šitų dalykų mes nutariame duoti pažadą.[k] Mūsų pareigūnai, levitai ir kunigai tą pažadą, išdėstytą raštu, patvirtins antspaudais.“[l]

9:25 *Arba „turtingą“. **9:26** *Pažod. „ir nusviedė tavo Įstatymą sau už nugaros“. **9:28** *Arba „kad juos triuškintų“. **9:31** *Arba „maloningas“. **9:34** *Arba „priminimų“. **9:35** *Arba „turtingame“.

10 Pasižadėjimą savo antspaudais patvirtino:[a]

Hachalijos sūnus tiršata* Nehemijas,

taip pat Zedekija, **2** Seraja, Azarija, Jeremija, **3** Pašhūras, Amarija, Malkija, **4** Hatušas, Šebanija, Maluchas, **5** Harimas,[b] Meremotas, Abdija, **6** Danielius,[c] Ginetonas, Baruchas, **7** Mešulamas, Abija, Mijaminas, **8** Maazija, Bilgajas, Šemaja, – visi jie yra kunigai.

9 Taip pat levitai: Azanijos sūnus Jozuė, Binujas iš Henadado palikuonių, Kadmielis[d] **10** ir jų broliai Šebanija, Hodija, Kelita, Pelaja, Hananas, **11** Michėjas, Rehobas, Hašabija, **12** Zakūras, Šerebija,[e] Šebanija, **13** Hodija, Banis ir Beninuvas.

14 Taip pat tautos vyriausieji: Parošas, Pahat Moabas,[f] Elamas, Zatuvas, Banis, **15** Būnis, Azgadas, Bebajas, **16** Adonija, Bigvajas, Adinas, **17** Ateras, Ezekijas, Azūras, **18** Hodija, Hašumas, Becajas, **19** Harifas, Anatotas, Nebajas, **20** Magpiašas, Mešulamas, Hezyras, **21** Mešezabelis, Cadokas, Jadūva, **22** Pelatija, Hananas, Anaja, **23** Ozėjas, Hananija, Hašubas, **24** Ha Lohešas, Pilha, Šobekas, **25** Rehumas, Hašabna, Maasėja, **26** Ahija, Hananas, Ananas, **27** Maluchas, Harimas ir Baana.

28 Kiti žmonės – kunigai, levitai, vartų sargai, giesmininkai, šventyklos tarnai* ir visi, kurie paklusdami Dievo Įstatymui atsiskyrė nuo aplinkinių tautų,[a] taip pat jų žmonos, sūnūs, dukterys, visi, kas galėjo sąmoningai apsispręsti,* – **29** prisidėjo prie savo brolių, žymių tautos vyrų, ir prisiekė laikytis Dievo Įstatymo, kurį Dievas paskelbė per savo tarną Mozę, ir vykdyti visus Jehovos, mūsų Viešpaties, įsakymus, sprendimus ir nuostatus. Priešingu atveju jie sakė užsitrauksią prakeiksmą. **30** Mes visi prisiekėme neduoti aplinkinėms tautoms savo dukterų ir neimti jų dukterų savo sūnums.[b]

31 Jei šabo dieną aplinkinės tautos atgabentų prekių ar kokių nors javų parduoti, nieko iš jų nepirksime – nei per šabą,[c] nei kitą šventą dieną.[d] Septintais metais leisime žemei ilsėtis[e] ir skolininkams dovanosime visas skolas.[f]

32 Be to, kiekvienas įsipareigojome kasmet duoti trečdalį šekelio* mūsų Dievo Namų tarnybai,[g] **33** atnašinei duonai,[h] kasdienėms javų atnašoms[i] ir deginamosioms aukoms, aukojamoms per šabus[y] ir per jaunatis,[j] taip pat šventėms,[k] šventosioms aukoms, permaldavimo aukoms už Izraelio nuodėmes[l] ir visam darbui mūsų Dievo Namuose.

34 Ir dar mes metėme burtus, norėdami nustatyti, kokiu laiku ir kokia eilės tvarka pagal savo kiltis kunigai, levitai ir kiti žmonės kasmet atgabens malkų į mūsų Dievo Namus, kad būtų deginamos ant mūsų Dievo Jehovos aukuro, kaip reikalauja Įstatymas.[m] **35** Mes taip pat įsipareigojome į Jehovos

10 SKYRIUS

a Neh 9:38

b Ezr 2:1, 39

c Ezr 8:1, 2

d Ezr 3:9
Neh 12:8

e Neh 12:24

f Neh 7:6, 11

Antra skiltis

a Neh 8:1
Neh 9:2

b Iš 34:15, 16
Įst 7:3, 4

c Iš 20:10

d Iš 12:16
Sk 29:1, 12

e Iš 23:10, 11
Kun 25:4, 5

f Įst 15:1–3

g Iš 30:13

h Kun 24:5–7

i Iš 29:40, 41

y Sk 28:9

j Sk 28:11–13
1Me 23:31

k Įst 16:16

l Kun 16:15

m Kun 1:7
Kun 6:12, 13

10:1 *Persų vartotas provincijos valdytojo titulas. **10:28** *Hebr. *netinim*, išvertus – „duotieji“. Žr. žodynėlyje „šventyklos tarnai“.

10:28 *Arba galbūt „kas buvo tokio amžiaus, kad galėjo suprasti“. **10:32** *Šekelis buvo lygus 11,4 g. Žr. priedą B14.

Namus kasmet pristatyti pirmąsias savo laukų gėrybes ir pirmuosius visokių vaismedžių vaisius,[a] **36** taip pat pirmagimius sūnus ir pirmadėlius gyvulių iš savo bandų ir kaimenių,[b] – kaip reikalauja Įstatymas. Įsipareigojome juos pristatyti į Dievo Namus kunigams, kurie Dievo Namuose eina tarnystę.[c] **37** Dar į Dievo Namų sandėlius*[d] kunigams pristatysime rupių miltų iš pirmųjų javų,[e] atgabensime savo atnašas, visokių medžių vaisių,[f] jauno vyno ir aliejaus.[g] Sykiu atiduosime levitams dešimtinę[h] nuo to, ką išaugina mūsų kraštas, nes visuose mūsų miestuose, kur verčiamasi žemės ūkiu, dešimtines renka būtent levitai.

38 Kai levitai ims dešimtinę, su jais bus kunigas, Aarono palikuonis. O nuo gautos dešimtinės levitai paims dešimtą dalį ir atneš į mūsų Dievo Namus,[i] į sandėlių patalpas, **39** kur laikomi šventyklos reikmenys, kur būna savo tarnybą einantys kunigai, vartų sargai ir giesmininkai. Taigi į tuos sandėlius izraelitai ir levitai suneš javų, jauno vyno ir aliejaus dovanas.[y] Dievo Namų mes nebeapleisime.[j]

11 Jeruzalėje gyveno tautos pareigūnai,[k] o kiti žmonės metė burtus:[l] Jeruzalėje, šventajame mieste, turėjo įsikurti kas dešimtas, kiti devyni galėjo likti savo miestuose. **2** Buvo ir tokių, kurie Jeruzalėje apsigyveno savanoriškai, ir tautiečiai už tai juos labai gyrė*.

3 Štai tie žymūs srities vyrai, kurie gyveno Jeruzalėje. (Kiti izraelitai, kunigai, levitai, šventyklos tarnai*[a] ir Saliamono tarnų palikuoniai[b] gyveno kituose Judo miestuose – kiekvienas savo mieste, savo nuosavybėje.[c]

4 Jeruzalėje gyveno žmonių ir iš Judo, ir iš Benjamino giminių.) Iš Judo: Ataja, sūnus Uzijo (šis buvo sūnus Zacharijos, šis – sūnus Amarijos, šis – sūnus Šefatijos, o šis – sūnus Mahalalelio iš Pereco[d] palikuonių), **5** ir Maasėja, sūnus Barucho (šis buvo sūnus Kol Hozės, šis – sūnus Hazajos, šis – sūnus Adajos, šis – sūnus Jehojaribo, o šis – sūnus Zacharijos iš Šelos palikuonių). **6** Pereco palikuonių, kurie gyveno Jeruzalėje, iš viso buvo 468 šaunūs vyrai.

7 Iš Benjamino: Saluvas,[e] sūnus Mešulamo (šis buvo sūnus Joedo, šis – sūnus Pedajos, šis – sūnus Kolajos, šis – sūnus Maasėjos, šis – sūnus Itielio, o šis – sūnus Izajos), **8** taip pat Gabajas ir Salajas – iš viso 928. **9** Zichrio sūnus Joelis mieste buvo jų viršiausias, o Ha Senūvos sūnus Judas – antras po jo.

10 Iš kunigų: Jehojaribo sūnus Jedaja, Jachinas,[f] **11** taip pat Seraja, sūnus Hilkijo (šis buvo sūnus Mešulamo, šis – sūnus Cadoko, šis – sūnus Merajoto, o šis – sūnus Ahitubo,[g] Dievo Namų pareigūno), **12** ir jų broliai, kurie darbavosi tuose Namuose, – iš viso 822. Taip pat Adaja, sūnus Jerohamo (šis buvo sūnus Pelalijos, šis – sūnus Amcio, šis – sūnus Zacharijos, šis – sūnus Pašhūro,[h] o šis – sūnus Malkijos), **13** ir jo broliai, kilčių vyriausieji, – iš viso

10 SKYRIUS

a Iš 23:19 Sk 18:8, 13 Įst 26:2

b Iš 13:2 Sk 18:15

c Sk 18:8, 11 1Ko 9:13

d 2Me 31:11

e Sk 15:20

f Kun 27:30

g Sk 18:8, 12 Įst 18:1, 4

h Sk 18:21

i Sk 18:26

y Įst 12:5, 6 Įst 14:23

j Neh 13:10, 11

11 SKYRIUS

k Neh 7:4

l Pat 16:33

Antra skiltis

a Joz 9:3, 27 Ezr 8:17

b Ezr 2:58

c Ezr 2:70

d Sk 26:20

e 1Me 9:3, 7

f 1Me 9:10–13

g 1Me 6:12

h Jer 21:1, 2 Jer 38:1

10:37 *Arba „valgomuosius“. **11:2** *Arba „jiems linkėjo Dievo palaimos“.

11:3 *Hebr. *netinim*, išvertus – „duotieji“. Žr. žodynėlyje „šventyklos tarnai“.

242. Ir dar Amašsajas, sūnus Azarelio (šis buvo sūnus Achzajo, šis – sūnus Mešilemoto, o šis – sūnus Imero), **14** ir jo broliai, drąsūs galiūnai, – iš viso 128. Jų viršiausias buvo Zabdielis, kilęs iš garsios šeimos.

15 Iš levitų: Šemaja,[a] sūnus Hašubo (šis buvo sūnus Azrikamo, šis – sūnus Hašabijos, o šis – sūnus Būnio), **16** taip pat levitų vyriausieji Šabetajas[b] ir Jehozabadas[c] (jie buvo atsakingi už darbus, tiesiogiai nesusijusius su Dievo Namų tarnyste), **17** Asafo[d] sūnaus Zabdžio sūnaus Michėjo sūnus Matanija[e] (jis vadovavo giesmininkams ir užvesdavo giesmę meldžiantis[f]), jo padėjėjas Bakbukija ir Jedutūno[g] sūnaus Galalo sūnaus Šamūvos sūnus Abda. **18** Šventajame mieste levitų iš viso buvo 284.

19 Iš vartų sargų buvo Akubas, Talmonas[h] ir jų broliai (prie vartų jie ėjo sargybą) – iš viso 172.

20 Kiti izraelitai, kunigai ir levitai gyveno kituose Judo miestuose, kiekvienas savame pavelde. **21** Šventyklos tarnai*[i] gyveno Ofelyje[y] ir jiems vadovavo Ciha ir Gišpa.

22 Jeruzalėje levitų vyriausiasis, atsakingas už darbus Dievo Namuose, buvo Uzis, sūnus Banio (šis buvo sūnus Hašabijos, šis – sūnus Matanijos,[j] o šis – sūnus Michėjo); jis buvo iš Asafo palikuonių, iš giesmininkų. **23** O giesmininkams karaliaus įsakymu[k] buvo skiriamas kasdienis išlaikymas. **24** Karaliaus patarėjas* įvairiems tautos reikalams buvo Mešezabelio sūnus Petachija iš Judo sūnaus Zeracho palikuonių.

25 O štai gyvenvietės su jų apylinkėmis: kai kurie Judo giminės žmonės gyveno Kirjat Arbos[a] mieste ir aplinkiniuose miesteliuose, Dibone ir aplinkiniuose miesteliuose, Jekabceelyje[b] ir jo gyvenvietėse, **26** Ješūvoje, Moladoje,[c] Bet Pelete,[d] **27** Hacar Šuale,[e] Beer Šeboje ir aplinkiniuose miesteliuose, **28** Ciklage,[f] Mechone ir aplinkiniuose miesteliuose, **29** En Rimone,[g] Coroje,[h] Jarmute, **30** Zanoache,[i] Adulame ir jų gyvenvietėse, Lachiše[y] ir jo apylinkėse, Azekoje[j] ir aplinkiniuose miesteliuose. Jie gyveno nuo Beer Šebos iki pat Hinomo slėnio.[k]

31 Benjamino giminės žmonės įsikūrė Geboje,[l] Michmaše, Ajoje, Betelyje[m] ir aplinkiniuose miesteliuose, **32** Anatote,[n] Nobe,[o] Ananijoje, **33** Hacore, Ramoje,[p] Gitaimuose, **34** Hadide, Ceboimuose, Nebalate, **35** Lode ir Onojyje[r] – amatininkų slėnyje. **36** Į Benjamino žemes buvo perkelti ir kai kurių skyrių levitai, gyvenę Jude.

12 Štai kunigai ir levitai, kurie kartu su Šaltielio[s] sūnumi Zerubabeliu[t] ir Jozue[u] grįžo iš tremties: Seraja, Jeremija, Ezra, **2** Amarija, Maluchas, Hatušas, **3** Šechanija, Rehumas, Meremotas, **4** Idojas, Ginetojas, Abija, **5** Mijaminas, Maadija, Bilga, **6** Šemaja, Jehojaribas, Jedaja, **7** Saluvas, Amokas, Hilkija ir Jedaja. Šitie buvo kunigų ir savo brolių vyriausieji Jozuės dienomis.

11 SKYRIUS

a 1Me 9:2, 14
b Ezr 10:14, 15
c Ezr 8:33
Neh 8:7
d Neh 7:6, 44
e Neh 11:22
Neh 12:25
f 1Me 16:4
2Me 5:13
g 1Me 16:41, 42
2Me 35:15
h 1Me 9:2, 17
Ezr 2:1, 42
Neh 12:25
i Ezr 2:1, 58
y 2Me 27:1, 3
Neh 3:26
j 1Me 9:2, 15
k Ezr 6:3, 9
Ezr 7:21–24

Antra skiltis

a Pr 23:2
Joz 14:15
b Joz 15:21
2Sa 23:20
c Joz 15:21, 26
Joz 19:1, 2
d Joz 15:21, 27
e Joz 19:1, 3
f Joz 15:21, 31
Joz 19:1, 5
1Sa 27:5, 6
g Joz 15:21, 32
h Joz 15:20, 33
Joz 19:40, 41
i Joz 15:20, 34
Neh 3:13
y Joz 15:20, 39
Iz 37:8
j Joz 15:20, 35
k Joz 15:8, 12
2Ka 23:10
l Joz 18:21, 24
m Pr 28:19
Joz 18:11, 13
n Joz 21:8, 18
o 1Sa 21:1
p Joz 18:21, 25
r 1Me 8:12
Ezr 2:1, 33

12 SKYRIUS

s Mt 1:12
t Ezr 1:8, 11
u Zch 3:1

11:21 *Hebr. *netinim*, išvertus – „duotieji“. Žr. žodynėlyje „šventyklos tarnai“.
11:24 *Pažod. „Prie karaliaus rankos“.

8 Levitai buvo Jozuė, Binujas, Kadmielis,[a] Šerebija, Judas ir Matanija.[b] Šis su savo broliais vadovavo giesmininkams, giedantiems padėkos giesmes. **9** O jų broliai Bakbukija ir Unis stovėjo priešais juos sargyboje*. **10** Jozuei gimė Jehojakimas, Jehojakimui gimė Eljašibas,[c] Eljašibui gimė Jehojada,[d] **11** Jehojadai gimė Jehonatanas, Jehonatanui gimė Jadūva.

12 Jehojakimo dienomis kunigai, savo kilčių vyriausieji, buvo: Serajos[e] kilties – Meraja, Jeremijos – Hananija, **13** Ezros[f] – Mešulamas, Amarijos – Johananas, **14** Melichuvo – Jehonatanas, Šebanijos – Juozapas, **15** Harimo[g] – Adna, Merajoto – Helkajas, **16** Idojo – Zacharijas, Ginetono – Mešulamas, **17** Abijos[h] – Zichris, Minjamino – …*, Moadijos – Piltajas, **18** Bilgos[i] – Šamūva, Šemajos – Jehonatanas, **19** Jehojaribo – Matenajas, Jedajos[y] – Uzis, **20** Salajo – Kalajas, Amoko – Eberas, **21** Hilkijos – Hašabija, Jedajos – Netanelis.

22 Levitų ir kunigų kilčių vyriausiųjų sąrašai buvo vedami per visas Eljašibo, Jehojados, Johanano ir Jadūvos[j] dienas, iki pat Persijos karaliaus Darijaus laikų.

23 Levitų kilčių vyriausieji į metraščių knygą buvo surašyti iki Eljašibo sūnaus Johanano dienų. **24** Levitų vyriausieji buvo Hašabija, Šerebija, Kadmielio[k] sūnus Jozuė,[l] o jų broliai stovėjo priešais juos, sargyba prie sargybos, giedodami šlovės ir padėkos giesmes, kaip Dievo vyras Dovydas buvo prisakęs.[a] **25** Matanija,[b] Bakbukija, Abdija, Mešulamas, Talmonas ir Akubas[c] ėjo vartų sargybą[d] – saugojo prie vartų esančius sandėlius. **26** Visi jie ėjo savo tarnystę Jehocadako sūnaus Jozuės[e] sūnaus Jehojakimo dienomis, valdytojo Nehemijo bei kunigo ir perrašinėtojo Ezros[f] dienomis.

27 Ruošiantis Jeruzalės sienų pašventinimui, buvo suieškoti levitai ir sukviesti Jeruzalėn iš visur, kur gyveno, kad dalyvautų džiugioje pašventinimo iškilmėje ir kad, pritardami lėkštelėmis, arfomis ir lyromis, giedotų padėkos giesmes.[g] **28** Susirinko ir giesmininkų sūnūs*. Jie suėjo iš Jordano lygumos#, iš visų Jeruzalės apylinkių, iš netofiečių gyvenviečių,[h] **29** iš Bet Gilgalo[i] ir iš Gebos[y] ir Azmaveto[j] apylinkių, mat giesmininkų gyvenvietės buvo įsikūrusios visur aplink Jeruzalę. **30** Kunigai ir levitai apsivalė ir atliko žmonių,[k] vartų[l] ir sienos[m] apvalymo apeigas.

31 Aš užsivedžiau Judo pareigūnus ant sienos. Sudariau du didelius būrius giesmininkų, kad giedotų padėkos giesmes, ir subūriau palydą. Vienas būrys patraukė sienos viršumi dešinėn, link Pelenų vartų.[n] **32** Jiems iš paskos ėjo Hošaja ir pusė Judo pareigūnų, **33** taip pat Azarija, Ezra, Mešulamas, **34** Judas, Benjaminas, Šemaja ir Jeremija. **35** Drauge ėjo ir kunigų sūnūs su trimitais:[o] Zacharija, sūnus Jehonatano (šis buvo sūnus Šemajos, šis – sūnus Matanijos, šis – sū-

12 SKYRIUS

a Ezr 2:1, 40
Ezr 3:9

b 1Me 9:2, 15
Neh 11:17
Neh 12:25

c Neh 3:1

d Neh 13:28

e Neh 11:3, 11

f Neh 12:1

g Ezr 2:1, 39

h Neh 12:1, 4

i Neh 12:1, 5

y Neh 12:1, 6

j Neh 12:10, 11

k Ezr 2:1, 40

l Neh 8:7

Antra skiltis

a 1Me 16:4
1Me 23:28, 30

b 1Me 9:2, 15

c 1Me 9:17
Ezr 2:1, 42
Neh 11:1, 19

d 1Me 9:22–27

e Ezr 3:2, 8

f Ezr 7:1, 6

g 2Me 5:13
2Me 7:6

h 1Me 2:54
1Me 9:2, 16
Neh 7:6, 26

i Joz 15:7, 12

y Joz 21:8, 17
Neh 11:31

j Ezr 2:1, 24

k Iš 19:10

l Neh 7:1

m Neh 6:15

n Neh 2:13
Neh 3:13

o Sk 10:2
2Me 5:12

12:9 *Arba galbūt „per apeigas“. **12:17** *Atrodo, hebr. tekste vardas yra praleistas.

12:28 *Arba „patyrę giesmininkai“. #Pažod. „iš srities“.

nus Mikajos, šis – sūnus Zakūro, o šis – sūnus Asafo[a]), **36** ir jo broliai Šemaja, Azarelis, Milalajas, Gilalajas, Maajas, Netanelis, Judas ir Hananis. Jie nešėsi Dievo vyro Dovydo instrumentus,[b] o pirma jų ėjo perrašinėtojas Ezra.[c] **37** Už Šaltinio vartų[d] jie traukė sienos viršumi tiesiai, praėjo palei Dovydo miesto[e] laiptus,[f] ties Dovydo rūmais palypėjo aukštyn ir pasiekė rytinėje pusėje esančius Vandens vartus.[g]

38 Kitas būrys, giedodamas padėkos giesmes, ėjo priešinga kryptimi*, o aš su kita puse žmonių – jiems iš paskos, irgi sienos viršumi. Praėję Krosnių bokštą[h] visi pasuko Plačiąja siena[i] **39** ir ėjo Efraimo vartų,[y] paskui – Senamiesčio[j] ir Žuvų vartų[k] viršumi, pro Hananelio,[l] pro Mėjos bokštą, tada Avių vartų[m] viršumi ir sustojo prie Sargybos vartų.

40 Galiausiai abu giesmininkų būriai sustojo priešais Dievo Namus, taigi ir aš su puse valdininkų, **41** taip pat kunigai Eljakimas, Maasėja, Minjaminas, Mikaja, Eljoenajas, Zacharija ir Hananija (jie pūtė trimitus), **42** ir dar Maasėja, Šemaja, Eleazaras, Uzis, Johananas, Malkija, Elamas ir Ezeras. Visi giesmininkai, vadovaujami Izrachijos, garsiai giedojo.

43 Tą dieną buvo gausiai aukojama ir džiūgaujama,[n] nes Dievas suteikė žmonėms didžio džiaugsmo. Džiūgavo ir moterys, ir vaikai.[o] Iš tolo buvo girdėti, kaip Jeruzalė džiaugiasi.[p]

44 Tądien buvo paskirti vyrai, atsakingi už atnašų,[r] pirmųjų vaisių[a] ir dešimtinių[b] sandėlius.[c] Į tuos sandėlius jie iš miestų turėjo rinkti laukų derliaus dalį, pagal Įstatymą priklausančią kunigams ir levitams,[d] ir Judas džiūgavo, kad kunigai ir levitai eina savo tarnybą. **45** Tie ėmėsi Dievo pavestų pareigų ir apvalymo priedermės, tą patį padarė ir giesmininkai su vartų sargais, – kaip kad buvo paliepęs Dovydas ir jo sūnus Saliamonas. **46** Mat jau anuomet, Dovydo ir Asafo laikais, buvo giesmininkų vadovai, Dievui buvo giedamos šlovinimo ir padėkos giesmės.[e] **47** Taigi ir Zerubabelio,[f] ir Nehemijo dienomis visas Izraelis pristatydavo davinius giesmininkams[g] ir vartų sargams[h] – kiek jiems kasdien reikėjo. Dalį atidėdavo ir levitams,[i] o levitai dalį atidėdavo Aarono palikuoniams.

13 Tą dieną žmonėms buvo garsiai skaitoma iš Mozės knygos.[y] Paaiškėjo, kad į Dievo bendruomenę negali būti priimtas joks amonitas ar moabitas,[j] **2** nes šie nepasitiko izraelitų su duona ir vandeniu, maža to, pasamdė Bileamą, kad juos prakeiktų.[k] Tačiau mūsų Dievas pavertė jo prakeiksmą palaiminimu.[l] **3** Išklausę Įstatymo žodžius, žmonės atskyrė nuo Izraelio bendruomenės visus, kas buvo svetimos* kilmės.[m]

4 Už mūsų Dievo Namų sandėlius*[n] prieš tai buvo atsakingas kunigas Eljašibas,[o] kuris buvo susigiminiavęs su Tobija.[p] **5** Jis buvo užleidęs Tobijai didelį sandėlį, kur anksčiau būdavo laikomos javų atnašos,

12:38 * Arba „priešais“.

12:3 * Arba „mišrios“. **13:4** * Arba „valgomuosius“.

12 SKYRIUS

a 1Me 25:1, 2
b 1Me 23:5
c Neh 8:4
d Neh 2:14
e 2Sa 5:7, 9
f Neh 3:15
g Neh 3:26 Neh 8:1
h Neh 3:11
i Neh 3:8
y 2Ka 14:13 Neh 8:16
j Neh 3:6
k 2Me 33:14 Neh 3:3
l Jer 31:38 Zch 14:10
m Neh 3:1 Jn 5:2
n Ezr 6:16, 17
o Jer 31:13
p Ezr 3:10, 13
r Neh 10:39

Antra skiltis

a Neh 10:35–37
b Neh 10:38 Neh 13:12, 13
c 2Me 31:11
d Iš 34:26 Sk 15:18, 19 Sk 18:21 Įst 26:2
e 1Me 25:1, 6
f Ezr 3:2 Ag 1:12 Lk 3:23, 27
g Neh 11:23
h Neh 10:39
i Sk 18:21

13 SKYRIUS

y Įst 31:11 Neh 8:2, 3 Apd 15:21
j Pr 19:36–38 Įst 23:3, 6
k Sk 22:4–6
l Sk 23:8 Sk 24:10
m Ezr 10:10, 11 Neh 9:1, 2
n Neh 10:37, 38
o Neh 3:1
p Neh 2:10

smilkomieji sakai, visokie reikmenys ir levitams, giesmininkams bei vartų sargams atidėtos javų, jauno vyno ir aliejaus[a] dešimtinės,[b] taip pat kunigams skirta atnašų dalis.[c]

6 Visą tą laiką manęs Jeruzalėje nebuvo, mat trisdešimt antrais[d] Babilono karaliaus Artakserkso[e] valdymo metais išvykau pas karalių. Po kurio laiko pasiprašiau jo išleidžiamas. **7** Atvykęs į Jeruzalę ir pamatęs, kad Eljašibas[f] užleido Tobijai[g] vieną iš sandėlių Dievo Namų kieme, kad šitaip nedorai pasielgė, **8** aš labai pasipiktinau ir išmečiau iš sandėlio visus Tobijos daiktus. **9** Tuomet įsakiau sandėlius išvalyti ir vėl sunešiau ten Dievo Namų reikmenis,[h] javų atnašas ir smilkomųjų sakų atsargas.[i]

10 Sužinojau, kad levitams nebuvo duodama jiems priklausanti dalis,[y] todėl, užuot ėję tarnybą, levitai ir giesmininkai išėjo kiekvienas dirbti savo lauką.[j] **11** Taigi išbariau valdininkus[k] ir pasakiau: „Kodėl Dievo Namai apleisti?!“[l] Susikvietęs levitus, paprašiau grįžti į savo tarnybą. **12** Tada visas Judas atgabeno į sandėlius javų, jauno vyno ir aliejaus dešimtinę.[m] **13** Sandėlius prižiūrėti patikėjau kunigui Šelemijai, perrašinėtojui Cadokui ir levitui Pedajai, o jų padėjėju paskyriau Matanijos sūnaus Zakūro sūnų Hananą, nes visi tie vyrai buvo laikomi patikimais. Jų pareiga buvo savo broliams išduoti, kas kiekvienam priklauso.

14 Atmink mane,[n] manasis Dieve, dėl viso šito ir neišdildyk mano ištikimosios meilės darbų, kuriuos esu padaręs dėl savo Dievo Namų ir dėl juose atliekamos tarnystės![a]

15 Mačiau tomis dienomis, kad Jude žmonės per šabą mynė vynuoges spaudyklose,[b] pylė grūdus į krūvas ir krovė juos ant asilų, gabeno šabo dieną vyną, vynuoges, figas ir visokiausias prekes į Jeruzalę.[c] Aš juos įspėjau, kad nieko tą dieną nepardavinėtų. **16** Ir mieste gyvenantys tyriečiai, atsigabenę į Jeruzalę žuvies bei kitokių prekių, pardavinėjo jas Judo žmonėms šabo dieną.[d] **17** Judo didžiūnus aš išbariau ir pasakiau: „Kaip galite šitaip nedorai elgtis, šitaip paniekinti šabo dieną?! **18** Argi ne taip darė jūsų protėviai? Ar ne už tai Dievas siuntė mums ir šitam miestui nelaimę? O dabar ir jūs paniekinate šabą![e] Negi norite, kad Dievas ant Izraelio dar labiau užsirūstintų?“

19 Prieš prasidedant šabui, kai ant Jeruzalės vartų ėmė kristi šešėliai, paliepiau vartus uždaryti. Prisakiau jų neatverti, kol šabas nesibaigs. Taip pat pastačiau prie vartų savo tarnus, kad šabo dieną niekas negabentų pro juos jokių prekių. **20** Taigi prekeiviams ir pardavėjams su visomis savo prekėmis teko kartą ar du nakvoti už Jeruzalės sienų. **21** Tuomet juos įspėjau ir pasakiau: „Ko čia prie sienų nakvojate? Jei ir toliau taip darysite, panaudosiu prieš jus jėgą.“ Nuo tada šabo dieną jie nebeateidavo.

22 Aš prisakiau levitams, kad visada būtų apsivalę ir saugotų vartus, idant šabo diena išliktų šventa.[f] Atsimink ir tai mano labui, manasis Dieve, ir

13 SKYRIUS

a Įst 18:3, 4

b Sk 18:24

c Neh 12:44

d Neh 5:14

e Ezr 7:1
Neh 2:1

f Neh 12:10

g Neh 4:7

h Neh 10:39

i Kun 2:14, 15

y Neh 10:37
Neh 12:47
Mal 3:8

j Sk 35:2

k Ezr 9:2

l Neh 10:39

m Kun 27:30
Sk 18:21
Neh 10:38, 39
Mal 3:10

n Neh 5:19

Antra skiltis

a Hbr 6:10

b Iš 20:10
Iš 34:21
Iš 35:2

c Jer 17:21, 27

d Neh 10:31

e Iš 20:8–10

f Įst 5:12

pasigailėk manęs dėl savo didžios ištikimosios meilės![a]

23 Ir dar mačiau tomis dienomis žydų, kurie buvo paėmę sau į žmonas* ašdodietes,[b] amonites ir moabites.[c] **24** Pusė jų vaikų kalbėjo ašdodiečių ir pusė – kitų tautų kalbomis, o žydų kalbos nemokėjo. **25** Aš išbariau juos ir prakeikiau, kai kuriuos aptalžiau,[d] roviau jiems plaukus ir saikdinau Dievu: „Jums nevalia duoti savo dukterų jų sūnums ir nevalia imti jų dukterų nei savo sūnums, nei sau![e] **26** Argi ne tuo nusidėjo Izraelio karalius Saliamonas? Tokio kaip jis karaliaus nebuvo jokioje tautoje.[f] Dievas jį mylėjo[g] ir padarė viso Izraelio karaliumi. Bet ir jį svetimtautės žmonos privedė prie nuodėmės.[a] **27** Kaipgi galėjote taip nedorai pasielgti?! Kaipgi galėjote išduoti Dievą ir imti į žmonas svetimtautes?"[b]

28 Vienas iš vyriausiojo kunigo Eljašibo[c] sūnaus Jehojados[d] sūnų buvo horoniečio Sanbalato[e] žentas. Taigi pavariau jį nuo savęs.

29 Atsimink, mano Dieve, kad jie paniekino kunigystę, paniekino sandorą, kurią esi sudaręs su kunigais[f] ir levitais.[g]

30 Aš apvaliau tautą, pašalindamas visa, kas svetima, ir sugrąžinau kunigus ir levitus į jų tarnystę – kiekvienam liepiau eiti savo pareigas,[h] **31** taip pat daviau nurodymų dėl malkų pristatymo[i] skirtu metu ir dėl pirmųjų vaisių.

Minėk mane geruoju, manasis Dieve![y]

13:23 *Arba „parsivedę į namus".

13 SKYRIUS

a Neh 5:19
Neh 13:14
Neh 13:30, 31
b Joz 13:2, 3
c Įst 23:3, 4
Ezr 9:1, 2
Ezr 10:10
2Ko 6:14
d Įst 25:2
Ezr 7:26
e Įst 7:3, 4
Neh 10:30
f 1Ka 3:12, 13
2Me 9:22
g 2Sa 12:24

Antra skiltis

a 1Ka 11:1–5
b Ezr 10:2
c Neh 3:1
Neh 13:4
d Neh 12:10
e Neh 2:10
Neh 6:14
f Iš 40:15
Sk 25:11–13
g Mal 2:4
h 1Me 23:6
1Me 25:1
i Neh 10:34
y Neh 5:19

ESTEROS

KNYGA

TURINIO APŽVALGA

1 Karalius Ahasveras rengia pokylį Sūzuose (1–9)
Karalienė Vaštė nepaklūsta karaliui (10–12)
Karalius tariasi su išminčiais (13–20)
Išsiuntinėjamas karaliaus potvarkis (21, 22)

2 Ieškoma naujos karalienės (1–14)
Karaliene tampa Estera (15–20)
Mordechajas atskleidžia sąmokslą (21–23)

3 Karalius išaukština Hamaną (1–4)
Hamanas užsimoja išnaikinti žydus (5–15)

4 Mordechajas sielojasi (1–5)
Mordechajas prašo Esterą pagalbos (6–17)

5 Estera nueina pas karalių (1–8)
Hamano neapykanta ir pasipūtimas (9–14)

6 Karalius pagerbia Mordechają (1–14)

7 Estera atskleidžia Hamano klastą (1–6a)
Hamanas pakabinamas ant savo paties pastatyto stulpo (6b–10)

8 Mordechajas išaukštinamas (1, 2)
Estera vėl kreipiasi į karalių (3–6)
Naujas karaliaus potvarkis (7–14)
Atgaivos ir džiaugsmo diena žydų tautai (15–17)

9 Žydų pergalė (1–19)
Purimo šventė (20–32)

10 Mordechajo didybė (1–3)

1 Tai vyko Ahasvero* dienomis – to Ahasvero, kuris valdė šimtą dvidešimt septynias sritis[a] nuo Indijos iki Etiopijos[#]. **2** Anuomet, kai sėdėjo karališkajame soste Sūzų tvirtovėje*,[b] **3** trečiaisiais savo valdymo metais, karalius Ahasveras visiems savo didžiūnams ir tarnams iškėlė pokylį. Pas jį susirinko Persijos[c] ir Medijos[d] karvedžiai*, didžiūnai ir sričių valdytojai. **4** Net šimtą aštuoniasdešimt dienų karalius rodė jiems savo šlovingos karalystės turtus ir savo galybės spindesį bei didybę. **5** Toms dienoms pasibaigus, karalius savo rūmų sodo kieme surengė septynių dienų pokylį visiems Sūzų tvirtovėje* esantiems žmonėms, nuo didžiausio iki mažiausio. **6** Kiemą puošė lino, geriausios medvilnės ir mėlynspalvio audeklo užuolaidos, sujuostos puikiausio audinio kaspinais ir purpuru dažytomis juostomis, kurios buvo įvertos į sidabro žiedus, pritvirtintus prie marmuro stulpų. Ant porfyro, perlamutro, baltojo ir juodojo marmuro grindinio stovėjo auksiniai ir sidabriniai minkštasuoliai.

7 Vyną pilstė į aukso taures, visos jos buvo skirtingos. Kaip ir pridera karaliaus dosnumui, karališkojo vyno buvo apstu. **8** Visi gėrė tiek, kiek norėjo, nė vienas nebuvo verčiamas*, nes karalius dvariškiams buvo prisakęs elgtis su kiekvienu pagal jo norą.

1:1 *Manoma, kad tai buvo Kserksas I, Darijaus I Didžiojo (Darijaus Histaspo) sūnus. [#]Kitaip – Kušo. **1:2, 5** *Arba „rūmuose“. **1:3** *Pažod. „kariuomenė“. **1:8** *Arba „varžomas“.

1 SKYRIUS

a Est 8:9
Dan 6:1

b Ezr 4:9
Neh 1:1
Dan 8:2

c Ezr 1:2

d Iz 21:2
Jer 51:11
Dan 5:28

Antra skiltis

a Est 1:12
Est 2:1, 17

b Est 7:9

c Ezr 7:14

d Est 1:12

9 Tuo pat metu karalienė Vaštė[a] karaliaus Ahasvero rūmuose surengė puotą moterims.

10 Septintą dieną, kai karaliaus Ahasvero širdis nuo vyno buvo įlinksmėjusi, karalius paliepė Mehumanui, Biztai, Harbonai,[b] Bigtai, Abagtai, Zetarui ir Karkasui – septyniems rūmų pareigūnams, patarnaujantiems jam asmeniškai, – **11** atvesti karaliaus akivaizdon karalienę Vaštę, pasipuošusią karališkuoju vainiku*. Tautoms ir didžiūnams jis norėjo parodyti jos grožį, nes ji buvo labai graži moteris. **12** Tačiau, rūmų pareigūnams perdavus karaliaus įsakymą, karalienė Vaštė ateiti atsisakė. Karalius įširdo ir visas degė pykčiu.

13 Tada karalius ėmė tartis su išminčiais, kurie žinojo, kaip jau anksčiau panašūs reikalai buvo sprendžiami*. (Visais klausimais karalius kreipdavosi į įstatymo ir teisės žinovus. **14** Artimiausi jo patarėjai buvo Karšena, Šetaras, Admata, Taršišas, Meresas, Marsena ir Memuchanas – septyni Persijos ir Medijos didžiūnai.[c] Jie būdavo prie karaliaus ir ėjo aukščiausias pareigas karalystėje.) **15** Karalius jų paklausė: „Kaip pagal įstatymą derėtų pasielgti su karaliene Vašte už tai, kad nepakluso karaliaus Ahasvero įsakymui, perduotam per rūmų pareigūnus?“

16 Memuchanas karaliaus ir didžiūnų akivaizdoje atsakė: „Karalienė Vaštė nusikalto ne vien karaliui,[d] bet ir visiems didžiūnams, ir visoms tautoms,

1:11 *Arba „turbanu“. **1:13** *Pažod. „kurie žinojo laikus“.

gyvenančioms visose karaliaus Ahasvero valdose. **17** Juk apie tokį karalienės poelgį išgirs visos moterys ir ims niekinti savo vyrus, sakydamos: ‘Karalius Ahasveras paliepė karalienei Vaštei ateiti pas jį, bet ji atsisakė.’ **18** Persijos ir Medijos didžiūnų žmonos žinodamos, kaip pasielgė karalienė, ims apie tai šnekėti savo vyrams, karaliaus didžiūnams, ir nebus galo paniekai ir pykčiams. **19** Jeigu karaliui atrodo teisinga, teišleidžia jis karališkąjį potvarkį, – tebūna jis įtrauktas į neatšaukiamuosius Persijos ir Medijos įstatymus,[a] – kad Vaštė niekada nebepasirodys karaliaus Ahasvero akivaizdoje. Teatiduoda jis karalienės vietą kitai moteriai, už ją geresnei. **20** Kai tik apie karaliaus potvarkį bus paskelbta visose plačiose jo valdose, visos moterys ims gerbti savo vyrus, tiek kilmingus, tiek nekilmingus.“

21 Karaliui ir didžiūnams pasiūlymas patiko. Kaip Memuchanas patarė, taip karalius ir padarė. **22** Į visas savo valdas jis išsiuntinėjo laiškus – kiekvienai sričiai[b] jos raštu, kiekvienai tautai jos kalba. Laiškuose buvo skelbiama, kad kiekvienuose namuose vyras turi būti šeimininkas ir kad jo namuose turi būti kalbama jo tautos kalba.

2 Po visų šių įvykių, kai pyktis karaliui Ahasveruic atlėgo, jis ėmė galvoti apie Vaštę – ką ji buvo padariusi[d] ir kaip buvo nubausta.[e] **2** Tada tarnai karaliui davė tokią mintį: „Reikėtų paieškoti karaliui jaunų gražių mergelių. **3** Tepaskiria karalius įgaliotinius visose sau pavaldžiose srityse,[a] kad visas jaunas gražias mergeles pristatytų į Sūzų tvirtovę*, į moterų namus#. Jomis tesirūpina karaliaus eunuchas ir moterų prižiūrėtojas Hegajas[b] ir tebūna joms suteikta gražinimosi[△] paslaugų. **4** Ta mergina, kuri labiausiai patiks karaliui, tegul taps karaliene vietoj Vaštės.“[c] Pasiūlymas karaliui pasirodė geras, tad jis taip ir padarė.

5 Sūzų tvirtovėje*[d] buvo žydas, vardu Mordechajas,[e] sūnus Jayro, sūnaus Šimio, sūnaus Kišo iš Benjamino giminės,[f] **6** kurį sykiu su Judo karaliumi Jechoniju*[g] ir kitais belaisviais Babilono karalius Nebukadnecaras buvo išvedęs iš Jeruzalės į tremtį. **7** Mordechajas globojo savo tėvo brolio dukrą Hadasą*, tai yra Esterą,[h] nes ji buvo netekusi tėvo ir motinos. Mergina buvo dailiai nuaugusi, žavi. Jos tėvui ir motinai mirus, Mordechajas priglaudė ją tarsi savo dukterį. **8** Kai buvo paskelbtas karaliaus žodis ir įstatymas ir kai į Sūzų tvirtovę* moterų prižiūrėtojui Hegajui buvo pristatyta daugybė merginų,[i] tarp jų į karaliaus rūmus Hegajo priežiūron buvo paimta ir Estera.

9 Hegajui mergina patiko ir pelnė jo palankumą. Tad Hegajas tuojau parūpino jai gražinimosi[△] paslaugas[y] ir maisto davinį, be to, skyrė jai patarnauti septynias rinktines mergaites iš karaliaus namų ir apgyvendino ją ir jos tarnaites geriausioje moterų namų*

1 SKYRIUS
a Est 8:8
Dan 6:8
b Est 3:12, 14

2 SKYRIUS
c Est 1:1
d Est 1:12
e Est 1:19

Antra skiltis
a Est 8:9
b Est 2:15
c Est 1:19
d Ezr 4:9
Neh 1:1
Est 1:2
Dan 8:2
e Est 3:2
Est 10:3
f Pr 49:27
1Sa 9:21
g 2Ka 24:14, 15
1Me 3:16
2Me 36:9, 10
Jer 22:28
Jer 24:1
Jer 37:1
Jer 52:31
Mt 1:11
h Est 2:15
i Est 2:3
y Est 2:12

2:3, 8 *Arba „rūmus“. **2:3** #Arba „haremą“. **2:3, 9** △Arba „masažo“. **2:5** *Arba „rūmuose“. **2:6** *Dar vadinamas Jehojachinu (2Ka 24:8) ir Koniju (Jer 22:24). **2:7** *Išvertus – „mirta“. **2:9** *Arba „haremo“.

vietoje. **10** Apie savo tautybę[a] ir šeimą Estera niekam neprasitarė, nes Mordechajas[b] buvo prisakęs niekam to neatskleisti.[c] **11** Mordechajas kiekvieną dieną vaikštinėdavo priešais moterų namų* kiemą norėdamas sužinoti, kaip Esterai sekasi ir kaip su ja elgiamasi.

12 Po paskirtojo dvylikos mėnesių gražinimosi* laikotarpio merginos, kiekviena pagal savo eilę, turėjo eiti pas karalių Ahasverą. Šešis to laikotarpio mėnesius jos tepėsi aliejumi su mira,[d] kitus šešis – balzamo aliejumi[e] ir visokiais gražinimuisi# skirtais tepalais. **13** Kai mergina jau būdavo pasirengusi eiti pas karalių, išeidama į karaliaus namus ji galėdavo iš moterų namų* pasiimti bet ką, ko tik paprašydavo. **14** Vakare ji įeidavo pas karalių, o ryte eidavo į antruosius moterų namus*, kuriais rūpinosi karaliaus eunuchas[f] Šaašgazas, sugulovių prižiūrėtojas. Pas karalių mergina nebegrįždavo, nebent karaliui ji labai patikdavo ir jis pasikviesdavo ją vardu.[g]

15 Kai atėjo eilė pas karalių eiti Mordechajo dėdės Abihailo dukteriai Esterai, kurią Mordechajas augino kaip savo dukterį,[h] ji neprašė nieko, paėmė tik tai, ką patarė moterų prižiūrėtojas, karaliaus eunuchas Hegajas. (Visi, kas tik pamatydavo Esterą, ja žavėdavosi.) **16** Estera į karaliaus Ahasvero namus buvo nuvesta septintaisiais jo valdymo metais, dešimtąjį, tai yra tebeto*, mėnesį.[a] **17** Karalius pamilo Esterą labiau už visas kitas moteris, ji pelnė didesnę jo malonę ir prielankumą nei kitos mergelės. Tad jis uždėjo jai ant galvos karališkąjį vainiką* ir paskelbė ją karaliene[b] vietoj Vaštės.[c] **18** Esteros garbei karalius iškėlė didelę puotą savo didžiūnams ir tarnams. Paskui parodė malonę* savo valdomoms sritims ir, kaip pridera karaliaus dosnumui, dalijo dovanas.

19 Kai mergelės[d] buvo sukviestos antrą kartą, Mordechajas ėjo savo pareigas karaliaus vartuose*. **20** Estera nei apie savo šeimą, nei apie tautybę[e] niekam nebuvo užsiminusi, nes taip Mordechajas buvo jai prisakęs. Ji klausė Mordechajo pamokymų, kaip ir anksčiau, kai jis dar ją globojo.[f]

21 Tomis dienomis, kai Mordechajas karaliaus vartuose ėjo savo pareigas,* du karaliaus dvariškiai, durų sargai Bigtanas ir Terešas, iš pykčio susimokė karalių Ahasverą nužudyti. **22** Mordechajas apie tai sužinojo ir tuojau pranešė karalienei Esterai. O Estera žinią nuo Mordechajo perdavė karaliui. **23** Kai reikalas buvo ištirtas ir viskas pasitvirtino, abu vyrus pakabino ant stulpo. Visa tai karaliaus akivaizdoje buvo surašyta į metraštį.[g]

3 Po šių įvykių karalius Ahasveras paaukštino Hamedatos iš Agago palikuonių[h] sūnų Hamaną[i] – iškėlė jį aukščiau už visus kitus didžiūnus.[y] **2** Visi

2 SKYRIUS

a Est 3:8

b Est 2:7

c Est 4:12–14

d Pat 7:17 Gg 3:6

e Pr 43:11 1Ka 10:2 2Ka 20:13

f Est 2:3

g Est 4:11

h Est 2:7

Antra skiltis

a Est 1:3

b Est 4:14

c Est 1:19

d Est 2:3, 4

e Est 2:5, 6 Est 3:8

f Est 2:7, 10

g Est 6:1, 2

3 SKYRIUS

h Iš 17:16 Sk 24:7 Įst 25:19 1Sa 15:8, 32

i Est 3:10 Est 8:7 Est 9:24

y Est 1:14

2:11, 13 *Arba „haremo“. **2:12** *Arba „masažų“. #Arba „masažui“. **2:14** *Arba „antrąjį haremą“. **2:16** *Žr. priedą B15.

2:17 *Arba „turbaną“. **2:18** *Tai galėjo būti atleidimas nuo mokesčių, nuo karo prievolės, paleidimas iš kalėjimo ir pan. **2:19** *Pažod. „sėdėjo karaliaus vartuose“. **2:21** *Pažod. „kai Mordechajas sėdėjo karaliaus vartuose“.

karaliaus tarnai, esantys karaliaus vartuose, lenkėsi Hamanui, puldavo prieš jį kniūbsti, nes taip daryti buvo įsakęs karalius. Tačiau Mordechajas nei lenkėsi Hamanui, nei puldavo prieš jį kniūbsčias. **3** Karaliaus vartuose esantys tarnai Mordechajui prikaišiojo: „Kodėl nepaisai karaliaus įsakymo?“ **4** Jie diena po dienos apie tai jam kalbėjo, bet Mordechajas nesiklausė. Tada jie paskundė jį Hamanui – norėjo pažiūrėti, ar jam ir toliau bus leista taip elgtis.[a] Jis mat buvo pasakęs jiems esąs žydas.[b]

5 Matydamas, kad Mordechajas jam nesilenkia ir nepuola prieš jį kniūbsčias, Hamanas užsidegė pykčiu.[c] **6** Bet jam atrodė per maža susidoroti vien su Mordechaju. Hamanui buvo pasakyta, iš kokios tautos yra Mordechajas, tad jis užsimojo išnaikinti visus Ahasvero valdose gyvenančius žydus, visus Mordechajo tautiečius.

7 Dvyliktų karaliaus Ahasvero valdymo metų pirmąjį mėnesį, nisaną*,[d] Hamano akivaizdoje buvo mestas *pur*, tai yra burtas,[e] dienai ir mėnesiui nustatyti. Burtas nurodė dvyliktąjį mėnesį – adarą*.[f] **8** Tada Hamanas kreipėsi į karalių Ahasverą: „Po visas tavo valdomas sritis[g] yra pasklidusi viena tauta,[h] kurios įstatymai skiriasi nuo visų kitų tautų įstatymų. Karaliaus įstatymų ji nepaiso, todėl karaliui nenaudinga leisti jai gyvuoti. **9** Jei karaliui patinka, tebūna išleistas potvarkis juos išnaikinti. Aš atversiu 10 000 talentų* sidabro ir įteiksiu pareigūnams, kad padėtų į karaliaus iždą.*“

10 Karalius nusimovė nuo piršto antspaudo žiedą[a] ir padavė Hamedatos iš Agago palikuonių[b] sūnui Hamanui,[c] žydų priešui. **11** „Sidabrą ir žmones atiduodu tau, – tarė jis Hamanui. – Daryk su jais, kas patinka.“ **12** Pirmojo mėnesio tryliktą dieną buvo sušaukti karaliaus raštininkai.[d] Jie surašė[e] visa, ką Hamanas įsakė karaliaus satrapams, sričių valdytojams ir didžiūnams iš įvairių tautų, – kiekvienai sričiai jos raštu, kiekvienai tautai jos kalba. Įsakymas buvo surašytas karaliaus Ahasvero vardu ir užantspauduotas karaliaus antspaudo žiedu.[f]

13 Į visas karaliaus valdomas sritis per pasiuntinius buvo išsiuntinėti laiškai su įsakymu dvylikto mėnesio, tai yra adaro, tryliktą dieną,[g] per vieną dieną, iššudyti, išnaikinti, išgalabyti visus žydus – jaunus ir senus, vaikus ir moteris, o jų turtą nusavinti.[h] **14** Šis raštas turėjo tapti įstatymu visoms sritims ir turėjo būti paskelbtas visoms tautoms, kad būtų pasiruošusios tai dienai. **15** Karaliaus paliepimu pasiuntiniai skubiai leidosi į kelią.[i] Įstatymas buvo paskelbtas ir Sūzų tvirtovėje*.[y] Tada karalius ir Hamanas sėdosi gerti, o Sūzų mieste kilo sąmyšis.

4 Sužinojęs, kas įvyko,[j] Mordechajas[k] persiplėšė drabužius, apsivilko ašutine, apsibarstė pelenais ir, eidamas miesto viduriu, karčiai raudojo.

3:7 *Žr. priedą B15. **3:9** *Talentas buvo lygus 34,2 kg. Žr. priedą B14.

3:9 *Arba galbūt „Aš padėsiu į karaliaus iždą 10 000 talentų tiems, kurie atliks šį darbą“. **3:15** *Arba „rūmuose“.

3 SKYRIUS

a Dan 6:13

b Est 2:5

c Est 5:9

d Est 1:3
Est 2:16

e Est 9:24

f Est 9:1

g Est 1:1

h Įst 4:27
Neh 1:8
Jer 50:17

Antra skiltis

a Pr 41:42

b Sk 24:7
1Sa 15:8, 32

c Est 3:1
Est 8:2

d Est 8:9

e Dan 6:8

f Est 8:8
Dan 6:17

g Est 9:1

h Est 8:11, 12

i Est 8:14

y Ezr 4:9
Neh 1:1
Dan 8:2

4 SKYRIUS

j Est 3:8–11

k Est 2:5

2 Prie karaliaus vartų jis sustojo, nes vilkinčiam ašutine eiti pro karaliaus vartus nebuvo leidžiama. **3** Visose srityse,[a] kai tik jas pasiekė karaliaus žodis ir potvarkis, prasidėjo didelis gedulas – žydai pasninkavo,[b] raudojo ir aimanavo. Daugelis gulėjo ant ašutinės ir pelenų.[c] **4** Kai tarnaitės ir eunuchai atėję pranešė apie tai Esterai, ji labai sunerimo. Estera nusiuntė Mordechajui drabužių, kad nusivilktų ašutinę ir jais apsirengtų, tačiau Mordechajas jų nepriėmė. **5** Tada Estera pasišaukė Hatachą, vieną iš karaliaus eunuchų, paskirtą jai patarnauti, ir pasiuntė jį pas Mordechają, kad išsiteirautų, ką visa tai reiškia ir kas čia dedasi.

6 Hatachas nuėjo pas Mordechają į miesto aikštę, prie karaliaus vartų. **7** Mordechajas papasakojo viską, kas jam buvo nutikę, ir kiek pinigų[d] Hamanas pažadėjo padėti į karaliaus iždą, jeigu žydai bus iššžudyti.[e] **8** Hatachui jis padavė Sūzuose paskelbto potvarkio išnaikinti žydus nuorašą,[f] kad parodytų Esterai. Jis liepė viską jai paaiškinti ir paraginti,[g] kad eitų pas karalių maldauti malonės ir prašyti gailestingumo savo tautai.

9 Hatachas sugrįžo ir persakė Esterai visus Mordechajo žodžius. **10** O Estera liepė perduoti Mordechajui[h] tokį atsakymą: **11** „Visiems karaliaus tarnams ir karaliaus valdomų sričių gyventojams žinomas toks įstatymas: bet koks žmogus, ar tai būtų vyras ar moteris, kuris nekviestas įeina į karaliaus vidinį kiemą,[i] turi būti nubaustas mirtimi. Tik jei karalius ištiestų į jį savo auksinį skeptrą, jis liktų gyvas.[a] O manęs karalius nekvietė jau trisdešimt dienų.“

12 Kai šie Esteros žodžiai buvo perduoti Mordechajui, **13** jis atsakė Esterai: „Nemanyk, kad priklausydama prie karaliaus šeimynos išvengsi to, kas gresia visiems žydams. **14** Jeigu tokiu metu tylėsi, pagalba ir išgelbėjimas žydams ateis iš kitur,[b] o tu ir tavo tėvo giminė pražus. Kas žino, gal kaip tik dėl šios dienos tu ir iškilai į karalienes?“[c]

15 Estera Mordechajui atsakė: **16** „Kelkis, surink visus žydus, gyvenančius Sūzuose, ir pasninkaukite[d] už mane. Tris dienas[e] ir tris naktis nieko nevalgykite ir negerkite. Aš drauge su tarnaitėmis irgi pasninkausiu. Tada, nepaisydama įstatymo, nueisiu pas karalių. Jei turėsiu mirti, mirsiu.“ **17** Mordechajas nuėjo ir įvykdė visa, ką Estera buvo sakiusi.

5 Trečią dieną[f] Estera, pasipuošusi karališkais drabužiais, atsistojo karaliaus rūmų vidiniame kieme, priešais karaliaus namus. Karalius tuo metu sėdėjo savo soste karaliaus namuose, priešais įėjimą. **2** Jis pamatė karalienę Esterą, stovinčią kieme, ir ji rado malonę jo akyse. Karalius ištiesė į Esterą auksinį skeptrą,[g] kurį laikė rankoje, ir Estera priėjusi palietė skeptro galą.

3 „Koks reikalas tave atvedė, karaliene Estera? – paklausė karalius. – Ko prašai? Duosiu tau kad ir pusę savo karalystės.“ **4** Estera atsakė: „Jei karaliui tai patinka, teateina kara-

4 SKYRIUS
a Est 1:1
b 2Me 20:3 Ezr 8:21
c Dan 9:3
d Est 3:9
e Est 3:8, 13
f Est 3:14, 15
g Est 2:20
h Est 2:5, 7
i Est 5:1

Antra skiltis
a Est 5:2 Est 8:4
b 1Sa 12:22 Iz 54:17
c Est 2:17
d 2Me 20:3 Ezr 8:21
e Est 5:1

5 SKYRIUS
f Est 4:16
g Est 4:11 Est 8:4

lius su Hamanu[a] šiandien į puotą, kurią suruošiau.“ **5** Karalius savo vyrams tuojau paliepė: „Kuo skubiau pakvieskite Hamaną, kad įvykdytume Esteros prašymą.“ Taigi karalius su Hamanu atėjo į puotą, kurią buvo suruošusi Estera.

6 Puotos metu, kai buvo tiekiamas vynas, karalius Esterai tarė: „Sakyk, ko norėtum. Tai bus tau suteikta. Ko prašai? Net jei tai būtų pusė mano karalystės, atiduosiu!“[b] **7** Estera atsakė: „Štai mano noras ir prašymas: **8** jei esu verta karaliaus malonės ir jei karalius norėtų patenkinti mano norą ir prašymą, tegul rytoj karalius su Hamanu vėl ateina į puotą, kurią jiems rengiu, ir rytoj aš atsakysiu į karaliaus klausimą.“

9 Tą dieną Hamanas išėjo linksmai nusiteikęs, džiugia širdimi. Bet pamatęs, kad Mordechajas karaliaus vartuose prieš jį neatsistojo ir net nesudrebėjo, Hamanas užsidegė pykčiu.[c] **10** Vis dėlto susivaldė ir nuėjo namo. Tada susikvietė draugus, pasišaukė savo žmoną Zerešą[d] **11** ir ėmė puikuotis savo didžiuliais turtais, daugybe sūnų[e] ir tuo, kaip karalius jį išaukštino, kaip iškėlė aukščiau visų didžiūnų ir savo tarnų.[f]

12 „Maža to, – gyrėsi Hamanas, – mane, ne ką kitą, karalienė Estera pakvietė kartu su karaliumi į savo suruoštą puotą.[g] Rytoj irgi esu pakviestas pas ją ir karalių.[h] **13** Bet visas mano džiaugsmas aptemsta, kai pamatau tą žydą Mordechają, sėdintį karaliaus vartuose.“ **14** Jo žmona Zereša ir draugai tada patarė: „Pastatyk penkiasdešimties uolekčių* stulpą ir iš ryto pasakyk karaliui, kad Mordechajas turi būti ant jo pakabintas.[a] Tada galėsi eiti linksmas į puotą su karaliumi.“ Pasiūlymas Hamanui patiko ir jis liepė pastatyti stulpą.

5 SKYRIUS
a Est 3:1, 10
b Est 7:2
c Est 3:2–5
d Est 5:14; Est 6:13
e Est 9:7–10
f Est 3:1
g Est 5:5
h Est 5:8

Antra skiltis
a Est 6:4; Est 7:9

6 SKYRIUS
b Est 10:2
c Est 2:21, 23
d Est 4:11
e Est 5:14
f Est 3:1
g Est 3:2; Est 5:11
h Est 8:15

6 Tą naktį karalius niekaip negalėjo užmigti, tad paliepė atnešti metraščių knygą[b] ir iš jos paskaityti. **2** Ten buvo įrašas apie tai, kaip Mordechajas atskleidė dviejų karaliaus dvariškių, durų sargų Bigtano ir Terešo, sąmokslą prieš karalių Ahasverą.[c] **3** Karalius pasiteiravo: „O kaip Mordechajas buvo už tai pagerbtas? Kaip jam buvo atlyginta?“ – „Niekaip nebuvo atlyginta“, – atsakė tarnai.

4 „Kas ten kieme?“ – paklausė karalius. Rūmų priešakiemyje[d] kaip tik buvo Hamanas, atėjęs prašyti karaliaus leidimo pakabinti Mordechają ant stulpo, kurį buvo pastatęs.[e] **5** Tarnai atsakė: „Kieme stovi Hamanas.“[f] – „Kvieskite jį vidun“, – paliepė karalius.

6 Hamanui įžengus jis paklausė: „Ką galėtų karalius padaryti dėl žmogaus, kurį nori pagerbti?“ Hamanas širdyje svarstė: „Ką gi kitą karalius norėtų pagerbti, jei ne mane?“[g] **7** Taigi pasiūlė: „Žmogui, kurį karalius norėtų pagerbti, **8** tebūna atneštas karališkas apdaras,[h] kurį vilkėjo karalius, ir atvestas paties karaliaus žirgas su karališku vainiku ant galvos. **9** Apdaras ir žirgas turėtų būti pavesti vienam kilmingiausių karaliaus didžiūnų. Žmogus, kurį karalius nori pagerbti, tebūna aprengtas tuo drabužiu ir

5:14 *Maždaug 22 m. Žr. priedą B14.

užsodintas ant žirgo. Tą žirgą tegul veda per miesto aikštę ir garsiai skelbia: ‘Štai kaip elgiamasi su žmogumi, kurį karalius nori pagerbti!’“[a] – **10** „Skubėk! – tarė karalius Hamanui. – Paimk apdarą, žirgą ir, ką sakei, padaryk žydui Mordechajui, tarnaujančiam* karaliaus vartuose. Žiūrėk, nieko nepraleisk, padaryk viską, ką kalbėjai.“

11 Hamanas paėmė apdarą ir žirgą, aprengė Mordechają[b] ir užsodinęs ant žirgo vedė per miesto aikštę skelbdamas: „Štai kaip elgiamasi su žmogumi, kurį karalius nori pagerbti!“ **12** Paskui Mordechajas grįžo prie karaliaus vartų, o Hamanas, prisidengęs galvą ir paniuręs, nuskubėjo į namus. **13** Jis papasakojo savo žmonai Zerešai[c] ir visiems draugams, kas nutiko. Tada jo patarėjai ir žmona Zereša sakė: „Jeigu Mordechajas, per kurį ėmei smukti, yra kilęs iš žydų, tu jo nenugalėsi, tikrai per jį sužlugsi.“

14 Jiems tebekalbant atvyko karaliaus rūmų pareigūnai ir skubiai paėmė Hamaną į Esteros suruoštą puotą.[d]

7 Taigi karalius su Hamanu[e] atėjo į karalienės Esteros surengtą puotą. **2** Tą antrą dieną, kai buvo tiekiamas vynas, karalius vėl paklausė Esteros: „Sakyk, karaliene Estera, ko norėtum, ir tai bus tau suteikta. Ko prašai? Net jei tai būtų pusė mano karalystės, atiduosiu!“[f] **3** Estera atsakė: „Jeigu esu verta tavo malonės, o karaliau, jeigu tai karaliui patinka, tebūna man dovanota gyvybė – toks mano noras, tebūna pasigailėta mano tautos[a] – toks mano prašymas. **4** Mane ir mano tautą pardavė,[b] kad būtume iššudyti, išnaikinti, išgalabyti.[c] Jei mus būtų pardavę kaip vergus ir verges, aš tylėčiau. Bet tam, kas dabar vyksta, reikia užkirsti kelią, antraip karalius patirs didelį nuostolį.“

5 „Kas jis toks?! Kas išdrįso taip padaryti?!“ – klausė karalius Ahasveras karalienės. **6** Estera atsakė: „Tas piktadarys, tas priešas yra va šitas nedorėlis Hamanas!“

Hamanas prieš karalių ir karalienę susigūžė iš baimės. **7** Įpykęs karalius pakilo nuo stalo ir išėjo į rūmų sodą. Matydamas, kad valdovas nepaliks jo nenubausto, Hamanas puolė maldauti karalienę Esterą pagailėti jo gyvybės. **8** Sugrįžęs iš rūmų sodo į puotos menę ir pamatęs, kad Hamanas užsikniaubęs ant Esteros gulto, karalius sušuko: „Jis dar ir karalienę nori išniekinti mano paties namuose?!“ Sulig tais žodžiais Hamanui buvo uždengtas veidas. **9** Harbona,[d] vienas iš karaliaus pareigūnų, tarė: „Hamanas prie savo namų yra pastatęs penkiasdešimties uolekčių* stulpą Mordechajui[e] – tam pačiam, kurio perspėjimas išgelbėjo karalių.“[f] Karalius įsakė: „Pakabinkite ant jo Hamaną!“ **10** Taigi jie pakabino Hamaną ant stulpo, kurį šis buvo paruošęs Mordechajui, ir karaliaus pyktis atlėgo.

8 Žydų priešo[g] Hamano namus[h] karalius Ahasveras dar tą pačią dieną atidavė karalienei Esterai. Pas karalių buvo pakviestas Mordechajas, nes

6 SKYRIUS

a Pr 41:42, 43

b Est 2:5, 6

c Est 5:10, 14

d Est 5:8

7 SKYRIUS

e Est 3:1

f Est 5:3, 6

Antra skiltis

a Est 2:5, 7

b Est 3:8, 9

c Est 3:13
Est 4:7, 8

d Est 1:10

e Est 5:14

f Est 6:2

8 SKYRIUS

g Est 3:8
Est 9:24

h Est 5:11

6:10 *Pažod. „sėdinčiam“.

7:9 *Maždaug 22 m. Žr. priedą B14.

Estera pasisakė, kad jis yra jos giminaitis.[a] **2** Karalius nusimovė antspaudo žiedą,[b] kurį buvo atsiėmęs iš Hamano, ir padavė Mordechajui. O Estera pavedė Mordechajui prižiūrėti Hamano namus.[c]

3 Estera vėl kreipėsi į karalių. Parpuolusi jam po kojų verkė ir maldavo, kad valdovas užkirstų kelią nelaimei ir kad niekais paverstų Hamano iš Agago palikuonių sumanymą išnaikinti žydus.[d] **4** Karalius ištiesė į Esterą savo auksinį skeptrą[e] ir karalienė atsistojo. **5** Tada ji tarė: „Jei karaliui tai patinka ir jei pelniau jo malonę, jeigu jam atrodo tinkama ir jis manimi patenkintas, tebūna surašytas įsakas atšaukti laiškus, kuriuos parašė tas klastūnas Hamanas,[f] Hamedatos iš Agago palikuonių[g] sūnus, sumanęs išnaikinti žydus visose karaliaus valdomose srityse. **6** Kaip aš galėčiau ramiai žiūrėti į savo tautos nelaimę? Argi galėčiau žiūrėti, kaip naikinama mano giminė?“

7 Karalius Ahasveras karalienei Esterai ir žydui Mordechajui tarė: „Hamano namus jau atidaviau Esterai,[h] ir pats Hamanas mano įsakymu buvo pakabintas ant stulpo[i] už tai, kad kėsinosi išnaikinti žydus. **8** Taigi dabar savo nuožiūra surašykite karaliaus vardu potvarkį dėl žydų ir užantspauduokite jį karaliaus antspaudo žiedu, nes potvarkio, kuris surašytas karaliaus vardu ir užantspauduotas jo antspaudo žiedu, atšaukti negalima.“[y]

9 Trečio mėnesio, tai yra sivano*, dvidešimt trečią dieną

8 SKYRIUS

a Est 2:5, 7

b Pr 41:41, 42 Est 3:10 Dan 6:17

c Dan 2:48

d Est 3:9 Est 7:4 Est 9:24, 25

e Est 4:11

f Est 3:12, 14

g Iš 17:16 Sk 24:7 Įst 25:19 1Sa 15:8, 33

h Est 8:1

i Est 7:10

y Dan 6:8, 15

Antra skiltis

a Dan 6:1

b Est 9:3

c Est 8:2

d Est 9:5–10

e Est 3:13 Est 9:1, 2 Est 9:16, 17

f Ps 149:6, 7

g Ezr 4:9 Neh 1:1 Est 1:2 Dan 8:2

h Est 6:7, 8

buvo sukviesti karaliaus raštininkai. Jie surašė visa, ką Mordechajas įsakė žydams, taip pat satrapams,[a] valdytojams ir visų šimtas dvidešimt septynių sričių nuo Indijos iki Etiopijos didžiūnams,[b] – kiekvienai sričiai jos raštu, kiekvienai tautai jos kalba, taip pat žydams jų raštu ir kalba.

10 Laiškai, surašyti karaliaus Ahasvero vardu ir užantspauduoti jo antspaudo žiedu,[c] buvo išsiuntinėti per pasiuntinius. Tie išjojo ant karališkosios pašto tarnybos ristūnų. **11** Laiškuose buvo rašoma, jog karalius suteikia žydams teisę visuose miestuose susiburti ir ginti savo gyvybę – iššudyti, išnaikinti, išgalabyti bet kokios tautos ar srities jiems priešiškas pajėgas, įskaitant moteris ir vaikus, ir nusavinti jų turtą.[d] **12** Ir visa tai turi įvykti tą pačią dieną visose karaliaus Ahasvero valdomose srityse, būtent dvylikto mėnesio, tai yra adaro*, tryliktą dieną.[e] **13** Šis raštas turėjo tapti įstatymu visoms sritims ir turėjo būti paskelbtas visoms tautoms, kad žydai būtų pasirengę tą dieną keršyti savo priešams.[f] **14** Karaliaus paliepimu pasiuntiniai skubiai leidosi į kelią – sėdo ant karališkosios pašto tarnybos ristūnų ir išjojo. Įstatymas buvo paskelbtas ir Šūzų tvirtovėje*.[g]

15 Mordechajas išėjo iš karaliaus rūmų apsivilkęs karališkąjį mėlynos ir baltos spalvos apdarą, su puošniu aukso vainiku ant galvos ir apsisiautęs purpuru dažytos geriausios vilnos apsiaustu.[h] Šūzų

8:9, 12 * Žr. priedą B15.

8:14 * Arba „rūmuose“.

miestas džiūgaute džiūgavo. **16** Žydams tai buvo atgaivos* ir džiaugsmo, linksmybių ir išaukštinimo diena. **17** Visose srityse ir visuose miestuose, kur tik buvo paskelbtas karaliaus potvarkis, visur, kur nukeliavo jo įstatymas, žydai džiūgavo ir linksminosi, šventė ir puotavo. Daugelis žmonių iš įvairių tautų, gyvenančių šalyje, dabar skelbėsi esą žydai,[a] nes juos buvo apėmusi žydų baimė.

9 Taigi dvylikto mėnesio, tai yra adaro*, tryliktą dieną,[b] kai turėjo būti įvykdytas karaliaus žodis ir įstatymas,[c] tą dieną, kai žydų priešai vylėsi juos išnaikinti, įvyko priešingai – žydai nugalėjo tuos, kurie jų nekentė.[d] **2** Visose karaliaus Ahasvero valdomose srityse[e] gyvenantys žydai susibūrė savo miestuose, rengdamiesi kovoti su tais, kurie norėjo jiems pakenkti. Ir niekas negalėjo žydams pasipriešinti, nes visas tautas buvo apėmusi žydų baimė.[f] **3** Žydus rėmė visi sričių didžiūnai, satrapai,[g] valdytojai ir karaliaus reikalų patikėtiniai, nes bijojo Mordechajo. **4** Karaliaus rūmuose Mordechajas buvo didis[h] ir, jam darantis vis galingesniam, garsas apie jį sklido po visas sritis.

5 Žydai įveikė visus savo priešus, kalaviju iššudė juos ir išnaikino. Su tais, kas jų nekentė, jie darė, ką norėjo.[i] **6** Sūzų tvirtovėje*[y] žydai nukovė 500 vyrų. **7** Jie nužudė ir Paršandatą, Dalfoną, Aspatą, **8** Poratą, Adaliją, Aridatą,

8 SKYRIUS

a Zch 8:23

9 SKYRIUS

b Est 3:7 Est 8:11, 12

c Est 3:13

d Įst 32:36 2Sa 22:41

e Est 1:1

f Est 8:17

g Dan 6:1

h Est 8:15

i Est 8:11

y Ezr 4:9 Neh 1:1 Est 1:2 Dan 8:2

Antra skiltis

a Est 3:8, 10 Est 7:4–6

b Est 8:11 Est 9:16

c Est 9:16

d Est 5:8 Est 7:3 Est 8:5

e Est 8:11

f Est 7:10

g Est 9:21, 22

h Est 7:3

i Est 8:13 Ps 149:6, 7

y Est 9:1, 2

j Est 9:13, 15

9 Parmaštą, Arisają, Aridają ir Vaizatą – **10** dešimt Hamedatos sūnaus Hamano, žydų priešo,[a] sūnų. Tačiau nužudytųjų turto nelietė.[b]

11 Apie tai, kiek žmonių nužudyta Sūzų tvirtovėje*, dar tą pačią dieną buvo pranešta karaliui.

12 Karalius tarė karalienei Esterai: „Vien Sūzų tvirtovėje* žydai nužudė ir išnaikino 500 vyrų ir visus dešimt Hamano sūnų. Kiek tada jie bus nukovę kitose karaliaus valdomose srityse?[c] Sakyk, ko dar norėtum? Tai bus tau suteikta. Ko prašai? Tai bus padaryta.“ **13** Estera atsakė: „Jeigu karaliui atrodytų tinkama,[d] tegul karalius leidžia Sūzuose esantiems žydams ir rytoj elgtis pagal šios dienos įstatymą,[e] o visi dešimt Hamano sūnų tebūna pakabinti ant stulpo.“[f] **14** Karalius paliepė visa tai įvykdyti. Sūzuose buvo išleistas įstatymas, o dešimt Hamano sūnų buvo pakabinti ant stulpų.

15 Adaro keturioliktąją[g] žydai Sūzuose vėl susibūrė ir iššudė 300 vyrų, bet jų turto nelietė.

16 Kiti žydai, gyvenantys karaliaus valdomose srityse, irgi būrėsi draugėn ir gynė savo gyvybę.[h] Jie iššudė tuos, kurie jų nekentė,[i] – 75 000 priešų, bet jų turto nelietė. **17** Tai vyko adaro tryliktą dieną, o keturioliktąją jie ilsėjosi, ir tai buvo šventė, džiugesio diena.

18 Taigi Sūzuose žydai rinkosi ir tryliktą,[y] ir keturioliktą[j] dieną, o ilsėjosi, šventė ir džiūgavo penkioliktąją. **19** Žydai, gyvenantys krašto kaimuose ir miesteliuose, džiūgavo, links-

8:16 *Pažod. „šviesos“. **9:1** *Žr. priedą B15. **9:6, 11, 12** *Arba „rūmuose“.

minosi, šventė[a] ir vieni kitus vaišino[b] jau adaro keturioliktą dieną.

20 Mordechajas[c] aprašė visus tuos įvykius. Visiems žydams, gyvenantiems karaliaus Ahasvero valdomose srityse, nuo artimiausios iki pačios tolimiausios, jis išsiuntinėjo laiškus, **21** įpareigodamas kasmet minėti tiek adaro keturioliktąją, tiek penkioliktąją, **22** nes tomis dienomis žydai išsivadavo nuo priešų ir jų liūdesys tą mėnesį virto džiaugsmu, jų gedulas[d] – šventė. Jis ragino tomis dienomis puotauti ir džiaugtis, vieniems kitus vaišinti, dovanoti dovanas vargšams.

23 Žydai sutiko visada švęsti šią šventę ir daryti, ką Mordechajas jiems parašė. **24** Žydų priešas Hamanas,[e] Hamedatos iš Agago palikuonių[f] sūnus, buvo sumanęs su žydais susidoroti.[g] Norėdamas sukelti tarp jų sąmyšį ir juos išnaikinti, jis buvo metęs *pur*, tai yra burtą.[h] **25** Bet kai Estera stojo karaliaus akivaizdon, karalius raštu paskelbė potvarkį:[i] „Tegul ši klasta, sumanyta prieš žydus,[y] atsisuka prieš jį patį.“ Ir Hamanas su savo sūnumis buvo pakabinti ant stulpų.[j] **26** Todėl tos dienos ir pavadintos Purimu* (nuo žodžio *pur*).[k] Dėl viso to, ką Mordechajas buvo laiške parašęs, ir dėl to, ką savo akimis buvo matę ir išgyvenę, **27** žydai įsipareigojo patys ir įpareigojo savo palikuonius, taip pat visus, kas prie jų prisidėtų,[l] švęsti abi tas dienas ir vykdyti visa, kas apie jas parašyta, – minėti tuos įvykius kasmet, nustatytu laiku. **28** Šios dienos nebus pamirštos, jas minės per visas kartas – visos šeimos kiekvienoje srityje ir kiekviename mieste. Purimo šventę žydai švęs visada, tas dienas minės visos jų palikuonių kartos.

29 Tada karalienė Estera, Abihailo duktė, ir žydas Mordechajas, remdamiesi savo įgaliojimais, parašė antrąjį – patvirtinimo – laišką dėl Purimo. **30** Šis laiškas, skelbiantis ramybę ir tiesą, buvo išsiuntinėtas visiems žydams šimtas dvidešimt septyniose Ahasvero valdomose srityse.[a] **31** Jame buvo patvirtinta, jog nustatytu metu reikia švęsti Purimo šventę, laikytis pasninko[b] ir atsidėti maldai,[c] kaip žydas Mordechajas su karaliene Estera buvo prisakę[d] ir kaip daryti žydai buvo įsipareigoję patys ir įpareigoję savo palikuonius.[e] **32** Esteros įsakymu šie nurodymai dėl Purimo[f] buvo patvirtinti ir apie tai buvo įrašyta į knygą.

10 Karalius Ahasveras uždėjo darbo prievolę žmonėms visose savo valdose, įskaitant jūrų salas.

2 Argi visi didingi ir galingi jo darbai, taip pat išsamus pasakojimas apie Mordechajo[g] didybę, – kaip karalius jį išaukštino,[h] – nėra surašyta Medijos ir Persijos[i] karalių metraščiuose?[y] **3** Žydas Mordechajas karalystėje buvo antras po karaliaus Ahasvero, didis tarp žydų, daugybės savo brolių gerbiamas. Mordechajas darbavosi tautiečių labui ir rūpinosi visų jų palikuonių gerove.

9 SKYRIUS

a Ps 124:2, 6

b Neh 8:10

c Est 2:5, 6

d Est 4:1–3

e Est 3:1

f Is 17:16
Sk 24:7
Įst 25:19
1Sa 15:8, 33

g Est 3:8, 9

h Est 3:7

i Est 8:10

y Est 8:3

j Est 5:14
Est 7:10
Est 9:14

k Est 3:7

l Kun 24:22
Est 8:17

Antra skiltis

a Est 1:1
Est 8:9

b 2Me 20:3

c Est 4:1

d Est 9:20, 21

e Est 9:27

f Est 9:26

10 SKYRIUS

g Est 2:5, 6

h Est 8:15
Dan 2:48

i Est 1:3
Dan 6:15

y Ezr 4:15
Est 6:1

9:26 *Žr. priedą B15.

JOBO
KNYGA

TURINIO APŽVALGA

1 Jobas – turtingas, dievobaimingas žmogus (1–5)
Šėtonas ginčija Jobo ištikimybę Dievui (6–12)
Jobas praranda turtą ir vaikus (13–19)
Jobas Dievo nekaltina (20–22)

2 Šėtonas vėl ginčija Jobo ištikimybę (1–5)
Šėtonui leidžiama varginti Jobą skauduliais (6–8)
Žmona sako: „Prakeik Dievą ir mirk!“ (9, 10)
Jobą aplanko trys jo bičiuliai (11–13)

3 Jobas keikia dieną, kurią gimė (1–26)
Klausia, kodėl turi taip kentėti (20, 21)

4 Pirmoji Elifazo kalba (1–21)
Duoda Jobui suprasti, kad jis pats kaltas (7, 8)
Sakosi iš dvasios gavęs žinią (12–17)
„Net savo tarnais jis nepasitiki“ (18)

5 Elifazas tęsia savo kalbą (1–27)
„Jis išmintinguosius sugauna jų pačių gudrumu“ (13)
Jobui nederėtų atmesti Dievo auklybos (17)

6 Jobo atsakas (1–30)
Tvirtina galįs teisėtai skųstis (2–6)
Guodėjai jį tik nuvilia (15–18)
„Nuoširdūs žodžiai juk nežeidžia“ (25)

7 Jobas kalba toliau (1–21)
Gyvenimas – sunki prievolė (1, 2)
„Kodėl į mane nusitaikei?“ (20)

8 Pirmoji Bildado kalba (1–22)
Duoda suprasti, kad Jobo sūnūs nusidėjo (4)
„Jei tikrai būtum tyras ir doras...“ (6)
Duoda suprasti, kad Jobas bedievis (13)

9 Jobo atsakas (1–35)
Mirtingasis negali aiškintis su Dievu (2–4)
„Jo darbai didingi ir neištiriami“ (10)
Žmogus negali su Dievu bylinėtis (32)

10 Jobas kalba toliau (1–22)
„Kodėl su manim galynėjies?“ (2)
Dievas – ne toks kaip žmogus (4–12)
„Kad bent kiek atsikvėpčiau“ (20)

11 Pirmoji Cofaro kalba (1–20)
Jobo šnekos tėra „plepalai“ (2, 3)
Ragina Jobą atsisakyti nedorybės (14)

12 Jobo atsakas (1–25)
„Nesu už jus menkesnis“ (3)
„Bičiuliams aš pajuoka tapau“ (4)
Išmintis priklauso Dievui (13)
Dievas viršesnis už teisėjus ir karalius (17, 18)

13 Jobas kalba toliau (1–28)
„Mieliau aš kreipsiuosi į Visagalį“ (3)
„Visi jūs – niekam tikę gydytojai“ (4)
„Žinau, kad teisybė mano pusėje“ (18)
Klausia, kodėl Dievas laiko jį priešu (24)

14 Jobas kalba toliau (1–22)
Žmogus gyvena trumpai ir vargsta (1)
„Net ir medis turi vilties“ (7)
„O kad kape mane paslėptum!“ (13)
„Kai žmogus numiršta, ar bus jis vėl gyvas?“ (14)
Dievas ilgėsis savo rankų kūrinio (15)

15 Antroji Elifazo kalba (1–35)
Pareiškia, kad Jobas neturi Dievo baimės (4)
„Nejaugi vienas esi išmintingas?“ (7–9)
„Net savo šventaisiais jis nepasitiki“ (15)
„Nedorėlis kenčia“ (20–24)

16 Jobo atsakas (1–22)
„Užuot paguodę, dar labiau kamuojat!“ (2)
Pareiškia, kad Dievas pavertė jį savo taikiniu (12)

17 Jobas kalba toliau (1–16)
„Aplink mane – šaipūnai“ (2)
„Mane jis priežodžiu padarė“ (6)
„Kapas taps mano namais“ (13)

18 Antroji Bildado kalba (1–21)
Nupasakoja, kas laukia nusidėjėlių (5–20)
Duoda suprasti, kad Jobas nepažįsta Dievo (21)

19 Jobo atsakas (1–29)
Nesutinka su kaltinimais (1–6)
Jaučiasi visų paliktas (13–19)
„Gyvas mano atpirkėjas“ (25)

20 Antroji Cofaro kalba (1–29)
Jaučiasi Jobo užgautas (2, 3)
Duoda suprasti, kad Jobas yra nedorėlis (5)
Pareiškia, kad Jobui patinka nuodėmiauti (12, 13)

21 Jobo atsakas (1–34)
Kodėl nedorėliai klesti? (7–13)
„Žinau, ką manote ir kokias pinkles rezgate“ (27–34)

22 Trečioji Elifazo kalba (1–30)
„Ar gali žmogus būti Dievui naudingas?“ (2, 3)
Apkaltina Jobą godumu ir neteisybe (6–9)
„Pas Visagalį jei grįši, vėl suklestėsi“ (23)

23 Jobo atsakas (1–17)
Nori išdėstyti savo bylą Dievui (1–7)
Sako, kad Dievo neranda (8, 9)
„Nenukrypdamas laikaus jo kelio“ (11)

24 Jobas kalba toliau (1–25)
„Kodėl Visagalis nenustato atpildo meto?“ (1)
„Dievui tai nerūpi“ (12)
Nusidėjėliams patinka tamsa (13–17)

25 Trečioji Bildado kalba (1–6)
„Kaipgi bus mirtingasis teisus prieš Dievą?“ (4)
Pareiškia, kad nėra prasmės stengtis (5, 6)

26 Jobo atsakas (1–14)
„Kaip tu padėjai bejėgiui!“ (1–4)
„Ant nieko pakabina žemę“ (7)
„Tai tik Dievo kelių pakraščiai“ (14)

27 Jobas liks ištikimas Dievui (1–23)
„Kol mirsiu, nepaliksiu Dievo“ (5)
Bedievis neturi vilties (8)
„Kam šnekate niekus?“ (12)
Nedorėlis galiausiai liks be nieko (13–23)

28 Jobas gretina žemės turtus ir išmintį (1–28)
Žemės turtų paieškos (1–11)
Išmintis vertingesnė už perlus (18)
Tikroji išmintis – Jehovos baimė (28)

29 Jobas prisimena geras dienas (1–25)
Gerbiamas miesto vartuose (7–10)
Jo teisūs darbai (11–17)
Žmonės klausydavo jo patarimo (21–23)

30 Jobas pasakoja, kaip viskas pasikeitė (1–31)
Išjuokiamas niekingų žmonių (1–15)
Atrodo, kad Dievas nepadeda (20, 21)
„Oda juoduoja“ (30)

31 Jobas kalba apie savo dorumą (1–40)
„Esu sudaręs sandorą su savo akimis“ (1)
„Te Dievas pasveria mane“ (6)
Ne svetimautojas (9–12)
Nelinkęs į pinigus (24, 25)
Ne stabmeldys (26–28)

32 Prabyla Elihuvas (1–22)
Pyksta ant Jobo ir jo bičiulių (2, 3)
Pagarbiai laukė, kol galės tarti žodį (6, 7)
Vien amžius žmogaus nepadaro išmintingo (9)
Elihuvas negali nekalbėti (18–20)

33 Elihuvas pabara Jobą už tai, kad šis laiko save teisiu (1–33)
„Radau jam išpirką!“ (24)
„Teatgauna jis jaunatviškas jėgas!“ (25)

34 Elihuvas gina Dievo teisumą (1–37)
Anot Jobo, Dievas jam užgynė teisingumą (5)
„Neįmanoma, kad Dievas bloga darytų“ (10)
Jobui stinga išmanymo (35)

35 Elihuvas atskleidžia, kur Jobas klysta (1–16)
Jobas sako esąs teisesnis už Dievą (2)
„Jei nusidėtum, kaipgi jam pakenktum?“ (5, 6)
Jobas turi laukti Dievo (14)

36 Elihuvas apsako Dievo didybę (1–33)
Kas paklauso, gyvena laimingi; kas nepaklauso, žūva (11–13)

„Kas kitas gali taip pamokyti kaip jis?“ (22)
Jobui dera šlovinti Dievą (24)
„Dievo didybė mums neaprėpiama“ (26)
Dievas įsakinėja lietui ir žaibams (27–33)

37 Gamtos jėgos byloja apie Dievo didybę (1–24)
Dievas nutraukia žmogaus užsiėmimą (7)
„Pamąstyk apie didingus Dievo darbus“ (14)
Ne žmogui suvokti Visagalį (23)
Nedera laikyti savęs išmintingu (24)

38 Jehova padeda suvokti, koks žmogus menkas (1–41)
„Kur tu buvai, kai klojau žemės pamatus?“ (4–6)
Dievo sūnūs pratrūko liaupsėmis (7)
Klausimai apie gamtos reiškinius (8–32)
„Ar dėsnius, dangų valdančius, tu išmanai?“ (33)

39 Pavyzdžiai iš gyvūnijos rodo, kad žmogaus žinios ribotos (1–30)
Kalnų ožka ir elnė (1–4)
Laukinis asilas (5–8)
Laukinis jautis (9–12)
Strutis (13–18)
Žirgas (19–25)
Sakalas ir erelis (26–30)

40 Jehova klausinėja toliau (1–24)
Jobas pripažįsta neturįs ką atsakyti (3–5)
„Nejau išdrįsi ginčyt mano teisingumą?“ (8)
Dievas kalba apie begemoto jėgą (15–24)

41 Dievas kalba apie grėsmingąjį Leviataną (1–34)

42 Jobo atsakas Jehovai (1–6)
Trys Jobo bičiuliai subarami (7–9)
Jehova grąžina Jobui gerovę (10–17)
Jobo sūnūs ir dukterys (13–15)

1 Uco krašte gyveno vyras, vardu Jobas*.[a] Jis buvo doras#, teisus,[b] dievobaimingas žmogus ir šalinosi to, kas bloga.[c] **2** Jobui buvo gimę septyni sūnūs ir trys dukterys. **3** Jis turėjo daugybę tarnų ir gausias bandas – 7000 avių, 3000 kupranugarių, 1000 galvijų* ir 500 asilių. Jobas buvo žymiausias iš visų rytiečių.

4 Jo sūnūs paeiliui* keldavo vaišes savo namuose. Drauge valgyti ir gerti kviesdavosi ir savo tris seseris. **5** Kai vaišių dienų ratas pasibaigdavo, Jobas susikviesdavo juos pas save, norėdamas pašventinti. Tada, ankstų rytą atsikėlęs, už kiekvieną aukodavo deginamąsias aukas,[a] mat sakydavo: „Gal mano sūnūs nusidėjo ir širdyje piktžodžiavo prieš Dievą.“ Šitaip Jobas darė visada.[b]

6 Vieną dieną, kai Jehovos akivaizdon rinkosi Dievo sūnūs*,[c] į jų būrį atėjo ir Šėtonas.[d] **7** Jehova kreipėsi į Šėtoną: „Kur buvai?“ – „Klajojau po žemę, skersai išilgai ją išvaikščiojau“,[e] – atsakė Jehovai Šėtonas. **8** „Ar pastebėjai mano tarną Jobą? – paklausė Jehova. – Kito tokio žemėje nėra. Jis doras, teisus,[f] dievobaimingas žmogus, besišalinantis to,

1 SKYRIUS

a Ez 14:14
Jok 5:10, 11

b Pr 6:9

c Job 2:3

Antra skiltis

a Pr 8:20
Pr 12:7, 8

b Pr 18:17, 19

c Pr 6:2
Įst 33:2
1Ka 22:19
Job 38:7
Ps 103:20
Dan 7:13

d Job 2:1–3
Zch 3:1
Mt 4:1, 3
Lk 22:31
Jn 13:2
Apr 12:9

e 1Pt 5:8

f Pr 6:9

1:1 *Vardas galbūt reiškia „nekenčiamas“, „persekiojamas“. #Arba „be priekaištų“, „ištikimas“. Žr. žodynėlyje „ištikimybė Dievui“. **1:3** *Pažod. „500 jungų galvijų“. **1:4** *Arba „kiekvienas savo dieną“.

1:6 *T. y. angelai.

kas bloga.“ **9** Bet į tai Šėtonas Jehovai atsakė: „Argi veltui Jobas bijo Dievo?[a] **10** Argi neaptvėrei jo tvora iš visų pusių,[b] taip pat jo namų ir viso, ką jis turi? Tu laimini jo rankų darbą,[c] ir jo gyvulių krašte yra daugybė. **11** Bet tik ištiesk ranką, atimk visa, ką jis turi, ir jis tikrai iškeiks tave į akis.“ **12** Jehova tarė Šėtonui: „Tebūnie. Visa, ką jis turi, – tavo rankose. Tiktai jo paties neliesk!“ Tada Šėtonas pasišalino iš Jehovos akivaizdos.[d]

13 Sykį, kai Jobo sūnūs ir dukterys buvo susirinkę valgyti ir gerti vyno savo vyriausiojo brolio namuose,[e] **14** pas Jobą atskubėjo vienas iš jo tarnų ir pranešė tokią žinią: „Galvijai arė lauką, netoli ganėsi asilės. **15** Tada užpuolė šebiečiai ir gyvulius pagrobė, o tarnus išžudė kalaviju. Aš vienintelis išsigelbėjau ir atbėgau tau pranešti.“

16 Jam dar tebekalbant, atskubėjo kitas ir pranešė: „Dievo ugnis* krito iš dangaus ant avių ir tarnų ir įsiliepsnojusi juos prarijo. Aš vienintelis išsigelbėjau ir atbėgau tau pranešti.“

17 Jam tebekalbant, atskubėjo dar kitas ir pranešė: „Trys chaldėjų[f] gaujos užpuolė ir pagrobė kupranugarius, o tarnus išžudė kalaviju. Aš vienintelis išsigelbėjau ir atbėgau tau pranešti.“

18 Jam tebekalbant, atskubėjo dar vienas ir pranešė: „Tavo sūnūs ir dukterys valgė ir gėrė vyną vyriausiojo brolio namuose. **19** Staiga iš dykumos atūžė vėtra ir taip smogė į visus keturis namo kampus, kad namas sugriuvo ir tavo vaikai žuvo. Aš vienintelis išsigelbėjau ir atbėgau tau pranešti.“

20 Tada Jobas pakilo, persiplėšė drabužį ir nusiskuto galvą. Parpuolęs ant žemės jis nusilenkė **21** ir pasakė:

„Nuogas išėjau
iš motinos įsčių,
nuogas ir sugrįšiu.[a]
Jehova davė,[b]
Jehova ir atėmė.
Tebūna šlovė
Jehovos vardui!“

22 Nors nutiko tokie dalykai, Jobas nenusidėjo ir Dievo dėl nieko nekaltino.

2 Vieną dieną, kai Jehovos akivaizdon vėl rinkosi Dievo sūnūs*,[c] į jų būrį taip pat atėjo Šėtonas ir atsistojo Jehovos akivaizdoje.[d]

2 Jehova kreipėsi į Šėtoną: „Kur buvai?“ – „Klajojau po žemę, skersai išilgai ją išvaikščiojau“,[e] – atsakė Jehovai Šėtonas. **3** „Ar pastebėjai mano tarną Jobą? – paklausė Jehova. – Kito tokio žemėje nėra. Jis doras, teisus,[f] dievobaimingas žmogus, besišalinantis to, kas bloga. Jis tvirtai laikosi ir tebėra man ištikimas.[g] O tu mane kurstai,[h] kad jį sunaikinčiau be jokios priežasties.“ **4** Bet į tai Šėtonas Jehovai atsakė: „Oda už odą. Žmogus už savo gyvybę* atiduos viską. **5** Tik ištiesk ranką, užgauk jo kaulus ir kūną, ir jis tikrai iškeiks tave į akis.“[i]

6 Jehova tarė Šėtonui: „Tebūnie. Jis tavo rankose. Tik gyvybės jam neatimk.“ **7** Pasišalinęs iš Jehovos akivaizdos, Šėtonas ėmė varginti Jobą

1 SKYRIUS

a Apr 12:10

b Pr 15:1; Pr 31:7

c Pr 26:12

d Job 2:7

e Job 1:4

f Pr 11:28

Antra skiltis

a Pr 3:19; Ps 49:17; Mok 5:15; Mok 12:7; 1Ti 6:7

b Mok 5:19; Jok 1:17

2 SKYRIUS

c Pr 6:2; Įst 33:2; Job 38:7; Ps 103:20; Dan 7:13

d Job 1:6–8

e 1Pt 5:8

f Pr 6:9

g Job 27:5

h Job 1:11

i Kun 24:15, 16; Job 1:11, 12; Apr 12:10

1:16 *Arba galbūt „Žaibas“.

2:1 *T. y. angelai. **2:4** *Arba „sielą“. Žr. žodynėlį.

baisiais skauduliais[a] – skauduliai Jobą nusėjo nuo padų iki viršugalvio. **8** Jobas atsisėdo į pelenus[b] ir paėmęs molio šukę grandėsi kūną.

9 Žmona galiausiai jam tarė: „Tu vis dar nepasiduodi ir tebesi Dievui ištikimas?!* Prakeik Dievą ir mirk!“ **10** Bet jis atsakė: „Kalbi kaip kokia kvaila moteris. Negi nuo Dievo turėtume priimti tiktai gera? Negi neturėtume priimti ir bloga?“[c] Nors Jobui nutiko tokie dalykai, savo lūpomis jis nenusidėjo.[d]

11 Apie visas Jobą ištikusias nelaimes išgirdo trys jo bičiuliai* – temanas Elifazas,[e] šuachas[f] Bildadas[g] ir naamatietis Cofaras.[h] Kiekvienas išsiruošė iš savo namų ir pakeliui susitiko, kaip buvo sutarę. Tada visi kartu keliavo Jobo užjausti ir paguosti. **12** Jobą vyrai pamatė iš tolo, tačiau negalėjo pažinti. Jie pratrūko garsiai raudoti, persiplėšė drabužius, ėmė svaidyti į orą žemes ir berti jas sau ant galvos.[i] **13** Paskui susėdo ant žemės ir taip prasėdėjo su juo septynias dienas ir septynias naktis. Nė vienas nepratarė jam nė žodžio, nes matė, kad jo skausmas labai didelis.[y]

3 Tada Jobas pravėrė lūpas ir ėmė keikti dieną, kurią buvo gimęs*.[j] **2** Jobas kalbėjo:

3 „Tepražūva diena,
kurią gimiau,[k]
ir toji naktis,
kai buvo ištarta:
‘Berniukas pradėtas!’

4 Tepavirsta ta diena
tamsybe,
tepamiršta ją
aukštybių Dievas
ir šviesa jai tenešviečia.
5 Tepasiglemžia ją
tamsa tirščiausia*,
debesys lietaus
virš jos tekybo,
tešiurpina tą dieną
juoduma.
6 O toji naktis – tegul
tamsa ją pasigrobia![a]
Tenesidžiaugia ji
su metų dienomis,
į jokį metų mėnesį
ji tenepatenka.
7 Tegul naktis toji
tampa nevaisinga,
tenesigirdi joje džiūgavimo
8 ir teprakeikia ją tie,
kas prakeikia dieną,
kas geba išbudinti
Leviataną*.[b]
9 Tegul priešaušrio
žvaigždės aptemsta,
tenesulaukia ji
dienos šviesos,
teneišvysta
aušros spindulių.
10 Juk ji neuždarė
mano motinos įsčių,[c]
nepaslėpė vargo
nuo mano akių.
11 Kodėl aš nemiriau
gimdamas?
Kodėl išeidamas iš įsčių
nežuvau?[d]
12 Kamgi paėmė mane
ant kelių
ir davė žįsti krūtis?
13 Gulėčiau dabar sau ramus,[e]
miegočiau ir ilsėčiau[f]

2 SKYRIUS

a Job 30:30

b Jer 6:26

c Job 1:21

d Jok 5:10, 11

e Job 4:1
Job 15:1
Job 22:1
Job 42:7, 9

f Pr 25:1, 2

g Job 8:1
Job 18:1
Job 25:1

h Job 11:1
Job 20:1

i Ez 27:30, 31

y Job 16:6

3 SKYRIUS

j Jer 20:14, 15

k Job 10:18, 19
Jer 15:10

Antra skiltis

a Job 10:18, 19

b Job 41:1, 10
Ps 104:25, 26

c Job 10:18

d Jer 20:17, 18

e Mok 9:5, 10

f Jn 11:11

2:9 *Arba „Tu vis dar neišsižadi savo dorumo?!“ Žr. žodynėlyje „ištikimybė Dievui“. **2:11** *Arba „pažįstami“. **3:1** *Pažod. „keikti savo dieną“.

3:5 *Arba „tamsa ir mirties šešėlis“. **3:8** *Tikriausiai turimas omenyje krokodilas arba koks kitas didelis, stiprus vandens gyvūnas.

14 su žemės karaliais
ir jų patarėjais,
kurie statėsi buveines,
griuvėsiais jau virtusias,*
15 ar su didžiūnais,
turėjusiais aukso
ir savo namus
pripildžiusiais sidabro.
16 Kodėl nepražuvau
kaip slapta išėjęs
vaisius,
kaip vaikelis,
šviesos neišvydęs?
17 Juk ir nedorėliai
ten nurimsta,
ir visi nuvargusieji ilsisi.[a]
18 Kaliniai ten randa ramybę,
nebegirdi balso,
varančio juos dirbti.
19 Mažas ir didelis ten lygūs[b]
ir vergas laisvas
nuo savo šeimininko.
20 Kam Dievas beduoda
šviesą kenčiantiems,
gyvybę – karčiai
sielvartaujantiems?[c]
21 Kodėl nemiršta tie, kurie
mirties taip trokšta,[d]
kurie jos ieško
labiau nei lobio,
22 kurie džiūgaute džiūgautų,
linksmi būtų,
radę sau kapą?
23 Kam Dievas beduoda
šviesą paklydusiam,
jei visus kelius
yra jam užkirtęs?[e]
24 Juk, užuot valgęs duoną,
tik dūsauju,[f]
ir mano dejonės[g]
liejas kaip vanduo.
25 Mane ištiko tai,
ko baiminausi,
užgriuvo tai, ko bijojau.

3:14 *Arba galbūt „kurie statė sau tuščias buveines“.

3 SKYRIUS

a Ps 146:4
Mok 9:10
Iz 57:1, 2

b Job 30:23
Ps 49:10, 12
Mok 8:8
Mok 9:2

c 1Sa 1:10
2Ka 4:27

d Sk 11:11, 15
1Ka 19:3, 4
Job 7:15, 16
Jon 4:2, 3

e Job 12:14
Job 19:8

f Ps 102:9, 10

g Ps 22:1
Ps 38:8

Antra skiltis

4 SKYRIUS

a Job 2:11
Job 15:1
Job 22:1
Job 42:7, 9

b Job 1:1

26 Nebeturiu atilsio,
rimasties nei ramybės –
nelaimės nuo manęs
neatstoja.“

4 Tada prabilo temanas Elifazas:[a]
2 „Jei kas drįs tau tarti žodį,
ar neužsigausi?
Bet kaip susilaikyti
nekalbėjus?
3 Tiesa, tu daugelį
pataisydavai,
rankas pasilpusias
sustiprindavai,
4 savo žodžiais
pakeldavai klumpantį,
linkstančius kelius
sutvirtindavai.
5 Bet dabar palūžai,
kai pačiam taip atsitiko,
puolei į neviltį,
kai patį tai palietė.
6 Būdamas dievobaimingas,
ar neturėtum
jaustis tvirtas?
Būdamas ištikimas*,[b]
ar neturėtum
guostis viltimi?
7 Pagalvok, ar nekaltasis
yra kada pražuvęs?
Ar teisusis
buvo pragaišintas?
8 Iš patirties žinau:
kas aria nedorybę,
kas nelaimę sėja,
tokį derlių ir pjauna.
9 Dievui pūstelėjus,
jie pražūva,
jo rūstybės gūsiui užėjus,
gauna galą.
10 Liūtas riaumoja,
liūtukas urzgia,
bet ir stipriems liūtams
lūžta dantys.

4:6 *Arba „doras“. Žr. žodynėlyje „ištikimybė Dievui“.

11 Be grobio liūtas nugaišta,
liūto jaunikliai išsibėgioja.
12 Slapta mane pasiekė žodis,
ausis išgirdo jo šnabždesį.
13 Nakčia, kai žmonės
kietai miega,
regėjimai mane sukrėtė,
14 baisus drebulys pagavo,
siaubas persmelkė kaulus.
15 Priešais mano veidą
prašmėžavo dvasia,
ir mano kūnas
pagaugais nuėjo.
16 Ji stabtelėjo,
bet jos nepažinau –
kažkoks pavidalas
stovėjo prieš akis.
Ir tylą pertraukė balsas:
17 ‘Ar gali mirtingasis
būti teisesnis už Dievą,
žmogus – tyresnis
už savo Kūrėją?’
18 Net savo tarnais
jis nepasitiki,
net angelams*
randa ką prikišti.
19 O ką jau kalbėti apie molio
būstuose gyvenančius,
apie tuos, kurių
pamatas dulkėse,[a]
kuriuos lengva sutrinti
it kandį!
20 Čia rytas, čia vakaras –
ir jie jau sutrupinti,
jie amžiams pražūva –
to niekas nė nepastebi.
21 Susmunka jie kaip palapinė
virves ištraukus.
Taip ir numiršta
išminties neįgiję.

5 Šaukis pagalbos!
Bet ar kas atsilieps?
Į kurį iš šventųjų*
kreipsiesi?

4:18 *Arba „pasiuntiniams“. **5:1** *Galbūt turimi omenyje angelai.

4 SKYRIUS

a Pr 3:19

Antra skiltis

5 SKYRIUS

a Pat 22:22
Am 5:12

b 1Ko 3:19

2 Kvailį jo paties apmaudas
pražudys,
neišmanėlį pavydas
nuvarys į kapus.
3 Mačiau kvailį
giliai leidžiant šaknis,
bet staiga jo buveinę
užgriūva prakeiksmas.
4 Jo sūnūs nebesaugūs,
miesto vartuose
jų teisės trypiamos,[a]
niekas jų neapgina.
5 Alkanieji suryja jo derlių,
net tai, kas tarp
dygiažolių, išgrobsto,
jo turtai
spąstuose atsiduria.
6 Tačiau blogis
ne iš dulkių dygsta,
vargas ne iš žemės želia.
7 Žmogus gimęs vargą vargti,
kaip kibirkštis –
dangun lėkti.
8 Bet, tavim dėtas,
aš kreipčiausi į Dievą,
pateikčiau Dievui
savo bylą,
9 nes jo darbai didingi
ir neištiriami,
nuostabūs
ir nesuskaičiuojami.
10 Žemei jis siunčia lietaus,
laukus vandenimis pagirdo.
11 Vargdienį jis išaukština,
prislėgtąjį pakelia
ir išgelbsti.
12 Jis suardo
suktųjų užmačias
ir jų rankų darbas
nueina niekais.
13 Jis išmintinguosius
sugauna jų pačių
gudrumu[b]
ir apsukriųjų sumanymai
žlunga.
14 Dieną juos
pasitinka tamsybė,

vidudienį jie vaikšto
apgraibomis lyg naktį.
15 Jis gelbsti žmogų
nuo jų piktų žodžių*,
iš galingojo rankos
vargšą išvaduoja,
16 todėl vargdienis turi viltį
ir neteisumo burna
užčiaupiama.
17 Suprask:
laimingas žmogus,
kurį Dievas drausmina.
Tad Visagalio auklybos
neatmeski.
18 Jis sužeidžia,
bet ir aptvarsto,
sulaužo, bet
savąja ranka ir pagydo.
19 Iš šešių nelaimių
jis tave išgelbės,
ir septintoji tavęs nepalies.
20 Badmečiu jis
išpirks tave iš mirties,
karui siaučiant –
iš kalavijo valdžios.
21 Jis pridengs tave
nuo liežuvio kirčių,[a]
negandoms užėjus
tu neišsigąsi,
22 iš pražūties ir bado
tik pasijuoksi,
ir žemės žvėrys
tavęs nebaugins.
23 Akmenys dirvoje
tau netrukdys,*
su žvėrimis
sugyvensi taikiai.
24 Žinosi, kad
tavo palapinė saugi,
ir, apėjęs savo ganyklą,
nieko nepasigesi.
25 Matysi, kokie gausūs
tavo palikuoniai,

5:15 *Pažod. „nuo jų burnos kalavijo“.
5:23 *Arba „Su dirvos akmenimis būsi sudaręs sandorą“.

5 SKYRIUS
a Pat 12:18

Antra skiltis

6 SKYRIUS
a Ps 31:9

b Mok 7:7
Jok 3:2

c Pat 18:14

d Job 24:5

e Sk 11:11, 15
1Ka 19:3, 4
Jon 4:3

tavo vaikų bus
kaip žolės žemėje.
26 Į kapą nužengsi
tebebūdamas tvirtas –
tarsi javų pėdas
per pačią pjūtį.
27 Štai mes viską ištyrėme
ir viskas pasitvirtino.
Klausykis ir tai pripažink.“

6 Jobas į tai atsakė:
2 „O kad mano sielvartas[a]
būtų pasvertas,
su mano nelaime padėtas
ant svarstyklių!
3 Jis juk sunkesnis
už jūrų smėlį,
todėl ir negaliu
savo žodžių pažaboti.[b]
4 Visagalio strėlės
pervėrė mane
ir mano dvasia
geria jų nuodus,[c]
siaubai nuo Dievo
prieš mane išsirikiavo.
5 Argi bliauna laukinis asilas[d]
turėdamas žolės?
Ar baubia jautis
stovėdamas prie pašaro?
6 Kas valgys valgį prėską,
nepasūdytą?
Negi dedešvos syvai
turi skonį?
7 Prie tokių negaliu
net prisiliesti,
toks maistas man
it pašvinkęs.
8 O kad įvyktų tai,
ko prašau!
Kad Dievas suteiktų,
ko trokštu!
9 Kad malonėtų Dievas
mane sutriuškinti,
kad, ištiesęs ranką,
mane sudorotų![e]
10 Tai būtų man
tikra paguoda.

Net varstomas skausmų
iš džiaugsmo šokinėčiau,
nes Šventojo[a] žodžių
nesu išsižadėjęs.
11 Ar beturiu jėgų aš laukti?[b]
Ir ar sulauksiu ko nors,
dėl ko verta gyventi?
12 Nejaugi aš tvirtas
tarytum akmuo?
Nejau mano kūnas iš vario?
13 Ar begaliu sau
kuo pagelbėti,
jei visokia pagalba
nuo manęs atimta?
14 Kas nemyli artimo
ištikimąja meile,[c]
tas palieka
Visagalio baimę.[d]
15 Mano broliai nuvilia mane[e]
lyg koks upokšnis,
lyg vandenų srautai,
kurie išdžiūsta.
16 Štai susidrumsčia jie
nuo ledo
ir sniegas slepiasi juose,
17 bet metui atėjus
išdžiūsta jie, nutyla,
išsausta karščiams
prasidėjus.
18 Jie pasuka iš savo kelio,
į dykumą nubėga
ir išnyksta.
19 Jų ieško Temos vilkstinės,[f]
surasti viliasi
keliautojai iš Šebos,[g]
20 bet apsigauna – pasirodo,
jie tikėjosi tuščiai
ir atkeliavo tik tam,
kad nusiviltų.
21 Tokie ir jūs man esate.[h]
Pamatę mano negandas,
jūs išsigandote.[i]
22 Argi kada prašiau,
kad man ką duotumėt
ar kad iš savo turto
už mane ką dovanotumėt?
23 Ar maldavau išgelbėti
mane iš priešo rankos
ar išvaduot*
iš prispaudėjų?
24 Pamokykit mane –
ir aš tylėsiu,[a]
padėkite suprasti,
kur suklydau.
25 Nuoširdūs* žodžiai
juk nežeidžia.[b]
O jūsų priekaištai –
ką jie duoda?[c]
26 Negi taisysite
mano žodžius,
nevilties apimto
žmogaus šneką,[d]
kurią vėjas išsklaido?
27 Jūs ir dėl našlaičio
mestumėt burtą,[e]
savo draugą parduotumėt![f]
28 Tad atsigręžkit
ir į mane pažvelkit –
aš į akis jums nemeluosiu.
29 Meldžiu, atsitokėkit
ir be reikalo
manęs nesmerkit!
Atsitokėkit, mano teisumas
juk niekur nedingo!
30 Ar mano liežuvis
kalba netiesą?
Ar mano gomurys nejaučia,
kad kažkas ne taip?
7 Ar mirtingojo gyvenimas
žemėje nėra tik sunki
prievolė?
Ar jo dienos –
ne samdinio dienos?[g]
2 Lyg vergas
jis geidžia pavėsio,
lyg samdinys laukia algos.[h]
3 Taip ir man skirti
tuštybės mėnesiai,
atskaičiuotos
sielvarto naktys.[i]

6 SKYRIUS

a Kun 19:2
Oz 11:9

b Job 7:6, 7
Ps 103:15, 16

c Pat 3:3
Pat 19:22
Oz 6:6
Zch 7:9

d 1Jn 3:17

e Job 19:19
Ps 38:11

f Iz 21:13, 14

g Job 1:14, 15

h Job 13:4

i Ps 38:11

Antra skiltis

a Job 32:11, 12

b Pat 12:18
Pat 25:11

c Job 16:2, 3
Job 21:34

d Job 10:1

e Job 31:21, 22
Mal 3:5

f Pr 37:28

7 SKYRIUS

g Job 14:5, 6
Ps 39:4

h Kun 19:13
Įst 24:15

i Ps 6:6

6:23 *Pažod. „išpirkti“. **6:25** *Arba „Teisingi“.

4 Vos atgulęs galvoju:
‘Kada ateis metas keltis?’[a]
Naktis prailgsta, iki paryčių
neramiai vartausi.
5 Mano kūnas
kirmėlėmis aptekęs,
pasidengęs purvo pluta,[b]
oda nušašusi,
pūliniais nusėta.[c]
6 Mano dienos greitesnės
už audėjo šaudyklę,[d]
prabėga jos be vilties.[e]
7 Atmink, kad gyvenimas
mano tėra vėjas,[f]
kad mano akys
neberegės nieko gera.
8 Akis, į mane žvelgianti,
manęs nebematys.
Tavo akys ieškos manęs,
bet aš būsiu dingęs.[g]
9 Kaip debesis išsisklaido
ir pranyksta,
taip ir nužengęs į kapą*
atgal nesugrįžta.[h]
10 Namo jis nebepareis,
gimtoji vieta jį pamirš.[i]
11 Todėl nesulaikysiu
savo lūpų,
savo dvasios sielvarte
kalbėsiu,
karčios širdgėlos apimtas
skųsiuosi.[y]
12 Ar aš jūra ar jūrų milžinas,
kad turėtum statyti
sargybą prie manęs?
13 Sakau: ‘Mane paguos
mano guolis,
mano lova palengvins
man kančią’,
14 bet tu taip įgąsdini
sapnais,
įbaugini regėjimais,
15 kad verčiau jau
man uždusti –
mirtis geriau
nei šitas kūnas*.[a]
16 Savo būtimi bjauriuosi,[b]
gyventi nebenoriu.
Palik mane, nes mano
dienos – lyg atodūsis.[c]
17 Kodėl taip domiesi
mirtinguoju,
laikai įsmeigęs į jį
savo žvilgsnį?[d]
18 Kodėl jį kas rytą tikrini,
kiekvieną akimirką
bandai?[e]
19 Kada gi nugręši akis
nuo manęs
ir paliksi ramybėje, kad
bent seiles nuryčiau?[f]
20 Jei ir nusidedu, kaipgi
galiu, žmonijos Sarge,[g]
tau pakenkti?
Kodėl į mane nusitaikei?
Negi tapau tau našta?
21 Kodėl nusižengimo
neatleidi,
nedovanoji man kaltės?
Juk tuoj atgulsiu į dulkes.[h]
Tada ieškosi manęs,
bet manęs nebebus.“

8 Į tai šuachas[i] Bildadas[y] atsakė:
2 „Ar dar ilgai
tu šitaip kalbėsi?[j]
Tavo lūpų žodžiai –
tarsi vėjo šėlsmas.
3 Negi iškreips Dievas
teisingumą?
Negi Visagalis
iškraipys teisumą?
4 Jei tavo sūnūs
jam nusidėjo,
tai už maištavimą
jie buvo nubausti.
5 Bet jei tik
gręžtumeis į Dievą[k]

7 SKYRIUS

a Job 2:8
Job 30:17

b Job 30:19

c Job 30:30

d Ps 102:11
Ps 103:15
Ps 144:4

e Job 17:15

f Ps 89:47
Mok 2:11

g Job 7:21
Jok 4:14

h Job 10:21
Job 14:12
Ps 78:39
Mok 9:10

i Ps 103:15, 16
Ps 146:4
Mok 9:5

y 1Sa 1:10
Job 10:1
Pat 14:10

Antra skiltis

a Job 3:20, 21

b Pr 27:46
1Ka 19:4
Job 10:1
Jon 4:3

c Ps 62:9
Ps 144:4
Mok 6:12

d Ps 8:4
Ps 103:15
Ps 144:3

e Job 23:10

f Job 14:6

g Job 34:21
Pat 5:21
Jer 16:17
Hbr 4:13
1Pt 3:12

h Pr 3:19
Ps 104:29
Mok 12:7

8 SKYRIUS

i Pr 25:1, 2
Job 42:9

y Job 18:1
Job 25:1

j Job 11:3

k Job 5:8, 9
Job 11:13
Job 22:23

7:9 *Arba „Šeolą“. Žr. žodynėlį.

7:15 *Pažod. „nei mano kaulai“.

ir maldautum Visagalį
malonės,
6 jei tikrai būtum tyras
ir doras,[a]
tavimi jis pasirūpintų
ir kas teisėtai tau
priklauso, sugrąžintų.
7 Tada, nors pradžia tavo
buvo menka,
didi ateitis tavęs lauktų.[b]
8 Paklausk senosios kartos,
dėmėkis, ką jų tėvai ištyrė.[c]
9 Juk mes tik vakar gimę
ir nieko neišmanom,
juk mūsų dienos žemėje
tėra šešėlis.
10 Negi tavęs jie nepamokys?
Negi nepasakys, ką žino?
11 Ar gali papirusas išaugti,
kur nėra pelkės?
Ar gali nendrė
išsistiebti be vandens?
12 Dar nepražydusi,
dar nenupjauta
ji sudžiūtų pirmiau
už kitus augalus.
13 Toks galas laukia
kiekvieno, kuris
Dievą pamiršta,
bedievio* viltys
nueis niekais.
14 Jo lūkesčiai tušti
ir tai, kuo jis pasitiki,
tėra voratinklis*.
15 Jis atsirems į savo tinklą*,
bet tas neatlaikys,
įsikibs, bet tas sutrūks.
16 Jis – lyg saulėkaitoj
tarpstantis augalas,
kuris leidžia atžalas
per visą sodą.[d]
17 Akmenyne
raizgosi jo šaknys,

8:13 *Arba „atsimetėlio“. **8:14** *Pažod. „voro namai“. **8:15** *Pažod. „namus“.

8 SKYRIUS

a Job 1:8

b Job 11:14, 17

c Job 15:17, 18

d Job 5:3

Antra skiltis

a Job 20:9

b Job 20:5

9 SKYRIUS

c Įst 32:4
Ps 143:1, 2
Rom 3:23

d Job 40:2
Rom 9:20

e Job 36:5
Ps 104:24
Iz 40:26
Dan 2:20

f Pat 14:16
Pat 28:14
Iz 30:1
Dan 5:18, 20
Zch 7:12
Rom 2:5

g Ps 75:3

h Pr 1:16

tarp akmenų jis ieško
sau namų*.
18 Bet kai jį iš ten išrauna,
toji vieta jo išsižada,
sakydama:
‘Tavęs aš nepažįstu.’[a]
19 Va taip jis pražus,[b]
o iš dulkių išdygs kiti.
20 Juk negi Dievas atstumtų
tuos, kas jam ištikimi*?
Nejau ištiestų pagalbos
ranką piktadariams?
21 Žinok, jis dar pripildys
tavo burną juoko
ir tavo lūpas –
džiaugsmo šūksnių.
22 O tie, kurie tavęs nekenčia,
bus gėda apvilkti,
nedorėlio palapinės
nebeliks.“

9 Jobas į tai atsakė:
2 „Aš tikrai žinau,
kad taip yra.
Bet kaipgi mirtingasis gali
būti prieš Dievą teisus?[c]
3 Jei aiškintis su juo*
kas panorėtų,[d]
nė į vieną iš jo
tūkstančio klausimų
neturėtų ką atsakyti.
4 Jis išmintingos širdies
ir labai galingas.[e]
Kas jam pasipriešintų
ir liktų sveikas?[f]
5 Kalnus jis perkelia*
niekam nežinant,
nuverčia juos užsirūstinęs,
6 žemę išjudina iš vietos,
net šulai jos dreba,[g]
7 saulei įsako nešviesti,
žvaigždes užantspauduoja,[h]

8:17 *Arba „jis žvelgia į akmeninius namus“. **8:20** *Arba „kas dori“. Žr. žodynėlyje „ištikimybė Dievui“. **9:3** *Arba „patraukti jį į teismą“. **9:5** *Arba „pašalina“.

8 dangų pats vienas
išskleidžia,[a]
žengia per jūrų bangas.[b]
9 Jis padarė Ašą*, Kesilį#,
Kimachą△[c]
ir pietų žvaigždynus⊠.
10 Jo darbai didingi
ir neištiriami,[d]
nuostabūs
ir nesuskaičiuojami.[e]
11 Jis praeina pro šalį,
o aš nematau,
praskuba pro mane,
bet jo neįžiūriu.
12 Jeigu jis ką atima,
kas jį sustabdys?
Kas paklaus: ‘Ką tu darai?’[f]
13 Dievas savo rūstybės
neslopins,[g]
net Rahabo*[h] padėjėjai
prieš jį gūšis.
14 Tad ką jam atsakysiu?
Kaip rasiu žodžių
su juo pasikalbėti?
15 Ne, aiškintis su juo
aš nedrįsčiau,[i]
nors ir būčiau teisus, –
tik maldaučiau
savo teisėją* pasigailėti.
16 Jei šaukčiaus jo,
ar atsilieptų?
Netikiu, kad mano žodžių
jis klausytų.
17 Jis juk talžo mane
vėtros gūsiais,
nepelnytai daugina
mano žaizdas.[y]
18 Jis neleidžia man
atgauti kvapo,
sotina mane kartybėmis.

9:9 *Galbūt Didieji Grįžulo Ratai. #Galbūt Oriono žvaigždynas, dar vadinamas Šienpjoviais. △Galbūt Sietynas – žvaigždžių spiečius Tauro žvaigždyne. ⊠Pažod. „pietų kambarius“. **9:13** *Tikriausiai koks nors didelis jūrų gyvūnas. **9:15** *Arba galbūt „savo priešininką“.

9 SKYRIUS

a Pr 1:1
Ps 33:6
Iz 44:24

b Job 38:8–11

c Job 38:31
Am 5:8

d Iz 40:28
Rom 11:33

e Ps 40:5

f Dan 4:35
Rom 9:20

g Įst 32:22

h Job 26:12

i Job 10:15

y Job 2:3
Job 34:5, 6

Antra skiltis

a Iz 40:28

b 1Jn 5:19

c Job 7:6
Ps 90:10
Jok 4:14

d Job 21:6

19 Kalbant apie jo stiprumą,
jis tikrai stiprus,[a]
apie teisingumą –
jis paklaustų:
‘Negi kas pašauks
mane atsiskaityti*?’
20 Nors ir būčiau teisus,
mano paties lūpos
pasmerktų mane,
nors ir būčiau be kaltės*,
jis pareikštų mane
esant kaltą#.
21 Bet ar tikrai aš be kaltės?
Pats nebežinau.
Gyventi man nebemiela.
22 Nėra jokio skirtumo.
Todėl sakau:
‘Jis sugniuždo ir nekaltą,
ir piktadarį.’
23 Jei staigus potvynis
pražūtį atneštų,
jis tik juoktųsi
iš nekaltųjų siaubo.
24 Žemė į rankas
nedorėliams atiduota,[b]
ir jos teisėjams
jis akis* uždengia.
Jei tai ne jis, tada kas?
25 Mano dienos
už bėgiką greitesnės,[c]
jos prabėga
nieko gero neišvydusios,
26 kaip nendrinės valtelės
praskrieja,
kaip erelis,
neriantis prie grobio.
27 Jei sakyčiau:
‘Pamiršiu savo skundą,
atsikratysiu liūdno veido,
pralinksmėsiu’,
28 vis tiek, patyręs
šitiek skausmo,
gūžčiausi iš baimės.[d]

9:19 *Pažod. „į teismą“. **9:20** *Arba „doras“, „ištikimas“. Žr. žodynėlyje „ištikimybė Dievui“. #Pažod. „kreivą“. **9:24** *Pažod. „veidus“.

Žinau: manęs
tu neišteisintum,
29 kaltu* aš būčiau
pripažintas.
Tad kam tuščiai
dar stengtis?*a*
30 Jei ir sniego vandeniu
nusiprausčiau,
šarmu rankas
nusimazgočiau,*b*
31 tu įmurkdytum mane
į purvo duobę,
net mano drabužiai
manęs bodėtųsi.
32 Juk jis nėra žmogus
kaip aš, kad galėčiau
su juo aiškintis,
kad stotume abu
prieš teismą.*c*
33 Nėra nė vieno,
kas mudviejų ginčą
išspręstų,*
kas būtų mūsų teisėjas#.
34 Jei tik jis nustotų
mane pliekti*
ir nebegąsdintų
savo siaubu,*d*
35 tada kalbėčiau jam drąsiai.
O kalbėti su baime –
tai ne man.

10 Mano siela bjaurisi
gyvenimu.*e*
Savo skundą aš išliesiu,
iš didelio kartėlio kalbėsiu.
2 Dievui tarsiu:
‘Nelaikyk manęs kaltu.
Sakyk, kodėl su manim
galynėjies?
3 Ką gera laimi
mane engdamas,
niekindamas
savo rankų kūrinį,*f*
nedorėlių užmačioms
pritardamas?
4 Negi tavo akys kūniškos?
Negi tu matai
kaip mirtingasis?
5 Ar tavo dienos
kaip mirtingojo,
ar tavo metai –
kaip žmogaus,*a*
6 kad turėtum ieškoti
mano kaltės
ir dairytis
mano nuodėmės?*b*
7 Žinai, kad nesu kaltas.*c*
Betgi iš tavo rankų niekas
manęs neišvaduos.*d*
8 Savo rankomis
mane supavidalinai
ir padarei,*e*
o dabar ketini sunaikinti?
9 Atmink – padarei mane
iš molio.*f*
Negi nori vėl
į dulkes sugrąžinti?*g*
10 Argi neįliejai manęs
kaip pieno
ir nesutraukinai
kaip varškės?
11 Oda ir kūnu apvilkai,
iš kaulų ir sausgyslių
suaudei.*h*
12 Gyvastį man dovanojai,
ištikimąja meile pamilai,
rūpestingai saugojai
mano dvasią*,*i*
13 Bet štai ką širdyje slėpei,
žinau, kad tu tai sumanei:
14 mano nuodėmes dėmėjaisi*y*
ir mano kalčių neatleidai.
15 Jei esu prasikaltęs,
vargas man!
O jei kaltas nesu, vis tiek
negaliu akių pakelti,*j*
nes aš toks pažemintas
ir prislėgtas.*k*

9:29 *Pažod. „nedoru“. **9:33** *Arba „kas tarp mudviejų tarpininkautų“. #Pažod. „kas uždėtų savo ranką ant mudviejų“. **9:34** *Pažod. „patrauktų nuo manęs savo rykštę“.

10:12 *Arba „alsavimą“, „gyvybę“.

9 SKYRIUS

a Ps 73:13

b Jer 2:22
Mal 3:2

c Iz 45:9
Rom 9:20

d Job 13:21

10 SKYRIUS

e Sk 11:11, 15
1Ka 19:3, 4
Job 7:16
Jon 4:3

f Job 14:15
Ps 138:8
Iz 64:8

Antra skiltis

a Ps 90:2

b Job 10:14

c Job 1:8
Ps 139:1

d Įst 32:39

e Ps 119:73
Ps 139:13–16

f Pr 2:7
Iz 45:9
Iz 64:8
Rom 9:21

g Pr 3:19
Ps 104:29
Mok 12:7

h Ps 139:15

i Ps 8:4

y Ps 139:1

j Job 9:15

k Ps 119:153

16 Jei pakeliu akis, tu kaip
liūtas imi mane medžioti[a]
ir vėl visu smarkumu puoli.
17 Naujų liudytojų
prieš mane kvieti,
dar labiau ant manęs niršti,
ir vargas po vargo
prieš mane atkyla.
18 Kam tad išvedei mane
iš įsčių?[b]
Verčiau jau būčiau miręs,
kol jokia akis manęs
nematė.
19 Tada manęs
tarsi nebūtų buvę,
iš įsčių būčiau
paimtas į kapą.'
20 Argi mano dienų
nėra maža?[c]
Tepalieka jis mane,
tenugręžia akis nuo manęs,
kad bent kiek
atsikvėpčiau*,[d]
21 kol išeisiu ten,
iš kur negrįžtama,[e] –
į tirščiausios tamsos šalį,*[f]
22 į šalį tamsybių tamsybės,
juodžiausių šešėlių
ir maišaties,
kur net šviesa yra tamsa."

11 Tada prabilo naamatietis Cofaras:[g]

2 „Nejau į šias kalbas
nebus atsakyta?
Argi daug šnekėdamas
kas tapo teisesnis?*
3 Savo plepalais, manai,
nutildysi žmones?
Negi tokio šaipūno
niekas nesugėdins?[h]
4 Tu sakai:
'Mano mokymas grynas,[i]
tavo akyse esu švarus.'[y]

10:20 *Arba „pralinksmėčiau". **10:21** *Arba „į tamsos ir mirties šešėlių šalį". **11:2** *Arba „Argi pagyrūnas bus teisus?"

10 SKYRIUS

a Iz 38:13

b Job 3:11
Jer 20:18

c Job 7:6
Job 14:1, 2
Ps 39:5, 6
Ps 103:15, 16

d Job 9:27

e Job 7:9
Ps 115:17
Iz 38:11

f Job 38:17
Ps 88:12
Mok 9:10

11 SKYRIUS

g Job 20:1
Job 42:9

h Job 12:4

i Job 6:10

y Job 6:29
Job 10:7

Antra skiltis

a Job 38:1

5 O kad Dievas
į tave prabiltų,
kad atvertų savo lūpas![a]
6 Tada jis atskleistų tau
išminties slėpinius,
nes išmintis
labai įvairialypė.
Tada pamatytum,
kad dalį tavo kaltės
Dievas pamiršta.
7 Nejau gali suvokti
Dievo gelmes,
suvokti viską
apie Visagalį*?
8 Išmintis juk
aukštesnė už dangų –
ar tau ją pasiekti?
Ji gilesnė už kapą* –
ar tau ją permanyti?
9 Ji didesnė už žemę,
platesnė už jūrą.
10 Jei praeidamas
jis ką sučiups
ir patrauks teisman,
kas jam pasipriešins?
11 Juk suktą žmogų
Dievas kiaurai mato.
Nejau, regėdamas piktybę,
ims ir nusigręš?
12 Bet tuščiagalvis susipras
tik kai laukinė asilė
pagimdys žmogų*.
13 O kad paruoštum savo širdį,
tiestumei į jį rankas!
14 Jei tavo rankoj nedorybė,
šalin ją mesk,
ir neteisumą išguik
iš savo palapinių.
15 Tada galėsi žengt
aukštai iškėlęs galvą*
ir būsi tvirtas,
nieko nebijosi.

11:7 *Arba „rasti Visagalio ribą". **11:8** *Arba „Šeolą". Žr. žodynėlį. **11:12** *Arba „tik kai laukinis asilas užgims žmogumi". **11:15** *Pažod. „Tada pakelsi savo veidą be dėmės".

16 Tada pamirši vargus,
kaip vandenis praplaukusius teprisiminsi.
17 Gyvenimas taps
šviesesnis už vidudienį,
net jo tamsybė
bus kaip rytas.
18 Jausiesi ramus,
nes turėsi viltį.
Viską aplink apžvelgęs,
eisi ilsėtis be rūpesčio.
19 Gulsiesi, ir nebus tau
ko bijoti.
Tavo prielankumą
stengsis įgyti daugelis.
20 O nedorėliams
akys apžlibs,
jie neras kur pabėgti.
Mirtis jiems bus
vienintelė viltis.“[a]

12 Jobas į tai atsakė:
2 „Jūs iš tikrųjų
viską žinot,
išmintis numirs
kartu su jumis!
3 Bet ir aš turiu proto,
nesu už jus menkesnis.
Kas gi nežino
visų tų dalykų?
4 Savo bičiuliams
aš pajuoka tapau[b]
už tai, kad Dievo šaukiuosi
ir atsako laukiu.[c]
Teisus, doras žmogus
tapo pajuoka.
5 Lengvabūdžiai
šaiposi iš negandos,
mąno, kad nelaimė
ištinka tik silpnuosius*.
6 Plėšikų palapinėse ramu.[d]
Saugūs jaučiasi,
kas Dievą pykdo,[e]
kas savo dievą
rankose nešioja.

12:5 * Arba „tik tuos, kurių kojos slysta“.

11 SKYRIUS

a Job 8:13, 14
Job 18:5, 14

12 SKYRIUS

b Job 16:10
Job 17:2
Job 30:1
Ps 22:7
Hbr 11:36

c Ps 91:15
Mch 7:7

d Ps 37:35
Ps 73:12
Jer 12:1

e Job 21:7, 9

Antra skiltis

a Sk 16:22
Ps 104:30
Mok 12:7
Ez 18:4

b Job 34:3

c Job 32:6, 7

d Job 9:4
Dan 2:20

e Job 36:5
Ps 147:5
Iz 40:14
Jer 10:12
Rom 11:34

f Jud 7

g Pr 8:1
Iš 14:21
Nah 1:4

h Pr 6:17

i Rom 1:20

y Iz 29:14
Iz 44:25

j Dan 2:21

7 Tačiau paklauski gyvulių,
ir jie tave pamokys,
paklausk dangaus
sparnuočių,
ir jie tau pasakys.
8 Pažvelk į žemę,*
ir ji tave pamokys,
jūrų žuvys tau paaiškins.
9 Kas iš jų visų nežino,
kad Jehovos ranka
tai padarė?
10 Jo rankoje – gyvastis
kiekvienos būtybės,
dvasia* kiekvieno žmogaus.[a]
11 Ar ne ausis
tiria žodžius taip,
kaip gomurys
ragauja maistą?[b]
12 Ar ne žilagalviai yra
prikaupę išminties?[c]
Ar ne su amžiumi
ateina supratimas?
13 Išmintis ir galybė
vis dėlto priklauso jam,[d]
jo yra patarimas
ir supratimas.[e]
14 Ką jis nugriauna,
nebeatstatysi,[f]
ką jis uždaro, joks
žmogus nebeatidarys.
15 Kai jis sulaiko vandenis,
viskas išdžiūsta,[g]
o kai išlieja,
jie aptvindo žemę.[h]
16 Jam priklauso jėga
ir išmanymas,[i]
jo rankose ir klystantis,
ir klaidinantis.
17 Patarėjus jis
paleidžia basomis*,
sukvailina teisėjus.[y]
18 Jis pančius atriša,
karalių užmazgytus,[j]

12:8 * Arba galbūt „Pasikalbėk su žeme“.
12:10 * Arba „alsavimas“. **12:17** * Arba „nuogus“.

ir jiems patiems raiščiu
suveržia juosmenį.
19 Jis basomis
paleidžia kunigus,[a]
nuverčia tuos,
kurie įsigalėję.[b]
20 Patarėjams jis atima kalbą,
senoliams* – nuovoką,
21 ant didžiūnų
panieką išlieja,[c]
nusilpnina galinguosius*.
22 Jis atidengia, kas slypi
giliai tamsoje,[d]
tamsybes iškelia į šviesą.
23 Tautas išaukština,
kad sunaikintų,
pagausina,
kad jas ištremtų.
24 Žmonių vadams
atima nuovoką*
ir paklaidina juos
dykynėje be kelio.[e]
25 Jie vaikšto apgraibom
tamsybėje,[f] ten,
kur nėra šviesos,
nes jis palieka juos bastytis
tarytum girtuoklius.[g]

13 Taip, mano akis
visa tai matė,
mano ausis
girdėjo ir suprato.
2 Ką žinote jūs, žinau ir aš,
nesu už jus menkesnis.
3 Mieliau aš kreipsiuosi
į Visagalį,
Dievo akivaizdoje
ginsiu savo bylą.[h]
4 O jūs štai drabstote
mane melais,
visi jūs – niekam tikę
gydytojai.[i]
5 Geriau tylėtumėt,
tai būtumėte išmintingi.[y]

12:20 *Arba „seniūnams“. **12:21** *Pažod. „atlaisvina galingiesiems diržą“. **12:24** *Pažod. „širdį“.

12 SKYRIUS

a Jer 14:18

b Lk 1:52

c Ps 107:40

d Dan 2:22

e Ps 107:40

f Įst 28:29

g Ps 107:27

13 SKYRIUS

h Job 23:3, 4
Job 31:35

i Job 16:2

y Pat 17:28
Jok 1:19

Antra skiltis

a Ps 139:23
Jer 17:10

b Ps 50:20, 21
Jok 2:9

c Job 19:25
Ps 23:4

d Iš 15:2
Ps 27:1
Iz 12:2

e Job 27:8
Job 36:13
Iz 33:14

6 Prašyčiau paklausyti,
kaip save ginu,
dėmėtis, kaip mano lūpos
pasiaiškina.
7 Ar, Dievą gindami,
kalbėsite netiesą?
Dėl jo šnekėsite melus?
8 Ar stosite jo pusėn
ir ginsite jo bylą?
9 Bet jeigu Dievas jus ištirs,
ar baigsis jums geruoju?[a]
Gal it mirtingą žmogų
jį apkvailinti ketinat?
10 Net jei mėginsit
savo šališkumą slėpti,
neabejoju –
jis sudraus jus.[b]
11 Ar jo didybė
siaubo jums neįvarys?
Ar nesigūšite prieš jį
iš baimės?
12 Įmantrūs* jūsų žodžiai –
pelenų patarlės,
jūsų gynyba
trapi kaip molis#.
13 Patylėkit,
leiskit man kalbėti.
Ir kas su manim atsitiks,
teatsitinka!
14 Kodėl statau
save pavojun?*
Kodėl deduosi
savo gyvastį į delną?
15 Nors jis mane ir nužudytų,
vis tiek jo lauksiu,[c]
vis tiek savo bylą
jo akivaizdoj ginsiu.
16 Tada jis bus manasis
išgelbėjimas,[d]
nes jo akivaizdon stoti
negali joks bedievis*.[e]

13:12 *Arba „Atmintini“. #Pažod. „jūsų skydų išgaubos – molinės skydų išgaubos“. **13:14** *Pažod. „Kodėl savo kūną nešuosi dantyse?“ **13:16** *Arba „atsimetėlis“.

17 Atidžiai klausykitės
mano žodžių,
dėmėkitės, ką kalbėsiu.
18 Štai parengiau savo bylą
ir žinau, kad teisybė
mano pusėje.
19 Kas ateis
su manim bylinėtis?
Juk jei nekalbėsiu, mirsiu!*
20 Tik dviejų dalykų,
Dieve, prašau* –
tada nuo tavęs nesislėpsiu:
21 patrauk nuo manęs
savo slegiančią ranką
ir neleisk tavo baimei
manęs bauginti.[a]
22 Tada pašauk
ir aš atsiliepsiu
arba leisk kalbėti
man pirmam
ir tu man atsakyk.
23 Kur suklydau?
Kur nusidėjau?
Parodyk mano nusižengimą
ir nuodėmę.
24 Kodėl slepi savo veidą[b]
ir laikai mane priešu?[c]
25 Nejau bauginsi
vėjo blaškomą lapą,
gainiosi sausą šiaudą?
26 Tu prirašai man
karčių kaltinimų
ir už jaunystės nuodėmes
verti atsiskaityti.
27 Įrakini mano kojas
į šiekštą,
visus mano takus ištyrinėji,
sužiūri kiekvieną
mano žingsnį.
28 Žmogus štai pūva
it puvena,
irsta kaip kandžių
ėdamas drabužis.

13:19 *Arba galbūt „Jei toks atsiras, nutilsiu ir mirsiu“. **13:20** *Pažod. „Tik dviejų dalykų man nedaryk“.

13 SKYRIUS

a Job 9:34, 35
Job 33:6, 7

b Ps 10:1
Ps 13:1
Ps 44:24

c Job 16:9
Job 19:11
Job 33:8–11

Antra skiltis

14 SKYRIUS

a Ps 39:5, 6
Jok 4:14

b Pr 3:19
Pr 47:9
Ps 90:10
Mok 2:23

c Ps 103:15, 16
Iz 40:6
Jok 1:10, 11
1Pt 1:24

d 1Me 29:15
Ps 102:11
Ps 144:4

e Ps 143:2

f Pr 5:3
Ps 51:5
Rom 5:12

g Ps 39:4

h Ps 39:13

i Mok 3:19, 20
Mok 9:10

y Mok 9:5
Mok 12:5

14 Žmogus, gimęs iš moters,
gyvena trumpai[a]
ir daug vargsta.[b]
2 Kaip žiedas jis pražysta
ir tuoj nuvysta*,[c]
nubėga kaip šešėlis
ir pradingsta.[d]
3 O tu akis laikai į jį įsmeigęs,
jį* atvedi teisman.[e]
4 Iš nešvaraus
ar gali kilt švarus?[f]
Tikrai negali.
5 Jo dienos nustatytos,
jo mėnesių skaičius
tavo žinioje.
Tu nubrėžei jam ribą, ir jis
niekaip jos neperžengs.[g]
6 Tad nugręžk savo žvilgsnį
ir leisk jam atsikvėpti,
kol tarsi samdinys
užbaigs dienos darbą.[h]
7 Net ir medis turi vilties.
Nukirstas jis ataugs,
leis naujas atžalas.
8 Nors jo šaknis
žemėje pasensta,
nors kelmas
dulkėse apmiršta,
9 nuo vandens kvapo
jis atželia,
lyg sodinukas
leidžia šakeles.
10 O žmogus numiršta
ir bejėgis guli.
Kai paskutiniąkart
atsikvepia, kur jis tada?[i]
11 Kaip vandenys
iš jūros išgaruoja,
kaip upė nusenka
ir išdžiūsta,
12 taip ir žmogus –
atgula ir nebesikelia.[y]
Kol nepranyks dangus,
tol jis nepabus,

14:2 *Arba galbūt „ir yra nuskinamas“. **14:3** *Pažod. „mane“.

tol iš miego
nebus pažadintas.[a]
13 O kad kape*
mane paslėptum,[b]
kad laikytum slaptoje,
kol praeis tavo pyktis,
ir, nustatęs man laiką,
mane atsimintum![c]
14 Kai žmogus numiršta,
ar bus jis vėl gyvas?[d]
Visas savo prievolės
dienas aš lauksiu,
kol ateis man išvadavimas.[e]
15 Tu pašauksi
ir aš atsiliepsiu.[f]
Tu juk ilgėsiesi
savo rankų kūrinio.
16 Tačiau dabar skaičiuoji
kiekvieną mano žingsnį,
žiūri tik į mano nuodėmę.
17 Mano nusižengimas užant-
spauduotas maišelyje,
mano kaltę tu
klijais esi užtvirtinęs.
18 Kaip kalnas
suskeldėja ir suyra,
kaip uola
pajuda iš savo vietos,
19 kaip vanduo
pagraužia akmenis
ir jo srautai
išplauna žemės dirvą,
taip tu sužlugdai
mirtingojo viltį.
20 Tu visada prieš jį laimi,
ir jis pražūva,[g]
sujauki jo veidą*
ir šalin jį paveji.
21 Jeigu jo sūnūs gerbiami,
jis to nežino,
jeigu niekinami,
jis to nenumano.[h]
22 Skauda jam tik tol,
kol gyvas,
ir liūdna tik tol, kol gyvena.“

14:13 *Arba „Šeole“. Žr. žodynėlį.
14:20 *Arba „pakeiti jo išvaizdą“.

14 SKYRIUS

a Ps 13:3
Jn 11:11
Apd 7:59, 60

b 1Sa 2:6
Iz 57:1, 2

c Lk 23:42
Jn 5:28, 29
Hbr 11:35

d Jn 11:25
Apd 26:8
1Ko 15:12
Apr 20:13

e Job 19:25

f Dan 12:13
Jn 5:28, 29
Jn 11:43, 44

g Mok 8:8
Iz 57:16

h Mok 9:5, 6

Antra skiltis

15 SKYRIUS

a Job 2:11
Job 4:1

b Job 42:8

c Job 13:2
Job 16:2

d Job 32:6

15 Tada vėl prabilo temanas Elifazas:[a]
2 „Negi išmintingas
kalbės tuštybes?
Nejau pripildys pilvą
rytų vėjo?
3 Vien žodžiais mokyti –
jokios naudos,
beprasmiška
vien tik šnekėti.
4 Tu galią atimi
iš Dievo baimės
ir dievotumą
paverti niekais.
5 Tavo kaltė nurodinėja,
ką turi sakyti,*
ir tu renkiesi suktą kalbą.
6 Ne aš – tavo paties burna
tave pasmerkia,
tavo paties lūpos
prieš tave paliudija.[b]
7 Bene gimei pirmiau
už visus žmones?
Bene anksčiau už kalvas
buvai pagimdytas?
8 Nejau girdi, ką slapta
kalba Dievas?
Nejaugi vienas
esi išmintingas?
9 Ką tu žinai,
ko mes nežinotume?[c]
Ką supranti,
ko mes nesuprastume?
10 Yra tarp mūsų
žilagalvių ir senolių[d] –
vyrų, už tavo tėvą
vyresnių.
11 Ar negana tau
Dievo paguodos,
maloniai ištarto žodžio?
12 Kodėl širdis
tave neša į šalį?
Kodėl tavo akys
pykčiu žaibuoja?

15:5 *Arba „Tavo kaltė pamoko tavo lūpas“.

15 SKYRIUS

13 Tu nukreipi savo rūstybę
prieš patį Dievą,
leidi tokiems žodžiams
plūsti tau iš burnos!
14 Kas tas mirtingasis,
kad būtų tyras?
Kas tas iš moters gimęs,
kad būtų teisus?[a]
15 Net savo šventaisiais*
jis nepasitiki,
net dangūs
jo akyse netyri.[b]
16 O ką bekalbėti
apie pasibjaurėtiną
ir sugedusį žmogų,[c]
kuris nedorybę
geria kaip vandenį!
17 Štai ką pasakysiu,
paklausyk manęs.
Papasakosiu, ką mačiau,
18 ką išminčiai apsakė,
ko nenuslėpė,[d]
iš savo tėvų sužinoję,
19 mat kraštas buvo
atiduotas tik jiems
ir niekas svetimas
tarp jų nevaikščiojo.
20 Nedorėlis kenčia
per visas savo dienas,
per visus engėjui
skirtus metus.
21 Jam ausyse
baisybės skamba,[e]
taikos metu
užklumpa jį plėšikai.
22 Nėra vilties jam
iš tamsos ištrūkti,[f]
jam skirta
krist nuo kalavijo.
23 Klajoja jis duonos
ieškodamas – kur ji?
Supranta, kad
tamsos diena čia pat.
24 Rūpestis ir sielvartas
jį baugina,
it koks karalius,
stojęs mūšin, jį įveikia,
25 nes jis prieš patį Dievą
kelia ranką,
jis Visagaliui meta iššūkį*
26 ir, pasičiupęs savo storą,
tvirtą skydą*,
įžūliai jį puola.
27 Jo veidas ištukęs,
juosmuo nuo riebumo
išsipūtęs.
28 Jis gyvena miestuose,
kurie griuvėsiais virs,
namuose, kur nieks
nebegyvens,
iš kurių teliks
vien krūvos akmenų.
29 Jis nepralobs
ir turto nesukaups,
žemėje savų valdų neplės.
30 Iš tamsos jis neištrūks,
liepsna jo atžalą sukepins,*
nuo Dievo burnos
pūstelėjimo jis pranyks.[a]
31 Tegu savęs jis neapgaudinėja ir į tuštybes
tenesudeda vilčių,
nes tik tuštybę
jis ir gaus mainais.
32 Šitaip nutiks
dar jo dienai neatėjus.
Jo šakelės nebesužaliuos.[b]
33 Jis bus kaip vynmedis,
kuris nusipurto dar
nesunokusias vynuoges,
kaip žiedus nubarstantis
alyvmedis.
34 Bedievių* sambūris
bevaisis,[c]
kyšininkų palapines
praris ugnis.

a Job 25:4
b Job 25:5, 6
Job 42:7
c Job 4:18, 19
d Job 8:8
e Job 18:11
Job 20:25
f Job 18:12

Antra skiltis

a Job 4:9
b Job 22:15, 16
c Job 8:11–13

15:15 *Galbūt turimi omenyje angelai.

15:25 *Arba „jis mėgina įveikti Visagalį“. **15:26** *Pažod. „storas skydo išgaubas“. **15:30** *T. y. jis nebeturės vilties atgauti, kas prarasta. **15:34** *Arba „Atsimetėlių“.

35 Jie pradeda vargą
ir pagimdo blogybę,
iš jų įsčių išeina apgaulė.“

16 Tada Jobas tarė:
2 „Daug panašių kalbų
esu girdėjęs.
Užuot paguodę,
dar labiau kamuojat![a]
3 Argi nebus galo
tuštiems žodžiams?
Kas tave* kursto
taip kalbėti?
4 Ir aš galėčiau
šitaip pašnekėti.
Jei būtumėte mano vietoj,
prieš jus galėčiau
daug ką pasakyti
ir jus pašiepti*.[b]
5 Bet aš pastiprinčiau jus
savo žodžiais
ir savo lūpomis paguosčiau,
nuraminčiau.[c]
6 Jei ir kalbu,
neslopsta mano širdgėla.[d]
Jei nutylu,
nė kiek man ne lengviau.
7 Dabar gi jis mane išvargino[e]
ir nusiaubė
visus manuosius.
8 Mane tu sučiupai –
tai liudijimas prieš mane.
Mano paties liesumas
stoja liudyt man į veidą.
9 Aš jo rūstybės draskomas,
jis laiko pyktį ant manęs[f]
ir griežia dantį,
it priešas varsto
mane akimis.[g]
10 Jie plačiai
prieš mane išsižioja,[h]
man su panieka
kerta per skruostus,
visas pulkas
prieš mane susitelkęs.[i]

16:3 *T. y. Elifazą. **16:4** *Pažod. „ir pakraipyti prieš jus galvą“.

16 SKYRIUS

a Job 13:4, 5
Job 19:2, 3

b Ps 109:25
Mt 27:39

c Pat 27:9
Mt 7:12
Rom 12:15
1Pt 3:8

d Job 2:13

e Job 7:3

f Job 10:16

g Job 33:8–10

h Ps 22:13

i Ps 35:15

Antra skiltis

a Ps 27:12

b Job 1:12, 17

c Job 7:20

d Ps 73:21

e 1Ka 21:27
2Ka 6:30

f Job 30:19
Ps 7:5

g Ps 6:6
Ps 31:9
Rd 1:16

h Pr 4:8, 10
Ps 72:14

i Job 12:4

y Ps 40:1
Ps 142:2

11 Dievas vaikigaliams
mane atiduoda,
įstumia piktavaliams
į rankas.[a]
12 Gyvenau ramiai, kol manęs
jis nesutriuškino,[b]
kol pagriebęs už sprando
manęs nesutrynė,
kol nepavertė savo taikiniu.
13 Jo lankininkai
mane apsupa.[c]
Negailestingai jis
perveria man inkstus,[d]
išlieja žemėn mano tulžį.
14 Mane it mūrą jis pralaužia,
spragą po spragos,
lyg karžygys
mane jis puola.
15 Pasisiuvau ašutinę,
kad odą pridengčiau,[e]
dulkėse palaidojau
savo orumą*.[f]
16 Mano veidas paraudęs
nuo verksmo,[g]
akių vokus
tamsus šešėlis* užgulęs,
17 nors mano rankose
nėra jokios blogybės,
nors mano malda tyra.
18 Neslėpk mano kraujo,
o žeme![h]
Tenebus atilsio vietos
mano šauksmui!
19 Betgi turiu liudytoją
danguje,
turiu gynėją aukštybėse.
20 Mano bičiuliai
mane išjuokia,[i]
ir mano akys
lieja Dievui ašaras*.[y]
21 Tegu kas nors sprendžia
žmogaus ir Dievo bylą,

16:15 *Arba „stiprumą“. Pažod. „ragą“. **16:16** *Arba „mirties šešėlis“. **16:20** *Arba galbūt „o aš nesumerkdamas akių žvelgiu į Dievą“.

kaip kad spręstų bylą
žmogaus ir jo artimo.[a]
22 Juk dar keleri metai
ir aš nueisiu taku,
kuriuo nebegrįžtama.[b]

17 Dvasia mano palūžusi,
mano dienos
užgesusios,
kapai manęs jau laukia.[c]
2 Aplink mane – šaipūnai,[d]
mano akys priverstos
žiūrėt, kaip jie maištauja.
3 Meldžiu, pats sau laiduoki
už mane.
Su kuo daugiau galiu
sukirsti rankomis?[e]
4 Nuo jų širdies
tu įžvalgą slepi,[f]
todėl neleisi jiems
manęs įveikti.
5 Šie žmonės kelia pokylį
bičiuliams,
nors jų pačių vaikams
iš alkio temsta akys.
6 Mane jis priežodžiu
padarė žmonėse,[g]
tapau aš tokiu,
kuriam į veidą spjauna.[h]
7 Akis man niaukia širdgėla,[i]
visi mano nariai tėra šešėlis.
8 Dorieji, pamatę tai,
apstulbsta,
nekaltasis piktinasi
bedieviais*.
9 Bet savo kelyje
teisusis laikosi tvirtai.[y]
Tas, kurio rankos
nesuteptos, stiprėja.[j]
10 Tad eikit šen,
vėl pulkite mane –
tarp jūsų nerandu
nė vieno išmintingo.[k]
11 Dienos mano pasibaigė,[l]
sudužo mano sumanymai,
širdies troškimai.[m]

17:8 *Arba „atsimetėliais“.

16 SKYRIUS
a Job 31:35
b Job 7:9
Job 14:10
Mok 12:5

17 SKYRIUS
c Ps 88:3, 4
Iz 38:10
d Ps 35:16
Hbr 11:36
e Pat 17:18
f 2Sa 17:14
Iz 6:10
Mt 11:25
g Ps 69:11, 12
h Job 30:9, 10
i Job 16:16
Ps 6:7
Ps 31:9
y Ps 119:165
j Ps 24:3, 4
Ps 84:5, 7
k Job 6:29
l Job 7:6
Job 9:25
Iz 38:10
m Jok 4:13, 14

Antra skiltis
a Mok 12:5, 7
b Job 10:21, 22
c Ps 49:7, 9
Ps 143:7
d Job 7:6
Job 14:19
Job 19:10
e Pr 3:19
Job 3:19

18 SKYRIUS
f Job 2:11
Job 8:1
g Ps 73:22
h Job 8:13, 14
Job 11:20

12 Naktį jie diena paverčia,
sakydami: ‘Tamsu –
vadinas, tuoj prašvis.’
13 Dar palūkėsiu, ir kapas*
taps mano namais,[a]
pasiklosiu patalą
tamsybėse.[b]
14 Kapui[c] tarsiu:
‘Tu mano tėvas!’,
kirmėlei: ‘Mano motina!
Mano seserie!’
15 Tai kurgi mano viltis?[d]
Ar dar kas mato
mano viltį?
16 Ji nukeliaus
prie kapo* vartų
ir taip drauge
nužengsime į dulkes.“[e]

18 Šuachas Bildadas[f] į tai atsakė:
2 „Kada jūs* baigsite
tokias šnekas?
Susiprotėkit, tada galėsime
pasikalbėti.
3 Kodėl mus laikot
gyvuliais?[g]
Kodėl mes
jūsų akyse kvaili*?
4 Iš pykčio jei save
ir sudraskytum,
nejaugi žemė
ištuštėtų dėl tavęs,
nejau uola
iš vietos pajudėtų?
5 Tikrai, užges
nedorėlio šviesa
ir jo ugnies liepsna
nebešvytės.[h]
6 Šviesa jo palapinėje išblės
ir žiburys virš jo
bus užgesintas.

17:13 *Arba „Šeolas“. Žr. žodynėlį. **17:16** *Arba „Šeolo“. Žr. žodynėlį. **18:2** *Bildadas veikiausiai turėjo omenyje Jobą ir jam prijaučiančius. **18:3** *Arba galbūt „netyri“.

7 Smarkūs jo žingsniai
sutrumpės,
paties užmačios
jį parklupdys.[a]
8 Kojos nuves jį į tinklą,
įžengs jis į pinkles.
9 Spąstai už kulno
jį nutvers,
žabangai jį pagaus.[b]
10 Raizgai jam paslėpti
ant žemės,
kilpos išdėstytos ant tako.
11 Iš visų pusių
jį gąsdina siaubai,[c]
vejasi ir mina ant kulnų.
12 Jėgos jį apleidžia,
nelaimės ištiktas
jis ima svirduliuoti*.[d]
13 Oda jo suėsta,
mirtina liga* jo kūną ryja.
14 Iš saugios palapinės
jį išplėšia,[e]
išveda pas siaubų karalių*.
15 Jo palapinėj
svetimi gyvens,
namai jo
bus apiberti siera.[f]
16 Apačioje sudžius jo šaknys,
viršuje išsaus jo šakos.
17 Jo atminimas
pranyks nuo žemės,
gatvėse niekas
nebežinos jo vardo.
18 Iš šviesos jį išvarys
į tamsą,
išvys jį iš pasaulio.
19 Nei atžalos, nei palikuonių
savo tautoje jis neturės.
Ten, kur jis gyvena,
nebeliks nė vieno.
20 Jo dienai atėjus,
vakariečiai bus priblokšti,
rytiečius pagaus siaubas.

18:12 *Arba „šlubuoti“. **18:13** *Pažod. „mirties pirmagimis“. **18:14** *T. y. žmogus miršta baisia mirtimi.

18 SKYRIUS

a Job 5:13

b Job 5:5
Job 22:5, 10

c Job 15:21
Job 20:25

d Job 15:23

e Job 11:20

f Įst 29:22, 23

Antra skiltis

19 SKYRIUS

a Ps 42:10

b Ps 55:21
Pat 12:18

c Pat 18:24

d Ps 22:2
Hab 1:2

e Lk 18:7

f Job 3:23
Ps 88:8

g Job 13:24

21 Šitaip nutinka
piktadario palapinėms,
buveinei to,
kuris Dievo nepažįsta.“

19 Tada vėl prabilo Jobas:
2 „Kiek dar varginsite
mano sielą?[a]
Kiek dar triuškinsite
mane savo žodžiais?[b]
3 Štai jau dešimtą kartą
man priekaištaujat*
ir jums ne gėda
elgtis taip šiurkščiai![c]
4 Jei aš tikrai prasikaltau,
toji kaltė yra mano paties.
5 Tad jeigu prieš mane
didžiuojatės,
jei tvirtinat, kad gėdijamas
aš pelnytai,
6 žinokite: tai Dievas
mane paklaidino,
tai jis įvarė mane į tinklą.
7 Patyręs tiek skriaudų
šaukiu, bet nieks
neatsiliepia,[d]
šaukiuos pagalbos,
bet teisingumo nėra.[e]
8 Jis mūru man užtvėrė taką
ir negaliu praeiti,
tamsybe uždengė
mano kelius.[f]
9 Jis garbę
nuo manęs nuvilko,
nuėmė nuo galvos vainiką.
10 Iš visų pusių triuškina
mane ir aš pražūvu,
kaip medį jis išrauna
mano viltį.
11 Pykčiu jis dega ant manęs
ir laiko mane priešu.[g]
12 Pulkai jo telkiasi
ir apgulą man rengia,
aplinkui mano palapinę
statosi stovyklą.

19:3 *Arba „mane užgauliojat“.

13 Net mano brolius
nuo manęs jis atitolino,
pažįstami
nuo manęs nusigręžė.[a]
14 Draugai* mane paliko,
bičiuliai mane užmiršo.[b]
15 Savo namų svečiams[c] ir
vergėms tapau svetimas,
jų akyse aš – svetimšalis.
16 Kviečiuosi savo tarną,
bet tas neatsiliepia,
mano lūpos jį maldauja,
kad pasigailėtų.
17 Žmona mano kvėpsniu
bjaurisi,[d]
savo paties broliams*
aš dvokiu.
18 Net vaikai mane niekina,
šaipytis pradeda,
kai stojuosi.
19 Visi draugai manęs bodisi,[e]
tie, kuriuos mylėjau,
prieš mane pakilo.[f]
20 Iš mano kūno
beliko oda ir kaulai,[g]
per plauką*
esu nuo mirties.
21 Pagailėkite manęs,
bičiuliai, pagailėkite,
nes Dievo ranka
mane užgavo.[h]
22 Kodėl mane persekiojat,
kaip persekioja Dievas?[i]
Ko puolate mane
be paliovos*?[y]
23 Jei tik mano žodžiai
būtų surašyti,
jei tik būtų sudėti į knygą!
24 O kad juos įamžintų
akmenyje
geležiniu rėžikliu ir švinu!

19:14 *Arba „Artimieji“. **19:17** *Pažod. „savo įsčių sūnums“, kitaip sakant, „mane nešiojusių įsčių sūnums“. **19:20** *Pažod. „per dantų odą“. **19:22** *Pažod. „nepasisotinate mano kūnu“.

19 SKYRIUS

a Ps 31:11 Ps 69:8

b Ps 38:11

c Job 31:32

d Job 2:9

e Job 17:6 Ps 88:8

f Ps 109:5

g Job 30:30 Ps 102:5

h Job 1:10–12 Ps 38:2

i Job 2:9, 10

y Ps 69:26

Antra skiltis

a Job 14:14 Ps 19:14 Ps 69:18 Ps 103:2, 4 Mt 20:28 Mk 10:45

b Ps 17:15

c Ps 69:26

d Įst 32:41

e Ps 58:11 Mt 7:1 Rom 14:4 Jok 4:12

20 SKYRIUS

f Job 2:11 Job 11:1

g Job 8:8

h Job 8:13, 19 Job 21:28

25 Juk gerai žinau,
kad gyvas mano
atpirkėjas,[a]
kad galiausiai ateis jis
ir stosis ant žemės*.
26 Nors liga ir suės
mano odą,
Dievą viliuosi išvysti
dar su šiuo kūnu.
27 Pats jį regėsiu,
savo – ne kieno kito –
akimis jį matysiu.[b]
Tačiau dabar jaučiuosi
sugniuždytas*,
28 nes sakote: ‘Kaipgi
jį persekiojam?’[c] –
tarsi nelaimės šaknis
manyje glūdėtų.
29 Bijokit patys kalavijo,[d]
nes kalaviju
baudžiama už kaltę.
Žinokite: yra teisėjas.“[e]

20 Tada prašneko naamatietis Cofaras:[f]
2 „Nerimastingos mintys
ragina mane kalbėti,
susiturėti negaliu.
3 Girdžiu aš priekaištus,
kurie mane įžeidžia,
tad mano išmanymas
verčia į tai atsakyti.
4 Tau turi būt
seniausiai žinoma,
kad nuo tada, kai atsirado
žemėje žmogus*,
yra tik šitaip:[g]
5 nedorėlio linksmybė
trunka neilgai,
bedievio* džiaugsmas –
vos akimirką.[h]
6 Nors jo didybė kiltų
lig dangaus,

19:25 *Pažod. „ant dulkių“. **19:27** *Arba „mano inkstai nusilpę“. **20:4** *Arba „žmonija“, „Adomas“. **20:5** *Arba „atsimetėlio“.

nors jo galva
pasiektų debesis,
7 pražus jis amžiams –
taip kaip ir jo mėšlas.
O tie, kas jį matydavo,
stebėsis: ‘Kur jis?’
8 Lyg sapnas jis nuskris,
jo niekas neberas,
pranyks lyg koks
nakties regėjimas.
9 Akis, kuri jį matė,
jo nebematys
ir jo paties buveinė
jo nebeišvys.[a]
10 Ką susigrobė, tą bus
priverstas grąžinti,[b]
tad jo vaikai turės maldaut
vargšus malonės.
11 Jo kaulai kupini
jaunatviškų jėgų,
bet ta stiprybė
guls su juo į dulkes.
12 Nors ir saldi
jo burnoje blogybė,
nors ją po liežuviu
paslėpęs laiko,
13 nors ja gardžiuojasi,
jos neišspjauna,
prie gomurio ją glaudžia,
14 viduriuose tas valgis
jam apkars,
pavirs į kobros tulžį.
15 Turtus, kuriuos surijo,
jis išvems,
juos Dievas išvarys iš pilvo.
16 Kobrų nuodus jis čiulps
ir geluonis angies
jį nužudys.
17 Jis neberegės
vandens versmių,
medaus ir pieno* upių.
18 Grąžins, ką susikrovęs, –
nepasinaudos,
savo prekybos pelnu
nepasidžiaugs.[c]

20:17 *Arba „sviesto“.

20 SKYRIUS

a Job 8:13, 18

b Job 20:18

c Job 20:10

Antra skiltis

a Job 15:21
Job 18:5, 11

19 Vargšą jis sutrypia
ir palieka,
namus, kurių nestatė,
pasigrobia.
20 Bet savyje jis
neturės ramybės,
jo neišgelbės turtai.
21 Daugiau jam nebeliko,
ką praryti,
todėl gerovė jo netvers.
22 Kai bus jau visko pertekęs,
jį nerimas pagaus,
užgrius nelaimė
smarkumu visu.
23 Jam pilvą bekemšant,
liepsnojančią rūstybę
Dievas siųs
ir lies ant jo tarytum lietų,
pačius jo vidurius
pasieks.
24 Nuo ginklų geležies
jis bėgs,
bet pervers jį
varinio lanko strėlės.
25 Jis traukia strėlę
sau iš nugaros,
žvilgantį ginklą
sau iš tulžies,
ir persmelkia jį siaubas.[a]
26 Aklina tamsa
laukia jo lobių,
ugnis, ne žmogaus įžiebta,
jį pasiglemš,
ir tų, kurie gyvi
jo palapinėje bus likę,
tykos nelaimė.
27 Dangus atskleis
jo paklydimą
ir žemė stos prieš jį.
28 Namus jo potvynis nušluos,
srovė galinga juos nuneš
Dievo rūstybės dieną.
29 Tokia dalis nuo Dievo
tenka nedorėliui,
tokį paveldą Dievas
yra jam skyręs.“

21 Jobas į tai atsakė:
2 „Mane bent išklausykit
ir tai man bus paguoda.
3 Pakęskit mane,
kol kalbėsiu,
o kai pabaigsiu,
galėsit išjuokti.[a]
4 Negi aš skundžiuosi
žmogui?
Jeigu taip būtų, ar
neprarasčiau kantrybės?
5 Pažvelkit į mane
ir liksite nustėrę,
ranka sau burną užsiimsit.
6 Kai pagalvoju,
daros neramu,
net visas kūnas dreba.
7 Kodėl nedorėliai
ilgai gyvena,[b]
kodėl sulaukia žilo amžiaus
ir pralobsta*?[c]
8 Vaikai jų visados čia pat,
vaikų vaikus jiems
duota pamatyti.
9 Namai jų saugūs,
nieko jie nebijo[d]
ir savo rykšte
Dievas jų nebaudžia.
10 Jų jaučiai
visuomet apvaisina,
karvės apsiveršiuoja,
neišsimeta.
11 Berniukai jų laksto
kaip kaimenės avys,
aplinkui vaikai strikinėja.
12 Būgneliu, lyra pritardami
jie dainas dainuoja,
linksminasi
skambant fleitai.[e]
13 Savo dienas
jie leidžia gerovėje
ir ramiai* nužengia į kapą#.

21 SKYRIUS

a Job 16:10, 20
Job 17:2
Hbr 11:36

b Hab 1:3, 13

c Job 12:6
Ps 37:7
Ps 73:3
Ps 73:12
Jer 12:1

d Ps 73:3, 5

e Iz 5:12
Iz 22:13
Am 6:4, 5

Antra skiltis

a Ps 10:4, 11
Ps 73:3, 11

b Iš 5:2
Ps 10:4
Oz 13:6

c Mal 3:14

d Lk 12:19, 20

e Ps 1:1

f Pat 13:9
Pat 20:20
Pat 24:20

g Ps 11:6
Iz 26:11

h Ps 75:8
Iz 51:17
Jer 25:15
Apr 14:10

i Ps 55:23

y Iz 40:13, 14
Rom 11:34
1Ko 2:16

j Iz 40:23

k Ps 49:17
Lk 12:19, 20

l Ps 73:12, 19
Mt 24:38, 39

14 Dievui jie sako:
‘Pasitrauk nuo mūsų!
Apie tavus kelius
nenorim nė girdėti![a]
15 Kas tas Visagalis,
kad jam tarnautume?[b]
Ir ką laimėtume
su juo susipažinę?’[c]
16 Bet aš žinau, kad jų
gerovė – ne jų rankose.[d]
Nedorėlių galvosena*
man svetima.[e]
17 Ar dažnai nedorėlių
žibintas užgęsta?[f]
Ar dažnai užklumpa
juos nelaimė?
Ar dažnai Dievas užsirūstinęs siunčia jiems pražūtį?
18 Ar būna jie kada
kaip šiaudai vėjyje,
kaip vėtros pustomi pelai?
19 Bausmę, kurios žmogus
nusipelnė, Dievas
palaiko jo sūnums.
O kad Dievas jam pačiam
atmokėtų – tada jis žinotų![g]
20 O kad pamatytų jis
savo paties žlugimą,
kad gautų gerti
Visagalio rūstybės![h]
21 Juk kai tėkmė
jo mėnesių nutrūks,[i]
ar jam dar berūpės,
kas bus su jo namais?
22 Ar gali kas pamokyt
Dievą išminties,[y]
pamokyt tą, kuris
net iškiliuosius teisia?[j]
23 Vienas miršta
dar kupinas jėgų,[k]
be rūpesčių, ramus,[l]
24 jo šlaunys riebios, putlios
ir kaulai jo tvirti*.

21:7 *Arba „ir galingi tampa“. **21:13** *Arba „akimirksniu“. Turima omenyje greita ir beskausmė mirtis. #Arba „Šeolą“. Žr. žodynėlį.

21:16 *Arba „patarimai“, „užmačios“. **21:24** *Pažod. „ir kaulų smegenys sultingos“.

25 O kitas apkartusia siela
numiršta,
nė neparagavęs gero.
26 Į dulkes juodu
atgula drauge[a]
ir kirmėlės abu apninka.[b]
27 Gerai žinau, ką manote
ir kokias pinkles rezgate,
norėdami pakenkti*.[c]
28 Juk sakote:
‘Kur to didžiūno namai?
Kur palapinė, kurioje
nedorėlis gyveno?’[d]
29 Argi nesiteiravote
keliautojų,
neįsiklausėt į jų liudijimus, –
30 kad nelaimės dieną
piktadario pasigailima,
įniršio dieną
jis apsaugomas?
31 Kas atvirai pasmerks
jo elgesį?
Kas atmokės jam už tai,
ką padarė?
32 Kai jį nuneš palaidoti,
prie kapo pastatys sargybą.
33 Ir bus lengvi jam
slėnio grumstai.[e]
Visa žmonija
nukeliaus paskui jį[f] –
ten, kur nukeliavo
nesuskaitoma daugybė.
34 Tai kam mane guodžiat
beverčiais žodžiais?[g]
Jūsų kalbos –
gryna apgaulė!“

22 Tada prabilo temanas Elifazas:[h]
2 „Ar gali žmogus
būti Dievui naudingas?
Ar gali išminčius
kuo nors jam padėti?[i]
3 Ar džiugina Visagalį
tavo teisumas?
Ir kas jam iš to,
kad esi doras*?[a]
4 Nejau už dievotumą
tave jis baudžia
ir traukia tave teisman?
5 Ar ne dėl to
jis baudžia, kad
nedorumas tavo didis
ir kad prasikaltimams
tavo nėra galo?[b]
6 Už nieką imi užstatą
iš savo brolių,
nuplėši žmogui drabužius
ir palieki jį nuogą*.[c]
7 Pavargusiam vandens
neduodi atsigerti
ir duonos alkanam gaili.[d]
8 Galingasis
nusavino kraštą,[e]
išrinktasis
čia įsiviešpatavo.
9 Našles tuščiomis
tu pavarydavai,
našlaičių rankos
per tave nusilpo.
10 Štai todėl aplink tave
prispęsta spąstų*[f]
ir ūmai tave
pagauna siaubas,
11 štai todėl
juodoj tamsoj neįžiūri
ir potvynis tave užlieja.
12 Argi Dievas ne aukštai
danguj gyvena?
Pažvelk, kokioj aukštybėj
visos žvaigždės!
13 O tu sakai:
‘Ką Dievas žino?
Ir kaip jis gali teisti mus
pro tirštą tamsą?
14 Jį debesys užstoja,
nieko jis nemato,

21 SKYRIUS

a Job 3:19; Mok 9:2

b Job 24:20

c Ps 59:3

d Job 20:5, 7

e Job 3:17

f Rom 5:12

g Job 16:2, 3

22 SKYRIUS

h Job 2:11; Job 4:1

i Job 15:14, 15

Antra skiltis

a Job 2:3; Job 32:3

b Job 1:8; Job 4:7

c Job 31:19, 22

d Job 31:17, 22

e Job 31:25, 28

f Job 18:5, 9

21:27 *Arba galbūt „su manimi susidoroti“.

22:3 *Arba „ištikimas“. Žr. žodynėlyje „ištikimybė Dievui“. **22:6** *Pažod. „nuplėši drabužius nuogiesiems“. **22:10** *Hebr. žodis reiškia spąstus arba tinklą paukščiams gaudyti.

dangaus skliautu*
tik vaikštinėja.'
15 Ar eisi tuo senu taku,
kurį nedorėliai pramynė?
16 Juk žmonės tie
pirm laiko buvo išplėšti
ir pamatą jų
vandenys nuplukdė.[a]
17 Jie Dievui sakė:
'Pasitrauk nuo mūsų!'
ir: 'Ką mums
Visagalis padarys?',
18 nors būtent jis pripildė
jų namus gėrybių.
(Nedorėlių galvosena
man svetima.)
19 Teisieji, išvydę jų pražūtį,
džiaugsis,
dorieji šaipysis iš jų
ir sakys:
20 'Mūsų priešai pražuvo,
ir tai, kas dar liko,
ugnis pasiglemš.'
21 Pažinki Dievą,
tai turėsi ramybę
ir patirsi daug gera.
22 Priimk įstatymą
iš jo lūpų,
laikyk širdyje jo žodžius.[b]
23 Pas Visagalį jei grįši,
vėl suklestėsi.[c]
Jei tik pašalinsi iš savo
palapinės neteisumą,
24 jei savo auksą*
išmesi į dulkes,
Ofyro auksą[d] –
į akmenuotus tarpeklius,
25 auksu* tau taps Visagalis,
rinktiniu sidabru
jis tau taps.
26 Tada Visagalyje
rasi sau džiaugsmo,
į Dievą galėsi pakelti akis.

22:14 *Arba „skritimi“. **22:24** *Arba „aukso grynuolius“. **22:25** *Arba „aukso grynuoliais“.

22 SKYRIUS

a Job 4:18, 19

b Job 11:13

c Job 8:5, 6

d 1Ka 9:28
Job 28:16
Ps 45:9
Iz 13:12

Antra skiltis

23 SKYRIUS

a Job 10:1

b Job 13:3
Job 16:21

c Job 31:37

d Ps 22:24
Iz 57:16

27 Kai melsiesi,
tave jis išklausys,
ir įžadus savuosius
ištesėsi.
28 Ką sumanysi,
tau viskas seksis,
šviesa tavo taką nušvies.
29 Juk jei kalbėsi išdidžiai,
pažeminimas laukia.
O nuolankų žmogų*
jis apsaugo.
30 Jis gelbsti nekaltuosius,
todėl jei tavo rankos tyros,
tave tikrai išgelbės.“

23 Jobas į tai atsakė:
2 „Aš ir šiandien
nepaliausiu skųstis.*[a]
Nuo vaitojimo
išseko mano jėgos.
3 O kad žinočiau,
kur surasti Dievą![b]
Tada į jo buveinę
aš nueičiau,[c]
4 išdėstyčiau jam savo bylą
ir daug įrodymų pateikčiau.
5 Tada klausyčiaus,
ką man atsakys,
dėmėčiaus, ką man kalba.
6 Nejaugi prieš mane
jis panaudotų
savo didžią jėgą?
Tikrai žinau –
mane jis išklausytų[d]
7 ir doro žmogaus bylą
ten išspręstų,
išteisintų mane Teisėjas
amžiams.
8 Bet aš einu į rytus –
jo tenai nėra,
grįžtu atgal –
ir čia jo nerandu.
9 Kai jis kairėj darbuojasi,
neįžiūriu,

22:29 *Arba „O tą, kuris akis nudelbęs“. **23:2** *Arba „Ir šiandien mano skundas maištingas“.

į dešinę kai pasuka,
vis tiek jo nematau.
10 O jis juk žino,
kuriuo taku keliauju.[a]
Mane jis išmėgins ir būsiu
kaip gryniausias auksas.[b]
11 Mano kojos seka jo pėdom
ir nenukrypdamas
laikaus jo kelio.[c]
12 Nuo įsako, kurį jo lūpos
ištarė, aš nesitraukiu,
žodžius jo branginu[d]
labiau, nei prisakyta.
13 Bet jeigu jis nusprendė,
kas jam pasipriešins?[e]
Ką užsimojo,
tai ir įgyvendins,[f]
14 ką dėl manęs yra nutaręs,
tai įvykdys.
O užmojų tokių
jis turi daug.
15 Tai štai kodėl aš jo bijausi
ir vos tik pagalvoju apie jį,
imu virpėti.
16 Dievas pakirto man drąsą,
Visagalis mane įbaugino.
17 Tačiau tamsa manęs
dar nenutildė,
tamsybė, veidą dengianti,
neprivertė manęs nutilti.

24 Kodėl Visagalis nenustato atpildo meto?[g]
Kodėl tie, kas jį pažįsta,
nesulaukia jo dienos*?
2 Žmonės perkelia
riboženklius,[h]
jie grobia kaimenes
ir genasi į savo ganyklas.
3 Našlaičio asilą jie nusivaro
ir užstatu už skolą
ima jautį iš našlės.[i]
4 Jie vargšą
nustumia nuo kelio
ir krašto vargdienius
priverčia slėptis.[y]

24:1 *T. y. jo teismo dienos.

23 SKYRIUS

a Job 1:8
Ps 1:6
Ps 139:1

b Job 31:6
Ps 17:3

c Ps 18:21
Ps 44:18

d Ps 119:11, 127
Jer 15:16

e Rom 9:19

f Sk 23:19
Ps 135:6
Iz 14:24
Iz 46:10

24 SKYRIUS

g Hab 1:2

h Įst 19:14
Įst 27:17
Pat 23:10
Oz 5:10

i Įst 24:17

y Ps 109:16
Pat 22:16
Iz 10:1, 2
Jok 5:4

Antra skiltis

a Iz 32:14
Jer 14:6

b Įs 22:26, 27
Įst 24:13

c 2Ka 4:1

d Įs 22:26, 27
Įst 24:13

e Jer 22:13
Jok 5:4

f Mok 4:1

g Jn 3:19

h Ps 10:4, 8

i Pat 7:8–10

5 Varguoliai, kaip tyruose
laukiniai asilaičiai,[a]
ieško maisto,
savo vaikams dykumoje
jie duonos dairos.
6 Svetimame lauke
jiems tenka rinkti,*
pasiraškyti
iš nedorėlio vynuogyno.
7 Jie naktį praleidžia nuogi,
be drabužio,[b]
šaltyje neturi kuo užsikloti.
8 Kalnų lietūs juos merkia,
prie uolų jie glaudžias,
nes neturi pastogės.
9 Našlaitis atplėšiamas
nuo motinos krūtinės,[c]
vargšo apdaras imamas
užstatu už skolą.[d]
10 Jie paleidžiami nuogi,
be drabužio,
ir alkani, nors
javų pėdus nešioja.
11 Per dienos kaitrą
jie pluša* atšlaitėse
tarp akmeninių sienų.
Jie mina vynuoges
spaudyklose,
bet kenčia troškulį.[e]
12 Miršt antieji mieste dejuoja,
sužeistieji
šaukiasi pagalbos,[f]
bet Dievui tai nerūpi*.
13 Yra kas maištauja
prieš šviesą,[g]
jos kelių jie nepažįsta
ir neina jos takais.
14 Štai žmogžudys,
prieš aušrą atsikėlęs,
vargdienį žudo ir beturtį,[h]
nakčia jis eina vogti.
15 Laukia sutemų
ir svetimautojo akis.[i]

24:6 *Arba galbūt „Lauke jiems tenka rankiot pašarą“. **24:11** *Arba galbūt „spaudžia aliejų“. **24:12** *Arba galbūt „bet Dievas nė vieno nekaltina“.

'Nieks nematys manęs!' –
jis taria[a]
ir slepia savo veidą.
16 Tamsoj plėšikas
laužias į namus,
o dieną tūno užsisklendęs.
Tokiems šviesa
juk svetima,[b]
17 ir rytas jiems –
tamsa juodžiausia.
Kokie baisumai
tyko tamsoje, jie žino.
18 Bet vandenys
juos greitai nuplukdys
ir žemė jų bus prakeikta,[c]
į savo vynuogynus
jie negrįš.
19 Kaip sniego vandenis
sausra ir karštis
pasiglemžia,
taip kapas* pasiglemžia
tuos, kas nusidėję.[d]
20 Pamirš jį motina,
juo kirmėlės gardžiuosis
ir niekas jo neprisimins.[e]
Štai taip bus nedorybė
nulaužta – lyg medis.
21 Jis engia nevaisingąją
ir skriaudžia našlę.
22 Galinguosius savo galybe
Dievas nugalės.
Net ir aukštai iškilę, jie dėl
savo gyvasties nėra tikri.
23 Jiems Dievas
leidžia pasijaust
saugiems, tvirtiems,[f]
tačiau jo akys stebi visa,
ką jie daro.[g]
24 Jie išsiaukština,
bet tuoj pragaišta,[h]
nuvytusius juos nuskina,[i]
kaip ir visus kitus,
nupjauna juos kaip javą.
25 Ir kas įrodys, kad tai melas?
Kas mano žodžius paneigs?"

24:19; 26:6 *Arba „Šeolas". Žr. žodynėlį.

24 SKYRIUS

a 2Sa 12:9, 12
Ps 94:3, 7
Pat 30:20

b Jn 3:20

c Įst 28:15, 16
Pat 3:33

d Ps 49:13, 14
Ps 55:15
Lk 12:20

e Pat 10:7
Mok 8:10
Mok 9:5

f Mok 8:11
Iz 56:12
Lk 12:19

g Ps 11:4
Pat 5:21
Pat 15:3

h Ps 37:10
Ps 92:7
Jok 1:11

i Mok 8:12, 13

Antra skiltis

25 SKYRIUS

a Job 2:11
Job 8:1

b Job 4:17, 18
Job 22:3

c Job 15:14, 15

26 SKYRIUS

d Job 16:2, 3

e Job 12:2
Job 17:10

f Ps 139:8
Hbr 4:13

g Job 9:8
Ps 104:2
Iz 42:5

25 Šuachas Bildadas[a] į tai atsakė:
2 „Ir viešpatystė, ir baugi
galybė jam priklauso,
dangaus aukštybėse
įtvirtina jis taiką.
3 Ar gali kas
pulkus jo suskaičiuoti?
O jo šviesa –
ar kam neužtekėjo?
4 Tad kaipgi bus mirtingasis
teisus prieš Dievą?[b]
Iš moters gimęs
kaipgi bus nekaltas*?[c]
5 Net mėnuo jam nėra šviesus,
net žvaigždės nėra tyros.
6 O ką kalbėt apie mirtingąjį – tėra jis kirminas,
ką besakyti apie kirmį
žmogaus sūnų!"

26 Tada Jobas tarė:
2 „O kaip tu padėjai
bejėgiui!
Kaip pagelbėjai
nusilpusiai rankai![d]
3 Kaip paprotinai
stokojantį išminties![e]
Kaip dosniai pasidalijai
išmanymu!
4 Ir ką tu mėgini pamokyti?
Kas paakino tave
šitaip kalbėti?*
5 Gelmėj, žemiau nei vandenys su jų gyventojais,
prieš Dievą dreba tie,
kuriuos mirtis pakirto.
6 Juk kapas* prieš jį nuogas[f]
ir pragarmė# atidengta.
7 Šiaurinį skliautą*
jis išskleidžia
viršum tuštumos,[g]
ant nieko pakabina žemę.

25:4 *Arba „tyras". **26:4** *Pažod. „Kieno kvėpsnis (dvasia) išėjo iš tavęs?" **26:6** #Arba „Abadonas". Žr. žodynėlį. **26:7** *Pažod. „Šiaurę".

8 Ir vandenį jis
įriša į debesis,[a]
bet tie nuo savo svorio
nepratrūksta, –
9 taip sostą savąjį uždengia,
debesį ant jo užtraukia.[b]
10 Jis brėžia ribą tarp
dangaus ir vandenų[c]
ir šviesą atriboja
nuo tamsos.
11 Dangaus šulai
drebėte dreba,
apstulbsta,
kai jis pagrūmoja.
12 Sava galia
išjudina jis jūrą,[d]
sudrasko jūrų milžiną*[e]
savąja išmone.
13 Jis pūsteli –
ir dangus nuskaidrėja,
savo ranka prismeigia
vikruolę gyvatę.
14 Ir tai tik Dievo kelių
pakraščiai,[f]
tik jo galybės šnabždesį
mes girdime.
O kas suvoktų
jo galybės griausmą?“[g]

27 Jobas tęsė savo kalbą*:
2 „Kaip gyvas Dievas,
man užgynęs
teisingumą,[h]
kaip gyvas Visagalis,
apkartinęs gyvenimą,[i]
3 kol alsavimas
tebėra manyje
ir dvasia nuo Dievo
mano šnervėse,[y]
4 nekalbės mano lūpos
netiesos,
nešnabždės liežuvis
apgaulės!
5 Aš nė už ką nepripažinsiu
jūsų teisiais!
O pats, kol mirsiu,
nepaliksiu Dievo*.[a]
6 Teisumą savo ginsiu,
jo neatsisakysiu.[b]
Širdis nesmerks* manęs,
kol būsiu gyvas.
7 Tegu nutinka mano priešui
kaip nedorėliui
ir puolantiems mane –
kaip neteisiesiems.
8 Juk ar yra
kokia viltis bedieviui*,
kai jį užklumpa galas,[c]
kai Dievas atima
jam gyvastį?
9 Ar Dievas
beišgirs jo riksmą,
kai jį užgrius nelaimė?[d]
10 Ar Visagalyje
beras jis džiaugsmo?
Ar dar galės
jis Dievo šauktis?
11 Apie galybę Dievo
jus pamokysiu,*
nenutylėsiu nieko
apie Visagalį.
12 Jeigu jau matėte
regėjimus,
kam šnekate niekus?
13 Tokia nedorėliui dalis
skirta nuo Dievo,[e]
engėjui paveldas
nuo Visagalio toks:
14 nors susilauktų
daug sūnų, šie
kris nuo kalavijo,[f]
stokos jo palikuoniai
duonos.
15 Kurie jį pergyvens,
atguls nuo maro,
jų našlės savo mirusių
neapraudos.

26 SKYRIUS

a Pat 30:4
Mok 11:3

b Ps 97:2

c Pat 8:27
Jer 5:22

d Ps 74:13
Iz 51:15

e Job 9:13

f Ps 92:5
Mok 3:11
Iz 55:9

g Job 37:5

27 SKYRIUS

h Job 34:5

i Rūt 1:20
2Ka 4:27

y Pr 2:7
Iz 42:5
Apd 17:25

Antra skiltis

a Job 22:1, 5
Pat 27:11

b Job 2:3

c Job 13:15, 16
Job 36:13

d Job 35:12
Ps 18:37, 41
Pat 28:9
Jer 11:11
Jok 4:3

e Ps 11:6
Mok 8:13
Mal 3:5

f Est 9:7–10
Oz 9:13

26:12 *Pažod. „Rahabą“. **27:1** *Pažod. „patarlę“.

27:5 *Arba „dorumo neišsižadėsiu“. Žr. žodynėlyje „ištikimybė Dievui“. **27:6** *Arba „nepajuoks“. **27:8** *Arba „atsimetėliui“. **27:11** *Arba galbūt „Dievo ranka jus pamokysiu“.

16 Net jei sidabro susikrautų
jis kaip dulkių,
prikauptų apdarų
kaip molio,
17 net jei daugybę jų
priruoštų,
teisusis juos vilkės,[a]
sidabrą jo išsidalys dorieji.
18 Namai, kuriuos jis stato, –
kaip namai kandies,
kaip sargo
suremta pašiūrė.[b]
19 Nors gulsis jis turtingas,
derliaus nesurinks,
akis atmerkęs
neberas jau nieko.
20 Lyg potvynis
užlies jį siaubas,
nakčia pastvers audra,[c]
21 rytys nuneš, prapuldys,
iš jo buveinės jį išblokš,[d]
22 jam smogs be gailesčio.[e]
Bėgte jis bėgs
nuo tos galybės.[f]
23 Šaipydamasis vėjas*
rankom plos,
jam švilps[g] iš savo vietos.

28 Yra sidabro kasyklų
ir vietų, kur gryninamas
auksas.[h]
2 Geležis imama iš žemės,
iš akmens
išgaunamas* varis.[i]
3 Žmogus įveikia tamsą,
niūrioj tamsoj
po visus pašalius
ieško rūdos*.
4 Toli nuo gyvenviečių
įsirengia kasyklą,
tenai, kur niekas
nekelia kojos.
Mirtingieji leidžias į gelmę
ir kybo ant virvių.

27:23 *Arba galbūt „Šaipydamiesi jie“. **28:2** *Pažod. „išliejamas“. **28:3** *Pažod. „akmens“.

27 SKYRIUS
a Pat 13:22
Pat 28:8
Mok 2:26
b Iz 1:8
Rd 2:6
c Ps 73:3, 19
d Mt 7:26, 27
e Ps 83:15
f Iz 10:3
Am 2:14
g Rd 2:15

28 SKYRIUS
h Pat 17:3
Mal 3:3
i Įst 8:7, 9

Antra skiltis
a 2Ka 20:20
2Me 32:30
b Pat 2:6
Jok 1:5
c Job 28:28
d Pat 3:15
e Rom 11:34
f Pat 3:13, 14
g Iz 13:12

5 Viršuj žemė duoną augina,
o jos gelmes
it koks gaisras siaubia*.
6 Akmenyse
štai glūdi safyras,
auksas dulkėse slypi.
7 O kaip ten patekti, joks
plėšrus paukštis nežino,
net peslio akis
kelio ten neregėjo.
8 Galingas žvėris
tuo taku nėra žengęs,
liūtukas ten nesibastė.
9 Žmogaus ranka
suskaldo titnagą,
iš pamatų išgriauna kalnus,
10 vandentakius[a]
nutiesia per uolas
ir akys jo užmato visa,
kas vertinga.
11 Jis upių ištakas užtvenkia,
kas paslėpta,
jis iškelia į šviesą.
12 O išmintis –
kur jos ieškoti?[b]
Ir kur išmanymo šaltinis?[c]
13 Žmogus net nesuvokia
jos vertės[d]
ir žemėj tarp gyvųjų
jos nerasi.
14 Štai gelmės sako:
‘Jos čionai nėra!’
Ir jūra taria:
‘Aš jos neturiu!’[e]
15 Už gryną auksą
jos nenusipirksi,
mainais už ją
sidabro neprisversi.[f]
16 Neįsigysi jos
nei už Ofyro auksą,[g]
nei už brangiausią oniksą,
nei už safyrą.
17 Auksas ir stiklas
jai nė iš tolo neprilygsta,

28:5 *Tikriausiai turimi omenyje kasybos darbai.

ji nemainytina
į gryno aukso indą.[a]
18 Koralų ir krištolo
neverta net minėti.[b]
Maišelis išminties
daug vertingesnis
už maišelį perlų.
19 Kušo* topazas[c]
su ja nelygintinas,
nenusipirksi jos
net už gryniausią auksą.
20 Iš kur tad išmintis ateina?
Ir kur išmanymo šaltinis?[d]
21 Ji uždengta kiekvieno
gyvojo akims[e]
ir nuo dangaus sparnuočių
paslėpta.
22 Pražūtis ir mirtis sako:
'Girdėjome
tik gandą apie ją.'
23 O Dievas žino, kur ją rasti,
jis vienas žino jos buveinę,[f]
24 nes žemės pakraščius
užmato,
aprėpia visa,
kas po dangumi.[g]
25 Kai vėjams suteikė jėgos*[h]
ir vandenis suseikėjo,[i]
26 kai lietui davė įstatus[y]
ir taką nutiesė
griaustinio debesiui,[j]
27 tada jau išmintį
jis matė ir apsakė,
įtvirtino ir išmėgino.
28 Jis tarė žmogui:
'Jehovos baimė –
štai kur išmintis![k]
Blogybės šalintis –
štai kur išmanymas!'"[l]

29 Jobas tęsė savo kalbą*:
2 „O kad man būtų kaip
ankstesniais mėnesiais,
kaip dienomis,
kai Dievas mane globojo,
3 kai virš galvos
savo žiburį žibino,
kai tamsoje jo apšviestas
vaikščiojau,[a]
4 kai gyvenau
geriausias dienas,
kai mano palapinėj
glaudės Dievo bičiulystė,[b]
5 kai Visagalis
tebebuvo su manim
ir mano vaikai* – šalia,
6 kai pienu* plūdo
mano žingsniai
ir iš uolų man liejosi
aliejaus upės![c]
7 Kada tik eidavau
prie miesto vartų[d]
ir sėsdavau aikštėj
į savo vietą,[e]
8 jaunuoliai pasitraukdavo
mane išvydę,
pakildavo ir likdavo
stovėt senoliai,[f]
9 paliaudavo kalbėt
didžiūnai,
ranka jie užsiimdavo
sau burną.
10 Nutildavo vadų balsai,
liežuvis jų prilipdavo
prie gomurio.
11 Ausis, mane išgirdusi,
laimingu skelbė,
akis, mane pamačiusi,
už mane liudijo.
12 Mat gelbėdavau vargšą,
besišaukiantį pagalbos,[g]
našlaitį ir kiekvieną,
neturintį kas jam padėtų.[h]
13 Iš pražūties ištrūkęs,
mane jis laimino.[i]
Pripildydavau našlei
širdį džiaugsmo.[y]
14 Teisumu it kokiu drabužiu
vilkėjau,

28 SKYRIUS

a Pat 16:16

b Pat 8:11
Pat 20:15

c Iš 28:15, 17

d Job 28:12

e Mok 8:17
1Ko 2:8, 11

f Jok 1:5

g Pat 15:3
Zch 4:10
1Pt 3:12

h Ps 148:8
Mok 1:6

i Job 5:10
Job 26:8
Job 37:10
Ps 135:7
Pat 30:4
Iz 40:12

y Zch 10:1

j Job 38:25

k Įst 4:6
Ps 111:10
Pat 9:10
Mok 12:13
Rom 1:20

l Pat 3:7

Antra skiltis

29 SKYRIUS

a Ps 18:28
Ps 119:105

b Ps 25:14
Pat 3:32

c Įst 32:13
Įst 33:24

d Rūt 4:1
Pat 31:23

e Neh 8:1

f Kun 19:32

g Pat 21:13
Pat 24:11

h Jok 1:27

i Įst 24:12, 13

y Įst 10:17, 18

28:19 *Kitaip – Etiopijos. **28:25** *Pažod. „svorio". **29:1** *Pažod. „patarlę".

29:5 *Arba „tarnai". **29:6** *Arba „sviestu".

teisingumas buvo man
apsiaustas ir turbanas.
15 Aklajam akimis buvau
ir kojomis luošajam.
16 Atstodavau varguoliui tėvą[a]
ir nepažįstamojo
teises gyniau.[b]
17 Žandikaulį sutrupindavau
piktadariui,[c]
jam grobį
iš dantų išplėšdavau.
18 Sakydavau:
‘Savam lizde numirsiu[d]
ir mano dienos
gausios bus kaip smiltys,
19 o mano šaknys
vandenį pasieks,
rasa šakas per naktį vilgys.
20 Mano garbė nevysta,
ir lankas mano rankoj
nenurims – strėles
vis laidys.’
21 Žmonės klausydavo
manęs su lūkesčiu
ir mano patarimo
laukdavo nuščiuvę,[e]
22 o man pabaigus,
neturėdavo
nė ką pridurti,
jiems ant ausų
lašnojo mano žodžiai.
23 Manęs ilgėdavosi
kaip lietaus,
žodžius jie mano gėrė
it pavasarinį lietų.[f]
24 Kai jiems šypsodavausi,
negalėdavo
tuo atsidžiaugti*,
ir mano švytintis veidas
jiems teikė paguodą#.
25 Buvau jų galva
ir rodžiau jiems kelią,
gyvenau kaip karalius
tarp savo pulkų,[g]
kaip tas, kuris gedinčius
guodžia.[a]
30 O dabar mane išjuokia,[b]
išjuokia vyrai,
amžium jaunesni.
Jų tėvams nebūčiau
patikėjęs prižiūrėt šunų,
prie mano kaimenės
sargaujančių.
2 Ką pelniau
iš jų rankų stiprumo?
Jų jėgos jau išsekusios.
3 Nuskurdę, nusilpę iš bado,
jie kremta,
ką randa žemėj sausoj,
nuniokotoj ir nualintoj.
4 Nuo krūmų skabosi
druskingų lapų,
jų maistas –
krūmokšnių šaknys.
5 Iš žmonių tarpo
jie išvaryti,[c]
apšaukti, lyg būtų vagys.
6 Gyvena jie
tarpeklių šlaituose,
žemės ir uolų landose.
7 Krūmynuose jie aimanuoja
ir glaudžias dilgėlynuose.
8 Tie neišmanėlių,
bevardžių sūnūs,
kadais iš krašto išguiti,
9 dabar mane
išjuokia dainose,[d]
jiems priežodžiu tapau.[e]
10 Manęs jie bodisi
ir laikosi atokiai,[f]
į veidą spjauti nesidrovi.[g]
11 Esu aš Dievo
nuginkluotas,*
sumenkintas esu,
tad prie manęs
jie daug sau leidžia#.
12 Iš dešinės pakyla jų gauja,
mane priverčia bėgti

29 SKYRIUS

a Lk 14:13
Jok 1:27

b Pat 29:7

c Ps 58:6
Pat 30:14

d Pr 25:8
2Ka 22:20

e Job 29:9

f Ps 72:6
Pat 16:15

g Job 1:3

Antra skiltis

a Mok 7:2

30 SKYRIUS

b Job 12:4

c Pr 4:12
Ps 109:10
Dan 4:25

d Ps 69:12
Rd 3:14

e Job 17:6

f Job 19:13

g Sk 12:14
Įst 25:9
Iz 50:6
Mt 27:30

29:24 *Arba „tuo patikėti“. #Arba galbūt „ir mano veido šviesos jie netemdė“.

30:11 *Pažod. „Jis atleido mano templę“. #Arba „jie nusimeta kamanas“.

ir stato užtvaras ant tako,
kad pražūčiau.
13 Kelius jie man išardo,
pasunkina nelaimę.[a]
Nėra kas juos sudraustų.*
14 Jie lyg pro plačią spragą
sienoj įsiveržia,
į griuvėsius atsirita.
15 Mane pagauna siaubas,
orumą mano
it koks vėjas nupučia,
išgelbėjimas mano
tarsi debesis pranyksta
16 ir gyvastis mane apleidžia,[b]
užgriūva vargo dienos.[c]
17 Nakčia man skausmas
laužo kaulus[d]
ir mano sopuliai nerimsta.[e]
18 Apdaras* manasis
smarkiai sudarkytas,#
smaugia it kokia apykaklė.
19 Dievas nubloškė
mane į purvą
ir beliko iš manęs
vien dulkės, pelenai.
20 Šaukiuos tavęs,
bet tu neatsakai,[f]
aš stojuosi,
o tu tik pažiūri.
21 Tu man tapai žiaurus,[g]
galingą ranką
prieš mane pakėlei.
22 Pagriebęs nuneši
mane su vėju
ir audroje blaškai*.
23 Žinau – nuvesi tu
mane į mirtį,
į namus, kur susieis
visi gyvieji.
24 Bet niekas juk žmogaus
sugniužusio* nepuola,[h]
kai jis pagalbos šaukiasi
nelaimėj.
25 Ar neverkiau dėl tų,
kuriems dabar
sunku gyventi?
Ar nesisielojau
dėl vargšo?[a]
26 Nors gera vyliausi,
atėjo bloga,
tikėjausi šviesos,
bet užgulė tamsa.
27 Savy aš nerandu ramybės,
man užėjo vargo dienos.
28 Niūrus aš vaikštau,[b]
saulės nematau,
pakilęs minioje
šaukiuos pagalbos.
29 Tapau šakalams broliu,
stručiams bičiuliu.[c]
30 Oda juoduoja, lupasi,[d]
nuo karščio kaulai dega.
31 Mano lyra – tik gedului,
fleita – tik verksmui.

31 Esu sudaręs sandorą
su savo akimis,[e]
tad kaip galėčiau
geidulingai žvilgčiot
į mergelę?[f]
2 Kokia tuomet
dalis man tektų
nuo aukštybių Dievo?
Koks paveldas man būtų
iš aukštai nuo Visagalio?
3 Ar neištiks
nedorėlio nelaimė
ir to, kas daro bloga, –
pražūtis?[g]
4 Nejaugi mano kelio
jis nemato?[h]
Nejaugi neskaičiuoja
mano žingsnių?
5 Ar aš kada rinkausi
melo taką*?
Ar mano kojos
skubinosi į apgaulę?[i]

30 SKYRIUS

a Job 16:2
Ps 69:26

b Ps 22:14

c Job 10:15

d Ps 6:2

e Job 2:8, 13
Job 7:4

f Job 19:7
Ps 22:2

g Job 7:20
Job 19:6

h Job 13:25

Antra skiltis

a Pat 14:21
Pat 14:31
Pat 19:17

b Ps 38:6
Ps 42:9
Ps 43:2

c Mch 1:8

d Job 7:5
Rd 4:8

31 SKYRIUS

e Pat 6:25, 26
Mt 5:28

f Job 31:9, 10

g Job 20:
26–29
Ps 73:3, 18
Pat 10:29

h Pr 16:13
2Me 16:9
Ps 139:3
Pat 5:21
Jer 32:19

i Ps 26:5
Pat 6:16, 18

30:13 *Arba galbūt „Nėra kas jiems padėtų“. **30:18** *Galbūt turima omenyje oda. #Arba galbūt „Sunki liga mane darko“. **30:22** *Arba galbūt „ir su griausmu sunaikini“. **30:24** *Pažod. „griuvėsių“.

31:5 *Arba galbūt „ėjau su melagiais“.

6 Te Dievas pasveria mane
teisingomis svarstyklėmis[a]
ir tepamato,
kad esu aš doras*.[b]
7 Iš kelio jei išklydo
mano žingsniai[c]
ir jei širdis nuėjo ten,
kur akys,[d]
jei mano rankos suteptos,
8 tada tevalgo kitas,
ką pasėjau,[e]
tegul išrauna,
ką pasodinau*.
9 Jei mano širdį
moteris sugundė,[f]
jei tykojau[g]
prie artimojo durų,
10 tai grūdus temala
mano žmona kitam
ir svetimi su ja tesugula,[h]
11 nes tai juk būtų buvus
begėdystė
ir paklydimas, už kurį
teisėjai bausmę skiria,[i]
12 tai būtų buvusi ugnis,
naikinanti ir ryjanti,[y]
lig pat šaknų sudeginanti*
visa, ką užgyvenau.
13 Jei aš nepaisiau savo tarno
ar tarnaitės teisių,
jiems turint skundą
prieš mane,
14 tai ką darysiu,
kai prieš mane
pakils pats Dievas?
Ir ką jam pasakysiu,
kai pašauks atsiskaityti?[j]
15 Argi tas, kuris
sukūrė mane įsčiose,
nesukūrė ir jų?[k]
Argi ne jis supavidalino
mus dar negimusius?[l]

31:6 *Arba „kad esu jam ištikimas“. Žr. žodynėlyje „ištikimybė Dievui“. **31:8** *Arba „tebūna mano palikuoniai išrauti“. **31:12** *Arba „su šaknimis išraunanti“.

31 SKYRIUS

a 1Sa 2:3

b Job 2:3
Job 27:5
Ps 7:8

c Įst 11:16
Jer 10:23

d Sk 15:39
Mok 11:9
Ez 6:9
Mt 5:29
1Jn 2:16

e Kun 26:16

f Job 31:1
Mt 5:28

g Job 24:15

h 2Sa 12:9, 11
Jer 8:10

i Pr 38:24
Kun 20:10
Įst 22:22

y Pat 6:25–27
Pat 7:27

j Pat 22:22, 23
Iz 10:1–3

k Job 34:19
Pat 14:31
Pat 22:2
Mal 2:10

l Ps 139:16

Antra skiltis

a Įst 15:7, 8

b Įst 10:18
Pat 28:27

c Ez 18:5, 7
Jok 1:27
1Jn 3:17

d Iz 58:7
Lk 3:11
Jok 2:15, 16

e Įst 24:13

f Pat 14:21

g Pat 31:23

h Ps 49:6, 7
1Ti 6:17

i Est 5:11
Ps 62:10
Pat 11:28

y Įst 8:17, 18

j Įst 4:19

16 Jei atsakiau varguoliui,
ko jis troško,[a]
ir jei nuliūdinau
našlės akis,[b]
17 jei valgiau
savo kąsnį vienas
ir nedaviau našlaičiui[c]
18 (našlaičiui, augančiam
su manimi, buvau kaip
tėvas nuo jaunystės,
nuo pat vaikystės*
rūpinaus našle),
19 jei žmogų,
be drabužio žūvantį,
varguolį, apdaro neturintį,
mačiau[d]
20 ir jei manęs
jisai* nelaimino,[e]
nes vilnos savo kaimenių
jam pašykštėjau,
21 ir jei našlaičiui
aš kumščiu grūmojau,[f]
kai jam pagalbos
miesto vartuose reikėjo,*[g]
22 tuomet ranka man
teišnyra iš peties,
telūžta per alkūnę.
23 Juk aš bijojau, kad Dievas
man nelaimės neatsiųstų.
Žinojau – prieš jo didybę
neatsilaikyčiau.
24 Jei aš į auksą
būčiau dėjęs viltis
ir jei grynuoliui
būčiau sakęs:
‘Tu – manoji apsauga’,[h]
25 jei būčiau džiaugęsis,
kad mano turtai gausūs,[i]
kad daug esu prikaupęs,[y]
26 ir jei matydamas,
kaip spindi saulė,
kaip mėnuo žengia
savo šlovėje,[j]

31:18 *Pažod. „nuo savo motinos įsčių“. **31:20** *Pažod. „jo strėnos“. **31:21** *Arba galbūt „žinodamas, kad miesto vartuose esu galingas“.

27 širdy slapta
aš būčiau susigundęs
pasiųsti jiedviem
bučinį ranka,*[a]
28 tai būtų buvęs paklydimas,
už kurį teisėjai
bausmę skiria,
nes aš aukštybių Dievo
būčiau išsigynęs.
29 Nejaugi priešo žūtimi
džiaugiausi?[b]
Nejaugi džiūgavau,
kad jį ištiko bloga?
30 Juk savo lūpoms
nusidėt neleidau
ir prakeiksmu
mirties jam nelinkėjau.[c]
31 Ar mano palapinės vyrai
nekalbėjo:
'Kurio gi jis nėra
pasotinęs valgiu*?'[d]
32 Lauke nakvot neteko
svetimšaliui,[e]
ir mano durys
buvo atviros keleiviui.
33 Ar, kaip kiti, aš savo
nuodėmes dangsčiau[f]
ir savo paklydimą
užanty slėpiau?
34 Ar man reikėjo
gėdytis minios,
bijot gentainių paniekos?
Tada tylėjęs būčiau, nedrįsęs net išeiti pro duris.
35 O kad mane
kas nors išgirstų![g]
Tada prie to, ką pasakiau,
pasirašyčiau.
Ir tepaaiškina man
Visagalis![h]
Teišdėsto mano kaltintojas
priekaištus raštu!
36 Nešiočiausi tą raštą
ant peties,

31 SKYRIUS

a Įst 11:16

b Pat 17:5
Pat 24:17, 18

c Mt 5:44
Rom 12:14

d Pr 18:5
Rom 12:13

e Pr 19:1, 3
Hbr 13:2
1Pt 4:9

f Pr 3:8
Pat 28:13
Apd 5:8

g Job 19:7

h Job 13:22

Antra skiltis

a Jok 5:4

b 1Ka 21:15

32 SKYRIUS

c Job 6:29
Job 27:6

d Pr 22:20, 21

e Job 10:2, 3

f Iš 20:7
Job 4:18–20
Job 22:2, 3
Job 25:5, 6
Job 42:8

g Kun 19:32

h Job 15:10

i 1Ti 5:1
1Pt 5:5

juo tarsi vainiku
pasidabinčiau galvą.
37 Atsiskaityčiau
už kiekvieną žingsnį
ir drąsiai prie jo žengčiau
kaip didžiūnas.
38 Jeigu dirva
dėl manęs skundėsi
ir jos vagos drauge verkė,
39 jeigu jų derlių valgiau,
bet už jį nesumokėjau,[a]
jeigu šeimininkus jų
dūsaut priverčiau,[b]
40 tai teželia dygiažolės man
vietoje kviečių,
dvokiančios žolės –
vietoj miežių."
Čia Jobo žodžiai baigiasi.

32 Jobas buvo įsitikinęs savo teisumu*,[c] tad anie trys vyrai jam nieko nebesakė. **2** Tuo tarpu Elihuvas, būzo[d] Barachelio iš Ramo kilties sūnus, labai širdo. Jis degė pykčiu dėl to, kad Jobas gina ne Dievo, o savo teisumą.[e] **3** Pyko ir ant trijų Jobo bičiulių, nes, užuot davę tinkamą atsakymą, jie tik apjuodino Dievą.[f] **4** Elihuvas laukė, kada galės į Jobą prabilti, mat jie buvo už jį vyresni.[g] **5** Matydamas, kad tų trijų vyrų lūpose atsakymo nėra, jis nebetvėrė pykčiu. **6** Tada Elihuvas, būzo Barachelio sūnus, prakalbo:

„Aš jaunas,
jūs – jau žilagalviai,[h]
todėl iš pagarbos tylėjau[i]
ir nedrįsau jums pasakyti,
ką žinau.
7 Tariau sau:
'Tegul amžius kalba
ir nugyventi metai
išmintį teskelbia.'

31:27 *T. y. būtų pagarbinęs saulę ir mėnulį. **31:31** *Pažod. „mėsa".

32:1 *Arba „buvo teisus savo akyse".

8 Betgi išmanymo
teikia dvasia,
žmonėse veikianti,
Visagalio alsavimas.[a]
9 Vien amžius žmogaus
nepadaro išmintingo,
ir kas teisu, suvokia
juk ne vien senoliai.[b]
10 Todėl prašau:
klausykitės manęs,
aš irgi pasakysiu, ką žinau.
11 Štai laukiau jūsų žodžių,
jūsų svarstymų klausiausi,[c]
kai ieškojote, ką pasakyti.[d]
12 Klausiausi jūsų atidžiai,
tačiau nė vienas neįrodėte,
kad Jobas klysta,*
ir žodžių jo nepaneigėt.
13 Tad nesakykite:
‘Mes radom išmintį.
Sudraus jį Dievas,
ne žmogus.’
14 Ne prieš mane jo žodžiai
buvo nukreipti,
todėl kalbėsiu jam ne taip,
kaip jūs kalbėjot.
15 Suglumę jie štai
nebeturi, ką sakyti,
pritrūko vyrams žodžių.
16 Aš laukiu, bet jie tyli,
tik stovi,
nieko nepratardami.
17 Todėl dabar kalbėsiu aš –
aš irgi pasakysiu, ką žinau.
18 Esu pritvinkęs žodžių,
ir manyje dvasia nerimsta.
19 Viduj esu lyg vynas,
neturintis,
kaip išsikvėpti,
lyg naujas vynmaišis,
kuris tuojau praplyš.[e]
20 Turiu kalbėt,
kad palengvėtų,
turiu atverti lūpas
ir pasisakyti.

32:12 *Arba „nesudraudėte Jobo“.

32 SKYRIUS

a 1Ka 3:12
1Ka 4:29
Job 35:11
Pat 2:6
Mok 2:26
Dan 1:17
Mt 11:25
Jok 1:5

b Ps 119:100
Mok 4:13

c Jok 1:19

d Pat 15:28

e Mt 9:17

Antra skiltis

a Kun 19:15
Pat 24:23
Jok 3:17

33 SKYRIUS

b Mt 12:34
Lk 6:45

c Ps 119:73

d Pr 2:7
Mok 12:7
Apd 17:25

e Pr 2:7

f Job 10:7
Job 16:16, 17
Job 23:11

g Job 29:14

h Job 13:24
Job 16:9
Job 19:11

i Job 13:27
Job 14:16
Job 31:4

21 Nebūsiu šališkas[a]
ir žmogui
aš nepataikausiu*,
22 nes pataikaut nemoku.
O jei mėginčiau,
ūmai mane
Kūrėjas pragaišintų.

33 Dabar klausykis, Jobai,
mano žodžių,
dėmėkis visa, ką sakau.
2 Štai atveriu aš lūpas
ir mano burna* prabyla,
3 žodžiai mano kyla
iš doros širdies,[b]
lūpos nuoširdžiai byloja,
ką žinau.
4 Paties Dievo dvasia
mane sukūrė[c]
ir kvėpsnis Visagalio
suteikė gyvybę.[d]
5 Atsakyk man, jei gali,
būk pasiruošęs
savo reikalą išdėstyti.
6 Aš Dievo akyse
toks pat kaip tu –
iš molio nulipdytas.[e]
7 Todėl neišsigąsk,
manęs bijoti tau nereikia,
nes mano žodžiai
neprislėgs.
8 Tave girdėjau kalbant,
klausiausi, ką šnekėjai:
9 ‘Esu aš tyras, be kaltės,[f]
švarus, be nuodėmės.[g]
10 O Dievas tik ir taikosi
mane nubausti,
laiko savo priešu.[h]
11 Jis įrakina mano kojas
šiekštan,
visus mano takus
ištyrinėja.’[i]
12 Esi čia neteisus,
todėl sakau tau:

32:21 *Arba „ir jokio žmogaus aš nevadinsiu garbės vardu“. **33:2** *Pažod. „mano liežuvis su mano gomuriu“.

Dievas daug didesnis
už mirtingąjį.[a]
13 Kodėl juo skundiesi?[b]
Nejau dėl to, kad neatsako
nė į vieną tavo žodį?[c]
14 O iš tikrųjų Dievas
kalba sykį, kalba antrą,
nors niekas to nepaiso.
15 Sapne, nakties regėjime
jis kalba[d]
žmonėms,
įmigusiems kietai,
kol savo lovose jie ilsis.
16 Tada ausis jiems atidengia,[e]
lyg antspaudu
užtvirtina pamokymą,
17 kad atitrauktų žmogų
nuo blogų darbų,[f]
kad nuo puikybės
sulaikytų.[g]
18 Jo sielą Dievas
gelbsti nuo duobės,[h]
jo gyvastį – nuo kalavijo*.
19 Atgulusį ilsėtis
dar sudraudžia skausmas,
kaulų nesiliaujanti gėla.
20 Visa esybe
bjaurisi jis duona,
jo siela net skanėstų
atsisako.[i]
21 Jo kūnas nyksta akyse
ir kyšo kaulai,
kurie anksčiau slypėjo.
22 Jo siela artinasi
prie duobės,
jo gyvastis – prie tų,
kas mirtį sėja.
23 Jei aplankytų jį
žinianešys*,
gynėjas, vienas
iš tūkstančio,
ir pasakytų, kas yra teisu,
24 tai Dievas pagailėtų jo
ir tartų:

33:18 *Arba „nuo ieties“, „nuo strėlės“.
33:23 *Arba „angelas“.

33 SKYRIUS

a Job 12:13
Ps 8:4
Iz 40:25
Iz 55:9

b Iz 45:9
Rom 9:20

c Job 13:24

d Sk 12:6
Dan 4:5

e Job 36:10

f Pr 20:6, 7
Mt 27:19

g Dan 4:24, 25

h Pr 31:24

i Ps 107:17, 18

Antra skiltis

a Job 14:13

b Job 19:25
Mt 20:28

c 2Ka 5:14

d Įst 34:7
Job 42:16
Ps 103:3–5

e Ps 30:8

f 2Sa 12:13
Ps 32:5
Pat 28:13
Lk 15:21
1Jn 1:9

g Ps 19:14
Iz 38:17

h Ps 56:13

‘Neleisk nužengti
jam į duobę!’[a]
Radau jam išpirką![b]
25 Tegul jo kūnas
trykšta sveikata
labiau negu jaunystėj[c]
ir teatgauna jis
jaunatviškas jėgas!’[d]
26 Jis melsis Dievui[e]
ir susilauks malonės,
regėdamas jo veidą
džiūgaus,
ir Dievo akyse mirtingasis
bus vėl teisus.
27 Ir pasakos*
tasai žmogus kitiems:
‘Aš nusidėjau,[f]
nuklydau nuo teisumo,
bet man neatmokėjo,
ko nusipelniau#.
28 Jis išpirko mano sielą,
kad nenužengčiau
duobėn,[g]
ir mano gyvastis
dar regės šviesą.’
29 Taip, Dievas
visa tai padaro,
padaro žmogui
dukart, triskart,
30 kad nuo duobės
jo sielą pargrąžintų
ir kad apšviestų jį
gyvenimo šviesa.[h]
31 Dėmėkis, Jobai!
Tylomis klausykis,
ką sakau, –
aš tau kalbėsiu.
32 Jei turi ką atsakyt, sakyk.
Kalbėki, nes tave
pateisint trokštu.
33 O jeigu ne,
tik tylomis pasiklausyk.
Aš išminties
tave pamokysiu.“

33:27 *Pažod. „giedos“. #Arba galbūt „bet nieko gero nepelniau“.

34 Elihuvas kalbėjo toliau:
2 „Klausykite, išminčiai,
mano žodžių,
išgirskite mane, žinovai.
3 Ausis žodžius juk tiria taip,
kaip gomurys
ragauja maistą.
4 Tad nustatykim patys,
kas teisu,
nutarkim tarp savęs,
kas gera.
5 Mat Jobas sakė:
‘Aš esu teisus,[a]
o Dievas man
užgynė teisingumą.[b]
6 Nejau turiu meluot
ir prisiimti kaltę?
Niekuo nenusidėjau,
bet mana žaizda negyja.’[c]
7 Be Jobo, ar dar rastum
kitą žmogų,
kuris lyg vandenį
patyčias gertų?
8 Jis bičiuliauja
su piktadariais,
su nedorėliais susideda.[d]
9 Juk sako:
‘Ar žmogus ką laimi,
mėgindamas įtikti Dievui?’[e]
10 Protingieji vyrai,
paklausykit:
neįmanoma, kad Dievas
bloga darytų,[f]
kad Visagalis
neteisingai elgtųsi.[g]
11 Žmogui jis atlygina
pagal jo darbus,[h]
pagal jo elgesį atmoka.
12 Dievas tikrai nedaro bloga,[i]
Visagalis teisingumo
neiškreipia.[y]
13 Kas gi jam paskyrė
žemę prižiūrėti?
Kas gi patikėjo jam pasaulį?
14 Jeigu jis prieš žmones
atsigręžtų,
dvasią ir alsavimą jų
pasiimtų,[a]
15 jie visi iškart pražūtų,
žmonija į dulkes grįžtų.[b]
16 Tad jei esi protingas,
paklausyk
ir, ką sakau, gerai įsidėmėk.
17 Nejau valdytų tas, kuris
nekenčia teisingumo?
Nejau galingąjį, kuris yra
teisus, pasmerktum?
18 Ar drįstum tart karaliui:
‘Niekšas!’
arba didžiūnams:
‘Jūs nedorėliai!’?[c]
19 O Dievas nesigerina
didžiūnams,
nėra turtuoliui palankesnis
negu vargšui,*[d]
nes jie visi –
jo rankų darbas.[e]
20 Juk būna, kad staiga,
vidur nakties, jie miršta,[f]
baisingai sudreba –
ir jų jau nebėra.
Net ir galingieji pašalinami,
tik ne žmogaus ranka.[g]
21 Žmogaus kelius
juk Dievo akys regi,[h]
mato jo kiekvieną žingsnį,
22 tad nei tamsybėj,
nei juodam šešėly
piktadariai
negali pasislėpti.[i]
23 Ir Dievas žmogui
nenustato laiko,
kada ateit pas jį į teismą.
24 Galinguosius sutriuškina
be apklausos
ir vietą jų
kitiems užleidžia.[y]
25 Jų darbus jis pažįsta,[j]
tad naktį juos nuverčia,
ir jie pragaišta.[k]

34 SKYRIUS

a Job 29:14
Job 33:9
b Job 27:2
c Job 9:17, 18
d Pat 1:10, 15
Pat 4:14
e Job 9:22–24
Job 35:3
f Pr 18:25
2Me 19:7
Ps 92:15
g Įst 32:4
Rom 9:14
Hbr 6:10
h 1Me 28:9
Ps 62:12
Pat 24:12
Jer 32:19
Ez 33:20
Rom 2:6
2Ko 5:10
Gal 6:7
1Pt 1:17
Apr 22:12
i Jok 1:13
y Ps 89:14
Ps 97:2
Ps 99:4
Rom 2:11

Antra skiltis

a Ps 104:29
Mok 12:7
Iz 42:5
Apd 17:25
b Pr 3:19
Ps 146:4
Mok 3:20
c Iš 22:28
Mok 8:2–4
Mok 10:20
d Įst 10:17
2Me 19:7
Apd 10:34
Rom 2:11
Ef 6:9
e Job 31:13–15
Pat 22:2
f Iš 12:29
Ps 73:3, 19
Dan 5:30
Apd 12:21–23
g 1Sa 25:38
h Pr 6:5
2Me 16:9
Job 31:4
Pat 5:21
Pat 15:3
Jer 16:17
Jer 32:19
1Pt 3:12
i Ps 139:11, 12
Iz 29:15
Jer 23:24
Am 9:3
Hbr 4:13
y Ez 21:26, 27
Dan 2:21
Dan 4:25
j Oz 7:2
k 1Sa 4:17
Dan 5:30

34:19 *Arba „nėra kilmingam palankesnis negu žemakilmiui“.

26 Už tai, kad nedori yra,
jiems kerta,
užklumpa juos
visų akivaizdoj.[a]
27 Nuo Dievo jie atsimetė[b]
ir ką jis daro,
jiems nerūpi,[c] –
28 dėl to varguoliams
tenka Dievo šauktis
ir šauksmas prispaustųjų
jį pasiekia.[d]
29 Jei Dievas tyli,
kas jį drįs pasmerkti?
Jei savo veidą slepia,
kas jį pamatys?
Ar slepia veidą nuo tautos,
ar nuo žmogaus,
30 taip daro, kad bedievis*
negalėtų viešpatauti,[e]
kad negalėtų spęsti
tautai spąstų.
31 Nejaugi nori
Dievui pasakyti:
‘Aš nubaustas, nors
neprasikaltau niekuo.[f]
32 Pamokyk, jei ko nors
nesuprantu.
O jei ką bloga padariau,
daugiau nebedarysiu’?
33 Ar jis atlyginti turėtų
taip, kaip tau patinka,
jei su sprendimais jo
nesutinki?
Juk tu juos atmeti, ne aš.
Tad dėstyk, ką žinai!
34 Protingi žmonės
man sakys,
kas turi išminties,
mane išgirdę tars:
35 ‘Jobas kalba tai,
ko neišmano,[g]
žodžiai jo neapgalvoti.’
36 Tebūna* Jobas
išmėgintas iki galo,
nes kalba jis
it koks nedorėlis.
37 Jis daro nuodėmę
ir dar maištauja,[a]
mūsų akivaizdoj panieki-
namai rankom pliaukši,
prieš Dievą
vis daugiau burnoja.“[b]

35 Elihuvas tęsė:
2 „Nejaugi savo teisumu
esi toks tikras,
kad sakai:
‘Už Dievą aš esu teisesnis’?[c]
3 Tu klausi:
‘Argi tau* tai rūpi?
Jei nenusidedu,
ar ką laimiu?’[d]
4 Aš atsakysiu tau,
taip pat bičiuliams[e]
tavo atsakysiu.
5 Pakelk akis į dangų
ir pažvelk,
į debesis, kurie yra
aukštybėj, pažiūrėk.[f]
6 Jei nusidėtum,
kaipgi jam pakenktum?[g]
Ir kas jam, jeigu tavo
nuodėmių daugėtų?[h]
7 Taip pat ir būdamas teisus
ar jam ką duotum?
Ką tokio iš tavęs jis gautų?[i]
8 Nedorumu pakenktum
tiktai žmogui –
tokiam pačiam kaip tu,
ir teisumu tik žmogaus
sūnui tepadėtum.
9 Kenčiantys priespaudą
dejuoja,
galingųjų engiami
šaukiasi atgaivos.[y]
10 Nė vienas, deja, neklausia:
‘Kur yra Dievas,
mano Kūrėjas,[j] –
tas, kuris įkvepia
giesmes nakčia giedoti?’[k]

34 SKYRIUS
a Sk 12:10
b 1Sa 15:11
c Ps 28:5
d Iš 22:22, 23 Jok 5:4
e Job 13:16 Job 27:8
f Dan 9:7 Rom 3:23
g Job 35:16 Job 38:2 Job 42:3

Antra skiltis
a Job 10:1 Job 19:6
b Job 35:2

35 SKYRIUS
c Job 10:7 Job 16:16, 17 Job 34:5
d Job 9:22–24 Job 34:9 Ps 73:13
e Job 2:11
f Ps 68:34
g Pat 8:36 Pat 9:12
h Pat 19:3
i Rom 11:35
y Pat 29:2
j Iz 51:12, 13 1Pt 4:19
k Ps 42:8 Ps 149:5 Apd 16:25

34:30 *Arba „atsimetėlis“. **34:36** *Arba galbūt „Tėve, tebūna“.

35:3 *Tikriausiai Dievui.

11 Jis mus pamoko[a]
daug daugiau
nei žemės žvėris[b]
ir duoda išminties
daugiau negu
padangių paukščiams.
12 Nors žmonės šaukia,
jis neatsiliepia,[c]
matydamas
nedorėlių puikybę.[d]
13 Juk tuščio šauksmo*
Dievas nesiklauso,[e]
juk Visagalis jo nepaiso, –
14 juolab jei skundiesi,
kad Dievo nematai![f]
Tavo byla – jam prieš akis,
todėl turi jo laukti.[g]
15 Nerūstauja jisai,
atsiskaityt nereikalauja,
nekreipia dėmesio į tai,
kad tu karščiuojies.[h]
16 Atvėręs lūpas,
Jobas niekus kalba,
daugiažodžiauja,
nors nieko neišmano.“[i]

36 Elihuvas toliau kalbėjo:
2 „Turėk kantrybės,
kol pabaigsiu,
nes apie Dievą
dar turiu ką pasakyti.
3 Papasakosiu išsamiai,
ką pats žinau,
ir kad teisus mano Kūrėjas,
tau įrodysiu.[y]
4 Tikėk manim,
aš nemeluoju,
žodžius šiuos perduodu
nuo Visažinio.[j]
5 Nors Dievas ir galingas,[k]
neatstumia nė vieno,
jo išmanymo*
galia didžiulė.
6 Nedorėlio gyvybės
jis nesergės,[l]
tačiau vargdienio
teises gins.[a]
7 Akių jis nenuleidžia
nuo teisiųjų,[b]
sodina juos
į sostą su karaliais,*[c]
išaukština juos amžiams.
8 O jeigu jie
sukaustomi grandinėmis,
jei vargo virvės
juos supančioja,
9 tada jis jiems parodo,
ką bloga jie padarę,
per savo išdidumą
kur suklupę,
10 ausis jų atveria auklybai
ir liepia gręžtis
nuo blogų darbų.[d]
11 Ir jeigu jie tada paklauso,
jeigu jam tarnauja,
jų dienos baigiasi
didžioj gerovėj,
laimingai nugyvena
likusius metus.[e]
12 O jeigu nepaklauso,
žūva jie nuo kalavijo*,[f]
miršta, nieko
taip ir neišmokę.
13 Kurie širdy yra bedieviai*,
tie apmaudauja,
net jo supančioti
pagalbos nesišaukia.
14 Jie miršta dar jauni,[g]
tarp pasileidėlių*[h]
gyvenimą iššvaistę#.
15 O vargšams Dievas
padeda jų varguose,
jiems atveria ausis, kai jie
į priespaudą patenka.
16 Ir iš nelaimės žiočių
jis tave ištraukia,[i]

35 SKYRIUS

a Ps 94:12
Iz 48:17

b Pr 1:26

c Ps 18:41

d Pat 1:28, 29
1Pt 5:5

e Pat 15:29
Iz 1:15
Jer 11:11

f Job 9:11

g Ps 37:5

h Ps 103:10–12

i Job 34:35
Job 38:2

36 SKYRIUS

y Įst 32:4
Ps 11:7
Ps 139:14
Dan 9:14
Apr 15:3

j 1Sa 2:3
Job 37:16

k Ps 24:8
Ps 99:4
Jer 32:18

l Ps 9:17
Ps 68:2
2Pt 2:9

Antra skiltis

a Ps 10:14
Ps 140:12
Pat 22:22, 23

b Ps 33:18
Ps 34:15

c Ps 78:70, 71
Ps 113:7, 8
Iz 9:7

d Ez 18:30

e Jer 26:13

f Job 33:16–18
Iz 1:19, 20
Rom 2:8

g Ps 55:23

h 1Ka 14:24

i Iz 30:21

35:13 *Arba „Juk melo“. **35:5** *Pažod. „širdies“.

36:7 *Arba galbūt „sodina į sostą karalius“. **36:12** *Arba „nuo ieties“, „nuo strėlės“. **36:13** *Arba „atsimetėliai“. **36:14** *Turimi omenyje vyrai, užsiimantys sakraline prostitucija. #Arba galbūt „gyvenimą užbaigia“.

į erdvę išveda, į laisvę,[a]
skaniausiais valgiais stalą
tavo atgaivai nukrauna.[b]
17 Tau palengvės, kai pamatysi, kad nuosprendžio
nedorėlis sulaukė,[c]
kad nuosprendis
paskelbtas,
teisingumas įgyvendintas.
18 Tiktai žiūrėk,
kad įniršio pagautas
neimtum piktdžiugiauti[d]
ir kad tavęs iš kelio
niekas neišvestų
dideliu kyšiu.
19 Tada, jei ir pagalbos
šauktumeis,
jei ir labiausiai stengtumeis,
nelaimės neišvengtum.[e]
20 Nelauk, kada ateis naktis,
kai žmonės bus
iš savo vietos dingę.
21 Ir saugokis, kad į piktybę
nepalinktum,
vietoj kentėjimų
ją pasirinkęs.[f]
22 Tik pagalvok,
kokia galybė Dievo!
Kas kitas gali
taip pamokyti kaip jis?
23 Ar kas yra nurodęs jam,
kaip elgtis,*[g]
pasakęs: ‘Negerai darai’?[h]
24 Atmink, jog dera
šlovinti jo darbus,[i]
kuriuos giesmėm
apgieda žmonės.[y]
25 Nors žmonija visa
juos regi,
mirtingasis į juos
tiktai iš tolo žvelgia.
26 Tikrai, Dievo didybė
mums neaprėpiama,[j]

36:23 *Arba galbūt „Ar kas yra jo elgesį supeikęs“, „Ar kas yra pašaukęs jį atsiskaityti“.

36 SKYRIUS

a Ps 18:19

b Iz 55:2

c Pat 2:22
Jer 25:31

d Pat 19:19
Pat 29:22

e Job 34:20
Ps 33:16
Pat 11:4

f Hbr 11:24, 25

g Iz 40:14

h Job 34:10
Rom 9:14

i Ps 92:5
Ps 104:24

y Iš 15:1

j Ps 145:3
Ps 148:13
Apr 15:3

Antra skiltis

a Ps 90:2
Ps 102:25–27
1Ti 1:17
Hbr 1:10–12

b Pr 2:6
Am 5:8

c Pat 3:20
Iz 55:10
Jer 14:22

d 2Sa 22:12

e Job 37:3

f Apd 14:17

g 2Sa 22:15
Ps 18:14
Ps 144:6

37 SKYRIUS

h Job 37:11
Ps 97:4

i Job 40:9
Ps 29:3
Ps 68:33

jo metų skaičius
nesuskaičiuojamas.[a]
27 Jis susemia
vandens lašus,[b]
ir iš miglos į lietų
jie pavirsta.
28 Tada juos debesys
paleidžia,[c]
išlieja dosniai ant žmonijos.
29 Ar kas supras,
kaip debesų paklotė
nusidriekia
ir kaip iš palapinės jo
pasipila griausmai?[d]
30 Štai viršum jos žaibus
jisai išskleidžia,[e]
apdengia vandenų gelmes.
31 Tautas jis šitaip
pamaitina,*
apsčiai joms
maisto duoda.[f]
32 Suėmęs žaibą rankomis,
į taikinį nukreipia.[g]
33 Griausmas praneša,
kad jis artėja.
Kas ateina,
žino net galvijai.

37 Dėl to man
daužosi širdis,
krūtinėj smarkiai plaka.
2 Tik paklausykit
jo griausmingo balso,
dundesio, iš lūpų jo
atsklindančio!
3 Per visą dangų
Dievas jį paleidžia,
lig žemės pakraščių
žaibus nusviedžia.[h]
4 Tada kažkas
lyg suriaumoja –
balsu galingu
jis sugriaudžia,[i]
ir kol jo balsas dunda,
žaibams jis duoda valią.

36:31 *Arba galbūt „Šitaip jis gina tautų bylą“.

5 Griausmingas Dievo
balsas[a] kelia nuostabą,
suvokt negalime didžių
darbų, kuriuos jis daro.[b]
6 Štai sniegui sako:
'Krisk į žemę!',[c]
liūtingam lietui:
'Smarkiai pliaupk!',[d]
7 ir taip nutraukia jis
žmogaus užsiėmimą*,
idant mirtingasis
apie jo darbus sužinotų.
8 Po urvus žvėrys išsislapsto
ir tūno savo guoliuose.
9 Iš savo kambario
išpuola vėtra,[e]
su šiaurės vėjais
plūsta šaltis.[f]
10 Vos Dievas pūsteli,
tuoj užsitraukia ledas,[g]
užšąla vandenų platybės.[h]
11 Jis debesis
drėgmės pritvenkia
ir pažeria juose žaibų.[i]
12 Jie plaukia ten,
kur jis pakreipia,
ir visa, kas jo įsakyta,
žemėj vykdo.[y]
13 Juos siunčia ir norėdamas
ką nors nubausti,[j]
ir laukus pagirdyt,
ir meilę ištikimą
kam parodyt.[k]
14 Klausykis, Jobai,
stabtelk, pamąstyk apie
didingus Dievo darbus.[l]
15 Ar išmanai, kaip Dievas
debesis suvaldo
ir kaip iš debesies
paleidžia žaibą?
16 Ir kaip yra, kad kybo debesys danguj, – ar išmanai?[m]
Juk visa tai – darbai
nuostabūs Visažinio.[n]

37:7 *Pažod. „ranką kiekvieno žmogaus jis užantspauduoja".

37 SKYRIUS

a 2Sa 22:14
b Mok 3:11
Apr 15:3
c Ps 147:16
d Am 9:6
e Ps 104:3
f Pat 25:23
g Ps 147:16
h Job 38:29, 30
i Job 37:3
y Ps 148:8
j Iš 9:23
1Sa 12:17, 18
k 1Ka 18:45
Job 36:29, 31
Job 38:25–27
Jok 5:17, 18
l Ps 111:2
Ps 145:5
m Job 36:29
n Job 36:4
Ps 18:30
Ps 104:24

Antra skiltis

a Lk 12:55
b Iz 44:24
c Rom 11:34
d 1Me 16:27
Ps 8:1
e Ps 145:3
Mok 3:11
Rom 11:33
f 1Me 29:11
Job 36:22
Iz 40:26
g Įst 32:4
Ps 33:5
Ps 37:28
h Ps 11:7
Ps 71:19
i Ps 33:8
Pat 1:7
Mt 10:28
y Pat 3:7
Mt 11:25
Rom 11:20
Rom 12:16
1Ko 1:26

38 SKYRIUS

j Iš 19:16, 19
1Ka 19:11
k Job 42:3
l Pr 1:1
Neh 9:6
Ps 136:6
Pat 8:29
Hbr 1:10

17 Kodėl įkaista tavo apdaras,
kai žemė tyli,
vėjui iš pietų pakilus?[a]
18 Ar jam galėtumei padėt
išploti dangų,[b]
nukaldinti, kad būtų tvirtas
tartum veidrodis?
19 Patark, ką jam
turėtume kalbėti.
Nežinome, ką jam sakyt,
nes esam tamsoje.
20 Gal jam bus pranešta,
kad aš prabilti noriu?
O gal kas nors
pasakė ką svarbaus,
ką perduot jam vertėtų?[c]
21 Nemato žmonės saulės,
nors danguje ji šviečia,
kol vėjas nepraskrieja,
kol neišsklaido debesų.
22 Iš šiaurės aukso
spindesys ateina
ir Dievo prakilnybė[d]
kvapą gniaužia.
23 Ne mums suvokti Visagalį.[e]
Nors ir labai galingas,[f]
nei savo teisingumo,[g]
nei teisumo didžio[h]
jis nepamina.
24 Tad žmonės turi
pagarbiai bijoti Dievo.[i]
O kas įsivaizduoja
esąs išmintingas,
jo palankumo nepelnys."[y]

38 Tada į Jobą iš audros prabilo Jehova:[j]
2 „Kas temdo mano užmojus
kalbėdamas, ko neišmano?[k]
3 Tad susijuosk
kaip vyras strėnas.
Tavęs aš klausiu,
o tu man atsakyk.
4 Kur tu buvai, kai klojau
žemės pamatus?[l]
Atsakyk, jei viską
puikiai supranti.

5 Ir kas jos matmenis
nustatė, gal žinai?
Kas ištempė
ant jos matuoklę?
6 Į ką pastovai žemės
buvo įleisti
ir kas padėjo
jos kertinį akmenį,[a]
7 kai rytmetinės žvaigždės[b]
džiūgavo drauge,
kai Dievo sūnūs*[c]
liaupsėmis visi pratrūko?
8 O kas gi uždarė jūrą
už durų,[d]
kai ji veržėsi tarsi iš įsčių?
9 Tai aš ją debesim
apklosčiau
ir įsupau į tirštą tamsą,
10 aš nustačiau jai ribą,
duris su skląsčiais įtaisiau[e]
11 ir pasakiau: ‘Tik ligi čia
ateik, bet ne toliau.
Čia tesustos galingos
tavo bangos.’[f]
12 Gal esi kada įsakęs
rytui aušti
ar nurodęs aušrai,
iš kur švisti,[g]
13 liepęs jai suimti žemę
už kraštų
ir išpurtyti iš jos
nedorėlius?[h]
14 Žemė mainosi it antspaudo
paliestas molis,
pasipuošia raštais
it drabužis.
15 O nedorėliai
savo šviesos netenka,
jų iškelta ranka palūžta.
16 Ar buvai įžengęs
į jūros versmes?
Ar ištyrei
vandenų gelmes?[i]
17 Ar kada matei
mirties vartus?[y]

38:7 *T. y. angelai.

38 SKYRIUS

a Ps 104:5

b Apr 22:16

c Pr 6:2
1Ka 22:19
Job 1:6
Job 2:1
Ps 89:6

d Ps 33:7
Pat 8:29

e Pr 1:9
Jer 5:22

f Pat 8:29

g Pr 1:5
Ps 74:16

h Job 24:15
1Te 5:7

i Pr 1:2
Ps 77:19

y Ps 9:13
Mt 16:18

Antra skiltis

a Job 10:21, 22

b Ps 74:17
Ps 89:11

c Iz 45:7

d Job 37:6

e Joz 10:11
Iz 30:30

f Iš 9:24
Ez 13:13

g Ps 135:7

h Job 28:26

i Ps 104:13
Ps 107:35

y Ps 147:7, 8

j 1Sa 12:18
Iz 30:23
Jer 5:24

k Pr 27:28

l Ps 147:16

m Job 37:10

Vartus į juodą tamsą*
ar esi regėjęs?[a]
18 Platybes žemės
ar gali protu aprėpti?[b]
Atsakyk, jei visa tai žinai.
19 Kurioj gi pusėje
šviesa gyvena[c]
ir kur tamsos buveinė?
20 Ar tu galėtum jas
į jų valdas parvesti?
Į jų namus ar rastum taką?
21 Todėl gal viską ir žinai, kad
jau gimei senų senovėj,
nugyvenai daugybę metų?
22 Ar buvai į sniego
saugyklas įžengęs,[d]
ar matei ledėkų sandėlius,[e]
23 kuriuos laikau
nelaimės metui,
kovos ir karo dienai?[f]
24 Kokiais keliais
šviesa* atsklinda?
Iš kur atkyla
žemėje rytys?[g]
25 Ir kas iškirto taką liūčiai,
praskynė kelią
debesiui audros,[h]
26 kad lytų ten,
kur niekas negyvena,
kur tyrai,
kur nėra žmogaus,[i]
27 ir kad apleistą dykvietę
pagirdytų
ir leistų žolei želti?[y]
28 Lietus ar turi tėvą?[j]
Kieno vaikai rasos lašeliai?[k]
29 Kieno gi įsčios
išnešiojo ledą
ir kas po dangumi
pagimdė šerkšną?[l]
30 Kas vandenį it kokiu
akmeniu užklojo,
gelmių paviršių
kas užšaldė?[m]

38:17 *Arba „į mirties šešėlį“. **38:24** *Arba galbūt „žaibas“.

31 Nejau galėtumei
surišt virves Kimacho*,
atrišt saitus Kesilio#?[a]
32 Nejau pavyktų tau laiku
išvest žvaigždynus*,
parodyt kelią Ašui#,
jo sūnums?
33 Ar dėsnius, dangų
valdančius, tu išmanai?[b]
Ar padarytum taip,
kad jie* valdytų žemę?
34 Ar prisišauktum
debesis balsu,
kad jie tave
vandens tvanu užlietų?[c]
35 Ar su užduotimi
pasiųstumei žaibus?
Ar jie prisistatytų tardami:
‘Mes čia!’?
36 Kas išmintį
į debesis įdėjo*[d]
ir išmonės kas davė
reiškiniams dangaus#?[e]
37 Ir kas toks išmintingas, kad
debesis visus suskaito?
Kas ąsočius
dangaus apverčia,[f]
38 kad dulkės
į purvus pavirsta,
kad grumstai net sukimba?
39 Ar sumedžiotum
liūtui grobį,
besočius liūtukus
pasotintum,[g]
40 kai slepiasi jie savo guoly
ar tyko pasaloj?
41 Kas varnui lesalo parūpina,[h]
kai jo jaunikliai
šaukias Dievo
ir blaškos
neturėdami ko lesti?

38 SKYRIUS

a Am 5:8

b Pat 3:19
Jer 31:35
Jer 33:25

c Zch 10:1

d Jer 10:12

e Ps 136:5
Pat 3:20

f Jer 10:13

g Ps 104:21
Ps 145:15, 16
Nah 2:12

h Ps 147:9
Mt 6:26
Lk 12:24

Antra skiltis

39 SKYRIUS

39 Ar žinai metą, kai kalnų
ožkos ožkuojasi?[a]
Ar matei, kaip elnės
jauniklių atsiveda?[b]
2 Ar gali suskaičiuoti, kiek
mėnesių jos vaikingos?
Ar žinai jų
atsivedimo laiką?
3 Jos priklumpa
ir apsivaikuoja,
ir jų skausmai
tada paliauja.
4 Jų jaunikliai sustiprėja,
laukuose užauga,
išeina ir pas jas
nebesugrįžta.
5 Kas laukinį asilą* paleido?[c]
Kas pančius asilui atrišo?
6 Tai aš jį tyruose įkurdinau,
druskingame krašte
jį apgyvendinau.
7 Iš miesto triukšmo
jis tik pasijuokia,
varovo šūksnių jis negirdi.
8 Ir bastosi jis tarp kalvų,
ieškodamas ganyklos,
dairydamasis
kokio žalumyno.
9 Nejau laukinis jautis*
sutiktų tau tarnauti?[d]
Nejaugi nakčiai
pasiliktų tavo tvarte#?
10 Argi supančiosi
laukinį jautį virvėmis,
kad jis tau vagą verstų?
Ar seks tave,
ar eis į slėnį lauko arti*?
11 Nejaugi pasikliautum
jo didžia galia

a Pat 5:8

b Pat 3:19
Jer 31:35
Jer 33:25

c Job 24:5
Ps 104:10, 11

d Įst 33:17

38:31 *Galbūt Sietynas – žvaigždžių spiečius Tauro žvaigždyne. #Galbūt Oriono žvaigždynas, dar vadinamas Šienpjoviais. **38:32** *Pažod. „Macarotą“. Gimininga žodžio daugiskaitos forma 2Ka 23:5 pavartota Zodiako žvaigždynams įvardyti. #Galbūt Didieji Grįžulo Ratai. **38:33** *Arba galbūt „jis“, t. y. Dievas. **38:36** *Arba galbūt „Kas žmogui išmintį įdėjo“. #Arba galbūt „ir davė supratimą protui“.

39:5 *Arba „kulaną“. **39:9** *Tikriausiai turimas omenyje tauras. #Arba „prie tavo ėdžių“. **39:10** *Arba „akėti“.

ir jam pavestum savo
sunkų darbą dirbti?
12 Manai, jis sugabentų
tavo derlių,
suvežtų tau ant grendymo?
13 Smagiai sparnais
plasnoja strutis,
bet ar jo plunksnos
ir sparnai tokie
kaip gandro?[a]
14 Ant žemės padeda
patelė kiaušinius,
palieka dulkėse šiltai.
15 Pamiršta ji, kad gali juos
kas nors sutrypti,
kad žvėrys gali juos
sumindžiot.
16 Savų vaikų ji nepagaili,
tarytum būtų svetimi,[b]
ir jai nė motais, kad perniek
nueis jos visas darbas.
17 Mat nedavė jai
Dievas išminties,
ją be išmanymo paliko.
18 Tačiau kai ji plasnodama
pakyla bėgti,
ir raitelis, ir žirgas
apsijuokia.
19 O žirgui – ar tai tu
stiprybę duodi?[c]
Ar tu jo sprandą
karčiais apkaišei?
20 Ar jį priverstum
strykčioti kaip skėrį?
Kai jis suprunkščia,
darosi baugu.[d]
21 Jis slėnyje kanopa kasa
žemę ir stojasi piestu[e] –
į mūšį veržias*.[f]
22 Pavojai jam tik juoką kelia,
mat nieko jis nebijo,[g]
nė kalavijo nesibaido.
23 Prie šono barška
jam strėlinė,
ir ietis, smaigas tviska.

24 Virpėdamas iš nekantrumo
jis veržiasi pirmyn,
išgirdęs rago gausmą
nenustygsta*.
25 Sugaudus ragui,
jis sužvengia,
iš tolo jau užuodžia kovą
ir girdi jis vadų balsus,
riksmus iš mūšio lauko.[a]
26 Ar iš tavęs išmoko
sakalas skraidyti,
sparnus išskleisti
pietų link?
27 Ar tavo palieptas erelis
skrenda į aukštybes[b]
ir lizdą susuka
aukštumoje?[c]
28 Jis naktį glaudžias
ant uolos,
tvirtovėj ant stačios
uolos gyvena.
29 Iš ten jis grobio dairos[d]
ir akimis toli užmato.
30 Jaunikliai jo
gurkšnoja kraują.
Kur guli užmuštieji,
ten ir jis.“[e]

40 Kalbėdamas Jobui, Jehova dar pridūrė:
2 „Ar priekabių ieškotojas
eis bylinėtis su Visagaliu?[f]
Kas nori Dievą pataisyti,
teatsako!“[g]
3 Į tai Jobas atsakė Jehovai:
4 „Esu toks menkas.[h]
Ką galėčiau pasakyti?
Ranka užsiimu sau burną.[i]
5 Nors sykį jau kalbėjau,
daugiau nebekalbėsiu,
kalbėjau dukart, bet
nė žodžio nebetarsiu.“
6 Tada Jehova į Jobą iš audros prabilo:[y]

39:21 *Pažod. „išeina pasitikti ginklų“.

39:24 *Arba galbūt „netiki rago gausmu“.

39 SKYRIUS
a Ps 104:17
Zch 5:9
b Rd 4:3
c Ps 147:10
Iz 31:1
d Jer 8:16
e Ts 5:22
Ps 32:9
f Pat 21:31
Jer 46:9
Jer 47:3
Hab 1:8
g Iz 5:28
Jer 8:6

Antra skiltis
a Jer 46:4
b Pat 23:5
Iz 40:31
c Jer 49:16
Abd 4
d Job 9:26
Jer 49:22
e Mt 24:28

40 SKYRIUS
f Job 33:12, 13
Iz 45:9
g Job 13:3
Job 23:3–5
Job 31:35
h Job 42:5, 6
i Ps 39:9
Pat 30:32
y Job 38:1

7 „Susijuosk
kaip vyras strėnas.
Tavęs aš klausiu,
o tu man atsakyk.[a]
8 Nejau išdrįsi ginčyt
mano teisingumą?
Ar kaltinsi mane,
kad pasirodytum teisus?[b]
9 Argi tava ranka galinga
kaip ir Dievo?[c]
Ar tu gali užgriaudėti
balsu kaip jis?[d]
10 Pasidabinki
šlove ir didybe,
prakilnumu ir spindesiu
mėginki apsisiaust.
11 Išliek savo
liepsnojančią rūstybę.
Jei ką matai išdidų,
jį nužemink,
12 išdiduįį kiekvieną
parklupdyk,
nedorėlius
nedelsdamas sutrypk.
13 Paslėpk visus juos dulkėse,
tamsybėje įkalink,
14 tada ir aš tai pripažinsiu,* –
kad tavo dešinė
tave išgelbėt gali.
15 Pažvelk į begemotą*:
sukūriau jį kaip ir tave.
Žole jis minta tarsi jautis,
16 bet štai kokia jėga
jo strėnose,
raumenyse jo pilvo
koks stiprumas!
17 Jo uodega kieta it kedras
ir sausgyslės šlaunų
supintos.
18 Jo kaulai –
vario vamzdžiai,
o kojos – geležies stulpai.

40 SKYRIUS

a Job 38:3
Job 42:4

b Ps 51:4
Rom 3:4

c Iš 15:6
Ps 89:13
Iz 40:26
1Ko 10:22

d Job 37:4
Ps 29:3

Antra skiltis

a Joz 3:15

41 SKYRIUS

b Ps 104:25, 26

19 Iš Dievo kūrinių
jisai viršiausias*.
Tiktai Kūrėjas gali
užsimot prieš jį kalaviju.
20 Jam išaugina
ėdesio kalnai –
kalnai, kur žaidžia
visi žvėrys.
21 Jis guli po zizifų medžiais*,
pelkyno nendrių
priedangoj.
22 Zizifai teikia jam paūksmę,
jį supa slėnio tuopos.
23 Kai upė šėlsta,
jis neišsigąsta,
ramus yra, net kai
Jordanas[a] plūsta į nasrus.
24 Ar, kol jis žiūri,
jį kas nors sučiuptų?
Ar kas į šnerves
jam įvertų kablį?

41 Ar galėtumei sumeškeriot Leviataną*,[b]
raišču surišti jam liežuvį?
2 Argi įvertum virvę*
jam į šnerves?
Ar perdurtum nasrus
kabliu#?
3 Ar jis labai tavęs maldaus,
kalbės švelniais žodeliais?
4 Gal sudarys net sutartį
su tavimi
ir liks per amžius
tavo vergas?
5 Ar žaistumei su juo
tarytum su paukščiu?
Argi, pririšęs jį už
pavadėlio, mergaitėms
duotum pasidžiaugti?
6 Nejau pirkliai dėl jo derėsis,

40:14 *Arba „tada ir aš tave už tai pagirsiu“. **40:15** *Hebr. žodis reiškia begemotą arba kokį kitą didelį gyvūną, mėgstantį būti vandenyje.

40:19 *Pažod. „jis yra pradžia“. **40:21** *Tankūs krūmai arba nedideli medeliai (*Ziziphus lotus*). **41:1** *Galbūt turimas omenyje krokodilas. **41:2** *Pažod. „vikšrį“. Toks drėgnų vietų augalas, naudotas virvėms vyti. #Pažod. „spygliu“.

prekiautojai tarpusavyje
jį dalysis?
7 Gal odą jam žeberklais
nusmaigstysi,[a]
smaigus į galvą suvarysi?
8 Tik pamėgink prieš jį
pakelti ranką –
su juo grumtynių
niekad nepamirši,
daugiau nebenorėsi!
9 Nėra jokios vilties
jį nugalėti,
vien jį išvydus
ima siaubas.
10 Ramybės drumst jam
nieks nedrįsta,
tad juo labiau kas
prieš mane atsilaikytų?[b]
11 Gal man kas nors
ką davė, ir jam
likau skolingas?[c]
Juk visa, kas po dangumi,
priklauso man.[d]
12 Turiu ką pasakyt
ir apie jo narius,
apie galybę jo
ir puikų sudėjimą.
13 Ar kas yra jam
apdarą nuvilkęs?
Ar drįstų kas įlįst
į jo plačius nasrus?
14 Ir kas atplėštų
jo nasrų duris?
Į jo dantų eiles
baisu net pažiūrėti.
15 Žvynai ant nugaros
išsirikiavę*
ir glaudžiai susidėstę.
16 Tarpusavy jie taip sukibę,
kad oras net negali
prasiskverbti.
17 Jie vienas su kitu
susikabinę,
sulipę neatskiriamai.

41 SKYRIUS

a Job 41:26

b 2Me 20:6
Dan 4:35
Apd 11:17
Rom 9:19

c Rom 11:35

d Įst 10:14
Ps 24:1
Ps 50:12
1Ko 10:26

Antra skiltis

a Job 41:7

b Iz 41:15

18 Kai jis sušnarpščia,
blyksteli šviesa,
jo akys – tarsi
ryto spinduliai.
19 Jam iš nasrų
pasipila žaibai,
ugninės kibirkštys tik lekia.
20 Iš šnervių kyla dūmai
lyg iš krosnies,
kurstomos sausa žole.
21 Savo alsavimu
jis uždega anglis,
iš žabtų liepsnos veržias.
22 Jo sprandas slepia jėgą
ir pirma jo
žygiuoja siaubas.
23 Jo kūno klostės
glaudžiai sudėliotos,
tvirtai nulietos –
nepajudinsi.
24 Širdis jo lyg akmuo kieta,
kieta lyg apatinė girna.
25 Kai stojasi jisai,
nustėrsta net galiūnai,
ir kyla sąmyšis,
kai jis blaškytis ima.
26 Nenugalėtum
nei užklupęs jį kalaviju,
nei ietimi, smaigu, strėle.[a]
27 Jam geležis tėra šiaudai,
o varis –
tik sutrešęs medis.
28 Strėlė jo nepriverstų bėgti,
svaidyklės akmenys
pavirstų šiaudgaliais.
29 Ir vėzdas jam –
tik menkas šapas,
o ieties švilpesys juokingas.
30 Jo papilvė –
lyg aštrios šukės,
dumblu it kuliamosios
rogės šliaužia.[b]
31 Tarytum katilą
užvirina jis gelmę,
tarytum puode tepalą
sumaišo jūrą.

41:15 *Arba galbūt „Jo pasididžiavimas – žvynai“.

32 Sau iš paskos palieka
žvilgų taką –
sakytum,
kad gelmė pražilo.
33 Juk kito tokio žemėje nėra.
Šis padaras sukurtas taip,
kad nieko nebijotų.
34 Nužvelgia jis
kiekvieną išdiduolį,
nes jis – didingųjų
žvėrių karalius.“

42 Tada Jobas Jehovai atsakė:

2 „Dabar aš žinau,
kad tu viską gali,
ką užsimoji, tą ir įvykdai.[a]
3 Tu sakei: ‘Kas temdo mano
užmojus kalbėdamas,
ko neišmano?’[b]
Aš iš tiesų kalbėjau,
ko neišmanau,
kalbėjau apie tai, kas
mano suvokimą viršija,
ko nežinau.[c]
4 Tu sakei: ‘Klausykis,
aš kalbėsiu.
Tavęs aš klausiu,
o tu man atsakyk.’[d]
5 Anksčiau buvau
apie tave tiktai girdėjęs,
o dabar savo paties akim
tave regiu.
6 Tad atsiimu savo žodžius,[e]
dulkėse ir pelenuose
atgailauju.“[f]

7 Baigęs kalbėti su Jobu, Jehova kreipėsi į temaną Elifazą. Jehova jam tarė:

„Degu pykčiu ant tavęs ir ant tavo dviejų bičiulių,[g] nes, priešingai nei mano tarnas Jobas, kalbėjote netiesą apie mane.[h] **8** Dabar paimkite septynis jaučius ir septynis avinus, nueikite pas mano tarną Jobą ir paaukokite už save deginamąją auką. Mano tarnas Jobas už jus melsis,[a] ir aš tikrai išklausysiu jo prašymą ir neatmokėsiu jums už jūsų kvailumą – už tai, kad, priešingai nei mano tarnas Jobas, kalbėjote netiesą apie mane.“

9 Taigi temanas Elifazas, šuachas Bildadas ir naamatietis Cofaras nuėję atliko, ką Jehova jiems buvo liepęs, ir Jehova išklausė Jobo maldą.

10 Po to, kai Jobas už savo bičiulius pasimeldė,[b] Jehova išvadavo jį iš negandų[c] ir grąžino jam gerovę. Jehova suteikė Jobui dukart tiek, kiek jis turėjo pirmiau.[d] **11** Pas Jobą į namus susirinko jo broliai, seserys ir visi, kurie iš anksčiau jį pažinojo,[e] ir drauge su juo vaišinosi. Jie atjautė jį ir guodė dėl visų nelaimių, kurias Jehova jam buvo leidęs patirti. Kiekvienas davė jam po kesitą* ir po aukso žiedą.

12 Tolesnį Jobo gyvenimą Jehova laimino labiau negu jo pradžią.[f] Jobas užgyveno 14 000 avių, 6000 kupranugarių, 2000 galvijų* ir 1000 asilių.[g] **13** Be to, susilaukė dar septynių sūnų ir trijų dukterų.[h] **14** Pirmąją dukterį pavadino Jemima, antrąją – Kecija, o trečiąją – Keren Hapucha. **15** Visame krašte nebuvo moterų, gražesnių už Jobo dukteris. Tėvas davė joms paveldo dalį, kaip ir jų broliams.

16 Jobas gyveno dar 140 metų ir matė savo vaikus ir vaikaičius – keturias kartas. **17** Jobas mirė sulaukęs žilos senatvės ir pasisotinęs gyvenimu.

42 SKYRIUS

a Pr 18:14
Ps 135:6
Iz 43:13
Iz 55:10, 11
Jer 32:17
Mk 10:27
Lk 18:27

b Job 38:2

c Ps 40:5
Ps 139:6

d Job 38:3
Job 40:7

e Job 40:4

f Ezr 9:6
Ps 51:17

g Job 2:11

h Job 11:6
Job 15:14, 15
Job 22:2, 3

Antra skiltis

a Pr 20:17
Jok 5:15

b Mt 6:14

c Job 2:6, 7
Jok 5:11

d Pr 32:10
1Sa 2:7
2Me 25:9
Pat 22:4
Iz 61:7

e Job 19:13

f Pat 3:33
Pat 10:22
Hbr 11:6
Jok 5:11

g Job 1:3

h Job 1:1, 2

42:11 *Nežinomos vertės piniginis vienetas. **42:12** *Pažod. „1000 jungų galvijų“.

PSALMYNAS

TURINIO APŽVALGA

1 Du skirtingi keliai
Laimingi, kurie mąsto apie Dievo įstatymą (2)
Teisusis – lyg vaisingas medis (3)
Nedorėliai – lyg vėjo pustomi pelai (4)

2 Jehova ir jo pateptasis
Jehova juokiasi iš tautų (4)
Jehova duoda valdžią savo karaliui (6)
„Sūnų pripažinkite“ (12)

3 Pasitikėjimas Dievu pavojaus akivaizdoje
Kodėl tiek daug priešininkų? (1)
„Išgelbėjimas ateina nuo Jehovos“ (8)

4 Malda, kupina pasitikėjimo Dievu
„Nirškite, tiktai nenusidėkit“ (4)
„Atgulsiu ir ramiai miegosiu“ (8)

5 Jehova – teisiojo prieglobstis
Dievas nekenčia nedorybės (4, 5)
„Vesk mane, Jehova, savo teisumu“ (8)

6 Prašymas, kad Jehova pagailėtų
Mirusieji Dievo nešlovina (5)
Dievas girdi maldavimus (9)

7 Jehova – teisingas Teisėjas
„Teisk mane, Jehova“ (8)

8 Dievo šlovė ir garbinga žmogaus prigimtis
„Koksai šlovingas visoj žemėj tavo vardas!“ (1, 9)
„Kas tas mirtingasis, kad jį prisimeni?“ (4)
Žmogus apvainikuotas didybe (5)

9 Įstabūs Dievo darbai
Jehova – saugiausia priebėga (9)
Kas Dievo vardą pažįsta, Dievu pasitiki (10)

10 Jehova padeda vargdieniui
Nedorėlis sako: „Dievo nėra“ (4)
Nelaimėlis kreipiasi į Jehovą (14)
„Per amžių amžius Jehova yra Karalius“ (16)

11 Jehova – saugus prieglobstis
„Jehova yra šventykloje“ (4)
Dievas nekenčia tų, kas mėgsta smurtą (5)

12 Jehova užstos vargdienius
Dievo žodžiai tyri (6)

13 Išgelbėjimo lūkestis
„Ar dar ilgai, Jehova?“ (1, 2)
Jehova atlygina su kaupu (6)

14 Apie kvailą žmogų
„Nėra Jehovos!“ (1)
„Nėra kas gera darytų“ (3)

15 Kas gali svečiuotis Jehovos palapinėje?
Kas širdyje kalba tiesą (2)
Kas nešmeižia (3)
Kas laikosi žodžio, net jei dėl to nukenčia (4)

16 „Tu – visas mano gėris“
„Jehova – manasis turtas“ (5)
„Mano mintys net nakčia mane pataiso“ (7)
„Jis mano dešinėj“ (8)
„Manęs kape tu nepaliksi“ (10)

17 Maldaujama Dievo apsaugos
„Tiri tu mano širdį“ (3)
„Savų sparnų šešėlyje paslėpk“ (8)

18 Dievas šlovinamas už tai, kad gelbsti
„Jehova – mano uola“ (2)
Jehova ištikimas savo ištikimiesiems (25)
„Dievo kelias tobulas“ (30)
„Tavo nuolankumas daro mane didį“ (35)

19 Apie Dievą liudija kūrinija ir jo paties įstatymas
„Dangūs skelbia Dievo šlovę“ (1)
Dievo įstatymas – atgaiva sielai (7)
„Nuodėmės, kurių pats nesuvokiu“ (12)

20 Dievo pateptojo karaliaus pergalės
Kas kliaujasi kovos vežimais, kas žirgais, „o mes šaukiamės Jehovos“ (7)

21 Palaiminimai karaliui, kuris pasitiki Jehova
Karaliui duotas ilgas gyvenimas (4)
Dievo priešai pralaimės (8–12)

22 Neviltį pakeičia Dievo šlovinimas
„Mano Dieve, kodėl mane apleidai?“ (1)

„Dėl mano apdaro meta burtą“ (18)
Dievas šlovinamas sambūryje (22, 25)
Visa žemė garbins Dievą (27)

23 „Jehova – mano Ganytojas“
„Nieko man netrūksta“ (1)
„Jis atgaivina mano sielą“ (3)
„Taurė mano sklidina“ (5)

24 Šlovingasis Karalius žengia pro vartus
„Jehovos yra žemė“ (1)

25 Prašoma, kad Dievas vadovautų ir atleistų
„Parodyk man savus takus“ (4)
Jehova – geras draugas (14)
„Atleisk man nuodėmes visas“ (18)

26 Žmogus, einantis dorumo keliu
„Ištirk mane, Jehova“ (2)
Su bloga draugija – ne pakeliui (4, 5)
„Aplink tavo aukurą, Jehova, žengsiu“ (6)

27 „Jehova – mano gyvenimo tvirtovė“
Gėrimasi Dievo šventykla (4)
Nors tėvai paliktų, Jehova nepaliks (10)
„Dėk viltis į Jehovą!“ (14)

28 Psalmininko malda išklausyta
„Jehova – mano stiprybė ir skydas“ (7)

29 Galingas Jehovos balsas
Šventais apdarais pasipuošę garbintojai (2)
„Šlovingasis Dievas griaudžia“ (3)
Jehova sustiprins savo tautą (11)

30 Sielvartas pavirsta džiaugsmu
Dievo malonė lydi visą gyvenimą (5)

31 „Jehova, prie tavęs glaudžiuosi“
„Tau į rankas aš atiduodu savo dvasią“ (5)
Jehova – tiesos Dievas (5)
Didis Dievo gerumas (19)

32 Laimingi tie, kuriems nuodėmės atleistos
„Savo nuodėmę tau išpažinau“ (5)
Dievas žmogų moko (8)

33 Šlovinamas Kūrėjas
„Giedokite jam naują giesmę“ (3)
Jehova kuria žodžiu ir dvasia (6)
Laiminga Jehovos tauta (12)
Jehovos akys stebi žmones (18)

34 Jehova vaduoja savo tarnus
„Kartu jo vardą aukštinkim“ (3)
Jehovos angelas saugo (7)
„Ragaukit ir patirkit, koks geras Jehova“ (8)
Nė vienas kaulas nesulaužytas (20)

35 Maldaujama išgelbėti nuo priešų
Priešai bus išpustyti kaip pelai (5)
„Minioje tave aš girsiu“ (18)
Nekenčiamas be priežasties (19)

36 Ištikimoji Dievo meilė – didžiai brangintina
Nedorėlis nesibijo Dievo (1)
Dievas – gyvenimo versmė (9)
„Tavo šviesoje mes regime šviesą“ (9)

37 Tam, kas pasitiki Jehova, gerai klosis
„Neapmaudauki dėl blogų žmonių“ (1)
„Užvis labiausiai džiaukis Jehova“ (4)
„Jehovai savo kelią patikėk“ (5)
„Romieji paveldės žemę“ (11)
Teisusis neliks be duonos (25)
Teisieji gyvens žemėje amžinai (29)

38 Atgailaujančio žmogaus malda
„Suvargęs, visas susigūžęs“ (6)
Jehova išklauso tuos, kurie jo laukia (15)
„Dėl savo nuodėmės gailėjausi“ (18)

39 Trumpas žmogaus gyvenimas
Žmogus tėra tik kvėpsnis (5, 11)
„Į mano ašaras pažvelk“ (12)

40 Padėka neprilygstamam Dievui
Dievo darbai nesuskaičiuojami (5)
Dievui svarbiausia ne aukos (6)
Vykdyti Dievo valią – džiaugsmas (8)

41 Malda ligos patale
Dievas stiprina sergantį (3)
Artimo draugo išduotas (9)

42 Šlovė Dievui – Gelbėtojui
„Trokšta mano siela Dievo“ (1, 2)
„Kodėl tu tokia liūdna, manoji siela?“ (5, 11)
„Kantriai lauk Dievo!“ (5, 11)

43 Dievas – gelbstintis Teisėjas
„Siųsk savo šviesą ir tiesą“ (3)
„Kodėl tu tokia liūdna, manoji siela?“ (5)
„Kantriai lauk Dievo!“ (5)

44 Pagalbos šauksmas
„Tai tu mus išgelbėjai nuo priešų“ (7)

Laikomi „pjautinomis avimis“ (22)
„Pakilk, ateik mums į pagalbą!“ (26)

45 Pateptojo karaliaus vestuvės
Maloningi žodžiai (2)
„Amžių amžiais Dievas bus tavasis sostas“ (6)
Karalių žavi nuotakos grožis (11)
Sūnūs – didžiūnai visoje žemėje (16)

46 „Dievas – mūsų prieglobstis“
Nuostabūs Dievo darbai (8)
Visoje žemėje Dievas nutraukia karus (9)

47 Dievas – visos žemės Karalius
Jehova – baimę keliantis Dievas (2)
„Giedokite Dievui, giedokite!“ (6, 7)

48 Sionas – didžiojo Karaliaus miestas
„Visos žemės džiaugsmas“ (2)
„Apžiūrėkit jo tvirtoves“ (11–13)

49 Kliautis turtais kvaila
Joks žmogus negali kito atpirkti (7, 8)
„Dievas išpirks iš kapo gniaužtų“ (15)
Turtai nuo mirties neišgelbės (16, 17)

50 Dievas teisia ištikimąjį ir nedorėlį
Sandora, sudaryta per auką (5)
„Dievas pats yra Teisėjas“ (6)
Dievo yra visi gyvūnai (10, 11)
Dievas smerkia nedorėlį (16–21)

51 Atgailaujančiojo malda
Nuodėmingas nuo gimimo (5)
„Nuvalyk mano nuodėmę“ (7)
„Sukurk man tyrą širdį“ (10)
Dievas nepaniekins nusižeminusios širdies (17)

52 „Ištikimąja Dievo meile pasikliausiu“
Perspėjami tie, kas giriasi nedorais darbais (1–5)
Bedievis pasitiki turtais (7)

53 Apie kvailą žmogų
„Nėra Jehovos!“ (1)
„Nėra kas gera darytų“ (3)

54 Pagalbos prašymas priešų apsupty
„Dievas – mano pagalba“ (4)

55 Draugo išduoto žmogaus malda
Artimo draugo užgauliojamas (12–14)
„Mesk ant Jehovos savo naštą“ (22)

56 Persekiojamo žmogaus malda
„Dievu aš kliaujuosi“ (4)
„Mano ašaras surink į savo odinę“ (8)
„Ką gali padaryti man žmogus?“ (4, 11)

57 Prašymas, kad Jehova pagailėtų
Prieglobstis po Dievo sparnais (1)
Priešai įpuola į savo pačių spąstus (6)

58 Dievas – žemės Teisėjas
Prašymas nubausti nedorėlį (6–8)

59 Dievas – skydas ir priebėga
„Piktų klastūnų nepasigailėk“ (5)
„Giedosiu apie tavąją galybę“ (16)

60 Dievas įveikia priešus
„Tikėtis, kad žmogus išgelbės, – tuščia“ (11)
„Su Dievu mes būsim stiprūs“ (12)

61 Dievas – tvirtas bokštas, saugantis nuo priešo
„Tavo palapinėje svečiuosiuos“ (4)

62 Išgelbėti gali tik Dievas
„Manoji siela tyliai laukia Dievo“ (1, 5)
„Jo akivaizdoje liekit savo širdį“ (8)
Žmonės tėra kvėpsnis (9)
Neverta dėti vilčių į turtus (10)

63 Troškimas būti su Dievu
„Ištikimoji tavo meilė už gyvenimą brangesnė“ (3)
Pasotintas tuo, kas geriausia (5)
„Mąstau apie tave per visą naktį“ (6)
Įsitvėręs į Dievą (8)

64 Apsauga nuo klastingo puolimo
„Dievas juos pašaus“ (7)

65 Dievas rūpinasi žeme
Maldos klausytojas (2)
„Laimingas tas, kurį išsirenki“ (4)
Didis Dievo gerumas (11)

66 Stulbinantys Dievo darbai
„Pažvelkite į Dievo darbus“ (5)
„Ištesėsiu duotus įžadus“ (13)
Dievas klausosi maldų (18–20)

67 Žmonės bijosis Dievo ligi žemės pakraščių
Tebūna Dievo kelias žinomas (2)
Tešlovina Dievą visos tautos (3, 5)
„Dievas mus laimins“ (6, 7)

68 Teišsilaksto Dievo priešai
Našlaičių tėvas (5)
„Vienišiesiems namus Dievas duoda“ (6)
Moterys skelbia gerą žinią (11)
„Paėmei žmonių, ir tapo jie dovanomis“ (18)
„Jis kasdien neša mūsų naštą“ (19)

69 Prašymas išvaduoti
„Uolumas dėl tavo Namų mane sugraužė“ (9)
„Nedelski atsilieptі“ (17)
„Pasiūlė man acto“ (21)

70 Prašymas skubėti į pagalbą
„Skubėki man padėti!“ (5)

71 Paguoda amžingiesiems
„Tavim nuo jaunumės pasitikiu“ (5)
„Jėgoms mano senkant, manęs nepalik“ (9)
„Mane nuo jaunumės tu mokei, Dieve“ (17)

72 Dievo paskirto karaliaus valdymas atneš taiką
„Jo dienomis klestės teisusis“ (7)
„Jo valdos sieks nuo jūros iki jūros“ (8)
Jis vaduos nuo smurto (14)
„Javų bus žemėje apstybė“ (16)
Dievo vardas – amžinas (19)

73 Dievobaimingas žmogus atgauna dvasinę nuovoką
„Mano žingsniai buvo jau bemaž paklydę“ (2)
„Kentėjau vargą visą dieną“ (14)
„Kai į šventovę Dievo įžengiau“ (17)
Nedorėlis stovi ant slidumos (18)
Gera artintis prie Dievo (28)

74 Maldaujama, kad Dievas atsimintų savo tautą
Dievas – gelbėtojas nuo seno (12–17)
„Prisimink, Jehova, kaip priešas šaipos iš tavęs“ (18)

75 Dievas teisia teisingai
Nedorėlis turės gerti Jehovos taurę (8)

76 Dievo pergalė prieš Siono priešus
Dievas gelbsti romiuosius (9)
Išdidūs priešai bus paženminti (12)

77 Malda nelaimės dieną
„Tavuosius darbus apgalvosiu“ (11, 12)
Koks dievas gali prilygti Jehovai? (13)

78 Dievas rūpinasi savo neklusnia tauta
Ateinanti karta turi žinoti apie Dievo darbus (2–8)
„Netikėjo jie Dievu“ (22)
„Dangaus grūdai“ (24)
„Izraelio Šventąjį jie skaudino“ (41)
Iš Egipto į Pažadėtąją žemę (43–55)
„Aukščiausiojo kantrybę vis mėgino“ (56)

79 Malda, kai priešai užpuolė Dievo tautą
„Mes pajuoka kaimynams tapom“ (4)
„Dėl savojo šlovingo vardo padėk mums!“ (9)
„Kaimynams mūsų atmokėk septyneriopai“ (12)

80 Prašoma, kad Izraelio Ganytojas pagailėtų savųjų
„O Dieve, pagailėki mūsų!“ (3)
Izraelis – Dievo vynmedis (8–15)

81 Raginama klausyti Dievo
„Svetimtaučių dievui nesilenki“ (9)
„O kad manęs tauta manoji paklausytų!“ (13)

82 Šaukiamasi teisingo teismo
„Tarp dievų jis daro teismą“ (1)
„Ginkite prastuolį“ (3)
„Jūs esate dievai“ (6)

83 Malda gresiant priešų puolimui
„O Dieve, netylėk!“ (1)
Priešai – lyg vėtros ritami dagiai (13)
Dievo vardas – Jehova (18)

84 Troškimas būti Dievo šventovėje
Levitas norėtų būti it paukštis šventykloje (3)
Viena diena Dievo kiemuose (10)
„Jehova – tai saulė, skydas“ (11)

85 Prašoma, kad Dievas pagailėtų savo tautos
Savo ištikimiesiems Dievas skelbs ramybę (8)
„Ištikimoji meilė ir ištikimybė susitiks“ (10)

86 „Tokio kaip tu, Jehova, tarp dievų nėra“
Jehova atlaidus (5)
Visos tautos lenksis Jehovai (9)
„Mokyk savo kelio“ (11)
„Suvienyk mano širdį“ (11)

87 Sionas – Dievo miestas
Gimę Sione (4–6)

88 Maldaujama gelbėti nuo mirties
„Mano gyvastis į kapą pakeliui“ (3)
„Mana malda tave kas rytą pasitinka“ (13)

89 Giesmė apie Jehovos ištikimąją meilę
Sandora su Dovydu (3)
Dovydo palikuoniai gyvuos per amžius (4)

Pateptasis vadins Dievą savo Tėvu (26)
Sandora su Dovydu – patikima (34–37)
Žmogus negali išsigelbėti iš kapo gniaužtų (48)

90 Amžinasis Dievas ir trumpaamžis žmogus
Tūkstantis metų – lyg vakarykštė diena (4)
Žmogus gyvena tik 70–80 metų (10)
„Išmokyk mus savas dienas skaičiuoti“ (12)

91 Saugi Dievo slėptuvė
Išvadavimas iš paukštgaudžio spąstų (3)
Prieglobstis po Dievo sparnais (4)
Nors tūkstančiai kris, ištikimajam nieko nenutiks (7)
Angelams paliepta saugoti ištikimąjį (11)

92 Jehova yra išaukštintas per amžius
Didingi jo darbai ir gilios mintys (5)
„Teisieji klestės it palmė“ (12)
Klestės ir senoliai (14)

93 Jehova – galingas Valdovas
„Jehova tapo Karaliumi!“ (1)
„Tavo priesakai labai patikimi“ (5)

94 Prašoma, kad Dievas atkeršytų
„Ar ilgai nedorėliai taip džiūgaus?“ (3)
Laimingas tas, kurį Jahas protina (12)
Dievas neapleis savo tautos (14)
„Įstatymo vardu piktybę rezga“ (20)

95 Dievo garbinimas neatsiejamas nuo klusnumo
„O kad šiandien klausytumėt jo balso“ (7)
„Neužkietinkit savo širdies“ (8)
„Į mano poilsį jie neįžengs!“ (11)

96 „Giedokite Jehovai naują giesmę!“
Jehova labiausiai girtinas (4)
„Tautų dievai – tik beverčiai stabai“ (5)
Šventais apdarais pasipuošę garbintojai (9)

97 Jehova viršesnis už visus dievus
„Jehova tapo Karaliumi!“ (1)
„Kas mylite Jehovą, neapkęskit pikta“ (10)
Šviesa teisiajam (11)

98 Jehova – Gelbėtojas ir teisingas Teisėjas
Visi pamatė, kad Jehova gelbsti (2, 3)

99 Jehova – šventasis Karalius
„Jis viršum kerubų soste sėdi“ (1)
Dievas atleidžia, bet ir baudžia (8)

100 Padėka Kūrėjui
„Tarnaukite Jehovai su džiaugsmu“ (2)
„Tai jis mus sukūrė“ (3)

101 Doras valdovas
Jis nepakęs išdidumo (5)
„Žvelgsiu į krašte gyvenančius ištikimuosius“ (6)

102 Nevilties apimto žmogaus malda
„Aš paukštis vienišas ant stogo“ (7)
„Kaip nykstantis šešėlis mano dienos“ (11)
„Jehova Sioną atstatys“ (16)
Jehova pasilieka per amžius (26, 27)

103 „Manoji siela, šlovink Jehovą“
„Mūsų prasikaltimus jis atitolina“ (12)
Dievo tėviškas gailestingumas (13)
„Atsimena, kad esame tik dulkės“ (14)
Jehovos sostas ir karališka valdžia (19)
Angelai vykdo Dievo žodį (20)

104 Dievas šlovinamas už kūrinijos stebuklus
Žemė pasilieka per amžius (5)
Vynas ir duona mirtingajam (15)
„Kiek daug tavų darbų!“ (24)
„Kai atimi jiems dvasią, krinta ir į dulkes grįžta“ (29)

105 Jehova ištikimas savo tautai
Dievas atmena savo sandorą (8–10)
„Nelieskit mano pateptųjų!“ (15)
Juozapas – Dievo įrankis (17–22)
Dievo stebuklai Egipte (23–36)
Izraelis išeina iš Egipto (37–39)
Dievas atmena pažadą, duotą Abraomui (42)

106 Izraeliui stinga dėkingumo
„Greitai Dievo darbus jie pamiršo“ (13)
Dievo šlovę iškeitė į jaučio atvaizdą (19, 20)
Jie netikėjo Dievo pažadu (24)
Jie garbino Baalą (28)
Vaikus aukojo demonams (37)

107 Padėka Dievui už jo nuostabius darbus
Jis vedė juos teisingu keliu (7)
Pagirdė trokštančius, pasotino alkstančius (9)
Išvedė iš tamsybės (14)
Siuntė žodį ir savo tautą išgydė (20)
Jis apsaugo vargšus nuo priespaudos (41)

108 Prašoma, kad Dievas padėtų įveikti priešą
„Tikėtis, kad žmogus išgelbės, – tuščia“ (12)
„Su Dievu mes būsim stiprūs“ (13)

109 Prislėgtojo malda
„Jo pareigos kitam teatitenka“ (8)
Dievas stovi vargšo dešinėje (31)

110 Karalius ir kunigas – toks, kaip Melchizedekas
„Viešpatauk tarp savo priešų!“ (2)
Jauni savanoriai – lyg rasos lašeliai (3)

111 Jehova šlovinamas už didžius darbus
Dievo vardas – šventas ir gerbtinas (9)
„Jehovos baimė – išminties pradžia“ (10)

112 Teisusis pagarbiai bijo Jehovos
Dosniam skolintojui gerai klosis (5)
„Bus teisusis minimas per amžius“ (6)
Dosnus žmogus šelpia vargšą (9)

113 Dievas pakelia varguolį
Jehovos vardas šlovinamas per amžius (2)
Dievas lenkiasi pažiūrėti (6)

114 Izraelio išvadavimas iš Egipto
Jūra pabėgo (5)
Kalnai šokinėjo lyg avinėliai (6)
Titnagas pavirto vandens versme (8)

115 Dievui vieninteliam priklauso šlovė
Bežadžiai stabai (4–8)
Žemė atiduota žmonėms (16)
„Ne mirusieji Jahą šlovina“ (17)

116 Dėkingo žmogaus giesmė
„Kuo atsilyginsiu Jehovai?“ (12)
„Išgelbėjimo taurę imsiu“ (13)
„Jehovai duotus įžadus tesėsiu“ (14, 18)
Ištikimųjų mirtis Jehovai skaudi (15)

117 Visos tautos raginamos šlovinti Jehovą
Dievo ištikimoji meilė – didi (2)

118 Padėka Jehovai už suteiktą pergalę
„Šaukiausi Jaho, ir Jahas mane išklausė“ (5)
„Jehova su manimi“ (6, 7)
Atmestas akmuo tapo kertiniu akmeniu (22)
„Palaimintas, kas Jehovos vardu ateina!“ (26)

119 Dievo žodis – labai brangintinas
„Kaip jaunuoliui išlaikyti savo taką tyrą?“ (9)
„Džiaugiuosi tavo priminimais“ (24)
„Į žodį tavąjį sudėjau viltis“ (74, 81, 114)
„Kaip branginu tavo įstatymą!“ (97)
„Išmanau daugiau už savo mokytojus“ (99)
„Tavo žodis – žibintas mano žingsniams“ (105)
„Žodžio tavojo širdis – tiesa“ (160)
Tuos, kas brangina Dievo įstatymą, lydi ramybė (165)

120 Svetimšalis trokšta taikos
„Gelbėki nuo melagingų lūpų!“ (2)
„Siekiu taikos“ (7)

121 Jehova sergi savo tautą
„Pagalba man ateina iš Jehovos“ (2)
Jehova niekada nemiega (3, 4)

122 „Melskite Jeruzalei taikos!“
Džiaugsmas eiti į Jehovos Namus (1)
Glaudžiai sustatytas miestas (3)

123 „Būk maloningas, o Jehova“
„Mūsų akys žvelgia į Jehovą“ (2)
„Paniekos jau esam sotūs“ (3)

124 „Jeigu Jehova nebūtų buvęs su mumis“
„Pinklės sutraukytos, mes išvaduoti!“ (7)
Pagalba nuo to, kurio vardas Jehova (8)

125 Jehova saugo savo tautą
„Kaip kalnai apsupę saugo Jeruzalę“ (2)
„Tebūnie ramybė Izraeliui!“ (5)

126 Džiugus Siono atkūrimas
„Jehova didžių dalykų mums padarė“ (3)
Ašaros virsta džiūgavimu (5, 6)

127 Be Dievo – viskas veltui
„Jei Jehova namų nestato“ (1)
Vaikai – atlygis nuo Dievo (3)

128 Laimingi, kas Jehovos bijo
Žmona – lyg vaisingas vynmedis (3)
„O kad visą gyvenimą regėtum klestinčią Jeruzalę!“ (5)

129 Puolamas, bet nenugalėtas
Tie, kurie Siono nekenčia, bus sugėdinti (5)

130 „Šaukiuos tavęs, Jehova, iš gelmės“
„Jei vien į prasikaltimus žiūrėtum“ (3)
Jehova atleidžia kaltes (4)
„Jehovos aš laukiu“ (6)

131 Ramus kaip nujunkytas vaikas
„Nesivaikau sau didelių dalykų“ (1)

132 Jehova išsirinko Dovydą ir Sioną
„Neatstumki savo pateptojo!“ (10)
Siono kunigai apvilkti išgelbėjimu (16)

133 „Kai broliai vienybėje gyvena“
Kaip aliejus, kurį išlieja Aaronui ant galvos (2)
Kaip Hermono rasa (3)

134 Dievas šlovinamas per naktis
„Šventume kelkite rankas“ (2)

135 Šlovė Jahui, nes jis didis
Ženklai ir stebuklai Egipte (8, 9)
„Tavo vardas amžiais pasilieka“ (13)
Bežadžiai stabai (15–18)

136 Jehovos ištikimoji meilė amžina
Dangus ir žemė sukurti su išmone (5, 6)
Faraono žūtis Raudonojoje jūroje (15)
Dievas atsimena tuos, kas kenčia priespaudą (23)
Maistas viskam, kas gyva (25)

137 Prie Babilono upių
Siono giesmių nesigirdi (3, 4)
Babilonas bus nusiaubtas (8)

138 Nors Dievas aukštybėse, jis rūpinasi žmogumi
„Išklausei mane“ (3)
„Net ir pavojų sūkury tu mano gyvastį išsaugosi“ (7)

139 Dievas savo tarnus gerai pažįsta
Nuo Dievo dvasios nepabėgsi (7)
„Šitaip nuostabiai mane sukūrei!“ (14)
„Mane dar mezginėlį matė tavo akys“ (16)
„Vesk amžinybės keliu“ (24)

140 Jehova – galingas Gelbėtojas
Piktadariai – kaip gyvatės (3)
Smurtautojas bus parblokštas (11)

141 Prašoma, kad Dievas apsaugotų
„Mano malda tebus it smilkalai“ (2)
Tegu teisusis drausmina – tai lyg aliejus (5)
Nedorėliai įklius į savo tinklą (10)

142 Maldaujama vaduoti nuo persekiotojų
„Neturiu kur bėgti“ (4)
„Tu – visa, ką turiu“ (5)

143 Žmogus it sausringa žemė trokšta Dievo
„Tavo darbus apmąstau“ (5)
„Pamokyki mane, kaip vykdyt tavo valią“ (10)
„Teveda mane lygiu taku tava dvasia geroji“ (10)

144 Prašoma, kad Dievas dovanotų pergalę
„Kas gi tas žmogus?“ (3)
„Priešus išblaškyk“ (6)
„Laiminga tauta, kurios Dievas – Jehova!“ (15)

145 Šlovinamas Dievas – didis Karalius
„Aš didybę tavo skelbsiu“ (6)
„Geras Jehova visiems“ (9)
„Tave ištikimieji girs“ (10)
Dievas karaliauja amžiais (13)
„Kiekviena būtybė gauna iš tavęs, ko trokšta“ (16)

146 Reikia pasitikėti Dievu, ne žmogumi
Mirties dieną pražūva žmogaus mintys (4)
Dievas pakelia palūžusius (8)

147 Dievas šlovinamas už savo rūpestingumą ir didžius darbus
„Jis gydo tuos, kurių širdis sugniužusi“ (3)
Kiekvieną žvaigždę jis vadina vardu (4)
„Kloja sniegą jis it kokią vilną“ (16)

148 Visa kūrinija raginama šlovinti Jehovą
„Šlovinkite jį, visi jo angelai!“ (2)
„Saule ir mėnuli, šlovinkite jį!“ (3)
Tešlovina Dievą jaunuoliai ir senoliai (12, 13)

149 Giesmė, šlovinanti Dievą už pergalę
Dievui jo tauta miela (4)
Garbė tenka Dievo ištikimiesiems (9)

150 Kas tik kvėpuoja, tešlovina Jahą!
Aleliuja! (1, 6)

PIRMA KNYGA
(1–41 psalmės)

1 Laimingas, kas nesielgia,
kaip pataria nedorėliai,
kas neina nusidėjėlių taku,[a]
nesėdi drauge su šaipūnais,[b]
2 bet gėrisi
Jehovos įstatymu[c]
ir dieną naktį
apie jo įstatymą mąsto*.[d]
3 Jis lyg medis, pasodintas
prie vandens tėkmių,
lyg medis, kuris veda
vaisių metui atėjus,
kurio lapai nevysta.
Visa, ką jis daro, jam sekasi.[e]
4 Kitaip yra su nedorėliais –
jie it pelai, pustomi vėjo.
5 Neatsilaikys nedorėliai
teisme,[f]
nusidėjėliai – teisiųjų
susirinkime.[g]
6 Juk teisiųjų kelias
yra Jehovai prieš akis,[h]
o nedorėliai nueis
tiesiai į pražūtį.[i]

2 Kodėl nerimsta tautos
ir gentys rezga
užmačias tuščias*?[y]
2 Žemės karaliai kyla,
valdovai buriasi draugėn*[j]
prieš Jehovą
ir jo pateptąjį*.[k]
3 Jie sako: „Nusiplėškime
jų pančius,
nusimeskime virves!“
4 Bet dangaus soste sėdintis
iš jų tik pasijuoks,
Jehova iš jų pasišaipys.
5 Tada į juos piktai prabils,
išgąsdins savo
degančia rūstybe:
6 „Tai aš daviau savo karaliui
valdžią[a] Sione,[b]
savo šventajame kalne!“
7 Jehovos potvarkį
pagarsinsiu.
„Tu man esi sūnus,[c] –
jis tarė, –
nuo šiandien būsiu
tavo tėvas.[d]
8 Prašyk manęs, ir aš tautas
tau duosiu paveldėti,
tau žemės pakraščius
priskirsiu.[e]
9 Tu geležies skeptru
jas sudaužysi,[f]
sukulsi tarsi molio indą.“[g]
10 Todėl susiprotėkite,
karaliai,
priimkite pamokymą,*
žemės teisėjai!
11 Tarnaukite Jehovai
su baime,
džiaukitės drebėdami.
12 Sūnų pripažinkite*,[h]
kad neužrūstintumėt
Dievo
ir nepražūtumėte
savo kelyje,[i]
nes jo pyktis
greitai įsiplieskia.
Laimingi,
kas glaudžiasi prie jo!

Dovydo psalmė. Kai jis bėgo nuo savo sūnaus Abšalomo.[y]

3 Kodėl, Jehova, mano
priešininkų šitiek daug?[j]
Kodėl gi prieš mane
tokia daugybė kyla?[k]
2 Daugelis apie mane
taip sako:
„Dievas jo negelbės.“[l]
(*Sela**.)

1 PSALMĖ
a Pat 4:14
b Pat 22:10
c Ps 19:7 Ps 40:8 Ps 112:1 Mt 5:3 Rom 7:22 Jok 1:25
d Joz 1:8 Ps 119:97 1Ti 4:15
e 1Me 22:13 Jer 17:7, 8
f Mt 25:41
g Mal 3:18 Mt 13:49, 50
h Ps 37:18 Jer 12:3 1Pt 3:12
i Pat 14:12

2 PSALMĖ
y Apd 4:25–28
j Mt 27:1, 2 Lk 23:10, 11 Apr 19:19
k Ps 89:20 Iz 61:1

Antra skiltis
a Ps 45:6 Ez 21:27 Dan 7:13, 14 Apr 19:16
b 2Sa 5:7 Apr 14:1
c Mt 3:16, 17 Mk 1:9–11 Rom 1:4
d Apd 13:33 Hbr 1:5 Hbr 5:5
e Ps 72:8 Hbr 1:2 Apr 11:15
f Apr 12:5 Apr 19:15
g Dan 2:44 Apr 2:26, 27
h Fil 2:9–11
i Jn 3:36

3 PSALMĖ
y 2Sa 15:14
j 2Sa 15:12 2Sa 16:15
k 2Sa 12:11
l 2Sa 16:7, 8

1:2 *Arba „jo įstatymą pusbalsiu skaito“. **2:1** *Arba „gentys veltui šnibždasi“. **2:2** *Arba „drauge tariasi“. #Arba „jo Mesiją“, „jo Kristų“.

2:10 *Arba „klausykite perspėjimo“. **2:12** *Pažod. „bučiuokite“. **3:2** *Žr. žodynėlį.

3 Bet tu, Jehova,
tartum skydas dengi
mane iš visų pusių,[a]
tu – mano garbė,[b]
tu pakeli man galvą.[c]
4 Balsu Jehovos šauksiuosi,
ir jis nuo savo švento
kalno atsilieps.[d] (*Sela*.)
5 Atgulęs aš ramiai miegosiu
ir ramus nubusiu,
nes Jehova mane globoja.[e]
6 Nebijosiu, net jei
dešimtys tūkstančių
rikiuotųsi aplink mane.[f]
7 Pakilk, Jehova!
Mano Dieve, gelbėk![g]
Tu smogsi mano priešams
į nasrus,
sutrupinsi dantis
nedorėliams.[h]
8 Išgelbėjimas ateina
nuo Jehovos.[i]
Savo tautą tu laimini.
(*Sela*.)

Vadovui. Pritariant styginiams. Dovydo psalmė.

4 Teisusis mano Dieve,[y]
išklausyki, kai tavęs
šaukiuosi,
nelaimėje parodyk išeitį*!
Pasigailėk, išgirski
mano maldą!
2 Kiek dar trypsit mano
garbę, žmonių sūnūs?
Kiek dar jums patiks
tuštybės? Kiek dar
regsite apgaules? (*Sela*.)
3 Žinokite, kad ištikimą savo
tarną Jehova pagerbs*.
Kai šauksiuosi Jehovos,
jis išgirs.
4 Nirškite, tiktai nenusidėkit.[j]
Lovoje gulėdami
išsikalbėkit širdyje,
tačiau tylėkit. (*Sela*.)
5 Aukas aukokite
teisia širdim,
pasitikėkit Jehova.[a]
6 „Kas duos mums pamatyti
geresnių dienų?“ –
ne vienas svarsto.
Nušvisk mums
savo maloningu veidu,
o Jehova![b]
7 Tu mano širdžiai
džiaugsmo suteikei
daugiau nei tiems,
kurie apsčiai grūdų
ir jauno vyno turi.
8 Atgulsiu
ir ramiai miegosiu,[c]
nes tiktai tu, Jehova,
leidi man gyventi saugiai.[d]

Vadovui. Skambant nehilotui*. Dovydo psalmė.

5 Išgirsk mano žodžius,
Jehova,[e]
įsiklausyk į mano dejones
2 ir į pagalbos šauksmą
atsakyk!
Mano Karaliau, mano Dieve,
tau meldžiuosi!
3 Jehova, tu ryte
girdėsi mano balsą,[f]
iš ryto savo nerimą išliesiu[g]
ir viltingai lauksiu.
4 Tu juk nemėgsti
nedorybės, Dieve,[h]
ir piktavalis pas tave
nesisvečiuos,[i]
5 joks pasipūtėlis akivaizdoje
tavo nestovės.
Piktadarių tu nekenti[y]
6 ir melagius tu pražudysi.[j]
Jehovai bjaurūs
ir smurtautojai*,
ir apgavikai.[k]
7 O aš, patyręs
tavo ištikimą meilę,[l]
įžengsiu į tavus Namus[m]

3 PSALMĖ

a Pr 15:1
b Iz 45:25
c Ps 27:6
d 2Sa 15:25
Ps 2:6
e Ps 4:8
Pat 3:24
f 2Ka 6:15, 16
Ps 27:3
Rom 8:31
g 1Ti 4:10
h 2Te 1:6
i Ps 37:39
Iz 43:11
Apr 19:1

4 PSALMĖ

y Ps 11:7
j Ef 4:26

Antra skiltis

a Ps 37:3
Ps 62:8
Pat 3:5
1Pt 4:19
b Sk 6:26
Ps 80:7
Pat 16:15
1Pt 3:12
c Ps 3:5
Pat 3:24, 26
d Kun 25:18

5 PSALMĖ

e Ps 65:2
1Pt 3:12
f Ps 55:16, 17
g Mk 1:35
h Ps 89:14
Pat 6:16–19
Hab 1:13
i Ps 15:1–5
Pat 12:19
y Rom 12:9
Hbr 1:9
j Pat 20:19
Jn 8:44
Kol 3:9
Apr 21:8
k Pr 9:6
Ps 55:23
Pat 6:16, 17
1Pt 3:10
l Ps 69:13
m 1Sa 3:3
1Me 16:1

4:1 *Pažod. „suspaudime padaryk man erdvės“. **4:3** *Arba „išskirs iš kitų“.

5:0 *Žr. žodynėlį. **5:6** *Arba „tie, kas lieja kraują“.

ir atsigręžęs į šventovę,
tavo šventąją buveinę,
iš pagarbos* tau
nusilenksiu.[a]
8 Dėl mano priešų vesk mane,
Jehova, savo teisumu
ir prieš mane nuo kelio
savojo pašalink kliūtis.[b]
9 Juk tuo, ką kalba jie,
negalima tikėti.
Jie kupini piktybės,
jų gerklės – atviri kapai,
liežuviai slidūs*.[c]
10 Pasmerks juos Dievas,
per savo kėslus jie pražus.[d]
Tebus šalin jie pavaryti
dėl kalčių daugybės,
nes jie maištauja prieš tave.
11 O prie tavęs kas glaudžiasi,
tie džiaugsis,[e]
jie džiūgaus visados.
Tu juos užstosi,
ir kas brangina tavo vardą,
džiaugsis tavyje.
12 Juk tu, Jehova,
teisųjį palaiminsi,
malone jį apgaubsi
lyg skydu.[f]

Vadovui. Pritariant styginiams. Pagal šeminitą*. Dovydo psalmė.

6 Nebark manęs įpykęs,
o Jehova,
nebausk įniršęs![g]
2 Jehova, pagailėk manęs,
nes aš nykstu.
Išgydyki mane, Jehova,[h]
nes mano kaulai tirta
3 ir mano siela
baisiai sukrėsta.[i]
Ar dar ilgai, Jehova?[y]
4 Atsigręžk, Jehova,
ir mane vaduok,[j]
gelbėk dėl ištikimosios
savo meilės![k]

5:7 *Arba „iš baimės“. **5:9** *Arba „pataikūniški“. **6:0** *Žr. žodynėlį.

5 PSALMĖ

a Ps 28:2
Ps 138:2

b Ps 25:4, 5
Ps 27:11

c Pat 29:5
Rom 3:13

d 2Sa 15:31
2Sa 17:23
Ps 7:14, 15

e Ps 40:16

f Pr 15:1
Ps 3:3

6 PSALMĖ

g Ps 38:1
Jer 10:24

h Ps 41:4
Ps 103:2, 3

i Mt 26:38, 39

y Ps 13:1, 2

j Ps 50:15

k Ps 119:88
Rd 3:22

Antra skiltis

a Ps 30:9
Ps 115:17
Mok 9:5, 10

b Ps 69:3

c Ps 39:12

d Ps 31:9

e Ps 3:4
Ps 145:18, 19
Hbr 5:7

f Ps 31:22
Ps 40:1
Jon 2:2

g Ps 40:14
Jer 20:11

7 PSALMĖ

h Ps 18:2
Pat 18:10

i Jer 15:15
2Ko 4:9
2Pt 2:9

y Ps 10:9

j Pat 17:13

5 Juk mirusieji
neminės tavęs.
Kape* argi
tave kas šlovins?[a]
6 Esu išvargęs nuo dejonių[b]
ir kiaurą naktį ašaromis
laistau savo lovą,
tvindau savo guolį.[c]
7 Nuo sielvarto
man temsta akys,[d]
man akys blausiasi dėl tų,
kurie ramybės man
neduoda.
8 Šalin jūs nuo manęs,
piktadariai,
nes mano verksmą
Jehova išgirs.[e]
9 Taip, Jehova išgirs
mano maldavimą,[f]
ir mano maldą
Jehova priims.
10 Teks kęsti gėdą
mano priešams,
jie bus išgąsdinti,
staiga jie bus paženinti
ir trauksis.[g]

Dovydo rauda, kurią jis giedojo Jehovai dėl benjamino Kušo žodžių.

7 Jehova, mano Dieve,
prie tavęs glaudžiuosi.[h]
Nuo persekiotojų
vaduok ir gelbėk,[i]
2 nes jie į gabalus mane
suplėšys it koks liūtas,[y]
pagriebę nusineš, ir niekas
neateis man į pagalbą.
3 Jehova, mano Dieve,
jei esu tuo kaltas –
jei mano rankos
darė neteisybę,
4 jei geradariui
atsilyginau piktu[j]
ir jei be priežasties
nedraugą apiplėšiau*, –

6:5 *Arba „Šeole“. Žr. žodynėlį. **7:4** *Arba galbūt „o to, kuris nepelnytai mane puola, pasigailėjau“.

5 tesiveja mane
ir tepačiumpa priešas,
tesumina į žemę
mano gyvastį
ir mano garbę tegu
dulkėse prapuldo. (*Sela*.)
6 Pakilk supykęs, o Jehova,
ir mano priešų įtūžį atremk,[a]
pabuski dėl manęs,
pareikalauki teisingumo.[b]
7 Teapsupa tave
tautų būrys –
prieš jas tu atsigręši
iš aukštybių.
8 Jehova tautoms
skelbs nuosprendį.[c]
Pagal mano teisumą
teisk mane, Jehova,
pagal mano ištikimybę.[d]
9 Nedorėlių piktadarybėms
galą padaryk,
o teisųjį sustiprink.[e]
Juk tu, teisusis Dieve,[f]
ištiri širdį,[g] giliausius
jausmus*.[h]
10 Dievas – mano skydas,[i]
doraširdžių Gelbėtojas,[y]
11 Dievas – teisingas Teisėjas,[j]
Dievas kasdien
skelbia nuosprendžius.
12 Jei kas neatgailauja,[k]
jis galanda kalaviją,[l]
lenkia, ruošia lanką,[m]
13 rengia mirtinus ginklus,
daro ugnines strėles.[n]
14 Pažvelkite į žmogų,
nedorybę įsčiose
nešiojantį, –
pradėjęs pikta,
jis pagimdo melą.[o]
15 Jis kasa duobę,
rausia ją giliai,
bet pats į duobę tą įpuola.[p]
16 Jo piktadarybė
grįš jam ant galvos,[r]
ant viršugalvio kris paties
padaryta skriauda.
17 Šlovinsiu Jehovą,
nes jis teisingas,[a]
giedosiu gyrių Jehovos,
Aukščiausiojo,[b] vardui.[c]

Vadovui. Gitito* melodija.
Dovydo psalmė.

8 Jehova, mūsų Viešpatie,
koksai šlovingas
visoj žemėj tavo vardas!
Savo didybę tu aukščiau
už dangų iškėlei.*[d]
2 Vaikų ir kūdikių lūpomis[e]
apreiškei savo galybę,
apreiškei dėlei priešininkų –
kad priešą ir kerštautoją
nutildytum.
3 Kai žvelgiu į tavo dangų,
tavo rankų darbą,
į mėnulį ir žvaigždes,
kurias tu padarei,[f] –
4 kas tas mirtingasis,
kad jį prisimeni,
kas tas žmogaus sūnus,
kad tu juo rūpiniesi?[g]
5 Jį padarei tik truputį
žemesnį už angelus*,
šlove ir didybe
apvainikavai.
6 Savo rankų darbus
davei jam valdyti,[h]
visa po kojų padėjai:
7 gyvulių kaimenes
ir bandas,
laukų žvėris,[i]
8 padangių sparnuočius,
jūrų žuvis
ir visa, kas jūrų takais
keliauja.
9 Jehova, mūsų Viešpatie,
koksai šlovingas
visoj žemėj tavo vardas!

7 PSALMĖ
a Ps 3:7
Ps 35:1
b Ps 103:6
c Pr 18:25
Ps 9:7, 8
d Ps 18:20
Ps 26:11
Ps 41:12
e Ps 37:25
f Įst 32:4
Apr 15:3
g 1Sa 16:7
h 1Me 28:9
Jer 17:10
Apr 2:23
i Pr 15:1
Pat 30:5
y Pat 2:21
j Pr 18:25
Ps 9:4
Ps 98:9
k Iz 55:7
l Įst 32:41
m Įst 32:21, 23
n Įst 32:42
o Jok 1:15
p Est 7:10
Ps 10:2
Ps 35:7, 8
Ps 57:6
Pat 26:27
r Est 9:24, 25

Antra skiltis
a Ps 35:28
b Dan 4:17
c Iz 25:1
Hbr 13:15
Apr 15:4

8 PSALMĖ
d 1Ka 8:27
Ps 104:1
Ps 148:13
e Mt 21:16
Lk 10:21
1Ko 1:27
f Ps 19:1
Ps 104:19
Iz 40:26
Rom 1:20
g Pr 1:29
Pr 9:3
Ps 144:3
Mt 6:25, 30
Jn 3:16
Apd 14:17
Hbr 2:6–8
h Pr 1:26
Pr 9:1, 2
i Pr 1:28
Pr 9:3

7:9 *Pažod. „ištiri širdį ir inkstus“.

8:0 *Žr. žodynėlį. **8:1** *Arba galbūt „Tavo didybė garsinama viršum dangaus“. **8:5** *Arba „už dieviškąsias būtybes“.

Vadovui. Mut labeno* melodija. Dovydo psalmė.

א [alefas]

9 Aš šlovinsiu tave
visa širdim, Jehova,
ir apie tavo darbus
įstabius kalbėsiu.[a]
2 Aš džiūgausiu
ir džiaugsiuos tavimi,
Aukščiausiasis,
giedosiu gyrių tavo vardui.[b]

ב [betas]

3 O mano priešai trauksis,[c]
jie klups akivaizdoje tavo
ir pražus,
4 nes mano teises tu gini
ir sprendi mano bylą,
į sostą atsisėdęs
tu teisi teisingai.[d]

ג [gimelis]

5 Tautas tu sudraudi,[e]
nedorėlius pragaišini
ir amžių amžiams
jų vardus išdildai.
6 Iš priešų liko
amžini griuvėsiai,
tu jų miestus išrovei.
Jau niekas jų nebeatmins.[f]

ה [hė]

7 O Jehova per amžius
sėdi soste,[g]
jo sostas tvirtas
dėlei teisingumo.[h]
8 Žemės gyventojus
jis teis teisingai,[i]
nešališkai jis teis tautas.[y]

ו [vavas]

9 Jehova – saugiausia
priebėga* vargdieniui,[j]
saugiausias prieglobstis
nelaimėj.[k]
10 Kas vardą tavąjį pažįsta,
tavimi pasitiki.[l]
Tu niekad neapleidi tų, kurie tavęs, Jehova, ieško.[m]

9:0; 9:16 *Žr. žodynėlį. **9:9** *Arba „aukštuma“.

9 PSALMĖ

a 1Me 16:12
1Me 29:11
Apr 4:11
b Ps 28:7
c Ps 56:9
d Ps 89:14
1Pt 2:23
e Įst 9:4
f Įst 25:19
g Ps 90:2
1Ti 1:17
h Rom 14:10
Apr 20:11
i Pr 18:25
Ps 85:11
Iz 26:9
j Ps 96:13
Ps 98:9
Apd 17:31
k Ps 91:2
l Ps 46:1
Ps 54:7
m Ps 91:14
Pat 18:10
Jer 16:21
2Me 20:12
Ps 25:15
2Ko 1:10

Antra skiltis

a Ps 96:10
Ps 107:19, 22
Iz 12:3, 4
b Pr 4:9, 10
Pr 9:5
Įst 32:43
2Ka 9:24, 26
2Ka 24:3, 4
Lk 11:49–51
c Iš 3:7
Ps 72:13, 14
Lk 18:7
d Ps 30:3
Iz 38:9, 10
Apr 1:17, 18
e Jer 17:19, 20
f Ps 13:5
Ps 20:5
g Įst 32:35
Pat 5:22
h Iš 14:4
Joz 2:10
2Ka 19:19
i Pat 26:27
Iz 3:11
y Ps 12:5
Ps 72:4
j Ps 10:17
Mt 5:5
k Pr 18:25
Ps 82:8
l Iš 15:16
Iš 23:27

ז [zainas]

11 Giedokite Jehovai – tam,
kuris gyvena Sione,
ir garsinkite tautose
jo darbus.[a]
12 Jis vargdienius atmins,
atkeršys už jų kraują,[b]
jų šauksmo neužmirš.[c]

ח [chetas]

13 Jehova, pagailėk manęs,
pažvelk, kaip priešai
engia!
Nuo mirties vartų
mane tu pakelsi,[d]
14 kad garsinčiau
Siono dukters vartuose
tavo šlovingus darbus,[e]
kad tavo išgelbėjimu
džiaugčiausi.[f]

ט [tetas]

15 Tautos įpuola
į savo iškastą duobę,
jų kojos įkliūva į pačių
suregztas pinkles.[g]
16 Jehova apsireiškia –
daro teismą.[h]
Į spąstus, savo rankomis
paspęstus, nedorėlis
įkliūva.[i]
(Higajonas*. *Sela*.)

י [jodas]

17 Nedorėliai į kapą* žengia,
ten žengia visos tautos,
kurios pamiršta Dievą.
18 O vargšas neliks užmirštas[y]
ir niekad neišblės
romaus žmogaus viltis.[j]

כ [kafas]

19 Pakilk, Jehova! Neleisk
mirtingajam paimti viršų!
Tebūna tautos teisiamos
tavo akivaizdoj.[k]
20 Jehova, įvaryk joms baimės![l]
Težino tautos, kad jos –
tiktai mirtingi žmonės.
(*Sela*.)

9:17 *Arba „Šeolą“. Žr. žodynėlį.

ל [lamedas]

10 Kodėl, Jehova,
atsitolinai?
Kodėl nelaimės metą
tu pasislėpei nuo mūsų?[a]
2 Nedorėlis vargdienį
puola įžūliai,[b]
tačiau į savo pinkles
pats įklius.[c]
3 Jis savo įgeidžiais
didžiuojasi[d]
ir laimina gobšuolį*,

נ [nūnas]

jis niekina Jehovą.
4 Dėl savo didelės puikybės
nedorėlis į nieką
nesigilina.
„Dievo nėra“, –
tokios jo mintys.[e]
5 Jam viskas klojasi gerai,[f]
bet nesuvokia jis
tavų sprendimų.[g]
Iš priešų jis tik pasišaipo.
6 „Manęs juk niekas nepajudins, – sako širdyje, –
ir negandos aš neregėsiu
per kartų kartas.“[h]

פ [pė]

7 Jo burnoje – keiksmai,
melai, grasinimai,[i]
jam ant liežuvio –
piktenybė ir užgaulė.[y]
8 Jis tyko prie gyvenviečių,
iš pasalų nekaltą žmogų
puola ir nužudo.[j]

ע [ainas]

Jo akys tik ir dairosi
aukos.[k]
9 Pasaloje jis tyko tarsi
liūtas savo guolyje*,[l]
jis tyko,
kad pagriebtų vargšą.
Pagriebęs jį,
tinklan įtraukia,[m]

10:3 *Arba galbūt „gobšuolis liaupsina save“. **10:9** *Arba „tankumyne“.

10 PSALMĖ

a Ps 13:1
Ps 22:1
Jer 14:8
b Iš 14:17
c Ps 7:14, 16
Ps 37:7
Pat 5:22
Pat 26:27
d Iš 15:9
Oz 12:8
e Ps 14:1, 2
Ps 53:1
Sof 1:12
f Ps 37:35
g Iz 26:11
Oz 14:9
h Pat 14:16
Mok 8:11
i Rom 3:14
y Ps 7:14
Ps 12:2
Ps 55:21
j Pat 1:10, 11
k Ps 17:9, 11
l Job 38:39, 40
Ps 17:12
Ps 59:3
m Ps 140:5
Jer 5:26

Antra skiltis

a Mok 8:11
b Ps 73:3, 11
Ps 94:3, 7
Ez 8:12
Ez 9:9
c Ps 3:7
d Mch 5:9
e Ps 9:12
Ps 35:10
f 2Ka 9:26
2Me 6:23
g 1Pt 4:19
h Įst 10:17, 18
Ps 146:9
Hbr 13:6
i Job 38:15
y Iš 15:18
Ps 145:13
Jer 10:10
Dan 4:34
1Ti 1:17
j Ps 9:5
Ps 44:2
k Ps 9:18
l 1Me 29:18, 19
m Pat 15:8
1Pt 3:12
n Ps 72:4
o Iz 51:12

11 PSALMĖ

p 2Me 14:11
Ps 7:1
Ps 56:11

10 sutriuškinta auka
ant žemės krinta.
Štai taip nelaimėliai
į jo nagus įpuola.
11 „Užmiršo Dievas, –
širdyje jis sako,[a] –
šalin nusigręžė,
į nieką nebežiūri.“[b]

ק [kofas]

12 Pakilk, Jehova![c]
Pakelki ranką, Dieve![d]
Vargdienių neužmirški![e]
13 Kodėl nedorėlis
iš Dievo drįsta tyčiotis?
„Manęs atsiskaityti nepašauksi!“ – širdyje jis taria.

ר [rešas]

14 Bet visą sielvartą
ir vargą tu matai,
regi tu viską ir imiesi veikti.[f]
Nelaimėlis štai kreipias
į tave,[g]
našlaičiui tu esi globėjas.[h]

ש [šynas]

15 Palaužki ranką piktadariui,
žmogui nedoram,[i]
kad net ieškodamas
jo nedorybės neberastum.
16 Per amžių amžius
Jehova yra Karalius.[y]
Jo žemėj priešiškų tautų
neliko.[j]

ת [tavas]

17 Romiųjų prašymus,
Jehova, tu išgirsi,[k]
jų širdį padarysi tvirtą,[l]
atidžiai juos išklausysi.[m]
18 Našlaičio, sutryptojo
teises tu apginsi,[n]
kad joks mirtingasis jiems
žemėje nekeltų baimės.[o]

Vadovui. Dovydo.

11 Prie Jehovos
aš glaudžiuosi,[p]
tad kaip man galite sakyti:
„Paukšti, lėk į savo kalną!

2 Žiūrėk: nedorėlis
jau lenkia lanką,
jau deda strėlę prie templės
ir iš tamsos
į doraširdį taikosi.
3 Kai griūva pamatai*,
ką bedaryt teisiajam?“
4 Jehova yra šventykloje,
savo šventoj buveinėj.[a]
Jehovos sostas – danguje.[b]
Jo akys stebi,
skvarbus jo žvilgsnis*
tiria žmonių sūnus.[c]
5 Jehova ištiria ir teisų,
ir nedorą žmogų.[d]
Jis* nekenčia tų,
kas mėgsta smurtą.[e]
6 Ant nedorėlių
jis siųs žabangų* lietų.
Ugnis, siera[f] ir svilinantis
vėjas – jiems skirta taurė.
7 Juk Jehova yra teisus,[g]
ir teisūs darbai
jam patinka.[h]
Dorieji regės jo veidą.[i]

Vadovui. Pagal šeminitą*.
Dovydo psalmė.

12 Gelbėk, Jehova, nes
ištikimųjų nebeliko,
pradingo ištikimieji
iš žmonių tarpo.
2 Jie vieni kitiems meluoja,
kalba pataikūniškai,
dvilype širdimi.[y]
3 Jehova sunaikins
pataikūnes lūpas
ir liežuvį pagyrūną[j] –
4 tuos, kurie sako:
„Liežuviu mes galim viską,
lūpos vykdo mūsų valią.
Kas tad viešpataus
mums?“[k] –
5 „Vargdieniai skriaudžiami,
vargšai dūsauja,[a]
todėl aš pakilsiu, –
sako Jehova, –
ir užstosiu nuo tų,
kurie juos niekina.“
6 Jehovos žodžiai tyri[b] –
lyg sidabras, molio
krosnyje išgrynintas,
septyniskart valytas.
7 Vargdienius
tu sergėsi, Jehova,[c]
kiekvieną jų apsaugosi
nuo šios kartos –
per amžius bus jie saugūs.
8 Žmonių sūnūs
aukština niekšybę,
todėl nedorėliai
laisvai sau vaikštinėja.[d]

Vadovui. Dovydo psalmė.

13 Ar dar ilgai, Jehova,
užmaršty mane laikysi?
Nejaugi amžinai?
Kiek dar slėpsi savo veidą
nuo manęs?[e]
2 Ar dar ilgai
reikės kamuotis,
kas dieną kęsti širdgėlą?
Ar mano priešas
ir toliau ims viršų?[f]
3 Pažvelki į mane
ir atsiliepk, Jehova,
mano Dieve,
suteik akims šviesos,
mirties miegu
kad neužmigčiau,
4 kad priešas nesakytų:
„Aš jį nugalėjau!“
ir engėjas nesidžiaugtų
mano žlugimu.[g]
5 Pasitikiu ištikimąja
tavo meile.[h]
Netvers širdis džiaugsmu,
kad tu mane išgelbėjai.[i]
6 Jehovai aš giedosiu, nes jis
atlygina man su kaupu.[y]

11 PSALMĖ

a Mch 1:2
Hab 2:20

b 2Me 20:6
Ps 103:19
Apr 4:2, 3

c 2Me 16:9
Pat 15:3
Zch 4:10
Hbr 4:13

d Pr 6:5
Pr 7:1

e Pat 3:31
Pat 6:16, 17

f Pr 19:24
Ez 38:22

g Įst 32:4

h Ps 146:8

i Job 36:7
Ps 34:15
1Pt 3:12

12 PSALMĖ

y Ps 28:3

j Iš 15:9, 10
1Sa 2:3
Ez 28:2

k Ps 10:5

Antra skiltis

a Iš 3:7

b 2Sa 22:31
Ps 19:8

c 1Sa 2:9

d Mok 8:11

13 PSALMĖ

e Job 13:24
Ps 6:3
Ps 22:2

f Ps 22:7, 8

g Ps 25:2
Ps 35:19

h Ps 52:8
Ps 147:11
1Pt 5:6, 7

i 1Sa 2:1

y Ps 116:7
Ps 119:17

11:3 *Arba „teisingumo pamatai“. **11:4** *Arba „spindinčios jo akys“. **11:5** *Arba „Jo siela“, „Jo esybė“. **11:6** *Arba galbūt „žarijų“. **12:0** *Žr. žodynėlį.

Vadovui. Dovydo.

14 Kvailys sau taria širdyje:
„Nėra Jehovos!“[a]
Darbai jų nedori,
jų elgesys
pasibjaurėtinas,
nėra kas gera darytų.[b]
2 Jehova iš dangaus
žvelgia į žmonių sūnus,
žiūri, ar bėra
kas nuovokus,
kas Jehovai tarnautų.[c]
3 Visi jie nuklydę,[d]
visi iki vieno sugedę.
Nėra kas gera darytų,
nėra nė vieno.
4 Nejau piktadariai
nesusiprotės?
Jie ryja mano tautą
tartum duoną,
Jehovos jie nesišaukia.
5 Bet siaubas juos pagaus,[e]
nes Jehova yra
su teisiųjų gimine*.
6 Jūs, piktadariai, mėginate
vargdienio užmojus
nieku paversti,
betgi jo prieglobstis
yra pats Jehova.[f]
7 Teateina iš Siono
išgelbėjimas Izraeliui![g]
Kai Jehova parves
savo tautos tremtinius,
Jokūbas džiaugsis,
Izraelis džiūgaus.

Dovydo psalmė.

15 Jehova, kas gali tavo
Palapinėje svečiuotis?
Kas gali pasilikti
tavo šventajame kalne?[h]
2 Tik tas, kas gyvena dorai,[i]
kas elgiasi teisiai[y]
ir širdyje kalba tiesą,[j]
3 kas savo liežuviu
nešmeižia,[k]
nedaro pikta artimui,[a]
nejuodina bičiulių,[b]
4 kas niekšo šalinasi,[c]
o bijančius Jehovos gerbia,
kas žodžio* laikosi
net nuostolį patirdamas,[d]
5 kas neima palūkanų
iš skolininko[e]
ir nesileidžia paperkamas
liudyt prieš nekaltąjį.[f]
Toksai žmogus
bus visada saugus*.[g]

Dovydo miktamas*.

16 Sergėk mane, Dieve, –
prie tavęs glaudžiuosi.[h]
2 Jehovai aš tariau:
„Tu – Jehova,
tu – visas mano gėris.
3 Ir kaip džiaugiuosi aš
krašte gyvenančiais
šventaisiais ir
garbingaisiais!“[i]
4 Kas skuba pas kitus dievus,
tas daugina
savo skausmus.[y]
Liejamųjų kraujo atnašų
jiems neaukosiu,
mano lūpos
jų vardų netars.[j]
5 Jehova – manasis turtas,
man skirta dalis,[k]
mana taurė.[l]
Tu saugai mano paveldą.
6 Puikių žemių
man atmatuota,
savo paveldu
esu labai patenkintas.[m]
7 Šlovinsiu Jehovą,
kuris pamokymų
man teikia.[n]
Štai mano mintys*
net nakčia mane pataiso.[o]

14 PSALMĖ

a Ps 10:4
Iz 29:16
b Ps 53
Rom 3:10–12
c 2Me 16:9
Ps 33:13–15
Hbr 11:6
d Mok 7:29
e Iš 15:16
f Ps 9:9
Ps 142:5
g Rom 11:26, 27

15 PSALMĖ

h Ps 2:6
Ps 24:3, 4
i Ps 1:1
y Iz 33:15, 16
Apd 10:34, 35
j Pat 3:32
Ef 4:25
k Kun 19:16
Ps 101:5
Pat 20:19

Antra skiltis

a Pat 14:21
Rom 12:17
b Iš 23:1
c Est 3:2
d Joz 9:18–20
Ts 11:34, 35
Ps 50:14
Mt 5:33
e Iš 22:25
f Iš 23:8
g Ps 16:7, 8
Pat 12:3
2Pt 1:10

16 PSALMĖ

h Ps 25:20
i Ps 119:63
y Įst 8:19
Ps 97:7
Jon 2:8
j Iš 23:13
Joz 23:6, 7
k Ps 73:26
l Ps 23:5
m Ps 78:55
n Iz 48:17
o Ps 17:3
Ps 26:2

14:5 *Pažod. „karta“.

15:4 *Pažod. „priesaikos“. **15:5** *Arba „bus nepajudinamas“. **16:0** *Žr. žodynėlį. **16:7** *Arba „slapčiausi jausmai“. Pažod. „inkstai“.

8 Visad turiu Jehovą
prieš akis,[a]
jis mano dešinėj –
aš nesvyruosiu.[b]
9 Todėl širdis manoji
džiūgauja, visa esybė*
džiaugiasi,
aš gyvenu ramus.
10 Manęs* kape# tu nepaliksi,[c]
neleisi savo ištikimajam
matyti duobės△.[d]
11 Tu man parodai
gyvenimo taką.[e]
Džiaugsmo apstybė
yra su tavimi,[f]
tavo dešinėje –
amžina laimė.

Dovydo malda.

17 Išgirsk mane, Jehova, kai
maldauju teisingumo,
sukluski, kai šaukiuos
pagalbos,
ir maldą išklausyk, –
juk aš meldžiuosi
be klastos.[g]
2 Tegul man iš tavęs
teisingas nuosprendis
ateina,[h]
temato tavo akys, kas teisu.
3 Tiri tu mano širdį,
nakčia mane tu tikrini[i]
ir grynini.[y]
Pažvelk – jokių aš kėslų
nerezgiau
ir lūpomis nenusidėjau.
4 Takais plėšikų
paskui daugelį neinu,
nes tavo lūpų žodžio
aš klausau.[j]
5 Keliu tavuoju
tegu žengia mano kojos,
tada neteks man klupti.[k]

16:9 *Pažod. „mano šlovė“. **16:10** *Arba „Mano sielos“. Žr. žodynėlį. #Arba „Šeole“. Žr. žodynėlį. △Arba galbūt „supuvimo“.

16 PSALMĖ

a Ps 139:17, 18

b Ps 73:23
Apd 2:25–28

c Ps 49:15
Apd 2:31
Apd 3:15
Apr 1:17, 18

d Job 14:13, 14
Apd
13:34–37

e Pat 12:28

f Ps 21:6
Mt 5:8

17 PSALMĖ

g Ps 145:18

h Ps 37:5, 6

i Ps 11:5
Ps 16:7
1Ko 4:4

y Ps 26:2
Mal 3:3
1Pt 1:6, 7

j Ps 119:9

k Ps 18:36
Ps 94:18
Ps 119:133
Ps 121:3

Antra skiltis

a Ps 55:16

b Iz 37:17

c Ps 31:21
Rd 3:22

d Įst 32:9, 10
Zch 2:8

e Rūt 2:12
Ps 36:7
Ps 57:1

f 1Sa 24:11
Ps 35:4

g 1Sa 23:26

h Ps 7:6

i Ps 73:12

y Mt 5:45

j Ps 65:4

6 Tavęs šaukiuosi, Dieve,
ir žinau, kad atsiliepsi.[a]
Palenkęs ausį prie manęs,
klausykis mano žodžių[b]
7 ir įstabiais darbais parodyk
savo ištikimą meilę.[c]
O Gelbėtojau mūsų,
gelbėk tuos, kas
glaudžias tavo dešinėj,
nuo tų, kas prieš tave
sukyla!
8 Kaip savo akies vyzdį
mane sergėk,[d]
savų sparnų šešėlyje
paslėpk.[e]
9 Saugoki mane nuo nedorų
žmonių, nuo užpuolikų,
nuo priešų mirtinų,
kurie mane apspitę.[f]
10 Širdis jų surambėjusi,*
jų lūpos kalba įžūliai.
11 Dabar jie mus apstoja[g]
ir taikosi parblokšti.
12 Nedorėlis – it liūtas,
pasirengęs sudraskyti,
it jaunas liūtas,
tykantis pasaloje.
13 Pakilk, Jehova, stok
prieš jį[h] ir parklupdyk!
Mane kalaviju savuoju
gelbėk nuo nedorėlio.
14 Sava ranka vaduok mane,
Jehova,
nuo tų, kurie pasaulyje
vien šia diena gyvena.[i]
Tu jiems teiki
gėrybių gausą[y]
ir jie palieka paveldą
sūnų daugybei.
15 O aš – aš teisume gyvenda-
mas regėsiu tavo veidą.
Tavo akivaizdoj pabudęs,*
laimingas būsiu.[j]

17:10 *Arba „Jie riebalais aptekę“. **17:15** *Arba „Tavo pavidalą matydamas“.

Vadovui. Giesmė, kurios žodžiais Jehovos tarnas Dovydas kreipėsi į Jehovą tą dieną, kai Jehova išgelbėjo jį iš visų priešų ir iš Sauliaus rankų. Jis sakė:[a]

18 Kaip aš myliu tave,
Jehova, mano stiprybe![b]
2 Jehova – mano uola, mano
tvirtovė ir vaduotojas.[c]
Mano Dievas – uola,[d]
kur prieglobstį randu,
jis – manasis skydas
ir išgelbėjimo ragas*,
saugiausia priebėga#.[e]
3 Šauksiuosi Jehovos,
Šlovingojo,
ir būsiu išgelbėtas
nuo priešų.[f]
4 Mirties virvės
mane pančiojo,[g]
niekšai gąsdino
it potvynio srautai,[h]
5 kapo* pančiai mane raizgė,
mirties pinklės
buvo pasitikusios.[i]
6 Nelaimėje
šaukiaus Jehovos,
Dievą savąjį
meldžiau pagalbos,
ir mano balsą
jis šventykloje išgirdo,[y]
pasiekė šauksmas jo ausis.[j]
7 Tada sujudo
sudrebėjo žemė,[k]
susvyravo susiūbavo
kalnų pamatai,
nes jis užsirūstino.[l]
8 Iš šnervių jam
veržėsi dūmai,
iš burnos – ryjanti ugnis,[m]
žarijos nuo jo pasipylė.
9 Palenkęs dangų
jis ėmė leistis,[n]
juodi debesys
buvo jam po kojų.[o]

18:2 *Arba „ir galingas gelbėtojas“. Žr. žodynėlyje „ragas“. #Arba „aukštuma“.
18:5 *Arba „Šeolo“. Žr. žodynėlį.

18 PSALMĖ

a 2Sa 22:1
b Ps 18:32
Iz 12:2
c Ps 3:3
Ps 37:39, 40
Ps 40:17
d Įst 32:4
e Pr 15:1
2Sa 22:2–4
f Ps 50:15
g 1Sa 20:3
Ps 116:3
h 2Sa 20:1
2Sa 22:5, 6
Ps 22:16
i Mok 9:12
y Ps 11:4
j 2Sa 22:7
Ps 10:17
Ps 34:15
1Pt 3:12
k Ts 5:4
l 2Sa 22:8–16
Ps 77:18
m Iz 30:27
n Ps 144:5
Iz 64:1
o 2Sa 22:10

Antra skiltis

a Ps 99:1
b Ps 104:3
Hbr 1:7
c Ps 97:2
d Job 36:29
e 1Sa 2:10
1Sa 7:10
f 2Sa 22:14
Ps 29:3
g Iz 30:30
h Job 36:32
Ps 144:6
i Ps 74:15
Ps 106:9
Ps 114:1, 3
y Įs 15:8
2Sa 22:16
j 2Sa 22:17–20
Ps 124:2–4
k Ps 3:7
l Ps 35:10
m 1Sa 19:11
1Sa 23:26
n Ps 149:4

10 Jis sėdo ant kerubo
ir skriejo,[a]
nėrė žemyn
ant dvasios* sparnų.[b]
11 Paskui apsidengė
tamsybe[c] –
tamsiuose vandenyse,
tirštuose debesyse
pasislėpė lyg palapinėje.[d]
12 Iš šviesumos jam priešaky
pro debesis kruša pabiro
ir žarijos pasipylė.
13 Jehova sugriaudėjo
danguj,[e]
Aukščiausiasis
prabilo garsiai,[f]
krušą žerdamas ir žarijas.
14 Strėles jis laidė ir
išblaškė mano priešus,[g]
svaidėsi žaibais,
jų gretose sukėlė
sąmyšį.[h]
15 Upių vagos atsidengė,[i]
žemės pamatai atsivėrė
nuo tavo, Jehova,
grūmojimo,
nuo smarkaus tavo
šnervių pūstelėjimo.[y]
16 Iš aukštybių
jis ištiesė ranką
ir sugriebęs ištraukė
mane iš gelmių,[j]
17 išgelbėjo nuo
galingo priešo,[k]
nuo persekiotojų,
už mane stipresnių.[l]
18 Nelaimės dieną
jie prieš mane pakilo,[m]
bet mano ramstis
buvo Jehova.
19 Jis išvedė mane
į saugią* vietą,
išgelbėjo,
nes aš jam patikau.[n]

18:10 *Arba „vėjo“. **18:19** *Arba „erdvią“.

20 Jehova atlygina man
pagal mano teisumą,[a]
atmoka pagal mano rankų
tyrumą.[b]
21 Jehovos keliais aš einu
ir nedarau pikta –
nuo Dievo nesitraukiu.
22 Visi jo sprendimai
priešais mane,
jo įstatų aš nepaniekinsiu.
23 Liksiu doras jo akivaizdoje[c]
ir saugosiuos kaltės.[d]
24 Teatlygina man Jehova
pagal mano teisumą,[e]
pagal mano rankų tyrumą
jo akyse.[f]
25 Su ištikimu
tu elgiesi ištikimai,[g]
su doru žmogumi – dorai,[h]
26 tyram tu pasirodai
esąs tyras,[i]
o suktą pergudrauji.[y]
27 Juk menką žmogų
tu gelbsti,[j]
o išdidųjį* nužemini.[k]
28 Tu, Jehova,
uždegi mano žibintą,
manasis Dievas nušviečia
mano tamsybę.[l]
29 Su tavimi galiu
pulti gaujų plėšikų,[m]
su savo Dievu galiu
peršokti mūrą.[n]
30 Dievo kelias tobulas,[o]
Jehovos žodis
ugnimi išgrynintas.[p]
Jis – skydas visiems,
kas prie jo glaudžiasi.[r]
31 Kas kitas yra Dievas,
jei ne Jehova?[s]
Kas kitas yra uola,
jei ne mūsų Dievas?[t]
32 Dievas apsiaučia
mane stiprybe,[u]
manąjį kelią padaro tiesų.[v]

18:27 *Pažod. „išdidžias akis“.

18 PSALMĖ

a 1Sa 26:23
1Ka 8:32
b 1Sa 24:11
2Sa 22:21–25
Ps 24:3, 4
c Ps 84:11
d 2Sa 22:24
Pat 14:16
e Iz 3:10
Hbr 11:6
f 2Sa 22:25
Pat 5:21
g Ps 97:10
h 2Sa 22:26–31
Job 34:11
Jer 32:19
i Mt 5:8
y Ps 125:5
j Job 34:28
k Pat 6:16, 17
Iz 2:11
Lk 18:14
l Ps 97:11
Iz 42:16
m 2Sa 5:19
Hbr 11:32–34
n 2Sa 22:30
Fil 4:13
o Įst 32:4
Dan 4:37
Apr 15:3
p Ps 12:6
Ps 19:8
r Ps 18:2
Ps 84:11
s Ps 86:8
Iz 45:5
t Įst 32:31
1Sa 2:2
2Sa 22:32–43
u Ps 84:5, 7
v Iz 26:7

Antra skiltis

a Hab 3:19
b Pr 15:1
Įst 33:29
Ps 28:7
c 2Sa 22:36
Ps 113:6–8
d Ps 17:5
e Ps 2:8, 9
f Ps 44:5
g 2Sa 22:41
Ps 34:21
h 1Sa 30:6
i 2Sa 8:3
Ps 2:8
y 2Sa 22:44–46
j Įst 33:29

33 Jis man duoda elnio kojas,
užveda mane
į pačias aukštumas.[a]
34 Mano rankas jis lavina kovai,
galiu net vario lanką
sulenkti.
35 Tu duodi man
išgelbėjimo skydą,[b]
tavo dešinė mane palaiko
ir tavo nuolankumas
daro mane didį.[c]
36 Taką mano žingsniams
tu praplatini,
mano kojos neklups.[d]
37 Persekiosiu savo priešus
ir pavysiu,
tol negrįšiu,
kol nesudorosiu.
38 Juos sutriuškinsiu,
kad nebepakiltų,[e]
man po kojomis jie kris.
39 Kovai tu mane
stiprybe apginkluosi,
priešininkus parklupdysi
prieš mane.[f]
40 Tu priversi
mano priešus trauktis,
ir aš padarysiu galą tiems*,
kurie manęs nekenčia.[g]
41 Jie šaukiasi pagalbos,
bet nėra kas gelbėtų,
šaukiasi paties Jehovos,
bet jis neatsiliepia.
42 Sutrinsiu juos į dulkes
ir paleisiu vėjais,
it gatvių purvą išdrabstysiu.
43 Nuo tautiečių kaltinimų
mane ginsi,[h]
skirsi man tautas valdyti,[i]
ir tauta, kurios nepažinojau,
man tarnaus.[y]
44 Vos apie mane išgirdę,
jie norės paklusti,
svetimšaliai gūžtamiesi
pas mane ateis.[j]

18:40 *Pažod. „nutildysiu tuos“.

45 Svetimšalius
bus persmelkusi baimė,
drebėdami išeis jie
iš savų tvirtovių.
46 Jehova – gyvasis Dievas.
Tebūna gyrius
mano Uolai![a]
Dievui, mano Gelbėtojui,
tebūnie šlovė![b]
47 Dievas už mane atkeršija,[c]
tautas pakloja man po kojų,
48 nuo pagiežingų priešų
gelbsti.
Tu iškeli mane aukštai,
kad užpuolikai
nepasiektų,[d]
nuo smurtaujančio
žmogaus gini.
49 Už tai aš šlovinsiu tave,
Jehova, tautose,[e]
giedosiu gyrių tavo vardui.[f]
50 Savo karaliui jis dovanoja
didžių pergalių*,[g]
jis maloningai elgiasi
su savo pateptuoju[h] –
su Dovydu ir jo palikuoniais[#] – per amžius.[i]

Vadovui. Dovydo psalmė.

19 Dangūs skelbia
Dievo šlovę,[y]
dangaus platybės garsina
jo rankų darbą.[j]
2 Diena po dienos
kalba jų liejasi,
naktis po nakties
jie savo žinią skleidžia
3 be jokio šnekesio,
be žodžių.
Jų balso negirdėti,
4 tačiau jų garsas sklinda*
per visą žemę
ir jų žinia –
iki pasaulio pakraščių.[k]
Jis danguje pastatė
palapinę saulei.
5 Tarsi jaunikis
ji iš savo kambario išeina,
tarsi galiūnas
džiūgaudama nuskuba
savu keliu.
6 Nuo vieno dangaus krašto
ji atkyla,
lanku keliauja iki kito.[a]
Nuo jos kaitros
negali niekas pasislėpti.
7 Jehovos įstatymas tobulas,[b]
jis atgaivina sielą.[c]
Jehovos priesakai*
patikimi[d] – nepatyrusį
padaro išmintingą.[e]
8 Jehovos įsakai teisingi,
jie džiugina širdį.[f]
Jehovos įsakymas tyras,
akims jis teikia šviesos.[g]
9 Jehovos baimė[h] tauri,
ji tveria per amžius.
Jehovos sprendimai tikri,
visi iki vieno teisingi.[i]
10 Jie brangintini
labiau už auksą –
už daugybę gryno aukso,[y]
saldesni už medų,[j]
varvantį iš korių.
11 Tavo tarną jie apsaugo*.[k]
Kas jų laikosi,
tas gauna didį atlygį.[l]
12 O savas klaidas
ar kas įžvelgia?[m]
Atleisk man nuodėmes,
kurių pats nesuvokiu.
13 Ir savo tarną
sulaikyk nuo įžūlavimo,[n]
manęs teneužvaldo
įžūlumas.[o]
Tada aš būsiu be kaltės*[p]
ir nuodėmė sunki
manęs neslėgs.

18 PSALMĖ

a Įst 32:4
b Iš 15:2
2Sa 22:47–49
c Įst 32:35
Nah 1:2
Rom 12:19
d 2Sa 7:9
Ps 59:1
e Įst 32:43
Ps 117:1
Iz 11:10
f 2Sa 22:50, 51
1Me 16:9
Rom 15:9
g Ps 2:6
Ps 144:10
h 2Sa 7:15–17
1Ka 3:6
i Ps 89:20, 36
Iz 9:7
Lk 1:32, 33
Apr 5:5

19 PSALMĖ

y Ps 8:3, 4
Iz 40:22
Rom 1:20
j Ps 150:1
Apr 4:11
k Rom 10:18

Antra skiltis

a Ps 104:19
b Ps 119:72
c Ps 23:3
d Ps 119:111, 129
e Pat 1:5
2Ti 3:15
f 2Me 24:9, 10
g Pat 4:4
Pat 6:23
Mt 6:22
h Įst 10:12
Pat 1:7
Mal 3:16
i Ps 119:137, 160
Apr 16:7
y Ps 119:127
Pat 8:10
j Ps 119:103
Pat 16:24
k Ps 119:11
l Ps 119:165
m 1Ko 4:4
n Pr 20:6
Įst 17:12
1Sa 15:23
2Sa 6:7
2Me 26:16–18
o Ps 119:133
p Iz 38:3

18:50 *Arba „didį išgelbėjimą“. #Pažod. „sėklą“. **19:4** *Arba galbūt „jų matuoklė driekiasi“.

19:7 *Arba „priminimai“. **19:11** *Arba „perspėja“. **19:13** *Arba „doras“.

14 Tepatinka tau
mano lūpų žodžiai
ir mano širdies mintys,[a]
Jehova, mano Uola[b]
ir mano Atpirkėjau![c]

Vadovui. Dovydo psalmė.

20 Teišklauso tave Jehova
negandos dieną,
Jokūbo Dievo vardas
tave tesaugo.[d]
2 Tesiunčia jis pagalbą
iš šventovės,[e]
iš Siono tave tesustiprina.[f]
3 Teatmena
visas tavo atnašas,
tavo deginamąją auką
mielai tepriima* (*sela*),
4 tesuteikia, ko trokšta
tavo širdis,[g]
visus tavo užmojus
sėkmingus tepadaro.
5 Dėl tavo pergalių*
mes džiūgausim,[h]
savo Dievo vardu
kelsim pergalės ženklus.[i]
Tegul tau duoda Jehova,
ko tik prašai!
6 Dabar žinau, kad Jehova
savo pateptąjį sergi,[y]
danguje, savo šventovėje,
išklauso,
savo dešine
galingai gelbsti*.[j]
7 Vieni kliaujasi kovos
vežimais, kiti – žirgais,[k]
o mes šaukiamės Jehovos,
savo Dievo, vardo.[l]
8 Anie parklumpa, krinta,
o mes pakylame
ir atsitiesiame.[m]
9 Jehova, sergėki karalių![n]
Tą dieną, kai šauksimės
pagalbos, jis atsilieps.[o]

20:3 *Pažod. „telaiko riebia“. **20:5** *Arba „išgelbėjimo“. **20:6** *Arba „teikia jam didžių pergalių“.

19 PSALMĖ

a Ps 49:3 Ps 51:15 Ps 143:5 Fil 4:8
b Ps 18:2
c Job 19:25 Iz 43:14

20 PSALMĖ

d Ps 9:10 Pat 18:10
e 2Me 20:8, 9
f 2Sa 5:7 Ps 50:2 Ps 134:3
g Ps 21:1, 2
h Ps 59:16
i 1Sa 17:45
y Ps 2:2, 4
j Ps 17:7
k Ps 33:17 Iz 31:1
l 2Me 14:11 2Me 20:12 2Me 32:8
m Ts 5:31 Ps 125:1
n Ps 18:50
o Ps 44:4

Antra skiltis

21 PSALMĖ

a Ps 63:11
b Ps 28:7
c Ps 2:8 Ps 20:4
d 2Sa 12:30
e Ps 13:3 Ps 61:6
f 2Sa 7:8, 9
g Ps 72:17
h Ps 16:11 Ps 45:7
i 1Sa 30:6
y Ps 16:8
j Įst 32:22 Ps 110:5 Mal 4:1
k Ps 34:16
l Ps 2:1

Vadovui. Dovydo psalmė.

21 Kaip džiaugiasi karalius
tava galybe, o Jehova![a]
Kaip džiūgauja,
kad tu jį gelbsti![b]
2 Ko troško jo širdis,
tu suteikei,[c]
jo lūpų prašymo neatmetei.
(*Sela*.)
3 Juk tu dosniais palaiminimais jį pasitinki,
dedi jam ant galvos
vainiką gryno aukso.[d]
4 Gyvenimo tave jis prašė,
ir davei,[e]
davei gyventi jam ilgai –
per amžių amžius.
5 Jį gelbėdamas padarai
didžiai šlovingą,[f]
teiki jam prakilnumo
ir didybės,
6 palaimini jį amžiams[g]
ir savo artumu*
pripildai džiaugsmo.[h]
7 Karalius pasikliauja
Jehova.[i]
Aukščiausiasis
ištikimai jį myli,
tad jis yra saugus.[y]
8 Tava ranka suranda
visus priešus,
tavoji dešinė suranda tuos,
kurie tavęs nekenčia.
9 Atėjus metui apsireikši
ir juos paversi
krosnimi liepsnojančia.
Jehovos pyktis juos praris,
ugnis juos sunaikins.[j]
10 Tu pragaišinsi
jų vaikus iš žemės,
palikuonius jų –
iš žmonijos,
11 mat jie sumanė pikta
prieš tave.[k]
Jie rezga užmačias,
bet nieko nelaimės.[l]

21:6 *Pažod. „veidu“.

12 Tu lanką savąjį
į juos* nutaikysi,[a]
ir teks jiems trauktis.
13 Pakilk, Jehova,
parodyk savo galią!
Mes giesmėmis
galybę tavo apgiedosim.

Vadovui. „Elnės auštant“ melodija*.
Dovydo psalmė.

22 Mano Dieve, mano Dieve,
kodėl mane apleidai?[b]
Kodėl taip atitolinai
išgelbėjimą nuo manęs?
Kodėl esi toli nuo sielvartingo mano šauksmo?[c]
2 Mano Dieve,
šaukiuosi tavęs dieną,
bet tu neatsakai,[d]
ir visą naktį negaliu nurimti.
3 Esi tu šventas,[e]
tavasis sostas –
Izraelio gyriaus apsupty.
4 Mūsų tėvai
tavim pasitikėjo,[f]
pasitikėjo – ir juos gelbėjai,[g]
5 tavęs jie šaukėsi –
ir tu juos vadavai,
tavim pasitikėjo –
ir nenusivylė*.[h]
6 Bet aš esu tik kirminas,
o ne žmogus,
žmonių išjuoktas,
paniekintas tautos.[i]
7 Mane matydami
jie tyčiojasi,[y]
šaipydamiesi kraipo galvą:[j]
8 „Jis Jehova pasitikėjo.
Tai tegu Dievas jį
ir gelbsti,
tegu vaduoja, jei jis Dievui
toks brangus!“[k]
9 Tu išvedei mane iš įsčių,[l]
kai dar buvau prie motinos krūtinės, sergėjai.

21:12 *Pažod. „jiems į veidą“. **22:0** *Arba galbūt „atlikimo būdas“. **22:5** *Arba „neapsigėdijo“.

21 PSALMĖ

a Ps 9:3
Ps 56:9

22 PSALMĖ

b Ps 22:16
Mt 27:46
Mk 15:34
c Hbr 5:7
d Ps 42:3
e Iz 6:3
1Pt 1:15
f Pr 15:1, 6
g Iš 14:13
Hbr 11:32–34
h Ps 25:2
Ps 99:6
Rom 10:11
i Ps 31:11
Iz 53:3
y Ps 35:16
j Ps 109:25
k Mt 27:41–43
Lk 23:35, 36
l Ps 71:6
Ps 139:16

Antra skiltis

a Ps 10:1
b Lk 23:46
Hbr 5:7
c Ps 68:30
d Ez 39:18
e Mt 26:4
f Ps 57:4
1Pt 5:8
g Lk 22:44
Jn 12:27
h Mt 26:38
Mk 14:33
i Pat 17:22
y Jn 19:28
j Iz 53:12
1Ko 15:3, 4
k Ps 59:5, 6
Lk 22:63
l Ps 86:14
m Mt 27:35
Jn 20:25
n Ps 34:20
Jn 19:36
o Mk 15:24
Lk 23:34
Jn 19:23, 24
p Ps 10:1
r Ps 40:13
s Ps 22:16
t Ps 35:17

10 Aš tavo globai
nuo gimimo patikėtas,
nuo motinos įsčių
esi manasis Dievas.
11 Neatsitolink nuo manęs,
nes neganda arti,[a]
nes kito padėjėjo neturiu.[b]
12 Daugybė jaučių
mane apstojo,[c]
stiprūs Bašano jaučiai
apsupo.[d]
13 Prieš mane
jie išžioja nasrus[e]
it riaumojantis liūtas,
kuris savo auką
į gabalus drasko.[f]
14 Aš – tarsi išlietas vanduo,
visi mano kaulai išnarstyti.
Širdis pasidarė it vaškas,[g]
ištirpo krūtinėje.[h]
15 Mano jėgos išdžiūvo
kaip molio šukė,[i]
prie gomurio limpa liežuvis.[y]
Tu guldai mane
į mirties dulkes.[j]
16 Šunys mane apspinta,[k]
piktadarių gauja apstoja,[l]
tarsi liūtas jie griebia
man už rankų ir kojų.[m]
17 Visus savo kaulus
galiu suskaityti.[n]
O jie žiūri, spokso į mane.
18 Jie mano drabužius dalijasi,
dėl mano apdaro
meta burtą.[o]
19 Bet tu, Jehova,
nuo manęs neatsitolink.[p]
Tu – mana stiprybė.
Skubėk man į pagalbą![r]
20 Gelbėki mane nuo kalavijo,
brangią mano gyvastį –
iš šunų letenų![s]
21 Trauk mane iš liūto nasrų,[t]
gelbėk nuo laukinio
jaučio* ragų.

22:21 *Tikriausiai turimas omenyje tauras.

Atsiliepk ir gelbėk!
22 Aš skelbsiu tavo vardą
savo broliams,[a]
sambūryje šlovinsiu tave.[b]
23 Šlovinkite Jehovą,
kas pagarbiai jo bijote!
Visi Jokūbo palikuoniai,
liaupsinkite jį![c]
Drebėkite prieš jį,
visi Izraelio vaikai!
24 Juk vargdienio kančios
jis neniekino
ir nesibodėjo,[d]
savo veido nuo jo neslėpė,[e]
išgirdo jo
pagalbos šauksmą.[f]
25 Dideliame sambūryje
tave šlovinsiu,[g]
tavęs bijančių akivaizdoje
savo įžadus tesėsiu.
26 Romieji valgys iki soties,[h]
Jehovą šlovins visi,
kas jo ieško.[i]
Te jūsų širdys
plaka amžinai!
27 Visi žemės pakraščiai
atmins Jehovą
ir į jį grįšis.
Tau lenksis
visos tautų kiltys.[y]
28 Juk Jehova yra Karalius,[j]
tautoms jis viešpatauja.
29 Žemės turtingieji*
puotaus ir jam lenksis,
prieš jį klaupsis
visi žengiantys į dulkes –
nė vienas jų negali
savo gyvasties išsaugoti.
30 Jų palikuoniai jam tarnaus,
nauja karta išgirs
apie Jehovą.
31 Žmonės ateis
ir apsakys jo teisumą,
gimsiančiai tautai –
jo darbus.

22:29 *Pažod. „riebieji“.

22 PSALMĖ

a Jn 17:6
b Ps 40:9
Hbr 2:11, 12
c Ps 50:23
d Ps 34:6
Ps 69:33
e Sk 6:25
f Hbr 5:7
g Ps 35:18
Ps 40:10
Ps 111:1
h Ps 37:11
Iz 65:13
i Sof 2:3
y Pr 22:18
Apr 7:9
Apr 15:4
j 1Me 29:11
Apr 11:17

Antra skiltis

23 PSALMĖ

a Ps 80:1
Jer 23:3
Ez 34:12
1Pt 2:25
b Ps 34:9
Ps 84:11
Mt 6:33
Fil 4:19
Hbr 13:5
c Ez 34:13, 14
d Ps 19:7
Ps 51:12
e Ps 31:3
f Job 38:17
g Ps 3:6
Ps 27:1
Iz 41:10
h Iz 43:2
Rom 8:31
i Ps 22:26
Ps 31:19
y Lk 7:46
Jok 5:14
j Ps 16:5
k Ps 103:17
l Ps 15:1–5
Ps 27:4
Ps 65:4
Ps 122:1

24 PSALMĖ

m 1Me 29:11
Job 41:11
1Ko 10:26
n Pr 1:9
Job 38:11
Ps 136:6
Jer 5:22
o Ps 15:1–5
p 2Sa 22:21
Iz 33:15, 16
Mt 5:8
r Ps 34:12, 13
Mal 3:5

Dovydo psalmė.

23 Jehova –
mano Ganytojas,[a]
nieko man netrūksta.[b]
2 Vešliose ganyklose
mane jis guldo,
poilsio veda prie vandenų*.[c]
3 Jis atgaivina mano sielą,[d]
dėlei savo vardo veda
mane teisumo takais.[e]
4 Nors tamsiausiu slėniu
vaikštau,[f]
nieko pikta nebijau,[g]
nes tu su manimi.[h]
Tavo rankoj vėzdas
ir ganytojo lazda,
todėl jaučiuosi saugiai*.
5 Tu padengi man stalą
priešų akivaizdoj[i]
ir patepi galvą aliejumi.[y]
Taurė mano sklidina.[j]
6 Žinau, gerumas ir ištiki-
moji meilė lydės mane
visas gyvenimo dienas,[k]
visas savo dienas aš būsiu
Jehovos Namuose.[l]

Dovydo psalmė.

24 Jehovos yra žemė
ir visa, kas joje,[m]
žemė ir jos gyventojai.
2 Tai jis įkurdino pasaulį
ant jūrų,[n]
įtvirtino ant upių.
3 Kas tad gali kopti
į Jehovos kalną?[o]
Kas gali užžengti
į jo šventąją buveinę?
4 Tas, kurio rankos nekaltos
ir širdis tyra,[p]
kuris melagingai neprisie-
kinėja mano gyvastimi*,
netaria apgaulingos
priesaikos.[r]

23:2 *Arba galbūt „veda prie ramių vandenų“. **23:4** *Arba „todėl man ramu“. **24:4** *Arba „mano siela“. Turima omenyje Jehovos gyvastis.

5 Štai tokį žmogų
Jehova palaimins.[a]
Jo Gelbėtojas,[b] Dievas,
jį pripažins teisiu.
6 Tokia yra giminė*
jo ieškančių,
tavo veido ieškančių,
Jokūbo Dieve. (*Sela*.)
7 Pasiaukštinkite, vartai,[c]
pasididinkite,
senųjų durų angos,
kad įžengtų
šlovingasis Karalius![d]
8 Kas tasai
šlovingasis Karalius?
Tai Jehova,
stiprus ir galingas,[e]
tai Jehova,
galingas mūšyje.[f]
9 Pasiaukštinkite, vartai,[g]
pasididinkite,
senųjų durų angos,
kad įžengtų
šlovingasis Karalius!
10 Kas jis, tas šlovingasis
Karalius?
Jehova, kareivijų Viešpats, –
jis yra šlovingasis
Karalius.[h] (*Sela*.)

Dovydo.

א [alefas]

25 Visa esybe, o Jehova,
į tave gręžiuosi!

ב [betas]

2 Tavimi pasitikiu,
manasis Dieve.[i]
Tegul neteks man
kęsti gėdos,[y]
te mano priešai
neturės ko džiaugtis.[j]

ג [gimelis]

3 Kas deda viltis į tave,
tikrai neapsigėdins.[k]
Bus gėda išdavikams,
lengvabūdžiams.[l]

24:6 *Pažod. „karta“.

24 PSALMĖ

a Ps 128:1–5
b Iz 12:2
c Ps 118:19
Ps 122:2
d 2Sa 6:15
Ps 48:1–3
e Ps 93:1
f Iš 15:3
1Sa 17:47
2Me 20:15
Iz 42:13
g Ps 118:19
h 1Me 29:11

25 PSALMĖ

i Iz 26:3
y Rom 10:11
j Ps 41:11
k Ps 69:6
l Ps 31:17

Antra skiltis

a Iš 33:13
Ps 86:11
Ps 143:8
b Ps 27:11
c Ps 43:3
d Iš 34:6
Iz 55:3
e Ps 103:17
Ps 136:1
f Ps 6:4
Ps 51:1
g Iš 33:19
Ps 27:13
h Ps 92:15
Ps 119:68
Ps 145:9
Apd 14:17
i Ps 119:33
Iz 30:20
Mch 4:2
y Sof 2:3
j Ps 32:8
k Įst 29:1
l Ps 19:7
m Ps 31:3
Ps 79:9
Ps 109:21
Ps 143:11
Ez 36:22
Dan 9:19
Mt 6:9
n Ps 111:10
o Ps 37:23

ד [daletas]

4 Apreikšk savus kelius,
Jehova,[a]
parodyk man savus takus.[b]

ה [hė]

5 Padėk tavos tiesos laikytis,
mokyki mane,[c]
juk tu – manasis Dievas,
mano Gelbėtojas.

ו [vavas]

Visą dieną į tave
dedu aš viltis.

ז [zainas]

6 Atmink, Jehova,
savąjį gailestingumą,
savo ištikimą meilę,[d]
kurie yra nuo amžių.[e]

ח [chetas]

7 Mano jaunystės nuodėmes,
mano kaltes pamirški.
Mane atminki dėl
ištikimosios savo meilės,[f]
dėlei gerumo savo,
o Jehova![g]

ט [tetas]

8 Jehova toks geras ir teisus,[h]
todėl jis nusidėjėliams
parodo kelią.[i]

י [jodas]

9 Takais teisumo
jis romiuosius ves,[y]
jis kelio savojo
romiuosius mokys.[j]

כ [kafas]

10 Visi takai Jehovos – tai ištikimoji meilė ir ištikimybė
tiems, kas sandorą[k]
jo gerbia, kas
jo priminimų[l] paiso.

ל [lamedas]

11 Dėl savo vardo, o Jehova,[m]
dovanok man,
nors kaltė didžiulė.

מ [memas]

12 Kuris žmogus Jehovos bijo?[n]
Štai tokį mokys jis, kaip
pasirinkt teisingą kelią.[o]

נ [nūnas]

13 Toksai patirs daug gera,[a]
jo palikuoniai
žemę paveldės.[b]

ס [samechas]

14 Visiems, kurie
Jehovos bijo, yra
jis geras draugas,[c]
tokiems jis savo
sandorą apreiškia.[d]

ע [ainas]

15 Akių aš nuo Jehovos
nenuleidžiu[e] –
išpainios jis iš pinklių
mano kojas.[f]

פ [pė]

16 Atsigręžki, pagailėk manęs!
Esu toks vienišas,
suvargęs.

צ [cadė]

17 Man širdį drasko
vis daugiau skausmų.[g]
Iš sielvarto mane vaduoki!

ר [rešas]

18 Pažvelk į mano
negandą ir vargą,[h]
atleisk man
nuodėmes visas.[i]

19 Tik pažiūrėk,
kokia daugybė priešų,
kaip baisiai jie
manęs nekenčia!

ש [šynas]

20 Apsaugok mano gyvastį,
vaduok mane![y]
Tegul neteks man kęsti
gėdos – aš prie tavęs
glaudžiuosi!

ת [tavas]

21 Te ištikimybė ir dorumas
mane saugo,[j]
nes į tave
esu sudėjęs viltis.[k]

22 Dieve, išvaduoki* Izraelį
iš visų vargų!

25:22 *Pažod. „išpirki“.

25 PSALMĖ

a Ps 31:19

b Ps 37:11

c Pat 3:32
Jn 15:15

d Pr 18:17
Pr 22:17
Am 3:7

e Ps 141:8

f Ps 91:3
Ps 124:6–8

g Ps 73:21

h 2Sa 16:12

i Ps 32:5
Ps 51:9

y Ps 17:8
Ps 121:7

j Ps 41:12

k Ps 37:34

Antra skiltis

26 PSALMĖ

a 2Ka 20:3

b Ps 21:7

c Ps 17:3
Ps 66:10

d Ps 43:3
Ps 86:11

e Jer 15:17

f Ps 139:21

g Ps 1:1

h Ps 50:23
Ps 95:2

i 1Sa 3:3
1Me 16:1
Ps 27:4

y Ps 63:2

j 1Sa 25:29

k 1Sa 2:9
Pat 10:9

Dovydo.

26 Išteisinki mane, Jehova,
nes einu dorumo keliu.[a]
Nedvejodamas
aš pasitikiu Jehova.[b]

2 Ištirk mane, Jehova,
išbandyk,
išgrynink mano širdį,
mano slapčiausias
mintis*,[c]

3 Ištikimoji tavo meilė
man nuolat prieš akis,
tiesa tavąja aš gyvenu.[d]

4 Su klastūnais
nesibičiuliauju*,[e]
šalinuosi apsimetėlių#,

5 piktadarių draugijos
bodžiuosi,[f]
su nedorėliais nesusidedu*.[g]

6 Plausiuosi rankas
savo nekaltume
ir aplink tavo aukurą,
Jehova, žengsiu –

7 garsiai skelbsiu padėką,[h]
visus nuostabius tavo
darbus apsakysiu.

8 Jehova, mieli man Namai,
kuriuose gyveni,[i]
miela man
tavo šlovės buveinė.[y]

9 Nepražudyk manęs
drauge su nusidėjėliais,[j]
mano gyvasties –
drauge su smurtautojais*,

10 kurių rankos
daro begėdystes,
kurių dešinė pilna kyšių.

11 O aš eisiu dorumo keliu.
Gelbėk* mane
ir būk man maloningas.

12 Mano koja stovi
lygioje vietoje;[k]

26:2 *Arba „giliausius jausmus“. Pažod. „inkstus“. **26:4, 5** *Pažod. „nesėdžiu“. **26:4** #Arba „veidmainių“. **26:9** *Arba „su liejančiais kraują“. **26:11** *Pažod. „Išpirk“.

didelíame sambūryje
šlovinsiu Jehovą.[a]

Dovydo.

27 Jehova – mano šviesa[b]
ir išgelbėjimas,
tai ko man bijoti?[c]
Jehova – mano
gyvenimo tvirtovė,[d]
tai ko man baimintis?
2 Kai nedorėliai mane puolė,
ketindami praryti,[e]
jie, mano engėjai ir priešai,
klupo ir žuvo.
3 Net jei kariuomenė
mane apsuptų,
širdis mano nebūgštaus.[f]
Net jei karas
prieš mane kiltų,
liksiu ramus.
4 Vieno Jehovą teprašau,
tik vieno tetrokštu –
būti Jehovos Namuose per
visas gyvenimo dienas,[g]
gėrėtis Jehovos žavumu,
grožėtis jo šventykla*.[h]
5 Juk nelaimės dieną
jis paslėps mane
savo pastogėj,[i]
priglaus slėptuvėj –
savo Palapinėj,[y]
pastatys aukštai ant uolos.[j]
6 Nors priešai aplinkui,
aš žengsiu iškėlęs galvą.
Prie jo Palapinės džiūgaudamas aukas aukosiu,
giedosiu Jehovai gyrių.
7 Išgirsk, Jehova,
kai tavęs šaukiuosi![k]
Pagailėk manęs
ir išklausyk![l]
8 Širdy man skamba
tavo žodžiai:
„Ieškokit mano veido.“
Todėl, Jehova,
tavo veido aš ieškosiu.[m]
9 Neslėpki savo veido
nuo manęs,[a]
neatstumk savo tarno
įpykęs.
Tu – mano pagalba.[b]
Nenusisuk, nenusigręžk,
Dieve, mano gelbėtojau!
10 Nors tėvas ir motina
mane paliktų,[c]
Jehova mane priims.[d]
11 Rodyk man savąjį kelią,
Jehova,[e]
dėlei mano priešų
veski mane dorumo taku.
12 Neatiduok manęs
priešininkams į rankas,[f]
nes melagingi liudytojai
prieš mane sukilo[g]
ir smurtu alsuoja.
13 Kur aš būčiau, jei netikėčiau
pamatysiąs Jehovos
gerumą gyvųjų krašte?*[h]
14 Dėk viltis į Jehovą,[i]
būk drąsus
ir tvirtos širdies.[y]
Dėk viltis į Jehovą!

Dovydo.

28 Tavęs šaukiuosi, Jehova,
mano Uola,[j]
nebūk man kurčias!
Juk jeigu neatsiliepsi,
būsiu kaip tie,
kurie žengia į duobę.[k]
2 Išgirsk mano maldavimus,
kai pagalbos šaukiuosi,
kai tiesiu rankas į tavo
šventovės Švenčiausiąją![l]
3 Nenušluok manęs
kartu su nedorėliais,
piktadariais[m] –
su tais, kurie
artimui kalba draugingai,
o širdyje piktybes rezga.[n]

26 PSALMĖ

a Ps 111:1

27 PSALMĖ

b Ps 36:9
Ps 43:3
Ps 119:105
c Ps 23:4
Rom 8:31
Hbr 13:6
d Ps 62:6
Iz 12:2
e Ps 22:16
f 2Me 20:15
2Me 32:7
Ps 3:6
g Ps 23:6
Ps 65:4
h 1Sa 3:3
1Me 16:1
Ps 26:8
i Ps 32:7
Ps 57:1
Sof 2:3
y Ps 61:4
j Ps 40:2
k Ps 130:2
l Ps 4:1
Ps 5:2
m Ps 63:1
Ps 105:4
Sof 2:3

Antra skiltis

a Ps 69:17
Ps 143:7
b Ps 46:1
c Ps 69:8
d Iz 49:15
e Ps 25:4
Ps 86:11
Iz 30:20
Iz 54:13
f Ps 31:8
Ps 41:2
Ps 41:11
g Mt 26:59–61
h Job
33:28–30
i Ps 25:3
Ps 62:5
y Iz 40:31

28 PSALMĖ

j Įst 32:4
Iz 26:4
k Job 33:28
l Ps 5:7
m Sk 16:25, 26
Ps 26:9
n Ps 62:4

27:4 *Arba „mąstyti apie jo šventyklą“.

27:13 *Arba galbūt „Aš tikrai tikiu, kad pamatysiu Jehovos gerumą gyvųjų krašte“.

4 Atmokėk jiems,
ko nusipelnė,[a]
už visa bloga jiems atlygink –
už tai, ką jų rankos padarė,
už visus jų darbus.[b]
5 Juk Jehovos užmojų
jie nepaiso,[c]
nežiūri, ką jo rankos
padarė.[d]
Jis parblokš juos
ir jų nebepakels.
6 Tebūnie pašlovintas
Jehova už tai,
kad mano pagalbos
šauksmą išgirdo!
7 Jehova – mano stiprybė[e]
ir skydas,[f]
juo pasitiki mano širdis.[g]
Jis man padėjo,
ir širdis mano džiaugiasi,
tad šlovinsiu jį giesme.
8 Jehova – savo tautos
stiprybė,
jis – tvirtovė, išgelbėjimas
savo pateptajam.[h]
9 Gelbėk savąją tautą,
laimink savo paveldą.[i]
Ganyk juos ir nešiok
per amžius.[y]

Dovydo psalmė.

29 Atiduokite Jehovai,
kas pridera,
galingųjų sūnūs,
atiduokite Jehovai,
kas pridera, nes
jis šlovingas ir galingas.[j]
2 Atiduokite Jehovai šlovę,
priderančią jo vardui.
Lenkitės Jehovai šventais
apdarais pasipuošę*.
3 Jehovos balsas
girdėti virš vandenų,
šlovingasis Dievas
griaudžia.[k]
Jehova – viršum
gausybės vandenų.[a]
4 Jehovos balsas galingas,[b]
Jehovos balsas didingas.
5 Jehovos balsas
skaldo kedrus,
Libano kedrus
Jehova trupina.[c]
6 Jis šokdina Libaną*
lyg kokį veršį
ir Sirjoną#[d] –
lyg laukinį jautuką△.
7 Jehovos balsas
įskelia ugnies liepsnas,[e]
8 Jehovos balsas
šiurpina dykvietes,[f]
Jehova šiurpina
Kadešo tyrus.[g]
9 Jehovos balsas
šiurpina elnes,
priverčia jas apsivaikuoti
ir plikai nušluoja girias.[h]
O jo šventykloje visi šaukia:
„Šlovė Dievui!“
10 Jehova sėdi soste
virš tvano vandenų*,[i]
Jehova sėdi soste, jis –
Karalius per amžius.[y]
11 Jehova suteiks stiprybės
savo tautai,[j]
Jehova laimins
savo tautą ramybe.[k]

Psalmė. Namų pašventinimo giesmė. Dovydo.

30 Aukštinsiu tave, Jehova,
nes tu mane pakėlei*
ir neleidai džiūgauti
mano priešams.[l]
2 Tavo pagalbos, Jehova,
mano Dieve, šaukiausi
ir tu mane išgydei.[m]

28 PSALMĖ
a Ps 59:12
Jer 18:22
b Ps 62:12
2Te 1:6
c Job 34:26, 27
d Iz 5:12
e Iz 12:2
f Pr 15:1
2Sa 22:3
Ps 3:3
g Ps 56:4
h 1Sa 16:13
2Sa 22:3
Ps 20:6
i Įst 9:29
y Iz 40:11

29 PSALMĖ
j 1Me 16:28, 29
k 1Sa 7:10
Ps 18:13

Antra skiltis
a Ps 104:3
b Job 26:11
Job 40:9
c Iz 2:12, 13
d Įst 3:8, 9
e Iš 19:18
Ps 77:18
f Iz 13:13
Hbr 12:26
g Sk 13:26
h Iz 10:17, 18
Ez 20:47
i Job 38:25
y 1Ti 1:17
j Iz 40:29
k Ps 72:7

30 PSALMĖ
l Ps 25:2
Ps 41:11
m 2Ka 20:5
Ps 6:2
Ps 103:3

29:2 *Arba galbūt „dėl jo šventumo spindesio“.

29:6 *Tikriausiai turimi omenyje Libano kalnai. #Taip senovėje sidoniečiai vadino Hermono kalną. Žr. Įst 3:9. △Tikriausiai turimas omenyje tauras. **29:10** *Arba „virš dangaus vandenyno“. **30:1** *Arba „ištraukei“.

3 Jehova, tu mane nuo kapo* atitraukei,[a]
mano gyvastį išsaugojai,
sulaikei, kad duobėn
nenužengčiau.[b]
4 Giedokite Jehovai gyrių,
jo ištikimieji,[c]
šlovinkite jo šventą vardą*!*[d]*
5 Jo rūstybė trunka
tik akimirką,[e]
o jo malonė lydi
visą gyvenimą.[f]
Nors vakare žmogus
ir lietų ašaras, ryte
bus vėl džiaugsmingas.[g]
6 Kai gyvenau ramus,
sakiau sau:
„Niekad neparklupsiu.“
7 Jehova, savo malone
padarei mane tvirtą
it kalnas,[h]
o kai savo veidą paslėpei,
mane persmelkė baimė.[i]
8 Tavęs, Jehova, šaukiausi.[y]
Jehovą maldavau malonės.
9 Kas tau iš to, jei aš mirčiau,
jei duobėn nužengčiau?[j]
Argi dulkės tave šlovins?[k]
Argi apsakys
tavo ištikimybę?[l]
10 Išgirsk, Jehova,
ir pagailėk manęs![m]
Jehova, ateik man
į pagalbą![n]
11 Mano sielvartą tu pavertei
džiaugsmo šokiu,
ašutinę man nuvilkai,
džiugesiu aprengei,
12 kad tau giedočiau,
kad netylėčiau*.
Jehova, mano Dieve,
šlovinsiu tave
per amžius.

30:3 *Arba „Šeolo“. Žr. žodynėlį. **30:4** *Pažod. „jo šventumo atminimą“. **30:12** *Arba „kad tau mano šlovė giedotų, kad netylėtų“.

30 PSALMĖ

a Ps 86:13
b Ps 16:10 Ps 28:1 Iz 38:17 Jon 2:6
c Ps 32:11
d Iš 3:15
e Iz 12:1
f Iz 54:8
g Ps 126:5
h 2Sa 5:12 Ps 89:17
i Ps 10:1 Ps 143:7
y Ps 34:6 Ps 77:1
j Ps 28:1
k Ps 6:5 Ps 115:17 Mok 9:10
l Ps 88:11 Iz 38:18
m Ps 143:1
n Ps 28:7

Antra skiltis

31 PSALMĖ

a Ps 18:2
b Ps 22:4, 5 Rom 10:11
c Ps 143:1
d Ps 40:17 Ps 70:1 Ps 71:2
e 2Sa 22:3 Ps 18:2
f 2Sa 22:2
g Ps 23:3 Ps 25:11 Jer 14:7
h Ps 91:3 Mt 6:13
i Pat 18:10
y Lk 23:46 Apd 7:59
j Įst 32:4
k Ps 9:13
l Ps 6:7
m Ps 22:14
n Pat 15:13
o Ps 71:9

Vadovui. Dovydo psalmė.

31 Jehova, prie tavęs
glaudžiuosi,[a]
tegul neteks man
kęsti gėdos.[b]
Vaduok mane
dėl savojo teisumo![c]
2 Palenkęs ausį
išklausyk mane,
skubėk man į pagalbą.[d]
Būki man kalnų tvirtovė,
priebėga, kurioj
galėčiau išsigelbėt.[e]
3 Tu man uola esi,
esi tu man tvirtovė.[f]
Mane lydėsi,
vesi dėlei savo vardo,[g]
4 iš pinklių, slapčiomis
man paspęstų, vaduosi,[h]
nes tu – mana tvirtovė.[i]
5 Tau į rankas aš atiduodu
savo dvasią.[y]
Jehova, tiesos Dieve,*[j]
mane tu atpirkai.
6 Neapkenčiu aš tų,
kas lenkiasi stabams –
beverčiams ir
niekingiems,
ir kliaujuosi tik Jehova.
7 O kaip aš džiaugsiuosi
ištikimąja tavo meile!
Tu pažvelgei į mano vargą,[k]
mano skausmą permatei.
8 Ir priešui į rankas
neįdavei –
tu atvedei mane
į saugią* vietą.
9 Jehova, pagailėk manęs,
nes aš vargstu,
iš širdgėlos man temsta
akys,[l] silpsta kūnas.[m]
10 Gyvenimą baigiu aš
sielvarte,[n]
savo metus – dejonėse.[o]

31:5 *Arba „ištikimasis Dieve“. **31:8** *Arba „erdvią“.

Mano kaltė išsekino jėgas
ir mano kaulai nyksta.[a]
11 Mane išjuokia priešai,[b]
pajuokia net kaimynai,
pažįstami sutikti bijo,
lauke pamatę
bėga nuo manęs šalin.[c]
12 Nebėr man vietos jų širdy –
aš pamirštas,
lyg būčiau miręs.
Jaučiuosi
lyg sukultas indas.
13 Girdžiu aš daug piktų šnekų,
aplinkui viskas kelia siaubą.[d]
Jie prieš mane –
visi kaip vienas,
kėsinasi man gyvastį atimti.[e]
14 Bet aš pasitikiu tavim,
Jehova,[f]
sakau: „Tu – mano Dievas.“[g]
15 Mano dienos* tavo rankose.
Iš priešų, persekiotojų
nagų mane vaduoki![h]
16 Nušvisk savajam tarnui
maloningu veidu,[i]
ištikimąja savo meile gelbėk!
17 Tegul neteks man kęsti
gėdos – tavęs, Jehova,
aš šaukiuosi![y]
Teužsitraukia gėdą tie,
kas nedori,[j]
te kapas* juos nutildo.[k]
18 Tebus užčiauptos
lūpos melagingos,[l]
kurios paniekinamai,
išdidžiai ir įžūliai
prieš teisų žmogų kalba.
19 Gerumas tavo –
koks jis didis![m]
Tu dievobaimingiesiems
jo esi prikaupęs.[n]
Ir žmonės mato: geras tu
visiems, kas prie tavęs
ateina glaustis.[o]

31:15 *Pažod. „laikai“. **31:17** *Arba „Šeolas“. Žr. žodynėlį.

31 PSALMĖ

a Ps 32:3
Ps 102:3, 5
b Ps 22:6
Ps 42:10
Ps 102:8
c Ps 38:11
d Jer 20:10
e Ps 57:4
f Ps 56:4
g Ps 43:5
h Ps 142:6
i Sk 6:25
y Ps 25:2
Iz 50:7
j Neh 6:16
Iz 41:11
Jer 20:11
k 1Sa 2:9
l Ps 12:3
Ps 63:11
m Ps 73:1
Iz 63:7
n Iz 64:4
1Ko 2:9
o Ps 126:2
Iz 26:12

Antra skiltis

a Ps 27:5
Ps 32:7
b Ps 64:2, 3
c 1Sa 23:7
d Ps 17:7
e Jon 2:4
f 2Me 33:13
Ps 6:9
Pat 15:29
Hbr 5:7
g Įst 10:12
h 1Sa 2:9
Ps 145:20
i 2Sa 22:28
Iz 2:11
Jok 4:6
y Iz 35:4
j Ps 62:1
Rd 3:20, 21
Mch 7:7

32 PSALMĖ

k Iz 1:18
Apd 3:19
l Rom 4:7, 8
m Pat 28:13
n Ps 38:2
o Ps 38:18
Ps 51:4
1Jn 1:9

20 Juos pas save paslėpsi
it slėptuvėje[a]
nuo pikta rezgančių žmonių,
savo pastogėje priglobsi,
kad jų nepultų piktavaliai.[b]
21 Jehovai tebūnie šlovė!
Patyriau miesto apgulty,[c]
kad nuostabi ištikimoji
Dievo meilė.[d]
22 Tariau sau išsigandęs:
„Pražūsiu, tavo akys
jau nebematys manęs.“[e]
Bet kai tavęs šaukiausi,
maldavau, tu išgirdai.[f]
23 Mylėkite Jehovą,
jo ištikimieji![g]
Juk ištikimą savo tarną
saugo Jehova,[h]
o išdidžiajam
jis atmoka rūsčiai.[i]
24 Tad būkit drąsūs
ir tvirtos širdies[y]
visi, kas laukiate Jehovos![j]

Dovydo maskilas*.

32 Laimingas žmogus,
kuriam nusižengimas
atleistas, kuriam
nuodėmė dovanota*.[k]
2 Laimingas tas, kuriam
Jehova neįskaito kaltės,[l]
kurio dvasioje
nėra apgaulės.
3 Kol tylėjau, nyko
mano kaulai nuo
nepaliaujamų dejonių,[m]
4 dieną naktį tavo ranka
slėgė mane,[n]
kaip vanduo per vasaros
kaitrą išseko mano jėgos*.
(*Sela*.)
5 Galiausiai savo nuodėmę
tau išpažinau,
savo kaltės nebeslėpiau.[o]

32:0 *Žr. žodynėlį. **32:1** *Pažod. „kurio nuodėmė uždengta“. **32:4** *Arba „išdžiūvo mano gyvybės syvai“.

Tariau: „Išpažinsiu savo
nusikaltimus Jehovai.“[a]
Ir mano kaltę, mano
nuodėmes tu atleidai.[b]
(*Sela*.)
6 Todėl kiekvienas
ištikimasis tau melsis,[c]
kol tik leisiesi surandamas,[d]
ir potvynio vandenys
jo nepasieks.
7 Tu – mano slėptuvė,
tu sergėsi mane
sunkiu metu,[e]
apsupsi džiugiais išgelbė-
jimo šūksniais.[f] (*Sela*.)
8 „Aš mokysiu tave, rodysiu,
kuriuo keliu eiti,[g]
patarsiu lydėdamas akimis.[h]
9 Nebūk kaip arklys
ar mulas, be išmanymo.[i]
Jų siautulį tik apynasriu
ir kamanomis sutramdai,
tik šitaip jie tau paklūsta.“
10 Nedorėliui tenka
daug kentėti,
o tą, kuris pasitiki Jehova,
gaubia jo ištikimoji meilė.[y]
11 Džiaukitės Jehova
ir būkite linksmi, teisieji,
džiūgaukite,
visi doraširdžiai!

33 Džiūgaukite, teisieji,
džiaukitės Jehova![j]
Juk doriesiems
pridera jį šlovinti.
2 Dėkokite Jehovai
pritardami lyra,
giedokit gyrių skambant
arfai dešimtstygei.
3 Giedokite jam
naują giesmę,[k]
ir gražų stygų skambesį
telydi džiaugsmo
šūksniai*.

33:3 *Arba „ir meistriškai skambinkite stygomis su džiaugsmo šūksniais“.

32 PSALMĖ

a Kun 5:5
Ps 41:4
b 2Sa 12:13
Ps 86:5
Ps 103:3
Iz 44:22
c Ps 65:2, 3
d Ps 69:13
Iz 55:6
e Ps 9:9
f Iš 15:1
2Sa 22:1
g Ps 86:11
h Pat 3:6
i Pat 26:3
Jer 8:6
y Ps 34:8
Pat 13:21
Pat 16:20

33 PSALMĖ

j Fil 4:4
k Ps 40:3
Ps 98:1
Ps 149:1
Iz 42:10
Apr 5:9

Antra skiltis

a Ps 12:6
b Job 37:23
Ps 11:7
Ps 45:7
c Ps 145:16
Apd 14:17
d Hbr 11:3
e Pr 1:9
Job 38:8–11
Pat 8:29
Jer 5:22
f Apr 14:7
g Ps 148:4, 5
h Ps 119:90
i Iz 8:10
Iz 19:3
y Ps 21:8, 11
j Pat 19:21
Iz 46:10
k Įst 33:29
l Ps 65:4
Ps 135:4
1Pt 2:9
m Ps 11:4
Ps 14:2
Pat 15:3
Hbr 4:13
n 1Me 28:9
Job 34:21
Pat 24:12
o Joz 11:6

4 Jehovos žodis juk teisingas[a]
ir visa, ką jis daro, –
patikima.
5 Jam brangu,
kas teisu ir teisinga.[b]
Ištikimosios Jehovos meilės
pilna žemė.[c]
6 Jehovos žodžiu
buvo sukurti dangūs,[d]
jo burnos alsavimu* –
visa, kas juose#.
7 Jūrų vandenis jis
lyg į užtvanką sutelkia,[e]
lyg į sandėlius surenka
siautulingus vandenis.
8 Tesibijo Jehovos
visa žemė,[f]
žemės gyventojai
jį tegerbia,
9 nes jis tarė – ir įvyko,[g]
įsakė – ir atsirado.[h]
10 Tautų užmačias
Jehova sužlugdo,[i]
niekais paverčia
jų sumanymus.[y]
11 O Jehovos užmojai
pasilieka amžiais,[j]
jo širdies sumanymai –
per kartų kartas.
12 Laiminga tauta,
kurios Dievas – Jehova,[k]
tauta, kurią jis išsirinko
savo nuosavybe.[l]
13 Jehova žvelgia iš dangaus
ir mato visus
žmonių sūnus,[m]
14 iš savo buveinės
žiūri į žemės gyventojus.
15 Jis tarsi indą žiedžia
kiekvieno širdį,
tiria visus
žmogaus darbus.[n]
16 Ne gausinga kariuomenė
gelbsti karalių,[o]

33:6 *Arba „dvasia“. #Pažod. „visi jų pulkai“.

ne jėgos apstybė
vaduoja karžygį.[a]
17 Tuščia tikėtis,
kad žirgas išgelbės,*[b]
net su smarkiu ristūnu
ne visada ištrūksi.
18 Štai Jehovos akys
stebi tuos,
kurie jo pagarbiai bijo,[c]
kurie deda viltis
į jo ištikimąją meilę.
19 Jis stebi juos, kad
nuo mirties išgelbėtų,
kad badmečiu
išsaugotų juos gyvus.[d]
20 Mes laukiame Jehovos,
jis – mūsų gelbėtojas,
mūsų skydas.[e]
21 Širdis juo džiaugiasi,
nes mes pasitikime
jo šventu vardu.[f]
22 Tesiilsi ant mūsų tavo
ištikimoji meilė, Jehova,[g]
juk tavęs mes laukiame![h]

Dovydo. Kai jis apsimetė pamišėliu[i]
Abimelecho akivaizdoje ir
jo išvarytas pasišalino.

א [alefas]

34 Visuomet Jehovą
šlovinsiu,
mano lūpos visada
jį liaupsins.

ב [betas]

2 Aš Jehova didžiuosiuosi[y] –
romieji tai girdės
ir džiaugsis.

ג [gimelis]

3 Skelbkite drauge su manimi,
koks didis Jehova,[j]
kartu jo vardą aukštinkim.

ד [daletas]

4 Kreipiausi į Jehovą –
jis mane išklausė,[k]
iš baimių visokiausių
išvadavo.[l]

33 PSALMĖ

a 2Me 32:21
Ps 44:4, 5

b 2Ka 7:6, 7
Ps 20:7
Pat 21:31
Iz 31:1

c Job 36:7
Ps 34:15

d Iz 33:15, 16

e Įst 33:29

f Ps 28:7
Pat 18:10

g Ps 32:10

h Mch 7:7

34 PSALMĖ

i 1Sa 21:12, 13

y Jer 9:24
1Ko 1:31

j Ps 35:27

k Hbr 5:7

l Ps 18:48

Antra skiltis

a 2Sa 22:1

b 2Ka 6:17
Ps 91:11
Mt 18:10
Hbr 1:7, 14

c 2Ka 19:35
Dan 6:22
Apd 5:18, 19
Apd 12:11

d 1Pt 2:3

e Ps 23:1
Fil 4:19

f Ps 23:6
Ps 84:11

g Job 28:28
Pat 1:7
Pat 8:13

h Įst 6:1, 2
Įst 30:19, 20
1Pt 3:10–12

i Jok 1:26
Jok 3:8

y Pat 12:19
Pat 15:4
1Pt 2:1

j Ps 37:27
Ps 97:10
Am 5:15
Rom 12:9

k Mt 5:9
Hbr 12:14

ה [hė]

5 Į jį kas žvelgė,
tie džiaugsmu nušvito,
iš gėdos rausti jiems neteko.

ז [zainas]

6 Šis vargdienis šaukėsi
ir Jehova išgirdo,
išgelbėjo jį iš visų bėdų.[a]

ח [chetas]

7 Aplinkui tuos, kurie Jehovos bijo, budi* angelas[b] –
jisai juos gelbsti.[c]

ט [tetas]

8 Ragaukit ir patirkit,
koks geras Jehova.[d]
Laimingas tas žmogus, kuris prie Dievo glaudžiasi!

י [jodas]

9 Bijokite Jehovos,
jo šventieji!
Netrūksta nieko tiems,
kurie jo bijo.[e]

כ [kafas]

10 Net ir jauniems, galingiems
liūtams tenka alkanauti,
o kas Jehovos ieško,
gera nestokoja.[f]

ל [lamedas]

11 Ateikit, mano sūnūs,
klausykitės manęs –
aš mokysiu jus
pagarbiai bijot Jehovos.[g]

מ [memas]

12 Kas mylite gyvenimą?
Kas trokštat nugyventi
daug gerų dienų?[h]

נ [nūnas]

13 Savo liežuvį sulaikykit
nuo blogų kalbų[i]
ir savo lūpas –
nuo apgaulės.[y]

ס [samechas]

14 Blogybių šalinkitės
ir darykit gera,[j]
ieškokite taikos*, ją vykitės![k]

33:17 *Arba „Tuščia tikėtis iš žirgo pergalės“.

34:7 *Arba „stovyklauja“. **34:14** *Arba „ramybės“, „santarvės“.

ע [ainas]

15 Jehovos akys žvelgia
į teisiuosius,[a]
ir jų pagalbos šauksmą
jis išgirsta.[b]

פ [pė]

16 Bet atsigręžia Jehova
prieš pikta darančius,
nuo žemės atminimą
jų išdildo.[c]

צ [cadė]

17 Teisieji šaukėsi
ir Jehova išgirdo,[d]
juos išvadavo iš visų bėdų.[e]

ק [kofas]

18 Jehova yra arti žmogaus,
kurio širdis sugniužusi,[f]
jis gelbsti tą,
kurio dvasia palūžusi.[g]

ר [rešas]

19 Vargų daugybė
teisųjį ištinka,[h]
bet iš visų jį
išvaduoja Jehova.[i]

ש [šynas]

20 Jisai visus jo kaulus saugo –
nėra sulaužytas nė vienas.[y]

ת [tavas]

21 Nedorėlį pražudo neganda,
ir tie, kurie nekenčia
teisiojo, bus pasmerkti.

22 O savo tarnų gyvastį
Jehova atperka.
Kas glaudžiasi prie jo,
tas bus išteisintas.[j]

Dovydo.

35 Jehova, mano bylą
gink prieš tuos,
kurie mane užpuolė![k]
Kovok su tais,
kurie su manimi kovoja![l]

2 Stverk skydą –
mažąjį ir didįjį[m] –
ir stok man į pagalbą![n]

3 Prieš mano persekiotojus
išeik su ietimi ir su
dviašmeniu kovos kirviu.[o]

34 PSALMĖ

a Job 36:7
Ps 33:18

b Ps 18:6
Iz 59:1

c Ps 37:10
Pat 10:7

d Ps 145:18, 19

e 2Me 32:22
Apd 12:11

f Ps 147:3
Iz 61:1

g Ps 51:17
Iz 57:15
Iz 66:2

h Pat 24:16
2Ti 3:12

i Dan 6:21, 22
1Ko 10:13

y Jn 19:36

j Ps 84:11

35 PSALMĖ

k 1Sa 24:15

l Ps 3:7

m Iš 15:3

n Iz 42:13

o 1Sa 23:26

Antra skiltis

a Iz 12:2

b Jer 17:18

c Iš 14:19, 20
Iz 37:36

d Ps 57:6
Ps 141:10

e Ps 18:17

f Ps 40:17
Pat 22:22, 23

g Ps 27:12
Mt 26:59

h 1Sa 19:4, 5
1Sa 20:33
Jer 18:20

Sakyk man:
„Aš – išgelbėjimas tavo.“[a]

4 Kas mano gyvastį medžioja,
tebus sugėdinti,
pažeminti.[b]
Kas pražudyt mane kėsinasi,
tegu gėdingai trauksis.

5 Tebus jie tartum
vėjo nešami pelai,
Jehovos angelas
juos teišpusto.[c]

6 Tamsus, slidus tebus
jų takas,
Jehovos angelui
juos persekiojant.

7 Be priežasties jie pinkles
man paspendė,
be priežasties jie iškasė
man duobę.

8 Tegu nelaimė
juos užklumpa,
ir patys tejkliūva jie
į savo pinkles,
tegu įpuola ir pražūva![d]

9 O aš – aš džiaugsiuos
Jehova
ir džiūgausiu,
kad jis mane išgelbsti.

10 Visa mano esybė šauks:
„Jehova, kas galėtų
tau prilygti?
Tu silpnąjį užstoji
prieš galiūną,[e]
gini vargdienį ir beturtį
nuo grobiko.“[f]

11 Štai piktavaliai liudytojai
eina prieš mane,[g]
jie klausinėja to,
ko nežinau,

12 už gera man piktu atmoka,[h]
todėl manoji siela gedi.

13 O aš vilkėjau ašutinę,
kai jie sirgo,
varginau save –
pasninkavau
ir atsako į maldą
nesulaukdamas

14 klajojau, lyg netekęs
brolio ar bičiulio,
iš širdgėlos sulinkęs,
tarsi motinos gedėčiau.
15 Bet vos tik suklupau,
draugėn jie būrėsi
nudžiugę,
jie būrėsi manęs patykoti,
parblokšti.
Mane jie draskė į skutus
ir nenurimo.
16 Bedieviai užgauliai
mane išjuokia,*
jie griežia dantį
ant manęs.[a]
17 Ar dar ilgai, Jehova,
tik žiūrėsi?[b]
Nuo jų puolimo
gelbėki mane,[c]
nuo tų jaunų, galingų liūtų
gelbėk mano brangią
gyvastį![d]
18 Aš tau dėkosiu
sambūryje didžiame[e]
ir minioje tave aš girsiu.
19 Tenesidžiaugia tie, kurie
mane dėl nieko puola,
tegu nepiktdžiugiauja*[f] tie,
kurie be priežasties
manęs nekenčia.[g]
20 Juk gero jie nelinki,
tiktai klastauja prieš
taikingus krašto žmones.[h]
21 Jų plačios burnos
kaltina mane,
jie sako: „Va! Mes patys
savo akimis tai matėm!“
22 Tu tai matei, Jehova, –
netylėk![i]
Manęs, Jehova, nesišalink![y]
23 Pabusk ir užsistoki
už mane,
Jehova, mano Dieve,
ginki mano bylą!

35:16 *Arba galbūt „Bedieviai išjuokia už duonos paplotį“. **35:19** *Pažod. „tegu nemerkia akies“.

35 PSALMĖ

a Ps 37:12

b Hab 1:13

c Ps 142:6

d Ps 22:20
Ps 57:4

e Ps 22:22

f Pat 6:12, 13

g Ps 69:4
Jn 15:24, 25

h Ps 31:13
Jer 11:19
Mt 26:4

i Ps 28:1

y Ps 10:1
Ps 71:12

Antra skiltis

a Ps 26:1
Ps 96:13

b Ps 41:1, 2

c Ps 84:11
Ps 149:4

d Ps 51:14

e Ps 71:24

36 PSALMĖ

f Rom 3:18

g Įst 29:19, 20

h Ps 103:11

24 Pagal teisumą savąjį,
Jehova, mano Dieve,
teisk mane,[a]
neleisk jiems piktdžiugiauti!
25 Tegu jie sau nemano:
„Va, pasiekėm savo!“,
tegu nesako: „Jį prarijom!“[b]
26 Visi jie tebūnie sugėdinti,
pažeminti –
visi, kurie nelaime
mano džiaugiasi.
Ir prieš mane kurie
puikuojas, gėda
teapsivelka ir negarbe.
27 O tie, kuriuos mano
teisumas džiugina,
tedžiūgauja
ir visados tesako:
„Šlovė Jehovai!
Gerovę* savo tarno
jam džiugu matyti.“[c]
28 Tada mano liežuvis
apsakys* tavo teisumą[d]
ir visą dieną tave šlovins.[e]

Vadovui. Jehovos tarno Dovydo.

36 Nuodėmė šnabžda
nedorėliui giliai širdy
ir jis nemato reikalo
bijoti Dievo.[f]
2 Apie save jis mano
taip gerai,
kad savo nuodėmės nei
pastebi, nei jos atsižada.[g]
3 Jo lūpų žodžiai
užgaulūs ir klastingi,
jam trūksta nuovokos
daryti tai, kas gera.
4 Net savo guolyje
jis rezga pikta,
eina negeru keliu,
blogybių nesišalina.
5 Ištikimoji tavo meilė,
o Jehova, siekia dangų,[h]
ištikimybė tavo –
ligi debesų.

35:27 *Arba „Ramybę“. **35:28** *Arba „mąstys apie“.

6 Tavo teisumas –
kaip aukšti kalnai*,[a]
tavo sprendimai –
lyg bekraščiai,
gilūs vandenys.[b]
Jehova, tu ir žmogų,
ir gyvulį globoji#.[c]
7 Kokia brangi, Dieve,
tavo ištikimoji meilė![d]
Tavo sparnų paūksmėje
žmonių sūnūs
prieglobstį suranda.[e]
8 Jie sotinasi
tavo Namų apstybe*,[f]
iš savo gėrybių upės
juos girdai.[g]
9 Tu esi gyvenimo versmė,[h]
tavo šviesoje
mes regime šviesą.[i]
10 Tenesibaigia tavo
ištikimoji meilė tiems,
kurie tave pažįsta,[y]
ir tavo teisumas –
doraširdžiams.[j]
11 Tenemindo manęs
išdiduolio koja,
teneveja šalin
nedorėlio ranka.
12 Štai guli pakirsti
piktadariai,
jie parblokšti,
jie nebegali atsikelti.[k]

Dovydo.

א [alefas]

37 Neapmaudauki
dėl blogų žmonių,
nepavydėk piktadariams.[l]
2 Nuvys jie veikiai kaip žolė,[m]
nunyks kaip žaluma.

ב [betas]

3 Pasitikėki Jehova,
daryki gera,[n]
gyvenk savam krašte,
būki ištikimas.[o]

36:6 *Pažod. „kaip Dievo kalnai“. #Arba „gelbsti“. **36:8** *Pažod. „taukais“.

36 PSALMĖ

a Ps 71:19
b Rom 11:33
c Ps 145:9
1Ti 4:10
d Mch 7:18
e Rūt 2:12
Ps 17:8
Ps 91:4
f Ps 65:4
g Ps 16:11
h Job 33:4
Jer 2:13
Apd 17:28
Apr 4:11
i Ps 27:1
Ps 43:3
Jok 1:17
1Pt 2:9
y Ps 103:17
j Ps 7:10
Ps 97:11
k Ps 1:5

37 PSALMĖ

l Ps 73:3
Pat 23:17
m Ps 73:12, 19
n Iz 1:17
Hbr 13:16
o Pat 28:20

Antra skiltis

a Ps 55:22
Pat 16:3
b Mt 6:33
Fil 4:6
1Pt 5:6, 7
c Ps 62:1
Rd 3:26
d Job 21:7
Ps 73:3
Jer 12:1
e Pat 14:29
Ef 4:26
f Ps 55:23
g Ps 25:12, 13
Ps 37:29
Mt 5:5
2Pt 2:9
h Job 24:24
i 1Sa 25:39
Ps 52:4, 5
y Iz 45:18
Mt 5:5
Apr 21:3
j Ps 72:7
Ps 119:165
Iz 48:18
k 1Sa 18:21, 25
l 1Sa 26:9, 10

4 Užvis labiausiai
džiaukis Jehova
ir jis suteiks,
ko širdyje tu trokšti.

ג [gimelis]

5 Jehovai savo kelią patikėk,[a]
juo pasikliauk
ir jis padės tau.[b]
6 Jis padarys,
kad tavo teisumas
kaip aušra nušvistų
ir tavo teisingumas –
kaip saulė vidudienį.

ד [daletas]

7 Būk ramus Jehovos
akivaizdoje[c]
ir kantriai jo lauk.
Neapmaudauk dėl žmogaus,
kuris savo piktus
kėslus vykdo.[d]

ה [hė]

8 Susilaikyk nuo pykčio,
atsisakyk įniršio,[e]
neapmaudauk
ir nepulk daryti bloga*.
9 Juk blogų žmonių
laukia pražūtis,[f]
o tie, kurie deda viltis
į Jehovą, paveldės žemę.[g]

ו [vavas]

10 Dar valandėlė,
ir nedorėlio nebeliks.[h]
Žvalgysiesi, kur jis buvo,
ir ten jo neberasi.[i]
11 O romieji paveldės žemę[y]
ir džiaugsis taikos apstybe.[j]

ז [zainas]

12 Nedoras žmogus
rezga pikta prieš teisųjį,[k]
griežia ant jo dantį.
13 Bet Jehova
iš nedorėlio juokiasi –
žino, kad ateis
jo pražūties diena.[l]

37:8 *Arba galbūt „neapmaudauk, nes tai tik į pikta veda“.

ח [chetas]

14 Nedorėliai traukia
kalavijus, lenkia lankus,
kad susidorotų
su vargdieniu ir vargšu,
kad nužudytų tuos,
kurių elgesys doras.
15 Bet jų kalavijas
patiems smigs į širdį,[a]
jų lankai bus sulaužyti.

ט [tetas]

16 Geriau truputis,
kurį turi teisusis,
nei visas nedorėlių
sukauptas perteklius.[b]
17 Juk nedorėlių ranka
bus palaužta,
o teisiuosius
Jehova palaikys.

י [jodas]

18 Jehova žino, ką doriems
žmonėms tenka patirti.
Jų paveldas išliks
per amžius.[c]
19 Nelaimės dieną
jiems neteks kęsti gėdos,
badui užėjus
jie valgys ligi soties.

כ [kafas]

20 O nedorėliai pražus,[d]
Jehovos priešai pranyks
kaip pievų gražumas,
išsisklaidys kaip dūmas.

ל [lamedas]

21 Nedorėlis skolinasi
ir negrąžina,
o teisusis duoda dosniai.[e]
22 Dievo palaimintieji
paveldės žemę,
o tų, kuriuos jis prakeikia,
laukia pražūtis.[f]

מ [memas]

23 Jeigu Jehovai
žmogaus kelias patinka,[g]
jis veda* jo žingsnius.[h]

37:23 *Arba „padaro tvirtus“.

37 PSALMĖ

a 2Sa 17:23
Est 7:10
Ps 7:15

b Pat 16:8
Pat 30:8, 9
1Ti 6:6

c Ps 16:11

d Pat 10:7

e Įst 15:11
Job 31:16, 22
Ps 112:9
Pat 19:17

f Ps 37:9

g Pat 11:20

h Pat 16:9

Antra skiltis

a Ps 34:19
Pat 24:16

b Ps 91:11, 12

c Ps 94:14
Mt 6:33
Hbr 13:5

d Įst 24:19
Ps 145:15
Pat 10:3

e Įst 15:7, 8
Ps 112:5

f Ps 34:14
Iz 1:17

g 2Sa 22:26

h Ps 97:10
Pat 2:7, 8

i Pat 2:22

y Įst 30:20
Ps 37:9
Pat 2:21
Mt 5:5

j Mt 25:46
Apr 21:3, 4

k Mt 12:35
Ef 4:29
Kol 4:6

l Įst 6:6
Ps 40:8

m Ps 121:3

n 2Pt 2:9

o Ps 109:31

p Ps 37:22
Ps 52:5, 6

24 Nors tas žmogus ir kluptų,
neparpuls,[a]
nes Jehova
laiko jį už rankos.[b]

נ [nūnas]

25 Buvau jaunas ir pasenau,
bet nemačiau
teisiojo apleisto[c]
nei jo vaikų
prašančių duonos.[d]
26 Jis visada mielai skolina,[e]
ir jo vaikų
laukia palaiminimas.

ס [samechas]

27 Šalinkis pikta, daryk gera,[f]
tada gyvensi per amžius.
28 Jehovai juk patinka
teisingumas,
savo ištikimųjų jis nepaliks.[g]

ע [ainas]

Jis visada juos saugos,[h]
o nedorėlių palikuoniai
pražus.[i]
29 Teisieji paveldės žemę[y]
ir gyvens joje amžinai.[j]

פ [pė]

30 Iš teisiojo lūpų
sklinda išmintis,
jo liežuvis kalba,
kas teisinga.[k]
31 Savo Dievo įstatymą
jis laiko širdyje[l]
ir žengia tvirtu žingsniu.[m]

צ [cadė]

32 Nedorėlis tyko teisiojo,
kėsinasi jį nužudyti,
33 bet Jehova neatiduos
teisiojo jam į rankas,[n]
nekalto žmogaus
nepasmerks.[o]

ק [kofas]

34 Dėk viltis į Jehovą,
laikykis jo kelio,
tai jis tave pagerbs –
duos paveldėti žemę,
ir tu matysi,
kaip nedorėliai pražūva.[p]

ר [rešas]

35 Mačiau aš blogą,
negailestingą žmogų,
tarytum vešlų medį
savo dirvoje išsikerojusį,[a]
36 bet jis staiga prapuolė –
jo neliko.[b]
Ieškojau jo, bet neradau.[c]

ש [šynas]

37 Pažvelk į dorąjį*,
įsižiūrėk į teisųjį[d] –
dėl ateities
jis gali būt ramus.[e]
38 O nusidėjėliai visi
bus sunaikinti,
nedorėliai neturi ateities.[f]

ת [tavas]

39 Teisiesiems išgelbėjimas
ateina nuo Jehovos,[g]
jis yra jų tvirtovė
nelaimės metu.[h]
40 Jehova jiems padės
ir juos vaduos[i] –
vaduos iš nedorėlių
ir gelbės,
nes jie prie jo glaudžiasi.[y]

Dovydo psalmė, priminimas.

38 Jehova,
nebark manęs įpykęs,
nebausk įniršęs.[j]
2 Tavo strėlės
smigo į mane giliai
ir tavo ranka mane prislėgė.[k]
3 Nebėra nieko sveiko mano
kūne nuo tavo rūstybės,
visi mano kaulai sukrėsti,
nes tau nusidėjau.[l]
4 Virš galvos esu apsemtas
nuodėmių,[m]
lyg nepakeliama našta
mane jos slegia.
5 Dvokia ir pūliuoja
mano žaizdos,
nes pasielgiau kvailai.
6 Suvargęs, visas susigūžęs,
kiaurą dieną
slankioju niūrus.
7 Mano strėnos dega,
nėra nieko sveiko
mano kūne.[a]
8 Atbukęs,
visiškai sugniužęs,
iš širdgėlos balsu vaitoju.
9 Jehova, tau žinomi
visi mano troškimai,
ir mano dūsavimas
nuo tavęs nėra paslėptas.
10 Širdis mano daužosi,
aš netekęs jėgų,
mano akys užgesusios.[b]
11 Draugai ir bičiuliai,
mano žaizdą matydami,
vengia manęs,
artimieji laikosi atokiai.
12 Tie, kurie tyko
mano gyvybės,
spendžia spąstus,
tie, kurie trokšta
man pakenkti,
tariasi pražudyti,[c]
ištisą dieną
jie rezga klastas.
13 O aš esu lyg kurčias
ir nesiklausau,[d]
lyg nebylys
nepraveriu burnos.[e]
14 Esu kaip žmogus,
kuris nieko negirdi,
kuris neturi žodžių
apsiginti.
15 Tik tavęs, o Jehova,
aš laukiu.[f]
Jehova, mano Dieve,
mane tu išklausysi.[g]
16 Juk sakiau:
„Tegul jie nesidžiaugia,
tenesipuikuoja prieš mane,
kai mano koja slysta.“
17 Dar kiek, ir būčiau žuvęs.
Mano skausmas
niekur nesitraukė.[h]

37:37 *Arba „ištikimąjį“. Žr. žodynėlyje „ištikimybė Dievui“.

37 PSALMĖ

a Est 5:11
Job 21:7

b Iš 15:9, 10

c Ps 37:10

d Job 1:1

e Job 42:12, 16

f Ps 1:4
Pat 10:7
2Pt 2:9

g Iz 12:2

h Ps 9:9
Iz 33:2

i Iz 46:4
1Ko 10:13

y Ps 22:4
Dan 3:17
Dan 6:23

38 PSALMĖ

j Jer 10:24

k Ps 32:4

l Ps 6:2
Ps 41:4
Ps 51:8

m Ezr 9:6
Ps 40:12

Antra skiltis

a Ps 38:3

b Ps 6:7

c 2Sa 16:7
Ps 62:4

d 2Sa 16:11

e Ps 39:2, 9

f 2Sa 16:12
Ps 123:2

g Ps 138:3

h Ps 77:2

18 Savo kaltę aš išpažinau,[a]
dėl savo nuodėmės
gailėjausi.[b]
19 Bet mano priešai
smarkūs ir galingi,*
daugybė yra tų,
kurie be priežasties
manęs nekenčia.
20 Už gera jie piktu atmoka,
už tai, kad siekiu gera,
mane puola.
21 Nepalik manęs, Jehova!
Nesilaikyk atokiai, Dieve![c]
22 Jehova, mano gelbėtojau,[d]
atskubėk man į pagalbą!

Vadovui. Pagal Jedutūną*.[e]
Dovydo psalmė.

39 Tariau: „Aš būsiu
apdairus
ir saugosiuos, kad liežuviu
nenusidėčiau,[f]
laikysiu savo lūpas
pažabojęs,[g]
kol nedorų žmonių
yra aplink mane.“
2 Tylėjau, netariau
nė žodžio,[h]
net to, kas gera, nesakiau,
bet skausmas neatlėgo*.
3 Širdis krūtinėje užkaito,
įsiliepsnojo manyje ugnis
bemąstant*.
Tada aš prabilau:
4 „Jehova, duoki man žinoti
mano pabaigą
ir skaičių man
priklausančių dienų,[i]
kad susivokčiau,
koks aš laikinas.
5 Vos vieną kitą dieną
man paskyrei*[y]
ir mano amžius –
niekas tau akyse.[a]
Nors laikosi tvirtai,
žmogus tėra
tik kvėpsnis.[b] (*Sela*.)
6 Išties žmogus
šmėžuoja kaip šešėlis,
veltui vargsta,
turtą kraunasi, tačiau
kam visa atiteks, nežino.[c]
7 Tad ko, Jehova,
man belaukti?
Į tave dedu aš viltis.
8 Iš visų kalčių
mane vaduok[d]
ir nepaversk manęs
kvailųjų pajuoka.
9 Nepratariau nė žodžio,
lūpų nepravėriau[e] –
aš supratau,
kad viskas tavo valioje.[f]
10 Patrauki savo rykštę
nuo manęs,
nes tavo rankos
plakamas nykstu.
11 Tu žmogų drausmini
už nuodėmę
nubausdamas,[g]
ir kaip drabužį
kandys sukapoja,
taip tu sunaikini,
kas jam brangu.
Išties žmogus tėra
tik kvėpsnis.[h] (*Sela*.)
12 Išklausyki mano maldą,
o Jehova,
išgirsk mano
pagalbos šauksmą,[i]
į mano ašaras pažvelk.
Juk tau esu tik svečias,[y]
tiktai praeivis,
kaip ir mano protėviai.[j]
13 Nugręžki savo rūstų
žvilgsnį, leisk man
pralinksmėti,
kol tebesu,
kol dar neišėjau.“

38:19 *Arba galbūt „Bet daug yra tų, kurie nepelnytai mane puola“. **39:0** *Žr. žodynėlį. **39:2** *Arba „tik sukilo“. **39:3** *Arba „bedejuojant“. **39:5** *Arba „Dienų man davei vos per kelias plaštakas“.

38 PSALMĖ

a Ps 32:5

b Ps 51:3

c Ps 22:11
Ps 35:22

d Ps 27:1
Ps 62:2
Iz 12:2

39 PSALMĖ

e 1Me 16:41
1Me 25:1

f Pat 18:21

g Ps 141:3

h Ps 38:13
Mt 27:12
1Pt 2:23

i Ps 90:12

y Ps 90:9
Jok 4:14

Antra skiltis

a Ps 90:4

b Ps 62:9
Ps 144:4

c Ps 49:10
Mok 2:18, 19
Mok 4:8
Lk 12:19, 20

d Ps 25:11
Mch 7:19

e Job 40:4
Ps 38:13

f 2Sa 16:10

g Ps 90:8

h Ps 39:5
Ps 102:11

i Ps 28:1

y Kun 25:23
1Me 29:15

j Hbr 11:13

Vadovui. Dovydo psalmė.

40 Aš laukte laukiau Jehovos,
ir jis palenkė prie manęs ausį, išgirdo mano šauksmą,[a]
2 ištraukė mane iš kliokiančios duobės,
iš purvo klampynės,
ir pastatė mano kojas ant uolos,
padarė mano žingsnį tvirtą,
3 įdėjo man į lūpas naują giesmę[b] –
gyrių mūsų Dievui.
Daugelis matys,
ką Jehova padarė,
ir, baimės pagauti,
juo kliausis.
4 Laimingas žmogus,
kuris Jehova pasitiki
ir nesidairo į įžūliuosius
ar apsimetėlius*.
5 Kiek daug dėl mūsų padarei,
Jehova, mano Dieve!
Tau niekas nė iš tolo neprilygsta.[c]
Tavo nuostabių darbų, tavo sumanymų – daugybė![d]
Nors apsakyti ir išpasakoti juos mėginčiau,
jų suskaičiuoti nepavyktų.[e]
6 Aukos ir atnašos tu nenorėjai,*[f]
tačiau atvėrei man ausis,
kad aš tavęs klausyčiau.[g]
Deginamųjų aukų ir atnašų už nuodėmę tu neprašei.[h]
7 Tada tariau: „Štai atėjau,
kaip ritinyje apie mane parašyta.[i]
8 Vykdyti tavo valią, o Dieve,
man džiaugsmas,[y]
tavo įstatymą laikau giliai širdyje.[a]
9 Didžiame sambūryje skelbiu apie* tavo teisumą[b]
ir savo lūpų netramdau.[c]
Tu, Jehova, tai gerai žinai.
10 Tavojo teisumo neslepiu širdy,
garsinu tavo ištikimybę ir išgelbėjimą,
didžiame sambūryje netyliu – kalbu apie tavo ištikimąją meilę ir tiesą.“[d]
11 Jehova, nesuturėk gailestingumo nuo manęs,
ištikimoji tavo meilė ir tiesa visad mane tesaugo.[e]
12 Nelaimių apgulė mane be skaičiaus,[f]
daugybė nuodėmių apniko – per jas net kelio nematau.[g]
Jų daugiau negu plaukų man ant galvos,
todėl drąsa mane apleido.
13 Meldžiu, Jehova, gelbėk![h]
Jehova, atskubėk man į pagalbą![i]
14 Visi, kas tyko mano gyvasties,
tebus sugėdinti, pažeminti.
Kas džiaugiasi nelaime mano,
tegu gėdingai trauksis.
15 Tešiurps iš gėdos tie,
kurie man sako: „Taip tau ir reikia!“
16 O ieškantys tavęs[y] tedžiūgaus,
tesidžiaugs tavim.[j]
Ir kas išgelbėjimą tavąjį brangina, tesakys: „Šlovė Jehovai!“[k]
17 Esu vargdienis, vargšas.
Jehova manim tepasirūpins.

40:4 *Arba „melagius“. **40:6** *Arba „Auka ir atnaša tau nepatiko“.

40:9 *Arba „skelbiu gerą žinią apie“.

40 PSALMĖ

a Ps 34:15

b Ps 33:3 Ps 98:1

c Iš 15:11

d Apr 15:3

e Ps 139:17, 18

f 1Sa 15:22 Ps 51:16, 17 Oz 6:6

g Iz 50:5

h Hbr 10:5–9

i Lk 24:44

y Jn 4:34

Antra skiltis

a Ps 37:31 Rom 7:22

b Ps 22:22

c Hbr 13:15

d Hbr 2:12

e Ps 61:6, 7

f Ps 71:20

g Ps 38:4

h Ps 25:17

i Ps 38:22 Ps 70:1–5

y Įst 4:29

j Ps 13:5

k Ps 35:27

Juk tu – pagalba mano
ir vaduotojas.[a]
Nedelsk, manasis Dieve![b]

Vadovui. Dovydo psalmė.

41 Laimingas tas,
kas rūpinasi vargšais.[c]
Nelaimės dieną
Jehova jį gelbės.
2 Jehova globos jį,
gyvastį jo sergės
ir priešų valiai jo neatiduos.[d]
Jis žemėj bus vadinamas
laimingu.[e]
3 Nors jis į patalą ligos
atgultų, Jehova jį stiprins[f]
ir visą guolį
sergančiam pakeis.
4 Sakiau: „Jehova,
pagailėk manęs,[g]
išgydyk,[h] nes tau
aš nusidėjau.“[i]
5 O mano priešai pikta linki:
„Kada gi pagaliau jis mirs
ir vardas jo pradings?“
6 Jei kuris ir aplanko,
nėra nuoširdus –
tiktai susigraibsto,
kas bloga,
ir tauškia išėjęs.
7 Visi, kurie manęs nekenčia,
šnibždasi
ir rezga pikta prieš mane:
8 „Kažkas baisaus
turėjo jam nutikti.
Jei atgulė, nebepakils.“[a]
9 Net mano draugas –
tas, kuriuo pasitikėjau,[b]
su kuriuo aš duona
dalijausi, –
man taikėsi įspirti*.[c]
10 Bet tu, Jehova,
būki maloningas
ir mane pakelk,
kad jiems galėčiau atmokėti.
11 Jei mano priešas
neturės ko džiaugtis,
žinosiu – tu man palankus.[d]
12 Mane tu palaikysi,
nes esu aš doras*,[e]
akivaizdoje tavo leisi man
stovėti amžinai.[f]
13 Šlovė Jehovai,
Izraelio Dievui,
per amžių amžius![g]
Amen. Amen.

40 PSALMĖ

a Ps 54:4
Iz 50:7
Hbr 13:6
b Ps 143:7

41 PSALMĖ

c Įst 15:7, 8
Ps 112:9
Pat 14:21
Pat 22:9
d 2Pt 2:9
e Mt 5:7
f 2Ka 20:5
Ps 103:3
g Ps 51:1
h Ps 6:2
Ps 147:3
i Ps 32:5
Ps 38:3
Pat 28:13

Antra skiltis

a Ps 3:2
Ps 71:10, 11
b 2Sa 15:12
Job 19:19
Ps 55:12, 13
c Mk 14:18
Jn 13:18
Jn 13:26
d Ps 31:8
Jer 20:13
e Ps 25:21
Pat 2:7
f Ps 34:15
g 1Me 16:36
1Me 29:10

41:9 *Pažod. „pakėlė prieš mane kulną“.
41:12 *Arba „ištikimas“. Žr. žodynėlyje „ištikimybė Dievui“.

ANTRA KNYGA
(42–72 psalmės)

Vadovui. Koracho sūnų[a] maskilas*.

42 Kaip elnė ilgisi
vandens tėkmių,
taip mano siela ilgisi
tavęs, o Dieve.
2 Trokšta mano siela Dievo,
gyvojo Dievo.[b]
Kada gi ateisiu
ir pasirodysiu
Dievo akivaizdoje?[c]
3 Dieną naktį mintu ašaromis,
kiaurą dieną žmonės šaipo-
si: „Kurgi tavo Dievas?“[d]
4 Aš savo sielą lieju
atmindamas,
kaip eidavau kadaise
su minia,
kaip iškilmingai
priešaky visų į Dievo
Namus žengdavau,
aidint padėkos ir
džiaugsmo šūksniams,
tautai švenčiant iškilmę.[a]
5 Kodėl tu tokia liūdna,
manoji siela?[b]
Kodėl tu tokia nerami?
Kantriai lauk Dievo![c]

42 PSALMĖ

a 2Me 20:19
b Ps 63:1
c Ps 27:4
Ps 84:2
d Ps 3:2
Ps 42:10
Ps 79:10

Antra skiltis

a Įst 16:14, 16
2Me 30:23, 24
b Ps 55:4
Mk 14:34
c Ps 37:7
Rd 3:24
Mch 7:7

42:0 *Žr. žodynėlį.

Juk aš dar šlovinsiu jį,
savo Gelbėtoją.[a]
6 Mano Dieve,
liūdi mano siela,[b]
todėl iš Jordano krašto,
nuo Hermono viršukalnių,
nuo Micaro* kalno
mano mintys
pas tave vis grįžta.[c]
7 Gelmė šaukia gelmę
tavo krioklių šniokštimu.
Siautulingos tavo bangos
mane užliejo.[d]
8 Dieną Jehova apreikš man
savo ištikimąją meilę,
nakčia apie jį giedosiu –
melsiuosi savo
gyvenimo Dievui.[e]
9 Dievui, savo uolai, tarsiu:
„Kodėl mane pamiršai?[f]
Kodėl turiu vaikščioti liūdnas, priešo engiamas?“[g]
10 Priešai mirtina neapykanta
manęs nekenčia,*
kiaurą dieną šaiposi:
„Kurgi tavo Dievas?“[h]
11 Kodėl tu tokia liūdna,
manoji siela?
Kodėl tu tokia nerami?
Kantriai lauk Dievo![i]
Juk aš dar šlovinsiu jį,
savo Gelbėtoją,
savo Dievą.[y]

43 Išteisinki mane, o Dieve,[j]
gink mano bylą[k]
prieš neištikimą tautą,
gelbėk mane nuo klastingo,
nedoro žmogaus.
2 Juk tu – mano Dievas,
mano tvirtovė.[l]
Kodėl mane atstūmei?
Kodėl turiu vaikščioti liūdnas, priešo engiamas?[m]
3 Siųsk savo šviesą ir tiesą[a] –
telydi jos mane,[b]
teparveda į tavo šventąjį
kalną, į tavo buveinę.[c]
4 Tada prie Dievo aukuro
aš žengsiu,[d]
prie Dievo, savo neprilygstamo džiaugsmo.
Aš šlovinsiu tave lyra,[e]
Dieve, mano Dieve.
5 Kodėl tu tokia liūdna,
manoji siela?
Kodėl tu tokia nerami?
Kantriai lauk Dievo![f]
Juk aš dar šlovinsiu jį,
savo Gelbėtoją,
savo Dievą.[g]

Vadovui. Koracho sūnų[h] maskilas*.

44 Dieve, savo ausimis
girdėjome –
protėviai mums pasakojo,[i] –
kokių darbų tu nuveikei
jų dienomis,
senovės laikais.
2 Savo paties ranka
tu išvarei tautas[y]
ir mūsų protėvius
jų vietoje įkurdinai,[j]
tautas sutriuškinai
ir išvijai.[k]
3 Ne savo kalaviju
jie kraštą paėmė,[l]
pergalę laimėjo
ne jų ranka,[m]
o tavo dešinė, tavo ranka,[n]
ir tavojo veido šviesa,
nes tu buvai jiems
maloningas.[o]
4 Tu – mano Karalius,
o Dieve![p]
Duok įsakymą – tegu Jokūbas laimi didžią pergalę*!
5 Priešus bėgti priversim
tavąja galybe,[r]

42 PSALMĖ
a Ps 43:5
b Ps 22:1 Jn 12:27
c Jon 2:7
d Ps 88:7
e Ps 27:1
f Ps 13:1
g Ps 38:6 Ps 43:2
h Ps 3:2 Ps 42:3 Ps 79:10
i Ps 37:7
y Ps 42:5 Ps 43:5

43 PSALMĖ
j Ps 26:1 Ps 35:24
k Ps 35:1 Pat 22:22, 23
l Ps 28:7 Ps 140:7
m Ps 42:9

Antra skiltis
a Ps 40:11 Pat 6:23
b Ps 5:8 Ps 27:11 Ps 143:10
c 1Me 16:1 Ps 78:68, 69
d Ps 84:3
e 2Sa 6:5
f Ps 37:7
g Ps 42:5, 11

44 PSALMĖ
h 2Me 20:19
i Iš 13:14 Sk 21:14 Ts 6:13
y Įst 7:1
j Iš 15:17 Ps 78:55 Ps 80:8, 9
k Joz 10:5, 11 Ps 135:10, 11
l Įst 4:38 Joz 24:12
m 1Sa 12:22
n Iz 63:11–13
o Įst 7:7, 8
p Ps 74:12 Iz 33:22
r Ps 18:39 Fil 4:13

42:6 *Arba „mažojo“. **42:10** *Arba galbūt „Priešai, tarytum triuškindami mano kaulus“.

44:0 *Žr. žodynėlį. **44:4** *Arba „sulaukia didžio išgelbėjimo“.

užpuolikus sutrypsim
tavuoju vardu.[a]
6 Ne lanku aš pasitikiu,
ne kalavijas mane gelbsti.[b]
7 Tai tu mus išgelbėjai
nuo priešų[c]
ir pažeminai tuos,
kurie mūsų nekenčia.
8 Dieve, šlovinsime tave
visą dieną,
girsime tavo vardą
per amžius! (*Sela*.)
9 Bet dabar tu mus
atstūmei ir paniekinai,
su mūsų kariais
nebežygiuoji,
10 nuo priešo priverti
mus bėgti.[d]
O tie, kurie nekenčia mūsų,
grobia sau, ką panorėję.
11 Atiduodi mus
lyg avis į pjovyklą,
po tautas išblaškai.[e]
12 Savo tautą parduodi
kone už dyką[f]
ir jokio pelno negauni.
13 Darai mus pajuoka
kaimynams,
pašaipa ir patyčia
aplinkiniams.
14 Darai mus priežodžiu
tautose,[g]
gentys mus niekina*.
15 Visą dieną
kenčiu pažeminimą,
iš gėdos neturiu kur dėtis
16 nuo jų pašaipų ir užgaulių;
kenčiu, nes mūsų priešas
kerštauja.
17 Nors visa tai mus užgriuvo,
tavęs nepamiršome
ir tavo sandoros[h]
nesulaužėme.
18 Mūsų širdis
nuo tavęs nenusigręžė,
žingsniai nuo tavo tako
nenukrypo,
19 bet tu sutriuškinai mus
ten, kur renkasi šakalai,
juodžiausiu šešėliu
mus apgaubei.
20 Jei būtume užmiršę
savo Dievo vardą
ar tiesę rankas
į svetimą dievą,
21 ar Dievas nebūtų to matęs?
Juk širdies paslaptis
jis žino.[a]
22 Dėl tavęs mus
diena iš dienos žudo,
laiko pjautinomis avimis.[b]
23 Kelkis, Jehova!
Kodėl miegi?[c]
Pabusk! Neatstumk
mūsų amžiams.[d]
24 Kodėl slepi savo veidą?
Kodėl pamiršti mūsų
vargą ir priespaudą?
25 Mes parpuolę į dulkes,
pasliki gulime ant žemės.[e]
26 Pakilk, ateik mums
į pagalbą![f]
Vaduok* mus dėl savo
ištikimosios meilės![g]

Vadovui. „Lelijų“ melodija.
Koracho sūnų[h] maskilas*.
Meilės giesmė.

45 Mana širdis gerom
naujienom tvinsta.
Tariu: „Mano giesmė –
apie karalių.“[i]
Liežuvis mano tebūnie
miklus rašiklis[y]
raštininko rankoj.[j]
2 Iš visų žmonių sūnų,
karaliau, tu gražiausias,
iš tavo lūpų plaukia
maloningi žodžiai,[k]
todėl tau Dievas suteikė
palaiminimą amžiams.[l]

44 PSALMĖ

a Ps 60:12

b 1Sa 17:45
Ps 20:7
Ps 33:16

c Joz 24:8

d Įst 28:15, 25

e Įst 28:64

f Įst 32:30

g Įst 28:37
2Me 7:20

h Iš 34:10

Antra skiltis

a Ps 139:1
Mok 12:14
Jer 17:10

b Rom 8:36

c Ps 7:6
Ps 78:65, 66

d Job 13:24
Ps 13:1
Ps 88:14

e Ps 119:25

f Ps 33:20

g Ps 130:7

45 PSALMĖ

h 2Me 20:19

i Ps 2:6

y Iz 8:1

j 2Sa 23:2
Ezr 7:6

k Jn 7:46

l Ps 72:17

44:14 *Pažod. „kraipo galvą“.

44:26 *Pažod. „Išpirk“. **45:0** *Žr. žodynėlį.

3 Savo didybėje ir šlovėje,[a]
o karžygy,[b]
prie šono juoskis kalaviją.[c]
4 Savo didybėje
pakilk į pergalę,[d]
išjok į žygį – kovok už tiesą,
nuolankumą ir teisumą.[e]
Tegul nuveikia* tavo dešinė
didžių darbų.
5 Aštrios tavo strėlės –
jos tautas išguldo,[f]
perveria karaliaus
priešams širdį.[g]
6 Amžių amžiais Dievas
bus tavasis sostas.[h]
Karališkasis tavo skeptras –
teisingumo skeptras.[i]
7 Tu branginai teisumą[y]
ir bodėjais nedorybę,[j]
tad Dievas, tavo Dievas,
džiugesio aliejum[k]
patepė tave[l] gausiau
nei tavo bičiulius.
8 Mira, cinamonu
ir agarmedžiu tavo
apdarai prakvipę,
ir stygų skambesys,
atsklindantis
iš dramblio kaulo rūmų,
linksmina tave.
9 Karalių dukterys –
tarp tavo prakilniųjų.
Ofyro auksu[m] pasipuošus
karalienė stovi
tavo dešinėj.
10 Klausykis, mano dukra,
sukluski ir dėmėkis!
Užmirški savo tautą
ir tėvo namus.
11 Geidaus karalius
tavo grožio,
nes jis – tavasis viešpats.
Tad nusilenki jam.
12 Tyro dukra
atneš tau dovaną
ir turtingiausi žmonės
sieks tavos malonės.
13 Štai karalaitė rūmuose* –
tokia žavinga!
Išpuoštas auksu
jos drabužis.
14 Austiniu* apdaru
pasidabinusią
atves ją pas karalių.
Tavo akivaizdon ją atlydės
mergelių palyda.
15 Bus atvestos jos
į karaliaus rūmus,
ateis su džiugesiu
ir su linksmybe.
16 Tavieji sūnūs, o karaliau,
stos protėvių vieton,
tu juos didžiūnais
visoj žemėj padarysi.[a]
17 O aš visoms ateinančioms
kartoms apreikšiu
tavo vardą,[b]
ir tautos girs tave
per amžių amžius.

Vadovui. Koracho sūnų.[c] Atlikti alamotu*. Giesmė.

46 Dievas – mūsų prieglobstis, mūsų stiprybė,[d]
varguose jį lengva
prisišaukti į pagalbą.[e]
2 Todėl nebijosime,
nors žemė drebėtų,
nors kalnai griūtų
į jūrų gelmes,[f]
3 nors vandenys
riaumotų ir putotų[g]
ir nuo jų šėlsmo kalnai
sverdėtų. (*Sela*.)
4 Upės srautai – džiaugsmas
Dievo miestui,[h]
šventai Aukščiausiojo
buveinei.
5 Šio miesto
niekas nesugriaus,
nes jame pats Dievas.[i]

45 PSALMĖ

a Hbr 1:3

b Iz 9:6

c Apr 1:16 Apr 19:15

d Apr 6:2

e Apr 19:11

f Ps 2:9 2Te 1:7, 8

g Apr 17:14 Apr 19:19

h Ps 89:29, 36

i Iz 11:4 Jer 33:15 Hbr 1:8, 9

y Hbr 7:26

j Mt 7:23

k Ps 21:6

l Iz 61:1 Apd 10:38

m Iz 13:12

Antra skiltis

a Iz 32:1

b Ps 72:17

46 PSALMĖ

c 2Me 20:19

d Pat 14:26 Iz 25:4

e Įst 4:7 Ps 145:18, 19 Nah 1:7

f Iz 54:10

g Ps 93:4 Jer 5:22

h 2Me 6:6

i Įst 23:14 Ps 132:13 Iz 12:6

45:4 *Pažod. „pamoko tave“.

45:13 *Pažod. „viduje“. **45:14** *Arba galbūt „Siuvinėtu“. **46:0** *Žr. žodynėlį.

Su aušra ateis jam Dievas
į pagalbą.[a]
6 Tautos šėlo,
karalystės krito,
žemė nuo jo balso tirpo.[b]
7 Su mumis Jehova,[c]
kareivijų Viešpats,
mūsų priebėga* –
Jokūbo Dievas. (*Sela*.)
8 Ateikite pažiūrėti,
kokie Jehovos darbai,
kokių nuostabių dalykų
jis žemėje daro.
9 Karus visoje žemėje
jis nutraukia,[d]
sulaužo lanką,
sutrupina ietį,
kovos vežimus*
sudegina liepsnose.
10 „Pasiduokite ir pripažinkit,
kad aš esu Dievas!
Aš būsiu išaukštintas
tautose,[e]
būsiu pašlovintas žemėje.“[f]
11 Su mumis Jehova,[g]
kareivijų Viešpats,
mūsų priebėga –
Jokūbo Dievas.[h] (*Sela*.)

Vadovui. Koracho sūnų[i] psalmė.

47 Plokite rankomis,
visos tautos,
džiugiai šlovinkite Dievą
pergalės šūksniais!
2 Juk Jehova, Aukščiausiasis,
yra baimę keliantis,[y]
jis – didis visos žemės
Karalius.[j]
3 Tautas valdyti
jis mums atiduoda,
gentis po kojomis pakloja,[k]
4 jis parenka mums paveldą,[l]
kad mylimas Jokūbas
turėtų kuo didžiuotis.[m]
(*Sela*.)

46:7 *Arba „neprieinama aukštuma“.
46:9 *Arba galbūt „skydus“.

46 PSALMĖ

a Iš 14:24

b Joz 2:24

c Joz 1:9
Jer 1:19
Rom 8:31

d Iz 11:9
Mch 4:3

e Iz 2:11

f 1Me 29:11

g 2Me 20:17

h Ps 48:3
Ps 125:2

47 PSALMĖ

i 2Me 20:19

y Ps 76:12

j Ps 22:28

k Įst 33:29

l Įst 9:5

m Įst 7:6
Mal 1:2

Antra skiltis

a Jer 10:7
Zch 14:9

b 1Me 16:31
Ps 96:10
Ps 97:1
Apr 19:6

c Ps 97:9

48 PSALMĖ

d 2Me 20:19

e Ps 47:8
Ps 135:21
Mt 5:34, 35

f Rd 2:15

g Ps 125:1

5 Pakilo Dievas aidint
džiaugsmo šūksniams,
gaudžiant ragui
Jehova pakilo.
6 Giedokite Dievui, giedokite!
Giedokite mūsų Karaliui,
giedokite!
7 Juk Dievas –
visos žemės Karalius.[a]
Giedokite su išmone!
8 Dievas tapo
tautų Karaliumi,[b]
Dievas sėdi
savo šventame soste.
9 Tautų vadai susibūrė,
su Abraomo Dievo tauta
drauge susirinko.
Žemės valdovai*
Dievui priklauso.
Koks jis šlovingas![c]

Giesmė. Koracho sūnų[d] psalmė.

48 Mūsų Dievas Jehova
yra didis
ir labiausiai girtinas
savo mieste,
savo šventajame kalne.
2 Toli šiaurėje gražiai iškilęs
Siono kalnas –
didžiojo Karaliaus
miestas,[e]
visos žemės džiaugsmas.[f]
3 Jo tvirtovėse
Dievas apreiškė
esąs saugiausia priebėga*.[g]
4 Štai karaliai susibūrė
ir drauge atžygiavo.
5 Išvydę miestą
jie apstulbo, suglumo,
baimės apimti leidosi bėgti.
6 Drebulys juos pagavo,
skausmai juos suėmė
tarsi gimdančią moterį.
7 Rytų vėju tu sudaužai
Taršišo laivus.

47:9 *Pažod. „skydai“. **48:3** *Arba „aukštuma“.

8 Jehovos, kareivijų
Viešpaties, mieste,
savojo Dievo mieste,
pamatėme tai,
apie ką buvom girdėję:
Dievas įtvirtino jį amžiams.[a]
(*Sela*.)
9 Dieve, tavo šventykloje
mename tavo
ištikimąją meilę.[b]
10 Kaip tavasis vardas,
taip ir tavo šlovė
siekia žemės pakraščius.[c]
Tavo dešinė, Dieve,
pilna teisumo.[d]
11 Siono kalnas[e] tedžiūgauja,
tesilinksmina Judo miestai*
dėl tavo sprendimų.[f]
12 Žygiuokite aplink Sioną,
jį visą apeikite,
suskaičiuokite jo bokštus![g]
13 Pažvelkit į jo pylimus*,[h]
apžiūrėkit jo tvirtoves,
kad galėtumėt
apie jį papasakoti
ateities kartoms.
14 Šis Dievas – mūsų Dievas[i]
per amžių amžius.
Jis ves mus amžinai*.[y]

Vadovui. Koracho sūnų[j] psalmė.

49 Klausykitės,
visos tautos,
sukluskite,
pasaulio gyventojai –
2 prastuoliai ir didžiūnai,*
turtuoliai ir vargšai!
3 Mano lūpos išmintį kalbės,
širdies apmąstymai[k]
bus kupini išmanymo.
4 Į patarlę įsiklausysiu
ir savo mįslę, lyra
pritardamas, išaiškinsiu.

48 PSALMĖ

a Ps 87:5
Iz 2:2
Mch 4:1

b Ps 26:3
Ps 40:10
Ps 63:3

c Ps 113:3

d Ps 17:7
Ps 60:5
Ps 98:2

e Ps 78:68

f Ps 97:8

g Neh 12:38, 39

h Iz 26:1

i Ps 31:14

y Iz 58:11

49 PSALMĖ

j 2Me 20:19

k Ps 143:5

Antra skiltis

a Ps 27:1

b Įst 8:17, 18
Pat 18:11

c Jer 9:23
1Ti 6:17

d Pat 11:4
Mt 16:26

e Ps 89:48

f Mok 2:16
Rom 5:12

g Ps 39:6
Pat 11:4
Pat 23:4
Mok 2:18
Lk 12:19, 20

h Ps 39:5
Jok 1:11

i Ps 49:20

y Lk 12:19, 20

j Mal 4:3

5 Kodėl nelaimės dienomis
turėčiau aš bijoti,[a]
kai savo nedorybėmis
mane apninka priešai,
6 kurie tik turtais savo
kliaujasi,[b]
kurie puikuojasi
didžiuliais lobiais?[c]
7 Juk nė vienas iš jų savo
brolio negali išpirkti,
negali sumokėti
Dievui išpirkos už jį.[d]
8 Mat išpirka už gyvastį
labai didžiulė;
tiek niekad neįstengs
jie sumokėti,
9 kad žmogus gyventų
amžinai ir duobės
neregėtų.[e]
10 Jie mato:
net išmintingi miršta,
kvailas ir paikas
kartu pražūva[f]
ir jų turtas kitiems
atitenka.[g]
11 Širdy jie trokšta, kad
jų namai stovėtų amžiais,
palapinės –
per kartų kartas,
žemes jie savo vardu
pavadina.
12 Bet žmogus, kad ir kaip
gerbiamas būtų, neišliks,[h]
jis ne geresnis
už pragaištantį gyvulį.[i]
13 Štai toks galas laukia
kvailių[y]
ir tų, kurie jais seka, kurie
tuščiais jų žodžiais gėrisi.
(*Sela*.)
14 Lyg avys jie bus genami
į kapą*,
mirtis juos ganys.
Rytą jiems viešpataus
dorieji.[j]

48:11 *Pažod. „Judo dukterys“. **48:13** *Arba „mūrus“. **48:14** *Arba galbūt „iki mirties“. **49:2** *Pažod. „žmonijos sūnūs ir žmogaus sūnūs“.

49:14 *Arba „Šeolą“. Žr. žodynėlį.

Galiausiai jų
nė pėdsako neliks[a] –
ne rūmai, o kapas*[b]
bus jų namai.[c]
15 O mane Dievas išpirks
iš kapo* gniaužtų,[d]
paims mane savo globon.
(*Sela*.)
16 Nesijaudink,
jei žmogus turtėja,
jei prabangos
jo namuose daugėja.
17 Mirdamas jis nieko
su savimi nenusineš,[e]
jo prabanga drauge su juo
į duobę nenužengs.[f]
18 Kol gyvas,
jis savimi didžiuojasi[g]
(net ir kiti giria tą,
kuris pralobęs[h]),
19 bet galiausiai prisidės jisai
prie savo protėvių kartos,
šviesos daugiau neberegės.
20 Jei žmogus šito
nesuvokia, kad ir
kaip gerbiamas būtų,
jis ne geresnis
už pragaištantį gyvulį.[i]

Asafo[y] psalmė.

50 Jehova, dievų Dievas,[j]
kalba,
sušaukia visą žemę
nuo rytų lig vakarų.
2 Iš Siono, iš tobulos
grožybės,[k] Dievas švyti.
3 Mūsų Dievas ateis,
jis netylės.[l]
Jo priešaky –
ryjanti ugnis,[m]
aplinkui jį –
siaučianti audra.[n]
4 Dangaus aukštybes ir žemę
jis šaukia[o]
į savo tautos teismą:[p]
5 „Surinkite mano
ištikimuosius,
kurie su manimi sudaro
sandorą per auką.“[a]
6 Dangus skelbia jo teisumą,
nes Dievas pats
yra Teisėjas.[b] (*Sela*.)
7 „Klausykis, mano tauta,
aš kalbėsiu,
liudysiu prieš tave, Izraeli.[c]
Esu aš Dievas, tavo Dievas.[d]
8 Ne dėl aukų
tave drausminu,
ne dėl tavo deginamųjų
aukų – jos nuolat
man prieš akis.[e]
9 Nereikia man nei jaučio
iš tavo aptvarų,
nei ožių iš tavo gardų.[f]
10 Mano yra
visi miško žvėrys,[g]
visi gyvūnai
ant tūkstančio kalvų.
11 Pažįstu kiekvieną
kalnų paukštį,[h]
mano yra visa,
kas laukuose knibžda.
12 Net jei alkanas būčiau,
tau nesakyčiau,
nes žemė ir visa, kas joje,
yra mano.[i]
13 Negi aš valgysiu
jaučių mėsą?
Negi gersiu ožių kraują?[y]
14 Verčiau aukok Dievui
padėką,[j]
tesėk savo įžadus
Aukščiausiajam,[k]
15 šaukis manęs
nelaimės dieną.[l]
Tada tave išgelbėsiu
ir tu mane šlovinsi.“[m]
16 O nedorėliui Dievas tars:
„Kaip tu drįsti kalbėti
apie mano nuostatus,[n]
šnekėti apie
mano sandorą?[o]

49:14 *Arba „Šeolas“. Žr. žodynėlį.
49:15 *Arba „Šeolo“. Žr. žodynėlį.

49 PSALMĖ

a Ps 39:11
b Job 24:19
c 1Sa 2:6
Job 7:9
d Job 33:28
Ps 16:10
Ps 30:3
Ps 86:13
e Job 1:21
Mok 5:15
1Ti 6:17
f Iz 10:3
g Lk 12:19
h Pat 14:20
i Ps 49:12

50 PSALMĖ

y 1Me 25:1
j Ps 95:3
k Ps 48:2
Rd 2:15
l Iz 65:6
m Iš 19:18
Dan 7:9, 10
Hbr 12:29
n Ps 97:3, 4
o Įst 30:19
Įst 32:1
Iz 1:2
p Mch 6:2

Antra skiltis

a Iš 24:8
b Ps 75:7
c Neh 9:30
Ps 81:8
d Iš 20:2
e 1Sa 15:22
Iz 1:11
Jer 7:22, 23
Oz 6:6
f Mch 6:7
g 1Me 29:14
Apd 17:24
h Job 38:41
i Įst 10:14
Job 41:11
1Ko 10:26
y Mch 6:6–8
j Ps 69:30, 31
Pat 21:3
Oz 6:6
Hbr 13:15
k Įst 23:21
Ps 76:11
Mok 5:4
l 2Me 33:12, 13
Ps 91:15
m Ps 22:21–23
Ps 50:23
n Jer 7:4
Mt 7:22, 23
Rom 2:21
o Įst 31:20
Hbr 8:9

17 Juk tu nepakenti auklybos*,
mano žodžių nepaisai#.[a]
18 Vagį matydamas,
jį pateisini,*[b]
su svetimautojais
bičiuliaujiesi.
19 Duodi valią lūpoms
pikta kalbėti,
apgaulė prilipusi
prie tavo liežuvio.[c]
20 Tu sėdi ir apkalbi brolį,[d]
savo motinos sūnaus
kaltes atidengi*.
21 Kai šitaip elgeisi, tylėjau,
todėl manei,
kad aš esu toks kaip tu.
Bet dabar tave drausminsiu,
dabar tave kaltinsiu.[e]
22 Susimąstykit jūs,
kurie pamirštat Dievą![f]
Antraip jus sudraskysiu,
ir nebus kas gelbsti.
23 Kas padėką aukoja,
mane pagerbia.[g]
Kuris teisingu keliu eina,
pamatys, kaip Dievas
jį išgelbės.“[h]

Vadovui. Dovydo psalmė.
Kai pranašas Natanas atėjo pas
Dovydą, šiam nusidėjus su Batšeba.[i]

51 Dėl savo ištikimosios
meilės, Dieve,
pagailėk manęs,[y]
dėl savo didžio
gailestingumo
ištrink mano kaltes.[j]
2 Nuplauk
mano nusižengimą,[k]
nuvalyk mano nuodėmę.[l]
3 Aš pripažįstu savo kaltę,
mano nuodėmė
man visad prieš akis.[m]
4 Tau, labiausiai tau,*
aš nusidėjau,[a]
padariau, kas pikta
tavo akyse.[b]
Tad visa, ką sakai,
yra tiesa
ir tavo teismas teisingas.[c]
5 Kaltė mane
nuo pat gimimo lydi,
jau motina mane pradėjo
nuodėmingą.[d]
6 Žinau, tau patinka
žmogaus nuoširdumas.[e]
Pamokyk manąjį
vidinį žmogų išminties.
7 Isopu* nuvalyk mano
nuodėmę ir būsiu švarus,[f]
nuplauk mane ir būsiu
baltesnis už sniegą.[g]
8 Tepasiekia mane džiaugs-
mo ir džiugesio garsai,
ir kaulai, kuriuos tu su-
triuškinai, tepradžiunga.[h]
9 Nugręžk savo veidą
nuo mano nuodėmių,[i]
ištrink visas mano klaidas.[y]
10 Sukurk man tyrą širdį,
Dieve,[j]
duok man naują,
ryžtingą dvasią.[k]
11 Nevaryk manęs
nuo savo veido,
neatimk iš manęs
savo dvasios šventos.
12 Leisk vėl džiaugtis
tavo išgelbėjimu,[l]
pažadink manyje norą
tau paklusti*.
13 Aš mokysiu nusidėjėlius
tavo kelių[m] –
tegul jie pas tave sugrįžta.
14 Dieve, mane gelbstintis
Dieve,[n] nuo kraujo kaltės
mane vaduoki,[o]

50 PSALMĖ

a Neh 9:26
Iz 5:24
b Iz 5:22, 23
c Jer 9:5
d Kun 19:16
e Ps 50:4
Mok 12:14
f Ps 9:17
Jer 2:32
Oz 4:6
g 1Te 5:18
Hbr 13:15
h Mch 6:8

51 PSALMĖ

i 2Sa 11:3
y Sk 14:18
Ps 25:7
Ps 41:4
j Ps 103:13
Pat 28:13
Iz 43:25
Iz 44:22
k Iz 1:18
1Ko 6:11
l Hbr 9:13, 14
1Jn 1:7
m Ps 32:5
Ps 40:12

Antra skiltis

a Pr 39:9
2Sa 12:13
b 2Sa 12:9
Ps 38:18
c Rom 3:4
d Job 14:4
Rom 3:23
Rom 5:12
e 1Sa 16:7
2Ka 20:3
1Me 29:17
f Kun 14:3, 4
Hbr 9:13, 14
g Iz 1:18
h Ps 6:2
Ps 38:3
Iz 57:15
i Ps 103:12
Iz 38:17
y Mch 7:19
j Jer 32:39
k Ez 11:19
Ef 4:23
l Ps 21:1
m Apd 2:38
n Ps 38:22
Iz 12:2
Apr 7:10
o Pr 9:6

50:17 *Arba „pamokymo“. #Pažod. „mano žodžius sau už nugaros nusviedi“. **50:18** *Arba galbūt „su juo susidedi“. **50:20** *Arba „savo motinos sūnų juodini“.

51:4 *Pažod. „tiktai tau“. **51:7** *Žr. žodynėlį. **51:12** *Pažod. „noria dvasia palaikyk mane“.

ir mano liežuvis džiugiai
apsakys tavo teisumą.[a]
15 Jehova, atverk mano lūpas,
ir mano burna apsakys
tavo šlovę.[b]
16 Aš auką paaukočiau,
bet tu jos nenori,[c]
deginamoji atnaša
tavęs nedžiugina.[d]
17 Tikra auka Dievui –
atgailaujanti dvasia.
Širdies atgailaujančios
ir nusižeminusios,
Dieve, tu nepaniekinsi.[e]
18 Iš savo maloningumo
daryk gera Sionui,
statyk Jeruzalės sienas.
19 Tuomet džiugins tave
teisumo aukos –
deginamosios aukos
ir atnašos.
Tuomet ant tavo aukuro
bus aukojami jaučiai.[f]

Vadovui. Dovydo maskilas*.
Kai edomitas Doegas nuėjęs pranešė
Sauliui, kad Dovydas buvo atėjęs
į Ahimelecho namus.[g]

52 Ko giriesi savo nedorais
darbais, galiūne?[h]
Juk ištikimoji Dievo meilė
lieka per visas dienas.[i]
2 Liežuvis tavo –
lyg aštrus skustuvas,[y]
jis rezga piktybę
ir kalba klastingai.[j]
3 Pikta tu mėgsti
labiau negu gera,
meluoti smagiau tau
nei tiesą sakyti. (*Sela*.)
4 Patinka tau pragaištį
nešantys žodžiai,
klastingasis liežuvi!
5 Užtat pargriaus tave
Dievas visiems laikams,[k]
čiups tave ir išplėš
iš tavo palapinės,[l]
išraus iš gyvųjų krašto.[a]
(*Sela*.)
6 Teisieji tai matydami
apstulbs[b]
ir iš nedorėlio juoksis:[c]
7 „Štai žmogus, kuris prie
Dievo nenorėjo glaustis,[d]
tik savo didžiais turtais
kliovėsi,[e]
pasitikėjo savo
piktais kėslais!“
8 O aš būsiu lyg vešlus alyvmedis Dievo Namuose,
per amžių amžius ištikimąja
Dievo meile pasikliausiu.[f]
9 Už tai, ką padarei,
aš amžiais tave girsiu,[g]
ir tavo ištikimieji matys,
kad dedu viltis
į tavo gerąjį vardą*.[h]

Vadovui. Atlikti mahalatu*.
Dovydo maskilas*.

53 Kvailys sau taria širdyje:
„Nėra Jehovos!“[i]
Jų darbai neteisūs –
nedori, pasibjaurėtini,
nėra kas gera darytų.[y]
2 Dievas iš dangaus
žvelgia į žmonių sūnus,[j]
žiūri, ar bėra kas nuovokus,
kas Jehovai tarnautų.[k]
3 Visi jie nuklydę,
visi iki vieno sugedę.
Nėra kas gera darytų,
nėra nė vieno.[l]
4 Nejau piktadariai
nesusiprotės?
Jie ryja mano tautą
tartum duoną,
Jehovos jie nesišaukia.[m]
5 Bet siaubas juos pagaus –
toks siaubas,
kokio dar nėra patyrę*.

51 PSALMĖ

a Neh 9:33
Ps 35:28
Ps 59:16
Dan 9:7
b Ps 34:1
Ps 109:30
Hbr 13:15
c Pat 21:3
d 1Sa 15:22
Ps 40:6
Oz 6:6
e 2Ka 22:18, 19
2Me 33:13
Ps 22:24
Ps 34:18
Pat 28:13
Iz 57:15
Lk 15:22–24
Lk 18:13, 14
f Oz 14:2

52 PSALMĖ

g 1Sa 22:9
h 1Sa 21:7
Ps 94:3, 4
i Ps 103:17
y Ps 57:4
Ps 59:7
j 1Sa 22:9, 18
Ps 109:2
k Pat 12:19
Pat 19:9
l Ps 37:9

Antra skiltis

a Pat 2:22
b Ps 37:34
c Ps 58:10
d Jer 17:5
e Ps 49:6, 7
Pat 11:28
f Ps 13:5
Ps 147:11
g Ps 50:15
h Ps 27:14
Ps 123:2
Pat 18:10

53 PSALMĖ

i Ps 10:4
Rom 1:21
y Ps 14:1–7
Rom 3:10
j Ps 11:4
Ps 33:13–15
Jer 16:17
Jer 23:24
k 1Me 28:9
2Me 15:2
2Me 19:1, 3
Iz 55:6
1Pt 3:12
l Mok 7:20
Rom 3:12
m Job 21:7, 14

52:0; **53:0** * Žr. žodynėlį.

52:9 * Arba galbūt „kad dedu viltis į tavo vardą, nes tai gera“. **53:5** * Arba galbūt „baimė, nors ir nebus ko bijoti“.

Dievas tavo užpuolikų*
kaulus išbarstys
ir dėl tavęs turės jie
kęsti gėdą –
Jehovos jie paniekinti.
6 Teateina iš Siono
išgelbėjimas Izraeliui![a]
Kai Jehova parves
savo tautos tremtinius,
Jokūbas džiaugsis,
Izraelis džiūgaus.

Vadovui. Pritariant styginiams. Dovydo maskilas*. Kai zifiečiai nuėję pranešė Sauliui: „Dovydas slapstosi pas mus.“[b]

54 Dieve, savuoju vardu
mane gelbėk,[c]
gink mane[d] savąja galybe!
2 Dieve, išgirsk mano maldą,[e]
išklausyk žodžius,
sklindančius
iš mano lūpų!
3 Svetimieji
prieš mane sukyla,
nuožmūs žmonės
tyko mano gyvasties,[f]
Dievo jie nepaiso*.[g] (*Sela*.)
4 Dievas – mano pagalba,[h]
Jehova yra su tais,
kurie mane palaiko.
5 O mano priešams
jų pačių piktybėmis
jis atmokės.[i]
Padaryk jiems galą,* Dieve,
juk tu ištikimas![y]
6 Noriai tau aukas aukosiu,[j]
šlovinsiu, Jehova,
tavo gerąjį vardą*.[k]
7 Mane jis gelbsti
iš visų vargų,[l]
todėl matysiu aš,
kaip priešai krinta.[m]

53:5 *Pažod. „prieš tave stovyklaujančiųjų“. **54:0**; **55:0** *Žr. žodynėlį. **54:3** *Arba „jie neturi Dievo prieš akis“. **54:5** *Pažod. „Nutildyk juos“. **54:6** *Arba galbūt „šlovinsiu, Jehova, tavo vardą, nes tai gera“.

53 PSALMĖ

a Iz 12:6

54 PSALMĖ

b 1Sa 23:19
1Sa 26:1
c Ps 20:1
Ps 79:9
Pat 18:10
d Ps 43:1
e Ps 13:3
Ps 65:2
f Ps 22:16
Ps 59:3
g Ps 36:1
h 1Me 12:18
Hbr 13:6
i Rom 12:19
y Ps 143:12
j Ps 50:14
Hbr 13:15
k Ps 7:17
Ps 52:9
l 2Sa 4:9
Ps 34:19
Ps 37:39
m Ps 37:34
Ps 59:10

Antra skiltis

55 PSALMĖ

a 1Pt 3:12
b Ps 28:2
Ps 143:7
c Ps 17:1
d Iz 38:14
e 2Sa 16:5–7
f Ps 69:29
g Ps 18:4
Ps 116:3
Iz 38:10
h 2Sa 15:14
i 1Sa 23:14
y 2Sa 15:31
2Sa 17:7
j 2Sa 17:1
k Ps 109:2
l Ps 41:9
Mt 26:21
Jn 13:18

Vadovui. Pritariant styginiams. Dovydo maskilas*.

55 Išgirsk mano maldą,
Dieve,[a]
maldavimui mano
nebūk abejingas,*[b]
2 pažvelk į mane ir atsiliepk![c]
Rūpestis mane kamuoja,[d]
esu suglumęs,
3 nes priešas man grasina,
nedorėlis mane spaudžia.
Jie piktybėmis
mane apipila,
įnirtingai mane puola.[e]
4 Širdis krūtinėje
man daužosi[f]
ir smelkia mirties baimė,[g]
5 siaubas ima,
krečia drebulys,
šiurpsta visas mano kūnas.
6 Todėl sakau:
„O kad turėčiau
balandžio sparnus!
Išskrisčiau
ir ramus gyvenčiau.
7 Toli nulėkčiau[h]
ir pasilikčiau tyruose.[i]
(*Sela*.)
8 Užuovėjon skubėčiau
nuo vėjo šėlsmo slėptis,
nuo audros.“
9 Sutrikdyk juos, Jehova,
sužlugdyk jų užmačias,*[y]
nes mieste matau, kaip
smurtas ir nesantaika
10 dieną naktį vaikštinėja
mūrų viršumi.
Nedorybė ir vargas mieste,[j]
11 pragaištis jame,
priespauda ir klasta
iš jo aikštės nesitraukia.[k]
12 Ne priešas
mane užgaulioja[l] –
tai dar galėčiau pakęsti,

55:1 *Arba „nesislėpk, kai meldžiu pagalbos“. **55:9** *Arba „sumaišyk jų kalbą“. Pažod. „padalyk jų liežuvį“.

ne priešininkas
kyla prieš mane –
nuo jo dar galėčiau
pasislėpti,
13 o tu, žmogus kaip ir aš,*[a]
mano bičiulis,
mano artimas draugas.[b]
14 Mus siejo
nuoširdi draugystė
ir su visa minia
kartu mes eidavome
į Dievo Namus.
15 Teužklumpa priešus
pražūtis![c]
Gyvi jie tenužengia į kapą*,
nes blogis apsigyvenęs
tarp jų ir juose.
16 O aš šauksiuosi Dievo,
ir Jehova mane išgelbės.[d]
17 Nei vakarą, nei rytą,
nei vidudienį nurimti
negaliu, dejuoju,[e]
bet mano balsą jis išgirs,[f]
18 ir nors daugybė
eina prieš mane,
jis išvaduos* mane
nuo užpuolikų,
suteiks ramybę.[g]
19 Dievas, kuris nuo amžių
sėdi soste,[h]
mane išgirs
ir atmokės jiems.[i] (*Sela*.)
Juk Dievo jie nebijo,[y]
taisytis neketina.
20 Jis* ranką
prieš draugus pakėlė,[j]
sulaužė savo sandorą.[k]
21 Jo žodžiai
net už sviestą slidesni,[l]
bet širdis karinga,
jo žodžiai
už aliejų švelnesni,
bet kerta tartum kalavijas.[m]

55:13 *Arba „žmogus man lygus“.
55:15 *Arba „Šeolą“. Žr. žodynėlį.
55:18 *Pažod. „išpirks“. **55:20** *T. y. bičiulis, minimas 13 ir 14 eil.

55 PSALMĖ

a 2Sa 15:12
2Sa 16:23
b Lk 22:21
Lk 22:48
c 2Sa 17:23
2Sa 18:14
Ps 109:15
Mt 27:3, 5
Apd 1:16, 18
d Ps 91:15
e Ps 119:147
Dan 6:10
f Ps 5:3
g 2Me 32:7
Ps 3:6
h Įst 33:27
Ps 90:2
i Ps 143:12
y Ps 36:1
j 2Sa 15:12
k 2Sa 5:3
Mok 8:2
l 2Sa 16:23
m Ps 28:3
Ps 62:4

Antra skiltis

a Ps 43:5
1Pt 5:6, 7
b Ps 37:5
Ps 68:19
Fil 4:6, 7
c Ps 37:23, 24
Ps 62:2
Ps 121:3
d Ps 55:15
e Ps 5:6
Pat 10:27

56 PSALMĖ

f 1Sa 21:10
g 1Sa 21:12
h Ps 18:2
i Ps 27:1
Ps 56:10, 11
Rom 8:31
Hbr 13:6
y Jer 18:18
j Lk 20:20
k Ps 59:3
Ps 71:10
l Jer 18:23
m 1Sa 27:1
n Ps 39:12

22 Mesk ant Jehovos
savo naštą[a]
ir jis tave palaikys.[b]
Teisiajam palūžti
jis niekada neleis.[c]
23 Dieve, tu įstumsi juos
į giliausią duobę.[d]
Kraugeriai ir klastūnai
nesulauks nė pusės
savo dienų.[e]
O aš tavimi pasitikėsiu.

Vadovui. „Tylaus karvelio tolumoje“ melodija. Dovydo miktamas*. Kai filistinai sučiupo jį Gate.[f]

56 Pagailėk manęs, o Dieve,
nes į mane mirtingasis
kėsinasi!
Visą dieną priešai su manim
kovoja, vargina mane,
2 jie kiaurą dieną
taikosi mane pastverti.
Su manimi kovoja
daugel įžūlių žmonių.
3 Kai baimė suima,[g]
aš kliaujuos tavimi.[h]
4 Dievu aš kliaujuosi
ir šlovinu jo pažadus,
Dievu aš kliaujuosi
ir nebijau.
Ką gali padaryti man
žmogus?[i]
5 Jie visą dieną
man pakenkt mėgina
ir prieš mane
tik pikta rezga.[y]
6 Iš pasalų manęs jie tyko,
kiekvieną žingsnį seka,[j]
kėsinasi į mano gyvastį.[k]
7 Šalin juos vyk,
nes jie – nedorėliai,
pargriauk tautas
sava rūstybe, Dieve![l]
8 Kiek tenka man klajoti,
tu gerai žinai,[m]
tad mano ašaras
surink į savo odinę.[n]

56:0 *Žr. žodynėlį.

Ar visos jos nesurašytos
tavo knygoj?[a]
9 Tą dieną, kai
pagalbos šauksiuos,
priešai pasitrauks.[b]
Žinau, kad Dievas
mano pusėje![c]
10 Dievu aš kliaujuosi
ir šlovinu jo pažadus,
aš kliaujuos Jehova
ir šlovinu jo pažadus,
11 Dievu aš kliaujuosi
ir nebijau.[d]
Ką gali padaryti
man žmogus?[e]
12 Tau, Dieve,
duotus įžadus tesėsiu,[f]
aukosiu padėkos aukas.[g]
13 Juk iš mirties
mane išvadavai,[h]
neleidai klupti mano kojai,[i]
kad vaikščiočiau
gyvųjų šviesoje,
akivaizdoje tavo, Dieve.[y]

Vadovui. „Nesunaikink“ melodija. Dovydo miktamas*. Kai nuo Sauliaus jis pabėgo į olą.[j]

57 Pagailėk manęs,
Dieve, pagailėk,
nes prie tavęs glaudžiuosi,[k]
tavo sparnų šešėlyje
slepiuosi,
kol neganda praeis![l]
2 Aukščiausiojo Dievo
šaukiuosi,
Dievo, kuris
mane išvaduos –
3 iš dangaus atsiųs pagalbą
ir mane išgelbės.[m]
Priešui jis neleis manęs
pastverti. (*Sela*.)
Savo didžią meilę* ir ištikimybę Dievas teatsiųs.[n]
4 Liūtai mane
iš visų pusių apstoję.[o]

56 PSALMĖ

a Mal 3:16
b Ps 18:40
c Rom 8:31
d Ps 27:1
e Ps 56:4
Iz 51:7, 12
f Sk 30:2
Mok 5:4
g Ps 50:23
h 2Ko 1:10
i Ps 94:18
Ps 116:8
y Job 33:29, 30

57 PSALMĖ

j 1Sa 22:1
1Sa 24:3
Ps 142:Sup
k Ps 18:2
l Rūt 2:12
Ps 17:8
m Ps 144:7
Apd 12:11
n Ps 40:11
Ps 61:7
o Ps 22:13
Ps 35:17

Antra skiltis

a Ps 52:2
Ps 64:3
Pat 25:18
b Ps 57:11
Ps 108:5
c Ps 35:7
d Ps 42:6
e 1Sa 24:4
Pat 26:27
f Ps 112:7
g Ps 108:2–5
h Ps 9:11
Ps 145:11, 12
i Rom 15:9
y Ps 36:5
Ps 103:11
j Ps 8:1
Ps 57:5
Ps 108:5

58 PSALMĖ

k 2Me 19:6
l Ps 82:2
m Mok 3:16
Mch 3:9
n Mok 5:8
Iz 10:1, 2

Kai guluosi, šalia yra tie,
kurie taikosi mane praryti,
jų dantys – ietys ir strėlės,
jų liežuvis –
aštrus kalavijas.[a]
5 Būk išaukštintas, Dieve,
virš dangaus,
šlovė tavoji virš
visos žemės tepakyla![b]
6 Jie paspendė pinkles
mano kojoms[c] –
o kaip mane tai slegia![d]
Vidur tako
iškasė man duobę,
bet galiausiai
patys jon įpuolė.[e] (*Sela*.)
7 Mano širdis tvirta, o Dieve,[f]
tvirta mano širdis.
Aš tau giedosiu,
stygomis pritarsiu.
8 Pabusk, mano širdie*!
Pabuskit, arfa, lyra!
Pažadinsiu aš aušrą[g]
9 ir šlovinsiu tave,
Jehova, tautose,[h]
tau gentyse giedosiu.[i]
10 Juk didi ištikimoji
tavo meilė –
kaip aukštas dangus,[y]
ištikimybė tavo
siekia debesis.
11 Būk išaukštintas,
Dieve, virš dangaus,
šlovė tavoji virš
visos žemės tepakyla![j]

Vadovui. „Nesunaikink“ melodija. Dovydo miktamas*.

58 Kaip jūs tylėdami
apginsit teisingumą,
žmonių sūnūs?[k]
Ar jūs galėsite
teisingai teisti?[l]
2 Juk nedorybę
rezgate širdy,[m]
krašte dalija smurtą
jūsų rankos.[n]

57:0; **58:0** *Žr. žodynėlį. **57:3** *Arba „ištikimąją meilę“.

57:8 *Pažod. „mano šlove“.

3 Nedorėliai jau nuo
motinos įsčių paklydę,
nuo gimimo
maištingi ir melagiai.
4 Jų nuodai –
kaip nuodai gyvačių,[a]
jie kurti lyg kobra,
kuri užsikemša ausis
5 ir negirdi kerėtojų balso,
įgudusių kerėtojų
nesiklauso.
6 Dieve, išmušk jiems dantis!
Tiems liūtams žandikaulius
sutrupink, o Jehova!
7 Teišnyksta jie
lyg sausvagėj vanduo.
Telenkia Dievas lanką ir
strėlėmis juos teišguldo.
8 Tesutyžta jie
kaip sraigė šliauždama,
teneišvysta saulės lyg
negyvas gimęs kūdikis.
9 Nuo žagarų dar
jūsų puodams neįkaitus,
Dievas šalin nupūs ir žalią
šaką, ir liepsnojančią.[b]
10 Matydamas, kaip
jiems atmokama,
teisusis džiaugsis,[c]
braidys po nedorėlių
kraują.[d]
11 Tada žmonės sakys:
„Tikrai teisusis
gauna atlygį![e]
Tikrai yra Dievas,
žemės Teisėjas!“[f]

Vadovui. „Nesunaikink“ melodija. Dovydo miktamas*. Kai Saulius siuntė vyrus patykoti Dovydo prie namų ir nužudyti.[g]

59 Vaduok mane nuo priešų,
mano Dieve,[h]
apgink nuo užpuolikų![i]
2 Vaduok nuo pikta darančių,
nuo kraują liejančių
mane išgelbėk!

59:0 *Žr. žodynėlį.

58 PSALMĖ

a Ps 140:3
Jok 3:8

b Pat 10:25
Jer 23:19

c Ps 52:5, 6
Ps 64:10
Ez 25:17
Apr 18:20

d Pat 21:18

e Iz 3:10

f Ps 9:16
Ps 98:9

59 PSALMĖ

g 1Sa 19:11

h 1Sa 19:12
Ps 18:48
Ps 71:4

i Ps 12:5
Ps 91:14

Antra skiltis

a 1Sa 19:1
Ps 10:9
Ps 71:10

b 1Sa 24:11
1Sa 26:18
Ps 69:4

c Įst 33:29

d Pat 2:22

e 1Sa 19:11

f Ps 22:16

g Ps 59:14

h Ps 57:4
Ps 64:3

i Ps 10:4, 11
Ps 73:3, 11

y Ps 37:12, 13

j Ps 33:10

k Ps 27:1
Ps 46:1

l Ps 9:9
Ps 62:2

m Ps 6:4

n Ps 54:7

o Pr 15:1
Įst 33:29
Ps 3:3

p Ps 64:8
Pat 12:13
Pat 16:18

3 Manęs jie tyko pasaloj,[a]
galingieji štai puola,
nors aš nei maištavau,
nei nusidėjau,[b] o Jehova!
4 Nepadariau jiems nieko
pikta, bet atskuba ir
prieš mane rikiuojasi.
Pakilk – tavęs šaukiuosi –
ir pažvelk!
5 Jehova, kareivijų Dieve,
esi tu Izraelio Dievas.[c]
Pabusk ir pažiūrėk,
ką daro tautos.
Piktų klastūnų nepasigailėk
nė vieno.[d] (*Sela*.)
6 Kas vakarą ateina jie[e]
ir urgzdami* kaip šunys[f]
slankioja po miestą.[g]
7 Pravėrę burnas,
jie pursloja,
jų lūpos – tarsi kalavijai.[h]
Jie sako: „Kas tai girdi?“[i]
8 Bet tu, Jehova,
juoksiesi iš jų,[y]
šaipysies iš visų tautų.[j]
9 Stiprybe mano,
tavęs aš lauksiu![k]
Saugiausia priebėga*
man Dievas.[l]
10 Dievas, mylintis
ištikimąja meile,
atskubės man į pagalbą,[m]
Dievas duos man pamatyti,
kaip pralaimi priešai.[n]
11 Bet jų nesunaikink iš karto,
kad tautiečiai nepamirštų.
Sava galybe išblaškyk juos,
o Jehova!
Parblokšk juos,
skyde mūsų![o]
12 Tegul įkliūva jie
į savo išdidumo spąstus[p]
dėl savo lūpų
nuodėmingų žodžių,

59:6 *Arba „lodami“. **59:9** *Arba „aukštuma“.

dėl prakeiksmų, melų,
kuriuos jie kalba.
13 Galiausiai pražudyk juos
užsirūstinęs,[a]
juos pražudyk –
tegul jų nebelieka.
Visi težino, kad tai Dievas
viešpatauja tautoje
Jokūbo ir lig žemės
pakraščių.[b] (*Sela*.)
14 Tegul jie vakare ateina,
teslankioja po miestą
urgzdami* kaip šunys.[c]
15 Teklaidžioja ieškodami
sau maisto[d]
ir tealksta,
nakvynės teneranda.
16 O aš giedosiu
apie tavąją galybę[e]
ir apie ištikimą tavo meilę
džiaugsmingai pasakosiu
iš pat ryto,
nes tu esi
saugiausia priebėga,[f]
nelaimei gresiant
pas tave galiu atbėgti.[g]
17 Stiprybe mano,
tau giedosiu.[h]
Saugiausia priebėga
man Dievas – Dievas,
mylintis ištikimąja meile.[i]

Vadovui. „Liudijimo lelijos“ melodija. Dovydo miktamas*. Pamokymui. Kai jis kovojo su Aram Naharaimais ir Aram Coba ir kai Joabas grįžęs Druskos slėnyje nukovė 12 000 edomitų.[y]

60 Dieve, tu mus atstūmei
ir mūsų gynybos
gretas suardei,[j]
ant mūsų užsirūstinai.
Dabar mus vėl priimki!
2 Žemę tu sudrebinai,
suskaldei.
Užtaisyki jos plyšius –
ji griūva!

59:14 *Arba „lodami“. **60:0** *Žr. žodynėlį.

59 PSALMĖ

a Ps 7:9

b 1Sa 17:46
Ps 9:16
Ps 83:17, 18

c Ps 59:6

d Ps 109:2, 10

e Job 37:23
Ps 21:13
Ps 145:10–12

f 1Sa 17:37
Ps 61:3

g Pat 18:10

h Iz 12:2

i Ps 59:10

60 PSALMĖ

y 2Sa 8:13
1Me 18:3

j Ps 60:10

Antra skiltis

a Iz 51:17

b Ps 18:35
Ps 21:8
Ps 108:6
Ps 118:15
Iz 41:10

c Pr 12:6, 7

d Joz 13:27, 28
Ps 108:7–9

e Joz 13:29–31

f Pr 49:10

g Sk 24:17
2Sa 8:2

h Sk 24:18
2Sa 8:14

i 2Sa 8:1

y 2Sa 8:14
Ps 108:10–13

j Įst 1:42
Įst 20:4
Joz 7:12

k Ps 62:9
Ps 118:8
Ps 146:3

l Ps 18:32

m 2Sa 10:12
Ps 44:5

3 Tautai savajai
davei patirti vargo,
girdei mus vynu
ir ėmėm svirduliuoti.[a]
4 Iškelki* ženklą
bijantiems tavęs,
kad bėgtų gelbėdamiesi
nuo lanko. (*Sela*.)
5 Išklausyk mus!
Savo dešine vaduok!
Tebūna tavo numylėtiniai
apsaugoti.[b]
6 Dievas savo šventume*
kalbėjo:
„Aš džiūgausiu! Aš duosiu
paveldėt Sichemą,[c]
Sukotų slėnį atmatuosiu![d]
7 Ir Gileadas, ir Manasas[e]
man priklauso,
Efraimas – šalmas*
mano galvai,
Judas – manoji
valdovo lazda.[f]
8 Moabas – mano praustuvė,[g]
ant Edomo numesiu
savo sandalą,[h]
Filistijoje aidės
mano pergalės šūksniai.“[i]
9 Kas įves mane
į apgultą* miestą?
Kas atlydės į Edomą?[y]
10 Argi ne tu, mūsų Dieve,
nors mus ir atstūmei?
Argi ne tu, Dieve,
nors ir nebežygiuoji
su mūsų pulkais?[j]
11 Padėk mums bėdoje,
nes tikėtis, kad žmogus
išgelbės, – tuščia.[k]
12 Su Dievu
mes būsim stiprūs,[l]
jis sumindžios
mūsų priešus.[m]

60:4 *Arba galbūt „Iškėlei“. **60:6** *Arba galbūt „šventovėje“. **60:7** *Pažod. „tvirtovė“. **60:9** *Arba galbūt „įtvirtintą“.

Vadovui. Pritariant styginiams. Dovydo.

61 Išgirsk mano pagalbos
šauksmą, Dieve,
įsiklausyk į mano maldą.[a]
2 Iš žemės pakraščių
tavęs šaukiuosi,
nes širdį neviltis suspaudė*.[b]
Užveski ant uolos,
kuri aukštesnė už mane![c]
3 Tu – mano prieglobstis
ir tvirtas bokštas,
saugantis nuo priešo.[d]
4 Aš amžiais tavo palapinėje
svečiuosiuos,[e]
tavų sparnų šešėly
glausiuos.[f] (*Sela*.)
5 Tu mano įžadus
girdėjai, Dieve,
man paveldą davei kaip
tiems, kas bijo tavo vardo.[g]
6 Karaliui tu pridėsi
daug dienų,[h]
jo metai tęsis
per kartų kartas,
7 akivaizdoje Dievo
sėdės jis soste* amžiais.[i]
Savo ištikimąja meile
ir ištikimybe saugok jį.[y]
8 Tada aš tavo vardą
šlovinsiu per amžius[j]
ir savo įžadus
kasdien tesėsiu.[k]

Vadovui. Pagal Jedutūną*. Dovydo psalmė.

62 Manoji siela tyliai
laukia Dievo –
iš jo ateina
man išgelbėjimas.[l]
2 Tik jis mano uola,
išgelbėjimas mano,
saugiausia mano
priebėga*,[m]
todėl lieku aš tvirtas.[n]

61:2 *Arba „nes širdis mano alpsta“. **61:7** *Arba „gyvens jis“. **62:0** *Žr. žodynėlį. **62:2** *Arba „aukštuma“.

61 PSALMĖ

a Ps 5:2
Ps 17:1
Ps 28:2
Ps 55:1
b Jon 2:2
c Ps 27:5
Ps 40:2
d 1Sa 17:45
Ps 18:2
Pat 18:10
e Ps 23:6
Ps 27:4
f Ps 63:7
g Ps 115:13
h Ps 18:50
Ps 21:1, 4
i 2Sa 7:16, 17
Ps 41:12
y Ps 40:11
Ps 143:12
Pat 20:28
j Ps 146:2
k Ps 65:1
Ps 66:13
Mok 5:4

62 PSALMĖ

l Ps 37:39
Ps 68:19
Iz 12:2
m Ps 18:2
n Ps 37:23, 24
2Ko 4:8, 9

Antra skiltis

a Ps 38:12
b Ps 5:9
Ps 28:3
Ps 55:21
c Ps 43:5
Mch 7:7
d Ps 62:1, 2
Ps 71:5
e Ps 16:8
Pat 10:30
f Ps 95:1
Iz 26:4
g 1Sa 1:15
h Pat 14:26
i Ps 60:11
y Iz 40:15
j Įst 6:10–12
Job 31:24, 28
Pat 11:4, 28
Pat 23:4, 5
Mt 6:19, 24
Mk 8:36
Lk 12:15
1Ti 6:17
1Jn 2:16

3 Kiek žmogų pulsite,
kėsinsitės į jo gyvybę?[a]
Grėsmingi jūs
lyg siena griūvanti,
lyg mūras trupantis.*
4 Jie tariasi tarpusavy –
nuversti jį ketina,
meluoti jiems patinka.
Nors lūpos jų palaiminimą
skelbia, širdy jie keikia.[b]
(*Sela*.)
5 Manoji siela
tyliai laukia Dievo[c] –
iš jo ateina man viltis.[d]
6 Tik jis mano uola,
išgelbėjimas mano,
saugiausia mano
priebėga,
todėl lieku aš tvirtas.[e]
7 Iš Dievo aš išgelbėjimo
ir garbės sulaukiu,
tvirta uola ir prieglobstis
man Dievas.[f]
8 Pasitikėkite juo,
žmonės, visados
ir jo akivaizdoje
liekit savo širdį,[g]
nes Dievas – mūsų
prieglobstis.[h] (*Sela*.)
9 O žmonių sūnūs yra
tik kvėpsnis,
žmonijos sūnūs –
tik regimybė.[i]
Jei ant svarstyklių
juos visus sudėtum,
už kvėpsnį jie
mažiau tesvertų.[y]
10 Tad nemanykit
ką laimėsią lupikaudami,
į plėšikavimą
nedėkite vilčių.
Jei jūsų turtų ir daugėtų,
neprisiriša prie jų
širdis.[j]

62:3 *Arba galbūt „Kiek žmogų pulsite, kėsinsitės į jo gyvybę, lyg būtų jis griūvanti siena ar trupantis mūras?“

11 Dar kartą Dievas tarė,
jau dukart tai girdėjau:
visa galybė yra Dievo.[a]
12 Ištikimoji meilė, o Jehova,
irgi yra tavo,[b]
nes tu atlygini visiems
pagal jų darbus.[c]

Dovydo psalmė.
Kai jis buvo Judo dykumoje.[d]

63 Dieve, tu esi
manasis Dievas,
tavęs aš ieškau,[e]
tavęs ištroškus mano siela.[f]
Alpsta mano kūnas,
kaip tavęs ilgiuosi
krašte sausringame,
nualintame, be vandens.[g]
2 Atėjęs į šventovę,
akis pakėliau į tave,
regėjau tavo šlovę
ir galybę.[h]
3 Ištikimoji tavo meilė
už gyvenimą brangesnė,[i]
tad mano lūpos girs tave.[y]
4 Aš šlovinsiu tave,
kol gyvas būsiu,
rankas iškėlęs
šauksiuos tavo vardo.
5 Esu pasotintas,
man tekusi dalis –
riebiausia ir geriausia,
tad mano lūpos
girs tave su džiugesiu.[j]
6 Net savo guolyje
tave menu,
mąstau apie tave
per visą naktį*.[k]
7 Tu man esi pagalba,[l]
aš džiūgauju
tavų sparnų šešėly.[m]
8 Į tave aš įsitvėręs,
savo dešine mane laikai.[n]
9 O tie, kas tyko
mano gyvasties,
nužengs į žemės gelmę.

63:6 *Arba „per nakties sargybas“.

62 PSALMĖ

a Job 9:4
Nah 1:3
Apr 19:1

b Ps 36:7
Ps 86:15
Mch 7:18

c Job 34:11
Pat 24:12
Rom 2:6
2Ko 5:10
Gal 6:7
2Ti 4:14
Apr 20:12, 13
Apr 22:12

63 PSALMĖ

d 1Sa 23:14

e Iz 26:9

f Ps 42:2

g Ps 63:Sup
Ps 143:6

h 1Me 16:28
Ps 96:6

i Ps 30:5
Ps 100:5

y Ps 66:16, 17

j Ps 71:23
Ps 135:3

k Ps 119:55, 148

l 1Sa 17:37

m Ps 5:11
Ps 57:1
Ps 61:4

n Iz 41:10

Antra skiltis

64 PSALMĖ

a Ps 55:1

b Ps 56:6
Ps 109:2

c Ps 10:4, 11
Ps 59:7

d Ps 140:5

e Ps 7:11, 12

f Pat 12:13
Pat 18:7

g Ps 107:40, 43

10 Jie kalavijui bus atiduoti
ir taps grobiu šakalams*.
11 Dievu karalius džiaugsis
ir kiekvienas, kas Dievu
prisiekia, džiūgaus*,
nes melagiams
bus užčiauptos lūpos.

Vadovui. Dovydo psalmė.

64 Išgirski, Dieve, mano
balsą, kai meldžiuosi,[a]
ir sergėk mano gyvastį
nuo priešų siaubo.
2 Užstok mane
nuo sąmokslaujančių
nedorėlių,[b]
piktadarių gaujos.
3 Liežuvį jie galanda
tartum kalaviją,
žodžius aštriausius
ruošia lyg strėles
4 ir, pasalą surengę,
taiko į nekaltą žmogų,
staiga be baimės į jį šauna.
5 Jie užsispyrę daro pikta*
ir tariasi paslėpti spąstus.
„Niekas nė nepastebės“, –
jie sako.[c]
6 Jie prigalvoja
vis naujų niekšybių,
slapta gudrybes rezga,[d]
ir ką širdy kiekvienas
mąsto, nežinia.
7 Bet Dievas juos pašaus[e] –
staiga strėlė juos pervers.
8 Jų pačių liežuvis
juos į pražūtį nuves.[f]
Kas tai matys,
iš jų šaipysis*.
9 Ir žmonės,
baimės pagauti visi,
ims garsint Dievo darbus,
nes bus jo užmojus supratę.[g]

63:10 *Arba „lapėms“. **63:11** *Arba „girsis“. **64:5** *Arba „Jie vienas kitą drąsina daryti pikta“. **64:8** *Pažod. „kraipys galvą“.

10 Teisusis džiaugsis Jehova
ir prie jo glausis,[a]
ir doraširdžiai visi
džiūgaus*.

Vadovui. Dovydo psalmė. Giesmė.

65 Šlovė tavęs, o Dieve,
laukia Sione.[b]
Tau duotus įžadus
tesėsime.[c]
2 Pas tave, maldos
klausytojau, ateina
visokiausi žmonės.[d]
3 Nors prasikaltimai
prislėgė mane,[e]
tu mūsų nuodėmes
atleidi*.[f]
4 Laimingas tas,
kurį išsirenki
ir pakvieti gyventi
savo kiemuose.[g]
Mes sotinsimės
tavo Namų gėrybėmis[h] –
gėrybėmis šventyklos,
tavo šventos buveinės.[i]
5 Ir tu mus išklausysi,
Dieve, mūsų gelbėtojau, –
tu padarysi įstabių darbų[y]
teisumo dėlei.
Tu – žemės pakraščių
ir tolimųjų užjūrių Viltis.[j]
6 Sava galybe
kalnus pastatei tvirtai,
esi stiprybe apsisiautęs.[k]
7 Nuramini tu jūrų šėlsmą,[l]
ūžesį bangų
ir siautulį tautų.[m]
8 Ženklai tavieji stulbins
net žemės pakraščių
gyventojus[n]
ir nuo rytų lig vakarų bus
džiūgaujama dėl tavęs.
9 Žeme tu rūpiniesi –
padarai ją derlią*
ir labai turtingą.[o]
Juk Dievo upė
sklidina vandens.
Javams tu leidi užderėti,[a]
nes taip esi paruošęs žemę.
10 Tu jos vagas pagirdai,
arimus* nulygini,
suminkštini ją lietumi,
palaimini jos želmenis.[b]
11 Savo gerumo derliumi
metus apvainikuoji,
takai tavieji
plūsta pertekliumi*.[c]
12 Tyrų ganyklos veša*,[d]
kalvos juosiasi džiugesiu,[e]
13 pievos puošiasi
kaimenėmis,
javais dengiasi kloniai.[f]
Visi jie linksmai
šūkauja ir gieda.[g]

Vadovui. Giesmė. Psalmė.

66 Šlovink Dievą džiaugsmo
šūksniais, žeme![h]
2 Giedokit gyrių
jo šlovingam vardui!
Šlovinkite jį ir girkit![i]
3 Tarkit Dievui: „Įstabių
darbų tu padarei![y]
Didi tava galybė,
tad priešai gūžis
prieš tave.[j]
4 Tau lenksis visa žemė[k]
ir gyrių tau giedos,
giedos tavajam vardui.“[l]
(*Sela*.)
5 Ateikit šen, pažvelkite
į Dievo darbus –
kiek nuostabių dalykų
dėl žmonių sūnų padarė![m]
6 Jis jūrą pavertė
sausa žeme,[n]
per upę žmonės
perėjo pėsti,[o]
ir džiaugėmės mes Dievuje.[p]

64 PSALMĖ

a Ps 58:10
Ps 68:2, 3

65 PSALMĖ

b Ps 76:2
c Ps 116:18
Mok 5:4
d Ps 145:18
Apd 10:31
1Jn 5:14
e Ps 40:12
Rom 7:23, 24
Gal 5:17
f Ps 51:2
Iz 1:18
1Jn 1:7
g Ps 15:1–5
Ps 27:4
Ps 84:1–4
Ps 84:10
h Ps 36:7, 8
i 1Sa 3:3
1Me 16:1
y Įst 10:21
Apr 15:3
j Ps 22:27
k Ps 93:1
l Ps 89:9
Ps 107:29
m Iz 17:12, 13
Iz 57:20
n Ps 66:3
o Įst 11:11, 12
Apd 14:17

Antra skiltis

a Ps 104:14, 15
b Ps 147:7, 8
c Pr 27:28
Įst 33:16
Mal 3:10
d Iz 35:1
e Iz 55:12
f Iz 30:23
g Apd 14:17

66 PSALMĖ

h Ps 98:4
i Ps 72:19
Apr 4:11
y Iš 15:16
Ps 76:12
Iz 2:19
Jer 10:10
j Ps 81:15
k Ps 22:27
Mal 1:11
l Iz 42:10
Apr 15:4
m Ps 46:8
Sof 2:11
n Iš 14:21, 22
o Joz 3:15, 16
p Iš 15:1

64:10 *Arba „girsis“. **65:3** *Pažod. „uždengi“. **65:9** *Pažod. „pertekusią“. **65:10** *Arba „kauburius“. **65:11** *Pažod. „varva riebalais“. **65:12** *Pažod. „varva“.

7 Sava galybe jis
per amžius viešpatauja,[a]
tautas jo akys stebi,[b]
tad užsispyrėliai
tenesiaukština.[c] (*Sela*.)
8 Šlovinkite mūsų Dievą,
tautos![d]
Tegul jam skamba gyrius!
9 Jis saugo mūsų gyvastį,[e]
neleidžia mūsų
kojoms klupti.[f]
10 Tu, Dieve, mus ištyrei,[g]
išgryninai mus lyg sidabrą.
11 Tu mus į tinklą įvarei,
nepakeliamą naštą
mums užkrovei,
12 mirtingajam važiuot
per mūsų galvas leidai.
Mes perėjom per ugnį
ir per vandenį,
kol mus galiausiai
išvedei į saugią vietą.
13 Su deginamosiomis
aukomis[h] į tavo
Namus įžengsiu
ir ištesėsiu duotus įžadus[i] –
14 tai, ką lūpos pažadėjo,[y]
ką bėdoje
mano burna kalbėjo.
15 Nupenėtus galvijus
kaip deginamąją auką
atnašausiu,
jaučius ir ožius aukosiu,
kils dūmas
deginamų avinų. (*Sela*.)
16 Dievo bijantieji,
eikit šen ir paklausykit –
aš apsakysiu,
ką jis dėl manęs
yra padaręs.[j]
17 Balsu aš jo šaukiausi
ir šlovinau jį liežuviu.
18 Jei pikta būčiau
rezgęs širdyje,
nebūtų Jehova
manęs išklausęs.[k]

66 PSALMĖ

a Dan 4:34
1Ti 1:17
b Ps 11:4
Pat 15:3
Hbr 4:13
c Iz 37:29
d Įst 32:43
Rom 15:10
e 1Sa 25:29
f 1Sa 2:9
Ps 121:3
g Įst 8:2
h Sk 15:3
i Ps 56:12
Ps 116:14
Mok 5:4, 5
y Sk 30:2
Ts 11:35
j Ps 22:24
k Job 27:8, 9
Pat 15:29
Pat 28:9
Iz 1:15
Jn 9:31

Antra skiltis

a Ps 34:6
Ps 65:2
Ps 116:1
1Jn 3:22
b Hbr 5:7

67 PSALMĖ

c Sk 6:25
Pat 16:15
d Rom 10:18
Kol 1:23
e Ps 98:2
Iz 49:6
Lk 2:30, 31
Apd 28:28
Tit 2:11
f Iz 42:10
g Ps 9:8
Ps 96:10
Ps 98:9
Rom 2:5
h Kun 26:4
Ps 85:12
Iz 30:23
Ez 34:27
i Pr 17:7
y Ps 22:27
Apr 15:4

68 PSALMĖ

j Sk 10:35
Ps 21:8
k Nah 1:6

19 Bet Dievas įsiklausė,[a]
išgirdo mano maldą.[b]
20 Tebūna šlovinamas
Dievas! Mano maldos
jis neatstūmė,
ištikimosios meilės
nuo manęs nesuturėjo.

Vadovui. Pritariant styginiams. Psalmė. Giesmė.

67 Dievas mūsų pagailės
ir mus palaimins,
jo veidas mums nušvis.[c]
(*Sela*.)
2 Tebūna tavo kelias
žinomas visam pasauly,[d]
išgelbėjimas tavo –
tarp visų tautų.[e]
3 Tešlovina tave,
o Dieve, tautos!
Visos tautos tešlovina tave!
4 Tesidžiaugia tautos,
tedžiūgauja,[f]
nes tavo teismas
bus teisingas,[g]
tu žemės tautoms
vadovausi. (*Sela*.)
5 Tešlovina tave,
o Dieve, tautos!
Visos tautos tešlovina tave!
6 Žemė derlių išaugins[h] –
mus laimins Dievas,
mūsų Dievas.[i]
7 Dievas mus laimins,
ir žmonės jo bijosis
lig žemės pakraščių.[y]

Vadovui. Dovydo psalmė. Giesmė.

68 Tepakyla Dievas,
teišsilaksto jo priešai,
tebėga iš jo akivaizdos visi,
kas jo nekenčia.[j]
2 Kaip vėjas išsklaido dūmus,
taip tu juos išblaškyk.
Kaip vaškas
prieš ugnį sutirpsta,
taip tesunyksta
prieš Dievą nedorėliai.[k]

3 O teisieji tebūna linksmi,[a]
tedžiūgauja
Dievo akivaizdoj,
džiaugsmu tegu trykšta.
4 Giedokite Dievui,
giedokite gyrių jo vardui,[b]
tam, kuris joja
per plynumas*, giedokite!
Jo vardas Jahas#.[c]
Džiūgaukite jo akivaizdoje!
5 Dievas savo šventoje
buveinėje gyvena,[d]
jis – našlaičių tėvas
ir našlių gynėjas*.[e]
6 Vienišiesiems
namus Dievas duoda,[f]
kalinius išveda
į laisvę ir gerovę.[g]
O užsispyrėliams*
tenka gyventi
išdžiūvusioj žemėj.[h]
7 Dieve, kai vedei savo tautą*,[i]
kai žygiavai per dykumą
(*sela*),
8 žemė drebėjo,[y]
dangus Dievo akivaizdoje
lietų liejo
ir Sinajaus kalnas
drebėjo prieš Dievą,
Izraelio Dievą.[j]
9 Išpylei gausų lietų, Dieve,
atgaivinai
savo pailsusią tautą*.
10 Jie palapinėse,
tavo stovykloje, gyveno.[k]
Iš savo gerumo, Dieve,
tu vargšais pasirūpinai.
11 Jehova savo tautai
įsakymą duoda,
ir didis pulkas moterų
garsina gerą žinią.[l]

68:4 *Arba galbūt „joja ant debesų“. #Jehovos vardo trumpinys. **68:5** *Pažod. „teisėjas“. **68:6** *Arba „maištininkams“. **68:7** *Pažod. „ėjai savo tautos priekyje“. **68:9** *Pažod. „pailsusį paveldą“.

68 PSALMĖ

a Ps 32:11

b Iz 12:4

c Iš 6:3

d Iz 57:15

e Iš 22:22–24
Įst 10:17, 18
Ps 10:14
Ps 146:9

f Ps 113:9

g Iz 61:1

h Įst 28:15, 23
Ps 107:33, 34

i Iš 13:21

y Ps 114:1, 4
Hbr 12:26

j Iš 19:18
Ts 5:4, 5

k Sk 10:34

l Iš 15:20
Ts 5:1
Ts 11:34
1Sa 18:6

Antra skiltis

a Sk 31:25–27
Joz 10:12, 16
Joz 12:7
Ts 5:19

b Sk 31:27
1Sa 30:23–25

c Sk 21:3
Joz 10:5, 10

d Sk 21:33
Įst 3:8, 10

e 1Me 11:5
Ps 48:2, 3
Ps 132:13

f Įst 12:5, 6
1Ka 9:3
Hbr 12:22

g 2Ka 6:16, 17
Mt 26:53

h Iš 19:23
Įst 33:2

i 2Sa 5:7

y Ef 4:8, 11

j Įst 2:36
Įst 7:22

k Ps 55:22
1Pt 5:6, 7

12 Bėga, bėga karaliai
ir jų kariuomenės![a]
Moterys, namie likusios,
gauna grobio dalį.[b]
13 Jūs, kurie gulėjot tarp
laužaviečių stovyklo*j*,
sparnus balandžio
sidabruotus gausit
su geriausio# aukso
plunksnom!
14 Kai Visagalis šio krašto
karalius išsklaidė,[c]
Calmone snigo*.
15 Bašano kalnas[d] yra
Dievo* kalnas,
Bašano kalnas – kalnas
su daugybe viršūnių.
16 Kodėl gi tu, kalne
su daugybe viršūnių,
žvelgi pavydžiai
į kalną, kurį
Dievas išsirinko
savąja buveine*?[e]
Jehova tikrai gyvens
jame per amžius![f]
17 Dievo kovos vežimų –
dešimtys tūkstančių,
tūkstančių tūkstančiai.[g]
Nuo Sinajaus Jehova
atėjo šventon vietom.[h]
18 Tu užkopei aukštyn,[i]
tu vedeisi belaisvių –
paėmei žmonių,
ir tapo jie dovanomis.[y]
Taip, Dieve Jahai,
paėmei net užsispyrėlių,[j]
kad tarp jų gyventum.
19 Šlovė Jehovai! Jis kasdien
neša mūsų naštą.[k]
Šlovė Dievui,
mūsų gelbėtojui! (*Sela*.)

68:13 *Arba galbūt „tarp avidžių“. #Arba „žalsvai geltono“. **68:14** *Arba „atrodė, lyg Calmone būtų prisnigę“. **68:15** *Arba „didingas“. **68:16** *Arba „kuriame Dievas trokšta gyventi“. Turimas omenyje Siono kalnas.

20 Tikrasis Dievas yra
mus gelbstintis Dievas.[a]
Jehova, Visavaldis,
mus vaduoja iš mirties.[b]
21 Dievas sutriuškins
savo priešų galvas,
plaukuotą pakaušį
kiekvieno, kuris eina
nuodėmės keliais.[c]
22 Jehova tarė: „Iš Bašano[d]
aš juos sugrąžinsiu,
sugrąžinsiu iš jūros gelmių.
23 Lai tavo kojos mirksta
priešų kraujyje,[e]
lai tavo šunys jo prisilaižo!“
24 Žmonės stebi tavo
pergalės eiseną, Dieve,
stebi, kaip mano Dievas,
mano Karalius,
žygiuoja šventon vieton.[f]
25 Prieky eina giesmininkai,
stygininkai iš paskos,[g]
vidury merginos
muša būgnelius.[h]
26 Garbinkite Dievą
į būrį susirinkę,
garbinkit Jehovą visi, kas
kilę iš Izraelio Šaltinio![i]
27 Štai jaunėlis Benjaminas,[y]
kuris pavergia* žmones,
taip pat Judo didžiūnai,
lydimi triukšmingos
minios,
Zabulono didžiūnai
ir Naftalio didžiūnai.
28 Tavasis Dievas paskelbė:
tu būsi galingas.
Parodyk savo galybę,
Dieve – tu, kuris
darbuojiesi dėl mūsų![j]
29 Karaliai neš tau dovanas,[k]
dovanas tavo šventyklai
Jeruzalėje.[l]
30 Sutramdyki
nendryno žvėris,
tą jaučių ir veršių bandą,[a]
ir tautos gūždamosi
neš sidabrą.
Tautas, kurios kariauti
mėgsta, išblaškyki!
31 Bronzos dirbiniai
gabenami bus iš Egipto,*[b]
ir Kušas[#] skubinsis
su dovanom prie Dievo.
32 Giedokit Dievui,
žemės karalystės,[c]
gyrių giedokite Jehovai!
(*Sela*.)
33 Senojo dangaus
aukštybėmis jis joja[d]
ir balsas, jo galingas balsas,
griaudžia.
34 Pripažinkite galybę Dievo![e]
Štai jo didybė
viršum Izraelio,
jo galybė – danguose*.
35 Dievas savo šventovėje
pagarbią baimę kelia.[f]
Jis, Izraelio Dievas,
galybės ir stiprybės
savo tautai teikia.[g]
Šlovė Dievui!

Vadovui. „Lelijų“ melodija. Dovydo.

69 Gelbėk, Dieve, nes
mano gyvastį tuoj
vandenys paglemš![h]
2 Aš įklimpau į gilų liūną,
nėra kur kojoms
atsiremti,[i]
į vandenų gilybę patekau
ir nunešė mane srovė.[y]
3 Nebeturiu jėgų
pagalbos šauktis,[j]
gerklė užkimo,
pailso akys Dievo
savojo belaukiant.[k]
4 Tokių, kurie be priežasties
manęs nekenčia,[l]

68 PSALMĖ

a Iz 12:2
Iz 45:17

b Įst 32:39

c Ps 55:23
Ez 18:26

d Sk 21:33

e Ps 58:10

f 1Me 15:25, 28
Ps 24:7

g 1Me 15:16
Ps 87:7
Ps 150:3

h Ts 11:34
1Sa 18:6

i Ps 95:6
Iz 44:2

y Pr 49:27
1Sa 9:21

j Ps 138:8

k 1Ka 10:10
2Me 32:23
Ps 72:10

l 1Ka 6:1
1Me 16:1
Ezr 5:14

Antra skiltis

a Ez 39:18

b Iz 45:14
Iz 60:5

c Įst 32:43

d Ps 104:3

e Ps 96:7

f Ps 47:2
Ps 66:5

g Ps 29:11
Iz 40:29–31

69 PSALMĖ

h Ps 144:7
Rd 3:54
Jon 2:5

i Ps 40:2

y Ps 32:6
Jon 2:3

j Ps 22:2

k Ps 119:82
Ps 119:123
Iz 38:14

l Lk 23:22
Jn 15:24, 25

68:27 *Arba „valdo“.

68:31 *Arba galbūt „Iš Egipto pasiuntiniai ateis“. #Kitaip – Etiopija. **68:34** *Pažod. „debesyse“.

yra daugiau
nei ant galvos plaukų.
Kiek daug turiu
klastingų priešų,
linkinčių mirties!
Aš priverstas grąžinti,
ko nesu pavogęs.
5 Mano kvailystę,
Dieve, tu žinai,
kaltė manoji
nuo tavęs nepaslėpta.
6 Tegul netenka per mane
iš gėdos rausti tiems,
kas deda viltis į tave,
o Visavaldi, kareivijų
Viešpatie Jehova!
Ir ieškantiems tavęs
tegul netenka per mane
pažeminimo kęsti,
Izraelio Dieve!
7 Juk dėl tavęs
aš užgauliojamas[a]
ir mano veidą
dengia negarbė.[b]
8 Aš savo broliams
svetimas tapau,
aš nebesavas
savo motinos sūnums.[c]
9 Uolumas dėl tavo Namų
mane sugraužė,[d]
ant manęs krinta tave
užgauliojančių užgaulės.[e]
10 Kai nusižeminęs
pasninkavau,*
mane jie užgauliojo.
11 Vietoj drabužio
ašutinę kai vilkėjau,
jiems priežodžiu tapau.
12 Kas sėdi miesto vartuose,
mane apšnekinėja,
girtuokliai stūgauja
apie mane dainas.
13 Tad kol yra malonės metas,
tave, Jehova,
tepasiekia mano maldos.[f]

69:10 *Arba galbūt „Kai verkiau ir pasninkavau“.

69 PSALMĖ

a Ps 22:6
Jer 15:15

b Iz 50:6
Mt 26:67
Mt 27:29

c Job 19:13
Ps 31:11
Jn 1:11
Jn 7:5

d 1Ka 19:10
Ps 119:139
Mt 21:12, 13
Mk 11:15–17
Jn 2:13–17

e Rom 15:3

f Iz 49:8
Hbr 5:7

Antra skiltis

a Ps 68:20

b Ps 144:7

c Ps 69:2

d Ps 16:10

e Ps 63:3
Ps 109:21

f Ps 25:16

g Ps 27:9
Ps 102:2

h Ps 31:9
Ps 40:13

i Ps 22:6

y Ps 142:4

j Job 19:14

k Mt 27:34
Mk 15:23

l Mt 27:48
Mk 15:36
Lk 23:36
Jn 19:29

m Rom 11:9, 10

Ir dėl didžios ištikimosios
meilės, Dieve, atsiliepk,
nes tu –
tikrasis gelbėtojas.[a]
14 Ištrauk mane iš klampynės,
kad joje nenuskęsčiau,
vaduok nuo tų,
kurie manęs nekenčia,
iš vandenų gilių ištrauk.[b]
15 Neleiski, kad srovė
mane nunešty,[c]
kad gelmės pasiglemžty,
neleiski, kad mane
prarijęs šulinys*
savo nasrus užčiauptų.[d]
16 Ir atsiliepki man,
Jehova, nes gera
tava ištikimoji meilė,[e]
atsigręžki į mane,
nes tu apstus
gailestingumo.[f]
17 Neslėpki savo veido –
aš tavo tarnas![g]
Nedelski atsiliepti,
nes man labai sunku.[h]
18 Ateik ir išvaduok,
išpirk mane iš priešų.
19 Juk žinai, kaip užgaulioja,
žemina ir niekina mane,[i]
ir visus mano priešus matai.
20 Nuo užgaulių širdis mano
plyšo – nepagydoma
mano žaizda*.
Užuojautos laukiau,
bet nesulaukiau,[y]
paguodos ieškojau,
bet neradau.[j]
21 Vietoj valgio
jie davė nuodų*,[k]
kai troškau,
pasiūlė man acto.[l]
22 Tegul spąstais jiems
tampa jų pačių stalas,
jų gerovė – žabangais.[m]

69:15 *Arba „mane prarijusi duobė“.
69:20 *Arba „neviltis mane apėmė“.
69:21 *Arba „nuodingo augalo“.

23 Teaptemsta jiems akys,
kad nematytų,
tenesiliauja drebėti
jiems kojos*.
24 Išliek ant jų savo pyktį,
tavo degantis įniršis
juos tepasiekia.[a]
25 Jų stovykla tebūna apleista,
jų palapinėse
tenegyvena niekas.[b]
26 Juk tą, kurį tu užgavai,
jie persekioja,
ir tų, kuriuos tu sužeidei,
kančias vis apšneka.
27 Tad kaltę ant kaltės
jiems krauk,
teisumo tavojo
jie tenegauna nė dalies!
28 Ištrink juos
iš gyvųjų* knygos,[c]
tenebus jie
tarp teisiųjų įrašyti.[d]
29 O aš suvargęs, aš kenčiu,[e]
tad, Dieve,
gelbėk ir globok mane!
30 Giedosiu gyrių
Dievo vardui,
jį aukštinsiu ir jam dėkosiu.
31 Jehovai tai patiks
labiau nei jaučiai,
labiau negu raguotieji
jautukai skeltanagiai.[f]
32 Romieji tai matys
ir džiaugsis.
Tad, ieškantieji Dievo,
teatgyja jūsų širdys!
33 Juk Jehovai
vargšus išklauso.[g]
Savųjų, esančių nelaisvėje,
jis nepaniekins.[h]
34 Tegul jį šlovina
dangus ir žemė,[i]
jūros ir visa, kas tik
knibžda jų vandenyse,

69:23 *Pažod. „strėnos“. **69:28** *Arba „iš gyvenimo“.

69 PSALMĖ

a Ps 21:9

b Apd 1:20

c Iš 32:33

d Fil 4:3
Apr 3:5
Apr 13:8

e Ps 109:22

f Ps 50:13–15
Oz 14:2

g Ps 10:17
Ps 102:17
Iz 66:2

h Ps 146:7
Iz 61:1
Lk 4:18

i Ps 96:11
Iz 49:13

Antra skiltis

a Ps 51:18

b Iz 61:9
Iz 66:22

c Ps 91:14
Jok 1:12

70 PSALMĖ

d Ps 40:13–17

e Ps 5:11
Rd 3:25

f Ps 109:22

g Ps 141:1

h Ps 18:2

i Ps 13:3

71 PSALMĖ

y Ps 25:2
Ps 31:1–3
Iz 45:17
Jer 17:18

j Ps 34:15

k 2Sa 22:2, 3
Ps 18:2
Ps 144:2

35 nes Dievas išgelbės Sioną,[a]
Judo miestus atstatys.
Jie ten gyvens,
tą kraštą užvaldys.
36 Jį paveldės
jo tarnų palikuoniai[b]
ir mylintys jo vardą[c]
ten gyvens.

Vadovui. Dovydo. Priminimas.

70 Dieve, gelbėki mane!
Jehova, atskubėk
man į pagalbą![d]
2 Kas tyko mano gyvasties,
tebus sugėdinti, pažeminti.
Kas džiaugiasi
nelaime mano,
tegu gėdingai trauksis.
3 Ir gėdos apimti tebėgs šalin
man sakantys:
„Taip tau ir reikia!“
4 O ieškantys tavęs
tedžiūgaus,
tesidžiaugs tavim.[e]
Ir kas išgelbėjimą tavąjį
brangina, tesakys:
„Šlovė tebūna Dievui!“
5 Esu vargdienis, vargšas.[f]
Skubėki man padėti,
Dieve![g]
Juk tu – pagalba mano
ir vaduotojas.[h]
Nedelski, o Jehova![i]

71 Prie tavęs, Jehova,
aš glaudžiuosi.
Tegul netenka raudonuoti
man iš gėdos.[y]
2 Gelbėk ir vaduok mane
dėl savojo teisumo,
palenkęs ausį
išklausyk ir gelbėk![j]
3 Būki man uolų tvirtovė,
kurion pabėgti
visada galėčiau.
Įsakyki gelbėti mane,
juk tu – mano uola,
mano tvirtovė.[k]

4 Iš nedorėlio nagų,
manasis Dieve,
išvaduok mane,[a]
iš neteisybę
darančio žmogaus,
engėjo gniaužtų!
5 Juk tu – mana viltis,
Jehova, Visavaldi,
tavim nuo jaunumės
pasitikiu,[b]
6 aš kliaujuos tavimi
nuo pat gimimo.
Tai tu mane
iš motinos įsčių išvedei,[c]
tave aš nuolat šlovinu.
7 Aš daug kam
stebuklu tapau,
nes tu – saugiausias
mano prieglobstis.
8 Mano lūpos
sklidinos gyriaus,[d]
apie tavo didybę
visą dieną šneku.
9 Neatstumk manęs
senatvės sulaukusio,[e]
jėgoms mano senkant,
manęs nepalik.[f]
10 Piktai apie mane
kalba priešai,
mano gyvasties tykantys
tariasi tarpusavy:[g]
11 „Dievas jį paliko,
tad vykimės jį ir sučiupkim,
nes nėra kas jį gelbsti!“[h]
12 Dieve, nesilaikyk
nuo manęs atokiai,
mano Dieve,
skubėk man į pagalbą![i]
13 Tebus sugėdinti ir tepražus
visi, kas mane puola.[y]
Paniekinimu, negarbe
tebus jie apvilkti –
visi, kas man
nelaimės linki.[j]
14 O aš – aš kantriai lauksiu
ir prie šlovės tavosios
dar pridėsiu.

71 PSALMĖ

a Ps 17:8, 9
Ps 59:1
Ps 140:4
Mt 6:13

b 1Sa 17:45
Jer 17:7

c Ps 22:9, 10
Ps 139:16
Iz 46:3

d Ps 51:15
Hbr 13:15

e Ps 92:14

f Ps 73:26
Mok 12:3

g 2Sa 17:1, 2

h Ps 3:2
Ps 42:10
Mt 27:42, 43

i Ps 22:11
Ps 35:22
Ps 38:21, 22

y 2Sa 17:23

j Ps 109:29

Antra skiltis

a Ps 35:28
Ps 40:9

b Ps 40:5

c Ps 71:5

d 2Sa 22:1
1Me 16:4
Ps 9:1

e Ps 37:25
Ps 71:9

f Iš 13:8
1Me 29:10, 11
Ps 78:2–4

g Ps 36:6

h Iš 15:11
Ps 86:8
Ps 89:6
Jer 10:7

i 2Sa 12:10, 11

y Ps 40:2
Ps 86:13

j Ps 25:10
Ps 108:4
Ps 146:6

k Ps 63:5
Ps 104:33

l 2Sa 4:9
Ps 103:4

15 Tavo teisumą
mano lūpos apsakys[a]
ir visą dieną skelbs,
kaip tu savuosius gelbsti,
nors pats aprėpti to
nepajėgiu.[b]
16 Apie galybę tavo
pasakoti eisiu,
Jehova, Visavaldi,
teisumą tavąjį minėsiu –
vien tik tavo!
17 Mane nuo jaunumės
tu mokei, Dieve,[c]
ir tavo darbus įstabius
aš garsinu lig šiolei.[d]
18 Dieve, nepalik manęs net
kai pasensiu ir pražilsiu,[e]
kad būsimajai kartai
galėčiau apsakyti
tavo jėgą*,
galybę tavo – visiems,
kas dar ateis.[f]
19 Tavo teisumas, Dieve,
aukštybes siekia,[g]
didžių darbų esi padaręs.
Dieve, kas gali tau prilygti?[h]
20 Nors vargo ir nelaimių
daug davei patirti,[i]
jėgas atnaujink,
iš žemės gilumų*
mane iškelk[y]
21 ir vėl suteik didybės,
apglėbk mane, paguosk.
22 Tada aš arfa skambindamas
šlovinsiu tave
už tai, kad tu
toks ištikimas, Dieve.[j]
Lyra pritardamas
giedosiu tau,
Šventasis Izraelio.
23 Kai tau giedosiu,
džiūgaus mano lūpos,[k]
nes mano gyvastį
išgelbėjai.[l]

71:18 *Pažod. „ranką“. **71:20** *Arba „iš gilių žemės vandenų“.

24 Mano liežuvis visą dieną
apie teisumą tavąjį
kalbės*,[a]
nes tie, kas pražūties
man linki, bus sugėdinti,
pažeminti.[b]

Apie Saliamoną.

72 Dieve, pamokyk karalių
savo teisingumo,
karaliaus sūnų –
savojo teisumo,[c]
2 kad spręstų tavo tautos
bylą teisiai,
tavo vargdienių bylą –
teisingai.[d]
3 Taiką teatneša
tavajai tautai kalnai,
ir kalvos – teisumą.
4 Tegina jis tautos
vargdienius,
tegelbsti vargšo sūnus,
tesutriuškina engėją.[e]
5 Tavęs, o Dieve, jie bijos,
kol saulė švies,
kol mėnuo danguje
spindės –
per kartų kartas.[f]
6 Jis bus tartum lietus,
drėkinantis atolą,
kaip žemę laistanti liūtis.[g]
7 Jo dienomis
klestės teisusis[h]
ir viešpataus taika,[i]
kol švies mėnulis.
8 Jo valdos sieks
nuo jūros iki jūros,
nuo Upės* iki
žemės pakraščių.[y]
9 Jam lenksis
dykumų klajokliai,
laižys jo priešai
žemės dulkes.[j]
10 Taršišo ir salų karaliai
duoklę jam mokės,[k]
Šebos ir Sebos karaliai
dovanas gabens.[a]
11 Visi karaliai prieš jį lenksis,
visos tautos jam tarnaus.
12 Juk jis vaduos beturtį,
besišaukiantį pagalbos,
vargdienį ir kiekvieną,
neturintį kas jam padėtų.
13 Jis pagailės
varguolio ir beturčio
ir gyvastį beturčių gelbės,
14 vaduos nuo* priespaudos
ir smurto –
jo akyse brangus jų kraujas.
15 Tegyvuoja karalius!
Tegul jam Šebos
auksą neša.[b]
Ir žmonės už jį
nuolat tesimeldžia,
telaimina jį visą dieną.
16 Javų bus žemėje apstybė,[c]
kad net kalnų viršūnėse
jie tarps,
ir it Libano miškas
žels pasėliai.[d]
O žmonės miestuose
klestės kaip žemėje žolė.[e]
17 Karaliaus vardas
teišlieka amžiais[f] –
jo vardas tegyvuos su saule!
Jame palaiminimą
žmonės sau teranda,[g]
laimingu jį tegu vadina
visos tautos.
18 Šlovė Jehovai Dievui –
Dievui Izraelio,[h]
nes jo vienintelio
darbai įstabūs![i]
19 Tebūna jo šlovingas vardas
giriamas per amžius[y]
ir visą žemę tepripildo
jo šlovė![j]
Amen. Amen.
20 Čia baigiasi Dovydo,
Jesės sūnaus,[k] maldos.

71 PSALMĖ

a Ps 71:8

b Ps 71:13

72 PSALMĖ

c 1Me 22:11, 12
1Me 29:19
Jer 23:5

d 1Ka 3:9, 28

e Iz 11:4

f Ps 89:36, 37
Lk 1:32, 33
Apr 11:15

g 2Sa 23:3, 4
Pat 16:15
Pat 19:12

h Iz 61:11

i 1Ka 4:25
1Me 22:9
Iz 2:4
Iz 9:6

y Iš 23:31
1Ka 4:21
Ps 2:8
Ps 22:27, 28
Dan 2:35
Zch 9:10

j Ps 2:9
Ps 110:1

k 1Ka 4:21

Antra skiltis

a 1Ka 10:1, 2

b 1Ka 10:10

c Iz 30:23

d Iz 35:1, 2

e 1Ka 4:20

f Ps 45:17
Ps 89:35, 36

g Pr 22:18
Gal 3:14

h 1Me 29:10

i Iš 15:11

y Apr 5:13

j Sk 14:21
Hab 2:14

k 1Sa 17:58

71:24 *Arba „mąstys“. **72:8** *T. y. Eufrato.

72:14 *Arba „atpirks iš“.

TREČIA KNYGA
(73–89 psalmės)

Asafo[a] psalmė.

73 Koks geras Dievas
Izraeliui – tiems,
kurių širdis tyra![b]
2 O mano žingsniai buvo
jau bemaž paklydę,
vos nepaslydo mano kojos.[c]
3 Ėmiau aš pagyrūnams
pavydėti,
matydamas, kaip sekasi
nedorėliams.[d]
4 Mirties kančių
netenka jiems patirti,
jų kūnas sveikas*.[e]
5 Jie kaip kiti mirtingieji
nevargsta,[f]
nesikamuoja kaip kiti,[g]
6 todėl puikybė jiems –
lyg vėrinys ant kaklo,[h]
smurtu jie vilki
tartum drabužiu.
7 Jų akys nuo riebumo
net išsprogusios,
ir įnorius širdies
pranoksta jų gerovė.
8 Šaipūnai jie,
jų šnekos piktos,[i]
jie įžūliai grasina engti,[y]
9 jie kalba taip, lyg būtų
iš dangaus aukštybių,
ir jų liežuvis išdidžiai
po žemę vaikšto.
10 Net Dievo žmonės
linksta į jų pusę,
iš jų gausingų vandenų
ateina atsigerti.
11 Jie sako:
„Ką tas Dievas žino?[j]
Nejau Aukščiausiasis
išmano viską?“
12 Tokie yra nedorėliai –
gyvena sau be vargo[k]
ir kraunasi turtus.[l]

73:4 *Arba „jų pilvai riebūs“.

73 PSALMĖ

a 2Me 35:15

b Ps 84:11
Mt 5:8

c Ps 94:18

d Job 21:7
Jer 12:1

e Mok 7:15

f Job 12:6
Job 21:7, 9

g Jer 12:1

h Job 21:14, 15

i Ps 53:1

y 1Ka 21:7

j Ps 10:4, 11
Ps 94:3, 7
Ez 8:12
Sof 1:12

k Ps 37:35

l Ps 17:14

Antra skiltis

a Job 34:7, 9
Job 35:3

b Ps 34:19

c Job 7:17, 18

d Ps 35:6, 7
Jer 23:11, 12

e Ps 37:10, 20
Ps 55:23
Pat 3:33

f Job 21:23
Ps 37:1, 2
Iz 30:13

g Ps 73:3

h Ps 16:8
Ps 63:8
Iz 41:10

i Ps 25:9
Ps 32:8
Ps 37:23
Ps 143:10
Pat 3:6

y Ps 37:34

13 Tad veltui saugojau
aš savo širdį tyrą
ir ploviausi rankas
nekaltume,[a]
14 kentėjau vargą visą dieną[b]
ir gaudavau drausmės
kas rytą.[c]
15 Bet jeigu būčiau apie tai
kitiems kalbėjęs,
išdavęs būčiau tavo tautą*.
16 Nors stengiaus
visa tai suprasti,
man buvo per sunku.
17 Ir tik tada, kai į šventovę
Dievo įžengiau,
suvokiau, kas laukia
nedorų žmonių.
18 Išties ant slidumos
juos pastatai[d]
ir nustumi į pražūtį.[e]
19 Ir taip akimirksniu
jie žlunga.[f]
Kokia staigi jų prapultis
ir koks baisus jų galas!
20 Kaip sapną nugena žmogus
pabudęs iš miegų, Jehova,
taip tu pakilęs
juos šalin nuvysi.
21 Bet man širdis
apkartus buvo,[g]
ir varstė skausmas
mano vidų*.
22 Aš kvailas,
neišmanėlis buvau,
tavo akivaizdoj –
lyg neprotingas gyvulys.
23 Tačiau nuo šiol
aš visad su tavim,
o tu laikai mane
už dešinės,[h]
24 savo pamokymais vedi,[i]
kol nuvedi į garbę.[y]

73:15 *Pažod. „tavo sūnų kartą“. **73:21** *Pažod. „inkstus“.

25 Ir ką gi kitą danguje turiu?
Tave turėdamas, jau nieko
žemėj nebetrokštu.[a]
26 Nors mano kūnas
ir širdis nusilptų,
Dievas bus mana širdies
uola, manasis paveldas
per amžius.[b]
27 Juk tie, kurie nutolę
nuo tavęs, pražus.
Visiems, kurie begėdiškai*
tave išduoda,
padarysi galą.[c]
28 O man prie Dievo gera būti,[d]
glaudžiuosi prie Jehovos,
Visavaldžio,
visus jo darbus
trokštu apsakyti.[e]

Asafo[f] maskilas*.

74 Kodėl gi, Dieve, amžiams
mus atstūmei?[g]
Kodėl gi įniršiu degi
ant savo kaimenės avių?[h]
2 Atminki tautą, kurią
senais laikais įsigijai,[i]
tą giminę, kurią esi atpirkęs,
paveldu sau išsirinkęs.[y]
Atmink Siono kalną,
savąją buveinę.[j]
3 Įženk į amžinuosius
griuvėsius[k] –
visa šventovė
priešo nusiaubta![l]
4 Ženklus pergalės iškėlę,
priešai stūgavo tenai, kur
burdavosi tavo žmonės,[m]
5 ir kirviais švaistėsi
lyg miško tankumyne –
6 suskaldė kirviais, dalbomis
šventyklos raižinius.[n]
7 Jie padegė tavo šventovę,[o]
išniekino buveinę
vardo tavojo –
ją su žeme sumynė.
8 Ir jie, ir jų vaikai
širdy sau tarė:
„Sudeginsim krašte
visas vietas,
kur Dievą garbino!“
9 Mes nebematome
jokių ženklų
ir nebėra nė vieno pranašo.
O kiek tai truks,
iš mūsų nieks nežino.
10 Ak, Dieve, ar ilgai
dar priešai tyčiosis?[a]
Nejaugi amžinai
jie niekins tavo vardą?[b]
11 Kodėl tu neskubi ištiesti
rankos, savo dešinės?[c]
Iš užančio ištrauk ją,
padaryk jiems galą!
12 Bet, Dieve,
nuo laikų seniausių
tu esi Karalius mano,
tu didis gelbėtojas žemėje.[d]
13 Galia savąja tu sukėlei jūrą[e]
ir jūrų milžinams
sutrynei galvas,
14 Leviatano* galvas
tu sutriuškinai,
kaip maistą
jį atidavei žmonėms,
gyventojams dykynių.
15 Versmes ir upelius atvėrei,[f]
nesenkančias upes
išdžiovinai.[g]
16 Diena priklauso tau,
kaip ir naktis,
tu šviesą* padarei ir saulę[h]
17 ir žemėje visas ribas
nubrėžei,[i]
tu metą vasarai
ir žiemai nustatei.[y]
18 Tad prisimink, Jehova,
kaip priešas šaipos
iš tavęs,
kaip tavo vardą
niekina kvaila tauta.[j]

73 PSALMĖ

a Ps 42:2
Ps 84:2
Iz 26:9

b Ps 16:5
Rd 3:24

c Sk 15:39
Jok 4:4

d Ps 65:4
Jok 4:8

e Ps 118:17

74 PSALMĖ

f 1Me 25:1
2Me 35:15

g Rd 5:20

h Įst 29:19, 20
Ps 100:3

i Įst 9:29

y Įst 4:20
Įst 32:9

j Ps 48:2
Ps 132:13

k Dan 9:17

l Ps 79:1

m Rd 2:7

n 1Ka 6:18, 35

o 2Ka 25:9
Iz 64:11

Antra skiltis

a Ps 13:2
Ps 79:4

b Ez 36:23

c Ps 44:23
Iz 64:12
Rd 2:3

d Iš 15:2
Iz 33:22

e Iš 14:21
Neh 9:10, 11

f Iz 48:21

g Joz 3:13

h Pr 1:3, 5
Ps 136:7, 8

i Apd 17:26

y Pr 8:22

j Iz 52:5

73:27 *Arba „paleistuviškai“. **74:0**; **74:14** *Žr. žodynėlį.

74:16 *Arba „šviesulį“.

19 Savo purplelio gyvasties
neatiduok žvėrims
ir neužmirški amžiams
savo vargstančios tautos.
20 Atminki savo sandorą,
nes žemės užkampiuose
smurtas lindi.
21 Šalin tenesitraukia
nusivylę nuskriaustieji,[a]
tešlovina vargdienis
ir beturtis tavo vardą.[b]
22 Pakilk, o Dieve!
Ginki savo bylą!
Atmink, kaip visą dieną
tyčiojasi iš tavęs kvailiai.[c]
23 Ir nepamiršk,
ką tavo priešai kalba.
Riksmai maištaujančiųjų
prieš tave netyla.

Vadovui. „Nesunaikink“ melodija.
Asafo[d] giesmė.

75 Dėkojame tau, Dieve,
dėkojame!
Tavo vardas – su mumis,[e]
ir žmonės garsina
tavo įstabius darbus.
2 Tu sakai: „Aš metą nustatau
ir teisiu teisingai.
3 Kai žemė su visais gyven-
tojais tirpo iš baimės,
aš tvirtai laikiau
jos stulpus.“ (*Sela*.)
4 Pagyrūnams sakau:
„Nesigirkite!“
ir nedorėliams:
„Nekelkite savo galybės*!
5 Nekelkite savo galybės*
į aukštumas,
įžūliai nekalbėkit!
6 Juk išaukštinimas ateina
ne iš rytų, vakarų
ar iš pietų.
7 Tai Dievas yra Teisėjas[f] –
vienus jis nužemina,
kitus išaukština.[g]

74 PSALMĖ
a Ps 12:5
b Ezr 3:11
c Ps 89:50, 51
Iz 52:5

75 PSALMĖ
d 2Me 35:15
e Iz 30:27
f Ps 50:6
Ps 58:11
g 1Sa 2:7
Dan 2:21
Dan 4:17
Lk 1:52

Antra skiltis
a Ps 11:5, 6
b Job 21:19, 20
Jer 25:15, 28
Jer 49:12
Apr 14:9, 10
Apr 16:19
Apr 18:6

76 PSALMĖ
c 2Me 35:15
d Ps 48:1, 3
e 2Me 2:5
f Pr 14:18
g Ps 74:2
Ps 132:13
Ps 135:21
h 2Me 32:21
Ps 46:9
i Lk 1:51
y Iz 31:8
Iz 37:36
j Nah 2:13
k Ps 89:7
l Jer 10:10
Nah 1:6
m 1Ka 8:49
n 2Me 20:29
Ps 2:4, 5

8 Taurė yra
Jehovos rankoje,[a]
vynas putojantis,
gerai sutaisytas.
Jis tikrai jį išlies
ir visi žemės nedorėliai
turės gerti – išgerti
su visom drumzlėm.“[b]
9 O aš amžiais tai skelbsiu,
Jokūbo Dievui giedosiu,
10 nes jis sako: „Pakirsiu
visą nedorėlių galybę*,
o teisiųjų galybė
bus iškelta#.“

Vadovui. Pritariant styginiams.
Asafo[c] psalmė. Giesmė.

76 Judo žmonės
pažįsta Dievą,[d]
Izraelyje jo vardas didis.[e]
2 Jo pastogė Saleme,[f]
jo buveinė Sione.[g]
3 Ten jis sulaužė
ugningas lanko strėles,
skydus ir kalavijus,
karo ginklus.[h] (*Sela*.)
4 Tu skaisčiai švyti,*
didingesnis esi nei kalnai,
kur medžiojami žvėrys.
5 Narsuoliai štai apiplėšti.[i]
Užmigo jie mirties miegu,
visi kariai
bejėgiai pasirodė.[y]
6 Tau, Jokūbo Dieve,
pagrūmojus,
užmigo vadeliotojas
ir žirgas.[j]
7 Tu, tik tu keli
pagarbią baimę.[k]
O kas atsilaikys
prieš tavo smarkų įtūžį?[l]
8 Iš dangaus tu
nuosprendį paskelbei.[m]
Žemė nusigandusi tylėjo,[n]

75:4, 5 *Pažod. „rago“.

75:10 *Pažod. „visus nedorėlių ragus“. #Pažod. „ragai bus iškelti“. **76:4** *Arba „Tu apsisiautęs šviesa“.

9 kai pakilo Dievas
vykdyt nuosprendžio,
visų žemės romiųjų gelbėt.[a]
(*Sela*.)
10 Net žmogaus rūstybė
teiks tau garbę,[b]
likučiais tos rūstybės
tu pasidabinsi.
11 Jehovai, savo Dievui,
duokit įžadus
ir juos tesėkit![c]
Visi aplinkui esantys,
su baime neškite
jam dovaną![d]
12 Jis pakerta vadų išdidumą*,
įvaro baimės
žemės karaliams.

Vadovui. Pagal Jedutūną*.
Asafo[e] psalmė.

77 Balsu šaukiuosi Dievo,
Dievo vis šaukiuosi,
ir jis mane išgirs.[f]
2 Nelaimės dieną
aš Jehovos ieškau,[g]
nakčia be paliovos
tiesiu į jį rankas,
bet nerandu paguodos.
3 Dejuoju Dievą prisiminęs,[h]
nerimauju, jėgos mano
senka*.[i] (*Sela*.)
4 Tu man neleidi
net akių sumerkti,
esu taip sunerimęs,
nė kalbėti negaliu.
5 Mąstau apie
prabėgusias dienas,[y]
apie seniai praėjusius
metus.
6 Nakčia prisimenu aš
savo giesmę*,[j]
širdyje mąstau[k]
ir stengiuosi ištirti viską#.

76:12 *Pažod. „dvasią“. **77:0** *Žr. žodynėlį. **77:3** *Pažod. „dvasia mano nyksta“. **77:6** *Arba „savo stygų skambesį“. #Pažod. „ir mano dvasia tiria“.

76 PSALMĖ

a Ps 147:6
Pat 3:34
Sof 2:3

b Pat 16:4
Dan 3:19, 28

c Sk 30:2

d 2Me 32:23
Ps 89:7

77 PSALMĖ

e 2Me 35:15

f Ps 34:6
Pat 15:29

g Ps 18:6
Ps 50:15

h Ps 42:5

i Ps 143:4

y Ps 143:5
Iz 51:9

j Ps 42:8

k Ps 77:12

Antra skiltis

a Ps 74:1

b Ps 79:5

c Iz 49:14
Iz 63:15

d Ps 31:22

e 1Me 16:9
Ps 143:5

f Iš 15:11
Ps 89:8

g Ps 72:18
Apr 15:3

h Iš 9:16
Iz 52:10
Dan 3:29
Dan 6:26, 27

i Iš 6:6
Įst 9:29

y Iš 14:21
Joz 3:16
Ps 114:1–3

j 2Sa 22:15
Ps 144:6

7 Nejaugi Jehova bus
amžiams mus atstūmęs[a]
ir mūsų nebepagailės?[b]
8 Nejaugi ištikimą meilę
amžiais suturės
ir savo pažadą paliks neištesėtą per kartų kartas?
9 Nejau užmiršo Dievas
savąjį gailestingumą,[c]
supykęs atsisakė pagailėti?
(*Sela*.)
10 Nejaugi teks sakyti:
„Man skaudu,[d]
kad savo dešine
Aukščiausiasis
mums nebepadeda*“?
11 Atminsiu Jaho darbus,
atminsiu tavo stebuklus
iš praeities,
12 mąstysiu apie visa,
ką esi nuveikęs,
tavuosius darbus
apgalvosiu.[e]
13 Šventi tavi keliai, o Dieve!
Koks dievas, mūsų didis
Dieve, gali tau prilygti?[f]
14 Esi tu Dievas,
darantis stebuklų,[g]
tautoms galybę
savąją apreiškei.[h]
15 Ranka galinga tu
išvadavai* savuosius[i] –
Jokūbo, Juozapo ainiją.
(*Sela*.)
16 Tave, o Dieve,
vandenys išvydo.
Sujudo vandenys
tave išvydę,[y]
gelmės įsišėlo.
17 Ir debesys
prapliupo lietumi,
apniukę dangūs
ėmė griausti,
visur švytravo tavo strėlės.[j]

77:10 *Pažod. „kad Aukščiausiojo dešinė pasikeitė“. **77:15** *Pažod. „atpirkai“.

18 Griaustinis tavo sudundėjo[a]
lyg vežimo ratai,
pasaulį nutvieskė žaibai,[b]
drebėjo ir virpėjo žemė.[c]
19 Per jūrą tavo kelias
driekėsi,[d]
per vandenis gausingus –
tavo takas,
bet tavo pėdsakų
nebuvo nė žymės,
20 kai, Mozei ir Aaronui
patikėjęs į rankas,[e]
it kaimenę
vedei tu savo tautą.[f]

Asafo[g] maskilas*.

78 Įsiklausyk
į manąjį įstatymą*,
o mano tauta!
Ką mano lūpos kalba,
klausyk palenkus ausį.
2 Atvėręs lūpas,
patarlę ištarsiu,
mįslių užminsiu
iš senovės.[h]
3 Ką esame girdėję
ir ką žinome,
tėvai mums ką papasakojo,[i]
4 nuo palikuonių
to neslėpsime.
Šlovingus darbus
ir galybę,[y]
Jehovos padarytus
stebuklus[j]
mes būsimajai kartai
apsakysim.[k]
5 Jis davė priesaką Jokūbui,
įstatymą paskelbė Izraeliui,
jis mūsų protėviams įsakė,
kad pasakotų
apie tai vaikams[l]
6 ir kad ateinanti karta –
vaikai, kurie dar gims, –
ką sužinoję,[m] perduotų
saviems vaikams.[n]
7 Tegul jie kliaujasi Dievu,
tenepamiršta jo darbų,[a]
tevykdo jo įsakymus,[b]
8 idant neimtų elgtis taip
kaip protėviai,
maištinga,
užsispyrusi karta[c] –
karta, kurios širdis
tvirta* nebuvo,[d]
nebuvo Dievui
jos dvasia ištikima.
9 Lankais ginkluoti
Efraimo sūnūs
mūšio dieną
pasileido bėgti.
10 Jie Dievo sandorą
sulaužė,[e]
jo įstatymo nepaisė,[f]
11 užmiršo Dievo darbus[g]
ir stebuklus,
kuriuos parodęs buvo.[h]
12 Jų protėvių akivaizdoj
jis darė įstabių darbų[i]
Egipto žemėje,
krašte Coano.[y]
13 Jis jūrą perskyrė,
kad jie galėtų pereiti,
pastatė vandenis
it kokią sieną.[j]
14 Debesimi juos dieną vedė
ir visą naktį švietė ugnimi.[k]
15 Dykumoje jis
perskėlė uolas,
tarytum iš bedugnės
davė gerti iki soties,[l]
16 paleido iš uolos versmes
ir vandenys tekėjo upėm.[m]
17 Bet Dievui dar daugiau
jie nusidėjo,
maištavo prieš
Aukščiausiąjį dykumoje.[n]
18 Jie savo širdyje
mėgino Dievą,[o]
kai ėmė reikalauti valgio,
kokio buvo įsigeidę.

78:0 *Žr. žodynėlį. **78:1** *Arba „mokymą“.

77 PSALMĖ

a Ps 29:3
b Ps 97:4
c Iš 19:18
2Sa 22:8
d Neh 9:10, 11
Hab 3:15
e Iz 63:11
Apd 7:35, 36
f Iš 13:21
Ps 78:52

78 PSALMĖ

g 1Me 25:1
h Pat 1:5, 6
Mt 13:34, 35
i Iš 13:8
Ps 44:1
y Iz 63:7
j Ps 98:1
k Įst 4:9
Įst 6:6, 7
Įst 6:21
Įst 11:18, 19
Joz 4:6, 7
l Pr 18:19
Įst 6:6, 7
m Ps 71:17, 18
Ps 102:18
n Įst 4:10

Antra skiltis

a Įst 4:9
Ps 103:2
b Įst 5:29
c Iš 32:9
Įst 1:43
Įst 31:27
2Ka 17:13, 14
Ez 20:18
Apd 7:51
d Ps 81:11, 12
Jer 7:24–26
e Įst 31:16
f 2Me 13:8, 9
Neh 9:26
g Įst 32:18
2Me 13:12
Jer 2:32
h Ps 106:21, 22
i Įst 4:34
Neh 9:10
y Sk 13:22
j Iš 14:21, 22
Iš 15:8
k Iš 13:21
Iš 14:20, 24
l Iš 17:6
Sk 20:11
Ps 105:41
Iz 48:21
1Ko 10:4
m Įst 8:14, 15
n Įst 9:21, 22
Ps 95:8
Hbr 3:16
o Ps 106:14

78:8 *Pažod. „paruošta“.

19 Prieš Dievą jie burnojo,
sakė: „Ar gali Dievas
dykumoj padengti
stalą?“[a]
20 Tada jis sudavė į uolą
ir pasipylė vandenys,
srautai tekėjo.[b]
„Bet ar jis gali savo tautai
duoti duonos?
Ar gali jis
parūpinti mėsos?“[c]
21 Ir Jehova
išgirdęs tai supyko.[d]
Ugnis[e] užsiliepsnojo
ant Jokūbo,
jo įniršis užsidegė
ant Izraelio,[f]
22 nes netikėjo jie Dievu,[g]
nemanė, kad išgelbėti
jis gali.
23 Todėl įsakė jis
padangių debesims,
dangaus vartus atvėrė
24 ir jiems mana
prapliupo lyti,
dangaus grūdai pabiro.[h]
25 Galiūnų*[i] duoną
žmonės valgė,
jiems maisto
Dievas davė sočiai.[y]
26 Paleidęs rytvėjį per dangų,
sava galybe
iš pietų sukėlęs vėją,[j]
27 mėsos pažėrė tarsi dulkių,
sparnuočių –
it pajūrio smilčių,
28 ir krito jie vidur stovyklos,
visur aplink palapines.
29 O žmonės rijo apsirijo –
jiems Dievas davė,
ko jie geidė.[k]
30 Dar savo įnorių nebuvo
spėję jie patenkint,
dar valgis
tebebuvo burnoje,

78:25 *Arba „Angelų“.

78 PSALMĖ

a Iš 16:8
b Iš 17:6
c Iš 16:3
d Sk 11:10
e Hbr 12:29
f Sk 11:1
g Ps 106:24
Hbr 3:10
Jud 5
h Iš 16:14, 35
Iš 16:31, 32
Sk 11:7
Įst 8:3
Jn 6:31
1Ko 10:2, 3
i Ps 103:20
y Iš 16:12
j Sk 11:31–34
k Sk 11:19, 20

Antra skiltis

a Sk 11:10
b Sk 11:34
c Sk 14:2–4
Sk 25:3
1Ko 10:8–10
d Iš 16:15
Įst 8:14, 15
e Sk 14:29, 35
Įst 2:14
f Sk 21:7
Ts 4:3
g Įst 32:4
h Iš 6:6
i Ps 95:10
Hbr 3:10
y Įst 31:20
Jer 31:32
j Iš 34:6
Sk 14:18
Neh 9:31
k Sk 14:19, 20
Jer 30:11
Rd 3:22
l Neh 9:27
Iz 48:9
Ez 20:9
m Ps 103:14
n Sk 14:11
o Iz 63:10
Ef 4:30
Hbr 3:16
p Sk 14:22
Įst 6:16
Ps 95:8, 9

31 kai Dievas užsirūstinęs[a]
pražudė jų
stipriausius vyrus,[b]
išguldė Izraelio jaunuolius.
32 Tačiau jie nusidėjo
dar daugiau[c]
ir jo stebuklais netikėjo.[d]
33 Tad jų metus
jis užbaigė siaubu,[e]
jų dienos
lyg atodūsis pranyko.
34 Bet, Dievo žudomi,
jo vėl ieškojo,[f]
vėl atsigręžę
glaudėsi prie jo,
35 atsiminė, kad Dievas –
jų Uola[g]
ir kad Aukščiausiasis –
jų Atpirkėjas*.[h]
36 Deja, jį lūpomis
apgaudinėjo,
jam liežuviu melavo,
37 širdy nebuvo jam ištikimi,[i]
jo sandorą sulaužė.[y]
38 O Dievas jų vis tiek
gailėjo,[j] nepražudė,
jiems kaltę dovanojo*.[k]
Dažnai jis tramdė
savo pyktį,[l]
visos rūstybės neišliejo.
39 Jis atsimindavo,
kad jie – tik kūnas,[m]
kad jie – tik vėjas, kuris
praskrieja ir negrįžta*.
40 Kiek sykių jie prieš jį
maištavo tyruose,[n]
jį liūdino dykumoje![o]
41 Kantrybę Dievo bandė
daugel kartų,[p]
Izraelio Šventąjį
jie skaudino.
42 Užmiršo apie
jo galingą ranką,

78:35 *Arba „Keršytojas“. **78:38** *Pažod. „uždengė“. **78:39** *Arba galbūt „kad dvasia išeina ir nebesugrįžta“.

neatminė dienos, kai jis
iš priešų juos vadavo*,[a]
43 kaip darė ženklus Egipte[b]
ir stebuklus krašte Coano,
44 kaip Nilo kanalus
į kraują pavertė,[c]
kad žmonės
iš savųjų vandenų
nebegalėtų gerti.
45 Spiečius sparvų jis siuntė,
kad egiptiečius jos geltų,[d]
varles – kad kraštą
siaubtų,[e]
46 pasėlius jų atidavė
skėriams ėdrūnams,
jų darbo vaisių –
debesims skėrių.[f]
47 Jų vynmedžius
krušos ledais išdaužė,[g]
jų fikusus – ledokšniais,
48 jų gyvulius
atidavė jis krušai,[h]
jų galvijus – žaibams*.
49 Liepsnojančiu pykčiu
juos plakė,
rūstybe, įtūžiu, nelaime
ir siuntė negandų nešėjus –
angelų pulkus.
50 Praskynęs taką
savo pykčiui,
jų nesulaikė nuo mirties,
atidavė juos marui.
51 Galiausiai Egipte visus
pirmagimius išguldė,[i]
pražudė Chamo palapinių
pirmąjį vyrystės vaisių
52 ir išvedė savuosius
žmones lyg avis,[y]
per dykumą tarytum
kaimenei jiems rodė kelią.
53 Juos vedė saugiai,
nereikėjo jiems bijoti,[j]
nes jūra
priešus jų užklojo.[k]

78:42 *Pažod. „atpirko“. **78:48** *Arba galbūt „karštinei“.

78 PSALMĖ

a Iš 14:30

b Įst 4:34
Neh 9:10
Ps 105:27–36

c Iš 7:19

d Iš 8:24

e Iš 8:6

f Iš 10:14, 15

g Iš 9:23

h Iš 9:25

i Iš 12:29
Ps 105:36

y Ps 77:20
Ps 105:37

j Iš 14:20
Hbr 11:29

k Iš 14:27
Iš 15:10

Antra skiltis

a Iš 15:17

b Ps 44:3

c Joz 24:12
Ps 44:2

d Joz 13:7

e Neh 9:24, 25

f Įst 31:16
Įst 32:15
Ts 2:11
2Sa 20:1
Neh 9:26

g 2Ka 17:15
Jer 44:23

h Įst 9:7
Ts 3:6

i Oz 7:16

y Įst 12:2
Ts 2:2
Ez 20:28

j Ts 2:12
1Sa 7:3

k Ts 2:20

l Joz 18:1
1Sa 4:11

m Jer 7:12

n 1Sa 4:21
1Sa 5:1

o 1Sa 4:2, 10

p 1Sa 2:33, 34
1Sa 4:11

r 1Sa 4:19

54 Ir taip juos atvedė
į savo šventą žemę,[a]
į kalnuotą kraštą,
savo dešine įgytą.[b]
55 Pašalinęs tautas iš kelio,[c]
jis paveldą jiems
atmatavo matuokle[d]
ir Izraelio giminėms
ten davė įsikurti.[e]
56 Bet jie Aukščiausiojo
kantrybę vis mėgino,
prieš Dievą kėlė maištą,[f]
nepaisė priminimų,[g]
57 atsimetė, kaip ir jų protė-
viai, ir tapo išdavikais.[h]
Jie buvo nepatikimi
kaip atsileidęs lankas.[i]
58 Savo šventavietėmis
pykdė Dievą,[y]
savo stabais jį rūstino*.[j]
59 Ir Dievas
tai matydamas įtūžo,[k]
tad visiškai paliko Izraelį.
60 Šilojuje išsižadėjo
jis Padangtės[l] –
tos Palapinės, kurioje
gyveno tarp žmonių,[m]
61 ir leido, kad patektų į ne-
laisvę jo galybės ženklas
ir jo didybė –
priešams į rankas.[n]
62 Ant savo paveldo
didžiai supykęs,
atidavė jis kalavijui
savo tautą.[o]
63 Jo jaunuolius ugnis prarijo,
vestuvinių dainų
nebedainavo niekas
jo mergelėms,*
64 jo kunigai
nuo kalavijo krito,[p]
tačiau raudų
jų našlės neraudojo.[r]

78:58 *Arba „žadino jam pavydulingumą“. **78:63** *Pažod. „jo mergelės nebuvo giriamos“.

65 Tada pabudo Jehova
tarsi iš miego,[a]
pabudo it galiūnas,[b]
nuo vyno išsiblaivęs,
66 ir puolė vyti savo priešus,[c]
jiems gėdą amžiną
užtraukė.
67 Nuo palapinės Juozapo
jis nusisuko
ir Efraimo giminės
neišsirinko,
68 bet išsirinko Judo giminę,[d]
Siono kalną,
kuris jam toks brangus.[e]
69 Šventovę savąją pastatė
tvirtą tarsi dangų*[f]
ir tarsi žemę, kurią
yra sukūręs amžiams.[g]
70 Jis išsirinko
savo tarną Dovydą,[h]
jį nuo avidžių paėmė,[i]
71 nuo žindančių avių,
idant Jokūbo, jo tautos,
ganytoju tarnautų,[y]
jo paveldą ganytų –
Izraelį.[j]
72 Ir Dovydas dora širdim
juos ganė,[k]
prityrusia ranka
juos vedė.[l]

Asafo[m] psalmė.

79 Dieve, užpuolė tautos
tavo paveldą,[n]
išniekino šventyklą,
tavo šventąją buveinę,[o]
Jeruzalę jie
pavertė griuvėsiais.[p]
2 Padangių paukščiams lesti
jie atidavė tavo tarnų
lavonus,
žemės žvėrims draskyti –
tavo ištikimųjų kūnus.[r]
3 Jeruzalėje jie lyg vandenį
jų kraują liejo,
kol nebeliko,
kas juos laidoti galėtų.[a]
4 Mes pajuoka
kaimynams tapom,[b]
aplink visi tik šaipos,
tyčiojas iš mūsų.
5 Jehova, ar ilgai dar nirši?
Nejaugi amžinai?[c]
Ar dar ilgai liepsnos
tava rūstybė?[d]
6 Išlieki tūžmą ant tautų,
kurios tavęs pažint
nenori,
ir ant karalysčių,
kurios nenori šauktis
tavo vardo.[e]
7 Jokūbą jos prarijo,
nusiaubė jo kraštą.[f]
8 Už protėvių kaltes
nebauski mūsų,[g]
skubėk pasigailėti,[h]
nes mes visai nusikamavę.
9 Dėl savojo šlovingo vardo
padėk mums, Dieve,
mūsų gelbėtojau![i]
Dėl savo vardo mus vaduok
ir nuodėmes atleisk*,[y]
10 kad tautos nesakytų:
„Kurgi tas jų Dievas?“[j]
Leisk pamatyti,
kaip tautoms atkeršiji
už savo tarnų kraują.[k]
11 Išgirsk belaisvio dejones,[l]
stipria ranka apsaugok*
mirčiai pasmerktuosius.[m]
12 Kaimynams mūsų
atmokėk septyneriopai[n]
už tau, Jehova,
beriamas užgaules.[o]
13 O mes, tava tauta,
tavos ganyklos kaimenė,[p]
per amžius tau dėkosim
ir tavo šlovę skelbsim
per kartų kartas.[r]

78 PSALMĖ

a Ps 44:23
b Iz 42:13
c 1Sa 5:6
d Pr 49:10
e Ps 87:2
Ps 132:13
Ps 135:21
f Ps 76:2
g Ps 104:5
Ps 119:90
Mok 1:4
h 1Sa 16:12, 13
i 1Sa 17:15
y 2Sa 7:8
j 2Sa 6:21
k 2Sa 8:15
1Ka 3:6
1Ka 9:4
1Ka 15:5
l 1Sa 18:14

79 PSALMĖ

m 1Me 25:1
n Iš 15:17
o 2Ka 24:12, 13
Ps 74:3, 7
Rd 1:10
p 2Ka 25:9, 10
2Me 36:17–19
Jer 52:13
r Jer 7:33
Jer 15:3
Jer 34:20

Antra skiltis

a Jer 14:16
Jer 16:4
b Įst 28:37
Ez 36:4
c Ps 74:1
Ps 85:5
Iz 64:9
d Sof 1:18
e Jer 10:25
f 2Me 36:20, 21
g Neh 9:34
h Ps 69:17
Rd 3:22
i 1Me 16:35
y Joz 7:9
1Sa 12:22
2Me 14:11
Ps 115:1, 2
Iz 48:9
Jer 14:7
j Jl 2:17
k Jer 51:35
Ez 36:23
l Iš 2:23
Iz 42:6, 7
m Ps 102:19, 20
n Jer 12:14
o Ps 74:18
p Ps 74:1
Ps 95:7
Ps 100:3
r Ps 145:4
Iz 43:21

78:69 *Pažod. „pastatė tarsi aukštybes“.

79:9 *Pažod. „uždenk“. **79:11** *Arba galbūt „išlaisvink“.

Vadovui. „Lelijų“ melodija. Priminimas. Asafo[a] psalmė.

80 O Izraelio Ganytojau,
išgirsk –
tu, kuris Juozapą
lyg kaimenę vedi![b]
Tu, kuris viršum*
kerubų soste sėdi,[c]
suspindėk!
2 Parodyk savąją galybę[d]
Efraimui, Benjaminui
ir Manasui,
ateik ir mus išgelbėk.[e]
3 O Dieve, pagailėki mūsų![f]
Mums tavo veidas tenušvinta, ir būsime išgelbėti.[g]
4 Jehova, kareivijų Dieve,
ar dar ilgai pykčiu
liepsnosi, savos tautos
maldas atstumsi?[h]
5 Valgydini ją ašaromis
tarsi duona,
be saiko ašaromis girdai.
6 Kaimynams leidi
vaidytis dėl mūsų
ir priešai mus pajuokia,
kiek tik gali.[i]
7 O kareivijų Dieve,
pagailėki mūsų!
Mums tavo veidas tenušvinta, ir būsime išgelbėti.[y]
8 Tu iš Egipto
vynmedį[j] atkėlei
ir, tautas išvaręs,
čia įsodinai.[k]
9 Tu paruošei jam vietą,
ir jis šaknis įleido,
išsiplėtė per visą kraštą,[l]
10 kad jo šešėlis
kalnus dengė,
jo šakos tiesėsi
virš Dievo kedrų.
11 Jo šakos siekė pačią jūrą
ir atžalos jo driekėsi
lig Upės*.[m]

80:1 *Arba galbūt „tarp“. **80:11** *T. y. Eufrato.

80 PSALMĖ

a 1Me 25:1

b Ps 77:20
Iz 40:11
Jer 31:10
Ez 34:12
1Pt 2:25

c Iš 25:20, 22
1Sa 4:4

d Iz 42:13

e Iz 25:9

f Ps 85:4
Rd 5:21

g Sk 6:25
Ps 67:1, 2

h Ps 74:1
Ps 85:5
Rd 3:44

i Ps 44:13
Ps 79:4

y Ps 80:3, 19

j Iz 5:7

k Ps 44:2
Ps 78:55
Jer 2:21

l Iš 23:28, 30
Joz 24:12, 13
1Ka 4:25

m Pr 15:18
Iš 23:31
1Ka 4:21
Ps 72:8

Antra skiltis

a Iz 5:5

b Nah 2:2

c 2Ka 18:9
2Ka 24:1
2Ka 25:1
2Me 32:1
Jer 39:1

d Iz 63:15

e Iz 5:7
Jer 2:21

f Iš 4:22
Iz 49:5

g Ps 79:5
Jer 52:12, 13

h Ps 89:20, 21

i Ps 80:7

81 PSALMĖ

y 1Me 25:1

j Ps 28:8

k Sk 29:1

l Iš 23:16
Sk 10:10

12 Kodėl išgriovei
vynuogyno mūrus?[a]
Dabar visi praeiviai
skabosi jo vaisių,[b]
13 jį siaubia girios šernas
ir lauko žvėrys
ganosi jame.[c]
14 O kareivijų Dieve, grįžk!
Pažvelki iš dangaus,
pasižiūrėk
ir pasirūpinki
šiuo vynmedžiu[d] –
15 sodinuku, kurį įsodinai
savąja dešine,[e]
pažvelk į sūnų, kurį
išauginai sau tvirtą.[f]
16 Jis ugnimi sudegintas,[g]
jis nukirstas.
Tu pagrūmoji
ir pražūva žmonės.
17 Ranka tavoji tegu saugo
vyrą tavo dešinėj –
žmogaus sūnų, kurį
išauginai sau tvirtą.[h]
18 Daugiau mes nuo tavęs
nenusigręšim,
mes tavo vardo šauksimės,
tik sergėk mūsų gyvastį!
19 Jehova, kareivijų Dieve,
pagailėki mūsų!
Mums tavo veidas tenušvinta, ir būsime išgelbėti.[i]

Vadovui. Gitito* melodija. Asafo.[y]

81 Džiugiai giedokit Dievui,
savajai stiprybei![j]
Džiaugsmo šūksniais
šlovinkit Jokūbo Dievą!
2 Užveskit giesmę,
paimkite būgnelį,
skambiąją lyrą ir arfą.
3 Ragą pūskite per jaunatį,[k]
per pilnatį,
per mūsų šventę,[l]
4 nes taip daryti
įsakyta Izraeliui,

81:0 *Žr. žodynėlį.

Jokūbo Dievo
šitoks nutarimas.[a]
5 Pakilęs prieš
Egipto kraštą,[b]
jis Juozapui prisakė
tai minėti.[c]
Tada girdėjau balsą,
bet jo nepažinau*:
6 „Aš nuėmiau jam naštą
nuo peties,[d]
daugiau jam nereikės
nešiot pintinės.
7 Varge manęs šaukeisi,
ir aš tave išvadavau,[e]
iš griaudėjančio debesies*
atsiliepiau[f]
ir prie Meribos# vandenų
tave išmėginau.[g] (*Sela*.)
8 Suklusk, manoji tauta, –
prieš tave aš liudysiu.
O kad manęs klausytum,
Izraeli![h]
9 Tarp jūsų tenebūna
svetimų dievų
ir svetimtaučių dievui
nesilenki,[i]
10 nes aš esu tavasis
Dievas Jehova,
tave išvedęs
iš Egipto krašto.[y]
Plačiai atverki burną –
aš tave pasotinsiu.[j]
11 Deja, tauta neklausė
mano balso,
paklusti nenorėjo Izraelis.[k]
12 Atidaviau juos
užsispyrusiai jų širdžiai,
ir elgėsi jie, kaip išmanė.[l]
13 O kad manęs tauta manoji
paklausytų![m]
O kad manais keliais
keliautų Izraelis![n]
14 Kaipmat jų priešai
būtų pavergti,
prieš jų skriaudėjus
aš pakelčiau ranką.[a]
15 Galiausiai prieš Jehovą
gūšis tie, kas jo nekenčia,
jų pražūtis bus amžina*.
16 O tau jis maistui duos
kviečių geriausių[b]
ir iš uolos medaus
parūpins ligi soties.“[c]

Asafo[d] psalmė.

82 Dievas stojasi
dievų sueigoje,[e]
tarp dievų jis daro teismą:[f]
2 „Kiek dar teisite
taip neteisingai[g]
ir pataikausite
nedorėliams? (*Sela*.)[h]
3 Ginkite prastuolį ir našlaitį,[i]
žiūrėkite vargdienio
ir beturčio teisių.[y]
4 Vaduokite prastuolį, vargšą,
juos gelbėkite
iš nedorėlio nagų.“
5 Jie* nei ką žino, nei išmano,[j]
jie vaikšto tamsoje,
tad žemės pamatai
svyruoja.[k]
6 „Tariau: ‘Jūs esate dievai[l]
ir sūnūs jūs
paties Aukščiausiojo,
7 tačiau numirsite,
kaip miršta žmonės,[m]
ir krisit kaip
kiti didžiūnai!’“[n]
8 Pakilk, o Dieve,
teiski žemę,[o]
juk visos tautos yra tavo!

Giesmė. Asafo[p] psalmė.

83 O Dieve, netylėk![r]
Galingasis, nebūk
bežadis, abejingas!
2 Štai tavo priešai siaučia,[s]
kelia galvas tie,
kurie tavęs nekenčia.

81:5 *Arba „kalbą, bet jos nepažinau“.
81:7 *Pažod. „griaustinio slėptuvėje“. #Išvertus – „barnis“, „vaidas“.

81 PSALMĖ
a Kun 23:23, 24
b Iš 12:12
c Iš 12:14
d Iš 1:13, 14
Iš 6:6
e Iš 14:10, 13
Ps 91:15
f Iš 19:16, 19
g Iš 17:6, 7
h Iš 15:26
i Iš 20:2–5
Įst 6:13, 14
y Įst 5:6
j Įst 32:13, 14
k Iš 32:1
Įst 32:15
l Jer 7:23, 24
Jer 11:7, 8
Mch 6:16
m Įst 32:29
n Įst 5:29
Iz 48:17, 18

Antra skiltis
a Sk 14:9
b Ps 147:14
c Įst 32:13, 14

82 PSALMĖ
d 1Me 25:1
e 2Me 19:6
f Iš 18:21, 22
Ps 82:6
Jn 10:34, 35
g Kun 19:15
Mok 5:8
h Įst 1:16, 17
2Me 19:7
Pat 18:5
i Įst 24:17
y Jer 22:3
j Mch 3:1
k Ps 11:3
Pat 29:4
l Jn 10:34, 35
1Ko 8:5
m Ps 49:12
n Ps 146:3, 4
o Ps 96:13

83 PSALMĖ
p 2Me 20:14
r Ps 28:1
s Ps 2:1, 2

81:15 *Pažod. „jų laikas bus amžinas“.
82:5 *T. y. dievai, minimi 1 eil.

3 Prieš tavo tautą
gudrų sąmokslą jie rezga,
prieš tuos, kurie
tau brangūs,* susimoko.
4 „Eime, – jie sako, –
išnaikinkime jų tautą,[a]
kad Izraelio vardo
niekas neatmintų.“
5 Visų jų užmačia vienokia,
jėgas jie telkia* prieš tave:[b]
6 Edomo palapinės ir izmaelitų, Moabas[c] ir hagarai,[d]
7 Gebalas ir Amonas,[e]
Amalekas,
Filistija[f] drauge
su Tyro žmonėmis,[g]
8 prie jų Asirija[h] dar prisidėjo.
Jie Loto palikuoniams[i]
ranką tiesia. (*Sela*.)
9 Jiems padaryk tą patį,
ką Midjanui,[y]
ką Siserai ir ką Jabinui
prie Kišono upės padarei.[j]
10 Jie prie En Doro[k]
buvo sunaikinti
ir tapo mėšlu dirvai.
11 Ir jų kilmingieji tebūna
kaip Orebas ir Zeebas,[l]
o jų didžiūnai* –
kaip Zebachas
ir kaip Calmuna,[m]
12 mat sakė jie:
„Užgrobkime tą kraštą,
kur gyvena Dievas!“
13 Manasis Dieve, tebūna jie
lyg vėtros ritami dagiai,[n]
lyg vėjo pustomi šiaudai.
14 Kaip liepsnos siaubia mišką,
kaip kalnus svilina ugnis,[o]
15 taip savo viesulu
juos gainiok,[p]
audra savąja gąsdink.[r]
16 Tegul nurausta
jų veidai iš gėdos,

83:3 *Pažod. „prieš tavo paslėptuosius“. **83:5** *Arba „jie sandorą sudaro“. **83:11** *Arba „vadai“.

83 PSALMĖ

a Iš 1:8–10
2Me 20:1
Est 3:6

b 2Sa 10:6
Iz 7:2, 5

c 2Me 20:1, 10

d 1Me 5:10

e Jer 49:2

f Iš 15:14
Ps 60:8

g Am 1:9

h 2Ka 17:5

i Pr 19:36–38
Įst 2:9

y Ts 8:10, 12

j Ts 4:2, 7, 15

k Joz 17:11

l Ts 7:25

m Ts 8:21

n Iz 17:13

o Ps 144:5
Nah 1:6

p Iz 30:30

r Ps 11:6

Antra skiltis

a Iš 6:3
Ps 68:4
Iz 42:8
Iz 54:5

b Ps 59:13
Ps 92:8
Dan 4:17

84 PSALMĖ

c 2Me 20:19

d Ps 27:4
Ps 43:3
Ps 46:4

e Ps 42:1, 2
Ps 63:1, 2

f Ps 23:6
Ps 65:4

g 1Me 25:7
Ps 150:1

h Ps 28:7

kad imtų jie ieškoti
tavo vardo, o Jehova!
17 Teliks sugėdinti,
išgąsdinti jie amžiams
ir negarbę patyrę tepražus.
18 Težino žmonės, kad tu,
kurio vardas Jehova,[a] –
tik tu esi Aukščiausiasis,
valdovas visos žemės.[b]

Vadovui. Gitito* melodija.
Koracho sūnų[c] psalmė.

84 Kokia man brangi
tavoji buveinė,[d]
Jehova, kareivijų Viešpatie!
2 Visa siela ilgiuosi
Jehovos kiemų,
alpstu, kaip trokštu
ten būti.[e]
Mano širdis ir mano kūnas
džiaugsmingai šlovina
gyvąjį Dievą.
3 Net paukštis
ten randa namus
ir kregždė sau lizdą,
tenai kregždžiukus
ji augina, –
prie tavojo aukuro,
o kareivijų Viešpatie
Jehova,
mano Karaliau, mano Dieve!
4 Laimingi, kas gyvena
tavo Namuose![f]
Tave jie nuolat giria.[g]
(*Sela*.)
5 Laimingi, kas stiprybę
randa tavyje,[h]
visi, kuriuos širdis
į vieškelius patraukia.
6 Kai eina jie
per Bakos* slėnį,
iš žemės jiems
šaltiniai trykšta.
Aprengia jį palaiminimais
ankstyvieji lietūs.#

84:0 *Žr. žodynėlį. **84:6** *Arba „bakos medžių“. #Arba galbūt „Palaiminimais mokytojas apsisiaučia“.

7 Jie eidami
naujų jėgų įgauna[a]
ir Sione kiekvienas stoja
priešais Dievą.
8 Jehova, kareivijų Dieve,
išgirski mano maldą,
išklausyk, Jokūbo Dieve!
(*Sela*.)
9 Pažvelki, mūsų skyde,[b]
mūsų Dieve,*
pažvelk į savo
pateptojo veidą.[c]
10 Juk tavo kiemuose
viena diena vertesnė net
už tūkstantį dienų kitur.[d]
Geriau stovėti man
prie savo Dievo Namų
slenksčio
nei gyventi
nedorumo palapinėse.
11 Juk Dievas Jehova –
tai saulė,[e] skydas,[f]
jis malone ir garbe
apdovanoja.
Ir tiems, kurie
dorumo kelyje,
jokių gėrybių
Jehova nešykšti.[g]
12 Jehova, kareivijų Viešpatie,
laimingas tas žmogus,
kuris tavim pasitiki![h]

Vadovui. Koracho sūnų[i] psalmė.

85 Tu, Jehova, pagailėjai
savo krašto,[y]
iš nelaisvės parvedei
Jokūbo žmones,[j]
2 savo tautai dovanojai kaltę,
visą nuodėmę atleidai*.[k]
(*Sela*.)
3 Tu sutramdei savo pyktį,
degančią rūstybę sulaikei.[l]
4 O Dieve, mūsų gelbėtojau,
pagailėki mūsų*
ir savo apmaudą
nustumk šalin.[a]
5 Nejaugi rūstausi
ant mūsų amžiais?[b]
Nejaugi pykti nepaliausi
per kartų kartas?
6 Argi tu vėl
neatgaivinsi mūsų,
idant tauta tavoji
džiaugtųsi tavim?[c]
7 Parodyki mums
ištikimą meilę[d]
ir gelbėk mus, Jehova!
8 Klausysiuosi,
ką Dievas Jehova kalbės:
jis tautai savajai, ištikimie-
siems, skelbs ramybę.[e]
Tačiau teneima jie
kliautis savimi.[f]
9 Tikrai čia pat išgelbėjimas
tiems, kurie jo bijo,[g]
tad jo šlovė galės
gyvuot šiame krašte.
10 Ištikimoji meilė
ir ištikimybė susitiks,
teisumas ir taika
pasibučiuos.[h]
11 Ištikimybė žels iš žemės,
teisumas
iš padangių žvelgs.[i]
12 Ir teiks mums Jehova
apsčiai gėrybių,[y]
mums žemė
gausų derlių duos.[j]
13 Teisumas
žengs jo priešaky[k]
ir taką žingsniams
jo pramins.

Dovydo malda.

86 Palenkęs ausį išklausyk
mane, Jehova,
nes aš bejėgis, vargšas,[l]
2 ir sergėk mano gyvastį,
nes aš tau ištikimas.[m]
Štai tavo tarnas tavimi
pasitiki, tad gelbėk,
tu esi manasis Dievas![n]

84:9 *Arba galbūt „Pažvelk į mūsų skydą, Dieve“. **85:2** *Pažod. „uždengei“. **85:4** *Arba „vėl surink mus“.

84 PSALMĖ

a Ps 18:32
Iz 40:29–31
Hab 3:19
b Pr 15:1
c 1Sa 2:10
d Ps 26:8
Ps 27:4
Ps 43:3, 4
e Ps 27:1
Iz 60:19, 20
f Įst 33:29
2Sa 22:3
Ps 144:2
g Ps 34:9
Ps 37:18
h Ps 146:5
Jer 17:7

85 PSALMĖ

i 2Me 20:19
y Kun 26:42
Jl 2:18
j Ezr 2:1
Jer 30:18
Ez 39:25
k Jer 50:20
Mch 7:18
l Ps 103:9
Iz 12:1

Antra skiltis

a Ps 80:3, 4
b Ps 74:1
Ps 79:5
c Ezr 3:11
Jer 33:10, 11
d Rd 3:22
e Iz 57:19
f Įst 8:17, 18
Ps 78:7
g Iz 46:13
h Ps 72:3
Iz 32:17
i Iz 26:9
Iz 45:8
y Ps 84:11
Jok 1:17
j Kun 26:4
Ps 67:6
Iz 25:6
Iz 30:23
k Ps 89:14

86 PSALMĖ

l Ps 34:6
Iz 66:2
m Ps 37:28
n 2Me 16:9

3 Pagailėk manęs, Jehova,[a]
aš tavęs šaukiuosi
visą dieną![b]
4 Pradžiugink savo tarną,
juk visa esybe, o Jehova,
į tave gręžiuosi!
5 Tu geras,[c] atlaidus[d] esi,
Jehova,
ištikimosios meilės
kupinas visiems,
kas šaukiasi tavęs.[e]
6 Išgirsk, Jehova,
mano maldą,
įsiklausyki
į pagalbos šauksmą.[f]
7 Nelaimės dieną
aš tavęs šaukiuosi[g]
ir žinau, kad išklausysi.[h]
8 Tokio kaip tu, Jehova,
tarp dievų nėra,[i]
tokių darbų nėra padaręs
niekas kitas.[y]
9 Tad visos tautos,
kurias esi sukūręs,
ateis ir lenksis tau,
Jehova,[j]
tavo vardą šlovins.[k]
10 Esi toks didis,
įstabių darbų darai,[l]
esi tu Dievas – vien tik tu![m]
11 Jehova, mokyk savo kelio,[n]
ir tavo tiesoje
aš vaikščiosiu.[o]
Suvienyk mano širdį,
kad bijotų tavo vardo.[p]
12 Visa širdim giriu tave,
Jehova, mano Dieve![r]
Per amžius
tavo vardą šlovinsiu,
13 nes pamilai mane
didžia ištikimąja meile
ir mano gyvastį išgelbėjai
nuo kapo* prarajos.[s]
14 Įžūlūs žmonės, Dieve,
kyla prieš mane,[t]
nuožmi gauja
į mano gyvastį kėsinasi,
o į tave jie nė nežiūri.[a]
15 Bet tu, Jehova, – atjautus*
ir gailestingas Dievas,
tu lėtas pykti,
kupinas ištikimosios
meilės ir tiesos#.[b]
16 Tad atsigręžk
ir pagailėk manęs,[c]
suteik stiprybės
savo tarnui,[d]
gelbėk savo vergės sūnų.
17 Parodyki man
savojo gerumo ženklą –
temato ir tesusigėsta tie,
kurie manęs nekenčia.
Juk tu, Jehova, man esi
pagalba ir paguoda.

Koracho sūnų[e] psalmė. Giesmė.

87 Jo miestas kalnuose
šventuosiuose įkurtas.[f]
2 Siono vartai
brangesni Jehovai[g]
už visas Jokūbo buveines.
3 Apie tave, o Dievo mieste,
nuostabių dalykų
skelbiama.[h] (*Sela*.)
4 Prie tų, kurie mane
pažįsta*, aš Rahabą#,[i]
Babiloną priskaitysiu;
štai Filistija ir Tyras,
o kartu ir Kušas△.
Bus sakoma, kad
„šis yra ten gimęs“.
5 O apie Sioną bus sakoma:
„Visi lig vieno jame gimę.“
Jį pats Aukščiausiasis
įtvirtins.
6 Surašydamas tautas,
tars Jehova:
„Šis yra ten gimęs.“ (*Sela*.)

86 PSALMĖ

a Ps 57:1
b Ps 25:5
c Ps 25:8
Ps 145:9
Lk 18:19
d Iz 55:7
Mch 7:18
e Ps 130:7
f Ps 17:1
g Ps 18:6
h Ps 116:1
i Iš 15:11
Ps 96:5
1Ko 8:5, 6
y Įst 3:24
Ps 104:24
j Iz 2:2, 3
Zch 14:9
Apr 7:9, 10
k Apr 15:4
l Ps 72:18
Dan 6:27
m Įst 6:4
Ps 83:18
Iz 44:6
1Ko 8:4
n Ps 27:11
Ps 119:33
Ps 143:8
Iz 54:13
o Ps 43:3
p Mok 12:13
Jer 32:39
r Mt 22:37
s Job 33:28
Ps 56:13
Ps 116:8
t 2Sa 15:12

Antra skiltis

a Ps 10:4
Ps 54:3
b Iš 34:6
Neh 9:17
Jon 4:2
c Ps 25:16
d Ps 28:7

87 PSALMĖ

e 2Me 20:19
f Ps 48:1
g Ps 78:68
Ps 132:13
h Ps 48:2
Iz 60:14
i Ps 89:10
Iz 30:7

86:13 *Arba „Šeolo“. Žr. žodynėlį.

86:15 *Arba „maloningas“. #Arba „ištikimybės“. **87:4** *Arba „pripažįsta“. #Galbūt turimas omenyje Egiptas. △Kitaip – Etiopija.

7 Giesmininkai[a]
ir ratelių šokėjai[b] sakys:
„Visos mano versmės –
tavyje.“[c]

Giesmė. Koracho sūnų[d] psalmė. Vadovui. Atlikti mahalatu*, giedoti pakaitomis. Ezeracho Hemano[e] maskilas*.

88 Jehova, Dieve,
mano gelbėtojau,[f]
dieną aš tavęs šaukiuosi,
kreipiuosi į tave nakčia.[g]
2 Tave malda manoji
tepasiekia,[h]
suklusk, išgirsk
pagalbos šauksmą,[i]
3 nes mano siela
skausmo persmelkta[y]
ir mano gyvastis
į kapą* pakeliui.[j]
4 Mane priskaito jau
prie žengiančių į duobę,[k]
bejėgis aš žmogus.[l]
5 Aš paliktas tarp mirusių,
guliu kape lyg užmuštieji,
kurių tu nebeatmeni,
kurie nuo tavo rūpestingos
rankos atskirti.
6 Mane įstūmei
į giliausią duobę,
į tamsumas, į prarają.
7 Tava rūstybė
sunkiai slegia[m]
ir tavo siautulingos
bangos talžo. (*Sela*.)
8 Tu nuo manęs
pažįstamus nustūmei,[n]
mane jiems bjaurų padarei.
Aš įkliuvau
ir negaliu ištrūkti.
9 Nuo sielvarto
pailso mano akys.[o]
Tavęs šaukuosi
visą dieną, o Jehova,[p]
ir į tave tiesiu rankas.

88:0; 89:0 *Žr. žodynėlį. **88:3** *Arba „Šeolą“. Žr. žodynėlį.

87 PSALMĖ
a 1Me 15:16
b Ps 150:4
c Ps 46:4

88 PSALMĖ
d 2Me 20:19
e 1Ka 4:30, 31; 1Me 2:6
f Ps 27:9; Iz 12:2
g Ps 22:2
h 1Ka 8:30
i Ps 141:1
y Ps 71:20
j Iz 38:10
k Ps 143:7
l Ps 31:12
m Ps 90:7; Ps 102:10
n Job 19:13, 19; Ps 31:11; Ps 142:4
o Job 17:7; Ps 42:3; Rd 3:49
p Ps 55:17

Antra skiltis
a Job 14:14; Ps 115:17; Iz 38:18
b Mok 2:16; Mok 8:10; Mok 9:5
c Ps 46:1
d Ps 55:17; Ps 119:147
e Ps 43:2
f Job 13:24; Ps 13:1
g Job 17:1
h Ps 102:10
i Job 19:13; Ps 31:11; Ps 38:11; Ps 142:4

89 PSALMĖ
y 1Ka 4:30, 31; 1Me 2:6

10 Nejaugi mirusiems
darysi stebuklus?
Nejaugi tie, kuriuos
mirtis pakirto, kelsis
šlovinti tavęs?[a] (*Sela*.)
11 Ar apie tavo ištikimą meilę
pasakos kape,
apie ištikimybę tavąją –
pragarmėje*?
12 Ar apie tavo stebuklus
žinos tamsybėse,
apie teisumą –
užmaršties krašte?[b]
13 Vis tiek tave meldžiu
pagalbos, o Jehova![c]
Mana malda tave
kas rytą pasitinka.[d]
14 Kodėl, Jehova,
atstumi mane?[e]
Kodėl laikai paslėpęs
savo veidą?[f]
15 Kenčiu aš, merdėju[g]
nuo pat jaunystės
ir stingstu nuo baisumų,
kuriuos davei patirti.
16 Mane užgriūva
tavo deganti rūstybė,[h]
tavi siaubai mane naikina.
17 Jie visą dieną tartum
vandenys mane apsiautę,
aplink mane visur apstoję*.
18 Draugus ir bičiulius
tu nuo manęs
toli nustūmei,[i]
dabar man tenka
bičiuliautis su tamsa.

Ezeracho Etano[y] maskilas*.

89 Jehova, apie ištikimą
tavo meilę
aš giedosiu amžiais,
tavąją ištikimybę
mano lūpos apsakys
visoms kartoms.

88:11 *Arba „Abadone“. Žr. žodynėlį. **88:17** *Arba galbūt „visi iškart mane apstoję“.

2 Tariau: ištikimoji meilė
tvers per amžius[a]
ir danguose ištikimybė
tavo liks tvirta.
3 „Aš sandorą su savo
išrinktuoju sudariau,[b] –
tu pasakei, –
ir savo tarnui Dovydui
prisiekiau:[c]
4 ‘Tavieji palikuoniai*
amžiams bus įtvirtinti,[d]
tau sostą pastatysiu,
kad stovėtų per kartų
kartas.’“[e] (*Sela*.)
5 Jehova, danguose
stebuklai tavo giriami,
šventųjų būryje –
ištikimybė tavo.
6 Tad kas aukštybėse
prilygs Jehovai?[f]
Kuris iš jo sūnų[g]
yra kaip Dievas Jehova?
7 Didžiai jis gerbiamas
šventųjų draugėje,[h]
jis kelia žavesį
ir baimę įkvepia visiems
aplinkui esantiems.[i]
8 Jehova, kareivijų Dieve!
Kas tau galia prilygtų,
Jahai?[y]
Esi ištikimybe apsisiautęs.[j]
9 Tu jūros šėlsmą suvaldai,[k]
jos siaučiančias bangas
nuramini.[l]
10 Rahabą*[m] nugalėjai
ir sutriuškinai,[n]
ranka galinga
priešus išblaškei.[o]
11 Dangūs tau priklauso,
žemė yra tavo.[p]
Pasaulį ir visa, kas jame,
tvirtai tu pastatei.[r]
12 Šiaurė, pietūs –
tavo tai sukurta,
Taboras[a] su Hermonu[b]
džiaugsmingai giria
tavo vardą.
13 Tava ranka galinga,[c]
tava ranka stipri,[d]
aukštai tu
savo dešinę iškėlęs.[e]
14 Teisumas, teisingumas –
tavo sosto pamatas,[f]
ištikimoji meilė
ir ištikimybė –
visad prieš tave.[g]
15 Laimingi žmonės,
kurie moka šlovinti
tave džiaugsmingai![h]
Jie vaikšto tavo veido
šviesoje, Jehova.
16 Jie visą dieną džiaugiasi
vardu tavuoju,
o tu išaukštini juos
savo teisumu.
17 Tu – jų šlovingoji stiprybė.[i]
Tik dėl tavos malonės
tapome galingi*.[y]
18 Juk mūsų skydas –
nuo Jehovos,
nuo Izraelio Šventojo
karalius mūsų.[j]
19 Regėjime ištikimiesiems
kitados kalbėjai:
„Apdovanojau
karžygį stiprybe,[k]
savo išrinktąjį
tautoje išaukštinau.[l]
20 Radau aš
savo tarną Dovydą,[m]
šventu aliejumi jį patepiau.[n]
21 Sava ranka jį remsiu,[o]
galybe savo stiprinsiu.
22 Joks neteisusis jo neengs,
joks priešas
duoklės neprašys.[p]
23 Jo akyse sutriuškinsiu
jo priešus,[r]

89:4 *Pažod. „sėkla“. **89:10** *Galbūt turimas omenyje Egiptas arba faraonas.

89:17 *Pažod. „mūsų ragas aukštai iškeltas“.

89 PSALMĖ

a 1Me 16:41
Iz 54:10
b 2Sa 7:8
1Ka 8:16
Lk 1:32, 33
c Ps 132:11
Ez 34:23
Oz 3:5
Jn 7:42
d 1Me 17:11
Apr 22:16
e 2Sa 7:12, 13
Hbr 1:8
f Ps 40:5
Ps 71:19
g Job 38:7
h Iz 6:2, 3
i Dan 7:9, 10
y 1Sa 2:2
Ps 84:12
j Įst 32:4
k Jer 31:35
l Ps 65:7
Ps 107:29
m Iz 30:7
n Iš 14:26
Iš 15:4
o Iš 3:20
Įst 4:34
Lk 1:51
p 1Ko 10:26
r 1Me 29:11
Ps 50:12

Antra skiltis

a Joz 19:22, 23
b Įst 3:8
Joz 12:1
c Iš 6:6
d Iš 13:3
e Ps 44:3
f Įst 32:4
Ps 71:19
Apr 15:3
g Iš 34:6
Jer 9:24
h Sk 10:10
Ps 98:6
i Ps 28:7
y 1Sa 2:10
j Ps 2:6
k 1Sa 18:14
l 2Sa 7:8
m Apd 13:22
n 1Sa 16:12, 13
Apd 10:38
o Ps 80:17
Iz 42:1
p 1Me 17:9
r 2Sa 3:1
2Sa 7:9

parblokšiu tuos,
kas jo nekenčia.[a]
24 Ištikimybė mano ir
ištikimoji meilė jį lydės,[b]
ir dėlei mano vardo
taps jisai galingas*.
25 Uždėsiu ranką jo ant jūros,
jo dešinę – ant upių.[c]
26 Jis man sakys:
'Tu – mano Tėvas,
mano Dievas,
mano išgelbėjimo Uola.'[d]
27 Padarysiu jį pirmagimiu,[e]
aukščiausiu
tarp žemės karalių.[f]
28 Amžinai mylėsiu jį
ištikimąja meile,[g]
mano sandora su juo
išliks tvirta.[h]
29 Jo palikuoniai*
amžiams bus įtvirtinti,
jo sostą padarysiu
tvarų kaip dangus.[i]
30 Jei nuo įstatymo
jo sūnūs nusigręš
ir mano potvarkių
nesilaikys,
31 jei mano įstatus paniekins
ir mano įsakų nepaisys,
32 aš rykšte bausiu juos
už neklusnumą*,[y]
už kaltę plaksiu.
33 Tačiau nuo jo paties ištiki-
mosios meilės neatimsiu,[j]
ir nepaliksiu
savo pažado neištesėto,
34 nepažeisiu savo sandoros,[k]
nekeisiu savo tarto žodžio.[l]
35 Savo šventumu prisiekiau
kartą ir visiems laikams,
Dovydui aš nemeluosiu.[m]
36 Jo palikuoniai*
amžinai gyvuos,[n]
jo sostas mano akyse
bus toks tvarus
kaip saulė,[a]
37 per amžius tvers
lyg mėnuo –
tas patikimas liudytojas
danguje.“ (*Sela*.)
38 Tačiau tu jį atstūmei,
atmetei,[b]
ant savo pateptojo
užsirūstinai,
39 išsižadėjai sandoros,
kurią buvai sudaręs
su tarnu savuoju,
vainiką jo paniekinai –
nusviedei žemėn.
40 Akmeninius jo mūrus
tu išgriovei,
įtvirtinimus
pavertei griuvėsiais.
41 Kas tik pro šalį eina,
apiplėšia jį,
kaimynai jį išjuokia.[c]
42 Tu jo skriaudėjams
pergalę davei,*[d]
pradžiuginai
visus jo priešus,
43 priversdamas
jo kalaviją trauktis.
Laimėti mūšio
jam neleidai.
44 Tu atėmei iš jo didybę,
žemėn nuvertei jo sostą,
45 jaunystę jo sutrumpinai,
jį gėda apvilkai. (*Sela*.)
46 Ar dar ilgai,
Jehova, slėpsies?
Nejaugi amžinai?[e]
Nejau rūstybė tavo
visada liepsnos?
47 Atminki, kaip trumpai
aš gyvenu![f]
Nejau be reikalo
sukūrei žmones?

89:24 *Pažod. „jo ragas bus aukštai iškeltas“. **89:29, 36** *Pažod. „sėkla“. **89:32** *Arba „už maištavimą“.

89 PSALMĖ

a Ps 110:1

b 2Sa 7:15
1Me 17:13
Apd 13:34

c 1Ka 4:21
Ps 72:8

d 2Sa 22:47
Ps 18:2

e Ps 2:7
Hbr 1:5

f 1Ti 6:15
Apr 1:5
Apr 19:16

g Apd 13:34

h 2Sa 23:5
Ps 89:34

i Iz 9:7
Jer 33:17
Hbr 1:8

y 2Sa 7:14
1Ka 11:14, 31

j 2Sa 7:15
1Ka 11:32, 36

k Jer 33:20, 21

l Jok 1:17

m Sk 23:19
Ps 132:11

n 2Sa 7:16, 17
Ps 72:17
Iz 11:1
Jer 23:5
Jn 12:34
Apr 22:16

Antra skiltis

a Dan 7:14
Lk 1:32, 33

b 1Me 28:9

c Įst 28:37

d Įst 28:25

e Ps 13:1

f Job 7:7
Ps 39:5

89:42 *Pažod. „Tu iškėlei jo priešų dešinę“.

48 Ar gali koks žmogus
gyventi ir nemirti?[a]
Ar gali išsigelbėti*
iš kapo# gniaužtų? (*Sela*.)
49 Jehova, kurgi ta sena
ištikimoji meilė,
kurią tu,
ištikimas būdamas,
prisiekei Dovydui?[b]

89:48 *Arba „išgelbėti savo sielą“. Žr. žodynėlyje „siela“. #Arba „Šeolo“. Žr. žodynėlį.

89 PSALMĖ

a Job 30:23
Ps 49:7, 9

b 2Sa 7:12–15
Ps 132:11
Iz 55:3

Antra skiltis

a Ps 41:13
Ps 72:18

50 Atmink, Jehova, kad
tarnus tavus išjuokia,
kad pajuokas visų tautų
man tenka kęsti*,
51 kad priešai niekina,
Jehova,
kad niekina kiekvieną
tavo pateptojo žingsnį.
52 Tebūna Jehova
per amžius giriamas!
Amen. Amen.[a]

89:50 *Pažod. „nešioti užantyje“.

KETVIRTA KNYGA
(90–106 psalmės)

Mozės, Dievo vyro,[a] malda.

90 Jehova, tu –
mūsų buveinė*[b]
per kartų kartas.
2 Pirmiau nei užgimė kalnai,
pirmiau nei žemę
ir pasaulį pagimdei,[c] –
nuo amžių ir per amžius
esi tu Dievas.[d]
3 Tu sugrąžini
mirtingąjį į dulkes.
„Sugrįžkite,
žmonių vaikai!“ – tari.[e]
4 Juk tūkstantis metų tau
lyg diena vakarykštė,
jau praėjusi diena,[f]
lyg viena nakties sargyba.
5 Tu potvyniu juos nuneši[g] –
pranyksta jie kaip sapnas.
Nors auštant
jie sudygsta lyg žolė,[h]
6 ryte sužydi, sužaliuoja,
bet iki vakaro
nuvysta ir sudžiūsta.[i]
7 Mus ryja tavo pyktis,[y]
rūstybė tavo mus baugina.
8 Tu mūsų nuodėmes
pasidedi sau prieš akis[j]
ir mūsų paslaptis –
prieš savo šviesų veidą.[k]

90:1 *Arba galbūt „prieglobstis“.

90 PSALMĖ

a Įst 33:1
b Įst 33:27
Ps 91:1
c Jer 10:12
d Ps 93:2
Iz 40:28
Hab 1:12
1Ti 1:17
Apr 1:8
Apr 15:3
e Pr 3:19
Ps 104:29
Ps 146:3, 4
Mok 3:20
Mok 12:7
f 2Pt 3:8
g Job 9:25
h Ps 103:15
1Pt 1:24
i Job 14:2
y Sk 17:12, 13
Įst 32:22
j Jer 16:17
k Pat 24:12
Hbr 4:13

Antra skiltis

a 2Sa 19:34, 35
b Job 14:10
Ps 78:39
Lk 12:20
Jok 4:13, 14
c Iz 33:14
Lk 12:5
d Ps 39:4
e Ps 6:4
f Ps 89:46
g Įst 32:36
Ps 135:14
h Ps 36:7
Ps 51:1
Ps 63:3
Ps 85:7
i Ps 149:2

9 Nuo tavo rūstavimo
senka mūsų dienos
ir mūsų metai išsibaigia
lyg atodūsis.
10 Gyvename
septyniasdešimt metų,
jei tvirtesni –
aštuoniasdešimt,[a]
tačiau tie metai
sielvarto ir vargo
kupini,
jie greitai pralekia,
ir mes išeinam.[b]
11 Kas perpras
tavo pykčio galią?
Didi tava rūstybė,
kaip ir pagarba*,
kurios esi tu vertas.[c]
12 Išmokyk mus
savas dienas skaičiuoti,[d]
kad mūsų širdys
būtų išmintingos.
13 Sugrįžk, Jehova![e]
Nejau ilgai taip bus?[f]
Tarnų savųjų pagailėki.[g]
14 Nuo ryto sotink mus
ištikimąja meile,[h]
kad džiaugtumės,
kad džiūgautume[i]
per visas dienas.

90:11 *Arba „baimė“.

15 Džiaugsmu atlygink
už dienas, kurias
davei mums vargti,[a]
už visus metus,
kai neganda mus slėgė.[b]
16 Saviems tarnams leisk
pamatyti tavo darbus,
ir šlovę tavąją
tegul jų sūnūs regi.[c]
17 Jehova, mūsų Dieve,
būk mums malonus
ir mūsų rankų darbą
padaryk sėkmingą.
Tebus sėkmingas
mūsų rankų darbas![d]

91 Kas glaudžiasi Aukščiausiojo slėptuvėje,[e]
tas Visagalio
šešėlyje gyvena.[f]
2 Jehovai tarsiu: „Tu – mano
prieglobstis, tvirtovė,[g]
manasis Dievas,
kuriuo pasitikiu.“[h]
3 Jis išvaduos tave
iš paukštgaudžio spąstų,
išgelbės nuo
pražūtingo maro.
4 Savo plunksnomis
tave pridengs,
po jo sparnais
tu rasi prieglobstį.[i]
O jo ištikimybė[y] dengs tave
lyg didis skydas,[j]
saugos tartum mūras*.
5 Tu nebijosi
nei nakties siaubų,[k]
nei dieną
skriejančios strėlės,[l]
6 nei maro,
sėlinančio tamsoje,
nei siautėjančios pražūties
vidur dienos.
7 Kris tūkstantis
tavo pašonėj
ir dešimt tūkstančių –
tavo dešinėj,

91:4 * Arba „pylimas“.

90 PSALMĖ

a Ps 30:5
b Įst 2:14
c Sk 14:31
Joz 23:14
d Ps 127:1
Pat 16:3
Iz 26:12
1Ko 3:7

91 PSALMĖ

e Ps 27:5
Ps 31:20
Ps 32:7
f Ps 57:1
g Ps 18:2
Pat 18:10
h Pat 3:5
i Iš 19:4
Įst 32:11
Rūt 2:12
y Ps 57:3
Ps 86:15
j Pr 15:1
Ps 84:11
k Ps 121:4, 6
Iz 60:2
l Ps 64:2, 3
Iz 54:17

Antra skiltis

a Iš 12:13
b Ps 71:3
Ps 90:1
c Pat 12:21
d 2Ka 6:17
Ps 34:7
Mt 18:10
e Iš 23:20
Hbr 1:7, 14
f Iz 63:9
g Ps 37:24
Mt 4:6
Lk 4:10, 11
h Lk 10:19
i Ps 18:2
y Ps 9:10
Pat 18:10
j Rom 10:13
Hbr 5:7
k Ps 138:7
Iz 43:2
l Ps 21:1, 4
Pat 3:1, 2
m Iz 45:17

92 PSALMĖ

n Ps 50:23
o Iz 63:7

bet nieko bloga
tau neatsitiks.[a]
8 Tu tik žiūrėsi,
savo akimis matysi,
kaip vykdoma
bausmė nedorėliams.
9 Sakei, kad Jehova –
tavasis prieglobstis,
Aukščiausiąjį pasirinkai
sau buveine.[b]
10 Jokia nelaimė
neištiks tavęs[c]
ir neganda jokia nepriartės
prie tavo palapinės,
11 mat savo angelams[d]
jis įsakys
saugoti tave visur,
kur tik eini.[e]
12 Tave ant rankų jie nešios,[f]
kad kojos į akmenį
neužsigautum.[g]
13 Liūtuką, kobrą
tu sumindžiosi,
sutrypsi liūtą,
didelę gyvatę.[h]
14 „Mane jis myli, –
sako Dievas, –
todėl aš jį vaduosiu,[i]
jį saugosiu, nes jis
mane vardu pažįsta*.[y]
15 Manęs jis šauksis –
aš jam atsiliepsiu,[j]
nelaimėje jo nepaliksiu,[k]
vaduosiu jį,
apdovanosiu šlove
16 ir ilgą jam gyvenimą
suteiksiu.[l]
Tegul matys, kad aš
esu jo gelbėtojas.“[m]

Psalmė. Giesmė šabo dienai.

92 Jehova, gera tau dėkoti,[n]
giedoti gyrių tavo vardui,
o Aukščiausiasis,
2 iš ryto pasakoti
apie ištikimą tavo meilę,[o]
naktimis – apie ištikimybę,

91:14 * Arba „mano vardą pripažįsta“.

3 skambant
dešimtstygei arfai,
liutniai pritariant ir lyrai.[a]
4 Savo darbais, Jehova,
džiugini mane.
Džiaugte džiaugiuosi tuo,
ką tavo rankos daro.
5 Tavo darbai tokie didingi,
o Jehova![b]
Tavo mintys tokios gilios![c]
6 Bet neišmanėlis
jų nesuvokia.
Kvailas nesupranta,[d]
7 kad nors nedorėliai
kaip piktžolės keroja,
visi piktadariai
klestėte klesti,
jų laukia amžinoji pražūtis.[e]
8 O tu, Jehova, esi
išaukštintas per amžius.
9 Pažvelk, Jehova, –
tavo priešai krinta!
Žiūrėk, kaip
tavo priešai žūva!
Visi piktadariai
bus išblaškyti.[f]
10 Galybę* mano
tu aukštai iškelsi
lyg laukinio jaučio# ragą.
Šviežiu aliejumi
aš pasitepsiu.[g]
11 Savo akimis matysiu
nugalėtus priešus,[h]
savo ausimis išgirsiu,
kad piktadariai,
kad mano užpuolikai
pralaimėjo.
12 O teisieji klestės it palmė,
augs didžiuliai
kaip Libano kedrai.[i]
13 Jehovos Namuose
pasodinti,
mūsų Dievo kiemuose
jie tarps,[y]

92:10 *Pažod. „Ragą“. #Tikriausiai turimas omenyje tauras.

92 PSALMĖ

a 1Me 15:16
1Me 25:6
2Me 29:25

b Ps 40:5
Ps 145:4
Mok 3:11
Apr 15:3

c Job 26:14
Rom 11:33

d Ps 14:1
1Ko 2:14

e Ps 37:35, 38
Jer 12:1–3

f Įst 28:7
Ps 68:1

g Ps 23:5

h Ps 37:34

i Ps 52:8
Iz 61:3
Iz 65:22

y Ps 100:4

Antra skiltis

a Ps 71:18
Pat 16:31
Iz 40:31
Iz 46:4

b Jer 17:7, 8

c Įst 32:4

93 PSALMĖ

d Ps 96:10
Ps 97:1
Iz 52:7
Apr 11:17
Apr 19:6

e Ps 145:13

f Ps 90:2

g Ps 8:1
Ps 76:4

h Ps 65:7

i Ps 19:7
Ps 119:111

y Ez 43:12
1Pt 1:16

94 PSALMĖ

j Įst 32:35
Nah 1:2
Rom 12:19

k Pr 18:25
Apd 17:31

l Ps 31:23

m Ps 73:3
Ps 74:10

14 net žiloje senatvėje
klestės,[a]
bus kupini jėgų*, tvirti[b] –
15 jie skelbs,
koks Jehova teisus.
Jis – mano Uola,[c]
nėra jame
jokio neteisumo.

93 Jehova tapo Karaliumi![d]
Jis didybe apsisiautęs,
Jehova apsisiautęs galybe,
lyg juosta ja susijuosęs.
Žemė stovi tvirtai,
niekas jos nepajudins.
2 Nuo seno tvirtai stovi
tavo sostas,[e]
nuo amžių tu esi.[f]
3 Upės patvino, Jehova,
patvino upės šniokšdamos.
Tvinsta upės ir šėlsta.
4 Didis yra Jehova
aukštybėse,[g]
už plačių vandenų
gausmą galingesnis,
už siautulingas
jūros bangas.[h]
5 Tavo priesakai*
labai patikimi.[i]
Tavo Namai,
Jehova, per amžius
šventumu pasipuošę.#[y]

94 Atpildo Dieve, Jehova,[j]
suspindėk, atpildo Dieve!
2 Pakilk, žemės Teisėjau,[k]
atmokėk išpuikėliams,
ko nusipelnė.[l]
3 Ar dar ilgai, Jehova,
ar ilgai nedorėliai
taip džiūgaus?[m]
4 Niekus jie pliauškia,
kalba įžūliai,
visi piktadariai puikuojasi.

92:14 *Pažod. „riebūs“. **93:5** *Arba „priminimai“. #Arba „Tavo Namams, Jehova, šventumas per amžius pritinka“.

5 Jie tavo tautą
triuškina, Jehova,[a]
engia tavo paveldą.
6 Jie žudo našlę,
žudo svetimšalį,
gyvybę atima našlaičiui
7 ir sako: „Jahas to nemato,[b]
Jokūbo Dievas
to nepastebi.“[c]
8 Atsikvošėkit, neišmanėliai!
Kada, kvailiai,
įgausit proto?[d]
9 Nejaugi tas, kuris
padarė ausį, negirdės?
Nejaugi tas, kuris
sukūrė akį, nematys?[e]
10 Ar tas, kas protina tautas,
jų nesudrausmins[f] –
tasai, kuris pamoko
žmones?[g]
11 Juk žino Jehova
žmonių mintis,
kad jos tėra tik kvėpsnis.[h]
12 Laimingas tas žmogus,
kurį tu, Jahai, protini[i]
ir mokai savojo įstatymo,[y]
13 nes negandų dienoms
užėjus jis turės ramybę,
kol kasama duobė
nedorėliui.[j]
14 Juk Jehova
tautos savosios neapleis,[k]
savo paveldo jis nepaliks.[l]
15 Vėl teismas bus teisingas
ir doražirdžiai jam pritars.
16 O kas gi kitas nuo
nedorėlių mane apgins?
Prieš piktadarius
kas mane užstos?
17 Jei Jehova nebūtų
man padėjęs,
kaipmat pražuvęs būčiau.[m]
18 „Slysta mano koja!“ –
aš tariau,
bet tu, Jehova, prilaikei
mane ištikimąja meile.[n]

94 PSALMĖ

a Ps 14:4
b Ps 59:2, 7
Ez 8:12
c Ps 10:4, 11
Ps 73:3, 11
Iz 29:15
d Pat 1:22
e Ps 34:15
f Ps 9:5
Iz 10:12
g Ps 25:8
Iz 28:26
Jn 6:45
h 1Ko 3:20
i Ps 119:71
Pat 3:11
1Ko 11:32
Hbr 12:5, 6
y Ps 19:8
j Ps 55:23
2Pt 2:9
k 1Sa 12:22
Ps 37:28
Hbr 13:5
l Įst 32:9
m Ps 124:2, 3
2Ko 1:10
n 1Sa 2:9
Ps 37:24
Ps 121:3
Rd 3:22

Antra skiltis

a Ps 86:17
Fil 4:6, 7
b Iz 10:1
Dan 6:7
Apd 5:27, 28
c Ps 59:3
d 1Ka 21:13
e Ps 18:2
f Pat 5:22
2Te 1:6
g 1Sa 26:9, 10

95 PSALMĖ

h 2Sa 22:47
i Ps 50:23
Ps 100:4
y Iš 18:11
Jer 10:10
1Ko 8:5, 6
j Am 4:13
Am 9:3
k Jer 5:22
l Pr 1:9, 10
m Ps 100:3
Mt 4:10
Apr 14:7

19 Neramios mintys
mane slėgė,
bet tu paguodei
mano sielą ir nuraminai.[a]
20 Juk neisi tu išvien
su nelabumo sostu*,
kuris įstatymo vardu
piktybę rezga.[b]
21 Jie nuožmiai puola teisųjį,[c]
nekaltąjį
pasmerkia mirčiai.[d]
22 Bet man bus Jehova
saugiausia priebėga*.
Uola yra manasis Dievas,
jame užuovėją randu.[e]
23 Piktus jų darbus jis atgręš
prieš juos pačius,[f]
pačių jų nedorybėmis
juos sudoros.
Taip mūsų Dievas Jehova
juos sudoros.[g]

95 Ateikite ir šlovinkim
linksmai Jehovą!
Mūsų Uolą, mūsų gelbėtoją,
girkime džiugiai.[h]
2 Į jo akivaizdą
ateikime su padėka,[i]
giedokime ir girkime jį
džiaugsmo šūksniais.
3 Jehova juk didis Dievas
ir didis jis Karalius, vir-
šesnis už visus dievus.[y]
4 Jo rankoj – žemės gelmės,
kalnų viršūnės
jam priklauso[j]
5 ir jūra yra jo –
jis ją padarė,[k]
jo rankos sausumą sukūrė.[l]
6 Tad klaupkimės
prieš savąjį Kūrėją,
prieš Jehovą,
atėję jį pagarbinkim,
jam nusilenkim.[m]

94:20 *Arba „su nelabais valdovais“, „su nelabais teisėjais“. **94:22** *Arba „aukštuma“.

7 Juk jis – jis mūsų Dievas,
o mes – tauta,
kurią jis gano,
avys, kurias jis veda.[a]
O kad šiandien
klausytumėt jo balso:[b]
8 „Neužkietinkit savo širdies
kaip Meriboje*,[c]
kaip Masos# dieną
dykumoje,[d]
9 kai jūsų protėviai
mane mėgino.[e]
Nors mano darbus matė,
kantrybę mano bandė.[f]
10 Bodėjaus ta karta
visus tuos
keturiasdešimt metų.
Sakiau: ‘Tai tauta,
kurios širdis paklydusi,
mano kelių jie nepažįsta.’
11 Tad užsirūstinęs prisiekiau:
‘Į mano poilsį
jie neįžengs!’“[g]

96 Giedokite Jehovai
naują giesmę![h]
Giedok Jehovai, visa žeme![i]
2 Giedokite Jehovai,
šlovinkit jo vardą,
kas dieną gerą žinią
skelbkite, kad gelbsti jis.[y]
3 Apsakykite tautoms
jo šlovę,
visoms tautoms –
jo darbus įstabius.[j]
4 Jehova yra didis
ir labiausiai girtinas,
bijotinas labiau
negu visi kiti dievai.
5 Visi tautų dievai –
tik beverčiai stabai,[k]
o Jehova yra
padaręs dangų.[l]
6 Jo akivaizdoje –
prakilnumas ir didybė,[m]
jo šventovėje –
galybė ir grožis.[a]
7 Atiduokite Jehovai,
kas pridera, tautų kiltys,
atiduokite Jehovai
kas pridera, nes jis
šlovingas ir galingas.[b]
8 Atiduokite Jehovai šlovę,
priderančią jo vardui,[c]
ateikite į jo kiemus
nešini dovana.
9 Lenkitės Jehovai šventais
apdarais pasipuošę.*
Drebėk prieš jį, visa žeme!
10 Skelbkite tautose:
„Jehova tapo Karaliumi![d]
Žemė stovi tvirtai,
niekas jos nepajudins.
Jis teis tautas teisingai.“[e]
11 Tesidžiaugia dangūs,
tedžiūgauja žemė,
tegaudžia jūra ir visa,
kas joje,[f]
12 laukai ir visa, kas juose,
tesidžiaugia.[g]
Kartu su jais
linksmai tešūkauja
visi girios medžiai[h]
13 Jehovos akivaizdoje,
nes jis ateina*,
nes jis ateina teisti žemės.
Pasaulį jis teis teisingai,[i]
tautas – patikimai.[y]

97 Jehova tapo Karaliumi![j]
Tedžiūgauja žemė,[k]
salų daugybė tesidžiaugia.[l]
2 Debesys jį gaubia
ir tiršta tamsa,[m]
jo sosto pamatas –
teisumas, teisingumas.[n]
3 Štai pirma jo ugnis keliauja,[o]
visur aplinkui
priešus rydama.[p]

95 PSALMĖ

a Ps 23:1
Iz 40:11
b Hbr 3:7–11
Hbr 4:7
c Hbr 3:15
d Iš 17:7
e Ps 78:18
1Ko 10:9
f Sk 14:22, 23
g Pr 2:3
Sk 14:22, 23
Hbr 4:3

96 PSALMĖ

h Ps 33:3
Ps 40:3
Ps 98:1
Ps 149:1
Iz 42:10
i 1Me 16:23–25
Ps 66:4
y Ps 40:10
Ps 71:15
Iz 52:7
j Mt 28:19
1Pt 2:9
Apr 14:6
k Ps 97:7
Iz 44:10
l 1Me 16:26
1Ko 8:4
m Iš 24:9, 10
Iz 6:1–3
Ez 1:27, 28
Apr 4:2, 3

Antra skiltis

a 1Me 16:27
1Me 29:11
b 1Me
16:28–33
Ps 29:1
c Ps 29:2
Ps 72:19
d Ps 93:1
Ps 97:1
Apr 11:15
Apr 19:6
e Ps 67:4
Ps 98:9
f Ps 98:7
g Ps 65:13
h 1Me 16:33
i Pr 18:25
Ps 9:8
Ps 98:9
Apd 17:31
2Pt 3:7
y Įst 32:4

97 PSALMĖ

j Ps 96:10
Apr 11:16, 17
Apr 19:6
k Iz 49:13
l Iz 60:9
m Iš 20:21
n Ps 99:4
o Ps 50:3
Dan 7:9, 10
p Nah 1:2, 6
Mal 4:1

95:8 *Išvertus – „barnis“, „vaidas“. #Išvertus – „mėginimas“.

96:9 *Arba galbūt „Lenkitės Jehovai, nes jis didžiai šventas“. **96:13** *Arba „atėjo“.

4 Kai jis žaibais
nutvieskia kraštą,
matydama tai žemė dreba.[a]
5 Kalnai lyg vaškas
prieš Jehovą tirpsta[b] –
prieš visos žemės Viešpatį.
6 Dangūs jo teisumą skelbia,
jo šlovę regi visos tautos.[c]
7 Tesusigėsta tie,
kas drožiniui tarnauja,[d]
kas giriasi
dievais beverčiais.[e]
Jam nusilenkite, visi dievai![f]
8 Sionas džiūgauja išgirdęs[g]
ir Judo miestai* džiaugiasi
sprendimais tavo,
o Jehova.[h]
9 Juk tu esi Aukščiausiasis,
Jehova, valdovas
visos žemės,
už visus dievus viršesnis.[i]
10 Kas mylite Jehovą,
neapkęskit pikta.[y]
Savo ištikimųjų gyvastį
jis saugo,[j]
iš nedorųjų rankos
juos vaduoja.[k]
11 Šviesa apšviečia teisųjį,[l]
pas tuos, kurių širdis dora,
ateina džiaugsmas.
12 Tad džiaukitės,
teisieji, Jehova!
Dėkokite šventam
jo vardui*!

Psalmė.

98 Giedokite Jehovai
naują giesmę![m]
Jis nuostabių darbų
padarė[n] –
štai į išgelbėjimą atvedė*
jo dešinė, ranka šventoji.[o]
2 Apie išgelbėjimą
Jehova paskelbė,[p]
tautoms apreiškė
savąjį teisumą.[a]
3 Jis nepamiršo to,
ką Izraelio šeimai
pažadėjo, – ištikimai
mylėti, ištikimas būti.[b]
Visi lig žemės pakraščių
pamatė, kaip mūsų
Dievas gelbsti*.[c]
4 Tad šlovinki Jehovą
džiaugsmo šūksniais,
visa žeme!
Linksminkitės,
džiūgaukit, giedokit![d]
5 Lyra pritardami
giedokite Jehovai,
lyra jį šlovinkit,
jam giesmę vinguriuokit.
6 Trimitą pūskite ir ragą,[e]
džiūgaukite Karaliaus,
Jehovos, akivaizdoj.
7 Tegaudžia jūra
ir visa, kas joje,
žemė ir jos gyventojai.
8 Upės rankomis teploja,
kalnai drauge
tešūkauja iš džiaugsmo[f]
9 Jehovos akivaizdoje, nes
jis ateina* teisti žemės.
Pasaulį jis teis teisingai,[g]
tautas – nešališkai.[h]

99 Jehova tapo Karaliumi[i] –
tegul dreba tautos!
Jis viršum* kerubų soste
sėdi[y] – tegul virpa žemė!
2 Didis yra Jehova Sione,
jis – visų tautų valdovas.[j]
3 Tebūna šlovinamas
tavo didis vardas,[k]
pagarbią baimę keliantis
ir šventas!
4 Karalius jis yra galingas,
jis myli teisingumą.[l]

97 PSALMĖ

a Iš 19:16, 18
Ps 77:18
Ps 104:32
b Ts 5:5
Nah 1:5
Hab 3:6
c Hab 2:14
d Jer 10:14
e Iz 37:19
f Iš 12:12
Iš 18:11
g Iz 51:3
h Ps 48:11
i Iš 18:11
Iz 44:8
y Ps 34:14
Ps 101:3
Ps 119:104
Rom 12:9
Hbr 1:9
j Ps 37:28
Ps 145:20
k Dan 3:28
Mt 6:13
l Ps 112:4
Pat 4:18
Iz 30:26
Mch 7:9

98 PSALMĖ

m Ps 33:3
Ps 96:1
Ps 149:1
Iz 42:10
n Iš 15:11
Ps 111:2
o Iš 15:6
Iz 52:10
Iz 59:16
Iz 63:5
p Lk 2:30, 31

Antra skiltis

a Iz 5:16
b Kun 26:42
Lk 1:54, 55
c Iz 49:6
Apd 28:28
Rom 10:18
d Ps 47:1
Ps 67:4
e Sk 10:10
1Me 15:28
2Me 29:27
f Iz 44:23
g Ps 9:8
Apd 17:31
h Ps 67:4
Ps 96:10
Rom 2:6

99 PSALMĖ

i Ps 93:1
Apr 11:17
y Iš 25:22
j Ps 83:18
k Ps 8:1
Ps 148:13
Apr 15:4
l Job 36:6

97:8 *Pažod. „Judo dukterys“. **97:12** *Pažod. „atminimui“. **98:1** *Arba „pergalę laimėjo“.

98:3 *Arba „pamatė mūsų Dievo pergalę“. **98:9** *Arba „atėjo“. **99:1** *Arba galbūt „tarp“.

Kas dora, tu esi nustatęs,
ir kas teisinga, kas teisu,
Jokūbo tautoje įtvirtinęs.[a]
5 Jehovą, mūsų Dievą,
aukštinkit,[b]
prieš jo pakojį lenkitės![c]
Jis šventas.[d]
6 Mozė ir Aaronas
tarp jo kunigų,[e]
Samuelis – tarp tų,
kurie šaukias jo vardo.[f]
Jie šaukdavosi Jehovos
ir jis išklausydavo,[g]
7 iš debesies stulpo
į juos prabildavo.[h]
Jie paisė jo priesakų*,
jo duotų įsakymų.[i]
8 Jehova, mūsų Dieve,
tu juos išklausei.[y]
Tu jiems atleidai, Dieve,[j]
bet ir baudei
už nuodėmingus darbus.[k]
9 Jehovą, mūsų Dievą,
aukštinkit[l]
ir priešais šventąjį
jo kalną lenkitės,[m]
nes šventas
mūsų Dievas Jehova.[n]

Padėkos psalmė.

100 Šlovinki Jehovą
džiaugsmo šūksniais, visa žeme![o]
2 Tarnaukite Jehovai
su džiaugsmu,[p]
ateikit džiūgaudami
jo akivaizdon.
3 Žinokite*, kad Jehova
yra Dievas.[r]
Tai jis mus sukūrė,
mes esame jo#.[s]
Mes – jo tauta
ir jo ganyklos avys.[t]
4 Įeikite pro jo vartus
dėkodami,[u]
į jo kiemus – šlovindami.[a]
Dėkokite jam,
šlovinkite jo vardą,[b]
5 nes Jehova geras,[c]
nes jo ištikimoji meilė
amžina,
ir jo ištikimybė tveria
per kartų kartas.[d]

Dovydo psalmė.

101 Apie meilę ištikimąją,
apie teisingumą
aš giedosiu.
Tau, Jehova,
aš giedosiu gyrių.
2 Aš elgsiuosi protingai,
doras* būsiu.
Kada tu pas mane ateisi?
Net savo namuose aš
vaikščiosiu dora širdim.[e]
3 Nežvelgsiu niekada
į tai, kas žema.
Man bjaurūs
atsimetėlių darbai,[f]
nesusidėsiu su tokiais*.
4 Suktos širdies žmogaus
iš tolo vengsiu,
su tuo, kas bloga,
neturėsiu nieko bendra.
5 Kiekvieną, kas tik
šmeižia artimą slapta,[g]
nutilt priversiu*.
Kieno širdis išpuikusi
ir žvilgsnis išdidus,
to nepakęsiu.
6 Aš žvelgsiu į krašte
gyvenančius ištikimuosius
ir jie bus su manim.
Tarnaus man tie,
kurie keliu dorumo eina.
7 O apgavikui vietos
mano namuose nebus,
man prieš akis
melagis nestovės.

99 PSALMĖ

a Įst 10:17, 18; Jer 9:24
b Iš 15:2
c 1Me 28:2; Ps 132:7
d Kun 19:2
e Iš 24:6; Sk 14:19, 20
f 1Sa 7:9
g Iš 15:24, 25; 1Sa 15:10
h Iš 19:9
i Iš 40:16; 1Sa 12:3
y Įst 9:19
j Mch 7:18
k Iš 34:6, 7
l Iš 15:2
m Ps 2:6
n 1Sa 2:2; Iz 6:3

100 PSALMĖ

o Ps 95:1, 2; Ps 98:4
p Įst 12:12; Neh 8:10
r Įst 6:4
s Ps 149:2
t Ps 95:6, 7; Ez 34:31; 1Pt 2:25
u Ps 50:23; Ps 66:13; Ps 122:1, 2

Antra skiltis

a Ps 65:4
b Ps 96:2; Hbr 13:15
c Ps 86:5; Lk 18:19
d Iš 34:6, 7; Įst 7:9; Ps 98:3

101 PSALMĖ

e 1Ka 9:4; Ps 78:70, 72
f Ps 97:10
g Pat 20:19

99:7 *Arba „priminimų“. **100:3** *Arba „Pripažinkite“. #Arba galbūt „o ne mes patys save“.

101:2 *Arba „ištikimas“. Žr. žodynėlyje „ištikimybė Dievui“. **101:3** *Arba „jų darbai nelimpa prie manęs“. **101:5** *Arba „pašalinsiu“.

8 Kas rytą nuosprendį
krašte įvykdysiu
visiems nedorėliams
ir piktadarius išnaikinsiu
iš Jehovos miesto.[a]

Vargdienio malda,
kai jis nevilties apimtas*
lieja savo sielvartą Jehovai.[b]

102 Išgirsk, Jehova,
mano maldą,[c]
mano šauksmas
tave tepasiekia.[d]
2 Neslėpki savo veido nuo
manęs nelaimės dieną,[e]
klausyk palenkęs ausį,
nedelski atsiliepti,
kai šaukiuosi.[f]
3 Lyg dūmas
nyksta mano dienos,
lyg malkos židiny
anglėja mano kaulai.[g]
4 Širdis man vysta,
džiūsta it žolė,[h]
net savo valgį pamirštu.
5 Balsu dejuoju,[i]
iš manęs tik kaulai
ir oda beliko.[y]
6 Esu lyg pelikanas
tyrlaukiuose,
lyg pelėdikė
tarp griuvėsių.
7 Atgulęs negaliu užmigti,*
aš paukštis vienišas
ant stogo.[j]
8 Visą dieną priešai
tyčiojasi iš manęs,[k]
keiksmu šaipūnams
tapo mano vardas.
9 Štai mano duona – pelenai[l]
ir mano gėrimas
su ašarom sumišęs.[m]
10 Tu ant manęs pyksti
ir rūstauji,
tu paėmei mane
ir numetei šalin.
11 Kaip nykstantis* šešėlis
mano dienos,[a]
aš džiūstu kaip žolė.[b]
12 O tu, Jehova, –
tu lieki per amžius,[c]
garbė tavoji* –
per kartų kartas.[d]
13 Tikrai tu dar pakilsi
ir Siono pagailėsi,[e]
nes laikas
jam parodyti malonę,[f]
skirtasis metas jau atėjo.[g]
14 Net jo akmenys taviems
tarnams malonūs,[h]
net jo dulkės brangios.[i]
15 Jehova, vardo tavojo
bijosis tautos,
tava šlovė visiems
karaliams žemėje
kels baimę.[y]
16 Juk Jehova Sioną atstatys[j]
ir šlovę savąją apreikš.[k]
17 Į nuskriaustųjų maldą
jis įsiklausys,[l]
maldos jų nepaniekins.[m]
18 Tai visa užrašyta
būsimajai kartai,[n]
kad Jahą šlovintų tauta,
kuri dar gims*.
19 Žemyn jis žvelgia
iš šventos aukštybės,[o]
žiūri Jehova į žemę
iš dangaus,
20 kad belaisvio aimaną
išgirstų,[p]
kad išvaduotų
pasmerktuosius mirčiai.[r]
21 Jehovos vardas
Sione bus garsinamas,[s]
bus šlovinamas jis
Jeruzalėje,
22 kai tautos,
karalystės susirinks
drauge tarnaut Jehovai.[t]

101 PSALMĖ

a Pat 20:8

102 PSALMĖ

b Ps 61:2; Ps 142:2
c Ps 55:1; Dn 9:17
d Iš 2:23
e Ps 27:9; Rd 1:20
f Ps 143:7; Iz 65:24
g Rd 1:13
h Ps 143:4
i Ps 6:6; Ps 38:8
y Job 19:20; Pat 17:22
j Ps 38:11
k Ps 31:11; Ps 74:10; Ps 79:4
l Rd 3:15
m Ps 80:5

Antra skiltis

a Ps 39:5
b Job 14:1, 2; Ps 102:4
c Ps 90:2
d Iš 3:15
e Iz 49:15
f Iz 60:10
g Ezr 1:1, 2; Iz 40:2; Dan 9:2
h Neh 2:3; Ps 137:5
i Ps 79:1
y Iz 60:3; Zch 8:22
j Ps 147:2; Jer 33:7
k Iz 60:1
l Dan 9:20, 21
m Ps 22:24
n Ps 78:4; Rom 15:4
o 2Me 16:9
p Iš 3:7; Iz 61:1
r 2Me 33:12, 13; Ps 79:11
s Ps 9:13, 14; Ps 22:22; Iz 51:11
t Iz 11:10; Iz 49:22; Iz 60:3

102:0 *Arba „jėgų netekęs“. **102:7** *Arba galbūt „Esu išsekęs“.

102:11 *Arba „ilgėjantis“. **102:12** *Arba „tavo vardas“. Pažod. „tavo atminimas“. **102:18** *Pažod. „bus sukurta“.

23 O man jis pirma laiko
atėmė jėgas,
mano dienas sutrumpino.
24 Sakiau: „O mano Dieve,
neatimki man gyvybės,
gyvenimui tik įpusėjus, –
tu, kurio metai trunka
per kartų kartas.[a]
25 Kadaise tu padėjai
žemės pamatus,
ir dangūs –
tavo rankų darbas.[b]
26 Jie pražus, o tu pasiliksi.
Lyg drabužis
jie visi susidėvės,
lyg kokį apdarą tu juos
pakeisi, ir jie pranyks.
27 O tu esi tas pats, ir
tavo metams nėra galo.[c]
28 Tavo tarnų vaikai
ramiai gyvens,
jų palikuoniai akivaizdoje
tavo visada gyvuos.“[d]

Dovydo.

103 Manoji siela,
šlovinki Jehovą,
mano visa esybė
tešlovina jo šventą vardą.
2 Manoji siela,
šlovinki Jehovą
ir niekad nepamirški
jo geradaryščių.[e]
3 Visas kaltes
jis tau atleidžia[f]
ir tavo negales visas išgydo,[g]
4 ištraukia tavo gyvastį
iš kapo,[h]
ištikimąja meile,
gailestingumu
tave apvainikuoja[i]
5 ir sotina tavo gyvenimą
gėrybėmis,[y]
kad grįžtų tavo jaunos
jėgos ir būtum it erelis.[j]
6 Teisumą vykdo Jehova
ir teisingumą[k]
dėl tų, kas engiami.[l]
7 Kelius savuosius
Mozei jis apreiškė[a]
ir savo darbus –
Izraelio tautai.[b]
8 Jehova toks gailestingas,
atjautus*,[c]
jis lėtas pykti, kupinas
ištikimosios meilės.[d]
9 Ne visąlaik jis kaltins,[e]
ne amžinai jis rūstaus.[f]
10 Ne pagal mūsų nuodėmes
jis mums atmoka,[g]
ne pagal mūsų
prasikaltimus atlygina.[h]
11 Kokie aukšti virš žemės
yra dangūs,
tokia didi ištikimoji Dievo
meilė tiems, kurie jo bijo.[i]
12 Ir kaip toli rytai nuo vakarų,
taip mūsų prasikaltimus
jis atitolina.[y]
13 Kaip tėvas
gailisi savo vaikų,
taip pasigaili Jehova
jo bijančių.[j]
14 Jis žino mūsų prigimtį,[k]
atsimena, kad esame
tik dulkės.[l]
15 Mirtingojo dienos –
kaip dienos žolyno.[m]
Kaip laukų gėlė
jis pražysta,[n]
16 bet papučia vėjas
ir jo nebėra,
lyg niekad nebūtų ir buvę*.
17 Tačiau su tais,
kurie Jehovos bijo,
amžiams pasilieka
jo ištikimoji meilė,[o]
jo teisumas –
net su jų vaikų vaikais,[p]
18 su tais, kas laikosi
jo sandoros,[r]
kas rūpestingai vykdo
jo įsakymus.

102 PSALMĖ

a Ps 90:2
Hab 1:12
Apr 1:8
b Ps 8:3
Iz 48:13
Hbr 1:10–12
c Job 36:26
Mal 3:6
Jok 1:17
d Iz 66:22

103 PSALMĖ

e Įst 8:2
Ps 105:5
f 2Sa 12:13
Iz 43:25
g Iš 15:26
Ps 41:3
Ps 147:3
Iz 33:24
Jok 5:15
Apr 21:4
h Ps 56:13
i Mch 7:18
y Ps 23:5
Ps 65:4
j Ps 51:12
Iz 40:31
k Ps 9:8
l Ps 12:5
Pat 22:22, 23
Jok 5:4

Antra skiltis

a Iš 24:4
Sk 12:8
b Ps 147:19
c Iz 55:7
Jok 5:11
d Iš 34:6
Jl 2:13
Jon 4:2
e Ps 30:5
f Iz 57:16
g Neh 9:31
h Ezr 9:13
Ps 130:3
Iz 55:7
i Ps 103:17
Iz 55:9
y Kun 16:21, 22
Iz 43:25
Jer 31:34
j Ps 78:38
Iz 49:15
Mal 3:17
Jok 5:15
k Ps 78:39
l Pr 2:7
m Ps 90:5, 6
1Pt 1:24
n Job 14:1, 2
o Lk 1:50
p Iš 20:6
r Iš 19:5
Įst 7:9
Ps 25:10

103:8 *Arba „maloningas“. **103:16** *Pažod. „jo vieta jo nebepažįsta“.

19 Jehovos sostas
stovi danguje tvirtai[a]
ir jo karališka valdžia
aprėpia visa.[b]
20 Šlovinkit Jehovą,
galingieji jo angelai,[c]
kurie jo žodį vykdote,[d]
kurie paklūstate jo balsui!
21 Šlovinkit Jehovą,
visos kareivijos,[e]
jo valią vykdantys tarnai![f]
22 Šlovinkit Jehovą,
visi jo kūriniai,
visoje jo viešpatystėje!
Manoji siela,
šlovinki Jehovą!

104 Manoji siela,
šlovinki Jehovą![g]
O Jehova, mano Dieve,
koks tu didis![h]
Prakilnumu ir spindesiu
tu apsigaubęs,[i]
2 šviesybe apsisiautęs[y]
tartum drabužiu.
Tu dangų išskleidi
lyg palapinę,[j]
3 sau kambarius aukštutinius
susirenti aukštai
tarp vandenų,[k]
iš debesų pasidarai vežimą,[l]
ant viesulo sparnų leki.[m]
4 Tu savo angelus
darai galingais vėjais*,
tarnus savuosius –
ryjančia ugnim.[n]
5 Tu žemę pastatei
tvirtai ant pamatų[o]
ir niekas jos per amžių
amžius nepajudins.[p]
6 Gelmėm ją aprengei
it drabužiu,[r]
kad vandenys
net virš kalnų stovėjo.
7 Tu pagrūmojai, ir jie bėgo,[s]
sugriaudėjai,
ir traukėsi jie išsigandę.
8 Kalnams bekylant,[a]
slėniams dumbant,
jie traukėsi į vietą,
kurią buvai prirengęs.
9 Tu ribą jiems nubrėžei,
peržengt jos neleidai,[b]
kad nebeužlietų žemės.
10 Šaltinius tu išplukdai
per slėnius,
jie teka tarp kalnų
11 ir lauko žvėrys iš jų geria,
malšina troškulį
laukiniai asilai.
12 Virš jų lizdus padangių
paukščiai suka
ir čiulba medžių šakose.
13 Iš savo aukštutinių
kambarių
tu kalnus laistai[c]
ir tavo darbo vaisiais
sotinasi žemė.[d]
14 Galvijams tu išželdini žolės,
žmonių reikmėms –
visokių augalų,[e]
išaugini iš žemės maisto.
15 Ir duodi vyno – jis žmogui
širdį linksmina,[f]
taip pat aliejaus, nuo kurio
švytėte švyti veidas,
ir duonos, kuri pastiprina
mirtingam žmogui širdį.[g]
16 Jehovos medžiai siurbia
vandenį lig soties –
Libano kedrai,
kuriuos jis pasodino.
17 Paukščiai krauna
ten lizdus
ir gandras[h] kadagynuose
namus sau randa.
18 Aukšti kalnai –
kalnų ožiams,[i]
ir uolos –
prieglobstis damanams.[y]
19 Mėnulį tu laikotarpiams
žymėti padarei,
ir saulė žino
savo metą nusileisti.[j]

104:4 *Arba „darai dvasiomis“.

103 PSALMĖ
a 2Me 20:6
Iz 66:1
b Ps 47:2
Ps 145:13
Dan 4:25
c Dan 7:10
d 2Ka 19:35
Lk 1:19
e 1Ka 22:19
Ps 148:2
Lk 2:13, 14
f Mt 13:41
Hbr 1:7

104 PSALMĖ
g Ps 103:1
h Ps 86:10
i 1Me 16:27
Ez 1:27, 28
Dan 7:9
y Jok 1:17
1Jn 1:5
j Iz 40:22
k Ps 18:11
Am 9:6
l Įst 33:26
Iz 19:1
m 2Sa 22:11
Job 38:1
n Ez 1:13
Hbr 1:7, 14
o Job 38:4, 6
Ps 24:1, 2
p Mok 1:4
r Pr 1:2
s Pr 1:9

Antra skiltis
a Pat 8:25
b Job 38:8–10
Ps 33:7
Pat 8:29
Jer 5:22
c Job 38:37
Ps 147:8
Jer 10:13
Am 9:6
Mt 5:45
d Ps 65:9
Apd 14:17
e Pr 1:29, 30
Pr 9:3
f Mok 9:7
g Mok 10:19
h Jer 8:7
i Job 39:1
y Pat 30:26
j Pr 1:16
Ps 19:6
Jer 31:35

20 Tu sutemas siunti
ir užslenka naktis,[a]
tada sukrunta
miško žvėrys.
21 Jaunieji liūtai
žvalgosi sau grobio,[b]
riaumodami
iš Dievo laukia maisto.[c]
22 O saulei patekėjus
traukiasi šalin,
vėl tūno savo guoliuose.
23 Tada žmogus
prie darbo eina
ir pluša iki vakaro.
24 Kiek daug tavų darbų,
Jehova![d]
Visus juos
išmintingai padarei.[e]
Žemėj pilna tavo kūrinių.
25 Štai jūra
neaprėpiama, plati.
Ten neapsakoma daugybė
gyvių knibžda,
mažų ir didelių.[f]
26 Ten plaukioja laivai,
Leviatanas*,[g] kurį sukūrei,
jūroj žaidžia.
27 Visi jie laukia iš tavęs,
kad duotum peno jiems,
kai reikia.[h]
28 Ką duodi, tą jie ima.[i]
Tu delną savąjį atgniauži,
ir jie gėrybėmis
pasimaitina.[y]
29 Kai savo veidą paslepi,
jie sunerimsta.
Kai atimi jiems dvasią,
krinta ir į dulkes grįžta.[j]
30 Tu savo dvasią pasiunti,
ir randasi gyvybė,[k]
atnaujini tu žemės veidą.
31 Jehova bus
amžinai šlovingas,
darbais savaisiais
džiaugsis Jehova.[l]

104:26 *Žr. žodynėlį.

104 PSALMĖ

a Pr 1:5
Ps 74:16
Iz 45:7

b Am 3:4

c Ps 147:9

d Neh 9:6

e Pat 3:19
Jer 10:12

f Pr 1:21

g Job 41:1

h Ps 136:25
Ps 145:15
Ps 147:9
Mt 6:26

i Lk 12:24

y Ps 107:9
Ps 145:16

j Pr 3:19
Job 34:14, 15
Ps 146:3, 4
Mok 3:19, 20
Mok 12:7

k Job 33:4
Apd 17:28

l Pr 1:31

Antra skiltis

a Iš 19:18

b Ps 13:6

c Ps 146:2

d Ps 37:10, 38
Pat 2:22

105 PSALMĖ

e Ps 136:1

f 1Me 16:8–13
Ps 96:3
Ps 145:11, 12
Iz 12:4

g Ps 77:12
Ps 119:27

h Jer 9:24

i Ps 119:2

y Am 5:4
Sof 2:3

j Įst 7:18, 19

k Iš 3:6

l Iš 19:5, 6
Iz 41:8

m Iš 20:2
Ps 100:3

n 1Me 16:14–18
Iz 26:9
Apr 15:4

32 Į žemę jis pažvelgia,
ir ji dreba,
paliečia kalnus,
ir jie rūksta.[a]
33 Jehovai aš giedosiu[b] per
visas gyvenimo dienas,
giedosiu gyrių savo Dievui,
kol tik gyvas būsiu.[c]
34 Tepatinka Dievui
mano mintys,*
aš džiaugsiuos Jehova.
35 Nusidėjėliai
pradings iš žemės,
nedorėlių neliks.[d]
Manoji siela, šlovinki
Jehovą! Šlovinkite Jahą!*

105 Dėkokite Jehovai,[e]
šaukitės jo vardo,
garsinkite tautose
jo darbus![f]
2 Giedokite, giedokite
jam gyrių,
jo nuostabiuosius darbus
apmąstykit*![g]
3 Didžiuokitės
šventuoju jo vardu![h]
Širdis, kuri Jehovos ieško,
tesidžiaugia![i]
4 Ieškokite Jehovos,[y]
ieškokit jo galybės,
be paliovos
ieškokite jo veido!
5 Atminkite, kokie įstabūs
jo darbai,
jo stebuklus ir jo paskelbtus
nuosprendžius atminkite,[j]
6 jo tarno Abraomo
palikuoniai,[k]
Jokūbo sūnūs,
Dievo išrinktieji![l]
7 Mūsų Dievas – Jehova,[m]
jis teisia visą žemę.[n]

104:34 *Arba galbūt „Pasigėrėtinos tebūna mano mintys apie Dievą“. **104:35** *Arba „Aleliuja!“ Jahas – Jehovos vardo trumpinys. **105:2** *Arba galbūt „apsakykit“.

8 Jis mena savo sandorą
per amžius[a]
ir savo pažadą –
lig tūkstančio kartų,[b]
9 tą sandorą, kurią sudarė
su Abraomu,[c]
tą priesaiką, kuria
prisiekė Izaokui,[d]
10 kurią padarė
įstatu Jokūbui
ir sandora, galiojančia
per amžius Izraeliui.
11 „Tau Kanaano kraštą
duosiu,[e]
tau paveldu jį skirsiu“,[f] –
tarė Dievas.
12 Tada jie buvo
dar negausūs,[g]
visai negausūs
ir svetimi tame krašte.[h]
13 Nors iš tautos į tautą
jie klajojo,
iš karalystės kėlėsi
į karalystę,[i]
14 jų engti niekam jis neleido,[y]
jų labui drausmino
net karalius:[j]
15 „Nelieskit mano pateptųjų
ir nieko pikta nedarykit
mano pranašams!“[k]
16 Ant krašto
jis užleido badą,[l]
sulaužė duonos lazdą*,
17 tačiau jis siuntė vyrą
pirma jų,
jis siuntė Juozapą,
parduotą į vergiją.[m]
18 Supančiotos
jam buvo kojos,[n]
į geležį įtvertas kaklas,
19 kol išsipildė tai,
kas buvo pasakyta,[o]
ir kol Jehovos žodis
jį ištaurino.

105:16 *Matyt, kalbama apie lazdą, ant kurios suverdavo duonos riestes.

105 PSALMĖ

a Neh 1:5
b Įst 7:9
Lk 1:72, 73
c Pr 17:1, 2
Pr 22:15–18
d Pr 26:3
e Pr 12:7
Pr 13:14, 15
Pr 15:18
Pr 26:3
Pr 28:13
f Ps 78:55
g Pr 34:30
h Pr 17:8
Pr 23:4
1Me 16:19–22
Apd 7:4, 5
i Pr 20:1
Pr 46:6
y Pr 31:7, 42
j Pr 12:17
Pr 20:2, 3
k Pr 26:9, 11
l Pr 41:30, 54
Pr 42:5
Apd 7:11
m Pr 37:28, 36
Pr 45:4, 5
Pr 50:20
n Pr 39:20
o Apd 7:10

Antra skiltis

a Pr 41:14
b Pr 41:39–41
Pr 41:48
Pr 45:8
c Pr 41:33, 38
d Pr 46:4, 6
e Iš 1:7
Apd 7:17
f Iš 1:8, 9
g Iš 1:10
Apd 7:18, 19
h Iš 3:10
Iš 4:12
Iš 6:11
i Iš 4:14
Iš 7:1
y Neh 9:10
Ps 78:43–51
j Iš 10:22, 23
k Iš 7:20, 21
l Iš 8:6
m Iš 8:17, 24
n Iš 9:23–26

20 Karalius davė įsaką
jį išvaduoti,[a]
tautų valdovas
laisvėn jį išleido
21 ir rūmų viešpačiu paskyrė,
valdytoju visų savųjų turtų,[b]
22 kad savo nuožiūra
didžiūnams vadovautų,
kad vyresniuosius
išminties pamokytų.[c]
23 Galiausiai į Egiptą
atkeliavo Izraelis,[d]
prisiglaudė Jokūbas
Chamo žemėj.
24 Ten Dievas tautą savąją
labai pagausino,[e]
net už engėjus
galingesnę ją padarė,[f]
25 o priešų širdį nuteikė,
kad jos nekęstų,
klastas prieš jo tarnus
kad regztų.[g]
26 Jis siuntė Mozę,
savo tarną,[h]
ir Aaroną,[i] savo išrinktąjį,
27 kad ženklus Egipte darytų,
kad Chamo žemėje
darytų stebuklus.[y]
28 Ant krašto jis užtraukė
tamsą, ir sutemo.[j]
Jo žodžiams
jie nepasipriešino.
29 Jų vandenis
jis pavertė krauju
ir išgaišino jų žuvis.[k]
30 Užplūdo kraštą varlės,[l]
net rūmų menės
jų knibždėjo.
31 Jis davė įsaką,
ir apipuolė sparvos,
apniko kraštą mašalai.[m]
32 Jis lietų pavertė kruša,
į jų valdas žaibus* paleido.[n]
33 Jų vynmedžius
ir figmedžius išguldė,

105:32 *Arba „ugnies liepsnas“.

medžius, ten augančius,
išlaužė.
34 Jis tarė žodį,
ir skėriai pasklido,
rijūnų nesuskaitoma
daugybė.[a]
35 Tie krašto augalus
visus surijo,
suėdė žemės derlių.
36 Paskui jis jų pirmagimius
krašte išžudė,[b]
jų pirmąjį vyrystės vaisių,
37 ir išvedė savuosius,
sidabru ir auksu nešinus.[c]
Nė vienas, žengiantis
jų gretose, neklupinėjo.
38 O egiptiečiai
buvo baimės pagauti
ir džiaugėsi, kad jie išėjo.[d]
39 Išskleidęs debesį,
jis juos užstojo,[e]
o naktį švietė ugnimi.[f]
40 Kai jie paprašė,
davė putpelių[g]
ir sotino juos duona
iš dangaus.[h]
41 Jis iš uolos jiems
vandenį paleido[i] –
per dykumą tekėjo
tartum upė.[y]
42 Mat atminė jis šventą
Abraomui, savo tarnui,
duotą pažadą.[j]
43 Kai Dievas savo žmones
išvedė, visi jie džiaugėsi,[k]
jo išrinktieji džiūgavo.
44 Jų nuosavybėn
jis atidavė tautų žemes[l] –
jiems atiteko tai,
ką tautos sunkiai
triūsdamos įgijo,[m] –
45 kad jo įsakymams
paklustų,[n]
kad jo įstatymų laikytųsi.
Šlovinkite Jahą!*

105:45; 106:1 *Arba „Aleliuja!“ Jahas – Jehovos vardo trumpinys.

105 PSALMĖ

a Iš 10:13–15
b Iš 12:29
c Pr 15:13, 14
Iš 3:22
Iš 12:35, 36
d Iš 12:33
e Iš 14:19, 20
f Iš 13:21
g Ps 78:27
h Iš 16:12–15
Ps 78:24
i Iš 17:6
1Ko 10:1, 4
y Ps 78:15, 16
j Pr 12:7
Pr 15:13, 14
Iš 2:24
Įst 9:5
k Sk 33:3
l Joz 11:23
Joz 21:43
Neh 9:22
Ps 78:55
Apd 13:19
m Įst 6:10, 11
Joz 5:11, 12
n Įst 4:40

Antra skiltis

106 PSALMĖ

a Lk 18:19
b 1Me 16:34
Ezr 3:11
Ps 103:17
Ps 107:1
c Ps 40:5
d Ps 15:1, 2
Iz 64:5
e Neh 5:19
Ps 51:18
Ps 119:132
f Iš 19:5
g Neh 9:16
Ps 78:8
h Ezr 9:6
Dan 9:5
i Iš 14:11, 12
y Ps 143:11
Ez 20:14
j Iš 9:16
Rom 9:17
k Iš 14:21, 22
l Iš 14:30
m Iz 49:26
n Iš 14:13, 28

106 Šlovinkite Jahą!*
Dėkokite Jehovai,
nes jis geras,[a]
nes jo ištikimoji meilė
amžina.[b]
2 Kas gali apsakyt
Jehovos galią,
išpasakoti
jo šlovingus darbus?[c]
3 Laimingi tie,
kas elgiasi teisingai
ir visad daro, kas teisu![d]
4 Atmink mane, Jehova, kai
darysi gera savo tautai,[e]
apsaugok, kai savuosius
gelbėsi,
5 kad aš patirčiau, koks tu
geras savo išrinktiesiems,[f]
kad su tauta tavąja
džiaugčiausi,
kad tavimi didžiuočiausi
drauge su tavo paveldu.
6 Mes nusidėjom,
kaip ir mūsų protėviai,[g]
mes nusikaltom,
darėm, kas nedora.[h]
7 Nepaisė* mūsų protėviai
stebuklų, kuriuos
parodei Egipte.
Užmiršę tavo didžią
ištikimą meilę,
prie jūros, Raudonosios
jūros, jie maištavo.[i]
8 Bet Dievas dėlei savo vardo
juos išgelbėjo[y]
ir taip apreiškė savo galią.[j]
9 Išdžiūvo Raudonoji jūra
jam įsakius.
Jis per gelmes juos
pervedė lyg per dykynę,[k]
10 išgelbėjo juos
iš skriaudėjo rankų,[l]
iš priešo rankų išvadavo.[m]
11 O tuos engėjus
vandenys užliejo,
nė vieno nepaliko gyvo.[n]

106:7 *Arba „Nesuvokė“.

12 Tada jo pažadu
jie patikėjo[a]
ir gyrių jam giedojo.[b]
13 Bet greitai Dievo darbus
jie pamiršo,[c]
nurodymų jo nebelaukė.
14 Jie savo įgeidžiams
pasidavė dykumoje,[d]
kantrybę Dievo
tyruose mėgino.[e]
15 Jis davė, ko jie reikalavo,
bet veikiai siuntė
pragaištingą ligą.[f]
16 Stovykloje jie
ėmė pavydėti Mozei
ir Aaronui,[g] šventam
Jehovos žmogui.[h]
17 Už tai Dataną
žemė atsivėrusi prarijo,
palaidojo visus,
kurie prie Abiramo
buvo prisidėję.[i]
18 Tarp jų įsiplieskė ugnis,
sudegino nedorėlius
liepsna.[y]
19 O prie Horebo
buvo pasidirbę veršį
ir stabą nusiliedinę
jam lenkėsi.[j]
20 Jie Dievo* šlovę iškeitė
į atvaizdą žolėdžio jaučio[k] –
21 užmiršo Dievą,[l]
savo Gelbėtoją,
kuris padarė Egipte
didžių dalykų,[m]
22 padarė Chamo žemėj
įstabių darbų,[n]
bauginančių ženklų
prie Raudonosios jūros.[o]
23 Jis būtų juos
kaipmat pražudęs,
tačiau jo išrinktasis Mozė
juos užstojo*,
jo pražūtingą įniršį
numaldė.[p]

106:20 *Pažod. „mano“. **106:23** *Pažod. „stojo į spragą prieš jį“.

106 PSALMĖ

a Iš 14:31
b Iš 15:1
c Iš 15:24
Iš 16:2, 3
Iš 17:7
d Sk 11:4
Įst 9:22
1Ko 10:6
e Iš 17:2
Ps 78:18
1Ko 10:9
Hbr 3:8, 9
f Sk 11:31, 33
Ps 78:29–31
g Sk 16:3
h Kun 21:8
Sk 16:5–7
i Sk 16:27, 32
y Sk 16:35
j Iš 32:4
Įst 9:12
k Iš 20:4
l Įst 32:18
m Įst 4:34
n Ps 78:51
o Iš 14:25
p Iš 32:10, 11
Įst 9:14, 19

Antra skiltis

a Sk 13:32
Įst 8:7–9
b Sk 14:11
c Sk 14:2
Įst 1:27
d Sk 14:22, 23
e Sk 14:28, 29
Hbr 3:11
f Kun 26:33
Įst 4:27
g Sk 25:3
Oz 9:10
h Sk 25:6
Įst 32:16
i Sk 25:9
1Ko 10:8
y Sk 25:7, 8
j Sk 25:11–13
k Sk 20:2, 12
Sk 27:13, 14
l Sk 20:10
m Joz 16:10
Joz 17:12
Ts 1:21
n Sk 33:52
Įst 7:1, 2
o Joz 15:63
Ts 1:33
p Iz 2:6
r Ts 2:11, 12
2Ka 17:12
s Iš 23:32, 33
t Įst 12:31
2Ka 16:1, 3
2Ka 17:17, 18
Jer 7:30, 31
1Ko 10:20

24 Jie kraštą puikųjį
paniekino[a]
ir pažadu jo netikėjo,[b]
25 murmėjo savo palapinėse,[c]
Jehovos balso nesiklausė.[d]
26 Tada pakėlęs ranką
jis prisiekė,
kad išguldys juos dykumoj,[e]
27 kad tarp tautų
pražus jų palikuoniai,
kad bus jie išblaškyti
po visus kraštus.[f]
28 Peoro Baalą jie garbino,*[g]
valgė mirusiems
aukojamas aukas#.
29 Savo darbais
jie pykdė Dievą,[h]
kol žmones
ėmė skinti maras.[i]
30 Bet Finehasas
stojo vykdyt teisingumo
ir maras siautėti paliovė.[y]
31 Už tai per amžius jis
bus laikomas teisiuoju,
per kartų kartas.[j]
32 Jie pykdė Dievą
prie Meribos* vandenų,
per juos ir Mozė
nukentėjo.[k]
33 Jie taip apkartino
jam dvasią,
kad ėmė jis šnekėt
neapgalvotai.[l]
34 Neišnaikino jie tautų,[m]
kaip buvo Jehova įsakęs,[n]
35 su kitataučiais susidėjo[o]
ir elgėsi taip pat kaip jie[p] –
36 stabus jų ėmė garbinti,[r]
o tie jiems tapo spąstais.[s]
37 Ir jie aukojo savo sūnus,
savo dukteris
piktosioms dvasioms,[t]

106:28 *Arba „Prie Peoro Baalo jie prijunko“. #Turimas omenyje aukojimas mirusiems žmonėms arba negyviems dievams. **106:32** *Išvertus – „barnis“, „vaidas“.

38 nekaltą kraują liejo,[a]
sūnų ir dukterų
jie liejo kraują –
vaikus stabams
aukojo Kanaano,[b]
ir kraštas buvo
suteptas krauju.
39 Jų nedori darbai
juos suteršė,
jie elgėsi
kaip paleistuviai*.[c]
40 Užsidegė Jehovos pyktis
ant savos tautos,
jis ėmė savo paveldu
bjaurėtis,
41 todėl ne kartą įdavė juos
kitataučiams į rankas[d] –
atidavė valdyti tiems,
kurie jų nekentė.[e]
42 Juos priešai engė,
jie buvo pavergėjų valioj.
43 Jis gelbėjo juos
daugel sykių,[f]
bet jie vis tiek maištavo,
jo neklausė,[g]
per savo nuodėmes
žemai nupuolė.[a]
44 Tačiau matydamas
jų vargą[b]
jis atsiliepdavo
į jų pagalbos šauksmą[c]
45 ir, savo sandorą
jų labui prisiminęs,
iš savo didelio gerumo*
jų pasigailėdavo.[d]
46 Jis duodavo jiems
gailesčio sulaukti
net iš pavergėjų.[e]
47 Gelbėk mus,
Jehova, mūsų Dieve,[f]
surankiok iš tautų![g]
Tada dėkosime
šventajam tavo vardui
ir šlovinsim tave
džiaugsmingai.[h]
48 Šlovė Jehovai,
Izraelio Dievui,
per amžių amžius![i]
Visa tauta tesako: „Amen!“*
Šlovinkite Jahą!

106 PSALMĖ

a 2Ka 21:16

b Ez 16:20

c Jer 3:9

d Įst 32:30
Ts 3:8

e Ts 10:6–8

f Ts 10:11, 12
1Sa 12:11

g Ts 4:1

Antra skiltis

a Ts 6:1–5

b Ts 2:18

c Ts 3:9

d Iš 34:6
Įst 32:36
Iz 63:7
Rd 3:32
Jl 2:13

e Ezr 9:9

f Ps 79:9

g Jer 32:37

h 1Me 16:35

i 1Me 29:10
Ps 41:13
Lk 1:68

106:39 *Turimas omenyje svetimų dievų garbinimas.

106:45 *Arba „iš savo didžios ištikimosios meilės“. **106:48** *Arba „Tebūnie!“

PENKTA KNYGA
(107–150 psalmės)

107 Dėkokite Jehovai,
nes jis geras,[a]
nes jo ištikimoji meilė
amžina.[b]
2 Taip tesako
Jehovos išgelbėtieji* –
tie, kuriuos iš priešo
rankų jis išgelbėjo,[c]
3 kuriuos surinko
iš visų kraštų,[d]
iš rytų ir vakarų,
iš šiaurės ir pietų.[e]
4 Jie po tyrlaukius,
po dykumą klajojo,
bet į miestą, kuriame
galėtų įsikurti,
kelio nesurado.
5 Alko jie ir troško,
iš nuovargio net alpo.
6 Bet savo bėdoje
jie šaukėsi Jehovos,[a]
ir jis nelaimėje padėjo[b] –
7 keliu teisingu vedė,[c]
kol atvedė į miestą,
kuriame galėtų įsikurti.[d]
8 Tegul Jehovai už jo meilę
ištikimąją dėkoja,[e]
už darbus įstabius,
kuriuos jis daro
dėl žmonių sūnų,[f]

107 PSALMĖ

a Lk 18:19

b 1Me 16:34
Ps 103:17

c Iz 35:10
Jer 15:21
Mch 4:10

d Ps 106:47
Jer 29:14

e Iz 43:5, 6
Jer 31:8

Antra skiltis

a Oz 5:14, 15

b Iz 41:17

c Iz 30:21

d Neh 11:3

e 1Me 16:8

f Ps 40:5

107:2 *Arba „atpirktieji“.

9 nes jis pagirdo trokštančius
ir alkstančius
pasotina gėrybėmis.[a]
10 Gūdžioj tamsoj
gyveno kai kurie,
sukaustyti vargų
ir geležinių pančių,
11 nes priešinosi
Dievo žodžiams,
Aukščiausiojo
pamokymų nepaisė.[b]
12 Per sunkumus
jų širdį Dievas
mokė nuolankumo.[c]
Jie klupo,
ir nebuvo kas padėtų.
13 Bet savo bėdoje
jie šaukėsi Jehovos,
ir gelbėjo jis iš nelaimės,
14 iš tamsumos gūdžios
juos išvedė,
sutraukė pančius.[d]
15 Tegul Jehovai už jo meilę
ištikimąją dėkoja,[e]
už darbus įstabius, kuriuos
jis daro dėl žmonių sūnų,
16 nes varines duris
jisai sutrupina
ir nukapoja
geležies skląsčius.[f]
17 Kvaili jie buvo ir kentėjo[g]
per savo nuodėmes,
per savo prasikaltimus.[h]
18 Jiems valgis
kėlė šleikštulį,
mirties vartus
jau buvo jie priėję.
19 Bet savo bėdoje
jie šaukėsi Jehovos,
ir jis vadavo iš nelaimės.
20 Jis siuntė žodį
ir išgydė juos,[i]
ištraukė iš duobės.
21 Tegul Jehovai už jo meilę
ištikimąją dėkoja,
už darbus įstabius, kuriuos
jis daro dėl žmonių sūnų,
22 tegul aukoja padėkos aukas[a]
ir džiūgaudami
garsina jo darbus!
23 Kas jūroj plaukioja laivais,
kas verčiasi prekyba
plačiuose vandenyse,[b]
24 yra Jehovos darbus matę,
jo darbus įstabius
regėję gelmėse.[c]
25 Jam tarus žodį,
štai audra atūžia[d]
ir jūroje bangas šokdina.
26 Tada jie lig dangaus pakyla
ir į gelmes vėl sminga.
Nelaimei gresiant,
jų drąsa ištirpsta.
27 Jie svirduliuoja,
šlitinėja lyg girti
ir visas jų išmanymas
nueina niekais.[e]
28 Bet savo bėdoje
jie šaukiasi Jehovos,[f]
ir iš nelaimės jis vaduoja –
29 sutramdo audrą,
tada paliauja
jūros bangos šėlti.[g]
30 Jie džiaugiasi
nurimus jūrai,
ir jis juos atveda
į išsvajotą uostą.
31 Tegul Jehovai už jo meilę
ištikimąją dėkoja,
už darbus įstabius, kuriuos
jis daro dėl žmonių sūnų![h]
32 Teaukština jį
susirinkusi tauta,[i]
tešlovina seniūnai,
į tarybą susiėję!
33 Upes jis dykuma paverčia,
vandens versmes –
išdegusia žeme,[y]
34 derlingą kraštą –
dykviete druskinga[j]
už nedorybes tų,
kurie tame krašte gyvena.
35 Jis dykumą
paverčia ežerais,

107 PSALMĖ

a Ps 34:10
Iz 55:2
Lk 1:53

b Ps 106:43
Rd 3:42

c Kun 26:21

d Ps 68:6
Ps 146:7
Iz 49:8, 9
Iz 61:1

e Rd 3:22

f Iz 45:1, 2

g Jer 2:19

h Rd 3:39

i Ps 147:3

Antra skiltis

a Kun 7:12
Ps 50:14

b 2Me 9:21
Ez 27:9

c Pr 1:21
Ps 104:25

d Ps 135:7
Jer 10:13
Jon 1:4

e Jon 1:4, 13

f Jon 1:14

g Ps 65:7
Ps 89:9
Jon 1:15

h Ps 105:5

i Ps 111:1

y 1Ka 17:1, 7
Iz 42:15
Am 4:7

j Pr 13:10
Įst 29:22, 23

vandens šaltiniais –
sausą žemę[a]
36 ir alkanuosius
ten įkurdina,[b]
kad miestą
sau pasistatytų.[c]
37 Laukus jie sėja,
sodina vynuogynus[d]
ir gauna gerą derlių.[e]
38 Juos Dievas laimina,
ir jų labai gausėja.
Neleidžia jis,
kad bandos jų sunyktų.[f]
39 Bet jų ir vėl nedaug belieka,
pažemina juos priespauda,
nelaimė ir kančia.
40 Jis ant didžiūnų
panieką išlieja
ir paklaidina juos
dykynėje be kelio,[g]
41 tačiau vargšus nuo
priespaudos apsaugo*,[h]
gausias it kaimenes
padaro jų šeimas.
42 Matydami tai
džiaugiasi dorieji,[i]
o neteisiesiems
tenka užsičiaupti.[y]
43 Kas išmintingas,
visa tai dėmėsis,[j]
mąstys apie Jehovos
ištikimą meilę.[k]

Giesmė. Dovydo psalmė.

108 Mano širdis tvirta,
o Dieve!
Visa savo esybe*
tau giedosiu,
stygomis pritarsiu.[l]
2 Pabuskit, arfa, lyra![m]
Pažadinsiu aš aušrą
3 ir šlovinsiu tave,
Jehova, tautose,
tau gentyse giedosiu.

107:41 *Arba „pakelia aukštai“, t. y. padaro, kad jie būtų nepasiekiami.
108:1 *Pažod. „Savo šlove“.

107 PSALMĖ

a 2Ka 3:17
Iz 35:7
Iz 41:18

b Ps 146:7
Lk 1:53

c Ps 107:7

d Iz 65:21

e Apd 14:17

f Įst 7:13, 14

g Job 12:21, 24

h 1Sa 2:8

i Ps 58:10

y Iš 11:7
Ps 63:11

j Ps 64:9
Oz 14:9

k Ps 77:12
Ps 143:5
Jer 9:24

108 PSALMĖ

l Ps 57:7–11
Ps 104:33

m Ps 81:2

Antra skiltis

a Ps 36:5
Ps 103:11

b Ps 8:1
Ps 57:5, 11

c Ps 20:6
Ps 60:5

d Joz 17:7

e Pr 33:17
Ps 60:6–8

f Joz 13:8, 11

g Įst 33:17

h Pr 49:10

i 2Sa 8:2

y Sk 24:18
2Sa 8:14

j 2Sa 8:1

k Ps 60:9–12

l Įst 23:14

m Ps 18:6

n Ps 118:8
Ps 146:3, 4

o 1Sa 2:4
2Sa 22:40
Iz 40:29–31

p Ps 44:5

4 Juk didi ištikimoji
tavo meilė –
kaip aukštas dangus,[a]
ištikimybė tavo
siekia debesis.
5 Būk išaukštintas,
Dieve, virš dangaus,
šlovė tavoji virš
visos žemės tepakyla![b]
6 Išklausyk mane!
Savo dešine vaduok!
Tebūna tavo numylėtiniai
apsaugoti.[c]
7 Dievas savo šventume*
kalbėjo:
„Aš džiūgausiu! Aš duosiu
paveldėt Sichemą,[d]
Sukotų slėnį atmatuosiu![e]
8 Ir Gileadas,[f] ir Manasas
man priklauso,
Efraimas – šalmas*
mano galvai,[g]
Judas – manoji
valdovo lazda.[h]
9 Moabas – mano praustuvė,[i]
ant Edomo numesiu
savo sandalą,[y]
Filistijoje aidės
mano pergalės šūksniai.“[j]
10 Kas įves mane
į įtvirtintą miestą?
Kas atlydės į Edomą?[k]
11 Argi ne tu, mūsų Dieve,
nors mus ir atstūmei?
Argi ne tu, Dieve,
nors ir nebežygiuoji
su mūsų pulkais?[l]
12 Padėk mums bėdoje,[m]
nes tikėtis, kad žmogus
išgelbės, – tuščia.[n]
13 Su Dievu
mes būsim stiprūs,[o]
jis sumindžios
mūsų priešus.[p]

108:7 *Arba galbūt „šventovėje“.
108:8 *Pažod. „tvirtovė“.

Vadovui. Dovydo psalmė.

109 Dieve, mano šlove,[a]
netylėk!
2 Nedorėliai, klastūnai
prieš mane burnoja,
plaka melagingu liežuviu,[b]
3 apspitę beria
neapykantos žodžius,
visai be priežasties
mane užpuola.[c]
4 Į mano meilę
kaltinimais jie atsako,[d]
tačiau aš
nepaliauju melstis.
5 Už gera jie atlygina piktu,[e]
už meilę
neapykanta atmoka.[f]
6 Nedorą žmogų
atiduok nedorėliui,
testovi kaltintojas
jo dešinėje,
7 teisme jį tepasmerkia,
net jo malda tebūna
palaikyta nuodėme.[g]
8 Tebūna mąža jo dienų,[h]
jo pareigos*
kitam teatitenka.[i]
9 Telieka jo vaikai našlaičiais,
o jo žmona – našle.
10 Vaikai jo teklajoja
elgetaudami,
iš savo sugriautų namų
teeina maisto sau ieškoti.
11 Tepasiglemžia skolintojas
visa, ką jis turi,
jo turtą
svetimieji teišplėšia.
12 Te niekas neparodo
jam gerumo*,
našlaičių jo vaikų
tenepagaili.
13 Visi jo palikuoniai
tepražūva,[y]

109:8 *Arba „jam patikėta priežiūros tarnystė“. **109:12** *Arba „ištikimosios meilės“.

109 PSALMĖ

a Ps 33:1

b 2Sa 15:2, 3 Ps 31:18

c 2Sa 15:12 2Sa 16:5–7 Ps 69:4

d 2Sa 13:39

e Ps 35:11, 12 Ps 38:19, 20

f Ps 55:12–14

g Iz 1:15 Mch 3:4

h Ps 55:23 Mt 27:5

i Apd 1:16–20

y Ps 37:28

Antra skiltis

a 2Sa 3:28, 29 2Sa 21:1

b Ps 34:16

c Jok 2:13

d Ps 10:2

e 2Sa 16:11 2Sa 17:1, 2 Ps 37:32

f Ps 109:29

g 2Sa 17:23

h Ps 25:11 Ps 31:3

i Ps 36:7 Ps 69:16 Ps 86:5

y Ps 40:17

j Ps 102:4

jų vardas tepranyksta
su ateinančia karta.
14 Jo protėvių kaltės
tenepamiršta Jehova[a]
ir nuodėmė jo motinos
teneišdyla.
15 Te nuolat mena Jehova,
ką jie yra padarę,
ir žemėje teištrina
jų atminimą.[b]
16 Juk nesirūpino tasai
žmogus daryti gera*,[c]
persekiojo jis vargdienį,[d]
vargšą ir prislėgtaširdį,
kėsinosi jį nužudyti.[e]
17 Patiko svaidytis jam
prakeiksmais, todėl
ir pats prakeiktas buvo.
Kitų nelaimino, todėl ir pats
palaiminimo nesulaukė.
18 Jis apsivilko prakeiksmais
tarytum drabužiu,
jie lyg vanduo
į kūną sutekėjo,
įsiskverbė į kaulus
lyg aliejus.
19 Tegul tie prakeiksmai jį patį
lyg apsiaustas gaubs,[f]
tebus jie tartum juosta,
kuria jis nuolat juosi.
20 Taip mano kaltintojui
teatmoka Jehova[g]
ir tiems, kurie
man pikta linki.
21 Jehova, Visavaldi,
padėk man
dėlei savo vardo![h]
Vaduoki, nes gera
tava ištikimoji meilė.[i]
22 Juk aš bejėgis, vargšas,[y]
širdis man sužeista
krūtinėj.[j]
23 Nykstu aš kaip šešėlis,
šalin esu nublokštas
it skėrys.

109:16 *Arba „rodyti ištikimąją meilę“.

24 Nuo pasninko
man linksta keliai,
sulysęs aš, išsekęs.
25 Jiems pajuoka tapau,[a]
jie šaiposi* mane išvydę.[b]
26 Padėk, Jehova, mano Dieve!
Ištikimąja savo meile
gelbėk!
27 Težino jie,
kad tai tava ranka,
kad tu, Jehova, gelbsti.
28 Tu laiminki,
o jie tegu sau keikia
ir prieš mane pakilę
tebūnie sugėdinti,
o tavo tarnas tesidžiaugia.
29 Te mano kaltintojai
negarbe apsivelka,
lyg apsiaustu
teapsisiaučia gėda.[c]
30 Širdingai šlovinsiu Jehovą
savo lūpomis,
prieš susirinkusią
daugybę šlovinsiu,[d]
31 nes vargšo dešinėj jis stovi
ir gelbsti jį nuo pasmerkėjų.

Dovydo psalmė.

110 Jehova mano
Viešpačiui tarė:
„Sėskis mano dešinėje
ir palūkėk,[e]
kol padėsiu tavo priešus
lyg suolelį tau po kojų.“[f]
2 Ištiesdamas tavo galybės
skeptrą nuo Siono,
Jehova sakys:
„Viešpatauk
tarp savo priešų!“[g]
3 Tavo žmonės savanoriškai
ateis tą dieną, kai
pulkus į kovą telksi.
Lyg rasos lašeliai,
aušroje užgimę,
rinksis pas tave jaunuoliai,
pasipuošę šventumu.

109:25 *Pažod. „kraipo galvą“.

109 PSALMĖ

a Ps 31:11

b Ps 22:7
Mt 27:39

c Ps 35:26

d Ps 22:22

110 PSALMĖ

e Rom 8:34
Ef 1:20
Hbr 8:1
Hbr 12:2

f Mt 22:43, 44
Mk 12:36
Lk 20:42, 43
Apd 2:34, 35
1Ko 15:25
Hbr 1:3, 13
Hbr 10:12, 13

g Ps 2:8, 9
Ps 45:4, 5
Mt 28:18
Apr 6:2
Apr 12:5
Apr 19:11, 15

Antra skiltis

a Hbr 7:21, 28

b Pr 14:18
Hbr 5:5, 6
Hbr 6:19, 20
Hbr 7:3, 11

c Ps 16:8

d Ps 2:2
Rom 2:5
Apr 11:18
Apr 19:19

e Ps 79:6

f Jer 25:31–33

111 PSALMĖ

g Ps 68:4
Ps 113:1
Apr 19:1

h Ps 9:1

i Ps 98:1
Ps 139:14
Apr 15:3

y Ps 77:12
Ps 143:5

j Ps 103:17

k Įst 31:19
Joz 4:5–7

l Iš 34:6
Jok 5:11

4 Jehova prisiekė
ir minties nekeis*:
„Tu būsi kunigas
per amžius[a]
kaip Melchizedekas.“[b]
5 Jehova bus tavo dešinėj,[c]
savo rūstybės dieną
jis sutriuškins karalius,[d]
6 tautoms įvykdys teismą,[e]
nuklos lavonais kraštą,[f]
sutriuškins
plačių žemių* valdovą#.
7 Pakelėje jis*
iš upelio atsigers,
todėl laikys
aukštai iškėlęs galvą.

111 Šlovinkite Jahą!*[g]

א [alefas]

Šlovinsiu Jehovą
iš visos širdies[h]

ב [betas]

tarp susirinkusių draugėn
dorųjų.

ג [gimelis]

2 Darbai Jehovos įspūdingi.[i]

ד [daletas]

Visi, kurie darbais jo žavisi,
juos tyrinėja.[y]

ה [hė]

3 Ką daro jis,
yra šlovinga ir didinga,

ו [vavas]

o jo teisumas
tveria amžinai.[j]

ז [zainas]

4 Darbai jo neužmirštamai
nuostabūs.[k]

ח [chetas]

Koks atjautus* ir
gailestingas Jehova![l]

110:4 *Arba „ir nesigailės“. **110:6** *Arba „visos žemės“. #Pažod. „galvą“. **110:7** *T. y. „mano Viešpats“, minimas 1 eil. **111:1** *Arba „Aleliuja!“ Jahas – Jehovos vardo trumpinys. **111:4** *Arba „maloningas“.

ט [tetas]

5 Jis duoda maisto tiems,
kas pagarbiai jo bijo,[a]

י [jodas]

ir sandoros savosios
niekad nepamiršta.[b]

כ [kafas]

6 Darbais galingais
apsireiškia savo tautai –

ל [lamedas]

paveldą kitų tautų
jai atiduoda.[c]

מ [memas]

7 Tiesa ir teisingumas
yra jo rankų darbas.[d]

נ [nūnas]

Visi jo įsakai patikimi,[e]

ס [samechas]

8 patikimi* per amžius,
visada,

ע [ainas]

jų pamatas – tiesa,
teisumas.[f]

פ [pė]

9 Jis tautą savąją atpirko[g]

צ [cadė]

ir sandorą su ja sudarė
amžiams.

ק [kofas]

Šventas ir gerbtinas
yra jo vardas.[h]

ר [rešas]

10 Jehovos baimė –
išminties pradžia.[i]

ש [synas]

Kas vykdo jo įsakymus,
yra išties protingas.[y]

ת [tavas]

Šlovė jo tveria amžinai.

112 Šlovinkite Jahą!*[j]

א [alefas]

Laimingas tas, kas
pagarbiai Jehovos bijo,[k]

111:8 *Arba „tvirtai pagrįsti“. **112:1** *Arba „Aleliuja!“ Jahas – Jehovos vardo trumpinys.

111 PSALMĖ

a Ps 37:25
Mt 6:33

b Ps 89:34
Ps 105:8

c Ps 44:2
Ps 105:44

d Įst 32:4

e Ps 19:8
Iz 55:10, 11

f Ps 19:9

g Iš 15:13
Lk 1:68
Apr 7:10

h Ps 89:7
Iz 6:2, 3
Lk 1:49
Apr 4:8

i Job 28:28
Pat 1:7
Mok 12:13

y Įst 4:6
Joz 1:7, 8
1Ka 2:3
Ps 119:100
2Ti 3:14, 15

112 PSALMĖ

j Iš 15:2
Apr 19:1

k Ps 111:10

Antra skiltis

a Ps 1:1, 2
Ps 40:8

b Ps 25:12, 13
Ps 37:25, 26

c Ps 97:11
1Pt 2:9

d Lk 6:36
Ef 4:32

e Įst 15:7, 8
Ps 41:1
Pat 19:17
Lk 6:34, 35
Apd 20:35
Hbr 13:16

f Ps 15:5
Ps 125:1

g Neh 5:19
Pat 10:7

h Ps 27:1
Pat 3:25

i Ps 62:8
Iz 26:3

y Pat 28:1

j Ps 59:10

ב [betas]

kas jo įsakymais
gėrėte gėrisi.[a]

ג [gimelis]

2 Galingi žemėje bus
palikuoniai to žmogaus,

ד [daletas]

palaiminta bus giminė*
dorųjų.[b]

ה [hė]

3 Jo namuose –
gerovė, turtai,

ו [vavas]

ir jo teisumas
tveria amžiais.

ז [zainas]

4 Jis lyg šviesa doriesiems
šviečia tamsoje,[c]

ח [chetas]

jis atjautus*, jis
gailestingas[d] ir teisingas.

ט [tetas]

5 Kas dosniai* skolina,
tam klojasi gerai,[e]

י [jodas]

jis tvarko savo reikalus
teisingai.

כ [kafas]

6 Toksai žmogus neklups.[f]

ל [lamedas]

Ir bus teisusis
minimas per amžius.[g]

מ [memas]

7 Jis nebijos blogų žinių,[h]

נ [nūnas]

nes jo širdis tvirta,
pasitikinti Jehova.[i]

ס [samechas]

8 Širdis jo nepajudinama,
nieko jis nebijo.[y]

ע [ainas]

Galų gale jis pergalingai
žvelgs į savo priešus.[j]

112:2 *Pažod. „karta“. **112:4** *Arba „maloningas“. **112:5** *Arba „maloningai“.

פ [pė]

9 Dalijasi jis dosniai,
duoda vargšams[a]

צ [cadė]

ir jo teisumas
tveria amžiais.[b]

ק [kofas]

Galybė* jo iškils šlovingai.

ר [rešas]

10 Nedorėlis matydamas
tai apmaudaus

ש [šynas]

ir dantimis grieš,
kol sunyks.

ת [tavas]

Pražus visi nedorėlių
troškimai.[c]

113 Šlovinkite Jahą!*
Jūs, kurie tarnaujate
Jehovai, šlovinkite,
šlovinkit Jehovos vardą!
2 Tebus šlovė
Jehovos vardui
dabar ir amžinai![d]
3 Tešlovina Jehovos vardą
nuo rytų lig vakarų![e]
4 Jehova aukštai iškilęs
virš visų tautų,[f]
ir jo šlovė –
aukščiau už dangų.[g]
5 Tad kas prilygs Jehovai,
mūsų Dievui,[h]
kuris aukštybėse gyvena*?
6 Jis lenkiasi į dangų
ir į žemę pažiūrėti,[i]
7 iš dulkių pakelia varguolį,
iš pelenų krūvos*
ištraukia vargšą[y]
8 ir pasodina prie didžiūnų,
savos tautos didžiūnų.
9 Vaikų jis duoda
nevaisingajai,
laiminga motina ji tampa.[a]
Šlovinkite Jahą!

114 Kai Izraelis
išėjo iš Egipto,[b]
Jokūbo namai –
iš svetimkalbės tautos,
2 Judas tapo jo šventove,
Izraelis – jo valda.[c]
3 Jūra tai pamačiusi
pabėgo,[d]
Jordanas pasuko atgal.[e]
4 Kalnai lyg avinėliai
šokinėjo,[f]
straksėjo kalvos
lyg ėriukai.
5 Kogi tu pabėgai, jūra?[g]
Ko, Jordane,
pasukai atgal?[h]
6 Kodėl, kalnai,
lyg avinėliai šokinėjot?
Kodėl straksėjot, kalvos,
lyg ėriukai?
7 Drebėki, žeme,
Viešpaties akivaizdoje,
akivaizdoj Jokūbo Dievo![i]
8 Juk jis paverčia uolą ežeru
ir titnagą –
vandens versme.[y]

115 Ne mus, Jehova,
ne mus,
o savąjį vardą pašlovink[j]
ištikimosios savo meilės
ir ištikimybės dėlei,[k]
2 kad tautos nesakytų:
„Kurgi tas jų Dievas?“[l]
3 Mūsų Dievas danguose,
jis daro,
kas tik jam patinka.
4 O jų stabai tėra
sidabras, auksas,
žmogaus rankų darbas.[m]
5 Jie turi burną,
bet nekalba,[n]
akis – bet nemato,
6 turi ausis, bet negirdi,
nosį – bet neužuodžia,

112:9 *Pažod. „Ragas“. **113:1** *Arba „Aleliuja!“ Jahas – Jehovos vardo trumpinys. **113:5** *Arba „sėdi soste“. **113:7** *Arba galbūt „iš šiukšlyno“.

112 PSALMĖ

a Įst 15:11
Pat 11:24
Pat 19:17
b Įst 24:12, 13
2Ko 9:9
Hbr 6:10
c Pat 11:7

113 PSALMĖ

d 1Me 16:36
1Me 29:10
Ps 106:48
e Ps 72:19
Ps 86:9
Iz 59:19
Mal 1:11
f Ps 97:9
Ps 99:2
g 1Ka 8:27
h Iš 15:11
i Ps 18:35
Ps 138:6
Iz 57:15
Iz 66:2
y 1Sa 2:7

Antra skiltis

a 1Sa 2:5
Iz 54:1

114 PSALMĖ

b Iš 12:41
c Iš 6:7
Iš 19:6
Įst 32:9
d Iš 14:21
e Joz 3:16
f Iš 19:18
Ts 5:4
g Iš 15:8
h Joz 4:23
i 1Me 16:29, 30
y Iš 17:6
Sk 20:11
Įst 8:14, 15
Ps 107:35

115 PSALMĖ

j Iz 48:11
Jn 12:28
k Ps 138:2
l Iš 32:12
Sk 14:15, 16
Įst 32:26, 27
Ps 79:10
m Ps 135:15–18
Iz 40:19
Iz 46:6
Jer 10:3, 4
Jer 10:8, 9
Apd 19:26
1Ko 10:19
n Hab 2:19

7 turi rankas,
bet negali lytėti,
kojas – bet nevaikšto,[a]
iš jų gerklės
nesklinda balsas.[b]
8 Ir tie, kurie juos daro,
taps tokie,[c]
visi, kurie stabais pasitiki.[d]
9 O Izraeli,
pasitikėki Jehova![e]
Jis jūsų pagalba ir skydas.[f]
10 Aarono namai,[g]
pasitikėkite Jehova!
Jis jūsų pagalba ir skydas.
11 Kas tik Jehovos bijote,
pasitikėkite Jehova![h]
Jis jūsų pagalba ir skydas.[i]
12 Jehova mus atsimena,
jis mus palaimins.
Jis palaimins
Izraelio namus,[y]
palaimins Aarono namus.
13 Jehova palaimins tuos,
kurie jo bijo, –
ir mažą, ir didelį.
14 Jehova jus pagausins,
jus ir jūsų vaikus.[i]
15 Telaimina jus Jehova,[k]
dangaus ir žemės Kūrėjas.[l]
16 Dangus yra Jehovos,[m]
o žemę jis atidavė
žmonių sūnums.[n]
17 Ne mirusieji Jahą šlovina,[o]
ne tie, kurie nužengę
į tylos buveinę.[p]
18 Jahą šlovinsime mes,
šlovinsime dabar ir amžinai.
Šlovinkite Jahą!*

116 Myliu Jehovą,
nes jis mano balsą
ir mano maldavimus girdi.[r]
2 Jis ausį prie manęs
palenkia,[s]
todėl jo šauksiuosi,
kol gyvas būsiu.
3 Mirties virvės
mane pančiojo,
kapas laikė
savo gniaužtuose*,[a]
sielvartas ir širdgėla
kamavo.[b]
4 Jehovos vardo
aš šaukiausi:[c]
„Jehova, išvaduok mane!“
5 Jehova atjautus*
ir teisingas,[d]
mūsų Dievas
yra gailestingas.[e]
6 Jehova saugo tuos,
kas neprityrę.[f]
Buvau visai bejėgis,
ir jis mane pakėlė.
7 Nusiramink, manoji siela,
nes Jehova man geras.
8 Dieve, tu nuo mirties
mane išgelbėjai,
mano akis – nuo ašarų,
neleidai mano kojai
klupti,[g]
9 ir aš dar vaikščiosiu
krašte gyvųjų,
akivaizdoj Jehovos.
10 Aš tikėjau, todėl kalbėjau,[h]
nors buvau labai suvargęs.
11 Išgąsčio pagautas aš tariau:
„Žmogus yra melagis!“[i]
12 Kuo atsilyginsiu Jehovai
už visa gera, ką dėl manęs
yra padaręs?
13 Išgelbėjimo taurę imsiu,
Jehovos vardo šauksiuosi.
14 Jehovai duotus įžadus
tesėsiu
visos tautos akivaizdoje.[y]
15 Skaudi* Jehovai
mirtis jo ištikimųjų.[j]

115:18 *Arba „Aleliuja!“ Jahas – Jehovos vardo trumpinys.

115 PSALMĖ
a 1Sa 5:3; Iz 46:7
b Hab 2:18
c Iz 44:9
d Ps 97:7
e Pat 3:5
f Įst 33:29; Ps 33:20
g Iš 28:1
h Pat 16:20
i Ps 84:11
y Pr 12:2
j Pr 13:16
k Ps 3:8
l Ps 96:5
m Iz 66:1
n Pr 1:28; Ps 37:29; Iz 45:18; Apd 17:26
o Ps 6:5; Mok 9:5
p Ps 31:17

116 PSALMĖ
r Ps 18:6
s Ps 34:15

Antra skiltis
a Iz 38:10
b Ps 18:4; Ps 38:6
c Ps 34:6; Rom 10:13
d Įst 32:4
e Iš 34:6; Neh 9:17; Dan 9:9
f Ps 19:7
g Ps 56:13; Ps 94:18
h 2Ko 4:13
i Rom 3:4
y Ps 22:25; Jon 2:9
j 1Sa 25:29; Job 1:12; Ps 91:14; Zch 2:8; 2Pt 2:9

116:3 *Pažod. „Šeolo suspaudimai mane surado“. **116:5** *Arba „maloningas“. **116:15** *Pažod. „Brangi“.

16 Maldauju, Jehova,
juk aš – tavo tarnas.
Esu tavo tarnas,
tavo vergės sūnus.
Juk tu išlaisvinai mane
iš pančių.[a]
17 Padėkos auką
Jehovai aukosiu,[b]
šauksiuosi jo vardo.
18 Jehovai duotus įžadus
tesėsiu[c]
visos tautos akivaizdoje,[d]
19 Jehovos Namų kiemuose,[e]
tavo, Jeruzale, viduryje.
Šlovinkite Jahą!*[f]

117 Šlovinkit Jehovą,
visos tautos,[g]
aukštinkit jį, visos gentys,[h]
2 nes jo didi ištikimoji meilė
lydi mus,[i]
Jehovos ištikimybė[y]
amžina.[j]
Šlovinkite Jahą!*[k]

118 Dėkokite Jehovai,
nes jis geras,[l]
nes jo ištikimoji meilė
amžina.
2 Izraelis tesako:
„Jo ištikimoji meilė amžina.“
3 Aarono namai tesako:
„Jo ištikimoji meilė amžina.“
4 Kas tik Jehovos bijo, tesako:
„Jo ištikimoji meilė amžina.“
5 Nelaimėje šaukiausi Jaho*,
ir Jahas mane išklausė –
išvedė į saugią# vietą.[m]
6 Jehova su manimi,
aš nebijosiu.[n]
Ką gali padaryti
man žmogus?[o]
7 Jehova su manimi,
jis – mano padėjėjas*.[p]

116:19; **117:2** *Arba „Aleliuja!“ Jahas – Jehovos vardo trumpinys. **118:5** *Jehovos vardo trumpinys. #Arba „erdvią“. **118:7** *Arba galbūt „kaip ir mano padėjėjai“.

116 PSALMĖ

a Ps 107:14
b Kun 7:12
Ps 50:23
c Ps 22:25
Ps 76:11
d Ps 116:14
e Ps 96:8
f Apr 19:1

117 PSALMĖ

g Apr 7:9, 10
h Rom 15:11
i Rd 3:22
y Ps 25:10
Ps 91:4
j Ps 100:5
k Ps 111:1

118 PSALMĖ

l Mt 19:17
m Ps 18:19
n Ps 27:1
o Iz 51:12
Rom 8:31
Hbr 13:6
p Mt 26:52, 53

Antra skiltis

a Ps 54:7
b Ps 40:4
Ps 146:3, 4
Jer 17:5
c Ez 29:6, 7
d 2Me 20:15, 17
e 2Me 14:11
f Iš 15:2
Ps 18:2
Iz 12:2
g Ps 89:13
Iz 63:12
h Iš 15:6
Iz 40:26
i Ps 6:5
Ps 71:17
y Ps 66:10
Ps 94:12
j Ps 16:10
k Iz 26:2
Apr 22:14

Aš matysiu,
kaip pralaimi tie,
kurie manęs nekenčia.[a]
8 Geriau glaustis
prie Jehovos
negu pasitikėti žmonėmis.[b]
9 Geriau glaustis
prie Jehovos
negu pasitikėt didžiūnais.[c]
10 Mane apstojo visos tautos,
bet aš Jehovos vardu
nuo jų atsigyniau.[d]
11 Mane apstojo,
iš visų pusių apstojo,
bet aš Jehovos vardu
nuo jų atsigyniau.
12 Mane lyg bitės jos apspito,
bet supleškėjo greitai
kaip erškėčiai.
Aš Jehovos vardu
nuo jų atsigyniau.[e]
13 Mane stumte stūmė,
kad parpulčiau,
bet Jehova man padėjo.
14 Jahas – mano prieglobstis,
mano stiprybė.
Jis mane išgelbėjo.[f]
15 Džiaugsmo ir pergalės*
šūksniai
girdėti teisiųjų palapinėse.
Jehovos dešinė
galingus darbus daro.[g]
16 Jehovos dešinė
aukštai iškelta,
Jehovos dešinė
galingus darbus daro.[h]
17 Ne mirsiu, o gyvensiu aš,
kad Jaho darbus
apsakyčiau.[i]
18 Jahas drausmino
mane griežtai,[y]
bet mirčiai neatidavė.[j]
19 Teisumo vartus
man atverkit[k] –
pro juos įženges
Jahą šlovinsiu.

118:15 *Arba „išgelbėjimo“.

20 Tai Jehovos vartai,
pro juos teisieji žengia.[a]
21 Šlovinsiu tave,
nes išklausei,[b]
nes mane išgelbėjai.
22 Akmuo, kurį statytojai
atmetė,
tapo kertiniu akmeniu*.[c]
23 Tai Jehovos padaryta,[d]
tai nuostabus reginys.[e]
24 Ši diena – nuo Jehovos,
tad džiaugsimės
ir džiūgausime.
25 Jehova, meldžiame:
pagelbėk mums*!
Jehova, meldžiame:
suteik mums pergalę!
26 Palaimintas, kas
Jehovos vardu ateina![f]
Iš Jehovos Namų
jus laiminame.
27 Jehova yra Dievas,
jis siunčia mums šviesą.[g]
Šventės eisenoj su šakomis rankose ženkit[h]
iki aukuro ragų.[i]
28 Tu mano Dievas,
aš šlovinsiu tave,
aukštinsiu tave,
manasis Dieve![y]
29 Dėkokite Jehovai,[j]
nes jis geras,
nes jo ištikimoji meilė
amžina.[k]

א [alefas]

119 Laimingi tie,
kas renkasi
dorumo* kelią
ir kas įstatymu
Jehovos vadovaujasi![l]
2 Laimingi,
kas jo priminimų paiso[m]
ir ieško jo visa širdim![n]

118 PSALMĖ

a Ps 24:3, 4

b Ps 116:1

c Iz 28:16
Lk 20:17
Apd 4:11
1Ko 3:11
Ef 2:19, 20
1Pt 2:4–7

d Apd 5:31

e Mk 12:10, 11

f Mt 21:7–9
Mt 23:39
Mk 11:7–10
Lk 19:37, 38

g Ps 18:28
1Pt 2:9

h Kun 23:34
Ps 42:4

i Iš 27:2

y Iš 15:2
Iz 25:1

j Ps 50:23

k Ezr 3:11
Ps 118:1

119 PSALMĖ

l 2Ka 20:3
Jok 1:25

m Ps 19:7

n 2Me 31:20, 21

Antra skiltis

a Iz 38:3

b Įst 5:33
Jer 7:23
Jok 2:10

c Ps 51:10

d Ps 119:80

e Pat 6:20, 22

f Ps 25:5

g Ps 112:1

h Ps 19:13
Ps 37:31

i Jer 15:16

y Ps 19:8, 10
Ps 119:72

j Ps 119:93
Ps 119:100

k Ps 25:10

3 Tokie nedaro neteisybės,
jie žengia jo keliais.[a]
4 Tu, Dieve, įsakus davei,
juos reikia vykdyt
rūpestingai.[b]
5 O kaip aš noriu
būti tvirtas,[c]
kad tavo nuostatams
nenusižengčiau
6 ir kad netektų
raust iš gėdos[d]
įsakymus tavuosius
prisiminus!
7 Aš šlovinsiu tave
dora širdim,
teisingus tavo sprendimus
pažinęs,
8 ir tavo nuostatų laikysiuos.
Tik niekad nepalik manęs!

ב [betas]

9 O kaip jaunuoliui
išlaikyti savo taką tyrą?
Tebūna jis budrus,
teklauso tavo žodžio.[e]
10 Visa širdim
tavęs aš ieškau,
neleiski nuo įsakymų
tavųjų man nuklysti.[f]
11 Širdy aš saugau
tavo priesakus,[g]
kad tau nenusidėčiau.[h]
12 Tad būk pašlovintas,
Jehova,
ir savo nuostatų
mane pamokyk.
13 Lūpos mano garsina
visus tavo paskelbtus
sprendimus.
14 Džiaugiuosi
tavo priminimais[i]
labiau nei
visokiausiais turtais.[y]
15 Apie tavuosius įsakus
mąstysiu*[j]
ir tavo taką nuolatos
turėsiu prieš akis.[k]

118:22 *Pažod. „kertės galva“. **118:25** *Arba „išgelbėk mus“. **119:1** *Arba „ištikimybės“. Žr. žodynėlyje „ištikimybė Dievui“.

119:15 *Arba „Tyrinėsiu tavo įsakus“.

16 Gėrėsiuos tavo įstatais
ir tavo žodžio nepamiršiu.[a]

ג [gimelis]

17 Būki maloningas
savo tarnui!
Tada gyvensiu ir
laikysiuos tavo žodžio.[b]
18 Atverki man akis,
kad aiškiai pamatyčiau,
kiek nuostabių dalykų
glūdi tavame įstatyme.
19 Esu aš svetimas
šiame krašte.[c]
Neslėpk įsakymų savųjų
nuo manęs.
20 Be perstojo kamuojas
mano siela
laukdama tavų sprendimų.
21 Tu įžūliuosius sudraudi,
tuos prakeiktuosius,
nuo įsakymų kurie
yra nuklydę.[d]
22 Vaduok mane nuo
paniekos ir nuo užgaulių,
juk paisau tavo priminimų.
23 Net kai didžiūnai susirinkę
pikta rezga prieš mane,
apie tavuosius nuostatus
galvoja tavo tarnas.
24 Džiaugiuosi
tavo priminimais,[e]
jie – mano patarėjai.[f]

ד [daletas]

25 Guliu bejėgis dulkėse.[g]
Tad atgaivink mane,
kaip pažadėjai![h]
26 Išpasakojau tau
savus kelius –
mane tu išklausei.
Pamokyk savo nuostatų,[i]
27 atverk man prasmę*
savo įsakų
ir apie tavo darbus
įstabius mąstysiu#.[y]

119 PSALMĖ

a Jok 1:23–25

b Iz 38:20

c 1Me 29:15

d Įst 28:15

e Ps 119:14
Ps 119:168

f Įst 17:18–20
Ps 119:105
2Ti 3:16, 17

g Ps 22:15

h Ps 119:154
Ps 143:11

i Ps 86:11

y Ps 145:5

Antra skiltis

a Ps 141:4
Pat 30:8

b Joz 24:15

c Ps 19:7

d Ps 25:20
Ps 119:80

e Iz 48:17
Jn 6:45
Jok 1:5

f Ps 119:112

g Ps 23:3

h Lk 12:15
1Ti 6:10
Hbr 13:5

i Sk 15:39
Pat 4:25
Pat 23:4, 5

28 Iš sielvarto
užmigti negaliu.
Sustiprink mane,
kaip pažadėjai.
29 Jei krypčiau į apgaulės
kelią, sustabdyk mane,[a]
būk maloningas man ir
mokyk savojo įstatymo.
30 Ištikimybės kelią
aš pasirinkau.[b]
Sprendimai tavo,
suprantu, yra teisingi.
31 Aš tavo priminimų
įsitvėriau.[c]
Jehova, teneteks
man nusivilti*![d]
32 Tavo įsakymų keliu
aš bėgsiu,
nes mano širdžiai leidi
juos gerai suprasti*.

ה [hė]

33 Išmokyki mane, Jehova,[e]
eiti tavo nuostatų keliu,
ir juo aš eisiu iki galo.[f]
34 Paprotinki mane,
kad aš įstatymo
laikyčiausi,
kad jam visa širdim
paklusčiau.
35 Vesk mane
savo įsakymų taku,[g]
nes man keliauti juo
patinka.
36 Ir mano širdį taip palenk,
kad į priminimus
įsiklausyčiau
ir neieškočiau
sau naudos.[h]
37 Nugręžk mano akis
nuo to, kas tuščia,[i]
keliu savuoju veski,
kad gyvenčiau.

119:27 *Pažod. „kelią“. #Arba „ir tavo darbus įstabius aš tyrinėsiu“.

119:31 *Arba „patirti gėdos“. **119:32** *Arba galbūt „nes mano širdžiai suteiki pasitikėjimo“. Pažod. „nes prapleti mano širdį“.

38 Tesėk, ką savo tarnui pažadėjai,
kad žmonės jaustų tau pagarbią baimę.*
39 Pašalink gėdą nuo manęs – aš jos bijausi, –
nes geri yra tavi sprendimai.[a]
40 Kaip aš ilgiuosi tavo įsakų!
Tad atgaivink mane savuoju teisumu.

ו [vavas]

41 Parodyk man, Jehova, ištikimą meilę[b]
ir gelbėki mane, kaip pažadėjai.[c]
42 Tada turėsiu ką šaipūnui atsakyti,
nes pasikliauju tavo žodžiais.
43 Neleiski, kad tiesa nuo mano lūpų pasitrauktų,
juk viltis aš dedu į tavo sprendimus.
44 Tavo įstatymo laikysiuosi aš visada,
per amžių amžius,[d]
45 ir vaikščiosiu ten, kur saugu*,[e]
nes tavo įsakus aš tyrinėju.
46 Karaliams pasakosiu nesigėdydamas[f]
apie tavus priminimus.
47 Tavais įsakymais gėriuosi,
jie man brangūs.[g]
48 Į tuos įsakymus, man tokius brangius,[h]
kelsiu aš rankas,
apie tavuosius nuostatus mąstysiu*.[i]

119:38 *Arba galbūt „Tesėki savo tarnui, ką pažadėjai bijantiems tavęs“. **119:45** *Arba „erdvu“. **119:48** *Arba „tyrinėsiu tavo nuostatus“.

119 PSALMĖ

a Ps 19:9 Ps 119:75

b Ps 51:1 Ps 90:14

c Ps 119:76

d Ps 119:33

e Ps 118:5

f Rom 1:16

g Job 23:12 Ps 119:174 Rom 7:22

h Ps 119:127

i Ps 119:23 Ps 119:71

Antra skiltis

a Ps 94:19 Rom 15:4

b Ps 119:157

c Sk 16:5 Įst 1:35, 36 Įst 4:3

d Rom 15:4

e Ps 119:158 Ps 139:21 Pat 28:4

f Ps 63:6 Iz 26:9

g Ps 16:5

h Iš 19:8

i Ps 51:17

y Ps 57:1

j Ps 119:101 Ef 5:15

k 2Me 29:1, 3

l 1Sa 26:8, 9 2Me 29:1, 2

m Ps 42:8

ז [zainas]

49 Atminki savo tarnui duotą žodį,
kuriuo man suteikei vilties.
50 Tai man paguoda varguose,[a]
nes tavo žodžiai atgaivina.
51 Piktai mane išjuokia įžūlieji,
tačiau nuo tavojo įstatymo nenukrypstu.[b]
52 Prisimenu senuosius tavo sprendimus,[c] Jehova,
ir jais aš pasiguodžiu.[d]
53 Užsidegu pykčiu matydamas nedorėlius,
kurie įstatymą paniekina.[e]
54 Ir kur tik apsistoju,
apie tavuosius nuostatus aš giesmes giedu.
55 Menu net naktį tavo vardą, o Jehova,[f]
ir vykdau tavąjį įstatymą.
56 Taip visados darau,
nes tavo įsakų laikausi.

ח [chetas]

57 Jehova – manasis paveldas.[g]
Klausyti tavo žodžių pažadėjau.[h]
58 Iš visos širdies tavęs maldauju:[i]
kaip ir žadėjai, būk man maloningas![y]
59 Aš apmąsčiau savo kelius
ir sugrįžau prie tavo priminimų.[j]
60 Skubu aš, nedelsiu
tavo įsakymams paklusti.[k]
61 Nors pančiai nedorų žmonių mane apraizgė,
tavo įstatymo nepamirštu.[l]
62 Vidurnaktį keliuosi tau dėkoti[m]
už tavo teisius sprendimus.

63 Aš draugas visų,
kas pagarbiai tavęs bijo,
kas tavo įsakų klauso.[a]
64 O Jehova, žemė kupina
ištikimosios tavo
meilės.[b]
Savo nuostatų
mane pamokyk.

ד [tetas]

65 Buvai, Jehova,
savo tarnui geras,
kaip ir pažadėjai.
66 Suteik man nuovokos
ir duok išmanymo,[c]
nes tavo įsakais
aš pasikliauju.
67 Klaidžiojau*,
kol neprispaudė vargas,
o dabar aš paklūstu
taviesiems žodžiams.[d]
68 Esi tu geras,[e] ir
gera yra visa, ką darai.
Savo nuostatų
mane pamokyk.[f]
69 Drabsto ant manęs melus
įžūlūs žmonės,
bet aš visa širdim
tavųjų įsakų laikausi.
70 Jų širdis atbukus
ir aptukus,[g]
o aš tavo įstatymu
gėriuosi.[h]
71 Gerai, kad teko
man pavargti,[i]
nes taip tavųjų
nuostatų išmokau.
72 Įstatymas, kurį paskelbei,
yra man geras,[y]
už tūkstančius auksinių
ir sidabrinių
jis vertesnis.[j]

י [jodas]

73 Tu savo rankomis
mane sukūrei, nulipdei,
tad duok išmanymo,
kad perprasčiau
tavus įsakymus.[a]
74 Dievobaimingieji džiaugiasi mane regėdami,
nes aš į žodį tavąjį
sudėjau viltis.[b]
75 Žinau, Jehova, kad
sprendimai tavo teisūs,[c]
tu ištikimas, – todėl
ir drausmini mane.[d]
76 Meldžiu, paguosk mane
savo ištikimąja meile,[e]
kaip ir esi savajam
tarnui pažadėjęs.
77 Pasigailėk manęs,
ir aš gyvensiu,[f]
juk aš tavo įstatymu
gėriuosi.[g]
78 Teužsitraukia įžūlieji gėdą
už tai, kad nepelnytai*
mane engia.
O aš mąstysiu
apie tavo įsakus.#[h]
79 Tegrįžta pas mane visi,
kas bijosi tavęs
ir kas priminimus
tavuosius žino.
80 Aš tavo nuostatų
laikysiuosi visa širdim,[i]
tada neteks man gėdytis.[y]

כ [kafas]

81 Kaip trokštu, kad ateitų
man išgelbėjimas
nuo tavęs![j]
Juk aš į žodį tavąjį
sudėjau viltis.
82 Tavųjų pažadų
belaukdamos
pailso mano akys.[k]
„Kada mane paguosi?“ –
klausiu.[l]
83 Esu lyg vynmaišis,
nuo dūmų perdžiūvęs,
bet tavo nuostatų
nepamirštu.[m]

119 PSALMĖ

a Pat 13:20

b Ps 33:5
Ps 104:13

c 1Ka 3:9
Ps 94:10
Dan 2:21
Fil 1:9

d Ps 119:11

e Ps 86:5
Mk 10:18

f Iz 48:17

g Iz 6:10

h Ps 40:8
Rom 7:22

i 1Ko 11:32
Hbr 12:9–11

y Įst 17:18, 19

j Ps 19:7, 10
Pat 3:13–15

Antra skiltis

a 1Me 22:12
Job 32:8

b Ps 119:147

c Ps 119:160

d Įst 32:4
Hbr 12:11

e Iš 34:6
Ps 86:5

f Ps 51:1
Ps 103:13
Ps 119:116
Dan 9:18
Lk 1:50

g Rom 7:22

h Ps 119:45

i 1Ka 8:58

y Ps 119:5, 6
1Jn 2:28

j Mch 7:7

k Ps 69:3

l Ps 86:17
Ps 102:2

m Ps 119:61
Ps 119:176

119:67 *Arba „Netyčiom vis nusidėdavau“.

119:78 *Arba galbūt „savo melais“. #Arba „O aš tavo įsakus tyrinėsiu“.

84 Kiek dienų dar
tavo tarnas lauks?
Kada gi mano
persekiotojus nubausi?[a]
85 Duobes man kasa įžūlieji,
kurie įstatymo tavo
nepaiso.
86 Visi tavo įsakymai
patikimi.
Padėk! Mane tie žmonės
persekioja nepelnytai.[b]
87 Manęs jie žemėje
vos nepražudė,
bet tavo įsakų
aš neapleidau.
88 Dėlei ištikimosios savo
meilės atgaivink mane,
ir priminimais,
tavo ištartais,
aš vadovausiuos.

ל [lamedas]

89 Jehova, tavo žodis
gyvuoja danguje
per amžius,[c]
90 ištikimybė tavo tveria
per kartų kartas.[d]
Žemę tu įtvirtinai –
ji tebestovi.[e]
91 Viša* pasilieka ligi šiol,
kaip tu esi nusprendęs,
nes visa tau tarnauja.
92 Jei tavo įstatymu
nebūčiau gėrėjęsis,
būčiau pražuvęs
savo varguose.[f]
93 Tavųjų įsakų
aš niekad nepamiršiu,
nes jais mane atgaivinai.[g]
94 Esu aš tavo – gelbėk,[h]
juk tavo įsakus aš tyrinėju.[i]
95 Nedorėliai mane
ketina pražudyti,
bet į priminimus
tavuosius aš įsiklausau.
96 Visa, kas tobula,
yra ribota, – įsitikinau, –
bet tavo įsakymas
ribų neturi*.

מ [memas]

97 Kaip branginu
tavo įstatymą![a]
Ištisą dieną
apie jį mąstau*.[b]
98 Tavo įsakymas
padaro mane
už priešus gudresnį,[c]
nes jis visada su manim.
99 Aš išmanau daugiau
už savo mokytojus,[d]
nes apie tavo priminimus
mąstau*.
100 Už senolius
esu aš protingesnis,
nes vykdau tavo įsakus.
101 Į nedorumo taką
kojos nekeliu,[e]
idant galėčiau
žodžio tavojo laikytis,
102 ir nuo tavų sprendimų
nesitraukiu,
nes tu – manasis
mokytojas.
103 Kokie saldūs tavo žodžiai
mano gomuriui,
už medų mano burnai
saldesni![f]
104 Tavo įsakai
mane paprotina,[g]
tad klystkelių
aš nekenčiu.[h]

נ [nūnas]

105 Tavo žodis – žibintas
mano žingsniams
ir šviesa mano takui.[i]
106 Darysiu, ką prisiekiau, –
paklusiu tavo teisiems
sprendimams.
107 Esu labai suvargęs.[y]
Jehova, atgaivink mane,
kaip pažadėjai![j]

119 PSALMĖ

a Ps 7:6
Apr 6:9, 10

b Ps 142:6

c Ps 89:2
Ps 119:152

d Įst 7:9

e Ps 104:5
Mok 1:4

f Pat 6:23
Mt 4:4

g Kun 18:5
Įst 30:16
Jn 6:63
Rom 10:5

h Ps 86:2
Iz 41:10

i Ps 119:15

Antra skiltis

a Ps 40:8

b Ps 1:2

c Ps 19:7
Pat 2:6
Pat 10:8

d Mt 11:25
Lk 2:46, 47

e Ps 18:23
Ps 119:59

f Ps 19:7, 10
Pat 24:13, 14

g Ps 119:100

h Ps 97:10
Ps 101:3
Pat 8:13
Pat 13:5
Rom 12:9

i Ps 43:3
Pat 6:23
Iz 51:4
Rom 15:4
2Ti 3:16, 17
2Pt 1:19

y Ps 34:19

j Ps 119:88
Ps 143:11

119:91 *T. y. visi Dievo kūriniai.

119:96 *Pažod. „labai platus“. **119:97** *Arba „jį tyrinėju“. **119:99** *Arba „nes tavo priminimus tyrinėju“.

108 Priimki, o Jehova,
geros valios auką,
mano gyriaus auką,[a]
ir pamokyki
savų sprendimų.[b]
109 Pavojus nuolat gresia
mano gyvasčiai,
bet tavojo įstatymo
nepamirštu.[c]
110 Nedorėliai
žabangus spendžia,
bet aš nuo tavo įsakų
nenukrypstu.[d]
111 Tavieji priminimai – mano
paveldas per amžius,
jie džiaugsmas
mano širdžiai.[e]
112 Aš pasiryžęs
tavo nuostatų laikytis
visados, iki pat galo.

ב [samechas]

113 Pasidalijusios širdies*
žmonių nepakenčiu,[f]
bet branginu
tavo įstatymą.[g]
114 Tu – mano priedanga
ir skydas,[h]
nes aš į žodį tavąjį
sudėjau viltis.[i]
115 Palikite mane ramybėje,
piktadariai,[y]
ir leiskit vykdyti man
Dievo savojo įsakymus.
116 Kaip pažadėjai,
stiprinki mane,[j]
ir aš gyvensiu.
Neduoki
mano vilčiai žlugti.*[k]
117 Palaikyk mane,
ir būsiu aš išgelbėtas.[l]
O tavo nuostatų jau nie-
kad neišleisiu iš akių.[m]
118 Nuo tų, kas tavo nuostatus
palieka, tu nusigręži,[n]

119:113 *Arba „Abejingų“. **119:116** *Arba „Neduok man dėl savo vilties apsigėdinti“.

119 PSALMĖ

a Ps 50:23 Oz 14:2 Hbr 13:15

b Įst 33:10 Iz 48:17

c Ps 119:61

d Ps 119:87

e Ps 19:8 Ps 119:129 Jer 15:16

f 1Ka 18:21 Apr 3:16

g Ps 40:8 Ps 119:97

h Ps 32:7 Ps 91:2

i Ps 130:5

y Ps 26:5

j Iz 41:10

k Ps 25:2 Rom 10:11

l Iz 41:13

m Joz 1:8 Ps 119:48

n 1Me 28:9 Ps 95:10

Antra skiltis

a Pat 2:22 Pat 25:4, 5 Ez 22:18

b Ps 69:3 Ps 143:7

c Ps 119:81

d Ps 69:16

e Ps 143:10

f Ps 119:34 2Ti 2:7 Jok 1:5

g Ps 9:19 Jer 18:23

h Ps 19:9, 10 Ps 119:72 Pat 3:13, 14

i Ps 19:8

y Ps 119:104

nes jie melagiai, apgavikai.
119 Nedorėlius pašalini iš že-
mės lyg bevertį šlaką,[a]
tad branginu
tavus priminimus.
120 Iš baimės prieš tave
man kūnas dreba,
pagarbią baimę įkvepia
tavi sprendimai.

ג [ainas]

121 Darau aš,
kas teisinga ir teisu.
Neatiduok manęs
engėjams!
122 Laiduok gerovę
savo tarnui,
tegul manęs
neengia įžūlieji.
123 Pailso mano akys laukda-
mos, kada išgelbėsi,[b]
kada tesėsi
savo teisų pažadą.[c]
124 Parodyk savo tarnui
ištikimą meilę,[d]
savųjų nuostatų
mane pamokyk.[e]
125 Aš – tavo tarnas,
tad mane paprotink,[f]
kad perprasčiau
tavus priminimus.
126 Jehovai jau
atėjo metas veikti.[g]
Juk žmonės
laužo tavąjį įstatymą.
127 Todėl įsakymus
tavuosius branginu
labiau už auksą,
už gryniausią auksą.[h]
128 Todėl visus tavus
pamokymus*
laikau teisingais[i]
ir klystkelių aš nekenčiu.[y]

ד [pė]

129 Nuostabūs tavo
priminimai,
užtat į juos įsiklausau.

119:128 *Arba „įsakus“.

130 Apšviečia tavo žodžių
aiškinimas,[a]
neprityrusius paprotina.[b]
131 Pravėręs lūpas dūsauju,
tavų įsakymų ilgiuosi.[c]
132 Atsigręžk
ir pagailėk manęs,[d]
juk taip esi nusprendęs
elgtis su visais, kurie
brangina tavo vardą.[e]
133 Saugiai vesk mane,*
kaip pažadėjai.
Te nedorybė
man neviešpataus.[f]
134 Vaduok* mane
iš tų engėjų,
ir aš tavųjų įsakų
klausysiu.
135 Nušvisk* savajam tarnui
maloningu veidu[g]
ir savo nuostatų
mane pamokyk.
136 Mano akys ašaromis srūva,
nes žmonės tavojo
įstatymo nepaiso.[h]

צ [cadė]

137 Jehova, tu esi teisus,[i]
teisingi tavo nutarimai,[y]
138 ir visa, ką mums primeni,
yra teisu ir patikima.
139 Uolumas mane graužia,[j]
nes tavus žodžius
pamiršo mano priešai.
140 Tavasis žodis
ugnimi išgrynintas,[k]
ir tavo tarnas jį brangina.[l]
141 Menkas
ir paniekintas esu,[m]
bet tavo įsakų nepamirštu.
142 Teisumas tavo –
amžinas teisumas,[n]
tavo įstatymas – tiesa.[o]
143 Nors sielvartauju
ir kenčiu,

119:133 *Arba „Padaryk tvirtą mano žingsnį“. **119:134** *Pažod. „Atpirk“. **119:135** *Arba „Nusišypsok“.

119 PSALMĖ

a Ps 119:105
Pat 6:23
2Ko 4:6
2Pt 1:19

b Ps 19:7
Pat 1:1, 4
2Ti 3:15

c Ps 42:1
1Pt 2:2

d 1Sa 1:10, 11
2Sa 16:11, 12
Iz 38:9, 20

e Hbr 6:10

f Ps 19:13
Rom 6:12

g Sk 6:25
Ps 4:6

h Ez 9:4
2Pt 2:7, 8

i Įst 32:4

y Apr 16:5, 7

j 2Ka 10:16
Ps 69:9
Jn 2:17

k Ps 12:6
Ps 119:160

l Ps 119:97

m Ps 22:6, 7

n Ps 36:6

o Iš 34:6
Ps 119:160
Jn 17:17

Antra skiltis

a Ps 119:34

b Ps 5:3
Ps 88:13
Mk 1:35

c Ps 63:6
Lk 6:12

d Ps 51:1
Iz 63:7

e Įst 4:7
Ps 46:1
Ps 145:18

f Ps 19:9
Jn 17:17

g Ps 119:144
Mok 3:14

h Ps 9:13

tavais įsakymais
gėrėtis nesiliauju.
144 Per amžius teisūs
tavo priminimai.
Protinki mane,[a]
ir aš gyvensiu.

ק [kofas]

145 Iš visos širdies šaukiuosi –
išklausyk, Jehova!
Tavo nuostatams paklusiu.
146 Gelbėk, kai tavęs
šaukiuosi!
Paisysiu tavųjų
priminimų.
147 Keliuosi dar prieš aušrą
ir meldžiu pagalbos,[b]
nes į tavo žodžius
dedu savo viltis.
148 Vidury nakties
akis atmerkiu,
kad apie tavo žodį
pamąstyčiau*.[c]
149 Dėl ištikimosios
savo meilės
išgirski mano balsą![d]
Jehova, sergėk
mano gyvastį,
juk tu esi teisingas!
150 Tie, kas elgiasi begėdiškai,
į mane jau taikosi.
Nuo tavojo įstatymo
jie atitolę.
151 Bet tu esi šalia manęs,
Jehova,[e]
ir visi tavi įsakymai –
tiesa.[f]
152 Nuo seno žinomi man
tavo priminimai,
tu juos davei,
kad pasiliktų amžiams.[g]

ר [rešas]

153 Pažvelki, kaip kamuojuosi,
ir išvaduok mane,[h]
juk tavojo įstatymo
nepamirštu.

119:148 *Arba „kad tavo žodį patyrinėčiau“.

154 Mane užstok,* vaduok[a]
ir sergėk mano gyvastį,
kaip pažadėjai.
155 Nedorėliai
išgelbėjimo nematys,
nes tavo nuostatų
netyrinėja.[b]
156 Gailestingumas
tavo didis, o Jehova![c]
Sergėk mano gyvastį,
juk tu teisingas.
157 Persekiotojų ir priešų
daug turiu,[d]
bet nuo tavo priminimų
nenusisukau.
158 Žmonės neištikimi
yra man bjaurūs,
nes tavo žodžių
jie nepaiso.[e]
159 Žiūrėk, kaip tavo įsakus
aš branginu!
Jehova, dėl ištikimosios
savo meilės sergėk
mano gyvastį![f]
160 Žodžio tavojo
šerdis – tiesa,[g]
visi tavi sprendimai teisūs,
jie per amžius tveria.

ש [synas arba šynas]

161 Be priežasties mane
didžiūnai persekioja,[h]
tačiau tik tavo žodžių
bijosi mana širdis.[i]
162 Džiaugiuosi tavo žodžiais[y]
lyg dideliu grobiu.
163 Melu bjauriuosi,
jo neapkenčiu,[j]
o tavąjį įstatymą
aš branginu.[k]
164 Septyniskart per dieną
šlovinu tave,
nes tavi sprendimai teisūs.
165 Didi ramybė lydi tuos,
kas tavąjį įstatymą
brangina,[l]
jie niekada neklups*.
166 Išgelbėjimo laukiu
iš tavęs, Jehova,
įsakymams taviesiems
paklūstu.
167 Aš paisau tavo priminimų,
labai juos branginu.[a]
168 Tavaisiais įsakais
ir priminimais
vadovaujuosi,
nes tu gerai matai
visus mano kelius.[b]

ת [tavas]

169 Mano pagalbos šauksmas
tave, Jehova, tepasiekia.[c]
Savo žodžiu
mane paprotink.[d]
170 Tepasiekia tave
mano maldavimai.
Gelbėk, kaip ir pažadėjai!
171 Tesilieja gyrius tau
iš mano lūpų[e]
už tai, kad mokai
savo nuostatų.
172 Mano liežuvis
teapgieda tavo žodį,[f]
nes visi tavo įsakymai
teisingi.
173 Tava ranka tebūna
pasiruošus man padėti,[g]
juk tavo įsakų klausyti
pasiryžau.[h]
174 Kaip trokštu, kad ateitų
man išgelbėjimas
nuo tavęs, Jehova!
Tavo įstatymu gėriuosi.[i]
175 Leisk man gyventi,
kad šlovinčiau tave.[y]
Tavo sprendimai
man tebus pagalba.
176 Klajoju lyg paklydusi avis.[j]
Suraski savo tarną,
juk aš nepamiršau
įsakymų tavųjų.[k]

119:154 *Arba „Gink mano bylą“.

119:165 *Arba „jiems nėra suklupimo akmens“.

119 PSALMĖ

a 1Sa 24:15
Ps 43:1

b 2Ka 17:15, 18
Ps 73:27
Pat 15:29

c 1Me 21:13
Ps 86:15
Iz 55:7
2Ko 1:3
Jok 5:11

d Ps 25:19

e Ps 139:21

f Ps 119:40, 88
Rd 3:22

g 2Sa 7:28
Ps 12:6
Jn 17:17

h Ps 119:23

i 2Ka 22:19

y Jer 15:16

j Ps 101:7
Ps 119:29, 104

k Ps 1:2

l Ps 1:2, 3
Pat 3:1, 2
Iz 32:17
Iz 48:18

Antra skiltis

a Ps 1:2
Ps 40:8
Rom 7:22

b Ps 139:3
Pat 5:21
Pat 15:11
Hbr 4:13

c Ps 18:6

d 1Me 22:12
Pat 2:3, 5

e Ps 63:5
Ps 71:17
Ps 145:7

f Ps 40:9

g Ps 60:5

h Įst 30:19
Joz 24:15, 22

i Ps 1:2

y Ps 9:13, 14
Iz 38:19

j Ps 95:7
Lk 15:4
1Pt 2:25

k Mok 12:13

Įkalnės giesmė.*

120 Nelaimėje šaukiaus Jehovos,[a]
ir jis mane išklausė.[b]
2 Jehova, gelbėki
nuo melagingų lūpų,
nuo klastingo liežuvio!
3 Ką tau Dievas padarys,
klastingasis liežuvi,
kaip tave nubaus?[c]
4 Aštriomis galiūnų
strėlėmis,[d]
kaitriomis medžio
anglimis.[e]
5 Vargas man, kad tenka
glaustis Mešeche,[f]
gyventi tarp
Kedaro[g] palapinių!
6 Jau per ilgai aš gyvenu
su tais, kurie taikos
nekenčia.[h]
7 Siekiu taikos,
bet kad ir ką sakyčiau,
jie nori karo.

Įkalnės giesmė.

121 Aš pakeliu akis
į kalnus.[i]
Iš kur ateis pagalba?
2 Pagalba man ateina
iš Jehovos[y] –
to, kuris dangų
ir žemę sukūrė.
3 Tavo kojai
jis neleis paslysti,[j]
tavo sargas neužsnūs.
4 Izraelio sargas
neužsnūs ir neužmigs.[k]
5 Jehova yra tavasis sargas,
Jehova – paūksmė[l]
tavo dešinėj.[m]
6 Nepakenks tau dieną saulė,[n]
nė mėnulis naktį.[o]
7 Nuo visų piktybių
sergės Jehova,[p]
jis sergės tavo gyvastį.[r]

120:0 *Žr. žodynėlį.

120 PSALMĖ
a Ps 18:6
b Ps 50:15
Jon 2:1, 2
c Pat 12:22
d Ps 7:13
e Ps 140:10
f Pr 10:2
g Jer 49:28
h Ps 57:4

121 PSALMĖ
i Ps 125:2
y Ps 46:1
Iz 41:13
Jer 20:11
Hbr 13:6
j Ps 91:11, 12
Pat 3:26
k Iz 27:3
Iz 40:28
l Ps 91:1
Iz 25:4
m Ps 16:8
Ps 109:31
n Iz 49:10
Apr 7:16
o Ps 91:5, 6
p Ps 91:10
Pat 12:21
r Ps 97:10
Ps 145:20

Antra skiltis

122 PSALMĖ
a 2Sa 6:15
Ps 27:4
Ps 42:4
Ps 84:10
b 2Me 6:6
Ps 84:7
Ps 100:4
c 2Sa 5:9
d Iš 23:17
Įst 12:5, 6
e Įst 17:8, 9
2Me 19:8
f 2Sa 7:16
1Ka 10:18
1Me 29:23
g Ps 51:18
h 1Me 29:3
Ps 26:8
Ps 69:9

123 PSALMĖ
i Ps 25:15
Ps 121:1
y Ps 119:82
Ps 130:6
j Rd 3:25
Mch 7:7

8 Sergės Jehova tave,
kad ir ką darytum,*
sergės jis dabar ir amžinai.

Įkalnės giesmė. Dovydo.

122 Apsidžiaugiau,
kai man pasakė:
„Eime į Jehovos Namus!“[a]
2 Ir štai mūsų kojos jau stovi
tavo, Jeruzale, vartuose.[b]
3 Jeruzalė – ištisas miestas,
glaudžiai sustatytas.[c]
4 Į ją kopia giminės,
giminės Jaho* tautos, –
kopia šlovinti
Jehovos vardo,
kaip Izraeliui prisakyta#.[d]
5 Čia stovi teismo sostai,[e]
sostai Dovydo namų.[f]
6 Melskite Jeruzalei taikos*![g]
Kas tave# myli, bus saugus.
7 Taika teviešpataus
ant tavo pylimų*,
saugumas – tavo tvirtovėse.
8 Dėl savo brolių
ir bičiulių tarsiu:
„Teviešpatauja
tavyje taika!“
9 Dėl Jehovos,
mūsų Dievo, Namų[h]
melsiu tau gerovės.

Įkalnės giesmė.

123 Keliu akis į tave[i] –
į tave, kuris sėdi
dangaus soste.
2 Kaip tarnų akys žvelgia
į šeimininko ranką
ir tarnaitės akys –
į ranką šeimininkės,
taip mūsų akys žvelgia
į Jehovą, mūsų Dievą,[y]
laukdamos iš jo malonės.[j]

121:8 *Pažod. „tave išeinantį ir įeinantį“. **122:4** *Jehovos vardo trumpinys. #Arba „primenama“. **122:6** *Arba „ramybės“, „gerovės“. #T. y. Jeruzalę. **122:7** *Arba „mūrų“.

3 Būk maloningas, o Jehova,
būk mums maloningas,
nes paniekos
jau esam sotūs.[a]
4 Sotūs esame
išpuikėlių patyčių
ir įžūliųjų paniekos.

Įkalnės giesmė. Dovydo.

124 „Jeigu Jehova nebūtų
buvęs su mumis,[b] –
tesako Izraelis, –
2 jei Jehova nebūtų
buvęs su mumis,[c]
tai priešai, kurie pakilo
mūsų pulti,[d]
3 kurie degė dideliu pykčiu,[e]
būtų gyvus mus prariję.[f]
4 Vandenys tada
mus būtų nusinešę,
srovė užliejusi,[g]
5 šėlstantys vandenys
mus būtų paskandinę.
6 Tebūnie šlovė Jehovai,
kad mūsų neatidavė
kaip grobio
priešams į nasrus!
7 Mes – lyg tas paukštis,
iš pinklių paukštgaudžio
ištrūkęs.[h]
Pinklės sutraukytos,
mes išvaduoti![i]
8 Pagalba mums ateina nuo
to, kurio vardas Jehova,[y]
nuo dangaus ir žemės
Kūrėjo.“

Įkalnės giesmė.

125 Tie, kas Jehova
pasitiki,[j]
yra lyg Siono kalnas,
kurio niekas nepajudins,
kuris stovi per amžius.[k]
2 Kaip kalnai apsupę saugo
Jeruzalę,[l]
taip Jehova apsupęs saugo
savo tautą[m]
dabar ir amžinai.

123 PSALMĖ

a Neh 4:4
Ps 44:13

124 PSALMĖ

b Ps 46:7
Rom 8:31
Hbr 13:6
c Ps 54:4
Ps 118:6
d Ps 3:1
Ps 22:16
e Ps 56:1
f Ps 27:2
g Ps 18:4
h 1Sa 23:26–28
2Sa 17:21, 22
i Ps 25:15
Ps 91:3
y Pat 18:10

125 PSALMĖ

j Jer 17:7
k 1Ka 8:12, 13
Ps 48:2
Ps 132:13, 14
l 1Ka 11:7
Apd 1:12
m Ps 34:7
Iz 31:5
Zch 2:4, 5

Antra skiltis

a Iz 14:5
b Mok 7:7
c Ps 51:18
d Ps 36:10
Ps 73:1
e 1Me 10:13
Ps 53:5
Iz 59:8

126 PSALMĖ

f Ezr 1:2, 3
Ps 85:1
g Ezr 3:11
Ps 106:47
Iz 49:13
Jer 31:12
h Joz 2:9, 10
Neh 6:15, 16
i Ezr 7:27, 28
Iz 11:11
y Ps 30:5
Iz 61:1–3
j Iz 9:3

127 PSALMĖ

k Pat 3:6
Pat 10:22
Pat 16:3
l Iz 27:3

3 Nedorybės skeptras
nepasiliks teisiesiems
skirtame krašte,[a]
kad teisieji
į pikta nepalinktų*.[b]
4 Gera daryk, Jehova,
geriesiems[c] –
žmonėms doros širdies.[d]
5 O tuos, kas pasuka
kreivais keliais,
Jehova pašalins kartu
su darančiais pikta.[e]
Tebūnie ramybė Izraeliui!

Įkalnės giesmė.

126 Kai Jehova parvedė
Siono tremtinius,[f]
mes buvom lyg sapne.
2 Tuomet mūsų burna
buvo pilna juoko,
mūsų liežuvis
netvėrė džiaugsmu.[g]
Tuomet tautose
buvo kalbama:
„Jehova padarė jiems
didžių dalykų!“[h]
3 Jehova didžių dalykų
mums padarė,[i]
todėl mes pertekę
džiaugsmu.
4 Parveski mūsų tremtinius,
Jehova,
kaip į Negebą*
grąžini vandens srautus!
5 Kas su ašaromis sėja,
tas su džiaugsmu pjaus.
6 Kas išeina verkdamas,
sėklos maišu nešinas,
tas sugrįš džiūgaudamas,[y]
nešinas pėdais.[j]

Įkalnės giesmė. Saliamono.

127 Jei Jehova
namų nestato,
veltui pluša statytojai.[k]
Jei Jehova nesaugo miesto,[l]

125:3 *Arba „netiestų rankų“. **126:4** *Arba „į sausvages pietuose“.

veltui budi sargas.
2 Veltui keliatės anksti
ir dirbate lig vėlumos,
veltui vargstate
dėl duonos.
Juk savo mylimuosius
jis aprūpina
ir duoda ramų miegą.[a]
3 Štai vaikai* yra
Jehovos dovana,[b]
įsčių vaisius –
atlygis nuo jo.[c]
4 Kaip strėlės kario rankoj
yra jaunystėj gimę sūnūs.[d]
5 Laimingas tas žmogus,
kurio pilna strėlinė![e]
Neteks jam gėdytis,
nes miesto vartuose
su priešais kalbės
jo sūnūs.

Įkalnės giesmė.

128 Laimingas tas,
kas pagarbiai
Jehovos bijo,[f]
kas eina jo keliais![g]
2 Tu maitinsiesi
iš savo rankų triūso,
laimingas būsi,
visko pertekęs.[h]
3 Tavo žmona bus
lyg vaisingas vynmedis
namų gilumoje,[i]
sūnūs – lyg alyvmedžio
atžalos aplink tavo stalą.
4 Štai kaip bus
palaimintas žmogus,
kuris Jehovos bijo.[y]
5 Nuo Siono tave
laimins Jehova.
O kad visą gyvenimą
regėtum klestinčią
Jeruzalę,[j]
6 kad matytumei
vaikų vaikus!
Tebūnie ramybė Izraeliui!

127:3 * Pažod. „sūnūs“.

127 PSALMĖ

a Ps 3:5
Mok 5:12
b Pr 33:4, 5
Pr 48:3, 4
1Sa 2:21
c Pr 41:51, 52
Kun 26:9
Job 42:12, 13
Ps 128:3
d Pat 17:6
e Pat 50:23

128 PSALMĖ

f Ps 112:1
Hbr 5:7
g Ps 119:1
Mch 6:8
h Mok 5:18
Iz 65:22
i Iš 23:26
Ps 127:3
y Ps 127:4, 5
j Ps 122:6
Iz 33:20

Antra skiltis

129 PSALMĖ

a Iš 5:6, 9
b Rd 1:3
c Ps 118:13
Ps 125:3
d Ps 66:12
Iz 51:23
e Ezr 9:15
Neh 9:33
f Ps 124:7
g Neh 4:4
Neh 6:15, 16
Est 6:13
Est 9:5
Ps 137:7
Zch 12:3

130 PSALMĖ

h Rd 3:55
Jon 2:1, 2
i Ps 38:4
Ps 103:14
Ps 143:1, 2
Iz 55:7
Dan 9:18
Rom 3:20
Tit 3:5
y Iš 34:6, 7
Ps 25:11
j Jer 33:8, 9
k Mch 7:7
l Ps 119:147

Įkalnės giesmė.

129 „Puolė jie mane
nuo pat jaunystės,[a] –
tesako Izraelis, –
2 nuo pat jaunystės
puolė jie mane,[b]
tačiau nenugalėjo.[c]
3 Arė man artojai nugarą,[d]
ilgas jie vagas išvarė.“
4 Jehova yra teisus,[e]
todėl nedorėlių virves
jis nukapojo.[f]
5 Susigėdę trauksis tie,
kas nekentė Siono.[g]
6 Jie – lyg ant stogo
želianti žolė,
kuri sudžiūsta
dar neišrauta.
7 Tokios per maža
net pjovėjo saujai,
pėdų rišėjas
neturėtų ko apglėbti.
8 Praeiviai nesakys:
„Telaimina jus Jehova!
Jus laiminam
vardu Jehovos!“

Įkalnės giesmė.

130 Šaukiuos tavęs,
Jehova, iš gelmės.[h]
2 Išgirsk, Jehova, mano balsą,
mano maldavimų
teklauso tavo ausys!
3 Jei vien į prasikaltimus
žiūrėtum, Jahai*,
kas tada atsilaikytų,
o Jehova?[i]
4 Bet tu kaltes atleidi,[y]
kad žmonės
pagarbiai tavęs bijotų.[j]
5 Savo viltis dedu į Jehovą,
į jį manoji siela deda viltis,
jo žodžio laukiu.
6 Jehovos aš laukiu[k]
labiau, negu ryto laukia
sargai,[l]

130:3 * Jehovos vardo trumpinys.

labiau, nei sargai
laukia ryto.
7 Tegu Jehovos
laukia Izraelis,
nes myli Jehova ištikimai[a]
ir turi galią mus atpirkti.
8 Izraelį jis atpirks
iš visų jo nuodėmių.

Įkalnės giesmė. Dovydo.

131 Jehova, mano širdis
nėra išdidi,
akys nežvelgia iš aukšto.[b]
Nesivaikau sau
didelių dalykų,[c]
to, ko pasiekti negaliu.
2 Savo sielą nuraminau
ir nutildžiau,[d]
esu kaip nujunkytas vaikas
ant motinos kelių.
Ramus esu
kaip nujunkytas vaikas.
3 Izraelis tegu deda viltis
į Jehovą[e]
dabar ir amžinai.

Įkalnės giesmė.

132 Atminki, o Jehova,
Dovydą
ir jo visus vargus![f]
2 Jehovai jis prisiekė,
Jokūbo Galingajam
pasižadėjo:[g]
3 „Į savo palapinę,
į namus,[h] nežengsiu,
į savo patalą, į lovą,
nesigulsiu,
4 savo akims
miegot neduosiu,
neleisiu snaust akių vokams,
5 kol Jehovai
vietos nesurasiu,
buveinės
Jokūbo Galingajam.“[i]
6 Štai apie ją*
girdėjome Efratoje,[y]
miškingame krašte
ją radome.[a]
7 Eime į jo buveinę,[b]
nusilenkim priešais jo
pakojį.[c]
8 Pakilk, Jehova, ir į vietą
savo atilsio užženk[d] –
tu ir tavoji
galybės Skrynia![e]
9 Teapsivelka
tavo kunigai teisumu,
tavo ištikimieji tedžiūgauja.
10 Dėlei savo tarno Dovydo
neatstumki savo pateptojo![f]
11 Jehova prisiekė Dovydui
ir minties nekeis:
„Į tavo sostą pasodinsiu
tavo palikuonį.[g]
12 Jei tavo sūnūs
mano sandoros laikysis
ir paisys mano priminimų,[h]
tai ir jų sūnūs tavo soste
sėdės per amžius.“[i]
13 Mat Jehova
Sioną išsirinko,[y]
jame gyvent panoro.[j]
14 „Šita bus mano
atilsio vieta per amžius,
aš čia gyvensiu[k] –
toks mano noras.
15 Jį laiminte palaiminsiu,
aprūpinsiu gėrybėmis,
jo vargšams duonos
duosiu valgyt iki soties.[l]
16 Jo kunigus išgelbėjimu
aš apvilksiu[m]
ir jo ištikimieji džiūgaus.[n]
17 Ten Dovydo galybę*
išauginsiu.
Juk žiburį esu paruošęs
savo pateptajam.[o]
18 Jo priešus
aš apvilksiu gėda,
o ant jo galvos
švytės vainikas.“[p]

130 PSALMĖ

a Ps 86:5

131 PSALMĖ

b Ps 78:70
Ps 138:6
c 1Sa 18:23
d 1Sa 30:6
Ps 62:1
Iz 30:15
Rd 3:26
e Ps 130:7
Mch 7:7

132 PSALMĖ

f 1Sa 20:1
g 2Sa 7:2, 3
h 2Sa 5:11
i 2Sa 7:2
1Ka 8:17
1Me 15:3, 12
Apd 7:45, 46
y 1Sa 17:12

Antra skiltis

a 1Sa 7:1
1Me 13:6
b Ps 43:3
c 1Me 28:2
Ps 5:7
d Sk 10:35
2Sa 6:17
e 2Me 6:41, 42
f 1Ka 15:4
2Ka 19:34
g 1Ka 8:25
Ps 89:3, 4
Ps 89:20, 36
Iz 9:7
Jer 33:20, 21
Mt 9:27
Lk 1:69
Apd 2:30, 31
Apd 13:22, 23
h 1Me 29:19
i 2Sa 7:12, 16
1Me 17:11, 12
Ps 89:20, 29
y Ps 48:2, 3
Ps 78:68
Hbr 12:22
j Ps 87:2
k Ps 46:5
Iz 24:23
l Ps 22:26
Ps 147:12, 14
m Ps 149:4
n Ps 132:8, 9
o 1Ka 11:36
1Ka 15:4
2Me 21:7
p Ps 2:6
Ps 72:8
Iz 9:6
Apr 11:15

132:6 *Tikriausiai turima omenyje Sandoros skrynia.

132:17 *Pažod. „ragą“.

Įkalnės giesmė. Dovydo.

133 Pažvelkite! Kaip gera
ir kaip malonu,
kai broliai
vienybėje gyvena![a]
2 Tai lyg brangus aliejus,
kurį išlieja ant galvos,[b]
kuris per barzdą teka,
per barzdą Aaronui,[c]
ir nuteka jam
ant apykaklės.
3 Tai tarsi Hermono[d] rasa,
krintanti ant Siono kalnų.[e]
Ten Jehova
palaiminimą teikia –
amžiną gyvenimą.

Įkalnės giesmė.

134 Šlovinkit Jehovą,
visi Jehovos tarnai,[f]
visi, kas per naktis
Jehovos Namuose
tarnaujat![g]
2 Šventume* kelkite rankas[h]
ir šlovinkit Jehovą!
3 Jehova, dangaus
ir žemės Kūrėjas,
telaimina tave iš Siono!

135 Šlovinkite Jahą!*
Šlovinkit
Jehovos vardą,
šlovinkit, tarnai Jehovos,[i]
2 visi, kas tik tarnaujat
Jehovos Namuose,
mūsų Dievo Namų
kiemuose![y]
3 Šlovinkite Jahą,
nes geras Jehova,[j]
giedokite jo vardui,
nes jis mielas!
4 Juk Jahas
išsirinko sau Jokūbą,
Izraelį – kaip brangų turtą*.[k]

134:2 *Arba galbūt „Šventovėje“.
135:1 *Arba „Aleliuja!“ Jahas – Jehovos vardo trumpinys. **135:4** *Arba „ypatingą nuosavybę“.

133 PSALMĖ
a Pr 13:8; Jn 13:35; Kol 3:14; Hbr 13:1
b Pat 27:9
c Iš 29:4, 7
d Įst 3:8, 9; 1Me 5:23
e Ps 125:2

134 PSALMĖ
f Apr 19:5
g 1Me 9:33; 1Me 23:27, 30; Lk 2:37; Apr 7:15
h Ps 28:2; Ps 141:2

135 PSALMĖ
i Ps 113:1; Apr 19:5
y Ps 96:8; Ps 116:19
j Ps 119:68; Mt 19:17
k Iš 19:5; Įst 7:6

Antra skiltis
a Įst 10:17; Ps 97:9
b Ps 115:3; Iz 46:10
c Iš 14:21; Sk 11:31; Jer 10:13; Jer 51:16; Jon 1:4
d Iš 12:12, 29
e Iš 7:20; Iš 8:6, 17; Iš 9:6, 10; Iš 9:23; Iš 10:12, 21
f Ps 136:15
g Ps 44:2
h Joz 12:7, 8
i Sk 21:23, 24
y Sk 21:33–35
j Joz 11:23
k Iš 3:15; Ps 102:12
l Iš 14:31
m Įst 32:36
n Ps 115:4–8; Iz 46:6; Apd 17:29; 1Ko 10:19
o Hab 2:19

5 Žinau, kad didis yra Jehova,
mūsų Viešpats
už visus dievus viršesnis.[a]
6 Danguje ir žemėje,
jūrose ir visose gilybėse
daro Jehova,
kas jam patinka.[b]
7 Atgena jis debesis*
nuo žemės pakraščių,
žaibus su lietumi atsiunčia,#
iš savo sandėlių
paleidžia vėją.[c]
8 Jis Egipte žmonių
pirmagimius pražudė
ir gyvulių pirmadėlius,[d]
9 ženklų padarė tavyje,
Egipto žeme, ir stebuklų,[e]
kai baudė faraoną
su visais tarnais.[f]
10 Jis daug tautų išguldė,[g]
galingus karalius nukovė[h] –
11 amoritų karalių Sihoną,[i]
Bašano karalių Ogą,[y]
sutriuškino visas
Kanaano karalystes.
12 Tą kraštą jis atidavė
kaip paveldą,
kaip paveldą atidavė jį
Izraeliui, savo tautai.[j]
13 Jehova, tavo vardas
amžiais pasilieka,
tava garbė,* Jehova, –
per kartų kartas.[k]
14 Juk savo tautą
Jehova apgins,[l]
savo tarnų pasigailės.[m]
15 Tautų stabai tėra
sidabras, auksas,
žmogaus rankų darbas.[n]
16 Jie turi burną,
bet nekalba,[o]
akis – bet nemato,

135:7 *Arba „rūką“. #Arba galbūt „lietui atveria vandentakius“. **135:13** *Arba „tavo vardas“. Pažod. „tavo atminimas“.

17 turi ausis, bet negirdi,
nėra alsavimo jų burnoje.[a]
18 Ir tie, kurie juos daro,
taps tokie,[b]
visi, kurie
stabais pasitiki.[c]
19 Izraelio namai,
šlovinkit Jehovą!
Aarono namai,
šlovinkit Jehovą!
20 Levio namai,
šlovinkit Jehovą![d]
Kas tik Jehovos bijote,
šlovinkit Jehovą!
21 Sione tebūna
šlovinamas Jehova[e] –
tas, kuris
Jeruzalėj gyvena![f]
Šlovinkite Jahą![g]

136 Dėkokite Jehovai,
nes jis geras,[h]
nes jo ištikimoji meilė
amžina.[i]
2 Dėkokite dievų Dievui,[y]
nes jo ištikimoji meilė
amžina.
3 Dėkokite viešpačių
Viešpačiui,
nes jo ištikimoji meilė
amžina.
4 Jis vienintelis
didžių stebuklų daro,[j]
nes jo ištikimoji meilė
amžina.[k]
5 Su išmone
jisai sukūrė dangų,[l]
nes jo ištikimoji meilė
amžina.
6 Žemę išskleidė
ant vandenų,[m]
nes jo ištikimoji meilė
amžina.
7 Didžiuosius šviesulius
padarė,[n]
nes jo ištikimoji meilė
amžina.

135 PSALMĖ

a Jer 10:14

b Iz 44:9

c Ps 97:7

d Įst 10:8

e Ps 48:1
Ps 132:13

f Jer 3:17

g Apr 19:6

136 PSALMĖ

h Lk 18:19

i 2Me 7:3
2Me 20:21
Ps 106:1
Ps 107:1

y Ps 97:9
Dan 2:47

j Iš 15:11
Apr 15:3

k Ps 103:17

l Job 38:36
Pat 3:19, 20

m Pr 1:9
Ps 24:1, 2

n Pr 1:14

Antra skiltis

a Pr 1:16
Jer 31:35

b Ps 8:3

c Iš 12:29

d Iš 12:51

e Iš 13:14

f Iš 14:21

g Iš 14:29

h Iš 14:27, 28

i Iš 13:18
Iš 15:22

y Joz 12:7, 8

j Sk 21:21–24

8 Dienai valdyti
padarė saulę,[a]
nes jo ištikimoji meilė
amžina,
9 mėnulį ir žvaigždes –
valdyti nakčiai,[b]
nes jo ištikimoji meilė
amžina.
10 Jis egiptiečių
pirmagimius išguldė,[c]
nes jo ištikimoji meilė
amžina,
11 ir Izraelį iš jų žemės
išvedė,[d]
nes jo ištikimoji meilė
amžina.
12 Išvedė savo iškelta
galinga ranka,[e]
nes jo ištikimoji meilė
amžina.
13 Raudonąją jūrą
jis perskyrė,[f]
nes jo ištikimoji meilė
amžina,
14 ir Izraelį pervedė per ją,[g]
nes jo ištikimoji meilė
amžina.
15 Nubloškė į Raudonąją jūrą
faraoną su visais pulkais,[h]
nes jo ištikimoji meilė
amžina.
16 Savo tautą
per dykumą vedė,[i]
nes jo ištikimoji meilė
amžina.
17 Jis didžius karalius
sutriuškino,[y]
nes jo ištikimoji meilė
amžina.
18 Galingus karalius nukovė,
nes jo ištikimoji meilė
amžina.
19 Pražudė amoritų
karalių Sihoną,[j]
nes jo ištikimoji meilė
amžina.

20 Pražudė ir
Bašano karalių Ogą,[a]
nes jo ištikimoji meilė
amžina.
21 Jų kraštą atidavė
kaip paveldą,[b]
nes jo ištikimoji meilė
amžina.
22 Paveldą davė
savo tarnui Izraeliui,
nes jo ištikimoji meilė
amžina.
23 Kai kentėm priespaudą,
jis mus atsiminė,[c]
nes jo ištikimoji meilė
amžina.[d]
24 Iš priešų mus vadavo,[e]
nes jo ištikimoji meilė
amžina.
25 Jis duoda maisto viskam,
kas gyva,[f]
nes jo ištikimoji meilė
amžina.
26 Dėkokite dangaus Dievui,
nes jo ištikimoji meilė
amžina.

137 Prie Babilono upių[g]
mes sėdėjome
ir verkėme
Sioną prisiminę.[h]
2 Savo lyras tenai
ant tuopų pakabinom.[i]
3 Mūsų trėmėjai
liepė mums giedot,[y]
šaipūnai tie
užsigeidė linksmybių:
„Pagiedokit mums
kurią Siono giesmę!“
4 Kaip galim žemėj svetimoj
giedot Jehovos giesmę?
5 Jei tave, Jeruzale,
pamirščiau,
tegu pamiršta
mano dešinė, ką geba*![j]

137:5 *Arba galbūt „tegu mano dešinė padžiūsta“.

136 PSALMĖ
a Sk 21:33–35
b Sk 32:33
c Įst 32:36
d Neh 9:32
e Ts 3:9
Ts 6:9
f Ps 145:15
Ps 147:9

137 PSALMĖ
g Jer 51:13
Ez 3:15
Dan 10:4
h Dan 9:2, 3
i Iz 24:8
y Ps 123:4
j Neh 2:3
Ps 84:2
Ps 102:13, 14
Iz 62:1
Jer 51:50

Antra skiltis
a Ps 122:1
b Jer 49:7
Rd 4:22
Ez 25:12
Abd 10–13
c Iz 47:1
Jer 25:12
Jer 50:2
d Jer 50:29
Apr 18:6
e Iz 13:1, 16

138 PSALMĖ
f Ps 9:1
g 1Sa 3:3
1Me 16:1
Ps 28:2
h Jn 17:6
i Ps 18:6
y Ps 29:11
Iz 12:2
Iz 41:10
j Ps 102:15
Iz 60:3

6 Prie gomurio
liežuvis teprilimpa,
jei tavęs neatsiminčiau,
jei Jeruzalė nebūtų
man brangesnė
už visus džiaugsmus![a]
7 Atmink, Jehova,
ką Jeruzalės žlugimo dieną
sakė edomitai:
„Griaukit ją!
Sugriaukit iki pamatų!“[b]
8 O Babilono dukra!
Tu veikiai būsi
nusiaubta.[c]
Laimingas tas, kuris
tau atmokės už tai,
ką mums esi padarius,
kuris atlygins tuo pačiu![d]
9 Laimingas tas, kuris
tavo vaikus pagriebęs
tėkš į uolą![e]

Dovydo.

138 Šlovinsiu tave
visa širdim,[f]
kitų dievų akivaizdoje*
gyrių tau giedosiu.
2 Atsigręžęs į šventovę,
į tavo šventąją buveinę,
nusilenksiu[g]
ir vardą tavo šlovinsiu.[h]
Esi tu kupinas ištikimosios
meilės ir ištikimybės.
Savo pažadą ir savo vardą
iškėlei viršum visko.*
3 Dieną, kurią tavęs
šaukiausi, išklausei mane[i]
ir suteikei drąsos,
davei stiprybės.[y]
4 Visi karaliai žemėje
tave, Jehova, šlovins[j]
išgirdę apie pažadus,
kuriuos esi ištaręs.

138:1 *Arba galbūt „kitų dievų nepaisydamas“. **138:2** *Arba galbūt „Savo pažadą iškėlei aukščiau už patį savo vardą“.

5 Jie apgiedos
kelius Jehovos,
nes Jehova
didžiai šlovingas.[a]
6 Nors Jehova
yra aukštybėse,
jis pastebi nuolankųjį,[b]
bet laikosi atokiai
nuo išdidžiojo.[c]
7 Net ir pavojų sūkury tu
mano gyvastį išsaugosi.[d]
Prieš įnirtingus priešus
užsimosi,
savąja dešine
mane išgelbėsi.
8 Ką tik dėl manęs yra
sumanęs, Jehova įvykdys.
Ištikimoji tavo meilė,
o Jehova, pasilieka
amžiais.[e]
Tad neatstumki
savo rankų darbo![f]

Vadovui. Dovydo psalmė.

139 Jehova, tu permatai
mane, gerai mane
pažįsti.[g]
2 Žinai, kada aš sėduosi,
kada aš atsistoju,[h]
skaitai mano mintis iš tolo.[i]
3 Stebi* mane, kai aš
keliauju, kai guluosi,
tau žinomi visi mano keliai.[y]
4 Liežuviui
dar netarus žodžio,
Jehova, tu jau jį žinai.[j]
5 Mane iš priekio
ir iš užnugario saugai,
laikai sava ranka apglėbęs.
6 Tu taip gerai mane pažįsti!
Ne mano protui
tai suvokti,
ne mano minčiai
tai aprėpti.[k]
7 O kurgi aš pabėgčiau
nuo tavosios dvasios?

139:3 *Pažod. „Matuoji“.

138 PSALMĖ

a 1Ka 8:10, 11

b 1Sa 2:8
Ps 113:6–8
Iz 57:15

c Jok 4:6
1Pt 5:5

d Ps 71:20

e Ps 103:17

f Job 14:15
Ps 71:18

139 PSALMĖ

g 1Sa 16:6, 7
1Me 28:9
Ps 17:3
Ps 139:23
Jer 20:12

h Pr 16:13

i Ps 94:11

y Pr 28:15
2Sa 8:14
Job 31:4
Ps 121:8
Pat 5:21

j Hbr 4:12

k Job 26:14
Job 42:3
Ps 40:5
Rom 11:33

Antra skiltis

a Jon 1:3

b Job 26:6
Pat 15:11

c Ps 63:8
Ps 73:23
Iz 41:13

d Dan 2:22

e Hbr 4:13

f Ps 22:9
Ps 71:6
Jer 1:5

g Pr 1:26

h Ps 19:1
Ps 104:24
Ps 111:2
Apr 15:3

i Job 10:10, 11

Nuo tavo veido
kurgi pasislėpčiau?[a]
8 Net jei dangun užkopčiau –
tu tenai,
jei pasikločiau patalą kape*,
žiūrėk, ir ten tu būtum.[b]
9 Jei ant aušros sparnų
pakilčiau
ir įsikurčiau
prie toliausių jūrų,
10 net ir tenai ranka tava
mane vedžiotų,
tavoji dešinė mane laikytų.[c]
11 Jeigu sakyčiau: „Tamsa
tikrai mane paslėps!“,
tada naktis aplink mane
šviesa pavirstų.
12 Tau ir tamsa
nebūtų per tamsi,
naktis tau šviestų
lyg diena.[d]
Tamsa tau – kaip šviesa.[e]
13 Juk tu sukūrei
mano inkstus,
motinos įsčiose
laikei mane uždengęs*.[f]
14 Pagautas baimės šlovinu
tave, kad šitaip nuostabiai
mane sukūrei![g]
Tavo darbai nuostabūs,[h]
aš tai gerai žinau.
15 Nuo tavęs nebuvo
mano kaulai paslėpti,
kai kuriamas buvau
slaptumoje,
audžiamas žemės gelmėse.[i]
16 Mane dar mezginėlį*
matė tavo akys
ir tavo knygoj buvo surašyti
visi mano nariai
ir visos dienos,
kada jie turi rastis,
nors jų nebuvo dar nė vieno.

139:8 *Arba „Šeole“. Žr. žodynėlį.
139:13 *Arba galbūt „mane suaudei“.
139:16 *Arba „gemalą“.

17 Kokios man brangios
tavo mintys, Dieve![a]
Jų nesuskaitoma daugybė![b]
18 Jei suskaičiuot mėginčiau,
jų būtų daug daugiau
nei smilčių.[c]
Ir atsibudęs
tebesu su tavimi.*[d]
19 O kad nedorėlius
pašalintumei, Dieve![e]
Tada smurtautojai*
atstotų nuo manęs.
20 Apie tave jie kalba pikta,
jie tavo priešai,
jie tavo vardą niekina*.[f]
21 Ar nelaikau aš neapykantoje tų, kurie tavęs
nekenčia, o Jehova?[g]
Ar tais, kurie maištauja
prieš tave, nesibjauriu?[h]
22 Jų nekenčiu visa esybe,[i]
jie tapo mano priešais.
23 Pažvelk į mano širdį,
Dieve, ir ištirk mane,[y]
ištyrinėk mane
ir perskaityk mano mintis
nerimastingas.[j]
24 Žiūrėk, ar nekrypstu
į pražūtingą taką,[k]
ir vesk[l] amžinybės keliu.

Vadovui. Dovydo psalmė.

140 Vaduok mane, Jehova,
nuo piktadarių,
apsaugok
nuo smurtautojų,[m]
2 nuo tų, kurie piktybę
rezga širdyje,[n]
kurie nesantaiką
kas dieną kursto.
3 Liežuvis jų aštrus
nelyginant gyvatės,[o]
jų lūpose – angių nuodai.[p]
(*Sela*.)

4 Jehova, apsaugoki mane
nuo nedorųjų rankos[a]
ir nuo smurtautojų užstok,
nuo tų, kurie mane norėtų
parklupdyti!
5 Išdidieji spendžia spąstus,
ant tako tiesia tinklą,[b]
stato man žabangus.[c] (*Sela*.)
6 Jehovai aš sakau:
„Tu mano Dievas.
Išgirsk, Jehova,
kai šaukiuos pagalbos!“[d]
7 Jehova, Visavaldi,
galingas mano
Gelbėtojau,
tu pridengi man galvą
mūšio dieną.[e]
8 Neduok nedorėliams,
Jehova, ko jie geidžia,
neleisk įvykdyti jiems
savo kėslų,
kad nesipuikuotų![f] (*Sela*.)
9 Mane apspitusiųjų lūpos
kalba pikta.
Tekrinta tos piktybės
ant galvos patiems![g]
10 Žarijomis ant jų telyja,[h]
tebūna jie į ugnį nublokšti
ir į gilias duobes,[i]
kad nebeatsikeltų.
11 Krašte šmeižikui
vietos tenelieka,[y]
smurtautoją piktybės
tepasiveja ir teparbloškia.
12 Žinau, kad Jehova
užstos vargdienį,
apgins varguolio teises.[j]
13 Tada dėkos teisieji
tavo vardui,
tavo akivaizdoj
gyvens dorieji.[k]

Dovydo psalmė.

141 Tavęs šaukiuosi,
o Jehova![l]
Skubėk man į pagalbą,[m]
išgirski mano šauksmą![n]

139:18 *Arba galbūt „Ir atsibudęs jas skaičiuočiau“. **139:19** *Arba „liejantys kraują“. **139:20** *Arba „taria tuščiai“.

139 PSALMĖ
a Iz 55:9
b Rom 11:33
c Ps 40:5
d Ps 63:6
e Ps 5:6
f Iš 20:7
g 2Me 19:2
2Ko 6:14
h Ps 119:158
i Ps 101:3
y Jer 20:12
j Ps 94:19
k Ps 17:3
l Ps 5:8
Ps 143:8
Ps 143:10

140 PSALMĖ
m Ps 18:48
Ps 59:1
n Ps 64:2, 6
o Ps 52:1, 2
Ps 58:3, 4
p Rom 3:13
Jok 3:8

Antra skiltis
a Ps 17:8
Ps 36:11
Ps 71:4
b Ps 10:9
c Jer 18:22
d Ps 28:2
Ps 55:1
e 1Sa 17:37
f 2Sa 15:31
Ps 27:12
g Ps 7:16
Pat 12:13
h Ps 11:5, 6
i Ps 55:23
y Ps 12:3
j Ps 10:17, 18
Ps 22:24
k Ps 23:6

141 PSALMĖ
l Ps 31:17
m Ps 40:13
Ps 70:5
n Ps 39:12

2 Mano malda tebus
it smilkalai,[a] tavo
akivaizdoje suruošti,[b]
viršun iškeltos
mano rankos –
lyg vakarinė javų atnaša.[c]
3 Jehova, pastatyk sargybinį
man prie burnos,
prie mano lūpų durų –
sargą.[d]
4 Neleiski mano širdžiai
palinkti į blogybę,[e]
kad neičiau su nedorėliais
blogų darbų daryti.
Jų skanėstais
aš nesivaišinsiu.
5 Tegu mane
teisusis plaka, nes
tai ištikimoji meilė,[f]
tegu jis drausmina –
tai lyg aliejus
mano galvai,[g]
kurio aš neatsisakau.[h]
Jei ir nelaimė jį ištiktų,
melsiuosi už jį.
6 Nors jų teisėjai
nuo uolos nustumiami,
klausysis žmonės
mano žodžių,
nes jie malonūs.
7 Kaip žemės grumstai,
arklo išversti,
prie kapo* žiočių
guli mūsų kaulai.
8 Bet mano akys
žvelgia į tave,
Jehova, Visavaldi,[i]
aš prie tavęs glaudžiuosi.
Gyvasties man neatimki!
9 Saugoki, kad neįpulčiau
į jų paspęstus spąstus,
į piktadarių žabangus.
10 Nedorėliai visi įklius
į savo tinklą,[y]
o aš praeisiu saugiai.

141:7 *Arba „Šeolo“. Žr. žodynėlį.

141 PSALMĖ

a Iš 30:34–36

b Lk 1:9, 10
Apr 5:8
Apr 8:3, 4

c Iš 29:41

d Pat 13:3
Pat 21:23
Jok 1:26

e 1Ka 8:58
Ps 119:36

f 2Sa 12:7, 9
Pat 17:10
Gal 6:1

g Pat 6:23
Jok 5:14

h Pat 9:8
Pat 19:25
Pat 25:12

i 2Me 20:12
Ps 25:15

y Est 7:10
Ps 7:14, 15
Ps 9:15
Ps 57:6

Antra skiltis

142 PSALMĖ

a 1Sa 22:1
1Sa 24:3
Hbr 11:32, 38

b Ps 28:2
Ps 141:1

c Ps 18:6
Jon 2:7
Mt 26:38, 39
Mk 15:34
Hbr 5:7

d Ps 139:3

e Ps 31:11
Ps 69:20

f 1Sa 23:11

g Pat 18:10

h 1Sa 20:33
1Sa 23:26
1Sa 25:29

143 PSALMĖ

i Ps 65:2

y Job 9:2
Ps 130:3
Mok 7:20
Rom 3:20
Gal 2:16
1Jn 1:10

Maskilas.* Malda Dovydo,
kai jis buvo oloje.[a]

142 Balsu šaukiuosi
aš Jehovos,[b]
balsu Jehovą aš maldauju
2 ir savo rūpestį
akivaizdoje jo išlieju,
savo kančią
jo akivaizdoje išsakau,[c]
3 mano dvasiai*
silpstant manyje.
Tada stebi tu mano kelią.[d]
Jie man ant tako
spąstus spendžia.
4 Pažvelk į mano dešinę,
žiūrėk –
aš niekam nerūpiu[e]
ir neturiu kur bėgti,[f]
niekam aš nereikalingas.
5 Tavęs šaukiuosi, o Jehova!
Sakau:
„Tu – mano prieglobstis,[g]
tu – visa, ką turiu
krašte gyvųjų!“
6 Įsiklausyk į mano šauksmą,
nes aš visai nusikamavęs.
Nuo persekiotojų vaduok,[h]
nes už mane jie stipresni.
7 Išvesk mane iš to kalėjimo,
kad tavo vardą šlovinčiau!
Tesiburia aplink mane
teisieji,
juk tu esi man geras.

Dovydo psalmė.

143 Išgirsk, Jehova,
mano maldą,[i]
įsiklausyki
į pagalbos šauksmą,
ištikimybe ir savuoju
teisumu man atsiliepk!
2 Nešauk į teismą savo tarno,
nes niekas iš gyvųjų
negali būti
tavo akyse teisus.[y]

142:0 *Žr. žodynėlį. **142:3** *Arba „jėgoms“.

3 Juk priešas,
mano persekiotojas,
į žemę mano gyvastį
sumynė,
mane įstūmė į tamsybę
kaip tuos, kurie
seniausiai mirę.
4 Dvasia manoji* silpsta,[a]
širdis krūtinėj stingsta.[b]
5 Prisimenu senas dienas
ir tavo darbus apmąstau,[c]
ką savo rankomis
esi padaręs, apgalvoju*.
6 Į tave tiesiu rankas,
tavęs manoji siela trokšta
it sausringa žemė.[d] (*Sela*.)
7 Jehova, nedelsk
man atsiliepti,[e]
nes mano jėgos* jau išseko.[f]
Neslėpki savo veido
nuo manęs,[g]
kad neprilygčiau tiems,
kurie į duobę žengia.[h]
8 Jau rytą leisk išgirsti
apie tavo ištikimą meilę,
nes tavimi pasitikiu.
Parodyki,
kuriuo keliu man eiti,[i]
nes visa esybe
į tave gręžiuosi.
9 Vaduok mane nuo priešų,
o Jehova!
Pas tave skubu
aš prisiglausti.[y]
10 Pamokyki mane,
kaip vykdyt tavo valią,[j]
nes tu – manasis Dievas,
ir teveda mane lygiu taku*
tava dvasia geroji.
11 Išsaugok mano gyvastį,
Jehova, dėlei savo vardo
ir savo teisumu vaduok
mane iš sielvarto.[k]

143:4 *Arba „Mano jėgos“. **143:5** *Arba „tyrinėju“. **143:7** *Pažod. „dvasia“. **143:10** *Arba „ir tevedžioja mane po dorybės šalį“.

143 PSALMĖ

a Ps 142:3
b Ps 102:4
c Ps 77:5, 6 Ps 77:11, 12 Ps 111:2, 3
d Ps 63:1
e Ps 40:13 Ps 70:5
f Ps 142:3
g Ps 27:9
h Ps 28:1
i Ps 5:8 Pat 3:6
y Ps 59:1 Ps 61:3, 4 Ps 91:1
j Ps 25:4
k Ps 31:1

Antra skiltis

a 1Sa 25:29 1Sa 26:9, 10
b 1Sa 24:12
c Ps 89:20

144 PSALMĖ

d Įst 32:4
e 2Sa 22:35 Ps 18:2, 34
f 2Sa 22:2, 3
g Ps 18:47
h Ps 8:4 Hbr 2:6
i Ps 39:5
y 1Me 29:15 Job 14:1, 2
j Ps 18:9
k Iš 19:18
l Job 36:32
m 2Sa 22:15
n 2Sa 22:17, 18 Ps 18:16, 17 Ps 54:3
o Ps 33:3 Ps 40:3 Ps 96:1 Iz 42:10 Apr 5:9 Apr 14:3

12 Ištikimoji tavo meilė
tepadaro galą priešams,[a]
sutriuškinki
visus mano engėjus,[b]
nes aš – tavasis tarnas.[c]

Dovydo.

144 Šlovė Jehovai,
mano uolai![d]
Mano rankas
jis lavina mūšiui,
mano pirštus – kovai.[e]
2 Jis – mano ištikimoji meilė
ir tvirtovė,
saugiausia priebėga*,
vaduotojas ir skydas,
pas jį aš prieglobstį randu,[f]
tautas jisai
po kojų man pakloja.[g]
3 Kas gi tas žmogus, Jehova,
kad juo rūpiniesi?
Kas tas mirtingojo sūnus,
kad apie jį galvoji?[h]
4 Žmogus tėra tik kvėpsnis,[i]
it koks šešėlis
praslenka jo dienos.[y]
5 Palenk, Jehova,
savo dangų ir nuženk,[j]
palieski kalnus –
teima jie rūkti.[k]
6 Plykstelėk žaibu
ir priešus išblaškyk,[l]
paleisk savo strėles
ir sąmyšį sukelk
jų gretose.[m]
7 Rankas ištieski
iš aukštybių,
vaduok ir gelbėki mane
iš siautulingų vandenų,
iš svetimtaučių gniaužtų.[n]
8 Jie savo lūpomis
netiesą kalba,
pakėlę dešinę
prisiekia melagingai.
9 Dieve, tau giedosiu
naują giesmę,[o]

144:2 *Arba „aukštuma“.

skambant arfai dešimtstygei
šlovinsiu tave.
10 Tu dovanoji
pergalę* karaliams,[a]
nuo pražūtingo kalavijo
savo tarną Dovydą gini.[b]
11 Vaduok ir gelbėki mane
iš svetimtaučių gniaužtų!
Jie savo lūpomis
netiesą kalba,
pakėlę dešinę
prisiekia melagingai.
12 O mūsų sūnūs
stiebsis tarsi sodinukai
ir mūsų dukros bus it rūmus
puošiančios kolonos.
13 Gėrybių visokiausių
aruodai nebesutalpins
ir mūsų avys laukuose
daugės – ves tūkstančius,
dešimtis tūkstančių.
14 Veršingoms mūsų karvėms
nenutiks nelaimė,
jos neišsimes.
Nesigirdės dejonių
mūsų aikštėse.
15 Laiminga tauta,
kuriai taip klojasi!
Laiminga tauta,
kurios Dievas – Jehova![c]

Šlovinimo giesmė. Dovydo.

א [alefas]

145 Aš aukštinsiu
tave, o Dieve,
mano Karaliau,[d]
ir tavo vardą šlovinsiu
per amžių amžius.[e]

ב [betas]

2 Visą dieną šlovinsiu tave,[f]
per amžių amžius
girsiu tavo vardą.[g]

ג [gimelis]

3 Didis yra Jehova,
labiausiai girtinas,[h]
jo didybė nesuvokiama.[i]

144:10 *Arba „išgelbėjimą“.

144 PSALMĖ

a 2Sa 5:19
Ps 18:50

b 1Sa 17:45, 46
2Sa 21:15, 17

c Ps 33:12
Ps 37:9
Ps 37:37
Ps 146:5

145 PSALMĖ

d Iz 33:22
Apr 11:17

e 1Me 29:10

f Ps 119:164

g Ps 146:2

h Ps 150:2
Rom 1:20
Apr 15:3

i Job 26:14
Ps 139:6
Rom 11:33

Antra skiltis

a Iš 12:26, 27

b Ps 8:1

c 1Ka 8:66
Ps 13:6
Ps 31:19
Iz 63:7
Jer 31:12

d Ps 51:14
Apr 15:3

e 2Me 30:9
Ef 2:4

f Iš 34:6
Neh 9:17

g Ps 25:8
Nah 1:7
Mt 5:44, 45
Apd 14:17
Jok 1:17

h Ps 19:1

i Ps 30:4
Hbr 13:15

y Lk 10:8, 9

j Įst 3:24
1Me 29:11
Apr 15:3

k Ps 98:1

l Ps 103:19

m Ps 146:10
1Ti 1:17

ד [daletas]

4 Iš kartos į kartą žmonės
tavo darbus girs,
apie galybę tavo pasakos,[a]

ה [hė]

5 apie šlovingąjį didybės
spindesį kalbės.[b]
Aš irgi apie tavo darbus
įstabius mąstysiu.

ו [vavas]

6 Jie tavo stulbinančius
darbus* apsakys,
ir aš didybę tavo skelbsiu.

ז [zainas]

7 Jie negalės tylėti prisiminę,
kiek daug geradarybių
padarei,[c]
dėl tavojo teisumo
džiūgaus.[d]

ח [chetas]

8 Atjautus* ir gailestingas
Jehova,[e]
jis lėtas pykti, kupinas
ištikimosios meilės.[f]

ט [tetas]

9 Geras Jehova visiems,[g]
apie jo gailestingumą
jo visi darbai byloja.

י [jodas]

10 Tave, Jehova, šlovins visa,
ką esi padaręs,[h]
tave ištikimieji girs.[i]

כ [kafas]

11 Šlovingą tavo karaliavimą
jie garsins,[y]
apie galybę tavo pasakos,[j]

ל [lamedas]

12 žmonėms galingus
tavo darbus apsakys[k]
ir tavo karaliavimo
šlovingą spindesį.[l]

מ [memas]

13 Tu karaliauji amžiais,
viešpatauji
per kartų kartas.[m]

145:6 *Arba „stulbinančią galią“.
145:8 *Arba „Maloningas“.

ס [samechas]

14 Klumpančius
prilaiko Jehova[a]
ir pakelia visus palūžusius.[b]

ע [ainas]

15 Į tave viltingai žvelgia
visos akys,
atėjus metui
juos visus pamaitini.[c]

פ [pė]

16 Tu delną savąjį atgniauži
ir kiekviena būtybė gauna
iš tavęs, ko trokšta.[d]

צ [cadė]

17 Jehova visuos keliuos
teisus,[e]
jis ištikimas,
kad ir ką darytų.[f]

ק [kofas]

18 Jehova yra arti visų,
kurie jo šaukiasi,[g]
kurie jo šaukias
nuoširdžiai*.[h]

ר [rešas]

19 Jis duoda
dievobaimingiesiems,
ko jie trokšta.[i]
Kai tie pagalbos šaukiasi,
juos gelbsti.[y]

ש [šynas]

20 Saugo Jehova visus,
kurie jį myli,[j]
o nedoruosius jis pašalins.[k]

ת [tavas]

21 Mano lūpos
skelbs Jehovos šlovę.[l]
Tegu visi, kas gyvas,
šlovina jo šventą vardą
amžių amžiais![m]

146 Šlovinkite Jaha!*[n]
Šlovinki Jehovą,
mano siela![o]

2 Jehovą šlovinsiu,
kol gyvas būsiu,
giedosiu savo Dievui,
kol gyvensiu.

3 Nepasitikėkite didžiūnais
nei žmogaus sūnum,
kuris išgelbėti negali.[a]

4 Jo dvasia išeina,*
sugrįžta jis į žemę.[b]
Tą dieną mintys
jo pražūva.[c]

5 Laimingas tas,
kieno pagalba –
Jokūbo Dievas,[d]
kas deda viltis į Jehovą,
savo Dievą.[e]

6 Tai jis sukūrė dangų,
žemę, jūrą
ir visa, kas juose.[f]
Jis lieka ištikimas amžiais.[g]

7 Jis gina
nuskriaustųjų teises
ir duonos duoda
alkaniesiems.[h]
Jehova išlaisvina
belaisvius,[i]

8 Jehova akis
akliesiems atveria,[y]
Jehova pakelia palūžusius,[j]
Jehova myli teisiuosius.

9 Jehova saugo svetimšalį,
globoja našlę ir našlaitį,[k]
o nedorėlių užmačias
sužlugdo*.[l]

10 Jehova per amžius
bus Karalius.[m]
Tavo Dievas, o Sione,
bus Karalius
per kartų kartas.
Šlovinkite Jahą!

147 Šlovinkite Jahą!*
Gera giedoti gyrių
mūsų Dievui,
malonu jį šlovinti –
jis šito vertas![n]

2 Jehova Jeruzalę atstato,[o]

145 PSALMĖ

a Ps 37:23, 24
Ps 94:18
b Ps 146:8
c Pr 1:30
Ps 136:25
d Ps 104:27, 28
Ps 107:9
Ps 132:14, 15
e Pr 18:25
Įst 32:4
f Ps 18:25
Apr 15:3, 4
g Ps 34:18
Jok 4:8
h Ps 17:1
i Ps 34:9
y Ps 37:39, 40
Ps 50:15
j Ps 31:23
Ps 97:10
k Pat 2:22
l Ps 34:1
Ps 51:15
m Ps 117:1
Ps 150:6

146 PSALMĖ

n Apr 19:6
o Ps 103:1

Antra skiltis

a Ps 62:9
Ps 118:8, 9
Iz 2:22
Jer 17:5
b Pr 3:19
Ps 104:29
Mok 3:20
Mok 12:7
c Mok 9:5, 10
Iz 38:18
d Ps 46:7
e Ps 71:5
Jer 17:7
f Apd 4:24
Apr 14:7
g Įst 7:9
h Ps 107:9
Ps 145:16
i Ps 107:14
Ps 142:7
y Iz 29:18
Iz 35:5
j Ps 145:14
2Ko 7:6
k Įst 10:18
Ps 68:5
l Ps 145:20
m Iš 15:18
Dan 6:26
Apr 11:15

147 PSALMĖ

n Ps 135:3
o Ps 102:16

145:18 *Pažod. „tiesoje“. **146:1; 147:1** *Arba „Aleliuja!“ Jahas – Jehovos vardo trumpinys.

146:4 *Arba „Alsavimas jį palieka“. **146:9** *Arba „nedorėlių kelią iškreivina“.

renka išblaškytus
Izraelio žmones.[a]
3 Jis gydo tuos,
kurių širdis sugniužusi,
aptvarsto jų žaizdas.
4 Žvaigždes jis suskaičiuoja,
kiekvieną jų vardu vadina.[b]
5 Mūsų Viešpats didis
ir labai galingas,[c]
jo išmanymo neišmatuosi.[d]
6 Jehova
romiuosius pakelia,[e]
o nedoruosius
bloškia žemėn.
7 Giedokite Jehovai padėką,
lyra pritardami
giedokit mūsų Dievui –
8 tam, kuris debesimis
aptraukia dangų,
siunčia lietų žemei[f]
ir želdo žolę[g] kalnuose.
9 Gyvuliams
jis duoda ėdesio,[h]
varniukams – lesalo,
kai tie jo prašo.[i]
10 Ne žirgo stiprumu
jis gėrisi[y]
ir ne bėgiko greitumu
jis žavisi.[j]
11 Mieli yra Jehovai tie,
kurie jo bijo[k]
ir į jo ištikimą meilę
deda viltis.[l]
12 Aukštinki Jehovą,
o Jeruzale!
Šlovink savo Dievą,
o Sione!
13 Jis tavo vartų užkaiščius
sutvirtina,
jis tavo sūnus laimina,
14 jis taiką
tavo ribose laiduoja,[m]
kviečiais geriausiais
sotina tave.[n]
15 Įsakymą jis siunčia žemei,
jo žodis sparčiai skrieja.

147 PSALMĖ

a Įst 30:1–3
Ez 36:24

b Iz 40:26

c Nah 1:3

d Iz 40:28
Rom 11:33

e Ps 37:11

f 1Ka 18:45
Jer 14:22
Mt 5:45

g Job 38:25–27
Iz 30:23

h Ps 136:25

i Job 38:41
Lk 12:24

y Iz 31:1
Oz 1:7

j 1Sa 16:7

k Mal 3:16

l Ps 33:18

m Kun 26:6
Iz 60:17

n Įst 8:7, 8
Ps 132:14, 15

Antra skiltis

a Job 37:6

b Job 38:29

c Joz 10:11

d Job 37:10

e Ps 148:8

f Įst 4:5

g Iš 19:5
Iš 31:16, 17
Įst 4:8
1Me 17:21
Rom 3:1, 2

h Apr 19:6

148 PSALMĖ

i Ps 89:5

y Ps 103:20
Lk 2:13

j Jer 32:18
Jud 14

k Ps 19:1

l Ps 33:6

m Ps 89:37

n Ps 119:91
Jer 31:35, 36
Jer 33:25

16 Ant žemės kloja sniegą jis
it kokią vilną,[a]
it pelenus
išbarsto šerkšną,[b]
17 lyg trupinius
ledokšnius žeria.[c]
Kas gi atlaikys jo šaltį?[d]
18 Paskui jis siunčia žodį
ir visa tai sutirpdo,
paleidžia vėją[e] –
ir vandenys paplūsta.
19 Jokūbui jis paskelbia
savo žodį,
nuostatus ir sprendimus
savuosius – Izraeliui.[f]
20 Šito jis nėra padaręs
jokiai kitai tautai,[g]
jo sprendimų jos nežino.
Šlovinkite Jahą![h]

148 Šlovinkite Jahą![*]
Šlovinkit Jehovą
danguose,[i]
šlovinkit aukštybėse!
2 Šlovinkite jį,
visi jo angelai,[y]
šlovink jį, visa jo kareivija![j]
3 Saule ir mėnuli,
šlovinkite jį,
šlovinkite, visos skaisčios
žvaigždės![k]
4 Šlovinkite jį,
aukščiausi dangūs
ir vandenys viršum dangų!
5 Tegu jie šlovina
Jehovos vardą,
nes jam įsakius
buvo visa tai sukurta.[l]
6 Jis juos tvirtai pastatė
amžių amžiams,[m]
išleido potvarkį,
galiosiantį visais laikais.[n]
7 Šlovinkit Jehovą žemėje
jūs, jūrų milžinai
ir vandenų gilybės,

148:1 *Arba „Aleliuja!“ Jahas – Jehovos vardo trumpinys.

8 jūs, žaibai, ledokšniai,
sniege, debesų tirštybe,
ir tu, smarkusis vėjau,
kuris jo žodį vykdai,[a]
9 taip pat kalnai
ir visos kalvos,[b]
jūs, vaismedžiai ir kedrai,[c]
10 jūs, lauko žvėrys[d]
ir naminiai gyvuliai,
ropliai*, sparnuočiai,
11 taip pat karaliai,
žemėj viešpataujantys,
ir visos tautos,
didžiūnai ir visi teisėjai,[e]
12 vaikinai ir merginos,
senoliai ir jaunuoliai!
13 Tegu jie šlovina
Jehovos vardą,
nes tik jo vieno vardas
neapsakomai kilnus,[f]
už žemę ir už dangų daug
aukštesnė jo didybė.[g]
14 Savo tautos galybę*
jis iškels,
visų savo ištikimųjų
garbę –
garbę Izraelio,
sau artimos tautos.
Šlovinkite Jahą!

149 Šlovinkite Jahą!*
Giedokite Jehovai
naują giesmę,[h]
šlovinkite jį
ištikimųjų būryje![i]
2 Kūrėju savo
tesidžiaugia Izraelis,[y]
savo Karaliumi
Siono sūnūs tesidžiaugia!
3 Tešlovina jo vardą šokiais,[j]
tegieda jam pritardami
lyra ir būgneliu.[k]
4 Jehovai jo tauta
tokia miela![a]
Išgelbėjimu puošia
jis romiuosius.[b]
5 Tegul garbe savąja
džiaugiasi ištikimieji,
tedžiūgauja
net poilsio atgulę.[c]
6 Teskamba Dievui gyrius
iš jų lūpų,
telaiko rankoje jie
kalaviją dviašmenį –
7 tegul atkeršija tautoms,
tegul gentis nubaudžia
8 ir pančiais suriša
jų karalius,
sukausto geležies
grandinėmis jų didžiūnus,
9 tegul įvykdo priešams
surašytą nuosprendį.[d]
Visiems ištikimiesiems
tenka ši garbė.
Šlovinkite Jahą!

150 Šlovinkite Jahą!*[e]
Šlovinkite Dievą
jo šventovėje,[f]
šlovinkite jį po dangumi,
kuris byloja
apie jo galybę![g]
2 Šlovinkit už jo
galingus darbus,[h]
šlovinkit už visa viršijančią
jo didybę![i]
3 Šlovinkite ragą pūsdami,[y]
šlovinkite skambindami
arfa ir lyra,[j]
4 šlovinkit būgnelį mušdami[k]
ir šokdami ratelį,
šlovinkite styginiais,[l]
fleita,[m]
5 šlovinkite
žvangindami lėkšteles,
tarškindami lėkšteles[n]
jį šlovinkite!
6 Kas tik kvėpuoja,
tešlovina Jahą!
Šlovinkite Jahą![o]

148 PSALMĖ

a Iš 9:23
Ps 107:25
Iz 30:30

b Ps 98:8

c 1Me 16:33
Iz 44:23

d Iz 43:20

e Ps 2:10, 11

f Ps 8:1
Iz 12:4

g 1Ka 8:27
1Me 29:11

149 PSALMĖ

h Ps 33:3
Ps 96:1
Iz 42:10
Apr 5:9

i Ps 22:22

y Ps 100:3
Iz 54:5

j Ts 11:34

k Iš 15:20
Ps 150:4

Antra skiltis

a Ps 84:11

b Ps 132:16
Iz 61:10

c Ps 63:6

d Įst 7:1

150 PSALMĖ

e Apr 19:6

f Ps 116:19

g Ps 19:1

h Ps 107:15
Apr 15:3

i Įst 3:24
Ps 145:3

y Ps 81:3

j 1Me 15:28

k Iš 15:20

l Ps 92:1, 3
Ps 144:9

m 1Sa 10:5

n 2Sa 6:5
1Me 15:19
1Me 16:5

o Apr 5:13

148:10 *Hebr. žodis tikriausiai reiškia ne tik roplius, bet ir kitokių rūšių gyvūnus, pavyzdžiui, graužikus ir vabzdžius. **148:14** *Pažod. „ragą“. **149:1; 150:1** *Arba „Aleliuja!“ Jahas – Jehovos vardo trumpinys.

PATARLIŲ
KNYGA

TURINIO APŽVALGA

1 Patarlių vertė (1–7)
Blogos draugijos pavojingos (8–19)
„Išmintis garsiai šaukia gatvėje“ (20–33)

2 Išminties vertė (1–22)
Ieškok išminties tarsi paslėpto lobio (4)
„Protas tave saugos“ (11)
Palaidas elgesys pražūtingas (16–19)

3 Būk išmintingas ir pasitikėk Jehova (1–12)
„Pagerbk Jehovą tuo, ką turi“ (9)
Kas randa išmintį, tas laimingas (13–18)
Išmintingi saugiai eis savo keliu (19–26)
Deramas elgesys su kitais (27–35)
Kada tik gali, daryk kitam gera (27)

4 Išmintingas tėvo pamokymas (1–27)
Svarbiausia įgyti išminties (7)
Piktadarių kelio reikia šalintis (14, 15)
„Teisiųjų takas – lyg aušros šviesa“ (18)
„Saugok savo širdį“ (23)

5 Suvedžiotojos spąstai (1–14)
Džiaukis savo žmona (15–23)

6 Saugokis laiduoti už svetimą (1–5)
„Tinginy, keliauk pas skruzdėlę“ (6–11)
Niekam tikęs, nedoras žmogus (12–15)
Septyni dalykai, kurių Jehova nekenčia (16–19)
Saugokis nedoros moters (20–35)

7 „Paisyk mano įsakų, ir gyvensi“ (1–5)
Nepatyręs vaikinas ir suvedžiotoja (6–27)
„Lyg jautis į skerdyklą“ (22)

8 Įasmenintos išminties žodžiai (1–36)
„Esu pirmoji iš seniausių jo darbų“ (22)
„Darbavausi šalia jo kaip meistras“ (30)
„Grožėte grožėjausi žmonėmis“ (31)

9 Išmintis kviečia (1–12)
„Aš dovanosiu tau daugybę dienų“ (11)
Kvaila moteris šaukia praeiviams (13–18)
„Vogtas vanduo skanus“ (17)

10 SALIAMONO PATARLĖS (10:1–24:34)
„Išmintingas sūnus – tėvo džiaugsmas“ (1)
Darbšti ranka pelno turtus (4)
„Kur daug žodžių, ten neišvengiama nuodėmės“ (19)
„Jehovos palaiminimas praturtina“ (22)
„Jehovos baimė prailgina gyvenimą“ (27)

11 „Išmintis yra su kukliaisiais“ (2)
Bedievis kitus pražudo (9)
„Kur daug patarėjų, ten ateina sėkmė“ (14)
„Dosnus žmogus klestės“ (25)
Pasitikintis savo turtais kris (28)

12 Kas niekina drausminimą, yra neprotingas (1)
„Neapgalvoti žodžiai – lyg kalavijo dūriai“ (18)
„Taikdariams nestinga džiaugsmo“ (20)
„Meluojančios lūpos Jehovai bjaurios“ (22)
Rūpestis prislegia širdį (25)

13 Kas klausia patarimo, tas išmintingas (10)
„Neišsipildanti viltis susargdina širdį“ (12)
Ištikimas pasiuntinys atneša gydančią žinią (17)
Draugaujantys su išmintingais tampa išmintingi (20)
Drausminimas – meilės išraiška (24)

14 „Tik paties žmogaus širdis supranta savąjį kartėlį“ (10)
Kelias, kuris atrodo teisingas, gali nuvesti į mirtį (12)
Lengvatikis tiki viskuo, ką girdi (15)
Su turtuoliu draugauti nori daugelis (20)
„Rami širdis teikia kūnui gyvastį“ (30)

15 „Švelnus atsakymas nuramina įniršį“ (1)
„Jehovos akys aprėpia viską“ (3)
Teisiojo maldą Dievas mielai išklauso (8)
„Be pasitarimo sumanymai žlunga“ (22)
Prieš atsakydamas pamąstyk (28)

16 „Jehova ištiria paskatas“ (2)
Savo darbus patikėk Jehovai (3)
„Teisingos svarstyklės yra Jehovos“ (11)
„Išdidumas apima prieš žūtį“ (18)
„Žili plaukai – garbės vainikas“ (31)

17 Neatmokėk blogu už gera (13)
Pasitrauk, kol ginčas nepratrūko (14)
„Tikras draugas myli visada“ (17)
„Linksma širdis – puikus vaistas“ (22)
„Supratingo žmogaus kalba santūri“ (27)

18 Atsiskirti nuo kitų – savanaudiška ir neprotinga (1)
„Jehovos vardas – tvirtas bokštas“ (10)
Turtai – nepatikima apsauga (11)
Byloje išmintinga išklausyti abi puses (17)
Būna draugų, artimesnių už brolį (24)

19 Kas įžvalgus, nepasiduoda pykčiui (11)
„Vaidinga žmona – tarsi varvantis stogas“ (13)
„Protinga žmona yra nuo Jehovos“ (14)
Drausmink sūnų, kol nevėlu (18)
Išmintingas klauso pamokymo (20)

20 „Vynas pasityčioja“ (1)
Tinginys per šaltį nearia (4)
Žmogaus mintys – gilūs vandenys (5)
Prieš ką nors pažadėdamas pagalvok (25)
„Jaunuolių grožis – jų jėga“ (29)

21 Karaliaus širdis – Jehovos rankoje (1)
Teisingumas mieliau už auką (3)
Stropųjį lydi sėkmė (5)
Kas neišklauso varguolio, pats nesulauks pagalbos (13)
Jokia išmintis neatsilaikys prieš Jehovą (30)

22 Geras vardas vertingesnis už turtą (1)
„Mokyk vaiką nuo mažens“ (6)
Tinginys teisinasi, kad lauke slankioja liūtas (13)
Sudrausminimo rykštė išvaro kvailystę (15)
Išmanantis savo darbą tarnaus karaliams (29)

23 Svečiuose būk nuosaikus (2)
Neeikvok jėgų dėl turto (4)
Turtai išskris į padanges (5)
Nesėdėk su girtuokliais (20)
Vynas gelia kaip gyvatė (32)

24 „Nepavydėk piktadariams“ (1)
„Namams statyti reikia išminties“ (3)
Teisusis, kad ir parpultų, atsikels (16)
Nebūk kerštingas (29)
Pasnausi, ir užklups skurdas (33, 34)

25 SALIAMONO PATARLĖS, PERRAŠYTOS KARALIAUS EZEKIJO VYRŲ (25:1–29:27)
„Paslapčių neišpasakok“ (9)
Laiku ištarti žodžiai – aukso obuoliai (11)
„Į kaimyno namus kojos dažnai nekelk“ (17)
Krauk žarijas priešui ant galvos (21, 22)
Gera žinia – lyg šaltas vanduo (25)

26 Tinginys (13–16)
Nesikišk į kivirčą (17)
Pamišėlis suklaidina ir sako: „Aš tik pajuokavau“ (18, 19)
Nesant malkų gęsta ugnis (20, 21)
„Liežuvautojo žodžiai – tikri skanėstai“ (22)

27 Draugo pabarimas – tavo labui (5, 6)
Mano sūnau, pradžiugink mano širdį (11)
„Geležis pagalanda geležį“ (17)
„Pažink savo kaimenę“ (23)
„Turtai neamžini“ (24)

28 Kas neklauso įstatymo, to malda pasibjaurėtina (9)
Kas atgailauja, susilauks gailestingumo (13)
Siekiantis greitai praturtėti neliks be kaltės (20)
Sudrausminimas geriau už saldžialiežuvavimą (23)
Dosnus nieko nestokos (27)

29 Vaikas, paliktas sau, užtraukia gėdą (15)
Nesant apreiškimų, tauta ima savavaliauti (18)
„Kas greit užsiplieskia, tas sukelia vaidus“ (22)
Kas nuolankus, tas pelnys pagarbą (23)
Žmonių baimė – spąstai (25)

30 AGŪRO ŽODŽIAI (1–33)
„Neduok man nei skurdo, nei turtų“ (8)
„Trijulė, kuri niekada nepasisotina“ (15, 16)
Dalykai, kurių negalima suvokti (18, 19)
Svetimautoja (20)
Išmintingi gyvūnai (24)

31 KARALIAUS LEMUELIO ŽODŽIAI (1–31)
Sumanią žmoną rasti nelengva (10)
Darbšti (17)
Kalba tai, kas gera (26)
Vaikai ir vyras ją giria (28)
Žavumas ir grožis praeina (30)

1 Dovydo sūnaus Saliamono,[a]
Izraelio karaliaus,[b] patarlės,
2 surašytos, kad žmogus
įgytų išminties,[c]
rastų pamokymą,
perprastų išmintingus
posakius;
3 kad pamokymą priimtų[d]
ir taptų įžvalgesnis,
elgtųsi teisingai,[e]
protingai[f] ir dorai;
4 kad neturintis patirties
įgytų išmanymo,[g]
jaunuolis – žinių ir proto.[h]
5 Išmintingas žmogus
klausosi ir mokosi,[i]
protingas ieško
gero vadovavimo.[y]
6 Toks žmogus supras patarlę
ir slėpiningą pasakymą,
išminčių žodžius
ir jų mįsles.[j]
7 Jehovos baimė* –
pažinimo pradžia.[k]
Išmintį ir pamokymą
tik kvailiai niekina.[l]
8 Paklusk, mano sūnau, kai
tėvas tave drausmina,[m]
ir nepaniekink motinos
pamokymų*.[n]
9 Jie – puošnus vainikas
tavo galvai[o]
ir gražus vėrinys
tavo kaklui.[p]

1:7 *Arba „Pagarba Jehovai“. **1:8** *Arba „įstatymo“.

1 SKYRIUS

a 2Sa 12:24
1Ka 4:29, 32
Mok 12:9

b 1Ka 2:12

c Pat 8:11

d Pat 3:11, 12

e Hbr 12:11

f 1Ka 3:28

g Pat 15:5

h Pat 2:11
Pat 3:21
Pat 8:12

i Pat 9:9

y 1Sa 25:32, 33
Pat 24:6

j Mok 12:11

k Job 28:28
Pat 9:10

l Pat 5:12, 13
Pat 18:2

m Įst 6:6, 7
Ef 6:4
Hbr 12:9

n Kun 19:3
Pat 31:26
2Ti 1:5

o Pat 4:7, 9

p Pat 3:21, 22

Antra skiltis

a Pr 39:7, 8
Įst 13:6–8

b Pat 4:14
Pat 13:20
1Ko 15:33

c Pat 6:16–18
Rom 3:15

d Pat 15:27

10 Mano sūnau, neklausyk,
jei nusidėjėliai tave
viliotų,[a]
11 jei sakytų: „Eime su mumis!
Patykosim kraujo,
imsim ir surengsim pasalą
nekaltam.
12 Prarysim jį gyvą,
kaip kapas* praryja,
prarysim visą – kaip duobė
tuos, kurie į ją nužengia.
13 Susigrobsim
jų brangenybes,
prisikrausim namus
gėrybių.
14 Dėkis prie mūsų,
ir visi po lygiai dalysimės,
ką prisiplėšę*!“
15 Nesek paskui juos,
mano sūnau,
nekelk kojos į jų taką.[b]
16 Mat jų kojos bėga į pikta,
jie skuba kraujo lieti.[c]
17 Argi kas skleistų tinklą
paukščiui matant?
18 Todėl ir jie
kraujo laukia pasislėpę,
tūno pasaloje,
tykodami ką pražudyti.
19 Tokiu keliu eina tie, kas
nešvaraus pelno siekia,
bet tasai pelnas juos pačius
į pragaištį nuveda.[d]

1:12 *Arba „Šeolas“. Žr. žodynėlį. **1:14** *Arba „ir visi turėsime bendrą pinigų kapšą“.

20 Išmintis[a] garsiai šaukia
gatvėje,[b]
jos balsas girdėti aikštėse.[c]
21 Ji šaukia judriausių
gatvių kampuose,
miesto vartuose kalba:[d]
22 „Kiek ilgai, neišmanėliai,
branginsite neišmanymą?
Kiek ilgai jums, šaipūnai,
patiks šaipytis?
Kiek ilgai, kvailieji,
išmanymo nekęsite?[e]
23 Sukluskite*, kai jus
drausminu,[f]
kad galėčiau išlieti jums
savo dvasios
ir perduoti savo žodžius.[g]
24 Aš šaukiau,
bet jūs neatsiliepėte,
tiesiau rankas,
bet nė vienas
nekreipėte dėmesio,[h]
25 jokių mano patarimų
nepaisėte
ir mano drausminimą
atmetėte.
26 Todėl ir aš šaipysiuosi,
kai nelaimė jus užklups,
juoksiuosi, kai ištiks
siaubas,[i]
27 kai ištiks siaubas
tarytum audra,
kai nelaimė atūš
tarsi vėtra,
kai vargas ir sielvartas
jus užgrius.
28 Tada jie manęs šauksis,
bet aš neatsiliepsiu,
ieškos manęs, bet neras,[y]
29 nes jie neapkentė
išmanymo[j]
ir nenorėjo Jehovos bijoti.[k]
30 Jie neklausė
mano patarimo,
niekino visus
mano perspėjimus,

1:23 *Pažod. „Atsigręžkite“.

1 SKYRIUS

a Rom 16:27
1Ko 1:20
Jok 3:17

b Mt 10:27

c Pat 8:1–3
Pat 9:1, 3

d Jn 18:20
Apd 20:20

e Pat 5:12, 13
Jn 3:20

f Ps 141:5
Apr 3:19

g Iz 54:13

h Iz 65:12

i Ts 10:13, 14

y Rd 3:44

j Oz 4:6

k Ts 5:8

Antra skiltis

a Jer 6:19
Gal 6:7

b Iz 48:18

c 2Ka 6:15, 16
Iz 26:3
2Pt 2:9

2 SKYRIUS

d Įst 6:6, 8

e Pat 1:5

f Hbr 5:14

g 1Ka 3:11, 12
Pat 9:10
2Ti 2:7

h Fil 1:9

i Ps 19:9, 10

y Job 28:15–18

j Job 28:28
Pat 8:13
Jer 32:40

k Jer 9:24
1Jn 5:20

l Iš 31:2, 3
1Ka 4:29
2Ti 3:16, 17
Jok 3:17

m Ps 41:12
Pat 28:18

n Ps 97:10

o Mok 12:13
Mch 6:8
Mt 22:37–40

p Ps 119:111

r Apd 17:11

31 todėl mis
savo darbų vaisiais,[a]
persisotins
savo pačių kėslais.
32 Tie neišmanėliai pražus
dėl savo užsispyrimo,
kvailuosius sunaikins
jų lengvabūdiškumas.
33 O tas, kuris manęs klauso,
gyvens saugiai.[b]
Tokiam nereikės
bijoti nelaimės.“[c]

2 Mano sūnau, jei priimsi
mano žodžius
ir branginsi
mano įsakymus,[d]
2 jei palenksi ausį
klausytis išminties[e]
ir atversi širdį norėdamas
įgyti įžvalgumo,[f]
3 jei šauksiesi supratimo[g]
ir įžvalgumo
prašyte prašysi,[h]
4 jeigu sieksi jų lyg sidabro[i]
ir ieškosi tarsi
paslėpto lobio,[y]
5 tada tu suprasi,
ką reiškia bijoti Jehovos,[j]
tada Dievą pažinsi.[k]
6 Juk Jehova
duoda išminties,[l]
jo lūpose – išmanymas
ir supratimas.
7 Savo išminties lobyną
jis atveria doriesiems,
jis – skydas tiems,
kurie ištikimi*,[m]
8 Jis sergi teisingumo takus,
saugo savo ištikimųjų kelią.[n]
9 Tada tu suprasi, kas teisu,
teisinga ir dora, –
pažinsi gėrio kelius.[o]
10 Kai įsileisi išmintį
į savo širdį,[p]
kai išmanymu
džiaugsis tavo siela,[r]

2:7 *Žr. žodynėlyje „ištikimybė Dievui“.

11 tada protas tave saugos[a]
ir įžvalgumas tave sergės,
12 kad nenueitum blogu keliu,
paskui žmones,
kalbančius suktai,[b] –
13 paskui tuos, kurie
doros takus palieka
ir eina tamsos keliais,[c]
14 kurie mėgsta bloga daryti
ir džiaugiasi apgaule,
15 kurie kreivais keliais eina,
vien suktybių takais
vaikščioja.
16 Tai apsaugos tave
nuo suvedžiotojos,
saldžiais palaidūnės
žodžiais nesusiviliosi.[d]
17 Ji pamiršta sandorą
su Dievu
ir išduoda savo
jaunystės draugą*.[e]
18 Į mirtį grimzta jos namai,
jos takai veda pas mirties
pakirstuosius.[f]
19 Kas pas ją užeina,
niekada nebegrįš,
kelio atgal į gyvenimą
neberas.[g]
20 Tad eik dorų žmonių keliais,
neišklysk iš teisiųjų tako,[h]
21 nes tik dorieji
gyvens žemėje,
tik tie, kurie be priekaišto,
joje pasiliks.[i]
22 O nedorėliai bus
iš žemės išrauti,[y]
klastūnai bus iš jos išplėšti.[j]

3 Mano sūnau, nepamiršk
mano pamokymų*,
tebrangina tavo širdis
mano įsakymus,
2 nes jie pridės tau daug dienų, daug gyvenimo metų,
ir suteiks tau ramybę.[k]

2:17 *Arba „vyrą“, t. y. sutuoktinį. **3:1** *Arba „įstatymo“.

2 SKYRIUS

a Mok 7:12
b Pat 8:13
c Jn 3:19
d Pr 39:10–12
Pat 6:23, 24
Pat 7:4, 5
e Pr 2:24
Pat 5:18
f Pat 5:3, 5
Pat 5:20, 23
Pat 9:16–18
Ef 5:5
g Mok 7:26
Apr 22:15
h Pat 13:20
i Ps 37:11, 29
y Ps 104:35
Pat 10:7
Mt 25:46
j Įst 28:45, 63

3 SKYRIUS

k Įst 5:16

Antra skiltis

a Oz 12:6
b Įst 6:6, 8
c 2Ko 8:21
d Iz 26:4
Jer 17:7
e Pat 28:26
Jer 10:23
1Ko 3:18
f 1Sa 23:2, 4
Neh 1:11
Fil 4:6
g Joz 1:7
Ps 25:9
Jok 1:5
h Pat 26:12
Rom 12:16
i Sk 31:50
Įst 16:16
Lk 16:9
1Ti 6:18
y Iš 23:19
j 2Me 31:10
Mal 3:10
k Pat 15:32
Hbr 12:5, 6
l Ps 94:12
m Apr 3:19
n Įst 8:5
Hbr 12:7, 9
o Mok 7:12

3 Visada su tavimi tebūna
gerumas* ir ištikimybė#.[a]
Užsirišk juos sau ant kaklo,
įrėžk į širdį tarsi į plokštę.[b]
4 Taip pelnysi malonę ir
įžvalgaus žmogaus vardą
Dievo ir žmonių akyse.[c]
5 Visa širdimi
pasitikėk Jehova[d]
ir nesikliauk
savo paties supratimu.[e]
6 Atmink jį,
kad ir ką darytum,[f]
ir jis ištiesins tavo kelius.[g]
7 Nebūk išmintingas
savo akyse,[h]
bijok Jehovos ir gręžkis
nuo to, kas bloga.
8 Tai teiks sveikatą
tavo kūnui*
ir atgaivą tavo kaulams.
9 Pagerbk Jehovą tuo,
ką turi,[i]
pirmaisiais* savo
derliaus vaisiais,[y]
10 tada tavo aruodai
bus pilni grūdų,[j]
talpyklos sklidinos
jauno vyno.
11 Mano sūnau, neatmesk
Jehovos auklybos[k]
ir nesipiktink
jo drausminamas,[l]
12 nes ką Jehova myli,
tą ir drausmina,[m]
kaip kad tėvas
mylimą sūnų.[n]
13 Laimingas žmogus,
kuris išmintį randa,[o]
žmogus, kuris
įžvalgumo įgyja.
14 Išmintis už sidabrą
vertingesnė,

3:3 *Arba „ištikima meilė“. #Arba „tiesa“. **3:8** *Pažod. „bambai“. **3:9** *Arba „geriausiais“.

įgyti jos geriau
nei pelnyti aukso,[a]
15 ji brangesnė už koralus*,
niekas, kad ir ko trokštum,
jai neprilygsta.
16 Dešinėje jos rankoje –
ilgas gyvenimas,
kairėje – turtai ir šlovė.
17 Jos keliai malonūs,
visi takai kupini ramybės.[b]
18 Ji – gyvybės medis tiems,
kurie ją pastveria,
laimingais bus vadinami
tie, kurie jos nepaleidžia.[c]
19 Jehovos išmintis
dėjo žemės pamatus,[d]
jo supratimas
dangų tvirtino,[e]
20 jo išmanymas
vandenų gelmes perskyrė
ir iš debesų pabėrė rasą.[f]
21 Mano sūnau, neišleisk
šių dalykų iš akių.
Brangink išmanymą,
sergėk savo protą –
22 tai suteiks tau gyvenimą
ir bus puošmena
tavo kaklui.
23 Tada saugiai eisi savo keliu
ir tavo koja
niekada neklups.[g]
24 Miegoti eisi ramus,
tau nebus ko bijoti,[h]
atgulęs užmigsi ir
tavo miegas bus saldus.[i]
25 Tau nereikės baimintis
ūmios nelaimės[y]
ar audros, užgriūvančios
nedorėlius,[j]
26 nes tu pasitikėsi Jehova,[k]
ir jis neleis tavo kojai
įkliūti į spąstus.[l]
27 Neatsakyk geradarystės,
jei žmogui jos reikia,[m]
padėk jam, jei tik gali.[n]

3 SKYRIUS

a Job 28:15, 18
b Fil 4:9
c Ps 1:1, 2
d Ps 104:24
e Pat 8:27
Jer 10:12
f Job 36:27
Job 38:37
Jer 10:13
g Iz 26:7
h Ps 3:5
Pat 6:22
i Mok 5:12
y Ps 27:1
j Ps 73:12, 19
k Pat 10:29
Pat 28:1
l Ps 91:14
m Jok 2:15, 16
n Įst 15:7, 8
Pat 28:27

Antra skiltis

a Pat 6:16, 18
b Pat 18:6
Pat 20:3
c Rom 12:18
d Ps 37:1
Pat 23:17
e Pat 6:16, 17
f Ps 15:1, 2
Ps 24:3, 4
Ps 25:14
g Įst 28:15
Joz 7:24, 25
Est 9:24, 25
h Job 42:12, 13
Ps 37:25
i Pat 19:29
y Ps 37:11
Ps 138:6
Iz 57:15
Jok 4:6
j Est 6:11, 12
Pat 12:8

4 SKYRIUS

k Įst 6:6, 7
Pat 19:20
Ef 6:1
l 1Me 28:9
m 1Ka 2:12
n 1Ka 1:16–21
o Įst 4:9
p Kun 18:5
r Neh 8:3, 8
Pat 9:10

28 Artimui nesakyk: „Keliauk
sau, ateik rytoj ir gausi“, –
jei turi ką duoti,
duok iš karto.
29 Neregzk pikta
prieš savo artimą,[a]
gyvenantį šalia tavęs
ir tavimi pasitikintį.
30 Nesiginčyk be reikalo
su žmogumi,[b]
nesikivirčyk, jeigu tau
nepadarė nieko bloga.[c]
31 Nepavydėk smurtininkui[d]
ir neik jo keliais,
32 nes Jehova piktadariais
bjaurisi,[e]
o doruosius laiko
artimais draugais.[f]
33 Nedorėlių buveinę
Jehova prakeikia,[g]
o teisiųjų namus laimina.[h]
34 Iš šaipūnų jis šaiposi,[i]
o romiesiems yra palankus.[y]
35 Išmintingieji paveldės
garbę,
o kvailių didžiavimasis
baigsis gėda.[j]

4 Klausykitės tėviško
pamokymo, mano vaikai,[k]
atidžiai klausykitės –
įgysite supratimo.
2 Mano patarimas
bus jums naudingas,
neatmeskite
mano priesakų*.[l]
3 Aš buvau geras sūnus
savo tėvui,[m]
motinos numylėtinis.[n]
4 Tėvas mokė mane ir sakė:
„Tebrangina tavo širdis
mano žodžius,[o]
laikykis mano priesakų,
ir ilgai gyvensi.[p]
5 Semkis išminties,
siek supratimo.[r]

3:15 *Žr. žodynėlį.

4:2 *Arba „įstatymo“.

Nepamiršk mano žodžių,
laikykis jų ir nesuk į šalį.
6 Nepalik išminties,
ir ji tave saugos,
brangink ją,
ir ji tave globos.
7 Išmintis – visų svarbiausia,[a]
tad stenkis jos įgyti.
Kad ir ką būtum įgiję,
stenkis įgyti ir supratimo.[b]
8 Išmintį didžiai vertink,
ir ji tave išaukštins,[c]
nepaleisk jos iš glėbio,
ir ji tave pagerbs.[d]
9 Ant galvos ji tau uždės
puošnų vainiką,
padabins tave
gražia karūna.“
10 Įsiklausyk į mano žodžius,
sūnau, priimk juos,
tada sulauksi ilgo amžiaus.[e]
11 Aš parodysiu tau
išminties kelią,[f]
vesiu tave dorybės takais.[g]
12 Tu eisi nelėtindamas
žingsnio,
bėgsi neklupinėdamas.
13 Įsitverk mano pamokymo,
nepaleisk jo,[h]
saugok jį, nes jis –
tavo gyvastis.[i]
14 Nekelk kojos
į nedorėlių taką,
neik piktadarių keliu[y] –
15 šalinkis jo, į jį nesuk,[j]
gręžkis nuo jo,
praeik pro šalį.[k]
16 Juk anie užmigti negali,
jei ko bloga nepadarė,
akių nesudeda, jei niekam
kojos nepakišo.
17 Jie ryja nedorybės duoną
ir maukia smurto vyną.
18 Teisiųjų takas –
lyg aušros šviesa,
kuri vis skaistėja,
iki nušvinta diena.[l]

4 SKYRIUS

a Mok 7:12

b Pat 15:14
Mt 13:23
Hbr 5:14

c Dan 1:17, 20

d 1Ka 4:29

e Įst 5:16

f 1Ka 4:29

g Iz 26:7

h Pat 8:10
Hbr 2:1
Hbr 12:5, 6

i Įst 32:45–47
Hbr 12:11

y Ps 1:1
1Ko 15:33

j Am 5:15
Ef 5:11

k Pat 5:3, 8
1Te 5:22

l 2Sa 23:3, 4
Ps 119:105
1Ko 13:12
2Ko 4:6
2Pt 1:19

Antra skiltis

a Ps 40:8
Pat 2:1

b 1Ti 4:8

c Jer 17:9
Mk 7:21–23
Ef 6:14

d 1Pt 2:1

e Mt 6:22

f Ef 5:15

g Įst 12:32
Joz 1:7

5 SKYRIUS

h 1Ka 4:29
Jok 1:19

i Pat 15:7

y Pat 7:14–21

j Pat 9:16, 17

19 O nedorėlių kelias –
visiška tamsybė,
jie nežino, už ko kliūva.
20 Atidžiai klausykis
mano žodžių, sūnau,
palenk ausį,
kai tau kalbu.
21 Neišleisk jų iš akių,
saugok giliai širdyje,[a]
22 nes tiems, kurie
į juos įsiklauso,
jie teikia gyvybę,[b]
duoda sveikatos
visam kūnui.
23 Užvis labiausiai saugok
savo širdį,[c]
nes iš jos teka
gyvenimo šaltiniai.
24 Mesk į šalį
melagingas kalbas,[d]
apgaulinga šneka
tebūna toli nuo tavęs.
25 Tavo akys težiūri į priekį,
tiesus tebūna
tavo žvilgsnis.[e]
26 Pašalink kliūtis
sau nuo tako,*[f]
kad visi tavo keliai
būtų saugūs.
27 Nesuk nei į dešinę,
nei į kairę,[g]
į klystkelį kojos nekelk.

5 Mano sūnau, klausykis
mano išminties,
atverk ausis
mano įžvalgai,[h]
2 kad apsaugotum
savo protą,
kad tavo lūpos
sergėtų išmanymą.[i]
3 Suvedžiotojos kalba* –
varvantis korys,[y]
jos šneka# švelnesnė
už aliejų,[j]

4:26 *Arba galbūt „Gerai pagalvok, kuriuo taku žengsi“. **5:3** *Pažod. „lūpos“. #Pažod. „burna“.

4 bet galiausiai ji tampa
karti kaip metėlė,[a]
kerta kaip aštrus
dviašmenis kalavijas.[b]
5 Jos kojos žengia
mirties link,
jos žingsniai skuba
tiesiai į kapą*.
6 Gyvenimo kelias jai nerūpi,
kur jos takai vingiuoja,
ji nenutuokia.
7 Tad paklausyk manęs,
mano sūnau,
nenumok ranka į tai,
ką sakau.
8 Laikykis nuo jos kuo toliau,
nesiartink prie jos durų,[c]
9 antraip savo garbę
niekais paversi,[d]
savo metus kančiai
pasmerksi,[e]
10 tada kiti suris
tavo išteklius*,[f]
visa, ką uždirbai, atsidurs
svetimo namuose
11 ir, gyvenimui einant
į pabaigą,
kai jėgos bus išsekusios ir
kūnas sunykęs, dejuosi,[g]
12 save grauši: „Kodėl
nekenčiau pamokymo?
Kodėl širdyje paniekinau
perspėjimą?
13 Savo patarėjų neklausiau,
į savo mokytojus
dėmesio nekreipiau.
14 Užtat dabar visos ben-
druomenės akivaizdoje*
stoviu ant pražūties
slenkščio.“[h]
15 Gerk vandenį
iš savojo šulinio,
tyrą vandenį –
iš savo versmės.[i]

5:5 *Arba „Šeolą“. Žr. žodynėlį. **5:10** *Arba „jėgas“. **5:14** *Pažod. „sambūrio ir bendruomenės viduryje“.

5 SKYRIUS

a Mok 7:26

b Pat 6:32, 33

c Pat 9:14, 15

d Pat 29:3

e Pat 6:33–35
Pat 7:23

f Pat 31:3
Lk 15:30

g Pat 7:22, 23

h Pat 6:27–29

i 1Ko 7:3
Hbr 13:4

Antra skiltis

a Pat 5:20

b Pr 2:24

c Įst 24:5
Mok 9:9

d Gg 2:9

e Pr 26:8
Pr 29:20
Gg 8:6

f Pat 22:14

g 2Me 16:9
Ps 11:4
Ps 17:3
Jer 17:10
Hbr 4:13

h Ps 7:14–16
Gal 6:7

6 SKYRIUS

i Pat 17:18

y Pat 11:15
Pat 20:16

j Pat 18:7

k Mt 5:25

16 Kodėl tavo šaltiniai
turėtų plūsti į gatves,
tavo vandenys –
lietis aikštėse?[a]
17 Tebūna jie tau vienam,
nedalyk jų svetimiems.[b]
18 Tebūna palaiminta
tavo versmė,
džiaukis savo
jaunystės žmona,[c]
19 savo meilia stirnaite,
grakščia kalnų ožkele.[d]
Jos krūtys visada
tave tedžiugins,
jos meilė nuolat
tave tesvaigins.[e]
20 Kodėl, sūnau, turėtum
geisti suvedžiotojos
ir glamonėti
palaidūnės krūtinę?[f]
21 Juk Jehova mato
visus žmogaus kelius,
stebi visus jo takus.[g]
22 Nedorėlis per savo paties
kaltes įkliūva į pinkles,
jo paties nuodėmė
virvėmis jį apraizgo.[h]
23 Jis mirs, nes nesileido
pamokomas,
pražus per visišką
savo kvailumą.

6 Mano sūnau, jeigu laidavai
už kaimyną,[i]
jei sukirtai su svetimu
rankomis,[y]
2 jei prisižadėjai ir taip
paspendei sau spąstus,
ištarei žodį
ir įkliuvai į pinkles,[j]
3 vaduokis iš jų, mano sūnau,
nes patekai savo kaimynui
į rankas. Daryk štai ką:
kuo skubiau eik,
nusižemink ir maldauk
savo kaimyno.[k]
4 Neleisk savo akims ilsėtis
ir vokams apsunkti,

5 spruk tarsi gazelė
nuo medžiotojo,
lyg paukštis
nuo paukštgaudžio.
6 Tinginy,[a] keliauk
pas skruzdėlę,
stebėk, ką ji daro,
ir mokykis išminties.
7 Nors ji neturi jokio vado,
pareigūno ar valdovo,
8 vasarą prisiruošia
sau maisto,[b]
per pjūtį atsargų
prisikaupia.
9 Kiek dar drybsosi, tinginy?
Kada gi kelsies iš miego?
10 Manai, pamiegosi truputį?
Dar kiek pasnausi?
Rankas sudėjęs pailsėsi?[c]
11 Juk skurdas užklups
tave lyg plėšikas,
nepriteklius –
lyg ginkluotas karys.[d]
12 Niekam tikęs, nedoras
žmogus kalba suktai.[e]
13 Jis merkia akį,[f] koja ir
pirštais ženklus duoda.
14 Jo širdis klastinga,
jis piktadarybę rezga,[g]
vien nesantaiką sėja.[h]
15 Todėl ūmai užklups jį
nelaimė,
jis kris akimirksniu
ir nebeatsikels.[i]
16 Šešių dalykų
Jehova nekenčia,
septyni bjaurūs jo sielai:
17 išpuikusios akys,[y] mela-
gingas liežuvis,[i] nekaltą
kraują liejančios rankos,[k]
18 širdis, rezganti
nedoras užmačias,[l] kojos,
skubančios daryti pikta,
19 netikras, melais alsuojantis
liudytojas[m]
ir žmogus, sėjantis
nesantaiką tarp brolių.[n]

6 SKYRIUS

a Pat 10:26
Pat 26:13–15

b Pat 30:24, 25

c Pat 20:13
Pat 24:33, 34
Mok 4:5

d Pat 13:4
Pat 20:4
Pat 24:30–34

e Pat 16:27
Jok 3:6

f Pat 10:10
Pat 16:30

g Ps 36:1, 4
Iz 32:7
Mch 2:1

h Pat 16:28
Rom 16:17

i Ps 73:12, 18

y Ps 101:5
Pat 8:13
Pat 16:5

j Pat 12:22
Apr 21:8

k Pr 4:8, 10
Sk 35:31
Įst 27:25

l Pat 11:20
Zch 8:17
Mal 2:16

m Iš 23:1

n Kun 19:16
Gal 5:20, 21
Jok 3:14, 15

Antra skiltis

a Įst 21:18, 21
Ef 6:1

b Ps 119:105

c Iz 51:4

d Pat 4:13
Hbr 12:11

e Mok 7:26

f Pat 5:3
Pat 7:4, 5

g Mt 5:28
Jok 1:14, 15

h Pat 29:3
Lk 15:16, 30

i Gal 6:7

y 2Sa 11:4
2Sa 12:10, 11
Pat 6:32–35
Hbr 13:4

j Iš 22:1, 4

20 Klausyk tėvo priesakų,
mano sūnau,
ir nepaniekink motinos
pamokymų*.[a]
21 Riškis juos sau prie širdies,
pasikabink ant kaklo.
22 Kai eisi, jie rodys tau kelią,
kai gulsies,
budės prie tavęs,
kai kelsies, tars tau žodį*.
23 Juk įsakymas yra žibintas,[b]
įstatymas – šviesa,[c]
sudrausminimas –
kelias į gyvenimą.[d]
24 Jie apsaugos tave
nuo nedoros moters,[e]
nuo palaidūnės
gundančių žodžių.[f]
25 Tenesuvilioja tavo širdies
jos grožis,[g]
teneužburia tavęs
kerintis jos žvilgsnis.
26 Parsiduodanti moteris
nuskurdina vyrą iki
paskutinio papločio,[h]
o svetimo žmona sume-
džioja brangią gyvybę.
27 Argi žmogus,
įsikišęs į užantį ugnies,
nepradegintų drabužio?[i]
28 Argi vaikščiodamas
ant kaitrių žarijų
nenusviltų padų?
29 Taip bus kiekvienam, kas
sugula su artimo žmona, –
kas ją paliečia,
neliks nenubaustas.[y]
30 Žmonės nesmerkia vagies,
jeigu jis vagia,
kad numalšintų alkį.
31 Vis dėlto sučiuptas jis turės
atlyginti septyneriopai,
turės atiduoti
visą savo turtą.[j]

6:20 *Arba „įstatymo“. **6:22** *Arba „pamokys tave“.

32 Kas svetimauja,
neturi sveiko proto,*
taip darantis
pats save pražudys.[a]
33 Jo laukia žaizdos
ir negarbė,[b]
jo gėda niekada neišdils,[c]
34 nes moters vyras,
pavydo apimtas, įtūš
ir keršys be jokio
pasigailėjimo.[d]
35 Išpirkos jis nepriims,
net brangiausia dovana
jo nenumaldys.

7 Mano sūnau, laikykis
mano priesakų
ir brangink
mano įsakymus.[e]
2 Paisyk mano įsakų,
ir gyvensi,[f]
saugok mano pamokymus
tarsi savo akies vyzdį.
3 Užsirišk juos
sau ant pirštų,
įrėžk į širdį tarsi į plokštę.[g]
4 Sakyk išminčiai:
„Tu mano sesuo“,
tark supratimui:
„Mudu giminaičiai.“
5 Jie apsaugos tave
nuo svetimos moters,[h]
nuo palaidūnės
ir jos saldžių žodžių.[i]
6 Kartą žiūrėjau namuose
pro langą,
žvelgiau pro pinučius
žemyn
7 ir stebėdamas
nepatyrusius* jaunuolius
pamačiau tarp jų vaikiną,
visai neturintį nuovokos.[y]
8 Žiūriu, jis pėdina
pro jos skersgatvį,
žingsniuoja jos namų link.

6:32 *Pažod. „neturi širdies“. **7:7** *Arba „naivius“.

6 SKYRIUS

a Pat 2:18, 19 Pat 5:20, 23 Mal 3:5 1Ko 6:9, 10 Hbr 13:4

b Pat 5:8, 9

c 1Ka 15:5 1Me 5:1 Mt 1:6

d Pr 39:19, 20

7 SKYRIUS

e Pat 10:14

f Kun 18:5 Įst 5:16 Iz 55:3 Jn 12:50

g Pat 2:10, 11

h Pat 23:27, 28

i Pat 2:11, 16 Pat 5:3 Pat 6:23, 24

y Pat 6:32 Pat 9:16, 17

Antra skiltis

a Job 24:15

b Jer 4:30

c Pat 9:13–18

d Pat 23:27, 28

e Kun 19:5

f Ez 27:7

g Gg 3:6 Gg 4:14

h Pat 5:3

i 1Ko 6:18

9 Diena jau blėsta, vakarėja,
artinasi nakties tamsa.[a]
10 Ir štai prieš jį išeina
viliotoja,
apsirengusi kaip
parsiduodanti moteris,[b]
klastingos širdies.
11 Ji nerimsta, ji įžūli,[c]
namuose nenusėdi,
12 tai gatvėje, tai aikštėje,
tai prie kokio kampo
tyko aukos.[d]
13 Ji pasičiumpa tą vaikiną,
bučiuoja
ir begėdiškai kalba:
14 „Turėjau atnašauti
bendrystės auką[e]
ir šiandien savo įžadą
įvykdžiau.
15 Todėl ir išėjau
tavęs pasitikti,
ieškojau tavęs ir suradau.
16 Savo guolį išklojau pui-
kiausiomis antklodėmis,
spalvingomis lino drobėmis
iš Egipto.[f]
17 Mano patalas kvepia mira,
agarmedžiu, cinamonu.[g]
18 Eime, svaiginkimės meile
iki paryčių,
mėgaukimės aistringomis
glamonėmis.
19 Mano vyro nėra namie,
jis išvyko į tolimą kelionę.
20 Pasiėmė maišelį pinigų,
tad nesugrįš,
iki stos pilnatis.“
21 Ji suvedžioja jį
gudria šneka,[h]
lipšniais žodžiais suvilioja.
22 Ir tas štai eina paskui ją
lyg jautis į skerdyklą,
lyg koks kvailys, nenuvok-
damas, kad bausmės
pančiai* jo laukia,[i]

7:22 *Arba „šiekštas“.

23 nenumanydamas,
kad strėlė pervers
jam kepenis.
Jis lekia į spąstus
it paukštis, neįtardamas,
kad tai kainuos gyvybę.[a]
24 Užtat, mano sūnūs,
klausykitės manęs,
dėmėkitės mano žodžius.
25 Neleiskite savo širdžiai
sukti į viliotojos kelius,
nenuklyskite į jos takus.[b]
26 Juk ji jau daugelį pražudė,[c]
gausybei vyrų
atėmė gyvybę.[d]
27 Jos namai – kelias į kapą*,
kelias, vedantis žemyn,
į mirties buveines.

8 Argi išmintis nešaukia?
Argi neaidi nuovokos
balsas?[e]
2 Aukštumose[f] palei kelią
ir kryžkelėse ji stovi.
3 Šalia miesto vartų,
prie įėjimo,
ji balsiai ragina:[g]
4 „Žmonės, į jus
aš kreipiuosi,
visiems jums kalbu!
5 Semkitės išmanymo,
neišmanėliai,[h]
įgykite supratimo,*
neprotingieji.
6 Klausykitės, nes tai,
ką sakau, svarbu,
mano lūpos byloja,
kas teisinga.
7 Mano burna kuždа
tiesos žodžius,
mano lūpos netars
nieko nedoro.
8 Visi mano žodžiai teisingi,
nė vieno nėra sukto,
nė vieno kreivo.

7:27 *Arba „Šeolą“. Žr. žodynėlį. **8:5** *Pažod. „supraskite širdį“.

7 SKYRIUS

a Pat 5:8–11

b Pat 5:8

c Mok 7:26

d 1Ko 10:8

8 SKYRIUS

e Pat 1:20, 21

f Mt 10:27

g Apd 20:20

h Ps 19:7

Antra skiltis

a Ps 19:9, 10
Ps 119:72, 127
Pat 3:13–15

b Pat 2:11
Pat 5:1, 2

c Ps 97:10
Ps 101:3
Pat 16:6
Rom 12:9

d Ps 101:5
1Pt 5:5

e Pat 4:24

f Pat 2:7

g Pat 4:7

h Pat 24:5

i Ps 72:1

y Pat 2:4, 5

j Pat 3:13, 14

9 Nuovokiesiems jie aiškūs*,
turintiems supratimą
teisingi.
10 Vietoj sidabro
imkite pamokymą,
išmanymą – vietoj
gryniausio aukso.[a]
11 Išmintis yra geriau
už koralus*,
niekas, kad ir ko trokštum,
jai neprilygs.
12 Aš, išmintis, gyvenu
drauge su įžvalgumu
ir turiu išmanymą
ir nuovoką.[b]
13 Bijoti Jehovos –
tai neapkęsti nedorybės.[c]
Nekenčiu puikybės ir
išdidumo,[d] blogo elgesio
ir suktos kalbos.[e]
14 Aš turiu gerų patarimų
ir išmanymo,[f]
turiu supratimo[g] ir galios.[h]
15 Mano dėka karaliai
išsilaiko valdžioje,
valdovai skelbia
teisingus įsakus.[i]
16 Mano padedami
valdo didžiūnai,
prakilnieji teisingai
sprendžia bylas.
17 Aš myliu mane mylinčius
ir manęs ieškantys
tikrai mane suras.[y]
18 Su manimi – turtai ir garbė,
nepragaištančios* vertybės
ir teisumas.
19 Mano vaisiai vertingesni už
auksą, net patį tyriausią,
mano derlius –
už gryniausią sidabrą.[j]
20 Aš einu teisumo keliu,
pačiu teisingumo tako
viduriu.

8:9 *Arba „tiesūs“. **8:11** *Žr. žodynėlį. **8:18** *Arba „paveldimos“.

21 Tie, kas mane myli, gauna
iš manęs didį paveldą,
pripildau jų sandėlius
gėrybių.
22 Jehova sukūrė mane
kaip savo kelių pradžią,[a]
esu pirmoji iš seniausių
jo darbų.[b]
23 Neatmenamais laikais
buvau įtvirtinta,[c]
pačioje pradžioje,
kai dar nebuvo žemės.[d]
24 Kai dar netyvuliavo
gelmės,[e] buvau
pagimdyta,
kai dar vanduo
netryško iš versmių.
25 Aš gimiau dar prieš
iškeliant kalnus,
anksčiau nei radosi kalvos,
26 kai dar žemės ir laukų
jis nebuvo padaręs
ir dirvos nė grumstelio.
27 Aš jau buvau,
kai jis ruošė dangų,[f]
kai brėžė ribą tarp
dangaus ir vandenų,[g]
28 kai aukštumose
įtaisė debesis
ir atvėrė vandens
gelmių šaltinius,
29 kai davė įsakymą jūrai,
kad jos vandenys
neperžengtų
nustatytos ribos,[h]
ir kai klojo žemės pamatus.
30 Aš darbavausi šalia jo
kaip meistras.[i]
Jis kasdien manimi
gėrėjosi,[y]
aš džiūgavau jo akivaizdoje.[j]
31 Džiaugiausi žeme,
kurią jis apgyvendino,
grožėte grožėjausi
žmonėmis*.

8:31 *Pažod. „žmonių sūnumis“.

8 SKYRIUS

a Jn 1:1–3, 14

b Kol 1:15–17

c Mch 5:2

d Jn 8:58
Jn 17:5

e Pr 1:2

f Ps 33:6
Jer 10:12

g Pr 1:6, 7
Job 26:10

h Job 38:8–11
Ps 33:7
Ps 104:6–9
Jer 5:22

i Pr 1:26
Jn 1:1, 3
Jn 17:5
Kol 1:15, 16

y Iz 42:1
Mt 3:17

j Job 38:7

Antra skiltis

a Pat 3:11
Pat 4:13
Hbr 12:7, 9

b Pat 13:14

c Pat 5:23

9 SKYRIUS

d Pat 1:20–22

e Ps 119:130

f Pat 4:5
Pat 13:20

g Pat 15:12

32 Tad paklausykit,
mano vaikai.
Laimingi visi,
kas eina mano keliais.
33 Klausykite pamokymo,[a]
kad būtumėte išmintingi,
niekada jo neatmeskite.
34 Laimingas žmogus,
kuris manęs klauso,
kuris kasdien iš pat ryto
ateina* prie mano durų,
lūkuriuoja prie mano
durų staktos.
35 Juk kas randa mane,
randa gyvenimą[b] –
toks žmogus
Jehovai patinka.
36 O kas nekreipia į mane
dėmesio, pats sau kenkia.
Kas manęs nekenčia,
myli mirtį.“[c]

9 Išmintis pasistatė namus,
nutašė jiems
septynis stulpus.
2 Ji paruošė mėsos,
sutaisė gardaus vyno
ir padengė stalą.
3 Tada išsiuntė
savo tarnaites,
kad nuo aukštumų
paskelbtų miestui:[d]
4 „Teateina visi,
kam stinga išmanymo.“
Neturintiems nuovokos*
ji sako:
5 „Ateikite, ragaukite
mano duonos
ir gerkite
mano sutaisyto vyno.
6 Palikite neišmanymą*,
ir gyvensite.[e]
Eikite supratimo keliu.“[f]
7 Kas imasi mokyti šaipūną,
prisikviečia jo panieką,[g]

8:34 *Arba „budi“. **9:4** *Pažod. „širdies“. **9:6** *Arba „neišmanėlius“.

kas drausmina nedorėlį,
nuo jo tik nukentės.
8 Nedrausmink pašaipūno,
nes jis tavęs už tai nekęs.[a]
Drausmink išmintingą
žmogų, ir jis tave mylės.[b]
9 Patark išmintingam, ir jis
taps dar išmintingesnis,[c]
mokyk teisųjį,
ir jis dar daugiau išmoks.
10 Jehovos baimė
yra išminties pradžia,[d]
Švenčiausiojo pažinimas[e] –
kelias į supratimą.
11 Aš dovanosiu tau
daugybę dienų,[f]
prie gyvenimo pridėsiu
daugelį metų.
12 Jei tapai išmintingas,
tai savo paties labui,
jei esi šaipūnas,
pats už tai ir kentėsi.
13 Kvaila moteris
yra triukšminga,[g]
ji nieko neišmano,
nieko nesupranta.
14 Sėdėdama savo namų
tarpduryje
ar ant krėslo
miesto aukštumose,[h]
15 ji šaukia praeiviams,
einantiems pro šalį
savo keliu:
16 „Kam stinga išmanymo,
ateikite šen!“
Neturintiems nuovokos*[i]
ji sako:
17 „Vogtas vanduo skanus,
slapčia valgoma duona
gardi.“[y]
18 Tokie nežino, kad jos
lankytojus mirtis praryja,
kad jos svečiai
jau kapo* gelmėse.[j]

9:16 *Pažod. „širdies“. **9:18** *Arba „Šeolo“. Žr. žodynėlį.

9 SKYRIUS

a 1Ka 21:20, 21
1Ka 22:8
2Me 25:15, 16
Mt 7:6
b Ps 141:5
Pat 27:6
Pat 28:23
c Pat 1:5
Pat 15:31
Pat 17:10
Pat 25:12
d Ps 111:10
e 1Me 28:9
Mt 11:27
Jn 17:3
f Įst 6:1, 2
Pat 8:35
Pat 10:27
g Pat 7:10, 11
h Pat 23:27, 28
i Pat 6:32
y Pat 7:18, 19
j Pat 2:18, 19
Pat 7:23, 26
Pat 23:27, 28

Antra skiltis

10 SKYRIUS

a Pat 1:1
b Pat 13:1
Pat 27:11
c Pat 11:4
d Ps 33:18, 19
Ps 37:25
Mt 6:33
e Pat 20:4
Mok 10:18
f Pat 12:24
Pat 13:4
Pat 21:5
g Pat 6:6, 9
h Iš 23:25
Pat 28:20
i Ps 112:6
Mok 7:1
y Ps 9:5
j Įst 4:6
Ps 19:7
Ps 119:34
Ps 119:100
k Pat 18:6
l Pat 25:21
m 1Ti 5:24
n Pat 6:12, 13
o Pat 18:21
p Pat 11:30
r Mt 12:35
Jok 3:5

10 Saliamono patarlės.[a]
Išmintingas sūnus –
tėvo džiaugsmas,[b]
o kvailas –
motinos skausmas.
2 Nedorai pelnytas turtas
neduoda jokios naudos,
o teisumas gelbėja
nuo mirties.[c]
3 Jehova neleidžia, kad tei-
sus žmogus alkanautų,[d]
o nedorėlio užgaidų
jis netenkina.
4 Tingi ranka nuskurdina,[e]
o darbšti pelno turtus.[f]
5 Sūnus, vasarą nuimantis
derlių, elgiasi protingai,
o kuris per pjūtį miega,
užsitrauks gėdą.[g]
6 Teisiojo galvai skirti
palaiminimai.[h]
Nedorėlio žodžiuose
slypi smurtas.
7 Teisusis bus minimas
geru žodžiu,[i]
o nedorėlio vardas
sutrūnys.[y]
8 Išmintingas žmogus
leidžiasi pamokomas*,[j]
o kalbantis kvailystes
bus sutryptas.[k]
9 Kas elgiasi dorai*,
bus saugus,[l]
o kas eina kreivais keliais,
bus pričiuptas.[m]
10 Kas klastingai merkia akį,
sukelia skausmo,[n]
kas kvailai kalba,
bus sutryptas.[o]
11 Teisiojo burna –
gyvybės versmė,[p]
o nedorėlio burnoje
slypi smurtas.[r]

10:8 *Arba „klauso įsakymų“. **10:9** *Arba „ištikimai“. Žr. žodynėlyje „ištikimybė Dievui“.

12 Neapykanta sukelia vaidus,
o meilė uždengia
visas kaltes.[a]
13 Įžvalgaus žmogaus
lūpose – išmintis,[b]
o nuovokos* neturinčio
nugarai paruošta lazda.[c]
14 Išmintingi
brangina išmanymą,[d]
o kvailiai savo lūpomis
prisišaukia žūtį.[e]
15 Turtuoliui jo turtai
yra tvirtovė,
o varguoliui jo skurdas –
pražūtis.[f]
16 Teisaus žmogaus triūsas
veda į gyvenimą,
o nedorėlio darbai –
į nuodėmę.[g]
17 Kas klauso pamokymo,
tas veda kitus
į gyvenimo kelią,*
o kas drausmės nepaiso, –
į klystkelį.
18 Kas slepia neapykantą,
to lūpos meluoja,[h]
kas skleidžia piktas kalbas,
yra kvailas.
19 Kur daug žodžių, ten
neišvengiama nuodėmės,[i]
protingas žmogus
suvaldo liežuvį*.[y]
20 Teisaus žmogaus liežuvis –
gryniausias sidabras,[j]
o nedorėlio širdis
mažai ko verta.
21 Teisiojo lūpos
maitina daugelį,[k]
o kvailys dėl nuovokos
stokos pražūva.[l]
22 Jehovos palaiminimas
praturtina[m]
ir vargo* neatneša.

10 SKYRIUS

a Pat 17:9
1Ko 13:4, 7
1Pt 4:8

b Iz 50:4

c Pat 26:3

d Pat 9:9

e Pat 13:3
Pat 18:7

f Pat 19:7
Pat 30:8, 9
Mok 7:12

g Mt 7:17

h 1Sa 18:17, 21

i Mok 5:2

y Ps 39:1
Pat 17:27
Pat 21:23
Jok 1:19

j Pat 12:18
Pat 16:13

k Jer 3:15

l Oz 4:6

m Įst 8:17, 18
Ps 37:22
1Ti 6:6

Antra skiltis

a Pat 2:10, 11
Pat 14:9
Pat 15:21

b Ps 37:4
1Jn 5:14

c Ps 37:10

d Mt 7:24, 25

e Ps 91:15, 16

f Ps 55:23

g Ps 16:9
Rom 12:12

h Pat 11:7

i Pat 18:10
Iz 40:31

y Rom 2:6–8

j Ps 16:8

k Ps 37:9

11 SKYRIUS

l Kun 19:36

m Pat 16:18
Lk 14:8, 9

n Mch 6:8
1Pt 5:5

23 Kvailys linksminasi
darydamas begėdystes,
o protingas žmogus
randa išmintį.[a]
24 Nedorėlį ištiks tai,
ko jis bijo,
o teisusis gaus, ko trokšta.[b]
25 Praūžia audra,
ir nedorėlio nebelieka,[c]
o teisiojo pamatas amžinas.[d]
26 Tarsi actas dantims
ir dūmai akims
yra tinginys žmogui,
kuris jį nusamdo*.
27 Jehovos baimė
prailgina gyvenimą,[e]
o nedorėlio amžius
bus sutrumpintas.[f]
28 Teisiojo lūkesčiai
pavirs džiaugsmu,[g]
o nedorėlio viltys sužlugs.[h]
29 Doram žmogui Jehovos
kelias yra tvirtovė,[i]
o nedorėliui – pražūtis.[y]
30 Teisiojo niekas
niekada nepalauš,[j]
o nedorėlio
žemėje nebeliks.[k]
31 Teisiojo burna kalba išmintį,
o klastingas liežuvis
bus nutildytas amžiams*.
32 Teisiojo lūpos žino,
kas teisu,
o nedorėlio burna kalba
iškreiptus dalykus.

11 Meluojančios svarstyklės
piktina Jehovą,
o teisingi* svarsčiai
jam patinka.[l]
2 Jei ateina puikybė,
su ja ateis ir gėda,[m]
o išmintis yra
su kukliaisiais.[n]

10:13 *Pažod. „širdies“. **10:17** *Arba galbūt „tas eina keliu į gyvenimą“. **10:19** *Pažod. „lūpas“. **10:22** *Arba „skausmo“, „sielvarto“.

10:26 *Pažod. „siunčia“. **10:31** *Pažod. „bus nupjautas“. **11:1** *Arba „nesumažinti“.

3 Teisaus žmogaus vedlys –
dorumas*,[a]
o klastūnams jų pačių
klastos užtrauks pražūtį.[b]
4 Rūstybės dieną iš turtų
jokios naudos,[c]
nuo mirties gelbsti
teisumas.[d]
5 Teisumu doras žmogus
išlygina sau kelią,
o nedorėlis parpuls
per savo nedorumą.[e]
6 Doruosius išgelbės
teisumas,[f]
o klastūnai įklius
į savo įgeidžių spąstus.[g]
7 Kai nedorėlis miršta,
žlunga visos jo viltys,
niekais nueina visa, ką
jis manė galįs pasiekti.[h]
8 Teisusis išvaduojamas
iš vargų
ir jo vietoje atsiduria
nedorėlis.[i]
9 Bedievis* savo šnekomis
pražudo artimą,
teisusis išsigelbės
savo išmanymu.[y]
10 Džiaugiasi miestas
teisiojo gerumu
ir džiūgauja,
kai pražūva nedorėlis.[j]
11 Dėl dorųjų laiminimo
miestas tampa didis,[k]
o nedorėlių kalbos
jį griauna.[l]
12 Kas neturi sveikos nuovokos*, tas niekina artimą,
o protingas žmogus patyli.[m]
13 Liežuvautojas vaikšto
pasakodamas paslaptis,[n]
o patikimas žmogus
jas saugo.

11:3 *Arba „ištikimybė“. Žr. žodynėlyje „ištikimybė Dievui“. **11:9** *Arba „Atsimetėlis“. **11:12** *Pažod. „neturi širdies“.

11 SKYRIUS

a Ps 26:1
Pat 13:6

b Pat 28:18

c Ez 7:19
Mt 16:26

d Pr 7:1

e 2Sa 17:23
Est 7:10
Pat 5:22

f Jer 39:18

g Pat 1:32

h Iš 15:9, 10
Lk 12:18–20

i Est 7:9
Pat 21:18
Dan 6:23, 24

y Pat 2:10–12

j Iš 15:20, 21
Est 9:19, 22

k Pat 14:34

l Jok 3:6

m Pat 17:27
1Pt 2:23

n Kun 19:16
Pat 20:19
Pat 26:22

Antra skiltis

a Pat 15:22
Pat 20:18
Pat 24:6

b Pat 6:1, 5
Pat 20:16

c 1Sa 25:39
1Pt 3:3, 4

d Lk 6:38

e Jok 5:3, 4

f Job 27:13, 14

g Gal 6:7, 8

h Apd 10:34, 35
Apr 2:10

i Ps 18:26
Pat 3:32

y Ps 51:6
Pat 15:8

j Mok 8:13
Ez 18:4

k Iz 26:9
Mt 5:6

l Įst 15:10
Pat 19:17
Mok 11:1, 2

m Ag 1:6

14 Be išmintingo vadovavimo
tauta žūva,
o kur daug patarėjų,
ten ateina sėkmė*.[a]
15 Kas laiduoja
už nepažįstamąjį,
tam baigsis blogai,[b]
o kas neskuba sukirsti
rankomis, tas saugus.
16 Maloninga moteris
pelnosi pagarbą,[c]
o nuožmieji
kraunasi turtus.
17 Darydamas gera kitam,
žmogus daro gera sau,[d]
o elgdamasis žiauriai
pats sau kenkia*.[e]
18 Nedorėlio atlygis –
apgaulė,[f]
tikrą atlygį gaus tas,
kas sėja teisumą.[g]
19 Kas laikosi teisingumo,
tas eina į gyvenimą,[h]
o kas įsitvėręs nedorybės,
tas traukia mirties link.
20 Suktos širdies žmonėmis
Jehova bjaurisi,[i]
o tais, kas eina dorybės
keliu, jis džiaugiasi.[y]
21 Būk tikras, kad piktadarys
neliks nenubaustas,[j]
o teisiųjų vaikai
bus išgelbėti.
22 Graži, bet sveikos nuovokos neturinti moteris
yra tarsi aukso žiedas
kiaulės knyslėje.
23 Teisiųjų troškimai
veda į gera,[k]
o nedorėlių viltys
užtraukia rūstybę.
24 Vieni dosniai dalija
ir turtėja,[l]
kiti šykšti duoti
ir nuskursta.[m]

11:14 *Arba „išgelbėjimas“. **11:17** *Arba „užsitraukia negarbę“.

25 Dosnus žmogus klestės,[a]
kas kitą pagirdo,
pats bus pagirdytas.[b]
26 Kas nenori parduoti javų,
bus visų keikiamas,
o kas duoda jų nusipirkti,
tą žmonės laimins.
27 Kas stengiasi daryti gera,
pelno malonę,[c]
o kas bloga daro,
bloga ir užsitrauks.[d]
28 Kas pasitiki savo turtais,
tas kris,[e]
o teisusis vešės kaip lapija.[f]
29 Kas įstumia namiškius
į bėdą*, paveldės vėjus,[g]
kvailys tarnaus
išmintingam.
30 Teisiojo vaisius –
gyvybės medis,[h]
kas laimi žmogų,
tas išmintingas.[i]
31 Jeigu jau teisiajam
žemėje atlyginama,
tai juo labiau nedorėliui
ir nusidėjėliui.[y]

12 Kas vertina pamokymą,
tas vertina išmanymą,[j]
o kas drausminimą niekina,
elgiasi kvailai.[k]
2 Geras žmogus pelno
Jehovos palankumą,
o kas rezga pinkles,
bus jo pasmerktas.[l]
3 Nedori darbai saugumo
žmogui nesuteiks,[m]
o teisiojo šaknų
niekas neišraus.
4 Protinga žmona –
vyro vainikas,[n]
o begėdė – puvinys
jo kauluose.[o]
5 Teisiųjų mintys teisingos,
o nedorėlių patarimai
apgaulingi.

11:29 *Arba „užtraukia namiškiams negarbę“.

11 SKYRIUS

a Apd 20:35
2Ko 9:6

b Lk 6:38

c Pat 12:2

d Est 7:10
Ps 10:2

e Job 31:24, 28
Ps 52:5, 7

f Ps 1:2, 3
Ps 52:8

g Joz 7:15

h Pat 15:4

i 1Ko 9:20–22
Jok 5:19, 20

y Ez 18:24
2Te 1:6
1Pt 4:18

12 SKYRIUS

j Pat 4:13

k Ps 32:9

l Įst 25:1
1Ka 8:31, 32

m Ps 37:10, 38

n Pat 18:22
Pat 19:14

o 1Ka 21:25

Antra skiltis

a 2Sa 17:1, 2

b Est 7:3, 4
Pat 14:3

c Pat 24:3
Mt 7:24, 25

d Pr 41:39
1Sa 16:18

e 1Sa 25:14, 17
Mt 27:3, 4

f Pat 13:7

g Pr 33:12–14
Iš 23:12
Įst 22:4, 10
Įst 25:4
Jon 4:11

h Pat 28:19
Ef 4:28

i 1Ka 2:23, 24
Ps 5:6
Mok 5:6

y Pat 13:2
Pat 18:20

j Pat 3:7
Pat 26:12

k Pat 1:5

l Pat 29:11

6 Nedorėlių žodžiai yra
mirtinos pinklės*,[a]
o teisiųjų burna –
išgelbėjimas.[b]
7 Kai nedorėliai parbloškiami, jų nebelieka,
o teisiųjų namai
stovi tvirtai.[c]
8 Protingai kalbantis
sulauks pagyrimo,[d]
o suktos širdies žmogus –
paniekos.[e]
9 Geriau būti nežymiu
žmogumi ir turėti tarną
negu laikyti save kažin kuo
ir alkanauti.[f]
10 Teisus žmogus rūpinasi
savo gyvuliais,[g]
o nedorėlio
net gailestis žiaurus.
11 Kas įdirba savo žemę,
turės apsčiai duonos,[h]
o kas vaikosi tuštybių,
tam stinga nuovokos*.
12 Nedorėlis gviešiasi
kito nedorėlio grobio,
o teisusis pats iš savo
šaknies augina vaisių.
13 Per nedoras kalbas
piktadarys įkliūva
į spąstus,[i]
o teisusis nelaimės
išvengia.
14 Geri lūpų vaisiai
žmogų pasotins,[y]
rankų darbas pelnys
jam atlygį.
15 Kvailys mano,
kad elgiasi teisingai,[j]
o išmintingas žmogus
paklauso patarimo.[k]
16 Kvailys iškart parodo
susierzinimą,[l]
o supratingas žmogus
įžeidimą nukenčia.

12:6 *Pažod. „tyko kraujo“. **12:11** *Pažod. „širdies“.

17 Patikimas liudytojas
sako tiesą,
o melagingas
mėgina apgauti.
18 Neapgalvoti žodžiai –
lyg kalavijo dūriai,
o išmintingo žmogaus
liežuvis gydo.[a]
19 Tiesą kalbančios lūpos
gyvuos amžinai,[b]
o melagingas liežuvis –
vos akimirką.[c]
20 Kas rezga piktadarybę,
tų širdyje apgaulė,
o taikdariams
nestinga džiaugsmo.[d]
21 Teisiajam niekas
nepakenks,[e]
o nedorėlius
užgrius nelaimės.[f]
22 Meluojančios lūpos
Jehovai bjaurios,[g]
o kas elgiasi ištikimai,
tie jam patinka.
23 Protingas žmogus
nesigiria išmanymu,
o kvailio širdis išlieja
visą kvailumą.[h]
24 Darbšti ranka valdys,[i]
o tingi bus verčiama
dirbti.[y]
25 Rūpestis prislegia
žmogui širdį,[j]
bet geras žodis
pralinksmina.[k]
26 Teisusis gerai apžiūri
savo ganyklas,
o nedorėliai eina savo keliu
ir pasiklysta.
27 Tinginys medžioklėje
paskui grobį nebėgs.[l]
Darbštumas – brangus
žmogaus turtas.
28 Teisumas veda
į gyvenimą,[m]
jo keliuose mirties nėra.

12 SKYRIUS

a Pat 16:24
b 1Pt 3:10
c Pat 19:9
Apd 5:3, 5
d Mt 5:9
e Ps 91:9, 10
f Pat 1:30, 31
Iz 48:22
g Ps 5:6
Pat 6:16, 17
Apr 21:8
h Pat 10:19
i Pr 39:4
1Ka 11:28
y Pat 19:15
j Ps 38:6
Pat 13:12
Pat 15:13
k Pat 16:24
Iz 50:4
l Pat 26:13–15
m Ps 37:27
Pat 10:7
Hab 2:4

Antra skiltis

13 SKYRIUS

a Hbr 12:7, 9
b 1Sa 2:22–25
Pat 9:7
c Pat 12:14
Pat 18:20
d Ps 39:1
Ps 141:3
Pat 21:23
e Pat 10:19
Mt 12:36
f Pat 26:13–15
g Pat 10:4
Pat 12:24
h Ps 119:163
Pat 8:13
Ef 4:25
i Ps 25:21
y Pat 12:9
j Jer 41:8
k Jer 39:10
l Ps 97:11
m Pat 24:20
n Ts 8:1
o Pat 11:2
Pat 24:6
Apd 15:5, 6
p Pat 28:8
Jer 17:11

13 Išmintingas sūnus
tėvo drausminamas
paklūsta,[a]
o šaipūnas pabarimo
neklauso.[b]
2 Kieno lūpų vaisius geras,
tas valgo, kas gera,[c]
o klastūno siela
sotinasi smurtu.
3 Kas sergi savo lūpas,
saugo savo gyvastį,[d]
o kas kalba neužsičiaup-
damas, nueis į pražūtį.[e]
4 Tinginys daug trokšta,
bet nieko neturi,[f]
o darbštusis bus
visko pertekęs.[g]
5 Teisusis nekenčia melo,[h]
o nedorėlis daro begėdystę
ir užsitraukia negarbę.
6 Teisumas sergi
einantį dorybės keliu,[i]
o nuodėmiautojas per savo
nedorumą pražūva.
7 Vieni dedasi turtingi,
nors nieko neturi,[y]
kiti dedasi vargšais,
nors turi daug turto.
8 Turtuolis savo turtą
atiduoda už gyvybę,[j]
o vargšui niekas
negrasina.[k]
9 Teisiojo šviesa
ryškiai šviečia*,[l]
o nedorėlio žibintas
užges.[m]
10 Išpuikimas vien
į nesantaiką veda,[n]
o kas klausia patarimo,
randa išmintį.[o]
11 Greitai įgytas turtas
greitai ir išnyksta,[p]
o jeigu jis uždirbamas
po truputį*, didėja.

13:9 *Pažod. „džiūgauja“. **13:11** *Pažod. „ranka renkamas“.

12 Neišsipildanti viltis
susargdina širdį,[a]
o išsipildęs troškimas –
gyvybės medis.[b]
13 Kas nepaiso įsakymų,
turės už tai sumokėti,[c]
o kas įstatymą gerbia,
tam bus atlyginta.[d]
14 Išminčiaus pamokymai –
gyvybės šaltinis,[e]
jie saugo, kad neįkliūtum
į mirties pinkles.
15 Supratingumu laimimas
geras vardas,
o klastūno kelias
duobėtas.
16 Protingas žmogus
viską daro su išmanymu,[f]
o kvailys pasirodo
visu savo kvailumu.[g]
17 Nedoras pasiuntinys
įpuls į bėdą,[h]
o ištikimas atneša
gydančią žinią.[i]
18 Kas nepaiso
sudrausminimo,
to laukia skurdas ir gėda,
o kas leidžiasi pataisomas,
pelnys pagarbą.[y]
19 Išsipildęs noras žmogui
suteikia malonumo,[j]
kvailys atsisakyti
piktadarybės nenori.[k]
20 Kas draugauja su išmintingu, taps išmintingas,[l]
o kas susideda su kvailiais,
pateks į bėdą.[m]
21 Nuodėmiautojus
persekioja nelaimė,[n]
o atlygis teisiesiems –
gerovė.[o]
22 Geras žmogus palieka
paveldą vaikų vaikams,
o nusidėjėlio sukauptos
gėrybės atiteks
teisiesiems.[p]

13 SKYRIUS

a Ps 143:7

b Pr 21:5–7
Lk 2:29, 30

c 2Me 36:15, 16

d Ps 19:8, 11
Pat 13:18

e Pat 24:14

f Pat 14:15

g 1Sa 25:25

h 2Sa 4:9, 10

i Pat 25:25

y Ps 141:5
Pat 15:32
Hbr 12:11

j 1Ka 1:47, 48

k Am 5:10

l Apd 4:13

m Pr 34:1, 2

n Įst 28:20

o Rom 2:9, 10

p Įst 6:10, 11

Antra skiltis

a 1Sa 3:12, 13
1Ka 1:5, 6
Pat 29:15

b Įst 6:6, 7
Pat 19:18
Pat 22:15
Ef 6:4
Hbr 12:6

c Ps 34:10
Ps 37:25

d Iz 65:13

14 SKYRIUS

e Pat 24:3
Pat 31:26

f Pat 6:16, 19
Pat 19:5

g Pat 18:15

h Pat 13:20

i Pat 14:12

23 Daug maisto užauga
varguolio arimuose,
bet neteisybė jį pasiglemžia.
24 Kas savo sūnaus nekenčia,
tas gaili rykštės,[a]
o kas sūnų myli, rūpestingai* jį sudrausmina.[b]
25 Teisusis valgo
ir pasisotina,[c]
o nedorėlio pilvas
lieka tuščias.[d]

14 Išmintinga moteris
stato savo namus,[e]
o kvaila griauna juos
savo rankomis.
2 Kas eina dorybės takais,
bijo Jehovos,
o kas vaikšto kreivais
keliais, jį niekina.
3 Išdidi kvailio burna
plaka kaip rykštė,
o išmintingųjų lūpos
apsaugo.
4 Kur nėra galvijų,
ten ėdžios tuščios,
o kur stiprus jautis,
ten gausus derlius.
5 Patikimas liudytojas
nemeluoja,
o netikras meluoja su
kiekvienu atsikvėpimu.[f]
6 Šaipūnas ieško išminties
ir neranda,
o protingas supratimo
įgyja be vargo.[g]
7 Šalinkis kvailio,
nes išmanymo
jo lūpose nerasi.[h]
8 Protingas žmogus
supranta, kokiu keliu
eina, nes turi išminties,
o kvailį suklaidina
jo paties kvailumas*.[i]

13:24 *Arba galbūt „laiku“. **14:8** *Arba galbūt „o kvailys savo kvailumu kitus suklaidina“.

9 Kvailys iš savo kaltės
tik juokiasi,[a]
o dorieji stengiasi
susitaikyti.
10 Tik paties žmogaus širdis
supranta savąjį kartėlį,
svetimas nepermanys
ir jos džiaugsmo.
11 Nedorėlio namai
bus išgriauti,[b]
o teisiojo palapinė klestės.
12 Kartais kelias, kuris
žmogui atrodo teisingas,[c]
galiausiai nuveda į mirtį.[d]
13 Net kai žmogus juokiasi,
jam gali gelti širdį,
ir linksmybė
gali baigtis sielvartu.
14 Suktos širdies žmogus
sulauks atpildo
už savo elgesį,[e]
geras žmogus irgi gaus
atlygį už savo darbus.[f]
15 Lengvatikis tiki viskuo,
kas jam sakoma,
o protingas apsvarsto
kiekvieną žingsnį.[g]
16 Išmintingas žmogus
atsargus ir gręžiasi
nuo nedorybės,
o kvailys yra ūmus
ir pernelyg
pasitiki savimi.
17 Kas greit užsiplieskia,
tas pasielgia kvailai,[h]
kas visa gerai apsvarsto,
tas nekenčiamas.
18 Lengvatikis paveldi
kvailystę,
o protingas vainikuojamas
išmanymu.[i]
19 Blogas žmogus
nusilenks gerajam,
nedorėlis –
prie teisiojo vartų.
20 Varguolio net artimas
žmogus nekenčia,[y]
o su turtingu draugauti
nori daugelis.[a]
21 Kas neapkenčia artimo,
tas nusideda,
kas vargdienio pasigaili,
tas laimingas.[b]
22 Negi tie, kas rezga pikta,
neišklys iš kelio?
O tuos, kas daro gera, lydi
gerumas* ir ištikimybė.[c]
23 Kiekvienas darbas
duoda naudos,
o tuščios šnekos
tik į skurdą veda.[d]
24 Išmintingo žmogaus
vainikas yra jo turtai,
o kvailiui belieka
jo kvailystė.[e]
25 Tiesakalbis liudytojas
gelbsti gyvybes,
o suktas meluoja
su kiekvienu atsikvėpimu.
26 Kas bijo Jehovos,
tas tvirtai juo pasitiki,[f]
ir jo vaikai turės
sau priebėgą.[g]
27 Jehovos baimė –
gyvenimo šaltinis,
ji saugo, kad neįkliūtum
į mirties pinkles.
28 Karaliaus didybė –
gausi tauta,[h]
o valdovas be tautos
yra žlugęs.
29 Kas neskuba supykti,
tas yra įžvalgus,[i]
o nekantruolis visiems
rodo savo kvailumą.[y]
30 Rami širdis teikia
kūnui gyvastį,
o pavydas pūdo kaulus.[j]
31 Kas skriaudžia vargšą,
įžeidžia jo Kūrėją,[k]
o kas vargdienio pasigaili,
tas jo Kūrėją pašlovina.[l]

14 SKYRIUS

a Pat 10:23
Pat 30:20

b Pat 21:12

c Pat 30:12

d Pat 16:25

e Pat 1:32

f Gal 6:7, 8

g Neh 6:2, 3
Pat 27:12

h Pat 12:16
Pat 16:32

i Pat 4:7–9

y Pat 19:7

Antra skiltis

a Pat 19:4

b Ps 41:1
Pat 19:17
Iz 58:7, 8

c Job 42:10
Ps 25:10

d Pat 28:19

e Pat 27:22

f Ps 34:9
Rom 8:31

g Pat 18:10
Jer 15:11

h 1Ka 4:21

i Pat 17:27
Jok 1:19

y Pat 25:28
Pat 29:11
Mok 7:9

j Pr 37:3, 4
1Sa 18:8, 9

k Įst 24:14, 15
Ps 12:5

l Mt 19:21

14:22 * Arba „ištikima meilė“.

32 Nedorėlį jo nedorumas pražudys,
o teisiajam jo dorumas* bus priebėga.[a]
33 Protingo žmogaus išmintis ilsisi širdyje,[b]
o kvailio išminčiai būtina pasireikšti.
34 Teisumas tautą išaukština,[c]
o nuodėmė užtraukia negarbę.
35 Sumanus tarnas pelno karaliaus malonę,[d]
o kuris elgiasi begėdiškai, užsitraukia jo rūstybę.[e]

15 Švelnus atsakymas nuramina įniršį,[f]
o šiurkštus žodis sukelia pyktį.[g]
2 Išmintingojo liežuvis žinias panaudoja geram,[h]
o kvailųjų burna pliurpia kvailystes.
3 Jehovos akys aprėpia viską,
jos stebi ir bloguosius, ir geruosius.[i]
4 Maloni kalba – gyvybės medis,[y]
o suktas liežuvis gniuždo dvasią.
5 Kvailys negerbia tėvo pamokymų,[j]
o protingas žmogus leidžiasi pataisomas.[k]
6 Teisiojo namai pilni gėrybių,
o nedorėlis, siekdamas pelno, įpuola į bėdą.[l]
7 Išmanymas sklinda iš išmintingo žmogaus lūpų,[m]
bet tik ne iš kvailio širdies.[n]
8 Bjauri Jehovai nedorėlio auka,[o]
o teisiojo maldą jis mielai išklauso.[a]
9 Jehova bjaurisi nedorėlių keliais,[b]
o tą, kuris ieško teisumo, jis myli.[c]
10 Kas eina iš kelio, tam drausminimas nepatinka,[d]
bet drausmę niekinantis mirs.[e]
11 Kapas* ir pragarmė# atviri Jehovos akims,[f]
juo labiau jis permato žmonių širdis.[g]
12 Šaipūnas nemėgsta to, kuris jį pataiso,[h]
ir su išmintingu jis nesitaria.[i]
13 Kai širdis džiugi, ir veidas švyti,
o širdgėla palaužia dvasią.[y]
14 Protingo žmogaus širdis siekia išmanymo,[j]
o kvailio burna minta kvailystėmis.[k]
15 Prislėgtam žmogui visos dienos blogos,[l]
o linksmaširdžiui kasdien šventė.[m]
16 Geriau truputis su Jehovos baime[n]
negu dideli turtai su nerimu.[o]
17 Geriau daržovių patiekalas su meile[p]
negu nupenėtas jautis su neapykanta.[r]
18 Karštakošis sukelia vaidus,[s]
o kas lėtas pykti, ginčą nuslopina.[t]
19 Tinginio kelias dygiakrūmiais apžėlęs,[u]
o dorų žmonių takas – lygus vieškelis.[v]

14 SKYRIUS

a Pat 2:7
Pat 10:9
b Pat 15:28
c Įst 4:6
d 2Sa 15:32–34
Pat 22:29
e 1Ka 2:44, 46

15 SKYRIUS

f Ts 8:2, 3
1Sa 25:32, 33
Pat 25:15
g 1Ka 12:14, 16
h Pat 16:23
Iz 50:4
i 2Me 16:9
Ps 11:4
Hbr 4:13
y Pat 12:18
Pat 16:24
Pat 17:27
j 1Sa 2:22–25
k Ps 141:5
Pat 13:1
Hbr 12:11
l Jok 5:3, 4
m Ps 37:30
Mt 10:27
n Mt 12:34, 35
o Iz 1:11

Antra skiltis

a Jok 5:16
1Pt 3:12
1Jn 3:21, 22
b Ps 146:9
c Iz 26:7
d 1Ka 18:17, 18
e Kun 26:21
Pat 1:32
f Ps 139:8
g Jer 17:10
Hbr 4:13
h Pat 9:7
Jn 3:20
Jn 7:7
i 2Me 18:6, 7
y Pat 12:25
Pat 17:22
j Ps 119:97
Apd 17:11
k Iz 30:9, 10
l Job 3:11
m Apd 16:23–25
n Ps 37:16
o Pat 15:17
p Ps 133:1
r Pat 17:1
s Pat 10:12
t Pr 13:8, 9
1Sa 25:23, 24
Pat 25:15
Jok 1:19
u Pat 26:13–15
v Iz 30:21

14:32 *Arba „ištikimybė“. Žr. žodynėlyje „ištikimybė Dievui“.

15:11 *Arba „Šeolas“. Žr. žodynėlį. #Arba „Abadonas“. Žr. žodynėlį.

20 Išmintingas sūnus –
tėvo džiaugsmas,[a]
o kvailys niekina
savo motiną.[b]
21 Neišmanėlis*
džiaugiasi kvailyste,[c]
o protingas žmogus
eina tiesiai.[d]
22 Be pasitarimo
sumanymai žlunga,
o kur daug patarėjų,
ten ateina sėkmė.[e]
23 Žmogus džiaugiasi
davęs teisingą atsakymą;[f]
laiku pasakytas žodis –
koks jis mielas![g]
24 Išmintingo žmogaus gyvenimo kelias veda aukštyn,[h]
tolyn nuo kapo* gelmių.[i]
25 Pasipūtėlio namus
Jehova nugriaus,[y]
o našlės nuosavybę*
apsaugos.[j]
26 Jehova bjaurisi
nedorėlio užmačiomis,[k]
o maloni šneka
jam patinka.[l]
27 Kas pelnosi nesąžiningai,
tas įstumia namiškius
į bėdą*,[m]
o kas kyšių neapkenčia,
tas gyvens.[n]
28 Teisiojo širdis pamąsto
prieš atsakydama,[o]
o nedorėlio burna
išlieja tai, kas bloga.
29 Jehova toli nuo nedorėlių,
o teisiųjų maldas
jis išklauso.[p]
30 Linksmas žvilgsnis*
džiugina širdį,
gera žinia stiprina# kaulus.[r]

15 SKYRIUS

a Pat 27:11
b Pat 23:22
Pat 30:17
c Pat 26:18, 19
Mok 7:4
d Pat 10:23
Ef 5:15, 16
Jok 3:13
e Pat 20:18
f Ef 4:29
g 1Sa 25:32, 33
Pat 25:11
h Mt 7:13, 14
i Pat 8:35, 36
y Lk 18:14
j Ps 146:9
k Pat 6:16, 18
l Ps 19:14
m Įst 16:19
1Sa 8:1, 3
Pat 1:19
n Iz 33:15, 16
o Pat 16:23
p Ps 34:15, 16
Ps 138:6
Ps 145:19
Jn 9:31
r Pat 16:24
Pat 25:25

Antra skiltis

a Pat 9:8
Pat 19:20
b Pat 5:12, 14
Hbr 12:25
c Pat 13:18
Mt 7:24, 25
d Ps 111:10
e Pat 18:12
Jok 4:10

16 SKYRIUS

f Jer 1:9
Lk 12:11, 12
g 1Sa 15:13, 14
Ps 36:1, 2
Pat 21:2
Jer 17:9
h 1Sa 16:6, 7
Pat 24:12
i Ps 37:5
Fil 4:6, 7
y Iš 14:4
Rom 9:21
j Pat 6:16, 17
Pat 8:13
Pat 21:4
k Apd 3:19
l Neh 5:8, 9
2Ko 7:1
m Pr 31:24
Iš 34:24
n 1Ti 6:6

31 Kas klauso gyvybę
teikiančio pamokymo,
to vieta tarp išmintingųjų.[a]
32 Kas atmeta drausminimą,
nekenčia savo gyvasties,[b]
o kas į pamokymą įsiklauso,
įgyja supratimo*.[c]
33 Jehovos baimė
moko išminties;[d]
pirma eina nuolankumas,
paskui garbė.[e]

16 Žmogus širdyje
sudėlioja mintis,
bet teisingas atsakymas*
yra nuo Jehovos.[f]
2 Žmogui visi jo keliai
atrodo teisingi*,[g]
bet Jehova
ištiria paskatas#.[h]
3 Patikėk Jehovai*
savo darbus[i]
ir tavo užmojai
bus sėkmingi.
4 Jehova padaro, kad viskas
veiktų pagal jo tikslą –
net ir nedorėlis,
kurio nelaimės dieną
laukia bausmė.[y]
5 Jehova bjaurisi žmogumi,
kurio širdis išpuikusi;[j]
toks bausmės
tikrai neišvengs.
6 Dėl gerumo* ir ištikimybės
atleidžiama nuodėmė,[k]
Jehovos bijantis žmogus
šalinasi pikta.[l]
7 Kai Jehova patenkintas
žmogaus elgesiu,
jis net jo priešus
su juo sutaiko.[m]
8 Geriau truputis,
uždirbtas sąžiningai,[n]

15:21 *Pažod. „Neturintis širdies“. **15:24** *Arba „Šeolo“. Žr. žodynėlį. **15:25** *Pažod. „ribas“. **15:27** *Arba „negarbę“. **15:30** *Pažod. „Švytinčios akys“. #Pažod. „riebina“.

15:32 *Pažod. „širdį“. **16:1** *Pažod. „liežuvio atsakymas“. **16:2** *Pažod. „tyri“. #Pažod. „dvasias“. **16:3** *Pažod. „Užritink ant Jehovos“. **16:6** *Arba „ištikimosios meilės“.

negu didelis pelnas,
įgytas nedorai.[a]
9 Žmogus širdyje
renkasi sau kelią,
bet jo žingsnius
kreipia Jehova.[b]
10 Karaliaus lūpose turi būti
Dievo nuosprendis,[c]
valdovui nevalia
paminti teisingumo.[d]
11 Teisingas svertuvas
ir teisingos svarstyklės
yra Jehovos,
visi svarsčiai maišelyje
jam priklauso.[e]
12 Karaliai nekenčia
nedorybių,[f]
nes jų sosto tvirtybė –
teisingumas.[g]
13 Sąžiningos lūpos
karaliams patinka,
jie myli tuos,
kurie sako tiesą.[h]
14 Karaliaus rūstybė –
mirties pasiuntinys,[i]
išmintingas žmogus
sugeba ją numaldyti*.[y]
15 Švytintis karaliaus veidas
reiškia gyvenimą,
jo malonė – lyg pavasarinio
lietaus debesis.[j]
16 Turėti išminties daug
geriau nei turėti aukso,[k]
įgyti supratimo geriau
nei įgyti sidabro.[l]
17 Doro žmogaus kelias
aplenkia, kas bloga.
Kas sergi savo takus,
išsaugos gyvybę.[m]
18 Išdidumas apima prieš žūtį,
didybės dvasia –
prieš suklupimą.[n]
19 Geriau būti nuolankiam
ir gyventi tarp romiųjų[o]
nei dalytis grobį
su išdiduoliais.

16:14 *Arba „jos išvengti“.

16 SKYRIUS

a Ps 37:16; Jer 17:11

b Pat 16:1; Jer 10:23

c Įst 17:18, 19; 1Ka 3:28

d Ps 72:1, 14

e Kun 19:36; Pat 11:1

f Pat 20:26

g Pat 29:14; Apr 19:11

h Ps 101:6

i 1Sa 22:17, 18; 1Ka 2:29

y Mok 10:4

j Ps 72:1, 6

k Mok 7:12

l Pat 4:7

m Pat 10:9

n Pat 11:2; Dan 4:30–32

o Iz 57:15

Antra skiltis

a Pat 4:7

b Lk 4:22; Kol 4:6

c Pat 22:17, 18; Mt 12:35

d Pat 4:20–22; Pat 12:18

e Pat 14:12; Mt 7:22, 23

f Mok 6:7

g Pat 6:12, 14

h Jok 3:6

i Jok 3:16

y Pr 3:1; 1Sa 24:9; Rom 16:17

j Kun 19:32; Job 32:7; Pat 20:29

k Ps 92:12–14

20 Kas reikalą gerai perpranta,
tam pasiseks.
Laimingas,
kas pasitiki Jehova.
21 Kas išmintingos širdies,
tas bus laikomas
turinčiu supratimo,[a]
kas kalba maloniai,
to žodžiai įtaigesni.[b]
22 Įžvalgiesiems jų įžvalgumas – gyvenimo šaltinis,
o kvailius auklėja
jų pačių kvailumas.
23 Išmintinga širdis
moko burną kalbėti
su įžvalgumu[c]
ir lūpų žodžiams
suteikia įtaigumo.
24 Malonūs žodžiai
tarsi medaus korys –
saldūs sielai
ir sveiki kaulams.[d]
25 Kartais kelias, kuris
žmogui atrodo teisingas,
galiausiai nuveda į mirtį.[e]
26 Darbininkas dirba
savo pilvui,
nes alkis* jį verčia.[f]
27 Nedorėlis kasa,
kad rastų ką bloga,[g]
jo žodžiai svilina tarsi ugnis.[h]
28 Klastūnas sėja nesantaiką,[i]
šmeižikas išskiria
gerus draugus.[y]
29 Smurtininkas įtraukia
artimą į piktadarystę
ir nuveda jį blogu keliu.
30 Primerkęs akį
jis rezga pikta,
prikandęs lūpą
daro nedorybę.
31 Žili plaukai –
garbės* vainikas,[j]
jei žmogus eina
teisumo keliu.[k]

16:26 *Pažod. „burna“. **16:31** *Arba „gražus“.

32 Kas nepasiduoda pykčiui,[a]
stipresnis už galiūną,
kas susivaldo*, pranašesnis
už miesto užkariautoją.[b]
33 Burtus sterblėje
meta žmogus,[c]
bet tai, ką jie parodo,
yra iš Jehovos.[d]

17 Geriau sausa kriaukšlė
su taika[e]
negu vaidingi namai,
pilni vaišių.[f]
2 Sumanus tarnas bus valdovas šeimininko sūnui,
kuris elgiasi gėdingai,
ir dalysis palikimą
tarsi vienas iš jo brolių.
3 Lydyklė – sidabrui,
krosnis – auksui,[g]
o širdį ištiria Jehova.[h]
4 Nedorėlis klausosi
piktų kalbų,
melagis – sukto liežuvio.[i]
5 Kas tyčiojasi iš vargšo,
įžeidžia jo Kūrėją,[y]
kas džiaugiasi kito nelaime,
neišvengs bausmės.[j]
6 Senelių vainikas
yra vaikaičiai,
vaikų pasididžiavimas –
tėvai.
7 Dora šneka netinka kvailiui,[k]
juo labiau netinka
melas valdovui.[l]
8 Dovana jos davėjo akyse –
brangakmenis;[m]
ko tik jis imtųsi,
ji neša jam sėkmę.[n]
9 Kas atleidžia kaltę,
tas puoselėja meilę,[o]
o kas ją vis primena,
sugriauna draugystę.[p]
10 Pabarimas protingam
žmogui padeda labiau[r]
nei šimtas rykščių kvailiui.[s]

16:32 *Pažod. „suvaldo savo dvasią“.

16 SKYRIUS
a Pat 14:29
Jok 1:19
b Pat 25:28
c Sk 26:55
Pat 18:18
d 1Sa 14:41, 42
Apd 1:24, 26

17 SKYRIUS
e Ps 37:16
f Pat 15:16, 17
Pat 21:9, 19
g Pat 27:21
h Ps 26:2
Pat 21:2
Pat 24:12
i Jer 5:31
y Pat 14:31
j Pat 24:17
Abd 12
k Pat 26:7
l Pat 16:10
m Pr 32:20
2Sa 16:1
n 1Sa 25:18, 35
Pat 18:16
Pat 19:6
o Pat 10:12
1Pt 4:8
p Pat 16:28
r Ps 141:5
Pat 9:8
s Pat 27:22

Antra skiltis
a 2Sa 18:15
2Sa 20:1, 22
1Ka 2:22, 24
b Pat 27:3
c 2Sa 12:8–10
d Pr 13:8, 9
Pat 25:8
Mt 5:39
Rom 12:18
e Iš 23:7
1Ka 21:13
Iz 5:22, 23
f Pat 1:22
Rom 1:20, 21
g Pat 18:24
Jn 15:13
h Rūt 1:16, 17
1Sa 19:2
i Pat 11:15
Pat 22:26, 27
y Jok 3:16
j 2Sa 15:2–4
k Ps 18:26
Pat 6:14, 15
l 1Sa 2:22–25
1Sa 8:1–3
2Sa 15:14
m Pat 12:25
Pat 15:13

11 Piktavalis visada maištauja
ir jam nubausti siunčiamas
nuožmus baudėjas*.[a]
12 Geriau sutikti jauniklių
netekusią meškų
negu kvailį, kai jam
užeina kvailumas.[b]
13 Kas atmoka blogu už gera,
to namai neatsigins
negandų.[c]
14 Pradėti kivirčą –
lyg atidaryti užtvanką,
tad kol ginčas nepratrūko,
pasitrauk.[d]
15 Kas išteisina nedorėlį ir kas
pasmerkia teisų žmogų[e] –
tiek vienas, tiek kitas, –
Jehovai bjaurūs.
16 Kas iš to, kad kvailys turi
už ką išminties įsigyti,
jeigu jo širdis negali
jos suvokti?[f]
17 Tikras draugas myli visada,[g]
jis – tarsi brolis,
gimęs padėti nelaimėje.[h]
18 Žmogus, neturintis nuovokos*, sukerta rankomis
ir sutinka kaimyno
akivaizdoje laiduoti
už kitą.[i]
19 Kas mėgsta vaidytis,
netruks nusižengti,[y]
kas pasidirba aukštas
duris, prisikvies nelaimę.[j]
20 Kas suktos širdies,
tam nesiseks,[k]
kas kalba apgaulingai,
užsitrauks pražūtį.
21 Kvailas sūnus –
tikra bėda tėvui,
neprotingas vaikas
džiaugsmo jam neteikia.[l]
22 Linksma širdis –
puikus vaistas,[m]

17:11 *Pažod. „pasiuntinys“. **17:18** *Pažod. „širdies“.

o prislėgta dvasia
sekina jėgas*.[a]
23 Nedorėlis iš užančio
traukia kyšį
ir iškraipo teisingumo kelią.[b]
24 Protingas žmogus
sutelkęs žvilgsnį į išmintį,
o kvailio akys klaidžioja
po žemės pakraščius.[c]
25 Kvailas sūnus –
tėvo sielvartas
ir širdgėla* tos,
kuri jį pagimdė.[d]
26 Nekaltam skirti baudą
neteisinga
ir kilmingo žmogaus
plakti nedera.
27 Supratingo žmogaus
kalba santūri,[e]
įžvalgus žmogus
išlieka ramus*.[f]
28 Net kvailys, kol tyli,
laikomas išmintingu
ir atrodo protingas,
kol jo lūpos sučiauptos.

18 Kas atsiskiria nuo kitų,
tas savo įnorius
tenkina,
jis atmeta* visokią išmintį.
2 Kvailys nenori
nieko suprasti,
jam tik rūpi
savo nuomonę pareikšti.[g]
3 Kur nedorėlis,
ten ir panieka,
kur negarbingas elgesys,
ten ir gėda.[h]
4 Žmogaus žodžiai –
gilūs vandenys.[i]
Išminties šaltinis –
lyg sraunus upelis.
5 Nedera rodyti
prielankumo nedorėliui[y]
ir atstumti teisųjį,
prašantį teisingo teismo.[a]
6 Kvailio šnekos
veda į ginčus,[b]
savo burna
jis prašosi rykščių.[c]
7 Kvailio burna – jo pražūtis,[d]
lūpos – spąstai jo gyvasčiai.
8 Liežuvautojo žodžiai –
tikri skanėstai,[e]
jie nuslysta
tiesiai į vidurius.[f]
9 Kas tingi dirbti,
yra švaistūno brolis.[g]
10 Jehovos vardas –
tvirtas bokštas,[h]
teisusis bėga į jį
ir randa apsaugą.[i]
11 Turtuoliui jo turtai –
tarsi tvirtovė,
lyg aukšta siena
jo vaizduotėje.[y]
12 Žmogaus širdis išpuiksta
prieš žlugimą,[j]
o prieš išaukštinimą –
nusižemina.[k]
13 Atsakyti neišklausius
iki galo –
kvaila ir nepagarbu.[l]
14 Sergantį žmogų
palaiko stipri dvasia,[m]
bet jei dvasia palūžtų,
kaip jis ištvers?[n]
15 Protingo žmogaus širdis
siekia išmanymo,[o]
išmintingo ausis jo ieško.
16 Dovanomis žmogus
praskina sau kelią,[p]
jos atveria duris
pas didžiūnus.
17 Pirmasis dėstantis
savo bylą atrodo teisus,[r]
kol ateina priešininkas
ir jį išklausinėja.[s]
18 Mesti burtai
užbaigia kivirčą,[t]

17:22 *Arba „džiovina kaulus“. **17:25** *Pažod. „kartėlis“. **17:27** *Pažod. „šaltos dvasios“. **18:1** *Arba „niekina“.

17 SKYRIUS

a Pat 18:14
b Iš 23:8
c Mok 2:14
d Pat 15:20
e Pat 10:19
Jok 1:19
f Pat 15:4
Mok 9:17
Jok 3:13

18 SKYRIUS

g Pat 10:19
h Pat 11:2
i Pat 10:11
y Įst 1:16, 17
Pat 28:21

Antra skiltis

a 1Ka 21:9, 10
b Pat 13:10
c Pat 19:19
d Pat 13:3
e Kun 19:16
f Pat 26:22
g Pat 10:4
h 1Sa 17:45, 46
Ps 20:1
i Ps 18:2
Ps 91:14
y Ps 49:6, 7
Pat 11:4
Jer 9:23
Lk 12:19–21
j Pat 11:2
Dan 5:23, 30
Apd 12:21–23
k Pat 22:4
1Pt 5:5
l Pat 25:8
m Job 1:21
2Ko 4:16
2Ko 12:10
n Pat 17:22
o 1Ka 3:7–9
Pat 9:9
p Pr 43:11
Pat 17:8
r 2Sa 16:3, 4
s 2Sa 19:25–27
Pat 25:8
t Joz 14:1, 2
Neh 11:1
Pat 16:33

išsprendžia
galingųjų ginčą.
19 Įsižeidęs brolis neprieinamas tarsi tvirtovė,[a]
ir ginčai būna tarsi
tvirtovės vartų
užkaištiai.[b]
20 Žmogus sotinasi
savo šnekos* vaisiumi,[c]
gardžiuojasi
savo lūpų derliumi.
21 Liežuvio galioje –
mirtis ir gyvenimas;[d]
kaip juo naudosiesi,
toks bus ir atlygis*.[e]
22 Kas randa gerą žmoną,
tas randa lobį[f]
ir patiria Jehovos malonę.[g]
23 Beturčiui tenka maldauti,
bet turtuolis
atsako šiurkščiai.
24 Būna draugų, pasiruošusių
vienas kitą sutrypti,[h]
bet būna ir draugų,
artimesnių už brolį.[i]

19 Geriau būti doru* žmogumi, kad ir neturtingu,[y]
negu suktakalbiu ir kvailiu.[j]
2 Negerai, kai žmogus
neturi nuovokos;[k]
kas elgiasi skubotai*,
nusidės.
3 Žmogaus kelią iškreivina
jo kvailumas,
bet jo širdis niršta
ant Jehovos.
4 Turtas pritraukia
daug bičiulių,
o nuo beturčio
visi draugai nusisuka.[l]
5 Melagingas liudytojas
neliks nenubaustas,[m]

18:20 *Pažod. „burnos“. **18:21** *Pažod. „kas jį myli, valgys jo vaisius“. **19:1** *Arba „ištikimu“. Žr. žodynėlyje „ištikimybė Dievui“. **19:2** *Pažod. „skuba kojomis“.

18 SKYRIUS
a Pr 27:41
2Sa 13:22
b 2Sa 14:28
Apd 15:37–39
c Pat 12:14
Pat 13:2
d Mt 15:18
Ef 4:29
Jok 3:6, 9
e Mok 10:12
f Pat 31:10
g Pat 19:14
Mok 9:9
h 2Sa 15:31
Mt 26:49
i 1Sa 19:2, 4
Pat 17:17

19 SKYRIUS
y Pat 15:16
Jok 2:5
j Pat 28:6
k Rom 10:2
l Pat 14:20
m Įst 19:18, 19

Antra skiltis
a Pat 19:9
b Pat 14:20
c Mok 9:14, 15
Jok 2:2, 3
d Pat 15:32
e Pat 2:2, 5
f Pat 19:5
Apr 21:8
g 2Sa 3:24
2Sa 3:38, 39
Pat 30:21, 22
Mok 10:7
h Pat 14:29
Pat 16:32
Jok 1:19
i Pr 50:19–21
Mt 18:21, 22
Ef 4:32
y Pat 16:14
Pat 20:2
Dan 2:12
j 2Sa 16:21, 22
k Pat 21:9, 19
Pat 27:15
l Pr 24:14
Pat 18:22
Pat 31:10
m Pat 23:21
Pat 24:33, 34
2Te 3:10
n Pat 16:17

alsuojantis melais
neišsisuks.[a]
6 Daugelis stengiasi įsiteikti
kilmingiesiems*,
visi nori draugauti su tais,
kas duoda dovanų.
7 Beturčio net jo broliai
nekenčia,[b]
juo labiau jo šalinasi
draugai.[c]
Jis šaukiasi jų, bet
nė vienas neatsiliepia.
8 Kas siekia supratimo*,
myli savo sielą,[d]
kas išmanymą brangina,
tam seksis#.[e]
9 Melagingas liudytojas
neliks nenubaustas,
alsuojantis melais pražus.[f]
10 Kvailiui nepritinka
prabanga,
juo labiau tarnui –
valdyti didžiūnus.[g]
11 Įžvalgus žmogus
nepasiduoda pykčiui[h]
ir jam garbė nekreipti
dėmesio į įžeidimą.[i]
12 Karaliaus įniršis –
tarsi liūto riaumojimas,[y]
bet jo malonė –
tarytum rasa ant žolės.
13 Kvailas sūnus
yra tėvo nelaimė,[j]
o vaidinga* žmona –
tarsi varvantis stogas.[k]
14 Namai ir turtas
paveldimi iš tėvų,
o protinga žmona
yra nuo Jehovos.[l]
15 Tingumas gramzdina
į gilų miegą,
slunkiui teks kęsti alkį.[m]
16 Kas brangina savo gyvastį,
tas laikosi įsakymų,[n]

19:6 *Arba „dosniesiems“. **19:8** *Pažod. „įgyja širdį“. #Pažod. „tas ras gera“. **19:13** *Arba „priekabi“.

o kam nerūpi, kokiu keliu
eina, tas mirs.[a]
17 Kas daro gera vargšui,
tas skolina Jehovai[b] –
už geradarystę
jis atlygins.[c]
18 Drausmink savo sūnų,
kol nevėlu,*[d]
kad netaptum kaltas
dėl jo mirties#.[e]
19 Ūmus žmogus
prisiprašo bausmės;
jeigu imsiesi jį vaduoti,
turėsi tai daryti
ne kartą.[f]
20 Klausyk pamokymo
ir priimk drausminimą,[g]
kad ilgainiui
taptum išmintingas.[h]
21 Daug sumanymų žmogus
turi širdyje,
tačiau įvyks Jehovos valia.[i]
22 Žmogų puošia
jo ištikimoji meilė.[y]
Geriau būti vargšu,
bet ne melagiu.
23 Jehovos baimė veda žmogų
į gyvenimą[j] –
jo poilsis ramus,
nelaimė jam negresia.[k]
24 Tinginys įkiša ranką
į dubenį,
bet prie burnos
nebepakelia.[l]
25 Kirsk šaipūnui,[m] ir neišmanėlis įgaus proto.[n]
Pabark protingą žmogų, ir
jis taps dar protingesnis.[o]
26 Sūnus, kuris skriaudžia
tėvą ar išvaro motiną,
elgiasi begėdiškai
ir negarbingai.[p]
27 Mano sūnau, jei
nebeklausysi pamokymų,
nuklysi nuo pažinimo kelio.

19:18 *Arba „kol yra vilties“. #Arba „netrokšk jo mirties“.

19 SKYRIUS

a Pat 15:32
b Įst 15:7, 8
Ps 37:25, 26
Hbr 13:16
c Pat 11:24
Mt 5:7
Hbr 6:10
d Pat 13:24
Pat 22:6, 15
e 1Sa 3:12, 13
f 1Sa 24:16–18
1Sa 26:21
g Pat 4:13
h Įst 8:14, 16
Hbr 12:7, 11
i Pr 11:6, 7
Pr 50:19, 20
Pat 21:30
Dan 4:35
Apd 5:38, 39
y Mch 6:8
j Pat 14:27
Mal 3:16
k Pat 12:21
l Pat 6:9–11
Pat 15:19
Pat 24:30, 31
Pat 26:14, 15
m Įst 25:2
n Pat 15:5
o Pat 9:9
Pat 21:11
p Iš 20:12
Kun 20:9
Pat 20:20
Pat 30:17

Antra skiltis

a 1Ka 21:9, 10
b Pat 4:16, 17
c Pat 9:12
d Pat 10:13
Pat 26:3

20 SKYRIUS

e Pr 9:20, 21
Pat 23:29–35
f Iz 28:7
g 1Ko 6:10
Gal 5:21
Ef 5:18
h Pat 19:12
Mok 10:4
i 1Ka 2:22–24
y Pat 14:29
2Ti 2:23
j Pat 18:6
Mok 7:9
k Pat 6:10, 11
2Te 3:10
l Job 1:1
Lk 1:5, 6
m Ps 37:25, 26
n 1Ka 7:7
o 1Ka 3:28
Ps 72:1, 4
Pat 16:12
p Job 14:4
r Ps 51:5
Mok 7:20
Jok 3:2

28 Niekšingas liudytojas
šaiposi iš teisingumo,[a]
nedorėlio burna
maukia nedorybę.[b]
29 Šaipūnų laukia bausmė,[c]
kvailių nugarai
paruošta rykštė.[d]

20 Vynas pasityčioja,[e]
stiprusis gėrimas
siautėja;[f]
neišmintingas, kas leidžiasi
jų vedamas iš kelio.[g]
2 Karaliaus rūstybė –
tarsi liūto riaumojimas;[h]
kas jį užrūstina,
stato į pavojų gyvybę.[i]
3 Garbingas žmogus
nesivelia į ginčus,[y]
o kvailys tuoj
puola vaidytis.[j]
4 Tinginys per šaltį*
laukų nearia,
tad per pjūtį nieko neturės
ir eis elgetauti#.[k]
5 Mintys* žmogaus širdyje –
gilūs vandenys,
bet įžvalgus žmogus
juos išsemia.
6 Daug kas giriasi,
kad ištikimai myli,
bet kur rasti žmogų, kuris
išties yra toks ištikimas?
7 Teisusis eina doros* keliu,[l]
jo vaikai bus laimingi.[m]
8 Karalius sėdasi
į sostą teisti[n]
ir jo akys atskiria,
kas nedora.[o]
9 Kas galėtų sakyti:
„Aš išgryninau
savo širdį,[p]
esu švarus, be nuodėmės“?[r]

20:4 *Pažod. „žiemą“. #Arba galbūt „per pjūtį žvalgysis, bet nieko neras“. **20:5** *Arba „Ketinimai“. **20:7** *Arba „ištikimybės“. Žr. žodynėlyje „ištikimybė Dievui“.

10 Dvejopi svarsčiai
ir dvejopi saikai –
abeji Jehovą piktina.[a]
11 Net apie vaiką galima
spręsti iš jo poelgių –
iš to, ar jo elgesys
tyras ir teisingas.[b]
12 Ir girdinčią ausį,
ir matančią akį –
abi padarė Jehova.[c]
13 Nebūk miegalius,
antraip nuskursi.[d]
Atmerk akis,
ir duonos turėsi sočiai.[e]
14 „Nieko gero, nieko gero!“ –
sako pirkėjas,
o kai nueina, giriasi.[f]
15 Yra ir aukso,
ir daug koralų*,
bet tikroji puošmena –
išmintį kalbančios lūpos.[g]
16 Kas laidavo už svetimą,
iš to paimk drabužį;[h]
paimk iš jo užstatą,
jei laidavo už svetimšalę.[i]
17 Apgaule įgytą duoną
valgyti gardu,
bet paskui burna lieka
pilna žvyro.[y]
18 Kur tariamasi,
ten užmojai sėkmingi,[j]
tad prieš eidamas kariauti
teiraukis išmintingo
patarimo.[k]
19 Liežuvautojas vaikštinėja
išpasakodamas paslaptis;[l]
reikalų su žmogumi,
mėgstančiu apkalbinėti,
neturėk.
20 Kas keikia tėvą ir motiną,
to žibintas sutemus
bus užgesintas.[m]
21 Jei goduolis ir įgytų turto,
tai netaps
jam palaiminimu.[n]

20:15 *Žr. žodynėlį.

20 SKYRIUS
a Pat 11:1
Am 8:5
Mch 6:11
b Pat 22:15
c Iš 4:11
d Pat 10:4
e Pat 12:11
f Kun 19:13
Pat 21:6
g Pat 3:13–15
h Pat 11:15
i Pat 27:13
y Pat 6:30, 31
j Pat 15:22
k Pat 11:14
Pat 24:6
Lk 14:31, 32
l Kun 19:16
Pat 11:13
Pat 25:9, 23
m Iš 20:12
Kun 20:9
Pat 19:26
n Pat 28:8, 20
1Ti 6:9, 10

Antra skiltis
a Įst 32:35
Pat 24:29
Mt 5:38, 39
Rom 12:17, 19
1Te 5:15
b Ps 37:34
c Ps 34:7
1Pt 4:19
d Ps 37:23
Jer 10:23
e Kun 27:9
f Sk 30:2
Mok 5:4, 6
Mt 5:33
g Ps 101:8
h Iz 28:27
i Ps 61:6, 7
y Ps 21:7
j Mok 11:9
k Kun 19:32
Pat 16:31
l Ps 119:71

21 SKYRIUS
m Iš 14:4
Ezr 7:27
n Neh 2:7, 8
Iz 44:28
Apr 17:17
o Ps 36:1, 2
Pat 16:2
p 1Sa 16:6, 7
Pat 24:12
Jer 17:10

22 Nesakyk: „Atmokėsiu
už bloga!“[a]
Sudėk viltis į Jehovą,[b]
ir jis tave saugos.[c]
23 Dvejopi svarsčiai
piktina Jehovą,
naudoti neteisingas
svarstykles yra nedora.
24 Žmogaus žingsnius
kreipia Jehova.[d]
Argi žmogus pats gali
suvokti savąjį kelią?*
25 Spąstus sau spendžia tas,
kas skuba ištarti:
„Tai bus šventa!“[e]
ir tik paskui galvoja,
ką pasižadėjo.[f]
26 Išmintingas karalius
išsijoja nedorėlius[g]
ir kulia, ratais
per juos važiuodamas.[h]
27 Žmogaus alsavimas –
Jehovos žibintas,
apšviečiantis giliausias
esybės kertes.
28 Malonė* ir ištikimybė
saugo karalių,[i]
malonė# jo sostą palaiko.[y]
29 Jaunuolių grožis – jų jėga,[j]
o senolius puošia
žili plaukai.[k]
30 Mėlynės ir žaizdos
išvaro blogybę,[l]
kirčiai apvalo slapčiausias
žmogaus kertes.

21 Jehovos rankoje karaliaus širdis yra lyg
vandens versmė[m] –
jis nukreipia ją,
kur tik panorėjęs.[n]
2 Žmogui visi jo keliai
atrodo teisingi,[o]
bet Jehova tiria,
kas širdyje.[p]

20:24 *Arba „Kaip žmogui žinoti, kokiu keliu eiti?“ **20:28** *Arba „Ištikima meilė“. #Arba „ištikima meilė“.

3 Doras ir teisingas elgesys
Jehovai yra mieliau
už auką.[a]
4 Išdidžios akys
ir pasipūtusi širdis
yra nuodėmė.
Jos – tarsi žibintas,
rodantis kelią nedorėliui.[b]
5 Stropiojo sumanymus
lydi sėkmė,[c]
o kas skuba,
kęs nepriteklių.[d]
6 Turtai, įgyti
melagingu liežuviu,
išnyksta kaip garas,
jie yra mirtini spąstai.[e]
7 Besmurtaudami
nedorėliai pražus,[f]
nes jie nenori
elgtis teisingai.
8 Nusikaltėlio keliai kreivi,
o doro žmogaus
darbai teisūs.[g]
9 Geriau gyventi
kampe ant stogo
negu vienuose namuose
su vaidinga* žmona.[h]
10 Nedorėliui patinka
elgtis nedorai,[i]
artimui malonės
jis neparodys.[y]
11 Kai šaipūnas nubaudžiamas, neprityrėlis
tampa išmintingesnis,
kai išmintingas žmogus
perpranta dalyką,
jis žino, kaip pasielgti.[j]
12 Nedorėlio namus
stebi Teisusis,
jis parbloškia nedorėlį
ir sužlugdo.[k]
13 Kas varguoliui šaukiant
užsikemša ausis,
pats nesulauks atsako,
kai šauksis pagalbos.[l]

21:9, 19 *Arba „priekabia“.

21 SKYRIUS

a 1Sa 15:22, 23
Oz 6:6
Mch 6:7, 8
Mt 12:7

b Ps 10:4

c Pat 13:4

d Pat 14:29

e Pat 1:19
Pat 20:21

f Ps 7:14–16

g Ps 37:37
Pat 16:17
1Pt 1:22

h Pat 17:1
Pat 21:19
Pat 25:24
Pat 27:15

i Pr 6:5
Ps 36:1, 4

y 1Sa 25:10, 11

j Pat 9:9
Pat 19:25

k Pr 19:29
Ps 37:10, 20
2Pt 2:4
2Pt 3:5, 6

l Įst 15:9
Pat 28:27
Jok 5:4

Antra skiltis

a Pat 18:16

b Ps 106:3

c Jok 1:15
2Pt 2:21

d Mok 7:4
Lk 15:13, 14

e Est 7:10

f Pat 17:1
Pat 21:9
Pat 25:24
Pat 27:15

g Pat 15:6
Mok 5:19

h Lk 15:13, 14

i Pat 15:9
Pat 22:4
Mt 5:6
Rom 2:6, 7

y Mok 7:19
2Ko 10:4

j Ps 141:3
Pat 10:19
Mok 10:20

k Sk 14:44
Est 6:4

l Pat 6:6–11
Pat 13:4
Pat 19:24

14 Slapčiomis duota dovana
nuramina pyktį,[a]
užantyje slepiamas kyšis –
nuožmų įniršį.
15 Teisiajam džiugu daryti,
kas teisinga,[b]
o piktadariui – baisu.
16 Žmogus, kuris palieka
išmanymo kelią,
ilsėsis su tais,
kuriuos pakirto mirtis.[c]
17 Kam patinka linksmybės,
nuskurs,[d]
kas mėgsta vyną ir aliejų,
nepraturtės.
18 Nedorėlis bus paimtas
kaip išpirka už teisųjį,
klastūnas – už dorą žmogų.[e]
19 Geriau gyventi dykynėje
nei su vaidinga*,
irzlia žmona.[f]
20 Išmintingas turi brangaus
turto ir aliejaus savo
namuose,[g]
o kvailys iššvaisto* visa,
ką turi.[h]
21 Kas stengiasi elgtis
teisingai ir myli ištikimai,
tas ras gyvenimą,
teisumą ir pagarbą.[i]
22 Išmintingas žmogus
įsigauna į galiūnų miestą*
ir sugriauna tvirtovę#,
kuria jie pasitiki.[y]
23 Kas savo burną
ir liežuvį sergi,
tas išvengs bėdos.[j]
24 Išdidus, įžūlus pagyrūnas –
štai kaip vadinamas
žmogus, kuris elgiasi
akiplėšiškai.[k]
25 Tinginio geismai
jį numarins,
nes dirbti jis atsisako.[l]

21:20 *Pažod. „suryja“. **21:22** *Arba „įveikia galiūnų miestą“. #Pažod. „tvirtybę“.

26 Visą dieną jis
ko nors geidžia,
o teisusis duoda
nieko nešykštėdamas.[a]
27 Nedorėlio auka
pasibjaurėtina,[b]
ypač kai aukojama
iš blogų paskatų*.
28 Netikras liudytojas pražus,[c]
o tam, kuris
liudys, ką girdėjo, seksis*.
29 Nedorėlis tik dedasi
esąs drąsus,[d]
o teisusis iš tikro tvirtai
žengia savo keliu.[e]
30 Jokia išmintis, joks įžvalgumas, joks patarimas
neatsilaikys prieš Jehovą.[f]
31 Mūšio dienai balnoja žirgus,[g]
tačiau išgelbėjimas
priklauso nuo Jehovos.[h]

22 Verčiau turėti gerą vardą
negu daug turto,[i]
pagarba geriau
nei sidabras ar auksas.
2 Tarp turtuolio ir vargšo
bendra štai kas:
abiejų kūrėjas yra Jehova.[y]
3 Protingas žmogus matydamas pavojų pasislepia,
o neišmanėlis
eina pirmyn ir nukenčia.
4 Nuolankumas
ir Jehovos baimė
veda į turtus, šlovę
ir gyvenimą.[j]
5 Sukto žmogaus kelyje pilna dygiakrūmių ir spąstų.
Kas brangina savo gyvybę,
kojos į jį nekels.[k]
6 Kokiu keliu eiti, mokyk
vaiką nuo mažens,[l]
tai jis ir senatvėje
iš jo neišklys.[m]

21:27 *Pažod. „drauge su begėdyste“. **21:28** *Pažod. „tas, kuris klausosi, kalbės amžinai“.

21 SKYRIUS

a Ps 37:25, 26 Ps 112:9 Lk 6:30
b 1Sa 15:22, 23 Pat 15:8 Iz 1:11
c Įst 19:18, 19 Pat 19:5
d Pat 28:14 Pat 29:1
e Pat 11:5
f Sk 23:7, 8 Pat 19:21 Apd 5:38, 39
g Ps 20:7 Ps 33:17 Iz 31:1
h 2Me 20:15, 17 Ps 68:20 Apr 7:10

22 SKYRIUS

i Mok 7:1
y Apd 17:26
j Ps 34:9 Pat 18:12
k Pat 4:14, 15
l Pr 18:19 Įst 6:6, 7 Ef 6:4
m 2Ti 3:14, 15

Antra skiltis

a 2Ka 4:1 Mt 18:25
b Gal 6:7, 8
c Ps 125:3
d Įst 15:7, 8 Pat 11:25 Hbr 6:10
e Ps 45:2 Pat 16:13 Mt 5:8
f Apd 13:8–10
g Pat 26:13–15
h Pat 5:3 Mok 7:26
i Pr 8:21
y Pat 13:24 Pat 19:18
j Ps 12:5 Pat 14:31
k Pat 13:20
l Pat 15:14
m Pat 2:10 Pat 24:14
n Pat 15:7

7 Beturtį valdo turtuolis,
o skolininkas turi
vergauti skolintojui.[a]
8 Kas sėja neteisybę,
tas pjaus nelaimę,[b]
jo įtūžio lazda sulūš.[c]
9 Dosnus žmogus*
bus palaimintas,
nes jis dalijasi duona
su beturčiu.[d]
10 Išvaryk šaipūną,
ir nesantaikos neliks,
ginčai* ir užgaulės baigsis.
11 Kieno širdis tyra
ir kalba maloni,
tas taps karaliaus bičiuliu.[e]
12 Jehova akylai sergi tiesą,
klastūno žodžius
jis niekais paverčia.[f]
13 Tinginys teisinasi:
„Lauke liūtas slankioja!
Sudraskys mane,
jei išeisiu į gatvę!“[g]
14 Suvedžiotojos burna –
gili duobė.[h]
Ką Jehova pasmerkia,
tas į ją įkris.
15 Kvailystė prisirišusi
prie vaiko širdies,[i]
bet sudrausminimo rykštė
ją išvaro.[y]
16 Kas kraunasi turtus
apgaudinėdamas vargšą[j]
ir kiša dovanas
turtuoliams,
galiausiai taps skurdžiumi.
17 Palenk ausį, pasiklausyk
išminčiaus žodžių,[k]
tebrangina tavo širdis
mano išmintį.[l]
18 Gerai bus, jei saugosi juos
giliai širdyje,[m] –
tada jie nuolat sklis
iš tavo lūpų.[n]

22:9 *Pažod. „Kas turi gerą akį“. **22:10** *Arba „bylinėjimasis“.

19 Šiandien aš tau
perduodu išmintį,
kad pasitikėtum Jehova.
20 Argi aš nesu tau parašęs,
ar nesu davęs patarimų
ir suteikęs žinių,
21 kad mokėtum atskirti,
kas tikra ir patikima,
ir galėtum parnešti
savo siuntėjui
teisingą atsakymą?
22 Neapiplėšk beturčio,
nes jis beturtis,[a]
netrypk vargšo
miesto vartuose,[b]
23 nes Jehova juos gins
jų byloje[c]
ir išplėš gyvybę tiems,
kas juos apiplėšinėja.
24 Nesibičiuliauk
su ūmiu žmogumi,
nesusidėk su tuo,
kas greitai užsiplieskia,
25 kad nepasidarytum
į jį panašus
ir neįkliūtum į spąstus.[d]
26 Nebūk tas, kuris
sukerta rankomis
ir laiduoja už kito skolą,[e]
27 nes jei neturėsi
iš ko sumokėti,
iš tavęs bus atimtas guolis,
kuriame miegi.
28 Neperkelk
senojo riboženklio,
kurį dar tavo protėviai
pastatė.[f]
29 Matai žmogų, gerai išmanantį savo darbą?
Jis tarnaus karaliams,[g]
o ne paprastiems žmonėms.

23 Kai sėdiesi valgyti
su karaliumi,
atidžiai stebėk,
kas priešais tave,
2 ir prisidėk peilį prie gerklės,
jei neturi soties.

22 SKYRIUS

a Pat 23:10

b Iš 23:6
Am 5:12

c 1Sa 24:12
Ps 12:5

d Pat 13:20

e Pat 6:1–3

f Įst 19:14
Pat 23:10
Oz 5:10

g 1Sa 16:18, 19
1Ka 7:13, 14

Antra skiltis

23 SKYRIUS

a Pat 28:20
Jn 6:27
1Ti 6:9, 10

b 1Jn 2:16, 17

c Pat 27:24

d Pat 9:7
Pat 26:4

e Mt 7:6

f Įst 19:14
Pat 22:28

g Iš 22:22, 23
Ps 10:14

h Pat 13:24
Pat 19:18
Ef 6:4

i Pat 27:11
3Jn 4

3 Negeisk karaliaus
skanėstų,
nes jie slepia apgaulę.
4 Neeikvok jėgų dėl turtų,[a]
būk protingas ir sustok*.
5 Nespėsi apsidairyti,
kaip jų neliks,[b] –
jiems išdygs erelio sparnai
ir jie išskris į padanges.[c]
6 Šykštuolio duonos
nevalgyk,
negeisk jo gardumynų,
7 nes mintyse
jis viską skaičiuoja.
Tau sako: „Valgyk, gerk“,
o širdyje kažką rezga*.
8 Paskui tau teks išvemti,
ką suvalgei,
ir paaiškės, kad veltui
gyrei šeimininką.
9 Nekalbėk su kvailiu,[d]
nes jis tik pasišaipys
iš tavo protingų žodžių.[e]
10 Neperkelk
senojo riboženklio[f]
ir nesikėsink
į našlaičio laukus,
11 nes jo Gynėjas* – galingas,
jis užstos jį byloje
prieš tave.[g]
12 Atverk širdį pamokymui,
ausį – išmintingiems
žodžiams.
13 Nebijok vaiko
sudrausminti,[h]
nes nuo rykštės jis nemirs.
14 Pamokyk jį rykšte,
kad išgelbėtum nuo kapo*.
15 Sūnau, jeigu tavo širdis
bus išmintinga,
mano širdis džiūgaus.[i]
16 Jei tavo lūpos kalbės,
kas teisinga,

23:4 *Arba galbūt „nesivadovauk savo supratimu“. **23:7** *Pažod. „o jo širdis ne su tavimi“. **23:11** *Pažod. „Atpirkėjas“. **23:14** *Arba „Šeolo“. Žr. žodynėlį.

džiaugsiuosi
visa savo esybe*.
17 Tenepavydi tavo širdis
nuodėmiautojams,[a]
tegul kasdien tave lydi
Jehovos baimė.[b]
18 Tada turėsi ateitį[c]
ir tavo viltys nežlugs.
19 Klausykis, mano sūnau,
ir būk išmintingas,
kreipk savo širdį
teisingu taku.
20 Nesėdėk su tais,
kas maukia vyną,[d]
kas godžiai ryja mėsą,[e]
21 nes girtuoklis ir rijūnas
nuskurs,[f]
snaudulys juos
aprengs skarmalais.
22 Klausyk savo tėvo,
kuris davė tau gyvybę,
ir neniekink savo
pasenusios motinos.[g]
23 Pirk* tiesą ir niekada
jos neparduok,[h]
taip pat išmintį,
drausmę ir supratimą.[i]
24 Džiaugiasi tėvas,
turėdamas dorą sūnų;
kam gimė išmintingas
sūnus, tas laimingas.
25 Džiaugsis tavo tėvas
ir motina,
tavo gimdytoja džiūgaus.
26 Mano sūnau,
patikėk man savo širdį,
tebūna tau malonu
eiti mano takais.[y]
27 Paleistuvė – gili duobė,
palaidūnė –
siauras šulinys.[j]
28 Ji tyko it kokia plėšikė[k]
ir didina neištikimų vyrų
skaičių.

23:16 *Pažod. „mano inkstai džiaugsis“.
23:23 *Arba „Įsigyk“.

23 SKYRIUS

a Ps 37:1

b Ps 111:10
2Ko 7:1

c Ps 37:37
Pat 24:14

d Pat 20:1
Iz 5:11
Rom 13:13
1Pt 4:3

e Pat 28:7
1Ko 10:31

f Įst 21:20, 21
Pat 21:17

g Iš 20:12
Iš 21:17
Mt 15:5, 6
Ef 6:1

h Fil 3:7, 8

i Pat 4:5
Pat 16:16

y Ps 107:43

j Pat 22:14

k Pat 7:10, 12
Mok 7:26

Antra skiltis

a Pat 20:1
Ef 5:18

b Oz 4:11

c Pr 19:33

24 SKYRIUS

d Ps 26:5
Pat 1:10

e Pat 9:1
Pat 14:1

f 1Ka 10:23
Pat 15:6

29 Kas kankinasi?
Kas negali nurimti?
Kas ištisai vaidijasi?
Kas nuolat dejuoja?
Kas bereikalingai žaizdų
prisidaro? Kieno akys
užburkusios?
30 Tai tie, kurie
sėdi parimę prie vyno,[a]
kurie ieško*
pagardinto gėrimo.
31 Nežiūrėk, kad vynas
raudonas,
kad spindi taurėje ir
maloniai nubėga žemyn.
32 Galiausiai jis įgelia
kaip gyvatė,
suleidžia nuodus kaip angis.
33 Tavo akys regės
keistus vaizdus
ir širdis kalbės
netikusius dalykus.[b]
34 Tu jausiesi, lyg gulėtum
jūros viduryje,
tarsi linguotum
laivo stiebo viršūnėje,
35 ir kalbėsi: „Mane mušė,
bet man neskaudėjo,
kūlė mane, bet aš nejutau.
Kada gi nubusiu?[c]
Man reikia išgerti.“

24 Nepavydėk piktadariams,
neieškok jų draugijos,[d]
2 nes jų širdis
vien smurtu gyvena
ir jų lūpose –
vien piktenybės.
3 Namams* statyti
reikia išminties,[e]
jiems sutvirtinti – supratimo,
4 reikia ir išmanymo,
kad kambariai būtų pilni
visokių vertingų
ir gražių daiktų.[f]

23:30 *Arba „susieina ragauti“. **24:3** *Arba „Šeimynai“.

5 Kas turi išminties,
tas galingas,[a]
išmanymas jo galią
sustiprina.
6 Kovoje reikia išmintingo
vadovavimo,[b]
pergalę laiduoja
patarėjų gausa.[c]
7 Tikroji išmintis
kvailiui nepasiekiama,[d]
jis neturi ką pasakyti
miesto vartuose.
8 Kas rezga pinkles,
tą vadins klastūnu.[e]
9 Kvaili* sumanymai
veda į nuodėmę,
žmonės nepakenčia
šaipūnų.[f]
10 Jei nelaimės dieną
nusiminsi,
tai ir jėgų bus mažai.
11 Gelbėk tuos,
kurie vedami mirti,
vaduok tuos,
kurie eina į pražūtį.[g]
12 Ir nesakyk:
„Mes nieko nežinojome“,
juk tas, kuris tiria širdis,
tave permato,[h]
tas, kuris tave stebi,
viską žino.
Jis atmokės kiekvienam
pagal darbus.[i]
13 Mano sūnau, valgyk medų,
nes jis naudingas,
iš korio varvantis
medus gardus.
14 Tokia pat naudinga
ir išmintis.[y]
Jeigu jos įgysi, turėsi ateitį
ir tavo viltys nežlugs.[j]
15 Netykok doro žmogaus
prie jo namų
it koks piktadarys,
neniokok jo poilsio vietos.

24:9 *Arba „Kvailio“.

24 SKYRIUS

a Pat 8:14
Pat 21:22

b Pat 20:18
Lk 14:31, 32

c Pat 11:14
Pat 13:10
Pat 15:22
Apd 15:5, 6

d Pat 14:6
1Ko 2:14

e Pat 6:12–14

f Pat 22:10

g Ps 82:4

h Pat 5:21
Pat 17:3
Pat 21:2

i Ps 62:12
Mt 16:27
Rom 2:5, 6

y Ps 19:9, 10
Ps 119:103

j Pat 23:18

Antra skiltis

a Ps 34:19
2Ko 1:10

b 1Sa 26:9, 10
Est 7:10

c Job 31:29
Pat 17:5
Pat 25:21, 22

d Ez 26:2, 3
Zch 1:15

e Ps 73:18, 27
Pat 10:7

f Pat 13:9

g 1Sa 24:6, 7
1Pt 2:17

h 2Sa 15:12

i Sk 16:2, 31

y Pat 20:2

j Kun 19:15
Įst 1:16, 17
Įst 16:19
2Me 19:7
1Ti 5:21

k Pat 17:15

l Kun 19:17
1Ti 5:20

m Pat 28:23

n Pat 27:5

16 Nors teisusis ir septynis-
kart pultų, jis atsikels,[a]
o nedorėlis, nelaimės
parklupdytas, nebepakils.[b]
17 Nesidžiauk,
kai priešas parkrinta,
neleisk savo širdžiai džiū-
gauti, kai jis parklumpa,[c]
18 nes Jehova tai matydamas
bus nepatenkintas
ir atitrauks nuo jo
savo rūstybę.[d]
19 Neapmaudauk
dėl piktadarių,
nepavydėk nedorėliams,
20 nes nedoras žmogus
neturi ateities,[e]
jo žibintas užges.[f]
21 Bijok Jehovos ir karaliaus,
mano sūnau,[g]
nesusidėk su maištautojais,[h]
22 nes tokius
ūmai ištiks nelaimė.[i]
Ir kas žino, kokiõs
negandos maištautojai
susilauks iš jų abiejų*?[y]
23 Štai ką dar sako išminčiai:
šališkumas teisme –
blogas dalykas.[j]
24 Kas taria nedorėliui:
„Tu teisus“,[k]
tą žmonės keiks,
tautos pasmerks.
25 O kas jį nubaudžia,
tam seksis,[l]
jis bus palaimintas,
džiaugsis gerove.[m]
26 Kas atsako sąžiningai,
tą žmonės bučiuos.*[n]
27 Atlik darbus lauke,
įdirbk dirvą
ir tada statyk sau namus*.

24:22 *T. y. Jehovos ir karaliaus. **24:26** *Arba galbūt „Sąžiningas atsakymas – tarsi bučinys į lūpas“. **24:27** *Arba „ugdyk šeimyną“.

28 Neliudyk prieš artimą,
jei neturi įrodymų,[a]
tegul tavo lūpos
kitų neapgaudinėja.[b]
29 Nesakyk: „Kaip jis man,
taip ir aš jam.
Atmokėsiu už viską,
ką padarė.“[c]
30 Kartą ėjau
pro tinginio lauką,[d]
pro vynuogyną žmogaus,
kuriam stinga nuovokos*,
31 ir pamačiau, kaip viskas
apžėlę piktžolėmis,
apaugę dilgėlėmis,
o akmenų tvora išgriuvusi.[e]
32 Žiūrėjau ir dėjausi į širdį,
stebėjau ir pasimokiau:
33 truputį pamiegosi,
dar kiek pasnausi,
rankas sudėjęs pailsėsi,
34 ir skurdas užklups tave
lyg plėšikas,
nepriteklius –
lyg ginkluotas karys.[f]

25 Štai kitos Saliamono patarlės,[g] kurias rinko ir perrašinėjo Judo karaliaus Ezekijo[h] vyrai.

2 Dievo šlovė – laikyti
dalykus paslaptyje,[i]
karalių šlovė – visokius
reikalus išaiškinti.
3 Kaip dangaus aukštybės
ir žemės gelmės,
tokia pat neištiriama
karaliaus širdis.
4 Pašalink priemaišas
iš sidabro,
ir jis taps grynas.[y]
5 Pašalink nedorėlį
iš karaliaus akivaizdos,
ir jo soste įsitvirtins
teisingumas.[j]

24:30 *Arba „širdies“.

24 SKYRIUS

a Is 20:16

b Ef 4:25

c Pat 20:22
Rom 12:17, 19
1Te 5:15

d Pat 6:10, 11

e Pat 20:4
Pat 22:13
Mok 10:18

f Pat 10:4
Pat 23:21

25 SKYRIUS

g 1Ka 4:29, 32
Mok 12:9

h 2Me 29:1

i Įst 29:29
Rom 11:33

y Pat 17:3

j 1Ka 2:44, 46
Pat 20:28
Pat 29:14

Antra skiltis

a Pat 27:2

b Ps 131:1

c Lk 14:8–10
1Pt 5:5

d Pat 18:17
Mt 5:25

e Mt 18:15

f Pat 11:13

g Pat 15:23
Iz 50:4

h Ps 141:5
Pat 1:8, 9
Pat 9:8

i Pat 13:17

y Mt 5:37

j Pr 32:4, 5
Pat 15:1

6 Nesiaukštink
karaliaus akyse[a]
ir neužsiimk vietos
tarp didžiūnų.[b]
7 Geriau, kad jis tave
pakviestų: „Ateik arčiau“,
negu kad pažemintų
kilmingųjų akivaizdoje.[c]
8 Neskubėk kelti
artimui bylos,
nes ką darysi, kai jis atėjęs
tave sugėdins?[d]
9 Išsiaiškinkite su artimu
vienu du[e]
ir kitiems jo paslapčių*
neišpasakok,[f]
10 kad kas nors, tai išgirdęs,
neimtų tavęs gėdinti
ir kad nepaskleistum
blogų kalbų, nes savo
žodžių nebeatsiimsi.
11 Laiku ištarti žodžiai –
tarsi aukso obuoliai
sidabro padėkle*.[g]
12 Lyg auksinis auskaras, lyg
gryno aukso puošmena
yra išmintingo žmogaus
papeikimas klusiai ausiai.[h]
13 Patikimas pasiuntinys
jį siuntusiam
yra tarsi šaltas sniegas
pjūties dieną,
tikra atgaiva
šeimininko sielai.[i]
14 Tarsi debesys
ir vėjas be lietaus
yra tas, kuris giriasi
duosiąs dovaną,
bet jos taip ir neduoda.[y]
15 Kantrybe galima laimėti
vado prielankumą,
maloniais žodžiais* –
sutrupinti kaulą.[j]

25:9 *Arba „bet kitų žmonių paslapčių“. **25:11** *Arba „puošmenose“. **25:15** *Pažod. „maloniu liežuviu“.

16 Jei radai medaus, valgyk
tiek, kad pasisotintum,
nes jei persisotinsi,
turėsi išvemti.[a]
17 Į kaimyno namus
kojos dažnai nekelk,
kad jam nenusibostum
ir jis neimtų tavęs
nekęsti.
18 Tarsi vėzdas, kalavijas
ar nusmailinta strėlė
yra žmogus, melagingai
liudijantis prieš savo
artimą.[b]
19 Pasitikėti klastūnu
nelaimės dieną –
tai lyg kramtyti nulūžusiu
dantimi ar klibinkščiuoti
raiša koja.
20 Dainuoti dainas
nuliūdusiai širdžiai –
tai lyg nuvilkti drabužį
šaltą dieną
ar užpilti acto ant šarmo.[c]
21 Jei tavo priešas alksta,
duok jam duonos,
jeigu troškta,
duok vandens[d] –
22 taip krausi kaitrias žarijas
jam ant galvos,*[e]
ir Jehova tau atlygins.
23 Kaip šiaurys vėjas
atpučia liūtį,
taip liežuvautojo liežuvis
sukelia rūstybę.[f]
24 Geriau gyventi kampe
ant stogo
negu vienuose namuose
su vaidinga* žmona.[g]
25 Tarsi šaltas vanduo
nuvargusiai sielai
yra gera žinia
iš tolimo krašto.[h]

25:22 *Kaip žarijos išlydo metalo rūdą, taip geri darbai suminkština širdį. **25:24** *Arba „priekabia“.

25 SKYRIUS

a Pat 25:27

b Iš 20:16

c Ps 137:3, 4

d Iš 23:5
2Ka 6:21, 22
Pat 24:17
Mt 5:44

e Rom 12:20

f Ps 101:5

g Pat 21:9, 19
Pat 27:15

h Pat 15:30
Iz 52:7

Antra skiltis

a Pat 25:16

b Pat 27:2
Jn 5:44
Fil 2:3

c 1Sa 20:33
Pat 16:32
Pat 22:24, 25
Pat 29:11

26 SKYRIUS

d Pat 30:21, 22
Mok 10:7

e Ps 32:9

f Pat 27:22

g Mt 21:23–25

h Pat 17:7

i Pat 19:10
Pat 26:1

26 Nedorėlio valiai
pasiduodantis* teisusis
yra lyg drumzlinas upelis
ar užterštas šulinys.
27 Negerai persivalgyti
medaus,[a]
ir siekti sau garbės
nėra garbinga.[b]
28 Žmogus, neturintis
savitvardos,*
yra tarsi miestas
su pralaužta siena.[c]

26 Kaip sniegas vasarą
ar lietus per pjūtį,
taip garbė nepritinka
kvailiui.[d]
2 Paukštis ne šiaip sau
sprunka, kregždė
ne šiaip lakioja,
taip ir prakeiksmas krinta
ne be priežasties.*
3 Botagas – arkliui,
kamanos – asilui,[e]
o lazda – kvailio nugarai.[f]
4 Neatsakyk kvailiui
pagal jo kvailumą,
kad nebūtum toks kaip jis.
5 Kita vertus,
atsakyk kvailiui
pagal jo kvailumą,
kad nemanytų
esąs išmintingas.[g]
6 Kas patiki reikalą kvailiui,
tas sau koją pjauna,
pats save žaloja*.
7 Patarlė kvailio burnoje –
tarsi raišos luošio kojos.[h]
8 Liaupsinti kvailį –
tai dėti akmenį į svaidyklę.[i]

25:26 *Arba „Nedorėlio akivaizdoje krūpčiojantis“. **25:28** *Pažod. „nesuvaldantis savo dvasios“. **26:2** *Arba galbūt „Kaip paukštis pralekia pro šalį ir kregždė praskrenda, taip aplenkia ir nepelnytas prakeiksmas“. **26:6** *Pažod. „geria smurtą“.

9 Patarlė kvailio burnoje –
tarsi dygiažolė
girtuoklio rankoje.
10 Kas nusamdo kvailį
ar praeivį,
yra tarsi lankininkas,
šaudantis, kur papuola*.
11 Kaip šuo grįžta
prie savo vėmalų,
taip kvailys kartoja
savo kvailystes.[a]
12 Matei žmogų, kuris
laiko save išmintingu?[b]
Kvailys teikia
daugiau vilčių už jį.
13 „Liūtas ant kelio, –
teisinasi tinginys, –
liūtas gatvėje slankioja!“[c]
14 Kaip durys sukiojasi
ant vyrių,
taip tinginys
vartosi guolyje.[d]
15 Tinginys įkiša ranką
į dubenį,
bet prie burnos pakelti
nebepajėgia.[e]
16 Tinginys mano
esąs išmintingesnis
už septynis protingai
šnekančius žmones.
17 Praeivis, užsiplieskiantis
dėl kitų kivirčo,*
yra kaip tas, kuris
griebia šunį už ausų.[f]
18 Tarsi pamišėlis, laidantis
liepsnojančias ietis
ir mirtinas strėles,
19 yra žmogus, kuris suklaidina kaimyną ir sako:
„Aš tik pajuokavau.“[g]
20 Nebėra malkų,
ir ugnis gęsta,
nebėra šmeižiko,
ir liaujasi kivirčas.[h]

21 Anglys – žarijoms,
malkos – ugniai,
o vaidingas žmogus –
ginčui įžiebti.[a]
22 Liežuvautojo žodžiai –
tikri skanėstai,
jie nuslysta tiesiai
į vidurius.[b]
23 Meilūs piktaširdžio
žodžiai –
tai sidabras, dengiantis
molinį indą.[c]
24 Žodžiais žmogus
neapykantos neparodo,
bet jo širdis rezga apgaulę.
25 Kad ir maloniai kalbėtų,
nepasitikėk juo,
nes jo širdyje –
septynios nedorybės.
26 Nors neapykantą
jis gudriai slepia,
jo nedorumas
bendruomenėje išaiškės.
27 Kas kasa duobę kitam,
pats į ją įkris,
ir akmuo užriedės ant to,
kas jį parita.[d]
28 Melagingas liežuvis
nekenčia tų,
kuriuos plaka,
ir meilikaujanti burna
užtraukia pražūtį.[e]

27 Nesigirk rytdiena,
nes nežinai, ką ji atneš.[f]
2 Tegul kitas tave giria,
o ne tavo paties burna –
kas nors kitas,
o ne tavo paties lūpos.[g]
3 Ir akmuo sunkus,
ir smėlis daug sveria,
bet kvailio sukeltas
apmaudas sunkesnis
už juos abu.[h]
4 Įniršis nuožmus, pyktis
sukyla tarsi tvanas,
bet kas gali
atlaikyti pavydą?[i]

26 SKYRIUS

a 2Pt 2:22

b Pat 12:15
1Ko 3:18
1Ko 8:2

c Pat 22:13

d Pat 6:9
Pat 19:15
Pat 24:33, 34

e Pat 19:24

f 1Te 4:11
1Pt 4:15

g Pat 15:21

h Pat 22:10
Jok 3:6

Antra skiltis

a Pat 3:30
Pat 16:28
Pat 17:14

b Pat 18:8

c 2Sa 20:9, 10

d Est 7:10
Ps 9:15
Pat 28:10
Mok 10:8

e Pat 29:5

27 SKYRIUS

f Lk 12:19, 20
Jok 4:13, 14

g Pat 25:27
Jer 9:23
2Ko 10:18

h 1Sa 25:25

i Pr 37:9–11
Pat 14:30
Apd 17:5

26:10 *Arba „žalojantis visus iš eilės“.
26:17 *Arba galbūt „kuris kišasi į svetimą kivirčą“.

5 Geriau atviras pabarimas
negu slepiama meilė.[a]
6 Draugo kirčiai byloja
apie ištikimybę,[b]
o priešas negaili bučinių*.
7 Kas sotus, į medų
nė nežiūri,*
o alkanam
net kartumynai saldūs.
8 Žmogus, klajojantis
toli nuo namų,
yra tarsi paukštis,
nuklydęs nuo lizdo.
9 Kaip aliejus ir smilkalai
džiugina širdį,
taip ir gero draugo
nuoširdus patarimas.[c]
10 Nepalik savo draugo
nė tėvo draugo
ir ištikus nelaimei nekeliauk
į savo brolio namus.
Geriau kaimynas šalia
negu brolis toli.[d]
11 Būk išmintingas, mano
sūnau, ir pradžiugink
mano širdį,[e]
kad turėčiau ką atsakyti
tam, kuris iš manęs
šaiposi.[f]
12 Protingas žmogus matyda-
mas pavojų pasislepia,[g]
o neišmanėlis eina pirmyn
ir nukenčia.
13 Kas laidavo už svetimą,
iš to paimk drabužį;
paimk iš jo užstatą,
jei laidavo už svetimšalę.[h]
14 Kas anksti rytą garsiai
sveikina* kaimyną,
to sveikinimas skamba
kaip keikimas.
15 Vaidinga* žmona –
tarsi varvantis stogas
lietingą dieną.[i]

27:6 *Arba galbūt „o priešo bučiniai nenuoširdūs“. **27:7** *Pažod. „medų trypia“. **27:14** *Pažod. „laimina“. **27:15** *Arba „Priekabi“.

27 SKYRIUS

a Kun 19:17
Mt 18:15

b 2Sa 12:7, 9
Ps 141:5
Apr 3:19

c 1Sa 23:16
Pat 15:23
Pat 16:24

d Pat 17:17
Pat 18:24

e Pat 10:1
Pat 23:15
2Jn 4

f Job 1:8, 9

g Pat 18:10
Iz 26:20
Hbr 11:7

h Pat 20:16

i Pat 21:9, 19

Antra skiltis

a 1Sa 23:16
Hbr 10:24, 25

b Pat 13:4

c Pr 39:2
Pat 17:2

d Pat 30:15, 16

e Pat 17:3

f Kol 3:23

g Pat 23:4, 5
1Ti 6:17

16 Kas gali ją sutramdyti,
gali sutramdyti vėją
ir dešine suimti aliejų.
17 Kaip geležis
pagalanda geležį,
taip žmogus paaštrina
savo draugą.[a]
18 Kas prižiūri figmedį,
valgys jo vaisius,[b]
kas rūpinasi savo šeimi-
ninku, bus pagerbtas.[c]
19 Kaip veidas atsispindi
vandenyje,
taip vieno žmogaus širdis
atsispindi kito širdyje.
20 Kaip kapas* ir pragarmė#
nepasotinami,[d]
taip nepasisotina
ir žmogaus akys.
21 Lydyklė – sidabrui,
krosnis – auksui,[e]
o žmogus išbandomas
pagyrimu.
22 Net jei grūstum kvailį
piestoje,
kaip kad grūdus
grūstuvėje,
jo kvailumas
vis tiek liks su juo.
23 Gerai pažink savo kaimenę,
rūpestingai prižiūrėk
savo bandas,[f]
24 nes turtai neamžini[g]
ir vainikas išlieka
ne per visas kartas.
25 Kai žolės nelikus
suželia atolas,
kai iš kalnų pargabenama
ėdesio gyvuliams,
26 avinėliai parūpina
tau drabužių
ir už ožius nusiperki
sau lauką.
27 Ožkos pieno
nestinga nei tau,

27:20 *Arba „Šeolas“. Žr. žodynėlį. #Arba „Abadonas“. Žr. žodynėlį.

nei tavo šeimynai,
nei tarnaitėms.

28 Nedorėlis bėga, net kai niekas jo nesiveja,
o teisusis – drąsus
kaip liūtas.[a]
2 Kai krašte maištaujama*,
valdovai keičiasi vienas
po kito,[b]
o įžvalgaus ir protingo
žmogaus remiamas valdovas išsilaiko valdžioje.[c]
3 Vargšas, skriaudžiantis
vargšą,[d]
yra tarsi liūtis,
sunaikinanti visą derlių.
4 Kas laužo įstatymą,
tas šlovina nedorėlį,
jis – papiktinimas tiems,
kas įstatymo laikosi.[e]
5 Blogas žmogus
nesupranta teisingumo,
o kas ieško Jehovos,
supranta viską.[f]
6 Geriau neturtingas žmogus,
einantis dorumo* keliu,
negu turtuolis,
kurio kelias kreivas.[g]
7 Protingas sūnus
laikosi įstatymo,
o rijūnų bičiulis
užtraukia tėvui gėdą.[h]
8 Kas lobsta iš palūkanų[i]
ir nuošimčių,
sukraus turtą tam,
kas vargšui gailestingas.[y]
9 Kas neklauso įstatymo,
to ir malda pasibjaurėtina.[j]
10 Kas nuveda teisųjį
blogu keliu, įpuls
į savo iškastą duobę,[k]
o nekaltieji
paveldės gerovę.[l]

28:2 *Arba „nepaisoma įstatymo“.
28:6 *Arba „ištikimybės“. Žr. žodynėlyje „ištikimybė Dievui“.

28 SKYRIUS
a Dan 3:16, 17 Apd 4:13
b 1Ka 16:8, 15 1Ka 16:22
c Dan 4:27
d Pat 14:31
e Sk 25:6–8 1Sa 15:22, 23 Ef 5:11
f Ps 25:14 Mk 4:11, 12 Jok 1:5
g Pat 16:8 Pat 19:1
h Pat 23:20 1Ko 15:33
i Įst 23:19
y Pat 13:22 Pat 19:17
j Ps 66:18 Pat 15:29 Iz 1:15
k Ps 7:14–16
l Įst 7:12 Ps 37:11, 18 Ps 84:11

Antra skiltis
a Pat 18:11
b Mk 10:21
c 1Ka 17:1–3 Pat 29:2
d 1Sa 15:13–15
e 2Sa 12:13 2Me 33:12, 13 Ps 32:3, 5 Ps 51:1
f Iš 7:22 Neh 9:29 Pat 29:1 Jer 16:12, 13
g Sof 3:3 Mt 2:16
h Neh 5:15 Am 4:1
i Iz 33:15, 16
y Pr 9:6 1Ka 21:19 Mt 27:3–5
j Ps 25:21
k Ps 73:12, 18 1Te 5:3 Apr 3:3
l Pat 23:21 Lk 15:13, 14
m 1Sa 18:5 Neh 7:2 Ps 101:6

11 Turtuolis savo akyse
išmintingas,[a]
tačiau beturtis,
turintis įžvalgumo,
kiaurai jį permato.[b]
12 Kai nugali teisieji,
visiems būna
daug džiaugsmo,
o kai valdžion ateina
nedorėliai, žmonės
bėga slėptis.[c]
13 Kas slepia savo nuodėmes,
tam nesiseks,[d]
o kas jas išpažįsta
ir liaujasi daręs,
susilauks gailestingumo.[e]
14 Laimingas žmogus,
kuris žiūri, kaip elgiasi,
o kas užkietina savo širdį,
įpuls į bėdą.[f]
15 Kaip riaumojantis liūtas
ar įsiutusi meška
yra nedoras valdovas,
engiantis paprastus
žmones.[g]
16 Valdovas, neturintis supratimo, piktnaudžiauja
savo galia,[h]
o kuris nesąžiningo pelno
nekenčia, gyvens ilgai.[i]
17 Žmogus, slegiamas kraujo
kaltės, iki pat mirties*
bus bėglys,[y]
ir tegul niekas
jam nepadeda.
18 Kas dorai gyvena,
bus saugus,[j]
o kas eina kreivais keliais,
tą ištiks pražūtis.[k]
19 Kas įdirba žemę,
turės apsčiai duonos,
o kas vaikosi tuštybių,
skęs skurde.[l]
20 Ištikimas žmogus bus
dosniai palaimintas,[m]

28:17 *Pažod. „duobės“.

o kas siekia
greitai praturtėti,
neliks be kaltės.[a]
21 Būti šališkam neteisinga,[b]
bet kartais žmogus
pasielgia neteisingai
ir už duonos kąsnį.
22 Pavyduolis* geidžia turto,
bet nežino,
kad jo laukia skurdas.
23 Kas kitą sudrausmina,[c]
galiausiai sulauks
didesnės padėkos[d]
nei tas, kuris
saldžialiežuvauja.
24 Kas apiplėšia tėvą
ar motiną ir sako:
„Nieko čia tokio“,[e]
yra galvažudžių sėbras.[f]
25 Gobšuolis* sukelia
nesantaiką,
o kas pasitiki Jehova,
tas klestės.[g]
26 Kas kliaujasi savo širdimi,
yra kvailas,[h]
o kas elgiasi išmintingai,
išvengs bėdos.[i]
27 Kas dosnus vargšui,
nieko nestokos,[y]
o kas užmerkia akis,
kad jo nematytų,
bus keikiamas.
28 Kai nedorėliai įsigali,
žmogus slepiasi,
kai jie pražūva,
teisieji vėl klesti.[j]

29 Žmogus, kuris
pabartas užsispiria*,[k]
ūmai kris ir nebeatsikels.[l]
2 Kai teisiųjų daug,
tauta džiaugiasi,
o kai valdo nedorėliai,
visi dejuoja.[m]

28:22 *Arba „Gobšuolis“. **28:25** *Arba galbūt „Išpuikėlis“. **29:1** *Pažod. „užkietina sprandą“.

28 SKYRIUS

a 2Ka 5:20–22; Jer 17:11; 1Ti 6:9
b Kun 19:15; Pat 18:5; Jok 2:1
c 2Sa 12:7, 9; Gal 2:11
d Ps 141:5; Pat 27:6
e Mk 7:10, 11
f Pat 19:26
g 1Ka 3:11–13
h Pat 3:5; Jer 17:9
i Job 28:28
y Įst 15:7, 10; Ps 41:1; Pat 19:17; Hbr 13:16
j Est 8:17

29 SKYRIUS

k Iš 11:10; 2Me 36:11–13
l 1Sa 2:22–25; 2Me 36:15, 16
m Est 3:13, 15

Antra skiltis

a Pat 27:11
b Pat 5:8–10; Pat 6:26; Lk 15:13, 14
c 2Sa 8:15; Ps 89:14; Iz 9:7
d Pat 26:28; Rom 16:18
e Pat 5:22
f Ps 97:11
g Ps 41:1
h Jer 5:28
i Jok 3:6
y Apd 19:29, 35
j Pat 26:4
k Pr 27:41; 1Sa 20:31; 1Jn 3:11, 12
l Pat 12:16; Pat 25:28
m Pat 14:29
n 1Ka 21:8–11; Jer 38:4, 5

3 Kam brangi išmintis,
tas džiugina savo tėvą,[a]
o kas su paleistuvėmis*
susideda, tas švaisto
turtą.[b]
4 Teisingas karalius laiduoja
kraštui saugumą,[c]
o kuris laukia kyšių,
jį sužlugdo.
5 Kas meilikauja kaimynui,
spendžia pinkles*
jo kojoms.[d]
6 Blogo žmogaus nusikaltimai
tampa jam spąstais,[e]
o teisusis džiūgauja
ir linksminasi.[f]
7 Teisiajam rūpi
vargšo teisės,[g]
o nedorėliui tai nė motais.[h]
8 Pagyrūnai sukiršina miestą,[i]
o išmintingi
pykčius nuramina.[y]
9 Jeigu išmintingas žmogus
susiginčija su kvailiu,
naudos iš to nebūna –
vien tuščios kalbos
ir pašaipos.[j]
10 Kraugeriai nekenčia
doro žmogaus,[k]
jie taikosi atimti
teisiajam gyvybę*.
11 Kvailys išlieja
visą savo pyktį*,[l]
o išmintingas susitvardo
ir išlieka ramus.[m]
12 Jei valdovas klauso melo,
tai ir visi jo tarnai
bus nedori.[n]
13 Tarp vargšo ir engėjo
yra šis tas bendro:
Jehova duoda šviesos
jų abiejų akims*.

29:3 *T. y. prostitutėmis. **29:5** *Pažod. „tinklą“. **29:10** *Arba galbūt „o teisieji jo gyvybę saugo“. **29:11** *Pažod. „dvasią“. **29:13** *T. y. duoda jiems gyvybę.

14 Jeigu karalius teisingai
sprendžia vargšų bylas,[a]
jo sostas visada bus tvirtas.[b]
15 Rykštė ir pabarimas
duoda išminties,[c]
o vaikas, paliktas sau,
užtraukia motinai gėdą.
16 Kai daugėja nedorėlių,
daugėja ir nusikaltimų,
bet teisieji matys
jų žlugimą.[d]
17 Drausmink sūnų,
ir jis bus tavo paguoda,
suteiks tavo sielai
daug džiaugsmo.[e]
18 Jei nėra apreiškimų*,
tauta ima savavaliauti;[f]
laimingi, kas laikosi
įstatymo.[g]
19 Vien žodžiais
tarno nepamokysi –
kad ir supranta, ką sakai,
vis tiek nepaklūsta.[h]
20 Matei žmogų,
kalbantį neapgalvotai?[i]
Kvailiui yra daugiau vilčių
negu jam.[y]
21 Tarnas, lepinamas
nuo jaunumės,
galiausiai taps nedėkingas.
22 Kas greit užsiplieskia,
tas sukelia vaidus;[j]
kas pasiduoda pykčiui,
pridaro nuodėmių.[k]
23 Išdidumas
žmogų pažemina,[l]
o kas nuolankios dvasios,
pelnys pagarbą.[m]
24 Pats sau priešas yra tas,
kas padeda vagiui,
kas girdi kvietimą liudyti*,
bet nieko nesako.[n]
25 Žmonių baimė yra spąstai,[o]
o kas pasitiki Jehova,
tas saugus.[p]

29:18 *Arba „regėjimų“. **29:24** *Pažod. „prakeikimo balsą“.

29 SKYRIUS

a Ps 72:1, 2
b Pat 20:28 Pat 25:5 Iz 9:7
c Pat 22:6 Pat 22:15 Pat 23:13 Ef 6:4
d Ps 37:34 Apr 18:20
e Hbr 12:11
f Oz 4:6
g Pat 19:16 Jn 13:17 Jok 1:25
h Pat 26:3
i Mok 5:2 Jok 1:19
y Pat 14:29 Pat 21:5
j Pat 15:18
k 1Sa 18:8, 9 Jok 3:16
l Est 6:6, 10 Jok 4:6
m Pat 18:12 Mt 18:4 Fil 2:8, 9
n Kun 5:1
o Mt 10:28 Mt 26:75
p 2Me 14:11 Pat 18:10

Antra skiltis

a Ps 62:12 Lk 18:6, 7
b Ps 119:115 Ps 139:21
c Jn 7:7 1Jn 3:13

30 SKYRIUS

d Job 42:3
e Jn 3:13
f Iz 40:12
g Job 38:4
h Ps 12:6
i Pr 15:1 2Sa 22:31 Ps 84:11
y Įst 4:2 Apr 22:18
j Pat 12:22

26 Daugelis prašosi
pas valdovą*,
bet teisingumas
ateina iš Jehovos.[a]
27 Teisieji nepakenčia
neteisiųjų,[b]
o nedorėliai nepakenčia
gyvenančių dorai.[c]

30 Štai ką Jakės sūnus Agūras sako Itieliui – Itieliui ir Ukalui.

2 Aš didesnis neišmanėlis
už bet kurį kitą,[d]
suprantu mažiau
už kitus žmones.
3 Nesimokiau išminties
ir nesu Švenčiausiojo
pažinęs.
4 Kas gi yra užžengęs į dangų
ir nužengęs žemyn?[e]
Kas yra sugavęs
rieškučiomis vėją
ar susėmęs drabužiu
vandenis?[f]
Ir kas sutvirtino*
žemės pakraščius?[g]
Pasakyk, kuo jis vardu
ir kuo vardu jo sūnus,
jei žinai.
5 Kiekvienas Dievo žodis
yra grynas*.[h]
Dievas – skydas tiems,
kurie ieško pas jį
prieglobsčio.[i]
6 Nieko prie jo žodžių
nepridėk,[y]
nes jis tave sudrausmins
ir pasirodysi esąs melagis.
7 Dviejų dalykų tavęs prašau,
neatsisakyk jų suteikti,
kol gyvas esu:
8 nutolink nuo manęs
netiesą ir melus[j]

29:26 *Arba galbūt „tikisi valdovo malonės“. Pažod. „ieško valdovo veido“. **30:4** *Pažod. „iškėlė“. **30:5** *Arba „ugnimi išbandytas“.

ir neduok man
nei skurdo, nei turtų –
tik duonos kasdieninės,[a]
9 kad būdamas sotus
tavęs neišsiginčiau
ir nesakyčiau:
„Kas tas Jehova?“,[b]
arba nuskurdęs
neimčiau vogti
ir neužtraukčiau gėdos
savo Dievo vardui.
10 Nešmeižk tarno
jo šeimininkui,
kad jis tavęs
neprakeiktų ir kad
neužsitrauktum kaltės.[c]
11 Yra tokių,* kurie keikia
savo tėvą
ir negerbia motinos.[d]
12 Yra tokių, kurie tariasi
esą švarūs,[e]
bet iš tiesų nėra nusiplovę
savo nešvarumų*.
13 Yra tokių, kurių akys
kupinos išdidumo,
kurių žvilgsnis
puikybės pilnas.[f]
14 Yra tokių, kurių dantys –
kalavijai,
kurių žandikauliai –
skerdikų peiliai.
Jie ryja žemės vargdienius,
ėda beturčius žmones.[g]
15 Siurbėlė turi dvi dukteris
ir jos šaukia: „Duok!
Duok!“
Yra trijulė, kuri niekada
nepasisotina,
ketvertas, niekada
nesakantis „gana“:
16 kapas*,[h] bevaisės įsčios,
žemė, ištroškusi vandens,
ir ugnis,
kuri „gana“ nepasakys.

30:11 *Pažod. „Yra karta“. **30:12** *Pažod. „išmatų“. **30:16** *Arba „Šeolas“. Žr. žodynėlį.

30 SKYRIUS

a Mt 6:11
1Ti 6:8

b Įst 6:10–12

c Dan 6:24

d Kun 20:9
Pat 19:26
Mk 7:10, 11

e Ps 36:1, 2
Iz 65:5
1Jn 1:8

f Ps 101:5
Pat 6:16, 17

g Ps 14:4
Pat 22:16
Iz 32:7

h Pat 27:20

Antra skiltis

a Pat 23:22

b Kun 20:9
Įst 21:18, 21
Pat 20:20

c Pat 7:10, 11

d Pat 19:10
Mok 10:7
Iz 3:4

e Pr 16:5

f Job 35:11

g Pat 6:6–8

h Kun 11:5

i Ps 104:18

y Iš 10:14
Jl 1:4

j Jl 2:7

k Kun 11:29, 30

17 Akį, kuri tyčiojasi iš tėvo
ir priešgyniauja motinai,[a]
slėnio varnai iškapos,
jauni ereliai išles.[b]
18 Trijų dalykų niekaip
neperprantu,*
keturių negaliu suvokti:
19 erelio kelio danguje,
gyvatės tako uolomis,
laivo kelio atviroje jūroje
ir vyro kelio pas merginą.
20 Svetimautoja daro taip:
pavalgo, nusišluosto burną
ir sako: „Nieko bloga
nepadariau.“[c]
21 Trijų dalykų žemė kratosi,
keturių negali pakęsti:
22 kai vergas ima karaliauti,[d]
kai kvailys valgo iki soties,
23 kai nekenčiama* moteris
išteka už vyro
ir kai tarnaitė užima
šeimininkės vietą.[e]
24 Štai keturi žemės gyviai –
jie vieni mažiausių,
bet labai išmintingi.[f]
25 Skruzdėlės –
menki padarėliai,
bet vasarą
prisiruošia maisto;[g]
26 uoliniai damanai[h] –
irgi silpni gyvūnai,
bet įsirengia namus
uolose;[i]
27 skėriai[y] neturi valdovo,
bet keliauja pulkais;[j]
28 gekonas[k] kabinasi
pėdutėmis
ir įsigauna
į karaliaus rūmus.
29 Yra trys, kurių žingsnis
didingas,
keturi, kurių eisena
įspūdinga:

30:18 *Arba „Trimis dalykais neatsistebiu“. **30:23** *Arba „nemylima“.

30 liūtas, stipriausias iš žvėrių
ir nebijantis nieko;[a]
31 kurtas, ožys
ir karalius, lydimas
kariuomenės.
32 Jei iš kvailumo
pasididžiavai[b]
ar manai pasipuikuoti,
užsidenk ranka burną.[c]
33 Juk kaip plakant pieną
randasi sviesto,
kaip sumušus nosį
ima bėgti kraujas,
taip ir kurstant pyktį
kyla vaidai.[d]

31 Karaliaus Lemuelio žodžiai, kuriais jį mokė jo motina.[e]

2 Ką tau pasakyti,
mano sūnau,
ką pasakyti,
mano įsčių vaike,
ką, mano įžadų sūnau?[f]
3 Neatiduok savo jėgų
moterims,[g]
neik takais,
kurie pražudo karalius.[h]
4 Ne karaliams, Lemueli,
ne karaliams gerti vyną,
ne valdovams sakyti:
„Kur manasis gėrimas?“[i]
5 Juk apgirtę
jie pamirštų įstatymą
ir iškraipytų
varguolių teises.
6 Verčiau duok išgerti
žūstantiems,[y]
įpilk vyno tiems,
kam gyvenimas apkartęs.[j]
7 Tegul geria ir pamiršta
savo skurdą,
teneprisimena savo vargų.
8 Užtark tuos, kurie patys
negali kalbėti,
gink visų
žūstančiųjų teises.[k]

30 SKYRIUS

a Sk 23:24
Iz 31:4

b Pat 26:12

c Pat 27:2

d Pat 26:21

31 SKYRIUS

e Pat 1:8
2Ti 1:5

f 1Sa 1:11, 28

g Oz 4:11

h Įst 17:15, 17
1Ka 11:1–3
Neh 13:26

i Mok 10:17
Iz 28:7

y Ps 104:15
Mt 27:34

j Jer 16:7

k Ps 82:4

Antra skiltis

a Įst 1:16, 17
2Sa 8:15
Ps 72:1, 2
Iz 11:4

b Rūt 3:10, 11
Pat 12:4
Pat 19:14

c 1Sa 2:18, 19
Tit 2:3–5

d 2Me 9:21

e 1Ti 5:9, 10

f Pr 24:15, 20

g Iš 35:25

9 Kalbėk ir teisk teisingai,
apgink paprastus,
vargingus žmones.[a]

א [alefas]

10 Sumani žmona –
nelengva tokią rasti![b]
Jos vertė
toli pranoksta koralus*.

ב [betas]

11 Vyro širdis ja pasitiki,
nieko jam netrūksta.

ג [gimelis]

12 Visas savo gyvenimo dienas
ji daro jam tik gera,
ne pikta.

ד [daletas]

13 Ji pasirūpina vilnos ir lino
ir mielai darbuojasi
savo rankomis.[c]

ה [hė]

14 Tarsi pirklio laivai,[d]
iš tolybių ji atsigabena
maisto.

ו [vavas]

15 Ji keliasi dar su tamsa,
priruošia maisto šeimynai,
duoda davinį tarnaitėms.[e]

ז [zainas]

16 Nužiūrėjusi lauką,
jį nuperka,
savo rankomis*
įveisia vynuogyną.

ח [chetas]

17 Jos strėnos sujuostos,
rankos stiprios.[f]

ט [tetas]

18 Ji mato, kad jos prekyba
klesti,
naktį jos žibintas negęsta.

י [jodas]

19 Į ranką ji ima prieverpstę,
suėmusi laiko verpstuką.[g]

31:10 *Žr. žodynėlį. **31:16** *Arba „iš savo uždarbio“. Pažod. „iš savo rankų vaisių“.

כ [kafas]

20 Ji atveria delną vargšui,
ištiesia ranką beturčiui.[a]

ל [lamedas]

21 Kai iškrinta sniegas,
dėl namiškių jai ramu,
nes visi šiltai* aprengti.

מ [memas]

22 Ji pati pasisiuva antklodžių,
linas ir purpurinė vilna –
jos apdaras.

נ [nūnas]

23 Jos vyras žymus
miesto vartuose,[b]
sėdi drauge
su krašto seniūnais.

ס [samechas]

24 Ji siuva ir parduoda
lino drabužius*,
pirkliams tiekia juostas.

ע [ainas]

25 Stiprybe ir žavesiu
ji apsivilkusi,
į ateitį žvelgia
su pasitikėjimu*.

31:21 *Pažod. „dvigubai“. **31:24** *Arba „apatinius“. **31:25** *Arba „su šypsena“.

31 SKYRIUS

a 1Sa 25:18
Pat 19:17
1Ti 2:10
Hbr 13:16

b Rūt 4:1
Job 29:7, 8

Antra skiltis

a Ts 13:22, 23
1Sa 25:30, 31
Est 5:8
Tit 2:3

b Pat 14:1
1Ti 5:9, 10
Tit 2:3–5

c 2Ka 9:30
Est 1:10–12
Pat 6:25, 26

d Pr 24:60
Ts 5:7
1Pt 3:3, 4

e Rūt 3:10, 11

f Rom 16:1, 2

פ [pė]

26 Jos lūpose – išmintis,[a]
jai ant liežuvio –
gerumo įstatymas*.

צ [cadė]

27 Ji prižiūri šeimynos darbą,
nevalgo tinginio duonos.[b]

ק [kofas]

28 Jos vaikai atsistoja
ir ją laimina,
vyras irgi ją giria:

ר [rešas]

29 „Yra daug sumanių moterų,
bet tu pranoksti jas visas.“

ש [šynas]

30 Žavumas apgaulingas,
grožis praeina*,[c]
o moteris, kuri bijo Jehovos,
bus giriama.[d]

ת [tavas]

31 Atlyginkite jai už viską,
ką ji daro,[e]
jos darbai tegarsina ją
miesto vartuose.[f]

31:26 *Arba „meilingas pamokymas“, „ištikimosios meilės įstatymas“. **31:30** *Arba „tuščias“.

MOKYTOJO

KNYGA

TURINIO APŽVALGA

1 Viskas yra tuštybė (1–11)
Žemė lieka per amžius (4)
Nenutrūkstami gamtos ciklai (5–7)
Nėra nieko nauja po saule (9)
Žmogaus išmintis ribota (12–18)
Visa – tik vėjų vaikymasis (14)

2 Saliamonas įvertina visa, ko pasiekė (1–11)
Žmogaus išmintis menka (12–16)
Sunkus darbas – tuštybė (17–23)
Valgyk, gerk ir džiaukis savo darbu (24–26)

3 Viskam yra metas (1–8)
Džiaugtis gyvenimu yra Dievo dovana (9–15)
Amžinybė įdiegta žmogui į širdį (11)
Dievas teisia teisingai (16, 17)
Ir žmogaus, ir gyvulio galas toks pat (18–22)
Visi grįžta į dulkes (20)

4 Būti engiamam – blogiau už mirtį (1–3)
Nuosaikus požiūris į darbą (4–6)
Draugas – didelė vertybė (7–12)
Dviem geriau negu vienam (9)
Būna, kad karaliaus gyvenimas yra tuščias (13–16)

5 Artinkis prie Dievo su derama baime (1–7)
Žemesnį prižiūri aukštesnis (8, 9)
Turtas – tuštybė (10–20)
Kas myli turtus, niekada nebus patenkintas (10)
Darbininko miegas saldus (12)

6 Turtai laimės neatneša (1–6)
Džiaukis tuo, ką turi (7–12)

7 Geras vardas; mirties diena (1–4)
Išmintingo žmogaus pabarimas (5–7)
Geriau reikalo pabaiga negu pradžia (8–10)
Išmintis pranašesnė už pinigus (11, 12)
Būna gerų ir blogų dienų (13–15)
Venk kraštutinybių (16–22)
Mokytojo įžvalgos (23–29)

8 Netobulo žmogaus valdymas (1–17)
Paklusk karaliaus įsakymams (2–4)
Žmogus valdo žmogų jo nenaudai (9)
Kai bausmė už piktadarystę ne tuojau pat įvykdoma (11)
Valgyk, gerk ir linksminkis (15)

9 Visų laukia toks pat galas (1–3)
Džiaukis gyvenimu, kol esi gyvas (4–12)
Mirusieji nieko nesuvokia (5)
Kape nebus jokių darbų (10)
Nelaimės metas ir atsitiktinumas (11)
Išmintį vertina ne visi (13–18)

10 Maža kvailystė sugadina gerą vardą (1)
Kas nutinka, kai į aukštą vietą pasodina kvailį (2–11)
Liūdna kvailių dalia (12–15)
Vargas kraštui, kurio karalius – jaunuolis (16–20)
Paukštis gali išnešioti tavo žodžius (20)

11 Neleisk savo rankai ilsėtis (1–8)
Mesk savo duoną į vandenis (1)
Sėklą sėk ryte ir vakare (6)
Džiaukis, jaunuoli, bet turėsi atsiskaityti Dievui (9, 10)

12 Atmink Kūrėją jaunystės dienomis (1–8)
Mokytojo išvados (9–14)
Išminties žodžiai – lyg akstinai (11)
Bijok Dievo ir laikykis jo įsakymų (13)

1 Mokytojo*,[a] Dovydo sūnaus,
Jeruzalės karaliaus,[b] žodžiai.
2 „Tuštybių tuštybė! –
sako mokytojas. –
Tuštybių tuštybė!
Viskas yra tuštybė!“[c]
3 Kokia žmogui nauda
iš viso sunkaus darbo,
kurį dirba po saule?[d]
4 Viena karta praeina,
ateina kita,
o žemė lieka* per amžius.[e]
5 Saulė pakyla, nusileidžia
ir skuba atgal,
kad vėl patekėtų.[f]

1:1 *Hebr. žodis paraidžiui reiškia asmenį, kuris telkia žmones. **1:4** *Pažod. „stovi“.

1 SKYRIUS

a 1Ka 8:1, 22

b 1Ka 2:12
2Me 9:30

c Ps 39:5
Rom 8:20

d Mok 2:11
Mt 16:26
Jn 6:27

e Ps 78:69
Ps 104:5
Ps 119:90

f Pr 8:22
Ps 19:6

Antra skiltis

a Job 38:8, 10

b Job 36:27, 28
Iz 55:10
Am 5:8

c Pr 8:22
Mok 1:4

6 Vėjas pučia į pietus,
pasisuka į šiaurę,
sukasi ir sukasi ratais,
švilpia vis tuo pačiu keliu.
7 Visos upės teka į jūrą,
bet jūra nepilnėja[a] –
grįžta upės į savo ištakas
ir vėl pasileidžia tekėti.[b]
8 Viskas taip vargina,
kad neįmanoma
nė apsakyti.
Akis, kiek bežiūrėtų,
neatsižiūri,
ausis, kiek beklausytų,
neatsiklauso.
9 Tai, kas buvo, bus ir vėl,
kas anksčiau daryta,
ir vėl bus daroma.
Nėra nieko nauja po saule.[c]

10 Kartais apie kokį nors
dalyką sakoma:
„Čia kai kas nauja.“
Bet juk tai buvo
jau senų seniausiai,
dar prieš mums atsirandant.
11 Niekas nebeatmena seniau
gyvenusių žmonių,
nebeatmins ir tų,
kurie dabar gyvena,
bus pamiršti ir tie,
kurie gyvens vėliau.[a]

12 Aš, mokytojas, esu Izraelio karalius Jeruzalėje.[b] **13** Širdyje nusprendžiau: pasitelkęs išmintį[c] imsiuosi stebėti ir tyrinėti, kas vyksta po dangumi,[d] ištirsiu tą varganą užsiėmimą, kurį Dievas skyrė žmonių sūnums, – visa, kuo jie yra užsiėmę.

14 Mačiau visa,
kas daroma po saule,
ir štai ką pasakysiu:
visa yra tuštybė
ir vėjų vaikymasis.[e]
15 Kas kreiva,
to neįmanoma ištiesinti,
ir ko nėra,
to negalima suskaičiuoti.

16 Tariau sau širdyje: „Štai įgijau daug išminties, daugiau negu visi kiti, buvę iki manęs Jeruzalėje.[f] Daug išminties ir žinių sukaupė mano širdis.“[g] **17** Stengiausi širdimi perprasti, kas yra išmintis, kas yra beprotybė ir kas kvailystė.[h] Bet ir tai tebuvo vėjų vaikymasis.

18 Kuo daugiau išminties turi,
tuo labiau nusivili,
kuo daugiau žinai,
tuo daugiau kankiniesi.[i]

2 Tada tariau sau širdyje: „Mėgausiuosi malonumais ir pažiūrėsiu, kas gera iš to išeis.“ Ir štai ką supratau: tai irgi tuštybė.

1 SKYRIUS

a Mok 2:16
Mok 9:5
Iz 40:6

b 1Ka 11:42
Mok 1:1

c 1Ka 4:29, 30

d Mok 8:16

e Ps 39:5, 6
Mok 2:11, 18
Mok 2:26
Lk 12:15

f Mok 2:9

g 1Ka 3:28
1Ka 4:29–31
2Me 1:10–12

h Mok 2:2, 3
Mok 2:12
Mok 7:25

i Mok 2:15
Mok 12:12

Antra skiltis

2 SKYRIUS

a Ps 104:15
Mok 10:19

b 1Ka 9:17–19
2Me 9:15, 16

c 1Ka 7:1, 8

d 1Ka 4:25
Gg 8:11

e 1Sa 8:10, 13
1Ka 9:22

f 1Ka 4:22, 23

g 1Ka 9:14, 28
1Ka 10:10
2Me 1:15

h 1Ka 10:14, 15
2Me 9:13, 14

i 1Ka 3:13
1Ka 10:23

y Mok 11:9

j Mok 3:22
Mok 5:18
Mok 9:9

k 1Ka 7:1

2 Apie juoką sakiau:
„Kokia beprotybė!“,
apie malonumus:
„Kas iš jų?“

3 Mano širdis nusprendė ištirti, ką gero duoda mėgavimasis vynu[a] (tiesa, saugojausi, kad neprarasčiau išminties). Net kvailystę buvau apsikabinęs norėdamas suprasti, kuo žmogui geriausia užsiimti per tas keletą dienų, kurias gyvena po dangumi. **4** Taip pat ėmiausi didelių darbų:[b] pasistačiau namų,[c] įsiveisiau vynuogynų,[d] **5** įkūriau sodų ir giraičių, prisisodinau juose visokiausių vaismedžių. **6** Iškasiau tvenkinių savo žaliuojančiam jaunuolynui* laistyti. **7** Įsigijau tarnų ir tarnaičių.[e] Tarnų gimė ir mano paties namuose.* Laikiau didžiules gyvulių kaimenes ir galvijų bandas[f] – turėjau jų daugiau negu visi mano pirmtakai Jeruzalėje. **8** Prikaupiau sidabro ir aukso,[g] man plaukė lobiai iš karalių ir jų valdų.[h] Subūriau sau dainininkų ir dainininkių. Turėjau ir tai, kas teikia džiaugsmo žmonių sūnums, – moters draugiją, taip, daugybės moterų draugiją. **9** Tapau toks didis, kad pranokau visus buvusius prieš mane Jeruzalėje.[i] Ir išmintis manęs neapleido.

10 Nieko, ko tik troškau,* sau neatsakiau,[y] širdžiai nedraudžiau jokio malonumo. Mano širdis džiaugėsi darbu, kurį atlikau, ir visa tai buvo atlygis už vargą.[j] **11** Bet permąstęs visa, ką savo rankomis nuveikiau, visus darbus, kuriuos didelėmis pastangomis padariau,[k]

2:6 *Arba „miškui“. **2:7** *Pažod. „Turėjau ir šeimynos sūnų“. **2:10** *Pažod. „ko mano akys prašė“.

supratau, kad viskas tuščia – tik vėjų vaikymasis.[a] Neturi tai jokios vertės po saule.[b]

12 Tada ėmiausi lyginti išmintį su beprotybe ir kvailyste.[c] (Ką gi darys žmogus, atėjęs po karaliaus? Tik tai, kas jau buvo daryta.) **13** Ir suvokiau, kad išmintis geriau už kvailystę,[d] kaip šviesa geriau už tamsą.

14 Išmintingas žmogus turi akis,[e] o kvailys vaikšto tamsoje.[f] Bet taip pat supratau, kad abudu ištinka tas pats galas.[g] **15** Todėl tariau sau širdyje: „Jei manęs laukia tas pat, kas ir kvailio,[h] tai kas man iš to, kad esu itin išmintingas?“ Ir tariau sau širdyje: „Tai irgi tuštybė.“ **16** Juk nei išmintingo, nei kvailo žmogaus galiausiai niekas nebeatsimins.[i] Ilgainiui abu bus pamiršti. Kaip miršta išmintingas, taip miršta ir kvailas.[y]

17 Ir aš pradėjau nekęsti gyvenimo.[j] Visa, kas daroma po saule, kėlė apmaudą, nes visa yra tuščia[k] – tik vėjų vaikymasis.[l] **18** Ėmiau bodėtis tuo, dėl ko taip plūkiausi po saule,[m] nes turėsiu tai palikti žmogui, ateinančiam po manęs.[n] **19** Ir kas žino, ar jis bus išmintingas ar kvailas?[o] Tačiau jis valdys viską, į ką įdėjau tiek jėgų ir išminties po saule. Tai irgi tuštybė. **20** Todėl nusivyliau širdyje visais savo darbais, kuriuos po saule nudirbau. **21** Nors žmogus, pasitelkęs savo išmintį, žinias ir įgūdžius, daug dirbtų, jis turės visa palikti žmogui, kuris dėl to nesidarbavo.[p] Tai irgi yra tuštybė ir didžiulė nelaimė.

22 Ką gi žmogus laimi sunkiai dirbdamas ir paklusdamas

2 SKYRIUS

a Ps 49:10
Mok 1:14
Mok 2:16
1Ti 6:7

b Mok 1:3
Mok 2:17

c Mok 1:17
Mok 7:25

d Pat 4:7
Mok 7:11, 12

e Pat 4:25

f Pat 14:8
Pat 17:24
Jn 3:19
1Jn 2:11

g Mok 3:19, 20
Mok 9:2, 3
Mok 9:11

h Ps 49:10

i Iš 1:8
Mok 1:11

y Mok 6:8
Rom 5:12

j 1Ka 19:2, 4
Jer 20:17, 18

k Job 7:6
Mok 2:21
Rom 8:20

l Mok 1:14
Mok 5:16

m Mok 2:4–8

n Ps 39:6
Lk 12:20

o 1Ka 12:6, 8
2Me 12:1, 9

p Mok 2:18
Mok 5:15, 16

Antra skiltis

a Mok 1:3
Mok 3:9

b Job 14:1, 2
Lk 12:29

c Pr 31:40, 41

d Įst 12:18
Mok 3:22
Mok 8:15
Apd 14:17

e Mok 3:12, 13
Mok 5:18, 19

f 1Ka 4:7
1Ka 4:22, 23
1Ka 10:4, 5
1Ka 10:21

g 1Sa 18:14
Pat 3:32, 33
Iz 3:10

h Įst 6:10, 11
Pat 13:22
Pat 28:8

savo įnoriams*, verčiantiems jį vargti po saule?[a] **23** Juk tai, ką jis daro per visas savo dienas, jam atneša vien skausmą ir nusivylimą.[b] Net naktį jo širdis neranda ramybės.[c] Tai irgi yra tuštybė.

24 Nieko žmogui nėra geriau kaip valgyti, gerti ir džiaugtis savo darbu.[d] Supratau, kad ir tai ateina iš Dievo rankos,[e] – **25** kieno gi valgis ar gėrimas geresnis už mano?[f]

26 Dievas žmogui, kuris jam patinka, suteikia išminties, supratimo ir džiaugsmo,[g] o nuodėmiautojui uždeda darbą kaupti ir krauti turtą. Paskui Dievas tą turtą atiduoda tam, kuris jam patinka.[h] Tai irgi tuštybė ir vėjų vaikymasis.

3 Viskam yra metas,
laikas kiekvienam dalykui
po dangumi.
2 Yra laikas gimti
ir laikas mirti,
laikas sodinti ir laikas
rauti, kas pasodinta,
3 laikas žudyti
ir laikas gydyti,
laikas griauti
ir laikas statyti,
4 laikas verkti
ir laikas juoktis,
laikas dejuoti
ir laikas šokti*,
5 laikas akmenis išmėtyti
ir laikas juos surinkti,
laikas apkabinti
ir laikas nuo apkabinimų
susilaikyti,
6 laikas ieškoti ir
laikas pripažinti netektį,
laikas saugoti
ir laikas išmesti,

2:22 *Pažod. „širdies siekiams“. **3:4** *Pažod. „šokinėti“.

7 laikas perplėšti[a]
ir laikas susiūti,
laikas tylėti[b]
ir laikas kalbėti,[c]
8 laikas mylėti
ir laikas nekęsti,[d]
laikas karui ir laikas taikai.

9 Kokia darbininkui nauda iš viso jo vargo?[e] **10** Aš stebėjau visa, kuo žmonių sūnūs yra užsiėmę, – visa, kuo Dievas davė jiems užsiimti. **11** Jis viską padarė gražiai* ir tinkamu laiku,[f] ir netgi amžinybę įdiegė žmonėms į širdį. Vis dėlto jie niekada iki galo neperpras Dievo darbų.

12 Supratau, kad jiems nėra nieko geriau, kaip džiaugtis ir daryti gera visą savo gyvenimą,[g] **13** taip pat kad žmogus turi valgyti, gerti ir gėrėtis savo sunkaus darbo vaisiais. Tai yra Dievo dovana.[h]

14 Suvokiau, kad visa, ką Dievas daro, išliks per amžius. Prie jo darbų nieko negalima pridėti ir nieko iš jų negalima atimti. Visa Dievas padarė taip, kad žmonės jo bijotų.[i]

15 Tai, kas vyksta dabar, vyko ir anksčiau. Tai, kas dar bus, jau irgi yra buvę.[y] Dievas ieško to, ko žmonės siekia*.

16 Štai ką dar mačiau po saule: teisingumo vietą užėmė nedorybė, nedorybė išstūmė teisumą.[j] **17** Ir tariau sau širdyje: „Dievas teis ir teisųjį, ir nedorėlį,[k] nes visokiai veiklai ir visokiam darbui ateina laikas.“

18 Taip pat sakiau sau širdyje, kad Dievas išbandys žmonių sūnus – parodys jiems, kad yra panašūs į gyvulius. **19** Juk ir žmonių, ir gyvulių laukia tas pat, visus ištinka toks pat galas.[a] Kaip miršta vieni, taip miršta kiti. Visi turi vienokią dvasią*.[b] Taigi žmogus nėra pranašesnis už gyvulį. Kokia tuštybė! **20** Visi keliauja į tą pačią vietą.[c] Visi iš dulkių padaryti[d] ir į dulkes visi grįžta.[e] **21** Kas gi žino, ar žmogaus dvasia kyla aukštyn ir ar gyvulio dvasia leidžiasi į žemę?[f] **22** Supratau, kad žmogui nėra nieko geriau, kaip džiaugtis savo darbu,[g] nes tai ir yra jo atlygis. Juk kai jo nebebus, argi kas nors galės jam parodyti, kas vyksta po jo?[h]

4 Tada vėl ėmiau mąstyti apie visą tą priespaudą, kurią mačiau po saule. Mačiau engiamųjų ašaras ir nebuvo kam jų paguosti.[i] Engėjai juos valdė, nebuvo kam jų paguosti. **2** Todėl sveikinau tuos, kurie jau mirę, o ne tuos, kurie dar gyvi.[y] **3** Tačiau ir už vienus, ir už kitus laimingesnis tas, kuris dar negimė[j] ir nemato blogybių, vykstančių po saule.[k]

4 Taip pat pastebėjau, kaip žmonės stengiasi* ir lavina darbo įgūdžius siekdami vienas kitą pranokti.[l] Tai irgi tuštybė ir vėjų vaikymasis.

5 Kvailys sudeda rankas ir žiūri, kaip jo kūnas nyksta*.[m]

6 Geriau juk truputis* poilsio negu daug# vargo ir vėjų vaikymosi.[n]

7 Mąsčiau ir dar apie vieną tuščią dalyką po saule. **8** Būna, kad vienišas žmogus, neturintis nei draugo, nei sūnaus ar

3:11 *Arba „tvarkingai“, „kaip dera“.
3:15 *Arba galbūt „ko nebėra“.

3 SKYRIUS
a 2Sa 3:31
b Ps 39:1
c 1Sa 19:4 1Sa 25:23, 24 Est 4:13, 14 Ps 145:11 Pat 9:8
d Ps 139:21 Rom 12:9
e Mok 1:3 Mok 5:15, 16
f Pr 1:31 Rom 1:20
g Ps 37:3 1Te 5:15
h Mok 5:18, 19 Iz 65:21, 22
i Jer 10:7 Apr 15:4
y Mok 1:9
j Ps 82:2 Ps 94:16, 21
k Mok 12:14 Apd 17:31 Rom 2:5, 6

Antra skiltis
a Job 14:10 Ps 39:5 Ps 89:48
b Pr 7:22 Ps 104:29 Mok 12:7
c Mok 9:10
d Pr 2:7, 19
e Pr 3:19 Job 10:9
f Ps 146:3, 4 Mok 3:19 Mok 9:10
g Įst 12:7 Mok 5:18
h Job 14:21 Mok 6:12

4 SKYRIUS
i Ps 69:20 Ps 142:4
y Job 3:17 Mok 2:17
j Jer 20:18
k Mok 1:14
l Gal 5:26
m Pat 6:10, 11 Pat 20:4
n Ps 37:16 Pat 15:16 Pat 16:8 Pat 17:1

3:19 *Arba „gyvybės jėgą“. Žr. žodynėlyje „dvasia“. **4:4** *Arba „vargsta“. **4:5** *Pažod. „ir valgo savo kūną“. **4:6** *Pažod. „sauja“. #Pažod. „dvi saujos“.

brolio, vargsta, dirba be galo ir jo akys niekaip nepasisotina turtais.[a] Argi jis susimąsto: „Ko aš tiek dirbu? Dėl ko pats atsisakau gėrybių?“[b] Tai irgi tuštybė, apgailėtinas užsiėmimas.[c]

9 Dviem geriau negu vienam,[d] nes jie gauna gerą atlygį už savo darbą*. **10** Jeigu vienas parkrinta, kitas gali padėti draugui atsikelti. O ką gi darytų žmogus, jei parkristų ir nebūtų kas padeda?

11 Taip pat jei dviese guli vienas šalia kito, abiem šilta. O kaip sušilti vienam? **12** Jei žmogus vienas, jį lengva įveikti, bet dviese gali atsilaikyti. Virvę, nuvytą iš trijų vijų, nutraukti nelengva.

13 Išmintingas jaunuolis, kad ir neturtingas, yra geriau negu senas ir kvailas karalius,[e] nebeturintis nuovokos, kad paklausytų patarimo.[f] **14** Vienas jaunuolis, gimęs tokiam karaliui valdant, buvo vargšas, bet išėjo iš kalėjimo ir tapo karaliumi.[g] **15** Stebėjau visus gyvuosius, vaikštančius po saule, žiūrėjau, kaip einasi jaunam įpėdiniui, užėmusiam kito vietą. **16** Nors dabar jį palaiko daugybė, vėliau žmonės juo nebebus patenkinti.[h] Tai irgi tuštybė ir vėjų vaikymasis.

5 Gerai pagalvok,* kai eini į Dievo Namus.[i] Geriau ten eiti klausytis[y] negu aukoti auką, kaip kad aukoja kvailiai,[j] nenumanydami darantys bloga.

2 Neskubėk praverti burnos, neleisk savo širdžiai skubotai kalbėti Dievo akivaizdoje,[k] nes Dievas yra danguje, o tu – žemėje. Geriau tau kalbėti mažiau.[a] **3** Kaip iš rūpesčių daugybės gimsta sapnai,[b] taip iš žodžių gausybės – kvailio plepalai.[c] **4** Jei davei Dievui įžadą, nedelsk jo vykdyti,[d] nes kvailiai jam nepatinka.[e] Tesėk, ką pažadėjęs.[f] **5** Geriau įžado išvis neduoti negu pažadėti ir netesėti.[g] **6** Neleisk savo burnai privesti tavęs* prie nuodėmės[h] ir nesakyk angelo# akivaizdoje, kad tai buvo klaida.[i] Kodėl gi turėtum dėl savo žodžių užsitraukti Dievo rūstybę ir kodėl jis turėtų sunaikinti tavo rankų darbą?[y] **7** Kaip iš daugybės rūpesčių kyla sapnai,[j] taip iš daugybės žodžių kyla tuštybės. Taigi bijok Dievo.[k]

8 Jei matai, kad tavo krašte engiami vargšai, kad paminamas teisingumas ir teisumas, nesistebėk.[l] Juk kiekvieną aukštą valdininką prižiūri aukštesnis už jį, o virš jų yra dar aukštesnių.

9 Ir visi jie dalijasi žemės derlių, netgi karalius aprūpinamas iš tos pačios žemės.[m]

10 Kas myli sidabrą, tam sidabro niekada nepakaks; kas myli turtus, tas niekada nebus patenkintas pelnu.[n] Tai irgi tuštybė.[o]

11 Daugėjant gėrybių, daugėja ir jas valgančių.[p] Ir kokia savininkui nauda iš tų gėrybių? Nebent kad akis turi kur paganyti.[r]

12 Darbininko miegas saldus, nesvarbu, ar mažai jis valgė, ar daug, o turtuoliui jo perteklius neduoda užmigti.

4 SKYRIUS

a Pat 27:20
Mok 5:10
b Ps 39:6
Lk 12:18–20
c Mok 2:22, 23
d Pr 2:18
Pat 27:17
e Pat 19:1
Pat 28:6, 16
f 1Ka 22:8
2Me 25:15, 16
g Pr 41:14, 40
2Sa 7:8
Job 5:11
h 2Sa 20:1

5 SKYRIUS

i Ps 15:1, 2
y Įst 31:12
Apd 17:11
j 1Sa 13:12, 13
1Sa 15:22
Pat 21:27
Iz 1:13
Oz 6:6
k Sk 30:2
1Sa 14:24

Antra skiltis

a Pat 10:19
b Mt 6:25, 34
Lk 12:18–20
c Pat 10:19
Pat 15:2
d Įst 23:21
Ps 76:11
Mt 5:33
e Mok 10:12
f Sk 30:2
Ps 66:13
g Įst 23:22
Pat 20:25
h Ts 11:35
i Kun 5:4
y Ps 127:1
Ag 1:11
j Mok 5:3
k Mok 12:13
l Mok 3:16
m 1Sa 8:11, 12
1Ka 4:7
2Me 26:9, 10
Gg 8:11
n Mok 4:8
o Mt 6:24
Lk 12:15
1Ti 6:10
p 1Ka 4:22, 23
r Pat 23:4, 5
1Jn 2:16

4:9 *Arba „nes jiems daugiau naudos iš jų darbo“. **5:1** *Pažod. „Sergėk savo kojas“.

5:6 *Pažod. „tavo kūno“. #Arba „pasiuntinio“.

13 Mačiau didelę blogybę po saule – kaip turtuolis sukaupia turtą savo paties nelaimei. **14** Verslui nenusisekus, savo turtus jis praranda. Kai susilaukia sūnaus, jis nebeturi ko jam palikti.[a]

15 Kaip žmogus nuogas atėjo iš motinos įsčių, taip ir išeis nuogas – toks, koks atėjo.[b] Nepasiims su savimi nieko iš to, ką sunkiu darbu pelnė.[c]

16 Tai irgi didelė blogybė. Kaip žmogus atėjo, taip ir išeis. Kokia tad jam nauda iš darbo, jei viskas nueina vėjais?[d] **17** Maža to, kiekvieną dieną jis valgo tamsybėje, prislėgtas nevilties, ligų ir pagiežos.[e]

18 Štai ką supratau: išties gera ir teisinga, kai žmogus valgo, geria ir džiaugiasi savo darbu,[f] kurį dirba po saule tas kelias Dievo duotas gyvenimo dienas, – tai yra jo atlygis.[g] **19** Juk jeigu Dievas suteikia žmogui turtų, visokių gėrybių,[h] taip pat gebėjimą tuo džiaugtis, tai jam ir dera priimti šį atlygį, dera džiaugtis savo darbo vaisiais. Tai Dievo dovana.[i] **20** Toks žmogus nė negalvos apie prabėgančias gyvenimo dienas, nes Dievas jo širdį pripildo džiaugsmo.[y]

6 Mačiau tarp žmonių dar vieną blogybę po saule. **2** Dievas žmogui duoda turtų, nuosavybės ir šlovės, jo siela nieko nestokoja, jis gauna visa, ko trokšta. Tačiau neduoda Dievas jam visu tuo džiaugtis – jo gėrybėmis džiaugiasi svetimas. Tai yra tuštybė ir didelė blogybė. **3** Jei žmogus net šimtą vaikų turėtų, nugyventų daugybę metų, sulaukti žilo amžiaus, bet nebūtų pasimėgavęs visomis savo gėrybėmis prieš atguldamas į kapą*, tada – pasakysiu jums – negyvam gimusiam kūdikiui geriau negu jam.[a] **4** Tas ateina į pasaulį bergždžiai ir išeina į tamsą, jo vardas lieka tamsybėje. **5** Nors niekada neišvydo saulės ir nieko nežinojo, jam vis tiek geriau* negu anam.[b] **6** Kokia nauda gyventi kad ir dukart po tūkstantį metų, jei gyvenimas neteikia džiaugsmo? Argi nenueina visi ton pačion vieton?[c]

7 Žmogus plūkiasi vien dėl savo burnos,[d] bet jo alkis vis tiek lieka nenumalšintas. **8** Tad kuo gi išmintingas žmogus pranašesnis už kvailą?[e] Ir kas vargšui iš to, kad žino, kaip išgyventi*? **9** Geriau džiaugtis tuo, ką akys mato, negu gyventi troškimais. Tai irgi tuštybė, tik vėjų vaikymasis.

10 Visa, kas yra atsiradę, jau turi vardą; koks žmogus yra, jau žinoma. Ir ginčytis* su galingesniu už save žmogus negali. **11** Kuo daugiau žodžių*, tuo daugiau tuštybės. Kokia iš jų nauda? **12** Kas gi žino, ką geriausia žmogui veikti per tas keletą jo tuščio gyvenimo dienų, kurios prabėga it šešėlis?[f] Ir kas gali žmogui pasakyti, kas vyks po saule, kai jo nebebus?

7 Geras vardas vertingiau už brangų aliejų,[g] mirties diena vertingesnė už gimimo dieną. **2** Geriau eiti į namus, kuriuose gedima, negu į namus, kuriuose

5 SKYRIUS

a Pat 23:4, 5
Mt 6:19

b Job 1:21

c Ps 49:17
Lk 12:20
1Ti 6:7

d Mt 16:26
Jn 6:27

e 1Ti 6:10

f 1Ka 4:20

g Mok 2:24
Mok 3:22
Iz 65:21, 22

h 1Ka 3:12, 13
Job 42:12

i Įst 8:10
Mok 3:12, 13
1Ti 6:17
Jok 1:17

y Įst 28:8
Ps 4:7

Antra skiltis

6 SKYRIUS

a Mok 4:2, 3

b Job 3:11, 13
Job 14:1

c Job 30:23
Mok 3:20
Rom 5:12

d Pr 3:19
Pat 16:26

e Ps 49:10
Mok 2:15, 16

f 1Me 29:15
Job 8:9
Job 14:1, 2
Ps 102:11

7 SKYRIUS

g Pat 10:7
Pat 22:1
Iz 56:5
Lk 10:20

6:3 *Arba „prieš kapui tampant jo nuosavybe“. **6:5** *Pažod. „jam ramiau“. **6:8** *Pažod. „vaikščioti gyvųjų akivaizdoje“. **6:10** *Arba „bylinėtis“. **6:11** *Arba galbūt „daiktų“.

linksminamasi.[a] Juk kiekvieno žmogaus laukia toks pat galas ir gyvieji tesideda tai į širdį. **3** Geriau liūdėti negu juoktis,[b] nes veidą niaukiantis liūdesys daro širdį geresnę.[c] **4** Išmintingo žmogaus širdis – namuose, kur gedima, o kvailio širdis – ten, kur džiūgaujama*.[d]

5 Geriau klausytis išmintingo žmogaus pabarimo[e] negu kvailio liaupsės. **6** Juk kvailio kvatojimas – tarsi po puodu degančių erškėčių spragsėjimas.[f] Tai irgi tuštybė. **7** Priespauda ir išmintingą žmogų gali išvaryti iš proto, o kyšis – sugadinti širdį.[g]

8 Geriau reikalo pabaiga negu pradžia. Geriau būti kantriam negu išpuikusios dvasios.[h] **9** Neskubėk* įsižeisti,[i] nes įžeidumas gyvena kvailio užantyje.[y]

10 Nesakyk: „Kodėl seniau buvo geriau nei dabar?“ Tai neišmintingas klausimas.[j]

11 Išmintis drauge su palikimu yra geras dalykas, naudingas tiems, kurie regi dienos šviesą*. **12** Juk išmintis, kaip ir pinigai, teikia saugumą.[k] Vis dėlto žinojimas su išmintimi pranašesni, nes juos turinčiam apsaugo gyvybę.[l]

13 Pamąstyk apie Dievo darbus. Argi kas gali ištiesinti tai, ką jis padarė kreiva?[m] **14** Kai diena gera, daryk gera,[n] o nelaimės dieną prisimink: Dievas duoda ir vienokią, ir kitokią dieną,[o] kad žmonės negalėtų nuspėti, kas jų laukia ateityje.[p]

15 Per savo tuščią gyvenimą[r] mačiau visko – ir kaip teisusis pražūva, nors elgiasi teisiai,[a] ir kaip nedorėlis nugyvena ilgą amžių, nors daro, kas nedora.[b]

16 Nebūk per daug teisus[c] nė per daug išmintingas.[d] Kodėl turėtum užsitraukti pražūtį?[e] **17** Ir neįklimpk į nedorybę – nebūk kvailas.[f] Kodėl turėtum mirti pirma laiko?[g] **18** Bus geriausia, jei ir pirmojo pamokymo laikysiesi, ir antrojo paisysi.[h] Kas bijo Dievo, laikysis abiejų.

19 Išmintingą žmogų išmintis padaro stipresnį už dešimtį miesto galiūnų.[i] **20** Nėra žemėje tokio teisaus žmogaus, kuris vien gera darytų ir niekada nenusidėtų.[y]

21 Nekreipk dėmesio į viską, ką žmonės šneka,[j] kad kartais neišgirstum savo tarno kalbant apie tave pikta*, **22** nes širdyje gerai žinai, kad ne sykį ir pats esi kalbėjęs pikta apie kitus.[k]

23 Pasitelkęs išmintį, aš viską tyrinėjau; sakiau sau: „Būsiu išmintingas.“ Bet tai man buvo nepasiekiama. **24** Neįmanoma ištirti visko, kas vyksta, tai per daug gilu. Kas gali viską suprasti?[l] **25** Širdyje nutariau: pažinsiu, ištirsiu, surasiu išmintį ir visa ko priežastį, taip pat perprasiu, kiek kvailybėje yra nedorybės, kiek beprotybėje – paikystės.[m] **26** Ir supratau štai ką: moteris, kuri spendžia spąstus, kurios širdis yra it tinklas, kurios rankos lyg kalėjimo pančiai, kartesnė už mirtį. Tas, kuris Dievui patinka, paspruks nuo tokios,[n] o nusidėjėlis bus jos sugautas.[o]

27 „Pasakysiu, ką atradau, – sako mokytojas.[p] – Kol priėjau

7:4 *Arba „linksminamasi“, „pramogaujama“. **7:9** *Pažod. „Neskubėk dvasioje“. **7:11** *T. y. gyviesiems.

7 SKYRIUS

a Iz 5:11, 12
b Ps 119:71 Lk 6:21
c 2Ko 7:10 Hbr 12:11
d 1Sa 25:36 Pat 21:17
e Ps 141:5 Pat 15:31
f Mok 2:2
g Iš 23:8 Įst 16:19 1Sa 8:1–3 Pat 17:23
h Pat 13:10 Jok 5:10 1Pt 5:5
i Pat 16:32 Jok 1:19
y Pr 4:5 Est 5:9 Pat 14:17, 29 Pat 29:11
j Lk 9:62
k Pat 4:5, 6 Pat 10:15
l Pat 3:13, 18 Pat 8:35 Pat 9:11
m Job 9:12 Iz 14:27
n Jok 5:13
o Job 2:10 Iz 45:7
p Pat 27:1 Mok 9:11 Jok 4:13, 14
r Ps 39:5

Antra skiltis

a Pr 4:8 1Sa 22:18
b Job 21:7 Ps 73:12
c Iz 65:5 Mt 6:1 Rom 10:3 Rom 14:10
d Pat 3:7 Rom 12:3
e Pat 16:18
f Ps 14:1 Pat 14:9
g Ps 55:23 Pat 10:27
h Fil 4:5
i Pat 21:22 Pat 24:5
y 2Me 6:36 Ps 51:5 Rom 3:23 1Jn 1:8
j 1Sa 24:9
k Jok 3:2, 8, 9
l Ps 36:6 Ps 139:6 Iz 55:9 Rom 11:33
m Mok 1:17 Mok 2:12
n Pr 39:7–9
o Pat 5:3, 14 Pat 7:22, 23 Pat 22:14
p Mok 1:1

7:21 *Pažod. „tave keikiant“.

prie savo išvadų, tyriau vieną dalyką po kito, **28** bet to, ko ieškojau, neradau. Vieną vyrą* iš tūkstančio radau, bet neradau nė vienos moters. **29** Supratau tik štai ką: Dievas padarė žmoniją dorą,[a] bet žmonės patys visko prasimano.“[b]

8 Kas gi gali lygintis su išmintingu žmogumi? Kas žino išeitį iš sunkios padėties?* Išmintis daro žmogaus veidą šviesų ir sušvelnina griežtus jo bruožus.

2 Paklusk karaliaus įsakymams[c] dėl priesaikos, duotos Dievui girdint.[d] **3** Neskubėk pasitraukti iš karaliaus akivaizdos.[e] Ir nesivelk į jokią piktadarystę,[f] juk karalius gali pasielgti, kaip tik panorėjęs, **4** jo žodis neginčijamas.[g] Kas drįs jam paprieštarauti: „Ką tu darai?“

5 Kas įsakymui paklūsta, nenukentės.[h] Išmintinga širdis žinos, kada ir ko imtis.[i] **6** Nors žmonija ir turi daug bėdų, kiekvienam reikalui spręsti yra tinkamas laikas ir būdas.[y] **7** Kadangi niekas nežino, kas įvyks, tai kas gali pasakyti, kaip tai įvyks?

8 Joks žmogus neturi galios dvasiai*, nėra pajėgus dvasios sulaikyti; niekas neturi galios atitolinti savo mirties dienos.[j] Kaip niekas karo metu neatleidžiamas nuo tarnybos, taip ir nedorybė nepaleis tų, kurie ją daro#.

9 Aš mačiau, kas daroma po saule, kai žmogus valdo žmogų jo nenaudai,[a] ir visus tuos dalykus apmąsčiau širdyje. **10** Taip pat mačiau, kaip laidojami nedorėliai, kurie eidavo į šventąją vietą. Mieste, kuriame jie darė savo darbus, juos netrukus pamiršdavo.[b] Tai irgi tuštybė.

11 Kadangi bausmė už piktadarystę ne tuojau pat įvykdoma,[c] žmogaus širdis įsidrąsina daryti pikta.[d] **12** Nors nusidėjėlis, padaręs šimtą piktadarybių, ir ilgai gyventų, žinau, kad tik dievobaimingam žmogui viskas išeis į gera, nes jis bijo Dievo.[e] **13** O nedorėliui geruoju nesibaigs[f] ir savo gyvenimo, prabėgančio it šešėlis, jis nepailgins,[g] nes jis Dievo nebijo.

14 Žemėje būna – tai irgi tuštybė*, – kad su teisiais žmonėmis pasielgiama kaip su piktadariais,[h] o su piktadariais – kaip su tais, kurie daro, kas teisinga.[i] Kaip sakiau, tai irgi tuštybė.

15 Užtat tegyvuoja linksmybė![y] Juk nėra žmogui nieko geriau po saule, kaip valgyti, gerti ir linksmintis. Teneapleidžia ji žmogaus, besiplūkiančio per visas savo gyvenimo dienas,[j] kurias Dievas jam duoda po saule.

16 Aš atsidėjau širdimi siekti išminties ir stebėti visa, kas vyksta žemėje,[k] – dieną naktį akių nesudėdavau*. **17** Mąstydamas apie visus Dievo darbus supratau, kad visko, kas vyksta po saule, žmogus perprasti negalės.[l] Kad ir kaip stengtųsi, jis nesuvoks. Net jei koks išmintingas ir manosi daug žinąs, iš tikrųjų jis mažai ką tesupranta.[m]

7 SKYRIUS

a Pr 1:26, 31

b Pr 3:6
Pr 6:12
Įst 32:5

8 SKYRIUS

c Pat 24:21, 22
Rom 13:1
Tit 3:1
1Pt 2:13

d 2Sa 5:3

e Mok 10:4

f 1Ka 1:5, 7
Pat 20:2

g 1Ka 2:24, 25

h Rom 13:5
1Pt 3:13

i 1Sa 24:12, 13
1Sa 26:8–10
Ps 37:7

y Mok 3:17

j Ps 89:48

Antra skiltis

a Iš 1:13, 14
Mch 7:3

b Pat 10:7

c Ps 10:4, 6

d 1Sa 2:22, 23

e Ps 34:9
Ps 103:13
Ps 112:1
Iz 3:10
2Pt 2:9

f Ps 37:10
Iz 57:21

g Job 24:24

h Mok 7:15

i Ps 37:7
Ps 73:12

y Ps 100:2

j Mok 2:24
Mok 3:12, 13

k Mok 1:13
Mok 7:25

l Mok 3:11
Rom 11:33

m Job 28:12
Mok 7:24
Mok 11:5

7:28 *T. y. teisų vyrą. **8:1** *Arba „Kas gali ką nors paaiškinti?“ **8:8** *Arba „kvėpavimui“, „vėjui“. #Arba galbūt „taip ir nedorybė negali išvaduoti nedorėlių“.

8:14 *Arba „apgailėtinas dalykas“. **8:16** *Arba galbūt „žmonės akių dieną naktį nesudeda“.

9 Taigi aš viską širdyje persvarsčiau ir supratau, kad išmintingieji ir teisieji, taip pat jų darbai yra Dievo rankose.[a] Žmonės nežino, kaip buvo su meile ir neapykanta iki jų. **2** Visų laukia toks pat galas[b] – tiek teisių, tiek nedorų,[c] tiek gerų ir tyrų, tiek netyrų, tiek aukojančių, tiek neaukojančių. Geram bus taip pat kaip nusidėjėliui, ir prisiekinėjančiam – kaip tam, kuris nelinkęs prisiekinėti. **3** Štai kokį apgailėtiną dalyką mačiau po saule: kadangi visų žmonių laukia toks pat galas,[d] jų širdys prisipildo blogio. Visą gyvenimą jų širdis valdo beprotybė, o tada jie miršta*.

4 Žmogus turi vilčių tol, kol yra tarp gyvųjų; gyvas šuo geriau negu negyvas liūtas.[e] **5** Gyvieji suvokia, kad turės mirti,[f] o mirusieji nieko nesuvokia.[g] Jie nebegauna jokio atlygio*, net jų atminimo nelieka.[h] **6** Jų meilė, neapykanta, pavydas jau pradingę. Jie nebedalyvauja tame, kas vyksta po saule.[i]

7 Tad eik ir valgyk duoną su džiaugsmu, gerk vyną smagia širdimi,[y] juk Dievas yra patenkintas tavo darbais.[j] **8** Tegul tavo drabužiai visada būna balti*, savo galvai negailėk aliejaus.[k] **9** Džiaukis gyvenimu su savo mylima žmona[l] per visas savo tuščio gyvenimo dienas, kurias Dievas tau davė po saule, – per visas savo tuštybės dienas, nes tokia yra tavo dalia, tavo atlygis už visą vargą, kurį vargsti po saule.[a] **10** Ko tik tavo ranka imasi, daryk visomis jėgomis, nes kape*, kurio link eini, nebus jokių darbų, jokių sumanymų, jokių žinių ir jokios išminties.[b]

11 Pastebėjau po saule ir tai, kad greitieji ne visada laimi lenktynes, stipruoliai ne visada nugali mūšyje,[c] išmintingieji ne visada turi maisto, protingieji ne visada susikrauna turto[d] ir išmanantiems ne visada sekasi,[e] – visus užklumpa nelaimės metas ir atsitiktinumas. **12** Žmogus savojo meto nežino.[f] Kaip žuvį pagauna nelemtas tinklas, kaip paukštis įkliūva į kilpą, taip ir žmonių sūnūs netikėtai įpuola į nelaimės pinkles.

13 Matydamas, kas po saule vyksta, supratau apie išmintį dar kai ką, kas mane labai nustebino. **14** Buvo vienas miestas, žmonių jame gyveno nedaug. Atžygiavo galingas karalius, apsupo jį ir apsiautė dideliais apgulos įtvirtinimais. **15** Vienas to miesto gyventojas – neturtingas, bet išmintingas žmogus, – savo išmintimi miestą išgelbėjo. Vis dėlto žmonės tą neturtėlį netrukus pamiršo.[g] **16** Tada sau tariau: „Išmintis geriau už galią.[h] Deja, beturčio išminties žmonės nevertina, jo žodžių nelinkę paisyti.“[i]

17 Geriau paklausyti ramių išminčiaus žodžių negu kvailių valdovo rėkavimų.

18 Išmintis geriau už karo ginklus, tačiau vienas nusidėjėlis gali sunaikinti daug gera.[y]

9 SKYRIUS

a Įst 33:3; 1Sa 2:9; Ps 37:5

b Mok 5:15

c Mok 8:10

d Job 3:17–19; Mok 2:15

e Iz 38:19

f Pr 3:19; Rom 5:12

g Ps 88:10; Ps 115:17; Ps 146:4; Iz 38:18; Jn 11:11

h Job 7:9, 10; Mok 2:16

i Mok 9:10

y Įst 12:7; Ps 104:15; Mok 2:24

j Įst 16:15; Apd 14:17

k Dan 10:2, 3

l Pat 5:18

Antra skiltis

a Mok 5:18

b Ps 115:17; Ps 146:3, 4; Iz 38:18

c 1Sa 17:50; Ps 33:16

d Mok 2:15

e 2Sa 17:23

f Mok 8:8; Jok 4:13, 14

g Mok 9:11

h Pat 21:22; Pat 24:5; Mok 7:12, 19; Mok 9:18

i Mk 6:3; 1Ko 2:8

y Joz 22:20; 1Ko 5:6; Hbr 12:15

9:3 *Pažod. „o tada – pas mirusiuosius“. **9:5** *Arba „užmokesčio“. **9:8** *T. y. šviesūs, kokius vilki gerai nusiteikęs žmogus.

9:10 *Arba „Šeole“. Žr. žodynėlį.

10 Kaip negyvos musės sugadina kvapųjį aliejų ir tas ima dvokti, taip maža kvailystė sugadina išmintingo ir garbingo žmogaus vardą.[a]

2 Išmintingą žmogų širdis veda teisingu keliu, o kvailą – klystkeliu.*[b] **3** Kad ir kur kvailys eitų, visur parodo stokojantis sveikos nuovokos*,[c] jis visiems skelbiasi, kad yra kvailas.[d]

4 Jeigu valdovas užsidegtų pykčiu* ant tavęs, neskubėk trauktis iš savo vietos,[e] nes ramumas dildo sunkias nuodėmes.[f]

5 Mačiau apgailėtiną dalyką po saule – kokią klaidą daro galingieji:[g] **6** į daugelį aukštų vietų sodina kvailystę, o sumaniuosius* palieka sėdėti žemai.

7 Mačiau vergus raitomis jojant, o didžiūnus einant pėsčiomis tarsi kokius vergus.[h]

8 Kas kasa duobę, gali į ją įpulti;[i] kas laužiasi pro mūrą, tam gali įgelti gyvatė.

9 Kas skaldo akmenis, gali susižeisti; kas kapoja malkas, gali susižaloti*.

10 Jei įrankiui atšipus žmogus nepagalanda jo ašmenų, dirbdamas išeikvos daug jėgų. Išmintis veda į sėkmę.

11 Jei kerėtojas* nespėtų užkerėti gyvatės ir ta įgeltų, iš jo gebėjimo kerėti – jokios naudos.

12 Išmintingas žmogus savo burnos žodžiais pelno malonę,*[a] o kvailys savo lūpomis prisišaukia pražūtį.[b] **13** Pirmi jo ištarti žodžiai yra kvailystė,[c] o paskutiniai – visiška beprotybė. **14** Tačiau kvailys ir toliau sau šneka.[d]

Joks žmogus nežino, kas laukia ateityje. Kas gi gali jam pasakyti, kas bus po jo?[e]

15 Kvailys plūkdamasis taip nusiplūkia, kad net kelio į miestą nebesugeba rasti.

16 Vargas kraštui, kurio karalius – jaunuolis[f] ir kurio didžiūnai nuo pat ryto sėda puotauti. **17** Laimingas tas kraštas, kurio karalius yra kilmingųjų sūnus ir kurio didžiūnai valgo tinkamu metu ir sėda pasistiprinti, o ne girtuokliauti.[g]

18 Dėl didelio tingumo įlinksta sijos, dėl rankų vangumo į namus ima lašėti vanduo.[h]

19 Duona kepama* linksmybei, vynas daro gyvenimą smagesnį,[i] o pinigai patenkina visus poreikius.[y]

20 Karaliaus nepaniekink netgi mintyse*,[j] nekeik turtuolio savo miegamajame, nes paukštis# gali išnešioti žinią, sparnuotis gali atkartoti, ką sakei.

11 Mesk savo duoną į vandenis,[k] tada po daugelio dienų ją atrasi.[l] **2** Pasidalyk tuo, ką turi, su septyniais ar net aštuoniais,[m] nes nežinai, kokia nelaimė žemėje gali įvykti.

3 Jei jau debesys pritvinkę, jie palaistys žemę lietumi; jei medis virsta – ar pietų, ar

10:2 *Pažod. „Išmintingo žmogaus širdis yra jo dešinėje, o kvailo širdis yra jo kairėje“. **10:3** *Pažod. „stokojantis širdies“. **10:4** *Pažod. „Jei valdovo dvasia pakiltų“. **10:6** *Pažod. „turtinguosius“. **10:9** *Arba galbūt „tebūna atsargus“. **10:11** *Pažod. „liežuvio šeimininkas“.

10:12 *Arba „Išmintingo žmogaus burnos žodžiai malonūs“. **10:19** *Arba „Vaišės ruošiamos“. **10:20** *Arba galbūt „lovoje“. #Pažod. „padangių skrajūnas“.

10 SKYRIUS

a Sk 20:10, 12; 2Sa 12:9–11

b Pat 14:8; Pat 17:16

c Pat 10:23

d Pat 13:16; Pat 18:7

e Mok 8:2, 3

f 1Sa 25:23, 24; Pat 25:15

g 1Sa 26:21; 1Ka 12:13, 14

h Pat 30:21–23

i Pat 26:27

Antra skiltis

a 1Ka 10:6, 8; Ps 37:30; Lk 4:22; Ef 4:29

b Ps 64:2, 8; Pat 10:14, 21; Pat 14:3

c 1Sa 25:10, 11

d Pat 10:19; Pat 15:2

e Pat 27:1; Mok 6:12; Jok 4:13, 14

f 2Me 13:7; 2Me 36:9

g Pat 31:4, 5

h Pat 21:25; Pat 24:33, 34

i Ps 104:15; Mok 9:7

y Mok 7:12

j Iš 22:28

11 SKYRIUS

k Pat 22:9

l Įst 15:10, 11; Pat 19:17; Lk 14:13, 14; Hbr 6:10

m Ps 37:21; Lk 6:38; 2Ko 9:7; 1Ti 6:18

šiaurės pusėn, – tai kurion pusėn virsta, ten ir nuvirs.

4 Kas žiūri vėjo, tas nesės; kas žvalgosi į debesis, nenuims derliaus.[a]

5 Kaip tau nežinoma dvasios veikmė nėščiosios vaisiaus kauluose,[b] taip nežinomi ir Dievo darbai – darbai to, kuris daro viską.[c]

6 Sėk sėklą ryte, neleisk savo rankai ir vakare ilsėtis.[d] Juk nežinai, kuris darbas pasiseks, – tas ar anas, o gal abu bus sėkmingi.

7 Šviesa yra maloni, džiaugiasi akys matydamos saulę. **8** Jei žmogus gyventų daugybę metų, tesidžiaugia kiekviena diena[e] žinodamas, kad gali būti daug juodų dienų. Ir visa, kas bus, – tuštybė.[f]

9 Džiaukis, jaunuoli, kol esi jaunas, leisk savo širdžiai mėgautis savo jaunyste. Eik, kur širdis tave veda, kur akys tave traukia. Tik nepamiršk, kad už viską turėsi atsiskaityti Dievui.[g] **10** Atitolink rūpesčius nuo savo širdies, saugok savo kūną nuo žalingų dalykų, nes jaunystė ir gyvenimo aušra yra tuštybė.[h]

12 Tad atmink savo didįjį Kūrėją jaunystės dienomis,[i] kol neatėjo vargo dienos[y] ir metai, apie kuriuos sakysi: „Jie man nemalonūs“, – **2** metai, kai prigęsta saulės, mėnulio, žvaigždžių šviesa[j] ir po liūties* vėl grįžta debesys. **3** Atmink jį, kol neatėjo diena, kai namų sargai* ima drebėti, galiūnai klumpa, malėjos nebemala, nes jų mažai belikę, ir mergelės, žvelgiančios pro langą, mato tik tamsą,[a] **4** kai vartai į gatvę užsiveria, nutyla girnų ūžesys, kai net paukščio čiulbėjimas prižadina ir kai dukterys giesmininkės nuščiūva,[b] **5** kai bijomasi aukštumų ir gatvėje darosi baugu, kai migdolas pražysta,[c] kai žiogas vos bepasivelka ir kai kapario uoga subliūkšta. Juk žmogus tada jau eina link savo namų, kur ilgus amžius ilsėsis,[d] ir gatvėje ima būriuotis raudotojai.[e] **6** Nutrūks sidabro gija, subyrės aukso dubuo, ąsotis suduš prie šaltinio ir šulinio ratas sulūš. **7** Tada dulkės sugrįš į žemę,[f] kurioje ir buvo, o dvasia* – pas Dievą, kuris ją davė.[g]

8 „Tuštybių tuštybė, – sako mokytojas.[h] – Viskas yra tuštybė.“[i]

9 Mokytojas buvo išmintingas ir to, ką žinojo, mokė kitus.[y] Jis viską apmąstė, nuodugniai ištyrė ir užrašė daugybę patarlių.[j] **10** Mokytojas stengėsi surasti gražių posakių[k] ir tiksliai perteikti tiesos žodžius.

11 Išmintingų žmonių žodžiai yra lyg akstinai[l] ir jų surinkti posakiai – lyg tvirtai įkaltos vinys. Visi jie – nuo vieno ganytojo. **12** O dėl viso kito, mano sūnau, būk atsargus: knygų rašymui nebus galo, ir kas į jas įninka, nuvargina kūną.[m]

13 Visa tai išklausius, išvada tokia: bijok Dievo[n] ir laikykis jo įsakymų[o] – tai kiekvieno žmogaus pareiga.[p] **14** Juk Dievas pašauks atsiskaityti už kiekvieną darbą, netgi slaptą, ir įvertins, ar jis geras, ar blogas.[r]

12:2 *Arba galbūt „su liūtimi“. **12:3** *Arba „tvarkytojai“.

12:7 *Arba „gyvybės jėga“.

11 SKYRIUS

a Pat 20:4
b Ps 139:15
c Job 26:14
Ps 40:5
Mok 8:17
Rom 11:33
d Mok 9:10
2Ko 9:6
Kol 3:23
e Mok 5:18
Mok 8:15
f Mok 12:1
g Mok 3:17
Mok 12:14
Rom 2:6
h Ps 25:7
2Ti 2:22

12 SKYRIUS

i Ps 71:17
Ps 148:7, 12
Lk 2:48, 49
2Ti 3:15
y Ps 90:10
j 1Sa 4:15

Antra skiltis

a Pr 48:10
b 2Sa 19:34, 35
c Pat 16:31
d Job 30:23
Mok 9:10
e Pr 50:7, 10
f Pr 3:19
Ps 146:4
g Pr 2:7
Job 27:3
Job 34:14, 15
Ps 104:29
Iz 42:5
h 1Ka 8:1
i Mok 1:2, 14
y 1Ka 10:1, 3
1Ka 10:6, 8
j 1Ka 4:29, 32
Pat 1:1
k Pat 16:24
Pat 25:11
l Apd 2:37
Hbr 4:12
m Mok 1:18
n Job 28:28
Ps 111:10
Pat 1:7
o 1Jn 5:3
p Įst 6:1, 2
Įst 10:12
r Ps 62:12
Mok 11:9
Mt 12:36, 37
Apd 17:31
2Ko 5:10
1Ti 5:24

GIESMIŲ GIESMĖ

TURINIO APŽVALGA

ŠULAMIETĖ KARALIAUS SALIAMONO STOVYKLOJE (1:1–3:5)

1 Saliamono giesmių giesmė (1)
Šulamietė (2–7)
Jeruzalės dukros (8)
Karalius (9–11)
„Padirbsime tau aukso gražmenas“ (11)
Šulamietė (12–14)
„Mano mylimasis – tarsi kvapus miros ryšulėlis“ (13)
Piemuo (15)
„Kokia tu graži, mano meile!“
Šulamietė (16, 17)
„Koks tu gražus, mano mylimasis!“ (16)

2 Šulamietė (1)
„Esu paprasta lygumų gėlelė“
Piemuo (2)
„Mano mylimoji tarp merginų kaip lelija“
Šulamietė (3–14)
„Nežadinkit meilės, kol pati neprabus“ (7)
Šulamietė prisimena piemens žodžius (10b–14)
„Mano gražioji, eime su manimi“ (10b, 13)
Šulamietės broliai (15)
„Išgaudykite mums lapes“
Šulamietė (16, 17)
„Mano mylimasis yra mano, o aš esu jo“ (16)

3 Šulamietė (1–5)
„Ilgėjausi savo mylimojo“ (1)

ŠULAMIETĖ JERUZALĖJE (3:6–8:4)

3 Siono dukros (6–11)
Kalbasi apie Saliamoną ir jo palydą

4 Piemuo (1–5)
„Kokia tu graži, mano meile!“ (1)
Šulamietė (6)
Piemuo (7–16a)
„Tu pavergei mano širdį“ (9)
Šulamietė (16b)

5 Piemuo (1a)
Jeruzalės moterys (1b)
„Būkite apsvaigę nuo meilės!“
Šulamietė (2–8)
Pasakoja savo sapną
Jeruzalės dukros (9)
„Kuo gi tavo mylimasis geresnis už kitus?“
Šulamietė (10–16)
„Jis išsiskiria iš dešimties tūkstančių“ (10)

6 Jeruzalės dukros (1)
Šulamietė (2, 3)
„Aš esu savo mylimojo, o mylimasis – mano“ (3)
Karalius (4–10)
„Tu graži kaip Tirca“ (4)
Moterų žodžiai (10)
Šulamietė (11, 12)
Karalius (ir kiti) (13a)
Šulamietė (13b)
Karalius (ir kiti) (13c)

7 Karalius (1–9a)
„Kokia tu miela, mano mylima mergele!“ (6)
Šulamietė (9b–13)
„Aš esu savo mylimojo, ir jis manęs trokšta“ (10)

8 Šulamietė (1–4)
„O kad tu būtum man kaip brolis!“ (1)

ŠULAMIETĖ GRĮŽTA, JI IŠTIKIMA SAVO MYLIMAJAM (8:5–14)

8 Šulamietės broliai (5a)
„Kas čia pareina iš tyrlaukių, prigludusi prie savo mylimojo?“
Šulamietė (5b–7)
„Meilė stipri kaip mirtis“ (6)
Šulamietės broliai (8, 9)
„Jeigu ji mūras... Jeigu ji durys...“ (9)
Šulamietė (10–12)
„Aš esu mūras“ (10)
Piemuo (13)
„Leisk ir man [tavo balsą] išgirsti“
Šulamietė (14)
„Būk greitas it gazelė“

1 Saliamono giesmių giesmė.[a]
2 „Tebučiuoja jis mane
savo lūpomis.
Tavo meilė
malonesnė už vyną.[b]
3 Koks nuostabus
tavo aliejų aromatas![c]
Tavo vardas –
lyg išlieti kvepalai,[d]
todėl mergelės tave myli.
4 Pasiimk mane ir bėkime,
nes karalius įsivedė mane
į savo kambarius.
Džiaukimės
ir džiūgaukime drauge,
apsakykime* tavąją meilę –
ji saldesnė už vyną.
Ne veltui jos tave myli!
5 O Jeruzalės dukros,
aš juodbruvė, bet graži,
kaip Kedaro palapinės,[e]
kaip Saliamono
palapinių dangos.[f]
6 Nežiūrėkite,
kad aš tamsiaveidė, –
tai saulė mane įdegino.
Mano motinos sūnūs
supyko ant manęs
ir pristatė saugoti
vynuogynų,
o mano pačios vynuogynas
liko nesaugomas.
7 Sakyk, mano meile,
kur ganai savo kaimenę,[g]
kur guldai savo bandas
vidudienį?
Pasakyk, kad netektų
klaidžioti tarp
tavo bičiulių bandų
it moteriai, kuri vaikšto
apsigobusi šydu*.“ –
8 „Jei tu šito nežinai,
o gražiausioji iš moterų,
sek bandų pėdsakais
ir savo ožiukus ganyk šalia
piemenų palapinių.“ –

1:4 *Arba „išliaupsinkime“. **1:7** *Arba „gedulo skraiste“.

1 SKYRIUS
a 1Ka 4:29, 32
b Gg 4:10
c Pat 27:9 Mok 9:8 Gg 5:5
d Mok 7:1
e Ps 120:5 Ez 27:21
f Iš 36:14
g Gg 6:3

Antra skiltis
a 1Ka 10:28 2Me 1:16, 17 Gg 6:4
b Gg 4:13, 14
c Iš 30:23, 25 Est 2:12 Ps 45:8 Gg 4:6 Gg 5:13
d Gg 4:13
e Joz 15:20, 62 1Sa 23:29 2Me 20:2
f Gg 4:1 Gg 5:2
g Gg 5:10

2 SKYRIUS
h Gg 2:16

9 „Mylimoji, tu man lyg kumelaitė tarp faraono vežimų.[a]
10 Tavo skruostus
dabina puošmenos*,
o kaklą – vėriniai.
11 Padirbsime tau
aukso gražmenas*,
sidabru jas nusagstysime.“ –
12 „Karaliui sėdint
prie apskrito stalo,
mano nardas*[b]
skleidžia aromatą.
13 Mano mylimasis – tarsi
kvapus miros[c] ryšulėlis,
prigludęs naktį
tarp mano krūtų.
14 Mano mylimasis – tarsi
lavsonijos[d] žiedų kekė
En Gedžio[e] vynuogynuose.“ –
15 „Kokia tu graži, mano meile!
Kokia tu graži! Tavo akys –
kaip akys balandžių.“[f] –
16 „Koks tu gražus,
mano mylimasis!
Koks pasigėrėtinas![g]
Mūsų guolis – žolynai,
17 mūsų namų sijos – kedrai,
mūsų gegnės – kadagiai.
2 Esu paprasta lygumų gėlelė*,
slėnių lelija.“[h] –
2 „Mano mylimoji
tarp merginų
kaip lelija tarp dagių.“ –
3 „Mano mylimasis
tarp vaikinų –
tarsi obelis
tarp miško medžių.
Trokštu prisėsti jo šešėlyje
ir skanauti saldžių jo vaisių.
4 Jis įsivedė mane
į pokylių menę*
ir jo meilė buvo it ženklas,
iškeltas viršum manęs.

1:10 *Arba galbūt „kasos“. **1:11** *Arba „vainikėlius“. **1:12** *Tokie kvepalai. **2:1** *Arba „krokas“. **2:4** *Pažod. „į vyno namus“.

5 Pastiprink mane
razinų slėgtainiais,[a]
atgaivink mane obuoliais,
nes aš sergu meile.
6 Jo kairė ranka
man po galva,
dešinė apglėbia mane.[b]
7 Saikdinu jus,
Jeruzalės dukros,
laukų gazelėmis[c] ir elnėmis:
nebudinkit, nežadinkit meilės, kol pati neprabus.[d]
8 Girdžiu – mylimasis ateina!
Antai jis atskuba,
atlekia per kalnus,
atšuoliuoja per kalvas.
9 Kaip gazelė,
kaip jaunas elnias
yra mano mylimasis.[e]
Ir štai jis stovi
prie mūsų sienos,
žvilgčioja vidun pro langus,
žvelgia pro pinučius.
10 Mano brangusis prabyla,
taria man:
‘Kelkis, mano meile,
mano gražioji,
eime su manimi.
11 Pažvelk, žiema jau praėjo,
liūtys paliovė.
12 Žemė pražydo žiedais,[f]
metas sodus genėti,[g]
ir purpleliai jau ulbuoja
mūsų krašte.[h]
13 Figmedžiai nokina
pirmąsias figas,[i]
vynmedžiai,
apsipylę žiedais,
skleidžia savo aromatą.
Kelkis, mano meile, ateik.
Mano gražioji,
eime su manimi.
14 Mano balandėle, besiglaudžianti uolų plyšiuose,[y]
uolų gilumoje,
leisk man tave pamatyti
ir tavo balsą išgirsti.[i]

2 SKYRIUS

a 1Sa 30:11, 12

b Gg 8:3

c 2Sa 2:18

d Gg 3:5
Gg 8:4

e Gg 2:17
Gg 8:14

f Gg 6:11

g Iz 18:5
Jn 15:2

h Jer 8:7

i Iz 28:4
Nah 3:12

y Gg 5:2
Jer 48:28

j Gg 8:13

Antra skiltis

a Gg 1:5
Gg 6:10

b Gg 7:10

c Gg 1:7

d Gg 2:1
Gg 6:3

e 2Sa 2:18

f Gg 2:9
Gg 8:14

3 SKYRIUS

g Gg 1:7

h Gg 5:6

i Gg 5:7

y Gg 8:2

j Gg 2:7
Gg 8:4

Tavo balsas toks malonus
ir tu visa tokia gražia!’“[a] –
15 „Išgaudykite mums lapes,
tas laputes, niokojančias
vynuogynus,
nes mūsų vynmedžiai
jau sužydėję.“ –
16 „Mano mylimasis yra mano,
o aš esu jo.[b]
Jis gano[c] tarp lelijų.[d]
17 Kol dar nepapūtė vėjas,
kol nepabėgo šešėliai,
sugrįžk greičiau,
mano brangusis,
kaip gazelė,[e] kaip jaunas
elnias[f] atlėk per kalnus,
kurie mus skiria*.

3 Naktimis, gulėdama lovoje,
ilgėjausi savo mylimojo,[g]
ieškojau jo, bet neradau.[h]
2 Kelsiuosi,
išvaikščiosiu visą miestą,
apeisiu gatves ir aikštes
ieškodama mylimojo.
Ieškojau jo, bet neradau.
3 Mane užtiko sargai,
išėję apžiūrėti miesto.[i]
‘Gal jūs matėte tą,
kurį myliu?’
4 Vos tik nuo jų pasitraukiau,
žiūriu – mano mylimasis.
Stipriai jį apkabinau
ir nepaleidau.
Įsivedžiau
į savo motinos namus,[y]
į kambarius tos,
kuri mane pagimdė.
5 Saikdinu jus,
Jeruzalės dukros,
laukų gazelėmis ir elnėmis:
nebudinkit, nežadinkit meilės, kol pati neprabus.“[j] –
6 „Kas ten atkeliauja
iš dykumos tarsi
dūmų stulpas,

2:17 *Arba galbūt „per skilusius kalnus“, „per Betero kalnus“.

dvelkiantis mira
ir smilkomaisiais sakais,
visokiais kvapiaisiais
milteliais, įsigytais
iš pirklių?“[a] –
7 „Juk tai
Saliamono neštuvai!
Aplink – šešiasdešimt vyrų,
Izraelio galiūnų,[b]
8 ginkluotų kalavijais,
įgudusių kovotojų.
Kalavijas kiekvienam
prie juosmens,
kad apgintų
nuo nakties pavojų.“ –
9 „Šiuos neštuvus
karalius Saliamonas
pasidirbdino
iš Libano medžių.[c]
10 Jų stulpai – iš sidabro,
atlošas – iš aukso,
sostas – iš purpuru
dažytos vilnos,
vidus – Jeruzalės dukterų
su meile išpuoštas.“ –
11 „Išeikite, Siono dukros,
pažvelkite
į karalių Saliamoną
su vestuvių vainiku,
kurį jo paties motina[d]
nupynė vestuvių dienai,
jo širdies džiaugsmo
dienai.“ –

4 „Kokia tu graži,
mano meile!
Kokia tu graži!
Tavo akys –
kaip akys balandžių,
po šydu jos slepiasi.
Tavo garbanos
it ožkų kaimenė,
besileidžianti
nuo Gileado kalnų.[e]
2 Tavo dantys
lyg banda avelių,
ką tik nukirptų
ir išmaudytų.

3 SKYRIUS

a Iš 30:23, 24
Iš 30:34

b 1Ka 9:22

c 1Ka 5:8, 9

d 2Sa 12:24
Pat 4:3

4 SKYRIUS

e Sk 32:1
Įst 3:12
Gg 6:5–7

Antra skiltis

a Gg 1:10

b Neh 3:25
Gg 7:4

c 2Sa 8:7
2Ka 11:10

d Gg 7:3

e Mok 2:5

f Gg 4:1

g Įst 3:25

h Įst 3:8, 9
Ps 133:3

i Pat 5:18, 19

y Gg 7:12

j Gg 1:2, 4

Kiekviena jų turi po dvynę,
nė vieno ėriuko netrūksta.
3 Tavo lūpos
it raudonas kaspinas,
tavo kalba maloni.
Šydu pridengti
tavo skruostai* –
lyg granato puselės.
4 Tavo kaklas[a]
lyg Dovydo bokštas,[b]
dailiai pastatytas
iš akmenų.
Tūkstantis skydų
kabo ant jo,
apskriti galiūnų skydai.[c]
5 Tavo krūtys it dvynukai,
du gazelės jaunikliai,[d]
besiganantys tarp lelijų.“ –
6 „Kol dar nepapūtė vėjas,
kol nepabėgo šešėliai,
eisiu prie mirų kalno,
prie smilkomųjų sakų
kalvos.“[e] –
7 „Visa tu graži, mano meile,[f]
be jokios dėmės.
8 Eik su manim iš Libano,
mano sužadėtine,
eime iš Libano drauge.[g]
Nusileisk nuo Amanos*,
nuo Senyro ir Hermono
viršūnių,[h]
pareik nuo liūtų guolių,
nuo leopardų kalnų.
9 Tu pavergei mano širdį,[i]
mano sese,
mano sužadėtine,
pavergei mano širdį
vieninteliu žvilgsniu,
vieninteliu savo vėrinio
akmenėliu.
10 Kokia nuostabi tavo meilė,[y]
mano sese,
mano sužadėtine!
Tavo meilė
saldesnė už vyną,[j]

4:3 *Arba „smilkiniai“. **4:8** *Arba „Antilibano“.

tavo aliejų kvapas gardesnis
už bet kokius kvepalus![a]
11 Tavo lūpos – varvantis
korys, o sužadėtine![b]
Medus ir pienas
tau po liežuviu.[c]
Tavo apdaras dvelkia
Libano dvelksmu.
12 Mano sesuo, mano sužadė-
tinė, lyg užrakintas sodas,
lyg užrakintas sodas, lyg
užantspauduotas šaltinis.
13 Tu* – rojaus sodas, kuriame
auga granatmedžiai,
vedantys geriausius vaisius,
kur auga lavsonijos
ir nardai,
14 nardai[d] ir krokai,
nendrės[e] ir cinamonai,[f]
visokie kvapnūs medžiai,
mira ir agarmedžiai,[g]
įvairūs kvapieji augalai.[h]
15 Tu – sodo šaltinis,
gaivaus vandens šulinys,
nuo Libano
atsrūvantys upeliai.[i]
16 Pabusk, šiaury,
piety, pakilk!
Padvelk į mano sodą,
tepasklinda jo aromatas.“ –
„Teateina mano mylimasis
į savo sodą,
tevalgo gardžiausių vaisių.“ –

5 „Atėjau į savo sodą,[y]
mano sese,
mano sužadėtine.
Prisirinkau miros
ir kvapiųjų žolelių.[j]
Valgiau korį,
varvantį medumi,
gėriau vyną ir pieną.“[k] –
„Valgykite, draugai!
Gerkite ir būkite
apsvaigę nuo meilės!“[l] –
2 „Aš miegu,
bet mano širdis budi.[m]

4:13 *Arba galbūt „Tavo oda“.

4 SKYRIUS
a Est 2:12
Gg 1:12
b Pat 16:24
c Gg 5:1
d Jn 12:3
e Iz 43:24
f Pat 7:17
g Ps 45:8
h Iš 30:23, 24
Iš 30:34
Ez 27:2, 22
i Jer 18:14

5 SKYRIUS
y Gg 4:16
j Gg 4:13, 14
k Gg 4:11
l Gg 1:2
m Gg 3:1

Antra skiltis
a Lk 2:8
b Gg 3:1, 3

Girdžiu – mylimasis beldžia:
‘Atidaryk, sese,
mano mylimoji,
mano balandėle,
mano tobuloji!
Mano galvą permerkė rasa,
garbanos sušlapo
nuo nakties miglos.’[a]
3 Aš jau nusivilkusi apdarą,
negi vėl apsirengti?
Jau nusiplovusi kojas,
negi vėl jas sutepti?
4 Mylimasis patraukė ranką
nuo užrakto skylės
ir mano vidus suvirpėjo.
5 Pakilau atidaryti
savo mylimajam.
Nuo mano rankų
lašėjo mira,
miros aliejus
nuo pirštų varvėjo
ant velkės rankenos.
6 Atvėriau duris
savo mylimajam,
bet jo nebebuvo,
jis jau buvo pasitraukęs.
Mano siela nuliūdo,
kad jis nuėjo.*
Ieškojau jo, bet neradau,[b]
šaukiau, bet jis neatsiliepė.
7 Mane užtiko sargai,
išėję apžiūrėti miesto.
Jie sumušė, sužeidė mane.
Nutraukė
nuo manęs skraistę*
tie sienų sargai.
8 Saikdinu jus,
Jeruzalės dukros:
jei pamatysite
mano mylimąjį,
pasakykit,
kad aš sergu meile.“ –
9 „Kuo gi tavo mylimasis
geresnis už kitus,
o gražiausioji iš moterų?

5:6 *Arba galbūt „Mano siela alpo, kai jis kalbėjo“. **5:7** *Arba „šydą“.

Kuo tavo mylimasis
geresnis už kitus,
kad mus taip saikdini?“ –
10 „Mano mylimasis gražus,
raudonskruostis,
jis išsiskiria
iš dešimties tūkstančių.
11 Jo galva – tai auksas,
gryniausias auksas.
Jo garbanos tarsi siūbuojantys palmių lapai*,
juodos it varnas.
12 Jo akys lyg balandžiai
prie vandens tėkmių,
lyg balandžiai,
besimaudantys piene,
tupintys prie
tyvuliuojančio tvenkinio*.
13 Jo skruostai tarsi
kvapiųjų augalų lysvės,[a]
kvepiančių žolelių kupstai.
O lūpos tarsi lelijos,
jos varva mira.[b]
14 Jo pirštai – aukso vamzdeliai, išdabinti chrizolitais.
Jo pilvas it glotnus
dramblio kaulas,
nusagstytas safyrais.
15 Jo kojos – marmuro
stulpai, pastatyti ant gryniausio aukso papėdės.
Jis gražus kaip Libanas,
didingas kaip kedrai.[c]
16 Jo lūpos* – saldybė,
ir visas jis
tiesiog nuostabus.[d]
Štai toks mano brangusis,
Jeruzalės dukros, štai
toks mano mylimasis.“ –

6 „Kur tavo mylimasis nuėjo,
o gražiausioji iš moterų?
Kuriuo keliu
tavo mylimasis pasuko?
Eikime kartu jo paieškoti.“ –

5:11 *Arba galbūt „tarsi datulių kekės“.
5:12 *Arba galbūt „ant šaltinio krašto“.
5:16 *Pažod. „gomurys“.

5 SKYRIUS

a Gg 6:2

b Gg 1:13

c Ps 92:12

d Gg 2:3

Antra skiltis

6 SKYRIUS

a Gg 1:7
Gg 2:16

b Gg 7:10

c Gg 2:16

d Gg 1:9

e 1Ka 14:17
1Ka 15:33

f Ps 48:2

g Gg 6:10

h Gg 1:15
Gg 4:9
Gg 7:4

i Gg 4:1–3

y 1Ka 11:1

j Gg 2:14

2 „Mano mylimasis
nuėjo į savo sodą,
kur želia kvapiosios žolelės.
Soduose jis gano
savo kaimenę
ir skina lelijas.[a]
3 Aš esu savo mylimojo,
o mylimasis – mano.[b]
Jis gano tarp lelijų.“[c] –
4 „Mano mylimoji,[d]
tu graži kaip Tirca*,[e]
miela kaip Jeruzalė,[f]
stulbinanti it karių pulkai,
iškėlę savo kovos ženklus.[g]
5 Nugręžk nuo manęs akis,[h]
nes tavo žvilgsnis
mane verte veria.
Tavo garbanos
it ožkų kaimenė,
besileidžianti
nuo Gileado šlaitų.[i]
6 Tavo dantys
lyg banda avelių,
ką tik išmaudytų.
Kiekviena jų turi po dvynę,
nė vieno ėriuko netrūksta.
7 Šydu pridengti
tavo skruostai* –
lyg granato puselės.
8 Nors šalia
šešiasdešimt karalienių,
aštuoniasdešimt sugulovių
ir merginų be skaičiaus,[y]
9 ji – viena tokia,
mano tobuloji balandėlė,[j]
motinos vienintelė,
gimdytojos numylėtinė.
Žiūri merginos į ją ir giria,
karalienės ir sugulovės
ją liaupsina:
10 ‘Kas yra toji,
spindinti lyg ryto aušra,
graži lyg mėnulio pilnatis,
skaisti kaip saulės šviesa,

6:4 *Arba „Žavusis miestas“. **6:7** *Arba „smilkiniai“.

stulbinanti it karių pulkai,
iškėlę savo kovos
ženklus?’“[a] –
11 „Nuėjau
į riešutmedžių giraitę[b]
pasigrožėti slėnyje*
sprogstančiais pumpurais,
pažiūrėti, ar neleidžia ūglių
vynmedžiai,
ar nepražydo granatmedžiai.
12 Nė nepajutau,
kaip mano siela
atvedė mane
prie karališkųjų vežimų.“ –
13 „Sugrįžk, sugrįžk,
šulamiete!
Sugrįžk, sugrįžk,
kad galėtume
pasigėrėti tavimi!“ –
„Kogi taip žavitės
šulamiete?“[c] –
„Ji graži
it Mahanaimų* šokis!“ –

7 „Kokios grakščios tavo
kojos, apautos sandalais,
o prakilnioji mergele!
Tavo klubų linkis dailus
it menininko rankų darbas.
2 Tavo bamba – apvali taurė,
tenestinga joje
gardinto vyno.
Tavo pilvas –
lelijomis apkaišyta
kviečių krūvelė.
3 Tavo krūtys it dvynukai,
du gazelės jaunikliai.[d]
4 Tavo kaklas[e]
it dramblio kaulo bokštas,[f]
akys[g] kaip
Hešbono[h] tvenkiniai
prie Bat Rabimų vartų.
Tavo nosis
kaip Libano bokštas,
žvelgiantis Damasko link.

6:11 *Arba „sausvagėje“. **6:13** *Arba „dviejų stovyklų“.

6 SKYRIUS
a Gg 6:4
b Mok 2:5
c Gg 1:6

7 SKYRIUS
d Gg 4:5
e Gg 1:10
f Gg 4:4
g Gg 4:1
h Sk 21:25 Joz 21:8, 39

Antra skiltis
a Iz 35:2
b Gg 6:5
c Est 8:15
d Gg 7:3 Gg 8:10
e Gg 2:16 Gg 6:3
f Gg 1:14
g Gg 2:13
h Gg 6:11
i Gg 1:2 Gg 4:10
y Pr 30:14
j Gg 4:16

5 Tavo galva
iškili it Karmelis,[a]
garbanos[b]
lyg purpurinė vilna,[c]
tavo krintančios sruogos
pavergė karalių.
6 Kokia tu graži,
kokia tu miela,
mano mylima mergele!
Tu – mano didžiausias
džiaugsmas!
7 Tavo stuomuo lyg palmės,
tavo krūtys
kaip datulių kekės.[d]
8 Tariau: ‘Įlipsiu į palmę
ir pasiskinsiu jos vaisių.’
Tebūna tavo krūtys
kaip vynuogių kekės
ir tavo kvėpsnis
kvapnus lyg obuoliai,
9 o lūpos*
lyg geriausias vynas.“ –
„Tegul jis švelniai liejas
mano mylimajam,
lengvai liesdamas
miegančiųjų lūpas.
10 Aš esu savo mylimojo,[e]
ir jis manęs trokšta.
11 Ateik, mano mylimasis,
eikime į laukus,
apsinakvokime
tarp lavsonijų.[f]
12 Atsikelsime anksti
ir eisime į vynuogynus,
pažiūrėsime, ar neišleido
ūgliukų vynmedžiai,
ar neapsipylė jie žiedais,[g]
o gal granatmedžiai
jau pražydo.[h]
Ten savo meilę
tau dovanosiu.[i]
13 Mandragoros[y]
skleidžia savo aromatą,
prie mūsų durų –
visokie rinktiniai vaisiai.[j]

7:9 *Pažod. „gomurys“.

Tuos vaisius,
šviežius ir džiovintus*,
laikau tau, mano mylimasis.

8 O kad tu būtum man
kaip brolis,
žindęs mano motinos krūtis!
Tada, sutikusi tave,
išbučiuočiau[a]
ir niekas
manęs nepasmerktų.
2 Vesčiausi tave,
pakviesčiau
į savo motinos namus,[b]
į namus tos,
kuri mane mokė.
Duočiau gerti
pagardinto vyno
ir šviežių granatų sulčių.
3 Kairę ranką jis padėtų
man po galva,
dešiniąja mane apglėbtų.[c]
4 Saikdinu jus,
Jeruzalės dukros:
nebudinkit,
nežadinkit meilės,
kol pati neprabus.“[d] –
5 „Kas čia pareina
iš tyrlaukių,
prigludusi
prie savo mylimojo?“ –
„Prižadinau tave,
gulintį po obelimi.
Ten tavo motiną užklupo
gimdymo skausmai,
tenai kentėdama
ji tave pagimdė.
6 Dėk mane prie širdies
tarsi antspaudą,
tarsi antspaudą
dėk ant rankos.
Juk meilė stipri kaip
mirtis,[e] nepalenkiama
kaip kapas*,
ji reikalauja
visiškos ištikimybės.

7:13 *Pažod. „senus“. **8:6** *Arba „Šeolas“. Žr. žodynėlį.

8 SKYRIUS

a Gg 1:2

b Gg 3:4

c Gg 2:6

d Gg 2:7
Gg 3:5

e Jn 15:13
Ef 5:25
Apr 12:11

Antra skiltis

a Įst 4:24
1Jn 4:8

b 1Ko 13:8, 13

c Rom 8:38, 39

d Gg 1:6

e Mok 2:4

f Gg 1:6
Gg 6:11

g Gg 2:14

h Gg 2:9, 17

Meilės liepsna – plieskianti
ugnis, Jaho* liepsna.[a]
7 Šėlstančios bangos
neužgesins meilės,[b]
nei upės jos nepaskandins.[c]
Jei kas nors už meilę pa-
siūlytų visus savo turtus,
jie būtų su panieka
atstumti*.“ –
8 „Mūsų sesuo maža,[d]
ji dar neturi krūtų.
Ką su ja darysime tą dieną,
kai ims jai pirštis?“ –
9 „Jeigu ji mūras,
padarysime ant jo
dantytą sidabro užtvarą.
Jeigu ji durys,
užsklęsime jas
kedro lenta.“ –
10 „Aš esu mūras,
o mano krūtys – bokštai,
ir jis mato,
kad mano širdis rami.
11 Saliamonas turėjo vynuo-
gyną[e] Baal Hamone.
Jį patikėjo vynuogininkams
ir tie už derlių turėjo mokėti
po tūkstantį sidabrinių.
12 Tau, Saliamonai, priklauso
tūkstantis sidabrinių*,
tavo vynuogyno prižiūrė-
tojams – du šimtai,
o mano vynuogynas
priklauso man.“ –
13 „Soduose gyvenančioji,[f]
draugai nori išgirsti
tavo balsą.
Leisk ir man jį išgirsti.“[g] –
14 „Atskubėk, mylimasis,
būk greitas it gazelė,[h]
it jaunas elnias
atlėk per kalnus,
kur auga kvapiosios žolelės.“

8:6 *Jehovos vardo trumpinys. **8:7** *Arba galbūt „jis būtų su panieka atstumtas“. **8:12** *Pažod. „priklauso tūkstantis“.

IZAIJO

KNYGA

TURINIO APŽVALGA

1 Tėvas ir maištingi jo sūnūs (1–9)
Jehovą piktina nenuoširdus garbinimas (10–17)
„Sutvarkykime, kas tarp mūsų ne taip“ (18–20)
Sionas vėl bus Dievui ištikimas miestas (21–31)

2 Iškilus Jehovos garbinimo kalnas (1–5)
Kalavijai perkalami į noragus (4)
Jehovos dieną išpuikėliai bus paženminti (6–22)

3 Judo vadai klaidina žmones (1–15)
Siono viliokės dukterys pasmerkiamos (16–26)

4 „Septynios moterys nutvers vieną vyrą“ (1)
Šlovingoji Jehovos atžala (2–6)

5 Giesmė apie Jehovos vynuogyną (1–7)
Vargas Jehovos vynuogynui (8–24)
Dievas užsirūstina ant savo tautos (25–30)

6 Izaijas regi Jehovą savo šventykloje (1–4)
„Šventas, šventas, šventas yra kareivijų Viešpats Jehova!“ (3)
Izaijui nuvalomos lūpos (5–7)
Izaijas gauna užduotį (8–10)
„Štai aš! Siųsk mane!“ (8)
„Kiek ilgai, Jehova?“ (11–13)

7 Žinia karaliui Ahazui (1–9)
Šear Jašubas (3)
Emanuelis – Jehovos ženklas (10–17)
Neištikimybės Dievui pasekmės (18–25)

8 Artėjanti asirų invazija (1–8)
Maher Šalal Haš Bazas (1–4)
„Su mumis yra Dievas“ (9–17)
Izaijas ir jo sūnūs – Jehovos ženklai (18)
Teirautis dera įstatymo, o ne demonų (19–22)

9 Šviesa Galilėjos žemei (1–7)
Taikos didžiūno gimimas (6, 7)
Dievas pakelia ranką prieš Izraelį (8–21)

10 Dievas pakelia ranką prieš Izraelį (1–4)
Asirija – Dievo rūstybės lazda (5–11)
Bausmė Asirijai (12–19)
Jokūbo likutis sugrįš (20–27)
Dievas nubaus Asiriją (28–34)

11 Jesės atžala valdys teisingai (1–10)
„Vilkas svečiuosis pas ėriuką“ (6)
„Žemė bus pilna žmonių, pažįstančių Jehovą“ (9)
Izraelio likutis sugrįš (11–16)

12 Padėkos giesmė (1–6)
„Jahas, Jehova – mano stiprybė“ (2)

13 Nuosprendis Babilonui (1–22)
Jehovos diena arti (6)
Medai užkariaus Babiloną (17)
Babilonas liks negyvenamas (20)

14 Izraelis sugrįš į savo kraštą (1, 2)
Priežodis apie Babilono karalių (3–23)
Spindinti žvaigždė nupuls iš dangaus (12)
Jehovos ranka sutriuškins asirą (24–27)
Nuosprendis Filistijai (28–32)

15 Nuosprendis Moabui (1–9)

16 Nuosprendis Moabui (1–14)

17 Nuosprendis Damaskui (1–11)
Jehova sudraus tautas (12–14)

18 Nepalanki žinia Etiopijai (1–7)

19 Nuosprendis Egiptui (1–15)
Egiptas sužinos, kas yra Jehova (16–25)
Jehovos aukuras Egipte (19)

20 Ženklas Egiptui ir Etiopijai (1–6)

21 Nuosprendis pajūrio tyrams (1–10)
Budėjimas sargybos bokšte (8)
„Krito! Babilonas krito!“ (9)
Nuosprendis Dūmai ir plynėms (11–17)
„Sargybini, kiek dar liko nakties?“ (11)

22 Nuosprendis Regėjimo slėniui (1–14)
Eljakimas perims prievaizdo Šebnos pareigas (15–25)
Kablio įvaizdis (23–25)

23 Nuosprendis Tyrui (1–18)

24 Jehova ištuštins kraštą (1–23)
Jehova ims karaliauti ant Siono kalno (23)

25 Dievo tauta bus dosniai laiminama (1–12)
Jehova surengs puotą su geriausiu vynu (6)
Mirties nebebus (8)

26 Giesmė apie pasitikėjimą ir išgelbėjimą (1–21)
„Jahas, Jehova – amžiais tverianti Uola“ (4)
Žemės gyventojai sužinos, kas yra teisu (9)
„Tavo mirusieji vėl gyvens“ (19)
„Sueikite į savo kambarius, užskleskite paskui save duris“ (20)

27 Jehova užmuš Leviataną (1)
Giesmė apie vynuogyną – Izraelį (2–13)

28 Vargas Efraimo girtuokliams (1–6)
Judo kunigai ir pranašai svirduliuoja (7–13)
„Sandora su mirtimi“ (14–22)
Brangus kertinis pamato akmuo Sione (16)
Jehovos neįprastas užmojis (21)
Jehovos drausminimas palyginamas su kūlimu (23–29)

29 Arielį užklups nelaimė (1–16)
Smerkiami garbinantys Jehovą vien lūpomis (13)
Kurtieji išgirs, aklųjų akys regės (17–24)

30 Egipto pagalba bevertė (1–7)
Žmonės atmeta pranašo žinią (8–14)
Pasitikėjimas Dievu yra stiprybė (15–17)
Jehova maloningas savo tautai (18–26)
Jehova – Didysis Mokytojas (20)
„Štai teisingas kelias“ (21)
Jehova nubaus Asiriją (27–33)

31 Padėti gali Dievas, o ne žmonės (1–9)
Egipto žirgai – tik kūnas (3)

32 Karalius ir didžiūnai valdys teisingai (1–8)
Įspėjimas nerūpestingoms moterims (9–14)
Dvasios teikiamas palaiminimas (15–20)

33 Bausmė neklusniesiems; viltis teisiesiems (1–24)
Jehova – Teisėjas, Įstatymų Davėjas ir Karalius (22)
Niekas nebesiskųs: „Sergu“ (24)

34 Jehovos atpildas tautoms (1–4)
Edomas bus nuniokotas (5–17)

35 Rojus bus atkurtas (1–7)
Aklieji matys, kurtieji girdės (5)
Šventasis kelias išpirktiesiems (8–10)

36 Sanheribas įsiveržia į Judą (1–3)
Rab šakė tyčiojasi iš Jehovos (4–22)

37 Ezekijas prašo Izaiją melsti Dievą pagalbos (1–7)
Sanheribas grasina Jeruzalei (8–13)
Ezekijo malda (14–20)
Izaijas perduoda Dievo atsakymą (21–35)
Angelas užmuša 185 000 asirų (36–38)

38 Ezekijas suserga, paskui pasveiksta (1–22)
Ezekijo padėkos giesmė (10–20)

39 Pasiuntiniai iš Babilono (1–8)

40 Paguoda Dievo tautai (1–11)
Balsas dykumoje (3–5)
Dievo didybė (12–31)
Tautos – tik lašas kibire (15)
„Jo buveinė – virš žemės apskritos“ (22)
Visas žvaigždes jis šaukia vardais (26)
Dievas nepailsta (28)
„Kurie deda viltis į Jehovą, atgaus jėgas“ (29–31)

41 Kovotojas iš rytų (1–7)
Izraelis – Dievo išrinktasis tarnas (8–20)
Abraomas – Dievo draugas (8)
Dievai kviečiami bylinėtis (21–29)

42 Dievo tarnas ir jam skirta užduotis (1–9)
„Aš esu Jehova. Tai mano vardas“ (8)
Nauja giesmė Jehovos šlovei (10–17)
Izraelis yra aklas ir kurčias (18–25)

43 Jehova vėl suburia savo tautą (1–7)
Dievai teisiami (8–13)
„Jūs – mano liudytojai“ (10, 12)
Išvadavimas iš Babilono (14–21)
„Bylinėkimės!“ (22–28)

44 Dievas pažada laiminti savo tautą (1–5)
Jehova – vienintelis Dievas (6–8)
Dirbti ir garbinti stabus – kvailystė (9–20)
Jehova išpirks Izraelį (21–23)
Kyras – įrankis Dievo rankose (24–28)

45 Kyras užims Babiloną (1–8)
„Argi molis priekaištaus puodžiui?“ (9–13)
Tautos pripažins Izraelį (14–17)

Dievas – Kūrėjas, jo žodis patikimas (18–25)
Žemė sukurta, kad būtų gyvenama (18)
46 Babilono stabai ir Izraelio Dievas (1–13)
Jehova apreiškia ateitį (10)
Plėšrus paukštis iš rytų (11)
47 Babilono žlugimas (1–15)
Astrologai pražus (13–15)
48 Izraelio drausminimas ir apvalymas (1–11)
Jehova pakils prieš Babiloną (12–16a)
Dievas moko to, kas naudinga (16b–19)
„Išeikite iš Babilono!“ (20–22)
49 Jehovos tarno užduotis (1–12)
Tautų šviesa (6)
Izraelis bus paguostas (13–26)
50 Izraelio nuodėmių pasekmės (1–3)
Jehovos klusnusis tarnas (4–11)
„Jehova išmokė mane, kaip kalbėti“ (4)
51 Sionas taps panašus į Edeno sodą (1–8)
Galingasis Siono Kūrėjas teikia paguodą (9–16)
Jehovos rūstybės taurė (17–23)
52 „Pabusk, Sione!“ (1–12)
Gražios gerą naujieną nešančio šauklio kojos (7)
Siono sargybiniai drauge šūkčioja iš džiaugsmo (8)
Nešantys Jehovos Namų reikmenis turi būti tyri (11)
Jehovos tarnas bus išaukštintas (13–15)
„Jis buvo taip sudarkytas, kad nebepanėšėjo į žmogų“ (14)
53 Jehovos tarno kančia, mirtis ir palaidojimas (1–12)
Paniekintas ir atstumtas (3)
Nešiojo mūsų negales ir skausmus (4)
„Kaip avinėlį jį vedė pjauti“ (7)
Jis nešė daugelio nuodėmę (12)
54 Bevaikis Sionas susilauks daug sūnų (1–17)
„Tavo Kūrėjas yra tavo vyras“ (5)
Siono sūnūs bus mokomi Jehovos (13)
Joks ginklas Siono nenugalės (17)
55 Kvietimas valgyti ir gerti už dyką (1–5)
Raginimas ieškoti Jehovos, pasitikėti jo žodžiu (6–13)
Dievo keliai viršija žmonių kelius (8, 9)
Dievo žodis neliks tuščias (10, 11)
56 Dievas laimins svetimšalius ir eunuchus (1–8)
Maldos namai visoms tautoms (7)
Akli sargybiniai – tarsi nebylūs šunys (9–12)
57 Teisieji ir ištikimieji pražūva (1, 2)
Atskleidžiama Izraelio neištikimybė (3–13)
Paguoda prislėgtiesiems (14–21)
Nedorėliai – lyg šėlstanti jūra (20)
„Nedorėliai ramybės nesulauks“ (21)
58 Kas yra tikras pasninkas (1–12)
Šabas turėtų teikti džiaugsmą (13, 14)
59 Nuodėmės atskyrė Izraelį nuo Dievo (1–8)
Nuodėmių išpažinimas (9–15a)
Jehova užstoja atgailaujančius (15b–21)
60 Jehovos šlovė apšviečia Sioną (1–22)
Karveliai grįžta į savo karvelides (8)
„Varį pakeisiu auksu“ (17)
„Mažiausias taps tūkstančiu“ (22)
61 Tarnas, pateptas skelbti gerą naujieną (1–11)
„Jehovos malonės metai“ (2)
„Juos vadins teisumo medžiais“ (3)
Svetimšalių pagalba (5)
„Būsite vadinami Jehovos kunigais“ (6)
62 Sioną vadins nauju vardu (1–12)
63 Jehova atkeršys tautoms (1–6)
Jehova rodė ištikimąją meilę visada (7–14)
Atgailos malda (15–19)
64 Atgailos malda (1–12)
„Mes – molis, o tu – puodžius“ (8)
65 Jehova atmokės stabmeldžiams (1–16)
Laimės ir lemties dievai (11)
„Mano tarnai valgys“ (13)
Naujas dangus ir nauja žemė (17–25)
Žmonės statysis namus, sodinsis vynuogynus (21)
Jų triūsas neis veltui (23)
66 Teisingas ir klaidingas garbinimas (1–6)
Sionas ir jo sūnūs (7–17)
Žmonės bursis į Jeruzalę garbinti Jehovos (18–24)

1 Regėjimas apie Judą ir Jeruzalę. Amoco sūnus Izaijas* jį regėjo[a] Judo karalių Uzijo,[b] Jotamo,[c] Ahazo[d] ir Ezekijo[e] dienomis.[f]

2 Išgirsk, dangau,
sukluski, žeme![g]
Jehova kalba:
„Išauklėjau,
užauginau vaikus,[h]
o jie sukilo prieš mane.[i]
3 Jautis pažįsta savo pirkėją,
asilas – šeimininko ėdžias,
o Izraelis
manęs* nepažįsta,[y]
mano žmonės elgiasi
kaip neišmanėliai.“
4 Vargas nuodėmingai tautai,[j]
žmonėms, slegiamiems
prasikaltimų,
padermei nedorėlių,
sugedusiems vaikams!
Juk jie paliko Jehovą,[k]
paniekino Izraelio Šventąjį,
atsuko jam nugarą.
5 Kur jus bemušti,
kai vėl maištausite?[l]
Galva žaizdomis nusėta,
širdis visa paliegusi.[m]
6 Nuo galvos iki padų
nėra sveikos vietos,
tik pjūviai, mėlynės
ir atviros žaizdos –
neišgydytos,
neaptvarstytos,
aliejumi nepateptos.[n]
7 Jūsų kraštas
likęs be žmonių,
jūsų miestai –
ugnies sudeginti.
Jūs regite, kaip kraštą
ryja svetimšaliai,[o]
jis – lyg svetimųjų
nuniokota dykvietė.[p]
8 Palikta Siono dukra
lyg stoginė vynuogyne,
lyg pašiūrė agurkų lauke,
lyg apgultas miestas.[a]
9 Jeigu kareivijų Viešpats
Jehova nebūtų leidęs
mažumai išlikti,
būtume tapę tarsi Sodoma,
būtume panašūs į Gomorą.[b]
10 Klausykitės,
ką sako Jehova,
Sodomos valdovai,[c]
išgirskite
mūsų Dievo įstatymą*,
Gomoros žmonės.[d]
11 „Kas man iš jūsų
aukų daugybės?[e] –
sako Jehova. –
Įgriso jūsų aukos, avinai[f] ir
nupenėtų gyvulių taukai,[g]
veršių,[h] ėriukų
ir ožių[i] kraujas[y]
nedžiugina manęs.
12 Ateinate pasirodyti
mano akivaizdon,[j]
bet kas jus to prašė?
Ko trypiate mano kiemus?[k]
13 Nebeneškite javų atnašų –
jos bevertės,
jūsų smilkalais
aš bjauriuosi.[l]
Švenčiate jaunatis,[m] šabus,[n]
šaukiate sambūrius,[o] –
nepakenčiu jūsų iškilmių,
nes kerais užsiimate.[p]
14 Bjaurios man jūsų
jaunatys ir šventės.
Jos man – našta,
jau pavargau ją nešti.
15 Kai meldžiatės
rankas ištiesę,
akis nuo jūsų nusuku.[r]
Nors maldų
siunčiate daugybę,[s]
jų nesiklausau,[t]

1:1 *Išvertus – „Jehovos išgelbėjimas“.
1:3 *Arba „savo šeimininko“.

1 SKYRIUS
a 2Me 32:32
b 2Me 26:22
Iz 6:1
c 2Me 27:1, 2
d 2Me 28:1
e 2Me 29:1, 2
2Me 32:20
f Mt 1:9
g Ps 50:4
h Įst 1:31
i Įst 4:25, 26
Ez 20:8
y Oz 4:6
j Dan 9:11
k Įst 31:16
Jer 2:5
l Jer 5:3
m Neh 9:34, 35
Dan 9:8
n Lk 10:34
o Įst 28:33, 63
p 2Ka 18:11

Antra skiltis
a 2Ka 18:13, 14
Iz 8:7, 8
b Pr 19:24, 25
Įst 29:22, 23
Rom 9:29
c Pr 13:13
Iz 3:8, 9
d Įst 32:32
Jud 7
e 1Sa 15:22
Pat 15:8
Oz 6:6
Mch 6:7
f Iš 29:38
g Kun 3:14–16
h Kun 4:18, 21
i Kun 16:5
y Kun 17:11
j Įst 16:16
k Mok 5:1
Mal 1:8
l Pat 21:27
Ez 8:11, 12
m Sk 28:11
n Iš 31:13
o Kun 23:2
p Kun 19:26
r Pat 15:29
s Mt 6:7
t Pat 28:9
Iz 59:2
Rd 3:44

1:10 *Arba „mokymą“.

nes jūsų rankos
suteptos krauju.[a]
16 Nusiprauskite,
apsivalykite![b]
Pašalinkite piktus darbus
man iš akių,
liaukitės darę blogybes.[c]
17 Mokykitės gera daryti,
būkite teisingi,[d]
sudrausminkite engėją,
užstokite našlaitį,
ginkite našlės bylą.“[e]
18 Jehova sako:
„Ateikite, sutvarkykime,
kas tarp mūsų ne taip.[f]
Nors jūsų nuodėmės
būtų skaisčiai raudonos,
jos taps baltos
kaip sniegas,[g]
nors jos būtų
lyg raudonas drabužis,
bus it balčiausia vilna.
19 Jei noriai paklusite,
valgysite krašto gėrybes,[h]
20 bet jei neklausysite
ir maištausite,
jus praris kalavijas.[i]
Tai ištarė Jehovos lūpos.“
21 Ištikimasis miestas[y]
tapo paleistuve![j]
Teisingumo kupinas
jis buvo.[k]
Jame gyveno teisumas,[l]
o dabar – žudikai.[m]
22 Jūsų sidabras
šlaku pavirto,[n]
o alus* vandeniu atskiestas.
23 Jūsų didžiūnai – užsispyrėliai, vagių sėbrai.[o]
Jie mėgsta kyšius
ir bėga paskui dovanas.[p]
Našlaičio jie negina,
našlės byla jiems nerūpi.[r]
24 Todėl Jehova,
kareivijų Viešpats,

1:22 *Arba „kvietinis alus“.

1 SKYRIUS

a Mch 3:2–4
b Jer 4:14
c Iz 55:7
d Mch 6:8
e Įst 10:18
Jer 22:3
f Mch 6:2
Jok 4:8
g Ps 51:7
Iz 44:22
Mch 7:19
h Įst 28:1, 2
Jl 2:19
i Kun 26:33
Pat 29:1
y Ps 48:2
j Jer 2:20
k 2Sa 8:15
1Ka 3:28
l 2Me 19:9, 10
m Mch 3:1–3
Lk 13:34
n Ez 22:18
o Iz 3:14
Mch 3:9–11
p Iš 23:8
r Iš 22:22
Jer 5:28

Antra skiltis

a Ez 5:13
b Jer 6:29, 30
Jer 9:7
Mal 3:3
c Sk 12:3
1Sa 12:1, 3
Iz 32:1
Ez 34:23
d Iz 62:1
e Jer 31:11
f Ez 20:38
g 1Ka 9:6, 7
h Ez 6:13
i Iz 65:3
Iz 66:17
y Jer 17:5, 6

2 SKYRIUS

j Iz 1:1
k Zch 8:3
l Ps 72:1, 8
Ps 86:9
Mch 4:1–3
Ag 2:7
Apd 10:34, 35

Izraelio Galingasis, taria:
„Savo priešininkų
atsikratysiu,
savo priešams atkeršysiu.[a]
25 Pakelsiu ranką prieš tave,
gryninsiu tave
ir šarmu šlaką atskirsiu,
visus nešvarumus
pašalinsiu.[b]
26 Teisėjų pas jus bus
kaip ir kadaise,
patarėjų – kaip
ankstesniais laikais.[c]
Tave vadins
teisumo miestu,
miestu ištikimuoju.[d]
27 Sionas bus išpirktas
teisingumu,[e]
į jį sugrįžę – teisumu.
28 Maištautojai
su nusidėjėliais
drauge pražus,[f]
visi, kas Jehovą palieka,
sulauks galo.[g]
29 Gėdysitės, kad medžius
galingus buvote pamėgę,[h]
rausite iš gėdos dėl savo
numylėtų giraičių.*[i]
30 Būsite lyg didelis medis
suvytusiais lapais,[y]
lyg sodas be vandens.
31 Galiūnas bus kaip pakulos,
jo darbas – kaip kibirkštis.
Ir vienas, ir kitas sudegs,
nebus kam jų užgesinti.“

2 Amoco sūnaus Izaijo regėjimas apie Judą ir Jeruzalę.[j]
2 Paskutinėmis dienomis*
Jehovos Namų kalnas
tvirtai stovės
iškilęs virš kalnų,[k]
bus už kalvas aukštesnis.
Link jo plūs visos tautos,[l]

1:29 *Veikiausiai po medžiais ir giraitėse garbindavo stabus. **2:2** *Pažod. „Dienų pabaigoje“.

3 eis žmonės iš daugybės
tautų ir sakys:
„Eime, kopkime
į Jehovos kalną,
į Jokūbo Dievo Namus.[a]
Jis mokys mus savo kelių,
jo takais mes vaikščiosime.“[b]
Juk iš Siono
ateis įstatymas*,
Jehovos žodis –
iš Jeruzalės.[c]
4 Jis išspręs
tautų nesutarimus,
daugelį tautų sutaikins.
Jie perkals savo kalavijus
į noragus
ir ietis – į geneklius.[d]
Tauta nebekels kalavijo
prieš tautą,
nebesimokys kariauti.[e]
5 Ateikite, Jokūbo namai,
ir vaikščiokime
Jehovos šviesoje.[f]
6 Savo tautą, Jokūbo
namus, tu palikai,[g]
nes tai, kas Rytuose,
jiems tapo sāva.
Jie užsiima kerais[h]
kaip filistinai,
gausybė svetimšalių
palikuonių
tarp jų gyvena.
7 Sidabro, aukso
pertekusi jų šalis,
turtų ten – nesuskaičiuojama daugybė.
Jų kraštas pilnas žirgų
ir kovos vežimų tenai
be skaičiaus.[i]
8 Jų kraštas pilnas
niekingų dievų.[y]
Žmonės lenkiasi
savo rankų darbams –
daiktams, jų pirštų
padarytiems.

2 SKYRIUS

a Zch 8:23

b Iz 54:13

c Iz 51:4

d Ps 46:9

e Ps 72:7
Iz 60:18
Mt 26:52

f Iz 60:19, 20

g Įst 31:16, 17

h Įst 18:10

i Įst 17:15, 16

y 2Me 28:1, 2
2Me 33:1, 7

Antra skiltis

a Iš 20:18

b Sof 1:4, 7

c Iz 66:16

d 1Ka 10:22
Ez 27:25

e Iz 27:9

f Apr 6:15

g Iz 2:10
2Te 1:9

9 Taip, jie lankstosi
ir žeminasi, –
tokiems atleisti tu negali.
10 Lįskite tarp uolų
ir slėpkitės dulkėse
nuo Jehovos,
nuo baimę keliančio,
nuo jo didingosios šlovės.[a]
11 Išdidus žmogus
akis turės nudelbti,
žmonių puikybė
bus palaužta.
Tik Jehova tą dieną
bus išaukštintas.
12 Juk tai Jehovos, kareivijų
Viešpaties, diena.[b]
Ji užklups išpuikėlius
ir pasipūtėlius,
užklups kiekvieną – ir
prakilnųjį, ir paprastuolį,[c]
13 užklups didžius,
iškilius Libano kedrus,
visus Bašano ąžuolus,
14 visus didingus kalnus
ir kalvas aukštąsias,
15 kiekvieną iškilų bokštą
ir įtvirtintą sieną,
16 visus Taršišo laivus[d]
ir ištaigingus laivus.
17 Žmogaus išdidumas
bus pažemintas,
žmonių puikybė
bus palaužta.
Jehova vienintelis tą dieną
bus išaukštintas.
18 Niekingieji dievai
nieku pavirs.[e]
19 Žmonės suliįs į uolų plyšius,
žemės urvuose jie slėpsis[f]
nuo Jehovos,
nuo baimę keliančio,
nuo jo didingosios šlovės,[g]
kai jis pakils
drebinti žemės.
20 Sidabro ir aukso dievukus,
kurių prisidarė
ir kuriems lenkėsi,

2:3 *Arba „mokymas“.

žmonės tądien
mes kirstukams
ir šikšnosparniams,[a]
21 o patys lįs į uolų urvus,
slėpsis uolų plyšiuose
nuo Jehovos,
nuo baimę keliančio,
nuo jo didingosios šlovės,
kai jis pakils
drebinti žemės.
22 Tad liaukitės
pasitikėję žmogumi,
juk jis – tik kvėptelėjimas*.
Argi kliautis juo verta?

3 Štai Jehova,
kareivijų Viešpats,
iš Jeruzalės ir Judo atima
pragyvenimą ir išteklius,
visas duonos
ir vandens atsargas.[b]
2 Nebebus ten
galiūno ir karžygio,
teisėjo ir pranašo,[c] ateities
spėjėjo ir seniūno,
3 penkiasdešimtinės vado,[d]
didžiūno ir patarėjo,
būrėjo ir kerėtojo.[e]
4 Berniukus padarysiu
jų didžiūnais,
nesubrendėlius –
jų valdovais.
5 Žmonės engs vieni kitus,
savo artimui
skriaudą darys.[f]
Jaunuolis užsipuls senolį,
niekingasis negerbs
garbingojo.[g]
6 Tada tėvo namuose
žmogus stvers
savo brolį ir prašys:
„Tu turi apsiaustą,
tad būk mūsų valdovas.
Tebūna šie griuvėsiai
tavo rankose.“

2 SKYRIUS

a Iz 30:22
Iz 31:7

3 SKYRIUS

b Kun 26:26
Įst 28:49, 51
Jer 37:21
Ez 4:16

c Ez 13:9

d Iš 18:21

e Įst 18:10, 12
Iz 8:19

f Jer 9:4, 5
Mch 3:2, 3

g Kun 19:32

Antra skiltis

a 2Me 33:1, 6
Ez 9:9

b Pr 18:20
Iz 1:10
Jud 7

c Mok 8:12
Sof 2:3

d Jer 5:31
Hab 1:4

e Iz 1:23
Jer 5:26–28
Mch 2:1, 2
Mch 6:10

7 Bet tas sakys tą dieną:
„Jūsų žaizdų
aš netvarstysiu.
Nei maisto, nei drabužių
namie neturiu,
žmonių valdovas
aš nebūsiu.“
8 Jeruzalė suklupo,
Judas nupuolė –
savo žodžiais ir darbais
prieš Jehovą kyla,
jo šlovingoje akivaizdoje*
jie maištauja.[a]
9 Jų veido mina juos išduoda,
kaip Sodoma jie
savo nuodėmę garsina,[b]
nė nemėgina jos slėpti.
Vargas jiems!
Jie prisišauks nelaimę!
10 Pasakyk teisiesiems,
kad jiems gerai klosis,
už savo darbus
jie bus apdovanoti*.[c]
11 O nedorėliui – vargas!
Bėda jį užklups –
ką jis darė,
to pats susilauks.
12 Prievaizdai mano tautą
skriaudžia,
moterys ją valdo.
Vadai tave klaidina,
manoji tauta,
ir klystkeliais veda.[d]
13 Jehova stoja kaltinti,
pakyla skelbti tautoms
nuosprendžio.
14 Jehova teis savo tautos
seniūnus ir didžiūnus.
„Jūs sudeginote
vynuogyną,
vagiate iš vargšų
ir nešatės namo.[e]
15 Kaip drįstate
trypti mano tautą

2:22 *Pažod. „kurio kvėpavimas yra šnervėse“.

3:8 *Pažod. „jo šlovės akyse“. **3:10** *Pažod. „jie valgys savo darbų vaisių“.

ir vargšo veidą į purvą
minti?!“[a] – sako Visavaldis,
kareivijų Viešpats Jehova.
16 Jehova taria: „Dėl to,
kad Siono dukros
puikybėn keliasi –
galvas iškėlusios* eina,
viliojamai žvilgčioja,
grakščiai vaikštinėja,
apykojes žvangina, –
17 Siono dukrų galvas
Jehova nusės šašais,
Jehova apnuogins
joms kaktas.[b]
18 Tą dieną Jehova atims
iš jų dailias apyrankes,
vainikus ir pusmėnulius,[c]
19 auskarus*, antriešius
ir šydus,
20 gobtuvus, apykojes
ir juostas,
kvepalines* ir amuletus#,
21 rankų ir nosies žiedus,
22 apeiginius drabužius,
palaidines, apsiaustus
ir rankinukus,
23 veidrodėlius[d]
ir lino apdarus,
turbanus ir šydus.
24 Vietoj kvapnaus aliejaus[e] –
puvėsių dvokas,
vietoj juostos – virvė,
vietoj šukuosenos – plikė,[f]
vietoj prašmatnaus rūbo –
ašutinė[g]
ir įdagas vietoj gražmenos.
25 Tavo vyrai
kris nuo kalavijo,
tavo galiūnai žus mūšyje.[h]
26 Tavo vartai aimanuos
ir sielvartaus,[i]
ant žemės tu sėdėsi
nuniokota.“[y]

3:16 *Pažod. „ištempusios kaklus“. **3:19** *Arba „pakabučius“. **3:20** *Pažod. „sielos namus“. #Arba „puošnias kriaukleles“.

3 SKYRIUS
a Mch 3:2, 3
b Iz 3:24
c Ts 8:26
d Iš 38:8
e Est 2:12
f Mch 1:16
g Rd 2:10
h Rd 2:21
i Rd 1:4
y Rd 2:10

Antra skiltis

4 SKYRIUS
a Iz 3:25
b Pr 30:22, 23
Lk 1:24, 25
c Iz 30:23
Jl 3:18
Zch 9:17
d Iš 32:32, 33
e Ez 22:20–22
f Ez 36:25
g Iš 13:21
Sk 9:15
Zch 2:4, 5
h Ps 121:5
i Iz 25:4

5 SKYRIUS
y Ps 80:8
Iz 5:7
Jer 2:21
Lk 20:9
j Mt 21:33
Mk 12:1

4 Tą dieną septynios moterys
nutvers vieną vyrą[a] ir sakys:
„Savo pačių duoną
valgysime,
savo pačių drabužius
vilkėsime,
tik leisk mums vadintis
tavo vardu,
nuimk gėdą* nuo mūsų.“[b]
2 Ką Jehova tą dieną išželdins, bus nuostabu ir šlovinga,
ir Izraelio išlikusieji didžiuosis ir gėrėsis krašto derliumi.[c]
3 Siono išlikusieji, visas Jeruzalės likutis, – visi surašytieji,
kurie gyvens Jeruzalėje, bus
vadinami šventais.[d]
4 Apimtas liepsnojančios teismo dvasios,[e] Jehova nuplaus
Siono dukterų nešvarumus*[f] ir
Jeruzalės kraują#. **5** Tada virš
viso Siono kalno, virš Jehovos
susirinkimų vietos, dieną tvyros jo siųstas dūmų debesis, o
naktį žėruos ugnies liepsnos.[g]
Visą šlovingąjį kraštą gaubs
priedanga. **6** Ten bus pastogė,
kuri teiks pavėsį nuo dienos
kaitros,[h] bus prieglobstis ir apsauga nuo audrų ir lietaus.[i]

5 Tam, kurį myliu,
aš giedosiu –
giedosiu apie tą,
kurį myliu,
ir apie jo vynuogyną.[y]
Jo vynuogynas buvo
ant derlingo kalvos šlaito.
2 Jis išpureno lauką,
nurinko akmenis,
apsodino jį rinktiniais
raudonųjų vynuogių
daigais.
Vidury jis pastatė bokštą
ir įrengė vyno spaudyklą.[j]

4:1 *T. y. gėdą likti netekėjusioms ir neturėti vaikų. **4:4** *Pažod. „išmatas“. #Arba „kraujo kaltę“, „kruvinus darbus“.

Jis vylėsi užsiauginti
gerų vynuogių,
bet užaugo tik laukinės.[a]
3 „Dabar, Jeruzalės
gyventojai ir Judo vyrai,
spręskite bylą tarp manęs
ir mano vynuogyno.[b]
4 Ką begaliu dėl savo
vynuogyno padaryti?
Ko dar nesu
dėl jo padaręs?[c]
Kodėl tik laukinės
vynuogės užaugo, –
juk vyliausi sulaukti gerų?
5 Dabar jums pasakysiu,
ką su savo vynuogynu
rengiuosi padaryti:
jo gyvatvorę išrausiu,
ir ugnis jį praris,[d]
nugriausiu akmeninę sieną,
ir jis bus ištryptas.
6 Paversiu jį dykyne,[e]
niekas jo negenės,
nepurens.
Dygiakrūmių jame
ir piktžolių prižels,[f]
debesims įsakysiu
ant jo nelyti.[g]
7 Kareivijų Viešpaties
Jehovos vynuogynas –
tai Izraelio namai,[h]
daigai, kuriais gėrėjosi, –
tai Judo vyrai.
Jis vylėsi teisingumo,[i]
bet štai išvydo neteisybę,
vylėsi teisumo,
bet išgirdo sielvartingas
aimanas.“[y]
8 Vargas tiems, kas jungia
namą prie namo,[j]
duria lauką prie lauko,[k]
kol nebelieka vietos,
ir krašte sau gyvena
patys vieni.
9 Kareivijų Viešpats Jehova
man girdint prisiekė,

5 SKYRIUS

a Oz 10:1

b Mch 6:2

c 2Me 36:15
Ez 24:13

d Kun 26:31, 33
Neh 2:3
Ps 79:1

e Įst 29:22, 23
Jer 25:11
Jer 45:4

f Iz 32:13

g Įst 11:16, 17

h Ps 80:8
Jer 12:10

i Mch 6:8

y Įst 15:9

j Mch 2:1, 2

k 1Ka 21:15, 16

Antra skiltis

a 2Me 36:20, 21
Iz 27:10

b Įst 28:15, 17
Jl 1:17

c Lk 21:34
Rom 13:13

d Iz 27:11
Jer 8:7
Oz 4:6

e Rd 4:9

f Įst 28:63

g Iz 6:3
Apr 4:8

h Įst 32:4

kad daug namų,
didelių ir gražių,
taps pasibaisėtinu reginiu,
paliks tušti.[a]
10 Dešimties jungų* vynuogynas duos tik vieną batą[#],
iš homero[#] sėklos
teužaugs viena efa[#].[b]
11 Vargas tam,
kas anksti atsikėlęs
svaigiojo gėrimo ieško,[c]
kas prie vyno sėdi
iki sutemų, kol apkvaista.
12 Jie turi lyrą,
dešimtstygę arfą,
būgnelį, fleitą ir vyno
savo pokyliuose.
O tai, ką daro Jehova,
jiems nerūpi,
jo rankų darbo jie nemato.
13 Mano tauta eis tremtin,
nes jai trūksta nuovokos.[d]
Garbingi jos vyrai kęs alkį,[e]
žmones kamuos troškulys.
14 Kapas* prasiplėš,
plačiai, kiek gali, išsižios,[f]
ir miesto didybė[#],
jo triukšminga minia
ir ūžautojai
tenai nužengs.
15 Žmogus gūšis,
jis bus pažemintas,
akis turės nudelbti
išdiduolis.
16 Kareivijų Viešpats Jehova
savo nuosprendžiais
save išaukštins,
Dievas, Šventasis,[g]
teisumu* save pašlovins[#].[h]
17 Ten lyg savo pievose
ganysis ėriukai,

5:10 *Turimas omenyje plotas, kurį per dieną galima aparti dešimčia jungų jaučių (maždaug 4 ha). [#]Žr. priedą B14. **5:14** *Arba „Šeolas“. Žr. žodynėlį. [#]Arba „didžiūnai“. **5:16** *Arba „teisingumu“. [#]Pažod. „pašventins“.

dykynėse, kur kadaise
bandos ganėsi,
svetimšaliai valgys.
18 Vargas tempiantiems savo
kaltę apgaulės virvėmis,
tiems, kurie į nuodėmę
įsikinko tarsi į vežimą,
19 tiems, kurie sako:
„Tegu greičiau jis dirba,
tesiskubina – mes norime
tai pamatyti,
teįvyksta Izraelio
Šventojo užmojis* –
norime tai patirti!“[a]
20 Vargas tiems, kurie
pikta vadina geru,
o gera – piktu,[b]
tamsą laiko šviesa,
o šviesą – tamsa,
kartumą – saldumu,
saldumą – kartumu.
21 Vargas tiems, kurie
sau atrodo protingi
ir savo akyse – nuovokūs.[c]
22 Vargas tiems, kurie
smarkūs vyną gerti,
vargas vyrams, kurie gabūs
svaigųjį gėrimą sutaisyti,[d]
23 kurie už kyšį
išteisina nedorėlį,[e]
kurie nepaiso
teisiojo teisių.[f]
24 Kaip ugnies liežuviai
praryja ražieną,
kaip sausa žolė
liepsnose pražūva,
taip supus jų šaknys
ir žiedai į dulkes pavirs,
nes Jehovos,
kareivijų Viešpaties,
įstatymą* jie atmetė,
Izraelio Šventojo
žodį paniekino.[g]
25 Štai kodėl Jehova
pykčiu ant jų užsidegė,
jis pakels ranką jų bausti.[a]
Kalnai sudrebės,
ir jų lavonai kaip atmatos
gatvėse gulės.[b]
Jo pyktis nėra atlėgęs,
jo ranka tebėra pakelta.
26 Jis iškels ženklą toli
gyvenančiai tautai,[c]
švilptelės jiems, kad ateitų
nuo pasaulio pakraščių.[d]
Štai! Jie ateina!
Ir kaip skuba![e]
27 Tarp jų nėra pavargusių
ar klupinėjančių,
nėra apsnūdusių
ar miegančių.
Jų strėnas juosiantys
diržai nepalaidi,
apavo dirželiai nesutrūkę.
28 Strėlės jų aštrios,
lankai sulenkti*,
žirgų kanopos –
lyg titnagas,
vežimų ratai –
tarsi viesulas.[f]
29 Jie riaumoja kaip liūtai,
kaip jauni liūtai jie staugia.[g]
Jie suurgs ir stvers grobį,
nusineš ir niekas
jų aukos neišgelbės.
30 Tą dieną pagavę grobį
jie riaumos,
kaip kad riaumoja jūra.[h]
Kas pažvelgs į kraštą,
tik baugią tamsą išvys,
debesys šviesą užstos.[i]

6 Tais metais, kai mirė karalius Uzijas,[y] mačiau Jehovą sėdintį aukštybėse didingame soste.[j] Jo apdaras buvo pripildęs šventyklą. **2** Virš jo regėjau serafus, kiekvieną su šešiais sparnais: dviem jie buvo užsidengę veidus, dviem – kojas ir dviem plasnojo.

5:19 *Arba „nutarimas“. **5:24** *Arba „mokymą“.

5 SKYRIUS

a Jer 5:12; Jer 17:15; Ez 12:22

b Pat 17:15; Mal 2:17

c Pat 3:7; Rom 12:16

d Pat 23:20; Pat 31:4, 5

e Įst 16:19; Iz 1:23; Mch 3:11

f 1Ka 21:13; Pat 17:15

g Įst 31:20; 2Ka 17:13, 14; Neh 9:26; Iz 1:4

Antra skiltis

a Įst 31:16, 17; 2Me 36:15, 16; Rd 2:2

b Jer 16:4

c Jer 52:4

d Įst 28:49, 50; Jer 5:15

e Jer 4:13

f Hab 1:8

g Jer 50:17

h Jer 6:23

i Jer 4:23

6 SKYRIUS

y 2Me 26:23

j 1Ka 22:19; Dan 7:9

5:28 *Arba „parengti“.

3 Vienas kitam jie šaukė:
„Šventas, šventas, šventas
yra kareivijų Viešpats
Jehova![a]
Visa žemė
kupina jo šlovės!“
4 Nuo to šauksmo* drebėjo
durų# vyriai ir Namai prisipildė
dūmų.[b]
5 Tada tariau sau:
„Vargas man!
Aš pražuvęs* –
mano akys išvydo Karalių,
patį kareivijų Viešpatį
Jehovą!
O juk esu žmogus,
kurio lūpos suteptos,[c]
ir gyvenu tarp tų,
kurių lūpos suteptos.“
6 Tuomet vienas iš serafų priskrido prie manęs. Žnyplėse jis laikė žariją,[d] kurią buvo paėmęs nuo aukuro.[e] **7** Jis palietė man lūpas ir tarė:
„Štai žarija palietė
tau lūpas.
Tavo kaltė pašalinta,
tavo nuodėmė atleista.“
8 Ir aš išgirdau Jehovos balsą: „Ką man siųsti? Kas bus mūsų pasiuntinys?“[f] Aš atsiliepiau: „Štai aš! Siųsk mane!“[g]
9 Jis tarė: „Eik
ir sakyk šitai tautai:
‘Jūs vis girdėsite,
bet nepermanysite.
Jūs vis matysite,
bet nesuprasite.’[h]
10 Atbukink šiai tautai širdį,[i]
užkimšk jiems ausis,[y]
uždenk akis,
kad jų akys neišvystų,
kad ausys neišgirstų,
kad jų širdis nesuprastų
ir kad jie pas mane negrįžtų
ir nebūtų pagydyti.“[a]
11 Tada paklausiau: „Kiek ilgai, Jehova?“ Jis atsakė:
„Kol miestai virs griuvėsiais
ir taps negyvenami,
kol ištuštės namai
ir kraštas bus nuniokotas,
liks be žmonių,[b]
12 kol Jehova
toli išvarys žmones[c]
ir kraštas bus
visiškai apleistas.
13 Dešimtoji dalis jame pasiliks, bet ir ta sudegs. Tarsi didelį medį, tarsi ąžuolą nukirtus liks tik kelmas. Tas kelmas bus šventoji sėkla*.“

7 Judo karaliaus Uzijo sūnaus Jotamo sūnaus Ahazo[d] valdymo dienomis Sirijos karalius Recinas ir Izraelio karalius Remalijo sūnus Pekachas[e] atžygiavo kariauti su Jeruzale, tačiau užimti jos nepajėgė.[f] **2** Dovydo namams buvo pranešta: „Sirija suvienijo jėgas su Efraimu.“

Tada Ahazo ir jo žmonių širdys ėmė drebėti kaip nuo vėjo dreba miško medžių lapai.

3 Jehova tarė Izaijui: „Keliauk su savo sūnumi Šear Jašubu*[g] pasitikti Ahazo. Eik keliu, vedančiu į skalbėjų lauką, iki vietos, kur baigiasi aukštutinio tvenkinio vandentakis.[h] **4** Sutikęs Ahazą sakyk: ‘Žiūrėk, kad neišsigąstum. Nebijok ir tavo širdis tenepabūgsta tų dviejų smilkstančių nuodėgulių – Sirijos karaliaus Recino ir Remalijo sūnaus – degančio įniršio.[i] **5** Sirija su Efraimu ir

6 SKYRIUS
a Iš 15:11 Apr 4:8
b Apr 15:8
c Iz 29:13
d Ez 10:2
e Apr 8:5
f Pr 1:26 Jn 1:1, 2 Jn 12:41
g Ps 110:3 Mt 4:19, 20
h Jer 5:21 Mt 13:14 Lk 8:9, 10 Apd 28:25, 26
i Ez 3:7
y Jer 6:10 Jn 3:20

Antra skiltis
a Mt 13:15 Apd 28:27
b 2Me 36:20, 21 Iz 3:26 Iz 24:1
c 2Ka 25:11

7 SKYRIUS
d 2Ka 16:1, 2
e 2Ka 15:37 2Me 28:6
f 2Ka 16:5
g Iz 8:18
h 2Ka 18:17
i 2Ka 15:30 Iz 8:6, 7

6:4 *Pažod. „Nuo šaukiančiojo balso“. #Pažod. „slenksčių“. **6:5** *Pažod. „nutildytas“.

6:13 *Arba „šventieji palikuoniai“. **7:3** *Išvertus – „sugrįš tik likutis“.

Remalijo sūnumi susimokė prieš tave. Jie tarėsi: **6** „Eime prieš Judą, sudraskykime* jį, užkariaukime# ir paskirkime karaliumi Tabeelio sūnų.“[a]

7 Visavaldis Jehova sako:
„Taip nebus,
taip nenutiks.
8 Sirijos galva – Damaskas,
Damasko galva – Recinas.
Per šešiasdešimt
penkerius metus
Efraimas bus nuniokotas,
jis nebebus tauta.[b]
9 Efraimo galva – Samarija,[c]
Samarijos galva –
Remalijo sūnus.[d]
Jūs atsilaikysite,
jei tik tvirtai tikėsite.“’“

10 Dar Ahazui Jehova kalbėjo: **11** „Prašyk Jehovą, savo Dievą, ženklo[e] – kad jis pasirodytų ar kapo* gelmėse, ar dangaus aukštybėse.“ **12** Bet Ahazas atsakė: „Nei aš prašysiu, nei Jehovą mėginsiu.“

13 Tada Izaijas tarė: „Paklausykite, Dovydo namai. Argi jums negana bandyti žmonių kantrybę? Negi ir Dievo kantrybę bandysite?[f] **14** Todėl Jehova pats duos jums ženklą. Štai mergina taps nėščia, ji pagimdys sūnų[g] ir pavadins jį Emanueliu*.[h] **15** Berniukas valgys sviestą ir medų, kol išmoks atmesti, kas bloga, ir pasirinkti, kas gera. **16** Mat, dar prieš berniukui išmokstant atmesti bloga ir pasirinkti gera, kraštas, valdomas dviejų karalių, kurių tu taip bijai, bus apleistas.[a] **17** Tau, tavo tautai ir tavo tėvo namams Jehova siųs tokias sunkias dienas, kokių nėra buvę nuo tada, kai Efraimas atsiskyrė nuo Judo.[b] Jis atves prieš tave Asirijos karalių.[c]

18 Tada Jehova švilptelės musėms iš tolimų Nilo vandenų, tekančių Egipte, ir bitėms iš Asirijos krašto. **19** Jos sulėks ir aptūps tarpeklių šlaitus, uolų plyšius, dygiakrūmius ir girdyklas.

20 Iš krašto, kur teka Upė*, Jehova pasamdys skustuvą – Asirijos karalių[d] – ir skus juo galvos ir kojų plaukus, nepaliks ir barzdos.

21 Tada iš bandos žmogui liks telyčia ir dvi avys. **22** Kadangi gaus daug pieno, jis valgys sviestą. Išlikusieji krašte valgys sviestą ir medų.

23 Tuomet tenai, kur augo tūkstantis vynmedžių, vertų tūkstančio sidabrinių, žels dygiakrūmiai ir piktžolės. **24** Vyrai nešiosis lanką ir strėlę, nes visas kraštas bus užžėlęs dygiakrūmiais ir piktžolėmis. **25** Ir neisi į kalnus, kuriuose kauptuku dirbdavai, nes bijosi dygiakrūmių ir piktžolių. Ten ganysis jaučiai ir žemę tryps avys.“

8 Jehova man tarė: „Paimk didelę plokštę[e] ir paprasta* lazdele įrašyk „Maher Šalal Haš Bazas“#. **2** Ir tegu raštu tai patvirtina* ištikimi liudytojai – kunigas Ūrija[f] ir Jeberechijo sūnus Zacharijas.“

7 SKYRIUS

a 2Ka 16:5

b 2Ka 17:6
Oz 1:6

c 1Ka 16:23, 24

d 2Ka 15:27

e Ts 6:36, 37
Iz 37:30
Iz 38:7, 8

f 2Me 36:15, 16

g Iz 9:6
Jn 1:14
1Ti 3:16

h Mt 1:23
Lk 1:30–35

Antra skiltis

a 2Ka 15:29
2Ka 16:8, 9
Iz 8:3, 4
Iz 17:1

b 1Ka 12:20

c 2Ka 18:13, 14
2Me 28:19, 20
Iz 36:1

d 2Ka 16:7

8 SKYRIUS

e Iz 30:8

f 2Ka 16:10

7:6 *Arba galbūt „įbauginkime“. #Arba „pralaužkime jo sienas“. Pažod. „perskelkime“. **7:11** *Arba „Šeolo“. Žr. žodynėlį. **7:14** *Išvertus – „su mumis yra Dievas“.

7:20 *T. y. Eufratas. **8:1** *Arba „mirtingojo“. #Vardas galbūt reiškia „greitas prie grobio, skuba plėšti“. **8:2** *Arba „paliudija“.

3 Aš suėjau su pranaše*. Ji tapo nėščia ir pagimdė sūnų.[a]
Tada Jehova man tarė: „Pavadink jį Maher Šalal Haš Bazu,
4 nes dar berniukui neišmokus tarti „tėti“ ir „mama“, Damasko gėrybes ir Samarijos turtus išsigabens Asirijos karalius.“[b]

5 Jehova dar man sakė:

6 „Ši tauta paniekino
ramiai tekantį
Šiloacho* vandenį,[c]
ji gėrisi Recinu
ir Remalijo sūnumi,[d]
7 todėl Jehova užleis ant jų
gausius ir plačius
Upės* vandenis –
atves prieš juos Asirijos
karalių[e] su visa jo galybe.
Ji užtvindys savo vagas,
išeis iš krantų
8 ir užplūs Judą.
Ji užlies visą šalį,
apsems iki kaklo,[f]
tarsi paukštis išskleis sparnus virš viso tavo krašto,
o Emanueli*.“[g]
9 Niokokite, tautos, bet pačios
būsite sutriuškintos.
Klausykitės visi,
kas atžygiuojate
iš žemės pakraščių!
Renkitės kovai,*
bet būsite sutriuškinti.[h]
Renkitės kovai,
bet būsite sutriuškinti.
10 Regzkite sąmokslą,
bet jis sužlugs.
Sakykite, ką norite,
bet jums nepasiseks,
nes su mumis yra Dievas*.[i]

8:3 *Turima omenyje Izaijo žmona. **8:6** *Šiloachas buvo vandentakis. **8:7** *T. y. Eufrato. **8:8** *Žr. Iz 7:14. **8:9** *Arba „Susijuoskite“. **8:10** *„Su mumis yra Dievas“ – hebr. *Imanuel* (Emanuelis). Žr. Iz 7:14; 8:8.

8 SKYRIUS

a Iz 8:18

b 2Ka 15:29
2Ka 16:8, 9
2Ka 17:6
Iz 7:16
Iz 17:1

c 2Ka 17:16
Jer 17:13

d Iz 7:1

e 2Ka 17:5
2Ka 18:9

f 2Me 28:19, 20
Iz 7:17, 20
Iz 10:28–32

g Iz 7:14
Mt 1:23

h 2Me 32:21

i Įst 20:1
Ps 44:3

Antra skiltis

a Kun 10:3
Kun 22:32

b Mok 12:13
Mt 10:28

c Mt 21:42, 44
Lk 20:17, 18
Rom 9:31–33
1Ko 1:23
1Pt 2:7, 8

d Ps 33:20

e Įst 31:16, 17
Mch 3:4

f Hbr 2:13

g Iz 7:14, 16
Iz 8:3, 4

h Kun 20:6
Įst 18:10, 11
Ps 146:4
Mok 9:5, 10

11 Jehova laikė mane stipria ranka, jis uždraudė man sekti šitos tautos keliu sakydamas:

12 „Nevadinkite sąmokslu
to, ką žmonės
sąmokslu vadina,
nebijokite, ko jie bijo,
ir nedrebėkite.
13 Tik Jehovą,
kareivijų Viešpatį,
šventu laikykite,[a]
tiktai jo bijokite,
tik prieš jį drebėkite.“[b]
14 Jis taps šventove,
bet taps ir
suklupimo akmeniu,
nupuolimo uola[c]
abiem Izraelio namams,
spąstais ir pinklėmis
Jeruzalės gyventojams.
15 Daugelis iš jų suklups,
parpuls, susižalos,
į spąstus įklius,
žabangai juos pagaus.
16 Patvirtinimo raštą*
suvyniok,
įstatymą# užantspauduok
ir palik mano mokiniams.

17 Kantriai lauksiu Jehovos,[d]
nors jis ir slepia savo veidą nuo Jokūbo namų.[e] Į jį dėsiu visas viltis.

18 Aš ir vaikai, kuriuos Jehova man davė,[f] esame kareivijų Viešpaties Jehovos, gyvenančio ant Siono kalno, ženklai[g] ir stebuklai Izraelyje.

19 Jeigu jums kalbėtų: „Teiraukitės dvasių iššaukėjų ar ateities spėjėjų, kurie čirškauja ir veblena“, ar teirausitės? Argi ne į savo Dievą tauta turėtų kreiptis? Argi dera teirautis mirusiųjų apie gyvuosius?[h]

8:16 *Arba „Liudijimą“. #Arba „mokymą“.

20 Teiraukitės įstatymo, skaitykite patvirtinimo raštą*!
Kurie kalba ne pagal Dievo žodį, tie neturi šviesos#.[a]
21 Tokie eis per kraštą suvargę ir alkani.[b] Alkani ir pikti
jie keiks savo karalių ir Dievą
aukštyn žvelgdami, **22** o pažiūrėję į žemę tematys vargą
ir tamsą, nežinią ir negandą,
juodybę be jokių prošvaisčių.

9 Bet toji tamsa nebus tokia
kaip anuomet, kaip ankstesniais laikais, kai Zabulono ir
Naftalio žemė buvo paniekinta,
kai kentė vargą.[c] Vėliau jis*
išaukštins ją – išaukštins kelią
link jūros, einantį per Jordano
žemę, kitataučių apgyventą Galilėją.
2 Žmonės, kurie
vaikščiojo tamsoje,
išvydo didžią šviesą,
gyvenantiems
juodų šešėlių šalyje
šviesybė suspindo.[d]
3 Tautą tu padarei gausingą,
suteikei jai daug džiaugsmo.
Tavo akivaizdoje
jie džiūgauja,
tarsi džiūgautų per pjūtį,
tarsi linksmi dalytųsi grobį.
4 Tu juk sutrupinai
jų nešamą jungą,
pečius spaudžiančią kartį,
prievaizdo lazdą,
kaip ir tądien,
kai nugalėjai Midjaną.[e]
5 Kario apavas,
trypiantis žemę,
ir drabužis,
permerktas krauju,
bus atiduoti ugniai.
6 Kūdikis mums gimė,[f]
sūnus mums buvo duotas.
Jo rankose* – valdžia,[a]
jį vadins išmintinguoju
patarėju,[b] galinguoju
dievu,[c] amžinybės tėvu,
taikos didžiūnu.
7 Jo valdžia
vis labiau įsigalės
ir taikai nebus galo.[d]
Dovydo sostą[e]
ir jo karalystę
jis įtvirtins[f] ir stiprins ją
teisingumu[g] ir teisumu[h]
dabar ir per amžius.
Kareivijų Viešpats Jehova
su užsidegimu tai įvykdys.
8 Jehova siuntė
žodį Jokūbui,
jis buvo skirtas Izraeliui.[i]
9 Jį sužinos visa tauta –
Efraimas ir
Samarijos gyventojai, –
visi, kurie išdidžiai,
įžūlia širdimi sako:
10 „Plytos išgriuvo,
bet mes iš tašytų
akmenų statysime.[y]
Fikusai* išguldyti,
bet vietoj jų
prisikirsime kedrų.“
11 Jehova sukels
prieš Efraimą
Recino priešininkus,
pakurstys
jo priešus veikti –
12 Sirija rytuose,
Filistija vakaruose*[j]
plačiai išsižiojusios
ris Izraelį.[k]
Jo pyktis nėra atlėgęs,
jo ranka tebėra pakelta,[l]
13 nes tauta negrįžta pas tą,
kuris ją baudžia,
Jehovos, kareivijų
Viešpaties, ji neieško.[m]

8 SKYRIUS
a Pat 4:19
b Įst 28:15, 48

9 SKYRIUS
c 2Ka 15:29
d Mt 4:13–16; Lk 1:78, 79; Lk 2:30–32; Jn 1:9; Jn 8:12
e Ts 8:12, 28; Iz 10:26, 27
f Lk 1:35; Lk 2:11

Antra skiltis
a Pr 49:10; Ps 2:6; Zch 6:13; Lk 22:29; Apr 19:16
b Iz 11:2; Mt 7:28, 29; Mt 12:42
c Ps 45:3; Jn 1:18
d Ps 72:1, 7; Dan 2:44
e Lk 1:32, 33
f 2Sa 7:16, 17; Apr 11:15
g Iz 42:1; Mt 12:18
h Ps 45:6; Iz 32:1; Jer 23:5; Hbr 1:8
i 2Ka 17:6
y Am 5:11
j 2Me 28:18
k Įst 31:17
l Iz 5:25; Iz 10:4
m 2Ka 17:13, 14; Oz 7:10; Am 4:6; Am 5:6

8:20 *Arba „skaitykite liudijimą“. #Pažod. „aušros“. **9:1** *T. y. Dievas.
9:6 *Pažod. „Ant jo peties“. **9:10** *Turimi omenyje šilkmediniai fikusai. **9:12** *Pažod. „iš užnugario“.

14 Jehova tą pačią dieną
nukirs Izraeliui
galvą ir uodegą,
ūglį ir vikšrį*.[a]
15 Seniūnas ir šlovingasis –
tai galva,
pranašas, mokantis melo, –
uodega.[b]
16 Vadovai savąją tautą
klaidina,
pakrikę tie,
kuriuos jie veda.
17 Jehova nesidžiaugs
jaunais jų vyrais,
jų našlaičių ir našlių
nesigailės,
nes visi jie – atsimetėliai
ir piktadariai,[c]
kiekvienas kalba kvailystes.
Jo pyktis nėra atlėgęs,
jo ranka tebėra pakelta,[d]
18 nes nedorybė
dega lyg ugnis,
dygiakrūmius
ir piktžoles ryja,
padega miško tankynę,
dūmų kamuoliais paverčia.
19 Nuo Jehovos, kareivijų
Viešpaties, rūstybės
kraštas įsiliepsnojo –
žmonės atiduoti ugniai,
savo brolio
nė vienas nesigaili.
20 Vienas pjaus dešinėje,
bet vis tiek liks alkanas,
kitas valgys kairėje,
bet nepasisotins.
Jie valgys
savo paties ranką:
21 Manasas – Efraimą,
Efraimas – Manasą.
Abu jie eis prieš Judą.[e]
Jo pyktis nėra atlėgęs,
jo ranka tebėra pakelta.[f]

9:14 *Arba galbūt „palmės šaką ir nendrę“.

9 SKYRIUS

a 2Ka 17:6
Oz 10:15

b Įst 13:1–3

c Įst 4:25, 26

d Iz 5:25

e 2Me 28:6

f Iz 5:25

Antra skiltis

10 SKYRIUS

a Kun 19:15
Įst 1:16, 17

b Am 2:7, 8

c Įst 27:19
Jok 1:27

d Oz 9:7

e Įst 28:49, 50

f Oz 5:13

g Iz 5:25
Iz 9:12

h Pr 10:9, 11

i 2Ka 17:3
Iz 8:3, 4
Iz 10:24

y 2Ka 17:6

j Įst 28:45, 63
2Ka 17:22, 23

k 2Ka 18:19, 24

l Am 6:2

m 2Me 35:20

n 2Ka 17:24

o 2Ka 19:11, 13

10 Vargas leidžiantiems
šališkus įstatymus,[a]
tiems, kas neteisingus
potvarkius rengia,
2 kad galėtų atmesti
vargšo bylą,
kad tautos vargdienis
nesulauktų teisingumo,[b]
kad našlė taptų jų grobiu,
našlaitis – laimikiu.[c]
3 Ką gi darysite
atpildo* dieną,[d]
kai atūš iš toli pražūtis?[e]
Pas ką pagalbos
bėgsite ieškoti?[f]
Kur padėsite savo turtus#?
4 Neliks nieko kito, kaip tik
gūžtis tarp belaisvių
arba kristi tarp užmuštųjų.
Jo pyktis nėra atlėgęs,
jo ranka tebėra pakelta.[g]
5 „Štai asiras[h] –
mano rūstybės lazda.[i]
Jo rankoje – vėzdas,
kuriuo įvykdysiu bausmę.
6 Siųsiu jį prieš
atsimetėlę tautą,[y]
prieš žmones,
mane pykdančius.
Liepsiu prisigrobti turto,
prisiplėšti,
liepsiu trypti juos
kaip gatvių purvą.[j]
7 Bet jis ne tai daryti nori,
ne tai širdis jo rezga.
Jo širdis trokšta naikinti –
ne keletą, o daugelį tautų
pražudyti.
8 Jis sako:
‘Argi visi mano didžiūnai
nėra karaliai?[k]
9 Argi Kalnojas[l]
nėra kaip Karkemišas?[m]
Ar Hamatas[n] –
ne kaip Arpadas?[o]

10:3 *Arba „bausmės“. #Arba „šlovę“.

Argi Samarija[a] –
ne kaip Damaskas?[b]
10 Niekingų dievų karalystes
mano ranka užgrobė.
Jų stabų ten
buvo daugiau negu
Jeruzalėje ir Samarijoje.[c]
11 Nejau su Jeruzale
ir jos stabais
nepadarysiu to paties,
ką su Samarija ir jos
dievukais padariau?'[d]

12 Užbaigęs savo darbą ant Siono kalno ir Jeruzalėje, aš, Jehova, nubausiu Asirijos karalių už jo širdies įžūlumą, už išdidumą ir puikybę,[e] **13** mat jis sako:

'Savo rankos galybe
tai padarysiu,
savo išmintimi,
juk aš išmintingas.
Ištrinsiu tautų ribas,[f]
jų lobius išplėšiu[g]
ir kaip galiūnas
jų gyventojus pavergsiu.[h]
14 Kaip žmogus siekia lizdo,
taip aš siekiu tautų turtų,
kaip jis paliktus
kiaušinius surenka,
taip aš viską žemėje
surinksiu,
ir niekas nė nesuplasnos,
neprasižios,
nečirkštelės.'"
15 Argi kirvis aukštinsis
prieš kirtėją?
Argi sėkla girsis
prieš sėjėją?
Ar vėzdas[i] gali mosuoti
tuo, kuris jį kelia?
Ar lazda gali pakelti tą,
kuris ją laiko*?
16 Todėl Jehova,
kareivijų Viešpats,

10:15 *Pažod. „kuris nėra medis".

10 SKYRIUS

a 2Ka 17:5
2Ka 18:9, 10

b 2Ka 16:8, 9

c 2Ka 19:17, 18

d 2Ka 18:33, 34
2Me 32:16, 19

e 2Ka 18:19
2Ka 18:28, 35

f 2Ka 15:29
2Ka 17:6
2Ka 18:11
1Me 5:26

g 2Ka 16:8
2Ka 18:16

h 2Ka 18:19, 25

i Iz 10:5

Antra skiltis

a 2Me 32:21

b Iz 30:30, 31

c Ps 84:11

d Iz 9:5
Iz 30:27
Iz 31:8, 9
Nah 1:6

e Iz 37:36

f 2Me 28:20, 21
Oz 5:13
Oz 14:3

g Iz 65:9
Oz 1:10, 11

h Iz 1:9

i Iz 28:22

y Rom 9:27, 28

j Įst 28:45, 63

k 2Ka 18:13
Iz 10:5

l Iš 14:3, 9

išsekins jo drūtuolius[a]
ir užkurs po jo šlove
liepsnojančią ugnį.[b]
17 Izraelio Šviesa[c]
taps ugnimi,[d]
Izraelio Šventasis – liepsna
ir per vieną dieną
sudegins asiro piktžoles
ir dygiakrūmius.
18 Jo miškų ir sodų šlovę
jis sunaikins,
jie sunyks, kaip sunyksta
paliegęs žmogus.[e]
19 Medžių asiro miške
beliks tiek,
kad net vaikas galės
juos suskaičiuoti.
20 Tą dieną Izraelio likutis,
pražūties išvengę
Jokūbo palikuoniai,
nebedės vilčių į tą,
kuris juos puolė.[f]
Viltis jie į Jehovą dės,
Izraelio Šventajam
bus ištikimi.
21 Likutis sugrįš –
Jokūbo likutis grįš
pas galingąjį Dievą.[g]
22 Nors tavo žmonių, Izraeli, –
tarsi pajūrio smilčių,
nedaugelis jų tepareis.[h]
Jiems skirta pražūti,[i]
juos teisingumas* praris.[y]
23 Visavaldis Jehova,
kareivijų Viešpats,
jiems pražūtį siunčia,
ji siautės visame krašte.[j]

24 Todėl taip sako visavaldis Jehova, kareivijų Viešpats: „Manoji tauta, Sione gyvenanti! Nebijok asiro, kuris lazda tave mušė[k] ir prieš tave kėlė vėzdą, kaip kad Egiptas,[l] **25** nes dar šiek tiek, ir baigsiu vykdyti savo bausmę; tada savo pyktį

10:22 *Arba „bausmė".

atgręšiu prieš jį.[a] **26** Jehova,
kareivijų Viešpats, užsimos ant
jo rimbu[b] kaip kadaise prie Oreb
uolos, kai nugalėjo Midjaną.[c]
Jis iškels lazdą virš jūros, kaip
iškėlė ją Egipte.[d]
27 Tą dieną jo našta bus
nuimta tau nuo pečių,[e]
jo jungas –
tau nuo sprando.[f]
Dėl aliejaus* tas jungas
sulaužytas bus.“[g]
28 Jis atžygiavo į Ajatą,[h]
praėjo pro Migroną,
Michmaše[i] paliko
savo ginkluotę.
29 Jis perėjo brastą,
pernakvojo Geboje.[y]
Rama dreba, Sauliaus
Gibėja[j] išsibėgiojo.[k]
30 Šauk visu balsu,
Galimų dukterie!
Suklusk, Laiša!
Vargas tau, Anatote![l]
31 Madmena traukiasi,
Gebimų gyventojai ieško,
kur prisiglausti.
32 Tą pačią dieną
jis apsistos prie Nobo.[m]
Jis grūmoja kumščiu
Siono dukters kalnui,
grasina Jeruzalės kalvai.
33 Štai Jehova,
kareivijų Viešpats,
kapoja šakas –
baisu, kaip jos traška.[n]
Didžiausi medžiai
bus nukirsti,
nuversti bus iškilieji.
34 Kirviu* jis kerta
miško tankynę,
Libanas kris
galiūno pakirstas.

10 SKYRIUS

a 2Ka 19:35
b 2Me 32:21
Iz 30:32
Nah 3:7
c Ts 7:25
Ts 8:21
Ps 83:11
d Iš 14:21, 27
e Iz 9:4
Nah 1:13
f Iz 14:25
g 2Ka 19:35
Iz 37:35, 36
h Joz 7:2
i 1Sa 13:2
1Sa 14:31
y Joz 21:8, 17
2Me 16:6
j Ts 20:13
k Oz 5:8
l Joz 21:8, 18
Jer 1:1
m 1Sa 22:18, 19
n 2Me 32:21
Iz 37:36

Antra skiltis

11 SKYRIUS

a Ps 132:11
Iz 53:2
Apr 5:5
Apr 22:16
b Rūt 4:17
1Sa 17:58
Mt 1:1, 6
Lk 3:23, 32
Apd 13:22, 23
Rom 15:12
c Jer 23:5
Jer 33:15
Zch 3:8
Zch 6:12
d Iz 42:1
Jn 1:32
Apd 10:38
e Lk 2:52
f Iz 9:6
g Hbr 5:7
h Jn 7:24
Jn 8:16
i Ps 2:9
Ps 110:2
Apr 19:11, 15
y 2Te 2:8
j Apr 3:14
k Iz 65:25
l Ez 34:25
m Oz 2:18

11 Šakelė[a] išaugs
iš Jesės kelmo,[b]
jo šaknų atžala[c]
duos vaisių.
2 Jį gaubs Jehovos dvasia[d] –
dvasia išminties[e]
ir supratimo,
dvasia pamokymo
ir stiprybės,[f]
dvasia išmanymo
ir Jehovos baimės.
3 Pagarbiai bijoti Jehovos
jam bus džiaugsmas.[g]
Jis teis ne pagal tai,
ką akimis matys,
ir drausmins ne pagal tai,
ką ausimis girdės.[h]
4 Vargšą jis teis nešališkai
ir teisingai drausmins žmones žemės romiųjų labui*.
Savo burnos rykšte
jis plaks žemę,[i]
savo lūpų pūstelėjimu#
pražudys nedorėlį.[y]
5 Teisingumo juosta
jis bus susirišęs,
ištikimybe strėnas
susijuosęs.[j]
6 Vilkas svečiuosis
pas ėriuką,[k]
ožiukas guls
šalia leopardo,
veršiukas, liūtas
ir nupenėtas gyvulys
kartu laikysis,*[l]
ir mažas vaikas
juos vedžios#.
7 Kartu ganysis
karvė ir meška,
drauge ilsėsis jų jaunikliai.
Liūtas ės šiaudus
kaip jautis.[m]

10:27 *Galimas dalykas, turimas omenyje aliejus žibintams arba aliejus, kuriuo patepdavo karalius. **10:34** *Arba „Geležte“.

11:4 *Arba galbūt „žemės romiuosius drausmins teisingai, jų labui“. #Arba „dvasia“. **11:6** *Arba galbūt „veršiukas ir liūtas ganysis kartu“. #Arba „prižiūrės“.

8 Žindomas vaikas žais
prie kobros landos,
nujunkytas kiš ranką
į nuodingos
gyvatės urvą.
9 Niekas nieko
tenai neskriaus,[a]
šventame mano kalne
niekam nekenks,[b]
nes kaip jūra
pilna vandenų,
taip žemė bus pilna žmonių,
pažįstančių Jehovą.[c]
10 Tą dieną Jesės šaknis[d]
iškils kaip ženklas
tautoms.[e]
Tautos ieškos
jo vadovavimo,*[f]
jo buveinė# taps šlovinga.

11 Tą dieną Jehova vėl išties ranką – dar sykį išties ir parves savo tautos likutį iš Asirijos,[g] Egipto,[h] Patroso,[i] Kušo*,[y] Elamo,[j] Šinaro#, Hamato ir iš salų jūroje.[k] **12** Jis iškels ženklą tautoms ir iš keturių žemės pakraščių parves Izraelio tremtinius,[l] surinks Judo išblaškytuosius.[m]
13 Pradings Efraimo pavydas,[n]
galo sulauks Judo priešai.
Efraimas
Judui nebepavydės,
ir Judas nebebus
Efraimo priešas.[o]
14 Jie užplūs filistinų
šlaitus* vakaruose,
visi drauge
apiplėš rytiečius,
jų ranka pasieks
Edomą[p] ir Moabą,#[r]
amonitai taps jų valdiniais.[s]

11 SKYRIUS

a Iz 2:4
Iz 35:9
Iz 60:18
Mch 4:4
b Iz 51:3
Iz 56:7
Iz 65:25
c Ps 22:27
Hab 2:14
d Rom 15:12
Apr 22:16
e Pr 49:10
Iz 49:22
Iz 62:10
f Apd 11:18
Apd 28:28
g Iz 11:16
h Iz 27:13
Jer 44:28
Mch 7:12
i Jer 44:15
y Sof 3:10
j Dan 8:2
k Iz 66:19
l Ezr 1:2, 3
Iz 49:22
Iz 62:10
m Ps 147:2
Iz 66:20
n 2Me 30:1, 10
Jer 31:6
o Jer 3:18
Ez 37:16, 19
Oz 1:11
p Am 9:11, 12
Abd 18
r Iz 25:10
s Jer 49:2

Antra skiltis

a Iš 14:22
b Pr 15:18
c Ezr 1:2, 3
d Iz 19:23
Iz 27:13
Iz 35:8
Iz 40:3
Iz 57:14
Jer 31:21

12 SKYRIUS

e Įst 30:3
Ps 30:5
Ps 85:1
Ps 126:1
Iz 40:2
Iz 66:13
f Iz 45:17
g Iz 26:4
h Ps 118:14
Oz 1:7
i Iz 49:10
y 1Me 16:8
Ps 105:1, 2
j Iš 15:2
k Ps 149:3
l Ps 98:1

15 Jehova perskirs*
egiptiečių jūros įlanką#,[a]
Upei[△b] pagrūmos ranka.
Karštu gūsiu[⊠] jis išsausins
septynias jos tėkmes[□],
ir ją bus galima pereiti
su sandalais.
16 Išlikusiam Asirijoje likučiui[c]
atsivers platus kelias,[d]
kaip ir tą dieną, kai Izraelis
išėjo iš Egipto krašto.

12 Tą dieną sakysi:
„Dėkoju tau, Jehova.
Buvai supykęs ant manęs,
bet tavo pyktis atslūgo,
ir tu mane paguodei.[e]
2 Dievas – mano gelbėtojas.[f]
Juo aš pasitikiu ir nebijau,[g]
nes Jahas*, Jehova – mano
stiprybė, mano galia,
jis – mano gelbėtojas.“[h]
3 Džiūgaudami
semsite vandenį
iš išgelbėjimo versmių.[i]
4 Tą dieną sakysite:
„Dėkokite Jehovai,
šaukitės jo vardo,
garsinkite tautose
jo darbus.[y]
Skelbkite, koks didingas
jo vardas![j]
5 Liaupses giedokite
Jehovai[k] –
nuostabūs jo darbai.[l]
Tesužino apie tai
visa žemė.
6 Džiaukitės ir
linksmi šūkaukite,
Siono gyventojai,
nes didis yra
Izraelio Šventasis,
gyvenantis tarp jūsų.“

11:10 *Arba „Tautos jo ieškos“. #Pažod. „poilsio vieta“. **11:11** *Kitaip – Etiopijos. #T. y. Babilonijos. **11:14** *Pažod. „petį“. #Arba „jie parodys savo galią Edomui ir Moabui“.

11:15 *Arba galbūt „išdžiovins“. #Pažod. „liežuvį“. △T. y. Eufratui. ⊠Arba „dvasia“. □Arba galbūt „padalys ją į septynias tėkmes“. **12:2** *Jehovos vardo trumpinys.

13 Nuosprendis Babilonui,[a] regėjime apreikštas Amoco sūnui Izaijui:[b]

2 „Pastatykite ženklą[c]
ant pliko kalno.
Pakvieskite juos,
pamokite ranka,
težengia pro
didžiūnų vartus.
3 Tiems, kuriuos paskyriau*,
daviau įsakymą,[d]
sušaukiau karius – išdidžius
ir džiūgaujančius, –
kad mano pyktį išlietų.
4 Paklausykite!
Štai minios kalnuose –
triukšmas toks, lyg žmonių
ten būtų be skaičiaus!
Paklausykite!
Štai subruzdo karalystės –
tautos buriasi draugėn![e]
Tai Jehova, kareivijų Viešpats, telkia pulkus karui.[f]
5 Iš tolimos šalies
jie atžygiuoja,[g]
nuo dangaus pakraščio.
Tai Jehova su savo
rūstybės ginklais
atžygiuoja niokoti
visos žemės.[h]
6 Raudokite, nes
Jehovos diena arti!
Ateina sunaikinimas
nuo Visagalio![i]
7 Todėl visų rankos suglebs,
visų širdys iš baimės tirps.[y]
8 Žmones išgąstis pagavo.[j]
Traukuliai ir skausmai
juos suėmė
tarsi gimdančią moterį.
Jie žiūri vienas į kitą
siaubo apimti,
sielvartas jų veiduose.
9 Štai ateina Jehovos diena –
baisi, nirtulinga,
su degančiu pykčiu.
Siaubo reginiu
ji pavers kraštą,[a]
krašto nusidėjėlius
sunaikins.
10 Dangaus žvaigždės
ir žvaigždynai*[b]
nebeskleis šviesos,
saulė užtekės visai tamsi,
mėnulis nebespindės.
11 Žemę pašauksiu
atsiskaityti
už jos blogybes,[c]
nedorėlius – už jų kaltes.
Aš palaužiu
įžūliųjų puikybę,
paženminsiu
engėjų išdidumą.[d]
12 Padarysiu, kad
mirtingasis bus retesnis
už gryną auksą,[e]
net už Ofyro auksą.[f]
13 Aš, kareivijų Viešpats
Jehova,
savo rūstybės dieną
pykčiu užsidegęs
sudrebinsiu dangų,
žemę išjudinsiu iš vietos.[g]
14 Kaip medžiotojo vejama
gazelė ir kaip kaimenė,
kurios nėra kam surinkti,
kiekvienas sugrįš
į savo tautą,
kiekvienas bėgs
į savo kraštą.[h]
15 Kurį tik ras, tą persmeigs,
kurį tik sugaus,
tą kalaviju pakirs.[i]
16 Jų vaikus jų pačių akyse
traiškys,[y]
jų namus plėš,
jų žmonas prievartaus.
17 Štai aš kurstau
prieš juos medus[j] –

13 SKYRIUS

a Jer 25:12
Jer 50:1–3
Apr 18:2

b Iz 1:1

c Jer 51:12
Jer 51:27, 28

d Iz 45:1

e Dan 5:28

f Jer 50:15

g Jer 50:9
Jer 51:28

h Jer 51:11

i Iz 13:18
Jer 50:13

y Jer 50:43

j Dan 5:6

Antra skiltis

a Jer 50:23, 29

b Job 9:9
Job 38:31
Am 5:8

c Ps 137:8
Jer 51:37
Apr 18:2

d Jer 50:29
Dan 5:22, 23

e Jer 50:30
Jer 51:3, 4

f 1Ka 10:11

g Jer 51:29

h Jer 50:16

i Jer 51:3, 4

y Ps 137:8, 9

j Iz 21:2
Jer 50:9
Jer 51:11
Dan 5:30, 31

13:3 *Pažod. „pašventinau“.

13:10 *Pažod. „kesiliai“. Galbūt turimas omenyje Oriono žvaigždynas, dar vadinamas Šienpjoviais, ir jį supantys žvaigždynai.

tautą, kuriai
ne sidabras vertę turi,
kuriai ne auksas rūpi.
18 Jų strėlės
jaunus vyrus išguldys.*[a]
Jie negailės įsčių vaisiaus,
neparodys gailesčio
vaikams.
19 Babilonas, šlovingiausia
iš karalysčių,*[b]
chaldėjų pažiba
ir pasididžiavimas,[c]
bus Dievo sunaikintas –
kaip Sodoma ir Gomora.[d]
20 Niekas jame nebegyvens,
niekas per kartas
nebesikurs.[e]
Ten arabas
palapinės nestatys,
piemenys bandų neganys.
21 Ten ilsės dykumų padarai,
namai apuokų bus pilni,
stručiai ten apsigyvens,[f]
laukiniai ožiai* šokinės.
22 Stūgaus žvėrys
jo bokštuose,
ištaiginguose rūmuose –
šakalai.
Artinasi jo metas, daugiau
laiko jam nebus duota.“[g]

14 Jehova pasigailės Jokūbo,[h] jis vėl išsirinks Izraelį[i] ir jį įkurdins* jo paties krašte.[y] Svetimšaliai prie jų prisidės, jie šliesis prie Jokūbo namų,[j] **2** kitataučiai parves Izraelį į jo žemę. Jie bus Izraelio namų tarnai ir tarnaitės[k] Jehovos krašte. Izraelitai paims į nelaisvę tuos, kurie juos nelaisvėn buvo paėmę, jiems paklusti turės jų prievaizdai.

3 Dieną, kai Jehova suteiks tau poilsį nuo skausmų, nuo suirutės ir sunkios vergystės naštos,[a] **4** tu kartosi šitą priežodį* apie Babilono karalių:

„Prievaizdui galas!
Galas jo priespaudai![b]
5 Jehova sutrupino
nedorėlio vėzdą,
jis sulaužė valdovų lazdą,[c]
6 kuri be paliovos tautas
įnirtingai pliekė,[d]
tūžmingai jas valdė
ir nuožmiai persekiojo.[e]
7 Visa žemė ramiai ilsisi,
žmonės šūkauja
iš džiaugsmo.[f]
8 Dėl to, kas tau nutiko,
džiūgauja net kadagiai
kartu su Libano kedrais.
Jie sako:
‘Nuo tada, kai kritai,
joks medkirtys
nebeateina mūsų kirsti.’
9 Net kapas* ten, apačioj,
sukruto tavęs pasitikti.
Dėl tavęs jis žadina
mirties pakirstuosius,
visus nuožmius
žemės vadus#,
nuo sostų jis kelia
visus tautų karalius.
10 Jie tau sako, tavęs klausia:
‘Tai tapai bejėgis
kaip mes?
Toks kaip mes pasidarei?
11 Į kapą* nugarmėjo
tavo puikybė
kartu su tavo arfų garsais.[g]
Tau paklotas
kirmėlių guolis,
dabar tavo apklotas –
lervos.’
12 Štai kaip iš dangaus
nupuolei,

13 SKYRIUS
a Jer 50:14
b Iz 47:5; Dan 4:30
c Iz 47:1
d Pr 19:24, 25; Jer 50:40
e Jer 50:3, 13; Jer 51:29, 37; Apr 18:21
f Apr 18:2
g Jer 51:33

14 SKYRIUS
h Kun 26:42
i Zch 1:17
y Įst 30:1–3; Iz 66:20; Jer 24:6; Ez 36:24
j Iz 56:6, 7; Iz 60:3; Zch 8:22, 23
k Iz 61:5; Zch 2:8, 9

Antra skiltis
a Ezr 3:1; Ezr 9:8; Jer 30:10
b Jer 50:23
c Ps 125:3
d 2Me 36:17; Jer 50:17
e Hab 1:6; Zch 1:15
f Ps 126:2; Iz 49:13; Jer 51:48; Apr 18:20
g Apr 18:22

13:18 *Pažod. „Jų lankai jaunus vyrus sudaužys“. **13:19** *Arba „karalysčių puošmena“. **13:21** *Pažod. „gauruočiai“. **14:1** *Arba „suteiks jam poilsį“. **14:4** *Arba „patyčią“. **14:9** *Arba „Šeolas“. Žr. žodynėlį. #Pažod. „visus žemės ožius“. **14:11** *Arba „Šeolą“. Žr. žodynėlį.

spindinti žvaigždę,
aušros sūnau!
Štai kaip žemėn
buvai nublokštas,
tautų užkariautojau![a]
13 Širdyje sau manei:
'Užkopsiu dangun[b]
ir savo sostą virš Dievo
žvaigždžių iškelsiu,[c]
sėdėsiu ant
susirinkimų kalno
toliausiame šiaurės
pakraštyje.[d]
14 Virš debesų viršūnių
pakilsiu,
prilygsiu Aukščiausiajam.'
15 Žinok, tu būsi
nugramzdintas į kapą*,
į pačią jo gilybę.
16 Kas pamatys tave, suglums,
apie tave klausinės,
teirausis:
'Ar čia tasai, kuris
drebino žemę,
gąsdino karalystes?[e]
17 Ar čia tas, kuris
žemę pavertė dykyne,
jos miestus išgriovė,[f]
neleido savo belaisvių
namo?'[g]
18 Visi tautų karaliai,
visi iki vieno atgula šlovėje,
kiekvienas į savo kapą*.
19 O tu paliktas be kapo,
išmestas
tarsi nereikalinga išauga*,
apklotas žuvusiais,
kurie nuo kalavijo krito,
nublokštas
į akmenuotą duobę,
kaip visų mindomas
negyvėlis.
20 Greta jų kape neatgulsi,
nes savo kraštą niokojai,

14:15 *Arba „Šeolą“. Žr. žodynėlį. **14:18** *Pažod. „namą“. **14:19** *Arba „šaka“.

14 SKYRIUS

a 2Me 36:17
Jer 51:7
Ez 29:19
Dan 5:18, 19

b Iz 47:7
Dan 4:30

c Dan 5:22, 23

d Ps 48:1, 2

e Jer 51:25

f 2Ka 25:21
Iz 64:10

g 2Ka 24:12, 14
2Ka 25:11

Antra skiltis

a Iz 43:14
Jer 50:25
Jer 51:56

b Jer 51:62

c Iz 13:1, 21
Jer 50:35, 39
Apr 18:2

d 2Me 32:21, 22
Iz 30:31
Iz 31:8
Iz 37:36, 37

e Iz 10:24

f Ps 33:11
Pat 19:21
Pat 21:30
Iz 46:11

g 2Me 20:5, 6
Iz 43:13

h 2Ka 16:20
2Me 28:27

savo paties tautą naikinai.
Piktadarių palikuonių
niekas vardu
daugiau neminės.
21 Ruoškitės skersti jo sūnus
už jų protėvių kaltes,
kad jie nebepakiltų
ir neužvaldytų žemės,
kad nebeprisistatytų
krašte miestų.“

22 „Pakilsiu prieš juos,[a] –
tai kareivijų Viešpaties Jehovos
žodis. –
Ištrinsiu Babilono vardą, nepaliksiu likučio, jokios atžalos,
jokio palikuonio.[b] Tai Jehovos
žodis.
23 Paversiu jį dygliatriušių
valda ir pelkynu, nušluosiu sunaikinimo šluota.[c] Tai kareivijų
Viešpaties Jehovos žodis.“
24 Kareivijų Viešpats
Jehova prisiekė:
„Kaip sumaniau, taip ir bus,
kaip nusprendžiau,
taip ir įvyks.
25 Asirą savo krašte
sutriuškinsiu,
savo kalnuose jį sutrypsiu.[d]
Jo uždėtą jungą
nuo jų nuimsiu,
jo naštą nuo peties
nukelsiu.“[e]
26 Štai nuosprendis,
paskelbtas žemei,
štai ranka, pakelta
prieš visas tautas.
27 Kareivijų Viešpats
Jehova nusprendė,
ir kas jam sukliudys?[f]
Jo ranka pakelta,
ir kas ją sulaikys?[g]
28 Karaliaus Ahazo mirties[h]
metais buvo paskelbtas
toks nuosprendis:
29 „Nė vienas Filistijoje
nedžiūgaukite,

kad sulaužyta
jus mušusi lazda,
nes iš gyvatės padermės[a]
kils nuodinga angis,[b]
jos palikuonis kirs
kaip nuodinga gyvatė*.
30 Vargšo pirmagimis
sočiai valgys,
varguolis saugiai ilsėsis,
o tavo padermę
badu išmarinsiu,
kiek taviškių liks,
bus nužudyti.[c]
31 Raudokite, vartai!
Aimanuoki, mieste!
Tu neteksi drąsos, Filistija!
Nuo šiaurės atkyla dūmai,
priešo gretose
nėra atsiliekančių.“
32 Ką tautos pasiuntiniams
atsakyti?
Kad Jehova paklojo
pamatus Sionui,[d]
kad jo tautos vargšai
tenai ras prieglobstį.

15 Nuosprendis Moabui.[e]
Nuniokotas per naktį,
nutilo Moabo Aras.[f]
Nuniokotas per naktį,
nutilo Kir Moabas.[g]
2 Jis eina į Namus*
ir į Diboną,[h]
traukia į šventavietes
raudoti.
Moabas dejuoja
dėl Nebojo[i] ir Medebos.[y]
Visų galvos nuskustos,[j]
barzdos nukirptos.[k]
3 Žmonės gatvėse
ašutinėmis apsivilkę,
visi ant stogų ir
aikštėse aimanuoja,
visi ašaras lieja.[l]

14 SKYRIUS
a 2Me 26:3, 6
b 2Ka 18:1, 8
c Jer 47:1
Ez 25:16
Jl 3:4
Am 1:6–8
Sof 2:4
Zch 9:5
d Ps 48:1–3
Ps 87:1, 2
Ps 132:13, 14

15 SKYRIUS
e Jer 9:25, 26
Ez 25:11
f Sk 21:28
Įst 2:9
g 2Ka 3:24, 25
Jer 48:31
h Jer 48:18
i Jer 48:1
y Sk 21:30
Joz 13:15–17
j Įst 14:1
k Jer 48:36, 37
l Jer 48:38

Antra skiltis
a Sk 32:37
Iz 16:9
b Ts 11:20
c Pr 13:10
d Jer 48:34
e Jer 48:3, 5
f Jer 48:20
g 2Ka 17:25, 26

16 SKYRIUS
h Sk 21:13
i Jer 48:19

4 Verkia Hešbonas ir Elealė,[a]
jų balsai iki Jahaco[b]
atsklinda.
Girdėti Moabo karių
šauksmas.
Jis iš baimės dreba.
5 Širdis mano verkia
dėl Moabo,
iki pat Coaro[c]
ir Eglat Šelišijos[d]
nubėgo jo bėgliai.
Kopdami į Luhito įkalnę
jie verkia,
keliaudami į Horonaimus
rauda dėl nelaimės.[e]
6 Nimrimų vandenys išdžiūvo,
nusauso žolynai,
žolė nuvyto,
pranyko žaluma.
7 Dėl to jie neša,
kas beliko iš jų gėrybių,
iš to, ką buvo sukaupę,
per tuopų slėnį* jie traukia.
8 Visame Moabe
girdėti jų riksmai,[f]
iki Eglaimų ataidi aimanos,
Beer Elimus
pasiekia jų rauda,
9 nes Dimono vandenys
krauju srūva.
Bet turiu parengęs
Dimonui dar kai ką –
liūtą tiems, kurie
bėga iš Moabo,
ir tiems, kurie
krašte pasiliko.[g]

16 Siųskite aviną
krašto valdovui
iš Selos per tyrus
į Siono dukters kalną.
2 Moabo dukterys būriuojasi
prie Arnono brastų,[h]
jos – lyg paukštis,
išvytas iš lizdo.[i]

14:29 *Pažod. „bus kaip skraidanti ugninė gyvatė“. **15:2** *Arba „Šventyklą“. **15:7** *Arba „sausvagę“.

3 „Duokite patarimą,
įvykdykite sprendimą.
Vidurdienį tavo šešėlis
tebus tamsus kaip naktis.
Paslėpk išblaškytuosius,
bėglių neišduok.
4 Tegu pas tave, Moabe,
mano išblaškytieji gyvena,
būk jiems slėptuvė
nuo naikintojo.[a]
Engėjas sulauks galo,
paliaus niokoti,
ir pragaiš iš žemės tie,
kurie trypė kitus.
5 Tada ant ištikimosios
meilės pamato bus
pastatytas sostas,
jis bus Dovydo palapinėje
ir jame sėdės
ištikimas valdovas.[b]
Jis teis teisingai ir nedels
vykdyti teisingumo.“[c]
6 Mes girdėjome
apie Moabo puikybę –
jis baisus pagyrūnas,[d] –
apie jo išdidumą,
pasipūtimą ir tūžmą.[e]
Bet tuščias jo gyrimasis
niekais nueis.
7 Moabas vaitos
ištiktas nelaimės,
visi moabitai aimanuos.[f]
Nugalėtieji dūsaus
Kir Hareseto[g] razinų
papločius prisimindami.
8 Hešbono[h] vynuogynai
nudžiūvo,
Sibmos[i] vynmedis nusauso,
tautų valdovai trypė
raudonas* jo šakas.
Jos siekė patį Jazerą,[y]
driekėsi iki tyrų,
atžalos buvo suvešėjusios,
išplitusios iki pat jūros.

16:8 *Arba „raudonomis kekėmis apkibusias“.

16 SKYRIUS

a Jer 48:8, 42

b 2Sa 7:16, 17

c Ps 45:6
Ps 72:1, 2
Iz 9:6, 7
Iz 32:1
Jer 23:5

d Jer 48:26, 29
Sof 2:9, 10

e Am 2:1

f Iz 15:2
Jer 48:20

g 2Ka 3:24, 25

h Joz 13:15, 17

i Sk 32:37, 38
Joz 13:15, 19

y Joz 13:24, 25
Jer 48:32

Antra skiltis

a Iz 15:4
Jer 48:34

b Jer 48:33

c Sof 2:9

d Iz 15:5
Jer 48:36

e Iz 15:1

f Jer 48:7, 35

g Iz 25:10
Jer 48:46, 47
Sof 2:9

17 SKYRIUS

h Jer 49:23
Zch 9:1

i 2Ka 16:8, 9
Iz 8:4
Am 1:5

y Sk 32:34
Joz 13:15, 16
2Ka 10:32, 33

9 Tad raudosiu
dėl Sibmos vynmedžio,
kaip raudojau dėl Jazero.
Ašaromis merksiu jus,
Hešbone ir Eleale,[a]
nes paliovė šūkavimas*
vasaros vaisių metui
atėjus ir per pjūtį.
10 Džiaugsmas ir linksmybė
soduose pradingo,
nebegirdėti vynuogynuose
džiugiai dainuojant
ir šūkaujant.[b]
Niekas nebemina
vynuogių spaudyklose,
jų šūkavimus aš nutildžiau.[c]
11 Tarsi lyros stygos
dėl Moabo
virpa mano širdis,[d]
dėl Kir Hareseto –
visa mano esybė.[e]
12 Nors Moabas nusikamuotų savo šventavietėse, nors eitų melstis į savo šventyklą, nieko jis nepasieks.[f]
13 Štai toks yra Jehovos iš anksto ištartas žodis dėl Moabo. **14** Dabar Jehova kalba: „Per trejus metus, samdinio metus,* Moabo didybę sužlugdys daugybė sukrėtimų. Žmonių išliks nedaug, jie bus menki.“[g]

17 Nuosprendis Damaskui.[h]
„Iš Damasko
nieko neliks,
miestas griuvėsių
krūva pavirs.[i]
2 Ištuštės Aroero miestai,[y]
kaimenės tenai ganysis
ir nebus kas jas baidytų.

16:9 *Arba galbūt „kovos riksmai“.
16:14 *T. y. tiksliai per trejus metus. Kadangi samdinys tarnaudavo tiksliai tiek, kiek būdavo sutaręs, pasakymas „samdinio metai“ čia reiškia tikslų laikotarpį.

3 Pragaiš įtvirtinti
Efraimo miestai,[a]
pradings iš Damasko
karališkoji galybė.[b]
Sirijos likučiui nutiks taip,
kaip izraelitų didybei.
Tai kareivijų Viešpaties
Jehovos žodis.
4 Tą dieną Jokūbo šlovė
sumenks,
jo drūtumo* nebeliks.
5 Bus taip, kaip pjovėjui
nupjovus javus,
kaip jo rankai
nurinkus varpas,
kaip suvalius javų derlių
Refajų slėnyje.[c]
6 Beliks tenai išrankos,
kaip kad alyvmedį
nukrėtus:
dvi trys alyvuogės
kabos viršūnėje,
keturios penkios –
ant vaisingų šakelių“,[d] –
tai Jehovos, Izraelio
Dievo, žodis.

7 Tą dieną žmogus žvelgs į savo Kūrėją, jo akys kryps į Izraelio Šventąjį. **8** Jam neberūpės aukurai,[e] kuriuos savo rankomis pasidarė,[f] jis nebežiūrės į savo rankų darbus – nei į Ašeros stulpus*, nei į smilkalines.

9 Tądien jo įtvirtinti miestai
bus lyg apleistos
gyvenvietės miške,[g]
lyg šaka, palikta
izraelitų akivaizdoje.
Dykynė jų vietoj beliks.
10 Dievą, savo gelbėtoją,
tu pamiršai,[h]
nebeprisiminei Uolos,[i]
savo tvirtovės.
Todėl ir veisi gražius sodus,

17 SKYRIUS

a 2Ka 17:6
Iz 7:8
Iz 28:1, 2
Oz 5:14

b 2Ka 16:8, 9

c Joz 15:8, 12
Joz 18:11, 16

d Įst 4:27
Įst 24:20

e 2Me 31:1

f Oz 8:6, 11

g Oz 10:14
Am 3:11

h Ps 50:22
Oz 8:14

i Įst 32:4
2Sa 22:32

Antra skiltis

a Įst 28:30
Oz 8:7

18 SKYRIUS

b Iz 20:3, 4
Ez 30:4

c 2Me 12:2, 3
2Me 14:9
2Me 16:8

sodini juose
svetimojo* atžalas.
11 Dieną savo sodą
kruopščiai aptveri,
savo sėklą ryte daigini,
bet ligos ir nenumaldomų
skausmų dieną tavo
derlius pragaiš.[a]
12 Paklausyk!
Bruzda daugybė tautų,
lyg jūros siautulingos
jos sujudo.
Girdėti tautų ūžesys
tarsi galingų vandenų
šniokštimas.
13 Kaip riaumojantys
vandenys tautos ūžia.
Jis sudraus jas,
ir jos išsibėgios,
bus vėjo išpustytos
lyg šapai kalnuose,
lyg vėtros sūkurio
genami dagiai*.
14 Atėjo vakaras –
koks siaubas!
Dar neišaušo, o jų nebėra.
Štai kas nutiks tiems,
kurie mus apiplėšia,
štai kaip bus su tais,
kurie iš mūsų grobia.

18 Vargas dūzgiančių
vabzdžių kraštui
Etiopijos upių žemėje![b]
2 Jis siunčia pasiuntinius
plaukti per jūrą,
papiruso laivais per
vandenis, sakydamas:
„Keliaukite,
greitieji pasiuntiniai,
pas aukštaūgių
glotniaodžių tautą,
pas žmones, kurių visi bijo,[c]
pas stiprią
užkariautojų tautą,
kurios kraštą upės nuplovė.“

17:4 *Pažod. „kūno riebumo“. **17:8** *Žr. žodynėlį.

17:10 *Arba „svetimo dievo“. **17:13** *Arba „lyg vėjariedžiai augalai“.

3 Visi krašto žmonės,
žemės gyventojai!
Tai, ką išvysite,
bus jums kaip ženklas,
iškeltas kalnuose.
Jūs išgirsite garsą,
panašų į rago gausmą.
4 Jehova man taip pasakė:
„Aš ramus žiūrėsiu
į savo buveinę*, –
tai bus tarsi šiluma
ir saulės šviesa,
tarsi rasos debesis
per pjūties kaitrą.
5 Tačiau prieš derlių
nuimant,
žiedams nužydėjus ir
vynuogėms tebenokstant,
šakelės bus
genekliu nugenėtos,
ūgliai nukapoti ir išmesti.
6 Visi jie bus palikti plėšriems
kalnų paukščiams
ir žemės žvėrims.
Plėšrūs paukščiai
per visą vasarą jais mis,
žemės žvėrys –
per visą pjūtį.
7 Tada aukštaūgių
glotniaodžių tauta,
žmonės, kurių visi bijo,
stipri užkariautojų tauta,
kurios kraštą upės nuplovė,
atneš Jehovai, kareivijų
Viešpačiui, dovaną
į Siono kalną –
į kareivijų Viešpaties
Jehovos vardo buveinę.“[a]

19 Nuosprendis Egiptui.[b]
Štai Jehova joja
ant eiklaus debesies,
keliauja į Egiptą.
Niekingi Egipto dievai
prieš jį dreba,[c]
Egipto širdis
iš baimės tirpsta.

18:4 *Arba galbūt „iš savo buveinės“.

18 SKYRIUS

a Iz 8:18
Iz 24:23

19 SKYRIUS

b Jer 25:17, 19
Ez 29:2
Jl 3:19

c Iš 12:12
Jer 43:12
Jer 46:25
Ez 30:13

Antra skiltis

a Iz 19:11, 13

b Iz 8:19
Apd 16:16
Apr 18:23

c Iz 20:3, 4
Jer 46:25, 26
Ez 29:19

d Ez 30:12
Zch 10:11

e Iš 2:3

f Įst 11:10

g Ez 29:10

h Iš 9:25, 31
Pat 7:16

i Ps 78:12
Ez 30:14

y Iz 44:25

2 „Sukurstysiu egiptiečius
prieš egiptiečius,
ir jie kovos vienas su kitu.
Brolis stos prieš brolį,
artimas – prieš artimą,
miestas pakils prieš
miestą, karalystė –
prieš karalystę.
3 Egiptiečiai* suglums,
jų užmačias aš sugriausiu.[a]
Jie kreipsis į savo
niekingus dievus,
į kerėtojus,
dvasių iššaukėjus
ir ateities spėjėjus.[b]
4 Atiduosiu Egiptą
nuožmiam šeimininkui,
žiaurus karalius juos
valdys“,[c] – tai kareivijų
Viešpaties Jehovos žodis.
5 Jūros vandenys nuseks,
upė išdžius, išsausės.[d]
6 Egipto upės dvoks,
vanduo Nilo kanaluose
nuslūgs, išdžius,
nendrės ir vikšriai* nunyks.[e]
7 Žaluma Nilo pakrantėse,
prie Nilo žiočių,
krašto pasėliai
palei Nilą[f] išdegs[g]
ir bus vėjo išpustyti,
jų nebeliks.
8 Aimanuos žvejai,
raudos metantys
į Nilą meškeres,
mažai beliks leidžiančių
į vandenį tinklus.
9 Linų karšėjai[h]
ir baltų drobių dirbėjai
bus sugėdinti.
10 Sielvartaus audėjai,
visi samdiniai aimanuos.
11 Kvaili tie Coano[i] didžiūnai,
geriausių faraono patarėjų
patarimai – neprotingi.[y]

19:3 *Pažod. „Egipto dvasia“. **19:6** *Toks pelkių augalas.

Kaipgi faraonui
galite sakyti:
„Esu išminčių palikuonis,
senovės karalių atžala“?
12 Kurgi jie, tavieji išminčiai?[a]
Tepasako tau, jei žino,
ką kareivijų Viešpats
Jehova yra dėl Egipto
nusprendęs.
13 Coano didžiūnai sukvailiojo,
Nofo*[b] didžiūnai apsigavo.
Egiptą paklaidino
jo paties giminių vadai.
14 Sąmyšio dvasią
Jehova ant jo išliejo,[c]
ir jie vedžiojo Egiptą
klystkeliais,
kad ir ką tas darė.
Jis – kaip girtuoklis, šlitinėjantis savo vėmaluose.
15 Egipte nebebus ką daryti
nei galvai, nei uodegai,
nei atžalai, nei vikšriui*.

16 Tą dieną Egiptas, matydamas, kad Jehovos, kareivijų Viešpaties, ranka jam grūmoja,[d] drebės iš baimės tarsi moteris. **17** Judo kraštas Egiptui kels siaubą. Vos apie jį užsiminus, egiptiečius apims baimė, mat jie žino, ką kareivijų Viešpats Jehova yra nusprendęs jiems padaryti.[e]

18 Tą dieną Egipto žemėje bus penki miestai, kurie kalbės Kanaano kalba[f] ir prisieks ištikimybę kareivijų Viešpačiui Jehovai. Vienas tų miestų bus vadinamas Griovimo miestu.

19 Tą dieną vidury Egipto žemės stovės Jehovos aukuras, o prie jos sienų – akmens stulpas Jehovos garbei. **20** Egipto žemėje tai bus ženklas ir liudijimas apie kareivijų Viešpatį Jehovą. Priespaudą kęsdami jie šauksis Jehovos, ir jis siųs jiems didį gelbėtoją, kad juos išvaduotų. **21** Jehova apreikš egiptiečiams, kas jis toks. Tą dieną jie pažins Jehovą, aukos Jehovai aukas ir dovanas, duos jam įžadus ir jų laikysis. **22** Jehova suduos smūgį Egiptui,[a] suduos ir imsis gydyti. Jie grįš pas Jehovą, ir jis išklausys jų maldavimus ir juos išgydys.

23 Tą dieną iš Egipto į Asiriją eis vieškelis.[b] Asirija keliaus į Egiptą, o Egiptas – į Asiriją, ir Egiptas su Asirija tarnaus Dievui. **24** Šalia Egipto ir Asirijos trečiasis tą dieną bus Izraelis,[c] jis bus palaiminimas žemei. **25** Kareivijų Viešpats Jehova laimins jį sakydamas: „Tebus palaimintas Egiptas – mano tauta, Asirija – mano rankų darbas ir Izraelis – manasis paveldas.“[d]

20 Asirijos karalius Sargonas pasiuntė savo vadą* į Ašdodą.[e] Šis puolė Ašdodą ir tais pačiais metais jį užėmė.[f] **2** Jehova tuo metu tarė Amoco sūnui Izaijui:[g] „Eik, nusijuosk nuo strėnų ašutinę, nusiauk sandalus.“ Šis taip ir padarė – vaikščiojo pusnuogis* ir basas.

3 Vėliau Jehova tarė: „Trejus metus mano tarnas Izaijas vaikščiojo pusnuogis* ir basas. Tai buvo ženklas[h] ir įspėjimas Egiptui[i] ir Etiopijai.[y] **4** Panašiai bus su belaisviais iš Egipto[j] ir tremtiniais iš Etiopijos – su jaunais ir senais. Juos, pusnuogius ir basus, nuogais pasturgaliais ves Asirijos karalius, ir Egiptas bus apgėdintas. **5** Jie išsigąs ir gėdysis Etiopijos, į ku-

19:13 *Kitaip – Memfio. **19:15** *Arba galbūt „nei palmės šakai, nei nendrei“.

19 SKYRIUS

a Pr 41:8
1Ka 4:30
Apd 7:22

b Jer 46:14
Ez 30:13

c Job 12:20, 24
Iz 19:3

d Iz 11:15

e Iz 20:3, 4
Jer 25:17, 19
Jer 43:10, 11
Ez 29:6

f Jer 43:4, 7
Jer 44:1

Antra skiltis

a Iz 19:1
Jer 46:13

b Iz 11:16
Iz 35:8
Iz 40:3

c Zch 2:11

d Įst 32:9
Ps 115:12
Iz 61:9

20 SKYRIUS

e Joz 13:2, 3

f Am 1:8

g Iz 1:1

h Iz 8:18

i Iz 19:1

y Iz 18:1

j Iz 19:4

20:1 *Arba „tartaną“. **20:2, 3** *Pažod. „nuogas“.

rią buvo sudėję viltis, ir Egipto, kuriuo taip didžiavosi*. **6** Pajūrio gyventojai tądien sakys: ‘Štai kas nutiko tiems, kuriais pasitikėjome ir pas kuriuos bėgome ieškoti pagalbos ir prieglobsčio nuo Asirijos karaliaus! Tad kaip beištrūksime?’“

21 Nuosprendis pajūrio tyrams*.[a]

Štai kas atūžia tarsi
šėlstantys siautulingi
pietų vėjai
iš dykumos,
iš baisaus krašto,[b]
2 štai kas šiurpaus man
buvo parodyta regėjime:
klastūnas griebiasi klastos,
niokotojas ima niokoti.
Pakilk, Elame!
Pradėk apsiaustį, Medija![c]
Padarysiu galą visoms
jo* sukeltoms dejonėms.[d]
3 Todėl aš sielvartauju*,[e]
skausmai mane suėmė
kaip gimdančią moterį.
Aš toks prislėgtas,
kad nebegirdžiu,
toks priblokštas,
kad nebematau.
4 Daužosi širdis,
šiurpstu iš baimės,
gąsdina sutemos,
kurių taip laukdavau.
5 Metas dengti stalą,
ruošti vietas!
Metas valgyti ir gerti![f]
Kelkitės, didžiūnai,
tepkite skydą!
6 Jehova man taip kalbėjo:
„Eik, pastatyk sargybinį,
tepraneša, ką mato.“

20:5 *Arba „grožėjosi“. **21:1** *Taip tikriausiai pavadintos senovės Babilonijos valdos. **21:2** *Tikriausiai turimas omenyje Babilonas. **21:3** *Pažod. „mano strėnos prisipildė skausmo“.

21 SKYRIUS

a Iz 13:1, 20

b Iz 13:4, 18

c Jer 51:11, 28
Dan 5:28, 30

d Ps 137:1
Iz 14:4, 7
Iz 35:10

e Hab 3:16

f Dan 5:1

Antra skiltis

a Ez 3:17
Hab 2:1

b Jer 50:3, 9
Jer 51:27, 28

c Iz 13:19
Iz 14:4
Iz 45:1
Jer 51:8
Dan 5:28, 30
Apr 14:8
Apr 18:2

d Jer 50:2
Jer 51:44, 52

e 1Ka 8:46

f Pr 32:3
Įst 2:8
Ps 137:7

g Jer 25:17, 23

7 Jis matė kovos vežimą,
pora žirgų kinkytą,
kovos vežimą,
asilų traukiamą,
kovos vežimą,
traukiamą kupranugarių.
Sargybinis žiūrėjo įdėmiai,
su didžiu akylumu.
8 Tada jis sušuko,
suriaumojo lyg liūtas:
„Ištisas dienas, Jehova,
sargybos bokšte stoviu,
kiauras naktis
sargyboje budžiu.[a]
9 Žiūrėk, kas artinasi, –
vyrai kovos vežime,
žirgais kinkytame!“[b]
Tada garsiai sušuko:
„Krito! Babilonas krito![c]
Visi jų dievų stabai ant
žemės guli sudaužyti!“[d]
10 Mano iškultoji taūta,
mano grendymo grūdai,*[e]
ką iš kareivijų Viešpaties
Jehovos, Izraelio Dievo,
girdėjau, tą persakiau.

11 Nuosprendis Dūmai*.

Kažkas iš Seyro[f] man šaukė:
„Sargybini,
kiek dar liko nakties?
Sargybini,
kiek dar liko nakties?“
12 Sargybinis atsakė:
„Ateina rytas,
bet ateina ir naktis.
Jei norėsite paklausti,
klauskite.
Ateikite vėl!“

13 Nuosprendis plynėms.

Plynėse po medžiais*
jūs nakvosite,
Dedano[g] vilkstinės.

21:10 *Pažod. „mano grendymo sūnau“. **21:11** *Taip pranašiškai vadinamas Edomas. Išvertus – „tyla“. **21:13** *Pažod. „miške“.

14 Ištroškusius pasitikite
su vandeniu,
Temos[a] krašto gyventojai,
neškite duonos
pabėgėliams.
15 Nuo kalavijų jie bėga,
nuo ištraukto kalavijo,
nuo įtempto lanko,
nuo karo žiaurumų.

16 Jehova man taip sakė: „Per metus, per samdinio metus,* Kedaro[b] didybei ateis galas. **17** Kedaro lankininkų liks nedaug, nes taip pasakė Jehova, Izraelio Dievas.“

22 Nuosprendis Regėjimo slėniui*.[c]
Kas pasidarė, kad visas
ant stogų sulipai?
2 Buvai pilnas šurmulio
miestas,
triukšmingas,
linksmybes pamėgęs.
Tavo nužudytieji
ne nuo kalavijo krito,
ne mūšyje žuvo.[d]
3 Tavo valdovai visi pabėgo,[e]
nelaisvėn juos paėmė –
neprireikė nė lanko.
Visi surastieji
nelaisvėn pateko,[f]
nors ir toli nubėgę buvo.
4 Todėl tariau:
„Nežiūrėkite į mane –
aš karčiai raudosiu.[g]
Neikite ir manęs neguoskite,
nes dukrą, manąją tautą,
niokoja.[h]
5 Į Regėjimo slėnį atėjo
sumaišties, pralaimėjimo
ir siaubo diena,[i]
parengta visavaldžio Jehovos, kareivijų Viešpaties.
Miesto siena griaunama,[a]
ataidi riksmas nuo kalno.
6 Elamas[b] čiumpa strėlinę,
jo žmonės šoka
į kovos vežimus,
žirgais pakinkytus,*
Kyras[#c] nudengia[△] skydą.
7 Geriausi tavo slėniai
kovos vežimų bus pilni,
raitininkai* užims
vietas prie vartų,
8 Judo priedanga* neatlaikys.

Tą dieną jūs kreipsite žvilgsnį į Miško rūmų[d] ginklinę, **9** matysite, kiek daug plyšių Dovydo miesto sienoje.[e] Jūs kaupsite vandenį žemutiniame tvenkinyje,[f] **10** apžiūrėsite* Jeruzalės namus ir dalį jų nugriausite sienai sutvirtinti. **11** Tarp abiejų sienų įrengsite talpyklą senojo tvenkinio vandeniui, bet į didį Kūrėją nežvelgsite, nekreipsite dėmesio į tą, kuris visa seniai buvo parengęs.

12 Tą dieną visavaldis Jehova,
kareivijų Viešpats,
šauks jus verkti ir raudoti,[g]
nusiskusti galvas
ir apsivilkti ašutines.
13 Bet žmonės
švęs ir linksminsis,
skers galvijus, pjaus avis,
valgys mėsą, gers vyną[h]
ir kalbės:
‘Valgykime ir gerkime,
nes rytoj mirsime.’“[i]

14 Tada kareivijų Viešpats Jehova man apreiškė: „Ši kaltė iki pat mirties nebus jums

21 SKYRIUS

a Job 6:19
Jer 25:17, 23

b Pr 25:13
Ps 120:5
Gg 1:5
Iz 42:11
Jer 49:28
Ez 27:21

22 SKYRIUS

c Jer 6:6

d Iz 3:1
Jer 38:2
Rd 4:9

e 2Ka 25:4, 5

f 2Ka 25:11

g Jer 4:19
Jer 8:18, 19
Jer 9:1

h Mch 1:8, 9

i Mch 7:4

Antra skiltis

a 2Ka 25:10
Neh 1:3

b Pr 10:22

c 2Ka 16:9

d 1Ka 7:1, 2

e 2Ka 25:9, 10
Jer 52:7

f Neh 3:15

g Jl 2:17

h Iz 5:12
Iz 56:12
Am 6:1, 4
Lk 17:27
Jok 5:5

i 1Ko 15:32

21:16 *T. y. tiksliai per metus. Kadangi samdinys tarnaudavo tiksliai tiek, kiek būdavo sutaręs, pasakymas „samdinio metai“ čia reiškia tikslų laikotarpį. **22:1** *Tikriausiai turima omenyje Jeruzalė.

22:6 *Arba „ir ant žirgų“. #Nežinoma vietovė. △Arba „ruošia“. **22:7** *Arba „žirgai“. **22:8** *Arba „apsauga“. **22:10** *Pažod. „suskaičiuosite“.

atleista,[a] – aš, visavaldis Jehova, kareivijų Viešpats, taip pasakiau.“

15 Visavaldis, kareivijų Viešpats Jehova sako: „Eik pas pareigūną Šebną,[b] rūmų prievaizdą, ir sakyk: **16** ‘Ar turi čia ką savo, ar kas nors tau priklauso, kad išsikirtai čia kapavietę?’ Mat jis kertasi sau kapą aukštai, ruošia sau poilsio vietą* uoloje. **17** ‘Žmogau, smarkiai Jehova tave svies žemyn, tvirte nutvers, **18** stipriai susuks tave į kamuolį ir svies į platų kraštą. Tenai tu mirsi, tenai liks ir tavo puikieji kovos vežimai – tavo šeimininko namų gėda. **19** Pašalinsiu tave iš tavo vietos, išmesiu iš tarnybos.

20 Tą dieną pašauksiu savo tarną Eljakimą,[c] Hilkijo sūnų, **21** aprengsiu tavo drabužiu, sujuosiu tavo juosta[d] ir atiduosiu jam į rankas tavo valdžią*. Tada jis bus tėvas Jeruzalės gyventojams ir Judo namams. **22** Pakabinsiu jam ant peties Dovydo namų raktą.[e] Ką jis atrakins, niekas neužrakins, o ką jis užrakins, niekas neatrakins. **23** Kaip kablį įkalsiu jį tvirton vieton, ir jis bus šlovės sostas savo tėvo namams. **24** Jie pakabins ant jo visą jo tėvo namų šlovę*, visus palikuonius ir atžalas – nuo smulkių indų ir dubenėlių iki didelių ąsočių.

25 Tą dieną – tai kareivijų Viešpaties Jehovos žodis – kablio, kuris buvo įkaltas tvirton vieton, nebeliks.[f] Jis bus nukirstas ir nukris, o našta, kurią jis laikė, suduš, nes Jehova taip ištarė.’“

22:16 *Pažod. „buveinę“. **22:21** *Arba „valdas“. **22:24** *Pažod. „svorį“.

22 SKYRIUS

a Kun 26:31
Iz 1:11
Jer 15:1
Ez 24:13

b 2Ka 18:37
2Ka 19:2

c 2Ka 18:26, 37

d Pr 41:41, 42
Est 8:15

e Apr 3:7

f Iz 22:15, 17

Antra skiltis

23 SKYRIUS

a Jer 25:17, 22
Jer 47:4
Ez 26:3
Ez 27:2
Jl 3:4
Am 1:9, 10
Zch 9:3, 4

b 2Me 9:21
Ez 27:25

c Pr 10:2, 4
Jer 2:10
Ez 27:6

d Pr 10:15
Ez 27:8

e Jer 2:18

f Ez 27:32, 33
Ez 28:4

g Jer 47:4

h Iz 19:1, 16

i Ez 27:35
Ez 28:19

y Ez 28:2

23 Nuosprendis Tyrui.[a]
Vaitokite, laivai,
grįžtantys iš Taršišo![b]
Uostas nuniokotas –
nebeįplauksite.
Tokia žinia pasklido
Kitimų šalyje.[c]
2 Tylėkite,
pajūrio gyventojai.
Sidono[d] pirkliai gabeno
jums turtus per jūras.
3 Per vandenis javai* jums
plaukė nuo Šihoro#,[e]
jums plukdė Nilo žemių
derlių, mainais įgytą,
tautoms gabeno gėrybes^.[f]
4 Gėdykis, Sidone,
tvirtove marių,
nes jūra sako:
„Nesu sąrėmių
skausmų patyrusi,
nesu aš gimdžiusi,
neturėjau sūnų ir
neauginau mergelių.“[g]
5 Kaip aimanavo žmonės,
išgirdę žinią apie Egiptą,[h]
taip aimanuos
ir sužinoję apie Tyrą.[i]
6 Kelkitės į Taršišą!
Dejuokite,
pajūrio gyventojai!
7 Nejau tai tas miestas,
kuris nuo seno džiūgavo,
nuo pat pirmų dienų?
Argi tai tas pats,
kuris žengė kurtis
į svečius kraštus?
8 Ir kas gi skyrė
šitokią nelaimę Tyrui,
tam valdovus vainikuodavusiam miestui,
kurio pirkliai
buvo didžiūnai,
kurio prekiautojai
garsėjo visoje žemėje?[y]

23:3 *Pažod. „sėkla“. #Nilo upės atšaka. ^Pažod. „gabeno tautų gėrybes“.

9 Kareivijų Viešpats Jehova
taip nusprendė.
Jis nutarė niekais paversti
jo didybę, visą jo grožybę,
pažeminti tuos, kurie buvo
garsūs visoje žemėje.[a]
10 Keliauk per savo šalį tarsi
Nilas, Taršišo dukterie.
Nebėra tau
prieplaukos* jokios.[b]
11 Jis ranką ištiesė virš jūros,
supurtė karalystes.
Įsakė Jehova tvirtoves
Finikijos sunaikinti.[c]
12 Ir tarė: „Daugiau
nebesidžiaugsi,[d]
kai priespaudą patirsi,
mergele, dukterie
Sidono.
Kelkis, bėk į Kitimų žemę[e] –
net ten nerasi sau ramybės.“
13 Chaldėjų[f] kraštas –
šitas kraštas, o ne Asirija[g] –
pavertė ją dykuma
žvėrims bastytis,
pastatė bokštus apgulos,
nugriovė jos tvirtoves[h]
ir miestą
pavertė griuvėsiais.
14 Raudokite, laivai Taršišo,
nes nusiaubta
tvirtovė jūsų![i]

15 Nuo tos dienos Tyras bus užmirštas 70 metų[y] – tiek, kiek trunka karaliaus amžius*. Praėjus 70 metų, Tyrui nutiks taip, kaip sakoma dainoje apie parsiduodančią moterį:

16 „Čiupk lyrą, užmirštoji
paleistuve, eik per miestą
ir skambink kuo gražiausiai,
dainų dainuoki
kuo daugiau –
gal jie tave atmins.“

23:10 *Arba galbūt „uosto“. **23:15** *Pažod. „dienos“.

23 SKYRIUS

a Dan 4:37
Jok 4:6

b Iz 23:1
Ez 26:14, 17

c Ez 26:5, 15

d Ez 26:13

e Ez 27:6

f Iz 13:19
Hab 1:6

g Iz 10:12
Nah 3:18
Sof 2:13

h Ez 26:8, 9

i Iz 23:1

y Jer 25:8, 11
Jer 27:3, 6

Antra skiltis

a Iz 60:5

24 SKYRIUS

b Iz 5:5
Jer 4:6
Ez 6:6

c 2Ka 21:13

d Įst 28:63, 64
Neh 1:8
Jer 9:16

e Ez 7:12, 13

f Kun 26:31
Įst 29:28

g Jer 4:28
Rd 1:4

h Kun 18:24
Sk 35:33, 34
2Me 33:9
Jer 3:1
Jer 23:10, 11
Rd 4:13

i 2Ka 22:13
Dan 9:5

y Mch 3:11

j Iš 19:3, 5
Iš 24:7
Jer 31:32
Jer 34:18–20

k Kun 26:15, 16

17 Praėjus 70 metų Jehova prisimins Tyrą. Miestas grįš prie savo amato ir toliau paleistuvaus su visomis žemės karalystėmis. **18** Bet jo pelnas – visas jo uždarbis – bus šventas ir priklausys Jehovai. Jam nebus ko krauti į sandėlius ir kaupti, nes visa, ką uždirbs, atiteks tiems, kurie su Jehova, – jie sočiai valgys ir rengsis puošniais drabužiais.[a]

24 Jehova ištuštins kraštą*
ir nusiaubs,[b]
viską aukštyn kojom
apvers,[c] gyventojus
išvaikys.[d]
2 Tas pats bus kiekvienam –
tiek paprastam žmogui,
tiek kunigui,
tiek tarnui,
tiek jo viešpačiui,
tiek tarnaitei,
tiek jos šeimininkei,
tiek pirkėjui,
tiek pardavėjui,
tiek skolintojui,
tiek skolininkui,
tiek paskolos davėjui,
tiek jos gavėjui.[e]
3 Ištuštintas bus kraštas,
plėšte jį išplėš,[f]
nes taip pasakė Jehova.
4 Kraštas gedi*,[g]
baigia pražūti,
žemė skursta, nyksta,
prakilnieji sumenko visai.
5 Šalis jos gyventojų
suteršta,[h]
mat jie nesilaikė įstatymų,[i]
kraipė nuostatus[y]
ir laužė amžinąją* sandorą.[j]
6 Štai kodėl kraštą ėda
prakeikimas,[k]
jo gyventojus slegia kaltė.

24:1 *Arba „žemę“. **24:4** *Arba galbūt „džiūsta“. **24:5** *Arba „senąją“.

Štai kodėl nedaug jų liko –
vos vienas kitas žmogus.[a]
7 Jaunam vynui –
gedulo dienos,*
vynmedžiai geibsta,[b]
net linksmaširdžiai
visi aimanuoja.[c]
8 Paliovė būgnelių
smagus dundesys,
nuščiuvo puotautojų
šurmulys,
nebegirdėti linksmų
lyros gaidų.[d]
9 Nebedainuoja vyno gėrėjai,
svaigalai jiems apkarto.
10 Miestas tuštėja,
griuvėsiais virsta,[e]
namai visi užrakinti,
niekas į juos neįeis.
11 Gatvėje žmonės aimanuoja,
vyno išsiilgę.
Nuščiuvo visoks
džiūgavimas,
krašte linksmybių –
kaip nebūta.[f]
12 Miestas apleistas –
vieni griuvėsiai,
jo vartai atliekų krūva
pavirtę.[g]
13 Tarsi alyvmedis
nukrėtus uogas,[h]
tarsi vynuogyno išrankos
nuėmus derlių,[i] –
štai kaip atrodys
ši šalis tautoms.
14 Žmonės pakels balsus,
džiaugsmingai šūkaus.
Prie jūros* skelbs
Jehovos didybę,[y]
15 Jehovą aukštins
šalyje šviesos*,[j]
jūros salose liaupses
giedos Jehovos,
Izraelio Dievo, vardui.[k]

24:7 *Arba galbūt „Jaunas vynas išgaravo“. **24:14** *Arba „Vakaruose“. **24:15** *Arba „rytuose“.

24 SKYRIUS

a Įst 4:27
Įst 28:15, 62

b Jer 8:13
Jl 1:10

c Iz 32:12

d Jer 7:34

e 2Ka 25:8–10

f Rd 5:15

g Iz 32:14
Jer 9:11
Rd 1:4
Rd 2:8, 9

h Įst 24:20

i Jer 6:9
Ez 6:8

y Iz 40:9
Jer 31:12
Jer 33:10, 11

j Iz 43:5

k Iz 11:11
Iz 60:9

Antra skiltis

a Iš 15:11
Ezr 9:15
Ps 145:7
Apr 15:3

b Jer 9:2, 3

c Jer 8:3
Ez 14:21

d Jer 48:44

e Jer 4:24

f 2Ka 21:16
2Me 36:15, 16
Jer 14:20

g Apr 21:23

h Ps 132:13
Iz 12:6
Jl 3:17
Mch 4:7
Zch 2:10

i Ps 97:1
Apr 11:17

y 1Ka 8:11

16 Nuo žemės pakraščių
ataidi giesmės:
„Šlovė Teisiajam!“[a]
O aš dejuoju:
„Nykstu, baigiuos visai!
Vargas man! Klastūnai
griebiasi klastybių,
klastininkai –
gudrių suktybių.“[b]
17 Gyventojau šalies!
Siaubas, duobė,
spąstai tavęs laukia![c]
18 Kas, pabūgęs siaubo,
bėgs, tas duobėn įkris;
kas iš duobės išlips,
tas į spąstus paklius.[d]
Atvertos bus aukštybėje
užtvaros vandens
ir žemės pamatai
pradės drebėti.
19 Skeldėte suskeldės kraštas,
kratyte jis kratysis,
visas siūbuos.[e]
20 Jis svirduliuos
it koks girtuoklis
ir sverdės tarsi
vėjo draskoma pašiūrė.
Prislėgtas
nuodėmių naštos,[f]
jis grius ir jau nebesikels.
21 Tą dieną nusitaikys Jehova
į galybes aukštai danguje
ir į karalius žemai žemėje –
22 jie bus visi surinkti
ir duobėn sumesti
tarsi kaliniai.
Laikys juos
požemyje uždarytus
ir daugeliui dienų
prabėgus teis.
23 Mėnulis raudonuos
ir saulei susigėsti teks,[g]
kai ant Siono kalno[h] ir Jeruzalėje ims karaliauti Jehova,[i] kareivijų Viešpats,
kai jo šlovė spindės tautos
seniūnams prieš akis.[y]

25 Jehova, tu mano Dievas.
Tave aš aukštinu
ir tavo vardą šlovinu,
nes tu nuostabius
dalykus darai.[a]
Visa, ką esi sumanęs
jau nuo seno,[b]
darai ištikimai,[c] patikimai.
2 Štai miestą
akmenynu pavertei,
sutrupinai tvirtovę –
beliko tik griuvėsiai.
Tvirtovė svetimšalių
nebepanaši į miestą,
ji atstatyta niekada nebus.
3 Dėl to stipri tauta
tave išaukštins,
bijos tavęs tautų
nuožmiųjų miestas.[d]
4 Juk tu – silpnam tvirtovė,
beturčiui prieglauda
nelaimės dieną,[e]
pastogė nuo liūties,
paūksmė kaitroje.[f]
Engėjų plakimas –
tarsi sieną
čaižantis lietus,
5 tarsi karštis, svilinantis
išdžiūvusią žemę,
bet svetimųjų šėlsmą
tu numalšini.
Kaip debesies šešėlis
nugali kaitrą,
taip tu nutildai
engėjų dainas.
6 Ant šito kalno[g]
kareivijų Viešpats Jehova
visiems žmonėms
surengs pokylį
su gardžiausiais valgiais,[h]
puotą su geriausiu* vynu,
su skaniėstais,
su kaulų smegenim
ir su puikiu
skaidriausiu vynu.

25:6 *Arba „išlaikytu“.

25 SKYRIUS

a Ps 40:5
Ps 98:1
Ps 107:8
Ps 145:1, 4

b Ps 33:11

c Įst 32:4
Neh 9:33

d Ps 46:10
Ps 66:3
Ez 38:23

e Ps 46:1
Nah 1:7
Sof 3:12

f Ps 91:1
Ps 121:5–7
Iz 49:10

g Iz 11:9
Iz 65:25

h Ps 72:16
Ps 85:11, 12
Jer 31:12

Antra skiltis

a Oz 13:14
1Ko 15:54
2Ti 1:10
Apr 20:14

b Iz 35:10
Apr 7:17
Apr 21:4

c Iz 25:1

d Ps 37:34
Ps 146:5

e Mch 7:7

f Ps 20:5
Sof 3:14, 15

g Ps 132:13, 14
Iz 12:6

h Iz 15:1
Sof 2:9

i Jer 48:29
Jok 4:6

26 SKYRIUS

y Iš 15:1
2Sa 22:1
Iz 12:5
Jer 33:10, 11

j Ps 48:2, 12

k Iz 60:18
Zch 2:4, 5

l Iz 60:11

7 Ant šito kalno jis pašalins*
visus žmones
dengiančią drobulę –
audeklą#, į kurį
visos tautos susuptos.
8 Jis amžiams
mirtį sunaikins*,[a]
visavaldis Jehova ašaras
visiems nušluostys.[b]
Niekas žemėje
nebeniekins jo tautos,
nes taip pasakė Jehova.
9 Tą dieną jie kalbės:
„Štai mūsų Dievas![c]
Juo mes vylėmės,[d]
ir jis išgelbėjo.[e]
Jis – Jehova!
Sudėjome į jį viltis,
tad linksminkimės,
džiaukimės, kad
jis mus gelbsti!“[f]
10 Ranka Jehovos
šį kalną globoti ims,[g]
tada Moabas bus sumintas[h]
tarsi šiaudai mėšlyne.
11 Iškėlęs rankas jis jam tvos,
kaip plaukikas rankomis
tvoja per vandenį,
ir sulig kiekvienu smūgiu
puikybę jo nužemins.[i]
12 O jo tvirtovę,
apsaugines jo sienas
jis nugriaus,
sulygins su žeme,
paliks tik dulkės.

26 Tą dieną Judo žemėje bus
giedama tokia giesmė:[y]
„Mes turim stiprų miestą.[j]
Mums išgelbėti jis pastatė
sieną ir pylimus.[k]
2 Atverkite vartus![l]
Teįeina teisi tauta,
tau ištikima tauta.

25:7, 8 *Pažod. „praris“. **25:7** #Arba „šydą“.

3 Tu saugai tuos,
kas kliaujasi tavimi*.
Juos laimini ramybe#
nuolatos,[a]
nes jie tavimi pasitiki.[b]
4 Pasitikėkite Jehova
per amžius,[c]
nes Jahas*, Jehova –
amžiais tverianti Uola.[d]
5 Juk jis pažemina
gyvenančius aukštai,
išdidų miestą.
Nuverčia jį žemyn,
nusviedžia žemėn,
sulygina su dulkėm.
6 Tą miestą tryps
beturčių kojos,
vargdieniai jį mindžios.“
7 Teisiojo takas lygus*.
Teisiajam taką tu išlygini,
nes esi teisingas.
8 Nuo tavo nurodyto
kelio, o Jehova,
nenukrypstame,
tavimi mes viliamės,
brangina mūsų siela
tavo vardą ir
mintis apie tave.
9 Visa esybe naktį
aš tavęs ilgiuos,
savosios dvasios gelmėje
tavęs nepamirštu.[e]
Kai žemėj nuosprendžius
tu vykdai,
gyventojai sužino,
kas yra teisu.[f]
10 Tačiau nedorėlis, net jeigu
jam parodytum malonę,
nepasimokytų teisumo[g] –
dorybės šalyje
darytų, kas nedora,[h]
Jehovos prakilnumo
neišvystų.[i]

26:3 *Arba galbūt „kurių nuostata tvirta“. #Arba „taika“. **26:4** *Jehovos vardo trumpinys. **26:7** *Arba „doras“.

26 SKYRIUS

a Ps 119:165
Iz 54:13
Fil 4:6, 7

b Ps 9:10
Jer 17:7

c 2Me 20:20
Ps 62:8
Pat 3:5

d Įst 32:4, 31

e Ps 63:6
Ps 119:62
Lk 6:12

f Ps 9:8
Ps 58:10, 11
Ps 85:11, 13
Ps 96:13
Ps 97:2
Iz 61:11

g Ps 106:43

h Jer 2:7
Oz 11:7

i Ps 28:5
Iz 5:12

Antra skiltis

a Iz 6:9

b Iz 57:19
Jer 33:6, 7

c 2Me 12:7, 8

d 2Ti 2:19

e Jer 51:39

f Iz 60:21

g 1Ka 4:21

h Ps 78:34, 35
Oz 5:15

11 Tu jau pakėlęs ranką,
Jehova, bet jie nemato.[a]
Jie pamatys, kaip užsistoji
savo tautą, ir susigės,
praris juos ugnis,
kurią esi parengęs
savo priešams.
12 Jehova, tu laiminsi
mus ramybe,[b]
juk visa, ko tik imamės,
tu dėl mūsų padarai.
13 Jehova, mūsų Dieve,
be tavęs yra mus valdę
ir kiti valdovai,[c]
bet mūsų lūpos tars
vien tavo vardą.[d]
14 Anie jau mirę,
jau nebegyvens.
Jie pakirsti mirties,
jau nesikels.[e]
Tu žvilgsnį į juos atkreipei
ir sunaikinai,
ištrynei atminimą jų.
15 Jehova,
tu pagausinai tautą.
Tu pagausinai tautą
ir save patį pašlovinai,[f]
tu išplėtei krašto ribas.[g]
16 Jehova, nelaimės dieną
žmonės žvelgė į tave,
pašnibždomis jie meldėsi,
kai buvo baudžiami.[h]
17 Kaip kad gimdyti
besiruošianti nėščioji
kenčia sąrėmių skausmus
ir šaukia,
taip mes, Jehova,
kentėjom dėl tavęs.
18 Tarsi nėščioji
ištvėrėme skausmus,
tačiau pagimdėme
tik vėją.
Išgelbėjimo kraštui
mes neatnešėme,
negimė nė vienas,
kas jame apsigyventų.

19 „Tavo mirusieji vėl gyvens.
Kūnai mano tarnų*
prisikels.[a]
Nubuskite,
iš džiaugsmo šūkaukite,
gyvenantieji dulkėse,[b]
nes jūsų rasa – ryto rasa#,
ir žemė leis
mirties pakirstiesiems
grįžti į gyvenimą△.
20 Mano tarnai, sueikite
į savo kambarius,
užsklęskite
paskui save duris[c]
ir patūnokite trumpai –
tol, kol praeis
mano rūstybė.[d]
21 Štai Jehova jau ateina
iš savo buveinės,
ir krašto gyventojai turės
atsiskaityti už kaltes.
Žemė atidengs
joje pralietą kraują
ir užmuštųjų
ji daugiau neslėps.“

27 Tą dieną Jehova,
iškėlęs aštrų, didį,
tvirtą kalaviją,[e]
smogs Leviatanui* –
tai šliaužiančiai gyvatei,
Leviatanui – tam šliužui
besirangančiam.
Siaubūną jūrų jis užmuš.
2 Tą dieną giedosite jai*:
„Tu – vynuogynas
putojančio vyno![f]
3 Aš, Jehovà, globoju tave,[g]
nuolatos laistau,[h]
saugau ir naktį, ir dieną,
kad niekas tau nepakenktų.[i]

26 SKYRIUS

a Iz 25:8
Oz 13:14
Mk 12:26
Jn 5:28, 29
Jn 11:24, 25
Apd 24:15
1Ko 15:21
1Te 4:14
Apr 20:12, 13

b Pr 3:19

c Pr 7:15, 16
Is 12:22, 23
Pat 18:10

d Ps 27:5
Ps 91:4

27 SKYRIUS

e Įst 32:41
Jer 47:6

f Ps 80:8
Iz 5:1
Jer 2:21

g Įst 33:29

h Iz 35:6
Iz 41:18
Iz 58:11

i Ps 121:4
Iz 46:3, 4

Antra skiltis

a Ps 85:2, 3
Iz 12:1

b Ez 39:25
Oz 14:5

c Iz 60:21, 22
Jer 30:18, 19

d Jer 4:11
Ez 13:13

e Iz 4:4
Iz 48:10

f Mch 5:13, 14

g Iz 6:11, 12
Jer 26:18
Rd 2:5
Ez 36:4

h Iz 32:14

i Įst 32:28
Iz 1:3
Jer 4:22
Oz 4:6

4 Nebepykstu ant tavęs.[a]
Jeigu priešas dygiakrūmiais
ir piktžolėmis
man kelią užtvertų,
sutrypčiau juos
ir kaipmat supleškinčiau.
5 Tad teieško jis apsaugos
mano tvirtovėje,
tesusitaiko su manimi,
teieško santarvės
su manimi.“
6 Ateinančiomis dienomis
Jokūbas įsišaknys,
Izraelis sužydės,
išleis atžalas,[b]
užaugins krašte
gausingą derlių.[c]
7 Ar jį nuplakti
baudėjo kirčiais?
Ar nužudyti, kaip kitus
jo žuvusiuosius?
8 Tu prieš jį pakilsi ir
išvarysi su garsiu riksmu.
Dieną, kai rytys atūš,
išguisi su smarkiu vėju.[d]
9 Štai taip Jokūbo kaltė
bus išpirkta,[e]
štai tokie bus jo nuodėmės
pašalinimo vaisiai:
visi aukuro akmenys
bus sutrupinti,
kaip sutrupinamos klintys,
ir neliks nė vieno Ašeros
stulpo* ar smilkalinės.[f]
10 Įtvirtintasis miestas
bus apleistas,
ganyklos, paliktos sau, taps
tuščios tarsi dykuma.[g]
Ten ganysis veršis,
ten jis gulės,
ten skabys šakeles.[h]
11 Kai medžių šakos sudžius,
moterys ateis, jų pasilaužys
ir prakurams panaudos.
Kadangi ši tauta
išmanymo neturi,[i]

26:19 *Pažod. „Mano kūnas“. #Arba galbūt „rasa ant žolynų (dedešvų)“. △Arba „žemė pagimdys tuos, kuriuos buvo pakirtusi mirtis“. **27:1, 9** *Žr. žodynėlį. **27:2** *Tikriausiai turima omenyje Izraelio tauta.

jos Kūrėjas
nebus jai gailestingas,
nebus jai maloningas
tas, kuris ją sukūrė.[a]

12 Tą dieną nuo Upės* iki pat Egipto sausvagės[#b] Jehova krės vaisius, ir jūs, Izraelio žmonės, būsite vienas po kito surinkti.[c] **13** Tą dieną bus pučiamas didis ragas,[d] ir žmonės, merdintys Asirijos krašte,[e] taip pat išblaškytieji Egipto žemėje,[f] sueis į Jeruzalę, ant šventojo kalno,[g] ir lenksis Jehovai.

28 Vargas prašmatniajam* Efraimo girtuoklių vainikui[#],[h]
vystančiam jo šlovingojo grožio žiedui –
miestui, iškilusiam ant kalvos virš derlingojo slėnio,
kur maukiamas vynas!
2 Štai Jehovos
galingas stipruolis
nublokš jį žemėn
tarsi smarki kruša,
tarsi niokojanti audra,
tarsi siautulingi vėjai,
kylantys kartu
su tvano vandenimis.
3 Puošnieji* Efraimo
girtuoklių vainikai
bus sutrypti.[i]
4 Vystančiai Efraimo
šlovingo grožio gėlei,
iškilusiai ant kalvos
virš derlingojo slėnio,
bus kaip figai,
subrendusiai anksti,
dar prieš vasarą, –
kas nors, vos ją pamatęs,
nuskina ir tuoj suvalgo.

27:12 *T. y. Eufrato. [#]Žr. žodynėlį. **28:1** *Arba „išdidžiajam“. [#]Tikriausiai turima omenyje jo sostinė Samarija. **28:3** *Arba „Išdidieji“.

27 SKYRIUS

a 2Me 36:15, 16; Ez 9:9, 10

b Sk 34:2, 5

c Įst 30:3; Neh 1:9; Iz 11:11, 12; Am 9:14

d Iz 49:22; Iz 62:10

e 2Ka 17:6; Iz 11:16; Oz 9:3

f Jer 43:4, 7; Zch 10:10

g Iz 2:3; Iz 25:6; Iz 52:1; Jer 3:17

28 SKYRIUS

h Iz 7:2

i 2Ka 17:6; Iz 17:3

Antra skiltis

a Iz 11:16

b Ps 18:34; Ps 68:35

c 2Ka 16:10, 11; Jer 5:31

d 2Ka 21:13; Iz 28:17; Rd 2:8

e Įst 28:49, 50; Jer 5:15; 1Ko 14:21

f Ps 81:10, 11

5 Tą dieną kareivijų Viešpats Jehova bus savo tautos likučio šlovės vainikas, puošni gėlių pynė.[a] **6** Tam, kuris sėdi teismo soste, jis įkvėps teisingumo dvasios ir ginantiems miesto vartus suteiks galybės.[b]
7 Net ir tie svirduliuoja
apduję nuo vyno,
šlitiniuoja apkvaitę
nuo svaigiojo gėrimo –
ir kunigas, ir pranašas
sverdėja abu pasigėrę.
Jiems protas
nuo vyno aptemęs,
nuo svaigalų pinasi kojos,
savo regėjimuose
jie pasiklydo,
jie klumpa spręsdami bylą.[c]
8 Jų stalai šlykščiai apvemti,
nėra nė lopinėlio
švarios vietos.
9 Jie sako:
„Ką tas ketina pamokyti?
Kam nori išaiškinti,
kas buvo apreikšta?
Ar tiems, kuriuos
ką tik nujunkė,
kuriuos ką tik
nustojo žindyti?
10 Įsakymas po įsakymo!
Įsakymas po įsakymo!
Taisyklė po taisyklės!*
Taisyklė po taisyklės![d]
Čia truputį, ten truputį.“

11 Todėl jis kalbės šiai tautai mikčių lūpomis, prabils į šiuos žmones svetima kalba.[e] **12** Seniau jiems yra pasakęs: „Štai jums poilsio vieta, vieta atsikvėpti pavargusiam.“ Bet jie nenorėjo klausytis.[f] **13** Tad štai koks yra Jehovos žodis jiems:

28:10 *Pažod. „Matuoklė po matuoklės!“

„Įsakymas po įsakymo!
Įsakymas po įsakymo!
Taisyklė po taisyklės!
Taisyklė po taisyklės![a]
Čia truputį, ten truputį.“
Todėl beeidami jie klups,
virs aukštielninki,
palūš, įklius į spąstus,
bus sugauti.[b]

14 Klausykitės Jehovos žodžio, pasipūtėliai,
valdovai šios tautos,
sėdintys Jeruzalėje.
15 Jūs giriatės:
„Sudarėme sandorą su mirtimi,[c]
susitarėme* su kapu[#].
Tvano vandenys ūmai sukils,
bet mūsų nepasieks,
nes prisiglaudėme pas melą,
pasislėpėme pas apgaulę.“[d]
16 Tad štai ką sako visavaldis Jehova:
„Sione kaip pamatą dedu išbandytą akmenį[e] –
brangų kertinį pamato akmenį.[f]
Kas juo tikės,
tas nieko nebijos.[g]
17 Teisingumas bus mano matuoklė,[h]
teisumas – mano gulsčiukas*.[i]
Melo prieglaudą išdaužys kruša,
jūsų priedangą nuplaus potvynis.
18 Jūsų sandora su mirtimi bus nutraukta,
žlugs sutartis, kurią sudarėte su kapu[#].[y]

28:15 *Arba galbūt „matėme regėjimą“.
28:15, 18 #Arba „Šeolu“. Žr. žodynėlį.
28:17 *Arba „svambalas“.

28 SKYRIUS

a Iz 28:17

b 2Me 36:15, 16
Iz 8:14, 15

c Iz 28:18

d Iz 30:9, 10

e Ps 118:22

f Mt 21:42
Mk 12:10
Lk 20:17
Apd 4:11
Ef 2:19, 20

g Rom 9:33
Rom 10:11
1Pt 2:4, 6

h 2Ka 21:13

i Jer 11:20

y Iz 28:15

Antra skiltis

a Iz 24:1

b Joz 10:8–14
2Sa 5:20
1Me 14:10–16

c Rd 2:15
Hab 1:5–7

d 2Me 36:15, 16
Jer 20:7

e Iz 10:23
Iz 24:1

f Ps 30:5
Ps 103:9
Mch 7:18

g Iš 9:31, 32
Ez 4:9

h Ps 119:71

Gausingi tvano vandenys ūmai sukils
ir jus nušluos.
19 Kaskart, kai jie užeis, nuniokos jus.[a]
Jie užplūs jus kas rytą,
vargins dieną ir naktį.
Tik siaubo apimti jie supras, ką girdėjo.*“
20 Guolis per trumpas, kad užtektų išsitiesti,
apklotas per siauras, kad gerai juo apsiklotum.
21 Jehova pakils kaip seniau ant Peracimų kalno,
rūstybė jį apims kaip kadaise slėnyje prie Gibeono,[b]
ir jis padarys vieną dalyką – keistą dalyką,
įvykdys savo užmojį – neįprastą užmojį.[c]
22 Tad liaukitės šaipytis,[d]
kad pančiai nesuveržtų jūsų dar stipriau,
nes iš paties visavaldžio Jehovos, kareivijų Viešpaties, aš girdėjau,
kad visas kraštas* atiduotas sunaikinti.[e]
23 Ištempkite ausis, sukluskite,
įsiklausykite į mano žodį.
24 Argi artojas tik aria? Nejau jis nesėja?
Argi tik purena ir akėja?[f]
25 Argi tik lygina žemę
ir neberia į ją juodgrūdžių ir kuminų?
Ar nesėja kviečių, sorų, miežių,
o pakraščiuose – speltos*?[g]
26 Dievas žmogų pataiso teisingai,
Dievas jį pamoko.[h]

28:19 *Arba galbūt „Kai tai supras, apims juos siaubas“. **28:22** *Arba „visa žemė“. **28:25** *Žr. žodynėlį.

27 Juk niekas
juodgrūdžių nekulia
kuliamosiomis rogėmis,[a]
ant kuminų
ratais nevažinėja.
Juodgrūdės
bloškiamos lazda,
kuminai – kultuvu.
28 Argi kas kulia javus tol,
kol sutrina grūdus?
Ne, nekulia per ilgai,[b]
nevažinėja ant grūdų
arklių traukiamais volais,
kol juos sutraiškys.[c]
29 Ir visa tai – iš kareivijų
Viešpaties Jehovos,
kurio pamokymas*
nuostabus,
kurio darbai neprilygstami#.[d]

29 „Ak, Arieli, Arieli*!
Mieste, kuriame
gyveno Dovydas![e]
Teeina metai po metų,
tesisuka švenčių ratas.[f]
2 Bet aš užtrauksiu
Arieliui nelaimę,[g]
gedės jo ir raudos,[h]
jis taps man tarsi
Dievo aukuro žaizdras.[i]
3 Apgulsiu tave iš visų pusių,
apsiausiu nusmailintų
baslių siena,
apstatysiu įtvirtinimais.[y]
4 Pažemintas būsi,
iš po žemės kalbėsi
ir dulkės duslins
tavo žodžius.
Tavo balsas
sklis iš po žemės[j]
tarsi dvasių iššaukėjo,
tavo žodžiai bus tik
šnabždesys iš po dulkių.

28:29 *Arba „užmojis“. #Arba „kurio išmanymas didis“. **29:1** *Galima šio žodžio reikšmė – „Dievo aukuro židinys“. Juo tikriausiai vadinama Jeruzalė.

28 SKYRIUS
a Iz 41:15
Am 1:3
b Ps 103:9
Iz 21:10
Mch 7:18
c Kun 26:44
Jer 10:24
d Ps 40:5
Jer 32:19
Rom 11:33

29 SKYRIUS
e 2Sa 5:7, 9
f Įst 16:16
g Įst 28:53–55
h Iz 51:19
Rd 1:4
i Jer 15:14
Sof 1:7
y 2Ka 24:11
2Ka 25:1
j Iz 51:23

Antra skiltis
a Iz 13:19
Iz 14:22
Iz 21:9
b Iz 13:11
Iz 17:13
c Iz 47:9
Iz 48:3
d 1Sa 2:10
Jer 50:25
Nah 1:3
e Jer 25:12, 14
f Iz 10:12
Jer 51:24
g Hab 1:5
h Iz 6:9
i Iz 6:10
Rom 11:8
y Jer 14:14
Jer 27:15
j Mch 3:7

5 Tavo priešininkų* pulkai
pavirs dulkėmis,[a]
engėjų būriai bus
išpustyti tarsi pelai.[b]
Tai nutiks akimoju, staiga.[c]
6 Kareivijų Viešpats Jehova
pakils tavęs gelbėti –
jis siųs griausmus,
žemės drebėjimą
ir stiprų dundesį,
vėją, viesulą ir ryjančias
ugnies liepsnas.“[d]
7 Tada pulkai visų tautų,
kariaujančių su Arieliu,[e] –
visi, kas pakilo
prieš jį į kovą,
apstatė apgulos bokštais
ir jį suspaudė, –
pavirs į sapną,
į nakties regėjimą.
8 Alkanas žmogus,
sapnuojantis, kad valgo,
vis tiek pabunda alkanas,
arba ištroškęs,
sapnuojantis, kad geria,
vis tiek pabunda išsekęs,
troškulio kamuojamas.
Taip nutiks
ir tautų pulkams,
kovojantiems
prieš Siono kalną.[f]
9 Jūs apstulbsite
ir nustėrsite,[g]
jūs apaksite, akli tapsite.[h]
Esate girti
net ir negėrę vyno,
svirduliuojate nė neragavę
svaigiojo gėrimo,
10 nes Jehova siunčia jums
įmygio dvasią.[i]
Jis uždengė jums akis –
apakino jūsų pranašus,[y]
uždengė jūsų galvas –
aklus padarė
jūsų regėtojus.[j]

29:5 *Pažod. „svetimųjų“.

11 Visi šie regėjimai jums –
tarsi knygoje užantspauduoti
žodžiai.[a] Jei paduosite ją mo-
kančiam skaityti ir prašysite:
„Nagi, perskaityk“, jis atsakys:
„Negaliu, tai užantspauduota.“
12 O jei paduosite nemokan-
čiam skaityti ir prašysite: „Nagi,
perskaityk“, jis atsakys: „Nega-
liu, nemoku skaityti.“

13 Jehova sako:
„Ši tauta tik kalba,
kad artinasi prie manęs,
jie garbina mane lūpomis,[b]
bet jų širdis
nuo manęs nutolusi.
Jie tik žmonių priesakų
išmokę laikytis,[c] –
tiek manęs ir tebijo.
14 Todėl aš ir vėl
nustebinsiu šią tautą[d] –
padarysiu nepaprastą,
keistą dalyką.
Jų išminčių išmintis
niekais pavirs,
supratimas bus paslėptas
nuo jų galvočių.“[e]
15 Vargas tiems, kurie visaip
stengiasi slėpti nuo
Jehovos savo užmačias![f]
Jie savo darbus daro
tamsoje sakydami:
„Kas gi mus mato?
Kas apie mus žino?“[g]
16 Kaip jūs viską iškraipote!
Argi puodžius
lygintinas su moliu?[h]
Argi dirbinys gali sakyti
apie savo dirbėją:
„Jis manęs nepadarė“?[i]
Arba lipdinys
apie savo lipdytoją:
„Jis nieko neišmano“?[y]
17 Visai netrukus
Libanas taps sodu[j]
ir tas sodas
bus tarsi miškas.[k]

29 SKYRIUS

a Iz 8:16

b Iz 48:1
Jer 5:2

c Mt 15:7–9
Mk 7:6–8

d Iz 28:21
Hab 1:5

e Jer 8:9
1Ko 1:19

f Iz 30:1

g Ez 8:12

h Iz 64:8

i Jer 18:6

y Rom 9:20, 21

j Iz 35:1
Iz 41:19

k Iz 32:14, 15

Antra skiltis

a Iz 35:5
Iz 42:16

b Iz 41:16

c Mch 2:1

d Am 5:10

e Ez 13:19

f Neh 9:7
Mch 7:20

g Jl 2:27

h Iz 45:11

i Iz 8:13
Oz 3:5

30 SKYRIUS

y Iz 1:2
Iz 63:10
Iz 65:2

j Iz 29:15

18 Tą dieną kurtieji išgirs
šios knygos žodžius
ir aklieji išeis iš niūrios
tamsybės, jų akys regės.[a]
19 Romieji džiaugte
džiaugsis Jehova,
vargdieniai –
Izraelio Šventuoju.[b]
20 Engėjo nebebus,
pasipūtėlio neliks,
sunaikinti bus visi,
kurie rezga pikta,[c]
21 kurie melais
užtraukia kitiems kaltę,
kurie miesto vartuose
spendžia pinkles gynėjui*[d]
ir melagingais kaltinimais
sužlugdo teisųjį.[e]

22 Tad štai ką Jokūbo na-
mams sako Jehova, Abraomo
gelbėtojas:[f]
„Jokūbui nebeteks
susigėsti,
jo veidas niekad
nebeišbals*.[g]
23 Matydamas savo vaikus,
mano rankų darbą,[h]
jis šlovins mano vardą.
Jis pašlovins
Jokūbo Šventąjį,
pajaus pagarbią baimę
Izraelio Dievui.[i]
24 Tie, kurių dvasia paklydusi,
įgis supratimo,
murmėtojai įsiklausys
į pamokymą.“

30 „Vargas užsispyrusiems
vaikams,[y] – tai
Jehovos žodis. –
Jie vykdo užmojus, tačiau
ne mano sumanytus,[j]
sudaro sąjungas,*
bet ne mano valia#,

29:21 *Pažod. „drausmintojui“. **29:22** *T. y. iš gėdos ir nusivylimo. **30:1** *Pažod. „lieja liejamąją atnašą“, matyt, susitarimui patvirtinti. #Pažod. „dvasia“.

ir krauna nuodėmę
ant nuodėmės.
2 Nepasitarę su manimi,[a]
jie vyksta į Egiptą,[b]
ieško prieglobsčio
faraono tvirtovėse,
nori pasislėpti
Egipto šešėlyje.
3 Pas faraoną bėgdami
tik gėdą užsitrauksite,
Egipto paūksmėje
vien negarbę sau rasite.[c]
4 Didžiūnai nuvyko į Coaną,[d]
pasiuntiniai
į Hanesą nusigavo.
5 Gėdą jiems visiems
užtrauks
tauta, iš kurios
nėra jokios naudos,
kuri nesuteikia jokios
pagalbos, nieko gero –
tik gėdą ir negarbę.“[e]

6 Nuosprendis gyvuliams, keliaujantiems į pietus.

Per žemę negandų ir pavojų,
per liūtų,
riaumojančių liūtų,
angių ir nuodingų gyvačių*
kraštą gabenami turtai,
sukrauti ant asilų nugarų,
gėrybės ant
kupranugarių kuprų.
Bet iš to nebus žmonėms
jokios naudos.
7 Egipto parama
visai bevertė,[f]
dėl to jį pavadinau
Rahabu[g] – tuo,
kuris nepasijudins.
8 „Dabar eik, surašyk
visa tai jų akivaizdoje
ant plokštės,
įamžink knygoje,[h]
kad liktų ateičiai,
kad būtų liudijimas
per amžius.[a]
9 Juk tai maištingi žmonės,[b]
sūnūs melagiai,[c]
sūnūs, nenorintys girdėti
Jehovos įstatymo*.[d]
10 Regėtojams jie sako:
‘Liaukitės su savo
regėjimais!’,
pranašams: ‘Nereikia
pranašauti mums tiesos.[e]
Kalbėkite, kas mums
malonu, pranašaukite
prasimanymus.[f]
11 Arba traukitės iš kelio,
sukite šalin nuo tako.
Nebeminėkite mums
Izraelio Šventojo.’“[g]
12 Todėl Izraelio Šventasis
sako štai ką:
„Kadangi mano žodžius
atmetate,[h]
pasitikite melu ir apgaule,
kadangi tokiais dalykais
kliaujatės,[i]
13 jūsų kaltė bus tarsi
spraga sienoje –
mūre, kuris jau virsta,
tuoj tuoj sugrius.
Jis sugrius staiga,
vienu akimoju.
14 Jis bus sudaužytas
tarsi puodžiaus
nužiesta puodynė,
bus sutrupintas taip,
kad neliks nė šukės
žarijoms iš žaizdro
subraukti
ar vandeniui
iš balos* pasemti.“
15 Štai ką sako visavaldis
Jehova, Izraelio Šventasis:
„Jei grįžtumėte pas mane
ir ramiai palauktumėte,
būtumėte apsaugoti.

30 SKYRIUS

a Sk 27:21
1Ka 22:7

b Iz 31:1
Ez 29:6

c Jer 17:5

d Iz 19:11
Ez 30:14

e Iz 31:3
Jer 2:36

f Iz 31:1
Jer 37:7, 8

g Ps 87:4
Ps 89:10

h Iz 8:1
Jer 36:2

Antra skiltis

a Rom 15:4

b Įst 31:27
Iz 1:4
Jer 44:3

c Iz 59:3
Jer 9:3

d 2Me 33:10
2Me 36:15, 16
Neh 9:29
Jer 7:13

e 2Me 16:10
2Me 18:7
Jer 11:21
Jer 26:11

f Jer 23:16, 17
Ez 13:7
Mch 2:11

g Am 7:13, 16

h Am 2:4, 5

i Jer 13:25
Mch 3:11

30:6 *Pažod. „ir skraidančių ugninių gyvačių“.

30:9 *Arba „mokymo“. **30:14** *Arba galbūt „talpyklos“.

Jūsų stiprybė –
išlikti ramiems
ir manimi pasitikėti.“[a]
Bet jūs to nenorite.[b]
16 „Ne, – sakote jūs. –
Mes ant žirgų pabėgsime.“
Ką gi, bėkit.
„Mes paspruksime
ant ristūnų.“[c]
Bet juk jūsų persekiotojai
bus greitesni![d]
17 Tūkstantis drebės
vienam grasinant,[e]
penkiems pagrasinus,
tekini pasileisite.
Ir teliks iš jūsų tik mietas
kalno viršūnėje,
tik stiebas ant kalvos.[f]
18 Bet Jehova kantriai laukia,
nori būti maloningas.[g]
Jis pakils, nes nori
jūsų pasigailėti.[h]
Juk Jehova –
teisingumo Dievas.[i]
Laimingi visi,
kurie juo viliasi*.[y]

19 O tauta! Gyvendama Sione, Jeruzalėje,[j] tu nebeverksi.[k] Kai maldausi pagalbos, jis parodys tau malonę. Jis atsilieps, kai tik išgirs tavo šauksmą.[l] **20** Davęs tau vargo duonos ir priespaudos vandens,[m] Jehova, tavo Didysis Mokytojas, daugiau nesislėps, ir tu matysi Didįjį Mokytoją[n] savo akimis. **21** Jeigu nuklystum į dešinę arba į kairę,[o] tavo ausys išgirs balsą iš už nugaros: „Štai teisingas kelias.[p] Juo eikite.“

22 Sidabrą, kuriuo pasidabruotos tavo statulėlės, ir auksą, puošiantį tavo liedintus stabus,[r] paversi bjaurastimi, išmesi tarsi drabužį, suterštą per mėnesines. „Lauk iš čia!“ – sakysi.*[a] **23** Tada jis duos tavo pasėtai sėklai lietaus,[b] ir žemė išaugins apsčiai gero maisto.[c] Tą dieną tavo gyvuliai ganysis plačiose ganyklose.[d] **24** Galvijai ir asilai, kuriais dirbate žemę, ės rūgštynėmis paskanintus grūdus, semtuvu ir šake išvėtytus. **25** Didžiųjų žudynių dieną, kai grius bokštai, ant kiekvieno aukšto kalno, ant kiekvienos aukštesnės kalvos ims tekėti šaltiniai, čiurlens vandens upeliai.[e] **26** Mėnulio pilnatis švies taip skaisčiai, kaip saulė, o saulės šviesa taps septyniskart skaistesnė,[f] ji spindės tarsi septynios dienos šviesos. Taip bus tą dieną, kai Jehova sutvarstys savo tautos žaizdas,[g] išgydys sužalojimus, jo paties smūgių padarytus.[h]

27 Girdi? Jehovos vardas
iš toli ataidi
su jo pykčio liepsna,
su tirštais debesimis.
Iš jo lūpų liejasi rūstybė,
jo liežuvis liepsnoja
ryjančia ugnimi.[i]
28 Jo dvasia* – tarsi
potvynio vanduo,
semiantis ligi kaklo,
tarsi pražūties sietas
tautoms išsijoti.
Jos bus pažabotos
it žąslais[y] ir paklaidintos.
29 O jūs giedosite giesmę,
kaip kad giedate
šventės naktį.[j]
Jūsų širdys džiūgaus
tarsi fleitininko,
kopiančio* į Jehovos,
Izraelio Uolos,[k] kalną.

30:18 *Arba „jo viltingai laukia“.

30 SKYRIUS

a 1Me 5:20; 2Me 16:8; Iz 26:3
b Mt 23:37; Apd 7:51
c Iz 31:1, 3
d Įst 28:49, 50; Jer 4:13; Rd 4:19; Hab 1:6, 8
e Kun 26:36; Įst 32:30
f Ez 12:16
g Iš 34:6; Ez 36:9, 10
h Ps 102:13; Rom 9:15
i Ps 99:4; Jer 10:24
y Jer 17:7
j Neh 11:1; Iz 44:28; Iz 62:1; Jer 31:6; Zch 1:17
k Neh 12:27; Iz 61:3
l Jer 29:11, 12
m Kun 26:26; Ps 80:5
n Job 36:22; Ps 32:8; Ps 71:17; Ps 119:102
o Įst 5:32; Joz 1:7, 8; Pat 4:27
p Ps 25:8, 9
r Iš 32:4; Įst 7:5, 25; Ts 17:3, 4

Antra skiltis

a Oz 14:8; Zch 13:2
b Ps 65:9; Zch 10:1
c Oz 2:21, 22
d Iz 65:10
e Iz 41:18; Iz 44:3
f Iz 60:20; Apr 21:23; Apr 22:5
g Rd 2:13
h Jer 33:6; Am 9:11
i Iz 10:17; Nah 1:6; Sof 3:8
y 2Ka 19:28; Ps 32:9
j Įst 16:14; Ps 42:4; Jer 33:10, 11
k Įst 32:4; Iz 26:4

30:22 *Arba galbūt „Sakysi, kad tai bjaurastis“. **30:28** *Arba „šnopavimas“. **30:29** *Arba „tarsi žmogaus, kuris skambant fleitos garsams kopia“.

30 Jehova sugriaudės
didingu balsu[a]
ir parodys savo rankos
galią[b] – smogs
rūstybės ugnimi,[c]
ryjančia ugnies liepsna[d]
ir liūtimi,[e] griausmais,
kruša.[f]
31 Išgirdusi Jehovos balsą,
Asirija iš baimės šiurps,[g]
jis rykšte ją nuplaks.[h]
32 Kiekvieną bausmės kirtį,
kuriuo Jehova baus Asiriją,
kiekvieną jo smūgį
mūšyje su jais[i]
lydės būgnelių
ir lyrų garsai.[y]
33 Jis jau paruošęs jai Tofetą*,[j]
jis jau prirengęs jį karaliui,[k]
prikrovęs malkų gilią,
plačią daubą,
daug ten ugnies,
daug medžio kurui.
Jehovos kvėptelėjimas
tarsi sieros upė jį įdegs.

31 Vargas tiems, kurie
traukia į Egiptą
ieškoti pagalbos,[l]
kurie pasitiki žirgais[m]
ir sudeda viltis į kovos
vežimus dėl jų daugumo,
viliasi kovos žirgais*
dėl jų stiprybės.
Į Izraelio Šventąjį
žvilgsnio jie nekreipia,
Jehovos neieško.
2 Bet juk ir jis išmintingas,
todėl užtrauks nelaimę
ir neatsiims savo žodžių.
Jis pakils prieš
nedorėlių namus,
prieš tuos, kurie
padeda piktadariams.[n]

30:33 *T. y. aukojimo vietą. Šioje eilutėje Tofetas perkeltine prasme reiškia sunaikinimą. **31:1** *Arba „raitininkais“.

30 SKYRIUS

a Ps 29:3, 4

b Iš 15:16
Ps 98:1

c Nah 1:2

d Ps 18:13

e Ts 5:4

f Joz 10:11

g Iz 37:36

h Iz 10:12

i Iz 10:24, 26

y Iš 15:20
Ts 11:34

j 2Ka 23:10
Jer 7:32

k Iz 37:37, 38
Ez 32:22

31 SKYRIUS

l Iz 30:2

m Įst 17:15, 16

n Ez 29:6, 7

Antra skiltis

a Ps 33:17
Pat 21:31

b Įst 32:11, 12
Ps 91:4

c Iz 55:7
Jl 2:12

d 2Ka 19:35
2Me 32:21
Iz 37:36

3 Egiptiečiai – ne Dievas,
jie tik žmonės,
jų žirgai – ne dvasia,
tik kūnas.[a]
Jehovai ištiesus ranką,
gynėjas klups
ir jo ginamasis pargrius.
Jie pražus abu kartu.
4 Štai ką Jehova man sakė:
„Kaip liūtas, jaunas liūtas
prie grobio urzgia
ir neišsigąsta piemenų,
susibūrusių jo nuvyti,
nepabūgsta jų balsų,
jų keliamo triukšmo,
taip ir kareivijų Viešpats
Jehova nužengs
ir kovos už Sioną,
už Siono kalną.
5 Kaip paukštis sminga
žemyn ginti jauniklių,
taip kareivijų Viešpats
Jehova skubės ginti
Jeruzalės.[b]
Jis ją gins ir gelbės,
saugos ir vaduos.“

6 „Izraelio vaikai, grįžkite pas tą, prieš kurį taip įžūliai maištavote.[c] **7** Juk tą dieną kiekvienam teks išmesti pačių pasidarytus beverčius sidabro dievus, niekingus aukso stabus, kuriais užsitraukėte nuodėmę.

8 Asiras kris nuo kalavijo,
tačiau ne žmogaus,
pražus ne nuo
kario kalavijo.[d]
Jis bėgs nuo to kalavijo,
jo jaunuoliams bus uždėta
darbo prievolė.
9 Tie, kuriuos jis laiko savo
uola, išsigandę spruks,
jo didžiūnai drebės iš baimės, pamatę ženklą“, –
sako Jehova,

kurio liepsna dega* Sione,
kurio krosnis pleška
Jeruzalėje.

32 Štai karalius,[a]
kuriam valdant
klestės teisumas,[b]
štai didžiūnai,
kuriems vadovaujant
įsigalės teisingumas.
2 Kiekvienas iš jų
bus užuovėja,
pastogė pasislėpti
nuo liūties.
Jie bus tarsi
vandens srovės
išdžiūvusiame krašte,[c]
lyg didžiulės uolos šešėlis
saulės kepinamoje žemėje.
3 Tada akys tų, kurie mato,
nebus užmerktos,
ausys tų, kurie girdi,
įdėmiai klausysis.
4 Kas darė ką skubotai,
tas sieks išmanymo,
mikčiaus liežuvis kalbės
sklandžiai ir aiškiai.[d]
5 Niekas kvailo žmogaus
nebelaikys garbingu*,
nedoro – kilniu,
6 nes kvailas žmogus
šnekės nesąmones,
jo širdis regs
piktus kėslus,[e]
jis taps atsimetėliu,*
kalbės kreivus dalykus
apie Jehovą,
alkaną žmogų
tuščiomis paleis,
ištroškusiam
neduos atsigerti.
7 Nedorėlio sumanymai
nelabi.[f]
Jis rezga begėdiškas
užmačias,

31:9 *Arba „šviesa šviečia“. **32:5** *Arba „dosniu“. **32:6** *Arba „jis elgsis nepagarbiai“.

32 SKYRIUS

a Pr 49:10
Ps 2:6
Lk 1:32, 33
Jn 1:49

b Ps 45:6
Ps 72:1
Iz 9:7
Iz 11:4, 5
Jer 23:5
Zch 9:9
Hbr 1:9
Apr 19:11

c Iz 35:6

d Iz 35:6

e Mch 2:1

f Jer 5:26
Mch 7:3

Antra skiltis

a 1Ka 21:9, 10

b Iz 3:16

c Rd 2:12
Sof 1:13

d Iz 3:24

e Iz 22:2
Rd 2:15

f 2Ka 25:9, 10

g 2Me 27:1, 3
Neh 3:26

h Iz 27:10

i Iz 44:3

meluoja, kad
sužlugdytų vargšą,[a]
kalbantį tai, kas teisinga.
8 O garbingo* žmogaus
sumanymai garbingi,
jis užimtas kilniais darbais.
9 „Nerūpestingos moterys,
kelkitės ir klausykitės
mano balso,
lengvabūdės dukterys,[b]
sukluskite!
10 Dar metai su trupučiu,
ir jūs, nerūpestingosios,
pašiurpsite,
nes vynuogių rinkimui
pasibaigus nebus
surinkta nė uogelės.[c]
11 Drebėkite,
nerūpestingosios!
Šiurpkite jūs, lengvabūdės!
Nuogai išsirenkite
ir klubus ašutine
prisidenkite.[d]
12 Muškitės į krūtinę
raudodamos
dėl gerųjų laukų
ir derlingųjų vynuogynų.
13 Mano tautos žemės
dygiakrūmiais ir
erškėčiais apžels,
jais apaugs visi namai,
aidintys nuo linksmybių,
užkeros miestas,
krykštaujantis
iš džiaugsmo.[e]
14 Tvirtovė apleista,
triukšmingasis miestas
ištuštėjęs.[f]
Ofelis[g] ir sargybos bokštas
amžiams virto dykviete
laukiniams asilams laigyti
ir kaimenėms ganytis.[h]
15 Bet kai ant mūsų
iš aukštybės
bus išlieta dvasia,[i]

32:8 *Arba „dosnaus“.

ta dykvietė į vaismedžių
sodą pavirs,
bus panaši į mišką.[a]
16 Ir įsikurs toje dykvietėje
teisumas,
vaismedžių sode
apsigyvens teisingumas.[b]
17 Tikras teisingumas
atneš taiką,[c]
tikro teisingumo vaisius
bus amžina ramybė
ir saugumas.[d]
18 Mano tauta gyvens
taikioje buveinėje,
saugiuose būstuose,
ramybės namuose.[e]
19 O mišką išguldys kruša,
miestą ji sulygins su žeme.
20 Laimingi sau sėsite sėklą
prie vandenų
ir paleisite jaučius
su asilais laisvai ganytis.“[f]

33 Vargas tau, naikintojau,
naikinimo nematęs!*[g*]
Vargas tau, klastūne,
klastos nepatyręs!
Kai viską sunaikinsi,
pats būsi sunaikintas,[h]
kai savo klastą įvykdysi,
pats tapsi klastos auka.
2 Jehova, būk mums
maloningas,[i]
tavimi mes viliamės.
Būk mūsų stiprybė*[y*]
kas rytą,
mūsų išgelbėjimas
nelaimės dieną.[j]
3 Tavo griausmo išgąsdinti
žmonės išsilaksto,
kai tu pakyli,
tautos pakrinka.[k]
4 Kaip skėriai suryja viską
kelyje, taip bus surytas
jūsų grobis,
žmonės tarsi skėrių
spiečiai suplūs prie jo.

33:2 *Pažod. „ranka“.

32 SKYRIUS

a Iz 29:17
Iz 35:1, 2

b Iz 42:1, 4
Iz 60:21

c Ps 119:165
Iz 55:12

d Ez 37:26
Mch 4:3, 4

e Iz 60:18
Iz 65:22
Jer 23:6
Ez 34:25
Oz 2:18

f Iz 30:23, 24

33 SKYRIUS

g 2Ka 18:13
Iz 10:5

h Iz 10:12
Nah 3:7

i Ps 123:2

y Ps 44:3
Iz 52:10

j Ps 46:1
Nah 1:7

k Ps 46:6
Ps 68:1
Iz 17:13

Antra skiltis

a Ps 27:1

b Pat 19:23

c 2Ka 18:19, 20

d Iz 37:24

e Nah 1:4

f Ps 46:10

g Iz 5:24

h Iz 9:18

5 Jehova bus aukštinamas,
juk jis aukštybėse gyvena.
Sioną jis pripildys
tiesos ir teisingumo.
6 Jis – tas, su kuriuo
būsi saugus.
Didis išgelbėjimas,[a]
išmintis, žinojimas
ir Jehovos baimė[b] –
štai kas yra jo turtas.
7 Aimanuoja gatvėse
jų* karžygiai,
taikos pasiuntiniai
karčiai rauda.
8 Vieškeliai apleisti,
takuose – nė vieno
keliauninko.
Sutartis jis* sulaužė,
miestus paniekino,
mirtingajam
gailesčio neparodė.[c]
9 Žemė gedi* ir vysta,
Libanas iš gėdos rausta,[d]
baigia sunykti.
Šaronas dykuma virto,
Bašanas ir Karmelis
meta lapus.[e]
10 „Dabar aš pakilsiu, –
sako Jehova, –
dabar aš save išaukštinsiu,[f]
dabar parodysiu
savo didybę.
11 Jūsų įsčiose – šienas,
jūs gimdote šiaudus.
Jūsų dvasia tarsi ugnis
jus pačius praris.[g]
12 Žmonės taps
tarsi kalkių išdagos,
tarsi dygiakrūmius juos
iškirs ir supleškins.[h]
13 Jūs, kurie toli, paklausykite,
ką padarysiu!
Ir jūs, kurie arti,
pripažinkite mano galybę!

33:7 *Tikriausiai Judo. **33:8** *Turimas omenyje priešas. **33:9** *Arba galbūt „džiūsta“.

14 Siono nusidėjėliai
tirta iš baimės,[a]
tuos atsimetėlius
drebulys pagavo:
'Kas iš mūsų gali ištverti
tą plieskiančią ugnį?[b]
Kas iš mūsų atlaikys
neužgesinamas liepsnas?'
15 Kas visada elgiasi
teisingai[c]
ir kalba dorai,[d]
kas nesipelno iš suktybių,
kieno rankos
nepriima kyšio[e]
ir ausys nenori girdėti
apie kraujo liejimą,
o akys – žvelgti į tai,
kas bloga,
16 to buveinė bus aukštai,
neprieinamose uolose
bus jo tvirtovė,
jis bus aprūpintas duona
ir niekada nepristigs
vandens."[f]
17 Tavo akys regės karalių,
pasipuošusį šlove,
jos matys tolimą kraštą.
18 Atsiminęs tą baisų metą
širdyje sakysi:
„Kur dingo raštininkas?
Kur tas, kuris
sverdavo duoklę?[g]
Kur tas, kuris
skaičiuodavo bokštus?"
19 Nebematysi
įžūliosios tautos,
kurios kalba
per paini* suvokti,
kurios mikčiojimo
negali suprasti.[h]
20 Pažvelk į Sioną,
mūsų švenčių miestą![i]
Temato tavo akys, –
Jeruzalė yra saugi
buveinė,

33 SKYRIUS

a Įst 28:66, 67

b Įst 32:22
Nah 1:6
Hbr 12:29

c Ez 18:17

d 1Me 29:17

e Iš 23:8
Įst 16:19

f 1Ka 19:5, 6
Ps 34:9, 10
Iz 65:13

g 2Ka 15:19

h Įst 28:49, 50
Iz 28:11
Jer 5:15

i Įst 12:5, 6

Antra skiltis

a Ps 125:1

b Pr 18:25
Ps 50:6
Ps 98:9

c Kun 26:3
Jok 4:12

d Ps 44:4
Ps 97:1
Apr 11:15, 17

e Iz 12:2
Sof 3:17

f Iz 33:4

g Įst 7:15
Apr 21:4
Apr 22:1, 2

h Jer 50:20
Mch 7:18, 19

34 SKYRIUS

i Jer 25:15
Jl 3:12
Sof 3:8
Zch 14:3

y Iz 30:27
Nah 1:2

j Apr 19:11, 15

k Jer 25:33

l Ez 39:4

palapinė, kurios
niekas neišjudins,[a]
kurios kuoliukų
niekad neištrauks
ir virvių niekad
nesutraukys.
21 Tenai Didingasis Jehova
mus saugos tarsi upės,
tarsi platūs kanalai.
Karo laivai tenai neplauks,
joks didingas laivas
nesibraus.
22 Jehova – mūsų Teisėjas,[b]
Jehova – Įstatymų Davėjas,[c]
Jehova yra mūsų Karalius,[d]
jis mus ir išgelbės.[e]
23 Tavo laivavirvės
kabės palaidos,
stiebo nebeišlaikys,
burės neįtemps.
Tuomet bus dalijamas
gausingas grobis,
net luošiams teks
nemenka dalis.[f]
24 Ir joks gyventojas
nebesiskųs: „Sergu."[g]
Žmonėms, kurie gyvens
krašte, kaltė bus atleista.[h]

34 Tautos, ateikite
ir išgirskite!
Žmonės, atidžiai
klausykitės!
Tesiklauso visa žemė
ir visa, kas joje,
pasaulis ir
visi jo gyventojai.
2 Jehova užsirūstino
ant tautų,[i]
jis perpykęs ant jų pulkų.[y]
Atiduos juos pražūčiai,
jie bus iššudyti.[j]
3 Jų lavonai
bus metami lauk,
baisus dvokas nuo jų sklis,[k]
nuo jų kraujo kalnai tirps*.[l]

33:19 *Pažod. „per gili".

34:3 *Arba „jų krauju kalnai paplūs".

4 Dangaus kareivija
dūlėsiais pavirs,
dangus tarsi ritinys
bus suvyniotas,
visa jo kareivija nuvys
ir kaip nuvytęs lapas kris
nuo vynmedžio šakelės,
kaip susitraukusi figa
nuo figmedžio.
5 „Danguje krauju
mano kalavijas pasrus.[a]
Jis kirs ir įvykdys
bausmę Edomui[b] –
tautai, kurią
sunaikinti paskyriau.
6 Jehova turi kalaviją,
jis visas kruvinas.
Jis aptekęs riebalais,[c]
ėriukų ir ožių krauju,
avinų inkstų taukais,
mat Jehova
aukoja auką Bocroje,
pjauna gausybę aukų
Edomo žemėje.[d]
7 Drauge su jais laukiniai
jaučiai* bus išguldyti,
o su galiūnais
ir jautukai kris.
Jų žemė kraujo prisigers,
jų dulkės
permirks riebalais.“
8 Juk Jehova yra nustatęs
kerštо dieną[e] –
metus, kada atlygins
už Sioną, apgins jo bylą.[f]
9 Vanduo jos* upėse
pavirs degutu,
žemės dulkės siera taps,
visa jos žemė
kaip derva liepsnos.
10 Neges ji dieną naktį,
nuo jos kils dūmai amžiais.
Per kartų kartas
ji liks nuniokota,
per amžių amžius
niekas kojos ten nekels.[a]
11 Pelikanas ir dygliatriušis
ją užvaldys,
joje gyvens
apuokai su varnais.
Virš jos jis išties
tuštybės matuoklę
ir naikinimo svambalu*
ją išmatuos.
12 Neliks jos prakilniųjų,
nebebus kam karaliauti,
visi jos didžiūnai
į nieką pavirs.
13 Dygiakrūmiais
užžels tvirtovės,
dilgėlėmis ir dagiais –
jos mūrai.
Pavirs ji šakalų guoliu[b]
ir stručių buveine.
14 Dykynių padarai ir dykumų
staugūnai ten bastysis,
laukiniai ožiai* bičiuliausis.
Naktiniai paukščiai#
ten įsikurs,
vietą sau nutūpti ras.
15 Šokli gyvatė lizdą susi-
taisys ir kiaušinius dės,
juos perės ir
savo šešėlyje saugos.
Pesliai ten būriuosis,
sau porą susiradę.
16 Paieškokite Jehovos
knygoje ir paskaitykite –
nė vieno iš jų netrūks,
nė vienas neliks be poros,
nes šį įsakymą
Jehovos lūpos paskelbė,
nes jo dvasia
visus juos subūrė.
17 Juk tai jis metė burtą,
tai jis savo ranka atmatavo
ir paskyrė jiems vietą*.

34 SKYRIUS

a Įst 32:41

b Ps 137:7
Jer 49:7, 22

c Kun 3:16

d Iz 63:1–3
Abd 8, 9

e Įst 32:41
Ps 94:1

f Iz 35:4

Antra skiltis

a Mal 1:4

b Mal 1:3

34:7 *Tikriausiai turimi omenyje taurai. **34:9** *Tikriausiai turima omenyje Edomo sostinė Bocra.

34:11 *Pažod. „akmenimis“. **34:14** *Pažod. „gauruočiai“. #Arba „Lėliai“. **34:17** *Pažod. „tai jo ranka ją matuokle jiems padalijo“.

Jie visam laikui ją užims
ir gyvens joje
per kartų kartas.

35 Išdeginto krašto tyrai
džiaugsis,[a]
plynuma džiūgaus,
lyg krokai žydės.[b]
2 Ji žydėte žydės,[c]
bus linksma
ir iš džiaugsmo šūkaus.
Ji bus apdovanota
Libano šlove,[d]
Karmelio[e] ir Šarono[f]
prakilnumu.
Žmonės regės Jehovos
šlovę, mūsų Dievo didybę.
3 Sustiprinkite
nusilpusias rankas,
sutvirtinkite
drebančius kelius.[g]
4 Sakykite tiems,
kurių širdis nerami:
„Būkite stiprūs, nebijokite.
Štai atžygiuoja
jūsų Dievas keršyti,
Dievas ateina atmokėti![h]
Jis ateis ir jus išgelbės.“[i]
5 Tada aklajam
bus atvertos akys,[y]
kurčiojo ausys
galės girdėti.[j]
6 Luošasis šokinės
kaip elnias,[k]
iš džiaugsmo šūkaus
nebylio liežuvis.[l]
Dykynėse trykš vandenys,
plynėse liesis versmės.
7 Vandens telkiniais
taps išdeginta žemė,
ištroškusi sausynė
šaltiniais pavirs.[m]
Šakalų buveinėse[n]
žolė, nendrės ir
viksvuolės žaliuos.
8 Ir eis ten vieškelis[o] –
kelias, šventuoju
vadinamas.

35 SKYRIUS

a Iz 29:17
Iz 32:14, 15
b Iz 4:2
Iz 27:6
Iz 35:6
Iz 51:3
Ez 36:35
c Oz 14:5, 6
d Iz 60:13
e Jer 50:19
f Iz 65:10
g Hbr 12:12
h Jer 51:56
i Iz 25:9
Sof 3:16, 17
y Ps 146:8
Iz 42:16
Mt 9:28–30
j Iz 29:18
Jer 6:10
Mk 7:32–35
Lk 7:22
k Mt 11:5
Apd 8:7
Apd 14:8–10
l Mt 15:30
m Iz 44:3
n Jer 9:11
o Ezr 1:3
Iz 11:16
Iz 49:11
Iz 62:10
Jer 31:21

Antra skiltis

a Iz 52:1
b Iz 11:6, 7
Iz 65:25
Ez 34:25
Oz 2:18
c Ps 107:2, 3
Iz 62:12
d Įst 30:4
Iz 51:11
Jer 31:11, 12
e Jer 33:10, 11
f Iz 30:19
Iz 65:19

36 SKYRIUS

g Iz 10:5
h 2Ka 18:13
2Me 32:1
Iz 8:7, 8
Iz 10:28–32
Iz 33:8
i 2Me 32:9
y 2Ka 19:8
j Iz 7:3
k 2Ka 18:17, 18
l Iz 22:20, 21
m 2Ka 19:2
n 2Ka 18:19–25
2Ka 19:10
o 2Ka 18:1, 7

Netyras žmogus
juo nekeliaus[a] –
juo eis tik tas,
kuriam bus leista.
Paikasis į jį neatklys.
9 Joks liūtas ten nesibastys,
plėšrūs žvėrys
juo neslampinės.
Jų tenai nebus,[b]
nes tuo keliu
tik išpirktieji eis.[c]
10 Jehovos išvaduotieji
į Sioną grįš džiūgaudami.[d]
Beribis džiaugsmas lyg
vainikas puoš jų galvas.[e]
Džiugesys ir linksmybė
juos lydės,
niekas nebesielvartaus
ir nebedūsaus.[f]

36 Keturioliktais karaliaus
Ezekijo valdymo metais
Asirijos karalius Sanheribas[g]
puolė visus įtvirtintuosius Judo
miestus ir juos paėmė.[h] **2** Asi-
rijos valdovas įsakė rab šakei*[i]
žygiuoti iš Lachišo[y] su didžiu-
le kariuomene Jeruzalėn pas
karalių Ezekiją. Atžygiavęs rab
šakė savo pajėgas išdėstė prie
aukštutinio tvenkinio vandenta-
kio[j] palei kelią, vedantį į skalbė-
jų lauką.[k] **3** Jį pasitiko rūmų
prievaizdas Hilkijo sūnus Elja-
kimas,[l] karaliaus raštininkas
Šebna[m] ir metraštininkas Asafo
sūnus Joachas.

4 Rab šakė kreipėsi į juos:
„Ezekijui sakykite: ‘Taip kalba
didysis karalius, Asirijos kara-
lius. Iš kur toks tavo pasitikėji-
mas?[n] **5** Tu sakai, kad išmanai
karybą ir kad karinės tavo pa-
jėgos stiprios. Tai tušti žodžiai.
Kuo pasitiki, kad drįsai prieš
mane sukilti?[o] **6** Negi dedi vil-
tis į Egiptą? Į tą palūžusią nen-

36:2 *Arba „vyriausiajam taurininkui“.

drę? Juk jeigu ja pasiremsi, ji smigs tau į delną ir jį pervers. Taip nutinka visiems, kas pasitiki faraonu, Egipto valdovu.[a] **7** O gal sakysi: „Mes pasitikime Jehova, savo Dievu“? Bet argi tu pats, Ezekijau, neišgriovei jo šventaviečių ir aukurų?[b] Argi neįsakei Judui ir Jeruzalei garbinti dievą prie vieno aukuro?’[c] **8** Tad kviečiu tave lažintis su mano viešpačiu, Asirijos karaliumi:[d] duosiu tau du tūkstančius žirgų, jei tik rasi jiems tiek raitelių. **9** Bet juk kliaudamasis Egiptu, jo kovos vežimais ir raitininkais nepasipriešintum net vienam valdytojui, mažiausiam iš mano valdovo tarnų. **10** Argi ne Jehovos valia mes atėjome šio krašto sunaikinti? Pats Jehova mums liepė: ‘Žygiuokite prieš šitą kraštą ir jį sunaikinkite.’“

11 Eljakimas, Šebna[e] ir Joachas rab šakei[f] tarė: „Prašom kalbėti su savo tarnais aramėjiškai*,[g] mes suprantame. Nekalbėk su mumis žydų tautos kalba, nes žmonės ant mūrų klausosi.“[h] **12** Bet rab šakė atkirto: „Argi mano valdovas siuntė mane perduoti šiuos žodžius tik jums ir jūsų valdovui? Argi neturėtų jų išgirsti ir ant mūrų sėdintys žmonės, kuriems, kaip ir jums, teks valgyti savo išmatas ir gerti savo šlapimą?“

13 Tada rab šakė atsistojo ir žydų tautos kalba[i] ėmė šaukti: „Klausykitės didžiojo karaliaus, Asirijos karaliaus, žodžių![y] **14** Taip sako karalius. Nesileiskite Ezekijo apgaunami, jis negali jūsų išgelbėti.[j] **15** Nesileiskite įtikinami kliautis Jehova,[a] netikėkite Ezekijo žodžiais: ‘Jehova tikrai mus išgelbės. Šis miestas nebus atiduotas Asirijos karaliui į rankas.’ **16** Neklausykite Ezekijo, nes Asirijos karalius taip kalba: ‘Sudarykite su manimi taiką ir pasiduokite.* Tada kiekvienas galėsite valgyti nuo savo vynmedžio ir nuo savo figmedžio, gerti vandenį iš savo talpyklos, **17** iki ateisiu ir pasiimsiu jus į kraštą, panašų į jūsiškį,[b] – į grūdų ir jauno vyno kraštą, duonos ir vynuogynų kraštą. **18** Teneapgauna jūsų Ezekijas žodžiais: „Jehova mus išgelbės.“ Ar kurios nors tautos dievai išgelbėjo savo kraštą iš Asirijos karaliaus rankų?[c] **19** Kur Hamato ir Arpado[d] dievai? Kur Sefarvaimų[e] dievai? Ar išgelbėjo jie Samariją iš mano rankų?[f] **20** Kuris iš visų tų dievų išgelbėjo iš mano rankų savo kraštą? Tad argi Jehova galės išgelbėti iš mano rankų Jeruzalę?’“[g]

21 Bet jie tylėjo ir nepratarė nė žodžio, nes karalius buvo paliepęs: „Neatsakykite jam.“[h] **22** Rūmų prievaizdas Hilkijo sūnus Eljakimas, karaliaus raštininkas Šebna[i] ir metraštininkas Asafo sūnus Joachas persiplėšė drabužius ir nuėję pas Ezekiją perdavė jam visus rab šakės žodžius.

37 Išgirdęs tai, karalius Ezekijas persiplėšė drabužius, apsivilko ašutinę ir nuėjo į Jehovos Namus.[y] **2** Ezekijo įsakymu rūmų prievaizdas Eljakimas, raštininkas Šebna ir kunigų seniūnai, apsivilkę ašutinėmis, nuėjo pas pranašą Izaiją,[j] Amoco sūnų, **3** ir tarė jam:

36 SKYRIUS

a 2Ka 17:4 Iz 30:2, 7 Jer 37:7

b 2Ka 18:1, 4 2Me 31:1

c Įst 12:11 2Me 7:12 2Me 32:12

d 2Ka 18:13

e Iz 22:15

f 2Ka 18:17

g Ezr 4:7 Dan 2:4

h 2Ka 18:26, 27

i 2Me 32:18

y 2Ka 18: 28–35

j 2Me 32:11, 15 Dan 3:15

Antra skiltis

a 2Ka 19:22

b 2Ka 17:6 2Ka 17:22, 23

c 2Ka 19:11, 12 2Me 32:14 Iz 37:11, 12

d Jer 49:23

e 2Ka 17:24

f 2Ka 17:6 2Ka 17:22, 23 Iz 10:11

g 2Ka 19:17, 18 2Me 32:15 Iz 37:23

h 2Ka 18:36, 37 Pat 9:7

i Iz 22:15

37 SKYRIUS

y 2Ka 19:1–4

j 2Me 26:22 Iz 1:1

36:11 *Arba „siriškai“.

36:16 *Pažod. „Sudarykite su manimi palaiminimą ir išeikite pas mane“.

„Taip sako Ezekijas. Ši diena – sielvarto, bausmės* ir gėdos diena. Atėjo laikas vaikams gimti, bet gimdyti nėra jėgų.[a] **4** Galgi Jehova, tavo Dievas, išgirs, ką kalbėjo rab šakė, savo viešpaties Asirijos karaliaus atsiųstas išjuokti gyvojo Dievo?[b] Galgi tavo Dievas Jehova pašauks jį atsiskaityti už visus žodžius, kuriuos girdėjo? Pasimelsk[c] už tuos, kurie dar gyvi.“[d]

5 Taigi karaliaus Ezekijo tarnai atėjo pas Izaiją.[e] **6** Izaijas jiems atsakė: „Savo viešpačiui perduosite: ‘Taip sako Jehova. Neišsigąsk[f] to, ką girdėjai, – žodžių, kuriais Asirijos karaliaus pasiuntiniai[g] prieš mane piktžodžiavo. **7** Aš įkvėpsiu jam tokią dvasią, kad gavęs žinią jis sugrįš į savo žemę.[h] Savo paties krašte jis kris nuo kalavijo.’“[i]

8 Sužinojęs, kad Asirijos karalius atsitraukė nuo Lachišo, rab šakė sugrįžo pas jį. Tuo metu karalius kovojo prieš Libną.[y] **9** Karaliui buvo pasakyta, kad prieš jį atžygiuoja Etiopijos valdovas Tirhaka. Išgirdęs apie tai, karalius vėl siuntė pasiuntinius pas Ezekiją,[j] sakydamas: **10** „Štai ką perduosite Judo karaliui Ezekijui: ‘Nesileisk dievo, kuriuo pasitiki, apgaunamas, neklausyk, kad jis sako: „Jeruzalė neatiteks Asirijos karaliui į rankas.“[k] **11** Tu juk girdėjai, ką Asirijos karaliai padarė visiems kraštams, – kad juos sunaikino.[l] Tad nejau tu išsigelbėsi? **12** Argi išgelbėjo dievai tas tautas? Argi mano protėviai jų nesunaikino?[m] Kur dabar Gozanas, Haranas,[n] Recefas ir Edeno žmonės, gyvenę Telasare? **13** Kur yra Hamato karalius, Arpado karalius, Sefarvaimų,[a] Henos ir Ivos miestų karaliai?’“

14 Paėmęs laiškus iš pasiuntinių rankų, Ezekijas juos perskaitė. Tada nuėjo į Jehovos Namus ir išskleidė juos* Jehovos akivaizdoje.[b] **15** Ezekijas Jehovai meldėsi:[c] **16** „Jehova, kareivijų Viešpatie,[d] Izraelio Dieve, kuris sėdi soste viršum* kerubų! Tu vienas esi visų žemės karalysčių Dievas. Tu sukūrei dangų ir žemę. **17** Suklusk, Jehova, išgirsk![e] Jehova, atmerk akis ir pažvelk![f] Paklausyk, kokiais žodžiais Sanheribas tyčiojasi iš tavęs, gyvasis Dieve.[g] **18** Iš tiesų, Jehova, Asirijos karaliai nuniokojo visus kraštus,[h] savo kraštą irgi, **19** ir sumetė jų dievus į ugnį, sunaikino,[i] nes jie buvo ne dievai, o medžio ir akmens dirbiniai, žmogaus rankų darbas.[y] **20** Mūsų Dieve Jehova, gelbėk dabar nuo jo rankos, ir visos žemės karalystės žinos, kad tu, Jehova, vienintelis esi Dievas.“[j]

21 Amoco sūnus Izaijas perdavė Ezekijui tokią žinią: „Taip sako Jehova, Izraelio Dievas. Kadangi meldei manęs dėl Asirijos karaliaus Sanheribo,[k] **22** Jehova jam skelbia tokį nuosprendį:

‘Mergelė, Siono dukra, tave niekina, tave išjuokia.
Jeruzalės dukra tyčiojasi iš tavęs*.
23 Iš ko šaipeisi,[l]
prieš ką piktžodžiavai?
Prieš ką pakėlei
savo balsą?[m]

37 SKYRIUS

a Iz 26:17, 18
b 1Sa 17:45; 2Ka 18:28, 35
c 2Me 32:20; Ps 50:15; Jl 2:17
d 2Ka 17:18
e 2Ka 19:5–7
f Įst 20:1
g 2Ka 18:17
h Pat 21:1
i 2Me 32:21; Iz 37:37, 38
y Joz 10:29, 30; 2Ka 8:22; 2Ka 19:8–13
j 2Ka 18:17
k 2Me 32:15
l 2Ka 17:5, 6; 2Me 32:13; Iz 10:11
m Iz 36:19
n Pr 11:31

Antra skiltis

a 2Ka 17:24; Iz 36:19
b 2Ka 19:14–19
c 1Ka 8:30; 2Me 6:20; 2Me 20:9; Dan 9:3
d Ps 46:7; Iz 8:13
e 2Me 6:40; Ps 65:2
f 2Me 16:9; 1Pt 3:12
g Iz 37:4
h 2Ka 15:29; 2Ka 16:8, 9; 1Me 5:26
i Iz 10:11
y Iz 40:19; Iz 41:7; Jer 10:3; Oz 8:6; Apd 17:29
j Įst 32:31, 39; Ps 83:18; Ps 96:5
k 2Ka 19:20, 21
l 2Ka 19:4, 16
m 2Ka 18:30, 35; Iz 10:12, 13

37:3 *Arba „užgaulių“.

37:14 *Pažod. „jj“. **37:16** *Arba galbūt „tarp“. **37:22** *Pažod. „kraipo galvą“.

Į ką įžūliom akim žvelgei?
Į Izraelio Šventąjį![a]
24 Per savo tarnus
Jehovą išjuokei,[b] sakei:
„Su daugybe kovos vežimų
į aukštuosius kalnus
užkilsiu,[c]
į Libano vietas atokiausias.
Didingus jo kedrus,
vešliuosius kadagius
iškirsiu.
Pasieksiu jo viršūnes,
miškus jo tankiausius.
25 Iškasiu šulinius
ir jų vandenį išgersiu,
savo kojų padais Egipto
upes* išdžiovinsiu.“
26 Nejau negirdėjai?
Jau seniai tai nuspręsta*,
nuo senų laikų
esu tai parengęs.[d]
Dabar visa įvykdysiu.[e]
Įtvirtintuosius miestus
griuvėsių krūvomis
tu paverti.[f]
27 Jų gyventojai bejėgiai,
išsigandę ir kenčia gėdą.
Jie – lyg pievų žolė,
lyg laukų žaluma,
lyg rytvėjo išdeginta žolė
ant stogų.
28 Matau tave sėdintį, matau
išeinantį ir pareinantį,[g]
matau, kada ant manęs
esi įtūžęs.[h]
29 Girdėjau, kaip ant manęs
niršti ir kaip riaumoji,[i]
todėl įversiu kablį tau
į šnerves, įbruksiu
žąslus[y] į nasrus
ir keliu, kuriu atėjai,
atgal parvesiu.’

30 Štai, Ezekijau, tau ženklas. Šiemet valgysi grūdus, užaugusius savaime*, kitąmet – irgi užaugusius savaime, o trečiais metais sėsite ir pjausite, veisite vynuogynus ir valgysite jų derlių.[a] **31** Išsigelbėjęs Judo namų likutis[b] leis šaknis giliai ir nokins vaisių aukštai. **32** Ir pasklis iš Jeruzalės išlikusieji, nuo Siono kalno – tie, kurie bus išsigelbėję.[c] Kareivijų Viešpats Jehova su užsidegimu tai įvykdys.[d]

33 Todėl apie Asirijos karalių Jehova sako:[e]
‘Jis neįžengs į šį miestą,[f]
nė strėlės į jį nepaleis,
su skydu priešais nestos,
apgulos pylimo nesupils.[g]
34 Keliu, kuriuo atėjo,
jis sugrįš
ir į šį miestą kojos neįkels, –
tai Jehovos žodis.
35 Miestą apginsiu,[h]
išgelbėsiu dėl savęs[i]
ir dėl savo tarno Dovydo.’“[y]

36 Ir Jehovos angelas nužengęs užmušė asirų stovykloje 185 000 vyrų. Anksti ryte visur buvo matyti vien lavonai.[j] **37** Asirijos karalius Sanheribas parkeliavo atgal į Ninevę[k] ir ten pasiliko.[l] **38** Kartą, jam besimeldžiant šventykloje savo dievui Nisrochui, jo paties sūnūs Adramelechas ir Sareceras nužudė jį kalaviju.[m] Juodu pabėgo į Ararato žemę,[n] o karaliumi vietoj Sanheribo tapo jo sūnus Asarhadonas.[o]

38 Tomis dienomis Ezekijas susirgo, jis buvo arti mirties.[p] Pas jį atėjo pranašas Izaijas,[r] Amoco sūnus, ir tarė: „Taip sako Jehova. Duok paskutinius nurodymus namiškiams, nes tu mirsi, jau nebepasitaisysi.“[s]

37:25 *Arba „kanalus“. **37:26** *Pažod. „padaryta“.

37:30 *Arba „iš nuobirų“.

37 SKYRIUS
a Iš 15:11; 2Ka 19:22–24; Iz 10:20; Ez 39:7
b 2Me 32:17
c Iz 10:10, 11
d Ps 33:11; Iz 46:10
e Iz 55:10, 11
f 2Ka 19:25, 26
g Pat 5:21; Pat 15:3; Hbr 4:13
h 2Ka 19:27, 28
i Ps 46:6; Iz 10:15; Iz 36:4, 20; Iz 37:23
y Ps 32:9

Antra skiltis
a 2Ka 19:29–31
b Iz 1:9; Iz 10:20, 21
c 2Ka 19:4
d Iz 59:17; Jl 2:18; Zch 1:14, 15
e Iz 10:24
f 2Me 32:22; Iz 10:32
g 2Ka 19:32–34
h Iz 31:5
i Įst 32:27; 1Sa 12:22; 2Ka 20:6; Ez 36:22
y 1Ka 15:4
j 2Ka 19:35–37; 2Me 32:21
k Pr 10:8, 11; Jon 1:2
l 2Ka 19:7, 28
m 2Me 32:21
n Pr 8:4
o Ezr 4:1, 2

38 SKYRIUS
p 2Me 32:24
r 2Ka 19:20; Iz 1:1
s 2Ka 20:1–3

2 Ezekijas nusisuko veidu į sieną ir meldė Jehovą: **3** „Maldauju, Jehova, prisimink,[a] kaip ištikimai, visa širdimi tau tarnavau[b] ir dariau, kas gera tavo akyse.“ Ir Ezekijas graudžiai pravirko.

4 Tada Jehova paliepė Izaijui: **5** „Grįžk ir sakyk Ezekijui:[c] ‘Taip sako Jehova, tavo protėvio Dovydo Dievas. Girdėjau tavo maldą,[d] mačiau ašaras.[e] Pridėsiu prie tavo gyvenimo* penkiolika metų.[f] **6** Išgelbėsiu tave ir šitą miestą iš Asirijos karaliaus rankų, šį miestą apginsiu.[g] **7** Štai Jehova siunčia tau ženklą, iš kurio matysi, kad savo žodį Jehova tesės:[h] **8** padarysiu, kad šešėlis, nusileidęs Ahazo laiptais*, sugrįžtų dešimt pakopų atgal.’“[i] Taigi šešėlis atsitraukė atgal dešimt pakopų, kuriomis buvo nusileidęs.

9 Štai žodžiai, kuriuos Judo karalius Ezekijas parašė susirgęs ir paskui išgijęs iš savo ligos.

10 Sakiau sau:
„Gyvenimo pusiaukelėje
teks žengti
pro kapo* vartus.
Tų likusių metų
nepamatysiu.
11 Maniau,
neberegėsiu Jaho* –
Jaho gyvųjų šalyje,[y]
į žmones nebežvelgsiu,
kai nueisiu pas nebūties
šalies gyventojus.
12 Mano buveinė –
lyg ganytojo palapinė,
nugriauta ir šalin nunešta.[j]
Savo gyvenimą tarsi
audėjas į rietimą
suvyniojau,
kaip apmatų gijas
jis mane nukirpo.
Nuo aušros iki sutemų
tu vedi mane prie galo.[a]
13 Iki paryčių save raminu.
Kaip liūtas jis triuškina
visus mano kaulus.
Nuo aušros iki sutemų
tu vedi mane prie galo.[b]
14 Tarsi koks čiurlys
ar strazdas* giedu,[c]
it balandis gailiai ulbauju.[d]
Pavargusiomis akimis
aukštyn žvelgiu:[e]
‘Sielvartas, Jehova,
mane kamuoja,
tad padėki man#!’[f]
15 Ką begaliu pasakyti?
Kaip jis man kalbėjo,
taip ir padarė.
Karčios širdgėlos apimtas,
visus savo metus
nuolankus* aš būsiu.
16 ‘Jehova, žmogus
dėl tavo gerumo gyvena,
dėl tavo darbų
gyva mana dvasia.
Tu grąžinsi man sveikatą
ir gyvastį išsaugosi.[g]
17 Vietoj ramybės
jaučiau baisų kartėlį,
bet tu mane pamilai,
nuo pražūtingos duobės
išgelbėjai.[h]
Visas mano nuodėmes
nusviedei sau
už nugaros*.[i]
18 Juk kapas* tavęs nešlovins,[y]
mirtis neaukštins.[j]

38 SKYRIUS

a Neh 13:22 Ps 20:1–3 Hbr 6:10

b 2Me 31:20, 21

c 2Ka 20:4–6

d Pat 15:29 1Jn 5:14

e Ps 39:12 Ps 56:8

f Įst 32:39 1Sa 2:6

g 2Me 32:22

h 2Ka 20:8–11

i Joz 10:12, 13

y Ps 6:5 Mok 9:5

j Ps 146:4 Mok 8:8

Antra skiltis

a Job 17:1

b Ps 39:10

c Ps 102:7

d Iz 59:11

e Ps 39:7

f Ps 39:12 Ps 119:82, 123

g 1Sa 2:6 Job 33:28 Ps 71:20

h Ps 30:3 Ps 86:13 Jon 2:6

i Iz 43:25 Mch 7:18

y Ps 30:9

j Ps 6:5 Ps 115:17

38:5 *Pažod. „dienų“. **38:8** *Galimas dalykas, pagal šešėlio padėtį ant tų laiptų buvo nustatomas laikas. **38:10** *Arba „Šeolo“. Žr. žodynėlį. **38:11** *Jehovos vardo trumpinys.

38:14 *Arba galbūt „gervė“. #Pažod. „laiduok už mane“. **38:15** *Arba „santūrus“. **38:17** *Arba „pašalinai sau iš akių“. **38:18** *Arba „Šeolas“. Žr. žodynėlį.

Duobėn žengiantys ištikimybės tavo negali tikėtis.[a]
19 Gyvieji, tik gyvieji
tave šlovina,
kaip ir aš šiandien šlovinu.
Tėvas savo sūnums apsakys, koks esi ištikimas.[b]
20 Gelbėki mane, Jehova,
ir per visas gyvenimo
dienas tavo, Jehova,
Namuose[c]
skambinsime stygomis
mano giesmes.’“[d]

21 Izaijas tarė: „Nuneškite jam figų slėgtainį, uždėkite ant piktvotės, ir jis išgis.“[e] **22** Ezekijas buvo klausęs: „Koks ženklas parodys, kad aš dar eisiu į Jehovos Namus?“[f]

39 Tuo metu Babilono karalius Baladano sūnus Merodach Baladanas siuntė pas Ezekiją pasiuntinius su laišku ir dovana,[g] mat išgirdo, kad šis buvo pasiligojęs ir pasveiko.[h] **2** Ezekijas jais apsidžiaugė ir aprodė jiems visas savo turtų saugyklas[i] – savo sidabrą, auksą, balzaminio ir kitokio brangaus aliejaus atsargas, ginklines ir visa kita, kas buvo jo iždinėse. Ezekijo rūmuose ir valdose neliko nieko, ko jis nebūtų jiems parodęs.

3 Tada pas karalių atėjo pranašas Izaijas ir paklausė: „Ką tie vyrai kalbėjo? Iš kur jie atkeliavo?“ Ezekijas atsakė: „Jie atvyko iš tolimo krašto, iš Babilono.“[y] – **4** „Ką jie tavo rūmuose matė?“ – dar paklausė Izaijas. Ezekijas atsakė: „Mano rūmuose jie matė viską. Nėra nieko mano saugyklose, ko nebūčiau jiems parodęs.“

5 Tada Izaijas tarė Ezekijui: „Paklausyk, ką sako kareivijų Viešpats Jehova. **6** Štai ateina

38 SKYRIUS

a Mok 9:5, 10

b Pr 18:19
Įst 4:9
Joz 4:21–24

c 2Ka 20:5
Ps 84:2

d Ps 30:11, 12

e 2Ka 20:7

f 2Ka 20:8

39 SKYRIUS

g 2Me 32:23

h 2Ka 20:5
2Ka 20:12, 13

i 2Me 32:27

y 2Ka 20:14, 15

Antra skiltis

a 2Ka 24:11, 13
2Ka 25:13
2Me 36:18
Dan 1:1, 2

b 2Ka 20:16–18

c 2Ka 24:12
Dan 2:49
Dan 5:29

d 2Ka 20:19

40 SKYRIUS

e Iz 49:13
Iz 51:3
2Ko 1:3, 4

f Ps 79:8, 9
Jer 31:34
Jer 33:8

g Jer 16:18
Dan 9:11, 12

h Iz 35:8
Iz 57:14
Mal 3:1

i Iz 11:16
Mt 3:1, 3
Mk 1:2–4
Lk 3:3–6
Jn 1:23

y Iz 42:16

j Iz 24:15

k Iz 49:6
Iz 52:10

dienos, kai visa, kas yra tavo rūmuose, ką tavo protėviai yra sukaupę, bus išgabenta į Babiloną, neliks nieko.[a] Taip sako Jehova.[b] **7** Ir iš tavo sūnų, kurie tau gims, kai kurie bus paimti. Jie taps Babilono karaliaus rūmų pareigūnais.“[c]

8 Ezekijas atsakė Izaijui: „Tavo perduotas Jehovos žodis yra teisingas*.“ Ir pridūrė: „Bent jau mano dienomis išsilaikys taika ir saugumas#.“[d]

40 „Guoskite, paguoskite
mano tautą, –
sako jūsų Dievas,[e] –
2 kalbėkite į širdį Jeruzalei,
paskelbkite jai, kad savo
darbo prievolę atliko,
kad savo kaltę išpirko.[f]
Iš Jehovos rankos
ji atsiėmė atlygį*
už visas savo nuodėmes.“[g]
3 Girdėti balsas dykumoje:
„Paruoškite Jehovai kelią![h]
Nutieskite* mūsų Dievui
dykumos vieškelį.[i]
4 Kiekvienas slėnis
tebūna užpiltas,
kiekvienas kalnas
ir kalva nulyginti.
Tetampa kauburiuota
žemė lygi,
grublėtoji tepavirsta
lyguma.[y]
5 Jehovos šlovė
bus apreikšta.[j]
Visi žmonės ją išvys,[k]
nes tai ištarė
Jehovos lūpos.“
6 Paklausyk!
Vienas sako: „Skelbk!“
Kitas atsiliepia:
„O ką skelbti?“ –

39:8 *Pažod. „geras“. #Arba „tiesa“. **40:2** *Arba „dvigubai“. **40:3** *Arba „Nulyginkite“.

„Žmonės tėra žalia žolė,
jų ištikimoji meilė –
lyg laukų žiedas.[a]
7 Jehovai* pūstelėjus,
žolė sudžiūsta,
žiedas nuvysta.[b]
Ištiesžmonės
tėra žalia žolė.
8 Žolė sudžiūsta,
žiedas nuvysta,
o Dievo žodis
tveria amžinai.“[c]
9 Užkopk į aukštą kalną,
gerosios žinios Sionui
skelbėja.[d]
Garsiai šauk,
gerosios žinios Jeruzalei
skelbėja,
šauki, nebijok.
Judo miestams pranešk:
„Štai jūsų Dievas!“[e]
10 Visavaldis Jehova
ateis su galybe
ir valdys savąja ranka.[f]
Jis turi paruošęs atlygį,
jau yra parengęs
užmokestį.[g]
11 Jis kaip ganytojas
savo kaimenę žiūrės*.[h]
Savo rankomis
ėriukus jis surinks
ir užantyje nešios,
švelniai vedžios žindenes.[i]
12 Kas sauja paseikėjo
vandenis[y]
ir sprindžiu*
dangų išmatavo?
Kas saiku susėmė
žemės dulkes?[j]
Kas svarstyklėmis
pasvėrė kalnus,
svertuvu – kalvas?

40:7 *Arba „Jehovos dvasiai“. **40:11** *Arba „ganys“. **40:12** *Atstumas tarp nykščio ir mažojo piršto, išskėstų į šalis. Žr. priedą B14.

40 SKYRIUS

a Job 14:1, 2
Ps 90:5, 6

b Ps 103:15, 16
Jok 1:11

c Iz 46:10
1Pt 1:24, 25

d Iz 52:7

e Iz 12:2
Iz 25:9

f Iz 53:1
Jn 12:37, 38

g Iz 62:11
Apr 22:12

h Iz 49:10
Ez 34:15, 16
1Pt 2:25

i Pr 33:13
1Pt 5:2, 3

y Pat 30:4

j Job 38:4, 5

Antra skiltis

a Job 36:22, 23
Rom 11:34
1Ko 2:16

b Ps 147:5

c Ps 62:9

d Dan 4:35

e Iz 41:11, 12

f Iš 8:10
Ps 86:8
Jer 10:6, 7

g Įst 4:15, 16
Apd 17:29

h Ps 115:4–8

i Iz 44:14, 15

y Iz 41:7
Iz 46:6, 7
Jer 10:3, 4

j Ps 19:1
Rom 1:20

13 Kas išmatavo*
Jehovos dvasią
ir koks patarėjas
gali jį pamokyti?[a]
14 Su kuo jis tarėsi,
kad išmanymo įgytų?
Kas teisingumo taku
jį mokė eiti?
Kas toks supratimo davė?
Kas parodė,
kur išmanymo kelias?[b]
15 Juk tautos –
tik lašas kibire,
tik dulkės ant svarstyklių.[c]
Salas it dulkeles
jis pakelia.
16 Net viso Libano neužtektų
ugniai kurstyti
ir jo žvėrių per maža
būtų deginamosioms
aukoms.
17 Jo akivaizdoje visos tautos
yra niekas,[d]
jo akyse jų tarsi nėra,
jos – tuščia vieta.[e]
18 Su kuo palyginsite Dievą?[f]
Į ką jis būtų panašus?[g]
19 Amatininkas liedina stabą,
kalvis jį paauksuoja,[h]
sidabro grandines
jam kala.
20 Savo atnašai žmogus
renkasi medį[i] –
tokį, kuris nesupus.
Jis ieško nagingo meistro,
kad dievuką sutvirtintų
ir tas nenuvirstų.[y]
21 Argi nežinote?
Ar negirdėjote?
Nejau tai nuo pat pradžių
nėra jums apsakyta?
Kaip nesuprantate to,
kas akivaizdu nuo pat
žemės užgimimo*?[j]

40:13 *Arba galbūt „perprato“. **40:21** *Pažod. „pamatų“.

22 Jo buveinė –
virš žemės apskritos*,[a]
jam lyg žiogai atrodo
jos gyventojai.
Dangų tarsi skraistę
jis ištiesia,
kaip gyvenamą palapinę
išskleidžia.[b]
23 Jis pareigūnus
nieku paverčia,
žemės teisėjus* –
tuščia vieta.
24 Vos tik pasodinti,
vos pasėti,
vos įleidę žemėn šaknis,
jie nudžiūsta
vėjui papūtus,
vėtra juos išpusto
kaip šiaudus.[c]
25 „Su kuo mane palyginsite?
Kas gi man prilygti gali? –
sako Šventasis. –
26 Pakelkite akis į dangų,
pažiūrėkite.
Kas visas jas sukūrė?[d]
Tai tas, kuris
pulkais jas veda,
visas suskaičiavęs.
Jis visas jas
vardais šaukia.[e]
Jis didžiai galingas,
jo jėga beribė,[f]
tad jos visos – savo vietose.
27 Kodėl, Jokūbai, skundiesi,
kodėl, Izraeli, sakai:
‘Paslėptas nuo Jehovos
mano kelias,
teisingumo iš Dievo
nesulaukiu’?[g]
28 Nejau nežinai?
Nejau negirdėjai?
Jehova, visų žemės
pakraščių Kūrėjas, bus
Dievas visą amžinybę.[h]

40:22 *Arba „apvalios“. **40:23** *Arba „valdovus“.

40 SKYRIUS

a Iz 66:1

b Iz 44:24
Jer 10:12
Zch 12:1

c 1Ka 21:20, 21
2Ka 10:10, 11
Jer 22:24, 30

d Ps 102:25

e Ps 147:4

f Ps 89:13

g Iz 49:14
Ez 37:11

h Pr 21:33
Ps 90:2
Jer 10:10
1Ti 1:17

Antra skiltis

a Ps 121:4
Iz 27:3

b Ps 139:4, 6
Ps 147:5
Iz 55:9
Rom 11:33
1Ko 2:16

c Ps 29:11
Iz 40:26
Fil 4:13
Hbr 11:33, 34

d Ps 103:5

e 1Ka 18:46
Ps 84:7

41 SKYRIUS

f Iz 41:21

g Iz 44:28
Iz 46:11
Apr 16:12

h Iz 45:1

i Iz 43:10
Iz 44:6
Iz 48:12
Apr 1:8

y Iz 46:4
Mal 3:6
Jok 1:17

Jis niekada nepavargsta,
nepailsta,[a]
jo išmintis neištiriama.[b]
29 Pavargusį jis pastiprina,
pailsusiam duoda jėgų.[c]
30 Vaikinai pavargsta,
išsenka,
jaunuoliai klumpa ir griūva,
31 bet tie, kurie
deda viltis į Jehovą,
atgaus jėgas,
pakils lyg ereliai
ant sparnų.[d]
Jie bėgs ir nepavargs,
eis ir nepails.“[e]

41 „Tylėkite, salos!
Klausykitės manęs!
Sukaupkite jėgas, tautos!
Eikite čia ir kalbėkite,[f]
ateikite, kartu bylinėsimės.
2 Kas pašaukė vyrą iš rytų*?[g]
Kas jį pakvietė būti tarnu#
ir vykdyti teisingumą?
Kas atiduoda jam tautas
ir jo valdžion – karalius?[h]
Kas juos dulkėmis
paverčia savo kalaviju
ir savo lanku išblaško
tarsi vėjas šiaudus?
3 Jis* seka jiems įkandin,
netrukdomas eina keliais,
kuriais nebuvo keliavęs.
4 Kas visa tai padarė
ir įvykdė?
Kieno valia
nuo pat pradžios
užgimsta kartos?
Aš, Jehova,
aš esu Pirmasis[i]
ir iki paskutinės kartos
būsiu tas pats.“[y]
5 Salos visa tai matydamos
išsigando,

41:2 *Pažod. „nuo saulėtekio“. #Pažod. „prie savo kojų“. **41:3** *Matyt, karvedys, kovojantis Jehovos vardu.

žemės pakraščiai
ėmė drebėti.
Tautos susibūrė,
žygiuoja pirmyn.
6 Kiekvienas padeda
savo bičiuliui,
kiekvienas savo broliui
sako: „Būk drąsus.“
7 Meistras drąsina auksakalį,[a]
tas, kuris ploja plaktuku,
drąsina tą, kuris
kala ant priekalo.
Apie atliktą darbą sako:
„Gerai sulydyta.“
Tada stabą prikala vinimis,
kad nenuvirstų.
8 „O tu, Izraeli,
esi mano tarnas,[b]
tu, Jokūbai,
esi mano išrinktasis,[c]
mano draugo Abraomo
palikuonis,[d]
9 kurį iš žemės pakraščių
aš paėmiau,[e]
iš tolimiausių kampų
pasišaukiau.
Tau aš tariau:
‘Tu – mano tarnas,[f]
tave išsirinkau ir
nesu tavęs atsižadėjęs.[g]
10 Nebijok – aš su tavimi,[h]
nebūgštauk –
aš tavo Dievas.[i]
Sustiprinsiu tave
ir tau padėsiu,[y]
remsiu savo teisumo
dešine.’
11 Kas ant tavęs niršta,
bus sugėdyti
ir pažeminti.[j]
Kas su tavimi kovoja,
į nieką pavirs,
žūte pražus.[k]
12 Ieškosi savo priešų,
bet nerasi.
Tavo priešininkų nebebus,
jų nebeliks.[l]

41 SKYRIUS

a Iz 44:12
Iz 46:6

b Iš 19:5, 6
Kun 25:42

c Įst 7:6
Ps 33:12

d 2Me 20:7
Jok 2:23

e Ps 107:2, 3

f Iz 43:10

g 1Sa 12:22
Jer 33:25, 26

h Įst 20:1
Ps 46:1
Rom 8:31

i Iz 60:19, 20

y Įst 33:27
Ps 115:9

j Iz 45:24

k Iz 40:17
Iz 60:12

l Iz 54:17

Antra skiltis

a Įst 33:29

b Įst 7:7

c Iz 43:14
Iz 47:4

d Mch 4:13

e Iz 25:9

f Iz 12:6

g Įst 28:48
Am 8:11

h Iz 30:19
Iz 55:1

i Ps 94:14
Iz 42:16
Hbr 13:5

y Iz 30:25

j Jl 3:18

k Ps 107:35

l Iz 32:14, 15
Iz 60:21

m Iz 51:3
Iz 55:13

13 Juk aš, tavo Dievas Jehova,
laikau tave už dešinės.
Aš – tas, kuris tau sako:
‘Nebijok, aš padėsiu.’[a]
14 Nebijok, kirminėli*
Jokūbai,[b]
Izraelio tauta,
aš tau padėsiu“, – tai
Jehovos, tavo Atpirkėjo,[c]
Izraelio Šventojo, žodis.
15 „Štai tu būsi
tarsi kuliamosios rogės,[d]
tarsi naujas
kuliamasis padargas
aštriais dantimis.
Tu kulsi ir
triuškinsi kalnus,
pelais kalvas paversi.
16 Tu vėtysi juos
ir vėjas juos nuneš,
vėtra išblaškys.
Ir tu džiaugsiesi Jehova,[e]
didžiuosiesi
Izraelio Šventuoju.“[f]
17 „Vargšai ir beturčiai
ieško vandens,
bet neranda,
jiems liežuvis
nuo troškulio džiūsta.[g]
Aš, Jehova,
juos išklausysiu,[h]
aš, Izraelio Dievas,
jų neapleisiu.[i]
18 Ant plikų kalvų
atversiu upes,[y]
slėniuose – šaltinius.[j]
Dykumą paversiu
vandeningais nendrynais,
išdžiūvusį kraštą –
vandens versmėmis.[k]
19 Dykumose
prisodinsiu kedrų,
akacijų, mirtų ir pušų.[l]
Plynėse augs kadagiai,
žaliuos uosiai ir kiparisai,[m]

41:14 *T. y. bejėgi ir menkas.

20 idant visi matytų ir žinotų,
įsidėmėtų ir suprastų, –
Jehovos ranka
visa tai padarė,
Izraelio Šventasis
sukūrė.“[a]
21 „Ginkite savo bylą“, –
sako Jehova.
„Įtikinkite mus“, –
taria Jokūbo Karalius.
22 „Įtikinkite,
pasakykite, kas įvyks.
Išaiškinkite,
kas buvo pirmiau,
kad tai apmąstytume*
ir žinotume,
kuo visa baigsis.
Arba praneškite,
kas dar laukia.[b]
23 Sakykite,
kas įvyks ateityje,
tada žinosime,
kad esate dievai.[c]
Padarykite ką nors –
gera ar bloga,
kad apstulbtume
tai išvydę.[d]
24 Jūs – visiškas niekas,
ir jūsų darbai – niekas![e]
Kas garbina* jus,
tų nepakenčiu.[f]
25 Pažadinau vyrą –
jis puls iš šiaurės,[g] –
vyrą iš ten,
kur teka saulė,*[h]
jis šauksis mano vardo.
Valdytojus jis tryps
kaip molį,[i]
mins kaip puodžius
molžemį.
26 Kuris iš jūsų pirmiau
apie tai paskelbė,
kad mes žinotume?

41 SKYRIUS

a Ez 39:28

b Iz 42:9
Iz 46:9, 10
Iz 48:5

c Iz 44:6, 7

d Jer 10:5

e Iz 44:10
Jer 10:14, 15

f Įst 7:26
Įst 27:15
Ps 115:4, 8

g Iz 44:28
Iz 45:1
Jer 51:28, 29

h Iz 46:11
Apr 16:12

i Mch 7:10

Antra skiltis

a Iz 43:9
Iz 44:7
Iz 45:21

b Hab 2:18, 19

c Iz 43:10

d Ezr 1:1, 2
Iz 40:9

e Ps 115:4–8
Iz 44:9
1Ko 8:4

42 SKYRIUS

f Iz 52:13

g Iz 49:7
Lk 9:35

h Mt 3:17
Jn 6:27
2Pt 1:17

i Iz 61:1
Mt 3:16

y Mt 12:15–18

j Zch 9:9
Mt 12:16, 19

k Mt 11:28, 29
Hbr 2:17

l Iz 11:3, 4
Mt 12:20
Jn 5:30
Apr 19:11

m Iz 9:7
Iz 49:8

Kuris pranešė iš anksto,
kad sakytume:
‘Jis buvo teisus’?[a]
Nė vienas to nepranešė!
Nė vienas nepaskelbė!
Niekas nė žodžio
iš jūsų neišgirdo!“[b]
27 Aš pirmas paskelbiau Sionui: „Štai! Štai kas įvyks!“[c]
Pasiųsiu Jeruzalei skelbėją
su gera naujiena.[d]
28 Dairiausi,
bet nebuvo nė vieno –
iš jų nebuvo nė vieno,
kuris galėtų ką patarti.
Klausinėjau,
bet niekas neatsakė.
29 Visi jie – niekas*.
Jų darbai – niekas.
Jų liedinti stabai –
tik vėjas ir tuštybė.[e]

42 Štai mano tarnas,[f]
aš esu su juo!
Štai mano išrinktasis[g] –
juo aš džiaugiuosi![h]
Jam įkvėpiau
savosios dvasios,[i]
jis įtvirtins tautose
teisingumą*.[y]
2 Jis nešūkaus, nerėkaus,
gatvėje jo balso
nebus girdėti.[j]
3 Jis nenulauš
palūžusios nendrės,
neužgesins
rusenančio dagčio.[k]
Jis mokys tikro teisingumo.[l]
4 Jis nepriges, nepalūš,
kol teisingumą
žemėje įtvirtins.[m]
Jo įstatymo* lauks salos.
5 Štai ką sako Dievas
Jehova,

41:22 *Arba „dėtumės į širdį“. **41:24** *Pažod. „pasirenka“. **41:25** *Arba „iš rytų“.

41:29 *Arba „apgaulė“. **42:1** *Arba „mokys tautas teisingumo“. **42:4** *Arba „mokymo“.

dangaus Kūrėjas –
tas, kuris jį išskleidė,[a]
kuris paklojo žemę,
padarė visa, kas joje,[b]
kuris duoda alsavimą
jos žmonėms,[c]
dvasią tiems,
kas joje vaikšto:[d]
6 „Aš, Jehova,
dėl savojo teisingumo
tave pašaukiau,
paėmiau už rankos.
Saugosiu tave, kad būtum
sandora žmonėms[e]
ir šviesa tautoms,[f] –
7 kad atvertum akis
akliesiems,[g]
išvestum iš kalėjimo
belaisvius,
išvaduotum kalėjimo
tamsybėje sėdinčius.[h]
8 Aš esu Jehova.
Tai mano vardas.
Niekam savo šlovės
neatiduosiu,*
savo garbės
neperleisiu stabams.[i]
9 Žiūrėk! Kas anksčiau
pranašauta, išsipildė,
dabar skelbiu
naujus dalykus.
Apsakysiu juos pirmiau,
negu jie įvyks.“[y]
10 Visi, kas plaukiate į jūrą,
kas gyvenate joje,
visos salos
ir jų gyventojai,[j]
giedokite Jehovai
naują giesmę,[k]
jo šlovę skelbkite
nuo žemės pakraščių.[l]
11 Tegieda dykumos
ir jų miestai,[m]
visos Kedaro[n] gyvenvietės.

42:8 *Arba „Su niekuo savo šlove nesidalysiu“.

42 SKYRIUS

a Iz 40:22, 26

b Jer 10:12

c Pr 2:7
Apd 17:24, 25

d Job 12:10

e Iz 49:8

f Iz 49:6
Lk 2:29–32
Jn 8:12

g Iz 35:5

h Iz 61:1
1Pt 2:9

i Iš 34:14

y Iz 41:23
Iz 43:19
2Pt 1:21

j Iz 51:5

k Ps 96:1
Ps 98:1
Apr 14:3

l Iz 44:23

m Iz 35:1

n Pr 25:13
Iz 60:7

Antra skiltis

a Ps 22:27
Iz 24:15
Iz 66:19

b Iz 59:17

c Iš 15:3

d 1Sa 2:10

e Ps 107:33
Iz 44:27
Iz 50:2

f Iz 29:18
Iz 35:5
Jer 31:8

g Iz 30:21

h Iz 60:1, 20

i Iz 40:4

y Iz 44:10, 11
Iz 45:16

j Iz 6:9, 10
Iz 43:8

Tešūkauja iš džiaugsmo
visi, kas tarp uolų gyvena,
nuo kalnų viršūnių
teaidi jų balsai.
12 Tegu Jehovai
jie teikia šlovę,
salose teskelbia
apie jo garbę.[a]
13 Jehova išeis kaip karžygys,[b]
užsidegęs kario uolumu.[c]
Jis sušuks,
karo šūksnį suriks
ir pasirodys esąs už savo
priešus stipresnis.[d]
14 „Ilgai tylėjau,
nebylus buvau, susilaikiau.
Kaip gimdyvė
dabar aimanuosiu,
dūsausiu ir
sunkiai alsuosiu.
15 Aš nusiaubsiu
kalnus ir kalvas,
jų augaliją išdžiovinsiu,
upes nusekinsiu,
salas* jose atversiu,
vandeningus nendrynus
išsausinsiu.[e]
16 Akluosius vesiu
jiems nežinomu keliu,[f]
lydėsiu nepažįstamais
takais.[g]
Tamsybę jiems priešaky
šviesa paversiu,[h]
kauburiuotą kraštą –
lyguma.[i]
Štai ką dėl jų padarysiu,
aš jų neapleisiu.“
17 Kas stabais pasitiki,
kas statuloms sako:
„Jūs – mūsų dievai“,
turės trauktis
ir bus sugėdinti.[y]
18 Klausykitės, kurtieji!
Pažvelkite ir
pamatykite, aklieji![j]

42:15 *Arba „pakrantes“.

19 Kas gi yra aklas,
jei ne mano tarnas,
kas gi yra kurčias,
jei ne pasiuntinys,
kurį siunčiau?
Ar yra aklesnių už tą,
kuriam atlyginau, –
aklesnių
už Jehovos tarną?[a]
20 Žiūrėti jūs žiūrite,
bet nieko nematote,
jūsų ausys klausosi,
bet negirdi.[b]
21 Dėl savojo teisumo
Jehova panorėjo
išaukštinti savo įstatymą*
ir padaryti jį šlovingą.
22 Bet dabar tauta
apiplėšta, apvogta,[c]
žmonės tūno urvuose,
sėdi kalėjimuose.[d]
Jie tapo grobiu,
ir nebuvo kam vaduoti,[e]
juos grobė, ir niekas
nesakė: „Atiduok!“
23 Kuris iš jūsų tai išgirs,
suklus ir ateičiai įsidėmės?
24 Kas atidavė
Jokūbą apiplėšti,
kas paliko Izraelį grobikams?
Ar ne Jehova, kuriam
tauta nusidėjo?
Jo keliais jie nepanoro eiti,
jo įstatymui* nepakluso.[f]
25 Todėl jis liejo
savo rūstybę, įniršį
ir davė patirti
karo baisumus.[g]
Liepsna surijo visa,
kas aplinkui,
bet jie nesusiprato,[h]
ugnis suliepsnojo
prieš juos, bet jie
to širdin nepaėmė.[i]

42:21 *Arba „mokymą“. **42:24** *Arba „mokymui“.

42 SKYRIUS

a Iz 56:10
Jer 4:22
Ez 12:2

b Ez 33:31

c Įst 28:15, 33
Jer 50:17

d Ps 102:19, 20

e Įst 28:29, 52

f Ts 2:12, 14
2Me 15:3, 6
Ps 106:41

g Įst 32:22
Nah 1:6

h Iz 9:13
Jer 5:3
Oz 7:9

i Iz 57:11

Antra skiltis

43 SKYRIUS

a Ps 100:3
Iz 43:15
Iz 44:2, 21

b Iz 44:23
Jer 50:34

c Iš 14:29

d Joz 3:15, 16
2Ka 2:8

e Iš 19:5, 6

f Įst 7:8
Jer 31:3

g Iz 41:10
Iz 44:2
Jer 30:10

h Įst 30:1–3
Ps 106:47
Iz 66:20
Ez 36:24
Mch 2:12
Zch 8:7

i Jer 3:18

y Jer 31:8

j Jer 33:16

k Ps 100:3
Iz 29:23

43 Štai ką sako Jehova,
tavo Kūrėjas, Jokūbai, –
tas, kurio dėka esi,
Izraeli:[a]
„Nebijok, aš tave išpirkau,[b]
vardu tave pašaukiau.
Man tu priklausai.
2 Kai per vandenis eisi,
būsiu su tavimi,[c]
kai per upes brisi,
nepaskęsi.[d]
Kai per ugnį žengsi,
neapdegsi,
liepsnos tau nepakenks.
3 Juk aš esu Jehova,
tavo Dievas,
Izraelio Šventasis,
tavo Gelbėtojas.
Tau išpirkti
Egiptą atidaviau,
Etiopiją ir Sebą
į tave išmainiau,
4 nes mano akyse
buvai brangus,[e]
buvai garbingas,
tave aš mylėjau.[f]
Tad tautas
už tave atiduosiu,
jų žmones – mainais
už tavo gyvastį.
5 Nebijok, esu su tavimi.[g]
Parvesiu tavo palikuonius
iš rytų,
surinksiu tave iš vakarų.[h]
6 Šiaurei paliepsiu:
‘Grąžink juos!’[i]
Pietums tarsiu:
‘Jų neužlaikyk.
Parvesk mano sūnus
iš toli, mano dukteris –
iš žemės pakraščių,[y]
7 parvesk kiekvieną, kuris
mano vardu vadinamas,[j]
kurį savo šlovei sukūriau,
nulipdžiau, savo
rankomis padariau.’[k]

8 Išveski tautą aklą,
nors ir turinčią akis,
kurčią,
nors ir turinčią ausis.[a]
9 Visos tautos tesusieina,
draugėn tesusirenka
visi žmonės.[b]
Ar gali jie* atskleisti,
kas įvyks pirmiausia?[c]
Kuris iš jų
gali tai pasakyti?
Teįrodo jie savo teisumą,
teatsiveda liudytojų,
kad tie, visa išklausę,
patvirtintų: ‘Tai tiesa!’[d]
10 Jūs – mano liudytojai,[e]
mano tarnas,
kurį išsirinkau,[f]
idant žinotumėte,
manimi tikėtumėte
ir suprastumėte,
kad visada esu toks pat.[g]
Tai Jehovos žodis.
Prieš mane
nebuvo jokio dievo
ir po manęs jokio nebus.[h]
11 Aš – aš esu Jehova,[i]
be manęs nėra gelbėtojo.[y]
12 Aš paskelbiau, ką darysiu,
jus gelbėjau ir
jums viską apreiškiau,
kai nebuvo tarp jūsų
svetimo dievo.[j]
Taigi jūs esate mano
liudytojai – tai Jehovos
žodis, – o aš esu Dievas.[k]
13 Visada toks esu.[l]
Niekas negali
iš mano rankų išvaduoti.[m]
Kai imuosi veikti,
kas man sukliudys?“[n]
14 Štai ką sako Jehova,
tavo Atpirkėjas,[o]
Izraelio Šventasis:[p]
„Jūsų labui siųsiu kariuomenę į Babiloną, visus
vartų užkaiščius nukelsiu,[a]
ir chaldėjai iš sielvarto
verks savo laivuose.[b]
15 Aš esu Jehova, jūsų
Šventasis,[c] Izraelio
Kūrėjas,[d] jūsų Karalius.“[e]
16 Štai ką sako Jehova –
tas, kuris
tiesia kelią per jūrą,
atveria taką
per šėlstančius vandenis,[f]
17 tas, kuris veda
kovos vežimus su žirgais,[g]
kariuomenę su karžygiais:
„Jie gulės parblokšti
ir nebesikels.[h]
Jie užges
kaip rusenantis dagtis.“
18 „Užmirškite, kas buvo,
praeitimi nebegyvenkite.
19 Aš kuriu kai ką nauja,[i]
jau dabar tai reiškiasi –
nejau nematote?
Nutiesiu kelią per tyrus,[y]
upes – per dykumą.[j]
20 Mane šlovins laukų žvėrys,
šakalai ir stručiai,
nes aš duodu vandens
tyruose,
upių – dykumoje,[k]
kad mano žmonės, mano
išrinktieji,[l] atsigertų.
21 Jie – mano tauta,
ją sau sukūriau,
kad skelbtų
apie mano šlovę.[m]
22 Bet tu, Jokūbai,
į mane nesikreipei,[n]
tu pavargai nuo manęs,
Izraeli.[o]
23 Nevedei man avių
deginamajai aukai,
atnašomis
manęs nešlovinai.

43:9 *Tikriausiai turimi omenyje netikri dievai.

43 SKYRIUS

a Iz 6:9, 10; Iz 42:18, 19
b Iz 41:1
c Iz 41:21, 22; Iz 44:7
d 1Ka 18:24, 25
e Apd 1:8; Apr 1:5
f Įst 4:37
g Iz 41:4
h Iz 44:8
i Įst 6:4
y Iz 12:2; Oz 13:4; 1Ti 2:3; Jud 25
j Įst 32:12
k Iz 46:9, 10
l Iz 41:4; Apr 1:8
m Įst 32:39
n Iz 14:27; Dan 4:35
o Iz 44:6; Iz 63:16
p Iz 54:5

Antra skiltis

a Iz 45:1, 2
b Jer 50:10
c Ps 89:18
d Iz 43:1
e Įst 33:5; Ps 74:12; Iz 33:22; Apr 11:17
f Iš 14:16; Joz 3:13
g Iš 15:4
h Jer 51:39
i Iz 42:9
y Iz 11:16; Iz 40:3
j Iz 41:18
k Iz 41:17; Jer 31:9
l Ps 33:12; Iz 41:8; 1Pt 2:9
m Iz 60:21
n Iz 64:7
o Jer 2:5; Oz 7:10; Mch 6:3

Dovanos atnešti
tavęs neverčiau,
nevarginau, smilkalų
nereikalavau.[a]
24 Kvapnių nendrių stiebelių
už savo pinigus
man nepirkai,
aukų taukais manęs
nepamaloninai.[b]
Apsunkinai mane
savo nuodėmėmis,
savo kaltėmis apkrovei.[c]
25 Aš – aš esu tas,
kuris dėl savojo vardo
išdildo tavo kaltes*,[d]
tavo nuodėmių
aš nebeatminsiu.[e]
26 Primink, ką pamiršau,
bylinėkimės!
Kalbėk, įrodyk,
kad esi teisus.
27 Pirmučiausias
tavo protėvis nusidėjo,
tavo atstovai*
prieš mane sukilo.[f]
28 Aš apgėdinsiu
šventavietės didžiūnus,
Jokūbą atiduosiu pražūčiai,
Izraelį – užgaulėms.[g]

44 O dabar klausyk,
Jokūbai, mano tarne,
suklusk, Izraeli,
mano išrinktasis.[h]
2 Štai ką sako Jehova,
tavo Kūrėjas, –
tas, kuris tave sukūrė,[i]
kuris nuo pat gimimo*
tave globojo:
‘Nebijok, Jokūbai,
mano tarne,[y]
nebūgštauk, Ješurūnai#,[j]
mano išrinktasis.

43 SKYRIUS

a Iz 66:3

b Kun 3:14–16

c Iz 1:14, 15

d Ps 25:7
Ps 79:8, 9
Iz 1:18
Jer 50:20
Ez 20:9

e Jer 31:34

f Iz 28:7
Jer 5:31

g Ps 79:4
Ps 137:3

44 SKYRIUS

h Pr 17:1, 7
Pr 35:10, 11
Iz 41:8

i Iz 43:1
Iz 44:21

y Iz 41:10
Jer 30:10

j Įst 32:15
Įst 33:5, 26

Antra skiltis

a Iz 41:17

b Iz 32:14, 15

c Iz 61:11

d Zch 13:9

e Įst 33:5
Iz 33:22

f Is 6:6
Jer 50:34

g Iz 41:4
Iz 48:12
Apr 22:13

h Įst 4:35, 39
Iz 43:10

i Iz 46:9

y Iz 43:9
Iz 45:21

j Iz 41:10

k Iz 43:10

l Įst 32:4
2Sa 22:32

3 Aš duosiu vandens
ištroškusiajam*,[a]
palaistysiu srovėmis
sausą dirvą.
Išliesiu savo dvasios
ant tavo palikuonių,[b]
palaiminimą –
ant tavo vaikų.
4 Jie sužels kaip žalia žolė,[c]
vešės kaip tuopos
prie vandens srovių.
5 Vienas sakys:
„Aš esu Jehovos“,[d]
kitas vadins save
Jokūbo vardu,
trečias rašys
sau ant rankos:
„Priklausau Jehovai“,
jis pasivadins
Izraelio vardu.’
6 Štai ką sako Jehova –
Izraelio karalius[e]
ir jo Atpirkėjas,[f]
kareivijų Viešpats Jehova:
‘Aš esu pirmas,
aš esu paskutinis.[g]
Be manęs kito Dievo nėra.[h]
7 Ar yra kas man prilygtų?[i]
Teatsiliepia!
Tegu pareiškia tai
ir teįrodo![y]
Tepasako jie,
kas bus netrukus
ir kas vyks vėliau,
kaip kad aš tai dariau nuo
seno, kai įkūriau tautą.
8 Nedrebėkite,
tenekausto jūsų baimė.[j]
Argi nesu nuo seno jums
visa pasakęs ir paskelbęs?
Jūs esate mano liudytojai.[k]
Ar yra kitas Dievas
be manęs?
Ne, be manęs kitos Uolos
nėra,[l] nežinau tokios.’“

43:25 *Arba „priešgyniavimus“. **43:27** *Tikriausiai turimi omenyje Įstatymo mokytojai. **44:2** *Pažod. „įsčių“. #Išvertus – „teisusis“. Turimas omenyje Izraelis.

44:3 *Arba „ištroškusiai žemei“.

9 Stabų dirbėjai yra niekingi,
dievukai, kuriuos
jie brangina, nieko verti.[a]
Tie liudytojai*
nieko nemato ir nežino,[b]
todėl tiems, kas juos daro,
teks gėdytis.[c]
10 Koks gi žmogus
darytųsi dievuką
ar liedintųsi stabą,
iš kurio jokios naudos?[d]
11 Visi jo bičiuliai
turės gėdytis![e]
Amatininkai – tik žmonės.
Tesusirenka visi,
teprisistato.
Jie drebės iš baimės,
raus iš gėdos.
12 Kalvis kaitina
geležį virš žarijų,
įrankiu ją apdoroja,
plaktukais kala,
stipriomis rankomis
darbuojasi,[f]
kol išalksta ir pavargsta.
Nė vandens neatsigeria,
tad greit nusilpsta.
13 Drožėjas ištempia matuoklę,
braižo raudona kreida,
skaptuoja skaptu,
brėžia skriestuvu.
Jis išdrožia vyro pavidalą,[g]
gražaus žmogaus atvaizdą,
ir pastato namuose*.[h]
14 Arba štai medkirtys,
kedrų kirtėjas,
miške nusižiūrėjęs medį,
ąžuolą,
laukia, kol tas sutvirtės.[i]
Jis pasisodina lauramedį,
kad lietus jį užaugintų.
15 Iš medžio žmogus
prisikapoja malkų,
susikuria ugnį, kad sušiltų,

44 SKYRIUS

a Ts 10:14
1Ka 18:26
1Ko 8:4

b Ps 115:4, 5

c Jer 51:17

d Jer 10:5
Apd 19:26

e 1Sa 5:3, 7

f Iz 40:19
Iz 41:7
Iz 46:6

g Iš 20:4
Įst 4:15, 16
Apd 17:29

h Įst 27:15

i Iz 40:20
Jer 10:3

ant ugnies duonos išsikepa.
Paskui pasidaro dievuką
ir jį garbina,
iš likusio rąstgalio nutašo
stabą ir lenkiasi prieš jį.[a]
16 Pusę medžio žmogus
sunaudoja malkoms.
Jis išsikepa mėsos,
pavalgo ir pasisotina.
Šildydamasis sako:
„Sušilau! Kaip gera
į liepsnas žiūrėti!“
17 O iš likusio gabalo
pasidaro dievuką, stabą,
prieš jį lenkiasi
ir jį garbina,
meldžiasi jam sakydamas:
„Išgelbėk mane,
nes tu – mano dievas.“[b]
18 Tokie žmonės nieko
nežino ir nesupranta,[c]
jų akys užlipdytos,
nieko nemato,
jų širdys nieko nesuvokia.
19 Išmanymo ir supratimo
jie neturi,
todėl širdyje nesusimąsto:
„Pusę medžio sukūrenau,
ant žarijų išsikepiau
duonos, mėsos pavalgyti.
Nejau iš likusio medžio
darysiu tokią bjaurybę?[d]
Nejau sausą medgalį
garbinsiu?“
20 Tokie minta pelenais,
paklydusi širdis
juos veda klystkeliu.
Savęs išgelbėt jie negali
ir nesako:
„Argi ne apgavystę
dešinėje laikau?“
21 „Atmink visa tai, Jokūbai,
prisimink, Izraeli,
juk tu – mano tarnas.
Tave aš sukūriau,
tu – mano tarnas,[e]

Antra skiltis

a Iš 20:4, 5
Kun 26:1
Hab 2:18, 19

b Iz 37:37, 38
Iz 45:20
Iz 46:7

c Jer 10:8, 14
Rom 1:21–23

d Įst 27:15

e Iz 43:1
Iz 44:1

44:9 *T. y. stabai. **44:13** *Arba „šventavietėje“.

tavęs, Izraeli,
niekada nepamiršiu.[a]
22 Lyg už debesies
paslėpsiu tavo kaltes,[b]
lyg už tiršto rūko –
tavo nuodėmes.
Sugrįžk pas mane,
ir aš tave išpirksiu.[c]
23 Linksmai šūkaukite,
dangūs,
nes Jehova ėmėsi veikti!
Džiūgaukite, žemės gelmės!
Džiaugsmu pratrūkite,
kalnai,[d]
ir jūs, miškai,
su visais medžiais!
Juk Jehova Jokūbą išpirko,
Izraelio labui
apreiškė savo didybę.“[e]
24 Jehova, tavo Atpirkėjas,[f] –
tas, kuris sukūrė tave
įsčiose, sako:
„Aš esu Jehova, visa
mano rankos padarė.
Išskleidžiau dangų,[g]
paklojau žemę.[h]
Ar buvo kas
tada šalia manęs?
25 Niekais aš paverčiu
tuščiakalbių* ženklus,
padarau, kad
žyniai apsikvailintų,[i]
išminčius sugluminu,
parodau, kad jų išmanymas
tėra kvailystė.[y]
26 Aš įvykdau
savo tarno žodį,
savo pasiuntinių
pranašystes[j]
ir sakau apie Jeruzalę:
‘Ji bus gyvenama’,[k]
apie Judo miestus:
‘Jie bus atstatyti.[l]
Aš prikelsiu Jeruzalę
iš griuvėsių.’[m]

44:25 *Arba „netikrų pranašų“.

44 SKYRIUS

a Iz 49:15
b Ps 51:1
Ps 103:12
Iz 1:18
Iz 43:25
Jer 33:8
Apd 3:19
c Iz 1:27
Iz 48:20
Iz 59:20
d Iz 49:13
Iz 55:12
e Iz 60:21
f Iz 44:6
g Job 26:7
Iz 40:22
h Iz 42:5
Iz 48:13
i Oz 9:7
y 2Sa 15:31
Iz 29:14
j Joz 23:14
Iz 55:10, 11
Zch 1:6
k Ps 147:2
l Iz 60:10
m Iz 61:4

Antra skiltis

a Iz 42:15
Jer 50:38
Apr 16:12
b Ezr 1:1, 2
Iz 41:25
Iz 45:1
Iz 46:11
Dan 10:1
c Iz 48:14
d 2Me 36:22, 23
Ezr 6:3
Iz 45:13

45 SKYRIUS

e Ezr 1:1, 2
Iz 44:28
f Iz 45:4
g Iz 13:17
Iz 41:25
h Iz 13:4
i Ps 107:16
y Jer 50:35, 37
j Ezr 1:1, 2
Iz 44:28
k Įst 4:35, 39
Įst 32:39

27 Gelmėms aš tariu:
‘Išdžiūkite!
Jūsų upes nusekinsiu!’[a]
28 Apie Kyrą[b] sakau: ‘Jis –
mano siųstas piemuo,
jis įvykdys visa, ko noriu.’[c]
Apie Jeruzalę skelbiu:
‘Ji bus atstatyta’,
ir apie šventyklą: ‘Tebūna
dedami tavo pamatai.’“[d]

45 Štai ką Jehova
sako Kyrui[e] –
savo pateptajam,
kurį veda už dešinės,[f]
kurio akivaizdoje
parklupdys tautas,[g]
nuginkluos karalius*
ir kuriam atidarys duris,
atvers vartus:
2 „Aš eisiu pirma tavęs[h]
ir nulyginsiu kalvas.
Vario duris sutrupinsiu,
geležies skląsčius
nukaposiu.[i]
3 Atiduosiu tau tamsoje
laikomus lobius,
slėptuvėse
sukrautus turtus.[y]
Tada tu žinosi,
kad aš esu Jehova –
Izraelio Dievas,
šaukiantis tave vardu.[j]
4 Dėl savo tarno Jokūbo, dėl
savo išrinktojo Izraelio
šaukiu tave vardu.
Padarysiu tavo vardą
garbingą, nors manęs
ir nepažįsti.
5 Aš esu Jehova, ir nėra kito,
nėra kito Dievo be manęs.[k]
Sustiprinsiu* tave,
nors manęs ir nepažįsti,
6 ir žmonės
visuose kraštuose –

45:1 *Pažod. „nujuos karaliams strėnas“. **45:5** *Pažod. „Sujuosiu“.

nuo rytų iki vakarų* –
žinos,
kad kito be manęs nėra.[a]
Aš esu Jehova,
ir nėra kito.[b]
7 Aš kuriu šviesą[c] ir tamsą,[d]
dovanoju ramybę[e]
ir užtraukiu negandą.[f]
Visa tai darau aš, Jehova.
8 Lašnokite, dangūs,
iš aukštai,[g]
telieja debesys teisumą,
teprasikala iš žemės
išgelbėjimo daigai,
teisumas tesudygsta.[h]
Štai ką aš, Jehova, kuriu.“
9 Vargas tam, kas
priešgyniauja Kūrėjui*,
vargas molio šukei,
gulinčiai ant žemės
tarp kitų šukių!
Argi molis
priekaištaus puodžiui:
„Ką tu čia darai?“[i]
Argi dirbinys sakys:
„Tu neturi rankų!“#?
10 Vargas tam, kas tėvui
priekaištauja: „Kodėl
davei tokiam gyvybę?“,
kas motinai taria:
„Ką tu pagimdei?“
11 Štai ką Jehova,
Izraelio Šventasis,[y]
jo Kūrėjas, sako:
„Argi man priekaištausite
dėl to, kas turi įvykti?
Ar aiškinsite man, kaip
elgtis su savo sūnumis,[j]
su savo rankų darbais?
12 Aš padariau žemę[k]
ir sukūriau joje žmogų.[l]
Savo rankomis
išskleidžiau dangų,[m]

45:6 *Pažod. „nuo saulėtekio iki saulėlydžio“. **45:9** *Arba „ginčijasi su savo Kūrėju“. #Arba galbūt „Tavo dirbinys be ąsų!“

45 SKYRIUS

a 1Sa 17:46
Ps 102:15, 16
Iz 37:20
b Ps 83:18
c Pr 1:3
Jer 31:35
d Iš 10:21
Ps 104:20
e Iz 26:12
f Mok 7:14
Am 3:6
g Ez 34:26
h Iz 61:11
i Iz 29:16
Jer 18:6
Rom 9:20
y Iz 43:3
j Oz 1:10
k Pr 1:1
Iz 40:28
l Pr 1:27
m Iz 44:24
Jer 32:17
Zch 12:1

Antra skiltis

a Neh 9:6
b Iz 42:6
c 2Me 36:23
Ezr 1:2, 3
Iz 44:28
d Iz 14:16, 17
Iz 43:14
Iz 49:25
e Iz 13:17
f Est 8:17
Iz 14:1, 2
Iz 49:23
Iz 60:14
Iz 61:5
g Zch 8:23
h Iz 43:11
Iz 60:16
Tit 1:3
i Ps 97:7
Iz 44:9
y Iz 26:4
Iz 51:6
j Iz 29:22
Iz 54:4
Jl 2:26
Sof 3:11
k Iz 42:5
Jer 10:12
l Ps 78:69
Ps 104:5
Ps 119:90
Pat 3:19
m Pr 1:28
Pr 9:1
Ps 37:29
Ps 115:16

įsakinėju visoms
jo kareivijoms.“[a]
13 „Dėl savo teisumo
pašaukiau vyrą,[b]
visus kelius jam išlyginsiu.
Tai jis atstatys
mano miestą,[c]
išlaisvins mano tremtinius[d]
ir padarys tai be atlygio
ar kyšio“,[e] – sako
kareivijų Viešpats Jehova.
14 Štai ką Jehova sako:
„Egipto pelnas*,
Etiopijos prekės# ir
aukštaūgiai sebiečiai
pereis pas tave
ir tau priklausys.
Jie seks paskui tave
surakinti.
Atėję jie nusilenks[f]
ir pagarbiai kreipsis į tave:
‘Tikrai su jumis
yra Dievas,[g]
ir nėra kito,
jokio kito Dievo nėra.’“
15 Izraelio Dieve, Vaduotojau,[h]
tu išties esi Dievas,
kuris slepiasi.
16 Visi stabdirbiai turės
gėdytis ir bus paženinti,
visi jie susigėdę trauksis.[i]
17 O Izraelį Jehova išgelbės –
išgelbės amžiams.[y]
Jūs per amžius nepatirsite
gėdos ar paženimo.[j]
18 Štai ką sako
Dievas Jehova –
tas, kuris sukūrė dangų,[k]
kuris žemę padarė
ir ją įtvirtino,[l]
tas, kuris sukūrė ją
ne tuščiai*, padarė,
kad būtų gyvenama:[m]
„Aš esu Jehova, ir nėra kito.

45:14 *Arba galbūt „darbininkai“. #Arba galbūt „pirkliai“. **45:18** *Arba galbūt „ne tuščią“.

19 Kalbėjau ne pasislėpęs,[a]
ne iš tamsybių.
Jokūbo palikuoniams
nesakiau:
‘Ieškokite manęs –
vis tiek nerasite.’
Aš esu Jehova
ir kalbu, kas teisinga,
skelbiu, kas teisu.[b]
20 Susirinkite ir ateikite,
prieikite arčiau,
pabėgusieji iš tautų.[c]
Kas nešiojasi medinius
stabus, nieko neišmano, –
tie, kas meldžiasi dievui,
negalinčiam išgelbėti.[d]
21 Kalbėkite, ginkite savo bylą.*
Visi drauge tegul jie tariasi.
Kas kadaise
visa tai išpranašavo?
Kas jau senovėje
tai paskelbė?
Argi ne aš, ne Jehova?
Be manęs nėra kito Dievo,
aš – teisingas Dievas ir Gelbėtojas,[e] kito tokio nėra.[f]
22 Grįžkitės į mane,
visi iki žemės pakraščių,
ir būsite išgelbėti,[g]
nes aš esu Dievas, kito nėra.[h]
23 Prisiekiau savimi,
mano ištartas žodis
patikimas,
jis išsipildys.[i]
Prieš mane priklaups
kiekvienas kelis,
kiekvienas liežuvis
prisieks man ištikimybę[y]
24 ir sakys: ‘Tik Jehova yra
teisingas, tik jis galingas.
Kas ant jo niršta,
susigės ir ateis pas jį.
25 Jehova parodys, kad Izraelio palikuoniai yra teisūs,[j]
ir jie didžiuosis juo.’“

45:21 *Galimas dalykas, kreipiamasi į pabėgusius iš tautų arba į tautas.

45 SKYRIUS

a Iz 48:16

b Ps 111:7, 8
Ps 119:137

c Iz 66:20
Jer 50:28

d Iz 42:17
Jer 50:2

e Iz 43:3

f Įst 4:39
Iz 44:8
Mk 12:32

g Mch 7:7

h Įst 4:35

i Iz 55:10, 11

y Įst 6:13
Rom 14:11

j Iz 61:9

Antra skiltis

46 SKYRIUS

a Jer 50:2
Jer 51:44

b Iz 45:20

c Iz 1:9

d Iš 19:4
Įst 1:31
Iz 44:2

e Iz 41:4

f Iz 43:13

g Iš 15:11

h Apd 17:29

i Iz 40:19
Jer 10:8, 9

y Iz 44:16, 17
Dan 3:1, 5

j Jer 10:5

k 1Sa 5:3

l 1Ka 18:26
Iz 37:37, 38
Jon 1:5

46 Belis kniumba,[a]
Nebojas gūžiasi.
Jų stabus krauna ant
gyvulių, ant nešulinių[b] –
nuo sunkios naštos
tie pailsę.
2 Dievai gūžiasi ir kniumba,
negali tos naštos apsaugoti
ir patys į nelaisvę eina.
3 „Klausykitės,
Jokūbo namai, ir jūs,
Izraelio namų likučiai,[c] –
jūs, kuriuos
nuo įsčių nešiojau,
nuo gimimo globojau.[d]
4 Būsiu toks pat,
kai pasensite,[e]
jus nešiosiu, kai pražilsite.
Kaip ir iki šiol, jus palaikysiu, stiprinsiu ir gelbėsiu.[f]
5 Su kuo mane palyginsite,
su kuo statysite į gretą?[g]
Kas būtų į mane panašus?[h]
6 Kai kurie nepagaili aukso
iš savo kapšų,
svarstyklėmis
atsveria sidabro
ir pasisamdo meistrą,
kad dievuką padarytų.[i]
Tada puola prieš stabą
ant kelių, jam lenkiasi.[y]
7 Jie dedasi jį ant pečių,[j]
nešiojasi, paskui pastato
į skirtą vietą,
ir jis ten stovi, nepajuda.[k]
Jie šaukiasi jo,
bet tas neatsako,
negali nuo nelaimės
išgelbėti.[l]
8 Atminkite tai
ir būkite ryžtingi.
Dėkitės tai į širdį,
nusidėjėliai.
9 Atminkite, kas buvo
pirmiau, senovės laikais,
atminkite, kad
aš esu Dievas, kito nėra.

Aš esu Dievas,
nėra tokio kaip aš.[a]
10 Nuo pradžios paskelbiu,
kokia bus pabaiga,
iš anksto apreiškiu,
kas dar nėra įvykę.[b]
Sakau: ‘Mano sprendimas*
bus įvykdytas,[c]
padarysiu visa, ko noriu.’[d]
11 Šaukiu iš rytų*
plėšrų paukštį,[e]
iš tolimo krašto – vyrą,
jis mano sprendimą#
įvykdys.[f]
Ką paskelbiau, tai įvyks,
ką užsimojau, padarysiu.[g]
12 Klausykitės manęs, žmonės
užsispyrusios* širdies,
visi, kam teisingumas
svetimas.
13 Mano teisingumas
jau čia pat,
jis visai netoli,
aš nedelsiu vaduoti.[h]
Išvaduosiu Sioną, Izraelį
šlove apdovanosiu.“[i]

47 Lipk nuo sosto, mergele,
sėskis į dulkes,
Babilono dukra!
Sėskis ant žemės,
chaldėjų dukterie![j]
Gležna ir išlepinta
tavęs nebevadins.
2 Imk girnas ir malk miltus.
Nusidenk šydą,
nusivilk drabužį,
apnuogink blauzdas
ir brisk per upių vandenis.
3 Tavo nuogumas pasimatys,
tavo gėda bus atidengta.
Atkeršysiu[k] ir joks žmogus
nepastos man kelio*.

46 SKYRIUS

a Įst 33:26

b Iz 42:9
Iz 45:21

c Ps 33:11

d Ps 135:6
Iz 55:10, 11

e Iz 41:2
Iz 45:1

f Ezr 1:1, 2
Iz 44:28
Iz 48:14

g Sk 23:19
Job 23:13

h Iz 12:2
Iz 51:5
Iz 62:11

i Iz 44:23
Iz 60:21

47 SKYRIUS

y Ps 137:8
Jer 50:41, 42

j Dan 5:30

k Įst 32:35, 41
Ps 94:1

Antra skiltis

a Iz 41:14
Iz 43:3
Iz 44:6

b Iz 47:1

c Iz 13:19
Iz 14:4
Apr 17:5

d 2Me 36:15, 16
Iz 42:24, 25
Zch 1:15

e Įst 28:63
Ez 24:21

f Jer 52:14

g 2Ka 25:18–21
Ps 137:8

h Įst 28:49, 50

i Dan 4:30
Apr 18:7

y Apr 18:3

j Dan 5:22, 23

k Apr 18:7

l Apr 18:10

m Ez 21:21
Dan 5:7
Apr 18:23

n Jer 51:29

4 „Mūsų Atpirkėjas –
vardu Jehova,
kareivijų Viešpats, –
yra Izraelio Šventasis.“[a]
5 Sėdėk tyli, tūnok tamsybėje,
chaldėjų dukterie![b]
Nebevadins tavęs
karalysčių valdove.[c]
6 Buvau supykęs
ant savo tautos.[d]
Paniekinau savo paveldą,[e]
tau į rankas atidaviau.[f]
Tu neparodei
jiems gailesčio,[g]
net žilagalviams
sunkų jungą užkrovei.[h]
7 Sakei: „Visada, amžinai
valdovė būsiu.“[i]
Kuo tau baigsis,
nesusimąstei
ir viso to į širdį neėmei.
8 Klausykis,
malonumų mylėtoja.[y]
Tu jautiesi saugiai
ir širdyje sakai:
„Aš vienintelė,
kitos tokios nėra.[j]
Netapsiu našle
ir vaikų niekada
neprarasiu.“[k]
9 Bet ateis diena,
kai ūmai tave ištiks
ir viena, ir kita[l] –
ir vaikų neteksi,
ir našle tapsi.
Dėl to*, kad be paliovos buri,
kad kerų galia kliaujiesi,[m]
šios nelaimės
tave griūte užgrius.[n]
10 Savo nedorybėmis
pasitikėjai,
sakei sau:
„Niekas manęs nemato.“
Tavo išmintis ir išmanymas
tave paklaidino,

46:10 *Arba „užmojis“, „sumanymas“. **46:11** *Pažod. „saulėtekio“. #Arba „užmoji“, „sumanymą“. **46:12** *Pažod. „galingos“. **47:3** *Arba galbūt „ir nė vieno nepasitiksiu maloniai“.

47:9 *Arba galbūt „Nepaisant to“.

savo širdyje kalbėjai:
„Aš vienintelė,
kitos tokios nėra.“
11 Todėl tave
užklups nelaimė
ir jokiais kerais
jos nesustabdysi.
Tave ištiks neganda
ir niekaip jos neišvengsi,
ateis staigi pražūtis,
kokios nesitikėjai.[a]
12 Tad ir toliau
kerėk sau, burk,[b]
kaip kad darei
nuo pat jaunystės.
Galbūt tai tau padės,
galbūt įvarysi
žmonėms baimės.
13 Nuo gausybės
savo patarėjų pavargai –
teateina jie dabar
ir teišgelbsti,
tepadeda tau tie,
kurie lenkiasi dangui*,
kurie žvaigždes stebi,[c]
kurie per kiekvieną
jaunatį skelbia,
kas laukia tavęs ateity.
14 Jie – tarsi šiaudai,
ugnis juos sudegins.
Jie neišsigelbės
iš liepsnų galios.
Tos liepsnos – ne žarijos,
prie jų nepasišildysi,
prie jų nepasėdėsi
tarsi prie laužo.
15 Štai kuo tau taps
tavo kerėtojai,
su kuriais esi susidėjusi
nuo jaunystės.
Jie nuklys, kiekvienas
skirtingu keliu*,
nebus kam tavęs gelbėti.[d]

47:13 *Arba galbūt „tie, kurie perskiria dangų“, t. y. astrologai. **47:15** *Pažod. „į savo kraštą“.

47 SKYRIUS

a Apr 18:10

b Dan 2:2

c Dan 5:7

d Jer 51:6

Antra skiltis

48 SKYRIUS

a Pr 32:28

b Įst 6:13

c Kun 19:12
Sof 1:4, 5

d Iz 52:1

e Jer 21:1, 2

f Iz 42:9

g Joz 21:45
Iz 55:10, 11

h Iš 32:9
2Ka 17:13, 14
2Me 36:15, 16
Ps 78:8
Ez 3:7

i Iz 43:10

y Iz 42:9
Iz 65:17

48 Klausykitės,
Jokūbo namai, –
visi, kurie vadinatės
Izraelio vardu,[a]
kurie esate iš Judo*,
kurie Jehovos vardu
prisiekiate,[b]
Izraelio Dievo šaukiatės,
bet nesilaikote
tiesos ir teisingumo.[c]
2 Jūs vadinate save šventojo
miesto gyventojais[d]
ir tikitės pagalbos
iš Izraelio Dievo.[e]
Jis vardu Jehova,
kareivijų Viešpats.
3 „Praeities įvykius* buvau
apreiškęs iš anksto.
Visa tai mano lūpos nusakė,
tuos dalykus
pats atskleidžiau[f]
ir ūmai pakilęs
visa įvykdžiau.[g]
4 Žinojau, kad esi užsispyręs,
kad tavo sprandas –
geležies sausgyslė,
o kakta – varinė,[h]
5 todėl tuos dalykus
paskelbiau tau iš anksto.
Leidau apie juos išgirsti
pirmiau, nei jie įvyko,
kad nesakytum:
‘Mano stabas tai padarė,
mano drožinys,
mano statula* įsakė,
kad taip nutiktų.’
6 Tu visa girdėjai ir matei,
tad nejau
apie tai neskelbsi?[i]
Dabar tau pranešu
naujus dalykus,[y]
saugotas paslaptis,
kurių nežinojai.

48:1 *Pažod. „iš Judo vandenų“. **48:3** *Pažod. „Pirmesnius dalykus“. **48:5** *Arba „liedinta statula“.

7 Tik dabar jie užgimė,
ne kadaise.
Apie juos
dar nebuvai girdėjęs,
tad negali sakyti:
‘Štai jau žinojau.’
8 Ne, tu nei girdėjai,[a]
nei žinojai,
praeityje ausys
tau nebuvo atvertos.
Matau – esi klastingas,[b]
tu maištininkas
nuo pat gimimo,[c]
9 bet dėl savo vardo
suvaldysiu pyktį,[d]
dėl savosios šlovės
susilaikysiu
ir tavęs nesunaikinsiu.[e]
10 Aš gryninau tave,
bet ne kaip sidabrą,[f]
taurinau* lydydamas
negandų krosnyje#.[g]
11 Dėl savęs, dėl paties
savęs pakilsiu veikti.[h]
Nejau leisčiausi
niekinamas?[i]
Savo šlovės
niekam neduosiu.
12 Klausykis manęs, Jokūbai,
išgirsk, Izraeli,
mano pašauktasis!
Aš visada toks pat.[y] Aš
pirmas, aš ir paskutinis.[j]
13 Mano ranka
padėjo pamatus žemei,[k]
mano dešinė
išskleidė dangų.[l]
Kai šūkteliu jiems,
jie prisistato.
14 Susirinkite visi
ir klausykitės.
Kuris iš dievų*
visa tai paskelbė?
Aš, Jehova, jį pamilau,[m]
jis įvykdys mano norą –
pakils prieš Babiloną,[a]
jo ranka kirs chaldėjams.[b]
15 Aš pats tai paskelbiau,
pats jį pašaukiau,[c]
pats atvedžiau, todėl
jo žygis bus sėkmingas.[d]
16 Prieikite ir klausykitės,
ką sakau.
Nuo pat pradžių kalbėjau
jums ne paslapčia.[e]
Kai visa tai vyko,
aš tenai buvau.“
Dabar visavaldis Jehova
siuntė mane
su savo dvasia.
17 Jehova, tavo Atpirkėjas,
Izraelio Šventasis,[f]
taip sako:
„Aš, Jehova,
esu tavo Dievas.
Mokau tave to,
kas naudinga,*[g]
vedu keliu,
kuriuo turėtum eiti.[h]
18 Jei klausysi
mano įsakymų,[i]
tavo ramybė
tekės kaip upė,[y]
tavo teisumas
banguos kaip jūra,[j]
19 tavo palikuonių
bus kaip smilčių,
tavo vaikų –
kaip smėlio grūdelių.[k]
Jų vardas neišnyks,
nebus išdildytas.“
20 Išeikite iš Babilono![l]
Bėkite iš chaldėjų krašto!
Džiugiai skelbkite,
visiems apsakykite,[m]
tesklinda iki žemės
pakraščių žinia:[n]
„Jehova atpirko
savo tarną Jokūbą.[o]

48 SKYRIUS

a Iz 29:10
b Jer 5:11
Jer 9:2
c Įst 9:7
Ps 95:10
d 1Sa 12:22
Ps 25:11
Ps 79:9
Jer 14:7
e Neh 9:30, 31
Ps 78:38
f Pat 17:3
g Iz 1:25
Jer 9:7
h Iz 48:9
i Ez 20:9
y Iz 43:13
Iz 46:4
j Iz 44:6
Apr 1:8
Apr 22:13
k Job 38:4
l Iz 40:22
Iz 42:5
m Iz 45:1

Antra skiltis

a Iz 44:28
b Iz 13:19
Jer 50:13
c Iz 41:2
d Iz 45:5
e Iz 45:19
f Iz 43:14
Iz 44:6
Iz 54:5
g 1Ka 8:36
Ps 25:8
Iz 54:13
Mch 4:2
h Ps 32:8
Iz 30:20, 21
Iz 49:10
i Įst 5:29
Ps 81:13, 14
y Ps 119:165
Iz 32:18
Iz 66:12
j Am 5:23, 24
k Pr 22:15, 17
Jer 33:22
Oz 1:10
l Jer 50:8
Apr 18:4
m Iz 49:13
n Jer 50:2
o Jer 31:10, 11

48:10 *Arba „bandžiau“. #Arba galbūt „išsirinkau tave, kai buvai lydomas negandų krosnyje“. **48:14** *Pažod. „jų“.

48:17 *Arba „Mokau tave tavo paties labui“.

21 Vedami per tyrus
jie netroško.[a]
Jis davė jiems
gerti iš uolos –
perskėlė ją,
ir pasipylė vanduo.“[b]
22 „O nedorėliai nesulauks
ramybės“, – sako Jehova.[c]

49 Klausykitės manęs, salos,
sukluskite,
tolimosios tautos![d]
Jehova pašaukė mane
dar negimusį*,[e]
ištarė mano vardą
dar tada, kai buvau
motinos įsčiose.
2 Mano liežuvį* jis padarė
aštrų lyg kalaviją,
pridengė mane
savo rankos šešėliu.[f]
Tarsi strėlę
mane nusmailino
ir paslėpė savo strėlinėje.
3 Jis tarė man: „Tu –
mano tarnas, Izraeli,[g]
per tave aš apreikšiu
savo šlovę.“[h]
4 Aš sakiau: „Veltui plušau,
tuščiai, perniek
jėgas eikvojau.
Bet iš tikrųjų mano teisėjas
yra Jehova*,
mano Dievas man atlygins.“[i]
5 Dabar Jehova – tas,
kuris mane dar negimusį
savo tarnu paskyrė, –
liepė man parvesti Jokūbą,
surinkti prie jo Izraelį.[y]
Jehovos akyse
išaukštintas būsiu,
mano Dievas
bus mano stiprybė.
6 Ir jis pasakė:
„Paskyriau tave tarnu,
kad atgaivintum
Jokūbo gimines,
kad parvestum
Izraelio likučius.
Maža to, padariau tave
tautų šviesa,[a]
kad mano išgelbėjimas
pasiektų žemės
pakraščius.“[b]
7 Jehova, Izraelio Atpirkėjas
ir Šventasis,[c] sako valdovų tar-
nui – tam, kurį tauta paniekino,[d] kuriuo ji bjaurisi:
„Tave išvydę,
karaliai atsistos,
didžiūnai žemai lenksis,
reikš pagarbą Jehovai,
ištikimajam Dievui,[e]
Izraelio Šventajam,
kuris tave išsirinko.“[f]
8 Jehova sako:
„Malonės metu
išklausiau tave,[g]
išgelbėjimo dieną
tau padėjau.[h]
Saugojau, kad būtum
sandora žmonėms,[i]
kad atkurtum kraštą
ir sugrąžintum juos
į apleistą paveldą,[y]
9 kad tartum kaliniams:
‘Išeikite!’[j]
ir tamsybėje tūnantiems:[k]
‘Pasirodykite!’
Palei vieškelius jie ganysis,
palei išmintus takus*
plytės jų ganyklos.
10 Jie nealks ir netrokš,[l]
nekepins jų saulės kaitra,[m]
nes Gailestingasis
juos ves,[n]
lydės prie
vandens versmių.[o]
11 Kalnus aš keliais paversiu,
supilsiu vieškelius aukštai.[p]

49:1 *Pažod. „iš įsčių“. **49:2** *Pažod. „burną“. **49:4** *Arba „iš Jehovos susilauksiu teisingumo“.

49:9 *Arba galbūt „plikas kalvas“.

48 SKYRIUS

a Iš 15:24, 25
Įst 8:14, 15
Iz 43:19

b Iš 17:5, 6
Sk 20:11

c Iz 57:20, 21

49 SKYRIUS

d Iz 55:4

e Iz 44:2
Iz 46:3

f Iz 51:16

g Iz 43:10

h Iz 44:23

i Iz 40:10

y Iz 56:8

Antra skiltis

a Iz 42:6
Mt 12:18
Lk 2:30, 32

b Ps 98:2
Iz 11:10
Iz 52:10
Apd 13:47

c Iz 43:14

d Iz 53:3

e Įst 7:9

f Iz 42:1

g Ps 69:13

h Lk 1:69
Lk 22:43
2Ko 6:2
Hbr 5:7

i Iz 42:6, 7

y Iz 54:3

j Ps 102:19, 20

k Ps 112:4
Iz 9:2
Lk 1:68, 79

l Iz 55:1
Iz 65:13

m Iz 32:2

n Ez 34:23

o Ps 23:1, 2
Jer 31:9
Apr 7:16, 17

p Ps 107:6, 7
Iz 11:16
Iz 40:3, 4

12 Antai! Visi jie
iš toli pareina:[a]
vieni – iš šiaurės,
kiti – iš vakarų,
dar kiti –
iš Sinimų krašto.“[b]
13 Džiūgauki, dangau!
Linksminkis, žeme![c]
Džiaugsmo šūksniais
pratrūkite, kalnai![d]
Juk Jehova
paguodė savo tautą[e]
ir savo varguolių
pasigailėjo.[f]
14 Bet Sionas sako:
„Jehova mane paliko,[g]
Jehova užmiršo.“[h]
15 Argi moteris
užmiršta savo kūdikį,
argi būna ji negailestinga
savo įsčių sūnui?
Net jei kuri užmirštų,
aš tavęs neužmiršiu.[i]
16 Žiūrėk! Savo delnuose
įrėžiau tavo vardą,
tavo mūrai
man visada prieš akis.
17 Tavo sūnūs parskuba.
Visi, kas tave plėšė ir
siaubė, pasitrauks.
18 Pakelk akis ir apsidairyk.
Štai tavieji
renkasi draugėn,[y]
ateina visi pas tave.
„Kaip aš gyvas, –
sako Jehova, –
jais visais pasidabinsi,
pasipuoši lyg nuotaka
puošmenomis.
19 Nuniokotos ir tuščios
buvo tavo buveinės,
šalis griuvėsiuose
gulėjo,[j]
bet dabar žmonėms
tavyje bus per ankšta.[k]
Tie, kurie tave rijo,[l]
bus toli nuo tavęs.[m]

49 SKYRIUS

a Įst 30:4

b Iz 43:5, 6

c Iz 42:10

d Iz 55:12

e Iz 12:1
Iz 40:1
Iz 66:13

f Iz 44:23
Iz 61:3
Jer 31:13

g Iz 54:7

h Rd 5:20

i Iz 44:21
Jer 31:20

y Iz 43:5, 6
Iz 60:4

j Iz 51:3

k Jer 30:18, 19

l Jer 51:34

m Jer 30:16

Antra skiltis

a Iz 54:1, 2

b Iz 43:5
Jer 31:17

c Rd 1:1

d Iz 62:4

e Ezr 1:3
Iz 11:10, 12
Iz 62:10

f Iz 60:4
Iz 66:20

g Iz 60:10, 16

h Iz 60:14

i Mch 7:16, 17

y Iz 25:9

j Jer 29:14
Jer 46:27
Oz 6:11
Jl 3:1

k Iz 52:2
Jer 29:10
Jer 50:34
Zch 9:11

l Iz 54:17

20 Sūnūs, gimę tau,
vaikų netekusiai, sakys:
‘Mums čia per ankšta.
Padaryki vietos
mums čionai gyventi.’[a]
21 Tada sakysi širdyje:
‘Kas juos man pagimdė?
Juk esu netekusi vaikų
ir nevaisinga,
ištremta ir įkalinta.
Kas juos užaugino?[b]
Vienui viena
buvau palikusi,[c]
tai iš kur gi jie?’“[d]
22 Visavaldis Jehova sako:
„Aš iškelsiu ranką,
kad tautos išvystų,
pakelsiu ženklą,
kad visos matytų.[e]
Jos parneš tavo sūnus
ant rankų*,
tavo dukteris – ant pečių.[f]
23 Karaliai tave globos,[g]
karalienės bus
tavo žindyvės.
Jie lenksis tau
iki pat žemės[h]
ir tau nuo kojų
laižys dulkes.[i]
Tada žinosi,
kad aš esu Jehova.
Tiems, kas viliasi manimi,
neteks gėdytis.“[y]
24 Kas atimtų pagrobtuosius
iš galiūno?
Kas išvaduotų belaisvius
iš engėjo rankų?
25 O Jehova sako:
„Belaisviai iš galiūno
bus atimti,[j]
pagrobtieji bus išvaduoti
iš engėjo rankų.[k]
Kovosiu prieš tuos,
kurie prieš tave kovoja,[l]
išgelbėsiu tavo sūnus.

49:22 *Pažod. „užantyje“.

26 Priversiu tavo engėjus
misti savo kūnu,
nuo savo kraujo jie apgirs
tarsi nuo saldaus vyno.
Ir visi sužinos,
kad esu Jehova[a] –
tavo Gelbėtojas[b]
ir Atpirkėjas,[c]
Jokūbo Galingasis.“[d]

50 Jehova sako:
„Argi daviau jūsų
motinai skyrybų
raštą,[e] kai ją išvariau?
Argi už kokią savo skolą
jus pardaviau?
Dėl savo nuodėmių[f]
buvote parduoti,
dėl jūsų kalčių buvo
išvaryta jūsų motina.[g]
2 Kodėl nebuvo nė vieno,
kai atėjau?
Kodėl niekas neatsiliepė,
kai šaukiau?[h]
Argi mano ranka
per trumpa išpirkti?
Argi neturiu galios
išvaduoti?[i]
Juk aš pagrūmoju,
ir išdžiūsta jūra,[y]
upės dykuma pavirsta.[j]
Žuvys tenai gaišta,
be vandens
užtrokšta ir genda.
3 Dangų aš apvelku tamsybe,[k]
apdengiu jį ašutine.“
4 Visavaldis Jehova išmokė
mane, kaip kalbėti,[l]
todėl žinau, ką pasakyti
nuvargusiam,*
kokį žodį jam tarti.[m]
Jis budina mane kas rytą,
žadina mano ausį,
kad klausyčiausi
tarsi mokinys.[n]

50:4 *Arba galbūt „kaip sustiprinti nuvargusį“.

49 SKYRIUS

a Ez 39:28

b 1Ti 1:1

c Iz 41:14
Iz 48:20

d Iz 60:16

50 SKYRIUS

e Įst 24:1

f 2Ka 17:16, 17

g Iz 59:2
Jer 3:1

h Jer 35:15

i Iz 40:28
Iz 59:1

y Iš 14:21, 29
Ps 106:9
Iz 51:10

j Ps 107:33
Ps 114:1, 3
Iz 42:15
Nah 1:4

k Iš 10:21

l Iš 4:11
Jer 1:9

m Jn 7:15, 46

n Mt 13:54

Antra skiltis

a Ps 40:6–8

b Mt 26:39
Fil 2:8

c Mt 26:67
Mk 14:65
Lk 22:63
Jn 18:22

d Iz 49:8

e Ez 3:8, 9

f Rom 8:33

g Iz 42:1
Iz 53:11

5 Visavaldis Jehova
atvėrė man ausis.
Aš nemaištavau,[a]
į kitą pusę nesigręžiau.[b]
6 Savo nugarą atsukau
mane plakantiems,
skruostus –
man barzdą raunantiems.
Nuo užgauliojimų ir spjūvių
veido neslėpiau.[c]
7 Visavaldis Jehova
padės man,[d]
todėl pažeminimo nejausiu.
Pasiryžau būti tvirtas*[e]
ir žinau –
sugėdintas nebūsiu.
8 Mano gynėjas yra šalia,
kas tad gali
mane kaltinti*?[f]
Stokime
vienas priešais kitą.
Kas nori
su manimi bylinėtis?
Tegu prieina.
9 Visavaldis Jehova
padės man.
Kas tad drįs
mane kaltu paskelbti?
Jie sudūlės visi
kaip drabužis,
kandis juos suės.
10 Kas iš jūsų bijo Jehovos
ir paklūsta jo tarno balsui,[g]
kas vaikščiojo
gūdžioje tamsoje
be jokios šviesos,
tepasitiki tas
Jehovos vardu
ir savo Dievu tesikliauja.
11 „O jūs, kurie kurstote ugnį,
kurie skeliate žiežirbas,
vaikščiokite
savo ugnies šviesoje,

50:7 *Pažod. „Padariau savo veidą kaip titnagą“. **50:8** *Arba „su manimi ginčytis“.

tarp tų lekiančių žiežirbų.
Štai ką mano ranka
padarys –
į skausmo patalą
jus paguldys.

51 Klausykitės visi,
kas siekiate teisumo,
visi, kas ieškote Jehovos.
Prisiminkite uolą,
iš kurios buvote iškirsti,
ir kasyklą,
iš kurios buvote iškasti.
2 Prisiminkite
savo tėvą Abraomą
ir Sarą,[a] jus pagimdžiusią*.
Kai jį pašaukiau,
jis buvo vienas,[b]
ir aš jį laiminau,
daviau daug palikuonių.[c]
3 Jehova paguos Sioną,[d]
paguos jo griuvėsius.[e]
Jis pavers jo tyrus Edenu,[f]
jo plynes – Jehovos sodu.[g]
Sione bus džiaugsmas
ir linksmybė,
liesis padėka,
skambės giesmės.[h]
4 Sukluskite, manieji žmonės,
palenk ausį, mano tauta.[i]
Aš išleisiu įstatymą,[y]
įtvirtinsiu teisingumą,
jis bus šviesa tautoms.[j]
5 Mano teisingumas jau arti,[k]
mano išgelbėjimas ateina,[l]
savo rankomis
teisiu tautas.[m]
Salos dės į mane viltis,[n]
kliausis manąja galia*.
6 Pakelkite akis į dangų,
pažvelkite žemyn į žemę, –
dangus kaip dūmai
išsisklaidys,
žemė lyg drabužis
susidėvės,
jos gyventojai
išgaiš kaip uodai.
Mano išgelbėjimas
džiugins amžinai[a]
ir mano teisingumas
niekada nežlugs*.[b]
7 Paklausykite visi,
kurie suprantate,
kas yra teisinga,
sukluskite tie, kurių
širdyje – mano įstatymas*.[c]
Nebijokite
mirtingųjų pajuokos,
neišsigąskite jų patyčių.
8 Kaip drabužį
juos kandis suės,
kaip vilną
kandies vikšrai sukapos.[d]
O mano teisumas
tvers per amžius,
mano išgelbėjimu
džiaugsis kartų kartos.“[e]
9 Tepabunda! Tepabunda
Jehovos ranka![f]
Tegul jėga apsivelka!
Tepabunda kaip kadaise,
senųjų kartų laikais.
Argi ne tu
sudorojai Rahabą*?[g]
Argi ne tu
pervėrei jūrų milžiną?[h]
10 Ar ne tu išdžiovinai jūrą,
gelmes vandenų?[i]
Ar ne tu jūros dugną pavertei keliu išpirktiesiems?[y]
11 Jehovos išpirktieji sugrįš,[j]
jie pareis į Sioną
džiūgaudami,[k]
amžinu džiaugsmu
apvainikuoti.[l]
Džiugesys ir linksmybė
juos lydės,
o liūdesys ir aimanos
pasitrauks.[m]

51 SKYRIUS

a Pr 21:2

b Pr 12:1
Pr 15:2

c 1Ka 4:20

d Ps 102:13
Iz 66:13
Jer 31:12

e Iz 44:26
Iz 61:4

f Pr 2:8

g Iz 35:1
Iz 41:18

h Jer 33:10, 11

i Iš 19:6
Įst 7:6

y Iz 2:3
Mch 4:2

j Pat 6:23

k Iz 46:13

l Iz 12:2
Iz 56:1

m 1Sa 2:10
Iz 2:4

n Iz 60:9

Antra skiltis

a Iz 45:17

b Ps 102:25–27
Mt 24:35

c Jer 31:33

d Iz 50:9

e Iz 45:17
Lk 1:50

f Lk 1:51

g Ps 87:4
Ps 89:10
Iz 30:7

h Iš 15:4
Neh 9:10, 11
Ps 106:22
Ez 29:3

i Iš 14:21, 22

y Ps 106:9

j Jer 31:11
Zch 10:10

k Iz 35:10

l Iz 61:7

m Iz 25:8
Iz 65:18, 19

51:2 *Arba „jus skausmuose pagimdžiusią“. **51:5** *Pažod. „ranka“. **51:6** *Arba „nesusvyruos“. **51:7** *Arba „mokymas“. **51:9** *Žr. žodynėlį.

12 „Aš – aš esu tas,
kuris jus guodžia.[a]
Nejau bijote mirtingojo,
žmogaus sūnaus?[b]
Juk jis nuvys kaip žolė.
13 Kodėl pamiršote
savo Kūrėją Jehovą[c] –
tą, kuris išskleidė dangų[d]
ir žemei pamatus
paklojo?
Kiaurą dieną bijojote
įniršusio engėjo,
galvojote,
kad tuoj jus sudoros.
Ir kur tas
įtūžęs engėjas dabar?
14 Supančiotasis skubiai
bus išlaisvintas.[e]
Jis nemirs,
nenužengs duobėn
ir duonos nestokos.
15 Aš – Jehova, jūsų Dievas,
aš sujudinu jūrą
ir pašiaušiu bangas.[f]
Aš vardu Jehova,
kareivijų Viešpats.[g]
16 Įdėsiu savo žodžius
tau į lūpas,
savo rankos šešėliu
tave pridengsiu,[h]
kad įtvirtinčiau dangų
ir žemei pamatus
padėčiau,[i]
kad galėčiau
pasakyti Sionui:
‘Tu – mano tauta.’[y]
17 Pabusk, pabusk, Jeruzale!
Kelkis![j]
Tu gėrei iš Jehovos rankos,
iš jo rūstybės taurės.
Tą taurę išgėrei iki dugno
ir ėmei svirduliuoti.[k]
18 Iš visų tau gimusių sūnų
nėra kam tavęs prilaikyti,
iš visų tavo užaugintųjų
nėra kam tave
už rankos paimti.

51 SKYRIUS

a Iz 49:13
Iz 66:13

b Ps 118:6
Dan 3:16, 17
Mt 10:28

c Iz 44:2

d Iz 40:22

e Ezr 1:2, 3
Iz 48:20
Iz 52:2

f Jer 31:35, 36
Jon 1:4

g Iz 47:4

h Įst 33:27
Ps 91:1

i Iz 65:17
Iz 66:8, 22

y Iz 60:14
Jer 31:33
Zch 8:8

j Iz 52:1
Iz 60:1

k Jer 25:15

Antra skiltis

a Ez 14:21

b Rd 1:17

c Rd 2:11

d Iz 51:17

e Iz 54:9
Iz 62:8

f Iz 49:25

52 SKYRIUS

g Iz 51:17

h Ag 2:4

i Iz 61:3

y Iz 35:8
Iz 60:21
Apr 21:27

19 Dvi nelaimės užklupo tave,
ir kas gi tave užjaus?
Ištiko nuniokojimas
ir sunaikinimas,
badas ir kalavijas,[a]
ir kas gi tave paguos?[b]
20 Tavo sūnūs alpsta.[c]
Visi gatvių kampai*
jų prigulę
tarsi į tinklą patekusių
laukinių avinų.
Jehovos įniršio,
mūsų Dievo pasmerkimo
jie prisigėrę.“
21 Tad klausykis, moterie,
suvargusi ir girta,
bet ne nuo vyno.
22 Viešpats Jehova, tavo
Dievas, savo tautos
Gynėjas, sako:
„Taurę, nuo kurios
svirduliuoji,
iš tavęs paimsiu.[d]
Iš mano rūstybės taurės
daugiau tu negersi.[e]
23 Įduosiu ją tiems,
kurie tave vargino,[f]
kurie tau sakė: ‘Lenkis,
tave mes trypsime!’
Davei jiems
savo nugarą mindžioti,
tarsi gatve vaikščioti.“

52 Pabusk, pabusk, Sione![g]
Apsivilk stiprybe![h]
Apsirenk puošniaisiais
rūbais,[i] Jeruzale,
šventasis mieste!
Joks neapipjaustytasis
ir netyrasis
daugiau neperžengs
tavo slenksčio.[y]
2 Kelkis, Jeruzale,
nusipurtyk dulkes
ir sėskis į garbingą
vietą!

51:20 *Pažod. „Visų gatvių galvos“.

Nusimesk
nuo kaklo grandines,
belaisve Siono dukterie![a]
3 Jehova juk sako:
„Jus pasiėmė* už dyką,[b]
be pinigų būsite
ir susigrąžinti#.“[c]
4 Visavaldis Jehova sako:
„Kadaise mano tauta
atsikėlė į Egiptą,
į svetimą žemę.[d]
Paskui Asirija
neteisėtai ją engė.
5 Ką turėčiau daryti?
Juk mano tautą
paėmė už dyką.
Tai Jehovos žodis.
Tie, kas ją valdo, net
kaukia iš džiaugsmo[e] –
tai Jehovos žodis –
ir mano vardas be paliovos,
nuo ryto iki vakaro,
niekinamas.[f]
6 Todėl manoji tauta
pripažins mano vardą,[g]
tą dieną ji žinos,
kad visa tai sakau aš.
Taip, tai sakau aš.“
7 Kokios gražios kojos
šauklio, kuris
neša per kalnus
gerą naujieną,[h]
kuris skelbia taiką*,[i]
džiugina linksmomis
žiniomis,
praneša apie išgelbėjimą
ir Sionui sako: „Tavo
Dievas tapo Karaliumi!“[y]
8 Ar girdi sargybinių
šūksnius?
Jie šūkčioja visi drauge
iš džiaugsmo,
nes aiškiai* mato, kaip
Jehova vėl suburia Sioną.

52 SKYRIUS

a Iz 51:14
Iz 61:1
b Iz 50:1
c Iz 45:13
d Pr 46:5–7
e Ps 137:3
Jer 50:17
f Ps 74:10
Rom 2:24
g Ez 20:44
h Iz 40:9
Nah 1:15
Apd 8:4
Rom 10:15
Ef 6:14, 15
i Lk 2:14
Apd 10:36
Ef 2:17
y Ps 93:1
Iz 33:22
Mch 4:7
Mt 24:14
Apr 11:15, 17

Antra skiltis

a Iz 61:4
b Iz 66:13
c Iz 44:23
d Iz 51:9
e Ps 22:27
Iz 49:6
f Iz 48:20
Jer 50:8
Jer 51:6
Zch 2:6
g Kun 5:2
Ez 44:23
h Kun 10:3
Sk 3:6, 8
Ezr 1:7
Ezr 8:30
i 2Ko 6:17
Apr 18:4
y Iš 13:21
1Me 14:15
j Iz 58:8
k Iz 42:1
Iz 61:1
Fil 2:5–7
l Ps 2:6
Ps 110:1
Iz 9:6
Mt 28:18
m Ps 2:2
n Ps 2:10
Ps 72:11
o Rom 15:20, 21

9 Pralinksmėkite,
Jeruzalės griuvėsiai,
visi drauge džiūgaukite,[a]
juk Jehova paguodė savo
tautą,[b] išpirko Jeruzalę.[c]
10 Jehova apreiškė
savo šventą galią*
tautų akivaizdoje.[d]
Visi žemės pakraščiai
išvys, kaip mūsų Dievas
gelbsti#.[e]
11 Keliaukite, keliaukite iš čia,
išeikite![f] Nelieskite
nieko netyro![g]
Visi, kurie nešate Jehovos
Namų reikmenis,[h]
išeikite iš čia,[i]
nesusiterškite!
12 Nereikės jums bijoti,
nereikės jums bėgti,
nes Jehova
eis jūsų priešaky,[y]
Izraelio Dievas
saugos ir iš užnugario.[j]
13 Štai! Mano tarnas[k]
turi išmanymą.
Jis bus aukštai iškeltas,
išaukštintas ir
didžiai pašlovintas.[l]
14 Kaip seniau, jį išvydę,
daugelis apstulbo, –
jis buvo taip sudarkytas,
kad nebepanėšėjo
į žmogų,
jo išvaizdą subjaurojo labiau
nei kokio kito žmogaus, –
15 taip tada, jį išvydusios,
daugelis tautų apstulbs,[m]
karaliai užčiaups burnas
jo akivaizdoje,[n]
nes pamatys tai, apie ką
jiems niekas nepasakojo,
suklus išgirdę tai,
ko nebuvo girdėję.[o]

52:3 *Pažod. „Buvote parduoti“. #Pažod. „išpirkti“. **52:7** *Arba „ramybę“. **52:8** *Pažod. „akis į akį“.

52:10 *Pažod. „apnuogino savo šventą ranką“. #Arba „išvys mūsų Dievo pergalę“.

53 Kas patikėjo tuo,
ką iš mūsų išgirdo*?[a]
Kam Jehova apreiškė
savo galią#?[b]
2 Jo akivaizdoje jis išaugo
lyg atžala,[c] prasikalė
tarsi šaknis sausynėje.
Nebuvo jis nei įspūdingas,
nei prakilnus,[d]
jo išvaizda
netraukė mūsų žvilgsnio.
3 Paniekintas jis buvo
ir atstumtas,[e]
žinojo, ką reiškia
skausmas ir liga.
Jo veidas buvo
paslėptas nuo mūsų.*
Nekenčiamas jis buvo,
jį laikėme nieku.[f]
4 Jis nešiojo mūsų negales,[g]
užsikrovė mūsų skausmus,[h]
o mums atrodė,
kad Dievas plaka jį,
baudžia ir kankina.
5 Jį pervėrė[i]
už mūsų nusižengimus,[y]
atidavė kančiai
už mūsų nuodėmes.[j]
Jis kentė bausmę
dėl mūsų sutaikymo,[k]
jo žaizdos mus išgydė.[l]
6 Visi mes klaidžiojome
tarsi avys,[m]
kiekvienas ėjome
savu keliu,
bet Jehova uždėjo jam
visas mūsų kaltes.[n]
7 Kankinamas[o] ir žeminamas[p]
jis nepratarė nė žodžio.
Kaip avinėlį jį vedė pjauti.[r]
Jis tylėjo kaip avis kerpama,
burnos nepravėrė.[s]

53:1 *Arba galbūt „ką mes išgirdome“. #Pažod. „ranką“. **53:3** *Arba galbūt „Jis buvo toks, nuo kurio žmonės nusuka akis“.

53 SKYRIUS

a Rom 10:16
b Iz 40:5
Iz 51:9
Jn 12:37, 38
c Iz 11:1
Zch 6:12
d Iz 52:14
Jn 1:10
Fil 2:7
e Ps 22:7
Mt 26:67, 68
Jn 6:66
1Pt 2:4
f Zch 11:13
Jn 18:39, 40
Apd 3:13, 14
Apd 4:11
g Mt 8:14–17
h Kun 16:21, 22
1Pt 2:24
1Jn 2:1, 2
i Zch 12:10
Jn 19:34
y Dan 9:24
Rom 4:25
j Mt 20:28
Rom 5:6, 19
k Kol 1:19, 20
l 1Pt 2:24
m 1Pt 2:25
n 1Pt 3:18
o Ps 22:12
Ps 69:4
p 1Pt 2:23
r Jn 1:29
1Ko 5:7
s Mt 27:12–14
Apd 8:32, 33

Antra skiltis

a Dan 9:26
Mt 27:50
b Zch 13:7
Jn 11:49, 50
Rom 5:6
Hbr 9:26
c 1Pt 2:22
d Mt 27:38
e Mt 27:57–60
Mk 15:46
Jn 19:41
f Kun 16:11
2Ko 5:21
Hbr 7:27
g Iz 9:7
1Ti 6:16
h Kol 1:19, 20
i Iz 42:1
y Rom 5:18, 19
j 1Pt 2:24
k Ps 22:14
Mt 26:27, 28
Hbr 2:14
l Mk 15:27
Lk 22:37
Lk 23:32, 33
m Mt 20:28
1Ti 2:5, 6
Tit 2:13, 14
Hbr 9:28
n Rom 8:34
Hbr 7:25
Hbr 9:26
1Jn 2:1, 2

8 Gyvastį jam atėmė*
be teisingo teismo#.
Ir kam gi rūpėjo
jo kilmė^?
Nuo gyvųjų jį atskyrė,[a]
už mano tautos kaltes
jam sudavė smūgį⊠.[b]
9 Nors nepadarė
nieko blogo*
ir jo lūpose
nebuvo rasta apgaulės,[c]
jam paruošė kapą
šalia nedorėlių,[d]
palaidojo tarp turtuolių#.[e]
10 Tavo valia, Jehova,
jis buvo triuškinamas*
ir kentėjo.
Jeigu paaukosi jo gyvybę
kaip auką už kaltę,[f]
jis turės palikuonių#,
jo dienos bus ilgos[g]
ir tavo, Jehova, noras
per jį bus įgyvendintas.[h]
11 Jis iškęs kančias ir
džiaugsis tuo, ką matys.
Tiek visko patyręs,*
mano teisusis,
mano tarnas,[i]
ves daugelį į teisumą[y]
ir neš jų kaltes.[j]
12 Todėl skirsiu jam dalį
su daugeliu.
Jis dalysis grobį
su galiūnais,
nes atidavė gyvybę.[k]
Jis buvo priskaitytas
prie nusidėjėlių,[l]
nešė daugelio nuodėmę[m]
ir nusidėjėlius užtarė.[n]

53:8 *Pažod. „Jį atėmė“. #Arba „prievarta“. ^Arba „gyvenimo kelias“. ⊠Arba „mirtiną smūgį“. **53:9** *Arba „niekam skriaudos“. #Pažod. „su turtuoliu“. **53:10** *Arba „Bet Jehovai patiko, kad jis buvo triuškinamas“. #Pažod. „regės sėklą“. **53:11** *Pažod. „Pažinimu“.

54 „Džiūgauk, nevaisingoji
ir negimdžiusioji![a]
Moterie, nepatyrusi
gimdymo skausmų,[b]
pralinksmėk,
šūkauk iš džiaugsmo![c]
Apleistoji, tu susilaukei
daugiau sūnų
negu turinti vyrą*,[d] –
sako Jehova. –
2 Padaryk erdvesnę
savo palapinę,[e]
savosios buveinės
dangalus padidink.
Negailėk palapinei
ilgesnių virvių,
tvirčiau įkalk kuolelius.[f]
3 Tu plėsiesi
į dešinę ir į kairę –
tavo palikuoniai
užvaldys tautas,
apgyvens
apleistus miestus.[g]
4 Nebijok[h] – gėdos nepatirsi![i]
Pamiršk pažeminimą –
neteks tau nusivilti.
Savo jaunystės gėdos
nebeprisiminsi,
savo našlystės negarbės
nebeminėsi.
5 Tavo Kūrėjas[y]
yra tavo vyras*,[j]
jis vardu Jehova,
kareivijų Viešpats.
Izraelio Šventasis
yra tavo Atpirkėjas.[k]
Jį vadins
visos žemės Dievu.[l]
6 Jehova pašaukė tave –
moterį, paliktą ir
sielvarto palaužtą*,[m]
jaunystėje į žmonas paimtą
ir paskui atstumtą, –
taip sako tavo Dievas.

54:1 *Arba „šeimininką“. **54:5** *Arba „šeimininkas“. **54:6** *Pažod. „užgautos dvasios“.

54 SKYRIUS

a Iz 62:4

b Iz 66:7, 8

c Iz 44:23
Iz 49:13

d Gal 4:26, 27

e Iz 49:20

f Iz 33:20

g Iz 49:8
Ez 36:35

h Iz 41:10

i Iz 61:7

y Iz 44:2

j Ez 16:8
Oz 2:16

k Iz 44:6

l Zch 14:9
Rom 3:29

m Iz 49:14
Iz 62:4

Antra skiltis

a Įst 30:1, 3
Ps 30:5
Ps 106:47
Iz 27:12
Jer 29:10

b Iz 47:6
Ez 39:23

c Iz 55:3

d Iz 48:17
Iz 49:26

e Pr 7:23

f Pr 8:21

g Jer 31:35, 36
Ez 39:29

h Iz 51:6

i Iz 55:3

y Iz 14:1

j Iz 52:2

k Rd 1:2, 17

l Apr 21:19

m Jer 31:34
Jn 6:45

n Ps 119:165
Iz 66:12
Jer 33:6

o Iz 1:26
Iz 60:21

7 Tik akimirkai tave palikau,
bet iš didelio gailestingumo
parsivesiu.[a]
8 Smarkiai supykęs
akimirkai nusigręžiau*
nuo tavęs,[b]
bet dėl savo amžinos
ištikimosios meilės tavęs
pagailėsiu,[c] – taip sako
Jehova, tavo Atpirkėjas.[d]
9 Darysiu kaip ir
Nojaus dienomis.[e]
Kaip anuomet prisiekiau,
kad daugiau
neužtvindysiu žemės,[f]
taip dabar prisiekiu, kad
ant tavęs neberūstausiu
ir tavęs nebebausiu.[g]
10 Net jei kalnai
iš vietos pajudėtų
ar kalvos sudrebėtų,
mano ištikimosios meilės
tau niekas nepajudins,[h]
mano ramybės sandora
liks tvirta,[i] – taip sako
gailestingasis Jehova.[y]
11 Nukamuotoji,[j]
audrų nuvargintoji,
nepaguostoji![k]
Sutvirtinsiu tavo akmenis
kalkių skiediniu,
tavo pamatus
paklosiu iš safyrų,[l]
12 tavo dantytus bokštus
pastatysiu iš rubinų,
tavuosius vartus –
iš žaižaruojančių akmenų.
Visas tavo ribas nužymėsiu
brangakmeniais.
13 Visi tavo sūnūs
bus Jehovos mokomi,[m]
tavo vaikai džiaugsis
didžia ramybe*.[n]
14 Teisumas bus
tavo pamatas,[o]

54:8 *Pažod. „paslėpiau veidą“. **54:13** *Arba „taika“.

priespauda bus
toli nuo tavęs.[a]
Nereikės tau bijoti,
gūžtis iš baimės –
jokie baisumai
tavęs neužklups.[b]
15 Jei kas tave puls,
tai darys ne mano valia.
Jei prieš tave pakils,
bus nugalėtas.[c]
16 Aš sukūriau kalvį –
tą, kuris įpučia
žarijose ugnį,
kuris nukala ginklą.
Sukūriau ir naikintoją,
kad eitų naikinti.[d]
17 Todėl joks ginklas,
nukaltas tau pulti,
tavęs nenugalės,[e]
kiekvienas liežuvis,
kaltinantis tave teisme,
bus pasmerktas.
Toks yra
Jehovos tarnų paveldas,
jie teisūs mano akyse.
Tai Jehovos žodis.“[f]

55 „Ateikite prie vandens,
ateikite visi,
kurie trokštate![g]
Eikite šen,
kas pinigų neturite!
Imkite* ir valgykite!
Ateikite, imkite# vyno ir
pieno[h] dykai, be kainos.[i]
2 Kodėl mokate pinigus
ne už duoną,
atiduodate uždarbį*
ne už tai, kas pasotina?
Paklausykite manęs,
ir valgysite gerą maistą,[y]
gardžiuositės gėrybėmis#.[j]
3 Sukluskite*!
Ateikite pas mane.[k]

54 SKYRIUS

a Iz 52:1

b Jer 23:4
Sof 3:13

c Ez 38:16, 22
Zch 2:8
Zch 12:3

d Iz 10:5

e Ps 2:2, 4
Iz 41:12

f Jer 23:6

55 SKYRIUS

g Ps 42:2
Ps 63:1
Iz 41:17
Am 8:11
Mt 5:6

h Jl 3:18

i Apr 21:6
Apr 22:17

y Iz 25:6

j Ps 36:7, 8
Ps 63:5

k Jok 4:8

Antra skiltis

a Iz 61:8

b 2Sa 7:8, 16
2Sa 23:5
Ps 89:28, 29
Jer 33:25, 26
Apd 13:34

c Apr 1:5
Apr 3:14

d Dan 9:25
Mt 23:10

e Pr 49:10

f Zch 8:23

g Iz 49:3
Iz 60:9

h 1Me 28:9

i Ps 145:18
Jok 4:8

y Ez 18:21
Apd 3:19

j Is 34:6
2Me 33:12, 13

k Sk 14:18
Ps 103:12, 13
Iz 43:25

l Ps 40:5

m Ps 103:11

Klausykitės, ir būsite gyvi.
Sudarysiu su jumis
amžiną sandorą[a]
dėl savo meilės Dovydui –
ištikimos, tvirtos.[b]
4 Štai paskyriau jį
liudytoju[c] tautoms,
tautų vadu[d] ir valdovu.“[e]
5 Tu* pašauksi tautą,
kurios nepažįsti.
Ji bėgs pas tave,
nors irgi tavęs nepažįsta,
ji skubės dėl tavo Dievo
Jehovos,[f] Izraelio
Šventojo, –
skubės dėl to, kad
jis tave bus pašlovinęs.[g]
6 IešKokite Jehovos,
kol galima jį rasti,[h]
šaukitės jo, kol jis arti.[i]
7 Tepalieka nedorėlis
savo kelią[y]
ir piktadarys – savo kėslus,
tegrįžta pas Jehovą,
ir jis pasigailės,[j]
tesigręžia vėl į mūsų Dievą,
nes jis mielai atleidžia.[k]
8 „Juk mano mintys –
ne jūsų mintys[l]
ir mano keliai – ne jūsų
keliai. Tai Jehovos žodis.
9 Kaip dangus yra
aukštai virš žemės,
taip mano keliai
viršija jūsų kelius
ir mano mintys –
jūsų mintis.[m]
10 Kaip lietus ir sniegas
krinta iš dangaus
ir atgal negrįžta, –
pagirdo žemę, padaro
ją derlingą ir suželdina,
duoda sėklos sėjėjui
ir duonos valgytojui, –

55:1 *Pažod. „Pirkite“. #Pažod. „pirkite“. **55:2** *Arba „vargstate“. #Pažod. „riebumynais“. **55:3** *Pažod. „Palenkite ausį“.

55:5 *Turimas omenyje Jokūbas, arba Izraelis.

11 taip ir žodis,
išėjęs iš mano burnos,[a]
negrįš pas mane,
neliks tuščias;[b]
jis įvykdys visa,
ko panorėjau,[c]
atliks tai, kam jį siunčiau.
12 Jūs išeisite džiūgaudami[d]
ir būsite saugiai* parvesti.[e]
Kalnai ir kalvos,
jus išvydę, iš džiaugsmo
linksmai šūkaus,[f]
visi laukų medžiai
rankomis plos.[g]
13 Vietoj dygiakrūmių
augs kadagiai,[h]
vietoj dilgėlių – mirtos.
Tai teiks garbę Jehovai*[i]
ir bus amžinas,
nenykstantis ženklas.“

56 Jehova sako:
„Laikykitės to,
kas teisinga,[y]
darykite, kas teisu!
Mano išgelbėjimas jau arti,
mano teisumas
bus greitai apreikštas.[j]
2 Laimingas žmogus,
žmogaus sūnus,
kuris tai daro,
kuris to laikosi.
Laimingas, kas švenčia
šabą, jo nepaniekina[k]
ir sergi ranką nuo
visokios piktadarybės.
3 Svetimšalis, kuris
glaudžiasi prie Jehovos,[l]
tenebūgštauja:
‘Jehova atskirs mane
nuo savo tautos.’
Eunuchas tenekalba:
‘Aš – nudžiūvęs medis.’“
4 Štai ką Jehova sako eunuchams, kurie švenčia jo šabus,

55:12 *Arba „su ramybe“, „su taika“.
55:13 *Arba „išgarsins Jehovos vardą“.

55 SKYRIUS

a Sk 23:19; Iz 46:11

b Joz 23:14; Iz 45:23

c Ps 135:6; Iz 46:10

d Iz 35:10

e Iz 54:13; Iz 66:12

f Iz 42:11

g Iz 44:23

h Iz 41:19; Iz 60:13

i Jer 33:9

56 SKYRIUS

y Mch 6:8

j Iz 46:13; Iz 51:5

k Iz 58:13, 14

l Iz 60:10; Zch 8:23

Antra skiltis

a Mal 1:11

b Iz 2:3; Mch 4:2; Zch 8:3

c 1Ka 8:29, 43; Mt 21:13; Mk 11:17; Lk 19:46

d Įst 30:3; Iz 27:12; Oz 1:11

e Iz 49:22; Iz 60:4

f Jer 12:9

g Iz 6:10; Iz 29:10

h Jer 6:13, 14; Ez 13:16

i Ez 33:6

y Mch 3:6

noriai daro, kas jam patinka, ir laikosi jo sandoros:
5 „Savo Namuose,
tarp jų sienų, įamžinsiu
jų atminimą* ir vardą, –
o tai geriau
už sūnus ir dukteris, –
amžiną vardą jiems duosiu,
ir jis niekada neišnyks.
6 Svetimšalius, kurie
ateina tarnauti Jehovai,
kurie brangina
Jehovos vardą[a]
ir tampa jo tarnais, –
visus, kas švenčia šabą
ir jo nepaniekina,
kas laikosi mano sandoros, –
7 aš irgi atvesiu
į savo šventąjį kalną[b]
ir pradžiuginsiu
savo maldos namuose.
Jų deginamąsias aukas ir
atnašas mielai priimsiu
ant savo aukuro,
ir mano Namus
vadins maldos namais
visoms tautoms.“[c]
8 Štai toks yra visavaldžio Jehovos, renkančio Izraelio išblaškytuosius,[d] žodis:
„Kartu su tais,
kuriuos jau surinkau,
surinksiu ir kitus.“[e]
9 Ateikite ir ėskite,
laukų žvėrys!
Ateikite šen, žvėrys miškų![f]
10 Sargybiniai akli,[g]
nė vienas nieko nemato.[h]
Jie – nebylūs šunys,
loti negali,[i]
tik šnopuoja gulėdami,
mėgsta snausti.
11 Jie tikri rajūnai,
jiems niekad negana.
Jie – ganytojai
be išmanymo.[y]

56:5 *Arba „duosiu jiems paminklą“.

Visi savais keliais traukia,
gviešiasi nesąžiningo pelno
ir sako:
12 „Ateikite, išgersime vyno!
Gersime ir pasigersime!*[a*]
Rytoj irgi bus kaip šiandien,
netgi geriau!“

57 Teisusis pražūva,
bet širdies dėl to
niekam neskauda.
Ištikimasis paimamas*,*[b*]
bet niekas nesuvokia,
kad tai teisus žmogus
buvo paimtas nelaimės#.
2 Teisieji eina ramybėn,
kape* ilsisi visi dorieji.
3 „Prieikite arčiau,
kerėtojos sūnūs,
svetimautojo ir
paleistuvės* vaikai.
4 Iš ko gi šaipotės?
Prieš ką gerklę laidote,
kam rodote liežuvį?
Argi jūs –
ne nuodėmės vaikai,
ne apgaulės palikuoniai?*[c*]
5 Argi ne jūs degate aistra*[d*]
po aukštais medžiais,
po kiekvienu
vešliu medžiu?*[e*]
Argi ne jūs žudote vaikus
slėniuose**[f*]*
ir uolų tarpekliuose?
6 Glotnūs slėnio* akmenys –
tavo# pasirinktoji dalis.*[g*]
Taip, jie – tavo dalis.
Liejamąsias aukas
jiems aukoji,
dovanas atnašauji.*[h*]
Nejau manai, kad
esu tuo patenkintas^?

56 SKYRIUS

a Iz 5:22
Iz 28:7
Oz 4:11

57 SKYRIUS

b Mch 7:2

c Iz 1:4
Iz 30:9

d Iz 1:29

e Įst 12:2
1Ka 14:22, 23

f 2Ka 16:1, 3
Jer 7:31

g Jer 3:9

h Jer 7:18

Antra skiltis

a Jer 2:20
Ez 16:16
Ez 23:17

b Ez 20:28

c Ez 16:25, 33
Ez 23:18

d Iz 30:9, 10
Iz 59:3

e Iz 1:3
Jer 2:32
Jer 9:3

f Iz 42:24, 25

g Ps 50:21

h Iz 58:2

i Iz 66:3

y Jer 7:4
Mch 3:4

j Ts 10:14
Iz 42:17

7 Ant aukšto ir didingo kalno
įsitaisiusi guolį*[a*]
lipdavai ten aukos aukoti.*[b*]
8 Už durų ir staktų
pasistatei sau atvaizdą*.
Mane palikusi
tu apsinuoginai,
užlipai viršun
ir platų guolį paklojai.
Sudarei su jais sandėrį,
mat tau patiko jų guolis,*[c*]
patiko spoksoti
į vyro nuogybę#.
9 Tu keliavai pas Melechą*
su aliejumi
ir visokiausiais kvepalais.
Siuntei toli
savo pasiuntinius,
nusileidai
į pačią kapo# gilybę.
10 Daugybę kelių
išvaikščiojusi nuvargai,
bet vis tiek nesakei:
‘Tai beviltiška!’
Savyje radai naujų jėgų
ir toliau darai savo*.
11 Ko pabūgai, ko pabijojai,
kad pradėjai meluoti?*[d*]
Mane tu pamiršai*[e*]
ir nieko neėmei į širdį.*[f*]
Aš tylėjau ir slėpiausi*,*[g*]
todėl manęs nebijojai.
12 Aš parodysiu, kokia „teisi“
esi*[h*] ir kokie tavo darbai,*[i*] –
nieko gero jie tau neduos.*[y*]
13 Kai šauksiesi pagalbos,
tegelbsti tave stabai,
tavo išsirinktieji.*[j*]
Vėjas juos visus nupūs,
vienu dvelktelėjimu
išnešios.

57:1 *T. y. miršta. #Arba galbūt „buvo ištrauktas iš nelaimės“. **57:2** *Pažod. „guoliuose“. **57:3** *T. y. prostitutės. **57:5** *Arba „sausvagėse“. **57:6** *Arba „sausvagės“. #Turima omenyje Jeruzalė. ^Arba „kad turėčiau tuo guostis“.

57:8 *Pažod. „atminimą“. #Tikriausiai turimos omenyje stabmeldiškos falo garbinimo apeigos. **57:9** *Arba galbūt „karalių“. #Arba „Šeolo“. Žr. žodynėlį. **57:10** *Pažod. „ir nepailsti“. **57:11** *Arba „ir nežiūrėjau į tai, ką darai“.

O kas prie manęs glausis,
paveldės kraštą,
nuosavybėn gaus
mano šventąjį kalną.[a]
14 Girdėsite sakant:
'Tieskite, tieskite vieškelį!
Paruoškite kelią![b]
Pašalinkite kliūtis
mano tautai nuo tako.'"
15 Tas, kuris prakilnus,
didingas, amžinas,[c]
kurio vardas šventas,[d] sako:
„Nors gyvenu aukštybėse,
šventoje vietoje,[e]
esu su tais, kurių dvasia
sugniužusi ir prislėgta.
Prislėgtajam
aš pakelsiu dvasią,
sugniuždytajam
širdį atgaivinsiu.[f]
16 Ne amžinai
jiems priekaištausiu,
ne visada ant jų rūstausiu,[g]
antraip žmogaus dvasia
suglebtų,[h]
visa, kas gyva, nusilptų.
17 Rūstavau ant jo*, kad
pelnosi iš nedorybės.[i]
Supykęs jį plakiau,
slėpiau savo veidą,
bet maištauti jis nepaliovė,[y]
ėjo, kur veda širdis.
18 Mačiau, kokie jo keliai,
vis dėlto pagydysiu jį[j]
ir lydėsiu.[k]
Paguosiu jį[l] ir tuos,
kurie su juo rauda.[m]
19 Aš kuriu gyriaus žodžius*.
Ramybė[#] laiminsiu tą,
kuris toli ir kuris arti[n] –
taip sako Jehovа, –
juos aš pagydysiu.
20 O nedorėliai – lyg šėlstanti,
nerimastinga jūra,
kurios bangos tik žoles ir
dumblą krantan išplauna.
21 Nedorėliai
ramybės nesulauks.[a]
Taip sako mano Dievas."

57 SKYRIUS

a Iz 56:6, 7
Iz 66:20
Ez 20:40
Jl 3:17

b Iz 35:8
Iz 40:3
Iz 62:10

c Pr 21:33
Ps 90:2
Iz 40:28
1Ti 1:17

d Iš 15:11
Lk 1:46, 49

e 1Ka 8:27

f Ps 34:18
Ps 147:3
Iz 61:1
Iz 66:2

g Ps 103:9
Mch 7:18

h Job 34:14, 15

i Jer 6:13
Jer 8:10

y Jer 3:14

j Jer 33:6
Oz 14:4

k Iz 49:10

l Iz 12:1

m Iz 61:2
Rd 1:4

n Iz 48:18
Ef 2:17

Antra skiltis

a Pat 13:9
Iz 3:11

58 SKYRIUS

58 „Visa gerkle šauk,
nieko nebijok!
Tavo balsas teaidi
lyg rago gausmas!
Atskleisk mano tautai
jos maištingus darbus,[b]
Jokūbo namams –
jų nuodėmes.
2 Ši tauta ieško manęs
diena iš dienos
ir džiaugiasi pažįstanti
mano kelius,
lyg iš tiesų darytų,
kas teisinga,
ir vykdytų
savo Dievo įsakus.[c]
Jie nori, kad
Dievas būtų arti,
prašo manęs
teisingų sprendimų.[d]
3 'Kodėl nematai, kad
pasninkaujame?[e] –
skundžiasi man. –
Kodėl nekreipi dėmesio, kad
savo sielas varginame?'[f]
Todėl, kad per pasninką
vien savo reikalais
užsiimate*
ir darbininkus engiate.[g]
4 Jūsų pasninkai baigiasi
kivirčais ir barniais,
jūs temokate piktai
kumščiais* mosikuoti.
Jei taip pasninkausite,
jūsų balsas nebus
danguje išgirstas.
5 Nejau man patinka
toks pasninkas,
kai žmogus, tarsi nendrė
nulenkęs galvą

b Iz 1:2
Iz 31:6
Iz 59:13

c Iz 29:13
Ez 33:32

d Iz 1:14, 15

e Mal 3:14

f Kun 16:29

g Jer 34:15, 16
Mch 3:2–4

57:17 *T. y. Izraelio. **57:19** *Pažod. „lūpų vaisių". #Arba „Taika".

58:3 *Arba „malonumų ieškote". **58:4** *Pažod. „nedorybės kumščiu".

ir pasiklojęs guolį
antašutinės ir pelenų,
ištisą dieną save vargina?
Argi tai vadinate pasninku –
diena, malonia Jehovai?
6 Štai kokio pasninko
norėčiau:
kad nuimtumėte
nedorybės grandines,
atrištumėte jungo pančius,[a]
duotumėte laisvę
engiamiesiems,[b]
sulaužytumėte
bet kokį jungą,
7 kad dalytumėtės duona
su alkstančiu,[c]
vargšą ir benamį po savo
stogu priglaustumėte,
kad nuogą žmogų
aprengtumėte[d]
ir nenusisuktumėte
nuo savo artimo.
8 Tada tavo šviesa
nušvistų kaip aušra[e]
ir veikiai būtum pagydytas.
Teisumas eitų pirma tavęs,
Jehovos šlovė būtų
tavo užnugaris.[f]
9 Tu šauktumeisi Jehovos,
ir jis tau atsilieptų,
maldautum pagalbos,
ir išgirstum: ‘Aš čia!’
Jeigu artimui jungą
nuo pečių nuimsi,
jei liausiesi badęs pirštu
ir piktas kalbas pamesi,[g]
10 jeigu tai, ko geidžia tavo siela, atiduosi alkstančiam[h]
ir varguoliui
dalią palengvinsi,
tada tavo šviesa
juodybėje nušvis,
tamsa taps skaisti
kaip vidudienis.[i]
11 Jehova ves tave visados,
net išdžiūvusioje žemėje
tavimi pasirūpins.[y]

58 SKYRIUS

a Jer 34:8, 9

b Pat 28:27

c Ps 41:1
Ps 112:9
Pat 19:17
Pat 22:9

d Ez 18:7, 8
Jok 2:15, 16
1Jn 3:17

e Pat 4:18

f Iš 14:19
Iz 52:12

g Iz 32:6
Iz 59:3

h Įst 15:7, 8

i Ps 37:5, 6

y Iz 49:10

Antra skiltis

a Iz 61:11
Jer 31:12

b Neh 2:5
Jer 31:38

c Iz 61:4

d Neh 6:1
Am 9:11, 14

e Neh 13:15
Iz 56:2
Jer 17:21

f Įst 5:12–14

g Įst 32:13

h Ps 105:10, 11
Jer 3:18

59 SKYRIUS

i Sk 11:23
Iz 50:2

y Ps 116:1

j Jer 5:25

k Įst 31:16, 17
Įst 32:20
Iz 57:17
Ez 39:23
Mch 3:4

l Iz 1:15
Jer 2:34
Ez 7:23

m Jer 7:9, 10
Ez 13:8

Jis atgaivins tavo kaulus,
tu būsi kaip
gerai drėkinamas sodas,[a]
kaip neišsenkantis šaltinis.
12 Dėl tavęs senieji griuvėsiai
bus prikelti,[b]
pamatus, per kartų kartas
dūlėjusius, tu atstatysi.[c]
Tave vadins įgriuvusių
sienų* taisytoju,[d]
palei kelius, tavo sutvarkytus, vėl kursis žmonės.
13 Jei per šabą, mano šventą
dieną, nebėgsi užsiimti
savais reikalais,*[e]
jeigu šabas tau bus tikras
džiaugsmas, šventa diena
Jehovos garbei,[f]
jeigu tą dieną didžia laikysi,
savais reikalais neužsiimsi* ir tuščiai nekalbėsi,
14 tada aš, Jehova, tau
tikrą džiaugsmą suteiksiu
ir duosiu valdyti
žemės aukštumas.[g]
Tu maitinsiesi iš savo protėvio Jokūbo paveldo,*[h]
nes tai ištarė Jehovos lūpos.“

59 Jehovos ranka
nėra per trumpa,
kad negalėtų išgelbėti,[i]
jo ausis nėra apkurtusi,
kad negalėtų išgirsti.[y]
2 Tai jūsų kaltės
nuo Dievo jus atskyrė,[j]
dėl jūsų nuodėmių
jis slepia savo veidą,
klausytis jūsų nebenori.[k]
3 Juk krauju suteptos
jūsų rankos[l]
ir kalte – jūsų delnai.
Melą kalba jūsų lūpos,[m] neteisybė jums ant liežuvio.

58:12 *Pažod. „spragų“. **58:13** *Arba „neieškosi malonumų“. **58:14** *Arba „Tu džiaugsiesi savo protėvio Jokūbo paveldu“.

4 Nė vienam
teisingumas nerūpi,[a]
nė vienas, teisman atėjęs,
tiesos nesako.
Visi kliaujasi tuo, kas
tuščia,[b] ir niekus kalba.
Pradėję vargą,
jie pagimdo piktenybę.[c]
5 Gyvatės kiaušinius jie peri,
voratinklį audžia.[d]
Kas tuos kiaušinius
valgys, mirs,
iš sudaužyto kiaušinio
iššliaušas angis.
6 Jų voratinklis
netinkamas vilkėti,
tuo, ką išsiaudė,
jie neapsisiaus.[e]
Nedori jų darbai,
jų rankose – smurtas.[f]
7 Jų kojos bėga pikta daryti,
nekaltą kraują skuba lieti.[g]
Piktavališkos jų mintys,
kur tik jie eina, ten
pragaištį ir vargą sėja.[h]
8 Santarvės kelio
jie nepažįsta,
neina teisingumo takais.[i]
Kreivus kelius
jie sau pramynė,
kas vaikšto jais,
taikos nematys.[y]
9 Todėl toli nuo mūsų
teisingumas,
teisumas mus aplenkia.
Laukiame šviesos,
deja – tamsu,
laukiame aiškios dienos,
bet vaikštome sutemose.[j]
10 Lyg akli
slenkame palei sieną –
apgraibomis,
tarsi akių neturėdami.[k]
Vidudienį lyg patamsyje
klumpame,
tarp stipriųjų esame
tarsi negyvėliai.

59 SKYRIUS

a Jer 5:1
Ez 22:30
Mch 7:2

b Iz 30:12, 13

c Mch 2:1

d Job 8:13, 14

e Iz 57:12

f Jer 6:7
Mch 6:12

g Jer 22:17
Ez 9:9
Mt 23:35

h Rom 3:15–17

i Iz 5:7
Iz 59:15
Jer 5:1
Am 6:12
Hab 1:4

y Jer 8:15

j Iz 5:30

k Įst 28:15, 29

Antra skiltis

a Iz 1:5
Ez 5:5, 6

b Jer 14:7
Oz 5:5

c Ezr 9:13
Neh 9:33
Dan 9:5

d Iz 31:6
Iz 32:6
Jer 17:13

e Jer 5:23

f Ps 82:2
Hab 1:4

g Iz 5:22, 23

h Iz 48:1

i Mch 3:2

y Ef 6:17
1Te 5:8

11 Kaip lokiai urzgiame,
kaip balandžiai
gailiai ulbame.
Teisingumo laukiame,
deja, tuščiai,
išgelbėjimo, –
bet jis toli nuo mūsų.
12 Prieš tave mes
nuolat maištaujame,[a]
mūsų nuodėmės
mus kaltina.[b]
Esame maištingi,
savo kaltes gerai žinome.[c]
13 Prasikaltome,
palikome Jehovą,
savo Dievui
atsukome nugarą.
Išnaudojimas ir maištas
buvo mūsų lūpose,[d]
klastas rezgėme
ir apgaulės žodžius
širdy šnabždėjome.[e]
14 Teisingumas atmestas,[f]
teisumas likęs nuošaly,[g]
tiesa aikštėje parklupus,
dorumas tenai įeiti negali.
15 Tiesa pradingo,[h]
kas pikta šalinasi,
tas apiplėšiamas.
Jehova matė,
kad teisingumo nėra,
ir jam tai nepatiko.[i]
16 Jis matė, kad
nėra kas padėtų,
jis apstulbo –
nėra kas užtartų.
Tada pats savo ranka
ėmėsi gelbėti*,
jo paties teisingumas
jį vedė.
17 Teisumo šarvais
jis apsišarvavo,
ant galvos užsidėjo
išgelbėjimo* šalmą,[y]

59:16 *Arba „laimėjo pergalę“. **59:17** *Arba „pergalės“.

kerštо drabužiu apsivilko[a]
ir uolumu
lyg apsiaustu* apsisiautė.
18 Jis atmokės aniems
už visa, ką padarė,[b] –
ant priešų išlies rūstybę,
nedorėlius nubaus.[c]
Savo atlygio
sulauks ir salos.
19 Tenai, kur leidžiasi saulė,
bijos Jehovos vardo
ir ten, kur saulė teka, –
jo šlovės,
nes jis atplūs
kaip veržli upė,
kaip srovė,
Jehovos dvasios genama.
20 „Atpirkėjas[d] ateis į Sioną,[e]
pas Jokūbo vaikus,
palikusius nuodėmę“,[f] –
tai Jehovos žodis.

21 „Sudarau su jais sandorą,[g] – sako Jehova. – Nuo dabar dvasia, besiilsinti ant tavęs, ir žodžiai, kuriuos į lūpas tau įdėjau, per amžius nepasitrauks nuo lūpų nei tau, nei tavo vaikams, nei vaikaičiams. Taip sako Jehova.“

60 „Kelkis, moterie,[h] sušvisk!
Atėjo tavoji šviesa –
tave apšvietė
Jehovos šlovė.[i]
2 Štai tamsa apdengs žemę
ir tiršta tamsuma – tautas,
o tave Jehova apšvies,
jo šlovę tavyje visi matys.
3 Link tavo šviesos
eis tautos,[y]
prie tavo spindesio*
trauks karaliai.[j]
4 Pakelk akis,
apsižvalgyk aplinkui!
Kas renkasi
ir skuba pas tave?
Tavo sūnūs pareina
iš toli,[a]
tavo dukterys
parnešamos ant rankų.[b]
5 Tu tai matysi
ir visa spindėsi,[c]
tavo širdis virpės
ir tvins džiaugsmu,
nes pas tave
plūs jūros lobiai,
pas tave suplauks
tautų turtai.[d]
6 Tavo krašte* būriuosis
vilkstinės kupranugarių,
jaunų kupranugarių
iš Midjano ir Efos.[e]
Iš Šebos visi
pas tave keliaus
auksu ir smilkalais nešini
ir kalbės
apie Jehovos šlovę.[f]
7 Pas tave atvarys
visas Kedaro[g] kaimenes,
Nebajoto[h] avinus
pas tave atves*.
Man jie bus maloni atnaša
ant aukuro.[i]
Aš išpuošiu
šlovingus savo Namus.[y]
8 Kas gi ten atskrenda
kaip debesys,
kaip karveliai
į savo karvelides?
9 Salos dės į mane viltis.[j]
Taršišo laivai
plaukia priešaky*,
jie gabena
tavo sūnus iš toli[k]
su visu jų sidabru ir auksu
tavo Dievo Jehovos
vardo šlovei –
šlovei Izraelio Šventojo.
Jis tave išaukštins#.[l]

59 SKYRIUS

a Įst 32:35
Ps 94:1

b Job 34:11
Ps 62:12
Jer 17:10

c Iz 1:24
Rd 4:11
Ez 5:13

d Iz 48:17

e Iz 62:11

f Įst 30:1–3
Rom 11:26

g Rom 11:27

60 SKYRIUS

h Iz 51:17
Iz 52:1

i Iz 60:19, 20

y Iz 11:10

j Iz 49:23
Apr 21:23, 24

Antra skiltis

a Iz 49:17, 18
Iz 54:1

b Iz 49:21, 22

c Jer 33:9

d Iz 61:6
Ag 2:7, 8

e 1Me 1:32, 33

f Mal 1:11

g Iz 42:11

h Pr 25:13

i Iš 29:39, 42
Iz 56:6, 7

y Ag 2:9

j Iz 51:5

k Iz 60:4
Iz 66:20

l Ps 149:4
Iz 52:1
Iz 55:5

59:17 *Arba „berankoviu drabužiu“. **60:3** *Arba „tavo aušros spindesio“.

60:6 *Pažod. „Tavyje“. **60:7** *Pažod. „Nebajoto avinai tau tarnaus“. **60:9** *Arba „kaip ir pirma“. #Arba „išpuoš“.

10 Svetimšaliai atstatys
tavo sienas,
jų karaliai tau tarnaus.[a]
Nors užsirūstinęs
tau smogiau,
iš savo malonės
parodysiu gailestį.[b]
11 Tavo vartai
visuomet bus atverti,[c]
dieną naktį jų neuždarys,
kad savo karalių vedamos
tautos suneštų tau
savus turtus.[d]
12 Pražus tauta ir karalystė,
kuri tau netarnauja,
tos tautos sunaikintos bus.[e]
13 Tau priklausys
Libano šlovė[f] –
kadagiai, uosiai ir kiparisai.[g]
Jie papuoš
mano šventyklą, –
vietą savo kojoms
aš pašlovinsiu.[h]
14 Tavo engėjų sūnūs ateis pas
tave ir žemai nusilenks,
kas tave niekino,
parpuls tau po kojomis.
Jie vadins tave
Jehovos miestu,
Izraelio Šventojo Sionu.[i]
15 Nors buvai apleista,
nekenčiama, nors niekas
per tave nebekeliavo,[y]
padarysiu tave
amžinu pasididžiavimu,
tu džiuginsi kartų kartas.[j]
16 Tu gersi tautų pieną,[k]
žįsi karališkąsias krūtis.[l]
Tada žinosi, kad aš, Jehova,
esu tavo Gelbėtojas,
kad Jokūbo Galingasis
yra tavo Atpirkėjas.[m]
17 Varį pakeisiu auksu,
geležį – sidabru,
medį – variu,
akmenis – geležimi.
Taiką paskirsiu
tavo prižiūrėtoju,
teisumą – tavo prievaizdu.[a]
18 Nebebus girdėti
apie smurtą tavo krašte,
nė apie sunaikinimą
ir pražūtį tavo valdose.[b]
Tavo sienas vadins išgel-
bėjimu,[c] o vartus – šlove.
19 Dieną tau ne saulė švies,
naktį ne mėnulis
tau spindės –
tavo amžina šviesa
bus Jehova,[d]
Dievas bus tavo gražumas.[e]
20 Tavo saulė nenusileis,
tavo mėnulis nesudils –
Jehova bus
tavo amžina šviesa[f]
ir tavo gedulo dienos
bus pasibaigusios.[g]
21 Visi tavo žmonės bus teisūs,
jie amžiams paveldės kraštą.
Jie – atžala,
mano pasodinta,
mano rankų darbas
mano šlovei.[h]
22 Mažiausias taps tūkstančiu
ir menkas – galinga tauta.
Aš pats, Jehova, metui
atėjus tai paskubinsiu.“

61 Visavaldžio Jehovos
dvasia ant manęs[i] –
Jehova patepė mane
skelbti gerą naujieną
romiesiems,[y]
siuntė gydyti*
prislėgtaširdžių,
skelbti belaisviams laisvės
ir atverti kaliniams akių,[j]
2 siuntė pranešti apie
Jehovos malonės metus,
apie mūsų Dievo
kerštą dieną,[k]
nešti gedintiems paguodos,[l]

60 SKYRIUS

a Ezr 7:27
Neh 2:7, 8
Iz 49:23
b Įst 30:3
Ps 30:5
Iz 54:7
Iz 57:17, 18
c Apr 21:25, 26
d Iz 60:3, 5
e Iz 41:11
f Iz 35:1, 2
g Iz 41:19
Iz 55:13
h Ps 132:7
i Iz 62:12
y 2Me 36:20, 21
Iz 49:14
Jer 30:17
Rd 1:4
j Iz 35:10
Iz 61:7
Jer 33:10, 11
k Iz 61:6
l Iz 49:23
m Iz 49:26

Antra skiltis

a Iz 1:26
Iz 32:1
b Iz 2:4
Iz 11:9
Iz 54:14
Zch 9:8
c Iz 26:1
d Ps 36:9
Iz 60:1
Apr 21:23
Apr 22:5
e Zch 2:4, 5
f Ps 27:1
Ps 84:11
g Iz 25:8
Iz 30:19
Iz 35:10
h Iz 43:6, 7
Iz 44:23

61 SKYRIUS

i Iz 42:1
Mt 3:16
y Mt 11:4, 5
Apd 10:37, 38
j Lk 4:17–21
Lk 7:22
Apd 26:17, 18
k Iz 34:8
l Iz 25:8
Mt 5:4
Lk 6:21

61:1 *Pažod. „sutvarstyti“.

3 pasirūpinti, kad tie,
kas liūdi dėl Siono,
vietoj pelenų turėtų
puošnų galvos apdangalą,
vietoj gedulo –
džiugesio aliejaus,
vietoj sugniužusios dvasios – šlovingą drabužį.
Juos vadins teisumo medžiais, Jehovos sodiniais.
Jie teiks jam šlovę*.[a]
4 Jie atstatys,
kas seniai sugriauta,
prikels,
kas nuo seno apleista,[b]
jie atkurs
nuniokotus miestus[c] –
gyvenvietes, prieš daugelį kartų ištuštėjusias.[d]
5 „Svetimieji ateis
ir jūsų kaimenes ganys,
svetimšaliai[e] dirbs jums
žemę ir vynuogynus.[f]
6 O jūs būsite vadinami
Jehovos kunigais,[g]
jus vadins
mūsų Dievo tarnais.
Tautų gėrybes jūs valgysite,[h]
jų turtais* puikuositės.
7 Jūs kentėte gėdą, tad dabar
gausite dvigubą dalį,
paženiminmo nebekęsite –
savo paveldu džiaugsitės.
Dvigubą dalį
savame krašte turėsite[i]
ir džiūgausite amžinai.[y]
8 Juk aš, Jehova,
myliu teisingumą,[j]
plėšikavimo ir neteisybės nekenčiu.[k]
Būsiu teisingas
ir jiems atlyginsiu,
amžiną sandorą
su jais sudarysiu.[l]

61:3 *Arba „bus jo puošmena“. **61:6** *Pažod. „šlove“.

61 SKYRIUS

a Iz 60:21

b Iz 49:8
Iz 51:3

c Iz 44:26
Iz 58:12

d Ez 36:33, 34

e Iz 60:10

f Iz 14:1, 2

g Iš 19:6

h Iz 23:17, 18
Iz 60:5, 7

i Zch 9:12

y Iz 35:10

j Įst 32:4
Ps 33:5
Ps 37:28

k Pat 6:16–19

l Iz 55:3
Jer 32:40

Antra skiltis

a Zch 8:13

b Iz 65:23

c Iz 65:13

d Iz 52:1
Apr 21:2

e Iš 28:39, 41

f Iz 45:8
Iz 58:11
Iz 60:18
Iz 62:1
Iz 62:7

62 SKYRIUS

g Ps 102:13
Zch 2:12

h Iz 1:26

i Iz 51:5

y Iz 54:1
Iz 60:1

j Iz 49:23
Iz 60:11

k Jer 33:16

l Iz 49:14
Iz 54:6

m Iz 32:14

9 Garsūs bus
jų palikuoniai tautose,[a]
jų atžalos – tarp kitataučių.
Juos išvydę, visi atpažins,
visi supras, kad jie –
Jehovos palaimintieji palikuoniai.“[b]
10 Džiaugte
džiaugsiuosi Jehova,
visa esybe
savo Dievu gėrėsiuosi.[c]
Išgelbėjimo drabužiais
mane jis aprengė,[d]
teisumo rūbu* apsiautė, –
aš lyg jaunikis, kunigišku turbanu pasipuošęs,[e]
lyg nuotaka, puošmenomis pasidabinusi.
11 Kaip žemė
išaugina želmenis,
kaip sodas išželdina
jame pasėtas sėklas,
taip visavaldis Jehova
išaugins tautų akivaizdoje
teisumą ir šlovę.[f]

62 Dėl Siono netylėsiu,[g]
dėl Jeruzalės nenurimsiu,
kol jos teisumas kaip
ryški šviesa nesušvis,[h]
kol jos išgelbėjimas
nesuliepsnos
kaip deglas.[i]
2 „Tautos regės
tavo teisumą, moterie,[y]
visi karaliai – tavo šlovę.[j]
Tave vadins nauju vardu,[k]
kurį ištars Jehovos lūpos.
3 Jehovos rankoje
puošnus vainikas būsi,
Dievo delne –
karališkas turbanas.
4 Niekas nebesakys,
kad esi palikta,[l]
tavo krašto
nebevadins dykviete.[m]

61:10 *Arba „berankoviu drabužiu“.

Tave vadins
„Mano pasigėrėjimas“,[a]
o tavo šalį – „Ištekėjusioji“,
nes Jehova tavimi gėrėsis
ir tavo šalis bus
tarsi ištekėjusi moteris.
5 Kaip jaunuolis
veda mergelę,
taip tavo sūnūs
paims tave į žmonas.
Kaip jaunikis
džiaugiasi nuotaka,
taip tavo Dievas
džiaugsis tavimi.[b]
6 Ant tavo sienų, Jeruzale,
pastačiau sargybinius.
Jie netylės
nei dieną, nei naktį.
Šaukitės Jehovos,
nepaliaukite to daryti,
7 ramybės jam neduokite,
kol neįtvirtins Jeruzalės,
kol neišgarsins jos žemėje.“[c]
8 Pakėlęs dešinę,
stiprią savo ranką,
Jehova prisiekė:
„Nebeleisiu priešams
valgyti tavo grūdų,
svetimšaliams – gerti jauno
vyno, dėl kurio plūkeisi.[d]
9 Kas nuėmė javus, tas ir
valgys, tas Jehovą šlovins.
Kas skynė vynuoges,
tas ir vyną gers mano
šventuose kiemuose.“[e]
10 Eikite! Ženkite pro vartus,
paruoškite kelią
mano tautai![f]
Tieskite, nutieskite vieškelį,
nuriskite akmenis,[g]
iškelkite ženklą tautoms![h]
11 Iki žemės pakraščių
Jehova paskelbė:
„Sakykite Siono dukrai:
‘Štai artinasi
tavo išgelbėjimas.[i]
Jis turi paruošęs atlygį,
jau yra parengęs
užmokestį.’“[a]
12 Šventąja tauta, Jehovos
atpirktaisiais juos vadins,[b]
o tave – „Pageidaujamąja“,
„Neapleistuoju miestu“.[c]

63 Kas ateina iš Edomo,[d]
atžygiuoja iš Bocros[e]
margaspalviais*
drabužiais apsirengęs,
prašmatniu rūbu apsitaisęs?
Kas žengia su didžia jėga?
„Tai aš – tasai,
kuris skelbia teisumą,
kuris labai galingas
ir gali išgelbėti.“
2 Kodėl tavo rūbas raudonas,
tavo drabužiai –
kaip to, kuris spaudykloje
mina vynuoges?[f]
3 „Aš vienas
vynuoges myniau,
jokio žmogaus iš tautų
su manimi nebuvo.
Įniršęs jas traiškiau,
myniau pykčio apimtas.[g]
Jų kraujas
mano drabužius aptaškė,
visą mano rūbą sutepė.
4 Keršto dieną turiu širdyje,[h]
atėjo metas
atpirkti savuosius.
5 Žvalgiausi,
bet nebuvo kas padėtų,
suglumau, kad
neatsirado kas palaikytų.
Tik mano ranka gelbėjo*,[i]
tik mano įsiūtis
mane palaikė.
6 Įtūžęs tautas trypiau,
savo rūstybe
jas nugirdžiau,[y]
jų kraują ant žemės išliejau.“

62 SKYRIUS

a Ps 149:4
Sof 3:17

b Iz 65:18, 19
Jer 32:41

c Iz 61:11
Jer 33:9
Sof 3:19, 20

d Įst 28:49–51
Jer 5:17

e Įst 14:23
Iz 65:21, 22

f Iz 40:3
Iz 48:20

g Iz 57:14

h Ezr 1:1, 3
Iz 11:12
Iz 49:22

i Zch 9:9
Mt 21:5
Jn 12:15

Antra skiltis

a Iz 40:9, 10
Apr 22:12

b Ps 107:2, 3

c Iz 54:7

63 SKYRIUS

d Ps 137:7
Iz 34:5, 6

e Am 1:12

f Jl 3:13
Apr 14:19, 20
Apr 19:15

g Iz 34:2

h Iz 34:8
Iz 35:4
Iz 61:1, 2

i Iz 51:9
Iz 52:10
Iz 59:16

y Jer 25:15, 16

63:1 *Arba galbūt „ryškiai raudonais“.
63:5 *Arba „suteikė man pergalę“.

7 Prisiminęs visa, ką
dėl mūsų Jehova padarė,
apie Jehovos
ištikimąją meilę kalbėsiu,
šlovingus Jehovos darbus
apsakysiu.[a]
Apsakysiu, kiek daug gera
dėl Izraelio namų
jis padarė
iš savo gailestingumo
ir didžios ištikimosios
meilės.
8 Jis manė: „Jie – mano
tauta, mano sūnūs,
kurie neišduos.“[b]
Todėl ir tapo jų gelbėtoju.[c]
9 Dėl jų vargų jis sielvartavo,[d]
tad siuntė savo pasiuntinį*
jų vaduoti.[e]
Iš meilės ir atjautos
jis juos atpirko,[f]
pakėlė ir nešiojo senovėje
per visas dienas.[g]
10 Deja, tie maištavo[h] ir
jo šventą dvasią liūdino.[i]
Tada jis priešu jiems tapo[y]
ir su jais kovojo.[j]
11 Ir jie prisiminė
senovės dienas –
dienas jo tarno Mozės:
„Kurgi tasai, kuris juos ir
savo kaimenės ganytojus[k]
per jūrą pervedė?[l]
Kurgi tasai, kuris jam
savo šventos dvasios
įkvėpė,[m]
12 savo galingąja ranka
Mozės dešinę palaikė,[n]
kuris, kad savo vardą
įamžintų,[o]
jūrą jiems prieš akis
perskyrė[p]
13 ir per siautulingus*
vandenis juos vedė
lyg žirgą per lygumą*,
kad eidami nekluptų?
14 Kaip kad žmogus varo
gyvulius į slėnį pailsėti,
taip poilsio vietą jiems
davė Jehovos dvasia.“[a]
Štai kaip savąją tautą vedei
ir savo vardą didį* padarei.[b]
15 Pažvelk iš dangaus,
pažiūrėk iš savo didingos
šventumo ir šlovės*
buveinės.
Kur tavo užsidegimas
ir galybė?
Kur tavo atjauta[c]
ir gailestingumas?[d]
Mums tai nepasiekiama.
16 Juk tu – mūsų Tėvas.[e]
Net jei Abraomas
apie mus nenorėtų žinoti,
net jei Izraelis
mūsų nepripažintų,
tu, Jehova, esi mūsų Tėvas.
Atpirkėju nuo amžių
tave vadiname.[f]
17 Kodėl, Jehova, leidi
iš tavo kelių išklysti*?
Kodėl leidi
mūsų širdims užkietėti#
ir tavęs nebijoti?[g]
Sugrįžki dėl savo tarnų,
dėl tautos,
kuri tau priklauso.[h]
18 Trumpai šis kraštas tebuvo
šventos tavo tautos
nuosavybė,
mūsų priešai
trypė tavo šventyklą.[i]
19 Jau seniai nebesame tokie,
kuriems tu viešpatauji,
tokie, kurie galėtų
tavo vardu vadintis.

63 SKYRIUS

a Ps 78:12
Ps 105:5

b Iš 24:7

c Iš 14:30

d Iš 3:7

e Iš 14:19
Iš 23:20

f Įst 7:8

g Iš 19:4
Įst 1:31

h Įst 9:7

i Apd 7:51
Ef 4:30

y Kun 26:14, 17
Įst 28:63

j Jer 21:5

k Ps 77:20

l Iš 14:30
Iz 51:10

m Sk 11:16, 17

n Iš 6:1, 6
Iš 15:16

o Iš 9:15, 16
Iš 14:17
Rom 9:17

p Iš 14:21, 22

Antra skiltis

a Joz 22:4

b 2Sa 7:23
Neh 9:10

c Jer 31:20

d Įst 4:31
Neh 9:17

e Iš 4:22

f Iz 41:14

g Iz 6:10

h Ps 74:2
Ps 80:14, 15

i 2Me 36:19
Iz 64:11
Rd 1:10

63:9 *Arba „angelą“. **63:13** *Arba „gilius“.

63:13 *Arba „tyrus“, „dykumą“. **63:14** *Arba „gražų“. **63:15** *Arba „grožio“. **63:17** *Arba „vedi mus iš savo kelių“. #Pažod. „užkietini mūsų širdis“.

64 Jei tik perplėštum dangų
ir nužengtum,
jei tik kalnus
sudrebintum ūmai, –
2 kaip kad ugnis
padega žabus,
kaip kad liepsna
užvirina vandenį, –
tada priešininkai
sužinotų tavo vardą
ir tautos tavo akivaizdoje
iš baimės tirtėtų.
3 Tu darei įstabius darbus –
jų nesitikėjome,[a]
tu nužengei,
ir tavo akivaizdoje
kalnai ėmė drebėti.[b]
4 Nuo seno jokia ausis,
joks žmogus nėra girdėjęs,
jokia akis nėra regėjusi,
kad be tavęs
būtų kitas Dievas –
toks, kuris jo kantriai
laukiantiems gera darytų.[c]
5 Mieli tau visi, kurie
su džiaugsmu daro,
kas teisu,[d]
kurie tave atmena
ir tavo keliais eina.
Tu rūstavai, nes savo
nuodėmių nepalikome,[e]
nepaliovėme jų daryti.
Tad ar besame verti
išgelbėjimo?
6 Mes netyri –
lyg susitepęs žmogus,
mūsų teisūs darbai – lyg
drabužis per mėnesines.[f]
Tarsi lapai visi nuvysime,
mūsų kaltės
nuneš mus kaip vėjas.
7 Niekas tavo vardo
nesišaukia,
niekas kibtis į tave nenori.
Savo veidą
nuo mūsų paslėpei[g]
ir kaltėse kamuotis palikai.
8 Vis dėlto tu, Jehova,
esi mūsų Tėvas.[a]
Mes – molis,
o tu – puodžius,[b]
visi mes –
tavo rankų darbas.
9 Nerūstauk taip, Jehova,[c]
amžinai mūsų kaltės
neminėk.
Pažvelk į mus!
Visi mes – tavo tauta.
10 Šventieji tavo miestai
tapo dykyne.
Sionas dykuma pavirtęs,
Jeruzalė – dykviete.[d]
11 Mūsų Namai, kadais
šventumo ir šlovės* pilni,
vieta, kur protėviai
tave šlovino,
dabar ugnies praryti,[e]
griuvėsiais virto tai,
kas mums brangu.
12 Nejau, Jehova, žiūrėdamas
į tai, susiturėsi?
Nejau toliau tylėsi
ir leisi mums kamuotis?[f]

65 „Apsireiškiau tiems,
kurie apie mane
neklausinėjo,
mane surado tie,
kurie nė neieškojo.[g]
Tautai, kuri mano vardo
nesišaukė, sakiau:
‘Aš čia! Aš čia!’[h]
2 Ištisą dieną tiesiau rankas
į užsispyrėlę tautą,[i]
į tuos, kurie
blogais keliais vaikšto,[y]
pāskui savo užmačias eina,[j]
3 į tautą, kuri
atvirai mane įžeidinėja[k] –
aukoja giraitėse[l]
ir ant plytų smilko.
4 Jie sėdi prie kapų,[m]
slaptose vietose* nakvoja.

64 SKYRIUS

a Iš 34:10

b Hab 3:6

c Ps 130:6–8
Iz 25:9
Mch 7:7
1Ko 2:9

d Sof 2:3
Apd 10:34, 35

e Iz 1:21
Iz 63:10

f Kun 12:2
Kun 15:20

g Įst 31:17
Iz 57:17

Antra skiltis

a Iz 63:16

b Iz 29:16
Iz 45:9
Jer 18:6

c Ps 74:1
Ps 79:5

d Ps 79:1
Rd 1:4
Rd 5:18
Mch 3:12

e 2Me 36:17, 19
Jer 52:12, 13

f Ps 74:10, 11
Zch 1:12

65 SKYRIUS

g Iz 55:6, 7

h Rom 10:20, 21

i Įst 31:27
Neh 9:29
Zch 7:11

y Iz 59:7, 8
Jer 35:15

j Jer 5:23

k 2Ka 17:16, 17
Jer 32:29

l Iz 1:29
Iz 66:17

m Sk 19:16

64:11 *Arba „grožio“. **65:4** *Arba galbūt „sarginėse“.

Kiaulieną jie valgo,[a]
bjaurus viralas
jų puoduose.[b]
5 ‘Būk ten, kur esi, –
jie sako, –
prie manęs nesiartink,
nes aš už tave šventesnis*.’
Jie – dūmai mano šnervėse,
ugnis visą dieną
liepsnojanti.
6 Visa tai mano akivaizdoje
užrašyta.
Aš netylėsiu –
jiems atlyginsiu,[c]
atseikėsiu, kiek nusipelnė,*
7 atmokėsiu už jų pačių
ir jų tėvų kaltes,[d] –
taip sako Jehova, –
nes kalnuose jie aukojo#,
ant kalvų
iš manęs tyčiojosi.[e]
Visų pirma atmokėsiu
jiems – atseikėsiu,
kiek nusipelnė*.“
8 Taip kalba Jehova:
„Kol vynuogių kekėje
yra sulčių*,
žmonės sako:
‘Neišmesk jos, nes joje
tebėra šis tas gero#.’
Ir aš taip darysiu –
visų savo tarnų neatmesiu.[f]
9 Iš Jokūbo
išauginsiu atžalą,
iš Judo – palikuonį, kad
kalnus mano paveldėtų.[g]
Mano išrinktieji
kraštą gaus nuosavybėn,
mano tarnai tenai gyvens.[h]
10 Šaronas[i] taps avių ganykla,
Achoro slėnis[y] – vieta,
kur guls galvijai.
Tai bus tautai,
kuri manęs ieško.
11 Bet jūs palikote Jehovą,[a]
mano šventąjį kalną
užmiršote,[b]
laimės dievui
padengėte stalą
ir lemties dievui pripylėte
taures pagardinto vyno.
12 Tad lemsiu jums
žūti nuo kalavijo,[c]
jus parklupdys ir paskers,[d]
nes, kai šaukiau,
neatsiliepėte,
kai kalbėjau, nesiklausėte.[e]
Darėte, kas nedora
mano akyse,
rinkotės tai,
kas man nepatiko.“[f]
13 Todėl visavaldis Jehova
sako:
„Mano tarnai valgys,
o jūs alksite.[g]
Mano tarnai gers,[h]
o jūs trokšite.
Mano tarnai
džiugiai šūkaus,[i]
o jūs kęsite gėdą.[y]
14 Mano tarnai
linksma širdimi džiūgaus,
o jūs šauksite
iš širdies skausmo,
vaitosite iš širdgėlos.
15 Jūsų vardą mano išrinktieji
kaip prakeiksmą tars.
Visavaldis Jehova
jus visus mirtimi nubaus,
o savo tarnams
naują vardą duos.[j]
16 Ir kas tik šalyje
prašys palaiminimo,
prašys jo iš tiesos* Dievo.
Kas tik krašte
tars priesaiką,
tas prisieks tiesos* Dievu.[k]

65:5 *Arba galbūt „nes mano šventumas tau pereis“. **65:6, 7** *Pažod. „jiems į užantį“. **65:7** #Arba „leido dūmus“. **65:8** *Pažod. „jauno vyno“. #Pažod. „palaiminimas“.

65 SKYRIUS

a Kun 11:7, 8 Iz 66:17

b Įst 14:3

c Ps 50:3, 21 Jer 16:18 Ez 11:21

d Iš 20:4, 5 Kun 26:39

e 1Ka 22:41, 43 2Ka 12:3

f Jer 30:11 Am 9:8

g Iz 60:21 Ez 37:21 Abd 17

h Iz 61:7 Sof 3:20

i Iz 33:9

y Joz 7:24 Oz 2:15

Antra skiltis

a Iz 1:4

b 2Me 28:24 2Me 34:25

c Kun 26:25 Ez 6:13

d Ez 9:6

e 2Me 36:15, 16

f Iz 66:3

g Ps 37:19, 25 Am 8:11

h Iz 49:10

i Iz 66:14

y Iz 66:5

j Iz 62:2 Jer 33:16

k Įst 6:13

65:16 *Arba „ištikimybės“. Pažod. „amen“.

Buvę vargai
nueis užmarštin.
Mano akys
daugiau jų nematys.[a]
17 Štai aš kuriu naują dangų
ir naują žemę.[b]
Tai, kas buvo, pasimirš,
išdils iš širdies.[c]
18 Tad džiūgaukite
ir per amžius linksmi
būkite dėl to, ką kuriu.
Štai kuriu Jeruzalę,
kad teiktų džiaugsmą,
kuriu jos žmones,
kad keltų pasigėrėjimą.[d]
19 Aš džiaugsiuosi Jeruzale,
gėrėsiuosi savo
žmonėmis.[e]
Nebebus tenai girdėti
nei verksmo,
nei sielvartingų dejonių.[f]
20 Nebus ten taip, kad kūdikis
vos kelias dienas gyventų,
kad senelis mirtų
žilų dienų nesulaukęs.
Kas mirs šimtametis,
tą jaunuoliu laikys,
nusidėjėlis bus prakeiktas,
nors ir šimto būtų
sulaukęs*.
21 Jie statysis namus
ir juose gyvens,[g]
sodinsis vynuogynus
ir valgys jų derlių.[h]
22 Jie statys ne tam,
kad kiti apsigyventų,
sodins ne tam,
kad kiti suvalgytų.
Mano žmonių amžius
prilygs medžio amžiui,[i]
mano išrinktieji ilgai
naudosis savo rankų
darbo vaisiais.
23 Jų triūsas neis veltui,[y]
negimdys jie vaikų vargui,
nes jie ir jų palikuoniai
yra Jehovos palaimintųjų
giminė.[a]
24 Jiems dar nepradėjus
manęs šauktis, atsiliepsiu,
jiems dar tebekalbant,
atsakysiu.
25 Vilkas ir ėriukas
kartu ganysis,
liūtas ės šiaudus
kaip jautis,[b]
gyvatė mis dulkėmis.
Mano šventame kalne
jie niekam nedarys žalos,
niekam nekenks.[c]
Taip sako Jehova.“

66 Taip sako Jehova:
„Dangus – mano sostas,
o žemė – pakojis.[d]
Tad kokius namus man
galėtumėte pastatyti?[e]
Kur būtų mano buveinė*?[f]
2 Savąja ranka
visa tai padariau,
štai iš kur visa atsirado.
Tai Jehovos žodis.[g]
Aš žvelgsiu į tą, kuris
nuolankus ir nusiminęs,
į tą, kuris dreba*
mano žodį išgirdęs.[h]
3 Skerdžiantis jautį
panašus man į žmogžudį,[i]
aukojantis avį – į tą, kuris
nusuka sprandą šuniui,[y]
atnašaujantis dovaną
yra kaip tas, kuris
kiaulės kraują aukoja,[j]
smilkalus smilkantis[k] –
kaip tas, kuris
užkalbėjimais laimina*.[l]
Jie nusprendė
eiti savais keliais,
bjaurystės jiems patinka.

65 SKYRIUS

a Iz 12:1
Jer 31:12
Sof 3:14, 15

b Ezr 5:2
Iz 51:16
Iz 66:22
2Pt 3:13

c Apr 21:1, 4

d Iz 51:11

e Iz 62:4
Jer 32:41

f Iz 25:8
Jer 31:12

g Jer 31:4

h Iz 62:8
Am 9:14

i Ps 92:12–14

y Kun 26:3–5
Įst 28:4

Antra skiltis

a Iz 61:9
Iz 66:22

b Iz 35:9
Oz 2:18

c Iz 2:3, 4
Iz 11:6–9
Mch 4:2

66 SKYRIUS

d Mt 5:34, 35

e 2Me 6:18
Apd 17:24

f 1Me 28:2
Apd 7:48–50

g Iz 40:26

h 2Ka 22:18, 19
Lk 18:14

i Iz 1:11

y Kun 11:27

j Įst 14:8

k Kun 2:1, 2

l Iz 1:13

65:20 *Arba galbūt „kas šimto nesulauks, bus laikomas prakeiktu“.

66:1 *Arba „poilsio vieta“. **66:2** *Arba „susirūpina“. **66:3** *Arba galbūt „garbina stabą“.

4 Todėl parinksiu jiems
bausmę,[a]
siųsiu ant jų tai, ko jie bijo,
nes kai šaukiau,
nė vienas neatsiliepė,
kai kalbėjau,
nė vienas nesiklausė.[b]
Jie darė,
kas nedora mano akyse,
savo darbais mane piktino.“[c]
5 Klausykitės Jehovos žodžio
visi, kas jį išgirdę
drebate*:
„Broliai jūsų nekenčia
ir dėl mano vardo
jus atstumia, jie šaiposi:
‘Šlovė tebūna Jehovai!’[d]
Bet jis apsireikš
ir jus pradžiugins,
o anie turės kęsti gėdą.“[e]
6 Triukšmas ataidi iš miesto,
garsai – iš šventyklos!
Girdėti, kaip Jehova
atmoka priešams už tai,
ko nusipelnė.
7 Dar sąrėmiams nesuėmus,
ji* pagimdė,[f]
gimdymo skausmams
neprasidėjus,
susilaukė berniuko.
8 Ar yra kas
apie tai girdėjęs?
Ar tokį dalyką
yra kas matęs?
Nejaugi kraštas galėtų
per dieną užgimti?
Nejaugi galėtų tauta
taip iškart atsirasti?
Vis dėlto, vos sąrėmiams
užėjus, Sionas savo
sūnus pagimdė.
9 „Negi, įsčias atvėręs,
neduosiu kūdikiui
gimti?“ – sako Jehova.

66 SKYRIUS

a Įst 28:15

b Jer 7:13

c 2Ka 21:9
Iz 65:3

d Iz 5:18, 19
Iz 29:13

e Iz 65:13, 14
Jer 17:13, 18

f Iz 54:1

Antra skiltis

a Ps 137:6

b Iz 44:23

c Iz 9:7

d Iz 60:3
Ag 2:7

e Iz 51:3

f Iz 44:28
Iz 65:18, 19

g Iz 59:18

h Įst 4:24

i Ps 50:3
Jer 25:32, 33

y 2Te 1:7, 8

„Negi, gimdyti leidęs,
įsčias užversiu?“ –
sako tavo Dievas.
10 Džiaukitės su Jeruzale
visi, kas ją mylite![a]
Linksmi būkite![b]
Kas dėl jos sielvartavote,
su ja džiūgaukite,
11 nes jos krūtis jūs žįsite
ir pasisotinę nurimsite,
jūs godžiai gersite pieną
ir mėgausitės jos šlovės
apstybe.
12 Juk Jehova sako:
„Tarsi upę
išliesiu jai ramybę*,[c]
tarsi potvynį – tautų šlovę.[d]
Tave žindys,
ant rankų nešios,
ant kelių šokdins.
13 Kaip mama
paguodžia sūnų,
taip aš jus paguosiu.[e]
Jums paguoda
bus Jeruzalė.[f]
14 Jūs tai matysite,
ir širdis jūsų džiaugsis,
jūsų kaulai kaip jauna žolė
bus pilni gyvybės.
Jehova saviems tarnams
apreikš savo galią*,
o priešus pasmerks.[g]
15 Jehova užsiplieks
kaip ugnis,[h]
jo vežimai
tarsi viesulas atūš.[i]
Jis atmokės
degdamas pykčiu,
baus ugnies liepsnomis.[y]
16 Ugnimi Jehova
vykdys nuosprendį,
kalaviju žmonėms kirs,
nuo Jehovos rankos
žus daugybė.

66:5 *Arba „susirūpinate“. **66:7** *T. y. Sionas.

66:12 *Arba „taiką“. **66:14** *Pažod. „ranką“.

17 Galo sulauks kiekvienas, kas ruošiasi*, atlieka apsivalymo apeigas, kad galėtų eiti į giraites#[a] prie to, kuris stovi viduryje. Galo sulauks kiekvienas, kas valgo kiaulieną,[b] visokią bjaurastį ir peles.[c] Tai Jehovos žodis. **18** Žinau, kokie jų darbai ir kokios mintys, todėl ateinu surinkti iš visų tautų žmones, kalbančius skirtingomis kalbomis. Jie ateis ir matys mano šlovę.“

19 „Apreikšiu jiems savo galią kaip ženklą ir tuos, kas išliko, siųsiu pas tautas – į Taršišą,[d] Pulą ir Ludą,[e] lankininkų žemes, į Tubalą ir Javaną[f] ir į tolimas salas, – pas tautas, kurios niekada apie mane negirdėjo ir mano šlovės neregėjo, ir jie skelbs tautose, koks aš šlovingas.[g] **20** Jie pargabens visus jūsų brolius iš tautų[h] kaip dovaną Jehovai – pargabens ant žirgų, ratuose, dengtuose vežimuose, ant mulų ir greitų kupranugarių į mano šventą kalną, Jeruzalę, – sako Jehova, – kaip kad Izraelio žmonės gabena savo dovaną švariame inde į Jehovos Namus.

21 Kai kuriuos paimsiu tarnauti kunigais ir levitais. Taip sako Jehova.

22 Kaip kad naujas dangus ir nauja žemė,[a] kuriuos aš kuriu, gyvuos mano akivaizdoje – tai Jehovos žodis, – taip gyvuos jūsų palikuoniai ir jūsų vardas.[b]

23 Per kiekvieną jaunatį
ir per kiekvieną šabą*
visi ateis man nusilenkti.[c]
Taip sako Jehova.

24 Jie išeis ir pamatys
lavonus tų, kurie
prieš mane maištavo.
Kirmėlė ant jų nemirs,
juos ryjanti ugnis neges,[d]
žmonės jais baisėsis.“

66:17 *Pažod. „šventinasi“. #Turimos omenyje giraitės, kur garbindavo stabus.

66 SKYRIUS

a Iz 1:29; Iz 65:3

b Kun 11:7, 8; Iz 65:4

c Kun 11:29

d Pr 10:4

e Pr 10:6, 13

f Pr 10:2; Ez 27:12, 13

g Iz 60:3; Mal 1:11

h Įst 30:1–3; Iz 11:16; Iz 43:6; Iz 60:4, 9

Antra skiltis

a Iz 65:17, 18; 2Pt 3:13; Apr 21:1

b Iz 65:23; Jer 31:35, 36

c Ps 86:9; Zch 14:16; Mal 1:11

d Iz 34:10; Mt 25:41; Mk 9:47, 48; 2Te 1:9

66:23 *Pažod. „Nuo jaunaties iki jaunaties ir nuo šabo iki šabo“.

JEREMIJO

KNYGA

TURINIO APŽVALGA

1 Jeremijas paskiriamas pranašu (1–10)
Pranašas regi migdolmedį (11, 12)
Pranašas regi kunkuliuojantį puodą (13–16)
Jeremijas – „įtvirtintas miestas“ (17–19)

2 Izraelis atsimeta nuo Jehovos, palinksta prie kitų dievų (1–37)
Izraelis – tarsi laukinis vynmedis (21)
Tautos „skvernai kruvini“ (34)

3 Izraelis begėdiškai išduoda Jehovą (1–5)
Izraelis ir Judas svetimauja (6–11)
Raginimas atgailauti (12–25)

4 Atgaila veda į palaiminimą (1–4)
Iš šiaurės artinasi nelaimė (5–18)
Jeremijas sielvartauja dėl artėjančios nelaimės (19–31)

5 Žmonės nesileidžia Jehovos sudrausminami (1–13)

Tauta bus nuniokota,
bet nesunaikinta (14–19)
Jehova šauks tautą atsiskaityti
už nuodėmes (20–31)
6 Artinasi Jeruzalės apgula (1–9)
Jehova rūstauja ant Jeruzalės (10–21)
Žmonės sako: „Viskas gerai!“,
nors gerai nėra (14)
Nuožmus puolimas iš šiaurės (22–26)
Jeremijas tirs tautą lyg sidabrą (27–30)
7 Tauta klysta manydama,
kad šventykla laiduos apsaugą (1–11)
Su šventykla bus taip,
kaip su Šiloju (12–15)
Klaidingo garbinimo
pasmerkimas (16–34)
Aukos „dangaus karalienei“ (18)
Ben Hinomo slėnyje
aukojami vaikai (31)
8 Žmonės linkę elgtis kaip dauguma (1–7)
Jehovos žodį atmetusio žmogaus
išmintis nieko verta (8–17)
Jeremijas sielvartauja
dėl Judo žaizdų (18–22)
„Nejau Gileade nėra balzamo?“ (22)
9 Jeremijo širdgėla (1–3a)
Jehova pašauks Judą atsiskaityti (3b–16)
Raudos dėl Judo (17–22)
Tesididžiuoja tie, kas pažįsta
Jehovą (23–26)
10 Tautų dievai – niekas,
palyginti su gyvuoju Dievu (1–16)
Artinasi nuniokojimas ir tremtis (17, 18)
Jeremijas sielvartauja (19–22)
Pranašo malda (23–25)
„Ne žmogaus valioje jo keliai“ (23)
11 Judas laužo sandorą su Dievu (1–17)
Dievų Jude – tiek, kiek miestų (13)
Jeremijas – lyg avinėlis,
vedamas pjauti (18–20)
Jeremijo gimtojo miesto gyventojų
priešiškumas (21–23)
12 Jeremijas skundžiasi Jehovai (1–4)
Jehovos atsakymas (5–17)
13 Sudūlėjusi lininė juosta (1–11)
Vyno ąsočiai bus sukulti (12–14)
Judas nepataisomas, todėl
bus ištremtas (15–27)
„Gal kušitas gali pakeisti
savo odą?“ (23)
14 Sausra, badas ir kalavijas (1–12)
Pasmerkimas netikriems
pranašams (13–18)
Jeremijas pripažįsta,
kad tauta nusidėjo (19–22)
15 Jehova savo nuosprendžio
neatšauks (1–9)
Jeremijas skundžiasi Jehovai (10)
Jehovos atsakymas (11–14)
Jeremijo malda (15–18)
„Mane pasiekė tavo žodžiai
ir aš juos prarijau“ (16)
Jehova Jeremiją sustiprina (19–21)
16 Jeremijui liepiama neimti sau žmonos,
negedėti ir nepasninkauti (1–9)
Dievas išvarys tautą iš krašto,
paskui parves (10–21)
17 Judo nuodėmė įrėžta
širdies plokštėje (1–4)
Kas pasitiki Jehova, bus laiminami (5–8)
„Širdis už viską klastingesnė“ (9–11)
Jehova – Izraelio viltis (12, 13)
Jeremijo malda (14–18)
Šabas turi būti laikomas šventu (19–27)
18 Molis puodžiaus rankose (1–12)
Jehova atsuks Izraeliui nugarą (13–17)
Sąmokslas prieš Jeremiją;
jo maldavimas (18–23)
19 Jeremijui liepiama sudaužyti
molinį ąsotį (1–15)
Vaikai aukojami Baalui (5)
20 Pašhūras užsipuola Jeremiją (1–6)
„Jo vardu nebekalbėsiu“ (7–13)
Dievo žodis – lyg liepsna (9)
Jehova – baimę keliantis
karžygys (11)
Jeremijo skundas (14–18)
21 Jehova atmeta Zedekijo prašymą (1–7)
Tauta turi rinktis gyvenimo
arba mirties kelią (8–14)
22 Nuosprendžiai nedoriems
karaliams (1–30)
Šalumui (10–12)
Jehojakimui (13–23)
Konijui (24–30)
23 Geri ir blogi ganytojai (1–4)
Kai valdys „teisi atžala“,
klestės saugumas (5–8)
Smerkiami netikri pranašai (9–32)
„Našta nuo Jehovos“ (33–40)

24 Geros ir blogos figos (1–10)

25 Jehova susirems su tautomis (1–38)
Tautos tarnaus Babilonui 70 metų (11)
Dievo rūstybės vyno taurė (15)
Per tautas eina nelaimė (32)
Žemė bus pilna Jehovos užmuštų žmonių (33)

26 Jeremijo gyvybei iškyla grėsmė (1–15)
Jeremijas išgelbėjamas (16–19)
Michėjo pranašystė (18)
Pranašas Urijas (20–24)

27 Babilono jungas (1–11)
Jeremijas ragina Zedekiją pasiduoti (12–22)

28 Jeremijas ir netikras pranašas Hananija (1–17)

29 Jeremijo laiškas tremtiniams (1–23)
Izraelis sugrįš po 70 metų (10)
Žinia Šemajai (24–32)

30 Pažadas parvesti tautą iš tremties ir ją išgydyti (1–24)

31 Izraelio likutis vėl apgyvens kraštą (1–30)
Rachelė verkia savo vaikų (15)
Jehova sudarys naują sandorą (31–40)

32 Jeremijas perka lauką (1–15)
Jeremijo malda (16–25)
Jehovos atsakymas (26–44)

33 Pažadas, kad tremtiniai sugrįš (1–13)
Kai valdys „teisi atžala“, klestės saugumas (14–16)
Sandora su Dovydu ir kunigais (17–26)
Sandora su diena ir naktimi (20)

34 Nuosprendis Zedekijui (1–7)
Sandora, suteikianti vergams laisvę (8–22)

35 Sektinas rechabų klusnumo pavyzdys (1–19)

36 Jeremijas diktuoja, ką rašyti į ritinį (1–7)
Baruchas šventykloje garsiai perskaito ritinį (8–19)
Jehojakimas ritinį sudegina (20–26)
Žinia perrašoma į kitą ritinį (27–32)

37 Chaldėjų atsitraukimas – laikinas (1–10)
Jeremijas įkalinamas (11–16)
Zedekijo pokalbis su Jeremiju (17–21)
Jeremijas aprūpinamas duona (21)

38 Jeremijas įmetamas į vandens talpyklą (1–6)
Ebed Melechas Jeremiją išgelbsti (7–13)
Jeremijas ragina Zedekiją pasiduoti (14–28)

39 Jeruzalės žlugimas (1–10)
Zedekijas sprunka, bet sučiumpamas (4–7)
Babilono karalius įsako rūpintis Jeremiju (11–14)
Pažadas apsaugoti Ebed Melecho gyvybę (15–18)

40 Nebuzaradanas suteikia Jeremijui laisvę (1–6)
Gedalijas paskiriamas krašto valdytoju (7–12)
Sąmokslas prieš Gedaliją (13–16)

41 Izmaelis nužudo Gedaliją (1–10)
Johananas vejasi Izmaelį (11–18)

42 Žmonės prašo Jeremiją melsti Dievą vadovavimo (1–6)
Jehova įspėja neiti į Egiptą (7–22)

43 Žmonės nepaklūsta ir leidžiasi į Egiptą (1–7)
Egipte Jehova perduoda žodį Jeremijui (8–13)

44 Egipte žydų laukia nelaimė (1–14)
Žmonės nepaiso Dievo įspėjimo (15–30)
Žmonės ir toliau nori garbinti „dangaus karalienę“ (17–19)

45 Jehovos žinia Baruchui (1–5)

46 Pranašystė apie Egiptą (1–26)
Egiptą nukariaus Nebukadnecaras (13, 26)
Pažadai Izraeliui (27, 28)

47 Pranašystė apie filistinus (1–7)

48 Pranašystė apie Moabą (1–47)

49 Pranašystė apie Amoną (1–6)
Pranašystė apie Edomą (7–22)
Edomo tautos nebeliks (17, 18)
Pranašystė apie Damaską (23–27)
Pranašystė apie Kedarą ir Hacorą (28–33)
Pranašystė apie Elamą (34–39)

50 Pranašystė apie Babiloną (1–46)
„Bėkite iš Babilono!“ (8)
Izraelis bus parvestas iš tremties (17–19)
Babilono vandenys išdžius (38)
Babilonas liks negyvenamas (39, 40)

51 Pranašystė apie Babiloną (1–64)
Babiloną netikėtai užims medai (8–12)
Ritinys su pasmerkimo žinia įmetamas į Eufratą (59–64)
52 Zedekijas sukyla prieš Babilono valdovą (1–3)
Nebukadnecaras apsiaučia Jeruzalę (4–11)
Miestas ir šventykla sugriaunami (12–23)
Žmonės ištremiami į Babiloną (24–30)
Jehojachinas išleidžiamas iš kalėjimo (31–34)

1 Žodžiai, kuriuos užrašė Jeremijas* – kunigo Hilkijo, gyvenusio Anatote,[a] Benjamino žemėje, sūnus. **2** Jehova savo žodį jam perdavė tryliktais Judo karaliaus Košijo,[b] Amono[c] sūnaus, karaliavimo metais. **3** Jis kalbėjo jam ir Judo karaliaus Košijo sūnaus Jehojakimo[d] valdymo dienomis iki vienuoliktų Judo karaliaus Košijo sūnaus Zedekijo[e] valdymo metų pabaigos, iki penkto mėnesio, kai Jeruzalės gyventojai išėjo į tremtį.[f]

4 Jehova man perdavė tokį žodį:

5 „Pažinojau* tave dar prieš
sukurdamas įsčiose.[g]
Kai dar nebuvai gimęs#,
tave išrinkau△,[h]
paskyriau būti
pranašu tautoms.“

6 Aš atsakiau:
„O Jehova, Visavaldi!
Juk esu tik vaikas[i] –
nemoku kalbėti.“[y]

7 Jehova man tarė:
„Nesakyk: ‘Esu tik vaikas.’
Pas ką tik tave siųsiu,
pas tą ir eisi,
ką tik paliepsiu,
tą ir sakysi.[j]

8 Neišsigąsk jų,[a]
aš būsiu su tavimi
ir tave saugosiu,[b] –
tai Jehovos žodis.“

9 Tada Jehova ištiesė ranką ir palietė man lūpas.[c] Jehova man pasakė: „Įdėjau tau į lūpas savo žodžius.[d] **10** Štai šiandien pavedu tau tautas ir karalystes, kad rautum ir verstum, naikintum ir griautum, statytum ir sodintum.“[e]

11 Jehova dar perdavė man tokį žodį: „Ką matai, Jeremijau?“ Atsakiau: „Matau migdolmedžio* šaką.“

12 Jehova tarė: „Gerai matai, nes aš nemiegu*, kad savo žodį įvykdyčiau.“

13 Jehova dar sykį siuntė man savo žodį: „Ką matai?“ Atsakiau: „Matau kunkuliuojantį* puodą, pasvirusį pietų link#.“

14 Jehova man pasakė:
„Iš šiaurės
nelaimė išsiverš,
užklups krašto gyventojus.[f]

15 Mat aš šaukiu visas šiaurės
karalysčių gentis, –
tai Jehovos žodis.[g]

1 SKYRIUS

a Joz 21:8, 18

b 2Ka 22:1, 2

c 2Ka 21:19, 20

d 2Ka 24:1
2Me 36:4

e 2Ka 24:18, 19

f 2Ka 25:8, 11
Jer 52:12, 15

g Ts 13:5
Ps 139:15, 16

h Lk 1:13, 15

i 1Ka 3:5, 7

y Iš 4:10

j Iš 7:1, 2

Antra skiltis

a Ez 2:6

b Iš 3:11, 12
Jer 15:20
Apd 18:9, 10

c Iz 6:7

d Iš 4:12, 15
Ez 33:7

e Jer 18:7–10
Jer 24:5, 6

f Jer 6:1
Jer 10:22

g Jer 5:15
Jer 6:22
Jer 25:9

1:1 *Vardas galbūt reiškia „Jehova išaukština“. **1:5** *Arba „Išsirinkau“. #Pažod. „išėjęs iš įsčių“. △Pažod. „pašventinau“.

1:11 *Pažod. „prabundančiojo“. **1:12** *Hebrajiškai čia yra žodžių žaismas: žodžiai „migdolmedis“ (11 eil.) ir „nemiegu“ – bendrašakniai. **1:13** *Pažod. „įpūstą“. Turima omenyje ugnis, kurią įpūsdavo po puodu. #Pažod. „nuo šiaurės“.

Jos ateis ir jų karaliai
pasistatys savo sostus
prie Jeruzalės vartų,[a]
prie jos sienų
ir prie visų Judo miestų.[b]
16 Ir aš paskelbsiu
savo tautai nuosprendį
už visas piktadarybes,
nes jie mane paliko[c]
ir kitiems dievams aukoja*,[d]
lenkiasi
savo rankų darbams.[e]
17 O tu būk pasiruošęs*,
stok ir kalbėk jiems visa,
ką tau paliepsiu.
Nesileisk jų išgąsdinamas,[f]
antraip ir aš tave
išgąsdinsiu jų akivaizdoje.
18 Šiandien padariau tave
įtvirtintu miestu,
geležies stulpu, vario sienomis, kad atsilaikytum
prieš visą kraštą,[g]
prieš Judo karalius
ir didžiūnus,
prieš jo kunigus
ir krašto žmones.[h]
19 Prieš tave jie kovos,
bet nenugalės.
Aš esu su tavimi[i]
ir tave gelbėsiu, –
tai Jehovos žodis.“

2 Jehova perdavė man tokį žodį: **2** „Eik ir skelbk, teišgirsta Jeruzalė: ‘Štai ką sako Jehova.

Atsimenu, kokia ištikima
man buvai* jaunystėje,[y]
kaip mane mylėjai,
kai sužadėtinė buvai,[j]
kaip ėjai paskui mane
dykumoje,
nesėjamoje žemėje.[k]

1:16 *Arba „leidžia dūmus“. **1:17** *Pažod. „susijuosk strėnas“. **2:2** *Arba „kaip ištikimai mane mylėjai“.

1 SKYRIUS

a Jer 39:3

b Įst 28:52
Jer 34:22
Jer 44:6

c Joz 24:20
2Ka 22:17
2Me 7:19, 20

d Ez 8:10, 11
Oz 11:2

e Iz 2:8

f Ez 2:6

g Jer 15:20
Jer 20:11
Ez 3:8
Mch 3:8

h Jer 26:12

i Pr 28:15
Iš 3:12
Joz 1:5

2 SKYRIUS

y Oz 2:15

j Iš 24:3

k Įst 2:7

Antra skiltis

a Iš 19:6
Įst 7:6

b Iš 17:8, 13

c Iz 5:4
Mch 6:3

d Įst 32:21

e Ps 115:4, 8

f Iš 14:30

g Įst 1:1
Įst 32:9, 10

h Įst 8:14, 15

i Sk 13:26, 27
Įst 6:10, 11
Įst 8:7–9

y Kun 18:24
Sk 35:33
Ps 78:58
Ps 106:38
Jer 16:18

j 1Sa 2:12
Rd 4:13

k Ez 34:7, 8

l 1Ka 18:19
Jer 23:13

3 Izraelis Jehovai buvo
šventas,[a] pirmasis
jo derliaus vaisius.
Kas jį praryti mėgins,
kaltę užsitrauks,
nelaimė tuos ištiks, –
tai Jehovos žodis.’“[b]
4 Klausykitės Jehovos
žodžio, Jokūbo namai
ir visos Izraelio namų kiltys.
5 Štai ką sako Jehova:
„Kuo jūsų protėviams
nusikaltau,[c]
kad nuo manęs atsitolino?
Jie nusekė
paskui niekingus stabus[d]
ir patys tapo niekingi.[e]
6 Jie nesiteiravo:
‘Kur yra Jehova –
tas, kuris išvedė mus
iš Egipto krašto[f]
ir lydėjo per dykumą,
per žemę smėlynų[g] ir daubų,
sausros[h] ir
juodžiausių šešėlių,
žemę, kur niekas
neužklysta,
kur joks žmogus
negyvena?’
7 Atvedžiau jus
į sodų kraštą,
atidaviau jo vaisius
ir gėrybes,[i]
bet jūs atėję
mano kraštą suteršėte,
mano paveldą
pasibaisėtinu pavertėte.[y]
8 Kunigai nesiteiravo:
‘Kur yra Jehova?’[j]
Įstatymo mokytojai
manęs nepažinojo,
ganytojai
prieš mane maištavo,[k]
pranašai pranašavo
Baalo vardu[l]
ir sekė paskui dievus,
iš kurių jokios naudos.

9 Užtat aš vėl
pašauksiu jus teisman,[a] –
tai Jehovos žodis.
Net jūsų vaikų vaikus
teisman pašauksiu.
10 Keliaukite į Kitimų[b] pakrantes*, pasižvalgykite.
Siųskite pasiuntinius
į Kedarą[c] ir
gerai pagalvokite –
pažiūrėkite, ar kur nors
yra buvę kas panašaus.
11 Ar yra kokia tauta
iškeitusi savo dievus į tai,
kas jai nėra dievai?
O manoji tauta
iškeitė mano šlovę į tai,
kas nieko verta.[d]
12 Nustėrk iš nuostabos,
dangau,
šiurpk iš siaubo –
tai Jehovos žodis, –
13 nes mano tauta kalta
dėl dviejų piktybių:
ji paliko mane,
gyvojo vandens šaltinį,[e]
ir prisikasė* sau šulinių –
sutrūkusių talpyklų,
nelaikančių vandens.
14 Argi Izraelis – tarnas?
Argi jis –
namuose gimęs vergas?
Tai kodėl gi tapo
plėšikų grobiu?
15 Liūtai ant mano tautos
riaumoja,[f]
iš tolo girdėti jų staugimas.
Jos kraštą siaubo reginiu
jie pavertė,
jos miestus sudegino,
paliko negyvenamus.
16 Nofo*[g] ir Tachpanheso[h]
žmonės nuganė
tau viršugalvį.

2 SKYRIUS

a Ez 20:35
Mch 6:2

b Pr 10:2, 4

c Pr 25:13
Ps 120:5
Jer 49:28

d Ps 106:20

e Ps 36:9
Jer 17:13
Apr 22:1

f Iz 5:29
Jer 4:7

g Jer 46:19

h Jer 43:4, 7
Jer 46:14
Ez 30:18

Antra skiltis

a 1Me 28:9
2Me 7:19, 20

b Iz 30:2
Iz 31:1
Rd 5:6
Ez 16:26
Ez 17:15

c 2Ka 16:7
Oz 5:13

d Jer 4:18

e Jer 5:22

f Kun 26:13

g 1Ka 14:22, 23
Ez 6:13

h Iš 34:15
Ez 16:15, 16

i Iš 15:17
Ps 80:8
Iz 5:1

y Iz 5:4

17 Argi ne pati
tą nelaimę prisišaukei?
Juk palikai
savo Dievą Jehovą,[a]
kuris keliu tave vedė.
18 Kodėl tave traukia
kelias į Egiptą?[b]
Kodėl Šihoro* vandenį
panorai gerti?
Kodėl tave vilioja
kelias į Asiriją?[c]
Kodėl Upės[#] vandens
užsigeidei?
19 Tavo nedorumas
tave tepamoko,
tavo neištikimybė
tau tepriekaištauja.
Suprask ir įsisąmonink,
kaip negerai,
kaip pražūtinga
yra palikti Jehovą,
savo Dievą.[d]
Nė kiek manęs nebijojai,[e] –
tai visavaldžio Jehovos,
kareivijų Viešpaties,
žodis.
20 Kadaise sulaužiau
tavo jungą,[f]
pančius sutraukiau,
o tu sakei:
‘Neketinu tau tarnauti.’
Ant kiekvienos aukštos
kalvos, po kiekvienu
vešliu medžiu[g]
gulėjai išsidrėbusi
ir ištvirkavai.[h]
21 Pasodinau tave – rinktinį
raudonosios vynuogės
daigą,[i] iš puikiausios
sėklos išdaigintą.
Kaip galėjai taip išsigimti ir
pavirsti mano akivaizdoje
į laukinį vynmedį?[y]
22 Nors praustumeisi šarmu ir
gausiai muilo naudotum,

2:10 *Arba „salas“. **2:13** *Arba „išsikirto“, tikriausiai uoloje. **2:16** *Kitaip – Memfio.

2:18 *Nilo upės atšaka. #T. y. Eufrato.

tavo kaltės dėmė man
iš akių nepradingtų,[a] –
tai Jehovos žodis.
23 Kaip gali sakyti:
'Nesu susiteršusi,
baalams iš paskos nėjau'?
Žiūrėk, kaip elgeisi slėnyje,
pagalvok, ką padarei.
Tu – lyg jauna greita
kupranugarė,
rujojanti ir lakstanti
pirmyn atgal,
24 lyg prie dykumos
pripratusi laukinė asilė,
kuri patino ieškodama
uostinėja vėją.
Ar gali kas
rujos metu ją sulaikyti?
Tiems, kas jos ieško,
ilgai vargti nereikia –
ją suranda, kai
ateina metas poruotis.
25 Liaukis lakstyti –
kojas nutrinsi
ir gerklė išdžius.
Bet tu sakei: 'Nė nesitikėk![b]
Svetimuosius* aš pamilau,[c]
jiems iš paskos ir seksiu.'[d]
26 Kaip pagautas vagis
rausta iš gėdos,
taip gėdysis
ir Izraelio namai –
visi gyventojai,
karaliai ir didžiūnai,
kunigai ir pranašai.[e]
27 Medžiui jie sako:
'Tu – mano tėvas',[f]
akmeniui:
'Tu mane pagimdei.'
Nuo manęs jie nusisuko,
nugręžė veidą,[g]
bet nelaimei užėjus prašys:
'Ateik ir gelbėk mus!'[h]
28 Kurgi tie dievai,
kurių prisidirbai?[i]

2:25 *Arba „Svetimus dievus".

2 SKYRIUS

a Jer 16:17

b Jer 18:12

c Iz 2:6
Jer 3:13

d Jer 44:17

e Ezr 9:7

f Iz 44:13

g 2Me 29:6
Jer 32:33

h Ts 10:13–15
Ps 78:34
Ps 106:47
Iz 26:16
Oz 5:15

i Įst 32:37, 38

Antra skiltis

a Jer 11:13

b Jer 5:1
Jer 9:2
Dan 9:11

c 2Me
28:20–22
Iz 9:13

d Iz 1:5
Jer 5:3
Sof 3:2

e 2Me 36:15, 16
Neh 9:26
Apd 7:52

f Įst 32:15

g Ps 106:21
Iz 17:10
Jer 18:15
Oz 8:14

h 2Me 33:9

i 2Ka 21:16
Ps 106:38
Iz 10:1, 2
Mt 23:35

y Iš 22:2

Tegu ateina ir išgelbsti
tave iš nelaimės.
Juk tavo dievų, Judai,
daugybė – tiek,
kiek ir tavo miestų.[a]
29 Kodėl man priešgyniaujate?
Kodėl prieš mane visi suki-
lote?[b] Tai Jehovos žodis.
30 Veltui jūsų sūnus
drausminau[c] –
jie nesileido pamokomi.[d]
Jūsų pačių kalavijas
rijo jūsų pranašus,[e]
lyg plėšrus liūtas dorojo.
31 Apsvarstykite, šios kartos
žmonės, Jehovos žodį.
Nejau tapau
Izraeliui dykuma?
Nejau tapau
tamsybių kraštu?
Kaipgi manoji tauta
galėjo sakyti:
'Eisime ten, kur norime.
Pas tave nebegrįšime'?[f]
32 Ar gali pamiršti
mergelė savo gražmenas,
nuotaka –
savo puošniąją* juostą?
O mano tauta
seniai mane užmiršo.[g]
33 Kaip puikiai, moterie,
tu gebi ieškoti meilės!
Nedorybės keliais
esi išmokusi eiti.[h]
34 Tavo skvernai sutepti
nekaltu vargšų krauju,[i] –
nors nemačiau, kad
jie būtų laužęsi vidun, –
taip, visi tavo skvernai
kruvini.[y]
35 Bet tu giniesi: 'Nesu kalta.
Jo rūstybė
nusigręžė nuo manęs.'
Štai dabar
aš teisiu tave už tai,
kad sakei: 'Nenusidėjau.'

2:32 *Arba „vestuvinę".

36 Kodėl taip lengvabūdiškai
elgiesi, kodėl nerimsti?
Prieš Egiptą apsigėdinsi,[a]
kaip prieš Asiriją
apsigėdinai.[b]
37 Išeisi iš ten rankom
galvą užsidengusi,[c]
nes Jehova atmetė tuos,
kuriais tu pasitiki.
Su jais tu nieko nelaimėsi.“

3 Žmonės klausia: „Jei vyras išvaro žmoną ir jeigu ši išėjusi susisaisto su kitu, ar turėtų vyras ją atgal priimti?“
Argi šis kraštas
nėra susiteršęs?[d]
„Su daugybe meilužių
ištvirkavai,[e]
tai argi beturėčiau tave priimti? – tai Jehovos žodis. –
2 Pažvelk į plikas kalvas,
pasižiūrėk.
Ar yra vietų,
kur tavęs neprievartavo?
Kaip klajoklis* tyruose
meilužių laukdavai
prie vieškelių sėdėdama.
Svetimaudama
ir pikta darydama
kraštą suteršei.[f]
3 Todėl sulaikyti buvo
gausūs lietūs,[g]
todėl pavasarį nelyja.
Esi tikra begėdė,
svetimaujanti žmona,
kuri nieko nesidrovi.[h]
4 O dabar manęs šaukiesi:
‘Mano Tėve, mano
jaunystės drauge![i]
5 Nejau tu amžinai
apmaudausi,
nejau rūstauti nepaliausi?’
Štai tu kalbi,
bet nedorybes darai
kiek begalėdama.“[y]

3:2 *Pažod. „arabas“.

2 SKYRIUS

a Iz 30:3
Jer 37:7

b 2Me 28:20, 21

c 2Sa 13:19

3 SKYRIUS

d Iz 24:5
Jer 2:7

e Jer 2:20
Ez 16:28, 29

f Ez 16:16
Ez 20:28

g Kun 26:19
Jer 14:4
Am 4:7

h Jer 6:15

i Jer 2:2

y Mch 2:1
Mch 7:3

Antra skiltis

a 2Ka 22:1

b Ez 20:28
Oz 4:13

c 2Ka 17:13
2Me 30:6
Oz 14:1

d Ez 16:46
Ez 23:2, 4

e Įst 24:1

f Ez 23:4, 5, 9
Oz 2:2
Oz 9:15

g 2Ka 17:19
Ez 23:4, 11

h Iz 57:5, 6
Jer 2:27

i Ez 16:51
Ez 23:4, 11

y 2Ka 17:6
Jer 23:8

j Jer 4:1
Ez 33:11
Oz 14:1

k Oz 11:8, 9

6 Karaliaus Jošijo[a] valdymo dienomis Jehova man tarė: „Ar matei, ką toji atsimetėlė Izraelio karalystė daro? Ji lipa į kiekvieną aukštą kalną ir po kiekvienu vešliu medžiu svetimauja.[b] **7** Net ir po visko, ką ji padarė, prašiau ją pas mane sugrįžti,[c] bet ji negrįžo. Judo karalystė irgi matė, kokia jos sesuo neištikima.[d] **8** Tai išvydęs, atsimetėlę Izraelio karalystę išvariau – įteikiau jai skyrybų raštą[e] už tai, kad svetimavo.[f] Bet Judas, neištikimoji jos sesuo, dėl to neišsigando – irgi ėmė ištvirkauti.[g] **9** Ta lengvabūdė* paleistuvavo ir suteršė kraštą svetimaudama – akmenis ir medžius garbindama.[h] **10** Nepaisydama viso to, Judo karalystė, neištikimoji sesuo, širdimi pas mane negrįžo, ji tik dėjosi grįžtanti. Tai Jehovos žodis.“

11 Jehova man sakė: „Atsimetėlė Izraelio karalystė pasirodė esanti teisesnė už neištikimąją Judo karalystę.[i] **12** Eik ir skelbk šiuos žodžius šiaurei:[y]

‘Sugrįžk, Izraeli, pareik, neištikimoji, – tai Jehovos žodis.[j] Nebežvelgsiu į tave piktai,[k] nes esu ištikimas, – tai Jehovos žodis. Nenoriu amžinai apmaudauti. **13** Tik pripažink savo kaltę, juk prieš Jehovą, savo Dievą, maištavai. Po kiekvienu vešliu medžiu dalijai savo malones svetimiems*, o mano balso neklausei. Tai Jehovos žodis.

14 Sugrįžkite, maištininkai*, – tai Jehovos žodis, – juk tai aš esu jūsų šeimininkas#. Paimsiu jus – po vieną iš miesto, po du

3:9 *Galimas dalykas, turimas omenyje Izraelis. **3:13** *Arba „svetimiems dievams“. **3:14** *Pažod. „maištingi sūnūs“. #Arba galbūt „vyras“.

iš kilties – ir parvesiu į Sioną.[a] **15** Duosiu ganytojų, kurie veiks pagal mano valią*.[b] Jie maitins jus išmanymu ir mokys supratimo#. **16** Tomis dienomis tapsite krašte gausūs ir vaisingi, – tai Jehovos žodis.[c] Nė vienas nebesakysite: „Jehovos Sandoros Skrynia!“ Apie ją nebegalvosite, neprisiminsite, nepasigesite jos ir kitos tokios nebedarysite. **17** Tuo laiku Jeruzalę vadins Jehovos sostu.[d] Jehovos vardo šlovei į ją bus surinktos visos tautos,[e] ir jos liausis tenkinusios savo užsispyrusios, nedoros širdies įgeidžius.

18 Tomis dienomis Judo ir Izraelio namai bus vieningi[f] ir drauge keliaus iš šiaurės krašto į žemę, kurią esu davęs kaip paveldą jūsų protėviams.[g] **19** Vis galvodavau: „Kaip būtų malonu priskaityti tave* prie sūnų ir duoti tau taip trokštamą kraštą – gražiausią paveldą tautose!“[h] Tikėjausi, kad vadinsi mane savo Tėvu ir nuo manęs nenusigręši, visados paskui mane eisi. **20** Bet kaip žmona išduoda savo vyrą, taip tu, Izraeli, išdavei mane.[i] Tai Jehovos žodis.’“

21 Nuo kalvų plikų
girdėti balsas –
Izraelio žmonės rauda
ir atleidimo maldauja
už tai, kad savo kelią
iškreipė,
už tai, kad savo Dievą
Jehovą pamiršo.[y]

22 „Sugrįžkite,
neištikimieji sūnūs.
Neištikimą jūsų širdį
aš išgydysiu.“[a] –
„Štai mes! Atėjome pas tave,
nes tu, Jehova,
esi mūsų Dievas.[b]

23 Išties, kalvos ir šurmulys
kalnuose yra apgaulė.[c]
Išties, tik mūsų Dievas
Jehova gelbsti Izraelį.[d]

24 Tačiau nuo pat
mūsų jaunystės
gėdingasis* rijo visa,
ką protėviai užpelnė,[e]
jų kaimenes
ir bandas sudėdė,
pražudė jų sūnus
ir dukteris.

25 Gulkimės
į savo gėdos guolį,
savo negarbe užsiklokime,
nes, kaip ir mūsų protėviai,
nuo pat jaunystės
iki šios dienos
Jehovos, savo Dievo, akivaizdoje nuodėmiavome,[f]
Jehovos, savo Dievo,
balso neklausėme.“

4 „Jei sugrįši, Izraeli, –
tai Jehovos žodis, –
jei tik pas mane sugrįši,
jei man iš akių bjauriuosius
stabus pašalinsi,
nereikės tau klajoti.[g]

2 Ir jei laikydamasis tiesos,
teisingumo ir teisumo
prisieksi:
‘Kaip Jehova gyvas!’,
tautos iš jo*
gaus palaiminimą
ir juo didžiuosis.“[h]

3 Štai ką Jehova sako Judo žmonėms ir Jeruzalei:
„Išsiarkite dirvonus,
nesėkite tarp dygiažolių.[i]

3:15 *Pažod. „širdį“. #Arba galbūt „ganys jus su išmanymu ir supratimu“. **3:19** *Turima omenyje Jeruzalė, arba Sionas.

3:24 *Arba „gėdingasis dievas“. **4:2** *T. y. Jehovos.

3 SKYRIUS

a Jer 23:3

b Jer 23:4
Ez 34:23

c Oz 1:10

d Ps 87:3
Ez 43:7

e Iz 2:2, 3
Iz 56:6, 7
Iz 60:3
Mch 4:1, 2
Zch 2:11
Zch 8:22, 23

f Jer 50:4
Ez 37:19
Oz 1:11

g 2Me 36:23
Ezr 1:3
Am 9:15

h Ez 20:6

i Iz 48:8
Oz 3:1
Oz 5:7

y Iz 17:10
Oz 8:14
Oz 13:6

Antra skiltis

a Oz 14:1, 4

b Jer 31:18
Oz 3:5

c Iz 65:7

d Iz 12:2

e Oz 9:10

f Ezr 9:7
Ps 106:7
Jer 2:19

4 SKYRIUS

g Jer 3:22
Jl 2:12, 13

h Iz 65:16

i Oz 10:12

4 Apsipjaustykite
Jehovos akivaizdoje –
apipjaustykite savo širdis,[a]
Judo žmonės
ir Jeruzalės gyventojai,
kad dėl jūsų piktadaryščių
mano rūstybė
neįsižiebtų kaip ugnis,
kaip neužgesinama
liepsna.“[b]
5 Pagarsinkite apie tai Jude,
paskelbkite Jeruzalėje.
Šaukite ir pūskite ragą
visame krašte.[c]
Garsiai raginkite visus:
„Susirinkite!
Bėkime
į įtvirtintuosius miestus![d]
6 Iškelkite ženklą,
rodantį į Sioną,
nedelskite, skubėkite
saugion vieton!“
Mat jis siųs iš šiaurės nelaimę,[e] baisų nuniokojimą.
7 Tarsi liūtas iš brūzgynų
išniro priešas,[f]
tautų naikintojas pasirodė,[g]
iš savo guolio išsliūkino,
kad kraštą siaubo
reginiu paverstų.
Jūsų miestai taps negyvenamais griuvėsiais.[h]
8 Tad apsivilkite ašutines,[i]
raudokite* ir aimanuokite,
nes Jehova tebedega
pykčiu ant mūsų.
9 „Tą dieną, –
tai Jehovos žodis, –
karalius neteks drąsos*,[y]
didžiūnai irgi jos pristigs.
Kunigai šiurps iš siaubo,
pranašai išsigąs.“[j]
10 Tada tariau: „O visavaldi Jehova! Iš tikrųjų šią tautą ir Jeruzalę tu apgavai.[a] Sakei: ‘Taika pas jus bus’,[b] o juk kalavijas mums jau prie gerklės.“
11 Tuo laiku šiai tautai ir Jeruzalei bus skirtas toks žodis:
„Svilinantis vėjas, nuo plikų
dykumos kalvų atūžęs,
mano dukterį, mano tautą,
nušluos –
ne vėtyti ar valyti atkils.
12 Man paliepus,
su visu smarkumu
nuo tenai jis atūš.
Savo nuosprendį
jiems paskelbsiu.
13 Lyg lietaus debesis jis ateis,
lyg smarkus vėjas
jo kovos vežimai atskries.[c]
Jo žirgai
už erelius greitesni.[d]
Vargas mums! Mes žuvę!
14 Išplauk iš širdies
nedorumą, Jeruzale,
ir būsi išgelbėta.[e]
Kiek ilgai piktas mintis
savyje laikysi?
15 Štai balsas
praneša žinią iš Dano,[f]
skelbia iš Efraimo kalnų
apie nelaimę.
16 Praneškite tautoms,
pagarsinkite,
kas laukia Jeruzalės.“
„Sargybiniai* ateina
iš tolimo krašto,
su kovos šūksniu
jie atžygiuoja
prieš Judo miestus.
17 It laukų sargai jie ateina,
iš visų pusių
Jeruzalę siausdami,[g]
nes prieš mane
ji maištauja,[h] –
tai Jehovos žodis. –

4 SKYRIUS

a Jer 9:25, 26

b Rd 4:11

c Jer 6:1

d Jer 35:11

e Jer 1:14
Jer 21:7
Jer 25:9

f 2Ka 24:1
2Ka 25:1
Jer 5:6
Jer 50:17

g Ez 26:7

h Iz 5:9
Iz 6:11
Jer 2:15
Jer 9:11

i Jer 6:26

y 2Ka 25:5

j Iz 29:9, 10

Antra skiltis

a Ez 14:9

b Jer 6:13, 14
Jer 14:13
Jer 23:16, 17

c Iz 5:26, 28

d Įst 28:49, 50
Rd 4:19
Hab 1:8

e Iz 1:16
Ez 18:31

f Jer 8:16

g 2Ka 25:1, 2

h Iz 63:10
Ez 2:3

4:8 *Pažod. „muškitės į krūtinę“. **4:9** *Pažod. „širdies“.

4:16 *Pažod. „Žvalgytojai“, t. y. tie, kurie stebi miestą ir duoda ženklą, kada jį pulti.

18 Už savo darbus ir elgesį
turėsi atsiimti.[a]
Kokia gi karti tavo nelaimė,
juk pati tavo širdis
maištauja!“
19 Koks sielvartas!
Kokia kančia!
Skausmo kupina
mana širdis,
krūtinėje ji daužosi.
Tylėti negaliu,
nes rago gausmą išgirdau,
karo pavojų
skelbiantį garsą*.[b]
20 Girdėti apie nelaimes –
vieną po kitos,
visas kraštas nuniokotas.
Greitai mano palapines
nugriovė,
akimirksniu nutraukė
jų dangalus.[c]
21 Kiek ilgai
turėsiu ženklą matyti
ir rago gausmo klausytis?[d]
22 „Mano tauta neprotinga,[e]
manęs jie nepaiso.
Jie – kvaili sūnūs,
be išmanymo.
Blogybes daryti sumanumo
jiems nestinga,
bet gera daryti nesugeba.“
23 Žvelgiau į kraštą, –
jis buvo tuščias ir dykas.[f]
Dangun pažiūrėjęs šviesos
jame nebeišvydau.[g]
24 Į kalnus pažvelgęs
pamačiau,
kaip jie drebėjo,
kaip visos kalvos siūbavo.[h]
25 Dairiausi,
bet žmogaus ten neradau,
išskridę buvo
ir padangių paukščiai.[i]
26 Mačiau, kad sodai
tyrais pavirtę,

4:19 *Arba galbūt „kovos šūksnius“.

4 SKYRIUS

a Ps 107:17

b Sof 1:15, 16

c Jer 10:20

d Jer 6:1

e Įst 32:6
Jer 5:21

f Jer 9:10

g Iz 5:30
Jl 2:31

h Iz 5:25

i Sof 1:3

Antra skiltis

a Įst 29:22, 23

b Kun 26:32
2Me 36:20, 21
Iz 6:11
Jer 10:22
Ez 33:28

c Iz 24:4
Jl 1:10

d Iz 5:30
Jl 2:30, 31

e 2Ka 23:26
Ez 24:14

f 2Ka 25:4

g Iz 2:19

h Ez 23:22, 26

i Rd 1:2

y Rd 1:17

kad iš miestų
griuvėsiai belikę.[a]
Jehova tai padarė,
savo pyktį išliejo.
27 Štai ką sako Jehova:
„Kraštas bus apleistas,[b]
bet ne viską
jame sunaikinsiu.
28 Jis aimanuos,[c]
dangus virš jo aptems,[d]
nes aš taip pasakiau,
taip nusprendžiau,
ir neapsigalvosiu*,
atgal nesitrauksiu.[e]
29 Raitininkų ir lankininkų
šūksniams aidint,
visas miestas puls bėgti.[f]
Tankynėse jie slėpsis,
į uolas ropšis.[g]
Visi miestai ištuštėjo,
niekas ten nebegyvena.“
30 Esi nuniokota,
tad ką dabar darysi?
Tu raudoniausiu apdaru
apsitaisydavai,
aukso papuošalais
dabindavaisi,
akis juodais dažais*
ryškinai.
Be reikalo gražinaisi,[h]
nes tie, kurie tavęs geidė,
dabar tave atstūmė
ir gyvastį nori atimti.[i]
31 Girdėjau garsą, tarsi
negaluojanti moteris
aimanuotų,
tarsi pirmąkart gimdanti
dejuotų –
girdėjau šauksmą
Siono dukters,
vos atgaunančios kvapą.
Ištiesusi rankas ji vaitoja:[y]
„Vargas man! Alpstu žudikų
nukamuota!“

4:28 *Arba „nesigailėsiu“. **4:30** *Arba „akių šešėliais“.

5 „Klaidžiokite
po Jeruzalės gatves,
dairykitės aplinkui,
žiūrėkite,
ieškokite aikštėse,
žvalgykitės.
Jei rasite žmogų,
darantį, kas teisinga,[a]
žmogų, kuris
elgiasi ištikimai,
aš jai atleisiu.
2 Nors jie ir prisiekty:
‘Kaip gyvas Jehova!’,
tie žodžiai būtų melas.“[b]
3 Argi tavo akys, Jehova,
neieško ištikimybės?[c]
Nors tu juos plakei,
jiems buvo nė motais,
nors triuškinai,
nieko nepasimokė.[d]
Jų širdis už akmenį
tapo kietesnė,*[e]
pas tave jie grįžti nepanoro.[f]
4 „Tai turbūt prastuoliai, –
sau sakiau. –
Tokie elgiasi kvailai, nes
Jehovos kelio nepažįsta,
nieko neišmano apie
savo Dievo teisingumą.
5 Eisiu pas prakilniuosius
ir su jais kalbėsiu,
Jehovos kelią
jie tikrai pažįsta,
apie savo Dievo
teisingumą išmano.“[g]
Deja, visi jie buvo
sulaužę jungą,
sutraukę pančius*.
6 Todėl miškų liūtas
juos puola,
plynių vilkas užklumpa,
leopardas jų tyko
prie miestų.
Kas iš ten išeina,
tą sudrasko,
mat sunkiai jie nusikalto,
jų išdavysčių –
be skaičiaus.[a]
7 „Kaipgi galėčiau
tau už tai atleisti?
Tavo sūnūs mane paliko,
prisiekinėja tuo,
kas nėra Dievas.[b]
Visa, ko reikia,
jiems daviau,
bet jie svetimauja,
pas paleistuvę* visi traukia.
8 Jie lyg nerimstantys
gašlūs eržilai
žvengia eidami
paskui svetimo žmoną.[c]
9 Nejau nešauksiu
už tai atsiskaityti? –
tai Jehovos žodis. –
Nejau tokiai tautai
nekeršysiu?[d]
10 Užkopk į jos vynuogyno
atšlaites ir jas niokok,
bet visiškai nesunaikink,
šį tą palik.[e]
Išgenėk jaunuosius ūglius,
nes Jehovai jie nepriklauso,
11 nes Izraelio ir Judo namai
mane apgaudinėja, –
tai Jehovos žodis.[f]
12 Nuo Jehovos jie nusigręžė,
sakė:
‘Nieko jis nedarys.*[g]
Jokia nelaimė
mūsų neištiks,
nei karas, nei badas
neužklups.’[h]
13 Pranašai tik vėjus kalba,
tikrų žodžių
jų lūpose nėra.
Kaip ir jų šnekos,
nieku jie tepavirsta!“

5 SKYRIUS

a Ez 22:29
Mch 7:2

b Iz 48:1

c 2Me 16:9

d 2Me 28:20–22
Jer 2:30

e Zch 7:11

f Ps 50:17
Iz 42:24, 25
Ez 3:7
Sof 3:2

g Mch 3:1

Antra skiltis

a Ezr 9:6
Iz 59:12
Ez 23:19

b Joz 23:6, 7
Jer 2:11
Jer 12:16
Sof 1:4, 5

c Ez 22:11

d Kun 26:25
Jer 9:9
Jer 44:22
Nah 1:2

e Kun 26:44
Jer 46:28

f Iz 48:8
Jer 3:20
Oz 5:7
Oz 6:7

g 2Me 36:15, 16
Iz 28:15

h Jer 23:17

5:3 *Pažod. „Jų veidai tapo kietesni už akmenį“. **5:5** *Arba „nusimetę suvaržymus“.

5:7 *T. y. prostitutę. **5:12** *Arba galbūt „Jo išvis nėra“.

14 Todėl kareivijų Dievas
Jehova sako:
„Kadangi jie taip kalba,
savo žodžius tavo lūpose
paversiu ugnimi.[a]
Šią tautą liepsnos praris,[b]
nes ji – tik malkų krūva.
15 Štai atvedu iš tolybės
tautą, Izraelio namai,[c] –
tai Jehovos žodis.
Tai ištverminga tauta,
nuo senovės ji gyvuoja.
Jų kalbos tu nemoki,
ką jie šneka, nesupranti.[d]
16 Jų strėlinės –
lyg atviras kapas,
visi jie – tikri karžygiai.
17 Jie suris tavo derlių,
visą duoną,[e]
suris tavo sūnus
ir dukteris,
suris ir kaimenes
su bandomis,
suris tavo vynmedžius
su figmedžiais,
sunaikins kalaviju
įtvirtintus miestus,
kuriais tu pasitiki.

18 Bet ir tomis dienomis –
tai Jehovos žodis – ne visus
jus sunaikinsiu.[f] **19** O kai jie
klaus: ‘Kodėl Jehova, mūsų
Dievas, mums taip padarė?’,
paaiškinsi: ‘Už tai, kad paliko-
te mane ir tarnavote svetimam
dievui savame krašte, dabar
tarnausite svetimšaliams svети-
mame krašte.’“[g]

20 Jokūbo namuose skelbkite,
Jude apsakykite:
21 „Klausykitės, kvailiai
ir neišmanėliai*![h]
Jūs turite akis,
bet nematote,[i]
turite ausis, bet negirdite.[y]

5:21 *Pažod. „kvailiai, neturintys šir-
dies“.

5 SKYRIUS

a Jer 1:9

b Jer 23:29

c Jer 1:15
Jer 4:16
Jer 25:9
Ez 7:24
Hab 1:6

d Įst 28:49, 50

e Kun 26:16

f Jer 4:27

g Įst 4:27
Įst 28:48
Įst 29:24, 25
2Me 7:21, 22

h Jer 4:22

i Iz 59:10

y Iz 6:9
Ez 12:2
Mt 13:13

Antra skiltis

a Job 38:8, 11
Ps 33:7
Pat 8:29

b Ps 95:10
Jer 11:8

c Įst 11:14

d Įst 28:23, 24
Jer 3:3

e Am 8:5
Mch 6:11, 12

f Iz 1:23

22 Argi nesibijote manęs?
Tai Jehovos žodis.
Argi neturėtumėte
prieš mane drebėti?
Juk tai aš smėlio pylimu
užbrėžiau jūrai ribą,
neatšaukiamu potvarkiu
jai kelią užtvėriau.
Bangos šėlsta,
bet jo įveikti negali,
riaumoja, bet peržengti
ribos neįstengia.[a]
23 O ši tauta užsispyrusi
ir maištingos širdies,
ji išklydo iš kelio
ir nuėjo savo taku.[b]
24 Širdyje jie nemąstė:
‘Bijokimės savo Dievo
Jehovos –
to, kuris metui atėjus
laisto žemę,
duoda lietų rudeninį
ir pavasarinį,
to, kuris rūpinasi,
kad nustatytoms
savaitėms atėjus
galėtume nuimti derlių.’[c]
25 Viso to netekote
dėl savo kalčių,
dėl savo nuodėmių
praradote, kas gera.[d]
26 Nedorėlių gausu
mano tautoje.
Jie tyko pritūpę
tarsi paukštgaudžiai,
mirtinus spąstus spendžia,
žmones gaudo.
27 Kaip anų narvelis
pilnas paukščių,
taip nedorėlių namai
pilni apgaulės.[e]
Štai kaip jie tapo galingi
ir pralobo.
28 Jie nutukę, net blizga,
jie pertekę nedorybės.
Našlaičio byla
jiems nerūpi[f] –

jie savo naudos težiūri.
Vargšo teisių jie negina.[a]
29 Nejau nešauksiu
už tai atsiskaityti?
Tai Jehovos žodis.
Nejau tokiai tautai
nekeršysiu?
30 Kai kas baisaus, kai kas
siaubingo dedasi krašte:
31 pranašai kalba melą,[b]
kunigai valdžia
piktnaudžiauja
ir mano tautai tai patinka.[c]
Bet ką gi darysite,
kai galas ateis?“

6 Ieškokite prieglobsčio,
Benjamino sūnūs,
bėkite iš Jeruzalės.
Pūskite ragą[d] Tekojoje,[e]
uždekite ugnį Bet Kereme,
kad būtų ženklas visiems,
nes nelaimė, baisi neganda
artėja nuo šiaurės.[f]
2 Siono dukra – daili,
gležna moteris.[g]
3 Piemenys
su savo bandomis ateis.
Jie savo palapines
aplink ją pastatys[h]
ir kiekvienas
savo kaimenę ganys.[i]
4 „Renkitės* kovai prieš ją!
Kilkite žygin!
Pulkime vidurdienį!“ –
„Vargas mums!
Diena į pabaigą eina,
vakaro šešėliai ilgėja!“ –
5 „Kilkite žygin!
Naktį ją užpulkime
ir įtvirtintuosius bokštus
sugriaukime!“[y]
6 Kareivijų Viešpats
Jehova sako:
„Kirskite medžius ir
supilkite aplink Jeruzalę
apgulos pylimą.[j]

6:4 *Pažod. „Pasišventinkite“.

5 SKYRIUS

a Ps 82:2

b Jer 14:14
Rd 2:14
Ez 13:6

c Iz 30:10
Jn 3:19

6 SKYRIUS

d Jer 4:5

e 2Me 11:5, 6
Am 1:1

f Jer 1:14
Jer 10:22

g Iz 3:16

h 2Ka 25:1

i Jer 4:16, 17

y 2Me 36:17, 19
Am 2:5

j Ez 21:21, 22

Antra skiltis

a 2Ka 21:16
Ez 7:23

b Ez 7:11
Mch 2:2

c Ez 23:18

d Kun 26:34
Jer 9:11

e Iz 6:10
Apd 7:51

f 2Me 36:15, 16
Jer 20:8

g Jer 20:9

h Jer 18:21

i Ez 9:6

y Įst 28:30
Jer 8:10
Rd 5:11
Sof 1:13

Miestui teks atsiskaityti,
nes vien tik
priespauda jame.[a]
7 Kaip talpykloje
visad yra šalto vandens,
taip nedorybė iš miesto
niekur nedingsta.
Girdėti tenai
apie prievartą ir smurtą,[b]
ligos ir vargai
man nuolat prieš akis.
8 Paklausyk perspėjimo,
Jeruzale, antraip
pasibjaurėjęs
nuo tavęs nusisuksiu.[c]
Tave paliksiu tuščią,
kraštą – negyvenamą.“[d]
9 Kareivijų Viešpats
Jehova sako:
„Izraelio likučiai
bus surinkti tarsi
vynuogės, užsilikusios
ant vynmedžio.
Tarsi vynuogių skynėjas
ranka darsyk
perbrauk šakeles.“ –
10 „Kam aš kalbėsiu?
Ką perspėsiu?
Ar bus kas klausysis?
Jų ausys užvertos,*
nieko nebegirdi.[e]
Jehovos žodį jie paniekino,[f]
jiems jis nepatinka.
11 Degu Jehovos rūstybe,
sunku susiturėti.“[g] –
„Išliek ją ant vaiko gatvėje,[h]
ant jaunuolių būrio,
neaplenk nė vieno:
nei vyro, nei žmonos,
nei žilagalvio, nei senolio.[i]
12 Svetimiems atiteks
jų namai,
laukai ir jų žmonos,[y]
nes ranką pakelsiu
prieš krašto gyventojus, –
tai Jehovos žodis.

6:10 *Pažod. „Neapipjaustyta jų ausis“.

13 Ir menkiausias,
ir didžiūnas
sau naudos teieško,[a]
ir pranašas, ir kunigas
apgaudinėja.[b]
14 Aplaidžiai žaizdas*
tautos manosios jie gydo.
Jie sako: ‘Viskas gerai!
Viskas gerai!#’,
o juk gerai nėra.[c]
15 Ar gėdysis jie
dėl savo bjauryščių?
Ne, nė trupučio neparaus!
Ką reiškia jausti gėdą,
jie nė nežino,[d]
todėl ir kris su krintančiais,
parklups, kai juos bausiu“, –
taip sako Jehova.
16 Štai ką Jehova jiems kalba:
„Atsistokite kryžkelėse
ir dairykitės.
Klauskite,
kur tie seni vieškeliai,
teiraukitės, kur tas gerasis
kelias, ir juo eikite[e] –
eikite ir rasite sau ramybę.“
Bet anie sako:
„Mes juo neisime.“[f] –
17 „Paskyriau jiems
sargybinių,[g]
jie šaukė: ‘Klausykite
rago gausmo!’“[h]
Bet anie atsakė:
„Nesiklausysime.“[i] –
18 „Tad sukluskite, tautos!
Sužinokite, žmonės,
kas jiems nutiks.
19 Klausykis, žeme!
Siunčiu šiai tautai
nelaimę[y] –
atlygį už jos klastas,
nes mano žodžių
jie neklausė,
mano įstatymą* paniekino.

6 SKYRIUS

a Ez 22:12

b Jer 2:8
Jer 8:10–12
Jer 23:11
Mch 3:5, 11
Sof 3:4

c Jer 14:13
Jer 23:16, 17
Ez 13:10
1Te 5:3

d Jer 3:3

e Iz 30:21

f Jer 18:15

g Jer 25:4
Ez 3:17
Hab 2:1

h Iz 58:1

i Zch 7:11

y Įst 4:25, 26
Dan 9:12

Antra skiltis

a Iz 1:11
Iz 66:3
Jer 7:21
Am 5:21

b 2Me 36:17
Rd 2:21

c Jer 1:14
Jer 25:9

d Hab 1:8

e Ez 21:7

f Jer 4:31

g Jer 4:8

20 Nejau man rūpi
jūsų smilkomieji sakai,
iš Šebos atgabenti?
Ar reikia man kvapniųjų
nendrių iš tolimo krašto?
Deginamųjų aukų
aš nepriimsiu,
jūsų atnašos
man nemalonios.“[a]
21 Tad štai ką sako Jehova:
„Pridėliosiu šiai tautai
akmenų.
Jie klups už jų –
tėvai ir vaikai,
kaimynas ir jo bičiulis, –
ir visi pražus.“[b]
22 Jehova sako:
„Štai žmonės atkeliauja
iš šiaurės krašto,
gausi tauta atžygiuoja
nuo atokiausių
žemės pakraščių.[c]
23 Lankais ir ietimis
jie apsiginklavę.
Jie žiaurūs ir negailestingi.
Jų balsai –
tarsi jūros šniokštimas,
ant žirgų raiti jie joja.[d]
Jie – kariai,
išsirikiavę prieš tave,
Siono dukterie.“
24 Išgirdome žinią apie tai,
ir mūsų rankos nusviro.[e]
Sopuliai mus pagavo,
sugriebė skausmas*
tarsi gimdyvę.[f]
25 Į laukus neik,
keliu nevaikščiok,
nes priešas –
kalaviju ginkluotas.
Aplink visur vien siaubas.
26 O dukterie, tauta manoji,
ašutinę apsivilk,[g]
pelenuose voliokis.

6:14 *Arba „lūžius“. #Arba „Ramybė! Ramybė!“ **6:19** *Arba „mokymą“.

6:24 *Pažod. „sąrėmiai“.

Gedėk lyg vienturčio
sūnaus netekusi,
gailiai raudok,[a]
nes naikintojas užpuls
mus nelauktai.[b]
27 „Paskyriau tave*,
kad lyg sidabrą
mano tautą ištirtum,
kad kruopščiai patikrintum,
išsiaiškintum ir įvertintum,
kokie yra jų darbai.
28 Šitie žmonės –
didžiausi užsispyrėliai,[c]
skleidžiantys
visur šmeižtus.[d]
Jie – it varis ir geležis,
visi jie sugedę.
29 Dumplės apdegė,
iš ugnies tik švinas išėjo.
Grynintojas plušo veltui,[e]
nedorieji nebuvo atskirti.[f]
30 Atmestuoju sidabru
tautą vadins,
nes Jehova ją atmetė.“[g]

7 Štai žodis, kurį Jehova perdavė pranašui Jeremijui: **2** „Atsistok Jehovos Namų vartuose ir paskelbk tokią žinią: ‘Judo žmonės! Paklausykite, ką sako Jehova! Sukluskite visi, kas pro šiuos vartus einate Jehovos garbinti! **3** Taip sako kareivijų Viešpats Jehova, Izraelio Dievas. Tiesinkite savo kelius, imkitės gerų darbų, ir aš leisiu jums šioje vietoje gyventi.[h] **4** Netikėkite apgaulingais žodžiais, nesakykite: „Tai Jehovos šventykla! Tai Jehovos šventykla! Tai Jehovos šventykla!“[i] **5** Jeigu savo kelius ištiesinsite, jei imsitės gerų darbų, jei žmogaus ir jo artimo bylas spręsite teisingai,[y] **6** jei neskriausite svetimšalių, našlaičių ir našlių,[j] jei nepraliesite nekalto kraujo šioje vietoje ir jei neisite paskui svetimus dievus – sau žalos nedarysite,[a] – **7** tada leisiu jums gyventi šioje vietoje – krašte, kurį visam laikui esu atidavęs jūsų protėviams.

8 Deja, jūs tikite apgaulingais žodžiais.[b] Nieko gero jums tai neduos. **9** Jūs vagiate,[c] žudote, svetimaujate, melagingai prisiekinėjate,[d] aukojate Baalui,[e] tarnaujate svetimiems dievams, kurių anksčiau nepažinojote, **10** o paskui, visų tų bjaurių darbų nesigėdydami, drįstate ateiti mano akivaizdon į šiuos Namus, į mano vardo buveinę, ir sakyti: „Čia esame saugūs“?! **11** Nejau manote, kad šie Namai, mano vardo buveinė, yra kokia plėšikų landynė?[f] Aš juk visa matau, – tai Jehovos žodis.

12 Keliaukite į Šiloją,[g] į vietą, kurią buvau išsirinkęs buveine savo vardui,[h] ir matysite, ką su ja padariau dėl savo tautos Izraelio nedorumo.[i] **13** Bet jūs savo darbų nepametėte, – tai Jehovos žodis. Manęs nesiklausėte, nors ne kartą jums kalbėjau.[y] Šaukiau jus, bet neatsiliepėte.[j] **14** Taigi su savo vardo buveine, su Namais,[k] kuriais pasitikite[l] – vieta, kurią daviau jums ir jūsų protėviams, – padarysiu tą patį, ką padariau su Šiloju.[m] **15** Išvarysiu jus iš savo akivaizdos, kaip kad išvariau jūsų brolius – visus Efraimo palikuonius.’[n]

16 O tu už šitą tautą nesimelsk. Neverk dėl jų, į mane nesikreipk ir nemaldauk,[o] nes neišklausysiu.[p] **17** Nejau nematai, ką Judo miestuose ir Jeruzalės gatvėse jie daro?

6:27 *Turimas omenyje Jeremijas.

6 SKYRIUS
a Rd 1:2, 16
b Jer 15:8
c Iz 30:1
Iz 48:4
Jer 5:23
d Jer 9:4
e Jer 9:7
Ez 22:20
f Ez 24:13
g Jer 14:19
Rd 5:22

7 SKYRIUS
h Jer 26:13
i Mch 3:11
y Jer 21:12
Jer 22:3
j Įst 24:17
Ps 82:3
Zch 7:9, 10
Jok 1:27

Antra skiltis
a Įst 8:19
b Iz 30:10
Jer 5:31
Jer 14:14
c Iz 3:14
Mch 2:2
d Jer 5:2
e Jer 11:13
f Mt 21:13
Mk 11:17
Lk 19:45, 46
g Joz 18:1
h Įst 12:5, 11
i 1Sa 4:11
Ps 78:60
Jer 26:6, 9
y 2Me 36:15, 16
Jer 25:3, 4
j Iz 65:12
k 2Ka 25:8, 9
l Jer 7:4
m 1Sa 4:10, 11
Ps 78:60
Jer 26:4, 6
Rd 2:7
n 2Ka 17:22, 23
o Iš 32:9, 10
Jer 11:14
p Jer 15:1

18 Vaikai malkas renka, tėvai kūrena ugnį, motinos* minko tešlą, ruošdamosi kepti papločius dangaus karalienei#.[a] Jie aukoja svetimiems dievams liejamąsias atnašas ir taip mane užgauna.[b] **19** Bet ar mane jie užgauna? Argi ne save pačius? Tai Jehovos žodis. Už tai jie užsitrauks gėdą.[c] **20** Todėl visavaldis Jehova sako: ‘Išliesiu savo pyktį ir rūstybę ant šios vietos,[d] ant žmogaus ir ant gyvulio, ant laukų medžių ir ant žemės derliaus. Degsiu pykčiu, ir niekas jo neužgesins.’[e]

21 Kareivijų Viešpats Jehova, Izraelio Dievas, sako: ‘Dėkite savo deginamąsias aukas šalia kitų, valgykite jų mėsą.[f] **22** Dieną, kai išvedžiau jūsų protėvius iš Egipto žemės, nieko dėl deginamųjų ir kitų aukų jiems nebuvau kalbėjęs, nieko neliepiau,[g] **23** tik įsakiau: „Klausykite mano balso! Tada būsiu jūsų Dievas, ir jūs būsite mano tauta.[h] Visada eikite tuo keliu, kuriuo eiti jums įsakau, ir jums gerai klosis.“’[i] **24** Bet jie neklausė, nenorėjo girdėti,[y] visur ėjo savo užmačių vedami, užsispyrę traukė paskui savo nedorą širdį[j] – atgal, o ne pirmyn. **25** Taip buvo nuo pat dienos, kai jūsų protėviai išėjo iš Egipto žemės, ir tebėra iki šiandien.[k] Todėl siunčiau pas jus savo tarnus, savo pranašus, siunčiau kasdien, vis iš naujo.[l] **26** Bet žmonės nenorėjo nei manęs klausyti, nei girdėti,[m] buvo kietasprandžiai ir elgėsi blogiau už savo protėvius!

27 Apie visa tai jiems kalbėsi,[a] bet jie tavęs nesiklausys. Tu šauksi jiems, bet jie neatsilieps. **28** Sakysi: ‘Ši tauta neklausė Jehovos, savo Dievo, balso ir jo drausminimo nepaisė. Ištikimybės nebeliko, niekas apie ją nė neužsimena.’[b]

29 Nusikirpk savo ilgus plaukus* ir mesk šalin. Ant plikų kalvų raudas raudok, nes Jehova atstūmė ir užrūstinusią kartą, jis paliks ją. **30** Judo žmonės darė, kas nedora mano akyse, – tai Jehovos žodis. Namus, kurie mano vardu vadinami, jie suteršė, juose savo bjauriuosius stabus pasistatė.[c] **31** Ben Hinomo slėnyje*[d] jie įsirengė Tofetą – šventavietę savo sūnums ir dukterims deginti,[e] nors aš to daryti nebuvau įsakęs, nė minties tokios neturėjau#.[f]

32 Todėl ateina dienos – tai Jehovos žodis, – kai ta vieta bus vadinama ne Tofetu ir ne Ben Hinomo slėniu*, o Žudynių slėniu. Tofete bus laidojama tol, kol neliks jame vietos.[g] **33** Šios tautos mirusiųjų kūnais mis dangaus paukščiai ir žemės žvėrys, ir nebus kas vytų juos šalin.[h] **34** Judo miestuose ir Jeruzalės gatvėse padarysiu galą džiugesiui ir linksmybei, nutildysiu jaunikio ir nuotakos balsą,[i] – kraštas pavirs griuvėsiais.“[y]

8 „Tuo laiku, – tai Jehovos žodis, – Judo karalių kaulai, jo didžiūnų kaulai, jo kunigų kaulai, jo pranašų kaulai ir Jeruzalės gyventojų kaulai bus paimti iš kapų **2** ir išbarstyti prieš

7 SKYRIUS

a Jer 44:17

b Iz 57:6
Jer 19:13
Ez 20:28

c Dan 9:7

d Rd 2:3

e 2Ka 22:17
Jer 17:27

f Iz 1:11
Jer 6:20
Oz 8:13
Am 5:21

g 1Sa 15:22
Oz 6:6

h Iš 19:5
Kun 26:3, 12

i Įst 5:29

y Iš 32:8

j Oz 4:16
Zch 7:12

k Įst 9:7
1Sa 8:8

l 2Ka 17:13
2Me 36:15
Neh 9:17, 30
Jer 25:4

m 2Me 33:10
Jer 25:3

Antra skiltis

a Jer 26:2
Ez 2:7

b Jer 5:1
Mch 7:2

c 2Ka 21:1, 4
2Me 33:1, 4
Jer 23:11
Jer 32:34

d Joz 15:8, 12

e Įst 12:29–31
2Ka 17:17
2Me 28:1, 3
2Me 33:1, 6
Ez 20:31

f Kun 18:21
Kun 20:3
Jer 19:5, 6
Jer 32:35

g Jer 19:11
Ez 6:4, 5

h Įst 28:26
Ps 79:2
Jer 16:4

i Iz 24:8
Jer 25:10

y Kun 26:33
Iz 1:7
Iz 6:11

7:18 *Pažod. „žmonos“. #Galimas dalykas, turima omenyje vaisingumo deivė.

7:29 *Arba „įžado plaukus“. **7:31, 32** *Žr. žodynėlyje „Gehena“. **7:31** #Pažod. „tai neatėjo man į širdį“.

saulę, mėnulį ir dangaus kareiviją* – prieš visa, ką jie mylėjo, kam tarnavo, ką sekė, į ką kreipėsi ir kam lenkėsi.[a] Niekas tų kaulų nerinks ir nelaidos. Jie gulės kaip mėšlas dirvoje.[b]

3 Kas iš šios nedoros giminės liks gyvi – visi, kuriuos būsiu išblaškęs, – trokš mirties, nenorės gyventi. Tai kareivijų Viešpaties Jehovos žodis.“

4 „Kalbėsi jiems: ‘Taip sako Jehova.

Nejau pargriuvę
jie nesikels?
Jei vienas gręšis
nuo savo darbų,
argi nesigręš ir kitas?
5 Kodėl Jeruzalės žmonės
man tokie neištikimi?
Įsitvėrę jie laikosi apgaulės,
nuo savo darbų
gręžtis neketina.[c]
6 Klausiausi atidžiai,
bet jie kalbėjo netiesą.
Nė vienas dėl savo nedorybių nesigailėjo, nemąstė:
„Ką aš padariau?!“[d]
Kiekvienas vis grįžta
prie to, ką daro dauguma,
veržiasi kaip žirgas į mūšį.
7 Net gandras, padangių
skrajūnas, žino savo metą,
purplelis, čiurlys
ir strazdas* –
savo laiką parskristi.
O mano tauta Jehovos
sprendimų nesuvokia.[e]
8 Kaipgi galite sakyti:
„Esame protingi, turime
Jehovos įstatymą*“?
Juk raštininkų lazdelės[f]
meluoja, vien apgaules
terašo.

8 SKYRIUS

a Įst 4:19; 2Ka 17:16; 2Ka 21:1, 3; Jer 19:13; Ez 8:16; Sof 1:4, 5

b Jer 16:4

c Jer 5:3

d Jer 5:1

e Iz 1:3

f Iz 8:1

Antra skiltis

a Iz 29:14

b Įst 28:30; Sof 1:13

c Iz 56:11; Ez 33:31; Mch 3:11

d Jer 5:31; Jer 6:12–15; Jer 27:9; Rd 2:14; Ez 22:28

e Jer 23:16, 17; Ez 13:10

f Jer 3:3

g Jer 23:12

h Jer 4:5

9 Išminčiai sugėdinti.[a]
Jie išsigandę
ir įklius į spąstus.
Jehovos žodį jie atmetė,
ir ko dabar verta jų išmintis?
10 Todėl kitiems
jų žmonas atiduosiu,
svetimi jų laukuose
šeimininkaus,[b]
nes ir menkiausias,
ir didžiūnas
sau naudos teieško,[c]
ir pranašas, ir kunigas
apgaudinėja.[d]
11 Aplaidžiai žaizdas* dukros,
tautos manosios, jie gydo.
Jie sako: „Viskas gerai!
Viskas gerai!““,
o juk gerai nėra.[e]
12 Ar gėdysis jie
dėl savo bjauryščių?
Ne, nė trupučio neparaus!
Ką reiškia jausti gėdą,
jie nė nežino,[f]
todėl ir kris su krintančiais,
parklups, kai juos bausiu,[g] –
taip sako Jehova.
13 Išrankiosiu juos
ir sunaikinsiu, –
tai Jehovos žodis.
Nei vynuogių
ant vynmedžio, nei figų
ant figmedžio neliks,
net lapai nuvys.
Visa, ką buvau jiems davęs,
pražus.“ –
14 „Ir ko gi mes čia sėdime?
Susiburkime, į miestus
įtvirtintuosius eikime,[h]
tenai pražūkime.
Juk Dievas Jehova
mus mirčiai atiduos.
Už tai, kad Jehovai
nusidėjome,

8:2 *Turimi omenyje dangaus kūnai. **8:7** *Arba galbūt „gervė“. **8:8** *Arba „mokymą“.

8:11 *Arba „Iūžius“. #Arba „Ramybė! Ramybė!“

jis užnuodytu vandeniu
mus girdo.[a]
15 Tikėjomės taikos* –
deja, tuščiai,
laukėme palengvėjimo –
užklupo baisumai![b]
16 Nuo Dano girdėti
žirgų prunkštimas,
ristūnų žvengimas –
net visas kraštas dreba.
Priešas atžygiuoja
naikindamas kraštą
ir visa, kas jame,
rydamas miestą
ir jo gyventojus.“ –
17 „Štai siunčiu
prieš jus gyvates,
nuodingas angis,
kurių neužkerėsi,
ir jos gels jus“, –
tai Jehovos žodis.
18 Mano sielvarto
niekas nenumalšins,
širdis mano serga.
19 Iš tolimo krašto girdėti
pagalbos šauksmas –
verksmas dukters,
tautos manosios:
„Ar Jehova paliko Sioną?
Ar karaliaus
nebėra jame?“ –
„Kodėl jie mane pykdo
stabus garbindami,
svetimiems dievams
lenkdamiesi?“ –
20 „Jau ir pjūtis baigėsi,
ir vasara prabėgo,
bet niekas
mūsų negelbėjo!“
21 Dukters, mano tautos,
žaizdos sukrėtė mane.[c]
Aš sielvartauju,
siaubo pagautas esu.
22 Nejau Gileade
nėra balzamo?[d]
Nejau nėra ten gydytojo?[a]
Kodėl dukra, tauta manoji,
niekaip neišgyja?[b]
9 O kad mano galva
būtų vandens šaltinis,
mano akys – ašarų versmė![c]
Dieną naktį tada verkčiau
dėl savo žuvusių tautiečių.
2 Jei tik būtų dykumoje
keliautojui pastogė!
Palikčiau tada savo tautą ir
eičiau kuo toliau nuo jos,
nes visi jie – svetimautojai,[d]
klastingų žmonių minia.
3 Jų liežuvis –
išlenktas lankas.
Ne ištikimybė, o apgaulė
krašte viešpatauja.[e]
„Nedorybes vieną po kitos
jie skuba daryti,
manęs visai nepaiso,[f] –
tai Jehovos žodis. –
4 Sergėkitės artimo,
nė broliu nepasitikėkite.
Juk brolis – išdavikas,[g]
artimas – šmeižikas.[h]
5 Kiekvienas savo artimą
apgaudinėja,
niekas nekalba tiesos.
Savo liežuvį
jie meluoti išmokė,[i]
nuvargo pikta bedarydami.
6 Aplink tave visur – apgaulė.
Apgaulę pamėgę
manęs pažinti jie nenori.
Tai Jehovos žodis.“
7 Todėl kareivijų Viešpats
Jehova sako:
„Lydysiu juos ir mėginsiu,[y]
ką man bedaryti su tauta,
su savąja dukra?
8 Jų liežuvis – mirtina strėlė,
jis skleidžia melą.
Žmogaus lūpos
linki artimui gero,
bet jo širdis pinkles rezga.

8:15 *Arba „ramybės“.

8 SKYRIUS
a Jer 9:15; Jer 23:15; Rd 3:19
b Jer 4:10; Jer 14:19
c Jer 4:19, 20; Jer 14:17
d Pr 37:25

Antra skiltis
a Jer 30:12, 13
b Jer 30:17; Jer 33:4, 6

9 SKYRIUS
c Iz 22:4; Jer 13:17
d Jer 5:7; Jer 23:10
e Iz 59:3
f Jer 4:22
g Jer 12:6; Mch 7:2, 5
h Jer 6:28; Ez 22:9
i Ps 50:19; Mch 6:12
y Iz 1:25; Iz 48:10

9 Nejau nešauksiu
už tai atsiskaityti?
Tai Jehovos žodis.
Nejau tokiai tautai
nekeršysiu?[a]
10 Verksiu ir aimanuosiu
dėl kalnų,
raudas dėl ganyklų
ir tyrlaukių raudosiu,
nes jie išdeginti – žmogus
pro ten nebekeliauja,
tenai nebegirdėti
gyvulių bliovimo,
ir padangių paukščiai,
ir žvėrys išsilakstė,
visa prapuolė.[b]
11 Akmenų krūva, šakalų buveine Jeruzalę paversiu,[c]
Judo miestai liks tušti,
be žmonių.[d]
12 Kas gi toks išmintingas,
kad visa tai suprastų?
Kas gi iš Jehovos lūpų
apie tai girdėjo,
kad kitiems paskelbtų?
Kodėl kraštas pražuvo?
Kodėl jis kaip dykuma
išdegęs?
Kodėl niekas
per jį nebekeliauja?

13 Todėl, kad jie atmetė mano duotą įstatymą* – taip sako Jehovos – ir jo nesilaikė, mano balso neklausė. **14** Jie leidosi vedami savo užsispyrusios širdies,[e] tarnavo baalams – darė, kaip tėvai buvo juos išmokę.[f] **15** Tad štai ką sako kareivijų Viešpats Jehova, Izraelio Dievas: ‘Valgydinsiu savo tautą metėlėmis, girdysiu nuodingu vandeniu.[g] **16** Išblaškysiu juos po tautas, kurių nei jie patys, nei jų tėvai nepažinojo,[h] ir siųsiu jiems pavymui kalaviją – visus sunaikinsiu.’“[i]

9:13 *Arba „mokymą“.

9 SKYRIUS

a Jer 5:9, 29

b Jer 4:25
Sof 1:3

c Ps 79:1
Jer 10:22
Jer 26:18

d Jer 4:27
Jer 25:11
Jer 32:43

e Jer 7:24

f Ts 3:7
1Sa 12:10
Oz 11:2

g Jer 8:14
Jer 23:15
Rd 3:15, 19

h Kun 26:33
Įst 28:64
Ps 106:27
Zch 7:14

i Jer 29:17
Ez 5:2

Antra skiltis

a 2Me 35:25

b Jer 6:26
Jer 14:17

c Jer 4:31
Ez 7:16
Mch 1:8, 9

d Rd 4:15
Mch 2:10

e Iz 29:2
Jer 7:29

f 2Me 36:17
Jer 6:11

g Iz 5:25
Jer 16:3, 4

h Iz 5:21

i Įst 8:12–14
Įst 8:17, 18

y 1Ko 1:31
2Ko 10:17

17 Kareivijų Viešpats Jehova
įsakė mums susiprotėti,
sukviesti raudotojas,[a]
siųsti atvesti
pačių geriausių,
18 kad jos skubėtų
ir dėl mūsų raudotų,
kad mūsų akys
ašaromis plūstų,
kad nuo blakstienų
lašai riedėtų.[b]
19 Iš Siono girdėti raudant:[c]
„Kaip mus nuniokojo!
Kokią gėdą užsitraukėme!
Savo kraštą
turėjome palikti,
mūsų namus sugriovė.“[d]
20 Klausykitės, moterys,
ką sako Jehova,
žodžiai iš jo lūpų
jūsų ausis tepasiekia.
Išmokykite dukras
šitą raudą raudoti
ir viena kitą –
graudžią giesmę giedoti.[e]
21 Braunasi mirtis
pro mūsų langus,
į mūsų tvirtoves veržiasi.
Ji glemžiasi gatvėse vaikus,
aikštėse – jaunuolius.[f]
22 „Sakyki: ‘Tai Jehovos žodis.
Žmonių kūnai gulės
lyg mėšlas dirvoje,
lyg nupjauti javai,
kurių niekas paskui
pjovėją nesurenka.’“[g]
23 Štai ką sako Jehova:
„Tenesipuikuoja išminčius
išminties turėdamas,[h]
tenesididžiuoja galiūnas
jėga apdovanotas,
tenesipučia turtuolis
turtų prikaupęs.[i]
24 Jei kas didžiuojasi,
tesididžiuoja,
kad turi išmanymo
ir mane pažįsta,[y]

tesigiria žinąs, kad aš esu
Jehova, kad tai aš apreiškiu ištikimąją meilę, teisingumą ir teisybę žemėje.[a]
Tokiais dalykais aš gėriuosi.[b] Tai Jehovos žodis.“

25 „Štai ateina dienos, – tai Jehovos žodis, – kai šauksiu atsiskaityti kiekvieną, kuris, nors ir apipjaustytas, iš tikrųjų yra neapipjaustytas:[c] **26** Egiptą,[d] Judą,[e] Edomą,[f] Amoną,[g] Moabą[h] ir visus dykumų gyventojus, kurie skutasi smilkinius.[i] Visos tos tautos neapipjaustytos, neapipjaustyta ir Izraelio širdis.“[y]

10 Izraelio namai, klausykitės žodžio, kurį Jehova jums ištarė. **2** Jehova sako:

„Nesimokykite
tautų papročių[j]
ir nebijokite
dangaus ženklų,
kurių bijo tautos.[k]
3 Tautų papročiai
tėra apgaulė*.
Miške meistras
nusikerta medį,
nutašo, rankon
geneklį paėmęs,[l]
4 sidabru ir auksu
jį papuošia[m]
ir vinimis prikala,
kad nenuvirstų.[n]
5 Stabai – lyg baidyklės
agurkų lauke,
jie kalbėti negali,[o]
juos reikia nešti,
nes nevaikšto.[p]
Nebijokite jų –
nei jie pakenks,
nei gera padarys.“[r]
6 Nėra kito tokio
kaip tu, Jehova.[s]
Didis esi, didis ir
galingas tavo vardas.

10:3, 8 *Arba „tuštybė“.

9 SKYRIUS

a Iš 34:6
Ps 89:14
b Ps 99:4
Oz 6:6
Mch 6:8
Mch 7:18
c Am 3:1, 2
d Iz 19:1
Ez 29:2
e Iz 1:1
f Jer 27:2, 3
Ez 32:29
Abd 1
g Jer 49:1
Ez 25:2
h Iz 15:1
Jer 48:1
i Jer 25:17, 23
Jer 49:32
y Kun 26:41
Jer 4:4

10 SKYRIUS

j Kun 18:3, 30
Kun 20:23
Įst 12:30
k Iz 47:13
l Iz 40:20
Iz 44:14, 15
Iz 45:20
Hab 2:18
m Ps 115:4
Iz 40:19
n Iz 41:7
o Hab 2:19
p Iz 46:7
r Iz 41:23
Iz 44:9
1Ko 8:4
s Iš 15:11
2Sa 7:22
Ps 86:8

Antra skiltis

a Ps 22:28
b Ps 89:6
Dan 4:35
c Jer 51:17
Hab 2:18
d Iz 44:19
e 1Ka 10:22
f Joz 3:10
Dan 6:26
g Dan 4:3
Hab 1:12
Apr 15:3
h Nah 1:5
i Iz 2:18
Jer 51:17, 18
Sof 2:11
y Pat 3:19
Iz 45:18
j Ps 136:3, 5
Iz 40:22
Jer 51:15, 16
k Job 37:2
Job 38:34
l Job 36:27
Ps 135:7

7 Ir kaip tavęs nesibijoti,
tautų Karaliau?[a]
Tu šito vertas.
Jokioje tautoje
ar karalystėje
nėra žmogaus,
kuris išmintimi
galėtų tau prilygti.[b]
8 Jie visi – kvailiai,
neišmanėliai.[c]
Ko moko medis –
gryna apgaulė*.[d]
9 Sidabro lakštai
gabenami iš Taršišo,[e]
auksas – iš Ufazo,
amatininkas juos apdirba,
auksakalio rankos
paruošia.
Stabų apdaras –
iš mėlynų siūlų ir
skaisčiai raudonos vilnos,
visi jie –
nagingų meistrų dirbiniai.
10 O Jehova yra tikras Dievas.
Jis – gyvasis Dievas,[f]
amžinasis Karalius.[g]
Nuo jo įniršio žemė drebės,[h]
prieš jo rūstybę
jokios tautos neatsilaikys.
11 * Štai ką joms sakysite:
„Dievai, kurie nei dangaus,
nei žemės nepadarė,
pragaiš, po dangumi
jų nebeliks.“[i]
12 Tai jo galia žemę sukūrė,
jo išmintis pasaulį įtvirtino,[y]
jo išmanymas dangaus
skliautą išskleidė.[j]
13 Išgirdę jo balsą,
sunerimsta
dangaus vandenys.[k]
Atgena jis debesis*
nuo žemės pakraščių,[l]
žaibus su lietumi atsiunčia,#

10:11 *Šita eilutė buvo parašyta aramėjiškai. **10:13** *Arba „rūką“. #Arba galbūt „lietui atveria vandentakius“.

iš savo sandėlių
paleidžia vėją.[a]
14 Žmogus elgiasi neprotingai,
be išmanymo.
Auksakaliui teks gėdytis,
kad stabą darė.[b]
Jo dirbiniai* – tik apgaulė,
dvasios[#] juose nėra.[c]
15 Jie – niekas*,
vien pajuokos verti.[d]
Atsiskaitymo dienai atėjus,
jie pražus.
16 O Jokūbo Dievas* kitoks,
jis – tas, kuris visa sukūrė,
Izraelis yra
jo paveldo lazda.[e]
Jis vardu Jehova,
kareivijų Viešpats.[f]
17 Moterie,
apguloje gyvenanti,
pasiimk nuo žemės ryšulį.
18 Juk Jehova sako:
„Išsviesiu šįkart
gyventojus iš krašto,[g]
neganda juos prislėgsiu.“
19 Vargas man, esu žlugęs!*[h]
Mano žaizda nebeužgis.
Tariau: „Man skirta
kęsti šitą ligą.
20 Nugriauta mano palapinė,
jos virvės nutrauktos.[i]
Sūnūs mane paliko,
jų nebėra.[y]
Nėra kam
palapinės mano statyti,
jos uždangų iškeisti.
21 Ganytojai
nuovokos neturi,[j]
į Jehovą nesikreipia.[k]
Todėl ir elgiasi
be išmanymo,
todėl jų kaimenės
išsisklaidė.“[l]

10:14 *Arba „liedintos statulos“. [#]Arba „alsavimo“. **10:15** *Arba „apgaulė“. **10:16** *Pažod. „Dalis“. **10:19** *Arba „Vargas man dėl mano lūžių!“

10 SKYRIUS

a Pr 8:1 Iš 14:21 Sk 11:31 Jon 1:4
b Iz 42:17 Iz 44:11
c Jer 51:17 Hab 2:18, 19
d Iz 41:29
e Įst 32:9 Ps 135:4
f Iz 47:4
g Įst 28:63 Jer 16:13
h Jer 8:21
i Jer 4:20
y Jer 31:15
j Jer 5:31
k Jer 2:8 Jer 8:9
l Jer 23:1 Ez 34:5, 6

Antra skiltis

a Jer 1:15 Jer 4:6 Jer 6:22 Hab 1:6
b Jer 9:11
c Ps 17:5 Ps 37:23 Pat 16:3 Pat 20:24
d Ps 6:1 Ps 38:1
e Jer 30:11
f Iz 34:2
g Jer 51:34
h Iz 10:22
i Ps 79:6, 7 Jer 8:16 Rd 2:22

11 SKYRIUS

y Įst 27:26 Įst 28:15
j Iš 24:3
k Iš 13:3 Įst 4:20
l Kun 26:3, 12
m Pr 15:18 Iš 3:8 Kun 20:24 Įst 6:3

22 Paklausyk! Girdėjai žinią,
kad jie čia pat?
Ataidi dundesys
iš šiaurės krašto,[a] –
Judo miestai
bus nuniokoti, šakalų
buveinėmis pavirs.[b]
23 Žinau, Jehova, kad ne
žmogaus valioje jo keliai,
ne jam gyvenime
kreipti savo žingsnius.[c]
24 Pataisyk mane, Jehova,
teisinga bausme,
taisyk ne pykčio apimtas,[d] –
kad nieku nepavirsčiau.[e]
25 Išlieki tūžmą ant tautų,
kurios tavęs nepripažįsta,[f]
ant kilčių, kurios nenori
šauktis tavo vardo.
Juk jos rijo Jokūbą,[g]
norėjo visą praryti,[h]
jo kraštą nuniokojo.[i]

11 Žodis, kurį Jehova perdavė Jeremijui: **2** „Klausykitės šių sandoros žodžių!

Kalbėk Judo vyrams ir Jeruzalės gyventojams, **3** paskelbk jiems: ‘Taip sako Izraelio Dievas Jehova. Prakeiktas, kas nesilaiko šių sandoros žodžių,[y] **4** kurių laikytis įsakiau jūsų protėviams tą dieną, kai išvedžiau juos iš Egipto žemės,[j] iš tos geležies lydymo krosnies.[k] Tądien jiems liepiau: „Klausykite mano balso, darykite visa, ką jums įsakau. Tada būsite mano tauta, ir aš būsiu jūsų Dievas,[l] **5** tada galėsiu įvykdyti jūsų protėviams duotą pažadą – priesaiką atiduoti pienu ir medumi tekantį kraštą,[m] kuriame šiandien gyvenate.“’“

Aš atsakiau: „Amen*, Jehova.“

6 Jehova man tarė: „Judo miestuose ir Jeruzalės gatvėse

11:5 *Arba „Tebūnie“.

skelbk: ‘Klausykitės šios sandoros žodžių ir jų laikykitės! **7** Aš perspėjau jūsų protėvius tą dieną, kai išvedžiau juos iš Egipto žemės, ir iki šiandien vis perspėju: „Klausykite mano balso.“[a] **8** Bet jie neklausė, dėmesio nekreipė*. Jie užsispyrę ėjo paskui savo nedorą širdį.[b] Jie nenorėjo laikytis sandoros nuostatų, kurių buvau liepęs laikytis, todėl daviau jiems patirti visa, kas toje sandoroje užrašyta.’“

9 Jehova man sakė: „Judo žmonės ir Jeruzalės gyventojai susimokė prieš mane. **10** Jie grįžo prie nuodėmių savo protėvių, kurie nuo senų laikų nenorėjo mano žodžių laikytis.[c] Jie irgi ėjo paskui kitus dievus ir juos garbino.[d] Izraelio namai ir Judo namai sulaužė mano sandorą, kurią buvau su jų protėviais sudaręs.[e] **11** Todėl Jehova sako: ‘Štai užtrauksiu jiems nelaimę,[f] ir jie neištrūks. Kai manęs šauksis, aš neišklausysiu.[g] **12** Tada Judo miestai ir Jeruzalės gyventojai eis pas dievus, kuriems aukas aukoja, ir šauksis jų pagalbos,[h] bet jie nuo tos nelaimės negelbės. **13** Tavo dievų, Judai, – tiek, kiek tavo miestų. Kiek Jeruzalėje gatvių, tiek aukurų gėdingajam* pastatei, aukurų Baalui aukoti.’[i]

14 O tu už šią tautą nesimelsk. Neverk dėl jų, nemaldauk,[y] nes kai nelaimėje jie manęs šauksis, aš neišklausysiu.

15 Argi mano mylimoji turi
teisę būti mano Namuose,
kai tiek piktų klastų
yra prirezgusi?
Nejau mėsos aukojimas
atitrauks nuo tavęs*
artėjančią nelaimę?
Nejau tada galėsi džiūgauti?

16 Kadaise Jehova vešliu
alyvmedžiu tave vadino –
gražiu, pilnu puikiausių
vaisių.
Pakilo ūžesys,
ir jis padegė tave.
Tavo šakos nulaužtos.

17 Kareivijų Viešpats Jehova – tas, kuris tave pasodino,[a] – paskelbė, kad siųs Izraelio ir Judo namams nelaimę už nedorybes, kurias darė, už tai, kad aukodami aukas Baalui jie mane užgavo.“[b]

18 Jehova, tu man visa tai
apreiškei, kad žinočiau,
davei man pamatyti
jų darbus.

19 Buvau lyg klusnus avinėlis,
vedamas pjauti,
nemaniau, kad klastą
prieš mane jie rezga:[c]
„Sunaikinkime tą medį
su visais jo vaisiais,
nukirskime, kad
gyvųjų krašte jo neliktų,
kad jo vardo
niekas nebeprisimintų.“

20 Bet kareivijų Viešpats
Jehova teisia teisingai,
jis ištiria slapčiausias
mintis ir jausmus*.[d]
Leisk man išvysti,
kaip jiems atkeršysi,
juk tau aš
savo bylą patikėjau.

21 Todėl štai ką Jehova kalba Anatoto[e] žmonėms, kurie kėsinasi į tavo gyvybę ir sako: „Jehovos vardu nepranašauk,[f]

11:8 *Pažod. „ausies nepalenkė“. **11:13** *Arba „gėdingajam dievui“.

11 SKYRIUS

a Jer 7:13; Jer 25:4; Jer 35:15

b Iz 65:2; Jer 7:24, 26; Ez 20:8; Zch 7:11, 12

c Ts 2:11, 17; 1Sa 8:8; 2Ka 22:17

d 2Me 28:22, 23

e Įst 31:16; 2Ka 17:6, 7; Oz 6:7

f 2Ka 22:16; Jer 6:19; Ez 7:5

g Iz 1:15; Jer 14:12; Ez 8:18; Mch 3:4

h Įst 32:37, 38; Jer 2:28

i Jer 7:9, 10

y Jer 7:16; Jer 14:11

Antra skiltis

a Iz 5:2; Jer 2:21

b Jer 19:5, 15

c Jer 18:18

d 1Me 28:9; Jer 17:10; Jer 20:12

e Jer 1:1

f Iz 30:10; Am 2:12; Am 7:16

11:15 *T. y. Judo. **11:20** *Pažod. „inkstus ir širdį“.

antraip mirsi nuo mūsų rankos“, **22** štai koks kareivijų Viešpaties Jehovos jiems skirtas žodis: „Pašauksiu juos atsiskaityti. Jų jauni vyrai kris nuo kalavijo,[a] jų sūnūs ir dukterys iš bado mirs.[b] **23** Anatoto[c] žmonių neliks nė vieno, nes užtrauksiu jiems nelaimę. Tai bus tuo metu, kai šauksiu juos atsiskaityti.“

12 Teisus, Jehova,[d] būtum,
jei savo skundą
tau pateikčiau,
jei dėl tavo sprendimų
skųsčiausi.
Bet pasakyk, kodėl nedorėlių kelias sėkmingas?[e]
Kodėl klastūnai
be rūpesčių gyvena?
2 Tu juos pasodinai,
ir jie įsišaknijo,
užaugo ir subrandino vaisių.
Dažnai jų lūpos tave mini,
bet jų mintyse*
nėra tau vietos.[f]
3 Jehova, tu mane pažįsti,[g]
mane tu regi,
mano širdį tiri ir matai,
kad ji su tavimi.[h]
Atskirk juos
lyg pjautinas avis,
palik pjovimo dienai.
4 Ar ilgai dar kraštas nyks
ir žolė laukų turės vysti?[i]
Žvėrys ir paukščiai
pražuvo
dėl jo gyventojų
blogų darbų.
Jie sakė:
„Jis nežino mūsų ateities.“
5 „Jei pailsai bėgti
su pėstininkais,
kaip lenktyniausi
su žirgais?[y]

12:2 *Pažod. „inkstuose“.

11 SKYRIUS

a 2Me 36:17 Rd 2:21

b Jer 18:21

c Joz 21:8, 18

12 SKYRIUS

d Pr 18:25

e Job 12:6 Job 21:7 Ps 73:3 Jer 5:28

f Iz 29:13

g Ps 139:1, 2

h 2Ka 20:3 Ps 17:3 Jer 11:20

i Jer 14:6 Jer 23:10

y Jer 4:13

Antra skiltis

a Jer 9:4

b Lk 13:35

c Iš 19:5 Iz 47:6

d Rd 2:1

e 2Ka 24:2 Ez 16:37

f Iz 56:9 Jer 7:33

g Ps 80:8 Iz 5:1, 7 Jer 6:3

h Iz 63:18 Jer 3:19

i Jer 9:11 Jer 10:22

y Iz 42:24, 25

j Kun 26:33 Jer 15:2

Jei tik ramiame krašte
saugus jautiesi,
ką darysi būdamas
Jordano tankynėse?
6 Juk netgi tavo broliai,
tėvo namiškiai,
tave apgaudinėja,[a]
kelia balsus prieš tave.
Jais tu nepasitikėk,
jei ir gražiai kalbėtų.
7 Savo Namus aš palikau,[b]
savąjį paveldą apleidau,[c]
savo brangiąją atidaviau
jos priešams į rankas.[d]
8 Jinai, manasis paveldas, –
lyg liūtas miške,
prieš mane
ji riaumoti pradėjo.
Todėl ėmiau jos nekęsti.
9 Mano paveldas –
lyg margas paukštis
plėšrūnas,
bet jį patį
plėšrūs paukščiai
iš visų pusių puola.[e]
Eikite šen, laukų žvėrys,
rinkitės draugėn,
ateikite ir ėskite![f]
10 Daug piemenų
mano vynuogyną siaubė,[g]
mano sklypą trypė[h]
ir gražųjį mano lauką
pavertė dykviete.
11 Dykynė iš jo beliko,
visas jis išdžiūvo*,
prieš mane guli nuniokotas.[i]
Visas kraštas apleistas,
bet niekas to neima širdin.[y]
12 Nuvaikščiotais takais
per dykumą
naikintojai atėjo –
Jehovos kalavijas
ryja žmones
nuo vieno krašto iki kito,[j]
ramybės nebeturi niekas.

12:11 *Arba galbūt „gedi“.

13 Jie sėjo kviečius,
bet nupjovė dygiažoles,[a]
privargo,
bet naudos jokios negavo.
Sugėdyti jie bus
dėl savo derliaus,
mat Jehova pykčiu
ant jų užsiliepsnojo.“

14 Štai ką Jehova sako nedoriems mano kaimynams – visiems puolantiems paveldą, kurį savo tautai Izraeliui daviau nuosavybėn:[b] „Išrausiu juos iš krašto[c] ir iš jų tarpo išrausiu Judo namus. **15** Bet kai išrausiu, vėl jų pasigailėsiu ir kiekvieną parvesiu į savo paveldą, į savo kraštą.

16 Jeigu jie iš tikro mokysis mano tautos kelių ir mano vardu prisieks sakydami: ‘Kaip gyvas Jehova!’ – taip, kaip mokė mano tautą prisiekti Baalui, – tada jie mano tautoje klestės. **17** O tautą, kuri klausyti nenorės, išrausiu. Išrausiu ir sunaikinsiu. Tai Jehovos žodis.“[d]

13 Jehova man tarė: „Eik, nusipirk lininę juostą ir susijuosk ja strėnas. Į vandenį juostos nemerk.“ **2** Taigi aš nusipirkau juostą, kaip Jehova man paliepė, ir susijuosiau ja strėnas. **3** Ir Jehova antrąsyk perdavė man savo žodį: **4** „Paimk juostą, kurią nusipirkai ir kuria susijuosei, keliauk prie Eufrato ir paslėpk ją uolos plyšyje.“ **5** Aš nukeliavau prie Eufrato ir, kaip Jehova buvo įsakęs, juostą paslėpiau.

6 Praėjus daug laiko, Jehova man tarė: „Kelkis, keliauk prie Eufrato ir paimk iš ten juostą, kurią buvau liepęs paslėpti.“ **7** Aš nukeliavau prie Eufrato ton vieton, kur buvau juostą paslėpęs. Atkasiau juostą ir žiūriu – ji sudūlėjusi, juosėti nebetinkama.

8 Tada Jehova man perdavė tokį žodį: **9** „Taip sako Jehova. Lygiai taip niekais paversiu Judo puikybę ir nežabotą Jeruzalės išdidumą.[a] **10** Tie nedori žmonės nenorėjo mano žodžių klausyti,[b] leidosi vedami užsispyrusios širdies,[c] ėjo paskui svetimus dievus, juos garbino ir jiems lenkėsi, todėl jie taps kaip ta juosta, nebetinkama juosėti. **11** Kaip kad strėnos tvirtai surišamos juosta, taip aš tvirtais saitais buvau susirišęs su Izraelio ir Judo namais, – tai Jehovos žodis. Norėjau, kad jie būtų mano tauta,[d] mano garbė*,[e] šlovė, mano puošmena. Deja, klausyti manęs jie nenorėjo.[f]

12 Perduok jiems šiuos žodžius: ‘Štai ką sako Izraelio Dievas Jehova: „Kiekvienas ąsotis pripilamas vyno.“’ Jie tau atsakys: ‘Kas to nežino, kad į ąsočius pilamas vynas?’ **13** Tada kalbėk: ‘Štai ką sako Jehova: „Pripildysiu vyno visus krašto žmones[g] – nugirdysiu Dovydo soste sėdinčius karalius, kunigus, pranašus ir visus Jeruzalės gyventojus. **14** Tada sukulsiu juos vieną į kitą – tėvus ir sūnus. Tai Jehovos žodis.[h] Jų neatjausiu, dėl jų nesisielosiu, nesigailėsiu nė vieno. Sunaikinsiu juos, ir niekas manęs nesulaikys.“’[i]

15 Sukluskite ir klausykitės,
nebūkite išdidūs,
nes tai Jehovos žodžiai.
16 Jehovai, savo Dievui,
atiduokite šlovę,
kol jis tamsos neužleido,

12 SKYRIUS
a Kun 26:16; Mch 6:15
b Ps 79:4; Jer 48:26; Ez 25:3; Zch 1:15; Zch 2:8
c Jer 48:2; Jer 49:2
d Iz 60:12

Antra skiltis

13 SKYRIUS
a Kun 26:19; Sof 3:11
b 2Me 36:15, 16
c Jer 6:28
d Iš 19:5; Įst 26:18; Ps 135:4
e Jer 33:9
f Jer 6:17
g Iz 29:9; Iz 51:17; Jer 25:27
h Jer 6:21; Ez 5:10
i Ez 7:4; Ez 24:14

13:11 *Pažod. „vardas“.

kol kalnuose,
užėjus sutemoms,
nepradėjote klupinėti.
Jūs lauksite šviesos,
bet jis tamsumą užtrauks,
tiršta juodybe
šviesą pavers.[a]
17 Jeigu neklausysite,
slapčia verksiu
dėl jūsų išdidumo,
ašaras liesiu,
upeliais mano akys plūs,[b]
nes Jehovos kaimenė[c]
nelaisvėn išgenama.
18 Sakykite karaliui
ir karaliaus motinai:[d]
‘Sėskitės
žemesnėn vieton,
nes gražusis jūsų vainikas
jums nuo galvos nukris.’
19 Miestai pietuose užverti*,
nėra kas juos atidarytų.
Visi Judo žmonės
nelaisvėn paimti,
tremtin išvesti.[e]
20 Pakelk akis*
ir pažvelk į tuos,
kurie iš šiaurės ateina.[f]
Kur tavo kaimenė,
kur puikiosios avys,
tau atiduotos?[g]
21 Kai bičiuliai, kuriuos buvai
prisijaukinusi, tave baus,
ką tada besakysi?[h]
Ar nesuims tavęs
gimdymo skausmai,
kaip kad gimdyvę?[i]
22 Jei klaustum širdyje:
‘Kodėl man taip nutiko?’,[y]
tai žinok, kad dėl
daugybės kalčių sijonas
tau buvo nuplėštas,[j]
tavo kulnų
nebuvo pagailėta.

13:19 *Arba „apgulti“. **13:20** *Tikriausiai kreipiamasi į Jeruzalę.

13 SKYRIUS

a Iz 59:9

b Jer 9:1

c Ps 100:3

d 2Ka 24:12
Jer 22:24, 26

e Įst 28:64

f Jer 6:22

g Ez 34:8

h Iz 39:1, 2

i Jer 6:24
Mch 4:9

y Jer 5:19
Jer 16:10, 11

j Ez 16:37

Antra skiltis

a Pat 27:22

b Kun 26:33
Įst 28:64

c Jer 2:32

d Įst 32:37, 38
Iz 28:15
Jer 10:14

e Rd 1:8
Ez 16:37
Ez 23:29

f Jer 2:20
Ez 16:15

g Iz 65:7
Ez 6:13

h Ez 24:13

14 SKYRIUS

i Įst 28:24

y Jl 1:10

j Kun 26:20
Įst 28:23

23 Gal kušitas*
gali pakeisti savo odą
ar leopardas – dėmes?[a]
Jeigu taip,
tai ir tu galėsi gera daryti,
nors esi išmokyta
piktadaryščių.
24 Todėl išpustysiu jus kaip
dykumų vėjas šiaudus.[b]
25 Tokia tavo dalia,
tokia tau atseikėta dalis –
tai Jehovos žodis, –
nes mane pamiršai[c]
ir apgaulėmis tikėjai.[d]
26 Todėl užversiu sijoną
tau ant galvos
ir pasimatys tavo gėda.[e]
27 Juk tu svetimauji,[f]
gašliai žvengi,
begėdiškai paleistuvauji, –
mačiau,
kaip šlykščiai elgeisi
ant kalvų ir laukuose.[g]
Vargas tau, Jeruzale!
Kiek dar ilgai būsi nešvari?“[h]

14 Štai kokį žodį apie sausrą[i] Jehova perdavė Jeremijui.
2 Judas rauda,[y]
jo vartai išgriuvę,
jie guli ant žemės
ir sielvartauja,
o Jeruzalėje
girdisi aimanos.
3 Šeimininkai siunčia
tarnus vandens.
Tie eina prie talpyklų,
bet nieko neranda,
grįžta indais tuščiais nešini.
Jie suglumę ir nusivylę,
visi užsidengę galvas.
4 Žemė supleišėjusi,
krašte nėra lietaus,[j] –
žemdirbiai nusiminę,
vaikšto užsidengę galvas.

13:23 *T. y. etiopas.

5 Net atsivedusi elnė
palieka jauniklį,
nes laukuose žolės nėra.
6 Laukiniai asilai
ant plikų kalvų stovi
ir it šakalai šnopšdami
orą gaudo.
Jų akys raibsta
ėdesio ieškodamos.[a]
7 Nors mūsų kaltės
pačios mus pasmerkia,
dėl savojo vardo mus,
Jehova, gelbėk.[b]
Daugybę kartų
nusikaltome,[c]
ne vieną sykį
tau nusidėjome.
8 O Izraelio viltie!
Jo gelbėtojau[d] nelaimėje!
Kodėl lyg svetimas
esi šiame krašte,
tik pakeleivis,
užsukęs nakčiai?
9 Kodėl suglumai lyg žmogus?
Kodėl, galiūnas būdamas,
negelbėji?
Juk tu esi su mumis,
Jehova,[e]
tavuoju vardu vadinamės,[f]
tad nepaliki mūsų.

10 Taip sako Jehova šiai tautai: „Jiems patinka klajoti,[g] savo kojų jie nesulaiko.[h] Todėl Jehovai jie nemieli,[i] jų kaltę jis atsimins ir pašauks atsiskaityti už nuodėmes.“[y]

11 O man Jehova tarė: „Nemelsk, kad šitai tautai sektųsi.[j] **12** Nors pasninkauja, jų maldavimų nesiklausau,[k] jų deginamosios aukos ir javų atnašos man nepatinka.[l] Kalaviju, badu ir maru* juos pražudysiu.“[m]

13 Aš atsakiau: „Vargas man, visavaldi Jehova! Pranašai jiems kalba: ‘Kalavijo jūs nematysite, badas jūsų neištiks. Tikrą ramybę* čia jums suteiksiu.’“[a]

14 Jehova man tarė: „Pranašai melą mano vardu kalba.[b] Jų aš nesiunčiau, nieko jiems neįsakiau ir nekalbėjau.[c] Jų pranašystės – tai prasimanyti regėjimai, niekingas žyniavimas ir širdyje slypinti apgaulė.[d] **15** Jie kalba mano vardu, nors jų nesiunčiau, tikina, kad kalavijas ir badas krašto neužklups, todėl Jehova apie juos sako: ‘Tie pranašai patys žus nuo kalavijo ir bado.[e] **16** Nuo kalavijo ir bado kris ir tie, kuriems jie pranašauja, jų kūnai bus metami į Jeruzalės gatves. Nei jų pačių, nei jų žmonų, nei sūnų, nei dukterų nebus kam laidoti,[f] – tokią pelnytą pražūtį jiems užtrauksiu.’[g]

17 Štai ką jiems sakysi:
‘Tesrūva mano akys
ašaromis dieną naktį,
be paliovos,[h]
juk mergelė, dukra,
manoji tauta,
sutriuškinta ir palaužta,[i]
jos žaizda labai gili.
18 Kai į laukus išeinu
ir pažvelgiu tolyn,
žuvusius nuo kalavijo
matau.[y]
Kai į miestą įžengiu,
regiu, kaip žmones
badas nukamavo.[j]
Ir pranašas, ir kunigas
klaidžioja po kraštą,
kurio nepažįsta.’“[k]
19 Nejaugi išsižadėjai Judo?
Nejaugi Sionu bjauriesi?[l]
Kodėl taip stipriai smogei?
Juk jau nebeatsigausime.[m]

14 SKYRIUS

a Jer 12:4; Jl 1:18
b Joz 7:9; Ps 25:11; Ps 115:1, 2
c Ezr 9:6; Neh 9:33; Dan 9:5, 8
d Ps 106:8; Ps 106:21; Iz 45:15
e Iš 29:45; Įst 23:14
f Dan 9:19
g Jer 2:23
h Jer 2:25
i Jer 6:20
y Oz 8:13
j Jer 7:16; Jer 11:14
k Iz 1:15; Iz 58:3; Jer 11:11; Ez 8:18
l Iz 1:11
m Jer 9:16; Ez 5:12

Antra skiltis

a Jer 4:10; Jer 5:31; Jer 6:13, 14; Jer 23:16, 17; Jer 27:8–10; Ez 13:10; Mch 3:11
b Jer 23:25, 26; Jer 29:21
c Jer 23:21; Jer 27:15
d Rd 2:14
e Jer 5:12, 13; Jer 23:15; Ez 12:24; Ez 13:9
f Ps 79:2, 3; Jer 9:22
g Jer 4:18
h Jer 8:18, 21; Jer 9:1
i Rd 1:15
y Ez 7:15
j Rd 5:10
k Įst 28:36
l Jer 12:8; Rd 5:22
m 2Me 36:15, 16

14:12 * Arba „liga“.

14:13 * Arba „taiką“.

Tikėjomės taikos* –
deja, tuščiai,
laukėm palengvėjimo –
užklupo baisumai![a]
20 Pripažįstame, Jehova,
savo nedorumą
ir savo protėvių kaltę.
Taip, tau mes nusidėjome.[b]
21 Dėl savojo vardo
neatstumki mūsų,[c]
šlovingo savo sosto
nepaniekink.
Su mumis sudarytą
sandorą atsimink
ir jos nesulaužyk.[d]
22 Argi niekingi tautų stabai
gali duoti lietaus?
Argi dangus gali
pats siųsti smarkią liūtį?
Visa tai tik tu darai,
Jehova, mūsų Dieve.[e]
Mes viliamės tavimi,
visa tai – tik tavo galioje.

15 Jehova man tarė: „Net jei pats Mozė su Samueliu atsistotų mano akivaizdoje,[f] ši tauta mano malonės nesulauktų. Varyk juos man iš akių. Tegu eina sau. **2** Jeigu jie tavęs klaustų: ‘Kur mes eisime?’, atsakysi: ‘Taip sako Jehova.

Kam skirta mirti nuo maro,
eis mirti nuo maro!
Kam skirta žūti nuo kalavijo,
eis žūti nuo kalavijo![g]
Kam skirta mirti nuo bado,
eis mirti nuo bado!
Kam skirta eiti nelaisvėn,
eis nelaisvėn!’[h]

3 ‘Siųsiu jiems keturias negandas*,[i] – tai Jehovos žodis. Kalavijas juos kapos, šunys tąsys, padangių paukščiai les ir žemės žvėrys draskys.[a] **4** Paversiu juos siaubo reginiu visoms žemės karalystėms[b] bausdamas už tai, ką Jeruzalėje padarė Judo karaliaus Ezekijo sūnus Manasas.[c]

5 Kas tavęs, Jeruzale, gailės?
Kas tave atjaus?
Kas sustos pasiteirauti,
kaip gyvuoji?
6 Mane tu palikai –
tai Jehovos žodis,[d] –
atsukai man nugarą*.[e]
Todėl pakelsiu prieš tave
ranką ir tave sunaikinsiu.[f]
Jau pailsau tavęs gailėtis.
7 Krašto miestuose
juos šakėmis vėtysiu,
paliksiu be vaikų.[g]
Sunaikinsiu savo tautą,
nes gręžtis
nuo savo kelių nenorėjo.[h]
8 Mano akivaizdoje
jų našlių bus daugiau
nei smilčių pajūryje.
Vidury dienos prieš
jų motinas ir jaunuolius
atsiųsiu naikintoją,
ūmai sukelsiu
sąmyšį ir siaubą.
9 Septynis pagimdžiusioji
alpsta,
sunkiai alsuoja.
Nors tebėra diena,
jos saulė nusileido,
užtraukdama gėdą
ir pažeminimą*.
Kas gyvi bus likę,
tuos atiduosiu
priešo kalavijui.’
Tai Jehovos žodis.“[i]
10 Vargas man! Kamgi, mano
motina, pagimdei mane[y] –

14 SKYRIUS

a Jer 8:15

b Ezr 9:7
Dan 9:5, 8

c Ez 36:22
Dan 9:15

d Iš 32:13
Kun 26:41, 42
Ps 106:43–45

e Įst 28:12
Iz 30:23
Jl 2:23

15 SKYRIUS

f Iš 32:11
1Sa 7:9
Ps 99:6
Ps 106:23

g Ez 5:2

h Ez 12:11

i Ez 14:21

Antra skiltis

a Įst 28:26
Jer 7:33

b Įst 28:15, 25
Jer 24:9
Ez 23:46

c 2Ka 21:11
2Ka 23:26
2Ka 24:3, 4

d Jer 2:13

e Iz 1:4

f Sof 1:4

g Įst 28:15, 18
Jer 9:21
Ez 24:21

h Jer 5:3

i Jer 44:27
Ez 5:12

y Jer 20:14

14:19 *Arba „ramybės“. **15:3** *Arba galbūt „ketveriopas bausmes“. Pažod. „keturias šeimas“.

15:6 *Arba galbūt „ėjai atatupsta“. **15:9** *Arba galbūt „susigėdusi ir sumišusi“.

žmogų, su kuriu ginčijasi
ir kivirčijasi visas kraštas?
Nei kam esu ką skolinęs,
nei kam skolingas,
bet visi man bloga linki.
11 Jehova pasakė:
„Geru tau atsilyginsiu,
nelaimei užėjus
tave apginsiu,
sunkiu metu
nuo priešų užstosiu.
12 Ar gali kas geležį sulaužyti – geležį iš šiaurės?
Ar gali kas varį sutrupinti?
13 Tavo* išteklius ir turtus
leisiu išgrobti,[a]
už dyką atiduosiu,
nes visame krašte
darei nuodėmes.
14 Atiduosiu juos
tavo priešams,
kad išgabentų į kraštą,
kurio nepažįsti.[b]
Mano pykčio ugnis
užsidegė,
ant jūsų suliepsnojo.“[c]
15 Jehova, tu žinai
mano vargą,
atsimink mane,
į mane pažvelki.
Atkeršyk mano
persekiotojams.[d]
Jei sulaikysi savo pyktį,
pražūsiu,
tu juk žinai, kad dėl tavęs
turiu užgaules kęsti.[e]
16 Mane pasiekė tavo žodžiai
ir aš juos prarijau.[f]
Tavo žodis
suteikė man džiaugsmo
ir pralinksmino širdį,
nes tavuoju vardu,
Jehova, kareivijų Dieve,
esu vadinamas.

15:13 *Tikriausiai turimas omenyje Judo kraštas.

15 SKYRIUS

a Jer 20:5

b Kun 26:38
Jer 16:13

c Įst 32:22
Iz 42:24, 25
Jer 17:4

d Jer 11:20
Jer 12:3
Jer 17:18
Jer 37:15

e Ps 69:7

f Ez 3:1–3
Apr 10:9, 10

Antra skiltis

a Ps 1:1

b Jer 20:8

c Jer 1:18
Ez 3:9

d Jer 20:11

17 Su ūžautojais nesėdžiu,
su jais nesilinksminu.[a]
Sėdžiu vienas, nes
tavoji ranka mane slegia,
tu apmaudo*
mane pripildei.[b]
18 Kodėl mano skausmas
neslūgsta? Kodėl
žaizda neužsitraukia?
Užgyti ji nenori.
Nejau būsi man
lyg apgaulingas šaltinis,
kuriuo negalima pasitikėti?
19 Todėl Jehova sako:
„Jei tik sugrįši,
tave atgaivinsiu,
ir tu tarnausi*
mano akivaizdoje.
Jei mokėsi atskirti tikrus
dalykus nuo beverčių,
būsi tarsi
mano paties lūpos[#].
Jie patys gręšis į tave,
tau į juos gręžtis nereikės.
20 Padarysiu tave tvirta
vario siena šioje tautoje.[c]
Jie kovos prieš tave,
bet nenugalės,[d]
nes aš būsiu greta, tave
saugosiu ir vaduosiu.
Tai Jehovos žodis.
21 Ištrauksiu tave
iš nedorėlių gniaužtų,
išpirksiu
iš nuožmiųjų rankos.“

16 Jehova vėl man kalbėjo: **2** „Neimsi sau žmonos, neturėsi čia nei sūnų, nei dukterų, **3** nes štai ką Jehova sako apie sūnus ir dukteris, kurie čia gimsta, apie motinas, kurios juos gimdo šiame krašte, ir apie tėvus, iš kurių jie

15:17 *Arba „pasmerkimo žinios“.
15:19 *Pažod. „stosi“. #Arba „mano vardu kalbėsi“.

gimsta: **4** ‘Mirtinos ligos juos pakirs,[a] bet niekas jų neraudos, niekas nelaidos. Jie bus kaip mėšlas dirvoje.[b] Jie žus nuo kalavijo ir bado,[c] jų lavonais mis padangių paukščiai ir žemės žvėrys.’

5 Taip sako Jehova:
‘Neik į namus,
kur gedulingos vaišės,
neik tenai raudoti
ar užuojautos reikšti.[d]
Atėmiau savo ramybę
iš šios tautos –
tai Jehovos žodis, –
sulaikiau savo ištikimą
meilę ir gailestį.[e]
6 Ir didžiūnai, ir prastuoliai
mirs šiame krašte.
Niekas jų nelaidos,
niekas neraudos,
niekas dėl jų neraižys sau
kūno, plikai nesiskus*.
7 Nebus kas parūpina
gedintiems valgio,
kas liūdinčius
dėl mirusiojo paguodžia.
Nebus kas tėvo ar motinos
netekusiam žmogui
paduoda nuraminimo taurę.
8 Neik į namus,
kur žmonės linksminasi,
nesėsk su jais
valgyti ir gerti.’

9 Kareivijų Viešpats Jehova, Izraelio Dievas, sako: ‘Jūsų dienomis šioje vietoje, jūsų akivaizdoje, nutildysiu džiugesio ir linksmybės garsus, jaunikio ir nuotakos balsų nesigirdės.’[f]

10 Kai perduosi visus tuos žodžius šiai tautai, jie tavęs klaus: ‘Kodėl Jehova išpranašavo mums tokią baisią nelaimę? Kuo nusikaltome? Kuo savo Dievui Jehovai nusidėjome?’[a] **11** Tada jiems atsakysi: ‘Jūsų protėviai mane paliko[b] – tai Jehovos žodis, – nuėjo paskui kitus dievus, juos garbino ir jiems lenkėsi.[c] Jie paliko mane, mano įstatymo nesilaikė.[d] **12** Jūs už savo protėvius elgėtės kur kas blogiau.[e] Kiekvienas savo užsispyrusios ir nedoros širdies klausote, o man paklusti nenorite.[f] **13** Todėl išvarysiu jus iš šitos žemės į kraštą, kurio nepažįstate, kurio nepažinojo ir jūsų protėviai.[g] Tenai dieną naktį svetimiems dievams turėsite tarnauti,[h] nes iš manęs malonės nesulauksite.’

14 ‘Tačiau ateina dienos – tai Jehovos žodis, – kai niekas nebesakys: „Kaip gyvas Jehova – Dievas, kuris išvedė Izraelio tautą iš Egipto žemės!“[i] **15** Bus sakoma: „Kaip gyvas Jehova – Dievas, kuris išvedė Izraelio tautą iš šiaurės krašto ir iš žemių, po kurias buvo juos išblaškęs!“ Tada parvesiu juos į jų kraštą, kurį esu atidavęs jų protėviams.’[y]

16 ‘Štai siunčiu daug žvejų –
tai Jehovos žodis, –
ir tie juos žvejos.
Paskui siųsiu
daug medžiotojų,
ir tie juos medžios –
kalnuose, ant visų kalvų
ir uolų plyšiuose.
17 Mano akys regi visa,
ką jie daro*.
Nuo manęs jie nepasislėps,
mano akys mato jų kaltę.
18 Pirmiausia atmokėsiu
jiems, kiek nusipelnė,
už kaltę ir nuodėmę,[j]

16:6 *Pagoniški gedulo papročiai, kuriuos, matyt, buvo perėmęs Izraelis.

16:17 *Pažod. „visus jų kelius“.

16 SKYRIUS

a Jer 15:2

b Ps 79:2, 3 Iz 5:25 Jer 7:33 Jer 9:22 Jer 36:30

c Ez 5:12

d Ez 24:16, 17

e Įst 31:17 Iz 27:11 Iz 63:10

f Iz 24:7, 8 Jer 7:34 Apr 18:23

Antra skiltis

a Jer 5:19

b Ts 2:12

c Jer 8:1, 2

d Dan 9:11 Am 2:4

e Jer 7:26

f Neh 9:29 Jer 6:28

g 2Me 7:20 Jer 15:14 Jer 17:4

h Įst 4:27, 28 Įst 28:36

i Iš 20:2 Jer 23:7, 8

y Įst 30:1–3 Jer 3:18 Jer 24:6 Jer 30:3 Jer 32:37 Am 9:14

j Iz 40:2

nes mano kraštą
bedvasiais bjauriais
stabais* jie suteršė,
mano paveldą
šlykštybių pripildė.'"[a]
19 Jehova, mano stiprybe
ir tvirtove,
manoji priebėga nelaimėje![b]
Pas tave iš žemės pakraščių
sueis tautos
ir sakys: „Mūsų protėviai
paveldėjo apgaulę,
tuštybę ir tai,
kas niekam nenaudinga."[c]
20 Argi gali žmogus
dievų sau pasidirbti?
Argi jie būtų dievai?[d]
21 „Todėl jie sužinos,
šį kartą jie patirs,
koks aš stiprus ir galingas.
Jie sužinos, kad mano
vardas – Jehova."

17 „Judo nuodėmė įrašyta
geležiniu rėžikliu,
deimanto rėžtuku įrėžta
jų širdies plokštėje
ir jų aukurų raguose.
2 Net jų sūnūs
nepamiršta tų aukurų
ir Ašeros stulpų*,[e]
pastatytų šventavietėse,
prie žaliuojančių medžių,[f]
3 atvirose vietose ant kalnų.
Už tai, kad nuodėmiavote,
jūsų turtai, visi lobiai
bus išgrobti[g] –
jūsų krašto šventavietės
bus išplėštos.[h]
4 Savo noru
atiduosite paveldą,
kurį iš manęs esate gavę.[i]
Atsidursite
nepažįstamame krašte
ir tarnausite priešams.[y]

16:18 *Pažod. „bjaurasčių lavonais".
17:2 *Žr. žodynėlį.

16 SKYRIUS

a Kun 26:30
Ps 106:38

b Jer 17:17

c Jer 10:5, 14

d Ps 115:4
Jer 2:11
1Ko 8:4

17 SKYRIUS

e Ts 3:7
2Me 24:18
2Me 33:1, 3

f Iz 1:29
Ez 6:13

g 2Ka 24:11, 13
Jer 15:13

h Kun 26:30
Ez 6:3

i Rd 5:2

y Įst 28:48
Jer 16:13

Antra skiltis

a Iz 5:25
Jer 15:14

b Iz 30:1, 2

c 2Ka 16:7

d Ps 34:8
Ps 146:5
Iz 26:3

e Ps 1:3
Ps 92:12, 13

f Pr 6:5
Pr 8:21
Pat 28:26

g 1Sa 16:7
1Me 28:9
Pat 17:3
Pat 21:2

h Rom 2:6
Gal 6:7
Apr 2:23
Apr 22:12

i Pat 28:20
Iz 1:23
Jok 5:4

Jūs įžiebėte mano rūstybę
tarsi ugnį,*[a]
ir ji niekada neužges."
5 Štai ką sako Jehova:
„Prakeiktas,
kas pasitiki žmonėmis[b]
ir kliaujasi žmogiška jėga,[c]
kieno širdis nusigręžia
nuo Jehovos.
6 Jis, tarsi vienišas medis
dykumoje,
nesulauks nieko gera.
Jo buveinė bus
sausringi tyrlaukiai,
druskinga žemė,
netinkama gyventi.
7 O kas kliaujasi Jehova,
kas Jehova pasitiki,
tas bus laiminamas.[d]
8 Jis – tarsi medis,
pasodintas prie vandens,
leidžiantis šaknis
srovės link.
Jam nebaisi
užeinanti kaitra,
jo lapai visada žaliuoja.[e]
Nebaisūs jam
sausros metai,
jis visada neša vaisių.
9 Širdis už viską klastingesnė
ir nenuspėjama*.[f]
Kas gali ją perprasti?
10 Aš, Jehova, tiriu širdį,[g]
tyrinėju
slapčiausias mintis*,
kad kiekvienam atlyginčiau
pagal jo elgesį,
pagal jo darbų vaisių.[h]
11 Žmogus, nesąžiningai
pelnantis turtus,
yra kaip kurapka, perinti
ne savo kiaušinius.[i]

17:4 *Arba galbūt „Mano rūstybė degina jus tarsi ugnis". **17:9** *Arba galbūt „nepagydoma". **17:10** *Arba „giliausius jausmus". Pažod. „inkstus".

Gyvenimo pusiaukelėje
turtai jį paliks
ir galiausiai paaiškės,
kad jis kvailys.“
12 Nuo pat pradžių
išaukštintas yra
šlovingasis sostas –
vieta, kur stovi
mūsų šventykla.[a]
13 Jehova, Izraelio viltie!
Kas tik tave palieka,
turės gėdytis.
Kas nuo tavęs* atsimeta,
bus įrašyti
žemės dulkėse,[b]
nes tave, Jehova,
gyvojo vandens šaltinį,
jie paliko.[c]
14 Gydyk mane, Jehova,
kad pagyčiau.
Gelbėk mane,
kad būčiau išgelbėtas,[d]
juk tave, Dieve,
noriu šlovinti.
15 Štai jie man sako:
„Kurgi tas Jehovos žodis?[e]
Tegu išsipildo!“
16 Bet aš nebėgau nuo tavęs,
ganytojo tarnybos
neapleidau,
nelaimės dienos netroškau.
Visa, ką mano lūpos ištarė,
tu gerai žinai,
juk kalbėjau
tavo akivaizdoje.
17 Neatiduok manęs siaubui!
Tu – mano prieglobstis
negandos dieną.
18 Tebūna sugėdinti
mano persekiotojai,[f]
o man patirti gėdos
neleisk.
Tesuima juos siaubas,
o manęs
siaubas teneištinka.
Siųsk jiems
nelaimės dieną,[a]
triušk juos
ir naikinte sunaikink.

19 Jehova man tarė: „Eik ir atsistok tautos sūnų vartuose, pro kuriuos įeina ir išeina Judo karaliai, tada nueik ir prie kitų Jeruzalės vartų.[b] **20** Žmonėms sakyk: ‘Klausykitės Jehovos žodžio, Judo karaliai, Judo žmonės ir visi Jeruzalės gyventojai, įeinantys pro šiuos vartus. **21** Taip kalba Jehova. Žiūrėkite, šabo dieną neneškite jokių nešulių, neįneškite nieko pro vartus į Jeruzalę.[c] **22** Neneškite šabo dieną jokios naštos iš savo namų, nedirbkite jokio darbo.[d] Tebūna šabas jums šventa diena. Taip buvau įsakęs jūsų protėviams,[e] **23** bet jie neklausė, nieko nenorėjo girdėti. Tie kietasprandžiai nesileido sudrausminami.[f]

24 Taigi, jeigu jūs manęs tikrai klausysite – tai Jehovos žodis, – jei per šabą pro šio miesto vartus nenešite jokių nešulių, jei šabo dieną laikysite šventa ir nedirbsite jokio darbo,[g] **25** tada į šį miestą pro jo vartus iškilmių vežimuose važiuos ir ant žirgų jos karaliai ir didžiūnai, sėdintys Dovydo soste,[h] – karaliai ir didžiūnai, Judo žmonės ir Jeruzalės gyventojai.[i] Šis miestas bus gyvenamas amžiais. **26** Ir žmonės iš visų Judo miestų, Jeruzalės apylinkių, Benjamino žemės,[y] iš žemumos,[j] aukštumų ir Negebo* gabens į Jehovos Namus deginamąsias aukas,[k] javų[l] ir kitas atnašas, smilkalus ir padėkos aukas.[m]

17 SKYRIUS

a 2Me 2:5
Iz 6:1

b Ps 73:27
Iz 1:28

c Jer 2:13
Apr 22:1

d Jer 15:20

e Iz 5:19
2Pt 3:4

f Jer 15:15
Jer 20:11

Antra skiltis

a Jer 18:23

b Jer 7:2

c Neh 13:19

d Iš 20:9, 10
Kun 23:3

e Iš 31:13

f Iz 48:4
Ez 20:13

g Įst 5:12–14

h Ps 132:11

i Jer 22:4

y Jer 32:44

j Jer 33:13

k Kun 1:3
Ezr 3:3

l Kun 2:1, 2

m Ps 107:22
Ps 116:17
Jer 33:10, 11

17:13 *Pažod. „nuo manęs“.

17:26 *Arba „pietų“.

27 Bet jeigu manęs neklausysite, jei šabo dienos neleikysite šventa ir per šabą nešite nešulius pro Jeruzalės vartus, aš tuos vartus padegsiu, Jeruzalės įtvirtintuosius bokštus supleškinsiu,[a] ir niekas tos ugnies neužgesins.‘“[b]

18 Jehova perdavė Jeremijui tokį žodį: **2** „Kelkis ir eik į puodžiaus namus,[c] ten aš su tavimi kalbėsiu.“

3 Aš nuėjau į namus pas puodžių ir radau jį dirbantį prie žiestuvo. **4** Jis nužiedė molio indą, bet tas išėjo nevykęs. Tada puodžius perdarė jį į kitą indą – tokį, kokio norėjo.

5 Ir Jehova man kalbėjo: **6** „Argi negaliu ir aš su jumis, Izraelio namai, padaryti taip, kaip šis puodžius darė su moliu? Tai Jehovos žodis. Kaip molis puodžiaus rankose, taip jūs, Izraelio namai, esate mano rankose.[d] **7** Būna, pasakau kokiai nors tautai ar karalystei, kad ją išrausiu, sugriausiu ir sunaikinsiu,[e] **8** bet ta tauta liaujasi dariusi nedorybes, kurias pasmerkiau. Tada aš pakeičiu sprendimą ir nesiunčiu nelaimės, kurią buvau ketinęs jai siųsti.[f] **9** Arba būna, pažadu kokiai nors tautai ar karalystei, kad ją statysiu ir sodinsiu, **10** bet ta tauta mano akyse ima elgtis nedorai ir mano balso nebeklauso. Tada aš pakeičiu sprendimą ir nebedarau jai gera, kaip kad buvau žadėjęs.

11 Taigi dabar Judo ir Jeruzalės gyventojams kalbėk: ‘Taip sako Jehova. Rengiu jums nelaimę, rezgu prieš jus pikta. Prašau jūsų, grįžkitės nuo savo blogų kelių, tiesinkite savo takus, keiskite įpročius.’“[g]

17 SKYRIUS

a 2Ka 25:9, 10 Jer 39:8

b 2Ka 22:16, 17 Rd 4:11

18 SKYRIUS

c Jer 19:1

d Rom 9:20, 21

e Jer 1:10 Jer 12:14 Jer 25:9 Jer 45:4

f 1Ka 8:33, 34 Ps 106:45 Jer 7:3 Jer 26:3 Ez 18:21 Jl 2:13 Jon 3:5, 10

g Iz 1:16 Ez 18:23

Antra skiltis

a Jer 2:25

b Įst 29:19, 20 Jer 7:24

c Jer 2:13

d Jer 2:19 Jer 3:21

e Jer 10:14, 15

f Jer 6:16

g Kun 26:33 Ez 6:14

h 1Ka 9:8 Jer 19:8 Rd 2:15 Mch 6:16

i Įst 28:37

y Įst 31:17

j Jer 11:19

12 „Nė nesitikėk![a] – jie man atsakė. – Savo pačių sumanymus vykdysime, kiekvienas elgsimės, kaip liepia mūsų pikta ir užsispyrusi širdis.“[b]

13 Todėl Jehova taip sako:

„Pasiklauskite tautų.
Ar yra kas girdėjęs
ką nors panašaus?
Izraelio dukra* padarė
kai ką tikrai baisaus.[c]
14 Argi nuo uolingų Libano
šlaitų pradingsta sniegas?
Ar išdžiūsta iš toli atitekantys šalti vandenys?
15 Bet manoji tauta
mane pamiršo,[d]
aukoja aukas tuštybėms.[e]
Dėl to žmonės klumpa
eidami savo keliu,
senaisiais takais,[f]
ir suka į šunkelius –
duobėtus, nelygius.
16 Jų kraštas pavirs
siaubo reginiu,[g]
amžina pajuoka*,[h]
praeiviai baisėsis
ir šaipysis#.[i]
17 Kaip rytų vėjas išblaškysiu
juos priešo akivaizdoje,
jų nelaimės dieną
jiems nugarą atsuksiu,
veidą nuo jų nugręšiu.“[y]

18 Jie sakė: „Eime, surenkime prieš Jeremiją sąmokslą,[j] ir mūsų kunigai toliau galės mokyti įstatymo, išmintingai duoti pamokymų, o pranašai skelbti žodį. Eime, apkaltinkime jį ir nekreipkime dėmesio į jo kalbas.“

19 Išgirsk mane, Jehova,
paklausyk, ką sako
mano priešininkai.

18:13 *Pažod. „mergelė“. **18:16** *Pažod. „pašvilpa“. Švilpimu tikriausiai buvo išreiškiama nuostaba, pajuoka ar panieka. #Pažod. „ir kraipys galvą“.

20 Argi už gera
atsilyginama blogu?
O jie iškasė man duobę.[a]
Atsimink,
kaip tavo akivaizdoje
gera apie juos kalbėjau,
norėdamas nugręžti
nuo jų tavo pyktį.
21 Todėl atiduok
jų sūnus badui,
o juos pačius – kalavijui.[b]
Tegu jų žmonos netenka
vaikų, telieka našlės,[c]
tegu jų vyrus
pražudo maras,
jaunuolius –
kalavijas mūšio lauke.[d]
22 Atvesk ūmai prieš juos
plėšikų gaują,
tesklinda riksmai
jų namuose.
Juk jie kasė man duobę,
norėdami mane sugauti,
spendė mano kojoms
spąstus.[e]
23 Tu, Jehova, žinai –
jie susimokė
mane nužudyti.[f]
Neatleisk jiems kaltės,
neišdildyk jų nuodėmės.
Tesuklumpa jie
tavo akivaizdoje,[g]
pakilk prieš juos įpykęs.[h]

19 Jehova pasakė: „Eik ir nusipirk iš puodžiaus molinį ąsotį.[i] Tada, pasiėmęs keletą vyresniųjų iš tautos ir keletą – iš kunigų, **2** nueik į Ben Hinomo slėnį[y] prie Šukių vartų. Ten paskelbk visa, ką tau sakau. **3** Kalbėk: ‘Klausykitės Jehovos žodžio, Judo karaliai ir Jeruzalės gyventojai! Taip sako kareivijų Viešpats Jehova, Izraelio Dievas.

Užtrauksiu šiai vietai tokią nelaimę, kad kiekvienam, kas

18 SKYRIUS

a Ps 35:7

b Jer 12:3

c Rd 5:3

d 2Me 36:17

e Ps 38:12

f Jer 11:19, 20

g Ps 35:4

h Jer 15:15

19 SKYRIUS

i Jer 18:2

y Joz 15:8, 12
2Me 28:1, 3
Jer 7:31

Antra skiltis

a 2Ka 22:16, 17
Iz 65:11

b 2Me 33:1, 4

c 2Ka 21:16
Iz 59:7
Jer 2:34
Rd 4:13
Mt 23:34, 35

d 2Me 28:1, 3
2Me 33:1, 6
Iz 57:5

e Kun 18:21
Jer 7:31
Jer 32:35

f Jer 7:32

g Įst 28:25, 26
Ps 79:2
Jer 7:33
Jer 16:4

h 1Ka 9:8
Jer 18:16
Rd 2:15

i Kun 26:29
Įst 28:53
Rd 2:20
Rd 4:10
Ez 5:10

y Jer 7:32

apie ją išgirs, ims spengti ausyse. **4** Juk jie atmetė mane[a] ir padarė šią vietą man nepažįstamą[b] – aukojo aukas kitiems dievams, kurių nei patys, nei jų protėviai, nei Judo karaliai nepažinojo. Jie užtvindė šią vietą nekaltųjų krauju.[c] **5** Jie statė Baalui aukurus šventavietėse, aukojo jam savo sūnus kaip deginamąją auką,[d] nors aš to daryti nebuvau įsakęs, nė minties tokios neturėjau*.[e]

6 Todėl ateis dienos – tai Jehovos žodis, – kai ši vieta bus vadinama ne Tofetu* ar Ben Hinomo slėniu, o Žudynių slėniu.[f] **7** Niekais čia paversiu Judo ir Jeruzalės sumanymus, padarysiu, kad jie kristų nuo priešų kalavijo – nuo rankos tų, kurie tyko jų gyvybės. Jų lavonus atiduosiu padangių paukščiams ir laukų žvėrims.[g] **8** Šį miestą padarysiu siaubo reginiu ir pajuoka*. Praeiviai baisėsis juo ir švilps matydami, kokios negandos jį ištiko.[h] **9** Padarysiu taip, kad miestas bus apgultas, ir jo gyventojai, apsupti priešų, tykančių jų gyvybės, bus taip prispausti, kad valgys savo sūnus, dukteris ir savo artimą.’[i]

10 Tada su tavimi atėjusių vyrų akivaizdoje sudaužyk ąsotį **11** ir jiems tark: ‘Taip sako kareivijų Viešpats Jehova. Kaip kad puodžius sudaužo indą ir jo nebegalima sulipdyti, taip aš sudaužysiu šią tautą ir šį miestą. Jie laidos savo negyvėlius Tofete tol, kol jame neliks vietos.[y]

19:5 *Pažod. „tai neatėjo man į širdį“. **19:6** *Vieta už Jeruzalės, kur nuo Dievo atsimetę izraelitai aukodavo vaikus. **19:8** *Pažod. „pašvilpa“. Švilpimu tikriausiai buvo išreiškiama nuostaba, pajuoka ar panieka.

12 Taip pasielgsiu su šia vieta ir jos gyventojais. Padarysiu, kad šis miestas bus kaip Tofetas, – tai Jehovos žodis. **13** Namai Jeruzalėje ir Judo karalių rūmai taps netyri, kaip kad ši vieta, Tofetas,[a] – netyri taps visi namai, ant kurių stogų žmonės aukojo aukas dangaus kareivijai*[b] ir liejamąsias atnašas kitiems dievams.'"[c]

14 Sugrįžęs iš Tofeto, kur Jehova buvo siuntęs jį pranašauti, Jeremijas atsistojo Jehovos Namų kieme ir kreipėsi į tautą: **15** „Taip kalba kareivijų Viešpats Jehova, Izraelio Dievas. Ant šito miesto ir aplinkinių gyvenviečių užtrauksiu visas nelaimes, kuriomis jam grasinau, nes tie kietasprandžiai neklausė mano žodžių."[d]

20 Imero sūnus kunigas Pašhūras, Jehovos Namų vyriausiasis prievaizdas, klausėsi to, ką Jeremijas pranašauja. **2** Jis smogė Jeremijui ir liepė įrakinti jį į šiekštą[e] prie Aukštutinių Benjamino vartų Jehovos Namų kieme. **3** Kai kitą rytą jis liepė išlaisvinti Jeremiją iš šiekšto, Jeremijas jam tarė:

„Tave, Pašhūrai, Jehova pavadino Magor Misabibu*!*[f]* **4** Štai ką sako Jehova: 'Padarysiu, kad pats savimi baisėsiesi, tavimi baisėsis ir visi tavo bendrai. Jie kris nuo priešų kalavijo tau matant.[g] Atiduosiu visą Judą Babilono karaliui į rankas. Jis ves jo žmones tremtin į Babiloną ir žudys kalaviju.[h] **5** Visus šio miesto turtus, atsargas, brangenybes, visus Judo karalių lobius atiduosiu į rankas jų priešams.[i] Tie juos plėš, grobs ir gabens į Babiloną.[a] **6** O tu, Pašhūrai, su visais savo namiškiais būsi išvestas į nelaisvę. Tu keliausi į Babiloną ir ten mirsi, ten būsi palaidotas su visais savo bendrais, kuriems pranašavai netiesą.'"[b]

7 Jehova, tu mane
apkvailinai ir aš
leidausi apkvailinamas.
Tu buvai už mane
stipresnis ir nugalėjai.[c]
Kiaurą dieną
esu pajuokiamas,
visi iš manęs šaiposi.[d]
8 Kaskart, kai skelbiu
tavo žodį, turiu šaukti:
„Smurtas ir sunaikinimas!"
Dėl Jehovos žodžio
mane visą dieną
įžeidinėja ir plūsta.[e]
9 Tariau sau: „Daugiau
apie jį neužsiminsiu,
jo vardu nebekalbėsiu."[f]
Bet jo žodis mano širdyje
degė lyg ugnis,
jis buvo lyg liepsna,
uždaryta mano kauluose.
Pavargau jį savyje laikyti,
nebegalėjau to ištverti.[g]
10 Girdėjau
daug piktų paskalų,
viskas aplink
kėlė man siaubą.[h]
„Apkaltinkite jį!
Apkaltinkime jį!"
Kas ramybės man
linkėdavo, tik ir laukė,
kad suklupčiau:[i]
„Galbūt pavyks jį prigauti,
tada bus mūsų viršus,
tada jam atkeršysime."
11 Bet Jehova,
baimę keliantis karžygys,
su manimi,[y]
todėl mano persekiotojai
suklups ir nenugalės.[j]

19 SKYRIUS

a Ps 79:1

b Jer 8:1, 2 Sof 1:4, 5

c Jer 7:18 Jer 32:29

d Neh 9:17, 29 Zch 7:12

20 SKYRIUS

e 2Me 16:10

f Jer 6:25

g Įst 28:32

h Jer 25:9 Jer 39:9

i 2Ka 20:17 2Ka 24:11, 13 2Ka 25:13–15 Rd 1:10

Antra skiltis

a 2Me 36:10 Jer 15:13

b Jer 14:14 Jer 28:15 Jer 29:21

c Ez 3:14 Mch 3:8

d Ps 22:7 Jer 15:10, 15

e 2Me 36:16 Jer 6:10

f 1Ka 19:2, 4 Jon 1:3

g Jer 6:11 Am 3:8 Apd 4:19, 20

h Ps 31:13

i Ps 38:16

y Jer 1:8 Rom 8:31

j Ps 27:2 Jer 15:15, 20 Jer 17:18

19:13 *Turimi omenyje dangaus kūnai.
20:3 *Išvertus – „visur siaubas".

Jie nieko nelaimės
ir patirs baisią gėdą.
Jų paženiminas
amžiais nebus užmirštas.[a]
12 Kareivijų Viešpatie Jehova,
tu ištiri teisųjį,
žinai slapčiausias
jo mintis ir jausmus*.[b]
Leisk išvysti,
kaip jiems keršysi,[c]
juk tau aš savo bylą
patikėjau.[d]
13 Giedokite Jehovai!
Šlovinkite Jehovą!
Jis juk išvadavo vargšą
iš piktadarių rankų.
14 Prakeikta tebus diena,
kurią gimiau!
Tenebus palaiminta diena,
kurią motina
mane pagimdė![e]
15 Prakeiktas tebūna vyras,
mano tėvui atnešęs
linksmą žinią,
pradžiuginęs jį žodžiais:
„Berniukas tau gimė!
Sūnaus susilaukei!“
16 Tenutinka tam vyrui
kaip tiems miestams,
kuriuos Jehova
be gailesčio išgriovė,
tegirdi jis kovos šauksmą
rytmetį ir karo pavojaus
garsus vidudienį.
17 Kodėl manęs, dar įsčiose
esančio, nenužudė?
Mano motina tada
būtų mano kapas,
ji visam laikui
liktų nėščia.[f]
18 Kamgi turėjau iš įsčių išeiti?
Nejau tam, kad vien vargą
ir sielvartą matyčiau
ir savo dienas
baigčiau gėdingai?[g]

20:12 *Pažod. „inkstus ir širdį“.

20 SKYRIUS

a Ps 6:10

b Jer 17:10

c Ps 59:10
Jer 17:18

d Jer 11:20
1Pt 2:23

e Job 3:3
Jer 15:10

f Job 10:18

g Job 3:20

Antra skiltis

21 SKYRIUS

a 2Ka 24:18
1Me 3:15
2Me 36:9, 10

b Jer 38:1

c Jer 29:25
Jer 37:3
Jer 52:24, 27

d 2Ka 25:1
Jer 32:28
Jer 39:1

e 1Sa 7:10
2Me 14:11
Iz 37:36, 37

f Jer 32:5

g Iz 63:10
Rd 2:5

h Iz 5:25

i Įst 28:21, 22
Ez 7:15

y 2Ka 25:6, 7
Jer 37:17
Jer 39:5–7
Jer 52:9–11
Ez 17:20

j Įst 28:49, 50
2Me 36:17

k Jer 27:12, 13
Jer 38:2, 17

21 Jehovos žodis pasiekė Jeremiją tuo metu, kai karalius Zedekijas[a] atsiuntė pas jį Malkijos sūnų Pašhūrą[b] ir Maasėjos sūnų kunigą Sofoniją[c] su tokiu prašymu: **2** „Malonėk pasiteirauti Jehovą dėl mūsų, nes Babilono karalius Nebukadnecaras pradėjo karą prieš mus.[d] Galbūt Jehova padarys mūsų labui kokį stebuklą ir priešas nuo mūsų atsitrauks.“[e]

3 Jeremijas jiems atsakė: „Zedekijui taip kalbėkite: **4** ‘Taip sako Izraelio Dievas Jehova. Karo ginklus, kuriais priešinatės Babilono karaliui ir chaldėjams, apsupusiems jūsų miesto mūrus, atgręšiu prieš jus pačius.[f] Surinksiu juos viduryje šio miesto. **5** Aš pats prieš jus kovosiu[g] iškelta galinga ranka, kovosiu įpykęs, užsirūstinęs ir smarkiai įnirtęs.[h] **6** Pražudysiu šiame mieste visa, kas gyva, – tiek žmones, tiek gyvulius. Jie kris nuo baisaus maro.[i]

7 Paskui – tai Jehovos žodis – Judo karalių Zedekiją, jo tarnus ir šio miesto žmones – visus, kas išvengs maro, kalavijo ir bado, – atiduosiu Babilono karaliui Nebukadnecarui į rankas, į rankas jų priešams, tykantiems jų gyvybės.[y] Jis iššudys juos kalaviju. Jis dėl jų nesisielos, jų neatjaus ir nesigailės.’[j]

8 O šiai tautai sakysi: ‘Taip sako Jehova. Leidžiu jums pasirinkti gyvenimo kelią arba mirties kelią. **9** Kas šiame mieste pasiliks, žus nuo kalavijo, bado ir maro. O kas išeis ir jus supantiems chaldėjams pasiduos, tas liks gyvas, atlygis* jam bus jo gyvybė.[k]

21:9 *Pažod. „grobis“.

10 Atsigręžiau veidu į šį
miestą ne tam, kad gera dary-
čiau, o kad nelaimę siųsčiau,[a] –
tai Jehovos žodis. Jis bus ati-
duotas į rankas Babilono kara-
liui,[b] ir šis jį sudegins.'[c]

11 Judo karaliaus namai,
klausykitės Jehovos žodžio.
12 Štai ką Dovydo namams
sako Jehova:

'Kas rytą
vykdykite teisingumą,
vaduokite
skriaudžiamą žmogų
iš sukčiaus rankų.[d]
O jei pikta daryti
nesiliausite,
mano rūstybė
kaip ugnis įsiliepsnos,
ji degs, ir nebus
kam jos užgesinti.'[e]

13 'Bausiu tave,
slėnio gyventoja,
tave, lygumų krašto uola –
tai Jehovos žodis, –
nes tu sakai:
„Ar gali kas užpulti mus?
Ar gali kas įsibrauti
į mūsų buveines?"

14 Pašauksiu tave atsiskaityti
už tavo darbus[f] –
tai Jehovos žodis, –
užkursiu tavo miške ugnį,
ir ji suris visa,
kas aplinkui.'"[g]

22 Jehova sako: „Nueik į
Judo karaliaus rūmus
perduoti jam žinios. **2** Sakyk:
'Judo karaliau, sėdintis Dovydo
soste, visi tavo tarnai ir žmo-
nės, įeinantys pro šiuos vartus,
klausykitės Jehovos žodžio!
3 Taip kalba Jehova. Darykite,
kas teisinga ir teisu. Vaduokite
skriaudžiamą žmogų iš sukčiaus
rankos, neskriauskite svetimša-
lio, našlaičio ar našlės.[h] Nelieki-
te šioje vietoje nekalto kraujo.[a]
4 Jeigu klausysite šio žodžio,
tada karaliai, sėdintys Dovydo
soste,[b] važiuos su savo tarnais
ir žmonėmis pro šių namų var-
tus iškilmių vežimuose ir jos
ant žirgų.[c]

5 Bet jeigu mano žodžių ne-
klausysite, – prisiekiu savimi, –
šie namai bus nuniokoti.[d] Tai
Jehovos žodis.'

6 Apie Judo karaliaus na-
mus Jehova taip sako:

'Nors man esi
kaip Gileadas,
kaip aukštieji Libano kalnai,
paversiu tave dykuma,
tavo miestus paliksiu
be gyventojų.[e]

7 Pasiųsiu* prieš tave
naikintojus,
kiekvieną su savo ginklu.[f]
Jie nukirs
tavo geriausius kedrus
ir sumes juos į ugnį.[g]

8 Daug kitataučių eis pro šį
miestą ir vieni kitų klaus: „Ko-
dėl Jehova taip padarė šiam
didingam miestui?"[h] **9** Jiems
atsakys: „Todėl, kad jie sulaužė
savo Dievo Jehovos sandorą,
lenkėsi kitiems dievams ir juos
garbino."'[i]

10 Neverkite mirusio,
negedėkite jo.
Verčiau liekite ašaras
dėl išeinančio į tremtį,
nes jis nebegrįš ir
neberegės gimtojo krašto.

11 Juk apie Jošijo sūnų Judo
karalių Šalumą*,[y] kuris stojo
valdyti vietoj savo tėvo Jošijo[j]
ir buvo ištremtas, Jehova sa-
ko: 'Čia jis daugiau nebegrįš.

21 SKYRIUS
a Jer 44:11
b Jer 38:3
c 2Me 36:17, 19; Jer 17:27; Jer 34:2; Jer 37:10; Jer 39:8
d Iz 1:17; Jer 22:3; Ez 22:29; Mch 2:2
e Įst 32:22; Iz 1:31; Jer 7:5–7; Jer 7:20
f Jer 5:9; Jer 9:9
g 2Me 36:17, 19; Jer 52:12, 13

22 SKYRIUS
h Kun 19:15; Iz 1:17; Ez 22:7; Mch 2:2

Antra skiltis
a 2Ka 24:3, 4; Jer 7:6, 7
b 1Ka 2:12
c Jer 17:24, 25
d Jer 39:8; Mch 3:12
e Iz 6:11; Jer 7:34
f Ez 9:1
g Jer 21:14
h Įst 29:24–26; 1Ka 9:8, 9; Rd 2:15
i 2Ka 22:16, 17
y 1Me 3:15; 2Me 36:1
j 2Ka 23:29, 30

22:7 *Pažod. „Pašventinsiu". **22:11** *Dar vadinamas Jehoahazu.

12 Kur buvo ištremtas, ten jis
ir mirs, savo krašto nebepamatys.'[a]
13 Vargas tam, kuris statosi
namus su neteisybe
ir aukštutinius kambarius –
su neteisumu,
kuris verčia artimą
jam dirbti veltui,
už darbą neatlygina,[b]
14 kuris sako: 'Pasistatysiu
didelius namus
su aukštutiniais erdviais
kambariais,
įstatysiu juose langus,
o sienas kedro lentomis
iškalsiu, nudažysiu
ryškiai raudonai.'
15 Nejau manai,
kad karaliausi, jei visus
pranoksi kedro statiniais?
Tavo tėvas irgi valgė ir gėrė.
Bet jis darė,
kas teisinga ir teisu,[c]
todėl jam gerai klojosi.
16 Jis gynė vargdienio
ir beturčio teises,
todėl jam sekėsi.
Argi ne dėl to, kad
mane iš tikro pažinojo?
Taip sako Jehova.
17 O tavo akys ir širdis geidžia
vien nesąžiningai pelnytis,
lieti nekaltųjų kraują,
apgaudinėti ir lupikauti.

18 Todėl Jehova apie Judo karalių Jehojakimą,[d] Jošijo sūnų, sako taip:

'Niekas jo negedės
ir vienas kito neguos:
„Ak, mano broli!
Ak, mano sese!“
Niekas jo negedės
ir nesakys:
„Ak, mano šeimininke!
Ak, mano valdove!“

22 SKYRIUS

a 2Ka 23:34 2Me 36:4

b Kun 19:13 Mch 3:9, 10

c 2Ka 22:1, 2 2Ka 23:23, 25

d 2Ka 23:34 2Me 36:4

Antra skiltis

a Jer 36:30

b 2Me 36:5, 6

c Įst 32:49

d 2Ka 24:7

e Jer 2:31 Jer 6:16

f Įst 9:7 Ts 2:11

g Jer 23:1 Ez 34:2

h Jer 22:6

i Iz 2:12, 13

y Jer 4:31 Jer 6:24

j 2Ka 24:6 Jer 22:28 Jer 37:1 Mt 1:11

k 2Ka 23:34

l 2Ka 24:12, 15 2Me 36:9, 10 Jer 24:1 Jer 29:1, 2

m Jer 52:31–34

19 Jo laidotuvės
bus kaip asilo[a] –
jį išvilks ir numes
kitapus Jeruzalės vartų.'[b]
20 Užkopk ant Libano ir šauk,
garsiai aimanuok
nuo Bašano,
rėk nuo Abarimų,[c] –
visi tavo meilužiai
sutriuškinti.[d]
21 Kalbėjau tau,
kai dar ramiai gyvenai,
bet tu sakei: 'Neklausysiu!'[e]
Taip elgeisi
nuo pat jaunystės,
mano balso neklausei.[f]
22 Visus tavo ganytojus
vėjas išgainios,[g]
tavo meilužiai į tremtį eis.
Tavo nelaimė užtrauks
tau gėdą ir pažeminimą.
23 Nors gyveni Libane,[h]
savo lizdą
kedruose susisukai,[i]
tau teks aimanuoti,
nes užeis sopuliai,
lyg gimdančią moterį
skausmai suims.“[y]

24 „Kaip aš gyvas, – tai Jehovos žodis, – net jeigu tu, Judo karaliau Konijau*,[j] Jehojakimo[k] sūnau, būtum antspaudo žiedas ant mano dešinės rankos, tave nuo jos nutraukčiau! **25** Atiduosiu tave į rankas tų, kurie tyko tavo gyvybės, kurių tu bijai, – į Babilono karaliaus Nebukadnecaro ir į chaldėjų rankas.[l] **26** Iš krašto, kuriame gimėte, nublokšiu tave ir tavo motiną į svetimą žemę ir ten mirsite. **27** Jūs niekada negrįšite į kraštą, kurio ilgėsitės.[m]

22:24 *Dar vadinamas Jehojachinu ir Jechoniju.

28 Argi šis vyras, Konijas,
yra niekam tikęs,
suskilęs puodas?
Argi jis – menkavertis,
niekam nereikalingas
indas?
Kodėl jis ir jo palikuoniai
nublokšti žemėn?
Kodėl juos varo į kraštą,
jiems nepažįstamą?[a]
29 O žeme*! Žeme! O žeme!
Klausykis Jehovos žodžio!
30 Štai ką sako Jehova:
'Įrašykite,
kad tai bevaikis vyras,
kad tai žmogus, kuris gyvenime nieko nepasieks,
nes Dovydo soste nesėdės
nė vienas jo palikuonis,
nė vienas jų
nevaldys Jude.'"[b]

23 „Vargas ganytojams, kurie pražudo ir išblaško mano ganyklos avis!" – tai Jehovos žodis.[c]

2 Todėl apie ganytojus, ganančius jo tautą, Izraelio Dievas Jehova sako taip: „Jūs išvaikėte mano avis, išblaškėte jas, jos visai jums nerūpėjo.[d]

Užtat nubausiu jus už jūsų nedorybes, – tai Jehovos žodis.

3 Paskui surinksiu savo avių likutį iš visų kraštų, po kuriuos būsiu jas išskaidęs,[e] ir sugrąžinsiu į jų ganyklą.[f] Jos bus vaisingos ir taps gausios.[g] **4** Aš paskirsiu joms ganytojus, kurie iš tiesų jas ganys,[h] – tai Jehovos žodis. Joms nebebus ko bijoti ar išsigąsti, nė viena iš jų nepražus.

5 Štai ateina dienos – tai Jehovos žodis, – kai išauginsiu Dovydui teisią atžalą*.[i] Jis bus karalius,[a] valdys išmintingai ir žiūrės, kad krašte būtų laikomasi teisingumo ir teisumo.[b] **6** Jo dienomis Judas bus išgelbėtas,[c] Izraelis gyvens saugiai.[d] Ir jį vadins vardu „Jehova – mūsų teisumas".[e]

7 Todėl ateina dienos – tai Jehovos žodis, – kai niekas nebesakys: 'Kaip gyvas Jehova – Dievas, kuris išvedė Izraelio tautą iš Egipto žemės!'[f] **8** Bus sakoma: 'Kaip gyvas Jehova – Dievas, kuris išvedė ir parvedė Izraelio namų palikuonius iš šiaurės krašto' ir iš žemių, po kurias buvau juos išblaškęs. Ir jie gyvens savo žemėje."[g]

9 Apie pranašus.
Plyšta man krūtinėje širdis,
dreba visi mano kaulai.
Esu kaip girtas vyras,
kaip vyras, įveiktas vyno, –
dėl Jehovos
ir dėl jo šventų žodžių.
10 Kraštas pilnas
svetimautojų,[h]
jis gedi,
nes prakeikimas jį slegia.[i]
Tyrlaukių ganyklos
išdžiūvusios.[y]
Žmonių darbai nedori,
jie savo galia
piktnaudžiauja.
11 „Tiek pranašai, tiek
kunigai yra susiteršę*,[j]
net savo Namuose
randu jų nedorybę,[k] –
tai Jehovos žodis. –
12 Todėl jų kelias
bus slidus ir tamsus,[l]
pastumti jie pargrius.
Atpildo metui atėjus,
siųsiu jiems nelaimę.
Tai Jehovos žodis.

22:29 *Arba „krašte". **23:5** *Arba „paveldėtoją", „įpėdinį".

23:11 *Arba „atsimetėliai".

22 SKYRIUS
a 1Me 3:17, 18
b 2Me 36:9, 10; Jer 36:30; Mt 1:12

23 SKYRIUS
c Jer 10:21; Jer 50:6; Ez 34:2
d Ez 34:5
e Iz 11:11; Iz 35:10; Jer 29:14; Jer 31:8
f Jer 50:19; Ez 34:14; Mch 2:12
g Įst 30:3, 5; Am 9:14; Zch 10:8
h Jer 3:15; Jn 21:15; Apd 20:28
i Iz 11:1; Iz 53:2; Jer 33:15, 16; Zch 3:8; Mt 2:23

Antra skiltis
a Lk 1:32, 33
b Iz 9:7; Iz 11:3, 4; Iz 32:1
c Zch 10:6
d Įst 33:28; Jer 32:37; Zch 14:11
e Iz 54:17
f Jer 16:14, 15
g Iz 43:5; Ez 34:13; Sof 3:20
h Jer 3:8, 9; Jer 5:7; Jer 13:27; Ez 22:11
i Iz 24:4; Jl 1:10
y Jer 12:4
j Iz 28:7; Jer 5:31; Jer 6:13; Ez 22:25; Sof 3:4
k 2Me 33:1, 5; 2Me 36:14; Jer 7:11; Ez 8:10, 11; Ez 23:39
l Jer 13:16

13 Mačiau, kaip
Samarijos[a] pranašai
daro šlykštų dalyką.
Jie pranašauja Baalo vardu
ir mano tautą veda iš kelio.
14 Jeruzalės pranašai
irgi daro baisybes:
svetimauja,[b] apgaudinėja,[c]
drąsina nedorėlius*.
Niekas savo blogų kelių
nepalieka.
Man jie visi kaip Sodoma,[d]
visi miesto gyventojai –
kaip Gomora.“[e]

15 Todėl štai ką kareivijų Viešpats Jehova sako apie pranašus:

„Valgydinsiu juos metėlėmis,
girdysiu
apnuodytu vandeniu,[f]
nes per Jeruzalės pranašus
nuo manęs atsimetė
visas kraštas.“

16 Kareivijų Viešpats Jehova sako:

„Neklausykite, ką pranašai
jums pranašauja![g]
Jie jus apgaudinėja*,
jų regėjimai – tai
jų širdies prasimanymai,[h]
o ne žodžiai
iš Jehovos lūpų.[i]
17 Manęs negerbiantiems
jie nuolat kalba:
‘Jehova sako:
„Taika* jus lydės.“’[y]
Ir kiekvieną užsispyrusią
širdį ramina:
‘Nelaimė jūsų neištiks.’[j]
18 Tačiau kuris iš jų buvo
tarp Jehovos bičiulių?
Kuris girdėjo
ir perprato jo žodį?
Kuris įsiklausė į tai,
ką jis sako?
19 Štai atkyla
Jehovos rūstybės audra,
jo pyktis lyg
siautulingas viesulas atūš
nedorėliams ant galvų.[a]
20 Jehovos rūstybė nepaliaus,
kol neįvykdys
jo širdies užmojų.
Paskutinėmis dienomis*
jūs tai aiškiai suprasite.
21 Pranašų aš nesiunčiau –
jie patys bėgo.
Nekalbėjau jiems,
tačiau jie pranašavo.[b]
22 Jeigu jie būtų buvę
tarp mano bičiulių,
tai būtų tautai skelbę
mano žodžius,
būtų nugręžę juos
nuo nedorybės kelio
ir piktadaryscių.“[c]
23 „Argi aš Dievas tik arti? –
tai Jehovos žodis. –
Nejau nesu Dievas ir toli?
24 Argi gali kas pasislėpti
ten, kur jo nematyčiau?[d]
Tai Jehovos žodis.
Argi dangus ir žemė
nėra pilni manęs?[e]
Tai Jehovos žodis.“

25 „Pranašus, kurie kalba melą mano vardu, girdėjau sakant: ‘Regėjau sapną! Regėjau sapną!’[f] **26** Kiek ilgai tie pranašai bus širdyje nusistatę kalbėti melą? Juk jie pranašauja apgaulę, slypinčią širdyje.[g] **27** Savo sapnais, kuriuos vienas kitam pasakoja, jie nori priversti mano tautą pamiršti mano vardą, kaip kad jų tėvai užmiršo mano vardą dėl Baalo.[h] **28** Pranašas, kuris regėjo sapną, tegu ir pasakoja savo sapną,

23 SKYRIUS

a Ez 16:46

b Jer 29:21, 23

c Jer 23:26

d Iz 3:9

e Pr 18:20
Įst 32:32
Iz 1:10
Jud 7

f Jer 8:14
Jer 9:15

g Jer 27:9
Jer 29:8

h Rd 2:14

i Jer 14:14
Ez 13:3
Ez 22:28

y Jer 4:10
Jer 6:13, 14
Jer 8:11
Ez 13:10

j Mch 3:11

Antra skiltis

a Jer 25:32
Jer 30:23, 24

b Jer 14:14
Jer 27:15
Jer 29:8, 9

c Jer 25:4, 5

d Pr 16:7, 13
Pat 15:3
Am 9:2
Hbr 4:13

e Ps 139:7

f Įst 18:20
Jer 27:9
Jer 29:21, 23

g Jer 14:14

h Ts 3:7
2Ka 21:1, 3

23:14 *Pažod. „stiprina nedorėlių rankas“. **23:16** *Arba „maitina jus tuščiomis viltimis“. **23:17** *Arba „Ramybė“.

23:20 *Pažod. „Dienų pabaigoje“.

o tas, kuris girdėjo mano žodį, tegu kalba tiesą.

Kas gi bendra tarp šiaudų ir grūdų? – tai Jehovos žodis. –

29 Argi mano žodis nėra kaip ugnis,[a] kaip kūjis uolai trupinti?[b] Tai Jehovos žodis.

30 Todėl aš nubausiu pranašus, kurie vagia mano žodžius vienas iš kito.[c] Tai Jehovos žodis.

31 Aš nubausiu pranašus – tai Jehovos žodis, – kurie mala liežuviu tvirtindami: 'Tai jo žodis!'[d]

32 Nubausiu pranašus, kurie savo apgaulingus sapnus pasakoja, – tai Jehovos žodis. Savo melus kartodami ir girdamiesi, pranašai veda mano tautą iš kelio.[e]

Aš jų nesiunčiau ir neįgaliojau. Šiai tautai jie niekuo nenaudingi.[f] Tai Jehovos žodis.

33 O jeigu kokie žmonės ar koks pranašas, ar kunigas tavęs klaustų: 'Kokią naštą* nuo Jehovos turi?', atsakysi jiems: 'Tai jūs esate našta. Aš jus nusimesiu,[g] – taip sako Jehova.' **34** Pranašą, kunigą ar bet kurį kitą, kas kalbėtų apie „naštą nuo Jehovos", nubausiu kartu su jo namiškiais. **35** Štai jūs einate klausti savo artimo ir brolio: 'Ką atsakė Jehova? Ką Jehova kalbėjo?' **36** Apie „naštą nuo Jehovos" nebeužsiminkite. Jūsų pačių žodžiai – našta, nes jais pakeičiate gyvojo Dievo, kareivijų Viešpaties Jehovos, Izraelio* Dievo, žodžius.

37 Tu turi pranašo klausti: 'Kokį atsakymą davė Jehova? Ką Jehova kalbėjo? **38** Jeigu ir toliau vadinsite tai „našta nuo Jehovos", štai ką Jehova jums kalba: „Kadangi sakote: 'Šis žodis yra našta nuo Jehovos', nors liepiau jums nevadinti jo „našta nuo Jehovos", **39** štai aš pakėlęs išmesiu jus iš savo akivaizdos – išmesiu jus ir miestą, kurį esu davęs jums ir jūsų protėviams. **40** Užtrauksiu jums amžiną gėdą ir amžiną negarbę, kurios niekas nepamirš."'"[a]

24 Jehova man parodė dvi figų pintines, padėtas priešais Jehovos šventyklą. Tai buvo po to, kai Babilono karalius Nebukadnecaras ištrėmė iš Jeruzalės į Babiloną Judo karalių Jehojakimo sūnų Jechoniją*,[b] Judo didžiūnus, amatininkus ir kalvius#.[c] **2** Vienoje pintinėje figos buvo labai geros, ankstyvosios, o kitoje – labai blogos, visiškai nebetinkamos valgyti.

3 Jehova manęs paklausė: „Ką matai, Jeremijau?" Atsakiau: „Figas. Gerosios figos – labai geros, bet blogosios visiškai nebetinkamos valgyti."[d]

4 Tada išgirdau Jehovos žodį: **5** „Taip sako Izraelio Dievas Jehova. Judo tremtiniai, kuriuos leidau išvesti iš šios vietos į chaldėjų kraštą, mano akyse taps kaip šios gerosios figos. **6** Rūpinsiuosi jų gerove ir sugrąžinsiu į šį kraštą.[e] Statysiu juos, o ne griausiu, sodinsiu, o ne rausiu.[f] **7** Duosiu jiems širdį, trokštančią pažinti mane, suprasti, kad aš esu Jehova.[g] Jie bus mano tauta, ir

23 SKYRIUS
a Jer 5:14
b Hbr 4:12
c Įst 18:20 Jer 14:15 Ez 13:2, 3
d Ez 13:7
e Sof 3:4
f Jer 7:8 Rd 2:14
g Jer 12:7

Antra skiltis
a Jer 24:9 Jer 42:18 Rd 5:20 Dan 9:16

24 SKYRIUS
b 2Ka 24:6 1Me 3:16 Jer 22:24
c 2Ka 24:15, 16 Jer 29:1, 2
d Jer 24:8
e Ezr 1:3 Jer 12:15 Jer 25:11 Jer 29:10 Ez 36:24
f Jer 1:10 Jer 30:18 Jer 32:41
g Įst 30:6 Jer 31:33 Ez 11:19

23:33 *Arba „žinią". **23:36** *Pažod. „mūsų".

24:1 *Dar vadinamas Jehojachinu ir Koniju. #Arba galbūt „gynybinių įtvirtinimų statytojus".

aš būsiu jų Dievas,[a] nes jie pas mane sugrįš visa širdimi.[b]

8 O dėl blogųjų figų, visiškai nebetinkamų valgyti,[c] Jehova sako taip: ‘Tokie pat man yra Judo karalius Zedekijas,[d] jo didžiūnai, taip pat tie Jeruzalės gyventojai, kurie pasiliko krašte, ir tie, kurie apsigyveno Egipto žemėje.[e] **9** Užtrauksiu jiems nelaimę ir paversiu juos siaubo reginiu visoms žemės karalystėms,[f] gėda, priežodžiu, pajuoka ir prakeiksmu[g] visur, kur tik juos būsiu išblaškęs.[h] **10** Bausiu juos kalaviju,[i] badu ir maru,[y] kol jie pranyks iš krašto, kurį jiems ir jų protėviams esu davęs.’“

25 Žodis apie visą Judo tautą, perduotas Jeremijui ketvirtais Judo karaliaus Jehojakimo, Jošijo sūnaus, valdymo metais.[j] Tai buvo pirmi Babilono karaliaus Nebukadnecaro valdymo metai. **2** Pranašas Jeremijas kreipėsi į* visus Judo žmones ir Jeruzalės gyventojus:

3 „Nuo tryliktų Judo karaliaus Jošijo, Amono sūnaus, valdymo metų[k] iki šios dienos, tai yra 23 metus, Jehova man kalbėjo ir aš vis skelbiau jo žodį, bet jūs nesiklausėte.[l] **4** Jehova siuntė pas jus pranašus, siuntė savo tarnus nuolatos, bet jūs nenorėjote girdėti, nepalenkėte ausies klausytis.[m] **5** Jie ragino: ‘Tepalieka kiekvienas savo nedorus kelius ir piktus darbus.[n] Tada galėsite ilgai gyventi žemėje, kurią Jehova seniai atidavė jums ir jūsų protėviams. **6** Neikite paskui kitus dievus, negarbinkite jų ir jiems nesilenkite! Nerūstinkite manęs savo rankų darbais, kad neužtraukčiau jums nelaimės.’

7 ‘Bet manęs jūs neklausėte – tai Jehovos žodis – ir rūstinote mane savo rankų darbais savo pačių nelaimei.’[a]

8 Todėl kareivijų Viešpats Jehova sako taip: ‘Kadangi mano žodžių neklausėte, **9** sukviesiu visas šiaurės gentis[b] – tai Jehovos žodis, – pakviesiu ir savo tarną Babilono karalių Nebukadnecarą,[c] atvesiu, kad užpultų šį kraštą,[d] jo ir aplinkinių tautų gyventojus.[e] Taip aš sunaikinsiu juos, padarysiu siaubo reginiu, pajuoka*, paversiu amžinais griuvėsiais. **10** Nutildysiu jų džiūgavimo ir linksmybės garsus,[f] jaunikio ir nuotakos balsus,[g] girnų ūžesį, užgesinsiu jų žibintą. **11** Visas kraštas bus nuniokotas, virs siaubo reginiu. Tos tautos tarnaus Babilono karaliui 70 metų.[h]

12 O praėjus 70 metų,[i] aš nubausiu Babilono karalių ir jo tautą už jų kaltę,[y] paversiu chaldėjų kraštą amžina dykyne. Tai Jehovos žodis.[j] **13** Įvykdysiu visus savo žodžius, kuriuos apie tą kraštą kalbėjau, – visa, kas šioje knygoje parašyta, ką Jeremijas apie tautas pranašavo. **14** Chaldėjai vergaus[k] daugeliui tautų ir galingiems karaliams.[l] Taip aš atmokėsiu už tai, ką jie darė, už visus jų darbus.’“[m]

15 Jehova, Izraelio Dievas, man įsakė: „Paimk šią rūstybės vyno taurę iš mano rankos ir duok gerti visoms tautoms, pas kurias tave siųsiu. **16** Jos gers, ims svirduliuoti ir elgsis

25:2 *Arba „kalbėjo apie“.

24 SKYRIUS

a Jer 30:22; Jer 32:38; Zch 8:8
b Jer 29:13
c Jer 29:17
d 2Ka 25:6, 7; Ez 12:12, 13
e Jer 44:1; Jer 46:13
f Jer 15:4; Jer 34:17
g Jer 26:4, 6; Jer 29:22
h Įst 28:64; Jer 29:18
i Kun 26:33; Jer 9:16
y Įst 28:59; Jer 15:2; Ez 7:15

25 SKYRIUS

j 2Ka 24:1; Jer 36:1; Jer 46:2; Dan 1:1
k Jer 1:2
l Jer 7:13; Jer 13:10
m Jer 29:19
n 2Ka 17:13; Iz 55:7; Jer 18:11; Jer 35:15; Ez 18:30; Ez 33:11

Antra skiltis

a Įst 32:21; Neh 9:26
b Kun 26:25; Iz 5:26; Jer 1:15
c Jer 27:6; Jer 43:10
d Įst 28:49, 50; Jer 5:15; Ez 7:24
e Ez 26:7; Ez 29:19; Hab 1:6
f Iz 24:7; Ez 26:13
g Jer 7:34
h 2Me 36:20, 21; Dan 9:2; Zch 1:12; Zch 7:5
i Įst 30:3; Ezr 1:1, 2; Jer 29:10
y Iz 47:1; Jer 51:1; Dan 5:26, 30
j Iz 13:1, 19; Iz 14:4, 23
k Iz 14:2; Hab 2:8
l Jer 50:9; Jer 51:27
m Ps 137:8; Jer 50:29; Jer 51:6, 24; Apr 18:6

25:9 *Pažod. „pašvilpa“. Švilpimu tikriausiai buvo išreiškiama nuostaba, pajuoka ar panieka.

kaip pamišusios. Štai kas nutiks, kai pakelsiu prieš jas kalaviją.“[a]

17 Aš paėmiau taurę iš Jehovos rankos ir ėmiau girdyti visas tautas, pas kurias Jehova mane siuntė:[b] **18** pirmiausia Jeruzalę ir Judo miestus[c] su jų karaliais ir didžiūnais, kad pavirstų griuvėsiais, siaubo reginiu, pajuoka ir prakeiksmu,[d] – taip šiandien ir vyksta; **19** paskui Egipto valdovą faraoną, jo tarnus, didžiūnus ir visą tautą,[e] **20** taip pat su jais gyvenančius kitataučius; visus Uco krašto karalius, visus filistinų šalies karalius,[f] Aškeloną,[g] Gazą, Ekroną ir Ašdodo likutį; **21** Edomą,[h] Moabą[i] ir Amoną;[y] **22** visus Tyro karalius, visus Sidono karalius,[j] taip pat salų* kitapus jūros karalius; **23** Dedaną,[k] Temą, Būzą ir visus tuos, kurie skutasi smilkinius;[l] **24** visus arabų karalius,[m] taip pat visus karalius kitų dykumoje gyvenančių tautų; **25** visus Zimrio karalius, visus Elamo karalius[n] ir visus medų karalius;[o] **26** taip pat vieną po kito visus šiaurės karalius – tiek arti, tiek toli gyvenančius – ir visas kitas karalystes žemėje. Paskutinis iš taurės gers Šešacho* karalius.[p]

27 „Tada sakyk jiems: ‘Taip sako kareivijų Viešpats Jehova, Izraelio Dievas. Gerkite, pasigerkite ir vemkite! Griūkite ir nebeatsikelkite,[r] kriskite nuo kalavijo, kurį prieš jus pakelsiu.’ **28** O jeigu jie nenorėtų imti taurės iš tavo rankos ir gerti, tark jiems: ‘Taip sako kareivijų Viešpats Jehova. Jūs turėsite gerti! **29** Jeigu miestui, vadinamam mano vardu, pačiam pirmam siunčiu nelaimę,[a] nejaugi manote, kad ji aplenks jus?’[b]

Jūs neišvengsite bausmės! Pakelsiu kalaviją prieš visus žemės gyventojus. Tai kareivijų Viešpaties Jehovos žodis.

30 Pranašauk jiems visa, ką tau pasakiau. Kalbėk:

‘Jehova suriaumos
iš aukštybių,
iš šventosios vietos
pasigirs jo balsas,
jis grėsmingai suriaumos
ant savo buveinės.
Kaip kad vynuogių mynėjai
spaudykloje
džiugiai šūkčioja,
taip jis pergalingai giedos
triuškindamas
žemės gyventojus.
31 Iki žemės pakraščių
nuaidės garsas –
Jehova susirėmė
su tautomis.
Jis įvykdys nuosprendį
visiems žmonėms,[c]
nedorėlius atiduos kalavijui. Tai Jehovos žodis.’
32 Štai ką sako kareivijų
Viešpats Jehova:
‘Nelaimė eina per tautas,[d]
nuo toliausių
žemės pakraščių
galinga audra atsiaučia.[e]

33 Tą dieną visa žemė – nuo vieno krašto iki kito – bus pilna Jehovos užmuštų žmonių. Niekas jų neapraudos, nesurinks ir nepalaidos. Jie bus kaip mėšlas dirvai.’

34 Vaitokite ir šaukite,
ganytojai!
Voliokitės dulkėse,
kaimenės vadai!

25 SKYRIUS

a Jer 51:7 Rd 4:21 Ez 23:32–34 Nah 3:7, 11

b Jer 1:10

c Iz 51:17

d Jer 24:9

e Jer 46:2

f Jer 47:1

g Jer 47:5

h Jer 49:17 Rd 4:21

i Jer 48:1

y Jer 49:1

j Jer 27:2, 3 Jer 47:4

k Jer 49:8

l Jer 9:25, 26 Jer 49:32

m Jer 49:31, 32

n Jer 49:34

o Jer 51:11

p Jer 51:41

r Iz 63:6 Hab 2:16

Antra skiltis

a 1Ka 9:7 Jer 7:12, 14 Dan 9:18 Oz 12:2 Mch 6:2

b Jer 49:12 Abd 16

c Jl 3:2

d Iz 34:2, 3 Jer 25:17

e Sof 3:8

25:22 *Pažod. „salōs“. **25:26** *Tikriausiai turimas omenyje Babilonas.

Ateina metas, kai būsite
išpjauti ir išvaikyti,
jūs dušite į šukes
kaip brangūs indai.
35 Ganytojams
nebus kur bėgti,
kaimenės vadai neištrūks.
36 Klausykitės!
Ganytojai šaukia,
kaimenės vadai aimanuoja,
nes Jehova
siaubia jų ganyklą.
37 Ramios buveinės
liko be gyventojų,
nes Jehova
pykčiu užsidegė.
38 Tarsi jaunas liūtas
jis pakilo iš guolio[a]
ir jų kraštą
siaubo reginiu pavertė.
Jis atidavė juos
nuožmiam kalavijui,
savo degantį pyktį išliejo.“

26 Judo karaliaus Jehojakimo, Jošijo sūnaus, valdymo pradžioje[b] Jehova kalbėjo: **2** „Taip sako Jehova. Atsistok Jehovos Namų kieme ir kreipkis į* visus Judo miestų gyventojus, ateinančius pagarbinti Jehovos į jo Namus. Paskelbk jiems viską, ką tau įsakau, nepraleisk nė žodžio. **3** Galbūt jie paklausys, gal paliks savo nedorą kelią. Tada aš apsigalvosiu dėl nelaimės, kurią ketinu jiems siųsti už jų piktus darbus.[c] **4** Tark jiems: ‘Taip kalba Jehova. Jei neklausysite manęs ir nesilaikysite mano duoto įstatymo*, **5** jei neklausysite mano tarnų pranašų, kuriuos jums vis siunčiu ir kurių žodį atmetate,[d] **6** padarysiu šiuos Namus kaip Šiloją,[e] o šitą miestą tautos minės kaip prakeiksmą.’“[a]

7 Kunigai, pranašai ir visi žmonės girdėjo Jeremiją kalbant šiuos žodžius Jehovos Namuose.[b] **8** Kai Jeremijas perdavė tautai visa, ką Jehova jam buvo liepęs perduoti, kunigai, pranašai ir kiti žmonės nutvėrė jį šaukdami: „Tu mirsi! **9** Kodėl Jehovos vardu pranašavai: ‘Šie Namai taps kaip Šilojas, o šis miestas bus nusiaubtas, liks be gyventojų’?“ Ir visa minia susispietė aplink Jeremiją Jehovos Namuose.

10 Judo didžiūnai, išgirdę tuos žodžius, atėjo iš karaliaus rūmų į Jehovos Namus ir susėdo prie Jehovos Namų naujųjų vartų.[c] **11** Kunigai ir pranašai didžiūnams ir visai miniai kalbėjo: „Šis vyras turi būti nubaustas mirtimi,[d] nes pranašavo miestui nelaimę, kaip patys savo ausimis girdėjote.“[e]

12 Jeremijas visiems didžiūnams ir žmonėms atsakė: „Pats Jehova siuntė mane pranašauti apie šiuos Namus ir miestą ir perduoti žodžius, kuriuos ką tik girdėjote.[f] **13** Tad dabar tiesinkite savo kelius, imkitės gerų darbų, pakluskite Jehovos, savo Dievo, balsui ir Jehova apsigalvos dėl nelaimės, kurią ketina jums užtraukti.[g] **14** Štai, esu jūsų rankose. Darykite su manimi, kas jūsų akyse atrodo gera ir teisinga. **15** Bet žinokite: jeigu mane nužudysite, praliesite nekaltą kraują ir užtrauksite kaltę sau, miestui ir jo gyventojams, nes Jehova iš tikrųjų siuntė mane perduoti jums visus šiuos žodžius.“

16 Tada visi didžiūnai ir žmonės kunigams ir pranašams

26:2 *Arba „kalbėk apie“. **26:4** *Arba „mokymo“.

25 SKYRIUS

a Oz 5:14

26 SKYRIUS

b 2Ka 23:34
2Me 36:4
Jer 25:1
Jer 35:1
Jer 36:1

c Iz 55:7
Jer 18:7, 8
Jer 36:3
Ez 18:27

d 2Ka 17:13, 14
Jer 7:12–14
Jer 25:3

e Ps 78:60

Antra skiltis

a Jer 24:9

b Jer 26:2

c Jer 36:10

d Jer 18:19, 20

e Jer 38:4

f Jer 1:17

g Jer 7:3
Jer 36:3
Ez 18:32
Jon 3:9

sakė: „Šis žmogus nenusipelnė mirties, nes kalbėjo mums Jehovos, mūsų Dievo, vardu.“

17 Dabar pakilo kai kurie krašto seniūnai ir kreipėsi į visą bendruomenę: **18** „Michėjas[a] iš Morešeto pranašavo Judo karaliaus Ezekijo[b] dienomis ir visai Judo tautai sakė: ‘Taip kalba kareivijų Viešpats Jehova.

Sionas taps ariamu lauku,
Jeruzalė – krūva griuvėsių,[c]
o Dievo Namų kalnas –
miškais apaugusia
aukštuma.’[d]

19 Argi Judo karalius Ezekijas ir Judo žmonės tada tą pranašą nužudė? Ne, karalius pabijojo Jehovos, meldė Jehovą malonės ir Jehova apsigalvojo dėl nelaimės, kurią buvo ketinęs jiems siųsti.[e] Taigi, mes galime užsitraukti didelę bėdą.

20 Jehovos vardu pranašavo ir kitas vyras, Šemajo sūnus Ūrijas iš Kirjat Jearimų.[f] Apie miestą ir kraštą jis pranašavo tą pat, ką ir Jeremijas. **21** Karalius Jehojakimas[g] su savo karžygiais ir didžiūnais girdėjo visus Ūrijo žodžius ir norėjo jį nužudyti.[h] Apie tai sužinojęs, Ūrijas išsigando ir pabėgo į Egiptą. **22** Karalius Jehojakimas tada pasiuntė į Egiptą Achboro sūnų Elnataną[i] su būriu vyrų. **23** Tie atvesdino Ūriją iš Egipto pas karalių Jehojakimą. Šis nužudė jį kalaviju[y] ir kūną numetė prastuomenės kapinėse.“

24 Šafano[j] sūnus Ahikamas[k] irgi užstojo Jeremiją, ir šis nebuvo atiduotas miniai nužudyti.[l]

27 Judo karaliaus Jošijo sūnaus Jehojakimo valdymo pradžioje Jeremiją pasiekė Jehovos žodis. **2** Jehova liepė: „Pasidaryk jungų su diržais. Vieną iš jų užsidėk ant sprando. **3** Paskui pasiųsk tuos jungus Edomo[a] karaliui, Moabo[b] karaliui, Amono[c] karaliui, Tyro[d] karaliui ir Sidono[e] karaliui per pasiuntinius, atvykusius į Jeruzalę pas Judo karalių Zedekiją. **4** Įsakyk, kad tie savo valdovams perduotų tokį žodį:

‘Taip kalba kareivijų Viešpats Jehova, Izraelio Dievas. Štai ką pasakysite savo valdovams: **5** „Savo didžia jėga ir galinga* ranka aš sukūriau žemę, žmones ir gyvūnus žemėje ir duodu ją kam noriu.[f] **6** Dabar visus šiuos kraštus atiduodu į savo tarno Babilono karaliaus Nebukadnecaro rankas.[g] Atiduodu net laukų žvėris, kad jam tarnautų. **7** Visos tautos bus pavaldžios jam, jo sūnui ir vaikaičiui, iki ateis metas ir jo paties kraštui.[h] Tada jis vergaus daugeliui tautų ir galingų karalių.[i]

8 Tautą ar karalystę, kuri nenorės tarnauti Babilono karaliui Nebukadnecarui, nenorės palenkti sprando po Babilono valdovo jungu, bausiu kalaviju,[y] badu ir maru – tai Jehovos žodis, – kol jo rankomis padarysiu jai galą.

9 Todėl neklausykite savo pranašų, ateities spėjėjų, sapnuotojų, žynių ir kerėtojų, kurie jums sako: ‘Babilono karaliui jūs netarnausite.’ **10** Jie pranašauja jums melą, tad jeigu jų klausysite, būsite ištremti toli nuo savo žemės. Išblaškysiu jus, ir visi pražūsite.

11 O tautai, kuri palenks savo sprandą po Babilono karaliaus jungu ir jam tarnaus, leisiu pasilikti savo žemėje, ją

26 SKYRIUS

a Mch 1:1

b 2Me 29:1

c Ps 79:1
Jer 9:11

d Mch 3:12

e 2Me 32:26

f Joz 15:20, 60
Joz 18:11, 14
1Sa 7:2

g 2Ka 23:34
2Me 36:5

h 2Me 16:10

i Jer 36:11, 12

y Jer 2:30

j 2Ka 22:10

k 2Ka 22:12, 13
Jer 39:13, 14
Jer 40:5

l 1Ka 18:4

Antra skiltis

27 SKYRIUS

a Ez 25:12, 13
Abd 1

b Jer 48:1
Ez 25:8, 9

c Jer 49:1, 2
Ez 25:2

d Iz 23:1
Jer 47:4
Ez 26:3

e Iz 23:4
Ez 28:21
Jl 3:4

f Dan 4:17

g Jer 25:9
Jer 28:14
Jer 43:10
Dan 2:37, 38

h Ps 137:8
Jer 50:14, 27
Dan 5:26, 30

i Jer 25:12, 14
Jer 51:11

y Ez 26:7, 8

27:5 *Pažod. „ištiesta“.

dirbti ir joje gyventi. Tai Jehovos žodis.“

12 Tais pačiais žodžiais kalbėjau ir Judo karaliui Zedekijui:[a] „Palenkite sprandus po Babilono karaliaus jungu, tarnaukite jam ir jo tautai, tada liksite gyvi.[b] **13** Kodėl tu ir tavo tauta turėtumėte mirti nuo kalavijo,[c] bado[d] ir maro[e] – patirti tai, ką Jehova sakė apie tautas, kurios atsisakys tarnauti Babilono karaliui? **14** Neklausykite žodžių pranašų, kurie tvirtina: ‘Babilono karaliui jūs netarnausite’,[f] – jie jums kalba melą.[g]

15 Aš jų nesiunčiau – tai Jehovos žodis, – jie mano vardu pranašauja melą. Jeigu jų klausysite, aš išblaškysiu jus, ir visi pražūsite – jūs ir pranašai, kurie jums pranašauja.“[h]

16 Kunigams ir visai šitai tautai taip kalbėjau: „Taip sako Jehova. Neklausykite pranašų, kurie jums kalba: ‘Jehovos Namų indai jau greit bus pargabenti iš Babilono.’[i] Tie pranašai meluoja,[y] **17** neklausykite jų. Tarnaukite Babilono karaliui, ir liksite gyvi.[j] Kam turėtų šis miestas virsti griuvėsiais? **18** Jeigu jie – pranašai ir jeigu skelbia Jehovos žodį, temaldauja kareivijų Viešpatį Jehovą, kad indai, likę Jehovos Namuose, Judo karaliaus rūmuose ir Jeruzalėje, nebūtų išgabenti į Babiloną.“

19 Kareivijų Viešpats Jehova taip sako apie stulpus,[k] Jūrą*,[l] vežimaičius[m] ir mieste likusius reikmenis, **20** kurių Babilono karalius Nebukadnecaras nepasiėmė, kai trėmė Judo karalių Jechoniją, Jehojakimo sūnų, drauge su Judo ir Jeruzalės didžiūnais iš Jeruzalės į Babiloną.[a] **21** Taigi apie reikmenis, likusius Jehovos Namuose, Judo karaliaus rūmuose ir Jeruzalėje, Izraelio Dievas Jehova, kareivijų Viešpats, sako: **22** „Jie bus išgabenti į Babiloną[b] ir ten liks, kol ateisiu jų pasiimti, – tai Jehovos žodis. Tada pargabensiu juos atgal, sugrąžinsiu į šią vietą.“’“[c]

28 Tais pačiais, tai yra ketvirtais, Judo karaliaus Zedekijo[d] valdymo metais, penktą mėnesį, gibeoniečio[e] Azūro sūnus pranašas Hananija Jehovos Namuose kunigų ir visos tautos akivaizdoje Jeremijui kalbėjo: **2** „Taip sako kareivijų Viešpats, Izraelio Dievas Jehova. Sulaužysiu Babilono karaliaus jungą.[f] **3** Nepraeis nė dveji metai, ir aš sugrąžinsiu į šią vietą visus Jehovos Namų reikmenis, kuriuos Babilono karalius Nebukadnecaras paėmęs išgabeno į Babiloną.[g] **4** Judo karalių Jechoniją,[h] Jehojakimo[i] sūnų, ir visus Judo tremtinius, išvarytus į Babiloną, irgi sugrąžinsiu į šią vietą,[y] – tai Jehovos žodis. Aš sulaužysiu Babilono karaliaus jungą.“

5 Pranašas Jeremijas, girdint kunigams ir žmonėms, susirinkusiems Jehovos Namuose, atsakė pranašui Hananijai **6** tokiais žodžiais: „Amen!* Jehova tai tepadaro! Teįvykdo Jehova tai, ką pranašavai, tesugrąžina iš Babilono į šią vietą Jehovos Namų reikmenis ir visus tremtinius! **7** O dabar malonėk išklausyti, ką tau ir visiems šiems žmonėms

27 SKYRIUS

a 2Ka 24:17
1Me 3:15
Jer 37:1
b Jer 38:2, 20
c 2Ka 25:7
d 2Ka 25:3
e Jer 21:9
Ez 14:21
f Jer 28:1, 2
Jer 28:11
Jer 37:19
g Jer 14:14
Jer 23:21
Jer 28:15
Jer 29:8, 9
Ez 13:6
h Jer 20:6
Jer 29:21
Ez 13:3
i 2Ka 24:11, 13
2Me 36:7
Jer 28:1–3
Dan 1:1, 2
y Jer 14:13
j Jer 27:11
Jer 38:17
k 1Ka 7:15
2Ka 25:17
2Me 4:11, 12
Jer 52:21
l 1Ka 7:23
m 1Ka 7:27
2Ka 25:16
2Me 4:11, 14

Antra skiltis

a 2Ka 24:14, 15
2Me 36:10
Jer 24:1
Dan 1:2, 3
b 2Ka 25:13, 14
2Me 36:18
Jer 52:17, 18
Dan 5:3
c Ezr 1:7
Ezr 5:14

28 SKYRIUS

d 2Ka 24:17
2Me 36:10
e Joz 11:19
2Sa 21:2
f Jer 27:4, 8
g 2Ka 24:11, 13
Jer 27:16
Dan 1:2
h 2Ka 24:8
2Ka 25:27
Jer 37:1
i 2Ka 23:36
2Ka 24:6
y 2Ka 24:12, 14
Jer 24:1

27:19 *Varinė vandens talpykla prie šventyklos.

28:6 *Arba „Tebūnie!“

pasakysiu. **8** Pranašai, kurie gyveno dar prieš mane ir tave, daugeliui kraštų ir galingoms karalystėms seniau pranašavo karą, nelaimes ir marą. **9** Tad jeigu koks pranašas ima skelbti taiką, jis turi įrodyti esąs teisus. Jei jo žodis išsipildytų, tik tada būtų aišku, kad jį siuntė Jehova.“

10 Tai išgirdęs, pranašas Hananija nuėmė pranašui Jeremijui nuo sprando jungą, sulaužė jį[a] **11** ir visų žmonių akivaizdoje tarė: „Taip sako Jehova. Nepraėjus nė dvejiems metams šitaip aš sulaužysiu Babilono karaliaus Nebukadnecaro jungą, nuimsiu jį tautoms nuo sprando.“[b] Ir pranašas Jeremijas nuėjo savo keliu.

12 Po to, kai pranašas Hananija sulaužė jungą, kurį pranašas Jeremijas turėjo ant sprando, Jeremiją pasiekė Jehovos žinia: **13** „Eik ir pasakyk Hananijai: ‘Taip sako Jehova. Tu sulaužei medinį jungą,[c] bet vietoj jo padarysi geležinių. **14** Taip sako kareivijų Viešpats Jehova, Izraelio Dievas. Visoms šioms tautoms ant sprando uždėsiu po geležinį jungą, kad jos tarnautų Babilono karaliui Nebukadnecarui, ir jos tarnaus jam.[d] Net laukinius žvėris jam atiduosiu.’“[e]

15 Pranašui Hananijai[f] pranašas Jeremijas tarė: „Klausyk, Hananija! Jehova tavęs nesiuntė. Per tave ši tauta tiki melu.[g] **16** Todėl Jehova sako: ‘Nušluosiu tave nuo žemės paviršiaus. Dar šiais metais mirsi, nes kurstei maištą prieš Jehovą.’“[h]

17 Tų pačių metų septintą mėnesį pranašas Hananija mirė.

28 SKYRIUS

a Jer 27:2

b Jer 28:4

c Jer 27:2

d Įst 28:48
Jer 5:19

e Jer 27:6
Dan 2:37, 38

f Jer 28:1

g Jer 14:14
Jer 23:21
Jer 27:15
Ez 13:3

h Įst 13:5
Įst 18:20
Jer 29:32

Antra skiltis

29 SKYRIUS

a 2Ka 24:8
Jer 22:24

b Jer 22:26

c 2Ka 24:15, 16
Jer 24:1

d 2Ka 22:8
Jer 26:24
Jer 39:13, 14
Ez 8:11

e 2Ka 24:18

f 1Ti 2:1, 2

g Jer 14:14
Jer 27:14

h Jer 23:21
Jer 28:15

29 Štai kokį laišką iš Jeruzalės pranašas Jeremijas siuntė seniūnams, kartu su kitais esantiems tremtyje, taip pat kunigams, pranašams ir visiems žmonėms, Nebukadnecaro ištremtiems iš Jeruzalės į Babiloną. **2** Į tremtį iš Jeruzalės tuo metu buvo išvesti ir karalius Jechonijas,[a] karaliaus motina,[b] dvariškiai, Judo ir Jeruzalės didžiūnai, amatininkai ir kalviai*.[c] **3** Laiškas buvo perduotas per Šafano[d] sūnų Eleasą ir Hilkijos sūnų Gemariją (juos Judo karalius Zedekijas[e] siuntė į Babiloną pas Babilono karalių Nebukadnecarą). Laiške buvo rašoma:

4 „Taip kareivijų Viešpats Jehova, Izraelio Dievas, sako visiems tremtiniams, kuriuos aš išvariau iš Jeruzalės į Babiloną. **5** Statykitės namus ir juose kurkitės, veiskite sodus ir valgykite jų vaisius. **6** Imkite sau žmonas ir susilaukite sūnų ir dukterų; imkite žmonas savo sūnums ir leiskite dukteris už vyrų, kad ir jiems gimtų sūnų ir dukterų. Čia jūsų turi daugėti, o ne mažėti. **7** Miestui, į kurį jus ištrėmiau, siekite gerovės*, melskite Jehovą, kad tas miestas klestėtų, nes jo gerovė yra ir jūsų gerovė.[f] **8** Taip kalba kareivijų Viešpats Jehova, Izraelio Dievas. Nesiduokite apgaunami savo žynių ir pranašų,[g] nesiklausykite tų, kurie pasakoja savo sapnus. **9** Tai, ką jie pranašauja mano vardu, yra melas. Aš jų nesiunčiau,[h] – tai Jehovos žodis.

29:2 *Arba galbūt „gynybinių įtvirtinimų statytojai“. **29:7** *Arba „taikos“, „ramybės“.

10 Taip sako Jehova. Kai Babilone būsite išbuvę 70 metų, prisiminsiu jus,[a] ištesėsiu savo pažadą sugrąžinti jus į šią vietą.[b]

11 Juk aš žinau, ką esu sumanęs dėl jūsų, – tai Jehovos žodis. Noriu jums gerovės, o ne pražūties.[c] Trokštu suteikti jums ateitį, kokios viliatės.[d] **12** Jūs šauksitės manęs, atėję melsitės man, ir aš jus išklausysiu.[e]

13 Ieškosite manęs ir rasite,[f] nes ieškosite visa širdimi.[g] **14** Aš leisiuosi surandamas,[h] – tai Jehovos žodis. Surinksiu jūsų tremtinius, subursiu jus draugėn iš visų tautų ir visų vietų, į kurias būsiu jus išblaškęs,[i] – tai Jehovos žodis. Parvesiu jus atgal į kraštą, iš kurio buvau jus ištrėmęs.[y]

15 Bet jūs sakote: ‘Jehova mums davė pranašų Babilone.’

16 Taip kalba Jehova apie karalių, sėdintį Dovydo soste,[j] apie visus šiame mieste gyvenančius žmones – jūsų brolius, neišėjusius su jumis į tremtį. **17** Štai taip kalba kareivijų Viešpats Jehova. Siunčiu jiems kalaviją, badą ir marą.[k] Padarysiu juos panašius į supuvusias* figas, visiškai nebetinkamas valgyti.[l]

18 Siųsiu jiems pavymui kalaviją,[m] badą ir marą, paversiu juos siaubo reginiu visoms žemės karalystėms,[n] prakeiksmu, pasibaisėjimu, pajuoka*[o] ir gėda visose tautose, po kurias juos išblaškysiu,[p] **19** nes

29 SKYRIUS

a 2Me 36:20, 21
Ezr 1:1–3
Dan 9:2
Zch 1:12

b Įst 30:3
Ezr 2:1
Jer 24:6

c Sof 3:15

d Jer 31:17

e Dan 9:3

f Kun 26:40

g Įst 4:29
Įst 30:1–4
1Ka 8:47, 48
Jer 24:7

h Iz 55:6

i Iz 49:25
Jer 30:3
Ez 39:28

y Ps 126:1
Oz 6:11
Am 9:14
Sof 3:20

j Jer 28:1

k Jer 24:10

l Jer 24:2, 8

m Kun 26:33

n Įst 28:25
Jer 34:17

o 1Ka 9:8
2Me 29:8
Jer 25:9
Rd 2:15

p Jer 24:9

Antra skiltis

a Jer 7:13

b Jer 6:19

c Jer 14:14
Jer 29:8
Rd 2:14

d Jer 23:14

e Jer 7:9, 10
Jer 27:15

f Jer 16:17
Jer 23:24

g Jer 29:31, 32

h 2Ka 25:18, 21
Jer 21:1, 2
Jer 37:3
Jer 52:24, 27

i Jer 20:2

y Jer 1:1

jie nesiklausė mano žodžių, kuriuos jiems ištisai skelbė mano tarnai pranašai.[a] Tai Jehovos žodis.

Taip, jūs nesiklausėte.[b] Tai Jehovos žodis.

20 Todėl išgirskite Jehovos žodį, visi tremtiniai, kuriuos iš Jeruzalės ištrėmiau į Babiloną. **21** Taip kalba kareivijų Viešpats Jehova, Izraelio Dievas, apie Kolajos sūnų Ahabą ir Maasėjos sūnų Zedekiją, pranašaujančius melą mano vardu.[c] Atiduosiu juos į Babilono karaliaus Nebukadnecaro rankas, ir jis nužudys juos jūsų akyse. **22** Tada tarp Judo tremtinių Babilone paplis toks prakeiksmas: ‘Teatmoka Jehova tau kaip Zedekijui ir kaip Ahabui, kuriuos Babilono karalius iškepė ugnyje!’ **23** Mat jie Izraelyje elgėsi begėdiškai:[d] svetimavo su artimo žmona ir kalbėjo melą mano vardu, nors to neįsakiau.[e]

Aš tai žinau, aš esu viso to liudininkas.[f] Tai Jehovos žodis.“

24 „Nehelamiečiui Šemajai[g] sakyk: **25** ‘Taip kalba kareivijų Viešpats Jehova, Izraelio Dievas. Tu siuntei savo vardu laiškus visiems Jeruzalės žmonėms, visiems kunigams ir Maasėjos sūnui kunigui Sofonijai.[h] Juose rašei: **26** „Jehova tave paskyrė kunigu vietoj kunigo Jehojados, kad prižiūrėtum Jehovos Namus ir kad kiekvieną pamišėlį, besidedantį pranašu, įtvertum į šiekštą ir trinką*.[i] **27** Kodėl tada nesudraudi anatotiečio Jeremijo,[y] kuris

29:17 *Arba galbūt „sutižusias“.
29:18 *Pažod. „pašvilpa“. Švilpimu tikriausiai buvo išreiškiama nuostaba, pajuoka ar panieka.

29:26 *Vienas hebr. žodis reiškia įtaisą surakinti kojoms, o kitas – galvai ir rankoms.

elgiasi taip, lyg būtų pranašas?[a]
28 Juk jis net mums į Babiloną
siuntė žinią: ‘Jūsų tremtis bus
ilga. Statykitės namus ir juose
kurkitės, veiskite sodus ir val-
gykite jų vaisius.’“”[b]

29 Kai kunigas Sofonija,[c]
pranašui Jeremijui girdint,
laišką perskaitė, **30** Jeremiją
pasiekė toks Jehovos žodis:
31 „Visiems tremtiniams pa-
siųsk tokią žinią: ‘Taip kalba
Jehova apie nehelamietį Šema-
ją. Kadangi Šemaja jums pra-
našavo, nors aš jo nesiunčiau,
ir bandė jus įtikinti melais,[d]
32 Jehova sako: „Aš bausiu ne-
helamietį Šemają ir jo palikuo-
nius. Nė vienas iš jų neišliks
šioje tautoje ir nematys gero-
vės, kurią savo tautai suteik-
siu, nes jis prieš Jehovą kurstė
maištą. Tai Jehovos žodis.“’“

30 Jehova perdavė Jeremi-
jui tokią žinią: **2** „Taip
sako Izraelio Dievas Jehova.
Surašyk į knygą visa, ką tau
kalbu. **3** Ateina dienos – tai
Jehovos žodis, – kai surinksiu
savo tautos, Izraelio ir Judo,
tremtinius.[e] Taip sako Jehova.
Sugrąžinsiu juos į kraštą, kurį
daviau jų protėviams, kad vėl
jame gyventų.“[f]

4 Štai žodžiai, kuriuos Jeho-
va pasakė Izraeliui ir Judui.

5 Jehova sako:
„Išgąstingus riksmus
girdėjome.
Nėra ramybės*,
vien tik baimė.
6 Nagi sakykite:
ar gali vyras gimdyti?
Kodėl tad matau,
kad visi vyrai
rankomis susiėmę strėnas
tarsi gimdyvės?[a]
Kodėl jų veidai išbalę?
7 Vargas! Ta diena
šiurpulinga*,[b]
tokios dar nėra buvę.
Tai nelaimės metas
Jokūbui,
bet jis iš jos bus išgelbėtas.

8 Tą dieną – tai kareivijų
Viešpaties Jehovos žodis – aš
sulaužysiu jungą, uždėtą jiems
ant sprando, sutraukysiu jų
pančius. Niekada daugiau sve-
timieji jų nebepavergs. **9** Jie
tarnaus savajam Dievui Jehovai
ir savo karaliui Dovydui, kurį
paskirsiu jiems valdyti.[c]

10 Todėl nebijok,
mano tarne Jokūbai,
nenuogąstauk, Izraeli,[d] –
tai Jehovos žodis.
Aš tave išvaduosiu,
parvesiu tave iš toli,
tavo palikuonius –
iš nelaisvės krašto.[e]
Jokūbas sugrįš
ir niekas nebedrums
jam ramybės,
niekas nebegąsdins.[f]
11 Juk aš su tavimi,
aš tave gelbėsiu –
tai Jehovos žodis, –
o tautoms, po kurias
tave išblaškiau,
padarysiu galą.[g]
Tavęs aš nesunaikinsiu,[h]
tik nuosaikiai
sudrausminsiu.
Nenubausto
tavęs nepaliksiu.“[i]
12 Jehova sako taip:
„Tavo lūžiai nesugis,[y]
žaizdos neužsitrauks.

29 SKYRIUS

a Jer 43:2

b Jer 29:5

c 2Ka 25:18, 21

d Jer 14:14
Jer 28:15, 16
Ez 13:8, 9

30 SKYRIUS

e Įst 30:3
Ez 39:25

f Ezr 2:1
Jer 29:14
Jer 32:44
Ez 20:42
Am 9:14

Antra skiltis

a Jer 4:31
Mch 4:9

b Jl 2:11
Sof 1:14

c Ez 34:23
Ez 37:24
Oz 3:5

d Iz 41:13

e Iz 49:25
Jer 3:18

f Jer 33:16
Ez 34:25
Oz 2:18
Mch 4:4

g Jer 50:29
Jer 51:24

h Kun 26:44
Neh 9:31
Rd 3:22
Am 9:8

i Iš 34:6, 7
Jer 46:27, 28

y 2Me 36:15, 16
Iz 6:10
Jer 8:21, 22

30:5 *Arba „taikos“.

30:7 *Pažod. „didi“.

13 Nėra kam tavęs užstoti,
tavo opa nepagis.
Nėra tau jokio vaisto.
14 Visi meilužiai
tave užmiršo,[a]
tu jiems neberūpi.
Už tavo didelę kaltę,
už gausybę nuodėmių[b]
aš smogiau tau
tarsi priešas,[c]
baudžiau taip,
kaip nubaustų žiauruolis.
15 Veltui aimanuoji
dėl savo lūžių.
Tavo skausmo
niekas nenumalšins!
Juk už tavo didelę kaltę,
už gausybę nuodėmių[d]
šitaip tau padariau.
16 Bet tie, kas tave ryja,
patys bus suryti,[e]
visi tavo priešai
eis į tremtį.[f]
Tave plėšiantieji
bus apiplėšti,
tavo niokotojai
bus nuniokoti.[g]
17 Tu buvai atstumtoji,
tau davė vardą „Sionas,
kuris niekam nerūpi“,[h]
bet aš sugrąžinsiu tau sveikatą ir žaizdas išgydysiu.[i]
Tai Jehovos žodis.“
18 Jehova taip sako:
„Štai aš einu
suburti belaisvių
iš Jokūbo palapinių.[y]
Jo buveinių pasigailėsiu.
Miestas bus atstatytas
ant savo kalvos,[j]
tvirtovė stovės, kur stovėjo.
19 Tenai aidės
padėkos giesmės
ir linksmas klegesys.[k]
Padauginsiu juos
ir jų nemažės,[l]

30 SKYRIUS

a Rd 1:2, 19

b Jer 5:6

c Rd 2:5

d 2Me 36:14

e Iz 41:11
Jer 25:12

f Jer 51:29, 56
Mch 5:9

g Zch 2:8, 9

h Rd 2:15

i Ps 102:13
Jer 33:6, 7

y Ps 85:1
Jer 24:6
Jer 29:10

j Mch 4:8

k Ezr 3:12
Neh 8:17
Iz 35:10

l Įst 30:5
Iz 27:6
Zch 10:8

Antra skiltis

a Iz 60:22
Mch 4:7

b Iz 1:26

c Iz 49:26
Jer 50:18

d Oz 2:23

e Jer 31:1
Ez 11:20
Ez 36:28

f Jer 25:32

g Jer 4:28

h Jer 23:20

31 SKYRIUS

i Kun 26:12
Jer 30:22
Jer 31:33

y Įst 7:8

j Jer 33:7
Am 9:11

jie taps gausūs* –
nebebus menka tauta.[a]
20 Jokūbo sūnūs
klestės kaip kadaise,
jo bendruomenė bus tvirta
mano akivaizdoje.[b]
Nubausiu visus jų engėjus.[c]
21 Jų vadas bus iš jų pačių,
jų valdovas kils iš jų tarpo.
Leisiu jam artintis prie manęs, ir jis ateis pas mane.
Antraip kas gi drįstų
prie manęs artintis?
Tai Jehovos žodis.
22 Jūs būsite mano tauta,[d]
ir aš būsiu jūsų Dievas.“[e]
23 Štai atkils Jehovos
rūstybės audra,[f]
pražūtingas viesulas atūš
nedorėliams ant galvų.
24 Jehovos liepsnojanti
rūstybė nepaliaus,
kol neįvykdys
jo širdies užmojų.[g]
Paskutinėmis dienomis*
jūs tai suprasite.[h]

31 „Tuo metu, – tai Jehovos žodis, – aš būsiu visų Izraelio šeimų Dievas, ir jos bus mano tauta.“[i]
2 Štai ką sako Jehova:
„Tie, kas išvengė kalavijo,
rado malonę dykumoje.
Izraelis keliavo
į savo poilsio vietą.“
3 Jehova atėjo pas mane
iš toli ir prabilo:
„Amžina meile
tave pamilau,
dėl ištikimosios meilės
patraukiau prie savęs.[y]
4 Aš atgaivinsiu tave,
tu atsigausi.[j]

30:19 *Arba galbūt „gerbiami“. **30:24** *Pažod. „Dienų pabaigoje“.

Tu vėl pasiimsi būgnelius,
Izraelio mergele,
ir linksma išeisi šokti*.[a]
5 Tu vėl veisi vynuogynus
Samarijos kalnuose.[b]
Žmonės juos sodins
ir jų vaisiumi mėgausis.[c]
6 Ateis diena, kai sargybiniai
Efraimo aukštumose
šauks:
‘Pakilkite! Eime į Sioną,
pas savo Dievą Jehovą!’“[d]
7 Štai ką sako Jehova:
„Džiugiai šaukite Jokūbui.
Linksmai šūkaukite,
nes esate tautų priešaky![e]
Skelbkite žinią, šlovinkite
Dievą ir sakykite:
‘Jehova, gelbėk savo tautą,
Izraelio likutį.’[f]
8 Parvesiu juos
iš šiaurės krašto,[g]
surinksiu iš toliausių
žemės pakraščių.[h]
Subursiu visus –
ir akluosius, ir luošus,[i]
nėščiąsias
ir tuoj gimdysiančias.
Jie grįš čia kaip
didžiulė bendruomenė.[y]
9 Verkdami jie pareis.[j]
Jie mels malonės,
ir aš juos vesiu,
lydėsiu prie vandens srovių[k]
lygiu taku, kad neklupinėtų,
nes aš – Izraelio Tėvas,
Efraimas –
mano pirmagimis.“[l]
10 Klausykitės, tautos,
Jehovos žodžio,
tolimiausiose salose
skelbkite:[m]
„Tas, kuris išblaškė Izraelį,
jį surinks

31:4 *Arba „ir įsiliesi į linksmų šokėjų būrį“.

31 SKYRIUS

a Jer 30:18, 19
b Am 9:14
Mch 4:4
c Įst 30:9
Iz 65:21, 22
d Iz 2:3
Jer 50:4, 5
e Įst 32:43
Iz 44:23
f Iz 1:9
Jer 23:3
Jl 2:32
g Iz 43:6
Jer 3:12
h Įst 30:4
Ez 20:34
Ez 34:12
i Iz 35:6
Iz 42:16
y Ezr 2:1, 64
j Jer 50:4
k Iz 35:7
Iz 49:10
l Pr 48:14
Is 4:22
m Iz 11:11
Iz 42:10

Antra skiltis

a Iz 40:11
Ez 34:11–13
Mch 2:12
b Iz 44:23
Iz 48:20
c Iz 49:25
d Ezr 3:13
Ps 126:1
Iz 51:11
e Jl 3:18
f Iz 65:10
g Iz 58:11
h Iz 35:10
i Zch 8:4
y Ezr 3:12
j Iz 51:3
Iz 65:19
k Įst 30:9
Iz 63:7
l Joz 18:21, 25
Jer 40:1
m Rd 1:16
n Mt 2:16–18
o Ezr 1:5
Jer 23:3
Ez 11:17
Oz 1:11

ir sergės, kaip piemuo
sergi savo kaimenę.[a]
11 Jehova juk atpirks
Jokūbo palikuonius,[b]
išvaduos* iš stipresnio
už juos rankų.[c]
12 Jie sueis ant Siono
aukštumos ir džiūgaus,[d]
džiaugsmu švytės
dėl Jehovos gerumo* –
dėl grūdų, jauno vyno,[e]
aliejaus,
bandų ir kaimenių
prieauglio.[f]
Jie bus kaip gerai
drėkinamas sodas[g]
ir daugiau nesikamuos.[h]
13 Tuomet linksmai
šoks mergelė,
drauge šoks
jaunuolis ir senolis.[i]
Jų liūdesį
paversiu džiugesiu,[y]
paguosiu juos, jų sielvartą
džiaugsmu pakeisiu.[j]
14 Kunigus sotinsiu gėrybėmis* – tai Jehovos žodis, –
tauta patirs, koks aš geras.“[k]
15 Štai ką sako Jehova:
„Girdėti Ramoje[l]
aimanos, raudojimas
ir gailus verksmas –
tai Rachelė verkia
savo vaikų.[m]
Niekas jos negali paguosti,
nes jų nebėra.“[n]
16 Štai ką sako Jehova:
„Nustok verkusi,
ašarų nebeliek,
už tavo darbus
bus atlyginta, –
tai Jehovos žodis.
Jie sugrįš iš priešų krašto.[o]

31:11 *Arba „atsiims“. **31:12** *Arba „gėrybių“. **31:14** *Pažod. „riebumynais“.

17 Žvelk į ateitį su viltimi,[a] –
tai Jehovos žodis.
Tavo vaikai sugrįš
į savo žemę.[b]
18 Tikrai girdėjau
Efraimą dejuojant:
‘Mane tu drausminai,
ir aš pasimokiau,
tramdei kaip veršį,
nepripratintą prie jungo.
Sugrąžink mane,
aš pasiruošęs grįžti,
nes tu, Jehova,
esi mano Dievas.
19 Mane apėmė graužatis
ir aš grįžau.[c]
Kai mane pamokei,
sudaviau sau
per šlaunį*.
Dėl visko, ką buvau
daręs jaunystėje,
gėdijausi ir jaučiausi
niekam tikęs.’[d]
20 Ar Efraimas nėra
man brangus sūnus,
mano mylimas vaikas?[e]
Kaskart, kai jį baru,
prisimenu apie jį ir gera.
Tada dėl jo
suskausta man širdis*.[f]
Aš tikrai jo pasigailėsiu.
Tai Jehovos žodis.[g]
21 Pasistatyk sau ženklų,
nužymėk kelrodžiais kelią.[h]
Įsidėmėk vieškelį,
kuriuo turėsi eiti.[i]
Grįžk, Izraelio mergele,
grįžk į savo miestus.
22 Kiek ilgai svyruosi,
neištikimoji dukterie?
Juk Jehova padarė žemėje
naują dalyką:
moteris sekios paskui vyrą.“

31:19 *Taip būdavo išreiškiamas sielvartas, liūdesys ar graužatis. **31:20** *Pažod. „viduriai dėl jo sujuda“.

31 SKYRIUS

a Jer 29:11

b Jer 46:27

c Įst 30:1–3

d Ezr 9:6

e Jer 31:9
Oz 14:4

f Oz 11:8

g Įst 32:36
Mch 7:18

h Iz 62:10

i Iz 35:8

Antra skiltis

a Iz 1:26

b Zch 8:3

c Jer 33:12
Ez 36:10, 11

d Ps 107:9

e Įst 30:9
Ez 36:9
Oz 2:23

f Jer 44:27
Jer 45:4

g Ps 102:16
Ps 147:2
Jer 24:6

h Ez 18:2–4

i Mt 26:27, 28
Lk 22:20
1Ko 11:25
Hbr 8:8–12

y Iš 19:5

j Ez 16:59

23 Kareivijų Viešpats Jehova, Izraelio Dievas, sako: „Kai parvesiu jų tremtinius, Judo krašte ir jo miestuose vėl bus kartojami šie žodžiai: ‘Jehova telaimina tave, teisioji buveine,[a] šventasis kalne.’[b] **24** Judo kraštas ir jo miestai bus gyvenami, drauge gyvens žemdirbiai ir kaimenių vedliai.[c] **25** Aš atgaivinsiu kiekvieną pailsusį, sustiprinsiu kiekvieną nusikamavusį.“[d]

26 Tada pabudau iš saldaus miego ir pramerkiau akis.

27 „Štai ateina dienos, – tai Jehovos žodis, – kai aš pripildysiu Izraelio namus ir Judo namus žmonių, jų bandas pagausinsiu.[e]

28 Kaip laukiau progos juos išrauti, nugriauti, nuversti, sunaikinti, pražudyti,[f] taip laukiu progos juos statyti ir sodinti,[g] – tai Jehovos žodis. **29** Tomis dienomis nebebus sakoma: ‘Tėvai valgė rūgščias vynuoges, o dantys atšipo vaikams.’[h] **30** Kiekvienas mirs už savo paties kaltę. Dantys atšips tam, kas valgys rūgščias vynuoges.

31 Štai ateina dienos – tai Jehovos žodis, – kai sudarysiu su Izraelio namais ir Judo namais naują sandorą.[i] **32** Sudarysiu ne tokią sandorą, kokią buvau sudaręs su jų protėviais, kuriuos už rankos paėmęs išvedžiau iš Egipto žemės.[y] Aną sandorą jie sulaužė,[j] nors buvau jų šeimininkas*. Tai Jehovos žodis.“

33 Jehova sako: „Štai kokią sandorą sudarysiu su Izraelio namais anoms dienoms praėjus:

31:32 *Arba galbūt „jų vyras“.

įdiegsiu jiems savo įstatymą,[a] įrašysiu į širdį.[b] Aš būsiu jų Dievas, ir jie bus mano tauta.[c]

34 Nė vienam nebereikės savo artimo ir savo brolio mokyti ir sakyti: ‘Pažinkite Jehovą!’[d] Visi, nuo mažiausio iki didžiausio, mane pažinos,[e] – tai Jehovos žodis. Jiems kaltę aš atleisiu ir jų nuodėmės nebeprisiminsiu.“[f]

35 Štai ką sako Jehova,
kuris padarė saulę,
kad šviestų dieną,
kuris davė įstatus
mėnuliui ir žvaigždėms,
kad šviestų naktį,
kuris sujudina jūrą
ir pašiaušia jos bangas, –
štai ką kalba tas,
kurio vardas Jehova,
kareivijų Viešpats:[g]

36 „Tik tada, jei šie nuostatai
nustotų galios –
tai Jehovos žodis, –
tik tada Izraelio palikuonis
amžiams nustočiau
laikyti savo tauta.“[h]

37 Štai ką sako Jehova: „Tik tada, jei būtų galima išmatuoti dangų aukštai ir ištyrinėti žemės pamatus žemai, tik tada galėčiau atmesti visus Izraelio palikuonius už tai, ką yra padarę. Tai Jehovos žodis.[i]

38 Štai ateina dienos, kai Jehovos miestas bus atstatytas[y] nuo Hananelio bokšto[j] iki Kampo vartų,[k] – tai Jehovos žodis. **39** Matuoklė[l] bus tiesiama iki Garebo kalvos, o nuo ten – link Gojos. **40** Visas lavonų ir pelenų* slėnis, visi šlaitai iki pat Kidrono slėnio[m] ir Žirgų vartų[a] rytuose bus šventi Jehovai.[b] Miestas daugiau nebebus niokojamas ir griaunamas.“

32 Štai žodis, kurį Jehova perdavė pranašui Jeremijui dešimtais Judo karaliaus Zedekijo valdymo metais. Tai buvo aštuoniolikti Nebukadnecaro valdymo metai.[c] **2** Tuo metu Babilono karaliaus kariuomenė buvo apgulusi Jeruzalę, o pranašas Jeremijas buvo įkalintas sargybos kieme,[d] esančiame prie Judo karaliaus rūmų. **3** Ten jį uždarė Judo karalius Zedekijas.[e] Jis paklausė: „Kodėl šitaip kalbi? Tu sakai: ‘Taip sako Jehova. Atiduosiu šį miestą Babilono karaliui į rankas, ir tas jį paims.[f] **4** Judo karalius Zedekijas neištrūks iš chaldėjų rankų, jis tikrai bus atiduotas Babilono karaliui į rankas, susidurs su juo akis į akį, kalbėsis veidas į veidą.[g] **5** Zedekijas bus išvarytas į Babiloną ir ten pasiliks, kol jį prisiminsiu, – tai Jehovos žodis. Kad ir kaip kovotumėte su chaldėjais, jų nenugalėsite.’“[h]

6 Jeremijas tarė: „Jehova man taip kalbėjo: **7** ‘Hanamelis, tavo dėdės* Šalumo sūnus, ateis pas tave ir sakys: „Pirk mano lauką Anatote,[i] nes tu pirmas turi teisę jį pirkti[#].“’[y]

8 Kaip Jehova ir buvo sakęs, mano dėdės sūnus Hanamelis atėjo pas mane į sargybos kiemą ir tarė: „Prašyčiau pirkti mano lauką Anatote, Benjamino žemėje, nes tu turi teisę gauti jį nuosavybėn ir jį įsigyti. Tad pirk jį.“ Tuomet supratau, kad tie žodžiai buvo nuo Jehovos.

31:40 *Arba „riebiųjų pelenų“. Tai buvo deginamosios aukos taukų prisigėrę pelenai.

32:7 *Turimas omenyje dėdė iš tėvo pusės. #Pažod. „atpirkti“.

31 SKYRIUS
a Ez 11:19
b Hbr 10:16
c Jer 24:7 Jer 30:22
d Iz 54:13 Jn 17:3
e Iz 11:9 Hab 2:14
f Jer 33:8 Jer 50:20 Mt 26:27, 28 Hbr 8:10–12 Hbr 9:15 Hbr 10:17
g Iz 51:15
h Iz 54:10 Jer 33:20, 21
i Jer 30:11
y Neh 12:27 Iz 44:28 Jer 30:18
j Neh 3:1 Zch 14:10
k 2Me 26:9
l Zch 1:16
m 2Sa 15:23 2Ka 23:6 Jn 18:1

Antra skiltis
a Neh 3:28
b Jl 3:17

32 SKYRIUS
c Jer 25:1
d Neh 3:25 Jer 33:1 Jer 38:28
e Jer 37:18, 21
f Jer 34:2, 3 Jer 37:8, 17
g 2Ka 25:6, 7 Jer 38:17, 18 Jer 39:5 Ez 12:13
h Jer 21:4 Ez 17:15
i Joz 21:8, 18 Jer 1:1
y Kun 25:23, 24

9 Taigi aš nusipirkau tą lauką Anatote iš savo dėdės sūnaus Hanamelio ir atsvėriau jam pinigus[a] – 17 sidabrinių*. **10** Tada surašiau sandorio raštą,[b] jį užantspaudavau, pasikviečiau liudininkų[c] ir svarstyklėmis atsvėriau pinigus. **11** Paskui paėmiau tą pirkimo raštą – užantspauduotą, kaip reikalauja įstatymas ir teisiniai nuostatai, ir kitą, neužantspauduotą, **12** ir padaviau Machsėjos sūnaus Nerijos[d] sūnui Baruchui.[e] Tai matė mano dėdės sūnus Hanamelis, pirkimo raštą pasirašę liudininkai ir visi žydai, sėdintys sargybos kieme.[f]

13 Jų akivaizdoje Baruchui paliepiau: **14** „Taip sako kareivijų Viešpats Jehova, Izraelio Dievas. Paimk abu šiuos pirkimo raštus – užantspauduotąjį ir neužantspauduotąjį – ir įdėk į molinį indą, kad būtų saugomi ilgą laiką, **15** nes Izraelio Dievas, kareivijų Viešpats Jehova, sako: ‘Šiame krašte vėl bus perkami namai, laukai ir vynuogynai.’“[g]

16 Atidavęs lauko pirkimo raštą Nerijos sūnui Baruchui, Jehovai meldžiausi: **17** „O visavaldi Jehova! Savo didžia jėga ir galinga* ranka tu sukūrei dangų ir žemę.[h] Tau nieko nėra negalimo. **18** Tu rodai ištikimąją meilę tūkstančiams, bet atmoki vaikams* už jų tėvų klaidas.[i] Esi didis ir galingas Dievas, vardu Jehova, kareivijų Viešpats. **19** Didingi tavo užmojai, neprilygstami darbai.[y] Tu stebi visus žmonių kelius,[j] kad atlygintum kiekvienam pagal elgesį ir darbus.[a] **20** Tu darei ženklų ir stebuklų Egipto žemėje, – apie juos žinoma iki šiol, – ir šitaip išgarsinai savo vardą Izraelyje ir tarp visų žmonių.[b] Tai akivaizdu ir šiandien. **21** Tu išvedei savo tautą Izraelį iš Egipto krašto iškelta galinga ranka, su ženklais, stebuklais ir baimę keliančiais darbais.[c]

22 Atidavei jiems šį kraštą, laikydamasis jų protėviams duotos priesaikos,[d] – kraštą, tekantį pienu ir medumi.[e] **23** Jie atėjo ir jame įsikūrė, bet tavo balso neklausė ir tavo įstatymo nesilaikė. Jie nedarė to, ką buvai jiems įsakęs daryti, todėl ir siuntei jiems šią nelaimę.[f] **24** Štai priešas pila apgulos pylimus, rengiasi pulti miestą.[g] Dėl kalavijo,[h] bado ir maro[i] miestas tikrai atsidurs užpuolikų chaldėjų rankose. Visa, ką kalbėjai, įvyko, ir tu tai matai. **25** Tad kodėl, visavaldi Jehova, sakei man: ‘Pirk lauką ir pasikviesk liudininkų’, jei miestas bus atiduotas į chaldėjų rankas?“

26 Jehova pranašui Jeremijui atsakė: **27** „Aš esu Jehova, visų žmonių Dievas. Argi man yra kas neįmanoma? **28** Taip sako Jehova. Atiduodu šį miestą į chaldėjų rankas – į rankas Babilono karaliui Nebukadnecarui, ir tas jį paims.[y] **29** Užpuolikai chaldėjai įsiverš į miestą ir jį padegs[j] – pavers pelenais visus namus, ant kurių stogų žmonės aukojo Baalui ir liejo liejamąsias atnašas kitiems dievams, tuo mane piktindami.[k]

30 Juk Izraelio ir Judo gyventojai nuo jaunumės daro vien tai, kas nedora mano akyse.[l] Savo rankų darbais izraelitai

32:9 *Pažod. „7 šekelius ir 10 sidabrinių“. **32:17** *Pažod. „ištiesta“. **32:18** *Pažod. „vaikams į užantį“.

32 SKYRIUS
a Pr 23:16
b Jer 32:44
c Rūt 4:9
d Jer 51:59
e Jer 36:4
Jer 36:26
f Jer 33:1
g Am 9:14
Zch 3:10
h Iz 40:26
Apr 4:11
i Iš 34:6, 7
Sk 14:18
y Iz 28:29
j Pat 15:3
Hbr 4:13

Antra skiltis
a Mok 12:14
Jer 17:10
Rom 2:6
b Iš 7:3, 5
Iš 9:15, 16
Įst 4:34
2Sa 7:23
Iz 63:12
c Iš 6:1, 6
Iš 15:16
Įst 26:8
d Pr 13:14, 15
Pr 26:3
e Iš 3:8
f Įst 28:15
Joz 23:16
g Įst 28:52
2Ka 25:1
Jer 33:4
Ez 4:1, 2
h Kun 26:31, 33
i Jer 14:12
Jer 15:2
y 2Ka 25:4
Jer 20:5
j 2Ka 25:9, 10
2Me 36:17, 19
Rd 4:11
k Jer 7:18
Jer 19:13
Jer 44:25
l Įst 9:7
2Ka 17:9

mane piktina, – tai Jehovos žodis. **31** Šis miestas nuo pat įkūrimo iki šiandien mane tik pykdo ir rūstina.[a] Aš pašalinsiu jį iš savo akivaizdos[b] **32** už visas blogybes, kuriomis Izraelio ir Judo žmonės mane rūstino. Jie visi mane rūstino: ir karaliai,[c] ir didžiūnai,[d] ir kunigai, ir pranašai,[e] ir Judo žmonės, ir Jeruzalės gyventojai. **33** Jie vis nusisukdavo nuo manęs, nugręždavo savo veidą.[f] Nors nuolat juos mokiau, nė vienas nesiklausė, nė vienas nesileido sudrausminamas.[g] **34** Namuose, vadinamuose mano vardu, jie pasistatė savo bjaurius stabus ir taip mano buveinę suteršė.[h] **35** Maža to, Ben Hinomo slėnyje*[i] jie įrengė šventaviečių Baalui ir aukojo ten savo sūnus ir dukteris Molechui – atidavė juos ugniai.[y] O juk aš to jiems nebuvau įsakęs,[j] nė minties tokios neturėjau# – niekada nebūčiau liepęs taip pasibaisėtinai elgtis ir stūmęs Judą į nuodėmę.

36 Todėl apie šį miestą, kuris, kaip ir sakote, bus atiduotas į Babilono karaliaus rankas ir pražus nuo kalavijo, bado ir maro, Izraelio Dievas Jehova skelbia: **37** ‘Surinksiu juos iš visų kraštų, po kuriuos, degdamas pykčiu, rūstybe ir didžiu apmaudu, buvau juos išblaškęs.[k] Parvesiu atgal į šią vietą ir leisiu čia saugiai gyventi.[l] **38** Jie bus mano tauta, ir aš būsiu jų Dievas.[m] **39** Duosiu jiems vieną širdį,[n] nukreipsiu vienu keliu, kad jie visada manęs bijotų, kad jiems patiems ir jų vaikams gerai klotųsi.[o] **40** Sudarysiu su jais amžiną sandorą[a] – pažadėsiu visada jiems gera daryti.[b] Įdiegsiu jiems į širdį mano baimę, kad jie nuo manęs nenusigręžtų.[c] **41** Visa širdimi ir siela, su džiaugsmu darysiu jiems gera,[d] įšaknydinsiu juos šiame krašte.’“[e]

42 „Nors ir siunčiau šiai tautai baisią nelaimę, – taip sako Jehova, – pažadu suteikti jai gerovę.[f] **43** Šiame krašte vėl bus perkami laukai,[g] nors dabar sakote: ‘Tas kraštas virto dykyne be žmonių ir gyvulių. Jis atiduotas chaldėjams į rankas.’

44 Benjamino žemėje, Jeruzalės apylinkėse, Judo ir aukštumų miestuose, žemumos miestuose ir pietiniuose miestuose vėl už pinigus bus perkami laukai, vėl bus surašomi ir užantspauduojami pirkimo raštai, kviečiami liudininkai,[h] nes aš parvesiu jų belaisvius.[i] Tai Jehovos žodis.“

33 Jeremijas tebebuvo uždarytas sargybos kieme,[y] kai Jehova prabilo į jį antrąkart. Dievas sakė: **2** „Taip kalba Jehova, žemės Kūrėjas, Jehova, kuris padarė žemę ir ją įtvirtino. Tai sako tas, kurio vardas Jehova. **3** Šaukis manęs, ir aš atsiliepsiu. Mielai atskleisiu tau didžius ir nesuvokiamus dalykus, apie kuriuos nežinojai.[j]

4 Taip Izraelio Dievas Jehova kalba apie šio miesto namus ir Judo karalių rūmus, kuriuos žmonės griauna, ruošdamiesi atremti priešo apgulą ir apsiginti nuo jo kalavijo,[k] **5** ir apie žmones, kurie eina kovoti su chaldėjais ir kurių lavonų bus pilni namai, – apie

32:35 *Žr. žodynėlyje „Gehena“. #Arba „tai neatėjo man į širdį“.

32 SKYRIUS

a 1Ka 11:7; 2Ka 21:1, 4
b 2Ka 23:27; 2Ka 24:3, 4
c 1Ka 11:9, 10; 2Ka 23:26; 1Me 10:13
d Ez 22:6
e Mch 3:5, 11
f 2Me 29:6; Jer 2:27
g Jer 25:3; Jer 35:15
h 2Ka 21:1, 4; Jer 23:11; Ez 8:5, 6
i Joz 15:8, 12
y 2Me 28:1, 3; 2Me 33:1, 6; Jer 7:31
j Kun 18:21; Įst 18:10, 12
k Įst 30:3; Jer 29:14; Ez 37:21
l Jer 23:3, 6; Jer 33:16; Ez 34:25
m Jer 31:33; Mch 4:5
n Ez 11:19
o Įst 5:29

Antra skiltis

a Iz 55:3; Iz 61:8
b Ez 39:29
c Ez 36:26
d Iz 65:19; Sof 3:17
e Iz 58:11; Jer 24:6; Am 9:15
f Jer 31:28; Zch 8:14, 15
g Ez 37:14
h Jer 32:10, 25
i Ps 126:1; Jer 17:26; Jer 31:23; Jer 33:13

33 SKYRIUS

y Neh 3:25; Jer 32:2; Jer 37:21; Jer 38:28
j Iz 48:6
k Įst 28:52; Jer 32:24

tuos, kuriuos pykčio ir rūstybės apimtas iššudysiu, apie tuos, dėl kurių piktadaryščių nugręžiau savo veidą nuo miesto: **6** ‘Miestą aš atgaivinsiu ir sustiprinsiu, jo žmones išgydysiu[a] ir laiminsiu taikos* apstybe ir tiesa.[b] **7** Sugrąžinsiu Judo ir Izraelio tremtinius,[c] vėl subursiu juos, ir visa bus kaip pirma.[d] **8** Nuplausiu visas jų nuodėmes, kuriomis man nusikalto,[e] ir atleisiu visas nedorybes, kurias darė ir kuriomis man nusižengė.[f] **9** Šio miesto vardas teiks man džiaugsmą, garbę ir šlovę visų žemės tautų akivaizdoje. Jos išgirs apie didžią gerovę, kuria savo tremtinius laiminsiu.[g] Jos išsigąs ir drebės[h] matydamos, kokią didžią gerovę ir taiką* šiam miestui būsiu suteikęs.’[i]

10 Taip sako Jehova. Šioje vietoje, kurią vadinate dykyne be žmonių ir gyvulių, šiuose apleistuose ir tuščiuose, be žmonių ir gyvulių paliktuose Judo miestuose ir Jeruzalės gatvėse vėl bus girdėti **11** džiugesio ir linksmybių garsai,[y] jaunikio ir nuotakos balsai. Žmonės giedos: ‘Dėkokite kareivijų Viešpačiui Jehovai, nes Jehova geras,[j] nes jo ištikimoji meilė amžina!’[k]

Jie neš į Jehovos Namus padėkos aukas,[l] nes aš būsiu parvedęs krašto tremtinius, ir visa bus kaip pirma, – taip sako Jehova.

12 Taip sako kareivijų Viešpats Jehova. Šiame apleistame krašte be žmonių ir gyvulių ir visuose jo miestuose vėl bus ganyklų, kur piemenys ganys savo kaimenes.[m]

33:6 *Arba „ramybės“. **33:9** *Arba „ramybę“.

33 SKYRIUS

a Iz 30:26
Jer 30:17

b Iz 54:13

c Įst 30:3
Jer 30:3

d Jer 24:6

e Iz 40:2
Zch 13:1

f Ps 85:2
Iz 43:25
Jer 31:34
Mch 7:18

g Iz 62:3, 7

h Mch 7:17

i Neh 6:15, 16

y Jer 31:12

j Zch 9:17

k 2Me 5:13
Ezr 3:11
Ps 106:1
Iz 12:4
Mch 7:18

l Kun 7:12
Ps 107:22

m Iz 65:10
Jer 32:43

Antra skiltis

a Jer 17:26

b Jer 32:44

c Jer 29:10

d Iz 53:2
Zch 6:12
Apr 22:16

e Iz 11:1, 4
Jer 23:5
Hbr 1:9

f Iz 45:17

g Ez 28:26

h Jer 23:6

i 2Sa 7:16, 17
1Ka 2:4
Ps 89:20, 29
Iz 9:7
Lk 1:32, 33

y Pr 1:16
Iz 54:10
Jer 31:35–37

j 2Sa 7:16, 17
2Sa 23:5
Ps 89:34, 35
Ps 132:11
Iz 55:3

k Iz 9:6
Lk 1:32, 33

l Įst 21:5

13 Aukštumų miestuose, žemumos ir pietų miestuose, Benjamino žemėje, Jeruzalės apylinkėse[a] ir Judo miestuose[b] piemuo ranka vėl skaičiuos savo kaimenes, – taip sako Jehova.

14 Štai ateina dienos – tai Jehovos žodis, – kai įvykdysiu visa gera, ką esu pažadėjęs Izraelio namams ir Judo namams.[c] **15** Tuo laiku išželdinsiu Dovydui teisią atžalą*.[d] Jis vykdys krašte teisumą ir teisingumą.[e] **16** Tomis dienomis Judas bus išgelbėtas,[f] Jeruzalė gyvens saugiai.[g] Ji bus vadinama „Jehova – mūsų teisumas“.[h]

17 Taip sako Jehova. Niekada nenutiks taip, kad neliktų Dovydo palikuonio Izraelio namų sostui užimti,[i] **18** ir nenutiks taip, kad neliktų kunigo – levito, galinčio aukoti deginamąsias aukas, javų atnašas ir kitas aukas.“

19 Jehova vėl kalbėjo Jeremijui: **20** „Taip sako Jehova. Jei galėtumėte panaikinti mano sandorą su diena ir mano sandorą su naktimi, kad diena ir naktis nebeateitų joms skirtu laiku,[y] **21** tada ir aš panaikinčiau sandorą, kurią esu sudaręs su savo tarnu Dovydu,[j] kad jis neturėtų sūnaus jo soste karaliauti,[k] ir savo sandorą su levitais, kurie man tarnauja kunigais.[l] **22** Kaip nesuskaitoma yra dangaus kareivija ir kaip nepaseikėjamos pajūrio smiltys, taip gausūs bus mano tarno Dovydo palikuoniai ir man tarnaujantys levitai.“

23 Jehova perdavė Jeremijui dar tokį žodį: **24** „Ar girdėjai

33:15 *Arba „įpėdinį“.

šiuos žmones kalbant: ‘Jehova atmes tas abi šeimas, kurias yra išsirinkęs’? Priešininkai mano tautą niekina, jų akyse ji nebėra tauta.

25 Todėl štai ką sako Jehova: ‘Kaip nekintama yra mano sandora su diena ir su naktimi,[a] kaip nekintami mano nustatyti dangaus ir žemės įstatai,[b] **26** taip nekintamas mano žodis, kad neatmesiu Jokūbo ir savo tarno Dovydo palikuonių ir kad Dovydo palikuoniams duosiu valdyti Abraomo, Izaoko ir Jokūbo sūnus. Parvesiu jų tremtinius,[c] jų pasigailėsiu.’“[d]

34 Žodis, kurį Jehova perdavė Jeremijui tuo metu, kai karalius Nebukadnecaras, visa jo kariuomenė, visos jam pavaldžios žemės karalystės ir visos tautos kariavo su Jeruzale ir aplinkiniais miestais:[e]

2 „Taip sako Izraelio Dievas Jehova. Eik ir kalbėk Judo karaliui Zedekijui:[f] ‘Tai Jehovos žodis. Atiduodu šį miestą į Babilono karaliaus rankas, ir tas jį sudegins.[g] **3** Tu neištrūksi iš jo nagų – tave sučiups ir pas jį nuves.[h] Susitiksi su Babilono karaliumi akis į akį, jis kalbės su tavimi veidas į veidą. Tu būsi išvestas į Babiloną.[i] **4** Klausykis Jehovos žodžio, Judo karaliau Zedekijau! Taip sako Jehova. Tu mirsi ne nuo kalavijo. **5** Tu mirsi ramybėje[y] ir būsi pagerbtas smilkalų dūmais kaip ir tavo protėviai – karaliai, valdę prieš tave, ir žmonės raudos tavęs sakydami: „O, valdove!“, nes aš taip tariau. Tai Jehovos žodis.’“

6 Pranašas Jeremijas perdavė visus šiuos žodžius Judo karaliui Zedekijui Jeruzalėje,

33 SKYRIUS

a Pr 1:16

b Ps 104:19 Jer 31:35, 36

c Ezr 2:1, 70

d Iz 14:1 Jer 31:20

34 SKYRIUS

e 2Ka 25:1 Jer 32:2 Jer 39:1 Jer 52:4

f 2Me 36:11 Jer 37:1

g Jer 21:10 Jer 32:28, 29 Jer 39:8

h Jer 37:17 Jer 39:5

i 2Ka 25:6, 7 Ez 12:13

y Ez 17:16

Antra skiltis

a Jer 4:5

b Mch 1:13

c Joz 15:20, 35

d Iš 21:2

e Iš 24:7

f Iš 13:3

g Iš 21:2 Kun 25:10 Kun 25:39–42 Įst 15:12

7 kai Babilono karaliaus pulkai kovojo su Jeruzale ir su dar neužimtais Judo miestais[a] Lachišu[b] ir Azeka[c] (jie vieninteliai iš įtvirtintų Judo miestų dar buvo nenukariauti).

8 Jehova vėl perdavė Jeremijui savo žodį. Tai buvo po to, kai karalius Zedekijas sudarė sandorą su visais Jeruzalės gyventojais, kad vergams turi būti paskelbta laisvė.[d] **9** Kiekvienas privalėjo paleisti savo vergus hebrajus – vyrus ir moteris, niekas neturėjo savo tautiečio laikyti vergystėje. **10** Didžiūnai ir žmonės pakluso. Jie sutarė, kad kiekvienas duos laisvę savo vergams ir vergėms ir nebevers jų vergauti. Visi sutiko ir vergus paleido. **11** Tačiau vėliau paleistuosius vergus ir verges susigrąžino ir privertė juos vėl vergauti. **12** Tada Jehova siuntė pranašui Jeremijui tokį Jehovos žodį:

13 „Taip sako Izraelio Dievas Jehova. Aš sudariau sandorą su jūsų protėviais[e] tą dieną, kurią išvedžiau juos iš Egipto, iš vergystės krašto.[f] Įsakiau jiems: **14** ‘Septintais metais* tu turi suteikti laisvę savo broliui hebrajui, kurį buvai nusipirkęs ir kuris tau vergavo šešerius metus. Paleisk jį.’[g] Tačiau jūsų protėviai nekreipė į tai dėmesio ir manęs neklausė. **15** Jūs ką tik* buvote atsivertę ir darėte, kas mano akyse teisinga, – buvote paskelbę savo tautiečiams laisvę, sudarėte mano akivaizdoje sandorą Namuose, kurie vadinami mano vardu. **16** Bet paskui jūs apsigalvojote ir išnieki-

34:14 *Pažod. „Septynerių metų pabaigoje“. **34:15** *Pažod. „šiandien“.

note mano vardą[a] – vergus ir verges, kuriuos buvote paleidę, kad galėtų eiti, kur nori, jūs susigrąžinote ir vėl privertėte vergauti.

17 Todėl Jehova sako: ‘Jūs man nepaklusote – nė vienas nedavėte laisvės savo broliui ir savo tautiečiui,[b] užtat dabar – tai Jehovos žodis – aš jums duosiu tokią laisvę, kad jūs krisite nuo kalavijo, maro ir bado.[c] Padarysiu jus siaubo reginiu visoms žemės karalystėms.[d] **18** Štai kas nutiks tiems, kas sulaužė mano sandorą ir nesilaikė sutarties, kurią mano akivaizdoje sudarė perskrosdami veršį ir praeidami tarp abiejų skerdenos pusių,[e] **19** – Judo ir Jeruzalės didžiūnams, dvariškiams, kunigams ir visiems krašto žmonėms, praėjusiems tarp abiejų veršio skerdenos pusių: **20** atiduosiu juos jų priešams, tykantiems jų gyvybės. Jų lavonais mis dangaus paukščiai ir žemės žvėrys.[f] **21** Ir Judo karalių Zedekiją su visais jo didžiūnais atiduosiu į rankas jų priešams, tykantiems jų gyvybės, atiduosiu Babilono karaliaus kariuomenei,[g] nors ši dabar yra atsitraukusi.[h]

22 Aš duosiu įsakymą – tai Jehovos žodis – ir juos vėl atvesiu prie šio miesto. Jie puls jį, užims ir sudegins.[i] Judo miestus padarysiu negyvenama dykyne.’“[y]

35 Žodis, kurį Jehova perdavė Jeremijui Judo karaliaus Jehojakimo,[j] Jošijo sūnaus, valdymo dienomis: **2** „Eik pas rechabus[k] ir kalbėkis su jais, paskui nuvesk į Jehovos Namus, į vieną iš valgomųjų, ir atnešk jiems vyno.“

34 SKYRIUS

a Kun 19:12

b Iš 21:2
Kun 25:10

c 2Ka 25:3
Jer 21:7

d Jer 15:2, 4
Jer 29:18

e Pr 15:10, 17

f Įst 28:26
Ps 79:2
Jer 16:4

g 2Ka 25:6, 7
Rd 4:20

h Jer 37:5

i 2Ka 25:9, 10
Jer 32:29
Jer 39:8

y Kun 26:33
Jer 44:2

35 SKYRIUS

j 2Ka 23:34
2Me 36:5
Dan 1:1

k 2Ka 10:15
1Me 2:55

Antra skiltis

a 2Ka 10:15

b 2Me 36:5, 6
Dan 1:1

3 Aš susikviečiau Habacinijos sūnaus Jeremijo sūnų Jaazaniją, jo brolius, sūnus ir visą rechabų šeimyną **4** ir atsivedžiau į Jehovos Namus. Nuvedžiau juos į Dievo vyro Igdalijo sūnaus Hanano sūnų valgomąjį, esantį greta didžiūnų valgomojo (šis buvo virš durininko Maasėjo, Šalumo sūnaus, valgomojo). **5** Tada prieš rechabų vyrus pastačiau taures ir ąsočius, pilnus vyno, ir tariau: „Išgerkite vyno.“

6 Bet tie atsakė: „Vyno mes negersime. Mūsų protėvis Jehonadabas,[a] Rechabo sūnus, mums įsakė: ‘Nei jūs, nei jūsų sūnūs vyno niekada negersite. **7** Taip pat nesistatysite namų, nesėsite sėklos, neveisite sau vynuogynų, jų neturėsite. Visada gyvensite palapinėse, kad ilgai gyvuotumėte krašte, kuriame esate svetimšaliai.’ **8** Todėl mes klausome Jehonadabo, savo protėvio Rechabo sūnaus, įsakymo ir vyno negeriame – nei mes, nei mūsų žmonos, nei sūnūs, nei dukterys. **9** Ir nesistatome sau namų, neturime nei vynuogynų, nei laukų, nei sėklos. **10** Gyvename palapinėse ir laikomės visko, ką mūsų protėvis Jehonadabas mums įsakė. **11** Bet kai Babilono karalius Nebukadnecaras įsiveržė į kraštą,[b] sakėme: ‘Kilkime, eikime į Jeruzalę, ieškokime prieglobsčio nuo chaldėjų ir sirų kariuomenės.’ Taip Jeruzalėje ir apsigyvenome.“

12 Tada Jeremiją pasiekė toks Jehovos žodis: **13** „Taip sako kareivijų Viešpats Jehova, Izraelio Dievas. Eik ir sakyk Judo vyrams ir Jeruzalės gyventojams: ‘Argi nebuvote

nuolat raginami klausyti mano
žodžių?[a] Tai Jehovos žodis.
14 Štai Rechabo sūnus Jehona-
dabas uždraudė savo palikuo-
niams gerti vyną, ir to paliepi-
mo jie klauso iki šios dienos,
laikosi savo protėvio įsaky-
mo.[b] O jūs, nors kalbėjau jums
nuolatos, manęs neklausėte.[c]
15 Vis siunčiau pas jus savo
tarnus pranašus, siunčiau nuo-
latos[d] ir sakiau: „Prašau jūsų,
grįžkite visi iš savo nedoro ke-
lio,[e] darykite tai, kas teisinga.
Nesekite paskui kitus dievus
ir jų negarbinkite. Tada gyven-
site krašte, kurį jums ir jūsų
protėviams daviau.“[f] Bet jūs
nekreipėte dėmesio, manęs ne-
klausėte. **16** Rechabo sūnaus
Jehonadabo palikuoniai vykdo
savo protėvio įsakymą,[g] o ši
tauta neklauso manęs.’“

17 Todėl kareivijų Dievas
Jehova, Izraelio Dievas, sako:
„Judui ir Jeruzalės gyvento-
jams siųsiu nelaimę, dėl kurios
buvau juos įspėjęs,[h] nes jie
nesiklausė, kai jiems kalbėjau,
neatsiliepė, kai šaukiau.“[i]

18 O rechabų šeimynai Jere-
mijas tarė: „Taip sako kareivijų
Viešpats Jehova, Izraelio Die-
vas. Kadangi klausote savo pro-
tėvio Jehonadabo įsakymo ir
laikotės visų jo priesakų – stro-
piai vykdote, ką jis paliepė, –
19 kareivijų Viešpats Jehova,
Izraelio Dievas, taria: ‘Niekada
nenutiks taip, kad neliktų Re-
chabo sūnaus Jehonadabo pa-
likuonių, kurie tarnautų mano
akivaizdoje.’“

36 Ketvirtais Judo karaliaus
Jošijo sūnaus Jehojakimo valdymo metais[y] Jehova
perdavė Jeremijui tokį žodį:
2 „Paėmęs ritinį, surašyk į jį

35 SKYRIUS

a Jer 32:33

b Jer 35:8

c 2Me 36:15, 16
Neh 9:26, 30
Jer 25:3

d Jer 7:24, 25

e Iz 1:16
Jer 25:5
Ez 18:30
Oz 14:1

f Jer 7:5–7

g Jer 35:8

h Įst 28:15
Įst 29:26, 27
Joz 23:15, 16
2Ka 23:27

i Iz 65:12
Iz 66:4
Jer 7:13, 14

36 SKYRIUS

y 2Ka 23:36
Jer 25:1

Antra skiltis

a Jer 4:16
Jer 32:30

b Jer 1:5
Jer 25:9

c Jer 1:1, 2
Jer 25:3

d Iz 55:7
Ez 33:11
Mch 7:18

e Jer 32:12
Jer 45:2–5

f Jer 45:1

g Jer 7:1, 2

h 2Ka 23:36

i 2Me 20:2, 3
Est 4:15, 16

y 2Ka 22:8
2Me 34:20, 21
Jer 26:24
Jer 39:13, 14
Ez 8:11

visa, ką tau sakiau apie Izraelį,
Judą[a] ir visas tautas[b] nuo
tada, kai kalbėjau apie tai pir-
mą kartą, dar Jošijo valdymo
dienomis, iki pat šios dienos.[c]
3 Išgirdę, kokią nelaimę keti-
nu jiems užtraukti, Judo namai
galbūt paliks savo piktus dar-
bus. Tada atleisiu jiems kaltes
ir nuodėmes.“[d]

4 Jeremijas pašaukė Nerijos
sūnų Baruchą.[e] Jeremijas sakė,
ką Jehova jam kalbėjo, ir Ba-
ruchas visus tuos žodžius rašė
į ritinį.[f] **5** Tada Jeremijas Ba-
ruchui paliepė: „Aš negaliu eiti
į Jehovos Namus, man neleidžiama. **6** Todėl eik tu. Per-
skaityk balsu Jehovos žodžius,
kuriuos tau persakiau ir ku-
riuos surašei į ritinį. Skaityk
juos Jehovos Namuose pasnin-
ko dieną, girdint miesto gyven-
tojams ir visiems, atvykusiems
iš kitų Judo miestų. **7** Galbūt
tada jie mels Jehovą malonės ir
visi paliks savo piktadarystes,
mat Jehova yra pagrasinęs iš-
lieti ant šios tautos savo didžią
rūstybę ir įniršį.“

8 Nerijos sūnus Baruchas
padarė taip, kaip pranašas
Jeremijas liepė. Jehovos žo-
džius, kuriuos buvo surašęs
į ritinį, jis perskaitė Jehovos
Namuose.[g]

9 Tai nutiko penktais Judo
karaliaus Jošijo sūnaus Jeho-
jakimo valdymo metais,[h] devin-
tą mėnesį, kai visi Jeruzalės
gyventojai ir žmonės, atvykę
į Jeruzalę iš kitų Judo miestų,
pasninkavo Jehovos akivaizdo-
je.[i] **10** Visiems jiems girdint,
Baruchas perskaitė iš ritinio
Jeremijo žodžius Jehovos Na-
muose, perrašinėtojo* Šafano[y]

36:10 *Arba „raštininko“.

sūnaus Gemarijo[a] kambaryje* (jis įrengtas aukštutiniame kieme ties Jehovos Namų naujaisiais vartais[b]).

11 Išgirdęs visus Jehovos žodžius, surašytus ritinyje, Šafano sūnaus Gemarijo sūnus Mikajas **12** nuėjo į karaliaus rūmus, į raštininko kambarį. Ten sėdėjo visi didžiūnai*: raštininkas Elišama,[c] Šemajos sūnus Delajas, Achboro[d] sūnus Elnatanas,[e] Šafano sūnus Gemarijas, Hananijos sūnus Zedekijas ir kiti didžiūnai. **13** Mikajas perpasakojo jiems viską, ką Baruchas skaitė žmonėms iš ritinio.

14 Tada tie didžiūnai pasiuntė Kušio sūnaus Šelemijo sūnaus Netanijo sūnų Jehudį pasakyti Baruchui: „Ateik ir atsinešk ritinį, iš kurio skaitei žmonėms girdint.“ Ir Nerijos sūnus Baruchas pasiėmęs ritinį nuėjo pas juos. **15** „Prašom atsisėsti ir perskaityti mums“, – tarė jie Baruchui. Taigi šis ritinį perskaitė.

16 Išklausę visus tuos žodžius, anie persigando. Jie susižvalgė ir tarė Baruchui: „Būtinai turime tai papasakoti karaliui.“ **17** Tada paklausė Baruchą: „Pasakyki mums, iš kur žinai visa, ką surašei? Ar tai jis sakė, ką rašyti?“ **18** Baruchas patvirtino: „Taip, jis man kalbėjo, o aš rašalu rašiau viską į ritinį.“ **19** Didžiūnai Baruchui paliepė: „Eik, ir abu su Jeremiju pasislėpkite. Niekam nesakykite, kur esate.“[f]

20 Tada didžiūnai padėjo ritinį raštininko Elišamos kambaryje ir nuėję pas karalių (šis tuo metu buvo kieme) papasakojo jam visa, ką girdėjo.

21 Karalius pasiuntė Jehudį[a] atnešti ritinio ir tas atnešė jį iš raštininko Elišamos kambario. Tada, karaliui ir visiems šalia stovintiems didžiūnams girdint, Jehudis ėmė jį skaityti. **22** Karalius tuo metu buvo žiemos rūmuose – ėjo devintas mėnuo* – ir sėdėjo priešais ugnį, degančią žarijų inde. **23** Kaskart Jehudžiui baigus skaityti tris ar keturias skiltis, karalius pjovė tą dalį ir metė į ugnį žarijų inde, kol sudegino visą ritinį. **24** Nei karalius, nei jo tarnai – nė vienas iš jų neišsigando tų žodžių ir drabužių nepersiplėšė. **25** Nors Elnatanas,[b] Delajas[c] ir Gemarijas[d] maldavo, kad karalius ritinio nedegintų, tas nenorėjo nieko girdėti. **26** Savo sūnui Jerachmeeliui, Azrielio sūnui Serajui ir Abdeelio sūnui Šelemijui karalius netgi įsakė raštininką Baruchą ir pranašą Jeremiją suimti, tačiau Jehova buvo juos paslėpęs.[e]

27 Karaliui sudeginus ritinį, kuriame Baruchas buvo surašęs visus Jeremijo ištartus žodžius,[f] Jehova Jeremijui kalbėjo: **28** „Paimk kitą ritinį ir surašyk jame visa, kas buvo surašyta ritinyje, kurį Judo karalius Jehojakimas sudegino.[g] **29** Judo karaliui Jehojakimui sakyk: ‘Taip sako Jehova. Tu sudeginai ritinį ir klausei: „Kodėl jame rašei, kad Babilono karalius ateis, nuniokos šį kraštą ir nepaliks jame nė žmogaus, nė žvėries?“[h] **30** Todėl štai ką Jehova sako Judo karaliui Jehojakimui: „Jis neturės

36 SKYRIUS

a Jer 36:25

b Jer 26:10

c Jer 36:20

d 2Ka 22:14 Jer 26:22

e Jer 36:25

f Jer 36:26

Antra skiltis

a Jer 36:14

b 2Ka 24:8

c Jer 36:12

d Jer 36:10

e Jer 1:19

f Jer 36:2

g Jer 36:23

h Jer 25:8, 9

36:10 *Arba „valgomajame“. **36:12** *Arba „dvariškiai“.

36:22 *T. y. maždaug antra lapkričio ar pirma gruodžio pusė. Žr. priedą B15.

ko pasodinti į Dovydo sostą[a] ir jo lavonas bus paliktas gulėti dieną kaitroje ir naktį žvarboje.[b] **31** Pareikalausiu, kad jis pats, jo palikuoniai ir jo tarnai atsiskaitytų už savo kaltę. Jeruzalės gyventojams ir Judo žmonėms užtrauksiu visas nelaimes, kuriomis jiems grasinau,[c] nes jie nenorėjo manęs klausyti.“’“[d]

32 Tada Jeremijas paėmė kitą ritinį ir padavė jį Nerijos sūnui raštininkui Baruchui.[e] Taigi Jeremijas persakė tą patį, kas buvo surašyta ritinyje, kurį Judo karalius Jehojakimas sudegino,[f] ir Baruchas visa surašė. Jame buvo pridėta ir kitų dalykų.

37 Iš Jehojakimo sūnaus Konijo*[g] karaliaus sostą perėmė Jošijo sūnus Zedekijas.[h] Karaliumi Judo krašte jį paskyrė Babilono valdovas Nebukadnecaras.[i] **2** Nei pats Zedekijas, nei jo tarnai, nei kiti krašto gyventojai neįsiklausė į žodį, Jehovos perduotą per pranašą Jeremiją.

3 Karalius Zedekijas pasiuntė Šelemijos sūnų Jehuchalą[y] ir kunigo Maasėjos sūnų Sofoniją[j] pas pranašą Jeremiją pasakyti: „Prašau pasimelsti už mus mūsų Dievui Jehovai.“ **4** Tuo laiku Jeremijas vaikščiojo laisvas, jo dar nebuvo įkalinę.[k] **5** Iš Egipto artinosi faraono kariuomenė,[l] ir Jeruzalę apsupę chaldėjai, apie tai išgirdę, nuo Jeruzalės pasitraukė.[m] **6** Tada pranašą Jeremiją pasiekė toks Jehovos žodis: **7** „Taip sako Izraelio Dievas Jehova. Judo karaliui, kuris tave atsiuntė pas mane sužinoti mano valios, pasakysi taip: ‘Žinok, kad tau į pagalbą žygiuojančiai faraono kariuomenei teks apsisukus grįžti į Egiptą.[a] **8** Tada chaldėjai sugrįš, užpuls šį miestą, užims jį ir sudegins.’[b] **9** Taip sako Jehova. Neapgaudinėkite savęs. Nesakykite: ‘Chaldėjai tikrai nebegrįš.’ Jie sugrįš. **10** Net jeigu visą prieš jus kovojančią chaldėjų kariuomenę įveiktumėte ir vieni sužeistieji iš jų beliktų, jie vis tiek pakils iš palapinių ir šį miestą supleškins.“[c]

11 Kai faraono pajėgoms artėjant chaldėjų kariuomenė pasitraukė nuo Jeruzalės,[d] **12** Jeremijas susiruošė keliauti iš miesto į Benjamino žemę[e] pas saviškius, kad gautų savąją nuosavybės dalį. **13** Tačiau kai pranašas priėjo Benjamino vartus, sargybos viršininkas Irija, Hananijos sūnaus Šelemijos sūnus, jį sučiupo. „Tu nori perbėgti pas chaldėjus!“ – sakė jis. **14** Jeremijas atsakė: „Visai ne. Aš nebėgu pas chaldėjus!“ Tačiau Irija nenorėjo jo klausyti. Jis suėmė Jeremiją ir atvedė pas didžiūnus. **15** Įsiutę ant Jeremijo, didžiūnai[f] nuplakdino jį ir įkalino[g] raštininko Jehonatano namuose, kur buvo įrengę kalėjimą. **16** Jeremiją įmetė į vieną iš požeminio kalėjimo patalpų ir ten kalino daug dienų.

17 Vėliau karalius Zedekijas liepė atvesti Jeremiją pas jį.[h] Slaptai savo rūmuose jis klausė jį: „Ar girdėjai ką iš Jehovos?“ Jeremijas atsakė: „Taip, tu būsi atiduotas Babilono karaliui į rankas.“[i]

18 Jeremijas paklausė karaliaus Zedekijo: „Kuo nusikaltau tau, tavo tarnams ir šitiems žmonėms, kad įmetei mane

37:1 *Dar vadinamas Jehojachinu ir Jechoniju.

36 SKYRIUS

a 2Ka 24:6, 8
2Ka 24:15
2Me 36:9, 10
Jer 22:24, 30

b Jer 22:18, 19

c Įst 28:15
Jer 19:15

d 2Me 36:15, 16

e Jer 36:2, 4

f Jer 36:23

37 SKYRIUS

g 2Ka 24:12
Jer 22:24

h 2Ka 24:17–19
1Me 3:15

i 2Me
36:10–12

y Jer 38:1, 4

j 2Ka 25:18, 21
Jer 21:1, 2
Jer 29:25

k Jer 37:15

l Ez 17:15

m Jer 34:21

Antra skiltis

a Jer 17:5
Rd 4:17
Ez 17:17

b Jer 32:29
Jer 34:22
Jer 39:8

c Jer 21:4

d Jer 34:21

e Jer 1:1

f Jer 26:11
Jer 38:4

g Jer 20:2
Hbr 11:32, 36

h Jer 38:14

i Jer 21:7
Jer 24:8
Jer 34:21
Ez 12:12, 13

į kalėjimą? **19** Kur dingo tavo pranašai, kurie tau pranašavo: ‘Babilono karalius tavęs ir šio krašto nepuls’?[a] **20** Prašau mane išklausyti, mano viešpatie karaliau. Būk man maloningas, nebesiųsk atgal į rašteininko Jehonatano namus.[b] Aš ten galą gausiu.“[c] **21** Taigi karalius Zedekijas įsakė laikyti Jeremiją uždarytą sargybos kieme.[d] Kasdien jam iš Kepėjų gatvės atnešdavo po duonos paplotį,[e] kol mieste visa duona išsibaigė.[f] Taip Jeremijas liko uždarytas sargybos kieme.

38 Matano sūnus Šefatija, Pašhūro sūnus Gedalijas, Šelemijo sūnus Jehuchalas[g] ir Malkijos sūnus Pašhūras[h] girdėjo, kaip Jeremijas kalbėjo žmonėms: **2** „Taip sako Jehova. Kas šiame mieste pasiliks, kris nuo kalavijo, bado ir maro.[i] O kas pasiduos chaldėjams*, nežus. Atlygis# jam bus jo gyvybė, jis liks gyvas.[y] **3** Taip sako Jehova. Šis miestas tikrai bus atiduotas Babilono karaliaus kariuomenei į rankas ir bus užimtas.“[j]

4 Didžiūnai karaliui sakė: „Nubausk šitą vyrą mirtimi.[k] Matai, ką jis kalba. Dėl tokių kalbų mieste likusiems kareiviams ir kitiems žmonėms rankos visai nusvirs. Jam nerūpi žmonių gerovė, jis nori nelaimę užtraukti.“ **5** Karalius Zedekijas atsakė: „Gerai. Jis jūsų rankose. Karalius negali jūsų sulaikyti.“

6 Taigi jie stvėrė Jeremiją ir įmetė į karaliaus sūnaus Malkijo vandens talpyklą sargybos kieme.[l] Jie nuleido jį į tą duobę

38:2 *Pažod. „išeis pas chaldėjus“. #Pažod. „Grobis“.

37 SKYRIUS

a Jer 14:13 Jer 23:16, 17 Jer 27:14 Jer 28:1, 2 Rd 2:14

b Jer 37:15

c Jer 26:15 Jer 38:8, 9

d Neh 3:25 Jer 32:2 Jer 33:1 Jer 38:13, 28

e 1Ka 17:6

f 2Ka 25:3 Jer 38:9

38 SKYRIUS

g Jer 37:3

h Jer 21:1, 2

i Jer 27:13 Jer 29:18 Ez 7:15

y Jer 21:8–10

j 2Ka 25:1, 2 2Me 36:17

k Jer 26:11

l Jer 33:1 Jer 37:21 Jer 38:28

Antra skiltis

a Jer 39:16

b Jer 37:13

c Jer 52:6

d 2Ka 20:13

e Jer 37:21

virvėmis. Jeremijo kojos įklimpo į purvynę, nes talpykloje vandens nebuvo, tik purvas.

7 Etiopas Ebed Melechas,[a] vienas iš karaliaus rūmų eunuchų*, sužinojo, kad Jeremijas buvo įmestas į vandens talpyklą. Karaliui sėdint Benjamino vartuose,[b] **8** Ebed Melechas išėjo iš karaliaus namų ir kreipėsi į karalių: **9** „O karaliau, mano viešpatie, tie vyrai nedorai pasielgė su pranašu Jeremiju, įmetė jį į vandens talpyklą. Jis mirs tenai iš bado, nes mieste visai neliko duonos.“[c]

10 Karalius etiopui Ebed Melechui paliepė: „Pasiimk iš čia 30 vyrų ir ištraukite pranašą Jeremiją iš talpyklos, kad nepražūtų.“ **11** Pasiėmęs su savimi vyrų, Ebed Melechas nuėjo į karaliaus namus, į patalpą, esančią po iždine,[d] ir pasirinko nudėvėtų drabužių ir skudurų. Jie nuleido juos Jeremijui virvėmis į talpyklą **12** ir etiopas Ebed Melechas tarė Jeremijui: „Pasikišk skudurus ir drabužius sau po pažastimis, kad virvės neveržtų.“ Jeremijas taip ir padarė. **13** Ir vyrai ištraukė Jeremiją iš talpyklos. Jeremijas pasiliko sargybos kieme.[e]

14 Karalius Zedekijas liepė atvesti jam pranašą Jeremiją prie trečiojo įėjimo į Jehovos Namus. „Noriu kai ko tavęs paklausti, – tarė jis Jeremijui. – Sakyk viską, nieko nuo manęs neslėpk.“ **15** Jeremijas atsakė Zedekijui: „Jei pasakysiu, liepsi mane nubausti mirtimi. O jei duosiu kokį patarimą, nepaklausysi.“ **16** Karalius Zedekijas slapčia prisiekė Jeremijui: „Kaip gyvas Jehova, kuris davė

38:7 *Arba „dvariškių“.

mums gyvybę, mirtimi tavęs nebausiu. Neatiduosiu tavęs vyrams, reikalaujantiems tavo gyvybės.“

17 Jeremijas tarė Zedekijui: „Taip sako kareivijų Dievas Jehova, Izraelio Dievas. Jeigu pasiduosi Babilono karaliaus didžiūnams*, liksi gyvas ir šis miestas nebus sudegintas. Tu ir tavo namiškiai būsite saugūs.[a] **18** O jei Babilono karaliaus didžiūnams nepasiduosi, šis miestas atiteks chaldėjams. Jis bus sudegintas[b] ir tau nepavyks ištrūkti jiems iš rankų.“[c]

19 Karalius Zedekijas atsakė Jeremijui: „Aš bijau pas chaldėjus perbėgusių žydų, nes jei būsiu jiems atiduotas, jie gali su manimi žiauriai pasielgti.“ **20** Jeremijas karalių patikino: „Tavęs jiems neatiduos. Tik paklausyki Jehovos balso. Daryk, kaip sakau, ir viskas bus gerai, liksi gyvas. **21** Bet jei nepasiduosi, tau nutiks taip, kaip Jehova man apreiškė, – **22** aš regėjau, kaip gyvos likusios Judo karaliaus rūmų moterys vedamos pas Babilono karaliaus didžiūnus.[d] Girdėjau jas kalbant:

‘Vyrai, kuriais pasitikėjai,
tave apgavo ir nugalėjo.[e]
Jie į purvą tave įklampino,
o patys šalin pasitraukė.’

23 Regėjau, kaip tavo žmonas ir visus sūnus jie išsiveda pas chaldėjus. Pats irgi neišslysi jiems iš rankų. Babilono karalius tave sučiups[f] ir miestas per tave bus sudegintas.“[g]

24 Zedekijas tada tarė Jeremijui: „Niekam neprasitark, apie ką kalbėjomės, antraip neteksi gyvybės. **25** Jeigu didžiūnai sužinotų, kad šnekėjausi su tavimi, ir atėję tavęs klaustų: ‘Prašom pasakyti, ką karaliui kalbėjai. Nieko nuo mūsų neslėpk, antraip tave nužudysime.[a] Ir ką tau kalbėjo karalius?’, **26** atsakyk jiems: ‘Aš tik prašiau karaliaus, kad nesiųstų manęs atgal į Jehonatano namus numirti.’“[b]

27 Netrukus visi didžiūnai suėjo pas Jeremiją ir ėmė jį kvosti, bet jis kalbėjo tai, ką liepė karalius. Tada didžiūnai jam nieko nebesakė, mat ano pokalbio nė vienas nebuvo girdėjęs. **28** Iki pat dienos, kai Jeruzalė buvo paimta, Jeremiją laikė uždarytą sargybos kieme.[c] Kai Jeruzalė buvo paimta, Jeremijas vis dar buvo ten.[d]

39 Devintų Judo karaliaus Zedekijo valdymo metų dešimtą mėnesį Babilono karalius Nebukadnecaras su visa savo kariuomene atžygiavo prie Jeruzalės ir ją apgulė.[e]

2 Vienuoliktų Zedekijo valdymo metų ketvirto mėnesio devintą dieną užpuolikai pralaužė miesto sieną.[f] **3** Visi Babilono karaliaus didžiūnai atėjo prie Viduriniųjų vartų ir susėdo.[g] Tarp visų tų Babilono karaliaus didžiūnų buvo samgaras Nergal Sareceras, rab saris Nebo Sarsechimas* ir rab magas# Nergal Sareceras.

4 Judo karalius Zedekijas su visais savo kovotojais juos pamatė, todėl nakčia spruko iš miesto.[h] Prasmukę pro karaliaus sodą jie išėjo pro dvigubos sienos vartus ir leidosi

38 SKYRIUS

a Jer 21:9; Jer 27:12

b 2Ka 25:8, 9

c 2Ka 25:6; Jer 39:5

d Jer 39:3

e Rd 1:2

f 2Ka 25:7

g Jer 52:8, 13

Antra skiltis

a Jer 38:4

b Jer 37:15

c Jer 15:20; Jer 32:2; Jer 33:1; Jer 37:21; Jer 39:13, 14

d 2Ka 25:8, 9; 2Me 36:17

39 SKYRIUS

e 2Ka 25:1, 2; Jer 52:4, 5; Ez 24:1, 2

f 2Ka 25:3, 4; Jer 52:6, 7; Ez 33:21

g Jer 1:15

h Įst 28:25

38:17 *Pažod. „išeisi pas Babilono karaliaus didžiūnus“.

39:3 *Hebr. tekstas dalijamas dar ir taip: „Nergal Sareceras, Samgar Nebas, Sarsechimas, rab saris“. #T. y. vyriausiasis žynys, astrologas.

keliu link Arabos.[a] **5** Tačiau chaldėjų kariai juos pasivijo Jericho plynėse.[b] Sučiupę Zedekiją, jie atvedė jį pas Babilono karalių Nebukadnecarą į Riblą[c] Hamato krašte[d] ir šis paskelbė jam nuosprendį. **6** Tenai Ribloje, Zedekijui matant, Babilono karalius nužudė jo sūnus. Babilono karalius išžudė ir visus Judo kilminguosius.[e] **7** Tada išdūrė Zedekijui akis, sukaustė jį vario grandinėmis ir išsivedė į Babiloną.[f]

8 Chaldėjai sudegino karaliaus rūmus, visų žmonių namus[g] ir išgriovė Jeruzalės sienas.[h] **9** Karaliaus sargybos viršininkas Nebuzaradanas[i] ištrėmė į Babiloną mieste likusius gyventojus, jo pusėn stojusius perbėgėlius ir kitus, kas buvo likę gyvi.

10 Tačiau dalį vargingiausių žmonių, visiškų beturčių, karaliaus sargybos viršininkas Nebuzaradanas paliko Judo žemėje. Jis davė jiems vynuogynų ir laukų, kad juos dirbtų*.[y]

11 O dėl Jeremijo Babilono karalius Nebukadnecaras davė Nebuzaradanui tokį įsakymą: **12** „Susirask jį ir juo rūpinkis. Nedaryk jam nieko blogo ir duok viską, ko tik paprašys.“[j]

13 Taigi sargybos viršininkas Nebuzaradanas, rab saris* Nebušazbanas, rab magas Nergal Sareceras ir kiti Babilono karaliaus didžiūnai pasiuntė vyrų **14** ir tie nuėję į sargybos kiemą Jeremiją išlaisvino.[k] Jie perdavė jį Šafano[l] sūnaus Ahikamo[m] sūnui Gedalijui,[n] kad priimtų į savo namus. Taip Jeremijas liko gyventi su savo tautiečiais.

15 Tuo metu, kai Jeremijas buvo uždarytas sargybos kieme,[a] Jehova jam perdavė tokį žodį: **16** „Eik ir pasakyk etiopui Ebed Melechui:[b] ‘Taip sako kareivijų Viešpats Jehova, Izraelio Dievas. Netrukus ateis diena, kai padarysiu šiam miestui tai, ką žadėjau. Jo laukia ne palaiminimas, o pražūtis. Pats savo akimis tai pamatysi.

17 Tave tą dieną aš apsaugosiu, – tai Jehovos žodis. Tu nebūsi atiduotas žmonėms, kurių bijai.

18 Aš tikrai tave išgelbėsiu, nuo kalavijo tu nežūsi. Atlygis* tau bus tavo gyvybė,[c] nes pasitikėjai manimi’,[d] – tai Jehovos žodis.“

40 Žodis, kurį Jehova perdavė Jeremijui po to, kai jis buvo atvestas į Ramą[e] ir sargybos viršininkas Nebuzaradanas[f] jį paleido. Į Ramą Jeremiją surakintomis rankomis buvo atvedę drauge su kitais Jeruzalės ir Judo tremtiniais, varomais į Babiloną. **2** Sargybos viršininkas paleido Jeremiją ir tarė jam: „Tavo Dievas Jehova buvo išpranašavęs šiam kraštui nelaimę. **3** Ir Jehova įvykdė, ką žadėjo. Jūs nusidėjote Jehovai ir neklausėte jo balso, todėl ši nelaimė jus ir ištiko.[g] **4** Šiandien nuimu grandines tau nuo rankų, esi laisvas. Jeigu nori, keliaujam su manimi į Babiloną, pasirūpinsiu tavimi, o jei ne – keliauti į Babiloną neprivalai. Štai visas kraštas priešais tave. Kur nori, ten ir eik.“[h]

5 Jeremijui dar neiškeliavus, Nebuzaradanas pridūrė: „Gali

39 SKYRIUS

a 2Ka 25:4–7 Jer 52:7–11

b Jer 32:4 Jer 38:18

c 2Ka 23:31, 33

d 2Ka 17:24

e Jer 21:7 Jer 34:18–20

f Ez 12:13

g Iz 5:9 Jer 38:18

h 2Ka 25:9–11 2Me 36:17, 19 Neh 1:3 Jer 52:13–15

i 2Ka 25:20 Jer 40:1 Jer 52:12

y 2Ka 25:12 Jer 52:16

j Jer 40:2, 4

k Jer 38:28

l 2Ka 22:8

m 2Me 34:20, 21 Jer 26:24

n 2Ka 25:22 Jer 40:5 Jer 41:2

Antra skiltis

a Jer 32:2 Jer 37:21

b Jer 38:7

c Jer 45:2, 5

d Ps 37:39, 40 Jer 17:7

40 SKYRIUS

e Joz 18:21, 25

f Jer 39:9 Jer 52:12, 13

g Jer 50:7

h Jer 39:11, 12

39:10 *Arba galbūt „kad eitų darbo prievolę“. **39:13** *Arba „vyriausiasis rūmų pareigūnas“.

39:18 *Pažod. „Grobis“.

grįžti pas Šafano[a] sūnaus Ahikamo[b] sūnų Gedaliją,[c] Babilono karaliaus paskirtą valdyti Judo miestų, ir pasilikti pas jį. Arba pats rinkis, kur keliausi.“

Sargybos viršininkas davė Jeremijui maisto, įteikė dovaną ir išleido. **6** Jeremijas nukeliavo pas Ahikamo sūnų Gedaliją į Micpą[d] ir pas jį apsistojo. Jeremijas apsigyveno su krašte pasilikusiais žmonėmis.

7 Visi po kraštą pasklidę kariuomenės vadai su savo vyrais išgirdo, kad Babilono karalius Ahikamo sūnui Gedalijui paskyrė valdyti kraštą ir į Babiloną neištremtus vargdienius – vyrus, moteris ir vaikus.[e] **8** Taigi tie vadai – Netanijos sūnus Izmaelis,[f] Kareacho sūnūs Johananas[g] ir Jehonatanas, Tanhumeto sūnus Seraja, Efajo netofiečio sūnūs ir vieno maakiečio sūnus Jezanijas[h] – atvyko su savo vyrais į Micpą susitikti su Gedaliju.[i] **9** Šafano sūnaus Ahikamo sūnus Gedalijas prisiekė jiems ir jų vyrams: „Nebijokite, tarnaukite chaldėjams. Gyvenkite krašte ir tarnaukite Babilono karaliui, tada jums gerai eisis.[y] **10** Aš pasiliksiu Micpoje ir chaldėjams atvykus būsiu jūsų atstovas. O jūs rinkite sau vynuoges, vasaros vaisius,* spauskite aliejų ir pilkite gėrybes į savo indus. Kurkitės miestuose, kuriuos pasirinkote.“[j]

11 Žydai Moabe, Amone, Edome ir visuose kituose kraštuose taip pat išgirdo, kad Babilono karalius paliko Jude likutį žmonių ir paskyrė Šafano sūnaus Ahikamo sūnų Gedaliją juos valdyti. **12** Taigi žydai iš visų kraštų, po kuriuos buvo išblaškyti, grįžo į Judo žemę ir atkeliavo pas Gedaliją į Micpą. Sugrįžę jie nuėmė didžiulį vynuogių ir vasaros vaisių derlių.

13 Kareacho sūnus Johananas ir karo vadai atėjo iš laukų pas Gedaliją į Micpą. **14** Jie paklausė: „Nejau nežinai, kad amonitų[a] karalius Baalis pasiuntė Netanijos sūnų Izmaelį tavęs nužudyti?“[b] Tačiau Ahikamo sūnus Gedalijas jais netikėjo.

15 Tada Kareacho sūnus Johananas Gedalijui Micpoje slapta pasakė: „Leisk man eiti ir nudėti Netanijos sūnų Izmaelį. Niekas nesužinos. Kodėl jis turėtų tave nužudyti? Juk tada visi prie tavęs susirinkę Judo žmonės išsisklaidys ir Judo likutis pražus.“ **16** Tačiau Ahikamo sūnus Gedalijas[c] atsakė Kareacho sūnui Johananui: „Nieko tokio nedaryk, nes apie Izmaelį kalbi netiesą.“

41 Septintą mėnesį Elišamos sūnaus Netanijos sūnus Izmaelis,[d] karališkos kilmės vyras, vienas iš karaliaus rūmų didžiūnų, su dešimčia palydovų atėjo pas Ahikamo sūnų Gedaliją į Micpą.[e] Ten Micpoje, jiems drauge bevalgant, **2** Netanijos sūnus Izmaelis ir tie dešimt palydovų pakilo ir Šafano sūnaus Ahikamo sūnų Gedaliją nužudė kalaviju. Taip Izmaelis nužudė Babilono karaliaus paskirtą krašto valdytoją. **3** Jis išžudė ir žydus, buvusius su Gedaliju Micpoje, taip pat chaldėjų karius, kuriems ten pasitaikė būti.

4 Kitą dieną po Gedalijo nužudymo, kai dar niekas apie tai nebuvo sužinojęs, **5** iš Siche-

40 SKYRIUS

a 2Ka 22:8

b 2Ka 22:12, 13 Jer 26:24

c 2Ka 25:22 Jer 39:13, 14 Jer 41:2

d Ts 20:1 1Ka 15:22

e 2Ka 25:22 Jer 39:10

f 2Ka 25:25

g Jer 41:11, 16 Jer 43:2

h Jer 42:1, 2

i 2Ka 25:23

y 2Ka 25:24 Jer 27:11

j Jer 39:10

Antra skiltis

a Jer 41:10

b Jer 41:2

c 2Ka 25:22

41 SKYRIUS

d 2Ka 25:23 Jer 40:14

e 2Ka 25:25

40:10 *Greičiausiai turimos omenyje figos ir galbūt datulės.

mo,[a] Šilojo[b] ir Samarijos[c] atkeliavo 80 vyrų nuskustomis barzdomis, sudraskytais drabužiais ir suraižyta oda.[d] Jie nešėsi javų atnašų ir smilkomųjų sakų,[e] norėdami paaukoti juos Jehovos Namuose. **6** Netanijos sūnus Izmaelis išėjo iš Micpos jų pasitikti, eidamas jis verkė. Pasitikęs jiems tarė: „Eikime pas Ahikamo sūnų Gedaliją.“ **7** Bet kai tie įėjo į miestą, Netanijos sūnus Izmaelis ir jo vyrai juos iššudė, o kūnus sumetė į vandens talpyklą.

8 Dešimt vyrų iš tų atvykėlių puolė Izmaelį maldauti: „Nežudyk mūsų, mes turime laukuose paslėpę kviečių, miežių, aliejaus ir medaus.“ Todėl Izmaelis juos paliko, nenužudė sykiu su jų broliais. **9** O didžiulę talpyklą, į kurią jis sumetė nužudytųjų lavonus, buvo iškasęs karalius Asa, kai jam grasino Izraelio karalius Baša.[f] Į ją Netanijos sūnus Izmaelis sumetė nužudytų vyrų kūnus.

10 Izmaelis paėmė į nelaisvę visus žmones, kurie buvo likę Micpoje,[g] tarp jų – karaliaus dukteris ir kitus Micpoje paliktus žmones, kuriuos sargybos viršininkas Nebuzaradanas buvo pavedęs Ahikamo sūnui Gedalijui.[h] Netanijos sūnus Izmaelis paėmė juos į nelaisvę ir iššygiavo, ketindamas pereiti pas amonitus.[i]

11 Sužinoję apie Netanijos sūnaus Izmaelio niekšybę, Kareacho sūnus Johananas[y] ir su juo buvę karo vadai **12** subūrė vyrus ir išėjo kovoti su Netanijos sūnumi Izmaeliu. Jie užtiko jį prie didžiųjų vandenų* Gibeone.

41:12 * Arba galbūt „didžiojo tvenkinio“.

41 SKYRIUS

a 1Ka 12:1

b Joz 18:1

c 1Ka 16:23, 24

d Kun 19:27, 28 Įst 14:1

e Kun 2:1

f 1Ka 15:22 2Me 16:6

g Jer 40:12

h Jer 40:7

i Jer 40:14

y Jer 40:13 Jer 43:2

Antra skiltis

a Jer 40:6

b Jer 41:2

c Pr 35:19

d 2Ka 25:26 Jer 42:14 Jer 43:7

e Jer 41:2

42 SKYRIUS

f Jer 40:13, 14

g Įst 28:62

13 Pamatę Kareacho sūnų Johananą ir visus karo vadus, žmonės, kuriuos Izmaelis buvo išsivedęs, apsidžiaugė. **14** Visi, kuriuos Izmaelis buvo paėmęs į nelaisvę Micpoje,[a] apsisuko ir grįžo pas Kareacho sūnų Johananą. **15** Bet Netanijos sūnus Izmaelis ir dar aštuoni vyrai nuo Johanano paspruko ir pabėgo pas amonitus.

16 Tuomet Kareacho sūnus Johananas ir jo karo vadai surinko likusius žmones – karius, vyrus, moteris, vaikus ir dvariškius – ir išvedė iš Gibeono. Visus juos Netanijos sūnus Izmaelis buvo paėmęs į nelaisvę Micpoje po to, kai nužudė Ahikamo sūnų Gedaliją.[b] **17** Jie keliavo ir sustojo pailsėti Kimhame, netoli Betliejaus,[c] ketindami toliau traukti į Egiptą.[d] **18** Jie mat bijojo chaldėjų, nes Netanijos sūnus Izmaelis buvo nužudęs Ahikamo sūnų Gedaliją, Babilono karaliaus paskirtą krašto valdytoją.[e]

42 Tada visi kariuomenės vadai, tarp jų Kareacho sūnus Johananas[f] ir Hošajos sūnus Jezanijas, ir visi žmonės, nuo menkiausio iki kilmingiausio, kreipėsi **2** į pranašą Jeremiją: „Maldaujame mus išklausyti! Melsk savo Dievą Jehovą už mus, už visą šį likutį, nes, kaip matai, likome tik keletas iš daugelio.[g] **3** Tepasako tavo Dievas Jehova, kokiu keliu mums eiti ir ką daryti.“

4 Pranašas Jeremijas atsakė: „Gerai, melsiu Jehovą, jūsų Dievą, už jus, kaip prašote. Visa, ką Jehova sakys, jums perduosiu, nenuslėpsiu nė žodžio.“

5 Jeremijui jie tarė: „Teliudija Jehova, patikimas ir ištikimas

liudytojas, prieš mus, jei nevykdysime visų tavo Dievo Jehovos įsakymų, kuriuos per tave jis mums perduos. **6** Ar mums tai patiktų ar ne, paklusime savo Dievui Jehovai, kurio teirautis tave siunčiame. Juk jei savo Dievo Jehovos balso klausysime, mums gerai klosis.“

7 Praėjus dešimčiai dienų Jehova perdavė Jeremijui savo žodį. **8** Tada šis pakvietė Kareacho sūnų Johananą, su juo esančius kariuomenės vadus ir visus žmones, nuo menkiausio iki kilmingiausio.[a] **9** Jeremijas jiems tarė: „Taip sako Izraelio Dievas Jehova, kurio malonės prašyti mane siuntėte: **10** ‘Jeigu pasiliksite šiame krašte, aš pagailėsiu jūsų, kenčiančių dėl nelaimės, kurią jums sukėliau, ir jus statysiu, o ne griausiu, sodinsiu, o ne rausiu.[b] **11** Nebijokite Babilono karaliaus, nedrebėkite![c]

Nebijokite jo – tai Jehovos žodis, – nes aš su jumis. Gelbėsiu jus ir vaduosiu iš jo rankos. **12** Aš pasigailėsiu jūsų,[d] todėl ir jis jūsų pasigailės – leis sugrįžti į savo kraštą.

13 Bet jeigu sakysite: „Ne, šiame krašte nepasiliksime!“, jei savo Dievo Jehovos balso neklausysite **14** ir sakysite: „Ne, mes eisime gyventi į Egipto žemę,[e] kur nematysime karo, negirdėsime rago gausmo ir nestokosime duonos“, **15** tada, Judo likuti, klausykis Jehovos žodžio. Taip sako kareivijų Viešpats Jehova, Izraelio Dievas. Jeigu esate nusistatę keliauti į Egiptą, jei eisite ten įsikurti, **16** tai Egipto žemėje pasivys jus kalavijas, kurio bijote, atseks iš paskos badas, kurio taip baiminatės. Egipte jūs mirsite.[a] **17** Visi vyrai, kurie yra nusprendę keliauti į Egiptą ir ten apsigyventi, žus nuo kalavijo, bado ir maro. Nė vienas neišgyvens, nė vienas neišvengs nelaimės, kurią jiems užtrauksiu.

18 Taip sako kareivijų Viešpats Jehova, Izraelio Dievas. Kaip išliejau savo pyktį ir rūstybę ant Jeruzalės gyventojų,[b] taip išliesiu savo rūstybę ant jūsų, jei keliausite į Egiptą. Tapsite prakeiksmu, siaubo reginiu, jus koneveiks ir pajuoks.[c] Ir šios vietos daugiau nebematysite.’

19 Judo likuti, Jehova jus įspėjo, kad neitumėte į Egiptą. Įsidėmėkite, šiandien jums pareiškiu: **20** jūs darote klaidą ir dėl to prarasite gyvybę. Juk patys siuntėte mane pas Dievą Jehovą prašydami: ‘Melsk mūsų Dievą Jehovą už mus ir pranešk visa, ką Dievas Jehova sakys. Darysime tai, ką jis lieps.’[d] **21** Šiandien jums perduodu jo žodžius, bet savo Dievo Jehovos balso jūs neklausote, nepaisote jo paliepimo, kurį esu įgaliotas jums perduoti.[e] **22** Todėl įsidėmėkite: ten, kur taip geidžiate keliauti ir apsigyventi, žūsite nuo kalavijo, bado ir maro.“[f]

43 Kai Jeremijas perdavė žmonėms visus iki vieno Dievo Jehovos žodžius, kuriuos Dievas Jehova pavedė perduoti, **2** Hošajos sūnus Azarija, Kareacho sūnus Johananas[g] ir visi kiti įžūlūs vyrai Jeremijui šaukė: „Tu meluoji! Mūsų Dievas Jehova nesiuntė tavęs mums sakyti: ‘Neikite gyventi į Egiptą.’ **3** Tai Nerijos sūnus Baruchas[h] kursto tave prieš

42 SKYRIUS

a Jer 41:16

b Įst 32:36
Jer 18:7, 8
Mch 7:18

c Jer 41:17, 18

d Iš 34:6

e Jer 43:4, 7

Antra skiltis

a Įst 28:45
Jer 44:12–14
Jer 44:27, 28

b 2Ka 25:8–10
2Me 34:24, 25
2Me 36:16, 17
Rd 2:4

c Jer 29:18

d Jer 42:1, 2

e 2Me 24:19
Neh 9:26
Zch 7:11

f Jer 43:10, 11

43 SKYRIUS

g Jer 41:16
Jer 42:1–3

h Jer 36:4
Jer 45:1

mus, kad patektume į chaldėjų rankas ir tie mus nužudytų ar išvestų į Babiloną.“[a]

4 Nei Kareacho sūnus Johananas, nei kariuomenės vadai, nei kiti žmonės nepaklausė Jehovos paliepimo likti Judo krašte. **5** Užuot paklusę, Kareacho sūnus Johananas su kariuomenės vadais surinko visą Judo likutį – visus, kurie buvo išblaškyti po svetimus kraštus ir sugrįžo gyventi į Judą,[b] – ir išsivedė į Egiptą. **6** Išsivedė vyrus, moteris, vaikus, karaliaus dukteris ir visus žmones, kuriuos sargybos viršininkas Nebuzaradanas[c] buvo pavedęs valdyti Šafano[d] sūnaus Ahikamo[e] sūnui Gedalijui,[f] taip pat pranašą Jeremiją ir Nerijos sūnų Baruchą. **7** Neklausydami Jehovos balso, jie patraukė į Egipto kraštą ir atkeliavo iki Tachpanheso.[g]

8 Tachpanhese Jehova perdavė Jeremijui tokį žodį: **9** „Pasiimk didelių akmenų. Judo vyrams matant sudėk juos į plytų grindinį prie įėjimo į faraono rūmus, esančius Tachpanhese, ir užpilk skiediniu. **10** Tada tark: ‘Taip sako kareivijų Viešpats Jehova, Izraelio Dievas. Atvesiu savo tarną Babilono karalių Nebukadnecarą[h] ir ant šitų akmenų, kuriuos sudėjau į grindinį, pastatysiu jo sostą. Ant jų jis išskleis savo karališkąją palapinę.[i] **11** Jis ateis ir užpuls Egipto kraštą.[y] Kam skirta mirti nuo ligos, mirs nuo ligos, kam skirta eiti į nelaisvę, eis į nelaisvę, kas skirtas kalavijui, kris nuo kalavijo.[j] **12** Padegsiu Egipto dievų namus*,[k] karalius juos sudegins ir dievus išsigabens. Egipto žeme jis apsisiaus, kaip piemuo apsisiaučia drabužiu, ir netrukdomas* iš ten išžygiuos. **13** Jis sutrupins šventstulpius# Bet Šemeše△, Egipto krašte, Egipto dievų namus* sudegins.’“

44 Jeremijui buvo perduotas žodis, skirtas visiems žydams, gyvenantiems Egipto krašte[a] – Migdole,[b] Tachpanhese,[c] Nofe*[d] ir Patroso žemėje:[e] **2** „Taip sako kareivijų Viešpats Jehova, Izraelio Dievas. Patys matėte, kokias nelaimes siunčiau Jeruzalei[f] ir visiems Judo miestams. Šiandien jie tapę griuvėsiais, niekas juose nebegyvena.[g] **3** Taip nutiko dėl blogybių, kuriomis jie mane skaudino, – jie garbino kitus dievus, kurių nei jie, nei jūs, nei jūsų protėviai nepažinojo, ir atnašavo jiems aukas.[h] **4** Aš vis siunčiau pas jus savo tarnus pranašus, siunčiau juos ir nuolat jums kalbėjau: ‘Prašau jūsų, nedarykite tų pasibjaurėtinų darbų, aš jų nekenčiu.’[i] **5** Bet jie neklausė, nepalenkė ausies, nesigręžė nuo savo nedorybių ir nesiliovė aukoti kitiems dievams.[y] **6** Todėl išsiliejo mano įniršis, jis liepsnojo visuose Judo miestuose ir Jeruzalės gatvėse visa paversdamas griuvėsiais ir dykyne. Šiandien jūs tai matote.[j]

7 Taip sako kareivijų Dievas Jehova, Izraelio Dievas. Nejau norite užsitraukti tokią didelę nelaimę? Nejau norite, kad Jude pražūtų ir vyras, ir moteris, ir

43 SKYRIUS

a Jer 38:4, 6

b Jer 40:11, 12

c Jer 39:10

d 2Ka 22:8

e 2Me 34:20, 21
Jer 26:24

f 2Ka 25:22

g Jer 2:14, 16
Jer 44:1
Ez 30:4, 18

h Jer 25:9
Jer 27:6
Ez 29:19, 20

i Dan 2:21
Dan 5:18

y Jer 25:17, 19
Jer 46:13
Ez 29:19
Ez 30:4, 18

j Jer 44:13
Ez 5:12

k Jer 46:25

Antra skiltis

44 SKYRIUS

a Jer 43:4, 7

b Ez 29:10
Ez 30:6

c Ez 30:18

d Jer 46:14
Ez 30:16

e Ez 29:14
Ez 30:14

f 2Ka 25:9, 10
Jer 39:8

g Rd 1:1

h Įst 13:6–9
Įst 32:17
Jer 11:17
Jer 19:4

i 2Me 36:15, 16
Iz 65:2
Jer 7:24–26
Jer 35:15

y Jer 19:13

j Iz 6:11
Jer 39:8

43:12, 13 *Arba „šventyklas“.

43:12 *Arba „ramybėje“. **43:13** #Žr. žodynėlį. △Arba „Saulės namuose“, t. y. Heliopolyje. **44:1** *Kitaip – Memfyje.

vaikas, ir kūdikis, kad nė likučio krašte nebeliktų? **8** Kodėl rūstinate mane savo rankų darbais? Kodėl aukojate kitiems dievams Egipto žemėje, kur atėjote gyventi? Jūs pražūsite ir tapsite prakeiksmu ir pajuoka visose žemės tautose.[a] **9** Argi pamiršote savo protėvių nedorybes, Judo karalių nedorybes[b] ir jų žmonų nedorybes,[c] taip pat savo nedorybes ir savo žmonų nedorybes,[d] kurias darėte Judo krašte ir Jeruzalės gatvėse? **10** Iki šios dienos jie nenusižemino, manęs nebijojo,[e] nesilaikė mano įstatymo ir įstatų, kuriuos daviau jums ir jūsų protėviams.[f]

11 Todėl taip sako kareivijų Viešpats Jehova, Izraelio Dievas. Nutariau užtraukti jums nelaimę, pražūtį visam Judui. **12** Judo likutį, nusprendusį eiti gyventi į Egiptą, aš griebsiu ir pražudysiu juos visus Egipto žemėje.[g] Jie žus nuo kalavijo ir nuo bado. Kalavijo ir bado pakirsti, mirs ir menkiausi, ir kilmingiausi. Jie taps prakeiksmu, siaubo reginiu, juos koneveiks ir pajuoks.[h] **13** Kaip baudžiau Jeruzalę, taip bausiu tuos, kurie gyvena Egipto žemėje, – siųsiu jiems kalaviją, badą ir marą.[i] **14** Judo likutis, atkeliavęs gyventi į Egipto kraštą, neištrūks, neišsigelbės ir nepareis į Judo žemę. Jie trokš grįžti ir ten gyventi, bet negrįš, ištrūks vos keletas.“

15 Susirinkęs didelis būrys vyrų su žmonomis (vyrai žinojo, kad žmonos aukoja kitiems dievams), taip pat žmonės iš Patroso, iš Egipto žemės,[y] Jeremijui atsakė: **16** „To, ką mums kalbėjai Jehovos vardu, mes neklausysime. **17** Darysime taip, kaip patys sakėme, ką mūsų lūpos ištarė, – toliau atnašausime aukas dangaus karalienei*, aukosime jai liejamąsias atnašas.[a] Taip Judo miestuose ir Jeruzalės gatvėse darėme ir mes patys, taip darė ir mūsų protėviai, mūsų karaliai ir didžiūnai. Tada turėjome duonos iki soties ir mums puikiai klojosi, jokios nelaimės nematėme. **18** Nuo to laiko, kai nustojome atnašauti dangaus karalienei aukas ir aukoti jai liejamąsias atnašas, kenčiame nepriteklių, žūvame nuo kalavijo ir bado.“

19 Moterys pridūrė: „Argi be savo vyrų sutikimo atnašavome dangaus karalienei aukas ir aukojome jai liejamąsias atnašas? Argi be jų žinios kepėme papločius su jos atvaizdu ir aukojome jai liejamąsias aukas?“

20 Visiems žmonėms – vyrams, jų žmonoms ir kitiems, kurie jam taip kalbėjo, – Jeremijas tarė: **21** „Argi aukos, kurias jūs patys, jūsų protėviai, karaliai, didžiūnai ir visi krašto žmonės aukojote Judo miestuose ir Jeruzalės gatvėse,[b] liko Jehovos nepastebėtos? Argi jis jų neprisimena? **22** Jehova nebegalėjo pakęsti jūsų piktadarybių, visų jūsų daromų bjauryščių, todėl kraštas virto dykyne, siaubo reginiu ir prakeiksmu. Kaip matote, jis apleistas, likęs be gyventojų.[c] **23** Ši nelaimė ištiko jus dėl to, kad atnašavote tas aukas ir Jehovai nusidėjote, – dėl to, kad neklausėte Jehovos balso ir nesilaikėte jo įstatymo, įsta-

44 SKYRIUS

a 1Ka 9:7 Jer 24:9 Jer 42:18

b 2Ka 21:19, 20 2Ka 24:8, 9

c 1Ka 11:1–3

d Jer 44:19

e Jer 36:22–24

f Įst 6:1, 2

g Ez 30:13

h Jer 42:17, 18

i Jer 21:9 Jer 42:22 Jer 43:11

y Jer 43:4, 7 Jer 44:1

Antra skiltis

a Jer 7:18

b Jer 11:13 Ez 16:24, 25

c 1Ka 9:8, 9 Rd 2:15 Ez 33:29

44:17 *Galimas dalykas, turima omenyje vaisingumo deivė.

tų ir priesakų. Šiandien tai akivaizdu.“[a]

24 Jeremijas toliau kalbėjo tiems vyrams ir moterims: „Paklausykite Jehovos žodžio, visi Judo žmonės, kurie atkeliavote į Egipto kraštą. **25** Taip sako kareivijų Viešpats Jehova, Izraelio Dievas. Ką su savo žmonomis pasižadėjote daryti, tą ir darėte. Jūs sakėte: ‘Mes tesėsime savo įžadus atnašauti aukas dangaus karalienei ir aukoti jai liejamąsias atnašas.’[b] Žinoma, moterys, jūs tikrai vykdysite, ką pasižadėjusios, savo įžadus jūs tesėsite.

26 Todėl, Judo žmonės, gyvenantys Egipto krašte, klausykitės Jehovos žodžio: ‘Prisiekiu savo didinguoju vardu, – sako Jehova. – Nė vienas judėjas Egipto žemėje nebeprisieks mano vardu[c] ir nebesakys: „Kaip gyvas visavaldis Jehova!“[d] **27** Štai aš ketinu siųsti jiems nelaimę, jie nesulauks nieko gera.[e] Visi Judo žmonės Egipto žemėje žus nuo kalavijo ir bado, ir galiausiai jų nebeliks.[f] **28** Tik saujelė išvengs kalavijo ir iš Egipto grįš į Judo žemę.[g] Judo likutis, kuris atkeliavo gyventi į Egipto kraštą, pamatys, kieno žodis yra tikras – mano ar jų!’

29 Štai duodu jums ženklą – tai Jehovos žodis, – kad jus bausiu. Tas ženklas jums liudys, kad mano išpranašautoji nelaimė tikrai ateis. **30** Taip sako Jehova. Atiduosiu Egipto valdovą faraoną Hofrą į rankas jo gyvybės tykantiems priešams, kaip kad atidaviau Judo valdovą Zedekiją į rankas jo gyvybės tykojusiam priešui Babilono karaliui Nebukadnecarui.“[h]

44 SKYRIUS

a 2Me 36:15, 16; Dan 9:11

b Jer 7:18; Jer 44:15, 17

c Ez 20:39

d Iz 48:1, 2; Jer 5:2

e Jer 1:10

f Jer 44:12

g Kun 26:44; Iz 27:13; Jer 44:14

h 2Ka 25:7; Jer 34:21; Jer 39:5

Antra skiltis

45 SKYRIUS

a Jer 32:12; Jer 43:3

b Jer 36:4, 32

c Jer 25:1; Jer 36:1

d Iz 5:5; Jer 1:1, 10

e Iz 66:16; Jer 25:17, 26; Sof 3:8

f Jer 21:9; Jer 39:18; Jer 43:6

46 SKYRIUS

g Jer 1:10

h Jer 25:15, 19; Ez 29:2; Ez 32:2

i 2Me 35:20

y 2Ka 23:36; Jer 25:1; Jer 36:1

45 Žodis, kurį Nerijos sūnui Baruchui[a] pranašas Jeremijas perdavė[b] ketvirtais Judo karaliaus Jehojakimo, Jošijo sūnaus, valdymo metais[c] (tais pačiais metais Baruchas surašė į ritinį visa, ką jam kalbėjo Jeremijas):

2 „Taip sako Izraelio Dievas Jehova apie tave, Baruchai. **3** Tu skundeisi: ‘Vargas man! Jehova prie mano skausmo dar ir širdgėlos pridėjo. Pavargau nuo dejonių, nerandu sau atgaivos.’

4 Dievas tarė: ‘Jam tu sakysi: „Taip sako Jehova. Žiūrėk! Visame krašte griaunu, ką esu pastatęs, raunu, ką esu pasodinęs![d] **5** O tu lauki* didelių dalykų?! Nelauk jų!

Aš užtrauksiu nelaimę visiems, kas gyvas,[e] – tai Jehovos žodis, – bet tau kaip atlygį# paliksiu tavo gyvybę, saugosiu, kad ir kur eitum.“’“[f]

46 Pranašui Jeremijui Jehova perdavė žodį apie tautas.[g] **2** Štai žodis apie Egiptą[h] ir apie Egipto faraono Nekojo[i] kariuomenę (ją, išsidėsčiusią prie Eufrato upės, ketvirtais Judo karaliaus Jehojakimo, Jošijo sūnaus, valdymo metais[y] ties Karkemišu sumušė Babilono karalius Nebukadnecaras):

3 „Paruoškite skydus,
mažuosius ir didžiuosius,
ir pirmyn į mūšį!
4 Balnokite žirgus!
Ant ristūnų, raitininkai!
Rikiuokitės, dėkitės šalmus,
šveiskite ietis,
vilkitės šarvus.
5 Kodėl matau juos
siaubo apimtus?

45:5 *Arba „sieki“. #Pažod. „grobį“.

Jie traukiasi!
Kariai jų nugalėti –
jie persigandę bėga,
nė nesigręžioja.
Aplink vien siaubas, –
tai Jehovos žodis.
6 Greituolis negali pabėgti,
kariai negali ištrūkti.
Šiaurėje,
ant Eufrato upės kranto,
jie klumpa ir krinta.[a]
7 Kas gi tas,
kuris atplūsta lyg Nilas,
kurio vandenys –
lyg srauniųjų upių?
8 Tai Egiptas
atplūsta tarsi Nilas,[b]
tarsi srauniųjų upių
vandenys.
'Pakilsiu ir apsemsiu
žemę, – sako jis, –
sunaikinsiu miestą
ir jo gyventojus.'
9 Pirmyn, žirgai!
Skriekite, kovos vežimai!
Pulkite, galiūnai!
Ženkite priekin, kušitai
ir putai, skydais nešini,[c]
ir jūs, ludai,[d]
su paruoštais lankais
rankose.[e]

10 Ši diena – visavaldžio Jehovos, kareivijų Viešpaties. Tai diena, kai jis keršys ir atmokės savo priešams. Kalavijas ris ir bus sotus, gers jų kraujo, kiek norės, nes visavaldis Jehova, kareivijų Viešpats, aukoja auką šiaurės krašte ties Eufrato upe.[f]
11 Keliauk į Gileadą,
parsinešk balzamo,[g]
mergele, Egipto dukra.
Vaistų daugybė
tau nepadės,
pagyti tau nėra vilties.[h]
12 Tautos išgirdo
apie tavo negarbę,[i]
nuo tavo šauksmo
aidėjo visas kraštas.
Karžygys klumpa
priešais karžygį
ir abu drauge krinta."

13 Pranašui Jeremijui Jehovos perduotas žodis apie tai, kaip Babilono karalius Nebukadnecaras atžygiuoja pulti Egipto krašto:[a]
14 „Praneškite Egipte,
paskelbkite Migdole.[b]
Pagarsinkite Nofe* [c]
ir Tachpanhese.[c]
Sakykite: 'Rikiuokitės!
Būkit pasiruošę,
nes kalavijas
visa aplinkui suris.
15 Kas parbloškė
tavo galiūnus?
Jie neatsilaikė,
nes Jehova juos parbloškė.
16 Daugybė jų
klumpa ir krinta,
vienas kitą jie ragina:
„Stokimės! Grįžkime
pas savo žmones
į gimtąjį kraštą,
gelbėkimės
nuo nuožmaus kalavijo."'
17 Tenai tie galiūnai šaukė:
'Faraonas, Egipto valdovas,
girtis temoka,
savo progą* jis praleido.'[d]
18 Kaip aš gyvas – sako
karalius, vardu Jehova,
kareivijų Viešpats, –
jis* ateis ir bus
kaip Taboras[e] tarp kalnų
ir kaip Karmelis[f] prie jūros.
19 Kraukis mantą tremčiai,
dukra, Egipto gyventoja,
nes Nofas
virs siaubo reginiu.

46 SKYRIUS

a 2Ka 24:7

b Ez 29:3
Ez 32:2

c Ez 27:2, 10

d Pr 10:6, 13
Ez 30:4, 5

e Iz 66:19

f 2Ka 24:7

g Pr 37:25
Jer 8:22

h Ez 30:21

i Ez 32:9

Antra skiltis

a Jer 43:10
Ez 29:19
Ez 30:10

b Jer 44:1
Ez 29:10
Ez 30:6

c Jer 43:4, 7
Ez 30:18

d Ez 29:3

e Joz 19:17, 22
Ts 4:6
Ps 89:12

f 1Ka 18:42

46:14 *Kitaip – Memfyje. **46:17** *Pažod. „metą". **46:18** *T. y. Egipto nukariautojas.

Jį sudegins*,
paliks be žmonių.[a]
20 Egiptas – graži telyčia,
bet iš šiaurės atlėks
sparvos ir ją apniks.
21 Jo samdyti kariai –
kaip nupenėti veršiai,
bet ir jie apsigręžę
visi pabėgo,
jų gretos pakriko.[b]
Nelaimės diena
juos užklupo,
atsiskaitymo valanda atėjo.
22 Ji* šnypščia
kaip šliaužianti gyvatė,
nes atžygiuoja galingi
priešai kirviais nešini,
artinasi prie jos
tarytum medkirčiai#.
23 Jos mišką jie iškirs – tai
Jehovos žodis, – nors jis
ir atrodė neįžengiamas,
nes jų –
daugiau negu skėrių,
daugybė nesuskaitoma.
24 Egipto dukra bus sugėdinta,
atiduota į rankas
tautai iš šiaurės.[c]

25 Taip sako kareivijų Viešpats Jehova, Izraelio Dievas. Aš nubausiu Nojo*[d] Amoną,[e] faraoną, Egiptą, jo dievus[f] ir valdovus. Taip, nubausiu faraoną ir visus, kas juo pasitiki.[g]

26 Atiduosiu juos į rankas tiems, kurie tyko jų gyvybės, į rankas Babilono karaliui Nebukadnecarui[h] ir jo tarnams. Bet paskui Egiptas bus apgyventas kaip seniau, – tai Jehovos žodis.[i]

27 O tu nebijok,
mano tarne Jokūbai,
neišsigąsk, Izraeli.[y]

46 SKYRIUS

a Ez 32:15

b Jer 46:5, 15

c Ez 30:10

d Ez 30:14

e Nah 3:8

f Iš 12:12
Iz 19:1
Jer 43:12, 13

g Jer 17:5
Jer 42:14

h Jer 43:10, 11
Ez 32:11

i Ez 29:13, 14

y Iz 41:13
Iz 43:1, 2
Iz 44:2

Antra skiltis

a Iz 11:11
Jer 50:19
Ez 39:27
Am 9:14
Sof 3:20

b Jer 23:3, 6
Jer 30:10, 11

c Jer 25:9

d Jer 5:10
Am 9:8

e Jer 10:24

47 SKYRIUS

f Jer 25:17, 20
Ez 25:15, 16
Am 1:6
Sof 2:4
Zch 9:5, 6

g Jer 25:17, 20
Am 1:8
Sof 2:5

h Ez 26:2
Am 1:9, 10

i Iz 23:1, 4
Jer 25:17, 22
Jer 27:2, 3
Ez 28:21
Jl 3:4

y Pr 10:13, 14
Įst 2:23

Aš išgelbėsiu tave
ir tavo palikuonius,
parvesiu iš tolimo
nelaisvės krašto.[a]
Jokūbas sugrįš,
gyvens ramiai ir saugiai,
nebus kam jo gąsdinti.[b]
28 Todėl nebūgštauk,
mano tarne Jokūbai –
tai Jehovos žodis, –
aš su tavimi.
Tautoms, po kurias
tave išblaškiau,
padarysiu galą.[c]
Tavęs aš nesunaikinsiu,[d]
tik nuosaikiai
sudrausminsiu.[e]
Nenubausto
tavęs nepaliksiu.“

47 Žodis apie filistinus,[f] Jehovos perduotas pranašui Jeremijui tuo metu, kai faraonas dar nebuvo užpuolęs Gazos. **2** Štai ką sako Jehova:

„Atšniokščia
vandenys iš šiaurės.
Jie atplūs tarsi potvynis,
užtvindys kraštą
ir visa, kas jame,
miestą ir jo gyventojus.
Žmonės aimanuos,
krašto gyventojai raudos.
3 Išgirdę ežilų
kanopų dundesį,
kovos vežimų dardėjimą,
ratų bildėjimą,
tėvai neatsigręš,
sūnų nesižvalgys,
nusvirs jiems rankos.
4 Ateina diena, kuri
filistinus pražudys,[g]
jų sąjungininkus, Tyrą[h]
ir Sidoną,[i] iškapos.
Jehova sunaikins filistinus –
likutį iš Kaftoro* salos.[y]

46:19 *Arba galbūt „pavers dykyne“. **46:22** *T. y. Egiptas. #Arba „malkų rinkėjai“. **46:25** *T. y. Tėbų.

47:4 *T. y. Kretos.

5 Gaza plikai nusiskus*,
Aškelonas bus nutildytas.[a]
Kiek ilgai save raižysi,
slėnyje gyvenantis likuti?[b]
6 O Jehovos kalavijau![c]
Kada gi paliausi?
Grįžk atgal į makštį,
pailsėk, nurimk.
7 Kaipgi jis gali nurimti?
Juk Jehova
davė jam įsakymą,
pasiuntė Aškelono
ir pajūrio pulti.“[d]

48 Štai ką kareivijų Viešpats Jehova, Izraelio Dievas, sako apie Moabą:[e]
„Vargas Nebojui[f] –
jis sunaikintas!
Gėda Kirjataimams[g] –
jie užgrobti!
Saugus prieglobstis*
pažemintas ir sugriautas.[h]
2 Moabo niekas
nebeaukština,
priešai Hešbone[i]
susimokė jį sužlugdyti:
‘Eime, padarykime galą
šiai tautai.’
Tu, Madmene,
irgi turėsi nutilti,
nes vejasi tave kalavijas.
3 Aidi riksmai iš Horonaimų,[y]
ten niokojimas
ir baisus griuvimas!
4 Moabas pakirstas,
jo mažyliai verkia.
5 Žmonės kopia Luhito įkalne
ir ašaras lieja,
leidžiasi iš Horonaimų
aidint negandos
užkluptųjų aimanoms.[j]
6 Bėkite! Gelbėkite gyvastį!
Tapkite
lyg kadagys dykynėje.

47:5 *T. y. iš sielvarto ir gėdos. **48:1** *Arba „Saugi aukštuma“.

47 SKYRIUS
a Sof 2:4
b Įst 14:1 Jer 16:6
c Įst 32:41
d Ez 25:16

48 SKYRIUS
e Pr 19:36, 37 Iz 15:1
f Sk 32:37, 38
g Joz 13:15, 19 Ez 25:9
h Iz 15:2
i Sk 32:37 Iz 16:8
y Iz 15:5 Jer 48:34
j Iz 15:5

Antra skiltis
a Sk 21:29 1Ka 11:7
b Ez 25:9
c Sof 2:9
d 1Ka 12:28, 29 Oz 10:15 Am 5:5
e Iz 16:6
f Jer 48:8

7 Kadangi savo darbais
ir turtais klioveisi,
tave irgi užims.
Kemošas[a] su savo
žyniais ir didžiūnais
išeis į nelaisvę.
8 Naikintojas puls
visus miestus,
nė vienas neišsigelbės.[b]
Slėnis bus nuniokotas,
plynė nusiaubta,
kaip Jehova ir sakė.
9 Pastatykite kelrodį Moabui,
nes jo miestai grius
ir žmonės iš ten bėgs.
Jo miestai
siaubo reginiu taps,
liks be gyventojų.[c]
10 Prakeiktas, kas aplaidžiai
vykdo Jehovos pavedimą!
Prakeiktas, kas
sulaiko savo kalaviją,
nepralieja kraujo!
11 Moabui
nuo jaunystės niekas
nedrumstė ramybės,
lyg vynas jis ilsėjosi
ant nuosėdų.
Niekas į kitą indą
jo neperpylė,
į tremtį neišvarė.
Todėl jo skonis
liko tas pats,
jo kvapas nepakito.

12 Štai ateina dienos – tai Jehovos žodis, – kai siųsiu vyrus jo apversti. Jie apvers jį, ištuštins jo indus, jo ąsočius sukuls į šukes. **13** Tada Moabas gėdysis Kemošo, kaip Izraelio namai gėdijasi Betelio, kuriuo pasitikėjo.[d]
14 Kaip drįstate sakyti:
‘Mes karžygiai,
kovoti pasirengę’?[e]
15 Moabas sunaikintas,
jo miestai užgrobti,[f]

stipriausi jaunuoliai
išguldyti,[a] –
sako Karalius,
vardu Jehova,
kareivijų Viešpats.[b]
16 Netrukus Moabą
užklups nelaimė,
atskuba jo pražūtis.[c]
17 Visi aplink jo gailės –
visi, kurie žino jo vardą.
Sakykite: ‘Tvirtoji,
gražioji lazda sulaužyta!’
18 Atsisveikink su savo šlove,
Dibone[d] gyvenanti
dukterie,
ir sėdėdama troškulį kęsk,*
nes prieš tave atžygiuoja
Moabo naikintojas,
tavo įtvirtinimus
jis griuvėsiais pavers.[e]
19 Atsistok prie kelio ir žiūrėk,
Aroero[f] gyventoja,
klausk pasprukėlio
ir bėglės: ‘Kas nutiko?’
20 Moabui tenka kęsti gėdą,
siaubas jį apėmęs.
Raudok ir aimanuok.
Skelbk Arnone,[g]
kad Moabas nuniokotas.

21 Teismo susilaukė plynių
kraštas[h] – Holonas, Jahacas[i] ir
Mefaatas,[y] **22** Dibonas,[j] Nebo-
jas[k] ir Bet Diblataimai, **23** Kir-
jataimai,[l] Bet Gamulas ir Bet
Meonas,[m] **24** Kerijotai,[n] Bocra
ir visi Moabo žemės miestai,
tolimi ir artimi.
25 Moabo stiprybė
sutriuškinta*,
jo ranka palaužta, –
tai Jehovos žodis.
26 Nugirdykite[o] jį už tai,
kad aukštinosi
prieš Jehovą.[p]

48:18 *Arba galbūt „ir sėskis ant sausos žemės“. **48:25** *Pažod. „ragas nulaužtas“.

48 SKYRIUS

a Iz 34:2

b Ps 24:8

c Ez 25:11

d Sk 21:30
Joz 13:15, 17
Iz 15:2

e Jer 48:8

f Sk 32:34
Įst 2:36

g Sk 21:13
Joz 13:8, 9

h Sof 2:9

i Sk 21:23
Iz 15:4

y Joz 13:15, 18

j Sk 32:34

k Sk 32:3, 4

l Sk 32:37
Jer 48:1

m Sk 32:37, 38
Joz 13:15, 17
Ez 25:9

n Am 2:2

o Jer 25:15, 16

p Jer 48:42

Antra skiltis

a Rd 2:15
Sof 2:8

b Iz 16:6
Iz 25:10, 11
Sof 2:9, 10

c 2Ka 3:24, 25
Iz 16:7

d Sk 21:32
Sk 32:34, 35
Joz 21:8, 39

e Sk 32:37, 38
Joz 13:15, 19

f Iz 16:8, 9
Jer 48:8

g Jer 25:10

h Iz 16:10

Moabas
savo vėmaluose voliojasi,
pajuoka visiems yra tapęs.
27 Argi nesityčiojai
iš Izraelio?[a]
Ar jis koksai vagis,
kad jį niekini* ir koneveiki?
28 Apleiskite miestus,
Moabo gyventojai,
taisykitės ant uolų
ir kaip balandžiai kurkitės
tarpeklių šlaituose.“ –
29 „Girdėjome, koks
Moabas pagyrūnas, –
jis tikras išdiduolis.
Jis įžūlus,
pasipūtęs, išpuikęs,
išdidi jo širdis.“[b] –
30 „Žinau, jis tūžmingas, –
tai Jehovos žodis, –
bet tuščias jo gyrimasis
niekais nueis,
nieko jis nesiims.
31 Todėl raudu dėl Moabo,
dėl viso Moabo aimanuoju,
dėl Kir Hereso[c] vyrų dejuoju.
32 Labiau nei dėl Jazero[d]
verkiu dėl tavęs,
Sibmos[e] vynmedi.
Tavo vešlios šakos
per jūrą nusidriekė,
jos pasiekė jūrą, patį Jazerą.
Tavo vasaros vaisius*,
tavo vynuogių derlių
naikintojas užpuolė.[f]
33 Pradingo džiaugsmas
ir linksmybė soduose,
Moabo žemėje.[g]
Vynui iš spaudyklos tekėti
aš nebeleidau.
Nebebus kas mintų vynuo-
ges linksmai šūkaudamas.
Šūkauti šūkaus,
bet ne iš džiaugsmo.[h]

48:27 *Pažod. „kraipai galvą“. **48:32** *Greičiausiai turimos omenyje figos ir galbūt datulės.

34 Šauksmas girdėti nuo
Hešbono[a] iki pat Elealės.[b]
Sklinda riksmas
iki pat Jahaco,[c]
nuo Coaro iki Horonaimų[d]
ir Eglat Šelišijos.
Net Nimrimų vandenų
nebeliks.[e]
35 Pradanginsiu iš Moabo tą,
kuris šventavietėje
auką atnašauja,
kuris savo dievui aukoja, –
tai Jehovos žodis.
36 Lyg fleita* mano širdis
vaitos dėl Moabo,[f]
lyg fleita mano širdis vaitos
dėl Kir Hereso vyrų,
nes pražus
jo sukaupti turtai.
37 Visų galvos nuskustos,[g]
visų barzdos nukirptos.
Visų rankos suraižytos,[h]
visų strėnas
dengia ašutinės![i]
38 Ant kiekvieno stogo Moabe,
visose aikštėse
vien dejonės tegirdėti.
Lyg nebetinkamą indą
Moabą sudaužiau, –
tai Jehovos žodis.
39 Koks jis išsigandęs!
Vaitokite!
Kaip gėdingai
Moabas atsitraukė!
Moabas tapo pajuoka,
siaubo reginiu
visiems aplinkui.
40 Štai ką sako Jehova:
‘Žiūrėk! Priešas it erelis
išskleis sparnus,
smigs žemyn
ir stvers Moabą.[y]
41 Miestai bus nugalėti,
jo tvirtovės paimtos.
Tądien Moabo karių
širdys drebės
kaip širdis
gimdančios moters.’
42 Moabo tautos nebeliks,[a]
nes prieš Jehovą
aukštinosi.[b]
43 Siaubas, duobė ir spąstai
tavęs laukia,
Moabo gyventojau, –
tai Jehovos žodis.
44 Kas, pabūgęs siaubo,
bėgs, tas duobėn įkris;
kas iš duobės išlips,
tas į spąstus paklius.
Visa tai ištiks Moabą
jo bausmės metais, –
tai Jehovos žodis.
45 Hešbono šešėlyje
bėgliai stabtelės išsekę.
Ugnis pakils iš Hešbono,
liepsna – iš Sihono[c]
ir sudegins Moabo kaktą,
suris siautulingųjų
karių galvas.[d]
46 Vargas tau, Moabe!
Pražuvai, Kemošo[e] tauta!
Tavo sūnus
nelaisvėn išvarė,
tavo dukteris – į tremtį.[f]
47 Bet paskutinėmis dienomis*
aš surinksiu Moabo belaisvius, – tai Jehovos žodis.
Toks nuosprendis
laukia Moabo.“[g]

49 Štai ką Jehova sako apie amonitus:[h]
„Argi Izraelis neturi sūnų?
Argi jis neturi įpėdinio?
Kodėl Malkamas[i]
užėmė Gado valdas?[y]
Kodėl jo žmonės gyvena
Izraelio miestuose?
2 Štai ateina dienos –
tai Jehovos žodis, –

48:36 *Turima omenyje tokia fleita, kuria pritardavo laidotuvėse raudant raudas.

48:47 *Pažod. „dienų pabaigoje“.

48 SKYRIUS
a Sk 21:25; Joz 13:15, 17
b Sk 32:37; Iz 16:9
c Sk 21:23
d Jer 48:2, 3
e Iz 15:4–6
f Iz 16:11
g Jer 16:6
h Kun 19:28
i Pr 37:34; Iz 15:2, 3
y Jer 49:22; Rd 4:19; Hab 1:8

Antra skiltis
a Jer 30:11
b Jer 48:29
c Sk 21:26, 28
d Sk 24:17; Am 2:2
e Sk 21:29; 1Ka 11:7
f Jer 48:7
g Ez 25:11

49 SKYRIUS
h Pr 19:36, 38; Įst 2:19; 2Me 20:1
i 1Ka 11:5; Sof 1:4, 5
y Am 1:13

kai duosiu amonitų Rabai[a]
išgirsti karo pavojų
skelbiantį garsą*.[b]
Ji taps griuvėsių krūva,
o jos aplinkiniai miestai
bus sudeginti.
Izraelis užvaldys tuos,
kurie buvo užvaldę
jo žemes,[c] –
taip sako Jehova.
3 Dejuok, Hešbone,
nes Ajas sunaikintas!
Šaukite, Rabos
aplinkiniai miestai.
Apsijuoskite ašutine,
raudokite ir klajokite
tarp akmeninių aptvarų*,
nes Malkamas eina į tremtį
drauge su savo žyniais
ir didžiūnais.[d]
4 Ko giriesi savo slėniais,
savo vandeninga lyguma,
atsimetėle dukra?
Tu pasitiki savo turtais,
sakai:
‘Kas drįs mane užpulti?’
5 Štai dabar – tai visavaldžio
Jehovos, kareivijų
Viešpaties, žodis –
iš savo kaimynų
sulauksi kai ko baisaus.
Jus išsklaidys į visas puses
ir bėglių
nebus kam surinkti.
6 Tačiau vėliau Amono
tremtinius aš surinksiu.
Tai Jehovos žodis.“

7 Štai ką kareivijų Viešpats Jehova sako apie Edomą:

„Argi nebėra
išminties Temane?[e]
Argi protingieji
nebeturi ką patarti?
Nejau jų išmintis sudūlėjo?

49:2 *Arba galbūt „kovos šūksnius“.
49:3 *Arba „avių aptvarų“.

49 SKYRIUS

a Įst 3:11
Joz 13:24, 25
Ez 25:5
Am 1:14

b Ez 21:19, 20

c Iz 14:2
Jer 50:19
Sof 2:9

d Am 1:13, 15

e Pr 36:10, 11
Ez 25:13
Am 1:12
Abd 8

Antra skiltis

a Iz 21:13
Jer 25:17, 23

b Abd 5

c Abd 6, 9

d Mal 1:3, 4

e Jer 25:27, 28
Rd 4:21
Abd 16

f Iz 34:6
Iz 63:1
Jer 49:22
Am 1:12

g Abd 18
Mal 1:3

h Abd 1

i Abd 2–4

8 Bėkite, traukitės atgal!
Leiskitės žemyn, į gilumas,
ir ten gyvenkite,
Dedano[a] gyventojai,
nes aš siųsiu Ezavui nelaimę,
kai metas ateis jį nubausti.
9 Jeigu vynuogių rinkėjai
pas tave ateitų,
argi nepaliktų uogų
kitiems pasirinkti?
Jeigu vagys
nakčia įsibrautų,
argi neplėštų tik tiek,
kiek jiems reikia?[b]
10 Bet Ezavą
aš paliksiu nuogą.
Aš atidengsiu
jo slaptavietes,
kad nebepasislėptų.
Jo vaikai, broliai
ir kaimynai pražus[c]
ir jo visai nebeliks.[d]
11 Palik savo našlaičius man,
aš apsaugosiu jų gyvastį,
ir tavo našlės
manimi pasitikės.

12 Taip sako Jehova. Jeigu tie, kas nepasmerkti rūstybės taurės gerti, ją geria, nejau tu turėtum likti nenubaustas? Tu tikrai bausmės neišvengsi, turėsi rūstybės taurę gerti.[e]

13 Prisiekiau pats savimi – tai Jehovos žodis, – kad Bocra taps siaubo reginiu,[f] pajuoka, dykyne ir prakeiksmu, visi Edomo miestai virs amžinais griuvėsiais.“[g]

14 Išgirdau Jehovos žinią,
pas tautas buvo siųstas
pasiuntinys. Jis kvietė:
„Susirinkite!
Žygiuokite prieš jį,
ruoškitės mūšiui.“[h]
15 „Štai padariau tave
menką tarp tautų,
esi žmonių paniekintas.[i]

16 Šiurpas, kurį kėlei,
ir išpuikusi širdis
tave apgavo –
tave, įsikūrusį
uolų prieglobstyje,
įsitaisiusį kalvos viršūnėje.
Nors kaip erelis lizdą
aukštai sau krauni,
numesiu tave žemyn, –
tai Jehovos žodis. –

17 Edomas taps siaubo reginiu.[a] Praeiviai baisėsis juo ir švilps* matydami, kokios negandos jį ištiko. **18** Kaip Sodoma, Gomora ir aplinkiniai miestai buvo sunaikinti,[b] taip nutiks ir Edomui, – tai Jehovos žodis. Niekas ten nebegyvens, joks žmogus neįsikurs.[c]

19 Žiūrėk! Kaip liūtas ateina iš Jordano tankumynų, taip priešas ateis ir puls saugias ganyklas,[d] ir aš priversiu jį* bėgti iš savo žemės. Savo išrinktajam pavesiu tą kraštą. Juk kas yra man lygus, kad mane sustabdytų? Koks ganytojas gali prieš mane atsilaikyti?[e] **20** Todėl paklausykite, ką Jehova nusprendė dėl Edomo, ką nutarė dėl Temano gyventojų.[f]
Kaimenės mažyliai
bus nutempti šalin,
saugios Edomo ganyklos
ištuštės.[g]
21 Edomas kris su tokiu trenksmu, kad sudrebės žemė,
o jo riksmas nuaidės iki
pat Raudonosios jūros.[h]
22 Žiūrėk! Priešas it erelis
pakils išskleidęs sparnus,
smigs žemyn
ir stvers Bocrą.[i]

49:17 *Švilpimu tikriausiai buvo išreiškiama nuostaba, pajuoka ar panieka.
49:19 *Tikriausiai turimi omenyje Edomo gyventojai.

49 SKYRIUS

a Jer 49:13

b Pr 19:24, 25

c Iz 34:6, 10

d Jer 4:7

e Ps 76:7
Jer 50:44–46
Nah 1:6

f Abd 9

g Mal 1:4

h 1Ka 9:26

i Jer 4:13
Jer 48:40
Jer 49:13

Antra skiltis

a Iz 17:1
Am 1:3

b Sk 13:21
2Ka 17:24
Zch 9:1, 2

c Am 1:4

d Pr 25:13
Iz 42:11
Iz 60:7
Ez 27:21

Tądien Edomo karių
širdys drebės
kaip širdis
gimdančios moters.“
23 Apie Damaską.[a]
„Hamatas[b] ir Arpadas
pažeminti.
Jie išgirdo blogą žinią
ir stingsta iš baimės,
žmonės blaškosi
lyg nerimastinga jūra.
24 Damaskas neteko drąsos,
šoko bėgti,
bet siaubas jį sukaustė,
sielvartas ir skausmas
persmelkė
tarsi gimdančią moterį.
25 Kodėl gi
tas šlovingas miestas,
ta džiugesio buveinė
dar neapleista?
26 Jo jaunuoliai
tądien kris aikštėse,
visi jo karžygiai žus, –
sako kareivijų
Viešpats Jehova. –
27 Padegsiu Damasko mūrus,
ugnis suris
Ben Hadado tvirtoves.“[c]

28 Apie Kedarą[d] ir Hacoro karalystes, kurias nugalėjo Babilono karalius Nebukadnecaras, Jehova sako:
„Kilkite,
keliaukite į Kedarą,
naikinkite rytiečius.
29 Grobkite jų kaimenes,
palapines,
palapinių dangas
ir visas jų gėrybes.
Išsiveskite
jų kupranugarius.
‘Siaubas aplinkui!’ –
šauks tiems žmonėms.
30 Bėkite, sprukite
kuo toliausiai!

Leiskitės žemyn, į gilumas,
Hacoro gyventojai –
tai Jehovos žodis, –
nes Babilono karalius
Nebukadnecaras
surezgė jums pinkles,
sugalvojo, kaip jus užpulti.
31 Pakilkite,
žygiuokite prieš tautą,
gyvenančią ramiai ir saugiai – tai Jehovos žodis, –
neturinčią nei durų,
nei skląsčių,
atskyrusią nuo kitų.
32 Jų kupranugariai
taps grobiu,
jų gausios bandos –
karo laimikiu.
Į visus keturis vėjus
paleisiu jų vyrus –
tuos, kurie skutasi
smilkinius.[a]
Siųsiu jiems pražūtį
iš visų pusių, –
tai Jehovos žodis.
33 Hacoras taps
šakalų lindyne,
amžina dykviete.
Niekas ten negyvens,
joks žmogus neįsikurs.“

34 Žodis apie Elamą,[b] Jehovos perduotas pranašui Jeremijui Judo karaliaus Zedekijo valdymo pradžioje:[c] **35** „Taip sako kareivijų Viešpats Jehova. Aš sulaužysiu Elamo lanką,[d] jo galybės šaltinį*. **36** Užleisiu ant Elamo keturis vėjus iš keturių dangaus pakraščių, leisiu Elamą tiems vėjams išblaškyti. Nerasite tautos, kurioje Elamo išblaškytųjų nebūtų.

37 Sutriuškinsiu elamitus akivaizdoje priešų, tykančių jų gyvybės. Užtrauksiu jiems nelaimę, išliesiu savo degantį pyktį, – tai Jehovos žodis. Siųsiu Elamui iš paskos kalaviją, kol jį išnaikinsiu.

38 Pasistatysiu Elame sostą[a] ir pašalinsiu iš čia karalių ir didžiūnus, – tai Jehovos žodis.

39 Bet paskutinėmis dienomis* Elamo tremtinius vėl surinksiu. Tai Jehovos žodis.“

50 Žodis apie chaldėjų kraštą Babiloną,[b] Jehovos perduotas pranašui Jeremijui:

2 „Praneškite apie tai
tautoms! Skelbkite!
Iškelkite ženklą! Netylėkite!
Nieko nenuslėpkite!
Sakykite:
‘Babilonas paimtas,[c]
Belis sugėdintas,[d]
Merodachas išsigandęs.
Babilono dievukai
sugėdinti,
jo bjaurūs stabai*
pašiurpę.’
3 Iš šiaurės prieš jį
atžygiavo tauta,[e]
ji pavertė jo kraštą
siaubo reginiu.
Niekas jame nebegyvena,
žmonės ir gyvuliai
išsilakstė,
visi išbėgiojo.“

4 „Tomis dienomis, – tai Jehovos žodis, – Izraelio žmonės su Judo žmonėmis[f] eis verkdami[g] ieškoti savojo Dievo Jehovos.[h] **5** Jie klaus kelio į Sioną, atgręš veidus į jo pusę[i] ir sakys: ‘Eime, susisaistykime su Jehova amžina sandora – tokia, kuri nebūtų užmiršta.’[y]

49:35 *Pažod. „pradžią“.

49:39 *Pažod. „dienų pabaigoje“.
50:2 *Hebr. žodis, čia išverstas „bjaurūs stabai“, galėjo būti gimininga žodžiui, reiškiančiam „mėšlas“.

49 SKYRIUS
a Jer 9:25, 26; Jer 25:17, 23
b Pr 10:22; Iz 21:2; Jer 25:17, 25; Ez 32:24; Dan 8:2; Apd 2:8, 9
c 2Ka 24:18
d Iz 22:6

Antra skiltis
a Jer 25:17, 25

50 SKYRIUS
b Iz 13:1
c Jer 51:8; Apr 14:8
d Iz 46:1; Jer 51:44
e Iz 13:17; Jer 51:11, 48
f Iz 11:12; Jer 3:18; Oz 1:11
g Jer 31:8, 9
h Oz 3:5
i Iz 35:10
y Jer 31:31

6 Mano žmonės – tarsi paklydusios avys.[a] Jų ganytojai jas paklaidino,[b] nuvedė į kalnus.
Klajodamos po kalnus ir kalvas,
jos užmiršo savo poilsio vietą.
7 Rijo jas visi, kas tik sutiko,[c]
ir jų priešai sakė: ‘Mes nekalti,
juk jos nusidėjo Jehovai – teisumo tvirtovei, Jehovai – savo protėvių vilčiai.’“

8 „Bėkite iš Babilono!
Išeikite iš chaldėjų krašto![d]
Būkite kaip vedliai
kaimenės priešakyje.
9 Štai pakelsiu ir atvesiu
prieš Babiloną
būrį galingų tautų
iš šiaurės.[e]
Jų gretos atžygiuos
ir jį paims.
Jų strėlės –
tarsi strėlės galiūno,
jos pakerta vaikus,[f]
visada pasiekia taikinį.
10 Chaldėja taps grobiu,[g]
grobikai prisiplėš
iki soties,[h] –
tai Jehovos žodis. –
11 Juk jūs
džiaugsmu netvėrėte[i]
plėšdami mano paveldą.[y]
Lyg telyčios
laigėte po pievą,
žvengėte kaip eržilai.
12 Jūsų motina
bus sugėdinta,[j]
jus pagimdžiusioji
turės nusivilti.
Ji bus paskutinė
tarp tautų,
taps sausryne,
plyna dykuma.[k]
13 Jehovos rūstybės
ištiktas Babilonas
liks negyvenamas,[l]
tuščia dykyne pavirs.[m]
Praeiviai baisėsis juo

50 SKYRIUS

a Iz 53:6
b Jer 10:21
Jer 23:2
Ez 34:2, 6
c Ps 79:6, 7
d Iz 48:20
Jer 51:6, 45
Zch 2:7
2Ko 6:17
Apr 18:2, 4
e Iz 21:2
Jer 51:11, 27, 28, 48
Dan 5:28, 30
f Iz 13:17, 18
g Jer 25:12
Jer 27:6, 7
h Apr 17:16
i Rd 1:21
y Iz 14:4–6
Iz 47:6
Jer 30:16
j Iz 47:8
k Iz 13:20, 21
l Zch 1:15
m Jer 25:12

Antra skiltis

a Jer 51:37
b Iz 13:18
Jer 51:11
c Jer 51:35, 36
d Jer 51:58
e Jer 51:6, 11
f Ps 137:8
Apr 18:6
g Jer 51:23
h Iz 13:14
Jer 51:9
i Jer 23:1
Jer 50:6
Ez 34:5
y Jer 2:15
j 2Ka 17:6
Iz 8:7
k 2Ka 25:1
2Me 36:17
Jer 4:7
l 2Ka 19:35
Iz 14:25
Sof 2:13
m Iz 11:16
Iz 65:10
Jer 23:3
Jer 33:7
Ez 34:14
Mch 2:12
n Mch 7:14
o Jer 31:6
p Abd 19
r Iz 44:22
Jer 31:34
Mch 7:19

ir švilps* matydami,
kokios negandos jį ištiko.[a]
14 Rikiuokitės
aplink Babiloną,
rikiuokitės, visi lankininkai.
Pulkite jį,
strėlių negailėkite,[b]
nes jis Jehovai nusidėjo.[c]
15 Apsupę jį iš visų pusių,
surikite kovos šūksnį!
Jis pasidavė –
jo stulpai išversti,
sienos nugriautos![d]
Tai Jehova jam atkeršijo.[e]
Keršykite ir jūs Babilonui, –
kaip jis darė,
taip jam darykite.[f]
16 Kirskite, kad Babilone
neliktų sėjėjo
ir nebūtų kam darbuotis
pjautuvu per pjūtį.[g]
Nuožmaus kalavijo pabūgę
visi grįš pas savo tautą,
visi bėgs į savo kraštą.[h]

17 Izraelis – tarsi išblaškytos avys,[i] liūtai jas išsklaidė.[y]
Pirmiau jas rijo Asirijos karalius,[j] paskui jų kaulus graužė
Babilono karalius Nebukadnecaras.[k] **18** Todėl taip sako kareivijų Viešpats Jehova, Izraelio Dievas. Nubausiu Babilono karalių ir jo kraštą, kaip nubaudžiau Asirijos karalių.[l] **19** Sugrąžinsiu Izraelį į jo ganyklą.[m]
Jis ganysis ant Karmelio ir Bašane,[n] sotinsis Efraimo kalnuose[o] ir Gileade.“[p]

20 „Tomis dienomis ir tuo laiku, – tai Jehovos žodis, –
Izraelio kaltės ieškos,
bet neras.
Ir Judo nuodėmių neras,
nes tiems, kuriuos palikau gyvus, aš atleisiu.“[r]

50:13 *Švilpimu tikriausiai buvo išreiškiama nuostaba, pajuoka ar panieka.

21 „Žygiuok prieš Merataimų
kraštą ir prieš Pekodo
gyventojus.[a]
Žudyk juos ir naikink, –
tai Jehovos žodis. –
Padaryk visa,
kaip tau įsakiau.
22 Girdėti kovos riksmai –
kraštą ištiko baisi neganda.
23 Štai kaip sudaužė,
kaip sutrupino
visos žemės kūjį![b]
Štai kokiu siaubo reginiu
Babilonas tapo tautoms![c]
24 Paspendžiau tau, Babilone,
spąstus ir įkliuvai,
nors pats to nesuvokei.
Buvai surastas
ir pagautas,[d]
nes prieš Jehovą stojai.
25 Jehova atvėrė
savo saugyklą
ir traukia iš ten
rūstybės ginklus.[e]
Visavaldis, kareivijų
Viešpats Jehova,
turi darbo chaldėjų krašte.
26 Atžygiuokite prieš jį
iš toliausių vietų.[f]
Atidarykite jo aruodus,[g]
supilkite jo grobį
tarsi grūdus į krūvas
ir viską sunaikinkite,[h]
tenelieka nieko!
27 Išpjaukite
visus jo jautukus,[i]
veskite visus į skerdyklą.
Vargas jam,
nes atėjo jo diena,
jo bausmės metas!
28 Girdėti bėglių balsai –
balsai ištrūkusių
iš Babilono.
Jie skuba pranešti Sionui
apie mūsų Dievo
Jehovos kerštą,
kerštą už jo šventyklą.[y]

50 SKYRIUS

a Ez 23:22, 23

b Iz 14:5, 6
Jer 51:20

c Jer 51:41
Apr 18:15, 16

d Jer 51:31
Dan 5:30
Apr 18:8

e Iz 13:5
Jer 51:11

f Jer 51:27

g Jer 50:10

h Iz 14:22, 23

i Iz 34:6, 7
Ez 39:18

y Ps 94:1
Jer 51:11

Antra skiltis

a Jer 50:14

b Ps 137:8
Jer 51:56

c Rd 3:64
Apr 18:6

d Iz 14:13

e Iz 13:17, 18

f Jer 51:25

g Iz 14:13
Dan 4:30

h Jer 51:26

i Iz 47:6

y Iz 14:17

j Iz 41:14
Apr 18:8

k Iz 47:4

l Rd 3:59

m Iz 14:3, 4

n Jer 51:24

29 Sušaukite prieš Babiloną
lankininkus –
visus, kurie lenkia lanką.[a]
Apgulkite jį iš visų pusių,
kad niekas neištrūktų.
Atmokėkite jam
už jo darbus[b] –
ką jis darė,
tą ir jūs jam darykite.[c]
Juk jis įžūliai
priešinosi Jehovai,
stojo prieš Izraelio
Šventąjį.[d]
30 Todėl jo jaunuoliai
kris aikštėse,[e]
visi jo kariai tą dieną žus*.
Tai Jehovos žodis.
31 Aš pakilsiu prieš tave,[f]
įžūlusis,[g] – tai Visavaldžio, kareivijų Viešpaties
Jehovos, žodis.
Atėjo tavoji diena,
metas atsiskaityti.
32 Tu, įžūlusis, klupsi ir krisi,
ir niekas tavęs nepakels.[h]
Užkursiu tavo
miestuose ugnį,
ji suris visa,
kas aplink tave.“
33 Kareivijų Viešpats
Jehova sako:
„Izraelio ir Judo
žmonės engiami.
Tie, kas nelaisvėn juos
išvedė, jų neišleidžia,[i]
nė nemano
laisvės grąžinti.[y]
34 Bet jų Atpirkėjas galingas.[j]
Jis vardu Jehova,
kareivijų Viešpats.[k]
Jis tikrai juos apgins,[l]
kad suteiktų
kraštui ramybę,[m]
o Babilono gyventojams
baimės įvarytų.“[n]

50:30 * Pažod. „bus nutildyti“.

35 „Kalavijas pakils
prieš chaldėjus, –
tai Jehovos žodis, –
prieš Babilono gyventojus,
jo didžiūnus ir išminčius.[a]
36 Jis pakils
prieš tuščiakalbius*,
ir tie ims elgtis kvailai,
pakils prieš kovotojus,
ir tie išsigąs.[b]
37 Kalavijas pakils prieš jo
žirgus ir kovos vežimus,
prieš kitataučius
jo valdose,
ir tie taps kaip moterys.[c]
Jis palies Babilono lobius,
ir tie bus išplėšti.[d]
38 Vargas jo vandenims –
jie išdžius.[e]
Šis kraštas –
stabų buveinė,[f]
jo žmonės kraupius
vaizdus regėdami
eina iš proto.
39 Todėl jis taps dykumų
žvėrių ir visokių
staugūnų namais,
stručiai ten klajos.[g]
Niekas jame nebeįsikurs,
per visas kartas
jis liks be žmonių.“[h]

40 „Kaip Dievas sunaikino
Sodomą ir Gomorą[i] su aplinkiniais miestais,[y] taip nutiks ir
Babilonui, – tai Jehovos žodis. –
Joks žmogus čia nebegyvens,
niekas neįsikurs.[j]
41 Štai ateina tauta iš šiaurės,
nuo tolimiausių
žemės pakraščių[k]
atžygiuoja galinga tauta,
galingi karaliai.[l]
42 Lankas ir ietis jų rankose,[m]
jie žiaurūs,
nė vieno nesigaili.[n]

50:36 *Arba „netikrus pranašus“.

50 SKYRIUS

a Iz 47:13
Jer 51:57
Dan 5:7

b Jer 51:30

c Iz 13:8

d Iz 45:3

e Iz 44:27
Jer 51:36, 37
Apr 16:12

f Iz 46:1
Jer 51:44, 52
Dan 5:1, 4

g Iz 13:20, 21
Jer 51:37
Apr 18:2

h Jer 25:12
Jer 51:43, 64

i Iz 13:19

y Pr 19:24, 25
Jud 7

j Jer 51:26

k Iz 13:5, 17

l Iz 45:1
Jer 51:11
Jer 51:27, 28

m Jer 50:9

n Ps 137:8
Iz 13:17, 18

Antra skiltis

a Jer 51:42

b Jer 51:27

c Jer 51:31

d Dan 5:6

e Iz 41:25

f Jer 49:19–21

g Jer 51:11

h Iz 13:1, 20
Jer 51:43

i Apr 18:9

51 SKYRIUS

y Jer 50:9

j Jer 50:14, 29

Jie atūžia
lyg šėlstanti jūra,[a]
atjoja ant savo žirgų,
rikiuojasi mūšiui prieš
tave, Babilono dukra.[b]
43 Išgirdęs žinią apie juos,[c]
Babilono karalius
nuleido rankas.[d]
Jį apėmė sielvartas,
surėmė skausmas
tarsi gimdyvę.

44 Žiūrėk! Kaip liūtas ateina
iš Jordano tankumynų, taip
priešas ateis ir puls saugias
ganyklas, ir aš priversiu juos
bėgti iš savo žemės. Savo išrinktajam pavesiu tą kraštą.[e]
Juk kas yra man lygus, kad
mane sustabdytų? Koks ganytojas gali prieš mane atsilaikyti?[f]
45 Todėl paklausykite, ką Jehova nusprendė dėl Babilono,[g]
ką nutarė dėl chaldėjų krašto.
Kaimenės mažyliai
bus nutempti šalin,
saugios jų ganyklos
ištuštės.[h]
46 Babilonas bus paimtas
su tokiu triukšmu,
kad žemė drebės,
jo riksmą girdės
visos tautos.“[i]

51 Štai ką sako Jehova:
„Babilonui ir Leb
Kamajo* gyventojams
ūmai sukelsiu
pražūtingą vėją.[y]
2 Siųsiu į Babiloną vėtytojus.
Nelaimės dieną
jie apguls jį iš visų pusių,
išvėtys ir ištuštins.[j]
3 Lankininkas
neišlenks lanko,

51:1 *Išvertus – „maištaujančių prieš mane širdis“. Tikriausiai turima omenyje Chaldėja.

kovotojas nepakils,
neužsidės šarvų.
Negailėkite jo jaunuolių![a]
Jo kariuomenę
sunaikinkite.
4 Chaldėjų žemėje
jie kris nuo kalavijo,
miesto gatvėse
gulės persmeigti.[b]
5 Kareivijų Viešpats Jehova
nepaliko Izraelio ir
Judo našlėmis.[c]
Izraelio Šventojo akyse
jų* kraštas yra
sunkiai nusikaltęs.
6 Bėkite iš Babilono,
gelbėkite gyvybę![d]
Nepražūkite dėl jo kaltės.
Atėjo Jehovos
keršto metas,
metas atmokėti jam
už visa, ką jis darė.[e]
7 Babilonas – aukso taurė
Jehovos rankoje –
nugirdė visą žemę.
Jo vyną gėrė visos tautos,[f]
todėl išėjo iš proto.[g]
8 Babilonas krito staiga,
sutriuškintas buvo.[h]
Raudokite dėl jo![i]
Atneškite balzamo
jo skausmui apmalšinti, –
gal dar pagis?“ –
9 „Babiloną bandėme
išgydyti, bet jis neišgijo.
Palikite jį;
metas grįžti kiekvienam
į savo kraštą.[y]
Jo kaltė pasiekė dangų,
pakilo aukštai, iki debesų.[j]
10 Jehova įvykdė teisingumą
mūsų labui.[k]
Eime, apsakykime Sione,
ką mūsų Dievas Jehova
padarė.“[l] –

51:5 *T. y. chaldėjų.

51 SKYRIUS

a Iz 13:17, 18
Jer 50:30

b Iz 13:15

c Ps 94:14
Iz 44:21
Jer 46:28
Zch 2:12

d Jer 50:8
Zch 2:7
Apr 18:4

e Jer 25:12, 14
Jer 50:15

f Apr 17:1, 2
Apr 18:3

g Jer 25:15, 16

h Iz 21:9
Iz 47:9
Apr 14:8

i Apr 18:2, 9

y Iz 13:14

j Apr 18:4, 5

k Mch 7:9

l Jer 50:28

Antra skiltis

a Jer 50:14

b Iz 13:17
Iz 45:1

c Iz 13:2

d Apr 17:17

e Apr 17:1, 15

f Iz 45:3
Jer 50:37

g Hab 2:9
Apr 18:11, 12
Apr 18:19

h Jer 50:15

i Ps 93:1
Ps 104:24

y Ps 136:5
Pat 3:19
Iz 40:22
Jer 10:12–16

j Ps 135:7

11 „Nušveiskite strėles,[a]
čiupkite skydus
apskrituosius*.
Jehova pakurstė
medų karalius,[b]
nes užsimojo
sunaikinti Babiloną.
Tai bus Jehovos atpildas,
jis atkeršys
už savo šventyklą.
12 Iškelkite ženklą,[c]
pulkite Babilono sienas.
Stiprinkite sargybą,
pastatykite sargybinius,
pasalas suruoškite,
nes Jehova nusprendė,
ką darys
ir kaip įvykdys visa,
kuo grasino
Babilono gyventojams.“[d]
13 „O moterie, gyvenanti
prie sraunių vandenų[e]
ir pertekusi
visokiausio turto,[f]
tau atėjo galas,
tu liausiesi lobusi.[g]
14 Kareivijų Viešpats Jehova
prisiekė savo siela:
‘Tarsi skėriai užplūs
tave kovotojai,
jie pergalingai šūkaus,
tave nugalėję.’[h]
15 Tai jo galia žemę sukūrė,
jo išmintis pasaulį įtvirtino,[i]
jo išmanymas dangaus
skliautą išskleidė.[y]
16 Pasigirdus jo balsui,
vandenys danguje pašėlsta,
atgena jis debesis*
nuo žemės pakraščių,
žaibus su lietumi atsiunčia,#
iš savo sandėlių
paleidžia vėją.[j]

51:11 *Arba galbūt „pripildykite strėlines“. **51:16** *Arba „rūką“. #Arba galbūt „lietui atveria vandentakius“.

17 Žmogus elgiasi neprotingai,
be išmanymo.
Auksakaliui teks gėdytis,
kad stabą darė.[a]
Jo dirbiniai* – tik apgaulė,
dvasios[#] juose nėra.[b]
18 Jie – niekas*,[c]
vien pajuokos verti.
Atsiskaitymo dienai atėjus,
jie pražus.
19 O Jokūbo Dievas* kitoks,
jis yra tas,
kuris viską sukūrė,
jis – savo paveldo ramstis[#].[d]
Jis vardu Jehova,
kareivijų Viešpats.“[e]
20 „Tu esi mano vėzdas,
kovai parengtas ginklas.
Tavimi aš smogsiu tautoms,
tavimi naikinsiu karalystes.
21 Tavimi pakirsiu
žirgą ir raitininką,
sutriuškinsiu kovos vežimą
ir jo kovotoją.
22 Tavimi nugalabysiu
vyrą ir moterį,
senį ir vaiką,
vaikiną ir merginą,
23 padarysiu galą piemeniui
ir jo kaimenei,
žemdirbiui
ir jo jungui jaučių,
valdytojams
ir jų statytiniams.
24 Atmokėsiu Babilonui
ir visiems Chaldėjos
gyventojams
už visas piktadarystes,
kurias jums matant
darė Sione,[f] –
tai Jehovos žodis. –

51:17 *Arba „liedintos statulos“. #Arba „alsavimo“. **51:18** *Arba „apgaulė“. **51:19** *Pažod. „Dalis“. #Arba galbūt „kuris padarė ir savo paveldo lazdą“.

51 SKYRIUS

a Iz 44:11

b Hab 2:19

c Iz 41:29
Jer 14:22

d Įst 32:9

e Iz 47:4

f Ps 137:8

Antra skiltis

a Jer 50:31

b Jer 25:9

c Jer 50:13, 40
Apr 18:21

d Iz 13:2
Jer 51:12

e Pr 8:4

f Pr 10:2, 3
Jer 50:41

g Iz 13:17
Dan 5:30, 31

h Iz 13:13, 19
Jer 50:13
Jer 50:39, 40

i Iz 13:7

y Jer 50:37

25 Aš kovosiu su tavimi,[a]
pražūties kalne,
visos žemės niokotojau.[b]
Tai Jehovos žodis.
Pakelsiu ranką
prieš tave ir
nuritinsiu tave nuo uolų,
iš tavęs teliks
išdegęs kalnas.
26 Žmonės ant tavęs
neberas nė akmens
namo kertei ar pamatui,
nes būsi visiems
laikams nuniokotas.[c]
Tai Jehovos žodis.
27 Iškelkite krašte ženklą,[d]
pūskite tautoms ragą.
Siųskite* tautas
į kovą su juo,
suburkite prieš jį Ararato,[e]
Minio ir Aškenazo
karalystes.[f]
Paskirkite pareigūną,
kad telktų karius
į kovą prieš jį.
Žirgų tebus tarsi spiečiai
knibždančių skėrių.
28 Siųskite* tautas
kovoti su juo –
Medijos karalius,[g] jos
valdytojus ir valdininkus,
visus jai pavaldžius
kraštus.
29 Žemė drebės ir siūbuos,
kai Jehova imsis
vykdyti savo užmojį
prieš Babiloną –
paversti jo žemes
siaubo reginiu,
negyvenama dykviete.[h]
30 Babilono kariai
liovėsi kovoję
ir sėdi užsidarę tvirtovėse.
Jie visai neteko jėgų,[i]
tapo silpni lyg moteriškė.[y]

51:27, 28 *Pažod. „Pašventinkite“.

Jų namai pleška,
vartų velkės sulaužytos.[a]
31 Bėga pasiuntinys
paskui pasiuntinį,
žinianešys paskui žinianešį,
skuba Babilono karaliui
pranešti, kad visi miesto
pakraščiai vienas po kito
užgrobiami,[b]
32 kad brastos užimtos,[c]
papiruso laivai sudeginti,
kovotojai išgąsčio apimti.“

33 Štai ką sako kareivijų Viešpats Jehova, Izraelio Dievas:

„Babilono dukra
pavirto į grendymą,
jau laikas ją kietai suplūkti.
Netrukus ateis jai
pjūties metas.“
34 „Babilono karalius
Nebukadnecaras
mane ėdė,[d]
kėlė man klaiką.
Jis ištuštino mane lyg indą
ir nutėškė į šoną.
Jis rijo mane kaip gyvatė,[e]
kimšo pilvą
mano skanumynais.
Jis nuplovė mane šalin.
35 O kad priliptų
Babilonui žaizdos, kokias
man padarė, kokiomis
mano kūną nusėjo!“ –
sako Siono gyventojas.[f]
„O kad Chaldėjos gyventojų
būtų pareikalauta
atsiskaityti už mano
kraują!“ – sako Jeruzalė.
36 Todėl štai ką sako Jehova:
„Aš pats spręsiu tavo bylą,[g]
aš pats už tave atkeršysiu.[h]
Nusekinsiu jo vandenis,
išdžiovinsiu jo šaltinius.[i]
37 Babilonas virs
akmenų sąvarta,[y]
šakalų buveine,[a]
jis taps siaubo reginiu
ir pajuoka*,
paliks dykas, be žmonių.[b]
38 Jo gyventojai
staugs kaip liūtai,
urgs tarsi maži liūtukai.
39 Kai jie bus įsismarkavę,
suruošiu jiems pokylį
ir juos nugirdysiu.
Jie pasilinksmins,[c]
o paskui amžiams užmigs
ir nebepabus.[d]
Tai Jehovos žodis.
40 Aš nuvesiu juos paskersti
tarsi avinėlius,
tarsi avinus ir ožius.
41 Štai kaip buvo paimtas
Šešachas*,[e]
štai kaip užkariautas
tas, kurį visa žemė
liaupsino![f]
Babilonas tautų akyse
tapo siaubo reginiu!
42 Babiloną užplūdo
vandenys,
gausingos bangos užliejo.
43 Jo miestai – baisu žiūrėti,
jie virto sausyne,
dykviete.
Tame krašte jau niekas
negyvens, žmogus ten
kojos nebekels.[g]
44 Aš nusitaikysiu į Belį,[h]
Babilono dievą,
jam iš nasrų ištrauksiu,
ką yra prariję.[i]
Tautos pas jį nebeplūs,
ir Babilono sienos
subyrės.[y]
45 Bėkite iš Babilono,
manieji tarnai![j]

51 SKYRIUS

a Ps 107:16 Iz 45:2

b Iz 47:11 Jer 50:24, 43

c Iz 44:27 Jer 50:38 Apr 16:12

d 2Me 36:17, 18 Jer 50:17

e Jer 51:44

f Ps 137:8 Jer 50:29

g Jer 50:34

h Įst 32:35

i Iz 44:27 Jer 50:38

y Jer 25:12 Jer 50:15

Antra skiltis

a Iz 13:19, 22

b Jer 50:13, 39

c Dan 5:1, 4

d Jer 25:17, 27 Jer 51:57

e Jer 25:17, 26

f Iz 13:19 Jer 49:25 Dan 4:30

g Iz 13:1, 20 Jer 50:39

h Iz 46:1 Jer 50:2

i 2Me 36:7 Ezr 1:7 Jer 51:34 Dan 1:1, 2

y Jer 51:58

j Iz 48:20 Apr 18:4

51:37 *Pažod. „pašvilpa“. Švilpimu tikriausiai buvo išreiškiama nuostaba, pajuoka ar panieka. **51:41** *Tikriausiai turimas omenyje Babilonas.

Gelbėkite gyvybę[a]
nuo liepsnojančio
Jehovos pykčio![b]
46 Teneišsigąsta jūsų širdis ir
tenebūgštauja, kai kraštą
pasieks kokia žinia.
Vienais metais
girdėsite vienokią,
kitais – kitokią,
žmonės kalbės apie
smurtą, apie valdovų
susirėmimus.
47 Ateina dienos,
kai nusitaikysiu
į Babilono stabus.
Sugėdintas bus
visas kraštas,
jame bus pilna užmuštųjų.[c]
48 Dangus, žemė
ir visa, kas juose,
džiūgaus
dėl Babilono pražūties.[d]
Ateis iš šiaurės jo naikin-
tojai.[e] Tai Jehovos žodis.
49 Babilonas ne tik
izraelitų kraują liejo,[f]
žmonės iš visų kraštų
ten negyvi krito.
50 Kas išvengėte kalavijo,
bėkite, negaišuokite![g]
Jūs, kurie toli,
atminkite Jehovą,
tegrįžta Jeruzalė
į jūsų širdis.“[h] –
51 „Iš mūsų juokiasi,
mes kenčiame gėdą,
nuo jos mums
raudonuoja veidai,
mat svetimieji įsibrovė
į Jehovos Namų
šventąsias buveines.“[i] –
52 „Užtat ateina dienos, –
tai Jehovos žodis, –
kai nusitaikysiu
į Babilono stabus,
ir krašte netils
sužeistųjų dejonės.[y]

51 SKYRIUS

a Jer 51:6
Zch 2:7

b Iz 13:13

c Iz 13:15
Dan 5:30

d Iz 44:23
Iz 48:20
Iz 49:13
Apr 18:20

e Jer 50:3
Jer 50:41

f Jer 50:17
Jer 51:24

g Jer 50:8
Apr 18:4

h Ezr 1:3
Ps 137:5

i Ps 79:1
Rd 1:10

y Iz 13:15

Antra skiltis

a Iz 14:13
Dan 4:30

b Jer 50:10

c Iz 13:6

d Jer 50:22, 23

e Iz 21:2

f Jer 50:36

g Įst 32:35
Ps 94:1
Iz 34:8
Jer 50:29
Apr 18:5

h Ps 137:8

i Jer 25:27

y Jer 51:39

j Jer 50:15
Jer 51:44

k Hab 2:13

l Jer 32:12
Jer 36:4
Jer 45:1

53 Net jei iki pat dangaus
iškiltų Babilonas,[a]
net jeigu aukštos jo
tvirtovės debesis remtų,
naikintojai, kuriuos
siunčiu, jį nugalės.[b]
Tai Jehovos žodis.
54 Ar girdite riksmus
Babilone,[c]
didžios nelaimės garsus
chaldėjų žemėje?[d]
55 Tai Jehova
niokoja Babiloną,
jo rėkavimus jis nutildys.
Jų bangos šniokš
tarsi sraunūs vandenys.
Jų balsai visur bus girdimi.
56 Prieš Babiloną
atžygiuos naikintojas[e]
ir jo kovotojus
paims nelaisvėn,[f]
jų lankus jis sulaužys,
juk Jehova – Dievas,
kuris visada atlygina.[g]
Jis tikrai atmokės.[h]
57 Nugirdysiu jo didžiūnus
ir išminčius,[i]
jo valdytojus, valdininkus
ir kovotojus.
Jie amžiams užmigs
ir jau nepabus.[y] Tai
Karaliaus, vardu Jehova,
kareivijų Viešpaties,
žodis.“
58 Štai ką sako kareivijų
Viešpats Jehova:
„Storos Babilono sienos
bus išgriautos,[j]
jo aukšti vartai bus padegti.
Žmonės veltui vargo –
visa, dėl ko taūtos jėgas
eikvojo, ugnis suris.“[k]

59 Štai tokį paliepimą Mach-
sėjos sūnaus Nerijos[l] sūnui Se-
rajai pranašas Jeremijas davė
ketvirtais Judo karaliaus Zede-
kijo valdymo metais, kai Sera-

ja kartu su karaliumi iškeliavo į Babiloną. (Seraja buvo karaliaus ūkio reikalų patikėtinis.) **60** Jeremijas į vieną ritinį surašė, kokios negandos užklups Babiloną, – visa, kas apie Babiloną buvo pasakyta. **61** Jeremijas paliepė Serajai: „Kai nuvyksi į Babiloną, garsiai perskaityk visus šiuos žodžius. **62** Tada tark: ‘Jehova, tu sakei, kad šis miestas bus sunaikintas, kad jame niekas nebegyvens – nei žmogus, nei gyvūnas – ir kad jis amžiais liks nuniokotas.’[a] **63** Baigęs skaityti pririšk prie ritinio akmenį ir mesk jį į Eufrato upę. **64** Tada tark: ‘Štai kaip Babilonas nugrims ir niekada nebeiškils.[b] Štai kokią nelaimę Dievas jam užtrauks ir kokie vargai laukia jo gyventojų.’“[c]

Čia Jeremijo žodžiai baigiasi.

52 Zedekijas[d] karaliumi tapo būdamas dvidešimt vienų ir valdė Jeruzalėje vienuolika metų. Jo motina buvo libnietė Jeremijo duktė Hamutalė.[e] **2** Zedekijas darė, kas nedora Jehovos akyse, kaip ir Jehojakimas.[f] **3** Visa, kas vyko Jeruzalėje ir Jude, užrūstino Jehovą – taip užrūstino, kad jis galiausiai pašalino juos sau iš akių.[g] Zedekijas prieš Babilono karalių sukilo.[h] **4** Devintų Zedekijo valdymo metų dešimto mėnesio dešimtą dieną Babilono karalius Nebukadnecaras atžygiavo su visa savo kariuomene pulti Jeruzalės. Jie įsirengė stovyklą ir supylė aplink miestą apsiausties pylimus.[i] **5** Miestas buvo apgultas iki vienuoliktų karaliaus Zedekijo valdymo metų.

6 Žmones spaudė badas ir mieste visiškai neliko ko valgyti.[a] Ketvirto mėnesio devintą dieną[b] **7** miesto siena buvo pralaužta. Visi kovotojai nakčia spruko iš chaldėjų apsupto miesto. Išėję pro dvigubos sienos vartus šalia karaliaus sodo, jie bėgo keliu link Arabos.[c] **8** Bet chaldėjų kariuomenė leidosi vytis karaliaus Zedekijo. Jie prisivijo Zedekiją[d] Jericho plynėse ir visi jo kovotojai išsilakstė. **9** Karalius buvo sučiuptas, atvestas pas Babilono valdovą į Riblą Hamato krašte, ir šis paskelbė jam nuosprendį. **10** Babilono karalius nužudė Zedekijo akivaizdoje jo sūnus. Ten pat Ribloje jis išžudė visus Judo didžiūnus. **11** Babilono karalius išdūrė Zedekijui akis,[e] sukaustė jį vario grandinėmis, nusivedė į Babiloną ir kalino iki pat jo mirties.

12 Devynioliktais Babilono karaliaus Nebukadnecaro valdymo metais, penkto mėnesio dešimtą dieną, Babilono karaliaus pasiuntinys, sargybos viršininkas Nebuzaradanas, nuvyko į Jeruzalę.[f] **13** Jis sudegino Jehovos Namus,[g] karaliaus rūmus ir visus Jeruzalės pastatus, sudegino kiekvieną didesnį namą. **14** Visas Jeruzalės sienas chaldėjų kariai, atžygiavę kartu su sargybos viršininku, išgriovė.[h]

15 Sargybos viršininkas Nebuzaradanas išsivedė į tremtį kai kuriuos iš beturčių ir likusius miesto gyventojus. Jis išsivedė ir perbėgėlius, stojusius į Babilono karaliaus pusę, taip pat paskutinius amatų meistrus.[i] **16** Kai kuriuos iš vargingiausių krašto žmonių sargybos viršininkas Nebuzaradanas paliko, kad prižiūrėtų vynuogynus ir atliktų darbo prievolę.[y]

51 SKYRIUS

a Iz 13:1, 20; Iz 14:23; Jer 50:3, 39; Jer 51:29, 37

b Apr 18:21

c Jer 51:58

52 SKYRIUS

d 2Ka 24:17–20; 2Me 36:11, 12

e 2Ka 23:31

f 2Ka 24:1; 2Me 36:5

g Kun 26:33; Įst 31:16, 17

h 2Me 36:11, 13; Ez 17:15

i Įst 28:52; 2Ka 25:1, 2; Iz 29:3; Jer 39:1; Ez 4:1, 2; Ez 21:21, 22

Antra skiltis

a Įst 28:53–57; 2Ka 25:3–7; Iz 3:1; Ez 4:16

b Jer 39:2

c Jer 39:4–7

d Jer 24:8; Jer 34:21; Jer 37:17; Jer 38:18

e Ez 12:13

f 2Ka 25:8–10

g 1Ka 9:8; 2Me 36:17, 19; Ps 74:8; Ps 79:1; Jer 26:18; Rd 2:7; Ez 24:21

h Jer 39:8

i 2Ka 25:11, 12; Jer 39:9, 10

y 2Ka 25:22

17 Chaldėjai supjaustė varinius Jehovos Namų stulpus,[a] vežimaičius[b] ir varinę Jūrą,[c] stovėjusią Jehovos Namuose, ir visą tą varį išsigabeno į Babiloną.[d] **18** Jie pasiėmė ir indus pelenams, semtuvus, gesykles, dubenis,[e] taures[f] ir visus varinius reikmenis, naudojamus šventyklos tarnyboje. **19** Taip pat sargybos viršininkas išsigabeno praustuves,[g] smilkykles, šlakstymo dubenis, indus pelenams, žibintuvus,[h] taures ir kitus dubenis. Visa tai buvo padaryta iš gryno aukso ir sidabro.[i] **20** O vario, iš kurio buvo nuliedinti abu stulpai, Jūra, ją laikantys dvylika jaučių[y] ir vežimaičiai, karaliaus Saliamono padaryti Jehovos Namams, net nebuvo įmanoma pasverti.

21 Abu stulpai buvo 18 uolekčių* aukščio, jiems apjuosti reikėjo 12 uolekčių matuoklės.[j] Stulpai buvo tuščiaviduriai, jų sienelė – keturių pirštų# storio. **22** Abiejų viršustulpės buvo varinės. Vieno stulpo viršustulpės aukštis buvo penkios uolektys.[k] Ji buvo apjuosta variniais pinučiais ir granatais. Antrasis stulpas buvo lygiai toks pat, granatai irgi. **23** Abiejų viršustulpes juosė po 96 granatus,* o iš viso granatų buvo po 100.[l]

24 Sargybos viršininkas taip pat išsivedė vyriausiąjį kunigą Serajų,[m] antrą po jo kunigą Sofoniją[n] ir tris vartų sargus.[o] **25** Iš miesto jis išsivedė pareigūną, vadovavusį kariams, septynis mieste buvusius vyrus iš karaliaus aplinkos, kariuomenės vado raštininką, telkusį vyrus į kariuomenę, ir šešiasdešimt mieste užsilikusių žmonių iš krašto prastuomenės. **26** Sargybos viršininkas Nebuzaradanas visus juos atvedė pas Babilono karalių į Riblą. **27** Ten pat Ribloje, Hamato krašte, Babilono karalius juos nužudė.[a] Judas buvo ištremtas iš savo krašto.[b]

28 Štai kiek Nebukadnecaras išsivedė į tremtį. Septintais savo valdymo metais jis nelaisvėn paėmė 3023 žydus.[c]

29 Aštuonioliktais metais[d] Nebukadnecaras iš Jeruzalės išsivedė 832 žmones.

30 Dvidešimt trečiais Nebukadnecaro valdymo metais sargybos viršininkas Nebuzaradanas išsivedė į nelaisvę 745 žydus.[e]

Taigi iš viso į tremtį išėjo 4600 žmonių.

31 Vėliau, trisdešimt septintais Judo karaliaus Jehojachino tremties metais,[f] dvylikto mėnesio dvidešimt penktą dieną, Babilono karalius Evil Merodachas (tai buvo pirmieji jo valdymo metai) paleido Judo karalių Jehojachiną iš kalėjimo.[g] **32** Jis draugiškai su juo elgėsi ir iškėlė jį aukščiau visų kitų karalių*, esančių pas jį Babilone. **33** Taigi Jehojachinas nusivilko kalinio drabužius ir visą likusį gyvenimą valgė su karaliumi prie vieno stalo. **34** Visą savo gyvenimą, iki pat mirties, Jehojachinas kasdien gaudavo Babilono karaliaus paskirtą valgių dalį.

52:21 *Uolektis buvo lygi 44,5 cm. Žr. priedą B14. #Piršto storis buvo lygus 1,85 cm. Žr. priedą B14. **52:23** *Arba „Ant abiejų viršustulpių buvo matyti po 96 granatus“.

52:32 *Arba „ir pastatė jo sostą aukščiau už sostus kitų karalių“.

52 SKYRIUS

a 1Ka 7:15, 21

b 1Ka 7:27

c 1Ka 7:23
2Me 4:11–15

d 2Ka 25:13–16
Jer 27:19, 22

e 1Ka 7:45

f 2Me 4:19, 22

g 1Ka 7:50

h 1Ka 7:48, 49

i 2Me 24:14
2Me 36:18

y 1Ka 7:23, 25

j 1Ka 7:15–20

k 2Me 3:15

l 2Me 3:16
2Me 4:13

m 1Me 6:14
Ezr 7:1

n Jer 21:1, 2
Jer 29:25

o 2Ka 25:18–21

Antra skiltis

a 2Ka 25:6
Jer 52:10

b Kun 18:25
Kun 26:33
Įst 28:36
Iz 24:3
Jer 25:9

c 2Ka 24:12, 14

d Jer 32:1

e Jer 6:9

f 2Ka 24:8
Jer 24:1
Jer 37:1
Mt 1:11

g 2Ka 25:27–30

RAUDŲ
KNYGA

TURINIO APŽVALGA

1 Jeruzalė – tarsi našlė
Ji vieniša ir apleista (1)
Sionas sunkiai nusidėjo (8, 9)
Dievas nusigręžė nuo Siono (12–15)
Nėra kas Sioną nuramintų (17)

2 Jehova užsirūstinęs ant Jeruzalės
Jos nebuvo pasigailėta (2)
Jehova tapo jai priešu (5)
Ašaros dėl Siono (11–13)
Praeiviai šaiposi iš gražiojo miesto (15)
Priešai džiaugiasi, kad Sionas žlugo (17)

3 Jeremijas lieja savo jausmus, išreiškia viltį
„Kantriai lauksiu“ (21)
Dievo gailestingumas liejasi kas rytą (22, 23)
Dievas geras tiems, kurie juo viliasi (25)
„Gerai yra jaunuoliui nešti jungą jaunystėje“ (27)
Dievas debesimi užtvėrė maldoms kelią (43, 44)

4 Jeruzalės apgulos aprašymas
Mieste trūksta maisto (4, 5, 9)
Moterys verda savo vaikus (10)
Jehova išliejo savo pyktį (11)

5 Tauta meldžia, kad Jehova juos vėl priimtų
„Atmink, Jehova, kas mus ištiko“ (1)
„Vargas mums, nusidėjėliams!“ (16)
„Susigrąžink mus, Jehova“ (21)
„Tebūna viskas kaip kadaise“ (21)

א [alefas]*

1 Kokia vieniša dabar
Jeruzalė, o juk buvo
pilna žmonių![a]
Dabar ji našlė, o juk buvo
gausiai apgyventa.[b]
Tolimų kraštų valdovė
turi vergauti![c]

ב [betas]

2 Ji karčiai verkia per naktį,[d]
ašaros skruostais rieda.
Nėra kas paguostų –
jos meilužiai dingo,[e]
išdavė visi bičiuliai,[f]
jie tapo priešais.

ג [gimelis]

3 Judas išėjo į tremtį,[g]
kenčia priespaudą,
vergystę sunkią.[h]
Tarp tautų atsidūręs,[a]
sau atilsio neranda.
Engėjai pasivijo jį
nelaimės dieną.

ד [daletas]

4 Keliai į Sioną liūdi –
niekas jais nebeina
į šventes.[b]
Visi jo vartai išgriauti,[c]
jo kunigai dejuoja,
merginos sielvartauja,
jį patį širdgėla kamuoja.

ה [hė]

5 Priešai dabar Sione vieš-
patauja, jo nedraugai
be rūpesčių gyvena.[d]
Dėl kalčių daugybės
Jehova užtraukė
sielvartą Sionui,[e]
engėjas jo vaikus
nelaisvėn išsivedė.[f]

1 SKYRIUS

a Ps 122:3, 4
b 1Ka 4:20
c Įst 28:15, 48
2Ka 25:11, 12
d Rd 1:16
e Jer 4:30
Ez 16:37
f Jer 30:14
g Kun 26:33
2Ka 24:14, 15
2Ka 25:21
Jer 39:9
Jer 52:27
h Jer 17:4

Antra skiltis

a Įst 28:64
b Am 8:10
c Iz 3:26
d Zch 1:15
e 2Me 36:15, 16
Neh 9:33
Dan 9:7, 16
f Jer 39:9
Jer 52:30

1:1 *1–4 skyriuose hebr. tekstas sudėstytas abėcėliniu akrostichu.

ו [vavas]

6 Siono dukters grožis pradingo.[a]
Jos didžiūnai – lyg ganyklos nerandantys elniai,
persekiotojų varomi jie vos paeina.

ז [zainas]

7 Nusikamavusi ir be namų Jeruzalė mena senas dienas,
mena visa, ką turėjo brangaus.[b]
Jos žmones pasiglemžė priešas, ir nebuvo kas padėtų,[c]
jis šaipėsi matydamas jos žūtį.[d]

ח [chetas]

8 Jeruzalė sunkiai nusidėjo,[e]
todėl pasibjaurėjimu tapo.
Anksčiau ją gerbė, o dabar mato nuogą ir niekina.[f]
Pati ji vaitoja,[g] sukasi šalin iš gėdos.

ט [tetas]

9 Nuo jos nešvarumų skvernai purvini,
apie tai, kas jos laukia, ji nesusimąstė.[h]
Kaip netikėtai ji žlugo! Kas gi ją paguos?
Mano priešas didžiuojasi, tad pažvelk, Jehova, kaip kenčiu.[i]

י [jodas]

10 Priešininkas pagrobė visas jos brangenybes.[y]
Ji matė savo akimis, kaip braunasi šventyklon svetimieji[j] –
kitataučiai, kuriems neleidai į bendruomenę įeiti.

כ [kafas]

11 Visi jos žmonės aimanuoja, ieško duonos.[k]
Savo brangenybes už kąsnį atiduoda, gyvybę gelbsti.
Pažvelk, Jehova, pamatyk – esu lyg nieko verta moteris.

ל [lamedas]

12 Nejaugi jums, praeiviai, tai nerūpi?
Sustokite! Žiūrėkite!
Argi kas kentė skausmą, kokį aš kenčiu, –
kančią, kurią Jehova man sukėlė savo pykčio dieną?[a]

מ [memas]

13 Jis paleido ugnį iš aukštybių,
kad mano kaulus surytų,[b]
paspendė mano kojoms spąstus; man teko sukti atgal.
Jis padarė mane apgailėtiną.
Visą dieną vaitoju.

נ [nūnas]

14 Tarsi jungą jis užkrovė mano kaltes man
ant nugaros ir pririšo.
Jos taip slegia pečius, kad netekau jėgų.
Jehova atidavė mane į rankas tiems,
prieš kuriuos aš bejėgė.[c]

ס [samechas]

15 Jehova bloškė šalin visus mano galiūnus,[d]
sutelkė prieš mane pulkus, kad triuškintų mano jaunuolius.[e]
Judo mergelę Jehova traiškė lyg vynuoges spaudykloje.[f]

ע [ainas]

16 Štai dėl ko verkiu, mano akys ašaromis plūsta.[g]
Toli nuo manęs visi, kas galėtų paguosti ir atgaivinti.

1 SKYRIUS

a Ez 24:21

b 1Ka 10:27

c Jer 52:4

d Ps 137:7
Rd 2:16

e Iz 1:4
Iz 59:2
Ez 22:4

f Jer 13:22
Ez 23:29

g Jer 4:31

h Jer 8:7

i Jer 50:29

y Jer 52:17, 19
Dan 1:1, 2

j 2Me 36:17, 18
Ps 74:7
Jer 52:13

k Jer 38:9
Jer 52:6
Rd 2:12
Rd 4:4

Antra skiltis

a Jer 21:7

b Ps 102:3

c Kun 26:37
Ez 11:9

d 2Ka 24:14, 15

e 2Me 36:17

f Apr 14:19
Apr 19:15

g Jer 31:15

Mano sūnūs nevilties
apimti, nes priešas
juos nugalėjo.

פ [pė]

17 Sionas tiesia rankas,[a]
bet nėra kas nuramintų.
Jehova aplinkines tautas
Jokūbo pulti siuntė.[b]
Jeruzalė pasibjaurėjimu
joms tapo.[c]

צ [cadė]

18 Jehova yra teisingas,[d] –
juk aš jo priesakų*
nepaisiau.[e]
Klausykitės, tautos! Nejau
mano skausmo nematote?
Mano merginos ir vaikinai
išvesti į nelaisvę.[f]

ק [kofas]

19 Šaukiausi savo meilužių,
bet jie išdavė mane.[g]
Mano kunigai ir seniūnai
žuvo mieste,
ieškodami maisto,
gelbėdami gyvybę.[h]

ר [rešas]

20 Pažvelk, Jehova,
kaip baisiai kenčiu!
Mano viduje sumaištis,*
blaškosi širdis krūtinėje, –
juk maištauti nesilioviau.[i]
Lauke siaučia kalavijas,[y]
namuose – irgi mirtis.

ש [šynas]

21 Žmonės girdėjo
mano dejones, jokios
paguodos nesulaukiu.
Priešai girdėjo
apie mano nelaimę,
jie džiūgauja,
kad ją užtraukei.[j]
Bet ateis diena, apie kurią
kalbėjai,[k] ir jiems nutiks
kaip man.[l]

1:18 *Pažod. „burnos“. **1:20** *Pažod. „Mano viduriai rūgsta“.

1 SKYRIUS

a Jer 4:31

b Įst 28:49
2Ka 24:1, 2
2Ka 25:1

c Rd 1:8

d Neh 9:33
Dan 9:7

e 1Sa 12:14, 15

f Įst 28:32

g Jer 30:14

h 2Ka 25:3
Jer 38:9

i Ps 107:11
Iz 1:2
Iz 63:10

y Įst 32:25
Jer 15:2

j Ez 25:6, 7
Abd 12

k Iz 13:19
Jer 25:12–14
Jl 3:19

l Ps 137:8, 9
Iz 51:22, 23

Antra skiltis

a Jer 51:35

2 SKYRIUS

b Rd 2:15

c 1Me 28:2
Ps 132:7
Iz 60:13

d Įst 28:52
Mch 5:11

e Iz 39:7
Iz 43:28
Ez 21:26, 27

f Ps 74:10, 11

g Įst 32:22
Iz 42:25
Jer 7:20

h Įst 28:63
Iz 63:10
Jer 21:5

i 2Ka 25:21

y Jer 10:20

j Jer 4:4

k Jer 30:14

ת [tavas]

22 Teišaiškės tavo akivaizdoje
jų piktadarystės!
Griežtai juos bausk[a] – kaip
už kaltes mane baudei.
Mano dejonėms nėra galo,
mano širdis pasiligojusi.

א [alefas]

2 Kaip aptemdė Jehova savo
rūstybės debesimi Siono
dukterį!
Izraelio grožybę iš dangaus
jis nusviedė žemėn,[b]
savo įniršio dieną
neatsiminė savo pakojo.[c]

ב [betas]

2 Jehova be gailesčio surijo
visas Jokūbo buveines,
įniršio pagautas sugriovė
Judo dukters tvirtoves.[d]
Karalystę su jos didžiūnais
jis parbloškė ir pažemino.[e]

ג [gimelis]

3 Užsidegęs pykčiu jis palaužė
Izraelio stiprybę*,
priešams artėjant atitraukė
nuo jo savo dešinę.[f]
Jis uždegė ugnį Jokūbe,
ir ji surijo visa aplinkui.[g]

ד [daletas]

4 Kaip koks priešas jis
išlenkė lanką, jo dešinė
pasirengusi šauti.[h]
Visus, į ką buvo gražu
pažiūrėti, jis žudė,[i]
Siono dukters palapinėje[y]
liejo savo liepsnojantį
įtūžį.[j]

ה [hė]

5 Jehova mums tapo priešu.[k]
Jis prarijo Izraelį,
prarijo visus jo bokštus,
sunaikino visas tvirtoves, –
Judo dukra gedi
ir graudžiai rauda.

2:3 *Pažod. „ragus“.

ו [vavas]

6 Lyg kokią sodo pašiūrę jis
sugriovė savo palapinę,[a]
savo garbei skirtas šventes
jis panaikino.[b]
Iškilmes ir šabus Sione
Jehova užmarštin
nugramzdino,
smarkiai supykęs nusisuko
nuo karaliaus ir kunigo.[c]

ז [zainas]

7 Jehova pasitraukė nuo
savo aukuro,
nusigręžė nuo savo
šventyklos.[d]
Siono tvirtovių sienas ati-
davė į rankas priešams.[e]
Tie šūkavo Jehovos
Namuose[f] lyg iškilmių
dieną.

ח [chetas]

8 Jehova nusprendė sugriauti
Siono dukters sieną.[g]
Jis ištiesė matuoklę,[h]
griovė, savo rankos
nesulaikė.
Sieną ir pylimą
jis privertė raudoti,
abu jie be jėgų susmuko.

ט [tetas]

9 Sulindo į žemę jos vartai,[i]
jų skląsčius jis sulaužė,
nukapojo.
Jos karālius ir didžiūnai
ištremti į svetimus
kraštus.[y]
Įstatymo* nebeliko,
pranašai regėjimų
iš Jehovos nebegauna.[j]

י [jodas]

10 Tyli sėdėdami ant žemės
Siono dukters seniūnai,[k]
apsivilkę ašutinėmis barsto
dulkes sau ant galvų.[l]
Jeruzalės merginos nuleidu-
sios galvas iki pat žemės.

2:9 *Arba „Mokymo“.

2 SKYRIUS

a 2Ka 25:8, 9
2Me 36:19
Iz 63:18
Iz 64:11

b Rd 1:4

c Jer 52:24, 27

d Kun 26:31
Jer 26:6
Jer 52:12, 13
Ez 24:21
Mch 3:12

e 2Me 36:19

f Ps 74:4

g 2Ka 25:10
Jer 39:8

h 2Ka 21:13
Iz 28:17

i Neh 1:3
Jer 14:2

y Įst 28:15, 36
2Ka 24:15
2Ka 25:7
Rd 4:20
Ez 12:13
Dan 1:3, 6

j Ps 74:9
Jer 23:16
Ez 7:26

k Iz 3:26

l Jer 6:26
Ez 7:18

Antra skiltis

a Rd 3:48

b Jer 14:17

c Jer 11:22
Rd 2:19
Rd 4:4

d Įst 28:49, 51
2Ka 25:3
Iz 3:1
Jer 18:21

e Jer 14:17
Dan 9:12

f Jer 30:12

g Jer 2:8
Jer 27:14
Ez 13:2, 3

h Jer 23:14

i Jer 23:32
Jer 27:9
Mch 3:5
Sof 3:4

y Ez 25:2, 6

j 1Ka 9:8
Jer 25:9

k Ps 48:2
Ez 16:14

כ [kafas]

11 Nuo ašarų aptemo
man akys,[a]
mano viduje sumaištis*.
Sielvartas mane kamuoja,#
nes dukra, manoji tauta,
sugniuždyta,[b]
nes jos vaikai ir kūdikiai
alpsta miesto aikštėse.[c]

ל [lamedas]

12 Alpdami aikštėse lyg
sužeistieji,
vos alsuodami ant motinų
rankų jie klausia:
„Kur duona? Kur vynas?“[d]

מ [memas]

13 Kas kitas kenčia taip
kaip tu?
Su kuo statyčiau tave į
gretą, Jeruzalės dukterie?
Su kuo tave palyginčiau,
mergele, Siono dukterie,
kad būtum paguosta?
Juk tavo žaizda didelė
kaip jūra.[e] Kas gali
tave pagydyti?[f]

נ [nūnas]

14 Tavo pranašai tuščiais,
pramanytais regėjimais
tave klaidino,[g]
nuo tremties neišgelbėjo –
neatskleidė tavo kalčių,[h]
savo pranašystėmis
tave apgaudinėjo
ir klystkelin vedė.[i]

ס [samechas]

15 Visi praeiviai tave maty-
dami šaiposi ir ploja.[y]
Žvelgdami į Jeruzalės
dukterį jie iš nuostabos
švilpia,[j] kraipo galvas
ir stebisi:
„Nejau tai tas miestas,
apie kurį sako: ‘Jis – pats
gražiausias, visos žemės
pasigėrėjimas’?“[k]

2:11 *Pažod. „mano viduriai rūgsta“. #Pažod. „Mano kepenys žemėn išsiliejo“.

פ [pė]

16 Priešai tave pašiepia.
Jie švilpia, piktai griežia
dantimis ir giriasi:
„Mes ją prarijome.[a]
Mes laukėme šitos dienos[b]
ir pagaliau ji atėjo!“[c]

ע [ainas]

17 Jehova padarė, ką buvo
nusprendęs,[d]
įvykdė seniai ištartą žodį.[e]
Be jokio gailesčio
tave jis sunaikino,[f]
priešą pradžiugino
ir jį sustiprino*.

צ [cadė]

18 Siono dukros siena!
Daugybė širdžių
šaukiasi Jehovos!
Dieną naktį tavo ašaros
upeliais tesilieja,
neleisk sau atsikvėpti,
neduok akims ilsėtis.

ק [kofas]

19 Kelkis! Raudok keičiantis
nakties sargyboms.
Jehovos akivaizdoje savo
širdį kaip vandenį išliek.
Ištiesusi į jį rankas
melsk pagailėti gyvasties
tavo vaikų,
mirštančių iš bado visuose
gatvių kampuose.[g]

ר [rešas]

20 Pažvelk, Jehova, į tą, kurią
taip griežtai nubaudei.
Nejau moterys turi valgyti
savo kūdikius*, savo
gimusius mažylius?[h]
Nejau kunigai ir pranašai
turi būti žudomi Jehovos
šventykloje?[i]

ש [šynas]

21 Berniukas ir senolis guli
gatvėje negyvi,[y]
mano vaikinai ir merginos
krito nuo kalavijo.[a]
Savo rūstybės dieną juos
žudei, be jokio gailesčio
skerdei.[b]

ת [tavas]

22 Tarsi į iškilmę[c] iš visų
pusių sukvietei siaubus.
Jehovos įniršio dieną
niekas neištrūko,
niekas neišsigelbėjo.[d]
Tuos, kuriuos pagimdžiau
ir užauginau, sunaikino
priešas.[e]

א [alefas]

3 Aš – vyras, matęs, kaip
žmonės kenčia nuo
jo įniršio lazdos.
2 Jis išvarė mane ir atvedė
į tamsą, ne į šviesą.[f]
3 Ištisą dieną jis vis kelia
ranką prieš mane.[g]

ב [betas]

4 Jis išsekino mano kūną,
susendino odą,
mano kaulus sulaužė.
5 Mane jis siena apsupo,
nuodinga kartybe[h]
ir sunkiu vargu
apsiautė,
6 apgyvendino tamsybėse,
lyg būčiau seniai miręs.

ג [gimelis]

7 Jis aptvėrė mane,
kad nepabėgčiau,
sunkiomis vario grandi-
nėmis sukaustė.[i]
8 Kai iš nevilties meldžiu
pagalbos, mano maldos
jis nesiklauso.[y]
9 Tašytais akmenimis
jis užstatė man kelius,
mano takus iškreivino.[j]

ד [daletas]

10 Jis tyko manęs
lyg koks lokys,
lyg liūtas pasaloje.[k]

2:17 *Pažod. „iškėlė jo ragą“. **2:20** *Arba „kūno vaisių“.

2 SKYRIUS

a Jer 51:34
b Mch 4:11
c Abd 13
d 2Ka 23:27
Jer 18:11
Mch 2:3
e Kun 26:14, 17
Įst 28:15
f Ez 5:11
g Iz 51:20
Rd 4:9
Ez 5:16
h Kun 26:29
Įst 28:53
Jer 19:9
Rd 4:10
Ez 5:10
i Ez 9:6, 7
y Įst 28:49, 50
2Me 36:17

Antra skiltis

a Jer 9:21
Jer 18:21
b Jer 13:14
Jer 21:7
Rd 3:43
Ez 5:11
Ez 9:6
c Įst 16:16
d Sof 1:18
e Įst 28:18

3 SKYRIUS

f Įst 28:15, 29
Jer 13:16
g Iz 63:10
h Jer 8:14
Jer 9:15
Rd 3:19
i Jer 39:7
y Ps 80:4
Ps 102:2
Iz 1:15
Mch 3:4
j Iz 63:17
k Job 38:39, 40
Oz 5:14
Am 5:18, 19

11 Privertęs išsukti iš tako,
jis mane sudraskė*,
paliko mane nualintą.[a]
12 Jis lenkia lanką ir taikosi
į mane paleisti strėlę.

ה [hė]

13 Strėlėmis* iš savo strėlinės
jis pervėrė man inkstus.
14 Visi mane pajuokia,
ištisą dieną dainas
apie mane traukia.
15 Jis kartybėmis mane
valgydino, metėlėmis
girdė.[b]

ו [vavas]

16 Nuo žvyro burnoje dantys
man išlūžo.
Jis privertė mane tūnoti
pelenuose.[c]
17 Tu sudrumstei mano sielos
ramybę, jau pamiršau,
kas yra gerovė.
18 Tariau sau: „Nublanko
mano spindesys, nieko
iš Jehovos nebelaukiu.“

ז [zainas]

19 Atsimink, kad vargstu, kad
namų neturiu,[d] atmink
metėles ir nuodingą
kartybę.[e]
20 Tavo siela mane prisimins
ir prie manęs pasilenks.[f]
21 Šią viltį laikysiu širdyje
ir kantriai lauksiu.[g]

ח [chetas]

22 Tik dėl ištikimos Jehovos
meilės tebesame gyvi,[h]
jo gailestingumas niekad
neišsenka[i] –
23 jis liejasi kas rytą.[y]
Didi jo ištikimybė.[j]
24 „Jehova yra mano dalis,[k] –
sau tariau, – todėl jo
kantriai lauksiu.“[l]

3:11 *Arba galbūt „paliko pūdymu“.
3:13 *Pažod. „Sūnumis“.

3 SKYRIUS

a Jer 6:8
Jer 32:43

b Jer 9:15
Jer 23:15

c Ps 102:9
Jer 6:26

d Neh 9:32
Ps 137:1

e Jer 9:15
Rd 3:5

f Ps 113:5–7

g Ps 130:6–8
Mch 7:7

h Ezr 9:8

i Neh 9:31
Jer 30:11
Mch 7:18

y Ps 30:5

j Įst 32:4
Ps 36:5

k Ps 16:5
Ps 73:26
Ps 142:5

l Ps 130:6–8

Antra skiltis

a Ps 25:3
Ps 130:5
Iz 25:9
Iz 30:18
Mch 7:7

b 1Me 28:9
Iz 26:9
Sof 2:3

c Ps 37:7
Ps 116:6

d Ps 119:71

e Ps 39:8, 9
Rd 3:39

f Ez 16:63

g Jl 2:12–14

h Jer 3:12
Jer 31:37
Jer 32:40
Mch 7:18

i Ps 30:5
Ps 103:9, 11
Iz 54:7
Jer 31:20

y Iz 55:7
Ez 33:11
2Pt 3:9

j Ps 102:19, 20

k Ps 12:5
Pat 17:15

ט [tetas]

25 Jehova geras žmogui,
kuris juo viliasi,[a]
kuris jo ieško.[b]
26 Gerai yra kantriai* laukti
Jehovos išgelbėjimo.[c]
27 Gerai yra jaunuoliui
nešti jungą jaunystėje.[d]

י [jodas]

28 Tesėdi jis vienas tyliai,
kol jungas jam yra
Dievo uždėtas.[e]
29 Tegula veidu į dulkes[f] –
galbūt yra dar vilties.[g]
30 Mušančiam teatsuka
savo skruostą,
tesisotina užgaulėmis.

כ [kafas]

31 Jehova nepaliks mūsų
amžiams.[h]
32 Nors jis užtraukė sielvartą,
dėl savo didžios ištiki-
mosios meilės parodys
gailestingumą.[i]
33 Juk jo širdžiai nėra malonu
užtraukti vargą ar siel-
vartą žmonių sūnums.[y]

ל [lamedas]

34 Kai trypiami belaisviai
žemėje,[j]
35 kai Aukščiausiojo
akivaizdoje paminamos
žmogaus teisės,[k]
36 kai sprendžiant žmogaus
bylą griebiamasi
apgaulės, –
viso šito Jehova
nepakenčia.

מ [memas]

37 Argi išsipildys kieno nors
žodžiai, jeigu Jehova
to nepanorės?
38 Iš Aukščiausiojo lūpų
negali sykiu išeiti
ir gera, ir bloga.

3:26 *Arba „ramiai“.

39 Argi turėtų gyvieji skųstis
dėl to, kad kenčia
už savo nuodėmes?[a]

נ [nūnas]

40 Patikrinkime save,
ištirkime, kaip elgiamės,[b]
ir grįžkime pas Jehovą.[c]
41 Kreipkimės į dangaus
Dievą širdimi,[d] kelkime
į jį rankas, sakykime:
42 „Nusidėjome ir maištavome,[e]
ir tu mums neatleidai.[f]

ס [samechas]

43 Pykčiu atsitvėrei nuo
mūsų maldų,[g]
persekiojai mus
ir be gailesčio žudei.[h]
44 Debesimi užtvėrei mūsų
maldoms kelią pas tave.[i]
45 Atmatomis ir šiukšlėmis
visose tautose
mus padarei.“

פ [pė]

46 Visi mūsų priešai piktai
apie mus kalba.[y]
47 Mūsų dalia – baimė ir
spąstai,[j] nuniokojimas
ir pražūtis.[k]
48 Ašarų upėmis plūsta
mano akys, nes duktė,
tauta manoji, pražuvo.[l]

ע [ainas]

49 Be perstojo, nuolat
ašaras liesiu,[m]
50 kol Jehova iš dangaus
pažvelgs ir mus pastebės.[n]
51 Kenčiu matydamas, kas
atsitiko mano miesto
dukterims*.[o]

צ [cadė]

52 Mane nekaltą priešai
sumedžiojo tarsi paukštį,
53 įstūmė mane duobėn
norėdami pražudyti,
apmėtė mane akmenimis.

3:51 *Arba „aplinkiniams miesteliams“.

3 SKYRIUS

a Ps 103:10
Mch 7:9

b Ag 1:5

c Įst 4:30
Iz 55:7
Jl 2:13

d Įst 4:29
2Me 7:14
2Me 34:27

e Neh 9:26

f 2Ka 24:3, 4
Dan 9:5, 12

g Pat 15:8

h Įst 4:26
Rd 2:2
Ez 9:10

i Ps 80:4
Pat 15:29
Pat 28:9
Iz 1:15
Mch 3:4
Zch 7:13

y Rd 2:16

j Įst 28:66, 67

k Iz 51:19
Jer 4:6

l Jer 9:1

m Jer 14:17
Rd 1:16

n Ps 80:14
Ps 102:19–21
Iz 63:15

o Jer 11:22

Antra skiltis

a Ps 130:1
Jon 2:1, 2

b Jer 50:34

c Jer 51:36, 37

d Ps 74:18

4 SKYRIUS

e 1Ka 6:22

f 1Ka 5:17
1Ka 7:9–12

g Jer 52:12, 13

54 Vandenys plūdo man
virš galvos. Tariau:
„Man galas!“

ק [kofas]

55 Gilioje duobėje šaukiausi
tavo vardo, Jehova.[a]
56 Išklausyk mane, teišgirsta
tavo ausis, kaip meldžiu
padėti, išvaduoti.
57 Dieną, kai tavęs šaukiausi,
tu buvai arti ir tarei:
„Nebijok.“

ר [rešas]

58 Jehova, tu gynei mano
bylą, mano gyvybę
išpirkai.[b]
59 Tu matei, Jehova,
kaip mane skriaudžia.
Apgink, meldžiu,
mano teises.[c]
60 Tu matei, kaip jie kerštauja,
rezga man pinkles.

ש [synas arba šynas]

61 Tu girdėjai, Jehova,
kaip jie tyčiojasi, kaip
spendžia man žabangus,[d]
62 girdėjai, kaip priešai
kiaurą dieną tariasi
prieš mane, šnibždasi,
kaip man pakenkti.
63 Pažvelk į juos! Visą dieną –
ar sėdėtų, ar stovėtų –
dainomis mane išjuokia.

ת [tavas]

64 Tu, Jehova, atmokėsi
jiems pagal jų darbus.
65 Tu užkietinsi jų širdis,
ir ant jų kris tavo
prakeiksmas.
66 Įniršęs juos persekiosi,
Jehova, po tavo dangumi
jų neliks.

א [alefas]

4 Kaip papilkėjo auksas, tas
puikus žėrintis auksas![e]
Šventovės akmenys[f] mėtosi
visur gatvių kampuose![g]

ב [betas]

2 Siono sūnūs buvo brangūs
lyg grynas auksas,
o dabar laikomi
moliniais ąsočiais,
puodžiaus rankų darbu!

ג [gimelis]

3 Net šakalas žindo
savo jauniklius,
o dukra, manoji tauta,
tapo negailestinga[a]
lyg dykumų stručiai.[b]

ד [daletas]

4 Kūdikiui liežuvis nuo troškulio limpa prie gomurio,
vaikai prašo duonos,[c]
bet niekas jos neduoda.[d]

ה [hė]

5 Kas valgė skanumynus,
dabar miršta gatvėse
iš bado;[e]
kas nuo mažens brangiais* drabužiais vilkėjo,[f]
guli ant pelenų krūvos.

ו [vavas]

6 Dukra, mano tauta, buvo
nubausta skaudžiau nei
nuodėmingoji Sodoma[g] –
miestas, kurį sunaikino
akimirksniu, kuriam
niekas neatėjo į pagalbą.[h]

ז [zainas]

7 Siono nazyrai[i] buvo
už sniegą tyresni,
už pieną baltesni.
Jų kūnas buvo rausvesnis
už koralus, jie buvo panašūs į nugludintus safyrus.

ח [chetas]

8 Dabar jų veidai juodesni
už suodžius*,
gatvėse jų niekas
nebeatpažįsta.
Jų oda prilipo prie kaulų,[y]
pasidarė sausa lyg medis.

4:5 *Pažod. „skaisčiai raudonais“. **4:8** *Pažod. „juodybę“.

4 SKYRIUS

a Kun 26:29 Įst 28:53–57 Jer 19:9 Rd 4:10

b Job 39:14–16

c Rd 1:11 Rd 2:11, 12

d Jer 52:6

e Am 6:4, 7

f Jer 6:2, 26

g Ez 16:48

h Pr 19:24, 25 Dan 9:12

i Sk 6:2

y Ps 102:5

Antra skiltis

a Jer 29:17 Jer 38:2

b Kun 26:29 Rd 2:20 Rd 4:3

c Įst 28:54–57

d Jer 6:11 Jer 7:20 Ez 22:31

e Įst 32:22 2Ka 25:9, 10

f Įst 29:24 1Ka 9:8

g Jer 5:31 Jer 14:14 Mch 3:11 Sof 3:4

h Jer 26:8 Mt 23:31 Apd 7:52

i Įst 28:28 Sof 1:17

y Iz 1:15 Jer 2:34

j Įst 28:25, 65

ט [tetas]

9 Kritusiems nuo kalavijo geriau nei kritusiems nuo bado[a] –
šie pamažu nyko stokodami maisto iš laukų
ir buvo pakirsti.

י [jodas]

10 Moterys, kurios anksčiau buvo gailiaširdės, virė savo vaikus.[b]
Kai dukrą, mano tautą, neganda ištiko, jie tapo joms sielvarto duona.[c]

כ [kafas]

11 Jehova išliejo savo pyktį,
savo degančio įniršio nesulaikė.[d]
Sione jis užkūrė ugnį,
kad surytų jo pamatus.[e]

ל [lamedas]

12 Nei žemės karaliai,
nei pasaulio gyventojai
nebūtų patikėję,
kad nedraugas ir priešas peržengs Jeruzalės vartus.[f]

מ [memas]

13 O tai įvyko dėl jos pranašų nuodėmių, dėl jos kunigų prasikaltimų[g] –
jie liejo teisiųjų kraują.[h]

נ [nūnas]

14 Lyg akli jie klaidžiojo gatvėse,[i] krauju susiteršę,[y]
ir niekas negalėjo paliesti
jų drabužių.

ס [samechas]

15 „Eikite šalin! Jūs netyri! –
jiems šaukė. – Traukitės! Šalin! Nesilieskite prie mūsų!“
Tad jie klaidžiojo,
likę be pastogės.
„Jie negali pasilikti tarp mūsų, – kalbėjo kitataučiai.[j] –

פ [pė]

16 Jehova juos išvarė
iš savo akivaizdos,[a]
jis nebebus jiems
maloningas.
Žmonės nebegerbs kunigų,[b]
nesigailės senolių.“[c]

ע [ainas]

17 Akis pražiūrėjome tuščiai
belaukdami pagalbos.[d]
Tauta, iš kurios laukte
jos laukėme, negalėjo
išgelbėti.[e]

צ [cadė]

18 Priešai sekė mums įkandin,[f]
negalėjome išeiti į aikštes.
Galas priartėjo – mūsų
dienos eina į pabaigą,
galas jau tikrai arti.

ק [kofas]

19 Mūsų persekiotojai buvo
greitesni už padangių
erelius,[g]
jie vijosi mus per kalnus,
tykojo dykumoje.

ר [rešas]

20 Jehovos pateptasis,[h] mūsų
gyvybės alsavimas, įkliuvo į jų iškastą duobę,[i]
o mes galvojome: „Jo globojami gyvuosime tautose.“

ש [šynas]

21 Džiūgauk ir linksminkis,
Edomo dukterie,[y]
Uco šalyje gyvenanti.
Bet taurė pasieks ir tave,[j]
tu pasigersi ir save
apnuoginsi.[k]

ת [tavas]

22 Atlygį už kaltę jau
atsiėmei, Siono dukra,
daugiau jis tavęs
nebeištrems.[l]
O tave, Edomo dukterie,
jis už kaltę baus,
jis atidengs visas tavo
nuodėmes.[m]

4 SKYRIUS

a Kun 26:33
Įst 28:64
Jer 24:9
b 2Ka 25:18, 21
c Rd 5:12
Ez 9:6
d Rd 1:19
e Jer 37:7
Ez 29:6
f 2Ka 25:5
Rd 3:52
g Įst 28:49, 50
Iz 5:26
Jer 4:13
Hab 1:8
h Jer 37:1
i 2Ka 25:5, 6
Jer 39:5
y Ps 137:7
Abd 12
j Jer 25:17, 20
Abd 16
k Jer 49:10, 12
l Kun 26:44
Iz 52:1
Iz 60:18
m Iz 34:5
Ez 25:13
Ez 35:15
Am 1:11
Abd 13

Antra skiltis

5 SKYRIUS

a Ps 79:4
Rd 2:15
b Įst 28:30
Ps 79:1
Jer 6:12
Sof 1:13
c Iš 22:24
Jer 18:21
d Įst 28:15, 48
Iz 3:1
Ez 4:11, 16
e Įst 28:65
f Iz 30:2
Jer 44:12
Ez 17:17, 18
g 2Me 28:16
Jer 2:18, 36
h Ez 4:10
i 2Ka 25:3
Rd 4:8
y Įst 28:30
j Jer 39:6
k Iz 47:6
Jer 6:11
Rd 4:16
l Joz 20:4
m Jer 25:10

5 Atmink, Jehova,
kas mus ištiko,
pažvelk, pažiūrėk,
kokią kenčiame gėdą.[a]
2 Mūsų paveldas atiteko
svetimiems, mūsų
namai – svetimšaliams,[b]
3 mes – lyg našlaičiai
be tėvo, mūsų motinos –
tarsi našlės.[c]
4 Už nuosavą vandenį,
už savo malkas
turime mokėti,[d]
5 persekiotojai užsisėdę
mums ant sprando.
Nuvargome, bet atsikvėpti
mums neduoda.[e]
6 Kad turėtume duonos,
tiesiame ranką į Egiptą[f]
ir Asiriją.[g]
7 Mūsų protėviai nusidėjo,
bet jų nebėra, ir mes
turime nešti jų kaltę.
8 Tarnai dabar mums
viešpatauja, ir nėra kas
iš jų rankos išvaduotų.
9 Eidami parsinešti duonos,
savo gyvastį statome
į pavojų,[h] nes dykumoje
tyko kalavijas,
10 nuo alkio kenčiame
skausmus, degame
karščiu lyg krosnyje.[i]
11 Sione niekinamos* mūsų
žmonos, Judo miestuose –
mūsų merginos.[y]
12 Didžiūnai pakabinami
už rankos,[j] senoliams
nerodoma pagarbos.[k]
13 Jaunuoliai verčiami girnas
nešioti, berniukai klumpa
po malkų našta.
14 Seniūnai pradingo iš miesto
vartų,[l] vaikinai nustojo
muzikuoti.[m]

5:11 * Arba „prievartaujamos“.

15 Mūsų širdyse
neliko džiaugsmo,
mūsų šokiai gedulu virto.[a]
16 Vainikas mums nukrito
nuo galvos. Vargas
mums, nusidėjėliams!
17 Todėl paliego mūsų širdis,[b]
aptemo mūsų akys,[c]
18 Siono kalnas nusiaubtas,[d]
lapių buveine pavirtęs.
19 Bet tu, Jehova, sėdi
savo soste per amžius,
tavo sostas tvirtas
per kartų kartas.[a]
20 Nejau visam laikui mus
užmirši? Kodėl taip ilgai
esi mus apleidęs?[b]
21 Susigrąžink mus, Jehova,
ir mes skubėsim
atgal pas tave.[c]
Tebūna viskas kaip kadaise.[d]
22 Deja, tu mus visai palikai
ir toliau liepsnoji pykčiu
ant mūsų.[e]

5 SKYRIUS

a Am 8:10
b Rd 1:22
c Įst 28:65
d Jer 26:18

Antra skiltis

a Ps 102:12
Ps 145:13
Ps 146:10
b Ps 79:5
Jer 14:19
c Įst 4:30
Ps 80:3
Ps 85:4
Jer 31:18
d Jer 33:13
e Įst 28:15

EZECHIELIO

KNYGA

TURINIO APŽVALGA

1 Ezechieliui Babilone Dievas siunčia regėjimus (1–3)
Jehovos dangiškasis vežimas (4–28)
Vėjas, debesis ir ugnies liežuviai (4)
Keturios būtybės (5–14)
Keturi ratai (15–21)
Tarsi ledas žibanti plotmė (22–24)
Jehovos sostas (25–28)

2 Ezechielis siunčiamas pranašauti (1–10)
„Klausys ar nenorės klausyti“ (5)
Ritinys, prirašytas raudų (9, 10)

3 Ezechieliui liepiama ritinį suvalgyti (1–15)
Ezechielis paskiriamas sargybiniu (16–27)
Jei neperspės nedorėlio, Ezechielis turės atsakyti už jo kraują (18–21)

4 Ezechielis vaizduoja Jeruzalės apgulą (1–17)
Už tautos kaltę jam liepiama gulėti 390 dienų ir 40 dienų (4–7)

5 Ezechielis vaizduoja Jeruzalės pražūtį (1–17)
Pranašas turi nusiskusti plaukus ir padalyti į tris dalis (1–4)
Jeruzalė blogesnė už aplinkines tautas (7–9)
Maištininkams skirta trejopa bausmė (12)

6 Pranašavimas Izraelio kalnams (1–14)
Pasibjaurėtini stabai į nieką pavirs (4–6)
„Jūs žinosite, kad aš esu Jehova“ (7)

7 Kraštui prisiartino galas (1–27)
Neganda, kokios nėra buvę (5)
Auksas ir sidabras bus metami į gatvę (19)
Šventykla bus išniekinta (22)

8 Ezechielis regėjime perkeliamas į Jeruzalę (1–4)
Bjaurystės šventykloje (5–18)
Moterys rauda Tamūzo (14)
Vyrai lenkiasi saulei (16)

9 Šeši bausmės vykdytojai ir vyras su rašaline (1–11)
Bausmė pradedama vykdyti nuo šventyklos (6)

10 Pasemiama žarijų iš vietos tarp ratų (1–8)
Kerubų ir ratų aprašymas (9–17)
Dievo šlovė pasitraukia nuo šventyklos (18–22)

11 Pasmerkimas nedoriems tautos didžiūnams (1–13)
Miestas palyginamas su katilu (3–12)
Pažadas, kad kraštas bus atkurtas (14–21)
„Įkvėpsiu jiems naują dvasią“ (19)
Dievo šlovė pakyla iš Jeruzalės (22, 23)
Ezechielis regėjime grįžta į Chaldėją (24, 25)

12 Įvaizdiniais veiksmais išpranašaujama tremtis (1–20)
Tremtinio ryšulys (1–7)
Vadas išeis sutemus (8–16)
Duoną valgys drebėdami, vandenį gers būgštaudami (17–20)
Neteisingas priežodis bus pamirštas (21–28)
„Nė vieno savo žodžio neatidėliosiu“ (28)

13 Pranašavimas netikriems pranašams (1–16)
Kalkėmis išbaltinta siena sugrius (10–12)
Pranašavimas netikroms pranašėms (17–23)

14 Pasmerkimas stabmeldžiams (1–11)
Jeruzalė bausmės neišvengs (12–23)
Teisieji Nojus, Danielius ir Jobas (14, 20)

15 Jeruzalė – niekam tikęs vynmedis (1–8)

16 Dievo meilė Jeruzalei (1–63)
Ji buvo pamestas vaikas (1–7)
Dievas ją išdabina ir sudaro su ja santuokos sandorą (8–14)
Ji tampa neištikima (15–34)
Bus nubausta kaip svetimautoja (35–43)
Palyginama su Samarija ir Sodoma (44–58)
Dievas neužmirš savo sandoros (59–63)

17 Mįslė apie du erelius ir vynmedį (1–21)
Gležnas ūglis išaugs į didingą kedrą (22–24)

18 Kiekvienas atsakingas už savo nuodėmes (1–32)
„Mirs ta siela, kuri nusideda“ (4)
Sūnus nebus kaltas dėl tėvo prasikaltimų (19, 20)
Dievas nenori, kad nedorėlis mirtų (23)
Kas atgailauja, bus gyvas (27, 28)

19 Rauda apie Izraelio vadus (1–14)

20 Pasakojimas apie Izraelio maištavimą (1–32)
Pažadas, kad Izraelis bus atkurtas (33–44)
Pranašavimas pietų šaliai (45–49)

21 Dievas išsitraukia bausmės kalaviją (1–17)
Babilono karalius ruošiasi pulti Jeruzalę (18–24)
Nedorasis Izraelio vadas bus pašalintas (25–27)
„Nusiimk turbaną ir vainiką“ (26)
„Iki ateis turintis teisę valdyti“ (27)
Kalavijas ištrauktas prieš Amoną (28–32)

22 Jeruzalė kalta dėl kraujo liejimo (1–16)
Izraelis tapo kaip šlakas (17–22)
Pasmerkimas Izraelio vadovams ir visai tautai (23–31)

23 Dvi pasileidusios seserys (1–49)
Ohola susidėjo su Asirija (5–10)
Oholiba susidėjo su Babilonu ir Egiptu (11–35)
Bausmė abiem seserims (36–49)

24 Jeruzalė – tarsi surūdijęs katilas (1–14)
Ezechielio žmonos mirtis – ženklas (15–27)

25 Pranašavimas amonitams (1–7)
Pranašavimas Moabui (8–11)
Pranašavimas Edomui (12–14)
Pranašavimas filistinams (15–17)

26 Pranašavimas Tyrui (1–21)
„Iš jo teliks vieta tinklams džiovinti“ (5, 14)
Akmenys ir žemės bus sumesti į vandenį (12)

27 Rauda apie Tyrą – skęstantį laivą (1–36)

28 Pranašavimas Tyro valdovui (1–10)
„Aš – dievas“ (2, 9)
Rauda dėl Tyro karaliaus (11–19)
„Buvai Edene“ (13)
„Patepiau tave gynėju, paskyriau kerubu“ (14)
„Atsirado tavyje neteisumas“ (15)

Pranašavimas Sidonui (20–24)
Izraelis bus atkurtas (25, 26)

29 Pranašavimas faraonui (1–16)
Egiptas bus užmokestis Babilonui (17–21)

30 Pranašavimas Egiptui (1–19)
Išpranašaujamas Nebukadnecaro puolimas (10)
Faraono galybė bus palaužta (20–26)

31 Egiptas, vešlus lyg kedras, žlugs (1–18)

32 Rauda dėl faraono ir Egipto (1–16)
Egiptą palaidos greta neapipjaustytųjų (17–32)

33 Sargybinio atsakomybė (1–20)
Žinia, kad Jeruzalė paimta (21, 22)
Žinia griuvėsių gyventojams (23–29)
Žmonės klausysis, bet nevykdys (30–33)
Ezechielis jiems – „tarsi meilės dainius“ (32)
„Jie supras, kad tarp jų buvo pranašas“ (33)

34 Pranašavimas Izraelio ganytojams (1–10)
Jehova savo avimis pasirūpins (11–31)
„Duosiu joms vieną ganytoją, savo tarną Dovydą“ (23)
Taikos sandora (25)

35 Pranašavimas Seyro aukštumų kraštui (1–15)

36 Pranašavimas Izraelio kalnams (1–15)
Izraelis bus atkurtas (16–38)
„Aš pašlovinsiu savo didį vardą“ (23)
„Kraštas tapo panašus į Edeno sodą“ (35)

37 Ezechielis regi slėnį, pilną kaulų (1–14)
Du pagaliai sudedami į vieną (15–28)
Bus viena tauta ir vienas karalius (22)
Amžina taikos sandora (26)

38 Gogas puls Izraelį (1–16)
Jehova užsiplieks pykčiu ant Gogo (17–23)
„Tada jos žinos, kad aš esu Jehova“ (23)

39 Gogo ir jo pulkų žūtis (1–10)
Laidojimas Hamon Gogo slėnyje (11–20)
Izraelis bus atkurtas (21–29)
Dievas išlies ant Izraelio savo dvasią (29)

40 Ezechielis regėjime nunešamas į Izraelį (1, 2)
Ezechielis mato šventyklos regėjimą (3, 4)
Kiemai ir vartai (5–47)
Rytiniai išorinio kiemo vartai (6–16)
Išorinis kiemas ir kiti vartai (17–26)
Vidinis kiemas ir jo vartai (27–37)
Valgomieji einantiems tarnybą šventykloje (38–46)
Aukuras (47)
Šventyklos prieangis (48, 49)

41 Šventyklos pastatas (1–4)
Siena ir šoniniai kambariai (5–11)
Pastatas vakarinėje pusėje (12)
Pastatų matmenys (13–15a)
Šventyklos pastato vidus (15b–26)

42 Pastatas su valgomaisiais (1–14)
Šventyklos teritorijos matmenys (15–20)

43 Jehova pripildo šventyklą savo šlovės (1–12)
Aukuras (13–27)

44 Rytiniai vartai turi likti uždaryti (1–3)
Draudimas įeiti kitataučiams (4–9)
Nurodymai levitams ir kunigams (10–31)

45 Šventoji dalis ir miestas (1–6)
Vadui skirta dalis (7, 8)
Vadai turi elgtis sąžiningai (9–12)
Žmonių aukos ir vadas (13–25)

46 Aukos, aukojamos tam tikromis dienomis (1–15)
Nurodymai dėl vado nuosavybės paveldėjimo (16–18)
Kambariai, kur verdamos aukos (19–24)

47 Srovė, tekanti iš šventyklos (1–12)
Vanduo gilėja (2–5)
Negyvosios jūros vanduo taps gėlas (8–10)
Pelkynų vanduo netaps gėlas (11)
„Medžių vaisiai bus maistui, o lapai – gydymui“ (12)
Krašto ribos (13–23)

48 Krašto padalijimas (1–29)
12 miesto vartų (30–35)
Miestą vadins „Čia yra Jehova“ (35)

1 Trisdešimtais metais,* kai drauge su kitais tremtiniais[a] gyvenau prie Kebaro upės,[b] ketvirto mėnesio penktą dieną, man atsivėrė dangus ir aš pradėjau matyti regėjimus nuo Dievo. **2** Penktą mėnesio dieną (tai buvo penkti karaliaus Jehojachino[c] tremties metai) **3** ten, prie Kebaro upės, chaldėjų žemėje,[d] mane, kunigo Būzio sūnų Ezechielį*, pasiekė Jehovos žodis ir užvaldė Jehovos galybė#.[e]

4 Regėjime mačiau iš šiaurės atūžiant siautulingą vėją.[f] Artinosi milžiniškas debesis, jame plaikstėsi ugnies liežuviai,[g] blyksėjo šviesa, o pačiame viduryje mačiau švytėjimą, lyg kokio sidabringo aukso.[h] **5** Ugnyje pasirodė tarsi kokios būtybės, visos – žmogaus išvaizdos. Jos buvo keturios.[i] **6** Kiekviena turėjo po keturis veidus ir po keturis sparnus.[y] **7** Jų kojos buvo tiesios ir švytėjo tarsi nublizgintas varis,[j] kojų pėdos atrodė kaip veršio kanopos. **8** Tos būtybės po kiekvienu iš keturių sparnų turėjo žmogaus rankas. Visos keturios turėjo veidus ir sparnus. **9** Jų sparnai lietėsi vienas su kitu. Visos būtybės ėjo tiesiai, nesigręžiodamos.[k]

10 Visų keturių būtybių veidai buvo tokie: kiekviena turėjo žmogaus veidą, iš dešinės – liūto[l] veidą, iš kairės – jaučio[m] veidą, iš nugaros – erelio[n] veidą.[o] **11** Štai kokie buvo jų veidai. Kiekvienos būtybės du sparnai buvo išskleisti į viršų ir lietėsi vienas su kitu, o kiti du sparnai dengė būtybės kūną.[a]

12 Būtybės ėjo ten, kur vedė dvasia.[b] Jos visos ėjo tiesiai ir nesigręžiodamos. **13** Tos būtybės žėrėjo tarsi kokios žarijos, o tarp jų švytavo kažkas panašaus į ryškiai liepsnojančius deglus; iš liepsnų blykčiojo žaibai.[c] **14** Būtybės judėjo pirmyn ir atgal, ir jų judėjimas priminė žaibavimą.

15 Stebėdamas tas keturveides būtybes, išvydau ant žemės po ratą ties kiekviena iš jų.[d] **16** Ratai žėrėjo kaip chrizolitas, visi keturi buvo vienodi. Jie atrodė tarsi būtų iš dviejų ratų – tarsi vienas ratas būtų kitame rate*. **17** Jie galėjo riedėti bet kuria iš keturių krypčių ir kryptį keitė nepasisukdami. **18** Visų keturių ratų ratlankiai buvo tokie dideli, kad darėsi baugu, ir visi jie buvo pilni akių.[e] **19** Kai tik anos būtybės pajudėdavo, drauge su jomis pajudėdavo ir ratai. Kai būtybės pakildavo nuo žemės, ratai irgi pakildavo.[f] **20** Jos judėjo ten, kur vedė dvasia, ėjo drauge su ja. Ratai pakildavo drauge su būtybėmis, nes dvasia, vedanti būtybes, buvo ir ratuose. **21** Pajudėjus būtybėms, pajudėdavo ir ratai. Kai būtybės sustodavo, sustodavo ir ratai. Ir kai būtybės pakildavo nuo žemės, ratai pakildavo drauge su jomis, nes dvasia, vedanti būtybes, buvo ir ratuose.

22 Būtybėms virš galvos tarsi ledas įstabiai žibėjo kažkokia plokštuma.[g] **23** Būtybių, esančių po ta plokštuma, sparnai

1 SKYRIUS

a 2Ka 24:12, 14

b Ez 3:15

c 2Me 36:9, 10

d Jer 22:25

e Ez 3:14

f 1Ka 19:11

g Iš 19:18 Ps 97:2, 3

h Ez 8:2

i Ez 10:9, 15 Apr 4:6

y Iz 6:2 Ez 10:20, 21 Apr 4:8

j Dan 10:5, 6

k Ez 10:11, 15

l 2Sa 17:10 Pat 28:1

m Pat 14:4

n Job 39:27, 29

o Ez 10:14, 15 Apr 4:7

Antra skiltis

a Iz 6:2

b Ps 103:20 Hbr 1:7, 14

c Dan 7:9, 10

d Ez 10:9–13 Apr 4:7

e Pat 15:3 Zch 4:10

f Ez 10:15–17

g Ez 10:1

1:1 *Tikriausiai turimas omenyje Ezechielio amžius. **1:3** *Išvertus – „Dievas stiprina“. #Arba „palietė Jehovos ranka“.

1:16 *Galimas dalykas, turima omenyje, kad ratlankiai vienas su kitu kirtosi stačiu kampu.

buvo ištiesti į viršų*, sparnas prie sparno. Kiekviena būtybė turėjo du sparnus vienai kūno pusei uždengti ir du – kitai pusei. **24** Sparnai ūžė tarsi plūstantys vandens srautai, tas ūžimas buvo toks, tarsi sklistų nuo paties Visagalio.[a] Būtybės judėdamos kėlė tokį garsą, lyg būtų sujudusi kariuomenė. Sustojusios jos sparnus nuleisdavo.

25 Virš plokštumos, kuri plytėjo būtybėms virš galvų, girdėjosi balsas. (Sustojusios jos sparnus nuleisdavo.) **26** Virš plokštumos, plytinčios būtybėms virš galvų, išvydau kažką panašaus į safyrą[b] ir tai priminė sostą.[c] Ten aukštai tame soste sėdėjo kažkas panašus į žmogų.[d] **27** Į viršų nuo to, kas atrodė tarsi jo juosmuo, liepsnojo kažkas panašaus į ugnį. Ta ugnis švytėjo lyg sidabringas auksas.[e] Žemiau juosmens irgi regėjau lyg kokią ugnį.[f] Sėdintis soste buvo apsuptas spindesio, **28** panašaus į vaivorykštės,[g] švytinčios debesyje lietingą dieną. Štai tokio spindesio jis buvo apgaubtas. Atrodė, lyg būčiau pamatęs Jehovos šlovę.[h] Visa tai išvydęs, puoliau veidu į žemę. Tada išgirdau balsą.

2 Jis man tarė: „Stokis, žmogaus sūnau. Kalbėsiu tau.“[i] **2** Jam prabilus, mane užvaldė dvasia. Ji pakėlė mane ant kojų,[y] kad klausyčiausi to, kuris man kalba.

3 Jis man sakė: „Žmogaus sūnau, siunčiu tave pas Izraelio žmones[j] – pas maištingas tautas*, sukilusias prieš mane.[k] Iki pat šiandien jie laužo mano įstatymus, kaip kad laužė jų protėviai.[a] **4** Sūnūs, pas kuriuos tave siunčiu, yra įžūlūs, jų širdys užkietėjusios.[b] Kalbėsi jiems: ‘Štai ką sako visavaldis Jehova.’ **5** Kad ir kaip atsilieps tie maištingi namai[c] – klausys ar nenorės klausyti, – težino, kad tarp jų buvo pranašas.[d]

6 Žmogaus sūnau, nebijok jų.[e] Kad ir ką kalbėtų tie erškėčiai ir dygiakrūmiai,[f] kad ir ką sakytų tie skorpionai, tarp kurių tau tenka gyventi, nenusigąsk. Nesibaimink jų žodžių,[g] nedrebėk išvydęs jų veidus,[h] nes tai maištingi namai. **7** Perduok jiems mano žodžius – nesvarbu, klausys jie ar ne, – nes tai maištingi žmonės.[i]

8 Ir tu pats, žmogaus sūnau, klausykis, ką sakau. Nemaištauk, kaip tie maištingi namai. Imk į burną ir valgyk, ką duodu.“[y]

9 Tada išvydau į mane ištiestą ranką,[j] laikančią prirašytą ritinį.[k] **10** Man matant tas ritinys buvo išvyniotas, ir aš pamačiau, kad jis prirašytas iš abiejų pusių,[l] prirašytas raudų, aimanų ir dejonių.[m]

3 Tada jis man tarė: „Žmogaus sūnau, valgyk, ką matai priešais save. Suvalgyk šį ritinį ir eik kalbėti Izraelio namams.“[n]

2 Aš išsižiojau ir jis davė man suvalgyti tą ritinį. **3** „Žmogaus sūnau, valgyk ritinį, kurį duodu, – paliepė jis, – pripildyk savo skrandį.“ Ir aš valgiau tą ritinį. Jis buvo saldus tarsi medus.[o]

4 Jis man tarė: „Žmogaus sūnau, eik į Izraelio namus ir

1:23 *Arba galbūt „į šonus“. **2:3** *Tikriausiai turimi omenyje Izraelis ir Judas.

1 SKYRIUS

a Ps 29:3
Ez 43:2
Apr 14:2

b Iš 24:10
Ps 96:6
Ez 10:1

c 1Ka 22:19
Ps 99:1
Iz 6:1
Apr 4:2

d Dan 7:9

e Ez 8:2

f Įst 4:24
Ps 104:1, 2

g Apr 4:3

h Iš 24:16, 17
Ez 8:4

2 SKYRIUS

i Dan 10:11

y Ez 3:24

j 2Me 36:15
Ez 33:7

k Iz 1:4
Jer 16:12

Antra skiltis

a Įst 9:24
Ps 78:8
Jer 3:25
Apd 7:51

b Ez 3:7

c Ez 12:2

d Ez 3:11
Ez 33:4, 15
Ez 33:33
Jn 15:22
Apd 20:26

e 2Ka 1:15
Lk 12:4

f Mch 7:4

g Iz 51:7

h Jer 1:8
Ez 3:9

i Jer 1:17

y Jer 15:16
Apr 10:9, 10

j Jer 1:9

k Ez 3:1

l Apr 5:1

m Ez 19:1

3 SKYRIUS

n Apr 10:9, 10

o Ps 119:103
Jer 15:16
Apr 10:9, 10

perduok jiems mano žodžius. **5** Tu siunčiamas ne pas tokią tautą, kuri šneka nesuprantama ar nežinoma kalba, o pas Izraelio namus. **6** Siunčiu tave ne pas kitataučius, kurių kalba nesuprantama ir nežinoma, kurių šnekos negali suprasti. Jeigu siųsčiau tave pas juos, jie tavęs klausytų.[a] **7** O Izraelio namai tavęs neklausys, nes jie nenori manęs klausyti.[b] Izraelio namai – vien kietakakčiai žmonės, jų širdis surambėjusi.[c] **8** Tad štai padariau tave tokį pat užsispyrusį kaip jie*, tavo kaktą tokią pat kietą kaip jų.[d] **9** Tavo kaktą aš padariau kietą it deimantas, kietesnę už titnagą.[e] Nebijok jų, neišsigąsk išvydęs jų veidus,[f] nes tai maištingi namai.“

10 Jis toliau man kalbėjo: „Žmogaus sūnau, priimk į širdį visus žodžius, kuriuos tau sakau, įsiklausyk į juos. **11** Eik pas savo ištremtus tautiečius[g] ir prabilk į juos tokiais žodžiais: ‘Štai ką sako visavaldis Jehova’, – nesvarbu, ar jie klausysis, ar ne.“[h]

12 Tada mane ėmė nešti dvasia[i] ir aš išgirdau, kaip už manęs galingai sudundėjo: „Jehovos garbei tekyla šlovė iš jo buveinės!“ **13** Girdėjau, kaip būtybių sparnai plakėsi vienas į kitą,[y] taip pat girdėjau ratų,[j] esančių šalia būtybių, keliamą garsą ir tą griausmingą dundesį. **14** Dvasia pagavusi nešė mane ir aš keliavau, apimtas apmaudo, viduje įtūžęs, Jehovos rankos galingai veikiamas. **15** Nukeliavau prie Tel Abibo pas tremtinius, gyvenančius palei Kebaro upę,[a] ir pas juos apsistojau. Buvau labai sukrėstas[b] ir pasilikau pas juos septynias dienas.

16 Septynioms dienoms praėjus, mane pasiekė Jehovos žodis:

17 „Žmogaus sūnau, paskyriau tave Izraelio namų sargybiniu.[c] Kai išgirsi mano ištartą žodį, turėsi mano vardu juos įspėti.[d] **18** Jei sakysiu nedorėliui: ‘Tu mirsi!’, o tu jo neįspėsi, jei neperduosi nedorėliui perspėjamo žodžio, kad gręžtųsi nuo savo piktadarybių ir išsaugotų savo gyvybę,[e] tas nedorėlis dėl savo piktų darbų mirs,[f] bet už jo kraują atsakyti aš pareikalausiu tavęs.[g] **19** Jeigu tu nedorėlį įspėsi, bet jis nesigręš nuo savo piktadarybių, nuo savo blogo kelio, jis dėl savo kaltės mirs, o tu savo gyvybę išsaugosi.[h] **20** Jeigu teisus žmogus paliktų teisumo kelią ir imtų daryti, kas neteisinga, padėsiu jam priešais suklupimo akmenį, ir jis mirs.[i] Jeigu nebūsi jo įspėjęs, jis mirs dėl savo nuodėmės, aš neatminsiu jo teisių darbų. Atsakyti už jo kraują pareikalausiu tavęs.[y] **21** Jeigu teisų žmogų perspėsi, kad nenusidėtų, ir jis nenusidės, tavo perspėjimas išgelbės jam gyvybę;[j] tada savo gyvybę išsaugosi ir tu.“

22 Ten bebūnant Jehovos ranka palietė mane, ir jis man liepė: „Kelkis, keliauk į lygumą. Tenai aš tau kai ką pasakysiu.“ **23** Taigi pakilau ir nuėjau į lygumą. Ten regėjau Jehovos šlovę[k] – kaip ir tada, prie Kebaro upės.[l] Aš parpuoliau veidu į žemę. **24** Tada mane užvaldė dvasia ir pakėlė ant kojų.[m] Ir jis prabilo į mane:

3:8 *Pažod. „padariau tavo veidą tokį pat kietą kaip ir jų veidai“.

3 SKYRIUS

a Jon 3:4, 5 Mt 11:21

b Lk 10:16

c Is 34:9 Jer 3:3 Jer 5:3

d Jer 1:18, 19 Jer 15:20 Mch 3:8

e Iz 50:7

f Jer 17:18

g 2Ka 24:12, 14

h Ez 2:5

i Ez 8:3

y Ez 1:24

j Ez 10:16

Antra skiltis

a Ez 1:3

b Jer 23:9

c Iz 21:8 Iz 62:6 Jer 6:17

d Iz 58:1 Ez 33:7

e Apd 2:40 1Ti 4:16

f Ez 33:4

g Ez 33:8

h Ez 33:9 Apd 18:6 Apd 20:26

i Ez 18:24, 26 Ez 33:12, 18

y Kun 19:17 Ez 33:6 Hbr 13:17

j Pat 17:10 Ez 33:14, 15 Jok 5:19, 20

k Ez 1:27, 28

l Ez 1:1

m Ez 2:2 Dan 10:19

„Eik į savo namus ir užsidaryk. **25** Būsi surištas virvėmis, žmogaus sūnau, kad nebegalėtum išeiti pas žmones. **26** Padarysiu, kad tavo liežuvis priliptų prie gomurio ir taptum nebylys. Nebegalėsi jų perspėti, nes tai maištingi namai. **27** O kai tau ką nors pasakysiu, atversiu tavo lūpas ir tu perduosi jiems:[a] ‘Taip sako visavaldis Jehova.’ Kas nori išgirsti, tesiklauso,[b] o kas nenori, tegu nesiklauso, nes tai maištingi namai.[c]

4 Žmogaus sūnau, paimk plytą ir pasidėk priešais save. Ant jos nubraižyk Jeruzalės miestą. **2** Pavaizduok jo apgulą:[d] pastatyk apgulos sieną,[e] supilk apgulos pylimą,[f] išdėstyk aplinkui stovyklas ir sustatyk mūrdaužius.[g] **3** Tada paimk geležies skardą ir atsitverk ja tarsi siena nuo miesto. Paskui nutaisyk prieš miestą rūstų veidą, ir tebus jis apgultas. Surenk prieš jį apgulą – tai bus ženklas Izraelio namams.[h]

4 Tada atsigulk ant kairiojo šono ir uždėk ant savęs* Izraelio namų kaltę.[i] Kiek dienų gulėsi ant šono, tiek dienų ant tavęs bus jų kaltė. **5** Skiriu tau gulėti 390 dienų – po dieną už kiekvienus jų nusikaltimų metus.[y] Tiek laiko ant tavęs bus Izraelio namų kaltė. **6** Tiek laiko turėsi išgulėti.

Tada atsigulsi antrą kartą, ant dešiniojo šono, ir šįkart ant tavęs bus Judo namų kaltė.[j] Turėsi gulėti 40 dienų – po vieną už metus, po dieną už metus. **7** Nutaisysi prieš apgultą Jeruzalę[k] rūstų veidą, pasiraitosi rankoves ir pranašausi jai bausmę.

8 Aš tave surišiu virvėmis, kad negalėtum apsiversti nuo vieno šono ant kito, kol išgulėsi visas apgulos dienas.

9 Įsipilk į vieną indą kviečių, miežių, pupų, lęšių, sorų ir speltos ir išsikepk iš jų duonos. Valgysi ją visas tas dienas, kai gulėsi ant šono, – visas 390 dienų.[a] **10** Kasdien atsversi 20 šekelių* tos duonos ir valgysi ją nustatytu metu.

11 Vandenį irgi gersi paseikėtą – po šeštadalį hino*. Gersi jį nustatytu metu.

12 Jų akivaizdoje tą duoną išsikepsi ant sudžiūvusių žmogaus išmatų ir valgysi lyg ji būtų miežinis paplotis.“ **13** Jehova toliau kalbėjo: „Panašiai ir izraelitai valgys nešvarią duoną gyvendami tautose, po kurias juos išsklaidysiu.“[b]

14 Tada tariau: „Tik ne tai, visavaldi Jehova! Nuo pat jaunystės niekada nebuvau susiteršęs, nesu valgęs nugaišusio ar sudraskyto gyvulio mėsos.[c] Jokios nešvarios mėsos nesu ėmęs į burną.“[d]

15 Jis man atsakė: „Gerai. Leidžiu kepti ne ant žmogaus išmatų, o ant galvijų mėšlo. Ant jo išsikepsi sau duonos.“ **16** Tada tarė: „Žmogaus sūnau, štai aš sunaikinu duonos atsargas* Jeruzalėje.[e] Jos gyventojai duoną svers ir valgys susirūpinę,[f] vandenį seikės ir gers apimti baimės.[g] **17** Sulysę dėl duonos ir vandens sty-

3 SKYRIUS

a Ez 24:27
Ez 33:22

b Mt 11:15

c Iz 30:9

4 SKYRIUS

d 2Ka 24:11
Jer 39:1

e 2Ka 25:1

f Jer 6:6
Jer 32:24

g Ez 21:22

h Ez 12:6
Ez 24:24

i 2Ka 17:21

y Sk 14:34
1Ka 12:19, 20

j 2Ka 23:27

k Jer 52:4

Antra skiltis

a Ez 4:5

b Oz 9:3

c Iš 22:31
Kun 7:24
Kun 11:40

d Įst 14:3
Iz 65:4
Iz 66:17

e Kun 26:26
Iz 3:1
Ez 5:16

f 2Ka 25:3
Jer 37:21
Rd 1:11
Rd 4:9
Rd 5:9, 10

g Ez 12:18

4:4 *Pažod. „ant jo“.

4:10 *Maždaug 230 g. Žr. priedą B14.
4:11 *Maždaug 0,6 L. Žr. priedą B14.
4:16 *Pažod. „sulaužau duonos lazdas“. Matyt, kalbama apie lazdas, ant kurių suverdavo duonos riestes.

giaus jie su siaubu žiūrės vienas į kitą. Taip jiems nutiks dėl jų prasikaltimų.

5 O tu, žmogaus sūnau, pasiimk aštrų kalaviją ir juo tarsi kirpėjo skustuvu nusiskusk galvą ir barzdą. Plaukus pasverk svarstyklėmis ir padalyk į tris dalis. **2** Apgulos dienoms pasibaigus, vieną trečdalį sudeginsi padėjęs ant miesto.[a] Kitą trečdalį išbarstęs aplink miestą sukaposi kalaviju.[b] Likusį trečdalį paleisi pavėjui; aš ištrauksiu kalaviją, kad tuos plaukus vytųsi.[c]

3 Kelis plaukų kuokštelius suvyniosi į savo drabužio klostes. **4** Dar šiek tiek jų įmesi į ugnį ir paversi pelenais. Ta ugnis išplis po visus Izraelio namus.[d]

5 Štai ką sako visavaldis Jehova: 'Tai – Jeruzalė. Buvau įkurdinęs ją tautų viduryje, tarp kitų kraštų. **6** Bet ji paniekino mano įstatymus ir nuostatus, elgėsi nedoriau už ją supančias tautas ir kraštus.[e] Žmonės mano įstatymų nebepaisė ir mano nuostatų nesilaikė.'

7 Todėl štai ką sako visavaldis Jehova: 'Kadangi varginate mane labiau negu aplinkinės tautos ir nesilaikote mano priesakų, mano įstatymų nevykdote, bet vadovaujatės aplinkinių tautų įstatymais,[f] **8** visavaldis Jehova sako: „Žinok, kad pakilsiu prieš tave, mieste,[g] ir visų tautų akivaizdoje įvykdysiu tau bausmę.[h] **9** Už visus tavo bjaurius darbus padarysiu tau, ko dar niekada nesu daręs ir ko ateityje niekada nebedarysiu.[i]

10 Tėvas valgys savo sūnų,[y] ir sūnus valgys savo tėvą. Įvykdysiu jums bausmę, o tuos, kurie liks, išblaškysiu į visas puses*.“'[a]

11 'Kaip aš gyvas, – tai visavaldžio Jehovos žodis, – kadangi savo stabais ir visokiais pasibjaurėtinais darbais suteršei mano šventyklą,[b] aš tavęs atsikratysiu. Mano akis tavęs nepagailės, neparodysiu nė kiek atjautos.[c] **12** Trečdalis jūsų išmirs nuo maro ir bado. Trečdalį išguldys kalavijas.[d] O likusį trečdalį išblaškysiu į visas puses* ir ištraukęs kalaviją paleisiu jiems įkandin.[e] **13** Tada mano pyktis praeis, aš liausiuosi rūstavęs ant jų ir nurimsiu.[f] Kai būsiu išliejęs savo rūstybę, jie supras, kodėl jiems kalbėjau – todėl, kad aš, Jehova, reikalauju visiškos ištikimybės.[g]

14 Paversiu tave dykviete. Aplinkinės tautos ir visi, kas keliaus pro šalį, iš tavęs šaipysis.[h] **15** Kai pykčio ir rūstybės apimtas nuožmiai tave nubausiu ir įvykdysiu tau nuosprendį, pavirsi pajuoka ir patyčia,[i] įspėjimu aplinkinėms tautoms, ir jos tavimi baisėsis. Taip pasakiau aš, Jehova.

16 Paleisiu į jus mirtį nešančias bado strėles, kad jus išguldytų. Tos strėlės jus pražudys.[y] Badą dar pasunkinsiu sunaikindamas jūsų duonos atsargas*.[j] **17** Alinsiu jus badu ir siųsiu jums nuožmių žvėrių,[k] kad draskytų jūsų vaikus. Jus kamuos ligos ir bus liejamas jūsų kraujas, nes pakelsiu prieš jus kalaviją.[l] Taip pasakiau aš, Jehova.'“

5:10, 12 *Pažod. „į visus vėjus“. **5:16** *Pažod. „sulaužydamas jūsų duonos lazdas“. Matyt, kalbama apie lazdas, ant kurių suverdavo duonos riestes.

5 SKYRIUS

a Jer 9:21; Ez 4:8

b Jer 15:2

c Kun 26:33; Ez 5:12

d Jer 4:4

e Ez 16:46, 47

f 2Ka 21:9, 11; Jer 2:11

g Jer 21:5; Ez 15:7

h Įst 29:22, 24; 1Ka 9:8; Rd 2:15

i Rd 4:6; Dan 9:12

y Kun 26:29; Jer 19:9; Rd 4:10

Antra skiltis

a Kun 26:33; Įst 28:64

b Kun 20:3; 2Ka 21:1, 7; 2Me 36:14; Jer 32:34

c Rd 2:21; Ez 7:4

d Jer 14:12; Jer 15:2; Jer 21:9

e Kun 26:33; Jer 9:16; Jer 42:16

f Ez 16:42

g Iš 20:3, 5; Iš 34:14; Įst 6:15

h Įst 28:37; 1Ka 9:7; Neh 2:17

i Ps 79:4; Jer 24:9; Rd 2:15; Rd 3:61, 62

y Įst 32:23

j Kun 26:26; Ez 4:16

k Kun 26:22; Įst 32:24; Ez 14:21; Ez 33:27

l Ez 21:3

6 Mane pasiekė Jehovos žodis: **2** „Žmogaus sūnau, atsigręžk veidu į Izraelio kalnus ir pranašauk jiems. **3** Kalbėk: ‘Izraelio kalnai, paklausykite, ką sako visavaldis Jehova. Štai ką visavaldis Jehova sako kalnams, kalvoms, upeliams ir slėniams: „Antai keliu prieš jus kalaviją. Sunaikinsiu jūsų šventavietes. **4** Jūsų aukurai bus išgriauti, smilkalinės sudaužytos,[a] jūsų žuvusiųjų kūnai bus sumesti prie jūsų bjaurių stabų*.[b] **5** Izraelio žmonės, sumesiu jūsų lavonus priešais jūsų pasibjaurėtinus stabus, išbarstysiu jūsų kaulus visur prie jūsų aukurų.[c] **6** Visi miestai, kuriuose gyvenate, bus nusiaubti,[d] jūsų šventavietės bus nuniokotos ir paliktos tuščios.[e] Jūsų aukurai bus išgriauti ir sudaužyti, jūsų pasibjaurėtini stabai į nieką pavirs, jūsų smilkalinės bus sutrupintos, visi jūsų dirbiniai bus pašalinti. **7** Jūsų žmonės vienas po kito kris užmušti,[f] ir tada jūs žinosite, kad aš esu Jehova.[g]

8 Bet likutį aš išsaugosiu. Kai kurie iš jūsų bus išsklaidyti po svetimus kraštus ir kalavijo išvengs.[h] **9** Išlikusieji bus išvesti į nelaisvę ir svetimuose kraštuose prisimins mane.[i] Jie susivoks, kaip man skaudėjo, kai neištikimos* jų širdys grįžėsi nuo manęs[y] ir kai akys gašliai žvelgė į pasibjaurėtinus stabus.[j] Jie susigės ir šlykštėsis visomis piktadarystėmis ir bjaurystėmis, kurias buvo darę.[k] **10** Tada supras, kad aš esu Jehova ir kad ne tuščiai grasinau užtrauksiąs nelaimę.“’[a]

11 Štai ką sako visavaldis Jehova: ‘Sielvartauk, gedėk* ir aimanuok dėl visų piktadarysčių ir bjauryščių, kurias darė Izraelio namai, nes jie kris nuo kalavijo, bado ir maro.[b] **12** Kas gyvena toliau, tą maras pražudys, kas arčiau – paguldys kalavijas, o kas šių nelaimių išvengs ir liks gyvas, tas mirs nuo bado. Aš išliesiu ant jų visą savo rūstybę.[c] **13** Kai visur bus pilna jų lavonų, kai jie tįsos šalia pasibjaurėtinų stabų, palei aukurus,[d] ant kiekvienos aukštesnės kalvos ir ant kalnų viršūnių, gulės po kiekvienu vešliu medžiu ir po kiekvieno didesnio medžio šakomis – visur, kur žmonės atnašavo malonaus kvapo aukas savo pasibjaurėtiniems stabams,[e] – tada žinosite, kad aš esu Jehova.[f] **14** Pakelsiu prieš juos ranką ir nuniokosiu kraštą. Visos jų gyvenvietės taps dykesnės už dykumas, plytinčias palei Diblą. Tada jie žinos, kad aš esu Jehova.’“

7 Mane vėl pasiekė Jehovos žodis: **2** „Žmogaus sūnau, štai ką visavaldis Jehova sako Izraelio kraštui: ‘Galas! Galas visiems keturiems jo pakraščiams. **3** Atėjo tau galas. Išliesiu ant tavęs savo rūstybę ir teisiu pagal tavo elgesį, pašauksiu atsiskaityti už visus bjaurius darbus. **4** Mano akis tavęs nepagailės, neparodysiu nė kiek atjautos.[g] Turėsi kentėti dėl savo paties piktadarysčių,

6 SKYRIUS

a Iz 27:9

b Kun 26:30

c Jer 8:1, 2

d Jer 2:15
Jer 32:29
Mch 3:12

e Ez 16:39

f Jer 14:18

g Ez 7:4

h Jer 30:10
Jer 44:28
Ez 14:22

i Įst 30:1, 2
Ps 137:1

y Ps 78:40, 41
Iz 63:10

j Sk 15:39

k Ez 20:43
Ez 36:31

Antra skiltis

a Ez 33:29
Dan 9:12
Zch 1:6

b Jer 15:2
Jer 16:4
Ez 5:12

c Ez 5:13

d Jer 8:2

e Ez 20:28

f Ez 12:15

7 SKYRIUS

g Ez 5:11

6:4 *Hebr. žodis, čia išverstas „bjaurūs stabai“, galėjo būti giminingas žodžiui, reiškiančiam „mėšlas“. **6:9** *Arba „pasileidusios“.

6:11 *Pažod. „Plok rankomis, trypk koja“.

atsiimsi už savo bjaurius darbus.[a] Tada jūs žinosite, kad aš esu Jehova.'[b]

5 Štai ką sako visavaldis Jehova: 'Antai artinasi nelaimė, artėja neganda, kokios nėra buvę.[c] **6** Ateina galas, tikrai ateina. Jis nubudo ir užklups tave. Jis visai čia pat. **7** Atėjo tavo eilė,* krašto gyventojau. Jau metas, ta diena arti.[d] Kalnuose vien sumaištis, negirdėti jokio džiaugsmo šūksnio.

8 Jau visai netrukus išliesiu ant tavęs įniršį,[e] išpilsiu visą rūstybę.[f] Teisiu tave pagal tavo elgesį ir pašauksiu atsiskaityti už visus bjaurius darbus. **9** Mano akis tavęs nepagailės, neparodysiu nė kiek atjautos.[g] Turėsi kentėti dėl savo paties piktadaryscių, atsiimsi už savo bjaurius darbus. Tada jūs žinosite, kad ši bausmė – nuo manęs, nuo Jehovos.[h]

10 Štai jau atėjo ta diena. Ji visai čia pat.[i] Atėjo tavo eilė,* nes lazda sužydo, suvešėjo įžūlumas. **11** Smurtas išaugo į lazdą, kuri baus už nedorumą*.[j] Nieko neliks nei iš jų pačių, nei iš jų gerovės, nei iš jų liaudies, nei iš jų didybės. **12** Ateis metas, atskubės diena. Pirkėjui nėra ko džiaugtis ir pardavėjui – ko liūdėti, nes rūstybę patirs visi.[j] **13** Pardavėjas nebeatgaus to, ką pardavė, net jeigu liktų gyvas, nes tai, kas apreikšta regėjime, ištiks visus. Niekas nesugrįš. Kadangi darė blogus darbus, nė vienas neišliks gyvas.*

7:7, 10 *Arba galbūt „Štai tau negandų vėrinys“. **7:11** *Pažod. „į nedorumo lazdą“. **7:13** *Arba galbūt „Blogais darbais nė vienas neišgelbės savo gyvybės“.

7 SKYRIUS

a Jer 16:18 Ez 16:43

b Ez 6:13

c 2Ka 21:12 Dan 9:12

d Sof 1:14

e 2Me 34:21

f Jer 7:20 Ez 5:13

g Jer 13:14

h Iz 66:6 Ez 33:29

i Sof 1:14

j Sof 1:18

Antra skiltis

a Jer 4:5

b Jer 7:20 Jer 12:12

c Kun 26:25

d Jer 14:18 Ez 5:12

e Iz 59:11

f Ez 21:7

g Iz 3:24

h Iz 22:12

i Pat 11:4 Sof 1:18

j 2Ka 21:1, 7 Jer 7:30

j Jer 18:17

k 2Me 36:19 Rd 1:10

l Jer 39:6, 7 Rd 3:7

m 2Ka 21:16 2Ka 24:3, 4 Jer 2:34 Ez 9:9

n Iz 59:6 Mch 2:2

o Įst 28:48–51 Ez 21:31 Hab 1:6

14 Nors jie pūtė trimitą[a] ir visi yra pasiruošę, nė vienas neina į mūšį, nes ant visų žmonių aš lieju savo rūstybę.[b] **15** Lauke – kalavijas.[c] Viduje – maras ir badas. Išėjusius į laukus išguldys kalavijas, mieste esančius praris badas ir maras.[d] **16** Tie, kas išliks, kam pavyks pasprukti, kops į kalnus, gailiai ulbaudami tarsi slėnių balandžiai, aimanuodami dėl savo nuodėmių.[e] **17** Jie eis rankas nukorę, apsišlapinę kelius,*[f] **18** ašutinėmis apsivilkę,[g] šiurpdami iš baimės. Visi turės gėdytis, visų galvos bus nuskustos*.[h]

19 Savo sidabrą jie išmes į gatvę, auksas jiems bus atgrasus. Nei sidabras, nei auksas Jehovos rūstybės dieną jų neišgelbės,[i] žmonės jais nepasisotins, neprisikimš pilvo. Per juos jie įpuolė į nuodėmę – **20** puikavosi gražiausiomis puošmenomis, dirbosi iš jų bjaurius atvaizdus, tuos šlykščius stabus.[j] Štai kodėl padarysiu taip, kad jie imtų savo auksu ir sidabru bjaurėtis. **21** Atiduosiu jį į rankas svetimšaliams, kad išgrobstytų, ir žemės nedorėliams, kad prisiplėštų. Visa, kas jiems buvo šventa, bus išniekinta.

22 Nugręšiu nuo jų veidą,[j] ir mano slapčiausioji vieta* bus išniekinta – plėšikai įsibraus ir ją išniekins.[k]

23 Kaldinkite grandines,[l] nes visame krašte liejamas neteisingai nuteistų žmonių kraujas,[m] miestas perpildytas smurto.[n] **24** Atvesiu pačią grėsmingiausią iš tautų,[o] ir ji užgrobs jų

7:17 *Matyt, iš baimės. **7:18** *Gedulo ženklas. **7:22** *Matyt, vieta Jehovos šventykloje.

namus.[a] Aš padarysiu galą stipruolių išdidumui ir jų šventovės bus išniekintos.[b] **25** Sielvartui atėjus, žmonės ieškos nusiraminimo, bet neras.[c] **26** Vargins nelaimė po nelaimės, blogos žinios gąsdins viena po kitos. Visi teirausis, ar pranašas negavo kokio regėjimo,[d] bet nebeišgirs įstatymo* iš kunigo ir patarimo# iš seniūnų.[e] **27** Karalius nugrims į gedulą,[f] didžiūnas apsisiaus neviltimi, krašto gyventojams rankos drebės – taip bus persigandę. Aš elgsiuosi su jais taip, kaip jie elgėsi, ir teisiu taip, kaip jie teisė. Tada jie žinos, kad aš esu Jehova.'"[g]

8 Šeštų metų šešto mėnesio penktą dieną, man besėdint namuose ir Judo seniūnams – priešais mane, mane palietė visavaldžio Jehovos ranka. **2** Pakėliau akis ir išvydau tarsi liepsnojantį žmogaus pavidalą. Žemiau nuo to, kas atrodė kaip jo juosmuo,[h] mačiau ugnį, o nuo juosmens į viršų jis žėrėjo tarsi sidabringas auksas.[i] **3** Tada jis ištiesė kažką, kas atrodė tarsi ranka, ir paėmė man už plaukų. Dievo duotame regėjime dvasia pakėlė mane tarp žemės ir dangaus ir nunešė į Jeruzalę, prie vidinio kiemo vartų,[y] esančių šiaurinėje pusėje. Ten stovėjo Dievą pykdantis pavydulystės stabas*.[j] **4** Taigi aš išvydau Izraelio Dievo šlovės reginį,[k] panašų į tą, kurį buvau regėjęs slėnyje.[l]

5 Jis man paliepė: „Žmogaus sūnau, pakelk akis ir pažvelk šiaurės link." Pakėlęs akis pažvelgiau į šiaurę ir ten, į šiaurę nuo aukuro vartų, ties įėjimu išvydau tą pavydulystės stabą*. **6** Tada jis man tarė: „Žmogaus sūnau, ar matai, ką daro Izraelio namai?[a] Ar matai, kokiais baisiais, pasibjaurėtinais darbais jie verčia mane tolintis nuo šventyklos?[b] Pamatysi ir dar baisesnių bjauryščių."

7 Jis nuvedė mane prie įėjimo į kiemą. Apsidairęs išvydau spragą sienoje. **8** „Žmogaus sūnau, sprauskis pro* sieną", – tarė jis man. Prasispraudęs pro sieną, aš pamačiau įėjimą. **9** Jis man paliepė: „Eik vidun ir pažiūrėk, kokius nedorus, pasibjaurėtinus darbus jie čia daro." **10** Aš įėjau ir apsižvalgiau. Pamačiau ten visokiausių ropojančių padarų ir šlykščių žvėrių atvaizdus,[c] taip pat visokiausius bjaurius Izraelio namų stabus*.[d] Tais atvaizdais buvo išraižytos visos sienos. **11** Priešais juos stovėjo 70 Izraelio namų seniūnų kartu su Šafano[e] sūnumi Jaazaniju. Kiekvienas rankoje laikė po smilkytuvą ir iš tų smilkytuvų kilo kvapūs smilkalų dūmai.[f] **12** Jis man tarė: „Žmogaus sūnau, ar matai, kuo Izraelio namų seniūnai užsiima tamsoje, kambariuose, kur laiko savo stabus? Jie sako: 'Jehova mūsų nemato. Jehova paliko šį kraštą.'"[g]

13 Paskui jis man pasakė: „Tu pamatysi, kokius dar dalykus, dar baisesnius, jie daro." **14** Jis nuvedė mane prie šiaurinio Jehovos Namų įėjimo vartų, ir ten išvydau moteris,

7 SKYRIUS

a Jer 6:12
Rd 5:2

b Ez 21:2

c Iz 57:21
Jer 8:15

d Jer 21:1, 2
Jer 37:17

e Ps 74:9
Rd 2:9
Ez 20:3

f Jer 52:10

g Ez 6:13

8 SKYRIUS

h Dan 7:9

i Ez 1:4, 27

y Jer 20:2
Ez 9:2

j Įst 32:16

k Iš 40:34

l Ez 1:27, 28

Antra skiltis

a 2Me 36:14

b Jer 26:4, 6

c Kun 11:10

d Iš 20:4, 5

e 2Ka 22:3, 4
2Ka 25:22
Jer 26:24

f Ez 16:17, 18

g Iz 29:15
Ez 9:9

7:26 *Arba „mokymo". #Arba „pamokymo". **8:3** *Arba „atvaizdas".

8:5 *Arba „atvaizdą". **8:8** *Arba „praardyk". **8:10** *Hebr. žodis, čia išverstas „bjaurūs stabai", galėjo būti giminingas žodžiui, reiškiančiam „mėšlas".

sėdinčias ir raudančias dievo Tamūzo.

15 Jis paklausė: „Ar matai, žmogaus sūnau? Pamatysi ir daugiau bjauryščių, dar siaubingesnių už šitas.“[a] **16** Galiausiai jis nuvedė mane į Jehovos Namų vidinį kiemą.[b] Ten, priešais įėjimą į Jehovos šventyklą, tarp prieangio ir aukuro, stovėjo kokie 25 vyrai, nusigręžę nuo Jehovos šventyklos, veidais pasisukę į rytus. Jie lenkėsi rytuose tekančiai saulei.[c]

17 Jis paklausė: „Žmogaus sūnau, ar matai? Nejau Judo namai mano, kad nieko bloga daryti tokias bjaurystes, kraštą smurtu užtvindyti[d] ir mane įžeidinėti? Antai jie kiša šaką* man panosėn. **18** Todėl aš išliesiu savo rūstybę. Mano akis jų nepagailės, neparodysiu nė kiek atjautos.[e] Net jei man į ausis šauktų, jų negirdėsiu.“[f]

9 Tada man girdint jis garsiai sušuko: „Sukvieskite visus, kas vykdys miestui bausmę! Teateina su naikinimo įrankiais rankose!“

2 Išvydau šešis vyrus, ateinančius nuo aukštutinių vartų,[g] esančių šiaurinėje pusėje. Kiekvienas rankoje laikė vėzdą. Su jais buvo dar vienas vyras, jis vilkėjo lininį apdarą ir prie juosmens turėjo prisikabinęs raštininko rašalinę. Atėję jie atsistojo šalia varinio aukuro.[h]

3 Tada Izraelio Dievo šlovė,[i] kuri laikėsi virš kerubų, pakilo iš savo vietos ir nusileido prie Namų slenksčio.[y] Dievas pašaukė vyrą, vilkintį lininiu apdaru, su raštininko rašaline prie juosmens. **4** „Pereik miestą, – tarė jam Jehova, – pereik visą Jeruzalę ir paženklink kaktas tiems, kurie dūsauja ir dejuoja[a] dėl visų mieste daromų bjauryščių.“[b]

5 Girdėjau, kaip kitiems jis paliepė: „O jūs eikite per miestą jam iš paskos ir žudykite. Jūsų akis nė vieno tenesigaili, neparodykite nė kiek atjautos.[c] **6** Žudykite visus – ir senolį, ir vaikiną, ir merginą, ir vaiką, ir moterį.[d] Tačiau prie paženklinto žmogaus nesiartinkite.[e] Pradėkite nuo šventyklos.“[f] Taigi jie pradėjo nuo seniūnų, susirinkusių priešais Namus.[g] **7** Tada jis tarė jiems: „Eikite! Užterškite Namus ir pripildykite kiemus lavonų.“[h] Jie išėjo ir ėmė žudyti žmones mieste.

8 Jiems bežudant juos, aš, likęs vienas, parpuoliau veidu į žemę ir sušukau: „O visavaldi Jehova! Nejaugi liedamas rūstybę ant Jeruzalės išžudysi paskutinius Izraelio žmones?“[i]

9 Jis man atsakė: „Izraelio ir Judo namų nusikaltimas labai labai sunkus.[y] Krašte liejamas kraujas,[j] miestas pilnas nedorybės.[k] Žmonės sako: ‘Jehova kraštą apleido, Jehova nieko nemato.’[l] **10** Todėl mano akis jų nepagailės, neparodysiu nė kiek atjautos.[m] Jiems teks kentėti už savo darbus.“

11 Tada aš pamačiau, kaip vyras, vilkintis lininį apdarą ir prie juosmens turintis rašalinę, grįžo. „Padariau, kaip liepei“, – pasakė jis.

10 Virš plokštumos, kuri plytėjo kerubams virš galvų, mačiau kažką panašaus į safyrą – kažką primenančio sostą.[n] **2** Lininiu apdaru vilkinčiam

8:17 *Matyt, kalbama apie kažkokį objektą, naudotą stabmeldiškose apeigose.

8 SKYRIUS
a 2Me 36:14
b 2Me 4:9
c Įst 4:19 2Ka 17:16 Jer 8:1, 2
d 2Ka 21:16 Jer 19:4 Ez 9:9
e Ez 5:11 Ez 7:9
f Iz 1:15 Mch 3:4

9 SKYRIUS
g Jer 20:2 Ez 8:3
h 2Me 4:1
i Ez 3:23 Ez 8:3, 4 Ez 11:22
y Ez 10:4

Antra skiltis
a Ps 119:53 2Pt 2:7, 8
b Ez 5:11
c Iš 32:26, 27 Ez 7:4
d 2Me 36:17
e Iš 12:23 Joz 2:17–19 Apr 9:4
f 2Ka 25:18, 21 Jer 25:29
g Ez 8:11
h Rd 2:21
i Pr 18:23 Ez 11:13
y 2Me 36:14 Iz 1:4
j 2Ka 21:16 Jer 2:34 Mt 23:30
k Ez 22:29
l Iz 29:15 Ez 8:12
m Ez 5:11 Ez 7:4

10 SKYRIUS
n Iz 6:1 Ez 1:22, 26 Apr 4:2, 3

vyrui[a] Dievas paliepė: „Įženk į vietą tarp ratų,[b] po kerubais, pasemk rieškučiomis žarijų,[c] kurios yra tarp kerubų, ir sviesk jas ant miesto.“[d] Man bežiūrint, vyras ten įėjo.

3 Kai vyras ten įėjo, kerubai stovėjo į dešinę nuo Namų, ir vidinį kiemą pripildė debesis. **4** Jehovos šlovė[e] pakilo nuo kerubų ir nusileido prie Namų slenksčio. Namus pripildė debesis,[f] o kiemą nušvietė Jehovos šlovės spindesys. **5** Kerubų sparnai taip ūžė, kad buvo girdėti išoriniame kieme; tas garsas buvo toks, tarsi pats Visagalis kalbėtų.[g]

6 Tada linininiu apdaru vilkinčiam vyrui Dievas paliepė: „Iš vietos tarp ratų ir kerubų paimk žarijų.“ Tas įėjo ir atsistojo prie vieno iš ratų. **7** Tada vienas iš kerubų ištiesė ranką link ugnies, degančios tarp kerubų,[h] ir paėmęs žarijų subėrė jas liniiniu apdaru vilkinčiam vyrui[i] į rieškučias. Šis tomis žarijomis nešinas išėjo. **8** Kerubams po sparnais buvo kažkas panašaus į žmogaus rankas.[y]

9 Tame regėjime mačiau šalia kerubų keturis ratus – po vieną šalia kiekvieno iš kerubų. Tie ratai žėrėjo kaip chrizolitas.[j] **10** Visi keturi buvo vienodi ir atrodė tarsi būtų iš dviejų ratų – tarsi vienas ratas būtų kitame rate. **11** Jie galėjo riedėti bet kuria iš keturių krypčių ir keisti kryptį nė nepasisukdami. Jie nepasisukdami riedėjo į tą pusę, į kurią žvelgė veidas*. **12** Kiekvieno kerubo kūnas – nugara, rankos, sparnai – ir ratai šalia kiekvieno iš jų, visi keturi, buvo pilni akių.[a] **13** Aš išgirdau, kaip kažkoks balsas sušuko: „Ratai, pirmyn!“

14 Kiekvienas* turėjo keturis veidus. Pirmasis veidas buvo kerubo, antrasis – žmogaus, trečiasis – liūto, ketvirtasis – erelio.[b]

15 Kerubams pakilus (tai buvo tos pačios būtybės, kurias buvau matęs prie Kebaro upės)[c] **16** ir pajudėjus iš vietos, ratai imdavo judėti kartu su jais. Kai kerubai išskleisdavo sparnus ir pakildavo aukštai virš žemės, ratai nuo jų nesitraukdavo, likdavo greta.[d] **17** Kai kerubai sustodavo, sustodavo ir ratai. Kai kerubai pakildavo, pakildavo ir ratai, nes ratuose buvo dvasia, vedanti tas būtybes*.

18 Tada Jehovos šlovė[e] pasitraukė nuo Namų slenksčio ir sustojo virš kerubų.[f] **19** Kerubai išskleidė sparnus ir pakilo mano akyse virš žemės. Kartu su jais pakilo ir ratai. Jie sustojo ties Jehovos Namų rytiniais vartais. Virš kerubų laikėsi Izraelio Dievo šlovė.[g]

20 Tai buvo tos pačios būtybės, kurias regėjau prie Kebaro upės po Izraelio Dievo sostu,[h] taigi supratau, kad jos yra kerubai. **21** Visi keturi turėjo keturis veidus, keturis sparnus, o po sparnais – kažką panašaus į žmogaus rankas.[i] **22** Jų veidai buvo tokie pat, kaip ir anų būtybių, kurias buvau regėjęs prie Kebaro upės.[y] Tos būtybės ėjo tiesiai.[j]

10 SKYRIUS

a Ez 9:2

b Ez 1:16

c Ez 1:13

d 2Ka 25:8, 9

e Ez 1:27, 28 Ez 9:3

f Iš 40:35 2Me 5:13 Ez 43:5

g Ps 29:3, 4 Ez 1:24 Jn 12:28, 29

h Ez 1:13

i Ez 9:2

y Ez 1:8

j Ez 1:15–18

Antra skiltis

a Apr 4:6, 8

b Ez 1:6, 10 Apr 4:7

c Ez 1:3

d Ez 1:19–21

e Ez 1:27, 28

f Ez 9:3 Ez 10:4

g Ez 11:22

h Ez 1:1, 22

i Ez 1:8

y Ez 1:10

j Ez 1:12 Ez 10:11

10:11 *Pažod. „galva“.

10:14 *T. y. kiekvienas iš kerubų. **10:17** *Pažod. „nes ratuose buvo tų būtybių dvasia“.

11 Kažkokia dvasia pakėlė mane ir nunešė prie rytinių Jehovos Namų vartų – tų, kurie rytų pusėje.[a] Tenai, prie tų vartų, mačiau 25 vyrus. Tarp jų buvo tautos didžiūnai[b] Azūro sūnus Jaazanija ir Benajos sūnus Pelatijas. **2** Dievas man tarė: „Žmogaus sūnau, tai vyrai, kurie rezga pikta ir duoda blogą patarimą šiam miestui. **3** Jie sako: ‘Dabar yra laikas statyti namus.[c] Šis miestas – katilas,[d] o mes – mėsa.*’

4 Todėl pranašauk jiems nelaimę, pranašauk, žmogaus sūnau.“[e]

5 Tada mane apėmė Jehovos dvasia[f] ir jis man tarė: „Kalbėk: ‘Taip sako Jehova. Jūsų žodžiai yra teisingi, Izraelio namai. Aš žinau, kas jūsų galvoje. **6** Per jus daugelis šiame mieste pražuvo. Jūs pripildėte jo gatves negyvėlių.’[g] **7** Todėl taip kalba visavaldis Jehova: ‘Mėsa – tai lavonai, kuriais nuklojote miestą, pats miestas – katilas.[h] O jūs būsite iš jo išvaryti.

8 Kalavijo jūs bijojote,[i] todėl kalavijui jus ir atiduosiu. Tai visavaldžio Jehovos žodis. **9** Išvarysiu jus iš miesto, atiduosiu kitataučiams į rankas, įvykdysiu jums nuosprendį[y] **10** ir jūs krisite nuo kalavijo.[j] Nubausiu jus Izraelio paribyje,[k] tada žinosite, kad aš esu Jehova.[l] **11** Miestas jums nebus katilas, o jūs nebūsite mėsa jame. Nubausiu jus Izraelio paribyje, **12** tada žinosite, kad aš esu Jehova. Jūs juk nesilaikėte mano nuostatų ir mano įstatymų nevykdėte[a] – vykdėte aplinkinių tautų įstatymus.’“[b]

13 Buvo taip, kad, man baigus pranašauti, Benajos sūnus Pelatijas numirė. Aš parpuoliau veidu žemėn ir garsiai sušukau: „O visavaldi Jehova! Nejau ketini sunaikinti Izraelio likutį?!“[c]

14 Mane pasiekė dar toks Jehovos žodis: **15** „Žmogaus sūnau, Jeruzalės gyventojai tavo broliams – tiems, kurie turi teisę atpirkti kraštą, – ir visiems Izraelio namams sako: ‘Nesiartinkite prie Jehovos. Kraštas mums priklauso, mes jį gavome nuosavybėn.’ **16** Todėl kalbėk: ‘Taip sako visavaldis Jehova. Nors toli juos išvariau, po tautas ir kraštus išblaškiau,[d] būsiu kurį laiką jiems šventykla kraštuose, į kuriuos jie išėjo.’[e]

17 Todėl kalbėk: ‘Taip sako visavaldis Jehova. Surankiosiu jus iš tautų, sutelksiu iš kraštų, po kuriuos buvote išblaškyti, ir atiduosiu jums Izraelio žemę.[f] **18** Jie sugrįš į kraštą ir pašalins visus stabus, padarys galą pasibjaurėtiniems darbams.[g] **19** Aš suvienysiu jų širdis,[h] įkvėpsiu jiems naują dvasią.[i] Paimsiu iš jų kūno akmeninę širdį[y] ir duosiu jautrią*.[j] **20** Tada jie gyvens pagal mano nuostatus, vykdys mano įstatymus ir jiems paklus. Jie bus mano tauta, ir aš būsiu jų Dievas.

21 O tie, kurių širdis tebėra prisirišusi prie stabų ir trokšta pasibjaurėtinus darbus daryti, už visas nedorybes atsiims. Tai Jehovos žodis.’“

22 Kerubai pakėlė sparnus. Šalia jų buvo ratai,[k] o virš jų –

11 SKYRIUS

a Ez 10:19

b Iz 1:23
Ez 22:27

c Ez 12:27

d Ez 24:3

e Ez 3:17
Ez 20:46
Ez 21:2

f 2Pt 1:21

g Ez 7:23
Ez 22:3, 4

h Ez 24:6

i Jer 38:19

y Jer 39:6, 7
Jer 52:24–27

j 2Ka 25:18–21
2Me 36:17

k 2Ka 14:25
Jer 52:27

l Ez 6:13

Antra skiltis

a Ezr 9:7
Neh 9:34

b Įst 12:29–31
2Me 28:1, 3
Ps 106:34–36

c Ez 9:8

d 2Ka 24:14, 15
Jer 24:5

e Kun 26:44

f Iz 11:11, 12
Jer 30:10, 11
Ez 34:13, 14
Am 9:14, 15

g Ez 37:23

h Jer 24:7
Jer 31:33
Jer 32:39

i Ps 51:10
Ez 36:31

y Zch 7:12

j Ez 36:26

k Ez 1:19

11:3 *Turima omenyje, kad Jeruzalėje žydai manė būsią saugūs.

11:19 *T. y. klusnią Dievui.

Izraelio Dievo šlovė.[a] **23** Jehovos šlovė[b] pakilo iš miesto ir sustojo virš kalno, į rytus nuo miesto.[c] **24** Tada tame regėjime, kurį Dievas per savo dvasią man parodė, kažkokia dvasia pakėlė mane ir nunešė į Chaldėją pas tremtinius. Tada regėjimas baigėsi. **25** Ir aš apsakiau tremtiniams visa, ką Jehova man parodė.

12 Mane pasiekė dar toks Jehovos žodis: **2** „Žmogaus sūnau, tu gyveni maištinguose namuose. Tie žmonės turi akis, bet nemato, turi ausis, bet negirdi,[d] nes yra maištingi namai.[e] **3** O tu, žmogaus sūnau, susidėk ryšulį, tarsi ruoštumeisi eiti į tremtį, ir dieną visiems matant iškeliauk. Iš savo namų į tremtį išeik jiems matant ir keliauk į kitą vietą. Galbūt tada tie namai, nors ir maištingi, susivoks, ką tai reiškia. **4** Dieną jų akivaizdoje išsinešk ryšulį, kurį būsi susidėjęs kelionėn, ir vakare jiems matant iškeliauk – kaip į tremtį vedamas žmogus.[f]

5 Jiems matant praardyk sieną ir su savo ryšuliu pro ją pralįsk.[g] **6** Jiems matant užsidėk ryšulį ant peties ir sutemus leiskis juo nešinas į kelią. Užsidenk veidą, kad nematytum žemės, nes aš padariau tave ženklu Izraelio namams.“[h]

7 Taigi aš padariau, kaip man buvo nurodyta. Dieną išnešiau savo ryšulį – tokį, koks imamas išeinant į tremtį. Vakare rankomis praardžiau sieną, o sutemus pasiėmiau ryšulį ir užsidėjęs ant peties visiems matant išsinešiau.

8 Rytą mane vėl pasiekė Jehovos žodis: **9** „Žmogaus sūnau, ar maištingieji Izraelio namai neklausė tavęs: ‘Ką čia darai?’ **10** Kalbėk jiems: ‘Taip sako visavaldis Jehova. Ši žinia skirta Jeruzalės vadui[a] ir visiems izraelitams mieste.’

11 Sakyk: ‘Aš esu ženklas.[b] Kaip aš dariau, taip bus padaryta jiems. Jie keliaus į tremtį, į nelaisvę.[c] **12** Jų vadas sutemus užsidės ryšulį ant peties ir išeis. Jis praardys sieną ir su savo ryšuliu pralįs pro ją.[d] Vadas eis užsidengęs veidą, kad nematytų žemės.’ **13** Aš užmesiu tinklą ant jo, savo tinklu jį sumedžiosiu.[e] Tada išvesiu į Babiloną, į chaldėjų kraštą, bet jis to krašto nematys. Tenai jis mirs.[f] **14** O visus su juo esančius, jo padėjėjus ir karius, į visas puses išblaškysiu.[g] Išsitraukęs kalaviją paleisiu jiems įkandin.[h] **15** Kai išsklaidysiu juos po tautas, po kraštus išblaškysiu, jie žinos, kad aš esu Jehova. **16** Bet kai kurių pagailėsiu ir neduosiu pražūti nuo kalavijo, bado ir maro, kad tautoms, į kurias bus išėję, papasakotų apie visus savo bjaurius darbus. Tada jie žinos, kad aš esu Jehova.“

17 Mane vėl pasiekė Jehovos žodis: **18** „Žmogaus sūnau, drebėdamas valgysi duoną, vandenį gersi būgštaudamas ir nerimaudamas.[i] **19** Krašto žmonėms kalbėk: ‘Taip Jeruzalės gyventojams Izraelio žemėje sako visavaldis Jehova. Jie valgys duoną nerimaudami, gers vandenį šiurpdami iš baimės, nes kraštas bus nusiaubtas[y] jame gyvenančių smurtautojų.[j] **20** Miestai, kurie dabar pilni žmonių, ištuštės, kraštas taps dykyne.[k] Tada jūs žinosite, kad aš esu Jehova.’“[l]

11 SKYRIUS

a Ez 10:18, 19

b Ez 9:3
Ez 10:4

c Zch 14:4

12 SKYRIUS

d Iz 6:9, 10
Jer 5:21
Rom 11:8

e Ez 2:3, 5

f 2Me 36:20
Jer 52:10, 11

g 2Ka 25:4

h Iz 8:18
Ez 4:3
Ez 24:24

Antra skiltis

a Jer 21:7
Ez 21:25

b Ez 24:24

c Jer 52:15

d 2Ka 25:4
Jer 39:4

e Jer 52:9
Ez 17:20, 21

f 2Ka 25:6, 7
Jer 34:3
Jer 52:11
Ez 17:16

g 2Ka 25:5

h Kun 26:33
Jer 42:15, 16

i Kun 26:26

y Iz 6:11
Zch 7:14

j Ps 107:33, 34
Jer 6:7

k Iz 64:10
Jer 25:9

l Ez 6:13

21 Mane vėl pasiekė Jehovos žodis: **22** „Žmogaus sūnau, ką gi reiškia tas Izraelyje žinomas priežodis: ‘Dienos eina, o regėjimai nesipildo’?[a] **23** Todėl kalbėk jiems: ‘Taip sako visavaldis Jehova. Šis priežodis bus pamirštas, niekas Izraelyje jo nebetars.’ Ir dar sakyk: ‘Arti tos dienos,[b] kai visi regėjimai išsipildys’, **24** mat Izraelio namuose daugiau nebus netikro regėtojo ar pataikūno pranašo.[c] **25** ‘Aš, Jehova, kalbėsiu, ir žodis, kurį ištarsiu, bus įvykdytas nedelsiant.[d] Jūsų dienomis,[e] maištingieji namai, ištarsiu žodį ir jį įvykdysiu. Taip pasakė visavaldis Jehova.’“

26 Mane vėl pasiekė Jehovos žodis: **27** „Žmogaus sūnau, štai ką kalba Izraelio tauta*: ‘Regėjimas, kurį jis mato, išsipildys dar negreit, jis pranašauja apie tolimą ateitį.’[f] **28** Todėl kalbėk jiems: ‘Taip sako visavaldis Jehova. Nė vieno savo žodžio neatidėliosiu, visa, ką ištariau, išsipildys. Taip pasakė visavaldis Jehova.’“

13 Mane vėl pasiekė Jehovos žodis: **2** „Žmogaus sūnau, pranašauk Izraelio pranašams.[g] Tiems, kurie pranašauja savo pačių išgalvotus dalykus,[h] kalbėk: ‘Klausykitės Jehovos žodžio. **3** Taip sako visavaldis Jehova. Vargas kvailiems pranašams, kurie jokio regėjimo nėra matę ir pranašauja, kas jų pačių širdyje*.[i] **4** O Izraeli, tavo pranašai – kaip lapės, gyvenančios griuvėsiuose. **5** Pranašai, jūs neisite prie mūrų taisyti spragų – Izraeliui nepadėsite.[a] Todėl Jehovos dieną Izraelis kovoje neatsilaikys.[b] **6** Jie regi tuščius regėjimus, pranašauja melus. „Tai Jehovos žodis“, – sako jie, nors Jehova jų nesiuntė. Ir dar mano, kad jų žodžiai išsipildys![c] **7** Argi jų matyti regėjimai nėra apgaulė? Argi tai, ką pranašauja sakydami: „Tai Jehovos žodis“, nėra melas? Juk aš nieko jiems nekalbėjau.

8 Todėl taip sako visavaldis Jehova: „Kadangi kalbėjote melą ir jūsų regėjimai yra pramanas, pakilsiu prieš jus. Tai visavaldžio Jehovos žodis.“[d] **9** Aš pakelsiu ranką prieš pranašus, kurių regėjimai netikri, kurie pranašauja melą.[e] Jų nebus tarp žmonių, kuriais pasitikiu, jie nebus įrašyti į Izraelio tautos sąrašą. Į Izraelio žemę jie negrįš. Tada jūs žinosite, kad aš esu visavaldis Jehova.[f] **10** Juk jie paklaidino mano tautą sakydami: „Taika!“, kai taikos nėra.[g] Vieni stato menką sieną, kiti kalkėmis ją baltina*.’[h]

11 Pasakyk tiems baltintojams, kad siena sugrius. Smarki liūtis užeis, kruša ims kristi ir stiprūs vėjai ją nuvers.[i] **12** O kai siena grius, jūsų klausinės: ‘Ir kas iš tų jūsų kalkių?’[y]

13 Todėl visavaldis Jehova sako: ‘Užsirūstinęs aš sukelsiu stiprius vėjus, supykęs paleisiu smarkią liūtį, įniršęs bersiu krušą. **14** Nuversiu sieną, kurią kalkėmis nubaltinote, bloksiu ją žemėn, beliks pliki pamatai. Kai miestas kris, visi jame pražūsite. Tada žinosite, kad aš esu Jehova.

12:27 *Pažod. „namai“. **13:3** *Pažod. „eina paskui savo dvasią“.

12 SKYRIUS

a Iz 5:19
Am 6:3
2Pt 3:3, 4

b Jl 2:1
Sof 1:14

c Jer 14:14
Rd 2:14
Ez 13:23

d Rd 2:17
Zch 1:6

e Jer 16:9
Hab 1:5

f Iz 5:19
Iz 28:15
2Pt 3:3, 4

13 SKYRIUS

g Mch 3:5
Sof 3:4

h Jer 14:14
Jer 23:16

i Jer 23:32

Antra skiltis

a Ez 22:30

b Iz 2:12
Jl 1:15

c Jer 29:31, 32

d Ez 22:28

e Jer 14:14
Jer 28:15, 16
Jer 29:8, 9

f Ez 6:13
Ez 11:10

g Jer 6:13, 14

h Iz 30:10
Ez 22:28

i Iz 27:8

y Jer 37:19

13:10 *Turima omenyje vidinė siena. Ją baltina, kad atrodytų tvirta.

15 Išliejęs įniršį ant sienos ir ant tų, kurie kalkėmis ją baltino, tarsiu jums: „Sienos nebėra, nebėra ir tų, kurie ją baltino.[a] **16** Pradingo Izraelio pranašai – tie, kurie pranašavo Jeruzalei, kurie regėjimuose taiką matė, kai taikos nebuvo.[b] Tai visavaldžio Jehovos žodis.“’

17 O tu, žmogaus sūnau, atsigręžk veidu į savo tautos dukteris, pranašaujančias savo pačių išgalvotus dalykus, ir pranašauk joms. **18** Kalbėk: ‘Taip sako visavaldis Jehova. Vargas moterims, medžiojančioms žmonių gyvastis – siuvančioms raiščius kiekvienai rankai* ir darančioms galvos apdangalus visokio ūgio žmonėms! Nejaugi manote, kad mano tautos gyvastį medžiodamos išsaugosite savąją? **19** Jūs niekinate mane tautoje už saują miežių, už duonos kąsnį.[c] Meluodamos mano tautai, mėgstančiai jūsų melų klausytis, pražudote tuos, kurie neturėtų mirti, ir paliekate gyvus tuos, kurie neturėtų gyventi.’[d]

20 Todėl visavaldis Jehova sako: ‘Moterys, aš čiupsiu jūsų raiščius, kuriais mano tautą lyg kokius paukščius medžiojate, ir nuplėšiu jums nuo rankų. Tuos, kuriuos lyg paukščius sumedžiojote, išlaisvinsiu. **21** Nuplėšiu jums apdangalus ir išvaduosiu tautą iš jūsų rankų. Daugiau jų nebegaudysite, nebemedžiosite. Tada žinosite, kad aš esu Jehova.[e] **22** Savo apgaule jūs prislėgėte teisųjį,[f] kurio aš nenorėjau prislėgti, ir padrąsinote nedorėlį*,[g] todėl jis nesuka iš savo blogo kelio ir neliks gyvas.[h] **23** Užtai, moterys, daugiau neregėsite apgaulingų regėjimų, ateities nebebursite.[c] Aš išvaduosiu savo tautą iš jūsų rankų, tada žinosite, kad aš esu Jehova.’“

14 Kai kurie Izraelio seniūnai atėjo ir susėdo priešais mane.[d] **2** Tada mane pasiekė toks Jehovos žodis: **3** „Žmogaus sūnau, šie vyrai yra prisirišę prie savo bjaurių stabų*, jie yra pastatę suklupimo akmenį, per kurį žmogus įpuola į nuodėmę. Kodėl tad turėčiau juos išklausyti?[e] **4** Tad kalbėk jiems, sakyk: ‘Taip sako visavaldis Jehova. Jei izraelitas, prisirišęs prie savo bjaurių stabų ir statantis suklupimo akmenį, per kurį žmogus įpuola į nuodėmę, ateitų teirautis pranašo, tai aš, Jehova, atsakysiu jam pagal tai, kiek nusipelnė – kiek bjaurių stabų prisidarė. **5** Sukelsiu siaubą izraelitų širdyse, nes jie atsitolino nuo manęs ir nuėjo paskui savo bjaurius stabus.’[f]

6 Todėl Izraelio namams kalbėk: ‘Taip sako visavaldis Jehova. Grįžkite, palikite bjauriuosius stabus, nusigręžkite nuo visų savo nedorybių.[g] **7** Jei izraelitas ar Izraelyje gyvenantis svetimšalis atsimestų nuo manęs, jei prisirištų prie bjaurių stabų ir statytų suklupimo akmenį, per kurį žmogus įpuola į nuodėmę, tokiam, jei ateitų teirautis mano pranašo,[h] atsakysiu aš, Jehova. **8** Atsigręšiu prieš tą žmogų, padarysiu jį

13 SKYRIUS

a Iz 30:12, 13

b Jer 6:13, 14 Jer 28:1–4

c Mch 3:11

d Jer 23:14

e Ez 6:13

f Jer 27:14

Antra skiltis

a Jer 23:14

b Jer 23:16, 17

c Įst 18:10, 14 Jer 27:9 Mch 3:6

14 SKYRIUS

d Ez 33:30, 31

e 2Ka 3:13 Iz 1:15 Jer 11:11

f Jer 2:5

g Iz 55:7

h Jer 21:1, 2 Ez 33:31

13:18 *Turimas omenyje raištis, tariamai suteikiantis magiškų galių; buvo nešiojamas ant alkūnės arba riešo.

13:22 *Pažod. „sustiprinote nedorėliui rankas“. **14:3** *Hebr. žodis, čia išverstas „bjaurūs stabai“, galėjo būti giminingas žodžiui, reiškiančiam „mėšlas“.

įspėjimu ir priežodžiu, pašalinsiu iš savo tautos.[a] Tada jūs žinosite, kad aš esu Jehova.

9 O jei pranašas duos melagingą atsakymą, tai dėl to, kad aš, Jehova, būsiu tą pranašą apgavęs.[b] Pakelsiu ranką prieš jį ir iš savo tautos, Izraelio, pašalinsiu. **10** Kaltas bus ir tas, kuris teiraujasi, ir pranašas – už savo kaltę teks atsakyti abiem. **11** Galbūt tuomet izraelitai liausis tolintis nuo manęs ir nebesiterš visokiais prasikaltimais. Tada jie bus mano tauta, ir aš būsiu jų Dievas.[c] Tai visavaldžio Jehovos žodis.'"

12 Mane vėl pasiekė Jehovos žodis: **13** „Žmogaus sūnau, jei koks kraštas man nusidės, jei sulaužys ištikimybę, pakelsiu ranką prieš jį – sunaikinsiu jo duonos atsargas*[d] ir siųsiu badą,[e] išmarinsiu jame žmones ir gyvulius.[f] **14** Net jeigu jame būtų Nojus,[g] Danielius[h] ir Jobas,[i] tik šitie trys vyrai dėl savo teisumo išsigelbėtų.[y] Tai visavaldžio Jehovos žodis.

15 Arba paleisiu į tą kraštą nuožmių žvėrių. Jie sudraskys jo žmones, tada kraštas taps negyvenamas ir nė vienas, tų žvėrių bijodamas, per jį nebekeliaus.[j] **16** Ir, kaip aš gyvas – tai visavaldžio Jehovos žodis, – net jei anie trys vyrai tame krašte būtų, negalėtų nei savo sūnų, nei dukterų išgelbėti. Išsigelbėtų tik patys, o kraštas dykyne pavirstų.

17 Arba siųsiu kalaviją į tą kraštą[k] ir paliepsiu jam: 'Eik, kalavijau, per kraštą.' Jis išnaikins žmones ir gyvulius.[a] **18** Ir, kaip aš gyvas, net jei anie trys vyrai tame krašte būtų, negalėtų išgelbėti nei savo sūnų, nei dukterų, – tai visavaldžio Jehovos žodis. Jie tik patys išsigelbėtų.

19 Arba varginsiu tą kraštą maru.[b] Išliesiu ant jo savo rūstybę, nepagailėsiu nei žmonių, nei gyvulių kraujo. **20** Ir, kaip aš gyvas, net jei Nojus,[c] Danielius[d] ir Jobas[e] tame krašte būtų – tai visavaldžio Jehovos žodis, – nei savo sūnų, nei dukterų neišgelbėtų. Tik patys dėl savo teisumo išsigelbėtų."[f]

21 Visavaldis Jehova sako: „Bus taip, kad Jeruzalei siųsiu keturias bausmes[g] – kalaviją, badą, nuožmius žvėris ir marą,[h] kad išnaikintų ir žmones, ir gyvulius.[i] **22** Bet joje bus tokių, kurie išsigelbės, tie sūnūs ir dukterys bus išvesti.[y] Jie ateis pas jus, ir jūs, pamatę, kaip jie gyveno ir kokius darbus darė, pasiguosite – suprasite, kodėl užtraukiau Jeruzalei nelaimę ir kodėl su ja taip pasielgiau.

23 Jūs būsite paguosti, kai pamatysite jų gyvenimą ir darbus. Tada žinosite, kad taip pasielgiau ne be reikalo.[j] Tai visavaldžio Jehovos žodis."

15 Mane vėl pasiekė Jehovos žodis: **2** „Žmogaus sūnau, ar vynmedis savo mediena gali lygintis su kokiu kitu medžiu ar miško medžių šakomis? **3** Ar su vynmedžio lazda galėtum ką nors dirbti? Ar žmonės daro iš jo kablį indui pakabinti? **4** Štai jį naudoja malkoms, meta į ugnį. Ugnis suryja abu jo galus, apdegina vidurį. Tad ką iš jo bepadirbsi? **5** Net sveikas būdamas jis niekam

14 SKYRIUS

a Kun 20:2, 3

b 1Ka 22:21, 22
Jer 4:10
2Te 2:10, 11

c Jer 24:7
Ez 11:19, 20

d Kun 26:26

e Iz 3:1
Jer 15:2

f Jer 7:20

g Pr 6:8, 9
Hbr 11:7

h Dan 10:11

i Job 1:8
Job 42:8

y Pat 11:4
Jer 15:1
2Pt 2:9

j Kun 26:22
Jer 15:3

k Kun 26:25
Jer 25:9
Ez 21:3

Antra skiltis

a Sof 1:3

b Įst 28:21, 22

c Pr 7:1

d Dan 10:11

e Job 1:8
Job 42:8

f Ez 18:20
Sof 2:3

g Jer 15:2

h Ez 5:17
Ez 33:27

i Jer 32:43

y Įst 4:31
2Me 36:20
Ez 6:8
Mch 5:7

j Neh 9:33
Jer 22:8, 9
Ez 9:9
Dan 9:7

14:13 *Pažod. „sulaužysiu jo duonos lazdas". Matyt, kalbama apie lazdas, ant kurių suverdavo duonos riestes.

netiko, tad ar bebus naudingas ugnies surytas ir apdegintas?

6 Todėl visavaldis Jehova sako: ‘Kaip vynmedį, augantį tarp miško medžių, atidaviau ugniai kūrenti, taip pasielgsiu ir su Jeruzalės gyventojais.[a] **7** Aš pakilsiu prieš juos. Vienos ugnies jie išvengė, bet kitos bus suryti. Kai prieš juos pakilsiu, tada žinosite, kad aš esu Jehova.’[b]

8 Paversiu kraštą dykyne,[c] nes jie buvo man neištikimi.[d] Tai visavaldžio Jehovos žodis.“

16 Mane vėl pasiekė Jehovos žodis: **2** „Žmogaus sūnau, atskleisk Jeruzalei bjaurius jos darbus.[e] **3** Kalbėk jai: ‘Taip visavaldis Jehova sako Jeruzalei. Tu kilusi iš kanaaniečių krašto, tenai tu gimei. Tavo tėvas buvo amoritas,[f] o motina – hetitė.[g] **4** Dieną, kai gimei, kai atsiradai, niekas nenupjovė tavo bambagyslės, niekas vandeniu neapiplovė, kad švari būtum, neištrynė druska ir nesuvystė. **5** Niekas to nepadarė, tavęs nepagailėjo, neatjautė. Dieną, kurią gimei, laukan tave išmetė, tavęs nekentė.

6 Pro šalį eidamas mačiau tave spurdančią savo kraujuose. Kraujuose gulinčiai tau tariau: „Gyvenk!“ Taip, kraujuose gulinčiai tariau: „Gyvenk!“ **7** Padariau iš tavęs daugybę, kaip vešlius augalus laukuose. Tu augai, brendai, gražiausiais papuošalais puošeisi. Tavo krūtys iškilo, plaukai užaugo, vis dėlto tebebuvai visiškai nuoga.

8 Kai eidamas pro šalį tave išvydau, mačiau, kad esi subrendusi meilei. Užklojau tave drabužiu,[h] pridengiau nuogumą. Tada daviau priesaiką, sudariau su tavimi sandorą – tai visavaldžio Jehovos žodis – ir tu tapai mano. **9** Nuprausiau tave, nuploviau kraują ir ištepiau aliejumi,[a] **10** paskui apvilkau siuvinėtu drabužiu, apaviau geros odos* sandalais, sujuosiau plonos drobės juosta, aprengiau brangiais rūbais. **11** Padabinau tave papuošalais, apyrankes ant rankų užmoviau, ant kaklo vėrinį užkabinau, **12** į nosį įvėriau tau žiedą, į ausis – auskarus, ant galvos gražų vainiką uždėjau. **13** Tu dabinaisi auksu ir sidabru, vilkėjai rūbą iš ploniausio lino, labai brangaus, puošeisi siuvinėtais drabužiais. Tavo valgis buvo geriausi miltai, medus ir aliejus. Tu labai graži išaugai,[b] tapai tinkama į karalienes.

14 Tautose pasklido garsas apie tavo grožį.[c] Jis buvo tobulas, nes savo spindesiu tave apdovanojau.[d] Tai visavaldžio Jehovos žodis.

15 Bet tu pradėjai savo grožiu puikuotis[e] ir tapusi garsi ėmei parsidavinėti.[f] Tu noriai siūleisi kiekvienam praeiviui[g] ir jie tavo grožiu naudojosi. **16** Paėmusi margaspalvių drabužių, išpuošei jais šventavietes, kur paleistuvavai.[h] Tokio dalyko neturėjo būti! Taip neturėjo nutikti! **17** Tu paėmei ir mano dovanotus gražiuosius aukso ir sidabro papuošalus, pasidarei vyriškų atvaizdų ir su jais ištvirkavai.[i] **18** Apdengei juos siuvinėtais savo drabužiais, atnašavai jiems mano aliejų ir smilkalus.[y] **19** Kaip malonaus kvapo atnašą aukojai jiems duoną,[j] kurią tau da-

15 SKYRIUS

a Ps 80:14–16
Iz 5:24
Jer 7:20
Ez 20:47

b Ez 6:7
Ez 7:4

c Iz 6:11
Jer 25:11
Ez 6:14

d 2Me 36:14

16 SKYRIUS

e Ez 8:10
Ez 20:4

f Joz 10:5
1Ka 21:25, 26
2Ka 21:11

g 1Me 1:13, 14

h Rūt 3:9

Antra skiltis

a Ps 23:5

b Ps 48:2

c 1Ka 4:21

d 1Ka 10:1
Ps 50:2
Rd 2:15

e Jer 7:4
Mch 3:11

f 1Ka 11:5, 7
Ps 106:35, 36
Iz 57:7, 8
Jer 2:20
Jok 4:4

g Jer 3:13

h 1Ka 14:22, 23
2Me 21:5, 11

i Iz 57:7, 8

y Ez 8:10, 11

j 2Ka 22:16, 17

16:10 *Arba „ruonio odos“.

viau, – duoną iš geriausių miltų, aliejaus ir medaus, kuriais tave valgydinau. Štai kaip buvo. Tai visavaldžio Jehovos žodis.

20 Tu aukojai sūnus ir dukteris, kuriuos man pagimdei,[a] atidavei juos stabams suryti.[b] Nejau tau nebuvo gana, kad parsidavinėjai?! **21** Tu skerdei mano sūnus kaip kokias aukas ir atidavei ugniai.[c] **22** Darei visus savo bjaurius darbus, ištvirkavai ir nė neatsiminei, kad kūdikystės dienomis buvai visiškai nuoga ir spurdėjai savo kraujuose. **23** Oi, kokį vargą prisišaukei per visas savo nedorybes![d] Tai visavaldžio Jehovos žodis. **24** Juk kiekvienoje aikštėje susipylei po kauburį, įsitaisei po šventavietę. **25** Šventavietes stateisi matomiausiose gatvių vietose, savo grožį bjaurojai siūlydamasi* kiekvienam praeiviui,[e] paleistuvauti nepaliovei.[f] **26** Tu parsidavinėjai Egipto sūnums,[g] gašliems savo kaimynams, ir savo nežabotu paleistuvavimu mane piktinai. **27** Todėl pakelsiu ranką prieš tave, sumažinsiu tau skirtą maisto dalį.[h] Atiduosiu tave į rankas moterims, kurios tavęs nekenčia,[i] – į rankas Filistijos dukterims. Tu pribloškei jas savo begėdystėmis.[y]

28 Tu buvai nepasotinama, todėl ėmei parsidavinėti Asirijos sūnums.[j] Bet ir su jais ištvirkaudama nepasitenkinai. **29** Parsidavinėjai pirklių* kraštui ir chaldėjams,[k] bet vis tiek tau nebuvo gana. **30** Tavo širdis buvo išties pasiligojusi* – tai visavaldžio Jehovos žodis, – tu elgeisi įžūliai, kaip tikra parsidavėlė.[a] **31** Matomiausioje kiekvienos gatvės vietoje pildama kauburį ir kiekvienoje aikštėje statydamasi šventavietę, elgeisi ne kaip kitos parsidavėlės, nes neėmei užmokesčio. **32** Tu – svetimautoja, kuriai mielesnis svetimas vyras, o ne sutuoktinis![b] **33** Žmonės parsidavėlei atsilygina dovana,[c] o tu tavęs geidžiantiems pati dovanas dalijai.[d] Tu visus aplink papirkinėji, kad tik ateitų pas tave ir su tavim sugultų.[e] **34** Tu ne tokia kaip kitos parsidavėlės. Jos nedaro taip, kaip tu darai! Tu pati susimoki kitiems, o ne jie tau sumoka. Tu darai kitaip.

35 Todėl, paleistuve,[f] paklausyk Jehovos žodžio. **36** Taip sako visavaldis Jehova. Dėl to, kad nepažabojai savo aistros, kad atidengei savo nuogumą sanguliaudama su savo meilužiais, dėl to, kad prisidirbai šlykščių, bjaurių stabų,*[g] kuriems net savo sūnų kraują aukojai,[h] **37** aš subursiu visus tavo meilužius, kuriuos tenkinai, visus, kuriuos mylėjai, ir visus, kurių nekentei. Iš visur subursiu juos prieš tave ir tave apnuoginsiu, parodysiu jiems tave visiškai nuogą.[i]

38 Bausiu tave bausme, kokios nusipelno svetimautojos[y] ir tos, kurios lieja kraują,[j] – rūstybės ir pavydo apimtas tavo kraują praliesiu.[k] **39** Atiduosiu tave jiems į rankas, ir jie nulygins tavo kauburius, sunaikins tavo šventavietes.[l] Jie nuplėš nuo tavęs drabužius,[m]

16 SKYRIUS

a Iš 13:2

b Ps 106:37, 38

c Kun 18:21
Kun 20:2
2Ka 16:1, 3
2Me 33:1, 6
Jer 7:31
Ez 20:26

d Jer 13:27
Sof 3:1

e Jer 2:23, 24

f Jer 3:2

g Iz 30:2, 3
Jer 2:36

h Įst 28:48

i Ps 106:41

y Jer 2:11, 12

j 2Ka 16:7

k Ez 23:14, 16

Antra skiltis

a Jer 3:3

b Jer 3:1, 20

c Pr 38:16

d Iz 57:9

e 2Me 16:2, 3

f Iz 1:21
Jer 3:6

g 2Ka 21:11

h Ps 106:37, 38

i Jer 13:22
Rd 1:8

y Pr 38:24
Kun 20:10
Įst 22:22

j Pr 9:6
Iš 21:12

k Ps 79:2, 3
Ez 23:25

l Iz 27:9
Ez 16:24

m Jer 4:30

16:25 *Pažod. „išskėsdama kojas“. **16:29** *Pažod. „Kanaano“. **16:30** *Arba galbūt „O kaip aš nirštu ant tavęs“.

16:36 *Hebr. žodis, čia išverstas „bjaurūs stabai“, galėjo būti gimininga žodžiui, reiškiančiam „mėšlas“.

papuošalus[a] ir paliks tave visiškai nuogą. **40** Jie suburs prieš tave minią,[b] ir ji užmėtys tave akmenimis,[c] užkapos kalavijais.[d] **41** Jie sudegins tavo namus[e] ir daugelio moterų akyse įvykdys tau nuosprendį. Padarysiu galą tavo paleistuvystei,[f] ir užmokesčio niekam tu nebeduosi. **42** Savo rūstybę ant tavęs išliesiu,[g] tada nustosiu pykti,[h] nusiraminsiu ir daugiau nebeniršiu.

43 Kadangi užmiršai savo jaunystės dienas[i] ir visus tuos dalykus darydama mane piktinai, aš atmokėsiu tuo, ko savo darbais nusipelnei. Tai visavaldžio Jehovos žodis. Daugiau taip nepadoriai tu nesielgsi, savo bjaurių darbų nebedarysi.

44 Kas mėgsta priežodžiais kalbėti, apie tave sakys: „Kokia motina, tokia ir dukra!“[y] **45** Esi dukra motinos, kuri nekenčia savo vyro ir vaikų, ir esi sesuo seserų, kurios nekenčia savo vyrų ir vaikų. Jūsų motina buvo hetitė, jūsų tėvas – amoritas.[i]

46 Tavo vyresnioji sesuo yra Samarija,[k] ji gyvena su dukterimis* į šiaurę nuo tavęs.[l] O jaunesnioji tavo sesuo yra Sodoma,[m] ji su savo dukterimis gyvena į pietus nuo tavęs.[n] **47** Tu ne tik vaikščiojai jų keliais ir elgeisi pasibjaurėtinai kaip jos. Tu greitai sugedai, ir net labiau už jas.[o] **48** Kaip aš gyvas – tai visavaldžio Jehovos žodis, – tavo sesuo Sodoma ir jos dukros nedarė taip, kaip tu ir tavo dukros darėte. **49** Štai kuo tavo sesuo Sodoma nusikalto: ji ir jos dukros[p] buvo išpuikusios,[a] turėjo apsčiai duonos[b] ir gyveno be rūpesčių, ramiai,[c] bet vargdienio ir beturčio nesušelpė.[d] **50** Jos puikavosi[e] ir mano akyse darė bjaurystes,[f] todėl nusprendžiau padaryti joms galą.[g]

51 Samarija[h] nė perpus nenusidėjo tiek, kiek nusidėjai tu. Bjaurių darbų darei kur kas daugiau už ją – tavo bjauryščių yra tiek, kad sererys šalia tavęs atrodo teisios.[i] **52** Tad kęsk pažeminimą dabar už tai, kad savo seserų elgesį išteisinai. Savo nuodėmėmis jas pralenkei, todėl jos už tave teisesnės. Kęsk gėdą ir pažeminimą dėl to, kad tavo sererys atrodo už tave teisesnės.

53 Surinksiu jų tremtinius – Sodomos ir jos dukterų tremtinius, Samarijos ir jos dukterų tremtinius. Surinksiu ir tavo tremtinius kartu su anais,[y] **54** tada tu kęsi pažeminimą. Būsi pažeminta dėl savo darbų, kuriais jas paguodei. **55** Tavo sererys, Sodoma ir Samarija, taip pat jų dukterys vėl bus tokios kaip anksčiau. Tu irgi su savo dukterimis būsi tokia kaip anksčiau.[j] **56** Savo sesers Sodomos nelaikei verta nė minėti savo puikybės dieną, **57** kai tavo nedorumas dar nebuvo atskleistas.[k] Tave kaltina Sirijos dukterys su savo kaimynais, tave niekina aplink esančios Filistijos dukterys.[l] **58** Tu atsiimsi už savo nedorą elgesį, už visus bjaurius darbus. Tai Jehovos žodis.

59 Taip sako visavaldis Jehova. Pasielgsiu su tavimi pagal tavo elgesį,[m] nes paniekinai priesaiką ir sulaužei mano sandorą.[n] **60** Vis dėlto sandoros,

16:46 * Tikriausiai turimi omenyje aplinkiniai miestai.

16 SKYRIUS

a Iz 3:18–23 Ez 23:26
b Ez 23:46, 47 Hab 1:6
c Įst 22:20, 21
d 2Me 36:17 Jer 25:9
e 2Ka 25:8, 9
f Ez 23:27
g Ez 5:13
h Iz 40:2
i Jer 2:32
y 1Ka 21:25, 26 2Ka 21:2, 9 Ps 106:35, 36
j Įst 20:17 Joz 10:5 2Ka 21:11 Ez 16:3
k Ez 23:33
l Jer 3:8
m Pr 18:20 Iz 3:9 Jer 23:14
n Pr 19:24, 25
o 2Ka 21:2, 9 Ez 5:5, 6
p Jud 7

Antra skiltis

a Pat 16:5
b Pr 13:10
c Pat 1:32
d Pat 21:13
e Pat 16:18
f Pr 13:13 Pr 18:20 Pr 19:4, 5
g Pr 19:24, 25 Rd 4:6 2Pt 2:6
h 2Ka 21:13 Jer 23:13 Ez 23:33
i Jer 3:11
y Ps 126:1
j Ez 36:11
k Ez 21:24
l 2Me 28:18
m Iz 3:11 Gal 6:7
n Įst 29:12 Jer 22:8, 9

kurią su tavimi sudariau, kai buvai jauna, neužmiršiu – sudarysiu su tavimi amžiną sandorą.[a] **61** Tu prisiminsi savo elgesį ir gėdysies,[b] kai priimsi savo seseris – ir už tave vyresnes, ir jaunesnes. Ir aš duosiu jas tau kaip dukteris, bet ne dėl sandoros, sudarytos su tavimi.

62 Aš sudarysiu sandorą su tavimi, tada tu žinosi, kad aš esu Jehova. **63** Tu prisiminsi, ką padariusi, ir taip gėdysies, kad nedrįsi nė lūpų atverti,[c] kai aš, nepaisydamas visų tavo darbų, atliksiu už tave permaldavimą.[d] Tai visavaldžio Jehovos žodis.'"

17 Mane vėl pasiekė Jehovos žodis: **2** „Žmogaus sūnau, užmink mįslę ir papasakok palyginimą apie Izraelio namus.[e] **3** Sakyk: 'Taip kalba visavaldis Jehova. Didžiulis erelis[f] plačiais sparnais, ilgomis plunksnomis, tankiomis ir margomis, atskrido į Libaną.[g] Jis griebė už kedro viršūnės[h] **4** ir nuskynė aukščiausiai esantį ūglį. Tą ūglį jis nunešė į pirklių* kraštą ir pasodino viename pirklių mieste.[i] **5** Paskui paėmęs iš to krašto sėklą[y] pasėjo derlingame lauke, kad užaugtų tarsi gluosnis prie sraunių vandenų. **6** Sėkla sudygo, išaugo į neaukštą vynmedį ir išsikerojo.[j] Šakas kreipė vidun, šaknis leido gilyn. Taigi sėkla išaugo į vynmedį, leido atžalas ir kerojosi.[k]

7 Bet atskrido kitas erelis[l] – didžiulis, plačiasparnis, didelėmis plunkšnomis.[m] Tada vynmedis savo šaknis ėmė leisti link jo, tolyn nuo lysvės, kurioje buvo pasodintas, ir kreipti į tą erelį savo vešlias šakas, kad šis jį palaistytų.[a] **8** O jis juk jau buvo pasodintas derlingame lauke, prie sraunių vandenų, kur galėjo vešėti, duoti vaisių ir tapti didingu vynmedžiu.'[b]

9 Sakyk: 'Taip kalba visavaldis Jehova. Argi jis vešės? Argi jo neišraus su šaknimis?[c] Argi nesupus jo vaisiai? Argi nenudžius šakelės?[d] Jis taip perdžius, kad nereikės nei galingos rankos, nei žmonių daugybės jam su šaknimis išrauti. **10** Net jei būtų persodintas, argi vešės? Argi iš rytų papūtęs vėjas jo nenudžiovins? Lysvėje, kurioje išaugo, jis nudžius.'"

11 Mane vėl pasiekė Jehovos žodis: **12** „Pasakyki tiems maištingiems namams: 'Nejau nesuprantate, ką visi šie dalykai reiškia?' Sakyk: 'Štai Babilono valdovas atžygiavo į Jeruzalę, suėmė jos karalių su didžiūnais ir išsivarė į Babiloną.[e] **13** Su vienu iš karaliaus palikuonių[f] jis sudarė sandorą ir jį prisaikdino.[g] Žymiuosius krašto vyrus jis išsivedė,[h] **14** kad karalystė būtų menka ir neišsikeltų, kad galėtų gyvuoti tik laikydamasi tos sandoros.[i] **15** Bet štai karalius* sukilo prieš jį[y] – siuntė pasiuntinius į Egiptą, kad gautų iš ten žirgų[j] ir didžiulę kariuomenę.[k] Nejau jam pasiseks? Nejau šitaip pasielgęs išvengs bausmės? Argi sandorą sulaužęs ištrūks?[l]

16 Kaip aš gyvas – tai visavaldžio Jehovos žodis, – jis mirs Babilone, kur gyvena valdovas,

16 SKYRIUS
a Jer 32:40 Jer 50:4, 5
b Ez 20:43
c Ezr 9:6 Ez 36:31
d Ps 103:12 Mch 7:18, 19

17 SKYRIUS
e Oz 12:10
f Įst 28:49, 50 Jer 4:13 Rd 4:19
g Jer 22:23
h 2Ka 24:12 2Me 36:9, 10 Jer 24:1
i 2Ka 24:15
y 2Ka 24:17 Jer 37:1
j Ez 17:13, 14
k 2Me 36:11
l Ez 17:15
m Jer 37:5, 7

Antra skiltis
a 2Ka 24:20 2Me 36:11, 13
b Jer 37:1
c Jer 21:7
d 2Ka 25:7
e 2Ka 24:12, 14 Iz 39:7 Jer 22:24, 25 Jer 52:31, 32
f 2Ka 24:17 Jer 37:1
g 2Me 36:11, 13
h 2Ka 24:15 Jer 24:1
i Jer 27:12 Jer 38:17
y 2Ka 24:20 2Me 36:11, 13
j Įst 17:16
k Jer 37:5
l Jer 32:3, 4

17:4 *Pažod. „Kanaano".

17:15 *T. y. Zedekijas.

padaręs jį karaliumi. Jis mirs už tai, kad paniekino tam valdovui duotą priesaiką ir kad sulaužė su juo sudarytą sandorą.[a] **17** Kai daugelio pražūčiai bus pilami apgulos pylimai ir statomos apgulos sienos, didžiulė faraono kariuomenė, gausingi jo pulkai neateis kare jam į pagalbą.[b] **18** Jis paniekino duotą priesaiką, sulaužė sandorą. Nors ir buvo davęs žodį, jo nesilaikė. Taigi jis neištrūks.

19 Todėl taip sako visavaldis Jehova: „Kaip aš gyvas, už tai, kad paniekino man duotą priesaiką ir sulaužė mano sandorą, atmokėsiu jam tuo, ko nusipelnė.[c] **20** Užmesiu ant jo tinklą, savo tinklu jį sumedžiosiu.[d] Dėl to, kad buvo man neištikimas, nuvesiu jį į Babiloną ir ten su juo bylinėsiuosi.[e] **21** Kurie iš jo pulkų mėgins pabėgti, kris nuo kalavijo, kurie liks gyvi, bus išblaškyti į visas puses*.[f] Tada žinosite, kad taip pasakiau aš, Jehova.“’[g]

22 Taip sako visavaldis Jehova: ‘Nuskinsiu nuo didingo kedro viršūnės ūglį[h] ir jį pasodinsiu, nuskinsiu gležną ūglį[i] nuo aukščiausių šakų ir pasodinsiu ant aukšto ir didingo kalno[y] – **23** ant aukšto Izraelio kalno pasodinsiu. Jis leis šakas, duos vaisių ir išaugs į didingą kedrą. Visokiausi paukščiai po juo gyvens, po šakų šešėlyje glausis. **24** Ir visi laukų medžiai sužinos, kad aš, Jehova, aukštą medį nuverčiu, o menką iškeliu.[j] Žalią medį aš nudžiovinu, o sausuolį pražydinu.[k] Taip sakau ir darau aš, Jehova.’“

17:21 *Pažod. „į visus vėjus“.

17 SKYRIUS
a Jer 34:2, 3 Jer 52:11
b Jer 37:7, 8 Rd 4:17 Ez 29:6
c Įst 5:11
d Ez 12:13
e Ez 20:36
f Ez 12:14
g Ez 6:13
h Iz 11:1 Jer 23:5
i Iz 53:2
y Ps 2:6
j Iz 9:6 Ez 21:26, 27 Dan 4:17 Am 9:11
k 1Sa 2:7, 8 Lk 1:52

Antra skiltis

18 SKYRIUS
a Jer 31:29, 30
b Įst 12:2 Jer 3:6
c Kun 20:10
d Kun 18:19 Kun 20:18
e Pat 14:21
f Įst 24:12, 13
g Kun 6:2, 4
h Įst 15:11
i Iz 58:6, 7 Jok 2:15, 16
y Is 22:25 Ps 15:5 Lk 6:34, 35
j Kun 19:35
k Kun 19:15 Kun 25:14 Įst 1:16
l Kun 18:5
m Kun 19:13
n Pr 9:6 Is 21:12
o Įst 15:7, 8

18 Mane vėl pasiekė Jehovos žodis: **2** „Kas per priežodis kartojamas Izraelio krašte: ‘Tėvai valgė rūgščias vynuoges, o dantys atšipo vaikams’?[a]

3 Kaip aš gyvas – tai visavaldžio Jehovos žodis, – daugiau šio priežodžio Izraelyje nebeminėsite. **4** Kiekvieno siela* man priklauso. Ir tėvo siela, ir sūnaus siela priklauso man. Mirs ta siela#, kuri nusideda.

5 Jei žmogus yra teisus ir daro, kas teisinga ir teisu, – **6** nevalgo kalnų šventovėse aukų, skirtų stabams,[b] nesikreipia į bjaurius Izraelio namų stabus*, neišniekina savo artimo žmonos,[c] nesugula su moterimi per jos mėnesines,[d] **7** nė vieno neskriaudžia,[e] grąžina skolininkui, ką buvo paėmęs už užstatą,[f] neplėšikauja,[g] duoda duonos alkstančiam[h] ir drabužį nuogam,[i] **8** neima palūkanų, nelupikauja,[y] saugosi elgtis neteisingai,[j] nešališkai sprendžia žmonių bylą,[k] **9** laikosi mano įstatų, vykdo įstatymus, stengdamasis likti man ištikimas, – toks žmogus yra teisus ir tikrai bus gyvas.[l] Tai visavaldžio Jehovos žodis.

10 Bet, tarkim, jam gimsta sūnus. Jei jis užaugęs tampa plėšiku[m] ar žmogžudžiu[n] arba daro dalykus, **11** kurių tėvas nedarė, – valgo kalnų šventovėse aukas, skirtas stabams, išniekina artimo žmoną, **12** skriaudžia skurstantį ir vargšą,[o] plėšikauja, negrąži-

18:4 *Arba „gyvybė“. Žr. žodynėlyje „siela“. #Arba „asmuo“. Žr. žodynėlyje „siela“. **18:6** *Hebr. žodis, čia išverstas „bjaurūs stabai“, galėjo būti gimininga žodžiui, reiškiančiam „mėšlas“.

na užstato, kreipiasi į bjaurius stabus,[a] daro, kas pasibjaurėtina,[b] **13** lupikauja ir ima palūkanas,[c] – tai tas sūnus neliks gyvas. Dėl to, kad darė visus tuos bjaurius dalykus, tikrai turės mirti. Jis pats bus kaltas dėl savo mirties.*

14 Jei sūnus mato tėvo daromas nuodėmes, bet, nors ir mato, pats nieko panašaus nedaro – **15** nevalgo kalnų šventovėse aukų, skirtų stabams, nesikreipia į bjaurius Izraelio namų stabus, neišniekina artimo žmonos, **16** nė vieno neskriaudžia, nepasisavina užstato, neplėšikauja, duoda duonos alkstančiam ir drabužį nuogam, **17** saugosi, kad neengtų vargšo, nelupikauja, neima palūkanų, laikosi mano įstatymų ir vykdo mano įstatus, – toks žmogus dėl savo tėvo prasikaltimų nemirs. Jis tikrai bus gyvas. **18** O tėvas, kadangi buvo apgavikas, apiplėšinėjo brolį ir darė, kas jo tautiečių akyse neteisinga, dėl savo prasikaltimų turės mirti.

19 Jūs sakysite: ‘Kaipgi sūnus nėra kaltas dėl tėvo prasikaltimų?’ Kadangi sūnus darė, kas teisinga ir teisu, vykdė mano įstatus, jų laikėsi, jis tikrai bus gyvas.[d] **20** Mirs ta siela, kuri nusideda.[e] Sūnus nebus kaltas dėl tėvo prasikaltimų, o tėvas nebus kaltas dėl sūnaus prasikaltimų. Teisiu bus pripažintas tik teisusis, o nedoru – tik nedorėlis.[f]

21 Jei koks piktadarys atgailauja dėl padarytų nuodėmių, laikosi mano įstatų ir daro, kas teisinga ir teisu, jis tikrai bus gyvas. Tasai žmogus nemirs.[g]

18:13 *Pažod. „Jo kraujas bus ant jo“.

18 SKYRIUS

a Kun 26:30
b 2Ka 21:11
c Ez 22:12
d Įst 16:20; Rom 10:5
e Įst 24:16; Jer 31:30; Ez 18:4
f Iz 3:10, 11; Gal 6:7
g Iz 55:7; Ez 3:21; Ez 33:12, 19; Apd 3:19

Antra skiltis

a 2Me 33:12, 13; Ps 25:7; Iz 43:25
b Ez 33:16
c Rd 3:33; Ez 33:11; 1Ti 2:3, 4; 2Pt 3:9
d Mch 7:18
e Ez 33:12, 18; Hbr 10:38; 2Jn 8
f Pat 21:16; Ez 3:20
g Job 35:2; Pat 19:3; Ez 33:17, 20
h Įst 32:4
i Iz 55:9; Jer 2:17
y Iz 55:7; 1Ti 4:16
j Pr 18:25; Ps 145:17; Iz 40:14
k Job 34:11; Rom 2:6
l Ps 34:14; Iz 1:16
m Ps 51:10; Jer 32:39; Ez 11:19; Ef 4:23, 24
n Įst 30:15; Pat 8:36; Apd 13:46

22 Nė vienas iš jo padarytų prasikaltimų nebus prisimenamas.[a] Žmogus bus gyvas dėl to, kad daro, kas teisu.[b]

23 Juk aš nenoriu, kad nedorėlis mirtų[c] – tai visavaldžio Jehovos žodis, – noriu, kad jis atgailautų dėl to, ką darė, ir būtų gyvas.[d]

24 Bet jei teisusis palieka teisumo kelią ir ima daryti, kas neteisinga, – bjaurystes, kurias daro nedorėlis, – nejau jis bus gyvas? Nė vienas teisus jo darbas nebus prisimenamas.[e] Kadangi buvo man neištikimas ir nusidėjo, jis turės mirti.[f]

25 Jūs sakysite: ‘Jehova neteisingai daro.’[g] Paklausykite, Izraelio namai! Argi mano darbai neteisingi?[h] Argi ne jūsų darbai neteisingi?[i]

26 Jei teisusis palieka teisumo kelią ir ima daryti, kas neteisinga, jis mirs – mirs dėl to, kad elgėsi neteisingai.

27 O jei nedorėlis atgailauja dėl savo nedorų darbų ir ima daryti, kas teisinga ir teisu, jis liks gyvas.[y] **28** Jeigu jis susivokia ir liaujasi nedorybes daryti, tikrai bus gyvas. Tasai žmogus nemirs.

29 Izraelio namai sakys: ‘Jehova neteisingai daro.’ Argi mano darbai neteisingi, Izraelio namai?![j] Argi ne jūsų darbai neteisingi?

30 Todėl teĩsiu jus pagal jūsų darbus,[k] Izraelio namai. Tai visavaldžio Jehovos žodis. Atgailaukite ir liaukitės darę nuodėmes, kad dėl jų neužsitrauktumėte kaltės. **31** Meskite visas savo piktadarystes,[l] ugdykitės naują širdį ir naują dvasią.[m] Kodėl gi, Izraelio namai, turėtumėte mirti?[n]

32 Nenoriu nė vieno mirties[a] – tai visavaldžio Jehovos žodis, – tad atgailaukite ir gyvenkite.“[b]

19 „Raudok raudą apie Izraelio vadus, **2** sakyk:
‘Kas buvo tavo motina?
Ji buvo liūtė tarp liūtų.
Tarp jaunų stiprių liūtų
ji gyveno ir augino
jauniklius.
3 Vienas iš liūtukų užaugo
ir tapo stiprus.[c]
Jis išmoko grobį draskyti,
netgi žmones rijo.
4 Tautos apie jį išgirdo, iškasė jam duobę ir sugavo,
įvėrę kablius
į Egipto žemę išsivarė.[d]
5 Liūtė laukė jo grįžtant,
bet pamačiusi,
kad vilties nėra,
išsiuntė kitą liūtuką,
jauną stiprų liūtuką.
6 Tarp liūtų gyvendamas
liūtukas užaugo
ir tapo stiprus,
išmoko grobį draskyti,
netgi žmones rijo.[e]
7 Tarp jų tvirtovių jis slampinėjo, jų miestus niokojo,
visas nusiaubtas kraštas
jam riaumojant aidėjo.[f]
8 Aplinkinės tautos susitelkė
ir tinklą ant jo užmetė.
Į jų iškastą duobę jis įkrito.
9 Kablius jam įvėrę, narvan
jį įstūmė ir nugabeno
pas Babilono karalių.
Tenai jį uždarė, kad niekas
Izraelio kalnuose jo
riaumojimo nebegirdėtų.
10 Tavo motina buvo kaip
vynmedis[g] tavo kraujyje*,
prie vandenų pasodintas.
Jis davė vaisių,
turėjo daug šakų,
nes vandens netrūko.
11 Jo šakos buvo tvirtos,
tinkamos valdovų
skeptrams.
Vynmedis stiebėsi
ir praaugo kitus medžius,
jis matėsi iš tolo – toks
aukštas ir vešlus buvo.
12 Bet jį su įniršiu išrovė[a]
ir žemėn numetė,
rytų vėjas
sudžiovino jo vaisius.
Tvirtos šakos buvo
nulaužtos ir sudžiūvo,[b]
ugnis jas surijo.[c]
13 Dabar jis pasodintas
dykumoje,
bevandeniame,
sausringame krašte.[d]
14 Jo šakose įsiplieskė ugnis,
surijo ūglius ir vaisius,
neliko nė vienos tvirtos
šakos valdovo skeptrui.[e]
Tai rauda. Ji ir liks rauda.’“

20 Septintų metų penkto mėnesio dešimtą dieną keletas Izraelio seniūnų atėjo teirautis Jehovos ir susėdo priešais mane. **2** Tada mane pasiekė toks Jehovos žodis: **3** „Žmogaus sūnau, kalbėk Izraelio seniūnams, tark jiems: ‘Taip kalba visavaldis Jehova. Atėjote manęs teirautis? Kaip aš gyvas, jums neatsakysiu.[f] Tai visavaldžio Jehovos žodis.’

4 Ar tu pasirengęs teisti juos*, žmogaus sūnau? Ar pasirengęs juos teisti? Primink jiems pasibjaurėtinus jų protėvių darbus.[g] **5** Sakyk jiems: ‘Taip kalba visavaldis Jehova. Dieną, kai išsirinkau Izraelį,[h] Jokūbo namų palikuonius, aš

18 SKYRIUS
a Jer 29:11 Rd 3:33 Ez 33:11 Lk 15:10 2Pt 3:9
b Įst 30:16

19 SKYRIUS
c 2Me 36:1
d 2Ka 23:31–34 2Me 36:4 Jer 22:11, 12
e Jer 22:17
f Pat 28:15
g Ps 80:8 Iz 5:7

Antra skiltis
a Iz 5:5 Ez 15:6
b 2Ka 23:34 2Ka 24:6 2Ka 25:5–7
c Įst 32:22 Ez 15:4
d Įst 28:48 Jer 17:5, 6 Jer 52:27
e Ez 17:16, 18

20 SKYRIUS
f Iz 1:12, 15 Ez 14:3
g Ez 16:51 Ez 22:2 Lk 11:47
h Įst 7:6

19:10 * Arba galbūt „vynuogyne“.

20:4 * Arba „skelbti jiems nuosprendį“.

ištariau jiems priesaiką* ir Egipto žemėje save jiems apreiškiau.[a] Taip, aš daviau jiems priesaiką. „Aš esu Jehova, aš jūsų Dievas“, – pasakiau. **6** Tą dieną prisiekiau, kad išvesiu juos iš Egipto žemės ir nuvesiu į kraštą, kurį išžvalgiau, – kraštą, tekantį pienu ir medumi,[b] visos žemės puošmeną. **7** Pasakiau jiems: „Meskite šalin bjaurybes, kurias pasistatėte sau prieš akis, nesitepkite bjauriais Egipto stabais*.[c] Aš esu Jehova, jūsų Dievas.“[d]

8 Jie maištavo prieš mane, nenorėjo manęs klausyti. Jie nemetė šalin bjaurių stabų, kuriuos sau prieš akis buvo pasistatę, nepaliko bjaurių Egipto dievų.[e] Todėl pasakiau, kad išliesiu ant jų savo įniršį, visą savo pyktį Egipto krašte. **9** Vis dėlto elgiausi kitaip, kad mano vardas nebūtų niekinamas tautose, kurių apsupti jie gyveno.[f] Juk tų tautų akivaizdoje buvau jiems save apreiškęs – išvedžiau iš Egipto žemės.[g] **10** Taigi aš išvedžiau juos iš Egipto žemės ir atvedžiau į dykumą.[h]

11 Tada daviau jiems savo nuostatus, paskelbiau savo įstatymus,[i] kad tie, kurie jų laikysis, būtų gyvi.[y] **12** Liepiau laikytis ir šabo[j] – tarp manęs ir jų sudarytos sandoros ženklo,[k] – idant žinotų: aš, Jehova, juos išsirinkau, kad būtų šventi.

13 Bet dykumoje Izraelio namai maištavo prieš mane.[l] Jie nepaisė mano nuostatų, atmetė mano įstatymus, kurių laikydamasis žmogus yra gyvas, jie paniekino mano šabus. Todėl pasakiau, kad dykumoje išliesiu ant jų savo įniršį ir juos išnaikinsiu.[a] **14** Vis dėlto elgiausi kitaip, kad mano vardas nebūtų niekinamas tautose, kurių akivaizdoje juos išvedžiau.[b] **15** Prisiekiau jiems dykumoje, kad neįvesiu jų į kraštą, kurį buvau jiems pažadėjęs,[c] – kraštą, tekantį pienu ir medumi,[d] visos žemės puošmeną, – **16** nes jie atmetė mano įstatymus, nesilaikė mano nuostatų, paniekino mano šabus. Jų širdys buvo prisirišusios prie bjauriųjų stabų.[e]

17 Tačiau aš* jų pagailėjau ir nesunaikinau, nepražudžiau dykumoje. **18** Jų sūnums[f] sakiau: „Nesielkite pagal savo tėvų nurodymus[g] ir įstatus, nesusiteršk ite jų bjauriaisiais stabais. **19** Aš esu Jehova, jūsų Dievas. Laikykitės mano nuostatų, paisykite mano įstatymų, vykdykite juos.[h] **20** Švęskite mano šabus,[i] tebus jie ženklas sandoros tarp manęs ir jūsų, idant žinotumėte, kad aš esu Jehova, jūsų Dievas.“[y]

21 Bet ir sūnūs maištavo prieš mane.[i] Jie nesilaikė mano nuostatų, nepaisė ir nevykdė mano įstatymų, kurių laikydamasis žmogus yra gyvas, jie paniekino mano šabus. Todėl sakiau, kad išliesiu ant jų savo įniršį ir visą savo pyktį dykumoje.[k] **22** Tačiau susilaikiau[l] ir elgiausi kitaip, kad mano vardas nebūtų niekinamas tautose,[m] kurių akivaizdoje juos išvedžiau. **23** Taip pat dykumoje prisiekiau, kad išsklaidysiu juos po tautas, išblaškysiu po kraštus,[n] **24** nes jie nevykdė

20 SKYRIUS

a Iš 4:31
Iš 6:7, 8

b Iš 3:8

c Kun 18:3
Įst 29:16, 17
Joz 24:14

d Kun 20:7

e Iš 32:4

f Sk 14:13–16
Įst 9:27, 28
1Sa 12:22

g Iš 32:11, 12
Joz 2:9, 10
Joz 9:3, 9
1Sa 4:7, 8

h Iš 13:17, 18
Iš 15:22

i Įst 4:8

y Įst 8:3
Įst 30:16

j Iš 20:8–10
Kun 23:3, 24
Kun 25:4, 11

k Iš 31:13
Iš 35:2

l Iš 32:8
Sk 14:22, 23

Antra skiltis

a Sk 14:11, 12

b Joz 7:9
Ez 36:22

c Sk 14:30
Ps 95:11
Ps 106:26, 27

d Sk 13:26, 27

e Iš 32:1, 4
Sk 25:1, 2
Apd 7:42

f Sk 14:33

g Ps 78:8

h Įst 4:1

i Jer 17:22

y Iš 31:13

j Sk 25:1
Įst 9:23

k Iz 63:10

l Ps 78:38

m Ps 25:11
Ps 79:9
Jer 14:7
Dan 9:19

n Kun 26:33
Ps 106:26, 27

20:5 *Pažod. „pakėliau ranką“. **20:7** *Hebr. žodis, čia išverstas „bjaurūs stabai“, galėjo būti giminingas žodžiui, reiškiančiam „mėšlas“.

20:17 *Pažod. „mano akis“.

mano įstatymų, atmetė mano nuostatus,[a] paniekino šabus, tarnavo bjauriems savo protėvių stabams.[b] **25** Leidau jiems gyventi pagal nederamus nuostatus ir įstatymus, vedančius į pražūtį.[c] **26** Nesulaikiau jų, kai jie atidavė ugniai savo pirmagimius[d] ir tokiomis aukomis save teršė, – nesulaikiau, kad būtų nuniokoti ir žinotų: aš esu Jehova.'

27 Todėl kalbėk Izraelio namams, žmogaus sūnau, sakyk jiems: 'Taip kalba visavaldis Jehova. Ir jūsų tėvai savo neištikimu elgesiu mane skaudino. **28** Atvedžiau juos į kraštą, kurį buvau prisiekęs jiems duoti,[e] o jie, pamatę aukštą kalvą ar lapuotą medį,[f] ėmė ten aukoti savo aukas ir pasibjaurėtinas atnašas. Jie atnašavo savo malonaus kvapo aukas, liejo savo liejamąsias atnašas. **29** Aš paklausiau jų: „Ką visa tai reiškia?! Kodėl į tą šventavietę einate?!" (Iki pat šios dienos ji vadinama Šventaviete.)'[g]

30 Dabar kalbėk Izraelio namams: 'Taip sako visavaldis Jehova. Jūs susiteršę kaip ir jūsų protėviai. Kaip jie ėjo paskui savo bjaurius stabus ir juos garbino*,[h] **31** taip ir jūs iki pat šiol teršiatės aukodami aukas savo bjauriems stabams ir atiduodami ugniai savo sūnus.[i] Ir dar tikitės, kad atėję manęs teirautis gausite atsakymą iš manęs, Izraelio namai?![y]

Kaip aš gyvas – tai visavaldžio Jehovos žodis, – neatsakysiu jums, kai manęs teirausitės.[j] **32** Ką sau manote sakydami: „Garbinkime medį ir akmenį, kaip kad daro kitos tautos, kituose kraštuose gyvenančios gentys"?[a] To niekada nebus!

33 Kaip aš gyvas – tai visavaldžio Jehovos žodis, – valdysiu jus iškelta galinga ranka, liesiu pyktį.[b] **34** Ir iškelta galinga ranka, liedamas pyktį išvesiu jus iš tautų, surinksiu iš kraštų, po kuriuos buvote išblaškyti.[c] **35** Atvesiu jus į tautų dykumą ir bylinėsiuosi su jumis akis į akį.[d]

36 Kaip bylinėjausi su jūsų protėviais Egipto krašto dykumoje, taip bylinėsiuosi su jumis. Tai visavaldžio Jehovos žodis. **37** Pravesiu jus po piemens lazda[e] ir susaistysiu sandora. **38** Maištininkus ir tuos, kurie man nusikalsta, iš jūsų tarpo aš pašalinsiu.[f] Iš krašto, kur gyvena kaip svetimšaliai, juos išvesiu, bet į Izraelio žemę jie neįžengs.[g] Tada žinosite, kad aš esu Jehova.'

39 Apie jus, Izraelio namai, visavaldis Jehova sako: 'Eikite, garbinkite tuos savo bjaurius stabus,[h] kad jau manęs neklausote. Bet mano šventojo vardo savo aukomis ir bjauriais stabais jūs daugiau neteršite.[i]

40 Ant mano šventojo kalno, ant aukštojo Izraelio kalno[y] – tai visavaldžio Jehovos žodis, – man tarnaus visi Izraelio namai, visi to krašto žmonės.[j] Ten aš juos maloniai priimsiu, ten lauksiu jų aukų ir pirmojo derliaus atnašų – visų jūsų šventų dovanų.[k] **41** Kai būsiu jus parvedęs iš tautų, surinkęs iš kraštų, po kuriuos buvote išblaškyti,[l] tada jūsų aukų kvapas man bus malonus, būsite man mieli. Aš apreikšiu tarp jūsų savo šventumą tautų akivaizdoje.[m]

20:30 *Pažod. „su jais ištvirkavo".

20 SKYRIUS

a Kun 26:15, 16

b Jer 2:7

c Ps 81:12

d Kun 18:21 Jer 7:31

e Joz 23:5

f Įst 12:2

g Ez 16:24, 25

h Ts 2:19 2Me 21:13 Jer 13:26, 27

i Įst 18:10, 12 Ps 106:36–38 Jer 7:31

y Iz 1:15

j Zch 7:13

Antra skiltis

a Jer 44:17

b Jer 21:5 Ez 8:18

c Iz 27:13 Ez 34:16

d Jer 2:9

e Kun 27:32 Ez 34:17

f Ez 34:20, 21

g Ez 13:9

h Ts 10:14 Ps 81:12

i Iz 1:13 Ez 23:39

y Iz 2:2, 3 Iz 66:20

j Iz 56:7 Zch 8:22

k Mal 3:4

l Iz 11:11 Jer 23:3

m Iz 5:16 Ez 38:23

42 Kai parvesiu jus į Izraelio žemę[a] – į kraštą, kurį prisiekiau atiduoti jūsų protėviams, jūs žinosite, kad aš esu Jehova.[b] **43** Ten atsiminsite, kokiu elgesiu ir kokiais darbais buvote susiteršę,[c] ir dėl visų tų blogų darbų savimi bjaurėsitės.[d] **44** Pasielgsiu su jumis kitaip, negu esate nusipelnę savo nedorybėmis ir bjauriais darbais. Taip padarysiu dėl savojo vardo,[e] Izraelio namai. Tada žinosite, kad aš esu Jehova. Tai visavaldžio Jehovos žodis.'"

45 Mane vėl pasiekė Jehovos žodis: **46** „Žmogaus sūnau, pasisuk veidu į pietus ir pranašauk pietų šaliai, pranašauk pietų krašto miškui. **47** Sakyk tam pietų krašto miškui: 'Klausykis Jehovos žodžio. Taip sako visavaldis Jehova. Užkursiu tavyje ugnį,[f] ir ji suris visus tavo medžius, žalius ir sausus. Ugnies liepsna neužges,[g] ir kiekvienas – nuo pietų iki šiaurės – ją pajus. **48** Visi žmonės tada supras, kad aš, Jehova, tą ugnį užkūriau ir kad ji neužges.'"[h]

49 Ir aš tariau: „Ak, visavaldi Jehova! Apie mane jie šneka: 'Ar ne mįslingai jis kalba?'"

21 Mane vėl pasiekė Jehovos žodis: **2** „Žmogaus sūnau, pasisuk veidu į Jeruzalę ir pranašauk apie jos šventavietes, kalbėk apie Izraelio žemę. **3** Izraelio žemei sakyk: 'Taip kalba Jehova. Aš pakilsiu prieš tave! Ištrauksiu iš makšties kalaviją[i] ir išnaikinsiu tavuosius – tiek teisųjį, tiek nedorėlį. **4** Ištrauksiu kalaviją iš makšties ir naikinsiu teisųjį ir nedorėlį, pakelsiu kalaviją prieš visus žmones – nuo pietų iki šiaurės. **5** Visi žinos, kad tai aš, Jehova, ištraukiau savo kalaviją iš makšties. Atgal jo nesugrąžinsiu.'[a]

6 O tu, žmogaus sūnau, dūsauk iš baimės, karčiai jų akivaizdoje aimanuok.[b] **7** Ir jeigu jie tavęs paklaus: 'Kodėl dūsauji?', atsakyk: 'Dėl žinios, kurią išgirdau.' Kai tai ateis, širdys iš baimės tirps, rankos glebs, drąsa išgaruos, šlapimas per kelius varvės.[c] Tai tikrai ateis, tikrai išsipildys. Tai visavaldžio Jehovos žodis."

8 Mane vėl pasiekė Jehovos žodis: **9** „Žmogaus sūnau, pranašauk ir sakyk: 'Taip kalba Jehova. Sakyk: „Kalavijas![d] Kalavijas išgaląstas ir nublizgintas. **10** Išgaląstas skerdynėms, jis švysčioja lyg žaibas!"'" –

„Ar neturėtume tuo džiaugtis?" –

„Nejau kartu su kitais medžiais jis* nukirs ir mano paties sūnaus skeptrą?[e]

11 Jis bus nublizgintas ir įduotas į rankas. Pagaląstas ir nublizgintas, jis bus įduotas į rankas budeliui.[f]

12 Verk ir aimanuok,[g] žmogaus sūnau, nes kalavijas atkyla prieš mano tautą. Jis atkyla prieš visus Izraelio vadus.[h] Ir juos, ir mano tautą jis praris. Tad plok sau per šlaunį*. **13** Mano tauta jau patikrinta,[i] ir kas bus, kai kalavijas nukirs skeptrą? Jo* nebeliks.[y] Tai visavaldžio Jehovos žodis.

14 O tu, žmogaus sūnau, pranašauk, plok rankomis* ir

20 SKYRIUS

a Ez 11:17

b Ez 36:23

c Kun 26:40
Ez 6:9
Ez 16:61

d Jer 31:18

e Ps 79:9
Ez 36:22, 23

f Įst 32:22
Jer 21:14

g Iz 66:24

h 2Me 7:20
Rd 2:17

21 SKYRIUS

i Kun 26:33

Antra skiltis

a Jer 23:20

b Iz 22:4
Jer 4:19
Ez 9:8

c Ez 7:15–17

d Iz 66:16
Jer 12:12
Am 9:4

e Pr 49:10
2Sa 7:12, 14

f Jer 25:9
Jer 51:20

g Ez 9:8
Mch 1:8

h Ez 19:1

i Jer 6:27

y 2Ka 25:7
Ez 19:14
Ez 21:26

21:10 *T. y. Jehovos kalavijas. **21:12** *Taip būdavo išreiškiamas sielvartas, liūdesys ar graužatis. **21:13** *Arba „Skeptro". **21:14** *Turima omenyje iš pykčio.

triskart sušuk: ‘Kalavijas!’ Jis guldo vieną po kito, jis – didžių skerdynių kalavijas, jis apsupęs visus.[a] **15** Širdys tirpsta iš baimės,[b] daugelis kris prie miesto vartų. Žudysiu juos kalaviju, jis švysčioja lyg žaibas, jis nublizgintas skerdynėms. **16** Kirsk į dešinę, aštrusis, švystelėk į kairę! Eik, kur tik ašmenys krypsta! **17** Ir aš suplosiu rankomis, mano įniršis atslūgs.[c] Taip pasakiau aš, Jehova.“

18 Mane vėl pasiekė Jehovos žodis: **19** „Pažymėk, žmogaus sūnau, du kelius Babilono karaliaus kalavijui. Abu pradėk tame pačiame krašte. Ten, kur keliai išsiskiria dviejų miestų kryptimis, pastatyk ženklą. **20** Vieną kelią kalavijui nubrėžk į Amono Rabą,[d] o kitą – į Jeruzalę, įtvirtintąjį Judo miestą.[e] **21** Kelių išsišakojime Babilono karalius sustos ir burs: kratys strėles, kreipsis į savo stabus*, apžiūrinės kepenis. **22** Burtas jo dešinėje rankoje rodys eiti į Jeruzalę – ten statyti mūrdaužius, duoti įsakymą žudyti, surikti kovos šūksnį, stumti mūrdaužius prie vartų, pilti apgulos pylimus, statyti apgulos sieną.[f] **23** Tie*, kas yra davę jiems# priesaikas, manys, kad karaliaus burtai tėra apgaulė.[g] Tačiau karalius atsimena jų kaltę ir tikrai paims juos į nelaisvę.[h]

24 Todėl visavaldis Jehova sako: ‘Jūs patys primenate savo kaltę, jūsų nusižengimai ir nuodėmės akivaizdūs, tai liudija visi jūsų darbai. Dėl to jus prisiminė ir paims jus jėga.’

21:21 *Arba „terafus“. Žr. žodynėlį. **21:23** *T. y. Jeruzalės gyventojai. #Tikriausiai babiloniečiams.

21 SKYRIUS

a 2Ka 25:1, 2

b Ez 21:7

c Iz 1:24
Ez 5:13
Ez 16:42

d Jer 49:2
Ez 25:5
Am 1:14

e 2Sa 5:9
2Me 26:9
2Me 32:2, 5
2Me 33:1, 14

f Jer 32:24
Jer 52:4

g 2Me 36:11, 13
Ez 17:13

h 2Ka 25:6, 7

Antra skiltis

a 2Me 36:11, 13
Jer 24:8
Jer 52:1, 2
Ez 17:19

b 2Ka 25:5–7
Jer 52:8, 11
Ez 12:12, 13

c Ez 21:13

d Ps 75:7
Dan 4:17

e Dan 4:37
Lk 21:24

f Pr 49:10
Ps 89:3, 4
Ps 110:1
Iz 9:6
Iz 11:10
Lk 1:32, 33
Apr 5:5

g Ps 2:6, 8
Dan 7:13, 14
Lk 22:29

h Ez 25:5

i Jer 49:2, 3

22 SKYRIUS

y 2Ka 21:16
Jer 2:34
Mt 23:37

j Ez 16:51

25 O tau, nedoras ir mirtinai sužeistas Izraelio vade,[a] ateina atsiskaitymo diena, galutinės bausmės metas. **26** Visavaldis Jehova sako: ‘Nusiimk turbaną ir vainiką.[b] Nebebus taip, kaip buvo.[c] Žemakilmis bus išaukštintas,[d] kilmingasis – pažemintas.[e] **27** Galas! Galas! Galas tavo viešpatavimui*! Vainikas niekam neatiteks, iki ateis turintis teisę valdyti.[f] Jam jį atiduosiu.’[g]

28 Žmogaus sūnau, pranašauk ir sakyk: ‘Visavaldžio Jehovos žodis apie Amoną ir jo užgaules.’ Sakyk: ‘Kalavijas! Kalavijas! Jis ištrauktas skerdynėms, nublizgintas ryti. Jis švysčioja kaip žaibas. **29** Regėjimai apie tave – apgaulė, žyniavimai – melas. Tavo žmonės bus metami krūvon ant žuvusiųjų*, ant nedorėlių, kurių diena, galutinės bausmės metas, atėjo. **30** Tegrįžta kalavijas atgal į makštį. Aš teisiu tave ten, kur buvai sukurtas, – šalyje, iš kurios esi kilęs. **31** Išliesiu ant tavęs savo pyktį, pūstelėsiu į tave savo įniršio ugnį, atiduosiu į rankas žiauriems, įgudusiems naikintojams.[h] **32** Tu būsi malkos ugniai,[i] tavo kraujas bus išlietas krašte ir niekas daugiau tavęs neprisimins. Taip pasakiau aš, Jehova.’“

22 Mane vėl pasiekė Jehovos žodis: **2** „Žmogaus sūnau, ar esi pasirengęs skelbti nuosprendį kruvinajam miestui[y] ir parodyti jam, kokius šlykščius darbus jis daro?[j] **3** Kalbėk jam: ‘Taip visavaldis Jehova sako miestui, kuris iki pat

21:27 *Arba „vainikui“. **21:29** *Pažod. „ant žuvusiųjų sprandų“.

savo bausmės meto[a] lieja savo viduje kraują,[b] kuris teršiasi darydamasis bjaurius stabus*.[c] **4** Liedamas kraują tu užsitraukei kaltę,[d] per savo bjaurius stabus tapai netyras.[e] Tu priartinai savo dienų galą ir tavo metai netrukus baigsis. Todėl padarysiu tave pajuoka tautoms, patyčia visiems kraštams.[f] **5** Ir tolimi, ir artimi kraštai juoksis iš tavęs,[g] mieste, nes tavo vardas suteptas, nes tavyje – tikra sumaištis. **6** Juk visi Izraelio vadai, galią turėdami, lieja kraują.[h] **7** Tavyje niekinamas tėvas ir motina,[i] apgaudinėjamas svetimšalis, skriaudžiamas našlaitis ir našlė.[y]

8 Mano šventų vietų tu negerbi, mano šabus paniekini.[j] **9** Tavyje yra šmeižikų, trokštančių kraują lieti.[k] Tavo žmonės valgo aukas kalnuose ir daro begėdystes.[l] **10** Jie suteršia savo tėvo patalą*,[m] sugula su moterimi jos mėnesinio nešvarumo dienomis.[n] **11** Vienas vyras išniekina savo artimo žmoną,[o] kitas šlykščiai elgiasi su savo marčia,[p] dar kitas išniekina seserį, savo paties tėvo dukterį.[r] **12** Tavyje už kyšius nekaltasis siunčiamas myriop.[s] Tu skolini už palūkanas,[t] lupikauji, atimi iš artimo pinigus.[u] Tu visiškai mane pamiršai. Tai visavaldžio Jehovos žodis.

13 Bjauriuosi* matydamas jūsų nešvarų pelną ir kruvinus darbus. **14** Kai prieš tave pakilsiu, kiek tvers tavo drąsa*, kiek ilgai tavo rankos bus stiprios?[a] Tai pasakiau aš, Jehova, ir aš prieš tave stosiu. **15** Išblaškysiu tave po tautas, išsklaidysiu po kraštus[b] ir tavo netyrumui padarysiu galą.[c] **16** Tu būsi suniekintas tautų akyse ir tada žinosi, kad aš esu Jehova.’“[d]

17 Mane ir vėl pasiekė Jehovos žodis: **18** „Žmogaus sūnau, Izraelio namai man tapo kaip šlakas. Jie – lyg varis, alavas, geležis ir švinas lydymo krosnyje. Jie pasidarė sidabro šlakas.[e]

19 Todėl visavaldis Jehova sako: ‘Kadangi visi pasidarėte tarsi šlakas,[f] surinksiu jus į Jeruzalę. **20** Kaip sidabras, varis, geležis, švinas ir alavas sudedami į krosnį ir įpučiama ugnis, kad jie būtų išlydyti, taip aš supykęs ir užsirūstinęs surinksiu jus, pūstelėsiu ir išlydysiu.[g] **21** Surinksiu jus, pūsiu savo pykčio liepsną,[h] ir jūs būsite išlydyti.[i] **22** Kaip krosnyje sidabras išlydomas, taip jūs būsite išlydyti. Tada žinosite, kad aš, Jehova, išliejau ant jūsų savo įniršį.’“

23 Mane vėl pasiekė Jehovos žodis: **24** „Žmogaus sūnau, sakyk jai: ‘Tu esi kraštas, kuris mano rūstybės dieną nebus išvalytas, nebus lietaus nuplautas. **25** Tavo pranašai mieste rengia sąmokslus.[y] Jie – lyg riaumojantis liūtas, draskantis auką.[j] Pranašai ryja žmones. Jie grobia turtą ir brangius daiktus, daug moterų jie palieka našlėmis. **26** Tavo kunigai iškraipė mano įstatymą.[k] Jie ir toliau niekina mano šventas vietas,[l] nedaro skirtumo tarp to, kas yra šventa ir kas

22:3 *Hebr. žodis, čia išverstas „bjaurūs stabai“, galėjo būti giminingas žodžiui, reiškiančiam „mėšlas“. **22:10** *Pažod. „atidengia savo tėvo nuogumą“. **22:13** *Pažod. „Ploju rankomis“. **22:14** *Pažod. „širdis“.

22 SKYRIUS

a Ez 12:25
b Ez 24:6
c 2Ka 21:11
d Pr 9:6
e Kun 26:30
Ez 23:37
f Įst 28:37
1Ka 9:7
Ps 80:6
Ez 23:32
Dan 9:16
g Ps 79:4
h Iz 1:23
Mch 3:1–3
Sof 3:3
i Įst 27:16
y Iš 22:21, 22
Ps 82:3
Iz 1:17
j Kun 19:30
k Iš 23:1
Kun 19:16
l Jer 13:27
m Kun 18:7
Kun 20:11
n Kun 18:19
Kun 20:18
o Kun 18:20
Kun 20:10
Jer 5:8
p Kun 18:15
r Kun 20:17
s Iš 23:8
Įst 27:25
Iz 1:23
t Įst 23:19
u Iš 22:25
Kun 6:4, 5

Antra skiltis

a Ez 21:7
b Įst 4:27
Įst 28:25
c Iz 1:25
Ez 23:27
d Ez 6:13
e Pat 17:3
Jer 6:28–30
f Ps 119:119
Pat 25:4
g Ez 21:31
h Įst 4:24
Ps 21:9
Jer 21:12
i Ps 68:2
y Jer 5:31
Jer 6:13, 14
j Mch 3:5
k Jer 2:8
Rd 4:13
Mch 3:11
l Kun 20:3
Kun 22:2

nėra šventa,[a] neaiškina, kas netyra, o kas tyra.[b] Jie nesilaiko mano šabų, tarp jų esu paniekintas. **27** Tavo didžiūnai – auką draskantys vilkai. Dėl nešvaraus pelno jie lieja kraują ir žudo žmones.[c] **28** Tavo pranašai savo darbus baltina kalkėmis. Jų regėjimai melagingi, būrimai – apgaulė.[d] Jie kalba: „Taip sako visavaldis Jehova“, nors Jehova to nesakė. **29** Krašto žmonės apgaudinėja ir plėšia,[e] skriaudžia beturtį ir vargšą, apsuka svetimšalį, pamina jo teises.

30 Ieškojau tarp jų žmogaus, kuris pataisytų sienos mūrą arba mano akivaizdoje stotųsi į jos spragą, kad nesunaikinčiau krašto,[f] bet tokio žmogaus neradau. **31** Todėl liesiu ant jų savo pasipiktinimą ir savo įniršio ugnimi padarysiu jiems galą. Jie turės atsiimti už savo darbus. Tai visavaldžio Jehovos žodis.’“

23 Mane vėl pasiekė Jehovos žodis: **2** „Žmogaus sūnau, buvo dvi moterys, vienos motinos dukterys.[g] **3** Jos parsiduodavo Egipte,[h] paleistuvavo nuo pat jaunystės. Tenai buvo glamonėjamos jų krūtinės, glostomos jų mergystės krūtys. **4** Vyresnioji buvo vardu Ohola*, o jos sesuo – Oholiba*. Jos tapo mano ir pagimdė sūnų ir dukterų. Ohola – tai Samarija,[i] Oholiba – Jeruzalė.

5 Ohola, nors priklausė man, ėmė parsidavinėti kitiems.[y] Ji geidė savo aistringų meilužių,[j] kaimynystėje gyvenančių asirų[k] – **6** valdovų, kurie rengėsi mėlynai, ir valdytojų. Visi jie buvo gražūs jauni vyrai, geri raiteliai. **7** Ji parsidavinėjo rinktiniams Asirijos vyrams, aistringai jų geisdama susiteršė[a] bjauriais jų stabais*. **8** Ji nesiliovė paleistuvavusi, kaip kad paleistuvavo su egiptiečiais dar būdama jauna. Jie sanguliavo su ja, glamonėjo jos mergystės krūtis ir tenkino savo aistrą.[b] **9** Todėl aš atidaviau ją aistringiems jos meilužiams, Asirijos sūnums,[c] kurių taip geidė. **10** Jie atidengė jos nuogumą,[d] pagrobė sūnus ir dukteris,[e] o pačią nužudė kalaviju. Ji prarado gerą vardą tarp moterų ir buvo nubausta.

11 Oholiba tai matydama užsidegė didesniu geiduliu nei jos sesuo, ji net labiau už ją pasileido.[f] **12** Ji geidė savo kaimynų, Asirijos sūnų[g] – valdovų ir valdytojų, gražių jaunų vyrų, kurie rengėsi prašmatniai ir buvo geri raiteliai. **13** Aš mačiau, kaip ji save teršė, mačiau, kad jų abiejų kelias toks pat.[h] **14** Bet Oholiba darėsi vis didesnė palaidūnė. Išvydusi ant sienų išraižytus ir ryškiai raudonai nudažytus chaldėjų atvaizdus, – **15** jie buvo su diržais ant juosmens, su besiplaikstančiais turbanais ant galvų, panašūs į karius, į Chaldėjoje gimusius babiloniečius, – **16** ji ėmė jų geisti ir siuntė pas juos į Chaldėją pasiuntinius.[i] **17** Babilono sūnūs atėję gulėsi su ja į meilės guolį ir tenkindami savo geidulius ją suteršė. Tada ji ėmė jais bjaurėtis ir nuo jų nusisuko.

23:4 *Išvertus – „jos palapinė“. #Išvertus – „mano palapinė yra joje“.

23:7 *Hebr. žodis, čia išverstas „bjaurūs stabai“, galėjo būti giminingas žodžiui, reiškiančiam „mėšlas“.

22 SKYRIUS

a Kun 10:10

b Kun 11:46, 47

c Mch 3:1–3
Sof 3:3

d Iz 30:10
Jer 23:25
Rd 2:14
Ez 13:9, 10

e Iz 1:23
Iz 3:14
Jer 21:12
Mch 2:2

f Iš 32:11
Ps 106:23

23 SKYRIUS

g Jer 3:6, 7

h Kun 17:7
Įst 29:16, 17
Joz 24:14
Ez 20:8

i 1Ka 16:23, 24

y 1Ka 14:16
1Ka 21:25, 26

j Oz 2:5

k 2Ka 15:19
2Ka 17:3
Oz 5:13
Oz 7:11

Antra skiltis

a Oz 5:3

b Iš 32:1, 4
1Ka 12:28, 29
2Ka 10:29

c 2Ka 15:29
1Me 5:26

d Oz 2:10

e 2Ka 17:6
2Ka 18:11

f Jer 3:6–8
Ez 16:46, 47

g 2Ka 16:7

h 2Ka 17:19

i Ez 16:29

18 Kadangi ji taip begėdiškai parsidavinėjo ir atidengė savo nuogumą,[a] pasibjaurėjęs nuo jos nusigręžiau, kaip buvau nusigręžęs nuo jos sesers.[b] **19** Bet paleistuvauti ji nepaliovė,[c] nepamiršo jaunystės dienų, kai parsiduodavo Egipto krašto vyrams.[d] **20** Savo meilužių ji geidė taip, kaip sugulovės geidžia vyrų, kurių varpa kaip asilų ir kaip eržilų. **21** Tu ilgėjaisi tų jaunystės dienų, kai gašlavai Egipte,[e] kai egiptiečiai glamonėjo tavo krūtinę, tavo jaunystės krūtis.[f]

22 Todėl tau, Oholiba, visavaldis Jehova sako: ‘Aš sukurstysiu tavo meilužius,[g] nuo kurių bjaurėdamasi nusisukai, atvesiu juos, ir jie puls tave iš visų pusių.[h] **23** Aš atvesiu Babilono sūnus,[i] chaldėjus,[y] vyrus iš Pekodo,[j] Šojos ir Kojos, taip pat visus Asirijos sūnus. Tai gražūs jauni vyrai – valdovai ir valdytojai, kariai ir išrinktieji, visi jie geri raiteliai. **24** Jie pakils prieš tave su dardančiais kovos vežimais ir daugybe karių, su didžiaisiais ir mažaisiais skydais rankose ir su šalmais ant galvų. Tave jie apsups iš visų pusių. Aš pavesiu jiems įvykdyti tau nuosprendį, ir jie nubaus tave, kaip panorės.[k] **25** Išliesiu ant tavęs savo rūstybę, ir jie pasielgs su tavimi žiauriai – nupjaus tau nosį ir ausis. Kas išliks, kris nuo kalavijo. Tavo sūnus ir dukteris išves, o kas išliks, bus ugnies praryti.[l] **26** Jie nuplėš tau drabužius,[m] atims gražiuosius papuošalus.[n] **27** Padarysiu galą tavo pasileidimui, kitiems tu daugiau neparsiduosi,[o] kaip kad darei Egipto krašte.[p]

23 SKYRIUS

a Jer 3:2 Ez 16:36, 37
b Ps 106:39, 40 Jer 6:8 Jer 12:8
c Ez 16:25
d Ez 20:7
e Joz 24:14
f Ez 23:3
g Ez 16:37 Hab 1:6
h Jer 6:22 Jer 12:9
i Ez 21:19
y 2Ka 24:2
j Jer 50:21
k Jer 39:5
l Ez 15:7 Ez 20:47
m Jer 13:22 Apr 17:16
n Iz 3:18–23 Jer 4:30 Ez 16:39
o Iz 27:9 Ez 16:41 Ez 22:15
p Ez 23:3

Antra skiltis

a Jer 21:7
b Įst 28:49, 51
c Ez 16:36, 37 Ez 16:39
d Jer 2:18
e Ps 106:35, 36 Ez 6:9 Ez 23:7
f Jer 3:8 Ez 16:46, 47
g 2Ka 21:13 Jer 25:15 Dan 9:12
h Iz 51:17
i Įst 28:37 1Ka 9:7 Rd 2:15
y Ps 75:8
j 1Ka 14:9 Neh 9:26 Iz 17:10 Jer 2:32 Jer 13:25
k Ez 23:4
l Oz 1:2 Jok 4:4

Į Egiptą nebesidairysi, apie jį nebegalvosi.’

28 Taip sako visavaldis Jehova: ‘Atiduodu tave į rankas tiems, kurių nekenti ir nuo kurių bjaurėdamasi nusisukai.[a] **29** Jie išlies ant tavęs neapykantą ir atims visa, ką savo triūsu įgijai,[b] paliks nuogut nuogutėlę. Tavo gėdingas ištvirkimas* bus atidengtas, tavo pasileidimas ir paleistuvystės – atskleistos.[c] **30** Taip su tavimi nutiks dėl to, kad tarsi ištvirkėlė bėgioji paskui tautas[d] ir kad teršiesi jų bjauriais stabais.[e] **31** Ėjai savo sesers keliais,[f] todėl duosiu tau jos taurę.’[g]

32 Taip sako visavaldis Jehova:

‘Tu gersi iš savo sesers
taurės, gilios ir plačios,[h]
kęsi pajuoką ir patyčias,
kurių ta taurė pilna.[i]
33 Išmaukusi savo sesers
Samarijos taurę,
siaubo ir naikinimo taurę,
tu būsi girta ir sielvartausi.
34 Tu ją išgersi, ištuštinsi,[y]
kramtysi jos šukes
ir draskysi sau krūtis.
Juk tai aš taip pasakiau.
Tai visavaldžio
Jehovos žodis.’

35 Todėl taip kalba visavaldis Jehova: ‘Kadangi mane pamiršai ir manęs išsižadėjai,[j] atsiimsi už savo begėdišką elgesį ir paleistuvystes.’“

36 Tada Jehova man tarė: „Žmogaus sūnau, ar tu pasirengęs skelbti nuosprendį Oholai ir Oholibai[k] ir priminti joms jų pasibjaurėtinus darbus? **37** Jos svetimavo,[l] jų rankos suteptos

23:29 *Pažod. „Tavo ištvirkimo nuogumas“.

krauju. Tos palaidūnės ne tik svetimavo su savo bjauriais stabais, bet ir sūnus, kuriuos man buvo pagimdžiusios, aukojo ugnyje tiems stabams tarsi maistą.[a] **38** Jos nusikalto dar ir tuo, kad tą dieną suteršė mano šventyklą, paniekino mano šabus. **39** Paaukojusios sūnus kaip auką savo bjauriems stabams,[b] jos tą pačią dieną ėjo į mano šventyklą ir ją išniekino.[c] Štai kaip jos elgėsi mano Namų viduje. **40** Jos net pasiuntė pasiuntinį pakviesti vyrų iš tolimo krašto.[d] Kol tie ėjo, tu, Oholiba, nusiprausei, pasidažei akis ir pasidabinai papuošalais.[e] **41** Tada atsisėdai ištaigingame guolyje,[f] o šalia ant stalo[g] pasidėjai mano smilkalų[h] ir mano aliejaus.[i] **42** Tenai buvo girdėti, kaip šūkavo linksmai nusiteikę vyrai ir girtuokliai, atsivesti iš dykumos. Jie dėjo apyrankes moterims ant rankų ir puikius vainikus ant galvų.

43 Tada apie tą moterį, išsekusią nuo svetimavimo, pasakiau: ‘Ji vėl ketina svetimauti.’ **44** Ir jie įėjo pas ją, kaip kad vyrai įeina pas parsidavėlę. Štai taip jie įėjo pas Oholą ir Oholibą, tas pasileidėles. **45** Bet teisūs vyrai nubaus ją* už tai, kad svetimavo[y] ir liejo kraują.[j] Juk jos – svetimautojos, ir jų rankos kruvinos.[k]

46 Taip sako visavaldis Jehova: ‘Atžygiuos kariuomenė ir jas nuniokos, pavers siaubo reginiu.[l] **47** Kariai paleis į jas akmenų krušą,[m] kapos kalavijais. Jie žudys jų sūnus ir dukteris,[n] o namus degins.[o]

48 Padarysiu galą paleistuvystei krašte, kad visos moterys pasimokytų ir palaidai nesielgtų.[a] **49** Judvi atsiimsite už tai, kad elgėtės begėdiškai ir nuodėmiavote su savo bjauriais stabais. Tada žinosite, kad aš esu Jehova, Visavaldis.’“[b]

24 Devintų metų dešimto mėnesio dešimtą dieną mane vėl pasiekė Jehovos žodis: **2** „Žmogaus sūnau, pasižymėk šią dieną*, nes kaip tik šiandien Babilono karalius užpuolė Jeruzalę.[c] **3** Persakyk mano palyginimą apie maištinguosius namus, kalbėk apie juos:

‘Taip sako visavaldis Jehova.
Pastatyk ant ugnies
katilą, užkaisk
pripylęs vandens.[d]
4 Sudėk mėsos gabalus,[e]
visus geruosius –
šlaunį ir petį,
pridėk rinktinių kaulų.
5 Mėsai parink iš bandos
geriausią avį,[f] po katilu
prikrauk malkų.
Virk jame gabalus,
virink ir kaulus.’

6 Todėl taip sako visavaldis Jehova:

‘Vargas kruvinajam miestui,[g] tam surūdijusiam
katilui, kurio rūdys
nebuvo nušveistos!
Ištuštink jį,
išimk gabalą po gabalo[h]
nemesdamas burto.
7 Šis miestas pilnas kraujo,[i]
jis išlietas
ant plikos uolos.
Tas kraujas ne ant žemės
išlietas ir niekas žemėmis
jo neužpylė.[y]

23 SKYRIUS
a Kun 18:21; 2Ka 17:17, 18; Ez 16:36
b Jer 7:31
c Kun 20:3
d Iz 57:9
e Jer 4:30
f Iz 57:7
g Iz 65:11
h Ez 8:10, 11
i Ez 16:17, 18
y Kun 20:10
j Pr 9:6; Ez 16:38
k 2Ka 24:3, 4; Ps 106:38; Ez 23:37
l Jer 15:4; Jer 25:9; Ez 16:40
m Kun 20:2
n 2Me 36:17
o 2Ka 25:9, 10; Jer 39:8

Antra skiltis
a 2Pt 2:6
b Ez 6:13

24 SKYRIUS
c 2Ka 25:1; Jer 39:1; Jer 52:4
d Ez 11:3
e Ez 11:7
f Jer 39:6
g 2Ka 21:16; Mch 7:2; Mt 23:35
h Ez 11:7, 9
i Ez 2:34
y Kun 17:13; Įst 12:16

23:45 * Tikriausiai turima omenyje Oholiba.

24:2 * Pažod. „šios dienos vardą“.

8 Aš palikau tą kraują
ant plikos uolos,
kad jis nebūtų
žemėmis užpiltas
ir kad rūstybės apimtas
miestui atkeršyčiau.'[a]

9 Todėl taip sako visavaldis Jehova:

'Vargas kruvinajam
miestui![b]
Aš sukursiu jam
didelį laužą.
10 Prikrauk malkų, uždek ugnį,
gerai išvirk mėsą
ir nupilk sultinį,
kad kaulai susviltų.
11 Tada tuščią katilą
pastatyk ant žarijų,
kad jo varis įkaistų
iki raudonumo.
Tada svilėsiai katile
išdegs,[c] rūdžių nebeliks.
12 Veltui vargau! Veltui plušau!
Rūdžių daugybė
ir jos neatšoka.[d]
Mesk tą surūdijusį
katilą į ugnį!

13 Tapai nešvarus per savo begėdišką elgesį.[e] Mėginau tave išvalyti, bet tavo nešvarumai niekaip nepasišalino. Ir tu netapsi švarus tol, kol neišliesiu ant tavęs savo įniršio.[f] **14** Aš, Jehova, tai pasakiau, aš tai ir įvykdysiu. Neatšauksiu nuosprendžio, neužjausiu, nepasigailėsiu.[g] Būsi teisiamas pagal savo elgesį ir darbus. Tai visavaldžio Jehovos žodis.'"

15 Mane vėl pasiekė Jehovos žodis: **16** „Žmogaus sūnau, netrukus atimsiu iš tavęs tą, kuri tau brangi.[h] Bet tu jos negedėk*, neraudok ir ašarų dėl jos neliek. **17** Dūsauk dėl mirusiosios tylomis, gedulo apeigų nesilaikyk.[a] Apsivyniok turbaną,[b] apsiauk sandalus.[c] Burnos* neprisidenk,[d] kitų atneštos duonos nevalgyk."[e]

18 Iš ryto kalbėjau tautai, o vakare mirė mano žmona. Kitą rytą elgiausi, kaip man buvo liepta. **19** Žmonės klausė: „Sakyk, ką tokiu elgesiu nori mums parodyti?" **20** Jiems atsakiau: „Mane pasiekė toks Jehovos žodis: **21** 'Kalbėk Izraelio namams: „Taip sako visavaldis Jehova. Išniekinsiu savo šventyklą[f] – jūsų pasididžiavimą, akių džiaugsmą ir širdies paguodą. Jūsų sūnūs ir dukterys, likę krašte, kris nuo kalavijo.[g] **22** Tada elgsitės taip, kaip aš elgiuosi. Burnos* neprisidengsite, kitų atneštos duonos nevalgysite.[h] **23** Turbanų nenusiimsite, sandalų nenusiausite, negedėsite ir neraudosite. Jūs nyksite dėl savo nuodėmių[i] ir dejuosite vienas į kitą žvelgdami. **24** Ezechielis bus jums ženklas.[y] Kaip jis elgėsi, taip elgsitės ir jūs. Kai visa tai įvyks, žinosite, kad aš esu visavaldis Jehova.'"'

25 „Dieną, kai atimsiu iš jų tvirtovę – jų pasigėrėjimą, akių džiaugsmą, širdies ilgesį – ir kai atimsiu jų sūnus ir dukteris,[j] tau, žmogaus sūnau, **26** apie tai praneš vienas iš tų, kurie paspruks.[k] **27** Tada atvėręs lūpas tam pasprukėliui kalbėsi, nebebūsi nebylys.[l] Tu būsi jiems ženklas, ir jie žinos, kad aš esu Jehova."

25 Mane vėl pasiekė Jehovos žodis: **2** „Žmogaus sūnau, atsigręžk veidu į amonitus,[m] pranašauk jiems.[n] **3** Kalbėk amonitams: 'Klausykitės

24 SKYRIUS

a 2Ka 24:3, 4

b Mt 23:37

c Jer 21:10
Jer 32:29
Ez 22:15

d Jer 5:3
Jer 6:29

e 2Me 36:14
Ez 22:9

f Ez 5:12, 13
Ez 8:18

g Jer 13:14
Ez 5:11

h Ez 24:18, 21

Antra skiltis

a Jer 16:5

b Kun 10:6

c 2Sa 15:30

d Mch 3:7

e Jer 16:7

f Ps 74:7
Ps 79:1
Jer 7:14
Rd 1:10
Rd 2:7
Ez 9:7

g 2Me 36:17
Jer 6:11

h Ez 24:17

i Kun 26:39
Ez 33:10

y Iz 8:18
Iz 20:3
Ez 4:3

j Įst 28:32
Jer 11:22

k Ez 33:21

l Ez 3:26
Ez 33:22

25 SKYRIUS

m Pr 19:36, 38

n Jer 49:1
Am 1:13
Sof 2:9

24:16 * Pažod. „nemušk sau į krūtinę".

24:17, 22 * Arba „Ūsų".

visavaldžio Jehovos žodžio. Visavaldis Jehova sako: „Kadangi apie šventyklą, kai ji buvo niekinama, apie Izraelio kraštą, kai liko apleistas, ir apie Judo namus, kai buvo varomi į tremtį, sakėte: ‘Taip tau ir reikia!’, **4** atiduosiu jus rytiečiams. Jie kursis jūsų žemėje, statysis palapines, valgys jūsų derlių ir gers jūsų pieną. **5** Padarysiu Rabą[a] kupranugarių ganykla, Amono kraštą – avių kaimenių gulykla, ir jūs žinosite, kad aš esu Jehova.“’

6 Taip sako visavaldis Jehova: ‘Kadangi plojai rankomis,[b] trypei kojomis, šaipeisi ir džiūgavai dėl to, kas ištiko Izraelį,[c] **7** pakelsiu prieš tave ranką ir atiduosiu kaip grobį tautoms. Išnaikinsiu tave iš tautų, pašalinsiu iš kraštų.[d] Sunaikinsiu tave, ir tu žinosi, kad aš esu Jehova.’

8 Taip kalba visavaldis Jehova: ‘Kadangi Moabas[e] ir Seyras[f] sakė: „Štai dabar Judo namai – kaip ir visos kitos tautos!“, **9** padarysiu atvirą priešams Moabo šlaitą ir to krašto puošmena laikomus paribio miestus Baal Meoną, Bet Ješimotus ir netgi Kirjataimus.[g] **10** Atiduosiu Moabą su Amonu rytiečiams.[h] Amono vardo tautos nebeminės.[i] **11** Mano nuosprendį patyręs, Moabas žinos, kad aš esu Jehova.’[y]

12 Taip sako visavaldis Jehova: ‘Edomas keršijo Judo namams ir tuo kerštu užsitraukė sunkią kaltę.[j] **13** Todėl visavaldis Jehova sako: „Pakelsiu ranką prieš Edomą, išnaikinsiu jo žmones ir gyvulius, paversiu jį dykyne[k] nuo Temano iki pat Dedano. Edomitai kris nuo kalavijo.[a] **14** Keršysiu Edomui savo tautos Izraelio rankomis.[b] Išliesiu ant Edomo savo pyktį ir rūstybę, jam teks patirti mano kerštą.[c] Tai visavaldžio Jehovos žodis.“’

15 Taip kalba visavaldis Jehova: ‘Kadangi filistinai buvo nuožmūs izraelitų priešai ir piktavališkai jiems keršijo, trokšdami juos sunaikinti,[d] **16** visavaldis Jehova sako: „Pakelsiu ranką prieš filistinus,[e] sunaikinsiu keretus,[f] pražudysiu pajūrio gyventojų likutį.[g] **17** Aš jiems atkeršysiu, įtūžęs juos nubausiu. Kai patirs mano kerštą, jie žinos, kad aš esu Jehova.“’“

26 Vienuoliktais metais, pirmą mėnesio dieną, mane pasiekė toks Jehovos žodis: **2** „Žmogaus sūnau, Tyras apie Jeruzalę sakė:[h] ‘Kaip gerai! Ji krito! Tautų vartai išversti![i] Dabar man seksis. Ji nusiaubta, dabar aš pralobsiu.’ **3** Todėl visavaldis Jehova sako: ‘Aš pakilsiu ir sukelsiu prieš tave, Tyre, daug tautų, jos užplūs kaip jūros bangos. **4** Tautos sugriaus Tyro mūrus, nuvers jo bokštus.[y] Aš susemsiu jo griuvėsius*, paversiu jį plika uola. **5** Jūros vidury iš jo teliks vieta tinklams džiovinti.[j]

Tai pasakiau aš, tai visavaldžio Jehovos žodis. Tyras bus grobis tautoms. **6** Jo miesteliai sausumoje kris nuo kalavijo, ir žmonės žinos, kad aš esu Jehova.’

7 Taip sako visavaldis Jehova: ‘Štai prieš Tyrą atvedu iš šiaurės Babilono karalių Nebukadnecarą,[k] karalių karalių,[l] su

25 SKYRIUS

a 2Sa 12:26 Ez 21:20

b Rd 2:15

c Sof 2:8

d Jer 49:2 Am 1:14

e Iz 15:1 Jer 48:1 Am 2:1

f Įst 2:4

g Sk 32:37, 38 Joz 13:15, 19

h Ez 25:4

i Ez 21:28, 32

y Jer 48:1

j 2Me 28:17 Ps 137:7 Rd 4:22 Am 1:11 Abd 10

k Mal 1:4

Antra skiltis

a Jer 49:7, 8

b Iz 11:14 Iz 63:1

c Nah 1:2

d 2Me 28:18 Iz 9:11, 12 Iz 14:29 Jer 47:1 Jl 3:4–6 Am 1:6

e Jer 25:17, 20 Sof 2:4

f Sof 2:5

g Jer 47:4

26 SKYRIUS

h Jl 3:4–6 Am 1:9

i Rd 1:1

y Iz 23:11 Am 1:10 Zch 9:4

j Ez 27:32

k Jer 25:9 Ez 29:18

l Dan 2:37

26:4 *Pažod. „žemes“.

žirgais,[a] kovos vežimais,[b] raitininkais ir didžiuliais pulkais karių*. **8** Nuo jo kalavijo kris tavo miesteliai sausumoje. Jis pastatys apgulos sieną, supils apgulos pylimą ir iškels didžiulę skydų priedangą. **9** Tavo sienas jis sutrupins mūrdaužiu, kirviais* išgriaus tavo bokštus. **10** Jis veršis pro vartus, kaip kad vyrai veržiasi pro pralaužtas miesto sienas. Jo žirgų bus tiek, kad jų keliamos dulkės visą tave nuklos, o nuo raitininkų riksmų, ratų ir kovos vežimų dundesio drebės mūrai. **11** Žirgų kanopos ištryps tavo gatves.[c] Jis iššudys kalaviju tavo žmones, didingi tavo stulpai grius žemėn. **12** Jie išgrobs tavo išteklius, atims prekes,[d] nuvers sienas ir išgriaus tavo puikiuosius namus. Tada tavo akmenis, medieną ir žemės sumes į jūrą.

13 Padarysiu galą triukšmingoms tavo dainoms, tavo lyrų skambesio niekas daugiau negirdės.[e] **14** Padarysiu tave plika uola, vieta tinklams džiovinti.[f] Tu niekada nebūsi atstatytas, nes taip pasakiau aš, Jehova. Tai visavaldžio Jehovos žodis.'

15 Štai ką visavaldis Jehova sako Tyrui: 'Kai tu triukšmingai griūsi, kai mirštantys dejuos, kai skerdynės prasidės, nejau salos nedrebės iš baimės?[g] **16** Visi jūros didžiūnai* nužengs nuo savo sostų, nusivilks rūbus, nusimes siuvinėtus drabužius. Jie sėdės ant žemės šiurpo apimti, išsigandę ir iš baimės nustėrę.[h] **17** Jie raudos raudą[i] ir sakys:

26 SKYRIUS

a Hab 1:8

b Jer 4:13

c Iz 5:28 Hab 1:8

d Ez 27:32, 33 Ez 28:5, 18 Zch 9:3

e Iz 23:16

f Ez 26:4, 5

g Ez 27:28

h Ez 27:35 Ez 32:10

i Ez 27:32

Antra skiltis

a Am 1:9, 10

b Ez 28:2

c Iz 23:5

d Ez 27:34

e Ez 28:8

f Ez 27:36

27 SKYRIUS

g Ez 26:17

h Iz 23:9 Ez 28:2, 12

„Kaip tu pražuvai,[a]
išliaupsintas ir jūrininkų
apgyventas mieste!
Tu ir tavo gyventojai
jūroje buvote galingi,[b]
kėlėte siaubą visiems
žmonėms žemėje!
18 Dieną, kai krisi,
drebės salos,
jūrų salos išsigąs,
kai pražūsi.'"[c]

19 Štai ką sako visavaldis Jehova: 'Kai nusiaubsiu tave ir liksi negyvenamas kaip kiti miestai, kai užliesiu tave srauniais vandenimis, kai galingi vandenys tave apsems,[d] **20** aš nuvesiu tave ir tuos, kurie su tavimi žengia į kapą, pas senovėje gyvenusius žmones. Tave ir su tavimi į kapą žengiančius įkurdinsiu pačioje giliausioje vietoje,[e] kaip ir senovėje nuniokotus miestus, kad daugiau nebūtum apgyventas. O gyvųjų kraštą aš pašlovinsiu*.

21 Užtrauksiu tau siaubingą nelaimę, ir tavęs nebeliks.[f] Tavęs ieškos, bet per amžius neberas. Tai visavaldžio Jehovos žodis.'"

27 Mane vėl pasiekė Jehovos žodis: **2** „Raudok dėl Tyro,[g] žmogaus sūnau, **3** Tyrui sakyk:

'Štai ką visavaldis
Jehova sako tau,
prie jūros vartų
gyvenančiam,
su daugelio salų tautomis
prekiaujančiam:
„Tu, Tyre, sakei:
'Esu tobulai gražus.'[h]
4 Jūros širdyje
plyti tavo valdos,

26:7 *Pažod. „tautų". **26:9** *Arba „kalavijais". **26:16** *Arba „vadai".

26:20 *Arba „išpuošiu".

statytojai padarė tave
tobulo grožio.
5 Tau lentas iš Senyro[a]
kadagių išpjovė,
tavo stiebui Libano
kedrą nukirto,
6 irklus iš Bašano
ąžuolų padarė,
pirmagalį –
iš Kitimų[b] salų kipariso,
dramblio kaulu papuošto.
7 Tavo burė –
marga drobė iš Egipto,
denio dangalai – mėlynų
siūlų ir purpurinės
vilnos iš Elišos[c] salų.
8 Tave irklavo Sidono
ir Arvado[d] gyventojai,
tave, Tyre, plukdė tavo
paties įgudę jūrininkai.[e]
9 Patyrę* ir įgudę
Gebalo[f] vyrai užtaisė
tarpus tarp lentų,[g]
visi jūrų laivai su įgulomis
atplaukdavo pas tave
prekiauti.
10 Persijos, Ludo ir Puto[h]
vyrai buvo tavo kariuomenėje, karių gretose.
Tavyje jie savo skydus
ir šalmus sukabino ir
taip padarė tave šlovingą.
11 Arvado vyrai, tavo kariai,
stovėjo išsidėstę
ant tavo mūrų,
narsuoliai sergėjo
tavo bokštus.
Aplink tavo sienas
jie sukabino savo skydus
ir padarė tave
tobulai gražų.
12 Taršišas[i] su tavimi prekiavo, nes buvai visko pertekęs.[y] Į tavo gėrybes jie mainė sidabrą, geležį, alavą ir šviną.[j]

27:9 *Arba „Seni“.

27 SKYRIUS
a Įst 3:8, 9; 1Me 5:23
b Pr 10:2, 4
c Pr 10:2, 4
d Pr 10:15, 18
e 1Ka 9:27
f Joz 13:2, 5
g Ez 27:27
h Pr 10:6; Jer 46:9
i Pr 10:2, 4; Jon 1:3
y 2Me 9:21
j Jer 10:9

Antra skiltis
a Iz 66:19
b Pr 10:2
c Jl 3:6
d Pr 10:2, 3; Ez 38:6
e Pr 10:7
f 1Ka 10:22
g Ts 11:12, 33
h Pr 43:11
i 1Ka 5:9; Ezr 3:7; Jer 8:22; Apd 12:20
y Iz 7:8
j Pr 25:3
k Pr 25:13
l 2Me 17:11; Iz 60:7
m Pr 10:7
n 1Ka 10:1, 2; Iz 60:6
o Pr 11:31
p 2Ka 19:12; Am 1:5
r Pr 25:3; Job 6:19
s Pr 10:22

13 Su tavimi prekiavo ir Javanas, Tubalas[a] ir Mešechas,[b] į tavo prekes jie mainė vergus[c] ir vario dirbinius. **14** Togarmos[d] namai už tavo gėrybes mokėjo eikliais žirgais ir mulais. **15** Ir Dedano[e] žmonės su tavimi prekiavo. Daugelyje salų tu samdeisi pirklių, jų dovana tau buvo dramblio iltys[f] ir juodmedis. **16** Edomas prekiavo su tavimi, nes visko apsčiai turėjai. Mainais į tavo prekes jis davė turkio, purpurinės vilnos, margai išsiuvinėtų audinių, geriausios drobės, koralų ir rubinų.

17 Judas ir Izraelio kraštas prekiavo su tavimi ir už tavo gėrybes mokėjo kviečiais iš Minito,[g] geriausiu maistu, medumi[h] ir balzamu.[i]

18 Damaskas[y] irgi prekiavo su tavimi, nes turėjai visokiausių gėrybių, visokio gero buvai pertekęs. Mainais jie tiekė vyną iš Helbono ir vilną iš Cachoro*. **19** Vedanas ir Javanas iš Uzalo už tavo prekes davė tau kalstytos geležies, cinamono* ir kvapiųjų nendrių stiebelių. **20** Dedanas[j] tave aprūpino gūniomis raitininkams. **21** Tu samdeisi arabus ir Kedaro[k] vadus, ėriukų, avinų ir ožių pirklius.[l] **22** Šebos ir Ramos[m] pirkliai su tavimi prekiavo. Į tavo gėrybes jie mainė geriausius kvepalus, brangius akmenis ir auksą.[n] **23** Su tavimi prekiavo ir Haranas,[o] Kanė, Edenas,[p] taip pat Šebos,[r] Asūro[s] ir Kilmado pirkliai. **24** Tavo prekyvietėse jie pardavinėjo gražiausius rūbus, mėlyno audi-

27:18 *Arba „pilkšvai rausvą vilną“.
27:19 *Turimas omenyje kininis cinamonas.

nio skraistes, siuvinėtus audeklus, margaspalvius kilimus, tvirtai surištus virvėmis.
25 Tavo prekes gabeno
Taršišo laivų vilkstinės,[a]
jūros širdyje buvai visko
pertekęs ir prisikrovęs*.
26 Tačiau irklininkai nuplukdė
tave į audringus vandenis,
rytų vėjas jūros širdyje
tave sudaužė.
27 Tavo turtai,
gėrybės, prekės,
jūrininkai ir burininkai,
tie, kurie taisė tarpus
tarp tavo lentų,
mainė tavo prekes,[b]
ir visi tavo karžygiai[c] –
visa tavyje esanti daugybė –
tavo žlugimo dieną
nuskęs jūros širdyje.[d]
28 Tavo burininkams šaukiant,
pakrantės drebės.
29 Visi irklininkai,
jūrininkai ir burininkai
iš savo laivų išlips
ir ant kranto sustoję
30 verks, karčiai aimanuos
dėl tavęs,[e]
bers žemes sau ant galvų
ir pelenuose voliosis.
31 Nusiskutę galvas
irašutinėmis apsivilkę
jie karčiai dejuos
ir tavęs verks,
32 aimanuodami raudos
raudas, tave apdainuos:
‘Ką dar nutildė taip,
kaip Tyrą jūros širdyje?[f]
33 Iš jūros atgabentomis
gėrybėmis tu aprūpinai
daugybę tautų,[g]
iš tavo gausių turtų ir
prekių žemės karaliai
pralobo.[h]

27:25 *Arba galbūt „šlovingas“.

27 SKYRIUS
a 1Ka 10:22
Iz 23:14
b Ez 27:8, 9
c Ez 27:10, 11
d Ez 26:14
e Iz 23:1
Ez 26:17
f Ez 26:5
g Ez 27:14, 16
h Zch 9:3

Antra skiltis
a Ez 26:19
b Ez 27:27
c Ez 26:15
d Ez 28:17
e Ps 37:10

28 SKYRIUS
f Ez 28:5
g Ez 27:4
h Dan 2:48
i Zch 9:3
y Iz 23:1, 3
Ez 27:12

34 Bet dabar tu guli sudužęs
jūroje, vandenų gelmėse,[a]
visos tavo prekės
ir žmonės drauge
su tavimi nuskendo.[b]
35 Visi salų gyventojai
nustėrę žiūri į tave,[c]
visi karaliai
pašiurpę iš siaubo,[d]
išgąstis jų veiduose.
36 Tautų pirkliai švilps*
matydami, kas tau nutiko.
Tavo galas bus staigus
ir siaubingas,
tavęs nebeliks amžiams.’“”“[e]

28 Mane vėl pasiekė Jehovos žodis: **2** „Žmogaus sūnau, pasakyk Tyro valdovui, kad taip kalba visavaldis Jehova:
‘Tavo širdis išpuiko,[f]
todėl sakei: „Aš – dievas,
aš sėdžiu dieviškajame
soste jūrų širdyje.“[g]
Bet juk esi tik žmogus,
ne dievas,
nesvarbu, kad dievu
save laikai.
3 Žiūrėk! Esi išmintingesnis
už Danielių,[h]
nuo tavęs
nėra nieko paslėpta.
4 Per savo išmintį ir
nuovokumą tu pralobai,
iždines aukso ir sidabro
prikaupei.[i]
5 Prekybą išmanydamas
tapai labai turtingas,[y]
ir tais turtais
didžiavosi tavo širdis.’
6 Todėl taip sako visavaldis Jehova:
‘Kadangi širdyje
laikei save dievu,

27:36 *Švilpimu tikriausiai buvo išreiškiama nuostaba, pajuoka ar panieka.

7 atvesiu prieš tave
svetimšalius,
nuožmiausią iš tautų.[a]
Jie pakels kalavijus prieš
tavo puikiąją išmintį
ir subjauros
tavo spindinčią šlovę.[b]
8 Jie įstums tave į duobę*,
jūrų širdyje
tu būsi užmuštas.[c]
9 Ar tada tave žudantiems
sakysi: „Aš – dievas“?
Juk papuolęs
niokotojams į rankas
tebūsi žmogus, ne dievas.
10 Tu mirsi nuo svetimšalių
rankos kaip koks
neapipjaustytasis,
nes aš taip pasakiau.
Tai visavaldžio
Jehovos žodis.’“

11 Mane ir vėl pasiekė Jehovos žodis: **12** „Žmogaus sūnau, raudok dėl Tyro karaliaus, sakyk jam: ‘Taip kalba visavaldis Jehova.

Buvai tobulumo pavyzdys,
išminties kupinas[d]
ir tobulai gražus.[e]
13 Buvai Edene, Dievo sode,
dabinaisi visokiais
brangakmeniais –
rubinu, topazu, jaspiu,
chrizolitu, oniksu,
nefritu, safyru,
turkiu[f] ir smaragdu;
jų apsodai ir apvadai
buvo auksiniai.
Jie buvo paruošti
tavo sukūrimo dieną.
14 Patepiau tave gynėju,
paskyriau kerubu.
Ant Dievo šventojo kalno[g]
buvai ir tarp ugninių
akmenų vaikštinėjai.

28:8 *Arba „kapą“.

28 SKYRIUS

a Ez 30:10, 11

b Iz 23:9

c Ez 27:26

d Ez 28:3

e Ez 27:3

f Ez 27:16

g Iz 14:13

Antra skiltis

a Jl 3:4
Am 1:9

b 1Ka 10:11
2Me 9:21
Ez 27:12

c Jl 3:6

d Iz 23:9
Jer 25:17, 22
Jer 47:4
Jl 3:8

e Ez 27:3

f Iz 14:14

g Iz 14:15

h Am 1:9, 10

i Ez 27:35

y Ez 27:36

j Iz 23:4
Jer 25:17, 22
Ez 32:30

15 Nuo pat sukūrimo dienos
be priekaišto buvo
tavo keliai,
kol atsirado tavyje
neteisumas.[a]
16 Plačiai beprekiaudamas[b]
smurtingas tapai
ir į nuodėmę įpuolei.[c]
Todėl numesiu tave,
bedievi, nuo Dievo kalno
ir pražudysiu,[d]
išvarysiu tave,
kerube, gynėjau,
ir tu nebevaikščiosi
tarp ugninių akmenų.
17 Savimi grožėdamasis
širdyje išpuikai,[e]
per savo šlovingą spindesį
išmintį praradai.[f]
Aš nublokšiu tave žemyn,[g]
padarysiu reginiu
karaliams.
18 Sunkiomis nuodėmėmis
ir nesąžininga prekyba
savo šventoves išniekinai.
Uždegsiu naikinančią ugnį,
ir ji tave praris,[h]
visų akivaizdoje pelenais
ant žemės tave paversiu.
19 Tave pažinojusios tautos
nustėrs iš nuostabos.[i]
Staigus ir siaubingas
bus tavo galas,
tavęs nebeliks amžiams.’“[y]

20 Mane vėl pasiekė Jehovos žodis: **21** „Žmogaus sūnau, atsisuk veidu į Sidoną[j] ir pranašauk, kas jo laukia. **22** Kalbėk: ‘Taip sako visavaldis Jehova.

Pakilsiu prieš tave,
Sidone, ir tavyje
būsiu pašlovintas.
Kai įvykdysiu
jam nuosprendį ir
jo akivaizdoje iškelsiu
savo šventumą, žmonės
žinos, kad aš esu Jehova.

23 Siųsiu jam marą,
jo gatvės paplūs krauju.
Kalavijas iš visų pusių
jį puls, kris daugybė
užmuštųjų.
Tuomet jie žinos,
kad aš esu Jehova.[a]

24 Tada Izraelio nebesups dygūs erškėčiai ir aštrūs dygiakrūmiai[b] – visokie šaipūnai. Ir žmonės žinos, kad aš esu visavaldis Jehova.'

25 Taip sako visavaldis Jehova: 'Kai iš naujo surinksiu Izraelį iš tautų, po kurias jie buvo išblaškyti,[c] aš iškelsiu savo šventumą jų ir tautų akivaizdoje,[d] ir jie gyvens krašte,[e] kurį daviau savo tarnui Jokūbui.[f] **26** Tenai jie gyvens saugiai,[g] statys namus, veis vynuogynus.[h] Kai visiems šaipūnams įvykdysiu nuosprendį,[i] jie gyvens ramiai ir žinos, kad aš esu Jehova, jų Dievas.'"

29 Dešimtų metų dešimto mėnesio dvyliktą dieną mane pasiekė toks Jehovos žodis: **2** „Žmogaus sūnau, atsisuk veidu į Egipto valdovą faraoną ir pranašauk, kas laukia jo ir viso Egipto.[y] **3** Štai ką jam kalbėk: 'Taip sako visavaldis Jehova.

Einu prieš tave, faraone,
Egipto valdove,[j]
jūrų milžine, gulintis
ant Nilo vandenų*.[k]
Tu sakai:
„Nilas man priklauso,
pasidariau jį sau."[l]

4 Įversiu kablius tau į žiotis
ir tavojo Nilo žuvis tau
prie žvynų prilipdysiu.
Ištrauksiu tave iš Nilo
su visomis prie žvynų
prilipusiomis žuvimis.

5 Paliksiu tave ir tavojo
Nilo žuvis dykumoje.
Tu krisi atvirame lauke,
ir niekas tavęs nesurinks
ir nepalaidos.[a]
Atiduosiu tave žemės
žvėrims ėsti, padangių
paukščiams lesti.[b]

6 Tada visi Egipto žmonės
sužinos, kad
aš esu Jehova,
juk pagalbos iš jų Izraelio
namams tebuvo tiek,
kiek iš šiaudo*.[c]

7 Kai Izraelis įsitvėrė į tave,
tu perlūžai
ir sužalojai jam petį,
kai į tave rėmėsi, sutrupėjai,
ir jo kojos susvyravo.'[d]

8 Taip sako visavaldis Jehova: 'Štai siunčiu prieš tave kalaviją,[e] sunaikinsiu ir tavo žmones, ir gyvulius. **9** Egipto kraštas taps negyvenamas, bus nuniokotas.[f] Tada jie žinos, kad aš esu Jehova. Juk tu sakei*: „Nilas man priklauso, pasidariau jį sau."[g] **10** Aš pakilsiu prieš tave ir tavąjį Nilą. Nuo Migdolo[h] iki Sienės[i] ir ligi pat Etiopijos aš nuniokosiu Egipto kraštą, paversiu jį sausa ir negyvenama dykyne.[y] **11** Nei žmogus, nei gyvulys ten nebevaikščios,[j] keturiasdešimt metų niekas jame negyvens. **12** Padarysiu Egiptą dykiausiu kraštu, jo miestai keturiasdešimt metų bus tuščiausi iš visų.[k] Išblaškysiu egiptiečius po tautas, išsklaidysiu po kraštus.'[l]

13 Taip sako visavaldis Jehova: 'Po keturiasdešimt metų sugrąžinsiu egiptiečius iš tautų, kuriose buvo išblaškyti.[m]

28 SKYRIUS

a Ez 26:6

b Sk 33:55
Joz 23:12, 13

c Įst 30:3
Iz 11:12
Jer 30:18
Oz 1:11

d Iz 5:16

e Jer 23:8

f Pr 28:13

g Iz 32:18
Jer 23:6
Oz 2:18

h Iz 65:21, 22
Jer 31:5
Am 9:14

i Jer 30:16

29 SKYRIUS

y Jer 25:17, 19
Jer 43:10, 11
Ez 31:2

j Jer 46:25
Ez 31:18

k Ez 32:2

l Ez 29:9

Antra skiltis

a Jer 25:33

b Ez 32:4

c Iz 36:6
Jer 37:5–7
Ez 17:17

d Jer 17:5

e Jer 46:14
Ez 30:4
Ez 32:12

f Jer 43:11–13

g Ez 29:3

h Jer 44:1

i Ez 30:6, 7

y Ez 30:12

j Ez 31:12
Ez 32:13

k Jer 46:19

l Ez 30:23

m Jer 46:25, 26

29:3 *Čia ir toliau Nilu vadinama pati upė ir jos drėkinimo kanalai.

29:6 *Pažod. „nendrės". **29:9** *Pažod. „jis sakė".

14 Parvesiu Egipto tremtinius atgal į Patroso kraštą,[a] į jų gimtąją žemę. Egiptas liks tik nežymi karalystė. **15** Jis taps menkesnis už kitas karalystes ir kitoms tautoms nebeviešpataus.[b] Jis bus toks silpnas, kad kitų tautų nebegalės pavergti.[c] **16** Izraelio namai nebelaikys jo vertu pasitikėjimo.[d] Egiptas jiems teprimins, kaip jie nusikalto, kai kreipėsi į jį pagalbos. Tada jie žinos, kad aš esu Jehova, Visavaldis.'"

17 Dvidešimt septintų metų pirmo mėnesio pirmą dieną mane pasiekė toks Jehovos žodis: **18** „Žmogaus sūnau, Babilono karalius Nebukadnecaras[e] siuntė savo kariuomenę į varginantį žygį prieš Tyrą.[f] Visų galvos nupliko, visų pečiai pratrinti, tačiau užmokesčio už savo vargus kovoje su Tyru jis ir jo kariuomenė negavo.

19 Todėl visavaldis Jehova sako: 'Babilono karaliui Nebukadnecarui atiduosiu Egipto kraštą.[g] Jis išsigabens jo turtus, prisigrobs iš jo, prisiplėš, ir tai bus užmokestis jo kariams.

20 Kaip užmokestį už visus vargus, už tai, kad prieš jį* kovojo, atiduosiu jam Egipto kraštą.[h] Tai visavaldžio Jehovos žodis.'

21 Tą dieną suteiksiu stiprybės* Izraelio namams.[i] Tada aš atversiu tavo lūpas, kad jiems kalbėtum, ir jie žinos, kad aš esu Jehova."

30 Mane vėl pasiekė Jehovos žodis: **2** „Žmogaus sūnau, pranašauk ir kalbėk: 'Štai ką sako visavaldis Jehova.

29:20 * T. y. Tyrą. **29:21** * Pažod. „išauginsiu ragą".

29 SKYRIUS

a Pr 10:13, 14 Ez 30:14

b Ez 30:13

c Ez 32:2

d Iz 30:2 Iz 36:4, 6 Jer 2:18 Jer 37:5–7

e Jer 25:9 Jer 27:3, 6

f Ez 26:7

g Jer 43:10, 12

h Ez 30:9, 10

i 1Sa 2:10 Lk 1:69

Antra skiltis

30 SKYRIUS

a Abd 15

b Ez 32:7

c Ps 110:6

d Ez 32:11, 12

e Sof 2:12

f Nah 3:8, 9

g Ez 30:18

h Jer 44:1

i Ez 29:10

y Jer 46:19 Ez 29:12 Ez 32:18

j Ez 29:19 Ez 32:11

k Hab 1:6

l Ez 29:5

m Ez 29:3

Vaitokite: „Vargas!
Ta diena ateina!"
3 Taip, ta diena –
Jehovos diena – jau arti.[a]
Tai bus debesų diena,[b]
metas įvykdyti
teismą tautoms.[c]
4 Prieš Egiptą pakils
kalavijas ir guldydamas
Egipto gyventojus
įvarys Etiopijai siaubą.
Jo turtai bus išplėšti
ir pamatai išardyti.[d]
5 Etiopija,[e] Putas,[f] Ludas
ir kitos tautos,
Kubas ir sandoros
krašto vaikai* –
visi kris nuo kalavijo.'
6 Štai ką sako Jehova:
'Egipto rėmėjai pražus,
jo įžūli galia bus parblokšta.[g]

Visi jo gyventojai nuo Migdolo[h] iki pat Sienės[i] kris nuo kalavijo, – tai visavaldžio Jehovos žodis. **7** Tas kraštas taps tuščiausias iš visų kraštų, jo miestai bus labiausiai nuniokoti.[y] **8** Kai Egipte užkursiu ugnį ir visi jo sąjungininkai bus sutriuškinti, jie žinos, kad aš esu Jehova. **9** Tą dieną pasiųsiu laivais žinianešius, ir įžūlioji Etiopija drebės iš baimės. Siaubas ją apims, kai ateis Egiptui toji diena. O ji tikrai ateis.'

10 Štai ką sako visavaldis Jehova: 'Babilono karaliaus Nebukadnecaro rankomis padarysiu Egipto pulkams galą.[j] **11** Jis ir jo kariuomenė, nuožmiausi iš tautų,[k] bus atvesti krašto niokoti. Jie pakels kalavijus prieš Egiptą ir nuklos žemę lavonais.[l] **12** Nilo kanalus[m] paversiu sausyne ir žemę atiduo-

30:5 * Galimas dalykas, izraelitai, kurie buvo sudarę sąjungą su Egiptu.

siu* nedoriems žmonėms. Svetimšalių rankomis nusiaubsiu kraštą ir visa, kas jame.[a] Taip pasakiau aš, Jehova.'

13 Štai ką sako visavaldis Jehova: 'Sunaikinsiu bjauriuosius stabus* ir padarysiu galą niekingiesiems Nofo# dievams.[b] Tenai neliks nė vieno didžiūno△, kuris būtų iš Egipto krašto. Pasėsiu Egipto žemėje baimę.[c] **14** Nuniokosiu Patrosą,[d] padegsiu Coaną, nubausiu Nojąa*.[e] **15** Išliesiu rūstybę ant Sino, Egipto tvirtovės, ir iššudysiu Nojo gyventojus. **16** Užkursiu ugnį Egipte, ir Sinas kraups iš baimės, Nojo sienos bus pralaužtos, Nofą puls dienos šviesoje. **17** Ono* ir Pi Beseto jaunuoliai kris nuo kalavijo, ištisi miestai keliaus į nelaisvę. **18** Tachpanhese diena aptems, kai aš ten laužysiu Egipto jungo kartis.[f] Išdidžioji jo galybė sulauks galo,[g] jį debesys aptrauks ir jo miestai keliaus į nelaisvę.[h] **19** Aš įvykdysiu Egiptui bausmę, ir jis žinos, kad aš esu Jehova.'"

20 Vienuoliktų metų pirmo mėnesio septintą dieną mane pasiekė toks Jehovos žodis: **21** „Žmogaus sūnau, aš sulaužiau Egipto valdovo faraono ranką. Jos neapriš, kad sugytų, nesutvarstys, kad sutvirtėtų ir vėl galėtų griebtis kalavijo."

22 Užtat visavaldis Jehova sako: „Aš pakilsiu prieš Egipto valdovą faraoną.[i] Sulaužysiu jo rankas – ir sveikąją, ir sulaužytąją,[a] – ir kalavijas jam iš rankų iškris.[b] **23** Tada išblaškysiu egiptiečius po įvairias tautas, išsklaidysiu juos po kraštus.[c] **24** O Babilono karaliaus rankas sustiprinsiu[d] ir įduosiu jam kalaviją.[e] Tada faraonas – jo rankas aš būsiu sulaužęs – dejuos priešais jį kaip merdintis žmogus. **25** Taigi Babilono karaliaus rankas aš sustiprinsiu, o faraono sulaužytos rankos nukars. Kai įduosiu kalaviją Babilono karaliui ir šis juo mojuos Egipto žemėje, visi žinos, kad aš esu Jehova.[f] **26** Išvaikysiu egiptiečius po tautas, išblaškysiu juos po kraštus,[g] idant žinotų, kad aš esu Jehova."

31 Vienuoliktų metų trečio mėnesio pirmą dieną mane vėl pasiekė Jehovos žodis: **2** „Žmogaus sūnau, kalbėk Egipto valdovui faraonui ir jo kariuomenei:[h]

'Ir kas gi tau prilygsta didybe?
3 Buvo toks asiras,
vešlus Libano kedras,
gražiųjų jo šakų
tanki laja šešėlį metė,
aukštaūgis buvo,
jo viršūnė debesis rėmė.
4 Prie gausių vandenų jis išaugo, iš gilių versmių
gėrė ir stiebėsi aukštyn.
Visur aplinkui jį
šaltiniai sruveno,
vanduo tekėjo vagomis,
laukų medžius girdė.
5 Todėl jis ir išaugo
aukštesnis už visus
laukų medžius.
Jo šakos suvešėjo,
pasidarė ilgos,
nes jo šaltiniuose
vandens nestigo.

30 SKYRIUS
a Ez 31:12
b Jer 43:12 Jer 46:14
c Jer 46:5
d Pr 10:13, 14 Jer 44:1
e Jer 46:25
f Ez 30:8
g Jer 46:20 Ez 31:18
h Jer 46:19
i Jer 46:25 Ez 29:3

Antra skiltis
a 2Ka 24:7 Jer 46:2
b Jer 46:21
c Ez 29:12
d Jer 27:6
e Ez 32:11, 12
f Ez 29:19, 20
g Ez 29:12

31 SKYRIUS
h Jer 46:2 Ez 29:2

30:12 *Pažod. „parduosiu". **30:13** *Hebr. žodis, čia išverstas „bjaurieji stabai", galėjo būti giminingas žodžiui, reiškiančiam „mėšlas". #Kitaip – Memfio. △Arba „vado". **30:14** *T. y. Tėbus. **30:17** *T. y. Heliopolio.

6 Jo šakose padangių
paukščiai krovėsi lizdus,
laukų gyvūnai vedė
jauniklius šakų pavėsyje,
gausingos tautos
jo paūksmėje gyveno.
7 Jis visas išgražėjo,
ilgas šakas užaugino,
mat šaknimis gilius
vandenis pasiekė.
8 Net Dievo sodo[a] kedrai
jo nepranoko,
joks kadagys
tokių šakų neturėjo,
platanai šakomis
jam neprilygo.
Joks kitas Dievo sodo
medis nebuvo
toks dailus kaip jis.
9 Aš padariau jį gražų,
tankia lapija papuošiau,
jam pavydėjo
visi Edeno medžiai,
visas Dievo sodas.'

10 Todėl visavaldis Jehova sako: 'Kadangi jis* tapo toks aukštas, kad pasiekė debesis, kadangi didelis užaugęs pradėjo didžiuotis širdyje, **11** atiduosiu jį galingajam tautų valdovui.[b] Tasai su juo susidoros, nes aš pasmerkiau jį už nedorumą. **12** Kitataučiai – patys nuožmiausi – jį nukirs ir paliks kalnuose. Jo lapai visur slėniuose gulės, o nulaužtos šakos mirks krašto upokšniuose.[c] Visi žemės gyventojai pasitrauks iš jo pavėsio ir jį paliks. **13** Ant jo nuvirtusio kamieno apsigyvens padangių paukščiai, jo šakose – laukų žvėrys.[d] **14** Šitaip tam medžiui nutiks, kad kiti prie vandens pasodinti medžiai nesiaukštintų ir nesistiebtų virš debesų, kad joks medis, gaunantis apsčiai vandens, nemėgintų debesų praaugti. Tokie bus atiduoti mirčiai, keliaus į kraštą po žeme, drauge su žmonių sūnumis – į duobę*.'

15 Taip sako visavaldis Jehova: 'Dieną, kai jis nužengs į kapą*, bus gedulas. Aš uždengsiu vandenų gelmes, sulaikysiu jų šaltinius, kad sraunūs vandenys nustotų tekėję. Dėl jo aptemdysiu Libaną, ir laukų medžiai nudžius. **16** Kai jį išversiu ir kai drauge su visais kitais žengiančiais į duobę jis atguls į kapą*, tautos girdės, kad jis virsta, ir pakraups. Tada visi Edeno medžiai,[a] patys puikiausi, rinktiniai Libano medžiai – visi, kurie gaudavo apsčiai vandens, – ras paguodą po žeme. **17** Jie atguls drauge su juo į kapą* greta tų, kurie nužudyti kalaviju,[b] atguls kartu su tais, kurie jį palaikė, kurie gyveno jo paūksmėje su kitomis tautomis.[c]

18 Kuris iš Edeno medžių prilygo tau šlove ir didybe?[d] Tikrai drauge su Edeno medžiais atgulsi po žeme. Atgulsi greta neapipjaustytųjų, kritusių nuo kalavijo. Štai kas nutiks faraonui ir visoms jo galybėms. Tai visavaldžio Jehovos žodis.'"

32 Dvyliktų metų dvylikto mėnesio pirmą dieną mane vėl pasiekė Jehovos žodis: **2** „Žmogaus sūnau, raudok dėl faraono, Egipto valdovo. Raudok tokiais žodžiais:

'Buvai tarp tautų stiprus,
jaunas liūtas,
bet tave nutildė.
Buvai jūrų milžinas,[e]
nardei savo upėse,

31 SKYRIUS

a Pr 2:8
Ez 28:12, 13

b Ez 30:10, 11
Hab 1:6

c Ez 32:5, 6

d Ez 29:5
Ez 32:4

Antra skiltis

a Ez 31:9

b Ez 32:18, 20

c Ez 30:6
Ez 32:31

d Ez 31:9
Ez 32:19

32 SKYRIUS

e Iz 51:9, 10
Ez 29:3

31:10 *Pažod. „tu".

31:14 *Arba „kapą". **31:15–17** *Arba „Šeolą". Žr. žodynėlį.

vandenį kojomis drumstei,
upes teršei.'
3 Štai ką sako
visavaldis Jehova:
'Aš pasitelksiu
įvairiatautę minią, kad
užmestų ant tavęs tinklą,
kad ištrauktų tave
mano bradiniu.
4 Paliksiu tave
numestą ant žemės,
nusviestą atvirame lauke.
Ten ant tavęs tūps
dangaus paukščiai,
leisiu žemės žvėrims
tavimi sotintis.[a]
5 Pamesiu tavo lavoną
kalnuose,
slėnius nuklosiu tavo maita.[b]
6 Skandinsiu kalnų šlaitus
tavo srūvančiame
kraujyje,
upių vagos bus jo pilnos.
7 Kai tavo gyvybė užges, aš
dangų aptrauksiu tamsa
ir žvaigždes aptemdysiu.
Saulę uždengsiu debesimis
ir mėnulis
nebeskleis šviesos.[c]
8 Dėl tavęs apniauksiu
visus dangaus žiburius,
paskandinsiu tavo šalį
tamsoje, – taip sako
visavaldis Jehova.
9 Daug tautų sunerims,
kai vesiu tavo žmones
į kitas šalis nelaisvėn,
į kraštus,
kurių tu nepažįsti.[d]
10 Aš išgąsdinsiu daugelį tautų,
jų karaliai iš siaubo šiurps,
kai prieš tave
kalaviju mojuosiu.
Jie drebės, dėl savo
gyvybės nuolatos bijos –
štai kas bus
tavo pražūties dieną.'

32 SKYRIUS

a Ez 29:5

b Ez 31:12

c Iz 13:1, 10

d Ez 29:12
Ez 30:26

Antra skiltis

a Jer 43:10, 11
Jer 46:25, 26
Ez 30:24

b Ez 30:10, 11
Hab 1:6

c Ez 29:19

d Ez 30:12

e Ez 29:8, 11

f Ps 107:33, 34
Ez 29:12

g Ez 30:26

11 Taip sako visavaldis Jehova:
'Babilono karalius pakels
prieš tave kalaviją.[a]
12 Tavo būrius kalavijais
išguldys galingi kariai,
jie nuožmiausi iš visų tautų.[b]
Jie pažemins išdidųjį
Egiptą, sunaikins
visas jo galybes.[c]
13 Visus jo galvijus prie gausių vandenų išgaišinsiu,[d]
tų vandenų nebedrums
nei žmogaus koja,
nei gyvulio kanopa.[e]
14 Tuo metu krašto
vandenis išgryninsiu,
ir jų upės tekės tarsi
aliejus. Tai visavaldžio
Jehovos žodis.
15 Kai paversiu Egiptą
nuniokota dykviete ir
neliks nieko, ką jis turėjo,[f]
kai padarysiu galą
jo gyventojams,
tada jie žinos,
kad aš esu Jehova.[g]
16 Žmonėms tikrai
teks raudoti šitą raudą,
tautų dukterys ją rypuos,
rypuos dėl Egipto ir
jo žmonių daugybės.
Tai visavaldžio
Jehovos žodis.'"

17 Dvyliktų metų penkioliktą mėnesio* dieną mane pasiekė toks Jehovos žodis: **18** „Žmogaus sūnau, raudok dėl Egipto žmonių daugybės ir nublokšk jį su galingų tautų dukromis į kraštą po žeme, pas tuos, kurie nužengė duobėn*.

19 'Ir ką gi tu pranoksti grožiu? Griūk žemyn ir gulkis greta neapipjaustytųjų!'

32:17 * Tikriausiai turimas omenyje dvyliktas mėnuo. Plg. su 1 eil. **32:18** * Arba „į kapą".

20 Jie kris tarp tų, kuriuos pakirto kalavijas.[a] Jis* atiduotas kalavijui. Ir jį, ir jo žmonių daugybę nuvilkite šalin.

21 Galingiausi kariai prabils į jį ir į jo padėjėjus iš kapo* gelmių. Šie nužengs ir atguls greta kalavijo išguldytų neapipjaustytųjų. **22** Štai ten – Asirija su visa savo liaudimi. Visur aplink jį* – kapai kritusių nuo kalavijo.[b] **23** Jos kapai yra pačioje duobės* gilybėje. Aplink jos kapą guli daugybė jos žmonių, kritusių nuo kalavijo, nes jie kėlė siaubą gyvųjų šalyje.

24 Ten pat aplink jos kapą – ir Elamas[c] su savo daugybe žmonių, kritusių nuo kalavijo. Tie, kurie kėlė siaubą gyvųjų šalyje, neapipjaustyti nugarmėjo į kraštą po žeme. Jie kęs gėdą, kaip ir kiti, kurie nužengė į duobę*. **25** Guolis jam# buvo paklotas tarp užmuštųjų – daugybės jo žmonių, gulinčių aplink jo kapus. Visi jie neapipjaustyti, jie krito nuo kalavijo, nes kėlė siaubą gyvųjų šalyje. Jie kęs gėdą, kaip ir kiti, kurie nužengė į duobę*. Jis paguldytas tarp užmuštųjų.

26 Ten pat – ir Mešechas su Tubalu[d] ir visa jų* žmonių daugybė. Jų* kapai visur aplink jį#. Tie neapipjaustyti žmonės perverti kalavijo, nes kėlė siaubą gyvųjų šalyje. **27** Argi jie neatguls greta galingų neapipjaustytų karių, kritusių ir su visais ginklais gulinčių kape*? Jų kalavijai bus padėti jiems po galva# ir jų nuodėmės – ant kaulų, nes jie kėlė siaubą gyvųjų šalyje. **28** O tu būsi sutriuškintas, kaip ir neapipjaustytieji, tu atgulsi greta tų, kurie krito nuo kalavijo.

29 Ten pat – ir Edomas,[a] jo karaliai ir visi vadai. Kad ir labai galingi, jie krito tarp tų, kuriuos pakirto kalavijas. Jie irgi atguls greta neapipjaustytųjų[b] ir tų, kurie nužengė į duobę*.

30 Dar tenai yra visi šiaurės didžiūnai# drauge su sidoniečiais.[c] Šie gėdingai nužengė pas užmuštuosius, nors ir kėlė savo galybe siaubą. Tie neapipjaustytieji gulės greta kritusiųjų nuo kalavijo ir kęs gėdą su tais, kurie nužengė į duobę*.

31 Visa tai matydamas faraonas pasiguos dėl to, kas nutiko jo žmonių daugybei.[d] Faraonas ir visa jo kariuomenė bus išžudyti kalaviju. Tai visavaldžio Jehovos žodis.

32 Kadangi kėlė siaubą gyvųjų šalyje, faraonas ir visa jo žmonių daugybė atguls greta neapipjaustytųjų, kritusių nuo kalavijo. Tai visavaldžio Jehovos žodis.“

33 Mane pasiekė toks Jehovos žodis: **2** „Žmogaus sūnau, kalbėk savo tautos sūnums,[e] sakyk jiems:

‘Jei atsitiktų, kad man siuntus į kraštą kalaviją[f] to krašto žmonės išrenka kokį vyrą būti sargybiniu **3** ir tas, išvydęs kalaviją atkylant, ima pūsti ragą, kad žmones perspėtų,[g]

32 SKYRIUS

a Ez 29:8

b Iz 37:36
Zch 10:11

c Pr 10:22
Jer 49:34, 35

d Pr 10:2
Ez 38:2

Antra skiltis

a Pr 25:30
Iz 34:5
Ez 25:12, 13
Am 1:11
Abd 1
Mal 1:4

b Jer 9:25, 26

c Pr 10:15
Ez 28:21

d Ez 31:16

33 SKYRIUS

e Ez 3:11

f Kun 26:25
Ez 6:3
Ez 21:9

g Jer 4:5
Oz 8:1

32:20 *T. y. Egiptas. **32:21** *Arba „Šeolo“. Žr. žodynėlį. **32:22** *Tikriausiai turimas omenyje Asirijos karalius. **32:23** *Arba „kapo“. **32:24**, **25**, **29**, **30** *Arba „kapą“. **32:25** #T. y. Elamui. **32:26** *Pažod. „jos“. #Galimas dalykas, turimas omenyje Mešecho ir Tubalo karalius.

32:27 *Arba „Šeole“. Žr. žodynėlį. #Galbūt tai reiškia, kad kariai bus garbingai palaidoti. **32:30** #Arba „vadai“.

4 tai žmogus, kuris girdi rago gausmą, bet įspėjimo nepaiso[a] ir krinta nuo kalavijo, pats bus kaltas dėl savo mirties*.[b] **5** Jis girdėjo rago gausmą, bet perspėjimo nepaisė, todėl pats bus kaltas dėl savo mirties*. Jei būtų perspėjimo klausęs, būtų savo gyvybę išgelbėjęs.

6 Jei sargybinis, matydamas atkylantį kalaviją, rago nepučia,[c] žmonių neperspėja ir kalavijas pasiglemžia kokio žmogaus gyvybę, tasai žmogus mirs dėl savo kaltės, bet už jo kraują atsakyti pareikalausiu sargybinio.'[d]

7 Žmogaus sūnau, paskyriau tave Izraelio namų sargybiniu. Kai išgirsi mano ištartą žodį, turėsi juos mano vardu įspėti.[e] **8** Jei sakysiu nedorėliui: 'Nedorėli, tu mirsi!',[f] o tu nekalbėsi ir jo neįspėsi, kad grįžtųsi nuo savo piktadarybių, tai tas nedorėlis dėl savo piktų darbų mirs,[g] bet už jo kraują atsakyti aš pareikalausiu tavęs. **9** Tačiau jei tu nedorėlį įspėsi, kad grįžtųsi nuo piktadarybių, o jis nuo jų nesigręš ir dėl savo kaltės mirs,[h] tu savo gyvybę išsaugosi.[i]

10 Žmogaus sūnau, kalbėk Izraelio namams: 'Jūs sakėte: „Mūsų maištai ir nuodėmės mus slegia, baigia nukamuoti.[y] Tai kaipgi beišliksime gyvi?“'[j] **11** Pasakyk jiems: 'Kaip aš gyvas – tai visavaldžio Jehovos žodis, – nenoriu nedorėlio mirties.[k] Noriu, kad nedorėlis grįžtųsi nuo savo piktadarysčių[l] ir gyventų.[m] Grįžkitės, nusigręžkite nuo savo nedorybės![n] Kodėl gi, Izraelio namai, turėtumėte mirti?'[o]

33:4 *Pažod. „jo kraujas bus ant jo paties galvos“. **33:5** *Pažod. „jo kraujas bus ant jo paties“.

33 SKYRIUS

a Jer 6:17; Zch 1:4
b Ez 3:19; Apd 18:6
c Iz 56:10
d Ez 3:18
e Iz 21:8; Jer 1:17; Ez 3:17
f Iz 3:11; Ez 18:4
g Pat 11:21
h Pat 15:10
i Ez 3:19; Apd 18:6
y Kun 26:39; Iz 64:6; Ez 24:23
j Ez 37:11
k Ez 18:23; 1Ti 2:3, 4
l Iz 31:6; Lk 15:10
m Ps 130:7, 8
n Iz 55:7; Jer 3:22; Jer 25:5; Apd 3:19
o Ez 18:31; 2Pt 3:9

Antra skiltis

a Ez 3:20; Ez 18:24
b 1Ka 8:48, 50; Ez 18:21
c Ez 18:26
d 2Pt 2:20
e Ez 18:4
f Iz 55:7; Ez 18:21; Mch 6:8
g Iš 22:26
h Kun 6:2, 4; Ez 22:29
i Kun 18:5; Ez 18:27
y Iz 1:18
j Ez 20:11
k Hbr 10:38; 2Pt 2:20
l Ez 18:27
m Ez 18:25, 29

12 Taigi, žmogaus sūnau, sakyk savo tautiečiams: 'Teisūs darbai neišgelbės teisiojo, jei jis imtų maištauti,[a] ir nedorybės nepražudys nedorėlio, jei jis grįžtųsi nuo savo nedorumo.[b] Teisūs darbai neišgelbės teisiojo tą dieną, kai jis nusidės.[c] **13** Jei sakysiu teisiajam: „Tu tikrai gyvensi“, o jis, kliaudamasis savo teisumu, ims daryti, kas neteisinga,[d] nė vienas jo teisus darbas nebus prisimenamas. Kadangi daro, kas neteisinga, jis mirs.[e]

14 Jei nedorėliui sakysiu: „Tu tikrai mirsi!“, ir jis nusigręš nuo savo nuodėmės ir darys, kas teisinga ir teisu,[f] – **15** jei tas nedorėlis grąžins, ką buvo paėmęs užstatu,[g] ir atiduos, ką buvo pagrobęs,[h] jei nebedarys piktadarysčių ir laikysis įstatų, vedančių į gyvenimą, – jis tikrai bus gyvas.[i] Jis nemirs. **16** Nė viena iš jo padarytų nuodėmių nebus prisiminta.[y] Dėl to, kad daro, kas teisinga ir teisu, jis tikrai bus gyvas.'[j]

17 Bet tavo tautiečiai sako: 'Jehova neteisingai elgiasi', nors iš tikro patys elgiasi neteisingai.

18 Jei teisusis palieka teisumo kelią ir ima daryti, kas neteisinga, jis dėl to mirs.[k] **19** Ir jei nedorėlis atgailauja dėl savo nedorų darbų ir daro, kas teisinga ir teisu, dėl to jis bus gyvas.[l]

20 Tačiau jūs sakote: 'Jehova neteisingai elgiasi.'[m] Aš teĩsiu jus, Izraelio namai, pagal jūsų darbus.“

21 Dvyliktų mūsų tremties metų dešimto mėnesio penktą dieną pas mane atėjo vienas vyras, kuris buvo pasprukęs

iš Jeruzalės,[a] ir pranešė: „Miestas paimtas!“[b]

22 Vakarą prieš tam pabėgėliui pas mane ateinant, Jehovos ranka palietė mane. Dar tam vyrui pas mane neatėjus, jis atvėrė man lūpas; tas vyras atėjo ryte. Taigi mano lūpos atsivėrė, ir aš vėl galėjau kalbėti.[c]

23 Tada mane pasiekė toks Jehovos žodis: **24** „Žmogaus sūnau, šitų griuvėsių gyventojai[d] apie Izraelio kraštą sako: ‘Abraomas buvo vienas, bet vis tiek gavo paveldėti kraštą.[e] O mūsų yra daug, todėl mes tikrai gausime jį paveldėti.’

25 Todėl sakyk jiems: ‘Taip sako visavaldis Jehova. Jūs valgote mėsą su krauju,[f] keliate akis į savo bjaurius stabus*, liejate kraują.[g] Tai nejau gausite paveldėti kraštą? **26** Jūs kliaujatės savo kalaviju,[h] darote tai, kas pasibjaurėtina, kiekvienas išniekinate artimo žmoną.[i] Tai nejau gausite paveldėti kraštą?’[y]

27 Štai ką jiems pasakysi: ‘Taip kalba visavaldis Jehova. Kaip aš gyvas, – kas šiuose griuvėsiuose gyvena, tas kris nuo kalavijo, kas laukuose, tas taps ėdesiu žvėrims, kas tvirtovėse ir olose, tas mirs nuo ligų.[j] **28** Kraštą paversiu negyvenama dykyne,[k] padarysiu galą jo įžūliam išdidumui, ir Izraelio kalnai liks be gyventojų,[l] niekas per juos nekeliaus. **29** Paversiu kraštą negyvenama dykviete,[m] nes jie darė visokias bjaurystes.[n] Tada jie žinos, kad aš esu Jehova.’

33:25 *Hebr. žodis, čia išverstas „bjaurūs stabai“, galėjo būti gimininga žodžiui, reiškiančiam „mėšlas“.

33 SKYRIUS

a Ez 24:25–27

b 2Ka 25:4
2Me 36:17
Jer 39:2

c Ez 3:26

d Jer 39:10
Ez 36:4

e Pr 12:7

f Pr 9:4
Kun 17:12

g Ez 22:6

h Sof 3:3

i Jer 5:8

y Įst 4:26
Joz 23:15

j Jer 42:22
Ez 5:12

k 2Me 36:20, 21
Iz 6:11
Jer 44:2

l Ez 6:3

m Jer 9:11
Jer 25:11

n 2Ka 17:9
2Me 36:14

Antra skiltis

a Jer 18:18

b Iz 29:13
Jer 44:16, 17

c Ez 2:5

34 SKYRIUS

d Jer 23:1
Mch 3:1, 11
Sof 3:3
Zch 11:17
Mt 23:13

e Iz 40:11
Jn 21:15

f 2Ka 21:16
Jer 22:17
Mch 3:3
Zch 11:4, 5

g Iz 56:11

h Lk 15:4

i Jer 22:13

y Jer 23:2
Jer 50:6
Mt 9:36

30 Žmogaus sūnau, tavo tautiečiai stovėdami prie savo namų sienų ir durų kalbasi apie tave.[a] Vienas kitam, brolis broliui, jie sako: ‘Eime, pasiklausykime Jehovos žodžio.’ **31** Jie sueis tavo akivaizdon ir susės kaip mano tautos žmonės. Tavo žodžių jie klausysis, bet jų nevykdys.[b] Lūpomis jie tau meilikauja, bet jų širdis tetrokšta nešvaraus pelno. **32** Tu jiems – tarsi meilės dainius, dainuojantis gražiu balsu ir meistriškai skambinantis stygomis. Nors ir klausysis tavo žodžių, jie nieko nedarys. **33** Bet kai tie žodžiai išsipildys, – o jie tikrai išsipildys, – jie supras, kad tarp jų buvo pranašas.“[c]

34 Mane vėl pasiekė Jehovos žodis: **2** „Žmogaus sūnau, pranašauk, kas laukia Izraelio ganytojų. Pranašauk jiems ir sakyk: ‘Taip sako visavaldis Jehova. Vargas jums, Izraelio ganytojai![d] Jūs tik savimi rūpinatės! Argi ne kaimene turėtų rūpintis ganytojai?[e] **3** Jūs gardžiuojatės riebalais, rengiatės vilna, skerdžiate riebiausius gyvulius,[f] o kaimenė jums nerūpi.[g] **4** Jūs nestiprinate silpnų, negydote paliegusių, neaptvarstote sužeistų, neparvedate nuklydusių, neieškote pražuvėlių,[h] atvirkščiai – valdote jas su šiurkštumu ir esate joms žiaurūs.[i] **5** Kadangi niekas jų neganė, jos buvo išblaškytos,[y] išsklaidytos ir tapo ėdesiu laukų žvėrims. **6** Mano avys klaidžiojo po visus kalnus ir kalvas, buvo išblaškytos po visą žemę, ir niekas jų neieškojo, niekam nerūpėjo jas surasti.

7 Todėl paklausykite, ganytojai, ką sako Jehova: **8** „Kaip

aš gyvas – tai visavaldžio Jehovos žodis, – mano avys tapo grobiu, ėdesiu laukų žvėrims, ganytojai jų neganė, neieškojo ir rūpinosi savimi, o ne mano avimis.“ **9** Todėl paklausykite dabar, ganytojai, Jehovos žodžio. **10** Taip sako visavaldis Jehova: „Pakilsiu prieš ganytojus, pareikalausiu, kad jie už mano avis atsiskaitytų. Nebeduosiu savo kaimenės ganyti tiems, kurie tik savimi rūpinasi.[a] Ištrauksiu savo avis jiems iš nasrų, jos nebebus jiems maistas.“’

11 Taip sako visavaldis Jehova: ‘Štai aš pats savąsias avis suieškosiu ir jomis pasirūpinsiu.[b] **12** Prižiūrėsiu savo kaimenę kaip kad ganytojas, kuris suieško išblaškytas avis ir jomis rūpinasi.[c] Išgelbėsiu visas, kad ir kur buvo išblaškytos debesų ir tirštos tamsos dieną.[d] **13** Parvesiu jas iš tautų, surinksiu iš kraštų, parvesiu į jų žemę, ganysiu po Izraelio kalnus,[e] palei šaltinius ir krašto gyvenvietes. **14** Gerose pievose savo avis ganysiu, kraštas, kur jos rupšnos žolę, bus aukštai Izraelio kalnuose.[f] Vešliose lankose jos ilsėsis,[g] ganysis geriausiose Izraelio kalnų ganyklose.

15 Aš pats savąsias avis ganysiu,[h] pats vesiu ilsėtis.[i] Tai visavaldžio Jehovos žodis. **16** Pražuvėlę aš surasiu,[y] paklydusiąją parvesiu, sužeistąją aptvarstysiu, silpnąją sustiprinsiu. O riebiąją ir drūtąją nugalabysiu, bausme pasotinsiu.’

17 O jums, manosios avys, visavaldis Jehova sako: ‘Aš spręsiu bylą tarp vienos avies ir kitos avies, bylą tarp avinų ir ožių.[a] **18** Ar negana, kad geriausiose ganyklose ganotės? Ar ir likusias ganyklas trypsite? Ar švariausio vandens atsigėrusios po jį braidysite ir drumsite? **19** Nejau mano avys turi ganytis ištryptoje ganykloje ir gerti vandenį, kurį braidydamos drumsčiate?’

20 Todėl visavaldis Jehova taip sako: ‘Štai aš pats spręsiu bylą tarp riebiųjų ir liesųjų avių. **21** Juk silpnąsias jūs šonais ir pečiais stumdėte, paliegusias ragais badėte, kol visas išvaikėte. **22** Išgelbėsiu savo avis, ir jos niekam nebetaps grobiu,[b] spręsiu bylą tarp vienos avies ir kitos avies. **23** Duosiu joms vieną ganytoją,[c] savo tarną Dovydą,[d] ir jis jas ganys. Jis pats jomis rūpinsis ir bus jų ganytojas.[e] **24** Aš, Jehova, būsiu jų Dievas,[f] o mano tarnas Dovydas – jų vedlys.[g] Taip pasakiau aš, Jehova.

25 Sudarysiu su jomis taikos sandorą,[h] apginsiu kraštą nuo piktų laukinių žvėrių,[i] ir jos saugiai gyvens tyruose, miškuose miegos.[y] **26** Palaiminsiu jas ir vietovę aplink savo kalvą,[j] metui atėjus siųsiu lietų. Palaiminimas kris kaip lietus.[k] **27** Medžiai laukuose ves vaisių, dirva duos derlių,[l] ir jos gyvens krašte saugiai. Kai sulaužysiu jų jungo kartis[m] ir išvaduosiu iš pavergėjų rankų, jos žinos, kad aš esu Jehova. **28** Jos nebebus grobis tautoms, ėdesys laukiniams žemės žvėrims, jos gyvens saugiai ir niekas jų negąsdins.[n]

29 Išauginsiu jiems pasėlį, apie kurį visi sužinos. Jie nebemirs krašte nuo bado,[o] tautos jų nebežemins.[p] **30** Tada

34 SKYRIUS

a Jer 52:24–27
b 1Sa 17:34, 35
Ps 80:1
Iz 56:8
c Iz 40:11
d Jl 2:1, 2
Sof 1:14, 15
e Jer 23:3
Ez 11:17
Am 9:14
Mch 7:14
f Iz 25:6
Iz 30:23
Jer 31:12
g Jer 33:12
h Jer 3:15
i Sof 3:13
y Mch 4:6
Mt 15:24
Lk 15:4

Antra skiltis

a Zch 10:3
b Iz 40:11
Jer 23:3
c Jn 10:11
Hbr 13:20
1Pt 5:4
Apr 7:17
d Iz 11:1
Jer 30:9
e Ez 37:24
Oz 3:5
f Iš 29:45
Jer 31:1
g Ps 2:6
Iz 9:6
Jer 23:5
Mch 5:2
Lk 1:32
Apd 5:31
h Ez 37:26
i Kun 26:6
Iz 11:6–9
Iz 35:9
Iz 65:25
Oz 2:18
y Jer 23:6
Jer 33:16
j Iz 56:7
Ez 20:40
Mch 4:1
k Pr 12:2, 3
Įst 28:12
Zch 8:13
l Kun 26:4
Ps 85:12
Iz 35:2
Ez 36:30
m Kun 26:13
n Jer 30:10
Jer 46:27
o Ez 36:29
p Ez 36:15

jie žinos, kad aš, jų Dievas Jehova, esu su jais ir kad jie, Izraelio namai, yra mano tauta.[a] Tai visavaldžio Jehovos žodis.

31 Jūs esate manosios avys[b] – kaimenė, kuria rūpinuosi. Jūs esate tik žmonės, o aš – jūsų Dievas. Tai visavaldžio Jehovos žodis.'"

35 Mane vėl pasiekė Jehovos žodis: **2** „Žmogaus sūnau, atsisuk veidu į Seyro aukštumų kraštą[c] ir pranašauk jam,[d] **3** kalbėk: 'Taip sako visavaldis Jehova. Pakilsiu prieš tave, Seyro aukštumų krašte, pakelsiu ranką ir iš tavęs liks negyvenama dykvietė.[e] **4** Tavo miestus paversiu griuvėsiais, padarysiu tave tuščia dykyne,[f] tada žinosi, kad aš esu Jehova. **5** Juk tu visados buvai priešiškas[g] ir izraelitus, atėjus jų nelaimės ir galutinės bausmės metui, atidavei kalavijui.[h]

6 Todėl, kaip aš gyvas – tai visavaldžio Jehovos žodis, – tavęs laukia žudynės, jų tu neišvengsi.[i] Kadangi liejai kraują, tavo paties kraujas bus liejamas.[y] **7** Paversiu Seyro aukštumas negyvenama dykviete,[j] padarysiu galą kiekvienam keliaujančiam pro tą kraštą. **8** Jo kalnai bus pilni užmuštųjų, kritusieji nuo kalavijo gulės ant tavo kalvų, tavo slėniuose ir upėse. **9** Paversiu tave amžina dykyne, tavo miestuose neliks gyventojų,[k] tada tu žinosi, kad aš esu Jehova.

10 Tu sakei: „Abi šios tautos ir abu kraštai bus mano, pasimsiu juos abu sau",[l] nors tenai buvau aš, Jehova. **11** Todėl, kaip aš gyvas – tai visavaldžio Jehovos žodis, – išliesiu ant tavęs tokį pat pyktį ir apmaudą, kokį tu, neapykantos apimtas, ant jų liejai.[a] Teisiu tave ir taip jiems save apreikšiu. **12** Tada tu žinosi, kad aš, Jehova, girdėjau, kaip užgauliojai Izraelio kalnus sakydamas: „Jie buvo nuniokoti ir atiduoti mums praryti." **13** Jūs ir prieš mane įžūliai kalbėjote, burnoti nenustojote.[b] Aš viską girdėjau.'

14 Taip sako visavaldis Jehova: 'Kai paversiu tave negyvenama dykyne, visa žemė džiūgaus, **15** kaip kad džiūgavai tu, kai Izraelio namų paveldas buvo nuniokotas. Štai kaip aš pasielgsiu su tavimi,[c] Seyro aukštumų krašte, visas Edome: tu pavirsi negyvenamais griuvėsiais.[d] Ir žmonės žinos, kad aš esu Jehova.'"

36 „Pranašauk, žmogaus sūnau, apie Izraelio kalnus, sakyk: 'Klausykitės, Izraelio kalnai, Jehovos žodžio. **2** Taip kalba visavaldis Jehova. Priešai apie jus sakė: „Žiūrėkite! Netgi senosios kalvos dabar mums priklauso!"'[e]

3 Tad pranašauk, kalbėk: 'Taip sako visavaldis Jehova. Jie niokojo ir puldinėjo jus iš visų pusių, kad atitektumėte tautų likučiams, kad žmonės apie jus šnekėtų ir jus apkalbinėtų.[f] **4** Todėl, Izraelio kalnai, klausykitės visavaldžio Jehovos žodžio. Taip visavaldis Jehova kalba kalnams, kalvoms, upėms, slėniams, negyvenamiems griuvėsiams[g] ir apleistiems miestams, kuriuos aplinkinių tautų likučiai apiplėšė ir išjuokė.[h] **5** Visavaldis Jehova jiems sako taip: „Degdamas pyk-

34 SKYRIUS

a Ez 37:27

b Ps 78:52
Ps 100:3
Iz 40:11

35 SKYRIUS

c Pr 32:3
Įst 2:5

d Jer 49:8
Rd 4:22
Ez 25:8, 9
Abd 1

e Ez 25:12, 13

f Jl 3:19
Mal 1:3

g Pr 27:41
Am 1:11

h Ps 137:7
Abd 10

i Abd 15

y Ez 25:14

j Ez 25:13

k Jer 49:17, 18
Ez 25:13
Mal 1:4

l Ez 36:5
Abd 13

Antra skiltis

a Am 1:11

b Abd 3

c Rd 4:21
Abd 12, 15

d Iz 34:5
Ez 25:12, 13
Ez 36:5

36 SKYRIUS

e Jer 49:1
Ez 35:10

f Įst 28:37
1Ka 9:7
Rd 2:15
Dan 9:16

g Jer 25:9

h Ps 79:4
Ez 34:28

čiu[a] kalbėsiu tautų likučiams ir visam Edomui – tiems, kas džiūgaudami su panieka sako,[b] kad mano kraštas jiems priklauso, ir nori pasiimti sau jo ganyklas ir jį apiplėšti.“’[c]

6 Tad pranašauk apie Izraelio kraštą, sakyk kalnams ir kalvoms, upėms ir slėniams: ‘Taip sako visavaldis Jehova. Kalbėsiu apimtas pykčio ir rūstybės, nes jums tenka kęsti tautų pažeminimą.’[d]

7 Todėl visavaldis Jehova sako: ‘Pakėlęs ranką prisiekiu, kad aplinkinės tautos pačios patirs gėdą.[e] **8** O jūs, Izraelio kalnai, auginsite šakas ir duosite mano tautai Izraeliui vaisių,[f] nes greitai jis parkeliaus. **9** Aš esu su jumis, parodysiu jums malonę, ir jūs vėl būsite dirbami ir sėjami. **10** Jūs būsite pilni gyventojų – visas Izraelis bus apgyventas, miestai vėl knibždės žmonių,[g] griuvėsiai bus atstatyti.[h] **11** Taip, žmonių ir gyvulių bus daug,[i] jų gausės, jie bus vaisingi. Kaip ir anksčiau, būsite apgyventi,[y] suteiksiu jums gerovę, kokios seniau neturėjote.[j] Tada jūs žinosite, kad aš esu Jehova.[k] **12** Padarysiu, kad žmonės – mano tauta Izraelis – vaikštinės ant jūsų, jūs būsite jų nuosavybė,[l] jų paveldas, daugiau niekada neatimsite jų vaikų.’[m]

13 Taip sako visavaldis Jehova: ‘Kadangi apie tave kalba: „Esi kraštas, kuris ryja žmones ir iš savo tautų atima vaikus“, **14** daugiau žmonių nerysi ir vaikų iš savo tautų nebeatimsi. Tai visavaldžio Jehovos žodis. **15** Aš nebeduosiu tautoms tavęs užgaulioti, patyčių tau nebereikės kęsti,[a] savo tautoms suklupimu nebebūsi. Tai visavaldžio Jehovos žodis.’“

16 Mane vėl pasiekė Jehovos žodis: **17** „Žmogaus sūnau, kai Izraelio namai tebegyveno savo krašte, jie savo elgesiu ir darbais jį suteršė.[b] Man jų elgesys buvo kaip moters nešvarumas per mėnesines.[c] **18** Kadangi jie liejo savame krašte kraują ir bjauriais stabais* jį suteršė,[d] išliejau ant jų savo rūstybę.[e] **19** Aš išblaškiau juos po tautas, išskaidžiau po kraštus,[f] teisiau pagal elgesį ir darbus. **20** Bet jiems į tas tautas atkeliavus tenykščiai niekino mano šventą vardą,[g] apie juos sakydami: ‘Tai Jehovos tauta, bet turėjo savo kraštą palikti.’ **21** Tad aš susirūpinau dėl savo švento vardo, mat Izraelio namai paniekino jį tautose, į kurias buvo išėję.[h]

22 Todėl Izraelio namams sakyk: ‘Taip kalba visavaldis Jehova. Aš imsiuosi veikti ne dėl jūsų, Izraelio namai, o dėl savo vardo, nes jį paniekinote tautose, į kurias esate atėję.[i] **23** Aš pašlovinsiu* savo didį vardą,[y] kurį paniekino tautos ir kurį jūs paniekinote. Kai tautų akivaizdoje apreikšiu jums savo šventumą – tai Jehovos žodis, – jos žinos, kad aš esu Jehova.[j] **24** Surinkęs sugrąžinsiu jus iš tautų, iš visų kraštų ir parvesiu į jūsų kraštą.[k] **25** Apšlakstysiu jus švariu vandeniu, ir būsite švarūs.[l] Nuplausiu visą jūsų nešvarumą,[m] pašalinsiu visus bjaurius stabus.[n]

36:18 *Hebr. žodis, čia išverstas „bjaurūs stabai“, galėjo būti giminingas žodžiui, reiškiančiam „mėšlas“. **36:23** *Pažod. „pašventinsiu“.

36 SKYRIUS

a Sof 3:8
b Abd 12
c Ez 25:12, 13
Ez 35:10, 11
Am 1:11
d Ps 74:10
Ps 123:4
e Jer 25:9
Jer 49:17
f Iz 44:23
Iz 51:3
Ez 36:30
g Zch 8:4
h Iz 51:3
Jer 30:18, 19
Am 9:14
i Jer 31:27
y Iz 54:7
Jer 30:18
j Ag 2:9
k Oz 2:20
Jl 3:17
l Jer 32:44
Abd 17
m Iz 65:23

Antra skiltis

a Iz 54:4
Iz 60:14
Mch 7:8
Sof 2:8
Sof 3:19
b Ps 106:38
Iz 24:5
Jer 2:7
Jer 16:18
c Kun 12:2
Iz 64:6
d Ez 23:37
e Iz 42:24, 25
f Kun 26:38
Ez 22:15
g Iz 52:5
Rom 2:24
h Ps 74:18
Iz 48:9
Ez 20:9
i Ps 106:7, 8
y Iz 5:16
Ez 20:41
j Ps 102:13–15
k Įst 30:3
Iz 43:5
Jer 23:3
Ez 34:13
Oz 1:11
l Sk 19:13
Ps 51:7
m Iz 4:4
Jer 33:8
n Ez 6:4

26 Duosiu jums naują širdį,[a] įkvėpsiu naują dvasią.[b] Paimsiu iš jūsų kūno akmeninę širdį[c] ir duosiu jautrią*. **27** Įkvėpsiu jums savo dvasią, ir jūs gyvensite pagal mano nuostatus,[d] laikysitės mano įstatymų ir juos vykdysite. **28** Tada gyvuosite krašte, kurį daviau jūsų protėviams, būsite mano tauta, ir aš būsiu jūsų Dievas.[e]

29 Apsaugosiu jus nuo visokio netyrumo, paliepsiu javams, kad duotų gausų derlių, ir bado jums daugiau nesiųsiu.[f] **30** Padarysiu medžių ir laukų vaisių gausų, kad tautose jums nebetektų kęsti gėdos dėl bado.[g] **31** Tada jūs atsiminsite savo piktadarystes ir blogus darbus, bodėsitės savo kaltės ir padarytų bjauryščių.[h] **32** Bet žinokite, kad darysiu tai ne dėl jūsų,[i] – tai visavaldžio Jehovos žodis. Gėdykitės ir raudonuokite dėl to, kaip elgėtės, Izraelio namai.'

33 Taip sako visavaldis Jehova: 'Dieną, kai nuvalysiu visą jūsų kaltę, padarysiu taip, kad jūsų miestai vėl bus gyvenami[y] ir griuvėsiai – atstatyti.[j] **34** Nusiaubta žemė, nuniokotas kraštas, kuris buvo tapęs reginiu kiekvienam praeiviui, vėl bus dirbamas. **35** Ir žmonės sakys: „Šis nuniokotas kraštas tapo panašus į Edeno sodą,[k] o nusiaubti, apleisti ir sugriauti miestai dabar vėl įtvirtinti ir gyvenami.“[l] **36** Aplink išlikusios tautos žinos, kad aš, Jehova, atstačiau, kas buvo nugriauta, atsodinau, kas buvo nuniokota. Aš, Jehova, tai pasakiau ir aš tai įvykdžiau.'[m]

36:26 *T. y. klusnią Dievui.

36 SKYRIUS

a Jer 32:39

b Ps 51:10 Ez 11:19, 20

c Zch 7:12

d Jer 31:33

e Jer 30:22 Ez 37:25, 27

f Ez 34:29

g Ez 34:27

h Ezr 9:6 Neh 9:26 Jer 31:18 Ez 6:9

i Įst 9:5 Dan 9:19

y Zch 8:8

j Iz 58:12 Jer 33:10, 11 Am 9:14

k Pr 2:8

l Iz 51:3

m Ez 28:26 Ez 37:14

Antra skiltis

a Is 23:17

b Jer 30:18, 19

37 SKYRIUS

c Apr 21:10

d Ez 37:11

e Įst 32:39 1Sa 2:6

f Pr 2:7 Ez 37:14

37 Taip sako visavaldis Jehova: 'Leisiu Izraelio namams manęs paprašyti, kad padaryčiau jų tautą gausią kaip kaimenę. **38** Kaip minios šventųjų, kaip kaimenės avių per Jeruzalės šventes,*[a] sugriautieji miestai taps pilni žmonių.[b] Ir jie žinos, kad aš esu Jehova.'“

37 Mane užvaldė Jehovos galybė*. Savo dvasia Jehova mane pakėlė ir nunešė į slėnio vidurį;[c] tas slėnis buvo pilnas kaulų. **2** Jis mane vedžiojo tarp tų kaulų ir aš mačiau, kad slėnyje jų labai daug ir jie visai sudžiūvę.[d] **3** Jis paklausė: „Žmogaus sūnau, ar gali šitie kaulai atgyti?“ – „Visavaldi Jehova, tik tu tai žinai“,[e] – atsakiau jam. **4** Tada jis tarė: „Pranašauk apie šiuos kaulus, sakyk jiems: 'Sausieji kaulai, klausykitės Jehovos žodžio!

5 Visavaldis Jehova kaulams sako: „Aš įpūsiu jums dvasios, ir jūs atgysite.[f] **6** Apauginsiu jus sausgyslėmis ir raumenimis, apvilksiu oda ir įpūsiu dvasios – taip jūs atgysite. Tada žinosite, kad aš esu Jehova.“'“

7 Ir aš ėmiau pranašauti, kaip man buvo įsakyta. Man bepranašaujant pasigirdo barškėjimas – kaulai ėmė jungtis vienas su kitu, kaulas su kaulu. **8** Mačiau, kaip jie apaugo sausgyslėmis, raumenimis, apsitraukė oda. Bet dvasios tie kaulai neturėjo.

9 Tada jis man tarė: „Pranašauk vėjui, žmogaus sūnau. Pranašauk vėjui, kalbėk: 'Taip sako visavaldis Jehova. Atpūsk,

36:38 *Arba galbūt „kaip šventos avių kaimenės Jeruzalėje“. **37:1** *Arba „palietė Jehovos ranka“.

vėjau, iš keturių pusių*, padvelk į šiuos užmuštuosius, kad atgytų.'“

10 Aš pranašavau, kaip man buvo liepta. Jie pradėjo kvėpuoti, atgijo ir pakilo ant kojų[a] – visa didžiulė minia.

11 Tada jis man tarė: „Žmogaus sūnau, tie kaulai – tai Izraelis.[b] Jo žmonės sako: 'Mūsų kaulai sudžiūvo, nebeturime vilties.[c] Mes nuo visko atskirti.' **12** Pranašauk jiems, sakyk: 'Taip kalba visavaldis Jehova. Atversiu jūsų kapus,[d] manieji žmonės, pakelsiu jus iš jų ir parvesiu į Izraelio žemę.[e] **13** Kai atversiu jūsų kapus ir kai jus iš jų pakelsiu, tada žinosite, manieji žmonės, kad aš esu Jehova.[f] **14** Įkvėpsiu jums savo dvasios, ir jūs atgysite,[g] įkurdinsiu jus jūsų žemėje. Tada žinosite, kad aš, Jehova, tai pažadėjau, aš ir įvykdžiau. Tai Jehovos žodis.'“

15 Mane ir vėl pasiekė Jehovos žodis: **16** „Žmogaus sūnau, paimk pagalį ir užrašyk ant jo: 'Judas ir Izraelio žmonės, kurie su juo.'[h] Paskui paimk kitą pagalį ir ant jo užrašyk: 'Juozapas, tai yra Efraimas, ir visi Izraelio namai, kurie su juo.'[i] **17** Tada sudėk vieną pagalį su kitu, kad jie tavo rankoje taptų vienu pagaliu.[y] **18** Kai tavo tautiečiai klaus: 'Ar nepaaiškinsi mums, ką visa tai reiškia?', **19** jiems atsakyk: 'Taip sako visavaldis Jehova. Juozapo ir jį remiančių Izraelio giminių pagalį, esantį Efraimo rankoje, sudėsiu su Judo pagaliu. Padarysiu iš jų vieną pagalį,[j] mano rankoje jie bus vienas pagalys.' **20** Pagalius su užrašais laikyk taip, kad jie matytų.

21 Kalbėk jiems: 'Taip sako visavaldis Jehova. Surinksiu izraelitus iš tautų, po kurias yra išsisklaidę, subursiu draugėn iš visur ir parvesiu į jų kraštą.[a] **22** Padarysiu juos viena tauta krašte,[b] Izraelio kalnuose, ir visus juos valdys vienas karalius.[c] Nebebus jie dvi tautos, nebebus padalyti į dvi karalystes.[d] **23** Jie nebeterš savęs bjauriais stabais*, pasibjaurėtinais darbais ir visokiais nusižengimais.[e] Išvaduosiu juos iš neištikimybės, iš visų jų nuodėmių, ir juos apvalysiu. Jie bus mano tauta ir aš būsiu jų Dievas.[f]

24 Jų karalius bus mano tarnas Dovydas,[g] visi turės vieną ganytoją.[h] Jie laikysis mano įstatymų, rūpestingai vykdys mano nuostatus[i] **25** ir gyvens krašte, kurį daviau savo tarnui Jokūbui, – krašte, kuriame gyveno jūsų protėviai.[y] Jie, jų vaikai ir jų vaikų vaikai gyvens tenai per amžius[j] ir mano tarnas Dovydas amžinai bus jų vadas.[k]

26 Sudarysiu su jais taikos sandorą[l] ir ta sandora bus amžina. Įkurdinsiu juos jų pačių žemėje, pagausinsiu,[m] pastatysiu amžiams tarp jų savo šventyklą. **27** Mano buveinė bus tarp jų,* aš būsiu jų Dievas, ir jie bus mano tauta.[n] **28** Tada tautos žinos, kad aš, Jehova, išsirinkau* Izraelį, ir mano šventykla amžinai stovės tarp mano žmonių.'“[o]

37 SKYRIUS

a Apr 11:11
b Ez 36:10
c Iz 49:14
d Iz 66:14
e Ez 11:17
Am 9:14
f Ps 126:2
g Iz 32:14, 15
Ez 36:27
h 2Me 15:9
2Me 30:11
i 1Ka 11:31
1Ka 12:20
y Iz 11:13
Jer 3:18
j Jer 50:4
Zch 10:6

Antra skiltis

a Įst 30:3
Iz 11:12
Jer 16:14, 15
Am 9:14
b Jer 3:18
Oz 1:11
c Pr 49:10
Ps 2:6
Iz 9:6
Jer 23:5
Lk 1:32
d Ez 37:19
Zch 10:6
e Iz 2:18
Ez 11:18
Oz 14:8
Zch 13:2
f Jer 31:33
Ez 36:28
g Jer 23:5
Jer 30:9
Oz 3:5
Lk 1:32
h Jn 10:16
1Pt 5:4
i Įst 30:8–10
Jer 32:39
Ez 36:27
y Jer 30:3
j Iz 60:21
Jl 3:20
Am 9:15
k Ez 34:24
Lk 1:32
l Ez 34:25
m Jer 30:19
Zch 8:5
n Kun 26:12
Ez 11:19, 20
Ez 43:7
Oz 2:23
Apr 21:3
o Ez 36:23

37:9 *Pažod. „vėjų“.

37:23 *Hebr. žodis, čia išverstas „bjaurūs stabai“, galėjo būti giminingas žodžiui, reiškiančiam „mėšlas“. **37:27** *Arba „Išskleisiu virš jų savo palapinę“. **37:28** *Pažod. „pašventinau“.

38 Mane vėl pasiekė Jehovos žodis: **2** „Žmogaus sūnau, atsisuk veidu į Gogą iš Magogo žemės[a] – Mešecho ir Tubalo[b] vyriausiąjį vadą*. Pranašauk jam,[c] **3** kalbėk: ‘Taip sako visavaldis Jehova. Pakilsiu prieš tave, Gogai, Mešecho ir Tubalo vyriausiasis vade! **4** Apgręšiu tave, įversiu kablius į nasrus[d] ir išvesiu tave su visa kariuomene,[e] žirgais ir dailiai apsirengusiais raiteliais, su didžiule kariauna, ginkluota mažaisiais ir didžiaisiais skydais, su kariais, gebančiais valdyti kalaviją. **5** Su jais, nešini skydais ir užsidėję šalmus, eis Persija, Etiopija ir Putas.[f] **6** Kartu eis Gomeras su savo būriais ir Togarma[g] su savo pulkais iš tolimiausių šiaurės pakraščių. Daugybė tautų trauks su tavimi.[h]

7 Ruoškis, tepasirengia visi prie tavęs susitelkę pulkai! Tu būsi jų vadas*.

8 Praeis daug dienų, ir tu būsi pašauktas. Praslinkus daugeliui metų įsiverši į kraštą, atsigavusį nuo kalavijo smūgių, užpulsi žmones, suburtus iš daugelio tautų ir parvestus į Izraelio kalnus, kurie seniai stūksojo nusiaubti. Iš tautų surinkti to krašto gyventojai gyvens saugiai.[i] **9** Atžygiuosi prieš juos su savo pulkais ir daugybe tautų lyg audra, tarsi debesis apdengsi visą kraštą.’

10 Taip sako visavaldis Jehova: ‘Tą dieną širdyje tau gims sumanymas, pikta užmačia. **11** Sakysi sau: „Užpulsiu neįtvirtintų gyvenviečių kraštą,[a] pakilsiu prieš saugiai ir ramiai gyvenančius žmones – visus, kurių gyvenvietės be mūrų, velkių ir vartų.“ **12** Tu ateisi glemžti ir plėšti, ateisi pulti krašto, kuris buvo nuniokotas, paskui vėl apgyventas.[b] Tu atžygiuosi prieš žmones, surinktus iš tautų[c] ir prikaupusius turto ir visokių gėrybių,[d] – prieš žmones, gyvenančius žemės viduryje.

13 Šeba[e] ir Dedanas,[f] Taršišo[g] pirkliai ir visi jo kariai tavęs klaus: „Ar atėjai tikėdamasis gero laimikio ir grobio? Ar kariuomenę sutelkei tam, kad prisigrobtum sidabro ir aukso, turto ir visokių gėrybių, kad išsineštum didelį grobį?“’

14 Pranašauk, žmogaus sūnau, Gogui: ‘Taip sako visavaldis Jehova. Negi tu nepastebėsi, kad mano tauta Izraelis gyvena saugiai?[h] **15** Tu ateisi iš savo buveinės, iš tolimiausių šiaurės pakraščių,[i] – tu ir daug tautų su tavimi, visi raiti ant žirgų, didžiuliai pulkai, gausi kariuomenė.[y] **16** Lyg debesis, uždengiantis žemę, tu atkilsi prieš mano tautą Izraelį. Paskutinėmis dienomis* atvesiu tave prieš savo kraštą,[j] kad per tave, Gogai, apreikščiau tautų akyse savo šlovę ir jos suprastų, kas aš toks.’[k]

17 Taip sako visavaldis Jehova: ‘Argi ne apie tave aš kalbėjau anksčiau per savo tarnus, Izraelio pranašus? Jie daug metų pranašavo, kad tave prieš juos atvesiu.’

18 Tą dieną, kai Gogas įsiverš į Izraelio kraštą – tai visavaldžio Jehovos žodis, – užsi-

38 SKYRIUS

a Ez 38:15

b Iz 66:19
Ez 27:13
Ez 32:26

c Ez 39:1

d 2Ka 19:20, 28
Ez 29:3, 4
Ez 39:2

e Ez 38:15

f 1Me 1:8

g Pr 10:2, 3
Ez 27:14

h Ez 39:2

i Jer 23:5, 6
Ez 28:25, 26
Ez 34:25

Antra skiltis

a Iš 15:9

b Jer 33:12

c Zch 10:8

d Iz 60:5
Iz 61:6

e Ez 27:22

f Ez 27:15

g Ez 27:25

h Ez 38:8

i Ez 39:2

y Sof 3:8

j Jl 3:2

k Iš 14:4
2Ka 19:17–19
Ps 83:17, 18
Ez 39:21

38:2 *Arba „vyriausiąjį didžiūną“. **38:7** *Pažod. „sargybinis“.

38:16 *Pažod. „Dienų pabaigoje“.

plieksiu pykčiu.[a] **19** Apimtas įniršio, smarkiai įtūžęs prabilsiu tą dieną ir Izraelio krašte kils didelis žemės drebėjimas. **20** Drebės prieš mane jūros žuvys, padangių paukščiai, laukų žvėrys, visi žeme ropojantys gyviai ir visi žmonės žemėje. Kalnai bus nuversti,[b] uolos grius ir visos sienos subyrės.

21 Visuose kalnuose šauksiu kalaviją prieš Gogą – tai visavaldžio Jehovos žodis, – ir vyrai kels kalaviją vienas prieš kitą.[c] **22** Aš susiimsiu su juo – bausiu maru[d] ir kraujo praliejimu, siųsiu smarkią liūtį, krušą,[e] ugnį[f] ir sierą[g] ant jo, ant jo pulkų ir ant daugybės su juo atžygiavusių tautų.[h] **23** Aš apreikšiu savo didybę ir šventumą daugelio tautų akyse. Tada jos žinos, kad aš esu Jehova.

39 Žmogaus sūnau, pranašauk apie Gogą,[i] kalbėk jam: ‘Taip sako visavaldis Jehova. Einu prieš tave, Gogai, Mešecho ir Tubalo[y] vyriausiasis vade. **2** Aš tave apgręšiu ir eisiu tavo priešaky, vesiu tave iš tolimiausių šiaurės pakraščių[j] ir tu atkilsi į Izraelio kalnus. **3** Išmušiu tau iš kairės rankos lanką, iš dešinės – strėles. **4** Su visais savo pulkais ir tave remiančiomis tautomis tu Izraelio kalnuose krisi.[k] Atiduosiu tave ryti plėšriems paukščiams ir laukų žvėrims.[l]

5 Tu krisi atvirame lauke,[m] nes aš taip pasakiau. Tai visavaldžio Jehovos žodis.

6 Paleisiu ugnį ant Magogo ir ant tų, kurie saugiai gyvena salose,[n] tada jie žinos, kad aš esu Jehova. **7** Padarysiu, kad mano šventas vardas būtų žinomas mano tautai Izraeliui, nebeleisiu savo švento vardo niekinti. Tada tautos žinos, kad aš esu Jehova,[a] Izraelio Šventasis.[b]

8 Šie dalykai tikrai įvyks, – tai visavaldžio Jehovos žodis. Diena, apie kurią kalbėjau, arti. **9** Izraelio miestų gyventojai eis ir mes į ugnį ginklus: mažuosius ir didžiuosius skydus, lankus ir strėles, kuokas ir ietis. Septynerius metus jais kūrens ugnį.[c] **10** Jie nerankios malkų laukuose, nekirs medžių miškuose – ugnį kūrens ginklais.

Jie plėš iš tų, kurie juos apiplėšinėjo, grobs iš tų, kurie iš jų grobė. Tai visavaldžio Jehovos žodis.

11 Tą dieną duosiu Gogui[d] kapavietę Izraelyje, keliautojų slėnyje į rytus nuo jūros, ir niekas nebegalės per jį* eiti. Štai kur bus palaidotas Gogas su savo pulkais, ir tą slėnį vadins Hamon Gogo# slėniu.[e] **12** Izraelio namai septynis mėnesius juos laidos, kol išvalys kraštą.[f] **13** Juos laidos visi krašto žmonės ir taip susilauks garbės. Tą dieną aš būsiu apreiškęs savo šlovę.[g] Tai visavaldžio Jehovos žodis.

14 Paskirti vyrai eis per kraštą ir laidos tuos, kurie liko nepalaidoti, kol išvalys žemę. Taip jie darys visus tuos septynis mėnesius. **15** Aptikę krašte žmogaus kaulą, tie vyrai pastatys prie jo ženklą. Tada tie, kurie paskirti laidoti, palaidos jį Hamon Gogo slėnyje.[h] **16** Tenai bus miestas ir jį vadins Hamona*. Taip jie kraštą išvalys.’[i]

38 SKYRIUS

a Jl 3:16; Nah 1:2; Zch 2:8

b Nah 1:5

c 2Me 20:23; Ag 2:22; Zch 14:13

d Zch 14:12

e Iš 9:22; Joz 10:11

f Iz 30:30

g Pr 19:24

h Jer 25:31

39 SKYRIUS

i Ez 38:2

y Ez 27:13; Ez 32:26

j Ez 38:4, 15

k Ez 38:21

l Apr 19:17, 18

m Jer 25:33

n Ez 38:22

Antra skiltis

a Ez 38:16

b Iz 6:3

c Ps 46:9

d Ez 38:2

e Ez 39:15

f Įst 21:22, 23

g Ez 38:16

h Ez 39:11

i Ez 39:12

39:11 *T. y. slėnį. #Arba „Gogo pulkų“.
39:16 *Išvertus – „pulkai“.

17 O tau, žmogaus sūnau, visavaldis Jehova taip sako: ‘Kviesk visus paukščius ir laukų žvėris: „Rinkitės visi čionai! Skubėkite prie mano aukos – didžios aukos, kurią jums ruošiu Izraelio kalnuose.[a] Jūs rysite mėsą ir gersite kraują.[b] **18** Rysite kūnus galiūnų, gersite kraują žemės vadų – avinų, ėriukų, ožių ir jaučių, tų įmitusių Bašano gyvulių. **19** Jūs prisirysite taukų, prigersite kraujo ir būsite girti nuo mano aukos, kurią jums ruošiu.

20 Prie mano stalo sotinsitės žirgais ir vežėjais, galiūnais ir kariais.[c] Tai visavaldžio Jehovos žodis.“’

21 Apreikšiu savo šlovę tautose, ir visos tautos matys, kad aš įvykdžiau nuosprendį ir kad parodžiau joms savo galybę.[d] **22** Nuo tos dienos Izraelio namai visada žinos, kad aš, Jehova, esu jų Dievas. **23** Ir tautos supras, kad Izraelio namai buvo ištremti dėl savo pačių kaltės – dėl to, kad buvo man neištikimi.[e] Štai kodėl paslėpiau nuo jų savo veidą[f] ir atidaviau juos priešams,[g] kad išguldytų kalaviju. **24** Atmokėjau jiems už visa, kuo jie susiteršė ir prasikalto, ir paslėpiau nuo jų savo veidą.

25 Todėl visavaldis Jehova sako: ‘Sugrąžinsiu Jokūbo tremtinius,[h] pasigailėsiu Izraelio namų,[i] įnirtingai ginsiu savo šventąjį vardą.[y] **26** Patyrę pažeminimą dėl neištikimybės man,[j] jie vėl saugiai gyvens savo krašte ir niekas jų nebegąsdins.[k] **27** Parvesiu juos iš tautų, surinksiu iš jų priešų kraštų[l] – taip aš apreikšiu savo šlovę daugelio tautų akyse.[m]

39 SKYRIUS

a Iz 34:6–8
Jer 46:10
Sof 1:7

b Apr 19:17, 18

c Ez 38:4–6
Ag 2:22
Apr 19:17, 18

d Iš 7:4
Iš 14:4
Iz 37:20
Ez 38:16
Mal 1:11

e 2Me 7:21, 22

f Įst 31:18
Iz 59:2

g Kun 26:24, 25
Įst 32:30
Ps 106:40, 41

h Jer 30:3
Ez 34:13

i Oz 1:11
Zch 1:16

y Ez 36:21

j Dan 9:16

k Kun 26:5, 6

l Jer 30:10
Am 9:14
Sof 3:20

m Iz 5:16
Ez 36:23

Antra skiltis

a Įst 30:4

b Iz 45:17
Iz 54:8
Jer 29:14

c Iz 32:14, 15
Jl 2:28

40 SKYRIUS

d 2Ka 24:15, 16

e 2Ka 25:8–10
Ez 33:21

f Ez 8:3

g Iz 2:2

h Ez 1:5, 7
Dan 10:5, 6

i Ez 47:3
Zch 2:1, 2
Apr 11:1
Apr 21:15

y Ez 43:10

28 Jie žinos, kad aš esu Jehova, jų Dievas, kai ištremsiu juos į kitas tautas ir kai visus iki vieno vėl parvesiu į jų pačių žemę.[a] **29** Daugiau neslėpsiu nuo Izraelio namų savo veido[b] ir išliesiu ant jų savo dvasią.[c] Tai visavaldžio Jehovos žodis.’“

40 Dvidešimt penktų mūsų tremties[d] metų pradžioje, pirmo mėnesio dešimtą dieną (einant keturioliktiems metams nuo tada, kai miestas krito[e]), mane užvaldė Jehovos galybė*, ir jis paėmė mane į miestą.[f] **2** Dieviškajame regėjime jis nunešė mane į Izraelio kraštą ir pastatė ant labai aukšto kalno,[g] kur pietų pusėje stovėjo kažkas panašaus į miestą.

3 Ten nuneštas regėjau kažkokį vyrą, spindintį tarsi varis.[h] Jis stovėjo vartuose su linine virve ir matavimo nendre* rankoje.[i] **4** Vyras man tarė: „Žmogaus sūnau, įsižiūrėk, įsiklausyk ir įsidėmėk visa, ką tau parodysiu, nes tam čia ir esi atneštas. Visa, ką išvysi, apsakyk Izraelio namams.“[y]

5 Mačiau, kad šventyklą* juosia siena. Matavimo nendrė vyro rankoje buvo 6 uolekčių ilgio (pridėjus prie kiekvienos uolekties po plaštaką)#. Tas vyras pradėjo sieną matuoti. Ji buvo vienos nendrės storio ir vienos nendrės aukščio.

40:1 *Arba „palietė Jehovos ranka“. **40:3** *Žr. priedą B14. **40:5** *Pažod. „namus“. 40–48 skyriuose visur, kur kalbama apie šventyklos pastatą arba visą jos pastatų kompleksą, hebr. žodis verčiamas „šventykla“. #Pažod. „šešių uolekčių, uolekties ir plaštakos“. Turimos omenyje ilgosios uolektys. Žr. priedą B14.

40 SKYRIUS

6 Tada atėjęs prie rytinių vartų[a] jis užlipo laiptais ir išmatavo vartų slenkstį. Šis buvo vienos nendrės pločio. Slenkstis kitame vartų gale irgi buvo nendrės pločio. **7** Sargybos kambariai buvo vienos nendrės ilgio ir vienos nendrės pločio, 5 uolekčių atstumu vienas nuo kito.[b] Vartų slenkstis ties prieangiu, iš kurio patenkama į vidų*, buvo vienos nendrės pločio.

8 Tada jis išmatavo prieangį, iš kurio patenkama į vidų. Jo plotis buvo viena nendrė. **9** Išmatavęs tą prieangį jis nustatė, kad jo plotis – 8 uolektys. Paskui išmatavo prieangio šoninės atramas, jos buvo 2 uolekčių. Tai tas prieangis, iš kurio patenkama į vidų.

10 Rytiniuose vartuose buvo sargybos kambariai – po 3 iš abiejų pusių. Tie trys kambariai buvo vienodo dydžio. Šoninės atramos abiejose pusėse irgi buvo vienodos.

11 Paskui jis išmatavo vartų įėjimą, jis buvo 10 uolekčių pločio. Prievartės plotis – 13 uolekčių.

12 Abiejose pusėse esančių sargybos kambarių atitverta priekinė dalis buvo vienos uolekties pločio. Abiejose pusėse esantys sargybos kambariai buvo 6 uolekčių pločio.

13 Tada vyras išmatavo atstumą nuo stogo krašto virš vieno sargybos kambario iki stogo krašto virš sargybos kambario, esančio priešais. Atstumas buvo 25 uolektys. Įėjimai į kambarius buvo vienas priešais kitą.[a] **14** Tada jis išmatavo šonines atramas. Jos buvo 60 uolekčių aukščio. Jis išmatavo ir visų kitų kiemo vartų šonines atramas. **15** Atstumas nuo vartų įėjimo iki prieangio galo vartų viduje buvo 50 uolekčių.

16 Abiejose pusėse esantys sargybos kambariai ir jų šoninės atramos turėjo siaurėjančią lango angą.[b] Langų angos buvo ir abiejose prieangio pusėse, o šonines atramas puošė iškili palmių atvaizdai.[c]

17 Tada jis mane įvedė į išorinį kiemą. Visas kiemas buvo išgrįstas, o aplink kiemą buvo valgomieji.[d] Tų kambarių ant grindinio buvo 30. **18** Grindinio plotis į abi puses nuo vartų sienos atitiko vartų ilgį. Šis grindinys buvo žemiau už vidinio kiemo grindinį.

19 Tada jis išmatavo atstumą nuo žemutinių vartų iki vidinio kiemo vartų. Jis buvo 100 uolekčių tiek rytinėje, tiek šiaurinėje pusėje.

20 Išorinis kiemas turėjo ir šiaurinius vartus. Vyras išmatavo ir jų ilgį ir plotį. **21** Tuose vartuose iš abiejų pusių buvo po 3 sargybos kambarius. Jų šoninių atramų ir prieangio matmenys buvo tokie pat kaip ir pirmuosiuose vartuose. Šitie vartai irgi buvo 50 uolekčių ilgio ir 25 uolekčių pločio. **22** Jų langų, prieangio ir palmių atvaizdų[e] matmenys buvo tokie pat kaip rytiniuose vartuose. Į vartus vedė 7 laiptai, o užlipus jais matėsi prieangis.

23 Vieni vidinio kiemo vartai buvo priešais šiaurinius vartus ir vieni – priešais rytinius. Jis

a Ez 40:10
Ez 43:1, 4
Ez 46:1, 2

b 1Me 9:26, 27

Antra skiltis

a Ez 40:20, 21

b 1Ka 6:4
Ez 41:26

c 1Ka 6:35

d 1Me 28:12

e Ez 41:20, 26

40:7 *T. y. į šventyklos pastatų komplekso kiemą.

išmatavo atstumą nuo vartų iki vartų ir jis buvo 100 uolekčių.

24 Tada jis nuvedė mane pietų pusėn ir ten išvydau pietinius vartus.[a] Jis išmatavo jų šonines atramas ir prieangį. Jų matmenys buvo tokie pat kaip ir kituose vartuose. **25** Vartuose ir prieangyje iš abiejų pusių buvo langai, tokie kaip ir kituose vartuose. Vartų ilgis buvo 50 uolekčių ir plotis – 25 uolektys. **26** Į vartus vedė 7 laiptai,[b] o užlipus jais matėsi prieangis. Jo šonines atramas puošė iškili palmių atvaizdai – abi atramos turėjo po palmę.

27 Vidinis kiemas irgi turėjo pietinius vartus. Vyras išmatavo atstumą nuo vartų iki vartų pietinėje pusėje ir jis buvo 100 uolekčių. **28** Pro tuos pietinius vartus jis įvedė mane į vidinį kiemą. Jis išmatavo pietinius vartus ir jų matmenys buvo tokie pat kaip ir kitų. **29** Jų sargybos kambarių, šoninių atramų ir prieangio matmenys buvo tokie pat kaip ir kituose vartuose. Vartuose ir jų prieangyje iš abiejų pusių buvo langai. Vartų ilgis buvo 50 uolekčių, plotis – 25 uolektys.[c] **30** Visi vidinio kiemo vartai turėjo prieangius. Jie buvo 25 uolekčių ilgio ir 5 uolekčių pločio. **31** Pietinių vartų prieangis buvo išorinio kiemo pusėje, ant jų šoninių atramų buvo iškili palmių atvaizdai.[d] Į tuos vartus vedė 8 laiptai.[e]

32 Paskui jis įvedė mane į vidinį kiemą iš rytinės pusės. Jis išmatavo vartus ir jie buvo tokio pat dydžio kaip ir kiti. **33** Jų sargybos kambariai, šoninės atramos ir prieangis buvo tokio pat dydžio kaip ir kituose vartuose. Vartuose ir jų prieangyje iš abiejų pusių buvo langai. Šie vartai buvo 50 uolekčių ilgio ir 25 uolekčių pločio. **34** Jų prieangis buvo išorinio kiemo pusėje. Ant abiejų jo šoninių atramų buvo iškili palmių atvaizdai. Į tuos vartus vedė 8 laiptai.

35 Tada jis nuvedė mane į šiaurinius vartus[a] ir juos išmatavo. Jie buvo tokio pat dydžio kaip ir kiti. **36** Jų sargybos kambariai, šoninės atramos ir prieangis buvo tokie pat kaip ir kituose vartuose. Iš abiejų pusių buvo langai. Vartų ilgis buvo 50 uolekčių, plotis – 25 uolektys. **37** Jų šoninės atramos buvo išorinio kiemo pusėje. Ant abiejų šoninių atramų buvo iškili palmių atvaizdai. Į tuos vartus vedė 8 laiptai.

38 Prie tų vartų šoninių atramų buvo valgomasis su įėjimu. Ten plaudavo deginamąsias aukas.[b]

39 Vartų prieangyje iš abiejų pusių buvo po 2 stalus, ant kurių pjaudavo gyvulius deginamosioms aukoms,[c] aukoms už nuodėmę[d] ir aukoms už kaltę.[e] **40** Priešais šiaurinius vartus, į šonus nuo įėjimo, irgi buvo stalai – po 2 stalus abipus vartų prieangio. **41** Taigi priešais vartus ir prieangyje buvo po 4 stalus – iš viso 8 stalai, – ant kurių buvo pjaunami gyvuliai aukoms. **42** Tie 4 stalai deginamųjų aukų gyvuliams pjauti buvo nutašyti iš akmens. Jie buvo pusantros uolekties ilgio, pusantros uolekties pločio ir vienos uolekties aukščio. Ant jų

40 SKYRIUS

a Ez 46:9

b Ez 40:20, 22

c Ez 40:20, 21

d Ez 40:16

e Ez 40:32, 34 Ez 40:35, 37

Antra skiltis

a Ez 44:4

b Kun 8:21

c Kun 1:3, 6 Kun 8:20 Ez 43:18

d Kun 4:3, 4

e Kun 5:6 Kun 7:1 Ez 42:13 Ez 44:29

buvo sudėti įrankiai, skirti deginamosioms aukoms ir atnašoms pjauti. **43** Visur prie vidinių sienų buvo pritvirtintos lentynos, jos buvo plaštakos pločio. Aukoti skirto gyvulio mėsa buvo dedama ant stalų.

44 Kitapus vidinio kiemo vartų buvo valgomieji giesmininkams.[a] Tie kambariai su įėjimais iš pietų pusės buvo vidiniame kieme šalia šiaurinių vartų. Dar vienas valgomasis su įėjimu iš šiaurinės pusės buvo greta rytinių vartų.

45 Tas vyras man tarė: „Valgomasis su įėjimu iš pietų pusės yra skirtas kunigams, kuriems pavesta tarnauti šventykloje.[b] **46** Valgomasis su įėjimu iš šiaurės pusės skirtas kunigams, kuriems pavesta tarnauti prie aukuro.[c] Jie yra Cadoko sūnūs[d] – Levio palikuoniai, paskirti artintis prie Jehovos ir jam tarnauti.“[e]

47 Tada jis išmatavo vidinį kiemą. Jis buvo ketvirtainis, 100 uolekčių ilgio ir 100 uolekčių pločio. Priešais šventyklą stovėjo aukuras.

48 Tada vyras įvedė mane į šventyklos prieangį.[f] Jis išmatavo prieangio šonines atramas. Jos abi – tiek ta, kuri viename šone, tiek ta, kuri kitame, – buvo 5 uolekčių pločio. Iš vidinės pusės abiejų šoninių atramų plotis buvo po 3 uolektis.

49 Prieangis buvo 20 uolekčių ilgio ir 11* uolekčių pločio. Į jį buvo patenkama laiptais. Prie šoninių atramų buvo stulpai – po vieną abiejose prieangio pusėse.[g]

40:49 *Arba galbūt „12“.

40 SKYRIUS

a 1Me 6:31, 32

b Sk 3:6–8 1Me 9:22, 23 Ps 134:1

c Kun 6:12, 13 Sk 18:5 2Me 13:10, 11

d 1Ka 2:35 Ez 43:19

e Sk 16:39, 40 Ez 44:15, 16

f 1Ka 6:3 2Me 3:4

g 1Ka 7:21

Antra skiltis

41 SKYRIUS

a 1Ka 6:20 2Me 3:8

b Iš 26:33

c 1Ka 6:5

d 1Ka 6:6, 10

e 1Ka 6:8

41 Tada jis nuvedė mane į Šventąją* ir išmatavo šonines atramas ties įėjimu. Tiek vienos, tiek kitos pusės atramos buvo 6 uolekčių# pločio. **2** Įėjimo anga buvo 10 uolekčių pločio, o šoninės atramos iš vidaus buvo 5 uolekčių vienoje pusėje ir 5 uolekčių kitoje. Šventosios ilgis buvo 40 uolekčių, o plotis – 20 uolekčių.

3 Tada vyras įėjo į vidų* ir išmatavo tos patalpos šoninę atramą. Ji buvo 2 uolekčių storio, o pats įėjimas buvo 6 uolekčių pločio. Abi įėjimo šoninės atramos iš vidaus# buvo 7 uolekčių. **4** Tada jis išmatavo pačią patalpą, esančią už Šventosios. Ji buvo 20 uolekčių ilgio ir 20 uolekčių pločio.[a] „Tai Šventų Švenčiausioji“,[b] – pasakė jis man.

5 Tada vyras išmatavo šventyklos sienos storį – jis buvo 6 uolektys. Šoniniai kambariai aplink šventyklą buvo 4 uolekčių pločio.[c] **6** Tie šoniniai kambariai buvo įrengti trimis aukštais vienas virš kito, kiekviename aukšte – po 30 kambarių. Sienoje aplink šventyklą buvo atraminės briaunos ir ant jų buvo padėtos šoninių kambarių perdangos. Į šventyklos sieną jos nebuvo įleistos.[d] **7** Iš abiejų šventyklos pusių buvo suktiniai laiptai, jie vedė į viršutinius kambarius[e] ir į viršų platėjo. Kambariai, lipant

41:1 *Pažod. „šventyklą“. 41 ir 42 skyriuose šiuo žodžiu vadinama Šventoji arba visas šventyklos pastatas (įskaitant ir Šventąją, ir Šventų Švenčiausiąją). #Turima omenyje ilgoji uolektis. Žr. priedą B14. **41:3** *T. y. į galinę patalpą, Šventų Švenčiausiąją. #Pažod. „Įėjimo plotis“.

iš aukšto į aukštą, irgi platėjo. Laiptai iš apatinio aukšto pro vidurinį vedė į viršutinį aukštą.

8 Aš mačiau, kad šventykla pastatyta ant pakylos ir tas pamatas ties šoniniais kambariais nuo žemės iki krašto buvo 6 uolekčių nendrės aukščio. **9** Šoninių kambarių išorinė siena buvo 5 uolekčių storio. Aplink šventyklos šoninius kambarius ėjo atvira pakylos dalis*.

10 Tarp šventyklos ir valgomųjų*[a] buvo 20 uolekčių pločio šventyklos aplinktakis. **11** Atviroje pakylos dalyje, tiek iš šiaurės, tiek iš pietų pusės, buvo įėjimas į šoninius kambarius. Ta atvira šventyklos pakylos dalis buvo 5 uolekčių pločio.

12 Vakarinėje pusėje buvo pastatas su įėjimu iš aplinktakio. Iš vidaus tas pastatas buvo 70 uolekčių pločio ir 90 uolekčių ilgio. Jo sienos buvo 5 uolekčių storio.

13 Vyras išmatavo šventyklos pastatą. Jis buvo 100 uolekčių ilgio. Sudėjus aplinktakio ir ano pastato plotį, taip pat jo sienų storį, buvo 100 uolekčių. **14** Sudėjus šventyklos pastato priekinės dalies, esančios rytinėje pusėje, plotį ir aplinktakio plotį, buvo 100 uolekčių.

15 Jis išmatavo pastatą, esantį už šventyklos, palei aplinktakį. Tas pastatas su koridoriais iš abiejų pusių buvo 100 uolekčių ilgio.

Taip pat jis išmatavo Šventąją, Šventų Švenčiausiąją[b] ir prieangį, vedantį į kiemą, **16** išmatavo ir slenksčius, siaurėjančias langų angas[a] ir koridorius, esančius tose trijose patalpose. Ties slenksčiais sienos nuo pat grindų iki langų buvo apmuštos medžio lentelėmis,[b] langų rėmai irgi buvo apmušti. **17** Jis išmatavo viską virš įėjimo, viską šventyklos viduje, taip pat išorėje ir aplink visą sieną. **18** Šventykla iš vidaus buvo išpuošta kerubų[c] ir palmių atvaizdais.[d] Kiekviena palmė buvo tarp dviejų kerubų, o kiekvienas kerubas turėjo du veidus – **19** žmogaus veidą, žvelgiantį į palmę iš vienos pusės, ir liūto veidą, žvelgiantį į palmę iš kitos pusės.[e] Iš vidaus kerubais buvo išraižyta visa šventykla. **20** Kerubais ir palmėmis buvo išraižytos visos sienos nuo grindų iki įėjimo viršaus ir aukščiau.

21 Šventyklos staktos* buvo stačiakampės.[f] Priešais šventąją vietą# buvo kažkas panašaus **22** į medinį aukurą[g] – 3 uolekčių aukščio ir 2 uolekčių ilgio. Kampuose jis turėjo kuolelius, jo pagrindas* ir šonai buvo mediniai. Tada vyras man pasakė: „Šis stalas yra pastatytas Jehovos akivaizdoje.“[h]

23 Ir Šventoji, ir Šventų Švenčiausioji turėjo dvivėres duris.[i] **24** Abi durų sąvaros buvo iš dviejų dalių. **25** Ant šventyklos durų, kaip ir ant sienų, buvo išraižyti kerubų ir palmių atvaizdai.[y] Lauko pusėje virš prieangio buvo medinė atbraila. **26** Abiejose prieangio pusėse buvo siaurėjančios

41 SKYRIUS

a 1Me 28:12

b 2Me 3:8
Ez 41:4

Antra skiltis

a 1Ka 6:4

b 1Ka 6:15
2Me 3:5

c 1Ka 6:29
1Ka 7:36
2Me 3:7

d Ez 40:16

e Ez 1:5, 10
Apr 4:7

f 1Ka 6:33

g Iš 30:1
1Ka 7:48
Apr 8:3

h Ez 44:16
Mal 1:7

i 1Ka 6:31–35

y Ez 41:17, 18

41:9 *Matyt, skirta vaikščioti. **41:10** *Arba „kambarių“. Turimi omenyje vidinio kiemo valgomieji, aprašyti 42 skyriuje.

41:21 *Pažod. „stakta“. Matyt, turimas omenyje įėjimas į Šventąją. #Matyt, turima omenyje Šventų Švenčiausioji. **41:22** *Pažod. „ilgis“.

langų angos[a] ir palmių atvaizdai. Jie buvo ir palei šoninius šventyklos kambarius, ir po atbraila.

42 Tada vyras nuvedė mane į šiaurinę pusę,[b] į išorinį kiemą. Jis atvedė mane prie pastato su valgomaisiais, esančio palei aplinktakį[c] ir prisišliejusio prie pastato* šiaurinės sienos.[d] **2** Valgomųjų patalpa, pradedant nuo šiaurinio įėjimo, buvo 100 uolekčių* ilgio ir 50 uolekčių pločio. **3** Ji buvo tarp 20 uolekčių pločio aplinktakio[e] ir išorinio kiemo grindinio. Ji buvo trijų aukštų ir jos koridoriai buvo vienas priešais kitą. **4** Tarp valgomųjų buvo 10 uolekčių pločio ir 100 uolekčių ilgio takas*.[f] Į tuos valgomuosius buvo patenkama iš šiaurinės pusės. **5** Viršutinio aukšto valgomieji buvo mažesni nei vidurinio ir mažesni nei apatinio, nes dalį aukšto užėmė koridoriai. **6** Valgomieji buvo per tris aukštus, bet tame statinyje nebuvo stulpų, kaip kad buvo kieme. Todėl viršutinio aukšto kambariai buvo mažesni negu vidurinio, o šio – mažesni nei apatinio.

7 Akmeninė siena šalia valgomųjų, esančių išorinio kiemo pusėje, buvo priešais kitus valgomuosius, ir jos ilgis buvo 50 uolekčių. **8** Išorinio kiemo pusėje esančių valgomųjų bendras ilgis buvo 50 uolekčių, o tų, kurie šventyklos pastato pusėje, – 100 uolekčių. **9** Rytinėje pusėje buvo įėjimas į valgomuosius, jis vedė iš išorinio kiemo.

10 Pastatas su valgomaisiais buvo ir pietinėje pusėje. Kiemo akmeninė siena buvo į rytus nuo tų valgomųjų. Tie kambariai buvo palei aplinktakį ir pastatą*.[a] **11** Tarp jų buvo takas, kaip ir tarp valgomųjų šiauriniame pastate.[b] Šitų kambarių bendras ilgis ir plotis buvo toks kaip ir anų. Jų išėjimai ir išdėstymas irgi buvo toks pat. Jų įėjimai **12** buvo tokie pat kaip valgomųjų pietinėje pusėje. Tako pradžioje, prie akmeninės sienos, esančios į rytus nuo jų, buvo įėjimas, pro kurį buvo galima patekti vidun.[c]

13 Tada tas vyras man pasakė: „Tie valgomieji šiaurinėje ir pietinėje pusėse, šalia aplinktakio,[d] yra šventi. Juose kunigai, paskirti artintis prie Jehovos, valgo švenčiausias aukas.[e] Ten jie suneša švenčiausias aukas, javų atnašas, aukas už nuodėmę ir aukas už kaltę, nes ta vieta yra šventa.[f] **14** Įėję į šventąją vietą, kunigai neturi iš jos išeiti į išorinį kiemą pirma nenusivilkę drabužių, kuriais apsirengę eina savo tarnybą,[g] nes tie drabužiai šventi. Prieš eidami į vietą, kurioje leidžiama vaikščioti žmonėms, jie turi persirengti kitais drabužiais.“

15 Baigęs matuoti šventovės vidų, jis išvedė mane pro rytinius vartus[h] ir ėmė matuoti visa aplinkui.

16 Nendre* jis išmatavo rytinę pusę. Nuo vieno krašto iki kito buvo 500 nendrių.

42:1 *T. y. pastato vakarinėje pusėje.
42:2 *Turima omenyje ilgoji uolektis. Žr. priedą B14.
42:4 *„100 uolekčių ilgio“ išversta iš Septuagintos. Hebr. tekstas yra toks: „vienos uolekties kelias“. Žr. priedą B14.
42:10 *T. y. pastatą vakarinėje pusėje.
42:16 *Žr. priedą B14.

41 SKYRIUS
a Ez 40:16

42 SKYRIUS
b Ez 40:2
c Ez 42:13
d Ez 41:12, 15
e Ez 41:10
f Ez 42:10, 11

Antra skiltis
a Ez 41:12
Ez 42:1
b Ez 42:4
c Ez 42:9
d Ez 42:1
e Kun 6:14, 16
Kun 7:1, 6
Kun 10:12, 13
Kun 24:8, 9
Sk 18:10
Ez 40:46
f Kun 2:3
Sk 18:9
Neh 13:5
g Iš 28:40
Iš 29:8, 9
Kun 8:13
Ez 44:19
h Ez 40:6

17 Jis išmatavo nendre ir šiaurinę pusę. Ji buvo 500 nendrių ilgio.

18 Jis išmatavo nendre ir pietinę pusę. Ji buvo 500 nendrių ilgio.

19 Tada vyras nuėjęs nendre išmatavo ir vakarinę pusę. Ji buvo 500 nendrių ilgio.

20 Jis išmatavo visas keturias puses. Šventyklą juosė 500 nendrių ilgio ir 500 nendrių pločio siena.[a] Ta siena skyrė tai, kas yra šventa, nuo to, kas nėra šventa.[b]

43 Tada jis atvedė mane prie rytinių vartų[c] **2** ir aš išvydau iš rytų atkylančią Izraelio Dievo šlovę.[d] Jo balsas buvo tarsi sraunių vandenų šniokštimas[e] ir jo šlovė apšvietė visą žemę.[f] **3** Reginys buvo panašus į tai, ką mačiau atėjęs sugriauti miesto*, ir į tai, ką regėjau prie Kebaro upės.[g] Ir aš parpuoliau ant žemės.

4 Tada Jehovos šlovė pro rytinius vartus įžengė į šventyklą.[h] **5** Ir dvasia pakėlė mane ir nunešė į vidinį kiemą. Ten pamačiau, kad šventykla pilna Jehovos šlovės.[i] **6** Tuomet iš šventyklos į mane kažkas prabilo, o anas vyras atėjęs atsistojo šalia manęs.[y] **7** Ir aš išgirdau man sakant:

„Žmogaus sūnau, tai mano sosto vieta[j] ir vieta mano kojoms,[k] – čia aš amžinai gyvensiu su Izraelio žmonėmis.[l] Izraelitai ir jų karaliai nebeterš mano šventojo vardo[m] savo paleistuvystėmis*, nebedarys jam gėdos jų karalių lavonais# **8** Stadami jų slenkstį prie mano slenksčio ir jų durų staktas šalia mano durų staktų taip, kad juos ir mane beskyrė tik siena,[a] jie darė bjaurystę. Taip mano šventą vardą jie suteršė, todėl užsirūstinau ir juos sunaikinau.[b] **9** Tegu jie liaujasi ištvirkavę mano akivaizdoje, tepašalina man iš akių savo karalių lavonus, tada apsigyvensiu tarp jų amžiams.[c]

10 Žmogaus sūnau, nupasakok Izraelio namams, kaip atrodo šventykla,[d] kad susigėstų dėl savo kalčių.[e] Tegu jie tyrinėja jos brėžinį. **11** Jeigu susigės dėl visko, ką darė, supažindink juos su šventyklos brėžiniu, statinių išdėstymu, išėjimais ir įėjimais.[f] Supažindink juos su brėžiniu ir įstatais, su brėžiniu ir įstatymais. Aprašyk tai jų akivaizdoje, kad jie įsidėmėtų šventyklos brėžinį ir laikytųsi jos įstatų.[g] **12** Dėl šventyklos galios toks įstatymas: visa kalno viršūnė bus itin šventa.[h] Toks įstatymas galios dėl šventyklos.

13 Tokie yra aukuro matmenys matuojant uolektimis[i] (pridėjus prie kiekvienos uolekties po plaštaką)*. Papėdės aukštis buvo viena uolektis, jos viršaus plotis – irgi viena uolektis. Aplink ją eina sprindžio# pločio antbriaunis. Tokia yra aukuro papėdė. **14** Nuo papėdės apačios ties pažeme iki mažosios pakopos viršaus yra 2 uolektys, o tos pakopos viršaus plotis yra viena uolektis. Nuo mažosios iki didžiosios pakopos viršaus yra 4 uolektys, didžiosios pako-

42 SKYRIUS

a Ez 40:5
Ez 45:1, 2

b Kun 10:10
Ez 44:23
2Ko 6:17

43 SKYRIUS

c Ez 40:6
Ez 42:15
Ez 44:1

d Ez 9:3
Ez 11:23

e Ez 1:24
Jn 12:28, 29

f Iz 6:3
Ez 10:4

g Ez 1:3, 4
Ez 3:23

h Ez 10:19
Ez 44:1, 2

i Iš 40:34
1Ka 8:10
Ez 44:4

y Ez 40:3

j Iz 6:1
Jer 3:17
Ez 1:26

k 1Me 28:2

l Iš 29:45
Ps 68:16
Ps 132:14
Jl 3:17

m Ez 39:7
Zch 13:2

Antra skiltis

a Ez 8:3

b Dan 9:12

c Ez 37:23
Ez 37:26
2Ko 6:16

d Ez 40:4

e Ez 16:63

f Ez 44:5

g Ez 11:19, 20
Ez 36:27

h Ps 93:5
Ez 40:2
Ez 42:20

i Iš 27:1
2Me 4:1

43:3 *Matyt, pranašauti apie miesto sugriovimą. **43:7** *Turimas omenyje svetimų dievų garbinimas. #„Karalių lavonais“, matyt, vadinami stabai.

43:13 *Turima omenyje ilgoji uolektis. Žr. priedą B14. #Maždaug 22,2 cm. Žr. priedą B14.

pos viršaus plotis yra viena uolektis. **15** Aukuro žaizdras yra 4 uolekčių aukščio, iš aukuro žaizdro kampų kyšo 4 ragai.[a] **16** Aukuro žaizdras yra ketvirtainis – 12 uolekčių ilgio ir 12 uolekčių pločio.[b] **17** Kiekvieno iš keturių didžiosios pakopos šonų ilgis – 14 uolekčių. Jos antbriaunis – pusės uolekties. Kiekvieno papėdės šono aukštis – viena uolektis.

Aukuro laiptai yra rytinėje pusėje.“

18 Tada jis man tarė: „Žmogaus sūnau, taip sako visavaldis Jehova. Štai kokių nurodymų reikia laikytis pastačius aukurą, kad ant jo būtų galima aukoti deginamąsias aukas ir šlakstyti kraują.[c]

19 Kunigais tarnaujantiems levitams, Cadoko palikuoniams,[d] kurie eina tarnystę mano akivaizdoje, atvesk jautuką aukai už nuodėmę.[e] Tai visavaldžio Jehovos žodis. **20** Paėmęs kraujo, patepsi juo keturis aukuro ragus, visus keturis didžiosios pakopos šonus ir ją juosiantį antbriaunį – apvalysi jį, kad būtų be nuodėmės, atliksi už jį permaldavimą.[f] **21** Tada jautuką, atvestą aukai už nuodėmę, sudeginк paskirtoje vietoje atokiau šventyklos pastato.[g] **22** Kitą dieną aukai už nuodėmę atnašausi sveiką ožį. Taip aukuras bus apvalytas, kaip kad buvo apvalytas atnašaujant jautuką.

23 Apvalęs aukurą, paaukosi sveiką jautuką iš bandos ir sveiką aviną iš kaimenės. **24** Jehovos akivaizdoje kunigai užbers ant tų aukų druskos[h] ir atnašaus kaip deginamąją auką Jehovai. **25** Septynias dienas iš eilės atnašausi[a] kaip auką už nuodėmę ožį, taip pat jautuką iš bandos ir aviną iš kaimenės. Gyvuliai turi būti be jokio trūkumo. **26** Permaldavimas už aukurą bus atliekamas septynias dienas. Taip jis bus apvalytas ir pašventintas. **27** Toms dienoms praėjus, pradedant aštuntąja diena,[b] kunigai ant aukuro aukos jūsų deginamąsias atnašas ir bendrystės aukas. Tada būsite man mieli.[c] Tai visavaldžio Jehovos žodis.“

44 Tuomet jis vėl atvedė mane prie šventyklos išorinių vartų rytinėje pusėje.[d] Vartai buvo uždaryti.[e] **2** Jehova man tarė: „Šie vartai liks uždaryti. Jie nebus atverti ir joks žmogus pro juos neįeis. Pro juos įžengė Izraelio Dievas Jehova,[f] todėl jie turi likti uždaryti. **3** Bet vadas sėdės juose ir Jehovos akivaizdoje valgys duoną,[g] nes yra vadas. Jis įeis pro vartų prieangį ir pro jį išeis.“[h]

4 Tada jis įvedė mane pro šiaurinius vartus. Stovėdamas priešais Jehovos šventyklą pamačiau, kad šventykla pilna Jehovos šlovės.[i] Ir aš parpuoliau ant žemės.[y] **5** Jehova man tarė: „Žmogaus sūnau, įsidėmėk, įsižiūrėk ir atidžiai klausykis, nes kalbėsiu tau apie įstatus ir įstatymus, susijusius su Jehovos šventykla. Įsižiūrėk į šventyklos įėjimą ir visus jos išėjimus.[j] **6** Maištingiesiems Izraelio namams kalbėsi: ‘Taip sako visavaldis Jehova. Per toli, Izraelio namai, nuėjote, bjaurius darbus darydami! **7** Jūs atsivedate į mano šventyklą kitataučių, kurių nei širdis, nei kūnas neapipjaustyti, ir jie mano šventovę išniekina.

43 SKYRIUS

a Iš 27:2 Apr 9:13

b Iš 38:1 2Me 4:1

c Iš 40:29 Kun 1:5 Kun 8:18–21 Ez 45:19

d Ez 40:46 Ez 44:15 Ez 48:11

e Iš 29:10 Kun 8:14

f Iš 29:36, 37 Kun 8:15 Hbr 9:23

g Iš 29:14 Kun 8:17 Hbr 13:11

h Kun 2:13

Antra skiltis

a Iš 29:35

b Kun 9:1

c Ez 20:40

44 SKYRIUS

d Ez 43:1

e Ez 46:1

f Ez 43:2

g Įst 12:5, 7

h Ez 46:2

i Iz 6:1–3 Ez 10:4

y Ez 1:27, 28 Ez 3:23

j Ez 40:4

Jūs aukojate man duoną, taukus ir kraują, tačiau mano sandorą savo bjauriais darbais laužote. **8** Tai, kas man šventa, jums nerūpėjo,[a] juk pasiskyrėte svetimus eiti tarnybą mano šventykloje.

9 Taip sako visavaldis Jehova: „Jokiam Izraelyje gyvenančiam kitataučiui, kurio nei širdis, nei kūnas nėra apipjaustyti, nevalia įeiti į mano šventyklą.“'

10 'Kai izraelitai nuklydo nuo manęs ir nuėjo paskui bjaurius stabus*, levitai irgi nuo manęs nutolo,[b] todėl turės už savo kaltę atsakyti. **11** Tada jie bus mano šventyklos tarnai, prižiūrės vartus[c] ir eis mano šventykloje tarnybą. Jie skers gyvulius, atvestus deginamajai atnašai ar aukai, patarnaus žmonėms jų akivaizdoje. **12** Kadangi jie patarnavo žmonėms, garbinantiems bjaurius stabus, ir Izraelio namus įstūmė į nuodėmę,[d] aš pakėlęs ranką prisiekiu – tai visavaldžio Jehovos žodis, – kad jie atsakys už savo kaltę. **13** Jie nesiartins prie manęs, netarnaus man kunigais – nesiartins nei prie to, kas man šventa, nei prie to, kas švenčiausia. Jie patirs gėdą dėl savo bjaurių darbų. **14** Jie turės tarnauti mano šventykloje – eiti tarnybą joje ir rūpintis visais jos reikalais.'[e]

15 'O kunigais tarnaujantys levitai, Cadoko sūnūs,[f] izraelitams nuo manęs nusigręžus ėjo tarnybą mano šventykloje.[g] Todėl leisiu jiems artintis prie manęs, jie man tarnaus ir mano akivaizdoje atnašaus taukus[a] ir kraują.[b] Tai visavaldžio Jehovos žodis. **16** Tik jie įeis į mano šventyklą ir artinsis prie mano stalo*, man tarnaus[c] ir atliks savo pareigas.[d]

17 Kai eis atlikti tarnybos vidinio kiemo vartuose, jie apsivilks lininius drabužius.[e] Atlikdami tarnybą vidinio kiemo vartuose ir pačiame kieme, jie nevilkės vilnonių drabužių. **18** Jie užsidės ant galvos lininius turbanus ir strėnų nuogumą pridengs lininiais apatiniais.[f] Jie rengsis tokiais drabužiais, su kuriais neprakaituotų. **19** Prieš eidami į išorinį kiemą prie žmonių, jie nusivilks drabužius, su kuriais ėjo tarnybą,[g] ir pasidės valgomuosiuose, šventuose kambariuose,[h] kad nuo tų drabužių šventumas nepersiduotų žmonėms. Kunigai apsivilks kitus drabužius. **20** Jiems nevalia nei skustis galvos,[i] nei auginti ilgų plaukų. Galvos plaukus jie turi pasikirpti. **21** Ruošdamiesi eiti į vidinį kiemą, kunigai negers vyno.[y] **22** Jiems nevalia vesti našlės ar išsiskyrusios moters,[j] bet jie gali vesti mergelę iš Izraelio palikuonių ar kunigo našlę.[k]

23 Jie mokys mano žmones atskirti, kas yra šventa ir kas nėra šventa, aiškins, kas netyra ir kas tyra.[l] **24** Jie bus teisėjai bylose[m] ir teis vadovaudamiesi mano teisiniais nuostatais.[n] Jie laikysis įstatymų ir įstatų, susijusių su visomis mano šventėmis,[o] ir švęs mano šabus. **25** Jie nesiartins prie mirusiojo, kad nesusiterštų, nebent tai būtų jų tėvas, motina, sūnus,

44 SKYRIUS

a Kun 22:2
Sk 18:2, 3

b 2Ka 23:8, 9
2Me 29:1, 5
Neh 9:34
Jer 23:11
Ez 8:5

c 1Me 26:1

d Iz 9:16
Mal 2:8

e Sk 18:2, 4

f 1Ka 2:35
Ez 40:46

g Ez 48:9, 11

Antra skiltis

a Kun 3:14–16

b Kun 17:6

c Ez 41:21, 22

d Sk 18:7

e Iš 28:39, 42
Iš 39:27, 28
Kun 16:4

f Iš 28:40, 42

g Kun 6:10
Ez 42:14

h Ez 42:13

i Kun 21:1, 5
Įst 14:1

y Kun 10:9

j Kun 21:7

k Kun 21:10, 14

l Mal 2:7

m Įst 17:9

n 1Me 23:3, 4
2Me 19:8

o Kun 23:2

44:10 *Hebr. žodis, čia išverstas „bjaurūs stabai“, galėjo būti giminingas žodžiui, reiškiančiam „mėšlas“.

44:16 *Arba „aukuro“.

duktė, brolis ar netekėjusi sesuo.[a] **26** Atlikęs apsivalymą, kunigas turės laukti septynias dienas, **27** o dieną, kurią eis į šventąją vietą, į vidinį kiemą, atlikti savo tarnybos, jis paaukos auką už nuodėmę.[b] Tai visavaldžio Jehovos žodis.

28 Jų paveldas būsiu aš – toks yra jų paveldas.[c] Neduosite jiems Izraelyje jokios nuosavybės, nes aš esu jų nuosavybė. **29** Jie valgys javų atnašas,[d] aukas už nuodėmę ir aukas už kaltę.[e] Viskas, kas Izraelyje paskiriama Dievui, atiteks jiems.[f] **30** Geriausia pirmojo derliaus dalis ir visokios jūsų aukos atiteks kunigams.[g] Jiems atiduosite ir rupius miltus iš pirmųjų javų.[h] Tada ant jūsų namų ilsėsis palaiminimas.[i] **31** Kunigams nevalia valgyti nugaišusio arba sudraskyto paukščio ar gyvulio mėsos.'[y]

45 'Kai dalysite paveldą kraštе,[j] kaip auką Jehovai atmatuosite šventą dalį[k] – 25000 uolekčių* ilgio ir 10000 uolekčių pločio.[l] Ta žemės dalis bus šventa. **2** Tenai turi būti ketvirtainis sklypas šventajai vietai – 500 uolekčių iš 500 uolekčių*[m] – su 50 uolekčių pločio ganyklomis aplinkui.[n] **3** Anoje dalyje atmatuosite 25000 uolekčių ilgio ir 10000 uolekčių pločio gabalą, jame bus šventovė – itin šventa vieta. **4** Ta šventa žemės dalis bus skirta kunigams,[o] šventovės tarnams, einantiems tarnystę Jehovos akivaizdoje.[p] Tai bus vieta jų namams ir šventa vieta šventovei.

45:1 *Turima omenyje ilgoji uolektis. Žr. priedą B14. **45:2** *Pažod. „500 iš 500".

44 SKYRIUS

a Kun 21:1–3
b Kun 4:3
c Sk 18:20 Įst 18:1 Joz 13:14 Ez 45:4
d Kun 2:3
e Kun 6:17, 18 Kun 7:1, 6 1Ko 9:13
f Kun 27:21 Sk 18:14
g Iš 23:19 Sk 18:8, 12 Sk 18:26, 27 Įst 18:4
h Sk 15:20 Neh 10:35–37
i Pat 3:9, 10 Mal 3:10
y Iš 22:31 Kun 22:3, 8

45 SKYRIUS

j Joz 14:1, 2 Ez 47:21, 22
k Ez 48:20
l Ez 48:8, 9
m Ez 42:20
n Joz 21:1, 2
o Ez 48:10, 11
p Ez 40:46

Antra skiltis

a Ez 48:13
b Ez 40:17
c Ez 48:15
d Ez 48:21
e Iz 32:1 Iz 60:17 Jer 22:17 Jer 23:5 Ez 22:27 Ez 46:18 Mch 3:1–3
f Joz 11:23
g Jer 22:3 Mch 6:8 Zch 8:16
h Mch 2:2
i Kun 19:36 Pat 11:1 Am 8:5 Mch 6:10, 11
y Iš 30:13

5 Levitams, šventyklos tarnams, turėsite skirti 25000 uolekčių ilgio ir 10000 uolekčių pločio dalį.[a] Jiems priklausys 20 valgomųjų*.[b]

6 Miestui turite paskirti 25000 uolekčių ilgio (kaip ir šventosios dalies) ir 5000 uolekčių pločio žemės gabalą.[c] Jis priklausys visiems Izraelio namams.

7 O vadui duosite žemės abipus šventosios dalies ir miestui skirtos dalies. Ta žemė bus šalia šventosios dalies ir šalia miesto dalies, iš vakarų ir rytų pusės. Jos ilgis nuo vakarinio pakraščio iki rytinio pakraščio bus toks pat, kaip vienos iš giminių dalies.[d] **8** Ta dalis Izraelyje bus jo nuosavybė. Mano vadai nebeskriaus mano tautos.[e] Izraelitų žemę jie padalys jų giminėms.'[f]

9 Taip sako visavaldis Jehova: 'Per toli nuėjote, Izraelio vadai!

Liaukitės smurtavę ir engę žmones, darykite, kas teisu ir teisinga.[g] Nustokite grobę nuosavybę iš mano tautos.[h] Tai visavaldžio Jehovos žodis. **10** Naudokite teisingas svarstykles, teisingą efą* ir teisingą batą*.[i] **11** Efa ir batas bus nustatytos talpõs. Batas bus lygus dešimtadaliui homero* ir efa bus lygi dešimtadaliui homero. Matai bus nustatomi lyginant su homeru. **12** Šekelis*[y] bus lygus 20 gėrų*. 20 šekelių, 25 šekeliai ir dar 15 šekelių sudarys vieną miną*.'

13 'Štai kokią auką atnašausite: šeštadalį efos nuo kiekvieno homero kviečių ir šeštadalį

45:5 *Arba „kambarių". **45:10–12** *Žr. priedą B14.

efos nuo kiekvieno homero miežių. **14** Nustatytą kiekį aliejaus seikėsite batais. Batas yra dešimtadalis koro*, o dešimt batų sudaro homerą – dešimt batų yra lygu vienam homerui. **15** Iš Izraelio gyvulių kaimenių duosite po vieną avį nuo 200. Visa tai bus skirta javų atnašai,[a] deginamajai atnašai[b] ir bendrystės aukoms[c] ir aukojama atliekant permaldavimą už tautą.[d] Tai visavaldžio Jehovos žodis.'

16 'Šitokią auką visi krašto žmonės suneš[e] vadui Izraelyje. **17** Vadas bus atsakingas už deginamąsias atnašas,[f] javų atnašas[g] ir liejamąsias atnašas, skirtas aukoti per šventes,[h] jaunatis, šabus[i] – per visas nustatytas Izraelio namų šventes.[y] Jis parūpins auką už nuodėmę, javų atnašą, deginamąją auką ir bendrystės aukas, kad būtų atliktas permaldavimas už Izraelio namus.'

18 Taip sako visavaldis Jehova: 'Pirmo mėnesio pirmą dieną atvesi iš bandos sveiką jautuką ir apvalysi šventovę.[j] **19** Kunigas paims aukos už nuodėmę kraujo ir pateps juo šventyklos staktą,[k] visus keturis aukuro pakopos kampus ir vidinio kiemo vartų staktą. **20** Septintą mėnesio dieną tą patį padarysi už tuos, kurie nusidėjo netyčia ar iš nežinojimo.[l] Atliksite permaldavimą ir už šventyklą.[m]

21 Pirmo mėnesio keturioliktą dieną švęsite Paschos šventę[n] ir septynias dienas valgysite duoną be raugo.° **22** Tą dieną vadas atves jautuką aukai už savo ir visų krašto žmonių nuodėmę.[p] **23** Septynias šventės dienas jis kasdien parūpins po septynis sveikus jautukus ir septynis sveikus avinus, kad būtų paaukoti Jehovai kaip deginamoji auka. Taip jis darys visas septynias dienas.[a] Taip pat kasdien aukai už nuodėmę parūpins po ožį. **24** Jis parūpins ir javų atnašą: po efą aukoti su kiekvienu jautuku, po efą – su kiekvienu avinu, taip pat po hiną* aliejaus aukoti su kiekviena efa javų.

25 Septintą mėnesį, pradedant penkiolikta mėnesio diena, septynias šventės dienas[b] jis kasdien parūpins tokią pat auką – auką už nuodėmę, deginamąją auką, javų atnašą ir tiek pat aliejaus.'"

46 Taip sako visavaldis Jehova: „Rytiniai vidinio kiemo vartai[c] visas šešias darbo dienas[d] turi būti uždaryti.[e] Atidarysite juos šabo dieną ir jaunaties dieną. **2** Vadas įeis iš išorinio kiemo į vidinių vartų prieangį[f] ir atsistos prie vartų staktos. Kunigai paaukos vado deginamąją atnašą ir bendrystės aukas, o tasai, nusilenkęs ties vartų slenksčiu, išeis. Vartų neuždarysite iki vakaro. **3** Krašto žmonės per kiekvieną šabą ir jaunatį irgi lenksis Jehovai[g] prie tų vartų įėjimo.

4 Deginamoji auka, kurią vadas pristatys Jehovai šabo dieną, bus šeši sveiki avinėliai ir sveikas avinas.[h] **5** Su avinu jis aukos vieną efą javų, su avinėliais – tiek, kiek galės, ir su kiekviena efa javų – po hiną aliejaus.[i] **6** Jaunaties dieną jis atnašaus sveiką jautuką iš bandos, šešis avinėlius ir aviną. Visi gyvuliai turi būti sveiki.[y] **7** Su jautuku jis aukos efą javų,

45:14, 24 *Žr. priedą B14.

45 SKYRIUS

a Kun 2:1

b Kun 1:10

c Kun 3:1

d Kun 1:4
Kun 6:30
Hbr 9:22

e Iš 30:14

f 1Me 16:2
2Me 30:24

g 1Ka 8:64

h 2Me 35:7

i Iz 66:23

y Įst 16:16
2Me 8:12, 13
2Me 31:3

j Kun 16:16

k Ez 41:21

l Kun 4:27, 28

m Kun 16:20

n Kun 23:5

o Iš 12:18

p Kun 4:13, 14

Antra skiltis

a Kun 23:8

b Kun 23:34
Įst 16:13
2Me 7:8
Zch 14:16

46 SKYRIUS

c Ez 40:32

d Iš 20:9

e Ez 44:1, 2

f Ez 44:3

g Ps 81:3
Iz 66:23

h Sk 28:9, 10
Ez 45:17

i Ez 46:11

y Sk 28:11–15

su avinu – irgi efą, o su avinėliais – tiek, kiek išgali. Su kiekviena efa jis paaukos po hiną aliejaus.

8 Vadas įeis pro vartų prieangį, pro ten ir išeis.[a] **9** Per šventes, kai krašto žmonės eis Jehovos akivaizdon,[b] tie, kurie eis jo pagarbinti pro šiaurinius vartus,[c] turės išeiti pro pietinius,[d] o tie, kurie eis pro pietinius vartus, turės išeiti pro šiaurinius. Nė vienas neišeis pro vartus, pro kuriuos bus įėjęs. Visi išeis pro vartus, esančius priešais. **10** Vadas įeis kartu su žmonėmis ir kartu su jais išeis. **11** Per šventes ir švenčių laikotarpiu jis atnašaus su jautuku efą javų, su avinu – irgi efą javų, o su avinėliais – tiek, kiek gali. Su kiekviena efa jis paaukos po hiną aliejaus.[e]

12 Jeigu vadas atneštų deginamąją auką[f] arba bendrystės aukų, kad būtų paaukotos kaip geros valios auka Jehovai, jam turės būti atidaryti rytiniai vartai. Jo deginamoji auka ir bendrystės aukos bus paaukotos taip, kaip ir šabo dieną.[g] Kai vadas išeis, vartai turės būti uždaryti.[h]

13 Kasdien parūpinsi sveiką pirmametį avinėlį kaip deginamąją auką Jehovai,[i] parūpinsi kiekvieną rytą. **14** Be viso to, kiekvieną rytą parūpinsi atnašai šeštadalį efos javų, taip pat trečdalį hino aliejaus miltams pašlakstyti. Tai bus kasdienė javų atnaša Jehovai. Toks įstatas galios amžiais. **15** Avinėlis, javų atnaša ir aliejus kasdienei deginamajai aukai turės būti parūpinami kiekvieną rytą."

16 Taip sako visavaldis Jehova: „Jeigu vadas kiekvienam savo sūnui dovanotų paveldą, tas paveldas taps jo sūnų nuosavybe. Tai bus jų paveldėta nuosavybė. **17** Bet jeigu jis dovanotų dalį iš savo paveldo vienam iš tarnų, tas paveldas bus tarno iki išlaisvinimo metų.[a] Paskui paveldas vėl priklausys vadui. Tiktai sūnūs jo nuosavybę paveldės visam laikui. **18** Vadui nevalia išvaryti žmonių iš jų nuosavybės ir pasigrobti jų turtą. Sūnums paveldą jis turi duoti iš savo nuosavybės, kad nė vienas mano tautos žmogus nebūtų iš savo nuosavybės išvarytas."

19 Tada jis įvedė mane pro įėjimą,[b] esantį prie vartų ir vedantį į kunigų valgomuosius, šventus kambarius, su įėjimais šiaurinėje pusėje.[c] Ir aš pamačiau tokią vietą vakarinėje pusėje, pačiame gale. **20** „Tai vieta, – tarė jis man, – kur kunigai virs auką už kaltę ir auką už nuodėmę ir kur keps javų atnašą,[d] kad netektų nieko išnešti į išorinį kiemą ir žmonėms nepersiduotų šventumas."[e]

21 Jis išvedė mane į išorinį kiemą ir pravedė pro visus keturis kiemo kampus. Kiekviename kiemo kampe aš mačiau po kiemelį. **22** Kiekviename iš keturių kiemo kampų kiemelis buvo 40 uolekčių* ilgio ir 30 uolekčių pločio. Visi keturi buvo vienodo dydžio. **23** Visuose keturiuose aplink buvo mūrinys, o po mūriniu buvo įrengtos vietos aukoms virti. **24** Tada jis man tarė: „Tai virtuvės, kuriose šventyklos tarnai verda žmonių suneštas aukas."[f]

46 SKYRIUS

a Ez 46:2

b Iš 23:14 Įst 16:16

c Ez 40:20

d Ez 40:24

e Ez 45:21, 24 Ez 46:6, 7

f Kun 1:3

g Ez 45:17

h Ez 46:1, 2

i Iš 29:38 Sk 28:3, 5

Antra skiltis

a Kun 25:10

b Ez 42:9

c Ez 42:1

d Kun 2:4, 5

e Ez 44:19

f 2Me 35:13

46:22 *Turima omenyje ilgoji uolektis. Žr. priedą B14.

47 Tuomet jis vėl atvedė mane prie šventyklos įėjimo.[a] Ir aš išvydau, kad iš po šventyklos slenkščio rytų kryptimi teka vandens srovė[b] (šventyklos priešakys buvo rytinėje pusėje). Vanduo tekėjo žemyn iš po šventyklos dešinėje jos pusėje, piečiau nuo aukuro.

2 Jis išvedė mane pro šiaurinius vartus[c] ir apvedė aplink iki išorinio kiemo rytinių vartų.[d] Tenai pamačiau, kad vanduo sruvena dešinėje vartų pusėje.

3 Tasai vyras leidosi rytų link su matuokle rankoje[e] ir atmatavo 1000 uolekčių*. Tada liepė man bristi per vandenį. Vandens man buvo iki kulkšnių.

4 Jis atmatavo dar 1000 uolekčių ir vėl liepė man bristi per vandenį. Vandens buvo iki kelių.

Vyras atmatavo dar 1000 uolekčių ir vėl liepė man bristi per vandenį. Vandens buvo iki juosmens.

5 Kai jis atmatavo dar 1000 uolekčių, vandens buvo tiek, kad jo perbristi negalėjau, būčiau turėjęs plaukti. Vanduo buvo labai gilus, neperbrendamas.

6 Jis paklausė manęs: „Ar matei, žmogaus sūnau?“

Tada liepė man iš vandens išbristi į krantą. **7** Išbridęs pamačiau, kad abipus upės auga daug medžių.[f] **8** Vyras man pasakė: „Šis vanduo teka į rytus ir leidžiasi per Arabą*.[g] Jis įtekės į jūrą#[h] ir kai įtekės, jūros vanduo taps gėlas. **9** Kur tik vanduo tekės, ten knibždėte knibždės gyvų padarų. Tas vanduo prisipildys žuvų. Jūra bus gėla, ir kur tik upė tekės, visur bus gyvybė.

10 Nuo En Gedžio[a] iki pat En Eglaimų palei jūrą stovės žvejai, tenai bus ir vieta tinklams džiovinti. Žuvų ten plaukios visokiausių, kaip ir Didžiojoje jūroje*.[b]

11 Ten bus pelkių ir klampynių. Jos netaps gėlos, liks sūrios.[c]

12 Abipus upės augs įvairiausi vaismedžiai. Jų lapai nevys. Tie medžiai visada duos vaisių, kas mėnesį subrandins naujų, nes bus girdomi vandens, atitekančio iš šventyklos.[d] Medžių vaisiai bus maistui, o lapai – gydymui.“[e]

13 Taip sako visavaldis Jehova: „Štai žemė, kurią padalysite kaip paveldą dvylikai Izraelio giminių. Juozapui duosite dvi dalis.[f] **14** Paveldėsite ją ir pasidalysite po lygiai.* Prisiekiau atiduoti šį kraštą jūsų protėviams,[g] ir dabar jis atitenka jums kaip paveldas.

15 Štai tokia yra krašto riba šiaurinėje pusėje. Nuo Didžiosios jūros ji eina keliu, vedančiu link Hetlono,[h] paskui – link Cedado,[i] **16** tada – link Hamato,[y] Berotajo[j] ir Sibraimų, esančių tarp Damasko krašto ir Hamato krašto, ir pasiekia Hacer Tikoną, esantį ties Haurano riba.[k] **17** Taigi riba eis nuo jūros iki Hacar Enono[l] palei šiaurinį Damasko pakraštį ir palei Hamato pakraštį.[m] Tokia yra šiaurinė riba.

47 SKYRIUS

a Ez 41:2

b Zch 13:1 Zch 14:8 Apr 22:1

c Ez 40:20

d Ez 40:6 Ez 44:1, 2

e Ez 40:3 Apr 21:15

f Apr 22:1, 2

g Įst 4:47, 49

h Zch 14:8

Antra skiltis

a Joz 15:20, 62 2Me 20:2

b Sk 34:2, 6

c Įst 29:22, 23 Ps 107:33, 34 Jer 17:6

d Ez 47:1

e Apr 22:1, 2

f Pr 48:5 1Me 5:1 Ez 48:5

g Pr 26:3 Pr 28:13

h Ez 48:1

i Sk 34:2, 8

y Sk 13:21

j 2Sa 8:8

k Ez 47:18

l Sk 34:2, 9

m Ez 48:1

47:3 *Turima omenyje ilgoji uolektis. Žr. priedą B14. **47:8** *Arba „lygumą“. #T. y. Negyvąją jūrą.

47:10 *T. y. Viduržemio jūroje. **47:14** *Pažod. „Kiekvienas paveldėsite ją kaip ir brolis“.

18 Rytinė riba eina tarp Haurano ir Damasko, taip pat palei Jordaną tarp Gileado[a] ir Izraelio žemės. Matuoti turite nuo ribos* iki rytų jūros#. Tokia yra rytinė riba.

19 Pietinė riba* eina nuo Tamaros iki Meribat Kadešo vandenų,[b] paskui iki Sausvagės# ir iki Didžiosios jūros.[c] Tokia yra pietinė riba.

20 Vakarinė riba eina palei Didžiąją jūrą nuo pietinės ribos iki vietos, esančios priešais Lebo Hamatą*.[d] Tokia yra vakarinė riba.

21 Šį kraštą turite pasidalyti. Jį pasidalyti turite visos dvylika Izraelio giminių. **22** Padalysite krašto paveldą sau, duosite dalį ir svetimšaliams, kurie tarp jūsų gyvendami susilaukė vaikų. Su jais elgsitės kaip su vietiniais, kaip su izraelitais. Jie gaus paveldą kaip ir visos Izraelio giminės. **23** Kurioje giminėje svetimšalis gyvena, tos žemėje ir duosite jam paveldą. Tai visavaldžio Jehovos žodis.“

48 „Štai giminių dalys*, pradedant nuo šiaurinio pakraščio. Dano dalis[e] eina palei kelią į Hetloną iki Lebo Hamato#[f] ir Hacar Enano, esančio šiauriniame Damasko pakraštyje, netoli Hamato.[g] Jo žemės tęsiasi nuo rytinės iki vakarinės krašto ribos. **2** Ašero dalis[h] eina palei Dano ribą, nuo rytinės iki vakarinės krašto ribos. **3** Naftalio dalis[i] eina palei Ašero ribą, nuo rytinės iki vakarinės krašto ribos. **4** Manaso dalis[a] eina palei Naftalio ribą, nuo rytinės iki vakarinės krašto ribos. **5** Efraimo dalis eina palei Manaso ribą,[b] nuo rytinės iki vakarinės krašto ribos. **6** Rubeno dalis eina palei Efraimo ribą,[c] nuo rytinės iki vakarinės krašto ribos. **7** Judo dalis eina palei Rubeno ribą,[d] nuo rytinės iki vakarinės krašto ribos. **8** Palei Judo ribą atmatuosi ypatingą žemės dalį nuo rytinės iki vakarinės krašto ribos. Ji bus 25 000 uolekčių* pločio[e] ir tokio pat ilgio kaip gretimų giminių dalys – nuo rytinės iki vakarinės krašto ribos. Toje žemėje bus šventovė.

9 Žemė, kurią atmatuosi Jehovai, bus 25 000 uolekčių ilgio ir 10 000 uolekčių pločio. **10** Tai bus šventa dalis, skirta kunigams.[f] Šiaurinėje pusėje ji bus 25 000 uolekčių, vakarinėje – 10 000 uolekčių, rytinėje – 10 000 uolekčių ir pietinėje – 25 000 uolekčių. Joje bus Jehovos šventovė. **11** Ji skirta įšventintiems kunigams, Cadoko sūnums,[g] kurie ėjo man tarnybą ir, kitaip nei izraelitai su levitais, nenuklydo.[h] **12** Jiems atskirta žemės dalis bus itin šventa. Ji ribosis su levitų dalimi.

13 Greta kunigų dalies bus levitų dalis – 25 000 uolekčių ilgio ir 10 000 pločio. (Bendras jos ilgis bus 25 000 uolekčių ir plotis – 10 000 uolekčių.) **14** Tos geriausios krašto dalies jiems nevalia nei parduoti, nei mainyti, nei perleisti kam kitam, nes ta žemė yra Jehovai šventa.

47 SKYRIUS

a Sk 32:1

b Įst 32:51

c Ez 48:28

d Sk 34:2, 8

48 SKYRIUS

e Joz 19:40

f Sk 34:2, 8

g Ez 47:15–17

h Joz 19:24

i Joz 19:32

Antra skiltis

a Joz 13:29

b Joz 17:17, 18

c Joz 18:7

d Joz 15:1
Joz 19:9

e Ez 45:1

f Sk 35:2
Ez 45:3, 4

g Ez 40:46
Ez 44:15

h Jer 23:11
Ez 22:26

47:18 *T. y. nuo šiaurinės ribos. #T. y. Negyvosios jūros. **47:19** *Pažod. „Pietinė pusė į pietus“. #T. y. Egipto sausvagės. **47:20** *Arba „priešais Hamato prieigas“. **48:1** *Pažod. „vardai“. #Arba „iki Hamato prieigų“.

48:8 *Turima omenyje ilgoji uolektis. Žr. priedą B14.

15 Likusi 5000 uolekčių pločio dalis, einanti palei 25000 uolekčių ilgio ribą, bus skirta miesto reikmėms[a] – žmonėms gyventi ir gyvuliams ganytis. Miestas bus įsikūręs tos dalies viduryje.[b] **16** Jo matmenys tokie: šiaurinis pakraštys – 4500 uolekčių, pietinis pakraštys – 4500 uolekčių, rytinis pakraštys – 4500 uolekčių ir vakarinis pakraštys – 4500 uolekčių. **17** Miesto ganyklų plotis šiaurinėje pusėje bus 250 uolekčių, pietinėje pusėje – 250 uolekčių, rytinėje pusėje – 250 uolekčių ir vakarinėje pusėje – 250 uolekčių.

18 Likusios dalies ilgis bus 10000 uolekčių rytinėje pusėje ir 10000 uolekčių vakarinėje pusėje. Tos žemės riba sutaps su visos šventosios dalies[c] riba ir joje bus auginamas maistas visiems, tarnaujantiems miestui. **19** Miestui tarnaujantys žmonės bus iš visų Izraelio giminių ir jie tą žemę dirbs.[d]

20 Visa atmatuotoji dalis bus 25000 uolekčių ketvirtainis. Atskirsite ją kaip šventąją dalį. Joje bus ir miesto valdos.

21 Žemė abipus šventosios dalies ir miesto valdų priklausys vadui.[e] Ta žemė bus šalia 25000 uolekčių ilgio rytinės ir vakarinės šventosios dalies ribų. Ji ribosis su gretimų giminių dalimis ir priklausys vadui. Toje žemėje bus šventoji dalis su šventyklos šventove.

22 Levitų dalis ir miesto valdos bus tarp vadui priklausančių žemių. Vado žemė ribosis su Judo[f] ir Benjamino žemėmis.

23 O štai likusių giminių žemės. Benjamino dalis eina nuo

48 SKYRIUS

a Ez 45:6

b Ez 48:35

c Ez 45:1

d Ez 45:6

e Ez 45:7

f Ez 48:8

Antra skiltis

a Joz 18:11

b Joz 19:1

c Joz 19:17

d Joz 19:10

e Pr 49:13

f Joz 18:7

g Ez 47:19

h Sk 20:13

i Pr 15:18

y Sk 34:2

j Ez 47:13

k Ez 48:16

l Jer 3:17
Jl 3:21
Zch 2:10

rytinės iki vakarinės krašto ribos.[a] **24** Simeono dalis eina palei Benjamino ribą,[b] nuo rytinės iki vakarinės krašto ribos. **25** Isacharo dalis[c] eina palei Simeono ribą, nuo rytinės iki vakarinės krašto ribos. **26** Zabulono dalis eina palei Isacharo ribą,[d] nuo rytinės iki vakarinės krašto ribos.[e] **27** Gado dalis eina palei Zabulono ribą,[f] nuo rytinės iki vakarinės krašto ribos. **28** Pietinė krašto riba palei Gado ribą eina nuo Tamaros[g] iki Meribat Kadešo vandenų,[h] paskui iki Sausvagės*[i] ir iki Didžiosios jūros#.

29 Šią žemę padalysite kaip paveldą Izraelio giminėms,[y] tokios bus jų dalys,[j] – tai visavaldžio Jehovos žodis. –

30 Tokie bus miesto išėjimai. Šiaurinis jo pakraštys bus 4500 uolekčių.[k]

31 Miesto vartai vadinsis Izraelio giminių vardais. Šiauriniame pakraštyje bus treji vartai: vieni – Rubeno, vieni – Judo, vieni – Levio.

32 Rytinis pakraštys bus 4500 uolekčių, su trejais vartais. Vieni bus Juozapo, vieni – Benjamino, vieni – Dano.

33 Pietinis pakraštys bus 4500 uolekčių, su trejais vartais. Vieni bus Simeono, vieni – Isacharo, vieni – Zabulono.

34 Vakarinis pakraštys bus 4500 uolekčių, su trejais vartais. Vieni bus Gado, vieni – Ašero, vieni – Naftalio.

35 Bendras miesto pakraščių ilgis bus 18000 uolekčių. Miestą nuo tos dienos vadins „Čia yra Jehova“.“[l]

48:28 *T. y. Egipto sausvagės. #T. y. Viduržemio jūros.

DANIELIAUS

KNYGA

TURINIO APŽVALGA

1 Babiloniečiai apgula Jeruzalę (1, 2)
Jaunųjų belaisvių mokymas (3–5)
Išbandomas keturių hebrajų tikėjimas (6–21)

2 Karaliaus Nebukadnecaro sapnas (1–4)
Išminčiai negali sapno papasakoti (5–13)
Danielius meldžia Dievą pagalbos (14–18)
Danielius šlovina Dievą už tai, kad apreiškė paslaptį (19–23)
Danielius papasakoja sapną karaliui (24–35)
Sapno išaiškinimas (36–45)
Karalystės akmuo sutriuškina statulą (44, 45)
Karalius pagerbia Danielių (46–49)

3 Auksinė Nebukadnecaro pastatyta statula (1–7)
Reikalaujama statulą pagarbinti (4–6)
Trys hebrajai apkaltinami neklusnumu (8–18)
„Tavo dievams vis tiek netarnausime“ (18)
Trys hebrajai įmetami į krosnį (19–23)
Stebuklingas išgelbėjimas iš liepsnų (24–27)
Karalius šlovina hebrajų Dievą (28–30)

4 Nebukadnecaras pripažįsta, kad Dievas viešpatauja (1–3)
Karalius susapnuoja medį (4–18)
Nukirtus medį, turi praeiti septyni laikai (16)
Dievas valdo žmonių karalystę (17)
Danielius sapną išaiškina (19–27)
Pirminis sapno išsipildymas (28–36)
Karalius septyniems laikams netenka proto (32, 33)
Karalius šlovina dangaus Dievą (37)

5 Karaliaus Belšacaro puota (1–4)
Ranka rašo ant sienos (5–12)
Danieliaus prašoma išaiškinti užrašą (13–25)
Paaiškinimas: Babilonas žlugs (26–31)

6 Sąmokslas prieš Danielių (1–9)
Danielius nenustoja melstis (10–15)
Danielius įmetamas į liūtų duobę (16–24)
Karalius Darijus šlovina Danieliaus Dievą (25–28)

7 Regėjimas: keturi žvėrys (1–8)
Išdygsta įžūlus mažesnis ragas (8)
Ilgaamžis surengia teismą (9–14)
Žmogaus sūnui suteikiama karaliaus valdžia (13, 14)
Danieliui regėjimas išaiškinamas (15–28)
Keturi žvėrys – keturi karaliai (17)
Karalystę gaus šventieji (18)
Iškils dešimt ragų – dešimt karalių (24)

8 Regėjimas: avinas ir ožys (1–14)
Mažasis ragas elgiasi išdidžiai (9–12)
„Kol praeis 2300 vakarų ir rytmečių“ (14)
Gabrielius regėjimą išaiškina (15–27)
Kas yra avinas ir kas – ožys (20, 21)
Grėsmingos išvaizdos karalius (23–25)

9 Danielius išpažįsta kaltes (1–19)
Jeruzalė gulės griuvėsiuose 70 metų (2)
Prie Danieliaus prieina Gabrielius (20–23)
Pranašystė apie 70 savaičių (24–27)
Po 69 savaičių pasirodys Mesijas (25)
Mesijas bus nužudytas (26)
Miestas ir šventovė bus sugriauti (26)

10 Pas Danielių Dievas atsiunčia pasiuntinį (1–21)
Angelui padeda Mykolas (13)

11 Persijos ir Graikijos karaliai (1–4)
Pietų ir šiaurės karaliai (5–45)
Bus siunčiamas prievaizdas (20)
Bus sutriuškintas sandoros Vadas (22)
Tvirtovių dievas (38)
Pietų ir šiaurės karaliai grumsis (40)
Pranešimai iš rytų ir šiaurės sudrums ramybę (44)

12 „Pabaigos metas“ ir vėlesni įvykiai (1–13)
Pakils Mykolas (1)
Kas turi išmanymą, skaisčiai spindės (3)
Daugelis įgis supratimo (4)
Danielius atsikels atsiimti skirtosios dalies (13)

1 Trečiais Judo karaliaus Jehojakimo[a] valdymo metais Babilono karalius Nebukadnecaras atžygiavo ir apgulė Jeruzalę.[b] **2** Jehova atidavė jam į rankas Judo karalių Jehojakimą,[c] atidavė ir kai kuriuos Dievo Namų reikmenis, – juos Nebukadnecaras išgabeno į Šinaro kraštą*,[d] į savo dievo šventyklą, ir padėjo į savo dievo iždinę.[e]

3 Tada karalius įsakė vyriausiajam rūmų pareigūnui Ašpenazui atvesti pas jį izraelitų, ypač tokių, kurie būtų iš karališkosios šeimos, kilmingi.[f] **4** Tai turėjo būti jaunuoliai* be jokio trūkumo, gražios išvaizdos, apdovanoti išmintimi, išmanymu, nuovoka[g] ir tinkami tarnauti karaliaus rūmuose. Ašpenazui buvo liepta juos mokyti chaldėjų rašto ir kalbos. **5** Karalius skyrė jiems kasdienį davinį iš karališkų valgių ir vyno, kurį pats gėrė. Jaunuoliai turėjo būti lavinami* trejus metus, kad paskui, tam laikui praėjus, galėtų tarnauti karaliui.

6 Tarp jų buvo ir keli Judo giminės jaunuoliai: Danielius*,[h] Hananija[#], Mišaelis[△] ir Azarija[⊠].[i] **7** Vyriausiasis rūmų pareigūnas davė jiems kitus vardus*: Danielių pervadino Beltšacaru,[y] Hananiją – Šadrachu, Mišaelį – Mešachu ir Azariją – Abed Negu.[j]

8 Nenorėdamas susiteršti, Danielius savo širdyje nusprendė karališkų valgių nevalgyti ir vyno nuo karaliaus stalo negerti. Jis paprašė vyriausiąjį rūmų pareigūną leidimo susilaikyti nuo valgio ir gėrimo, kuris galėtų jį suteršti. **9** Dievas vyriausiąjį rūmų pareigūną nuteikė taip, kad šis Danieliui būtų maloningas ir gailestingas.[a] **10** Vis dėlto pareigūnas tarė Danieliui: „Aš bijausi savo viešpaties karaliaus. Juk tai jis yra paskyręs, ką turite valgyti ir gerti. O kas, jeigu jis pamatys, kad atrodote prasčiau nei kiti jūsų amžiaus jaunuoliai? Per jus nusikalsčiau karaliui.“ **11** Tada Danielius kreipėsi į prižiūrėtoją, kuriam vyriausiasis rūmų pareigūnas buvo patikėjęs rūpintis Danieliumi, Hananija, Mišaeliu ir Azarija, **12** ir paprašė: „Mėgink savo tarnus dešimt dienų – tebus mums duota valgyti daržovių ir gerti vandens. **13** Paskui palygink mūsų išvaizdą su išvaizda jaunuolių, kurie valgo karališkus valgius, ir pagal tai, ką matysi, spręsk, ką su savo tarnais toliau daryti.“

14 Su pasiūlymu jis sutiko ir dešimt dienų juos mėgino. **15** Toms dešimt dienų praėjus, jie atrodė geriau ir sveikiau už visus jaunuolius, kurie valgė karališkus valgius. **16** Todėl prižiūrėtojas jiems skirtus karališkus valgius ir vyną nuo stalo nunešdavo ir patiekdavo daržovių. **17** Dievas davė tiems keturiems jaunuoliams išminties ir išmanymo, leido perprasti visokiausias knygas*. Danieliui dar buvo duotas gebėjimas išaiškinti visokius regėjimus ir sapnus.[b]

1:17 *Arba „visokiausią raštą“.

1 SKYRIUS

a 2Me 36:4 Jer 22:18, 19 Jer 36:30

b Įst 28:49, 50 2Ka 24:1 2Me 36:5, 6

c Iz 42:24

d Pr 10:9, 10

e 2Me 36:7 Ezr 1:7

f 2Ka 20:16, 18

g Dan 1:17, 20 Dan 5:11, 12

h Dan 2:48 Dan 5:13, 29

i Dan 2:17, 18

y Dan 4:8 Dan 5:12

j Dan 2:49 Dan 3:12, 28

Antra skiltis

a 1Ka 8:49, 50 Ps 106:44, 46

b Dan 1:20 Dan 4:9 Dan 5:11, 12

1:2 *T. y. į Babiloniją. **1:4** *Pažod. „vaikai“. **1:5** *Arba galbūt „maitinami“. **1:6** *Išvertus – „mano teisėjas yra Dievas“. [#]Išvertus – „Jehova rodo malonę“. [△]Vardas galbūt reiškia „kas yra toks kaip Dievas?“ [⊠]Išvertus – „Jehova padėjo“. **1:7** *T. y. babiloniečiškus vardus.

18 Atėjus karaliaus nustatytam laikui,[a] vyriausiasis rūmų pareigūnas atvedė visus jaunuolius pas Nebukadnecarą. **19** Karalius su jais pasikalbėjo, ir tarp jų neatsirado nė vieno, kuris būtų prilygęs Danieliui, Hananijai, Mišaeliui ir Azarijai.[b] Taigi jie pradėjo tarnauti karaliui. **20** Kai tik karalius kreipdavosi į juos su kokiu klausimu, reikalaujančiu išminties ir supratimo, matydavo, kad jie dešimtkart pranašesni už visus jo karalystės žynius ir būrėjus.[c] **21** Danielius ten išbuvo iki pirmų karaliaus Kyro valdymo metų.[d]

2 Antrais savo karaliavimo metais Nebukadnecaras regėjo sapnus, ir jo dvasia buvo taip sukrėsta,[e] kad jis nebegalėjo užmigti. **2** Tada karalius įsakė sušaukti žynius, būrėjus, kerėtojus ir chaldėjus*, kad tie pasakytų, ką jis susapnavo. Kai jie atėjo ir stojo karaliaus akivaizdon,[f] **3** karalius tarė: „Sapnavau sapną, ir mano dvasia nerimsta – noriu sužinoti, ką tas sapnas reiškia.“ **4** Chaldėjai aramėjiškai[g] atsakė karaliui:* „O karaliau, gyvuok per amžius! Papasakok sapną savo tarnams, ir mes jį išaiškinsime.“

5 Karalius chaldėjams tarė: „Toks yra mano galutinis sprendimas: jeigu jūs nepasakysite, ką sapnavau, ir to sapno neišaiškinsite, būsite sukapoti į gabalus, o jūsų namai bus paversti išviete*. **6** Bet jei pasakysite ir išaiškinsite, aš jus apdovanosiu, jums atlyginsiu ir didžiai jus pagerbsiu.[a] Dabar kalbėkite: ką aš sapnavau ir ką tas sapnas reiškia.“

7 Tie antrąkart sakė: „Tepapasakoja karalius sapną savo tarnams, ir mes išaiškinsime.“ –

8 „Matau, mėginate laimėti laiko, – tarė karalius, – nes gerai suprantate, koks yra mano galutinis sprendimas. **9** Jei nepasakysite, ką sapnavau, bausmės neišvengsite nė vienas. Bet jūs susimokėte man meluoti ir mane klaidinti, kol kas nors pasikeis. Taigi sakykite, koks buvo mano sapnas, tada žinosiu, kad galite jį išaiškinti.“

10 Chaldėjai karaliui atsakė: „Žemėje nėra nė vieno, kuris galėtų įvykdyti karaliaus reikalavimą. Joks galingas karalius nei valdytojas nieko panašaus iš žynių, būrėjų ar chaldėjų nėra reikalavęs. **11** Ko karalius reikalauja, įvykdyti per sunku. Niekas negali karaliui to apreikšti – tik dievai, o jų buveinė ne tarp mirtingųjų.“

12 Tai išgirdęs, karalius įtūžo ir įsakė išgalabyti visus Babilono išminčius.[b] **13** Kai tas įsakas išėjo ir buvo ruošiamasi išminčius iššudyti, imta ieškoti ir Danieliaus su jo bičiuliais, kad ir tiems būtų įvykdyta mirties bausmė.

14 Tuomet Danielius apdairiai ir atsargiai kreipėsi į karaliaus sargybos viršininką Arjochą, – šis jau buvo išsiruošęs žudyti Babilono išminčių. **15** Arjochą, karaliaus pareigūną, jis paklausė: „Kodėl karaliaus įsakas toks griežtas?“ Ir Arjochas išdėstė Danieliui visą reikalą.[c] **16** Tada Danielius nuėjo pas karalių ir paprašė

1 SKYRIUS

a Dan 1:5

b Dan 1:3, 6

c Dan 2:2
Dan 4:7
Dan 5:8

d Dan 6:28
Dan 10:1

2 SKYRIUS

e Dan 4:4, 5

f Dan 4:6, 7
Dan 5:7, 8

g 2Ka 18:26
Ezr 4:7
Iz 36:11

Antra skiltis

a Dan 2:48
Dan 5:16, 29

b Dan 2:24

c Dan 2:9

2:2 *T. y. ateities spėjėjus ir astrologus. **2:4** *Dan 2:4b–7:28 buvo parašyta aramėjiškai. **2:5** *Arba galbūt „šiukšlynu“, „mėšlynu“.

duoti jam laiko, kad galėtų sapną išaiškinti.

17 Parėjęs namo, Danielius viską papasakojo savo bičiuliams Hananijai, Mišaeliui ir Azarijai. **18** Jis prašė juos melsti dangaus Dievą, kad pasigailėtų ir tą paslaptį apreikštų, antraip Danielius ir jo bičiuliai žus kartu su kitais Babilono išminčiais.

19 Nakties regėjime paslaptis Danieliui buvo apreikšta,[a] ir jis šlovino dangaus Dievą.
20 Danielius sakė:
„Dievo vardui tebūna
šlovė per amžių amžius,
tik jo yra išmintis
ir galybė.[b]
21 Jis pakeičia laikus
ir laikotarpius,[c]
vienus karalius nušalina,
kitus pasodina į sostą,[d]
išmintingiesiems duoda
išminties ir nuovokiesiems išmanymo.[e]
22 Jis apreiškia gilybes
ir paslaptis,[f]
žino, kas slypi tamsybėje,[g]
šviesa jis apsigaubęs.[h]
23 Tau, mano protėvių Dieve,
dėkoju ir tave šlovinu,
nes davei man
išminties ir galios.
Ko tavęs prašėme,
man atskleidei,
karaliaus rūpestį
mums apreiškei.“[i]

24 Danielius nuėjo pas Arjochą, kuriam karalius buvo pavedęs iššzudyti Babilono išminčius,[y] ir tarė: „Nežudyk Babilono išminčių. Nuvesk mane pas karalių, ir aš jo sapną išaiškinsiu.“

25 Arjochas skubiai nuvedė Danielių pas karalių ir pasakė: „Tarp Judo tremtinių[a] radau vyrą, kuris gali išaiškinti karaliui sapną.“ **26** Danieliaus, praminto Beltšacaru,[b] karalius paklausė: „Ar tu tikrai gali papasakoti, kokį sapną aš regėjau, ir jį išaiškinti?“[c] – **27** „Paslapties, dėl kurios karalius teiraujasi, nesugebės išaiškinti nė vienas išminčius, būrėjas, žynys ar žvaigždininkas*,[d] – atsakė Danielius. – **28** Bet danguje yra Dievas. Jis apreiškia paslaptis[e] ir dabar karaliui Nebukadnecarui atskleidžia, kas vyks paskutinėmis dienomis*. Štai ką lovoje gulėdamas susapnavai, štai kokie regėjimai atėjo tau į galvą.

29 Kai lovoje gulėjai, o karaliau, tavo mintys ėmė suktis apie tai, kas bus ateityje, ir tasai, kuris apreiškia paslaptis, tau atskleidė, kas nutiks. **30** Man ši paslaptis buvo atskleista ne dėl to, kad būčiau buvęs išmintingesnis už kitus gyvuosius, o kad tau, karaliau, būtų išaiškintas sapnas ir kad suprastum savo širdies mintis.[f]

31 Tu, karaliau, regėjai didžiulę statulą*. Ta statula, milžiniška ir visa spindinti, stovėjo tau prieš akis, o jos išvaizda kėlė baimę. **32** Statulos galva buvo iš gryno aukso,[g] krūtinė ir rankos – iš sidabro,[h] pilvas ir šlaunys – iš vario,[i] **33** kojos – iš geležies,[y] o pėdos – iš geležies ir molio*.[j] **34** Tau bežiūrint, buvo atkirstas akmuo, bet ne žmogaus rankomis. Jis trenkėsi į statulos geležies ir molio pėdas ir jas sutrupino.[k] **35** Geležis, molis, varis, sidab-

2 SKYRIUS

a Dan 2:28

b 1Me 29:11 Job 12:13 Ps 147:5 Jer 32:17–19

c Apd 1:7

d 1Sa 2:7, 8 Ps 75:7 Jer 27:5 Dan 4:17

e Pat 2:6 Mok 2:26 Jok 1:5

f Jer 33:3 1Ko 2:10

g Ps 139:12 Hbr 4:13

h Ps 36:9 Ps 112:4

i Dan 1:17 Dan 2:28

y Dan 2:12, 14

Antra skiltis

a Dan 1:3, 6

b Dan 1:7

c Pr 41:15

d Dan 2:10, 11

e Pr 40:8 Dan 1:17

f Dan 2:47

g Dan 2:37, 38 Dan 7:4

h Dan 5:28 Dan 7:5 Dan 8:3, 20

i Dan 2:39 Dan 7:6 Dan 8:5, 21

y Dan 7:7, 19

j Dan 2:40–42

k Dan 2:44, 45

2:27 *T. y. astrologas. **2:28** *Pažod. „dienų pabaigoje“. **2:31** *Žr. priedą B9. **2:33** *Arba „degto molio“.

ras ir auksas – viskas subyrėjo į šipulius, tapo tarsi pelai ant grendymo vasarą. Vėjas juos išpustė, nepalikdamas nė pėdsako. O akmuo, kuris trenkėsi į statulą, tapo dideliu kalnu ir pripildė visą žemę.

36 Štai toks yra sapnas. Dabar karaliui jį išaiškinsime. **37** Tu, o karaliau – karalių karaliau, kuriam dangaus Dievas davė karalystę,[a] galybę, stiprybę ir šlovę, **38** į kurio rankas atidavė žmones, kad ir kur jie gyventų, laukų žvėris ir padangių paukščius ir kurį padarė visų jų valdovu,[b] – tu esi ta auksinė galva.[c]

39 Po tavęs iškils kita karalystė,[d] menkesnė už tavo. Paskui iškils trečia – varinė, ir ji užvaldys visą žemę.[e]

40 Ketvirtoji karalystė bus tvirta lyg geležis.[f] Kaip geležis visa sutriuškina ir sutrupina, kaip sudaužo visa į šipulius, taip ji sutriuškins ir sudaužys visas anas karalystes.[g]

41 O pėdos ir pirštai, kaip regėjai, buvo iš molio* ir geležies. Tai reiškia, kad ta karalystė bus pasidalijusi, bet turės geležies tvirtumo, nes tu matei geležį, maišytą su minkštu moliu. **42** Kadangi kojų pirštai buvo iš dalies geležiniai, iš dalies moliniai, ta karalystė bus iš dalies stipri, iš dalies trapi. **43** Kaip tavo regėta geležis buvo susimaišiusi su minkštu moliu, taip jie* bus susimaišę su žmonėmis#, tačiau vienas su kitu nesukibs, panašiai kaip geležis nekimba su moliu.

2:41 *Pažod. „iš puodžiaus molio“. **2:43** *Tikriausiai turima omenyje tai, ką vaizduoja geležis. #Arba „su žmonijos palikuoniais“, t. y. su paprasta liaudimi.

2 SKYRIUS

a Jer 28:14
Dan 5:18

b Jer 27:5–7

c Dan 2:32
Dan 4:20–22

d Iz 45:1
Jer 51:28, 29
Dan 5:28

e Dan 7:6
Dan 8:5, 21
Dan 11:3

f Dan 2:33
Dan 7:19, 23

g Dan 7:7

Antra skiltis

a Pr 49:10
Ps 2:6
Mt 6:10
Lk 22:29
Jn 18:36
Apr 11:15
Apr 20:6

b 2Sa 7:13
Iz 9:7
Dan 7:13, 14

c Dan 4:17
Dan 7:27

d Ps 2:7–9
Ps 110:5, 6
Apr 19:15

e Dan 4:34
Lk 1:31–33

f Dan 2:34, 35

g Pr 41:28
Dan 2:28

h Pr 41:39
Dan 1:17
Dan 2:28
Dan 4:9

i Dan 2:6
Dan 5:16, 29

y Dan 1:7

44 Tų karalių dienomis dangaus Dievas įkurs karalystę,[a] kuri niekada nebus sunaikinta.[b] Ta karalystė neatiteks jokiai kitai tautai.[c] Ji sutriuškins visas anas karalystes, padarys joms galą,[d] o pati gyvuos amžinai,[e] – **45** lygiai kaip tavo matytasis akmuo, ne žmogaus rankomis atkirstas nuo kalno, sutriuškino geležį, varį, molį, sidabrą ir auksą.[f] Didis Dievas apreiškė karaliui, kas įvyks ateityje.[g] Sapnas yra tikras ir jo išaiškinimas patikimas.“

46 Karalius Nebukadnecaras puolė kniūbsčias prieš Danielių ir išreiškė jam pagarbą. Jis įsakė atnešti Danieliui dovaną ir paaukoti smilkalų. **47** Karalius Danieliui tarė: „Iš tikro jūsų Dievas yra dievų Dievas, karalių Viešpats ir paslapčių Apreiškėjas, nes tu sugebėjai atskleisti šitą paslaptį.“[h] **48** Nebukadnecaras išaukštino Danielių, davė jam daug puikių dovanų ir padarė visos Babilono srities valdytoju,[i] taip pat visų Babilono išminčių vyriausiuoju. **49** Danieliaus prašymu karalius paskyrė Šadrachą, Mešachą ir Abed Negą[y] Babilono srities valdininkais, o Danielius tarnavo karaliaus rūmuose.

3 Karalius Nebukadnecaras padarė aukso statulą* – 60 uolekčių# aukščio ir 6 uolekčių△ pločio – ir pastatė ją Dūros lygumoje, Babilono srityje. **2** Paskui karalius Nebukadnecaras siuntė žinią satrapams, viršininkams, vietininkams, patarėjams, iždininkams, teisėjams, tarnautojams ir visiems

3:1 *Koks statinys tai buvo, tiksliai nėra žinoma. #Maždaug 27 m. Žr. priedą B14. △Maždaug 2,7 m. Žr. priedą B14.

sričių valdytojams, kad susirinktų į jo pastatytos statulos pašventinimo iškilmę.

3 Taigi satrapai, viršininkai, vietininkai, patarėjai, iždininkai, teisėjai, tarnautojai ir visi sričių valdytojai susirinko į statulos, kurią Nebukadnecaras buvo pastatęs, pašventinimo iškilmę. Jiems sustojus priešais tą statulą, **4** šauklys garsiai paskelbė: „Jums, žmonės iš visų tautų ir genčių, kalbančių įvairiausiomis kalbomis, įsakoma: **5** kai išgirsite rago, dūdos, citros, arfos, lyros, dūdmaišio ir visų kitų instrumentų garsą, turite parpulti ir pagarbinti aukso statulą, kurią pastatė karalius Nebukadnecaras. **6** O kas neparpuls ir jos nepagarbins, tuoj bus įmestas į ugnimi plieskiančią krosnį.“[a] **7** Tad kai pasigirdo rago, dūdos, citros, arfos, lyros ir visų kitų instrumentų garsas, žmonės iš visų tautų ir genčių, kalbančių įvairiausiomis kalbomis, parpuolė ir pagarbino Nebukadnecaro pastatytą aukso statulą.

8 Tuo metu keletas chaldėjų atėję ėmė skųsti* žydus. **9** „O karaliau, gyvuok per amžius! – tarė jie karaliui Nebukadnecarui. – **10** Tu, karaliau, davei įsakymą, kad kiekvienas, išgirdęs rago, dūdos, citros, arfos, lyros, dūdmaišio ir visų kitų instrumentų garsą, turi parpulti ir pagarbinti aukso statulą, **11** o kas neparpuls ir nepagarbins, bus įmestas į ugnimi plieskiančią krosnį.[b] **12** Bet žydai, kuriuos tu esi paskyręs Babilono srities valdininkais, – Šadrachas, Mešachas ir Abed Negas[c] – tavęs, karaliau, nepaiso.

3:8 *Arba „šmeižti“.

3 SKYRIUS

a Jer 29:22

b Dan 3:4–6

c Dan 1:7
Dan 2:49

Antra skiltis

a Iz 46:1
Jer 50:2
Dan 2:47

b Iš 5:2
2Me 32:15
Iz 36:4, 20

c 1Sa 17:37
Ps 27:1
Iz 12:2
Dan 6:27

d Iš 20:5
Apd 5:29

Jie netarnauja tavo dievams ir aukso statulos, kurią pastatei, nepagarbino.“

13 Nebukadnecaras baisiai įtūžo ir liepė atvesti Šadrachą, Mešachą ir Abed Negą. Kai vyrai buvo pas karalių atvesti, **14** Nebukadnecaras paklausė: „Šadrachai, Mešachai ir Abed Negai, ar tiesa, kad jūs mano dievams[a] netarnaujate ir aukso statulos, kurią pastačiau, nepagarbinote? **15** Jei dabar, išgirdę rago, dūdos, citros, arfos, lyros, dūdmaišio ir visų kitų instrumentų garsą, parpulsite ir mano padarytą statulą pagarbinsite, tai gerai. Bet jei nepagarbinsite, tuoj būsite įmesti į ugnimi plieskiančią krosnį. Koks gi dievas išgelbės jus iš mano rankų?“[b]

16 Šadrachas, Mešachas ir Abed Negas karaliui atsakė: „Dėl viso šito, o Nebukadnecarai, neturime tau ką pasakyti. **17** Jei taip su mumis ir pasielgtum, o karaliau, Dievas, kuriam tarnaujame, gali mus išgelbėti iš ugnimi plieskiančios krosnies ir iš tavo rankų.[c] **18** Bet jei ir neišgelbėtų, tai tebūna tau žinoma, karaliau: tavo dievams vis tiek netarnausime ir tavo pastatytos aukso statulos negarbinsime.“[d]

19 Nebukadnecaras taip supyko ant Šadracho, Mešacho ir Abed Nego, kad net jo veidas persikreipė*. Jis liepė įkaitinti krosnį septyniskart karščiau nei paprastai, **20** o keliems stipriems savo kariams įsakė surišti Šadrachą, Mešachą ir Abed Negą ir į tą ugnimi plieskiančią krosnį įmesti.

3:19 *Arba „kad visiškai pakeitė nuomonę apie juos“.

21 Taigi šiuos vyrus su visais apsiaustais, palaidinėmis, kepurėmis ir kitais drabužiais surišo ir įmetė į ugnimi plieskiančią krosnį. **22** Karaliaus įsakymas buvo labai griežtas ir krosnis taip įkaitinta, kad kariai, atvedę Šadrachą, Mešachą ir Abed Negą, patys žuvo nuo ugnies liepsnų. **23** O tie trys, Šadrachas, Mešachas ir Abed Negas, surišti įkrito į ugnimi plieskiančią krosnį.

24 Staiga karalius Nebukadnecaras išsigandęs pašoko ir savo aukštų pareigūnų paklausė: „Argi ne tris vyrus surišę įmetėme į ugnį?“ Tie atsakė: „Taip, karaliau.“ – **25** „Žiūrėkite, – stebėjosi karalius, – matau keturis vyrus, laisvai vaikščiojančius liepsnose. Nieko jiems nėra nutikę, o tas ketvirtas atrodo taip, lyg būtų dievų sūnus.“

26 Priėjęs prie ugnimi plieskiančios krosnies angos, Nebukadnecaras šūktelėjo: „Šadrachai, Mešachai ir Abed Negai, aukščiausiojo Dievo[a] tarnai, išeikite! Eikite šen!“ Ir Šadrachas, Mešachas ir Abed Negas išėjo iš ugnies liepsnų. **27** Satrapai, viršininkai, vietininkai ir kiti aukšti karaliaus pareigūnai, kurie ten buvo susirinkę,[b] pamatė, kad ugnis tiems vyrams nė kiek nepakenkė*[c] – nė vienas galvos plaukas nenusvilo, apsiaustai neapdegė, nesijautė net dūmų kvapo.

28 Tada Nebukadnecaras pareiškė: „Šlovė Šadracho, Mešacho ir Abed Nego Dievui,[d] nes jis siuntė angelą ir išgelbėjo savo tarnus. Juo pasitikėdami jie nepakluso karaliaus įsakymui ir verčiau pasirinko mirti* negu tarnauti ir lenktis kitam dievui, o ne savajam.[a] **29** Todėl išleidžiu tokį įsaką: kas tik iš visų tautų ir genčių, kalbančių įvairiausiomis kalbomis, pasakytų ką nors prieš Šadracho, Mešacho ir Abed Nego Dievą, bus sukapotas į gabalus, o jo namai bus paversti išviete*. Mat nėra dievo, kuris galėtų išgelbėti taip, kaip jų Dievas.“[b]

30 Ir karalius suteikė Šadrachui, Mešachui ir Abed Negui aukštas pareigas Babilono srityje.[c]

4 „Karalius Nebukadnecaras – visoms tautoms ir gentims, įvairiausiomis kalbomis kalbančioms, visoje žemėje gyvenančioms: didi ramybė jums! **2** Aš panorau papasakoti, kokių ženklų ir stebuklų aukščiausiasis Dievas man parodė. **3** Kokie įstabūs tie ženklai, kokie galingi stebuklai! Jo karalystė – amžina karalystė, jis viešpatauja per kartų kartas.[d]

4 Aš, Nebukadnecaras, savo namuose gyvenau be rūpesčių, savo rūmuose mėgavausi gyvenimu. **5** Bet sykį susapnavau bauginantį sapną. Į galvą atėję vaizdiniai ir regėjimai mane, gulintį lovoje, labai išgąsdino.[e] **6** Taigi įsakiau sukviesti pas mane visus Babilono išminčius, kad tą sapną išaiškintų.[f]

7 Susirinko visi žyniai, būrėjai, chaldėjai* ir žvaigždininkai.[g] Kai jiems papasakojau, ką sapnavau, sapno išaiškinti jie nesugebėjo.[h] **8** Galiausiai pas mane atėjo Danielius, mano

3:27 *Arba „neturėjo galios“.

3:28 *Arba „atiduoti savo kūnus“. **3:29** *Arba galbūt „šiukšlynu“, „mėšlynu“. **4:7** *T. y. ateities spėjėjai ir astrologai.

3 SKYRIUS
a Dan 2:47
b Dan 3:2
c Hbr 11:33, 34
d Dan 2:47
Dan 4:34

Antra skiltis
a Dan 3:15
b Dan 4:35
Dan 6:26, 27
c Dan 2:49

4 SKYRIUS
d Ps 10:16
Ps 90:2
Jer 10:10
e Dan 2:1
f Dan 2:2
g Iz 47:13
h Dan 2:10, 11

dievo[a] garbei pervadintas Beltšacaru,[b] turįs šventųjų dievų dvasią.[c] Ir aš ėmiau pasakoti jam savo sapną:

9 ‘Beltšacarai, žynių vyriausiasis,[d] gerai žinau, kad tu turi savyje šventųjų dievų dvasią[e] ir kad nėra paslapties, kurią tau būtų per sunku atskleisti.[f] Tad pasakyk, ką reiškia tie regėjimai, kuriuos sapne mačiau, išaiškink juos.

10 Man gulint lovoje, į galvą atėjo regėjimai, ir aš išvydau medį[g] žemės viduryje. Jis buvo nepaprastai aukštas.[h] **11** Tas medis užaugo didelis ir tvirtas, jo viršūnė siekė dangų, matyti jį galėjai iš visų žemės pakraščių. **12** Medis buvo gražiai sulapojęs, pilnas vaisių. Maisto nuo jo pakako visiems. Ūksmės po tuo medžiu ieškojo laukų žvėrys, šakose gyveno padangių paukščiai, ir visi, kas gyvas, maitinosi jo vaisiais.

13 Kai man gulint lovoje į galvą atėjo regėjimai, išvydau ir šventąjį sargą, žengiantį iš dangaus.[i] **14** Jis garsiai šaukė: „Nukirskite medį,[y] nukapokite jo šakas, nudraskykite lapus ir nupurtykite vaisius! Teišsilaksto iš po jo žvėrys, padangių paukščiai teskrenda šalin nuo jo šakų. **15** Palikite tik kelmą su šaknimis žemėje. Geležimi ir variu sukaustytas, telieka jis lauko žolėje. Temerkia jį rasa iš dangaus, tebūna jis tarp lauko augalų – ten pat, kur žvėrys.[j] **16** Vietoj žmogaus širdies tebūna jam duota žvėries širdis, ir taip tepraeina septyni laikai.[k] **17** Šį potvarkį skelbia sargai,[l] šį nuosprendį – šventieji, kad visi, kas gyvas, žinotų: žmonių karalystę valdo Aukščiausiasis.[a] Jis duoda ją kam panorėjęs ir skiria jos valdovu net menkiausią žmogų.“

18 Toks yra sapnas, kurį aš, karalius Nebukadnecaras, mačiau. Dabar, Beltšacarai, išaiškink jį. Kiti mano karalystės išminčiai išaiškinti nesugeba,[b] o tu sugebėsi, nes tavyje yra šventųjų dievų dvasia.’

19 Tuomet Danielius, vardu Beltšacaras,[c] akimirką sustingo, nes jo mintys kėlė jam siaubą.

Karalius jam tarė: ‘Beltšacarai, nei sapnas, nei sapno reikšmė tegu tavęs negąsdina.’

Beltšacaras atsakė: ‘Mano viešpatie! O kad tai būtų sapnas apie tuos, kurie tavęs nekenčia, ir jo aiškinimas – apie tavo priešus!

20 Medis, kurį regėjai, kuris buvo užaugęs didelis ir tvirtas, su dangų siekiančia viršūne, matomas iš visų žemės kampelių,[d] **21** gražiai sulapojęs, pilnas vaisių ir maisto visiems, po kuriuo gyveno laukų žvėrys ir kurio šakose buvo radę prieglobstį padangių paukščiai,[e] – **22** tas medis esi tu, karaliau. Tu tapai didis ir stiprus, tavo didybė išaugo ir pasiekė dangų,[f] tu valdai visa iki žemės pakraščių.[g]

23 Karalius matė iš dangaus žengiantį šventąjį sargą,[h] kuris skelbė: „Nukirskite medį, sunaikinkite jį! Palikite tik kelmą su šaknimis žemėje. Geležimi ir variu sukaustytas, telieka jis lauko žolėje. Temerkia jį rasa iš dangaus, tebūna jis su laukų žvėrimis, ir taip tepraeina septyni laikai.“[i] **24** Štai, karaliau, ką tas sapnas reiškia, štai ką yra nusprendęs Aukščiausiasis. Mano viešpačiui, karaliui, nu-

4 SKYRIUS

a Iz 46:1 Jer 50:2

b Dan 1:7

c Dan 4:18 Dan 5:11, 12

d Dan 1:20 Dan 2:48

e Pr 41:38 Dan 6:3

f Dan 1:17, 20

g Dan 4:26

h Dan 4:20–22

i Dan 4:23–26

y Dan 4:31 Dan 5:18, 20

j Dan 4:32, 33

k Dan 4:32 Lk 21:24

l Dan 4:13

Antra skiltis

a Dan 4:34

b Iz 47:13 Dan 2:27 Dan 5:8, 15

c Dan 1:7

d Dan 4:10, 11

e Dan 4:12

f Iz 14:13, 14

g Dan 2:37, 38

h Dan 4:13 Dan 8:13

i Dan 4:13–16 Lk 21:24

tiks šitaip: **25** tu būsi išvarytas iš žmonių tarpo, gyvensi su laukų žvėrimis, ėsi žolę kaip jaučiai, tave merks rasa iš dangaus,[a] ir taip praeis septyni laikai,[b] kol suprasi, kad žmonių karalystę valdo Aukščiausiasis ir kad jis duoda ją kam panorėjęs.[c]

26 Kadangi buvo pasakyta palikti medžio kelmą su šaknimis,[d] karalystė bus tau sugrąžinta, – tik pirmiau turėsi pripažinti, kad visa valdo tasai, kuris yra danguje. **27** Todėl, karaliau, paklausyk mano patarimo: atsižadėk savo nuodėmių ir daryk, kas teisu, palik neteisybę ir būk gailestingas vargšui. Jei taip darysi, gali būti, kad dar ilgai gyvensi gerovėje.'"[e]

28 Karalių Nebukadnecarą visa tai ir ištiko.

29 Praėjus dvylikai mėnesių, vaikštinėdamas ant savo karališkųjų Babilono rūmų stogo, **30** karalius kalbėjo: „Argi ne didis tas Babilonas, kurį pats savo jėgomis ir savo galybe pastačiau, kad būtų mano karališkieji namai, mano pasididžiavimas ir šlovė?"

31 Tiems žodžiams dar tebesant karaliaus lūpose, iš dangaus pasigirdo balsas: „Klausykis, karaliau Nebukadnecarai: karalystė iš tavęs atimama,[f] **32** tu išvaromas iš žmonių tarpo. Su laukų žvėrimis gyvensi, ėsi žolę kaip jaučiai, ir taip praeis septyni laikai, kol suprasi, kad žmonių karalystę valdo Aukščiausiasis ir kad jis duoda ją kam panorėjęs."[g]

33 Ir iškart šis žodis Nebukadnecarui išsipildė. Jis buvo išvarytas iš žmonių tarpo, ėmė ėsti žolę kaip jaučiai, jo kūną merkė rasa iš dangaus, ir plaukai užaugo tokie ilgi kaip erelio plunksnos, o nagai – kaip paukščio.[a]

34 „Tam laikotarpiui praėjus,[b] aš, Nebukadnecaras, pažvelgiau į dangų, ir man sugrįžo protas. Aš šlovinau Aukščiausiąjį – tą, kuris gyvuoja per amžius, liaupsinau jį ir garbinau, nes jo viešpatavimas amžinas ir jo karalystė tveria per kartų kartas.[c] **35** Visi žemės gyventojai prieš jį yra niekas. Ir su dangaus kareivija, ir su žemės gyventojais jis elgiasi, kaip jam patinka. Nėra nė vieno, kuris galėtų jam sutrukdyti*[d] ar priekaištauti: 'Ką gi tu darai?'[e]

36 Tuo metu atgavau ne tik protą, bet ir savo karališką šlovę, didybę ir prakilnumą.[f] Aukštieji pareigūnai ir didžiūnai mane susiieškojo ir aš buvau sugrąžintas į savo karalystę. Man buvo suteikta dar daugiau didybės.

37 Tad aš, Nebukadnecaras, liaupsinu, aukštinu ir šlovinu dangaus Karalių,[g] nes visi jo darbai yra teisūs, jo keliai teisingi,[h] ir jis gali pažeminti išdidžiuosius."[i]

5 Karalius Belšacaras[y] tūkstančiui savo didžiūnų iškėlė didelę puotą ir visų akivaizdoje gėrė vyną.[j] **2** Apsvaigęs nuo vyno, Belšacaras įsakė atnešti aukso ir sidabro indus, kuriuos jo tėvas Nebukadnecaras buvo paėmęs iš šventyklos Jeruzalėje,[k] mat užsimanė iš jų gerti sykiu su savo didžiūnais, žmonomis ir sugulovėmis. **3** Taigi jiems atnešė aukso indus, paimtus iš šventyklos, iš Dievo

4 SKYRIUS

a Dan 4:31–33

b Dan 4:16
Lk 21:24
Apr 12:6, 14

c 1Sa 2:7, 8
Job 34:24
Jer 27:5
Ez 21:26, 27
Dan 2:21
Dan 7:13, 14
Lk 1:32, 33

d Dan 4:15

e 1Ka 21:29
Jl 2:14
Jon 3:8–10

f Dan 4:25
Apd 12:22, 23

g Dan 4:17

Antra skiltis

a Dan 4:25

b Dan 4:16

c Ps 10:16
Dan 4:3

d Job 34:24
Iz 43:13

e Iz 45:9

f Dan 4:26

g Dan 4:2, 3

h Įst 32:4
Ps 33:5

i Iš 18:10, 11
Jok 4:6

5 SKYRIUS

y Dan 7:1
Dan 8:1

j Iz 21:5
Jer 51:39

k 2Ka 25:15
2Me 36:18
Ezr 1:7
Jer 52:19
Dan 1:1, 2

4:35 *Arba „sulaikyti jo ranką".

Namų Jeruzalėje, ir karalius su savo didžiūnais, žmonomis ir sugulovėmis iš jų gėrė. **4** Jie gėrė vyną ir šlovino dievus, padarytus iš aukso ir sidabro, iš vario, geležies, medžio ir akmens.

5 Kaip tik tada pasirodė žmogaus ranka ir ėmė rašyti ant karaliaus rūmų sienos tinko, priešais žibintuvą. Karalius, matydamas, kaip toji ranka rašo, **6** išblyško*, jo mintys kėlė jam siaubą, iš baimės šlaunys drebėjo[a] ir keliai tirtėjo.

7 Tada karalius ėmė šaukti, kad būtų atvesti būrėjai, chaldėjai* ir žvaigždininkai.[b] Babilono išminčiams jis tarė: „Žmogus, kuris perskaitys šį užrašą ir pasakys, ką jis reiškia, bus aprengtas purpuru, jam ant kaklo bus užkabinta aukso grandinė[c] ir jis bus trečias karalystėje.“[d]

8 Susirinko visi karaliaus išminčiai, tačiau nė vienas nemokėjo nei perskaityti užrašo, nei karaliui paaiškinti, ką jis reiškia.[e] **9** Tad karalius Belšacaras dar labiau išsigando ir jo veidas perbalo; didžiūnai buvo visai sutrikę.[f]

10 Sužinojusi, apie ką šneka karalius ir didžiūnai, į puotos menę įžengė karalienė*. „O karaliau, gyvuok per amžius! – prabilo ji. – Tegu tavo mintys nekelia tau siaubo ir veidas tenebūna toks išbalęs. **11** Tavo karalystėje yra žmogus, turintis šventųjų dievų dvasią. Jau tavo tėvo dienomis jis garsėjo supratimu, išmanymu ir dieviška išmintimi.[g] Karalius Nebukadnecaras, tavo tėvas, buvo pa-

5:6 *Arba „persimainė“. **5:7** *T. y. ateities spėjėjai ir astrologai. **5:10** *Tikriausiai karaliaus motina.

5 SKYRIUS

a Iz 21:2, 3

b Dan 2:2 Dan 4:6

c Pr 41:39, 42 Est 8:15

d Dan 2:6, 48

e Dan 2:27 Dan 4:7

f Iz 13:1, 7

g Dan 4:8, 9

Antra skiltis

a Dan 2:47, 48

b Dan 1:7 Dan 4:8

c Dan 1:17, 20 Dan 6:3

d Dan 1:3, 6 Dan 2:25

e 2Ka 24:11, 14

f Dan 4:9

g Dan 1:17, 20

h Iz 47:12, 13 Dan 2:10, 11 Dan 5:8

i Dan 2:28

y Dan 2:6 Dan 5:7

j Dan 2:37, 38

skyręs jį žynių, būrėjų, chaldėjų ir žvaigždininkų vyriausiuoju.[a] Taip, karaliau, tavo tėvas jį paskyrė, **12** nes Danielius, karaliaus pervadintas Beltšacaru,[b] turėjo nepaprastą dvasią ir nuovoką, gebėjo aiškinti sapnus, įminti mįsles ir išnarplioti keblius klausimus*.[c] Liepk pašaukti Danielių, ir jis viską paaiškins.“

13 Taigi Danielius buvo atvestas pas karalių, ir karalius jį paklausė: „Ar tu esi tas Danielius, vienas iš tremtinių,[d] kuriuos mano tėvas parsivedė iš Judo?[e] **14** Aš girdėjau, kad tavyje yra dievų dvasia[f] ir kad garsėji supratimu, išmanymu ir nepaprasta išmintimi.[g] **15** Pas mane buvo atvesti išminčiai ir būrėjai, kad užrašą man perskaitytų ir atskleistų, ką jis reiškia. Deja, išaiškinti tų žodžių jie nesugebėjo.[h] **16** O apie tave girdėjau, kad moki išaiškinti visokias paslaptis[i] ir išnarplioti keblius klausimus*. Tad jei šį užrašą man perskaitysi ir pasakysi, ką jis reiškia, būsi aprengtas purpuru, tau ant kaklo bus užkabinta aukso grandinė ir tu būsi trečias karalystėje.“[y]

17 Danielius karaliui atsakė: „Dovanas pasilik sau, atlygį atiduok kitiems. Tą užrašą karaliui aš ir taip perskaitysiu ir jo reikšmę išaiškinsiu. **18** O karaliau! Aukščiausiasis Dievas davė tavo tėvui Nebukadnecarui karalystę, suteikė šlovę, garbę ir didybę.[j] **19** Dėl jam suteiktos šlovės visos tautos ir gentys, kalbančios įvairiausiomis kalbomis, drebėjo iš

5:12, 16 *Pažod. „išnarplioti mazgus“.

baimės jo akivaizdoje.[a] Ką norėdavo, tą jis nužudydavo, o ką norėdavo, palikdavo gyvą; vieną panorėjęs išaukštindavo, kitą pažemindavo.[b] **20** Bet jo širdis išpuiko, dvasia surambėjo, ir jis ėmė elgtis įžūliai,[c] todėl buvo nuverstas nuo karalystės sosto ir neteko savo šlovės. **21** Jis buvo išvarytas iš žmonių tarpo, jo širdis pasidarė kaip žvėries. Su laukiniais asilais jis gyveno ir ėdė žolę kaip jaučiai, jo kūną merkė rasa iš dangaus. Tada jis suprato, kad žmonių karalystę valdo aukščiausiasis Dievas ir kad jos valdovu skiria ką panorėjęs.[d]

22 Bet tu, jo sūnau Belšacarai, visa tai žinodamas, savo širdyje nenusižeminai. **23** Priešingai – tu išsiaukštinai prieš dangaus Viešpatį[e] ir liepei atnešti jo Namų indus.[f] Tada su savo didžiūnais, žmonomis ir sugulovėmis gėrei iš jų vyną ir šlovinai dievus, padarytus iš sidabro, aukso, vario, geležies, medžio ir akmens, – dievus, kurie nieko nemato, negirdi ir nieko nesupranta.[g] O Dievo, kurio rankose yra tavo gyvybė[h] ir visas tavo gyvenimas, tu nepagarbinai. **24** Tad jis siuntė ranką, kad parašytų šitą užrašą.[i] **25** Užrašas yra toks: MENE, MENE, TEKEL ir PARSIN.

26 Ir štai ką tie žodžiai reiškia. MENE – Dievas suskaičiavo tavo karalystės dienas ir padarė jai galą.[y]

27 TEKEL – buvai pasvertas svarstyklėmis ir pasirodei esąs per lengvas.

28 PERES – tavo karalystė yra padalyta ir atiduota medams ir persams.“[j]

5 SKYRIUS

a Jer 25:9 Dan 3:4, 5 Dan 4:22

b Dan 2:12 Dan 3:6, 29

c Iz 14:13, 14 Dan 4:30

d Dan 4:31–35

e Jer 50:29

f Dan 5:2, 3

g Ps 115:4–7 Iz 46:6, 7

h Ps 104:29

i Dan 5:5

y Iz 13:11 Jer 25:12 Jer 27:6, 7 Jer 50:1, 2 Jer 51:11

j Ezr 1:1, 2 Iz 21:2 Iz 45:1 Jer 50:9 Dan 6:28 Dan 9:1

Antra skiltis

a Dan 5:7, 16

b Iz 21:9 Jer 51:8, 31 Jer 51:39, 57

c Dan 6:1 Dan 9:1

6 SKYRIUS

d Est 1:1 Dan 9:1

e Dan 2:48 Dan 5:29

f Ezr 8:36 Est 8:9 Dan 3:2

g Dan 1:17, 20 Dan 5:12

h Est 3:8

29 Tada Belšacaro įsakymu Danielių aprengė purpuru, ant kaklo užkabino aukso grandinę ir paskelbė, kad jis bus trečias karalystėje.[a]

30 Tą pačią naktį chaldėjų karalius Belšacaras buvo nužudytas,[b] **31** ir karalystę valdyti gavo medas Darijus[c] (jam buvo maždaug 62 metai).

6 Darijus nusprendė paskirti 120 satrapų ir jiems pavedė valdyti visas karalystės sritis.[d] **2** Jie buvo pavaldūs trims aukštiems pareigūnams, kurių vienas buvo Danielius.[e] Satrapai[f] turėjo duoti šiems apyskaitą, kad karalius nepatirtų kokio nuostolio. **3** Danielius pranoko kitus aukštuosius pareigūnus ir satrapus, nes savyje turėjo nepaprastą dvasią,[g] ir karalius ketino jį dar paaukštinti – padaryti viršiausią visoje karalystėje.

4 Tuomet aukštieji pareigūnai ir satrapai ėmė ieškoti pagrindo apkaltinti Danielių dėl karalystės reikalų, tačiau nerado nei kuo jį apkaltinti, nei dėl ko papriekaištauti. Danielius buvo patikimas, ir nebuvo įmanoma prikišti jam nė menkiausio aplaidumo ar nesąžiningumo. **5** Tada tie vyrai kalbėjo: „Pagrindo apkaltinti Danielių tikrai nerasime, nebent tai būtų dalykai, susiję su jo Dievo įstatymu.“[h]

6 Taigi aukštieji pareigūnai ir satrapai sugužėjo pas karalių ir jam kalbėjo: „Karaliau Darijau, gyvuok per amžius! **7** Visi karaliaus pareigūnai, viršininkai, satrapai, patarėjai ir vietininkai tarpusavyje sutarė, kad reikia karališkuoju potvarkiu įvesti tokį draudimą: kiekvienas,

kuris per trisdešimt dienų ko nors melstų kokį dievą ar žmogų, o ne tave, karaliau, turi būti įmestas į liūtų duobę.[a] **8** Todėl dabar, karaliau, išleisk potvarkį ir jį pasirašyk,[b] kad niekas negalėtų to potvarkio pakeisti, nes medų ir persų įstatymai neatšaukiami.“[c]

9 Ir karalius Darijus pasirašė draudžiamąjį potvarkį.

10 Sužinojęs, kad pasirašytas toks potvarkis, Danielius parėjo namo ir savo aukštutiniame kambaryje, kurio langai buvo atviri į Jeruzalės pusę,[d] atsiklaupęs meldėsi ir šlovino Dievą, kaip buvo pratęs. Taip jis darydavo tris kartus per dieną. **11** Ir štai anie vyrai įsiveržę užklupo Danielių beprašantį ir bemaldaujantį savo Dievą malonės.

12 Tada jie nuėjo pas karalių ir apie jo išleistą potvarkį ėmė kalbėti: „Argi tu nepasirašei draudimo, skelbiančio, kad kiekvienas, kuris per trisdešimt dienų ko nors melstų kokį dievą ar žmogų, o ne tave, karaliau, turi būti įmestas į liūtų duobę?“ Karalius atsakė: „Taip, šis nutarimas tvirtas – tvirtas kaip ir visas medų ir persų įstatymas, kuris negali būti atšauktas.“[e] **13** Tie suskubo sakyti: „Danielius iš Judo tremtinių[f] nepaiso nei tavęs, karaliau, nei tavo pasirašyto draudimo ir triskart per dieną meldžiasi.“[g] **14** Tai išgirdęs, karalius labai sunerimo. Jis ieškojo būdų, kaip Danielių išgelbėti, ir iki pat saulėlydžio darė viską, kad jį apsaugotų. **15** Tačiau tie vyrai vėl sugužėjo pas karalių ir kalbėjo: „Tu juk žinai, karaliau, kad pagal medų ir persų įstatymą joks karaliaus išleistas draudimas ar potvarkis negali būti pakeistas.“[a]

16 Karaliaus įsakymu Danielius buvo atvestas ir įmestas į liūtų duobę.[b] Karalius tarė Danieliui: „Tavo Dievas, kuriam taip ištikimai tarnauji, išgelbės tave!“ **17** Tada buvo paimtas akmuo ir duobės anga užrista. Karalius užantspaudavo akmenį savo antspaudo žiedu ir didžiūnų žiedais, kad niekas negalėtų pakeisti Danieliui nuosprendžio.

18 Karalius sugrįžo į savo rūmus ir naktį praleido pasninkaudamas, atsisakęs linksmybių* – užmigti jis negalėjo. **19** Vos tik ėmė švisti, karalius atsikėlė ir nuskubėjo prie liūtų duobės. **20** Prisiartinęs prie duobės, jis sielvartingu balsu pašaukė Danielių ir paklausė: „Danieliau, gyvojo Dievo tarne, ar tavo Dievas, kuriam taip ištikimai tarnauji, įstengė išgelbėti tave nuo liūtų?“ **21** Danielius tuojau atsakė: „O karaliau, gyvuok per amžius! **22** Mano Dievas siuntė angelą ir užčiaupė liūtams nasrus,[c] – jie man nieko nepadarė,[d] nes Dievo akyse esu nekaltas. Nė tau, karaliau, aš nenusikaltau.“

23 Karalius nepaprastai apsidžiaugė ir liepė Danielių ištraukti iš duobės. Danielių ištraukė sveikut sveikutėlį, nes jis pasitikėjo savo Dievu.[e]

24 O vyrus, kurie buvo Danielių apskundę*, karaliaus įsakymu atvedė ir kartu su sūnumis ir žmonomis įmetė į liūtų duobę. Jiems dar duobės dugno nepasiekus, liūtai grie-

6 SKYRIUS

a Dan 3:6

b Est 3:12
Est 8:10

c Est 1:19
Est 8:8

d 1Ka 8:44, 45

e Est 8:8
Dan 6:7, 8

f Dan 1:3, 6
Dan 2:25
Dan 5:13

g Est 3:8
Dan 6:10

Antra skiltis

a Est 8:8
Dan 6:8

b Dan 6:7
Hbr 11:32, 33

c 1Sa 17:37
Hbr 11:32, 33

d Ps 34:7
Ps 118:5
Dan 3:28

e Ps 37:40
Pat 18:10
Dan 3:26, 27

6:18 *Arba galbūt „jam nebuvo atvesta muzikantų“. **6:24** *Arba „apšmeižę“.

bė juos ir sutriuškino visus jų kaulus.[a]

25 Tada karalius Darijus visoje žemėje gyvenančioms ir įvairiausiomis kalbomis kalbančioms tautoms ir gentims parašė:[b] „Didi ramybė jums! **26** Išleidžiu įsaką, kad žmonės visose mano karalystės valdose turi drebėti iš baimės prieš Danieliaus Dievą.[c] Jis yra gyvasis Dievas ir gyvuoja per amžius. Jo karalystė niekada nebus sunaikinta ir jo viešpatavimas amžinas*.[d] **27** Jis gelbsti,[e] saugo, daro ženklus ir stebuklus danguje ir žemėje,[f] jis išgelbėjo Danielių iš liūtų nagų.“

28 Taigi Danieliui gerai klojosi ir valdant Darijui,[g] ir valdant persui Kyrui.[h]

7 Pirmais Babilono karaliaus Belšacaro[i] valdymo metais Danielius sapnavo sapną; jam gulint lovoje, į galvą atėjo regėjimai.[y] Tą sapną jis užrašė,[j] išsamiai išdėstė visa, ką matė ir girdėjo. **2** Danielius pasakojo:

„Nakties regėjimuose aš mačiau, kaip keturi dangaus vėjai išjudino plačią jūrą,[k] **3** ir iš tos jūros išėjo keturi didžiuliai žvėrys,[l] visi skirtingi.

4 Pirmasis buvo panašus į liūtą[m] ir turėjo erelio sparnus.[n] Man bežiūrint, jo sparnai buvo nuplėšti. Žvėris buvo pakeltas nuo žemės ir pastatytas ant dviejų kojų kaip žmogus. Jam buvo duota žmogaus širdis.

5 Ir štai išvydau kitą žvėrį, antrąjį. Jis buvo panašus į mešką,[o] vienu šonu pasikėlęs, o nasruose laikė įsikandęs tris šonkaulius. Žvėriui buvo pasakyta: ‘Pakilk, ėsk daug mėsos!’[p]

6:26 *Arba „visavaldystė amžina“.

6 SKYRIUS

a Est 7:10
b Est 8:9
Dan 4:1
c Dan 3:29
d Dan 4:34
e Dan 3:28
f Jer 32:20
Dan 4:3
g Dan 5:31
Dan 6:1, 2
h 2Me 36:22, 23
Ezr 1:1, 2
Iz 44:28

7 SKYRIUS

i Dan 5:1, 30
y Dan 2:19
Dan 8:1
j Iz 30:8
Hab 2:2
Apr 1:11
k Iz 57:20
Apr 17:15
l Dan 7:17
m Dan 2:37, 38
n Įst 28:49, 50
Jer 48:40
Rd 4:19
Hab 1:8
o Dan 2:39
Dan 5:28
Dan 8:3, 20
p Iz 13:17, 18
Dan 11:2

Antra skiltis

a Dan 2:39
Dan 8:5
Dan 11:3
b Dan 8:8
Dan 11:4
c Dan 2:40
Dan 7:19
d Dan 7:24
e Dan 7:20
Apr 13:5
f Ps 90:2
Iz 6:1, 2
Dan 7:13, 22
Hab 1:12
Apr 4:2, 3
g Ps 104:1, 2
h Įst 9:3
Hbr 12:29
i Ps 50:3
Ps 97:3
y Įst 33:2
1Ka 22:19
Ps 68:17
Hbr 12:22
Jud 14
Apr 5:11
j 1Sa 2:10
Ps 50:6
k Dan 7:8, 25
l Dan 7:3

6 Paskui, man bežiūrint, pasirodė dar kitas žvėris, panašus į leopardą.[a] Jo nugaroje buvo keturi sparnai – tokie kaip paukščio. Žvėris turėjo keturias galvas,[b] ir jam buvo duota valdžia.

7 Paskui nakties regėjimuose pamačiau ketvirtąjį žvėrį – baisų, siaubą keliantį ir nepaprastai stiprų, dideliais geležiniais dantimis. Jis viską rijo ir triuškino, o kas liko – trypė kojomis.[c] Jis skyrėsi nuo kitų žvėrių, pasirodžiusių pirma jo, ir turėjo dešimt ragų. **8** Bežiūrėdamas į tuos ragus išvydau tarp jų dygstantį dar vieną ragą, mažesnį.[d] Kai tasai išdygo, trys iš pirmųjų ragų buvo išrauti. Tas ragas turėjo panašias į žmogaus akis ir įžūliai* kalbančią burną.[e]

9 Man bežiūrint, buvo pastatyti sostai ir atsisėdo Ilgaamžis.[f] Jo apdaras buvo baltas kaip sniegas,[g] o galvos plaukai – tarsi gryna vilna. Jo sostas buvo ugnies liepsnos, sosto ratai – plieskianti ugnis.[h] **10** Iš jo akivaizdos tekėjo ugnies upė.[i] Tūkstančių tūkstančiai* jam tarnavo, miriadų miriadai# stovėjo priešais jį.[y] Teismas[j] susėdo teisti ir buvo atskleistos knygos.

11 Visą tą laiką aš stebėjau, kaip anas ragas kalba įžūlius* žodžius.[k] Man bežiūrint, žvėris buvo nugalabytas, o jo kūnas sunaikintas – įmestas į liepsnojančią ugnį. **12** Iš kitų žvėrių[l] valdžia buvo atimta, bet juos dar paliko gyvus vienam laikui ir vienam laikotarpiui.

7:8 *Arba „pagyrūniškai“. **7:10** *Pažod. „Tūkstantis tūkstančių“. #Pažod. „dešimt tūkstančių po dešimt tūkstančių“. **7:11** *Arba „pagyrūniškus“.

13 Nakties regėjimuose išvydau kažką panašų į žmogaus sūnų, ateinantį dangaus debesyse.[a] Jam buvo leista prieiti prie Ilgaamžio[b] ir jis buvo prie jo privestas. **14** Ten jam buvo suteikta valdžia,[c] garbė[d] ir karalystė, kad visos tautos ir gentys, įvairiausiomis kalbomis kalbančios, jam tarnautų.[e] Jo viešpatavimas yra amžinas ir nesibaigiantis, jo karalystė niekada nebus sunaikinta.[f]

15 Aš, Danielius, buvau sunerimęs* – regėjimai, kurie atėjo man į galvą, gąsdino mane.[g] **16** Priėjęs prie vieno iš ten stovinčių paklausiau, ką visi tie dalykai reiškia, ir atsakydamas jis man išaiškino tų dalykų reikšmę:

17 ‘Tie keturi didžiuliai žvėrys[h] yra keturi karaliai, kurie iškils žemėje.[i] **18** Bet karalystę gaus Aukščiausiojo šventieji,[y] jie paveldės tą karalystę[j] amžiams – amžių amžiams.’

19 Tada panorau daugiau sužinoti apie ketvirtąjį žvėrį, kuris skyrėsi iš visų kitų ir buvo nepaprastai baisus, geležiniais dantimis ir variniais nagais, kuris visa rijo, triuškino, o kas liko – trypė kojomis.[k] **20** Taip pat norėjau sužinoti apie tuos dešimt ragų[l] ant jo galvos ir apie dar vieną ragą, kuriam išdygus trys iškrito,[m] – apie tą patį, kuris turėjo akis, įžūliai* kalbančią burną ir kuris atrodė už kitus didesnis.

21 Aš mačiau, kaip tas ragas kovojo su šventaisiais ir ėmė viršų,[n] **22** iki atėjo Ilgaamžis[o] ir buvo paskelbtas nuosprendis Aukščiausiojo šventųjų naudai.[a] Tada stojo metas šventiesiems paveldėti karalystę.[b]

23 Ir štai kas man buvo pasakyta: ‘Ketvirtasis žvėris – tai ketvirta žemėje iškilsianti karalystė. Ji skirsis nuo visų kitų karalysčių. Toji karalystė praris visą žemę, ją sutryps ir sutriuškins.[c] **24** O dešimt ragų yra dešimt karalių, kurie kils iš tos karalystės. Po jų iškils dar vienas. Jis skirsis nuo pirmųjų ir pažemins tris karalius.[d] **25** Tasai karalius įžūliai kalbės prieš Aukščiausiąjį[e] ir vargins Aukščiausiojo šventuosius. Jis mėgins pakeisti laikus ir įstatymą, ir šventieji bus atiduoti į jo rankas vienam laikui, dviem laikams ir pusei laiko*.[f] **26** Bet Teismas, susėdęs teisti, atims iš jo valdžią, kad jis būtų sužlugdytas ir visiškai sunaikintas.[g]

27 Tada karalystė, valdžia ir visų karalysčių po dangumi didybė bus atiduota Aukščiausiojo šventųjų tautai.[h] Jų karalystė – amžina karalystė,[i] visos valdžios jiems tarnaus ir paklus.’

28 Tai viskas, ką regėjau ir girdėjau. Mane, Danielių, tos mintys taip sukrėtė, kad net visas perbalau*. Tuos dalykus laikiau širdyje.“

8 Po ano regėjimo aš, Danielius, trečiais karaliaus Belšacaro[y] viešpatavimo metais mačiau dar vieną regėjimą.[j] **2** Kai tas regėjimas man buvo siųstas, kai jį išvydau, buvau Sūzų tvirtovėje*,[k] Elamo srityje.[l] Viskas vyko prie Ulajo upės#. **3** Aš pakėliau akis, ir

7 SKYRIUS

a Mt 24:30
Lk 21:27
Jn 3:13
Apd 7:56
Apr 14:14
b Ps 90:2
Dan 7:9, 22
Hab 1:12
c Ps 2:6
Ps 110:1, 2
Mt 28:18
1Ko 15:25
Ef 1:22
Apr 3:21
d Fil 2:9–11
e Pr 49:10
f Ps 45:6
Iz 9:6, 7
Dan 2:44
Lk 1:32, 33
Apr 11:15
g Dan 8:27
h Dan 7:3
i Dan 2:39, 40
y Dan 7:25, 27
Mt 19:28
2Ti 2:12
Apr 3:21
Apr 5:9, 10
j Dan 7:21, 22
Lk 22:29
k Dan 2:40
Dan 7:7
l Dan 7:24
m Dan 7:8
n Dan 8:23, 24
Dan 12:7
Apr 13:7
o Ps 90:2
Dan 7:9, 13
Hab 1:12

Antra skiltis

a Dan 7:18, 27
b Mt 19:28
Lk 22:29
Apr 1:6
Apr 3:21
Apr 5:9, 10
Apr 20:4
c Dan 2:40
Dan 7:7
d Dan 7:20
e Dan 7:8
f Dan 12:7
Apr 13:5–7
g Dan 7:10, 11
h Dan 7:22
Mt 19:28
Lk 22:29
Apr 20:4
i Apr 11:15

8 SKYRIUS

y Dan 5:1, 30
j Dan 7:1, 15
k Neh 1:1
Est 2:8
l Pr 10:22
Iz 11:11
Iz 21:2

7:15 * Arba „buvau sunerimęs savo dvasioje“. **7:20** * Arba „pagyrūniškai“.

7:25 * Pažod. „laikui, laikams ir pusei laiko“. **7:28** * Arba „persimainiau“. **8:2** * Arba „rūmuose“. # Arba „vandentakio“.

štai – prie upės bestovįs dviragis[a] avinas.[b] Abu jo ragai buvo dideli, bet vienas buvo didesnis už kitą. Tasai didesnis buvo išaugęs vėliau.[c] **4** Mačiau, kaip avinas badė ragais į vakarus, į šiaurę ir į pietus. Nė vienas žvėris negalėjo prieš jį atsilaikyti, ir nebuvo tokio, kas būtų galėjęs ką nors išgelbėti iš jo galybės*.[d] Jis darė, kas patinka, ir didžiavosi.

5 Man bežiūrint, iš vakarų* atskubėjo ožys,[e] kojomis žemės nesiekdamas. Jis lėkė skersai visą žemę. Tarp akių ožys turėjo iškilų ragą.[f] **6** Jis artinosi prie dviragio avino, kurį regėjau stovint palei upę, bėgo link jo smarkiai įtūžęs.

7 Mačiau, kaip ožys, baisiai niršdamas, pribėgo prie avino, smogė jam ir nulaužė abu ragus. Avinas nepajėgė prieš ožį atsilaikyti – tasai jį parbloškė ant žemės ir ėmė trypti. Niekas negalėjo išgelbėti avino iš jo galybės*.

8 Ožys labai didžiavosi, bet vos tik pasidarė galingas, didysis ragas jam buvo nulaužtas ir to rago vietoje keturių dangaus vėjų kryptimis išaugo keturi iškilūs ragai.[g]

9 Iš vieno jų išdygo kitas ragas, mažutis. Jis ėmė augti pietų, rytų* ir Puošniojo krašto[h] link ir užaugo labai didelis – **10** toks didelis, kad net pasiekė dangaus kareiviją. Jis numetė žemėn ir sutrypė kai kuriuos iš tos kareivijos ir kai kurias žvaigždes. **11** Jis elgėsi išdidžiai net prieš patį kareivijos Vadą. Iš Vado buvo atimta kasdienė auka, ir jo šventoji buveinė buvo nuversta.[a] **12** Kareivija kartu su kasdiene auka buvo atiduota ragui dėl prasikaltimo. Jis bloškė žemėn tiesą, ir ką tik darė, tai jam sekėsi.

13 Ir aš išgirdau kalbant vieną šventąjį. Kitas šventasis to kalbančio paklausė: „Kiek ilgai truks šio regėjimo įvykiai, susiję su kasdiene auka ir su nuniokojimą užtraukiančiu prasikaltimu?[b] Kiek ilgai bus trypiama šventovė ir kareivija?“ **14** Ir jis tarė man: „Kol praeis 2300 vakarų ir rytmečių. Tada šventovė vėl bus tokia, kokia turėtų būti.“

15 Kai aš, Danielius, matydamas tą regėjimą, mėginau jį suprasti, netikėtai išvydau kažką stovint priešais – jo išvaizda buvo kaip žmogaus. **16** Ir štai nuo Ulajo[c] pasigirdo žmogaus balsas. Aš girdėjau šaukiant: „Gabrieliau,[d] padėk jam suprasti, ką jis matė!“[e] **17** Ir tas priėjo prie manęs, kur stovėjau. Jam priėjus, aš taip išsigandau, kad parpuoliau veidu į žemę. Jis tarė man: „Suprask, žmogaus sūnau, kad regėjimas išsipildys pabaigos metu.“[f] **18** Jam tebekalbant, aš, kniūbodamas ant žemės, kietai įmigau. Jis palietė mane, pastatė ant kojų[g] **19** ir tarė: „Padėsiu tau suprasti, kas nutiks rūstybės laikotarpiui baigiantis, nes regėjimas išsipildys pabaigos metu.[h]

20 Dviragis avinas, kurį matei, yra Medijos ir Persijos karaliai.[i] **21** Gauruotasis ožys yra Graikijos karalius.[y] Didysis ragas jam tarp akių – pirmasis karalius.[j] **22** Tas ragas buvo nulaužtas, o jo vietoje iškilo keturi,[k] ir tai reiškia, kad iš jo

8:4, 7 *Pažod. „rankos“. **8:5** *Arba „nuo saulėlydžio“. **8:9** *Arba „saulėtekio“.

8 SKYRIUS

a Est 1:1, 3

b Iz 13:17
Jer 51:11
Dan 7:5
Dan 8:20

c Iz 44:28

d Iz 45:1
Jer 51:12
Dan 5:30, 31

e Dan 2:39
Dan 7:6
Dan 8:21

f Dan 11:3

g Dan 8:22
Dan 11:4

h Ps 48:2
Dan 11:16, 45

Antra skiltis

a Dan 11:31
Dan 12:11

b Dan 12:11

c Dan 8:2

d Lk 1:19, 26

e Dan 9:21, 22

f Dan 10:14
Dan 12:4, 9

g Dan 10:9, 10

h Dan 11:27

i Dan 7:5
Dan 8:3
Dan 11:2

y Dan 7:6

j Dan 8:5
Dan 11:3

k Dan 8:8
Dan 11:4

tautos iškils keturios karalystės, kurios savo galybe jam neprilygs.

23 Jų karaliavimui baigiantis, kai nusidėjėliai bus pripildę nedorybės saiką, iškils grėsmingos išvaizdos karalius, perprantantis apgaulingas šnekas*. **24** Jis taps didžiai galingas, bet ne savo jėgomis. Jis neš baisų sunaikinimą ir ką tik darys, jam seksis. Tasai karalius naikins galinguosius ir šventųjų tautą.[a] **25** Jis bus klastingas ir, kad savo pasiektų, griebsis apgaulės. Širdyje jis didžiuosis ir ramybės laikotarpiu* sunaikins daugelį. Net prieš vadų Vadą jis stos, tačiau bus palaužtas, ir ne žmonių rankomis.

26 Kas pasakyta regėjime apie vakarus ir rytmečius, yra tiesa. Laikyk tą regėjimą paslaptyje, nes tik praėjus daugeliui dienų* jis išsipildys.“[b]

27 Aš, Danielius, buvau išsekęs ir keletą dienų negalavau.[c] Tada grįžau į karaliaus tarnybą,[d] bet vis dar jaučiausi sukrėstas to, ką mačiau. Niekas negalėjo to regėjimo suprasti.[e]

9 Pirmais Ahasvero sūnaus Darijaus,[f] medų palikuonio, gavusio valdyti chaldėjų karalystę,[g] metais, **2** pirmais jo karaliavimo metais, aš, Danielius, tyrinėdamas knygas* perpratau tokį dalyką: pagal Jehovos žodį, ištartą pranašui Jeremijui, Jeruzalė turėjo gulėti griuvėsiuose[h] 70 metų.[i] **3** Aš atsigręžiau veidu į Dievą Jehovą ir kreipiausi į jį malda ir maldavimais – pasninkaudamas,[y] ašutine apsivilkęs ir pelenais apsibarstęs. **4** Jehovai, savo Dievui, meldžiausi ir išpažinau jam kaltes:

„Jehova, didis ir pagarbią baimę keliantis Dieve, tu laikaisi savo sandoros ir ištikimai myli[a] tuos, kas tave myli ir tavo įsakymus vykdo.[b] **5** Mes nusidėjome, klydome, nedorai elgėmės, maištavome,[c] nusisukome nuo tavo įsakymų ir sprendimų. **6** Tavųjų tarnų pranašų, kurie kalbėjo tavo vardu mūsų karaliams, didžiūnams, protėviams ir visiems krašto gyventojams, mes neklausėme.[d] **7** Tu, Jehova, esi teisus, o mums, Judo žmonėms, Jeruzalės gyventojams ir visam Izraeliui, šiandien tenka kęsti gėdą – mums visiems, kuriuos dėl neištikimybės esi išblaškęs po artimus ir tolimus kraštus.[e]

8 Jehova, dabar mums, mūsų karaliams, didžiūnams ir protėviams tenka kęsti gėdą, nes tau nusidėjome. **9** Tu, Jehova, mūsų Dieve, esi gailestingas ir atlaidus.[f] O mes prieš tave maištavome.[g] **10** Jehovos, savo Dievo, balso mes neklausėme – nevykdėme įstatymų, kuriuos jis per savo tarnus, per pranašus, mums davė.[h] **11** Visas Izraelis peržengė tavo Įstatymą, nuo tavęs nusisuko ir tavo balso neklausė. Mes tau nusidėjome, todėl išliejai ant mūsų prakeikimą, kuris kartu su priesaika užrašytas Dievo tarno Mozės Įstatyme.[i] **12** Tu įvykdei nuosprendį, ištartą mums[y] ir mus valdantiems valdovams*, – siuntei didžią nelaimę. Tai, kas nutiko Jeruzalei, daugiau nieko panašaus nebuvo matyta po viso dangaus.

8 SKYRIUS

a Dan 7:25
Dan 8:10

b Dan 10:14

c Dan 7:28
Dan 10:16

d Dan 2:48, 49

e Dan 8:17

9 SKYRIUS

f Dan 6:28
Dan 11:1

g Dan 5:30, 31

h Ezr 1:1, 2
Ps 79:1
Iz 64:10
Rd 1:1

i 2Me 36:20, 21
Jer 25:11
Jer 29:10
Zch 1:12
Zch 7:5

y Ezr 8:21

Antra skiltis

a Iš 34:6

b Įst 5:9, 10
Neh 1:5

c Ezr 9:6, 7
Neh 9:26, 33
Ps 106:6
Rd 3:42

d 2Me 36:15, 16
Jer 7:13

e Kun 26:33
Įst 28:41
2Ka 17:6
Iz 11:11

f Iš 34:6, 7
Neh 9:17
Ps 86:5

g Neh 9:26

h 2Ka 17:13, 14

i Įst 28:15
Įst 31:17

y Rd 2:17

8:23 *Arba galbūt „gabus klastūnas“.
8:25 *Arba galbūt „be perspėjimo“.
8:26 *Arba „tik tolimoje ateityje“.
9:2 *T. y. šventuosius raštus.
9:12 *Pažod. „mus teisiantiems teisėjams“.

kam nėra nutikę po dangumi.[a]
13 Toji nelaimė užėjo ant mūsų, kaip Mozės Įstatyme parašyta,[b] bet mes Jehovos, savo Dievo, nemaldavome malonės, nesiliovėme darę nusikaltimų[c] ir nenorėjome pripažinti, kad jis teisus*.

14 Jehova budėjo ir siuntė mums nelaimę, nes Jehova, mūsų Dievas, visa daro teisingai. Tačiau mes vis tiek jo balso neklausėme.[d]

15 O Jehova, mūsų Dieve, kuris galinga ranka išvedei savo tautą iš Egipto žemės[e] ir savo vardą taip išgarsinai, kad jis žinomas iki šiandien![f] Mes nusidėjome ir elgėmės nedorai. **16** Visi tavo darbai teisūs,[g] Jehova, tad meldžiame: nugręžk savo pyktį ir rūstybę nuo Jeruzalės miesto, nuo savo šventojo kalno, nes dėl mūsų nuodėmių ir dėl mūsų protėvių prasikaltimų Jeruzalė ir tavo tauta tapo pajuoka visiems, kas gyvena aplinkui.[h] **17** Tad išgirsk, mūsų Dieve, savo tarno maldą bei maldavimus ir maloningu veidu nušvisk[i] – pažvelk į sugriautą savo šventyklą,[y] pažvelk dėl paties savęs, Jehova. **18** Palenk ausį, mano Dieve, ir išgirsk! Atmerk akis ir pažiūrėk į sugriautą mūsų miestą, tavuoju vardu vadinamą. Meldžiame tave ne dėl to, kad mūsų darbai teisūs, o dėl to, kad tu esi didžiai gailestingas.[j] **19** Jehova, išgirsk! Jehova, atleisk![k] Jehova, pažvelk į mus ir veik! Dėl paties savęs nedelsk, mano Dieve, nes tavo miestas ir tavo tauta vadinami tavuoju vardu.“[l]

20 Man tebekalbant, tebesimeldžiant, išpažįstant savo paties ir Izraelio, savo tautos, nuodėmę ir maldaujant Jehovą, savo Dievą, dėl Dievo šventojo kalno,[a] **21** taigi, man meldžiantis, prie manęs priėjo vyras, vardu Gabrielius,[b] kurį jau anksčiau buvau matęs regėjime[c] (buvo vakarinės aukos metas ir aš jaučiausi labai pavargęs). **22** Jis padėjo man geriau viską suprasti, sakydamas:

„Danieliau, atėjau duoti tau daugiau išmanymo ir supratimo. **23** Kai tik pradėjai melstis, mane pasiekė žinia. Atėjau tau jos pranešti, nes esi labai brangus žmogus.[d] Tad pasistenk suvokti, ką tau sakysiu, ir suprasti regėjimą.

24 Tavo tautai ir tavo šventajam miestui[e] skirta 70 savaičių*, kad būtų padarytas galas nusikaltimui, panaikinta nuodėmė,[f] atliktas permaldavimas už kaltę,[g] įvestas amžinas teisumas,[h] užantspauduotas regėjimas ir pranašystė#[i] ir kad būtų patepta Šventų Švenčiausioji. **25** Žinok ir suprask: nuo tada, kai bus paskelbtas žodis atkurti ir atstatyti Jeruzalę,[y] iki pasirodys Mesijas*[j] – Vadas,[k] praeis 7 savaitės ir 62 savaitės.[l] Miestas bus atkurtas ir atstatytas – su aikšte ir apsauginiu grioviu, nors laikai bus sunkūs.

26 Praėjus 62 savaitėms, Mesijas bus nužudytas;[m] jam nebus likę ničnieko.[n]

Ateisiančio karvedžio pulkai sugriaus miestą ir šventovę.[o] Galas užeis lyg potvynis, o iki pat galo bus kariaujama. Taigi užklups sunaikinimas – taip yra nuspręsta.[p]

9 SKYRIUS

a Jer 39:8
b Kun 26:16, 17
Įst 28:15
Rd 1:1
c Iz 9:13
Jer 5:3
d Neh 9:33
e Iš 6:1
f Iš 9:16
Neh 9:10
Ps 106:7, 8
g Ps 89:14
Iz 26:9
h Kun 26:38, 39
1Ka 9:7–9
Ps 79:1, 4
Jer 24:9
i Sk 6:23, 25
y Iz 64:10, 11
Rd 5:18
j Ps 102:13
Iz 54:7, 8
Jer 14:7
k 1Ka 8:30
l Ps 79:8, 9
Iz 63:18, 19
Jer 14:9

Antra skiltis

a Ps 87:1, 2
Zch 8:3
b Dan 8:16
Lk 1:19
c Dan 8:1
d Dan 10:11, 19
e Neh 11:1
Iz 52:1
f Lk 1:76, 77
Hbr 9:26
g Rom 3:25
1Jn 2:1, 2
1Jn 4:10
h Iz 53:11
Rom 1:16, 17
i 2Ko 1:19, 20
y Neh 2:5, 11
Neh 6:15
j Ps 2:2
Jn 1:41
k Iz 55:4
Mt 23:10
Jn 1:45, 49
l Lk 3:1, 2
m Iz 53:8, 12
Mt 26:2
Lk 24:26
1Ko 15:3
n Mk 9:12
o Mt 24:15
Lk 19:43, 44
Lk 21:20
p Lk 21:22, 24

9:13 *Arba „ištikimas“.

9:24 *T. y. metinių savaičių. #Pažod. „pranašas“. **9:25** *Arba „Pateptasis“.

27 Daugelio labui jis* paliks sandorą galioti dar vieną savaitę, o tos savaitės viduryje užbaigs aukų ir atnašų aukojimą.[a]

Niokotojas atlėks ant bjauryščių sparno[b] ir, kaip jau nuspręsta, visiškas sunaikinimas užlies tą, kuris bus niokojamas.“

10 Trečiais Persijos karaliaus Kyro[c] valdymo metais Danielius, pervadintas Beltšacaru,[d] gavo apreiškimą. Apreikštoji žinia buvo tikra; tai buvo žinia apie didžią kovą. Apreiškimą Danielius suprato, nes jam buvo duota suprasti tai, ką matė.

2 Tuo metu aš, Danielius, jau ištisas tris savaites liūdėjau.[e] **3** Visas tris savaites nevalgiau jokio gardaus valgio, į burną neėmiau nei mėsos, nei vyno, nesitepiau aliejumi. **4** Pirmo mėnesio dvidešimt ketvirtą dieną, stovėdamas ant didžiosios upės, Tigro*,[f] kranto, **5** pakėliau akis ir išvydau vyrą, vilkintį lininiu apdaru,[g] susijusį Ufazo aukso juosta. **6** Jo kūnas buvo kaip chrizolitas,[h] veidas – lyg švytintis žaibas, akys – tarsi liepsnojantys deglai, rankos ir kojos – lyg blizgantis varis,[i] o jo žodžiai skambėjo lyg minios ūžesys. **7** Aš, Danielius, vienintelis mačiau tą regėjimą. Žmonės, kurie buvo su manimi, regėjimo nematė,[y] bet juos pagavo didelė baimė – jie pabėgo ir pasislėpė.

8 Taigi likau vienas. Kai pamačiau tą įspūdingą reginį, mane apleido jėgos, atrodžiau apgailėtinai, buvau visiškai netekęs jėgų.[j] **9** Tada pasigirdo jo balsas. Tą balsą išgirdęs, aš parkniubau ant žemės ir kietai įmigau.[a] **10** Bet ranka palietė mane,[b] pakrutino, kad kelčiausi. Ir aš, remdamasis delnais, pakilau keliaklupsčias. **11** Jis tarė man:

„Danieliau, brangusis žmogau,[c] įsiklausyk į tai, ką tau pasakysiu. Stokis ant kojų, nes esu pas tave siųstas.“

Po tų žodžių aš visas drebėdamas atsistojau.

12 Jis pasakė: „Nebijok,[d] Danieliau. Jau pačią pirmą dieną, kai širdyje pasiryžai visa suprasti ir savo Dievo akivaizdoje nusižeminai, tavo žodžiai buvo išgirsti, – dėl to pas tave ir atėjau.[e] **13** Bet Persijos karališkųjų valdų didžiūnas[f] dvidešimt vieną dieną man priešinosi. Į pagalbą man atėjo Mykolas*,[g] vienas iš vyriausiųjų didžiūnų. Ir aš likau tenai, prie Persijos karalių. **14** O dabar atėjau padėti tau suprasti, kas paskutinėmis dienomis*[h] ištiks tavo tautą, nes regėjimas pildysis ateities dienomis.“[i]

15 Jam pasakius tuos žodžius, likau be žado ir nuleidau galvą. **16** Tada tas, kuris atrodė kaip žmogus, palietė man lūpas,[y] ir aš prabilau į stovintį priešais mane: „Mano viešpatie, aš visas drebu nuo to reginio ir nebeturiu jėgų.[j] **17** Kaip mano viešpaties tarnas begali kalbėti su tavimi, mano viešpatie?[k] Nebeturiu jėgų, negaliu net alsuoti.“[l]

18 Tas, kuris atrodė kaip žmogus, vėl mane palietė ir mane sustiprino.[m] **19** Jis tarė: „Nebijok,[n] brangusis žmogau.[o] Ramybė tau.[p] Būk stiprus! Taip,

9 SKYRIUS

a Hbr 9:11, 12
Hbr 10:8–10

b Mk 13:14
Lk 21:20

10 SKYRIUS

c Ezr 1:1, 2
Iz 45:1
Dan 1:21
Dan 6:28

d Dan 1:7
Dan 4:8

e Dan 9:3

f Pr 2:14

g Apr 19:14

h Ez 1:16

i Ez 1:5, 7

y 2Ka 6:17
Apd 9:7

j Dan 7:28
Dan 8:27

Antra skiltis

a Dan 8:18

b Jer 1:9
Apr 1:17

c Dan 9:23
Dan 10:19

d Apr 1:17

e Dan 9:23

f Ef 6:12

g Dan 10:21
Dan 12:1
Jud 9
Apr 12:7, 8

h Dan 2:28

i Dan 8:17, 26
Dan 12:4

y Iz 6:7
Jer 1:9

j Dan 10:8

k Ts 6:22

l Iz 6:5

m Dan 10:10

n Apr 1:17

o Dan 9:22, 23
Dan 10:11

p Ts 6:23

9:27 *Tikriausiai Mesijas. **10:4** *Pažod. „Hidekelio“.

10:13 *Išvertus – „kas yra toks kaip Dievas?“ **10:14** *Pažod. „dienų pabaigoje“.

būk stiprus!“ Jam kalbant, aš įgavau jėgų ir pasakiau: „Kalbėk, mano viešpatie, nes tu mane sustiprinai.“

20 Jis tęsė: „Ar žinai, dėl ko pas tave atėjau? Dabar turėsiu grįžti kovoti su Persijos didžiūnu,[a] o man nuėjus, ateis Graikijos didžiūnas. **21** Bet aš tau papasakosiu, kas užrašyta tiesos knygoje. Jūsų didžiūnas Mykolas[b] – jis vienintelis yra man stipri pagalba šiuose reikaluose.

11 Pirmais medo Darijaus[c] valdymo metais aš atėjau jam* į pagalbą, norėdamas jį pastiprinti. **2** Visa, ką dabar pasakysiu, yra tiesa.

Persijoje iškils dar trys karaliai. Ketvirtasis prikaups tiek turtų, kad viršys visus kitus. Dėl savo turtų tapęs stiprus, jis visus sukurstys prieš Graikijos karalystę.[d]

3 Paskui iškils galingas karalius. Jis valdys su didžia galybe*[e] ir darys, kas jam patinka. **4** Tačiau karaliui įsigalėjus jo karalystė subyrės ir bus padalyta pagal keturis dangaus vėjus,[f] tačiau ne jo palikuoniams. Toji karalystė nebebus tokia galinga, kokia buvo jam valdant, nes bus išrauta ir atiteks kitiems.

5 Tada įsigalės vienas iš jo didžiūnų, pietų karalius, bet kitas karalius jį pranoks ir valdys su didžia galybe, didesne negu jo.

6 Po kurio laiko jiedu sudarys sąjungą, ir pietų karaliaus dukra atvyks pas šiaurės karalių tos sąjungos patvirtinti. Bet jos ranka neteks galios; nei jis, nei jo ranka neatsilaikys. Ji bus atiduota, atiduoti bus ir tie, kurie ją atlydėjo, taip pat jos gimdytojas ir tas, kuris ją anuomet stiprino. **7** Iš jos šaknų jo* vietoje iškils atžala. Jis išeis prieš kariuomenę ir prieš šiaurės karaliaus tvirtovę, puls juos ir nugalės. **8** Grįždamas jis parsigabens į Egiptą jų dievų, liedintų atvaizdų, brangių sidabro ir aukso dirbinių ir belaisvių, tada kurį laiką paliks šiaurės karalių ramybėje. **9** O šis pakils prieš pietų karaliaus karalystę, bet turės sugrįžti į savo kraštą.

10 Jo* sūnūs rengsis karui ir sutelks didelę ir gausią kariuomenę. Vienas iš jų# žygiuos veržiamasis lyg potvynis; paskui jis pasuks atgal ir kariaus, kol pasieks tvirtovę.

11 Pietų karalius įtūš ir stos į kovą su juo, tai yra su šiaurės karaliumi. Šis sutelks didelę daugybę, bet ji bus atiduota anam karaliui į rankas. **12** Visą tą daugybę jis nušluos. Jo širdis ims puikuotis ir jis išguldys dešimtis tūkstančių, tačiau savo pranašumu nepasinaudos.

13 Šiaurės karalius vėl sutelks daugybę, didesnę už pirmąją. Laikų pabaigoje, po keleto metų, jis atžygiuos su didžiule gerai aprūpinta kariuomene. **14** Tuomet daug kas pakils prieš pietų karalių.

Smurtautojai* iš tavo tautos bus užsimoję įgyvendinti regėjimą, bet suklups.

15 Tuomet šiaurės karalius atžygiuos, supils apgulos pylimą

10 SKYRIUS

a Dan 10:13

b Dan 10:13 Dan 12:1 Jud 9 Apr 12:7, 8

11 SKYRIUS

c Dan 5:30, 31 Dan 9:1

d Dan 8:21

e Dan 8:5, 21

f Dan 7:6 Dan 8:8, 22

11:1 *T. y. Mykolui. **11:3** *Arba „viešpataus plačiose valdose“.

11:7 *Tikriausiai turimas omenyje pietų karalius. **11:10** *Tikriausiai turimas omenyje šiaurės karalius. #Pažod. „Jis“. **11:14** *Arba „Plėšikų sūnūs“.

ir paims įtvirtintą miestą. Pietų pajėgos* neatsilaikys, net rinktiniai kariai neįstengs pasipriešinti. **16** Tasai užpuolikas darys, kas patinka, niekas prieš jį neatsilaikys. Jis apsistos Puošniajame krašte,[a] jo rankose bus galia naikinti. **17** Jis nuspręs žygiuoti* su visomis savo karalystės pajėgomis, ir su juo bus sudaryta sutartis. Jis vykdys savo sumanymą ir jam bus leista sužlugdyti dukterį. Ji to nepakels ir daugiau jo pusės nebepalaikys. **18** Jis patrauks į pajūrio kraštą ir užgrobs daug žemių, bet vienas vadas jo įžūlumui padarys galą, ir jis nebesielgs įžūliai – jo įžūlumas bus atgręžtas prieš jį patį. **19** Tada jis pasuks link savo krašto tvirtovių, bet suklups, parkris, ir niekas jo neberas.

20 Kitas, kuris iškils jo vietoje, siųs prievaizdą*, kad tas išvaikščiotų šlovingąją karalystę, bet po kelių dienų bus pakirstas – ne iš pykčio ir ne mūšyje.

21 Jo vietoje iškils niekšas*; karaliui priderančios pagarbos iš žmonių jis nesulauks. Ateis jis ramybės laikotarpiu# ir karalystę paims apgaule. **22** Pajėgas*, kurios atplūs lyg potvynis, jis nušluos, ir jos bus sutriuškintos. Sutriuškintas bus ir sandoros[b] Vadas.[c] **23** Kadangi bus sudaręs sąjungą, jis toliau apgaudinės, pakils ir, nedidelės tautos padedamas, taps galingas. **24** Ramybės laikotarpiu* jis atžygiuos į turtingiausias srities žemes ir darys tai, ko nei jo tėvai, nei protėviai nebuvo darę. Jis dalys žmonėms karo laimikį, grobį ir turtus ir regs užmačias prieš tvirtoves, bet tai tęsis neilgai.

11:15, 31 *Pažod. „rankos“. **11:17** *Arba „Jis atgręš savo veidą žygiuoti“. **11:20** *Galbūt turimas omenyje mokesčių rinkėjas. **11:21** *Arba „paniekintasis“. #Arba „be perspėjimo“. **11:22** *Pažod. „Rankas“.

11 SKYRIUS

a Ps 48:2
Dan 8:9
Dan 11:41, 45

b Pr 15:18
Apd 3:25

c Dan 9:25
Jn 1:45, 49

Antra skiltis

a Dan 12:9

b Pr 10:4
Sk 24:24
Iz 23:1
Jer 2:10
Ez 27:6

c Dan 11:28

25 Jis sukaups jėgas, nuteiks širdį ir sutelks didelę kariuomenę prieš pietų karalių. Bet pietų karalius išsiruoš kariauti sutelkęs dar didesnę ir galingesnę kariuomenę. Ir anas neatsilaikys, nes prieš jį bus rengiami sąmokslai. **26** Tie, kurie valgo jo skanėstus, jį pražudys.

Jo kariuomenė bus nušluota, daugelis kris užmušti.

27 Abu karaliai širdyje bus sumanę daryti pikta. Sėdėdami prie vieno stalo jie vienas kitam kalbės melus, tačiau nieko iš to nelaimės, nes galui dar nebus atėjęs metas.[a]

28 Su gausybe turtų jis* patrauks atgal į savo kraštą ir širdyje bus nusistatęs prieš šventąją sandorą. Jis darys, ką panorėjęs, ir sugrįš į savo kraštą.

29 Atėjus metui, jis vėl pakils prieš pietų kraštą, bet šįkart viskas klostysis ne taip, kaip anksčiau: **30** prieš jį atplauks laivai iš Kitimų[b] ir jis bus pažemintas.

Jis sugrįš ir lies įniršį* ant šventosios sandoros,[c] ir darys, ką nori. Sugrįžęs jis atkreips dėmesį į tuos, kurie nuo šventosios sandoros atsimeta. **31** Jo siųstos pajėgos* išniekins tvir-

11:24 *Arba „Be perspėjimo“. **11:28** *Tikriausiai turimas omenyje šiaurės karalius. **11:30** *Arba „svaidysis pasmerkimais“.

tovę, tai yra šventovę,[a] ir pašalins kasdienę auką.[b]

Ir bus pastatytas bjaurusis niokotojas*.[c]

32 Tuos, kurie paniekina sandorą, jis saldžiais žodžiais nuves į atskalūnybę. Bet žmonės, kurie pažįsta savo Dievą, liks tvirti ir veiks sėkmingai. **33** Turintys išmanymo[d] pamokys daugelį, tačiau kurį laiką bus klupdomi kalaviju ir liepsna, kalinimu ir apiplėšinėjimu. **34** Klupdomi jie susilauks nedidelės pagalbos; daugelis prie jų dėsis saldžiomis kalbomis*. **35** Kai kurie iš turinčių išmanymą bus parklupdyti, kad per juos visi būtų išgryninti, apvalyti ir išbaltinti[e] iki pabaigos meto, nes pabaiga turi ateiti skirtu laiku.

36 Karalius* darys, kas jam patinka, didžiuosis ir kels save aukščiau už visus dievus. Jis kalbės baisybes prieš dievų Dievą.[f] Ir jam seksis, kol nebus įvykdytas nuosprendis,# nes turi įvykti, kas nuspręsta. **37** Jis negerbs savo tėvų Dievo ir nepaisys moterų norų. Jokio dievo jis negerbs, mat kels save aukščiau už visus. **38** Tačiau jis šlovins tvirtovių dievą – dievą, kurio jo tėvai nepažinojo; šlovins tą dievą auksu, sidabru, brangakmeniais ir brangenybėmis. **39** Su svetimu dievu* jis eis prieš stipriausias tvirtoves. Kas jį pripažins,# tuos jis didžiai pagerbs ir duos jiems valdyti daugelį; žemes jis dalys už užmokestį.

40 Pabaigos metu su juo grumsis* pietų karalius. Šiaurės karalius puls jį kaip viesulas su kovos vežimais, raitininkais ir daugybe laivų. Jis įsiverš į šalis ir pereis jas lyg koks potvynis. **41** Įsiverš jisai ir į Puošnųjį kraštą,[a] ir daug šalių bus nugalėta. Bet kai kurie iš jo rankų ištrūks – tai Edomas, Moabas ir Amono žymiausieji. **42** Jis ties ranką į kitus kraštus, net ir Egiptas nuo jo neišsisuks. **43** Egipto aukso ir sidabro lobiai ir visos brangenybės atsidurs jo valdžioje. Libiai ir etiopai seks jam iš paskos*.

44 Bet pranešimai iš rytų* ir šiaurės sudrums jam ramybę ir baisiai įtūžęs jis iššyginos naikinti ir žudyti daugelio. **45** Savo karališkąsias palapines jis statysis tarp didžiosios jūros ir puošnaus šventojo kalno.[b] Tačiau jam ateis galas ir nebus kas padėtų.

12 Tuo metu pakils* Mykolas#,[c] galingasis didžiūnas,[d] kuris veikia△ tavo tautos⊠ labui. Ir užeis toks sunkmetis, kokio nėra buvę nuo tada, kai atsirado tauta. Tuo metu tavo tauta išsigelbės[e] – kiekvienas, kas bus rastas įrašytas į knygą.[f] **2** Ir daugelis tų, kurie miega žemės dulkėse, pabus: vieni – amžinam gyvenimui, kiti – gėdai ir amžinai paniekai.

3 Tie, kas turi išmanymą, spindės skaisčiai kaip dangaus

11 SKYRIUS

a Dan 8:11

b Dan 8:12

c Dan 12:11
Mt 24:15
Mk 13:14
Lk 21:20

d Dan 12:10

e Dan 12:10

f Įst 10:17
Ps 136:1, 2

Antra skiltis

a Ps 48:2
Dan 8:9
Dan 11:16, 45

b Ps 48:2
Dan 8:9
Dan 11:16, 41

12 SKYRIUS

c Dan 10:13
Jud 9
Apr 12:7, 8

d Dan 10:21

e Iz 26:20
Jl 2:31, 32
Mt 24:21, 22
Apr 7:13, 14

f Mal 3:16
Lk 10:20
Apr 3:5

11:31 *Arba „pastatyta niokojimo bjaurastis“. **11:34** *Arba „meilikaudami“. **11:36** *Tikriausiai turimas omenyje šiaurės karalius. #Arba „kol baigsis pasmerkimas“. **11:39** *Arba „Svetimo dievo padedamas“. #Arba galbūt „Kuriuos jis pripažins“.

11:40 *Arba „su juo surems ragus“. **11:43** *Arba „bus prie jo kojų“. **11:44** *Arba „nuo saulėtekio“. **12:1** *Pažod. „stosis“. #Išvertus – „kas yra toks kaip Dievas?“ △Pažod. „stovi“. ⊠Pažod. „tautos sūnų“.

skliautas, ir tie, kas veda daugelį į teisumą, – kaip žvaigždės. Jie spindės per amžių amžius.

4 O tu, Danieliau, laikyk tuos žodžius paslaptyje, užantspauduok knygą iki pabaigos meto.[a] Daugelis ją kruopščiai tyrinės* ir įgis daugiau supratimo#.“[b]

5 Tada aš, Danielius, pakėliau akis ir pamačiau stovinčius kitus du: vieną – šiame upės krante, kitą – aname.[c] **6** Vienas iš jų paklausė lininiu apdaru vilkintį vyrą,[d] kuris stovėjo virš upės vandenų: „Ar ilgai reikės laukti, kol šie įstabūs dalykai išsipildys?“ **7** Tada tas vyras lininiu apdaru, stovintis virš upės vandenų, pakėlė dešinę ir kairę rankas į dangų, ir aš išgirdau, kaip jis prisiekė Gyvuoju per amžius:[e] „Tai truks vieną laiką, du laikus ir pusę laiko*. Visi šie dalykai išsipildys, kai tik bus liautasi triuškinti šventosios tautos galybę.“[a]

8 Visa tai girdėjau, bet negalėjau suprasti.[b] Tad paklausiau: „Mano viešpatie, kaip viskas galiausiai baigsis?“

9 Tasai atsakė: „Eik, Danieliau, nes šitie žodžiai turi būti laikomi paslaptyje, užantspauduoti iki pabaigos meto.[c] **10** Daugelis apsivalys, bus išbaltinti, išgryninti.[d] Nedorėliai elgsis nedorai ir joks nedorėlis tų žodžių nesupras, bet turintys išmanymą supras.[e]

11 Nuo tada, kai bus pašalinta kasdienė auka[f] ir pastatytas bjaurusis niokotojas*,[g] praeis 1290 dienų.

12 Laimingas, kas kantriai laukia ir išlaukia 1335 dienas!

13 O tu tvirtai laikykis iki galo. Tu atgulsi poilsio, bet dienų pabaigoje atsikelsi skirtosios dalies atsiimti*.“[h]

12:4 *Pažod. „eis šen ir ten“. #Arba „ir pažinimas paplis“. **12:7** *Pažod. „laiką, laikus ir pusę laiko“.

12 SKYRIUS

a Dan 8:17, 26
Dan 12:9

b Iz 11:9

c Dan 10:4

d Dan 10:5, 6

e Dan 4:34
Apr 4:9
Apr 10:6

Antra skiltis

a Dan 8:24

b Lk 18:34
Apd 1:7
1Pt 1:10, 11

c Dan 8:17, 26
Dan 10:14
Dan 12:4

d Dan 11:35

e Ps 111:10
Dan 11:33
Dan 12:3

f Dan 8:11

g Dan 11:31
Mk 13:14

h Jn 11:24
Apd 17:31
Apd 24:15
Apr 20:12

12:11 *Arba „pastatyta niokojimo bjaurastis“. **12:13** *Arba „atsikelsi tau skirtoje vietoje“.

OZĖJO

KNYGA

TURINIO APŽVALGA

1 Ozėjo žmona ir jai gimę vaikai (1–9)
Jezreelis (4), Lo Ruhama (6), Lo Amis (9)
Viltis, kad tauta grįš ir bus suvienyta (10, 11)

2 Jehova ketina nubausti neištikimąjį Izraelį (1–13)
Tauta vėl grįš pas Jehovą (14–23)
„Ji vadins mane „mano vyras“ ir nebevadins „mano šeimininkas“ (16)

3 Ozėjas išperka savo svetimaujančią žmoną (1–3)
Izraelis sugrįš pas Jehovą (4, 5)

4 Jehova traukia Izraelį teisman (1–8)
Krašte niekas nenori Dievo pažinti (1)
Izraelio stabmeldystė ir palaidumas (9–19)
Palaidumo dvasia veda į klystkelį (12)

5 Nuosprendis Efraimui ir Judui (1–15)
6 Kvietimas grįžti pas Jehovą (1–3)
Tautos ištikimybė nepatvari (4–6)
Ištikimoji meilė geriau negu auka (6)
Begėdiškas tautos elgesys (7–11)
7 Efraimo nedorybės (1–16)
Nuo Dievo tinklo neišsisuksi (12)
8 Kartūs stabmeldystės vaisiai (1–14)
Izraelis sėja vėją, pjauna vėtrą (7)
Izraelis pamiršo savo Kūrėją (14)
9 Dievas palieka Efraimą (1–17)
Jie atsidavė gėdingam dievui (10)
10 Izraelis, sulaukėjęs vynmedis, bus sunaikintas (1–15)
Kas sėjama ir kas pjaunama (12, 13)
11 Kai Izraelis buvo dar vaikas, Dievas jį pamilo (1–12)
„Iš Egipto parsikviečiau savo sūnų“ (1)
12 Efraimas turi grįžti pas Jehovą (1–14)
Jokūbas grūmėsi su Dievu (3)
Jokūbas verkdamas maldavo malonės (4)
13 Stabmeldys Efraimas pamiršo Jehovą (1–16)
„Kur tavo geluonys, mirtie?“ (14)
14 Kvietimas grįžti pas Jehovą (1–3)
„Savo lūpomis tau gyrių atnašausime“ (2)
Izraelis bus išgydytas nuo neištikimybės (4–9)

1 Jehovos žodis, siųstas Ozėjui*, Beerio sūnui, Judo karalių Uzijo,[a] Jotamo,[b] Ahazo[c] ir Ezekijo[d] dienomis[e] ir Izraelio karaliaus Jeroboamo,[f] Jehoašo[g] sūnaus, dienomis. **2** Kai Jehova pradėjo skelbti savo žodį per Ozėją, Jehova Ozėjui tarė: „Eik ir imk sau žmoną – ji paleistuvaus ir jai gims vaikų iš paleistuvystės, – nes krašto liaudis paleistuvaudama visiškai nusisuko nuo Jehovos.“[h]

3 Tad nuėjęs jis paėmė sau į žmonas Diblaimo dukterį Gomerą. Ši tapo nėščia ir pagimdė jam sūnų.

4 Tada Jehova Ozėjui tarė: „Pavadink jį Jezreeliu*, nes netrukus pašauksiu Jehuvo namus atsiskaityti[i] už kraują, kurį Jezreelis# praliejo, ir padarysiu galą Izraelio karalystei.[y] **5** Tą dieną Jezreelio slėnyje sulaužysiu Izraelio lanką.“

6 Gomera vėl tapo nėščia ir pagimdė dukterį. Ir Dievas tarė Ozėjui: „Pavadink ją Lo Ruhama*, nes Izraelio palikuonių daugiau negailėsiu,[a] pavarysiu juos šalin.[b] **7** Bet Judo palikuonių pasigailėsiu[c] ir juos išgelbėsiu – išgelbėsiu aš, Jehova, jų Dievas.[d] Ne lankas, ne kalavijas, ne karas, ne žirgai ir ne raitininkai juos išgelbės.“[e]

8 Nujunkiusi Lo Ruhamą, Gomera tapo nėščia ir pagimdė dar vieną sūnų. **9** Tada Dievas tarė: „Pavadink jį Lo Amiu*, nes jūs – ne mano tauta, ir aš – ne jūsų Dievas.

10 Ir bus izraelitų tiek, kiek pajūrio smilčių, kurių neįmanoma nei suseikėti, nei suskaičiuoti.[f] Ten, kur jiems buvo pasakyta: ‘Jūs – ne mano tauta’,[g] bus sakoma: ‘Jūs – gyvojo Dievo sūnūs.’[h] **11** Tada Judo ir

1 SKYRIUS

a 2Me 26:1, 3, 4
b 2Ka 15:32–34
c 2Ka 16:1–3
d 2Ka 18:1–3
e Iz 1:1 Mch 1:1
f 2Ka 14:23, 24 Am 1:1
g 2Ka 13:10, 11
h Įst 31:16 Oz 3:1
i 2Ka 10:29–31
y 2Ka 15:8, 10

Antra skiltis

a Oz 2:23
b 2Ka 17:6 2Ka 17:22, 23
c Oz 11:12
d 2Ka 19:34, 35
e Iz 37:36
f Pr 13:16 Pr 22:17
g 1Pt 2:10
h Rom 9:25, 26 2Ko 6:18

1:1 *Kita vardo Hošaja forma, išvertus – „Jaho išgelbėtas“, „Jahas išgelbėjo“. **1:4** *Išvertus – „Dievas pasės“. #Miestas, kuriame gyveno šiaurinės Izraelio karalystės karaliai, nors sostinė buvo Samarija. Žr. 1Ka 21:1.

1:6 *Išvertus – „nepagailėtoji“. **1:9** *Išvertus – „ne mano tauta“.

Izraelio žmonės bus sutelkti į
viena,[a] išsirinks sau vieną vadą
ir iš ano krašto išeis, – didi bus
toji diena Jezreeliui.[b]

2 Sakykite savo broliams:
'Mano taũta*!'[c]
ir savo seserims:
'Pagailėtoji#!'[d]
2 Kaltinkite savo motiną,
kaltinkite,
nes ji man ne žmona,[e]
o aš jai ne vyras.
Tenusimeta ji nuo savęs
paleistuvystę,
nuo savo krūtų –
svetimavimą,
3 antraip ją išrengsiu ir
paliksiu nuogą, kokia
buvo tą dieną, kai gimė,
padarysiu ją tyrlaukiais,
paversiu sausringa žeme,
numarinsiu troškuliu.
4 Nė jos sūnų nepagailėsiu,
nes jie – sūnūs,
gimę iš paleistuvystės,
5 nes jų motina paleistuvavo,[f]
moteris, kuri juos
įsčiose nešiojo,
elgėsi begėdiškai.[g]
'Eisiu, – sakė ji, –
paskui savo meilužius,[h]
paskui tuos, kurie man
duoda duonos ir vandens,
vilnonių ir lininių apdarų,
aliejaus ir gėrimo.'
6 Todėl dygiakrūmiais
jai kelią užtversiu,
pastatysiu priešais ją
akmenų sieną,
kad savo takų neberastų.
7 Bėgs ji paskui meilužius,
bet jų nepavys,[i]
ieškos jų, bet neras.
Tada sakys: 'Grįšiu pas
savo vyrą, pas pirmąjį,[y]
nes anuomet man buvo
geriau negu dabar.'[a]
8 Ji nesuprato, kad tai aš
daviau jai grūdų,[b]
jauno vyno ir aliejaus,
tai aš negailėjau jai
sidabro ir aukso,
o ji visa išleido Baalui.[c]
9 Todėl darysiu kitaip:
per pjūtį atsiimsiu
savo grūdus
ir derliaus metui atėjus –
savo jauną vyną,[d]
atimsiu vilnonius
ir lininius apdarus,
kuriuos buvau davęs
nuogumui prisidengti.
10 Aš atidengsiu jos gėdą
meilužių akivaizdoje,
ir iš mano rankų
jos niekas neišgelbės.[e]
11 Padarysiu galą
visam jos džiaugsmui,
jos šventėms,[f] jaunatims,
šabams ir visoms
iškilmėms.
12 Nuniokosiu
jos vynmedžius
ir figmedžius,
apie kuriuos ji sakė:
'Tai užmokestis,
meilužių man duotas',
brūzgynais juos paversiu,
laukų žvėrys juos nuės.
13 Pašauksiu ją atsiskaityti
už dienas, kai aukas
atnašavo baalams,[g]
kai auskarais,
papuošalais dabinosi ir
paskui meilužius lakstė,
o mane pamiršo,[h] –
tai Jehovos žodis.
14 Prikalbinsiu ją,
nuvesiu į tyrlaukius
ir palenksiu jos širdį.
15 Paskui grąžinsiu jai
vynuogynus[i]

2:1 *Žr. Oz 1:9 išn. #Žr. Oz 1:6 išn.

1 SKYRIUS

a Ezr 3:1
Iz 11:12
Jer 3:18
Ez 37:19
Mch 2:12

b Oz 2:22

2 SKYRIUS

c Jer 31:33
Ez 36:28
Zch 13:9

d Oz 2:23

e Jer 3:8

f Ez 23:4, 5
Oz 3:1

g Ezr 9:6
Dan 9:7
Oz 9:10

h Ez 23:7, 8
Oz 8:9

i Iz 31:1
Oz 5:13

y Jer 31:18
Ez 23:4
Oz 5:15

Antra skiltis

a Įst 32:12–14
Neh 9:25

b Įst 32:28
Iz 1:3

c Oz 8:4

d Iz 17:11

e Ps 50:22
Oz 5:14

f Am 5:21
Am 8:10

g Ts 3:7
1Ka 16:30–32
2Ka 10:28
Oz 11:2

h Iz 17:10

i Įst 30:5
Iz 65:21
Jer 32:15
Ez 28:25, 26
Am 9:14

ir padarysiu Achoro* slėnį[a]
vilties vartais.
Tenai ji man atsilieps
kaip jaunystės dienomis,
kaip dieną, kai išėjo
iš Egipto žemės.[b]
16 Tą dieną –
tai Jehovos žodis –
ji vadins mane „mano
vyras“ ir nebevadins
„mano šeimininkas“*.
17 Pašalinsiu baalų vardus
nuo jos lūpų,[c]
kad tų vardų nebeminėtų.[d]
18 Tą dieną savosios tautos
labui sudarysiu sandorą
su laukų žvėrimis,[e]
su padangių paukščiais
ir žemės ropliais*,[f]
išgelbėsiu kraštą nuo
lanko, kalavijo ir karo[g] –
leisiu žmonėms
gyventi saugiai.[h]
19 Susižadėsiu su tavimi
amžiams,
susisaistysiu su tavimi
teisumu ir teisingumu,
ištikimąja meile
ir gailestingumu,[i]
20 susisaistysiu ištikimybe,
ir tu patirsi, koks aš,
Jehova, esu.[y]
21 Tą dieną atsakysiu
į prašymą – tai
Jehovos žodis, –
atsakysiu į prašymą
dangaus,
o tas atsakys
į prašymą žemės,[j]
22 ir žemė duos,
ko prašo grūdai,
jaunas vynas ir aliejus,
o tie duos,
ko prašo Jezreelis*.[a]
23 Pasėsiu ją sau į žemę[b]
ir jos pasigailėsiu –
jos, nepagailėtosios*.
Ne savo tautai sakysiu:
‘Tu – mano tauta’,[c]
ir ji sakys:
‘Tu – mano Dievas.’“[d]

3 Paskui Jehova man vėl tarė: „Eik ir mylėk tą moterį, kito vyro mylimąją, svetimautoją,[e] – juk aš, Jehova, irgi myliu Izraelio žmones,[f] nors jie eina pas kitus dievus[g] ir yra pamėgę razinų papločius*.“

2 Taigi įsigijau ją už penkiolika sidabrinių ir pusantro homero* miežių. **3** Ir tariau jai: „Ilgą laiką tu būsi mano. Nepaleistuvausi, neatsiduosi kitam vyrui, ir aš savo ruožtu tavęs neliesiu.“

4 Mat Izraelio žmonės ilgą laiką gyvens be karaliaus,[h] be didžiūno, be aukos, be šventstulpio*, be efodo[i] ir be dievukų*#.[y] **5** O tada, paskutinėmis dienomis, Izraelio žmonės sugrįš ir ieškos Jehovos, savo Dievo,[j] ir Dovydo, savo karaliaus,[k] tada drebėdami artinsis prie Jehovos, kad patirtų jo gerumą.[l]

4 Klausykitės Jehovos
žodžio, Izraelio žmonės,
nes krašto gyventojus
Jehova traukia teisman:[m]
nėra krašte teisybės, nėra
ištikimos meilės, niekas
nenori Dievo pažinti.[n]

2 SKYRIUS

a Joz 7:24–26
Iz 65:10

b Iš 15:1

c Iš 23:13
Joz 23:6, 7

d Zch 13:2

e Ez 34:25

f Iz 11:6–8

g Iz 2:4
Ez 39:9
Zch 9:10

h Kun 26:5, 6
Jer 23:6
Mch 4:3, 4

i Mch 7:18

y Iz 54:13
Jer 24:7
Jer 31:34

j Įst 28:12
Zch 8:12

Antra skiltis

a Oz 1:11

b Jer 31:27

c Oz 2:1
Rom 9:25, 26
1Pt 2:10

d Oz 1:10

3 SKYRIUS

e Oz 1:2, 3

f Įst 7:6–8
2Ka 13:23
Ps 106:44, 45

g Ts 10:13
Jer 3:20

h 2Ka 17:6
2Ka 18:9, 10

i Ts 8:27

y Ts 17:5
1Sa 19:15, 16

j Jer 50:4

k Jer 30:9
Ez 34:23, 24
Ez 37:24, 25
Am 9:11
Lk 1:31–33

l Įst 4:30

4 SKYRIUS

m Mch 6:2

n Mch 7:2

2:15 *Išvertus – „nelaimė“. **2:16** *Arba „mano baalas“. **2:18** *Hebr. žodis tikriausiai reiškia ne tik roplius, bet ir kitokių rūšių gyvūnus, pavyzdžiui, graužikus ir vabzdžius.

2:22 *Išvertus – „Dievas pasės“. **2:23** *Žr. Oz 1:6 išn. **3:1** *Turimas omenyje papločių aukojimas stabams. **3:2** *Homeras buvo lygus 220 L. Žr. priedą B14. **3:4** *Žr. žodynėlį. #Arba „terafų“. Žr. žodynėlį.

2 Melagingos priesaikos,
apgaulė,[a] žmogžudystės,[b]
vagystės ir svetimavimas[c]
įsigalėjo,
nuolat liejamas kraujas.[d]
3 Todėl kraštas sielvartaus,[e]
visi jo gyventojai
iš silpnumo leips,
laukų žvėrys,
padangių paukščiai
ir jūrų žuvys gaiš.
4 „Bet neverta nei barti,
nei drausminti,[f]
nes tauta užsispyrusi –
kaip kad tie, kurie
priešgyniauja kunigui.[g]
5 Tu klupsi vidury dienos,
klups ir pranašas –
klups, lyg būtų naktis.
Tavo motiną aš nutildysiu*.
6 Savo tautą nutildysiu*,
nes manęs pažinti
nenorėjo.
Mane pažinti tu atsisakei,[h]
todėl ir aš
tavęs atsisakysiu –
kunigu man netarnausi.
Savo Dievo įstatymą#
pamiršai,[i]
todėl aš pamiršiu
tavo sūnus.
7 Kuo daugiau jų* radosi,
tuo labiau žmonės
man nusidėjo.[y]
Jų garbę paversiu gėda.#
8 Jie minta mano tautos
nuodėme,
su goduliu laukia,
kada žmogus nusikals.
9 Tautai nutiks tas pat,
kas ir kunigui, –
visus pašauksiu atsiskaityti
už tai, ką darė,

4:5, 6 *Arba „pražudysiu“. **4:6** #Arba „mokymą“. **4:7** *Tikriausiai turimi omenyje kunigai. #Arba galbūt „Mano garbę jie išmainė į gėdą“.

4 SKYRIUS

a Oz 11:12

b 1Ka 21:18, 19

c Ez 23:37

d Oz 1:4
Oz 6:8, 9

e Am 8:7, 8

f Am 5:10, 13

g Įst 17:12

h Jer 2:8

i 2Ka 17:15, 16

y Ezr 9:6, 7

Antra skiltis

a Am 3:1, 2

b Kun 26:26
Mch 6:14

c Oz 9:11, 12

d Pat 20:1
Pat 23:31, 33
Iz 28:7

e Jer 3:6

f 2Ka 17:10–12
Jer 2:20
Ez 20:28

g Jer 4:22

h Ez 23:4, 5

atmokėsiu žmonėms
pagal jų darbus.[a]
10 Jie valgys,
bet nepasisotins,[b]
ištvirkaus,
bet vaikų neturės,[c]
nes Jehovos nepaiso.
11 Paleistuvystė, vynas –
senas ir jaunas –
atima valią daryti,
kas teisu*.[d]
12 Manieji žmonės medinių
stabų klausinėja,
daro, ką lazda* jiems sako,
nes palaidumo dvasia
juos į klystkelį veda
ir paleistuvaudami
jie savo Dievą išduoda.
13 Ant kalnų viršūnių
jie aukas aukoja,[e]
ant kalvų rūksta
jų atnašų dūmai,
aukoja po ąžuolais, po
stirakais, po kiekvienu
dideliu medžiu,[f]
nes jų paūksmė maloni.
Todėl jūsų dukterys
paleistuvauja
ir jūsų marčios svetimauja.
14 Aš nešauksiu jūsų
dukterų atsiskaityti,
kad paleistuvauja,
ir jūsų marčių –
kad svetimauja.
Juk patys vyrai
su paleistuvėmis
paeina į šalį,
su šventaviečių
sanguliautojomis
aukas aukoja.
Tokia tauta – tauta
be išmanymo[g] – pražus.
15 Nors tu, Izraeli,
paleistuvauji,[h]

4:11 *Pažod. „atima širdį“. **4:12** *Arba „būrimo lazda“.

Judas tegu nenusikalsta.[a]
Neikite į Gilgalą[b]
nė į Bet Aveną*[c]
ir neprisiekinėkite:
'Kaip gyvas Jehova!'[d]
16 Izraelis užsispyręs
lyg užsispyrusi karvė.[e]
Argi dabar Jehova
jį ganys kaip avinėlį
plačioje ganykloje?
17 Efraimas
prie stabų prijunko.[f]
Na ir tegu!
18 Išbaigęs alų*,
jis ištvirkauja.
Jo valdovai#
itin pamėgę begėdystę.[g]
19 Vėjas apsiaus jį
savo sparnais ir nuneš,
tada jam bus gėda
dėl savo aukų."

5 „Klausykitės, kunigai,[h]
sukluskite, Izraelio namai,
išgirskite, karaliaus rūmai!
Jūsų laukia teismas,
nes esate spąstai Micpoje,
tinklas, užmestas
ant Taboro.[i]
2 Tie atsimetėliai –
įgudę skerdikai,
ir juos visus aš įspėju*.
3 Efraimą pažįstu,
Izraelis nėra
nuo manęs paslėptas.
Dabar tu, Efraimai,
ištvirkauji.
Izraelis pats save teršia.[y]
4 Jų darbai neleidžia jiems
pas savo Dievą sugrįžti,
nes paleistuvystės dvasia
juos užvaldė.[j]
Jehovos jie nenori pažinti.

4:15 *Bet Avenu („piktadarybės namais") Ozėjo knygoje paniekinamai vadinamas Betelis („Dievo namai"). **4:18** *Arba „kvietinį alų". #Pažod. „skydai". **5:2** *Arba „sudrausiu".

4 SKYRIUS

a 2Ka 17:18

b Oz 9:15
Oz 12:11
Am 4:4

c Oz 5:8
Oz 10:5

d Iz 48:1
Jer 5:2
Ez 20:39

e Ps 78:8
Ps 81:11, 12
Zch 7:11, 12

f Oz 11:2
Oz 13:1, 2

g Mch 7:3

5 SKYRIUS

h Oz 4:9

i Ts 4:6
Jer 46:18

y Ez 23:4, 5
Oz 4:17, 18

j Oz 4:12
Am 2:7

Antra skiltis

a Iz 9:9, 10
Oz 7:10

b 2Ka 17:19, 20
Ez 23:30, 31
Am 2:4, 5

c Iz 1:15
Mch 3:4

d Iz 48:8
Jer 3:20

e Oz 8:1

f Iz 10:29

g Oz 4:15
Oz 10:5

h Iz 28:1–3
Oz 9:13

i Įst 19:14

y 1Ka 20:1

j Oz 8:9
Oz 12:1

5 Prieš Izraelį liudija
jo paties išdidumas.[a]
Per savo kaltę Izraelis
klumpa, klumpa Efraimas,
drauge klumpa ir Judas.[b]
6 Su savo kaimenėmis
ir bandomis jie ėjo
ieškoti Jehovos,
bet nesurado.
Nuo jų jis buvo pasitraukęs.[c]
7 Jehovą jie išdavė[d] –
jiems gimė svetimųjų sūnūs.
Dar mėnuo ir jie bus praryti
kartu su savo paveldu*.
8 Pūskite ragą[e] Gibėjoje,
trimitą – Ramoje![f]
Šaukite į kovą Bet Avene[g] –
mes paskui tave,
Benjaminai!
9 Efraimai, bausmės dieną
tu siaubo reginiu pavirsi.[h]
Izraelio giminėms aš
skelbiu, kas tikrai įvyks.
10 Judo didžiūnai yra
kaip tie, kurie
perkelia riboženklius,[i]
savo įniršį ant jų
lyg vandenį išliesiu.
11 Efraimas nuengtas,
pelnytai sutriuškintas,
nes savo valia
nuėjo paskui priešą.[y]
12 Buvau Efraimui
tarsi kandis,
Judo palikuoniams –
tarsi puvinys.
13 Kai Efraimas pamatė turįs
ligą, o Judas – skaudulį,
Efraimas nuėjo į Asiriją,[j]
siuntė pasiuntinius
pas didį karalių.
Bet tas negalėjo
jūsų išgydyti,
negalėjo jūsų skaudulio
pašalinti.

5:7 *Arba „laukais".

14 Efraimui būsiu
lyg jaunas liūtas,
Judo palikuoniams –
lyg stipruolis liūtas.
Pats sudraskysiu
ir nueisiu sau,[a]
pasigrobsiu, ir niekas
jų neišgelbės.[b]
15 Nueisiu, sugrįšiu į savo
vietą ir palūkėsiu, kol
jie atsiskaitys už kaltę.
Tada jie ieškos
mano malonės*,[c]
savo varge manęs ieškos.“[d]

6 „Eime, grįžkime pas Jehovą.
Jis mus sudraskė[e] –
jis ir išgydys,
jis sužalojo –
jis ir aptvarstys.
2 Po dviejų dienų
jis mus atgaivins,
trečią dieną
pastatys ant kojų,
ir vėl gyvensim
jo akivaizdoje.
3 Mes būsime arti Jehovos,
mes prie jo veršimės.*
Jis tikrai ateis,
kaip kad rytas ateina.
Jis ateis tarsi liūtis,
tarsi pavasario lietus,
kuris pagirdo žemę.“ –
4 „Ką man su tavimi daryti,
Efraimai?
Ką man su tavimi daryti,
Judai?
Jūsų ištikimybė* –
kaip rytmečio migla,
kaip rasa, kuri
bemat pranyksta.
5 Todėl pranašų pasmerkimais jus kaposiu,[f]
savo lūpų žodžiais
žudysiu.[g]
Mano nuosprendis bus
lyg plieskianti šviesa.[a]
6 Juk ne auka mane džiugina,
o ištikimoji meilė*.
Noriu ne kad deginamąsias
atnašas aukotumėte,
o kad pažintumėte mane,
savo Dievą.[b]
7 Bet jie, menki žmonės,
sulaužė sandorą,[c]
savame krašte mane išdavė.
8 Gileadas –
piktadarių miestas,[d]
pilnas kraujo pėdsakų.[e]
9 Kunigai, susibūrę tarsi
plėšikai, tyko žmogaus.
Jie žudo kelyje į Sichemą,[f]
jų elgesys – begėdiškas.
10 Izraelio namuose
mačiau šiurpų dalyką:
Efraimas paleistuvauja,[g]
Izraelis pats save teršia.[h]
11 O tavęs, Judai,
laukia pjūtis –
parvesiu tuomet
savo tautą iš nelaisvės.“[i]

7 „Kai tik imuosi
gydyti Izraelį,
tuoj pasimato
Efraimo prasikaltimas,[y]
Samarijos nedorybė.[j]
Mat jie apgaudinėja,[k]
vagys laužiasi vidun,
gaujos lauke plėšikauja.[l]
2 Tačiau širdyje jie nemano,
kad aš jų visas nedorybes
atminsiu.[m]
Piktadarystės juos apraizgė,
man jos tiesiai prieš akis.
3 Savo nedorybėmis
jie džiugina karalių,
savo apgavystėmis –
didžiūnus.
4 Visi jie – svetimautojai
ir jie liepsnoja it kepėjo
krosnis, prikūrenta taip,

5 SKYRIUS

a Ps 50:22

b Am 2:14

c Kun 26:38, 40

d Įst 4:29, 30 Įst 30:10

6 SKYRIUS

e Oz 5:14

f Iz 58:1 Jer 1:9, 10 Ez 3:8, 9

g Jer 23:29

Antra skiltis

a Sof 3:5

b 1Sa 15:22 Pat 21:3 Iz 1:11 Mch 6:6–8 Mt 9:13 Mt 12:7

c 2Ka 17:15 Iz 24:5 Oz 8:1

d Oz 12:11

e Mch 7:2

f 1Ka 12:25

g 2Ka 17:6, 7 Jer 3:6

h Ez 23:4, 5

i Įst 30:3 Jer 29:14 Am 9:14

7 SKYRIUS

y Iz 28:1

j Am 8:14 Mch 1:5

k Mch 7:3

l Oz 6:9

m Įst 32:29 Iz 1:3 Am 8:7

5:15 *Pažod. „veido“. **6:3** *Arba „Mes pažinsime Jehovą, veršimės jį pažinti“. **6:4** *Arba „ištikimoji meilė“.

6:6 *Arba „gailestingumas“.

kad nebereikia kurstyti
nei minkant tešlą,
nei laukiant, kol įrūgs.
5 Sunegalavo didžiūnai
per karaliaus šventę,
nuo vyno įsismarkavo.[a]
Bičiuliaujasi karalius
su šaipūnais.
6 Jie artinasi, degdami širdy
tarytum krosnis.*
Kepėjas visą naktį miega,
o rytą krosnis
vėl karščiu alsuoja.
7 Įkaitę tarsi krosnis,
visi jie ryja savo valdovus*,
visi jų karaliai krito.[b]
Deja, tautoj manęs
nė vienas nesišaukia.[c]
8 Efraimas maišosi
su tautomis.[d]
Efraimas – lyg
neapverstas paplotis.
9 Svetimieji ryja jo jėgas,[e]
bet jis to nežino,
jo plaukai pražilo,
bet jis to nemato.
10 Prieš Izraelį liudija
jo paties išdidumas,[f]
bet jis nieko nepaiso –
pas Jehovą, savo Dievą,
negrįžta ir jo neieško.[g]
11 Efraimas – lyg balandis,
patiklus, be nuovokos*:[h]
čia šaukiasi Egipto,[i]
čia eina į Asiriją.[y]
12 Kad ir kur tie žmonės eitų,
ant jų užmesiu savo tinklą,
iš dangaus nublokšiu
žemėn lyg paukščius,
nubausiu juos,
kaip ir esu įspėjęs tautą.[j]
13 Vargas jiems,
nes nuo manęs jie bėgo!
Pražūtis jiems,
nes man jie nusikalto!
Norėjau juos atpirkti, bet jie
apie mane kalbėjo melą.[a]
14 Širdyje manęs nesišaukė,[b]
nors ir aimanavo
savo guoliuose.
Dėl grūdų ir jauno vyno
save raižė,
prieš mane maištavo.
15 Nors aš juos protinau, nors
jų rankas aš stiprinau,
jie eina prieš mane
ir rezga pikta.
16 Jie gręžėsi, bet ne į tai,
kas prakilnu,*
ir buvo nepatikimi
kaip atsileidęs lankas.[c]
Per savo įžūlų liežuvį
jų didžiūnai kris
nuo kalavijo –
dėl to jie taps pajuoka
Egipto žemėje.“[d]

8 „Dėk ragą prie lūpų![e]
Priešas lyg erelis
puola Jehovos tautą,[f]
nes mano sandorą
jie sulaužė,[g] mano
įstatymą pamynė.[h]
2 Man jie šaukia:
‘Mūsų Dieve! Mes,
Izraelis, tave pažįstame!’[i]
3 Izraelis atmetė, kas gera.[y]
Tegu priešas jį persekioja!
4 Jie rinkosi sau karalius,
bet be mano žinios,
rinkosi sau didžiūnus,
bet jų aš nepripažinau.
Iš sidabro ir aukso
prisidarė stabų[j]
savo pačių pražūčiai.[k]
5 Tavo veršį, Samarija,
aš atmečiau,[l]
užsidegiau ant tavęs
pykčiu.[m]

7 SKYRIUS

a Iz 5:11
Iz 28:1

b 2Ka 15:8, 10
2Ka 15:14

c Iz 9:13

d Ps 106:34–36
Ez 23:4, 5

e 2Ka 13:3
2Ka 15:19

f Oz 5:5

g Neh 9:35
Iz 9:13
Am 4:6
Zch 1:4

h Iz 1:3

i 2Ka 17:4
Iz 31:1

y 2Ka 15:19
Ez 23:4, 5

j Įst 28:15
2Ka 17:13

Antra skiltis

a Iz 59:13

b Ps 78:37
Iz 29:13

c Ps 78:57

d Ez 36:19, 20
Oz 9:3

8 SKYRIUS

e Oz 5:8

f Įst 28:49, 50

g Oz 6:7

h 2Ka 17:15

i Iz 48:1
Mch 3:11

y Ps 50:17

j 1Ka 12:26, 28
Oz 13:2

k 1Ka 13:34

l Oz 10:5, 6

m Įst 32:21, 22
2Ka 17:18

7:6 *Arba galbūt „Jų širdis – lyg krosnis, kai jie su savo kėslais artinasi“. **7:7** *Pažod. „teisėjus“. **7:11** *Pažod. „be širdies“.

7:16 *Turimas omenyje tikrojo Dievo garbinimas.

Kada gi pagaliau
apsivalysi?
6 Šitas veršis – Izraelio.
Jis amatininko padarytas,
jis ne Dievas.
Samarijos veršis bus
sudaužytas į šipulius.
7 Jie sėja vėją –
pjaus vėtrą.[a]
Stiebas grūdų
nesubrandina,[b]
javas miltų neduoda,
o jei ir duotų,
svetimšaliai* viską suris.[c]
8 Priešas praris Izraelį.[d]
Dabar jis bus tarp tautų[e]
lyg koks
nereikalingas indas.
9 Mat kaip vienišas
laukinis asilas jis
patraukė į Asiriją.[f]
Efraimas nuėjo
pirkti sau meilės.[g]
10 Nors jie ir perka
meilę iš tautų,
dabar aš juos surinksiu
ir jie turės kamuotis[h]
po karalių ir didžiūnų
užkrauta našta.
11 Efraimas prisistatė aukurų,
todėl ir nusidėjo.[i]
Jis turi aukurų
ir nuodėmiauja.[y]
12 Savo įstatyme jam surašiau
daugybę nuostatų,*
bet jam jie nerūpėjo,
lyg būtų svetimi.[j]
13 Žmonės man atnašauja do-
vanas ir valgo aukų mėsą,
tačiau Jehovai
šitos aukos nemalonios.[k]
Dabar jų kaltę prisiminsiu ir
už nuodėmes nubausiu.[l]
Jie pasuko* atgal į Egiptą![m]

8:7 *Arba „svetimieji“. **8:12** *Arba „Aš surašiau jam daug pamokymų“. **8:13** *Arba galbūt „Jie sugrįš“.

8 SKYRIUS

a Pat 22:8
b Iz 17:11
c Įst 28:15, 33
d 2Ka 15:29
2Ka 18:11
Jer 50:17
e Kun 26:33
f 2Ka 15:19
Ez 23:4, 5
Oz 5:13
Oz 12:1
g Ez 23:9
h 2Ka 14:26
1Me 5:26
i Iz 10:10, 11
y Oz 12:11
j 2Ka 17:15
Neh 9:26
k Iz 1:11
Am 5:22
l Oz 9:9
Am 8:7
m Oz 7:16
Oz 9:3

Antra skiltis

a Įst 32:18
b 1Ka 12:25, 31
c 2Me 26:9, 10
d 2Ka 18:13
2Me 36:17, 19
Jer 17:27
Jer 34:7

9 SKYRIUS

e Oz 10:5
f Ez 23:4, 5
Oz 4:12
g Oz 2:12
Mch 1:7
h Oz 2:8, 9
Am 5:11
i Kun 20:22
Įst 28:63, 64
Joz 23:15, 16
1Ka 9:6, 7
y 2Ka 17:6
j Sk 15:5
Sk 28:14
Jl 1:13
k Iz 1:11
l Oz 7:13
m Oz 7:16
Oz 8:13
n Jer 2:14, 16

14 Izraelis, savo Kūrėją
pamiršęs,[a] prisistatė
šventyklų[b]
ir Judas daug miestų
sau įtvirtino.[c]
Bet aš į tuos miestus
pasiųsiu ugnį –
tepraryja jų bokštus!“[d]
9 „Nesidžiauk, Izraeli,[e]
nesilinksmink, kaip
linksminasi tautos.
Juk per paleistuvystę nuo
savo Dievo atsitolinai,[f]
ant kiekvieno grendymo
tau patiko gauti
paleistuvės užmokestį.[g]
2 Bet grendymas ir
vynuogių spaudykla
tavęs nebemaitins,
jaunas vynas išsibaigs.[h]
3 Jehovos krašte
jie nebegyvens,[i]
Efraimas grįš į Egiptą,
Asirijoje jie valgys,
kas nešvaru.[y]
4 Liejamųjų vyno atnašų
Jehovai jie nebeaukos,[j]
jam nebebus malonios
jų aukos.[k]
Jos – lyg kokia
gedulo duona:
visi, kas tos duonos valgys,
taps nešvarūs.
Jų duona –
tik patiems valgyti,
į Jehovos Namus
ji nebus nešama.
5 Ką darysite, kai ateis
diena jums susiburti,
diena švęsti
Jehovos iškilmę?
6 Iš niokojamo krašto
jie turės bėgti.[l]
Egiptas juos surinks,[m]
Memfis palaidos.[n]
Dilgėlės pasiglemš
jų sidabro brangenybes,

jų palapinėse
žels dygiakrūmiai.
7 Ateis atsiskaitymo dienos,[a]
ateis dienos atpildo,
ir Izraelis tai supras.
Jų pranašas pasirodys
esąs kvailas, dvasios
vyras – pamišęs.
Tavo kaltė didelė, didelis
ir priešiškumas tau.“
8 Seniau Efraimo sargybinis[b]
buvo su manuoju Dievu.[c]
Bet dabar visi
jo pranašų[d] keliai yra lyg
paukštgaudžio spąstai,
Dievo Namuose –
priešiškumas.
9 Kaip kad Gibėjos dienomis,
jie pasinėrę į pražūtingus
darbus.[e]
Dievas prisimins jų kaltę
ir už nuodėmes nubaus.[f]
10 „Izraelį aptikau
lyg vynuoges tyruose,[g]
jūsų protėvius išvydau
lyg pirmąsias figas
ant figmedžio, pirmąsyk
duodančio vaisių.
Bet jie nuėjo
pas Peoro Baalą[h] –
jie atsidavė gėdingajam[i]
ir tapo pasibjaurėtini
kaip tas, kurį pamilo.
11 Garbė nuo Efraimo
sprunka tarsi paukštis.
Nė viena negimdo,
nė viena nesilaukia,
nėra pradėta įsčiose
nė vieno.[y]
12 Net jei vaikų
kas nors ir turi,
aš juos atimsiu,
neliks nė vieno.[j]
Vargas jam –
nuo jo aš nusisuksiu![k]
13 Efraimas, pasodintas
lankoje, man buvo
tartum Tyro miestas,[l]

9 SKYRIUS

a Iz 10:3

b Iz 21:6, 8
Jer 6:17
Ez 33:7

c 1Ka 17:1
2Ka 2:14

d 1Ka 18:19

e Ts 19:22
Ts 20:4–6
Oz 10:9

f Oz 8:13

g Jer 2:2

h Sk 25:1–3
Įst 4:3
Ps 106:28

i 1Ka 16:31
Jer 11:13

y Įst 28:15, 18

j Įst 28:32
Įst 32:25

k Įst 31:17
2Ka 17:18

l Ez 28:12

Antra skiltis

a Oz 4:15
Oz 12:11
Am 5:5

b Kun 26:27, 33
2Ka 17:18
Am 5:27

c Įst 29:19, 20

d Iz 7:8

e 2Ka 17:14, 15
Zch 1:4

f Įst 28:64
Am 9:9

10 SKYRIUS

g Iz 5:3, 4

h Oz 8:11
Oz 12:11

i Oz 8:4

y Oz 3:4
Oz 13:11

j 2Ka 17:4

tačiau dabar turės
Efraimas atiduoti
savo sūnus mirčiai.“
14 Duok jiems, Jehova,
ko nusipelnė, –
persileidžiančias įsčias
ir išdžiūvusias krūtis.
15 „Visas jų nedorumas
pasimatė Gilgale,[a]
ten pradėjau jų nekęsti.
Už jų piktus darbus išvarysiu juos iš savo krašto*,[b]
daugiau jų nemylėsiu.[c]
Visi jų didžiūnai užsispyrę.
16 Efraimas bus parblokštas,[d]
padžius jo šaknis,
vaisių jis nebeduos.
Jei ir pagimdys,
taip lauktus jo
palikuonius numarinsiu.“
17 Manasis Dievas juos paliks
už tai, kad jo neklausė,[e]
jie taps klajūnais tautose.[f]

10 „Izraelis – sulaukėjęs* vynmedis,
vedantis vaisių:[g]
kuo daugiau vaisių duoda,
tuo daugiau
statosi aukurų,[h]
kuo geresnis jo krašto
derlius, tuo puošnesni
jo šventstulpiai#.[i]
2 Jų širdis veidmainė*,
bet dabar jų kaltė išaiškės.
Bus kas jų aukurus
sugriauna ir
šventstulpius sudaužo!
3 Jie sakys: ‘Karaliaus
mes neturime,[y] nes
Jehovos nesibijome.
Ir kuo karalius
mums padėtų?’
4 Jų kalbos tuščios,
jie prisiekia melagingai,[j]
sandoras sudarinėja –

9:15 *Pažod. „namų“. **10:1** *Arba galbūt „išsišakojęs“. #Žr. žodynėlį. **10:2** *Pažod. „slidi“, „glotni“.

neteisybė želia
it nuodingos piktžolės
lauko vagose.[a]
5 Samarijos gyventojai
dėl Bet Aveno veršio
baiminsis,[b]
apverks jį liaudis
ir žyniai, kurie
šlovinguoju veršiu
taip džiaugėsi,
nes jis bus paimtas
nuo jų į tremtį.
6 Jį nugabens kaip dovaną
didžiam karaliui
į Asiriją.[c]
Efraimas gėdą užsitrauks,
pažemintas bus Izraelis
dėl to, kad neprotingų
patarimų klausė.[d]
7 Samarija su savo
karaliumi prapuls*[e]
kaip nulūžusi šakelė
ant vandens.
8 Ir Bet Aveno šventavietės[f]
– Izraelio nuodėmė[g] –
bus sunaikintos,[h]
dygiažolės ir dagiai
žels ant jų aukurų.[i]
Žmonės sakys kalnams:
‘Apdenkite mus!’
ir kalvoms:
‘Griūkite ant mūsų!’[y]
9 Nuo pat Gibėjos dienų tu,
Izraeli, nusidedi,[j]
tu nė kiek nepasikeitęs.
Ne visus nedorumo sūnus
karas Gibėjoje pražudė.
10 Kai panorėsiu,
juos nubausiu.
Tautos susitelks prieš juos
ir teks jiems vilkti savo
dviejų nusikaltimų jungą.
11 Efraimas buvo išmokyta ir
mėgstanti kulti telyčia,
jos puikaus sprando
neapsunkinau.
Bet dabar aš leisiu
ant Efraimo joti*.[a]
Judas ars, Jokūbas akės.
12 Sėkite sau teisumą ir
pjaukite ištikimąją meilę,
plėškite dirvoną,[b]
kol dar laikas
ieškoti Jehovos,[c]
kad atėjęs jis
pamokytų teisumo.[d]
13 Bet jūs ariate nedorybę,
pjaunate neteisumą[e]
ir valgote apgaulės vaisius,
nes savo pačių užmojais
pasitikite,
savo karių daugybe.
14 Prieš tavo žmones griaus-
mingai pakils priešas,
ir visi tavo įtvirtinti miestai
bus nuniokoti,[f]
kaip kad Šalmanas*
nuniokojo Bet Arbelį
kovos dieną,
kai motinos drauge su
vaikais buvo sutraiškytos.
15 Taip bus padaryta ir
tau, Beteli,[g] už tavo
didelį nedorumą.
Auštant Izraelio karalius
žūte pražus*.“[h]

11 „Pamilau Izraelį, kai
buvo jis dar vaikas,[i]
iš Egipto parsikviečiau
savo sūnų.[y]
2 Kuo labiau jie* kvietė,
tuo labiau jis tolinosi[j] –
aukojo baalams,[k]
aukas stabams atnašavo.[l]
3 Juk tai aš mokiau
Efraimą vaikščioti,[m]
glėbyje nešiojau.[n]

10 SKYRIUS

a Am 5:7
Am 6:12

b 1Ka 12:28, 29
Oz 4:15
Oz 8:5
Am 3:14

c 2Ka 17:3
Oz 5:13

d Mch 6:16

e 2Ka 17:4

f Oz 4:15

g 1Ka 12:28–30
Mch 1:5

h Am 7:9

i 2Ka 23:15

y Lk 23:30
Apr 6:16

j Ts 20:4–6
Oz 9:9

Antra skiltis

a 2Ka 17:6

b Jer 4:3, 4

c Iz 55:6
Am 5:4

d Įst 32:2
Iz 45:8

e Pat 22:8
Oz 8:7
Gal 6:7

f 2Ka 18:9, 10

g Am 7:9

h 2Ka 18:9, 10

11 SKYRIUS

i Įst 7:8

y Iš 4:22
Mt 2:14, 15

j Iz 30:9–11

k Ts 2:13
Ts 3:7
1Ka 16:30–32
1Ka 18:19
2Ka 17:13, 16
Oz 2:13

l 1Ka 12:32, 33
Oz 13:1, 2

m Įst 8:2

n Įst 1:31
Įst 33:27
Iz 46:3

10:7 *Pažod. „bus nutildyta“.

10:11 *Arba „leisiu Efraimą įkinkyti“.
10:14 *Manoma, kad Šalmanas yra Šalmanesero vardo trumpinys (greičiausiai turimas omenyje Šalmaneseras V).
10:15 *Pažod. „bus tildyte nutildytas“.
11:2 *Turimi omenyje pranašai ir kiti, kurie buvo siųsti mokyti Izraelio.

Nesuvokė jis,
kad aš jį gydžiau.
4 Žmonių* raiščiais,
meilės virvėmis
prie savęs juos traukiau,[a]
jiems jungą nuėmiau
nuo sprando,
kiekvieną rūpestingai
maitinau.
5 Į Egipto kraštą jie negrįš,
jų karalius bus Asirija,[b]
nes grįžti pas mane
jie atsisakė.[c]
6 Jų miestuose siaus
priešų kalavijas,[d]
sulaužys jų skląsčius,
praris miestus už tai,
kad užmačias piktas
jie rezgė.[e]
7 Manieji žmonės
mane vis išduoda[f]
ir kviečiami prie to, kas
prakilnu,* nė nesijudina.
8 Bet negi tave, Efraimai,
galėčiau palikti?[g]
Nejau tave, Izraeli,
galėčiau atiduoti?
Nejau galėčiau pasielgti
su tavimi kaip su Adma
ar padaryti taip, kaip
padariau su Ceboimais?[h]
Širdyje aš persigalvojau,
pajaučiau tau gailestį.[i]
9 Savo degančios
rūstybės neišliesiu,
Efraimo daugiau
nebenaikinsiu,[y]
nes esu Dievas –
ne žmogus,
esu Šventasis tarp jūsų.
Supykęs prieš jus
nepakilsiu.

11:4 *Arba „Maloningumo“. Tikriausiai užuomina apie tai, kaip tėtis ar mama, raiščiu prilaikydami, moko mažylį vaikščioti. **11:7** *Turimas omenyje tikrojo Dievo garbinimas.

11 SKYRIUS

a Iz 63:9

b 2Ka 17:3

c 2Ka 17:13, 14
Am 4:6

d Kun 26:31

e Iz 31:1

f Ps 78:57, 58
Jer 3:6

g Oz 6:4

h Pr 10:19
Įst 29:22, 23

i Įst 32:36
Jer 31:20

y Jer 30:11

Antra skiltis

a Jl 3:16

b Zch 8:7

c Iz 11:11, 12
Iz 60:8, 9
Zch 10:10

d Jer 23:6
Ez 28:25, 26
Ez 37:21
Am 9:14

e Mch 6:12

f 2Ka 18:1, 6
2Me 29:1, 2
Oz 4:15

12 SKYRIUS

g 2Ka 15:19
Oz 8:9

h 2Ka 17:4

i 2Ka 17:19
Jer 2:35
Oz 4:1
Mch 6:2

y Iz 3:11

j Pr 25:26

k Pr 32:28

l Pr 32:24–26

m Pr 28:13, 19

n Pr 28:16
Pr 32:30

o Iš 3:15

p Iz 31:6
Oz 14:1
Jl 2:12, 13

10 Žmonės eis paskui Jehovą,
riaumojantį it liūtas.[a]
Kada jis užriaumos,
jo sūnūs drebėdami
ateis iš vakarų.[b]
11 Virpėdami lyg paukščiai
pargrįš jie iš Egipto,
lyg balandžiai –
iš Asirijos krašto.[c]
Įkurdinsiu juos
jų pačių namuose, –
tai Jehovos žodis.[d] –
12 Aplink mane
vien Efraimo melas,
vien Izraelio namų
apgavystės.[e]
Bet Judas tebeina su Dievu,
Švenčiausiajam jis
ištikimas.“[f]

12 „Efraimas minta vėju,
visą dieną rytvėjį vaikosi,
vis daugiau meluoja
ir smurtauja,
su Asirija sudaro sandorą,[g]
gabena aliejų į Egiptą.[h]
2 Jehova patrauks
Judą teisman.[i]
Jokūbą jis pašauks
atsiskaityt už tai,
ką darė,
atmokės pagal jo darbus.[y]
3 Įsčiose tasai čiupo
savo broliui už kulno,[j]
iš visų jėgų grūmėsi
su Dievu.[k]
4 Su angelu jis grūmėsi
ir nugalėjo,
verkdamas
maldavo malonės.“[l]
Betelyje Dievas jį rado ir
ten kalbėjo su mumis[m] –
5 Jehova, kareivijų Dievas,
kalbėjo.[n]
Jehova – toks
jo atmintinas vardas.[o]
6 „Tad sugrįžk
pas savo Dievą,[p]

ištikimai mylėk,
laikykis teisingumo[a]
ir visuomet į Dievą
savąjį dėk viltis.
7 Tačiau prekeivio rankoje –
neteisingos svarstyklės,
sukčiauti jam patinka.[b]
8 Efraimas sako:
'Štai kaip aš pralobau,[c]
sau turtą susikroviau![d]
Visa savo triūsu įgijau
ir niekas manyje neras
jokios kaltės,
jokios nuodėmės.'
9 Bet aš esu Jehova – tavo
Dievas nuo pat tų laikų,
kai buvai Egipte.[e]
Aš ir vėl įkurdinsiu
tave palapinėse,
kaip kad šventės dienomis.
10 Kalbėjau pranašams,[f]
daviau jiems daug regėjimų,
palyginimais
per pranašus kalbėjau.
11 Gileade – apgaulė*[g]
ir netiesa,
Gilgale žmonės
jaučius aukoja,[h]
ir jų aukurai yra
tarsi akmenų krūvos
suartame lauke.[i]
12 Jokūbas pabėgo
į Aramo kraštą,[y]
Izraelis[j] ten tarnavo,
kad gautų žmoną.[k]
Kad žmoną gautų,
saugojo avis.[l]
13 Per pranašą Jehova
išvedė Izraelį iš Egipto,[m]
per pranašą jį saugojo.[n]
14 Efraimas skaudžiai
įžeidė Dievą,[o]
užsitraukė kraujo kaltę.
Jo Viešpats už tą panieki-
nimą jam atmokės!"[p]

12:11 *Galbūt turima omenyje magija, mistika.

12 SKYRIUS

a Įst 16:20
Mch 6:8

b Am 8:5, 6
Mch 2:1, 2

c Apr 3:17

d Įst 8:17–19

e Iš 20:2
Oz 13:4

f 1Ka 17:1
2Ka 17:13
Am 7:14, 15

g Oz 6:8

h Oz 9:15
Am 4:4

i 2Ka 17:9, 10
Oz 8:11
Oz 10:1

y Pr 28:5
Įst 26:5

j Pr 32:28

k Pr 29:18

l Pr 31:38

m Iš 12:50, 51
Ps 77:20

n Joz 24:17
1Sa 12:8

o 2Ka 17:9–11
Ez 23:4, 5

p Įst 28:37

Antra skiltis

13 SKYRIUS

a Joz 17:17

b 2Ka 17:16
Oz 11:2

c Oz 2:8

d 1Ka 12:26, 28
1Ka 19:18

e Iš 20:2
Oz 12:9

f Iz 43:11
Iz 45:21, 22

g Įst 2:7
Įst 32:9, 10

h Neh 9:25

i Įst 6:10–12
Įst 8:12–14
Įst 32:15, 18
Iz 17:10

y Oz 5:14

13 „Efraimui prakalbus,
visi drebėdavo,
iškilus jis buvo Izraelyje.[a]
Bet per Baalą užsitraukė
kaltę[b] ir pražuvo.
2 Dabar jis dar daugiau
nusideda,
iš sidabro nusiliedina
atvaizdų,[c]
su išmone pasidaro stabų
(visi jie – amatininkų
darbas)
ir sako: 'Tebučiuoja
aukotojai veršius!'[d]
3 Todėl jis bus
kaip rytmečio migla,
kaip rasa, kuri
bemat pranyksta,
kaip pelai, kuriuos vėtra
nuneša nuo grendymo,
kaip dūmai, išeinantys
pro stogo angą.
4 Bet aš esu Jehova – tavo
Dievas nuo pat tų laikų,
kai buvai Egipte.[e]
Kito Dievo tu nepažinojai,
tik mane.
Kito gelbėtojo,
be manęs, nėra.[f]
5 Rūpinausi tavimi
dykumoje,[g]
sausringame krašte.
6 Iš savo ganyklų
jie pasisotino[h] –
pasisotino ir
jų širdis išpuiko.
Todėl mane jie pamiršo.[i]
7 Aš būsiu jiems kaip liūtas,[y]
kaip leopardas,
tykantis prie tako.
8 Užpulsiu juos tartum
meška, netekusi jauniklių,
jiems perplėšiu krūtinę.
Kaip liūtas juos
tenai surysiu.
Juos sudraskys
lauko žvėris.

9 Šitaip, Izraeli,
būsi sunaikintas,
nes prieš mane, prieš
savo pagalbą, atsisukai.
10 Kurgi dabar tavo karalius?
Tegelbsti jis tave
visuose miestuose![a]
Ir kur tavo valdovai*?
Juk sakei:
'Duok man karalių
ir didžiūnus!'[b]
11 Karalių tau daviau supykęs[c]
ir užsirūstinęs atimsiu.[d]
12 Efraimo kaltė įrišta į ryšulį,
jo nuodėmė padėta saugoti.
13 Suims jį gimdymo skausmai.
Jis – vaikas neprotingas;
atėjus metui gimti,
palikti įsčių jis nenori.
14 Iš kapo* gniaužtų
juos atpirksiu,
iš mirties susigrąžinsiu.[e]
Kur tavo geluonys, mirtie?[f]
Kur tavo pragaištingoji
galia, o kape?[g]
Pagailos mano akyse nebus.
15 Nors jis vešėtų
it nendrynas,
vėjas iš rytų atkils,
Jehovos vėjas,
ir nuo dykumos atkilęs
jo šulinį išsekins,
jo versmę išdžiovins.
Lobynas visų jo brangenybių bus išplėštas.[h]
16 Samarija turės už savo
kaltę atsakyti,[i] nes prieš
Dievą savąjį maištauja.[y]
Žmonės kris nuo kalavijo,[j]
jų vaikai bus sutraiškyti,
jų nėščiosios perskrostos."

14 "Grįžk, Izraeli, pas
Jehovą, savo Dievą,[k]
juk per savo kaltę suklupai.

13:10 *Pažod. „teisėjai". **13:14** *Arba „Šeolo". Žr. žodynėlį.

13 SKYRIUS

a 1Sa 8:19, 20

b 1Sa 8:4, 5

c 1Sa 8:7
1Sa 12:13

d 1Sa 12:25
2Ka 17:4
Jer 52:11

e Iz 25:8
Iz 26:19

f 1Ko 15:55

g Apr 20:13, 14

h 2Ka 17:20

i 2Ka 17:18
Am 3:9, 10

y Ez 20:21

j Iz 7:8

14 SKYRIUS

k 2Me 30:6
Iz 55:6, 7
Oz 12:6
Jl 2:12, 13

Antra skiltis

a Mch 7:18

b Hbr 13:15

c Oz 5:13

d Iz 31:1

e Įst 10:17, 18

f Ps 103:3
Iz 57:18

g Sof 3:17

h Iz 12:1

i Zch 8:12

y Oz 14:3

j Jer 31:18

k Įst 32:4

2 Grįžk pas Jehovą
su tokiais žodžiais,
taip jam sakyk:
'Atleiski mūsų kaltę[a]
ir priimk, kas gera,
tai savo lūpomis
tau gyrių atnašausime[b]
nelyginant veršius.
3 Asirija negelbės mūsų,[c]
ant žirgų nejosime[d]
ir savo rankų dirbiniui nebesakysim: „Mūsų Dievas!",
nes tik tu esi tasai,
kuris našlaičio pasigaili.'[e]
4 Nuo neištikimybės
juos išgydysiu[f]
ir juos mylėsiu
ne prieš savo valią,[g]
nes rūstauti ant jų
palioviau.[h]
5 Izraeliui būsiu lyg rasa.
Kaip lelija jis žydės,
šaknysis kaip
Libano medžiai.
6 Jis plačiai šakosis,
bus puikus kaip alyvmedis,
kvepės kaip Libano miškai.
7 Manieji žmonės vėl gyvens
mano paūksmėje,
augins javus,
žydės lyg vynmedis.[i]
Aš būsiu giriamas,
kaip kad Libano vynas.
8 Efraimas sakys:
'Kam man tie stabai?'[y]
Jį išklausysiu
ir juo rūpinsiuosi.[j]
Būsiu kaip vešlus kadagys,
ant manęs jis ras vaisių."
9 Kas išmintingas,
visa tai supras,
kas nuovokus, tai permanys.
Juk Jehovos keliai
yra tiesūs,[k]
teisieji jais eina,
o nusidėjėliai
juose suklumpa.

JOELIO
KNYGA

TURINIO APŽVALGA

1 Visa niokojančių skėrių antplūdis (1–14)
„Jehovos diena jau arti!“ (15–20)
Pranašas šaukiasi Jehovos (19, 20)
2 Jehovos diena ir jo galingi pulkai (1–11)
Kvietimas grįžti pas Jehovą (12–17)
„Persiplėškite širdis“ (13)
Jehovos atsakas savo tautai (18–32)
„Išliesiu savo dvasios“ (28)
Stebuklai danguje ir žemėje (30)
„Kas šaukiasi Jehovos vardo, bus išgelbėtas“ (32)
3 Jehova teisia visas tautas (1–17)
Juozapato slėnis (2, 12)
Nuosprendžio slėnis (14)
Jehova – Izraelio tvirtovė (16)
Jehova laimina savo tautą (18–21)

1 Jehovos žodis, siųstas Joeliui*, Petuelio sūnui.

2 Klausykitės, seniūnai,
sukluskite, visi krašto* gyventojai.
Ar buvo kas panašaus jūsų dienomis
arba dienomis jūsų protėvių?[a]

3 Pasakokite apie tai savo sūnums,
jūsų sūnūs tepasakoja savo sūnums
ir jų sūnūs – tolesnei kartai.

4 Ko nesuėdė ėdrieji skėriai,
suėdė skraidantieji;[b]
ko nesuėdė skraidantieji,
surijo besparniai;
ko nesurijo besparniai skėriai, sunaikino rijikai.*[c]

5 Pabuskite, girtuokliai,[d]
ir raudokite!
Aimanuokite,
visi vyno gėrėjai,
nes saldus vynas atimtas nuo jūsų burnos.[e]

6 Tauta, galinga
ir nesuskaitoma,
užplūdo mano kraštą.[a]
Jų dantys – kaip liūtų dantys,[b] jų nasrai – kaip liūtų nasrai.

7 Mano vynmedį
jie nuniokojo, mano figmedį nudraskė,
paliko visiškai plikus, numetė šalin,
net žievę nuo šakų nulupo.

8 Raudokite, kaip kad mergelė* rauda savo jaunystės sužadėtinio#,
vilkėdama ašutine.

9 Nebėra Jehovos Namuose javų[c] nė liejamųjų atnašų,[d]
ir kunigai, Jehovos tarnai, sielojasi.

10 Laukai nusiaubti,
sielvartauja žemė.[e]
Javai sunaikinti,
jaunas vynas išdžiūvo, išsibaigė aliejus.[f]

11 Žemdirbiai susikrimtę,
vynuogininkai dejuoja

1 SKYRIUS
a Jl 2:2
b Iš 10:14, 15
c Jl 2:25
d Iz 28:1; Am 6:6
e Įst 28:39

Antra skiltis
a Jl 2:2
b Apr 9:7, 8
c Kun 2:1
d Iš 29:40
e Kun 26:20
f Įst 28:39, 40

1:1 *Išvertus – „Jehova yra Dievas“. **1:2** *Arba „žemės“. **1:4** *Šios eilutės hebr. tekste pavartoti keturi skirtingi žodžiai skėriams įvardyti.

1:8 *Arba „moteris“. #Arba „vyro“.

netekę kviečių ir miežių,
mat visas laukų derlius
pražuvo.
12 Nudžiūvo vynmedis,
figmedis nusauso,
granatmedis,
palmė ir obelis –
visi laukų medžiai
nudžiūvo.[a]
Žmonių džiaugsmas
pavirto gėda.
13 Jūs, kunigai, vilkitės
ašutinę* ir raudokite#!
Aimanuokite,
aukuro tarnai![b]
Ateikit, manojo Dievo
tarnai, ir visą naktį
išbūkit su ašutine,
nes nei javų,[c]
nei liejamųjų atnašų[d]
niekas į jūsų Dievo
Namus nebeneša.
14 Paskelbkit pasninką,
sukvieskit visus
į iškilmingą sambūrį![e]
Seniūnus ir visus
krašto gyventojus
sušaukit į Jehovos,
savojo Dievo, Namus[f]
ir melskite Jehovą
pagalbos.
15 Ak, toji diena!
Jehovos diena jau arti![g]
Ateina sunaikinimas
nuo Visagalio!
16 Argi nepradingo maistas
iš mūsų akivaizdos,
džiaugsmas ir džiūgavimas
iš mūsų Dievo Namų?
17 Sėkla po kastuvais*
perdžiūvo,
sandėliai ištuštėjo,
svirnai nugriauti,
nes išdžiūvo pasėliai.

1:13 *Pažod. „susijuoskite“. #Pažod. „muškitės į krūtinę“. **1:17** *Arba galbūt „Džiovintos figos po semtuvais“.

1 SKYRIUS

a Kun 26:20

b Iš 30:19, 20

c Kun 2:1

d Iš 29:40

e Jl 2:15

f 2Me 20:3, 13

g Jl 2:1
Sof 1:7, 14
Sof 2:2
2Pt 3:10
Apr 6:16, 17

Antra skiltis

a Mch 7:7
Hab 3:18

2 SKYRIUS

b Ez 33:2, 3
Am 3:6

c Sof 1:14, 16
Mal 4:1

d Am 5:18, 20

e Sof 1:15

f Jl 1:6

g Jl 1:19

h Pr 2:8

i Apr 9:7

18 Net gyvuliai dejuoja.
Nerimsta, bastosi
galvijų bandos, nes
nebeturi ganiavos.
Kamuojasi ir avių kaimenės.
19 Tavęs, Jehova,
aš šaukiuosi,[a]
nes tyrlaukių ganyklas
ugnis prarijo,
liepsna laukuose
pasiglemžė visus medžius.
20 Tavęs net žvėrys
laukia nesulaukia,
nes vandens tėkmės
išdžiūvo,
nes ugnis prarijo
tyrlaukių ganyklas.

2 Pūskite ragą Sione,[b]
skelbkite mano šventajame
kalne, kad bus karas.
Tegul visi krašto*
gyventojai dreba,
nes jau ateina,
jau arti Jehovos diena![c]
2 Tai diena
tamsos ir juodumos,[d]
diena debesų ir
juodžiausios tamsybės.[e]
Tai lyg ankstaus ryto prie-
blanda, dengianti kalnus.
Štai atplūsta tauta,
nesuskaitoma ir galinga,[f]
panašios į ją nėra buvę
ir kitos, tokios kaip ji,
per kartų kartas nebus.
3 Pirma jų eina ryjanti ugnis,
iš paskos –
niokojanti liepsna.[g]
Kraštas priešais juos –
lyg Edeno sodas,[h]
o po jų – tuščia dykynė,
nieko nebelieka.
4 Jų išvaizda –
lyg išvaizda žirgų,
kaip karo žirgai jie lekia.[i]

2:1 *Arba „žemės“.

5 Kai jie kalnų viršūnėmis
šuoliuoja, rodos,
vežimai dunda,[a]
rodos, spragsi ražieną
ryjanti ugnies liepsna.
Jie – lyg galinga
kariuomenė,
išsirikiavusi mūšiui.[b]
6 Tautas jų akivaizdoj
baimė pagaus,
visų veidai išblykš.
7 Jie veržiasi lyg karžygiai,
jie lyg kariai
per mūrus kopia,
kiekvienas žengia tiesiai,
iš savo tako neišklysta.
8 Ir nesistumdo jie –
kiekvienas skuba
ta pačia kryptim.
Nors kai kuriuos
ir pakerta strėlė,
jų gretos nepakrinka.
9 Jie veržiasi į miestą,
bėga mūrų viršumi,
lipa į namus, lyg vagys
braunasi pro langus.
10 Prieš juos dreba kraštas
ir krūpčioja dangūs,
aptemsta saulė ir mėnulis,[c]
spindėt nustoja žvaigždės.
11 Savo kariuomenės
priešakyje balsu
griausmingu Jehova
prabyla[d] – jo pulkai
labai gausūs.[e]
Juk Dievas, savo žodį
vykdantis, yra galingas.*
Jehovos diena
didi ir labai baisi![f]
Kas gali ją ištverti?[g]
12 „Todėl kol dar laikas,
grįžkite pas mane
visa širdimi,[h] –
tai Jehovos žodis, –

2:11 *Arba galbūt „Juk tas, kuris Dievo žodį vykdo, yra galingas“.

2 SKYRIUS

a Apr 9:9

b Pat 30:27

c Jl 2:31
Mt 24:29
Lk 21:25
Apr 9:2

d Jl 2:25

e Jl 2:2

f Jer 30:7
Am 5:18
Sof 1:15

g Apr 6:16, 17

h Jer 4:1
Oz 12:6
Oz 14:1, 2

Antra skiltis

a 1Sa 7:6
2Me 20:3

b 2Ka 22:18, 19
Ps 51:17
Iz 57:15

c 2Sa 1:11, 12

d Iz 48:9

e Iš 34:6
Sk 14:18
Neh 9:17
Ps 106:44, 45
Mch 7:18, 19

f 2Me 30:8, 9
Jer 18:7, 8
Sof 2:2, 3

g Jl 1:14

h Iš 19:10

i Įst 31:12
2Me 20:3, 13

y 2Me 8:12

j Įst 32:26, 27
Ps 79:9, 10
Mch 7:10

grįžkite su pasninku,[a]
verkdami ir raudodami.
13 Persiplėškite širdis,[b]
o ne drabužius[c]
ir grįžkite pas Jehovą,
savo Dievą,
nes jis atjautus*
ir gailestingas,
lėtas pykti[d] ir kupinas
ištikimosios meilės,[e]
jis apsigalvoja
ir nelaimės nesiunčia.
14 Kas žino, gal Jehova, jūsų
Dievas, ir šįkart pakeis
mintį, gal apsigalvos[f]
ir nepaliks jūsų
be palaiminimo –
be javų atnašų
ir liejamųjų atnašų?
15 Pūskite ragą Sione!
Skelbkite pasninką,
sukvieskite visus
į iškilmingą sambūrį,[g]
16 sušaukit žmones,
ir bendruomenė
teapsivalo*.[h]
Suburkit senolius#,
surinkite vaikus ir
žindomus kūdikius.[i]
Teišeina iš savo kambario
jaunikis, iš savo
miegamojo – jaunoji.
17 Tarp prieangio ir aukuro[y]
terauda kunigai, Jehovos
tarnai, sakydami:
‘Pasigailėk, Jehova,
savos tautos žmonių,
neatiduok pajuokai
savojo paveldo,
neleisk, kad jiems
svetimieji viešpatautų.
Kodėl tautos turėtų sakyti:
„Kur tas jų Dievas?“’[j]

2:13 *Arba „maloningas“. **2:16** *Pažod. „pašventinkite bendruomenę“. #Arba „seniūnus“.

18 Tada Jehova uoliai gins
savo kraštą,
pagailės savos tautos.[a]
19 Jehova jiems tars:
‘Štai duodu jums javų,
jauno vyno ir aliejaus –
galėsite valgyti lig soties.[b]
Nebeleisiu tautoms
jūsų niekinti.[c]
20 Atėjūną iš šiaurės
nuo jūsų nuvarysiu,
nublokšiu į išdžiūvusį
kraštą, į dykynę,
jo priešakinius būrius –
rytų jūros* link,
jo užnugarinius būrius –
vakarų jūros# link.
Ir kils nuo jo dvokas,
sklis nuo jo tvaikas,[d]
nes Dievas darys
didžių darbų.’
21 Nebijok, žeme,
džiaukis ir džiūgauk,
nes Jehova darys
didžių darbų!
22 Nebijokit, laukų žvėrys,
nes tyrlaukių ganyklos
sužaliuos[e]
ir medžiai duos vaisių,[f]
figmedis ir vynmedis
gausiai užderės.[g]
23 Būkite linksmi,
Siono sūnūs, džiaukitės
Jehova, savuoju Dievu,[h]
nes rudenį jis duos lietaus,
kiek reikia,
siųs, kaip kadaise,
gausų lietų,
rudens ir pavasario lietų.[i]
24 Grendymai bus
pilni grūdų,
jaunas vynas ir aliejus
spaudyklose liesis
per kraštus.[y]

2:20 *T. y. Negyvosios jūros. #T. y. Viduržemio jūros.

2 SKYRIUS

a Įst 32:36
Iz 60:10
Rd 3:22
Oz 11:8

b Iz 62:8, 9
Am 9:13
Mal 3:10

c Ez 34:29
Ez 36:15

d Iz 34:2, 3

e Iz 30:23
Iz 51:3

f Ez 34:27

g Am 9:14
Zch 8:12

h Iz 12:6
Zch 10:7

i Kun 26:4
Įst 11:14

y Kun 26:10
Am 9:13
Mal 3:10

Antra skiltis

a Jl 1:4

b Kun 26:5

c Įst 26:10, 11

d Sof 3:11

e Ps 46:5

f Kun 26:11, 12
Ez 37:26, 27

g Iz 32:15
Iz 44:3
Ez 39:29

h Apd 2:16–18

i Apd 2:19, 20

y Mt 24:29
Mk 13:24, 25
Lk 21:25
Apr 6:12

j Sof 1:14, 15
Mal 4:5

k Apd 2:21
Rom 10:13

25 Aš atlyginsiu jums už visa,
ką per tuos metus sudėdė
skėriai – skraidantieji
ir besparniai, rijikai
ir ėdrūnai,
mano didi kariuomenė,
kurią prieš jus siunčiau.[a]
26 Tikrai jūs valgysite
iki soties[b]
ir šlovinsite vardą
Jehovos, savo Dievo,[c]
kuris jūsų labui
daro stebuklus.
Mano tautai jau niekad
nebeteks kęsti gėdos.[d]
27 Jūs žinosite,
kad aš esu Izraelyje[e]
ir kad esu Jehova,
jūsų Dievas,[f] – kito nėra!
Mano tautai jau niekad
nebeteks kęsti gėdos.
28 Paskui visokiausiems
žmonėms išliesiu
savo dvasios;[g]
jūsų sūnūs ir dukterys
pranašaus,
jūsų senoliai
sapnuos sapnus,
jūsų jaunuoliai
matys regėjimus.[h]
29 Net ant savo vergų
ir vergių
tomis dienomis išliesiu
savosios dvasios.
30 Darysiu stebuklų*
danguje ir žemėje –
čia bus kraujo, ugnies,
kils dūmų stulpai.[i]
31 Saulė pavirs tamsa,
o mėnulis – krauju,[y]
prieš ateinant didžiai ir
baisiai Jehovos dienai.[j]
32 Ir kiekvienas, kas
šaukiasi Jehovos vardo,
bus išgelbėtas.[k]

2:30 *Arba „Duosiu ženklų“.

Kaip Jehova ir pažadėjo,
Siono kalne ir
Jeruzalėje bus tų,
kurie ištrūks,
bus tų, kurie išliks gyvi,[a] –
Jehovos pašauktųjų.“

3 „Štai tomis dienomis,
tuo metu,
kai parvesiu Judo ir
Jeruzalės tremtinius,[b]
2 aš sutelksiu visas tautas,
nuvesiu jas žemyn
į Juozapato* slėnį
ir ten su jomis atsiteisiu[c] –
atsiteisiu už tai, kad Izraelį,
manuosius žmones,
mano paveldą,
išsklaidė tarp tautų,
kad pasidalijo
mano kraštą.[d]
3 Dėl mano tautos
jie metė burtą,[e]
už paleistuvę
atidavė berniuką,
mergaitę pardavė
už vyną ir girtavo.
4 Ir kodėl gi einat
prieš mane
jūs, Tyre ir Sidone,
ir visos Filistijos sritys?
Nejaugi man kerštaujat?
Jei norit man atkeršyti,
aš greitai ir skubiai
tą kerštą jums patiems
sukrausiu ant galvos.[f]
5 Jūs grobėte mano
sidabrą ir auksą,[g]
gabenot mano
brangenybes
į savo šventyklas,
6 pardavinėjot graikams
Judo ir Jeruzalės
gyventojus,[h]
kad kuo toliau nuo savo
krašto būtų išsiųsti.

3:2 *Išvertus – „Jehova yra teisėjas“.

2 SKYRIUS

a Abd 17

3 SKYRIUS

b Įst 30:3
Jer 30:3
Ez 39:28
Am 9:14
Sof 3:20

c Ez 38:22
Jl 3:12
Sof 3:8
Zch 14:3
Apr 16:14, 16

d Ez 35:10, 11
Sof 2:8, 9

e Abd 11

f Iz 23:12
Jer 47:4
Ez 25:15–17
Am 1:9, 10
Zch 9:1, 2

g 2Me 21:16, 17

h Įst 28:32
Ez 27:8, 13

Antra skiltis

a Iz 11:11, 12
Iz 43:5, 6
Iz 49:12
Jer 23:7, 8
Ez 34:12

b Abd 19, 20

c Iz 34:1, 2

d Ez 38:7

e Ez 38:9
Sof 3:8
Apr 16:14

f Ps 76:8, 9
Jl 3:2

g Iz 63:3
Apr 14:18–20

h Iz 34:2
Sof 1:14

7 Bet aš parvesiu juos
iš ten, į kur juos
buvote pardavę,[a]
ir jūsų kerštą jums patiems
sukrausiu ant galvos.
8 Aš jūsų sūnus,
jūsų dukteris įduosiu*
į rankas Judo žmonėms,[b]
o tie parduos juos šebie-
čiams, tolimai tautai, –
taip sako Jehova.
9 Paskelbkite tai tarp tautų:[c]
‘Renkitės karui!
Sušaukit karžygius!
Visi kariai tesirenka,
teatžygiuoja![d]
10 Savo noragus
perkalkite į kalavijus,
geneklius – į ietis,
tegul silpnasis sako:
„Aš stiprus!“
11 Sueikit, visos aplinkinės
tautos, burkitės draugėn,
pagelbėkite viena kitai!’“[e]
Ir tavo galiūnai, o Jehova,
tegul tenai nužengia!
12 „Tesukrunta tautos,
tesusirenka
į Juozapato slėnį –
ten aš sėsiu teisti
visų aplinkinių tautų.[f]
13 Paleiskite į darbą pjautuvą,
nes derlius jau sunoko,
eikite šen ir minkite –
spaudyklos vynduobė
pilnutėlė,[g]
iš talpyklų liejasi
per kraštus, nes tautų
nedorumas didelis.
14 Nuosprendžio slėnyje –
minių minios,
nes į nuosprendžio slėnį
tuoj ateis Jehovos diena.[h]
15 Saulė ir mėnulis aptems,
žvaigždės neteks spindesio.

3:8 *Pažod. „parduosiu“.

16 Jehova suriaumos
iš Siono,
iš Jeruzalės prabils
griausmingu balsu.
Dangus ir žemė krūpčios,
bet Jehova savo tautai
bus prieglobstis,[a]
Izraelio tautai – tvirtovė.
17 Tada žinosite, kad aš esu
Jehova, jūsų Dievas,
gyvenantis Sione,
savo šventajame kalne.[b]
Jeruzalė bus šventa,[c]
svetimieji daugiau
per ją nebeis.[d]
18 Tą dieną kalnai
varvės saldžiu vynu,[e]
kalvos tekės pienu,
visi Judo upeliai
sruvens vandeniu.
Iš Jehovos Namų
trykš šaltinis[a]
ir drėkins Akacijų slėnį*.
19 Egiptas taps tyrlaukiais,[b]
Edomas virs tuščia dykyne,[c]
nes skriaudė Judo žmones,[d]
nes jų krašte
nekaltą kraują liejo.[e]
20 O Judas bus gyvenamas
per amžius,
Jeruzalė – per kartų kartas.[f]
21 Aš nuimsiu kraujo kaltę
nuo tų, kuriuos ji slegia.[g]
Ir Jehova gyvens Sione.“[h]

3 SKYRIUS

a Ps 50:15
b Zch 8:3
c Iz 4:3
d Iz 60:18
Nah 1:15
Zch 14:21
e Am 9:13
Zch 9:17

Antra skiltis

a Ez 47:1
Apr 22:1
b Iz 19:1
c Jer 49:17
d Ez 25:12, 13
e Am 1:11
Abd 10
f Ps 48:8
Iz 33:20
Iz 60:15
Am 9:15
g Iz 4:4
Ez 36:25
Mch 7:18, 19
h Iz 24:23
Mch 4:7

3:18 *Arba „sausvagę“.

AMOSO

KNYGA

TURINIO APŽVALGA

1 Amosas gauna žinią nuo Jehovos (1, 2)
Nuosprendžiai už maištavimą (3–15)
Sirijai (3–5), Filistijai (6–8), Tyrui (9, 10), Edomui (11, 12), Amonui (13–15)

2 Nuosprendžiai už maištavimą (1–16)
Moabui (1–3), Judui (4, 5), Izraeliui (6–16)

3 Skelbiamas Dievo nuosprendis (1–8)
Dievas apreiškia savo užmojį (7)
Pasmerkimas Samarijai (9–15)

4 Pasmerkimas Bašano karvėms (1–3)
Jehova bjaurisi Izraelio stabmeldyste (4, 5)
Izraelis nesiduoda sudrausminamas (6–13)
„Ruoškis susitikti su savuoju Dievu!“ (12)
Dievas apreiškia savo mintis (13)

5 Izraelis – tarsi parpuolusi mergelė (1–3)
„Pareikite pas Jehovą – ir gyvensite“ (4–17)
„Nekęskite pikta, mylėkite gera“ (15)
Jehovos diena – diena tamsybės (18–27)
Izraelio aukos Dievui nemielos (22)

6 Vargas tiems, kurie savimi patenkinti (1–14)
Dramblio kaulo lovos, dubenys vyno (4, 6)

7 Regėjimai, rodantys, kad Izraeliui ateina galas (1–9)
Skėriai (1–3), ugnis (4–6), svambalas (7–9)
Amosui liepiama nebepranašauti (10–17)

8 Regėjimas: pintinė su vasaros vaisiais (1–3)
Engėjai smerkiami (4–14)
„Jehovos žodžių badas“ (11)

9 Dievo nuosprendžiai neišvengiami (1–10)
Dovydo stoginė bus atstatyta (11–15)

1 Žodžiai, kurie regėjime apie Izraelį buvo perduoti Amosui*, avių augintojui iš Tekojos.[a] Tą regėjimą jis matė Judo karaliaus Uzijo[b] ir Izraelio karaliaus Jeroboamo,[c] Jehoašo[d] sūnaus, dienomis, dveji metai prieš žemės drebėjimą.[e] **2** Amosas kalbėjo:

„Jehova suriaumos
iš Siono,
prabils griausmingu
balsu iš Jeruzalės.
Laukai, kur piemenys
gano, sielvartaus,
Karmelio viršūnė džius.“[f]

3 „Štai Jehova pareiškia:
‘Už tai, kad Damaskas maištavo* tris, netgi keturis
kartus, savo nuosprendžio
neatšauksiu;
juk geležinėmis
kuliamosiomis rogėmis
jie Gileadą kūlė.[g]
4 Todėl siųsiu ugnį
į Hazaelio[h] namus –
tepraryja Ben Hadado
tvirtoves.[i]
5 Sulaužysiu Damasko
vartų skląsčius,[y]
sunaikinsiu Bikat Aveno
gyventojus,
pražudysiu Bet Edeno
valdovą.
Sirijos žmonės bus ištremti
į Kyrą.[j] Taip sako Jehova.’
6 Štai Jehova pareiškia:
‘Už tai, kad Gaza maištavo[k]
tris, netgi keturis kartus,
savo nuosprendžio
neatšauksiu;
juk jie išsivedė
visus belaisvius[l]
ir atidavė Edomui.
7 Todėl ant Gazos sienų
siųsiu ugnį[a] –
tepraryja jos tvirtoves.
8 Sunaikinsiu
Ašdodo gyventojus,[b]
pražudysiu
Aškelono valdovą,[c]
pakelsiu ranką
prieš Ekroną,[d]
ir filistinų likutis žus.[e]
Taip sako
visavaldis Jehova.’
9 Štai Jehova pareiškia:
‘Už tai, kad Tyras maištavo[f]
tris, netgi keturis kartus,
savo nuosprendžio
neatšauksiu;
juk jie atidavė visus
belaisvius Edomui,
pamiršo brolystės
sandorą.[g]
10 Todėl ant Tyro sienų
siųsiu ugnį –
tepraryja jo tvirtoves.’[h]
11 Štai Jehova pareiškia:
‘Už tai, kad Edomas maištavo[i] tris, netgi keturis
kartus, savo nuosprendžio
neatšauksiu;
juk jis persekiojo
savo brolį kalaviju[y]
ir gailesčio neparodė.
Įtūžęs jis nesiliauja
savo aukos draskyti,
įniršio netramdo.[j]
12 Todėl siųsiu ugnį
į Temaną[k] –
tepraryja Bocros tvirtoves.’[l]
13 Štai Jehova pareiškia:
‘Už tai, kad amonitai maištavo[m] tris, netgi keturis
kartus, savo nuosprendžio
neatšauksiu;
juk, geisdami išplėsti
savo valdas,
Gileade jie perskrodė
nėščias moteris.[n]

1:1 *Išvertus – „tas, kuris yra našta“ arba „tas, kuris neša naštą“. **1:3** *Arba „nusikalto“.

1 SKYRIUS

a 2Me 11:5, 6
b 2Me 26:1, 3, 4; Iz 1:1
c 2Ka 14:23, 24; Oz 1:1; Am 7:10
d 2Ka 13:10, 11
e Zch 14:5
f Iz 33:9; Nah 1:4
g 2Ka 8:12; 2Ka 10:32, 33; 2Ka 13:7
h 1Ka 19:15
i Jer 49:27
y Iz 7:8; Iz 8:4; Iz 17:1
j 2Ka 16:9
k Ez 25:15
l 2Me 21:16, 17; 2Me 28:18; Jl 3:4, 6

Antra skiltis

a Jer 25:17, 20; Jer 47:1; Zch 9:5
b Iz 20:1
c Jer 47:5
d Sof 2:4
e Iz 14:29; Jer 47:4; Ez 25:16, 17; Sof 2:5; Zch 9:6
f Ez 26:2
g Jl 3:4, 6
h Ez 26:12
i Jl 3:19
y Ez 25:12
j 2Me 28:17; Abd 10
k Pr 36:10, 11; Abd 9
l Iz 34:5, 6; Jer 49:13
m Ez 25:3; Sof 2:8
n Ts 11:12, 13; Jer 49:1

14 Todėl užkursiu ugnį
ant Rabos sienos[a] –
tepraryja jos tvirtoves,
aidint kovos šūksniams
mūšio dieną,
audros dieną
šėlstant vėtrai.
15 O jų karalius su savo
didžiūnais eis tremtin.[b]
Taip sako Jehova.’

2 Štai Jehova pareiškia:
‘Už tai, kad Moabas maiš-
tavo*[c] tris, netgi keturis
kartus, savo nuosprendžio
neatšauksiu;
juk Edomo karaliaus kaulus
jis pavertė pelenais.
2 Todėl į Moabą siųsiu ugnį –
tepraryja
Kerijotų tvirtoves.[d]
Moabas žus
mūšio įkarštyje,
aidint kovos šūksniams,
gaudžiant ragui.[e]
3 Aš pašalinsiu
Moabo valdovą*,
pražudysiu ir visus
jo didžiūnus.[f]
Taip sako Jehova.’
4 Štai Jehova pareiškia:
‘Už tai, kad Judas maištavo[g]
tris, netgi keturis kartus,
savo nuosprendžio
neatšauksiu;
juk jie pamynė
Jehovos įstatymą*,
nesilaikė jo nuostatų,[h]
jie nuklydo, eidami paskui
tuos pačius melus
kaip ir jų protėviai.[i]
5 Todėl į Judą siųsiu ugnį –
tepraryja
Jeruzalės tvirtoves.’[y]
6 Štai Jehova pareiškia:

2:1 *Arba „nusikalto“. **2:3** *Pažod. „teisėją“. **2:4** *Arba „mokymą“.

1 SKYRIUS

a Jer 49:2
Ez 25:5

b Jer 27:2, 3
Jer 49:3

2 SKYRIUS

c Jer 48:29, 30
Ez 25:8, 9
Sof 2:8

d Jer 48:21, 24

e Iz 15:1

f Iz 16:14
Jer 48:7

g 2Ka 17:19
Jer 2:13

h Kun 26:14–16
2Me 36:14

i Jer 9:14

y 1Sa 12:15
1Me 28:9
2Me 36:17, 19
Jer 17:27
Jer 37:8
Jer 52:12–14
Oz 8:14

Antra skiltis

a Įst 28:45
2Ka 17:6, 7
Ez 23:4, 5
Oz 4:1, 2

b Am 5:11
Am 8:4–6

c Am 4:1

d Iz 10:1, 2
Am 5:12

e Oz 8:11
Oz 10:1

f Iš 22:26
Įst 24:12

g Sk 21:23–25
Joz 24:8
Ps 135:10, 11

h Įst 2:31–33

i Iš 12:51

y Sk 14:34
Įst 2:7

j 1Sa 3:20
1Ka 17:1
1Ka 19:19

k Sk 6:2
Ts 13:5

l Sk 6:3, 4

m Iz 30:10, 11
Am 7:12, 13

‘Už tai, kad Izraelis maiš-
tavo[a] tris, netgi keturis
kartus, savo nuosprendžio
neatšauksiu;
juk jie parduoda
teisųjį už sidabrą
ir vargšą – už sandalų porą.[b]
7 Vargdienio galvą
jie mina į žemės dulkes,[c]
romiajam pastoja kelią.[d]
Sūnus ir tėvas eina
pas tą pačią merginą
ir taip paniekina
mano šventąjį vardą.
8 Prie kiekvieno aukuro
jie gulasi[e] ant užstatu
paimto drabužio[f]
ir už baudas, išluptas
iš žmonių, geria vyną
savo dievų namuose*.
9 Bet juk tai aš savo
tautai iš kelio
pašalinau amoritus,[g]
aukštus lyg kedrai,
tvirtus lyg ąžuolai,
sunaikinau jų vaisius
viršuje ir šaknis apačioje.[h]
10 Tai aš išvedžiau jus
iš Egipto žemės,[i]
vedžiojau keturiasdešimt
metų po dykumą[y]
ir daviau užimti
amoritų kraštą,
11 tai aš išsirinkau
pranašų iš jūsų sūnų,[j]
nazyrų – iš jūsų jaunimo.[k]
Argi ne taip,
Izraelio žmonės?
Tai Jehovos žodis.
12 Bet jūs girdėte
nazyrus vynu[l]
ir pranašams liepėte:
„Nepranašaukite!“[m]
13 Kad ir kur būtumėte,
aš jus traiškysiu,

2:8 *Arba „šventykloje“.

kaip javų prikrautas
vežimas traiško visa,
kas jo kelyje.
14 Greituolis nebeturės
kur bėgti,[a]
stipruolis neteks jėgų,
karys gyvas neištrūks.
15 Lankininkas neatsilaikys,
greitakojis nepaspruks,
raitelis neištrūks gyvas.
16 Net drąsiausias karžygys
tą dieną bėgs nuogas.[b]
Tai Jehovos žodis.'“

3 „Izraelio žmonės, klausykitės Jehovos žodžio, skirto visai šeimai, kurią aš išvedžiau iš Egipto žemės:
2 'Iš visų žemės šeimų
išsirinkau* tik jus,[c]
todėl pašauksiu jus atsiskaityti už visas kaltes.[d]
3 Ar du eis drauge,
jei nebus sutarę susitikti?
4 Ar liūtas riaumos miške,
jei neturės grobio?
Ar jaunas liūtas urgs
iš savo guolio, jei
nebus nieko sumedžiojęs?
5 Ar paukštis įklius
į spąstus ant žemės,
jeigu jie nebus paspęsti*?
Ar spąstai pašoka nuo
žemės nieko nepagavę?
6 Jei mieste gaudžia ragas,
argi žmonės nedreba?
Jei miestą ištinka nelaimė,
argi ne Jehovos ji siųsta?
7 Juk visavaldis Jehova
nedaro nieko,
pirma neapreiškęs savo
užmojo* saviesiems
tarnams pranašams.[e]
8 Liūtas suriaumojo[f] –
kas neišsigąs?

3:2 *Pažod. „pažįstu“. **3:5** *Arba galbūt „jeigu juose nebus masalo“. **3:7** *Arba „paslapties“.

2 SKYRIUS
a Am 9:1
b Įst 28:25

3 SKYRIUS
c Iš 19:5; Įst 7:6; Ps 147:19, 20
d Dan 9:11, 12; Oz 12:2; Am 4:12
e Pr 6:13; Pr 18:17; Ps 25:14; Iz 42:9; Dan 9:22; Apr 1:1
f Am 1:2

Antra skiltis
a Jer 20:9; Am 7:14, 15; Apd 4:19, 20
b 2Ka 17:22, 23
c Oz 7:1; Am 4:1
d 2Ka 17:6
e Oz 11:6; Am 6:8
f Iz 8:4; Am 6:4
g Oz 4:9
h 1Ka 12:32, 33; Oz 13:2
i 2Ka 23:15, 16; 2Me 31:1; 2Me 34:1, 7; Oz 10:2; Mch 1:6
y 1Ka 22:39

Visavaldis Jehova prabilo –
kas nepranašaus?[a]
9 Skelbkite nuo tvirtovių
Ašdode
ir nuo tvirtovių
Egipto žemėje,
sakykite: „Susiburkit
prieš Samarijos kalnus,[b]
pažiūrėkit, koks ten sąmyšis,
kiek ten suktybių.[c]
10 Jie nemoka teisingai elgtis,
– tai Jehovos žodis, –
smurtu ir plėšikavimu jie
savo tvirtoves pripildo.“'
11 Todėl taip sako
visavaldis Jehova:
'Priešas apsups kraštą,[d]
atims iš tavęs galybę
ir tavo tvirtovės
bus išplėštos.'[e]
12 Štai Jehova pareiškia:
'Kaip piemuo išplėšia
iš liūto nasrų vos porą
kojų ar gabalą ausies,
taip iš priešo bus išplėšti
Izraelio žmonės –
tie, kurie Samarijoje sėdi
ant ištaigingų lovų,
ant prašmatnių gultų*.[f]
13 Klausykitės ir perspėkite*
Jokūbo namus –
tai visavaldžio Jehovos,
kareivijų Dievo, žodis.
14 Tą dieną, kai Izraelį
pašauksiu atsiskaityti
už tai, kad maištavo*,[g]
pašauksiu atsiskaityti
ir Betelio aukurus.[h]
Aukuro ragai bus nukirsti
ir numesti ant žemės.[i]
15 Nugriausiu ir žiemos
namus, ir vasarnamius.
Dramblio kaulo namų
nebeliks,[y]

3:12 *Arba „ant Damasko gultų“. **3:13** *Arba „liudykite prieš“. **3:14** *Arba „nusikalto“.

didingieji pastatai* sugrius.[a]
Tai Jehovos žodis.'“

4 „Klausykitės šio žodžio,
Bašano karvės,
jūs, kurios esate
ant Samarijos kalno![b]
Klausykitės, moterys,
kurios skriaudžiate
varguolį,[c] engiate vargšą
ir savo vyrams sakote:
'Atnešk ko nors išgerti!'
2 Visavaldis Jehova
prisiekė savo šventumu:
'Štai artinasi dienos, kai jus
išvilks mėsininkų kabliais,
o tas, kurios dar bus
likusios, ištrauks
žvejų kabliukais.
3 Pro sienoje žiojinčias
spragas jūs išeisite,
kiekviena tiesiausiu keliu,
ir būsite numestos į Harmoną*. Tai Jehovos žodis.'
4 Tad eikite į Betelį
ir nuodėmiaukite*,[d]
eikite į Gilgalą ir dar pasunkinkite savo nuodėmę.[e]
Rytą neškite savo aukas,[f]
trečią dieną –
savo dešimtines,[g]
5 kaip padėkos auką
aukokite duoną su raugu[h]
ir skelbkitės, kad atnašaujate geros valios aukas.
Juk taip daryti, Izraelio
žmonės, jums patinka!
Tai visavaldžio
Jehovos žodis.
6 Nors daviau jums
švarius dantis
visuose jūsų miestuose
ir duonos stoką
visuose jūsų namuose,[i]
pas mane jūs nesugrįžote,[a] –
tai Jehovos žodis.
7 Likus trims mėnesiams
iki pjūties, sulaikiau
nuo jūsų lietų.[b]
Ant vieno miesto lietų
siunčiau, o ant kito – ne,
vieną dirvą lietus palaistė,
o kita dirva, lietaus
negavusi, išdžiūvo.
8 Dviejų ar trijų miestų
gyventojai nusvirduliavo
į vieną miestą vandens
atsigerti,[c]
bet troškulio numalšinti
jiems nepavyko.
Deja, pas mane jūs nesugrįžote,[d] – tai Jehovos žodis.
9 Aš naikinau jūsų pasėlius
svilinančiu vėju ir
rūdlige*.[e]
Jūs prisodinote sodų
ir vynuogynų,
bet jūsų figmedžius ir alyvmedžius surijo skėriai,[f]
ir vis tiek pas mane nesugrįžote,[g] – tai Jehovos žodis.
10 Siunčiau jums marą
kaip kad Egiptui,[h]
jūsų jaunus vyrus išžudžiau
kalaviju,[i] jūsų žirgus
atidaviau kaip grobį,[y]
padariau, kad lavonų
tvaikas iš jūsų stovyklų
užimtų jums nosį.[j]
Deja, pas mane nesugrįžote, – tai Jehovos žodis.
11 Naikinau jūsų kraštą
kaip kadaise
Sodomą ir Gomorą,[k]
buvote it nuodėgulis,
ištrauktas iš ugnies,
tačiau pas mane nesugrįžote,[l] – tai Jehovos žodis.
12 Šitaip, Izraeli,
tave aš bausiu.

3 SKYRIUS

a Am 6:11

4 SKYRIUS

b Am 6:1

c Oz 4:1, 2
Mch 2:2

d 1Ka 12:28, 29
Oz 4:13
Am 3:14

e Oz 4:15
Oz 9:15
Am 5:5

f Oz 8:11, 13

g Įst 14:28

h Kun 7:12

i Kun 26:26
Įst 28:38
Įst 32:24
1Ka 18:2
2Ka 4:38

Antra skiltis

a Jer 3:6, 7

b Įst 28:23, 24

c 1Ka 18:5

d Oz 7:10

e Įst 28:22

f Įst 28:40, 42

g Iz 42:24

h Iš 9:3
Įst 28:27, 60

i Kun 26:23, 25
2Ka 8:12

y 2Ka 13:7

j Įst 28:26

k Pr 19:24, 25

l Oz 7:10

3:15 *Arba galbūt „daug pastatų“. **4:3** *Kas hebr. tekste vadinama Harmonu, nėra tiksliai žinoma. **4:4** *Arba „maištaukite“.

4:9 *Žr. žodynėlį.

Kadangi tave taip bausiu,
Izraeli,
ruoškis susitikti
su savuoju Dievu!
13 Juk tai jis padarė kalnus[a]
ir sukūrė vėją,[b]
jis apreiškia žmogui
savo mintis,
aušrą paverčia tamsa[c]
ir žengia žemės
aukštumomis.[d]
Jis vardu Jehova,
kareivijų Dievas.“

5 „Klausykitės žodžio, kurį jums, Izraelio namai, giedu kaip raudą:

2 ‘Mergelė, Izraelio tauta,
parpuolė
ir nebegali atsikelti,
ji guli palikta
savame krašte,
nėra kas ją pakeltų.’

3 Juk visavaldis Jehova sako:
‘Štai kas nutiks Izraelio
namams: miestas, kuris
išžygiuoja su tūkstančiu,
beturės tik šimtą,
o kuris išeina su šimtu,
beturės vos dešimt
išlikusių.’[e]

4 Taip Izraelio namams sako Jehova:
‘Pareikite pas mane –
ir gyvensite.[f]
5 Nevaikščiokite į Betelį,*[g]
neikite į Gilgalą,[h] nekelkite
kojos į Beer Šebą,[i]
nes Gilgalas
bus išvarytas į tremtį,[y]
o Betelis nieku# pavirs.
6 Pareikite pas Jehovą –
ir gyvensite,[j]
antraip jis užsiplieks
ant Juozapo namų,

4 SKYRIUS
a Iz 40:12
b Jer 10:13
c Iš 10:22
Iz 5:30
Am 8:9
d Mch 1:3

5 SKYRIUS
e Įst 4:27
Įst 28:62
f 2Me 15:2
Iz 55:3, 6
g 1Ka 12:28, 29
Am 3:14
h Oz 4:15
Am 4:4
i Am 8:14
y 2Ka 17:6
Oz 9:15
j Ez 33:11

Antra skiltis
a Am 6:12
b Job 9:9
Job 38:31–33
c Iš 10:21, 22
d Job 36:27, 28
Mok 1:7
e 1Ka 18:17
1Ka 22:8
f Mch 2:2
g Iz 9:9, 10
h Įst 28:30

praris Betelį, ir nebus kam
tą ugnį užgesinti.
7 Teisingumą jūs
paverčiate metėle*,
teisumą
nusviedžiate žemėn.[a]
8 Juk tai jis padarė
Kimachą* ir Kesilį#,[b]
jis juodžiausią tamsą
paverčia rytmečiu
ir dieną padaro
tamsią it naktis,[c]
jis pašaukia jūros vandenis
ir išlieja ant žemės
paviršiaus,[d] –
Jehova yra jo vardas.
9 Staigią pražūtį
jis siųs stipriesiems,
sunaikins tvirtoves.
10 Jūs nekenčiate teisėjų,
drausminančių
miesto vartuose,
ir tais, kas kalba tiesą,
bjauritės.[e]
11 Iš vargšo nuomą
lupate už žemę,*
jo grūdus imate
kaip duoklę,[f]
todėl namuose, kuriuos
pasistatėte iš tašytų
akmenų, negyvensite[g]
ir vyno iš puikiųjų
vynuogynų, kuriuos
įsiveisėte, negersite.[h]
12 Juk aš žinau,
kokia daugybė jūsų
maištingų darbų*
ir kokios sunkios
jūsų nuodėmės:
jūs engiate teisųjį,
imate kyšius,

5:5 *Pažod. „Neieškokite Betelio“. #Arba galbūt „piktadarybe“.

5:7 *Arba „kartybe“. **5:8** *Galbūt Sietynas – žvaigždžių spiečius Tauro žvaigždyne. #Galbūt Oriono žvaigždynas, dar vadinamas Šienpjoviais. **5:11** *Arba „Iš vargšo lupate žemės mokestį“. **5:12** *Arba „jūsų nusikaltimų“.

miesto vartuose paminate
varguolių teises.[a]
13 Tam metui atėjus,
nuovokieji laikysis tyliai,
nes tai bus nelaimės metas.[b]
14 Darykite gera, o ne bloga,[c] –
ir gyvensite.[d]
Tada, kaip ir sakote,
su jumis bus Jehova,
kareivijų Dievas.[e]
15 Nekęskite pikta,
mylėkite gera,[f]
teįsigali miesto vartuose
teisingumas.[g]
Gal tada Jehova,
kareivijų Dievas,
pasigailės Juozapo likučio.'[h]
16 Todėl taip kalba Jehova, kareivijų Dievas, taip sako Jehova:
'Visose aikštėse
žmonės aimanuos,
visose gatvėse dejuos:
„Vargas, vargas!"
Žemdirbiai
bus kviečiami gedėti,
raudotojai – raudų raudoti.
17 Visuose vynuogynuose
girdėsis aimanos,[i]
nes aš praeisiu tarp jūsų, –
taip sako Jehova.
18 Vargas trokštantiems,
kad Jehovos diena
greičiau ateitų![y]
Ir ko gi Jehovos dieną
sulauksite?[j]
Tamsos, o ne šviesos.[k]
19 Bus taip, tarsi žmogus
bėgtų nuo liūto ir
sutiktų mešką
arba parėjęs namo
atsiremtų ranka į sieną
ir jam įgeltų gyvatė.
20 Tikrai, Jehovos diena
bus tamsybė – ne šviesa,
juoda tamsa
be jokios prošvaistės.

5 SKYRIUS

a Iz 10:1, 2 Am 2:6, 7

b Mch 2:3

c Iz 1:16, 17 Mch 6:8

d Kun 18:5 Įst 30:19, 20

e 2Me 15:2 Mch 3:11

f Ps 34:14 Ps 97:10 Rom 12:9

g 2Me 19:6 Am 5:24

h Jer 31:7 Zch 10:6

i Oz 9:2

y Iz 5:18, 19

j Am 4:12

k Sof 1:14, 15

Antra skiltis

a Pat 15:8

b Ps 50:8 Iz 66:3 Oz 6:6

c Iz 1:11

d Am 6:5 Am 8:10

e Mch 6:8

f Apd 7:42, 43

g 2Ka 15:29 2Ka 17:6

h Am 4:13

6 SKYRIUS

i Am 3:13, 15

21 Man bjaurios, atgrasios
jūsų šventės,[a]
jūsų iškilmių kvapai
man nemalonūs.
22 Jei ir aukosite man
deginamąsias aukas
ir atnašas,
jos manęs nedžiugins.[b]
Į jūsų bendrystės aukas –
į nupenėtus gyvulius –
nė nepažvelgsiu.[c]
23 Šalin nuo manęs su savo
giesmių triukšmu!
Jūsų arfų skambesio
nenoriu girdėti.[d]
24 Tesilieja teisingumas
it vandenys,[e]
teisumas –
it neišsenkanti srovė.
25 Juk negi aukojote man
aukas ir atnašas
tuos keturiasdešimt metų
dykumoje, Izraelio namai?[f]
26 Dabar turėsite išsinešti
savo karalių Sikutą
ir Kijūną*,
savojo dievo – žvaigždės –
atvaizdus, kuriuos
sau pasidarėte.
27 Aš išvarysiu jus tremtin
anapus Damasko,[g] –
taip sako tas, kurio
vardas Jehova,
kareivijų Dievas.'"[h]

6 „Vargas Sione tiems,
kurie savimi patenkinti,
kurie Samarijos kalne
jaučiasi saugūs![i]
Vargas iškiliausios
tautos vadams –
tiems, kuriais Izraelio
namai kliaujasi!
2 Keliaukite į Kalnę
ir pažiūrėkite,

5:26 *Abiem vardais tikriausiai vadinamas Saturnas. Ši planeta anuomet buvo laikoma vienu iš dievų.

iš ten pasukite
į Didįjį Hamatą[a]
ir nusileiskite
į filistinų Gatą.
Ar geresni jie
už šias karalystes*?
Ar jų valdos
platesnės už jūsų?
3 Jūs vejate šalin mintis
apie nelaimės dieną[b]
ir leidžiat viešpatauti
prievartai.[c]
4 Jūs gulit dramblio kaulo
lovose,[d] ant gultų
drybsote,[e]
valgote ėriukus iš bandos
ir nupenėtus veršiukus,[f]
5 arfa pritardami
dainas dėliojate[g]
ir, kaip Dovydas, išradinėjate instrumentus.[h]
6 Jūs vyną geriate
dubenimis,[i]
aliejais tepatės geriausiais,
o kad žūva Juozapas,
jums nerūpi.[y]
7 Todėl tremtin
keliausite pirmi,[j]
ir drybsančiųjų
ūžavimas baigsis.
8 Visavaldis Jehova prisiekė
savimi[k] – tai Jehovos,
kareivijų Dievo, žodis:
‘Bjauriuosi Jokūbo puikybe,[l]
jo tvirtovės man atgrasios.[m]
Miestą ir visa, kas jame,
aš atiduosiu priešams.[n]

9 Net jei dešimt žmonių liktų vienuose namuose, visi jie žus. **10** Giminaitis* ateis ir išnešęs sudegins juos vieną po kito. Kai jau bus jų palaikus# išnešęs iš namų, jis šūktels žmogui, esančiam namų gilumoje: „Ar, be tavęs, čia dar kas nors yra?“ Anam atsakius: „Nėra“, jis tars: „Tylėk! Dabar ne metas minėti Jehovos vardą!“’
11 Štai Jehova įsakys,[a]
ir iš didelio namo
beliks griuvėsiai,
iš mažo – nuolaužos.[b]
12 Ar žirgai gali
šuoliuoti uolomis?
Ar ten kas aria jaučiais?
O jūs teisingumą
pavertėte nuodinga žole,
teisumo vaisių – metėle*.[c]
13 Jūs džiaugiatės tuštybėmis
ir sakote: ‘Ar ne savo jėgomis tapome galingi*?’[d]
14 Todėl prieš jus, Izraelio
namai, atvesiu tautą[e] –
tai Jehovos, kareivijų
Dievo, žodis –
ir ji engs jus nuo
Lebo Hamato*[f] iki pat
Arabos sausvagės#.“

7 Štai ką visavaldis Jehova man regėjime parodė. Mačiau, kaip vėlyviesiems pasėliams sužėlus* jis sutelkė pulką skėrių. Tai buvo pasėliai, pasėti po karaliaus šienapjūtės. **2** Kai skėriai nuėdė visa, kas krašte augo, aš tariau: „Visavaldi Jehova, maldauju, atleisk savo tautai![g] Kaip Jokūbas beišgyvens*? Jis toks silpnas!“[h]

3 Ir Jehova apsigalvojo.[i] „To nenutiks“, – pasakė Jehova.

4 Štai ką visavaldis Jehova man vėl regėjime parodė. Mačiau, kaip visavaldis Jehova bausmei vykdyti pašaukė ugnį. Ugnis prarijo plačiųjų vandenų gelmes, prarijo ir dalį krašto.

6 SKYRIUS

a Sk 34:2, 8
2Ka 14:28

b Iz 56:12

c Am 5:12

d 1Ka 22:39

e Am 3:12

f Iz 22:13

g Iz 5:12

h 2Me 7:6
2Me 29:25, 26

i Iz 5:11

y 2Ka 15:29
2Ka 17:6

j Įst 28:41
Am 5:5

k Am 4:2

l Ez 33:28
Oz 5:5

m Rd 2:5

n Mch 1:6

Antra skiltis

a Iz 10:5, 6

b Am 3:15

c 1Ka 21:13
Iz 59:13
Oz 10:4
Am 5:7

d Įst 8:17, 18
Ps 75:5

e Įst 28:49, 50
2Ka 15:29
2Ka 17:6
Iz 7:20
Iz 8:4
Iz 10:5, 6
Oz 10:6

f Sk 34:2, 8

7 SKYRIUS

g Jer 14:7
Dan 9:19

h Iz 37:4

i Įst 32:36
Ps 106:44, 45
Oz 11:8

6:2 *Tikriausiai turimos omenyje Judo ir Izraelio karalystės. **6:10** *Pažod. „Jo tėvo brolis“. #Pažod. „kaulus“. **6:12** *Arba „kartybe“. **6:13** *Pažod. „paėmėme sau ragus“. **6:14** *Arba „nuo Hamato prieigų“. #Žr. žodynėlį. **7:1** *T. y. sausį–vasarį. **7:2** *Pažod. „bepakils“.

5 Tada aš tariau: „Visavaldi Jehova, maldauju, sustok![a] Kaip Jokūbas beišgyvens*? Jis toks silpnas!“[b]

6 Ir Jehova apsigalvojo.[c] „Nė to nenutiks“, – pasakė visavaldis Jehova.

7 Štai ką dar jis man regėjime parodė. Mačiau, kad Jehova stovėjo ant sienos, sumūrytos pagal svambalą, ir laikė svambalą rankoje. **8** Jehova manęs paklausė: „Ką matai, Amosai?“ – „Svambalą“, – atsakiau. Tada Jehova tarė: „Štai nuleidžiu svambalą į Izraelio, savo tautos, vidurį. Jiems nebeatleisiu.[d] **9** Izaoko šventavietės[e] bus sugriautos, Izraelio šventovės niokotos,[f] prieš Jeroboamo namus ateisiu su kalaviju.“[g]

10 Betelio kunigas[h] Amacija siuntė Izraelio karaliui Jeroboamui[i] tokią žinią: „Amosas vidury Izraelio namų rengia prieš tave sąmokslą.[y] Kraštas nebegali pakęsti jo kalbų.[j] **11** Amosas sako: ‘Jeroboamas žus nuo kalavijo ir Izraelis bus ištremtas iš savo krašto.’“[k]

12 Tada Amacija tarė Amosui: „Eik, regėtojau, bėk į Judo kraštą, ten pelnykis* sau duoną ir ten pranašauk.[l] **13** Niekada nebepranašauk Betelyje,[m] nes tai karaliaus šventovė,[n] karalystės šventykla*.“

14 Amosas atsakė Amacijai: „Nebuvau aš nei pranašas, nei pranašo sūnus. Buvau piemuo[o] ir fikusų* augintojas#. **15** Bet Jehova paėmė mane nuo kaimenės ir Jehova man liepė: ‘Eik, pranašauk mano tautai Izraeliui.’[p] **16** Dabar klausykis Jehovos žodžio. Tu sakai: ‘Nepranašauk prieš Izraelį,[a] neskelbk Izaoko namams pasmerkimo’,[b] **17** todėl Jehova pareiškia: ‘Tavo žmona mieste taps paleistuve, tavo sūnūs ir dukterys kris nuo kalavijo, priešai pasidalys tavo kraštą matuokle ir tu pats mirsi netyroje šalyje. Izraelis iš savo krašto bus ištremtas.’“[c]

8 Štai ką visavaldis Jehova man regėjime parodė. Mačiau pintinę su vasaros vaisiais*. **2** Jis paklausė: „Ką matai, Amosai?“ – „Pintinę su vasaros vaisiais“, – atsakiau. Tada Jehova tarė: „Mano tautai Izraeliui atėjo galas*, daugiau jiems neatleisiu.[d] **3** Šventykloje giedamos giesmės tą dieną virs raudomis,[e] – tai visavaldžio Jehovos žodis. Visur mėtysis lavonai…[f] Ša! Nutilkit!

4 Klausykitės jūs,
kurie trypiate vargšus
ir galabijate
krašto romiuosius,[g]
5 jūs, kurie sakote:
‘Kada gi baigsis jaunaties
šventė,[h] kad galėtume
pardavinėti grūdus,
ir šabas[i] – kad galėtume
javais prekiauti,
sumažinti efą*
ir padidinti šekelį*,
neteisingomis svarstyklėmis
pirkėją apsverti?[y]
6 Kada gi galėsime
pirkti beturtį už sidabrą,
vargšą – už sandalų porą[j]
ir parduoti grūdų nuobiras?’

7 SKYRIUS

a Iš 32:11

b Iz 1:9
Am 7:2

c Iš 32:14

d Am 8:2

e 1Ka 12:25, 31
1Ka 13:33

f Oz 10:8
Am 5:5
Am 8:14

g 2Ka 15:8, 10
Oz 13:16

h 1Ka 12:32

i 2Ka 14:23

y Jer 26:8, 9
Am 1:1

j Jer 18:18

k Am 5:5
Am 6:7

l Iz 30:10

m Am 2:12

n 1Ka 12:29, 32
1Ka 13:1

o Am 1:1

p Jer 1:7
Ez 2:3
2Pt 1:21

Antra skiltis

a Jer 11:21
Am 7:13

b Mch 2:6

c Kun 26:33
2Ka 17:6

8 SKYRIUS

d Am 4:12
Am 7:8

e Oz 10:5
Am 5:23

f Am 6:9, 10

g Am 2:6, 7

h Sk 10:10

i Iš 20:8

y Kun 19:35, 36
Oz 12:7
Mch 6:10, 11

j Kun 25:39
Am 2:6

7:5 *Pažod. „bepakils“. **7:12** *Pažod. „valgyk“. **7:13** *Pažod. „namai“. **7:14** *Turimi omenyje šilkmediniai fikusai. #Pažod. „fikuso vaisių raižytojas“.

8:1 *Greičiausiai turimos omenyje figos ir galbūt datulės. **8:2** *Hebr. žodžiai *kajic* („vasaros vaisiai“) ir *hakec* („galas“) skamba panašiai. Pintinė su vasaros vaisiais čia reiškia žemdirbystės sezono pabaigą. **8:5** *Žr. priedą B14.

7 Jehova prisiekė
Jokūbo Šlove:[a]
‘Niekada nepamiršiu
nė vieno iš jų darbų.[b]
8 Dėl to kraštas* drebės,
visi jo gyventojai
sielvartaus.[c]
Argi nepakils jis visas
tarsi Nilas?
Ar įsišėlęs neatslūgs
tarsi Egipto Nilas?[d]
9 Tą dieną – tai visavaldžio
Jehovos žodis –
saulę priversiu
nusileisti vidudienį,
kraštą dienos šviesoje
aptemdysiu.[e]
10 Jūsų šventes
paversiu gedulu,[f]
jūsų giesmes – raudomis,
visų strėnas apjuosiu ašutine, visų galvas nuskusiu.
Gedėsite, kaip gedima
vienturčio sūnaus,
karti bus tos
dienos pabaiga.
11 Štai ateina dienos –
tai visavaldžio
Jehovos žodis, –
kai siųsiu kraštui badą:
ne duonos badą
ir ne vandens troškulį,
o Jehovos žodžių badą.[g]
12 Žmonės eis klupinėdami
nuo jūros ligi jūros,
nuo šiaurės ligi rytų,
blaškysis ieškodami
Jehovos žodžio, bet neras.
13 Tą dieną alps iš troškulio
gražios merginos
ir vaikinai –
14 tie, kurie prisiekia
Samarijos nuodėme,[h]
sakydami:
„Kaip gyvas tavo dievas,
Dane!“[i]

8:8 *Arba „žemė“.

8 SKYRIUS
a Įst 33:26; Ps 68:34
b Oz 8:13
c Oz 4:3
d Am 9:5
e Mch 3:6
f Oz 2:11
g Ps 74:9; Ez 7:26; Mt 4:4
h Oz 8:5; Oz 10:5
i 1Ka 12:28–30

Antra skiltis
a Am 5:5
b 2Ka 18:11; Oz 13:16

9 SKYRIUS
c Iz 6:1; Ez 1:27, 28
d Am 2:14
e Jer 23:24
f Kun 26:33
g Įst 28:63, 65
h Mch 1:4
i Oz 4:3
y Am 8:8

ir: „Kaip tikras yra kelias
į Beer Šebą!“[a]
Jie kris ir nebeatsikels.’“[b]

9 Pamačiau Jehovą,[c] stovintį virš aukuro. Jis tarė: „Trenk per stulpų viršugalius, kad net pamatai sudrebėtų. Nukapok galvas*, o likusius žmones aš išžudysiu kalaviju. Jei kas bėgs – nepabėgs, jei kas mėgins ištrūkti – neištrūks.[d]
2 Nors įsikastų
į žemės gelmes*,
mano ranka
iš ten juos ištrauks,
nors į dangų užkoptų,
ir iš ten juos nulaipinsiu.
3 Nors slėptųsi
Karmelio viršūnėje,
suieškojęs juos
iš ten paimsiu,[e]
nors nuo mano akių
slėptųsi jūros dugne,
aš paliepsiu gyvatei,
kad jiems ten įgeltų.
4 Nors priešai
į nelaisvę juos išvestų,
kalavijui paliepsiu
juos išžudyti.[f]
Akis į juos įsmeigsiu –
tai reikš jiems nelaimę,
o ne palaiminimą.[g]
5 Visavaldis Jehova, kareivijų Viešpats, paliečia
kraštą* ir tas tirpsta.[h]
Visi jo gyventojai
sielvartaus;[i]
pakils jis visas tarsi Nilas,
atslūgs tarsi Egipto Nilas.[y]
6 Tasai, kuris statosi
savo laiptus danguje
ir savąjį skliautą
išskleidžia virš žemės,
kuris sušaukia
jūros vandenis

9:1 *Arba galbūt „viršugalius“. **9:2** *Arba „į Šeolą“. Žr. žodynėlį. **9:5** *Arba „žemę“.

ir ant žemės paviršiaus
juos išlieja,[a] –
jis yra vardu Jehova.[b]
7 Argi jūs, Izraelio žmonės,
nesate man lyg kušitų*
sūnūs? Tai Jehovos žodis.
Argi ne aš parvedžiau
Izraelį iš Egipto žemės,[c]
filistinus – iš Kretos,[d]
o sirus – iš Kyro?[e]
8 Štai visavaldžio
Jehovos akys įsmeigtos
į nuodėmingąją karalystę.
Aš išnaikinsiu ją iš krašto,[f]
tačiau Jokūbo namų
visiškai nesunaikinsiu,[g] –
tai Jehovos žodis.
9 Štai įsakau,
kad Izraelio namai būtų
išsijoti po visas tautas,[h]
kaip sijojama rėčiu,
neleidžiant nukristi žemėn
nė vienam akmenėliui.
10 Nuo kalavijo žus visi mano
tautos nusidėjėliai –
tie, kas sako:
'Nelaimė neateis
ir mūsų neužklups.'
11 Tą dieną atstatysiu
nugriautą Dovydo
stoginę*,[i]

9:7 *T. y. etiopų. **9:11** *Arba „palapinę“, „trobelę“.

9 SKYRIUS

a Job 36:27, 28
Ps 135:7
b Is 3:15
Am 4:13
Am 5:8
c Iš 12:51
d Jer 47:4
e 2Ka 16:9
f 1Ka 13:34
2Ka 18:11
g Jer 30:11
h Kun 26:33
Įst 28:64
i Iz 9:6, 7
Iz 16:5
Jer 23:5
Ez 37:24, 25
Zch 12:8
Lk 1:31–33

Antra skiltis

a 2Sa 7:11
Apd 15:16–18
b Sk 24:18
Iz 11:14
Abd 18, 19
c Kun 26:5
Oz 2:22
d Jl 3:18
e Iz 35:1
Iz 55:12
f Ezr 3:1
Jer 30:3
Ez 39:25
g Iz 61:4
Ez 36:33
h Iz 65:21, 22
Ez 28:25, 26
i Iz 62:8, 9
Mch 4:4
y Iz 60:21
Ez 34:27, 28
Ez 37:25

užtaisysiu plyšius,
pakelsiu ją iš griuvėsių,
atstatysiu tokią, kokia
buvo senovės dienomis,[a]
12 kad jie paveldėtų
Edomo likutį[b]
ir visas tautas, mano
vardu vadinamas, –
taip sako Jehova
ir taip jis padarys.
13 Štai ateina dienos –
tai Jehovos žodis, –
kai artojas pasivys pjovėją
ir vynuogių mynėjas –
sėjėją,[c]
kai kalnai varvės
saldžiu vynu[d]
ir per visas kalvas jis tekės.[e]
14 Parvesiu Izraelį,
savo tautą, iš tremties.[f]
Jie atstatys nuniokotus
miestus ir juos apgyvens,[g]
sodins vynuogynus
ir gers jų vyną,[h]
veis sodus
ir valgys jų vaisius.[i]
15 Aš pasodinsiu juos
į jų žemę,
ir iš žemės, kurią
esu jiems davęs,
niekas daugiau jų
neišraus.[y] Taip sako
Jehova, tavo Dievas.“

ABDIJO

KNYGA

TURINIO APŽVALGA

Išdidusis Edomas bus nublokštas žemėn (1–9)
Edomas smurtauja prieš Jokūbą (10–14)
Jehovos diena užklups visas tautas (15, 16)
Jokūbo namai vėl suklestės (17–21)
Jokūbas lyg ugnis praris Edomą (18)
„Karališkoji valdžia priklausys Jehovai“ (21)

1 Abdijo* regėjimas.
Visavaldis Jehova
apie Edomą kalba:[a]
(išgirdome Jehovos žinią,
pas tautas buvo siųstas
pasiuntinys:
„Kilkite prieš jį!
Ruoškimės mūšiui!“)[b]
2 „Štai padariau tave
menką tarp tautų,
esi visiškai paniekintas.[c]
3 Išpuikusi širdis
tave apgavo[d] –
tave, įsikūrusį
uolų prieglobstyje,
gyvenantį aukštybėse
ir širdyje sakantį:
‘Ar gali kas mane
nublokšti žemėn?’
4 Nors namus statytumeisi*
aukštai kaip erelis,
nors lizdą susikrautum
tarp žvaigždžių,
net ir iš ten
tave išblokščiau, –
tai Jehovos žodis.
5 Jei pas tave ateitų vagys,
jei nakčia plėšikai
įsibrautų,
argi nepasiimtų tik tiek,
kiek jiems reikia?
(O tu būsi sunaikintas
visiškai!*)
Ir jei vynuogių rinkėjai
pas tave ateitų,
argi nepaliktų uogų
kitiems pasirinkti?[e]
6 Kaip Ezavą iškratė!
Kaip jo paslėptus turtus
išgrobstė!
7 Sąjungininkai tave lig pat
savo krašto ribų nuvarė,
tave jie apgavo.
Žmonės, taikiai su tavimi
sugyvenę, tave nugalėjo.
Tie, kurie duona
su tavimi dalijasi,
paspęs tau tinklą,
o tu net nesuprasi.
8 Argi tą dieną –
tai Jehovos žodis –
neišnaikinsiu iš Edomo
išmintingųjų,[a]
iš kalnuotojo Ezavo –
protingųjų?
9 Temane,[b] tavo karžygius
baimė pagaus,[c]
nes Ezavo kalnuose visi
iki vieno bus išžudyti.[d]
10 Kadangi prieš Jokūbą,
savo brolį, smurtavai,[e]
turėsi kęsti gėdą[f]
ir pražūsi amžiams.[g]
11 Tą dieną, kai svetimieji
išsivedė jo kariuomenę
į nelaisvę,[h]
kai svetimšaliai įsiveržė
pro jo vartus ir metė
burtą*[i] dėl Jeruzalės,
tu tik stovėjai ir žiūrėjai –
buvai už juos
ne ką geresnis.
12 Nederėjo tau
piktdžiugiauti dieną,
kai brolį ištiko nelaimė,[y]
nederėjo džiaugtis dieną,
kai žuvo Judo žmonės,[j]
jų negandos dieną
nederėjo kalbėti
taip įžūliai.
13 Nederėjo tau eiti
pro mano tautos vartus
jų vargo dieną,[k]
nederėjo vargo dieną
piktdžiugiauti dėl Judą
ištikusios nelaimės,
vargo dieną nederėjo
gvieštis jo turtų.[l]

1 *Išvertus – „Jehovos tarnas“. **4** *Arba galbūt „Nors skraidytum“. **5** *Arba galbūt „Kiek jie tesunaikintų?“

11 *T. y. dalijosi grobį.

a Iz 21:11
Ez 25:12–14
Jl 3:19
Am 1:11, 12

b Jer 49:14–16

c Jer 49:8

d Mal 1:4

e Įst 24:21
Jer 49:9, 10

Antra skiltis

a Jer 49:7

b Pr 36:10, 11
Ez 25:13
Am 1:12

c Jer 49:22

d Iz 34:5, 6

e Pr 27:41, 42
Sk 20:20, 21
Ps 83:4–6
Ps 137:7
Jl 3:19
Am 1:11

f Jer 49:13

g Mal 1:3, 4

h 2Ka 24:10, 16
Jer 52:28

i Jl 3:3

y Mch 4:11

j Rd 4:21

k Zch 1:15

l Ps 137:7
Ez 25:12

14 Nederėjo stovėti kryžkelėse
ir jo bėglių žudyti,[a]
negandos dieną nederėjo
išdavinėti tų, kurie
liko gyvi.[b]
15 Jehovos diena arti –
ji užklups visas tautas.[c]
Kaip tu darei,
taip tau padarys,[d]
tavo piktadarystės
grįš pačiam ant galvos.
16 Kaip jūs gėrėte
mano šventajame kalne,
taip turės gerti
visos tautos –
gerti be perstojo.[e]
Jos gers, prisigers
ir pražus, lyg niekad
jų nebūtų buvę.
17 O Siono kalne vėl telksis
išsigelbėjusieji,[f]
tas kalnas bus šventas,[g]
ir Jokūbo namai atgaus,
kas jiems priklauso.[h]
18 Jokūbo namai bus
lyg ugnis,
Juozapo namai –
lyg liepsna,
o Ezavo namai – lyg ražiena.
Anie padegs juos
ir sudegins,
iš Ezavo namų
nė vienas neišliks,[a] –
pats Jehova taip pasakė.
19 Jie užvaldys Negebą
ir kalnuotąjį Ezavą,[b]
Šefelą ir filistinų kraštą,[c]
užvaldys Efraimo žemę
ir Samarijos žemę,[d]
o Benjaminas – Gileadą.
20 Izraelio žmonėms,
ištremtiems
iš šios tvirtovės*,[e]
priklausys kanaaniečių
kraštas iki pat Sareptos.[f]
O Jeruzalės tremtiniai,
gyvenę Sefarade,
užvaldys Negebo
miestus.[g]
21 Gelbėtojai kops
į Siono kalną
teisti kalnuotojo Ezavo,[h]
ir karališkoji valdžia
priklausys Jehovai.“[i]

20 *Arba „nuo šio pylimo“.

a Am 1:11
b Jer 30:7
c Jer 9:25, 26
Jer 25:32
Jl 3:12, 14
Mch 5:15
d Ez 35:15
e Jer 25:17
Jer 49:12
f Jl 2:32
g Iz 4:3
Zch 8:3
h Iz 14:2
Am 9:11, 12

Antra skiltis

a Jer 49:17, 18
Ez 35:15
b Am 9:11, 12
c Iz 11:14
Am 1:8
d 2Ka 17:24
Jer 31:5, 6
e Ps 122:6, 7
f 1Ka 17:9
g Jer 13:19
Jer 33:13
h Ps 149:6, 7
Ez 35:11
i Ps 22:28
Zch 14:9

JONOS

KNYGA

TURINIO APŽVALGA

1 Jona bėga nuo Jehovos (1–3)
Jehova sukelia didelę audrą (4–6)
Jona – nelaimės kaltininkas (7–13)
Jona išmetamas į audringą jūrą (14–16)
Joną praryja didelė žuvis (17)

2 Žuvies pilve Jona meldžiasi (1–9)
Žuvis išspjauna Joną į sausumą (10)

3 Jona paklūsta Dievui ir keliauja į Ninevę (1–4)
Išgirdę Jonos skelbiamą žinią nineviečiai atgailauja (5–9)
Dievas nusprendžia Ninevės nesunaikinti (10)

4 Jona širsta, prašo sau mirties (1–3)
Jehova pamoko Joną gailestingumo (4–11)
„Argi dera tau taip širsti?“ (4)
Mokymo priemonė – moliūgas (6–10)

1 Amitajo sūnų Joną*[a] pasiekė Jehovos žodis: **2** „Kelkis, eik į Ninevę,[b] tą didįjį miestą, ir paskelbk jos gyventojams nuosprendį, nes matau, kokie jie nedori.“

3 Tačiau Jona leidosi bėgti nuo Jehovos į Taršišą. Jis nukeliavo žemyn į Jopę ir susirado į tą kraštą plaukiantį laivą. Tada, susimokėjęs už kelionę, įsėdo ir drauge su kitais išplaukė Taršišo link, kuo toliau nuo Jehovos.

4 Jehova siuntė smarkų vėją ir jūroje kilo tokia didelė audra, kad laivas, rodės, tuojau suduš. **5** Išgąsčio apimti, jūrininkai kiekvienas šaukėsi savojo dievo. Be to, norėdami laivą palengvinti, ėmė mesti į jūrą krovinį.[c] Jona tuo tarpu buvo nulipęs į laivo apačią, atsigulęs ir kietai įmigęs. **6** Prie jo priėjo laivo vadas ir tarė: „Kaip tu gali miegoti?! Kelkis, šaukis savojo dievo! Gal jis pagailės mūsų ir mes nežūsime.“[d]

7 Jūrininkai kalbėjo: „Nagi, metam burtus[e] ir sužinosim, kas kaltas, kad mus užklupo ši nelaimė.“ Jie metė burtus, ir burtas krito Jonai.[f] **8** „Pasakyk, ar tai tu kaltas, kad patekom į tokią bėdą? – vyrai kreipėsi į jį. – Kuo tu užsiimi ir iš kur esi? Iš kokio tu krašto? Iš kokios tautos?“ –

9 „Esu hebrajas ir garbinu* Jehovą, dangaus Dievą, kuris sukūrė jūrą ir sausumą“, – atsakė jis.

10 Jūrininkai dar labiau išsigando ir Jonai sakė: „Ką tu padarei?!“ (Jie žinojo, kad Jona bėga nuo Jehovos, nes jis pats jiems apie tai papasakojo.)

11 „Ką mums su tavimi daryti, kad jūra nurimtų?“ – klausė vyrai. O vandenys vis labiau šėlo. **12** „Imkit ir meskit mane į jūrą, tada ji nurims, – atsakė Jona. – Tai aš kaltas, kad ši baisi audra jus užklupo.“ **13** Vyrai, irdamiesi iš visų jėgų, vis tiek mėgino pasiekti krantą, tačiau neįstengė, nes jūra buvo įsisiautėjusi.

14 Tada jūrininkai ėmė šaukti Jehovos: „Meldžiam, Jehova, neleisk mums per šį žmogų pražūti! Neįskaityk mums kaltės už nekalto žmogaus mirtį*, nes tokia, Jehova, yra tavo valia.“ **15** Paskui jie paėmė ir išmetė Joną į jūrą, ir jūra paliovė šėlti. **16** Vyrus apėmė didelė Jehovos baimė.[a] Jie atnašavo Jehovai auką ir davė jam įžadus.

17 O Jehova siuntė didžiulę žuvį, kad Joną prarytų. Žuvies pilve Jona išbuvo tris dienas ir tris naktis.[b]

2 Žuvies pilve Jona meldėsi Jehovai, savo Dievui.[c] **2** Jis sakė:

„Bėdoje šaukiausi Jehovos,
ir jis mane išklausė.[d]
Iš kapo* gilumos#
meldžiau pagalbos,[e]
ir mano balsą tu išgirdai.
3 Kai nubloškei mane
į gelmę, į pačią
jūros širdį,
mane pasiglemžė srautai,[f]
tavo bangos, tavo vilnys
mane užliejo.[g]
4 Tariau: ‘Tau iš akių
buvau pavarytas.
Ar dar beregėsiu šventyklą,
tavo šventąją buveinę?’

1 SKYRIUS

a 2Ka 14:25; Lk 11:29, 30

b Mt 12:41

c Apd 27:18, 38

d Jon 3:9

e Pat 16:33; Pat 18:18

f Joz 7:14, 18; 1Sa 14:42, 43

Antra skiltis

a Dan 6:26, 27

b Mt 12:39, 40; Mt 16:4; Lk 11:29, 30

2 SKYRIUS

c Ps 91:14, 15; Mt 12:40

d Ps 120:1

e Ps 130:1, 2

f Ps 69:1

g Ps 42:7

1:1 *Išvertus – „balandis“. **1:9** *Pažod. „bijau“.

1:14 *Pažod. „už nekaltą kraują“. **2:2** *Arba „Šeolo“. Žr. žodynėlį. #Pažod. „pilvo“.

5 Vandenys mane prarijo,
gviešėsi mano gyvybės,[a]
gelmė virš manęs užsivėrė,
jūržolės apraizgė galvą.
6 Iki pat kalnų papėdės
nugrimzdau.
Nedaug jau trūko ir žemės
skląsčiai būtų mane
užsklendę amžiams.
Bet tu, Jehova,
mano Dieve, ištraukei
mano gyvastį iš duobės.[b]
7 Gyvybei gęstant,
Jehovą mintyse turėjau.[c]
Tada mano malda
pasiekė tave šventykloje,
šventoje tavo buveinėje.[d]
8 Niekingų stabų garbintojai
palieka tą, kuris
ištikimai juos myli,*
9 o aš balsu dėkodamas
tau auką aukosiu,
ką pažadėjau, ištesėsiu.[e]
Išgelbėjimas ateina
nuo Jehovos.“[f]

10 Po kurio laiko, Jehovai įsakius, žuvis išspjovė Joną į sausumą.

3 Tada Joną antrą kartą pasiekė Jehovos žodis:[g] **2** „Kelkis, eik į Ninevę,[h] tą didįjį miestą, ir paskelbk jos gyventojams, ką tau sakau.“

3 Jona pakluso Jehovos žodžiui[i] – pakilo ir nuėjo į Ninevę.[y] O Ninevė buvo labai didelis miestas*, jam pereiti# reikėjo trijų dienų. **4** Įžengęs į miestą Jona visą dieną per jį ėjo skelbdamas:* „Dar keturiasdešimt dienų ir Ninevė bus sunaikinta!“

2:8 *Arba galbūt „palieka savo ištikimybę“. **3:3** *Pažod. „Dievui didis miestas“. #Arba „aplink jį apeiti“. **3:4** *Arba galbūt „Jona įžengė į miestą ir, nuėjęs vienos dienos kelią, ėmė skelbti“.

2 SKYRIUS

a Ps 69:1

b Ps 16:10
Ps 30:3
Iz 38:17
Apd 2:31

c Ps 142:2, 3
Ps 143:4, 5

d Ps 18:6

e Ps 50:14

f Ps 3:8
Iz 12:2

3 SKYRIUS

g Jon 1:1, 2

h Pr 10:8, 11
Nah 1:1
Sof 2:13

i Jon 2:9

y Pr 10:8, 11

Antra skiltis

a Iš 9:20
Mt 12:41
Lk 11:32

b Lk 11:32

c Jer 18:7, 8
Ez 18:21–23
Jon 4:2

4 SKYRIUS

d Jon 1:3

e Iš 34:6
Ps 78:38
Ps 86:5
Ps 145:8

f Sk 11:11, 15
1Ka 19:2, 4
Job 6:8, 9

5 Tai išgirdę, Ninevės žmonės patikėjo Dievu.[a] Jie paskelbė pasninką ir visi – nuo didžiausio iki mažiausio – apsivilko ašutinėmis. **6** Kai žinia pasiekė Ninevės karalių, jis pakilo nuo sosto, nusivilko karališką apdarą ir apsisiautęs ašutine atsisėdo į pelenus. **7** Be to, jis liepė visoje Ninevėje pagarsinti:

„Toks yra karaliaus ir jo didžiūnų potvarkis. Joks žmogus nieko tenevalgo ir joks gyvulys iš bandos ar kaimenės nieko teneėda. Tegu niekas neliečia maisto ir negeria vandens. **8** Visi – tiek žmonės, tiek gyvuliai – tevilki ašutinėmis. Ir tegu žmonės visa širdimi šaukiasi Dievo, tegu palieka piktus darbus ir nustoja smurtauti. **9** Kas žino, gal Dievas apsigalvos, gal pakeis mintį ir suturės savo degantį įniršį, kad nežūtume?“

10 Pamatęs, ką jie padarė – kad paliko savo piktus darbus,[b] – Dievas apsigalvojo ir nebesiuntė nelaimės, kurią buvo žadėjęs siųsti. Nelaimės jis nebesiuntė.[c]

4 Jonai tai labai nepatiko ir jis ėmė širsti. **2** Jehovai jis meldėsi: „Ak, Jehova, ar ne to aš ir bijojau dar savame krašte būdamas? Todėl iš pradžių ir bėgau į Taršišą.[d] Juk žinojau, kad esi Dievas atjautus* ir gailestingas, lėtas pykti ir kupinas ištikimosios meilės[e] – toks, kuris pasigaili ir nelaimės nesiunčia. **3** Meldžiu, Jehova, atimk man gyvastį, nes geriau man mirti negu gyventi.“[f]

4 Jehova paklausė: „Argi dera tau taip širsti?“

4:2 *Arba „maloningas“.

5 Tuomet Jona išėjo iš miesto ir, paėjėjęs nuo jo į rytus, atsisėdo. Ten jis pasistatė stoginę ir sėdėdamas jos priedangoje žiūrėjo, kas miestui nutiks.[a] **6** Dievas Jehova išaugino moliūgą*, kad jo lapai sudarytų pavėsį Jonai virš galvos ir teiktų atgaivą. Jona tuo augalu buvo labai patenkintas.

7 Bet rytojaus dienai aušta nt Dievas siuntė kirmėlę. Ji moliūgą pakando ir tas nudžiūvo. **8** Saulei patekėjus Dievas dar siuntė svilinantį rytų vėją. Saulė taip plieskė Jonai į galvą, kad jis leipo ir šaukėsi mirties, sakydamas: „Geriau man mirti negu gyventi!“[a]

9 Dievas Jonos paklausė: „Ar dera tau taip širsti dėl moliūgo?“[b] –

„O taip! – atsakė Jona. – Man taip pikta, kad gyventi nebenoriu!“ **10** Bet Jehova tarė: „Tau gaila augalo, dėl kurio nevargai ir kurio neauginai. Per naktį jis išaugo, per naktį ir sunyko. **11** Tad ar neturėtų man būti gaila Ninevės, to didžiojo miesto,[c] kuriame yra daugiau kaip šimtas dvidešimt tūkstančių žmonių, nemokančių atskirti gera nuo bloga*, ir daugybė gyvulių?“[d]

4 SKYRIUS

a Jon 3:4

Antra skiltis

a Jon 4:3

b Jon 4:4

c Jon 3:3

d Ps 36:6
Ps 145:9

4:6 * Tikriausiai turimas omenyje ilgmoliūgis (*Lagenaria siceraria*). Arba galbūt „ricinmedį“.

4:11 * Arba „dešinės nuo kairės“.

MICHĖJO
KNYGA

TURINIO APŽVALGA

1 Nuosprendis Samarijai ir Judui (1–16)
Nuodėmės ir maištas veda prie nelaimės (5)

2 Vargas engėjams (1–11)
Izraelis vėl bus surinktas draugėn (12, 13)
Kraštas skardės nuo žmonių klegesio (12)

3 Smerkiami vadovai ir pranašai (1–12)
Jehovos dvasia pripildo Michėją jėgų (8)
Kunigai moko už pinigus (11)
Jeruzalė taps griuvėsių krūva (12)

4 Iškilus Jehovos garbinimo kalnas (1–5)
Kalavijai perkalami į noragus (3)
„Mes žengsime su Jehovos, savojo Dievo, vardu“ (5)
Atkurtasis Sionas taps stiprus (6–13)

5 Valdovas, kuris bus didis visoje žemėje (1–6)
Valdovas kils iš Betliejaus (2)
Izraelio likutis bus kaip rasa ir kaip liūtas (7–9)
Kraštas bus išvalytas (10–15)

6 Dievas bylinėjasi su Izraeliu (1–5)
„Ko Jehova tave prašo?“ (6–8)
Teisingumas, ištikimybė, kuklumas (8)
Izraelio kaltė ir bausmė (9–16)

7 Izraelio nedorumas (1–6)
„Žmogui jo paties namiškiai yra priešai“ (6)
„Kantriai lauksiu Dievo“ (7)
Dievas apgins savo tautą (8–13)
Michėjas meldžiasi Dievui ir jį šlovina (14–20)
Jehovos atsakas (15–17)
„Koks dievas gali tau prilygti?“ (18)

1 Jehovos žodis apie Samariją ir Jeruzalę, regėjime siųstas Michėjui*[a] iš Morešeto. Tas žodis jam buvo apreikštas Judo karalių Jotamo,[b] Ahazo[c] ir Ezekijo[d] dienomis.[e]

2 „Klausykitės, visos tautos,
tesuklūsta žemė ir visa, kas joje,
ir teliudija prieš jus visavaldis Jehova,[f]
teliudija Jehova iš šventyklos,
savo šventos buveinės.
3 Štai Jehova išeina iš savo buveinės,
jis nusileis ir žengs žemės aukštumomis.
4 Kaip tirpsta vaškas prie ugnies
ir kaip vanduo nuo stataus šlaito nubėga,
taip kalnai jam po kojomis tirps[g]
ir skeldės slėniai.
5 Taip bus dėl to, kad Jokūbas maištauja,
kad Izraelio namai daro nuodėmes.[h]
Ir kas gi kaltas, kad Jokūbas maištauja?
Ar ne Samarija?[i]
Kas gi kaltas, kad Jude tiek šventaviečių?[y]
Ar ne Jeruzalė?
6 Paversiu Samariją griuvėsių krūva vidury lauko,
vieta vynuogynams veisti.
Nuritinsiu jos akmenis į slėnį,
jos pamatus atidengsiu.
7 Visi jos drožiniai bus suskaldyti,[j]
visos dovanos, už kurias parsiduodavo, sudegs ugnyje,*[a]
visus jos stabus sunaikinsiu.
Ji iš paleistuvystės užmokesčio jų įsigijo,
ir jie vėl taps užmokesčiu paleistuvėms.“
8 Dėl to aš aimanuosiu ir vaitosiu,[b]
vaikščiosiu basas ir nuogas.[c]
Mano aimana bus kaip šakalų stūgavimas,
mano rauda – kaip stručių klyksmas.
9 Jai kirto taip, kad nebeatsigautų,[d]
buvo paliestas net Judas.[e]
Toji rykštė pasiekė Jeruzalę,
mano tautos vartus.[f]
10 „Neskelbkite apie tai Gate,
ašarų neliekite,
dulkėse raitykitės Bet Afroje*.
11 Išeikite nuogi ir gėdydamiesi, Šafyro gyventojai.
Caanano gyventojai iš savo miesto neina.
Aimana girdėsis Bet Ecelyje – jis nebebus jums prieglobstis.
12 Maroto gyventojai tikėjosi gero,
bet nuo Jehovos atėjo nelaimė ir pasiekė Jeruzalės vartus.
13 Kinkykite žirgus į kovos vežimą,
Lachišo gyventojai![g]
Jūs įvedėte Siono dukrą į nuodėmę,

1 SKYRIUS
a Jer 26:18
b 2Ka 15:32–34 2Me 27:1, 2
c 2Ka 16:1, 2
d 2Ka 18:1–3 2Me 29:1, 2
e Iz 1:1 Oz 1:1
f Ps 50:7
g Ts 5:5 Ps 97:5
h 2Ka 17:7, 8
i Oz 7:1
y 2Ka 16:2, 4
j Kun 26:30 Oz 8:6

Antra skiltis
a Oz 2:5 Oz 9:1
b Jer 4:19
c Iz 20:2
d Iz 1:5, 6 Jer 15:18
e 2Ka 18:13 Iz 8:7, 8
f 2Me 32:2 Mch 1:12
g Joz 15:20, 39 2Ka 18:14

1:1 *Kita vardo Michaelis (išvertus – „kas yra toks kaip Dievas?“) arba Michajas (išvertus – „kas yra toks kaip Jehova?“) forma.

1:7 *Arba „visas jos paleistuvystės užmokestis bus sudegintas ugnyje“.
1:10 *Arba „Afros namuose“.

ir tavyje* buvo rasti
Izraelio maištai.[a]
14 Taigi tu duosi
Morešet Gatui
atsisveikinimo dovanų.
Achzibo[b] namai tapo ap-
gaule Izraelio karaliams.
15 Pas jus, Marešos[c] gyvento-
jai, atvesiu užkariautoją.[d]
Izraelio šlovė ateis
iki Adulamo.[e]
16 Nusikirpk plaukus,
nusiskusk galvą
dėl savo mylimų vaikų,
nusiskusk ir būk plika
kaip grifas*,
nes juos atėmė iš tavęs
ir išvarė tremtin.“[f]

2 „Vargas rezgantiems
nedorybę,
rengiantiems pikta
savo guoliuose!
Rytui išaušus, jie
savo užmačias įvykdo,
nes tai yra jų galioje.[g]
2 Jie užsigeidžia laukų –
ir pasigrobia,[h]
užsimano namų –
ir pasisavina.
Jie namus
iš žmogaus išvilioja,[i]
iš žmogaus – jo paveldą.
3 Todėl taip sako Jehova:
‘Ketinu šiai giminei
siųsti nelaimę,[y]
ir nuo jos neišsisuksite*.[j]
Nebevaikščiosite išdidūs,[k]
nes tai bus nelaimės
metas.[l]
4 Tą dieną žmonės
apie jus priežodį kartos,
apraudos jus graudžiai.[m]
„Mes visiškai nuniokoti![n] –
jie sakys. –

1:13 *Galbūt turima omenyje Siono dukra. **1:16** *Arba „erelis“. **2:3** *Pažod. „iš jos neištrauksite savo sprandų“.

1 SKYRIUS

a 1Ka 14:16
2Ka 16:2, 3
Jer 3:8

b Joz 15:20, 44

c 2Me 11:5, 8

d Iz 7:17

e Neh 11:25, 30

f Įst 28:41
2Ka 17:6
Iz 39:7

2 SKYRIUS

g 1Ka 21:7

h Iš 20:17
1Ka 21:2
Iz 5:8

i Jer 22:17
Ez 22:12, 29

y Jer 18:11

j Am 2:14

k Iz 2:11

l Am 5:13

m Jer 9:10
Rd 1:1

n Iz 6:11
Jer 25:9
Sof 1:2

Antra skiltis

a 2Ka 17:23

b Ps 106:38, 39

c Jer 9:19
Jer 10:18

Mano tautos paveldą
jis perleido kitiems,
iš manęs atėmė![a]
Jis atiduoda mūsų laukus
svetimiesiems.“
5 Tad nebebus Jehovos
bendruomenėje
kas matuoklę tiestų,
kas kraštą padalytų.
6 „Nebepranašaukit! –
sako jie. –
Tokių dalykų
pranašauti nevalia!
Pažeminimo
neteks mums kęsti.“
7 Jokūbo namai, jūs klausiat:
„Nejaugi Jehovos dvasia
prarado kantrybę?
Nejaugi jis šitaip pasielgtų?“
Tačiau ar mano žodžiai
doriems žmonėms
nežada gera?
8 Dabar mano tauta pakyla
lyg koks priešas.
Jūs nuo drabužio*
dailių puošmeną
begėdiškai nuplėšiat
tiems, kurie pro šalį eina
drąsiai kaip kariai,
pargrįžtantys iš karo.
9 Jūs mano tautos moteris
iš jų jaukių namų išvarot
ir mano didįjį palaiminimą
amžiams atimat
iš jų vaikų.
10 Kelkitės ir eikite! Šis kraštas
nebėra jums poilsio vieta.
Dėl netyrumo[b]
viskas naikinama,
ir tas naikinimas baisus.[c]
11 Jei žmogus, kuris tik vėjų
ir apgaulės vaikosi,
imtų jums meluoti:
„Aš apie vyną,
apie svaigųjį gėrimą
jums pranašausiu!“,

2:8 *Arba galbūt „su visu drabužiu“.

toks pranašas
šiai tautai patiktų.[a]
12 Jokūbai, aš tave
burte subursiu,
Izraelio likučius
telkte sutelksiu,[b]
visus kartu surinksiu
lyg avis į aptvarą,
lyg kaimenę į ganyklą[c] –
ji skardės nuo žmonių
klegesio.'[d]
13 Tasai, kuris pralaužia mūre
spragą, eis jų priešaky.
Jie prasilauš ir išžygiuos
pro tuos vartus,
pro juos išeis.[e]
Jų karalius išžygiuos
pats pirmas,
o visus juos ves Jehova."[f]

3 Aš tariau: „Klausykitės,
Jokūbo vadai
ir Izraelio namų valdytojai![g]
Argi jūs neturėtumėte
žinoti, kas teisinga?
2 Bet jūs nekenčiate gera[h]
ir mylite pikta,[i]
jūs mano žmonėms lupate
odą, plėšiate raumenis
jiems nuo kaulų.[y]
3 Jūs ėdate
mano tautos kūną,[j]
diriate jiems odą,
triuškinate,
kapojate jų kaulus,[k]
lyg jie būtų skerdiena,
verdama puode,
lyg kokia mėsa katile.
4 Tada jūs šauksitės Jehovos,
bet jis neatsilieps.
Jis slėps nuo jūsų
savo veidą,[l]
nes elgiatės nedorai.[m]
5 Pranašai mano tautą
klaidina;[n] jei gauna
ką kramtyti,*[o]
šaukia: 'Taika!',[p]

3:5 *Arba galbūt „dantimis kąsdami".

2 SKYRIUS

a 1Ka 22:6, 8
Iz 9:15, 16
Jer 6:13, 14
Ez 13:2, 3

b Iz 11:11
Jer 23:3
Jer 31:7, 8
Mch 4:6

c Ez 34:11

d Ez 36:38
Zch 8:22

e Iz 62:10

f Iz 49:10
Iz 52:12

3 SKYRIUS

g Mch 3:9

h 1Ka 22:8
Am 5:10

i 2Me 19:2

y Ez 22:27
Am 8:4
Sof 3:3

j Ez 34:2, 3

k Iz 3:15

l Rd 3:44

m Įst 31:17, 18
Iz 1:15
Iz 3:11

n Iz 9:15, 16
Iz 56:10

o Ez 13:19
Ez 34:2

p Jer 23:16, 17
Ez 13:10

Antra skiltis

a Jer 13:16

b Ps 74:9
Ez 13:23

c Iz 59:9, 10
Am 8:9

d Iz 29:10

e Mch 3:1

f Įst 27:19
Jer 5:28

g Jer 22:13

h Iz 1:23
Iz 5:20, 23
Ez 22:12

i Jer 6:13

y Iz 56:10, 11

j Iz 48:1, 2
Jer 7:4

k Am 9:10

o tiems, kurie nieko
neįdeda jiems į burną,
skelbia karą.
Štai ką Jehova tiems
pranašams pareiškia:
6 'Užeis jums naktis[a] –
regėjimų neberegėsite,[b]
apgaubs jus tamsa –
ateities nebenuspėsite.
Pranašams nusileis saulė,
diena jiems
pavirs tamsybe.[c]
7 Regėtojai bus sugėdinti,[d]
ateities spėjėjams
teks nusivilti,
visi jie turės
dengtis burną*,
nes nebus atsakymo
iš Dievo.'"
8 O mane Jehovos dvasia
pripildė jėgų,
teisingumo ir ryžto,
kad skelbčiau Jokūbui
apie jo maištingus
darbus, Izraeliui –
apie jo nuodėmę.
9 Klausykitės,
Jokūbo namų vadai
ir Izraelio namų valdytojai,[e]
jūs, kurie bjaurėtės
teisingumu ir iškreipiate
visa, kas tiesu,[f]
10 kurie Sioną statote krauju,
Jeruzalę – neteisumu.[g]
11 Tie vadai teisia už kyšį,[h]
kunigai moko už atlygį,[i]
pranašai spėja ateitį
už pinigus*,[y]
tačiau jie gretinasi
prie Jehovos ir sako:
„Argi Jehova
ne su mumis?[j]
Nelaimė mūsų neištiks!"[k]
12 Dėl jūsų kaltės
Sionas taps ariamu lauku,

3:7 *Arba „ūsus". **3:11** *Arba „už sidabrą".

Jeruzalė – krūva griuvėsių,[a]
o Dievo Namų kalnas –
miškų apaugusia
aukštuma.[b]

4 Paskutinėmis dienomis*
Jehovos Namų kalnas[c]
tvirtai stovės iškilęs
virš kalnų,
bus už kalvas aukštesnis.
Link jo plūs tautos,[d]
2 eis žmonės iš daugybės
tautų ir sakys:
„Eime, kopkime
į Jehovos kalną
ir į Jokūbo Dievo Namus.[e]
Jis mokys mus savo kelių,
jo takais mes vaikščiosime.“
Juk iš Siono
ateis įstatymas*,
Jehovos žodis –
iš Jeruzalės.
3 Jis išspręs
tautų nesutarimus[f]
ir sutaikins galingas tautas,
net pačias tolimiausias.
Jos perkals savo kalavijus
į noragus
ir ietis – į geneklius.[g]
Tauta nebekels kalavijo
prieš tautą,
nebesimokys kariauti.[h]
4 Kiekvienas sėdės
po savo vynmedžiu,
po savo figmedžiu,[i]
ir nebus kam jų gąsdinti.[y]
Jehovos, kareivijų
Viešpaties, lūpos
tai ištarė.
5 Mat kiekviena tauta
žengs su savo dievo
vardu,
o mes žengsime su Jehovos,
savojo Dievo, vardu
per amžių amžius.[j]

4:1 *Pažod. „Dienų pabaigoje“. **4:2** *Arba „mokymas“.

3 SKYRIUS

a Ps 79:1

b Jer 26:18

4 SKYRIUS

c Iz 11:9
Zch 8:3

d Ps 86:9
Iz 2:2–4
Iz 60:3
Apr 15:4

e Jer 31:6
Zch 8:20, 21

f 1Sa 2:10
Ps 96:13
Iz 51:4, 5

g Oz 2:18
Zch 9:10

h Ps 72:7
Iz 9:7
Iz 60:18

i Zch 3:10

y Iz 54:14
Ez 34:25
Ez 39:25, 26

j Zch 10:12

Antra skiltis

a Ps 147:2
Iz 56:8
Ez 34:12, 16
Ez 37:21
Sof 3:19

b Iz 10:21
Mch 2:12
Mch 7:18

c Iz 60:22

d 2Sa 5:7

e Abd 21

f Zch 9:9

g Jer 30:6

h 2Ka 20:18
2Me 36:17, 20

i Iz 45:13
Zch 2:7

y Ps 107:2, 3
Iz 48:20
Jer 15:21

6 „Tą dieną, –
tai Jehovos žodis, –
sutelksiu šlubuosius,
surinksiu išblaškytuosius[a]
ir tuos, su kuriais
pasielgiau šiurkščiai.
7 Aš išsaugosiu
šlubųjų likutį,[b]
nublokštuosius padarysiu
galinga tauta.[c]
Nuo Siono kalno
Jehova jiems karaliaus
dabar ir per amžius.
8 O tu, kaimenės bokšte,
Siono dukters kalneli,[d] –
tu atgausi, tikrai atgausi
pirmykštę valdžią,[e]
Jeruzalės dukters
karalystę.[f]
9 Ir ko dabar šauki?
Ar nebeturi karaliaus?
Ar tavo patarėjas pražuvo,
kad tave suėmė skausmai
tarsi gimdančią moterį?[g]
10 Raitykis ir aimanuok,
Siono dukterie,
tarsi gimdanti moteris,
nes turėsi palikti miestą
ir apsigyventi laukuose.
Tu nueisi iki pat Babilono[h]
ir ten būsi išvaduota,[i]
ten Jehova išpirks tave
iš priešų rankų.[y]
11 Tada daug tautų
susiburs prieš tave
ir kalbės:
‘Tebūna ji išniekinta!
Mes norim
savo akimis matyti,
kaip Sionas krinta!’
12 Bet Jehovos minčių
jos nežino,
ką jis yra sumanęs,
nesupranta.
O jis surinks jas tarsi javų
pėdus ant grendymo.

13 Pakilk ir kulk,
Siono dukterie![a]
Aš padarysiu
tavo ragus geležinius,
tavo kanopas – varines,
ir tu sutrypsi
daugybę tautų.[b]
Jų prisiplėštą turtą
paskirsi Jehovai,
jų lobį – visos žemės
Viešpačiui.“[c]

5 „Dabar tu raižaisi,
užpultoji dukterie!
Mes esam apgulti.[d]
Izraelio teisėjui jie smogia
lazda per skruostą.[e]
2 Bet iš tavęs,
Betliejau, Efrata*,[f] –
nors esi per mažas būti
tarp Judo tūkstančių, –
iš tavęs kils tas,
kuriam aš duosiu
valdyti Izraelį,[g]
kurio kilmė siekia
seniausius laikus,
senovės dienas.
3 Taigi, Dievas paliks
savuosius iki laiko,
kai laukiančioji kūdikio
bus pagimdžiusi.
Ir jo brolių likutis sugrįš
pas Izraelio sūnus.
4 Jis stos ir ganys juos
su Jehovos galybe,[h]
ganys Jehovos,
savo Dievo, didžiu vardu.
Ir jie gyvens saugiai,[i]
nes jo didybė sieks
žemės pakraščius.[y]
5 Jisai įtvirtins taiką.[j]
Jei asiras įsibrautų
į mūsų kraštą ir imtų
trypti mūsų tvirtoves,[k]

5:2 *Manoma, kad taip seniau vadinosi pats Betliejus arba krašto dalis, kur Betliejus buvo įsikūręs.

4 SKYRIUS

a Iz 41:15

b Zch 9:13

c Joz 6:18, 19
Iz 23:17, 18

5 SKYRIUS

d Įst 28:52

e Mt 26:67
Jn 18:22
Jn 19:3

f Pr 35:19
Lk 2:4

g Pr 49:10
1Me 5:2
Iz 9:6
Mt 2:4–6
Lk 1:32, 33
Lk 2:11
Jn 7:42

h Ez 34:23
Ez 37:24

i Jer 23:5, 6

y Zch 9:9, 10

j Iz 9:6

k Iz 8:7

Antra skiltis

a Iz 33:1

b Pr 10:9–11

c Iz 14:25

d Iz 2:6
Iz 8:19

mes išrikiuosime prieš jį
septynis ganytojus,
aštuonis žmonijos
didžiūnus*.
6 Jie ganys Asirijos kraštą
kalaviju,[a]
ganys Nimrodo kraštą[b]
pačiose jo prieigose.
Ir jis išvaduos mus
nuo asiro,[c]
kai tas įsibraus
į mūsų kraštą
ir tryps mūsų valdas.
7 Jokūbo likutis
tarp daugelio tautų
bus kaip rasa nuo Jehovos,
kaip augalus girdantis
gausus lietus,
kuris į žmogų nededa vilčių,
nieko nelaukia
iš žmonių sūnų.
8 Jokūbo likutis tarp tautų,
tarp daugelio tautų,
bus kaip liūtas
tarp miško žvėrių,
kaip jaunas liūtas tarp avių:
jis stveria jas ir drasko,
ir nėra kas gelbėtų.
9 Priešų akivaizdoj tavo ranka
bus pergalingai iškelta,
visi tavo priešai kris.“
10 „Tą dieną, –
tai Jehovos žodis, –
aš pragaišinsiu jūsų žirgus
ir sulaužysiu jūsų
kovos vežimus,
11 nuniokosiu
jūsų krašto miestus
ir sugriausiu
visas jūsų tvirtoves.
12 Aš padarysiu galą
jūsų būrimams,
nebebus pas jus kerėtojo.[d]
13 Sudaužysiu jūsų stabus
ir jūsų šventstulpius*,

5:5 *Arba „vadus“. **5:13** *Žr. žodynėlį.

nebesilenksite
savo rankų dirbiniams.[a]
14 Jūsų Ašeros stulpus*
išvartysiu,[b]
sunaikinsiu jūsų miestus.
15 Įpykęs ir užsirūstinęs
aš atkeršysiu tautoms,
kurios nenori
man paklusti.“

6 Klausykitės,
ką kalba Jehova!
Stokitės ir dėstykite
savo bylą priešais kalnus,
jūsų balsą
teišgirsta kalvos.[c]
2 Išklausykite Jehovos bylą
jūs, kalnai,
tvirtieji žemės pamatai,[d]
nes Jehova bylinėjasi
su savąja tauta,
jis kaltina Izraelį:[e]
3 „Mano tauta,
ką tau padariau?
Kuo tave nuvarginau?[f]
Sakyk, ką turi prieš mane.
4 Juk išvedžiau tave
iš Egipto žemės,[g]
iš vergystės krašto
tave išpirkau,[h]
siunčiau pirma tavęs Mozę,
Aaroną ir Mirjamą.[i]
5 Atsiminki, mano tauta,
ką Moabo karalius
Balakas buvo sumanęs[y]
ir ką Beoro sūnus
Bileamas jam atsakė,[j]
atsimink kelionę
nuo Šitimų[k] iki Gilgalo[l]
ir tu suprasi, kokie teisūs
Jehovos darbai.“
6 Su kokia dovana
man eiti pas Jehovą?
Kuo nešinas
turėčiau nusilenkt
aukštybių Dievui?

5:14 *Žr. žodynėlį.

5 SKYRIUS

a Iz 2:8
Ez 36:25
Oz 14:3
Zch 13:2

b Iz 27:9

6 SKYRIUS

c Iz 5:3

d Ps 50:1, 4
Iz 1:2

e Iz 43:26
Jer 2:35
Oz 4:1

f Jer 2:5

g Iš 12:51
Įst 4:20

h Įst 7:8

i Iš 15:20

y Sk 22:5, 6

j Sk 23:7, 8
Sk 24:10
Apr 2:14

k Sk 25:1
Sk 33:48, 49

l Joz 4:19

Antra skiltis

a 1Sa 15:22
Ps 51:16, 17
Iz 1:11

b Ps 50:8–15

c 2Ka 3:26, 27
Ez 16:20

d Pat 21:3
Iz 1:17
Jer 22:3
Ez 45:9
Oz 12:6

e Pat 3:3
Oz 6:6
Zch 7:9

f Pat 8:13

g Įst 10:12, 13

h Iz 9:13

i Įst 25:13
Pat 11:1
Oz 12:7

y Iz 59:3
Mch 7:2

j Jer 9:3

k Iz 1:5

Gal jam atnešti
deginamųjų aukų,
atvesti metinių veršiukų?[a]
7 Galgi pamaloninčiau
Jehovą tūkstančiais
avinų,
dešimtimis tūkstančių
aliejaus upelių?[b]
O gal turėčiau už
maištingus savo darbus
atiduot pirmagimį,
už nuodėmę paaukoti
savo kūno vaisių?[c]
8 Tau, žmogau, jis pasakė,
kas yra gera.
Tad ko Jehova tave prašo?
Tiktai daryti, kas teisinga,*[d]
brangint ištikimybę#[e]
ir eiti kukliai[f]
su savuoju Dievu.[g]
9 Štai aidi mieste
Jehovos balsas:
„Klausykite rykštės ir to,
kuris ją paskyrė!“[h]
(Kas turi išmanymo,
bijosis tavo vardo.)
10 Ar dar yra nedorėlio
namuose turto,
prikaupto nedorybe?
Ar dar yra ten bjaurastis –
sumažinta efa*?
11 Nejaugi būčiau be kaltės,
jei sverčiau neteisingomis
svarstyklėmis,
jei maišelyje nešiočiausi
apgaulingus svarsčius?[i]
12 O šio miesto turtuoliai
pilni smurto
ir jo gyventojai
kalba melus,[y]
liežuvis jų burnoj
klastingas.[j]
13 „Todėl aš smogsiu
ir tave sužeisiu,[k]

6:8 *Arba „būti teisingam“. #Pažod. „mylėti ištikimąją meilę“. **6:10** *Žr. priedą B14.

nuniokosiu tave
už tavo nuodėmes.
14 Tu valgysi,
tačiau nepasisotinsi
ir vaikščiosi tuščiu pilvu.[a]
Nors savo turtą slėptum,
jo neišsaugosi,
o jeigu ką išsaugosi,
aš atiduosiu kalavijui.
15 Tu sėsi, bet nepjausi,
minsi alyvuoges,
bet aliejumi nesinaudosi,
darysies jauną vyną,
bet jokio vyno
negersi.[b]
16 Tu laikaisi Omrio įstatų
ir visko, ką darė
Ahabo namai,[c]
seki jų patarimais.
Todėl paversiu tave
siaubo reginiu,
miesto gyventojus –
pajuoka*,[d]
ir tau teks kęsti
tautų panieką.“[e]

7 Vargas man!
Esu žmogus, kuris,
nuskynus vasaros vaisius*
ir nurinkus
vynuogių likučius,
neberanda pavalgyti
nei vynuogių kekės,
nei savo mėgstamų
ankstyvųjų figų.
2 Ištikimasis
pradingo iš žemės,
nebeliko tarp žmonių
nė vieno doro.[f]
Visi tyko kraujo,[g]
kiekvienas savo brolį
tinklu medžioja.
3 Jų rankos įgudusios
daryti bloga.[h]

6:16 *Pažod. „pašvilpa“. Švilpimu tikriausiai buvo išreiškiama nuostaba, pajuoka ar panieka. **7:1** *Greičiausiai turimos omenyje figos ir galbūt datulės.

6 SKYRIUS

a Kun 26:26
Ez 4:16
Oz 4:10

b Įst 28:38
Jer 12:13
Jl 1:10
Am 5:11

c 1Ka 16:25, 30
2Ka 16:2, 3
2Ka 21:1, 3

d Jer 19:8

e Ps 44:13
Jer 51:51
Rd 5:1
Dan 9:16

7 SKYRIUS

f Iz 57:1

g Iz 59:7

h Jer 3:5
Jer 4:22
Ez 22:6

Antra skiltis

a Iz 1:23
Mch 3:11

b 1Ka 21:5, 6

c Iz 10:3
Ez 12:23
Oz 9:7

d Iz 22:5

e Jer 9:4

f Ez 22:7

g Lk 12:53

h Jer 12:6
Mt 10:35, 36

i Ps 123:2
Iz 8:17

y Ps 25:5
Ps 62:1
Rd 3:26

j Ps 40:1
Iz 12:2
Iz 25:9

k Rd 1:18

l Ps 79:10
Ps 115:2
Jl 2:17

Pareigūnas
kelia reikalavimus,
teisėjas teisia tik už atlygį,[a]
didžiūnas reiškia
savo įnorius[b] –
visi kartu jie pikta rezga.
4 Geriausias iš jų – lyg dagys,
doriausias – blogesnis
už erškėčių tvorą.
Tačiau ateis jūsų sargybinių
išpranašautoji diena,
jūsų atsiskaitymo diena,[c]
ir tarp žmonių
kils sąmyšis.[d]
5 Netikėkite bičiuliu,
nepasikliaukite draugu.[e]
Galvok, ką šneki net su ta,
kuri guli tavo glėby.
6 Juk sūnus niekina tėvą,
duktė eina prieš motiną,[f]
marti – prieš anytą.[g]
Žmogui jo paties namiškiai
yra priešai.[h]
7 O aš lauksiu Jehovos,[i]
kantriai lauksiu Dievo,
savo gelbėtojo.[y]
Mano Dievas
išklausys mane.[j]
8 Nepiktdžiugiauki,
mano prieše.
Nors parpuoliau,
aš atsikelsiu,
nors tamsybėse tūnau,
Jehova bus mano šviesa.
9 Jehovai nusidėjau,[k]
todėl turėsiu
jo rūstybę kęsti,
kol jis imsis spręsti
mano bylą ir
apgins mano teises.
Mane į šviesą jis išves,
regėsiu jo teisumą.
10 Mano priešas irgi tai matys
ir gėdytis turės tasai,
kuris man sakė:
„Kur tas Jehova?
Kur tavo Dievas?“[l]

Aš savo akimis regėsiu,
kaip jis bus sutryptas
tarytum gatvių purvas.
11 Tą dieną statomos
bus tavo sienos,
tą dieną tavo ribos
prasiplės.
12 Ir žmonės tą dieną
eis pas tave iš visur:
nuo Asirijos
iki Egipto miestų,
nuo Egipto iki pat Upės*,
nuo jūros iki jūros ir
nuo kalno iki kalno.[a]
13 Dėl gyventojų kaltės,
dėl jų piktadaryščių,
kraštas virs dykyne.
14 Ganyk lazda savo tautą,
savo paveldo kaimenę,[b] –
tuos, kurie miške, sodo
viduryje, vieni gyveno.
Tesigano jie Bašane
ir Gileade[c] kaip
senovės dienomis.
15 „Kaip anomis dienomis, kai
išėjote iš Egipto žemės,
aš jums parodysiu
stebuklų.[d]

7:12 *T. y. Eufrato.

7 SKYRIUS

a Iz 11:16
Iz 27:13
Oz 11:11

b Iz 40:11

c Jer 50:19
Ez 34:23

d Ps 78:12
Iz 63:11
Jer 23:7, 8

Antra skiltis

a Ps 126:2
Iz 26:11
Iz 66:18

b Iz 49:23

c Jer 33:9

d Jer 23:3
Jl 2:32

e Iš 34:6, 7
Iz 1:18
Iz 44:22
Jer 50:20
Dan 9:9

f Ps 103:9
Iz 57:16
Rd 3:22

g Įst 30:3
Ps 103:8, 13
Oz 2:19

h Ps 103:12
Iz 55:7
Jer 31:34

i Pr 22:17
Ps 105:8–11
Lk 1:72, 73
Apd 3:25, 26

16 Tautos tai matys
ir gėdysis, nors ir
labai galingos būtų.[a]
Jos ranka užsiims burną,
jų ausys apkurs.
17 Jos laižys žemės dulkes
kaip gyvatė,[b]
drebėdamos išlįs
iš savo tvirtovių
kaip žemės ropliai.
Pas Dievą, pas Jehovą,
jos tirtėdamos ateis
ir jo bijosis.“[c]
18 Koks dievas
gali tau prilygti?
Juk savo paveldo likučiui[d]
tu atleidi kaltę,
nuodėmės neįskaitai.[e]
Ne amžinai tu rūstausi,
juk patinka tau mylėt
ištikimąja meile.[f]
19 Tu vėl mūsų pasigailėsi,[g]
sutrypsi mūsų kaltes,
įmesi į jūros gelmes
visas mūsų nuodėmes.[h]
20 Tu būsi ištikimas Jokūbui,
ištikimai mylėsi Abraomą,
kaip ir prisiekei
mūsų protėviams
senovės dienomis.[i]

NAHUMO

KNYGA

TURINIO APŽVALGA

1 Dievo kerštas priešams (1–7)
Dievas reikalauja visiškos ištikimybės (2)
„Dievas rūpinasi tais, kas ieško prieglobsčio pas jį“ (7)
Ninevė bus sunaikinta (8–14)
„Priespauda nebepasikartos“ (9)
Judui skelbiama gera naujiena (15)
2 Ninevė bus nuniokota (1–13)
„Upių vartai atsivers“ (6)
3 „Vargas kraują liejančiam miestui!“ (1–19)
Dėl ko Ninevė bus sunaikinta (1–7)
Ninevė kris kaip No Amonas (8–12)
Ninevės žūtis neišvengiama (13–19)

1 Nuosprendis Ninevei.[a] El-
košiečio Nahumo* regėjimo
knyga.

2 Jehova yra Dievas,
kuris reikalauja visiškos
ištikimybės,[b] ir jis keršija.
Jehova keršija ir yra
pasiruošęs išlieti rūstybę.[c]
Jehova keršija priešams,
rūstauja ant savo
priešininkų.
3 Nors ir labai galingas,[d]
Jehova neskuba pykti.[e]
Tačiau kaltojo Jehova
nepaliks nenubaudęs.[f]
Jo takas – viesulas ir audra,
o debesys jam
lyg dulkės po kojų.[g]
4 Jis sudraudžia jūrą[h]
ir ją išsausina,
visas upes išdžiovina.[i]
Vysta Bašanas ir Karmelis,[y]
vysta Libano žiedai.
5 Kalnai prieš jį dreba
ir kalvos tirpsta,[j]
jo akivaizdoje
krūpčioja žemė,
pasaulis ir visi jo
gyventojai.[k]
6 Kas atsilaikys
prieš jo įniršį?[l]
Kas iškęs jo pykčio kaitrą?[m]
Jo rūstybė pliūptels
kaip ugnis,
jo akivaizdoje skeldės uolos.
7 Geras yra Jehova,[n] jis –
tvirtovė negandos dieną.[o]
Dievas rūpinasi tais,* kas
ieško prieglobsčio pas jį.[p]
8 Smarkiu potvyniu
jis padarys
tam miestui* galą,
tamsybė persekios
jo priešus.

1:1 *Išvertus – „guodėjas“. **1:7** *Pažod. „Jis pažįsta tuos“. **1:8** *T. y. Ninevei.

1 SKYRIUS

a Iz 10:12 Nah 3:7 Sof 2:13

b Iš 20:5

c Įst 32:35, 41 Iz 59:18

d Job 9:4

e Sk 14:18

f Iš 34:6, 7

g Job 38:1

h Job 38:11 Ps 104:6, 7 Ps 107:29

i Joz 3:16

y Iz 33:9 Am 1:2

j 2Sa 22:8 Ps 68:7, 8

k Ps 97:4, 5 Iz 24:1

l Jer 10:10

m Įst 32:22

n Ps 136:1 Mt 19:17

o Ps 46:1 Ps 91:2 Pat 18:10 Iz 25:4

p Ps 1:6

Antra skiltis

a Iz 10:24, 25

b Iz 14:25

c Iz 52:7 Rom 10:15

d Įst 16:16

9 Ką jūs prieš Jehovą
rezgate?
Jis galą padarys,
ir priespauda*
nebepasikartos.[a]
10 Jie* – lyg dygiakrūmių
raizgynai,
jie tartum nuo alaus#
apsvaigę,
bet ugnis praris juos
kaip sausą ražieną.
11 Iš tavęs* ateis tas, kuris
pikta prieš Jehovą rezga,
kurio patarimas niekingas.
12 Taip sako Jehova:
„Nors būtų labai galingi
ir gausūs,
jie bus pakirsti ir pražus*.
Tave# aš baudžiau,
bet daugiau nebebausiu.
13 Sulaužysiu
tau uždėtą jungą,[b]
sutraukysiu tavo pančius.
14 O apie tave* Jehova
yra paskelbęs:
‘Savo vardo palikuonių
nebeturėsi.
Aš pašalinsiu drožtus
ir liedintus stabus
iš tavo dievų šventyklų,
paruošiu tau kapą,
nes tu toks niekingas.’
15 Štai per kalnus
žengia kojos šauklio,
nešančio gerą naujieną,
skelbiančio taiką.[c]
Švęsk, Judai, savo šventes,[d]
tesėk savo įžadus,
nes tas niekšas niekada
per tave nebežengs,
jis bus visiškai sunaikintas.“

1:9 *Arba „neganda“. **1:10** *T. y. Ninevės gyventojai. #Arba „nuo kvietinio alaus“. **1:11** *T. y. iš Ninevės. **1:12** *Arba galbūt „jie bus pakirsti, kai jis praeis“. #T. y. Judą. **1:14** *T. y. apie Asiriją.

2 Tas, kuris tautas išblaško,
pakilo prieš tave*.[a]
Budėk tvirtovėse,
stebėk kelią!
Tvirtai susijuosk strėnas,
sukaupk visas jėgas!
2 Juk Jehova grąžins
Jokūbui šlovę,
grąžins šlovę Izraeliui,
nors niokotojai
juos nuniokojo,[b]
jų ūglius sunaikino.
3 Jo galiūnų skydai
raudonai dažyti,
karių drabužiai
tamsiai raudoni.
Dieną, kai jis
ruošiasi mūšiui,
lyg ugnis tviska jo kovos
vežimų apkaustai,
kadagio ietimis
jo vyrai mosuoja.
4 Kovos vežimai gatvėmis
skuba lyg pašėlę,
pirmyn atgal
per aikštes lekia.
Jie šviečia kaip deglai,
švysčioja kaip žaibai.
5 Jis* sušauks
savo karžygius
ir jie žygiuos klupdami:
prie miesto sienų
skubinsis,
statys gynybos užtvarą.
6 Upių vartai atsivers
ir rūmai sutirps*.
7 Viskas nuspręsta –
ją* apnuogina ir išveda.
Aimanuoja jos vergės,
gailiai ulbauja
lyg balandžiai,
iš sielvarto
mušasi į krūtinę#.

2:1 *T. y. prieš Ninevę. **2:5** *Tikriausiai turimas omenyje Asirijos karalius. **2:6** *Arba „sugrius“. **2:7** *T. y. Ninevę. #Pažod. „į širdį“.

2 SKYRIUS

a Jer 25:9

b 2Ka 17:6

Antra skiltis

a Pr 10:8, 11

b Sof 2:13

c Sof 2:15

d Jer 2:14, 15
Jer 50:17

e Iz 10:12

f Ps 46:9
Iz 37:24

g 2Ka 18:17

8 Nuo seno Ninevė[a] buvo
lyg užtvenkti vandenys.
Dabar jie bėga!
„Sustokit! Sustokit!“
Bet nė vienas neatsigręžia.[b]
9 Grobkite sidabrą!
Grobkite auksą!
Turtų čia begalė,
visokiausių brangenybių
prikrauta.
10 Miestas tuščias,
nuniokotas, nusiaubtas...[c]
Žmonių širdys stingsta
iš baimės, keliai linksta,
kinkos dreba,
visų veidai išblyškę.
11 Kas nutiko tai liūtų
landynei,[d] kur jauni
liūtai gaudavo paėsti
ir iš kur liūtas
nieko nebijodamas
išeidavo su savo jaunikliu?
12 Užtektinai pridraskė liūtas
grobio jaunikliams,
prismaugė jo savo liūtėms,
prinešė grobio
į savo guolius,
į savo landynes –
to, ką sudraskė.
13 „Štai aš einu prieš tave, –
tai Jehovos, kareivijų
Viešpaties, žodis.[e] –
Tavo kovos vežimus
paleisiu dūmais,[f]
tavo jaunus liūtus
suris kalavijas.
Padarysiu galą tavo
medžioklei žemėje,
ir tavo pasiuntinių balso
nebesigirdės.“[g]

3 Vargas kraują liejančiam
miestui!
Visas jis pilnas
apgaulės ir plėšikavimo,
jis nesiliauja grobęs.
2 Pliaukši botagas,
darda ratai,

žirgas šuoliuoja,
lekia vežimas.
3 Raitelis joja, švytuoja kalavijas, žiba ietis.
Gausybė nužudytųjų,
krūvos lavonų,
negyvėlių be skaičiaus.
Per jų kūnus žengdami
žmonės klupinėja.
4 Ir visa tai – dėl tos pasileidėlės paleistuvysčių,
dėl tos patrauklios viliokės,
sumanios kerėtojos,
kuri savo paleistuvavimu
suvedžioja tautas,
savo kerais – gimines.
5 „Štai aš einu prieš tave, –
tai Jehovos, kareivijų
Viešpaties, žodis.[a] –
Aš užversiu sijoną
tau ant galvos,
parodysiu tautoms
tavo nuogumą,
karalystėms – tavo gėdą.
6 Purvais tave apdrėbsiu,
paversiu bjaurastimi
ir pajuokos reginiu.[b]
7 Kas tik tave matys,
bėgs šalin[c] sakydami:
‘Ninevė nuniokota!
Kas ją beužjaus?’
Kurgi rasti tau guodėjų?
8 Ar esi geresnė
už No Amoną*,[d] kuris
stovėjo prie Nilo kanalų?[e]
Vandenys jį supo
iš visų pusių,
jūra buvo jo turtai,
jūra buvo jo mūrai.
9 Etiopija jam buvo neišsenkamas galios šaltinis,
kaip ir visas Egiptas.
Pagalbą jam teikė
Putas[f] ir libiai.[g]
10 Bet ir jį išvedė tremtin,
išvarė į nelaisvę.[h]

3:8 *T. y. už Tėbus.

3 SKYRIUS

a Nah 2:13

b Sof 2:15

c Nah 2:8

d Jer 46:25
Ez 30:14

e Iz 19:6

f Pr 10:6

g 2Me 16:8
Jer 46:8, 9

h Iz 20:4

Antra skiltis

a Ps 75:8
Jer 25:15

b 2Me 32:3, 4

c Sof 2:13

d Iš 10:14, 15

Jo vaikus traiškė visuose
gatvių kampuose,
dėl jo garbingųjų
metė burtą,
visus jo didžiūnus
sukaustė grandinėmis.
11 Ir tu būsi nugirdyta,[a]
tu iš akių pradingsi.
Ir tu ieškosi prieglobsčio
nuo priešo.
12 Visos tavo tvirtovės –
kaip figmedžiai, sunokinę
ankstyvąsias figas.
Jeigu juos papurtytum,
figos kristų tiesiai
valgančiam į burną.
13 Tavo kariai – kaip moterys,
tavo krašto vartai plačiai
atsivers priešams,
ugnis praris
tavo vartų skląsčius.
14 Semkis vandens
apgulos metui,[b]
stiprink savo tvirtoves,
lipk į purvą ir mink molį,
darykis plytų!
15 Vis tiek ugnis tave praris,
kalavijas tave pakirs[c] –
praris it jauni skėriai.[d]
Būk tokia gausi
kaip jaunų skėrių būriai!
Būk gausi kaip skėriai!
16 Tavo pirklių daugiau
nei žvaigždžių danguje.
Jaunas skėrys išsineria
iš odos ir nuskrenda.
17 Tavo sargybiniai –
kaip skėriai,
tavo vadai –
kaip skėrių būrys.
Šaltą dieną jie tūno
sutūpę ant mūro,
o saulei suspindus
nuskrenda,
ir niekas nežino, kur jie.
18 Snaudžia tavo ganytojai,
Asirijos karaliau,

sėdi savo buveinėse
tavo didžiūnai.
Tavo žmonės
po kalnus išblaškyti,
ir nėra kas juos surinktų.[a]
19 Nelaimėje tau
niekas nepadės,
tavo žaizda nepagydoma.
Kas tik išgirs
apie tave šią žinią,
rankom plos.[a]
Juk kas gi nėra nukentėjęs
nuo tavo nežaboto
žiaurumo?“[b]

3 SKYRIUS

a Nah 2:8

Antra skiltis

a Sof 2:15

b Iz 10:5, 6
Iz 37:18

HABAKUKO
KNYGA

TURINIO APŽVALGA

1 Pranašo pagalbos šauksmas (1–4)
„Kiek ilgai, Jehova?“ (2)
„Kodėl tu ramiai žiūri,
kaip engiami žmonės?“ (3)
Chaldėjai – Dievo nuosprendžio
vykdytojai (5–11)
Pranašas maldauja Jehovą (12–17)
Dievas nemirtingas (12)
„Tavo akys per tyros
žvelgti į blogį“ (13)
2 „Budėsiu ir žiūrėsiu, kokią žinią
per mane jis perduos“ (1)
Jehovos atsakymas pranašui (2–20)
„Regėjimas skirtu laiku išsipildys“ (3)
„Teisusis gyvens dėl to,
kad yra ištikimas“ (4)
Vargas chaldėjams (6–20)
Žemė bus pilna žmonių,
pažįstančių Jehovą (14)
3 Pranašas meldžia Jehovą
imtis veiksmų (1–19)
Dievas gelbės savo tautą (13)
Net ir sunkiu metu pranašas
džiaugsis Jehova (17, 18)

1 Žinia, kuri pranašui Habakui* buvo apreikšta regėjime.
2 Kiek ilgai, Jehova,
tavęs šauksiuosi,
o tu negirdėsi?[a]
Kiek dar turėsiu maldauti,
kad gelbėtum nuo smurto,
o tu negelbėsi?[b]
3 Kodėl turiu matyti
nedorybę?
Ir kodėl tu ramiai žiūri,
kaip engiami žmonės?
Kodėl man prieš akis
plėšikavimas ir smurtas?
Kodėl nėra galo
ginčams ir nesantaikai?
4 Įstatymas praradęs galią,
teisingumo nepaisoma.
Nedorėliai užgožia
teisiuosius,
todėl teisingumas
iškraipomas.[a]
5 „Pasidairykite tautose,
pasižiūrėkite!
Nustėrkite ir apstulbkite,
nes jūsų dienomis
nutiks dalykas,
kuriuo nepatikėtumėte,
jei kas ir pasakytų.[b]
6 Štai aš išjudinu chaldėjus,[c]

1:1 *Vardas galbūt reiškia „šiltas apkabinimas“.

1 SKYRIUS

a Ps 13:1

b Ps 22:1
Ps 74:10
Apr 6:10

Antra skiltis

a Job 12:6
Ps 12:8
Mok 8:11
Iz 1:21
Apd 7:52, 53

b Iz 28:21
Iz 29:14
Rd 4:11, 12
Apd 13:40, 41

c Jer 22:7
Jer 46:2

tą nuožmią, smarkią tautą.
Jie veržiasi
per žemės platybes
grobti svetimų namų.[a]
7 Jie gąsdina ir kelia siaubą,
jie pripažįsta tik savo
teisingumą, savo valdžią.[b]
8 Jų žirgai už leopardus
greitesni,
už nakties vilkus
jie aršesni.[c]
Jų karo žirgai atšuoliuoja,
jų ristūnai atlekia iš toli
ir puola kaip erelis
prie grobio.[d]
9 Užpuolikai skuba siaubti,[e]
tarsi rytų vėjas
skrieja jų pulkai.[f]
Jie semia belaisvius
kaip smėlį.
10 Iš karalių jie šaiposi,
juokiasi iš valdytojų.[g]
Bet kuri tvirtovė jiems –
vienas juokas.[h]
Jie supila žemių pylimą
ir ją paima,
11 o paskui vėl pasileidžia
per kraštą kaip vėjas.
Tačiau jie neliks be kaltės,[i]
nes tiki, kad jų galybė –
iš jų dievo*.“[y]
12 Argi tu, Jehova,
nesi nuo amžių?[j]
Mano Dieve,
mano Šventasis,
tu – nemirtingas*![k]
Jehova, tu jiems pavedei
vykdyti nuosprendį.
Įvykdyti bausmės tu juos
siuntei,[l] manoji Uola.[m]
13 Tavo akys per tyros
žvelgti į blogį,
nedorybės tu
negali pakęsti.[n]

1:11 *Arba galbūt „nes jų galybė – jų dievas“. **1:12** *Arba galbūt „mes nemirsime“.

1 SKYRIUS

a Įst 28:49–51 Jer 5:15–17 Jer 6:22, 23 Ez 23:22, 23

b Jer 39:5–7 Dan 5:18, 19

c Jer 5:6

d Jer 4:13 Rd 4:19 Ez 17:3

e Jer 25:9

f Iz 27:8 Ez 17:10

g 2Ka 24:12

h Jer 32:24 Jer 52:7

i Iz 47:5, 6 Jer 51:24 Zch 1:15

y Dan 5:1, 4

j Ps 90:2 Ps 93:2 Apr 1:8

k 1Ti 1:17 Apr 15:3

l Jer 30:11

m Įst 32:4

n Ps 5:4, 5

Antra skiltis

a Jer 12:1

b Ps 35:21, 22

c Jer 50:11

d 2Me 36:17 Nah 3:7

2 SKYRIUS

e Iz 21:8 Mch 7:7

f Iš 17:14

g Įst 31:9, 11

Tad kodėl ramiai žiūri
į klastūnus?[a]
Kodėl tyli, kai nedorėlis
ryja už save teisesnį?[b]
14 Kodėl su žmonėmis leidi
elgtis kaip su jūrų žuvimis,
kaip su ropliais*,
neturinčiais valdovo?
15 Juos visus jis*
ištraukia kabliuku,
išvelka bradiniu,
į savo tinklą suvaro
ir netveria džiaugsmu.[c]
16 Už tai, kad gausų*
laimikį sugavo,
už tai, kad turi
rinktinio valgio,
jis aukas savo bradiniui
aukoja,
atnašas savo tinklui
atnašauja#.
17 Ar nenustos jis tuštinti
savo bradinio*?
Ar nesiliaus be gailesčio
tautų naikinti?[d]

2 Savo sargybos vietoje
stovėsiu,[e]
ant pylimo atsistosiu.
Budėsiu ir žiūrėsiu,
kokią žinią per mane
jis perduos,
galvosiu, ką jam atsakyti,
kai mane pamokys.
2 Tada Jehova į mane prabilo:
„Užrašyk regėjimą,
aiškiai įrėžk į plokštes,[f]
kad tas, kuris skaitys balsu,
lengvai* perskaitytų,[g]
3 nes regėjimas
skirtu laiku išsipildys –

1:14 *Hebr. žodis tikriausiai reiškia ne tik roplius, bet ir kitokių rūšių gyvūnus, pavyzdžiui, graužikus ir vabzdžius. **1:15** *T. y. priešas – chaldėjų pulkai. **1:16** *Pažod. „riebų“. #Arba „smilkalus savo tinklui smilko“. **1:17** *Arba galbūt „traukti savo kalavijo“. **2:2** *Arba „sklandžiai“.

jis skuba išsipildyti
ir neapvils.
Net jei užtruktų*,
kantriai lauk,[a]
nes jis tikrai išsipildys,
jis nesuvėluos.
4 Pažvelk į pasipūtėlį –
širdis jo nedora.
O teisusis gyvens dėl to,
kad yra ištikimas*.[b]
5 Vynas apsuka galvą,
tad išdiduolis
nieko nelaimės.
Jis godus lyg kapas*,
nepasotinamas lyg mirtis,
jis grobia sau visas tautas,
glemžiasi gimines.[c]
6 Bet ar jos visos galiausiai
nepašieps jo priežodžiais,
užuominomis, mįslėmis?[d]
Jos sakys:
‘Vargas tam, kuris lobsta
iš svetimo gero,
kuris savo skolą didina!
Kiek ilgai tai tęsis?
7 Ar tavo skolintojai staiga
nepakils prieš tave?
Jie atsibus ir tave papurtys,
grobiu tu jiems tapsi.[e]
8 Tu apiplėšei daug tautų,
todėl tautų likučiai
apiplėš tave.[f]
Juk tu liejai žmonių kraują,
niokojai žemę, miestus,
skriaudei jų gyventojus.[g]
9 Vargas tam, kuris siekia
neteisėto pelno
savo namams,
kad lizdą susikrautų
aukštybėse
ir išvengtų
gresiančios nelaimės!
10 Tu savo namams
užtraukei gėdą.

2:3 *Arba „jei atrodytų, kad užtrunka“. **2:4** *Arba galbūt „kad tiki“. **2:5** *Arba „Šeolas“. Žr. žodynėlį.

2 SKYRIUS

a Mch 7:7

b Jn 3:36
Rom 1:17
Gal 3:11
Hbr 10:38

c Iz 14:16, 17

d Iz 14:4

e Jer 51:11

f Iz 13:19
Jer 27:6, 7
Zch 2:7–9

g 2Me 36:17
Ps 137:8

Antra skiltis

a Iz 14:20

b Jer 51:58

c Ps 72:19
Iz 11:9
Zch 14:9

d Ps 75:8
Iz 51:22, 23
Jer 25:28
Jer 51:57

e Ps 137:8
Jer 50:28
Jer 51:24

Naikindamas daugelį tautų,
pats sau nusidėjai.[a]
11 Net mūro akmuo šauks
ir stogo sija jam atsilieps.
12 Vargas tam, kuris miestą
stato žmogžudystėmis,
gyvenvietę kuria neteisumu!
13 Ar ne Jehovos, kareivijų
Viešpaties, valia
tautos plušės tik tam,
kad pamaitintų ugnį?
Argi ne jo valia tautos
tuščiai save vargins?[b]
14 Mat kaip jūra pilna
vandenų,
taip žemė bus pilna
žmonių, pažįstančių
šlovingąjį Jehovą.[c]
15 Vargas tam, kuris, įmaišęs
į gėrimą pykčio ir įniršio,
girdo ir nugirdo
savo bičiulius,
kad pamatytų jų nuogumą!
16 Ne garbe, o gėda
teks tau pasisotinti.
Tad ir tu gerk,
apsinuogink ir parodyk,
kad esi neapipjaustytas!*
Jehovos dešinėje taurė –
apsukusi ratą ji ateis
iki tavęs,[d]
ir tavo garbę pakeis gėda.
17 Kaip niokojai Libaną, taip
pats būsi nuniokotas,
kaip be gailesčio
naikinai žvėris, taip
pats būsi sunaikintas.
Juk tu liejai žmonių kraują,
niokojai žemę, miestus,
skriaudei jų gyventojus.[e]
18 Kokia nauda iš dievuko,
meistro padirbto?
Kokia nauda iš liedinto
stabo ir melo mokytojo?
Stabdirbys jais pasitiki,

2:16 *Arba galbūt „Tad ir tu gerk ir svirduliuok!“

bet tie jo dievai –
niekingi, bežadžiai.[a]
19 Vargas tam, kuris medžio
gabalui sako: „Pabusk!“
ir nebyliam akmeniui:
„Kelkis! Pamokyk mus!“
Jie padengti
auksu ir sidabru,[b]
bet alsavimo juose nėra.[c]
20 O štai Jehova yra
šventykloje, savo
šventoje buveinėje.[d]
Tenutyla jo akivaizdoje
visa žemė.’“[e]

3 Pranašo Habakuko malda.
Rauda.
2 Jehova, girdėjau
apie tave pasakojant.
Tavo darbai, Jehova,
stulbina mane!
Metui atėjus*
prikelk tuos darbus,
metui atėjus juos apreikški!
Sąmyšiui kilus neužmiršk
savo gailestingumo![f]
3 Dievas atėjo iš Temano,
Šventasis – nuo Parano
kalno.[g] (*Sela**.)
Jo didybė apgaubė dangų,[h]
jo šlovė pripildė žemę.
4 Spindėjo jis kaip saulė.[i]
Du spinduliai sklido
iš jo rankos –
iš ten, kur jo galybė slypi.
5 Maras ėjo pirma jo,[y]
karštinė sekė jam įkandin.
6 Jis stabtelėjo
ir supurtė žemę.[j]
Nuo jo žvilgsnio
tautos krūpčiojo,[k]
amžinieji kalnai trupėjo,
senosios kalvos kniubo.[l]
Jo takai – senovės takai.
7 Regėjau nelaimę
Kušano palapinėse,

3:2 *Arba galbūt „Mūsų laikais“. Pažod. „Metų vidury“. **3:3** *Žr. žodynėlį.

2 SKYRIUS

a Iz 42:17 Iz 44:19, 20 Iz 45:20

b Iz 40:19 Iz 46:6

c Jer 51:17

d Iz 6:1

e Ps 76:8 Ps 115:3 Zch 2:13

3 SKYRIUS

f Rd 3:32

g Įst 33:2 Ts 5:4 Ps 68:7, 8

h Iš 19:16

i Iš 13:21

y Sk 14:11, 12 Sk 16:46 Sk 25:1, 9

j Iz 13:13 Ag 2:21

k Iš 14:25 Iš 23:27

l Ps 114:1, 4 Nah 1:5

Antra skiltis

a Iš 15:14, 15 Sk 22:3, 4

b Ps 114:1, 3 Iz 50:2 Nah 1:4

c Įst 33:26

d Ps 68:17

e Iš 19:18 Ps 114:1, 4

f Ps 77:16

g Joz 10:12

h Ps 77:17, 18

Midjano krašto palapinių
dangos virpėjo.[a]
8 Negi ant upių, Jehova,
negi ant upių
tu užsidegei pykčiu?
Negi užsirūstinai ant jūros,[b]
kad lėkei pasikinkęs žirgus?[c]
Tavo vežimai
pergalingai skriejo.*[d]
9 Tavo lankas ištrauktas,
paruoštas,
ietys* jau prisaikdintos#.
(*Sela*.)
Tu upėmis perskyrei žemę.
10 Tave pamatę, iš skausmo
raitėsi kalnai.[e]
Liūtis pasipylė,
gelmė visu balsu
suriaumojo,[f]
aukštyn iškėlė rankas.
11 Saulė ir mėnulis sustojo
savo aukštybėje,[g]
švysčiojo tavo strėlės,[h]
it žaibas blykčiojo tavo ietis.
12 Supykęs žygiavai per žemę,
įniršęs kūlei tautas.
13 Tu išėjai gelbėti
savosios tautos,
gelbėti savo pateptojo,
sutriuškinai nedorėlio
namų vyriausiąjį*,
viską sugriovei nuo viršaus#
ligi pamatų. (*Sela*.)
14 Kai jo kariai it vėtra
atūžė mūsų* išblaškyti,
džiaugdamiesi, kad galės
slapčia praryti vargdienį,
jo paties ietimis#
pervėrei jiems galvas.
15 Savo žirgais tu trypei jūrą,
lėkei per siautulingų
vandenų platybes.

3:8 *Arba „Tavo vežimai buvo išgelbėjimas“. **3:9** *Pažod. „lazdos“. #Arba galbūt „giminės jau prisiekė“. **3:13** *Pažod. „galvą“. #Pažod. „kaklo“. **3:14** *Pažod. „manęs“. #Pažod. „lazdomis“.

16 Aš tai girdėjau ir drebėjau,
nuo tos žinios
man virpėjo lūpos,
į kaulus lyg koks
puvinys įsimetė,[a]
linko keliai.
Vis dėlto ramiai lauksiu
tos negandų dienos,[b]
nes ji užklups tautą,
kuri mus puola.
17 Nors figmedis nežydėtų
ir vynmedis nevestų vaisių,
nors derliaus neduotų
alyvmedis
ir laukai neišaugintų
maisto,
nors iš aptvaro
dingtų kaimenė
ir galvijų tvartuose
nebebūtų,
18 aš vis tiek
džiaugsiuosi Jehova,
džiaugsiuosi Dievu,
savo Gelbėtoju.[a]
19 Visavaldis Jehova –
mano stiprybė,[b]
jis mano kojas
padarys kaip elnio,
leis man žengti
aukštumomis.[c]

Vadovui. Mano styginiais instrumentais.

3 SKYRIUS

a Ps 119:120
Jer 23:9
Dan 8:27

b Ps 42:5
Iz 26:20
Rd 3:26

Antra skiltis

a Iš 15:2
1Sa 2:1
Ps 18:2
Ps 27:1
Iz 61:10

b Iz 12:2
Fil 4:13

c 2Sa 22:34

SOFONIJO

KNYGA

TURINIO APŽVALGA

1 Jehovos teismo diena jau arti (1–18)
Jehovos diena sparčiai artėja (14)
Nei sidabras, nei auksas neišgelbės (18)

2 „Kol Jehovos pykčio diena neužklupo, ieškokite Jehovos“ (1–3)
„Siekite teisumo, siekite romumo“ (3)
„Galbūt Jehovos pykčio dieną rasite prieglobstį“ (3)
Nuosprendis aplinkinėms tautoms (4–15)

3 Jeruzalė – maištingas ir susiteršęs miestas (1–7)
Nuosprendis ir išgelbėjimas (8–20)
„Pakeisiu tautų kalbą į tyrą kalbą“ (9)
Dievas išgelbės nuolankius ir nusižeminusius (12)
Jehova džiūgaus dėl Siono (17)

1 Jehovos žodis, Judo karaliaus Jošijo,[a] Amono[b] sūnaus, dienomis siųstas Sofonijui*, Ezekijo sūnaus Amarijos sūnaus Gedalijos sūnaus Kušio sūnui.

2 „Šluote nušluosiu viską
nuo žemės paviršiaus, –
tai Jehovos žodis,[c] –
3 nušluosiu žmones
ir gyvulius,
nušluosiu padangių
paukščius ir jūrų žuvis,[a]
suklupimo akmenis*[b]
drauge su nedorėliais.

1 SKYRIUS

a 2Ka 22:1, 2
Jer 1:2

b 2Ka 21:18–20

c 2Ka 22:16
Iz 6:11
Jer 6:8

Antra skiltis

a Jer 4:25

b Ez 14:3

1:1 *Išvertus – „Jehova paslėpė“.

1:3 *Tikriausiai turimi omenyje stabmeldystės objektai ar stabmeldiški veiksmai.

Išnaikinsiu žmones
nuo žemės paviršiaus, –
tai Jehovos žodis.
4 Pakelsiu ranką prieš Judą,
prieš visus Jeruzalės
gyventojus,
ir Baalo šioje vietoje
neliks nė pėdsako.[a]
Ištrinsiu žynių vardus,
pražudysiu kunigus,[b]
5 sunaikinsiu tuos, kurie
ant stogų lenkiasi
dangaus kareivijai,[c]
tuos, kurie lenkiasi
ir prisiekia ištikimybę
Jehovai,[d]
bet sykiu prisiekia
ištikimybę Malkamui.[e]
6 Sunaikinsiu tuos, kurie
nebeina Jehovos keliais,[f]
kurie Jehovos neieško
ir į jį nesikreipia.“[g]
7 Visavaldžio Jehovos
akivaizdoje tylėkite,
nes Jehovos diena
jau arti.[h]
Jehova paruošė auką,
sukvietė* svečius.
8 „Tą dieną, kai Jehova aukos
auką, bus taip: aš pašauk-
siu atsiskaityti didžiūnus,
karaliaus sūnus[i] ir visus,
kurie vilki svetimšalių
apdarais.
9 Tądien pašauksiu
atsiskaityti visus,
kas lipa ant pakylos*,
kas savo šeimininko
namus pripildo
smurto ir apgaulės.
10 Tą dieną, –
tai Jehovos žodis, –
bus girdėti garsus šauksmas
nuo Žuvų vartų,[y]

1:7 *Pažod. „pašventino“. **1:9** *Arba „ant slenksčio“. Tikriausiai turima omenyje karaliaus sosto pakyla.

1 SKYRIUS

a Sk 25:3
Ts 2:11, 13
2Me 28:1, 2
Jer 11:17

b 2Ka 23:5

c 2Me 33:1, 3
Jer 19:13

d Iz 48:1

e Joz 23:6, 7
1Ka 11:33
Jer 49:1

f Iz 1:4
Jer 2:13

g Iz 43:22

h Jl 2:1
2Pt 3:10

i 2Ka 25:7
Jer 39:6

y 2Me 33:1, 14
Neh 3:3
Neh 12:38, 39

Antra skiltis

a 2Me 34:22

b Ps 10:13
Ps 14:1

c Iz 6:11

d Įst 28:30
Jer 5:17

e Jl 2:1

f Hab 2:3

g Iz 66:6

h Iz 33:7
Jl 1:15

i Apr 6:17

y Jer 30:7

j Am 5:18, 20
Apd 2:20

k Jl 2:2

l Jer 4:19

m Iz 2:12, 15

n Įst 28:28, 29
Iz 59:9, 10

o Iz 24:5
Dan 9:5, 8

aimanos iš naujamiesčio,[a]
smarkus bildesys nuo kalvų.
11 Aimanuokite,
Machtešo* gyventojai,
nes visi pirkliai nužudyti#,
visi sidabro svėrėjai
pragaišinti.
12 Tada aš išieškosiu
su žiburiu visą Jeruzalę
ir pašauksiu atsiskaityti
tuos, kurie savimi paten-
kinti,* kurie širdyje mano:
‘Jehova nedarys
nei gero, nei pikto.’[b]
13 Jų turtas bus išplėštas,
jų namai nusiaubti.[c]
Jie statysis namus,
bet juose negyvens,
veis vynuogynus,
bet jų vyno negers.[d]
14 Didžioji Jehovos diena
jau arti![e]
Ji arti ir sparčiai artėja![f]
Girdėti šiurpulingas triukš-
mas – tai Jehovos diena![g]
Karžygys tada šauks
iš nevilties.[h]
15 Ta diena – diena rūstybės,[i]
diena sielvarto ir skausmo,[y]
diena audros ir niokojimo,
diena tamsos ir juodumos,[j]
diena debesų ir
juodžiausios tamsybės,[k]
16 diena rago gausmo
ir šauksmo į kovą[l]
prieš įtvirtintus miestus
ir aukštuosius
kampinius bokštus.[m]
17 Sukelsiu žmonėms sielvartą,
ir jie vaikščios lyg akli,[n]
nes jie nusidėjo Jehovai.[o]
Jų kraujas bus išpiltas
kaip dulkės,

1:11 *Greičiausiai tai Jeruzalės miesto dalis netoli Žuvų vartų. #Pažod. „nutildyti“. **1:12** *Pažod. „kurie tirštėja ant savo nuosėdų“, kaip kad vynas.

jų viduriai išversti
kaip mėšlas.[a]
18 Nei sidabras, nei auksas
jų neišgelbės Jehovos
rūstybės dieną,[b]
kai jo uolumo ugnis
praris visą žemę.[c]
Visiems žemės gyventojams
jis siųs pražūtį,
baisią pražūtį!“[d]
2 Susirink, susieik,[e]
begėde tauta![f]
2 Kol potvarkis neįsigaliojo,
kol diena nepralėkė
kaip vėjo pustomi pelai,
kol Jehovos degantis pyktis
jūsų neužgriuvo,[g]
kol Jehovos pykčio diena
neužklupo,
3 ieškokite Jehovos,[h]
visi žemės romieji* –
jūs, kurie jo teisingus
įsakus# vykdote!
Siekite teisumo,
siekite romumo△ –
galbūt Jehovos pykčio dieną
rasite prieglobstį.[i]
4 Gaza taps negyvenama,
Aškelonas bus apleistas,[y]
Ašdodas vidury dienos
bus išvarytas,
Ekronas išrautas.[j]
5 Vargas jums,
pajūrio gyventojai,
jums, keretų tauta![k]
Jehova jus pasmerkė:
„Sunaikinsiu tave,
Kanaane, filistinų šalie,
ir tu liksi be gyventojų!“
6 Pajūris virs ganyklomis
su šuliniais piemenims
ir aptvarais avims.
7 Jis atiteks Judo
palikuonių likučiui[l]
ir ten jie turės sau ganyklą.
Vakare jie atsiguls ilsėtis
Aškelono namuose,
nes Jehova, jų Dievas,
jais rūpinsis
ir parves jų tremtinius.[a]
8 „Girdėjau Moabo pašaipas[b]
ir Amono užgaules[c] –
jie tyčiojosi iš mano tautos
žmonių, įžūliai grasino
iš jų atimti žemes.[d]
9 Todėl, kaip aš gyvas, –
tai Jehovos, kareivijų
Viešpaties, Izraelio
Dievo, žodis, –
Moabas taps kaip Sodoma,[e]
Amonas – kaip Gomora,[f]
jie taps dilgėlynu, druskos
dauba, amžina dykviete.[g]
Mano žmonių likutis
juos apiplėš,
likutis mano tautos
užims jų kraštą.
10 Taip jiems bus atmokėta
už tai, kad didžiavosi,[h]
kad tyčiojosi iš Jehovos,
kareivijų Viešpaties,
tautos ir prieš ją pūtėsi.
11 Šiurpulingas jiems
pasirodys Jehova.
Jis į nieką pavers*
visus žemės dievus
ir jam lenksis
visų salų tautos,[i]
kiekviena savame krašte.
12 Mano kalavijas pakirs
ir jus, etiopai.[y]
13 Dievas išties ranką šiaurės
link ir sunaikins Asiriją,
Ninevę nuniokos,[j] pavers ją
sausringa dykyne.
14 Ten sugulusios ilsėsis
bandos, visokiausi žvėrys.
Pelikanas ir dygliatriušis
nakvos tarp jos
išvirtusių stulpų,

2:3 *Arba „nuolankieji“. #Pažod. „teisingą sprendimą“. △Arba „nuolankumo“.

2:11 *Arba „bejėgius padarys“.

1 SKYRIUS

a Ps 79:2, 3
Jer 9:22
Jer 16:4

b Pat 11:4
Iz 2:20
Ez 7:19

c Įst 32:22
Jer 7:20

d Jer 4:27

2 SKYRIUS

e Jl 1:14
Jl 2:15, 16

f Iz 1:4
Jer 6:15

g 2Ka 23:26
2Me 36:16, 17
Jer 23:20
Rd 4:11

h Iz 55:6
Am 5:6

i Pr 7:13, 16
Iz 26:20
Jl 2:12, 14
Am 5:15

y Jer 47:5

j Jer 25:17, 20
Am 1:6–8
Zch 9:5, 6

k Ez 25:16, 17

l Iz 11:11
Jer 31:7
Ag 1:12

Antra skiltis

a Ps 126:1
Jer 23:3
Ez 39:25
Am 9:14
Mch 2:12
Mch 4:10
Sof 3:20

b Jer 48:26, 27
Ez 25:8, 9

c Jer 49:1
Ez 25:3

d Ps 83:2, 4

e Ez 25:11
Am 2:1, 2

f Pr 19:24, 25

g Am 1:13–15
Jud 7

h Iz 16:6
Jer 48:29

i Ps 22:27
Mal 1:11

y Iz 43:3
Ez 30:4, 5

j Nah 3:7

languose girdėsis
ūkavimas.
Ant slenkščio riogsos
griuvėsiai
ir plikos bus paliktos
kedro lentelės.
15 Tai išdidusis miestas,
kuris gyveno saugiai,
kuris širdyje manė:
'Aš esu vienintelis,
be manęs kito nėra.'
Kokiu siaubu jis pavirto!
Jis tapo žvėrių buveine.
Kas tik eis pro šalį,
švilps* ir pirštais badys."[a]

3 Vargas maištingam,
susiteršusiam,
smurtingam miestui*![b]
2 Jis nenorėjo klausyti,[c] nesileido sudrausminamas,[d]
nepasitikėjo Jehova,[e] prie
savo Dievo nesiartino.[f]
3 Jo didžiūnai –
riaumojantys liūtai,[g]
jo teisėjai – naktį
medžiojantys vilkai.
Iki ryto jie nė kaulo
nepalieka nesugraužto.
4 Jo pranašai – įžūlūs,
klastingi vyrai,[h]
jo kunigai niekina,
kas šventa,[i]
laužo įstatymą.[y]
5 Bet Jehova, esantis
tame mieste, yra teisus,[j]
jis nesielgia neteisingai.
Savo sprendimus
apreiškia jis kas rytą[k]
ir neapvilia – taip,
kaip neapvilia aušra.
O neteisusis neturi gėdos.[l]
6 „Sunaikinau tautas,
jų kampinius bokštus
sugrioviau,

2:15 *Švilpimu tikriausiai buvo išreiškiama nuostaba, pajuoka ar panieka.
3:1 *T. y. Jeruzalei.

2 SKYRIUS

a Nah 3:1, 19

3 SKYRIUS

b Iz 5:7
Jer 6:6

c Jer 22:21
Jer 32:23

d Ps 50:17
Iz 1:5
Jer 5:3

e Ps 78:22
Jer 17:5

f Iz 29:13

g Iz 1:23
Ez 22:27

h Rd 2:14

i Jer 23:11

y Ez 22:25, 26
Mch 3:9

j Įst 32:4

k Jer 21:12

l Jer 3:3
Jer 8:12
Sof 2:1

Antra skiltis

a Kun 18:28

b Iz 5:3, 4
Iz 63:8
2Pt 3:9

c Jer 7:5–7
Jer 25:5, 6

d Mch 2:1

e Ps 37:34
Ps 130:7
Iz 30:18

f Iz 34:2
Jl 3:2
Apr 16:14
Apr 19:19

g Ez 36:5

h Zch 8:23

i Iz 60:4

y Iz 45:17
Iz 54:4

j Iz 11:9

k Iz 57:15
Iz 61:1

jų gatves nusiaubiau –
niekas jomis nebevaikšto.
Iš jų miestų liko griuvėsiai,
nebėra juose žmonių,
nebėra gyventojų.[a]
7 Tariau: 'Tu tikrai manęs
bijosiesi ir leisiesi
sudrausminamas',[b] –
kad man netektų sunaikinti
jo buveinės,[c]
kai pašauksiu jį atsiskaityti
už visas tas nuodėmes.
Bet žmonės elgėsi
dar nedoriau.[d]
8 Todėl kantriai
laukite manęs,[e] –
tai Jehovos žodis, –
laukite, kol pakilsiu plėšti*.
Aš nusprendžiau surinkti
tautas, sutelkti karalystes
ir išlieti ant jų rūstybę,
visą savo degantį pyktį.[f]
Mano uolumo ugnis
praris visą žemę.[g]
9 Tada aš pakeisiu
tautų kalbą į tyrą kalbą,
kad jos visos galėtų
šauktis Jehovos vardo
ir petys į petį jam tarnauti.[h]
10 Tie, kurie mane maldauja, –
mano išblaškytoji tauta,
mano dukra, –
iš Etiopijos upių krašto
man dovaną atneš.[i]
11 Tą dieną nebereikės
tau gėdytis
dėl visų maištingų darbų,
kuriais man nusikaltai,[y]
nes aš pašalinsiu iš tavęs
išdidžius pagyrūnus,
ir tu jau niekada
nebesiaukštinsi mano
šventajame kalne.[j]
12 Paliksiu tavyje nuolankią,
nusižeminusią tautą,[k]

3:8 *Arba galbūt „kol pakilsiu kaip liudytojas".

ir prieglobstis jai bus
Jehovos vardas.
13 Izraelio likutis[a]
nesielgs neteisingai,[b]
nekalbės melo, jų lūpose
nebus klastos.
Jie ganysis,
atsigulę ilsėsis, ir
nebus kam jų gąsdinti.“[c]
14 Džiūgauk, Siono dukra!
Džiaukis, Izraeli![d]
Būk linksma ir
džiūgauk iš visos širdies,
Jeruzalės dukra![e]
15 Jehova atšaukė tau skirtus
nuosprendžius,[f]
nuvarė šalin tavo priešus.[g]
Jehova, Izraelio Karalius,
yra su tavimi[h] –
nebereikės tau
bijoti nelaimės.[i]
16 Tą dieną Jeruzalei
bus sakoma:
„Nebijok, Sione,[y]
nenuleisk rankų!
17 Jehova, tavo Dievas,
yra su tavimi,[j]
Galingasis tave išgelbės.

3 SKYRIUS

a Iz 10:22
Mch 4:7
b Iz 60:21
c Jer 30:10
Ez 34:28
Ez 39:25, 26
Oz 2:18
Mch 4:4
d Ezr 3:11
Iz 12:5, 6
Zch 2:10
e Mch 4:8
f Iz 40:2
Zch 8:13
g Mch 7:10
Zch 2:8, 9
h Ez 48:35
i Am 9:15
Zch 14:11
y Jer 46:28
j Iz 12:6

Antra skiltis

a Įst 30:9
Ps 147:11
Iz 62:3
Iz 65:19
Jer 32:41
b Rd 1:4
Rd 2:6
c Rd 5:1
d Iz 60:14
Zch 14:3
e Mch 4:6, 7
f Iz 11:11, 12
Iz 27:12
Ez 28:25
Ez 34:15, 16
Am 9:14
g Iz 60:15
h Iz 61:7
Jer 30:10
Jer 33:7, 9
Ez 39:25, 27

Jis džiūgaus, didžiai
dėl tavęs džiaugsis,[a]
jam bus gera tave mylėti,
jis džiaugsis tavimi,
iš džiaugsmo šūkaus.
18 Aš surinksiu tuos,
kas liūdi negalėdami
švęsti tavo švenčių.[b]
Toli jie buvo nuo tavęs,
nes panieką turėjo kęsti.[c]
19 Tuomet pakilsiu
prieš visus tavo engėjus[d]
ir išgelbėsiu šlubuojančius,[e]
surinksiu išblaškytuosius.[f]
Suteiksiu jiems
šlovę ir garbę*
visame krašte,
kur jie kentė gėdą.
20 Tuomet jus parvesiu,
tuomet jus surinksiu.
Suteiksiu jums garbę* ir šlovę[g] visose žemės tautose –
jūs savo akimis regėsite,
kaip jūsų tremtinius
pargrąžinu. Taip sako
Jehova.“[h]

3:19, 20 *Pažod. „vardą“.

AGĖJO

KNYGA

TURINIO APŽVALGA

1 Žmonės peikiami už tai, kad nesiima atstatyti šventyklos (1–11)
„Argi laikas jums gyventi medžiu iškaltuose namuose?“ (4)
„Gerai pagalvokite, ką darote“ (5)
Gausiai sėjama, bet derlius menkas (6)
Tauta įsiklauso į Jehovos balsą (12–15)
2 Antroji šventykla bus pripildyta šlovės (1–9)
Visos tautos bus sudrebintos (7)
Suplauks tautų brangenybės (7)
Dievas laimins žmones už tai, kad atstato šventyklą (10–19)
Šventumas savaime nepersiduoda (10–14)
Žinia Zerubabeliui (20–23)
„Padarysiu tave lyg antspaudo žiedą“ (23)

1 Antrų karaliaus Darijaus valdymo metų šešto mėnesio pirmą dieną Jehova per pranašą Agėją*[a] perdavė Šaltielio sūnui Judo valdytojui Zerubabeliui[b] ir Jehocadako sūnui vyriausiajam kunigui Jozuei tokį žodį:

2 „Taip sako Jehova, kareivijų Viešpats. Šitie žmonės kalba: ‘Dar neatėjo metas Jehovos Namų statyti*.’“[c]

3 Ir Jehova per pranašą Agėją dar kartą perdavė žodį:[d] **4** „Argi laikas jums gyventi medžiu iškaltuose namuose, kai šie Namai guli griuvėsiuose?[e] **5** Dabar Jehova, kareivijų Viešpats, sako taip: gerai pagalvokite, ką darote. **6** Jūs gausiai sėjate, bet menką derlių tenuimate,[f] jūs valgote, bet nepasisotinate, geriate, bet neatsigeriate, apsivelkate drabužį, bet negalite sušilti. Samdinys savo algą deda į skylėtą kapšą.

7 Taip sako Jehova, kareivijų Viešpats: gerai pagalvokite, ką darote.

8 Kopkite į kalną, parsigabenkite rąstų[g] ir statykite šiuos Namus,[h] kad galėčiau jais gėrėtis ir kad man būtų šlovė.[i] Taip sako Jehova.

9 Jūs daug tikėjotės, bet menkai tegavote, ir ką parsigabenote namo, aš išpuščiau.[y] O kodėl? – tai Jehovos, kareivijų Viešpaties, žodis. – Todėl, kad mano Namai tebeguli griuvėsiuose, o jūs visi bėgate rūpintis savo pačių namais.[j] **10** Dėl to dangūs virš jūsų ir sulaikė savo rasą, o žemė – savo derlių. **11** Aš pašaukiau sausrą žemei, kalnams, pasėliams, jaunam vynui, aliejui ir viskam, kas žemėje auga, siunčiau ją žmonėms, galvijams ir visam jūsų darbo vaisiui.“

12 Šaltielio sūnus Zerubabelis[a] ir Jehocadako[b] sūnus vyriausiasis kunigas Jozuė kartu su visu tautos likučiu įsiklausė į Jehovos, savo Dievo, balsą ir į pranašo Agėjo žodžius, nes šį buvo siuntęs Jehova, jų Dievas. Ir žmones apėmė pagarbi Jehovos baimė.

13 Tada Jehovos pasiuntinys Agėjas, vykdydamas Jehovos pavedimą, perdavė tautai tokią žinią: „Aš su jumis.[c] Tai Jehovos žodis.“

14 Jehova sužadino Judo valdytojo Zerubabelio,[d] Šaltielio sūnaus, dvasią,[e] vyriausiojo kunigo Jozuės,[f] Jehocadako sūnaus, dvasią ir viso tautos likučio dvasią, ir visi jie nuėję ėmėsi statyti Jehovos, kareivijų Viešpaties, savo Dievo, Namus.[g] **15** Tai įvyko antrų karaliaus Darijaus valdymo metų šešto mėnesio dvidešimt ketvirtą dieną.[h]

2 Septinto mėnesio dvidešimt pirmą dieną Jehova per pranašą Agėją[i] perdavė tokį žodį: **2** „Šaltielio sūnui Judo valdytojui Zerubabeliui,[y] taip pat Jehocadako[j] sūnui vyriausiajam kunigui Jozuei[k] ir tautos likučiui sakyk: **3** ‘Kas iš jūsų matėte pirmykštę šių Namų šlovę?[l] O kaip jie atrodo jums dabar? Gal manote, kad šie Namai, palyginti su ankstesniais, yra niekas?’[m]

4 Bet dabar būk drąsus, Zerubabeli, – tai Jehovos žodis. Būk drąsus ir tu, vyriausiasis kunige Jozue, Jehocadako sūnau.

1:1 *Išvertus – „gimęs per šventę“. **1:2** *Arba „atstatyti“.

1 SKYRIUS

a Ezr 5:1

b Ezr 3:2
Ezr 5:2

c Ezr 4:4, 23

d Ezr 6:14

e Jer 52:12, 13

f Įst 28:22

g Ezr 3:7

h Ezr 5:2
Ezr 6:15
Zch 1:16

i Iz 60:13

y Mal 2:2

j Ag 1:4

Antra skiltis

a 1Me 3:17–19
Mt 1:12
Lk 3:23, 27

b 1Me 6:15

c 2Me 15:2
Iz 8:10
Rom 8:31

d Ezr 1:8
Ezr 5:14

e Ezr 1:1, 5

f Zch 3:1
Zch 6:11–13

g Ezr 5:2
Zch 6:15

h Ezr 4:24
Ag 1:1
Zch 1:1

2 SKYRIUS

i Ezr 5:1
Ezr 6:14

y 1Me 3:17–19
Ezr 1:8
Zch 4:9

j 1Me 6:15

k Zch 3:8
Zch 6:11

l 1Ka 6:1
Ezr 3:12

m Zch 4:10

Būkite drąsūs, visi krašto
žmonės,[a] – tai Jehovos žodis –
ir darbuokitės.
Aš su jumis,[b] – tai Jeho-
vos, kareivijų Viešpaties, žodis.
5 Prisiminkite, ką jums pažа-
dėjau, kai išėjote iš Egipto.[c]
Mano dvasia tebėra tarp jūsų.*[d]
Nebijokite![e]
6 Taip sako Jehova, kareivi-
jų Viešpats: visai netrukus aš
dar sykį sudrebinsiu dangų ir
žemę, jūrą ir sausumą.[f]
7 Visas tautas taip sudrebin-
siu, kad visų tautų brangenybės
suplauks į šiuos Namus,[g] ir juos
pripildysiu šlovės.[h] Taip sako
Jehova, kareivijų Viešpats.
8 Mano yra sidabras ir mano
yra auksas, – tai Jehovos, ka-
reivijų Viešpaties, žodis.
9 Būsima šitų Namų šlovė
viršys pirmykštę.[i] Taip sako
Jehova, kareivijų Viešpats.
Šioje vietoje aš įtvirtinsiu
taiką,[y] – tai Jehovos, kareivijų
Viešpaties, žodis.“
10 Antrų Darijaus valdymo
metų devinto mėnesio dvide-
šimt ketvirtą dieną pranašą
Agėją pasiekė Jehovos žodis:[j]
11 „Taip sako Jehova, kareivi-
jų Viešpats. Pasiteirauk kunigų
apie įstatymą:[k] **12** ‘Jei žmo-
gus drabužio sterblėje neštųsi
pašventintos mėsos ir tuo dra-
bužiu prisiliestų prie duonos,
viralo, vyno, aliejaus ar šiaip
kokio valgio, ar tai irgi taptų
pašventinta?’“ –
„Ne, netaptų“, – atsakė kuni-
gai.
13 Tada Agėjas paklausė: „O
jei kurį nors iš tų valgių palies-
tų žmogus, kuris susiteršė pri-

2:5 *Arba galbūt „kai išėjote iš Egipto ir kai mano dvasia buvo tarp jūsų“.

2 SKYRIUS

a Zch 8:9

b Iš 3:12
Iz 43:2
Rom 8:31

c Iš 29:45
Iš 34:10

d Zch 4:6

e Iz 41:10
Zch 8:13

f Hbr 12:26, 27

g Iz 2:2
Iz 60:5, 11

h Iš 40:35
1Ka 8:11
Iz 66:12

i Iz 60:13

y Ps 85:8
Iz 2:4
Iz 60:17, 18
Zch 8:12

j Ag 1:1

k Mal 2:7

Antra skiltis

a Kun 7:21
Sk 5:2, 3
Sk 9:6
Sk 19:11
Sk 31:19

b Ezr 3:10
Zch 4:9

c Ag 1:6
Zch 8:10

d Įst 28:22

e Ezr 5:2
Zch 8:9

f Ag 1:6

g Pat 3:9, 10
Zch 8:12

h Ag 2:10

i Ag 2:6
Hbr 12:26, 27

y Iz 60:12
Dan 2:44
Sof 3:8

siliesdamas prie lavono*, ar tai
irgi taptų suteršta?“[a] –
„Taip, tai taptų suteršta“, –
atsakė kunigai.
14 Tada Agėjas tarė: „Tokie
tad yra šitie žmonės mano aki-
vaizdoje, tokia yra šita tauta, –
tai Jehovos žodis, – ir toks yra
visas jų rankų darbas. Kad ir
ką jie aukotų, yra suteršta.
15 Bet nuo šiandien įsidė-
mėkite: kai Jehovos šventyk-
loje dar akmuo ant akmens
nebuvo padėtas,[b] **16** kaip tuo-
met jums klojosi? Būdavo, kas
nors ateina prie javų krūvos tik-
ėdamasis rasti dvidešimt sai-
kų, o ten, pasirodo, tėra dešimt.
Kas nors ateina į spaudyklą
pasisemti penkiasdešimt saikų
iš vynduobės, o ten tėra dvi-
dešimt.[c] **17** Aš niokojau jus –
visą jūsų rankų triūsą – svili-
nančiu vėju, rūdlige*[d] ir kruša,
bet nė vienas pas mane negrį-
žote. Tai Jehovos žodis.
18 Įsidėmėkite, kas darysis
nuo šiandien, nuo devinto mė-
nesio dvidešimt ketvirtos die-
nos – nuo dienos, kurią buvo pa-
kloti Jehovos šventyklos pama-
tai,[e] – įsidėmėkite! **19** Aruode
sėklos nebeturite,[f] o vynmedis,
figmedis, granatmedis ir alyv-
medis dar neduoda vaisių. Ta-
čiau nuo šiandien aš jus lai-
minsiu.“[g]
20 Pranašą Agėją dvidešimt
ketvirtą mėnesio dieną antrą-
kart pasiekė Jehovos žodis:[h]
21 „Judo valdytojui Zerub-
abeliui kalbėk: ‘Aš sudrebinsiu
dangų ir žemę.[i] **22** Nuversiu
karalių sostus ir sunaikinsiu
tautų karalysčių galybę.[y] Ap-

2:13 *Arba „prie sielos“. Žr. žodynėlį.
2:17 *Žr. žodynėlį.

versiu kovos vežimus su tais, kas juose. Žirgai klups, jų raiteliai kris – kiekvienas nuo savo brolio kalavijo.[a]

23 Tą dieną – tai Jehovos, kareivijų Viešpaties, žodis – paimsiu tave, mano tarne Zerubabeli,[a] Šaltielio sūnau,[b] – tai Jehovos žodis – ir padarysiu tave lyg antspaudo žiedą, nes tu mano išrinktasis. Tai Jehovos, kareivijų Viešpaties, žodis.'“

2 SKYRIUS

a Ts 7:22

Antra skiltis

a Ezr 3:8

b Mt 1:12

ZACHARIJO

KNYGA

TURINIO APŽVALGA

1 Kvietimas grįžti pas Jehovą (1–6)
„Tada ir aš pas jus sugrįšiu“ (3)
Pirmasis regėjimas:
raiteliai tarp mirtų (7–17)
„Jehova vėl paguos Sioną“ (17)
Antrasis regėjimas:
keturi ragai ir keturi kalviai (18–21)

2 Trečiasis regėjimas:
vyras su matuokle (1–13)
Jeruzalė bus išmatuota (2)
Jehova – „ugnies siena“ (5)
„Kas paliečia jus, paliečia mano akies vyzdį“ (8)
Daug tautų stos Jehovos pusėn (11)

3 Ketvirtasis regėjimas:
vyriausiasis kunigas apvelkamas nauju drabužiu (1–10)
Šėtonas pasirengęs trukdyti vyriausiajam kunigui Jozuei (1)
„Siunčiu Atžalą, savąjį tarną“ (8)

4 Penktasis regėjimas:
žibintuvas ir du alyvmedžiai (1–14)
„Ne galybe, o manąja dvasia!“ (6)
„Argi dera niekinti menkos pradžios dieną?“ (10)

5 Šeštasis regėjimas:
skriejantis ritinys (1–4)
Septintasis regėjimas: efos saikas (5–11)
Viduje – moteris, vardu Nedorybė (8)
Saikas nugabenamas į Šinaro kraštą (9–11)

6 Aštuntasis regėjimas:
keturi vežimai (1–8)
Atžala bus karalius ir kunigas (9–15)

7 Jehova smerkia apsimestinį pasninkavimą (1–14)
„Ar dėl manęs pasninkaudavote?“ (5)
Teisingumas, ištikimoji meilė, gailestingumas (9)

8 Taika ir tiesa Sione – nuo Jehovos (1–23)
Jeruzalė – „tiesos miestas“ (3)
„Kalbėkite vienas kitam tiesą“ (16)
Pasninkas virs švente (18, 19)
Kvietimas ieškoti Jehovos (21)
Dešimt žmonių įsitvers žydui į skverną (23)

9 Dievo nuosprendis kaimyninėms tautoms (1–8)
Atjoja Siono karalius (9, 10)
Nuolankus karalius joja ant asilo (9)
Jehovos tauta bus išlaisvinta (11–17)

10 Jehovą, ne stabus, reikia melsti lietaus (1, 2)
Jehova suvienija savo tautą (3–12)
Vadas iš Judo namų (3, 4)

11 Atpildas tiems, kas atmeta Dievo ganytoją (1–17)
„Ganyk pjauti pasmerktas avis“ (4)
Dvi lazdos: Malonė ir Vienybė (7)
Ganytojo atlyginimas – 30 sidabrinių (12)
Pinigai įmetami į iždinę (13)

12 Jehova gins Judą ir Jeruzalę (1–9)
Jeruzalė – „sunkus akmuo“ (3)
„Jie žiūrės į tą, kurį pervėrė“ (10–14)

13 Stabai ir netikri pranašai bus pašalinti (1–6)
Netikri pranašai gėdysis (4–6)
Su ganytoju bus susidorota (7–9)
Trečdalis bus išgryninti (9)
14 Jehovos garbinimas paims viršų (1–21)
Alyvmedžių kalnas perskils pusiau (4)
„Jehova bus vienintelis ir jo vardas vienintelis“ (9)
Rykštė, kuri užklups Jeruzalės priešus (12–15)
Švenčiama Palapinių šventė (16–19)
Kiekvienas puodas bus šventas (20, 21)

1 Antrų karaliaus Darijaus valdymo metų[a] aštuntą mėnesį pranašą Zachariją*,[b] Idojo sūnaus Berechijos sūnų, pasiekė Jehovos žodis: **2** „Jehova užsirūstino ant jūsų tėvų.[c]

3 Tautai perduok, kad taip kalba Jehova, kareivijų Viešpats: ‘Sugrįžkite pas mane, – tai Jehovos, kareivijų Viešpaties, žodis. Tada ir aš pas jus sugrįšiu,[d] – sako Jehova, kareivijų Viešpats. –

4 Nebūkite kaip jūsų tėvai, kuriems pranašai kadaise skelbė: „Taip sako Jehova, kareivijų Viešpats: ‘Palikite savo nedorus kelius, nebedarykite blogų darbų!’“[e]

Bet jie manęs neklaūsė, nepaisė,[f] – tai Jehovos žodis.

5 Ir kur dabar jūsų tėvai? O pranašai – argi gyvena amžinai? **6** Tačiau ar mano žodžiai ir įsakai, kuriuos per savo tarnus pranašus buvau perdavęs, nepasivijo jūsų tėvų?[g] Užtat jie pas mane sugrįžo ir sakė: „Kareivijų Viešpats Jehova pasielgė su mumis taip, kaip ir buvo nutaręs, – pagal tai, kokiais keliais ėjome, kokius darbus darėme.“’“[h]

7 Antrų Darijaus valdymo metų[i] vienuolikto mėnesio, tai yra šebato*, dvidešimt ketvirtą dieną pranašą Zachariją, Idojo sūnaus Berechijos sūnų, vėl pasiekė Jehovos žodis. **8** Naktį aš išvydau regėjimą – mačiau vyrą ant raudono žirgo. Tas žirgas stovėjo dauboje tarp mirtų, o už jo dar buvo raudonų, sartų ir baltų žirgų.

9 Aš paklausiau: „Kas tie vyrai ant žirgų, mano viešpatie?“

Angelas, kuris su manimi kalbėjo, atsakė: „Parodysiu tau, kas jie.“

10 Vyras, esantis tarp mirtų, tarė: „Tai tie, kuriuos Jehova siuntė apžiūrėti žemės.“ **11** Ir tie prabilo į Jehovos angelą, esantį tarp mirtų: „Mes apžiūrėjome žemę ir pamatėme, kad visoje žemėje ramu, niekas ramybės nedrumsčia.“[a]

12 Jehovos angelas paklausė: „O Jehova, kareivijų Viešpatie, kiek dar ilgai suturėsi savo gailestingumą nuo Jeruzalės ir Judo miestų,[b] ant kurių tuos septyniasdešimt metų rūstavai?“[c]

13 Angelui, kuris su manimi kalbėjo, Jehova atsakė maloniais paguodos žodžiais. **14** Ir tas angelas man tarė: „Skelbk, kad taip sako Jehova, kareivijų Viešpats: ‘Aš uoliai rūpinuosi Jeruzale ir Sionu – mano uolumas didis![d] **15** O ant tautų, kurios jaučiasi saugios, labai rūstauju.[e] Juk buvau tik trupu-

1 SKYRIUS

a Ezr 4:24
Ag 1:1
Ag 2:10

b Ezr 5:1

c 2Ka 22:16, 17
Jer 44:5, 6

d Ez 33:11
Mch 7:18, 19
Mal 3:7

e Ezr 9:6, 7
Iz 1:16
Iz 55:7
Oz 14:1

f 2Me 36:15, 16
Jer 11:7, 8

g 2Me 36:17
Dan 9:11, 12

h Įst 28:20, 45
Jer 23:20

i Ezr 4:24

Antra skiltis

a Zch 1:15

b Ps 74:10
Ps 102:13

c 2Me 36:20, 21
Jer 25:11, 12
Dan 9:2
Zch 7:5

d Jl 2:18
Zch 8:2

e Jer 48:11
Zch 1:11

1:1 *Išvertus – „Jehova prisiminė“. **1:7** *Žr. priedą B15.

tį supykęs,[a] tačiau jos padidino jūsų vargus.'[b]

16 Todėl taip sako Jehova: 'Aš grįšiu į Jeruzalę, pasigailėsiu jos,[c] ir mano Namai joje bus atstatyti,[d] – tai Jehovos, kareivijų Viešpaties, žodis. Virš Jeruzalės bus tiesiama matuoklė.'[e]

17 Ir dar skelbk, sakyk, kad taip kalba Jehova, kareivijų Viešpats: 'Mano miestai vėl bus pertekę gėrybių. Jehova vėl paguos Sioną[f] ir išsirinks Jeruzalę.'"[g]

18 Pakėlęs akis aš pamačiau keturis ragus.[h] **19** Angelo, kuris su manimi kalbėjo, paklausiau: „Kas tai?" Jis atsakė: „Tai ragai, kurie išsvaidė* Judą,[i] Izraelį[y] ir Jeruzalę."[j]

20 Tada Jehova parodė man keturis kalvius*. **21** Aš paklausiau: „Ką jie ketina daryti?" –

„Tie keturi ragai taip išsvaidė* Judą, kad niekas galvos nebekėlė, – atsakė jis. – Užtat kalviai ateis įvaryti ragams siaubo, ateis nulaužti ragų tautoms, kurios, iškėlusios savo ragus prieš Judo kraštą, svaidė jo gyventojus."

2 Pakėlęs akis pamačiau vyrą su matuoklė[k] rankoje. **2** Aš jo paklausiau: „Kur eini?"

Tas atsakė: „Einu išmatuoti Jeruzalės, sužinoti, koks jos plotis ir ilgis."[l]

3 Ir štai angelas, kuris su manimi kalbėjo, nuo manęs pasišalino, o kitas angelas išėjo jo pasitikti **4** ir jam tarė: „Bėk ir tam jaunam vyrui pasakyk: 'Jeruzalėje žmonės gyvens[m] kaip kaime, be sienų, – tiek daug žmonių ir gyvulių joje bus.[a] **5** Aš pats jai būsiu ugnies siena,[b] – tai Jehovos žodis, – ir pripildysiu ją savo šlovės.'"[c]

6 „Greičiau! Greičiau! Bėkite iš šiaurės krašto![d] – tai Jehovos žodis.

Jūs, mano išblaškytieji į visus keturis vėjus,[e] bėkite! – tai Jehovos žodis."

7 Skubėk, Sione! Sprukite jūs, kurie gyvenate pas Babilono dukterį![f] **8** Juk kai buvo pašlovintas, kareivijų Viešpats Jehova siuntė mane pas tautas, kurios jus apiplėšinėjo.[g] Ir štai jis sako: „Kas paliečia jus, paliečia mano akies vyzdį.[h] **9** Todėl dabar pakelsiu prieš juos ranką ir jie taps savo vergų grobiu."[i] Ir jūs žinosite, kad mane siuntė Jehova, kareivijų Viešpats.

10 „Šūkauk iš džiaugsmo, Siono dukra,[y] nes aš ateinu[j] ir aš apsigyvensiu tarp jūsų,[k] – tai Jehovos žodis. – **11** Daug tautų tą dieną stos Jehovos pusėn[l] ir taps manąja tauta, ir aš apsigyvensiu tarp jūsų." Ir jūs žinosite, kad Jehova, kareivijų Viešpats, mane pas jus siuntė. **12** Jehova paims Judą kaip savo nuosavybę, kaip jam priklausančią dalį šventojoje žemėje, ir vėl išsirinks Jeruzalę.[m] **13** Tenutyla visa žmonija Jehovos akivaizdoje, nes jis pakilo iš savo šventosios buveinės.

3 Ir jis man parodė vyriausiąjį kunigą Jozuę,[n] stovintį Jehovos angelo akivaizdoje, o Jozuei iš dešinės stovėjo Šėtonas,[o] pasirengęs jam trukdyti. **2** Jehovos angelas Šėtonui tarė: „Tesudraudžia tave Jehova, Šėtone![p] Tesudraudžia tave

1:19, 21 *Arba „išblaškė". **1:20** *Arba „amatininkus", „meistrus".

1 SKYRIUS

a Iz 54:8
b Ps 137:7
Iz 47:6
Jer 51:35
c Iz 12:1
Jer 33:14
Zch 8:3
d Ezr 6:14, 15
Iz 44:28
Ag 1:14
e Jer 31:38, 39
Ez 40:2, 3
Zch 2:1, 2
f Iz 51:3
g Ps 132:13
Zch 2:12
Zch 3:2
h Zch 1:21
i 2Ka 24:12, 14
y 2Ka 15:29
2Ka 17:6
2Ka 18:11
Jer 50:17
j 2Ka 25:11
2Me 36:17, 19

2 SKYRIUS

k Zch 1:16
l Jer 31:38, 39
m Iz 44:26
Jer 30:18
Ez 36:10

Antra skiltis

a Iz 33:20
Jer 31:24
Jer 33:10, 11
Zch 8:4, 5
b Ps 125:2
Iz 26:1
c Iz 12:6
Iz 60:19, 20
Ag 2:9
d Iz 11:12, 16
e Įst 28:64
Ez 5:12
f Iz 48:20
Iz 52:2
Jer 50:8
Mch 4:10
g 2Ka 24:2
Mch 4:11
h Įst 32:9, 10
Ps 105:14, 15
2Te 1:6
i Iz 14:2
y Iz 35:10
j Iz 40:9, 10
k Kun 26:11, 12
Iz 12:6
l Ps 22:27
Iz 2:2, 3
Zch 8:22, 23
m 2Me 6:6
Zch 1:17

3 SKYRIUS

n Ezr 5:2
Ag 1:14
Zch 6:11
o Job 1:6
p Jud 9

Jehova – tas, kuris išsirinko Jeruzalę![a] Argi šis vyras nėra nuodėgulis, ištrauktas iš ugnies?“

3 Jozuė angelo akivaizdoje vilkėjo nešvariais drabužiais. **4** Angelas stovintiems jo akivaizdoje tarė: „Nuvilkite jam tuos nešvarius drabužius.“ O Jozuei pasakė: „Štai aš pašalinau tavo kaltę. Dabar tu būsi apvilktas apeiginiais drabužiais.“[b]

5 Aš pasakiau: „Užvyniokite jam ant galvos švarų turbaną.“[c] Jie užvyniojo švarų turbaną jam ant galvos, apvilko jį drabužiais. Jehovos angelas tuo tarpu stovėjo šalimais. **6** Tada Jehovos angelas pareiškė Jozuei: **7** „Taip sako Jehova, kareivijų Viešpats: ‘Jei eisi mano keliais ir vykdysi savo priedermes mano akivaizdoje, tu tarnausi mano Namuose teisėju[d] ir prižiūrėsi* mano kiemus. Ir aš tau leisiu laisvai ateiti mano akivaizdon, kaip ir visiems tiems, kurie čia stovi.

8 Paklausyk, vyriausiasis kunige Jozue – tu ir tavo bendrai, sėdintys tavo akivaizdoje. Jūs esate būsimųjų dalykų ženklas. Štai aš siunčiu Atžalą,[e] savąjį tarną.[f] **9** Padėjau priešais Jozuę akmenį. Ant to akmens – septynios akys.* Jame aš įrėšiu įrašą ir per vieną dieną pašalinsiu šio krašto kaltę,[g] – tai Jehovos, kareivijų Viešpaties, žodis.

10 Tą dieną – tai Jehovos, kareivijų Viešpaties, žodis – kiekvienas iš jūsų kviesis savo artimą po savo vynmedžiu ir figmedžiu.‘“[h]

3:7 *Arba „saugosi“. **3:9** *Tai galbūt reiškia, kad į akmenį žvelgia septynios akys.

3 SKYRIUS

a 2Me 6:6; Zch 2:12

b Iš 28:2

c Iš 29:6

d Mal 2:7

e Iz 11:1; Iz 53:2, 11; Jer 23:5; Jer 33:15; Zch 6:12

f Iz 42:1; Iz 52:13

g Jer 50:20

h 1Ka 4:25; Oz 2:18; Mch 4:4

Antra skiltis

4 SKYRIUS

a Iš 25:31; 1Ka 7:48, 49

b Iš 25:37

c Zch 4:11, 14; Apr 11:3, 4

d 1Sa 17:45; Oz 1:7

e Ts 6:34; Ts 15:14

f Iz 40:4

g Ezr 3:2; Ag 1:1

h Ezr 3:8, 10; Ezr 5:14, 16

i Ezr 6:14; Zch 6:12

y Ezr 3:12; Ag 2:3

j 2Me 16:9; Pat 15:3; Jer 16:17; Apr 5:6

k Zch 4:2, 3

4 Angelas, kuris su manimi kalbėjo, sugrįžo ir mane pabudino, kaip kad žmogus pabudinamas iš miego. **2** Jis paklausė manęs: „Ką matai?“ –

„Matau žibintuvą, visą iš aukso,[a] su dubeniu virš jo, – atsakiau. – Žibintuvas turi septynis žibintus,[b] taip, septynis. O tie žibintai, esantys viršuje, turi septynis vamzdelius. **3** Šalia jo matau du alyvmedžius:[c] vieną dubens dešinėje, kitą – kairėje.“

4 Angelo, kuris su manimi kalbėjo, aš pasiteiravau: „Ką tie dalykai reiškia, mano viešpatie?“ **5** Tada angelas manęs paklausė: „Nejau nežinai, ką tie dalykai reiškia?“ –

„Ne, mano viešpatie“, – atsakiau.

6 Jis tarė man: „Toks yra Jehovos žodis Zerubabeliui: ‘Ne kariuomene, ne galybe,[d] o manąja dvasia!’[e] – sako Jehova, kareivijų Viešpats. – **7** Kas tu, didysis kalne? Tu pavirsi lyguma[f] prieš Zerubabelį.[g] Jis padės viršutinį akmenį ir visi šūkaus: „Nuostabu! Nuostabu!“’“

8 Mane vėl pasiekė Jehovos žodis: **9** „Šių Namų pamatą paklojo Zerubabelio rankos,[h] jo rankos juos ir užbaigs.[i] (Ir jūs žinosite, kad Jehova, kareivijų Viešpats, mane pas jus siuntė.) **10** Argi dera niekinti menkos pradžios dieną?[y] Juk galiausiai žmonės džiūgaus, matydami Zerubabelio rankoje svambalą*. O tos septynios akys yra Jehovos akys, jos žvalgosi po visą žemę.“[j]

11 Aš angelo pasiteiravau: „Ką reiškia tie du alyvmedžiai žibintuvo dešinėje ir kairėje?“[k] **12** Ir dar pasiteiravau: „Ką reiš-

4:10 *Pažod. „akmenį, alavą“.

kia tų dviejų alyvmedžių šakos, iš kurių dviem aukso vamzdeliais teka auksinis aliejus?“

13 Tada jis manęs paklausė: „Nejau nežinai, ką tie dalykai reiškia?“ –

„Ne, mano viešpatie“, – atsakiau.

14 Jis tarė: „Tai yra du pateptieji, jie stovi greta visos žemės Viešpaties.“[a]

5 Aš vėl pakėliau akis ir pamačiau skriejantį ritinį. **2** Angelas paklausė manęs: „Ką matai?“ –

„Matau skriejantį ritinį, dvidešimties uolekčių* ilgio ir dešimties uolekčių pločio“, – atsakiau.

3 Jis man tarė: „Tai prakeiksmas, užeisiantis ant visos žemės, nes tie, kurie vagia,[b] – taip parašyta vienoje ritinio pusėje – lieka nenubausti, ir tie, kurie prisiekia,[c] – taip parašyta kitoje ritinio pusėje – lieka nenubausti. **4** ‘Aš siunčiu tą prakeiksmą, – tai Jehovos, kareivijų Viešpaties, žodis, – į vagies namus ir į namus melagingai prisiekiančio mano vardu. Prakeiksmas ten pasiliks ir praris tuos namus su visomis sijomis ir akmenimis.’“

5 Tada angelas, kuris su manimi kalbėjo, priėjęs tarė: „Pakelk akis ir pažiūrėk, kas dar pasirodė.“ –

6 „Kas tai?“ – paklausiau.

Jis atsakė: „Tai efos saikas*.“ Ir dar pridūrė: „Tokie yra nedorėliai visoje žemėje.“ **7** Aš pamačiau, kaip buvo nukeltas apskritas švininis saiko dangtis, ir štai viduje sėdėjo moteris. **8** Angelas tarė: „Tai Nedorybė.“ Tada įstūmė ją atgal į efos saiką ir užvožė angą švininiu dangčiu.

9 Pažvelgęs aukštyn išvydau besiartinančias dvi moteris. Jos turėjo sparnus kaip gandro ir sklendė vėjyje. Moterys pakėlė saiką į padangę*. **10** Tada angelo, kuris su manimi kalbėjo, paklausiau: „Kur jos tą efos saiką neša?“

11 Jis atsakė: „Į Šinaro kraštą*,[a] kad pastatytų tai moteriai namus. O kai pastatys, ten ją paliks, nes ten ir yra jos vieta.“

6 Aš vėl pakėliau akis ir pamačiau, kaip iš dviejų kalnų, vario kalnų, tarpo išvažiuoja keturi vežimai. **2** Pirmąjį vežimą traukė raudoni žirgai, antrąjį – juodi,[b] **3** trečiojo vežimo žirgai buvo balti, o ketvirtojo – širmi obuolmušiai.[c]

4 Angelo, kuris su manimi kalbėjo, paklausiau: „Kas tai, mano viešpatie?“ –

5 „Tai keturios dangaus dvasios[d] išvažiuoja, – atsakė angelas. – Jos buvo stojusios visos žemės Viešpaties akivaizdon.[e] **6** Vežimas, kinkytas juodais žirgais, važiuoja į šiaurės kraštą,[f] baltieji žirgai šuoliuoja į užjūrį, o obuolmušiai – į pietų kraštą; **7** tie širmiai nekantrauja apibėgti žemę.“ Tada angelas paragino: „Pirmyn, šuoliuokite per žemę!“ Ir tie leidosi per žemę šuoliuoti.

8 Jis man šūktelėjo: „Pažiūrėk! Tie, kurie išbėgo į šiaurės kraštą, nuramino Jehovos dvasią šiaurės krašte.“

4 SKYRIUS

a Ag 2:4
Apr 11:3, 4

5 SKYRIUS

b Iš 20:15

c Iš 20:7
Kun 19:12

Antra skiltis

a Pr 10:8, 10
Pr 11:1, 2
Dan 1:2

6 SKYRIUS

b Zch 6:6

c Zch 6:7

d Ps 104:4

e 2Me 18:18
Job 1:6
Dan 7:10
Lk 1:19
Hbr 1:7, 14

f Zch 2:6, 7

5:2 *Uolektis buvo lygi 44,5 cm. Žr. priedą B14. **5:6** *Pažod. „efa“. Šioje eilutėje taip vadinamas krepšys ar koks kitas indas, kuriuo efa buvo seikėjama. Efa buvo lygi 22 L. Žr. priedą B14.

5:9 *Pažod. „tarp žemės ir dangaus“. **5:11** *T. y. į Babiloniją.

9 Mane vėl pasiekė Jehovos
žodis: **10** „Iš Heldajo, Tobijos ir
Jedajos paimk dovanas, kurias
tremtiniai jiems įdavė, ir dar tą
pačią dieną nueik į Sofonijos
sūnaus Jošijos namus – nueik
kartu su tais vyrais, parkeliavusiais iš Babilono. **11** Paėmęs sidabro ir aukso, padaryk vainiką ir uždėk vyriausiajam kunigui Jehocadako sūnui Jozuei ant galvos.[a] **12** Tada jam sakyk:

‘Taip kalba Jehova, kareivijų Viešpats: „Štai vyras, vardu Atžala.[b] Jis iššels savo paties vietoje ir pastatys Jehovos šventyklą.[c] **13** Tai jis pastatys Jehovos šventyklą, tai jis bus apdovanotas didybe. Jis atsisės į sostą ir valdys – bus karalius, bet sykiu ir kunigas[d] ir abejas pareigas suderins. **14** Pats vainikas pasiliks Jehovos šventykloje kaip Helemo*, Tobijos, Jedajos[e] ir Sofonijos sūnaus Heno# atminimas. **15** O statyti Jehovos šventyklos žmonės ateis net iš tolimiausių kraštų.“ Tada jūs žinosite, kad Jehova, kareivijų Viešpats, mane pas jus siuntė. Jei klausysite Jehovos, savo Dievo, balso, tai tikrai įvyks!’“

7 Ketvirtų karaliaus Darijaus valdymo metų devinto mėnesio, tai yra kislevo*, ketvirtą dieną Zachariją pasiekė Jehovos žodis.[f] **2** Betelio žmonės siuntė Sarecerą ir Regem Melechą su jo vyrais melsti Jehovą malonės. **3** Kunigų, tarnaujančių Jehovos, kareivijų Viešpaties, Namuose ir pranašų jie teiravosi: „Ar mums derėtų penktą mėnesį[a] verkti ir susilaikyti nuo valgio, kaip darėme daugelį metų?“

4 Mane vėl pasiekė Jehovos, kareivijų Viešpaties, žodis: **5** „Visiems krašto žmonėms ir kunigams sakyk: ‘Kai tuos septyniasdešimt metų[b] pasninkaudavote ir raudodavote penktą ir septintą mėnesį,[c] – ar dėl manęs pasninkaudavote? **6** O kai valgydavote ir gerdavote, – ar ne dėl savęs valgydavote, ar ne dėl savęs gerdavote? **7** Argi neturėjote klausyti žodžių, kuriuos Jehova paskelbė per pranašus[d] anuomet, kai Jeruzalėje ir aplinkiniuose miestuose dar gyveno žmonės ir buvo ramu, kai Negebe ir Šefeloje dar buvo gyvenama?’“

8 Jehovos žodis vėl pasiekė Zachariją: **9** „Taip sako Jehova, kareivijų Viešpats: ‘Teiskite teisingu teismu,[e] mylėkite vieni kitus ištikimąja meile,[f] būkite vieni kitiems gailestingi. **10** Neskriauskite našlės ir našlaičio,[g] svetimšalio[h] ir vargšo.[i] Širdyje neregzkite pikta vienas prieš kitą.’[y] **11** Bet jie to nepaisė,[j] užsispyrė ir atsuko nugarą,[k] užsikimšo ausis, kad negirdėtų.[l] **12** Savo širdį jie padarė kietą kaip deimantas*[m] – nenorėjo paklusti įstatymui# ir žodžiams, kuriuos Jehova, kareivijų Viešpats, savo dvasia kadaise perdavė per pranašus.[n] Todėl Jehova, kareivijų Viešpats, ir užsirūstino.[o]

13 Kai juos šaukiau, jie nesiklausė,[p] todėl ir aš nesiklausiau, kai jie šaukėsi manęs,[r] – sako Jehova, kareivijų Viešpats. –

6 SKYRIUS

a Ag 1:1 Zch 3:3, 5

b Iz 11:1 Zch 3:8

c Zch 8:9

d Hbr 3:1 Hbr 4:14 Hbr 8:1

e Zch 6:10

7 SKYRIUS

f Ezr 6:14 Zch 1:1

Antra skiltis

a 2Ka 25:8–10 Jer 52:12–14

b Jer 25:11 Zch 1:12

c Jer 41:1, 2

d 2Me 36:15

e Pat 21:3 Jer 21:12

f Pat 16:6 Oz 10:12 Mch 6:8

g Iš 22:22 Įst 24:17 Iz 1:17

h Iš 23:9 Mal 3:5

i Pat 22:22

y Zch 8:17

j 2Me 33:10 Jer 6:10

k Neh 9:29

l 2Ka 17:13, 14 Iz 6:10 Jer 25:7

m Ez 3:7

n Neh 9:30 Apd 7:51

o 2Me 36:15, 16 Jer 21:5

p Iz 50:2

r Iz 1:15 Rd 3:44

6:14 *Dar vadinamas Heldaju (10 eil.). #Tikriausiai tas pats asmuo, kuris 10 eil. vadinamas Jošija. **7:1** *Žr. priedą B15.

7:12 *Arba galbūt turimas omenyje koks kitas kietas akmuo, pavyzdžiui, korundas. #Arba „mokymui“.

14 Išblaškiau juos viesulu po tautas, kurių jie nepažinojo,[a] ir kraštas liko nuniokotas – niekas per jį nėjo, niekas į jį negrįžo.[b] Mat jie pavertė taip geidžiamą kraštą siaubo reginiu.“

8 Mane vėl pasiekė Jehovos, kareivijų Viešpaties, žodis: **2** „Taip sako Jehova, kareivijų Viešpats: ‘Aš uoliai rūpinsiuosi Sionu – mano uolumas bus didis![c] Dėl to miesto aš degsiu rūstybe.’

3 Taip sako Jehova: ‘Aš sugrįšiu į Sioną,[d] vėl gyvensiu Jeruzalėje,[e] ir Jeruzalė bus vadinama tiesos* miestu,[f] o Jehovos, kareivijų Viešpaties, kalnas – šventuoju kalnu.’[g]

4 Taip sako Jehova, kareivijų Viešpats: ‘Senoliai ir senolės vėl sėdės Jeruzalės aikštėse, kiekvienas dėl senatvės ant savo lazdos parimęs.[h] **5** Ir miesto aikštės bus pilnos žaidžiančių berniukų ir mergaičių.’[i]

6 Taip sako Jehova, kareivijų Viešpats: ‘Nors tautos likučiui tomis dienomis tai atrodytų neįmanoma, argi turėtų atrodyti neįmanoma ir man? – tai Jehovos, kareivijų Viešpaties, žodis.’

7 Taip sako Jehova, kareivijų Viešpats: ‘Aš išvaduosiu savo tautą iš rytų šalies ir vakarų šalies*.[y] **8** Parvesiu juos, ir jie vėl gyvens Jeruzalėje.[j] Jie bus mano tauta ir aš būsiu jų Dievas[k] – teisus* ir teisingas.’

9 Taip sako Jehova, kareivijų Viešpats: ‘Tebūna tvirtos jūsų rankos[l] – jūsų, kurie dabar girdite šiuos žodžius iš pranašų lūpų,[m] tuos pačius žodžius, kurie buvo ištarti dieną, kai žmonės klojo Jehovos, kareivijų Viešpaties, Namų pamatą, kad šventykla būtų atstatyta. **10** Iki tol nebuvo atlyginama nei už žmogaus, nei už gyvulio darbą,[a] nebuvo saugu dėl priešų nei ateiti, nei išeiti, mat žmones aš buvau sukurstęs vieną prieš kitą.

11 Bet dabar nebesielgsiu su šitos tautos likučiu, kaip elgiausi anomis dienomis,[b] – tai Jehovos, kareivijų Viešpaties, žodis. **12** Bus pasėta ramybės* sėkla. Vynmedis ves savo vaisius, žemė išaugins derlių[c] ir dangus bers savo rasą. Visa tai duosiu paveldėti šios tautos likučiui.[d] **13** Kaip buvote tautų keikiami,[e] taip būsite laiminami,[f] nes jus, Judo namai ir Izraelio namai, aš išvaduosiu. Nebijokite![g] Tebūna tvirtos jūsų rankos!’[h]

14 Taip sako Jehova, kareivijų Viešpats: ‘Kaip buvau nutaręs siųsti jums nelaimę ir to nesigailėjau,[i] nes jūsų protėviai mane supykdė – tai Jehovos, kareivijų Viešpaties, žodis, – **15** taip dabar esu nutaręs Jeruzalei ir Judo namams daryti gera.[y] Nebijokite![j]

16 Štai ką turite daryti. Kalbėkite vienas kitam tiesą,[k] jūsų sprendimai miesto vartuose tebūna teisingi ir teprisideda prie santarvės*.[l] **17** Neregzkite širdyje pikta vienas prieš kitą,[m] liaukitės melagingai prisiekinėti,[n] nes visų šitų dalykų aš nekenčiu,[o] – tai Jehovos žodis.’“

18 Mane vėl pasiekė Jehovos, kareivijų Viešpaties, žodis: **19** „Taip sako Jehova, kareivijų Viešpats: ‘Ketvirto mėnesio

8:3 *Arba „ištikimybės“. **8:7** *Arba „iš saulėtekio šalies ir iš saulėlydžio šalies“. **8:8** *Arba „ištikimas“.

8:12 *Arba „taikos“. **8:16** *Arba „taikos“, „ramybės“.

7 SKYRIUS

a Įst 28:64
Jer 5:15

b Kun 26:22, 33
2Me 36:20, 21

8 SKYRIUS

c Jl 2:18
Zch 1:14

d Zch 1:16

e Iz 12:6
Jl 3:17
Zch 2:11
Zch 8:8

f Iz 1:26
Iz 60:14
Jer 33:16

g Iz 2:2
Iz 11:9
Iz 66:20
Jer 31:23

h Iz 65:20
Jer 30:10

i Jer 30:19
Jer 31:4, 27
Zch 2:4

y Ps 107:2, 3

j Jer 3:17
Jl 3:20
Am 9:14

k Kun 26:12
Jer 30:22
Ez 11:20

l Iz 35:4
Ag 2:4

m Ezr 5:1

Antra skiltis

a Ag 1:6

b Ag 2:19

c Kun 26:4
Įst 28:4
Iz 30:23

d Iz 35:10
Iz 61:7

e Įst 28:37
Jer 42:18

f Pr 22:18
Iz 19:24, 25

g Iz 41:10

h Iz 35:4

i Jer 4:28
Ez 24:14

y Jer 31:28
Jer 32:42

j Iz 43:1
Sof 3:16

k Kun 19:11
Pat 12:19
Ef 4:25

l Zch 7:9

m Zch 7:10

n Zch 5:4

o Pat 6:16–19

pasninkas,[a] penkto mėnesio pasninkas,[b] septinto mėnesio pasninkas[c] ir dešimto mėnesio pasninkas[d] bus Judo namams proga džiūgauti – džiaugtis ir švęsti.[e] Tad branginkite tiesą ir taiką*!'

20 Taip sako Jehova, kareivijų Viešpats: 'Dar bus taip, kad tautos ir daugybės miestų gyventojai eis – **21** eis vieno miesto gyventojai pas kito miesto gyventojus – ir sakys: „Eime! Eime melsti Jehovą malonės, ieškoti Jehovos, kareivijų Viešpaties. Aš ir pats einu!“[f] **22** Daug tautų, net ir galingų, keliaus į Jeruzalę ieškoti Jehovos,[g] kareivijų Viešpaties, ir melsti Jehovą malonės.'

23 Taip sako Jehova, kareivijų Viešpats: 'Tomis dienomis dešimt žmonių iš visų tautų, kalbančių įvairiausiomis kalbomis,[h] įsitvers žydui į skverną, tvirtai įsikibs ir sakys: „Mes norime eiti su jumis,[i] nes girdėjome, kad su jumis yra Dievas.“'“[y]

9 Žinia nuo Dievo:
„Jehova kaltina
Hadracho kraštą,
jo pasmerkimas krinta
ant Damasko,[j]
mat Jehovos akys
stebi žmoniją,[k]
stebi visas Izraelio gimines.
2 Pasmerkimas krinta ir
ant kaimyninio Hamato,[l]
taip pat ant Tyro[m] ir
Sidono,[n] nors jiedu
tokie išmintingi.[o]
3 Tyras supylė sau pylimą*,
prikaupė sidabro
kaip dulkių
ir aukso –
kaip gatvių purvo.[p]

4 Štai atims Jehova
jo turtus,
nublokš į jūrą
jo kariauną*,[a]
ir jį praris ugnis.[b]
5 Aškelonas tai matydamas
drebės,
Gaza sielvartaus,
sielvartaus ir Ekronas,
nes jo viltis virto gėda.
Nebeliks Gazoje karaliaus,
jau niekas Aškelone
nebegyvens,[c]
6 o Ašdode įsikurs
pavainikis –
filistino puikybę
aš pakirsiu.[d]
7 Aš pašalinsiu, kas kruvina,
jam iš burnos,
atimsiu bjaurastis
jam iš dantų,
ir jo likutis
priklausys Dievui.
Filistinas bus
kaip vadas Jude,[e]
Ekronas bus
kaip jebusietis.[f]
8 Aš sargybon stosiu,
sergėsiu savo namus,[g]
kad niekas
čia kojos nekeltų,
kad vėl neateitų engėjas*,[h]
nes visa# mano akys matė.
9 Džiūgauk, Siono dukra!
Linksmai šūkauk,
Jeruzalės dukra!
Štai pas tave atjoja
tavo karalius.[i]
Jis teisus, jis – gelbėtojas*,
nuolankus[y] ir joja ant asilo,
ant asilaičio,
asilės jauniklio.[j]

8 SKYRIUS
a Jer 52:6, 7
b Jer 52:12–14
c 2Ka 25:25
Zch 7:5
d Jer 52:4
e Iz 35:10
Jer 31:12
f Jer 50:4, 5
g Ps 22:27
Iz 2:2, 3
Iz 11:10
Iz 55:5
Iz 60:3
Oz 1:10
Mch 4:2
Ag 2:7
h Zch 2:11
Apr 7:9
Apr 14:6
i Iš 12:37, 38
y Iz 45:14

9 SKYRIUS
j Jer 49:27
Am 1:3
k Hbr 4:13
1Pt 3:12
l Jer 49:23
m Iz 23:1
Am 1:9, 10
n Ez 28:21
Jl 3:4
o Ez 28:2, 3
p Ez 27:32, 33

Antra skiltis
a Ez 26:17
Ez 27:26
b Ez 28:18
c Sof 2:4
d Am 1:8
e Iz 60:14
f 2Sa 5:6, 7
1Ka 9:20, 21
g Ps 125:2
h Iz 54:14
i Ps 2:6
Iz 32:1
Jer 23:5
Lk 19:37, 38
Jn 1:49
y Mt 11:29
j 1Ka 1:33, 34
Mt 21:5, 7
Jn 12:14, 15

8:19 *Arba „ramybę“, „santarvę“. **9:3** *Arba „pasistatė tvirtovę“.

9:4 *Arba galbūt „sutriuškins jūroje jo kariauną“. **9:8** *Arba „prievaizdas“. #Tikriausiai turima omenyje Dievo tautos priespauda. **9:9** *Arba „nugalėtojas“, „išgelbėtas“.

10 Iš Efraimo aš pragaišinsiu
kovos vežimus,
iš Jeruzalės – žirgus,
pragaišinsiu
ir kovos lankus.
Tautoms jis skelbs taiką[a]
ir viešpataus
nuo jūros iki jūros,
nuo Upės*
iki žemės pakraščių.[b]
11 Dėl sandoros,
krauju patvirtintos,
kurią aš, moterie,
su tavimi esu sudaręs,
ištrauksiu tavo belaisvius
iš bevandenės duobės.[c]
12 Su viltimi sugrįžkite,
belaisviai, į tvirtovę![d]
Šiandien aš pareiškiu:
‘Moterie, atlyginsiu
tau dvigubai.[e]
13 Aš lenksiu Judą
kaip savo lanką,
į lanką dėsiu* Efraimą
ir sukelsiu tavo sūnus,
o Sione,
prieš tavo, Graikija, sūnus.
Tu# būsi lyg kalavijas
karžygio rankoje.’
14 Jehova virš savosios
tautos pasirodys,
lyg žaibas išlėks jo strėlė.
Visavaldis Jehova
papūs ragą,[f]
su pietų vėtromis atžengs.
15 Kareivijų Viešpats Jehova
gins savuosius –
jie ris ir tryps
svaidyklės akmenis.[g]
Jie gers ir šėlios
lyg nuo vyno apsvaigę,
bus sklidini tarsi dubuo,
permirkę tarsi
aukuro kampai.[h]

9:10 *T. y. Eufrato. **9:13** *T. y. kaip strėlę. #Tikriausiai turimas omenyje Sionas.

9 SKYRIUS

a Iz 9:7

b Iš 23:31
Ps 2:8
Ps 72:8

c Iz 49:9

d Iz 61:1
Jer 31:17

e Iz 61:7

f Joz 6:5

g Mch 5:9
Zch 10:5
Zch 12:6

h Iš 27:2
Kun 4:7

Antra skiltis

a Ez 34:22

b Iz 62:3
Sof 3:20

c Ps 25:8
Ps 31:19
Iz 63:7

d Iz 62:8
Jl 3:18
Am 9:13

10 SKYRIUS

e Įst 11:14
Jer 14:22
Jer 51:16
Ez 34:26
Jl 2:23

f Ez 34:16, 17

16 Jų Dievas Jehova
išgelbės juos tą dieną –
savąją kaimenę, savo tautą.[a]
Tarsi vainiko brangakme-
niai jie žėrės jo žemėje.[b]
17 Koks didis jo gerumas![c]
Koks įstabus jo grožis!
Grūdai duos jėgų vaikinams,
nuo jauno vyno
žydės merginos.“[d]

10 „Melskite Jehovą
lietaus pavasarį, kai
lietaus metas ateina.
Juk tai Jehova
telkia audros debesis,
tai jis žmonėms
lietaus duoda[e]
ir laukų augalus
kiekvienam augina.
2 Terafai* kalba melą,#
ateities spėjėjai regi
apgaulingus regėjimus,
pasakoja tuščius sapnus,
veltui mėgindami paguosti.
Todėl žmonės klajoja
tarsi paklydusios avys,
be ganytojo kamuojasi.
3 Ant tų ganytojų
degu pykčiu,
pašauksiu tuos nuožmius
vadus* atsiskaityti.
Juk Jehova, kareivijų
Viešpats, pažvelgė į savo
kaimenę,[f] į Judo namus,
ir padarė juos
tokius galingus
kaip jo kovos žirgas.
4 Iš jų – vadas*,
iš jų – atrama#,
iš jų – kovos lankas,

10:2 *Arba „Dievukai“. Žr. žodynėlyje „terafai“. #Galbūt turima omenyje magija, mistika. **10:3** *Pažod. „tuos ožius“. **10:4** *Pažod. „kampinis bokštas“ – svarbaus asmens įvaizdis. #Pažod. „kuolelis“ – valdovo, asmens, į kurį remiamasi, įvaizdis.

iš jų – kiekvienas prievaizdas; visi šitie – iš jų.
5 Jie bus kaip karžygiai,
trypiantys kautynėse
gatvių purvą.
Jie kariaus, nes
Jehova yra su jais,[a]
ir raiteliai ant žirgų
apsigėdins.[b]
6 Judo namus
viršum visų iškelsiu,
Juozapo namus išgelbėsiu.[c]
Aš juos atgal parvesiu,
jų pasigailėsiu.[d]
Bus taip, lyg niekada
nebūčiau jų palikęs,[e]
nes aš – jų Dievas Jehova,
ir aš juos išklausysiu.
7 Ir Efraimo žmonės
bus lyg karžygiai,
širdis jų džiūgaus lyg
apsvaigusi nuo vyno.[f]
Visa tai matydami
džiūgaus ir jų sūnūs,
širdis jų džiaugsis Jehova.[g]
8 Aš jiems švilptelėsiu,
juos subursiu.
Atpirksiu juos[h] –
jie gausūs taps
ir visados bus gausūs.
9 Nors ir barstau juos
tarsi sėklą tautose,
mane jie atsimins
net ir toli gyvendami,
įgaus naujų jėgų ir
grįš su savo sūnumis.
10 Aš juos parvesiu
iš Egipto žemės,
iš Asirijos surankiosiu.[i]
Parvesiu juos į kraštą
Gileado[y] ir Libano,
bet ir tenai jiems
bus per maža vietos.[j]
11 Aš pereisiu per jūrą,
nelaimę jai sukeldamas,
jūros bangoms aš smogsiu,[k]
visos Nilo gelmės išdžius.
Bus sutrypta
Asirijos puikybė,
iš Egipto atimtas skeptras.[a]
12 Aš, Jehova, viršum visų
juos iškelsiu[b]
ir jie žengs
su manuoju vardu,[c] –
tai Jehovos žodis.“

11 „Atverk duris, Libane,
kad tavo kedrus
ugnis prarytų!
2 Raudok, kadagy,
nes kedras krito,
nes didingi medžiai
sunaikinti!
Raudokite, Bašano ąžuolai,
nes tankus miškas
išguldytas!
3 Klausykis – ganytojai rauda,
nes jų didybė pražuvo.
Klausykis –
jauni liūtai riaumoja,
nes Jordano tankynė
sunaikinta.

4 Taip sako Jehova, mano Dievas: ‘Ganyk pjauti pasmerktas avis.[d] **5** Pirkėjai jas pjauna,[e] bet lieka nenubausti. O jų pardavėjai[f] sako: „Šlovė Jehovai, aš būsiu turtingas!“ Ganytojams jų negaila.[g]

6 Nė man daugiau nebus gaila krašto gyventojų, – tai Jehovos žodis. Kiekvieną atiduosiu jo artimui ir karaliui į rankas. Jie tryps kraštą, bet iš jų rankų aš nė vieno nevaduosiu.’“

7 Ir aš stojau ganyti pasmerktas pjauti avis[h] – jūsų labui, kaimenės vargdieniai. Taigi paėmiau dvi lazdas: vieną pavadinau Malone, kitą – Vienybe[i] ir pradėjau ganyti kaimenę. **8** Per vieną mėnesį pavariau tris ganytojus, nes jau nebeapsikenčiau, o ir jie manęs nekentė. **9** Paskui tariau: „Nebe-

10 SKYRIUS
a Įst 20:1
b Ag 2:22
c Jer 3:18 Ez 37:16, 19 Oz 1:10, 11
d Jer 31:9, 20
e Jer 30:18
f Zch 9:15
g Iz 66:14 Sof 3:14
h Iz 44:22 Iz 51:11
i Iz 11:11
y Jer 50:19 Mch 7:14
j Iz 49:19, 20 Iz 54:1, 2
k Iz 11:15

Antra skiltis
a Iz 19:1 Ez 30:13
b Iz 41:10 Iz 45:24
c Mch 4:5

11 SKYRIUS
d Ez 34:8
e Ez 22:25
f Neh 5:8
g Ez 34:2, 4
h Zch 11:4
i Zch 11:10, 14

ganysiu jūsų. Jei kuri gaišta, tenugaišta, jei kuri žūva, tepražūva, o kurios liko, teryja viena kitą!“ **10** Tada paėmęs pirmąją lazdą, Malonę,[a] sukapojau ją ir taip panaikinau sandorą, kurią buvau sudaręs su savo tauta. **11** Tą dieną ji buvo panaikinta, ir kaimenės vargdieniai, stebėdami mane, suprato, kad tai Jehovos žodis.

12 Aš pasakiau jiems: „Duokite man atlyginimą, jei norite. Jei ne – tai ne.“ Ir jie sumokėjo* man 30 sidabrinių.[b]

13 Bet Jehova man tarė: „Įmesk juos į iždinę – tą įspūdingą sumą, kuria jie mane įvertino.“[c] Taigi paėmęs tuos 30 sidabrinių įmečiau į iždinę Jehovos Namuose.[d]

14 Tada sukapojau antrąją lazdą, Vienybę,[e] ir taip nutraukiau brolystę tarp Judo ir Izraelio.[f]

15 Jehova man tarė: „O dabar pasiimk netikusio ganytojo[g] reikmenis. **16** Štai aš leisiu krašte rastis ganytojui, kuris žūvančiomis avimis nesirūpins,[h] jauniklių neieškos, sužeistųjų negydys[i] ir sveikųjų nemaitins, tiktai ris riebiųjų mėsą[y] ir plėš jų nagas.[j]

17 Vargas mano niekingam
ganytojui,[k] kuris
apleido kaimenę![l]
Kalavijas pakirs jo ranką,
išdurs dešinę akį.
Jo ranka padžius,
dešinė akis apaks.“

12 Žinia nuo Dievo:
„Tai Jehovos žodis apie
Izraelį, – sako Jehova,
kuris išskleidė dangų[m]
ir žemei paklojo pamatą,[n]
kuris žmogui davė
gyvybės dvasią*. –

2 Štai aš darau Jeruzalę taure*, nuo kurios apgirs visos aplinkinės tautos, ir Judas su Jeruzale bus apgulti.[a] **3** Tą dieną padarysiu Jeruzalę sunkiu akmeniu visoms tautoms. Kas tik mėgins jį pakelti, skaudžiai susižalos.[b] Visos žemės tautos prieš ją bus susitelkusios.[c] **4** Tą dieną – tai Jehovos žodis – aš sukelsiu visiems jų žirgams klaiką, raitininkams aptemdysiu protą. Nuo Judo žmonių nenuleisiu akių, o visus tautų žirgus apakinsiu. **5** Judo vadai širdyje tars: ‘Jeruzalės gyventojai – mūsų stiprybė, nes Jehova, kareivijų Viešpats, yra jų Dievas.’[d] **6** Tą dieną padarysiu, kad Judo vadai būtų kaip žarijų indas tarp malkų, kaip deglas tarp javų pėdų.[e] Jie praris visas aplinkines tautas – ir dešinėje, ir kairėje.[f] Tada Jeruzalės gyventojai vėl gyvens savo mieste*, Jeruzalėje.[g]

7 Pirmiausia Jehova išgelbės Judo palapines, kad Dovydo namai ir Jeruzalės gyventojai nepranoktų Judo savo garbe*. **8** Tą dieną Jehova apgins Jeruzalės gyventojus.[h] Silpniausias iš jų tądien bus kaip Dovydas, o Dovydo namai bus kaip Dievas, kaip Jehovos angelas, einantis jų priešaky.[i] **9** Tą dieną aš sunaikinsiu visas tautas, kurios kyla prieš Jeruzalę.[y]

10 Dovydo namams ir Jeruzalės gyventojams aš išliesiu malonės ir maldavimo dvasios. Jie žiūrės į tą, kurį pervėrė,[j] ir raudos jo, kaip raudama

11 SKYRIUS
a Zch 11:7
b Mt 26:14, 15 Mt 27:9 Mk 14:10, 11
c Iš 21:32
d Mt 27:5, 6 Apd 1:18
e Zch 11:7
f 1Ka 12:19, 20 Ez 37:16
g Ez 34:2, 4
h Jer 23:2 Ez 34:6 Mt 9:36
i Ez 34:21
y Pr 31:38
j Ez 34:3, 10
k Jer 23:1 Mt 23:13
l Jn 10:12

12 SKYRIUS
m Job 26:7 Iz 42:5
n Ps 102:25 Iz 45:18

Antra skiltis
a Zch 14:14
b Sof 3:19
c Zch 14:2, 3
d Iz 41:10 Jl 3:16 Zch 12:8
e Iz 41:15
f Mch 4:13 Zch 9:15
g Zch 2:4
h Jer 23:6 Jl 3:16 Zch 2:5 Zch 9:15
i Iš 14:19 Iš 23:20
y Iz 54:17 Ag 2:22
j Jn 19:34, 37 Jn 20:27 Apr 1:7

11:12 *Pažod. „atsvėrė“.

12:1 *Arba „davė alsavimą“. **12:2** *Arba „dubeniu“. **12:6** *Arba „ten, kur ir turi gyventi“. **12:7** *Arba „grožiu“.

vienintelio sūnaus, karčiai sielvartaus, kaip sielvartaujama netekus pirmagimio. **11** Tą dieną Jeruzalėje bus toks raudojimas, koks buvo Megido lygumoje[a] prie Hadad Rimono. **12** Ir kraštas raudos, kiekviena kiltis atskirai: atskirai Dovydo kiltis ir atskirai jos moterys, atskirai Natano kiltis[b] ir atskirai jos moterys, **13** atskirai Levio kiltis[c] ir atskirai jos moterys, atskirai šimių kiltis[d] ir atskirai jos moterys, **14** taip pat visos kitos kiltys, kiekviena atskirai, ir atskirai jų moterys.

13 Tą dieną Dovydo namams ir Jeruzalės gyventojams bus atvertas šulinys, kad jie galėtų nusiplauti nuodėmę ir nešvarumą.[e]

2 Tą dieną – tai Jehovos, kareivijų Viešpaties, žodis – aš išdildysiu krašte stabų vardus,[f] ir niekas jų daugiau nebeatmins. Pašalinsiu iš krašto pranašus[g] ir netyrumo dvasią. **3** O jei kas nors vėl imtų pranašauti, jo tėvas su motina, jo gimdytojai, sakys jam: ‘Tu neliksi gyvas, nes Jehovos vardu kalbėjai melą.’ Tada jo tėvas su motina, jo gimdytojai, nudurs jį už tai, kad pranašavo.[h]

4 Tą dieną visi pranašai gėdysis savo pranašiškų regėjimų. Nė vienas iš jų nebesivilks kailinio apdaro[i] ir nebeapgaudinės. **5** ‘Aš ne pranašas, – sakys. – Aš dirbu žemę, nes vienas žmogus mane dar jauną nupirko.’ **6** O jei kas paklaus: ‘Iš kur tos žaizdos ant tavo kūno*?’, tasai atsakys: ‘Draugų namuose mane sužalojo.’“

13:6 *Pažod. „tarp tavo rankų“, t. y. ant nugaros arba ant krūtinės.

12 SKYRIUS

a 2Ka 23:29
2Me 35:22

b 2Sa 5:13, 14
Lk 3:23, 31

c Iš 6:16

d Iš 6:17
1Me 23:10

13 SKYRIUS

e Ez 36:25, 29

f Iš 23:13

g Įst 13:5

h Įst 13:6–9
Įst 18:20

i 2Ka 1:8
Mt 3:4

Antra skiltis

a Ez 34:23
Mch 5:4
Jn 10:11
Hbr 13:20

b Iz 53:8
Dan 9:26
Apd 3:18

c Mt 26:31
Mt 26:55, 56
Mk 14:27, 50
Jn 16:32

d Mal 3:2, 3

e Jer 30:22

14 SKYRIUS

f Ez 38:23
Jl 3:2, 14
Apr 16:14

g Iš 15:3
2Me 20:15

h Lk 19:29
Apd 1:12

7 „Pakilk, kalavijau,
prieš mano ganytoją,[a]
prieš tą, kuris man
artimas, – tai Jehovos,
kareivijų Viešpaties,
žodis. –
Kirsk tam ganytojui,[b]
ir kaimenė* teišsisklaido.[c]
Aš pakelsiu ranką
prieš menkuosius.
8 Visame krašte –
tai Jehovos žodis –
du trečdaliai bus
sunaikinti ir pražus*,
o trečdalis bus paliktas.
9 Tą trečdalį aš
pervesiu per ugnį,
išgryninsiu, kaip
išgryninamas sidabras,
išbandysiu, kaip
išbandomas auksas.[d]
Jie šauksis manojo vardo,
ir aš juos išklausysiu.
Sakysiu:
‘Jie – mano tauta’,[e]
o jie sakys:
‘Jehova – mūsų Dievas.’“

14 „Štai ateina Jehovos diena – diena, kai iš tavęs* išplėštą grobį dalysis tavo vidury. **2** Visas tautas sutelksiu į karą prieš Jeruzalę. Miestas bus užimtas, namai apiplėšti, moterys išprievartautos. Pusė miesto bus išvaryta į tremtį, tačiau kitiems, tautos likučiui, bus leista mieste pasilikti.

3 Jehova pakils prieš tas tautas ir su jomis kovos,[f] kaip kad kovoja mūšio dieną.[g] **4** Tą dieną jo kojos stovės ant Alyvmedžių kalno*,[h] esančio rytuo-

13:7 *Arba „avys“. **13:8** *Arba „mirs“. **14:1** *T. y. iš miesto, minimo 2 eil. **14:4** *Kituose vertimuose – Alyvų kalnas.

se priešais Jeruzalę. Tada Alyvmedžių kalnas skils pusiau, iš rytų* į vakarus#, ir atsivers labai didelis slėnis. Pusė kalno pasislinks į šiaurę, pusė – į pietus. **5** Jūs bėgsite į tą kalnų slėnį, nes mano kalnų slėnis tęsis iki pat Acalo. Jūs turėsite bėgti, kaip bėgote Judo karaliaus Uzijo dienomis, kilus žemės drebėjimui.[a] O Dievas Jehova ateis, ir visi šventieji bus su juo.[b]

6 Tą dieną nebus šviesos,[c] kuri tokia brangi, ir visa bus sustingę*. **7** Toji diena bus ypatinga, vadinama Jehovos diena.[d] Nebus ji nei diena, nei naktis, net vakare bus šviesu. **8** Tą dieną iš Jeruzalės ims lietis gyvasis vanduo:[e] pusė jo tekės į rytų jūrą*,[f] pusė – į vakarų jūrą#,[g] Taip bus ir vasarą, ir žiemą. **9** Ir Jehova bus visos žemės Karalius.[h] Tą dieną Jehova bus vienintelis[i] ir jo vardas vienintelis.[y]

10 Visas kraštas nuo Gebos[j] iki Rimono,[k] esančio į pietus nuo Jeruzalės, taps kaip Araba.[l] Jeruzalė pakils ir žmonės vėl gyvens tenai, savo mieste,[m] nuo Benjamino vartų[n] iki Pirmųjų vartų vietos ir iki Kampo vartų, nuo Hananelio bokšto[o] iki karaliaus vyno spaudyklų*. **11** Mieste vėl bus gyvenama ir jis jau niekada nebus pasmerktas sunaikinti.[p] Žmonės Jeruzalėje gyvens saugiai.[r]

12 O štai kokia rykšte Jehova plaks visas tautas, kariaujančias su Jeruzale:[s] jų kūnai

14:4 *Arba „saulėtekio“. #Pažod. „link jūros“. **14:6** *T. y. lyg būtų šalčio sukaustyta. **14:8** *T. y. į Negyvąją jūrą. #T. y. į Viduržemio jūrą. **14:10** *Arba „vynduobių“.

14 SKYRIUS

a Am 1:1

b Įst 33:2
Jl 3:11
Jud 14

c Iz 13:9, 10
Am 5:18

d Jl 2:31
1Te 5:2
2Pt 3:10

e Jer 17:13
Ez 47:1
Jl 3:18
Apr 21:6
Apr 22:1
Apr 22:17

f Įst 3:17

g Joz 1:4

h Ps 97:1
Apr 19:6

i Įst 6:4

y Iz 42:8
Iz 44:6

j 1Ka 15:22

k 1Me 4:24, 32

l Įst 1:7

m Jer 30:18

n Jer 37:13

o Neh 3:1
Jer 31:38

p Iz 60:18
Jer 31:40

r Jer 23:6
Jer 33:16

s 2Ka 19:34, 35
Jl 3:2

Antra skiltis

a Ts 7:22
Ez 38:21

b 2Me 14:13
2Me 20:25
Zch 2:8, 9

c Ps 86:9
Iz 66:23

d Kun 23:34
Neh 8:14, 15

e Iz 60:12

f Iš 28:36
Iš 39:30

g 1Sa 2:13, 14

h Iš 25:29
Sk 4:7

i Ez 44:9

supus jiems bestovint ant kojų, išpus akiduobėse jų akys, išpus ir liežuviai jų burnose.

13 Tą dieną Jehova sukels tarp jų didelį sąmyšį: žmogus griebs savo bičiulį ir pakels prieš jį ranką.[a] **14** Į karą Jeruzalėje įsitrauks ir Judas. Ir bus surinkti visų aplinkinių tautų turtai – nesuskaitoma gausybė aukso, sidabro ir drabužių.[b]

15 Tokia pat rykštė užklups žirgus, mulus, kupranugarius, asilus ir visus galvijus priešų stovyklose.

16 Tie, kurie liks gyvi iš tautų, kariavusių su Jeruzale, kasmet ateis nusilenkti Karaliui, kareivijų Viešpačiui Jehovai,[c] ir švęsti Palapinių šventės.[d] **17** O jei kuri žemės giminė neateis į Jeruzalę nusilenkti Karaliui, kareivijų Viešpačiui Jehovai, pas juos nebus lietaus.[e] **18** Ir jei Egipto žmonės neateis, jei neatkeliaus, jie irgi lietaus nesulauks. Juos užklups rykštė, kuria Jehova plaka tautas, neinančias švęsti Palapinių šventės. **19** Tokia tad bausmė teks Egiptui ir visoms tautoms, kurios nusideda neidamos švęsti Palapinių šventės.

20 Tą dieną varpeliai ant žirgų pakinktų turės įrašą „Jehova yra šventas“*,[f] ir puodai[g] Jehovos Namuose bus lyg dubenys[h] priešais aukurą. **21** Kiekvienas puodas Jeruzalėje ir Jude bus šventas ir priklausys Jehovai, kareivijų Viešpačiui. Visi aukotojai atėję galės virti juose savo aukas. Tą dieną Jehovos, kareivijų Viešpaties, Namuose kanaaniečio* nebebus.“[i]

14:20 *Arba „šventumas – iš Jehovos“. **14:21** *Arba galbūt „prekeivio“.

MALACHIJO

KNYGA

TURINIO APŽVALGA

1 Jehova myli savo tautą (1–5)
Kunigai atnašauja prastas aukas (6–14)
Dievo vardas bus didis tautose (11)
2 Kunigai nemoko tautos (1–9)
„Per kunigo lūpas žmonės turėtų pažinti Dievą“ (7)
Kaltinimas dėl neteisėtų skyrybų (10–17)
„Aš nekenčiu skyrybų“ (16)
3 Viešpats ateina apvalyti savo šventyklos (1–5)
Sandoros pasiuntinys (1)
Raginimas grįžti pas Jehovą (6–12)
Jehova nesikeičia (6)
„Sugrįžkite pas mane, tada ir aš pas jus sugrįšiu!“ (7)
„Atneškite visą dešimtinę“ (10)
Teisusis ir nedorėlis (13–18)
Dievo akivaizdoje rašoma atminimo knyga (16)
Skirtumas tarp teisiojo ir nedorėlio (18)
4 Prieš ateinant Jehovos dienai, siunčiamas Elijas (1–6)
„Sušvis teisumo saulė“ (2)

1 Žinia nuo Dievo.
Žodis, kurį Jehova perdavė Izraeliui per Malachiją*.

2 „Iš meilės aš tiek dėl jūsų padariau!“[a] – sako Jehova. –

Bet jūs manęs klausiate: ‘Ir ką gi tu dėl mūsų padarei iš meilės?’

Ar Ezavas nėra Jokūbo brolis?[b] – tai Jehovos žodis. Tačiau Jokūbą aš mylėjau, **3** o Ezavo nekenčiau.[c] Jo kalnus paverčiau dykyne,[d] jo paveldą atidaviau tyrų šakalams.[e]

4 Edomas sako: ‘Nors mus sutriuškino, mes dar sugrįšime ir prikelsime griuvėsius.’ O aš, Jehova, kareivijų Viešpats, sakau: jie statys, bet aš griausiu, ir jie bus vadinami „nedorybės kraštu“ ir „tauta, kurią Jehova pasmerkė amžiams“.[f] **5** Savo akimis tai matysite ir tarsite: ‘Tebūna Jehova šlovinamas visame Izraelio krašte!’

1:1 *Išvertus – „mano pasiuntinys“.

1 SKYRIUS

a Įst 10:15

b Pr 25:25, 26

c Rom 9:13

d Jer 49:20
Jl 3:19

e Iz 34:10, 13

f Iz 34:5
Abd 18

Antra skiltis

a Iš 20:12

b Iš 4:22

c Iz 1:2

d Ez 22:26

e Ez 41:21, 22
1Ko 10:21

f Kun 22:20, 22
Įst 15:21

6 Sūnus gerbia tėvą,[a] tarnas – savo šeimininką. Tad jei esu tėvas,[b] kodėl manęs negerbiate?[c] Jei esu šeimininkas, kodėl manęs nesibijote? Taip aš, Jehova, kareivijų Viešpats, sakau jums, kunigai, – jums, kurie niekinate mano vardą.[d]

Bet jūs klausiate: ‘Kaipgi mes tavo vardą niekiname?’

7 Ogi atnašaudami ant mano aukuro suterštą maistą*.

Jūs klausiate: ‘Kaip mes tave suteršiame?’

Ogi sakydami: ‘Jehovos stalas[e] vertas paniekos.’ **8** Atvedę aukoti aklą gyvulį jūs sakote: ‘Nieko čia blogo.’ Atvedę aukoti raišą ar ligotą gyvulį irgi sakote: ‘Nieko čia blogo.’[f]

Pamėginkite tokius atvesti savo valdytojui. Ar bus jisai jumis patenkintas, ar maloniai jus priims? – sako Jehova, kareivijų Viešpats. –

1:7 *Pažod. „duoną“.

9 Nagi, maldaukite Dievą malonės! Kaip jis gali maloniai jus priimti, jei ateinate su tokiomis aukomis? – sako Jehova, kareivijų Viešpats. –

10 Ar rasis tarp jūsų bent vienas, kuris noriai uždarytų duris*?[a] Be atlygio jūs net ugnies ant mano aukuro nekuriate![b] Neturiu dėl ko jumis džiaugtis, – sako Jehova, kareivijų Viešpats. – Nedžiugina manęs nė atnašos iš jūsų rankų.[c]

11 Nuo rytų iki vakarų* mano vardas bus didis tautose.[d] Manajam vardui visur kils aukų dūmai ir bus aukojamos deramos aukos, nes mano vardas bus didis tautose,[e] – sako Jehova, kareivijų Viešpats. –

12 O jūs paniekinate jį*[f] sakydami: ‘Jehovos stalas suteršta, todėl ir maistą – Dievui skirtas atnašas – ant jo galime dėti prastą.’[g] **13** Be to, jūs purkštaujate, – sako Jehova, kareivijų Viešpats, – ir skundžiatės: ‘Oi, koks vargas!’ Jūs atvedate vogtus, raišus ir ligotus gyvulius. Ir tai jūsų dovana?! Nejau turėčiau visa tai iš jūsų priimti?[h] – sako Jehova. –

14 Tebūna prakeiktas klastūnas, kuris turi sveiką patiną savo kaimenėje, bet, davęs Jehovai įžadą, aukoja gyvulį su trūkumais. Juk aš esu didis Karalius,[i] – sako Jehova, kareivijų Viešpats, – ir mano vardas tautoms kels pagarbią baimę.[y]

2 Šis įsakymas skirtas jums, kunigai.[j] **2** Jei neklausysite ir nepaimsite į širdį, kad mano vardą reikia gerbti, – sako Jehova, kareivijų Viešpats, – siųsiu jums prakeiksmą,[a] jūsų palaiminimus paversiu prakeiksmais.[b] Ir aš jau paverčiau jūsų palaiminimus prakeiksmais, nes nieko neimate į širdį.

3 Štai aš sunaikinsiu jūsų pasėlius[c] ir drėbsiu jums į veidą mėšlą, jūsų švenčių aukų mėšlą, į jį būsite įmurkdyti. **4** Tuomet žinosite: šį įsakymą daviau jums tam, kad sandora, kurią esu sudaręs su Leviu, išliktų tvirta,[d] – sako Jehova, kareivijų Viešpats. –

5 Sudariau su juo sandorą, kad jis manęs bijotųsi, – sandorą, laiduojančią gyvenimą ir taiką*. Ir jis manęs bijojosi, didžiai gerbė mano vardą. **6** Tiesos įstatymas* buvo jo burnoje,[e] netiesa iš jo lūpų neišėjo. Jis gyveno taikoje su manimi ir elgėsi dorai mano akyse,[f] nuo blogų darbų atitraukė daugelį. **7** Juk per kunigo lūpas žmonės turėtų pažinti Dievą* ir iš jo lūpų turėtų įstatymo# klausytis,[g] nes kunigas yra Jehovos, kareivijų Viešpaties, pasiuntinys.

8 Deja, jūs išklydote iš teisingo kelio. Per jus įstatymas daug kam tapo suklupimu.*[h] Levio sandorą jūs sulaužėte,[i] – sako Jehova, kareivijų Viešpats. – **9** Už tai, kad nėjote mano keliais ir įstatymą taikėte šališkai,[y] visos tautos akivaizdoje aš užtrauksiu jums panieką ir pažeminimą.“

10 Argi ne vienas yra mūsų visų tėvas?[j] Argi ne vienas Dievas mus visus sukūrė? Tai kodėl

1 SKYRIUS

a 2Me 23:4

b Jer 6:13
Mch 3:11

c Iz 1:11
Jer 6:20

d Ps 113:3
Iz 45:6
Iz 59:19

e Ps 22:27
Sof 3:9
Mt 28:19
Apr 15:4

f Ez 22:26

g Mal 1:7

h Kun 22:20, 22
Įst 15:21
Įst 17:1

i Ps 47:2
Jer 10:10

y Apr 15:4

2 SKYRIUS

j Mal 1:6

Antra skiltis

a Kun 26:14–17
Įst 28:15

b Ag 1:11

c Jl 1:17

d Iš 40:12, 15
Sk 3:6
Sk 18:23
Ez 44:15, 16

e 2Me 17:8, 9

f Iš 32:26

g Įst 24:8
2Me 15:3
Neh 8:7, 8
Ez 44:23, 24

h Lk 11:52

i Neh 13:29

y Kun 19:15
Įst 1:17
Įst 16:19

j Mal 1:6
1Ko 8:6

1:10 *Graikiškai turima omenyje viena iš kunigo pareigų – uždaryti šventyklos duris. **1:11** *Arba „Nuo saulėtekio iki saulėlydžio“. **1:12** *Arba galbūt „manę“.

2:5 *Arba „ramybę“. **2:6** *Arba „mokymas“. **2:7** *Pažod. „Juk kunigo lūpos turėtų saugoti pažinimą“. #Arba „mokymo“. **2:8** *Arba galbūt „Per jūsų mokymą daugelis suklupo“.

išduodame vienas kitą?[a] Kodėl paniekiname savo protėvių sandorą? **11** Judas elgiasi išdavikiškai, Izraelyje ir Jeruzalėje daromi pasibjaurėtini dalykai. Mat Judo vyrai paniekina Jehovos šventumą,[b] jam tokį brangų,* ir ima sau į žmonas svetimo dievo dukteris.[c] **12** Jehova pašalins iš Jokūbo palapinių kiekvieną, kuris taip daro, kad ir kas jis būtų* – net jeigu jis ir atnašautų auką Jehovai, kareivijų Viešpačiui.[d]

13 „Ir dar vienas dalykas: per jus Jehovos aukuras laistomas ašaromis visų verkiančių ir dejuojančių, todėl Dievas nebežiūri į jūsų aukas, niekas iš jūsų rankų neteikia jam malonumo.[e] **14** Jūs klausiate: ‘O kodėl?’ Todėl, kad Jehova buvo liudininkas, kai tu išdavei savo jaunystės žmoną, nors ji – tavo draugė ir tavo sandoros* žmona.[f] **15** Bet ne visi buvo tokie, nes dar turėjo Dievo dvasios. Kas jiems labiausiai rūpėjo? Kad Dievui būtų palikuonių*. Tad sergėkite savo dvasią ir neišduokite savo jaunystės žmonos! **16** Aš nekenčiu skyrybų,[g] – sako Jehova, Izraelio Dievas. – Nekenčiu žmogaus, kurio drabužis suteptas smurtu, – sako Jehova, kareivijų Viešpats. – Taigi sergėkite savo dvasią ir nesielkite išdavikiškai.[h]

17 Savo kalbomis jūs išvarginote Jehovą.[i] Klausiate: ‘Kaip mes jį išvarginome?’ Ogi sakydami: ‘Visi, kas daro bloga, yra geri Jehovos akyse, tokie jam patinka’[a] arba: ‘Kur tas teisingasis Dievas?’

3 Štai aš siunčiu pasiuntinį pirma savęs, jis paruoš man kelią.[b] Viešpats, kurio jūs ieškote, staiga ateis į savo šventyklą.[c] Ateis ir jūsų taip laukiamas sandoros pasiuntinys. Jis tikrai ateis, – sako Jehova, kareivijų Viešpats. –

2 Tačiau kas ištvers jo atėjimo dieną? Kas atsilaikys jam pasirodžius? Jis bus lyg grynintojo ugnis, lyg skalbėjo šarmas.[d] **3** Atsisėdęs jis grynins Levio sūnus, kaip gryninamas ir valomas sidabras.[e] Tarsi auksą ir sidabrą juos išgrynins, ir jie aukos Jehovai atnašą iš teisios širdies. **4** Judo ir Jeruzalės atnaša Jehovai vėl bus maloni kaip senovės dienomis, kaip senais laikais.[f]

5 Aš ateisiu jūsų teisti ir nedvejodamas liudysiu prieš būrėjus[g] ir svetimautojus, prieš tuos, kurie melagingai prisiekia,[h] kurie išnaudoja samdinį,[i] skriaudžia našlę ir našlaitį,[y] liudysiu prieš tuos, kurie atsisako padėti svetimšaliui*.[j] Tokie manęs nesibijo, – sako Jehova, kareivijų Viešpats. –

6 Aš esu Jehova, aš nesikeičiu.[k] O jūs esate Jokūbo sūnūs, todėl dar nepražuvote. **7** Nuo savo protėvių dienų jūs nepaisote mano nuostatų, jų nesilaikote.[l] Sugrįžkite pas mane, tada ir aš pas jus sugrįšiu![m] – sako Jehova, kareivijų Viešpats. –

Bet jūs klausiate: ‘Kaipgi mes turėtume sugrįžti?’

8 Ar gali žmogus apiplėšti Dievą? O jūs mane apiplėšiate.

2 SKYRIUS

a Neh 5:8

b Kun 20:26

c Įst 7:1, 3 Ts 3:5, 6 1Ka 11:1, 2 Neh 13:23

d 1Sa 15:22

e Pat 21:27

f Pat 5:18–20 Mt 19:4–6

g Pr 2:24 Mt 5:32 Mt 19:8, 9 Mk 10:5–9

h Mal 2:10

i Iz 1:14, 15

Antra skiltis

a Ez 18:29

3 SKYRIUS

b Mt 3:1–3 Mt 11:7, 10 Mk 1:2–4 Lk 1:76 Jn 1:6, 23 Jn 3:28

c Ps 11:4

d Iz 1:25 Jer 2:22

e Ps 66:10 Pat 25:4 Zch 13:9

f 2Me 7:1

g Įst 18:10, 12

h Iš 20:7

i Pat 14:31 Jok 5:4

y Įst 24:17 Iz 1:17 Jok 1:27

j Iš 23:9 Zch 7:10

k Iz 43:10 Iz 46:4 Jok 1:17

l Įst 9:7 Apd 7:51

m Jer 3:12 Zch 1:3 Jok 4:8

2:11 *Arba galbūt „šventyklą, jam tokią brangią“. **2:12** *Pažod. „budintį ir atsiliepiantį“. **2:14** *Arba „teisėta“. **2:15** *T. y. palikuonių, kurie būtų ištikimi Dievui.

3:5 *Arba „kurie pamina svetimšalio teises“.

Klausiate: ‘Kaip mes tave apiplėšiame?’

Ogi neatnešdami dešimtinių ir atnašų. **9** Visa jūsų tauta mane apiplėšinėja, tad esate prakeikti*! **10** Atneškite visą dešimtinę* į sandėlį,[a] kad būtų maisto mano Namuose,[b] ir šitaip mane išmėginkite, – sako Jehova, kareivijų Viešpats. – Ir žiūrėkite, ar neatversiu dangaus užtvarų[c] ir neišliesiu jums apsčiai palaiminimo.[d]

11 Dėl jūsų aš sudrausiu rijūną*, kad laukų derliaus nesurytų ir kad vynmedžiai jūsų vynuogynuose neliktų bevaisiai,[e] – sako Jehova, kareivijų Viešpats. –

12 Visos tautos vadins jus laimingais,[f] nes būsite pasigėrėtina šalis, – sako Jehova, kareivijų Viešpats. –

13 Savo šnekomis jūs mane užgaunate, – sako Jehova. –

Ir dar klausiate: ‘Ką tokio mes apie tave pasakėme?’[g]

14 Jūs sakote: ‘Dievui tarnauti neapsimoka.[h] Kas iš to, kad savo pareigas jam vykdome ir paniurę vaikštome Jehovos, kareivijų Viešpaties, akivaizdoje? **15** Dabar matome, kad laimingi įžūlieji, kad gerai sekasi piktadariams.[i] Jie Dievo nepaiso* ir lieka nenubausti.’“

16 Tuo tarpu Jehovos bijantieji kalbėjosi tarpusavyje, kiekvienas su savo bičiuliu, o Jehova stebėjo ir klausėsi. Į atminimo knygą[y] jo akivaizdoje buvo surašyti visi, kurie Jehovos bijo, kuriems rūpi jo vardas*.[a]

17 „Jie bus mano,[b] – sako Jehova, kareivijų Viešpats. – Tą dieną, kai imsiu veikti, jie taps mano ypatinga nuosavybe*.[c] Pasigailėsiu jų, kaip kad žmogus pasigaili sūnaus, kuris jam tarnauja.[d] **18** Ir jūs vėl matysite skirtumą tarp teisiojo ir nedorėlio,[e] tarp to, kuris Dievui tarnauja, ir to, kuris netarnauja.

4 Štai ateina diena, liepsnojanti lyg krosnis,[f] kai visi įžūlieji ir piktadariai taps lyg ražiena. Ta diena juos praris, – sako Jehova, kareivijų Viešpats, – ir neliks jų nei šaknies, nei šakos. **2** Bet jums, kurie mano vardą gerbiate,* sušvis teisumo saulė, gydanti savo spinduliais#, ir jūs šokinėsite kaip nupenėti veršeliai.

3 Tą dieną, kai imsiu veikti, jūs sutrypsite nedorėlius, jie bus lyg dulkės po jūsų padais, – sako Jehova, kareivijų Viešpats. –

4 Atsiminkite mano tarno Mozės Įstatymą – nuostatus ir sprendimus, kuriuos vykdyti įsakiau Izraeliui prie Horebo.[g]

5 Prieš ateinant didžiai ir baimę keliančiai Jehovos dienai,[h] štai siunčiu pas jus pranašą Eliją.[i] **6** Jis tėvų širdis padarys kaip vaikų,[y] o vaikų širdis – kaip tėvų,* kad atėjęs nekirsčiau žemei, kad neatiduočiau jos pražūčiai.“

3 SKYRIUS

a Kun 27:30
Įst 14:28

b 2Me 31:11
Neh 12:44
Neh 13:10

c Įst 28:12

d Kun 26:10
2Me 31:10
Pat 3:9, 10

e Įst 11:14
Zch 8:12

f Iz 61:9

g Mal 1:6

h Job 21:14, 15
Ps 73:13, 14
Iz 58:3
Sof 1:12

i Jer 12:1

y Ps 56:8
Ps 69:28

Antra skiltis

a Iz 26:8

b Jer 31:33

c Iz 62:3
1Pt 2:9

d Ps 103:13

e Ps 58:10, 11

4 SKYRIUS

f Sof 2:2
2Pt 3:7

g Įst 4:5

h Jl 2:31
Apd 2:20
2Pt 3:10

i Mt 11:13, 14
Mk 9:11, 12

y Lk 1:17

3:9 *Arba galbūt „prakeiksmu mane prakeikiate“. **3:10** *Arba „visas dešimtines“. **3:11** *Tikriausiai turimi omenyje skėriai. **3:15** *Arba „Dievą mėgina“. **3:16** *Arba „kurie mąsto apie jo vardą“, „kurie brangina jo vardą“. **3:17** *Arba „brangiu turtu“. **4:2** *Pažod. „kurie mano vardo bijote“. #Pažod. „sparnais“. **4:6** *Arba „Jis atgręš tėvų širdis į vaikus, o vaikų širdis – į tėvus“.

EVANGELIJA

PAGAL MATĄ

TURINIO APŽVALGA

1 Jėzaus Kristaus genealogija (1–17)
Jėzaus gimimas (18–25)

2 Žvaigždininkų apsilankymas (1–12)
Pabėgimas į Egiptą (13–15)
Erodas siunčia išžudyti kūdikius (16–18)
Juozapas grįžta ir apsigyvena Nazarete (19–23)

3 Jonas Krikštytojas ragina atgailauti (1–12)
Jėzaus krikštas (13–17)

4 Jėzaus gundymai dykumoje (1–11)
Jėzus pradeda skelbti gerąją naujieną Galilėjoje (12–17)
Jėzus pašaukia pirmuosius mokinius (18–22)
Jėzus skelbia gerąją naujieną, moko žmones ir juos gydo (23–25)

5 KALNO PAMOKSLAS (1–48)
Jėzus sėdasi ant kalno mokyti (1, 2)
Kokie žmonės yra laimingi (3–12)
Žemės druska ir pasaulio šviesa (13–16)
Jėzus atėjo įvykdyti Įstatymo (17–20)
Apie pyktį (21–26), svetimavimą (27–30), skyrybas (31, 32), priesaikas (33–37), kerštavimą (38–42), meilę priešams (43–48)

6 KALNO PAMOKSLAS (1–34)
Teisumo darbai – ne dėl akių (1–4)
Kaip melstis (5–15)
Pavyzdinė malda (9–13)
Pasninkas (16–18)
Turtai žemėje ir danguje (19–24)
Liautis nerimavus (25–34)
Pirmiausia ieškoti Karalystės (33)

7 KALNO PAMOKSLAS (1–27)
Neteisti kitų (1–6)
Prašyti, ieškoti, belsti (7–11)
Aukso taisyklė (12)
Ankšti vartai (13, 14)
„Juos atpažinsite iš vaisių“ (15–23)
Namas ant uolos ir ant smėlio (24–27)
Minios stebisi Jėzaus mokymu (28, 29)

8 Raupsuotojo išgydymas (1–4)
Šimtininko tikėjimas (5–13)
Jėzus gydo Kafarnaume (14–17)
Ką reiškia sekti Jėzumi (18–22)
Jėzus nuramina audrą (23–27)
Jėzus suvaro demonus į kiaules (28–34)

9 Jėzus išgydo paralyžiuotą žmogų (1–8)
Jėzus pašaukia Matą (9–13)
Klausimas dėl pasninkavimo (14–17)
Jayro duktė; moteris išgyja palietusi Jėzaus drabužį (18–26)
Jėzus išgydo neregius ir nebylį (27–34)
Pjūtis didelė, o darbininkų maža (35–38)

10 Dvylikos apaštalų vardai (1–4)
Pamokymai dėl tarnystės (5–15)
Mokiniai bus persekiojami (16–25)
Reikia bijoti Dievo, ne žmonių (26–31)
„Atėjau nešti ne ramybės, o kalavijo“ (32–39)
Kas priima Jėzaus mokinius, nepraras atlygio (40–42)

11 Jėzus kalba apie Joną Krikštytoją (1–15)
Pasmerkimas netikinčiai kartai (16–24)
Jėzus šlovina Tėvą už tai, kad priima nuolankiuosius (25–27)
Jėzaus jungas švelnus (28–30)

12 Jėzus – šabo Viešpats (1–8)
Išgydomas žmogus paralyžiuota ranka (9–14)
Tarnas, kuriuo Dievas džiaugiasi (15–21)
Demonai išvaromi šventosios dvasios galia (22–30)
Neatleistina nuodėmė (31, 32)
Medis pažįstamas iš vaisių (33–37)
Jonos ženklas (38–42)
Kai netyroji dvasia sugrįžta (43–45)
Jėzaus motina ir broliai (46–50)

13 PALYGINIMAI APIE KARALYSTĘ (1–52)
Sėjėjas (1–9)
Kodėl Jėzus kalbėjo palyginimais (10–17)

Palyginimo apie sėjėją paaiškinimas (18–23)
Kviečiai ir piktžolės (24–30)
Garstyčios grūdelis ir raugas (31–33)
Išpranašauta, kad Jėzus kalbės palyginimais (34, 35)
Palyginimo apie kviečius ir piktžoles paaiškinimas (36–43)
Paslėptas lobis ir vertingas perlas (44–46)
Didelis tinklas (47–50)
Seni ir nauji daiktai (51, 52)
Jėzaus nepripažįsta tėviškėje (53–58)

14 Jonui Krikštytojui nukertama galva (1–12)
Jėzus pamaitina 5000 (13–21)
Jėzus eina vandeniu (22–33)
Išgydymai Genezarete (34–36)

15 Smerkiamos žmonių tradicijos (1–9)
Suteršia tai, kas išeina iš širdies (10–20)
Stiprus finikietės tikėjimas (21–28)
Jėzus išgydo daug negalių (29–31)
Jėzus pamaitina 4000 (32–39)

16 Jėzaus prašo parodyti ženklą (1–4)
Fariziejų ir sadukiejų raugas (5–12)
Dangaus Karalystės raktai (13–20)
Bendruomenė bus pastatyta ant uolos (18)
Jėzus kalba apie savo mirtį (21–23)
Tikroji mokinystė (24–28)

17 Jėzaus atsimainymas (1–13)
Tikėjimas kaip garstyčios grūdelis (14–21)
Jėzus vėl kalba apie savo mirtį (22, 23)
Moneta sužvejotoje žuvyje (24–27)

18 Kas Karalystėje didžiausias (1–6)
Suklupimo akmenys (7–11)
Palyginimas apie paklydusią avį (12–14)
Kaip laimėti savo brolį (15–20)
Palyginimas apie negailestingą vergą (21–35)

19 Santuoka ir skyrybos (1–9)
Vienystės dovana (10–12)
Jėzus laimina vaikus (13–15)
Jaunas turtuolis (16–24)
Ką gali tekti paaukoti dėl Karalystės (25–30)

20 Vienodas užmokestis vynuogyno darbininkams (1–16)
Jėzus vėl kalba apie savo mirtį (17–19)
Du mokiniai prašo aukštų vietų Karalystėje (20–28)
Jėzaus auka – išpirka už daugelį (28)
Dviejų neregių išgydymas (29–34)

21 Jėzus iškilmingai įžengia į Jeruzalę (1–11)
Jėzus išvaro prekiautojus iš šventyklos (12–17)
Jėzus prakeikia figmedį (18–22)
Jėzus kaltinamas, kad veikia neteisėtai (23–27)
Palyginimas apie du vaikus (28–32)
Palyginimas apie žemdirbius (33–46)
Viršutinis kertinis akmuo (42)

22 Palyginimas apie pakviestuosius į vestuves (1–14)
Kas Dievui ir kas Cezariui (15–22)
Sadukiejų klausimas apie prikėlimą (23–33)
Du svarbiausi įsakymai (34–40)
Ar Kristus yra Dovydo sūnus? (41–46)

23 Raginimas nesielgti kaip Raštų aiškintojai ir fariziejai (1–12)
Vargas Raštų aiškintojams ir fariziejams (13–36)
Jėzus sielvartauja dėl Jeruzalės (37–39)

24 Ženklas, kad Jėzus jau yra grįžęs (1–51)
Karai, maisto nepritekliai, žemės drebėjimai (7)
Skelbiama geroji naujiena (14)
Didelis suspaudimas (21, 22)
Žmogaus Sūnaus ženklas (30)
„Pagalvokite apie figmedį“ (32–34)
Bus kaip Nojaus dienomis (37–39)
Raginimas budėti (42–44)
Ištikimas vergas ir blogas vergas (45–51)

25 Ženklas, kad Jėzus jau yra grįžęs (1–46)
Palyginimas apie dešimt mergelių (1–13)
Palyginimas apie talentus (14–30)
Avys ir ožkos (31–46)

26 Kunigai tariasi nužudyti Jėzų (1–5)
Moteris su alebastriniu indeliu kvapiojo aliejaus (6–13)

Paskutinė Pascha; Jėzus sako, kad bus išduotas (14–25)
Viešpaties vakarienė (26–30)
Jėzus pasako, kad Petras jo išsižadės (31–35)
Jėzus meldžiasi Getsemanėje (36–46)
Jėzus suimamas (47–56)
Sinedrionas apklausia Jėzų (57–68)
Petras išsigina pažįstąs Jėzų (69–75)
27 Jėzus nuvedamas pas Pilotą (1, 2)
Judas pasikaria (3–10)
Pilotas klausinėja Jėzų (11–26)
Viešos patyčios (27–31)
Golgotoje Jėzų prikala prie stulpo (32–44)
Jėzaus mirtis (45–56)
Jėzus palaidojamas (57–61)
Prie kapo pastatoma sargyba (62–66)
28 Jėzus prikeliamas (1–10)
Sargybiniai paperkami, kad meluotų (11–15)
Jėzaus pavedimas daryti žmones jo mokiniais (16–20)

1 Knyga apie Jėzaus Kristaus*, Dovydo sūnaus,[a] Abraomo sūnaus,[b] gyvenimą.#

2 Abraomui gimė Izaokas,[c]
Izaokui gimė Jokūbas,[d]
Jokūbui gimė Judas[e]
ir jo broliai,
3 Judui gimė Perecas ir
Zerachas[f] iš Tamaros,
Perecui gimė Hecronas,[g]
Hecronui gimė Ramas,[h]
4 Ramui gimė Aminadabas,
Aminadabui gimė
Nachšonas,[i]
Nachšonui gimė Salmonas,
5 Salmonui gimė Boazas
iš Rahabos,[y]
Boazui gimė Jobedas
iš Rūtos,[j]
Jobedui gimė Jesė,[k]
6 Jesei gimė karalius
Dovydas.[l]
Dovydui gimė Saliamonas[m]
iš Ūrijos žmonos,
7 Saliamonui gimė
Rehabeamas,[n]
Rehabeamui gimė Abija,
Abijai gimė Asa,[o]
8 Asai gimė Juozapatas,[a]
Juozapatui gimė
Jehoramas,[b]
Jehoramui gimė Uzijas,
9 Uzijui gimė Jotamas,[c]
Jotamui gimė Ahazas,[d]
Ahazui gimė Ezekijas,[e]
10 Ezekijui gimė Manasas,[f]
Manasui gimė Amonas,[g]
Amonui gimė Jošijas,[h]
11 Jošijui[i] trėmimo į Babiloniją
laikais* gimė Jechonijas[y]
ir jo broliai.[j]
12 Po ištrėmimo į Babiloniją
Jechonijui gimė Šaltielis,
Šaltieliui gimė Zerubabelis,[k]
13 Zerubabeliui gimė Abijudas,
Abijudui gimė Eliakimas,
Eliakimui gimė Azoras,
14 Azorui gimė Cadokas,
Cadokui gimė Achimas,
Achimui gimė Elijudas,
15 Elijudui gimė Eleazaras,
Eleazarui gimė Matanas,
Matanui gimė Jokūbas,
16 Jokūbui gimė Juozapas –
vyras Marijos,
kuri pagimdė Jėzų,[l]
vadinamą Kristumi.[m]

1 SKYRIUS

a 1Me 17:11; Mt 9:27; Lk 1:32, 33
b Pr 22:18
c Pr 21:3
d Pr 25:26; 1Me 1:34
e Pr 29:35
f Pr 38:29, 30; Rūt 4:18–22
g Rūt 4:18–22
h 1Me 2:9
i 1Me 2:10, 11
y Joz 2:1
j Rūt 4:13
k 1Me 2:12
l 1Me 2:13, 15
m 2Sa 12:24; 1Me 3:5
n 1Ka 11:43
o 1Me 3:10–19; 2Me 14:1

Antra skiltis

a 1Ka 15:24
b 2Me 21:1
c 2Ka 15:32
d 2Ka 15:38
e 2Ka 18:1
f 2Ka 20:21
g 2Me 33:20
h 2Ka 21:24
i 2Ka 23:34
y 1Me 3:15, 16
j 2Ka 24:12, 15; 2Me 36:9, 10
k Ezr 3:2; Neh 12:1
l Mt 13:55; Mk 6:3
m Lk 3:23–38

1:1 *Arba „Mesijo“, „Pateptojo“. #Arba „Jėzaus Kristaus, Dovydo sūnaus, Abraomo sūnaus, kilmės knyga“.

1:11 *Matyt, turimas omenyje ir laikas iki tremties.

17 Taigi iš viso nuo Abraomo iki Dovydo buvo keturiolika kartų, nuo Dovydo iki tremties į Babiloniją – keturiolika kartų ir nuo tremties į Babiloniją iki Kristaus – keturiolika kartų.

18 Jėzaus Kristaus gimimas buvo toks. Jo motina Marija buvo susižadėjusi su Juozapu. Dar jiems nepradėjus kartu gyventi, Mariją apgaubė šventoji dvasia, ir ji tapo nėščia.[a] **19** Marijos vyras Juozapas, teisus žmogus, nenorėjo pasmerkti jos viešai gėdai, todėl ketino su ja slapčia išsiskirti.[b] **20** Jis buvo visa apgalvojęs, bet štai sapne jam pasirodė Jehovos* angelas ir pasakė: „Juozapai, Dovydo sūnau, nebijok parsivesti į namus savo žmonos Marijos, nes joje pradėtas vaikas yra iš šventosios dvasios.[c] **21** Ji pagimdys sūnų ir tu jį pavadinsi Jėzumi*,[d] nes jis išgelbės savo tautą iš nuodėmių.“[e] **22** Visa tai įvyko, kad išsipildytų Jehovos žodžiai, pasakyti per pranašą: **23** „Štai mergelė taps nėščia ir pagimdys sūnų. Jį pavadins Emanueliu.“[f] Išvertus tai reiškia „Dievas su mumis“.[g]

24 Juozapas nubudo iš miego ir padarė, kaip Jehovos angelas jam sakė. Jis parsivedė žmoną į namus, **25** bet su ja nesuėjo, iki ji pagimdė.[h] Sūnų jis pavadino Jėzumi.[i]

2 Jėzus gimė Judėjos Betliejuje[y] kraliaus Erodo*[j] valdymo dienomis. Ir štai į Jeruzalę iš rytų atkeliavo žvaigždininkai*. **2** „Kur yra neseniai gimęs žydų karalius?[a] – klausinėjo jie. – Būdami rytuose mes matėme jo žvaigždę ir atėjome jam nusilenkti.“ **3** Tai išgirdęs, karalius Erodas sunerimo, drauge sunerimo ir visa Jeruzalė. **4** Sukvietęs visus tautos aukštuosius kunigus ir Raštų aiškintojus, jis ėmė jų klausinėti, kur turėjęs gimti Kristus. **5** Šie sakė jam: „Judėjos Betliejuje,[b] nes pranašo parašyta: **6** ‘O tu, Judo žemės Betliejau, anaiptol nesi menkiausias tarp Judo valdytojų, nes iš tavęs kils vadas, kuris ganys mano tautą Izraelį.’“[c]

7 Tada Erodas slapta pasikvietė žvaigždininkus ir iš jų išsiteiravo, kada toji žvaigždė pasirodė. **8** Paskui pasiuntė juos į Betliejų sakydamas: „Keliaukite ir visur ieškokite vaikelio, o radę praneškite man, kad galėčiau ir aš nuvykęs jį pagerbti.“ **9** Gavę tokį karaliaus paliepimą, jie leidosi į kelią. Ir štai žvaigždė, kurią jie matė būdami rytuose,[d] traukė pirma jų. Ji sustojo virš vietos, kur buvo vaikelis. **10** Tą žvaigždę regėdami žvaigždininkai be galo džiaugėsi. **11** Jie įėjo į namus ir, pamatę vaikelį su jo motina Marija, parpuolė ant žemės ir jam nusilenkė. Tada išsiėmė savo brangenybes ir davė vaikeliui dovanų: aukso, smilkomųjų sakų ir miros. **12** Į savo kraštą jie leidosi kitu keliu, mat sapne buvo gavę nuo Dievo perspėjimą[e] pas Erodą negrįžti.

13 Jiems iškeliavus, Juozapui sapne pasirodė Jehovos angelas.[f] „Kelkis, – tarė jis, – imk

1 SKYRIUS

a Lk 1:35

b Įst 24:1

c Lk 1:35

d Mt 1:25
Lk 1:31

e Lk 2:30
Jn 1:29
Apd 4:12
Apd 5:31
Ef 1:7
Hbr 7:25
1Pt 2:24

f Iz 7:14

g Iz 8:8, 10

h Lk 2:7

i Lk 2:21

2 SKYRIUS

y Mch 5:2
Lk 2:4

j Lk 1:5

Antra skiltis

a Mt 27:37

b Jn 7:42

c 2Sa 5:2
Mch 5:2

d Mt 2:2

e Mt 2:22

f Mt 1:20
Mt 2:19

1:20 *Šio Biblijos vertimo graikiškojoje dalyje Dievo vardas Jehova minimas 237 kartus. Žr. priedą A5. **1:21** *Atitinka hebr. vardą Ješua (arba Jehošua). Išvertus – „Jehova yra išgelbėjimas“. **2:1** *Žr. žodynėlį.

2:1 *T. y. astrologai.

vaikelį su jo motina, bėk į Egiptą ir pasilik ten, kol tau pasakysiu. Erodas vaikelio ieškos, nes nori jį nužudyti.“ **14** Juozapas nakčia atsikėlė, pasiėmė vaikelį su jo motina ir iškeliavo į Egiptą. **15** Ten jis pasiliko iki Erodo mirties. Taip išsipildė tai, ką Jehova buvo pasakęs per savo pranašą: „Iš Egipto parsikviečiau savo sūnų.“[a]

16 Supratęs, kad žvaigždininkai jį apgavo, Erodas baisiai įsiuto. Jis pasiuntė iššudyti Betliejuje ir jo apylinkėse visus berniukus, dvejų metų ir jaunesnius – pagal laiką, kurį buvo sužinojęs iš žvaigždininkų.[b] **17** Taip išsipildė, kas buvo pasakyta per pranašą Jeremiją: **18** „Pasigirdo Ramoje aimanos, verksmas ir didelis raudojimas – tai Rachelė[c] verkia savo vaikų ir nesileidžia paguodžiama, nes jų nebėra.“[d]

19 Kai Erodas mirė, Egipte Juozapui per sapną vėl pasirodė Jehovos angelas.[e] **20** „Kelkis, imk vaikelį su jo motina, – tarė jis, – ir leiskis į Izraelio žemę, nes tie, kurie kėsinosi į vaikelio gyvybę, mirė.“ **21** Taigi Juozapas atsikėlė, pasiėmė vaikelį su jo motina ir parkeliavo į Izraelio žemę, **22** tačiau išgirdęs, kad Judėjoje vietoj savo tėvo Erodo karaliauja Archelajas, eiti tenai pabijojo. Be to, sapne jis gavo perspėjimą nuo Dievo,[f] tad pasitraukė į Galilėjos kraštą.[g] **23** Atvykęs Juozapas apsigyveno Nazareto mieste[h] ir taip išsipildė, kas pasakyta per pranašus: „Jį vadins Nazariečiu*.“[i]

2:23 *Hebr. žodis tikriausiai giminingas žodžiui „atžala“.

2 SKYRIUS

a Oz 11:1

b Mt 2:7

c Pr 35:19

d Jer 31:15

e Mt 1:20

f Mt 2:12

g Mk 1:9
Lk 2:39

h Jn 1:45

i Iz 11:1
Iz 53:2
Jer 23:5
Zch 3:8

Antra skiltis

3 SKYRIUS

a Jn 1:6

b Mk 1:3, 4
Lk 3:3–6

c Mt 4:17

d Mk 1:2
Jn 1:23

e Iz 40:3

f 2Ka 1:8

g Mk 1:6

h Mk 1:5

i Mk 1:9

y Mk 12:18
Lk 7:30

j Mt 12:34

k Mt 23:33
Lk 3:7–9
Lk 21:23

l Jn 8:33, 39

m Mt 7:19
Lk 13:6–9

n Apd 19:4

o Jn 1:15, 27

p Mk 1:7, 8
Jn 1:33
Apd 2:1, 4
1Ko 12:13

r Lk 3:16, 17

s Mal 4:1

3 Atėjus metui,* Jonas[a] Krikštytojas[#] ėmė Judėjos dykumoje skelbti:[b] **2** „Atgailaukite, nes dangaus Karalystė yra priartėjusi.“[c] **3** Jonas buvo tas, apie kurį per pranašą Izaiją pasakyta:[d] „Girdėti balsas šaukiančio dykumoje: ‘Paruoškite Jehovai kelią, ištiesinkite jam takus!’“[e] **4** Tasai Jonas vilkėjo kupranugarių vilnos apdarą ir strėnas buvo susijuosęs odiniu diržu.[f] Jo valgis buvo skėriai ir laukinių bičių medus.[g] **5** Tuo metu pas jį traukė Jeruzalės gyventojai, visa Judėja ir pajordanė.[h] **6** Žmonės išpažindavo savo nuodėmes ir Jonas krikštijo* juos Jordano upėje.[i]

7 Pamatęs, kad krikštytis eina daug fariziejų ir sadukiejų,[y] jis sakė jiems: „Angių paderme,[j] kas jus įtikino, kad galite pabėgti nuo ateinančios rūstybės?[k] **8** Duokite vaisių, priderančių atgailai. **9** Ir nemanykite sau: ‘Mūsų tėvas – Abraomas.’[l] Aš jums sakau, kad Dievas gali ir iš šitų akmenų pakelti Abraomui vaikų. **10** Kirvis jau pridėtas prie medžių šaknų. Kiekvienas medis, neduodantis gerų vaisių, bus nukirstas ir įmestas į ugnį.[m] **11** Aš jus krikštiju vandenyje – krikštiju dėl to, kad atgailaujate.[n] Bet įkandin manęs ateina galingesnis už mane, aš nevertas nė sandalų jam nuauti.[o] Jis krikštys jus šventąja dvasia[p] ir ugnimi.[r] **12** Rankoje jis turi vėtyklę. Jis suvalys viską nuo savo grendymo – kviečius supils į svirną, o pelus sudegins[s] neužgesinama ugnimi.“

3:1 *Pažod. „Tomis dienomis“. #Arba „Nardintojas“. **3:6** *Arba „nardino“.

13 Tada iš Galilėjos prie Jordano atėjo Jėzus. Jis atėjo, kad Jonas jį pakrikštytų.[a] **14** Bet šis mėgino jį sulaikyti. „Tai tu turėtum mane krikštyti, – tarė jis, – o ateini pas mane?“ **15** Jėzus atsakė: „Šįsyk tebūnie taip, nes šito reikia, kad galėtume įvykdyti visa, kas teisu.“ Tada Jonas sutiko. **16** Jėzus pakrikštytas tuoj išbrido iš vandens. Ir štai atsivėrė dangus,[b] ir jis išvydo Dievo dvasią, besileidžiančią ant jo it balandį.[c] **17** Tada iš dangaus nuskambėjo balsas:[d] „Tai mano mylimasis Sūnus,[e] kuriuo aš džiaugiuosi.“[f]

4 Tada dvasia nuvedė Jėzų į dykumą ir ten jis buvo Velnio gundomas.[g] **2** Išpasninkavęs keturiasdešimt dienų ir keturiasdešimt naktų, Jėzus buvo alkanas. **3** Gundytojas[h] prisiartino prie jo ir tarė: „Jei tu Dievo sūnus, liepk šitiems akmenims pavirsti duona.“ **4** Bet Jėzus atsakė: „Parašyta: ‘Žmogus bus gyvas ne vien duona, bet ir kiekvienu žodžiu, išeinančiu iš Jehovos lūpų.’“[i]

5 Paskui Velnias jį paėmė į šventąjį miestą,[y] pastatė ant šventyklos sienos[j] **6** ir tarė: „Jei tu Dievo sūnus, šok žemyn, juk parašyta: ‘Savo angelams jis įsakys’ ir: ‘Tave ant rankų jie nešios, kad kojos į akmenį neužsigautum.’“[k] **7** Jėzus jam atsakė: „Taip pat parašyta: ‘Nemėgink Jehovos, savo Dievo.’“[l]

8 Ir dar Velnias paėmė Jėzų ant nepaprastai aukšto kalno. Jis parodė jam visas pasaulio karalystes ir jų šlovę[m] **9** ir tarė: „Visa tai tau atiduosiu, jeigu parpuolęs mane pagarbinsi.“ **10** Tada Jėzus jam pasakė: „Eik šalin, Šėtone! Parašyta: ‘Jehovą, savo Dievą, garbink[a] ir jam vienam tarnauk.’“[b] **11** Tada Velnias nuo jo atstojo,[c] ir štai pasirodė angelai ir jam patarnavo.[d]

12 Išgirdęs, kad Jonas suimtas,[e] Jėzus iškeliavo į Galilėją.[f] **13** Paskui jis paliko Nazaretą ir apsigyveno Kafarnaume[g] – mieste prie ežero Zabulono ir Naftalio žemėse. **14** Taip išsipildė, kas pasakyta per pranašą Izaiją: **15** „Zabulono žeme ir Naftalio žeme prie pajūrio kelio, į vakarus nuo Jordano! Kitataučių apgyventa Galilėja! **16** Tamsoje skendintys žmonės išvydo didžią šviesą, tūnantiems mirties šešėlio šalyje sušvito šviesa.“[h] **17** Nuo tada Jėzus ėmė skelbti: „Atgailaukite, nes dangaus Karalystė yra priartėjusi.“[i]

18 Eidamas palei Galilėjos ežerą jis pamatė du brolius – Simoną, vadinamą Petru,[y] ir jo brolį Andriejų. Tuo metu jie metė į ežerą tinklą, mat buvo žvejai.[j] **19** Jėzus tarė jiems: „Eime su manimi, aš padarysiu jus žmonių žvejais.“[k] **20** Jie tuoj paliko tinklus ir nusekė paskui jį.[l] **21** Eidamas toliau Jėzus pamatė kitus du brolius – Zebediejaus sūnų Jokūbą ir jo brolį Joną.[m] Kartu su savo tėvu Zebediejumi jiedu valtyje taisė savo tinklus. Jėzus pašaukė juos[n] **22** ir šie, palikę valtį ir tėvą, iš karto nusekė paskui jį.

23 Jėzus keliavo po visą Galilėją.[o] Jis mokė sinagogose,[p] skelbė gerąją naujieną* apie Karalystę ir gydė visokiausias

3 SKYRIUS

a Mk 1:9
b Lk 3:21
c Iz 11:2
Mk 1:10, 11
Lk 4:18
Jn 1:32
d Jn 12:28
e Ps 2:7
Lk 9:35
f Iz 42:1
Mt 17:5
Lk 3:22

4 SKYRIUS

g Mk 1:12, 13
Lk 4:1–4
Hbr 4:15
h 1Te 3:5
i Įst 8:3
Lk 4:4
Jn 4:34
y Neh 11:1
Iz 52:1
j Lk 4:9–12
k Ps 91:11, 12
l Įst 6:16
Lk 4:12
1Ko 10:9
m Lk 4:5–8

Antra skiltis

a Apr 22:9
b Įst 6:13
Įst 10:20
Lk 4:8
c Lk 4:13
Jok 4:7
d Lk 22:43
Hbr 1:7, 14
e Mk 6:17, 18
Lk 3:19, 20
f Mk 1:14
Lk 4:14
g Lk 4:31
h Iz 9:1, 2
Jn 1:9
i Mt 10:7
Mk 1:14, 15
y Jn 1:42
j Mk 1:16–18
k Lk 5:10, 11
l Mk 10:28
Lk 18:28
m Mt 10:2
Mt 27:55, 56
Mk 3:17
Mk 10:35
Jn 21:2
n Mk 1:19, 20
o Mt 9:35
Mk 1:39
Mk 6:6
p Lk 4:16
Apd 13:13, 14

4:23 *Arba „evangeliją“.

žmonių ligas ir negales.[a] **24** Ir pasklido garsas apie jį visoje Sirijoje. Jėzui gabeno žmones, kamuojamus visokių negalių, įvairių ligų ir kančių,[b] apsėstus demonų,[c] sergančius epilepsija,[d] paralyžiuotus, ir jis gydė juos. **25** Pāskui jį ėjo didžiulės minios iš Galilėjos, Dekapolio*, Jeruzalės, Judėjos ir iš kitapus Jordano.

5 Matydamas minias, Jėzus palypėjo ant kalno ir atsisėdo. Mokiniai priėjo prie jo **2** ir jis atvėręs lūpas ėmė mokyti:

3 „Laimingi ieškantys Dievo*[e] – jų yra dangaus Karalystė.

4 Laimingi sielvartaujantys – jie bus paguosti.[f]

5 Laimingi romieji[g] – jie paveldės žemę.[h]

6 Laimingi alkstantys ir trokštantys[i] teisumo – jie bus pasotinti.[y]

7 Laimingi gailestingieji[j] – jie susilauks gailestingumo.

8 Laimingi tyraširdžiai[k] – jie regės Dievą.

9 Laimingi taikdariai[l] – juos vadins Dievo sūnumis.

10 Laimingi, kuriuos persekioja dėl teisumo,[m] – jų yra dangaus Karalystė.

11 Laimingi esate, jei dėl manęs jus užgaulioja,[n] persekioja[o] ir kalba apie jus visokias piktas melagystes.[p] **12** Būkite linksmi ir džiūgaukite,[r] nes jūsų laukia dosnus atlygis[s] danguje. Juk taip seniau persekiojo ir pranašus.[t]

13 Jūs – žemės druska.[u] Jei druska praranda sūrumą, kaipgi jį besugrąžinsi? Tokia druska niekam nebetinka, belieka išmesti ją laukan[a] žmonėms mindžioti.

14 Jūs – pasaulio šviesa.[b] Neįmanoma paslėpti miesto, kuris pastatytas ant kalno. **15** Uždegę žiburį, žmonės jo nevožia saiku*, bet stato ant žibintuvo, kad šviestų visiems namuose.[c] **16** Taip tešviečia ir jūsų šviesa žmonių akivaizdoje,[d] kad jie matytų jūsų gerus darbus[e] ir šlovintų jūsų Tėvą, esantį danguje.[f]

17 Nemanykite, kad atėjau panaikinti Įstatymo ar Pranašų. Atėjau ne panaikinti, o įvykdyti.[g] **18** Iš tiesų sakau jums: greičiau jau dangus ir žemė praeis, negu viena raidelė ar vienas brūkšnelis pradings iš Įstatymo, – visa, kas parašyta, išsipildys.[h] **19** Tad jeigu kas nors laužo bent vieną iš mažiausių įsakymų ir taip elgtis moko kitus žmones, dangaus Karalystėje bus palaikytas mažiausiu*. O kuris juos vykdo ir jų moko, dangaus Karalystėje bus palaikytas didžiu#. **20** Todėl sakau jums: jeigu teisumu neviršysite Raštų aiškintojų ir fariziejų,[i] nieku gyvu neįeisite į dangaus Karalystę.[y]

21 Jūs girdėjote, kad senovėje buvo pasakyta: ‘Nežudyk.[j] Kas įvykdo žmogžudystę, turės atsakyti teisme.’[k] **22** O aš jums sakau, kad teisme turės atsakyti kiekvienas, kuris nesiliauja rūstavęs[l] ant savo brolio. Kas paniekina savo brolį užgaulių žodžiu, turės stoti prieš aukščiausią teismą*, o

4 SKYRIUS

a Lk 9:11
Apd 10:37, 38
b Mk 6:55
c Mk 1:32
Apd 5:16
d Mt 17:15

5 SKYRIUS

e Lk 6:20
f Iz 61:2, 3
Mt 11:28
g 1Ti 6:11
Tit 3:2
h Ps 37:11
i Iz 55:1
Lk 6:21
y Jn 6:35
j Mt 6:14
Mt 18:33
Jok 2:13
k Ps 24:3, 4
Ps 73:1
l Rom 12:18
Hbr 12:14
Jok 3:18
m Mk 10:29, 30
1Pt 3:14
n Mt 10:22
o Jn 15:20
p Lk 6:22, 23
Jok 1:2
1Pt 4:14
r Apd 5:41
Rom 5:3
s Hbr 11:6
t 2Me 36:16
Apd 7:52
Hbr 11:32, 37
u Mk 9:50

Antra skiltis

a Lk 14:34, 35
b Jn 8:12
Jn 12:36
Fil 2:15
c Mk 4:21
Lk 11:33
d Ef 5:8
Fil 2:15
e Ef 5:9
f Jn 15:8
1Pt 2:9, 12
g Lk 4:21
h Iz 40:8
Lk 16:17
i Mt 15:7–9
Mt 23:23
Lk 11:42
y Mt 18:3
Jn 3:5
j Pr 9:6
Iš 20:13
Įst 5:17
k Kun 24:17
Įst 17:8, 9
l Kol 3:8
Jok 1:19

4:25 *Žr. žodynėlį. **5:3** *Arba „tie, kurie rūpinasi savo dvasiniais poreikiais“. Pažod. „elgetaujantys dvasios“.

5:15 *Didokas indas, kuriuo seikėdavo grūdus. **5:19** *T. y. į Karalystę neįeis. #T. y. į Karalystę įeis. **5:22** *T. y. Sinedrioną.

kas sako: ‘Niekam tikęs kvaily!’, tas smerktinas į ugningąją Gehenąˆ*.[a]

23 Tad jeigu atnešęs savo dovaną prie aukuro[b] prisimeni, kad tavo brolis turi ką nors prieš tave, **24** palik dovaną prie aukuro. Pirma eik susitaikyti su broliu, o paskui grįžęs aukok savo dovaną.[c]

25 Su savo ieškovu tarkis skubiai, kol tebesate su juo kelyje į teismą, antraip jis įduos tave teisėjui, o teisėjas – teismo pareigūnui, ir būsi įmestas į kalėjimą.[d] **26** Iš tiesų tau sakau: iš ten neišeisi, kol nesugrąžinsi visko iki paskutinio skatiko*.

27 Jūs girdėjote, kad buvo pasakyta: ‘Nesvetimauk.’[e] **28** O aš jums sakau, kad kiekvienas, kuris žiūri į moterį[f] ir jos geidžia, jau svetimavo su ja savo širdyje.[g] **29** Tad jeigu tavo dešinė akis veda tave į nuodėmęˆ*, išlupk ją ir mesk šalin.[h] Juk geriau tau netekti vieno nario, negu kad visas tavo kūnas būtų įmestas į Geheną.[i] **30** Ir jeigu tavo dešinė ranka veda tave į nuodėmęˆ*, nukirsk ją ir mesk šalin.[y] Juk geriau tau prarasti vieną narį, negu kad visas tavo kūnas atsidurtų Gehenoje.[j]

31 Taip pat buvo pasakyta: ‘Kas išsiskiria su žmona, teduoda jai skyrybų raštą.’[k] **32** O aš jums sakau: kas išsiskiria su žmona ne dėl ištvirkavimoˆ*, tas stumia ją svetimauti, ir kas išsiskyrusiąją veda, tas irgi svetimauja.[l]

33 Taip pat girdėjote, kad senovėje buvo pasakyta: ‘Nepriesiek tuščiai[a] – įvykdyk savo įžadus Jehovai.’[b] **34** O aš jums sakau, kad išvis nepriesiekinėtumėte:[c] nei dangumi, nes tai Dievo sostas, **35** nei žeme, nes ji yra pakojis jo kojoms,[d] nei Jeruzale, nes tai didžiojo Karaliaus miestas.[e] **36** Neprisiekinėk ir savo galva, nes negali nė vieno plauko padaryti balto ar juodo. **37** Tiesiog sakykite „taip“, jei tikrai yra „taip“, ir „ne“, jeigu yra „ne“,[f] nes kas viršaus – tai iš piktojo.[g]

38 Jūs girdėjote, kad buvo pasakyta: ‘Akis už akį ir dantis už dantį.’[h] **39** O aš jums sakau: nesipriešink piktam žmogui. Jeigu tau suduoda per dešinį skruostą, atsuk ir kitą.[i] **40** Jeigu kas nori su tavimi bylinėtis ir atimti iš tavęs palaidinę, atiduok jam ir apsiaustą.[y] **41** Ir jeigu kas nors uždeda tau prievolę nueiti mylią*, eik su juo dvi. **42** Prašančiam duok ir nuo norinčio iš tavęs pasiskolinti* nenusigręžk.[j]

43 Jūs girdėjote, kad buvo pasakyta: ‘Mylėk savo artimą[k] ir nekęsk priešo.’ **44** O aš jums sakau: mylėkite savo priešus[l] ir melskitės už savo persekiotojus,[m] **45** kad būtumėte savo dangiškojo Tėvo sūnūs.[n] Jis juk leidžia saulei tekėti ir blogiems, ir geriems žmonėms, duoda lietaus ir teisiesiems, ir neteisiesiems.[o] **46** Jeigu mylite tik tuos, kurie jus myli, kokį atlygį gausite?[p] Argi taip nedaro ir mokesčių rinkėjai? **47** Ir jeigu sveikinate vien savo brolius, ką gi ypatinga darote? Argi taip nesielgia ir kitataučiai?

5 SKYRIUS

a Mt 10:28
Lk 12:5
1Jn 3:15
b Įst 16:16
c 1Jn 4:20
d Lk 12:58, 59
e Iš 20:14
Įst 5:18
Lk 18:20
Rom 13:9
f 2Sa 11:2
Job 31:1
g Mk 7:20–22
h Lk 11:34
i Mt 18:9
Mk 9:47
y Kol 3:5
j Mt 18:8
k Įst 24:1
Mt 19:3, 8
Mk 10:2, 4
l Mt 19:9
Mk 10:11, 12
Lk 16:18
Rom 7:3

Antra skiltis

a Kun 19:12
b Sk 30:2
Įst 23:21
Mok 5:4
c Jok 5:12
d Iz 66:1
e Ps 48:2
f Jok 5:12
g Jn 8:44
h Iš 21:24, 25
Kun 24:20
Įst 19:21
i Pat 24:29
Iz 50:6
Lk 6:29
Rom 12:17
1Pt 2:23
y 1Ko 6:7
j Kun 25:36
Įst 23:19
k Kun 19:18
Mk 12:31
l Pat 25:21
Rom 12:20
m Lk 6:27, 28
Apd 7:60
Rom 12:14
n Ef 5:1
o Lk 6:35
Apd 14:17
p Lk 6:32, 33

5:22 *Žr. žodynėlį. **5:26** *Pažod. „kvadranso“. Žr. priedą B14. **5:29, 30** *Pažod. „suklupimą“. **5:32** *Gr. *porneia*. Žr. žodynėlyje „ištvirkavimas“.

5:41 *Žr. priedą B14. **5:42** *Turimas omenyje skolinimas be palūkanų.

48 Tad būkite tobuli, kaip ir jūsų dangiškasis Tėvas yra tobulas.[a]

6 Žiūrėkite, teisumo darbus darykite ne dėl akių – ne tam, kad būtumėte žmonių matomi,[b] antraip negausite atlygio iš savo Tėvo, kuris yra danguje. **2** Taigi, jei ką šelpi, apie tai netrimituok. Taip sinagogose ir gatvėse daro veidmainiai, norėdami, kad žmonės juos liaupsintų. Iš tiesų sakau jums: jie jau atsiėmė savo atlygį. **3** Kai šelpi, tegu tavo kairė nežino, ką daro dešinė. **4** Telieka tavo šelpimas slaptumoje. Tada tavo Tėvas, stebintis slaptumoje, tau atlygins.[c]

5 Ir kai meldžiatės, nesielkite kaip veidmainiai[d] – tokie mėgsta melstis stovėdami sinagogose ir didžiųjų gatvių sankirtose, kad būtų žmonių matomi.[e] Iš tiesų sakau jums: jie jau atsiėmė savo atlygį. **6** Kai nori pasimelsti, eik į savo kambarį, užsidaryk duris ir melskis savo Tėvui, esančiam slaptumoje.[f] Tada tavo Tėvas, stebintis slaptumoje, tau atlygins. **7** Melsdamiesi nekalbėkite to paties per tą patį. Taip daro kitų tautų žmonės, manydami būsią išklausyti dėl žodžių gausumo. **8** Nebūkite kaip jie, juk jūsų Tėvas dar jums nepaprašius žino, ko jums reikia.[g]

9 Taigi melskitės taip:[h]

‘Tėve mūsų, kuris esi danguje, tebūna šventu laikomas* tavo vardas.[i] **10** Teateina tavo Karalystė.[y] Tebūna tavo valia[j] – kaip danguje, taip ir žemėje.[k] **11** Kasdienės mūsų duonos duok mums šiandien[l] **12** ir atleisk mums mūsų kaltes*, kaip ir mes atleidžiame savo kaltininkams#.[a] **13** Ir nevesk mūsų į pagundą,[b] bet gelbėk nuo piktojo.’[c]

14 Jeigu jūs atleisite žmonėms jų prasikaltimus, tai ir jūsų dangiškasis Tėvas atleis jums.[d] **15** O jeigu neatleisite žmonėms jų prasikaltimų, ir jūsų Tėvas neatleis jūsų prasikaltimų.[e]

16 Kai pasninkaujate,[f] nenutaisykite liūdnos minos, kaip kad daro veidmainiai. Jie vaikšto sielvartingais veidais, kad žmonės matytų, kaip jie pasninkauja.[g] Iš tiesų sakau jums: jie jau atsiėmė savo atlygį. **17** Kai pasninkauji, išsitepk galvą aliejumi ir nusiprausk veidą – **18** tada ne dėl žmonių pasninkausi, o dėl Tėvo, kuris yra slaptumoje, ir tavo Tėvas, stebintis slaptumoje, tau atlygins.

19 Nesikraukite turtų žemėje,[h] kur kandys ir rūdys ėda, kur vagys laužiasi ir vagia. **20** Verčiau kraukitės turtus danguje,[i] kur nei kandys, nei rūdys ėda,[y] kur vagys nesilaužia ir nevagia. **21** Kur tavo turtas, ten bus ir tavo širdis.

22 Kūno žiburys yra akis.[j] Jeigu tavo akies žvilgsnis sutelktas*, visas tavo kūnas bus šviesus. **23** Bet jeigu tavo akis pavydžiai žvalgosi į šalis*,[k] visas tavo kūnas bus tamsus. Tad jeigu tavyje esanti šviesa iš tikro yra tamsa, tai kokia toji tamsa didelė!

5 SKYRIUS

a Kun 19:2
Įst 18:13
Lk 6:36
1Pt 1:16

6 SKYRIUS

b Mt 23:5
c Pat 19:17
Mt 10:42
d Lk 18:11
e Mt 6:16
Mt 23:5
f Lk 6:12
g Lk 12:30
h Lk 11:2–4
i Iš 6:3
Ps 83:18
Ez 36:23
y Dan 2:44
Mt 6:33
Apr 11:15
j Mt 26:42
1Ti 2:4
Apr 4:11
k Ps 37:10
Lk 23:43
Apd 24:15
l Ps 37:25
Pat 30:8
Mt 6:34
1Ti 6:8

Antra skiltis

a Mt 18:21
Mk 11:25
b Mt 26:41
1Ko 10:13
Apr 3:10
c Jn 17:15
1Jn 5:19
d Ef 4:32
Kol 3:13
e Mt 18:35
Jok 2:13
f Apd 13:2, 3
Apd 14:23
g Iz 58:5
Lk 18:11, 12
h Mt 13:22
Lk 12:20
Jok 5:3
i Mt 19:21
Mk 10:21
Lk 12:33, 34
Lk 18:22
y 1Pt 1:3, 4
j Pat 4:25
Lk 11:34
Ef 1:18
k Mt 20:15

6:9 *Pažod. „pašventintas“.

6:12 *Pažod. „skolas“. #Pažod. „skolininkams“. **6:22** *Arba „akis aiški“. Pažod. „akis paprasta“. **6:23** *Pažod. „akis pikta“, „akis nedora“.

24 Niekas negali vergauti dviem šeimininkams: vieno jis nekęs ir jį niekins, o kitą mylės ir bus prie jo prisirišęs.[a] Negalite vergauti kartu ir Dievui, ir turtams.[b]

25 Todėl sakau jums: liaukitės nerimavę[c] dėl savo gyvybės* – dėl to, ką valgysite ar gersite, taip pat dėl savo kūno – ką vilkėsite.[d] Argi gyvybė# nėra svarbiau už maistą ir kūnas – už drabužį?[e] **26** Įsižiūrėkite į dangaus paukščius.[f] Jie nei sėja, nei pjauna, nei į svirnus neša, – jūsų dangiškasis Tėvas juos maitina. Argi jūs ne vertingesni už juos? **27** Kas iš jūsų nerimaudamas gali bent viena uolektimi pailginti savo gyvenimą?[g] **28** Ir kamgi jaudinatės dėl drabužio? Pasimokykite iš to, kaip auga lauko lelijos. Nei jos pluša, nei verpia, **29** bet, sakau jums, net Saliamonas[h] visoje savo šlovėje nebuvo taip pasipuošęs kaip kiekviena iš jų. **30** Tad jeigu Dievas taip aprengia laukų augalą, kuris šiandien gyvuoja, o rytoj metamas į krosnį, negi neaprengs jūsų, mažatikiai? **31** Todėl nesirūpinkite[i] ir nesakykite: ‘Ką valgysime?’ ar: ‘Ką gersime?’, ar: ‘Kuo apsivilksime?’[y] **32** Tų dalykų vaikosi tautos. Jūsų dangiškasis Tėvas juk žino, kad jums viso to reikia.

33 Taigi pirmiausia ieškokite Karalystės ir Dievo teisumo, o visa tai bus jums pridėta.[j] **34** Nesirūpinkite dėl rytojaus,[k] nes rytdiena turės savų rūpesčių. Kiekvienai dienai gana savo bėdų.

6:25 *Arba „sielos“. Žr. žodynėlį. #Arba „siela“. Žr. žodynėlį.

6 SKYRIUS

a Jok 4:4
b Mt 13:22 Lk 16:13
c Ps 55:22 Fil 4:6 1Pt 5:6, 7
d 1Ti 6:8 Hbr 13:5
e Lk 12:22–28
f Job 38:41 Ps 147:9 Mt 10:29
g Ps 39:5
h 1Ka 10:4, 5
i Lk 10:41
y Lk 12:29–31
j Ps 37:25
k Is 16:4, 19

Antra skiltis

7 SKYRIUS

a Lk 6:37 Rom 2:1 Rom 14:13
b Mt 18:33, 34 Jok 2:13
c Mk 4:24 Lk 6:38 Gal 6:7
d Lk 6:41, 42
e Pat 9:7 Mt 10:14
f Mk 11:24 Jok 1:5 1Jn 5:14
g Lk 11:9–13
h Jn 14:13 1Jn 3:22
i Jok 1:17
y Lk 11:13
j Lk 6:31
k Rom 13:10 Gal 5:14
l Lk 13:24
m Apd 14:22 1Pt 4:18

7 Neteiskite,[a] kad nebūtumėte teisiami. **2** Kokiu teismu teisiate, tokiu patys būsite teisiami,[b] ir kokiu saiku seikite, tokiu ir jums seikės.[c] **3** Kodėl žiūri į šapelį savo brolio akyje, o nekreipi dėmesio į rąstą savojoje?[d] **4** Ir kaip gali sakyti broliui: ‘Leisk, išimsiu šapelį tau iš akies’, kai tau pačiam akyje rąstas? **5** Veidmainy! Pirma ištrauk rąstą sau iš akies, tada aiškiai matysi, kaip išimti šapelį broliui iš akies.

6 Neduokite to, kas šventa, šunims. Nemeskite savo perlų kiaulėms,[e] kad kartais jų nesutryptų ir apsigręžusios nesudraskytų jūsų.

7 Prašykite, ir bus jums duota;[f] ieškokite, ir rasite; belskite, ir bus atidaryta.[g] **8** Mat kiekvienas prašantis gauna,[h] kiekvienas ieškantis randa ir kiekvienam beldžiančiam bus atidaryta. **9** Nejaugi atsirastų tarp jūsų toksai žmogus, kuris savo sūnui, prašančiam duonos, duotų akmenį? **10** Arba jeigu sūnus paprašytų žuvies, negi duotų gyvatę? **11** Tad jeigu jūs, būdami nedori, duodate savo vaikams gerų dalykų, juo labiau jūsų Tėvas, esantis danguje, duos gera[i] tiems, kurie jį prašo.[y]

12 Tad visa, ko norite, kad žmonės jums darytų, jūs patys jiems darykite.[j] Juk tai – Įstatymo ir Pranašų esmė.[k]

13 Įeikite pro ankštus vartus.[l] Platūs vartai ir erdvus kelias veda į pražūtį, ir pro tuos vartus eina daugelis. **14** O ankšti vartai ir siauras kelias veda į gyvenimą, ir nedaug kas jį atranda.[m]

15 Saugokitės netikrų pranašų.[a] Jie ateina pas jus avies kailyje,[b] bet viduje yra plėšrūs vilkai.[c] **16** Juos atpažinsite iš vaisių. Argi vynuogės skinamos nuo dygiakrūmių arba figos – nuo dagių?[d] **17** Kiekvienas geras medis veda gerus vaisius, o netikęs* medis – netikusius.[e] **18** Geras medis negali vesti netikusių vaisių, o netikęs* – gerų.[f] **19** Kiekvieną medį, nevedantį gerų vaisių, nukerta ir meta į ugnį.[g] **20** Taigi pažinsite juos iš vaisių.[h]

21 Ne kiekvienas, kuris man sako: ‘Viešpatie, Viešpatie’, įeis į dangaus Karalystę. Įeis tik tas, kuris vykdo mano dangiškojo Tėvo valią.[i] **22** Daug kas tą dieną sakys man: ‘Viešpatie, Viešpatie,[y] argi mes nepranašavome tavo vardu? Argi neišvarinėjome demonų tavo vardu? Argi nedarėme daugelio įstabių darbų tavo vardu?’[j] **23** Tačiau tada jiems pareikšiu: ‘Aš jūsų nepažįstu. Eikit šalin nuo manęs, piktadariai!’[k]

24 Taigi kiekvienas, kuris girdi šiuos mano žodžius ir juos vykdo, yra panašus į nuovokų žmogų, pasistačiusį namą ant uolos.[l] **25** Prapliupo liūtis, pakilo vandenys, atūžė vėjai ir daužėsi į tą namą, bet jis nesugriuvo, nes buvo pastatytas ant uolos. **26** O kiekvienas, kuris girdi šiuos mano žodžius, bet jų nevykdo, yra panašus į kvailą žmogų, pasistačiusį namą ant smėlio.[m] **27** Prapliupo liūtis, pakilo vandenys, atūžė vėjai, trankėsi į tą namą,[n] ir jis sugriuvo. Jo griuvimas buvo smarkus.“

7:17, 18 *Pažod. „išpuvęs“.

7 SKYRIUS

a Mt 24:11 2Pt 2:1 1Jn 4:1

b Lk 6:26

c Apd 20:29, 30

d Lk 6:44

e Mt 12:33

f Lk 6:43

g Mt 3:10 Lk 13:6, 9

h Mt 12:33

i Rom 2:13 Jok 1:22 1Jn 2:17 1Jn 5:3

y Lk 6:46

j Jer 14:14 Jer 27:15

k Lk 13:25–27

l Lk 6:47–49 Jok 1:25

m Jok 1:23, 24

n 1Ko 3:13

Antra skiltis

a Mk 1:22 Lk 4:32

b Jn 7:46

8 SKYRIUS

c Mk 1:40–44 Lk 5:12–14

d Mk 1:41 Lk 5:13

e Iz 53:4

f Mt 9:30 Mt 12:15, 16 Mk 7:35, 36

g Kun 14:2 Lk 17:14

h Kun 14:3, 4 Kun 14:19, 20

i Lk 7:1–9

y Mt 15:28 Lk 7:9

j Lk 13:29

28 Tuo Jėzus baigė savo pamokymus. Minios jo mokymu didžiai stebėjosi,[a] **29** nes jo žodžiai turėjo galią,[b] kitaip nei Raštų aiškintojų.

8 Kai Jėzus nusileido nuo kalno, didelės minios nusekė paskui jį. **2** Ir štai priėjo vienas raupsuotasis, nusilenkė jam ir tarė: „Viešpatie, jei tik norėtum, galėtum padaryti mane švarų.“[c] **3** Jėzus ištiesė ranką, palietė jį ir pasakė: „Noriu. Tapk švarus.“[d] Vyras bemat tapo švarus, raupsų neliko.[e] **4** Jėzus jam prisakė: „Žiūrėk, niekam apie tai nepasakok.[f] Nueik pasirodyti kunigui[g] ir paaukok dovaną, nurodytą Mozės.[h] Tai bus jiems liudijimas.“

5 Kai Jėzus atėjo į Kafarnaumą, prie jo priėjo vienas šimtininkas ir ėmė maldauti:[i] **6** „Gerbiamasis, mano tarnas guli namuose paralyžiuotas, jis baisiai kankinasi.“ **7** Jėzus jam tarė: „Aš ateisiu ir jį išgydysiu.“ **8** Šimtininkas atsakė: „Gerbiamasis, nesu vertas priimti tave po savo stogu. Tik tark žodį ir mano tarnas pasveiks. **9** Juk ir aš, nors pats esu pavaldinys, turiu sau pavaldžių kareivių. Vienam tariu: ‘Eik!’, ir jis eina, kitam liepiu: ‘Ateik!’, ir jis ateina, o savo vergui sakau: ‘Daryk tai!’, ir jis daro.“ **10** Tai išgirdęs, Jėzus nustebo ir tarė tiems, kurie sekė jam iš paskos: „Iš tiesų sakau jums: Izraelyje neradau nė vieno, kuris turėtų tokį stiprų tikėjimą.[y] **11** Aš sakau jums, kad daugelis iš rytų ir vakarų susirinks dangaus Karalystėje prie stalo su Abraomu, Izaoku ir Jokūbu,[j] **12** o Karalys-

tės sūnūs bus išmesti laukan į tamsybes. Ten jie verks ir griež dantimis.“[a] **13** Tada šimtininkui Jėzus pasakė: „Eik, ir tebūna tau atlyginta už tavo tikėjimą.“[b] Tą pačią valandą tarnas pasveiko.[c]

14 Jėzus atėjo pas Petrą į namus. Pamatęs jo uošvę[d] gulinčią ir karščiuojančią,[e] **15** jis palietė jos ranką[f] ir karštis atslūgo. Moteris atsikėlė ir ėmėsi jam patarnauti. **16** Atėjus vakarui, žmonės atvedė pas jį daug demonų apsėstųjų. Įsakmiu žodžiu Jėzus išvarė dvasias, taip pat išgydė visus, kamuojamus ligų, **17** ir taip išsipildė, kas pasakyta per pranašą Izaiją: „Jis pasiėmė mūsų negales ir nusinešė mūsų ligas.“[g]

18 Matydamas aplink save minią, Jėzus paliepė mokiniams irtis į kitą krantą.[h] **19** Prie jo priėjo vienas Raštų aiškintojas ir tarė: „Mokytojau, aš seksiu paskui tave, kur tik tu eisi.“[i] **20** Bet Jėzus jam pasakė: „Lapės turi urvus, dangaus paukščiai – lizdus, o Žmogaus Sūnus neturi kur galvos priglausti.“[y] **21** Kitas mokinys prašė: „Viešpatie, leisk man pirma eiti savo tėvo palaidoti.“[j] **22** Jėzus jam atsakė: „Sek paskui mane, palik mirusiems laidoti mirusius.“[k]

23 Jėzus įlipo į valtį, jam iš paskos ir mokiniai.[l] **24** Staiga ežeras smarkiai įsišėlo. Pakilo tokios bangos, kad valtį ėmė semti. Tuo metu Jėzus miegojo.[m] **25** Mokiniai prišoko prie jo ir ėmė žadinti šaukdami: „Viešpatie, gelbėk mus, tuoj žūsime!“ **26** Jėzus jiems tarė: „Ko išsigandote, mažatikiai?“[a] Tada atsikėlė ir sudraudė vėjus ir ežerą. Stojo visiška tyla.[b] **27** Mokiniai apstulbę kalbėjo: „Kas jis per vienas, kad net vėjai ir ežeras jo klauso?“

28 Kai Jėzus persikėlė į kitą krantą ir išlipo gadariečių krašte, jam priešais iš kapinių išėjo du demonų apsėsti žmonės.[c] Jie buvo tokie nuožmūs, kad niekas nedrįsdavo tuo keliu eiti. **29** Juodu ėmė šaukti: „Ko tau reikia,* Dievo Sūnau?[d] Ar atėjai kankinti mūsų[e] pirma laiko?“[f] **30** Kiek atokiau ganėsi didelė kiaulių banda.[g] **31** Demonai ėmė Jėzų prašyti: „Jeigu mus išvarysi, tai siųsk į tą kiaulių bandą.“[h] **32** Jis pasakė jiems: „Eikite!“ Tie išėjo ir apsėdo kiaules. Tai pasileido visa banda nuo skardžio į ežerą ir prigėrė. **33** O kiauliaganiai nuskubėjo į miestą. Atbėgę jie papasakojo apie visa, kas nutiko, taip pat apie apsėstuosius. **34** Ir štai visas miestas išėjo Jėzaus pasitikti. Jį pamatę, žmonės maldavo, kad jis iš jų krašto pasišalintų.[i]

9 Tad Jėzus sėdo į valtį ir išplaukė į kitą pusę. Kai atvyko į savo miestą,[y] **2** štai ant gulto žmonės jam atnešė paralyžiuotą vyrą. Matydamas jų tikėjimą Jėzus tarė paralyžiuotajam: „Būk drąsus, vaike. Tavo nuodėmės atleistos.“[j] **3** Kai kurie Raštų aiškintojai manė sau: „Šitas piktžodžiauja.“ **4** Perprasdamas jų mintis Jėzus tarė: „Kodėl širdyje piktai mąstote?[k] **5** Ką pasakyti lengviau: ar ‘tavo nuodėmės

8 SKYRIUS

a Lk 13:28

b Mt 9:29 Mt 15:28 Mk 9:23

c Lk 7:10

d 1Ko 9:5

e Mk 1:29–34 Lk 4:38–41

f Mk 5:41 Apd 3:7

g Iz 53:4

h Mk 4:35 Lk 8:22

i Lk 9:57

y Lk 9:58 2Ko 8:9

j Lk 9:59

k Lk 9:60

l Mk 4:36

m Mk 4:37–41 Lk 8:23–25

Antra skiltis

a Mt 14:31 Mk 4:40

b Ps 89:9 Ps 107:29 Lk 8:25

c Mk 5:1–3 Lk 8:26, 27

d Lk 4:34, 41

e Mk 1:24 Jok 2:19

f Mk 5:7–10 Lk 8:28

g Mk 5:11–17

h Įst 14:8 Lk 8:31–34

i Lk 8:35–37

9 SKYRIUS

y Mt 4:13 Mk 2:1

j Mk 2:3–12 Lk 5:18–26

k Jn 2:24, 25

8:29 * Arba „Kas tau darbo“.

atleidžiamos', ar 'kelkis ir vaikščiok'?[a] **6** Tačiau kad žinotumėte Žmogaus Sūnų žemėje turint galią atleisti nuodėmes, – tada jis kreipėsi į paralyžiuotąjį, – sakau: kelkis, imk savo gultą ir eik namo."[b] **7** Vyras atsistojo ir nuėjo namo. **8** Tai išvydusios, minios nusigando ir šlovino Dievą už tai, kad duoda žmonėms tokią galią.

9 Eidamas iš ten Jėzus pamatė žmogų, vardu Matas, sėdintį mokesčių rinkykloje, ir tarė jam: „Sek paskui mane." Šis pakilo ir nusekė paskui jį.[c] **10** Vėliau į namus, kur Jėzus svečiavosi, atėjo daug mokesčių rinkėjų ir nusidėjėlių. Jie visi valgė prie vieno stalo su Jėzumi ir jo mokiniais.[d] **11** Tai matydami fariziejai jo mokinių klausė: „Kodėl jūsų mokytojas valgo su mokesčių rinkėjais ir nusidėjėliais?"[e] **12** Tai išgirdęs Jėzus atsakė: „Ne sveikiesiems reikia gydytojo, o ligoniams.[f] **13** Eikite ir pamąstykite, ką reiškia žodžiai: 'Aš noriu gailestingumo, o ne aukos.'[g] Aš atėjau kviesti ne teisiųjų, o nusidėjėlių."

14 Tada prie Jėzaus priėjo Jono mokiniai ir paklausė: „Mes ir fariziejai pasninkaujame, o kodėl nepasninkauja tavo mokiniai?"[h] **15** Į tai Jėzus atsakė: „Kodėl jaunikio draugai turėtų liūdėti, jei jaunikis[i] yra su jais? Tačiau ateis dienos, kai jaunikis bus iš jų atimtas,[y] ir tada jie pasninkaus. **16** Seno apsiausto niekas nelopo naujo* audinio lopu, nes naujas audinys susitraukęs išplėštų dar didesnę skylę.[j] **17** Ir niekas

9:16 *T. y. neskalbto, nesusitraukusio.

9 SKYRIUS

a Mk 2:9

b Mk 2:10, 11
Lk 5:24
Jn 5:8

c Mk 2:14
Lk 5:27, 28

d Mk 2:15–17
Lk 5:29–32

e Lk 7:39
Lk 15:2
Lk 19:7

f Lk 5:31

g Pat 21:3
Oz 6:6
Mt 12:7

h Mk 2:18–20
Lk 5:33–35

i Mt 22:2

y Mt 26:2

j Mk 2:21, 22
Lk 5:36–39

Antra skiltis

a Mk 5:22–24
Lk 8:41, 42
Jn 11:25

b Kun 15:25

c Mk 5:25–34
Mk 6:56
Lk 8:43–48

d Mk 10:52
Lk 7:50
Lk 17:19
Lk 18:42

e Jn 4:53

f Mk 5:38–43
Lk 8:52–56

g Jn 11:11

h Mk 9:27

i Lk 8:55

y Mt 20:30

j Apd 14:9, 10

k Mt 20:34

nepila jauno vyno į senus vynmaišius, nes jeigu piltų, vynmaišiai plyštų, vynas išsilietų ir vynmaišiai nueitų niekais. Jauną vyną pila į naujus vynmaišius, todėl išsilaiko ir viena, ir kita."

18 Jėzui taip bekalbant, prie jo priėjo vienas žmogus iš vyresnybės ir nusilenkęs jam tarė: „Mano duktė tikriausiai jau mirė. Bet ateik, uždėk ant jos ranką, ir ji atgis."[a]

19 Jėzus atsikėlė ir su savo mokiniais nuėjo paskui tą žmogų. **20** Ir štai viena moteris, jau dvylika metų varginama kraujoplūdžio,[b] prisiartino jam iš už nugaros ir palietė jo drabužio kutus.[c] **21** „Jeigu tik prisiliesiu prie jo drabužio, – manė ji sau, – išgysiu." **22** Jėzus atsigręžė ir pamatęs ją pasakė: „Drąsiau, dukterie, tavo tikėjimas tave išgydė."[d] Ir tą pačią valandą moteris pasveiko.[e]

23 Kai Jėzus atėjo į ano vyresniojo namus, išvydo tenai fleitininkus ir subruzdusius žmones.[f] **24** Jėzus jiems pasakė: „Išeikite. Mergaitė nemirė, ji miega."[g] Bet jie tik šaipėsi iš jo. **25** Kai žmonės buvo išprašyti laukan, Jėzus įėjo į vidų, paėmė mergaitę už rankos,[h] ir ji atsikėlė.[i] **26** Kalbos apie tai, kas nutiko, pasklido po visą aną kraštą.

27 Jėzui iš ten iškeliavus, du neregiai[y] ėmė sekti jam įkandin šaukdami: „Pagailėk mūsų, Dovydo Sūnau!" **28** Kai jis įėjo į namus, neregiai įėjo pas kuri ir Jėzus jų paklausė: „Ar tikite, kad galiu tai padaryti?"[j] Tie atsakė: „Taip, Viešpatie." **29** Tada jis palietė jiems akis[k] ir tarė: „Tebus jums atlyginta

už jūsų tikėjimą.“ **30** Ir jų akys atsivėrė. Jėzus jiems griežtai prisakė: „Žiūrėkite, kad niekas apie tai nesužinotų.“[a] **31** Tačiau tuodu išėję išgarsino jį visame tame krašte.

32 Jiems beišeinant, štai žmonės atvedė pas Jėzų demono apsėstą nebylį.[b] **33** Jėzus demoną išvarė ir nebylys prakalbo.[c] Minios stebėjosi ir sakė: „Nieko panašaus Izraelyje nėra buvę.“[d] **34** O fariziejai kalbėjo: „Jis išvaro demonus jų valdovo galia.“[e]

35 Tada Jėzus leidosi į kelionę po visus miestus ir kaimus. Jis mokė sinagogose, skelbė gerąją naujieną apie Karalystę, gydė visokias ligas ir negales.[f] **36** Matydamas žmonių minias, jis jų gailėjo,[g] nes jie buvo nuengti ir apleisti lyg avys be piemens.[h] **37** Ir jis pasakė savo mokiniams: „Pjūtis išties didelė, o darbininkų maža.[i] **38** Tad melskite pjūties Šeimininką siųsti darbininkų į savo pjūtį.“[y]

10 Pasišaukęs savo dvylika mokinių, Jėzus suteikė jiems galią išvaryti netyrąsias dvasias[j] ir gydyti visokias ligas ir negales.

2 Štai dvylikos apaštalų vardai:[k] pirmiausia Simonas, vadinamas Petru,[l] toliau – jo brolis Andriejus,[m] Zebediejaus sūnus Jokūbas ir jo brolis Jonas,[n] **3** Pilypas ir Baltramiejus,[o] Tomas[p] ir mokesčių rinkėjas Matas,[r] Alfiejaus sūnus Jokūbas ir Tadas, **4** Simonas Kananietis* ir Judas Iskarijotas (tasai vėliau Jėzų išdavė).[s]

10:4 *Išvertus tikriausiai reiškia „uolusis“.

9 SKYRIUS

a Iz 42:2; Mt 12:15, 16; Mk 1:44, 45; Mk 7:35, 36
b Mt 12:22; Lk 11:14
c Mt 15:31
d Mk 2:12
e Mt 12:24; Mk 3:22; Lk 11:15
f Mt 4:23
g Mt 14:14; Hbr 4:15
h Sk 27:16, 17; 1Ka 22:17; Ez 34:5; Mk 6:34
i Lk 10:2; Jn 4:35
y Rom 10:14

10 SKYRIUS

j Mk 3:14, 15; Mk 6:7; Lk 9:1, 2
k Mk 3:16–19; Lk 6:13–16; Apd 1:13
l Jn 1:42; Apd 15:14
m Mk 1:16; Jn 1:40
n Mt 4:21
o Jn 1:45
p Jn 11:16; Jn 20:27
r Mk 2:14; Lk 5:27
s Mt 26:47; Jn 13:18

Antra skiltis

a Mk 6:7; Lk 9:1, 2
b 2Ka 17:24
c Iz 53:6; Ez 34:6; Apd 13:45, 46
d Mt 4:17; Lk 10:9
e Lk 9:2
f Mk 6:8, 9
g Lk 9:3
h Lk 10:7; 1Ko 9:7, 14
i Mk 6:10; Lk 9:4
y Lk 10:5
j Mk 6:11; Lk 9:5; Lk 10:6, 11; Apd 13:50, 51
k Pr 19:4, 5; 2Pt 2:6; Jud 7
l Fil 2:14, 15
m Mt 24:9
n Apd 5:40; 2Ko 11:24
o Mt 23:34; Mk 13:9; Lk 21:12, 13

5 Jėzus išsiuntė šiuos dvylika vyrų pas žmones ir davė jiems tokius nurodymus:[a] „Neikite pas kitataučius ir neužsukite į jokį samariečių miestą.[b] **6** Verčiau eikite pas prapuolusias Izraelio namų avis.[c] **7** Keliaudami skelbkite: ‘Dangaus Karalystė yra priartėjusi.’[d] **8** Gydykite sergančius,[e] prikelkite mirusius, apvalykite raupsuotus, išvarinėkite demonus. Dovanai gavote, dovanai ir duokite. **9** Nesidėkite į juosmens kišenes nei aukso, nei sidabro, nei variokų,[f] **10** neimkite nei kelionmaišio, nei antros palaidinės,* nei sandalų, nei lazdos,[g] nes darbininkas nusipelno atlygio#.[h]

11 Atėję į kokį miestą ar kaimą, susiieškokite žmogų, vertą jūsų žinios, ir pasilikite, kol išvyksite.[i] **12** Užėję į namus, pasveikinkite juos. **13** Jeigu namai bus verti ramybės, kurios jiems linkite, tegu ji apsigyvena juose,[y] o jeigu namai nebus jos verti, tegu ji grįžta pas jus. **14** Jeigu kas jūsų nepriimtų ir jūsų žodžių nesiklausytų, išeidami iš tų namų ar to miesto nusikratykite ir dulkes nuo kojų.[j] **15** Iš tiesų sakau jums: Teismo dieną lengviau bus Sodomos ir Gomoros žemei[k] negu tam miestui.

16 Štai siunčiu jus tarsi avis tarp vilkų, todėl būkite gudrūs* kaip gyvatės, bet neklastingi kaip balandžiai.[l] **17** Sergėkitės žmonių, nes jie įdavinės jus teismams[m] ir plaks[n] sinagogose.[o] **18** Dėl manęs jus

10:10 *Pažod. „nei dviejų palaidinių“. #Pažod. „valgio“. **10:16** *Arba „atsargūs“, „apdairūs“.

vedžios pas valdytojus ir karalius,[a] kad būtų paliudyta jiems ir tautoms.[b] **19** Tačiau kai jus įduos, nepradėkite nerimauti dėl to, ką ir kaip reikės kalbėti. Tą valandą jums bus duota, ką kalbėti,[c] **20** nes ne tiek jūs kalbėsite, kiek jūsų Tėvo dvasia kalbės per jus.[d] **21** Brolis atiduos mirčiai brolį, tėvas – savo vaiką, vaikai sukils prieš gimdytojus ir atiduos juos mirčiai.[e] **22** Dėl mano vardo visi jūsų nekęs,[f] tačiau kas ištvers iki galo, tas bus išgelbėtas.[g] **23** Kai jus persekios viename mieste, bėkite į kitą.[h] Iš tiesų sakau jums: nespėsite apeiti visų Izraelio miestų, iki ateis Žmogaus Sūnus.

24 Mokinys nėra viršesnis už mokytoją ir vergas – už šeimininką.[i] **25** Mokiniui pakanka tapti tokiam kaip jo mokytojas, o vergui – kaip jo šeimininkas.[y] Jeigu šeimynos galvą vadino Belzebulu*,[j] argi ne juo labiau taip vadins ir visą šeimyną? **26** Todėl nebijokite jų. Juk nėra nieko uždengta, kas nebus atidengta, ir nieko slapta, kas netaps žinoma.[k] **27** Ką jums kalbu tamsoje, sakykite šviesoje, ir kas jums šnibždama, skelbkite nuo stogų.[l] **28** Ir nebijokite tų, kurie gali nužudyti kūną, bet negali pražudyti gyvybės#.[m] Verčiau bijokite to, kuris gali pražudyti ir kūną, ir gyvybę Gehenoje*.[n] **29** Argi ne du žvirbliai parduodami už skatiką*? Ir vis dėlto nė vienas iš jų nekris žemėn be jūsų Tėvo žinios.[o] **30** O jūsų net visi galvos plaukai suskaičiuoti. **31** Taigi nebijokite – jūs vertingesni už daugybę žvirblių.[a]

32 Todėl kas tik pripažins mane žmonių akivaizdoje,[b] tą ir aš pripažinsiu savo dangiškojo Tėvo akivaizdoje.[c] **33** O to, kuris išsižadės manęs žmonių akivaizdoje, ir aš išsižadėsiu savo dangiškojo Tėvo akivaizdoje.[d] **34** Nemanykite, kad atėjau nešti žemei ramybės*. Atėjau nešti ne ramybės, o kalavijo.[e] **35** Atėjau supriešinti sūnaus su tėvu, dukters su motina ir marčios su anyta.[f] **36** Žmogui jo namiškiai taps priešais. **37** Kas prie tėvo ar motinos prisirišęs labiau negu prie manęs, tas nevertas manęs. Ir kas prie sūnaus ar dukters prisirišęs labiau negu prie manęs, tas nevertas manęs.[g] **38** Ir kas neima savo kančių stulpo* ir neseka manimi, tas nevertas manęs.[h] **39** Kas gelbėja savo gyvybę*, tas ją praras, o kas dėl manęs savo gyvybę* praranda, tas ją išgelbės.[i]

40 Kas priima jus, tas mane priima, o kas priima mane, priima ir tą, kuris mane siuntė.[y] **41** Kas priima pranašą dėl to, kad jis pranašas, gaus pranašo atlygį,[j] ir kas priima teisųjį dėl to, kad jis teisusis, gaus teisiojo atlygį. **42** Ir kas vienam iš šitų mažutėlių paduos bent taurę šalto vandens dėl to, kad jis yra mano mokinys, tas – iš tiesų sakau jums – nepraras savo atlygio.“[k]

11 Baigęs duoti nurodymus savo dvylikai mokinių, Jėzus iš ten iškeliavo mokyti ir

10:25, 28, 38 *Žr. žodynėlį. **10:28** #T. y. negali atimti galimybės vėl gyventi ateityje. **10:29** *Pažod. „už asą“. Žr. priedą B14.

10 SKYRIUS

a Apd 4:8
Apd 24:10
Apd 25:23
Apd 26:25
Apd 27:23, 24
b Mt 24:14
c Mk 13:11
Lk 12:11, 12
Lk 21:14, 15
d Jn 14:26
e Mch 7:6
Mt 10:36
f Mt 24:9
Lk 21:17
Jn 15:21
g Mt 24:13
Lk 21:19
Apr 2:10
h Mt 23:34
Apd 8:1
i Jn 15:20
y 1Pt 2:21
j Mt 12:24
Mk 3:22
Lk 11:15
Jn 8:48
k Mk 4:22
Lk 8:17
l Lk 12:3
m Pat 29:25
Apr 2:10
n Lk 12:4, 5
Hbr 10:31
o Lk 12:6, 7

Antra skiltis

a Mt 6:26
b Rom 10:9
c Lk 12:8, 9
Apr 3:5
d Mk 8:38
Lk 9:26
2Ti 2:12
e Lk 12:51–53
f Mch 7:6
g Mt 19:29
Lk 14:26
h Mt 16:24, 25
Mk 8:34, 35
Lk 9:23
Lk 14:27
i Lk 17:33
Jn 12:25
y Mt 25:40
Lk 10:16
Jn 12:44
Jn 13:20
j 1Ka 17:9, 10
1Ka 17:20–23
2Ka 4:8
2Ka 4:13–17
k Mt 25:40
Mk 9:41
Hbr 6:10

10:34 *Arba „taikos“. **10:39** *Arba „sielą“. Žr. žodynėlį.

skelbti gerosios naujienos į aplinkinius miestus.[a]

2 Tuo metu Jonas buvo kalėjime.[b] Išgirdęs apie Kristaus darbus, jis pasiuntė savo mokinius[c] **3** jo paklausti: „Ar tu esi tas, kuris turi ateiti, ar mums laukti kito?“[d] **4** Jėzus jiems atsakė: „Eikite ir papasakokite Jonui, ką girdite ir matote:[e] **5** aklieji regi,[f] luošieji vaikšto, raupsuotieji apvalomi,[g] kurtieji girdi, mirusieji prikeliami, vargšams skelbiama geroji naujiena.[h] **6** Laimingas tas, kuris manimi nepasipiktina.“[i]

7 Kai jie nuėjo, Jėzus ėmė kalbėti minioms apie Joną: „Ko išėjote į dykumą pasižiūrėti?[y] Ar vėjo siūbuojamos nendrės?[j] **8** Ko išėjote pamatyti? Brangiais* drabužiais apsirengusio žmogaus? Brangius drabužius vilki tie, kurie karalių rūmuose. **9** Ko tad išėjote? Pamatyti pranašo? Taip, sakau jums, ir kur kas daugiau nei pranašo.[k] **10** Jis yra tas, apie kurį parašyta: ‘Štai siunčiu savo pasiuntinį pirma tavęs*. Jis eis pirma tavęs ir paruoš tau kelią.’[l] **11** Iš tiesų sakau jums: tarp žmonių* nėra buvę didesnio už Joną Krikštytoją, bet ir mažiausias dangaus Karalystėje yra didesnis už jį.[m] **12** Nuo Jono Krikštytojo dienų iki dabar į dangaus Karalystę veržte veržiamasi, ir tie, kurie veržiasi, ją gauna*.[n] **13** Juk visa – ir Pranašai, ir Įstatymas – pranašavo iki Jono.[o] **14** Norite tikėti ar ne, jis yra „Elijas, kuris ateina“.[p] **15** Kas turi ausis, teklauso.

11:8 *Pažod. „Švelniais“. **11:10** *Pažod. „tavo veido“. **11:11** *Pažod. „tarp gimusių iš moterų“. **11:12** *Pažod. „pagriebia“.

11 SKYRIUS

a Mt 4:23 Mt 19:1 Lk 9:6

b Mt 14:3 Mk 6:17

c Lk 7:18–23

d Mt 3:11 Jn 1:15

e Lk 7:22

f Iz 35:5, 6 Iz 61:1

g Mt 8:3

h Mt 4:23

i Mk 6:3 Lk 7:23 1Ko 1:23 1Pt 2:7, 8

y Mt 3:1, 5

j Lk 7:24–28

k Lk 1:67, 76

l Mal 3:1 Mt 3:3 Mk 1:2 Lk 1:17 Jn 3:28

m Lk 7:28 Jn 3:3

n Lk 13:24

o Lk 16:16

p Mal 4:5 Mt 17:10–13

Antra skiltis

a Lk 7:31–35

b Mt 9:10 Mk 2:15 Jn 2:2

c Lk 5:30 Lk 15:2 Lk 19:7

d Lk 7:34, 35

e Jon 3:5, 6 Lk 10:13

f Lk 10:14

g Lk 4:31

h Lk 10:15

i Mt 10:15 Lk 10:12

16 Su kuo galėčiau palyginti šią kartą?[a] Su ja yra kaip su mažais vaikais, kurie sėdi turgavietėse ir šaukia savo draugams: **17** ‘Mes jums grojome fleita, bet jūs nešokote! Mes giedojome raudas, bet jūs neverkėte*!’ **18** Štai Jonas – jis nevalgo ir negeria, o jie sako: ‘Jis demono apsėstas.’ **19** Žmogaus Sūnus valgo ir geria,[b] o jie vis tiek sako: ‘Pažiūrėkite, koks rijūnas ir vyno gėrėjas, mokesčių rinkėjų ir nusidėjėlių draugas.’[c] Vis dėlto išmintį išteisina jos darbai.“[d]

20 Tada jis ėmė priekaištauti miestams, kuriuose buvo padaręs daugumą įstabių darbų, ir smerkti už tai, kad neatgailavo: **21** „Vargas tau, Chorazine! Vargas tau, Betsaida! Jeigu Tyre ir Sidone būtų buvę atlikta tokių įstabių darbų, kokių atlikta pas jus, jie seniai būtų atgailavę sėdėdami su ašutine pelenuose.[e] **22** Todėl sakau jums: Tyrui ir Sidonui Teismo dieną bus lengviau negu jums.[f] **23** O tu, Kafarnaume,[g] gal manai būsiąs išaukštintas iki dangaus? Tu į kapą* nugarmėsi![h] Juk jeigu Sodomoje būtų buvę atlikta tokių įstabių darbų, kokių atlikta pas tave, ji būtų išlikusi iki pat šios dienos. **24** Todėl sakau tau: Sodomos žemei Teismo dieną bus lengviau negu tau.“[i]

25 Anuo metu Jėzus kalbėjo: „Tėve, dangaus ir žemės Viešpatie! Aš šlovinu tave visų akivaizdoje už tai, kad paslėpei šiuos dalykus nuo išmintingųjų ir protingųjų ir atskleidei

11:17 *Pažod. „nesimušėte į krūtinę“. **11:23** *Arba „Hadą“. Žr. žodynėlyje „kapas“.

vaikeliams.[a] **26** Taip, Tėve, nes tu taip panorėjai. **27** Visa man yra mano Tėvo atiduota.[b] Niekas nepažįsta Sūnaus taip gerai, kaip Tėvas,[c] ir niekas nepažįsta Tėvo taip gerai, kaip Sūnus ir tas, kuriam Sūnus nori jį apreikšti.[d] **28** Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate prislėgti, – aš jus atgaivinsiu. **29** Dėkitės ant pečių mano jungą* ir mokykitės iš manęs, nes aš romus ir nuolankios širdies,[e] ir jūs rasite sau atgaivą. **30** Mano jungas švelnus*, mano našta lengva."

12 Kartą šabo dieną Jėzus ėjo per javų laukus. Jo mokiniai buvo išalkę, tad ėmė skabyti varpas ir valgyti.[f] **2** Tai pamatę fariziejai jam sakė: „Žiūrėk, tavo mokiniai daro, kas per šabą neleistina."[g] **3** Jis tarė jiems: „Argi nesate skaitę, ką darė Dovydas, kai jis ir jo vyrai buvo išalkę?[h] **4** Jis įėjo į Dievo Namus ir valgė atnašinės duonos,[i] nors jos valgyti nebuvo leistina nei jam, nei jo palydovams, o vien tik kunigams.[y] **5** Arba nejau neskaitėte Įstatymo ir nežinote, kad per šabus kunigai šventykloje šabo nesilaiko, bet kaltės tuo neužsitraukia?[j] **6** O čia, sakau jums, daugiau negu šventykla.[k] **7** Jeigu tik būtumėte supratę, ką reiškia žodžiai: 'Aš noriu gailestingumo,[l] o ne aukos',[m] nebūtumėte smerkę nekaltų. **8** Žmogaus Sūnus yra šabo Viešpats."[n]

9 Iš tos vietos jis nuėjo į jų sinagogą. **10** Ir štai tenai buvo vyras paralyžiuota* ranka.[o] Ieškodami, kuo Jėzų apkaltinti, jie paklausė jo: „Ar leistina per šabą gydyti?"[a] **11** Jis pasakė jiems: „Jei kurio iš jūsų vienintelė avelė per šabą įkristų į duobę, nejau nestvertumėte jos ir neištrauktumėte?[b] **12** O juk žmogus už avį kur kas vertingesnis! Taigi daryti gera per šabą leistina." **13** Tada jis tarė tam žmogui: „Ištiesk ranką." Tasai ištiesė, ir ji tapo tokia pat sveika kaip antroji. **14** Fariziejai tuomet išėjo ir susimokė jį nužudyti. **15** Tai sužinojęs, Jėzus iš ten pasitraukė, ir jam iš paskos sekė daug žmonių.[c] Jis išgydė visus sergančius, **16** bet griežtai prisakė jo negarsinti,[d] **17** kad išsipildytų, kas pasakyta per pranašą Izaiją:

18 „Štai mano tarnas,[e] kurį išsirinkau, mano mylimasis, kuriuo aš džiaugiuosi![f] Aš išliesiu ant jo savosios dvasios,[g] ir jis apreikš tautoms, kas yra teisingumas. **19** Jis nesikivirčys,[h] nešūkaus, niekas negirdės jo balso aikštėse*. **20** Jis nenulauš palūžusios nendrės ir neužgesins rusenančio dagčio,[i] kol įgyvendins teisingumą. **21** Į jo vardą tautos sudės viltis."[y]

22 Tada jie atvedė jam demono apsėstą žmogų, jis buvo aklas ir nebylys. Jėzus jį pagydė, ir nebylys prakalbo ir praregėjo. **23** Minios apstulbo ir ėmė kalbėti: „Ar tik nebus jis Dovydo Sūnus?" **24** Tai girdėdami fariziejai sakė: „Jis išvaro demonus ne kitaip, kaip tik demonų valdovo Belzebulo* galia."[j] **25** Jėzus perprato jų mintis ir pasakė: „Kiekviena susipriešinusi karalystė sužlugs, taip pat joks susiprie-

11 SKYRIUS

a Iz 29:14
Mt 13:15
Lk 10:21
1Ko 1:27

b Jn 3:35

c Jn 1:18

d Lk 10:22
Jn 10:15
1Jn 5:20

e Zch 9:9

12 SKYRIUS

f Iš 12:16
Įst 23:25
Mk 2:23–28
Lk 6:1–5

g Iš 20:10
Iš 31:15
Įst 5:14

h 1Sa 21:1–6

i Iš 25:30
Iš 40:22, 23

y Kun 24:5–9

j Sk 28:9
Jn 7:22

k Lk 11:31, 32

l Mt 23:23

m Oz 6:6
Mch 6:6, 8
Mt 9:13

n Mk 2:27, 28
Lk 6:5

o Mk 3:1–6
Lk 6:6–11

Antra skiltis

a Lk 14:3
Jn 9:16

b Iš 23:4
Įst 22:4
Lk 14:5

c Mk 3:7

d Mt 8:3, 4
Mk 3:11, 12
Mk 7:35, 36

e Apd 3:13

f Mt 3:17
Mt 17:5

g Iz 61:1
Mk 1:10

h 2Ti 2:24

i Mt 11:28

y Iz 11:10
Iz 42:1–4
Apd 4:12

j Mk 3:22–27
Lk 11:15–23

11:29 *Arba „naščius". Žr. žodynėlyje „jungas". **11:30** *Arba „lengvas nešti". **12:10** *Pažod. „padžiūvusia".

12:19 *Arba „didžiosiose gatvėse". **12:24** *Žr. žodynėlį.

šinęs miestas ar namai neišsilaikys. **26** Panašiai, jei Šėtonas išvaro Šėtoną, jis yra pats su savimi susipriešinęs. Argi tada jo karalystė išsilaikys? **27** Be to, jeigu aš išvarau demonus Belzebulo galia, tai kieno galia juos išvaro jūsų sūnūs*? Taigi jie bus jūsų teisėjai. **28** Tačiau jeigu aš išvarau demonus Dievo dvasios galia, tai tikrai pas jus atėjo* Dievo Karalystė.[a] **29** Argi galėtų kas nors įsibrauti į stipruolio namus ir išnešti jo daiktus, jei pirmiau stipruolio nesurištų? Juk tik jį surišęs galės apiplėšti namus. **30** Kas ne su manimi, tas prieš mane, ir kas su manimi nerenka, tas barsto*.[b]

31 Todėl sakau jums, kad visokios nuodėmės ir piktžodžiavimai bus žmonėms atleisti, bet piktžodžiavimas prieš dvasią nebus atleistas.[c] **32** Tarkim, jei kas pasakytų žodį prieš Žmogaus Sūnų, jam bus atleista,[d] o tam, kuris kalbėtų prieš šventąją dvasią, nebus atleista – nei dabartiniame, nei būsimajame pasaulyje*.[e]

33 Arba jūs auginate gerą medį, kuris veda gerus vaisius, arba netikusį*, kuris veda netikusius vaisius. Medis juk pažįstamas iš vaisių.[f] **34** Angių paderme,[g] kaip galite kalbėti gera, būdami blogi? Juk lūpos kalba tai, ko pertekusi širdis.[h] **35** Geras žmogus iš savo gėrio turtų iškelia gera, o blogas žmogus iš savo blogio turtų iškelia bloga.[i] **36** Sakau jums: Teismo dieną žmonės turės atsiskaityti[a] už kiekvieną beverį žodį. **37** Dėl savo žodžių būsi pripažintas teisiu ir dėl savo žodžių būsi pasmerktas.“

38 Tada kai kurie Raštų aiškintojai ir fariziejai sakė: „Mokytojau, norėtume, kad parodytum ženklą.“[b] **39** Jis jiems atsakė: „Nedora ir neištikima* karta nori ženklo, bet nebus jai duota jokio kito ženklo, kaip tik pranašo Jonos ženklas.[c] **40** Kaip Jona tris dienas ir tris naktis išbuvo didžiulės žuvies pilve,[d] taip ir Žmogaus Sūnus tris dienas ir tris naktis išbus žemės širdyje.[e] **41** Nineviečiai prisikels per Teismą drauge su šia karta ir ją pasmerks, nes jie atgailavo išgirdę, ką Jona skelbia.[f] O štai čia kai kas daugiau negu Jona.[g] **42** Pietų šalies karalienė bus prikelta per Teismą drauge su šia karta ir ją pasmerks, nes ji buvo atvykusi nuo žemės pakraščių pasiklausyti Saliamono išminties.[h] O štai čia kai kas daugiau negu Saliamonas.[i]

43 Išėjusi iš žmogaus, netyroji dvasia keliauja per sausringas vietoves, ieško, kur apsistoti, bet neranda.[y] **44** ‘Grįšiu į savo namus, iš kurių išėjau’, – taria sau. Ji sugrįžta ir randa juos be gyventojų, bet iššluotus ir išpuoštus. **45** Tada eina, pasiima su savimi kitas septynias dvasias, dar piktesnes už save, ir visos įėjusios ten apsigyvena. Ir tam žmogui pasidaro blogiau, negu buvo pirma.[j] Taip atsitiks ir šiai nedorai kartai.“

46 Jėzui tebekalbant minioms, atėjo jo motina ir broliai.[k]

12:27 *T. y. sekėjai. **12:28** *Arba „jus užklupo“. **12:30** *Arba „kas prie manęs netelkia, tas nuo manęs gena“. **12:32** *Žr. žodynėlį. **12:33** *Pažod. „išpuvusį“.

12:39 *Pažod. „svetimaujanti“.

12 SKYRIUS

a Lk 11:20

b Mk 9:40 Lk 9:50 Lk 11:23

c Mk 3:28, 29 Apd 7:51 Hbr 6:4, 6

d 1Ti 1:13

e Lk 12:10 Hbr 10:26

f Mt 7:17 Lk 6:43

g Mt 3:7 Mt 23:33

h Mt 15:11

i Lk 6:45 Jok 3:6

Antra skiltis

a Mok 12:14 Rom 14:12

b Mt 16:1

c Mt 16:4 Lk 11:29–32

d Jon 1:17

e Mt 16:21 Mt 17:23 Mt 27:63 Lk 24:46

f Jon 3:5

g Lk 11:30

h 1Ka 10:1 2Me 9:1

i Mt 12:6 Lk 11:31

y Lk 11:24–26

j Hbr 6:4, 6 2Pt 2:20

k Mt 13:55 Jn 2:12 Apd 1:14 1Ko 9:5 Gal 1:19

Jie stoviniavo lauke, norėdami su juo pasišnekėti.[a] **47** Todėl kažkas jam tarė: „Antai lauke stovi tavo motina ir tavo broliai. Jie nori su tavimi pasišnekėti.“ **48** O Jėzus tam žmogui atsakė: „Kas yra mano motina ir kas yra mano broliai?“ **49** Ir parodęs ranka į savo mokinius pasakė: „Štai mano motina ir mano broliai![b] **50** Kas tik vykdo mano dangiškojo Tėvo valią, yra man ir brolis, ir sesuo, ir motina.“[c]

13 Tą dieną Jėzus nuėjo iš namų prie ežero. Jam ten besėdint, **2** prie jo susirinko didžiulė minia. Žmonės stovėjo ant kranto, o Jėzus įlipo į valtį ir atsisėdęs[d] **3** ėmė palyginimais mokyti[e] juos daugelio dalykų. Jis sakė: „Štai sėjėjas išėjo sėti.[f] **4** Jam besėjant, vienos sėklos krito prie kelio, ir atskridę paukščiai jas sulesė.[g] **5** Kitos krito į uolynę, kur nedaug žemės. Kadangi dirvožemis buvo negilus, jos iškart sudygo,[h] **6** tačiau pakilus saulei daigai išdegė ir neturėdami šaknų sudžiūvo. **7** Kai kurios sėklos krito tarp dygiažolių, ir šios sužėlusios želmenis nustelbė.[i] **8** Dar kitos krito į gerą žemę ir davė vaisių: vienos – šimteriopą, kitos – šešiasdešimteriopą, dar kitos – trisdešimteriopą.[y] **9** Kas turi ausis, teklauso.“[j]

10 Mokiniai priėjo prie Jėzaus ir paklausė: „Kodėl jiems kalbi palyginimais?“[k] **11** Jis atsakė: „Jums duota suprasti dangaus Karalystės slėpinius,[l] o jiems ne. **12** Mat kas turi, tam bus dar duota ir jis turės apsčiai, o kas neturi, iš to bus atimta ir tai, ką turi.[m] **13** Todėl ir kalbu jiems palyginimais. Jie žiūri, bet nemato, jie klauso, bet negirdi ir nesupranta.[a] **14** Jiems pildosi Izaijo pranašystė: ‘Girdėti girdėsite, bet nesuprasite. Žiūrėti žiūrėsite, bet nematysite.[b] **15** Šitų žmonių širdys atbuko. Jie vangiai klausėsi ausimis ir užmerkė akis, kad tik akimis neišvystų, ausimis neišgirstų, širdimi nesuvoktų, kad pas mane negrįžtų ir aš jų nepagydyčiau.’[c]

16 Laimingos jūsų akys, nes jos mato, ir jūsų ausys, nes jos girdi.[d] **17** Iš tiesų sakau jums: daug pranašų ir teisiųjų troško pamatyti tai, ką jūs matote, bet nepamatė,[e] ir išgirsti, ką jūs girdite, bet neišgirdo.

18 Tad pasiklausykite, ką reiškia palyginimas apie sėjėją.[f] **19** Kai žmogus girdi žodį apie Karalystę, bet jo nesupranta, ateina piktasis[g] ir išplėšia, kas to žmogaus širdyje buvo pasėta; taip yra, kai sėkla krinta prie kelio.[h] **20** Sėkla, kritusi į uolynę, reiškia, kad žmogus girdi žodį ir iškart su džiaugsmu jį priima,[i] **21** bet tas žodis neįsišaknija ir išsilaiko neilgai; dėl jo užėjus kokiai negandai ar persekiojimui, žmogus tuojau suklumpa. **22** Sėkla, kritusi į dygiažoles, reiškia, kad žmogus girdi žodį, bet šio pasaulio* rūpesčiai[y] ir apgaulinga turtų vilionė jį nustelbia, ir žodis lieka bevaisis.[j] **23** O į gerą žemę kritusi sėkla reiškia, kad žmogus girdi žodį, supranta jį ir iš tiesų duoda vaisių: vienas – šimteriopą, kitas – šešiasdešimteriopą, dar kitas – trisdešimteriopą.“[k]

12 SKYRIUS

a Mk 3:31–35
b Jn 20:17 Hbr 2:11
c Mk 3:35 Lk 8:21

13 SKYRIUS

d Mk 4:1
e Mt 13:34
f Mk 4:3–9 Lk 8:4–8
g Mt 13:19
h Mt 13:20, 21
i Mt 13:22 Mk 4:18, 19 Lk 8:14
y Mt 13:23 Mk 4:8 Lk 8:8
j Mt 11:15
k Mk 4:10, 11 Lk 8:9, 10
l 1Ko 2:9, 10 Ef 1:9–12 Kol 1:26, 27
m Mt 25:29 Mk 4:25 Lk 8:18

Antra skiltis

a Iz 6:10 Mk 4:12
b Jn 12:40 Rom 11:8 2Ko 3:14
c Iz 6:9, 10 Mk 4:12 Apd 28:26, 27
d Lk 10:23, 24
e Jn 8:56 Ef 3:5 1Pt 1:10
f Mk 4:14 Lk 8:11
g 1Pt 5:8
h Mk 4:15 Lk 8:12
i Mk 4:16, 17 Lk 8:13
y Lk 12:22
j Mt 6:21 Mk 4:18, 19 Mk 10:23 Lk 8:14 1Ti 6:9 2Ti 4:10
k Mk 4:20 Lk 8:15

13:22 *Žr. žodynėlį.

24 Jis pasakė jiems kitą palyginimą: „Su dangaus Karalyste yra kaip su žmogumi, pasėjusiu savo lauke gerą sėklą. **25** Žmonėms miegant, atėjo jo priešas, prisėjo kviečiuose piktžolių* ir nuėjo. **26** Kai želmenys išaugo ir užmezgė vaisių, pasimatė ir piktžolės. **27** Šeimininko vergai atėję jo paklausė: ‘Viešpatie, argi ne gerą sėklą pasėjai lauke? Iš kur tada atsirado piktžolių?’ **28** Jis atsakė: ‘Tai priešo darbas.’[a] Vergai paklausė: ‘Ar nori, kad eitume ir jas išrautume?’ **29** Jis atsakė: ‘Ne, kad kartais raudami piktžoles su jomis neišrautumėte ir kviečių. **30** Tegul abeji auga iki pjūties. Atėjus pjūčiai aš liepsiu pjovėjams: „Pirma išraukite piktžoles ir suriškite į kūlelius sudeginti, o paskui suvalykite ir sugabenkite į mano kluoną kviečius.“’“[b]

31 Jis pasakė jiems dar vieną palyginimą: „Su dangaus Karalyste yra kaip su garstyčios grūdeliu, kurį žmogus paėmęs pasėjo savo lauke.[c] **32** Tiesa, jis yra mažiausia iš visų sėklų, bet išauga į didžiausią daržo augalą – į medį, ir atskridę dangaus paukščiai jo šakose randa prieglobstį.“

33 Jis pasakė jiems dar ir kitą palyginimą: „Su dangaus Karalyste yra kaip su raugu. Moteris paėmusi įmaišė jį į tris didelius saikus miltų, ir visa tešla įrūgo.“[d]

34 Visa tai Jėzus kalbėjo minioms palyginimais. Be palyginimų jis jiems nekalbėjo,[e] **35** kad išsipildytų, kas pasakyta per pranašą: „Atvėręs lūpas, prabilsiu palyginimais, skelbsiu tai, kas paslėpta nuo pat pradžios*.“[a]

36 Paskui jis paleido minias ir nuėjo į namus. Mokiniai atėję pas jį tarė: „Paaiškink mums palyginimą apie piktžoles lauke.“ **37** Jėzus atsakė: „Sėjantis gerą sėklą yra Žmogaus Sūnus, **38** laukas – tai pasaulis,[b] gera sėkla – Karalystės sūnūs, piktžolės – piktojo sūnūs,[c] **39** o jas pasėjęs priešas – Velnias. Pjūtis – tai šio pasaulio* pabaiga, o pjovėjai – angelai. **40** Taigi, kaip piktžolės išrenkamos ir sudeginamos, taip bus ir šio pasaulio* pabaigoje.[d] **41** Žmogaus Sūnus išsiųs savo angelus, ir jie išrankios iš jo Karalystės visus klaidintojus ir piktadarius. **42** Angelai sumes juos į ugnimi plieskiančią krosnį[e] ir ten jie verks ir griež dantimis. **43** Teisieji tada spindės savo Tėvo Karalystėje kaip saulė.[f] Kas turi ausis, teklauso.

44 Su dangaus Karalyste yra kaip su lobiu, paslėptu dirvoje. Žmogus tą lobį randa ir vėl jį paslepia. Paskui iš to džiaugsmo nuėjęs parduoda visa, ką turi, ir tą dirvą nusiperka.[g]

45 Su dangaus Karalyste dar yra kaip su pirkliu, kuris ieško rinktinių perlų. **46** Radęs vieną labai vertingą perlą, jis nuėjęs skubiai parduoda visa, ką turi, ir jį nusiperka.[h]

47 Ir dar su dangaus Karalyste yra kaip su dideliu tinklu – įleistas į ežerą jis užgriebia įvairiausių žuvų. **48** Kai tinklas

13 SKYRIUS

a Mt 13:38, 39

b Apr 14:15

c Mk 4:30–32 Lk 13:18, 19

d Lk 13:21

e Mk 4:33, 34

Antra skiltis

a Ps 78:2

b Mt 24:14 Rom 10:18 Kol 1:6

c Jn 8:44

d Mt 13:30

e Mt 13:30

f Ts 5:31

g Fil 3:7

h Fil 3:8

13:25 *T. y. nelabųjų svidrių. Šios piktžolės, kol jaunos, panašios į kviečius.

13:35 *Arba galbūt „pasaulio užgimimo“. **13:39, 40** *Arba „šių laikų“, „šios santvarkos“. Žr. žodynėlyje „pasaulis“.

prisipildo, žvejai išvelka jį į krantą ir susėdę gerąsias žuvis[a] surenka į indus, o netikusias[b] išmeta. **49** Taip bus ir šio pasaulio* pabaigoje. Angelai išeis, nedorėlius atskirs nuo teisiųjų **50** ir sumes į ugnimi plieskiančią krosnį; ten jie verks ir griež dantimis.

51 Ar supratote visa tai?“ Jie atsakė: „Taip.“ **52** Tada Jėzus jiems tarė: „Jeigu taip, tai žinokite, kad kiekvienas mokytojas, pamokytas apie dangaus Karalystę, yra panašus į šeimininką, kuris išneša iš savo sandėlio naujų ir senų daiktų.“

53 Kai baigė šiuos palyginimus, Jėzus iš ten iškeliavo. **54** Atėjęs į savo tėviškę,[c] jis ėmė mokyti žmones vietinėje sinagogoje. Jie labai stebėjosi ir kalbėjo: „Iš kur jis turi tiek išminties? Kas jam davė galią daryti įstabius darbus?[d] **55** Argi jis ne dailidės sūnus?[e] Argi jo motina nėra Marija, o Jokūbas, Juozapas, Simonas ir Judas argi nėra jo broliai?[f] **56** Ir jo seserys – argi jos visos nėra pas mus? Iš kur tada jis gavo visa tai?“[g] **57** Ir jie piktinosi juo.[h] O Jėzus jiems pasakė: „Pranašas gerbiamas visur, tik ne savo tėviškėje ir namuose.“[i] **58** Dėl jų netikėjimo ten jis mažai įstabių darbų tepadarė.

14 Tuo metu apie Jėzų išgirdo tetrarchas* Erodas#,[y] **2** Jis sakė savo tarnams: „Tai Jonas Krikštytojas. Jis buvo prikeltas iš mirusių, todėl ir turi galią daryti tokius darbus.“[j]

13:49 *Arba „šių laikų“, „šios santvarkos“. Žr. žodynėlyje „pasaulis“.
14:1 *Romos imperatoriaus statytinis. #T. y. Erodas Antipas. Žr. žodynėlyje „Erodai“.

13 SKYRIUS

a Kun 11:9

b Kun 11:12

c Mt 2:23

d Mk 6:1–6

e Lk 4:22
Jn 6:42

f Mt 12:46
Jn 2:12
Apd 1:14
1Ko 9:5
Gal 1:19

g Jn 7:15

h 1Pt 2:7, 8

i Mk 6:4
Lk 4:24
Jn 4:44

14 SKYRIUS

y Mk 6:14
Lk 9:7–9
Apd 4:27

j Mt 16:13, 14
Mk 6:16

Antra skiltis

a Mk 6:17, 18
Lk 3:19, 20

b Kun 18:16
Kun 20:21

c Mk 6:20
Lk 1:67, 76

d Pr 40:20–22

e Mk 6:21–29

f Mk 6:25

g Mk 6:31–33
Lk 9:10

h Mt 9:36
Mt 15:32
Mk 1:41
Mk 6:34
Lk 7:13
Hbr 2:17
Hbr 5:2

i Lk 9:11

y Mk 6:35–44
Lk 9:12–17
Jn 6:5–13

3 Erodas buvo Joną suėmęs, sukaustęs ir uždaręs kalėjime dėl savo brolio Filipo žmonos Erodiados.[a] **4** Mat Jonas jam sakė: „Tau nevalia jos turėti.“[b] **5** Erodas norėjo jį nužudyti, bet bijojo žmonių, nes jie laikė Joną pranašu.[c] **6** Kartą per Erodo gimtadienio šventę[d] Erodiados duktė šoko svečiams ir taip Erodui patiko,[e] **7** kad tas pažadėjo, net prisiekė, duoti jai, ko tik paprašys. **8** Savo motinos primokyta, ji tarė: „Duok man čia ant lėkštės Jono Krikštytojo galvą.“[f] **9** Karalius nusiminė, tačiau dėl to, kad svečių akivaizdoje buvo prisiekęs, liepė patenkinti jos prašymą **10** ir pasiuntė į kalėjimą kareivį, kad nukirstų Jonui galvą. **11** Jono galva buvo atnešta ant lėkštės ir paduota merginai, o ši nunešė ją motinai. **12** Jono mokiniai atėję paėmė kūną ir palaidojo, tada nuėję viską papasakojo Jėzui. **13** Išgirdęs tokią žinią, Jėzus iš ten nuplaukė valtimi į nuošalią vietą pabūti vienas, tačiau žmonės apie tai sužinojo ir pėsčiomis iš savo miestų atėjo pas jį.[g]

14 Išlipęs į krantą, Jėzus pamatė didžiulę minią. Jam pagailo žmonių,[h] ir jis ėmėsi gydyti jų ligonius.[i] **15** Vakare mokiniai priėję tarė jam: „Vieta nuošali ir valanda jau vėlyva. Paleisk žmones, kad nuėję į kaimus nusipirktų maisto.“[y] **16** Bet Jėzus atsakė: „Jiems nereikia eiti. Jūs duokite jiems valgyti.“ **17** Jie tarė: „Tai kad nieko neturime, tik penkis duonos papločius ir dvi žuvis.“ **18** Jis pasakė: „Atneškite man.“ **19** Paskui paliepė minioms susėsti ant žolės. Jėzus paėmė tuos penkis papločius ir abi

žuvis, pažvelgė į dangų ir tarė palaiminimą.[a] Tada laužė duoną, davė mokiniams, o šie dalijo žmonėms. **20** Visi pavalgė iki soties ir buvo surinkta dvylika pilnų pintinių atlikusių gabaliukų.[b] **21** O valgančių buvo apie penkis tūkstančius vyrų, taip pat daug moterų ir vaikų.[c] **22** Iškart po to Jėzus liepė savo mokiniams sėsti į valtį ir plaukti pirma jo į kitą krantą, kol jis paleisiąs minias.[d]

23 Galiausiai, paleidęs minias, Jėzus užlipo ant kalno pasimelsti.[e] Tą vėlų metą jis buvo ten vienas. **24** Tuo tarpu valtis jau buvo labai* nutolusi nuo kranto; ją daužė bangos, nes pūtė priešinis vėjas. **25** Ir štai nakties ketvirtosios sargybos metu* Jėzus atėjo pas juos ežero paviršiumi. **26** Pamatę jį einantį vandeniu, mokiniai nustėro. „Tai šmėkla!“ – suriko jie ir baimės apimti ėmė šaukti. **27** Jėzus iškart prabilo į juos: „Drąsiau, čia aš! Nebijokite!“[f] **28** Petras atsiliepė: „Jei čia tu, Viešpatie, liepk man ateiti pas tave vandeniu.“ **29** Jėzus tarė: „Ateik!“ Petras išlipo iš valties ir pradėjo eiti vandens paviršiumi link Jėzaus. **30** Bet matydamas vėjo smarkumą nusigando ir ėmė skęsti. „Viešpatie, gelbėk mane!“ – sušuko. **31** Jėzus tuojau ištiesė ranką ir sugriebė jį. Jis pasakė: „Ko suabejojai, mažatiki?“[g] **32** Kai juodu įlipo į valtį, vėjas nurimo. **33** Kiti valtyje parpuolė prieš jį sakydami: „Tikrai tu Dievo Sūnus!“ **34** Atplaukę į kitą pusę, į Genezaretą, jie išlipo į krantą.[h]

14:24 *Pažod. „daug stadijų“. Žr. priedą B14. **14:25** *Mūsų laiku toji sargyba truktų maždaug nuo trečios valandos nakties iki šeštos ryto.

14 SKYRIUS

a Mt 15:36 Mk 6:41 Lk 9:16

b 2Ka 4:42–44 Mk 6:42, 43 Mk 8:8 Lk 9:17 Jn 6:12, 13

c Mk 6:44 Lk 9:14 Jn 6:10

d Mk 6:45–52 Jn 6:16–21

e Mk 6:46 Lk 6:12 Lk 9:18

f Mk 6:50 Jn 6:20

g Mt 6:30 Mt 8:26 Mt 28:16, 17 Jok 1:6

h Mk 6:53–56

Antra skiltis

a Mt 9:20, 21 Mk 3:10 Lk 6:19

15 SKYRIUS

b Mk 7:1, 2

c Lk 11:38 Jn 2:6

d Mt 15:9 Mk 7:8–13 Kol 2:8

e Iš 20:12 Įst 5:16 Ef 6:2

f Iš 21:17 Kun 20:9

g Mk 7:11, 12

h Mk 7:13

i Mk 7:6

y Iz 29:13 Mk 7:7

j Mk 7:14

k Mk 7:15 Ef 4:29 Jok 3:6

l Mk 7:17

35 Pažinę jį, vietiniai pranešė apie jį apylinkėse ir žmonės atvedė jam visus ligonius. **36** Jie maldavo Jėzų, kad leistų paliesti bent jo drabužio kutus,[a] ir kas tik palietė, pasveiko.

15 Tada iš Jeruzalės pas Jėzų atėjo fariziejų ir Raštų aiškintojų.[b] Jie klausė: **2** „Kodėl tavo mokiniai laužo prosenių tradiciją? Antai prieš valgį jie neapsiplauna rankų*.“[c]

3 Jėzus jiems atsakė: „O kodėl jūs dėl savo tradicijos laužote Dievo įsakymą?[d] **4** Štai Dievas pasakė: ‘Gerbk savo tėvą ir motiną’[e] ir: ‘Kas keikia tėvą ar motiną, bus nubaustas mirtimi.’[f] **5** O jūs sakote: ‘Kas taria savo tėvui ar motinai: „Visa, kuo galėčiau tave paremti, esu paskyręs kaip dovaną Dievui“,[g] **6** tas neprivalo pagerbti savo tėvo.’ Šitaip dėl savo tradicijos jūs atmetėte Dievo žodį.[h] **7** Veidmainiai! Taikliai apie jus pasakė pranašas Izaijas:[i] **8** ‘Šie žmonės garbina mane lūpomis, bet jų širdis nuo manęs nutolusi. **9** Veltui jie mane garbina, nes tik žmonių išgalvotų priesakų moko.’“[y] **10** Tada jis susikvietė minią ir pasakė: „Klausykitės ir supraskite, ką jums sakau![j] **11** Žmogų suteršia ne tai, kas įeina į burną. Žmogų suteršia tai, kas išeina iš burnos.“[k]

12 Tada prie jo priėjo mokiniai ir tarė: „Ar žinai, kad fariziejai pasipiktino dėl tavo žodžių?“[l] **13** Jėzus atsakė: „Kiekvienas augalas, kurio mano dangiškasis Tėvas nesodino, bus išrautas. **14** Palikite juos. Jie – akli vedliai. O jeigu aklas

15:2 *Turimas omenyje apeiginis apsiplovimas.

aklą ves, abu įkris į duobę.“[a] **15** Petras atsiliepė: „Paaiškink mums tą palyginimą.“ **16** Jėzus atsakė: „Negi ir jūs dar nesuprantate?[b] **17** Argi nežinote, kad visa, kas įeina į burną, patenka į vidurius ir paskui atsiduria išvietėje? **18** O kas išeina iš burnos, kyla iš širdies, ir tai suteršia žmogų.[c] **19** Juk iš širdies išeina pikti sumanymai:[d] žmogžudystės, svetimavimai, ištvirkavimai*, vagystės, melagingi liudijimai, piktžodžiavimai. **20** Štai tokie dalykai suteršia žmogų, o valgymas neapsiplovus rankų nesuteršia.“

21 Išėjęs iš ten, Jėzus nukeliavo į Tyro ir Sidono kraštą.[e] **22** Ir štai atėjo viena tenykštė finikietė*. „Viešpatie, Dovydo Sūnau! Pagailėk manęs! – maldavo ji. – Mano dukterį baisiai kankina demonas!“[f] **23** Tačiau Jėzus neatsakė jai nė žodžio. Mokiniai priėję ėmė raginti jį: „Liepk jai pasitraukti, nes ji vis šaukia mums įkandin.“ **24** Jėzus tarė: „Aš siųstas tik pas Izraelio namų prapuolusias avis.“[g] **25** Tada moteris priėjo ir parpuolusi jam po kojų prašė: „Viešpatie, padėk man!“ **26** Jis atsiliepė: „Nedera imti iš vaikų duoną ir mesti šuniukams.“ **27** Moteris tarė: „Taip, Viešpatie. Bet argi šuniukai neėda trupinėlių, nukritusių nuo šeimininkų stalo?“[h] **28** Tada Jėzus jai atsakė: „Didis tavo tikėjimas, moterie! Teįvyksta tai, ko tu nori.“ Ir tą pačią valandą jos duktė pasveiko.

29 Iš ten Jėzus atkeliavo prie Galilėjos ežero[i] ir užlipo ant kalno. Jam ten besėdint, **30** prie jo susirinko daugybė žmonių. Jie atsivedė luošų, sužalotų, aklų, nebylių ir daug kitokių ligonių, suguldė Jėzui prie kojų, ir šis juos išgydė.[a] **31** Minia negalėjo atsistebėti, kad nebyliai kalba, raišieji pasveiksta, luošiai vaikšto, neregiai mato, ir šlovino Izraelio Dievą.[b]

32 Jėzus pasikvietė savo mokinius ir tarė: „Gaila man žmonių,[c] nes jie jau trys dienos su manimi ir neturi ko valgyti. Nenoriu paleisti jų alkanų, kad kelyje nenusilptų.“[d] **33** Mokiniai atsakė: „Iš kur mums šioje dykynėje gauti užtektinai duonos tokiai didelei miniai pasotinti?“[e] **34** Jėzus paklausė: „Kiek papločių turite?“ Jie atsakė: „Septynis. Ir kelias žuveles.“ **35** Jėzus paliepė žmonėms susėsti ant žemės. **36** Jis paėmė tuos septynis papločius ir žuvis, padėkojo Dievui, tada laužė papločius ir dalijo mokiniams, o šie – žmonėms.[f] **37** Visi pavalgė iki soties ir buvo surinkta septyni pilni krepšiai atlikusių gabaliukų.[g] **38** O valgančių buvo keturi tūkstančiai vyrų, taip pat daug moterų ir vaikų. **39** Paskui Jėzus paleido minią ir sėdęs į valtį nuplaukė į Magadano sritį.[h]

16 Prie jo priėjo fariziejai su sadukiejais ir norėdami jį išmėginti paprašė parodyti jiems kokį ženklą iš dangaus.[i] **2** Jėzus atsakė: „Atėjus vakarui jūs sakote: ‘Bus giedra, nes dangus ugninis’, **3** o rytą: ‘Šiandien bus dargana, nes dangus ugninis ir ūkanotas.’ Ką regite danguje, jūs suprantate, bet laikų ženklų negalite suprasti. **4** Nedora ir neištiki-

15:19 * Žr. žodynėlį. **15:22** * Pažod. „kanaanietė“.

15 SKYRIUS

a Mt 23:15, 16 Lk 6:39

b Mk 7:18–23

c Mk 7:20

d Pr 8:21 Jer 17:9

e Mk 7:24

f Mk 7:25–30

g Iz 53:6 Mt 10:5, 6 Apd 3:26 Apd 13:46 Rom 15:8

h Mk 7:28

i Mk 7:31

Antra skiltis

a Iz 35:5 Mt 19:2 Mk 3:10

b Mt 9:33

c Mt 14:14 Mk 6:34

d Mk 8:1–9

e 2Ka 4:42–44

f Mt 14:19

g Mk 8:8, 9

h Mk 8:10

16 SKYRIUS

i Mt 12:38 Mk 8:11 Lk 11:16

ma* karta nori ženklo, bet nebus jai duota jokio[a] kito, kaip tik Jonos ženklas.“[b] Ir palikęs juos Jėzus nuėjo.

5 Mokiniai persikėlė į kitą pusę; jie buvo pamiršę pasiimti duonos.[c] **6** Jėzus jiems tarė: „Žiūrėkite, saugokitės fariziejų ir sadukiejų raugo.“[d] **7** Todėl jie ėmė tarp savęs svarstyti: „Mes gi jokios duonos nepasiėmėme.“ **8** Žinodamas, apie ką jie kalbasi, Jėzus pasakė: „Kodėl svarstote tarpusavy, kad neturite duonos, mažatikiai? **9** Nejau dar nesuprantate? Argi neatsimenate penkių papločių penkiems tūkstančiams ir kiek pintinių pririnkote?[e] **10** Arba nejau pamiršote apie septynis papločius keturiems tūkstančiams ir kiek krepšių pririnkote?[f] **11** Kaipgi nesuprantate, kad ne apie duoną jums kalbėjau? Fariziejų ir sadukiejų raugo saugokitės.“[g] **12** Tada jie perprato, kad jis liepė saugotis ne duonos raugo, o fariziejų ir sadukiejų mokslo.

13 Jėzus atkeliavo į Pilypo Cezarėjos apylinkes. Savo mokinių jis paklausė: „Kuo žmonės laiko Žmogaus Sūnų?“[h] **14** Šie atsakė: „Vieni Jonu Krikštytoju,[i] kiti Eliju,[y] dar kiti Jeremiju ar kuriuo kitu pranašu.“ **15** Jėzus paklausė: „O jūs kuo mane laikote?“ – **16** „Tu esi Kristus,[j] gyvojo Dievo Sūnus“,[k] – atsakė jam Simonas Petras. **17** Jėzus jam tarė: „Laimingas tu, Simonai, Jonos sūnau, nes ne žmogus* tau tai apreiškė, o mano Tėvas, esantis danguje.[l] **18** Taip pat sakau tau: tu esi Petras,[m] ir ant šitos uolos[n] aš pastatysiu savo bendruomenę. Kapo* vartai jos nenugalės. **19** Aš duosiu tau dangaus Karalystės raktus – kas bus surišta danguje, tu suriši žemėje, ir kas bus atrišta danguje, tu atriši žemėje.“ **20** Tada Jėzus griežtai prisakė mokiniams niekam nesakyti, kad jis yra Kristus.[a]

21 Nuo to meto Jėzus pradėjo aiškinti savo mokiniams, kad turės eiti į Jeruzalę, daug iškentėti nuo vyresniųjų, aukštųjų kunigų ir Raštų aiškintojų, kad bus nužudytas ir trečią dieną prikeltas.[b] **22** Petras pasivedė Jėzų į šalį ir ėmė už tokias kalbas jį barti: „Pagailėk savęs, Viešpatie. Tau nieku gyvu taip nenutiks!“[c] **23** Bet Jėzus nusisuko nuo Petro ir pasakė: „Eik šalin nuo manęs,* šėtone! Tu man suklupimo akmuo, nes tavo mintys – ne nuo Dievo, o nuo žmonių.“[d]

24 Tada Jėzus pasakė savo mokiniams: „Jeigu kas nori eiti paskui mane, teišsižada savęs, teima savo kančių stulpą* ir tegu seka manimi.[e] **25** Kas nori išgelbėti savo gyvybę*, tas ją praras, o kas dėl manęs savo gyvybę* praranda, tas ją atras.[f] **26** Kokia gi žmogui nauda, jei jis laimės visą pasaulį, bet neteks gyvybės#?[g] Ką žmogus gali duoti mainais už savo gyvybę*?[h] **27** Juk Žmogaus Sūnus ateis su savo angelais apgaubtas Tėvo šlovės ir atlygins kiekvienam pagal elgesį.[i] **28** Iš tiesų sakau jums: kai kurie iš čia stovinčių neragaus mirties,

16 SKYRIUS

a Mk 8:12
b Jon 1:17
Mt 12:39
Lk 11:29
c Mk 8:13–21
d Mk 8:15
Lk 12:1
e Mt 14:17
f Mt 15:34
g Lk 12:1
h Mk 8:27–29
Lk 9:18–20
i Mt 14:1, 2
y Jn 1:25, 26
j Mk 8:29
Lk 9:20
Jn 1:40, 41
Jn 4:25
Jn 11:27
k Ps 2:7
Mt 14:33
Apd 9:20, 22
Hbr 1:2
1Jn 4:15
l Mt 11:27
m Jn 1:42
n Rom 9:33
1Ko 3:11
1Ko 10:4
Ef 2:20
1Pt 2:6–8

Antra skiltis

a Mk 8:29, 30
Lk 9:20, 21
b Ps 16:10
Iz 53:12
Mt 17:22, 23
Mt 20:18, 19
Mk 8:31
Lk 9:22
Lk 24:46
1Ko 15:3, 4
c Mk 8:32
d Mk 8:33
e Mt 10:38
Mk 8:34
Lk 9:23
Lk 14:27
f Mk 8:35
Lk 9:24
Lk 17:33
Jn 12:25
Apr 12:11
g Mk 8:36
Lk 9:25
h Ps 49:8
i Ps 62:12
Pat 24:12
Lk 9:26
Rom 2:6
1Pt 1:17

16:4 *Pažod. „svetimaujanti“. **16:17** *Pažod. „ne kūnas ir kraujas“.

16:18 *Arba „Hado“. Žr. žodynėlyje „kapas“. **16:23** *Pažod. „Traukis už manęs“. **16:24** *Žr. žodynėlį. **16:25, 26** *Arba „sielą“. Žr. žodynėlį. **16:26** #Arba „sielos“. Žr. žodynėlį.

iki išvys Žmogaus Sūnų ateinantį su savo karališka šlove*.“[a]

17 Po šešių dienų, pasiėmęs Petrą, Jokūbą ir jo brolį Joną, Jėzus užsivedė juos vienus ant aukšto kalno.[b] **2** Tenai jų akivaizdoje jis atsimainė – jo veidas sušvito kaip saulė, drabužiai pasidarė skaistūs* kaip šviesa.[c] **3** Ir štai jie išvydo su juo besikalbančius Mozę ir Eliją. **4** Petras pasakė Jėzui: „Viešpatie, kaip mums čia gera! Jei nori, pastatysiu čia tris palapines: vieną tau, vieną Mozei ir vieną Elijui.“ **5** Jam tebekalbant, štai apdengė juos šviesus debesis ir iš debesies nuskambėjo balsas: „Šitas yra mano mylimasis Sūnus, kuriuo aš džiaugiuosi.[d] Klausykite jo.“[e] **6** Tai išgirdę, mokiniai parpuolė ant kelių ir nusilenkė iki žemės. Juos pagavo didelė baimė. **7** Jėzus priėjęs palietė juos ir tarė: „Kelkitės, nebijokite.“ **8** Pakėlę akis jie išvydo Jėzų vieną, kitų nebebuvo. **9** Jiems leidžiantis nuo kalno Jėzus įsakė: „Niekam nepasakokite apie šį regėjimą, kol Žmogaus Sūnus nebus prikeltas iš mirusių.“[f]

10 Mokiniai jo paklausė: „Kodėl tada Raštų aiškintojai sako, kad pirmiau turi ateiti Elijas?“[g] **11** Jis atsakė: „Iš tiesų Elijas turi ateiti pirma ir visa atitaisyti.[h] **12** Tačiau sakau jums, kad Elijas jau buvo atėjęs, tik jie nepažino jo ir pasielgė su juo, kaip norėjo.[i] Taip ir Žmogaus Sūnus turės nuo jų kentėti.“[y] **13** Tada mokiniai suprato, kad jis kalba jiems apie Joną Krikštytoją.

16 SKYRIUS

a Mt 17:2
Mk 9:1
Lk 9:27

17 SKYRIUS

b Mk 9:2–8
Lk 9:28–36

c Apr 1:13, 16

d Ps 2:7
Iz 42:1
Mt 3:17
2Pt 1:17, 18

e Įst 18:15
Mk 9:7
Lk 9:35
Apd 3:22, 23
Hbr 2:3

f Mt 16:20
Mk 9:9

g Mk 9:11

h Iz 40:3
Mal 4:5, 6
Mt 11:13, 14
Mk 9:12
Lk 1:17

i Mk 9:13

y Mt 16:21
Lk 23:24, 25

Antra skiltis

a Lk 9:37

b Mk 9:17–29
Lk 9:38–42

c Įst 32:5, 20

d Mt 8:13
Mt 9:22
Mt 15:28
Jn 4:51, 52

e Mt 21:21
Mk 11:23
Lk 17:6

f Mt 20:18
Lk 9:44, 45

g Mt 16:21
Mk 9:31

h Iš 30:13, 14

14 Jiems besiartinant prie minios,[a] vienas žmogus priėjęs parpuolė ant kelių prieš Jėzų ir sakė: **15** „Viešpatie, pagailėk mano sūnaus! Jis serga epilepsija ir jam visai prastai. Jis dažnai įpuola tai į ugnį, tai į vandenį.[b] **16** Aš atvedžiau jį pas tavo mokinius, bet jiems nepavyko jo išgydyti.“ **17** Jėzus tarė: „O netikinti ir pikta karta![c] Kiek ilgai turėsiu būti su jumis? Kiek ilgai turėsiu jus kęsti? Atveskite jį čia, pas mane.“ **18** Tada Jėzus sudraudė demoną, ir demonas iš jo išėjo. Tą pačią valandą berniukas pasveiko.[d] **19** Paskui mokiniai priėjo prie Jėzaus vieni ir paklausė: „Kodėl mums nepavyko jo išvaryti?“ **20** Jis jiems pasakė: „Dėl menko jūsų tikėjimo. Iš tiesų sakau jums: jeigu jūsų tikėjimas bus bent kaip garstyčios grūdelis, jūs tarsite šiam kalnui: ‘Persikelk iš čia tenai’, ir jis persikels. Jums nebus nieko neįmanomo.“[e] **21** —*

22 Kai jie buvo kartu Galilėjoje, Jėzus pasakė: „Žmogaus Sūnus turės būti atiduotas į žmonių rankas.[f] **23** Jie nužudys jį, bet trečią dieną jis bus prikeltas.“[g] Dėl to mokiniai labai nuliūdo.

24 Jiems atvykus į Kafarnaumą, prie Petro priėjo didrachmos* mokesčio rinkėjai ir paklausė: „Ar jūsų mokytojas moka didrachmos mokestį?“[h] **25** Šis atsakė: „Moka.“ Tačiau jam įėjus į namus Jėzus pirmas paklausė: „Kaip manai, Simonai, iš ko žemės karaliai ima muitus ar asmens mokestį – iš savo sūnų ar iš svetimųjų?“

16:28 *Pažod. „ateinantį savo Karalystėje“. **17:2** *Arba „balti“.

17:21 *Žr. priedą A3. **17:24** *Žr. priedą B14.

26 Šis atsakė: „Iš svetimųjų.“ Jėzus jam tarė: „Vadinasi, sūnūs nuo mokesčių laisvi. **27** Bet kad jų nepapiktintume,[a] nueik prie ežero ir užmesk meškerę. Ištraukęs pirmą užkibusią žuvį ir ją pražiodęs rasi sidabrinį*. Tą paimk ir atiduok jiems už mane ir save.“

18 Tuo metu* mokiniai priėjo prie Jėzaus ir paklausė: „Kas vis dėlto yra didžiausias dangaus Karalystėje?“[b] **2** Jėzus pasišaukė vaikelį ir pastatęs tarp jų **3** tarė: „Iš tiesų sakau jums: jeigu nepasikeisite ir nepasidarysite kaip vaikeliai,[c] nieku gyvu neįeisite į dangaus Karalystę.[d] **4** Taigi kas taps nuolankus – toks kaip šis vaikelis, tas dangaus Karalystėje bus didžiausias.[e] **5** Ir kas priima tokį vaikelį dėl mano vardo, tas mane priima. **6** O jei koks žmogus bent vienam mane tikinčiam mažutėliui taptų suklupimo akmeniu, tai geriau tam žmogui būtų, kad kas nors užkabintų jam ant kaklo asilo sukamų girnų akmenį ir paskandintų atviroje jūroje.[f]

7 Vargas pasauliui dėl suklupimo akmenų! Tiesa, jų neišvengiamai bus, bet vargas žmogui, kuris suklupimo akmeniu tampa! **8** Jeigu tavo ranka ar koja veda tave į nuodėmę*, nusikirsk ją ir mesk šalin.[g] Juk geriau tau sužalotam ar luošam įeiti į gyvenimą negu su abiem rankomis ir kojomis būti įmestam į amžinąją ugnį.[h] **9** Ir jeigu tavo akis veda tave į nuodėmę*, išlupk ją ir mesk šalin.

17:27 *Pažod. „staterą“. Manoma, tai buvo tetradrachma. Žr. priedą B14. **18:1** *Pažod. „Tą valandą“. **18:8, 9** *Pažod. „verčia suklupti“.

17 SKYRIUS

a 1Ko 10:32
2Ko 6:3

18 SKYRIUS

b Mk 9:33–37
Lk 9:46–48
Lk 22:24

c Mt 19:14
1Pt 2:2

d Lk 18:17

e Pat 15:33
Mt 20:26
Mt 23:12
Lk 9:48
Lk 14:11
Lk 22:26
Jok 4:10
1Pt 5:5

f Mk 9:42
Lk 17:1, 2

g Kol 3:5

h Mt 25:41
Mk 9:43–48

Antra skiltis

a Mt 5:22
Mt 5:29
Mk 9:47
Rom 8:13

b Lk 1:19
Hbr 1:7, 14

c 1Pt 2:25

d Lk 15:3–7

e 2Pt 3:9

f Kun 19:17
Pat 25:8, 9
Lk 17:3

g Jok 5:20

h Įst 19:15
2Ko 13:1
1Ti 5:19

i Jn 18:28
Apd 10:28
Apd 11:2, 3

y Rom 16:17
1Ko 5:11

j Mk 11:24
Jn 14:13
Jn 16:23, 24
1Jn 3:22
1Jn 5:14

Juk geriau tau vienakiam įeiti į gyvenimą negu su abiem akimis būti įmestam į ugningąją Gehenną*.[a] **10** Žiūrėkite, kad nepaniekintumėte nė vieno iš tokių mažutėlių, nes sakau jums: jų angelai danguje visada regi mano dangiškojo Tėvo veidą.[b] **11** —*

12 Kaip manote? Jeigu koks žmogus turėtų šimtą avių ir viena iš jų nuklystų,[c] argi jis nepaliktų kitų devyniasdešimt devynių kalnuose ir neitų ieškoti nuklydusios?[d] **13** Ir jeigu jam pavyktų ją surasti, iš tiesų sakau jums: jis džiaugtųsi dėl jos labiau negu dėl anų devyniasdešimt devynių, kurios nebuvo nuklydusios. **14** Taip ir mano* Tėvas, esantis danguje, nenori, kad pražūtų kuris nors iš tokių mažutėlių.[e]

15 Tad jeigu tavo brolis nusideda, eik ir pasakyk apie jo nusižengimą jam vienam.[f] Jeigu jis tavęs paklausys, savo brolį laimėsi.[g] **16** Jeigu nepaklausytų, pasiimk su savimi dar vieną ar du, kad viskas būtų patvirtinta dviejų ar trijų liudytojų lūpomis.[h] **17** Jeigu jis ir jų nepaklausytų, pasakyk bendruomenei. O jei nepaklausytų nė bendruomenės, tebūna jis tau kaip kitatautis[i] ir mokesčių rinkėjas.[y]

18 Iš tiesų sakau jums: ką tik surišite žemėje, jau bus surišta danguje, ir ką tik atrišite žemėje, jau bus atrišta danguje. **19** Ir dar sakau jums: jeigu žemėje du iš jūsų bendrai sutarę prašys ko nors svarbaus, mano dangiškasis Tėvas jiems tai suteiks,[j] **20** nes jei du ar trys

18:9 *Žr. žodynėlį. **18:11** *Žr. priedą A3. **18:14** *Arba galbūt „jūsų“.

susitinka mano vardu,[a] aš irgi esu tarp jų.“

21 Tada Petras priėjęs paklausė jį: „Viešpatie, kiek kartų turiu atleisti savo broliui, kai jis man nusideda? Ar iki septynių kartų?“ **22** Jėzus jam atsakė: „Ne iki septynių, sakau tau, o iki septyniasdešimt septynių kartų.[b]

23 Su dangaus Karalyste yra kaip su karaliumi, kuris pareikalavo iš savo vergų, kad grąžintų jam skolas. **24** Kai jis ėmėsi to reikalo, buvo atvestas žmogus, skolingas jam dešimt tūkstančių talentų*. **25** Bet šis neturėjo iš ko grąžinti. Tada valdovas įsakė parduoti jį, jo žmoną, vaikus ir visą jo nuosavybę, kad skola būtų atlyginta.[c] **26** Vergas parpuolė prieš jį ir nusilenkęs ėmė prašyti: ‘Būk kantrus, aš viską grąžinsiu!’ **27** Valdovą apėmė gailestis ir jis vergą paleido, o jo skolą panaikino.[d] **28** Tačiau tasai išėjęs susirado vieną savo tarnybos draugą, skolingą jam šimtą denarų, nutvėrė jį ir ėmė smaugti šaukdamas: ‘Atiduok skolą!’ **29** Tas parpuolė žemėn ir maldavo: ‘Būk kantrus, aš grąžinsiu!’ **30** Tačiau anas nesutiko. Nuėjęs jis liepė įmesti draugą į kalėjimą ir laikyti ten tol, kol atiduos skolą. **31** Sužinoję, kas įvyko, kiti vergai labai nusiminė ir nuėjo viską papasakoti valdovui. **32** Tada valdovas pasišaukė tą vergą ir tarė: ‘Nedoras verge, aš juk panaikinau visą tavo skolą, nes manęs maldavai. **33** Argi nederėjo ir tau pasigailėti savo tarnybos draugo, kaip aš pasigailėjau tavęs?’[a] **34** Valdovas užsirūstinęs atidavė jį kalėjimo sargybiniams, kad laikytų įkalinę tol, kol sugrąžins visą skolą. **35** Taip ir mano dangiškasis Tėvas pasielgs su kiekvienu iš jūsų,[b] kuris iš širdies neatleis savo broliui.“[c]

19 Baigęs tai kalbėti, Jėzus iškeliavo iš Galilėjos, persikėlė per Jordaną ir atėjo prie Judėjos paribio.[d] **2** Jam iš paskos atsekė didelės minios žmonių, ir jis juos tenai gydė.

3 Prie jo priėjo fariziejai ir norėdami jį išmėginti paklausė: „Ar leistina vyrui išsiskirti su žmona dėl bet kokios priežasties?“[e] **4** Jis atsakė: „Ar neskaitėte, kad tas, kuris iš pradžių žmones sukūrė – sukūrė vyrą ir moterį,[f] – **5** pasakė: ‘Todėl vyras paliks tėvą ir motiną, prisiriš prie žmonos, ir jiedu taps vienu kūnu’?[g] **6** Vadinasi, jie – nebe du, o vienas kūnas. Tad ką Dievas sujungė, žmogus teneperskiria.“[h] **7** Tie paklausė: „O kodėl tada Mozė liepė duoti skyrybų raštą ir išsiskirti?“[i] **8** Jis atsakė jiems: „Tai dėl jūsų širdies kietumo Mozė leido jums skirtis su žmonomis,[y] bet nuo pat pradžių buvo ne taip.[j] **9** Sakau jums: kas išsiskiria su žmona ne dėl ištvirkavimo* ir veda kitą, tas svetimauja.“[k]

10 Mokiniai jam tarė: „Jeigu jau taip yra su vyru ir žmona, tai geriau išvis nevesti.“ **11** Jis pasakė jiems: „Taip gyventi gali ne visi – tik turintys dovaną.[l] **12** Juk yra eunuchų*, kurie tokie gimė. Taip pat yra eunuchų, kuriuos tokius

18 SKYRIUS

a 1Ko 5:4, 5

b Mt 6:12
Mk 11:25
Lk 17:4
Ef 4:32
Kol 3:13

c Iš 21:7
Kun 25:39
2Ka 4:1
Neh 5:8

d 1Jn 1:9

Antra skiltis

a Iz 55:7
Mt 6:12
Mt 7:12
Jok 2:13

b Rom 2:6

c Mt 6:14
Mk 11:25
Lk 17:3
Ef 4:32

19 SKYRIUS

d Mk 10:1

e Įst 24:1
Mk 10:2–12

f Pr 1:27
Pr 5:2

g Pr 2:24
Ef 5:31

h Mk 10:9
1Ko 7:11

i Įst 24:1
Mt 5:31

y Mk 10:5

j Pr 2:24

k Mal 2:14
Mt 5:32
Mk 10:11, 12
Lk 16:18
Rom 7:3
1Ko 7:10
Hbr 13:4

l 1Ko 7:7

18:24 *T. y. 60 milijonų denarų. Žr. priedą B14.

19:9 *Gr. *porneia*. Žr. žodynėlyje „ištvirkavimas“. **19:12** *Žr. žodynėlį.

padarė žmonės. Bet yra ir eunuchų, kurie apsisprendė būti eunuchais dėl dangaus Karalystės. Kas gali taip gyventi, tegyvena.“[a]

13 Tada žmonės atvedė pas jį vaikų, kad šis uždėtų ant jų rankas* ir pasimelstų. Mokiniai ant jų barėsi,[b] **14** bet Jėzus pasakė: „Palikite vaikelius ramybėje ir netrukdykite jiems eiti pas mane, nes tokių yra dangaus Karalystė.“[c] **15** Jėzus uždėjo ant jų rankas ir iš ten iškeliavo.

16 Ir štai vienas jaunas žmogus priėjęs prie jo paklausė: „Mokytojau, ką gera turiu daryti, kad gaučiau amžiną gyvenimą?“[d] **17** Jėzus tarė jam: „Kodėl apie tai, kas gera, klausi manęs? Vien tik Dievas yra geras*.[e] O jeigu nori gauti gyvenimą, laikykis įsakymų.“[f] **18** Šis paklausė: „Kokių?“ Jėzus atsakė: „Nežudyk,[g] nesvetimauk,[h] nevok,[i] neliudyk melagingai,[y] **19** gerbk savo tėvą ir motiną,[j] mylėk savo artimą kaip save patį.“[k] **20** Jaunuolis jam tarė: „Viso to aš laikausi. Ko dar man trūksta?“ **21** Jėzus pasakė: „Jeigu nori būti tobulas, eik, parduok savo turtą ir išdalyk vargšams, tai turėsi lobį danguje.[l] Tada ateik ir sek paskui mane.“[m] **22** Tai išgirdęs, jaunuolis nuliūdo ir pasišalino, nes turėjo daug nuosavybės.[n] **23** O Jėzus savo mokiniams tarė: „Iš tiesų sakau jums, kad turtingam žmogui bus sunku įeiti į dangaus Karalystę.[o] **24** Ir dar sakau: lengviau jau kupranugariui praslysti pro adatos skylutę negu turtingam žmogui patekti į Dievo Karalystę.“[a]

25 Tai išgirdę mokiniai labai nustebo ir sakė: „Kas gi tuomet gali būti išgelbėtas?“[b] **26** Pažvelgęs į juos, Jėzus tarė: „Žmonėms tai neįmanoma, bet Dievui viskas įmanoma.“[c]

27 Tada atsiliepė Petras: „Štai mes viską palikome ir sekame paskui tave. Tad ką už tai gausime?“[d] **28** Jėzus jiems tarė: „Iš tiesų sakau jums: jūs sekėte manimi, todėl per atkūrimą, kai Žmogaus Sūnus atsisės savo šlovingame soste, sėdėsite dvylikoje sostų ir teisite dvylika Izraelio giminių.[e] **29** Ir kiekvienas, kuris dėl mano vardo paliko ar namus, ar brolius, ar seseris, ar tėvą, ar motiną, ar vaikus, ar laukus, gaus šimtąkart daugiau ir paveldės amžiną gyvenimą.[f]

30 Tačiau daugelis pirmų bus paskutiniai, o paskutinių – pirmi.[g]

20 Mat su dangaus Karalyste yra kaip su šeimininku, kuris ankstų rytą išėjo pasisamdyti darbininkų į savo vynuogyną.[h] **2** Sutaręs su darbininkais po denarą* už dieną, nusiuntė juos į vynuogyną. **3** Apie trečią valandą* jis vėl išėjo ir pamatė turgavietėje kitus, stovinčius be darbo. **4** Jis pasakė jiems: ‘Eikite ir jūs į vynuogyną, ir aš sumokėsiu, kiek pridera.’ **5** Taigi tie nuėjo. Apie šeštą* ir apie devintą valandą# šeimininkas vėl išėjo ir padarė tą patį. **6** Galiausiai,

19 SKYRIUS

a 1Ko 7:32, 38 1Ko 9:5
b Mk 10:13–16 Lk 18:15–17
c Mt 18:3 Mk 10:14 Lk 18:16
d Mk 10:17–22 Lk 18:18–23
e Mk 10:18
f Kun 18:5 Lk 10:25–28
g Iš 20:13 Įst 5:17
h Iš 20:14 Įst 5:18
i Iš 20:15 Įst 5:19
y Iš 20:16 Įst 5:20
j Iš 20:12 Įst 5:16
k Kun 19:18 Mt 22:39 Mk 12:31 Lk 10:27 Rom 13:9
l Mt 6:20
m Lk 12:33 Lk 18:22 Fil 3:7
n Lk 18:23
o Mk 10:23 Lk 18:24 1Ti 6:10

Antra skiltis

a Mk 10:25 Lk 18:25
b Mk 10:26, 27 Lk 18:26, 27
c Job 42:2
d Mk 10:28 Lk 5:11 Lk 18:28 Fil 3:8
e Dan 7:14 Mt 20:21 Lk 22:28–30 1Ko 6:2 Apr 20:4
f Mk 10:29, 30 Lk 18:29, 30 Hbr 10:34
g Mt 20:16 Mk 10:31 Lk 13:30

20 SKYRIUS

h Mt 21:33

19:13 *T. y. palaimintų juos. **19:17** *T. y. tik Dievas nustato, kas yra gera.

20:2 *Žr. priedą B14. **20:3** *Mūsų laiku – apie devintą valandą ryto. **20:5** *Mūsų laiku – apie dvyliktą valandą dienos. #Mūsų laiku – apie trečią valandą dienos.

išėjęs apie vienuoliktą valandą*, rado dar kitus stoviniuojančius ir tarė jiems: ‘Kodėl stovite čia visą dieną be darbo?’ **7** Tie atsakė jam: ‘Kad niekas mūsų nepasamdė.’ Jis tarė: ‘Jūs irgi eikite į vynuogyną.’

8 Atėjus vakarui vynuogyno šeimininkas savo ūkvedžiui pasakė: ‘Pakviesk darbininkus ir sumokėk jiems atlyginimą.[a] Pradėk nuo paskutinių ir baik pirmaisiais.’ **9** Tie, kurie buvo pasamdyti vienuoliktą valandą, atėję gavo kiekvienas po denarą. **10** Todėl pirmieji manė gausią daugiau, bet irgi gavo po denarą. **11** Jį gavę, darbininkai ėmė skųstis šeimininkui **12** sakydami: ‘Šituos paskutinius, kurie tedirbo valandą, tu prilyginai mums, o mes juk nešėme dienos naštą ir kentėme kaitrą!’ **13** Bet jis vienam iš jų atsakė: ‘Drauguži, aš tavęs neskriaudžiu. Argi ne už denarą sutikai man dirbti?[b] **14** Imk, kas tavo, ir keliauk. Šitam paskutiniam noriu duoti tiek pat, kiek ir tau. **15** Argi neturiu teisės savo nuožiūra tvarkytis su tuo, kas mano? O gal pavydi*, kad aš jiems geras#?’[c] **16** Taigi paskutiniai bus pirmi, o pirmi – paskutiniai.“[d]

17 Kildamas keliu į Jeruzalę, Jėzus pasivadino savo dvylika mokinių į šalį ir pasakė jiems:[e] **18** „Štai mes kylame į Jeruzalę, kur Žmogaus Sūnus bus atiduotas aukštiesiems kunigams ir Raštų aiškintojams. Jie pasmerks jį mirti[f] **19** ir perduos svetimtaučiams. Šie iš jo tyčiosis, nuplaks ir pakabins ant stulpo,[a] bet trečią dieną jis bus prikeltas.“[b]

20 Tada prie Jėzaus priėjo Zebediejaus sūnų motina[c] su sūnumis ir norėdama kažko paprašyti nusilenkė jam.[d] **21** Jis paklausė: „Ko nori?“ Moteris paprašė: „Tark žodį, kad šiuodu mano sūnūs tavo Karalystėje sėdėtų vienas tavo dešinėje, o kitas – kairėje.“[e] **22** Jėzus atsakė: „Jūs nežinote, ko prašote. Ar galite gerti taurę, kurią aš gersiu?“[f] Šie tarė: „Galime.“ **23** Jis pasakė: „Mano taurę, tiesa, jūs gersite,[g] bet ne aš sprendžiu, kam sėdėti mano dešinėje ir kairėje. Ten sėdės tie, kuriems mano Tėvo paskirta.“[h]

24 Tai išgirdę kiti dešimt tais dviem broliais pasipiktino.[i] **25** Tada Jėzus pasikvietė mokinius ir tarė: „Jūs žinote, kad tautų valdovai savo žmonėms viešpatauja ir didžiūnai laiko juos savo valdžioje.[y] **26** Tarp jūsų taip neturi būti.[j] Kas norėtų tapti didis tarp jūsų, tebūna jūsų tarnas,[k] **27** ir kas norėtų būti pirmas tarp jūsų, tebūna jūsų vergas.[l] **28** Žmogaus Sūnus irgi atėjo ne kad jam tarnautų, o pats tarnauti[m] ir savo gyvybės atiduoti kaip išpirkos už daugelį.“[n]

29 Jiems išeinant iš Jericho, Jėzui iš paskos sekė didelė minia. **30** Ir štai pakelėje sėdėjo du neregiai. Išgirdę, kad Jėzus eina pro šalį, jie ėmė šaukti: „Viešpatie, Dovydo Sūnau, pagailėk mūsų!“[o] **31** Žmonės liepė jiems nutilti, bet anie dar garsiau šaukė: „Viešpatie, Dovydo Sūnau, pagailėk mūsų!“ **32** Jėzus sustojo ir pasi-

20 SKYRIUS

a Kun 19:13 Įst 24:14, 15

b Mt 20:2

c Mt 6:23

d Mt 19:30 Mk 10:31 Lk 13:30

e Mk 10:32 Lk 18:31

f Mt 16:21 Mk 10:33, 34 Lk 9:22 Lk 18:32, 33

Antra skiltis

a Mt 27:31 Jn 19:1

b Mt 17:22, 23 Mt 28:6 Apd 10:40 1Ko 15:4

c Mt 4:21 Mt 27:55, 56

d Mk 10:35–40

e Mt 19:28

f Mt 26:39 Mk 10:38 Mk 14:36 Jn 18:11

g Apd 12:2 Rom 8:17 2Ko 1:7 Apr 1:9

h Mk 10:39, 40

i Mk 10:41–45 Lk 22:24

y Mk 10:42

j 2Ko 1:24 1Pt 5:3

k Mt 18:4 Mt 23:11 Mk 10:43, 44 Lk 22:26

l Mk 9:35

m Lk 22:27 Jn 13:14 Fil 2:7

n Iz 53:11 Mk 10:45 1Ti 2:5, 6 Tit 2:13, 14 Hbr 9:28

o Mt 9:27 Mk 10:46–52 Lk 18:35–43

20:6 *Mūsų laiku – apie penktą valandą vakaro. **20:15** *Arba „šnairuoji“. Pažod. „tavo akis pikta“, „tavo akis nedora“. #Arba „dosnus“.

kvietęs juos paklausė: „Ką norite, kad dėl jūsų padaryčiau?“ **33** Šie atsakė: „Viešpatie, teatsiveria mums akys.“ **34** Gailesčio apimtas, Jėzus palietė jiems akis.[a] Jie iš karto prarėgėjo ir nusekė paskui jį.

21 Jiems artinantis prie Jeruzalės ir jau esant netoli Betfagės, ant Alyvmedžių kalno*, Jėzus pasiuntė du mokinius[b] **2** sakydamas: „Eikite į kaimą, esantį priešais, ir įėję tuojau pamatysite pririštą asilę ir asilaitį su ja. Atriškite juos ir atveskite man. **3** O jeigu koks nors žmogus jums ką sakytų, tarkite: ‘Jų reikia Viešpačiui’, ir jis iš karto juos paleis.“

4 Taip turėjo išsipildyti pranašo žodžiai: **5** „Sakykite Siono dukrai: ‘Štai pas tave atjoja tavo karalius.[c] Jis romaus būdo[d] ir sėdi ant asilo, ant asilaičio, nešulinio gyvulio jauniklio.’“[e]

6 Mokiniai nuėjo ir padarė, kaip Jėzus liepė,[f] – **7** atvedė asilę su asilaičiu. Jie apklojo juos savo apsiaustais ir Jėzus ant asilaičio atsisėdo.[g] **8** Dauguma iš minios tiesė ant kelio savo apsiaustus,[h] kiti ėmė kirsti ir kloti ant kelio medžių šakas. **9** Žmonės, einantys pirma jo ir sekantys iš paskos, šaukė: „Dieve, sergėk Dovydo Sūnų![i] Palaimintas tas, kuris ateina Jehovos vardu![y] Tu, kuris esi aukštybėse, sergėk jį!“[j]

10 Kai jis įžengė į Jeruzalę, visas miestas sujudo ir ėmė klausinėti: „Kas jis toks?“ **11** Žmonės sakė: „Tai pranašas Jėzus[a] iš Galilėjos, iš Nazareto!“

12 Įėjęs į šventyklą, Jėzus išvarė visus, kurie joje prekiavo ir pirko. Jis išvartė pinigų keitėjų stalus ir balandžių pardavėjų suolus[b] **13** ir pasakė: „Parašyta: ‘Mano namus vadins maldos namais’,[c] o jūs iš jų darote plėšikų landynę.“[d] **14** Šventykloje prie jo susirinko aklų ir luošų, ir jis juos išgydė.

15 Matydami Jėzaus nuostabius darbus ir girdėdami berniukus, šaukiančius šventykloje: „Dieve, sergėk Dovydo Sūnų!“,[e] aukštieji kunigai ir Raštų aiškintojai ėmė piktintis[f] **16** ir sakė jam: „Ar girdi, ką jie kalba?“ Jėzus atsakė: „Taip. Negi nesate skaitę: ‘Į vaikų ir kūdikių lūpas įdėjai gyrių?’“[g] **17** Tada Jėzus išėjo iš miesto, nukeliavo į Betaniją ir tenai apsinakvojo.[h]

18 Anksti rytą Jėzus patraukė atgal į miestą. Kelyje jis pasijuto alkanas.[i] **19** Pamatęs šalia kelio figmedį priėjo, tačiau vaisių ant jo nerado – tik lapus.[y] Todėl pasakė: „Tegul per amžius nebebus ant tavęs vaisiaus.“[j] Ir figmedis kaipmat nudžiūvo. **20** Mokiniai tai pamatę stebėjosi: „Kaip tas figmedis taip greitai nudžiūvo?“[k] **21** Jėzus jiems atsakė: „Iš tiesų sakau jums: jeigu turėsite tikėjimą ir neabejosite, gebėsite padaryti ne tik tai, ką aš padariau su figmedžiu. Jūs pasakysite šitam kalnui: ‘Pakilk ir meskis į jūrą’, ir taip įvyks.[l] **22** Jei tikėsite, gausite visa, ko tik maldoje prašytumėte.“[m]

23 Jėzus atėjo į šventyklą ir ėmė joje mokyti. Aukštieji kunigai ir tautos vyresnieji priėjo

21:1 *Kituose vertimuose – Alyvų kalnas.

20 SKYRIUS

a Mt 9:29

21 SKYRIUS

b Mk 11:1–3
Lk 19:28–31

c Iz 62:11
Jn 12:15

d Mt 11:29

e Zch 9:9

f Mk 11:4–6
Lk 19:32–35

g 1Ka 1:38, 40
Mk 11:7–11
Jn 12:14, 15

h Lk 19:36–38

i Mt 9:27
Mt 21:15

y Ps 118:25, 26
Jn 12:13

j Mk 11:9, 10

Antra skiltis

a Mt 21:46
Lk 7:16
Lk 24:19

b Mk 11:15, 16
Lk 19:45
Jn 2:15

c Iz 56:7

d Jer 7:11
Mk 11:17
Lk 19:46
Jn 2:16

e Mt 21:9

f Mk 11:18
Lk 19:39, 40

g Ps 8:2

h Mk 11:11
Lk 21:37
Jn 11:1

i Mk 11:12

y Lk 13:6

j Mt 3:10
Mk 11:13, 14

k Mk 11:20, 21

l Mt 17:20
Mk 11:22, 23
Lk 17:6

m Mk 11:24
Lk 11:9
Jn 14:13
Jok 1:5
1Jn 3:22

prie jo ir paklausė: „Kokią teisę turi visa tai daryti? Kas tau tokią teisę davė?“[a] **24** Jėzus jiems atsakė: „Paklausiu ir aš jus vieno dalyko. Jeigu man pasakysite, tai ir aš pasakysiu, kokią turiu teisę tai daryti. **25** Kas Jonui suteikė teisę krikštyti – dangus ar žmonės?“ Tie ėmė tarpusavyje svarstyti: „Jeigu sakysime, kad dangus, jis klaus mūsų: ‘Kodėl tada juo netikėjote?’[b] **26** O jei sakysime, kad žmonės, reikės bijoti minios, nes jie visi laiko Joną pranašu.“ **27** Tad jie atsakė Jėzui: „Mes nežinome.“ Tuomet jis tarė jiems: „Tai ir aš nesakysiu jums, kokią teisę turiu tai daryti.

28 Kaip jūs manote? Vienas žmogus turėjo du vaikus. Priėjęs prie pirmojo paliepė: ‘Vaike, eik šiandien padirbėti vynuogyne.’ **29** Tas atsakė: ‘Neisiu’, bet paskui apsigalvojo ir nuėjo. **30** Priėjęs prie antrojo, tėvas ir jam liepė eiti padirbėti. Šis atsiliepė: ‘Gerai, viešpatie’, bet nenuėjo. **31** Kuris iš tų dviejų įvykdė tėvo valią?“ Jie atsakė: „Pirmasis.“ Jėzus tarė: „Iš tiesų sakau jums: greičiau jau mokesčių rinkėjai ir paleistuvės* įeis į Dievo Karalystę negu jūs. **32** Jonas juk atėjo pas jus parodyti teisumo kelio, bet jūs juo netikėjote. Mokesčių rinkėjai ir paleistuvės juo patikėjo,[c] o jūs, nors ir matėte tai, neapsigalvojote ir netikėjote.

33 Pasiklausykite kito palyginimo. Vienas vynuogininkas pasodino vynuogyną,[d] aptvėrė tvora, iškasė jame vynuogių spaudyklą, pastatė bokštą[e] ir

21 SKYRIUS

a Mk 11:27–33 Lk 20:1–8

b Mt 21:32 Mk 11:30, 31 Lk 7:29, 30

c Lk 3:12 Lk 7:29, 30

d Iz 5:7

e Iz 5:2

Antra skiltis

a Mk 12:1–9 Lk 20:9–16

b Neh 9:26

c 2Me 36:15 Apd 7:52 Hbr 11:32, 37

d Hbr 1:2

e Apd 2:23 Apd 3:15

f Iz 28:16 Lk 20:17 Apd 4:11 Rom 9:33 Ef 2:20 1Pt 2:7

g Ps 118:22, 23 Mk 12:10, 11

h Iz 8:14 1Pt 2:7, 8

i Lk 20:18

y Mk 12:12 Lk 20:19

j Mt 21:11 Jn 7:40

išnuomojęs žemdirbiams iškeliavo svetur.[a] **34** Kai vaisiai sunoko, jis pasiuntė pas žemdirbius savo vergus paimti jo vaisių dalies. **35** Bet žemdirbiai čiupo tuos vergus ir vieną sumušė, kitą nužudė, trečią akmenimis užmušė.[b] **36** Tada jis pasiuntė kitus vergus – daugiau negu pirmąsyk, – bet anie padarė su jais tą patį.[c] **37** Galiausiai šeimininkas pasiuntė pas juos savo sūnų, manydamas: ‘Mano sūnų jie gerbs.’ **38** Pamatę sūnų, žemdirbiai ėmė tartis: ‘Tai paveldėtojas.[d] Eime, nužudykime jį, ir jo palikimas atiteks mums!’ **39** Jie pagriebė jį, ištempė iš vynuogyno ir nužudė.[e] **40** Taigi ką vynuogyno šeimininkas atvykęs padarys su tais žemdirbiais?“ **41** Jie atsakė jam: „Tų nedorėlių laukia baisus galas – šeimininkas juos išgalabys, o vynuogyną išnuomos kitiems žemdirbiams ir šie metui atėjus atiduos jam jo vaisių dalį.“

42 Jėzus jiems tarė: „Ar niekada Raštuose neskaitėte: ‘Akmuo, kurį statytojai atmetė, tapo kertiniu akmeniu*.[f] Tai Jehovos padaryta, tai nuostabus reginys’?[g] **43** Todėl jums sakau: Dievo Karalystė bus iš jūsų atimta ir atiduota tautai, duodančiai gerų vaisių. **44** Ir kas ant to akmens pargrius, tas užsimuš;[h] ant kurio tas akmuo užkris, tą sutrins.“[i]

45 Išgirdę jo palyginimus, aukštieji kunigai ir fariziejai suprato, kad jis kalba apie juos.[y] **46** Jie norėjo Jėzų suimti, bet bijojo liaudies, nes ši laikė jį pranašu.[j]

21:31 *T. y. prostitutės.

21:42 *Pažod. „kertės galva“.

22 Jėzus ir toliau kalbėjo jiems palyginimais: **2** „Su dangaus Karalyste yra kaip su karaliumi, kuris iškėlė savo sūnui vestuves.[a] **3** Jis išsiuntė savo vergus sušaukti į vestuves pakviestųjų, bet tie nepanoro ateiti.[b] **4** Tada jis išsiuntė kitus vergus tardamas: ‘Sakykite pakviestiesiems: „Štai mano vaišės paruoštos, jaučiai ir nupenėti gyvuliai papjauti ir viskas parengta. Ateikite į vestuves!“’ **5** Tačiau pakviestiesiems tai nerūpėjo ir jie nuėjo kas sau: vienas – į savo lauką, kitas – prekiauti,[c] **6** o dar kiti pasičiupo vergus, išsityčiojo iš jų ir nužudė.

7 Karalius užsirūstino. Jis pasiuntė savo pulkus ir jie tuos žudikus išgalabijo, o jų miestą sudegino.[d] **8** Tada karalius pasakė savo vergams: ‘Vestuvės suruoštos, bet pakviestieji pasirodė nesą verti jose būti.[e] **9** Todėl eikite į kelius, vedančius iš miesto, ir ką tik rasite, kvieskite į vestuves.’[f] **10** Tad išėję į kelius tie vergai surinko visus, ką tik rado, – ir blogus, ir gerus žmones. Svečių prie stalo susirinko pilna vestuvių menė.

11 Atėjęs pasimatyti su svečiais, karalius pastebėjo žmogų, neapsivilkusį vestuvių drabužio. **12** Todėl jo paklausė: ‘Bičiuli, kaip čia patekai be vestuvių drabužio?’ Šis neturėjo ką atsakyti. **13** Tada karalius liepė savo tarnams: ‘Suriškite jam rankas ir kojas ir išmeskite laukan į tamsybes. Ten jis verks ir griež dantimis.’

14 Taigi, yra daug pakviestų, bet maža išrinktų.“

15 Tada fariziejai nuėję tarėsi, kaip pričiupti Jėzų kalboje.[g]

22 SKYRIUS

a Lk 14:16 Apr 19:9

b Lk 14:17, 18

c Lk 14:18, 19

d Dan 9:26

e Apd 13:45, 46

f Mt 21:43 Lk 14:23

g Mk 12:13–17 Lk 20:20–26

Antra skiltis

a Mk 3:6

b Dan 3:17, 18 Mal 3:8 Mk 12:17 Lk 20:25 Lk 23:2 Rom 13:7

c Apd 4:1, 2 Apd 23:8

d Mk 12:18–23 Lk 20:27–33

e Pr 38:7, 8 Įst 25:5, 6 Rūt 1:11 Rūt 3:13

f Mk 12:24–27

16 Jie pasiuntė pas jį savo mokinius drauge su Erodo šalininkais.[a] Šie sakė: „Mokytojau, mes žinome, kad esi tiesakalbis, mokai Dievo kelio laikydamasis tiesos ir tau nerūpi įtikti kitiems, nes tu nežiūri žmonių padėties. **17** Taigi pasakyk mums, ką manai: valia* mokėti Cezariui asmens mokestį ar ne?“ **18** Bet Jėzus supratęs jų klastą atsakė: „Kodėl mėginate mane, veidmainiai? **19** Parodykite man mokesčio monetą.“ Šie atnešė jam denarą*. **20** Jėzus jų paklausė: „Kieno čia atvaizdas ir įrašas?“ **21** Tie atsakė: „Cezario.“ Tada jis tarė jiems: „Taigi, kas Cezario, atiduokite Cezariui, o kas Dievo – Dievui.“[b] **22** Apstulbinti tokio atsakymo jie pasišalino.

23 Tądien sadukiejai (jie sako, kad nebus prisikėlimo)[c] priėjo prie Jėzaus ir paklausė:[d] **24** „Mokytojau, Mozė pasakė: ‘Jeigu kas mirtų bevaikis, jo brolis turi vesti jo žmoną ir duoti savo broliui palikuonių.’[e] **25** Antai pas mus buvo septyni broliai. Pirmasis vedė, paskui mirė. Kadangi neturėjo palikuonių, jo žmoną vedė jo brolis. **26** Tas pats atsitiko su antru, su trečiu ir taip – su visais septyniais. **27** Paskiausiai mirė ir ta moteris. **28** Tad kai prisikels, kurio iš septynių žmona ji bus? Juk visi buvo ją vedę.“

29 Jėzus jiems atsakė: „Jūs klystate, nes neišmanote Raštų ir nesuvokiate Dievo galybės.[f] **30** Prisikėlusieji nei ves, nei tekės, jie bus kaip angelai

22:17 *Arba „teisinga“. **22:19** *Žr. priedą B14.

danguje.[a] **31** O dėl mirusiųjų prisikėlimo, tai ar nesate skaitę, ką Dievas jums kalbėjo: **32** ‘Aš esu Abraomo Dievas, Izaoko Dievas ir Jokūbo Dievas’?[b] Jis yra ne mirusiųjų, o gyvųjų Dievas.“[c] **33** Tai girdėdamos minios labai stebėjosi jo mokymu.[d]

34 Išgirdę, kad Jėzus nutildė sadukiejus, visi fariziejai atėjo pas jį. **35** Vienas iš jų, Įstatymo žinovas, norėdamas jį išmėginti paklausė: **36** „Mokytojau, kuris įsakymas Įstatyme svarbiausias?“[e] **37** Jėzus pasakė jam: „‘Mylėk Jehovą, savo Dievą, visa širdimi, visa siela ir visu protu.’[f] **38** Tai svarbiausias įsakymas, jis yra pirmasis. **39** Antrasis, panašus į jį, yra šis: ‘Mylėk savo artimą kaip save patį.’[g] **40** Šiais dviem įsakymais remiasi visas Įstatymas ir Pranašai.“[h]

41 Fariziejams ten tebesant, Jėzus jų paklausė:[i] **42** „Ką jūs manote apie Kristų? Kieno jis sūnus?“ Tie atsakė: „Dovydo.“[y] **43** Jis paklausė jų: „Kodėl tada Dovydas dvasios įkvėptas[j] vadina jį Viešpačiu sakydamas: **44** ‘Jehova mano Viešpačiui tarė: „Sėskis mano dešinėje ir palūkėk, kol padėsiu tavo priešus tau po kojų“’?[k] **45** Jeigu Dovydas vadina jį Viešpačiu, kaip Kristus gali būti jo sūnus?“[l] **46** Niekas negalėjo atsakyti jam nė žodžio, ir nuo tos dienos nė vienas nebedrįso jo klausinėti.

23 Tada Jėzus kalbėjo miniai ir savo mokiniams: **2** „Raštų aiškintojai ir fariziejai atsisėdo į Mozės vietą. **3** Tad visa, ką jie jums sako, darykite ir vykdykite, tačiau nesielkite, kaip jie elgiasi, nes jie sako, bet nedaro.[a] **4** Jie riša sunkias naštas ir krauna žmonėms ant pečių,[b] o patys nenori jų nė pirštu pajudinti.[c] **5** Visus darbus jie daro tam, kad būtų žmonių matomi.[d] Jie pasiplatina filakterijus*[e] ir pasilgina drabužių kutus.[f] **6** Jie mėgsta užsiimti garbingiausią vietą per vakarienes, pirmuosius suolus sinagogose,[g] **7** mėgsta, kad juos sveikintų turgavietėse ir vadintų *rabi*.* **8** O jūs nesivadinkite *rabi*, nes turite vieną Mokytoją;[h] visi esate broliai. **9** Ir nė vieno iš savųjų žemėje nevadinkite tėvu, nes turite vieną Tėvą[i] – dangiškąjį. **10** Nė vadais nesivadinkite, nes turite vieną Vadą – Kristų. **11** Didžiausias iš jūsų turi būti jūsų tarnas.[y] **12** Kas aukštinasi, bus pažemintas,[j] o kas nusižemina, bus išaukštintas.[k]

13 Vargas jums, veidmainiai Raštų aiškintojai ir fariziejai, nes jūs užrakinate žmonėms dangaus Karalystę, ir ne tik patys į ją neinate, bet ir einantiems neleidžiate įeiti.[l] **14** —*

15 Vargas jums, veidmainiai Raštų aiškintojai ir fariziejai![m] Jūs keliaujate po jūrą ir sausumą, kad laimėtumėte vieną naujatikį*, o kai tokį surandate, padarote iš jo Gehenos# sūnų, dvigubai smerktinesnį už save pačius.

16 Vargas jums, akli vedliai,[n] kurie sakote: ‘Kas prisiekia

22 SKYRIUS

a Lk 20:35, 36
b Iš 3:6
c Lk 20:37, 38; Rom 4:17
d Mt 7:28; Mk 11:18
e Mk 12:28
f Įst 6:5; Įst 10:12; Joz 22:5; Mk 12:30; Lk 10:27
g Kun 19:18; Mk 12:31; Lk 10:27; Kol 3:14; Jok 2:8; 1Pt 1:22
h Rom 13:10; Gal 5:14
i Mk 12:35–37; Lk 20:41–44
y Jn 7:42
j 2Sa 23:2
k Ps 110:1; Apd 2:34, 35; 1Ko 15:25; Hbr 1:13; Hbr 10:12, 13
l Mk 12:37

Antra skiltis

23 SKYRIUS

a Mal 2:7, 8
b Mt 11:28
c Lk 11:46
d Mt 6:1, 2
e Įst 6:6, 8
f Sk 15:38, 39
g Mk 12:38, 39; Lk 11:43; Lk 14:7, 10; Lk 20:46
h Jn 13:13
i Mt 6:9
y Mt 20:26; Mk 9:35; Lk 22:26
j Pat 16:18
k Pat 29:23; Mt 18:4; Lk 14:11; Rom 12:3; 1Pt 5:5
l Lk 11:52
m Mt 6:2; Lk 12:56
n Mt 15:14

23:5 *Nedidelė dėžutė, kurioje buvo keturios ištraukos iš Įstatymo. Tokias Izraelio vyrai nešiojo kaip amuletus, užsirišę ant kaktos ir ant rankos. **23:7** *Pagarbus žydų kreipimasis į mokytoją. **23:14** *Žr. priedą A3. **23:15** *Pažod. „prozelitą“. Žr. žodynėlį. #Žr. žodynėlį.

šventykla, tas nėra susaistytas, tačiau kas prisiekia šventyklos auksu, tas įsipareigoja.'[a] **17** Kvaili jūs ir akli! Kas gi svarbiau: auksas ar šventykla, kuri tą auksą pašventino? **18** Arba dar sakote: 'Kas prisiekia aukuru, tas nėra susaistytas, tačiau kas prisiekia ant jo esančia dovana, tas įsipareigoja.' **19** Akli jūs! Kas gi svarbiau: dovana ar aukuras, kuris tą dovaną pašventina? **20** Todėl kas prisiekia aukuru, tas prisiekia juo ir viskuo, kas ant jo. **21** Kas prisiekia šventykla, tas prisiekia ja ir Dievu, kuris joje gyvena.[b] **22** Ir kas prisiekia dangumi, tas prisiekia Dievo sostu ir pačiu Dievu, kuris jame sėdi.

23 Vargas jums, veidmainiai Raštų aiškintojai ir fariziejai! Jūs duodate dešimtinę nuo mėtų, krapų, kmynų,[c] bet esate apleidę tai, kas Įstatyme svarbiau, – teisingumą,[d] gailestingumą[e] ir ištikimybę. Anų dalykų reikėjo laikytis, bet svarbu neapleisti ir šitų.[f] **24** Akli vedliai![g] Jūs iškošiate uodą,[h] o prarijate kupranugarį![i]

25 Vargas jums, veidmainiai Raštų aiškintojai ir fariziejai! Jūs valote taurės ir dubens išorę,[y] bet viduje jie pilni godumo*[j] ir nesaikingumo.[k] **26** Aklas fariziejau, pirma išvalyk taurės ir dubens vidų, tada ir išorė bus švari.

27 Vargas jums, veidmainiai Raštų aiškintojai ir fariziejai![l] Jūs panašūs į pabaltintus kapus,[m] kurie iš viršaus, tiesa, atrodo gražūs, bet viduje yra pilni numirėlių kaulų ir visokios netyrybės. **28** Išoriškai jūs atrodote žmonėms teisūs, bet viduje esate pilni veidmainystės ir nedorumo.[a]

29 Vargas jums, veidmainiai Raštų aiškintojai ir fariziejai![b] Jūs tvarkote pranašų kapavietes, puošiate teisiųjų kapus[c] **30** ir sakote: 'Jei būtume gyvenę savo protėvių dienomis, nebūtume kartu su jais praliejęs pranašų kraujo.' **31** Taigi jūs patys liudijate, kad esate sūnūs tų, kurie žudė pranašus.[d] **32** Ką gi, pripildykite savo protėvių saiką!

33 Gyvatės, angių paderme,[e] kaip jūs pabėgsite nuo pasmerkimo į Geheną?![f] **34** Štai siunčiu pas jus pranašų,[g] išmintingų žmonių ir mokytojų.[h] Kai kuriuos jūs nužudysite[i] ir pakabinsite ant stulpo, kai kuriuos plaksite[y] savo sinagogose ir visuose miestuose persekiosite.[j] **35** Taip ant jūsų kris kaltė dėl visų teisiųjų kraujo, išlieto ant žemės, – pradedant teisiojo Abelio kraują[k] ir baigiant krauju Barachijo sūnaus Zacharijo, kurį nužudėte tarp šventovės ir aukuro.[l] **36** Iš tiesų sakau jums: visa tai ištiks šią kartą.

37 Jeruzale, Jeruzale! Tu žudai pranašus ir užmėtai akmenimis visus, kas pas tave siunčiami.[m] Kiek kartų aš norėjau surinkti tavo vaikus, kaip višta surenka savo viščiukus po sparnais! Bet tu to nenorėjai.[n] **38** Štai jūsų Namai apleidžiami ir paliekami jums.*[o] **39** Sakau jums, kad nuo šiol manęs nebematysite, kol netarsite: 'Palaimintas tas, kuris ateina Jehovos vardu!'"[p]

23:25 *Arba „grobio".

23 SKYRIUS

a Mt 5:34, 35
b 1Ka 8:13
c Kun 27:30
d Mch 6:8
Jn 7:24
e Mt 9:13
Mt 12:7
f Lk 11:42
g Mt 15:14
h Kun 11:23
i Kun 11:4
y Mk 7:3, 4
j Mk 12:38, 40
k Lk 11:39
l Lk 12:56
m Lk 11:44
Apd 23:3

Antra skiltis

a Lk 16:15
b Mt 6:2
c Lk 11:47
d Lk 11:48
Apd 7:52
Hbr 11:32, 37
e Mt 3:7
Mt 12:34
Lk 3:7
f Mt 10:28
Lk 12:5
g Lk 11:49–51
h Mt 13:52
i Jn 16:2
Apd 7:59
y Apd 5:40
2Ko 11:24
j Lk 21:12
k Pr 4:8, 10
Hbr 11:4
l 2Me 24:20–22
m Jn 8:59
Hbr 11:32, 37
n Lk 13:34
Lk 19:41, 42
o 1Ka 9:7, 8
Jer 12:7
Jer 22:5
Mt 21:43
Lk 21:20
p Ps 118:26

23:38 *Arba galbūt „Štai jūsų Namai paliekami jums tušti".

24 Jėzui einant iš šventyklos, prie jo priėjo mokiniai ir ėmė rodyti į šventyklos pastatus. **2** Jis pasakė jiems: „Jūs visu tuo gėritės? Iš tiesų sakau jums: čia neliks akmens ant akmens – viskas bus išgriauta.“[a]

3 Jam besėdint ant Alyvmedžių kalno*, mokiniai vieni priėjo prie jo ir paklausė: „Pasakyk mums, kada tai bus ir koks ženklas liudys, kad tu esi grįžęs#[b] ir kad šiam pasauliui△ ateina pabaiga?“[c]

4 Jėzus jiems atsakė: „Žiūrėkite, kad niekas jūsų nesuklaidintų,[d] **5** nes daug kas ateis mano vardu ir sakys: ‘Aš esu Kristus’, ir daugelį suklaidins.[e] **6** Jūs girdėsite apie karus, vykstančius įvairiose vietose. Žiūrėkite, kad nepasiduotumėte baimei, nes taip turi būti. Vis dėlto tai dar ne galas.[f]

7 Pakils tauta prieš tautą ir karalystė prieš karalystę,[g] vietomis bus maisto nepriteklių[h] ir žemės drebėjimų.[i] **8** Visa tai – skausmų* pradžia.

9 Tada jus persekios,[y] žudys,[j] dėl mano vardo visos tautos jūsų nekęs.[k] **10** Daug kas tada atkris nuo tikėjimo*, išduos vieni kitus, vieni kitų nekęs. **11** Atsiras daug netikrų pranašų, jie daugelį suklaidins,[l] **12** ir kadangi įsigalės nedorybė, daugumos meilė atšals. **13** O kas ištvers iki galo, tas bus išgelbėtas.[m] **14** Ir ši geroji naujiena apie Karalystę bus paskelbta visoje žemėje, kad būtų paliudyta visoms tautoms.[a] Tada ateis galas.

15 Todėl kai pamatysite šventoje vietoje stovintį bjaurųjį niokotoją*, apie kurį kalbėjo pranašas Danielius[b] (skaitytojas tebūna įžvalgus), **16** tie, kurie Judėjoje, tebėga į kalnus.[c] **17** Kas ant stogo, tenelipa žemyn pasiimti iš namų savo daiktų, **18** ir kas laukuose, tenegrįžta pasiimti apsiausto. **19** Vargas nėščioms ir žindančioms tomis dienomis! **20** Melskitės, kad jums netektų bėgti žiemą ar per šabą. **21** Tada bus toks didelis suspaudimas,[d] kokio nėra buvę nuo pasaulio pradžios iki dabar ir kokio daugiau nebus.[e] **22** Ir jeigu tas laikas nebūtų sutrumpintas*, niekas neišsigelbėtų, bet dėl išrinktųjų tas laikas bus sutrumpintas.[f]

23 Jei kas nors jums tada sakytų: ‘Kristus štai čia!’[g] arba: ‘Jis tenai!’, – netikėkite,[h] **24** nes atsiras netikrų kristų ir netikrų pranašų,[i] ir jie darys didelių ženklų ir stebuklų, kad suklaidintų,[y] jei įmanoma, net išrinktuosius. **25** Aš jus iš anksto įspėjau. **26** Tad jeigu jums sakytų: ‘Štai jis tyruose’, – neikite, ar: ‘Štai jis pasislėpęs namuose’, – netikėkite.[j] **27** Mat kaip žaibas, tvykstelėjęs iš rytų, nušvinta iki vakarų, taip bus ir su Žmogaus Sūnaus grįžimu*,[k] **28** Kur bus lavonas*, ten sulėks ir ereliai.[l]

24 SKYRIUS

a Mk 13:1, 2 Lk 19:44 Lk 21:5, 6
b Mt 24:27 Mt 24:37–39
c Mt 13:39 Mt 28:20 Mk 13:3, 4 Lk 21:7
d Mk 13:5, 6 Lk 21:8
e Mt 24:24
f Mk 13:7 Lk 21:9
g Apr 6:4
h Apd 11:28 Apr 6:6
i Mk 13:8 Lk 21:10, 11
y Jn 15:20 Apd 11:19 Apr 2:10
j Jn 16:2 Apd 7:59 Apd 12:1, 2 Apr 6:11
k Mt 10:17, 22 Mk 13:9, 13 Lk 21:12, 13 Lk 21:17 Jn 15:21 2Ti 3:12
l Mt 7:15 1Ti 4:1 2Pt 2:1
m Mt 10:22 Mk 13:13 Lk 21:19 Hbr 10:36

Antra skiltis

a Mt 9:35 Mt 28:19, 20 Mk 13:10 Apr 14:6
b Dan 9:27 Dan 11:31 Dan 12:11 Mk 13:14–18 Lk 21:20
c Lk 21:21–23
d Lk 21:23 Apr 7:14
e Dan 12:1 Mk 13:19
f Mk 13:20
g Mt 24:5
h Mk 13:21–23
i Mt 7:15 2Pt 2:1
y Mt 7:22, 23 2Te 2:9
j Lk 17:23
k Lk 17:24
l Lk 17:37

24:3 *Kituose vertimuose – Alyvų kalnas. #Žodžiais „esi grįžęs“ verčiamas gr. daiktavardis *parousia*. Žr. žodynėlyje „paruzija“. △Arba „šiems laikams“, „šiai santvarkai“. Žr. žodynėlyje „pasaulis“. **24:8** *Pažod. „gimdymo skausmų“. **24:10** *Arba „suklups“.

24:15 *Arba „stovinčią niokojimo bjaurastį“. **24:22** *Pažod. „tos dienos nebūtų sutrumpintos“. **24:27** *Žodžiu „grįžimas“ verčiamas gr. daiktavardis *parousia*. Žr. žodynėlyje „paruzija“. **24:28** *Gr. žodis gali reikšti negyvą tiek žmogaus, tiek gyvūno kūną.

29 Tuojau po tų suspaudimo dienų saulė užtems,[a] mėnulis nebeduos šviesos, žvaigždės kris iš dangaus ir dangaus galybės bus sukrėstos.[b] **30** Tuomet danguje pasirodys Žmogaus Sūnaus ženklas, ir visos giminės žemėje ims muštis iš sielvarto į krūtinę[c] ir pamatys Žmogaus Sūnų[d] ateinant dangaus debesyse su galia ir didžia šlove.[e] **31** Garsiai gaudžiant trimitui jis pasiųs savo angelus, ir jie surinks jo išrinktuosius iš keturių pasaulio šalių* – nuo vieno dangaus pakraščio iki kito.[f]

32 Pagalvokite apie figmedį: kai tik jo šakelė suminkštėja ir išleidžia lapus, jūs žinote, kad arti vasara.[g] **33** Panašiai, kai matysite visa tai, žinokite, kad jis arti, prie durų.[h] **34** Iš tiesų sakau jums: ši karta tikrai nepraeis, iki visa tai įvyks. **35** Dangus ir žemė praeis, bet mano žodžiai išliks amžinai.[i]

36 Tačiau dienos ir valandos niekas nežino:[y] nei dangaus angelai, nei Sūnus, o vien tik Tėvas.[j] **37** Juk kaip buvo Nojaus dienomis,[k] taip bus ir Žmogaus Sūnui grįžus*.[l] **38** Bus kaip ir anuomet prieš tvaną – žmonės valgė ir gėrė, vedė ir tekėjo iki pat dienos, kurią Nojus įėjo į laivą.[m] **39** Jie nesusimąstė, iki užėjo tvanas ir visus nusinešė.[n] Taip bus ir Žmogaus Sūnui grįžus*. **40** Tuomet du bus laukuose, ir vienas bus paimtas, o kitas paliktas. **41** Dvi mals vienomis girnomis, ir viena bus paimta, o kita palikta.[o]

42 Todėl budėkite, nes nežinote, kurią dieną jūsų Viešpats ateis.[a]

43 Supraskite štai ką: jeigu šeimininkas žinotų, kuriuo nakties metu* ateis vagis,[b] jis budėtų ir neleistų jam įsilaužti į namus.[c] **44** Jūs irgi būkite pasirengę,[d] nes Žmogaus Sūnus ateis tą valandą, kurią nesitikėsite.

45 Kas iš tiesų yra tas ištikimas ir nuovokus* vergas, kuriam šeimininkas paskyrė reikiamu metu maitinti jo šeimynykščius?[e] **46** Laimingas tas vergas, jeigu šeimininkas atvykęs ras jį tai darantį![f] **47** Iš tiesų sakau jums: jis patikės jam visą savo turtą.

48 Bet jeigu vergas taptų blogas, jei sakytų sau širdyje: ‘Mano šeimininkas užtrunka’[g] **49** ir imtų mušti kitus vergus, valgyti ir gerti su girtuokliais, **50** tai vergo šeimininkas ateis dieną, kurią tas nelaukia, ir valandą, kurią nesitiki,[h] **51** ir griežčiausiai jį nubaus. Jis nubloš jį pas veidmainius; ten jis verks ir gries dantimis.[i]

25 Tada su dangaus Karalyste bus panašiai kaip su dešimt mergelių, kurios pasiėmė žibintus[y] ir išėjo pasitikti jaunikio.[j] **2** Penkios iš jų buvo paikos, penkios – nuovokios*.[k] **3** Paikosios pasiėmė žibintus, bet nepasiėmė aliejaus, **4** o nuovokiosios su žibintais pasiėmė indeliuose ir aliejaus. **5** Jaunikiui užtrunkant, visos ėmė snausti ir užmigo. **6** Vidurnaktį kažkas sušuko: ‘Štai jaunikis! Eikite jo pasitikti!’

24 SKYRIUS

a Jl 2:31

b Mk 13:24, 25 Lk 21:25, 26

c Apr 1:7

d Dan 7:13

e Mt 26:64 Mk 13:26 Lk 21:27

f Mk 13:27

g Mk 13:28–31 Lk 21:29–33

h Jok 5:8, 9

i Lk 21:33

y 1Te 5:1, 2

j Mk 13:32 Apd 1:7

k Pr 6:11–13

l Lk 17:26, 27

m Pr 7:7 Hbr 11:7 1Pt 3:19, 20 2Pt 2:5

n Pr 7:23 2Pt 3:6

o Lk 17:35

Antra skiltis

a Mt 25:13 Mk 13:33 Lk 21:36

b 1Te 5:2 2Pt 3:10

c Lk 12:39, 40

d Mk 13:35

e Lk 12:42–44

f Apr 16:15

g Lk 12:45, 46

h Mt 25:13

i Mt 13:42

25 SKYRIUS

y Lk 12:35 Fil 2:15

j Jn 3:28, 29 Apr 19:7

k Mt 7:24, 26

24:31 *Pažod. „keturių vėjų“. **24:37, 39** *Žodžiu „grįžus“ verčiamas gr. daiktavardis *parousía*. Žr. žodynėlyje „paruzija“.

24:43 *Arba „per kurią sargybą“. **24:45** *Arba „protingas“. **25:2** *Arba „protingos“.

7 Mergelės visos atsikėlė ir ėmė tvarkytis žibintus.[a] **8** Paikosios sakė nuovokiosioms: ‘Duokite mums aliejaus, nes mūsų žibintai gęsta.’ **9** Nuovokiosios atsakė: ‘Verčiau eikite pas prekiautojus ir nusipirkite, kad kartais nepristigtų ir mums, ir jums.’ **10** Toms išėjus pirkti, atvyko jaunikis. Mergelės, kurios buvo pasirengusios, įėjo su juo į namus, kur vyko vestuvių pokylis,[b] ir durys buvo uždarytos. **11** Paskui atėjo ir tos kitos mergelės. Jos prašėsi: ‘Gerbiamasis, gerbiamasis, atidaryk mums!’[c] **12** Šis atsiliepė: ‘Iš tiesų sakau jums: aš jūsų nepažįstu.’

13 Tad budėkite,[d] nes nežinote nei dienos, nei valandos.[e]

14 Bus panašiai kaip su žmogumi, kuris ruošdamasis išvykti svetur pasikvietė vergus ir pavedė jiems savo turtą.[f] **15** Vienam jis davė penkis talentus*, kitam du, dar kitam vieną – kiekvienam pagal sugebėjimus – ir iškeliavo. **16** Tas, kuris gavo penkis talentus, nuėjęs iš karto ėmėsi verslo ir pelnė dar penkis. **17** Panašiai ir tas, kuris gavo du, pelnė kitus du. **18** O tas, kuris gavo vieną, nuėjęs iškasė duobę ir šeimininko sidabrą paslėpė.

19 Po ilgo laiko šeimininkas parvyko ir pakvietė vergus jam atsiskaityti.[g] **20** Pirmas priėjo tas, kuris buvo gavęs penkis talentus. Jis atsinešė dar penkis ir pasakė: ‘Šeimininke, patikėjai man penkis talentus. Žiūrėk, pelniau kitus penkis.’[h] **21** Šeimininkas jam tarė: ‘Puiku! Esi geras ir ištikimas vergas. Kadangi ištikimai tvarkeisi su nedideliu turtu, pavesiu tau didelį.[a] Eikš ir pasidžiauk su savo šeimininku!’[b] **22** Paskui priėjo tas, kuris buvo gavęs du talentus, ir pasakė: ‘Šeimininke, patikėjai man du talentus. Žiūrėk, pelniau kitus du.’[c] **23** Šeimininkas jam tarė: ‘Puiku! Esi geras ir ištikimas vergas. Kadangi ištikimai tvarkeisi su nedideliu turtu, pavesiu tau didelį. Eikš ir pasidžiauk su savo šeimininku!’

24 Paskiausiai priėjo tas, kuris buvo gavęs vieną talentą, ir pasakė: ‘Šeimininke, aš žinojau, kad esi reiklus žmogus. Tu pjauni, kur nesėjai, ir renki, ko nevėtei.[d] **25** Tad aš pabijojęs nuėjau ir paslėpiau tavo talentą žemėje. Štai, imk, kas tavo.’ **26** Šeimininkas jam atsakė: ‘Blogas ir tingus verge! Jeigu jau žinojai, kad aš pjaunu, kur nesėjau, ir renku, ko nevėčiau, **27** tai reikėjo nunešti mano sidabrą pas palūkininkus, tada parvykęs būčiau atsiėmęs, kas mano, su palūkanomis.

28 Todėl atimkite iš jo tą talentą ir atiduokite tam, kuris turi dešimt talentų.[e] **29** Kiekvienam turinčiam bus dar duota, ir jis turės su pertekliumi, o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką turi.[f] **30** Ir išmeskite šį netikusį vergą laukan į tamsybes. Ten jis verks ir gries dantimis.’

31 Kai Žmogaus Sūnus[g] ateis savo šlovėje, o kartu su juo ir visi angelai,[h] jis atsisės savo šlovės soste. **32** Jo akivaizdoje bus surinktos visos tautos, ir jis atskirs žmones vienus nuo kitų, kaip piemuo atskiria avis nuo ožkų. **33** Avis[i] jis pastatys savo dešinėje, ožkas – kairėje.[y]

25 SKYRIUS

a Lk 12:35

b Apr 19:9

c Lk 13:25, 27

d 1Te 5:6
1Pt 5:8

e Mt 24:42, 50
Mk 13:33

f Lk 19:12, 13

g Lk 19:15

h Lk 19:16, 17

Antra skiltis

a Lk 16:10

b Hbr 12:2

c Lk 19:18, 19

d Lk 19:20–23

e Lk 19:24–26

f Mt 13:12
Mk 4:25
Lk 8:18
Jn 15:2

g Dan 7:13

h Mt 16:27

i Jn 10:14

y Mt 25:41

25:15 *Graikų talentas buvo lygus 20,4 kg. Žr. priedą B14.

34 Tada karalius tars stovintiems dešinėje: ‘Ateikite, mano Tėvo palaimintieji, paveldėkite Karalystę, paruoštą jums nuo pasaulio užgimimo. **35** Juk aš buvau alkanas, ir jūs mane pavalgydinote. Buvau ištroškęs, ir jūs mane pagirdėte. Buvau svetimas, ir jūs svetingai mane priėmėte,[a] **36** nuogas, ir jūs mane aprengėte.[b] Buvau ligonis, ir jūs manimi pasirūpinote, kalinys, ir jūs aplankėte mane.’[c] **37** Tada teisieji jam atsakys: ‘Viešpatie, kada gi mes matėme tave alkaną ir pavalgydinome, ištroškusį ir pagirdėme?[d] **38** Kada buvai svetimas ir mes svetingai tave priėmėme? Kada matėme tave nuogą ir aprengėme? **39** Ir kada sirgai ar buvai kalinys ir tave aplankėme?’ **40** Tuomet karalius jiems atsakys: ‘Iš tiesų sakau jums: ką padarėte mažiausiam iš šitų mano brolių, man padarėte.’[e]

41 Paskui jis tars stovintiems kairėje: ‘Eikite šalin nuo manęs,[f] prakeiktieji! Eikite į amžinąją ugnį,[g] paruoštą Velniui ir jo angelams![h] **42** Juk aš buvau alkanas, bet jūs manęs nepavalgydinote, buvau ištroškęs, bet jūs manęs nepagirdėte. **43** Buvau svetimas, bet jūs manęs nepriėmėte, nuogas, bet jūs manęs neaprengėte, ligonis ir kalinys, bet jūs manimi nepasirūpinote.’ **44** Tada ir šie atsakys: ‘Viešpatie, kada mes matėme tave alkaną ar ištroškusį, kada buvai svetimas ar nuogas, sirgai ar kalėjai, ir tau nepatarnavome?’ **45** Tuomet jis atsakys jiems: ‘Iš tiesų sakau jums: ko nepadarėte mažiausiam iš šitų mano brolių, man nepadarėte.’[i] **46** Ir šitie eis į amžiną pražūtį*,[a] o teisieji į amžiną gyvenimą.“[b]

25 SKYRIUS

a Hbr 13:2
3Jn 5

b Jok 2:15, 16

c 2Ti 1:16

d Mt 10:42

e Pat 19:17
Mt 10:40
Mk 9:41
Hbr 6:10

f Mt 7:23

g Mt 18:8, 9

h Apr 12:9
Apr 20:10

i Zch 2:8
Apd 9:4, 5

Antra skiltis

a 2Pt 2:9

b Rom 2:6, 7

26 SKYRIUS

c Iš 12:14
Mk 14:1, 2
Lk 22:1, 2
Jn 13:1

d Mt 16:21
Mt 20:18, 19
Mt 27:26
Mk 15:15
Jn 19:16

e Mt 26:57
Lk 3:2
Jn 11:49
Jn 18:13, 24

f Ps 2:2

g Mk 14:3–9
Jn 12:1–8

h Įst 15:11

i Mk 14:7

y Mk 14:8
Jn 12:7

j Mk 14:9

k Mt 10:2, 4
Jn 13:2

l Mk 14:10, 11
Lk 22:3–6

m Jn 11:57

26 Baigęs visa tai kalbėti, Jėzus savo mokiniams pasakė: **2** „Kaip žinote, po dviejų dienų bus Pascha,[c] ir Žmogaus Sūnų atiduos pakabinti ant stulpo.“[d]

3 Tada aukštieji kunigai ir tautos vyresnieji susirinko vyriausiojo kunigo, vardu Kajafas,[e] rūmų kieme **4** ir susitarė[f] klasta suimti Jėzų ir nužudyti. **5** „Tik nedarykime nieko per šventę, – sakė jie, – kad liaudyje nekiltų sąmyšio.“

6 Kai Jėzus buvo Betanijoje, Simono Raupsuotojo namuose,[g] **7** ir tenai vaišinosi, prie jo priėjo moteris su alebastriniu indeliu kvapiojo aliejaus, labai brangaus, ir ėmė pilti aliejų jam ant galvos. **8** Tai matydami mokiniai pasipiktino ir kalbėjo: „Kam tas eikvojimas? **9** Juk jį buvo galima brangiai parduoti ir pinigus išdalyti vargšams.“ **10** Žinodamas, apie ką jie kalbasi, Jėzus tarė: „Kodėl skaudinate moterį? Ji padarė man kilnų darbą. **11** Vargšų šalia savęs jūs visada turėsite,[h] o mane turėsite ne visada.[i] **12** Išpildama tą kvapų aliejų man ant kūno, ji paruošė mane laidotuvėms.[y] **13** Iš tiesų sakau jums: visame pasaulyje, kur tik bus skelbiama geroji naujiena, jos atminimui bus pasakojama, ką yra padariusi.“[j]

14 Tada vienas iš Dvylikos, vadinamas Judu Iskarijotu,[k] nuėjo pas aukštuosius kunigus[l] **15** ir tarė: „Ką man duosite, jeigu jums jį išduosiu?“[m]

25:46 *Pažod. „nugenėjimą“.

Jie sutarė su juo trisdešimt sidabrinių.[a] **16** Ir nuo to meto Judas ieškojo progos Jėzų išduoti.

17 Pirmąją Neraugintos duonos dieną[b] mokiniai priėję paklausė Jėzaus: „Kur norėtum, kad tau paruoštume valgyti Paschos vakarienę?“[c] **18** Jis atsakė: „Eikite į miestą pas tokį ir tokį žmogų. Tarkite jam: ‘Mokytojas sako: „Mano metas arti. Paschą su savo mokiniais švęsiu tavo namuose.“’“ **19** Mokiniai padarė, kaip Jėzus liepė, ir pasiruošė Paschai.

20 Atėjus vakarui[d] Jėzus ir dvylika mokinių buvo susirinkę prie stalo.[e] **21** Jiems bevalgant Jėzus tarė: „Iš tiesų sakau jums: vienas iš jūsų mane išduos.“[f] **22** Mokiniai labai dėl to nuliūdo ir visi ligi vieno ėmė klausinėti: „Viešpatie, nejaugi aš?“ **23** Jis atsakė: „Mane išduos mirkantis kąsnį dubenyje su manimi.[g] **24** Tiesa, kaip ir parašyta, Žmogaus Sūnus išeina, bet vargas[h] tam, kuris Žmogaus Sūnų išduoda![i] Jam būtų buvę geriau išvis negimti.“[y] **25** Judas, kuris rengėsi jį išduoti, atsiliepė: „Nejaugi aš, *rabi*?“ Jis atsakė jam: „Tu pats pasakei.“

26 Jiems bevalgant Jėzus paėmė duonos paplotį, tarė palaiminimą, tada laužė jį[j] ir davė mokiniams sakydamas: „Imkite ir valgykite. Tai yra mano kūnas.“[k] **27** Taip pat jis paėmė taurę, padėkojo Dievui, tada davė jiems sakydamas: „Gerkite iš jos visi,[l] **28** nes tai yra manasis „sandoros[m] kraujas“,[n] kuris išliejamas už daugelį žmonių,[o] kad būtų atleistos jų nuodėmės.[p] **29** Sakau jums: nuo šiol aš nebegersiu vynmedžio vaisiaus iki tos dienos, kai su jumis gersiu jį naują savo Tėvo Karalystėje.“[a] **30** Jie pagiedojo gyriaus giesmių* ir patraukė link Alyvmedžių kalno#.[b]

31 Tada Jėzus jiems pasakė: „Dėl manęs šiąnakt jūs visi suklupsite, kaip ir parašyta: ‘Kirsiu ganytojui, ir kaimenės avys išsisklaidys.’[c] **32** O kai būsiu prikeltas, pirma jūsų nukeliausiu į Galilėją.“[d] **33** Bet Petras jam atsakė: „Jei visi kiti ir sukluptų dėl tavęs, aš niekada nesuklupsiu!“[e] **34** Jėzus jam tarė: „Iš tiesų sakau tau: šią naktį dar gaidžiui nepragydus tu tris kartus manęs išsižadėsi.“[f] **35** Petras tvirtino: „Net jeigu man tektų mirti su tavimi, nieku gyvu tavęs neišsižadėsiu.“[g] Panašiai kalbėjo ir visi kiti mokiniai.

36 Tada Jėzus su mokiniais atėjo į vietą, vadinamą Getsemane,[h] ir tarė jiems: „Pasėdėkite čia, aš nueisiu tenai pasimelsti.“[i] **37** O Petrą ir abu Zebediejaus sūnus jis nusivedė su savimi. Jėzų apėmė sielvartas ir didelis nerimas.[y] **38** Jis tarė jiems: „Mano siela mirtinai nuliūdusi. Pasilikite čia ir budėkite su manimi.“[j] **39** Kiek paėjęs, jis parpuolė ant kelių, nusilenkė iki žemės ir meldėsi:[k] „Mano Tėve, jeigu įmanoma, teaplenkia mane ši taurė.[l] Tačiau tebūna ne kaip aš noriu, bet kaip tu.“[m]

40 Grįžęs pas mokinius Jėzus rado juos miegančius ir pasakė Petrui: „Nejau neįstengėte nė valandos pabudėti su ma-

26 SKYRIUS

a Iš 21:32
Zch 11:12
Mt 27:3
b Iš 12:18
Iš 23:15
Lk 22:1
c Mk 14:12–16
Lk 22:7–13
d Įst 16:6
e Mk 14:17–21
Lk 22:14
f Lk 22:21–23
Jn 6:70
Jn 13:21, 22
g Ps 41:9
Mk 14:20
Lk 22:21
Jn 13:26
h Įst 27:25
i Lk 22:22
Jn 17:12
y Mk 14:21
j 1Ko 10:16
k Mk 14:22
Lk 22:19
1Ko 11:23–26
l Mk 14:23
Lk 22:20
m Iš 24:8
Jer 31:31
Hbr 7:22
n 1Ko 10:16
o Mt 20:28
Mk 14:24
p Ef 1:7
Hbr 9:20, 22

Antra skiltis

a Mk 14:25
Lk 22:18
b Lk 22:39
Jn 18:1
c Zch 13:7
Mk 14:27, 28
Jn 16:32
d Mt 28:7
Mt 28:16
e Mk 14:29–31
f Mk 14:30
Lk 22:34
Jn 13:38
g Lk 22:33
h Jn 18:1
i Mk 14:32–36
Lk 22:40
y Iz 53:3
j Mk 14:34
k Hbr 5:7
l Mt 20:22
Jn 18:11
m Mk 14:36
Lk 22:42
Jn 5:30
Jn 6:38
Hbr 10:9

26:30 *Arba „himnų“, „psalmių“. #Kituose vertimuose – Alyvų kalnas.

nimi?[a] **41** Budėkite[b] ir melskitės,[c] kad nepatektumėte į pagundą.[d] Išties, dvasia ryžtinga, bet kūnas silpnas.“[e] **42** Jėzus nuėjo antrą kartą ir meldėsi tokiais žodžiais: „Mano Tėve, jeigu ji negali manęs aplenkti, jei turiu ją išgerti, tejvyksta tavo valia.“[f] **43** Tada sugrįžo ir vėl rado juos miegančius, jų akys buvo apsunkusios. **44** Tad palikęs juos Jėzus vėl nuėjo ir meldėsi trečią kartą – tais pačiais žodžiais. **45** Tada grįžęs tarė mokiniams: „Tokiu metu jūs miegate ir ilsitės? Štai atėjo valanda, kai Žmogaus Sūnus bus išduotas nusidėjėliams į rankas. **46** Kelkitės, eime! Antai mano išdavėjas jau čia.“ **47** Jam dar tebekalbant, štai pasirodė Judas, vienas iš Dvylikos, ir su juo – kalavijais ir vėzdais ginkluotas didelis būrys, siųstas aukštųjų kunigų ir tautos vyresniųjų.[g]

48 Jo išdavėjas buvo pasakęs jiems, kokį duos ženklą: „Jis bus tas, kurį pabučiuosiu. Jį ir suimkite.“ **49** Priėjęs tiesiai prie Jėzaus jis tarė: „Sveikas, *rabì*!“ ir jį pabučiavo. **50** Jėzus jam atsakė: „Drauguži, ko atėjai?“[h] Tada prišokę jie čiupo Jėzų ir suėmė. **51** Ir štai vienas iš buvusių su Jėzumi išsitraukė kalaviją ir nukirto vyriausiojo kunigo vergui ausį.[i] **52** Bet Jėzus jam pasakė: „Kišk kalaviją atgal, kur buvo,[y] nes visi, kurie griebiasi kalavijo, nuo kalavijo ir žus.[j] **53** Gal manai, kad mano Tėvas, jei tik paprašyčiau, tuoj pat neatsiųstų man į pagalbą per dvylika legionų angelų?[k] **54** Bet kaipgi tada išsipildytų Raštų žodžiai, kad taip turi įvykti?“

26 SKYRIUS

a Mk 14:37–42 Lk 22:45
b Mk 13:33 1Pt 5:8 Apr 16:15
c Lk 18:1 Rom 12:12 Ef 6:18 1Pt 4:7
d Mt 6:13 Lk 22:46
e Mk 14:38 Rom 7:23
f Mt 6:10 Jn 12:27
g Mk 14:43–47 Lk 22:47–51 Jn 18:3
h Ps 41:9
i Mk 14:47 Lk 22:50 Jn 18:10
y Jn 18:11
j Pr 9:6
k 2Ka 6:17 Dan 7:10 Mt 4:11

Antra skiltis

a Lk 19:47 Jn 18:20
b Mk 14:48, 49 Lk 22:52, 53
c Ps 22:16–18 Iz 53 Dan 9:26
d Zch 13:7 Mk 14:50 Jn 16:32
e Jn 18:13
f Mk 14:53, 54 Lk 22:54, 55
g Jn 18:16
h Mk 14:55–59
i Ps 27:12 Ps 35:11
y Mt 27:39, 40 Jn 2:19 Apd 6:14
j Mk 14:60–65
k Iz 53:7 Apd 8:32
l Lk 22:67–71
m Dan 7:13 Jn 1:51
n Ps 110:1 Lk 22:69
o Mk 14:62 Apr 1:7

55 Tą valandą Jėzus tarė anam būriui: „Atėjote su kalavijais ir vėzdais suimti manęs kaip kokio plėšiko? Aš juk kasdien sėdėjau ir mokiau šventykloje,[a] bet manęs nesuėmėte.[b] **56** Tačiau visa tai įvyko, kad išsipildytų pranašų raštai.“[c] Tada visi mokiniai paliko jį ir pabėgo.[d]

57 Anie vyrai suimtą Jėzų nuvedė pas vyriausiąjį kunigą Kajafą.[e] Ten buvo susirinkę Raštų aiškintojai ir vyresnieji.[f] **58** O Petras iš tolo sekė jį iki vyriausiojo kunigo rūmų kiemo. Įėjęs jis prisėdo prie tarnų norėdamas pažiūrėti, kuo viskas baigsis.[g]

59 Tuo tarpu aukštieji kunigai ir visas Sinedrionas ieškojo prieš Jėzų melagingo liudijimo – tokio, dėl kurio būtų galima jį nubausti mirtimi,[h] – **60** bet nerado, nors melagingai liudijančių buvo daug.[i] Galiausiai du išėję priekin **61** kalbėjo: „Šitas sakė: ‘Aš galiu nugriauti Dievo šventyklą ir per tris dienas ją atstatyti.’“[y] **62** Tada vyriausiasis kunigas atsistojęs tarė Jėzui: „Nieko neatsakai? Ar negirdi, ką jie prieš tave liudija?“[j] **63** Bet Jėzus tylėjo.[k] Tuomet vyriausiasis kunigas tarė jam: „Saikdinu tave gyvuoju Dievu! Atsakyk mums, ar tu esi Kristus, Dievo Sūnus?“[l] **64** Jėzus atsiliepė: „Tu pats pasakei. Be to, sakau jums: ateityje matysite Žmogaus Sūnų[m] sėdintį Galingojo* dešinėje[n] ir ateinantį dangaus debesyse.“[o] **65** Tada vyriausiasis kunigas persiplėšė drabužius ir sušuko: „Jis piktžodžiauja! Ar bereikia mums liudytojų? Jūs ką

26:64 *Pažod. „galybės“.

tik girdėjote piktžodžiavimą!
66 Ką jūs manote?“ Tie atsakė:
„Jis vertas mirties!“[a] **67** Tada
jie ėmė spjaudyti jam į veidą[b]
ir daužyti kumščiais.[c] Kiti mušė
per veidą[d] **68** ir sakė: „Pranašauk mums, Kristau: kuris tau
sudavė?“

69 O Petras sėdėjo lauke,
rūmų kieme. Viena tarnaitė priėjo prie jo ir tarė: „Tu irgi buvai su tuo galilėjiečiu Jėzumi!“[e]
70 Bet jis visų akivaizdoje išsigynė: „Aš nežinau, apie ką tu
kalbi.“ **71** Petras nuėjo į vartų prieangį. Jį pastebėjo kita
mergina ir sakė ten esantiems:
„Šitas buvo su Jėzumi Nazariečiu.“[f] **72** Jis ir vėl tai paneigė prisiekdamas: „Aš nepažįstu to žmogaus!“ **73** Netrukus
tenai stovintys žmonės priėjo
prie Petro ir sakė: „Tu tikrai esi
vienas iš jų. Ir tavo tarmė tave
išduoda.“ **74** Tada Petras ėmė
siųsti sau prakeiksmus ir prisiekinėti: „Aš nepažįstu to žmogaus!“ Ir tuojau pragydo gaidys.
75 Petras bemat prisiminė, kad
Jėzus buvo sakęs: „Dar gaidžiui
nepragydus tu tris kartus manęs išsižadėsi.“[g] Išėjęs laukan
jis karčiai pravirko.

27 Išaušus rytui visi aukštieji kunigai ir tautos vyresnieji sutarė, kad Jėzus turi
būti nužudytas.[h] **2** Jie surišo
jį ir nuvedę perdavė valdytojui
Pilotui.[i]

3 Pamatęs, kad Jėzus pasmerktas, jo išdavėjas Judas
ėmė graužtis. Jis atnešė tuos
trisdešimt sidabrinių aukštiesiems kunigams ir vyresniesiems[y] **4** ir tarė: „Išduodamas
teisų kraują nusidėjau.“ Tie
atsakė: „O koks mūsų reikalas? Tu pats žinokis!“ **5** Tada
Judas nusviedė šventykloje sidabrinius ir nuėjęs pasikorė.[a]
6 Aukštieji kunigai paėmę sidabrinius sakė: „Jų nevalia
nešti į šventyklos iždinę, nes tai
kraujo kaina.“ **7** Pasitarę jie
nupirko už juos puodžiaus sklypą atvykėliams laidoti. **8** Todėl tas sklypas iki pat šios dienos vadinamas Kraujo sklypu.[b]
9 Taip išsipildė, kas pasakyta
per pranašą Jeremiją: „Jie paėmė trisdešimt sidabrinių – tiek,
kiek buvo nustatyta už žmogų,
kainą, kuria Izraelio sūnūs jį
įkainojo, – **10** ir nupirko puodžiaus sklypą, kaip Jehova man
buvo įsakęs.“[c]

11 Jėzus stovėjo priešais valdytoją. Valdytojas jo paklausė:
„Tai tu esi žydų karalius?“ Jėzus atsakė: „Tu pats pasakei.“[d]
12 Tačiau aukštųjų kunigų ir
vyresniųjų kaltinamas jis nieko neatsakė.[e] **13** Tada Pilotas jam tarė: „Ar negirdi, kiek
daug kaltinimų jie tau meta?“
14 Bet jis neištarė jam nė žodžio, ir valdytojas tuo labai stebėjosi.

15 Valdytojas turėjo paprotį kaskart per tą šventę paleisti
miniai vieną kalinį – tą, kurio ši pageidaudavo.[f] **16** Kaip
tik tuo metu jie laikė kalėjime
vieną žinomą nusikaltėlį, vadinamą Barabu. **17** Todėl žmonėms susirinkus Pilotas paklausė: „Kurį norite, kad jums
paleisčiau, – Barabą ar Jėzų,
vadinamą Kristumi?“ **18** Mat
Pilotas žinojo, kad Jėzų jie perdavė jam iš pavydo. **19** Be to,
jam sėdint teismo pakyloje, jo
žmona pasiuntė jam žinią: „Nieko šiam teisiam žmogui nedaryk, nes šiandien sapne labai
dėl jo kentėjau.“ **20** Bet aukš-

26 SKYRIUS

a Kun 24:16
Jn 19:7

b Iz 50:6

c Lk 22:63, 64

d Iz 53:3

e Mk 14:66–72
Lk 22:54–62
Jn 18:15–17

f Jn 18:25–27

g Mt 26:34
Mk 14:30
Jn 13:38

27 SKYRIUS

h Mk 15:1
Lk 22:66

i Ps 2:2
Mt 20:18, 19
Lk 23:1
Jn 18:28
Apd 3:13

y Mt 26:14, 15
Mk 14:10, 11

Antra skiltis

a Apd 1:16, 18

b Apd 1:19

c Zch 11:12, 13

d Mk 15:2–5
Lk 23:3
Jn 18:33, 37

e Iz 53:7
Mt 26:63
Jn 19:9

f Mk 15:6–10
Jn 18:39

tieji kunigai ir vyresnieji įtikino žmones prašyti, kad paleistų Barabą,[a] o Jėzų nužudytų.[b] **21** Valdytojas dar kartą jų paklausė: „Tai kurį iš tų dviejų norite, kad jums paleisčiau?“ Tie atsakė: „Barabą.“ **22** Pilotas jiems tarė: „Ką man tada daryti su Jėzumi, vadinamuoju Kristumi?“ Tie visi šaukė: „Ant stulpo jį!“[c] **23** Jis klausė: „Bet ką bloga jis padarė?“ Tačiau jie vis garsiau šaukė: „Ant stulpo jį!“[d]

24 Matydamas, kad nieko nelaimi, tik kyla sąmyšis, Pilotas paėmė vandens, minios akivaizdoje nusiplovė rankas ir pasakė: „Aš nekaltas dėl šio žmogaus kraujo. O jūs žinokitės!“ **25** Visi žmonės atsakė: „Kaltė už jo kraują tekrinta ant mūsų ir ant mūsų vaikų!“[e] **26** Tuomet jis paleido jiems Barabą, o Jėzų nuplakdino[f] ir atidavė prikalti prie stulpo.[g]

27 Valdytojo kareiviai nuvedė Jėzų į pretoriją*. Tenai susirinko visas dalinys.[h] **28** Jie išrengė Jėzų, apsiautė jį ryškiai raudona skraiste[i] **29** ir nupynę iš dygių šakelių vainiką uždėjo jam ant galvos, o į dešinę ranką įspraudė nendrę. Jie klūpčiojo priešais jį ir tyčiojosi: „Sveikas, žydų karaliau!“ **30** Jie spjaudė ant jo[y] ir ištraukę iš rankos nendrę čaižė jam per galvą. **31** Galiausiai, iš Jėzaus išsityčioję, jie nusiautė nuo jo skraistę, užvilko jo paties drabužius ir išvedė prikalti prie stulpo.[j]

32 Eidami jie sutiko vieną vyrą iš Kirėnės, vardu Simonas, ir liepė* nešti Jėzaus kančių stulpą*.[a] **33** Galiausiai jie atėjo į vietą, vadinamą Golgota (tai yra „Kaukolės vieta“).[b] **34** Jėzui davė gerti vyno, sumaišyto su kartėle*.[c] Jis paragavo, bet negėrė. **35** Tada kareiviai prikalė Jėzų prie stulpo. Mesdami burtus jie pasidalijo jo drabužius[d] **36** ir susėdę jį tenai saugojo. **37** Jam virš galvos pakabino lentelę su kaltinimu: „Šitas yra Jėzus, žydų karalius.“[e]

38 Greta jo ant stulpų buvo pakabinti ir du plėšikai – vienas iš dešinės, kitas iš kairės.[f] **39** Praeiviai jį užgauliojo,[g] kraipė galvas*[h] **40** ir sakė: „Ei tu, kuris nugriauni šventyklą ir per tris dienas atstatai,[i] išgelbėk save! Jeigu tu Dievo sūnus, nuženk nuo stulpo!“[y] **41** Aukštieji kunigai su Raštų aiškintojais ir vyresniaisiais taip pat tyčiojosi iš jo:[j] **42** „Kitus gelbėjo, o pats negali išsigelbėti! Jis Izraelio karalius,[k] tad tenužengia dabar nuo stulpo, ir mes juo tikėsime. **43** Jis pasitikėjo Dievu, tai tegul Dievas dabar jį išgelbsti. Teišgelbsti, jeigu jis Dievui brangus,[l] juk jis sakė: ‘Aš Dievo Sūnus.’“[m] **44** Šitaip jį įžeidinėjo net ir plėšikai, kurie buvo šalia jo ant stulpų.[n]

45 Šeštą valandą* visą kraštą apgaubė tamsa. Ji laikėsi iki devintos valandos#.[o] **46** Apie devintą valandą Jėzus garsiai sušuko: „*Elì, Elì, lemà sabachtãni*?!“, tai yra: „Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane apleidai?“[p]

27 SKYRIUS

a Lk 23:18 Jn 18:40 Apd 3:14
b Mk 15:11–14
c Lk 23:21
d Lk 23:23 Apd 3:13
e Apd 5:27, 28 1Te 2:14, 15
f Lk 18:33 Jn 19:1
g Mk 15:15 Lk 23:25
h Mk 15:16–20
i Jn 19:2, 3
y Iz 50:6 Mt 26:67
j Iz 53:7 Mt 20:18, 19

Antra skiltis

a Mk 15:21 Lk 23:26
b Mk 15:22–24 Lk 23:33 Jn 19:17
c Ps 69:21
d Ps 22:18 Mk 15:24 Lk 23:34 Jn 19:23, 24
e Mk 15:26 Lk 23:38 Jn 19:19
f Iz 53:12 Mk 15:27 Lk 23:33 Jn 19:18
g Lk 18:32 Hbr 12:3
h Ps 22:7 Ps 109:25
i Mt 26:60, 61 Jn 2:19
y Mk 15:29–32
j Lk 23:35
k Jn 1:49 Jn 12:13
l Ps 22:8
m Mk 14:62 Jn 5:18 Jn 10:36
n Lk 23:39
o Mk 15:33 Lk 23:44
p Ps 22:1 Iz 53:10 Mk 15:34

27:27 *Romėnų valdytojo rūmai. **27:32** *Arba „uždėjo jam prievolę“.

27:32 *Žr. žodynėlį. **27:34** *Kažkoks kartus skystis. **27:39** *Taip tikriausiai išreiškė pajuoką. **27:45** *Mūsų laiku – apie dvyliktą valandą dienos. #Mūsų laiku – maždaug trečios valandos dienos.

47 Tai išgirdę kai kurie ten stovintys sakė: „Jis šaukiasi Elijo.“[a] **48** Vienas iš jų tuojau nubėgęs paėmė kempinę, pamirkė ją rūgščiame vyne ir užmovęs ant nendrės davė Jėzui gerti.[b] **49** Bet kiti sakė: „Palik jį! Pažiūrėkime, ar Elijas ateis jo išgelbėti.“ **50** Jėzus dar kartą garsiai sušuko ir atidavė dvasią.[c]

51 Ir štai šventovės uždanga[d] perplyšo pusiau[e] nuo viršaus iki apačios,[f] žemė ėmė drebėti ir uolos skeldėti. **52** Atsivėrė kapai ir daugelio užmigusių šventųjų kūnai buvo išmesti į paviršių **53** ir daugelis juos matė. (Kai kurie žmonės po jo prisikėlimo išėjo iš kapinių ir atėjo į šventąjį miestą.) **54** O šimtininkas ir Jėzų saugoję kareiviai, pamatę žemės drebėjimą ir visa, kas dėjosi, labai išsigando ir sakė: „Tikrai šitas buvo Dievo Sūnus.“[g]

55 Ten buvo ir daug moterų, jos viską stebėjo iš tolo. (Tos moterys lydėjo Jėzų iš Galilėjos ir jam patarnavo.)[h] **56** Tarp jų buvo Marija Magdalietė, Jokūbo ir Jozės motina Marija ir Zebediejaus sūnų motina.[i]

57 Vėlyvą popietę atėjo vienas turtingas žmogus iš Arimatėjos, vardu Juozapas, kuris irgi buvo tapęs Jėzaus mokiniu.[y] **58** Nuėjęs pas Pilotą jis paprašė Jėzaus kūno,[j] ir Pilotas įsakė atiduoti.[k] **59** Paėmęs kūną Juozapas įsupo jį į švarią geriausio lino drobę[l] **60** ir paguldė naujame kape,[m] kurį buvo išsikirsdinęs uoloje. Paskui užrito kapo angą dideliu akmeniu ir nuėjo. **61** O Marija Magdalietė ir kita Marija liko sėdėti prie kapo.[n]

27 SKYRIUS

a Mk 15:35, 36

b Ps 69:21
Lk 23:36
Jn 19:29

c Mk 15:37
Lk 23:46
Jn 19:30

d Iš 26:31–33
Hbr 9:3

e Hbr 10:19, 20

f Mk 15:38
Lk 23:45

g Mk 15:39

h Mk 15:40, 41
Lk 8:2, 3

i Mt 20:20
Jn 19:25

y Mk 15:42, 43
Lk 23:50–53

j Įst 21:22, 23

k Mk 15:45–47
Jn 19:38

l Jn 19:40, 41

m Iz 53:9

n Lk 23:55

Antra skiltis

a Mk 15:42
Lk 23:54
Jn 19:14

b Mt 12:40
Jn 2:19

c Mt 28:12, 13

28 SKYRIUS

d Mk 16:1
Lk 24:1
Lk 24:10
Jn 20:1

e Mk 16:4, 5
Lk 24:2, 4

f Apd 1:10

g Mk 16:6

h Mt 16:21
Mt 17:22, 23
1Ko 15:3, 4

i Mt 26:32
Mt 28:16
Mk 14:28

y Mk 16:7

j Mk 16:8
Lk 24:9

62 Kitą dieną, tai yra po Pasirengimo dienos,[a] aukštieji kunigai ir fariziejai susirinko pas Pilotą **63** ir sakė: „Gerbiamasis, mes prisiminėme, kad tas apsišaukėlis dar gyvas būdamas kalbėjo: ‘Po trijų dienų aš būsiu prikeltas.’[b] **64** Todėl įsakyk saugoti kapą iki trečios dienos, kad kartais jo mokiniai atėję jo nepavogtų[c] ir nesakytų žmonėms: ‘Jis buvo prikeltas iš mirusių!’ Tokia apgavystė būtų blogesnė už pirmąją.“ **65** Pilotas jiems atsakė: „Štai jums sargyba. Eikite ir saugokite, kaip išmanote.“ **66** Taigi tie nuėjo, užantspaudavo akmenį ir pastatė sargybą, kad kapą saugotų.

28 Po šabo, švintant pirmajai savaitės dienai, Marija Magdalietė ir kita Marija atėjo pažiūrėti kapo.[d]

2 O tenai buvo smarkiai sudrebinta žemė. Tai Jehovos angelas nusileido iš dangaus. Jis buvo nuritęs akmenį ir dabar ant jo sėdėjo.[e] **3** Angelas švytėjo lyg žaibas, jo drabužiai buvo balti kaip sniegas.[f] **4** Sargybiniai iš baimės drebėjo ir buvo lyg apmirę.

5 Moterims angelas tarė: „Nebijokite! Žinau, kad ieškote Jėzaus, kurį nubaudė mirtimi ant stulpo.[g] **6** Čia jo nėra. Kaip ir buvo sakęs, jis prisikėlė.[h] Ateikite, pažvelkite į vietą, kur jis gulėjo. **7** Skubėkite pas jo mokinius ir praneškite, kad jis prikeltas iš mirusių. Sakykite: ‘Jis eina pirma jūsų į Galilėją.[i] Tenai jį pamatysite.’ Štai kokią žinią jums perduodu.“[y]

8 Moterys tuojau paliko kapą ir, apimtos baimės ir didelio džiaugsmo, bėgo apie viską papasakoti mokiniams.[j] **9** Ne-

tikėtai jas pasitiko Jėzus. „Sveikos!“ – tarė jis. Moterys pribėgusios parpuolė ant žemės ir apkabino jam kojas. **10** Jėzus joms tarė: „Nebijokite! Eikite ir viską papasakokite mano broliams. Tegu jie keliauja į Galilėją ir ten mane pamatys.“

11 Joms beeinant keli sargybiniai[a] atėjo į miestą ir apie tai, kas įvyko, pranešė aukštiesiems kunigams. **12** Šie susikvietė vyresniuosius. Su jais pasitarę jie davė kareiviams daug sidabrinių **13** ir liepė: „Sakykite taip: ‘Naktį mums bemiegant jo mokiniai atėjo ir jį pavogė.’[b] **14** O jeigu apie tai išgirstų valdytojas, mes jam viską paaiškinsime*, jums nėra ko nerimauti.“ **15** Šie paėmė sidabrinius ir darė, kaip buvo primokyti. Toks pasakojimas tebesklinda tarp žydų iki pat šiandien.

16 Tuo tarpu vienuolika mokinių atkeliavo į Galilėją[a] ir užkopė ant kalno, apie kurį Jėzus buvo jiems kalbėjęs.[b] **17** Pamatę Jėzų, jie parpuolė prieš jį ant žemės. Bet kai kurie iš ten buvusių abejojo. **18** Jėzus priėjo ir į susirinkusius prabilo: „Man duota visa valdžia danguje ir žemėje.[c] **19** Todėl eikite ir darykite mano mokiniais visų tautų žmones[d] – krikštykite juos[e] Tėvo, Sūnaus ir šventosios dvasios vardu, **20** mokykite laikytis visko, ką esu jums įsakęs.[f] Aš būsiu su jumis per visas dienas iki šio pasaulio* pabaigos.“[g]

28:14 *Pažod. „jį įtikinsime“.

28 SKYRIUS

a Mt 27:65

b Mt 27:64

Antra skiltis

a Mt 26:32

b 1Ko 15:6

c Ef 1:20, 21
Fil 2:9

d Apd 1:8
Rom 10:18
Rom 11:13
Apr 14:6

e Apd 2:38
Apd 8:12

f Apd 20:20
1Ko 11:23
2Pt 3:1, 2
1Jn 3:23

g Mt 13:39
Mt 13:49
Mt 24:3

28:20 *Arba „šių laikų“, „šios santvarkos“. Žr. žodynėlyje „pasaulis“.

EVANGELIJA

PAGAL MORKŲ

TURINIO APŽVALGA

1 Jonas Krikštytojas ragina atgailauti (1–8)
Jėzaus krikštas (9–11)
Jėzų gundo Šėtonas (12, 13)
Jėzus pradeda skelbti gerąją naujieną Galilėjoje (14, 15)
Pašaukiami pirmieji mokiniai (16–20)
Jėzus išvaro netyrąją dvasią (21–28)
Jėzus gydo žmones Kafarnaume (29–34)
Jėzus nuėjęs į nuošalią vietą meldžiasi (35–39)
Raupsuotojo išgydymas (40–45)

2 Jėzus išgydo paralyžiuotą žmogų (1–12)
Jėzus pašaukia Levį (13–17)
Klausimas dėl pasninko (18–22)
Jėzus – šabo Viešpats (23–28)

3 Žmogaus paralyžiuota ranka išgydymas (1–6)
Prie ežero susirenka daugybė žmonių (7–12)
Dvylika apaštalų (13–19)
Piktžodžiavimas prieš šventąją dvasią (20–30)
Jėzaus motina ir broliai (31–35)

4 PALYGINIMAI APIE KARALYSTĘ (1–34)
Sėjėjas (1–9)
Kodėl Jėzus kalbėjo palyginimais (10–12)
Palyginimo apie sėjėją paaiškinimas (13–20)
Žiburys nevožiamas po saiku (21–23)

„Kokiu saiku seikite“ (24, 25)
Sėjėjas nežino, kaip sėkla dygsta (26–29)
Garstyčios grūdelis (30–32)
Be palyginimų Jėzus nekalbėjo (33, 34)
Jėzus nuramina audrą (35–41)

5 Jėzus suvaro demonus į kiaules (1–20)
Jayro duktė; kraujoplūdžiu serganti moteris (21–43)

6 Jėzaus nepripažįsta tėviškėje (1–6)
Pamokymai dėl tarnystės (7–13)
Jono Krikštytojo mirtis (14–29)
Jėzus pamaitina 5000 (30–44)
Jėzus eina vandeniu (45–52)
Jėzus gydo žmones Genezarete (53–56)

7 Jėzus pasmerkia žmonių tradicijas (1–13)
„Žmogų suteršia tai, kas iš jo išeina“ (14–23)
Stiprus sirofinikietės tikėjimas (24–30)
Kurčiojo pagydymas (31–37)

8 Jėzus pamaitina 4000 (1–9)
Jėzaus prašo parodyti ženklą iš dangaus (10–13)
Fariziejų ir Erodo raugas (14–21)
Neregio išgydymas Betsaidoje (22–26)
Petras sako, kad Jėzus yra Kristus (27–30)
Jėzus kalba apie savo mirtį (31–33)
Tikroji mokinystė (34–38)

9 Jėzaus atsimainymas (1–13)
Demono apsėsto berniuko išgydymas (14–29)
„Tikintis gali viską“ (23)
Jėzus vėl kalba apie savo mirtį (30–32)
Mokiniai ginčijasi, kuris iš jų didžiausias (33–37)
„Kas ne prieš mus, tas už mus“ (38–41)
Suklupimo akmenys (42–48)
„Turėkite savyje druskos“ (49, 50)

10 Santuoka ir skyrybos (1–12)
Jėzus laimina vaikus (13–16)
Turtingo žmogaus klausimas (17–25)
Ką gali tekti paaukoti dėl Karalystės (26–31)
Jėzus vėl kalba apie savo mirtį (32–34)
Jokūbo ir Jono prašymas (35–45)
Jėzaus auka – išpirka už daugelį žmonių (45)
Neregio Bartimiejaus išgydymas (46–52)

11 Jėzus iškilmingai įžengia į Jeruzalę (1–11)
Jėzus prakeikia figmedį (12–14)
Jėzus išvaro prekiautojus iš šventyklos (15–18)
Nudžiūvęs figmedis ir tikėjimas (19–26)
Jėzus kaltinamas, kad veikia neteisėtai (27–33)

12 Palyginimas apie nedorus žemdirbius (1–12)
Kas Dievo ir kas Cezario (13–17)
Sadukiejų klausimas apie prikėlimą (18–27)
Du svarbiausi įsakymai (28–34)
Ar Kristus yra Dovydo sūnus? (35–37a)
Įspėjimas saugotis Raštų aiškintojų (37b–40)
Beturtės našlės auka (41–44)

13 Šio pasaulio pabaiga (1–37)
Karai, žemės drebėjimai, maisto nepritekliai (8)
Skelbiama geroji naujiena (10)
Didelis suspaudimas (19)
Žmogaus Sūnaus atėjimas (26)
„Pagalvokite apie figmedį“ (28–31)
Paraginimas budėti (32–37)

14 Kunigai tariasi nužudyti Jėzų (1, 2)
Moteris su alebastriniu indeliu kvapiojo aliejaus (3–9)
Judas rengiasi Jėzų išduoti (10, 11)
Paskutinė Pascha (12–21)
Viešpaties vakarienė (22–26)
Jėzus pasako, kad Petras jo išsižadės (27–31)
Jėzus meldžiasi Getsemanėje (32–42)
Jėzus suimamas (43–52)
Sinedrionas apklausia Jėzų (53–65)
Petras išsigina pažįstąs Jėzų (66–72)

15 Pilotas klausinėja Jėzų (1–15)
Viešos patyčios (16–20)
Golgotoje Jėzų prikala prie stulpo (21–32)
Jėzaus mirtis (33–41)
Jėzus palaidojamas (42–47)

16 Jėzus prikeliamas (1–8)

1 Evangelijos* apie Dievo Sūnų Jėzų Kristų pradžia.
2 Pranašo Izaijo knygoje parašyta: „Štai siunčiu savo pasiuntinį pirma tavęs*. Jis paruoš tau kelią.“[a] **3** Taip pat parašyta: „Girdėti balsas šaukiančio dykumoje: ‘Paruoškite Jehovai* kelią, ištiesinkite jam takus!’“[b] **4** Taigi dykumoje pasirodė Jonas Krikštytojas. Jis skelbė žmonėms, kad reikia krikštytis ir taip parodyti atgailą, vedančią į nuodėmių atleidimą.[c] **5** Visas Judėjos kraštas ir visi Jeruzalės gyventojai traukė pas jį. Žmonės išpažindavo savo nuodėmes, ir Jonas juos krikštijo* Jordano upėje.[d] **6** Jonas vilkėjo kupranugarių vilnos apdarą, strėnas buvo susijuosęs odiniu diržu.[e] Jo valgis buvo skėriai ir laukinių bičių medus.[f] **7** Jonas skelbė: „Įkandin manęs ateina galingesnis už mane. Nesu vertas nė sandalų dirželių jam atrišti.[g] **8** Aš krikštijau jus vandenyje, o jis krikštys jus šventąja dvasia.“[h]

9 Tomis dienomis iš Galilėjos, iš Nazareto miesto, atkeliavo Jėzus, ir Jonas Jordane jį pakrikštijo.[i] **10** Vos išbridęs iš vandens jis išvydo atsiveriant dangų ir dvasią, tarsi balandį nusileidžiančią ant jo.[y] **11** Tada iš dangaus pasigirdo balsas: „Tu esi mano mylimasis Sūnus. Tavimi aš džiaugiuosi.“[j]

12 Dvasia iškart paragino Jėzų eiti į dykumą. **13** Dykumoje jis išbuvo keturiasdešimt dienų, tenai jį gundė Šėtonas.[k] Jėzus gyveno tarp žvėrių, ir angelai jam patarnavo.[l]

1:1 *Išvertus – „gerosios naujienos“. **1:2** *Pažod. „tavo veido“. **1:3** *Žr. priedą A5. **1:5** *Arba „nardino“.

1 SKYRIUS

a Mal 3:1 Mt 3:1, 3 Mt 11:10 Lk 3:2–6 Lk 7:27

b Iz 40:3 Jn 1:23

c Mt 3:1, 2 Apd 13:24 Apd 19:4

d Mt 3:5, 6

e 2Ka 1:8

f Mt 3:4

g Lk 3:16 Jn 1:26, 27 Apd 13:25

h Jl 2:28 Apd 2:1, 4 Apd 11:16 1Ko 12:13

i Mt 3:13 Lk 3:21, 22

y Iz 42:1 Mt 3:16 Jn 1:32–34

j Ps 2:7 Mt 3:17 Lk 3:22 2Pt 1:17

k Mt 4:1–10 Lk 4:1–13

l Mt 4:11

Antra skiltis

a Mt 4:12

b Lk 4:14, 15 Lk 8:1

c Mt 4:17

d Mt 10:2

e Lk 5:4

f Mt 4:18

g Mt 4:19, 20

h Mt 19:27 Lk 5:11

i Mt 4:21, 22

y Lk 4:31–37

j Mt 7:28, 29

k Mt 8:28, 29

l Jok 2:19

14 Kai Jonas buvo suimtas, Jėzus nukeliavo į Galilėją.[a] Jis skelbė Dievo gerąją naujieną[b] **15** ir sakė: „Atėjo metas, Dievo Karalystė yra priartėjusi. Atgailaukite[c] ir tikėkite gerąja naujiena.“

16 Eidamas palei Galilėjos ežerą jis pamatė Simoną ir Simono brolį Andriejų,[d] metančius į ežerą tinklus,[e] mat jie buvo žvejai.[f] **17** Jėzus pasakė jiems: „Eime su manimi, aš padarysiu jus žmonių žvejais.“[g] **18** Jie tuoj paliko tinklus ir nusekė paskui jį.[h] **19** Dar kiek paėjęs jis pamatė Zebediejaus sūnų Jokūbą ir jo brolį Joną, betaisančius valtyje savo tinklus,[i] **20** ir tuoj pat juos pašaukė. Šie paliko savo tėvą Zebediejų su samdiniais valtyje ir nuėjo paskui Jėzų. **21** Jie visi atkeliavo į Kafarnaumą.

Prasidėjus šabui Jėzus tuojau nuėjo į sinagogą ir ėmė mokyti.[y] **22** Žmonės jo mokymu labai stebėjosi, matydami, kad jo mokymas turi galią, kitaip nei Raštų aiškintojų.[j] **23** Kaip tik tuo metu sinagogoje buvo netyrosios dvasios užvaldytas žmogus. Jis šaukė: **24** „Kas tau darbo dėl mūsų, Jėzau Nazarieti?![k] Atėjai mūsų pražudyti?! Žinau, kas tu toks, – Dievo Šventasis!“[l] **25** Bet Jėzus sudraudė dvasią sakydamas: „Nutilk ir išeik iš jo!“ **26** Netyroji dvasia pradėjo tą žmogų tąsyti, paskui garsiai suriko ir iš jo išėjo. **27** Visi buvo tiesiog apstulbę ir vienas kito ėmė klausinėti: „Kas tai? Naujas mokymas?! Jis netgi netyrosioms dvasioms turi valdžią įsakyti, ir tos jam paklūsta!“ **28** Ir garsas apie jį bemat pasklido visur, po visą Galilėjos kraštą.

29 Jėzus drauge su Jokūbu, Jonu, Simonu ir Andriejumi išėjo iš sinagogos ir atėjo į Simono ir Andriejaus namus.[a] **30** Simono uošvė[b] gulėjo karščiuodama, ir jie tuojau Jėzui apie tai pasakė. **31** Jėzus priėjo ir paėmęs ją už rankos pasodino. Karštis atslūgo ir ji ėmėsi jiems patarnauti.

32 Atėjus vakarui ir saulei nusileidus, jam ėmė vesti visokių ligų varginamus ir demonų apsėstus žmones.[c] **33** Prie durų susirinko visas miestas. **34** Jėzus tą daugybę ligonių išgydė[d] ir iš daugelio išvarė demonus. Demonams jis neleido kalbėti, nes šie žinojo jį esant Kristų*.

35 Anksti rytą, dar neprašvitus, Jėzus atsikėlė ir nuėjęs į nuošalią vietą meldėsi.[e] **36** Simonas su kitais leidosi jo ieškoti. **37** Suradę jį sakė: „Visi tavęs ieško.“ **38** O jis jiems tarė: „Eime kitur, į gretimus miestelius, kad ir tenai galėčiau skelbti. Juk tam ir esu atėjęs.“[f] **39** Jėzus keliavo po visą Galilėją. Jis skelbė sinagogose ir išvarinėjo demonus.[g]

40 Prie jo priėjo vienas raupsuotasis ir atsiklaupęs maldavo: „Jei tik norėtum, galėtum padaryti mane švarų.“[h] **41** Gailesčio apimtas, Jėzus ištiesė ranką, palietė jį ir tarė: „Noriu. Tapk švarus.“[i] **42** Raupsai bemat pranyko, ir jis tapo švarus. **43** Jėzus tuojau liepė jam eiti ir griežtai prisakė: **44** „Žiūrėk, niekam nieko nepasakok, bet nueik pasirodyti kunigui ir dėl savo apvalymo paaukok, kas liepta Mozės.[y] Tai bus jiems liudijimas.“[a] **45** Bet tasai nuėjęs ėmė taip plačiai skelbti ir pasakoti apie tą įvykį, kad Jėzus nebegalėjo viešai pasirodyti mieste. Jis laikėsi už miesto, atokiose vietovėse, ir žmonės iš visur ėjo pas jį.[b]

2 Tačiau po kelių dienų Jėzus vėl atėjo į Kafarnaumą, ir pasklido žinia, kad jis namuose.[c] **2** Tenai susirinko tiek daug žmonių, kad nebeliko vietos, netgi prie durų, ir jis pradėjo skelbti jiems žodį.[d] **3** Tuomet pas Jėzų atnešė paralyžiuotą žmogų. Jį nešė keturiese.[e] **4** Negalėdami dėl minios prieiti prie Jėzaus, jie virš tos vietos nuardė stogą ir padarę* angą nuleido per ją gultą su paralyžiuotuoju. **5** Matydamas jų tikėjimą[f] Jėzus tarė paralyžiuotajam: „Vaike, tavo nuodėmės atleistos.“[g] **6** Ten buvo ir keletas Raštų aiškintojų. Sėdėdami jie mąstė širdyje:[h] **7** „Kodėl šitas taip kalba? Jis piktžodžiauja! Kas kitas, jei ne Dievas, gali atleisti nuodėmes?“[i] **8** O Jėzus tuojau perpratęs*, kad jie šitaip svarsto, pasakė: „Kodėl širdyje taip svarstote?[y] **9** Ką lengviau pasakyti paralyžiuotajam: ar ‘tavo nuodėmės atleistos’, ar ‘kelkis, pasiimk neštuvus ir vaikščiok’? **10** Tačiau kad žinotumėte Žmogaus Sūnų[j] turint galią žemėje atleisti nuodėmes,[k] – tada jis kreipėsi į paralyžiuotąjį, – **11** sakau: kelkis, imk savo gultą ir eik namo.“ **12** Vyras atsikėlė, visų akivaizdoje tuojau pasiėmė gultą ir išėjo. Žmonės buvo apstulbę ir

1 SKYRIUS

a Mt 8:14, 15
Lk 4:38, 39

b 1Ko 9:5

c Mt 8:16
Lk 4:40, 41

d Iz 53:4

e Mt 14:23
Mk 14:32
Lk 4:42
Hbr 5:7

f Iz 61:1
Lk 4:43
Jn 17:4

g Mt 4:23

h Mt 8:1, 2
Lk 5:12

i Mt 8:3
Lk 5:13

y Kun 14:3, 4
Kun 14:10, 11
Įst 24:8

Antra skiltis

a Mt 8:4
Lk 5:14

b Lk 5:15

2 SKYRIUS

c Mt 4:13
Mt 9:1

d Iz 61:1
Ef 2:17
Hbr 2:3

e Lk 5:18, 19

f Apd 14:9, 10

g Iz 53:11
Mt 9:2
Lk 5:20
Lk 7:47, 48

h Mt 9:3–8
Lk 5:21–26

i Iz 43:25

y Mt 9:4
Lk 6:8
Apr 2:23

j Dan 7:13

k Iz 53:11

1:34 *Arba galbūt „žinojo, kas jis toks“.

2:4 *Pažod. „prakasę“. **2:8** *Pažod. „savo dvasia perpratęs“.

šlovino Dievą sakydami: „Niekad nieko panašaus nesame matę!“[a]

13 Kartą Jėzus vėl nuėjo prie ežero. Prie jo ėmė rinktis minios žmonių, ir jis juos mokė. **14** Eidamas toliau jis pamatė Alfiejaus sūnų Levį, sėdintį mokesčių rinkykloje, ir tarė jam: „Sek paskui mane.“ Šis pakilo ir nusekė paskui jį.[b] **15** Vėliau, kai Jėzus svečiavosi Levio namuose, kartu su juo ir jo mokiniais prie stalo buvo daug mokesčių rinkėjų ir nusidėjėlių. Daugelis ten esančių buvo jo sekėjai.[c] **16** Raštų aiškintojai iš fariziejų, pamatę Jėzų valgant su nusidėjėliais ir mokesčių rinkėjais, jo mokiniams sakė: „Jis valgo su mokesčių rinkėjais ir nusidėjėliais?!“ **17** Tai išgirdęs Jėzus jiems tarė: „Ne stipriesiems reikia gydytojo, o ligoniams. Aš atėjau kviesti ne teisiųjų, o nusidėjėlių.“[d]

18 Jono mokiniai ir fariziejai laikėsi pasninko. Jie atėjo ir paklausė Jėzaus: „Jono mokiniai ir fariziejų mokiniai laikosi pasninko, o kodėl nepasninkauja tavo mokiniai?“[e] **19** Jėzus atsakė: „Kodėl jaunikio[f] draugai turėtų pasninkauti, jei jaunikis yra su jais? Kol jaunikis su jais, jie negali pasninkauti. **20** Tačiau ateis dienos, kai jaunikis bus iš jų atimtas,[g] ir tada, tomis dienomis, jie pasninkaus. **21** Seno apsiausto niekas nelopo naujo* audinio lopu. Jeigu lopytų, naujas audinys susitraukęs išplėštų senajame dar didesnę skylę.[h] **22** Ir niekas nepila jauno vyno į senus vynmaišius. Jeigu piltų, vynas juos suplėšytų, ir tiek vynas, tiek vynmaišiai pražūtų. Jauną vyną pila į naujus vynmaišius.“

23 Kartą šabo dieną Jėzus ėjo per javų laukus. Jo mokiniai pakeliui ėmė skabyti varpas.[a] **24** Tad fariziejai jam sakė: „Žiūrėk! Kodėl jie per šabą daro, kas neleistina?“ **25** Bet Jėzus jiems tarė: „Ar nesate skaitę, ką darė Dovydas, kai jis ir jo vyrai buvo išalkę ir neturėjo maisto?[b] **26** Anot pasakojimo apie vyriausiąjį kunigą* Abjatarą,[c] įėjęs į Dievo Namus, jis valgė atnašinės duonos ir davė buvusiems su juo, nors jos niekam nebuvo leistina valgyti, tik kunigams.“[d] **27** Ir Jėzus jiems pasakė: „Šabas duotas žmogui,[e] o ne žmogus šabui. **28** Žmogaus Sūnus yra ir šabo Viešpats.“[f]

3 Jėzus vėl atėjo į sinagogą. Ten buvo žmogus paralyžiuota* ranka.[g] **2** Fariziejai akylai stebėjo, ar Jėzus imsis per šabą tą žmogų gydyti, mat norėjo jį apkaltinti. **3** O jis tarė anam vyrui paralyžiuota* ranka: „Kelkis ir eikš į vidurį.“ **4** Tada pasakė jiems: „Kas leistina per šabą – daryti gera ar daryti bloga? Išgelbėti gyvybę* ar pražudyti?“[h] Bet tie tylėjo. **5** Labai nuliūdęs dėl jų širdies kietumo,[i] Jėzus rūsčiai juos nužvelgė ir tarė tam žmogui: „Ištiesk ranką.“ Tasai ištiesė, ir ranka tapo sveika. **6** Tada fariziejai išėjo ir tuojau ėmė tartis su Erodo šalininkais,[y] kaip jį nužudyti.

2 SKYRIUS

a Mt 9:33
Jn 7:31
Jn 9:32

b Mt 9:9
Lk 5:27, 28

c Mt 9:10, 11
Lk 5:29, 30

d Iz 61:1
Mt 9:12, 13
Lk 5:31, 32
Lk 19:10
1Ti 1:15

e Mt 9:14, 15
Lk 5:33–35

f Mt 22:2
2Ko 11:2
Apr 19:7

g Lk 17:22

h Mt 9:16, 17
Lk 5:36–38

Antra skiltis

a Mt 12:1–8
Lk 6:1–5

b 1Sa 21:1–6

c 1Sa 22:20

d Iš 25:30
Kun 24:5–9

e Iš 20:9, 10

f Mt 12:8
Lk 6:5

3 SKYRIUS

g Mt 12:9–14
Lk 6:6–11

h Lk 14:1–3

i Jn 12:39, 40

y Mt 22:16
Mk 12:13

2:21 *T. y. neskalbto, nesusitraukusio.

2:26 *Gr. žodžiu, čia verčiamu „vyriausiasis kunigas“, galėjo būti pavadintas bet kuris žymus kunigas. **3:1, 3** *Pažod. „padžiūvusia“. **3:4** *Arba „sielą“. Žr. žodynėlį.

7 Jėzus patraukė su savo mokiniais prie ežero ir pasikui jį sekė didelė daugybė iš Galilėjos ir Judėjos.[a] **8** Taip pat pas jį atėjo daugybė žmonių iš Jeruzalės, Idumėjos, iš anapus Jordano, iš Tyro ir Sidono apylinkių, nes buvo girdėję apie visus jo darbus. **9** Jėzus liepė mokiniams laikyti jam paruoštą valtelę, jei kartais minia imtų jį spausti. **10** Visi sunkiai sergantys brovėsi prie jo norėdami jį paliesti, mat jis buvo išgydęs daug ligonių.[b] **11** Netgi netyrųjų dvasių apsėsti žmonės[c] jį pamatę parpuldavo priešais ir šaukdavo: „Tu Dievo Sūnus!“[d] **12** Bet jis griežtai prisakydavo toms dvasioms jo negarsinti.[e]

13 Jėzus užkopė ant kalno. Jis pasikvietė kai kuriuos iš mokinių[f] ir tie pas jį atėjo.[g] **14** Tada jis išsirinko iš jų dvylika (pavadino juos apaštalais), kad jį lydėtų, kad jis galėtų atėjus metui siųsti juos skelbti gerosios naujienos **15** ir kad suteiktų jiems galią išvaryti demonus.[h]

16 Tie dvylika,[i] kuriuos Jėzus išsirinko, buvo Simonas, jo pramintas Petru,[y] **17** Zebediejaus sūnus Jokūbas, Jokūbo brolis Jonas (tuodu jis praminė *boanerges*, tai yra „griaustinio sūnumis“),[j] **18** Andriejus, Pilypas, Baltramiejus, Matas, Tomas, Alfiejaus sūnus Jokūbas, Tadas, Simonas Kananietis* **19** ir Judas Iskarijotas (tasai vėliau Jėzų išdavė).

Jėzui įėjus į namus, **20** vėl susirinko minia, todėl jis su savo mokiniais negalėjo nė pavalgyti. **21** Kai tik Jėzaus artimieji išgirdo apie tai, kas dedasi, išėjo jo parsivesti. „Jis neteko proto“, – sakė jie.[a] **22** O iš Jeruzalės atkeliavę Raštų aiškintojai kalbėjo: „Jis apsėstas Belzebulo* ir demonus išvaro demonų valdovo galia.“[b] **23** Tad Jėzus pasikvietė juos ir ėmė kalbėti palyginimais: „Kaipgi galėtų Šėtonas išvaryti Šėtoną? **24** Antai jei kokia karalystė yra susipriešinusi, ji neišsilaikys,[c] **25** ir jei kokie namai yra susipriešinę, jie neišsilaikys. **26** Taip ir Šėtonas – jeigu sukilo pats prieš save ir susipriešino, neišsilaikys ir jam ateis galas. **27** Juk nė vienas, įsibrovęs į stipruolio namus, negalės pagrobti jo daiktų, jei pirma stipruolio nesuriš. Tik jį surišęs galės apiplėšti namus. **28** Iš tiesų sakau jums: viskas bus žmonių sūnums atleista, kad ir kokias nuodėmes darytų, kad ir kaip piktžodžiautų. **29** Tačiau kas piktžodžiauja prieš šventąją dvasią, tam per amžius nebus atleista[d] – dėl savo nuodėmės jis bus kaltas amžinai.“[e] **30** Mat jie kalbėjo: „Jis apsėstas netyrosios dvasios.“[f]

31 Ir štai atėjo Jėzaus motina su jo broliais.[g] Stovėdami lauke jie paprašė, kad jį pakviestų.[h] **32** Jėzui, apsuptam žmonių, buvo pranešta: „Antai lauke tavo motina ir tavo broliai, jie teiraujasi tavęs.“[i] **33** Bet jis jiems atsakė: „Kas yra mano motina ir mano broliai?“ **34** Tada apžvelgė sėdinčius aplink save ir tarė: „Štai mano motina ir mano broliai![y]

3:18 *Išvertus – tikriausiai „uolusis“.

3:22 *Žr. žodynėlį.

3 SKYRIUS

a Mt 12:15

b Mt 9:20, 21 Mk 5:27, 28 Mk 6:56

c Mt 8:31

d Mk 1:23, 24 Mk 5:7 Lk 4:41

e Mt 12:15, 16 Mk 1:25

f Jn 15:16

g Lk 6:12, 13

h Mt 10:1

i Mt 10:2–4 Lk 6:14–16 Apd 1:13

y Jn 1:42

j Lk 9:54

Antra skiltis

a Jn 7:5

b Mt 9:34 Mt 10:25 Mt 12:24–29 Lk 11:15 Jn 8:48

c Lk 11:17, 18

d Mt 12:31, 32 Lk 12:10

e Hbr 6:4, 6 Hbr 10:26

f Jn 7:20 Jn 10:20

g Mt 13:55 Jn 2:12 Apd 1:14

h Mt 12:46–50 Lk 8:19–21

i Mk 6:3

y Mt 12:49 Hbr 2:11

35 Kas tik vykdo Dievo valią,
yra man ir brolis, ir sesuo, ir
motina.“[a]

4 Paežerėje prie Jėzaus susirinko daugybė žmonių ir jis vėl ėmė juos mokyti. Visi žmonės stovėjo palei ežerą, o Jėzus įlipo į valtį, nusiyrė atokiau nuo kranto ir atsisėdęs[b] **2** pradėjo palyginimais mokyti[c] juos apie daugelį dalykų. Mokydamas jis kalbėjo:[d] **3** „Paklausykite. Štai sėjėjas išėjo sėti.[e] **4** Jam besėjant, vienos sėklos krito prie kelio ir atskridę paukščiai jas sulesė. **5** Kitos krito į uolynę, kur nedaug žemės. Kadangi dirvožemis buvo negilus, jos iškart sudygo,[f] **6** tačiau pakilus saulei daigai išdegė ir neturėdami šaknų sudžiūvo. **7** Kitos krito tarp dygiažolių. Šios sužėlusios želmenis nustelbė ir sėklos nedavė vaisiaus.[g] **8** Dar kitos krito į gerą žemę. Jos sudygo, suvešėjo ir davė vaisių – trisdešimteriopą, šešiasdešimteriopą ir šimteriopą.“[h] **9** Tada jis pridūrė: „Kas turi ausis klausytis, tesiklauso.“[i]

10 Kai Jėzus buvo vienas, Dvylika ir kiti mokiniai ėmė jį klausinėti apie palyginimus.[y] **11** Jėzus jiems tarė: „Jums yra patikėtas Dievo Karalystės slėpinys,[j] bet dėl tų, kurie ne su mumis, viskas sakoma palyginimais,[k] **12** kad jie žiūrėtų ir žiūrėdami nematytų, kad girdėtų ir girdėdami nesuprastų. Jie negrįš pas Dievą ir jiems nebus atleista.“[l] **13** Jėzus toliau jiems kalbėjo: „Jei nesuprantate šio palyginimo, kaipgi suprasite visus kitus?

14 Sėjėjas sėja žodį.[m] **15** Su vienais žmonėmis yra taip, kaip su žodžiu, kurį sėja prie kelio. Vos tik jie išgirsta jį, tuoj ateina Šėtonas[a] ir tą pasėtąjį žodį iš jų atima.[b] **16** Su kitais žmonėmis yra kaip su sėklomis, pasėtomis uolynėje, – išgirdę žodį, jie iškart su džiaugsmu jį priima,[c] **17** bet jie neturi savyje šaknies ir išsilaiko neilgai. Kai užeina kokia neganda ar persekiojimas dėl žodžio, jie tuojau atkrinta. **18** Dar su kitais nutinka kaip su sėklomis, nukritusiomis į dygiažoles. Tai tie, kurie išgirsta žodį,[d] **19** bet šio pasaulio* rūpesčiai,[e] apgaulinga turtų vilionė[f] ir kitokie troškimai[g] įsiskverbę tą žodį nustelbia, ir jis lieka bevaisis. **20** O su kai kuriais yra kaip su sėklomis, pasėtomis į gerą žemę. Tai tie, kurie klausosi žodžio, mielai jį priima ir duoda vaisių – trisdešimteriopą, šešiasdešimteriopą ir šimteriopą.“[h]

21 Jėzus dar jiems kalbėjo: „Argi kas atsinešęs žiburį vožia jį po saiku* ar kiša po lova? Argi jo nestato ant žibintuvo?[i] **22** Juk nėra nieko paslėpta, kas nebus atskleista, ir nieko nėra uždengta, kas nebus atidengta.[y] **23** Kas turi ausis klausytis, tesiklauso.“[j]

24 Dar jis sakė: „Įsidėmėkite tai, ką dabar girdite.[k] Kokiu saiku seikite, tokiu ir jums seikės ir dar pridės. **25** Mat turinčiam bus dar duota,[l] o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką jis turi.“[m]

26 Jis tęsė: „Taigi su Dievo Karalyste yra kaip su žmogumi, beriančiu į žemę sėklą.

3 SKYRIUS

a Mt 12:50
Lk 8:21
Jn 15:14

4 SKYRIUS

b Mt 13:1, 2
Lk 8:4
c Mt 13:34
d Mt 13:3–9
Lk 8:5–8
e Mk 4:14
f Mk 4:16, 17
g Mk 4:18, 19
h Mk 4:20
i Pat 1:5
Mt 11:15
Lk 8:8
y Mt 13:10
Lk 8:9
j Ef 1:9, 10
Kol 1:26, 27
k Mt 13:11
Lk 8:10
l Iz 6:9, 10
Mt 13:13, 14
Jn 12:40
Apd 28:26
m Mt 13:18
Lk 8:11
1Pt 1:25

Antra skiltis

a 1Pt 5:8
b Mt 13:19
Lk 8:12
c Mt 13:20, 21
Lk 8:13
d Mt 13:22
Lk 8:14
e Mt 6:25
Mt 24:38, 39
f Pat 23:4, 5
Mk 10:23
Lk 18:24
1Ti 6:9
2Ti 4:10
g 1Jn 2:16
h Mt 13:23
Lk 8:15
i Mt 5:15
Lk 8:16, 17
Lk 11:33
y Mt 10:26
Lk 12:2
j Pat 1:5
Mt 11:15
Apr 2:7
k Lk 8:18
Jok 1:25
l Mt 25:23
m Mt 13:12
Lk 8:18
Lk 19:26

4:19 *Žr. žodynėlį. **4:21** *Didokas indas, kuriuo seikėdavo grūdus.

27 Naktį jis miega, dieną keliasi, o sėkla dygsta, auga, ir jis nežino kaip. **28** Žemė savaime brandina vaisių – pirma išaugina želmenį, paskui varpą, galiausiai varpoje sunokina grūdą. **29** Derliui subrendus ateina pjūties metas ir žmogus imasi pjautuvo.“

30 Jis taip pat sakė: „Į ką panaši Dievo Karalystė? Kokiu palyginimu ją galėtume apibūdinti? **31** Su ja yra kaip su garstyčios grūdeliu. Sėjamas garstyčios grūdelis yra mažiausia iš visų sėklų žemėje,[a] **32** bet pasėtas jis ima augti ir tampa augalu, didesniu už visus kitus darže. Jis išleidžia dideles šakas ir dangaus paukščiai gali rasti prieglobstį jo pavėsyje.“

33 Tad skelbdamas žmonėms žodį jis pateikdavo daugelį palyginimų[b] – tokių, kad jie galėtų suprasti. **34** Be palyginimų jis jiems nekalbėjo, o savo mokiniams atskirai viską paaiškindavo.[c]

35 Tądien, atėjus vakarui, Jėzus tarė jiems: „Kelkimės į kitą krantą.“[d] **36** Tad paleidę minią jie iškart pasiėmė jį į valtį ir išplaukė. Kartu plaukė ir kitų valčių.[e] **37** Staiga ėmė siausti smarki audra. Bangos taip daužėsi į valtį, kad ją beveik apsėmė.[f] **38** O Jėzus miegojo ant pagalvės valties gale. Mokiniai ėmė žadinti jį sakydami: „Mokytojau, tau nerūpi, kad tuoj žūsime?!“ **39** Jėzus atsikėlęs sudraudė vėją ir tarė ežerui: „Nutilk! Nurimk!“[g] Vėjas nurimo ir stojo visiška tyla. **40** Tada jis jiems pasakė: „Ko išsigandote? Ar vis dar neturite tikėjimo?“ **41** Apimti didelės baimės jie tarpusavyje kalbėjosi: „Kas gi jis toks, kad net vėjas ir ežeras jo klauso?“[a]

4 SKYRIUS

a Mt 13:31, 32 Lk 13:18, 19

b Ps 78:2

c Mt 13:11 Mt 13:34, 35 Mk 4:11

d Mt 8:18

e Mt 8:23 Lk 8:22

f Mt 8:24–27 Lk 8:23–25

g Ps 89:9

Antra skiltis

a Jn 6:19

5 SKYRIUS

b Mt 8:28 Lk 8:26, 27

c Lk 8:28–30

d Mt 8:29 Jok 2:19

e Apd 16:17, 18

f Lk 8:31

g Kun 11:7, 8 Įst 14:8

h Mt 8:30–33 Lk 8:32–34

5 Taigi jie persikėlė į kitą ežero krantą, į geraziečių kraštą.[b] **2** Vos tik Jėzus išlipo iš valties, jam priešais iš kapinių išėjo netyrosios dvasios užvaldytas žmogus. **3** Jis gyveno kapinėse ir niekam jo nepavykdavo surišti ar surakinti taip, kad neišsilaisvintų. **4** Daugel kartų jį pančiojo ir grandinėmis rakino, bet jis grandines sutraukydavo, pančius nuo kojų nusidaužydavo, ir niekas nepajėgė jo sutramdyti. **5** Per dienas ir naktis jis rėkavo kapinėse ir kalnuose, žalodamas save akmenimis. **6** Jau iš tolo pamatęs Jėzų, jis pribėgo, parpuolė prieš jį[c] **7** ir garsiai suriko: „Ko tau reikia,* Jėzau, aukščiausiojo Dievo Sūnau? Prisiek man Dievu, kad manęs nekankinsi!“[d] **8** Mat tam vyrui pribėgus Jėzus buvo paliepęs: „Išeik iš žmogaus, netyroji dvasia.“[e] **9** Jėzus paklausė: „Kuo tu vardu?“ – „Mano vardas Legionas, nes mūsų daug“, – atsakė jis **10** ir labai prašė Jėzaus neišsiųsti tų dvasių iš krašto.[f]

11 Ten pakalnėje ganėsi didelė kiaulių[g] banda.[h] **12** Dvasios ėmė Jėzaus prašyti: „Siųsk mus į tas kiaules, kad į jas sueitume.“ **13** Jėzus leido. Netyrosios dvasios sueijo į kiaules, ir visa banda, apie du tūkstančiai kiaulių, pasileido nuo skardžio į ežerą ir jame nuskendo. **14** Kiauliaganiai nubėgo pranešti apie tai visiems mieste ir apylinkėse, ir žmonės išėjo pažiūrėti, kas atsitiko.

5:7 *Arba „Kas tau darbo“.

ko.[a] **15** Atėję pas Jėzų jie pamatė, kad apsėstasis – tas pats, kuriame buvo Legionas, – sėdi apsirengęs ir sveiko proto; ir juos apėmė baimė. **16** O mačiusieji, kas tam apsėstajam nutiko, papasakojo jiems apie tai ir apie kiaules. **17** Tad žmonės ėmė prašyti Jėzų, kad paliktų jų apylinkes.[b]

18 Jėzui lipant į valtį, tas žmogus, kuris buvo apsėstas demonų, maldavo jį, kad leistų likti su juo.[c] **19** Bet Jėzus neleido ir pasakė: „Eik namo pas saviškius ir papasakok jiems visa, ką Jehova tau padarė ir kaip tavęs pasigailėjo.“ **20** Šis nuėjęs ėmė skelbti Dekapolyje* apie visa, ką Jėzus dėl jo padarė, ir žmonės labai stebėjosi.

21 Jėzus persikėlė valtimi į kitą krantą. Jam tebesant paežerėje, prie jo susirinko didelė minia.[d] **22** Tenai atėjo ir vienas iš sinagogos vadovų, vardu Jayras. Pamatęs Jėzų jis puolė jam po kojų[e] **23** ir karštai maldavo: „Mano dukrelė merdi. Meldžiu, ateik, uždėk ant jos rankas,[f] kad pasveiktų ir gyventų!“ **24** Ir Jėzus nuėjo su juo. O didelė minia, spausdama jį iš visų pusių, nusekė paskui.

25 Ten buvo viena moteris, jau dvylika metų serganti kraujoplūdžiu.[g] **26** Ta moteris buvo prisikentėjusi nuo daugelio gydytojų ir išleidusi visa, ką turėjo, tačiau jai nė kiek nepagerėjo, darėsi tik blogiau. **27** Ji buvo girdėjusi apie Jėzų, tad prisiartino minioje jam iš už nugaros ir palietė jo drabužį.[h] **28** „Jei prisiliesiu bent prie jo drabužio, – manė ji sau, – išgysiu.“[a] **29** Iš karto kraujavimas liovėsi ir moteris pajuto, kad jos kūnas yra išgijęs nuo negalės.

30 Jėzus bemat pajuto, kad iš jo išėjo galia.[b] Jis atsigręžė ir paklausė minios: „Kas palietė mano drabužius?“[c] **31** Jo mokiniai sakė: „Matai, kad minia tave spaudžia, ir dar klausi: ‘Kas mane palietė?’“ **32** Bet Jėzus dairėsi ieškodamas tos, kuri tai padarė. **33** Supratusi, kad išgijo, moteris drebėdama iš baimės parpuolė prieš jį ir papasakojo visą tiesą. **34** Jėzus jai tarė: „Dukterie, tavo tikėjimas tave išgydė. Eik rami,[d] tu išgijai nuo savo negalės.“[e]

35 Jėzui tebekalbant, iš sinagogos vadovo namų atėjo keli žmonės ir jam pasakė: „Tavo duktė mirė. Kam dar gaišinti Mokytoją?“[f] **36** Bet Jėzus, nugirdęs, ką jie kalba, tarė sinagogos vadovui: „Nebijok, tiktai tikėk.“[g] **37** Jis niekam neleido eiti kartu – tik Petrui, Jokūbui ir Jokūbo broliui Jonui.[h]

38 Taigi jie atėjo į sinagogos vadovo namus. Ten Jėzus pamatė triukšmingą sąmyšį – žmonės verkė ir garsiai raudojo.[i] **39** Įžengęs vidun Jėzus tarė jiems: „Kam tas triukšmas ir verksmas? Vaikelis nemirė, jis miega.“[y] **40** Bet jie tik šaipėsi iš jo. Visus išprašęs, Jėzus pasiėmė mergaitės tėvą, motiną, savo palydovus ir įėjo, kur ji gulėjo. **41** Jis paėmė ją už rankos ir tarė: „*Talità kum*!“ Išvertus tai reiškia: „Mergaite, sakau tau, kelkis.“[j] **42** Mergaitė bemat atsikėlė ir pradėjo vaikščioti. (Jai buvo dvylika metų.) Tai išvydę, tėvai pratrūko begaliniu džiaugsmu. **43** Jėzus jiems sakyte prisakė niekam

5 SKYRIUS

a Lk 8:35–37

b Mt 8:34

c Lk 8:38, 39

d Lk 8:40

e Mt 9:18
Lk 8:41, 42

f Lk 4:40

g Kun 15:25
Mt 9:20–22
Lk 8:43, 44

h Mt 14:36
Mk 6:56

Antra skiltis

a Mt 9:21

b Lk 5:17
Lk 6:19

c Lk 8:45–48

d Lk 7:50
Lk 8:48

e Mt 9:22

f Lk 8:49

g Lk 8:50
Jn 11:39, 40

h Mt 17:1
Mt 26:36, 37

i Mt 9:23–26
Lk 8:51–56

y Lk 8:52
Jn 11:11

j Mt 9:25
Lk 7:14
Lk 8:54
Apd 9:40

5:20 *Žr. žodynėlį.

apie tą įvykį nepasakoti,[a] ir liepė duoti mergaitei valgyti.

6 Iš ten išėjęs, Jėzus atkeliavo į savo tėviškę,[b] drauge atėjo ir mokiniai. **2** Šabo dieną jis ėmė mokyti sinagogoje. Daugelis klausančių labai stebėjosi ir kalbėjo: „Iš kur jis gavo visa tai?[c] Kas jis toks, kad jam suteikta tokia išmintis ir galia daryti įstabius darbus?[d] **3** Argi jis ne dailidė,[e] ne Marijos sūnus?[f] Argi ne Jokūbo,[g] Juozapo, Judo ir Simono brolis?[h] Ir jo seserys – argi jos ne čia, ne su mumis?“ Ir jie piktinosi juo. **4** O Jėzus jiems sakė: „Pranašas gerbiamas visur, tik ne savo tėviškėje tarp giminaičių ir namuose.“[i] **5** Jėzus uždėjo rankas ant keleto ligonių ir juos išgydė, bet daugiau jokių įstabių darbų ten jis negalėjo daryti. **6** Dėl jų netikėjimo Jėzus buvo labai nustebęs. Jis leidosi keliauti po aplinkinius kaimus ir juose mokė.[y]

7 Jėzus pasišaukė Dvylika ir, suteikęs jiems galią išvaryti netyrąsias dvasias,[j] pirmąkart išsiuntė juos po du.[k] **8** Jis liepė į kelionę pasiimti lazdą, bet neimti nei duonos, nei kelionmaišio, nei pinigų juosmens kišenėse.[l] **9** Dviejų palaidinių* sakė nesivilkti, tik apsiauti sandalus. **10** Jėzus jiems kalbėjo: „Užėję į kokius namus, apsistokite juose, kol iš tos vietovės iškeliausite.[m] **11** O jeigu kur nors jūsų nepriims ir neklausys, išeidami iš ten nusikratykite žemės nuo kojų – tebus jiems tai liudijimas.“[n] **12** Tad jie iškeliavo ir skelbė, kad žmonės turi atgailauti.[o] **13** Jie išvarė daug demonų,[a] daugelį sergančių patepė aliejumi ir išgydė.

14 Tai išgirdo karalius Erodas, mat Jėzaus vardas išgarsėjo. Žmonės sakė: „Jonas Krikštytojas yra prikeltas iš mirusių. Štai iš kur jo galia daryti tokius darbus.“[b] **15** Kiti kalbėjo: „Tai Elijas.“ Dar kiti: „Jis pranašas – toks, kaip ir senovės pranašai.“[c] **16** O Erodas, išgirdęs apie Jėzų, sakė: „Tai Jonas, kurį nukirsdinau! Jis prikeltas!“ **17** Mat Erodas pats buvo suėmęs Joną, sukaustęs ir uždaręs kalėjime dėl savo brolio Pilypo žmonos Erodiados. Jis buvo ją vedęs,[d] **18** o Jonas jam sakydavo: „Tau nevalia turėti savo brolio žmonos.“[e] **19** Erodiada niršo ant Jono ir norėjo jį nužudyti, bet negalėjo, **20** nes Erodas Joną saugojo, prisibijodamas jo ir žinodamas jį esant teisų, šventą vyrą.[f] Pasiklausęs Jono, Erodas nebežinodavo, ką ir daryti, bet vis tiek mielai jo klausydavosi.

21 Vieną dieną Erodiadai pasitaikė palanki proga. Buvo Erodo gimtadienis,[g] ir jis iškėlė pokylį savo didžiūnams, karo vadams ir Galilėjos įžymiesiems.[h] **22** Į pokylį atėjo Erodiados duktė. Mergina šoko ir taip Erodui ir jo svečiams patiko, kad karalius jai tarė: „Prašyk manęs, ko tik nori, ir aš tau duosiu.“ **23** Jis net prisiekė jai: „Duosiu tau, ko tik paprašysi, kad ir pusę savo karalystės.“ **24** Mergina išėjo ir pasiteiravo motinos: „Ko man prašyti?“ Ši pasakė: „Jono Krikštytojo galvos.“ **25** Mergina iškart nuskubėjo pas karalių ir paprašė: „Noriu, kad tuoj pat duotum man ant lėkštės Jono Krikšty-

6:9 *Arba „Antros palaidinės“.

5 SKYRIUS

a Mk 1:42–44
Mk 7:35, 36

6 SKYRIUS

b Lk 4:16

c Jn 6:42
Jn 7:15

d Mt 13:54–58

e Iz 53:2

f Jn 6:42

g Gal 1:19

h Mk 3:31

i Mt 13:57
Lk 4:24
Jn 4:44

y Mt 9:35
Lk 13:22

j Mt 10:1
Lk 9:1–6

k Lk 10:1

l Mt 10:9, 10

m Mt 10:11

n Mt 10:14
Lk 10:10, 11
Apd 13:50, 51

o Apd 2:38
Apd 3:19

Antra skiltis

a Lk 10:17

b Mt 14:1–5
Lk 9:7–9

c Mt 16:14
Mk 8:28

d Lk 3:19, 20

e Kun 18:16
Kun 20:21

f Mt 11:11
Mt 21:26

g Pr 40:20–22

h Mt 14:6–12

tojo galvą.“[a] **26** Karalius labai nuliūdo, tačiau dėl savo priesaikų ir dėl svečių jos prašymą įvykdė. **27** Jis tuojau pasiuntė asmens sargybinį ir paliepė atnešti Jono galvą. Tas nuėjo į kalėjimą ir nukirto Jonui galvą, **28** tada atnešė ant lėkštės ir padavė merginai, o ši atidavė savo motinai. **29** Jono mokiniai apie tai išgirdę atėjo, pasiėmė jo palaikus ir palaidojo kape.

30 Sugrįžę pas Jėzų, apaštalai papasakojo jam visa, ką nuveikė ir ko mokė.[b] **31** Jis tarė jiems: „Eime vieni į nuošalią vietą truputį pailsėti.“[c] Mat ateidavo ir išeidavo daug žmonių, ir jie neturėjo laiko nė pavalgyti. **32** Tad visi sėdo į valtį ir išplaukė į nuošalią vietą pabūti vieni.[d] **33** Bet žmonės matė juos išplaukiant ir apie tai pasklido žinia. Iš visų miestų žmonės subėgo tenai pirmiau už juos. **34** Išlipęs į krantą, Jėzus pamatė didžiulę minią. Jam pagailo žmonių,[e] nes jie buvo lyg avys be piemens,[f] ir jis ėmė mokyti juos daugelio dalykų.[g]

35 Jau buvo vėlus metas, tad jo mokiniai priėję kalbėjo: „Vieta nuošali ir jau vėlyva valanda.[h] **36** Paleisk žmones, kad nuėję į aplinkinius ūkius ir kaimus nusipirktų pavalgyti.“[i] **37** Jėzus atsakė: „Jūs duokite jiems valgyti.“ Tada jie paklausė: „Tai mums eiti nupirkti duonos už du šimtus denarų ir pavalgydinti žmones?“[y] **38** Jis tarė jiems: „Kiek papločių turite? Eikit pažiūrėti.“ Tie patikrinę atsakė: „Penkis. Ir dvi žuvis.“[j] **39** Jėzus liepė žmonėms susėsti būreliais ant žalios žolės.[a] **40** Tie susėdo būrys prie būrio, po šimtą ir po penkiasdešimt. **41** Paėmęs tuos penkis papločius ir abi žuvis, jis pažvelgė į dangų ir tarė palaiminimą.[b] Tada laužė duoną ir davė mokiniams, kad šie išdalytų žmonėms. Jis padalijo visiems ir abi žuvis. **42** Visi pavalgė iki soties, **43** ir buvo surinkta dvylika pilnų pintinių gabaliukų, neskaitant likusios žuvies.[c] **44** O valgančių duoną buvo penki tūkstančiai vyrų.

45 Iškart po to Jėzus liepė savo mokiniams sėsti į valtį ir plaukti pirma jo į kitą krantą Betsaidos link, kol jis paleisiąs žmones.[d] **46** Atsisveikinęs su jais, Jėzus nuėjo į kalną melstis.[e] **47** Atėjus vakarui valtis buvo vidury ežero, o Jėzus vienas krante.[f] **48** Jėzus pamatė, kad dėl priešinio vėjo mokiniams labai sunku irtis. Taigi kažkuriuo ketvirtosios nakties sargybos* metu jis atėjo pas juos žengdamas ežero paviršiumi ir dėjosi praeiąs# pro šalį. **49** Pamatę jį einantį vandeniu, mokiniai pagalvojo, kad tai šmėkla, ir ėmė šaukti. **50** Jį išvydę jie visi tiesiog nustėro. Bet Jėzus iškart prabilo: „Drąsiau, čia aš, nebijokite!“[g] **51** Jis įlipo pas juos į valtį ir vėjas nurimo. Mokiniai negalėjo atsistebėti, **52** mat jie nesuprato, ką reiškia stebuklas, kurį jis buvo padaręs su duona, – jų širdys tebebuvo neimlios.

53 Persikėlę į kitą pusę, į Genezaretą, jie nuleido inkarą.[h] **54** Vos jiems išlipus iš valties,

6 SKYRIUS

a Mt 14:8

b Lk 9:10

c Mt 11:29
Mt 14:13

d Jn 6:1, 2

e Mt 14:14
Hbr 4:15

f 1Ka 22:17
Iz 53:6
Ez 34:5, 8
Mt 9:36

g Iz 61:1
Lk 9:11

h Mt 14:15–21
Lk 9:12–17

i Jn 6:5

y 2Ka 4:42–44
Mt 15:33
Jn 6:7

j Jn 6:9

Antra skiltis

a Jn 6:10–13

b Mk 8:6
Lk 24:30
Apd 27:35

c Mt 14:20
Lk 9:17
Jn 6:13

d Mt 14:22

e Mt 6:6
Mt 14:23
Mk 1:35
Lk 6:12

f Mt 14:24–33
Jn 6:16–21

g Mt 14:27
Jn 6:20

h Mt 14:34–36

6:48 *Mūsų laiku toji sargyba truktų maždaug nuo trečios valandos nakties iki šeštos ryto. #Arba „buvo bepraeiną“.

žmonės Jėzų atpažino. **55** Jie apibėgo apylinkes ir tada visi ėmė neštuvais nešti ligonius ten, kur girdėjo jį esant. **56** Kad ir kur jis užeidavo – į kaimus, miestus ar ūkius, – žmonės turgavietėse guldydavo ligonius. Jie melsdavo, kad Jėzus leistų bent jo drabužio kutus paliesti,[a] ir kas tik paliesdavo, išgydavo.

7 Pas Jėzų iš Jeruzalės susirinko fariziejų ir Raštų aiškintojų.[b] **2** Jie pamatė, kad kai kurie jo mokiniai valgo suterštomis rankomis, tai yra jų neapsiplovę*. **3** (Fariziejai ir visi žydai laikosi įsitvėrę prosenių tradicijos – nevalgo neapsiplovę rankų iki alkūnių. **4** Grįžę iš turgaus jie prieš valgį atlieka apsivalymą. Jie įsitvėrę ir daugelio kitų paveldėtų tradicijų, kaip antai taurių, ąsotėlių ir varinių indų nardinimo.[c]) **5** Taigi fariziejai ir Raštų aiškintojai jo paklausė: „Kodėl tavo mokiniai nesilaiko prosenių tradicijos ir valgo suterštomis rankomis?“[d] **6** Jėzus atsakė: „Taikliai apie jus, veidmainiai, pasakė pranašas Izaijas: ‘Šie žmonės garbina mane lūpomis, bet jų širdis nuo manęs nutolusi.[e] **7** Veltui jie mane garbina, nes tik žmonių išgalvotų priesakų moko.’[f] **8** Palikę Dievo įsakymą jūs įsikibę laikotės žmonių tradicijos.“[g]

9 Jis dar jiems kalbėjo: „Gudriai jūs apeinate Dievo įsakymą, kad išsaugotumėte savo tradiciją.[h] **10** Štai Mozė pasakė: ‘Gerbk savo tėvą ir motiną’[i] ir: ‘Kas keikia tėvą ar motiną, bus nubaustas mirtimi’.[a] **11** O jūs sakote: ‘Nieko bloga, jei žmogus taria savo tėvui ar motinai: „Visa, kuo galėčiau tave paremti, yra *korbán* (tai yra dovana Dievui).“’ **12** Taip jūs nebeleidžiate jam nieko padaryti dėl savo tėvo ar motinos.[b] **13** Laikydamiesi savo tradicijos, kurią įtvirtinote, jūs atmetate Dievo žodį.[c] Ir daug panašių dalykų jūs darote.“[d] **14** Tad jis vėl pasišaukė žmonių minią ir kreipėsi į juos: „Paklausykite manęs visi ir supraskite.[e] **15** Žmogų suteršia ne tai, kas patenka į jo vidų. Žmogų suteršia tai, kas iš vidaus išeina.“[f] **16** —*

17 Pasitraukęs nuo minios, Jėzus įėjo į namus, ir jo mokiniai ėmė jį klausinėti apie šitą pavyzdį.[g] **18** Jis jiems tarė: „Ar ir jūs nesuprantate? Argi nežinote, kad tai, kas patenka į žmogaus vidų, jo nesuteršia, **19** nes patenka ne į širdį, o į vidurius ir paskui atsiduria išvietėje?“ Šitaip jis pareiškė visokį valgį esant švarų. **20** Jis toliau kalbėjo: „Žmogų suteršia tai, kas iš jo išeina,[h] **21** mat iš vidaus, iš žmogaus širdies,[i] išeina blogi sumanymai, vedantys prie ištvirkavimo*, vagysčių, žmogžudysčių, **22** svetimavimo, gobšybės, nedorybių, prie klastos, įžūlaus elgesio*, pavydo, piktžodžiavimo, puikybės ir kvailybės. **23** Visos šios piktenybės išeina iš vidaus ir žmogų suteršia.“

24 Jėzus susiruošė ir iš ten nukeliavo į Tyro ir Sidono kraš-

6 SKYRIUS

a Mt 9:20 Mk 5:25–28 Lk 8:43, 44 Apd 19:11, 12

7 SKYRIUS

b Mt 15:1

c Mt 23:25 Lk 11:38, 39

d Mt 15:2

e Mt 15:7–9

f Iz 29:13

g Gal 1:14 Kol 2:8

h Mt 15:3–6

i Iš 20:12 Įst 5:16 Ef 6:2

Antra skiltis

a Iš 21:17 Kun 20:9 Pat 20:20

b 1Ti 5:8

c Mt 15:6

d Mk 7:3

e Mt 15:10

f Mt 15:11 Tit 1:15

g Mt 15:15–20

h Mt 15:18

i Pr 6:5 Pr 8:21 Jer 17:9

7:2 *Turimas omenyje apeiginis apsiplovimas.

7:16 *Žr. priedą A3. **7:21** *Gr. *porneia*. Žr. žodynėlyje „ištvirkavimas“. **7:22** *Arba „begėdysčių“. Gr. *aselgeia*. Žr. žodynėlyje „įžūlus elgesys“.

tą.[a] Nenorėdamas, kad kas nors sužinotų apie jo atvykimą, jis įėjo į vienus namus. Vis dėlto neliko nepastebėtas. **25** Viena moteris, kurios dukrelė buvo apsėsta netyrosios dvasios, vos apie tai išgirdusi atėjo ir puolė jam po kojų.[b] **26** Ta moteris buvo graikų kilmės sirofinikietė. Ji prašė Jėzaus, kad išvarytų demoną iš jos dukters. **27** O jis jai tarė: „Tegul pirma vaikai pasisotina. Nedera imti iš vaikų duoną ir mesti šuniukams.“[c] **28** Moteris jam atsakė: „Taip, gerbiamasis, bet argi šuniukai po stalu neėda, ką vaikučiai pritrupina?“ **29** Tuomet Jėzus tarė: „Kad jau taip sakai, keliauk – demonas iš tavo dukters yra išėjęs.“[d] **30** Grįžusi namo ji rado vaikelį gulintį lovoje; demonas buvo išėjęs.[e]

31 Iš Tyro krašto Jėzus per Sidoną ėjo atgal link Galilėjos ežero. Jis keliavo per Dekapolio* sritį.[f] **32** Tenai pas jį atvedė kurčią, sunkiai kalbantį žmogų[g] ir maldavo jį išgydyti*. **33** Jėzus pasivedė tą žmogų į šalį nuo minios, įkišo savo pirštus jam į ausis ir paspjovęs palietė jam liežuvį.[h] **34** Paskui pažvelgė į dangų, giliai atsiduso ir pasakė jam: „*Efatà*“, tai yra „atsiverk“. **35** Žmogaus ausys atsivėrė,[i] liežuvis atsirišo ir jis laisvai prakalbo. **36** Jėzus liepė žmonėms, kad niekam apie tai nepasakotų,[y] tačiau kuo labiau jis drausdavo, tuo labiau žmonės jį garsindavo.[j] **37** Žmonės be galo stebėjosi[k] ir kalbėjo: „Kokie nuostabūs jo darbai! Jis padaro, kad kurtieji girdėtų ir nebyliai kalbėtų.“[a]

8 Anomis dienomis prie Jėzaus vėl susirinko minios žmonių. Kadangi jie neturėjo ko valgyti, Jėzus pasikvietė mokinius ir tarė: **2** „Gaila man žmonių,[b] nes jie jau trys dienos su manimi ir neturi ko valgyti.[c] **3** Jei paleisiu juos namo alkanus, kelyje nusilps. Kai kurie juk atėję iš toli.“ **4** Bet mokiniai atsakė: „Kurgi tokioje dykynėje galėtų kas gauti duonos šiems žmonėms pasotinti?“ **5** Jėzus paklausė: „Kiek papločių turite?“ Tie atsakė: „Septynis.“[d] **6** Jėzus paliepė žmonėms susėsti ant žemės. Jis paėmė tuos septynis papločius, padėkojo Dievui, tada laužė juos, davė mokiniams, kad išdalytų žmonėms, ir šie išdalijo.[e] **7** Jie dar turėjo kelias žuveles. Taręs padėką Dievui, Jėzus ir jas liepė išdalyti. **8** Visi pavalgė iki soties ir buvo surinkta septyni krepšiai atlikusių gabaliukų.[f] **9** O buvo ten apie keturis tūkstančius vyrų. Paskui Jėzus juos paleido.

10 Jėzus su savo mokiniais tuojau pat sėdo į valtį ir atplaukė į Dalmanutos sritį.[g] **11** Čia prie jo priėjo fariziejai. Norėdami Jėzų išmėginti jie ėmė su juo ginčytis ir reikalauti ženklo iš dangaus.[h] **12** Jėzus giliai atsiduso* ir pasakė: „Kodėl ši karta nori ženklo?[i] Iš tiesų sakau: nebus šiai kartai duota jokio ženklo.“[y] **13** Palikęs juos Jėzus vėl sėdo į valtį ir nuplaukė į kitą krantą.

14 Mokiniai buvo pamiršę pasiimti duonos – valtyje turėjo

7 SKYRIUS

a Mt 15:21

b Mt 15:22–28

c Mt 10:5, 6 Mt 15:26 Rom 9:4 Ef 2:12

d Mt 15:28

e Jn 4:49–51

f Mt 15:29

g Mt 9:32, 33 Lk 11:14

h Mk 8:23 Jn 9:6

i Iz 35:5 Mt 11:5 Mt 15:30

y Iz 42:2 Mt 8:3, 4 Mk 5:42, 43

j Mk 1:43–45

k Apd 14:11

Antra skiltis

a Iz 35:5, 6 Mt 15:31

8 SKYRIUS

b Mt 14:14 Mk 6:34

c Mt 15:32–38

d Mk 6:38

e Mk 6:41

f Mt 15:37

g Mt 15:39

h Mt 16:1–3

i Mt 12:38 Jn 6:30

y Mt 16:4

7:31 *Žr. žodynėlį. **7:32** *Pažod. „uždėti ant jo ranką“.

8:12 *Pažod. „atsiduso savo dvasioje“.

tik vieną paplotį.[a] **15** Jėzus juos perspėjo: „Žiūrėkite, sergėkitės fariziejų raugo ir Erodo raugo.“[b] **16** Tad jie ėmė tarp savęs aiškintis, kaip čia nutiko, kad jie nepasiėmė duonos. **17** Jis tai pastebėjo ir tarė: „Kodėl aiškinatės dėl duonos? Nejau vis dar nesuvokiate? Nejau nesuprantate? Nejau jūsų širdims trūksta išmanymo? **18** ‘Turite akis, bet nematote? Turite ausis, bet negirdite?’ Ar prisimenate, **19** kiek pilnų pintinių gabaliukų pririnkote, kai sulaužiau penkis papločius[c] penkiems tūkstančiams?“ Jie atsakė: „Dvylika.“[d] – **20** „O kai sulaužiau septynis keturiems tūkstančiams, kiek pilnų krepšių gabaliukų pririnkote?“ Jie atsakė: „Septynis.“[e] **21** Tada Jėzus jiems tarė: „Ir vis dar nesuprantate?“

22 Jie atvyko į Betsaidą. Žmonės Jėzui atvedė neregį ir maldavo, kad jį paliestų.[f] **23** Jėzus paėmė neregį už rankos ir išsivedė už kaimo. Paspjovęs jam ant akių[g] ir uždėjęs ant jo rankas paklausė: „Ar matai ką nors?“ **24** Šis apsižvalgė ir pasakė: „Matau žmones vaikštant. Jie atrodo kaip medžiai.“ **25** Jėzus dar kartą uždėjo rankas žmogui ant akių, ir šis praregėjo. Regėjimas sugrįžo ir jis ėmė viską matyti ryškiai. **26** Tada Jėzus išsiuntė jį namo sakydamas: „Į kaimą neik.“

27 Jėzus su savo mokiniais leidosi į Pilypo Cezarėjos kaimus. Pakeliui jis mokinių klausė: „Kuo žmonės mane laiko?“[h] **28** Šie atsakė: „Vieni Jonu Krikštytoju,[i] kiti Eliju,[y] dar kiti – kuriuo nors kitu pranašu.“ **29** Jis dar jų paklausė: „O jūs kuo mane laikote?“ Petras atsakė: „Tu esi Kristus.“[a] **30** Tada Jėzus griežtai prisakė niekam nesakyti, kas jis toks.[b] **31** Taip pat ėmė juos mokyti, kad Žmogaus Sūnus turės daug iškentėti, kad bus atmestas vyresniųjų, aukštųjų kunigų ir Raštų aiškintojų, nužudytas[c] ir po trijų dienų prisikels.[d] **32** Jėzus apie tai kalbėjo atvirai, todėl Petras pasivedė jį į šalį ir ėmė už tokias kalbas jį barti.[e] **33** Jėzus apsigręžė ir pažvelgęs į mokinius subarė Petrą: „Eik šalin nuo manęs,* šėtone, nes tavo mintys – ne nuo Dievo, o nuo žmonių.“[f]

34 Jis pasišaukė minią kartu su mokiniais ir jiems pasakė: „Jeigu kas nori eiti paskui mane, teišsižada savęs, teima savo kančių stulpą* ir tegu seka manimi.[g] **35** Kas nori išgelbėti savo gyvybę*, tas ją praras, o kas dėl manęs ir gerosios naujienos savo gyvybę* praranda, tas ją išgelbės.[h] **36** Kokia gi žmogui nauda laimėti visą pasaulį, bet netekti gyvybės*?[i] **37** Ką žmogus gali duoti mainais už savo gyvybę*?[y] **38** Kas gėdytųsi manęs ir mano žodžių šioje neištikimoje* ir nuodėmingoje kartoje, to ir Žmogaus Sūnus gėdysis,[j] kai ateis su šventaisiais angelais apgaubtas savo Tėvo šlovės.“[k]

9 Jėzus jiems pasakė: „Iš tiesų sakau jums: kai kurie iš čia stovinčių neragaus mirties, iki išvys Dievo Karalystę atė-

8 SKYRIUS

a Mt 16:5–12

b Mt 16:6
Lk 12:1

c Mk 6:38

d Mt 14:20
Mk 6:43
Lk 9:17
Jn 6:13

e Mt 15:37

f Mk 6:56

g Mk 7:32, 33
Jn 9:1, 6

h Mt 16:13–15
Lk 9:18, 19

i Mt 14:1, 2
Mk 6:14

y Mk 9:11

Antra skiltis

a Mt 16:16
Lk 9:20
Jn 1:40, 41
Jn 6:68, 69

b Mt 16:20
Mk 9:9
Lk 9:21, 22

c Mt 26:2

d Mt 16:21
Mt 17:22, 23

e Mt 16:22

f Mt 16:23

g Mt 10:38
Mt 16:24
Lk 9:23
Lk 14:27

h Mt 10:39
Mt 16:25
Lk 9:24
Jn 12:25
Apr 12:11

i Mt 16:26
Lk 9:25

y Ps 49:8

j Mt 10:33
Lk 9:26
Lk 12:9
2Ti 1:7, 8

k Mt 16:27
Mt 25:31
2Te 1:7

8:33 *Pažod. „Traukis už manęs“. **8:34** *Žr. žodynėlį. **8:35, 37** *Arba „sielą“. Žr. žodynėlį. **8:36** *Arba „sielos“. Žr. žodynėlį. **8:38** *Pažod. „svetimaujančioje“.

jus su galybe.“[a] **2** Taigi po šešių dienų, pasiėmęs Petrą, Jokūbą ir Joną, Jėzus užsivedė juos vienus ant aukšto kalno. Tenai jų akivaizdoje jis atsimainė.[b] **3** Jo drabužiai ėmė spindėti taip baltai, kad balčiau jų negalėtų išbalinti joks skalbėjas žemėje. **4** Ir jie išvydo Eliją su Moze, juodu kalbėjosi su Jėzumi. **5** Tada Petras pasakė Jėzui: „*Rabi*, kaip mums čia gera! Pastatykime tris palapines: vieną tau, vieną Mozei ir vieną Elijui.“ **6** Mat jis nežinojo, ką ir sakyti, – taip jie buvo persigandę. **7** Ir štai užėjo debesis ir apdengė juos, o iš debesies nuskambėjo balsas:[c] „Šitas yra mano mylimasis Sūnus.[d] Klausykite jo.“[e] **8** Tada apsižvalgę jie išvydo Jėzų vieną, kitų šalia nebebuvo.

9 Kai jie leidosi nuo kalno, jis griežtai jiems prisakė niekam nepasakoti, ką matė,[f] kol Žmogaus Sūnus neprisikels iš mirusių.[g] **10** Jie įsidėmėjo tuos žodžius,* bet tarpusavyje svarstė, ką reiškia tas prisikėlimas iš mirusių. **11** Ir ėmė jį klausinėti: „Kodėl Raštų aiškintojai sako, kad pirmiau turi ateiti Elijas?“[h] **12** Jėzus atsakė: „Iš tiesų Elijas turi ateiti pirma ir visa atitaisyti.[i] Bet kodėl tada apie Žmogaus Sūnų parašyta, kad jam reikės daug iškentėti[y] ir būti paniekintam?[j] **13** Elijas,[k] sakau jums, jau buvo atėjęs, ir jie pasielgė su juo, kaip norėjo, kaip apie jį ir parašyta.“[l]

14 Sugrįžę pas mokinius jie išvydo aplink juos didelę minią ir su jais besiginčijančius Raštų aiškintojus.[a] **15** Vos tik Jėzų pamatė, žmonės labai nustebo ir pribėgę ėmė jį sveikinti. **16** Jėzus paklausė: „Dėl ko su jais ginčijatės?“ **17** O vienas iš minios jam atsakė: „Mokytojau, aš atvedžiau pas tave savo sūnų. Jis apsėstas dvasios, todėl negali kalbėti.*[b] **18** Toji dvasia sugriebia jį, bloškia ant žemės, tada jis apsiputoja, ima griežti dantimis ir netenka jėgų. Prašiau tavo mokinių, kad ją išvarytų, bet jie nepajėgė.“ **19** Jėzus tarė: „O netikinti karta![c] Kiek ilgai turėsiu būti su jumis? Kiek ilgai turėsiu jus kęsti? Atveskite jį pas mane.“[d] **20** Jie atvedė berniuką pas jį. Pamačiusi Jėzų, dvasia tuojau ėmė vaiką tąsyti. Tas parkrito ant žemės ir apsiputojęs raičiojosi. **21** Jėzus paklausė vaiko tėvą: „Kiek seniai jam taip darosi?“ Tėvas atsakė: „Nuo pat mažens. **22** Ji dažnai bloškia jį tai į ugnį, tai į vandenį, norėdama pražudyti. Jei ką nors gali, pagailėk mūsų ir padėk.“ **23** Jėzus jam tarė: „‘Jei gali’?! Tikintis gali viską.“[e] **24** Berniuko tėvas tuojau sušuko: „Tikiu! Padėk man tikėti tvirčiau!“[f]

25 Matydamas atskubančią minią, Jėzus paliepė netyrajai dvasiai: „Nebylumo ir kurtumo dvasia, įsakau tau iš jo išeiti ir daugiau negrįžti!“[g] **26** Klykdama ir smarkiai berniuką tąsydama, dvasia išėjo, ir jis liko gulėti tarsi negyvas. Daugelis sakė: „Jis mirė!“ **27** Bet Jėzus paėmęs už rankos berniuką pakėlė, ir jis atsistojo. **28** Jėzui įėjus į namus, jo mokiniai

9 SKYRIUS

a Mt 16:28 Lk 9:27

b Mt 17:1–8 Lk 9:28–36

c Lk 3:22 Jn 12:28

d Ps 2:7 Iz 42:1 Mt 3:17 2Pt 1:17

e Įst 18:15 Mt 17:5 Lk 9:35 Apd 3:22, 23

f Mt 12:15, 16 Mk 8:29, 30

g Mt 17:9 Lk 9:36

h Mal 4:5, 6 Mt 17:10 Mk 8:27, 28

i Mt 17:11

y Dan 9:26

j Ps 22:6, 7 Iz 50:6 Iz 53:3 Lk 23:11

k Mt 11:13, 14 Lk 1:13, 17

l Mt 17:12

Antra skiltis

a Lk 9:37

b Mt 17:14–17 Lk 9:38–42

c Įst 32:20

d Mt 17:17 Lk 9:41

e Mt 17:20 Mk 11:23 Lk 17:6 Jn 11:40 Apd 14:9, 10

f Lk 17:5

g Mt 17:18 Mk 1:23–25 Lk 4:34, 35 Apd 10:38

9:10 *Arba galbūt „Jie niekam apie tai nepasakojo“.

9:17 *Pažod. „Jis turi nebylią dvasią“.

atskirai jo klausė: „Kodėl mums nepavyko jos išvaryti?“[a] **29** Jis atsakė: „Šita padermė neišvaroma niekaip kitaip, tik malda.“

30 Jie išėjo iš ten ir keliavo per Galilėją, bet Jėzus nenorėjo, kad kas apie tai sužinotų. **31** Jis mokė savo mokinius ir jiems sakė: „Žmogaus Sūnus turi būti atiduotas į žmonių rankas, ir jie nužudys jį.[b] Tačiau nužudytas jis po trijų dienų prisikels.“[c] **32** Bet jie šitų žodžių nesuprato, o klausti jį bijojo.

33 Jie atėjo į Kafarnaumą. Namuose Jėzus jų paklausė: „Dėl ko kelyje ginčijotės?“[d] **34** Tie tylėjo, mat kelyje buvo ginčijęsi, kuris esąs didžiausias. **35** Tad Jėzus atsisėdo ir pasišaukęs Dvylika pasakė: „Jei kas nori būti pirmas, tebus iš visų paskutinis ir visų tarnas.“[e] **36** Tada paėmė vaikelį, pastatė tarp jų ir apkabinęs jį tarė: **37** „Kas priima tokį vaikelį[f] dėl mano vardo, tas mane priima. O kas mane priima, priima ne vien mane, bet ir tą, kuris mane siuntė.“[g]

38 Jonas jam pasakė: „Mokytojau, matėme vieną žmogų, tavo vardu išvarinėjantį demonus. Mes jam draudėme, nes jis nevaikščioja su mumis.“[h] **39** Bet Jėzus tarė: „Nedrauskite, nes nėra nė vieno, kuris, mano vardu padaręs įstabų darbą, apsisukęs galėtų mane keikti. **40** Kas ne prieš mus, tas už mus.[i] **41** Kas paduos jums atsigerti taurę vandens dėl to, kad priklausote Kristui,[y] – iš tiesų sakau jums, – tas tikrai nepraras savo atlygio.[j] **42** O jei koks žmogus bent vienam mane tikinčiam mažutėliui taptų suklupimo akmeniu, tai geriau tam žmogui būtų, kad kas nors užkabintų jam ant kaklo asilo sukamų girnų akmenį ir įmestų į jūrą.[a]

43 Jeigu tavo ranka veda tave į nuodėmę*, nusikirsk ją. Juk geriau tau sužalotam įeiti į gyvenimą negu su abiem rankomis patekti į Geheną#, į neužgesinamą ugnį.[b] **44** —* **45** Ir jeigu tavo koja veda tave į nuodėmę*, nusikirsk ją. Geriau tau luošam įeiti į gyvenimą negu su abiem kojomis būti įmestam į Geheną.[c] **46** —* **47** Ir jeigu tavo akis veda tave į nuodėmę*, mesk ją šalin.[d] Geriau tau vienakiam įeiti į Dievo Karalystę negu su abiem akimis būti įmestam į Geheną,[e] **48** kur kirmėlė nepragaišta ir ugnis negęsta.[f]

49 Mat kiekvienas bus ugnimi pasūdytas.[g] **50** Druska – geras daiktas, bet jeigu ji praranda sūrumą, kaipgi ją vėl padarysite sūrią?[h] Tad turėkite savyje druskos[i] ir taikiai sugyvenkite.“[y]

10 Jėzus iškeliavo iš ten, persikėlė per Jordaną ir atėjo prie Judėjos paribio. Prie jo vėl susirinko minios žmonių ir jis, kaip buvo pratęs, ėmė juos mokyti.[j] **2** Tada atėjo fariziejai ir norėdami jį išmėginti paklausė, ar leistina vyrui išsiskirti su žmona.[k] **3** Jėzus tarė: „Ką jums įsakė Mozė?“ **4** Tie atsakė: „Mozė leido parašyti skyrybų raštą ir išsiskirti.“[l] **5** Tada Jėzus jiems tarė: „Tai dėl jūsų širdies kietumo[m] jis užrašė jums šį nuostatą.[n] **6** Ta-

9 SKYRIUS

a Mt 17:19, 20

b Mt 26:2

c Mt 16:21 Mt 17:22, 23 Mk 8:31 Lk 9:44, 45

d Mt 18:1–5 Lk 9:46–48 Lk 22:24

e Mt 20:26–28 Mk 10:43–45 Fil 2:8, 9

f Lk 18:16

g Mt 10:40 Lk 9:48 Jn 13:20

h Lk 9:49

i Lk 9:50

y Mt 25:40

j Mt 10:42

Antra skiltis

a Mt 18:6 Lk 17:1, 2

b Mt 5:30 Mt 18:8 Kol 3:5

c Mt 10:28 Mt 23:33 Lk 12:5

d Gal 5:24

e Mt 5:29 Mt 18:9 Rom 8:13

f Iz 66:24

g Lk 17:29

h Mt 5:13 Lk 14:34, 35

i Kol 4:6

y Rom 12:18 Ef 4:29 1Te 5:13 Hbr 12:14

10 SKYRIUS

j Mt 19:1, 2

k Mt 19:3

l Įst 24:1 Mt 5:31 Mt 19:7

m Įst 9:6 Apd 13:18

n Mt 19:8

9:43, 45, 47 *Pažod. „verčia suklupti“. **9:43** #Žr. žodynėlį. **9:44, 46** *Žr. priedą A3.

čiau iš pradžių* buvo kitaip. ‘Jis sukūrė vyrą ir moterį.[a] **7** Todėl vyras paliks tėvą ir motiną,[b] **8** ir jiedu taps vienu kūnu.’[c] Vadinasi, jie – nebe du, o vienas kūnas. **9** Tad ką Dievas sujungė, žmogus teneperskiria.“[d] **10** Jiems vėl esant namuose, mokiniai ėmė jį apie tai klausinėti. **11** Jėzus jiems paaiškino: „Kas išsiskiria su žmona ir veda kitą, tas nusikalsta pirmajai svetimavimu.[e] **12** Ir moteris, jei išsiskiria su vyru ir išteka už kito, svetimauja.“[f]

13 Žmonės vedė pas Jėzų vaikus, kad šis paliestų* juos, tačiau mokiniai žmones dėl to barė.[g] **14** Jėzus tai matydamas pasipiktino ir tarė mokiniams: „Leiskite vaikeliams ateiti pas mane, netrukdykite jiems, nes tokių yra Dievo Karalystė.[h] **15** Iš tiesų sakau jums: kas nepriima Dievo Karalystės kaip vaikelis, tikrai į ją neįeis.“[i] **16** Ir jis ėmė vaikus į glėbį ir laimino dėdamas ant jų rankas.[y]

17 Kai jis leidosi eiti savo keliu, vienas žmogus pribėgęs puolė prieš jį ant kelių ir paklausė: „Gerasis Mokytojau, ką turiu daryti, kad paveldėčiau amžiną gyvenimą?“[j] **18** Jėzus jam tarė: „Kodėl vadini mane geru? Niekas kitas, tik Dievas yra geras.[k] **19** Ar žinai įsakymus: ‘Nežudyk,[l] nesvetimauk,[m] nevok,[n] neliudyk melagingai,[o] neapgaudinėk,[p] gerbk savo tėvą ir motiną’?“[r] **20** Tas jam atsakė: „Mokytojau, viso to aš laikausi nuo pat jaunumės.“ **21** Pažvelgęs į tą žmogų Jėzus pajautė jam prielankumą* ir pasakė: „Tau trūksta vieno: eik, parduok, ką turi, ir išdalyk vargšams, tai turėsi lobį danguje. Tada ateik ir sek paskui mane.“[a] **22** Tasai dėl šių žodžių nusiminė ir liūdnas pasišalino, nes turėjo daug nuosavybės.[b]

23 Apsidairęs Jėzus tarė savo mokiniams: „Kaip sunku bus pinigingiesiems įeiti į Dievo Karalystę!“[c] **24** Mokiniai labai nustebo dėl jo žodžių. Todėl Jėzus dar kartą jiems pasakė: „Vaikai, kaip sunku įeiti į Dievo Karalystę! **25** Lengviau jau kupranugariui praliįsti pro adatos skylutę negu turtingam žmogui patekti į Dievo Karalystę.“[d] **26** Jie dar labiau nustebo ir paklausė*: „Tai kas gali būti išgelbėtas?“[e] **27** Jėzus pažvelgė į juos ir pasakė: „Žmonėms tai neįmanoma, bet Dievui viskas įmanoma.“[f] **28** Tada Petras prabilo: „Štai mes viską palikome ir sekame paskui tave.“[g] **29** Jėzus tarė: „Iš tiesų sakau jums: nėra nė vieno, kuris, dėl manęs ir dėl gerosios naujienos palikęs ar namus, ar brolius, ar seseris, ar motiną, ar tėvą, ar vaikus, ar laukus,[h] **30** negautų dabar, šiuo laiku, šimteriopai namų, brolių, seserų, motinų, vaikų ir laukų (kartu su persekiojimais[i]), o būsimajame pasaulyje* – amžino gyvenimo. **31** Tačiau daugelis pirmų bus paskutiniai, o paskutinių – pirmi.“[y]

32 Jiems kylant keliu į Jeruzalę, Jėzus ėjo priešakyje. Jie tuo labai stebėjosi, o kiti, kurie

10 SKYRIUS

a Pr 1:27 Pr 5:2 Mt 19:4
b Mt 19:5
c Pr 2:24 Ef 5:31
d Mt 19:6
e Mt 5:32 Mt 19:9 Lk 16:18
f Rom 7:3
g Mt 19:13 Lk 18:15
h Mt 18:4 Mt 19:14 Lk 18:16 1Pt 2:2
i Mt 18:3 Lk 18:17
y Mk 9:36
j Mt 19:16 Lk 18:18
k Ps 86:5 Mt 19:17 Lk 18:19
l Iš 20:13 Įst 5:17 Mt 5:21 1Jn 3:15
m Iš 20:14 Įst 5:18
n Iš 20:15 Įst 5:19
o Iš 20:16 Įst 5:20
p Kun 19:13
r Iš 20:12 Įst 5:16 Ef 6:2

Antra skiltis

a Mt 19:21
b Lk 18:23
c Jer 9:23 1Ti 6:17
d Mt 19:24 Lk 18:25
e Mt 19:25, 26 Lk 18:26, 27
f Job 42:2
g Mt 19:27 Lk 18:28
h Mt 10:37 Mt 19:29 Lk 18:29, 30
i Mt 5:11 Apd 14:22
y Mt 19:30 Mt 20:16 Lk 13:30

10:6 *Pažod. „kūrinijos pradžioje“. **10:13** *T. y. palaimintų.

10:21 *Pažod. „jį pamilo“. **10:26** *Arba galbūt „klausinėjo vienas kitą“. **10:30** *Žr. žodynėlį.

sekė jiems iš paskos, ėmė baimintis. Jėzus vėl pasivedė Dvylika į šalį ir ėmė jiems kalbėti, kas jam turės nutikti:[a] **33** „Štai mes kylame į Jeruzalę, kur Žmogaus Sūnus bus atiduotas aukštiesiems kunigams ir Raštų aiškintojams. Jie pasmerks jį mirti ir perduos svetimtaučiams, **34** o tie iš jo tyčiosis, spjaudys ant jo, nuplaks ir nužudys. Bet po trijų dienų jis prisikels.“[b]

35 Prie Jėzaus priėjo Zebediejaus sūnūs Jokūbas ir Jonas[c] ir tarė jam: „Mokytojau, norėtume, kad padarytum dėl mūsų, ko paprašysime.“[d] **36** Jis paklausė: „Ką norėtumėte, kad dėl jūsų padaryčiau?“ **37** Jie atsakė: „Kai būsi pašlovintas, leisk, kad vienas iš mudviejų sėdėtų tavo dešinėje, o kitas – kairėje.“[e] **38** Bet Jėzus jiems atsakė: „Nežinote, ko prašote. Ar galite gerti taurę, kurią aš geriu, ar būti pakrikštyti krikštu, kuriuo aš esu krikštijamas?“[f] **39** Šie tarė: „Galime.“ Tada Jėzus pasakė: „Taurę, kurią geriu, jūs gersite, ir krikštu, kuriuo aš krikštijamas, būsite pakrikštyti.[g] **40** Bet ne aš sprendžiu, kam sėdėti mano dešinėje ar kairėje. Ten sėdės tie, kuriems mano Tėvo paskirta.“

41 Tai išgirdę kiti dešimt pasipiktino Jokūbu ir Jonu.[h] **42** Tada Jėzus pasikvietė mokinius ir tarė: „Jūs žinote, kad tie, kurie laikomi tautų valdovais, savo žmonėms viešpatauja ir jų didžiūnai laiko juos savo valdžioje.[i] **43** Tarp jūsų taip neturi būti. Kas norėtų tapti didis tarp jūsų, tebūna jūsų tarnas,[y] **44** ir kas norėtų būti pirmas tarp jūsų, tebūna visų vergas. **45** Juk ir Žmogaus Sūnus atėjo ne kad jam tarnautų, o pats tarnauti[a] ir savo gyvybės atiduoti kaip išpirkos už daugelį.“[b]

46 Jie atkeliavo į Jerichą. Jėzui su savo mokiniais ir nemaža minia iš Jericho išeinant, pakelėje sėdėjo aklas elgeta Bartimiejus (tai reiškia „Timiejaus sūnus“).[c] **47** Išgirdęs, kad čia Jėzus Nazarietis, jis ėmė šaukti: „Dovydo Sūnau,[d] Jėzau, pagailėk manęs!“[e] **48** Daugelis liepė jam nutilti, bet tas dar garsiau šaukė: „Dovydo Sūnau, pagailėk manęs!“ **49** Jėzus sustojo ir tarė: „Pakvieskite jį.“ Ir jie pakvietė neregį sakydami: „Drąsiau, kelkis, jis tave kviečia.“ **50** Šis nusimetė apsiaustą, pašoko ir nuėjo prie Jėzaus. **51** Tada Jėzus jo paklausė: „Ką nori, kad dėl tavęs padaryčiau?“ Neregys pasakė: „*Rabuni**, kad vėl regėčiau.“ **52** Jėzus jam tarė: „Eik, tavo tikėjimas tave išgydė.“[f] Šis iškart praregėjo[g] ir nusekė keliu paskui jį.

11 Jiems artinantis prie Jeruzalės ir jau esant netoli Betfagės ir Betanijos,[h] ant Alyvmedžių kalno*, jis pasiuntė du savo mokinius[i] **2** ir pasakė jiems: „Eikite į kaimą, esantį priešais, ir vos įėję pamatysite pririštą asilaitį, ant kurio joks žmogus dar nebuvo užsėdęs. Atriškite jį ir atveskite. **3** O jeigu kas jums sakytų: ‘Kodėl tai darote?’, tarkite: ‘Jo reikia Viešpačiui, jis netrukus jį grąžins.’“ **4** Tie nuėję rado skersgatvyje asilaitį, pririštą prie

10 SKYRIUS

a Mt 20:17–19 Mk 8:31 Mk 9:31 Lk 9:22 Lk 18:31–33

b Apd 10:40 1Ko 15:3, 4

c Mt 10:2

d Mt 20:20, 21

e Mt 19:28

f Mt 20:22, 23 Lk 12:50 Jn 18:11 Rom 6:3

g Apd 12:2 Apr 1:9

h Mt 20:24

i Mt 20:25 Lk 22:25 1Pt 5:2, 3

y Mt 20:26, 27 Mk 9:35 Lk 9:48 Lk 22:26

Antra skiltis

a Jn 13:14 Fil 2:7

b Iz 53:10 Dan 9:24 Mt 20:28 Gal 3:13 Tit 2:13, 14

c Mt 20:29–34 Lk 18:35–43

d Jer 23:5 Rom 1:3

e Mt 9:27 Mt 15:22

f Mt 9:20, 22

g Iz 35:5 Iz 42:7 Mk 8:25

11 SKYRIUS

h Jn 11:18

i Mt 21:1–3 Lk 19:29–34

10:51 *Išvertus – „mokytojau“. **11:1** *Kituose vertimuose – Alyvų kalnas.

durų, ir jį atrišo.[a] **5** Kai kurie iš ten stovinčių paklausė: „Ką darote? Kodėl atrišate asilaitį?“ **6** Mokiniai atsakė, kaip Jėzus buvo liepęs, ir anie leido jiems eiti.

7 Jie atvedė tą asilaitį[b] pas Jėzų, apklojo savo apsiaustais ir Jėzus ant jo atsisėdo.[c] **8** Daugelis tiesė ant kelio savo apsiaustus, kiti – žalias šakas, nukirtę laukuose.[d] **9** Žmonės, einantys pirma jo ir sekantys iš paskos, šaukė: „Dieve, sergėk jį![e] Palaimintas tas, kuris ateina Jehovos vardu![f] **10** Palaiminta ateinanti mūsų tėvo Dovydo Karalystė![g] Tu, kuris esi aukštybėse, sergėk jį!“ **11** Jėzus įžengė į Jeruzalę ir nuėjo į šventyklą.[h] Viską apžiūrėjęs, jis patraukė su Dvylika į Betaniją, nes buvo jau vėlyva valanda.

12 Kitą dieną jiems beeinant iš Betanijos Jėzus pasijuto alkanas.[i] **13** Kiek tolėliau jis pamatė sulapojusį figmedį ir priėjo pažiūrėti, gal ant jo ką ras. Tačiau priėjęs vaisių nerado – tik lapus, mat nebuvo figų metas. **14** Todėl Jėzus medžiui pasakė: „Tegul per amžius niekas nebevalgys nuo tavęs vaisiaus.“[y] Jo mokiniai tai girdėjo.

15 Jie atėjo į Jeruzalę. Jėzus įėjo į šventyklą ir ėmė varyti lauk visus, kurie joje prekiavo ir pirko. Jis išvartė pinigų keitėjų stalus, balandžių pardavėjų suolus[j] **16** ir neleido niekam nešti per šventyklą daiktų. **17** Jis mokė ir sakė: „Argi neparašyta: ‘Mano namus vadins maldos namais visoms tautoms’?[k] O jūs padarėte iš jų plėšikų landynę.“[l] **18** Apie tai išgirdę aukštieji kunigai ir Raštų aiškintojai ėmė ieškoti būdo

11 SKYRIUS

a Mt 21:6

b 1Ka 1:33 Zch 9:9

c Mt 21:7, 8 Jn 12:14, 15

d Lk 19:36 Jn 12:13

e Mt 21:15

f Ps 118:25, 26 Mt 21:9 Lk 19:37, 38 Jn 12:13

g Zch 9:9 Lk 1:32

h Mt 21:10

i Mt 21:18

y Mt 21:19 Mk 11:20

j Mt 21:12 Lk 19:45, 46 Jn 2:14–16

k 1Ka 8:43 Iz 56:7

l Jer 7:11 Mt 21:13 Lk 19:46 Jn 2:16

Antra skiltis

a Mk 14:1 Lk 20:19

b Lk 19:47, 48

c Mt 21:19, 20

d Mk 11:14

e Mt 17:20 Mt 21:21 Lk 17:6

f Mt 7:7 Mt 18:19 Mt 21:22 Lk 11:9 Jn 14:13 Jn 15:7 Jn 16:24

g Ps 103:10–12 Mt 6:12, 14 Ef 4:32 Kol 3:13

h Mt 21:23–27 Lk 20:1–8

i Mk 1:4

y Mt 21:25 Lk 20:4

j Mt 3:1, 5 Mt 14:3, 5 Mk 6:20

jį nužudyti.[a] Jie bijojo Jėzaus, nes visi žmonės didžiai stebėjosi jo mokymu.[b]

19 Vakarop jie išėjo iš miesto. **20** O anksti rytą eidami pro aną figmedį pamatė, kad jis iš pat šaknų nudžiūvęs.[c] **21** Prisiminęs apie jį Petras pasakė Jėzui: „*Rabi*, žiūrėk! Figmedis, kurį prakeikei, nudžiūvo!“[d] **22** Jėzus jiems tarė: „Turėkite tikėjimą Dievu. **23** Iš tiesų sakau jums: jei kas tars šitam kalnui: ‘Pakilk ir meskis į jūrą’ ir širdyje neabejos – tikės įvyksiant, ką sako, – taip ir bus.[e] **24** Todėl jums sakau: visa, ko meldžiate ir prašote, tikėkite jau gavę, ir turėsite tai.[f] **25** Ir kai stovėdami meldžiatės, atleiskite, jei ką turite prieš kitą, kad ir jūsų Tėvas danguje jums atleistų jūsų prasikaltimus.“[g] **26** —*

27 Jie vėl atėjo į Jeruzalę. Jėzui bevaikščiojant šventykloje, prie jo priėjo aukštieji kunigai, Raštų aiškintojai ir vyresnieji **28** ir paklausė: „Kokią teisę turi visa tai daryti? Kas tau tokią teisę davė?“[h] **29** Jėzus jiems atsakė: „Paklausiu jus vieno dalyko. Jei man atsakysite, tai ir aš pasakysiu, kokią turiu teisę visa tai daryti. **30** Kas suteikė teisę Jonui krikštyti[i] – dangus ar žmonės? Atsakykite man.“[y] **31** Tie ėmė tarpusavyje svarstyti: „Jeigu sakysime, kad dangus, jis paklaus: ‘Tai kodėl juo netikėjote?’ **32** Bet negi sakysime, kad žmonės?“ Jie bijojo minios, nes visi manė Joną iš tiesų buvus pranašą.[j] **33** Tad jie atsakė Jėzui: „Mes nežinome.“

11:26 *Žr. priedą A3.

Tuomet Jėzus jiems tarė: „Tai ir aš nesakysiu jums, kokią teisę turiu tai daryti.“

12 Ir jis ėmė kalbėti jiems palyginimais: „Žmogus pasodino vynuogyną,[a] aptvėrė tvora, iškasė duobę vynuogių spaudyklai, pastatė bokštą[b] ir išnuomojęs žemdirbiams iškeliavo svetur.[c] **2** Metui atėjus jis pasiuntė pas žemdirbius vergą, kad iš jų paimtų dalį vynuogyno vaisių. **3** Bet tie jį čiupo, sumušė ir išvarė tuščiomis. **4** Žmogus pasiuntė pas juos kitą vergą. Tam jie sužalojo galvą ir jį pažemino.[d] **5** Tada siuntė dar kitą, bet šitą žemdirbiai nužudė; siuntė ir daugiau vergų – vienus jie sumušė, kitus nužudė. **6** Turėjo jis dar vieną – mylimą sūnų.[e] Šį pasiuntė pas juos paskutinį, sakydamas: ‘Mano sūnų jie gerbs.’ **7** Bet žemdirbiai ėmė tartis: ‘Tai paveldėtojas.[f] Eime, nužudykime jį, ir palikimas bus mūsų.’ **8** Jie pagriebė jį, nužudė ir išmetė iš vynuogyno.[g] **9** Ką darys vynuogyno šeimininkas? Jis atvyks, išgalabys tuos žemdirbius ir atiduos vynuogyną kitiems.[h] **10** Ar niekada Raštuose neskaitėte šitų žodžių: ‘Akmuo, kurį statytojai atmetė, tapo kertiniu akmeniu*.[i] **11** Tai Jehovos padaryta, tai nuostabus reginys’?“[y]

12 Anie suprato, kad tą palyginimą jis taiko jiems, todėl norėjo Jėzų suimti. Bet bijojo minios, tad paliko jį ir nuėjo.[j]

13 Pas Jėzų jie pasiuntė fariziejų ir Erodo šalininkų, kad sugautų jį kalboje.[k] **14** Šie atėję tarė jam: „Mokytojau, žinome, kad esi tiesakalbis ir tau nerūpi įtikti kitiems, nes tu nežiūri žmonių padėties, bet mokai Dievo kelio laikydamasis tiesos. Valia* mokėti Cezariui asmens mokestį ar ne? **15** Mokėti mums ar nemokėti?“ Supratęs jų veidmainystę jis tarė jiems: „Kodėl mane mėginate? Atneškite man pažiūrėti denarą*.“ **16** Jie atnešė. Jėzus jų paklausė: „Kieno čia atvaizdas ir įrašas?“ Tie atsakė jam: „Cezario.“ **17** Tada Jėzus tarė: „Kas Cezario, atiduokite Cezariui,[a] o kas Dievo – Dievui.“[b] Ir jie labai nustebo dėl tokių žodžių.

18 Prie jo priėjo sadukiejai (jie sako, kad nebus prisikėlimo)[c] ir paklausė:[d] **19** „Mokytojau, Mozė mums parašė, kad jei koks žmogus mirtų ir paliktų žmoną, bet nepaliktų vaikų, jo brolis turi vesti jo žmoną ir duoti savo broliui palikuonių.[e] **20** Buvo septyni broliai. Pirmasis vedė, bet numirė nepalikęs palikuonių. **21** Tada jo žmoną vedė antrasis, bet irgi mirė nepalikęs palikuonių. Trečiasis taip pat. **22** Nė vienas iš septynių taip ir nepaliko palikuonių. Paskiausiai mirė ta moteris. **23** Kai prisikels, kurio iš jų žmona ji bus? Juk visi septyni buvo ją vedę.“ **24** Jėzus jiems pasakė: „Ar ne todėl jūs klystate, kad neišmanote Raštų ir nesuvokiate Dievo galybės?[f] **25** Prisikėlusieji iš mirusių nei ves, nei tekės, jie bus kaip angelai danguje.[g] **26** O dėl mirusiųjų prikėlimo, tai ar nesate skaitę Mozės knygoje pasakojimo apie dygiakrūmį? Juk Die-

12 SKYRIUS

a Iz 5:7

b Iz 5:2

c Mt 21:33–41 Lk 20:9–16

d Hbr 11:32, 37

e Ps 2:7 Gal 4:4 1Jn 4:9

f Ps 2:8 Hbr 1:2

g Apd 2:23

h Mt 21:41, 43

i Mt 21:42 Lk 20:17 Apd 4:10, 11 Ef 2:20 1Pt 2:7

y Ps 118:22, 23

j Mt 21:45, 46 Lk 20:19

k Mt 22:15–22 Lk 20:20–26

Antra skiltis

a Rom 13:7 Tit 3:1 1Pt 2:13

b Mal 3:8 Mt 22:21 Lk 20:25

c Apd 23:8

d Mt 22:23–28 Lk 20:27–33

e Pr 38:7, 8 Įst 25:5, 6

f Mt 22:29

g Mt 22:30 Lk 20:34–36

12:10 *Pažod. „kertės galva“.

12:14 *Arba „Teisinga“. **12:15** *Žr. priedą B14.

vas pasakė Mozei: ‘Aš esu Abraomo Dievas, Izaoko Dievas ir Jokūbo Dievas.’[a] **27** Jis yra ne mirusiųjų, o gyvųjų Dievas. Jūs labai klystate.“[b]

28 O vienas Raštų aiškintojas buvo priėjęs ir girdėjo juos ginčijantis. Matydamas, kaip puikiai Jėzus jiems atsakė, jis paklausė jo: „Koks įsakymas yra visų svarbiausias*?“[c] **29** Jėzus atsakė: „Pirmasis yra: ‘Klausyk, Izraeli! Mūsų Dievas Jehova yra vienas Jehova, **30** tad mylėk Jehovą, savo Dievą, visa širdimi, visa siela, visu protu ir visomis jėgomis.’[d] **31** Antrasis yra šis: ‘Mylėk savo artimą kaip save patį.’[e] Nėra įsakymo, svarbesnio už šiuodu.“ **32** Tas Raštų aiškintojas jam tarė: „Gerai, mokytojau, tu tiesą pasakei, kad ‘jis yra vienas, ir be jo nėra kito’.[f] **33** Mylėti jį visa širdimi, visu supratimu, visomis jėgomis ir mylėti savo artimą kaip save patį yra daug svarbiau už visas deginamąsias ir kitokias aukas.“[g] **34** Matydamas, kad jis protingai atsakė, Jėzus jam tarė: „Esi netoli Dievo Karalystės.“ Daugiau niekas nebedrįso jo klausinėti.[h]

35 Jėzus toliau mokė šventykloje: „Kodėl gi Raštų aiškintojai teigia, kad Kristus yra Dovydo sūnus?[i] **36** Dovydas pats šventosios dvasios įkvėptas[y] pasakė: ‘Jehova mano Viešpačiui tarė: „Sėskis mano dešinėje ir palūkėk, kol padėsiu tavo priešus tau po kojų.“’[j] **37** Pats Dovydas vadina jį Viešpačiu, tai kaipgi Kristus gali būti jo sūnus?“[k]

12:28 *Pažod. „pirmiausias“.

12 SKYRIUS

a Iš 3:2, 6 Mt 22:31 Lk 20:37

b Mt 22:32 Lk 20:38

c Mt 22:34–36

d Įst 6:4, 5 Joz 22:5 Mt 22:37 Lk 10:27

e Kun 19:18 Mt 22:39, 40 Rom 13:9 Gal 5:14 Jok 2:8

f Įst 4:39 Įst 6:4 Iz 45:21

g Įst 6:5 1Sa 15:22 Oz 6:6

h Mt 22:46

i Mt 22:42–45 Lk 20:41–44 Jn 7:42

y 2Sa 23:2 2Ti 3:16 2Pt 1:21

j Ps 110:1 Apd 2:34, 35 1Ko 15:25 Hbr 1:13

k Rom 1:3 Apr 22:16

Antra skiltis

a Lk 20:45–47

b Mt 23:6, 7 Lk 11:43

c 2Ka 12:9

d Lk 21:1

e Lk 21:2

f Lk 21:3 2Ko 8:12

g Lk 21:4

13 SKYRIUS

h Mt 24:1 Lk 21:5

i Kun 26:31 Mt 24:2 Lk 19:44 Lk 21:6

y Mt 24:3 Lk 21:7

Miniai patiko jo klausytis. **38** Mokydamas jis kalbėjo: „Saugokitės Raštų aiškintojų, kurie mėgsta vaikštinėti vilkėdami ilgais rūbais, mėgsta, kad juos sveikintų turgavietėse.[a] **39** Jie užsiima pirmuosius suolus sinagogose ir garbingiausias vietas per vakarienes.[b] **40** Jie suryja našlių namus* ir dėl akių kalba ilgas maldas. Jie gaus griežtesnį nuosprendį.“

41 Jis atsisėdo netoli aukų rinktuvių[c] ir stebėjo, kaip žmonės meta į jas pinigus. Daug turtingųjų aukojo gausiai.[d] **42** Viena beturtė našlė atėjusi įmetė du smulkius pinigėlius, visai menkaverčius*.[e] **43** Tad jis pasikvietė savo mokinius ir pasakė: „Iš tiesų sakau jums: ši beturtė našlė įmetė daugiau už visus, kurie metė į aukų rinktuves.[f] **44** Jie mat visi aukojo iš savo pertekliaus, o ji, kad ir stokoja, atidavė viską, ką turėjo, – visą savo pragyvenimą.“[g]

13 Jėzui beeinant iš šventyklos vienas iš jo mokinių jam pasakė: „Mokytojau, pažiūrėk, kokie akmenys ir kokie pastatai!“[h] **2** Bet Jėzus jam tarė: „Tu gėriesi šiais didingais pastatais? Čia neliks akmens ant akmens – viskas bus išgriauta.“[i]

3 Kai jis sėdėjo ant Alyvmedžių kalno* priešais šventyklą, Petras, Jokūbas, Jonas ir Andriejus atskirai nuo kitų jį klausė: **4** „Pasakyk mums, kada tai bus ir koks ženklas liudys, kad visam tam ateina pabaiga?“[y]
5 Ir Jėzus pradėjo jiems kalbėti:

12:40 *Arba „turtą“. **12:42** *Pažod. „du leptonus, tai yra kvadransą“. Žr. priedą B14. **13:3** *Kituose vertimuose – Alyvų kalnas.

„Žiūrėkite, kad niekas jūsų nesuklaidintų.[a] **6** Daug kas ateis mano vardu ir sakys: ‘Aš esu tas’, ir daugelį suklaidins. **7** O kai girdėsite apie karus, vykstančius įvairiose vietose, nepasiduokite baimei. Taip turi būti. Vis dėlto tai dar ne galas.[b]

8 Pakils tauta prieš tautą ir karalystė prieš karalystę,[c] vietomis bus žemės drebėjimų, bus ir maisto nepriteklių.[d] Tai skausmų* pradžia.[e]

9 Tad būkite budrūs. Jus įdavinės teismams,[f] dėl manęs būsite mušami sinagogose[g] ir statomi prieš valdytojus ir karalius, kad jiems būtų paliudyta.[h] **10** Ir visose tautose pirma turi būti paskelbta geroji naujiena.[i] **11** Kai jus ves perduoti valdžiai, nepradėkite iš anksto nerimauti, ką kalbėsite. Kas tą valandą bus jums duota, tai ir sakykite, nes kalbėsite ne jūs, o šventoji dvasia.[y] **12** Brolis atiduos mirčiai brolį, tėvas – vaiką, vaikai sukils prieš gimdytojus ir atiduos juos mirčiai.[j] **13** Dėl mano vardo visi jūsų nekęs.[k] Tačiau kas ištvers iki galo,[l] tas bus išgelbėtas.[m]

14 O kai pamatysite bjaurųjį niokotoją*,[n] stovintį ten, kur jo neturi būti (skaitytojas tebūna įžvalgus), tie, kurie Judėjoje, tebėga į kalnus.[o] **15** Kas ant stogo, tegul nelipa žemyn ir neina pasiimti ko nors iš namų, **16** ir kas laukuose, tenegrįžta pasiimti apsiausto. **17** Vargas nėščioms ir žindančioms tomis dienomis![p] **18** Melskitės, kad tai neįvyktų žiemą. **19** Mat tomis dienomis bus toks suspaudimas,[a] kokio nėra buvę nuo Dievo sukurto pasaulio pradžios ligi šiolei ir kokio daugiau nebus.[b] **20** Ir jeigu Jehova nesutrumpintų to laiko*, niekas neišsigelbėtų, bet dėl savo išrinktųjų jis tą laiką sutrumpins.[c]

21 Jei kas nors jums tada sakytų: ‘Kristus štai čia!’ arba: ‘Štai tenai!’, – netikėkite,[d] **22** nes atsiras netikrų kristų ir netikrų pranašų,[e] ir jie darys ženklų ir stebuklų, kad paklaidintų, jei įmanoma, išrinktuosius. **23** Tad saugokitės.[f] Viską pasakiau jums iš anksto.

24 Tomis dienomis, po ano suspaudimo, saulė užtems, mėnulis nebeduos šviesos,[g] **25** žvaigždės kris iš dangaus ir dangaus galybės bus sukrėstos. **26** Ir žmonės pamatys Žmogaus Sūnų[h] ateinant debesyse su didžia galia ir šlove.[i] **27** Tada jis pasiųs angelus ir surinks savo išrinktuosius iš keturių pasaulio šalių* – nuo vieno žemės pakraščio iki kito ir nuo vieno dangaus pakraščio iki kito.[y]

28 Pagalvokite apie figmedį: kai tik jo šakelė suminkštėja ir išleidžia lapus, jūs žinote, kad arti vasara.[i] **29** Panašiai, kai matysite visa tai dedantis, žinokite, kad jis arti, prie durų.[k] **30** Iš tiesų sakau jums: ši karta tikrai nepraeis, iki visa tai įvyks.[l] **31** Dangus ir žemė praeis,[m] bet mano žodžiai išliks amžinai.[n]

32 Dienos ar valandos niekas nežino: nei angelai danguje, nei Sūnus, tik Tėvas.[o] **33** Bū-

13:8 *Pažod. „gimdymo skausmų“. **13:14** *Arba „niokojimo bjaurastį“.

13 SKYRIUS

a Mt 24:4, 5 Lk 21:8
b Mt 24:6 Lk 21:9
c Apr 6:4
d Mt 24:7 Lk 21:10, 11 Apr 6:6, 8
e Mt 24:8
f Apd 4:15
g Mt 10:17 Jn 16:2
h Mt 24:9 Lk 21:12, 13 2Ti 3:12 Apr 2:10
i Mt 24:14 Rom 10:18 Apr 14:6
y Is 4:12 Mt 10:19, 20 Lk 12:11, 12 Lk 21:14, 15 Apd 4:8 Apd 6:9, 10
j Mch 7:6 Mt 10:21 Lk 21:16 2Ti 3:1, 3
k Lk 21:17
l 2Ti 4:7 Hbr 3:6
m Mt 10:22 Mt 24:13 Lk 21:19 Apr 2:10
n Dan 9:27 Dan 11:31
o Mt 24:15–20 Lk 21:20–23
p Lk 21:23 Lk 23:28

Antra skiltis

a Apr 7:14
b Dan 12:1 Mt 24:21
c Mt 24:22
d Mt 24:23, 24 Lk 17:23 Lk 21:8 1Jn 4:1
e Mt 7:15
f Mt 24:42 Ef 6:18 2Pt 3:17
g Mt 24:29 Lk 21:25, 26
h Dan 7:13
i Mt 24:30 Lk 21:27 Apr 1:7
y Mt 24:31
j Mt 24:32 Lk 21:29–33
k Mt 24:33
l Mt 24:34 Lk 21:32
m Iz 51:6
n Joz 23:14 Iz 40:8 Mt 24:35
o Mt 24:36 Apd 1:7

13:20 *Pažod. „tų dienų“. **13:27** *Pažod. „keturių vėjų“.

kite akyli, nemiegokite,[a] nes nežinote, kada tas metas ateis.[b] **34** Bus kaip su svetur keliaujančiu žmogumi, kuris išvykdamas iš namų davė įgaliojimus vergams,[c] kiekvienam paskyrė darbą, ir durininkui įsakė budėti.[d] **35** Todėl budėkite, nes nežinote, kada namų šeimininkas parvyks[e] – ar vakare, ar vidurnaktį, ar priešaušriu*, ar anksti rytą,[f] – **36** kad netikėtai parvykęs nerastų jūsų miegančių.[g] **37** Ką sakau jums, sakau ir visiems: budėkite.“[h]

14 Po dviejų dienų turėjo būti Pascha[i] ir Neraugintos duonos šventė.[y] Aukštieji kunigai ir Raštų aiškintojai ieškojo būdo, kaip suimti Jėzų klasta ir nužudyti.[j] **2** Bet jie sakė: „Tik nedarykime nieko per šventę, kad kartais nekiltų liaudyje sąmyšio.“

3 Kai Jėzus buvo Betanijoje ir vaišinosi Simono Raupsuotojo namuose, atėjo moteris su alebastriniu indeliu kvapiojo aliejaus – gryno nardo, labai brangaus. Pradaužusi indelį ji ėmė pilti aliejų jam ant galvos.[k] **4** Kai kurie tuo pasipiktino ir kalbėjo tarpusavyje: „Kam tas kvapiojo aliejaus eikvojimas? **5** Juk jį buvo galima parduoti už daugiau kaip tris šimtus denarų* ir pinigus išdalyti vargšams!“ Ir jie barėsi# ant tos moters. **6** Bet Jėzus pasakė: „Palikite ją ramybėje. Kodėl ją skaudinate? Ji padarė man kilnų darbą.[l] **7** Vargšų šalia savęs jūs visada turėsite[m] ir galėsite kada panorėję daryti jiems gera, o mane turėsite ne visada.[a] **8** Ji padarė, ką galėjo, – kvapiuoju aliejumi iš anksto patepė mano kūną laidotuvėms.[b] **9** Iš tiesų sakau jums: visame pasaulyje, kur tik bus skelbiama geroji naujiena,[c] jos atminimui bus pasakojama, ką yra padariusi.“[d]

10 O Judas Iskarijotas, vienas iš Dvylikos, nuėjo pas aukštuosius kunigus ir pasakė išduosiąs jiems Jėzų.[e] **11** Tai išgirdę anie apsidžiaugė ir pažadėjo atsilyginti jam sidabriniais.[f] Taigi Judas ėmė ieškoti progos Jėzų išduoti.

12 Pirmąją Neraugintos duonos dieną,[g] kai būdavo pjaunama Paschos auka,[h] mokiniai Jėzų paklausė: „Kur norėtum, kad nuėję tau paruoštume valgyti Paschos vakarienę?“[i] **13** Jis pasiuntė du savo mokinius sakydamas: „Eikite į miestą. Ten jus pasitiks žmogus, nešinas moliniu vandens indu. Sekite paskui jį.[y] **14** Įėję į namus, į kuriuos jis įeis, šeimininkui tarkite: ‘Mokytojas sako: „Kur svečių kambarys, kuriame galėčiau su savo mokiniais valgyti Paschos vakarienę?“’ **15** Jis parodys jums didelį kambarį viršuje, apstatytą ir parengtą. Ten viską ir paruoškite.“ **16** Mokiniai išėjo ir atėję į miestą rado visa, kaip Jėzus jiems sakė. Ir jie pasiruošė Paschai.

17 Vakare jis atėjo su Dvylika.[j] **18** Jiems prie stalo valgant Jėzus tarė: „Iš tiesų sakau jums: vienas iš jūsų, valgantis su manimi, mane išduos.“[k] **19** Jie nuliūdo ir ėmė vienas po kito jį klausti: „Nejaugi aš?“ **20** Jėzus tarė: „Tai vienas iš jūsų, iš Dvylikos, mirkantis

13 SKYRIUS

a Rom 13:11
1Te 5:6

b Mt 25:13
Lk 21:34

c Mt 25:14

d Lk 12:35, 36

e Mt 24:42

f Lk 21:36

g Mt 25:5

h Hab 2:3

14 SKYRIUS

i Iš 12:3, 6
Kun 23:5

y Kun 23:6
Jn 13:1

j Mt 26:2–5
Lk 22:1, 2

k Mt 26:6–9
Jn 12:2–5

l Mt 26:10
Jn 12:7

m Įst 15:11

Antra skiltis

a Mt 26:11
Jn 12:8

b Mt 26:12
Jn 12:7

c Mt 24:14

d Mt 26:13

e Mt 26:14–16
Lk 22:3–6

f Zch 11:12

g Iš 12:15, 18
Iš 23:15

h Lk 22:1, 7

i Sk 9:2
Mt 26:17–19

y Lk 22:10–13

j Mt 26:20
Lk 22:14

k Ps 41:9
Mt 26:21, 22
Lk 22:21, 23
Jn 13:21, 22

13:35 *Pažod. „gaidžiams giedant“. **14:5** *Žr. priedą B14. #Arba „niršo“.

kąsnį viename dubenyje su manimi.[a] **21** Tiesa, kaip ir parašyta, Žmogaus Sūnus išeina, bet vargas tam, kuris Žmogaus Sūnų išduoda![b] Jam būtų buvę geriau išvis negimti.“[c]

22 Jiems bevalgant Jėzus paėmė duonos paplotį, tarė palaiminimą, tada laužė jį ir davė jiems sakydamas: „Imkite, tai yra mano kūnas.“[d] **23** Paskui paėmė taurę, padėkojo Dievui, davė jiems, ir jie visi iš jos gėrė.[e] **24** Jis jiems pasakė: „Tai yra manasis „sandoros[f] kraujas“,[g] kuris išliejamas už daugelį žmonių.[h] **25** Iš tiesų sakau jums: nuo šiol aš nebegersiu vynmedžio vaisiaus iki tos dienos, kai gersiu jį naują Dievo Karalystėje.“ **26** Jie pagiedojo gyriaus giesmių* ir patraukė link Alyvmedžių kalno*#.[i]

27 Jėzus jiems pasakė: „Jūs visi suklupsite, kaip ir parašyta: ‘Kirsiu ganytojui,[y] ir avys išsisklaidys.’[j] **28** O kai būsiu prikeltas, pirma jūsų nukeliausiu į Galilėją.“[k] **29** Bet Petras jam tarė: „Jei visi kiti ir sukluptų, tai tik ne aš!“[l] **30** Jėzus jam pasakė: „Iš tiesų sakau tau: šiandien, šią naktį, dar gaidžiui dukart nepragydus, tu tris kartus manęs išsižadėsi.“[m] **31** Tačiau anas atkakliai tvirtino: „Jei man tektų ir mirti su tavimi, nieku gyvu tavęs neišsižadėsiu.“ Panašiai kalbėjo ir visi kiti.[n]

32 Jie atėjo į vietą, vadinamą Getsemane. Jėzus pasakė savo mokiniams: „Pasėdėkite čia, kol aš melsiuosi“,[o] **33** ir nusivedė su savimi Petrą, Jokūbą ir Joną.[p] Jėzų apėmė sielvartas ir didelis nerimas. **34** Jis tarė jiems: „Mano siela mirtinai nuliūdusi.[a] Pasilikite čia ir budėkite.“[b] **35** Kiek paėjęs, jis parpuolė ant žemės ir meldėsi, kad ta valanda, jeigu įmanoma, jį aplenktų. **36** Jėzus kalbėjo: „*Aba**! Tėve![c] Tau viskas įmanoma. Atimk šią taurę nuo manęs. Tačiau tebus ne kaip aš noriu, bet kaip tu.“[d] **37** Grįžęs pas mokinius Jėzus rado juos miegančius ir pasakė Petrui: „Simonai, tu miegi? Neįstengei nė valandos pabudėti?[e] **38** Budėkite ir melskitės, kad neįpultumėte į pagundą.[f] Išties, dvasia ryžtinga, bet kūnas silpnas.“[g] **39** Jėzus nuėjo ir meldėsi antrąkart, tais pačiais žodžiais.[h] **40** Paskui sugrįžo ir vėl rado juos miegančius, jų akys buvo apsunkusios. Ir jie nežinojo, ką jam atsakyti. **41** Jėzus grįžo trečią kartą ir tarė jiems: „Tokiu metu jūs miegate ir ilsitės? Gana! Atėjo valanda![i] Štai Žmogaus Sūnus išduodamas nusidėjėliams į rankas. **42** Kelkitės, eime! Antai mano išdavėjas jau čia.“[y]

43 Ir bemat, jam dar tebekalbant, pasirodė Judas, vienas iš Dvylikos, ir su juo kalavijais ir vėzdais ginkluotas būrys, siųstas aukštųjų kunigų, Raštų aiškintojų ir vyresniųjų.[j] **44** Jo išdavėjas buvo pasakęs jiems, kokį duos ženklą: „Jis bus tas, kurį pabučiuosiu. Suimkite jį ir nuveskite akylai saugodami.“ **45** Jis žengė tiesiai link Jėzaus. Priėjęs tarė: „*Rabì*!“ ir jį pabučiavo. **46** Tada jie čiupo Jėzų ir suėmė.

14 SKYRIUS

a Mt 26:23
b Lk 22:22
c Mt 26:24
d Mt 26:26
Lk 22:19
1Ko 11:23, 24
e Mt 26:27
1Ko 10:16
1Ko 11:25
f Jer 31:31
Hbr 7:22
Hbr 9:15
g Iš 24:8
Kun 17:11
Hbr 9:22
h Iz 53:12
Mt 26:28
Lk 22:20
i Mt 26:30
Lk 22:39
Jn 18:1
y Iz 53:5
Dan 9:26
j Zch 13:7
Mt 26:31–33
Mt 26:56
Mk 14:50
Jn 16:32
k Mk 16:7
l Lk 22:31–33
Jn 13:37
m Mt 26:34
Lk 22:34
Jn 13:38
n Mt 26:35
o Mt 26:36, 37
Lk 22:39–41
Jn 18:1
p Mk 9:2

Antra skiltis

a Jn 12:27
b Mt 26:38
c Rom 8:15
Gal 4:6
d Mt 26:39
Lk 22:42
Jn 6:38
Hbr 5:7
e Mt 26:40
Lk 22:45
f Mt 6:13
Lk 11:4
Lk 22:46
g Mt 26:41
Rom 7:23
h Mt 26:42–46
i Jn 13:1
y Jn 18:2
j Mt 26:47–51
Lk 22:47–51
Jn 18:3

14:26 *Arba „himnų“, „psalmių“. #Kituose vertimuose – Alyvų kalnas.

14:36 *Hebr. arba aram. žodis, kuriuo vaikas švelniai ir pagarbiai kreipdavosi į tėvą.

47 Vienas iš ten stovinčių išsitraukė kalaviją ir nukirto vyriausiojo kunigo vergui ausį.[a] **48** Jėzus jiems pasakė: „Atėjote su kalavijais ir vėzdais suimti manęs kaip kokio plėšiko?[b] **49** Aš juk kasdien buvau su jumis šventykloje ir mokiau,[c] bet manęs nesuėmėte. Tačiau reikia, kad išsipildytų Raštai.“[d]

50 Tada visi mokiniai paliko jį ir pabėgo.[e] **51** O vienas jaunuolis, vilkintis vien lininį drabužį, sekė jam iš paskos. Tie mėgino jį sugriebti, **52** bet šis paliko savo drabužį ir nuogas paspruko.

53 Jėzų nuvedė pas vyriausiąjį kunigą.[f] Ten susirinko visi aukštieji kunigai, vyresnieji ir Raštų aiškintojai.[g] **54** O Petras iš tolo atsekė Jėzų iki vyriausiojo kunigo rūmų kiemo ir ten prisėdo greta tarnų pasišildyti prie ugnies.[h] **55** Tuo tarpu aukštieji kunigai ir visas Sinedrionas ieškojo prieš Jėzų liudijimo – tokio, dėl kurio būtų galima jį nubausti mirtimi, – bet niekaip nerado.[i] **56** Mat prieš jį melagingai liudijo daugelis,[y] tik jų parodymai nesutapo. **57** Buvo ir tokių, kurie išėję priekin melavo: **58** „Mes girdėjome jį sakant: ‘Aš nugriausiu šitą rankų darbo šventyklą ir per tris dienas pastatysiu kitą, ne rankų darbo.’“[j] **59** Bet ir šie jų parodymai nesutapo.

60 Tada vyriausiasis kunigas atsistojęs į vidurį paklausė Jėzaus: „Tai nieko nesakai? Ar negirdi, ką jie prieš tave liudija?“[k] **61** Bet Jėzus tylėjo ir nieko neatsakė.[l] Vyriausiasis kunigas vėl jo paklausė: „Ar tu esi Kristus, Palaimintojo Sūnus?“ **62** Tuomet Jėzus tarė: „Taip, esu, ir jūs matysite Žmogaus Sūnų[a] sėdintį Galingojo* dešinėje[b] ir ateinantį su dangaus debesimis.“[c] **63** Vyriausiasis kunigas persiplėšė drabužius ir sušuko: „Ar bereikia mums liudytojų?![d] **64** Girdėjote piktžodžiavimą. Ką darysite?*“ Jie visi nusprendė, kad jis vertas mirties.[e] **65** Kai kurie ėmė ant jo spjauduyti,[f] dangstyti jam akis ir daužyti kumščiais sakydami: „Pranašauk!“, o teismo pareigūnai mušė jam per veidą. Paskui Jėzų išsivedė.[g]

66 O Petras tuo metu buvo apačioje, rūmų kieme. Tenai atėjo viena vyriausiojo kunigo tarnaitė.[h] **67** Pamačiusi besišildantį Petrą, įsižiūrėjo į jį ir tarė: „Tu irgi buvai su tuo nazariečiu, su Jėzumi!“ **68** Bet jis išsigynė: „Nei aš jį pažįstu, nei suprantu, apie ką tu kalbi.“ Tada Petras išėjo į prieškiemį. **69** Tenai jį pamačiusi tarnaitė vėl ėmė sakyti šalia stovintiems: „Šitas yra iš jų.“ **70** Jis ir šįkart tai neigė. Netrukus tenai stovintys žmonės ėmė sakyti Petrui: „Tu tikrai vienas iš jų, nes esi galilėjietis.“ **71** Bet Petras ėmė siųsti sau prakeiksmus ir prisiekinėti: „Aš nepažįstu žmogaus, apie kurį kalbate!“ **72** Tuojau antrąsyk pragydo gaidys[i] ir Petras prisiminė, ką Jėzus buvo jam sakęs: „Dar gaidžiui dukart nepragydus tu tris kartus manęs išsižadėsi.“[y] Ir Petras pratrūko verkti.

15 Kai tik išaušo, aukštieji kunigai su vyresniaisiais ir Raštų aiškintojais – visas Sinedrionas – surengė pasitarimą.

14 SKYRIUS

a Mt 26:51 Lk 22:50 Jn 18:10

b Mt 26:55, 56 Lk 22:52, 53

c Lk 19:47 Jn 18:20

d Ps 22:6 Iz 53:7 Dan 9:26 Lk 22:37

e Zch 13:7 Mt 26:31 Jn 16:32

f Jn 18:13

g Mt 26:57 Lk 22:54, 55

h Mt 26:58 Jn 18:15

i Mt 26:59, 60

y Ps 35:11

j Mt 26:61 Mk 15:29 Jn 2:19

k Mt 26:62, 63

l Iz 53:7 1Pt 2:23

Antra skiltis

a Dan 7:13

b Ps 110:1 Ef 1:20 Kol 3:1

c Mt 24:30 Mt 26:64 Lk 21:27 Apr 1:7

d Mt 26:65, 66

e Kun 24:16 Jn 19:7

f Iz 50:6 Iz 53:3 Mt 26:67, 68

g Lk 22:63–65

h Mt 26:69–75 Lk 22:55–62 Jn 18:25, 26

i Jn 18:27

y Mt 26:34 Mk 14:30 Lk 22:34 Jn 13:38

14:62 *Pažod. „galybės“. **14:64** *Arba „Ką manote?“

Tada Jėzų surišo ir nuvedę perdavė Pilotui.[a] **2** Pilotas jo paklausė: „Tai tu esi žydų karalius?“[b] Jėzus tarė: „Tu pats pasakei.“[c] **3** O aukštieji kunigai visaip jį kaltino. **4** Pilotas vėl jį klausė: „Tu nieko neatsakai?[d] Pažiūrėk, kiek daug kaltinimų jie tau meta.“[e] **5** Bet Jėzus daugiau nieko neatsakė, ir Pilotas stebėjosi.[f]

6 Kaskart per tą šventę jis paleisdavo vieną kalinį – tą, kurio žmonės prašydavo.[g] **7** Tuo metu kalėjime sėdėjo toks vyras, vardu Barabas. Jį buvo įkalinę kartu su maištininkais už tai, kad sukėlė maištą ir įvykdė žmogžudystę. **8** Taigi minia palypėjusi aukščiau ėmė prašyti, kad Pilotas padarytų dėl jų, ką ir visuomet. **9** Šis atsiliepė: „Ar norite, kad paleisčiau jums žydų karalių?“[h] **10** Mat Pilotas žinojo, kad aukštieji kunigai Jėzų perdavė jam iš pavydo.[i] **11** Bet aukštieji kunigai sukurstė minią reikalauti, kad vietoj Jėzaus paleistų Barabą.[y] **12** Tad Pilotas dar sykį jų klausė: „Tai ką man daryti su šituo jūsų vadinamu žydų karaliumi?“[j] **13** Tie šaukė: „Ant stulpo jį!“[k] **14** Pilotas jiems sakė: „Bet ką bloga jis padarė?“ Tačiau jie dar garsiau šaukė: „Ant stulpo jį!“[l] **15** Galiausiai norėdamas įtikti miniai Pilotas paleido jiems Barabą, o Jėzų nuplakdino[m] ir atidavė prikalti prie stulpo.[n]

16 Kareiviai nuvedė Jėzų į rūmų, tai yra pretorijaus*, kiemą ir sušaukė visą dalinį.[o] **17** Jie apsiautė jį purpuru ir nupynę iš dygių šakelių vainiką uždėjo jam ant galvos. **18** „Sveikas, žydų karaliau!“ – šūkavo jie[a] **19** ir čaižė nendre Jėzui per galvą, spjaudė ant jo, klūpčiojo priešais ir lankstėsi. **20** Iš Jėzaus išsityčioję, jie nusiautė nuo jo purpurą, užvilko jo paties drabužius ir išvedė prikalti prie stulpo.[b] **21** Vienam iš apylinkių pareinančiam žmogui, tokiam Simonui iš Kirėnės, Aleksandro ir Rufo tėvui, jie liepė* nešti jo kančių stulpą#.[c]

22 Jėzų atvedė į vietą, vadinamą Golgota (išvertus – „Kaukolės vieta“).[d] **23** Tenai jam davė vyno, sumaišyto su mira*,[e] bet jis negėrė. **24** Jie prikalė Jėzų prie stulpo, o paskui pasidalijo jo drabužius – metė burtą, kad sužinotų, kas kam atiteks.[f] **25** Kai jį prikalė prie stulpo, buvo trečia valanda*. **26** Virš jo buvo užrašytas toks kaltinimas: „Žydų karalius.“[g] **27** Kartu su juo ant stulpų pakabino du plėšikus – vieną iš dešinės, kitą iš kairės.[h] **28** —* **29** Praeiviai Jėzų užgauliojo, kraipė galvas*[i] ir sakė: „Nagi tu, kuris nugriauni šventyklą ir per tris dienas atstatai,[y] **30** išgelbėk save, nuženk nuo stulpo!“ **31** Iš jo tyčiojosi ir aukštieji kunigai su Raštų aiškintojais. Jie kalbėjo tarpusavyje: „Kitus gelbėjo, o pats negali išsigelbėti![j] **32** Tenužengia dabar Kristus, Izraelio karalius, nuo stulpo, kad pamatytume tai ir įtikėtume.“[k] Jį įžeidinėjo

15 SKYRIUS

a Ps 2:2 Mt 27:1, 2 Lk 22:66 Jn 18:28 Apd 3:13 Apd 4:26

b Jn 18:33, 37

c Mt 27:11–14 Lk 23:3

d Mt 26:62

e Jn 19:9, 10

f Iz 53:7

g Mt 27:15–18 Jn 18:39

h Lk 23:16

i Mt 21:38

y Mt 27:20–23 Apd 3:14

j Lk 23:20–25

k Jn 19:6

l Apd 3:13 Apd 13:28

m Jn 19:1

n Mt 27:24, 26

o Mt 27:27–31

Antra skiltis

a Jn 19:3

b Jn 19:16

c Mt 27:32 Lk 23:26

d Mt 27:33–37 Lk 23:33 Jn 19:17 Hbr 13:12

e Ps 69:21

f Ps 22:18 Jn 19:23, 24

g Mt 27:29, 37 Lk 23:38 Jn 19:19

h Mt 27:38

i Ps 22:7 Ps 109:25 Iz 53:3

y Mt 27:39–42 Mk 14:58

j Lk 23:35

k Mt 16:4

15:16 *Romėnų valdytojo rūmai.

15:21 *Arba „uždėjo prievolę“. #Žr. žodynėlį. **15:23** *Toks mišinys turėjo kvaišinamąjį poveikį. **15:25** *Mūsų laiku – maždaug devinta valanda ryto. **15:28** *Žr. priedą A3. **15:29** *Taip tikriausiai išreiškė pajuoką.

net ir tiedu, kurie buvo šalia jo ant stulpų.[a]

33 Atėjus šeštai valandai* visą kraštą apgaubė tamsa. Ji laikėsi iki devintos valandos#.[b] **34** Devintą valandą Jėzus garsiai sušuko: „*Elì, Elì, lemà sabachtàni*?!“, tai išvertus reiškia: „Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane apleidai?“[c] **35** Tai išgirdę kai kurie iš šalia stovinčių sakė: „Matai? Jis šaukiasi Elijo.“ **36** Vienas nubėgęs pamirkė rūgščiame vyne kempinę, užmovė ant nendrės ir davė Jėzui gerti[d] sakydamas: „Palikite jį! Pažiūrėkime, ar Elijas ateis jo nuimti.“ **37** Bet Jėzus garsiai sušuko ir išleido paskutinį atodūsį.[e] **38** Ir šventovės uždanga[f] perplyšo pusiau nuo viršaus iki apačios.[g] **39** O priešais Jėzų stovintis šimtininkas, matydamas, kas dėjosi jam mirštant, pasakė: „Tikrai šis žmogus buvo Dievo Sūnus.“[h]

40 Ten buvo ir moterų, jos viską stebėjo iš tolo. Tarp jų buvo Marija Magdalietė, Jokūbo Jaunesniojo* ir Jozės motina Marija ir Salomė[i] – **41** jos lydėjo Jėzų ir jam patarnavo,[y] kai jis buvo Galilėjoje, – taip pat daug kitų moterų, atėjusių su juo į Jeruzalę.

42 Kadangi buvo vėlyva popietė ir Pasirengimo diena, tai yra diena prieš šabą, **43** garbingas Tarybos narys, Juozapas iš Arimatėjos (jis irgi laukė Dievo Karalystės), įsidrąsinęs atėjo pas Pilotą ir paprašė Jėzaus kūno.[a] **44** Pilotas nustebo: argi jau miręs? Jis pasikvietė šimtininką ir paklausė, ar Jėzus jau mirė. **45** Sužinojęs iš jo, kad taip ir yra, leido Juozapui paimti kūną. **46** Šis nupirko geriausio lino drobės, nuėmė kūną, įsupo į tą drobę ir paguldė uoloje iškirstame kape.[b] Tada kapo angą užrito akmeniu.[c] **47** O Marija Magdalietė ir Jozės motina Marija nenuleido akių nuo vietos, kur jis buvo paguldytas.[d]

16 Šabui[e] praėjus, Marija Magdalietė, Jokūbo motina Marija[f] ir Salomė nusipirko kvepalų, kad atėjusios pateptų Jėzaus kūną.[g] **2** Pirmąją savaitės dieną labai anksti, saulei vos patekėjus, jos atėjo prie kapo.[h] **3** „Kas mums nuris akmenį nuo kapo angos?“ – klausė jos viena kitą. **4** Bet kai pakėlė akis, pamatė, kad akmuo nuristas; o jis buvo labai didelis.[i] **5** Įėjusios į kapą moterys nustėro – dešinėje sėdėjo baltu rūbu apsirengęs jaunuolis. **6** Jis tarė joms: „Nebijokite![y] Žinau, kad ieškote Jėzaus Nazariečio, kurį nubaudė mirtimi ant stulpo. Jis prikeltas,[j] čia jo nėra. Štai vieta, kur buvo jį paguldę.[k] **7** Tad dabar eikite pranešti jo mokiniams ir Petrui: ‘Jis eina pirma jūsų į Galilėją.[l] Tenai jį pamatysite, kaip jis jums ir sakė.’“[m] **8** Išėjusios iš kapo moterys leidosi bėgti, nes jas buvo apėmęs išgąstis ir jaudulys. Tačiau iš baimės jos niekam nieko apie tai nepasakojo.*[n]

15:33 *Mūsų laiku – maždaug dvyliktai valandai dienos. #Mūsų laiku – maždaug trečios valandos dienos. **15:40** *Arba „Mažojo“.

15 SKYRIUS

a Mt 27:44
1Pt 2:23

b Mt 27:45
Lk 23:44

c Ps 22:1
Mt 27:46–49

d Ps 69:21
Jn 19:29

e Ps 31:5
Mt 27:50
Lk 23:46
Jn 19:30

f Iš 26:31–33
Hbr 6:19

g Mt 27:51
Lk 23:45
Hbr 10:19, 20

h Mt 27:54
Lk 23:47

i Mt 27:55, 56
Lk 23:49

y Lk 8:2, 3

Antra skiltis

a Jst 21:22, 23
Mt 27:57, 58
Lk 23:50–52
Jn 19:38

b Iz 53:9

c Mt 27:59, 60
Lk 23:53
Jn 19:40

d Mt 27:61
Lk 23:55

16 SKYRIUS

e Iš 20:8, 9

f Mt 28:1

g Lk 23:55, 56

h Lk 24:1
Jn 20:1

i Lk 24:2, 3

y Lk 24:4

j Mk 8:31
Lk 18:33
Apd 4:10

k Mt 28:5, 6

l Mt 26:32
Mk 14:28

m Mt 28:7

n Mt 28:8
Lk 24:9

16:8 *Patikimuose senoviniuose rankraščiuose Evangelija pagal Morkų baigiasi 8 eilute. Žr. priedą A3.

EVANGELIJA

PAGAL LUKĄ

TURINIO APŽVALGA

1 Kreipimasis į Teofilį (1–4)
Gabrielius išpranašauja Jono Krikštytojo gimimą (5–25)
Gabrielius išpranašauja Jėzaus gimimą (26–38)
Marija aplanko Elzbietą (39–45)
Marija šlovina Jehovą (46–56)
Zacharijui gimsta sūnus, jis pavadinamas Jonu (57–66)
Zacharijo pranašavimai (67–80)

2 Jėzaus gimimas (1–7)
Piemenims pasirodo angelai (8–20)
Apipjaustymas ir apsivalymo apeigos (21–24)
Simeonas išvysta Kristų (25–35)
Ona kalba apie vaikelį (36–38)
Šeima grįžta į Nazaretą (39, 40)
Dvylikametis Jėzus šventykloje (41–52)

3 Jonas pradeda savo veiklą (1, 2)
Jonas skelbia, kad reikia krikštytis (3–20)
Jėzaus krikštas (21, 22)
Jėzaus Kristaus genealogija (23–38)

4 Jėzų gundo Velnias (1–13)
Jėzus ima mokyti Galilėjoje (14, 15)
Nazareto gyventojai Jėzaus nepriima (16–30)
Jėzus Kafarnaumo sinagogoje (31–37)
Išgydoma Simono uošvė ir daug kitų žmonių (38–41)
Minios suranda Jėzų nuošalioje vietoje (42–44)

5 Gausus žvejų laimikis; pirmieji mokiniai (1–11)
Raupsuotojo išgydymas (12–16)
Jėzus išgydo paralyžiuotą žmogų (17–26)
Levio pašaukimas (27–32)
Klausimas apie pasninką (33–39)

6 Jėzus – „šabo Viešpats“ (1–5)
Žmogaus paralyžiuota ranka išgydymas (6–11)
Dvylika apaštalų (12–16)
Jėzus moko ir gydo (17–19)
Kokie žmonės yra laimingi (20–26)
„Mylėkite savo priešus“ (27–36)
„Neteiskite, ir nebūsite teisiami“ (37–42)
Medis atpažįstamas iš vaisių (43–45)
Namas ant uolos ir namas be pamato (46–49)

7 Šimtininko tikėjimas (1–10)
Naine Jėzus prikelia našlės sūnų (11–17)
Jėzus giria Joną Krikštytoją (18–30)
Jėzus pasmerkia kartą, kuriai sunku įtikti (31–35)
Nusidėjėlei atleidžiamos nuodėmės (36–50)
Palyginimas apie skolininkus (41–43)

8 Jėzų lydinčios moterys (1–3)
Palyginimas apie sėjėją (4–8)
Kodėl Jėzus moko palyginimais (9, 10)
Palyginimo apie sėjėją paaiškinimas (11–15)
Žiburys nevožiamas indu (16–18)
Jėzaus motina ir broliai (19–21)
Jėzus nutildo audrą (22–25)
Jėzus leidžia demonams apsėsti kiaules (26–39)
Jayro duktė; kraujoplūdžiu serganti moteris (40–56)

9 Jėzus moko Dvylika, kaip skelbti apie Dievo Karalystę (1–6)
Erodas suglumęs dėl Jėzaus (7–9)
Jėzus pamaitina 5000 (10–17)
Petras supranta, kad Jėzus yra Dievo Pateptasis (18–20)
Jėzus pasako, kad bus nužudytas (21, 22)
Ką reiškia būti Jėzaus sekėju (23–27)
Jėzaus atsimainymas (28–36)
Demono apsėsto berniuko išgydymas (37–43a)
Jėzus vėl kalba apie savo mirtį (43b–45)
Mokiniai ginčijasi, kuris iš jų didžiausias (46–48)
„Kas ne prieš jus, tas už jus“ (49, 50)
Samariečių kaimas nepriima Jėzaus (51–56)
Ką reiškia sekti Jėzumi (57–62)

10 Jėzus išsiunčia 70 mokinių (1–12)
Vargas neatgailaujantiems miestams (13–16)
70 mokinių sugrįžta (17–20)
Jėzus šlovina Tėvą, kad atskleidė tiesą nuolankiesiems (21–24)
Palyginimas apie gailestingąjį samarietį (25–37)
Jėzus aplanko Mortą ir Mariją (38–42)

11 Kaip melstis (1–13)
Pavyzdinė malda (2–4)
Demonai išvaromi Dievo pirštu (14–23)
Netyroji dvasia grįžta (24–26)
Kas iš tikro laimingi (27, 28)
Jonos ženklas (29–32)
Kūno žiburys (33–36)
Vargas veidmainiaujantiems religiniams vadovams (37–54)

12 Fariziejų raugas (1–3)
Bijoti reikia Dievo, ne žmonių (4–7)
Žmogaus Sūnus pripažins tą, kuris jį pripažįsta (8–12)
Palyginimas apie neprotingą turtuolį (13–21)
„Liaukitės nerimavę“ (22–34)
Mažoji kaimenė (32)
„Būkite pasirengę“ (35–40)
Ištikimas ir neištikimas prievaizdas (41–48)
Jėzus atėjo nešti ne ramybės, o susiskaldymo (49–53)
„Kodėl nesugebate suprasti, koks dabar laikas?“ (54–56)
Ginčą spręsti svarbu nedelsiant (57–59)

13 Kas neatgailaus, tas pražus (1–5)
Palyginimas apie nevaisingą figmedį (6–9)
Demono varginamos moters išgydymas per šabą (10–17)
Palyginimai apie garstyčios grūdelį ir apie raugą (18–21)
„Stenkitės įeiti pro siaurąsias duris“ (22–30)
„Tas lapė“ Erodas (31–33)
Jėzaus širdgėla dėl Jeruzalės (34, 35)

14 Vandenlige sergančio žmogaus išgydymas per šabą (1–6)
„Kuris aukštinasi, bus pažemintas“ (7–11)
Verčiau kviesti tuos, kurie neturi kuo atsilyginti (12–14)
Svečiai, kurie atsisakė ateiti (15–24)
Mokinystės kaina (25–33)
Jei druska praranda sūrumą (34, 35)

15 Palyginimas apie prapuolusią avį (1–7)
Palyginimas apie pamestą drachmą (8–10)
Palyginimas apie sūnų paklydėlį (11–32)

16 Palyginimas apie suktąjį prievaizdą (1–13)
„Kas patikimas menkiausiuose dalykuose, tas patikimas ir dideliuose“ (10)
Įstatymas ir Pranašai buvo, iki pasirodė Jonas (14–18)
Palyginimas apie turtuolį ir Lozorių (19–31)

17 Suklupimas, atlaidumas ir tikėjimas (1–6)
„Esame nenaudingi vergai“ (7–10)
Dešimties raupsuotųjų išgydymas (11–19)
Kada ateis Dievo Karalystė (20–37)
„Dievo Karalystė yra tarp jūsų“ (21)
„Atsiminkite Loto žmoną“ (32)

18 Palyginimas apie atkaklią našlę (1–8)
Fariziejus ir mokesčių rinkėjas (9–14)
Jėzus laimina kūdikius (15–17)
Turtingo vyro iš vyresnybės klausimas (18–30)
Jėzus vėl kalba apie savo mirtį (31–34)
Aklas elgeta atgauna regėjimą (35–43)

19 Jėzus aplanko Zachiejų (1–10)
Palyginimas apie dešimt minų (11–27)
Jėzus iškilmingai įjoja į Jeruzalę (28–40)
Jėzus verkia dėl Jeruzalės (41–44)
Jėzus išvaro iš šventyklos prekiautojus (45–48)

20 Jėzaus klausia: „Kokią teisę turi visa tai daryti?“ (1–8)
Palyginimas apie galvažudžius žemdirbius (9–19)
Kas Dievo ir kas Cezario (20–26)
Klausimas apie prikėlimą (27–40)
Ar Kristus – Dovydo sūnus? (41–44)
„Saugokitės Raštų aiškintojų“ (45–47)

21 Du vargingos našlės pinigėliai (1–4)
KOKS ŽENKLAS LIUDYS, KAD PABAIGA ARTI (5–36)
Karai, žemės drebėjimai, marai, maisto nepritekliai (10, 11)
Jeruzalė apsupta kariuomenės (20)
Tautoms skirti laikai (24)
Žmogaus Sūnaus atėjimas (27)
Palyginimas apie figmedį (29–33)
„Nemiegokite“ (34–36)
Jėzus moko šventykloje (37, 38)
22 Kunigai susimoko nužudyti Jėzų (1–6)
Pasirengimas paskutinei Paschai (7–13)
Viešpaties vakarienė (14–20)
„Su manimi prie stalo yra mano išdavėjas“ (21–23)
Kivirčas dėl to, kuris didžiausias (24–27)
Jėzaus sandora dėl Karalystės (28–30)
Jėzus sako, kad Petras jo išsigins (31–34)
Piniginė, kelionmaišis; du kalavijai (35–38)
Jėzaus malda ant Alyvmedžių kalno (39–46)
Jėzaus suėmimas (47–53)
Petras išsigina Jėzaus (54–62)
Jėzus išjuokiamas (63–65)
Tardymas Sinedrione (66–71)
23 Jėzus nuvedamas pas Pilotą ir Erodą (1–25)
Jėzus ir du piktadariai prikalami prie stulpų (26–43)
„Su manimi būsi rojuje“ (43)
Jėzaus mirtis (44–49)
Jėzaus palaidojimas (50–56)
24 Jėzus prikeliamas (1–12)
Susitikimas kelyje į Emausą (13–35)
Jėzus pasirodo mokiniams (36–49)
Jėzus paimamas į dangų (50–53)

1 Daug kas ėmėsi aprašyti įvykius, kurių tikrumu esame įsitikinę.[a] **2** Apie juos mums papasakojo ir tie, kas visa tai nuo pradžių matė savo akimis[b] ir tapo žodžio skelbėjais.[c] **3** Taigi ir aš, viską nuo pradžios kruopščiai ištyręs, nusprendžiau tuos įvykius nuosekliai aprašyti tau, didžiai gerbiamas Teofili,[d] **4** kad būtum visiškai tikras tuo, ko tave mokė žodžiu.[e]

5 Judėjos karaliaus Erodo*[f] dienomis buvo toks kunigas, vardu Zacharijas, iš Abijos skyriaus.[g] Jo žmona Elzbieta buvo iš Aarono palikuonių. **6** Abudu buvo teisūs Dievo akyse ir nepriekaištingai laikėsi visų Jehovos* įsakymų ir nuostatų. **7** Tačiau jiedu neturėjo vaikų, mat Elzbieta buvo nevaisinga, ir abu buvo jau senyvo amžiaus.

1:5 *Žr. žodynėlį. **1:6** *Žr. priedą A5.

1 SKYRIUS
a Jn 20:30, 31
b Jn 15:27; 1Pt 5:1; 2Pt 1:16
c Hbr 2:3
d Apd 1:1
e Jn 20:30, 31
f Mt 2:1
g 1Me 24:3, 10

Antra skiltis
a 1Me 24:1, 19; 2Me 8:14; 2Me 31:2
b Iš 30:7, 8; Iš 40:5
c Lk 1:59, 60
d Lk 1:57, 58
e Lk 7:28
f Sk 6:2, 3; Mt 11:18
g Jer 1:5; Rom 9:10–12

8 Kartą Zacharijas, kaip buvo paskirta jo skyriui, Dievo akivaizdoje ėjo kunigo tarnystę[a] **9** ir pagal kunigams įprastą tvarką* jam atėjo eilė eiti į Jehovos šventyklą aukoti smilkalų.[b] **10** Smilkymo valandą visa žmonių daugybė lauke meldėsi. **11** Ir štai Zacharijas pamatė Jehovos angelą, stovintį į dešinę nuo smilkalų aukuro. **12** Išvydęs tą angelą Zacharijas išsigando, jį apėmė baimė. **13** Bet angelas jam tarė: „Nebijok, Zacharijau, nes tavo maldavimas išklausytas. Tavo žmona Elzbieta pagimdys tau sūnų ir jį pavadinsi Jonu.[c] **14** Tu džiūgausi ir būsi linksmas, jo gimimu džiaugsis daugelis.[d] **15** Jehovos akivaizdoje jis bus didis.[e] Jam bus nevalia gerti nei vyno, nei stipraus gėrimo,[f] dar motinos įsčiose jis bus kupinas šventosios dvasios.[g] **16** Dau-

1:9 *Arba „paprotį“.

gelį Izraelio sūnų jis atgręš į jų Dievą Jehovą[a] **17** ir eis pirma jo su Elijo dvasia ir galia,[b] kad padarytų tėvų širdis tokias kaip vaikų*[c] ir padėtų neklusniesiems įgyti teisiųjų išminties. Taip jis paruoš tautą Jehovai, kad būtų pasirengusi.“[d]

18 Zacharijas pasakė angelui: „Iš kur man žinoti, kad taip bus? Juk aš senas ir mano žmona senyva.“ **19** Angelas jam atsakė: „Aš esu Gabrielius[e] ir tarnauju Dievo akivaizdoje.[f] Mane siuntė pranešti tau šios geros naujienos. **20** Tie žodžiai atėjus metui išsipildys, bet kadangi jais nepatikėjai, tapsi nebyliu ir negalėsi kalbėti iki dienos, kada tai įvyks.“ **21** Zacharijo laukiantys žmonės stebėjosi, ko jis taip užtrunka šventykloje. **22** Kai Zacharijas išėjo iš šventyklos, nieko negalėjo žmonėms pasakyti, ir tie suprato, kad jis matė kažkokį nežemišką reginį*. Zacharijas mėgino su jais susikalbėti ženklais, nes negalėjo pratarti nė žodžio. **23** Tarnybos dienoms pasibaigus, jis grįžo namo.

24 Praėjus kuriam laikui Zacharijo žmona Elzbieta tapo nėščia. Penkis mėnesius ji nesirodė tarp žmonių. **25** Ji sakė: „Štai ką Jehova dėl manęs padarė. Jis atkreipė dėmesį į mane ir pašalino gėdą, kurią tarp žmonių kenčiau.“[g]

26 Šeštąjį mėnesį Dievas siuntė angelą Gabrielių[h] į Galilėjos miestą Nazaretą **27** pas mergelę,[i] sužadėtą su vyru iš Dovydo namų, vardu Juozapas. Mergelės vardas buvo Marija.[y] **28** Atėjęs pas ją angelas tarė: „Sveika, sulaukusi didžios malonės! Jehova su tavimi.“ **29** Marija dėl tų žodžių labai sutriko ir ėmė svarstyti, ką toks pasveikinimas galėtų reikšti. **30** O angelas jai sakė: „Nebijok, Marija, nes radai malonę Dievo akyse. **31** Štai tu tapsi nėščia ir pagimdysi sūnų.[a] Pavadinsi jį Jėzumi.[b] **32** Jis bus didis[c] ir jį vadins Aukščiausiojo Sūnumi.[d] Dievas Jehova jam duos jo tėvo Dovydo sostą.[e] **33** Jis bus karalius ir valdys Jokūbo namus per amžius. Jo karaliavimui nebus galo.“[f]

34 Marija paklausė angelo: „Kaip tai įvyks, jeigu aš neturiu santykių su vyru?“[g] **35** Angelas jai atsakė: „Ant tavęs nusileis šventoji dvasia[h] ir Aukščiausiojo galia apgaubs tave savo šešėliu. Todėl tas, kuris gims, bus šventas,[i] jį vadins Dievo Sūnumi.[y] **36** Antai tavo giminaitė Elzbieta, nors jau senyvo amžiaus, laukiasi sūnaus. Žmonės ją laikė nevaisinga, bet dabar yra jau šeštą mėnesį nėščia. **37** Juk neįmanoma, kad Dievas paskelbtų žodį ir jo neįvykdytų.“[j] **38** Tada Marija tarė: „Esu Jehovos vergė! Tejvyksta tai, ką man paskelbei.“ Ir angelas pasišalino.

39 Tomis dienomis Marija skubiai susiruošė ir nukeliavo į vieną miestą Judo aukštumose. **40** Įžengusi į Zacharijo namus ji pasveikino Elzbietą. **41** Kai tik Elzbieta išgirdo Marijos pasveikinimą, kūdikis jos įsčiose šoktelėjo. Elzbieta tapo kupina šventosios dvasios **42** ir sušuko: „Tu labiausiai palaiminta iš moterų ir palaimintas tavo įsčių vaisius! **43** Už ką man tokia garbė, kad mano

1:17 *Arba „kad atgręžtų tėvų širdis į vaikus“. **1:22** *Arba „regėjimą“.

1 SKYRIUS

a Mal 4:6

b Mt 11:13, 14 Mt 17:10–12

c Mal 4:5, 6

d Iz 40:3 Mal 3:1

e Dan 8:16 Dan 9:21 Lk 1:26, 27

f Hbr 1:7, 14

g Pr 30:22, 23 1Sa 1:10, 11

h Dan 8:16 Lk 1:19

i Iz 7:14

y Mt 1:18

Antra skiltis

a Gal 4:4

b Mt 1:21–23 Lk 2:21

c Fil 2:9–11 1Ti 6:15

d Mt 27:54 Jn 1:49

e 2Sa 7:8, 12 Ps 132:11 Iz 9:7 Iz 11:1, 10 Jer 23:5 Mt 1:1

f Dan 2:44 Dan 7:13, 14 Hbr 1:8

g Iz 7:14 Mt 1:24, 25

h Mt 1:18, 20

i Jn 6:68, 69

y Mt 14:33 Jn 1:32, 34 Jn 20:31

j Pr 18:14 Mt 19:26

Viešpaties motina atėjo pas mane? **44** Kai tavo pasveikinimas pasiekė mano ausis, kūdikis mano įsčiose šoktelėjo iš džiaugsmo. **45** Laiminga ta, kuri patikėjo, nes visa, ką Jehova jai sakė, įvyks.“

46 Marija prabilo: „Mano siela aukština Jehovą,[a] **47** mano dvasia džiaugiasi Dievu, savo Gelbėtoju,[b] **48** nes jis atkreipė dėmesį į savo nuolankią vergę.[c] Štai nuo dabar visos kartos sakys, kad esu laiminga,[d] **49** nes Galingasis padarė dėl manęs didžių dalykų. Šventas yra jo vardas,[e] **50** per kartų kartas jis gailestingas tiems, kurie jo bijo.[f] **51** Jis parodė savo rankos galybę, išblaškė tuos, kurių širdis išpuikusi,[g] **52** pašalino iš sostų galinguosius[h] ir išaukštino prastuolius,[i] **53** pasotino alkanuosius gėrybėmis,[y] o turtuolius paleido tuščiomis. **54** Jis gelbėjo savo tarną Izraelį, nes nepamiršo savo pažado amžiais būti gailestingas,[j] **55** pažado, duoto mūsų protėviams – Abraomui ir jo palikuoniams.“[k] **56** Marija išbuvo pas Elzbietą apie tris mėnesius, o paskui grįžo į namus.

57 Elzbietai atėjo laikas gimdyti ir ji pagimdė sūnų. **58** Sužinoję, kad Jehova parodė jai didį gailestingumą, kaimynai ir giminaičiai kartu su ja džiaugėsi.[l] **59** Aštuntą dieną, kai vaikelis turėjo būti apipjaustytas,[m] jie atėjo jos aplankyti. Visi norėjo, kad berniuko vardas būtų Zacharijas – toks kaip tėvo, **60** bet jo motina paprieštaravo: „Ne! Jis bus Jonas.“ **61** Tie jai sakė: „Niekas iš tavo giminių neturi tokio vardo.“ **62** Tada jie ženklais paklausė vaiko tėvą, kaip šis norėtų jį pavadinti. **63** Zacharijas paprašė rašomosios lentelės ir užrašė: „Jo vardas Jonas.“[a] Visi labai nustebo. **64** Ir tuoj pat Zacharijui atsivėrė lūpos, atsirišo liežuvis – jis prakalbo[b] ir ėmė šlovinti Dievą. **65** Kaimynus apėmė baimė, ir kalbos apie visa tai pasklido Judėjos aukštumose. **66** Tai girdėdami žmonės svarstė: „Kas tas vaikelis užaugęs bus?“ Mat Jehovos ranka iš tiesų buvo su juo.

67 Jo tėvas Zacharijas, apimtas šventosios dvasios, pranašavo: **68** „Tebūna palaimintas Jehova, Izraelio Dievas,[c] nes jis atkreipė dėmesį į savo tautą ir ją išvadavo.[d] **69** Jis pakėlė mums galingą gelbėtoją*,[e] savo tarno Dovydo palikuonį,[f] **70** kaip jau senovėje buvo sakęs savo šventųjų pranašų lūpomis.[g] **71** Jis ėmėsi gelbėti mus nuo priešų ir nuo rankos visų, kurie mūsų nekenčia,[h] **72** ir taip parodė gailestingumą, žadėtą mūsų protėviams, prisiminė savo šventą sandorą[i] – **73** priesaiką, kurią buvo ištaręs mūsų protėviui Abraomui[y] **74** ir kuria pasižadėjo išvaduoti mus iš priešų rankų, kad galėtume be baimės eiti jam tarnystę **75** ir tarnauti jo akivaizdoje per visas savo dienas, laikydamiesi ištikimybės ir teisingumo. **76** O tu, vaikeli, būsi vadinamas Aukščiausiojo pranašu, nes eisi pirma Jehovos, kad paruoštum jam kelius,[j] **77** kad praneštum jo tautai apie išgelbėjimą, įgyjamą dėl nuodėmių atleidimo,[k] **78** dėl mūsų Dievo didžios at-

1 SKYRIUS

a 1Sa 2:1

b 2Sa 22:3 Iz 43:3 Hab 3:18 Tit 1:3 Jud 25

c 1Sa 1:10, 11

d Lk 11:27

e Ps 71:19 Ps 111:9

f Ps 103:17

g 2Sa 22:28

h Job 12:19

i 1Sa 2:7

y 1Sa 2:5 Ps 34:10 Ps 107:9

j Ps 98:3 Iz 41:8, 9

k Pr 17:19 Mch 7:20 Gal 3:16

l Lk 1:14

m Pr 17:10, 12 Kun 12:2, 3

Antra skiltis

a Lk 1:13

b Lk 1:20

c 1Ka 1:48 Ps 41:13 Ps 72:18 Ps 106:48

d Ps 111:9 Lk 7:16

e 1Sa 2:10

f Ps 132:17

g Jer 23:5 Dan 9:24

h Ps 106:10

i Pr 17:7 Kun 26:42 Ps 106:45, 46

y Pr 22:15–18 Ps 105:8, 9 Mch 7:20

j Iz 40:3 Mal 3:1 Mt 3:3

k Mk 1:4

1:69 *Pažod. „išgelbėjimo ragą“. Žr. žodynėlyje „ragas“.

jautos. Toji atjauta aplankys mus kaip aušros šviesa iš aukštybių, **79** apšvies tūnančius tamsoje ir mirties šešėlyje[a] ir nukreips mūsų žingsnius į ramybės* kelią.“

80 Vaikelis užaugo ir subrendo*. Iki dienos, kai pasirodė Izraeliui, jis gyveno dykumoje.

2 Tomis dienomis išėjo Cezario Augusto potvarkis atlikti visų žemės gyventojų surašymą. **2** (Šis, pirmasis, surašymas įvyko Kvirinui esant Sirijos valdytoju.) **3** Taigi visi keliavo užsirašyti, kiekvienas į savo miestą. **4** Užsirašyti susiruošė ir Juozapas,[b] Jis ėjo iš Galilėjos miesto Nazareto į Judėją – į Dovydo miestą, vadinamą Betliejumi,[c] nes buvo kilęs iš Dovydo namų ir jo linijos. **5** Su juo užsirašyti keliavo ir Marija. Ji buvo duota jam į žmonas[d] ir netrukus turėjo gimdyti.[e] **6** Jiems ten esant, tas metas atėjo **7** ir Marija pagimdė pirmagimį sūnų.[f] Ji suvystė vaikelį ir paguldė ėdžiose,[g] nes užeigoje nebuvo vietos.

8 Tų apylinkių laukuose stovyklaujantys piemenys naktį pakaitomis saugojo savo bandas. **9** Ir štai netikėtai šalia jų pasirodė Jehovos angelas ir juos apgaubė Jehovos šlovės šviesa. Piemenys labai išsigando. **10** „Nebijokite, – tarė angelas, – štai skelbiu jums gerą naujieną apie didį džiaugsmą, kuris aplankys visą tautą. **11** Šiandien Dovydo mieste[h] jums gimė Gelbėtojas.[i] Jis yra Kristus ir Viešpats.[y] **12** Štai iš ko jį atpažinsite: kūdikį rasite suvystytą ir paguldytą ėdžiose.“ **13** Tada greta angelo pasirodė gausi dangaus kareivija.[a] Ji liaupsino Dievą: **14** „Šlovė Dievui aukštybėse, o žemėje ramybė žmonėms, kuriems jis teikia malonę.“

15 Kai angelai nuo jų pasišalino ir pakilo į dangų, piemenys vienas kitam sakė: „Tuojau pat eikime į Betliejų pažiūrėti, kas ten įvyko ir ką Jehova mums apreiškė.“ **16** Atskubėję jie rado Mariją su Juozapu ir kūdikį, gulintį ėdžiose. **17** Pamatę vaikelį piemenys ėmė pasakoti, ką apie jį sužinojo. **18** Tai, ką piemenys papasakojo, visiems kėlė nuostabą, **19** o Marija įsidėmėjo tuos žodžius ir mąstė širdyje, ką jie reiškia.[b] **20** Paskui piemenys grįžo šlovindami ir liaupsindami Dievą už visa, ką girdėjo ir matė, – už tai, kas buvo jiems apreikšta.

21 Aštuntą dieną atėjo metas vaikelį apipjaustyti[c] ir duoti jam vardą. Berniuką pavadino Jėzumi, kaip angelas buvo sakęs dar tada, kai vaikelis nebuvo pradėtas.[d]

22 O kai atėjo laikas atlikti Mozės Įstatyme nurodytas apsivalymo apeigas,[e] Marija ir Juozapas atnešė berniuką į Jeruzalę Jehovos akivaizdon, **23** nes Jehovos Įstatyme parašyta: „Kiekvienas pirmagimis berniukas bus šventas Jehovai.“[f] **24** Jie atnešė paaukoti auką pagal tai, kas pasakyta Jehovos Įstatyme: „Atneši porą purplelių arba du balandžiukus.“[g]

25 Jeruzalėje gyveno žmogus, vardu Simeonas, teisus ir dievobaimingas vyras. Jis laukė meto, kai Izraelis bus paguostas,[h] ir šventoji dvasia buvo su juo. **26** Per šventąją dvasią jis

1 SKYRIUS

a Ps 107:10
Iz 9:2
Mt 4:16

2 SKYRIUS

b Mt 1:16

c 1Sa 16:1
Mch 5:2
Mt 2:6

d Lk 1:26, 27

e Mt 1:18

f Mt 1:25

g Iz 53:2

h 1Sa 20:6

i Iz 9:6

y Apd 2:36
Fil 2:11

Antra skiltis

a Dan 7:10
Apr 5:11

b Lk 2:51

c Pr 17:10, 12
Kun 12:2, 3

d Mt 1:20, 21
Lk 1:30, 31

e Kun 12:2, 4

f Iš 13:2, 12
Iš 22:29
Sk 3:13
Sk 8:17

g Kun 12:6, 8

h Iz 40:1
Iz 49:13

1:79 *Arba „taikos“. **1:80** *Pažod. „sustiprėjo dvasia“.

buvo gavęs dieviškąjį apreiškimą, kad nemirs, kol neišvys Jehovos Pateptojo*. **27** Dvasios vedamas Simeonas atėjo į šventyklą. Kai tėvai atnešė vaikelį Jėzų, kad atliktų, kas parašyta Įstatyme,[a] **28** jis paėmė jį ant rankų ir ėmė šlovinti Dievą tokiais žodžiais: **29** „Dabar, Visavaldi, tavo vergas gali ramiai išeiti.[b] Kaip ir buvai žadėjęs, **30** mano akys išvydo tą, per kurį suteiksi išgelbėjimą,[c] – **31** išvydo tavo siųstąjį, kurį pamatys visos tautos.[d] **32** Jis, tavo šviesa,[e] pašalins tamsos skraistę nuo tautų,[f] jis – tavo tautos, Izraelio, šlovė.“ **33** Girdėdami tuos žodžius berniuko tėvas ir motina stebėjosi. **34** Simeonas juos palaimino, o vaikelio motinai Marijai pasakė: „Dėl jo daugelis Izraelyje suklups[g] ir daugelis atsikels,[h] jis bus ženklas, kurį paniekins[i] **35** (tai pervers tavo sielą tarsi kalavijas).[y] Taip atsiskleis daugelio širdžių svarstymai.“

36 Buvo tenai viena amžinga pranašė, vardu Ona, Fanuelio duktė iš Ašero giminės. Ištekėjusi ji su vyru išgyveno septynerius metus, **37** paskui tapo našle ir dabar jau buvo aštuoniasdešimt ketverių metų. Ji nesitraukdavo iš šventyklos ir dieną naktį ėjo tarnystę Dievui pasninkaudama ir melsdamasi. **38** Priėjusi prie Juozapo ir Marijos, ji ėmė dėkoti Dievui ir kalbėti apie vaikelį visiems, kurie laukė Jeruzalės išvadavimo.[j]

39 Atlikę visa, ko reikalavo Jehovos Įstatymas,[k] Juozapas su Marija grįžo į Galilėją, į savo miestą Nazaretą.[a] **40** Vaikelis augo, stiprėjo, darėsi išmintingas, ir Dievo malonė buvo su juo.[b]

41 Jo tėvai kiekvienais metais eidavo į Jeruzalę švęsti Paschos.[c] **42** Kartą, kai berniukui buvo dvylika metų, jie, kaip ir kasmet, vėl atkeliavo į Jeruzalę.[d] **43** Šventės dienoms pasibaigus jie leidosi atgal, bet nepastebėjo, kad jaunasis Jėzus liko mieste. **44** Manydami, kad jis yra su kitais bendrakeleiviais, tėvai nuėjo dienos kelią. Tada ėmė jo ieškoti tarp giminaičių ir pažįstamų, **45** bet nerado. Sugrįžę į Jeruzalę ir išieškoję visą miestą, **46** tėvai po trijų dienų rado Jėzų šventykloje. Jis sėdėjo tarp mokytojų, klausėsi jų ir juos klausinėjo. **47** Visi, kas girdėjo Jėzų kalbant, negalėjo atsistebėti jo supratimu ir atsakymais.[e] **48** Jį pamatę tėvai apstulbo ir motina jam tarė: „Vaike, kodėl taip padarei? Tavo tėvas ir aš šitaip nerimavome tavęs beieškodami.“ **49** Bet jis atsakė: „Kodėl manęs ieškote? Nejau nežinojote, kad būsiu savo Tėvo namuose?“[f] **50** Tačiau jie šitų jo žodžių nesuprato.

51 Tada Jėzus leidosi su jais atgal ir grįžo į Nazaretą. Jis buvo jiems klusnus.[g] Jėzaus motina atidžiai dėjosi visus tuos dalykus į širdį.[h] **52** Jėzus brendo, darėsi vis išmintingesnis ir pelnė vis didesnę malonę Dievo ir žmonių akyse.

3 Penkioliktaisiais Tiberijaus Cezario valdymo metais, Ponciju Pilotui esant Judėjos valdytoju, Erodui*[i] esant Gali-

2 SKYRIUS

a Kun 12:6, 7

b Pr 46:30

c Iz 52:10
Lk 3:4, 6
Apd 4:12

d Iz 40:5

e Iz 9:2
Mt 4:16

f Iz 11:10
Iz 42:6
Iz 49:6
Apd 13:47
Apd 26:23

g Iz 8:14

h 1Ko 1:23, 24

i Apd 28:22
1Pt 2:7, 8

y Jn 19:25

j Iz 52:9
Mk 15:43
Lk 2:25

k Kun 12:6

Antra skiltis

a Mt 2:23
Lk 1:26

b Lk 2:52

c Iš 23:14, 15
Įst 16:16

d Iš 34:23

e Ps 119:99
Mt 7:28
Mk 1:22
Jn 7:15

f Jn 2:16

g Iš 20:12
Įst 5:16
Ef 6:1
Kol 3:20

h Lk 2:19

3 SKYRIUS

i Mt 14:1
Lk 23:6, 7

2:26 *„Pateptasis“ – gr. *christos* (Kristus).

3:1 *T. y. Erodui Antipui. Žr. žodynėlyje „Erodai“.

lėjos tetrarchu*, jo broliui Pilypui – Iturėjos ir Trachonitidės krašto tetrarchu, Lisanijui – Abilenės tetrarchu, **2** prie vyriausiojo kunigo Ano ir prie Kajafo,[a] Zacharijo sūnų Joną dykumoje[b] pasiekė Dievo žodis.[c]

3 Taigi Jonas keliavo po visą pajordanę skelbdamas žmonėms, kad reikia krikštytis ir taip parodyti atgailą, vedančią į nuodėmių atleidimą,[d] **4** kaip pranašo Izaijo knygoje parašyta: „Girdėti balsas šaukiančio dykumoje: ‘Paruoškite Jehovai kelią, ištiesinkite jam takus![e] **5** Kiekvienas slėnis tebūna užpiltas, kiekvienas kalnas ir kalva nulyginti, vingiai ištiesinti, duobėti keliai tebūna lygūs. **6** Ir visi žmonės išvys, kaip nuo Dievo ateis išgelbėjimas.’“[f]

7 Ateinančioms pas jį krikštytis minioms Jonas kalbėjo: „Angių paderme, kas jus įtikino, kad galite pabėgti nuo ateinančios rūstybės?[g] **8** Duokite vaisių, priderančių atgailai. Ir nesiteisinkite: ‘Mūsų tėvas – Abraomas.’ Aš jums sakau, kad Dievas gali ir iš šitų akmenų pakelti Abraomui vaikų. **9** Juk kirvis jau pridėtas prie medžių šaknų. Kiekvienas medis, neduodantis gerų vaisių, bus nukirstas ir įmestas į ugnį.“[h]

10 Minios Joną klausdavo: „Tai ką turėtume daryti?“ **11** Jis atsakydavo: „Kas turi dvi palaidines*, tepasidalija su neturinčiu. Kas turi ko valgyti, irgi tegul pasidalija.“[i] **12** Netgi mokesčių rinkėjai ėjo krikštytis[y] ir klausė jį: „Mokytojau, ką turėtume daryti?“ **13** Jonas jiems sakė: „Nereikalaukite daugiau, negu nustatyta.“[a] **14** Kariai irgi klausdavo: „Ką turime daryti?“ Jiems Jonas atsakydavo: „Nieko neapiplėšinėkite ir melagingai nekaltinkite[b] – tenkinkitės savo išlaikymu*.“

15 Žmonės buvo apimti lūkesčių ir visi širdyje apie Joną svarstė: „Ar tik nebus jis Kristus?“[c] **16** Jonas visiems į tai sakė: „Aš, tiesa, jus krikštiju vandenyje, bet ateina galingesnis už mane. Nesu vertas nė sandalų dirželių jam atrišti.[d] Jis krikštys jus šventąja dvasia ir ugnimi.[e] **17** Rankoje jis turi vėtyklę. Jis suvalys viską nuo savo grendymo – kviečius supils į svirną, o pelus sudegins neužgesinama ugnimi.“

18 Jis ir daugeliu kitokių paraginimų mokė žmones ir skelbė jiems gerąją naujieną. **19** Jonas barė tetrarchą Erodą – peikė dėl jo brolio žmonos Erodiados ir dėl kitų nedorų darbų. **20** Už tai Erodas įmetė jį į kalėjimą, taip padarydamas dar vieną piktadarybę.[f]

21 Visiems žmonėms krikštijantis, Jėzus irgi buvo pakrikštytas.[g] Jam meldžiantis atsivėrė dangus[h] **22** ir ant jo regimu* pavidalu, tarsi balandis, nusileido šventoji dvasia. Tada iš dangaus pasigirdo balsas: „Tu esi mano mylimasis Sūnus. Tavimi aš džiaugiuosi.“[i]

23 Kai pradėjo savo tarnystę, Jėzus[y] buvo trisdešimties metų.[j] Jis buvo, kaip apie jį ir manė,

sūnus Juozapo,[k]
šis – Elio,

3 SKYRIUS

a Mt 26:57 Jn 18:13 Jn 18:24 Apd 4:5, 6

b Lk 1:80

c Jn 1:6

d Mt 3:1, 2 Mk 1:4 Lk 1:76, 77

e Mt 3:3 Mk 1:3 Jn 1:23

f Iz 40:3–5 Lk 2:30 Apd 28:28

g Mt 3:7–10 Mt 23:33

h Mt 7:19

i 1Ti 6:18 Jok 2:15, 16 1Jn 3:17

y Mt 21:32 Lk 7:29

Antra skiltis

a Lk 19:8

b Iš 23:1, 7 Kun 19:11

c Jn 1:25

d Jn 1:26, 27

e Mt 3:11, 12 Mk 1:7, 8 Apd 2:1, 4

f Mt 14:3–5 Mk 6:17–20

g Mt 3:13

h Mt 3:16 Mk 1:9, 10

i Ps 2:7 Mt 3:17 Mt 17:5 Mk 1:11 Jn 1:32–34

y Mt 1:1–17

j Sk 4:2, 3

k Mt 1:16 Mt 13:55 Lk 4:22 Jn 6:42

3:1 *Romos imperatoriaus statytinis. **3:11** *Arba „antrą palaidinę“.

3:14 *Arba „atlygiu“. **3:22** *Pažod. „kūnišku“.

24 šis – Matato,
šis – Levio,
šis – Melchio,
šis – Janajo,
šis – Juozapo,
25 šis – Matatijo,
šis – Amoso,
šis – Naumo,
šis – Heslio,
šis – Nagajo,
26 šis – Maato,
šis – Matatijo,
šis – Semeino,
šis – Josecho,
šis – Jodos,
27 šis – Joanano,
šis – Resos,
šis – Zerubabelio,[a]
šis – Šaltielio,[b]
šis – Nerio,
28 šis – Melchio,
šis – Adijo,
šis – Kosamo,
šis – Elmadamo,
šis – Ero,
29 šis – Jėzaus,
šis – Eliezero,
šis – Jorimo,
šis – Matato,
šis – Levio,
30 šis – Simeono,
šis – Judo,
šis – Juozapo,
šis – Jonamo,
šis – Eliakimo,
31 šis – Melėjo,
šis – Menos,
šis – Matatos,
šis – Natano,[c]
šis – Dovydo,[d]
32 šis – Jesės,[e]
šis – Jobedo,[f]
šis – Boazo,[g]
šis – Salmono,[h]
šis – Nachšono,[i]

3 SKYRIUS

a Ezr 3:2
b 1Me 3:17
Mt 1:12
c 2Sa 5:13, 14
1Me 3:5
d 1Sa 16:13
1Sa 17:58
Mt 1:6
e Iz 11:1
f Rūt 4:17
g Rūt 4:13
h Rūt 4:21
i 1Me 2:11

Antra skiltis

a Rūt 4:12
Rūt 4:18, 19
1Me 2:4, 5
b Pr 29:35
1Me 2:1
c Pr 25:26
d Pr 21:2, 3
e 1Me 1:28
f Pr 11:24
Pr 11:26, 27
g Pr 11:22
h Pr 11:20
i Pr 11:18
y Pr 11:16
j Pr 11:14
1Me 1:25
k Pr 11:12
l Pr 11:10
m Pr 5:32
n Pr 5:29
o Pr 5:25
p Pr 5:21
r Pr 5:19
s Pr 5:12, 16
t Pr 5:9
1Me 1:2
u Pr 4:26
Pr 5:10
v Pr 5:7
z Pr 5:1, 4
1Me 1:1

4 SKYRIUS

a Mt 4:1–4
Mk 1:12, 13
b Hbr 2:18
c Įst 8:3
d Mt 4:8–10

33 šis – Aminadabo,
šis – Arnio,
šis – Hecrono,
šis – Pereco,[a]
šis – Judo,[b]
34 šis – Jokūbo,[c]
šis – Izaoko,[d]
šis – Abraomo,[e]
šis – Teracho,[f]
šis – Nahoro,[g]
35 šis – Serugo,[h]
šis – Reuvo,[i]
šis – Pelego,[y]
šis – Ebero,[j]
šis – Šelacho,[k]
36 šis – Kainamo,
šis – Arpachšado,[l]
šis – Semo,[m]
šis – Nojaus,[n]
šis – Lamecho,[o]
37 šis – Metušelacho,[p]
šis – Henocho,
šis – Jeredo,[r]
šis – Maleleelio,[s]
šis – Kainamo,[t]
38 šis – Enošo,[u]
šis – Seto,[v]
šis – Adomo,[z]
šis – Dievo.

4 Jėzus, kupinas šventosios dvasios, grįžo nuo Jordano. Tada dvasia jį vedžiojo po dykumą[a] **2** keturiasdešimt dienų ir ten jis buvo Velnio gundomas.[b] Visas tas dienas jis nieko nevalgė, tad joms praėjus buvo alkanas. **3** Tada Velnias jam tarė: „Jei tu Dievo sūnus, liepk šitam akmeniui pavirsti duona.“ **4** Bet Jėzus jam atsakė: „Parašyta: ‘Žmogus bus gyvas ne vien duona.’“[c]

5 Užsivedęs jį aukštai ir akimirksniu parodęs visas žemės karalystes[d] **6** Velnias pasakė: „Atiduosiu tau visų tų karalys-

čių valdžią su jų šlove, nes ji man atiduota.[a] Kam noriu, tam ją ir dovanoju. **7** Jei pagarbinsi mane, visa bus tavo.“ **8** Bet Jėzus jam atsakė: „Parašyta: ‘Jehovą, savo Dievą, garbink ir jam vienam tarnauk.’“[b]

9 Tuomet Velnias nuvedė Jėzų į Jeruzalę, pastatė ant šventyklos sienos ir tarė: „Jei tu Dievo sūnus, šok nuo čia žemyn,[c] **10** juk parašyta: ‘Savo angelams jis įsakys saugoti tave’ **11** ir: ‘Tave ant rankų jie nešios, kad kojos į akmenį neužsigautum.’“[d] **12** Jėzus jam atsakė: „Pasakyta: ‘Nemėgink Jehovos, savo Dievo.’“[e] **13** Baigęs Jėzų gundyti, Velnias atsitraukė nuo jo iki kitos progos.[f]

14 Kupinas dvasios galybės Jėzus grįžo į Galilėją.[g] Ir po visas apylinkes apie jį pasklido geros kalbos. **15** Jis pradėjo mokyti sinagogose ir buvo visų gerbiamas.

16 Jėzus atėjo į Nazaretą,[h] kur buvo užaugęs. Kaip buvo pratęs daryti šabo dieną, jis nuėjo į sinagogą[i] ir atsistojo skaityti. **17** Tenai jam padavė pranašo Izaijo ritinį. Atvyniojęs tą ritinį, Jėzus susirado vietą, kur buvo parašyta: **18** „Jehovos dvasia ant manęs – jis patepė mane skelbti gerą naujieną vargšams, siuntė skelbti belaisviams laisvės, akliesiems pragėjimo, išlaisvinti prislėgtųjų[y] **19** ir pranešti apie Jehovos palankumo metus.“[j] **20** Tuomet jis ritinį suvyniojo, grąžino patarnautojui ir atsisėdo, o visų sinagogoje esančių akys buvo įsmeigtos į jį. **21** Ir Jėzus ėmė sakyti: „Raštų žodžiai, kuriuos ką tik girdėjote, šiandien yra išsipildę.“[k]

4 SKYRIUS

a Jn 12:31
Jn 14:30
Ef 2:2

b Iš 20:3
Įst 6:13
Įst 10:20

c Mt 4:5–7

d Ps 91:11, 12

e Įst 6:16
1Ko 10:9

f Mt 4:11
Hbr 4:15

g Mt 4:12
Jn 4:3

h Mt 2:23

i Apd 17:1, 2

y Mt 12:20

j Iz 61:1, 2

k Mt 5:17

Antra skiltis

a Ps 45:2
Iz 50:4

b Mt 13:54
Mk 6:2
Jn 6:42

c Mt 4:13

d Mt 13:57
Mk 6:4
Jn 4:44

e 1Ka 18:1

f 1Ka 17:9, 10

g 2Ka 5:1, 14

h Lk 2:34

i Jn 8:59
Jn 10:39

y Mk 1:21, 22

j Mt 7:28
Jn 7:46

k Mk 1:23–28

l Mt 2:23

22 Ir žmonės ėmė reikšti jam pritarimą ir stebėjosi maloniais žodžiais, sklindančiais iš jo lūpų.[a] Jie klausinėjo: „Argi jis ne Juozapo sūnus?“[b] **23** O Jėzus jiems atsakė: „Jūs, be abejo, pritaikysite man priežodį: ‘Gydytojau, pagydyk save’ ir sakysite: ‘Padaryk ir čia, savo tėviškėje, dalykų, kurių girdėjome buvus Kafarnaume.’“[c] **24** Jėzus tarė: „Iš tiesų sakau jums, kad joks pranašas nėra priimamas savo tėviškėje.[d] **25** Sakau jums tiesą: daug našlių buvo Izraelyje Elijo dienomis, kai trejus metus ir šešis mėnesius dangus buvo užrakintas ir visą kraštą alino didelis badas,[e] **26** vis dėlto Elijas nebuvo pasiųstas nė pas vieną iš tų moterų, tik pas našlę, gyvenančią Sareptoje, Sidono krašte.[f] **27** Ir daug raupsuotųjų buvo Izraelyje pranašo Eliziejaus laikais, tačiau nė vienas iš jų nebuvo pagydytas*, tik siras Naamanas.“[g] **28** Tai išgirdę visi esantys sinagogoje užsidegė pykčiu.[h] **29** Jie pakilo ir išvarė jį už miesto. Ant kalno, ant kurio miestas buvo pastatytas, jie privedė Jėzų prie skardžio ir jau norėjo nustumti žemyn, **30** tačiau jis praėjo tarp jų ir pasišalino.[i]

31 Jėzus nusileido į Galilėjos miestą Kafarnaumą. Šabo dieną jis ėmė mokyti žmones[y] **32** ir tie jo mokymu labai stebėjosi,[j] nes jo žodis turėjo galią. **33** Sinagogoje buvo žmogus, apsėstas netyrosios dvasios*. Jis garsiai sušuko:[k] **34** „Ei! Kas tau darbo dėl mūsų, Jėzau Nazarieti?![l] Atėjai mūsų

4:27 *Pažod. „apvalytas“. **4:33** *Pažod. „netyro demono“.

pražudyti?! Žinau, kas tu toks, – Dievo Šventasis!“[a] **35** Bet Jėzus jį sudraudė sakydamas: „Nutilk ir išeik iš jo!“ Demonas bloškė žmogų į vidurį ir išėjo iš jo nė kiek nesužeidęs. **36** Visi apstulbę tarpusavyje kalbėjo: „Girdėjote, ką jis pasakė? Jis turi valdžią ir galią įsakyti netyrosioms dvasioms, ir tos išeina!“ **37** Tad kalbos apie jį pasklido po visus to krašto kampelius.

38 Iš sinagogos jis nuėjo į Simono namus. Simono uošvė labai karščiavo, ir jie paprašė Jėzaus jai padėti.[b] **39** Priėjęs prie jos, jis sudraudė karštį ir šis atslūgo. Moteris tuojau atsikėlė ir ėmėsi jiems patarnauti.

40 Saulei leidžiantis pas Jėzų ėmė vesti visokiomis ligomis sergančius žmones. Jis gydė juos dėdamas ant kiekvieno rankas.[c] **41** Taip pat iš daugelio jis išvarė demonus ir tie išėjo šaukdami: „Tu Dievo Sūnus!“[d] Bet Jėzus jiems draudė, neleido kalbėti,[e] nes jie žinojo, kad jis Kristus.[f]

42 Dienai išaušus jis nuėjo į nuošalią vietą,[g] bet minios ėmė visur jo ieškoti. Suradę Jėzų žmonės susirinko ir mėgino jį sulaikyti, kad jų nepaliktų, **43** tačiau jis pasakė: „Aš ir kitiems miestams turiu skelbti gerąją naujieną apie Dievo Karalystę, nes tam esu siųstas.“[h] **44** Ir Jėzus skelbė Judėjos sinagogose.

5 Sykį prie Genezareto ežero*[i] Jėzus mokė minią Dievo žodžio, ir žmonės spraudėsi prie jo, norėdami jį girdėti. **2** Ežero pakrantėje jis matė dvi valtis. Žvejai buvo išlipę iš jų ir plovė savo tinklus.[a] **3** Jis įlipo į vieną iš valčių (ji buvo Simono) ir paprašė jį truputį atsistumti nuo kranto. Tada atsisėdo ir ėmė mokyti minias iš valties. **4** Baigęs kalbėti, Simonui jis tarė: „Plauk, kur gilu, ir užmeskite tinklus valksmui.“ **5** Simonas atsakė: „Mokytojau, mes kiaurą naktį plušome ir nieko nesugavome,[b] bet kad jau taip sakai, užmesiu tinklus.“ **6** Padarę, kaip Jėzus sakė, jie užgriebė gausybę žuvų – net ėmė tinklai trūkinėti.[c] **7** Tada pamojo savo bendradarbiams kitoje valtyje, kad priplauktų padėti. Tie priplaukė, ir vyrai pripildė abi valtis, dėl žuvų gausybės jos kone skendo. **8** Tai matydamas Simonas Petras puolė Jėzui į kojas ir sušuko: „Pasitrauk nuo manęs, Viešpatie, nes aš nuodėmingas žmogus!“ **9** Mat jis ir visi su juo esantys negalėjo patikėti, kad sugavo tiek žuvų. **10** Stebėjosi ir Simono bendradarbiai – Zebediejaus sūnūs Jokūbas ir Jonas.[d] O Jėzus Simonui tarė: „Nebijok. Nuo dabar žmones žvejosi.“[e] **11** Tad jie išvilko valtis į krantą ir viską palikę nusekė paskui jį.[f]

12 Kitąkart viename mieste Jėzus sutiko vyrą, kuris buvo visas nusėtas raupsų. Jėzų pamatęs, raupsuotasis parpuolė ant kelių, nusilenkė iki žemės ir maldavo: „Viešpatie, jei tik norėtum, galėtum padaryti mane švarų.“[g] **13** Jėzus ištiesė ranką, palietė jį ir pasakė: „Noriu. Tapk švarus.“ Raupsai bemat pranyko.[h] **14** Jis liepė tam žmogui, kad niekam apie tai nepasakotų, ir tarė: „Tik nueik pasirodyti kunigui ir dėl savo apvalymo paaukok auką, kaip

4 SKYRIUS

a Mt 8:29
Lk 4:41
Lk 8:28
Jok 2:19

b Mt 8:14, 15
Mk 1:29–31

c Mt 8:16, 17
Mk 1:32–34

d Mt 8:28, 29
Mk 3:11

e Apd 16:17, 18

f Mk 1:23–25
Mk 3:11, 12
Lk 4:33–35

g Mk 1:35–38

h Mt 4:23
Lk 8:1

5 SKYRIUS

i Mt 4:18
Mk 1:16

Antra skiltis

a Mt 4:21

b Jn 21:3

c Jn 21:6

d Mt 4:21
Mk 1:19

e Mt 4:19
Mk 1:17

f Mt 4:20
Mt 6:33
Mt 19:27
Mk 1:20
Lk 18:28
Fil 3:8

g Mt 8:2
Mk 1:40–45

h Mt 8:3
Mk 1:41

5:1 *T. y. Galilėjos ežero.

liepta Mozės.[a] Tai bus jiems liudijimas.“[b] **15** Bet žinia apie jį vis plito ir didelės minios rinkdavosi jo pasiklausyti ir išsigydyti negalių.[c] **16** Jėzus dažnai eidavo į atokią vietą pasimelsti.

17 Vieną dieną ten pat, kur Jėzus mokė, sėdėjo fariziejų ir Įstatymo mokytojų, atėjusių iš visų Galilėjos ir Judėjos kaimų ir iš Jeruzalės. Jehova buvo suteikęs Jėzui savo galios gydyti.[d] **18** Ir štai keli vyrai ant gulto atnešė paralyžiuotą žmogų. Jie dairėsi, kaip jį įnešti ir paguldyti prie Jėzaus.[e] **19** Negalėdami dėl minios patekti vidun, jie užlipo ant stogo ir praardę plyteles nuleido paralyžiuotąjį su gultu tiesiai Jėzui prieš akis. **20** Matydamas jų tikėjimą jis tarė: „Žmogau, tavo nuodėmės atleistos.“[f] **21** Raštų aiškintojai ir fariziejai ėmė svarstyti: „Kas jis toks, kad taip piktžodžiauja? Kas gi gali atleisti nuodėmes, jei ne vienas Dievas?“[g] **22** Bet Jėzus perpratęs jų mintis tarė: „Kodėl širdyje taip svarstote? **23** Ką pasakyti lengviau: ar ‘tavo nuodėmės atleistos’, ar ‘kelkis ir vaikščiok’? **24** Tačiau kad žinotumėte Žmogaus Sūnų žemėje turint galią atleisti nuodėmes, – tada jis kreipėsi į paralyžiuotąjį, – sakau: kelkis, imk savo gultą ir eik namo.“[h] **25** Vyras jiems bežiūrint atsikėlė, pasiėmė gultą ir šlovindamas Dievą nuėjo namo. **26** Visi buvo apstulbę iš nuostabos. Jie šlovino Dievą ir didžiai sujaudinti sakė: „Kokių nuostabių dalykų šiandien matėme!“

27 Iš ten išėjęs Jėzus pamatė mokesčių rinkėją, vardu Levis, sėdintį mokesčių rinkykloje, ir tarė jam: „Sek paskui mane.“[a] **28** Tas viską paliko ir atsikėlęs nusekė paskui jį. **29** Namuose Levis surengė Jėzui dideles priėmimo vaišes. Su jais prie stalo valgė gausus būrys mokesčių rinkėjų ir kitų.[b] **30** O fariziejai ir Raštų aiškintojai iš fariziejų murmėjo prieš jo mokinius sakydami: „Kodėl jūs valgote ir geriate su mokesčių rinkėjais ir nusidėjėliais?“[c] **31** Jėzus jiems tarė: „Ne sveikiesiems reikia gydytojo, o ligoniams.[d] **32** Esu atėjęs tam, kad kviesčiau atgailauti ne teisiuosius, o nusidėjėlius.“[e]

33 Jie sakė jam: „Jono mokiniai dažnai pasninkauja ir daug meldžiasi, taip daro ir fariziejų mokiniai. O tavieji valgo ir geria.“[f] **34** Jėzus jiems atsakė: „Negi versite jaunikio draugus pasninkauti, jei jaunikis yra su jais? **35** Tačiau ateis dienos, kai jaunikis[g] bus iš jų atimtas, ir tada, tomis dienomis, jie pasninkaus.“[h]

36 Ir jis pasakė jiems palyginimą: „Niekas neplėšia lopo iš naujo apsiausto ir nesiuva jo ant seno. Jeigu taip lopytų, naujas lopas atplyštų. Lopas iš naujo apsiausto senam netinka.[i] **37** Ir niekas nepila jauno vyno į senus vynmaišius. Jeigu piltų, jaunas vynas juos suplėšytų, ir tiek vynas išsilietų, tiek vynmaišiai nueitų niekais. **38** Jauną vyną reikia pilti į naujus vynmaišius. **39** Tačiau paragavęs seno vyno, žmogus nenori jauno. Jis sako: ‘Senasis yra puikus.’“

6 Kartą šabo dieną Jėzus ėjo per javų laukus. Jo mokiniai skabė varpas,[y] trynė jas rankomis ir valgė.[j] **2** Kai kurie fariziejai sakė: „Kodėl per šabą darote, kas neleistina?“[k] **3** Bet

5 SKYRIUS

a Kun 14:2–4
Kun 14:10, 20

b Mt 8:4

c Mt 4:24, 25
Mk 3:7, 8
Jn 6:2

d Mk 2:1, 2

e Mt 9:2
Mk 2:3–12

f Mt 9:2–8

g Ps 103:2, 3
Ps 130:3, 4
Iz 43:25

h Jn 5:6–9

Antra skiltis

a Mt 9:9
Mk 2:14

b Mt 9:10–13
Mk 2:15–17

c Lk 15:1, 2

d Iz 53:4
Mt 9:12
Mk 2:17

e Mt 9:13
1Ti 1:15

f Mt 9:14, 15
Mk 2:18–20
Lk 7:34

g Mt 22:2
2Ko 11:2
Apr 19:7

h Jn 16:19, 20

i Mt 9:16, 17
Mk 2:21, 22

6 SKYRIUS

y Įst 23:25

j Mt 12:1–8
Mk 2:23–28

k Iš 20:9, 10
Įst 5:13, 14
Jn 5:9, 10

Jėzus atsakė: „Argi nesate skaitę, ką darė Dovydas, kai jis ir jo vyrai buvo išalkę?[a] **4** Jis įėjo į Dievo Namus, gavo atnašinės duonos, valgė ją ir davė savo palydovams, nors jos niekam nebuvo leistina valgyti, tik kunigams?“[b] **5** Ir jis jiems pasakė: „Žmogaus Sūnus yra šabo Viešpats.“[c]

6 Kitą šabą[d] jis atėjo į sinagogą ir ėmė mokyti. Ten buvo žmogus paralyžiuota* dešine ranka.[e] **7** Raštų aiškintojai ir fariziejai akylai stebėjo, ar Jėzus imsis per šabą gydyti, mat ieškojo, kuo galėtų jį apkaltinti. **8** Bet Jėzus žinojo, ką jie svarsto,[f] todėl tarė anam vyrui paralyžiuotą* ranka: „Kelkis ir stok į vidurį.“ Ir tas atsistojo. **9** Tada Jėzus jiems pasakė: „Klausiu jūsų: kas leistina per šabą – daryti gera ar daryti bloga? Išgelbėti gyvybę* ar pražudyti?“[g] **10** Jėzus nužvelgė visus ir tarė tam žmogui: „Ištiesk ranką.“ Tasai ištiesė, ir ranka tapo sveika. **11** Jie labai įtūžo ir ėmė tartis, ko galėtų prieš Jėzų imtis.

12 Vieną dieną Jėzus užlipo ant kalno melstis Dievui[h] ir meldėsi visą naktį.[i] **13** Išaušus rytui jis pasikvietė savo mokinius ir išsirinkęs iš jų dvylika pavadino apaštalais.[y] **14** Tai buvo Simonas, kurį jis pavadino Petru, jo brolis Andriejus, Jokūbas, Jonas, Pilypas,[j] Baltramiejus, **15** Matas, Tomas,[k] Alfiejaus sūnus Jokūbas, Simonas, vadinamas Uoliuoju, **16** Jokūbo sūnus Judas ir Judas Iskarijotas (tasai vėliau Jėzų išdavė).

6:6, 8 *Pažod. „padžiūvusia“. **6:9** *Arba „sielą“. Žr. žodynėlį.

6 SKYRIUS

a 1Sa 21:1–6

b Kun 24:5–9

c Mt 12:8
Mk 2:27, 28

d Lk 13:14
Jn 9:16

e Mt 12:9–14
Mk 3:1–6

f Lk 5:22
Jn 2:24, 25

g Mt 12:11
Mk 3:4
Jn 7:23

h Mt 6:6
Mk 3:13

i Mt 14:23

y Mt 10:2–4
Mk 3:14–19
Apd 1:13

j Jn 14:8

k Jn 11:16

Antra skiltis

a Mk 5:30

b Mt 5:2, 3
Jok 2:5

c Ps 107:9
Iz 55:1
Jer 31:25
Mt 5:6

d Iz 61:3
Apr 21:4

e Mt 5:10, 11
Jn 17:14
1Pt 3:14

f Jn 16:2

g 2Me 36:16
Mt 5:12
Lk 11:47
Apd 7:52

h Jok 5:1

i Mt 6:2

y Iz 65:13

j Jok 4:4
1Jn 4:5

k Iš 23:4
Pat 25:21
Mt 5:44
Rom 12:20

l Apd 7:59, 60
Rom 12:14

17 Nusileidęs su jais nuo kalno, jis sustojo lygioje vietoje. Ten buvo gausus būrys jo mokinių ir didelė daugybė žmonių iš visos Judėjos, Jeruzalės, Tyro ir Sidono pajūrio, atėjusių pasiklausyti jo ir išsigydyti ligų. **18** Buvo išgydyti net ir tie, kuriuos vargino netyrosios dvasios. **19** Minia veržėsi Jėzų paliesti, nes iš jo sklido galia[a] ir visus gydė.

20 Pažvelgęs į savo mokinius, jis prabilo:

„Laimingi jūs, beturčiai, – jūsų yra Dievo Karalystė.[b]

21 Laimingi jūs, kurie dabar alkstate, – jūs būsite pasotinti.[c]

Laimingi jūs, kurie dabar verkiate, – jūs juoksitės.[d]

22 Laimingi esate, kai žmonės jūsų nekenčia,[e] varo šalin,[f] užgaulioja ir niekina jūsų vardą dėl Žmogaus Sūnaus. **23** Būkite linksmi tokią dieną ir šokinėkite iš džiaugsmo, nes jūsų laukia dosnus atlygis danguje. Juk taip jų protėviai elgėsi ir su pranašais.[g]

24 O jums, turtuoliai, vargas,[h] nes jūs jau gavote savo paguodą.[i]

25 Vargas jums, kurie dabar sotūs, – jūs alksite.

Vargas jums, kurie dabar juokiatės, – jūs sielvartausite ir verksite.[y]

26 Vargas jums, jei visi žmonės apie jus gražiai kalba,[j] nes lygiai taip jų protėviai elgėsi su netikrais pranašais.

27 O jums, kurie klausotės, aš sakau: mylėkite savo priešus, darykite gera tiems, kurie jūsų nekenčia,[k] **28** laiminkite tuos, kurie siunčia jums prakeiksmus, melskitės už tuos, kurie jus užgaulioja.[l] **29** Jei kas

trenkia tau per vieną skruostą, atsuk jam ir kitą. Ir jei kas atima iš tavęs apsiaustą, nepagailėk jam ir palaidinės.[a] **30** Duok kiekvienam prašančiam[b] ir iš to, kuris paėmė, kas tavo, nereikalauk grąžinti.

31 Kaip norite, kad žmonės jums darytų, taip jūs patys jiems darykite.[c]

32 Jeigu mylite tik tuos, kurie jus myli, tai koks jūsų nuopelnas? Juk ir nusidėjėliai myli tuos, kurie juos myli.[d] **33** Jeigu darote gera tik tiems, kurie jums gera daro, koks jūsų nuopelnas? Juk taip elgiasi ir nusidėjėliai. **34** Ir jeigu skolinate tik tiems, iš kurių tikitės atgauti, koks jūsų nuopelnas?[e] Juk ir nusidėjėliai skolina nusidėjėliams, kad atgautų tiek pat. **35** Tad mylėkite savo priešus, darykite gera, skolinkite nesitikėdami nieko atgauti,[f] tai didis bus jūsų atlygis ir būsite Aukščiausiojo sūnūs, nes jis ir nedėkingiesiems, ir nedoriesiems maloningas.[g] **36** Būkite gailestingi, kaip jūsų Tėvas yra gailestingas.[h]

37 Neteiskite, ir nebūsite teisiami,[i] nesmerkite, ir nebūsite smerkiami. Atleiskite, ir jums bus atleista.[y] **38** Duokite, ir jums bus duota.[j] Saiką gerą, prikimštą, sukratytą ir su kaupu supils jums į sterblę. Kokiu saiku seikite, tokiu ir jums seikės.“

39 Jis dar pasakė jiems palyginimą: „Negi gali aklas vesti aklą? Argi neįkris abu į duobę?[k] **40** Mokinys nėra viršesnis už savo mokytoją. Kiekvienas, kas gerai išmokytas, bus kaip jo mokytojas. **41** Kodėl žiūri į šapelį savo brolio akyje, o nekreipi dėmesio į rąstą savojoje?[a] **42** Kaip gali sakyti broliui: ‘Broli, leisk, išimsiu šapelį tau iš akies’, jei pats nematai savo akyje rąsto? Veidmainy! Pirma ištrauk rąstą sau iš akies, tada aiškiai matysi, kaip išimti šapelį broliui iš akies.

43 Juk nėra gero medžio, kuris vestų netikusius* vaisius, kaip nėra ir netikusio# medžio, kuris vestų gerus vaisius.[b] **44** Kiekvienas medis atpažįstamas iš vaisių.[c] Figos juk nerenkamos nuo dagių ir vynuogės neskinamos nuo dygiakrūmio. **45** Geras žmogus iš savo širdies gėrio turtų ima gera, o blogas žmogus iš savo blogio turtų ima bloga, – jo lūpos kalba tai, ko pertekusi širdis.[d]

46 Kodėl tad vadinate mane Viešpačiu, bet nedarote to, ką sakau?[e] **47** Pasakysiu jums, į ką panašus kiekvienas, kuris pas mane ateina, klausosi mano žodžių ir juos vykdo.[f] **48** Toksai yra tarsi žmogus, kuris norėdamas statyti namą iškasė gilią duobę ir padėjo pamatą ant uolos. Užėjus potvyniui, srovė užplūdo tą namą, bet pajudinti jo nepajėgė, nes buvo gerai pastatytas.[g] **49** O tas, kuris klausosi, bet nevykdo,[h] panašus į žmogų, pastačiusį namą ant žemės, be pamato. Kai srovė užplūdo tą namą, jis iškart sugriuvo, ir jo griuvimas buvo smarkus.“

7 Baigęs kalbėti minioms Jėzus atėjo į Kafarnaumą. **2** Vieno šimtininko vergas sirgo ir buvo arti mirties.[i] Šimtininkui tas vergas buvo brangus, **3** todėl išgirdęs apie Jėzų

6 SKYRIUS

a Mt 5:39, 40
1Ko 6:7

b Įst 15:7, 8
Pat 3:27
Pat 21:26
Mt 5:42

c Mt 7:12

d Mt 5:46, 47

e Kun 25:35, 36
Įst 15:7, 8
Mt 5:42

f Iš 22:25
Kun 25:37
Įst 23:20
Ps 37:25, 26

g Mt 5:45
Apd 14:17

h Mt 5:48
Ef 5:1, 2
Jok 2:13

i Mt 7:1, 2
Rom 14:10

y Mt 6:14
Mk 11:25

j Pat 19:17

k Mt 15:14

Antra skiltis

a Mt 7:3–5

b Mt 7:16–18

c Mt 12:33

d Mt 12:34, 35

e Mt 7:21
Lk 13:24
Rom 2:13
Jok 1:22

f Mt 7:24–27

g Ps 125:1

h Jok 1:23, 24

7 SKYRIUS

i Mt 8:5, 6

6:43 *Pažod. „supuvusius“. #Pažod. „išpuvusio“.

jis pasiuntė pas jį žydų vyresniuosius paprašyti, kad ateitų ir vergą išgydytų. **4** Tie atėjo pas Jėzų ir labai prašė: „Tas žmogus vertas, kad jam padėtum, **5** nes jis myli mūsų tautą ir pastatė mums sinagogą.“ **6** Taigi Jėzus leidosi su jais. Tačiau jam jau esant netoli tų namų, šimtininkas pasiuntė draugus pasakyti: „Gerbiamasis, nesivargink, aš nevertas priimti tavęs po savo stogu,[a] **7** todėl pas tave ir nėjau. Esu nevertas, bet tark žodį ir mano tarnas tepasveiksta. **8** Juk ir aš, nors pats esu pavaldinys, turiu sau pavaldžių kareivių. Vienam tariu: ‘Eik!’, ir jis eina, kitam liepiu: ‘Ateik!’, ir jis ateina, o savo vergui sakau: ‘Daryk tai!’, ir jis daro.“ **9** Tokie jo žodžiai Jėzų nustebino. Jis atsigręžė į jį lydinčią minią ir tarė: „Sakau jums: net Izraelyje neradau tokio stipraus tikėjimo.“[b] **10** Pasiuntiniai grįžo į namus ir rado vergą pasveikusį.[c]

11 Kiek vėliau Jėzus iškeliavo į miestą, vardu Nainas. Su juo ėjo jo mokiniai ir didelė minia. **12** Kai jie buvo netoli miesto vartų, Jėzus išvydo žmones, išnešančius mirusįjį, vienturtį našlės sūnų.[d] Kartu su ja iš miesto ėjo nemaža minia. **13** Kai Viešpats tą moterį pamatė, jam labai jos pagailo.[e] „Neverk“,[f] – pasakė jai. **14** Tada priėjęs palietė neštuvus ir nešėjai sustojo. Jėzus tarė: „Jaunuoli, sakau tau, kelkis!“[g] **15** Mirusysis atsisėdo ir pradėjo kalbėti. Jėzus atidavė jį motinai.[h] **16** Visus apėmė baimė ir jie šlovino Dievą sakydami: „Didis pranašas iškilo tarp mūsų“[i] ir: „Dievas atkreipė dėmesį į savo tautą“.[a] **17** Ir žinia apie tai, ką Jėzus padarė, pasklido po visas apylinkes ir po visą Judėją.

18 Jono mokiniai apie visa tai papasakojo Jonui.[b] **19** Jonas pasikvietė du iš jų ir pasiuntė pas Viešpatį paklausti: „Ar tu esi tas, kuris turi ateiti,[c] ar mums laukti kito?“ **20** Atkeliavę pas Jėzų, tie vyrai pasakė: „Jonas Krikštytojas siuntė mus paklausti: ‘Ar tu esi tas, kuris turi ateiti, ar mums laukti kito?’“ **21** Tą valandą Jėzus išgydė daugelio ligas,[d] sunkias negales, išvarė piktąsias dvasias, daugeliui aklųjų dovanojo regėjimą. **22** Ir aniems vyrams jis atsakė: „Eikite, papasakokite Jonui, ką matėte ir girdėjote: aklieji regi,[e] luošieji vaikšto, raupsuotieji apvalomi, kurtieji girdi,[f] mirusieji prikeliami, vargšams skelbiama geroji naujiena.[g] **23** Laimingas tas, kuris manimi nepasipiktina.“[h]

24 Jono pasiuntiniams iškeliavus, Jėzus ėmė kalbėti minioms apie Joną: „Ko išėjote į dykumą pasižiūrėti? Ar vėjo siūbuojamos nendrės?[i] **25** Ko išėjote pamatyti? Brangiais* drabužiais apsirengusio žmogaus?[y] Puošnius drabužius vilki ir prabangiai gyvena tie, kurie karalių rūmuose. **26** Ko tad išėjote pamatyti? Ar pranašo? Taip, sakau jums, ir kur kas daugiau nei pranašo.[j] **27** Jis yra tas, apie kurį parašyta: ‘Štai siunčiu savo pasiuntinį pirma tavęs*. Jis eis pirma tavęs ir paruoš tau kelią.’[k] **28** Sakau jums: tarp žmonių*

7 SKYRIUS

a Mt 8:8, 9

b Mt 8:10

c Mt 8:13

d 1Ka 17:17
Lk 8:41, 42

e Hbr 4:15

f Lk 8:52
Jn 11:33

g 1Ka 17:21, 22
Lk 8:52–54
Jn 11:43
Apd 9:40

h 1Ka 17:23
2Ka 4:36

i Įst 18:15
Jn 4:19
Jn 6:14
Jn 7:40

Antra skiltis

a Lk 1:68

b Mt 11:2–6

c Ps 40:7
Ps 118:26
Zch 9:9
Mt 3:11

d Iz 53:4

e Iz 42:7

f Iz 29:18
Iz 35:5, 6

g Iz 61:1
Lk 4:18
Jok 2:5

h Iz 8:14
Lk 2:34
Jn 6:66

i Mt 11:7–11

y Mk 1:6

j Mk 1:2
Lk 1:67, 76

k Iz 40:3
Mal 3:1
Lk 1:16, 17
Jn 1:23

7:25 *Pažod. „Švelniais“. **7:27** *Pažod. „tavo veido“. **7:28** *Pažod. „tarp gimusių iš moterų“.

nėra nė vieno didesnio už Joną, bet ir mažiausias Dievo Karalystėje yra didesnis už jį.“[a] **29** (Mokesčių rinkėjai ir kiti žmonės, kurie buvo pakrikštyti Jono krikštu,[b] išgirdę tuos žodžius kalbėjo, kad Dievas teisus. **30** O fariziejai ir Įstatymo žinovai Dievo valios nepaisė[c] ir krikštytis pas Joną nėjo.)

31 „Tad su kuo man palyginti šios kartos žmones? Į ką jie panašūs?[d] **32** Su jais yra kaip su mažais vaikais, kurie sėdi turgavietėje ir šaukia vieni kitiems: ‘Mes jums grojome fleita, bet jūs nešokote! Mes giedojome raudas, bet jūs neverkėte!’ **33** Štai Jonas Krikštytojas – jis nevalgo duonos ir negeria vyno,[e] o jūs sakote: ‘Jis demono apsėstas.’ **34** Žmogaus Sūnus valgo ir geria, o jūs sakote: ‘Pažiūrėkite, koks rijūnas ir vyno gėrėjas, mokesčių rinkėjų ir nusidėjėlių draugas.’[f] **35** Vis dėlto išmintį išteisina visi jos darbai*.“[g]

36 Vienas fariziejus pasikvietė Jėzų pavalgyti. Tad jis atėjo pas tą fariziejų į namus ir drauge su juo vaišinosi. **37** Ir štai viena moteris, žinoma mieste nusidėjėlė, sužinojusi, kad jis svečiuojasi fariziejaus namuose, atėjo tenai ir atsinešė alebastrinį indelį kvapiojo aliejaus.[h] **38** Verkdama ji prisiartino jam iš už nugaros prie kojų, ėmė vilgyti jas ašaromis ir šluostyti plaukais. Moteris bučiavo jas ir tepė kvapiuoju aliejumi. **39** Tasai fariziejus, kuris jį pasikvietė, tai matydamas svarstė: „Jei šitas būtų pranašas, žinotų, kas ji tokia, kokia moteris jį liečia. Jis žinotų, kad ji nusidėjėlė.“[a] **40** O Jėzus kreipėsi į jį: „Simonai, turiu kai ką tau pasakyti.“ Anas tarė: „Sakyk, Mokytojau!“

41 „Du žmonės buvo skolingi vienam skolintojui: vienas – penkis šimtus denarų*, kitas – penkiasdešimt. **42** Jiedu neturėjo iš ko grąžinti, todėl skolintojas abiem skolą dovanojo. Katras iš skolininkų labiau jį mylės?“ **43** Simonas atsakė: „Manau, tas, kuriam daugiau dovanota.“ Jėzus tarė: „Teisingai mąstai.“ **44** Tada atsisuko į moterį ir pasakė Simonui: „Matai šią moterį? Kai atėjau pas tave į namus, tu nedavei man vandens kojoms, o ji mano kojas savo ašaromis suvilgė ir savo plaukais nušluostė. **45** Tu manęs nepabučiavai, o ši moteris nuo tada, kai atėjau, nesiliauja bučiavusi man kojų. **46** Tu man galvos jokiu aliejumi nepatepei, o ji man kojas patepė kvapiuoju aliejumi. **47** Todėl aš tau sakau: jai atleista daugybė jos nuodėmių,[b] nes ji labai mylėjo. Kam mažai atleidžiama, tas mažai myli.“ **48** Tada Jėzus tarė jai: „Tavo nuodėmės atleistos.“[c] **49** Valgantys su juo prie stalo ėmė sau svarstyti: „Kas jis toks, kad net nuodėmes atleidžia?“[d] **50** O moteriai jis pasakė: „Tavo tikėjimas tave išgelbėjo.[e] Eik rami.“

8 Netrukus jis leidosi keliauti iš miesto į miestą ir iš kaimo į kaimą skelbdamas ir garsindamas gerąją naujieną apie Dievo Karalystę.[f] Su juo buvo

7 SKYRIUS

a Mt 11:11

b Mt 3:5, 6
Lk 3:12

c Apd 13:46
Rom 10:2, 3

d Mt 11:16–19

e Sk 6:2, 3
Mt 3:4
Lk 1:13, 15

f Mt 11:19
Lk 5:30

g Jn 10:37, 38

h Mt 26:6, 7
Mk 14:3
Jn 12:3

Antra skiltis

a Lk 15:2

b Ps 32:1
Ps 51:1
Ps 103:2, 3
Iz 1:18
Iz 43:25
Iz 44:22

c Mt 9:2
Mk 2:5

d Mk 2:7
Lk 5:21

e Mt 9:22
Lk 8:48

8 SKYRIUS

f Mt 9:35
Lk 4:43

7:35 *Pažod. „vaikai“.

7:41 *Žr. priedą B14.

Dvylika. **2** Taip pat su juo keliavo kai kurios moterys, išgydytos nuo piktųjų dvasių ir negalių: Marija, vadinama Magdaliete (iš jos buvo išvaryti septyni demonai), **3** Erodo patikėtinio Chūzo žmona Joana,[a] Zuzana ir daug kitų. Jos patarnavo jiems ir rėmė savo turtu.[b]

4 Susirinkus didelei miniai, suėjus žmonėms, kurie lydėjo Jėzų iš miesto į miestą, jis prabilo palyginimu:[c] **5** „Sėjėjas išėjo sėti sėklos. Jam besėjant, vienos sėklos krito prie kelio. Žmonės jas sumindžiojo, atskridę dangaus paukščiai sulesė.[d] **6** Kitos nukrito ant uolos ir sudygo, bet daigai greit sudžiūvo, nes negavo drėgmės.[e] **7** Kai kurios krito tarp dygiažolių, ir šios, išaugusios kartu, želmenis nustelbė.[f] **8** Dar kitos krito į gerą žemę ir sudygusios davė šimteriopą vaisių.“[g] Baigęs apie tai kalbėti, Jėzus garsiai tarė: „Kas turi ausis klausytis, tesiklauso!“[h]

9 Jo mokiniai paklausė, ką šitas palyginimas reiškia.[i] **10** Jėzus atsakė: „Jums duota suprasti Dievo Karalystės slėpinius, bet dėl kitų tai sakoma palyginimais,[y] kad jie žiūrėdami nematytų ir girdėdami nesuprastų.[j] **11** Palyginimas reiškia štai ką. Sėkla yra Dievo žodis.[k] **12** Tai, kad sėkla krinta prie kelio, reiškia, kad žmonės išgirsta žodį, bet paskui atėjęs Velnias išrauna jį iš jų širdžių, kad jie netikėtų ir nebūtų išgelbėti.[l] **13** Kad sėkla krinta ant uolos, reiškia, kad išgirdę žodį žmonės priima jį su džiaugsmu, bet jis neįleidžia šaknies. Kurį laiką jie tiki, bet užėjus išmėginimų metui atkrinta.[a] **14** Kad sėkla krinta į dygiažoles, reiškia, kad žmonės išgirsta žodį, bet šio gyvenimo rūpesčiai, turtai[b] ir malonumai[c] tą žodį užgožia, nustelbia, ir jis nieko nesubrandina.[d] **15** O kad sėkla krinta į gerą žemę, reiškia, kad geros ir doros širdies žmonės išgirsta žodį,[e] jį išsaugo ir būdami ištvermingi duoda vaisių.[f]

16 Uždegęs žiburį žmogus nevožia jo indu ir nekiša po lova, bet stato ant žibintuvo, kad įėjusiems į vidų būtų šviesu.[g] **17** Juk nėra nieko paslėpta, kas nebus atskleista, ir tikrai nėra nieko uždengta, kas netaps žinoma ir nebus atidengta.[h] **18** Tad žiūrėkite, kaip klausotės, nes turinčiam bus dar duota,[i] o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką jis mano turįs.“[y]

19 Pas Jėzų atėjo jo motina ir broliai,[j] bet per minią negalėjo prie jo prieiti.[k] **20** Jam buvo pranešta: „Lauke stovi tavo motina ir tavo broliai. Jie nori tave pamatyti.“ **21** Jėzus jiems atsakė: „Mano motina ir mano broliai yra tie, kurie klausosi Dievo žodžio ir jį vykdo.“[l]

22 Vieną dieną jis su savo mokiniais įlipo į valtį ir tarė jiems: „Kelkimės į kitą ežero krantą.“ Ir jie išplaukė.[m] **23** Beplaukiant Jėzus užmigo. Tuomet ežere kilo smarki audra – valtį ėmė semti ir jie atsidūrė pavojuje.[n] **24** Mokiniai pripuolę ėmė žadinti Jėzų šaukdami: „Mokytojau! Mokytojau! Mes tuoj žūsime!“ Atsibudęs jis sudraudė vėją ir šėlstančius vandenis. Šie nurimo ir stojo tyla.[o] **25** Tada jis jiems pasakė: „Kur jūsų tikėjimas?“ O jie

8 SKYRIUS

a Lk 24:9, 10
b Mt 27:55 Mk 15:40, 41
c Mt 13:1–3 Mk 4:1, 2
d Mt 13:3–9 Mk 4:3–9 Lk 8:12
e Lk 8:13
f Lk 8:14
g Lk 8:15
h Mt 11:15 Mt 13:9 Mk 4:9
i Mt 13:10 Mk 4:10
y Ps 78:2 Mt 13:34, 35 Mk 4:34
j Iz 6:9, 10 Mt 13:11, 13 Mk 4:11, 12
k Mt 13:18–23 Mk 4:14–20
l Mt 13:19 Mk 4:15 2Ko 4:3, 4

Antra skiltis

a Mt 13:20, 21 Mk 4:16, 17
b Mt 19:23 1Ti 6:9
c 2Ti 4:10
d Mt 13:22 Mk 4:18, 19
e Apd 16:14
f Mt 13:23 Mk 4:20 Hbr 10:36
g Mt 5:15 Mk 4:21 Lk 11:33 Fil 2:15
h Mt 10:26 Mk 4:22 Lk 12:2
i Mt 25:23
y Mt 13:12 Mt 25:29 Mk 4:24, 25 Lk 19:26
j Mt 13:55 Jn 7:5 Apd 1:14
k Mt 12:46, 47 Mk 3:31, 32
l Mt 12:48–50 Mk 3:33–35 Jn 15:14
m Mt 8:18, 23 Mk 4:35, 36
n Mt 8:24–27 Mk 4:37–41
o Ps 89:9

išsigandę ir priblokšti vienas kitam kalbėjo: „Kas gi jis toks, kad gali net vėjams ir vandeniui paliepti, ir tie jo klauso?“[a]

26 Jie atplaukė į geraziečių kraštą,[b] esantį priešais Galilėją. **27** Krante Jėzų pasitiko vienas demonų apsėstas vyras iš gretimo miesto. Jis jau senokai nedėvėjo drabužių ir laikėsi kapinėse, ne namuose.[c] **28** Pamatęs Jėzų jis suriko ir prieš jį parpuolęs garsiai šaukė: „Ko tau reikia,* Jėzau, aukščiausiojo Dievo Sūnau?! Maldauju, nekankink manęs!“[d] **29** (Mat tam vyrui pribėgus Jėzus buvo paliepęs netyrajai dvasiai iš žmogaus išeiti. Ji dažnai jį sugriebdavo.*[e] Tą žmogų tekdavo laikyti sukaustytą grandinėmis, supančiotomis kojomis, tačiau jis viską nusitraukydavo ir demonas išgindavo jį į dykvietes.) **30** Jėzus jį paklausė: „Kuo tu vardu?“ Tas atsakė: „Legionas“, mat į žmogų buvo suėję daug demonų. **31** Ir jie maldavo, kad Jėzus nelieptų jiems eiti į bedugnę.[f] **32** Tenai ant kalno ganėsi nemaža kiaulių banda,[g] tad jie ėmė jo prašyti, kad leistų sueiti į jas. Ir jis leido.[h] **33** Išėję iš žmogaus, demonai suėjo į kiaules. Banda pasileido nuo skardžio į ežerą ir nuskendo. **34** Pamatę, kas įvyko, kiauliaganiai nubėgo ir papasakojo apie tai visiems mieste ir apylinkėse.

35 Tada žmonės išėjo pažiūrėti, kas atsitiko. Atėję pas Jėzų jie pamatė, kad žmogus, iš kurio išėjo demonai, sėdi prie Jėzaus kojų apsirengęs ir sveiko proto; ir juos apėmė baimė. **36** Mačiusieji, kaip apsėstasis buvo išvaduotas, papasakojo jiems apie visa, kas nutiko. **37** Ir daugybė geraziečių krašto gyventojų ėmė Jėzų prašyti, kad paliktų jų kraštą, nes buvo labai išsigandę. Tad jis sėdo į valtį ketindamas plaukti atgal. **38** Vyras, iš kurio buvo išėję demonai, maldavo Jėzų leisti likti su juo, bet Jėzus liepė jam eiti sakydamas:[a] **39** „Grįžk namo ir visiems papasakok, ką Dievas dėl tavęs padarė.“ Vyras nuėjo ir ėmė visame mieste pasakoti, ką jam padarė Jėzus.

40 Kai Jėzus grįžo atgal, jo laukianti minia maloniai jį sutiko.[b] **41** Ir štai atėjo vienas iš sinagogos vadovų, vardu Jayras. Jis puolė Jėzui po kojų ir ėmė maldauti ateiti pas jį į namus,[c] **42** mat jo vienturtė maždaug dvylikos metų duktė buvo arti mirties.

Jėzui einant minia iš visų pusių jį spaudė. **43** Ir štai viena moteris, kuri dvylika metų sirgo kraujoplūdžiu[d] ir kuriai pas nieką nepavyko išsigydyti,[e] **44** prisiartinusi jam iš už nugaros palietė jo drabužio kutus,[f] ir kraujas bemat liovėsi plūdęs. **45** Jėzus paklausė: „Kas mane palietė?“ Visiems besiginant Petras pasakė: „Mokytojau, juk minia apgulusi tave spaudžia.“[g] **46** Tačiau Jėzus tarė: „Kažkas mane palietė, nes pajutau, kad iš manęs išėjo galia.“[h] **47** Pamačiusi, kad nepavyks pasišalinti nepastebėtai, moteris drebėdama priėjo ir parpuolė prieš jį. Tada visų žmonių akivaizdoje ji pasisakė, dėl ko Jėzų palietė ir kaip bematant pagijo.

8 SKYRIUS

a Mt 8:27 Mk 4:41

b Mk 5:1

c Mt 8:28, 29 Mk 5:2–10

d Mk 1:23, 24

e Mk 9:20, 21

f Apr 20:2, 3

g Kun 11:7, 8 Įst 14:8

h Mt 8:30–34 Mk 5:11–17

Antra skiltis

a Mk 5:18–20

b Mk 5:21

c Mt 9:18, 19 Mk 5:22–24

d Kun 15:25

e Mt 9:20–22 Mk 5:25–29

f Sk 15:38, 39

g Mk 5:30–34

h Lk 5:17

8:28 *Arba „Kas tau darbo“. **8:29** *Arba galbūt „Ji jau seniai laikė jį savo gniaužtuose“.

48 Jėzus jai tarė: „Dukterie, tavo tikėjimas tave išgydė. Eik rami.“[a]

49 Jam tebekalbant, kažkas iš sinagogos vadovo namų atėjęs pasakė: „Tavo duktė mirė. Nebegaišink Mokytojo.“[b] **50** Tai išgirdęs Jėzus jam tarė: „Nebijok, tiktai tikėk, ir ji bus išgelbėta.“[c] **51** Atėjęs į tuos namus jis neleido niekam su juo įeiti – tik Petrui, Jonui, Jokūbui ir mergaitės tėvui su motina. **52** Visi verkė mergaitės ir sielvartaudami mušėsi į krūtinę. Jėzus pasakė: „Neverkite,[d] mergaitė nemirė, ji miega.“[e] **53** Bet jie tik šaipėsi iš jo, mat žinojo, kad ji mirusi. **54** O Jėzus paėmė ją už rankos ir garsiai tarė: „Mergaite, kelkis!“[f] **55** Mergaitės dvasia*[g] grįžo, ir ji tuoj pat atsikėlė.[h] Jėzus paliepė duoti jai valgyti. **56** Mergaitės tėvai netvėrė džiaugsmu, tačiau jis liepė jiems niekam nesakyti, kas įvyko.[i]

9 Tuomet jis susikvietė Dvylika ir davė jiems galią ir valdžią įsakinėti visiems demonams[y] ir gydyti ligas.[j] **2** Jis išsiuntė juos skelbti Dievo Karalystės, gydyti ligonių **3** ir pasakė: „Į kelionę nieko neimkite – nei lazdos, nei kelionmaišio, nei duonos, nei sidabrinių, neimkite ir dviejų palaidinių*.[k] **4** Užėję į kokius namus, apsistokite juose; iš ten keliaukite toliau.[l] **5** Jei kuriame mieste jūsų nepriimtų, išeidami iš jo nusikratykite ir dulkes nuo kojų, – tebus tai liudijimas prieš juos.“[m] **6** Taigi jie iškeliavo ir eidami per kaimus visur skelbė gerąją naujieną ir gydė žmones.[n]

8:55 *Arba „gyvybės jėga“. **9:3** *Arba „antros palaidinės“.

8 SKYRIUS

a Mt 9:22 Lk 7:50

b Mk 5:35–37

c Jn 11:25 Rom 4:17

d Lk 7:12, 13

e Mt 9:23–26 Mk 5:38–43 Jn 11:11 Apd 7:60 Apd 13:36

f Mk 5:41 Lk 7:14 Jn 11:43

g Pr 2:7 Mok 3:19 Iz 42:5

h Mk 5:42

i Mk 7:35, 36

9 SKYRIUS

y Mk 6:7

j Mt 10:1

k Mt 10:9, 10 Mk 6:8, 9 Lk 10:4

l Mt 10:11 Mk 6:10 Lk 10:5, 7

m Mt 10:14 Mk 6:11 Lk 10:10, 11 Apd 13:50, 51

n Mt 11:1 Mk 6:12, 13

Antra skiltis

a Mt 14:1, 2 Mk 6:14–16

b Mk 8:27, 28 Lk 9:18, 19

c Mt 14:3, 10

d Lk 23:8

e Mk 6:30

f Mt 14:13

g Mt 14:14 Mk 6:34 Jn 6:2

h Mt 14:15–21 Mk 6:35–44 Jn 6:5–13

i 2Ka 4:42–44

7 Apie visus tuos įvykius išgirdo tetrarchas Erodas*. Jis labai suglumo, mat kai kurie žmonės kalbėjo, esą Jonas prikeltas iš mirusių,[a] **8** kiti sakė, kad pasirodė Elijas, dar kiti – kad prisikėlė kažkuris iš senovės pranašų.[b] **9** Erodas svarstė: „Joną aš nukirsdinau.[c] Tai kas gi yra šitas, apie kurį girdžiu kalbant tokius dalykus?“ Ir jis labai norėjo jį pamatyti.[d]

10 Sugrįžę apaštalai papasakojo Jėzui visa, ką nuveikė.[e] Tada pasiėmęs juos jis pasitraukė į miestą, vadinamą Betsaida, kad pabūtų vieni.[f] **11** Bet minios tai sužinojusios atsekė jam iš paskos. Jėzus mielai juos priėmė ir ėmė kalbėti apie Dievo Karalystę, taip pat išgydė tuos, kuriems reikėjo gydymo.[g] **12** Kai diena pakrypo vakarop, priėjo Dvylika ir jam tarė: „Paleisk minią, kad nuėję į aplinkinius kaimus ir ūkius susirastų nakvynę ir maisto. Juk esame nuošalioje vietoje.“[h] **13** Bet Jėzus jiems atsakė: „Jūs duokite jiems valgyti.“[i] Tie kalbėjo: „Mes nieko daugiau neturime, tik penkis duonos papločius ir dvi žuvis. Nebent nueitume ir nupirktume visiems šiems žmonėms maisto.“ **14** (Ten mat buvo apie penki tūkstančiai vyrų.) Jėzus savo mokiniams pasakė: „Susodinkite juos būriais, maždaug po penkiasdešimt.“ **15** Jie taip ir padarė – visus susodino. **16** Jėzus paėmė tuos penkis papločius ir abi žuvis, pažvelgė į dangų ir juos palaimino. Tada laužė duoną ir su žuvimi davė mokiniams, kad šie išdalytų miniai. **17** Visi pavalgė iki

9:7 *T. y. Erodas Antipas. Žr. žodynėlyje „Erodai“.

soties, ir buvo surinkta dvylika pintinių atlikusių gabaliukų.[a]

18 Po kurio laiko, kai Jėzus vienas meldėsi, pas jį atėjo mokiniai. Jis paklausė jų: „Kuo minios mane laiko?“[b] **19** Tie atsakė: „Vieni Jonu Krikštytoju, kiti Eliju, kiti sako, kad prisikėlė dar koks iš senovės pranašų.“[c] **20** Tada jis paklausė: „O jūs kuo mane laikote?“ Petras atsakė: „Tu esi Dievo Pateptasis*.“[d] **21** Jėzus jiems griežtai paliepė niekam to nesakyti[e] **22** ir tarė: „Žmogaus Sūnus turės daug iškentėti, bus atmestas vyresniųjų, aukštųjų kunigų ir Raštų aiškintojų, nužudytas[f] ir trečią dieną prikeltas.“[g]

23 Tuomet Jėzus ėmė visiems kalbėti: „Jeigu kas nori eiti paskui mane, teišsižada savęs,[h] teima kasdien savo kančių stulpą* ir tegu seka manimi.[i] **24** Kas nori išgelbėti savo gyvybę*, tas ją praras, o kas dėl manęs savo gyvybę* praranda, tas ją išgelbės.[y] **25** Kokia gi žmogui nauda, jei jis laimės visą pasaulį, bet neteks gyvybės ar save pražudys?[j] **26** Kas gėdytųsi manęs ir mano žodžių, to gėdysis Žmogaus Sūnus, kai ateis su savo, savo Tėvo ir šventųjų angelų šlove.[k] **27** Iš tiesų sakau jums: kai kurie iš čia stovinčių neragaus mirties, iki išvys Dievo Karalystę.“[l]

28 Praėjus maždaug aštuonioms dienoms nuo tada, kai pasakė šiuos žodžius, Jėzus pasiėmė su savimi Petrą, Joną ir Jokūbą ir užlipo ant kalno melstis.[m] **29** Jam besimeldžiant jo veidas pasikeitė, o

9 SKYRIUS

a Mt 14:20 Mk 6:43 Jn 6:13

b Mt 16:13–16 Mk 8:27–30

c Lk 9:7, 8

d Mt 16:16 Mk 8:29 Jn 1:41 Jn 6:68, 69

e Mt 16:20

f Iz 53:5, 8 Lk 17:25

g Mt 16:21 Mk 8:31

h Fil 3:7, 8

i Mt 10:38 Mt 16:24 Mk 8:34 Lk 14:27

y Mt 16:25 Mk 8:35 Jn 12:25 Apd 20:24 Apr 2:10

j Mt 16:26 Mk 8:36

k Mt 10:33 Mk 8:38 2Ti 2:12

l Mt 16:28 Mk 9:1

m Mt 17:1–8 Mk 9:2–8

Antra skiltis

a Lk 9:22 Lk 13:33

b 2Pt 1:16

c Lk 3:22 Jn 12:28

d Ps 2:7 Iz 42:1 Mt 3:17 2Pt 1:17

e Įst 18:15 Mt 17:5 Mk 9:7 Apd 3:22, 23

f Mt 17:9 Mk 9:9

g Mk 9:14, 15

h Mt 17:14–16 Mk 9:17, 18

i Įst 32:5

y Mt 17:17, 18 Mk 9:19–27

apdaras pasidarė skaisčiai baltas. **30** Ir štai du vyrai kalbėjosi su juo. Tai buvo Mozė ir Elijas. **31** Jiedu pasirodė šlovėje ir kalbėjosi su Jėzumi apie jo išėjimą – apie tai, kas jam skirta atlikti Jeruzalėje.[a] **32** O Petras ir su juo esantys tuo metu miegojo. Prabudę jie pamatė jo šlovę[b] ir du vyrus greta jo. **33** Kai tiedu buvo benueiną, Petras Jėzui tarė: „Mokytojau, kaip mums čia gera! Pastatykime tris palapines: vieną tau, vieną Mozei ir vieną Elijui.“ Jis nesuvokė, ką šneka. **34** Jam bekalbant užėjo debesis ir mokinius apgaubė. Atsidūrę tame debesyje jie išsigando. **35** Ir iš debesies nuskambėjo balsas:[c] „Šitas yra mano Sūnus, išrinktasis.[d] Klausykite jo.“[e] **36** Tam balsui aidint Jėzus jau buvo vienas. Po to įvykio mokiniai tylėjo, jie kurį laiką niekam nepasakojo apie tai, ką matė.[f]

37 Kitą dieną jie nusileido nuo kalno ir Jėzų pasitiko didelė minia.[g] **38** Ir štai vienas vyras iš minios sušuko: „Mokytojau, meldžiu, pažvelk į mano sūnų – mano vienturtį![h] **39** Būna, kad dvasia sugriebia jį ir ima tąsyti. Tada jis staiga ima šaukti, visas apsiputoja. Jį apdaužiusi, dvasia nenoromis nuo jo atstoja. **40** Meldžiau tavo mokinių ją išvaryti, bet jiems nepavyko.“ **41** Jėzus atsakė: „O netikinti ir pikta karta![i] Kiek ilgai turėsiu būti su jumis ir jus kęsti? Atvesk čia savo sūnų.“[y] **42** Kai vaikas ėjo prie Jėzaus, demonas parbloškė jį ir ėmė smarkiai tąsyti. Bet Jėzus paliepė netyrajai dvasiai išeiti, išgydė berniuką ir atidavė jį tėvui. **43** Išvydę tokią didžią Dievo galybę visi apstulbo.

9:20 *Pateptasis“ – gr. *christos* (Kristus). **9:23** *Žr. žodynėlį. **9:24** *Arba „sielą“. Žr. žodynėlį.

Minia stebėjosi visais jo darbais, bet savo mokiniams Jėzus pasakė: **44** „Gerai įsidėmėkite šiuos žodžius: Žmogaus Sūnus turės būti atiduotas į žmonių rankas.“[a] **45** Mokiniai šito pasakymo nesuprato (mat tai buvo nuo jų paslėpta, kad nesuvoktų), o klausti jį apie tai bijojo.

46 Tuomet jie ėmė tarpusavyje ginčytis, kuris iš jų didžiausias.[b] **47** Žinodamas, ką jie širdyje mano, Jėzus pasiėmė vaikelį ir pasistatęs šalia savęs **48** tarė jiems: „Kas priima šį vaikelį dėl mano vardo, mane priima. O kas mane priima, priima ir tą, kuris mane siuntė.[c] Kas elgiasi kaip mažesnis tarp jūsų visų – tas yra didis.“[d]

49 Jonas atsiliepė: „Mokytojau, matėme vieną žmogų, tavo vardu išvarinėjantį demonus. Mes jam draudėme, nes jis nevaikščioja su mumis.“[e] **50** Bet Jėzus jam pasakė: „Nedrauskite, nes kas ne prieš jus, tas už jus.“

51 Artėjant metui, kai turėjo būti paimtas į dangų,[f] Jėzus ryžtingai nusprendė eiti į Jeruzalę. **52** Jis pasiuntė pirma savęs pasiuntinius. Šie leidosi kelionėn ir atėjo į vieną samariečių kaimą, kad visa paruoštų jo atvykimui. **53** Tačiau tenykščiai Jėzaus nepriėmė,[g] nes jis buvo nusprendęs eiti į Jeruzalę. **54** Tai matydami jo mokiniai Jokūbas ir Jonas[h] tarė: „Viešpatie, ar nori, kad lieptume ugniai kristi iš dangaus ir juos sunaikinti?“[i] **55** Bet Jėzus atsigręžęs juos sudraudė. **56** Tad jie nuėjo į kitą kaimą.

57 Jiems einant keliu vienas žmogus Jėzui pasakė: „Aš seksiu paskui tave, kur tik tu eisi.“ **58** Bet Jėzus jam tarė: „Lapės turi urvus ir dangaus paukščiai – lizdus, o Žmogaus Sūnus neturi kur galvos priglausti.“[a] **59** Kitą jis kvietė: „Sek paskui mane.“ Tas atsakė: „Leisk man pirma eiti savo tėvo palaidoti.“[b] **60** Bet Jėzus jam tarė: „Palik mirusiems[c] laidoti mirusius, o pats eik ir visur skelbk Dievo Karalystę.“[d] **61** Dar vienas kalbėjo: „Aš seksiu paskui tave, Viešpatie, bet leisk pirmiau atsisveikinti su namiškiais.“ **62** Jėzus jam atsakė: „Nė vienas, kuris uždėjęs ranką ant arklo žvalgosi atgal,[e] netinka Dievo Karalystei.“[f]

10 Paskui Viešpats paskyrė dar septyniasdešimt mokinių ir išsiuntė juos po du[g] pirma savęs į visus miestus ir vietoves, kur ir pats ketino eiti. **2** Jis jiems kalbėjo: „Pjūtis ištie didelė, o darbininkų maža. Tad melskite pjūties Šeimininką siųsti darbininkų į savo pjūtį.[h] **3** Eikite, štai siunčiu jus tarsi avinėlius tarp vilkų.[i] **4** Nesineškite nei piniginės, nei kelionmaišio, nei sandalų[y] ir nieko pakeliui nesveikinkite*. **5** Į kuriuos tik namus užeisite, iš pradžių tarkite: ‘Ramybė šiems namams.’[j] **6** Jeigu ten bus ramybės sūnus, jūsų ramybė ilsėsis ant jo, o jeigu ne, sugrįš pas jus. **7** Pasilikite tuose namuose,[k] valgykite ir gerkite, kas duodama,[l] nes darbininkas vertas savo užmokesčio.[m] Nesikilnokite iš namų į namus.

8 Jei mieste, į kurį ateisite, jus priims, valgykite, kas jums padėta, **9** gydykite ligonius ta-

9 SKYRIUS

a Mt 17:22, 23 Mk 9:31, 32 Lk 18:31–33

b Mt 18:1–5 Mk 9:33–37 Lk 22:24

c Mk 9:37 Jn 12:44

d Pat 18:12 Mt 18:4, 5 Mt 23:11, 12

e Mk 9:38–40

f Apd 1:1, 2 1Ti 3:16

g Jn 4:9

h Mk 3:17

i 2Ka 1:10

Antra skiltis

a Mt 8:20

b Mt 8:21

c Ef 2:1

d Mt 8:22

e Pr 19:17

f Mt 10:37 1Ko 9:24 Fil 3:13

10 SKYRIUS

g Mk 6:7

h Mt 9:37, 38 1Ko 3:9 2Te 3:1

i Mt 10:16

y Mt 10:9, 10 Lk 9:3

j Mt 10:12, 13

k Mt 10:11 Lk 9:4

l Gal 6:6

m Mt 10:9, 10 1Ko 9:11, 14 1Ti 5:18

10:4 *Pasisveikinimas anuomet galėjo būti ilga ceremonija – su pasibučiavimais, apsikabinimais ir pokalbiais.

me mieste ir sakykite: ‘Dievo Karalystė yra arti jūsų.’[a] **10** O jei mieste, į kurį atkeliausite, jūsų nepriims, eikite į to miesto didžiąsias gatves ir sakykite: **11** ‘Mes nusipurtome net dulkes, prikibusias jūsų mieste prie kojų.[b] Vis dėlto įsidėmėkite, kad Dievo Karalystė yra arti.’ **12** Sakau jums, kad Teismo dieną lengviau bus Sodomai negu tam miestui.[c]

13 Vargas tau, Chorazine! Vargas tau, Betsaida! Jeigu Tyre ir Sidone būtų buvę atlikta tokių įstabių darbų, kokių atlikta pas jus, jie seniai būtų atgailavę sėdėdami su ašutine pelenuose.[d] **14** Todėl Tyrui ir Sidonui per Teismą bus lengviau negu jums. **15** O tu, Kafarnaume, gal manai būsiąs išaukštintas iki dangaus? Tu į kapą* nugarmėsi!

16 Kas jūsų klauso, manęs klauso.[e] Kas jus atmeta, mane atmeta. O kas atmeta mane, atmeta ir tą, kuris mane siuntė.“[f]

17 Tie septyniasdešimt sugrįžo džiaugdamiesi ir sakė: „Viešpatie, dėl tavo vardo mums netgi demonai paklūsta.“[g] **18** Jis atsakė jiems: „Matau Šėtoną, kaip žaibą krintantį iš dangaus.[h] **19** Štai daviau jums galią, viršijančią visą priešo galybę. Jūs trypsite gyvates ir skorpionus[i] ir niekas jums nepakenks. **20** Vis dėlto džiaukitės ne tuo, kad dvasios jums paklūsta, – džiaukitės, kad jūsų vardai įrašyti danguje.“[y] **21** Tą pačią valandą Jėzus apimtas šventosios dvasios ėmė džiūgauti ir kalbėjo: „Tėve, dangaus ir žemės Viešpatie! Aš šlovinu

10:15 *Arba „Hadą“. Žr. žodynėlyje „kapas“.

10 SKYRIUS

a Mt 3:1, 2
Lk 9:2

b Mt 10:14
Lk 9:5
Apd 13:50, 51

c Mt 11:24

d Mt 11:21–23

e Mt 10:40
Mk 9:37
Jn 13:20

f Jn 5:23
Jn 12:48
Jn 15:23

g Apd 16:17, 18

h Jn 12:31
Jn 16:11
Hbr 2:14
Apr 12:7–9

i Ps 91:13

y Iš 32:32
Dan 12:1
Fil 4:3
Apr 3:5

Antra skiltis

a 1Ko 1:19
1Ko 2:6

b Mt 11:25, 26

c Jn 10:15

d Mt 11:27
Jn 1:18
2Ko 4:6

e Mt 13:16, 17

f 1Pt 1:10, 11

g Mt 19:16
Mk 10:17
Lk 18:18

h Įst 6:5
Įst 10:12
Joz 22:5
Mk 12:30

i Kun 19:18
Mt 19:19
Rom 13:9
Gal 5:14
Jok 2:8

y Kun 18:5
Jn 17:3

j Lk 16:15

k Jn 4:9

tave visų akivaizdoje už tai, kad gerai paslėpei šiuos dalykus nuo išmintingųjų ir protingųjų[a] ir atskleidei vaikeliams. Taip, Tėve, nes tu taip panorėjai.[b] **22** Visa man yra mano Tėvo atiduota. Niekas nežino, kas yra Sūnus, – tiktai Tėvas, nei kas yra Tėvas, – tiktai Sūnus[c] ir tas, kuriam Sūnus nori jį apreikšti.“[d]

23 Tada jis atsigręžė į mokinius ir jiems atskirai pasakė: „Laimingos akys, kurios mato, ką jūs matote.[e] **24** Sakau jums: daug pranašų ir karalių troško pamatyti tai, ką jūs matote, bet nepamatė,[f] ir išgirsti, ką jūs girdite, bet neišgirdo.“

25 Štai vienas Įstatymo žinovas atsistojo ir mėgindamas jį tarė: „Mokytojau, ką turiu daryti, kad paveldėčiau amžiną gyvenimą?“[g] **26** Jėzus jį paklausė: „Kas parašyta Įstatyme? Ką supranti jį skaitydamas?“ **27** Šis atsakė: „‘Mylėk Jehovą, savo Dievą, visa širdimi, visa siela, visomis jėgomis ir visu protu’[h] ir: ‘Mylėk savo artimą kaip save patį’.“[i] **28** Jėzus tarė: „Teisingai atsakei. Tai daryk, ir gyvensi.“[y]

29 Bet anas norėdamas pasiteisinti[j] paklausė Jėzaus: „O kas yra mano artimas?“ **30** Jėzus atsakė: „Vienas žmogus leidosi žemyn iš Jeruzalės į Jerichą ir pakliuvo plėšikams į rankas. Tie išrengė jį, sumušė ir nuėjo palikę pusgyvį. **31** Pasitaikė, kad tuo keliu leidosi kunigas. Jis pamatė tą žmogų, tačiau praėjo pro jį kita kelio puse. **32** Vėliau ten ėjo levitas. Jis irgi pamatė tą žmogų, bet praėjo kita puse. **33** O kelyje jį užtikęs vienas samarietis[k] jo

pagailėjo. **34** Priėjęs jis užpylė ant žaizdų aliejaus ir vyno, jas aprišo, paskui užkėlė tą žmogų ant savo gyvulio ir nugabenęs į užeigą slaugė. **35** Kitą dieną jis išsiėmė du denarus*, padavė juos užeigos šeimininkui ir pasakė: ‘Pasirūpink juo, o jeigu išleistum ką viršaus, grįžęs tau sumokėsiu.’ **36** Kuris iš tų trijų, tavo manymu, tapo artimu[a] pakliuvusiam į plėšikų rankas?“ **37** Anas atsakė: „Tas, kuris pasielgė su juo gailestingai.“[b] Tada Jėzus jam tarė: „Eik ir tu taip daryk.“[c]

38 Jiems bekeliaujant Jėzus užsuko į tokį kaimą. Čia viena moteris, vardu Morta,[d] priėmė jį pasisvečiuoti savo namuose. **39** Ji turėjo seserį, vardu Marija. Ši atsisėdo prie Viešpaties kojų ir klausėsi jo žodžio. **40** O Morta buvo užsiėmusi visokiu patarnavimu. Priėjusi ji tarė: „Viešpatie, tau nerūpi, kad mano sesuo paliko mane vieną patarnauti? Pasakyk jai, kad man padėtų.“ **41** Viešpats jai atsakė: „Morta, Morta, tu nerimauji ir jaudiniesi dėl daugelio dalykų, **42** o pakanka kelių ar tik vieno. Marija pasirinko gerąją dalį,[e] ir ji nebus iš jos atimta.“

11 Kartą vienoje vietoje Jėzus meldėsi ir jam baigus vienas iš jo mokinių pasakė: „Viešpatie, pamokyk mus melstis, kaip ir Jonas mokė savo mokinius.“

2 Jis tarė jiems: „Kai meldžiatės, sakykite: ‘Tėve, tebūna šventu laikomas* tavo vardas.[f] Teateina tavo Karalystė.[g]

3 Kasdienės mūsų duonos duok mums, kiek dienai reikia.[a] **4** Ir atleisk mums mūsų nuodėmes,[b] nes ir mes atleidžiame kiekvienam, kuris mums kaltas*.[c] Ir nevesk mūsų į pagundą.’“[d]

5 Jis dar jiems kalbėjo: „Tarkim, kuris nors iš jūsų ateis pas draugą vidurnaktį ir sakys: ‘Bičiuli, paskolink man tris papločius duonos, **6** nes pas mane ką tik iš kelionės užsuko draugas ir neturiu ko jam padėti.’ **7** Tas iš vidaus atsilieps: ‘Nekvaršink manęs. Durys jau užsklęstos, aš ir mano vaikeliai jau miegame. Negaliu keltis tau ko nors duoti.’ **8** Sakau jums: jis tikrai atsikels ir duos, ko bičiuliui reikia, – jei ne dėl bičiulystės, tai dėl jo įkyrumo.[e] **9** Todėl sakau: prašykite,[f] ir bus jums duota, ieškokite, ir rasite, belskite, ir bus atidaryta.[g] **10** Mat kiekvienas prašantis gauna,[h] kiekvienas ieškantis randa ir kiekvienam beldžiančiam bus atidaryta. **11** Negi atsirastų tarp jūsų tėvas, kuris savo sūnui, prašančiam žuvies, paduotų ne žuvį, o gyvatę?[i] **12** Arba jeigu paprašytų kiaušinio, nejau paduotų jam skorpioną? **13** Tad jeigu jūs, būdami nedori, duodate savo vaikams gerų dalykų, juo labiau Tėvas, esantis danguje, duos šventosios dvasios tiems, kurie jį prašo.“[y]

14 Vėliau jis išvarė iš žmogaus nebylumo demoną.[j] Demonui išėjus tas žmogus prakalbo, ir minios stebėjosi.[k] **15** Bet kai kurie sakė: „Jis išvaro demonus demonų valdovo Belzebulo* galia.“[l] **16** O kiti norė-

10:35 *Žr. priedą B14. **11:2** *Pažod. „pašventintas“.

11:4 *Pažod. „skolingas“. **11:15** *Žr. žodynėlį.

10 SKYRIUS

a Mt 19:19

b Pat 14:21

c Lk 6:36
Jn 13:17
Ef 4:32

d Jn 12:2

e Mt 4:4
Mt 6:33

11 SKYRIUS

f Kun 22:32
Iz 5:16
Ez 36:23

g Dan 2:44
Dan 7:13, 14
Mt 6:9–13

Antra skiltis

a Ps 37:25

b Ps 79:9
Dan 9:19

c Mk 11:25
Ef 4:32
Kol 3:13

d Lk 22:46
1Ko 10:13
Jok 1:13
Apr 3:10

e Lk 18:5

f Rom 12:12

g Mt 7:7, 8

h Mk 11:24
Jn 15:7
Jok 1:6
1Jn 3:22
1Jn 5:14

i Mt 7:9, 10

y Mt 7:11
Jok 1:17

j Mt 12:22

k Mt 9:32–34

l Mt 12:24–30
Mk 3:22–27

dami Jėzų išmėginti ėmė reikalauti, kad jis parodytų ženklą[a] iš dangaus. **17** Jėzus perprato jų mintis[b] ir pasakė: „Kiekviena susipriešinusi karalystė sužlugs, susipriešinę namai sugrius. **18** Todėl jei Šėtonas yra pats su savimi susipriešinęs, argi jo karalystė išsilaikys? Jūs sakote, kad aš išvarau demonus Belzebulo galia. **19** Jeigu aš išvarau demonus Belzebulo galia, tai kieno galia juos išvaro jūsų sūnūs*? Taigi jie bus jūsų teisėjai. **20** Tačiau jeigu aš išvarau demonus Dievo pirštu,[c] tai tikrai pas jus atėjo* Dievo Karalystė.[d] **21** Kai stipruolis apsiginklavęs saugo savo namus, jo turtas saugus. **22** Bet jeigu stipruolį užpuola stipresnis ir jį nugali, tai atima ginklus, kuriais tas pasitikėjo, pagrobia jo turtą ir išdalija kitiems. **23** Kas ne su manimi, tas prieš mane, ir kas su manimi nerenka, tas barsto*.[e]

24 Išėjusi iš žmogaus, netyroji dvasia keliauja per sausringas vietoves, ieškodama, kur apsistoti, bet neranda ir sako: ‘Grįšiu į savo namus, iš kurių išėjau.’[f] **25** Ji sugrįžta ir randa juos iššluotus ir išpuoštus. **26** Tada eina, pasikviečia kitas septynias dvasias, dar piktesnes už save, ir visos įėjusios ten apsigyvena. Ir tam žmogui pasidaro blogiau, negu buvo pirma.“

27 Jam kalbant šiuos dalykus, viena moteris iš minios sušuko: „Laiminga motina, kurios įsčios tave nešiojo ir kurios krūtys tave žindė!“[g] **28** Bet jis tarė: „Tikriau sakant, laimingi tie, kurie klausosi Dievo žodžio ir jo laikosi.“[a]

29 Minioms gausiai renkantis jis ėmė kalbėti: „Ši karta yra nedora karta. Ji nori ženklo, bet nebus jai duota jokio kito, kaip tik Jonos ženklas.[b] **30** Mat kaip Jona[c] tapo ženklu nineviečiams, taip ir Žmogaus Sūnus bus ženklas šiai kartai. **31** Pietų šalies karalienė[d] bus prikelta per Teismą drauge su šios kartos žmonėmis ir juos pasmerks, nes ji buvo atvykusi nuo žemės pakraščių pasiklausyti Saliamono išminties. O štai čia kai kas daugiau negu Saliamonas.[e] **32** Nineviečiai prisikels per Teismą drauge su šia karta ir ją pasmerks, nes jie atgailavo išgirdę, ką Jona skelbia.[f] O štai čia kai kas daugiau negu Jona. **33** Uždegęs žiburį žmogus jo niekur neslepia ir nevožia saiku*, bet stato ant žibintuvo,[g] kad įėjusiems į vidų būtų šviesu. **34** Kūno žiburys yra tavoji akis. Jeigu tavo akies žvilgsnis sutelktas*, tai ir visas tavo kūnas yra šviesus, bet jeigu akis pavydžiai žvalgosi į šalis#, tada ir tavo kūnas tamsus.[h] **35** Tad žiūrėk, kad tavyje esanti šviesa nebūtų tamsa. **36** Jeigu visas tavo kūnas šviesus, jeigu jame nėra nieko tamsaus, jis yra toks šviesus, tarsi būtų nutviekstas žiburio šviesos.“

37 Jėzui baigus apie tai kalbėti, vienas fariziejus pasikvietė jį pavalgyti. Tad atėjęs jis drauge su juo vaišinosi. **38** Fariziejus nustebo, kad

11 SKYRIUS

a Mt 12:38
Mk 8:11

b Jn 2:24, 25

c Iš 8:19

d Mt 12:28
Lk 17:21

e Mt 12:30

f Mt 12:43–45

g Lk 1:46–48

Antra skiltis

a Įst 29:9
Ps 1:1, 2
Ps 112:1
Ps 119:2
Mt 7:21
Jok 1:25

b Mt 12:38–42
Mt 16:4

c Jon 1:17

d 1Ka 10:1
2Me 9:1

e Mt 12:42

f Jon 3:5

g Mt 5:15
Mk 4:21
Lk 8:16

h Mt 6:22, 23

11:19 *T. y. sekėjai. **11:20** *Arba „jus užklupo“. **11:23** *Arba „kas prie manęs netelkia, tas nuo manęs gena“.

11:33 *Didokas indas, kuriuo seikėdavo grūdus. **11:34** *Arba „akis aiški“. Pažod. „akis paprasta“. #Pažod. „akis pikta“, „akis nedora“.

Jėzus prieš valgį neapsiplovė*.[a] **39** Bet Viešpats jam tarė: „Va jūs, fariziejai, valote taurės ir dubens išorę, bet viduje esate pilni godumo* ir nedorumo.[b] **40** Neprotingi žmonės! Argi tas, kuris padarė išorę, nėra padaręs ir vidaus? **41** Duokite tai, kas slypi viduje – gailestingumo dovanas, tada būsite ištiesšvarūs. **42** Vargas jums, fariziejai! Jūs duodate dešimtinę nuo mėtų, rūtų ir visų kitų žalumynų,[c] bet esate apleidę teisingumą ir Dievo meilę! Anų dalykų reikėjo laikytis, bet neapleisti ir šitų.[d] **43** Vargas jums, fariziejai, nes jūs mėgstate užsiimti pirmuosius suolus sinagogose ir mėgstate, kad jus sveikintų turgavietėse.[e] **44** Vargas jums, nes jūs – kaip tie kapai, kurių žmonės nepastebi*.[f] Jie mindžioja juos to nežinodami.“

45 Vienas iš Įstatymo žinovų atsiliepė: „Mokytojau, taip kalbėdamas tu ir mus įžeidi.“ **46** Tuomet Jėzus tarė: „Vargas ir jums, Įstatymo žinovai, nes jūs kraunate žmonėms sunkiai panešamas naštas, o patys nenorite jų nė pirštu pajudinti![g]

47 Vargas jums, nes jūs tvarkote kapus pranašų, kuriuos jūsų protėviai žudė![h] **48** Ištiesesate savo protėvių darbų liudytojai ir vis tiek jiems pritariate: juk anie pranašus žudė,[i] o jūs kapus tvarkote. **49** Todėl Dievo išmintis ir bylojo: ‘Siųsiu pas juos pranašų ir apaštalų. Kai kuriuos iš jų jie nužudys, kai kuriuos persekios, **50** kad iš šios kartos būtų pareikalauta atsiskaityti už visų pranašų kraują, pralietą nuo pasaulio užgimimo,[a] **51** pradedant Abelio krauju[b] ir baigiant krauju Zacharijo,[c] kuris buvo nužudytas tarp aukuro ir Dievo Namų.’ Taip, sakau jums, atsiskaityti už jį bus pareikalauta iš šios kartos.

52 Vargas jums, Įstatymo žinovai, nes jūs atėmėte iš žmonių pažinimo raktą. Ir ne tik patys nėjote*, bet ir norintiems įeiti trukdėte!“[d]

53 Kai Jėzus iš ten išėjo, Raštų aiškintojai ir fariziejai ėmė smarkiai jį spausti ir kamantinėti dėl daugelio dalykų, **54** tikėdamiesi pričiupti jį sakant ką nors, ką galėtų prieš jį panaudoti.[e]

12 Tuo tarpu susirinko tūkstančiai žmonių – tokia daugybė, kad net mindė vieni kitus. Pirmiausia Jėzus prabilo į savo mokinius: „Saugokitės fariziejų raugo, tai yra veidmainiškumo.[f] **2** Nėra nieko uždengta, kas nebus atidengta, ir nieko slapta, kas netaps žinoma.[g] **3** Todėl ką kalbate tamsoje, bus girdima šviesoje, ir ką šnibždate užsidarę duris, bus skelbiama nuo stogų. **4** Taip pat sakau jums, savo draugams:[h] nebijokite tų, kurie gali nužudyti kūną ir daugiau nieko padaryti negali.[i] **5** Aš jums pasakysiu, kurio reikia bijoti: bijokite to, kuris turi galią ne tik nužudyti, bet ir įmesti į Geheną*.[y] Taip, sakau jums, jo bijokite.[j] **6** Argi ne penki žvirbliai parduodami už du skatikus*? Tačiau nė vienas iš jų nėra Dievo užmirštas.[k] **7** O jūsų net

11 SKYRIUS

a Mt 15:2

b Mt 23:25, 26

c Kun 27:30

d Mt 23:23, 24 Jn 7:24

e Mt 23:6, 7

f Mt 23:27, 28

g Mt 23:2, 4

h Mt 23:29–31

i Apd 7:52 Hbr 11:32, 37

Antra skiltis

a Apr 18:21, 24

b Pr 4:8, 10

c 2Me 24:20–22

d Mt 23:13 1Te 2:14–16

e Lk 20:20

12 SKYRIUS

f Mt 16:6 Mk 8:15

g Mt 10:26, 27 Mk 4:22 Lk 8:17

h Jn 15:14

i Apd 20:24

y Mt 10:28

j Iz 8:13 Hbr 10:31 1Pt 2:17 Apr 14:7

k Mt 10:29

11:38 *Turimas omenyje apeiginis apsiplovimas. **11:39** *Arba „grobio“. **11:44** *Arba „kaip tie nežymėti kapai“.

11:52 *T. y. į dangaus Karalystę. **12:5** *Žr. žodynėlį. **12:6** *Pažod. „už du asus“. Žr. priedą B14.

visi galvos plaukai suskaičiuoti.[a] Nebijokite – jūs vertingesni už daugybę žvirblių.[b]

8 Tad sakau jums: kas tik pripažins mane žmonių akivaizdoje,[c] tą ir Žmogaus Sūnus pripažins Dievo angelų akivaizdoje.[d] **9** O to, kuris išsižadės manęs žmonių akivaizdoje, bus išsižadėta Dievo angelų akivaizdoje.[e] **10** Kiekvienam, kuris pasakys žodį prieš Žmogaus Sūnų, bus atleista, o tam, kuris piktžodžiaus prieš šventąją dvasią, nebus atleista.[f] **11** Kai jus ves į viešus susirinkimus*, pas valdininkus ir valdžias, nepradėkite nerimauti, kaip ir ką gindamiesi kalbėsite ar ką sakysite,[g] **12** nes šventoji dvasia tą pačią valandą pamokys jus, ką sakyti.“[h]

13 Tuomet vienas iš minios Jėzui tarė: „Mokytojau, liepk mano broliui pasidalyti su manimi palikimą.“ **14** Jėzus jam atsakė: „Žmogau, kas paskyrė mane jūsų teisėju ar dalytoju?“ **15** Ir pridūrė: „Žiūrėkite, saugokitės visokio gobšumo,[i] nes žmogaus gyvybė nuo turto nepriklauso, kad ir apsčiai jis turi.“[y] **16** Tada Jėzus papasakojo jiems palyginimą: „Vieno turtingo žmogaus žemė davė gausų derlių. **17** Tad jis ėmė sau svarstyti: ‘Kaip čia padarius? Neturiu kur sukrauti derliaus.’ **18** Ir tarė: ‘Štai ką padarysiu:[j] nugriausiu savo svirnus, pastatysiu didesnius ir sugabensiu ten visus savo grūdus ir visas gėrybes. **19** Tada tarsiu sau: „Turiu daug gėrybių, prikaupiau visko daugeliui metų, – galiu ilsėtis, valgyti, gerti ir linksmintis.“’ **20** Bet Dievas jam pasakė: ‘Neprotingas žmogau, šią naktį iš tavęs bus pareikalauta tavo gyvybės*. Kam tada atiteks, ką sukrovei?’[a] **21** Taip atsitinka tam, kuris kraunasi turtus, bet nėra turtingas pas Dievą.“[b]

22 Tada Jėzus savo mokiniams kalbėjo: „Todėl sakau jums: liaukitės nerimavę dėl savo gyvybės* – dėl to, ką valgysite, taip pat dėl savo kūno – ką vilkėsite.[c] **23** Gyvybė juk vertingesnė už maistą ir kūnas – už drabužį. **24** Pagalvokite apie varnus. Jie nei sėja, nei pjauna, neturi nei sandėlio, nei svirno, bet Dievas juos maitina.[d] O jūs nepalyginti vertingesni už paukščius![e] **25** Kas iš jūsų nerimaudamas gali bent uolektimi pailginti savo gyvenimą? **26** Tad jeigu negalite padaryti tokio menko dalyko, kamgi nerimaujate dėl visų kitų?[f] **27** Pagalvokite, kaip auga lelijos. Nei jos pluša, nei verpia, bet, sakau jums, net Saliamonas visoje savo šlovėje nebuvo taip pasipuošęs kaip kiekviena iš jų.[g] **28** Jeigu Dievas taip aprengia laukų augalą, kuris šiandien gyvuoja, o rytoj metamas į krosnį, juo labiau jis aprengs jus, mažatikiai. **29** Tad liaukitės vis galvoję, ką valgysite ir ką gersite, liaukitės nerimavę.[h] **30** Tų dalykų vaikosi pasaulio tautos. Jūsų Tėvas juk žino, kad jums to reikia.[i] **31** Taigi ieškokite jo Karalystės, ir tai bus jums pridėta.[y]

32 Nebijok, mažoji kaimene,[j] nes jūsų Tėvas panorėjo duoti jums Karalystę.[k] **33** Parduokite savo turtą ir dalykite gailestingumo dovanas.[l] Pasidarykite

12:11 * Arba galbūt „į sinagogas“.

12:20, 22 * Arba „sielos“. Žr. žodynėlį.

12 SKYRIUS

a Mt 10:30
Lk 21:18

b Mt 10:31
Lk 12:24

c Rom 10:9

d Mt 10:32, 33

e Mk 8:38
Lk 9:26
2Ti 2:12
1Jn 2:23

f Mt 12:31, 32
Mk 3:28, 29

g Mt 10:19, 20
Mk 13:11
Lk 21:14, 15

h Iš 4:12
Apd 6:8, 10

i Iš 20:17
Įst 5:21
Kol 3:5

y 1Ti 6:7

j Jok 4:13–16

Antra skiltis

a Ps 49:16–19
Pat 27:1

b Mok 11:9
Mt 6:20
1Ti 6:17–19
Jok 2:5

c Mt 6:25–30
Fil 4:6

d Job 38:41
Ps 147:9

e Mt 6:26
Lk 12:7

f Mt 6:34

g 1Ka 10:4–7

h Mt 6:31, 32

i 2Me 16:9
Fil 4:19

y Ps 34:10
Mt 6:33
1Ti 4:8

j Jn 10:14

k Dan 7:27
Lk 22:28–30
Hbr 12:28
Jok 2:5
Apr 1:6

l Mt 19:21
Lk 18:22
Apd 2:45
Apd 4:34, 35

nesusidėvinčių piniginių – nenykstantį lobį danguje,[a] prie kurio joks vagis neprieis, kurio jokia kandis nesuės. **34** Kur jūsų turtas, ten bus ir jūsų širdis.

35 Būkite apsirengę ir pasiruošę,*[b] tedega jūsų žibintai.[c] **36** Būkite kaip tie žmonės, kurie laukia savo šeimininko,[d] parvykstančio iš vestuvių,[e] kad šiam parvykus ir pabeldus galėtų iškart atidaryti. **37** Laimingi tie vergai, kuriuos šeimininkas parvykęs ras budinčius! Iš tiesų sakau jums: jis susijuos drabužius, pakvies juos prie stalo ir jiems patarnaus. **38** Jeigu jis parvyktų antrosios ar netgi trečiosios sargybos* metu ir rastų juos budinčius, jie laimingi! **39** Supraskite štai ką: jeigu šeimininkas žinotų, kurią valandą ateis vagis, jis neleistų jam įsilaužti į namus.[f] **40** Jūs irgi būkite pasirengę, nes Žmogaus Sūnus ateis tą valandą, kurią nemanote.“[g]

41 Tada Petras paklausė: „Viešpatie, ar šį palyginimą sakai mums ar visiems?“ **42** Ir Viešpats pasakė: „Kas iš tiesų yra tas ištikimas prievaizdas, tas nuovokusis*, kuriam šeimininkas paskirs reikiamu metu duoti jo tarnams maisto davinį?[h] **43** Laimingas tas vergas, jeigu šeimininkas atvykęs ras jį tai darantį! **44** Iš tikrųjų sakau jums: jis patikės jam visą savo turtą. **45** Bet jeigu vergas sakytų sau širdyje: ‘Mano šeimininkas užtrunka parvykti’ ir imtų mušti tarnus ir tarnaites, valgyti, gerti ir girtauti,[a] **46** tai vergo šeimininkas ateis dieną, kurią tas nelaukia, ir valandą, kurią nesitiki. Jis griežčiausiai jį nubaus ir nubloš pas neištikimuosius. **47** Tas vergas, kuris suprato savo šeimininko valią, bet nepasiruošė ar nedarė, ko prašomas, bus smarkiai nuplaktas.[b] **48** O tas, kuris šeimininko valios nesuprato ir padarė ką nors baustino kirčiais, bus mažai plakamas. Iš to, kuriam daug duota, bus daug ir pareikalauta. Kuriam daugiau patikėta, iš to bus daugiau ir pareikalauta.[c]

49 Aš atėjau įžiebti žemėje ugnies, tad ko man benorėti, jeigu ji jau dega? **50** Bet dar vienu krikštu turėsiu būti pakrikštytas. Kol tai įvyks, sielvartas mane kamuos.[d] **51** Manote, aš atėjau nešti žemei ramybės*? Anaiptol, sakau jums, – ne ramybės, o susiskaldymo.[e] **52** Nuo dabar penki vienuose namuose bus pasidaliję: trys prieš du ir du prieš tris. **53** Tėvas stos prieš sūnų ir sūnus prieš tėvą, motina prieš dukterį ir duktė prieš motiną, anyta prieš marčią ir marti prieš anytą.“[f]

54 Jis kalbėjo ir minioms: „Pamatę nuo vakarų kylantį debesį jūs tuoj sakote: ‘Artinasi liūtis’, ir ji prasideda. **55** O kai pučia pietys, sakote: ‘Bus kaitra’, ir ji užeina. **56** Veidmainiai, žemės ir dangaus reiškinius jūs sugebate suprasti, tai kodėl nesugebate suprasti, koks dabar laikas?[g] **57** Ir kodėl

12:35 *Pažod. „Tebūna sujuostos jūsų strėnos“. **12:38** *Mūsų laiku antroji sargyba truktų maždaug nuo devintos valandos vakaro iki vidurnakčio, o trečioji – nuo vidurnakčio iki trečios valandos nakties. **12:42** *Arba „protingasis“.

12:51 *Arba „taikos“.

12 SKYRIUS

a Mt 6:20, 21
Lk 16:9
1Ti 6:18, 19

b Ef 6:14
1Pt 1:13

c Mt 25:1
Fil 2:15

d Mk 13:35

e Mt 25:5

f Mt 24:43
1Te 5:2
2Pt 3:10
Apr 16:15

g Mt 24:44
Mt 25:13
Apr 3:3

h Mt 24:45–47

Antra skiltis

a Mt 24:48–51

b Jok 1:22
Jok 4:17

c Mt 25:29
Jn 15:2

d Jn 12:27

e Mt 10:34–36
Jn 7:41, 43
Jn 9:16

f Mch 7:6

g Mt 16:2, 3
Lk 19:42

dėl nesuprantate, ką būtų teisinga daryti? **58** Antai eidamas su savo ieškovu pas valdininką pasistenk išspręsti su juo ginčą dar pakeliui. Antraip jis nutemps tave pas teisėją, teisėjas perduos teismo vykdytojui, o teismo vykdytojas įmes į kalėjimą.[a] **59** Sakau tau: iš ten neišeisi, kol neatiduosi paskutinio skatiko*.“

13 Tuo pat metu kai kurie iš ten buvusių papasakojo Jėzui apie galilėjiečius, kurių kraują Pilotas sumaišė su jų aukų* krauju. **2** Jėzus jiems atsakė: „Ar manote, kad jeigu tiems galilėjiečiams taip atsitiko, jie buvo didesni nusidėjėliai už visus kitus galilėjiečius? **3** Anaiptol, sakau jums. Bet jeigu neatgailausite, jūs irgi visi pražūsite.[b] **4** Arba anie aštuoniolika, kuriuos prie Siloamo užgriuvo bokštas, – gal manote, kad jie buvo didesni nusidėjėliai už visus kitus Jeruzalės gyventojus? **5** Anaiptol, sakau jums. Bet jeigu neatgailausite, jūs visi, kaip ir jie, pražūsite.“

6 Tada Jėzus papasakojo tokį palyginimą: „Vienas žmogus turėjo savo vynuogyne pasodinęs figmedį. Jis atėjo pasiieškoti ant jo vaisių, bet nerado.[c] **7** Taigi tarė vynuogininkui: ‘Štai jau treti metai, kai ateinu ieškoti vaisių ant šio figmedžio, bet vis nerandu. Nukirsk jį! Kam dar žemę užima?’ **8** Tas atsakė: ‘Šeimininke, dar palik jį šiais metais. Aš jį apkasiu ir patręšiu mėšlu. **9** Jeigu tuomet duos vaisių – gerai, o jeigu ne – jį iškirsdinsi.’“[d]

12:59 *Pažod. „leptono“. Žr. priedą B14.
13:1 *T. y. gyvulių aukų.

12 SKYRIUS
a Mt 5:25, 26

13 SKYRIUS
b Apd 3:19
c Mt 21:19
Mk 11:13
d 2Pt 3:9

Antra skiltis
a Iz 61:1
Lk 4:18
b Iš 20:9, 10
Iš 35:2
Įst 5:13, 14
c Mt 12:10
Mk 3:2
Jn 5:15, 16
d Mt 23:27, 28
Lk 12:1
e Lk 14:5
f Lk 9:43
g Mt 13:31, 32
Mk 4:30–32
h Mt 13:33

10 Per šabą Jėzus mokė sinagogoje. **11** Tenai buvo viena moteris, kurią jau aštuoniolika metų vargino demonas. Ji buvo visa sulinkusi ir negalėjo atsitiesti. **12** Ją pamatęs Jėzus tarė: „Moterie, tu išvaduota iš savo negalės.“[a] **13** Jis uždėjo ant moters rankas, ir ji iškart atsitiesė ir ėmė šlovinti Dievą. **14** O sinagogos vadovas pasipiktino, kad Jėzus gydo per šabą, ir pasakė žmonėms: „Darbui dirbti yra šešios dienos.[b] Tad per jas ir ateikite gydytis, o ne šabo dieną.“[c] **15** Tačiau Viešpats jam atsakė: „Veidmainiai,[d] argi jūs per šabą neatrišate nuo ėdžių savo jaučio ar asilo ir nevedate pagirdyti?[e] **16** Tad argi nederėjo šios Abraomo dukters, kurią Šėtonas jau aštuoniolika metų laikė supančiojęs, šabo dieną iš tų pančių išvaduoti?“ **17** Jam tai pasakius jo priešininkai susigėdo, o minia džiaugėsi visais šlovingais jo darbais.[f]

18 Tad Jėzus prabilo: „Į ką panaši Dievo Karalystė? Su kuo galėčiau ją palyginti? **19** Su ja yra kaip su garstyčios grūdeliu, kurį žmogus paėmęs pasėjo savo sode. Jis išaugo, tapo medžiu ir dangaus paukščiai rado prieglobstį jo šakose.“[g]

20 Jis dar sakė: „Su kuo man palyginti Dievo Karalystę? **21** Su ja yra kaip su raugu, kurį moteris paėmusi įmaišė trijuose dideliuose saikuose* miltų, ir visa tešla įrūgo.“[h]

22 Jėzus keliavo į Jeruzalę per miestus ir kaimus ir keliaudamas mokė. **23** Vienas žmogus jo paklausė: „Viešpatie, ar

13:21 *Pažod. „sejose“. Seja buvo lygi 7,33 L. Žr. priedą B14.

tiesa, kad mažai žmonių bus išgelbėta?“ Jėzus jiems tarė: **24** „Iš visų jėgų stenkitės įeiti pro siaurąsias duris.[a] Sakau jums: daugelis mėgins įeiti, bet neįstengs. **25** Kai šeimininkas užskleis duris, jūs stovėsite lauke ir belsite į jas prašydami: ‘Viešpatie, atidaryk mums!’[b] Bet jis atsilieps: ‘Aš nežinau, iš kur jūs.’ **26** Tada jūs sakysite: ‘Mes su tavimi valgėme ir gėrėme, tu mokei mūsų didžiosiose gatvėse.’[c] **27** Bet jis tars: ‘Aš nežinau, iš kur jūs. Eikite šalin nuo manęs, piktadariai!’ **28** Kai pamatysite, kad Abraomas, Izaokas, Jokūbas ir visi pranašai yra Dievo Karalystėje, jūs verksite ir griešite dantimis, nes būsite išmesti laukan.[d] **29** Žmonės iš rytų ir vakarų, iš šiaurės ir pietų susirinks prie stalo Dievo Karalystėje. **30** Tai štai: yra paskutinių, kurie bus pirmi, ir pirmų, kurie bus paskutiniai.“[e]

31 Tą pačią valandą atėjo keli fariziejai ir pasakė jam: „Eik, keliauk iš šitos vietos, nes Erodas nori tave nužudyti.“ **32** Jėzus jiems tarė: „Eikite ir pasakykite tam lapei: ‘Štai šiandien ir rytoj aš varau demonus, gydau, o poryt* būsiu baigęs savo darbą.’ **33** Šiaip ar taip, keliausiu ir šiandien, ir rytoj, ir dar kitą dieną, nes nedera pranašui žūti ne Jeruzalėje.[f] **34** Jeruzale, Jeruzale! Tu žudai pranašus ir užmėtai akmenimis visus, kas pas tave siunčiami.[g] Kiek kartų aš norėjau surinkti tavo vaikus, kaip višta surenka savo viščiukus po sparnais! Bet tu to nenorėjai.[h]

13:32 *Pažod. „trečią dieną“.

13 SKYRIUS

a Iz 55:6 Mt 7:13, 14 Fil 3:12–14 1Ti 6:12

b Lk 6:46

c Mt 7:22, 23

d Mt 8:11, 12

e Mt 19:30 Mk 10:31

f Mt 16:21

g 2Me 24:20, 21 Neh 9:26

h Mt 23:37

Antra skiltis

a Kun 26:31 1Ka 9:7, 8 Jer 12:7 Jer 22:5

b Ps 118:26 Mt 23:38, 39

14 SKYRIUS

c Lk 6:9 Jn 7:23

d Iš 23:5 Įst 22:4

e Mt 12:11 Lk 13:15

f Mt 23:2, 6 Lk 11:43 Lk 20:46

g Pat 25:6, 7

h Pat 15:33 Jok 4:10 1Pt 5:5

i Pat 29:23 Mt 23:12 Lk 18:14 Jok 4:6

35 Štai jūsų Namai apleidžiami ir paliekami jums.[a] Sakau jums: manęs nebematysite, kol netarsite: ‘Palaimintas tas, kuris ateina Jehovos vardu!’“[b]

14 Kartą per šabą Jėzus atėjo pavalgyti pas vieną iš fariziejų vyresnybės į namus. Susirinkusieji akylai jį stebėjo. **2** O priešais jį buvo vienas vandenlige sergantis žmogus. **3** Tad Jėzus Įstatymo žinovų ir fariziejų paklausė: „Leistina per šabą gydyti ar ne?“[c] **4** Tie tylėjo. Tuomet Jėzus išgydė tą vyrą ir leido jam eiti. **5** O aniems pasakė: „Jei kurio iš jūsų sūnus arba jautis šabo dieną įpultų į šulinį,[d] argi tuojau pat jo neištrauktumėte?“[e] **6** Tie negalėjo nieko į tai atsakyti.

7 Matydamas, kad pakviestieji renkasi sau pirmąsias vietas,[f] Jėzus davė jiems tokį pamokymą*: **8** „Kai kas nors pakviečia tave į vestuves, neužimk garbingiausios vietos.[g] Galbūt kuris kitas pakviestasis yra už tave garbingesnis, **9** ir tas, kuris tave ir jį pakvietė, priėjęs tau pasakys: ‘Užleisk vietą jam.’ Tuomet susigėdęs turėsi pereiti į paskutinę vietą. **10** Kai tave pakvies, atėjęs verčiau užsiimk paskutinę vietą, kad tas, kuris tave pakvietė, priėjęs tau pasakytų: ‘Bičiuli, pereik į garbingesnę vietą.’ Tada visų svečių akyse tau bus garbė.[h] **11** Mat kiekvienas, kuris aukštinasi, bus pažemintas, o kas nusižemina, bus išaukštintas.“[i]

12 Paskui Jėzus kalbėjo jį pakvietusiam: „Kai suruoši pie-

14:7 *Pažod. „pasakė jiems palyginimą“.

tus ar vakarienę, nekviesk nei draugų, nei brolių, nei giminaičių, nei turtingų kaimynų, nes gali būti, kad ir jie atsidėkodami kada nors pakvies tave ir taip tau bus atlyginta. **13** Kai keli vaišes, verčiau kviesk vargšus, paliegusius, luošus, aklus,[a] **14** tai būsi laimingas, nes jie neturi kuo atsilyginti, – tau bus atlyginta per teisiųjų prisikėlimą.“[b]

15 Vienas iš svečių tai girdėdamas jam pasakė: „Laimingas, kas valgys duoną Dievo Karalystėje.“

16 Jėzus jam tarė: „Vienas žmogus ruošė didelę vakarienę[c] ir pakvietė daug svečių. **17** Atėjus vakarienės valandai jis išsiuntė savo vergą pasakyti kviestiesiems: ‘Ateikite, viskas jau paruošta.’ **18** Bet jie visi kaip vienas ėmė teisintis.[d] Pirmasis jam tarė: ‘Nusipirkau dirvą ir turiu eiti jos apžiūrėti. Prašau priimti mano pasiteisinimą.’ **19** Kitas sakė: ‘Pirkau penkis jungus jaučių ir einu jų išmėginti. Prašau priimti mano pasiteisinimą.’[e] **20** Dar kitas sakė: ‘Ką tik vedžiau, todėl negaliu ateiti.’ **21** Vergas grįžo pas savo šeimininką ir viską jam papasakojo. Šis užsirūstino ir tarė vergui: ‘Skubiai eik į miesto didžiąsias gatves ir skersgatvius ir vesk čia vargšus, paliegėlius, neregius ir luošius.’ **22** Vergas vėliau pranešė: ‘Šeimininke, padariau, kaip liepei, bet dar yra vietos.’ **23** Šeimininkas vergui pasakė: ‘Eik į vieškelius ir keliukus ir, ką sutiksi, priversk ateiti, kad mano namai būtų pilni.[f] **24** Sakau jums: nė vienas iš anų pakviestųjų neragaus mano vakarienės.’“[g]

14 SKYRIUS

a Job 31:16, 22
Pat 3:27, 28

b Jn 5:28, 29
Jn 11:24
Apd 24:15

c Mt 22:2

d Mt 22:3

e Mt 22:5

f Mt 22:9, 10

g Mt 21:43
Mt 22:8

Antra skiltis

a Apr 12:11

b Mt 10:37
Lk 18:29, 30
Jn 12:25

c Mt 16:24
Mk 8:34
Lk 9:23

d Mt 19:27
Lk 9:62
Fil 3:7, 8

e Mt 5:13
Mk 9:50
Kol 4:6

f Mt 13:43
Mk 4:9
Apr 2:29

15 SKYRIUS

g Mt 9:10, 11
Mk 2:15, 16
Lk 5:29, 30
1Ti 1:15

25 Kartu su Jėzumi keliavo didelės minios. Atsigręžęs į jas jis tarė: **26** „Kas iš ateinančių pas mane nejaučia neapykantos* savo tėvui, motinai, žmonai, vaikams, broliams, seserims ir netgi savo paties gyvybei,[a] tas negali būti mano mokinys.[b] **27** Kas neneša savo kančių stulpo* ir neina paskui mane, tas negali būti mano mokinys.[c] **28** Antai kas iš jūsų, norėdamas pastatyti bokštą, pirma atsisėdęs neskaičiuoja išlaidų, kad žinotų, ar turės iš ko užbaigti? **29** Juk gali atsitikti, kad padėjęs pamatą žmogus neįstengs užbaigti, ir visi tai matydami ims iš jo šaipytis: **30** ‘Šitas žmogus pradėjo statyti ir nebegali užbaigti.’ **31** Arba kuris karalius, prieš išvykdamas kariauti prieš kitą karalių, nesėda apsvarstyti, ar pajėgs su dešimt tūkstančių karių eiti į kovą, jei anas karalius ateina su dvidešimt tūkstančių? **32** Jei mato, kad nepajėgs, tai anam dar toli esant siunčia pasiuntinius tartis dėl taikos. **33** Taigi panašiai ir su jumis: kas nenori palikti viso savo turto, negali būti mano mokinys.[d]

34 Druska, aišku, geras daiktas. Bet jeigu druska praranda sūrumą, kaipgi ją bepasūdysi?[e] **35** Ji netinka nei dirvai, nei mėšlui, ir išmetama laukan. Kas turi ausis klausytis, tesiklauso.“[f]

15 Norėdami pasiklausyti Jėzaus, prie jo būrėsi visi mokesčių rinkėjai ir nusidėjėliai.[g] **2** Todėl ir fariziejai, ir Raštų aiškintojai tarpusavyje

14:26 *Kitaip tariant, myli labiau negu Jėzų. **14:27** *Žr. žodynėlį.

šnibždėjosi: „Šitas priima nusidėjėlius ir su jais valgo.“ **3** Tada jis papasakojo jiems tokį palyginimą: **4** „Kas iš jūsų, jei turi šimtą avių ir vienos pasigenda, nepalieka devyniasdešimt devynių tyruose ir neieško prapuolusios, kolei suranda?[a] **5** Ją suradęs apsidžiaugia ir užsikėlęs ant pečių **6** eina namo. Tada susikviečia draugus, kaimynus ir sako: ‘Džiaukitės su manimi! Radau savo prapuolusią avį!’[b] **7** Sakau jums: taip ir danguje bus daugiau džiaugsmo dėl vieno atgailaujančio nusidėjėlio[c] negu dėl devyniasdešimt devynių teisiųjų, kuriems atgailos nereikia.

8 Arba kuri moteris, jei turi dešimt drachmų* ir vieną pameta, neužsidega žiburio, nešluoja namų ir kruopščiai neieško, kol suranda? **9** Radusi susikviečia savo drauges, kaimynes ir sako: ‘Džiaukitės su manimi! Radau drachmą, kurią buvau pametusi.’ **10** Sakau jums: taip ir Dievo angelai džiaugiasi dėl vieno nusidėjėlio, kuris atgailauja.“[d]

11 Paskui Jėzus kalbėjo: „Vienas žmogus turėjo du sūnus. **12** Jaunesnysis tarė tėvui: ‘Tėve, duok man turto dalį, kuri turi atitekti man.’ Ir tėvas padalijo sūnums turtą. **13** Po kelių dienų jaunėlis viską susirinkęs iškeliavo į tolimą šalį. Ten palaidai gyvendamas savo turtą iššvaistė. **14** Kai buvo viską išleidęs, tame krašte kilo didelis badas. Jis ėmė stokoti, **15** tad įsiprašė pas vieną to krašto gyventoją samdiniu ir buvo nusiųstas į laukus ganyti

15:8 *Žr. priedą B14.

15 SKYRIUS

a Ez 34:11, 16
Mt 18:12, 13
Lk 19:10

b Mt 18:14
Rom 12:15
1Pt 2:25

c Ez 33:11
Lk 5:32

d Mt 9:13
Mk 2:17

Antra skiltis

a Kun 11:7, 8

b 2Me 7:14
Ps 32:5
Ps 51:4
Pat 28:13
Lk 18:13
1Jn 1:9

c Rom 6:13
Ef 2:4, 5

kiaulių.[a] **16** Jis geisdavo prisivalgyti bent pupmedžio* ankščių, kurias ėdė kiaulės, bet niekas jam neduodavo.

17 Galop atėjęs į protą tarė: ‘Daugybė mano tėvo samdinių turi apsčiai duonos, o aš čia mirštu badu! **18** Kelsiuosi, keliausiu pas tėvą ir sakysiu jam: „Tėve, nusidėjau dangui ir tau. **19** Nebesu vertas vadintis tavo sūnumi. Priimk mane samdiniu.“’ **20** Tad jis pakilęs iškeliavo pas tėvą. Tėvas jau iš tolo jį pamatė. Gailesčio apimtas jis atbėgo, apkabino* sūnų ir pabučiavo. **21** Sūnus prabilo: ‘Tėve, nusidėjau dangui ir tau.[b] Nebesu vertas vadintis tavo sūnumi.’ **22** Tačiau tėvas paliepė savo vergams: ‘Greičiau atneškite patį geriausią rūbą ir mano sūnų aprenkite, užmaukite jam ant piršto žiedą, apaukite kojas sandalais! **23** Atveskite ir papjaukite nupenėtą veršį. Tada valgysime ir linksminsimės, **24** nes šitas mano sūnus buvo miręs ir atgijo,[c] buvo prapuolęs ir atsirado.’ Ir jie pradėjo linksmintis.

25 O vyresnysis jo sūnus tuo metu buvo laukuose. Grįždamas ir jau būdamas netoli namų jis išgirdo muziką ir šokius. **26** Pasikvietęs vieną iš tarnų jis paklausė, kas ten vyksta. **27** Tas atsakė: ‘Sugrįžo tavo brolis. Tavo tėvas džiaugiasi sulaukęs jo sveiko, tad papjovė nupenėtą veršį.’ **28** Sūnus įpyko ir nenorėjo eiti į vidų. Tada tėvas išėjęs ėmė jį kviesti. **29** Sūnus atsakė tėvui: ‘Jau

15:16 *Turima omenyje saldžioji ceratonija. **15:20** *Pažod. „puolė jam ant kaklo“.

šitiek metų tau vergauju ir niekada tavo įsakymo nesu peržengęs, o tu nė karto nedavei man ožiuko, kad pasivaišinčiau su draugais. **30** Bet vos tik parsirado šitas tavo sūnus, surijęs tavąjį turtą su paleistuvėmis, jam papjovei nupenėtą veršį!' **31** Tėvas jam pasakė: 'Sūnau, tu visada esi su manimi, ir visa, kas mano, yra ir tavo. **32** Kaipgi mums nesilinksminti ir nesidžiaugti? Juk tavo brolis buvo miręs ir atgijo, buvo prapuolęs ir atsirado.'"

16 Paskui Jėzus kalbėjo ir mokiniams: „Vienas turtingas žmogus turėjo prievaizdą. Tas buvo jam apskųstas, kad švaisto jo turtą. **2** Žmogus jį pasikvietė ir pasakė: 'Ką aš girdžiu apie tave? Pateik savo prievaizdos ataskaitą, nes nebegalėsi prievaizdu būti.' **3** Šis tarė sau: 'Ką darysiu, kad šeimininkas atima iš manęs prievaizdo darbą? Kasti nepajėgčiau, o elgetauti gėda. **4** Jau žinau, ką padarysiu, kad žmonės mane priimtų į savo namus, kai būsiu atleistas iš tarnybos.' **5** Pasišaukęs savo šeimininko skolininkus po vieną, jis tarė pirmajam: 'Kiek esi skolingas mano šeimininkui?' **6** Tas atsakė: 'Šimtą batų* aliejaus.' Prievaizdas tarė: 'Imk savo skolos raštą, sėsk ir skubiai rašyk: penkiasdešimt.' **7** Paskui klausė kito: 'O tu kiek skolingas?' Šis atsakė: 'Šimtą korų* kviečių.' Prievaizdas tarė: 'Imk savo skolos raštą ir rašyk: aštuoniasdešimt.' **8** Šeimininkas pagyrė suktąjį prievaizdą, kad jis sumaniai pasielgė. Mat šio pasaulio* sūnūs, tvarkydami reikalus su savo amžininkais[#], elgiasi sumaniau negu šviesos sūnūs.[a]

9 Sakau jums: pasinaudodami niekingais turtais[b] įsigykite sau draugų, kad jie, kai tų turtų nebeliks, priimtų jus į amžinąsias buveines.[c] **10** Kas patikimas menkiausiuose dalykuose, tas patikimas ir dideliuose, o kas nepatikimas menkiausiuose, tas nepatikimas ir dideliuose. **11** Tad jeigu nepasirodysite patikimi tvarkydami niekinguosius turtus, kas jums patikės tai, kas iš tikro vertinga? **12** Ir jeigu nepasirodysite patikimi tvarkydami, kas priklauso kitam, argi galėsite tikėtis ko nors sau?[d] **13** Nė vienas tarnas negali vergauti dviem šeimininkams: vieno jis nekęs ir jį niekins, o kitą mylės ir bus prie jo prisirišęs. Negalite vergauti kartu ir Dievui, ir turtams."[e]

14 Visa tai girdėdami fariziejai šaipėsi iš jo, mat jie mėgsta pinigus.[f] **15** Todėl Jėzus jiems pasakė: „Jūs dedatės teisūs žmonių akyse,[g] bet Dievas pažįsta jūsų širdis.[h] Kas žmonių aukštinama, Dievo akyse yra bjaurastis.[i]

16 Įstatymas ir Pranašai buvo iki pasirodant Jonui. O nuo tada skelbiama geroji naujiena apie Dievo Karalystę ir visokie žmonės į ją veržiasi.[y] **17** Išties, greičiau dangus ir žemė praeis, negu bent vienas Įstatymo raidės brūkšnelis liks neįvykdytas.[j]

16:6 *Batas buvo lygus 22 L. Žr. priedą B14. **16:7** *Koras buvo lygus 220 L. Žr. priedą B14.

16:8 *Žr. žodynėlį. *Pažod. „karta".

Antra skiltis

16 SKYRIUS

a Jn 12:36
Ef 5:8
1Te 5:5

b Mt 19:21
1Ti 6:17

c Mt 25:34
Lk 12:20, 21

d Lk 12:48

e Mt 6:24

f Iz 53:3

g Mt 6:2
Mt 23:27, 28
Lk 18:9

h 1Sa 16:7
1Me 28:9
2Me 6:30

i 1Pt 5:5

y Mt 11:12, 13

j Mt 5:17, 18

18 Kas išsiskiria su žmona ir veda kitą, svetimauja. Ir kas išsiskyrusiąją veda, tas irgi svetimauja.[a]

19 Buvo vienas turtingas žmogus. Jis vilkėjo purpuru ir drobe, kasdien mėgavosi ištaigingu gyvenimu. **20** Prie jo vartų atnešdavo vieną votimis aptekusį elgetą, vardu Lozorius. **21** Šis troško pasisotinti tuo, kas nukrisdavo nuo turtuolio stalo. Dar ir šunys atbėgę laižydavo jo votis. **22** Galiausiai elgeta numirė ir buvo angelų nuneštas į Abraomo prieglobstį*.

Turtuolis irgi mirė ir buvo palaidotas. **23** Kape* kentėdamas jis pakėlė akis ir iš tolo išvydo Abraomą ir jo prieglobstyje Lozorių. **24** Tada jis sušuko: ‘Tėve Abraomai, pagailėk manęs ir atsiųsk Lozorių, kad pamirkęs vandenyje savo piršto galiuką atvėsintų man liežuvį, nes labai kankinuosi šitoje liepsnoje!’ **25** Tačiau Abraomas pasakė: ‘Vaike, prisimink, kad gyvendamas tu sotinaisi gėrybėmis, o Lozoriui teko kentėti. Jis dabar čia guodžiamas, o tu kankiniesi. **26** Be to, tarp mūsų ir jūsų yra atverta didelė praraja, kad norintys negalėtų persikelti nei iš čia pas jus, nei iš jūsų pas mus.’ **27** Anas tarė: ‘Jei taip, tėve, prašau nusiųsti jį į mano tėvo namus. **28** Aš turiu penkis brolius, tegul jis juos perspėja*, kad ir jie nepatektų į šią kančių vietą.’ **29** Bet Abraomas atsakė: ‘Jie turi Mozę ir Pranašus – jų tegul klauso.’[b]

16:22 *Pažod. „prie Abraomo krūtinės“. **16:23** *Arba „Hade“. Žr. žodynėlyje „kapas“. **16:28** *Arba „jiems paliudija“.

16 SKYRIUS

a Mt 5:32
Mt 19:9
Mk 10:11, 12

b Įst 18:18
Lk 24:25–27

Antra skiltis

a Jn 5:46

17 SKYRIUS

b Mt 18:6
Mk 9:42

c Pat 17:10

d Kun 19:17
Mt 18:15

e Iz 55:7
Mt 6:12
Mt 18:21, 22
Kol 3:13
1Pt 4:8

f Mk 9:23, 24
Hbr 12:2

g Mt 17:20
Mt 21:21
Mk 11:23

h 1Ko 9:16

30 Turtuolis tarė: ‘Ne ne, tėve Abraomai! Jei pas juos nueitų kuris nors iš mirusiųjų, jie atgailautų.’ **31** Tačiau jis atsakė: ‘Jeigu jie neklauso Mozės[a] ir Pranašų, nebus įtikinti, jei kas ir prisikeltų iš mirusių.’“

17 Jis pasakė savo mokiniams: „Dalykų, vedančių į suklupimą, neišvengiamai bus. Tačiau vargas tam, per kurį jų atsiranda! **2** Geriau jam būtų, jeigu kas nors užkabintų jam ant kaklo girnų akmenį ir įmestų į jūrą, negu kad per jį sukluptų vienas iš šitų mažutėlių.[b] **3** Žiūrėkite savęs. Jeigu tavo brolis tau nusideda, pabark jį,[c] ir jeigu gailisi, jam atleisk.[d] **4** Net jeigu septynis kartus per dieną jis tau nusidėtų ir septynis kartus sugrįžtų pas tave sakydamas: ‘Gailiuosi’, turi jam atleisti.“[e]

5 Apaštalai Viešpačiui tarė: „Suteik mums daugiau tikėjimo.“[f] **6** Viešpats atsakė: „Jeigu jūsų tikėjimas bus bent kaip garstyčios grūdelis, jūs tarsite šitam šilkmedžiui: ‘Išsirauk ir pasisodink jūroje!’, ir jis jums paklus.[g]

7 Kas iš jūsų sakytų savo vergui – artojui ar piemeniui, – grįžusiam po darbų laukuose: ‘Eikš tuojau prie stalo’? **8** Argi nesakytumėte: ‘Paruošk man ko nors vakarienei, užsirišęs prijuostę patarnauk, kol pavalgysiu ir atsigersiu, tada galėsi pats pavalgyti ir atsigerti’? **9** Bene vergui dėkojama, kad tasai padarė, kas pavesta? **10** Tad ir jūs, padarę visa, kas pavesta, sakykite: ‘Esame nenaudingi vergai. Padarėme, ką turėjome padaryti.’“[h]

11 Į Jeruzalę Jėzus keliavo per vietoves, esančias tarp Samarijos ir Galilėjos. **12** Kai jis atėjo į vieną kaimą, jį pamatė dešimt raupsuotų vyrų. Atokiai stovėdami[a] **13** jie ėmė šaukti: „Jėzau, Mokytojau, pagailėk mūsų!“ **14** Jėzus juos išvydęs tarė: „Eikite pasirodyti kunigams.“[b] Ir tie beeidami tapo švarūs.[c] **15** Vienas iš jų, pamatęs, kad išgijo, sugrįžo garsiai šlovindamas Dievą. **16** Jis parpuolė ant kelių priešais Jėzų, nusilenkė iki žemės ir jam dėkojo. Tas žmogus buvo samarietis.[d] **17** Tada Jėzus paklausė: „Argi ne dešimt buvo išgydyti*? Tai kur kiti devyni? **18** Tik šis kitatautis grįžo atiduoti šlovės Dievui? Daugiau nė vienas?“ **19** Ir tam vyrui tarė: „Kelkis ir eik. Tavo tikėjimas tave išgydė.“[e]

20 Fariziejų paklaustas, kada ateis Dievo Karalystė,[f] Jėzus atsakė: „Dievo Karalystė ateis nepastebimai. **21** Niekas nesakys: ‘Žiūrėk, ji čia!’ arba: ‘Ji ten!’ Žinokite, kad Dievo Karalystė yra tarp jūsų.“[g]

22 Tada jis pasakė mokiniams: „Ateis metas, kai trokšite išvysti vieną iš Žmogaus Sūnaus dienų, bet neišvysite. **23** Jums sakys: ‘Žiūrėkite, jis ten!’ arba: ‘Žiūrėkite, jis čia!’ Neikite ir nebėkite paskui juos.[h] **24** Kaip žaibas tvykstelėjęs sušvinta nuo vieno padangės krašto iki kito, taip bus ir su Žmogaus Sūnumi.[i] **25** Bet pirma jis turės daug iškentėti ir būti šios kartos atmestas.[y] **26** Be to, Žmogaus Sūnaus dienomis bus taip, kaip buvo Nojaus dienomis:[a] **27** žmonės valgė, gėrė, vedė, tekėjo iki dienos, kurią Nojus įlipo į laivą.[b] Tada užėjo tvanas ir visus pražudė.[c] **28** Ir bus panašiai kaip Loto dienomis:[d] jie valgė, gėrė, pirko, pardavinėjo, sodino, statė. **29** Bet tą dieną, kurią Lotas išėjo iš Sodomos, iš dangaus lijo ugnis ir siera ir visus sunaikino.[e] **30** Taip bus ir tą dieną, kai bus apreikštas Žmogaus Sūnus.[f]

31 Jei kas tą dieną bus ant stogo, tenelipa žemyn pasiimti iš namų savo daiktų; kas laukuose, irgi tenegrįžta. **32** Atsiminkite Loto žmoną.[g] **33** Kas norės išsaugoti savo gyvybę*, tas ją praras. O kas ją praras, tas ją išsaugos.[h] **34** Sakau jums: tą naktį du bus vienoje lovoje, ir vienas bus paimtas, o kitas paliktas.[i] **35** Dvi mals vienomis girnomis, ir viena bus paimta, o kita palikta.“ **36** —* **37** Tada jie paklausė: „Kur, Viešpatie?“ Jis jiems atsakė: „Kur bus kūnas, ten sulėks ir ereliai.“[y]

18 Norėdamas pamokyti savo mokinius, kaip svarbu visuomet melstis ir būti atkakliems,[j] Jėzus pasakė tokį palyginimą: **2** „Viename mieste gyveno teisėjas, kuris nebijojo Dievo ir nesiskaitė su žmonėmis. **3** Tame mieste gyveno ir našlė, kuri vis ateidavo pas jį ir prašydavo: ‘Apgink mane teisme nuo mano priešininko!’ **4** Kurį laiką jis nesileido į kalbas, bet paskui pagalvojo: ‘Nors aš nei Dievo bijau, nei su žmonėmis skaitausi, **5** vis dėlto

17 SKYRIUS

a Kun 13:45, 46

b Kun 14:2–4 Įst 24:8 Mt 8:3, 4 Lk 5:13, 14

c 2Ka 5:1, 14

d 2Ka 17:24 Jn 4:9

e Mt 9:22 Mk 5:34 Lk 7:50

f Mt 24:3

g Mt 12:28 Mt 21:5

h Mt 24:23 Mk 13:21 Lk 21:8 1Jn 4:1

i Dan 7:13 Mt 24:27

y Mk 8:31 Mk 9:31 Lk 9:22

Antra skiltis

a Pr 6:5 Mt 24:37–39

b Pr 7:7

c Pr 7:17, 21

d Pr 19:15

e Pr 19:24, 25

f 1Ko 1:7 2Te 1:7, 8

g Pr 19:17, 26

h Mt 10:39 Mt 16:25 Mk 8:35 Lk 9:24 Jn 12:25

i Mt 24:40, 41

y Mt 24:28

18 SKYRIUS

j Rom 12:12 Ef 6:18 Fil 4:6 Kol 4:2 1Te 5:17

17:17 *Pažod. „apvalyti“.

17:33 *Arba „sielą“. Žr. žodynėlį. **17:36** *Žr. priedą A3.

kadangi šita našlė nuo manęs neatstoja, apginsiu ją, kad daugiau čia neitų ir nekvaršintų manęs su savo prašymais.’“[a] **6** Tada Viešpats tarė: „Ar girdėjote, ką tas neteisus teisėjas pasakė? **7** Tad nejau Dievas neįvykdys teisingumo dėl savo išrinktųjų, kurie jo šaukiasi dieną naktį?[b] Taip, įvykdys, bet kol kas jų labui jis elgiasi kantriai.[c] **8** Sakau jums: teisingumą dėl jų jis tikrai įvykdys ir labai greitai. Tik ar atėjęs Žmogaus Sūnus beras žemėje tokį tikėjimą?“

9 Jėzus dar pasakė palyginimą tiems, kurie laikė save teisiais, o kitus niekino: **10** „Du žmonės atėjo į šventyklą pasimelsti. Vienas buvo fariziejus, o kitas – mokesčių rinkėjas. **11** Fariziejus atsistojęs meldėsi širdyje: ‘Dieve, dėkoju tau, kad nesu toks kaip visi kiti – grobikai, piktadariai, svetimautojai – arba kaip va šitas mokesčių rinkėjas. **12** Aš pasninkauju dukart per savaitę ir duodu dešimtinę nuo visko, ką įsigyju.’[d] **13** O mokesčių rinkėjas stovėjo atokiai ir nedrįso nė akių pakelti į dangų. Jis mušėsi į krūtinę ir sakė: ‘Dieve, pasigailėk manęs, nusidėjėlio.’[e] **14** Sakau jums: šitas grįžo į namus teisesnis už aną.[f] Kiekvienas, kuris aukštinasi, bus pažemintas, o kuris nusižemina, bus išaukštintas.“[g]

15 Žmonės nešė pas Jėzų kūdikius, kad šis paliestų* juos, tačiau mokiniai tai matydami žmones barė.[h] **16** O Jėzus paprašė atnešti kūdikius pas jį ir pasakė: „Leiskite vaikeliams ateiti pas mane ir netrukdykite jiems, nes tokių yra Dievo Karalystė.[a] **17** Iš tiesų sakau jums: kas nepriima Dievo Karalystės kaip vaikelis, tikrai į ją neįeis.“[b]

18 Vienas žmogus iš vyresnybės jį paklausė: „Gerasis Mokytojau, ką turiu daryti, kad paveldėčiau amžiną gyvenimą?“[c] **19** Jėzus jam tarė: „Kodėl vadini mane geru? Niekas kitas, tik Dievas yra geras.[d] **20** Ar žinai įsakymus: ‘Nesvetimauk,[e] nežudyk,[f] nevok,[g] neliudyk melagingai,[h] gerbk savo tėvą ir motiną’?“[i] **21** Žmogus atsakė: „Viso to aš laikausi nuo pat jaunumės.“ **22** Jėzus tai išgirdęs jam tarė: „Dar vieno dalyko tau trūksta: parduok viską, ką turi, ir pinigus išdalyk vargšams, tai turėsi lobį danguje. Tada ateik ir sek paskui mane.“[y] **23** Tai išgirdęs tas vyras labai nuliūdo, mat buvo itin turtingas.[j]

24 Jėzus į jį pažvelgė ir pasakė: „Kaip sunku bus pinigingiesiems patekti į Dievo Karalystę![k] **25** Lengviau jau kupranugariui praslįsti pro adatos skylutę negu turtingam žmogui patekti į Dievo Karalystę.“[l] **26** Tie, kurie tai girdėjo, paklausė: „Tai kas gali būti išgelbėtas?“[m] **27** Jėzus atsakė: „Kas neįmanoma žmonėms, įmanoma Dievui.“[n] **28** Tada Petras prabilo: „Štai mes palikome, ką turėjome, ir sekame paskui tave.“[o] **29** Jėzus jiems tarė: „Iš tiesų sakau jums, kad nėra nė vieno, kuris dėl Dievo Karalystės palikęs ar namus, ar žmoną, ar brolius, ar tėvus, ar vaikus,[p] **30** negautų nepalyginti daugiau jau šiuo laiku,

18:15 *T. y. palaimintų.

18 SKYRIUS

a Lk 11:7, 8

b Apr 6:9, 10

c 2Pt 3:9

d Mt 23:23

e Ps 51:1–3

f Iz 66:2
Mt 21:28–31

g Iz 2:11
Mt 23:12
Jok 4:6
1Pt 5:5

h Mt 19:13–15
Mk 10:13–16

Antra skiltis

a 1Pt 2:2

b Mt 18:3
Mk 10:15

c Mt 19:16–22
Mk 10:17–22
Lk 10:25–28

d Mt 19:17
Mk 10:18

e Iš 20:14
Įst 5:18

f Iš 20:13
Įst 5:17

g Iš 20:15
Įst 5:19

h Iš 20:16
Įst 5:20

i Iš 20:12
Įst 5:16
Rom 13:9
Ef 6:2

y Mt 6:20
Mt 19:21
Mk 10:21
Lk 12:33
1Ti 6:18, 19

j Mt 19:22
Mk 10:22

k Pat 11:28
Mt 19:23
Mk 10:23, 24
1Ti 6:9

l Mt 19:24
Mk 10:25

m Mt 19:25

n Mt 19:26
Mk 10:27

o Mt 19:27

p Mt 19:28, 29
Mk 10:29, 30

o būsimajame pasaulyje* – amžino gyvenimo.“[a]

31 Jėzus pasivedė Dvylika į šalį ir pasakė: „Štai mes kylame į Jeruzalę. Visa, kas pranašų parašyta apie Žmogaus Sūnų, bus atlikta iki galo.[b] **32** Mat jį perduos svetimtaučiams,[c] išjuoks,[d] užgaulios ir ant jo spjaudys.[e] **33** Tada nuplaks ir nužudys.[f] Bet trečią dieną jis prisikels.“[g] **34** Tačiau mokiniai nesuprato, ką jis sako, tų žodžių prasmė buvo nuo jų paslėpta. Apie ką jis kalbėjo, jiems liko neaišku.

35 Jėzui artinantis prie Jericho, vienas neregys sėdėjo pakelėje ir prašė išmaldos.[h] **36** Išgirdęs praeinančią minią, jis ėmė klausinėti, kas vyksta. **37** Jam atsakė: „Tai Jėzus Nazarietis eina!“ **38** Tada neregys ėmė šaukti: „Jėzau, Dovydo Sūnau, pagailėk manęs!“ **39** Einantys priekyje liepė jam nutilti, bet tas dar garsiau šaukė: „Dovydo Sūnau, pagailėk manęs!“ **40** Jėzus sustojo ir paprašė jį atvesti. Kai tas priėjo, Jėzus paklausė: **41** „Ką nori, kad dėl tavęs padaryčiau?“ Tas atsakė: „Kad vėl regėčiau, Viešpatie.“ **42** Jėzus jam tarė: „Praregėk, tavo tikėjimas tave išgydė.“[i] **43** Žmogus iškart praregėjo ir šlovindamas Dievą nusekė Jėzui iš paskos.[y] Ir visi žmonės tai matydami liaupsino Dievą.[j]

19 Jėzus atkeliavo į Jerichą ir ėjo per miestą. **2** Vienas vyras, vardu Zachiejus, mokesčių rinkėjų viršininkas, turtingas žmogus, **3** norėjo jį pamatyti, bet per minią negalėjo, nes buvo mažo ūgio. **4** Todėl kad Jėzų pamatytų, jis pabėgėjo priekin ir įsilipo į fikusą*, mat Jėzus turėjo pro ten praeiti. **5** Atėjęs į tą vietą, Jėzus pažvelgė aukštyn ir tarė: „Zachiejau, skubiai lipk žemyn, nes šiandien ateisiu pas tave į svečius.“ **6** Išgirdęs tai, Zachiejus apsidžiaugė. Jis skubiai išlipo iš medžio ir priėmė Jėzų savo namuose. **7** Tai išvydę, žmonės ėmė šnibždėtis: „Jis svečiuojasi pas nusidėjėlį.“[a] **8** O Zachiejus atsistojo ir Viešpačiui tarė: „Štai pusę savo turto atiduodu vargšams, Viešpatie, ir ką esu prievarta iš kitų paėmęs, grąžinsiu keturgubai.“[b] **9** Tada Jėzus pasakė: „Šiandien į šituos namus atėjo išgelbėjimas, nes ir jis yra Abraomo sūnus. **10** Žmogaus Sūnus juk atėjo ieškoti ir gelbėti tų, kurie prapuolę.“[c]

11 Besiklausantiems tų žodžių Jėzus dar pasakė palyginimą, mat jie manė, kad jam atėjus į Jeruzalę iškart apsireikš Dievo Karalystė.[d] **12** Taigi jis kalbėjo: „Vienas kilmingas žmogus iškeliavo į tolimą šalį.[e] Jis turėjo ten gauti karaliaus valdžią ir parvykti. **13** Prieš išvykdamas žmogus pasišaukė dešimt vergų, davė jiems dešimt minų* ir pasakė: ‘Verskitės, kol parvyksiu.’[f] **14** Bet jo kraštiečiai jo nekentė ir siuntė įkandin pasiuntinius pareikšti: ‘Mes nenorime, kad šitas mums karaliautų.’

15 Gavęs karaliaus valdžią,* žmogus parvyko. Jis įsakė

18 SKYRIUS

a Apr 2:10

b Mt 16:21 Mt 20:17–19 Mk 10:32–34

c Mt 27:2 Apd 3:13

d Ps 22:7

e Iz 50:6

f Iz 53:5, 7

g Mk 10:33, 34 Lk 9:22

h Mt 20:29–34 Mk 10:46–52

i Lk 7:50 Lk 17:19

y Mt 20:34

j Lk 5:26

Antra skiltis

19 SKYRIUS

a Mt 9:11 Lk 5:30 Lk 15:2

b Iš 22:1 Kun 6:4, 5

c Ez 34:16 Mt 9:13 Mt 15:24 Lk 15:4 Rom 5:8 1Ti 1:15

d Apd 1:6

e Mt 25:14 Mk 13:34 Jn 18:36

f Mt 25:15

18:30 *Žr. žodynėlį.

19:4 *Turimas omenyje šilkmedinis fikusas. **19:13** *Graikų mina (340 g) buvo lygi 100 drachmų. Žr. priedą B14. **19:15** *Arba „Gavęs karalystę“.

pakviesti vergus, kuriems buvo davęs pinigų*, mat norėjo sužinoti, ką jie uždirbo.[a] **16** Pirmasis atėjęs tarė: ‘Viešpatie, tavo mina uždirbo dešimt minų.’[b] **17** Šeimininkas atsakė: ‘Puiku, esi geras vergas! Kadangi pasirodei patikimas mažai gavęs, dabar gauni valdyti dešimt miestų.’[c] **18** Atėjo antrasis ir tarė: ‘Tavo mina, Viešpatie, pelnė penkias minas.’[d] **19** Tam šeimininkas irgi atsakė: ‘Tu valdyk penkis miestus.’ **20** Tada atėjo trečias ir tarė: ‘Viešpatie, štai tavo mina. Laikiau ją suvyniojęs į skepetą. **21** Aš bijojau tavęs, nes esi žmogus griežtas. Tu imi, ko nepadėjai, ir pjauni, ko nesėjai.’[e] **22** Šis jam atsakė: ‘Teisiù tave tavo paties žodžiais, netikęs verge. Sakai, kad esu griežtas žmogus, kad imu, ko nepadėjau, ir pjaunu, ko nesėjau?[f] **23** Tai kodėl nedavei mano pinigų* palūkininkams? Parvykęs būčiau atsiėmęs juos su palūkanomis.’

24 Tada šalia stovintiems jis tarė: ‘Atimkite iš jo miną ir atiduokite tam, kuris turi dešimt minų.’[g] **25** Bet tie sakė: ‘Viešpatie, jis jau turi dešimt minų!’ – **26** ‘Sakau jums: kiekvienam turinčiam bus dar duota, o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką turi.[h] **27** Ir dar: atveskite čia mano priešus, kurie nenorėjo, kad tapčiau jų karaliumi, ir mano akivaizdoje nubauskite mirtimi.’“

28 Tai pasakęs Jėzus leidosi aukštyn į Jeruzalę. **29** Jiems atkeliavus prie Betfagės ir Betanijos, ant kalno, vadinamo Alyvmedžių kalnu*,[a] jis pasiuntė du mokinius[b] **30** sakydamas: „Eikite į kaimą, esantį priešais, ir ten įėję pamatysite prieškį asilaitį, ant kurio joks žmogus niekada nebuvo užsėdęs. Atriškite jį ir atveskite. **31** O jeigu kas nors jūsų paklaustų: ‘Kodėl jį atrišate?’, sakykite taip: ‘Jo reikia Viešpačiui.’“ **32** Pasiųstieji nuėję rado viską taip, kaip Jėzus buvo sakęs.[c] **33** Jiems atrišant asilaitį, jo šeimininkai klausė: „Kodėl atrišate asilaitį?“ **34** Tie atsakė: „Jo reikia Viešpačiui.“ **35** Atvedę asilaitį jie užmetė ant jo savo apsiaustus ir Jėzus ant jo atsisėdo.[d]

36 Jėzui jojant, žmonės tiesė ant kelio savo apsiaustus.[e] **37** Kai jis prisiartino prie vietos, kur kelias pradeda leistis nuo Alyvmedžių kalno, visa mokinių daugybė ėmė džiūgauti ir garsiu balsu liaupsinti Dievą dėl visų įstabių darbų, kuriuos buvo matę. **38** Jie šaukė: „Palaimintas karalius, ateinantis Jehovos vardu! Ramybė danguje, šlovė aukštybėse!“[f] **39** Kai kurie fariziejai sušuko jam iš minios: „Mokytojau, sudrausk savo mokinius!“[g] **40** Bet Jėzus atsiliepė: „Sakau jums: jeigu šitie tylės, tai akmenys šauks.“

41 Kai buvo visai netoli miesto, Jėzus pažvelgė į jį ir pravirko.[h] **42** Jis sakė: „Jei tik tu šiandien suprastum, kas teikia ramybę*... Deja, tai paslėpta nuo tavo akių.[i] **43** Mat užklups tave dienos, kai tavo priešai apjuos tave nusmailintų baslių siena, apguls ir suspaus iš visų pusių.[y] **44** Jie parblokš

19 SKYRIUS

a Mt 25:19

b Mt 25:20, 21

c Lk 16:10

d Mt 25:22, 23

e Mt 25:24

f Mt 25:26, 27

g Mt 25:28

h Mt 13:12
Mt 25:29
Mk 4:25
Lk 8:18

Antra skiltis

a Apd 1:12

b Mt 21:1–3
Mk 11:1–6

c Mt 21:6, 7

d Zch 9:9
Mk 11:7–10
Jn 12:14, 15

e Mt 21:8

f Ps 118:26
Mt 21:9
Mk 11:9

g Mt 21:15
Jn 12:19

h Jn 11:35

i Iz 6:9, 10
Mt 13:14

y Jst 28:52
Dan 9:26
Lk 21:20

19:15 *Pažod. „sidabrą“. **19:23** *Pažod. „sidabro“.

19:29 *Kituose vertimuose – Alyvų kalnas. **19:42** *Arba „taiką“.

ant žemės tave su visais tavo vaikais[a] ir nepaliks tavyje akmens ant akmens,[b] nes nesupratai, kad atėjo tavo patikrinimo metas.“

45 Jėzus įėjo į šventyklą ir ėmė varyti lauk prekiautojus[c] **46** sakydamas jiems: „Parašyta: ‘Mano namai bus maldos namai’,[d] o jūs padarėte iš jų plėšikų landynę.“[e]

47 Ir Jėzus kasdien mokė šventykloje. O aukštieji kunigai, Raštų aiškintojai ir tautos įtakingieji ieškojo būdo jį nužudyti.[f] **48** Bet jie nerado, kaip tą galėtų padaryti, nes žmonės jo klausėsi ir nuo jo nesitraukė.[g]

20 Vieną iš tų dienų, kai Jėzus šventykloje mokė žmones ir skelbė gerąją naujieną, aukštieji kunigai ir Raštų aiškintojai su vyresniaisiais priėjo prie jo **2** ir paklausė: „Pasakyk mums, kokią teisę turi visa tai daryti? Kas tau tokią teisę davė?“[h] **3** Jėzus jiems atsakė: „Aš irgi jūsų kai ko paklausiu. Pasakykite man: **4** kas suteikė Jonui teisę krikštyti – dangus ar žmonės?“ **5** Tie ėmė tarpusavyje tartis: „Jeigu sakysime, kad dangus, jis paklaus: ‘Tai kodėl juo netikėjote?’ **6** O jei sakysime, kad žmonės, visa liaudis užmėtys mus akmenimis, nes jie įsitikinę, kad Jonas buvo pranašas.“[i] **7** Tad jie atsakė nežinantys, iš kur. **8** Tuomet Jėzus jiems tarė: „Tai ir aš nesakysiu jums, kokią teisę turiu tai daryti.“

9 Ir jis ėmė pasakoti žmonėms tokį palyginimą: „Žmogus pasodino vynuogyną,[y] išnuomojo jį žemdirbiams ir ilgesniam laikui iškeliavo svetur.[j] **10** Metui atėjus jis pasiuntė

19 SKYRIUS

a Lk 23:28, 29

b Mt 24:2
Mk 13:2
Lk 21:6

c Mt 21:12
Mk 11:15, 16

d Iz 56:7

e Jer 7:11
Mt 21:13
Mk 11:17
Jn 2:16

f Mk 11:18

g Mk 12:37
Lk 21:38

20 SKYRIUS

h Mt 21:23–27
Mk 11:27–33

i Lk 7:29

y Iz 5:7

j Mt 21:33–41
Mk 12:1–9

Antra skiltis

a 2Ka 17:13, 14
2Me 36:15, 16
Apd 7:52
Hbr 11:36, 37

b Mt 17:5
Jn 3:16

c Apd 3:15

d Ps 118:22
Iz 28:16
Mt 21:42, 44
Mk 12:10, 11
Apd 4:11
1Pt 2:7

e Iz 8:14, 15

f Mt 21:45, 46
Mk 12:12

g Mt 22:15–22
Mk 12:13–17

pas žemdirbius vergą, kad tie atiduotų jam dalį vynuogyno vaisių. Bet žemdirbiai jį sumušė ir išvarė tuščiomis.[a] **11** Tada jis pasiuntė pas juos kitą vergą. Bet jie ir tą sumušė ir pažeminę išvarė tuščiomis. **12** Jis pasiuntė dar ir trečią. Tačiau ir šitą jie sužalojo ir išmetė lauk. **13** Tada vynuogyno šeimininkas tarė: ‘Ką man daryti? Pasiųsiu savo mylimąjį sūnų.[b] Jie tikriausiai jį gerbs.’ **14** Pamatę sūnų žemdirbiai ėmė tarpusavyje tartis: ‘Tai paveldėtojas. Nužudykime jį, kad palikimas atitektų mums.’ **15** Jie ištempė jį iš vynuogyno ir nužudė.[c] Ką tad vynuogyno šeimininkas su jais padarys? **16** Jis atvyks, išgalabys tuos žemdirbius ir atiduos vynuogyną kitiems.“

Tai girdėdami jie sakė: „Tegu niekad taip nenutinka!“ **17** Bet Jėzus pažvelgė į juos ir tarė: „O ką tada reiškia šie Raštų žodžiai: ‘Akmuo, kurį statytojai atmetė, tapo kertiniu akmeniu*’?[d] **18** Kas tik ant to akmens pargrius, tas užsimuš;[e] ant kurio tas akmuo užkris, tą sutrins.“

19 Raštų aiškintojai ir aukštieji kunigai supratę, kad tą palyginimą jis taiko jiems, dar tą pačią valandą norėjo Jėzų suimti, bet bijojo liaudies.[f] **20** Jie kurį laiką jį stebėjo. Paskui slapta nusamdė kelis vyrus ir pasiuntė pas Jėzų. Tie vyrai turėjo apsimesti dorais žmonėmis ir sugauti Jėzų kalboje,[g] kad būtų galima jį perduoti vadovybei ir valdytojui į rankas. **21** Vyrai Jėzaus paklausė: „Mokytojau, mes žinome,

20:17 * Pažod. „kertės galva“.

kad tu kalbi ir mokai teisingai. Tu esi nešališkas ir mokai Dievo kelio laikydamasis tiesos. **22** Ar mums valia* mokėti Cezariui mokesčius, ar ne?“ **23** Įžvelgęs klastą Jėzus jiems tarė: **24** „Parodykite man denarą*. Kieno atvaizdas ir įrašas jame?“ Tie atsakė: „Cezario.“ **25** Jis tarė jiems: „Taigi, kas Cezario, atiduokite Cezariui,[a] o kas Dievo – Dievui.“[b] **26** Jiems nepavyko žmonių akivaizdoje sugauti Jėzaus kalboje. Nustebinti jo atsakymo jie nutilo.

27 Tačiau kai kurie iš sadukiejų (jie sako, kad nebus prisikėlimo)[c] priėjo ir paklausė jo:[d] **28** „Mokytojau, Mozė mums parašė: ‘Jei koks žmogus turėdamas žmoną mirtų bevaikis, jo brolis turi vesti jo žmoną ir duoti savo broliui palikuonių.’[e] **29** Taigi buvo septyni broliai. Pirmasis vedė ir mirė bevaikis. **30** Tada antrasis **31** ją vedė, paskui trečiasis. Taip atsitiko su visais septyniais – jie mirė nepalikę vaikų. **32** Paskiausiai mirė ta moteris. **33** Tad kai prisikels, kurio iš jų žmona ji bus? Juk visi septyni buvo ją vedę.“

34 Jėzus jiems pasakė: „Šio pasaulio* vaikai veda ir teka, **35** o tie, kurie bus palaikyti vertais gyventi būsimajame pasaulyje* ir būti prikelti iš mirusių, nei ves, nei tekės.[f] **36** Jie ir mirti nebegalės, nes bus kaip angelai. Kadangi bus prikelti, jie bus Dievo vaikai. **37** O kad mirusieji bus prikeliami, jau ir Mozė leido suprasti, kai pasakojo apie dygiakrūmį ir pavadino Jehovą „Abraomo Dievu, Izaoko Dievu ir Jokūbo Dievu“.[a] **38** Jis yra ne mirusiųjų, o gyvųjų Dievas, nes jam visi jie gyvena.“[b] **39** Kai kurie Raštų aiškintojai tarė: „Mokytojau, tu gerai pasakei.“ **40** Jie mat nebedrįso jo apie nieką klausinėti.

41 O Jėzus jiems kalbėjo: „Kodėl gi jie teigia, kad Kristus yra Dovydo sūnus?[c] **42** Dovydas juk pats Psalmių knygoje sako: ‘Jehova mano Viešpačiui tarė: „Sėskis mano dešinėje **43** ir palūkėk, kol padėsiu tavo priešus lyg suolelį tau po kojų.“’[d] **44** Taigi Dovydas vadina jį Viešpačiu. Kaip tad Kristus gali būti jo sūnus?“

45 Visiems žmonėms girdint jis prabilo į mokinius: **46** „Saugokitės Raštų aiškintojų, kuriems patinka vaikštinėti apsivilkus ilgus rūbus, kurie mėgsta, kad juos sveikintų turgavietėse, mėgsta užsiimti pirmuosius suolus sinagogose ir garbingiausias vietas per vakarienes,[e] **47** kurie suryja našlių namus* ir dėl akių kalba ilgas maldas. Jie gaus griežtesnį nuosprendį.“

21 Jėzus stebėjo, kaip turtingieji meta dovanas į aukų rinktuves,[f] **2** ir pamatė, kaip viena vargšė našlė įmetė du smulkius pinigėlius*.[g] **3** Jis tarė: „Iš tiesų sakau jums: ši beturtė našlė įmetė daugiau už juos visus.[h] **4** Jie mat visi aukojo dovanas iš savo pertekliaus, o ji, kad ir stokoja, atidavė viską, ką turėjo pragyvenimui.“[i]

20 SKYRIUS

a Rom 13:7 Tit 3:1 1Pt 2:13

b Mt 22:21 Mk 12:17

c Apd 23:8

d Mt 22:23–28 Mk 12:18–23

e Pr 38:7, 8 Įst 25:5, 6

f Mt 22:29, 30 Mk 12:24, 25

Antra skiltis

a Iš 3:2, 6 Mt 22:31–33 Mk 12:26, 27

b Mt 22:32

c Mt 22:41–46 Mk 12:35–37

d Ps 110:1 Apd 2:34, 35

e Mt 23:2, 6, 7 Mk 12:38–40

21 SKYRIUS

f Mk 12:41

g Mk 12:42

h Mk 12:43, 44 2Ko 8:12

i Mt 22:37

20:22 *Arba „teisinga“. **20:24** *Žr. priedą B14. **20:34, 35** *Žr. žodynėlį.

20:47 *Arba „turtą“. **21:2** *Pažod. „du leptonus“. Žr. priedą B14.

5 Vėliau kai kuriems kalbant apie šventyklą, kaip ji išpuošta gražiais akmenimis ir dovanotais daiktais,[a] **6** Jėzus pasakė: „Ateis dienos, kai iš to, ką matote, neliks akmens ant akmens – viskas bus išgriauta.“[b] **7** Tada jie paklausė: „Mokytojau, kada gi tai bus? Koks ženklas liudys, kad tiems įvykiams atėjo metas?“[c] **8** Jėzus tarė: „Žiūrėkite, kad nebūtumėte suklaidinti.[d] Mat daug kas ateis mano vardu ir sakys: ‘Aš esu tas’ ir: ‘Prisiartino metas’. Neikite paskui juos.[e] **9** O kai girdėsite apie karus ir neramumus, nepasiduokite baimei, nes pirmiausia taip ir turi būti. Vis dėlto galas ateis ne tuoj pat.“[f]

10 Tada jis jiems kalbėjo: „Pakils tauta prieš tautą[g] ir karalystė prieš karalystę,[h] **11** bus didelių žemės drebėjimų, vietomis – maisto nepriteklių ir marų.[i] Ir bus baisingų reginių ir didžių ženklų iš dangaus.

12 Bet pirma viso to jus suiminės, persekios,[y] atidavinės į sinagogas ir kalėjimus, dėl mano vardo vedžios pas karalius ir valdytojus.[j] **13** Tai bus jums proga liudyti. **14** Ir įsidėkite sau į širdį: jums nereikia iš anksto ruoštis, kaip ginsitės,[k] **15** nes aš duosiu jums tokių žodžių ir tokios išminties, kad jokie jūsų priešininkai nesugebės pasipriešinti ar paprieštarauti.[l] **16** Jus išdavinės netgi tėvai, broliai, giminaičiai ir draugai, kai kuriuos iš jūsų nužudys,[m] **17** dėl mano vardo visi jūsų nekęs.[n] **18** Tačiau nė plaukas jums nuo galvos nenukris.[o] **19** Savo ištverme išgelbėsite savo gyvybę.[p]

21 SKYRIUS

a Mt 24:1, 2
Mk 13:1, 2
b Lk 19:44
c Mt 24:3
Mk 13:4
d 2Ti 3:13
1Jn 4:1
Apr 12:9
e Mt 24:4, 5
Mk 13:5, 6
f Mt 24:6
Mk 13:7
g Apr 6:4
h Mt 24:7
Mk 13:8
i Apd 11:28
Apr 6:8
y Jn 16:2
j Mt 10:17, 18
Mt 24:9
Mk 13:9
Apd 25:23
Apr 2:10
k Lk 12:11, 12
l Mk 13:11
Apd 6:8, 10
m Mch 7:6
Mk 13:12, 13
Apd 7:59
n Mt 10:22
Mt 24:9
o Mt 10:29, 30
Lk 12:6, 7
p Mt 24:13
Rom 5:3, 4
Hbr 10:36
2Pt 1:5, 6

Antra skiltis

a Lk 19:43
b Dan 9:26
Mt 23:37, 38
Mt 24:15, 16
c Mk 13:14
d Mt 24:19
Mk 13:17
Lk 23:28, 29
e Įst 28:64
Dan 9:26
f Dan 4:25
g Mt 24:29
Mk 13:24, 25
h Dan 7:13
i Mt 24:30
Mk 13:26
Apr 1:7
y Mt 24:32, 33
Mk 13:28, 29
j Mt 24:34
Mk 13:30
k Mt 24:35
Mk 13:31

20 O kai pamatysite Jeruzalę apsuptą karo stovyklų,[a] žinokite, kad jos nuniokojimas jau arti.[b] **21** Tuomet tie, kurie Judėjoje, tebėga į kalnus,[c] kurie mieste, iš jo tepasitraukia, ir kurie apylinkėse, tegul į jį neina, **22** nes tomis dienomis bus įvykdytas teisingumas*, kad išsipildytų visa, kas parašyta. **23** Vargas nėščioms ir žindančioms tomis dienomis![d] Mat kraštą užklups didžiulė nelaimė, šią tautą – rūstybė. **24** Žmonės kris nuo kalavijo ašmenų, juos ves nelaisvėn į visas tautas.[e] Jeruzalę tautos* tryps, kol baigsis tautoms# skirti laikai.[f]

25 Ir bus ženklų saulėje, mėnulyje ir žvaigždėse,[g] o žemėje tautos kamuosis nežinodamos, kur dėtis dėl jūros riaumojimo ir šėlsmo. **26** Žmonės alps iš baimės laukdami to, kas turės ištikti žemę, mat dangaus galybės bus sukrėstos. **27** Ir tada jie pamatys Žmogaus Sūnų[h] ateinant debesyje su galia ir didžia šlove.[i] **28** Kai ims dėtis tie dalykai, atsitieskite ir pakelkite galvas, nes tai reikš, kad jūsų išvadavimas arti.“

29 Jis pasakė jiems palyginimą: „Pasižiūrėkite į figmedį ar bet kurį kitą medį.[y] **30** Kai matote, kad jie jau išsprogę, jums aišku, kad arti vasara. **31** Panašiai, kai matysite visa tai dedantis, žinokite, kad arti Dievo Karalystė. **32** Iš tiesų sakau jums: ši karta tikrai nepraeis, iki visa tai įvyks.[j] **33** Dangus ir žemė praeis, bet mano žodžiai išliks amžinai.[k]

21:22 *Arba „kerštas“. **21:24** *Arba „kitataučiai“. #Arba „kitataučiams“.

34 Žiūrėkite savęs, neapsunkinkite savo širdies persivalgymu, girtavimu[a] ir gyvenimo rūpesčiais,[b] antraip ta diena užklups jus netikėtai, **35** taps žabangais.[c] Ji užgrius visus gyventojus, visos žemės. **36** Taigi nemiegokite[d] ir visą laiką karštai melskitės,[e] kad išsigelbėtumėte iš visko, kas turi įvykti, ir galėtumėte stoti Žmogaus Sūnaus akivaizdon."[f]

37 Dieną Jėzus mokydavo šventykloje, o naktį eidavo ant kalno, vadinamo Alyvmedžių kalnu*, ir ten nakvodavo. **38** Ir nuo ankstaus ryto visa liaudis eidavo į šventyklą jo pasiklausyti.

22 Artėjo Neraugintos duonos šventė, vadinama Pascha.[g] **2** Aukštieji kunigai ir Raštų aiškintojai ieškojo būdo, kaip Jėzų nužudyti.[h] Jie mat bijojo liaudies.[i] **3** Šėtonas užvaldė Judą, vadinamą Iskarijotu, vieną iš Dvylikos,[y] **4** ir šis nuėjęs pas aukštuosius kunigus ir šventyklos sargybos viršininkus su jais tarėsi, kaip galėtų Jėzų jiems išduoti.[j] **5** Tie apsidžiaugė ir sutarė atsilyginti jam sidabriniais.[k] **6** Judui tai tiko, tad jis ėmė ieškoti progos išduoti jiems Jėzų, kai aplink nebus minios.

7 Atėjo Neraugintos duonos diena, kai reikėdavo aukoti Paschos auką.[l] **8** Jėzus išsiuntė Petrą ir Joną tardamas: „Eikite ir paruoškite mums valgyti Paschos vakarienę."[m] **9** Jie paklausė: „Kur norėtum, kad paruoštume?" **10** Jis pasakė: „Kai įeisite į miestą, jus pasitiks žmogus, nešinas moliniu vandens indu. Sekite paskui jį ir eikite į namus, į kuriuos jis įeis.[a] **11** Tų namų šeimininkui tarkite: 'Mokytojas tau sako: „Kur svečių kambarys, kuriame galėčiau su savo mokiniais valgyti Paschos vakarienę?"' **12** Jis parodys jums apstatytą didelį kambarį viršuje. Ten ir paruoškite." **13** Nuėję jie rado visa, kaip Jėzus jiems sakė, ir pasiruošė Paschai.

14 Atėjus metui Jėzus ir apaštalai susirinko prie stalo.[b] **15** Jis tarė jiems: „Trokšte troškau prieš kentėdamas valgyti su jumis šią Paschos vakarienę, **16** nes, sakau jums, aš jos nebevalgysiu, iki visa tai taps tikrove Dievo Karalystėje." **17** Paėmęs taurę jis padėkojo Dievui ir tarė: „Gerkite iš jos ir perduokite vienas kitam. **18** Sakau jums, nuo šiol aš nebegersiu vynmedžio vaisiaus, iki ateis Dievo Karalystė."

19 Ir jis paėmė duonos paplotį,[c] padėkojo Dievui, laužė ir davė jiems tardamas: „Tai yra mano kūnas,[d] kuris už jus atiduodamas.[e] Darykite tai mano atminimui."[f] **20** Po vakarienės jis tą patį padarė su taure ir tarė: „Ši taurė yra naujoji sandora,[g] patvirtinama mano krauju,[h] kurį už jus išliesiu.[i]

21 Bet štai su manimi prie stalo yra mano išdavėjas.[y] **22** Žmogaus Sūnus, tiesa, eina jam skirtu keliu,[j] vis dėlto vargas tam, kuris jį išduoda!"[k] **23** Ir mokiniai ėmė tarpusavyje svarstyti, kuris iš jų tai padarys.[l]

24 Ir dar jie susikivirčijo, kuris iš jų didžiausias.[m] **25** Tad Jėzus jiems pasakė: „Tautų ka-

21:37 *Kituose vertimuose – Alyvų kalnas.

21 SKYRIUS

a Iz 5:11, 12; Rom 13:13
b Pat 11:4; Mt 6:25; 1Ti 6:8
c 1Te 5:2, 3; 2Pt 3:10
d Mt 25:13; Mk 13:33; 1Ko 16:13; 1Pt 5:8
e Rom 12:12; Ef 6:18; 1Pt 4:7
f Mt 24:42; Mk 13:35; Apr 6:16, 17; Apr 16:15

22 SKYRIUS

g Iš 12:3, 6; Kun 23:5–8; Lk 22:7; Jn 13:1
h Lk 9:22
i Mt 21:45, 46; Mt 26:3–5; Mk 14:1, 2; Lk 20:19
y Mt 26:14–16; Mk 14:10, 11; Jn 6:70; Jn 13:2, 27; Apd 1:16, 17
j Jn 13:18
k Zch 11:12
l Iš 12:14, 18; Įst 16:1, 2; Mt 26:17; Mk 14:12
m Iš 12:8

Antra skiltis

a Mt 26:18, 19; Mk 14:13–16
b Mt 26:20; Mk 14:17
c Iš 12:8
d 1Ko 10:16
e Hbr 10:10; 1Pt 2:24
f Mt 26:27, 28; Mk 14:23, 24; 1Ko 11:23–25
g Jer 31:31; Hbr 7:22; Hbr 8:8
h Iš 24:8
i Hbr 9:13, 14; 1Pt 1:18, 19
y Ps 41:9; Mt 26:21; Mk 14:18; Jn 13:21
j Iz 53:7, 8; Dan 9:26; Apd 4:27, 28
k Mt 26:24
l Mt 26:22; Mk 14:19; Jn 13:22
m Mk 9:34; Lk 9:46

raliai savo žmonėms viešpatauja ir jų valdovai vadinami geradariais.[a] **26** Jūs tokie nebūkite.[b] Kas tarp jūsų didžiausias, tepasidaro kaip mažiausias*,[c] ir vadovaujantis – kaip patarnaujantis. **27** Kas gi didesnis: kuris valgo ar kuris patarnauja? Argi ne tas, kuris valgo? O aš tarp jūsų esu kaip tas, kuris patarnauja.[d]

28 Jūs nepalikote manęs[e] per mano išbandymus,[f] **29** todėl sudarau su jumis sandorą dėl Karalystės,[g] kaip ir mano Tėvas yra su manimi sudaręs sandorą. **30** Jūs valgysite ir gersite prie mano stalo mano Karalystėje[h] ir sėdėsite sostuose[i] teisdami dvylika Izraelio giminių.[y]

31 Simonai, Simonai! Štai Šėtonas pareikalavo, kad būtų leista jus išsijoti tarsi kviečius.[j] **32** Bet aš karštai meldžiausi, kad tavo tikėjimas neužgestų.[k] Tad kai jau būsi atsigavęs, stiprink savo brolius.“[l] **33** Šis jam tarė: „Viešpatie, esu pasirengęs eiti su tavimi ir į kalėjimą, ir į mirtį!“[m] **34** Bet Jėzus atsakė: „Sakau tau, Petrai: šiandien dar gaidžiui nepragydus tu triskart išsiginsi mane pažįstąs.“[n]

35 Jis dar jų paklausė: „Kai siunčiau jus be piniginės, kelionmaišio ir sandalų,[o] argi jums ko nors trūko?“ Tie atsakė: „Nieko netrūko.“ **36** Tada Jėzus tarė: „O dabar, kas turi piniginę, tegu ją pasiima, taip pat tepasiima kelionmaišį; ir kas neturi kalavijo, teparduoda savo apsiaustą ir tenusiperka. **37** Mat, sakau jums, turi išsipildyti žodžiai, užrašyti apie mane: ‘Jis buvo priskaitytas prie piktadarių.’[a] Tai, kas apie mane parašyta, pildosi.“[b] **38** Jie pasakė: „Viešpatie, štai čia turime du kalavijus.“ Jis tarė jiems: „Užteks.“

39 Jis išėjo ir, kaip buvo pratęs, patraukė link Alyvmedžių kalno*. Mokiniai nuėjo su juo.[c] **40** Atėjęs į vietą, Jėzus jiems tarė: „Melskitės, kad nepatektumėte į pagundą.“[d] **41** O pats atsitraukė nuo jų maždaug per akmens metimą ir atsiklaupęs meldėsi **42** tokiais žodžiais: „Tėve, jei nori, atimk šią taurę nuo manęs. Tačiau teįvyksta ne mano, bet tavo valia.“[e] **43** Tada pasirodė angelas iš dangaus ir jį sustiprino.[f] **44** Mirtino sielvarto apimtas, Jėzus meldėsi dar karščiau,[g] jo prakaitas varvėjo žemėn tarsi kraujo lašai. **45** Baigęs melstis Jėzus nuėjo pas mokinius. Jis rado juos snaudžiančius, mat buvo liūdesio išsekinti.[h] **46** Tada jiems tarė: „Kodėl miegate? Kelkitės ir melskitės, kad nepatektumėte į pagundą.“[i]

47 Jam dar tebekalbant, štai pasirodė būrys ir jo priešakyje – Judas, vienas iš Dvylikos. Jis priėjo prie Jėzaus jo pabučiuoti.[y] **48** O Jėzus jam tarė: „Judai, pabučiavimu tu išduodi Žmogaus Sūnų?“ **49** Kai esantys su Jėzumi suprato, kas bus, paklausė: „Viešpatie, gal kirsti kalaviju?“ **50** Vienas iš jų užsimojo ir vyriausiojo kunigo vergui nukirto dešinę ausį.[j] **51** Bet Jėzus pasakė: „Liaukitės, gana!“ Jis palietė vergo

22 SKYRIUS

a Mt 20:25–27 Mk 10:42–44
b 1Pt 5:2, 3
c Lk 9:46–48
d Mt 20:28 Jn 13:3–5 Fil 2:5–7
e Jn 6:67, 68
f Hbr 4:15
g Dan 7:27 Lk 12:32 2Ti 2:12 Hbr 12:28 Jok 2:5 Apr 1:6
h Lk 13:29 Jn 17:24
i 1Ko 6:2 Apr 2:26, 27 Apr 3:21 Apr 20:6
y Mt 19:28
j Mt 26:31 Mk 14:27 1Pt 5:8
k Jn 17:15
l Hbr 12:12
m Mt 26:33 Mk 14:29 Jn 13:37
n Mt 26:34 Mk 14:30 Lk 22:61 Jn 13:38
o Mt 10:9, 10 Mk 6:7–9 Lk 9:2, 3

Antra skiltis

a Iz 53:12
b Lk 18:31
c Mt 26:30 Mk 14:26 Jn 18:1
d Mt 26:41 Mk 14:38 Lk 22:46
e Mt 6:10 Mt 26:39 Mk 14:36 Jn 5:30 Jn 6:38
f 1Ka 19:5, 7 Dan 10:18, 19 Mt 4:11
g Jn 12:27 Hbr 5:7
h Mt 26:40 Mk 14:37
i Mt 26:41 Mk 14:38 Lk 22:40
y Mt 26:47–50 Mk 14:43–46 Jn 18:2, 3
j Mt 26:51, 52 Mk 14:47 Jn 18:10, 11

22:26 *Pažod. „jauniausias“.

22:39 *Kituose vertimuose – Alyvų kalnas.

ausį ir jį išgydė. **52** Tada Jėzus tarė aukštiesiems kunigams, šventyklos sargybos viršininkams ir vyresniesiems, atėjusiems jo suimti: „Atėjote su kalavijais ir vėzdais kaip prieš kokį plėšiką?[a] **53** Kai aš kasdien buvau su jumis šventykloje,[b] rankos prieš mane nekėlėte.[c] Bet atėjo jūsų valanda ir tamsos valdžia.“[d]

54 Jie suėmė Jėzų ir nuvedė[e] į vyriausiojo kunigo namus. Petras sekė paskui jį iš tolo.[f] **55** Žmonės kiemo vidury susikūrė ugnį ir susėdo aplink ją. Prie jų prisėdo ir Petras.[g] **56** Ugnies šviesoje jį pamatė viena tarnaitė. Ji įsižiūrėjo į Petrą ir pasakė: „Šitas irgi buvo su juo!“ **57** Bet jis išsigynė: „Moterie, aš jo nepažįstu.“ **58** Netrukus dar kažkas jį pamatęs tarė: „Tu irgi esi iš jų!“ Bet Petras atsakė: „Žmogau, aš nesu!“[h] **59** Praėjus maždaug valandai, dar kitas ėmė tvirtinti: „Tikrai, šitas irgi buvo su juo, nes jis galilėjietis!“ **60** Bet Petras gynėsi: „Žmogau, aš nežinau, apie ką tu kalbi!“ Ir bemat, jam dar tebekalbant, pragydo gaidys. **61** Tada Viešpats atsigręžė, pažvelgė į Petrą, ir Petras prisiminė Viešpaties jam pasakytus žodžius: „Dar gaidžiui šiandien nepragydus, tu tris kartus manęs išsižadėsi.“[i] **62** Išėjęs laukan jis karčiai pravirko.

63 Jėzų saugantys vyrai ėmė iš jo tyčiotis,[y] mušti[j] **64** ir uždengę veidą klausinėjo: „Pranašauk! Kuris tau sudavė?“ **65** Ir dar daug ką jam piktžodžiaudami kalbėjo.

66 Dienai išaušus susibūrė tautos vyresnybė – aukštieji kunigai ir Raštų aiškintojai.[a] Atvedę Jėzų į Sinedrioną jie tarė: **67** „Jei tu esi Kristus, pasakyk mums.“[b] Bet Jėzus jiems atsakė: „Jeigu jums ir pasakyčiau, nepatikėtumėte. **68** Ir jeigu jūsų ko klausčiau, neatsakytumėte. **69** Tačiau nuo šiol Žmogaus Sūnus[c] sėdės galingojo Dievo* dešinėje.“[d] **70** Tada jie visi klausė: „Tai tu esi Dievo Sūnus?“ Jis jiems atsakė: „Patys sakote, kad esu.“ **71** Ir jie tarė: „Ar bereikia mums liudijimo? Juk girdėjome tai iš jo paties lūpų!“[e]

23 Tad visi kaip vienas pakilo ir nuvedė Jėzų pas Pilotą.[f] **2** Tenai ėmė jį kaltinti:[g] „Mes išsiaiškinome, kad šitas veda iš kelio mūsų tautą, draudžia mokėti Cezariui mokesčius[h] ir tvirtina esąs Kristus, karalius.“[i] **3** Pilotas jo paklausė: „Tai tu esi žydų karalius?“ Jis atsakė: „Tu pats pasakei.“[y] **4** Pilotas aukštiesiems kunigams ir miniai tarė: „Aš nematau, kad šitas žmogus būtų kuo nors nusikaltęs.“[j] **5** Bet jie atkakliai tvirtino: „Jis kiršina liaudį skleisdamas savo mokslą visoje Judėjoje. Pradėjęs Galilėjoje jis atėjo net iki mūsų!“ **6** Tai išgirdęs Pilotas paklausė, ar tas žmogus galilėjietis. **7** Išsiaiškinęs, kad Jėzus yra iš Erodo valdų,[k] Pilotas nusiuntė jį pas Erodą, nes šis tomis dienomis irgi buvo Jeruzalėje.

8 Išvydęs Jėzų Erodas labai apsidžiaugė. Jis jau senokai norėjo jį pamatyti, nes buvo apie jį girdėjęs[l] ir tikėjosi išvysti jį darant kokį nors stebuklą. **9** Jis ilgai Jėzų klausinėjo, bet

22 SKYRIUS

a Mt 26:55, 56 Mk 14:48, 49

b Lk 19:47

c Jn 7:30

d Jn 19:11

e Iz 53:7 Apd 8:32

f Mt 26:57, 58 Mk 14:53, 54 Jn 18:15

g Mt 26:69–75 Mk 14:66–72 Jn 18:18

h Jn 18:25–27

i Mt 26:75 Mk 14:72

y Ps 22:7

j Iz 50:6 Iz 53:5 Mt 26:67, 68 Mk 14:65

Antra skiltis

a Ps 2:2 Mt 27:1 Mk 15:1 Apd 4:26

b Mt 26:63 Mk 14:61

c Dan 7:13

d Ps 110:1 Mt 26:64 Mk 14:62 Apd 2:32, 33 Apd 7:55 Rom 8:34 Kol 3:1 Hbr 1:3

e Mt 26:65 Mk 14:63

23 SKYRIUS

f Mt 27:2 Mk 15:1 Jn 18:28

g Ps 35:11

h Mk 12:17

i Jn 18:36

y Mt 27:11

j Jn 18:38 Hbr 7:26 1Pt 2:21, 22

k Lk 3:1

l Mt 14:1 Mk 6:14 Lk 9:7–9

22:69 *Pažod. „Dievo galybės“.

šis jam nieko neatsakė,[a] **10** o aukštieji kunigai ir Raštų aiškintojai stojosi ir piktai jį kaltino. **11** Tada Erodas su savo sargybiniais ėmė Jėzų žeminti.[b] Kad iš jo pasityčiotų,[c] jis apvilko jį puošniu drabužiu ir nusiuntė atgal pas Pilotą. **12** Erodas ir Pilotas tą pačią dieną tapo draugais, nors iki tol juodu buvo priešai.

13 Sukvietęs aukštuosius kunigus, vyresnybę ir liaudį, Pilotas **14** jiems tarė: „Jūs atvedėte pas mane šitą žmogų ir tvirtinate, kad jis kursto liaudį sukilti. Bet aš jūsų akivaizdoje jį išklausinėjau ir išsiaiškinau, kad kaltinimai, kuriuos jam metate, neturi pagrindo.[d] **15** Erodas irgi taip mano, todėl sugrąžino jį mums. Tai štai: jis nepadarė nieko, dėl ko būtų vertas mirties. **16** Aš jį nubausiu[e] ir paleisiu.“ **17** —* **18** Bet minia ėmė šaukti: „Mirtis šitam! Paleisk mums Barabą!“[f] **19** (Tasai buvo įmestas į kalėjimą už maišto kurstymą mieste ir už žmogžudystę.) **20** Norėdamas Jėzų paleisti Pilotas dar kartą kreipėsi į miniją.[g] **21** Tačiau tie šaukė: „Ant stulpo! Kabink jį ant stulpo!“[h] **22** Jis trečią kartą jų paklausė: „Bet ką bloga šitas žmogus padarė? Aš nematau, dėl ko jis būtų vertas mirties. Nubausiu jį ir paleisiu.“ **23** Bet tie garsiai šaukė ir vis atkakliau reikalavo jam mirties bausmės. Taip galiausiai pasiekė savo[i] – **24** Pilotas nusprendė jų reikalavimą patenkinti. **25** Tą, kuris buvo įkalintas už maišto kurstymą ir žmogžudystę, jis paleido, kaip jie reikalavo, o Jėzų atidavė jų valiai.

26 Vesdami Jėzų, kareiviai susistabdė tokį Simoną iš Kirėnės, pareinantį iš apylinkių, ir uždėjo jam kančių stulpą*, kad neštų Jėzui iš paskos.[a] **27** Jiems įkandin sekė daugybė žmonių. Minioje buvo ir moterų, jos iš sielvarto mušėsi į krūtinę ir dėl jo raudojo. **28** Jėzus atsigręžė į jas ir pasakė: „Neverkite dėl manęs, Jeruzalės dukros. Verčiau verkite dėl savęs ir savo vaikų,[b] **29** nes štai ateina dienos, kai žmonės sakys: ‘Laimingos nevaisingosios! Laimingos tos, kurių įsčios negimdė, kurių krūtys nežindė!’[c] **30** Tada jie prašys kalnų: ‘Griūkite ant mūsų!’ ir kalvų: ‘Apdenkite mus!’[d] **31** Juk jeigu šitaip daro žaliam medžiui, tai kas laukia nudžiūvusio?“

32 Su Jėzumi vedė nubausti mirtimi ir du nusikaltėlius.[e] **33** Kareiviai atėjo į vietą, vadinamą Kaukole,[f] ir ten prikalė jį prie stulpo, taip pat anuos nusikaltėlius – vieną iš dešinės, kitą iš kairės.[g] **34** Jėzus sakė: „Tėve, atleisk jiems, nes jie nežino, ką daro.“ Kareiviai metė burtus ir pasidalijo Jėzaus drabužius.[h] **35** O žmonės stovėdami žiūrėjo. Vyresnybė šaipėsi ir sakė: „Kitus gelbėjo, tai tegul pats išsigelbėja, jeigu jis Dievo Pateptasis* ir Išrinktasis.“[i] **36** Iš jo tyčiojosi ir kareiviai. Jie siūlė jam rūgštaus vyno[y] **37** ir užgauliojo: „Jei tu žydų karalius, išgelbėk save!“ **38** Virš Jėzaus buvo užrašas: „Šitas yra žydų karalius.“[j]

23 SKYRIUS

a Iz 53:7

b Iz 53:3

c Ps 22:7

d Jn 18:38

e Mt 27:26
Jn 19:1

f Mt 27:20, 21
Mk 15:11
Jn 18:40

g Mt 27:22–26
Mk 15:12–15
Jn 19:12

h Jn 19:6

i Jn 19:15, 16

Antra skiltis

a Mk 15:21
Jn 19:17

b Mk 13:17

c Mt 24:19
Lk 21:23

d Oz 10:8

e Iz 53:12
Mt 27:38

f Mt 27:33

g Jn 19:17, 18

h Ps 22:18
Mt 27:35
Mk 15:24
Jn 19:24

i Ps 22:7, 8
Mt 27:42, 43
Mk 15:31

y Ps 69:21

j Mt 27:37
Mk 15:26
Jn 19:19

23:17 *Žr. priedą A3.

23:26 *Žr. žodynėlį. **23:35** *„Pateptasis“ – gr. *christos* (Kristus).

39 Vienas iš anų dviejų nusikaltėlių ėmė jį įžeidinėti:[a] „Argi tu ne Kristus? Išgelbėk save ir mus!“ **40** Bet antras jį sudraudė ir pasakė: „Ar tu visai Dievo nebijai tokį pat nuosprendį gavęs? **41** Mes juk nubausti teisingai – gavome tai, ko nusipelnę, o šitas nepadarė nieko bloga.“ **42** Ir jis tarė: „Jėzau, prisimink mane, kai nueisi į savo Karalystę.“[b] **43** Jėzus jam atsakė: „Iš tiesų sakau tau šiandien:* su manimi būsi rojuje.“[c]

44 Buvo maždaug šešta valanda*, bet visą kraštą apgaubė tamsa. Ji laikėsi iki devintos valandos*#,[d] **45** saulė buvo užtemusi. Šventovės uždanga[e] per vidurį perplyšo pusiau.[f] **46** Jėzus garsiai sušuko: „Tėve, tau į rankas aš atiduodu savo dvasią!“[g] Tai ištaręs jis išleido paskutinį atodūsį.[h] **47** Šimtininkas, visa tai matydamas, ėmė šlovinti Dievą sakydamas: „Tikrai šitas buvo teisus žmogus!“[i] **48** Žmonės, kurie buvo susirinkę pasižiūrėti šito reginio ir matė, kas dėjosi, muštis damiesi į krūtinę nuėjo namo. **49** O tie, kurie Jėzų pažinojo, stovėjo atokiau. Ten buvo ir moterys, kurios buvo atkeliavusios su juo iš Galilėjos. Jos stovėjo ir viską stebėjo.[y]

50 Buvo toks vyras, vardu Juozapas, Tarybos narys, geras ir teisus žmogus.[j] **51** (Jis nepalaikė jų sumanymo ir veiksmų.) Juozapas buvo iš judėjų miesto Arimatėjos, jis laukė Dievo Karalystės. **52** Nuėjęs pas Pilotą jis paprašė Jėzaus kūno. **53** Juozapas nuėmė jį,[a] įsupo į geriausio lino drobę ir paguldė uoloje iškaltame kape,[b] į kurį joks žmogus dar nebuvo paguldytas. **54** Tai buvo Pasirengimo diena[c] ir artinosi šabas.[d] **55** Moterys, kurios buvo atkeliavusios su Jėzumi iš Galilėjos, atsekė iš paskos ir matė tą kapą, kur jo kūnas buvo paguldytas.[e] **56** Paskui jos grįžo paruošti kvepalų ir kvapiųjų aliejų. Žinoma, per šabą, kaip liepiama Įstatyme, jos ilsėjosi.[f]

24 Pirmąją savaitės dieną labai anksti, nešinos paruoštais kvepalais moterys atėjo prie kapo.[g] **2** Akmenį rado nuo kapo nuritintą,[h] **3** o įėjusios vidun pamatė, kad Viešpaties Jėzaus kūno nėra.[i] **4** Jos labai sutriko. Ir štai šalia atsirado du vyrai tviskančiais drabužiais. **5** Moterys išsigando ir nuleido akis, o vyrai joms tarė: „Kodėl ieškote gyvojo tarp mirusių?[y] **6** Nėra jo čia, jis prikeltas. Prisiminkite, ką jis jums kalbėjo dar būdamas Galilėjoje, – **7** kad Žmogaus Sūnus turi būti atiduotas į nusidėjėlių rankas, pakabintas ant stulpo ir trečią dieną prisikelti.“[j] **8** Tada jos prisiminė Jėzaus žodžius.[k] **9** Sugrįžusios nuo kapo jos papasakojo apie viską Vienuolikai ir kitiems.[l] **10** (Tos moterys buvo Marija Magdalietė, Joana ir Jokūbo motina Marija.) Su jomis ir kitos pasakojo apaštalams apie tuos dalykus. **11** Tačiau jiems tie pasakojimai atrodė lyg ko-

23 SKYRIUS

a Mt 27:44 Mk 15:32

b Lk 1:32, 33

c Iz 11:6 Iz 35:1 Iz 65:17 Apd 24:15 Apr 21:1

d Mt 27:45 Mk 15:33

e Iš 26:31–33

f Hbr 10:19, 20

g Ps 31:5

h Mt 27:50

i Mt 27:54

y Mt 27:55, 56 Mk 15:40, 41 Lk 8:2, 3

j Mt 27:57–60 Mk 15:43–46 Jn 19:38

Antra skiltis

a Įst 21:22, 23

b Iz 53:9

c Mk 15:42 Jn 19:42

d Iš 20:9, 10 Įst 5:13, 14

e Mt 27:61 Mk 15:47

f Iš 16:29 Iš 20:9, 10 Iš 31:15 Įst 5:12

24 SKYRIUS

g Mt 28:1 Mk 16:1, 2 Jn 20:1

h Mt 28:2 Mk 16:4

i Mk 16:5

y Mt 28:5–7 Mk 16:5–7

j Jon 1:17 Mt 16:21 Mk 8:31 Lk 9:22

k Jn 2:22

l Mt 28:8

23:43 *Gr. tekste skyrybos ženklų nebuvo. Šiame vertime dvitaškis dedamas po žodžio „šiandien“, nes tokį supratimą patvirtina kitos Biblijos eilutės, pavyzdžiui: Jn 20:17; Apd 2:1–3, 9; 10:40; 1Ko 15:20; Kol 1:18. **23:44** *Mūsų laiku – maždaug dvylikta valanda dienos. #Mūsų laiku – maždaug trečios valandos dienos.

kie kliedesiai, ir jie moterimis netikėjo.

12 Vis dėlto Petras nubėgo prie kapo. Pasilenkęs jis pažiūrėjo vidun ir pamatė vien drobules. Tada sugrįžo svarstydamas apie tai, kas nutiko.

13 Tą pačią dieną du Jėzaus mokiniai keliavo į kaimą, vadinamą Emausu, esantį šešiasdešimt stadijų* nuo Jeruzalės, **14** ir eidami kalbėjosi apie visa, kas buvo įvykę.

15 Jiedviem besikalbant ir tai besvarstant, Jėzus prisigretino prie jų ir su jais keliavo, **16** bet jų akys jo neatpažino.[a] **17** Jėzus paklausė: „Apie kokius dalykus judu šnekatės?“ Mokiniai stabtelėjo; jie buvo labai nusiminę. **18** Vienas, vardu Kleopas, atsakė: „Gal tu atvykėlis ir Jeruzalėje gyveni atskirai nuo kitų, kad nežinai, kas joje šiomis dienomis įvyko?“ **19** Jėzus paklausė: „Kas būtent?“ Tie atsakė: „Nagi visa, kas nutiko su Jėzumi Nazariečiu.[b] Jis buvo pranašas, Dievo ir žmonių akyse darė įstabius darbus ir įtaigiai kalbėjo.[c] **20** Mūsų aukštieji kunigai ir vyresnybė atidavė jį nubausti mirtimi[d] ir prikalė prie stulpo. **21** O mes vylėmės, kad jis yra tas, kuris išvaduos Izraelį.[e] Jau trys dienos praėjo nuo tų įvykių. **22** Dar ir kai kurios mūsiškės moterys mus priblokšė: anksti nuėjusios prie kapo[f] **23** jos nerado jo kūno. Kai sugrįžo, papasakojo mačiusios nežemišką reginį – angelus, ir kad tie sakė jį esant gyvą. **24** Tada kai kurie iš mūsų nuėjo prie kapo[g] ir rado viską taip, kaip moterys buvo sakiusios, kūno jie nematė.“

25 Jis jiems tarė: „O neišmanėliai, kokios nerangios jūsų širdys! Kodėl netikite tuo, ką yra kalbėję pranašai? **26** Argi Kristus neturėjo viso to iškentėti[a] ir paskui būti pašlovintas?“[b] **27** Ir pradėjęs nuo Mozės ir visų Pranašų[c] Jėzus išaiškino jiems, kas apie jį sakoma visuose Raštuose.

28 Jie jau buvo arti kaimo, į kurį keliavo. Jėzus dėjosi einąs toliau, **29** bet mokiniai ėmė įkalbinėti: „Pasilik su mumis, nes tuoj vakaras, diena jau baigiasi.“ Taigi Jėzus įėjo į namus ir pasiliko su tais mokiniais. **30** Valgydamas su jais Jėzus paėmė duonos paplotį, palaimino, laužė ir davė jiems.[d] **31** Tuomet mokiniams atsivėrė akys ir jie Jėzų atpažino. Bet šis pranyko jiems iš akių.[e] **32** Mokiniai ėmė sakyti vienas kitam: „Argi mūsų širdys nedegė, kai jis kalbėjo mums kelyje ir atvėrė Raštų prasmę?“ **33** Tada jie pakilo eiti ir sugrįžo į Jeruzalę. Ten rado susirinkusius Vienuolika ir kitus mokinius. **34** Tie sakė: „Viešpats tikrai buvo prikeltas, jis pasirodė Simonui!“[f] **35** Tada aniedu papasakojo, kas atsitiko kelyje ir kaip jie atpažino Jėzų iš duonos laužymo.[g]

36 Visiems apie tai kalbant, pats Jėzus pasirodė ten ir tarė: „Ramybė jums.“[h] **37** Mokinius apėmė baimė ir išgąstis, mat jie pamanė išvydę kažkokią dvasią. **38** Todėl Jėzus paklausė: „Ko nusigandote? Kodėl jūsų širdyse kyla abejonės? **39** Pažiūrėkite į mano rankas ir kojas – čia gi aš! Palieskite mane

24 SKYRIUS

a Jn 20:14
Jn 21:4

b Mt 2:23
Mt 21:11

c Įst 18:18
Lk 7:15, 16
Jn 3:2
Jn 6:14
Apd 2:22

d Lk 23:1
Apd 3:13
Apd 13:27, 28

e Apd 1:6

f Mt 28:1, 8
Lk 24:9–11

g Lk 24:12
Jn 20:3

Antra skiltis

a Ps 22:16–18
Iz 53:7–9
1Ko 15:3

b Fil 2:9–11
Hbr 2:9
1Pt 1:11

c Jn 1:45
Apd 10:43
Apd 26:22

d Mt 14:19
Mt 15:36
Mk 6:41

e Jn 20:19

f 1Ko 15:3, 5

g Lk 24:30, 31

h Jn 20:21

24:13 *Maždaug 11 km. Žr. priedą B14.

ir pažiūrėkite: dvasia juk neturi raumenų ir kaulų, kaip matote mane turint.“ **40** Tai ištaręs jis parodė jiems savo rankas ir kojas. **41** Iš džiaugsmo ir nuostabos mokiniai vis dar negalėjo visu tuo patikėti, todėl Jėzus paklausė: „Ar turite čia ko nors valgyti?“ **42** Jie padavė Jėzui keptos žuvies **43** ir jis visiems matant valgė.

44 Jėzus kalbėjo: „Štai ką buvau sakęs jums dar būdamas su jumis:[a] turi išsipildyti visa, kas apie mane parašyta Mozės Įstatyme, Pranašuose ir Psalmėse.“[b] **45** Tada jis atvėrė mokiniams protą, kad jie suvoktų Raštų prasmę,[c] **46** ir pasakė: „Parašyta: Kristus kentės, trečią dieną prisikels iš mirusių[a] **47** ir jo vardu visose tautose,[b] pradedant Jeruzale, bus skelbiama,[c] kad reikia rodyti atgailą, vedančią į nuodėmių atleidimą.[d] **48** Jūs liudysite apie šiuos dalykus.[e] **49** Štai siunčiu jums tai, ką mano Tėvas yra pažadėjęs. Tad pasilikite mieste, kol jus apgaubs galia iš aukštybių.“[f]

50 Jėzus nusivedė mokinius iki Betanijos ir iškėlęs rankas juos laimino. **51** Belaimindamas nuo jų atsiskyrė ir buvo paimtas į dangų.[g] **52** Mokiniai išreiškė jam pagarbą ir labai džiaugdamiesi grįžo į Jeruzalę.[h] **53** Jie nuolat eidavo į šventyklą ir ten šlovino Dievą.[i]

24 SKYRIUS

a Mt 16:21
Lk 9:22
b Lk 24:27
c Jn 12:16

Antra skiltis

a Iz 53:5
Mk 9:31
b Gal 3:14
c Apd 4:1, 2
Apd 5:27, 28
d Apd 5:31
e Jn 15:26, 27
Apd 1:8
f Jl 2:28
Jn 14:16
Apd 1:4, 5
Apd 2:1, 4
g Apd 1:9
h Jn 16:22
Apd 1:12
i Apd 2:46, 47

EVANGELIJA

PAGAL JONĄ

TURINIO APŽVALGA

1 „Žodis tapo kūnu“ (1–18)
Jono Krikštytojo liudijimas (19–28)
Jėzus – Dievo Avinėlis (29–34)
Pirmieji Jėzaus mokiniai (35–42)
Pilypas ir Natanaelis (43–51)

2 Vestuvės Kanoje;
Jėzus paverčia vandenį vynu (1–12)
Jėzus išvaro prekeivius iš šventyklos (13–22)
Jėzus žino, kas slypi žmogaus širdyje (23–25)

3 Jėzaus pokalbis su Nikodemu (1–21)
Kas negims iš naujo, nematys Karalystės (3–8)
Dievas mylėjo pasaulį (16)
Jono paskutinis liudijimas apie Jėzų (22–30)
„Tas, kuris ateina iš aukštybių“ (31–36)

4 Jėzaus pokalbis su samariete (1–38)
Dievą reikia garbinti „dvasia ir tiesa“ (23, 24)
Jėzų įtiki daug samariečių (39–42)
Jėzus išgydo karaliaus tarnautojo sūnų (43–54)

5 Vyro išgydymas prie Betzatos (1–18)
Jėzus yra įgaliotas Tėvo (19–24)
„Mirusieji girdės Dievo Sūnaus balsą“ (25–30)
Liudijimas apie Jėzų (31–47)

6 Jėzus pamaitina 5000 (1–15)
Jėzus eina vandeniu (16–21)
„Aš esu gyvenimo duona“ (22–59)
Daugelis Jėzaus žodžiais piktinasi ir pasitraukia (60–71)

7 Jėzus Palapinių šventėje (1–13)
Jėzus per šventę moko (14–24)

Skirtingos nuomonės apie tai, kas yra Kristus (25–52)
8 Tėvo liudijimas apie Jėzų (12–30)
„Aš esu pasaulio šviesa“ (12)
Abraomo vaikai (31–41)
„Tiesa jus išlaisvins“ (32)
Velnio vaikai (42–47)
Jėzus ir Abraomas (48–59)
9 Jėzus išgydo aklą nuo gimimo vyrą (1–12)
Fariziejai išgydytąjį apklausia (13–34)
Fariziejų aklumas (35–41)
10 Ganytojas ir avys (1–21)
„Aš esu gerasis ganytojas“ (11–15)
„Ir kitų avių turiu“ (16)
Žydų ir Jėzaus akistata per Pašventinimo iškilmes (22–39)
Daugelis žydų netiki Jėzumi (24–26)
„Manosios avys klauso mano balso“ (27)
Tėvas ir Sūnus yra viena (30, 38)
Daugelis gyvenančių kitapus Jordano įtiki Jėzų (40–42)
11 Lozoriaus mirtis (1–16)
Jėzus guodžia Mortą ir Mariją (17–37)
Jėzus prikelia Lozorių (38–44)
Žydai tariasi, kaip Jėzų nužudyti (45–57)
12 Marija patepa aliejumi Jėzui kojas (1–11)
Jėzus iškilmingai įjoja į miestą (12–19)
Jėzus kalba apie savo mirtį (20–37)
Žydų netikėjimas buvo išpranašautas (38–43)
Jėzus atėjo išgelbėti pasaulio (44–50)
13 Jėzus nuplauna savo mokiniams kojas (1–20)
Jėzus atskleidžia, kas jį išduos (21–30)
„Duodu jums naują įsakymą“ (31–35)
„Jei vieni kitus mylėsite“ (35)
Jėzus išpranašauja, kad Petras jo išsižadės (36–38)
14 Jėzus – vienintelis kelias pas Tėvą (1–14)
„Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas“ (6)
Jėzus žada atsiųsti šventąją dvasią (15–31)
Tėvas už Sūnų didesnis (28)
15 Palyginimas apie tikrąjį vynmedį (1–10)
Paliepimas mylėti vieniems kitus (11–17)
„Nėra didesnės meilės“ (13)
Pasaulis Jėzaus mokinių nekęs (18–27)
16 Jėzaus mokinių laukia mirtini pavojai (1–4a)
Šventosios dvasios veikmė (4b–16)
Jėzaus mokinių liūdesys pavirs džiaugsmu (17–24)
„Aš nugalėjau pasaulį!“ (25–33)
17 Paskutinė Jėzaus malda su apaštalais (1–26)
Amžinai gyventi – tai pažinti Dievą (3)
Krikščionys nepriklauso pasauliui (14–16)
„Tavo žodis yra tiesa“ (17)
„Aš apreiškiau jiems tavo vardą“ (26)
18 Judas išduoda Jėzų (1–9)
Petras nukerta kunigo vergui ausį (10, 11)
Jėzų nuveda pas Aną (12–14)
Petras pirmąkart išsižada Jėzaus (15–18)
Jėzus pas Aną (19–24)
Petras išsižada Jėzaus antrą ir trečią kartą (25–27)
Jėzus pas Pilotą (28–40)
„Manoji Karalystė nėra iš šio pasaulio“ (36)
19 Jėzų nuplaka ir iš jo tyčiojasi (1–7)
Pilotas vėl klausinėja Jėzų (8–16a)
Jėzų prikala prie stulpo (16b–24)
Jėzus paprašo Joną rūpintis jo motina (25–27)
Jėzaus mirtis (28–37)
Jėzus palaidojamas (38–42)
20 Tuščias kapas (1–10)
Jėzus pasirodo Marijai Magdalietei (11–18)
Jėzus pasirodo savo mokiniams (19–23)
Tomas įsitikina, kad Jėzus prikeltas (24–29)
Kokiam tikslui aprašytas Jėzaus gyvenimas (30, 31)
21 Jėzus pasirodo savo mokiniams (1–14)
„Simonai, Jono sūnau, ar myli mane?“ (15–19)
„Maitink mano aveles“ (17)
Kas laukia Jėzaus mylimiausio mokinio (20–23)
Pabaiga (24, 25)

1 Pradžioje buvo Žodis.[a] Žodis buvo pas Dievą[b] ir Žodis buvo dievas*.[c] **2** Pradžioje jis buvo pas Dievą. **3** Visa atsirado per jį,[d] ničnieko neatsirado be jo.

4 Per jį atsirado gyvybė. Gyvybė buvo žmonių šviesa.[e] **5** Šviesa šviečia tamsoje,[f] ir tamsa jos neužgožė.

6 Atėjo Dievo siųstas žmogus, jis buvo vardu Jonas.[g] **7** Jis atėjo kaip liudytojas – paliudyti apie šviesą,[h] kad per jį visi turėtų galimybę įtikėti. **8** Jis nebuvo ta šviesa,[i] bet turėjo apie šviesą paliudyti.

9 Tikroji šviesa, apšviečianti visokius žmones, buvo jau beateinanti į pasaulį.[y] **10** Jis* buvo pasaulyje[j] ir pasaulis per jį atsirado,[k] bet pasaulis jo nepažino. **11** Į savo kraštą atėjo, bet savieji jo nepriėmė. **12** O kas tik jį priėmė, tiems jis suteikė teisę tapti Dievo vaikais,[l] nes jie tikėjo jį*.[m] **13** Jie gimę ne iš kūno ir kraujo ir ne vyro valia, – jie gimę iš Dievo.[n]

14 Tas Žodis tapo kūnu[o] ir gyveno tarp mūsų. Mes regėjome jo šlovę – šlovę, kokią viengimis sūnus[p] gauna iš tėvo. Jis buvo kupinas Dievo malonės ir mokė tiesos. **15** (Jonas liudijo apie jį. Taip, jis šaukė: „Tai tas, apie kurį sakiau: ‘Tasai, kuris įkandin manęs ateina, pralenkė mane, nes gyveno dar prieš mane.’“)[r] **16** Iš tos jo malonės gausos mes visi patyrėme malonę po malonės. **17** Įstatymas buvo duotas per Mozę,[s] o malonė[t] ir tiesa atėjo per Jėzų Kristų.[u] **18** Dievo joks žmogus niekada nėra matęs;[a] apie jį papasakojo viengimis dievas,[b] esantis Tėvui prie krūtinės.[c]

19 Štai koks buvo Jono liudijimas, kai žydai atsiuntė iš Jeruzalės kunigų ir levitų jo pasiteirauti: „Kas tu esi?“[d] **20** Jis atvirai pripažino: „Aš nesu Kristus.“ **21** Jie paklausė jo: „Tuomet kas? Gal Elijas?“[e] Jonas atsakė: „Ne.“ – „Tai gal žadėtasis pranašas?“[f] – „Ne.“ **22** Tada jie paklausė Jono: „Tai kas tu esi? Mes turime duoti atsakymą mus atsiuntusiems. Kas tvirtini esąs?“ **23** Jonas tarė: „Aš esu balsas šaukiančio dykumoje: ‘Ištiesinkite Jehovai* kelią!’,[g] kaip sako pranašas Izaijas.“[h] **24** Atsiųstieji buvo iš fariziejų. **25** Tad jie dar paklausė: „Kodėl tada krikštiji, jeigu nesi nei Kristus, nei Elijas, nei žadėtasis pranašas?“ **26** Jonas jiems atsakė: „Aš krikštiju vandenyje. Tarp jūsų yra tas, kurio jūs nepažįstate, **27** kuris įkandin manęs ateina. Aš nevertas jam sandalų diržėlių atrišti.“[i] **28** Tai atsitiko Betanijoje* kitapus Jordano, kur Jonas krikštijo.[y]

29 Kitą dieną Jonas pamatė Jėzų ateinantį pas jį ir tarė: „Štai Dievo Avinėlis,[j] kuris naikina pasaulio nuodėmę![k] **30** Tai tas, apie kurį sakiau: ‘Įkandin manęs ateina vyras, kuris pralenkė mane, nes gyveno dar prieš mane.’[l] **31** Aš pats irgi jo nepažinojau, bet krikštyti vandenyje atėjau tam, kad jis būtų parodytas Izraeliui.“[m] **32** Jonas dar paliudijo: „Mačiau, kaip iš dangaus lyg balandis ant jo nusileido ir pa-

1 SKYRIUS

a Kol 1:15
Apr 19:11, 13
b Pat 8:22, 30
c Iz 9:6
Jn 1:18
Fil 2:5, 6
d Jn 1:10
e Jn 8:12
f Jn 3:19
g Mt 3:1
Lk 3:2
h Mt 3:11
i Jn 1:19, 20
y Mt 4:16, 17
Jn 3:19
Jn 12:46
1Jn 2:8
j Jn 1:14
k Pr 1:26
1Ko 8:6
Kol 1:16
Hbr 1:2
l Rom 8:14, 16
2Ko 6:18
Ef 1:5
1Jn 3:1
m Gal 3:26
n Jn 3:3
1Pt 1:23
1Jn 3:9
o Fil 2:7
1Ti 3:16
Hbr 2:14
p Jn 3:16
1Jn 4:9
r Jn 8:58
s Iš 31:18
t Rom 3:23, 24
Ef 1:5, 6
u Jn 8:31, 32
Jn 14:6
Jn 18:37

Antra skiltis

a Iš 33:17, 20
Jn 6:46
b Jn 1:1
c Pat 8:22, 30
Mt 11:27
d Lk 3:15
e Mal 4:5
f Įst 18:15
Jn 6:14, 15
Jn 7:37, 40
Apd 3:22
g Iz 40:3
h Mt 3:1, 3
Mk 1:3
Lk 1:67, 76
Lk 3:3, 4
Lk 7:27, 28
i Mt 3:11
y Mt 3:1, 6
j Apd 8:32, 35
1Pt 1:18, 19
Apr 5:6
k Iz 53:7, 11
Jn 6:51
1Ko 15:3
Hbr 9:13, 14
1Pt 2:24
1Jn 2:1, 2
1Jn 3:5
1Jn 4:14
l Jn 1:15
m Apd 19:4

1:1 *Arba „dieviška esybė“. **1:10** *T. y. Žodis. **1:12** *Pažod. „jo vardą“.

1:23 *Žr. priedą A5. **1:28** *Nežinoma vietovė į rytus nuo Jordano.

siliko dvasia.[a] **33** Aš pats irgi jo nepažinojau, bet Tas, kuris siuntė mane krikštyti vandenyje, man pasakė: ‘Ant kurio pamatysi nusileidžiant dvasią ir pasiliekant,[b] tas ir krikštys šventąja dvasia.’[c] **34** Aš tai pamačiau ir paliudijau, kad šitas yra Dievo Sūnus.“[d]

35 Kitą dieną, stovėdamas su dviem savo mokiniais toje pačioje vietoje, Jonas **36** išvydo einant Jėzų ir tarė: „Štai Dievo Avinėlis!“[e] **37** Išgirdę tuos žodžius, abu mokiniai nuėjo paskui Jėzų. **38** Jėzus atsigręžė ir, pamatęs juos einančius iš paskos, paklausė: „Ko ieškote?“ Tie atsakė: „*Rabì* (išvertus reiškia „Mokytojau“), kur apsistojai?“ **39** Jis tarė: „Ateikite ir pažiūrėkite.“ Taigi jie nuėję pamatė, kur jis apsistojęs, ir tą dieną prabuvo pas jį. Buvo maždaug dešimta valanda*. **40** Vienas iš tų dviejų, kurie girdėjo Jono žodžius ir nuėjo paskui Jėzų, buvo Simono Petro brolis Andriejus.[f] **41** Pirmiausia jis susirado savo brolį Simoną ir jam pasakė: „Radome Mesiją!“[g] (išvertus tai reiškia „Kristų“). **42** Tada nusivedė jį pas Jėzų. Jėzus į jį pažvelgęs tarė: „Simonai,[h] Jono sūnau, nuo šiol būsi vadinamas Kefu“ (išvertus – „Petru“)*.[i]

43 Kitą dieną Jėzus norėjo iškeliauti į Galilėją. Jis susirado Pilypą[y] ir tarė jam: „Sek paskui mane.“ **44** O Pilypas buvo iš Betsaidos, iš to paties miesto kaip ir Andriejus su Petru. **45** Pilypas susiieškojo Natanaelį[j] ir jam pasakė: „Radome tą, apie kurį parašyta Mozės Įstatyme ir Pranašuose. Tai Juozapo[a] sūnus Jėzus iš Nazareto.“ **46** Natanaelis jam atsakė: „Ar iš Nazareto gali būti kas gero?“ Pilypas tarė: „Ateik ir pažiūrėk.“ **47** Matydamas pas jį ateinantį Natanaelį Jėzus pasakė: „Štai tikras izraelitas, kuriame nėra klastos.“[b] **48** Natanaelis paklausė: „Iš kur mane pažįsti?“ Jėzus atsakė: „Prieš Pilypui tave pakviečiant mačiau tave, tada buvai po figmedžiu.“ **49** Natanaelis tarė: „*Rabì*, tu Dievo Sūnus, tu Izraelio Karalius!“[c] **50** Jėzus atsakė: „Ar tiki dėl to, kad pasakiau matęs tave po figmedžiu? Išvysi dar didesnių dalykų.“ **51** Ir pridūrė jam: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jūs matysite atsivėrusį dangų ir Dievo angelus, nusileidžiančius pas Žmogaus Sūnų ir kylančius aukštyn.“[d]

2 O trečią dieną Galilėjos Kanoje buvo vestuvės ir jose dalyvavo Jėzaus motina. **2** Į jas buvo pakviesti ir Jėzus su savo mokiniais.

3 Pritrūkus vyno, motina tarė Jėzui: „Jie nebeturi vyno.“ **4** Bet Jėzus jai pasakė: „O kas man ir tau, moterie? Mano valanda dar neatėjo.“ **5** Jo motina tarė patarnaujantiems: „Darykite viską, ką jis jums sakys.“ **6** Ten, kaip reikalavo žydų apsivalymo nuostatai,[e] buvo pastatyti šeši akmeniniai ąsočiai, kiekvienas – dviejų trijų saikų* talpos. **7** Ir Jėzus patarnaujantiems tarė: „Pripilkite ąsočius vandens.“ Tie pripylė juos sklidinus. **8** Tada Jėzus

1 SKYRIUS

a Mt 3:16 Mk 1:10 Lk 3:22

b Mt 3:16

c Mt 3:11 Apd 1:5 Apd 2:1, 4

d Mt 3:17

e Apr 5:12

f Mt 4:18

g Dan 9:25

h Mt 10:2 Apd 15:14

i Mt 16:18

y Mt 10:2, 3

j Mt 10:2, 3 Lk 6:13, 14

Antra skiltis

a Mt 1:16 Mt 13:55 Lk 2:4

b Jn 2:24, 25

c Mt 27:11 Lk 1:31, 32 Jn 12:13

d Pr 28:10, 12 Ps 104:4 Dan 7:13 Mt 4:11 Lk 22:43

2 SKYRIUS

e Mk 7:3

1:39 *Mūsų laiku – maždaug ketvirta valanda dienos. **1:42** *„Kefas“ (aram.) ir „Petras“ (gr.) reiškia „uolos luitas“.

2:6 *Saikas čia, galimas dalykas, atitinka skysčių matavimo vienetą batą, kuris buvo lygus 22 L. Žr. priedą B14.

pasakė: „Dabar pasemkite ir nuneškite pokylio prievaizdui.“ Ir tie nunešė. **9** Pokylio prievaizdas paragavo to vandens – jis buvo pavirtęs vynu. Nežinodamas, iš kur tas vynas (vandenį sėmę tarnai tai žinojo), prievaizdas pasišaukė jaunikį **10** ir tarė: „Bet kuris kitas iš pradžių būtų padėjęs gerąjį vyną, o svečiams įgėrus atnešęs prastesnį. Tu laikei gerąjį vyną iki šiolei.“ **11** Tai, ką Jėzus padarė Galilėjos Kanoje, buvo pirmasis jo stebuklas. Taip jis parodė savo šlovę,[a] ir jo mokiniai jį įtikėjo.

12 Paskui Jėzus kartu su savo motina, broliais[b] ir su savo mokiniais nusileido į Kafarnaumą,[c] bet ten išbuvo neilgai.

13 Artinosi žydų šventė Pascha,[d] ir Jėzus nukeliavo aukštyn į Jeruzalę. **14** Šventykloje jis pamatė žmones, prekiaujančius galvijais, avimis, balandžiais,[e] ir sėdinčius pinigų keitėjus. **15** Pasidaręs iš virvelių rimbą, Jėzus išvarė tuos prekeivius iš šventyklos su visomis avimis ir galvijais, išbarstė pinigų keitėjų monetas ir išvartė jų stalus,[f] **16** o balandžių pardavėjams pasakė: „Pasiimkite visa tai iš čia! Gana iš mano Tėvo namų daryti prekyvietę!“[g] **17** Jo mokiniai prisiminė, kad yra parašyta: „Uolumas dėl tavo namų sugrauš mane.“[h]

18 Tada žydai tarė Jėzui: „Jei jau taip elgiesi, parodyk mums ženklą[i] – įrodyk, kad turi tam teisę.“ **19** Jėzus jiems atsakė: „Sugriaukite šitą šventyklą ir per tris dienas aš ją prikelsiu.“[y] **20** Žydai tarė: „Šitą šventyklą statė keturiasdešimt šešerius metus, o tu ją prikelsi per tris dienas?“ **21** Tačiau Jėzus šventykla vadino savo kūną.[a] **22** Kai jis buvo prikeltas iš mirusių, jo mokiniai prisiminė, kad jis taip sakydavo.[b] Tada jie įtikėjo Raštų žodžiais ir tuo, ką Jėzus buvo kalbėjęs.

23 Per Paschos šventę daug žmonių Jeruzalėje matė Jėzaus daromus ženklus ir jį* įtikėjo. **24** Bet Jėzus nelabai jais pasitikėjo*, nes visus juos perprato. **25** Jam nereikėjo, kad kas apie žmogų paliudytų, – pats žinojo, kas slypi žmogaus širdyje.[c]

3 Vienas fariziejus, vardu Nikodemas,[d] žydų vyresnybės narys, **2** atėjo pas Jėzų nakčia[e] ir pasakė: „*Rabi*,[f] mes žinome, kad esi Dievo siųstas mokytojas, nes darai ženklus,[g] kokių niekas be Dievo pagalbos negalėtų daryti.“[h] **3** Jėzus jam atsakė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: kas negims* iš naujo#,[i] nematys Dievo Karalystės.“[y] **4** Nikodemas jam tarė: „Kaip žmogus gali gimti senas būdamas? Argi gali jis sugrįžti į savo motinos įsčias ir būti vėl pagimdytas?“ **5** Jėzus atsakė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: kas negims iš vandens[j] ir dvasios,[k] negalės įeiti į Dievo Karalystę. **6** Kas gimęs iš kūno, yra kūnas, o kas gimęs iš dvasios, yra dvasia. **7** Nesistebėk mano žodžiais, kad jums būtina gimti iš naujo. **8** Kur vėjas* nori, ten ir pučia; jo garsą girdi, bet nežinai, iš kur jis ateina ir kur nueina. Taip yra su kiekvienu, kuris gimė iš dvasios.“[l]

---

2 SKYRIUS

a Iz 9:1, 2 Jn 1:14
b Mt 13:55 Mk 3:31 Lk 8:19 Apd 1:14
c Mt 4:13
d Iš 12:14 Sk 28:16 Įst 16:1 Jn 11:55
e Kun 1:14
f Mt 21:12 Mk 11:15, 16 Lk 19:45
g Jer 7:11 Mt 21:13 Mk 11:17 Lk 19:46
h Ps 69:9
i Mt 12:38 Mt 16:1 Jn 4:48 Jn 6:30
y Mt 26:59–61 Mt 27:39, 40 Mk 14:57, 58

Antra skiltis

a Mt 16:21
b Lk 24:6–8
c Mt 9:3, 4 Mk 2:6–8 Jn 1:47, 48 Jn 6:64 Apr 2:23

3 SKYRIUS

d Jn 7:50, 51 Jn 19:39
e Jn 12:42
f Jn 1:38
g Jn 2:11
h Jn 14:11 Apd 2:22 Apd 10:38
i Jn 1:12, 13 1Pt 1:3, 23 1Jn 3:9
y 1Ko 15:50
j Mt 28:19 Apd 8:36 Apd 10:47
k Mt 3:11 Apd 1:5 Apd 10:45 Apd 19:5, 6
l Rom 8:14, 16

2:23 *Pažod. „jo vardą“. **2:24** *Pažod. „savęs jiems nepatikėjo“. **3:3** *Arba „nebus pagimdytas“. #Arba galbūt „iš aukštybės“. **3:8** *Gr. *pneuma*. Toliau šioje eilutėje šitas žodis išverstas „dvasia“.

9 Tada Nikodemas jo paklausė: „Kaip tai gali būti?“
10 Jėzus atsakė: „Tu esi Izraelio mokytojas ir šito nežinai?
11 Iš tiesų, iš tiesų tau sakau: mes kalbame, ką žinome, ir liudijame, ką matėme, bet jūs mūsų liudijimo nepriimate.
12 Jeigu netikite, kai kalbu apie žemiškus dalykus, kaip tikėsite, jei kalbėsiu jums apie dangiškus?
13 Be to, joks žmogus nėra pakilęs į dangų,[a] kaip tik Žmogaus Sūnus – tas, kuris nusileido iš dangaus.[b]
14 Kaip Mozė dykumoje iškėlė gyvatę,[c] taip ir Žmogaus Sūnus turi būti iškeltas,[d]
15 kad kiekvienas, kuris jį tiki, gautų amžiną gyvenimą.[e]

16 Mat Dievas labai mylėjo pasaulį – net atidavė savo viengimį Sūnų,[f] kad nė vienas, kuris jį tiki, nepražūtų ir galėtų gyventi amžinai.[g]
17 Juk Dievas siuntė į pasaulį savo Sūnų ne kad šis pasaulį nuteistų, bet kad pasaulis per jį būtų išgelbėtas.[h]
18 Kas jį tiki, tas nebus teisiamas,[i] o kas netiki – netiki Dievo viengimio Sūnaus*, – tas jau nuteistas.[y]
19 Štai koks yra pagrindas teisti: į pasaulį yra atėjusi šviesa,[j] bet žmonės mylėjo tamsą, o ne šviesą, mat jų darbai buvo pikti.
20 Kas daro bjaurius darbus, tas neapkenčia šviesos ir neina į šviesą, kad tie darbai neišaiškėtų.
21 O kas daro teisumo darbus, tas eina į šviesą,[k] kad jo darbai, derantys su Dievo valia, būtų matomi.“

22 Paskui Jėzus leidosi su savo mokiniais į kelionę po Judėjos kraštą. Jis buvo ten su jais kurį laiką ir krikštijo žmo-

3:18 *Pažod. „Sūnaus vardo“.

3 SKYRIUS

a Apd 2:34
b Jn 6:38 Jn 8:23, 42
c Sk 21:8, 9
d Jn 8:28 Gal 3:13
e Jn 3:36 Jn 20:31
f Rom 5:8 Rom 8:32 1Jn 4:9, 10 1Jn 4:19
g Jn 6:40 Jn 20:31 Rom 6:23 2Ti 3:15 1Jn 5:13
h Lk 19:10 Jn 12:47 1Ko 15:22 2Ko 5:18, 19 1Ti 1:15 1Jn 2:1, 2 1Jn 4:14
i Jn 5:24
y Mt 10:33 Hbr 10:29
j Jn 1:9 Jn 8:12 Jn 9:5 Jn 12:46
k Jn 12:36, 46 1Jn 1:7

Antra skiltis

a Jn 4:2
b Mk 1:10 Apd 8:38
c Mt 3:1, 5, 6
d Mt 14:3 Lk 3:19, 20
e Jn 1:33, 34
f Jn 1:19, 20
g Mt 11:7, 10 Lk 1:13, 17
h 2Ko 11:2 Ef 5:25 Apr 21:9
i Jn 8:23
y Mt 3:11
j Jn 8:26 Jn 15:15
k Jn 1:11 Jn 3:11
l 1Jn 5:10
m Jn 7:16
n Jn 5:20 Jn 15:9, 10
o Mt 11:27 Lk 10:22
p Jn 3:16 Jn 6:47 Rom 1:17 Hbr 5:9
r 2Te 1:7, 8 1Jn 5:12
s Ef 5:5, 6 Hbr 10:26, 27

nes.[a] **23** Enone, netoli Salimo, krikštijo ir Jonas, mat ten buvo daug vandens.[b] Žmonės ėjo pas jį ir buvo krikštijami.[c]
24 Tada Jonas dar nebuvo įmestas į kalėjimą.[d]

25 Tarp Jono mokinių ir vieno žydo kilo ginčas dėl apsivalymo.
26 Taigi jie nuėjo pas Joną ir sakė: „*Rabi*, tas, kuris buvo su tavimi anapus Jordano ir apie kurį tu paliudijai,[e] krikštija. Visi eina pas jį.“
27 Jonas atsakė: „Negali žmogus nieko gauti, jeigu jam neduota iš dangaus.
28 Jūs patys esate liudininkai, kad sakiau: ‘Aš nesu Kristus,[f] bet esu siųstas pirma jo.’[g]
29 Kas turi nuotaką, tas yra jaunikis.[h] O jaunikio draugas šalia stovėdamas ir girdėdamas jaunikio balsą džiaugte džiaugiasi. Taigi esu to džiaugsmo kupinas.
30 Anas turi didėti, o aš – mažėti.“

31 Tas, kuris ateina iš aukštybių,[i] yra už visus viršesnis. Kas iš žemės, tas iš žemės ir apie žemiškus dalykus kalba. Tas, kuris ateina iš dangaus, yra už visus viršesnis.[y]
32 Jis liudija apie tai, ką matė ir girdėjo,[j] bet niekas jo liudijimo nesiklauso.[k]
33 Kas į jo liudijimą įsiklausė, tas patvirtino*, kad Dievas yra tiesakalbis.[l]
34 Juk tas, kurį Dievas siuntė, kalba Dievo žodžius,[m] nes Dievas duoda dvasios nešykštėdamas*.
35 Tėvas myli Sūnų[n] ir visa yra atidavęs į jo rankas.[o]
36 Kas tiki Sūnų, gaus amžiną gyvenimą,[p] o kas Sūnui nepaklūsta, gyvenimo nematys[r] – ant jo pasilieka Dievo rūstybė.[s]

3:33 *Pažod. „užantspaudavo“. **3:34** *Arba „saiku nematuodamas“.

a Apd 2:34
b Jn 6:38 Jn 8:23, 42
c Sk 21:8, 9
d Jn 8:28 Gal 3:13
e Jn 3:36 Jn 20:31
f Rom 5:8 Rom 8:32 1Jn 4:9, 10 1Jn 4:19
g Jn 6:40 Jn 20:31 Rom 6:23 2Ti 3:15 1Jn 5:13
h Lk 19:10 Jn 12:47 1Ko 15:22 2Ko 5:18, 19 1Ti 1:15 1Jn 2:1, 2 1Jn 4:14
i Jn 5:24
y Mt 10:33 Hbr 10:29
j Jn 1:9 Jn 8:12 Jn 9:5 Jn 12:46
k Jn 12:36, 46 1Jn 1:7

4 Viešpats sužinojo, kad fariziejai išgirdo jį turint ir krikštijant[a] daugiau mokinių negu Jonas **2** (tiesa, Jėzus pats nekrikštijo, tik jo mokiniai), **3** todėl paliko Judėją ir vėl iškeliavo į Galilėją. **4** Jėzui reikėjo eiti per Samariją. **5** Ir štai jis pasiekė Samarijos miestą Sicharą, esantį netoli lauko, kurį Jokūbas buvo davęs savo sūnui Juozapui.[b] **6** Ten buvo Jokūbo šulinys*.[c] Bekeliaudamas Jėzus pavargo, todėl atsisėdo prie to šulinio. Buvo maždaug šešta valanda#.

7 Viena moteris, samarietė, atėjo pasisemti vandens. Jėzus jai tarė: „Duok man gerti.“ **8** (Jo mokiniai tuo metu buvo išėję į miestą nupirkti maisto.) **9** Samarietė jo paklausė: „Kaipgi tu, būdamas žydas, prašai mane, samarietę, gerti?“ (Mat žydai nebendrauja su samariečiais.)[d] **10** Jėzus jai atsakė: „Jei žinotum apie Dievo dovaną[e] ir kas yra tas, kuris tau sako: ‘Duok man gerti’, pati jo paprašytum ir jis tau gyvojo vandens duotų.“[f] **11** Moteris tarė: „Gerbiamasis, tu net kibiro vandeniui pasemti neturi, o šulinys gilus. Tad kaip gali turėti to gyvojo vandens? **12** Tu juk nesi didesnis už mūsų protėvį Jokūbą, kuris paliko mums šitą šulinį ir gėrė iš jo pats, jo sūnūs ir jo gyvuliai?“ **13** Jėzus jai atsakė: „Kas tik gers šitą vandenį, ir vėl trokš. **14** O kas gers vandenį, kurį aš duosiu, tas nebetrokš per amžius,[g] ir vanduo, kurį jam duosiu, jame taps trykštančia versme, teikiančia amžiną gyvenimą.“[a] **15** Tada moteris paprašė: „Gerbiamasis, duok man to vandens, kad nebetrokščiau ir man nebereikėtų vaikščioti čionai semtis!“

16 Jėzus tarė jai: „Eik, pasikviesk vyrą ir sugrįžk čia.“ **17** Moteris atsakė: „Aš neturiu vyro.“ Jėzus tarė: „Tiesą pasakei: ‘Vyro aš neturiu.’ **18** Juk esi turėjusi penkis vyrus, o dabartinis nėra tavo vyras. Čia tu tiesą pasakei.“ **19** Moteris tarė: „Gerbiamasis, matau, kad tu esi pranašas.[b] **20** Mūsų protėviai garbino Dievą ant šito kalno, o jūs sakote, kad vieta, kur reikia jį garbinti, yra Jeruzalėje.“[c] **21** Jėzus pasakė: „Tikėk manimi, moterie: ateina valanda, kai Tėvą garbinsite ne ant šito kalno ir ne Jeruzalėje. **22** Jūs garbinate, ko nepažįstate,[d] o mes garbiname, ką pažįstame, nes išgelbėjimas prasideda nuo žydų.[e] **23** Tačiau ateina valanda – tiesą sakant, ji jau prasidėjo, – kai tikrieji garbintojai garbins Tėvą dvasia ir tiesa, nes Tėvas tokių garbintojų ieško.[f] **24** Dievas yra dvasia,[g] ir jo garbintojai turi garbinti jį dvasia ir tiesa.“[h] **25** Moteris jam tarė: „Žinau, kad ateina Mesijas, vadinamas Kristumi. Atėjęs jis viską mums išaiškins.“ **26** Ir Jėzus jai pasakė: „Jis – tai aš, kuris su tavimi kalbu.“[i]

27 Tuo metu grįžo jo mokiniai. Jie stebėjosi, kad jis kalbasi su moterimi, tačiau nė vienas nepaklausė: „Ko iš jos nori?“ ar: „Kodėl su ja kalbiesi?“ **28** Moteris palikusi ąsotį nuėjo į miestą ir visus ragino: **29** „Eikite pažiūrėti žmogaus, kuris pasakė man viską, ką esu pada-

4 SKYRIUS

a Jn 3:22

b Pr 33:18, 19
Joz 24:32

c Jn 4:12

d 2Ka 17:24
Apd 10:28

e Ef 2:8

f Jn 7:37

g Jn 6:35

Antra skiltis

a Jn 7:38
Rom 6:23
1Jn 5:20

b Lk 7:16
Jn 9:17

c Įst 12:5, 6
1Ka 9:3
2Me 7:12
Ps 122

d 2Ka 17:29, 33

e Iz 2:3
Rom 9:4

f 2Me 16:9

g 2Ko 3:17
1Ti 1:17
Hbr 11:27

h Rom 12:1

i Jn 9:35–37

4:6 *Arba „šaltinis“. #Mūsų laiku – maždaug dvylikta valanda dienos.

riusi. Ar tik nebus jis Kristus?“ **30** Žmonės išėjo iš miesto ir patraukė pas jį.

31 Mokiniai Jėzui tarė: „*Rabi*,[a] pavalgyk.“ **32** Bet jis atsakė: „Aš turiu maisto, apie kurį jūs nežinote.“ **33** Tad mokiniai ėmė tarpusavyje kalbėtis: „Negi kas nors atnešė jam valgyti?“ **34** Jėzus jiems tarė: „Mano maistas – vykdyti valią to, kuris mane siuntė,[b] ir atlikti jo pavestą darbą.[c] **35** Argi jūs nesakote, kad dar keturi mėnesiai, ir ateis pjūtis? Sakau jums: pakelkite akis ir pažvelkite į laukus – jie baltuoja prinokę pjūčiai.[d] Jau **36** pjovėjas gauna atlygį ir surenka derlių amžinam gyvenimui, kad drauge džiaugtųsi sėjėjas ir pjovėjas.[e] **37** Čia išties tinka posakis: ‘Vienas sėja, kitas nupjauna.’ **38** Aš pasiunčiau jus nuimti derliaus, dėl kurio jums neteko plušėti. Kiti plušo, o jūs tik naudojatės jų darbu.“

39 Daug tame mieste gyvenančių samariečių įtikėjo Jėzų dėl moters žodžių, mat ji liudijo: „Jis pasakė man viską, ką esu padariusi.“[f] **40** Todėl atėję pas Jėzų samariečiai prašė jį pas juos pasilikti. Ir jis pasiliko ten dvi dienas. **41** Dėl jo žodžių įtikėjo kur kas daugiau. **42** Žmonės tai moteriai sakė: „Dabar mes tikime jau ne dėl tavo šnekos. Patys išgirdome ir žinome, kad jis iš tiesų yra pasaulio gelbėtojas.“[g]

43 Po tų dviejų dienų Jėzus iškeliavo į Galilėją. **44** Jis pats sakė, kad pranašas savo tėviškėje pagarbos nesusilaukia.[h] **45** Bet kai atvyko į Galilėją, galilėjiečiai jį priėmė. Jie buvo matę visa, ką jis padarė per šventę Jeruzalėje,[a] nes buvo į tą šventę nuėję.[b]

46 Taigi Jėzus vėl atkeliavo į Galilėjos Kaną, kur buvo pavertęs vandenį vynu.[c] Kafarnaume gyveno vienas karaliaus tarnautojas; jo sūnus sirgo. **47** Išgirdęs, kad Jėzus iš Judėjos atvyko į Galilėją, tas žmogus atėjo pas jį ir ėmė prašyti, kad šis ateitų ir jo sūnų išgydytų. Tuo metu vaikas jau buvo prie mirties. **48** Tačiau Jėzus jam tarė: „Kol nepamatote ženklų ir stebuklų, tol netikite.“[d] **49** Karaliaus tarnautojas jam pasakė: „Viešpatie, ateik, kol mano vaikelis nenumirė.“ **50** Jėzus tarė: „Eik, tavo sūnus gyvas.“[e] Žmogus patikėjo Jėzaus ištartais žodžiais ir iškeliavo. **51** Tarnautojui grįžtant, priešais atėjo jo vergai ir pranešė, kad berniukas gyvas*. **52** Jis pasiteiravo, kurią valandą sūnus ėmė taisytis. Tie atsakė: „Karštis jam atslūgo vakar septintą valandą*.“ **53** Taip tėvas sužinojo, kad tai buvo tą valandą, kai Jėzus jam pasakė: „Tavo sūnus gyvas.“[f] Ir įtikėjo jis pats ir visi jo namiškiai. **54** Taigi tai buvo antras kartas, kai Jėzus grįžo iš Judėjos į Galilėją ir padarė stebuklą.[g]

5 Paskui buvo žydų šventė[h] ir Jėzus nuėjo į Jeruzalę. **2** Jeruzalėje prie Avių vartų[i] yra maudykla, hebrajiškai vadinama Betzata, su penkiomis kolonadomis. **3** Jose gulėdavo daugybė žmonių: ligotų, aklų, luošų, su paralyžiuotomis* galūnėmis. **4** —* **5** Tenai buvo

4 SKYRIUS
a Jn 1:38
b Jn 6:38
c Jn 5:30, 36; Jn 17:4; Jn 19:30
d Mt 9:37
e 1Ko 3:8
f Jn 4:29
g Mt 1:21; Jn 1:29; 1Ti 1:15; 1Jn 4:14
h Mt 13:57; Mk 6:4; Lk 4:24

Antra skiltis
a Jn 2:23
b Įst 16:16
c Jn 2:1–11
d Mt 16:1; 1Ko 1:22
e Mt 8:13; Mk 7:29, 30
f Mt 8:13
g Jn 2:11

5 SKYRIUS
h Iš 12:14; Įst 16:1, 16; Jn 2:13; Jn 6:4
i Neh 3:1

4:51 *Arba „sveiksta“. **4:52** *Mūsų laiku – apie pirmą valandą dienos. **5:3** *Pažod. „padžiūvusiomis“. **5:4** *Žr. priedą A3.

vienas žmogus, kuris sirgo jau trisdešimt aštuonerius metus. **6** Jėzus pamatė jį ten gulintį ir žinodamas, kad jis serga jau ilgą laiką, paklausė: „Ar nori pasveikti?“[a] **7** Žmogus jam atsakė: „Gerbiamasis, aš neturiu kas vandeniui sujudėjus įkeltų mane į maudyklą. Kol iki jos nusigaunu, kitas įlipa pirma manęs.“ **8** Jėzus jam tarė: „Kelkis, imk savo gultą* ir eik.“[b] **9** Žmogus iškart pasveiko. Jis pasiėmė gultą ir pradėjo vaikščioti.

Ta diena buvo šabas. **10** Todėl žydai sakė išgydytajam: „Dabar šabas! Tau nevalia nešti gulto.“[c] **11** Bet jis atsakė: „Tas, kuris mane išgydė, tarė man: ‘Imk savo gultą ir eik.’“ **12** Tie paklausė: „Kas tas žmogus, kuris tau sakė: ‘Imk jį ir eik’?“ **13** Bet išgydytasis nežinojo, kas jis, mat Jėzus buvo pasitraukęs nuo ten besibūriuojančios minios.

14 Paskui Jėzus sutiko tą žmogų šventykloje ir pasakė: „Štai tu pasveikai. Daugiau nenusidėk, kad tau neatsitiktų kai kas blogesnio.“ **15** Tada žmogus nuėjo ir pasakė žydams, kad jį išgydė Jėzus. **16** Ir žydai ėmė Jėzų persekioti – dėl to, kad jis tai darė per šabą. **17** Jėzus jiems pareiškė: „Mano Tėvas darbuojasi iki šiolei, darbuojuosi ir aš.“[d] **18** Taigi žydai dar labiau ieškojo progos jį nužudyti, nes, jų manymu, jis ne tik laužė šabą, bet ir prilygino save Dievui,[e] vadindamas Dievą savuoju Tėvu.[f]

19 Todėl Jėzus jiems kalbėjo: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: Sūnus nieko nedaro iš savęs, jis daro tik tai, ką mato darant Tėvą.[a] Ką daro Tėvas, tą patį daro ir Sūnus. **20** Tėvas myli* Sūnų[b] ir parodo jam visa, ką pats daro. Jis parodys jam darbų, didesnių už šituos, kad jūs stebėtumėtės.[c] **21** Kaip Tėvas prikelia mirusiuosius, juos atgaivina,[d] taip ir Sūnus atgaivina tuos, kuriuos nori.[e] **22** Tėvas nė vieno neteisia, bet visą teismą yra pavedęs Sūnui,[f] **23** kad visi gerbtų Sūnų, kaip kad gerbia Tėvą. Kas negerbia Sūnaus, negerbia jį siuntusio Tėvo.[g] **24** Iš tiesų, iš tiesų jums sakau: kas klauso mano žodžio ir tiki tą, kuris mane siuntė, gaus amžiną gyvenimą.[h] Jis neužsitrauks pasmerkimo. Iš mirties jis yra perėjęs į gyvenimą.[i]

25 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: ateina valanda – tiesą sakant, ji jau prasidėjo, – kai mirusieji girdės Dievo Sūnaus balsą. Ir kurie įsiklausys, tie gyvens. **26** Kaip Tėvas turi galią suteikti gyvybę*,[y] taip jis ir Sūnui davė galią suteikti gyvybę#.[j] **27** Ir Tėvas davė jam valdžią teisti,[k] nes jis – Žmogaus Sūnus.[l] **28** Nesistebėkite tuo. Ateina valanda, kai visi esantys kapuose* išgirs jo balsą[m] **29** ir išeis: kurie darė gera, prisikels gyventi, o kurie darė bloga, prisikels, kad būtų teisiami.[n] **30** Aš nieko negaliu daryti iš savęs. Teisiu, kaip girdžiu, ir mano teismas teisingas,[o] nes trokštu vykdyti ne savo valią, bet valią to, kuris mane siuntė.[p]

5 SKYRIUS

a Iz 53:3

b Mt 9:6 Mk 2:10, 11 Lk 5:24

c Iš 20:9, 10 Mt 12:2 Lk 6:2

d Jn 9:4 Jn 14:10

e Fil 2:5, 6

f Jn 14:28

Antra skiltis

a Jn 5:30 Jn 8:28 Jn 12:49

b Mt 3:17 Jn 3:35 Jn 10:17 2Pt 1:17

c Lk 8:25 Jn 6:10, 11 Jn 6:19

d 2Ka 4:32–34 Hbr 11:35

e Lk 7:12, 14 Lk 8:52–54 Jn 11:25

f Apd 10:42 Apd 17:31 2Ko 5:10 2Ti 4:1

g Lk 10:16

h Jn 3:16 Jn 6:40 Jn 8:51

i 1Jn 3:14

y Ps 36:9 Apd 17:28

j Jn 11:25

k Jn 5:22 2Ti 4:1

l Dan 7:13

m Job 14:13 Iz 25:8 Iz 26:19

n Apr 20:12, 15

o Iz 11:4

p Mt 26:39 Jn 4:34 Jn 6:38

5:8 *Arba „neštuvus“.

5:20 *Žr. žodynėlyje „meilė“. **5:26** *Pažod. „turi gyvybę savyje“. #Pažod. „davė turėti gyvybę savyje“. **5:28** *Gr. daiktavardis, šioje eilutėje išverstas žodžiu „kapuose“, giminingas veiksmažodžiui „atminti“. Juo pabrėžiamas mirusiojo atminimo išsaugojimas.

31 Jei aš vienintelis apie
save liudyčiau, mano liudijimas
būtų nepatikimas.[a] **32** Bet yra
dar vienas, kuris apie mane liu-
dija, ir aš žinau, kad jo liudiji-
mas apie mane yra patikimas.[b]
33 Jūs siuntėte pasiuntinius
pas Joną, ir šis paliudijo tiesą.[c]
34 Tačiau man nereikia žmo-
gaus liudijimo. Visa tai kalbu
tam, kad būtumėte išgelbėti.
35 Tas žmogus buvo degan-
tis ir šviečiantis žiburys, o jūs
trumpai tenorėjote džiaugtis jo
šviesa.[d] **36** Bet aš turiu sva-
resnį liudijimą negu Jono: dar-
bai, kuriuos Tėvas man skyrė
nuveikti, – tie darbai, kuriuos
aš darau, – liudija, kad Tėvas
mane siuntė.[e] **37** Ir mane siun-
tęs Tėvas pats paliudijo apie
mane.[f] Jūs niekada nesate nei
jo balso girdėję, nei jo pavida-
lo matę,[g] **38** ir jo žodis jumy-
se nepasilieka, nes jūs netikite
tuo, kurį jis siuntė.

39 Jūs tyrinėjate Raštus,[h]
nes tikitės juose rasti amžiną
gyvenimą. Tie Raštai apie mane
ir liudija.[i] **40** Bet jūs nenorite
ateiti pas mane[y] ir gauti gy-
venimą. **41** Šlovės iš žmonių
aš nepriimu, **42** o jūsų širdy-
se, aš gerai žinau, nėra meilės
Dievui. **43** Aš atėjau savo
Tėvo vardu, bet jūs manęs ne-
priimate. Jei ateitų kitas, savo
paties vardu, tą priimtumėte.
44 Kaipgi jūs galite manimi
tikėti, jeigu priimate šlovę vie-
nas iš kito, o šlovės, kuri iš
vienintelio Dievo ateina, neieš-
kote?[j] **45** Nemanykite, kad aš
kaltinsiu jus Tėvui. Jūsų kal-
tintojas yra Mozė[k] – tas, kuriuo
viliatės. **46** Mat jeigu tikėtu-
mėte Moze, tikėtumėte ir ma-
nimi, nes jis rašė apie mane.[l]

5 SKYRIUS

a Įst 19:15

b Mt 3:17
Mk 9:7
Jn 12:28–30
1Jn 5:9

c Jn 1:15, 32

d Mt 3:1, 5, 6
Mk 6:20

e Mt 11:5
Jn 3:2
Jn 7:31
Jn 10:25

f Mk 1:11
Jn 8:18

g Įst 4:11, 12
Jn 1:18
Jn 6:46

h Lk 11:52

i Įst 18:15

y Iz 53:3
Jn 1:11

j Jn 12:42, 43

k Įst 31:26, 27
Jn 7:19

l Įst 18:15
Lk 24:44
Jn 1:45

Antra skiltis

6 SKYRIUS

a Mt 14:13
Lk 9:10

b Mk 6:33

c Lk 9:11

d Jn 2:13
Jn 5:1

e Mt 14:14–17
Mk 6:35–38
Lk 9:12, 13

f 2Ka 4:42–44

g Mt 14:19–21
Mk 6:39–44
Lk 9:14–17

47 Bet jeigu netikite jo raštais,
kaipgi tikėsite mano žodžiais?“

6 Paskui Jėzus nuplaukė į
kitą Galilėjos, arba Tibe-
riados, ežero pusę.[a] **2** Jam iš
paskos atsekė didelė minia
žmonių,[b] nes jie buvo matę ste-
buklus, kuriuos jis darė gydy-
damas ligonius.[c] **3** Jėzus su
savo mokiniais užlipo ant kalno
ir ten susėdo. **4** Buvo arti Pas-
cha,[d] žydų šventė. **5** Jėzus pa-
kėlė akis ir matydamas ateinan-
čią didelę minią tarė Pilypui:
„Kur pirksime duonos jiems
pavalgyti?“[e] **6** Jis tai sakė no-
rėdamas Pilypą išmėginti, mat
žinojo, ką darysiąs. **7** Pilypas
jam atsakė: „Už du šimtus dena-
rų* duonos neužteks, kad kiek-
vienas gautų bent po truputį.“
8 Vienas iš jo mokinių, Simo-
no Petro brolis Andriejus, jam
tarė: **9** „Čia vienas berniukas
turi penkis miežinius papločius
ir dvi žuveles. Bet ką tai reiškia
tokiai daugybei?“[f]

10 Jėzus pasakė: „Susodin-
kite žmones.“ Toje vietoje buvo
daug žolės ir jie, iš viso ko-
kie penki tūkstančiai vyrų, su-
sėdo.[g] **11** Jėzus paėmė tuos
papločius, padėkojo Dievui ir
padalijo susėdusiems; taip pa-
darė ir su žuvelėmis. Visi gavo
tiek, kiek panorėjo. **12** Žmo-
nėms pasisotinus, Jėzus savo
mokiniams pasakė: „Surinkite
atlikusius gabaliukus, kad nie-
kas nepražūtų.“ **13** Ir tie su-
rinko tuos gabaliukus, kurie
visiems pavalgius atliko nuo
penkių miežinių papločių, ir
pripildė dvylika pintinių.

14 Pamatę jo padarytą ste-
buklą, žmonės ėmė kalbėti:
„Jis tikrai yra tas pranašas,

6:7 *Žr. priedą B14.

kuris turi ateiti į pasaulį.“[a] **15** Jėzus žinojo, kad jie ketina atėję pačiupti jį ir paskelbti karaliumi, todėl vėl pasitraukė[b] ir vienas užlipo ant kalno.[c]

16 Atėjus vakarui jo mokiniai nusileido prie ežero[d] **17** ir sulipę į valtį plaukė kiton pusėn, į Kafarnaumą. Buvo jau sutemę, o Jėzus dar nebuvo pas juos atėjęs.[e] **18** Ežeras ėmė šiaustis, nes pūtė stiprus vėjas.[f] **19** Nusiyrę dvidešimt penkias ar trisdešimt stadijų*, jie pamatė prie valties besiartinantį Jėzų – jis ėjo ežero paviršiumi. Mokiniai išsigando, **20** bet Jėzus jiems tarė: „Tai aš, nebijokite!“[g] **21** Tad jie mielai priėmė jį į valtį ir visi netrukus pasiekė krantą, į kurį plaukė.[h]

22 Kitą dieną minia žmonių tebebuvo anoje ežero pusėje. Jie žinojo, kad kitų valčių, išskyrus vieną nedidelę valtelę, ten nebuvo. Žinojo ir tai, kad kartu su mokiniais Jėzus į tą valtį nelipo ir mokiniai išplaukė vieni. **23** Ir štai netoli tos vietos (tenai jie valgė duoną, už kurią Viešpats buvo padėkojęs Dievui) atplaukė valčių iš Tiberiados. **24** Pamatę, kad nei Jėzaus, nei jo mokinių jose nėra, žmonės sulipo į tas valtis ir nuplaukė Jėzaus ieškoti į Kafarnaumą.

25 Jie surado jį kitoje ežero pusėje ir jo paklausė: „*Rabì*,[i] kada čionai atvykai?“ **26** Jėzus atsakė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: ieškote manęs ne dėl to, kad matėte ženklus, o dėl to, kad privalgėte duonos iki soties.[y] **27** Darbuokitės ne dėl tokio maisto, kuris pražūva, o dėl tokio, kuris neprapuva ir teikia amžiną gyvenimą.[a] Jo duos jums Žmogaus Sūnus, kurį Tėvas, pats Dievas, yra pažymėjęs savo antspaudu.“[b]

28 Jie paklausė jo: „Kokius darbus mums daryti, kad jie patiktų Dievui?“ **29** Jėzus jiems atsakė: „Štai koks darbas Dievui patinka: tikėkite tą, kurį jis siuntė.“[c] **30** O jie tarė jam: „Kokį ženklą padarysi,[d] kad jį pamatę tave įtikėtume? Kokį darbą atliksi? **31** Antai mūsų protėviai dykumoje valgė maną,[e] kaip parašyta: ‘Jis davė jiems valgyti duonos iš dangaus.’“[f] **32** Jėzus jiems tarė: „Iš tiesų, iš tiesų jums sakau: Mozė nedavė jums tikrosios duonos iš dangaus – duoną iš dangaus, tikrąją duoną, jums duoda mano Tėvas. **33** Duona nuo Dievo yra tasai, kuris nusileidžia iš dangaus ir duoda pasauliui gyvenimą.“ **34** Tad jie tarė Jėzui: „Viešpatie, visada duok mums šitos duonos.“

35 Jėzus jiems pasakė: „Aš esu gyvenimo duona. Kas ateina pas mane, tas nebealks, ir kas mane tiki, niekada netroš.[g] **36** Bet jūs, kaip jau esu sakęs, nors ir matote mane, vis tiek netikite.[h] **37** Visi, kuriuos Tėvas man duoda, ateis pas mane, ir ateinančio pas mane aš tikrai nevarysiu šalin,[i] **38** nes nusileidau iš dangaus[y] vykdyti ne savo valios, bet valios to, kuris mane siuntė.[j] **39** Ir mano siuntėjo valia yra, kad iš tų, kuriuos jis man davė, nė vieno neprarasdyčiau, – kad paskutiniąją dieną juos prikelčiau.[k] **40** Mano Tėvo valia yra, kad kiekvienas, kuris pripažįsta Sūnų ir jį tiki, gautų amžiną gyvenimą.[l] Paskutiniąją dieną aš jį prikelsiu.“[m]

6:19 *Maždaug 5 ar 6 km. Žr. priedą B14.

6 SKYRIUS

a Įst 18:15, 18

b Jn 17:16
Jn 18:36

c Mt 14:23
Mk 6:45

d Mt 14:22

e Mk 6:47–51

f Mt 8:24
Mt 14:24–33

g Mt 14:27
Mk 6:50

h Mt 14:34

i Jn 1:38

y Jn 6:11

Antra skiltis

a Jn 4:14
Jn 17:3
Rom 6:23

b Mt 3:17
Apd 2:22
2Pt 1:17

c Apd 16:31
1Jn 3:23

d Mt 12:38
Mk 8:12
Jn 2:18
1Ko 1:22

e Iš 16:15
Sk 11:7

f Ps 78:24
Ps 105:40

g Jn 4:14
Jn 7:37
Apr 22:17

h Jn 6:64

i Mt 11:28, 29
Jn 17:6

y Jn 3:13
Jn 8:23, 42

j Mt 26:39
Jn 5:30

k Jn 5:28, 29
Rom 6:5

l Jn 10:27, 28

m Jn 11:24
Apd 17:31
1Te 4:16
Apr 20:12

41 Žydai ėmė murmėti prieš jį dėl to, kad jis pasakė: „Aš esu duona, nusileidusi iš dangaus.“[a] **42** Jie kalbėjo: „Argi jis ne Jėzus, ne Juozapo sūnus? Argi mes nepažįstame jo tėvo ir motinos?[b] Kaipgi jis gali sakyti: ‘Aš nusileidau iš dangaus’?“ **43** Jėzus jiems atsakė: „Liaukitės tarpusavyje murmėję. **44** Joks žmogus negali ateiti pas mane, jeigu mane siuntęs Tėvas jo nepatraukia.[c] Ir tą, kuris ateina, aš prikelsiu paskutiniąją dieną.[d] **45** Pranašuose parašyta: ‘Ir bus visi mokomi Jehovos.’[e] Kas tik klausosi Tėvo ir mokosi, ateina pas mane. **46** Tai nereiškia, kad koks nors žmogus yra Tėvą regėjęs.[f] Tėvą matė tik tas, kuris yra nuo jo* atėjęs, – tik jis regėjo Tėvą.[g] **47** Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas tiki, tas gaus amžiną gyvenimą.[h]

48 Aš esu gyvenimo duona.[i] **49** Jūsų protėviai dykumoje valgė maną ir vis tiek mirė.[y] **50** O ši duona nusileido iš dangaus, kad kiekvienas galėtų jos valgyti ir nemirtų. **51** Aš esu gyvoji duona, nusileidusi iš dangaus. Kas šią duoną valgys, gyvens amžinai. Duona, kurią aš duosiu, kad pasaulis gyventų, yra mano kūnas.“[j]

52 Tada žydai ėmė tarpusavyje ginčytis: „Kaip šitas gali duoti mums valgyti savo kūną?“ **53** Jėzus jiems tarė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jeigu nevalgysite Žmogaus Sūnaus kūno ir negersite jo kraujo, negausite gyvenimo.[k] **54** Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, gaus amžiną gyvenimą, ir aš jį prikelsiu[l] paskutiniąją dieną. **55** Mano kūnas yra tikras maistas, ir mano kraujas – tikras gėrimas. **56** Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas tampa viena su manimi, ir aš tampu viena su juo.[a] **57** Kaip mane siuntęs Tėvas yra gyvas ir kaip aš Tėvo dėka esu gyvas, taip ir tas, kuris valgo mano kūną, bus mano dėka gyvas.[b] **58** Štai kas yra duona, nusileidusi iš dangaus. Ir ji ne tokia, kokią jūsų protėviai valgė ir vis tiek mirė. Kas valgo šitą duoną, gyvens amžinai.“[c] **59** Tuos dalykus jis pasakė mokydamas Kafarnaumo sinagogoje*.

60 Tai išgirdę daugelis jo mokinių ėmė kalbėti: „Baisu, ką jis šneka. Kas gali šito klausytis?“ **61** Žinodamas, kad jo mokiniai dėl to murma, Jėzus paklausė jų: „Jus tai piktina? **62** O kas būtų, jei išvystumėte Žmogaus Sūnų pakylant ten, kur jis buvo anksčiau?[d] **63** Gyvybę teikia dvasia,[e] o iš kūno jokios naudos. Žodžiai, kuriuos jums kalbėjau, yra dvasia ir gyvenimas.[f] **64** Bet kai kurie iš jūsų netikite.“ Mat Jėzus nuo pat pradžių žinojo, kurie netiki ir kas toks jį išduos.[g] **65** Ir jis kalbėjo: „Dėl to jums ir pasakiau, kad nė vienas negali ateiti pas mane, jeigu jam nėra duota Tėvo.“[h]

66 Todėl daugelis jo mokinių sugrįžo prie to, ką buvo palikę,[i] ir daugiau su juo nebevaikščiojo. **67** Jėzus paklausė Dvylikos: „Gal ir jūs norite pasitraukti?“ **68** Simonas Petras jam atsakė: „Viešpatie, pas ką mes eisime?[y] Tu turi amžino gyvenimo žodžius.[j] **69** Mes įtikėjome ir supratome, kad tu esi Dievo Šventasis.“[k] **70** Jėzus jiems atsakė:

6 SKYRIUS

a Jn 6:33

b Mk 6:3

c Jn 6:65

d Jn 11:24

e Iz 54:13

f Is 33:17, 20

g Mt 11:27
Lk 10:22
Jn 1:18

h Jn 3:16

i Jn 6:33

y Jn 6:31

j Hbr 10:10

k Jn 6:33

l Jn 6:40
1Ko 15:51, 52
1Te 4:16

Antra skiltis

a Jn 15:4

b Jn 5:26
1Ko 15:22

c Jn 6:51

d Jn 3:13
Jn 6:38
Jn 8:23
Apd 1:9

e Gal 6:8

f Įst 8:3
Mt 4:4

g Mt 9:3, 4
Jn 2:24, 25
Jn 13:11

h Jn 6:44

i Lk 9:62

y Mt 16:16
Mk 8:29

j Jn 6:63
Jn 17:3

k Lk 9:20

6:46 *Pažod. „Dievo“.

6:59 *Arba galbūt „viešame susirinkime“.

„Ar ne aš jus, dvylika, išsirinkau?[a] Tačiau vienas iš jūsų yra šmeižikas*.“[b] **71** Jis kalbėjo apie Judą, Simono Iskarijoto sūnų; šis, nors ir buvo vienas iš Dvylikos, vėliau jį išdavė.[c]

7 Paskui Jėzus ir toliau keliavo po Galilėją. Į Judėją eiti jis nenorėjo, nes žydai ieškojo progos jį nužudyti.[d] **2** Tačiau buvo arti žydų Palapinių šventė.[e] **3** Jėzaus broliai[f] jam tarė: „Eik į Judėją, kad ir ten tavo mokiniai matytų darbus, kuriuos darai. **4** Juk joks žmogus, norėdamas būti žinomas, nieko slaptà nedaro. Jei darai tokius dalykus, parodyk save pasauliui.“ **5** Iš tikro jo broliai juo netikėjo.[g] **6** Jėzus jiems pasakė: „Mano metas dar nėra atėjęs,[h] o jums bet koks metas tinka. **7** Pasauliui nėra dėl ko jūsų nekęsti, o manęs jis nekenčia, nes aš liudiju, kad jo darbai nedori.[i] **8** Jūs eikite į šventę, o aš kol kas neisiu, nes mano metas dar nepribrendo.“[y] **9** Jiems tai pasakęs Jėzus pasiliko Galilėjoje.

10 Tačiau kai jo broliai išvyko į šventę, jis irgi ten iškeliavo, tik slapta, niekam nežinant. **11** Per šventę žydai jo ieškojo ir klausinėjo: „Kur tasai vyras?“ **12** Žmonės visur apie jį šnabždėjosi. Vieni sakė: „Jis geras žmogus.“ Kiti kalbėjo: „Visai ne. Jis visus klaidina.“[j] **13** Tačiau niekas apie jį nekalbėjo viešai, nes bijojo žydų*.[k]

14 Šventei įpusėjus Jėzus atėjo į šventyklą ir ėmė mokyti. **15** Žydai stebėdamiesi kalbėjo: „Iš kur šitas taip gerai išmano Raštus?[a] Juk nėra mokęsis mokyklose*.“[b] **16** O Jėzus jiems atsakė: „Mano mokslas – ne mano, o to, kuris mane siuntė.[c] **17** Kas nori vykdyti jo valią, žinos, ar šis mokslas iš Dievo,[d] ar aš kalbu iš savęs. **18** Kas kalba iš savęs, ieško sau šlovės, o kas ieško šlovės savo siuntėjui,[e] tas tiesakalbis ir jame nėra neteisybės. **19** Argi Mozė nedavė jums Įstatymo?[f] Vis dėlto nė vienas iš jūsų Įstatymo nesilaiko. Kodėl norite mane nužudyti?“[g] **20** Žmonės iš minios atsiliepė: „Ar tu demono apsėstas?! Kas gi nori tave nužudyti?“ **21** Jėzus atsakė: „Vieną darbą padariau, ir jūs visi stebitės. **22** Todėl pagalvokite: Mozė davė jums apipjaustymą[h] – tiesa, jis ne iš Mozės, o iš protėvių,[i] – ir jūs žmogų apipjaustote per šabą. **23** Jeigu žmogus apipjaustomas net ir šabo dieną, kad Mozės Įstatymas nebūtų sulaužytas, kodėl nirštate ant manęs, kad per šabą žmogų padariau visiškai sveiką?[y] **24** Ne pagal išorę spręskite – spręskite teisingai.“[j]

25 Kai kurie Jeruzalės gyventojai ėmė kalbėti: „Ar čia ne tas, kurį nori nužudyti?[k] **26** Jis kalba viešai, ir niekas jam nieko nesako. Ar tik nemano mūsų vyresnybė, kad jis Kristus? **27** Bet mes žinome, iš kur jis yra.[l] O kai ateis Kristus, juk niekas nežinos, iš kur jis.“ **28** Jėzus mokydamas šventykloje garsiai kalbėjo: „Jūs mane pažįstate ir žinote, iš kur esu. Aš atėjau ne savo valia.[m] Tas, kuris mane siuntė, tikrai yra, tik jūs jo nepažįsta-

6 SKYRIUS

a Lk 6:13

b Lk 22:3
Jn 13:18

c Mt 26:14, 15
Jn 12:4

7 SKYRIUS

d Jn 5:18

e Kun 23:34

f Mt 12:46
Mk 6:3
Lk 8:19
Jn 2:12
Apd 1:14
Gal 1:19

g Mk 3:21

h Jn 2:4
Jn 7:30

i Jn 3:19
Jn 15:19

y Jn 8:20

j Jn 9:16

k Jn 9:22
Jn 12:42
Jn 19:38

Antra skiltis

a Lk 4:16, 17

b Mt 13:54
Mk 6:2
Lk 2:46, 47
Apd 4:13

c Jn 8:28
Jn 12:49
Jn 14:10

d Jn 8:47

e Jn 5:41
Jn 8:50

f Is 24:3

g Mt 12:14
Mk 3:6

h Kun 12:2, 3

i Pr 17:9, 10

y Jn 5:8, 9

j Iz 11:3, 4
Mt 23:23

k Jn 5:18

l Mt 13:55

m Jn 8:42

6:70 *Gr. *diabolos*. Tas pats žodis kitur verčiamas žodžiu „velnias“. **7:13** *Tikriausiai turimi omenyje tautos religiniai vadovai.

7:15 *T. y. rabinų mokyklose.

te.[a] **29** Aš jį pažįstu,[b] nes nuo jo atėjęs esu, jis mane siuntė.“ **30** Tad jie mėgino Jėzų suimti,[c] tačiau niekam to padaryti nepavyko, nes jo valanda dar nebuvo atėjusi.[d] **31** Vis dėlto daug žmonių iš minios jį įtikėjo.[e] Jie sakė: „Negi Kristus atėjęs padarytų daugiau ženklų, kaip kad šis yra padaręs?“

32 Fariziejai išgirdo, kad minioje taip apie jį šnibždamasi. Tada jie ir aukštieji kunigai pasiuntė sargybą jo suimti. **33** Jėzus pasakė: „Dar kiek pabūsiu su jumis, o paskui eisiu pas tą, kuris mane siuntė.[f] **34** Jūs ieškosite manęs, bet nerasite, ir ten, kur aš būsiu, jūs negalite nueiti.“[g] **35** Todėl žydai tarpusavyje svarstė: „Kur šitas ketina keliauti, kad mes jo nerasime? Negi jis ruošiasi vykti pas žydus, pasklidusius tarp graikų, ir mokyti graikus? **36** Ką reiškia jo žodžiai: ‘Jūs ieškosite manęs, bet nerasite, ir ten, kur aš būsiu, jūs negalite nueiti’?“

37 Paskutinę, didžiąją šventės[h] dieną Jėzus atsistojęs sušuko: „Kas ištroškęs, teateina pas mane ir tegeria![i] **38** Tam, kuris mane tiki, tinka Raštų žodžiai: ‘Iš jo gilumos plūs gyvojo vandens srovės.’“[y] **39** Taip jis kalbėjo apie dvasią, kurią turėjo gauti jį įtikėjusieji; tuomet jie dvasios dar nebuvo gavę,[j] nes Jėzus dar nebuvo pašlovintas.[k] **40** Kai kurie iš minios tuos žodžius išgirdę ėmė kalbėti: „Jis išties yra žadėtasis pranašas.“[l] **41** Kiti sakė: „Jis yra Kristus.“[m] Bet kai kurie kalbėjo: „Bene galėtų Kristus ateiti iš Galilėjos?[n] **42** Argi Raštai nesako, kad Kristus kils iš Dovydo palikuonių[o] ir iš Betliejaus kaimo,[a] kur Dovydas gyveno?“[b] **43** Taigi minioje dėl jo kilo nesutarimai. **44** Kai kurie iš jų norėjo jį suimti, bet nė vienas to nepadarė.

45 Sargyba sugrįžo pas aukštuosius kunigus ir fariziejus. Tie jų paklausė: „Kodėl jo neatvedėte?“ **46** Sargybiniai atsakė: „Joks žmogus nėra taip kalbėjęs.“[c] **47** Fariziejai pasipiktino: „Ar jau ir jus suklaidino?! **48** Ar tiki jį bent vienas iš vyresnybės ar fariziejų?[d] **49** O šita Įstatymo neišmananti liaudis yra prakeikta.“ **50** Tada vienas iš jų, Nikodemas (tas, kuris anksčiau buvo pas jį atėjęs), kreipėsi į juos: **51** „Argi mūsų Įstatymas leidžia nuteisti žmogų, kurio niekas nėra išklausęs ir išsiaiškinęs, ką jis padarė?“[e] **52** Tie jam atšovė: „Bene ir pats iš Galilėjos būsi? Patyrinėk ir pamatysi, kad joks pranašas nekildinamas iš Galilėjos!“*

8 **12** Jėzus vėl jiems kalbėjo: „Aš esu pasaulio šviesa.[f] Kas seka manimi, tikrai nevaikščios tamsoje, bet bus apšviestas gyvenimo šviesos.“[g] **13** Tada fariziejai jam pasakė: „Tu liudiji apie save – tavo liudijimas netikras.“ **14** Jėzus jiems atsakė: „Net jei ir apie save liudiju, mano liudijimas tikras, nes aš žinau, iš kur atėjau ir kur einu.[h] O jūs nežinote, iš kur aš atėjau ir kur einu. **15** Jūs teisiate pagal žmogišką supratimą*,[i] o aš nė vieno neteisiu. **16** Jei aš ir teisiu, mano teismas teisingas, nes esu ne vienas – mane siuntęs Tėvas yra su manimi.[y] **17** Ir jūsų pačių Įstatyme parašyta,

7 SKYRIUS

a Jn 8:54, 55
b Mt 11:27 Jn 1:18 Jn 10:15
c Mk 11:18 Lk 19:47
d Jn 8:20
e Jn 2:23 Jn 8:30 Jn 10:40, 42 Jn 11:45
f Jn 13:33 Jn 16:16
g Jn 8:21, 22
h Jn 7:2
i Jn 4:14 Jn 6:35
y Iš 17:6 Sk 20:8 Jn 4:14
j Jl 2:28 Jn 16:7 Apd 2:17
k Jn 12:16 Jn 13:31, 32 1Ti 3:16
l Įst 18:18 Jn 6:14
m Jn 4:40, 42 Jn 6:68, 69
n Jn 1:46 Jn 7:52
o 2Me 13:5 Ps 89:3, 4 Ps 132:11 Jer 23:5

Antra skiltis

a Mch 5:2 Lk 2:4
b 1Sa 16:1
c Mt 7:28, 29 Lk 4:22
d Jn 12:42 Apd 6:7
e Įst 1:16, 17

8 SKYRIUS

f Iz 9:2 Iz 49:6 Mt 4:16 Jn 1:5 Jn 12:35
g Jn 12:46 1Pt 2:9 1Jn 2:8
h Jn 7:28 Jn 13:3 Jn 16:28
i Jn 7:24
y Jn 14:10

7:52 *Daugelyje patikimų senovinių rankraščių teksto nuo 7:53 iki 8:11 nėra.
8:15 *Pažod. „pagal kūną“.

kad dviejų žmonių liudijimas yra tikras.[a] **18** Apie save liudiju aš pats ir apie mane liudija mane siuntęs Tėvas.“[b] **19** Tada jie paklausė: „Kurgi yra tavo Tėvas?“ Jėzus atsakė: „Jūs nepažįstate nei manęs, nei mano Tėvo.[c] Jei mane pažinotumėte, pažinotumėte ir mano Tėvą.“[d] **20** Tuos žodžius jis kalbėjo mokydamas šventyklos iždinėje.[e] Tačiau niekas jo nesuėmė, mat jo valanda dar nebuvo atėjusi.[f]

21 Jis dar jiems sakė: „Aš išeinu. Jūs manęs ieškosite ir mirsite savo nuodėmėje.[g] Kur aš einu, jūs negalite nueiti.“[h] **22** Dėl to žydai ėmė kalbėti: „Gal jis ketina nusižudyti, kad sako: ‘Kur aš einu, jūs negalite nueiti’?“ **23** Jėzus jiems kalbėjo: „Jūs esate iš žemai, o aš – iš aukštai.[i] Jūs – iš šio pasaulio, o aš nesu iš šio pasaulio. **24** Todėl jums ir pasakiau, kad mirsite savo nuodėmėse. Jei netikėsite, kad aš esu tas, kas sakau, mirsite savo nuodėmėse.“ **25** Tie paklausė: „Kas tu esi?“ Jėzus jiems atsakė: „Kodėl išvis su jumis kalbu? **26** Daug ką turiu apie jus pasakyti ir už daug ką smerkti, bet kalbu, ką girdėjau iš to, kuris siuntė mane į pasaulį. Jis yra tiesakalbis.“[y] **27** Jie nesuprato, kad jis kalba jiems apie Tėvą. **28** Jėzus tarė: „Kai būsite Žmogaus Sūnų iškėlę,[j] tada suprasite, kad aš esu tas, kas sakau,[k] ir kad nedarau nieko iš savęs,[l] bet kalbu tai, ko mane išmokė Tėvas. **29** Mano siuntėjas yra su manimi. Jis nepaliko manęs vieno, nes visada darau, kas jam patinka.“[m] **30** Jam taip kalbant, daugelis jį įtikėjo.

31 Jėzus kalbėjo įtikėjusiems jį žydams: „Jei laikotės mano

8 SKYRIUS

a Įst 17:6; Įst 19:15

b Jn 5:37; 2Pt 1:17; 1Jn 5:9

c Jn 16:3

d Mt 11:27; Jn 14:7

e Mk 12:41

f Jn 7:30

g Jn 8:24

h Jn 7:34; Jn 13:33

i Jn 3:31; Jn 16:28

y Jn 18:19, 20

j Sk 21:8, 9; Dan 7:13; Mt 26:64; Jn 3:14; Jn 12:32, 33; Gal 3:13

k Mt 27:54

l Jn 5:19, 30

m Jn 4:34; Jn 14:10; Hbr 1:9

Antra skiltis

a Jn 17:17; Jn 18:37

b Rom 6:14, 22; Jok 1:25

c Rom 6:6, 16; Rom 7:14

d Jn 5:19

e Rom 2:28, 29; Rom 9:7, 8; Gal 3:7, 29

f Jn 8:26

g Jn 16:27; 1Jn 5:1

h Jn 3:16; Jn 5:19, 30

i Pr 3:15

y 1Jn 3:8

žodžių, iš tikro esate mano mokiniai; **32** jūs suprasite tiesą,[a] ir tiesa jus išlaisvins.“[b] **33** Žydai atsiliepė: „Mes esame Abraomo palikuoniai ir niekada niekam nevergavome. Tad kodėl sakai: ‘Jus išlaisvins’?“ **34** Jėzus tarė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas daro nuodėmę, tas yra nuodėmės vergas.[c] **35** Vergas ne amžinai namuose pasilieka – amžinai pasilieka sūnus. **36** Taigi jei Sūnus jus išlaisvins, būsite iš tikro laisvi. **37** Žinau, kad esate Abraomo palikuoniai. Tačiau jūs norite mane nužudyti, nes mano žodžiams neatsiranda jumyse vietos. **38** Kalbu tai, ką mačiau būdamas pas savo Tėvą,[d] o jūs darote, ką girdėjote iš savojo tėvo.“ **39** Tie atsakė jam: „Mūsų tėvas Abraomas.“ Jėzus jiems tarė: „Jei būtumėte Abraomo vaikai,[e] darytumėte Abraomo darbus. **40** O jūs dabar norite nužudyti mane – žmogų, kuris pasakė jums tiesą, pats ją girdėjęs iš Dievo.[f] Abraomas taip nedarė. **41** Jūs darote savojo tėvo darbus.“ Tie jam atkirto: „Mes nesame nesantuokiniai vaikai* ir turime vieną Tėvą – Dievą.“

42 Jėzus tarė jiems: „Jei Dievas būtų jūsų Tėvas, mylėtumėte mane,[g] nes aš nuo Dievo atėjau ir esu čia. Ne savo valia esu atėjęs – jis mane siuntė.[h] **43** Kodėl nesuprantate, ką kalbu? Todėl, kad negalite mano žodžių klausytis. **44** Jūs esate iš savo tėvo Velnio ir norite tenkinti savo tėvo įgeidžius.[i] Anas nuo pradžių buvo žmogžudys[y] ir nesilaikė tiesos, nes tiesos

8:41 *Pažod. „nesame gimę iš ištvirkavimo“.

jame nėra. Kalbėdamas melą, jis kalba, kas jam sava, nes jis melagis ir melo tėvas.[a] **45** O aš kalbu tiesą, todėl ir netikite manimi. **46** Kas iš jūsų įrodys mane nusidėjus? Jeigu kalbu tiesą, kodėl manimi netikite? **47** Kas iš Dievo, tas Dievo žodžių klauso.[b] Jūs neklausote todėl, kad nesate iš Dievo.“[c]

48 Žydai jam tarė: „Argi ne tiesą sakėme, kad tu samarietis[d] ir demono apsėstas?“[e] **49** Jėzus atsakė: „Aš nesu demono apsėstas. Aš gerbiu savo Tėvą, o jūs mane niekinate. **50** Aš neieškau sau garbės;[f] Tas, kuris jos ieško, sprendžia, kam ją suteikti. **51** Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas laikosi mano žodžių, neregės mirties per amžius.“[g] **52** Žydai jam pasakė: „Dabar mes žinome, kad esi demono apsėstas. Mirė ir Abraomas, ir pranašai, o tu sakai: ‘Kas laikosi mano žodžių, neragaus mirties per amžius.’ **53** Bene tu didesnis už mūsų tėvą Abraomą? Jis juk mirė, pranašai irgi. Kuo tu dediesi?“ **54** Jėzus atsakė: „Jeigu aš pats save šlovinčiau, mano šlovė nieko nereikštų. Šlovę man suteikia mano Tėvas,[h] kurį sakote esant jūsų Dievą. **55** Tačiau jūs jo nepažįstate,[i] o aš jį pažįstu.[y] Jei sakyčiau, kad jo nepažįstu, būčiau melagis kaip jūs. Bet aš jį pažįstu ir jo žodžių laikausi. **56** Jūsų tėvas Abraomas džiūgavo, kad regės manąją dieną. Jis regėjo ją ir džiaugėsi.“[j] **57** Žydai jam pasakė: „Dar neturi nė penkiasdešimt metų, o matei Abraomą?“ **58** Jėzus jiems tarė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: aš buvau pirmiau, nei gimė Abraomas.“[k] **59** Tada jie griebėsi akmenų norėdami jį užmėtyti. Bet Jėzus pasislėpė ir išėjo iš šventyklos.

8 SKYRIUS

a Pr 3:4
2Ko 11:3
Apr 12:9

b Jn 18:37

c Jn 10:26
1Jn 4:6

d Jn 4:9

e Mt 12:24
Jn 7:20
Jn 10:20

f Jn 5:41
Jn 7:18

g Jn 5:24
Jn 11:25, 26
1Ko 15:54
Apr 20:6

h Jn 5:41
Jn 13:31, 32
Apd 3:13

i Jn 7:28

y Jn 7:29

j Mt 13:17
Hbr 11:13

k Pat 8:22
Jn 17:5
Fil 2:6, 7
Kol 1:15–17

Antra skiltis

9 SKYRIUS

a Jn 1:38

b Jn 11:2–4

c Jn 4:34
Jn 11:9

d Iz 49:6
Iz 61:1
Jn 1:5
Jn 8:12

e Mk 8:23

f 2Ka 5:10, 14

g Jn 9:7

h Jn 9:6

i Lk 13:14
Jn 5:8, 9

9 Eidamas Jėzus pamatė aklą nuo gimimo žmogų. **2** Jo mokiniai paklausė: „*Rabi*,[a] kas nusidėjo – jis pats ar jo tėvai, – kad gimė aklas?“ **3** Jėzus atsakė: „Nei jis nusidėjo, nei jo tėvai. Taip atsitiko, kad per jį Dievas savo darbus apreikštų.[b] **4** Kol tebėra diena, turime dirbti darbus to, kuris mane siuntė.[c] Ateina naktis, kai niekas negalės dirbti. **5** Kol esu pasaulyje, esu pasaulio šviesa.“[d] **6** Tai pasakęs jis paspjovė ant žemės seilių ir padaręs purvo patepė juo žmogui akis.[e] **7** Tada tarė: „Eik, nusiprausk Siloamo maudykloje.“ („Siloamas“ išvertus reiškia „siųstasis“.) Žmogus nuėjęs nusiprausė ir sugrįžo regintis.[f]

8 Kaimynai ir tie, kurie anksčiau matydavo jį elgetaujantį, ėmė kalbėti: „Ar čia ne tas, kuris elgetaudavo?“ **9** Vieni sakė: „Tai jis“, kiti: „Visai ne, tik panašus į jį.“ O anas patvirtindavo: „Tai aš.“ **10** Todėl jie ėmė jį klausinėti: „Kaip tu praregėjai?“ **11** Tas atsakė: „Žmogus, vardu Jėzus, padarė purvo, patepė man akis ir pasakė: ‘Eik prie Siloamo ir nusiprausk.’[g] Tai aš nuėjęs nusiprausiau ir praregėjau.“ **12** Tie jo paklausė: „Kur tasai žmogus yra?“ Jis tarė: „Nežinau.“

13 Jie nuvedė buvusį neregį pas fariziejus. **14** O ta diena, kai Jėzus padaręs purvo atvėrė jam akis,[h] buvo šabas.[i] **15** Fariziejai irgi ėmė tą vyrą klausinėti, kaip jis praregėjęs. Šis jiems atsakė: „Jis patepė man akis purvu, aš nusiprausiau ir štai – regiu.“ **16** Kai kurie iš

fariziejų sakė: „Tas žmogus nėra nuo Dievo, nes nesilaiko šabo.“[a] Kiti nesutiko: „Argi nusidėjėlis galėtų daryti tokius stebuklus?“[b] Ir tarp jų kilo nesutarimas.[c] **17** Tada jie vėl kreipėsi į neregį: „Ką pats manai apie žmogų, atvėrusį tau akis?“ Tas atsakė: „Jis pranašas.“

18 Tačiau žydai netikėjo, kad vyras buvo aklas ir praregėjo, todėl pasišaukė jo tėvus **19** ir paklausė: „Ar tai jūsų sūnus? Ar sakote, kad jis gimė aklas? Tai kaip jis dabar regi?“ **20** Jo tėvai atsakė: „Taip, jis mūsų sūnus ir gimė aklas. **21** Bet kaip jis dabar regi, nežinome, ir kas jam atvėrė akis, nežinome. Klauskite jį patį, jis suaugęs. Tegul pats apie save kalba.“ **22** Jo tėvai taip kalbėjo bijodami žydų,[d] nes žydai jau buvo susitarę: kas tik pripažintų Jėzų Kristumi, tas bus pašalintas iš sinagogos.[e] **23** Dėl to tėvai ir pasakė: „Jis suaugęs, jį patį klauskite.“

24 Tad jie pasišaukė buvusį neregį antrą kartą ir tarė jam: „Atiduok šlovę Dievui! Mes žinome, kad tas žmogus – nusidėjėlis.“ **25** Šis atsakė: „Ar jis nusidėjėlis, aš nežinau. Viena žinau: buvau aklas, o dabar regiu.“ **26** Jie klausė: „Ką jis tau padarė? Kaip atvėrė tau akis?“ **27** Tas atsakė: „Aš jums jau sakiau, bet jūs nesiklausėte. Kodėl vėl apie tai klausinėjate? Gal ir jūs norite jo mokiniais tapti?“ **28** Tada jie ėmė plūsti jį sakydami: „Tu pats esi jo mokinys! Mes – Mozės mokiniai. **29** Mes žinome, kad Dievas yra kalbėjęs Mozei, o iš kur šitas, mes nežinome.“ **30** Tada žmogus jiems atsakė: „Tikrai labai keista, kad nežinote, iš kur jis. Juk jis atvėrė man akis. **31** Mes žinome, kad Dievas nesiklauso nusidėjėlių.[a] O kas dievobaimingas ir vykdo jo valią, tą jis išklauso.[b] **32** Nuo amžių negirdėta, kad kas būtų atvėręs akis aklam nuo gimimo žmogui. **33** Jeigu tas vyras nebūtų nuo Dievo, nieko nebūtų galėjęs padaryti.“[c] **34** Tie jam atsakė: „Tu visas gimęs nuodėmėse ir dar mus mokai?!“ Tada jį išvarė.[d]

35 Jėzus apie tai išgirdo. Jis susirado tą vyrą ir paklausė: „Tai tu tiki Žmogaus Sūnų?“ **36** Tas atsakė: „O kas jis yra, kad jį tikėčiau, gerbiamasis?“ **37** Jėzus tarė: „Tu esi jį matęs. Iš tikro tai tas, kuris su tavimi kalba.“ – **38** „Tikiu, Viešpatie“, – pasakė tas žmogus ir parpuolė prieš jį. **39** Jėzus tarė: „Aš atėjau į šį pasaulį, kad jis būtų teisiamas, kad neregiai matytų,[e] o regintieji apaktų.“[f] **40** Tenai esantys fariziejai išgirdę tuos žodžius paklausė: „Tai gal ir mes akli?“ **41** Jėzus jiems tarė: „Jeigu būtumėte akli, nebūtumėte kalti*. Bet dabar jūs sakote: ‘Mes regime.’ Taigi jūsų kaltė# pasilieka su jumis.“[g]

10 „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas eina į avių aptvarą ne pro vartus, o lipa per kur kitur, tas vagis ir plėšikas.[h] **2** Kas įeina pro vartus – tas yra avių ganytojas.[i] **3** Vartų sargas jam atidaro,[y] ir avys jo balso klauso.[j] Jis šaukia savąsias avis vardais ir jas išsiveda. **4** Visas savąsias išsivaręs, ganytojas eina pirma jų; avys seka jam iš paskos, nes pažįsta jo balsą. **5** Paskui svetimą jos tikrai neseks, jos bėgs nuo jo,

9 SKYRIUS

a Iš 20:9, 10

b Jn 3:2

c Lk 12:51
Jn 7:12, 43
Jn 10:19

d Jn 7:13
Jn 19:38

e Jn 12:42
Jn 16:2

Antra skiltis

a Ps 66:18
Pat 28:9
Iz 1:15

b Ps 34:15
Pat 15:29

c Jn 5:36

d Jn 9:22
Jn 16:2

e Lk 4:18
Jn 12:46

f Mt 11:25
Mt 13:13
Jn 3:19

g Jn 15:22

10 SKYRIUS

h Mt 7:15

i Mt 26:31
Mk 14:27
Jn 10:11

y Lk 1:17
Jn 3:28

j Jn 10:27

9:41 *Pažod. „neturėtumėte nuodėmės“. #Pažod. „nuodėmė“.

nes nepažįsta svetimųjų balso.“ **6** Jėzus pasakė jiems tą palyginimą, tačiau žydai nesuprato, ką tie žodžiai reiškia.

7 Tad Jėzus dar kalbėjo: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: aš esu vartai avims įeiti.[a] **8** Visi, kurie atėjo norėdami užimti mano vietą, yra vagys ir plėšikai, ir avys jų neklausė. **9** Aš esu vartai. Kuri avis įeina pro mane, bus išgelbėta. Ji įeis, išeis ir ras ganyklą.[b] **10** Vagis ateina tik vogti, pjauti ir naikinti.[c] O aš atėjau, kad jos gautų gyvenimą ir būtų jo pertekusios. **11** Aš esu gerasis ganytojas.[d] Gerasis ganytojas guldo už avis savo gyvybę.[e] **12** Samdinys nėra tikrasis ganytojas, avys jam nepriklauso, todėl pamatęs besiartinantį vilką jis palieka jas ir pabėga. Vilkas tuo tarpu puola pjauti avių ir tos išsilaksto. **13** Samdinys pabėga, nes samdiniui avys nerūpi, **14** o aš esu gerasis ganytojas. Aš pažįstu savąsias avis ir manosios pažįsta mane,[f] **15** kaip kad Tėvas pažįsta mane ir aš pažįstu Tėvą.[g] Už avis guldau savo gyvybę*.[h]

16 Ir kitų avių turiu – ne iš šio aptvaro,[i] turiu atvesti ir jas. Jos klausys mano balso, ir bus viena kaimenė ir vienas ganytojas.[y] **17** Tėvas mane myli,[j] nes aš guldau savo gyvybę,[k] kad ją atgaučiau. **18** Niekas iš manęs jos neatėmė – pats ją atiduodu. Turiu teisę* ją atiduoti, turiu teisę ją ir atgauti.[l] Tokį įsakymą gavau iš savo Tėvo.“

19 Dėl šių žodžių tarp žydų vėl kilo nesutarimas.[m] **20** Daugelis kalbėjo: „Jis demono apsėstas ir pamišęs. Kam jo klausotės?“ **21** Kiti sakė: „Tai ne apsėstojo žodžiai. Argi demonas galėtų atverti akliesiems akis?“

22 Tuo metu Jeruzalėje vyko Pašventinimo iškilmės*. Buvo žiema, **23** ir Jėzus vaikštinėjo šventykloje, Saliamono kolonadoje.[a] **24** Žydai jį apspito ir ėmė klausinėti: „Kiek ilgai laikysi mus nežinioje? Jeigu esi Kristus, pasakyk mums tiesiai.“ **25** Jėzus tarė: „Aš sakiau jums, bet jūs netikite. Darbai, kuriuos darau savo Tėvo vardu, liudija apie mane.[b] **26** Bet jūs netikite, nes nesate manosios avys.[c] **27** Manosios avys klauso mano balso. Aš jas pažįstu ir jos seka paskui mane.[d] **28** Aš duodu joms amžiną gyvenimą[e] ir jos tikrai nepražus per amžius, niekas neišplėš jų iš mano rankų.[f] **29** Ką mano Tėvas man davė, yra svarbiau už viską, ir niekas negali to išplėšti iš Tėvo rankų.[g] **30** Aš ir Tėvas esame viena*.“[h]

31 Žydai vėl griebėsi akmenų norėdami Jėzų užmušti. **32** Jėzus jų paklausė: „Tėvo valia padariau* jums daug gerų darbų. Už kurį iš jų dabar mane užmušite?“ **33** Žydai jam atsakė: „Ne už gerą darbą tave užmušime, o už piktžodžiavimą,[l] nes būdamas žmogus dediesi dievu.“ **34** Jėzus paklausė: „Argi jūsų Įstatyme neparašyta: ‘Aš tariau: „Jūs esate dievai“’?[y] **35** Raštų žodžiai juk negali būti atšaukti. Tad jei dievais[j] vadinami tie, kuriuos Dievo žodis smerkia, **36** tai kaipgi mane kaltinate piktžodžiavimu už tai, kad aš, Tėvo pašventintas ir atsiųstas į pasaulį, pareiškiau

10 SKYRIUS

a Jn 14:6

b Jn 21:17

c Mt 7:15

d Ez 34:23
Mt 9:36

e 1Sa 17:34, 35
Mt 20:28
Hbr 13:20

f Jn 10:27

g Mt 11:27

h Mt 20:28
Jn 15:13
1Jn 3:16

i Lk 12:32

y Ez 34:23
Ez 37:24
1Pt 5:4

j Jn 17:23

k Iz 53:12
Fil 2:8
Hbr 2:9
Hbr 12:2

l Apd 2:23, 24

m Lk 12:51
Jn 7:12
Jn 9:16

Antra skiltis

a Apd 3:11

b Jn 3:2
Jn 5:36
Jn 10:38
Jn 14:10
Apd 2:22

c Jn 8:47

d Jn 10:3

e Jn 5:24
Jn 17:1, 2

f Jn 6:37
Jn 18:9

g 1Pt 1:4, 5

h Jn 10:38
Jn 17:11, 21

i Kun 24:16

y Ps 82:6
1Ko 8:5

j Ps 82:1

10:15 *Arba „sielą“. Žr. žodynėlį. **10:18** *Pažod. „valdžią“.

10:22 *T. y. Chanuka. **10:30** *Arba „vieningi“. **10:32** *Pažod. „parodžiau“.

esąs Dievo Sūnus?[a] **37** Jei nedarau savo Tėvo darbų, netikėkite manimi. **38** Bet jeigu tuos darbus darau, tai nors manimi ir netikite, tikėkite jais,[b] kad suprastumėte ir žinotumėte: Tėvas su manimi ir aš su Tėvu esame viena."[c] **39** Dėl to jie vėl mėgino Jėzų sučiupti, bet jis ištrūko jiems iš rankų.

40 Jėzus vėl nukeliavo kitapus Jordano, į vietą, kur Jonas anksčiau krikštijo,[d] ir ten kurį laiką pasiliko. **41** Pas jį ėjo daug žmonių. Jie kalbėjo: „Jonas nepadarė nė vieno stebuklo, bet visa, ką jis sakė apie šį žmogų, buvo teisybė."[e] **42** Ir ten daug žmonių jį įtikėjo.

11 Sirgo vienas žmogus, vardu Lozorius, jis gyveno Betanijos kaime. Ten gyveno Marija su savo seserimi Morta[f] – **2** ta pati Marija, kuri patepė Viešpatį kvapiuoju aliejumi ir nušluostė savo plaukais jam kojas.[g] Tasai ligonis, Lozorius, buvo jos brolis. **3** Tad seserys pasiuntė Jėzui žinią: „Viešpatie, tavo brangus draugas serga." **4** Tai išgirdęs Jėzus pasakė: „Ta liga nesibaigs mirtimi. Per ją bus pašlovintas Dievas[h] ir per ją bus garbė Dievo Sūnui."

5 Mortą, jos seserį ir Lozorių Jėzus mylėjo. **6** Tačiau kai išgirdo, kad Lozorius serga, jis dar dvi dienas pasiliko vietovėje, kurioje buvo. **7** Tik tada mokiniams pasakė: „Eikime vėl į Judėją." **8** Mokiniai jam tarė: „*Rabi*,[i] judėjai visai neseniai kėsinosi užmėtyti tave akmenimis,[y] o tu vėl ten eini?" **9** Jėzus atsakė: „Argi ne dvylika valandų turi diena?[j] Kas vaikšto dieną, tas neklumpa, nes mato šio pasaulio šviesą. **10** O kas vaikšto nakčia, tas suklumpa, nes nėra jame šviesos."

11 Tai pasakęs jis pridūrė: „Mūsų draugas Lozorius užmigo,[a] ir aš einu jo pažadinti." **12** Mokiniai jam pasakė: „Viešpatie, jeigu miega, pasveiks." **13** Jėzus kalbėjo apie Lozoriaus mirtį, o jie manė, kad jis šneka apie poilsio miegą. **14** Tad Jėzus pasakė jiems tiesiai: „Lozorius mirė,[b] **15** ir aš džiaugiuosi, kad ten nebuvau, nes dabar tikėsite dar tvirčiau. Eime pas jį." **16** Tada Tomas, vadinamas Dvyniu, kitiems mokiniams pasakė: „Eime ir mes numirti drauge su juo."[c]

17 Kai Jėzus atkeliavo, Lozorius jau keturias dienas gulėjo kape. **18** Betanija buvo netoli Jeruzalės, už kokių penkiolikos stadijų*, **19** ir daug žydų buvo atėję paguosti Mortos ir Marijos dėl brolio. **20** Išgirdusi, kad ateina Jėzus, Morta išėjo jo pasitikti, o Marija[d] liko namie. **21** Morta tarė Jėzui: „Viešpatie, jei būtum čia buvęs, mano brolis nebūtų miręs. **22** Tačiau ir dabar žinau: ko tik Dievą prašysi, Dievas tau duos." **23** Jėzus jai pasakė: „Tavo brolis prisikels." **24** Morta atsiliepė: „Žinau, kad jis prisikels per prisikėlimą,[e] paskutiniąją dieną." **25** Jėzus jai tarė: „Aš esu prisikėlimas ir gyvenimas.[f] Kas tiki mane, nors ir numiršta, atgis. **26** Ir visi mane tikintys gyvieji nemirs per amžius.[g] Ar tuo tiki?" **27** Morta atsakė jam: „Taip, Viešpatie. Aš tikiu, kad tu esi Kristus, Dievo Sūnus, kuris turi ateiti į pasaulį." **28** Tada ji nuėjo, pasišaukė savo seserį Mariją ir jai vienai

10 SKYRIUS

a Lk 1:35 Jn 5:18

b Jn 5:36

c Jn 14:10 Jn 17:21

d Jn 1:28

e Jn 1:29

11 SKYRIUS

f Lk 10:38

g Mt 26:6, 7 Mk 14:3 Jn 12:3

h Jn 9:1–3

i Jn 1:38

y Jn 8:59 Jn 10:31

j Jn 9:4 Jn 12:35

Antra skiltis

a Ps 13:3 Mt 9:24 Apd 7:59, 60 1Ko 15:6

b Mok 9:5

c Jn 11:8

d Lk 10:38, 39

e Iz 26:19 Jn 5:28, 29 Apd 24:15 Hbr 11:35 Apr 20:12

f Jn 14:6

g Jn 8:51

11:18 *Maždaug 3 km. Žr. priedą B14.

pasakė: „Mokytojas[a] yra čia ir kviečia tave.“ **29** Tai išgirdusi, Marija skubiai pakilo ir nuėjo pas jį.

30 Jėzus dar nebuvo įėjęs į kaimą – jis tebebuvo toje vietoje, kur kalbėjosi su Morta. **31** Žydai, kurie guodė Mariją jos namuose, pamatę ją skubiai išeinant, nusekė iš paskos manydami, kad ji eina prie kapo[b] išsiverkti. **32** Atėjusi ir pamačiusi Jėzų, Marija puolė jam po kojų ir tarė: „Viešpatie, jei būtum čia buvęs, mano brolis nebūtų miręs.“ **33** Matydamas ją verkiančią ir su ja atėjusius žydus verkiančius, Jėzus giliai* atsiduso ir susigraudino. **34** „Kur jį paguldėte?“ – paklausė jis. Tie atsakė: „Viešpatie, ateik ir pažiūrėk.“ **35** Ir Jėzus pravirko.[c] **36** Žydai ėmė kalbėti: „Štai koks brangus jis jam buvo!“ **37** Bet kai kurie iš jų sakė: „Argi tas, kuris atvėrė neregiui akis,[d] negalėjo padaryti, kad šitas nemirtų?“

38 Jėzus vėl giliai atsiduso ir tada priėjo prie kapo. Tai buvo ola, užrista akmeniu. **39** Jėzus liepė: „Nuriskite akmenį!“ Mirusiojo sesuo Morta jam pasakė: „Viešpatie, turbūt jau dvokia, juk jau ketvirta diena!“ **40** Jėzus jai tarė: „Argi nesakiau tau: jei tikėsi, išvysi Dievo šlovę?“[e] **41** Taigi jie nurito akmenį. Tada Jėzus pakėlė akis aukštyn[f] ir pasakė: „Tėve, dėkoju tau, kad mane išklausei. **42** Aš žinau, kad visada mane išklausai. Tačiau taip kalbu dėl aplink stovinčios minios, idant jie patikėtų, kad tu mane siuntei.“[g] **43** Tai ištaręs Jėzus garsiai sušuko: „Lozoriau, išeik!“[h]

11:33 *Pažod. „dvasioje“.

11 SKYRIUS

a Mt 23:8
Jn 13:13

b Jn 11:17

c Lk 19:41
Hbr 4:15

d Jn 9:6, 7

e Jn 9:1–3

f Mt 14:19
Mk 7:34, 35

g Jn 12:28–30
Jn 17:8

h Lk 7:12, 14

Antra skiltis

a Jn 2:23
Jn 10:42
Jn 12:10, 11

b Jn 12:37
Apd 4:15, 16

c Mt 26:3
Lk 3:2
Apd 4:5, 6

d 2Sa 13:23
2Me 13:19

e Iš 12:14
Įst 16:1
Jn 2:13
Jn 5:1
Jn 6:4
Jn 12:1

44 Ir numirėlis išėjo. Jo kojos ir rankos buvo apvyniotos aprišalais, o veidas aprištas skepeta. Jėzus jiems tarė: „Atraišiokite jį ir leiskite jam eiti.“

45 Daugelis žydų, kurie buvo atėję pas Mariją ir matė, ką Jėzus padarė, jį įtikėjo.[a] **46** Bet kai kurie iš jų nuėjo ir apie tai, kas įvyko, papasakojo fariziejams. **47** Dėl to aukštieji kunigai ir fariziejai sušaukė Sinedrioną. Jie svarstė: „Ko imsimės? Štai žmogus daro daug ženklų.[b] **48** Jeigu visa taip paliksime, žmonės jį įtikės. Tada ateis romėnai ir paims į savo rankas mūsų šventąją vietą* ir tautą.“ **49** Bet vienas iš jų, Kajafas[c] (tais metais jis buvo vyriausiasis kunigas), jiems pasakė: „Nieko jūs neišmanote. **50** Kaip nesuvokiate – jums juk būtų naudingiau, kad vienas žmogus mirtų už liaudį, negu kad visa tauta pražūtų.“ **51** Bet Kajafas tai pasakė ne iš savęs. Būdamas tais metais vyriausiuoju kunigu jis išpranašavo, kad Jėzus turės mirti už tautą, **52** ir ne tik už tautą, bet ir už išblaškytuosius Dievo vaikus, – kad suburtų juos į vieną. **53** Todėl nuo tos dienos jie ėmė tartis, kaip jį nužudyti.

54 Dėl to Jėzus atvirai tarp žydų nebevaikščiojo. Jis su mokiniais pasitraukė iš ten į vietovę netoli dykumos – į miestą, vadinamą Efraimu,[d] ir tenai pasiliko. **55** Buvo arti žydų Pascha.[e] Daug krašto žmonių prieš Paschą keliavo aukštyn į Jeruzalę, kad atliktų apsivalymo apeigas. **56** Stoviniuodami šventykloje žmonės dairėsi Jėzaus ir vienas kitam kalbėjo:

11:48 *T. y. šventyklą.

„Kaip jums atrodo? Nejaugi jis nebeateis į šventę?“ **57** Norėdami Jėzų suimti, aukštieji kunigai ir fariziejai buvo davę įsakymą: jeigu kas sužinotų, kur Jėzus yra, turi apie tai pranešti.

12 Iki Paschos likus šešioms dienoms, Jėzus atėjo į Betaniją, kur gyveno Lozorius[a] (tas, kurį Jėzus prikėlė iš mirusių). **2** Ten jam suruošė vakarienę. Morta patarnavo,[b] o Lozorius ir kiti valgė su juo prie stalo. **3** Tada Marija, paėmusi svarą* kvapiojo aliejaus – grynno nardo, labai brangaus, – patepė Jėzui kojas ir nušluostė jas savo plaukais. Aliejaus kvapas pasklido visame name.[c] **4** Bet Judas Iskarijotas,[d] jo mokinys, kuris rengėsi jį išduoti, tarė: **5** „Kodėl to kvapiojo aliejaus neparduoda už tris šimtus denarų* ir neišdalija pinigų vargšams?“ **6** Jis tai pasakė ne todėl, kad jam būtų rūpėję vargšai, bet kad buvo vagis; jo žinioje buvo pinigų dėžutė ir jis grobstė iš jos pinigus. **7** Jėzus atsakė: „Palik ją ramybėje, leisk jai tai atlikti, nes artėja mano laidotuvių diena.[e] **8** Vargšų jūs visada šalia savęs turėsite,[f] o mane turėsite ne visada.“[g]

9 Tuo tarpu žydai sužinojo, kad jis yra ten, ir visa minia atėjo pas jį. Jie norėjo pamatyti ne vien Jėzų, bet ir Lozorių, kurį Jėzus buvo prikėlęs iš mirusių.[h] **10** Aukštieji kunigai tada susitarė ir Lozorių nužudyti, **11** nes dėl jo daugybė žydų atėję ten įtikėjo Jėzų.[i]

12 Rytojaus dieną gausi į šventę susirinkusiųjų minia išgirdo, kad Jėzus ateinąs į Jeruzalę. **13** Pasiėmę palmių šakų žmonės išėjo jo pasitikti ir šaukė: „Dieve, sergėk jį! Palaimintas tas, kuris ateina Jehovos vardu![a] Palaimintas Izraelio karalius!“[b] **14** Jėzus susirado asilaitį ir užsėdo ant jo,[c] kaip parašyta: **15** „Nebijok, Siono dukra! Štai ant asilės jauniklio atjoja tavo karalius.“[d] **16** Iš pradžių jo mokiniai visų tų dalykų nesuprato. Bet kai Jėzus buvo pašlovintas,[e] jie prisiminė, kad apie tai – apie visa, kas jam tada nutiko, – buvo parašyta.[f]

17 Žmonės, kurie buvo su Jėzumi tuo metu, kai jis pašaukė iš kapo Lozorių[g] ir prikėlė jį iš mirusių, visiems apie tą įvykį pasakojo.[h] **18** Minia todėl ir išėjo Jėzaus pasitikti, kad sužinojo jį padarius šitą stebuklą*. **19** O fariziejai tarpusavyje kalbėjo: „Matote, mes nieko negalime padaryti. Pažiūrėkite! Visas pasaulis nuėjo paskui jį!“[i]

20 Tarp atėjusių į šventę pagarbinti Dievo buvo ir graikų. **21** Jie priėjo prie Pilypo,[y] kilusio iš Galilėjos miesto Betsaidos, ir ėmė jį prašyti: „Gerbiamasis, mes norime pamatyti Jėzų.“ **22** Pilypas nuėjęs pasakė apie tai Andriejui, tada Andriejus ir Pilypas nuėjo ir perdavė tuos žodžius Jėzui.

23 O Jėzus jiems atsakė: „Atėjo valanda, kai Žmogaus Sūnus bus pašlovintas.[j] **24** Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jeigu kviečio grūdas nekris į žemę ir nenumirs, jis ir liks vienas, o jeigu numirs,[k] duos gausių vaisių. **25** Kas brangina savo gyvybę, tas ją pražudys, o kas savo gyvybės šiame pasaulyje

12:3 *T. y. romėnų svaras (maždaug 327 g). Žr. priedą B14. **12:5** *Žr. priedą B14.

12 SKYRIUS

a Jn 11:1, 43

b Lk 10:40

c Mt 26:6–10 Mk 14:3–6

d Mt 26:47 Mk 14:10 Lk 22:48 Jn 13:29 Apd 1:16

e Mt 26:12 Mk 14:8 Jn 19:40

f Įst 15:11

g Mt 26:11 Mk 14:7

h Jn 11:43, 44

i Jn 7:31 Jn 11:44, 45

Antra skiltis

a Ps 118:25, 26

b Mt 21:8, 9 Mk 11:8, 9 Jn 1:49

c Mt 21:7 Mk 11:7 Lk 19:35

d 1Ka 1:33, 34 Iz 62:11 Zch 9:9 Mt 21:5

e Jn 7:39

f Lk 24:45 Jn 14:26

g Jn 11:1, 43

h Mt 21:15 Lk 19:37

i Jn 11:48

y Jn 1:44

j Jn 13:31, 32 Jn 17:1

k Mt 16:21 Rom 14:9 1Ko 15:36

12:18 *Pažod. „ženklą“.

negaili*,[a] tas ją išsaugos ir gaus amžiną gyvenimą.[b] **26** Kas nori man tarnauti, teseka paskui mane. Kur esu aš, ten bus ir mano tarnas.[c] Tėvas pagerbs tą, kuris nori man tarnauti. **27** Dabar mano siela sunerimusi.[d] Ir ką man sakyti? Tėve, gelbėk mane šitą valandą.[e] Tačiau dėl šios valandos aš ir atėjau. **28** Tėve, pašlovink savo vardą!“ Tada iš dangaus pasigirdo balsas:[f] „Aš jį pašlovinau ir dar pašlovinsiu.“[g]

29 Tai išgirdę, vieni iš minios sakė, kad sugriaudė griaustinis. Kiti sakė: „Angelas jam kalbėjo.“ **30** Jėzus tarė: „Ne dėl manęs, o dėl jūsų pasigirdo šis balsas. **31** Dabar atėjo šio pasaulio teismo valanda. Dabar šio pasaulio valdovas[h] bus išmestas laukan.[i] **32** O aš, kai būsiu pakeltas nuo žemės,[y] visokių žmonių patrauksiu prie savęs.“ **33** Taip sakydamas jis davė suprasti, kokia mirtimi turės mirti.[j] **34** Tada žmonės iš minios ėmė sakyti: „Iš Įstatymo girdėjome, kad Kristus pasiliks amžinai.[k] Tai kodėl tu sakai, kad Žmogaus Sūnus turi būti pakeltas?[l] Kas tas Žmogaus Sūnus?“ **35** Jėzus jiems tarė: „Dar valandėlę šviesa bus tarp jūsų. Vaikščiokite šviesoje, kol ją turite, kad tamsa jūsų nenugalėtų. Kas vaikšto tamsoje, nežino, kur eina.[m] **36** Kol turite šviesą, tikėkite šviesa, kad taptumėte šviesos sūnumis.“[n]

Tai pasakęs Jėzus pasišalino ir nuo jų pasislėpė. **37** Nors žmonėms matant jis buvo padaręs daugybę ženklų, jie juo netikėjo. **38** Taip išsipildė pranašo Izaijo pasakytas žodis: „Jehova,

12:25 *Pažod. „nekenčia“.

12 SKYRIUS

a Apr 12:11
b Mt 16:25
Mk 8:35
Lk 9:24
c Jn 14:3
Jn 17:24
1Te 4:17
d Mt 26:38
Mk 14:34
e Lk 12:50
Lk 22:41, 42
Hbr 5:7
f Mt 3:17
Mt 17:5
Mk 1:11
Mk 9:7
Lk 3:22
Lk 9:35
2Pt 1:17
g Jn 17:1
h Jn 14:30
Jn 16:11
Apd 26:17, 18
2Ko 4:3, 4
Ef 2:1, 2
1Jn 5:19
i Lk 10:18
Apr 12:9
y Jn 8:28
j Apd 5:30
k Ps 89:35, 36
Ps 110:4
Iz 9:7
l Jn 3:14
m Jn 11:10
n Ef 5:8

Antra skiltis

a Rom 10:16
b Iz 53:1
c Iz 6:10
Mt 13:14
Mk 4:11, 12
Apd 28:27
d Iz 6:1, 8
e Jn 19:38
f Jn 9:22
Jn 16:2
g Jn 5:44
h Mt 10:40
Mk 9:37
i Jn 14:9
y Jn 3:19
Jn 8:12
Jn 9:5
j Jn 12:35
k Jn 3:16, 17
l Jn 8:38
Jn 14:10
m Jn 6:40
n Jn 3:34

13 SKYRIUS

o Mt 26:2
Jn 12:23
Jn 17:1
p Jn 16:28
Jn 17:11

kas patikėjo tuo, ką iš mūsų išgirdo?[a] Kam Jehova apreiškė savo galią*?“[b] **39** Jie negalėjo patikėti dėl to, kad, anot Izaijo: **40** „Jis apakino jiems akis ir užkietino jiems širdį, kad jie akimis neišvystų, širdimi nesuvoktų, kad pas mane negrįžtų ir aš jų nepagydyčiau.“[c] **41** Izaijas tai pasakė, nes matė jo šlovę. Tai apie jį Izaijas kalbėjo.[d] **42** Vis dėlto įtikėjusių buvo. Jį įtikėjo netgi daugelis iš vyresnybės,[e] tik dėl fariziejų to atvirai nepripažino, kad nebūtų pašalinti iš sinagogos.[f] **43** Mat šlovės iš žmonių jie troško labiau negu šlovės iš Dievo.[g]

44 O Jėzus garsiai kalbėjo: „Kas tiki mane, tiki ne vien mane, bet ir tą, kuris mane siuntė.[h] **45** Ir kas regi mane, regi ir tą, kuris mane siuntė.[i] **46** Aš atėjau į pasaulį kaip šviesa,[y] kad tas, kuris mane tiki, neliktų tamsoje.[j] **47** Jei kas nors girdi mano žodžius ir jų nevykdo, aš jo neteisiu, nes atėjau ne teisti pasaulio – atėjau pasaulio išgelbėti.[k] **48** Tą, kuris mane atmeta ir mano žodžių nepriima, yra kas teis. Žodžiai, kuriuos kalbėjau, – štai kas teis jį paskutiniąją dieną. **49** Juk aš kalbėjau ne iš savęs. Pats Tėvas, kuris mane siuntė, pasakė man, ką turiu kalbėti ir ko mokyti.[l] **50** Ir aš žinau, kad tai, ką jis sako, veda į amžiną gyvenimą.[m] Todėl kalbu tik tai, ką Tėvas yra man liepęs kalbėti.“[n]

13 Artėjo Paschos šventė ir Jėzus žinojo, kad atėjo jo valanda[o] iš šio pasaulio iškeliauti pas Tėvą.[p] Jis mylėjo savuosius, esančius pasaulyje, ir parodė jiems savo meilę iki

12:38 *Pažod. „ranką“.

galo.[a] **2** Vakarienės metu Velnias Judui Iskarijotui, Simono sūnui, jau buvo davęs mintį*[b] Jėzų išduoti.[c] **3** Jėzus, žinodamas, kad Tėvas yra visa atidavęs į jo rankas ir kad jis yra atėjęs nuo Dievo ir eina pas Dievą,[d] **4** pakilo nuo stalo, pasidėjo viršutinius drabužius, paėmė rankšluostį ir juo susijuosė.[e] **5** Tada įsipylė į praustuvę vandens ir ėmė plauti mokiniams kojas ir šluostyti jas rankšluosčiu, kuriuo buvo susijuosęs. **6** Kai priėjo prie Simono Petro, šis tarė: „Viešpatie, tu plausi man kojas?“ **7** Jėzus jam atsakė: „Dabar tu nesupranti, ką aš darau, bet paskui suprasi.“ **8** Petras paprieštaravo: „Ne! Tu man kojų niekada neplausi!“ – „Jei neplausiu,[f] neturėsi bendrystės* su manimi“, – tarė Jėzus. **9** Tuomet Simonas Petras sušuko: „Viešpatie, tada ne tik kojas, bet ir rankas, ir galvą!“ **10** Jėzus jam pasakė: „Kas išmaudytas, to maudyti nebereikia – tik kojas nuplauti, nes jis visas švarus. Ir jūs esate švarūs, tik ne visi.“ **11** Mat jis žinojo, kuris jį išduos.[g] Todėl ir pasakė: „Ne visi esate švarūs.“

12 Nuplovęs jiems kojas ir apsivilkęs viršutinius drabužius, jis grįžo prie stalo ir jiems tarė: „Ar suprantate, kodėl jums tai padariau? **13** Jūs kreipiatės į mane ‘Mokytojau’ ir ‘Viešpatie’, ir teisingai darote, nes toks ir esu.[h] **14** Tad jei aš, Viešpats ir Mokytojas, nuploviau jums kojas,[i] jūs irgi turite vienas kitam kojas plauti.[y] **15** Parodžiau jums pavyzdį, kad darytumėte, kaip aš jums dariau.[a] **16** Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: vergas ne didesnis už savo šeimininką ir pasiuntinys ne didesnis už savo siuntėją. **17** Jeigu žinote šituos dalykus, jeigu juos darote, esate laimingi.[b] **18** Kalbu ne apie jus visus. Aš pažįstu tuos, kuriuos išsirinkau. Tačiau turi išsipildyti Raštų žodžiai:[c] ‘Tas, su kuriuo aš duona dalijausi, man taikėsi įspirti*.’[d] **19** Kalbu jums jau dabar, dar tam neįvykus, idant tam įvykus tikėtumėte, kad aš esu tas, kas sakau.[e] **20** Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas priima tą, kurį siunčiu, priima ir mane.[f] O kas priima mane, priima ir tą, kuris mane siuntė.“[g]

21 Tai ištaręs Jėzus susisielojo* ir pasakė tiesiai: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: vienas iš jūsų mane išduos.“[h] **22** Mokiniai ėmė žvalgytis vienas į kitą nenuvokdami, apie kurį jis kalba.[i] **23** Mokinys, kurį Jėzus mylėjo,[y] buvo įsitaisęs šalia Jėzaus* **24** ir Simonas Petras jam linktelėjęs tarė: „Pasakyk, apie kurį jis kalba.“ **25** Anas atsilošė Jėzui į krūtinę ir paklausė: „Viešpatie, kas jis?“[j] **26** Jėzus atsakė: „Tai tas, kuriam pamirkęs paduosiu gabaliuką duonos.“[k] Tad jis pamirkė duonos ir paėmęs padavė ją Judui, Simono Iskarijoto sūnui. **27** Kai šis tą gabaliuką paėmė, jį užvaldė Šėtonas.[l] Jė-

13 SKYRIUS

a Jn 15:9
Ef 5:2
1Jn 3:16

b Lk 22:3, 4
Jn 13:27

c Mt 26:14–16
Mt 26:24
Mk 14:10, 11

d Jn 16:28

e Fil 2:5–7

f 1Ko 6:11
Ef 5:25, 26
Tit 3:5
Hbr 10:22

g Jn 6:64

h Mt 23:8

i Lk 22:27

y Mt 20:26, 27
Lk 9:48
Lk 22:26
Rom 12:10
1Pt 5:5

Antra skiltis

a Fil 2:5
1Pt 2:21
1Jn 2:6

b Mt 7:24, 25
Lk 11:28
Jok 1:25

c Jn 17:12

d Ps 41:9
Mt 26:23

e Jn 14:29
Jn 16:4

f Mt 25:40

g Mt 10:40

h Mt 26:21
Mk 14:18
Lk 22:21
Jn 6:70

i Mt 26:22
Lk 22:23

y Jn 19:26
Jn 20:2

j Jn 21:20

k Mt 26:23

l Lk 22:3, 4

13:2 *Pažod. „įdėjęs į širdį“. **13:8** *Pažod. „dalies“.

13:18 *Pažod. „pakėlė prieš mane kulną“. **13:21** *Pažod. „dvasioje susijaudino“. **13:23** *Pažod. „gulėjo prie Jėzaus krūtinės“. Rytiečiai valgydavo įsitaisę prie stalo pusiau gulomis, pasirėmę alkūne.

zus jam tarė: „Ką darai, daryk greičiau.“ **28** Tačiau nė vienas iš esančių prie stalo nesuprato, kodėl Jėzus jam tai pasakė. **29** Kadangi Judo žinioje buvo pinigų dėžutė,[a] kai kurie manė, kad Jėzus jam liepė nupirkti, ko reikia šventei, ar duoti ką vargšams. **30** Taigi paėmęs aną duonos gabaliuką Judas tuojau išėjo. Buvo naktis.[b]

31 Jam išėjus Jėzus prabilo: „Dabar Žmogaus Sūnus pašlovintas[c] ir per jį pašlovintas Dievas. **32** Dievas pats jį pašlovins,[d] pašlovins jį bemat. **33** Dar truputį pabūsiu su jumis, vaikeliai. Jūs manęs ieškosite, bet sakau jums dabar tą patį, ką esu sakęs žydams: kur aš einu, jūs negalite nueiti.[e] **34** Duodu jums naują įsakymą: mylėkite vienas kitą. Kaip aš jus mylėjau,[f] taip ir jūs vienas kitą mylėkite.[g] **35** Jei vieni kitus mylėsite, visi matys, kad esate mano mokiniai.“[h]

36 Simonas Petras paklausė: „Viešpatie, o kur tu eini?“ Jėzus atsakė: „Dabar tu negali paskui mane sekti ten, kur aš einu, bet vėliau seksi.“[i] **37** Petras jam pasakė: „Viešpatie, kodėl negaliu sekti paskui tave dabar? Aš savo gyvybę už tave atiduosiu!“[y] **38** Jėzus tarė: „Tu atiduosi už mane gyvybę? Iš tiesų, iš tiesų tau sakau: dar gaidžiui nepragydus, tu tris kartus manęs išsižadėsi.[j]

14 Tenebūgštauja jūsų širdys.[k] Tikėkite Dievą,[l] tikėkite ir mane. **2** Mano Tėvo namuose yra daug buveinių. Taip nesakyčiau, jei taip nebūtų. Tad einu jums vietos paruošti.[m] **3** Kai nueisiu ir paruošiu jums vietą, parvyksiu ir jus pas save pasiimsiu, kad jūs būtumėte ten, kur ir aš.[a] **4** Jūs žinote kelią ten, kur aš einu.“

5 Tomas[b] jam tarė: „Viešpatie, mes nežinome, kur tu eini. Iš kur mums tą kelią žinoti?“

6 Jėzus jam pasakė: „Aš esu kelias,[c] tiesa[d] ir gyvenimas.[e] Niekas nenueina pas Tėvą kitaip, kaip tik per mane.[f] **7** Jeigu pažįstate mane, pažįstate ir mano Tėvą. Dabar jį pažįstate ir esate matę.“[g]

8 Pilypas jam tarė: „Viešpatie, parodyk mums Tėvą, ir to mums pakaks.“

9 Jėzus pasakė jam: „Tiek laiko esu su jumis, o tu, Pilypai, vis dar manęs nepažįsti? Kas matė mane, matė ir Tėvą.[h] Kaip tad gali sakyti: ‘Parodyk mums Tėvą’? **10** Nejau netiki, kad aš su Tėvu ir Tėvas su manimi esame viena?[i] Ką jums kalbu, kalbu ne iš savęs,[y] – tai Tėvas, kuris yra viena su manimi, daro savo darbus. **11** Tikėkite mano žodžiais, kad aš su Tėvu ir Tėvas su manimi esame viena. Arba tikėkite matydami mano darbus.[j] **12** Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas tiki mane, tas darys darbus, kuriuos aš darau, ir netgi didesnių už juos,[k] nes aš išeinu pas Tėvą.[l] **13** Ir ko tik prašysite mano vardu, tai padarysiu, kad per Sūnų būtų pašlovintas Tėvas.[m] **14** Jei ko prašysite mano vardu, aš tai padarysiu.

15 Jeigu mane mylite, laikysitės mano įsakymų.[n] **16** Aš paprašysiu Tėvą, ir jis duos jums kitą padėjėją*, kad šis būtų su jumis per amžius,[o] – **17** tiesos

13 SKYRIUS
a Jn 12:4–6
b Mt 26:20
c Jn 12:23
d Jn 17:1
e Jn 7:34
Jn 8:21
f Jn 15:9
g Kun 19:18
Jn 15:12
1Te 4:9
Jok 2:8
1Pt 1:22
1Jn 3:14
h Rom 13:8
1Ko 13:8, 13
1Jn 4:20
i Jn 14:3
y Mt 26:33
Mk 14:29
Lk 22:33
j Mt 26:34
Mk 14:30
Lk 22:34
Jn 18:27

14 SKYRIUS
k Jn 14:27
l Mk 11:22
1Pt 1:21
m Lk 12:32
1Pt 1:3, 4

Antra skiltis
a Jn 17:24
Rom 8:17
Fil 1:23
1Te 4:16, 17
b Jn 11:16
c Jn 10:9
Ef 2:18
Hbr 10:19, 20
d Jn 1:17
Ef 4:21
e Jn 1:4
Jn 6:63
Jn 17:3
Rom 6:23
f Apd 4:12
g Mt 11:27
Jn 1:18
h Jn 12:45
Kol 1:15
Hbr 1:3
i Jn 10:38
Jn 17:21
y Jn 7:16
Jn 8:28
Jn 12:49
j Jn 5:36
k Mt 21:21
Apd 1:8
Apd 2:41
l Apd 2:32, 33
m Jn 15:16
Jn 16:23
n Jn 13:34
Jn 15:10
Jok 1:22
o Lk 24:49
Jn 15:26
Jn 16:7
Apd 1:5
Apd 2:1, 4
Rom 8:26

14:16 * Arba „guodėją“.

dvasią,[a] kurios pasaulis negali priimti, nes jos nei mato, nei pripažįsta.[b] O jūs pripažįstate, nes ji pasilieka su jumis ir yra jumyse. **18** Aš nepaliksiu jūsų našlaičiais – ateisiu pas jus.[c] **19** Dar valandėlė, ir pasaulis manęs nebematys, o jūs mane matysite,[d] nes aš gyvenu ir jūs gyvensite. **20** Tą dieną jūs žinosite: aš ir mano Tėvas esame viena, taip pat jūs su manimi ir aš su jumis esame viena.[e] **21** Kas pripažįsta mano įsakymus ir jų laikosi, tas mane myli. O kas mane myli, tą mylės mano Tėvas; aš irgi jį mylėsiu ir save jam apreikšiu."

22 Judas[f] (ne Iskarijotas) jam tarė: „Viešpatie, kas nutiko, kad ketini apreikšti save mums, o ne pasauliui?"

23 Jėzus jam atsakė: „Kas mane myli, laikysis mano žodžių,[g] ir mano Tėvas jį mylės. Mes pas jį ateisime ir pas jį bus mūsų buveinė.[h] **24** Kas manęs nemyli, mano žodžių nesilaiko. O žodžiai, kuriuos girdite, – ne mano, bet mane atsiuntusio Tėvo.[i]

25 Aš kalbu jums tuos dalykus, kol tebesu su jumis. **26** O kai ateis padėtėjas – šventoji dvasia, kurią Tėvas mano vardu atsiųs, – jis išmokys jus visko ir primins visa, ką jums sakiau.[y] **27** Aš palieku jums ramybę, duodu jums savo ramybę.[j] Duodu ją ne taip, kaip duoda pasaulis. Tenebūgštauja jūsų širdys, tenedreba iš baimės. **28** Girdėjote, kad jums sakiau: išeinu, bet vėl pas jus ateisiu. Jei mylite mane, džiaugsitės, kad aš einu pas Tėvą, – jis už mane didesnis.[k] **29** Tad pasakiau jums tai dabar, prieš tam įvykstant, kad įvykus jūs tikėtumėte.[a] **30** Jau nebedaug man teks kalbėtis su jumis, nes ateina pasaulio valdovas.[b] Jis neturi man galios,[c] **31** bet pasaulis turi žinoti, kad myliu Tėvą, todėl darau taip, kaip Tėvas man yra įsakęs.[d] Kelkitės, eime iš čia!

15 Aš esu tikrasis vynmedis, o mano Tėvas – vynuogininkas*. **2** Kiekvieną mano šakelę, neduodančią vaisių, jis pašalina, o kiekvieną, kuri duoda vaisių, apvalo*, kad duotų dar daugiau.[e] **3** Žodis, kurį jums kalbėjau, jus jau apvalė.[f] **4** Likite su manimi, ir aš liksiu su jumis. Kaip šakelė negali duoti vaisių pati iš savęs, atskirai nuo vynmedžio, taip ir jūs – jei neliksite su manimi.[g] **5** Aš esu vynmedis, o jūs šakelės. Kas pasilieka su manimi, tas duoda gausių vaisių, nes su juo ir aš pasilieku.[h] Atskirai nuo manęs jūs nieko negalite nuveikti. **6** Kas nelieka su manimi, tas yra kaip šakelė, kuri išmetama ir sudžiūsta. Tokias surenka, sumeta į ugnį ir jos sudega. **7** Jei pasiliekate su manimi ir mano žodžiai pasilieka su jumis, prašykite, ko tik norėtumėte, ir tai bus jums suteikta.[i] **8** Tuo, kad duodate gausių vaisių ir parodote esą mano mokiniai, yra pašlovinamas mano Tėvas.[y] **9** Kaip Tėvas mylėjo mane,[j] taip ir aš jus mylėjau. Pasilikite manojoje meilėje. **10** Laikykitės mano įsakymų, ir pasiliksite mano meilėje, kaip kad aš laikausi Tėvo įsakymų ir pasilieku jo meilėje.

14 SKYRIUS

a Mt 10:19, 20; Jn 16:13; 1Ko 2:12; 1Jn 2:27

b 1Ko 2:14

c Mt 28:20

d Apd 10:40, 41

e Jn 10:38; Jn 17:21

f Lk 6:13, 16; Apd 1:13

g Jn 15:10

h 1Jn 2:24; Apr 3:20

i Jn 5:19; Jn 7:16; Jn 12:49

y Lk 24:49; Jn 15:26; Jn 16:13; 1Jn 2:27

j Jn 16:33; Ef 2:14; Fil 4:6, 7; Kol 3:15; 2Te 3:16

k Jn 20:17; 1Ko 11:3; 1Ko 15:28; Fil 2:5, 6

Antra skiltis

a Jn 13:19; Jn 16:4

b Jn 12:31; Jn 16:11

c Jn 16:33

d Jn 10:18; Jn 12:49; Jn 15:10; Fil 2:8

15 SKYRIUS

e 2Pt 1:8

f Jn 13:10; Jn 17:17

g Jn 6:56; 1Ko 12:27; Ef 4:16

h Jn 15:16

i Mt 7:7; Jn 16:23

y Mt 5:16; Jn 13:35; Fil 1:9, 11

j Jn 3:35

15:1 *Pažod. „žemdirbys". **15:2** *T. y. apgeni.

11 Visa tai jums pasakiau, kad jūsų džiaugsmas būtų toks kaip manasis ir kad to džiaugsmo būtumėte kupini.[a] **12** Štai koks yra mano įsakymas: mylėkite vienas kitą, kaip kad aš jus mylėjau.[b] **13** Nėra didesnės meilės, kaip gyvybę* už draugus atiduoti.[c] **14** Jūs esate mano draugai, jei darote, ką jums įsakau.[d] **15** Jau nebevadinu jūsų vergais, nes vergas nežino, ką veikia jo šeimininkas. Pavadinau jus draugais, nes paskelbiau jums visa, ką girdėjau iš savo Tėvo. **16** Ne jūs mane išsirinkote, o aš jus išsirinkau. Išsirinkau jus, kad eitumėte ir duotumėte vaisių – vaisių, kurie išliks, ir kad Tėvas jums duotų visa, ko tik mano vardu jį prašytumėte.[e]

17 Taigi, mano įsakymas yra toks: mylėkite vienas kitą.[f] **18** Jei pasaulis jūsų nekenčia, žinokite – manęs jis nekentė pirmiau negu jūsų.[g] **19** Jei jūs priklausytumėte pasauliui, pasaulis jus mylėtų kaip saviškius. Kadangi jūs pasauliui nepriklausote[h] – aš jus iš pasaulio išsirinkau, – pasaulis jūsų nekenčia.[i] **20** Atminkite žodžius, kuriuos jums sakiau: vergas ne didesnis už savo šeimininką. Jeigu persekiojo mane, persekios ir jus;[y] jei laikėsi mano žodžių, laikysis ir jūsų. **21** Bet taip su jumis elgsis dėl mano vardo, nes jie nepažįsta to, kuris mane siuntė.[j] **22** Jei nebūčiau atėjęs ir jiems kalbėjęs, jie nebūtų kalti*.[k] O dabar jie neturi kuo savo nuodėmės pateisinti.[a] **23** Kas nekenčia manęs, nekenčia ir mano Tėvo.[b] **24** Jei nebūčiau tarp jų padaręs darbų, kurių niekas kitas nėra padaręs, jie nebūtų kalti*.[c] O dabar jie mane[#] matė, bet vis tiek ir manęs, ir mano Tėvo nekentė. **25** Tai įvyko, kad išsipildytų jų Įstatyme užrašyti žodžiai: ‘Jie nekentė manęs be priežasties.’[d] **26** Kai ateis padėjėjas, kurį atsiųsiu jums nuo Tėvo, – kai ateis nuo Tėvo tiesos dvasia,[e] – jis liudys apie mane.[f] **27** Tada jūs irgi liudysite apie mane,[g] nes nuo pradžių buvote su manimi.

16 Visa tai jums kalbu, kad nesukluptumėte. **2** Jus šalins iš sinagogų,[h] ir ateina valanda, kai žmonės jus žudys[i] ir kiekvienas iš jų manys, kad taip atlieka tarnystę Dievui. **3** Jie tai darys, nes nepažįsta nei Tėvo, nei manęs.[y] **4** Bet aš sakau jums tuos dalykus, idant atėjus metui jiems įvykti jūs prisimintumėte, kad aš jums apie tai kalbėjau.[j]

Iš pradžių jums apie tai nesakiau, nes buvau su jumis. **5** O dabar einu pas tą, kuris mane siuntė.[k] Tačiau nė vienas iš jūsų manęs neklausiate: ‘Kur tu eini?’ **6** Kadangi aš jums apie tai pasakiau, jūsų širdis apėmė liūdesys.[l] **7** Vis dėlto, sakau jums tiesą, jums geriau, kad aš išeinu, nes jeigu neišeisiu, padėjėjas[m] pas jus neateis, o jeigu išeisiu, jums jį atsiųsiu. **8** Atėjęs jis aiškiai atskleis pasauliui tiesą apie nuodėmę, teisumą ir teismą: **9** apie nuodėmę[n] – kad jie netiki manimi;[o] **10** apie teisumą – kad aš einu pas Tėvą ir

15 SKYRIUS

a Jn 16:24
Jn 17:13
b Mk 12:31
Jn 13:34
1Te 4:9
1Pt 4:8
c Jn 10:11
Rom 5:7, 8
Ef 5:1, 2
1Jn 3:16
d Mt 12:50
Jn 14:23
e Jn 14:13
f Jn 13:34
1Jn 3:23
g Mt 10:22
Jn 17:14
h Jok 4:4
i Lk 6:22
Jn 17:14
1Pt 4:4
y Mt 5:11
Mt 10:22
Mt 24:9
2Ti 3:12
1Pt 2:21
j Jn 16:2, 3
k Jn 9:41

Antra skiltis

a Mt 11:21
b Jn 5:23
1Jn 2:23
c Mt 11:23
Jn 7:31
Jn 11:47
d Ps 35:19
Ps 69:4
Lk 23:22
e Lk 24:49
Jn 14:26
f 1Jn 5:6
g Lk 24:48
Apd 1:8
Apd 2:22
Apd 5:32

16 SKYRIUS

h Jn 9:22
i Mt 24:9
Apd 8:1
Apd 12:1, 2
Apd 26:11
y Jn 8:19
Jn 15:20, 21
Rom 10:2
1Ko 2:8
j Jn 13:19
Jn 14:29
k Jn 7:33
Jn 13:3
l Jn 16:22
m Jn 14:16, 26
Jn 15:26
Apd 2:32, 33
n Jn 15:22
o Jn 5:37, 38

15:13 *Arba „sielą“. Žr. žodynėlį.
15:22, 24 *Pažod. „neturėtų nuodėmės“.

15:24 #Arba „mano darbus“.

jūs manęs nebematysite; **11** ir apie teismą – kad šio pasaulio valdovas yra nuteistas.[a]

12 Dar daug dalykų turiu jums pasakyti, tačiau kol kas jūs negalite jų suvokti. **13** O kai tas padėjėjas, tiesos dvasia, ateis,[b] jis padės jums perprasti tiesą*, nes kalbės ne iš savęs – kalbės tai, ką bus girdėjęs, ir apreikš jums, kas turi įvykti.[c] **14** Jis pašlovins mane,[d] nes perduos jums tai, ką iš manęs gaus.[e] **15** Visa, ką Tėvas turi, yra mano.[f] Todėl ir pasakiau, kad anas perduos jums tai, ką iš manęs gaus. **16** Praeis valandėlė, ir jūs manęs nebematysite;[g] dar valandėlė, ir mane regėsite.“

17 Kai kurie jo mokiniai vienas kitą klausinėjo: „Ką reiškia, kad jis mums sako: ‘Praeis valandėlė, ir jūs manęs nematysite; dar valandėlė, ir mane regėsite’ ir: ‘Aš einu pas Tėvą’?“ **18** Jie kalbėjo: „Ką reiškia „valandėlė“? Mes nesuprantame, apie ką jis kalba.“ **19** Jėzus žinojo, kad jie nori jo apie tai paklausti, todėl tarė: „Ar jūs svarstote, kodėl pasakiau: ‘Praeis valandėlė, ir jūs manęs nematysite; dar valandėlė, ir mane regėsite’? **20** Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jūs verksite ir raudosite, o pasaulis džiaugsis. Jūs liūdėsite, bet jūsų liūdesys pavirs džiaugsmu.[h] **21** Moteris gimdydama kamuojasi, nes yra atėjusi jos valanda, tačiau pagimdžiusi vaikelį ji to suspaudimo nebeatsimena, mat džiaugiasi, kad gimė pasaulyje žmogus. **22** Taip ir jūs dabar liūdite, bet kai vėl jus pamatysiu, jūsų širdys džiaugsis[a] ir niekas to džiaugsmo iš jūsų neatims. **23** Tą dieną nieko manęs neklausinėsite. Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: ko tik prašysite Tėvą[b] mano vardu, jis duos jums tai.[c] **24** Iki šiol jūs nieko neprašėte mano vardu. Prašykite, ir gausite, kad būtumėte kupini džiaugsmo.

25 Kalbėjau jums apie šiuos dalykus palyginimais. Ateina valanda, kai kalbėsiu jums nebe palyginimais – apie Tėvą visa sakysiu tiesiai. **26** Tą dieną jūs prašysite Tėvą mano vardu. Šie žodžiai nereiškia, kad aš dėl jūsų prašysiu, – **27** pats Tėvas jus myli, nes jūs mane mylėjote[d] ir įtikėjote, kad esu Dievo siųstas.[e] **28** Taip, Tėvas siuntė mane į pasaulį. Dabar palieku pasaulį ir einu pas Tėvą.“[f]

29 Jo mokiniai pasakė: „Štai dabar tu kalbi aiškiai, be palyginimų. **30** Dabar mes matome, kad tu viską žinai, dar mums nieko nepaklausus. Dėl to mes tikime, kad esi Dievo siųstas.“ **31** Jėzus atsakė jiems: „Dabar jau tikite? **32** Štai ateina valanda, ji jau čia pat, kai jūs visi išsibėgiosite į savo namus ir paliksite mane vieną.[g] Tačiau aš nesu vienas, nes su manimi yra Tėvas.[h] **33** Visus šiuos dalykus jums kalbu, kad manyje turėtumėte ramybę.[i] Pasaulyje jūsų laukia priespauda, bet būkite drąsūs – aš nugalėjau pasaulį!“[y]

17 Baigęs tai kalbėti, Jėzus pakėlė akis į dangų ir prabilo: „Tėve, atėjo metas. Pašlovink savo Sūnų, kad Sūnus pašlovintų tave.[j] **2** Tu suteikei jam valdžią visiems žmonėms,[k]

16 SKYRIUS

a Jn 12:31 Jn 14:30

b Jn 16:7

c Apd 11:28 Apd 21:10, 11 1Ti 4:1

d 1Jn 4:2

e Jn 15:26 1Jn 2:27

f Jn 17:10

g Jn 7:33 Jn 14:19

h Mt 28:8 Lk 24:39–41 Jn 20:19, 20

Antra skiltis

a Lk 24:51, 52

b Fil 4:6

c Jn 14:13 Jn 15:16 1Jn 5:14

d Jn 14:21

e Jn 17:7, 8

f Jn 13:3 Hbr 9:24

g Zch 13:7 Mt 26:31 Mk 14:27

h Jn 8:29

i Jn 14:27 Ef 2:14

y Jn 14:30 Apd 14:22 1Jn 4:4 1Jn 5:4 Apr 3:21

17 SKYRIUS

j Jn 12:23 Jn 13:31, 32

k Fil 2:9, 10

16:13 *Arba „ves jus į tiesos pilnatvę“.

kad jis suteiktų amžiną gyvenimą[a] visiems, kuriuos esi jam davęs.[b] **3** O amžinai gyventi[c] – tai pažinti* tave, vienintelį tikrąjį Dievą,[d] ir tavo siųstąjį, Jėzų Kristų.[e] **4** Aš pašlovinau tave žemėje[f] – atlikau darbą, kurį buvai man pavedęs.[g] **5** Taigi dabar, Tėve, pašlovink mane savo akivaizdoje ta šlove, kurią šalia tavęs turėjau dar prieš atsirandant pasauliui.[h]

6 Aš apreiškiau tavo vardą žmonėms, kuriuos man davei iš pasaulio.[i] Jie buvo tavo, tu davei juos man ir jie laikėsi tavo žodžio. **7** Dabar jie supranta, kad visa, ką man davei, yra iš tavęs, **8** nes žodžius, kuriuos man davei, aš perdaviau jiems.[y] Jie priėmė juos ir išties suprato, kad atėjau tavo vardu,[j] ir įtikėjo, kad tu mane siuntei.[k] **9** Aš prašau dėl jų. Ne dėl pasaulio prašau, o dėl tų, kuriuos esi man davęs, nes jie yra tavo; **10** visa, kas mano, yra tavo, ir kas tavo – mano,[l] ir aš esu pašlovintas tarp jų.

11 Aš jau nebesu pasaulyje, o jie yra pasaulyje.[m] Aš ateinu pas tave. Šventasis Tėve, sergėk juos[n] dėl savo vardo, kurį esi man davęs, kad jie būtų viena, kaip ir mes.[o] **12** Kai buvau su jais, aš pats juos sergėjau[p] dėl tavo vardo, kurį esi man davęs, ir juos išsaugojau. Nė vienas iš jų nepražuvo,[r] išskyrus pražūties sūnų,[s] kad išsipildytų Raštų žodžiai.[t] **13** O dabar aš einu pas tave. Ir kol tebesu pasaulyje, sakau visa tai, kad jie būtų kupini manojo

17:3 *Čia pavartota gr. veiksmažodžio *ginosko* forma nurodo ne baigtinį, o tęstinį veiksmą.

17 SKYRIUS

a Jn 4:14
Jn 6:27
b Jn 6:37
c Lk 10:25–28
d 1Jn 5:20
e Ef 4:11, 13
2Pt 3:18
f Jn 13:31
g Jn 4:34
h Jn 1:1
Jn 8:58
Kol 1:15
i Ps 22:22
Apd 15:14
Hbr 2:12
y Jn 6:68
Jn 8:28
Jn 12:49
Jn 14:10
j Jn 16:27
k Jn 16:30
l Jn 16:15
m Jn 13:1
n 1Pt 1:5
Jud 24
o Jn 10:30
Jn 17:21
p Jn 6:39
Jn 10:28
r Jn 18:9
s Mk 14:21
t Ps 41:9
Ps 109:8
Apd 1:20

Antra skiltis

a Jn 15:11
b Jn 15:19
Jok 4:4
c Mt 6:13
2Te 3:3
1Jn 5:18
d Kol 1:13
e Jn 18:36
f Ef 5:25, 26
1Te 5:23
2Te 2:13
1Pt 1:22
g Ps 12:6
Ps 119:151, 160
h Jn 20:21
i Rom 12:5
1Ko 1:10
Gal 3:28
y Jn 10:38
Jn 14:10
j Jn 14:20
Jn 17:11
1Jn 3:24
k Lk 22:28–30
1Te 4:17
l Jn 17:5
m Jn 8:55
Jn 15:21
n Mt 11:27
o Mt 6:9
Jn 17:6
p Jn 15:9

džiaugsmo.[a] **14** Aš jiems perdaviau tavo žodį, ir pasaulis jų nekentė, nes jie nepriklauso pasauliui,[b] kaip ir aš nepriklausau pasauliui.

15 Aš neprašau, kad paimtum juos iš pasaulio, – prašau, kad sergėtum juos nuo piktojo.[c] **16** Jie nepriklauso pasauliui,[d] kaip ir aš nepriklausau pasauliui.[e] **17** Pašventink juos tiesa![f] Tavo žodis yra tiesa.[g] **18** Kaip tu siuntei mane į pasaulį, taip ir aš siunčiau juos į pasaulį.[h] **19** Ir dėl jų aš sergiu savo šventumą, kad ir jie būtų pašventinti – pašventinti tiesa.

20 Prašau ne tik dėl jų, bet ir dėl tų, kurie per jų žodį mane įtiki, – **21** kad jie visi būtų viena,[i] kaip tu, Tėve, su manimi ir aš su tavimi esame viena.[y] Taip pat tebūna jie viena su mumis, idant pasaulis tikėtų, kad tu mane siuntei. **22** Ir aš suteikiau jiems šlovę, kurią tu esi man suteikęs, kad jie būtų viena, kaip mes esame viena.[j] **23** Aš esu viena su jais ir tu esi viena su manimi, idant jie būtų tobulai suvienyti ir pasaulis žinotų, kad tu mane siuntei ir kad myli juos taip, kaip myli mane. **24** Tėve, aš noriu, kad tie, kuriuos esi man davęs, būtų su manimi ten, kur būsiu aš,[k] – kad jie matytų manąją šlovę, kurią esi man suteikęs, mat tu mylėjai mane dar prieš pasaulio užgimimą.[l] **25** Teisusis Tėve, išties pasaulis tavęs nepažįsta,[m] o aš tave pažįstu,[n] ir šitie supranta, kad tu mane siuntei. **26** Aš apreiškiau jiems tavo vardą ir dar apreikšiu,[o] kad juose būtų meilė, kuria mane mylėjai, ir kad aš ir jie būtume viena.“[p]

18 Tai pasakęs Jėzus su savo mokiniais nuėjo į sodą,[a] esantį kitapus Kidrono slėnio*.[b] **2** Jo išdavėjas Judas tą vietą irgi žinojo, nes Jėzus su savo mokiniais ten dažnai susitikdavo. **3** Taigi Judas pasiėmė būrį kareivių, taip pat aukštiesiems kunigams ir fariziejams pavaldžių sargybinių ir visi atėjo ten nešini deglais, žibintais ir ginklais.[c] **4** Žinodamas visa, kas jam nutiks, Jėzus žengė į priekį ir paklausė: „Ko ieškote?“ – **5** „Jėzaus Nazariečio“,[d] – atsakė tie. Jėzus tarė: „Tai aš.“ Jo išdavėjas Judas stovėjo tarp jų.[e]

6 Jėzui pasakius „tai aš“, jie atsitraukė atgal ir parpuolė ant žemės.[f] **7** Jis dar kartą jų paklausė: „Ko ieškote?“ Tie pasakė: „Jėzaus Nazariečio.“ **8** Tada Jėzus tarė: „Sakiau jums, kad tai aš. Jeigu ieškote manęs, leiskite šitiems pasišalinti.“ **9** Taip turėjo išsipildyti jo ištarti žodžiai: „Iš tų, kuriuos man davei, nė vieno nepražudžiau.“[g]

10 Tada Simonas Petras išsitraukęs kalaviją smogė vyriausiojo kunigo vergui ir nukirto dešinę ausį.[h] To vergo vardas buvo Malkus. **11** Bet Jėzus Petrui pasakė: „Kišk kalaviją į makštį![i] Negi aš negersiu taurės, kurią Tėvas man davė?“[y]

12 Tada kareiviai, karo vadas ir žydų sargybiniai Jėzų suėmė. Jį surišę **13** nuvedė pirma pas Aną, mat šis buvo Kajafo[j] uošvis (tais metais Kajafas buvo vyriausiasis kunigas).[k]

18:1 *Arba „Kidrono sausvagės“. Išdžiūstantis upelis, kurio vaga vanduo tekėdavo lietingą žiemos sezoną.

18 SKYRIUS

a Mt 26:36 Mk 14:32 Lk 22:39

b 2Sa 15:23

c Mt 26:47 Mk 14:43

d Mt 2:23

e Lk 22:47

f Jn 7:46

g Jn 6:39 Jn 17:12

h Mt 26:51 Mk 14:47 Lk 22:50

i Mt 26:52 Lk 22:51 Jn 18:36

y Mt 20:22 Mt 26:42

j Lk 3:2 Apd 4:5, 6

k Mt 26:57 Jn 18:24

Antra skiltis

a Jn 11:49, 50

b Mt 26:58 Mk 14:54 Lk 22:54

c Mt 26:69, 70 Mk 14:66–68 Lk 22:55–57 Jn 18:25

d Mt 26:55 Lk 4:15 Lk 19:47 Jn 7:14

e Iz 50:6

f Mt 26:57

14 Tai tas pats Kajafas, kuris sakė žydams, esą būtų naudingiau, kad vienas žmogus mirtų už liaudį.[a]

15 Simonas Petras ir kitas mokinys sekė Jėzui iš paskos.[b] Tas kitas mokinys įėjo su Jėzumi į vyriausiojo kunigo rūmų kiemą (vyriausiasis kunigas jį pažinojo), **16** o Petras liko stovėti lauke prie vartų. Tada tas vyriausiajam kunigui pažįstamas mokinys išėjęs pasikalbėjo su durininke ir Petrą įsivedė. **17** Durininkė Petrui tarė: „Ar tik ir tu nesi vienas iš to žmogaus mokinių?“ Tas atsakė: „Nesu.“[c] **18** Tenai vergai su sargybiniais buvo susikūrę iš anglių ugnį ir aplink ją sustoję šildėsi, nes buvo šalta. Petras irgi priėjęs prie jų šildėsi.

19 Tuo tarpu vienas iš aukštųjų kunigų* paklausė Jėzų apie jo mokinius ir jo mokymą. **20** Jėzus jam atsakė: „Aš viešai kalbėjau pasauliui. Nuolat mokiau sinagogose ir šventykloje,[d] kur renkasi visi žydai, ir nieko nekalbėjau slapta. **21** Kodėl tad klausi manęs? Klausk tų, kurie girdėjo, ką jiems kalbėjau. Jie žino, ką sakiau.“ **22** Jėzui tai ištarus, vienas iš greta stovinčių sargybinių trenkė jam per veidą[e] ir pasakė: „Tu šitaip atsakai tokiam aukštam kunigui?!“ **23** Jėzus jam tarė: „Jei pasakiau ką blogo, paliudyk, kas blogai. O jei pasakiau teisybę, kodėl mane muši?“ **24** Tada Anas išsiuntė jį surištą pas vyriausiąjį kunigą Kajafą.[f]

25 Simonas Petras tuo metu stovėdamas prie ugnies šildėsi. Tada greta stovintys pasakė

18:19 *T. y. Anas.

jam: „Ar tik ir tu nesi vienas iš jo mokinių?“ Petras paneigė: „Nesu.“[a] **26** Vienas iš vyriausiojo kunigo vergų, giminaitis to, kuriam Petras buvo nukirtęs ausį,[b] pasakė: „Argi aš nemačiau tavęs sode su juo?“ **27** Tačiau Petras vėl to išsigynė, ir tuojau pragydo gaidys.[c]

28 Iš Kajafo namų Jėzų nuvedė į pretoriją*.[d] Buvo ankstus rytas. Patys į pretoriją žydai nėjo, kad nesusiterštų[e] ir galėtų valgyti Paschos vakarienę. **29** Todėl Pilotas išėjo pas juos į lauką ir paklausė: „Kuo šitą žmogų kaltinate?“ **30** Tie jam atsakė: „Jeigu jis nebūtų piktadarys, nebūtume tau jo perdavę.“ **31** Pilotas jiems tarė: „Pasiimkite jį ir teiskite pagal savo įstatymus.“[f] Žydai jam atsakė: „Mums neleidžiama nieko bausti mirtimi*.“[g] **32** Visa tai vyko, kad išsipildytų Jėzaus žodžiai, kuriais jis buvo nusakęs, kokia mirtimi turės mirti.[h]

33 Pilotas vėl įėjo į pretoriją ir pasišaukęs Jėzų paklausė: „Tai tu esi žydų karalius?“[i] **34** Jėzus atsakė: „Ar pačiam kilo toks klausimas, ar kiti tau apie mane taip pasakė?“ **35** Pilotas atkirto: „Bene aš žydas? Tavo paties tauta ir aukštieji kunigai man tave perdavė. Ką padarei?“ **36** Jėzus atsakė:[y] „Manoji Karalystė nėra iš šio pasaulio.[j] Jei mano Karalystė būtų iš šio pasaulio, mano pavaldiniai kovotų, kad nebūčiau atiduotas žydams.[k] Bet manoji Karalystė nėra iš čia.“ **37** Pilotas jo paklausė: „Vadinasi, tu esi karalius?“ Jėzus atsakė: „Tu pats pasakei, kad esu karalius.[a] Esu gimęs ir atėjęs į pasaulį tam, kad liudyčiau tiesą.[b] Kiekvienas, kuriam tiesa svarbi, klauso mano balso.“ **38** Pilotas jam tarė: „Kas yra tiesa?“

Tai pasakęs, jis vėl išėjo pas žydus ir jiems tarė: „Aš nematau, kad jis būtų kuo nors nusikaltęs.[c] **39** Beje, pagal jūsų paprotį turėčiau per Paschą paleisti jums vieną kalinį.[d] Ar norite, kad paleisčiau jums žydų karalių?“ **40** O jie vėl šaukė: „Ne tą! Paleisk Barabą!“ Barabas buvo plėšikas.[e]

19 Tada Piloto įsakymu Jėzus buvo nuplaktas.[f] **2** Kareiviai nupynę iš dygių šakelių vainiką uždėjo jam ant galvos ir apsiautė jį purpuriniu drabužiu.[g] **3** Vienas po kito priėję jie sakė: „Sveikas, žydų karaliau!“, ir daužė jam per veidą.[h] **4** Pilotas vėl išėjo į lauką ir žmonėms pasakė: „Štai išvedu jį jums, kad žinotumėte: aš nematau, kad jis būtų kuo nors nusikaltęs.“[i] **5** Jėzus išėjo į lauką su dygių šakelių vainiku ant galvos ir purpuriniu drabužiu. Pilotas jiems tarė: „Štai žmogus!“ **6** Aukštieji kunigai ir sargybiniai jį pamatę ėmė šaukti: „Ant stulpo jį! Ant stulpo!“[y] Pilotas jiems tarė: „Imkite ir patys jį bauskite, nes aš nematau, kad jis būtų kuo nors nusikaltęs.“[j] **7** Žydai jam atsakė: „Mes turime vieną įstatymą, pagal kurį jis turi mirti,[k] nes dėjosi Dievo sūnumi.“[l]

8 Išgirdęs tuos žodžius Pilotas dar labiau nusigando. **9** Jis vėl nuėjo į pretoriją ir Jėzaus paklausė: „Iš kur tu?“ Bet Jėzus nieko neatsakė.[m] **10** Tada

18:28 *Romėnų valdytojo rūmai. **18:31** *Pažod. „nužudyti“.

18 SKYRIUS

a Mt 26:69, 70 Mk 14:69, 70 Lk 22:58
b Jn 18:10
c Mt 26:74 Mk 14:72 Lk 22:60 Jn 13:38
d Mt 27:2 Mk 15:1 Lk 23:1
e Apd 10:28
f Jn 19:6
g Jn 19:10
h Mt 20:18, 19 Jn 3:14 Jn 12:32
i Mt 27:11 Jn 12:13
y 1Ti 6:13
j Iz 9:6 Dan 2:44 Dan 7:14
k Mt 26:52, 53 Jn 18:11

Antra skiltis

a Mt 27:11
b Jn 1:14, 17 Jn 14:6
c Mt 27:24 Lk 23:4 Jn 15:25
d Mt 27:15 Mk 15:6
e Sk 35:31 Lk 23:18, 19 Apd 3:14

19 SKYRIUS

f Iz 50:6 Mt 20:18, 19 Mt 27:26 Mk 15:15
g Mt 27:27–29 Mk 15:16, 17 Lk 23:11
h Iz 53:3
i Lk 23:4 Jn 18:38
y Mt 27:22 Mk 15:13 Lk 23:21
j Jn 18:31
k Kun 24:16
l Mt 26:63–65 Jn 5:18
m Iz 53:7 Mt 27:12, 14

Pilotas tarė: „Nekalbi su manimi? Ar nežinai, kad turiu galią tave paleisti ir galią nubausti mirtimi?“ **11** Jėzus jam atsakė: „Neturėtum man jokios galios, jeigu tau nebūtų jos duota iš aukštybių. Todėl didesnė kaltė* tenka tam, kuris mane tau atidavė.“

12 Dėl to Pilotas ieškojo dingsties Jėzų paleisti. Bet žydai šaukė: „Jei šitą paleidi, nesi Cezario draugas! Kiekvienas, kuris skelbiasi esąs karalius, eina prieš Cezarį!“[a] **13** Išgirdęs tuos žodžius Pilotas išvedė Jėzų į lauką ir atsisėdo ant teismo pakylos, pastatytos vietoje, pavadintoje Akmeniniu grindiniu (hebrajiškai Gabata). **14** Buvo Pasirengimo Paschai* diena,[b] maždaug šešta valanda#. Pilotas tarė žydams: „Štai jūsų karalius!“ **15** Tačiau tie rėkė: „Šalin jį! Šalin! Ant stulpo jį!“ Pilotas paklausė: „Nejau turėčiau bausti mirtimi jūsų karalių?“ Aukštieji kunigai atsakė: „Mes neturime kito karaliaus – tiktai Cezarį.“ **16** Tada Pilotas atidavė Jėzų prikalti prie stulpo.[c]

Taigi Jėzų išvedė. **17** Jis ėjo į vadinamąją Kaukolės vietą[d] (hebrajiškai Golgota) ir nešė kančių stulpą*.[e] **18** Ten Jėzų prikalė prie stulpo[f] ir greta jo ant stulpų buvo pakabinti kiti du vyrai: vienas – iš vienos pusės, kitas – iš kitos; Jėzus buvo per vidurį.[g] **19** Pilotui liepus buvo padarytas ir prie stulpo

19:11 *Pažod. „nuodėmė“. **19:14** *Pascha čia pavadinta visa Paschos savaitė, apimanti ir Nerauginto duonos šventę. Plg. su Lk 22:1. #Mūsų laiku – maždaug dvylikta valanda dienos. **19:17** *Žr. žodynėlį.

19 SKYRIUS

a Lk 23:2
Apd 17:6, 7

b Jn 19:31

c Dan 9:26
Mt 27:26, 31
Mk 15:15
Lk 23:24, 25

d Hbr 13:12

e Mt 27:32, 33
Mk 15:22

f Jn 3:14
Apd 5:30
Gal 3:13

g Iz 53:9
Lk 23:33

Antra skiltis

a Mt 27:37
Mk 15:26
Lk 23:38

b Mt 27:35
Mk 15:24
Lk 23:34

c Ps 22:18

d Lk 2:34, 35

e Mt 27:55, 56
Mt 27:61
Mk 15:40
Lk 23:49

f Jn 13:23
Jn 21:7, 20

g Ps 22:15

pritvirtintas toks užrašas: „Jėzus Nazarietis, žydų karalius.“[a] **20** Tą užrašą perskaitė daug žydų, mat vieta, kur Jėzų prikalė prie stulpo, buvo arti miesto, ir parašyta buvo hebrajiškai, lotyniškai ir graikiškai. **21** Žydų aukštieji kunigai Pilotui sakė: „Nerašyk: ‘Žydų karalius’, rašyk tai, ką jis sakė: ‘Aš esu žydų karalius’.“ **22** Pilotas atsakė: „Ką parašiau, tą parašiau.“

23 Prikalę Jėzų prie stulpo, kareiviai paėmė jo drabužius ir padalijo į keturias dalis – kiekvienam kareiviui po dalį. Pasiėmė ir apatinį drabužį; tasai buvo be siūlės, nuo viršaus ištisai išaustas. **24** Todėl jie vienas kitam sakė: „Neplėšykime jo – meskime burtą, kuriam jis atiteks.“[b] Taip išsipildė šie Raštų žodžiai: „Jie dalijosi mano drabužius, dėl mano apdaro metė burtą.“[c] Kaip tik tai kareiviai ir darė.

25 Prie stulpo, ant kurio Jėzus buvo prikaltas, stovėjo jo motina,[d] jo motinos sesuo, Klopo žmona Marija ir Marija Magdalietė.[e] **26** Matydamas savo motiną ir šalia stovintį savo mylimą mokinį,[f] Jėzus motinai tarė: „Moterie, štai tavo sūnus!“ **27** Tada pasakė mokiniui: „Štai tavo motina!“ Ir tą dieną tasai mokinys pasiėmė ją pas save.

28 Paskui, žinodamas, kad visa jau įvykdyta ir kad taip turi išsipildyti Raštų žodžiai, Jėzus ištarė: „Gerti!“[g] **29** Ten buvo indas, pilnas rūgštaus vyno. Tad primirkę kempinę to vyno jie užmovė ant isopo* stiebo ir pakėlė jam prie bur-

19:29 *Žr. žodynėlį.

nos.[a] **30** Rūgštaus vyno paragavęs Jėzus tarė: „Atlikta!“[b] Ir nuleidęs galvą atidavė dvasią.[c]

31 Kad kūnai neliktų ant stulpų[d] per šabą (mat buvo Pasirengimo diena,[e] o tąkart šabo diena buvo didžioji),[f] žydai paprašė Pilotą, kad nubaustiesiems būtų sulaužytos kojos ir kad jų kūnai būtų nuimti. **32** Tad kareiviai atėję sulaužė kojas abiem vyrams, kabantiems ant stulpų greta Jėzaus, – vienam ir kitam. **33** Tada priėjo prie Jėzaus, bet pamatę, kad jis jau miręs, jo kojų nelaužė. **34** Tačiau vienas iš kareivių ietimi perdūrė jo šoną,[g] ir tuojau ištekėjo kraujo ir vandens. **35** Apie tai paliudijo tas, kuris tai matė, tad jo liudijimas tikras ir jis žino sakąs tiesą. Jis paliudijo, kad ir jūs tikėtumėte.[h] **36** Tai įvyko, kad išsipildytų Raštų žodžiai: „Nė vienas jo kaulas nebus sulaužytas.“[i] **37** Dar kitoje vietoje Raštai sako: „Jie žiūrės į tą, kurį pervėrė.“[y]

38 Po viso šito Juozapas iš Arimatėjos (jis buvo Jėzaus mokinys, tik bijodamas žydų kitiems apie tai nesisakė[j]) paprašė Pilotą, kad leistų jam pasiimti Jėzaus kūną. Pilotui leidus, jis atėjo ir paėmė kūną.[k] **39** Atėjo ir Nikodemas[l] – tas pats, kuris pirmiau buvo apsilankęs pas Jėzų nakčia. Jis atsinešė miros ir agarmedžio* miltelių mišinio[#], apie šimtą svarų[△].[m] **40** Taigi jie paėmė Jėzaus kūną ir pagal žydų laidojimo paprotį susupo su tais kvepalais į drobules.[a] **41** Vietovėje, kur jį prikalė prie stulpo, buvo sodas, o tame sode – naujas kapas,[b] kuriame dar niekas nebuvo palaidotas. **42** Kadangi buvo žydų Pasirengimo diena[c] ir tas kapas netoli, jie ten Jėzų ir paguldė.

20 Pirmąją savaitės dieną anksti, dar su tamsa, Marija Magdalietė atėjo prie kapo[d] ir pamatė, kad akmuo nuo kapo nuritintas.[e] **2** Ji leidosi bėgti pas Simoną Petrą ir kitą mokinį – tą, kurį Jėzus mylėjo*,[f] – ir atbėgusi jiems pranešė: „Paėmė Viešpatį iš kapo,[g] ir nežinome, kur jį padėjo.“

3 Tada Petras ir tas kitas mokinys nuskubėjo prie kapo. **4** Juodu išbėgo drauge, bet tas kitas mokinys bėgo greičiau už Petrą ir prie kapo atsirado pirmas. **5** Jis pasilenkė ir pamatė paliktas drobules,[h] tačiau į vidų nėjo. **6** Jam iš paskos atskubėjo ir Simonas Petras. Įžengęs į kapą jis išvydo padėtas drobules, **7** taip pat skepetą, dengusią Jėzaus galvą. Ši buvo suvyniota ir padėta ne su drobulėmis, o atskirai, kitoje vietoje. **8** Tada tas mokinys, kuris atbėgo prie kapo pirmas, irgi įėjo į vidų. Jis pamatė ir patikėjo. **9** Mat jie dar nebuvo supratę Raštų žodžių, kad jis turi prisikelti iš mirusių.[i] **10** Ir mokiniai parėjo į namus.

11 O Marija stovėjo lauke prie kapo ir verkė. Verkdama ji pasilenkė, pažvelgė kapo vidun **12** ir ten, kur būta Jėzaus kūno, išvydo du angelus[y] baltais drabužiais: vieną sėdintį galvūgalyje, kitą – kojūgalyje.

19 SKYRIUS

a Ps 69:21 Mt 27:48 Mk 15:36 Lk 23:36

b Jn 17:4

c Iz 53:12 Mt 27:50 Mk 15:37 Lk 23:46

d Įst 21:22, 23

e Jn 19:14

f Kun 23:5–7

g Iz 53:5 Zch 12:10 Jn 20:25

h Jn 20:31 Jn 21:24

i Iš 12:46 Sk 9:12 Ps 34:20

y Zch 12:10 Apr 1:7

j Jn 7:13 Jn 9:22

k Įst 21:22, 23 Mt 27:57–60 Mk 15:43–46

l Jn 3:1, 2 Jn 7:50–52

m Lk 23:55, 56

Antra skiltis

a Jn 20:7

b Iz 53:9

c Jn 19:14

20 SKYRIUS

d Mt 28:1 Mk 16:1, 2

e Lk 24:1–3

f Jn 13:23 Jn 19:26 Jn 21:24

g Jn 19:41, 42

h Jn 19:40

i Ps 16:10 Mt 16:21 Apd 2:27

y Mk 16:5

19:39 *Tikriausiai turimas omenyje kvapusis ągarmedis. #Arba galbūt „ryšulį“. △Turimas omenyje romėnų svaras. Žr. priedą B14.

20:2 *Žr. žodynėlyje „meilė“.

13 Jie paklausė jos: „Moterie, ko verki?“ Ji tarė: „Paėmė mano Viešpatį ir aš nežinau, kur jį padėjo.“ **14** Tai pasakiusi Marija atsigręžė ir išvydo stovintį Jėzų, bet nesuvokė, kad tai jis.[a] **15** Jėzus paklausė jos: „Moterie, ko verki? Ko ieškai?“ Manydama, kad tai sodininkas, Marija atsakė: „Gerbiamasis, jei tu jį išnešei, pasakyk man, kur padėjai, ir aš jį pasiimsiu.“ **16** Tada Jėzus jai tarė: „Marija!“ Atsigręžusi ji hebrajiškai jam sušuko: „*Rabunì*!“ (Tai reiškia „Mokytojau“.) **17** Jėzus pasakė: „Nelaikyk manęs, juk aš dar nenuėjau pas Tėvą. Eik pas mano brolius[b] ir pasakyk jiems: ‘Aš einu pas savo Tėvą[c] ir jūsų Tėvą, pas savo Dievą[d] ir jūsų Dievą.’“ **18** Marija Magdalietė nuėjusi mokiniams pranešė: „Mačiau Viešpatį!“ Ir papasakojo jiems, ką jis sakė.[e]

19 Tą pirmąją savaitės dieną, atėjus vakarui, Jėzaus mokiniai buvo susirinkę draugėn. Jie užsirakino duris, nes bijojo žydų. Tada Jėzus atėjo ir atsistojęs į vidurį tarė: „Ramybė jums.“[f] **20** Tai pasakęs jis parodė jiems rankas ir šoną.[g] Pamatę Viešpatį, mokiniai nudžiugo.[h] **21** Jėzus vėl jiems tarė: „Ramybė jums.[i] Kaip Tėvas siuntė mane,[y] taip ir aš jus siunčiu.“[j] **22** Tai pasakęs jis pūstelėjo į juos ir tarė: „Priimkite šventąją dvasią.[k] **23** Jei jūs sakysite žmogui, kad jo nuodėmės atleistos, jos ir yra atleistos, o jei sakysite, kad neatleistos, jos nėra atleistos.“

24 Kai Jėzus atėjo, Tomo,[l] vadinamo Dvyniu, vieno iš Dvylikos, su jais nebuvo. **25** Todėl kiti mokiniai jam kalbėjo: „Mes matėme Viešpatį!“ O šis jiems atsakė: „Jeigu nepamatysiu jo rankose vinių padarytų žaizdų, nepaliesiu tų žaizdų pirštu ir neuždėsiu rankos ant jo šono,[a] niekada nepatikėsiu.“

20 SKYRIUS

a Lk 24:15, 16 Lk 24:30, 31 Jn 21:4

b Mt 28:10

c Jn 14:28 Jn 16:28

d 1Ko 11:3 Ef 1:17 Kol 1:3

e Lk 24:9, 10

f Lk 24:36

g Jn 19:34

h Jn 16:22

i Lk 24:36

y Iz 61:1 Jn 5:36

j Mt 28:19, 20 Jn 17:18

k Apd 2:2, 4

l Jn 11:16

Antra skiltis

a Jn 19:34

b Jn 20:19

c Jn 21:25

d Jn 3:15 Jn 5:24 1Pt 1:8, 9 1Jn 5:13

21 SKYRIUS

e Jn 11:16 Jn 20:24

f Jn 1:45

g Mt 4:21

h Lk 5:4, 5

i Lk 24:15, 16 Jn 20:11, 14

26 Praėjus aštuonioms dienoms jo mokiniai vėl buvo susirinkę vienuose namuose ir Tomas buvo su jais. Durys buvo užrakintos. Ir štai atėjo Jėzus ir atsistojęs į vidurį tarė: „Ramybė jums.“[b] **27** Paskui kreipėsi į Tomą: „Pridėk čionai pirštą, pažiūrėk į mano rankas. Ištiesk ranką ir paliesk mano šoną. Tikėk, daugiau neabejok.“ **28** Tada Tomas sušuko: „Mano Viešpatie, mano Dieve!“ **29** Jėzus jam pasakė: „Patikėjai, nes mane pamatei? Laimingi, kurie tiki nematę.“

30 Tiesa, Jėzus mokinių akivaizdoje padarė ir daug kitų ženklų, kurie neaprašyti šiame ritinyje.[c] **31** O šitie aprašyti, idant tikėtumėte, kad Jėzus yra Kristus, Dievo Sūnus, ir tikėdami jo vardą įgytumėte gyvenimą.[d]

21 Paskui Jėzus vėl pasirodė mokiniams, šįkart – prie Tiberiados ežero. Štai koks jo pasirodymas buvo. **2** Simonas Petras, Tomas,[e] vadinamas Dvyniu, Natanaelis[f] iš Galilėjos Kanos, Zebediejaus sūnūs[g] ir du kiti jo mokiniai buvo drauge. **3** Simonas Petras jiems tarė: „Einu žvejoti.“ Tie pasakė: „Ir mes einame su tavimi.“ Jie nuėjo, sėdo į valtį, tačiau tą naktį nieko nepagavo.[h]

4 Rytui auštant, pakrantėje pasirodė bestovįs Jėzus, bet mokiniai nesuprato, kad tai jis.[i] **5** Jėzus jų paklausė: „Vaikeliai, ar turite ko valgyti?“ Tie atsa-

kė: „Ne.“ **6** Jis tarė jiems: „Užmeskite tinklą į dešinę nuo valties, ir pagausite.“ Tie užmetė tinklą ir pagavo tiek žuvų, kad neįstengė jo ištraukti.[a] **7** Mokinys, kurį Jėzus mylėjo,[b] Petrui pasakė: „Tai Viešpats!“ Išgirdęs, kad tai Viešpats, Simonas Petras apsivilko palaidinę, mat buvo neapsirengęs, ir šoko į ežerą. **8** O kiti mokiniai atplaukė valtele tempdami tinklą su žuvimis, nes jie buvo netoli nuo kranto, tik apie du šimtus uolekčių*.

9 Išlipę į krantą jie pamatė rusenančias anglis ir ant jų padėtos žuvies, taip pat duonos. **10** Jėzus jiems tarė: „Atneškite kelias iš tų žuvų, kurias ką tik pagavote.“ **11** Simonas Petras įlipo į valtį ir išvilko į krantą tinklą, pilną didelių žuvų; jų buvo šimtas penkiasdešimt trys. Nors jų buvo daug, tinklas neplyšo. **12** Jėzus juos pakvietė: „Eikite šen pusryčių!“ Nė vienas iš mokinių nedrįso jo klausti: „Kas tu esi?“ Jie suprato, kad tai Viešpats. **13** Jėzus paėmė duonos ir davė jiems, davė ir žuvies. **14** Tai buvo jau trečias kartas,[c] kai jis pasirodė mokiniams prikeltas iš mirusių.

15 Kai jie papusryčiavo, Jėzus tarė Simonui Petrui: „Simonai, Jono sūnau, ar myli mane labiau negu šitàs*?“ Jis jam atsakė: „Taip, Viešpatie. Tu žinai, kad myliu.“ Jėzus tarė jam: „Maitink mano ėriukus.“[d] **16** Tada vėl jo paklausė, antrą kartą: „Simonai, Jono sūnau, ar myli mane?“ Tas atsakė:

21:8 *Maždaug 90 m. Žr. priedą B14.
21:15 *Gr. įvardis dar gali būti verčiamas „šituos“ arba „šitie“.

21 SKYRIUS

a Lk 5:4, 6

b Jn 13:23 Jn 19:26 Jn 20:2

c Jn 20:19, 26

d Lk 22:32 Apd 20:28 1Pt 5:2, 3

Antra skiltis

a Apd 1:15 Hbr 13:20 1Pt 2:25

b Jn 10:14, 15

c Mt 19:28 Jn 12:26 Apr 14:4

d Jn 13:23 Jn 20:2

e Jn 13:23 Jn 19:26 Jn 20:2 Jn 21:7

f Jn 20:30, 31

„Taip, Viešpatie. Tu žinai, kad myliu.“ Jėzus jam pasakė: „Ganyk mano aveles.“[a] **17** Tada paklausė trečią kartą: „Simonai, Jono sūnau, ar tu mane myli?“ Petras nuliūdo, kad trečią kartą Jėzus jo paklausė: „Ar tu mane myli?“ Tad jam atsakė: „Viešpatie, tu viską žinai. Žinai, kad tave myliu.“ Jėzus jam tarė: „Maitink mano aveles.[b] **18** Iš tiesų, iš tiesų tau sakau: kai buvai jaunesnis, pats apsirengdavai ir vaikščiojai, kur norėjai. Bet kai pasensi, teks tau ištiesti rankas, kitas tave aprengs ir ves, kur tu nenori.“ **19** Tokiais žodžiais Jėzus nusakė, kokia mirtimi Petras pašlovins Dievą. Tada jis jam tarė: „Sek paskui mane.“[c]

20 Petras apsigręžė ir pamatė iš paskos einantį mokinį, kurį Jėzus mylėjo[d] ir kuris per vakarienę atsilošęs Jėzui į krūtinę paklausė: „Viešpatie, kuris tave išduos?“ **21** Jį pamatęs Petras Jėzaus pasiteiravo: „Viešpatie, o kaip šitas?“ **22** Jėzus jam tarė: „Jeigu aš noriu, kad jis pasiliktų, kol ateisiu, kodėl tau turėtų tai rūpėti? Sek paskui mane.“ **23** Todėl tarp brolių pasklido tokia kalba, kad tas mokinys nemirsiąs. Tačiau Jėzus nesakė, kad anas nemirs, tik: „Jeigu aš noriu, kad jis pasiliktų, kol ateisiu, kodėl tau turėtų tai rūpėti?“

24 Kaip tik tas mokinys[e] liudija apie šiuos dalykus, jis visa tai ir aprašė. Mes žinome, kad jo liudijimas tikras.

25 Jėzus padarė dar daugelį kitų dalykų. Jeigu visi iki vieno būtų surašyti į ritinius, manau, visame pasaulyje tiems ritiniams nepakaktų vietos.[f]

APAŠTALŲ DARBAI

TURINIO APŽVALGA

1 Kreipimasis į Teofilį (1–5)
Liudytojai iki žemės pakraščių (6–8)
Jėzus paimamas į dangų (9–11)
Mokiniai susirenka viršutiniame kambaryje (12–14)
Vietoje Judo išrenkamas Motiejus (15–26)

2 Šventosios dvasios išliejimas per Sekmines (1–13)
Petro kalba (14–36)
Petro žodžiai sujaudina žmones (37–41)
Pakrikštijami 3000 žmonių (41)
Krikščionių bendrystė (42–47)

3 Petras išgydo luošą elgetą (1–10)
Petro kalba Saliamono kolonadoje (11–26)
„Metas, kai bus atkurta visa“ (21)
Pranašas, toks kaip Mozė (22)

4 Petro ir Jono suėmimas (1–4)
Tikinčiųjų padaugėja iki 5000 vyrų (4)
Petras ir Jonas Sinedrione (5–22)
„Mes negalime liautis kalbėję apie tai, ką matėme“ (20)
Mokiniai meldžia drąsos (23–31)
Mokiniai dalijasi tuo, ką turi (32–37)

5 Ananijas ir Sapfyra (1–11)
Apaštalai daro daug ženklų ir stebuklų (12–16)
Angelas išlaisvina apaštalus iš kalėjimo (17–21a)
Apaštalai vėl atvedami į Sinedrioną (21b–32)
„Privalu klausyti Dievo, o ne žmonių“ (29)
Gamalielio patarimas (33–40)
Mokiniai skelbia po namus (41, 42)

6 Išrenkami septyni vyrai rūpintis maisto skirstymu (1–7)
Steponas apkaltinamas piktžodžiavimu (8–15)

7 Stepono kalba Sinedriono akivaizdoje (1–53)
Patriarchų laikai (2–16)
Mozė paskiriamas tautos vadu; Izraelio stabmeldystė (17–43)
„Aukščiausiasis negyvena rankų darbo namuose“ (44–50)
Steponas užmėtomas akmenimis (54–60)

8 Saulius ima nuožmiai persekioti bendruomenę (1–3)
Pilypas sėkmingai darbuojasi Samarijoje (4–13)
Į Samariją siunčiami Petras ir Jonas (14–17)
Simonas siūlo pinigų už šventosios dvasios dovaną (18–25)
Eunuchas iš Etiopijos (26–40)

9 Saulius keliauja į Damaską (1–9)
Ananijas siunčiamas padėti Sauliui (10–19a)
Damaske Saulius liudija apie Jėzų (19b–25)
Saulius atvyksta į Jeruzalę (26–31)
Petras išgydo Enėją (32–35)
Dorkadės prikėlimas (36–43)

10 Kornelijaus regėjimas (1–8)
„To, ką Dievas apvalė, tu nebevadink suterštu“ (9–16)
Petras apsilanko pas Kornelijų (17–33)
Petras skelbia gerąją naujieną kitataučiams (34–43)
„Dievas nėra šališkas“ (34, 35)
Kitataučiai gauna šventąją dvasią ir yra pakrikštijami (44–48)

11 Petro pasakojimas apie Kornelijų (1–18)
Barnabas ir Saulius Sirijos Antiochijoje (19–26)
Jėzaus mokinius imta vadinti krikščionimis (26)
Agabas išpranašauja badą (27–30)

12 Jokūbas nukirsdinamas; Petras įkalinamas (1–5)
Stebuklingas Petro išlaisvinimas (6–19)
Angelas nubaudžia Erodą liga (20–25)

13 Barnabas ir Saulius siunčiami tarnauti misionieriais (1–3)
Tarnystė Kipre (4–12)
Pauliaus kalba Pisidijos Antiochijoje (13–41)
Išpranašautasis paliepimas skelbti kitataučiams (42–52)

14 Ikonijuje daugelis įtiki; kyla priešiškumas (1–7)
Listros gyventojai nori aukoti Barnabui ir Pauliui (8–18)
Paulius užmėtomas akmenimis, bet lieka gyvas (19, 20)
Apaštalai stiprina bendruomenes (21–23)
Paulius keliauja atgal į Sirijos Antiochiją (24–28)

15 Antiochijoje kyla ginčas dėl apipjaustymo (1, 2)
Apipjaustymo klausimas pateikiamas svarstyti Jeruzalėje (3–5)
Vyresniųjų ir apaštalų susirinkimas (6–21)
Vadovaujančiosios tarybos laiškas (22–29)
Būtina atsisakyti kraujo (28, 29)
Bendruomenės džiaugiasi gavusios padrąsinimą (30–35)
Paulius su Barnabu atsiskiria vienas nuo kito (36–41)

16 Paulius išsirenka Timotiejų (1–5)
Regėjime Paulius išvysta makedoną (6–10)
Lidija tampa krikščione (11–15)
Pauliaus ir Silo įkalinimas (16–24)
Kalėjimo prižiūrėtojo ir jo namiškių krikštas (25–34)
Paulius reikalauja viešo pareigūnų atsiprašymo (35–40)

17 Paulius ir Silas Tesalonikoje (1–9)
Paulius ir Silas Berėjoje (10–15)
Paulius Atėnuose (16–22a)
Pauliaus kalba Areopage (22b–34)

18 Pauliaus tarnystė Korinte (1–17)
Paulius keliauja atgal į Sirijos Antiochiją (18–22)
Paulius keliauja per Galatiją ir Frygiją (23)
Apolui aiškiau išdėstomas Dievo kelias (24–28)

19 Paulius Efeze; kai kurie pakrikštijami iš naujo (1–7)
Paulius moko Tirano mokyklos auditorijoje (8–10)
Piktosios dvasios bejėgės pasipriešinti Pauliui (11–20)
Sambrūzdis Efeze (21–41)

20 Paulius Makedonijoje ir Graikijoje (1–6)
Euticho prikėlimas (7–12)
Kelionė iš Troadės į Miletą (13–16)
Paulius susitinka su Efezo vyresniaisiais (17–38)
„Mokiau jus viešai ir po namus“ (20)
„Didesnė laimė duoti negu imti“ (35)

21 Kelionė į Jeruzalę (1–14)
Paulius atkeliauja į Jeruzalę (15–19)
Paulius paklauso vyresniųjų patarimo (20–26)
Sąmyšis šventykloje; Pauliaus suėmimas (27–36)
Pauliui leidžiama kreiptis į minią (37–40)

22 Pauliaus gynimosi kalba (1–21)
Paulius pasinaudoja Romos piliečio teisėmis (22–29)
Susirenka Sinedrionas (30)

23 Pauliaus kalba Sinedrione (1–10)
Viešpats Paulių padrąsina (11)
Žydai rengia sąmokslą prieš Paulių (12–22)
Paulius atlydimas į Cezarėją (23–35)

24 Kaltinimai Pauliui (1–9)
Paulius gina savo bylą Felikso akivaizdoje (10–21)
Byla vilkinama dvejus metus (22–27)

25 Paulius ginasi Festo akivaizdoje (1–12)
„Aš šaukiuosi Cezario!“ (11)
Dėl Pauliaus Festas tariasi su karaliumi Agripa (13–22)
Paulius atvedamas Agripos akivaizdon (23–27)

26 Pauliaus gynimosi kalba (1–11)
Paulius papasakoja, kaip tapo krikščioniu (12–23)
Festo ir Agripos atsakas (24–32)

27 Paulius plukdomas laivu į Romą (1–12)
Audra jūroje (13–38)
Laivo sudužimas (39–44)

28 Paulius Maltos saloje (1–6)
Paulius išgydo Publijaus tėvą (7–10)
Kelionė Romos link (11–16)
Paulius skelbia apie Kristų žydams Romoje (17–29)
Paulius netrukdomai darbuojasi dvejus metus (30, 31)

1 Pirmajame pasakojime, Teofili, aprašiau visa, ką Jėzus
darė ir ko mokė nuo pat pradžių[a] **2** iki tos dienos, kai buvo
paimtas į dangų.[b] Paimtas jis
buvo po to, kai šventosios dvasios vedamas davė savo išsirinktiems apaštalams nurodymų.[c]
3 Iškentęs savo kančią, jis daugelį kartų jiems aiškiai parodė, kad yra gyvas,[d] – jie per
keturiasdešimt dienų ne sykį jį
matė, ir jis kalbėjo apie Dievo
Karalystę.[e] **4** Susitikęs su jais
Jėzus prisakė: „Nesitraukite iš
Jeruzalės,[f] laukite to, ką yra
pažadėjęs Tėvas[g] ir apie ką esate girdėję iš manęs. **5** Jonas
krikštijo vandenyje, o jūs netrukus būsite pakrikštyti šventąja
dvasia.“[h]

6 Kai vėl buvo susirinkę, mokiniai paklausė: „Viešpatie, ar
tu jau dabar grąžinsi Izraeliui
karalystę?“[i] **7** Jėzus atsakė:
„Jums nereikia žinoti laikų ar
laikotarpių, kuriuos Tėvas pasiliko savo paties žinioje.[y] **8** Kai
ant jūsų nusileis šventoji dvasia, jūs gausite galios[j] ir būsite
mano liudytojai[k] Jeruzalėje,[l] visoje Judėjoje, Samarijoje[m] ir iki
žemės pakraščių.“[n] **9** Tai pasakęs Jėzus jų akivaizdoje ėmė
kilti aukštyn, ir debesis paslėpė jį nuo jų akių.[o] **10** Jėzui kylant jie žvelgė į dangų, ir staiga
greta jų atsirado du vyrai
baltais drabužiais[p] **11** ir tarė:
„Vyrai galilėjiečiai, ko stovite
žiūrėdami dangun? Tasai Jėzus,
kuris buvo iš jūsų tarpo paimtas į dangų, ateis tokiu būdu,
kokiu matėte jį kylant į dangų.“

12 Tada nuo vadinamojo
Alyvmedžių kalno*, esančio netoli Jeruzalės, šabo kelionės atstumu, jie sugrįžo į Jeruzalę.[a]
13 Parėję į namus, kuriuose
buvo apsistoję, Petras, Jonas,
Jokūbas, Andriejus, Pilypas,
Tomas, Baltramiejus, Matas, Alfiejaus sūnus Jokūbas, Simonas
Uolusis ir Jokūbo sūnus Judas[b] užlipo į viršutinį kambarį.
14 Jie visi buvo vienos minties ir kartu su kai kuriomis moterimis,[c] Jėzaus motina Marija ir
jo broliais[d] nuolat melsdavosi.

15 Vieną iš tų dienų Petras
atsistojo tarp brolių (iš viso
buvo susibūrę maždaug šimtas
dvidešimt žmonių) ir prabilo:
16 „Vyrai, broliai, turėjo išsipildyti Raštų žodžiai, kuriuos
šventoji dvasia Dovydo lūpomis
pranašiškai ištarė apie Judą,[e]
atvedusį žmones suimti Jėzaus.[f] **17** Jis juk buvo priskaičiuotas prie mūsų[g] ir išrinktas
eiti tokią pat tarnystę. **18** (Gavęs užmokestį už piktadarystę*,[h] tas vyras įsigijo sklypą.
Jis krito galva žemyn, perplyšo
ir jo viduriai išvirto.[i] **19** Apie
tai sužinojo visi Jeruzalės gyventojai, o anas sklypas jų kalba buvo pavadintas Hakeldamachu, tai yra „Kraujo sklypu“.)
20 Juk Psalmių knygoje parašyta: ‘Tebus jo buveinė apleista, joje tenegyvena niekas’[y] ir:
‘Jo pareigos* kitam teatitenka’.[j]
21 Todėl reikia mums išsirinkti vieną iš vyrų, kurie vaikščiojo su mumis visą tą laiką, kai
Viešpats Jėzus darbavosi* tarp
mūsų, – **22** nuo tada, kai buvo
Jono pakrikštytas,[k] iki dienos,
kai buvo iš mūsų tarpo paimtas

1 SKYRIUS

a Lk 1:3
Lk 3:23

b 1Ti 3:16

c Jn 15:16

d Mt 28:9
Jn 20:19
1Ko 15:4–7

e Lk 24:27

f Lk 24:49

g Jn 14:16, 17
Apd 2:33

h Jl 2:28
Mt 3:11
Mk 1:8

i Lk 19:11
Lk 24:21

y Dan 2:20, 21
Mt 24:36

j Apd 4:33

k Iz 43:10
Lk 24:48
Jn 15:26, 27

l Apd 5:27, 28

m Apd 8:14

n Kol 1:23

o Lk 24:51
Jn 6:62

p Mt 28:2, 3

Antra skiltis

a Lk 24:52

b Mt 10:2–4
Mk 3:16–19

c Lk 23:49

d Mt 13:55
Jn 7:5
Gal 1:19

e Ps 41:9
Ps 55:12
Jn 13:18

f Lk 22:47
Jn 18:3

g Mt 10:2, 4
Lk 6:12–16
Jn 6:70, 71

h Zch 11:12
Mt 26:14, 15

i Mt 27:5–8

y Ps 69:25

j Ps 109:8

k Mt 3:13

1:12 *Kituose vertimuose – Alyvų kalnas.

1:18 *Pažod. „neteisumo užmokestį“. **1:20** *Arba „Jam patikėta priežiūros tarnystė“. **1:21** *Pažod. „ateidavo ir išeidavo“.

aukštyn.[a] Teliudija jis kartu su mumis apie jo prisikėlimą.“[b]

23 Ir jie pasiūlė du: Juozapą, vadinamą Barsabu, pravarde Justas, ir Motiejų. **24** Paskui meldėsi tokiais žodžiais: „Tu, Jehova*, pažįsti visų širdis,[c] todėl parodyk, katrą iš šių dviejų išsirinkai, **25** kad užimtų šios tarnystės ir apaštalystės vietą, iš kurios Judas pasitraukė ir nuėjo savo keliu.“[d] **26** Taigi jie metė dėl jų burtą.[e] Burtas krito Motiejui, ir šis buvo priskaitytas prie vienuolikos apaštalų.

2 Atėjus Penkiasdešimtinių* dienai,[f] visi drauge buvo vienoje vietoje. **2** Jiems ten besėdint, staiga iš dangaus atsklido ūžesys, lyg būtų pakilęs smarkus vėjas, – ūžė visame name.[g] **3** Tada susirinkusieji išvydo tarsi kokius ugnies liežuvius – tie pasidalijo ir nusileido ant kiekvieno iš jų. **4** Visi tapo kupini šventosios dvasios[h] ir ėmė kalbėti kitomis kalbomis – tomis, kuriomis dvasia davė jiems prabilti.[i]

5 Jeruzalėje buvo apsigyvenę dievobaimingų žydų iš visų tautų po dangumi.[y] **6** Tam ūžesiui pasigirdus, susirinko daugybė žmonių. Išgirdę anuos kalbant jų kalbomis jie suglumo. **7** Be galo nustebę jie kalbėjo: „Pažiūrėkit! Argi visi tie kalbantys nėra galilėjiečiai?[j] **8** Tai kaipgi mes kiekvienas girdime iš jų lūpų savo gimtąją kalbą? **9** Partai, medai,[k] elamitai,[l] Mesopotamijos, Judėjos, Kapadokijos, Ponto, Azijos*,[m] **10** Frygijos, Pamfilijos, Egipto, Libijos sričių ties Kirėne gyventojai, atvykėliai iš Romos, tiek žydai, tiek prozelitai*,[a] **11** kretiečiai ir arabai – mes visi girdime juos kalbant apie didingus Dievo darbus mūsų kalbomis!“ **12** Tad žmonės apstulbę ir sumišę vienas kito klausinėjo: „Ką gi tai galėtų reikšti?“ **13** O kiti šaipydamiesi sakė: „Jie prisigėrę jauno vyno.“

14 Atsistojęs su Vienuolika,[b] Petras garsiai į juos kreipėsi: „Judėjos vyrai ir visi Jeruzalės gyventojai! Tebūna jums tai žinoma! Įsiklausykite į mano žodžius! **15** Šie žmonės nėra, kaip jums atrodo, pasigėrę, juk dar tik trečia valanda dienos*. **16** Ne! Vyksta tai, kas buvo pasakyta per pranašą Joelį: **17** ‘Paskutinėmis dienomis, – sako Dievas, – visokiausiems žmonėms išliesiu savo dvasios; jūsų sūnūs ir dukterys pranašaus, jūsų jaunuoliai matys regėjimus, jūsų senoliai sapnuos sapnus.[c] **18** Net ant savo vergų ir vergių tomis dienomis išliesiu savosios dvasios, ir jie pranašaus.[d] **19** Darysiu stebuklų* aukštai danguje, taip pat ženklų žemai žemėje – čia bus kraujo, ugnies, kils debesys dūmų. **20** Saulė pavirs tamsa, o mėnulis – krauju, prieš ateinant didžiai ir įstabiai Jehovos dienai. **21** Ir kiekvienas, kas šaukiasi Jehovos vardo, bus išgelbėtas.’[e]

22 Izraelio vyrai, paklausykite šitų žodžių! Jėzus Nazarietis yra Dievo siųstas vyras, ir Dievas tai aiškiai parodė darydamas per jį įstabius darbus,

1 SKYRIUS

a Lk 24:51
Apd 1:9

b Mt 28:5, 6
Mk 16:6

c 1Sa 16:7
1Me 28:9
Jer 11:20

d Jn 6:70

e Pat 16:33

2 SKYRIUS

f Kun 23:16
Įst 16:9–11

g Apd 4:31

h Mk 1:8
Jn 14:26

i Apd 10:45, 46
1Ko 12:8, 10

y Iš 23:17

j Mk 14:70
Apd 1:11

k 2Ka 17:6

l Dan 8:1, 2

m 1Pt 1:1

Antra skiltis

a Iš 12:48

b Apd 1:13

c Jl 2:28

d 1Ko 12:8, 10

e Jl 2:28–32
Rom 10:13

1:24 *Žr. priedą A5. **2:1** *Kituose vertimuose – Sekminės. Žr. žodynėlį. **2:9** *Azija anuomet buvo vadinama viena iš Romos imperijos provincijų. Žr. žodynėlį.

2:10 *Žr. žodynėlį. **2:15** *Mūsų laiku – maždaug devinta valanda ryto. **2:19** *Arba „Duosiu ženklų“.

stebuklus ir ženklus tarp jūsų,[a] kaip patys žinote. **23** Šį vyrą, pagal Dievo valią ir numatymą perduotą,[b] jūs piktadarių rankomis nužudėte prikaldami prie stulpo.[c] **24** Bet Dievas jį prikėlė[d] – išvadavo iš mirties kančių*, nes nebuvo galima leisti, kad mirtis laikytų jį savo gniaužtuose.[e] **25** Juk Dovydas apie jį kalba: ‘Visuomet turiu Jehovą sau prieš akis, jis yra mano dešinėje, kad nesvyruočiau. **26** Todėl pralinksmėjo manoji širdis, džiūgavo mano liežuvis. Aš gyvensiu* viltimi, **27** nes tu manęs* kapeᵛ nepaliksi ir neleisi savo ištikimajam supūti.[f] **28** Tu parodei man gyvenimo kelius ir savo artumu* pripildysi mane džiaugsmo.’[g]

29 Vyrai, broliai, galiu be baimės kalbėti jums apie patriarchą Dovydą. Jis mirė, buvo palaidotas,[h] ir jo kapas tebėra pas mus iki šios dienos. **30** Būdamas pranašas ir turėdamas mintyje Dievo jam duotą priesaiką pasodinti vieną iš jo palikuonių* į jo sostą,[i] **31** Dovydas iš anksto numatė Kristaus prisikėlimą ir apie tai kalbėjo – apie tai, kad jis nebus paliktas kapeᵛ ir kad jo kūnas nesupus.[y] **32** Tą Jėzų Dievas prikėlė, ir mes visi esame šito liudininkai.[j] **33** Jis buvo išaukštintas iki Dievo dešinėsᵏ ir gavo iš Tėvo pažadėtą šventąją dvasią,[l] todėl ją išliejo, ir jūs tai matote ir girdite. **34** Dovydas juk nepakilo į dangų. Jis sako: ‘Jehova mano Viešpačiui tarė:

2 SKYRIUS

a Jn 5:36
Jn 14:10
b Jn 19:10, 11
Apd 4:27, 28
1Pt 1:20
c Lk 23:33
Apd 5:30
Apd 7:52
d Apd 3:15
Rom 4:24
1Ko 6:14
Kol 2:12
Hbr 13:20
e Jn 10:17, 18
f Apd 13:35
g Ps 16:8–11
h 1Ka 2:10
i 2Sa 7:12, 13
Ps 89:3, 4
Ps 132:11
y Ps 16:10
j Lk 24:46–48
Apd 1:8
Apd 3:15
k Rom 8:34
Fil 2:9–11
1Pt 3:22
l Jn 14:26

Antra skiltis

a Ps 110:1
Lk 20:42, 43
1Ko 15:25
Hbr 10:12, 13
b Jn 19:6
c Mt 28:18
Jn 3:35
Apd 5:31
d Lk 24:46, 47
Apd 17:30
Apd 26:20
e Mt 28:19
f Mt 26:27, 28
Ef 1:7
g Jl 2:28
h Jl 2:32
i Įst 32:5
Ps 78:8
y Apd 8:12
Apd 18:8
j Apd 4:4
Apd 5:14
k Apd 2:46
l Apd 1:14
m Apd 5:12
n Mt 19:21
o Apd 4:32, 34
p Apd 5:14
Apd 11:21
1Ko 3:7

„Sėskis mano dešinėje **35** ir palūkėk, kol padėsiu tavo priešus lyg suolelį tau po kojų.“’[a] **36** Todėl tegu visi Izraelio namai žino, kad jį – tą Jėzų, kurį jūs prikalėte prie stulpo,[b] – Dievas padarė ir Viešpačiu,[c] ir Kristumi.“

37 Tie žodžiai vėrė žmonėms širdį, ir jie klausinėjo Petrą ir kitus apaštalus: „Vyrai, broliai, ką mums daryti?“ **38** Petras jiems tarė: „Atgailaukite,[d] ir kiekvienas tepasikrikštija[e] Jėzaus Kristaus vardu, kad jums būtų atleistos nuodėmės.[f] Tada gausite šventosios dvasios dovaną. **39** Juk tas pažadas[g] skirtas jums ir jūsų vaikams ir visiems toli esantiems, kuriuos tik Jehova, mūsų Dievas, pašauks.“[h] **40** Dar daug jis kalbėjo ir gerai paliudijo. „Gelbėkitės iš šitos nedoros kartos!“[i] – ragino juos. **41** Taigi tie, kurie noriai priėmė jo žodį, buvo pakrikštyti,[y] ir taip tą dieną prie jų prisidėjo apie trys tūkstančiai.[j] **42** Ir jie tvirtai laikėsi apaštalų mokymo, visu kuo dalijosi, drauge vaišinosi[k] ir meldėsi.[l]

43 Visus žmones ėmė baimė ir per apaštalus buvo daroma daug stebuklų ir ženklų.[m] **44** Įtikėjusieji rinkdavosi drauge ir visa turėjo bendra. **45** Jie parduodavo savo žemę ir kitokį turtą[n] ir ką už tai gaudavo, išdalydavo visiems, kiek kam reikia.[o] **46** Jie visi diena po dienos rinkosi šventykloje, laužė duoną tai vienuose, tai kituose namuose, drauge vaišinosi su džiugesiu ir tyra širdimi **47** ir aukštino Dievą. Visi žmonės buvo jiems prielankūs, ir Jehova kasdien gausino jų gretas – vis daugiau žmonių stojo į išgelbėjimo kelią.[p]

2:24 *Arba galbūt „virvių“. **2:26** *Pažod. „Mano kūnas gyvens“. **2:27** *Arba „mano sielos“. Žr. žodynėlį. **2:27, 31** ᵛArba „Hade“. Žr. žodynėlyje „kapas“. **2:28** *Pažod. „veidu“. **2:30** *Pažod. „iš jo strėnų vaisių“.

3 Kartą, artėjant maldos valandai, tai yra devintajai*, Petras ir Jonas ėjo į šventyklą. **2** Ten žmonės atnešė vieną nuo gimimo luošą vyrą. Kasdien jį palikdavo prie šventyklos vartų, vadinamų Gražiaisiais, kad prašytų einančių į šventyklą jį sušelpti. **3** Pamatęs Petrą ir Joną beįeinančius, tas vyras ėmė prašyti išmaldos. **4** Petras su Jonu įdėmiai pažiūrėjo į jį ir tarė: „Pažvelk į mus.“ **5** Šis įbedė į juos akis tikėdamasis ką nors gauti. **6** Tačiau Petras pasakė: „Sidabro ir aukso neturiu, bet ką turiu, tą duosiu. Jėzaus Kristaus Nazariečio vardu sakau: vaikščiok!“[a] **7** Tuomet paėmė luošajam už dešinės rankos ir jį pakėlė.[b] Vyro pėdos ir kulkšnys bemat sutvirtėjo,[c] **8** jis stryktelėjo ant kojų[d] ir ėmė vaikščioti. Įėjęs drauge su jais į šventyklą vyras vaikščiojo pasišokinėdamas ir liaupsino Dievą. **9** Visi žmonės matė, kad jis vaikščioja ir liaupsina Dievą. **10** Atpažinę, kad čia tas, kuris sėdėdavo prie šventyklos Gražiųjų vartų ir prašydavo išmaldos,[e] jie nustėro iš nuostabos, tiesiog apstulbo dėl to, kas su juo nutiko.

11 Kol jis laikėsi įsitvėręs Petro ir Jono, žmonės nustebę subėgo pas juos į vadinamąją Saliamono kolonadą.[f] **12** Tai matydamas Petras kreipėsi į juos: „Izraelio vyrai, ko stebitės ir ko taip žiūrite į mus, tarsi mes savo pačių galia ar dievotumu būtume padarę, kad jis vaikščiotų? **13** Abraomo, Izaoko ir Jokūbo Dievas,[g] mūsų protėvių Dievas, pašlovino savo tarną[h] Jėzų,[i] kurį jūs patys išdavėte[a] ir kurio išsižadėjote Piloto akivaizdoje, nors tas buvo nusprendęs jį paleisti. **14** Jūs išsižadėjote švento ir teisaus žmogaus ir pareikalavote, kad jums paleistų žudiką.[b] **15** Jūs nužudėte didįjį Vedlį,[c] vedantį į gyvenimą. Bet Dievas prikėlė jį iš mirusių, ir mes esame to liudytojai.[d] **16** Taigi šį vyrą, kurį matote ir pažįstate, stiprų padarė Jėzaus vardas ir mūsų tikėjimas jo vardu. Tikėjimas Jėzumi išgydė šį vyrą jūsų visų akivaizdoje. **17** Tačiau aš suprantu, broliai, kad padarėte tai iš nežinojimo,[e] kaip ir jūsų vyresnybė.[f] **18** Taip Dievas išpildė, ką iš anksto buvo paskelbęs visų pranašų lūpomis, – kad jo Kristus turės kentėti.[g]

19 Tad atgailaukite[h] ir pasikeiskite*,[i] kad jūsų nuodėmės būtų išdildytos,[y] kad nuo Jehovos# ateitų atgaivos laikai **20** ir jis atsiųstų jums skirtąjį Kristų – Jėzų. **21** Dangus, tiesa, turi jį sulaikyti iki meto, kai bus atkurta visa, apie ką Dievas senovėje buvo kalbėjęs savo šventųjų pranašų lūpomis. **22** Antai Mozė pasakė: ‘Dievas Jehova iš jūsų brolių paskirs jums pranašą, tokį kaip aš,[j] ir turėsite klausyti visko, ką tik jis jums sakys.[k] **23** Kas* to pranašo neklausys, bus pašalintas iš tautos.’[l] **24** Ir visi pranašai, kiek tik jų yra kalbėję, – nuo Samuelio ir paskesni – skelbė apie šias dienas.[m] **25** Jūs esate sūnūs pranašų ir sandoros, kurią Dievas sudarė su jūsų protėviais[n] tardamas Abraomui: ‘Per tavo palikuonį* bus

3 SKYRIUS

a Apd 3:16
Apd 4:10

b Mt 8:14, 15
Mt 9:24, 25

c Jn 5:8, 9
Apd 9:34
Apd 14:8–10

d Iz 35:6

e Apd 3:2

f Jn 10:23
Apd 5:12

g Iš 3:6

h Iz 52:13
Iz 53:11

i Fil 2:9–11

Antra skiltis

a Apd 5:30

b Mt 27:20, 21
Lk 23:14, 18

c Apd 5:31
Hbr 2:10

d Lk 24:46–48
Apd 1:8
Apd 2:32

e Jn 16:2, 3
1Ti 1:13

f 1Ko 2:8

g Ps 118:22
Iz 50:6
Iz 53:8
Dan 9:26
Lk 22:15

h Apd 2:38

i Ez 33:11
Ef 4:22

y Ez 33:14, 16
1Jn 1:7

j Įst 34:10
Apd 7:37

k Įst 18:15, 18

l Įst 18:19

m Lk 24:27
Apd 10:43

n Rom 9:4

3:1 *Mūsų laiku – maždaug trečiai valandai dienos.

3:19 *Pažod. „apsigręžkite“. #Pažod. „Jehovos veido“. **3:23** *Arba „Kuri siela“. Žr. žodynėlyje „siela“. **3:25** *Pažod. „sėklą“.

palaimintos visos žemės giminės.'[a] **26** Dievas savo išrinktąjį Tarną atsiuntė pirmiausia jums,[b] kad jus palaimintų – nugręžtų kiekvieną nuo piktų darbų."

4 Kai juodu kalbėjo žmonėms, prisistatė aukštieji kunigai, šventyklos sargybos viršininkas ir sadukiejai.[c] **2** Šie piktinosi, kad apaštalai moko liaudį ir skelbia apie Jėzaus prisikėlimą iš mirusių,[d] **3** todėl suėmė juos ir uždarė[e] iki kitos dienos (mat jau buvo vakaras). **4** Tačiau daugelis klausiusių tos kalbos įtikėjo, ir tikinčiųjų padaugėjo iki maždaug penkių tūkstančių vyrų.[f]

5 Kitą dieną Jeruzalėje susirinko žydų vadovai, vyresnieji ir Raštų aiškintojai, **6** įskaitant Aną,[g] vieną iš aukštųjų kunigų, taip pat Kajafą,[h] Joną, Aleksandrą ir visus iš to kunigo giminės. **7** Pasistatę apaštalus viduryje jie paklausė: „Kieno įgalioti tai padarėte? Kieno vardu?" **8** Tada Petras, kupinas šventosios dvasios,[i] kreipėsi į juos:

„Tautos vadovai ir vyresnieji! **9** Jei šiandien dėl geradarystės luošam žmogui[y] esame tardomi ir norite žinoti, kieno dėka jis pagijo, **10** tebūna visiems jums ir visai Izraelio liaudžiai žinoma, kad tai padaryta Jėzaus Kristaus Nazariečio vardu.[j] Jūs prikalėte jį prie stulpo,[k] bet Dievas jį iš mirusių prikėlė.[l] Tai jo dėka šis žmogus stovi jūsų akivaizdoje sveikas. **11** Jis yra 'akmuo, kurį jūs, statytojai, paniekinote ir kuris tapo kertiniu akmeniu*'.[m] **12** Ir niekas kitas mūsų neišgelbės, nes neduota žmonėms po dangumi kito vardo.[a] Tik per jį galime būti išgelbėti."[b]

13 Matydami, kaip drąsiai Petras ir Jonas kalba, ir supratę, kad jiedu tėra nemokyti, paprasti žmonės,[c] jie stebėjosi. Be to, atpažino juodu buvus kartu su Jėzumi.[d] **14** Regėdami greta apaštalų stovintį pagydytą žmogų,[e] jie neturėjo kaip prieštarauti,[f] **15** tad įsakė jiems išeiti iš Sinedriono ir ėmė tartis: **16** „Ką darysime su šiais žmonėmis?[g] Juk jiedu padarė kai ką išties nepaprasta, ir tai pagarsėjo tarp visų Jeruzalės gyventojų.[h] Mes negalime to paneigti. **17** Bet kad tos kalbos liaudyje nebesklistų, prigrasinkime juos niekam šituo vardu nebekalbėti."[i]

18 Tuomet jie pasišaukė juodu ir paliepė, kad niekur Jėzaus vardu nekalbėtų ir nemokytų. **19** Petras ir Jonas atsakė: „Ar teisinga Dievo akivaizdoje klausyti jūsų, o ne Dievo? Spręskite patys. **20** O mes negalime liautis kalbėję apie tai, ką matėme ir girdėjome."[y] **21** Taigi jie dar sykį juos prigrasino ir paleido, nes nerado dingsties nubausti. Ir dar jie prisibijojo žmonių,[j] mat dėl to, kas buvo įvykę, visi šlovino Dievą. **22** Anam stebuklingai išgydytam žmogui buvo daugiau negu keturiasdešimt metų.

23 Paleisti jie nuėjo pas saviškius ir papasakojo, ką jiems sakė aukštieji kunigai ir vyresnieji. **24** Išklausę juodu, susirinkusieji visi drauge meldėsi Dievui:

„Visavaldi, tu esi tas, kuris padarė dangų, žemę, jūrą ir visa, kas juose,[k] **25** ir kuris savo šventąja dvasia įkvėpė savo tarną, mūsų protėvį Do-

4:11 *Pažod. „kertės galva".

3 SKYRIUS
a Pr 22:18 Gal 3:8
b Apd 13:45, 46 Rom 1:16

4 SKYRIUS
c Apd 23:8
d Apd 4:33 Apd 17:18
e Lk 21:12
f Apd 2:41 Apd 6:7
g Jn 18:13
h Mt 26:57 Lk 3:2 Jn 11:49–51
i Apd 7:55
y Apd 3:7
j Apd 3:6
k Apd 2:36
l Apd 2:24 Apd 5:30
m Ps 118:22 Iz 28:16 Mt 21:42 1Pt 2:7

Antra skiltis
a Mt 1:21 Apd 10:43 Fil 2:9, 10
b Jn 1:12 Jn 14:6 1Ti 2:5, 6
c Mt 11:25 1Ko 1:26, 27
d Jn 7:14, 15
e Apd 3:11
f Lk 21:15
g Jn 11:47
h Apd 3:9, 10
i Apd 5:40
y Apd 5:29
j Lk 22:2 Apd 5:26
k Iš 20:11 Neh 9:6 Ps 146:6

vydą ištarti:[a] ‘Ko nerimsta tautos, ko gentys tuščias užmačias rezga? **26** Žemės karaliai pakilo ir valdovai susibūrė draugėn prieš Jehovą ir jo pateptąjį*.’[b] **27** Išties, ir Erodas, ir Poncijus Pilotas[c] su kitataučiais ir Izraelio žmonėmis susibūrė šiame mieste prieš tavo šventąjį tarną Jėzų, tavo pateptąjį,[d] **28** kad įvykdytų tai, kas tavąja galia* ir valia buvo iš anksto nustatyta.[e] **29** Todėl dabar, Jehova, atkreipk dėmesį į jų grasinimus, suteik savo vergams didžios drąsos skelbti tavo žodį **30** ir ištiesk ranką, kad tavo šventojo tarno Jėzaus vardu būtų gydomi žmonės ir daromi ženklai ir stebuklai.“[f]

31 Jiems karštai pasimeldus, vieta, kur jie buvo susirinkę, sudrebėjo. Visi iki vieno prisipildė šventosios dvasios[g] ir ėmė drąsiai skelbti Dievo žodį.[h]

32 Įtikėjusiųjų daugybė buvo vieningi širdimi ir siela*. Nė vienas nesakė, kad tai, ką tùri, yra jo, – visa jiems buvo bendra.[i] **33** Apaštalai su didžia galia liudijo apie Viešpaties Jėzaus prisikėlimą;[y] su jais visais buvo didi malonė. **34** Nė vienas iš jų nestokojo,[j] nes visi, kas turėjo ar žemės sklypų, ar namų, tuos parduodavo ir ką pardavę gaudavo, atnešdavo **35** ir atiduodavo apaštalams.[k] Tada būdavo padalijama kiekvienam, kiek reikia.[l] **36** Iš Kipro kilęs levitas, vardu Juozapas, apaštalų pramintas Barnabu[m] (išvertus – „paguodos sūnus“), **37** turėjo žemės. Ją pardavęs jis irgi atnešė pinigus ir atidavė apaštalams.[n]

4:26 *Arba „jo Kristų“. **4:28** *Pažod. „ranka“. **4:32** *Žr. žodynėlį.

4 SKYRIUS

a 2Sa 23:1, 2

b Ps 2:1, 2

c Lk 23:12

d Ps 45:7 Apd 10:38

e Iz 53:10 Lk 24:44 Apd 2:23 1Pt 1:20

f Apd 2:43 Apd 3:16 Apd 5:12

g Apd 2:2, 4

h 1Te 2:2

i Apd 2:44, 45

y Apd 1:21, 22 Apd 4:2

j Apd 2:44, 45

k Apd 5:1, 2

l Apd 6:1

m Apd 11:22 Apd 12:25

n Lk 12:33

Antra skiltis

5 SKYRIUS

a Apd 4:34, 35

b Ps 101:7 Ef 4:25 Kol 3:9

c Apd 5:9

d Apd 4:29, 30 Apd 6:8 Apd 14:3 Apd 15:12 Rom 15:18, 19 2Ko 12:12

e Jn 10:23 Apd 3:11

5 Vienas vyras, vardu Ananijas, su savo žmona Sapfyra pardavęs sklypą, **2** dalį gautų pinigų nuslėpė (jo žmona apie tai žinojo), o kitą dalį atnešė ir atidavė apaštalams.[a] **3** Bet Petras pasakė: „Ananijau, kodėl leidaisi Šėtono sukurstomas pameluoti[b] šventajai dvasiai[c] ir nuslėpti dalį už sklypą gautų pinigų? **4** Argi ne tavo buvo tai, ką turėjai? O ir ką gavai pardavęs, argi nepriklausė tau? Kodėl širdyje sumanei tokį dalyką? Tu pamelavai ne žmonėms, bet Dievui!“ **5** Išgirdęs tuos žodžius, Ananijas susmuko ir mirė. Visus, kurie apie tai sužinojo, apėmė didelė baimė. **6** Jaunesni vyrai pakilę susupo Ananiją į drobules ir išnešę palaidojo.

7 Po kokių trijų valandų atėjo ir jo žmona. Ji nežinojo, kas buvo nutikę. **8** Petras paklausė: „Sakyk man, ar už tiek pardavėte sklypą?“ Ji atsakė: „Taip, už tiek.“ **9** Tada Petras jai tarė: „Kodėl judu susimokėte meluoti Jehovos dvasiai*? Štai jau prie durų tie, kurie palaidojo tavo vyrą. Jie ir tave išneš.“ **10** Ir ši bemat susmuko jam prie kojų ir mirė. Įėję vidun anie jauni vyrai rado ją negyvą ir išnešę palaidojo šalia vyro. **11** Visą bendruomenę ir visus apie tai išgirdusius apėmė didelė baimė.

12 Apaštalų rankomis tarp žmonių buvo daroma daug ženklų ir stebuklų;[d] jie rinkdavosi Saliamono kolonadoje.[e] **13** Tiesa, niekas nedrįso prie jų prisidėti, bet apskritai liaudis juos labai gyrė. **14** Tikinčių Viešpatį gausėjo – jų būrį

5:9 *Pažod. „mėginti Jehovos dvasią“.

papildė daugybė vyrų ir moterų.[a] **15** Žmonės į didžiąsias gatves nešdavo ligonius ir guldydavo juos ant nedidelių gultų ir neštuvų, kad Petrui einant pro šalį bent jo šešėlis kristų ant kurio nors iš jų.[b] **16** Į Jeruzalę ėjo ir daugybė aplinkinių miestų gyventojų, jie gabeno ligonius ir tuos, kuriuos vargino netyrosios dvasios, ir visi jie būdavo išgydomi.

17 O vyriausiasis kunigas ir visi jo šalininkai iš sadukiejų atšakos apimti pavydo sujudo. **18** Jie suėmė apaštalus ir uždarė į miesto kalėjimą.[c] **19** Bet naktį Jehovos angelas atidarė kalėjimo duris,[d] išvedė juos ir pasakė: **20** „Eikite į šventyklą, atsistokite ten ir kalbėkite žmonėms visus gyvenimo žodžius.“ **21** Taigi aušant jie įėjo į šventyklą ir ėmė mokyti.

Tuo metu vyriausiasis kunigas ir jo šalininkai susirinkę sušaukė Sinedrioną su visa Izraelio tautos vyresnybe ir pasiuntė į kalėjimą sargybinius atvesti apaštalų. **22** Tie nuėjo į kalėjimą, bet jų nerado, ir sugrįžę pranešė: **23** „Kalėjimas buvo saugiai užrakintas ir sargybiniai stovėjo prie durų, tačiau kai jas atidarėme, nieko viduje neradome.“ **24** Tai išgirdę, šventyklos sargybos viršininkas ir aukštieji kunigai suglumo ir ėmė svarstyti, kas dabar bus. **25** Bet atėjęs kažkoks žmogus pranešė: „Tie vyrai, kuriuos buvote įkalinę, stovi šventykloje ir moko žmones!“ **26** Tada sargybos viršininkas su sargybiniais nuėjo ir apaštalus išsivedė, bet be prievartos, mat bijojo būti žmonių užmėtyti akmenimis.[e]

5 SKYRIUS

a Apd 6:7

b Mt 9:20, 21

c Lk 21:12

d Ps 34:7
Apd 12:7
Apd 16:26
Hbr 1:7, 14

e Lk 20:19

Antra skiltis

a Apd 4:18

b Mt 27:25
Apd 3:14, 15

c Dan 3:17, 18
Apd 4:19, 20

d Apd 2:23, 24

e Apd 3:15

f Mt 1:21
Hbr 2:10

g Apd 2:32, 33
Fil 2:9

h Iz 53:11
Apd 2:38
Apd 10:43

i Lk 24:46–48
Apd 1:8

y Jn 15:26

j Apd 22:3

27 Taigi jie atvedė apaštalus ir pastatė Sinedriono akivaizdoje. Tada vyriausiasis kunigas ėmė juos klausinėti. **28** Jis sakė: „Mes jums griežtai uždraudėme mokyti tuo vardu,[a] o jūs štai savo mokymu užtvindėte Jeruzalę ir dar norite užtraukti ant mūsų kaltę dėl to žmogaus kraujo!“[b] **29** Petras ir kiti apaštalai atsakė: „Privalu klausyti Dievo, o ne žmonių.[c] **30** Mūsų protėvių Dievas prikėlė Jėzų, kurį jūs nužudėte, pakabinote jį ant stulpo*.[d] **31** Tą Jėzų, didįjį Vedlį[e] ir Gelbėtoją,[f] Dievas išaukštino iki savo dešinės,[g] kad Izraelis galėtų atgailauti ir gauti nuodėmių atleidimą.[h] **32** Mes esame šių dalykų liudytojai,[i] kaip ir šventoji dvasia,[y] kurią Dievas davė jo klausantiems.“

33 Tai išgirdę tie užsidegė pykčiu ir jau norėjo su jais susidoroti. **34** Bet tada priešais Sinedrioną atsistojo fariziejus, vardu Gamalielis,[j] visų gerbiamas Įstatymo mokytojas. Jis paliepė apaštalus trumpam išvesti **35** ir prabilo: „Izraelio vyrai, gerai pagalvokite prieš ką nors darydami su šiais žmonėmis. **36** Antai prieš kurį laiką buvo iškilęs Teudas. Jis laikė save kažin kuo, ir prie jo prisidėjo kokie keturi šimtai vyrų. Bet kai buvo nužudytas, visi jo sekėjai buvo išsklaidyti ir nieko jiems neišėjo. **37** Po jo, surašymo dienomis, iškilo Judas Galilėjietis ir patraukė liaudį paskui save. Tačiau jis irgi žuvo, ir visi jo sekėjai buvo išblaškyti. **38** Todėl aš jums sakau: neprasidėkite su šitais žmonėmis, palikite juos. Jeigu

5:30 *Arba „medžio“.

šis sumanymas ar darbas iš žmonių, jis žlugs, **39** bet jeigu iš Dievo, jūs nepajėgsite jų sužlugdyti.[a] Dar, žiūrėk, pasirodys, kad kovojate prieš patį Dievą.“[b] **40** Ir jie paklaūsė jo. Tada vėl pasišaukė apaštalus, nuplakdino*[c] ir, įsakę nebekalbėti Jėzaus vardu, paleido.

41 O tie eidami iš Sinedriono džiaugėsi,[d] kad buvo palaikyti vertais patirti pažeminimą dėl jo vardo. **42** Ir kasdien šventykloje ir po namus[e] jie nepaliaudami mokė ir skelbė gerąją naujieną apie Kristų Jėzų.[f]

6 Tomis dienomis, mokinių skaičiui augant, graikakalbiai žydai ėmė murmėti prieš hebrajiškai kalbančius žydus, nes kasdien skirstant maistą būdavo pamirštamos jų našlės.[g] **2** Todėl Dvylika sukvietė visą mokinių būrį ir pasakė: „Nedera mums palikti Dievo žodį ir patarnauti prie stalų.[h] **3** Taigi, broliai, parinkite iš savo tarpo septynis vyrus, turinčius gerą vardą,[i] kupinus dvasios ir išminties.[y] Mes paskirsime juos tvarkyti šių reikalų,[j] **4** o patys atsidėsime maldai ir žodžio tarnystei.“ **5** Visiems mokiniams toks sprendimas patiko, ir jie pasirinko Steponą, tikėjimo ir šventosios dvasios kupiną vyrą, taip pat Pilypą,[k] Prochorą, Nikanorą, Timoną, Parmeną ir Mikalojų, prozelitą iš Antiochijos. **6** Jie atvedė juos pas apaštalus, tie pasimeldė ir uždėjo ant jų rankas.[l]

7 Taigi Dievo žodis toliau plito,[m] ir mokinių skaičius Jeruzalėje sparčiai augo.[n] Tikėjimui pakluso ir didelis būrys kunigų.[o]

5:40 *Arba galbūt „sumušė lazdomis“.

5 SKYRIUS

a Pat 21:30

b Apd 26:14

c Mt 10:17
Mk 13:9

d Mt 5:12
Apd 16:25
Rom 5:3
2Ko 12:10
Fil 1:29
Hbr 10:34
1Pt 4:13

e Apd 20:20

f Apd 4:31

6 SKYRIUS

g Apd 4:34, 35
1Ti 5:3
Jok 1:27

h Iš 18:17, 18

i Apd 16:1, 2
1Ti 3:7

y Apd 6:8, 10

j Įst 1:13

k Apd 21:8

l Įst 34:9
Apd 8:14, 17
Apd 13:2, 3
1Ti 4:14
1Ti 5:22
2Ti 1:6

m Apd 12:24
Apd 19:20

n Apd 2:47

o Jn 12:42
Apd 15:5

Antra skiltis

a Iz 54:17
Lk 21:15
Apd 6:3

7 SKYRIUS

b Pr 11:31

c Pr 12:1

d Pr 11:32

e Pr 12:4, 5
Hbr 11:8

8 Steponas, malonės ir galios kupinas vyras, darė tarp žmonių didžių stebuklų ir ženklų. **9** Bet žmonės iš vadinamosios atleistinių* sinagogos, kai kurie kirėniečiai, aleksandriečiai, taip pat kai kurie atvykėliai iš Kilikijos ir Azijos pakilo su Steponu ginčytis. **10** Jie nepajėgė atsilaikyti prieš Stepono išmintį ir dvasią, kurios įkvėptas jis kalbėjo.[a] **11** Tuomet slapta pakurstė kai kuriuos vyrus sakyti: „Mes girdėjome jį piktžodžiaujant prieš Mozę ir Dievą.“ **12** Taip jie sukėlė liaudį, vyresniuosius ir Raštų aiškintojus. Užpuolę jie Steponą sučiupo ir nuvedė į Sinedrioną. **13** Tada priekin išvedė netikrus liudininkus ir tie tvirtino: „Tas žmogus nesiliauja kalbėjęs prieš šią šventą vietą ir prieš Įstatymą. **14** Antai mes girdėjome jį sakant, kad tas Jėzus Nazarietis sugriaus šią vietą ir pakeis Mozės mums perduotus papročius.“

15 Visi sėdintys Sinedrione įbedę akis žiūrėjo į jį ir matė, kad jo veidas tarsi angelo.

7 Vyriausiasis kunigas paklausė: „Ar visa tai tiesa?“ **2** Steponas prabilo: „Vyrai! Broliai ir tėvai! Paklausykite! Šlovingasis Dievas pasirodė mūsų protėviui Abraomui Mesopotamijoje, dar prieš jam persikeliant į Haraną,[b] **3** ir tarė: ‘Eik iš savo krašto, palik savo gimines ir keliauk į kraštą, kurį tau parodysiu.’[c] **4** Taigi Abraomas iškeliavo iš chaldėjų žemės ir apsigyveno Harane. Po tėvo mirties[d] Dievas atvedė jį į kraštą, kuriame dabar gyvenate.[e] **5** Paveldo jame Dievas

6:9 *Žr. žodynėlį.

Abraomui nedavė – nė pėdos
žemės, bet davė pažadą, kad
tas kraštas kaip nuosavybė ati-
teks jam ir jo palikuoniams,[a]
nors tuomet vaikų Abraomas
dar neturėjo. **6** Be to, Dievas
pasakė, kad jo palikuoniai gy-
vens svetimame krašte, vergaus
ir kęs priespaudą keturis šim-
tus metų.[b] **7** ‘Tautą, kuriai jie
vergaus, aš teĩsiu,[c] – tarė Die-
vas. – Paskui jie iškeliaus ir
tarnaus man šitoje vietoje.’[d]

8 Dievas sudarė su Abraomu
apipjaustymo sandorą.[e] Abra-
omui gimė Izaokas[f] ir aštuntąją
dieną jis sūnų apipjaustė.[g] Izao-
kui gimė Jokūbas,* o Jokūbui –
dvylika patriarchų. **9** Patriar-
chai ėmė pavydėti Juozapui[h] ir
pardavė jį į Egiptą.[i] Bet Dievas
buvo su Juozapu.[y] **10** Jis išva-
davo jį iš visų vargų, suteikė
išminties ir nuteikė Egipto val-
dovą faraoną būti jam maloningą. Šis paskyrė Juozapą Egipto
ir visų savo namų valdytoju.[j]
11 Paskui visame Egipte ir Ka-
naane užėjo badas – labai sun-
kus metas, ir mūsų protėviai
nebeturėjo ko valgyti.[k] **12** Iš-
girdęs, kad Egipte yra javų,
Jokūbas išsiuntė ten mūsų pro-
tėvius pirmą kartą.[l] **13** Antrąjį
kartą Juozapas savo broliams
pasisakė, kas esąs, ir faraonas
sužinojo apie Juozapo kilmę.[m]
14 Tada Juozapas siuntė žinią
ir parsikvietė savo tėvą Jokūbą
ir visą giminę pas save[n] – sep-
tyniasdešimt penkis žmones.[o]
15 Taip Jokūbas atvyko į Egip-
tą.[p] Ten jis ir mirė,[r] ten mirė ir
mūsų protėviai.[s] **16** Jie buvo
pargabenti į Sichemą ir palai-
doti kape, kurį Abraomas už

7:8 *Arba galbūt „Izaokas apipjaustė Jokūbą“.

7 SKYRIUS

a Pr 12:7
Pr 13:14, 15
Pr 17:1, 8

b Pr 15:13
Iš 12:40

c Pr 15:14

d Iš 3:12

e Pr 17:9, 10

f Pr 21:1–3

g Pr 21:4

h Pr 37:9–11

i Pr 37:28
Pr 45:4

y Pr 39:2, 3

j Pr 41:40–46

k Pr 41:54
Pr 42:5

l Pr 42:2, 6

m Pr 45:1, 16

n Pr 45:9–11

o Pr 46:27
Įst 10:22

p Pr 46:29
Įst 26:5

r Pr 49:33

s Iš 1:6

Antra skiltis

a Pr 23:16
Iš 13:19
Joz 24:32

b Iš 1:7, 8

c Iš 1:10, 22

d Iš 2:2
Hbr 11:23

e Iš 2:3

f Iš 2:5, 10

g Iš 11:3

h Iš 2:11–15

i Iš 2:21, 22
Iš 18:2–4

sidabrą buvo nupirkęs Sicheme
iš Hamoro sūnų.[a]

17 Artinantis laikui, kai turė-
jo išsipildyti pažadas, kurį Die-
vas buvo davęs Abraomui, tau-
ta Egipte išaugo ir tapo gausi.
18 Tada Egipte iškilo visai ki-
toks valdovas, apie Juozapą jis
nieko nežinojo.[b] **19** Jis griebė-
si prieš mūsų giminę klastos –
engė mūsų tėvus, kad pamestų
savo kūdikius ir tie neišgyven-
tų.[c] **20** Tuo metu gimė Mozė;
jis buvo dieviškai gražus*. Tris
mėnesius jis augo tėvo namuo-
se,[d] **21** o paskui buvo palik-
tas.[e] Faraono duktė jį pasiėmė
ir užaugino kaip savo sūnų.[f]
22 Mozė buvo išmokytas visos
egiptiečių išminties ir garsėjo
savo žodžiais ir darbais.[g]

23 Kai Mozei suejo keturias-
dešimt, jam kilo noras* pažiū-
rėti, kaip gyvena jo broliai, Iz-
raelio sūnūs.[h] **24** Jis pamatė,
kaip egiptietis vieną iš jų skriau-
džia, todėl stojo jo ginti ir egip-
tietį užmušė – taip už savo tau-
tietį atkeršijo. **25** Mozė manė,
kad broliai supras: per jį Dievas
siunčia jiems išgelbėjimą. Bet
tie nesuprato. **26** Kitą dieną,
pamatęs du iš jų besimušant,
Mozė mėgino juos sutaikyti sa-
kydamas: ‘Vyrai, jūs esate bro-
liai! Kodėl skriaudžiate vienas
kitą?!’ **27** Tačiau tas, kuris
skriaudė artimą, atstūmė jį tar-
damas: ‘Kas paskyrė tave mū-
sų vadu ir teisėju? **28** Bene ir
su manimi nori susidoroti, kaip
kad vakar susidorojai su egip-
tiečiu?’ **29** Tai išgirdęs Mozė
pabėgo ir apsigyveno kaip sve-
timšalis Midjano krašte; ten jam
gimė du sūnūs.[i]

7:20 *Arba „mielas Dievui“. **7:23** *Pažod. „jam atėjo į širdį“.

30 Praėjus keturiasdešimčiai metų, Sinajaus kalno dykumoje, degančio krūmo liepsnoje jam pasirodė angelas.[a] **31** Išvydęs tą reginį Mozė nustebo ir jau norėjo prieiti pasižiūrėti, tačiau tada pasigirdo Jehovos balsas: **32** ‘Aš esu tavo protėvių Dievas – Abraomo, Izaoko ir Jokūbo Dievas.’[b] Mozė ėmė drebėti ir toliau žiūrėti į krūmą bijojo. **33** Jehova jam tarė: ‘Nusiauk sandalus, nes žemė, ant kurios stovi, yra šventa. **34** Aš mačiau, kaip Egipte engiama mano tauta, girdėjau jų vaitojimą[c] ir atėjau jų išvaduoti. Taigi dabar siunčiu tave į Egiptą.’ **35** Tam pačiam Mozei, kurio jie išsižadėjo sakydami: ‘Kas paskyrė tave vadu ir teisėju?’,[d] Dievas per angelą, pasirodžiusį krūme, perdavė žinią,[e] kad jis bus vadas ir išvaduotojas. **36** Šitas vyras išvedė juos[f] ir darė stebuklus ir ženklus Egipte,[g] prie Raudonosios jūros[h] ir visus keturiasdešimt metų dykumoje.[i]

37 Tas pats Mozė Izraelio sūnums pasakė: ‘Dievas iš jūsų brolių paskirs jums pranašą, tokį kaip aš.’[y] **38** Tai jis bendruomenei esant dykumoje buvo su angelu,[j] ir šis kalbėjo jam[k] ant Sinajaus kalno; tai jis buvo su mūsų protėviais. Jam buvo apreikšti gyvieji žodžiai, kad perduotų juos mums.[l] **39** Mūsų protėviai nenorėjo jo klausyti, jį atstūmė[m] ir širdyse grįžėsi atgal į Egiptą.[n] **40** Jie sakė Aaronui: ‘Padaryk mums dievų, kad eitų pirma mūsų, nes nežinia, kas nutiko tam Mozei, tam vyrui, kuris išvedė mus iš Egipto krašto.’[o] **41** Taigi jie anomis dienomis pasidarė veršį, atvedė tam stabui auką ir džiaugėsi savo rankų darbu.[a] **42** Todėl Dievas nuo jų nusigręžė ir paliko juos tarnauti dangaus kareivijai,[b] kaip Pranašų knygoje parašyta: ‘Ne man tuos keturiasdešimt metų dykumoje jūs aukojote atnašas ir aukas, Izraelio namai. **43** Jūs nešiojotės Molocho palapinę[c] ir dievo Refano žvaigždę – atvaizdus, kuriuos pasidarėte garbinti. Todėl ištremsiu jus anapus Babilono.’[d]

44 Dykumoje mūsų protėviai turėjo Liudijimo Palapinę, kokią Mozei pagal jo regėtą pavyzdį įsakė padaryti tas, kuris su juo kalbėjo.[e] **45** Mūsų protėviai ją pasiėmė ir Jozuės vedami atsigabeno į kraštą tautų,[f] kurias Dievas išvijo mūsų protėviams iš akių.[g] Čia ji liko iki Dovydo dienų. **46** Dovydas rado malonę Jokūbo Dievo akivaizdoje ir paprašė, kad Dievas leistų pastatyti jam buveinę.[h] **47** Tuos namus pastatė Saliamonas.[i] **48** Vis dėlto Aukščiausiasis negyvena rankų darbo namuose,[y] kaip sako pranašas: **49** ‘Dangus – mano sostas,[j] o žemė – pakojis.[k] Tad kokius namus man pastatysite? – klausia Jehova. – Kur būtų mano buveinė*? **50** Argi ne mano ranka visa tai padarė?’[l]

51 Kietasprandžiai! Jūsų širdys ir ausys – neapipjaustytos! Kaip ir jūsų protėviai, jūs visada priešinatės šventajai dvasiai.[m] **52** Kurio iš pranašų jūsų protėviai nepersekiojo?[n] Jie žudė tuos, kurie iš anksto skelbė apie Teisiojo atėjimą.[o] Ir tą Teisųjį jūs dabar išdavėte ir nužudėte.[p] **53** Jūs gavote Įstatymą, perduotą angelų,[r] bet jo nesilaikėte!“

7 SKYRIUS

a Iš 3:2–10
b Iš 3:6 Mk 12:26 Lk 20:37
c Iš 2:23, 24
d Iš 2:14 Apd 7:27
e Iš 4:19
f Iš 12:41
g Iš 7:3
h Iš 14:21, 22 Iš 15:4, 5
i Iš 16:35 Sk 14:33, 34
y Įst 18:15 Apd 3:22
j Apd 7:53 Gal 3:19
k Iš 19:3 Įst 5:27
l Iš 21:1 Įst 9:10
m Sk 14:3, 4
n Iš 16:3
o Iš 32:1, 23

Antra skiltis

a Iš 32:4, 6
b 2Ka 17:16
c 1Ka 11:7
d Jer 25:11 Am 5:25–27
e Iš 25:40
f Įst 3:28 Įst 31:3 Joz 3:14
g Pr 17:1, 8 Joz 23:9 Joz 24:18
h 2Sa 7:2 1Me 22:7 Ps 132:1–5
i 1Ka 6:1
y Apd 17:24
j Ps 11:4
k Mt 5:34, 35
l Iz 66:1, 2 Hbr 3:4
m Iz 63:10
n 2Me 36:16
o Mt 23:31
p Iz 53:8 Apd 3:13, 14
r Apd 7:38 Gal 3:19

7:49 *Arba „poilsio vieta“.

54 Tai išgirdę jie įtūžo ir ėmė griežti dantimis. **55** Šventosios dvasios kupinas, Steponas pažvelgė į dangų ir išvydo Dievo šlovę ir Jėzų, stovintį Dievo dešinėje.[a] **56** Jis tarė: „Štai! Regiu atsivėrusį dangų ir Žmogaus Sūnų,[b] stovintį Dievo dešinėje.“[c] **57** Išgirdę tuos žodžius, tie ėmė nesavais balsais šaukti ir užsidengė ausis. Tada visi kaip vienas puolė jį **58** ir išsivarę už miesto ėmė mėtyti akmenimis.[d] Liudytojai[e] savo apsiaustus buvo pasidėję prie kojų jauno vyro, vardu Saulius.[f] **59** Mėtomas akmenimis, Steponas sušuko: „Viešpatie Jėzau, priimk mano dvasią!“ **60** Tada suklupęs garsiu balsu ištarė: „Jehova, nekaltink jų dėl šitos nuodėmės!“[g] Ir tai pasakęs mirė*.

8 Saulius pritarė Stepono nužudymui.[h]

Tą dieną prasidėjo smarkus Jeruzalės bendruomenės persekiojimas ir visi, išskyrus apaštalus, buvo išblaškyti po Judėjos ir Samarijos sritis.[i] **2** Dievobaimingi vyrai palaidojo Steponą ir labai dėl jo raudojo. **3** O Saulius ėmė nuožmiai pulti bendruomenę. Jis braudavosi į namus, tempdavo laukan tiek vyrus, tiek moteris ir perduodavo juos įkalinti.[y]

4 Išblaškytieji keliaudami per šalį skelbė gerąją naujieną, skleidė žodį.[j] **5** Antai Pilypas nuvyko į Samarijos miestą*[k] ir ėmė skelbti tenykščiams apie Kristų. **6** Minios susirinkusiųjų visi iki vieno dėmesingai klausėsi Pilypo žodžių ir matė jo daromus ženklus – **7** netyrosios dvasios, kurios vargino daugelį žmonių, garsiu balsu šaukdamos iš jų išeidavo.[a] Buvo išgydyta daug paralyžiuotų ir luošų. **8** Taigi tam miestui buvo daug džiaugsmo.

9 Mieste buvo toks vyras, vardu Simonas. Jis užsiiminėjo būrimu, tuo stulbindamas samariečių tautą, ir tvirtino esąs didis. **10** Jie visi, nuo mažiausio iki didžiausio, jo atidžiai klausydavosi ir sakydavo: „Jis yra Dievo Galybė, didi Galybė.“ **11** Taigi jie Simono įdėmiai klausydavosi, nes jis jau kurį laiką stebino juos savo burtais. **12** Bet, girdėdami Pilypą skelbiant gerąją naujieną apie Dievo Karalystę[b] ir Jėzaus Kristaus vardą, tiek vyrai, tiek moterys juo patikėjo ir ėmė krikštytis.[c] **13** Simonas ir pats įtikėjo. Pakrikštytas jis nesitraukė nuo Pilypo[d] ir negalėjo atsistebėti matydamas jo daromus ženklus, didžius ir įstabius darbus.

14 Jeruzalėje apaštalai išgirdo, kad Samarija priėmė Dievo žodį,[e] todėl nusiuntė ten Petrą ir Joną. **15** Tie nuvykę meldėsi už tenykščius, kad jie gautų šventąją dvasią.[f] **16** Mat ji dar nebuvo nusileidusi nė ant vieno iš jų – jie tebuvo pakrikštyti Viešpaties Jėzaus vardu.[g] **17** Tuomet juodu uždėjo ant jų rankas,[h] ir tie gavo šventąją dvasią.

18 Pamatęs, kad apaštalų rankų uždėjimu suteikiama dvasia, Simonas pasiūlė jiems pinigų **19** sakydamas: „Duokite ir man tokią galią, – kad kiekvienas, ant kurio uždėčiau rankas, gautų šventąją dvasią.“ **20** Bet Petras jam tarė: „Tepražūva tavo sidabras ir tu pats su juo, jei manei už pinigus įsigysiąs

7 SKYRIUS

a Ps 110:1
Mt 26:64

b Dan 7:13

c Rom 8:34

d Kun 24:14, 16
Mt 23:37
Jn 16:2

e Įst 17:7

f Apd 8:1
Apd 22:20

g Mt 5:44

8 SKYRIUS

h Apd 7:58

i Mt 10:23
Apd 11:19

y Apd 9:1, 2
Apd 22:4
Apd 26:10
Gal 1:13
Fil 3:5, 6

j Apd 11:19

k Jn 4:39–42
Apd 1:8

Antra skiltis

a Mt 10:1
Mk 6:7

b Lk 8:1

c Mt 28:19
Apd 18:8

d Apd 6:5

e Apd 11:1

f Mt 16:19

g Apd 10:47, 48
Apd 19:2, 3

h Apd 6:5, 6
Apd 19:6
2Ti 1:6

7:60 *Pažod. „užmigo“. **8:5** *Arba galbūt „į vieną iš Samarijos miestų“.

Dievo dovaną![a] **21** Šioje tarnystėje tu neturi nė menkiausios dalies, nes tavo širdis Dievo akyse nėra dora. **22** Tad atgailauk dėl savo nedorybės ir maldauk Jehovą – gal tavo širdies užmačia ir bus tau atleista. **23** Kaip matau, esi nuodinga tulžis ir neteisumo vergas.“ **24** Simonas atsakė: „Maldaukite už mane Jehovą, kad neištiktų manęs nė vienas iš dalykų, apie kuriuos kalbėjote.“

25 Paliudiję ir paskelbę Jehovos žodį, jie leidosi atgal į Jeruzalę ir eidami garsino gerąją naujieną daugelyje samariečių kaimų.[b]

26 O Pilypui Jehovos angelas[c] pasakė: „Kelkis ir eik į pietus prie kelio, kuris leidžiasi iš Jeruzalės į Gazą.“ (Tai kelias per dykumą.) **27** Šis pakilęs nuėjo, ir mato – važiuoja eunuchas* iš Etiopijos, aukštas etiopų valdovės kandakės valdininkas, atsakingas už visą jos iždą. Jis buvo nuvykęs į Jeruzalę pagarbinti Dievo,[d] **28** o dabar važiavo atgal ir sėdėdamas vežime balsu skaitė pranašą Izaiją. **29** Dvasia tarė Pilypui: „Bėk prie to vežimo ir laikykis greta jo.“ **30** Pilypas pribėgęs išgirdo jį skaitant pranašą Izaiją ir paklausė: „O ar supranti, ką skaitai?“ **31** Šis atsakė: „Kaip galėčiau? Nebent kas nors man paaiškintų.“ Ir jis paprašė Pilypą lipti į vežimą ir sėstis greta. **32** Ištrauka, kurią jis skaitė iš Raštų, buvo ši: „Kaip avinėlį jį vedė pjauti. Jis tylėjo kaip avis kerpama, burnos nepravėrė.[e] **33** Pažemintas jis nesulaukė teisingo nuosprendžio.[f] Kas nupasakos jo kilmę? Juk jo gyvenimas žemėje nutrauktas.“[a]

34 Eunuchas Pilypo paklausė: „Prašau pasakyti, apie ką čia pranašas kalba: apie save ar apie ką kitą?“ **35** Tad Pilypas ėmė kalbėti – pradėjo nuo tos Raštų vietos ir paskelbė jam gerąją naujieną apie Jėzų. **36** Pakeliui jie privažiavo vandenį ir eunuchas tarė: „Štai vanduo! Kas gi kliudo man pasikrikštyti?“ **37** —* **38** Ir jis paliepė sustabdyti vežimą. Pilypas su eunuchu įbrido į vandenį ir Pilypas jį pakrikštijo. **39** Jiems išbridus iš vandens, Pilypas, Jehovos dvasios paskatintas, tuojau iš tenai iškeliavo, o eunuchas džiaugdamasis patraukė savo keliu ir daugiau jo nebematė. **40** Pilypas nuėjo į Ašdodą. Eidamas per kraštą jis skelbė gerąją naujieną visuose miestuose, kol pasiekė Cezarėją.[b]

9 Saulius, tebealsuodamas grasinimais ir užsimojęs išžudyti Viešpaties mokinius,[c] nuėjo pas vyriausiąjį kunigą **2** ir paprašė jį laiškų Damasko sinagogoms, kad suradęs visus, kurie priklauso Keliui,[d] – tiek vyrus, tiek moteris – galėtų suiminėti juos ir vesti į Jeruzalę.

3 Pakeliui, jau esant netoli Damasko, staiga iš dangaus jį nutvieskė šviesa.[e] **4** Saulius krito ant žemės ir išgirdo balsą, jam sakantį: „Sauliau! Sauliau! Kodėl mane persekioji?“ **5** Šis tarė: „Kas tu, viešpatie?“ Ir išgirdo: „Aš esu Jėzus,[f] kurį tu persekioji.[g] **6** Dabar kelkis, eik į miestą, ir tau bus pasakyta, ką turi daryti.“ **7** Su juo keliaujantys vyrai stovėjo netekę

8 SKYRIUS

a Mt 10:8; Apd 10:45

b Mt 9:35; Apd 1:8

c Hbr 1:7, 14; Apr 14:6

d 2Me 6:32, 33

e 1Pt 2:23

f Mt 26:59

Antra skiltis

a Iz 53:7, 8; Dan 9:26; Fil 2:8

b Apd 21:8

9 SKYRIUS

c Apd 8:3; Apd 22:4; Apd 26:10, 11; Gal 1:13; 1Ti 1:12, 13

d Apd 11:26; Apd 22:4

e Apd 22:6–11; Apd 26:13–18

f 1Ko 15:8

g Mt 25:45

8:27 *Žr. žodynėlį.

8:37 *Žr. priedą A3.

žado – jie girdėjo balso aidesį, bet nematė jokio žmogaus.[a] **8** Saulius atsikėlė nuo žemės. Nors ir atsimerkęs, jis nebegalėjo nieko matyti, todėl vyrai paėmė jį už rankos ir atvedė į Damaską. **9** Tris dienas jis negalėjo regėti[b] ir nei valgė, nei gėrė.

10 Damaske buvo vienas mokinys, vardu Ananijas.[c] Viešpats tarė jam regėjime: „Ananijau!“ Šis atsiliepė: „Aš čia, Viešpatie.“ **11** Viešpats jam pasakė: „Kelkis, eik į gatvę, vadinamą Tiesiąja, ir Judo namuose teiraukis tarsiečio,[d] vardu Saulius. Štai dabar jis meldžiasi. **12** Regėjime jis matė, kad vyras, vardu Ananijas, ateis, uždės ant jo rankas ir jis atgaus regą.“[e] **13** Ananijas atsakė: „Viešpatie, iš daugelio esu girdėjęs, kiek bloga šitas vyras padarė tavo šventiesiems Jeruzalėje. **14** Jis turi aukštųjų kunigų įgaliojimus ir čia suiminėti visus, kurie šaukiasi tavojo vardo.“[f] **15** Bet Viešpats jam tarė: „Eik, nes tą žmogų aš išsirinkau*,[g] Jis garsins mano vardą tautoms,[h] karaliams[i] ir Izraelio sūnums. **16** Aš apreikšiu jam, kiek daug jis turės iškentėti dėl mano vardo.“[y]

17 Taigi Ananijas nuėjo, įžengė į tuos namus ir uždėjęs ant Sauliaus rankas pasakė: „Broli Sauliau! Viešpats Jėzus, kuris pasirodė tau kelyje, kai vykai čionai, atsiuntė mane, kad atgautum regą ir taptum kupinas šventosios dvasios.“[j] **18** Bemat jam nuo akių tarsi kokie žvynai nukrito ir jis atgavo regą. Jis atsikėlė ir buvo pakrikštytas. **19** Paskui užvalgė ir sustiprėjo.

9:15 *Pažod. „nes tas žmogus yra mano rinktinis indas“.

9 SKYRIUS

a Apd 22:9

b Apd 13:11

c Apd 22:12

d Apd 21:39
Apd 22:3

e Apd 9:17

f Apd 9:1, 2

g Apd 13:2
Rom 1:1
1Ti 1:12

h Rom 1:5
Gal 2:7
1Ti 2:7

i Apd 26:1
Apd 27:24

y Apd 20:22, 23
Apd 21:11
2Ko 11:23–28
Kol 1:24
2Ti 1:12

j Apd 22:12, 13

Antra skiltis

a Apd 26:19, 20

b Apd 8:3
Gal 1:13, 23

c Apd 9:1, 2

d Apd 17:2, 3

e Apd 20:2, 3
Apd 23:12
2Ko 11:23

f 2Ko 11:32, 33

g Gal 1:18

h Apd 4:36, 37

i Apd 9:3, 4
1Ko 9:1

y Apd 9:19, 20

j 2Ko 11:23, 26

k Apd 11:25
Gal 1:21

l Apd 8:1

Kelias dienas Saulius Damaske praleido su mokiniais[a] **20** ir tuojau pradėjo sinagogose skelbti, kad Jėzus yra Dievo Sūnus. **21** Jo klausytojai didžiai stebėjosi ir sakė: „Argi ne šitas Jeruzalėje aršiai persekiojo visus, kurie šaukiasi to vardo?[b] Argi ne tam jis čia atvyko, kad suiminėtų juos ir vestų pas aukštuosius kunigus?“[c] **22** O Saulius įgijo vis daugiau galios ir glumino Damaske gyvenančius žydus nuosekliai įrodinėdamas, kad Jėzus yra Kristus.[d]

23 Praėjus kuriam laikui žydai susimokė susidoroti su juo,[e] **24** tačiau Saulius apie jų sąmokslą sužinojo. Jie dieną naktį tykojo prie vartų norėdami Saulių nužudyti, **25** todėl jo mokiniai nakčia nuleido jį krepšyje pro angą sienoje.[f]

26 Atvykęs į Jeruzalę,[g] Saulius mėgino prisidėti prie mokinių, bet visi jo bijojo, nes netikėjo jį irgi esant Jėzaus mokinį. **27** Tada jam pagelbėjo Barnabas[h] – nusivedė jį pas apaštalus ir smulkiai papasakojo apie tai, kad kelyje jis regėjo Viešpatį,[i] kad šis jam kalbėjo, ir apie tai, kaip drąsiai jis skelbė Jėzaus vardu Damaske.[y] **28** Tada Saulius pasiliko su jais, vaikščiojo po Jeruzalę* ir drąsiai kalbėjo Viešpaties vardu. **29** Jis kalbėdavosi ir ginčydavosi su graikakalbiais žydais, ir tie jau ketino su juo susidoroti.[j] **30** Tačiau broliai tai sužinojo. Jie nuvedė jį į Cezarėją ir išsiuntė į Tarsą.[k]

31 Tada bendruomenei visoje Judėjoje, Galilėjoje ir Samarijoje[l] atėjo ramybės laikotarpis.

9:28 *Pažod. „ateidavo į Jeruzalę ir išeidavo“.

Ji tvirtėjo ir augo, nes pagarbiai bijojo Jehovos ir džiaugėsi šventosios dvasios paguoda.[a]

32 Petras keliavo po visą kraštą. Jis atvyko ir pas šventuosius, gyvenančius Lydoje.[b] **33** Ten rado tokį žmogų, vardu Enėjas; jis jau aštuonerius metus gulėjo lovoje paralyžiuotas. **34** Petras jam tarė: „Enėjau, Jėzus Kristus tave išgydo![c] Kelkis ir pasiklok patalą.“[d] Šis tuojau atsikėlė. **35** Jį pamatę, visi Lydos miesto ir Šarono lygumos gyventojai įtikėjo Viešpatį.

36 O Jopėje buvo tokia mokinė, vardu Tabita, graikiškai Dorkadė*. Ji darė daug gerų darbų ir dosniai šelpė vargšus. **37** Bet atsitiko taip, kad tomis dienomis ji susirgo ir mirė. Apiprausę ją paguldė viršutiniame kambaryje. **38** Išgirdę, kad Petras yra Lydoje (tas miestas yra netoli Jopės), mokiniai pasiuntė pas jį du vyrus paprašyti: „Ateik nedelsdamas pas mus.“ **39** Petras pakilo ir nuėjo su jais. Kai atvyko, jį nuvedė į tą viršutinį kambarį. Visos našlės jį apstojo ir verkdamos rodė daugybę palaidinių ir kitų drabužių, kuriuos Dorkadė buvo pasiuvusi dar būdama su jomis. **40** Petras išprašė visus laukan,[e] tada atsiklaupęs pasimeldė, atsigręžė į mirusiąją ir tarė: „Tabita, kelkis!“ Ši atsimerkė ir išvydusi Petrą atsisėdo.[f] **41** Petras padavė jai ranką ir padėjo atsistoti. Tada pakvietė kitus šventuosius ir našles ir parodė ją gyvą.[g] **42** Apie tai sužinojo visa Jopė, ir daugelis įtikėjo Viešpatį.[h] **43** Petras kurį laiką pasiliko Jopėje pas vieną odininką, vardu Simonas.[a]

9 SKYRIUS

a Jn 14:16

b Apd 9:38

c Mt 10:8 Apd 4:9, 10

d Apd 3:6

e Lk 8:51

f Mt 9:24, 25 Lk 7:14, 15 Jn 11:43, 44

g 1Ka 17:23

h Jn 11:44, 45

Antra skiltis

a Apd 10:6, 32

10 SKYRIUS

b Apd 3:1

c Ps 65:2

d Apd 11:5–10

10 Cezarėjoje buvo toks vyras, vardu Kornelijus, vadinamojo italikų dalinio* šimtininkas. **2** Kornelijus buvo dievotas žmogus, jis ir visi jo namiškiai bijojo Dievo. Jis dosniai šelpdavo žmones ir Dievui nuolat melsdavosi. **3** Apie devintą valandą[b] dienos* Kornelijus regėjime aiškiai išvydo pas jį ateinantį Dievo angelą. „Kornelijau!“ – tarė jis. **4** Įsmeigęs į jį akis ir išsigandęs Kornelijus atsiliepė: „Ką, Viešpatie?“ Angelas pasakė: „Dievas atkreipė dėmesį į tavo maldas ir gailestingumo dovanas ir jas prisimena.[c] **5** Tad dabar siųsk vyrus į Jopę ir pakviesk tokį Simoną, vadinamą Petru. **6** Jis svečiuojasi pas vieną odininką, Simoną, kurio namas prie jūros.“ **7** Baigęs su juo kalbėti, angelas pasitraukė. Tada Kornelijus pasišaukė du savo namų tarnus ir dievotą kareivį iš savo parankinių, **8** viską jiems papasakojo ir išsiuntė į Jopę.

9 Kitą dieną, jiems keliaujant ir jau esant arti miesto, Petras užlipo ant plokščiastogio melstis (buvo maždaug šešta valanda*). **10** Jis pasijuto labai alkanas. Kol valgis buvo ruošiamas, Petras patyrė nežemišką būseną:[d] **11** jis išvydo atsivėrusį dangų ir tarsi kokią didelę lino drobulę, už keturių kampų nuleidžiamą ant žemės. **12** Joje buvo visokiausių žemės keturkojų, roplių ir dangaus

9:36 *Vardai Tabita (aram.) ir Dorkadė (gr.) išvertus reiškia „gazelė“.

10:1 *T. y. kohortos (romėnų karinis dalinys, kuriame buvo 600 kareivių). **10:3** *Mūsų laiku – apie trečią valandą. **10:9** *Mūsų laiku – maždaug dvylikta valanda dienos.

paukščių. **13** Ir jis išgirdo balsą: „Kelkis, Petrai, pjauk juos ir valgyk!“ **14** Bet Petras atsakė: „Jokiu būdu, Viešpatie! Aš niekuomet nesu valgęs nieko suteršto ir nešvaraus.“[a] **15** Balsas prabilo į jį antrą kartą: „To, ką Dievas apvalė, tu nebevadink suterštu.“ **16** Tai įvyko ir trečią kartą. Tada drobulė buvo bemat paimta dangun.

17 Kol Petras suglumęs svarstė, ką jo matytasis regėjimas galėtų reikšti, Kornelijaus siųsti vyrai, išsiteiravę, kur Simono namai, atėjo ir sustojo prie vartų.[b] **18** Jie šūktelėjo ir paklausė, ar čia svečiuojasi Simonas, vadinamas Petru. **19** Petrui tebemąstant apie regėjimą, dvasia[c] pasakė: „Štai tavęs ieško trys vyrai. **20** Stokis, lipk žemyn ir nedvejodamas eik su jais, nes tai aš juos siunčiau.“ **21** Tad Petras nulipo pas tuos vyrus ir tarė: „Esu tas, kurio ieškote. Kokiu reikalu jūs čia?“ **22** Tie atsakė: „Šimtininkas Kornelijus,[d] teisus ir dievobaimingas vyras, apie kurį visa žydų tauta gerai atsiliepia, per šventąjį angelą gavo paliepimą nuo Dievo pasikviesti tave į savo namus ir išklausyti, ką pasakysi.“ **23** Tad jis pakvietė juos vidun ir priėmė juos nakvynės.

Kitą dieną atsikėlęs Petras su jais iškeliavo, jį lydėjo ir keli broliai iš Jopės. **24** Dar kitą dieną visi atėjo į Cezarėją. Kornelijus jų laukė, susikvietęs savo giminaičius ir artimiausius draugus. **25** Petrui atvykus, Kornelijus jį pasitiko ir parpuolęs jam po kojų nusilenkė. **26** Bet Petras jį pakėlė sakydamas: „Kelkis, juk aš toks pat žmogus kaip tu.“[e] **27** Kalbėdamasis su juo Petras įžengė vidun ir išvydo daug susirinkusių žmonių. **28** Jis tarė jiems: „Jūs gerai žinote, kad žydui neleidžiama bičiuliautis su svetimtaučiu ar prie jo artintis.[a] Tačiau Dievas man apreiškė, kad jokio žmogaus neturiu vadinti suterštu ar nešvariu.[b] **29** Štai kodėl pakviestas aš neprieštaraudamas atėjau. Dabar tad klausiu, kokiu reikalu mane pakvietėte.“

30 Kornelijus atsakė: „Prieš keturias dienas devintą valandą*, tą pačią kaip dabar, savo namuose meldžiausi ir staiga priešais mane pasirodė vyras spindinčiu apdaru. **31** Jis tarė: ‘Kornelijau, tavo malda išklausyta, Dievas prisiminė tavo gailestingumo dovanas. **32** Tad pasiųsk pasiuntinius į Jopę pakviesti Simono, vadinamo Petru. Jis svečiuojasi odininko Simono namuose, prie jūros.’[c] **33** Taigi aš tuojau pat pasiunčiau pasiuntinius tavęs pakviesti, ir labai malonu, kad čia atvykai. Štai dabar visi esame Dievo akivaizdoje, pasirengę išklausyti, ką Jehova tau liepė pasakyti.“

34 Tada Petras prabilo: „Dabar aš išties suprantu, kad Dievas nėra šališkas[d] – **35** jam priimtinas bet kurios tautos žmogus, kuris jo bijo ir daro, kas teisu.[e] **36** Jis pasiuntė žinią Izraelio sūnums – paskelbė jiems gerąją naujieną apie taiką*[f] per Jėzų Kristų; šis yra visų Viešpats.[g] **37** Jūs žinote, apie ką po krikšto, kurį skelbė Jonas, buvo kalbama visoje Judėjoje ir dar anksčiau Galilėjo-

10 SKYRIUS

a Kun 11:4
Kun 11:13–20
Kun 20:25
Įst 14:3, 19
Ez 4:14

b Apd 11:11

c Apd 13:2
Apd 15:28
Apd 16:6
Apd 20:23

d Apd 10:1

e Lk 4:8
Apd 14:12–15
Apr 19:10
Apr 22:8, 9

Antra skiltis

a Jn 18:28

b Apd 10:45
Ef 3:5, 6

c Apd 9:43

d Įst 10:17
2Me 19:7
Rom 2:11

e Rom 2:13
1Ko 12:13
Gal 3:28

f Iz 52:7
Nah 1:15

g Mt 28:18
Rom 14:9
Apr 19:11, 16

10:30 *Mūsų laiku – apie trečią valandą dienos. **10:36** *Arba „ramybę“.

je.[a] **38** Visi kalbėjo apie Jėzų iš Nazareto, – kaip Dievas patepė jį šventąja dvasia,[b] suteikė jam galios, kaip jis vaikščiojo darydamas gera ir gydydamas visus, kuriuos vargino Velnias.[c] Jėzus visa tai darė dėl to, kad su juo buvo Dievas.[d] **39** Mes esame liudytojai visko, ką jis yra padaręs žydų žemėje ir Jeruzalėje. Bet su juo buvo susidorota, jį prikalė prie stulpo*. **40** Trečią dieną Dievas jį prikėlė[e] ir leido pasirodyti žmonėms – **41** tik ne visiems, o mums, Dievo iš anksto paskirtiems liudytojams; mes su juo valgėme ir gėrėme po jo prisikėlimo iš mirusių.[f] **42** Jis mums liepė paskelbti ir paliudyti žmonėms,[g] kad Dievas paskyrė jį gyvųjų ir mirusiųjų teisėju.[h] **43** Kaip liudija visi pranašai,[i] kiekvienas jį tikintis gauna jo vardu nuodėmių atleidimą.“[y]

44 Petrui apie tai tebekalbant, ant visų, kurie klausėsi jo žodžių, nusileido šventoji dvasia.[j] **45** Tikintieji iš apipjaustytųjų, kurie buvo atlydėję Petrą, labai stebėjosi, kad šventosios dvasios dovana išliejama ir ant kitataučių. **46** Mat jie girdėjo juos kalbant svetimomis kalbomis ir aukštinant Dievą.[k] Todėl Petras pasakė: **47** „Argi gali kas nors uždrausti krikštytis vandenyje[l] tiems, kurie kaip ir mes gavo šventąją dvasią?“ **48** Ir jis liepė pakrikštyti juos Jėzaus Kristaus vardu.[m] Tada jie paprašė jį keletą dienų pas juos pasilikti.

11 Apaštalai ir broliai Judėjoje išgirdo, kad ir kitataučiai priėmė Dievo žodį. **2** Kai Petras atvyko į Jeruzalę, apipjaustymo šalininkai[a] ėmė jam priekaištauti: **3** „Kodėl ėjai į namus pas neapipjaustytus vyrus ir su jais valgei?“ **4** Petras pradėjo jiems aiškinti, kaip viskas buvo:

5 „Kai buvau Jopės mieste ir meldžiausi, patyriau nežemišką būseną ir mačiau regėjimą: iš dangaus prie manęs nusileido tarsi kokia didelė lino drobulė, ji buvo leidžiama už keturių kampų.[b] **6** Gerai įsižiūrėjęs pamačiau joje žemės keturkojų, žvėrių, roplių ir dangaus paukščių. **7** Ir išgirdau balsą, man sakantį: ‘Kelkis, Petrai, pjauk juos ir valgyk!’ **8** Bet aš atsakiau: ‘Jokiu būdu, Viešpatie! Mano burnoje niekad nėra buvę nieko suteršto ar nešvaraus.’ **9** Balsas iš dangaus pasigirdo antrą kartą: ‘To, ką Dievas apvalė, tu nebevadink suterštu.’ **10** Taip atsitiko ir trečią kartą, paskui viskas buvo pakelta atgal dangun. **11** Ir štai tą pačią akimirką prie namų, kuriuose buvome, sustojo trys vyrai, siųsti pas mane iš Cezarėjos.[c] **12** Dvasia man pasakė, kad nedvejodamas keliaučiau su jais. Su manimi iškeliavo ir šitie šeši broliai, taip mes atėjome pas tą vyrą į namus.

13 Jis mums papasakojo, kad savo namuose regėjo angelą ir kad tas pasakė: ‘Siųsk vyrus į Jopę pakviesti Simono, vadinamo Petru.[d] **14** Jis paaiškins, kaip tu ir visi tavo namiškiai galite būti išgelbėti.’ **15** Man pradėjus kalbėti, ant jų nusileido šventoji dvasia – kaip kad pradžioje ant mūsų.[e] **16** Tada aš prisiminiau, kaip Viešpats ne kartą sakė: ‘Jonas, tiesa, krikštijo vandenyje,[f] o jūs būsite pakrikštyti šventąja

10:39 *Pažod. „pakabino ant medžio“.

10 SKYRIUS

a Lk 4:14

b Iz 11:2
Iz 42:1
Iz 61:1
Mt 3:16

c Lk 13:16

d Jn 3:1, 2

e Jon 1:17
Jon 2:10
Apd 2:23, 24

f Lk 24:30, 31
Jn 21:13, 14

g Mt 28:19, 20
Apd 1:8

h Apd 17:31
Rom 14:9
2Ko 5:10
2Ti 4:1
1Pt 4:5

i Lk 24:27
Apr 19:10

y Iz 53:11
Jer 31:34
Dan 9:24

j Apd 4:31
Apd 8:14, 15

k Apd 2:1, 4
Apd 19:6

l Mt 3:11
Apd 8:36
Apd 11:17

m Mt 16:19
Apd 2:38

Antra skiltis

11 SKYRIUS

a Apd 10:45
Gal 2:12

b Apd 10:10–16

c Apd 10:17–20

d Apd
10:30–33

e Apd 2:1, 4
Apd 10:44,
45

f Mt 3:11
Mk 1:8
Lk 3:16
Apd 1:5

dvasia.'[a] **17** Tad jeigu Dievas jiems suteikė tokią pat dovaną kaip ir mums, įtikėjusiems Viešpatį Jėzų Kristų, tai kas aš toks, kad Dievui trukdyčiau?"[b]

18 Tai išgirdę jie nusiramino ir šlovino Dievą sakydami: „Vadinasi, Dievas ir kitataučiams davė galimybę atgailauti, kad jie gautų gyvenimą."[c]

19 O tie, kurie buvo išblaškyti[d] per suspaudimą, kilusį dėl Stepono, nukeliavo iki Finikijos, Kipro ir Antiochijos. Niekam, išskyrus žydus, jie žodžio neskelbė.[e] **20** Tačiau kai kurie iš jų, būtent vyrai iš Kipro ir Kirėnės, atvykę į Antiochiją ėmė kalbėti ir graikakalbiams, skelbti jiems gerąją naujieną apie Viešpatį Jėzų. **21** Jehovos ranka buvo su jais, ir didelis skaičius įtikėjo ir tapo Viešpaties mokiniais.[f]

22 Žinia apie juos pasiekė bendruomenę Jeruzalėje ir ši pasiuntė į Antiochiją Barnabą.[g] **23** Atvykęs ir pamatęs šitokią Dievo parodytą malonę, jis apsidžiaugė ir ragino juos visus būti ryžtingus ir ištikimus Viešpačiui,[h] **24** mat buvo geras vyras, kupinas šventosios dvasios ir tikėjimo. Ir nemažas žmonių būrys prisidėjo prie Viešpaties.[i] **25** Tada Barnabas nuvyko į Tarsą susiieškoti Sauliaus[y] **26** ir suradęs atsivedė į Antiochiją. Taip jie visus metus pasiliko toje bendruomenėje ir mokė nemažą būrį. Ir pirmiausia Antiochijoje mokinius Dievo valia imta vadinti krikščionimis.[j]

27 Tomis dienomis iš Jeruzalės į Antiochiją atėjo pranašų.[k] **28** Vienas jų, vardu Agabas,[l] dvasios įkvėptas atsistojo ir išpranašavo, kad visą kraštą ištiks didelis badas.[a] Ir jis užėjo valdant Klaudijui. **29** Mokiniai nusprendė nusiųsti Judėjoje gyvenantiems broliams paramą,[b] kiekvienas pagal savo išgales,[c] ir taip jiems pasitarnauti. **30** Šitaip jie ir padarė – išsiuntė ją vyresniesiems per Barnabą ir Saulių.[d]

12 Maždaug tuo metu karalius Erodas ėmė persekioti kai kuriuos iš bendruomenės.[e] **2** Jis nužudė kalaviju Jono brolį Jokūbą.[f] **3** Matydamas, kad žydams tai patinka, Erodas įsakė suimti ir Petrą. (Tai buvo Neraugintos duonos dienos.[g]) **4** Jis sučiupo jį, įmetė į kalėjimą[h] ir liepė keturiems kareivių ketvertams pakaitomis jį saugoti. Po Paschos Erodas ketino Petrą išvesti žmonių akivaizdon*. **5** Kol Petras buvo kalėjime, bendruomenė dėl jo karštai meldėsi Dievui.[i]

6 Naktį prieš Erodui Petrą išvedant, kai šis, surakintas dviem grandinėmis tarp dviejų kareivių, miegojo, o sargybiniai prie durų saugojo kalėjimą, **7** staiga pasirodė Jehovos angelas[y] ir kamerą nutviekė šviesa. Sudavęs Petrui į šoną, angelas jį pažadino ir tarė: „Greičiau kelkis!" Ir Petrui nuo rankų nukrito grandinės.[j] **8** Angelas jam paliepė: „Susijuosk ir apsiauk sandalus." Petras taip ir padarė. Angelas vėl tarė: „Užsimesk apsiaustą ir sek paskui mane." **9** Petras išėjo ir sekė angelui iš paskos, bet nesuprato, kad tai, ką šis daro, yra tikra. Jam atrodė, kad mato regėjimą. **10** Praėję pro pirmą ir antrą sargybą, jie priėjo ge-

11 SKYRIUS

a Jl 2:28
Jn 1:33
Apd 2:17

b Apd 10:47

c Iz 11:10
Apd 17:30
Rom 10:12
Rom 15:8, 9

d Apd 8:1

e Mt 10:5, 6

f Apd 2:47
Apd 9:35

g Apd 4:36, 37

h Apd 13:43
Apd 14:21, 22

i Apd 2:47
Apd 4:4
Apd 5:14
Apd 9:31

y Apd 21:39

j Apd 9:2

k 1Ko 12:28
Ef 4:11

l Apd 21:10, 11

Antra skiltis

a Mt 24:7

b Gal 2:10

c 2Ko 8:12

d Apd 12:25

12 SKYRIUS

e Jn 15:20

f Mt 4:21
Mt 20:20–23
Lk 11:49

g Iš 12:15
Iš 23:15
Kun 23:6

h Lk 21:12

i 2Ko 1:11

y Ps 34:7
Hbr 1:7, 14

j Apd 5:18, 19

12:4 *Arba „išvesti ir teisti žmonių akivaizdoje".

ležinius vartus, atsiveriančius į miestą, ir tie patys atsivėrė. Išėję jiedu patraukė gatve, ir staiga angelas nuo jo pasišalino. **11** Petras susivokė, kas įvyko, ir tarė: „Dabar tikrai žinau, kad Jehova atsiuntė savo angelą ir išvadavo mane iš Erodo rankų ir nuo to, ko žydai tikėjosi.“[a]

12 Tai supratęs jis nuėjo į Marijos – Jono, praminto Morkumi,[b] motinos – namus. Ten nemažai žmonių susirinkę meldėsi. **13** Jam pasibeldus į vartų duris, tarnaitė, vardu Rodė, atėjo ir paklausė, kas ten. **14** Ji atpažino Petro balsą ir taip apsidžiaugė, kad pamiršo atidaryti. Nubėgusi vidun ji pranešė, kad prie vartų stovi Petras. **15** Jie sakė jai: „Tu pakvaišai!“ Bet ši toliau tai tvirtino. Tada jie kalbėjo: „Tai jo angelas.“ **16** Tuo tarpu Petras tebestovėdamas prie vartų beldėsi. Atidarę vartus jie pamatė jį ir apstulbo. **17** Ranka davęs ženklą laikytis tylos, Petras jiems smulkiai papasakojo, kaip Jehova išvedė jį iš kalėjimo. Paskui tarė: „Praneškite apie tai Jokūbui[c] ir broliams.“ Tada iškeliavo kitur.

18 Dienai išaušus, tarp kareivių kilo didžiulis sąmyšis dėl to, kur Petras dingo. **19** Erodas visur išieškojęs jo nerado. Jis iškvotė sargybinius ir įsakė išvesti juos nubausti,[d] o pats iš Judėjos išvyko į Cezarėją ir ten pasiliko.

20 Erodas pyko ant tyriečių ir sidoniečių. Todėl tie sutarę atvyko ir įkalbėję Blastą jiems padėti (šis rūpinosi karaliaus šeimynos reikalais*), ėmė tartis su karaliumi dėl taikos, mat

12 SKYRIUS

a 2Pt 2:9

b Apd 13:5
Apd 15:37, 38
Kol 4:10

c Mt 13:55
Apd 15:13
Apd 21:18
1Ko 15:7
Gal 1:19
Gal 2:9

d Apd 16:27

Antra skiltis

a Apd 6:7
Apd 19:20
Kol 1:6

b Apd 4:36, 37

c Apd 11:29, 30

d Apd 13:5
Apd 15:37, 38

13 SKYRIUS

e 1Ko 12:28
Ef 4:11, 12

f Apd 9:15

g 1Ti 2:7

h Apd 12:25

iš jo valdų jų kraštas gaudavo maistą. **21** Nustatytą dieną Erodas apsivilko karališkąjį apdarą ir atsisėdęs teismo pakyloje sakė žmonėms prakalbą. **22** Susirinkusieji ėmė šaukti: „Tai dievo, o ne žmogaus balsas!“ **23** Ir bemat Jehovos angelas nubaudė Erodą liga už tai, kad jis neatidavė šlovės Dievui. Karalius mirė kirminų suėstas.

24 O Jehovos žodis įsigalėjo ir plito.[a]

25 Barnabas[b] ir Saulius sutvarkė Jeruzalėje paramos reikalus[c] ir pasiėmę su savimi Joną, pramintą Morkumi,[d] grįžo atgal.

13 Antiochijos bendruomenėje buvo šie pranašai ir mokytojai:[e] Barnabas, Simeonas, vadinamas Juoduoju, Liucijus Kirėnietis, Manaenas, kuris mokėsi kartu su tetrarchu Erodu, ir Saulius. **2** Jiems einant tarnystę Jehovai ir pasninkaujant, šventoji dvasia paliepė: „Išskirkite man Barnabą ir Saulių,[f] kad imtųsi darbo, kuriam juos pašaukiau.“[g] **3** Tada, papasninkavę ir pasimeldę, jie uždėjo ant jų rankas ir išleido.

4 Šventosios dvasios išsiųsti, vyrai nukeliavo į Seleukiją ir iš ten išplaukė į Kiprą. **5** Atvykę į Salaminą, jie pradėjo skelbti Dievo žodį žydų sinagogose. Kartu kaip padėjėją jie buvo pasiėmę Joną.[h]

6 Perėję visą salą iki pat Pafo, jie sutiko vieną žydą, vardu Barjėzus; jis buvo netikras pranašas ir užsiiminėjo būrimu. **7** Jis tarnavo prokonsului* Sergijui Pauliui, protingam vyrui. Tasai labai norėdamas pasiklausyti Dievo žodžio pasikvietė

12:20 *Pažod. „karaliaus miegamuoju“.

13:7 *Žr. žodynėlį.

Barnabą ir Saulių pas save. **8** Bet anas būrėjas, dar vadinamas Elimu (išvertus tai reiškia „būrėjas“), ėmė jiems priešintis, mėgindamas atitraukti prokonsulą nuo tikėjimo. **9** Tada Saulius, dar vadinamas Pauliumi, kupinas šventosios dvasios įdėmiai į jį pažvelgė **10** ir tarė: „Tu, visokių apgavysčių ir visokių niekšybių pilnas Velnio sūnau![a] Prieše visko, kas teisu! Ar nesiliausi kraipęs tiesių Jehovos kelių? **11** Štai Jehovos bausmė tau: tu tapsi aklas ir kurį laiką neregėsi saulės!“ Bemat aną užgulė tirštas rūkas ir tamsa, ir jis ėmė vaikščioti aplink ieškodamas, kas vestų jį už rankos. **12** Pamatęs, kas įvyko, ir apstulbintas Jehovos mokslo prokonsulas įtikėjo.

13 Paulius ir jo bendražygiai išplaukė iš Pafo ir atvyko į Pergę, esančią Pamfilijoje. Jonas[b] nuo jų pasitraukė ir sugrįžo į Jeruzalę,[c] **14** o jie iš Pergės leidosi toliau ir atkeliavo į Pisidijos Antiochiją. Tenai šabo dieną jie nuėjo į sinagogą[d] ir atsisėdo. **15** Baigus skaityti iš Įstatymo[e] ir Pranašų, sinagogos vadovai perdavė jiems žinutę: „Vyrai, broliai, jei turite žmonėms kokį padrąsinimo žodį, sakykite.“ **16** Paulius atsistojo ir ranka davęs ženklą prabilo:

„Vyrai! Izraelitai ir kiti dievobaimingi žmonės, paklausykite! **17** Šios tautos, Izraelio, Dievas išsirinko mūsų protėvius. Jis išaukštino juos, kai jie gyveno kaip svetimšaliai Egipto žemėje, ir išvedė iš ten pakelta ranka.[f] **18** Apie keturiasdešimt metų jis pakentė jų elgesį dykumoje.[g] **19** Sunaikinęs Kanaano krašte septynias tautas, jis padalijo jiems žemę kaip paveldą.[a] **20** Visi tie dalykai įvyko maždaug per keturis šimtus penkiasdešimt metų.

Paskui jis siuntė jiems teisėjus – iki pranašo Samuelio dienų,[b] **21** o tada jie pareikalavo karaliaus,[c] ir Dievas jiems davė Kišo sūnų Saulių, vyrą iš Benjamino giminės;[d] jis valdė keturiasdešimt metų. **22** Tą pašalinęs, Dievas jiems paskyrė karaliumi Dovydą[e] ir apie jį paliudijo: ‘Radau Dovydą, Jesės sūnų,[f] vyrą pagal savo širdį.[g] Jis vykdys tai, ko noriu.’ **23** Iš jo palikuonių Dievas, kaip buvo žadėjęs, siuntė Izraeliui gelbėtoją, Jėzų.[h] **24** Prieš šiam ateinant, Jonas skelbė visai Izraelio tautai, kad reikia krikštytis ir taip parodyti atgailą.[i] **25** Į savo tarnystės pabaigą Jonas sakydavo: ‘Kaip manote, kas aš esu? Aš nesu tasai. Tasai ateina po manęs – nesu vertas sandalų jam nuo kojų nurišti.’[y]

26 Vyrai, broliai, Abraomo giminės sūnūs ir visi kiti čia esantys dievobaimingi žmonės! Žinia apie šitą išgelbėjimą buvo atsiųsta mums.[j] **27** Jeruzalės gyventojai ir jų vyresnybė jo nepripažino ir jį nuteisė, taip išpildydami, ką buvo kalbėję Pranašai[k] – kas ir skaitoma kiekvieną šabą. **28** Jie nerado nieko, už ką būtų galima bausti jį mirtimi,[l] tačiau vis tiek iš Piloto pareikalavo, kad jis būtų nužudytas.[m] **29** Įvykdę visa, kas apie jį parašyta, jie nuėmė jį nuo stulpo* ir paguldė kape.[n] **30** Bet Dievas prikėlė jį iš mirusių,[o] **31** ir dar daug dienų jis pasirodydavo tiems, kurie buvo su juo atėję iš Galilėjos

13 SKYRIUS

a Jn 8:44

b Apd 12:12

c Apd 15:37, 38

d Apd 17:1, 2
Apd 18:4
Apd 19:8

e Apd 15:21

f Iš 6:1, 6
Įst 7:6, 8

g Iš 16:35
Sk 14:33, 34

Antra skiltis

a Įst 7:1
Joz 14:1, 2

b Ts 2:16
1Sa 3:20

c 1Sa 8:4, 5

d 1Sa 10:21
1Sa 11:15

e 1Sa 16:12, 13
Ps 89:20

f 1Sa 16:1

g 1Sa 13:13, 14

h 2Sa 7:12
Iz 11:1
Lk 1:31, 32
Lk 1:68, 69

i Mt 3:1, 6

y Mt 3:11
Lk 3:16

j Mt 10:5, 6
Lk 24:47, 48

k Iz 53:7, 8

l Mt 26:59, 60
Lk 23:13–15
Jn 19:4

m Mt 27:22, 23
Jn 19:15

n Mt 27:59, 60
Jn 19:40–42

o Mt 28:5, 6
Apd 2:24

13:29 *Pažod. „medžio“.

į Jeruzalę ir kurie dabar žmonėms apie jį liudija.[a]

32 Taigi mes skelbiame jums gerąją naujieną apie pažadą, duotą protėviams. **33** Mums, jų vaikams, Dievas jį iki galo ištesėjo Jėzų prikeldamas;[b] kaip ir antrojoje psalmėje parašyta: ‘Tu man esi sūnus, nuo šiandien būsiu tavo tėvas.’[c] **34** O tai, kad jį, nebegrįšiantį į gendamybę, prikels iš mirusių, Dievas buvo šitaip nusakęs: ‘Rodysiu jums meilę, kaip žadėjau Dovydui, – ištikimą, tvirtą.’[d] **35** Kitoje psalmėje jis dar sako: ‘Tu neleisi savo ištikimajam supūti.’[e] **36** Dovydas, įvykdęs savo kartoje Dievo valią, užmigo, buvo palaidotas su savo protėviais ir jo kūnas supuvo.[f] **37** O tą Dievas prikėlė, jo kūnas nesupuvo.[g]

38 Tad žinokite, broliai: jums skelbiame apie tai, kad nuodėmės atleidžiamos per jį[h] **39** ir kad kiekvienas, kuris jį tiki, per jį išteisinamas nuo viso to, nuo ko jūsų negalėjo išteisinti Mozės Įstatymas.[i] **40** Todėl saugokitės, kad jums nenutiktų, kas pasakyta Pranašuose: **41** ‘Žiūrėkite, niekintojai, stebėkitės ir pražūkite, nes jūsų dienomis darysiu tai, kuo jūs nepatikėtumėte, net jei kas nors jums tai smulkiai nupasakotų.’“[y]

42 Jiems beišeinant, žmonės labai prašė, kad jie ir kitą šabą pakalbėtų apie tuos dalykus. **43** Susirinkimą paleidus, daug žydų ir Dievą garbinančių prozelitų nuėjo su Pauliumi ir Barnabu. Šie toliau jiems kalbėjo ir ragino elgtis taip, kad būtų verti Dievo malonės.[j]

44 Kitą šabą pasiklausyti Jehovos žodžio susirinko kone visas miestas. **45** Kai žydai išvydo tokią minią, juos apėmė pavydas, ir jie ėmė piktžodžiauti, prieštaraudami tam, ką Paulius kalbėjo.[a] **46** Todėl Paulius ir Barnabas drąsiai pareiškė: „Dievo žodį reikėjo pranešti pirmiausia jums.[b] Kadangi jūs jį atmetate ir nelaikote savęs vertais amžinojo gyvenimo, štai mes kreipiamės į kitataučius.[c] **47** Juk Jehova mums taip ir įsakė: ‘Paskyriau tave būti tautų šviesa ir išgelbėjimu iki žemės pakraščių.’“[d]

48 Kitataučiai tai girdėdami džiaugėsi ir šlovino Jehovos žodį. Ir įtikėjo visi, kurių širdis buvo pasirengusi priimti tiesą, vedančią į amžiną gyvenimą. **49** Jehovos žodis ėmė plisti po visą tą kraštą. **50** Bet žydai sukurstė dievobaimingas žymias moteris ir miesto įtakinguosius. Šie sukėlė Pauliaus ir Barnabo persekiojimą[e] ir išvijo juos iš savo žemių. **51** Tie nusipurtę dulkes nuo kojų, kad būtų liudijimas prieš juos, atkeliavo į Ikoniją.[f] **52** Mokiniai buvo kupini džiaugsmo[g] ir šventosios dvasios.

14 Ikonijuje juodu nuėjo į žydų sinagogą ir kalbėjo taip, kad įtikėjo daugybė žydų ir graikų. **2** Bet tie žydai, kurie netikėjo, sukurstė kitataučius ir nuteikė prieš brolius.[h] **3** Todėl juodu pasiliko ten gana ilgai ir drąsiai kalbėjo Jehovos vardu. Jis įgalino juos daryti ženklus ir stebuklus, kad taip būtų paliudyta jo malonės žinia.[i] **4** Miesto gyventojai pasidalijo: vieni buvo už žydus, kiti – už apaštalus. **5** Kitataučiai ir žydai su savo vyresnybe jau norėjo iš jų išsityčioti

13 SKYRIUS

a Mt 28:16
Apd 1:3
Apd 3:15
1Ko 15:4–7

b Rom 1:4

c Ps 2:7
Hbr 1:5
Hbr 5:5

d Iz 55:3

e Ps 16:10
Apd 2:31

f Apd 2:29

g Apd 2:27

h Lk 24:46, 47
Apd 5:31
Apd 10:43

i Iz 53:11
Rom 3:28
Rom 5:18
Rom 8:3
Hbr 7:19
Hbr 10:1

y Hab 1:5

j Apd 11:23
Apd 14:21, 22

Antra skiltis

a Apd 14:1, 2
Apd 17:4, 5

b Mt 10:5, 6
Apd 3:25, 26
Rom 1:16

c Lk 2:29–32
Apd 18:5, 6
Rom 10:19

d Iz 49:6
Apd 1:8

e Mt 23:34
Apd 14:2, 19
Apd 17:5

f Mt 10:14
Lk 9:5

g Mt 5:12

14 SKYRIUS

h Apd 13:45

i Apd 19:11
Hbr 2:3, 4

ir užmėtyti akmenimis,[a] **6** bet
šie, apie tai sužinoję, pabėgo.
Jie nuvyko į Likaoniją ir jos
miestuose – Listroje ir Derbėje,
taip pat jų apylinkėse[b] – **7** to-
liau skelbė gerąją naujieną.

8 Listroje buvo vienas vyras
nesveikomis kojomis. Jis buvo
luošas nuo gimimo ir negalėjo
vaikščioti. **9** Sėdėdamas jis
klausėsi Pauliaus kalbos. Šis
įdėmiai į jį pažvelgė ir pamatęs,
kad jis turi tikėjimą ir gali bū-
ti pagydytas,[c] **10** garsiu bal-
su pasakė: „Stokis ant kojų!“
Tas pašoko ir ėmė vaikščioti.[d]
11 Išvydusi, ką Paulius padarė,
minia ėmė garsiai šaukti likao-
niečių kalba: „Dievai, pasivertę
žmonėmis, nusileido pas mus!“[e]
12 Barnabą jie vadino Dzeusu,
o Paulių – Hermiu, mat šis kal-
bėjo daugiau. **13** Miesto prie-
igose esančios Dzeuso šven-
tyklos žynys atvarė prie vartų
jaučių ir atsinešė vainikų, ketin-
damas su minia aukoti aukas.

14 Apie tai išgirdę, apaštalai
Barnabas ir Paulius persiplėšė
drabužius ir puolė į minios vi-
durį šaukdami: **15** „Vyrai, ko-
dėl šitaip darote?! Mes juk tokie
pat silpni žmonės kaip ir jūs.[f]
Mes skelbiame jums gerąją nau-
jieną, kad nuo šitų tuštybių
grįžtumėtės į gyvąjį Dievą, ku-
ris padarė dangų, žemę, jūrą
ir visa, kas juose.[g] **16** Praė-
jusiais laikais jis leido visoms
tautoms eiti savais keliais.[h]
17 Vis dėlto jis paliudijo apie
save[i] darydamas gera – davė
jums lietaus iš dangaus ir gau-
sų derlių atėjus metui,[y] apsčiai
teikė maisto ir širdies džiaugs-
mo.“[j] **18** Taip kalbėdami juo-
du šiaip ne taip sulaikė minią,
kad jiems neaukotų.

14 SKYRIUS

a Apd 14:19

b Mt 10:23

c Mt 9:28

d Iz 35:6

e Apd 28:3–6

f Apd 10:25, 26

g Iš 20:11
Ps 146:6

h Apd 17:30

i Apd 17:26, 27
Rom 1:20

y Ps 147:8
Jer 5:24
Mt 5:45

j Ps 145:16

Antra skiltis

a Apd 17:13

b 2Ko 11:25

c Apd 16:1

d Apd 11:22, 23

e Mt 10:38
Jn 15:19
Rom 8:17
1Te 3:4

f Tit 1:5

g Apd 13:2, 3

h Apd 13:13

i Apd 13:1, 2

y Apd 11:18

15 SKYRIUS

j Pr 17:9, 10
Iš 12:48
Kun 12:2, 3

k Gal 2:1

19 Tačiau iš Antiochijos ir
Ikonijaus atvyko žydų. Jų su-
kurstyti,[a] žmonės apmėtė Pau-
lių akmenimis ir manydami, kad
jis jau miręs, išvilko už miesto.[b]
20 Bet kai prie jo susirinko
mokiniai, Paulius atsikėlė ir
grįžo į miestą. Rytojaus dieną
jis su Barnabu išvyko į Derbę.[c]
21 Paskelbę tame mieste gerą-
ją naujieną ir padėję nemažam
būriui žmonių tapti mokiniais,
jie leidosi atgal į Listrą, Ikonijų
ir Antiochiją. **22** Jie stiprino
mokinius,[d] ragino juos laikytis
tikėjimo ir sakė: „Į Dievo Ka-
ralystę turime įeiti per daugelį
suspaudimų.“[e] **23** Be to, kiek-
vienoje bendruomenėje jie pa-
skyrė vyresniuosius[f] ir pasimel-
dę, papasninkavę[g] atidavė tuos
tikinčiuosius į Jehovos rankas.

24 Jie perėjo Pisidiją ir atėjo
į Pamfiliją.[h] **25** Paskelbę žodį
Pergėje, nusileido žemyn į Ata-
liją, **26** tada išplaukė į Antio-
chiją. Būtent iš tenai, brolių pa-
tikėti Dievo malonei, jie ir buvo
išvykę dirbti darbo, kurį dabar
pabaigė.[i]

27 Parvykę jie sukvietė ben-
druomenę ir papasakojo, kiek
daug Dievas per juos nuveikė ir
kaip atvėrė kitataučiams tikėji-
mo duris.[y] **28** Ten su mokiniais
jie praleido gana daug laiko.

15 Kai kurie, atvykę iš Judė-
jos, ėmė brolius mokyti:
„Jei nebūsite apipjaustyti, kaip
reikalauja Mozės įvestas papro-
tys,[j] nebūsite išgelbėti.“ **2** Tarp
jų ir Pauliaus su Barnabu kilo
nemenkas nesutarimas ir gin-
čas, todėl buvo nutarta, kad
Paulius, Barnabas ir kai kurie
kiti iš jų dėl šio klausimo nu-
vyks į Jeruzalę pas apaštalus ir
vyresniuosius.[k]

3 Bendruomenės palydėti, jie keliavo per Finikiją ir Samariją visiems tenykščiams broliams smulkiai pasakodami apie kitataučių atsivertimą ir tuo labai pradžiugindami brolius. **4** Galiausiai jie atvyko į Jeruzalę. Bendruomenė, apaštalai ir vyresnieji maloniai juos priėmė ir jie apsakė visa, ką Dievas per juos buvo padaręs. **5** Tačiau kai kurie tikintieji – buvę fariziejų atšakos nariai – atsistojo ir pareiškė: „Reikia liepti jiems apsipjaustyti ir laikytis Mozės Įstatymo.“[a]

6 Tada apaštalai ir vyresnieji susirinko to klausimo aptarti. **7** Po ilgų svarstymų* Petras pakilo ir kreipėsi į juos: „Vyrai, broliai! Jūs gerai žinote, kad Dievas jau nuo pirmų dienų išsirinko mane iš jūsų, idant kitataučiai iš mano lūpų išgirstų gerąją naujieną ir įtikėtų.[b] **8** Dievas, kuris pažįsta širdis,[c] pats paliudijo, kad juos priima, – suteikė jiems šventąją dvasią[d] kaip ir mums. **9** Tarp mūsų ir jų jis nepadarė jokio skirtumo[e] ir išgrynino jų širdis dėl jų tikėjimo.[f] **10** Tad kodėl dabar mėginate Dievo kantrybę norėdami uždėti mokiniams ant sprando jungą,[g] kurio nei mūsų protėviai, nei mes patys nepajėgėme panešti?[h] **11** Mes tikime, kad jie, kaip ir mes, bus išgelbėti Viešpaties Jėzaus malone.“[i]

12 Tuomet visi susirinkusieji nutilo ir ėmė klausytis Barnabo ir Pauliaus pasakojimo, kiek daug ženklų ir stebuklų Dievas per juos padarė tarp kitataučių. **13** Jiems baigus kalbėti, prabilo Jokūbas: „Vyrai, broliai!

15:7 *Arba „ginčų“.

15 SKYRIUS

a Is 12:48
Apd 11:2, 3

b Apd 10:34, 35
Apd 11:16, 17

c 1Me 28:9
Jer 11:20

d Apd 10:44, 45
Apd 11:15

e Gal 3:28

f Gal 2:15, 16
1Pt 1:22

g Gal 5:1

h Gal 3:10

i Iz 53:11
Mt 20:28
Jn 1:17

Antra skiltis

a Mt 10:2
Apd 11:13
2Pt 1:1

b 1Pt 2:9, 10

c Am 9:11, 12

d Iz 45:21

e Apd 15:10

f Pr 35:2
Is 20:3
1Ko 10:14

g 1Ko 6:9, 10
Kol 3:5
1Te 4:3

h Pr 9:4
Kun 3:17
Kun 7:26
Kun 17:10, 13
Kun 19:26
Įst 12:23
Įst 15:23
1Sa 14:32, 33

i Apd 13:15
2Ko 3:15

y 1Te 1:1
1Pt 5:12

j Apd 11:26

Paklausykite manęs. **14** Simeonas*[a] papasakojo, kaip Dievas pirmą sykį pažvelgė į kitataučius ir ėmė juos rinkti į savo vardo tautą.[b] **15** Su tuo derinasi ir Pranašų žodžiai. Parašyta: **16** ‘Paskui aš sugrįšiu ir atstatysiu nugriautus Dovydo namus*. Aš atstatysiu jų griuvėsius, juos prikelsiu, **17** kad likę žmonės uoliai ieškotų Jehovos drauge su visų tautų žmonėmis, vadinamais mano vardu, – sako Jehova, darantis dalykus,[c] **18** apie kuriuos žinoma nuo seno.’[d] **19** Todėl mano sprendimas būtų toks*: neapsunkinkime kitataučių, kurie grįžiasi į Dievą,[e] **20** tik parašykime jiems, kad atsisakytų dalykų, suterštų stabmeldyste,[f] ištvirkavimo*,[g] pasmaugtų gyvūnų[#] mėsos ir kraujo.[h] **21** Juk Mozė jau nuo senų laikų kiekviename mieste turi apie jį skelbiančių žmonių ir yra skaitomas sinagogose kiekvieną šabą.“[i]

22 Tada apaštalai ir vyresnieji drauge su visa bendruomene nutarė pasiųsti ką nors iš jų į Antiochiją kartu su Pauliumi ir Barnabu. Ir jie išrinko Judą, vadinamą Barsabu, ir Silą[y] – vyrus, vadovaujančius tarp brolių. **23** Taigi jie parašė ir per juos pasiuntė tokį laišką:

„Jūsų broliai, apaštalai ir vyresnieji, siunčia sveikinimus kitataučiams broliams, gyvenantiems Antiochijoje,[j] Sirijoje ir Kilikijoje. **24** Mes išgirdome, kad kai kurie iš mūsų savo

15:14 *Kita Simono (Petro) vardo forma. **15:16** *Arba „palapinę“. **15:19** *Arba „mano nuomonė būtų tokia“. **15:20** *Gr. *porneia*. Žr. žodynėlyje „ištvirkavimas“. [#]T. y. gyvūnų, kurių kraujas nebuvo nuleistas.

kalbomis sudrumstė jums ramybę,[a] keldami jūsų sielose sumaištį, nors mes nedavėme jiems jokių nurodymų. **25** Todėl mes vieningai nutarėme išrinkti vyrus ir pasiųsti pas jus drauge su mūsų mylimais Barnabu ir Pauliumi – **26** žmonėmis, kurie negailėjo gyvybės dėl mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus vardo.[b] **27** Taigi siunčiame Judą ir Silą, kad jie tuos pačius dalykus perduotų ir žodžiu.[c] **28** Mat šventajai dvasiai[d] ir mums pasirodė tinkama neuždėti jums daugiau naštų, išskyrus tai, kas būtina: **29** atsisakyti to, kas paaukota stabams,[e] kraujo,[f] pasmaugtų gyvūnų mėsos[g] ir ištvirkavimo.[h] Jums gerai klosis, jeigu saugositės šitų dalykų. Likite sveiki!“

30 Pasiųstieji vyrai atkeliavo į Antiochiją ir sukvietę visą būrį mokinių įteikė jiems laišką. **31** Šie jį perskaitė ir tokiu padrąsinimu džiaugėsi. **32** Kadangi ir Judas su Silu buvo pranašai, juodu daugeliu kalbų drąsino brolius ir juos stiprino.[i] **33** Kurį laiką ten pabuvusius, broliai išleido juos ramybėje pas tuos, kurie juos atsiuntė. **34** —* **35** O Paulius ir Barnabas pasiliko Antiochijoje. Jie užsiėmė mokymu ir su daugeliu kitų skelbė gerąją naujieną, garsino Jehovos žodį.

36 Po kiek laiko Paulius tarė Barnabui: „Grįžkime ir aplankykime brolius visuose miestuose, kuriuose skelbėme Jehovos žodį, ir pažiūrėkime, kaip jiems sekasi.“[y] **37** Barnabas labai norėjo pasiimti ir Joną, vadinamą Morkumi.[j] **38** Bet Paulius nebuvo linkęs jo imti, nes Pamfilijoje šis buvo nuo jų pasitraukęs ir nebėjo kartu darbuotis.[a] **39** Kilo aštrus barnis ir juodu vienas nuo kito atsiskyrė. Barnabas[b] pasiėmė Morkų ir išplaukė į Kiprą. **40** O Paulius, brolių patikėtas Jehovos malonei, iškeliavo su Silu.[c] **41** Jis keliavo per Siriją ir Kilikiją ir stiprino bendruomenes.

16 Taigi Paulius atvyko į Derbę, paskui nukeliavo į Listrą.[d] Ten buvo vienas mokinys, vardu Timotiejus,[e] įtikėjusios žydės sūnus. Jo tėvas buvo graikas. **2** Listros ir Ikonijaus broliai apie Timotiejų gerai atsiliepė, **3** todėl Paulius išreiškė norą, kad jis keliautų kartu su juo. Dėl tose vietose gyvenančių žydų Paulius Timotiejų apipjaustė,[f] mat visi žinojo, kad jo tėvas buvo graikas. **4** Keliaudami per miestus jie perduodavo Jeruzalės apaštalų ir vyresniųjų priimtus potvarkius ir jų turėjo būti laikomasi.[g] **5** Taip bendruomenių tikėjimas stiprėjo ir jos kasdien didėjo skaičiumi.

6 Jie keliavo per Frygiją ir Galatijos kraštą,[h] nes skelbti žodį Azijoje* šventoji dvasia jiems uždraudė. **7** Nuėję iki Myzijos, jie mėgino pasukti į Bitiniją,[i] bet Jėzaus dvasia jiems neleido, **8** todėl jie aplenkė* Myziją ir nusileido į Troadę. **9** Naktį Paulius regėjime išvydo makedoną, stovintį priešais ir jį kviečiantį: „Atvyk į Makedoniją ir padėk mums!“ **10** Po to regėjimo mes padarėme išvadą, kad Dievas pašaukė mus skelbti gerąją naujieną te-

15 SKYRIUS

a Apd 15:1

b Apd 13:50
1Ko 15:30, 31
2Ko 11:23–26

c Apd 16:4

d Jn 16:13
Apd 5:32

e Pr 35:2
Iš 20:3
Iš 34:15
1Ko 10:14

f Pr 9:4
Kun 3:17
Kun 7:26
Kun 17:10
Įst 12:16, 23
1Sa 14:32, 33

g Kun 17:13

h Pr 39:7–9
1Ko 6:9, 10
Ef 5:5
Kol 3:5
1Te 4:3

i Apd 18:23

y 2Ko 11:28

j Apd 13:4, 5
Kol 4:10
2Ti 4:11

Antra skiltis

a Apd 13:13

b Apd 4:36, 37

c Apd 14:26

16 SKYRIUS

d Apd 14:5–7
2Ti 3:11

e Apd 19:22
Rom 16:21
1Ko 4:17
1Te 3:2
1Ti 1:2

f 1Ko 9:20

g Apd 15:28, 29

h Apd 18:23

i 1Pt 1:1

15:34 *Žr. priedą A3.

16:6 *Azija anuomet buvo vadinama viena iš Romos imperijos provincijų. Žr. žodynėlį. **16:8** *Arba „perėjo“.

nykščiams, todėl nedelsdami susiruošėme vykti į Makedoniją.

11 Taigi mes išplaukėme iš Troadės ir atvykome tiesiai į Samotrakę, o kitą dieną – į Neapolį. **12** Iš ten patraukėme į Filipus.[a] Tai buvo kolonija ir svarbiausias tos Makedonijos srities miestas. Mieste pabuvome keletą dienų **13** ir šabo dieną išėjome pro vartus prie upės, kur tikėjomės rasti maldos vietą. Tenai susėdę kalbėjome susirinkusioms moterims. **14** Tarp klausytojų buvo ir viena dievobaiminga moteris iš Tiatyrų,[b] vardu Lidija, prekiautoja purpuru. Jehova atvėrė jos širdį, ir ji įsiklausė į tai, ką Paulius kalbėjo. **15** Kai Lidija su savo šeimyna buvo pakrikštyti,[c] ji kvietė mus: „Jei pripažįstate, kad tikiu Jehovą, ateikite ir apsistokite mano namuose.“ Ji mus tiesiog privertė.

16 Kartą, kai ėjome į maldos vietą, mus pasitiko viena tarnaitė. Ji buvo užvaldyta dvasios – žyniavimo demono[d] ir spėdama ateitį daug uždirbdavo savo šeimininkams. **17** Toji tarnaitė sekė Pauliui ir mums iš paskos šaukdama: „Šitie žmonės yra aukščiausiojo Dievo vergai[e] ir skelbia jums apie išgelbėjimo kelią!“ **18** Taip ji darė daugelį dienų. Galiausiai Paulius nebeapsikęsdamas atsigręžė ir tarė dvasiai: „Jėzaus Kristaus vardu įsakau tau iš jos išeiti!“ Ir dvasia tuojau išėjo.[f]

19 Jos šeimininkai, pamatę, kad viltis pasipelnyti žlugo,[g] sugriebė Paulių ir Silą ir nutempė į turgaus aikštę pas vyresnybę.[h] **20** Nuvedę juos pas miesto magistratus, jie pareiškė: „Šitie žmonės kelia mūsų mieste didelę sumaištį.[a] Jie yra žydai **21** ir skelbia papročius, kurių mums nevalia priimti ar laikytis, juk esame Romos piliečiai.“ **22** Tada minia sukilo prieš suimtuosius. Magistratai nuplėšė jiems drabužius ir įsakė nuplakti rykštėmis.[b] **23** Stipriai nuplaktus juos įmetė į kalėjimą ir liepė kalėjimo prižiūrėtojui akylai saugoti.[c] **24** Gavęs tokį įsakymą, šis įkalino juos galinėje kalėjimo patalpoje ir įtvėrė jų kojas į šiekštą.

25 Apie vidurnaktį Paulius su Silu meldėsi ir giedojo Dievui,[d] kaliniai jų klausėsi. **26** Staiga kilo didelis žemės drebėjimas – net kalėjimo pamatus išjudino. Visos durys iškart atsivėrė ir visų pančiai atsipalaidavo.[e] **27** Pabudęs ir pamatęs kalėjimo duris atviras, kalėjimo prižiūrėtojas pamanė, kad kaliniai pabėgo. Jis išsitraukė kalaviją ir jau ketino nusižudyti,[f] **28** bet Paulius garsiai sušuko: „Nedaryk sau nieko bloga! Mes visi esame čia!“ **29** Tas paprašė šviesos, tada įbėgo vidun ir visas drebėdamas parpuolė priešais Paulių ir Silą. **30** Paskui jis išvedė juos laukan ir paklausė: „Gerbiamieji, ką turiu daryti, kad būčiau išgelbėtas?“ **31** Šie atsakė: „Tikėk Viešpatį Jėzų, tada būsi išgelbėtas – tu pats ir tavo namiškiai.“[g] **32** Ir juodu paskelbė jam ir visiems jo namiškiams Jehovos žodį. **33** Tą nakties valandą kalėjimo prižiūrėtojas pasiėmė juos su savimi, kad galėtų apiplauti jiems žaizdas, paskui nieko nelaukiant su visais saviškiais buvo pakrikštytas.[h] **34** Tada atsivedė juos į namus, padengė jiems

16 SKYRIUS

a Fil 1:1

b Apr 1:11

c Apd 16:33
Apd 18:8

d Kun 19:31
Kun 20:6

e Mk 1:23, 24
Lk 4:41

f Mt 17:18
Mk 1:25, 26
Mk 1:34
Lk 9:1
Lk 10:17

g Apd 19:24, 25

h Mt 10:18

Antra skiltis

a Apd 17:6

b 1Te 2:2

c Lk 21:12

d Ef 5:19
Kol 3:16

e Apd 5:18–20
Apd 12:7

f Apd 12:18, 19

g Jn 3:16
Jn 6:47

h Apd 8:12

stalą ir su visais namiškiais džiūgavo, kad įtikėjo Dievą.

35 Dienai išaušus, magistratai pasiuntė liktorius* pasakyti kalėjimo prižiūrėtojui: „Paleisk tuos žmones.“ **36** Taigi prižiūrėtojas perdavė jų žinią Pauliui: „Magistratai atsiuntė vyrus pasakyti, kad judu paleisčiau. Esate laisvi, tad galite eiti ramybėje.“ **37** Bet Paulius liktoriams atsakė: „Mus, Romos piliečius,[a] nenuteistus viešai nuplakė ir įmetė į kalėjimą, o dabar slapčia nori mumis atsikratyti? Na jau ne! Tegul ateina ir patys mus išveda.“ **38** Liktoriai perdavė tuos žodžius magistratams. Tie sužinoję, kad šitie žmonės yra Romos piliečiai, išsigando,[b] **39** todėl atėję jų atsiprašė, išlydėjo juos ir prašė palikti miestą. **40** Išėję iš kalėjimo, juodu užsuko į Lidijos namus. Ten pasimatė su broliais, padrąsino juos[c] ir išvyko.

17 Pro Amfipolį ir Apoloniją jie atkeliavo į Tesaloniką.[d] Ten buvo žydų sinagoga. **2** Taigi Paulius, kaip buvo pratęs,[e] tris šabus ėjo tenai ir su jais aptarinėjo Raštus,[f] **3** aiškino ir Raštų žodžiais įrodinėjo, kad Kristus turėjo kentėti[g] ir prisikelti iš mirusių.[h] Jis sakė: „Kristus – tai tas pats Jėzus, apie kurį aš jums skelbiu.“ **4** Kai kurie iš jų, taip pat didelė daugybė graikų, garbinančių Dievą, ir nemažai žymių moterų įtikėjo ir prisidėjo prie Pauliaus ir Silo.[i]

5 Žydus apėmė pavydas.[y] Surinkę nedorų vyrų, dykinėjančių turgavietėje, ir subūrę minią, jie ėmė kelti mieste sąmyšį. Visi įsiveržė į Jasono namus, norėdami Paulių ir Silą išvesti liaudžiai, **6** tačiau jų nerado, todėl čiupo Jasoną ir kai kuriuos kitus brolius ir nutempė pas miesto vadovus*. Žydai šaukė: „Žmonės, kurie kelia suirutę tarp žemės gyventojų, atėjo ir čia,[a] **7** ir Jasonas juos pas save priėmė! Jie visi eina prieš Cezario potvarkius ir tvirtina, kad yra kitas karalius – Jėzus.“[b] **8** Tokiomis kalbomis jie privertė žmones ir miesto vadovus sunerimti. **9** Šie paėmė iš Jasono ir kitų atitinkamą užstatą ir juos paleido.

10 Tą pačią naktį broliai išsiuntė Paulių ir Silą į Berėją. Atvykę ten, juodu nuėjo į žydų sinagogą. **11** Tenykščiai buvo kilnesni už tesalonikiečius – jie atidžiai klausėsi žodžio ir kasdien stropiai tyrinėjo Raštus, kad įsitikintų, ar tai, ką girdi, yra tiesa. **12** Todėl daugelis iš jų įtikėjo. Tarp įtikėjusių buvo ir graikų – nemažai gerbiamų moterų ir kai kurie vyrai. **13** Sužinoję, kad Paulius skelbia Dievo žodį Berėjoje, Tesalonikos žydai nuvyko ir tenai audrinti ir kurstyti liaudies.[c] **14** Taigi broliai skubiai išlydėjo Paulių prie jūros,[d] o Silas ir Timotiejus pasiliko. **15** Broliai atlydėjo Paulių iki Atėnų ir, jo įpareigoti perduoti Silui ir Timotiejui,[e] kad kuo greičiau pas jį atvyktų, iškeliavo atgal.

16 Atėnuose jų belaukdamas Paulius matė, kad miestas pilnas stabų, ir viduje netvėrė apmaudu. **17** Taigi jis nuėjo į sinagogą ir aptarinėjo Raštus su žydais ir kitais dievobaimin-

16 SKYRIUS

a Apd 22:25
Apd 23:27

b Apd 22:27–29

c 2Ko 1:3, 4

17 SKYRIUS

d 1Te 2:1

e Apd 9:19, 20
Apd 13:13, 14
Apd 14:1
Apd 18:4

f Apd 18:19

g Ps 22:7
Ps 34:20
Ps 69:21
Ps 118:22
Iz 50:6
Iz 53:3, 5

h Ps 16:10
Lk 24:45, 46

i Apd 15:22, 40

y Apd 13:45

Antra skiltis

a Apd 16:19–21

b Lk 23:1, 2
Jn 19:12

c Apd 14:2, 19

d Mt 10:23

e Apd 16:1, 2
1Te 3:2

16:35 *Romos magistrato pavaldiniai, kurie lydėjo jį viešumoje ir vykdė jo nurodymus.

17:6 *Pažod. „politarchus“.

gais žmonėmis. Taip pat kasdien kalbėjo susirinkusiems turgavietėje. **18** Kai kurie epikūrininkų ir stoikų filosofai ėmė su juo ginčytis. Vieni sakė: „Ką šitas niektauza* nori pasakyti?“ Kiti kalbėjo: „Atrodo, jis yra svetimų dievybių skelbėjas.“ Mat Paulius skelbė gerąją naujieną apie Jėzų ir prisikėlimą.[a] **19** Jie nusivedė jį į Areopagą ir paklausė: „Ar galėtume sužinoti, apie kokį naują mokslą tu kalbi? **20** Mūsų ausys girdi tave šnekant keistus dalykus, todėl norime sužinoti, ką jie reiškia.“ **21** (Visiems atėniečiams ir ten gyvenantiems* svetimšaliams laisvalaikiu niekas daugiau nerūpėjo, kaip tik papasakoti arba išgirsti ką nors naujesnio.) **22** Paulius atsistojo Areopago[b] viduryje ir prabilo:

„Atėnų vyrai! Iš visko sprendžiant, dievybių baime jūs pranokstate kitus.[c] **23** Antai vaikščiodamas ir apžiūrinėdamas jūsų šventenybes, radau ir aukurą su užrašu „Nežinomam Dievui“. Taigi aš jums ir skelbiu tą, kurį jūs nepažinodami garbinate. **24** Dievas, kuris padarė pasaulį ir visa, kas jame, būdamas dangaus ir žemės Viešpats,[d] negyvena žmonių rankomis statytose šventyklose[e] **25** ir nėra žmonių rankomis aptarnaujamas, tarsi jam ko nors reikėtų.[f] Jis pats duoda visiems gyvybę, alsavimą[g] ir visa kita. **26** Iš vieno žmogaus[h] jis iškildino visas tautas, kad jos apgyventų visą žemę,[i] nustatė laikotarpius ir žmonių gyvenamąsias ribas,[y] **27** idant jie ieškotų Dievo, – galgi užčiuops jį ir suras;[a] nors, tiesą sakant, jis yra netoli nuo kiekvieno iš mūsų. **28** Juk jo dėka mes gyvename, judame ir esame, kaip yra pasakę ir kai kurie jūsų poetai: ‘Mes irgi esame jo vaikai*.’

29 Taigi, būdami Dievo vaikai,[b] neturėtume manyti, kad dieviškoji Esybė panaši į auksą, sidabrą, akmenį, į kokį žmogaus sumanytą ir meistriškai padarytą kūrinį.[c] **30** Tiesa, anksčiau Dievas pakentė tokį žmonių neišmanymą.[d] Bet dabar jis visur skelbia, kad visi žmonės turi atgailauti **31** ir kad jis yra nustatęs dieną, kada per savo paskirtą atstovą teisingai teis žemę.[e] Dievas visiems tai laidavo prikeldamas jį iš mirusių.“[f]

32 Išgirdę apie mirusiųjų prisikėlimą, kai kurie ėmė šaipytis,[g] o kiti sakė: „Apie tai pasiklausysime tavęs kitą kartą.“ **33** Tada Paulius paliko juos. **34** Vis dėlto kai kurie įtikėjo ir stojo jo pusėn. Tarp jų buvo Areopago narys Dionizijas, moteris, vardu Damaridė, ir dar kiti.

18 Paskui Paulius išvyko iš Atėnų ir atkeliavo į Korintą. **2** Ten sutiko iš Ponto kilusį žydą, vardu Akvilas.[h] Šis su savo žmona Priscile buvo neseniai atvykęs iš Italijos, nes Klaudijus buvo įsakęs visiems žydams išsikelti iš Romos. Taigi Paulius nuėjo pas juos. **3** Kadangi jie buvo palapinių dirbėjai, Paulius apsistojo jų namuose ir dirbo su jais,[i] mat irgi tą amatą išmanė. **4** O kiekvieną

17 SKYRIUS

a Jn 5:28, 29
Jn 11:25
1Ko 15:12

b Apd 17:33, 34

c Apd 17:16

d Ps 146:6

e 1Ka 8:27

f Ps 50:12

g Iz 42:5

h Pr 5:2

i Pr 1:28

y Įst 2:5, 19
Įst 32:8
Ps 74:17

Antra skiltis

a Įst 4:29
Ps 145:18
Rom 1:20

b Pr 1:27

c Įst 5:8
Iz 37:19
Iz 40:18–20
Iz 46:5

d Ef 4:17, 18

e Ps 96:13
Ps 98:9
Jn 5:22
Apd 10:42

f Jn 11:25
Apd 2:24
Apd 13:32, 33

g 1Ko 1:23

18 SKYRIUS

h Apd 18:24, 26
1Ko 16:19
2Ti 4:19

i Apd 20:34
1Ko 4:11, 12
1Ko 9:15
1Te 2:9
2Te 3:8, 10

17:18 *Pažod. „sėklų rinkėjas“. **17:21** *Arba „besilankantiems“.

17:28 *Arba „esame kilę iš jo“.

šabą[a] jis kalbėdavo* sinagogoje[b] ir įtikinėjo tiek žydus, tiek graikus.

5 Kai iš Makedonijos atvyko Silas[c] ir Timotiejus,[d] Paulius atsidėjo skelbti žodį. Jis liudijo ir įrodinėjo žydams, kad Jėzus yra Kristus.[e] **6** Kadangi tie vis prieštaraudavo ir užgauliai kalbėdavo, galiausiai jis nusipurtė drabužius[f] ir jiems pasakė: „Kaltė dėl jūsų kraujo tekrinta jums patiems ant galvų[g] – aš švarus.[h] Nuo šiol eisiu pas kitataučius.“[i] **7** Ir Paulius iš ten* persikėlė į vieno dievobaimingo vyro, vardu Ticijus Justas, namus (jie buvo šalia sinagogos). **8** Bet sinagogos vadovas Krispas[y] su visais namiškiais įtikėjo Viešpatį. Ir daug korintiečių, kurie klausėsi žinios, įtikėjo ir buvo pakrikštyti. **9** Vieną naktį Viešpats Pauliui regėjime pasakė: „Nebijok, kalbėk! Netylėk, **10** nes aš esu su tavimi.[j] Niekas į tave nesikėsins ir tau nepakenks. Šitame mieste daug žmonių yra manieji.“ **11** Tad jis pasiliko ten metus ir šešis mėnesius ir mokė Dievo žodžio.

12 Kartą, Galionui esant Achajos prokonsulu*, žydai susitarę užpuolė Paulių ir nuvedė jį prie teismo pakylos. **13** Jie tvirtino: „Šitas įtikinėja žmones garbinti Dievą kitaip, nei leidžia įstatymas.“ **14** Paulius jau norėjo prabilti, bet Galionas žydams pasakė: „Jei čia iš tikrųjų būtų koks nusižengimas ar sunkus nusikaltimas, tuomet turėčiau pagrindą kantriai jus išklausyti, žydai. **15** Bet jei čia nesutarimai dėl žodžių, vardų ir

18:4 *Arba „aptarinėdavo Raštus“. **18:7** *T. y. iš sinagogos. **18:12** *Žr. žodynėlį.

18 SKYRIUS

a Apd 17:2

b Mt 4:23

c Apd 15:27 Apd 17:14

d Apd 16:1, 2 1Te 3:6

e Apd 17:2, 3 Apd 28:23

f Mt 10:14

g Ez 33:4

h Apd 20:26

i Apd 13:46 Apd 28:28 Rom 1:16

y 1Ko 1:14

j Mt 28:20

Antra skiltis

a Apd 23:29 Apd 25:19

b 1Ko 1:1

c Rom 16:1

d Apd 17:2

e Apd 15:36

f Apd 16:6

g Apd 14:21, 22 Apd 15:32

h Apd 19:1 1Ko 1:12 1Ko 3:5, 6

i Rom 16:3 1Ko 16:19

jūsų įstatymo,[a] tai patys ir žiūrėkite. Būti tokių dalykų teisėju aš nenoriu.“ **16** Ir jis pavarė juos šalin nuo teismo pakylos. **17** Tada anie visi čiupo sinagogos vadovą Sosteną[b] ir priešais teismo pakylą ėmė jį mušti. Galionas į tai dėmesio nekreipė.

18 Pabuvęs ten ilgesnį laiką, Paulius atsisveikino su broliais ir kartu su Priscile ir Akvilu išplaukė į Siriją. Kenchrėjoje[c] jis nusikirpo plaukus, nes buvo davęs įžadą. **19** Kai atvyko į Efezą, Paulius anuodu paliko mieste, o pats nuėjęs į sinagogą aptarinėjo su žydais Raštus.[d] **20** Jie prašė Paulių, kad pasiliktų ilgiau, bet šis nesutiko. **21** Atsisveikindamas jis pasakė: „Jeigu Jehova panorės, dar sugrįšiu pas jus.“ Paulius išplaukė iš Efezo **22** ir atvyko į Cezarėją. Tada patraukė aukštyn* ir, pasveikinęs bendruomenę, nukeliavo į Antiochiją.[e]

23 Ten kurį laiką pabuvęs, jis išvyko ir eidamas iš miesto į miestą Galatijos krašte ir Frygijoje[f] stiprino visus mokinius.[g]

24 Į Efezą atvyko vienas iš Aleksandrijos kilęs žydas, vardu Apolas,[h] iškalbingas vyras. Jis gerai išmanė Raštus **25** ir buvo pamokytas Jehovos kelio. Apolas liepsnojo dvasia ir teisingai kalbėjo ir mokė apie Jėzų, nors žinojo tiktai apie krikštą, kurį buvo skelbęs Jonas. **26** Apolas pradėjo drąsiai kalbėti sinagogoje. Pasiklausę jo, Priscilė ir Akvilas[i] pasikvietė jį pas save ir aiškiau išdėstė Dievo kelią. **27** Kadangi Apolas norėjo vykti į Achają, broliai parašė mokiniams laišką ir jame paragino šiltai jį priimti.

18:22 *Matyt, į Jeruzalę.

Ten nukeliavęs, Apolas labai padėjo dėl Dievo malonės įtikėjusiems žmonėms, **28** mat viešai ir su užsidegimu kalbėdamas nugińčydavo žydus – iš Raštų jiems įrodydavo, kad Jėzus yra Kristus.[a]

19 Kai Apolas[b] buvo Korinte, Paulius keliaudamas per krašto gilumą atvyko į Efezą.[c] Radęs ten keletą mokinių **2** Paulius jų pasiteiravo: „Ar įtikėję gavote šventąją dvasią?“[d] Tie atsakė: „Ne, apie jokią šventą dvasią mes negirdėjome.“ **3** Tada jis paklausė: „O kokiu krikštu buvote pakrikštyti?“ – „Jono krikštu“,[e] – atsakė jie. **4** Paulius tarė: „Jonas krikštijo krikštu, liudijančiu atgailą,[f] ir ragino žmones tikėti tuo, kuris turėjo ateiti po jo,[g] tai yra Jėzumi.“ **5** Tai išklausę, mokiniai buvo pakrikštyti Viešpaties Jėzaus vardu. **6** O kai Paulius uždėjo ant jų rankas, šventoji dvasia nusileido ant jų[h] ir jie ėmė kalbėti kitomis kalbomis ir pranašauti.[i] **7** Iš viso jų buvo dvylika vyrų.

8 Paulius nuėjo į sinagogą[y] ir tris mėnesius drąsiai skelbė, kalbėjo ir įtikinamai aiškino apie Dievo Karalystę.[j] **9** Bet kai kurie užkietino savo širdis ir nenorėjo tikėti. Jie visų akivaizdoje burnojo prieš Kelią,[k] todėl Paulius pasitraukė nuo jų[l] ir pasiėmė mokinius su savimi. Nuo tada jis kasdien kalbėjo Tirano mokyklos auditorijoje. **10** Tai truko dvejus metus, ir visi Azijos* gyventojai, tiek žydai, tiek graikai, išgirdo Viešpaties žodį.

11 Dievas Pauliaus rankomis darė neįtikėtinai įstabius darbus.[a] **12** Net skepetas ir prijuostes, lietusias jo kūną, žmonės nešdavo ligoniams,[b] ir ligos pasitraukdavo, piktosios dvasios išeidavo.[c] **13** Varyti iš apsėstųjų piktąsias dvasias Viešpaties Jėzaus vardu mėgindavo ir kai kurie keliaujantys žydų egzorcistai. Jie sakydavo: „Įsakau jums vardu Jėzaus, apie kurį skelbia Paulius.“[d] **14** Taip darydavo ir vieno iš žydų aukštųjų kunigų, tokio Skėvo, septyni sūnūs. **15** Bet kartą piktoji dvasia jiems atsakė: „Žinau Jėzų[e] ir pažįstu Paulių.[f] O jūs kas tokie?“ **16** Tada žmogus, kurį ta pikta dvasia buvo užvaldžiusi, šoko ant jų, visus nugalėjo, ir tie pusnuogiai ir sužaloti išbėgo iš tų namų. **17** Visi Efezo gyventojai, tiek žydai, tiek graikai, apie tai sužinojo. Juos apėmė baimė, ir Viešpaties Jėzaus vardas buvo aukštinamas. **18** Daug įtikėjusiųjų atėję išpažindavo ir atvirai pasipasakodavo, ką buvo darę. **19** Nemažai užsiiminėjusių magija sunešė savo knygas ir visų akivaizdoje sudegino.[g] Apskaičiuota, kad jos buvo vertos penkiasdešimt tūkstančių sidabrinių. **20** Taip Jehovos žodis sparčiai plito ir įsigalėjo.[h]

21 Po visų tų įvykių Paulius nusprendė, kad perėjęs Makedoniją[i] ir Achają keliaus į Jeruzalę.[y] Jis tarė: „Pirma apsilankysiu ten, paskui būtinai vyksiu į Romą.“[j] **22** Taigi jis pasiuntė į Makedoniją du savo pagalbininkus – Timotiejų[k] ir Erastą,[l] o pats dar kurį laiką pasiliko Azijoje.

23 Kaip tik tuo metu dėl Kelio[m] kilo nemenkas sambrūzdis.[n]

18 SKYRIUS

a Įst 18:15
Ps 16:10
Iz 7:14
Mch 5:2

19 SKYRIUS

b Apd 18:24
1Ko 3:5, 6

c 1Ko 16:8, 9

d Apd 2:38

e Apd 18:24, 25

f Mt 3:11
Mk 1:4

g Jn 1:15, 30

h Apd 8:14, 17

i Apd 2:1, 4
Apd 10:45, 46
1Ko 12:8, 10

y Apd 17:2

j Apd 1:3
Apd 28:30, 31

k Apd 9:1, 2
Apd 22:4

l Mt 10:14

Antra skiltis

a Apd 14:3

b Mk 6:56
Apd 5:15

c Mt 10:1

d Apd 16:18

e Mt 8:28, 29
Mk 1:23, 24
Lk 4:33, 34

f Apd 16:16, 17

g Įst 18:10, 11

h Apd 6:7
Apd 12:24
Kol 1:6

i 1Ko 16:5

y Apd 20:22

j Apd 23:11

k Apd 16:1, 2

l 2Ti 4:20

m Apd 9:1, 2
Apd 19:9
Apd 22:4

n 2Ko 1:8

19:10 *Azija anuomet buvo vadinama viena iš Romos imperijos provincijų. Žr. žodynėlį.

24 Vienas sidabrakalys, vardu Demetrijas, darydavo sidabrines Artemidės šventyklėles ir duodavo amatininkams nemažai uždirbti.[a] **25** Surinkęs juos ir kitus tokių dirbinių gamintojus, jis kalbėjo: „Vyrai, jūs gerai žinote, kad nuo šito verslo priklauso mūsų gerovė. **26** Tačiau tasai Paulius, kaip matote ir girdite, ne tik Efeze,[b] bet ir kone visoje Azijoje daugelį žmonių įtikino ir jiems įteigė, esą dievai, kurie rankomis dirbami, nėra dievai.[c] **27** Kyla pavojus, kad mūsų amatui bus užtraukta negarbė. Maža to, bus paniekinta didžiosios deivės Artemidės šventykla, ir didybė tos, kurią garbina visa Azija ir visa žemė, bus paversta niekais.“ **28** Tai išgirdę visi užsidegė pykčiu ir ėmė šaukti: „Didi efeziečių Artemidė!“

29 Mieste kilo sąmyšis. Pagriebę makedonus Gajų ir Aristarchą,[d] Pauliaus bendrakeleivius, žmonės nuskubėjo į teatrą. **30** Paulius norėjo įeiti tenai ir kreiptis į minią, bet mokiniai jo neleido. **31** Net kai kurie Pauliui prielankūs aziarchai* atsiuntė jam žinią prašyte prašydami nestatyti savęs į pavojų ir neiti į teatrą. **32** O ten vieni šaukė viena, kiti kita, mat susirinkimas buvo pakrikas ir dauguma nežinojo, dėl ko susieita. **33** Tada iš minios išvedė Aleksandrą. Žydų išstumtas į priekį, Aleksandras pamojo ranka ir jau norėjo liaudžiai viską paaiškinti. **34** Bet žmonės, supratę, kad jis žydas, ėmė vienu balsu šaukti ir apie dvi valandas rėkavo: „Didi efeziečių Artemidė!“

19:31 *Manoma, kad aziarchai buvo asmenys, įgalioti rengti šventes ir žaidynes.

19 SKYRIUS

a Apd 16:16

b Ef 1:1

c Apd 17:29
1Ko 8:4

d Apd 20:4
Kol 4:10
Fm 23, 24

Antra skiltis

a Apd 19:24

20 SKYRIUS

b Apd 23:12, 16
2Ko 11:23, 26

c Apd 27:2

d Apd 16:1, 2

e Ef 6:21
Kol 4:7
2Ti 4:12

f Apd 21:29
2Ti 4:20

35 Galiausiai minią nutildė miesto raštininkas. Jis kreipėsi į juos: „Efezo vyrai, kas gi iš žmonių nežino, kad efeziečių miestas yra didžiosios Artemidės šventyklos ir iš dangaus nukritusio jos atvaizdo globėjas? **36** Kadangi tai yra neginčytina, jums reikėtų laikytis ramiai ir nieko skubotai nedaryti. **37** Juk vyrai, kuriuos atvedėte, nėra kokie šventyklų plėšikai ir prieš mūsų deivę nepiktžodžiauja. **38** Todėl jei Demetrijas[a] ir su juo kiti amatininkai turi prieš ką nors skundą, tam yra teismo dienos ir prokonsulai*. Tegul tada ir kelia vieni kitiems bylas. **39** O jeigu jums rūpi dar koks reikalas, jis turi būti sprendžiamas teisėtame susirinkime. **40** Juk dėl to, kas šiandien vyksta, mums gresia pavojus būti apkaltintiems maišto kurstymu, ir nėra jokios dingsties, kuria galėtume šitą triukšmingą sambūrį pateisinti.“ **41** Tai pasakęs, jis susirinkimą paleido.

20 Sąmyšiui nurimus, Paulius susikvietė mokinius, padrąsino ir atsisveikinęs leidosi į Makedoniją. **2** Keliaudamas per tą kraštą* jis drąsino tenykščius daugeliu žodžių ir taip atvyko į Graikiją. **3** Išbuvęs ten tris mėnesius, jis ruošėsi plaukti į Siriją, tačiau sužinojęs, kad žydai rengia prieš jį sąmokslą,[b] apsisprendė grįžti per Makedoniją. **4** Paulių lydėjo Pyro sūnus Sopatras iš Berėjos, Aristarchas[c] ir Sekundas iš Tesalonikos, Gajus iš Derbės, Timotiejus[d] ir azijiečiai Tichikas[e] ir Trofimas.[f] **5** Jie iškeliа-

19:38 *Žr. žodynėlį. **20:2** *Pažod. „anas sritis“.

vo pirmi ir laukė mūsų Troadėje, **6** o mes pas juos į Troadę išplaukėme iš Filipų, praėjus Neraugintos duonos dienoms.[a] Po penkių dienų atvykome ir pabuvome tenai septynias dienas.

7 Pirmąją savaitės dieną, mums susiėjus valgyti*, Paulius kreipėsi į susirinkusius, mat ketino kitą dieną išvykti. Jo kalba užtruko iki vidurnakčio. **8** Viršutiniame kambaryje, kuriame buvome susibūrę, degė nemažai žibintų. **9** Vienas jaunuolis, vardu Eutichas, sėdėjo ant palangės. Pauliui kalbant jis kietai užmigo ir įmigęs iškrito iš trečio aukšto; jį pakėlė jau negyvą. **10** Paulius nulipo žemyn, užsikniaubė ant jo ir apkabinęs[b] tarė: „Nekelkite triukšmo – jis gyvas.“[c] **11** Paskui užlipęs į viršų jis ėmė laužyti duoną ir valgyti. Jis kalbėjo dar ilgokai – iki aušros, tada išvyko. **12** Jaunuolį jie parsivedė ir visi neapsakomai džiaugėsi, kad jis gyvas.

13 Mes sėdome į laivą ir išplaukėme į Asą, o Paulius nutarė keliauti iki Aso pėsčiomis ir mums pasakė, kad jį ten paimtume. **14** Kai susitikome su juo Ase, paėmėme jį į laivą ir nuvykome į Mitilėnę. **15** Išplaukėme iš ten kitą dieną ir atsidūrėme priešais Chiją. Dieną vėliau stabtelėjome Same, o dar kitą dieną atvykome į Miletą, **16** mat Paulius buvo nutaręs aplenkti Efezą,[d] kad jam netektų užgaišti Azijoje. Jis skubėjo norėdamas, jei tik įmanoma, Penkiasdešimtinių* dieną būti Jeruzalėje.[e]

20:7 *Pažod. „laužyti duonos“. **20:16** *Kituose vertimuose – Sekminės. Žr. žodynėlį.

20 SKYRIUS

a Iš 12:15; Iš 23:15

b 1Ka 17:21, 22; 2Ka 4:32, 34

c Mt 9:23, 24; Jn 11:39, 40; Apd 9:39, 40

d Apd 18:21

e Apd 24:17

Antra skiltis

a Apd 19:9, 10

b 1Ko 15:9; 1Te 2:6

c Mt 28:19, 20; 2Ti 4:2

d Apd 5:42

e Mk 1:14, 15

f Lk 24:46, 47

g Apd 9:15, 16; Apd 21:4, 11

h 2Ti 4:7

i Ez 33:8

y Mt 28:19, 20

j 1Ti 4:16

k 1Ti 3:1–7; Tit 1:5–9; Hbr 13:17

l Jn 21:15; Ef 4:11; 1Pt 5:2–4

m Mt 26:27, 28; 1Jn 1:7

17 Iš Mileto Paulius pasiuntė žinią Efezo bendruomenės vyresniesiems, kad pas jį atvyktų. **18** Kai šie atėjo, Paulius prabilo: „Jūs gerai žinote, kaip visą laiką, nuo pat dienos, kai įžengiau į Aziją,[a] elgiausi su jumis, **19** kaip vergavau Viešpačiui su visu nuolankumu,[b] su ašaromis, kęsdamas išbandymus, kuriuos patyriau dėl žydų sąmokslų, **20** ir kaip nenutylėjau nieko, kas naudinga, – apskaiau jums tai ir mokiau jus viešai[c] ir po namus.[d] **21** Aš gerai paliudijau tiek žydams, tiek graikams apie atgailą[e] Dievo akivaizdoje ir tikėjimą mūsų Viešpačiu Jėzumi.[f] **22** O štai dabar dvasios verčiamas* keliauju į Jeruzalę, nors nežinau, kas man tenai nutiks. **23** Žinau tik tiek: šventoji dvasia kiekviename mieste man liudija, kad manęs laukia pančiai ir suspaudimai.[g] **24** Tačiau aš savo gyvybės nė kiek nebranginu, tetrokštu nubėgti savo kelią[h] ir atlikti Viešpaties Jėzaus man skirtą tarnystę – paliudyti Dievo malonės gerąją naujieną.

25 Aš žinau, kad nė vienas iš jūsų – iš visų, kuriems skelbiau apie Karalystę, – mano veido daugiau nepamatysite. **26** Todėl šiandien šaukiu jus paliudyti, kad esu švarus, nekaltas dėl niekieno kraujo,[i] **27** juk nenutylėjau ir apsakiau jums visus Dievo nutarimus.[y] **28** Žiūrėkite savęs[j] ir visos kaimenės, kurios prižiūrėtojais[k] šventoji dvasia jus paskyrė. Ganykite Dievo bendruomenę,[l] kurią jis įsigijo savo Sūnaus krauju*.[m] **29** Aš žinau, kad, man pasitraukus,

20:22 *Pažod. „supančiotas“. **20:28** *Pažod. „savojo krauju“.

pas jus įsibraus grobuonių vilkų[a] ir jie negailės kaimenės. **30** Ir iš jūsų pačių iškils tokių, kurie kalbės iškreiptus dalykus, norėdami patraukti mokinius paskui save.[b]

31 Tad budėkite ir atminkite, kad trejus metus[c] dieną naktį nepaliaudamas su ašaromis kiekvieną protinau. **32** O dabar patikiu jus Dievui ir tebūna su jumis jo malonės žodis, galintis jus išugdyti ir suteikti jums paveldą tarp visų pašventintųjų.[d] **33** Nesigviešiau niekieno sidabro, aukso ar apdaro.[e] **34** Jūs juk žinote, kad mano paties ir esančių su manimi reikmėms tarnavo šitos va rankos.[f] **35** Aš jums visaip parodžiau, kad šitaip darbuodamiesi[g] turite padėti silpniesiems ir atminti paties Viešpaties Jėzaus pasakytus žodžius: ‘Didesnė laimė duoti[h] negu imti.’“

36 Po šių žodžių Paulius drauge su visais atsiklaupė ir pasimeldė. **37** Visi pradėjo graudžiai verkti, puolė Pauliui į glėbį ir bučiavo. **38** Ypač skaudu jiems buvo dėl jo žodžių, kad jo veido daugiau nematysią.[i] Ir jie palydėjo Paulių į laivą.

21 Galiausiai, sunkia širdimi su jais atsisveikinę, leidomės į jūrą. Plaukdami tiesia eiga, atvykome į Kosą, kitą dieną atplaukėme į Rodą, o iš ten – į Patarą. **2** Susiradę laivą, plaukiantį tiesiai į Finikiją, įsėdome ir išplaukėme. **3** Užmatėme Kiprą ir palikę jį kairėje plaukėme toliau į Siriją. Išlipome Tyre, nes ten turėjo būti iškrautas laivo krovinys. **4** Susieškojome mokinius ir pasilikome ten septynias dienas. Tie mėgino atkalbėti Paulių, kad nekeltų kojos į Jeruzalę, nes buvo gavę dvasios liudijimą.[a] **5** Atėjus metui išvykti, leidomės į kelią, ir jie visi, kartu su moterimis ir vaikais, mus lydėjo, kol išėjome iš miesto. Pakrantėje visi atsiklaupėme, pasimeldėme **6** ir vieni su kitais atsisveikinome. Mes sėdome į laivą, o jie sugrįžo namo.

7 Iš Tyro atplaukėme į Ptolemaidę. Tenai pasveikinome brolius ir vieną dieną pabuvome su jais. **8** Kitą dieną iškeliavome ir atvykome į Cezarėją. Čia atėjome į evangelizuotojo Pilypo, vieno iš septyneto,[b] namus ir pas jį apsistojome. **9** Jis turėjo keturias netekėjusias dukteris; jos pranašavo.[c] **10** Ten pasilikome ilgesnį laiką. Tuo metu iš Judėjos atkeliavo pranašas, vardu Agabas.[d] **11** Atėjęs pas mus, jis paėmė Pauliaus juostą, susirišo ja kojas ir rankas ir tarė: „Štai ką sako šventoji dvasia: ‘Taip žydai Jeruzalėje suriš vyrą, kuriam priklauso ši juosta.[e] Jie atiduos jį į kitataučių rankas.’“[f] **12** Kai tai išgirdome, tiek mes, tiek vietiniai ėmėme Paulių maldauti, kad neitų į Jeruzalę. **13** Bet Paulius tarė: „Ką jūs darote šitaip verkdami?! Jūs atimate man ryžtą*! Dėl Viešpaties Jėzaus vardo aš juk esu pasirengęs Jeruzalėje ne tik būti surištas, bet ir numirti.“[g] **14** Kadangi jis nesileido perkalbamas, mes atlyžome ir pasakėme: „Tejvyksta Jehovos valia.“

15 Toms dienoms praėjus, susiruošėme ir iškeliavome į Jeruzalę. **16** Mus lydėjo ir kai kurie mokiniai iš Cezarėjos. Jie turėjo nuvesti mus pas vieną

20 SKYRIUS

a Mt 7:15; 2Te 2:3; 2Pt 2:1

b 1Ti 4:1; 2Ti 4:3, 4; 1Jn 2:18, 19

c Apd 19:9, 10

d Ef 1:18; Kol 1:12

e 1Sa 12:1, 3; Mt 10:8; 1Ko 9:11, 12; 2Ko 7:2; Tit 1:7

f Apd 18:3; 1Ko 4:11, 12; 1Te 2:9

g Ef 4:28; 1Te 4:11, 12; 2Te 3:7, 8

h Pat 19:17; Mt 10:8; Lk 6:38

i Apd 20:25

Antra skiltis

21 SKYRIUS

a Apd 21:10–12

b Apd 6:3, 5

c Jl 2:28; Apd 2:17; 1Ko 11:5

d Apd 11:27, 28

e Apd 20:22, 23; Apd 21:33

f Apd 9:15, 16

g Apd 20:24; 2Ko 4:10, 11; 2Ti 4:6

21:13 *Pažod. „sunkinate man širdį“.

pirmųjų mokinių, tokį kiprietį, vardu Mnasonas, nes buvome pakviesti ten apsistoti. **17** Kai atkeliavome į Jeruzalę, broliai mus su džiaugsmu sutiko. **18** Kitą dieną drauge su Pauliumi nuėjome pas Jokūbą,[a] ten buvo ir visi vyresnieji. **19** Paulius juos pasveikino ir ėmė nuodugniai pasakoti apie savo tarnystę ir ką Dievas per jį nuveikė tautose.

20 Išgirdę Pauliaus pasakojimą, jie šlovino Dievą. Bet paskui jam tarė: „Matai, broli, tūkstančiai tikinčiųjų yra žydai ir jie visi uoliai laikosi Įstatymo.[b] **21** Jie prisiklausė apie tave kalbų, esą ragini žydus, gyvenančius kitose tautose, atsimesti nuo Mozės ir sakai jiems, kad nereikia apipjaustyti vaikų ir laikytis papročių.[c] **22** Tad ką daryti? Jie, be abejo, išgirs, kad atvykai. **23** Todėl padaryk, kaip tau sakome. Pas mus yra keturi įžadą davę vyrai. **24** Pasiimk juos su savimi, kartu su jais atlik apsivalymo apeigas ir apsiimk sumokėti jų išlaidas, kad jie galėtų nusiskusti galvas. Tada visi žinos, kad tai, kas jiems apie tave prikalbėta, nieko verta, kad tu elgiesi deramai ir pats laikaisi Įstatymo.[d] **25** O dėl įtikėjusių kitataučių mes esame išsiuntę nutarimą, kad jie turi atsisakyti to, kas paaukota stabams,[e] kraujo,[f] pasmaugtų gyvūnų mėsos[g] ir ištvirkavimo*.“[h]

26 Kitą dieną Paulius pasiėmė tuos vyrus ir kartu su jais atliko apsivalymo apeigas.[i] Nuėjęs į šventyklą jis pranešė, kada baigsis apsivalymo dienos

21 SKYRIUS

a Apd 12:17; Apd 15:13; Gal 1:19; Gal 2:9; Jok 1:1

b Apd 15:1

c Rom 2:28, 29; 1Ko 7:18–20

d 1Ko 9:20

e Pr 35:2; Is 34:15

f Pr 9:4; Kun 3:17; Kun 17:10; 1Sa 14:32, 33

g Kun 17:13; Įst 12:23, 24

h Apd 15:28, 29; 1Ko 6:9; Kol 3:5; 1Te 4:3; 1Pt 4:3

i 1Ko 9:20

Antra skiltis

a Apd 24:5, 6

b Apd 20:4; 2Ti 4:20

c Apd 20:22, 23; Apd 21:10, 11

ir kada už kiekvieną iš jų reikės paaukoti auką.

27 Toms septynioms dienoms einant į pabaigą, žydai iš Azijos, pamatę Paulių šventykloje, sukurstė prieš jį minią. Jie čiupo jį **28** šaukdami: „Izraelio vyrai! Padėkite! Čia tas pats žmogus, kuris visus visur nuteikinėja prieš mūsų tautą, prieš Įstatymą ir šią vietą! Jis netgi atsivedė į šventyklą graikų ir šią šventą vietą suteršė!“[a] **29** Anksčiau mieste jie buvo matę su juo efezietį Trofimą,[b] tad pamanė, kad dabar Paulius atsivedė jį į šventyklą. **30** Sujudo visas miestas. Žmonės subėgo ir pagriebę Paulių ištempė iš šventyklos; durys tuoj pat buvo uždarytos. **31** Tuo metu, kai jie jau ruošėsi jį užmušti, įgulos vadą pasiekė žinia, kad visoje Jeruzalėje kyla sąmyšis. **32** Pasiėmęs kareivių ir šimtininkų, šis iš karto nubėgo žemyn pas juos. Vadą su kareiviais pamatę, anie liovėsi Paulių mušti.

33 Vadas priėjęs Paulių suėmė ir įsakė surakinti dviem grandinėmis.[c] Tada ėmė klausinėti, kas jis toks ir ką padarė. **34** Bet vieni iš minios šaukė viena, kiti kita. Dėl tos erzelynės negalėdamas nieko tikra sužinoti, įgulos vadas įsakė nuvesti Paulių į kareivines. **35** Kai Paulius pasiekė laiptus, kareiviams teko jį nešte nešti, nes minia buvo kaip reikiant įsisiautėjusi **36** ir daugybė žmonių sekdami jam įkandin šaukė: „Mirtis jam!“

37 Kai Paulių jau buvo beįvedą į kareivines, jis kreipėsi į vadą: „Ar galiu tau kai ką pasakyti?“ Tas nustebo: „Tu moki graikiškai? **38** Tai tu nesi tas

21:25 *Gr. *porneia*. Žr. žodynėlyje „ištvirkavimas“.

egiptietis, kuris prieš kiek laiko sukurstė maištą ir išvedė į dykumą keturis tūkstančius durklininkų*?“ **39** Tada Paulius tarė: „Iš tikrųjų aš esu žydas[a] iš Kilikijos Tarso,[b] garsaus miesto pilietis. Meldžiu tavęs, leisk man kreiptis į žmones.“ **40** Šis leido. Tada Paulius stovėdamas ant laiptų pamojo ranka žmonėms ir, jiems nurimus, hebrajiškai[c] prabilo:

22 „Vyrai! Broliai ir tėvai! Paklausykite, ką jums pasakysiu sau apginti.“[d] **2** Išgirdę jį kalbant hebrajiškai, jie dar labiau aprimo. Paulius tęsė: **3** „Aš esu žydas,[e] gimęs Kilikijos Tarse,[f] bet mokslą išėjęs šitame mieste, pas Gamalielį,*[g] išauklėtas griežtai pagal protėvių Įstatymą,[h] uolus dėl Dievo, kaip ir visi jūs šiandien esate.[i] **4** Aš persekiojau priklausančius šiam Keliui – pančiojau ir perdavinėjau į kalėjimus tiek vyrus, tiek moteris. Dėl to kai kurie iš jų turėjo mirti.[y] **5** Kad taip dariau, gali paliudyti ir vyriausiasis kunigas, ir visas vyresniųjų susirinkimas. Aš net gavau iš jų laiškus mūsų broliams Damaske ir ėjau ten, ketindamas tuos žmones suimti ir atvesti į Jeruzalę, kad būtų nubausti.

6 Bet pakeliui, jau esant netoli Damasko, maždaug vidurdienį netikėtai mane apšvietė ryški šviesa iš dangaus.[j] **7** Parpuoliau ant žemės ir išgirdau balsą, sakantį: ‘Sauliau, Sauliau, kodėl mane persekioji?’ – **8** ‘Kas tu, viešpatie?’ – paklausiau. Jis man tarė: ‘Aš esu Jėzus Nazarietis, kurį tu persekioji.’ **9** Su manimi esantys matė šviesą, bet balso, kuris man kalbėjo, jie negirdėjo. **10** Tada paklausiau: ‘Ką man daryti, Viešpatie?’ Viešpats man atsakė: ‘Kelkis, eik į Damaską ir ten sužinosi visa, kas tau paskirta padaryti.’[a] **11** Kadangi dėl tos ryškios šviesos nieko nebemačiau, į Damaską mane už rankos atvedė mano palydovai.

12 Vienas vyras, vardu Ananijas, – dievobaimingas, Įstatymui klusnus žmogus, apie kurį visi tenykščiai žydai gerai liudijo, – **13** atėjo pas mane ir atsistojęs greta tarė: ‘Broli Sauliau, praregėk!’ Ir tą pačią akimirką aš jį pamačiau.[b] **14** Ananijas pasakė: ‘Mūsų protėvių Dievas pasirinko tave, kad suprastum jo valią, išvystum teisųjį[c] ir išgirstum balsą iš jo lūpų, **15** nes tu liudysi apie jį visiems žmonėms – kalbėsi, ką matei ir girdėjai.[d] **16** Tad ko lauki? Kelkis, pasikrikštyk ir šaukis jo vardo, kad tavo nuodėmės būtų nuplautos.’[e]

17 Kai sugrįžęs į Jeruzalę[f] šventykloje meldžiausi, patyriau nežemišką būseną. **18** Aš išvydau jį ir jis man tarė: ‘Pasiskubink, eik kuo greičiau iš Jeruzalės, nes jie nepriims tavo liudijimo apie mane.’[g] **19** Aš atsakiau: ‘Viešpatie, jie gerai žino, kad, vykdamas iš sinagogos į sinagogą, aš sodinau į kalėjimą ir plakiau tave tikinčius,[h] **20** o kai žudė tavo liudytoją Steponą, tam pritariau ir šalimais stovėdamas saugojau jį žudančių apsiaustus.’[i] **21** Bet jis man pasakė: ‘Eik, nes siųsiu tave toli, pas kitas tautas.’“[y]

22 Jie klausėsi Pauliaus iki šitų žodžių, o tada ėmė šaukti: „Nušluoti nuo žemės tokį! Neva-

21:38 *Pažod. „sikarijų“. **22:3** *Pažod. „prie Gamalielio kojų“.

21 SKYRIUS

a Fil 3:4, 5

b Apd 22:3

c Apd 26:14

22 SKYRIUS

d Fil 1:7

e Rom 11:1

f Apd 21:39

g Apd 5:34

h Apd 26:4, 5

i Gal 1:14
Fil 3:4–6

y Apd 8:3
Apd 9:1, 2
Apd 26:9–11
1Ti 1:12, 13

j Apd 9:3–8
Apd 26:13–15

Antra skiltis

a Apd 26:16

b Apd 9:17, 18

c 1Ko 9:1
1Ko 15:8
Gal 1:15, 16

d Apd 23:11
Apd 26:16

e Apd 10:43
1Ko 6:11
1Jn 1:7
Apr 1:5

f Apd 9:26
Gal 1:18

g Apd 9:28, 29

h Apd 8:3

i Apd 7:58
Apd 8:1
1Ti 1:13, 15

y Apd 9:15
Apd 13:2
Rom 1:5
Rom 11:13
Gal 2:7
1Ti 2:7

lia jam leisti gyventi!“ **23** Jie rėkavo, mosavo apsiaustais ir svaidė į orą žemes,[a] **24** todėl įgulos vadas įsakė nuvesti Paulių į kareivines ir, norėdamas išsiaiškinti, kodėl jie šitaip ant jo šaukia, liepė jį plakti, kol tas pasakys, ką padarė. **25** Bet kai jie Paulių pririšo* ruošdamiesi plakti, šis kreipėsi į greta stovintį šimtininką: „Ar jums leidžiama plakti Romos pilietį, ir dar nenuteistą?“[b] **26** Tai išgirdęs, šimtininkas nuėjo pas įgulos vadą ir pranešė: „Ką ketini daryti? Tas žmogus yra Romos pilietis.“ **27** Vadas priėjo prie Pauliaus ir paklausė: „Sakyk man, ar tu Romos pilietis?“ – „Taip“, – atsakė šis. **28** Tada vadas tarė: „Aš įsigijau šią pilietybę už didelius pinigus.“ Paulius atsakė: „O aš turiu ją nuo gimimo.“[c]

29 Todėl tie, kurie turėjo jį tardyti, tuoj pat nuo jo pasitraukė. Vadas, sužinojęs, kad grandinėmis sukaustė Romos pilietį, išsigando.[d]

30 Norėdamas išsiaiškinti, kuo iš tikro žydai Paulių kaltina, įgulos vadas kitą dieną jį išlaisvino ir įsakė susirinkti aukštiesiems kunigams ir visam Sinedrionui. Tada atvesdino Paulių ir pastatė jų akivaizdoje.[e]

23 Paulius apžvelgė Sinedrioną ir tarė: „Vyrai! Broliai! Visa, ką iki pat šiandien aš Dievo akivaizdoje dariau, dariau su gryniausia sąžine.“[f] **2** Vyriausiasis kunigas Ananijas liepė greta stovintiems trenkti jam per burną. **3** Paulius tada jam pasakė: „Dievas trenks tau, siena tu pabaltinta! Sėdi čia, kad teistum mane

22 SKYRIUS

a 2Sa 16:13

b Apd 16:37, 38 Apd 23:27

c Apd 16:37

d Apd 25:16

e Mt 10:17, 18 Lk 21:12

23 SKYRIUS

f Apd 24:15, 16 2Ko 1:12 Hbr 13:18 1Pt 3:16

Antra skiltis

a Iš 22:28

b Apd 26:4, 5 Fil 3:4, 5

c Apd 4:1, 2

d Apd 22:6, 7 Apd 22:17, 18

e Apd 18:9

f Apd 27:23, 24 Apd 28:23 Apd 28:30, 31

pagal Įstatymą, bet liepi man trenkti peržengdamas Įstatymą?!“ **4** Stovintys šalia tarė: „Tu įžeidinėji vyriausiąjį Dievo kunigą?!“ **5** Paulius pasakė: „Broliai, aš nežinojau, kad jis vyriausiasis kunigas. Juk parašyta: ‘Nekalbėk blogai apie savo tautos vadovą.’“[a]

6 Žinodamas, kad viena Sinedriono dalis yra sadukiejai, o kita – fariziejai, Paulius jiems sušuko: „Vyrai! Broliai! Aš fariziejus,[b] fariziejų sūnus, o esu teisiamas už viltį, kad mirusieji bus prikelti!“ **7** Jam tai pasakius, fariziejai ir sadukiejai susiginčijo, ir susirinkimas pasidalijo, **8** mat sadukiejai sako, kad nei prisikėlimo, nei angelų, nei dvasios nėra, o fariziejai sako, kad yra.[c] **9** Taigi kilo didelis triukšmas. Kai kurie Raštų aiškintojai iš fariziejų grupės atsistoję įnirtingai tvirtino: „Mes nematome, kad šitas žmogus būtų kuo kaltas. Juk jeigu jam kalbėjo dvasia ar angelas...“[d] **10** Kivirčas labai paaštrėjo, todėl įgulos vadas, pabijojęs, kad jie Pauliaus nesudraskytų, įsakė kareivių daliniui nulipti žemyn, išplėšti jį iš jų ir nuvesti į kareivines.

11 Naktį Viešpats atsistojo šalia Pauliaus ir pasakė: „Būk drąsus![e] Tu gerai paliudijai apie mane Jeruzalėje, taip liudyti turėsi ir Romoje.“[f]

12 Dienai išaušus žydai ėmė rengti sąmokslą. Jie susisaistė priesaika*, kad nei valgys, nei gers, kol Pauliaus nenužudys. **13** Tą sąmokslą rengė ir priesaiką davė daugiau kaip keturiasdešimt žmonių. **14** Nuėję pas aukštuosius kunigus ir

22:25 *Pažod. „ištiesė“.

23:12 *Pažod. „prakeiksmu“.

vyresniuosius, jie kalbėjo: „Mes susisaistėme priesaika*, kad neimsime nieko į burną, kol nenužudysime Pauliaus. **15** Todėl dabar drauge su Sinedrionu paprašykite įgulos vadą, kad atvestų jį pas jus, tarsi norėtumėte nuodugniau ištirti jo bylą. O mes būsime pasirengę jį vedamą nužudyti.“

16 Tačiau apie jų rengiamą pasalą nugirdo Pauliaus sesers sūnus ir atėjęs į kareivines jam apie tai pranešė. **17** Tada Paulius pasikvietė vieną iš šimtininkų ir tarė: „Nuvesk šį jaunuolį pas įgulos vadą – jis turi jam kai ką pranešti.“ **18** Šimtininkas nuvedė jį pas vadą ir pasakė: „Kalinys Paulius pasikvietė mane ir paprašė, kad atvesčiau pas tave šitą jaunuolį, nes jis turi tau kažką pasakyti.“ **19** Vadas pasivedė jaunuolį už rankos į šalį ir paklausė: „Ką nori man pranešti?“ **20** Šis ėmė pasakoti: „Žydai susitarė tavęs prašyti, kad rytoj nuvestum Paulių į Sinedrioną, tarsi jie norėtų nuodugniau ištirti jo bylą.[a] **21** Tačiau tu nesileisk jų įkalbamas, nes daugiau kaip keturiasdešimt jų vyrų tyko Pauliaus pasaloje. Tie vyrai susisaistė priesaika*, kad nevalgys ir negers, kol su juo nesusidoros.[b] Jie jau pasirengę ir laukia tavo sutikimo.“ **22** Vadas jaunuoliui paliepė: „Niekam neprasitark, kad man apie tai pranešei.“ Ir tada jį paleido.

23 Jis pasišaukė du šimtininkus ir tarė: „Parenkite du šimtus kareivių, taip pat septyniasdešimt raitininkų ir du šimtus ietininkų. Tegu trečią nakties

23:14, 21 *Pažod. „prakeiksmu“.

23 SKYRIUS

a Apd 23:15

b Apd 23:12

Antra skiltis

a Apd 16:37 Apd 22:25

b Apd 21:31–33

c Apd 22:30

d Apd 25:19

e Apd 23:16

f Apd 23:23, 24

g Apd 21:39 Apd 22:3

h Apd 24:1

24 SKYRIUS

i Apd 23:2

valandą* žygiuoja į Cezarėją. **24** Parūpinkite Pauliui žirgų, kad galėtumėte saugiai jį atlydėti pas valdytoją Feliksą.“ **25** Ir jis parašė tokį laišką:

26 „Klaudijus Lisijas siunčia sveikinimus prakilniausiajam valdytojui Feliksui. **27** Šitą vyrą žydai buvo sučiupę ir jau ketino jį nužudyti. Bet aš, sužinojęs, kad jis Romos pilietis,[a] atskubėjau su kareiviais ir jį išgelbėjau.[b] **28** Norėdamas išsiaiškinti, kuo žydai jį kaltina, nuvedžiau į jų Sinedrioną.[c] **29** Sužinojau, kad jie kaltina jį dėl savo Įstatymo klausimų.[d] Bet jis nebuvo apkaltintas niekuo, už ką baudžiama mirtimi ar kalėjimo pančiais. **30** Tada man buvo pranešta, kad prieš šį vyrą rengiamas sąmokslas,[e] todėl nedelsdamas išsiunčiau jį pas tave ir kaltintojams įsakiau pateikti jam savo kaltinimus tavo akivaizdoje.“

31 Taigi kareiviai, kaip buvo įsakyta, paėmė Paulių[f] ir atlydėjo nakčia į Antipatridę. **32** Kitą dieną raitininkai iškeliavo su juo toliau, o kiti kareiviai sugrįžo į kareivines. **33** Atvykę į Cezarėją, raitininkai pristatė Paulių valdytojui ir įteikė laišką. **34** Perskaitęs laišką, valdytojas pasiteiravo, iš kokios provincijos Paulius esąs. Sužinojęs, kad iš Kilikijos,[g] **35** tarė: „Aš išklausysiu tavo bylą, kai atvyks tavo kaltintojai.“[h] Tada įsakė saugoti Paulių Erodo pretorijuje*.

24 Po penkių dienų atvyko vyriausiasis kunigas Ananijas[i] su keletu vyresniųjų ir su

23:23 *Mūsų laiku – apie devintą valandą vakaro. **23:35** *Romėnų valdytojo rūmai.

oratoriumi*, tokiu Tertulu. Jie padavė valdytojui[a] prieš Paulių skundą. **2** Kai buvo pakviestas, Tertulas pradėjo kaltinamąją kalbą:

„Tavo dėka turime didžią ramybę, dėl tavo įžvalgos šioje tautoje vyksta pertvarkos, **3** ir mes, prakilnusis Feliksai, visada ir visur su didžiausiu dėkingumu tai pripažįstame. **4** Bet nenorėdamas tavęs daugiau gaišinti meldžiu, kad tu, būdamas maloningas, trumpai mūsų paklausytum. **5** Mes nustatėme, kad šis žmogus yra kenkėjas[b] ir visoje žemėje tarp visų žydų kursto maištus.[c] Jis yra nazariečių atskalos[d] vadeiva. **6** Ir dar jis mėgino išniekinti šventyklą, todėl mes jį ir sučiupome.[e] **7** —* **8** Kai jį apklausi, galėsi įsitikinti, kad visa, kuo jį kaltiname, yra tiesa.“

9 Prie šitų kaltinimų prisidėjo ir žydai, tvirtindami, kad taip yra iš tikrųjų. **10** Valdytojas linktelėjo Pauliui duodamas ženklą, kad gali kalbėti, taigi Paulius prabilo:

„Gerai žinodamas, kad tu jau daug metų esi šitos tautos teisėjas, su pasitikėjimu ginsiu savo bylą.[f] **11** Tu gali patikrinti: praėjo ne daugiau kaip dvylika dienų nuo tada, kai atvykau į Jeruzalę pagarbinti Dievo.[g] **12** Manęs nematė nei su kuo nors besiginčijančio šventykloje, nei kurstančio miniją sinagogose ar kur nors mieste, **13** ir jie negali tau įrodyti dalykų, kuriais dabar mane kaltina. **14** Bet tavo akivaizdoje aš pripažįstu, kad tarnauju savo protėvių Dievui[h] laikydamasis kelio, kurį jie vadina atskalūnišku, ir tikiu viskuo, kas rašoma Įstatyme ir Pranašuose.[a] **15** Pasitikėdamas Dievu aš turiu viltį, kurią ir jie patys puoselėja, – kad bus tiek teisiųjų, tiek neteisiųjų[b] prisikėlimas.[c] **16** Dėl to visada stengiuosi išlaikyti gryną* sąžinę Dievo ir žmonių akivaizdoje.[d] **17** Taigi po daugelio metų aš grįžau atiduoti gailestingumo dovanų[e] savo tautiečiams ir paaukoti aukų. **18** Man tvarkant tuos reikalus, jie mane rado šventykloje, jau atlikusį apsivalymo apeigas.[f] Ten nebuvo jokios minios ir neramumų aš nekėliau. Bet tenai buvo žydų iš Azijos – **19** tai jie turėtų būti tavo akivaizdoje ir kaltinti, jei prieš mane ką turi.[g] **20** Arba tegul šitie pasako, kokią mano kaltę nustatė, kai stovėjau priešais Sinedrioną. **21** Nebent tokią, kad tarp jų stovėdamas sušukau: ‘Šiandien jūsų akivaizdoje esu teisiamas už tikėjimą, kad mirusieji bus prikelti!’“[h]

22 Feliksas, gana gerai žinodamas apie Kelią,[i] bylos svarstymą atidėjo ir pasakė: „Kai atvyks įgulos vadas Lisijas, tada ir nuspręsiu dėl jūsų reikalų.“ **23** Jis įsakė šimtininkui laikyti Paulių suimtą, bet suteikti lengvatų ir nedrausti jo žmonėms juo rūpintis.

24 Po kelių dienų Feliksas atėjo su savo žmona Druzila; ši buvo žydė. Jis išsikvietė Paulių ir klausėsi jo kalbos apie tikėjimą Kristumi Jėzumi.[y] **25** Bet šiam aiškinant apie teisumą, susivaldymą ir būsimąjį teismą[j] Feliksas išsigando ir pasakė: „Gali dabar eiti. Kai turėsiu

24:1 * Arba „teisininku“. **24:7** * Žr. priedą A3.

24:16 * Arba „nepriekaištingą“.

24 SKYRIUS

a Apd 23:26

b Mt 5:11 Apd 16:20, 21 Apd 17:6, 7

c Lk 23:1, 2

d Mt 2:23 Apd 28:22

e Apd 21:27, 28

f Fil 1:7

g Apd 21:17, 26

h Iš 3:15 Apd 3:13 2Ti 1:3

Antra skiltis

a Apd 28:23 Rom 3:21

b Lk 23:43

c Iz 26:19 Mt 22:31, 32 Lk 14:13, 14 Jn 5:28, 29 Jn 11:25 Hbr 11:35 Apr 20:12

d Apd 23:1 1Ko 4:4 Hbr 13:18

e 2Ko 8:4

f Apd 21:24, 26

g Apd 25:16

h Apd 23:6

i Apd 9:1, 2 Apd 19:9

y Mt 10:18

j Apd 17:30, 31 2Ko 5:10

progą, vėl tave pasikviesiu.“ **26** Feliksas sykiu vylėsi, kad Paulius duos jam pinigų, todėl vis dažniau jį kviesdavosi ir su juo šnekėdavosi. **27** Praėjus dvejiems metams, Felikso įpėdiniu tapo Porcijus Festas. Feliksas paliko Paulių suimtą, mat norėjo pelnyti žydų palankumą.[a]

25 Atkeliavęs į provinciją, Festas[b] perėmė įgaliojimus, o po trijų dienų iš Cezarėjos nuvyko į Jeruzalę. **2** Ten aukštieji kunigai ir žydų įtakingieji apskundė jam Paulių.[c] Jie kreipėsi į Festą **3** su prašymu atvesdinti Paulių į Jeruzalę. Kelyje jie ketino surengti pasalą ir jį nužudyti.[d] **4** Bet Festas atsakė, kad Paulius turi būti saugomas Cezarėjoje ir kad jis pats ketinąs netrukus ten sugrįžti. **5** „Tegul tie, kas vadovauja tarp jūsų, keliauja su manimi, – tarė jis, – ir jei tas vyras yra padaręs ką bloga, tegul kelia jam kaltinimus.“[e]

6 Pabuvęs pas juos ne daugiau kaip aštuonias ar dešimt dienų, jis atvyko į Cezarėją, o kitą dieną atsisėdo teismo pakyloje ir įsakė atvesti Paulių. **7** Kai Paulius buvo atvestas, jį apstojo iš Jeruzalės atvykę žydai. Jie metė jam daug rimtų kaltinimų, bet įrodyti jų negalėjo.[f]

8 Paulius gynėsi: „Aš niekuo nenusidėjau nei žydų Įstatymui, nei šventyklai, nei Cezariui.“[g] **9** Festas, norėdamas pelnyti žydų palankumą,[h] Pauliui atsakė: „Gal nori vykti į Jeruzalę ir ten mano akivaizdoje būti teisiamas dėl šių dalykų?“ **10** Bet Paulius tarė: „Aš stoviu priešais Cezario teismo pakylą, kur ir turėčiau būti teisiamas. Nepadariau žydams nieko bloga, kaip pats aiškiai matai. **11** Jei tikrai nusikaltau ir padariau ką nors verta mirties bausmės,[a] neprašau nuo jos atleisti, bet jeigu kaltinimai, kuriuos jie man meta, nepagrįsti, niekas neturi teisės manęs jiems atiduoti. Aš šaukiuosi Cezario!“[b] **12** Tada Festas, pasikalbėjęs su patarėjais, atsakė: „Šaukeisi Cezario – vyksi pas Cezarį.“

13 Praėjus kelioms dienoms, į Cezarėją Festo pasveikinti atvyko karalius Agripa ir Berenikė. **14** Jie užsibuvo ten nemažai dienų, ir Festas išdėstė karaliui Pauliaus bylą sakydamas:

„Feliksas paliko įkalintą tokį vyrą, **15** ir kai buvau Jeruzalėje, žydų aukštieji kunigai ir vyresnieji man jį apskundė[c] ir prašė nuteisti. **16** Bet aš jiems atsakiau, kad tarp romėnų nepriimta kaltinamojo šiaip imti ir atiduoti, kol jis nesusitiko su savo kaltintojais akis į akį ir negavo galimybės gintis nuo kaltinimų.[d] **17** Tad jiems čia atvykus aš nedelsiau – jau kitą dieną atsisėdau teismo pakyloje ir įsakiau tą vyrą atvesti. **18** Atsistojo kaltintojai, bet piktadarystėmis, apie kokias maniau išgirsiąs, jo neapkaltino.[e] **19** Jie tik ginčijosi su juo dėl kažkokių savo dievogarbos klausimų[f] ir dėl kažkokio mirusio Jėzaus, kurį Paulius tvirtino esant gyvą.[g] **20** Nežinodamas, ką daryti ir kaip tą ginčą spręsti, paklausiau jo, ar nenorėtų vykti į Jeruzalę ir būti ten dėl šitų dalykų teisiamas.[h] **21** Bet Paulius pareiškė norą būti saugomas iki Jo Aukšteny-

24 SKYRIUS

a Apd 25:9

25 SKYRIUS

b Apd 24:27

c Apd 24:1

d Apd 23:20, 21

e Apd 25:16

f Mt 5:11
Lk 23:1, 2
Apd 24:5

g Apd 24:11, 12

h Apd 24:27

Antra skiltis

a Apd 23:26, 29

b Apd 28:17–19

c Apd 25:2, 3

d Apd 25:5

e Apd 25:7

f Apd 18:14, 15
Apd 23:26, 29

g Apd 22:6–8

h Apd 25:9

bės* sprendimo,[a] tad ir įsakiau jį saugoti, kol pasiųsiu pas Cezarį."

22 Agripa Festui tarė: „Aš ir pats norėčiau to žmogaus pasiklausyti."[b] Anas atsakė: „Rytoj turėsi tokią galimybę." **23** Taigi rytojaus dieną Agripa ir Berenikė atėjo su didžia iškilme ir įžengė į priėmimo salę drauge su karo vadais ir žymiais miesto vyrais. Festui davus įsakymą, buvo atvestas Paulius. **24** Festas prabilo: „Karaliau Agripa ir visi su mumis čia esantys vyrai! Jūs matote žmogų, dėl kurio į mane kreipėsi visa daugybė žydų tiek Jeruzalėje, tiek čia. Jie šaukė, kad nevalia jo palikti gyvo.[c] **25** Bet aš supratau, kad jis nėra padaręs nieko, kas verta mirties.[d] Todėl kai jis šaukėsi Jo Aukštenybės, nusprendžiau jį pas Jo Aukštenybę išsiųsti. **26** Tik neturiu nieko svaraus, ką galėčiau apie jį savo viešpačiui parašyti. Todėl atvedžiau jį jūsų akivaizdon, pirmiausia tavo, karaliau Agripa, kad jį apklaustumėte ir kad turėčiau ką parašyti. **27** Mat man atrodo neprotinga siųsti kalinį ir nenurodyti jam iškeltų kaltinimų."

26 Agripa[e] tarė Pauliui: „Dabar tau leidžiama save ginti." Tada Paulius pakėlęs ranką pradėjo gynimosi kalbą:

2 „Jaučiuosi laimingas, karaliau Agripa, kad būtent tavo akivaizdoje galėsiu šiandien gintis nuo visko, kuo mane žydai kaltina,[f] **3** juolab kad esi visų žydų papročių ir ginčijamų klausimų žinovas. Todėl meldžiu kantriai mane išklausyti.

25:21 *Arba „Augusto". T. y. imperatoriaus.

25 SKYRIUS

a Apd 25:11, 12

b Apd 9:15

c Apd 22:22

d Apd 23:26, 29

26 SKYRIUS

e Apd 25:13

f Apd 24:5, 9

Antra skiltis

a Gal 1:13, 14

b Apd 23:6 Fil 3:4, 5

c Apd 22:3

d Apd 24:15

e Apd 24:20, 21

f Apd 9:1, 2, 14

g Jn 16:2 Apd 8:3 1Ko 15:9 Gal 1:13 1Ti 1:13

h Apd 9:3–5 Apd 22:6–8

4 Tai štai. Koks nuo jaunumės buvo mano gyvenimas tarp savo kraštiečių ir paskui Jeruzalėje, gerai žinoma visiems žydams.[a] **5** Tie, kurie anksčiau mane pažinojo, jei norėtų, galėtų paliudyti, kad aš buvau fariziejus,[b] griežčiausios mūsų tikybos pakraipos narys.[c] **6** O dabar stoviu čia ir esu teisiamas už tai, kad tikiu pažadu, kurį Dievas davė mūsų protėviams.[d] **7** Mūsų dvylika giminių viliasi sulaukti šio pažado išsipildymo, todėl dieną naktį nenuilstamai Dievui tarnauja. Tokią viltį puoselėju ir aš ir dėl jos, karaliau, esu žydų kaltinamas.[e]

8 Kodėl jums atrodo neįtikima, kad Dievas prikelia mirusiuosius? **9** Tiesa, aš maniau, kad turiu visaip priešintis Jėzui Nazariečiui*. **10** Tą ir dariau Jeruzalėje. Gavęs iš aukštųjų kunigų įgaliojimus,[f] daug šventųjų uždariau į kalėjimus[g] ir savo balsą* atidaviau už tai, kad jie būtų nubausti mirtimi. **11** Daugel kartų įvairiose sinagogose juos baudžiau, norėdamas priversti atsižadėti tikėjimo. Buvau taip ant jų įtūžęs, kad persekiojau net atokiuose miestuose.

12 Kartą, kai tuo tikslu keliavau į Damaską, turėdamas aukštųjų kunigų įgaliojimus ir pavedimą, **13** vidurdienį kelyje, karaliau, išvydau šviesą iš dangaus. Ji buvo skaistesnė už saulę ir apšvietė mane ir mano bendrakeleivius.[h] **14** Visi parpuolėme ant žemės ir aš išgirdau balsą, hebrajiškai man

26:9 *Pažod. „Jėzaus Nazariečio vardui". **26:10** *Arba „balsavimo akmenėlį".

sakantį: ‘Sauliau, Sauliau, kodėl mane persekioji? Sunku tau spyriotis prieš akstiną*.’ **15** Aš paklausiau: ‘Kas tu, viešpatie?’ Ir Viešpats atsakė: ‘Aš esu Jėzus, kurį tu persekioji. **16** Dabar kelkis, atsistok, aš pasirodžiau tau, nes tave išsirinkau. Tu būsi mano tarnas ir liudysi apie mane – apie tai, ką matei ir ką dar tau parodysiu.[a] **17** Aš gelbėsiu tave nuo tautiečių ir nuo kitataučių. Siunčiu tave pas juos[b] **18** atverti jiems akių,[c] išvesti iš tamsos[d] į šviesą,[e] vaduoti iš Šėtono valdžios[f] ir atgręžti į Dievą, kad jie dėl tikėjimo manimi gautų nuodėmių atleidimą[g] ir paveldą kartu su pašventintaisiais.’

19 Taigi, karaliau Agripa, negalėjau nepaisyti to dangiškojo regėjimo. **20** Aš skelbiau pirmiausia Damasko,[h] paskui Jeruzalės gyventojams,[i] visame Judėjos krašte ir kitose tautose, kad reikia atgailauti ir grįžtis į Dievą – daryti darbus, priderančius atgailai.[y] **21** Štai dėl ko žydai čiupo mane šventykloje ir mėgino užmušti.[j] **22** Tačiau susilaukęs Dievo pagalbos aš iki šios dienos liudiju ir mažam, ir dideliam, kalbėdamas tik tai, kas buvo nusakyta Pranašuose ir Mozės raštuose,[k] – **23** kad Kristus kentės[l] ir, pirmas prisikėlęs iš mirusių,[m] skelbs šviesą tiek šiai tautai, tiek kitoms.“[n]

24 Taip jam ginantis, Festas garsiai sušuko: „Pauliau, tu iš proto kraustaisi! Dideli mokslai veda tave iš proto!“ **25** Paulius atsakė: „Aš nesikraustau iš proto, prakilnusis Festai. Sakau tiesą ir esu sveiko proto. **26** Juk ir karalius, kuriam taip atvirai kalbu, tuos dalykus gerai žino. Esu įsitikinęs, kad nė vienas iš jų neliko jo nepastebėtas, nes visa tai dėjosi ne kokiame užkampyje.[a] **27** Karaliau Agripa, ar tiki Pranašais? Žinau, kad tiki.“ **28** Agripa Pauliui tarė: „Tuojau, žiūrėk, įtikinsi mane krikščioniu tapti.“ **29** Paulius atsakė: „Duok Dieve, kad anksčiau ar vėliau ne tik tu, bet ir visi, kurie manęs šiandien klausotės, taptumėte tokie kaip aš, tik be šitų pančių.“

30 Tada karalius, valdytojas, Berenikė ir kiti, kurie sėdėjo su jais, pakilo. **31** Išeidami jie tarpusavyje kalbėjosi: „Šis žmogus nedaro nieko baustino mirtimi ar kalėjimo pančiais.“[b] **32** O Agripa Festui pasakė: „Jeigu nebūtų šaukęsis Cezario,[c] šį žmogų būtų galima paleisti.“

27 Kadangi buvo nuspręsta, kad plauksime į Italiją,[d] Paulių ir kelis kitus kalinius perdavė Augusto dalinio šimtininkui, vardu Julijus. **2** Mes sėdome į vieną Adramitijos laivą, turėjusį plaukti per Azijos pakrantės uostus, ir leidomės į kelią. Su mumis buvo ir makedonas Aristarchas[e] iš Tesalonikos. **3** Kitą dieną atvykome į Sidoną. Julijus elgėsi su Pauliumi geraširdiškai ir leido jam nueiti pas draugus, kad šie juo pasirūpintų.

4 Iš ten vėl leidomės į jūrą ir plaukėme Kipro užuovėjoje, nes pūtė priešiniai vėjai. **5** Perplaukę atvirus vandenis ties Kilikija ir Pamfilija, atvykome į Lykijos uostą Myrą. **6** Ten šimtininkas surado laivą, plaukiantį iš Aleksandrijos į Italiją, ir mus į jį sulaipino. **7** Nemažai dienų plaukėme lėtai, kol vargais

26:14 * Žr. žodynėlį.

26 SKYRIUS

a Apd 22:14, 15
Gal 1:11, 12
1Ti 1:12

b Apd 22:21
Rom 11:13

c Iz 61:1

d Kol 1:13

e Jn 8:12
2Ko 4:6

f Ef 2:1, 2

g 1Jn 3:5

h Apd 9:22

i Apd 9:28

y Mt 3:8

j Apd 21:30, 31

k Lk 24:27, 44
Rom 3:21

l Ps 22:7
Ps 35:19
Iz 50:6
Iz 53:5

m Ps 16:10

n Ps 18:49
Iz 11:10
Lk 2:30–32

Antra skiltis

a Jn 18:20

b Apd 23:26, 29
Apd 25:24, 25

c Apd 25:11, 12

27 SKYRIUS

d Apd 25:12

e Apd 19:29
Apd 20:4
Kol 4:10

negalais pasiekėme Knidą, ir kadangi vėjas neleido mums judėti pirmyn, pro Salmonę nuplaukėme į Kretos užuovėją. **8** Jos pakrantėmis šiaip ne taip nusigavome į vietovę, vadinamą Puikiosiomis Prieplaukomis, netoli Lasėjos miesto.

9 Prabėgo nemažai laiko ir plaukti jau darėsi pavojinga, mat jau ir rudens* pasninkas[a] buvo praėjęs. Taigi Paulius jiems patarė: **10** „Vyrai, matau, kad ši kelionė baigsis nuostoliu ir dideliu praradimu – kyla pavojus ne tik kroviniui ir laivui, bet ir mūsų gyvybėms.“ **11** Tačiau šimtininkas klausė laivavedžio ir laivo savininko, o ne Pauliaus žodžių. **12** Kadangi tas uostas žiemoti buvo netinkamas, dauguma pasiūlė išplaukti ir mėginti kaip nors pasiekti Kretos uostą Feniksą, atsiverianti į šiaurės rytus ir pietryčius, ir žiemoti tenai.

13 Pakilus lengvam pietų vėjui, jie pamanė tą tikslą nesunkiai pasieksią, todėl pakėlė inkarą ir leidosi plaukti palei Kretą, netoli kranto. **14** Tačiau netrukus nuo salos pusės atūžė siautulingas vėjas, vadinamas Euroakvilu*. **15** Audros pagauto laivo nebepajėgėme išlaikyti pirmagaliu prieš vėją, tad pasidavėme ir leidomės vėjo nešami. **16** Nulėkėme į salelės, vadinamos Kauda, užuovėją, vis dėlto tik vargais negalais pavyko išsaugoti laivagalyje esančią valtį*. **17** Jūreiviai ją užkėlė ir laivą per apačią apjuosė lynais. Bijodami

27:9 *Arba „Permaldavimo dienos“. **27:14** *Šiaurės rytų vėjas. **27:16** *Nedidelė atsarginė valtis, kurią buvo galima panaudoti gelbėjantis.

27 SKYRIUS

a Kun 16:29, 30
Kun 23:27

Antra skiltis

a Apd 27:9, 10

b Apd 5:18, 19
Hbr 1:7, 14

c Apd 23:11
Apd 25:11, 12

d Apd 28:1

užplaukti ant Sirto* seklumų, jie nuleido burių įrangą, ir laivas buvo nešamas toliau. **18** Kitą dieną, audrai mus smarkiai blaškant, jūreiviai ėmė mesti krovinį, kad palengvintų laivą, **19** o trečią dieną išmetė iš jo ir dalį burių įrangos.

20 Daugelį dienų nesimatė nei saulės, nei žvaigždžių, smarki audra mus alino ir jau buvome beprarandą bet kokią viltį išsigelbėti. **21** Žmonės ilgą laiką buvo nieko nevalgę. Paulius atsistojo tarp jų ir pasakė: „Vyrai, išties reikėjo paklausyti mano patarimo ir neplaukti iš Kretos – tada nebūtų tekę patirti tokio nuostolio ir praradimo.[a] **22** Tačiau aš raginu jus nenustoti drąsos, nes nė vienas iš jūsų nepraras gyvybės, pražus tik laivas. **23** Mat Dievo, kuriam priklausau ir kuriam tarnauju, angelas[b] šįnakt atsistojo šalia manęs **24** ir pasakė: ‘Nebijok, Pauliau. Tu turėsi stoti Cezario akivaizdon.[c] Dievas dėl tavęs išgelbės visus, plaukiančius su tavimi.’ **25** Taigi, vyrai, drąsiau: aš tikiu, kad Dievas padarys taip, kaip man buvo pasakyta. **26** Mus turi išmesti į kokią nors salą.“[d]

27 Atėjus keturioliktai nakčiai, tebebuvome blaškomi Adrijos jūroje*. Vidurnaktį jūreiviams pasirodė, kad laivas artėja prie kažkokios sausumos. **28** Išmatavę gylį, jie nustatė dvidešimt jūros sieksnių*. Dar šiek tiek paplaukę, vėl išmatavo ir berado penkiolika#.

27:17 *Žr. žodynėlį. **27:27** *Anuomet Adrijos jūra buvo vadinama dabartinė Adrijos jūra, Jonijos jūra ir Viduržemio jūros dalis tarp Sicilijos ir Kretos. **27:28** *Apie 36 m. Žr. priedą B14. #Apie 27 m. Žr. priedą B14.

29 Bijodami, kad neužšoktume ant uolų, jūreiviai išmetė laivagalyje keturis inkarus ir su nerimu laukė, kol išauš diena. **30** Tada jūreiviai mėgino iš laivo pabėgti ir nuleido į jūrą valtį, neva ketindami kiek nuplukdyti pirmagalio inkarus. **31** Bet Paulius šimtininkui ir kareiviams pasakė: „Jeigu jie nepasiliks laive, jūs neišsigelbėsite.“[a] **32** Tada kareiviai nukapojo valties virves ir leido jai nukristi.

33 Prieš dienai išauštant, Paulius ėmė raginti visus užkąsti: „Šiandien keturiolikta diena, kaip jūs budite ir esate ničnieko nevalgę. **34** Tad jūsų pačių labui raginu jus pasistiprinti. Nė vienam iš jūsų nė plaukas nuo galvos nenukris.“ **35** Tai pasakęs, jis paėmė duonos paplotį, visų akivaizdoje padėkojo Dievui ir sulaužęs pradėjo valgyti. **36** Visi pralinksmėjo ir ėmė valgyti. **37** Iš viso laive mūsų buvo du šimtai septyniasdešimt šeši asmenys*. **38** Kai pasisotino, jie išmetė į jūrą kviečius ir taip dar palengvino laivą.[b]

39 Išaušo diena. Jūreiviai tos žemės neatpažino,[c] bet, pamatę įlanką lėkštu krantu, nusprendė pamėginti užvaryti ten laivą. **40** Jie nupjovė inkarus ir paliko juos jūroje, sykiu atleido vairairklių saitus ir iškėlė priekinę burę, kad vėjas laivą nuneštų į krantą. **41** Atsidūrę prie seklumos, jūros skalaujamos iš abiejų pusių, jie užplukdė laivą ant jos. Pirmagalys įstrigo ir nebepajudėjo, o laivagalis nuo smarkios mūšos ėmė irti.[d] **42** Tada kareiviai sumanė išžudyti kalinius, kad kuris išplaukęs nepabėgtų, **43** bet

27:37 * Arba „sielos“. Žr. žodynėlį.

27 SKYRIUS

a Apd 27:22

b Jon 1:5

c Apd 28:1

d Apd 27:22
2Ko 11:25

Antra skiltis

a Apd 27:23, 24

28 SKYRIUS

b Apd 27:26

šimtininkas norėjo apsaugoti Paulių ir neleido jiems to sumanymo įvykdyti. Jis įsakė, kad mokantys plaukti šoktų į vandenį ir pirmi plauktų į krantą, **44** o kiti gelbėtųsi kas ant lentų, kas ant laivo nuolaužų*. Taip visi pasiekė krantą ir išsigelbėjo.[a]

28 Pasiekę krantą sužinojome, kad tai Maltos sala.[b] **2** Vietiniai gyventojai* parodė mums ypatingą geraširdiškumą. Jie sukūrė ugnį ir mus visus maloniai priėmė, mat lijo lietus ir buvo šalta. **3** Kai Paulius pririnkęs glėbį žagarų uždėjo juos ant ugnies, staiga dėl kaitros išlindo angis ir įsikirto jam į ranką. **4** Pamatę tą nuodingą padarą kabantį Pauliui ant rankos, vietiniai vienas kitam kalbėjo: „Šitas žmogus tikriausiai žmogžudys! Iš jūros išsigelbėjo, bet Teisingumas* vis tiek neleido likti gyvam.“ **5** Tačiau tą gyvį Paulius nupurtė į ugnį ir jis jam nepakenkė. **6** Jie laukė, kada jis ištins arba staigiai kris negyvas, bet praėjo kuris laikas ir Pauliui nenutiko nieko blogo. Tai matydami jie persigalvojo – ėmė kalbėti, kad jis esąs dievas.

7 Žemės netoli tos vietos priklausė salos viršiausiajam, vardu Publijus. Jis priėmė mus ir tris dienas elgėsi su mumis labai svetingai. **8** Buvo taip, kad Publijaus tėvas gulėjo sirgdamas karštine ir dizenterija. Užėjęs pas jį, Paulius pasimel-

27:44 * Arba „kokių nors daiktų iš laivo“.
28:2 * Pažod. „Barbarai“. Barbarais vadindavo visus, kalbančius ne graikiškai. Anuomet šio žodžio reikšmė neturėjo neigiamo atspalvio.
28:4 * Gr. *dike*. Turima omenyje teisingo kerštо deivė arba teisingumas bendrąja prasme.

dė, uždėjo ant jo rankas ir išgydė.[a] **9** Po to išgydymo ir kiti ligoti salos gyventojai ėmė eiti pas jį ir buvo išgydyti.[b] **10** Jie pagerbė mus gausiomis dovanomis ir išplaukiant visu kuo aprūpino.

11 Praėjus trims mėnesiams, išplaukėme laivu, kurio ženklas buvo Dzeuso dvyniai*. Tas laivas buvo iš Aleksandrijos ir tuo metu saloje žiemojo. **12** Atvykę į Sirakūzus, pabuvome juose tris dienas. **13** Iš tenai plaukėme toliau ir pasiekėme Regijų. Po dienos papūtė pietys ir antrąją dieną atvykome į Puteolus. **14** Čia radome brolių ir mus paprašė septynias dienas pas juos pasilikti. Tada patraukėme link Romos. **15** Tenykščiai broliai, išgirdę apie mus, atėjo iki Apijaus prekyvietės ir Trijų Tavernų mūsų pasitikti. Juos išvydęs, Paulius dėkojo Dievui ir įgavo drąsos.[c] **16** Kai atėjome į Romą, Pauliui buvo leista gyventi vienam, saugomam kareivio.

17 Po trijų dienų Paulius sukvietė žydų įtakinguosius. Tiems susirinkus, jis kalbėjo: „Vyrai! Broliai! Nors niekuo nenusikaltau tautai ar protėvių papročiams,[d] buvau iš Jeruzalės perduotas kaip kalinys į romėnų rankas.[e] **18** Jie mane apklausė[f] ir norėjo paleisti, nes nebuvo už ką bausti mirtimi.[g] **19** Žydai tam prieštaravo, tad man teko šauktis Cezario,[h] – bet ne dėl to, kad būčiau norėjęs kuo nors apkaltinti savo tautą. **20** Užtat ir paprašiau jūsų, kad susitiktume ir pasikalbėtume, juk šia grandine esu surakintas dėl Izraelio vilties.“[a] **21** Tie Pauliui tarė: „Mes nesame gavę iš Judėjos laiškų apie tave, ir nė vienas iš atvykusių tenykščių brolių nepranešė ir nepasakė apie tave nieko blogo. **22** Vis dėlto manome, kad verta pasiklausyti, kokios tavo pažiūros, mat apie šią atskalą[b] žinome tik tiek, kad jai visur prieštaraujama.“[c]

23 Jie susitarė dėl dienos ir dar gausesnis jų būrys atėjo pas jį į namus. Paulius nuo ryto iki vakaro jiems aiškino ir gerai paliudijo apie Dievo Karalystę ir apie Jėzų, pateikdamas įtikinamų įrodymų[d] tiek iš Mozės Įstatymo,[e] tiek iš Pranašų.[f] **24** Vieni tikėjo tuo, ką jis sakė, kiti ne. **25** Jiems tarpusavyje nesutariant ir pradėjus skirstytis, Paulius tepasakė tiek:

„Taikliai šventoji dvasia jūsų protėviams kalbėjo per pranašą Izaiją: **26** ‘Eik pas šią tautą ir sakyk: „Girdėti girdėsite, bet nesuvoksite. Žiūrėti žiūrėsite, bet nematysite.[g] **27** Šitų žmonių širdys atbuko. Jie vangiai klausėsi ausimis ir užmerkė akis, kad tik akimis neišvystų, ausimis neišgirstų, širdimi nesuvoktų, kad pas mane negrįžtų ir aš jų nepagydyčiau.“’[h] **28** Todėl tebūna jums žinoma, kad šis išgelbėjimas nuo Dievo yra siųstas kitoms tautoms;[i] jos tikrai įsiklausys.“[y] **29** —*

30 Paulius ištisus dvejus metus gyveno išsinuomotame būste[j] ir mielai priimdavo visus, kas pas jį užeidavo. **31** Jis be jokios baimės[k] ir netrukdomai skelbė jiems apie Dievo Karalystę ir mokė apie Viešpatį Jėzų Kristų.

28 SKYRIUS

a Lk 4:38, 39

b Mt 10:8

c 2Ko 1:3, 4

d Apd 24:11, 12
Apd 25:8

e Apd 21:33

f Apd 24:10

g Apd 23:26, 29
Apd 25:24, 25
Apd 26:31, 32

h Apd 25:11, 12

Antra skiltis

a Apd 23:6
Apd 26:6
Ef 6:19, 20
2Ti 1:16

b Apd 24:14

c Lk 2:34
Jn 15:19

d Apd 17:2, 3

e Jn 5:46

f Apd 26:22, 23

g Rom 11:8

h Iz 6:9, 10
Mt 13:14, 15

i Lk 3:4, 6
Apd 13:45, 46
Apd 22:21
Rom 11:11

y Ps 67:2
Ps 98:3
Iz 11:10

j Apd 28:16

k Ef 6:19

28:11 *Pažod. „Dioskūrai“, t. y. Dzeuso sūnūs Kastoras ir Polideukas.

28:29 *Žr. priedą A3.

LAIŠKAS

ROMIEČIAMS

TURINIO APŽVALGA

1 Pasveikinimas (1–7)
Paulius trokšta aplankyti Romos krikščionis (8–15)
„Teisusis bus gyvas dėl tikėjimo“ (16, 17)
Bedievių elgesys nepateisinamas (18–32)
Dievo neregimosios ypatybės suvokiamos iš kūrinių (20)

2 Dievui atskaitingi ir žydai, ir graikai (1–16)
„Tai paliudija jų sąžinė“ (14, 15)
Žydai ir įstatymas (17–24)
Tikrasis apipjaustymas (25–29)

3 „Dievas išliks tiesakalbis“ (1–8)
Ir žydai, ir graikai yra nuodėmės valdžioje (9–20)
Teisiu žmogus pripažįstamas dėl tikėjimo (21–31)
Joks žmogus neatspindi Dievo šlovės (23)

4 Abraomas pripažintas teisiu dėl tikėjimo (1–12)
Abraomas – tėvas visų, turinčių tikėjimą (11)
Pažadas, gautas dėl tikėjimo (13–25)

5 Sutaikymas su Dievu Kristaus dėka (1–11)
Per Adomą – mirtis, per Kristų – gyvenimas (12–21)
Nuodėmė ir mirtis prasiskverbė į visus (12)
Vienas išteisinamasis darbas (18)

6 Pakrikštyti Kristuje gauna naują gyvenimą (1–11)
„Neleiskite, kad nuodėmė viešpatautų jūsų mirtingame kūne“ (12–14)
Anksčiau nuodėmės vergai, dabar Dievo (15–23)
Nuodėmė atmoka mirtimi, Dievas – gyvenimu (23)

7 Išlaisvinimas iš įstatymo (1–6)
Įstatymas padėjo suprasti, kas yra nuodėmė (7–12)
Kova su nuodėme (13–25)

8 Dvasios įstatymas teikia gyvenimą ir laisvę (1–11)
Apie įsūnystę liudija dvasia (12–17)
Kūrinija laukia Dievo vaikų laisvės (18–25)
„Dvasia pati maldauja už mus“ (26, 27)
„Kuriems iš anksto tai skyrė, tuos Dievas ir pašaukė“ (28–30)
„To, kuris mus pamilo, dėka mes visa tai įveikiame“ (31–39)

9 Paulius liūdi dėl Izraelio (1–5)
Tikrieji Abraomo palikuoniai (6–13)
„Argi puodžius neturi galios moliui?“ (14–26)
Rūstybės ir gailestingumo indai (22, 23)
„Tik likutis bus išgelbėtas“ (27–29)
Izraelio suklupimo akmuo (30–33)

10 Ką reiškia būti teisiam Dievo akyse (1–15)
„Lūpomis išpažįstama, ir tai veda į išgelbėjimą“ (10)
„Kas šaukiasi Jehovos vardo, bus išgelbėtas“ (13)
„Kokios gražios kojos skelbiančių gerą naujieną!“ (15)
Izraelis atmetė gerąją naujieną (16–21)

11 Dievas neatstūmė Izraelio (1–16)
Laukinis alyvmedis ir sodo alyvmedis (17–32)
Dievo išmintis – tikra gelmė (33–36)

12 Raginimas aukoti savo kūnus kaip gyvą auką (1, 2)
Kūnas vienas, dovanos skirtingos (3–8)
Koks turi būti krikščionis (9–21)

13 Klusnumas valdžioms (1–7)
„Atiduokite visiems, kas priklauso“ (6, 7)
„Kas artimą myli, įvykdo įstatymą“ (8–10)
Raginimas elgtis padoriai (11–14)

14 Nevalia teisti kitų (1–12)
Nevalia duoti broliui pagrindo suklupti (13–18)
Raginimas siekti santarvės (19–23)

15 „Mielai priimkite vienas kitą“ (1–13)
Paulius – kitataučių tarnas (14–21)
Numatomos Pauliaus kelionės (22–33)
16 Paulius pristato seserį Febę (1, 2)
Sveikinimai Romos krikščionims (3–16)
Perspėjimas dėl keliančių susiskaldymus (17–20)
Pauliaus bendradarbių sveikinimai (21–24)
Slėpinys, paskelbtas visose tautose (25–27)

1 Paulius, Jėzaus Kristaus vergas, pašauktas būti apaštalu, Dievo paskirtas garsinti gerąją naujieną.[a] **2** Toji naujiena yra apie tai, ką Dievas iš anksto buvo pažadėjęs per savo pranašus šventuosiuose raštuose, **3** tai yra apie jo Sūnų, kūnu kilusį iš Dovydo palikuonių,[b] **4** šventumo dvasios galybe prikeltą iš mirusių ir taip patvirtintą Dievo Sūnumi,[c] – apie Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį. **5** Per jį mes gavome malonę ir apaštalystę,[d] kad jo vardo garbei visų tautų žmones[e] ragintume būti klusnius dėl tikėjimo. **6** Iš tų tautų ir jūs esate pašaukti, kad priklausytumėte Jėzui Kristui. **7** Taigi aš, Paulius, rašau jums, visiems Dievo mylimiesiems, esantiems Romoje, pašauktiems šventiesiems.

Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir nuo Viešpaties Jėzaus Kristaus.

8 Pirmiausia noriu jums pasakyti, kad per Jėzų Kristų dėkoju už jus visus savo Dievui, nes visame pasaulyje kalbama apie jūsų tikėjimą. **9** Dievas, kuriam visa savo dvasia tarnauju, skelbdamas gerąją naujieną apie jo Sūnų, gali paliudyti, kad aš be paliovos miniu jus savo maldose[f] **10** ir meldžiu Dievą leisti, jei tik įmanoma, man pagaliau pas jus atvykti. **11** Mat aš trokštu jus pamatyti, kad galėčiau pasidalyti su jumis kokia nors dvasine dovana ir jus sustiprinti, **12** tikriau tariant, kad visi galėtume pasidrąsinti[a] vienas kito – tiek jūsų, tiek mano – tikėjimu.

13 Noriu, broliai, kad žinotumėte: daugelį kartų ketinau pas jus atvykti, tik man iki šiol vis kas nors sutrukdydavo. Juk ir tarp jūsų, kaip ir kitose tautose, trokštu rasti vaisių. **14** Esu skolingas tiek graikams, tiek barbarams*, tiek išmintingiesiems, tiek neišmanėliams, **15** tad nekantrauju ir jums Romoje paskelbti gerąją naujieną.[b] **16** Gerosios naujienos aš nesigėdiju,[c] juk ji yra Dievo galybė, galinti išgelbėti kiekvieną tikintįjį[d] – pirma žydą,[e] paskui graiką.[f] **17** Mat tiems, kurie tiki, per ją apreiškiamas Dievo teisumas,[g] ir jų tikėjimas stiprėja, kaip parašyta: „Teisusis bus gyvas dėl tikėjimo.“[h]

18 O žmonėms, kurie neteisumu užgniaužia tiesą, Dievas už jų bedievystę ir neteisumą[i] apreiškia iš dangaus savo rūstybę,[y] **19** juk kas gali būti apie Dievą žinoma, jiems akivaizdu, Dievas jiems tai atskleidė.[j] **20** Jo neregimosios ypatybės, tai yra jo amžinoji

1 SKYRIUS
a Apd 9:11, 15
b 2Sa 7:8, 12 Lk 1:32 2Ti 2:8
c Ps 2:7 Apd 13:33 Hbr 1:5
d 1Ti 2:7
e Apd 15:14 Gal 2:7
f 1Te 3:10 2Ti 1:3

Antra skiltis
a 1Te 5:11 Hbr 10:25
b Apd 19:21
c Mk 8:38 2Ti 1:8
d Hbr 11:6
e Apd 3:25, 26
f Apd 18:5, 6
g Jn 3:36 Rom 3:21, 22
h Hab 2:4 Gal 3:11 Hbr 10:38
i Rom 1:25
y Rom 2:5 Ef 5:6
j Ps 19:1 Apd 14:17

1:14 *Barbarais vadindavo visus, kalbančius ne graikiškai. Anuomet šio žodžio reikšmė neturėjo neigiamo atspalvio.

galybė[a] ir dievystė,[b] aiškiai matomos nuo pat pasaulio sukūrimo, suvokiamos iš kūrinių.[c] Taigi tie žmonės nepateisinami. **21** Nors pažinojo Dievą, jo kaip Dievo nešlovino ir jam nedėkojo. Per savo tuščius svarstymus jie paklydo ir neprotingos jų širdys aptemo.[d] **22** Jie tvirtino esą išmintingi, bet tapo kvaili **23** ir išmainė nemirtingojo Dievo šlovę į mirtingo žmogaus, paukščių, keturkojų, roplių pavidalo atvaizdus.[e]

24 Todėl Dievas atidavė juos netyrumui, kad jie tenkintų savo širdžių geismus ir terštų savo kūną. **25** Dievo tiesą jie iškeitė į melą, garbino kūrinius ir tarnavo jiems, o ne Kūrėjui, – tebūna jam šlovė per amžius! Amen! **26** Štai kodėl Dievas atidavė juos nežabotam geidulingumui.[f] Jų moterys prigimtinius santykius iškeitė į priešingus prigimčiai.[g] **27** Panašiai ir vyrai, paniekinę prigimtinius santykius su moterimis, degte užsidegė geiduliu vienas kitam. Vyrai darė begėdystes su vyrais[h] ir atsiėmė pelnytą atpildą už savo nuodėmę.[i]

28 Kadangi jie nenorėjo pripažinti* Dievo, Dievas paliko juos vadovautis sugedusiu protu ir daryti, kas nedera.[y] **29** Jie tapo pilni visokio neteisumo,[j] nedorumo, gobšumo,[k] blogybės, pilni pavydo.[l] Jie žudo,[m] kivirčijasi, apgaudinėja,[n] elgiasi piktavališkai,[o] liežuvauja, **30** apkalbinėja,[p] nekenčia Dievo. Jie – akiplėšos, išpuikėliai, pagyrūnai, išradingi piktadariai, neklauso gimdytojų,[r] **31** neturi supratimo,[s] nesilaiko duoto žodžio, nemyli artimųjų,

1 SKYRIUS

a Jer 10:12
b Ps 103:19
Jer 10:10
Apr 15:3
c Iz 40:26
Apr 4:11
d Pr 6:5
e Jer 2:11
Apd 17:29
f Gal 5:19
1Te 4:4, 5
g Jud 7
h Pr 19:5
Kun 18:22
Kun 20:13
1Ko 6:9, 10
i Gal 6:7
y Gal 5:19–21
j 1Pt 4:3
k Įst 5:21
l Tit 3:3
m 1Jn 3:15
n 1Pt 2:1
o Ef 4:31
p 1Pt 2:1
r Įst 21:18, 21
s Rom 1:21

Antra skiltis

a Apr 21:8

2 SKYRIUS

b Rom 2:9
c Mt 7:5
d Rom 11:22
Ef 1:7
e Rom 3:25
f Iz 30:18
g 2Pt 3:9
h 2Te 1:7, 8
Apr 6:16, 17
Apr 11:18
i Ps 62:12
Pat 24:12
Mt 16:27
y 1Ko 15:53
Apr 20:6
j Rom 1:18
Kol 3:6
Hbr 10:26, 27
k Jn 4:22
Apd 13:45, 46
l Apd 15:14
m Įst 10:17
2Me 19:7
Apd 10:34, 35

yra negailestingi. **32** Nors puikiai žino, ką skelbia Dievo teisingumas, – kad tie, kurie šitaip elgiasi, verti mirties,[a] – jie ne tik patys tokius dalykus daro, bet ir kitiems, kurie taip elgiasi, pritaria.

2 Taigi, žmogau, kad ir kas būtum, esi nepateisinamas,[b] jeigu teisi. Jeigu teisi kitą, pasmerki save, nes darai tuos pačius dalykus kaip ir jis.[c] **2** Mes juk žinome, kad tuos dalykus darančių laukia Dievo teismas, ir jis bus teisingas.

3 Negi manai, žmogau, kad teisdamas žmones, darančius tuos dalykus, išvengsi Dievo teismo? Juk ir pats juos darai. **4** Kodėl niekini Dievo maloningumo,[d] pakantumo[e] ir kantrybės[f] turtus? Nejau nesuvoki, kad, būdamas maloningas, Dievas nori paskatinti tave atgailauti?[g] **5** Dėl to, kad esi užsispyręs ir tavo širdis atgailauti nenori, kaupi sau rūstybę, kurią patirsi Dievo rūstybės ir jo teisingo teismo apreiškimo dieną.[h] **6** Jis kiekvienam atmokės pagal jo darbus:[i] **7** tie, kurie šlovės, garbės ir negendamybės[y] siekia ištvermingai darydami gera, gaus amžiną gyvenimą, **8** o tų, kurie mėgsta kivirčytis, kurie ne tiesai paklūsta, o neteisumui, laukia rūstybė ir pyktis.[j] **9** Suspaudimą ir vargą kęs kiekvienas, kas daro bloga, – pirma žydas, paskui graikas, **10** o šlovės, garbės ir ramybės* sulauks kiekvienas, kas daro gera, – pirma žydas,[k] paskui graikas.[l] **11** Juk Dievas nėra šališkas.[m]

12 Visi, kas nusidėjo netyrėdami Dievo įstatymo, pražus,

1:28 *Arba „pažinti“.

2:10 *Arba „taikos“.

nors ir neturi įstatymo;[a] ir visi, kas nusidėjo būdami pavaldūs įstatymui, pagal tą įstatymą bus teisiami.[b] **13** Dievo akyse teisūs yra ne tie, kurie įstatymo klausosi, – teisiais bus pripažinti tie, kurie įstatymo laikosi.[c] **14** Mat jeigu įstatymo neturintys kitataučiai[d] iš prigimties vykdo įstatymo reikalavimus, tada jie, nors ir neturi įstatymo, patys sau yra įstatymas. **15** Taip jie parodo, kad įstatymo esmė įrašyta jų širdyse. Drauge su jais tai paliudija jų sąžinė, ir jų pačių mintys juos arba kaltina, arba teisina. **16** Anot gerosios naujienos, kurią skelbiu, tai bus tą dieną, kai Dievas per Kristų Jėzų teis žmonių paslaptis.[e]

17 O jei tu vadiniesi žydas[f] ir kliaujiesi įstatymu, jei didžiuojiesi Dievu, **18** žinai jo valią ir, būdamas išmokytas pagal įstatymą,[g] moki atskirti, kas išties vertinga, **19** jei laikai save aklųjų vedliu, tamsoje tūnančių šviesa, **20** nenuovokiųjų protintoju, vaikų mokytoju, per įstatymą įgijusiu pažinimo ir tiesos pagrindus, **21** tai kodėl gi, mokydamas kitą, nepamokai savęs?[h] Jei skelbi: „Nevok“,[i] kodėl pats vagi? **22** Jei sakai: „Nesvetimauk“,[y] kodėl pats svetimauji? Bjauriesi stabais, kodėl apiplėšinėji šventyklas? **23** Jei didžiuojiesi įstatymu, kodėl jį peržengi ir taip paniekini Dievą? **24** Juk kaip parašyta: „Dėl jūsų kitataučiai piktžodžiauja prieš Dievo vardą.“[j]

25 Apipjaustymas[k] naudingas tik jeigu vykdai įstatymą,[l] bet jeigu įstatymą laužai, tampi neapipjaustytu, nors esi apipjaustytas. **26** Jei tad neapipjaustytasis[a] laikysis teisingų įstatymo reikalavimų, negi jis, nors ir neapipjaustytas, nebus pripažintas apipjaustytu?[b] **27** Tada tas, kuris nuo gimimo neapipjaustytas, įvykdydamas įstatymą nuteis tave, įstatymo laužytoją, nors tu ir turi teisyną ir esi apipjaustytas. **28** Mat ne tas yra tikras žydas, kuris žydas iš išorės,[c] ir ne tas yra tikras apipjaustymas, kuris atliktas iš išorės, kūne.[d] **29** Tikras žydas yra tas, kuris žydas viduje[e] ir kurio apipjaustyta širdis[f] – apipjaustyta dvasios veikimu, o ne kaip liepiama teisyne.[g] Toks susilauks pagyrimo iš Dievo, o ne iš žmonių.[h]

3 Koks tada pranašumas būti žydu? Arba kokia nauda iš apipjaustymo? **2** Pranašumas visais atžvilgiais didelis. Pirmiausia, žydams buvo patikėti Dievo apreikštieji žodžiai.[i] **3** Tiesa, kai kurie tikėjimo neturėjo. Bet argi jų netikėjimas pavers niekais Dievo ištikimybę? **4** Anaiptol! Net jei visi žmonės būtų melagiai,[y] Dievas išliks tiesakalbis,[j] kaip ir parašyta: „Visa, ką sakai, yra tiesa ir teisiamas tu laimi.“[k] **5** O jeigu mūsų neteisumas iškelia Dievo teisumą, ką begalime pasakyti? Kad Dievas, išliedamas rūstybę, elgiasi neteisingai? (Sakau taip, kaip žmonės sako.) **6** Anaiptol! Jei Dievas neteisus, kaip jis teis pasaulį?[l]

7 Taigi jei dėl mano melo Dievo tiesa dar labiau išryškėjo jo šlovei, kodėl tada esu teisiamas kaip nusidėjėlis? **8** Ir kodėl tada nesakyti: „Darykime bloga, kad išeitų į gera“, kaip kai kurie melagingai tvirtina

2 SKYRIUS

a Ef 2:12

b Rom 3:19

c Įst 30:14
Ez 20:11
Jok 1:22

d Ps 147:19, 20

e Jn 5:22
Apd 10:42
1Pt 4:5

f Rom 9:6

g Įst 4:8

h Mt 23:2, 3

i Iš 20:15

y Įst 5:18

j Iz 52:5
Ez 36:20

k Pr 17:10

l 1Ko 7:19
Gal 5:3

Antra skiltis

a Ef 2:11

b Rom 4:9, 10

c Jn 8:39
Apr 2:9

d 1Ko 7:19

e Rom 9:6

f Jer 4:4
Apd 7:51
Fil 3:3

g Rom 7:6

h Jn 5:44
1Ko 4:5

3 SKYRIUS

i Įst 4:8
Ps 147:19, 20
Apd 7:38

y Sk 23:19
Ps 116:11

j Iz 55:10, 11
Jn 8:26
2Ti 2:13

k Ps 51:4

l Ps 9:8
Ps 96:13
Ps 98:9
Apd 17:31

mus sakant? Tokiems skirta bausmė yra teisinga.[a]

9 Ar tai reiškia, kad mes esame pranašesni? Visai ne! Juk ką tik pareiškėme, kad žydai, kaip ir graikai, yra nuodėmės valdžioje,[b] **10** kaip ir parašyta: „Nėra teisaus, nėra nė vieno,[c] **11** nėra kas nuovokos turėtų, nėra kas Dievo ieškotų. **12** Visi nuklydo, visi niekam tikę pasidarė, nėra kas gera darytų, nėra nė vieno“;[d] **13** „jų gerklės – atviri kapai, jų liežuviai klastingi“;[e] „jų lūpose – angių nuodai“;[f] **14** „jų burnose – keiksmai ir kartėlis“;[g] **15** „jų kojos skuba kraują lieti“;[h] **16** „kur tik jie eina, ten pragaištį ir vargą sėja, **17** santarvės kelio jie nepažįsta“;[i] **18** „jie nemato reikalo bijoti Dievo“*.[y]

19 Mes žinome: visa, ką įstatymas sako, jis sako tiems, kurie įstatymui pavaldūs, kad būtų nutildyta kiekviena burna ir kad Dievo akyse visas pasaulis taptų baustinas.[j] **20** Taigi, jo akivaizdoje dėl įstatymo darbų nė vienas nebus pripažintas teisiu,[k] nes iš įstatymo tik perprantama, kas yra nuodėmė.[l]

21 O dabar yra apreikšta, kad Dievo akyse teisumas priklauso ne nuo įstatymo,[m] ir apie tai liudija pats Įstatymas ir Pranašai.[n] **22** Taip, teisumą Dievo akyse gali įgyti visi, kurie turi tikėjimą – tikėjimą Jėzumi Kristumi, nes tarp jų nėra skirtumo.[o] **23** Visi yra nusidėję, nė vienas neatspindi Dievo šlovės,[p] **24** ir tai, kad Dievas iš savo maloningumo[r] dėl Kristaus Jėzaus sumokėtos išpirkos

3:18 *Pažod. „nėra Dievo baimės jiems prieš akis“.

3 SKYRIUS

a Hbr 2:2, 3
b Rom 3:23 Gal 3:22
c Pat 20:9 Mok 7:20
d Ps 14:1–3
e Ps 5:9
f Ps 140:3
g Ps 10:7 Jok 3:8, 9
h Pat 1:16
i Iz 59:7, 8
y Ps 36:1
j Rom 2:12 Rom 5:13 Gal 3:10
k Gal 2:16 Gal 3:11
l Rom 7:9, 13 Gal 3:19
m Rom 1:16, 17
n Iz 53:11 Jer 31:34 Dan 9:24
o Gal 3:28
p Mok 7:20
r Ef 2:8

Antra skiltis

a Mt 20:28 1Ti 2:5, 6 1Pt 2:24
b Rom 5:17
c Iz 53:11 2Ko 5:19 1Jn 2:1, 2 1Jn 4:10
d Kun 17:11 Apd 13:39 Ef 1:7
e Ps 89:14
f 1Ko 1:30 1Jn 1:9
g Apd 13:38, 39 Ef 2:8, 9
h Gal 2:15, 16 Jok 2:24
i Apd 17:26, 27
y Apd 10:4
j Iz 54:5 Rom 10:12 Gal 3:14
k Įst 6:4 1Ko 8:6 Ef 4:6
l 1Ko 7:18
m Gal 3:8
n Mt 5:17 Rom 8:3, 4 Rom 13:10

4 SKYRIUS

o Pr 15:6 Gal 3:6 Jok 2:23
p Gal 2:15, 16

pripažįsta juos teisiais,[a] yra dovana.[b] **25** Dievas davė jį kaip permaldavimo auką[c] už tuos, kurie tiki pralietu jo krauju.[d] Tuo buvo parodyta, kad praeityje, būdamas su žmonėmis pakantus ir atleisdamas jiems nuodėmes, Dievas elgėsi teisingai **26** ir kad jis teisingai elgiasi[e] dabartiniu metu – kai pripažįsta teisiu tą, kuris tiki Jėzų.[f]

27 Tai ar yra priežasčių girtis? Ne, jos panaikintos. Kokiu įstatymu? Ar darbų?[g] Tikrai ne – tikėjimo įstatymu. **28** Mes manome, kad žmogus teisiu pripažįstamas dėl tikėjimo, o ne dėl įstatymo darbų.[h] **29** Ar Dievas yra tiktai žydų Dievas?[i] Ar jis nėra ir kitataučių?[y] Taip, ir kitataučių.[j] **30** Kadangi Dievas yra vienas,[k] jis pripažins teisiais ir apipjaustytuosius,[l] ir neapipjaustytuosius[m] – pripažins dėl jų tikėjimo. **31** Ar tada tikėjimu mes įstatymą panaikiname? Jokiu būdu! Priešingai, mes įstatymą patvirtiname.[n]

4 O ką pasakysime apie mūsų protėvį Abraomą? Ką jis gavo? **2** Jei Abraomas būtų buvęs pripažintas teisiu dėl darbų, jis būtų turėjęs pagrindą girtis, bet ne Dievo akivaizdoje. **3** Ką sako Raštai? Parašyta: „Abraomas patikėjo Jehova*, todėl buvo pripažintas teisiu.“[o] **4** Tas, kuris dirba, gauna atlygį ne iš malonės – atlygis jam priklauso. **5** Kita vertus, jeigu žmogus ne darbais kliaujasi, jeigu jis tiki tą, kuris gali bedievį pripažinti teisiu, jis laikomas teisiu dėl savo tikėjimo.[p] **6** Juk ir Dovydas laimingu vadina žmogų, kurį Dievas ne

4:3 *Žr. priedą A5.

dėl darbų pripažįsta teisiu. Jis sako: **7** „Laimingi tie, kuriems nusikaltimai atleisti, kuriems nuodėmės dovanotos*. **8** Laimingas žmogus, kuriam nuodėmės Jehova neįskaitys.“[a]

9 Bet ar tokia laimė – tik apipjaustytiesiems? Kaip tada su neapipjaustytaisiais?[b] Juk sakome: „Abraomas dėl tikėjimo buvo pripažintas teisiu.“[c] **10** O ar tą pripažinimą jis gavo būdamas apipjaustytas? Ne, tada jis dar buvo neapipjaustytas. **11** Apipjaustymo žymę[d] jis gavo kaip antspaudą, patvirtinantį, kad yra teisus dėl tikėjimo, kurį turėjo dar būdamas neapipjaustytas. Tą žymę jis gavo, kad taptų tėvu visų neapipjaustytųjų, kurie dėl savo tikėjimo[e] yra pripažįstami teisiais. **12** Apipjaustytas jis buvo ir tam, kad taptų tėvu apipjaustytų palikuonių – ne vien tų, kurie laikosi apipjaustymo papročio, bet ir tų, kurie laikosi tikėjimo, kokį mūsų tėvas Abraomas[f] turėjo dar nebūdamas apipjaustytas.

13 Juk ne dėl įstatymo Abraomas ir jo palikuoniai* gavo pažadą, kad jis bus pasaulio paveldėtojas,[g] o dėl teisumo, kuris kyla iš tikėjimo.[h] **14** Jeigu paveldėtojai yra tie, kurie laikosi įstatymo, tikėjimas yra bevertis ir pažadas tuščias. **15** Įstatymas juk užtraukia rūstybę,[i] o kur nėra įstatymo, nėra ir nusižengimo.[y]

16 Pažadą Abraomas gavo dėl tikėjimo: kad jis būtų duotas iš malonės[j] ir kad galiotų visiems jo palikuoniams[k] – ne vien tiems, kurie laikosi įstatymo, bet ir turintiems tikėjimą kaip Abraomas, mūsų visų tėvas[a] **17** (kaip, beje, ir parašyta: „Padariau tave daugelio tautų tėvu“[b]). Tai buvo akyse Dievo, kuriuo jis tikėjo, – Dievo, atgaivinančio mirusius ir kalbančio apie nesamus dalykus tarytum apie jau esamus*. **18** Vilties nebuvo, o Abraomas vis tiek turėjo viltį ir tikėjo tapsiąs daugelio tautų tėvu, nes buvo pasakyta: „Tiek bus tavo palikuonių.“[c] **19** Jis žinojo, kad jo kūnas jau yra bemaž miręs (Abraomas jau buvo sulaukęs maždaug šimto metų[d]) ir kad Saros įsčios mirusios,[e] tačiau tikėti nenustojo. **20** Dievo pažadu jis neabejojo, nepasidavė netikėjimui. Turėdamas stiprų tikėjimą Abraomas teikė Dievui šlovę **21** ir buvo visiškai tikras, kad Dievas padarys tai, ką yra pažadėjęs.[f] **22** Dėl to „jis buvo pripažintas teisiu“.[g]

23 Tačiau žodžiai „jis buvo pripažintas“ taikytini ne vien Abraomui,[h] **24** bet ir mums – mes irgi būsime pripažinti teisiais, nes tikime tą, kuris mūsų Viešpatį Jėzų prikėlė iš mirusių.[i] **25** Jėzus buvo atiduotas už mūsų prasikaltimus[y] ir prikeltas, kad galėtume būti pripažinti teisiais.[j]

5 Taigi, dėl tikėjimo būdami pripažinti teisiais,[k] puoselėkime* taiką su Dievu – tokią galimybę turime mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus dėka.[l] **2** Dėl to, kad Kristumi tikime, gavome galimybę susilaukti malonės. Ją dabar ir patiriame.[m] Tad džiaukimės* Dievo šlovės

4 SKYRIUS

a Ps 32:1, 2

b Rom 3:30

c Rom 4:3

d Pr 17:1, 2, 11

e Rom 4:16
Gal 3:7

f Gal 3:29

g Pr 12:1–3
Pr 17:5, 6
Pr 22:17, 18

h Hbr 11:8

i Rom 3:20
Rom 5:20
2Ko 3:7

y Rom 5:13

j Rom 3:24

k Rom 9:8
Gal 3:29

Antra skiltis

a Rom 4:11

b Pr 17:5

c Pr 15:5
Hbr 11:17, 18

d Pr 17:17

e Pr 18:11
Hbr 11:11, 12

f Hbr 11:19

g Pr 15:6
Jok 2:23

h Rom 15:4

i Apd 2:24
Apd 13:30
1Pt 1:21

y Mt 20:28

j Iz 53:11, 12
2Ko 5:21

5 SKYRIUS

k Apd 13:38, 39

l Ef 2:14

m 2Ko 5:18
Ef 3:11, 12
Hbr 10:19

4:7 *Pažod. „uždengtos“. **4:13** *Pažod. „sėkla“.

4:17 *Arba galbūt „pašaukiančio į būtį tai, ko nėra“. **5:1** *Arba galbūt „turime“. **5:2** *Arba galbūt „džiaugiamės“.

viltimi. **3** Ir ne vien tuo. Džiaukimės* sunkumais,[a] žinodami, kad sunkumai ugdo ištvermę,[b] **4** ištvermė pelno Dievo palankumą,[c] Dievo palankumas suteikia viltį,[d] **5** o viltis nenuvilia.[e] Mat Dievas savo šventąja dvasia, kurią mums yra suteikęs,[f] pripildė mūsų širdis savo meilės.

6 Kai tebebuvome nusidėjėliai*,[g] Kristus atėjus metui numirė už mus, bedievius. **7** Vargu ar kas numirtų už teisųjį, nebent kas ryžtųsi numirti už geradarį. **8** O Dievas parodė mums savo meilę tuo, kad Kristus numirė už mus, nusidėjėlius.[h] **9** O jeigu dėl jo kraujo esame pripažinti teisiais,[i] tai neabejojame, kad jo dėka būsime išgelbėti nuo rūstybės.[y] **10** Juk jeigu jo Sūnaus mirtis sutaikė mus su Dievu, kai buvome priešai,[j] tai galime neabejoti, kad dėl jo gyvybės būsime išgelbėti, kai jau esame sutaikyti. **11** Maža to, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus dėka džiaugiamės bendryste su Dievu, nes Kristus mus su juo sutaikė.[k]

12 Todėl, kaip per vieną žmogų į pasaulį atėjo nuodėmė ir per nuodėmę – mirtis,[l] taip mirtis prasiskverbė į visus žmones, mat visi tapo nusidėjėliais[m]… **13** Juk nuodėmė buvo pasaulyje ir iki įstatymo, tik nesant įstatymo nuodėmė neįskaitoma.[n] **14** Vis dėlto mirtis viešpatavo ir nuo Adomo iki Mozės, nors žmonės ir nebuvo padarę tokios nuodėmės, kaip Adomas, turintis panašumo į tą, kuris turėjo ateiti.[o]

15 Bet kitaip nei su prasikaltimu yra su dovana. Jeigu vieno žmogaus prasikaltimas daugeliui užtraukė mirtį, tai kokia apsti daugeliui yra Dievo malonė ir dovana, gauta dėl vieno žmogaus,[a] Jėzaus Kristaus, malonės![b] **16** Ir su dovana yra ne taip, kaip su vieno žmogaus nuodėme.[c] Mat nuosprendis po vieno prasikaltimo buvo pasmerkimas,[d] o dovana po daugelio prasikaltimų – teisumo pripažinimas.[e] **17** Juk jeigu dėl vieno žmogaus, dėl vienintelio, nuodėmės[f] įsiviešpatavo mirtis, juo labiau dėl vieno, Jėzaus Kristaus, gavę gyvenimą viešpataus[g] tie, kuriems su kaupu išliejama malonė ir teisumo dovana![h]

18 Taigi, kaip dėl vieno prasikaltimo visiems žmonėms buvo užtrauktas pasmerkimas,[i] taip dėl vieno išteisinamojo darbo visi žmonės[y] bus pripažinti teisiais ir gaus gyvenimą.[j] **19** Kaip dėl vieno žmogaus neklusnumo daugelis tapo nusidėjėliais,[k] taip ir dėl vieno klusnumo daugelis taps teisūs.[l] **20** Įstatymas buvo duotas, kad prasikaltimų pagausėtų.[m] O kai nuodėmių pagausėjo, dar apsčiau buvo išlieta malonė. **21** Kokiam tikslui? Kad kaip viešpatavo nuodėmė ir mirtis,[n] taip viešpatautų ir malonė – viešpatautų dėl teisumo, kuris Jėzaus Kristaus, mūsų Viešpaties, dėka veda į amžiną gyvenimą.[o]

6 Tad ką pasakysime? Gal ir toliau darysime nuodėmes, kad patirtume daugiau malonės? **2** Anaiptol! Argi mes, išvaduoti iš nuodėmių,[p] toliau jas darytume?[r] **3** O gal nežinote, kad mes visi, pakrikštyti Kristuje Jėzuje,[s] buvome pakrikš-

5 SKYRIUS

a Fil 2:17
1Pt 4:12, 13
b Apd 5:41, 42
c Jok 1:12
d Fil 1:18–20
e Joz 21:45
f 2Ko 1:22
Gal 4:6
Ef 1:13, 14
g Ef 2:1, 5
h Iz 53:12
Jn 3:16
Ef 2:4, 5
1Pt 3:18
1Jn 4:10
i Apd 13:38, 39
Hbr 9:14
y 1Te 1:10
j 2Ko 5:18
Kol 1:21, 22
k 2Ko 5:19
l Pr 2:17
Pr 3:6
Pr 3:19
1Ko 15:21
m Ps 51:5
Rom 3:23
n Rom 4:15
o 1Ko 15:45

Antra skiltis

a Hbr 2:9
b Iz 53:11
Mt 20:28
c Pr 2:17
Pr 3:6
d Pr 3:17–19
e Rom 4:25
f Rom 5:12, 14
g Apr 5:9, 10
Apr 20:4
h Rom 3:24
1Pt 3:18
Apr 1:5, 6
i 1Ko 15:21
y Rom 1:16
1Ti 2:3, 4
j Jn 10:10
k Rom 5:12
l Iz 53:11
Hbr 2:10
m Rom 3:20
Gal 3:19
n 1Ko 15:56
o Jn 3:16
1Jn 4:9

6 SKYRIUS

p 1Pt 2:24
r Hbr 10:26, 27
s 1Ko 12:13
Gal 3:27

5:3 *Arba galbūt „Džiaugiamės“. **5:6** *Pažod. „silpni“.

tyti jo mirtyje?[a] **4** Taigi, mes buvome su juo palaidoti, kai buvome pakrikštyti jo mirtyje,[b] kad kaip Kristus Tėvo šlove buvo prikeltas iš mirusių, taip ir mes gyventume – gyventume naują gyvenimą*.[c] **5** Juk jeigu mus su juo suvienija tokia pat mirtis,[d] tikrai suvienys ir toks pat prikėlimas.[e] **6** Mes žinome: mūsų senasis žmogus buvo kartu su juo prikaltas prie stulpo,[f] kad mūsų nuodėmingas kūnas mums nebeviešpatautų[g] ir nebevergautume nuodėmei.[h] **7** Juk kas miręs, tas atsiskaitęs už nuodėmę*.

8 Ir jeigu esame su Kristumi mirę, tikime, kad su juo ir gyvensime. **9** Mes žinome: Kristus yra prikeltas iš mirusių[i] ir nebemirs,[y] mirtis jam nebeviešpatauja. **10** Juk kai jis mirė, tai mirė, kad visiems laikams pašalintų nuodėmę,*[j] o dabar, kai gyvena, tai gyvena dėl Dievo. **11** Taip ir jūs laikykite save išvaduotais iš nuodėmės ir Kristaus Jėzaus dėka gyvenančiais dėl Dievo.[k]

12 Tad neleiskite, kad nuodėmė viešpatautų jūsų mirtingame kūne[l] ir verstų jus paklusti jo geismams. **13** Ir neduokite savo kūno* nuodėmei, kad jis netaptų neteisumo ginklu. Verčiau, būdami atgiję iš mirusių, paveskite save Dievui – paveskite jam savo kūną#, kad jis būtų teisumo ginklas.[m] **14** Nuodėmė neturi jums viešpatauti, nes nesate pavaldūs įstatymui[n] ir susilaukėte malonės.[o]

6:4 *Pažod. „vaikščiotume gyvenimo naujume“. **6:7** *Arba „tas išvaduotas iš nuodėmės“. **6:10** *Pažod. „mirė nuodėmei“. **6:13** *Pažod. „narių“. #Pažod. „narius“.

6 SKYRIUS

a Mk 10:38, 39; 1Ko 15:29
b Kol 2:12
c Kol 3:10; 1Jn 3:14
d 2Ko 4:10; Fil 3:10
e 1Ko 15:42, 49
f Gal 5:24
g Kol 2:11; Kol 3:5
h 2Ko 7:1
i Apd 13:34
y Apr 1:17, 18
j Hbr 9:28; 1Pt 3:18
k 1Pt 2:24
l Pr 4:7
m Rom 12:1
n Rom 7:6; Gal 5:18; Kol 2:13, 14
o Jn 1:17

Antra skiltis

a Rom 5:21
b 2Pt 2:19
c Jn 8:34
d Rom 6:23
e Jn 8:31, 32
f 1Pt 2:24
g Rom 12:1
h Rom 8:6; Gal 5:19–21
i Gal 5:22, 23
y 1Ko 9:25
j Pr 2:17
k Mt 25:46; 1Pt 1:3, 4
l 1Ti 1:16; 1Jn 2:1, 2; Jud 21

7 SKYRIUS

m 1Ko 7:39

15 Ir kas tada? Jei jau nesame pavaldūs įstatymui ir susilaukėme malonės, gal darysime nuodėmę?[a] Anaiptol! **16** Argi nežinote, kad jeigu kieno nors kaip vergai klausote, tai ir esate vergai to, kurio klausote,[b] – arba nuodėmės,[c] vedančios į mirtį,[d] arba klusnumo, vedančio į teisumą? **17** Bet dėkui Dievui, kad jūs, anksčiau buvę nuodėmės vergai, dabar iš širdies klausote mokymo, kuris jums buvo patikėtas. **18** Taip, jūs buvote išvaduoti iš nuodėmės,[e] todėl tapote teisumo vergais.[f] **19** Kalbu žmogiškai, nes jūsų kūnas silpnas. Kaip kad buvote atidavę savo narius vergauti netyrumui ir nedorybei, kad darytumėte nedorybes, taip dabar atiduokite savo narius vergauti teisumui, kad elgtumėtės šventai.[g] **20** Juk kai buvote nuodėmės vergai, teisumas nebuvo jūsų šeimininkas.

21 Ir kokie gi anuomet buvo jūsų elgesio vaisiai? Darbai, kokių dabar gėdijatės. Jie veda į mirtį.[h] **22** O dabar, kai esate išvaduoti iš nuodėmės ir tapę Dievo vergais, duodate vaisių elgdamiesi šventai,[i] ir tai veda į amžiną gyvenimą.[y] **23** Juk nuodėmė atmoka mirtimi,[j] o Dievas dovanoja amžiną gyvenimą[k] per Kristų Jėzų, mūsų Viešpatį.[l]

7 Nejau nežinote, broliai (kalbu suprantantiems įstatymą), kad įstatymas saisto žmogų tol, kol šis gyvas? **2** Antai ištekėjusi moteris įstatymu susaistyta su vyru tol, kol jis gyvas, tačiau jei vyras miršta, ji nebėra vyro įstatymu susaistyta.[m] **3** Taigi, jei vyrui gyvam esant ji taptų kito vyro žmona,

ji būtų svetimautoja,[a] bet jeigu vyras miršta, ji laisva nuo jo įstatymo. Jeigu ji taptų kito vyro žmona, nebūtų svetimautoja.[b]

4 Taip ir jūs, mano broliai, dėl Kristaus aukos* nebesate įstatymu susaistyti#. Jūs priklausote kitam[c] – tam, kuris buvo prikeltas iš mirusių,[d] – kad mes visi duotume vaisių Dievo garbei.[e] **5** Juk kai gyvenome kūniškai, mūsų kūne*, kaip parodė įstatymas, veikė nuodėmingos aistros, todėl darėme darbus#, vedančius į mirtį.[f] **6** O dabar esame išlaisvinti iš įstatymo[g] – išvaduoti iš to,* kas mus varžė, kad būtume vergai nauja prasme, tai yra pavaldūs dvasiai,[h] o ne kaip seniau – teisynui.[i]

7 Tai ką pasakysime? Kad įstatymas yra ydingas*? Anaiptol! Juk aš nebūčiau supratęs, kas yra nuodėmė, jei nebūtų buvę įstatymo.[y] Tarkim, jei įstatyme nebūtų pasakyta: „Negeisk svetimo“,[j] nebūčiau žinojęs, kad geisti svetimo yra blogai. **8** Bet nuodėmė, radusi progą, kurią suteikia įstatymas, sukėlė manyje visokiausius geismus, o nesant įstatymo nuodėmė buvo negyva.[k] **9** Mat kadaise, nesant įstatymo, buvau gyvas, bet, įsakymui atėjus, nuodėmė atgijo ir aš numiriau.[l] **10** Man paaiškėjo, kad įsakymas, turėjęs vesti į gyvenimą,[m] veda į mirtį. **11** Mat nuodėmė, radusi progą, kurią suteikia įstatymas, mane suvedžiojo ir per jį nužudė. **12** Taigi įstatymas yra šventas, jo įsakymai irgi yra šventi, teisingi ir geri.[a]

13 Tad negi tai, kas gera, nuvedė mane į mirtį? Anaiptol! Tai padarė nuodėmė. Kad parodytų, kas esanti, nuodėmė užtraukė man mirtį pasinaudodama tuo, kas gera,[b] ir dėl įsakymo tapo daug nuodėmingesnė.[c] **14** Mes juk žinome, kad įstatymas yra dvasiškas. O aš esu kūniškas, parduotas nuodėmės valdžion,[d] **15** mat nesuprantu, ką darau: ko noriu, nedarau – darau, ko nekenčiu. **16** Ir jei to, ką darau, daryti nenoriu, vadinasi, pripažįstu, kad įstatymas puikus. **17** Iš tikro tai darau ne aš, o manyje gyvenanti nuodėmė.[e] **18** Žinau, kad manyje, tai yra mano kūne, negyvena joks gėris. Aš trokštu daryti gera, bet nesugebu.[f] **19** Darau ne tai, kas gera – ne tai, ko noriu, bet tai, kas bloga, ko nenoriu. **20** O jeigu darau tai, ko nenoriu, vadinasi, ne aš tai darau, o manyje gyvenanti nuodėmė.

21 Taigi mane varžo toks įstatymas: kai noriu daryti gera, prie manęs pristoja bloga.[g] **22** Juk kaip vidinis žmogus[h] aš gėriuosi Dievo įstatymu, **23** tačiau suprantu, kad mano kūne* yra kitas įstatymas ir kad jis kovoja su mano proto įstatymu.[i] Tas kūne* veikiantis nuodėmės įstatymas daro mane savo belaisviu.[y] **24** Vargšas aš žmogus! Kas išvaduos mane iš šitai mirčiai pasmerkto kūno? **25** Dėkui Dievui, per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų būsiu išvaduotas! Taigi, protu aš vergauju Dievo įstatymui, o kūnu – nuodėmės įstatymui.[j]

7 SKYRIUS

a Mt 5:32 Mt 19:9 Mk 10:11, 12 Lk 16:18

b 1Ko 7:8, 9 1Ti 5:14

c 2Ko 11:2

d Apd 5:30 2Ko 5:15

e Gal 5:22, 23 Kol 1:10

f Jok 1:14, 15

g Rom 10:4 Ef 2:15 Kol 2:13, 14

h Rom 12:11

i Gal 3:10

y Rom 3:20 Gal 3:19

j Iš 20:17 Įst 5:21

k Rom 4:15 Rom 5:20

l 2Ko 3:6

m Kun 18:5 Lk 10:26–28

Antra skiltis

a Įst 4:8 Ps 19:8

b 1Ko 15:56

c Rom 5:13

d Ps 51:5 Jn 8:34 Rom 6:16

e Pr 8:21

f Mt 26:41

g Jer 17:9

h 2Ko 4:16 Ef 3:16 Ef 4:23, 24

i Gal 5:17 Jok 4:1

y Jn 8:34

j Rom 6:13 Gal 5:17

7:4 *Pažod. „kūno“. #Pažod. „esate įstatymui mirę“. **7:5, 23** *Pažod. „nariuose“. **7:5** #Pažod. „davėme vaisius“. **7:6** *Pažod. „mirę tam“. **7:7** *Pažod. „nuodėmė“.

8 Todėl tie, kurie yra vienybėje su Kristumi Jėzumi, nenusipelno pasmerkimo. **2** Juk dvasios įstatymas, teikiantis gyvenimą tiems, kurie yra viena su Kristumi Jėzumi, išlaisvino[a] tave iš nuodėmės ir mirties įstatymo. **3** Ko Įstatymas nepajėgė padaryti,[b] nes dėl kūno* buvo silpnas,[c] tą padarė Dievas. Jis atsiuntė savo Sūnų,[d] panašų į turinčius nuodėmingą kūną,[e] kad pašalintų nuodėmę. Taip jis kūne glūdinčią nuodėmę pasmerkė, **4** kad mes paklustume ne kūnui, o dvasiai[f] ir taip įvykdytume teisingus įstatymo reikalavimus.[g] **5** Juk kūniškų žmonių mintys sutelktos į kūniškus dalykus,[h] o dvasingų – į dvasios dalykus.[i] **6** Sutelkti mintis į tai, kas kūniška, yra mirtis,[y] o sutelkti mintis į tai, kas dvasiška, – gyvenimas ir ramybė*.[j] **7** Kas sutelkia mintis į kūniškus dalykus, tas tampa Dievo priešu,[k] nes nepaklūsta Dievo įstatymui. Tiesą sakant, nė negali paklusti. **8** Taigi kūniški žmonės negali patikti Dievui.

9 O jei jumyse išties gyvena Dievo dvasia, esate ne kūniški, o dvasingi žmonės.[l] Kas neturi Kristaus dvasios, tas nėra jo. **10** Jeigu su Kristumi esate viena,[m] tai kūnas dėl nuodėmės miršta, bet dvasia dėl teisumo teikia gyvybę. **11** Jeigu jumyse gyvena dvasia to, kuris prikėlė Jėzų iš mirusių, tai jis – tas, kuris prikėlė iš mirusių Kristų Jėzų,[n] – atgaivins ir jūsų mirtingus kūnus[o] savo dvasia, gyvenančia jumyse.

8:3 *T. y. dėl žmogaus nuodėmingumo. **8:6** *Arba „taika“.

8 SKYRIUS

a Jn 8:31, 32 Jok 1:25
b Rom 3:20 Hbr 7:11
c Hbr 7:18
d 1Jn 4:9
e Jn 1:14
f Gal 5:16, 18
g Rom 3:31
h Gal 5:19–21
i Gal 5:22, 23
y Rom 6:21
j Gal 6:7, 8
k Iz 59:2 Kol 1:21
l Gal 5:25
m Jn 15:4
n Apd 2:24
o Ef 2:1, 5

Antra skiltis

a Gal 5:19–21
b 1Ko 9:27 Gal 5:24 Ef 4:22 Kol 3:5
c Gal 6:7, 8
d Jn 1:12 Jn 3:5
e Gal 4:4–6
f 1Ko 2:10, 12 2Ko 1:22
g Jn 1:12 Gal 3:26 1Jn 3:2
h Lk 12:32 Gal 3:29
i Fil 1:29 Kol 1:24
y 1Ko 15:53 Apr 3:21
j 2Ko 4:17 1Pt 4:13
k 1Jn 3:2
l Pr 3:17–19
m Jn 8:31, 32 1Ko 15:22
n 2Ko 5:1, 2
o Gal 4:4, 5 Ef 1:5 Apr 21:7

12 Taigi, broliai, mes esame įsipareigoję. Bet ne kūnui, kad gyventume kūniškai.[a] **13** Jei gyvenate kūniškai, tikrai mirsite, o jei dvasia kūniškus įpročius marinate,[b] gyvensite.[c] **14** Visi, kuriuos veda Dievo dvasia, yra Dievo sūnūs.[d] **15** Jūs gi gavote ne vergystės dvasią, kad ir vėl bijotumėte. Jūs gavote įsūnystės dvasią, kurios skatinami šaukiame: „*Aba**! Tėve!“[e] **16** Pati Dievo dvasia išvien su mūsų dvasia liudija,[f] kad esame jo vaikai.[g] **17** O jei esame vaikai, tai ir paveldėtojai. Gausime paveldą iš Dievo ir būsime paveldėtojai[h] su Kristumi – jei su Kristumi kenčiame,[i] kad su juo būtume ir pašlovinti.[y]

18 Taigi, aš manau, kad šito laikmečio kentėjimai nieko nereiškia palyginti su šlove, kuri bus apreikšta per mus.[j] **19** Kūrinija su ilgesiu laukia, kada bus apreikšti Dievo sūnūs.[k] **20** Mat ji pateko tuštybės valdžion,[l] tik ne savo valia, o buvo atiduota. Tas, kuris ją atidavė, suteikė ir viltį, **21** kad kūrinija irgi bus išlaisvinta[m] iš gendamybės vergijos ir įgis šlovingą Dievo vaikų laisvę. **22** Juk matome, kad visa kūrinija iki šiol dejuoja ir kankinasi. **23** Maža to, mes patys, gavusieji pirmąjį vaisių, tai yra dvasią, širdyje dejuojame[n] ir laukte laukiame, kada būsime įsūnyti,[o] išvaduoti* iš kūno. **24** Dėl tos vilties ir buvome išgelbėti. Jei viltis yra išsipildžiusi*, ji nebėra viltis. Juk argi kas viliasi to, ką jau yra gavęs*#?

8:15 *Hebr. arba aram. žodis, išvertus – „tėve“. **8:23** *Pažod. „išpirkti“. **8:24** *Pažod. „regima“. #Pažod. „ką regi“.

25 O kai viliamės[a] to, kas dar nėra išsipildę*,[b] tai laukiame ištvermingai.[c]

26 Kai esame silpni, mums padeda ir dvasia.[d] Būna, nežinome, ko turėtume melsti, bet tada, mums be žodžių dejuojant, dvasia pati maldauja už mus. **27** Tas, kuris tiria širdis,[e] žino, ką dvasia sako, nes ji maldauja už šventuosius pagal Dievo valią.

28 Mes žinome: Dievas visa sutvarko taip, kad išeitų į gera jį mylintiems, pašauktiesiems pagal jo valią,[f] **29** nes tiems, kuriuos nuo pradžių buvo numatęs, jis iš anksto skyrė tapti panašiems į jo Sūnų[g] – pirmagimį[h] tarp savo brolių.[i] **30** Kuriems iš anksto tai skyrė,[y] tuos Dievas ir pašaukė.[j] Kuriuos pašaukė, tuos ir pripažino teisiais.[k] Ir kuriuos pripažino teisiais, tuos pašlovino.[l]

31 Tai ką dėl viso šito pasakysime? Jeigu Dievas už mus, tai kas prieš mus?[m] **32** Argi tas, kuris net savojo Sūnaus nepagailėjo ir atidavė jį už mus visus,[n] kartu su juo mums nedovanos ir viso kito? **33** Tad kas gali mesti kaltinimą Dievo išrinktiesiems?[o] Juk pats Dievas pripažįsta juos teisiais.[p] **34** Kas gi juos pasmerks? Juk pats Kristus Jėzus – tas, kuris numirė, buvo prikeltas iš mirusių ir sėdi Dievo dešinėje,[r] – už mus maldauja.[s]

35 Kas gi atskirs mus nuo Kristaus meilės?[t] Gal priespauda? O gal vargas? Persekiojimas? Badas? Nuogumas? Pavojus? Kalavijas?[u] **36** Kaip parašyta: „Dėl tavęs mus diena iš dienos žudo, laiko pjautinomis avimis.“[a] **37** Tačiau to, kuris mus pamilo, dėka mes visa tai įveikiame.[b] **38** Aš įsitikinęs, kad nei mirtis, nei gyvenimas, nei angelai, nei valdžios, nei esamybės, nei būsimybės, nei galybės,[c] **39** nei aukštybė, nei gilybė, nei koks kitas kūrinys negalės atskirti mūsų nuo Dievo meilės, kuri pasireiškia per Kristų Jėzų, mūsų Viešpatį.

9 Aš, Kristaus sekėjas, sakau tiesą, nemeluoju – tą liudija ir mano paties sąžinė, vedama šventosios dvasios, – **2** kad labai liūdžiu ir nepaliauja skaudėti man širdį. **3** Verčiau jau aš pats, tarsi koks prakeiktasis, būčiau atskirtas nuo Kristaus, o ne mano broliai, mano giminaičiai pagal kūną. **4** Jie yra izraelitai, jie gavo įsūnystę,[d] šlovę, sandoras,[e] įiems buvo duotas įstatymas,[f] šventoji tarnystė[g] ir pažadai.[h] **5** Jie yra palikuoniai protėvių,[i] iš kurių pagal kūną kilo Kristus.[y] Dievas, kuris yra viršum visko, tebūna palaimintas per amžius! Amen.

6 Tačiau tai nereiškia, kad Dievo žodis neišsipildė. Mat ne visi, nors ir kilę iš Izraelio, yra tikras Izraelis.[j] **7** Ir ne visi Abraomo palikuoniai* yra jo vaikai,[k] nes parašyta: „Tavo palikuoniais vadinsis tie, kurie kils iš Izaoko.“[l] **8** Kitaip tariant, Dievo vaikais laikomi ne vaikai pagal kūną[m] – palikuoniais laikomi pažado vaikai.[n] **9** Juk pažadas buvo ištartas toks: „Ateisiu šiuo laiku, ir Sara turės sūnų.“[o] **10** Jis buvo ištartas ne tik tąsyk. Pa-

8 SKYRIUS

a 1Pt 1:3, 4
b 2Ko 5:7
c Rom 5:3–5
d Jn 14:16, 26; Jn 16:7
e Jer 11:20
f Ef 1:9–11; 2Ti 1:9
g Jn 13:15; Rom 6:5; 1Ko 15:49
h Hbr 1:6
i Hbr 2:11
y Ef 1:5
j Fil 3:14; 1Te 2:12; Hbr 3:1
k Rom 5:18; Tit 3:7
l 2Ko 4:6
m Ps 118:6; 1Jn 4:4
n Jn 3:16; Rom 3:25; 1Jn 4:9
o Iz 50:8
p Apd 13:38, 39; Hbr 10:16, 17
r Ps 110:1
s Hbr 7:25; 1Jn 2:1
t Jn 15:10
u 2Ko 4:8, 9

Antra skiltis

a Ps 44:22
b Jn 16:33
c Ef 6:12

9 SKYRIUS

d Iš 4:22
e Apd 3:25; Apd 7:8
f Iš 24:12
g Apd 26:7; Hbr 9:1
h Rom 4:13
i Įst 10:15
y Mt 1:17
j Rom 2:28; Apr 2:9
k Jn 8:39; Gal 3:29
l Pr 21:12; Hbr 11:18
m Jn 1:12, 13
n Gal 4:28
o Pr 18:10, 14

8:25 *Pažod. „ko neregime“.

9:7 *Pažod. „sėkla“.

gal pažadą ir Rebeka nuo mūsų protėvio Izaoko ėmė lauktis dvynių.[a] **11** Jie dar nebuvo gimę ir nebuvo padarę nei gera, nei bloga, bet Dievas, norėdamas parodyti, kad jo pasirinkimas priklauso ne nuo darbų, o nuo jo paties, nuo pašaukėjo, **12** Rebekai pasakė: „Vyresnysis vergaus jaunesniajam.“[b] **13** Taip ir parašyta: „Jokūbą aš mylėjau, o Ezavo nekenčiau.“[c]

14 Tad ką pasakysime? Ar Dievas neteisingas? Anaiptol![d] **15** Juk Mozei jis sako: „Aš pasigailiu to, kurio noriu pasigailėti, ir atjaučiu tą, kurį noriu atjausti.“[e] **16** Taigi tas pasirinkimas priklauso ne nuo žmogaus norų ir pastangų, o nuo gailestingojo Dievo.[f] **17** Juk Raštuose yra tokie žodžiai faraonui: „Vis dėlto palikau tave gyvą – kad per tave parodyčiau savo galią ir kad mano vardas nuskambėtų per visą žemę.“[g] **18** Vadinasi, to, kurio nori, Dievas pasigaili ir tam, kuriam nori, leidžia užkietinti savo širdį*.[h]

19 Tu man sakysi: „Tai kodėl jis vis dar mus kaltina? Juk jo valiai niekas negali priešintis.“ **20** Kas, žmogau, tu toks, kad priešgyniautum Dievui?[i] Negi lipdinys sakytų lipdytojui: „Kodėl padarei mane tokį?“[y] **21** Argi puodžius neturi galios moliui,[j] kad iš to paties minkalo padarytų vieną indą garbingam reikalui, o kitą – negarbingam? **22** Panašiai ir Dievas: nors turėjo valią parodyti savo rūstybę ir apreikšti savo galią rūstybės indams, kurie buvo nužiesti sunaikinimui, jis buvo

9:18 *Pažod. „ir tą, kurį nori, užkietina“.

9 SKYRIUS

a Pr 25:21, 24

b Pr 25:23

c Mal 1:2, 3 Hbr 12:16

d Įst 32:4 Job 34:10

e Iš 33:19

f Tit 3:4, 5

g Iš 9:16

h Iš 10:1 Iš 14:4

i Job 40:2

y Iz 29:16 Iz 45:9

j Iz 64:8 Jer 18:6

Antra skiltis

a 1Te 5:9

b Rom 11:13 Ef 3:6

c Ef 2:12

d Oz 2:23 Mt 21:43 1Pt 2:10

e Oz 1:10 Gal 3:26

f Oz 1:10 Rom 11:4, 5

g Iz 10:22, 23

h Iz 1:9

i Rom 10:20

y Rom 4:11 Fil 3:9

j Iz 8:14 Lk 20:17, 18 1Ko 1:23

k Ps 118:22 Mt 21:42

l Iz 28:16 Rom 10:11 1Pt 2:6

10 SKYRIUS

m Rom 9:3, 4

n Apd 21:20 Gal 1:14

o Rom 1:16, 17

labai kantrus ir juos pakentė, **23** kad apreikštų savo šlovės turtus gailestingumo indams,[a] kurie buvo iš anksto paruošti šlovei, **24** tai yra mums, jo pašauktiems ne tik iš žydų, bet ir iš kitų tautų.[b] **25** Jis ir per Ozėją sako: „Ne savo tautą[c] vadinsiu savo tauta ir nemylėtą – mylima;[d] **26** ir ten, kur jiems buvo pasakyta: ‘Jūs – ne mano tauta’, jie bus vadinami gyvojo Dievo sūnumis.“[e]

27 O Izaijas apie Izraelį skelbia: „Net jei Izraelio sūnų būtų kaip pajūrio smilčių, tik likutis bus išgelbėtas![f] **28** Mat Jehova suves sąskaitas žemėje, suves galutinai ir skubiai.“[g] **29** Dar Izaijas iš anksto pasakė: „Jeigu kareivijų Viešpats Jehova nebūtų mums palikuonių palikęs, būtume tapę tarsi Sodoma, būtume panašūs į Gomorą.“[h]

30 Tai ką gi pasakysime? Ogi tai, kad kitataučiai, nors teisumo nesiekė, jį įgijo[i] – įgijo dėl tikėjimo.[y] **31** O izraelitai, kad ir siekė teisumo mėgindami laikytis įstatymo, savo tikslo nepasiekė – to įstatymo taip ir neįvykdė. **32** Kodėl? Todėl, kad teisumą pelnyti siekė darbais, o ne tikėjimu. Jie suklupo užkliuvę už „suklupimo akmens“,[j] **33** kaip parašyta: „Štai dedu Sione suklupimo akmenį,[k] nupuolimo uolą, bet kas juo tiki, nenusivils.“[l]

10 Broliai, aš iš širdies troškčiau ir maldauju Dievą, kad izraelitai būtų išgelbėti.[m] **2** Mat jiems liudiju, kad Dievui jie tarnauja uoliai,[n] tik jo gerai nepažįsta. **3** Nesuprasdami, ką Dievo akyse reiškia būti teisiam,[o] ir siekdami to

teisumo savaip,[a] jie nedarė, kas Dievo akyse teisu.[b] **4** Kristus juk yra įstatymo pabaiga,[c] kad teisiu būtų pripažintas kiekvienas, kuris tiki.[d]

5 Apie teisumą, kuris įgyjamas per įstatymą, Mozė rašo: „Kas šių dalykų laikysis, gyvens.“[e] **6** O apie teisumą, kylantį iš tikėjimo, kalbama šitaip: „Nesakyk sau širdyje:[f] ‘Kas gali pakilti į dangų?’,[g] tai yra Kristaus parvesti, **7** arba: ‘Kas nusileis į bedugnę?’,[h] tai yra Kristaus iš numirusių pakelti.“ **8** Ir ką Raštai sako? „Tas žodis yra arti tavęs – tavo lūpose ir tavo širdyje“[i] (turiu omenyje mūsų skelbiamą tikėjimo žodį). **9** Jeigu lūpomis išpažinsi, kad Jėzus yra Viešpats,[y] ir širdimi tikėsi, kad Dievas prikėlė jį iš mirusių, būsi išgelbėtas. **10** Mat širdimi tikima, ir tai veda į teisumą, o lūpomis išpažįstama,[j] ir tai veda į išgelbėjimą.

11 Raštai sako: „Kas juo tiki, nenusivils.“[k] **12** Nėra skirtumo tarp žydo ir graiko.[l] Visų jų Viešpats yra vienas, jis dosnus visiems, kurie jo šaukiasi. **13** Juk „kiekvienas, kas šaukiasi Jehovos vardo, bus išgelbėtas“.[m] **14** Tačiau kaipgi žmonės šauksis to, kurio neįtikėjo? Kaip įtikės tą, apie kurį negirdėjo? Ir kaipgi išgirs be skelbėjo? **15** Ir kas gi skelbs nesiųstas?[n] Kaip parašyta: „Kokios gražios kojos skelbiančių gerą naujieną apie puikius dalykus!“[o]

16 Tačiau ne visi gerąją naujieną priėmė. Izaijas juk sako: „Jehova, kas patikėjo tuo, ką iš mūsų išgirdo?“[p] **17** Taigi, tikėjimas ateina iš to, ką žmogus girdi,[a] o tai, ką girdi, yra žodis apie Kristų. **18** Todėl klausiu: argi jie negirdėjo? Juk „jų garsas sklinda per visą žemę ir jų žinia – iki pasaulio pakraščių“.[b] **19** Ir klausiu: argi Izraelis nesuprato?[c] Pirmiausia, Mozė sako: „Aš sukelsiu jums pavydą per žmones, kurie nėra tauta, per neišmanėlių tautą jus įsiutinsiu.“[d] **20** O Izaijas drąsiai pareiškia: „Mane surado tie, kurie manęs nė neieškojo,[e] pasirodžiau tiems, kurie apie mane neklausinėjo.“[f] **21** Apie Izraelį jis sako: „Ištisą dieną tiesiau rankas į tautą, kuri neklauso ir yra užsispyrusi.“[g]

11 Tad aš klausiu: negi Dievas atstūmė savo tautą?[h] Anaiptol! Juk ir pats esu izraelitas, Abraomo palikuonis iš Benjamino giminės. **2** Dievas neatstūmė savo tautos, kurią pirma buvo išsirinkęs.[i] Ar nežinote, ką Raštai sako apie Eliją – kaip jis skundėsi Dievui dėl Izraelio? **3** „Jehova, tavo pranašus jie išžudė, tavo aukurus išvartė. Aš vienas likau, ir dabar jie kėsinasi į mano gyvybę*.“[y] **4** O ką Dievas jam atsakė? „Man dar yra likę septyni tūkstančiai vyrų, kurie nesiklaupia prieš Baalą.“[j] **5** Taip ir šiuo metu yra izraelitų likutis,[k] išrinktas dėl malonės. **6** O jeigu dėl malonės,[l] tai nebe dėl darbų,[m] antraip malonė nebebūtų malonė.

7 Ir kas tada? Ko izraelitai taip uoliai siekia, to jie negavo, o išrinktieji gavo.[n] Kitų širdys surambėjo,[o] **8** kaip ir parašyta: „Dievas siuntė jiems įmygio dvasią[p] ir iki pat šian-

10 SKYRIUS

a Lk 16:15 Fil 3:9
b Lk 7:29, 30
c Mt 5:17 Rom 7:6 Ef 2:15 Kol 2:13, 14
d Gal 3:24
e Kun 18:5 Gal 3:12
f Įst 9:4
g Įst 30:12
h Įst 30:13
i Įst 30:14
y Apd 16:31
j 1Ko 9:16 2Ko 4:13 Hbr 13:15
k Iz 28:16 Rom 9:33
l Apd 15:7–9 Gal 3:28
m Jl 2:32 Apd 2:21
n Mt 28:19, 20
o Iz 52:7 Ef 6:14, 15
p Iz 53:1 Jn 12:37, 38

Antra skiltis

a Jn 4:42
b Ps 19:4 Apd 1:8
c Mt 10:5, 6 Apd 2:14
d Įst 32:21
e Rom 9:30
f Iz 65:1
g Iz 65:2

11 SKYRIUS

h 1Sa 12:22 Jer 31:37
i Iš 19:5 Ps 94:14
y 1Ka 19:2, 14
j 1Ka 19:18
k Rom 9:27
l Ef 1:7 Ef 2:8
m Gal 2:15, 16
n Jn 1:11, 12
o 2Ko 3:14, 15
p Iz 29:10

11:3 *Arba „sielą“. Žr. žodynėlį.

dien neatvėrė akių, kad matytų,
ir ausų, kad girdėtų.“[a] **9** Ir Dovydas sako: „Jų stalas tetampa jiems žabangais, pinklėmis,
suklupimo akmeniu ir atpildu.
10 Teaptemsta jiems akys, kad
nematytų, ir neleisk jų nugaroms atsitiesti.“[b]

11 Tad klausiu: negi suklupę jie nebeatsikels? Anaiptol! Vis dėlto dėl jų paklydimo atsivėrė išgelbėjimas kitataučiams, tad jie ėmė pavyduliauti.[c] **12** O jeigu dėl jų paklydimo pasauliui atsivėrė tokie turtai, dėl jų sumažėjimo – turtai kitataučiams,[d] tai kokie turtai atsivers, kai jų bus visuma!

13 Dabar kalbu jums, kitataučiams. Kadangi esu kitataučių apaštalas,[e] garsinu* savo tarnystę,[f] **14** kad kaip nors paskatinčiau savo tautiečius pavyduliauti ir bent kai kuriuos iš jų išgelbėčiau. **15** Juk jeigu jų atmetimas[g] reiškia sutaikymą pasauliui, ką reikš jų priėmimas, jei ne gyvenimą mirusiems? **16** Jei tešlos dalis, aukojama kaip pirmasis vaisius, yra šventa, tai šventas ir visas maišymas. Ir jeigu šaknis šventa, tai ir šakos.

17 Jeigu jau kai kurios šakos buvo nulaužtos, ir tu, būdamas laukinis alyvmedis, buvai tarp jų įskiepytas ir maitiniesi alyvmedžio šaknies syvais, **18** tai nesipuikuok prieš tas šakas. Jeigu norisi puikuotis,[h] prisimink, kad ne tu maitini* šaknį, o šaknis tave. **19** Tu sakysi: „Šakos buvo nulaužtos tam, kad aš būčiau įskiepytas.“[i] **20** Tai tiesa. Dėl netikėjimo jos buvo nulaužtos,[a] o tu laikaisi dėl tikėjimo.[b] Bet nesikelk į puikybę, verčiau bijok! **21** Juk jeigu Dievas nepagailėjo prigimtinių šakų, nepagailės ir tavęs. **22** Tad pasvarstyk apie Dievo maloningumą[c] ir griežtumą. Nupuolusiems Dievas yra griežtas,[d] o tau bus maloningas, jei to būsi vertas. O jeigu ne, tai būsi iškirstas. **23** Net ir anie, jeigu įtikės, bus įskiepyti,[e] nes Dievas turi galią juos įskiepyti atgal į medį. **24** Mat jei tu buvai iškirstas iš alyvmedžio, kuris iš prigimties laukinis, ir ne pagal prigimtį buvai įskiepytas į sodo alyvmedį, tai juo labiau į tą alyvmedį gali būti įskiepytos jo prigimtinės šakos!

25 Kad nelaikytumėte savęs išmintingais, broliai, noriu atskleisti jums slėpinį:[f] dalies izraelitų širdys užkietėjo ir liks užkietėjusios, kol įeis kitataučių visuma. **26** Šitaip bus išgelbėtas visas Izraelis.[g] Taip ir parašyta: „Iš Siono ateis gelbėtojas,[h] jis nutolins bedievystes nuo Jokūbo. **27** Kai pašalinsiu jų nuodėmes,[i] sudarysiu su jais sandorą.“[y] **28** Tiesa, turint omenyje gerąją naujieną, jie yra priešai – jūsų labui, tačiau, turint omenyje dieviškąjį išrinkimą, protėviams duotą pažadą, jie yra numylėtiniai.[j] **29** Juk jei Dievas duoda dovaną ar ką pašaukia, jis dėl to nesigailės. **30** Kaip kadaise jūs neklausėte Dievo[k] ir dabar dėl jų neklusnumo[l] patiriate gailestingumą,[m] **31** panašiai jie: nors dabar neklauso (jūs dėl to patiriate gailestingumą), jie irgi gali patirti gailestingumą. **32** Mat Dievas visus

11:13 *Pažod. „šlovinu“. **11:18** *Arba „išlaikai“.

11 SKYRIUS

a Įst 29:4

b Ps 69:22, 23

c Įst 32:21
Rom 10:19

d Rom 9:23, 24

e Apd 9:15
Gal 1:15, 16
Ef 3:8

f Apd 28:30, 31
Kol 1:23
2Ti 4:5

g Mt 21:43

h 1Ko 10:12

i Apd 15:14

Antra skiltis

a Mt 21:43

b Ef 2:8

c Rom 2:4

d Mt 23:38

e Apd 2:38

f Ef 3:5, 6

g Rom 2:29
Rom 9:6
Gal 3:29

h Ps 14:7

i Iz 27:9

y Iz 59:20, 21

j Įst 10:15

k Ef 2:1, 2

l Apd 7:51

m Apd 15:7–9

įkalino neklusnume,[a] kad visų pasigailėtų.[b]

33 Dievo turtai, išmintis, žinojimas – kokia gelmė! Kokie neištiriami jo sprendimai ir nesusekami jo keliai! **34** „Kas gi yra perpratęs Jehovos mintis ir kas yra tapęs jo patarėju?“[c] **35** Arba: „Ar yra kas Dievui ką nors davęs pirmas, kad Dievas turėtų jam atlyginti?“[d] **36** Juk visa yra iš jo, per jį ir jam. Jam šlovė per amžius! Amen.

12 Todėl maldauju jus dėl Dievo gailestingumo, broliai, aukoti savo kūnus[e] kaip gyvą, šventą,[f] Dievui priimtiną auką, tebūna jūsų tarnystė sąmoninga.[g] **2** Ir nebesekite šiuo pasauliu*, bet visiškai pasikeiskite ir atnaujinkite savo protą,[h] kad galėtumėte įsitikinti,[i] kokia yra Dievo valia – kas gera, priimtina ir tobula.

3 Dėl man suteiktos malonės sakau kiekvienam iš jūsų: nemanykite apie save geriau, negu dera manyti[y] – vertinkite save nuosaikiai, pagal tai, kiek tikėjimo Dievas kiekvienam yra davęs.[j] **4** Juk mūsų kūnas, nors sudarytas iš daugelio skirtingai veikiančių narių, yra vienas.[k] **5** Panašiai ir mes: nors mūsų daug, esame vienas kūnas bendrystėje su Kristumi, o pavieniui – vieni nuo kitų priklausomi nariai.[l] **6** Dievas iš savo malonės davė mums skirtingų dovanų.[m] Tad jeigu tai pranašavimas, pranašaukime pagal tai, kiek mums duota tikėjimo, **7** jeigu tarnystė, tai ir tarnaukime. Kas geba mokyti, tegu moko,[n] **8** kas geba drąsinti, tegu drąsina,*[o] kas kuo dalijasi, tesidalija dosniai,[a] kas vadovauja, tevadovauja rūpestingai,[b] kas daro gailestingumo darbus, tedaro juos džiugiai.[c]

9 Meilė tebūna be veidmainystės.[d] Bodėkitės to, kas pikta,[e] tvirtai laikykitės to, kas gera. **10** Mylėkite vienas kitą broliška meile, pirmi rodykite kitiems pagarbą.[f] **11** Būkite darbštūs*, netiniginiaukite.[g] Liepsnokite dvasia.[h] Vergaukite Jehovai.[i] **12** Džiaukitės, kad turite viltį. Būkite ištvermingi per suspaudimus.[y] Nepaliaukite melstis.[j] **13** Dalykitės su šventaisiais, duokite, kiek kuriam reikia.[k] Puoselėkite svetingumą.[l] **14** Laiminkite persekiotojus[m] – laiminkite, o ne prakeiksmus siųskite.[n] **15** Džiaukitės su besidžiaugiančiais, verkite su verkiančiais. **16** Kitus vertinkite taip, kaip save. Nesiaukštinkite* – būkite nuolankūs.[o] Netapkite išmintingi savo akyse.[p]

17 Niekam neatmokėkite blogu už bloga.[r] Darykite, kas gera visų žmonių akyse. **18** Kiek įmanoma, kiek nuo jūsų priklauso, gyvenkite taikingai su visais žmonėmis.[s] **19** Nekeršykite patys, mylimieji, – užleiskite vietą Dievo rūstybei,[t] juk parašyta: „Kerštas mano, aš atmokėsiu, – sako Jehova.“[u] **20** Taip pat: „Jei tavo priešas alksta, pavalgydink jį, jeigu trokšta, pagirdyk. Taip darydamas krausi kaitrias žarijas jam ant galvos.*“[v] **21** Nesiduok blogio nugalimas – nugalėk blogį gerumu.[z]

11 SKYRIUS

a Rom 3:9
b 1Ti 2:3, 4
c Iz 40:13
Dan 4:35
d Job 41:11

12 SKYRIUS

e Rom 6:13
f 2Ko 7:1
1Pt 1:15
g 2Ti 1:7
h Ef 4:23, 24
i 1Ti 4:15
y Pat 16:18
Gal 6:3
1Pt 5:5
j Ef 2:8
k 1Ko 12:12
l 1Ko 12:25
m Ef 3:7
n 1Ti 5:17
1Pt 4:10, 11
o 2Ti 4:2

Antra skiltis

a Įst 15:11
2Ko 8:2
b 1Te 5:12
1Pt 5:2
c Ef 4:32
d 1Ti 1:5
Jok 3:17
1Pt 1:22
e Ps 97:10
Pat 8:13
f Fil 2:3
g Pat 13:4
h Apd 18:24, 25
i Rom 6:22
y Apd 14:22
j Fil 4:6
1Te 5:17
k Pat 3:27
1Jn 3:17
l 1Pt 4:9
3Jn 8
m Mt 5:44
Lk 6:27, 28
n Jok 3:9, 10
o Lk 14:10
Lk 22:24–26
Jn 13:14
Fil 2:3
p Job 37:24
Pat 3:7
r 1Te 5:15
1Pt 2:23
1Pt 3:9
s 2Ti 2:24
Hbr 12:14
Jok 3:18
t Kun 19:18
Mt 5:39
u Įst 32:35
Hbr 10:30
v Pat 25:21, 22
z Iš 23:4
Mt 5:44
Lk 6:27

12:2 *Žr. žodynėlį. **12:8** *Arba „kas geba raginti, teragina“.

12:11 *Arba „uolūs“. **12:16** *Arba „Nepuoselėkite ambicingų minčių“. **12:20** *Kaip kaitrios žarijos išlydo metalo rūdą, taip geri darbai suminkština širdį.

13 Kiekvienas žmogus tebūna klusnus valdžioms*,[a] nes nėra valdžios, kuri nebūtų iš Dievo.[b] Esamos valdžios pagal Dievo sutvarkymą užima joms skirtą padėtį.[c] **2** Taigi, kas priešinasi valdžiai, tas priešinasi Dievo sutvarkymui; ir kas priešinasi, užsitrauks pasmerkimą. **3** Juk vyresnybės bijoma ne gerą darbą darant, o blogą.[d] Nori nebijoti valdžios? Daryk gera,[e] ir susilauksi iš jos pagyrimo. **4** Mat ji yra Dievo tarnaitė tavo labui. Bet jei darai bloga, bijok, nes ne veltui ji nešiojasi kalaviją. Ji yra Dievo tarnaitė – keršytoja, įvykdanti bausmę piktadariui.

5 Bet klausyti būtina ne vien bijant bausmės, o ir dėl sąžinės.[f] **6** Todėl ir mokesčius mokate; juk valdytojai yra Dievo tarnai ir žmonių labui vykdo savo pareigas. **7** Atiduokite visiems, kas priklauso: kam mokestis – mokestį,[g] kam muitas – muitą, kam baimė – baimę,[h] kam pagarba – pagarbą.[i]

8 Niekam nebūkite nieko skolingi, išskyrus meilę vienas kitam,[y] nes kas artimą myli, įvykdo įstatymą.[j] **9** Juk įsakymus „nesvetimauk“,[k] „nežudyk“,[l] „nevok“,[m] „negeisk svetimo“[n] ir visus kitus galima apibendrinti šiais žodžiais: „Mylėk savo artimą kaip save patį.“[o] **10** Meilė nedaro artimui bloga,[p] todėl mylėti reiškia įvykdyti įstatymą.[r]

11 Visa tai darykite suprasdami, koks dabar metas. Atėjo valanda jums pabusti iš miego,[s] juk dabar mūsų išgelbėjimas arčiau nei tada, kai įtikėjome. **12** Naktis beveik praslinko, priartino diena. Tad nusivilkime tamsos darbus,[a] apsiginkluokime šviesos ginklais.[b] **13** Elkimės padoriai,[c] kaip kad dieną. Tenebus vietos ūžavimams, girtavimui, sanguliavimui ir įžūliam elgesiui*,[d] nesantaikai ir pavydui.[e] **14** Apsivilkite Viešpačiu Jėzumi Kristumi[f] ir neieškokite, kaip patenkinti kūno geismus.[g]

14 Silpno tikėjimo žmogų mielai priimkite[h] ir neteiskite jo, jei turi kitokią nuomonę*. **2** Kieno tikėjimas stiprus, tas valgo viską, o silpnasis valgo tik daržoves. **3** Kuris valgo, tegul neniekina nevalgančio, o kuris nevalgo, teneteisia valgančio,[i] juk Dievas tą žmogų mielai priėmė. **4** Kas gi tu toks, kad teistum kito tarną?[y] Ar jis stovi, ar yra parpuolęs, sprendžia jo šeimininkas.[j] Bet jis stovės, nes Jehova gali padėti jam išsilaikyti.

5 Vienas žmogus kurią nors dieną laiko svarbesne už kitą,[k] o kitam visos dienos vienodos.[l] Kiekvienas tedaro tai, kuo yra įsitikinęs. **6** Kas vieną dieną laiko ypatinga, laiko ją tokia Jehovos garbei. Tas, kuris valgo, valgo Jehovos garbei, nes dėkoja Dievui.[m] Ir kuris nevalgo, nevalgo Jehovos garbei; jis irgi dėkoja Dievui.[n] **7** Juk mes visi gyvename ne dėl savęs[o] ir mirštame ne dėl savęs. **8** Jei gyvename, gyvename dėl Jehovos,[p] ir jei mirštame, mirštame dėl Jehovos. Taigi, ar gyvename, ar mirštame, esame Jehovos.[r] **9** Kristus juk numirė ir

13:1 *Pažod. „aukštesnėms valdžioms“.

13 SKYRIUS
a Tit 3:1; 1Pt 2:13, 14
b Jn 19:10, 11
c Apd 17:26
d 1Pt 2:13, 14
e 1Pt 3:13
f 1Pt 2:19; 1Pt 3:16
g Mt 22:21; Mk 12:17; Lk 20:25
h Pat 24:21
i 1Pt 2:13, 17
y Kol 3:14; 1Ti 1:5; 1Jn 4:11
j Gal 5:14; Jok 2:8
k Iš 20:14; Mt 5:27, 28; 1Ko 6:9, 10
l Pr 9:6; Įst 5:17
m Iš 20:15
n Iš 20:17
o Kun 19:18; Mt 22:39
p Lk 6:31; 2Ti 2:24
r Mt 22:37–40
s Lk 21:36; 1Te 5:6

Antra skiltis
a Ef 5:10, 11
b 2Ko 6:4, 7; Ef 6:11; 1Te 5:8
c 1Pt 2:12
d Ef 4:19; 1Pt 4:3
e 2Ko 12:20
f 1Ko 11:1; Gal 3:27; Ef 4:24
g Gal 5:16

14 SKYRIUS
h Rom 15:1; 1Te 5:14
i Kol 2:16
y Mt 7:1; Jok 4:12
j 1Ko 4:4
k Gal 4:10
l Kol 2:16
m 1Ti 4:4
n 1Ko 10:31
o 1Ko 6:19, 20
p Ps 146:2; 1Pt 4:1, 2
r 1Te 4:14

13:13 *Arba „begėdystėms“. Gr. žodžio *aselgeia* daugiskaita. Žr. žodynėlyje „įžūlus elgesys“. **14:1** *Arba galbūt „vidinių abejonių“.

atgijo tam, kad būtų ir mirusių-
jų, ir gyvųjų Viešpats.[a]
10 Tai kodėl teisi savo bro-
lį?[b] Arba kodėl savo brolį niekini? Juk visi stosime prieš Dievo teismo pakylą.[c] **11** Parašyta: „Kaip aš gyvas,[d] – sako Jehova, – prieš mane priklaups kiekvienas kelis, kiekvienas liežu-
vis pripažins, kad esu Dievas.“[e] **12** Taigi kiekvienas duosime Dievui apyskaitą už save.[f]
13 Tad liaukimės teisę vienas kitą.[g] Sergėkimės, kad neduotume broliui pagrindo pasipiktinti ar suklupti.[h] **14** Būdamas Viešpaties Jėzaus sekėjas aš žinau ir esu įsitikinęs, kad savaime nieko nešvaraus nėra.[i] O jei žmogus ir laiko ką nešvariu, tai yra nešvaru tik jo požiūriu. **15** Jeigu valgai tai, dėl ko tavo brolis užsigauna, tu nebesielgi, kaip reikalauja meilė.[y] Nepra-
žudyk savo valgiu to, už kurį numirė Kristus![j] **16** Taigi, ne-
darykite to, ką manote esant tinkama, jeigu kiti dėl to blogai apie jus kalba. **17** Juk kelias į Dievo Karalystę yra ne valgymas ar gėrimas,[k] o teisumas, taika ir džiaugsmas, kurį teikia šventoji dvasia. **18** Kas šitaip Kristui vergauja, yra priimtinas Dievui ir susilaukia žmonių pa-
lankumo.
19 Taigi siekime to, kas kuria santarvę[l] ir kas padeda vienam kitą ugdyti.[m] **20** Negriauk Dievo darbo dėl maisto![n] Tiesa, visas maistas yra švarus, bet jei tai, ką žmogus valgo, kelia papiktinimą, tada negerai.[o] **21** Geriausia yra nevalgyti mė-
sos, negerti vyno ir nedaryti nieko, dėl ko tavo brolis galėtų suklupti.[p] **22** Savo įsitikinimą pasilaikyk sau Dievo akivaizdo-

14 SKYRIUS

a 1Te 5:10
Apr 1:17, 18
b Lk 6:37
Rom 14:4
c Apd 10:42
2Ko 5:10
d Iz 49:18
e Iz 45:23
f Mok 12:14
Mt 12:36
2Ko 5:10
g Mt 7:1
h Mt 18:6
1Ko 8:9
1Ko 10:32
i Mt 15:11
Apd 10:15
1Ti 4:4
y Ef 5:2
j 1Ko 8:10, 11
k 1Ko 8:8
l Mt 5:9
Rom 12:18
m 1Ko 14:12
Hbr 10:24
n Rom 14:3
1Ko 8:11
o 1Ko 8:9
p Rom 14:13
1Ko 8:13
1Ko 10:24

Antra skiltis

15 SKYRIUS

a Rom 14:1
1Te 5:14
b 1Ko 10:24
c 1Ko 9:22
Fil 2:4
d Mk 10:45
Jn 5:30
e Ps 69:9
f 1Ko 10:11
2Ti 3:16, 17
2Pt 1:19
g Rom 5:3, 4
h Ps 119:49, 50
Hbr 3:6
1Pt 1:10
i 1Ko 1:10
2Ko 13:11
Fil 2:2
1Pt 3:8
y Fm 10, 17
j Jn 6:37
k Mt 15:24
Jn 1:11
l Pr 22:16–18
Ps 89:3
m Rom 9:23, 24
n 2Sa 22:50
Ps 18:49
o Įst 32:43
p Ps 117:1
r Apr 5:5
s Pr 49:10
t Iz 11:1, 10
Mt 12:21

je. Laimingas žmogus, kuriam netenka savęs smerkti dėl savo sprendimo. **23** O kas abejoja ir vis tiek valgo, tas pasmerk-
tas, nes elgiasi ne iš įsitikinimo. Visa, kas daroma ne iš įsitikini-
mo, yra nuodėmė.

15 Tad mes, stiprieji, pri-
valome pakelti silpnųjų silpnumą[a] ir sau nepataikauti.[b] **2** Kiekvienas elkimės su artimu maloniai, dėl jo gerovės, kad jį ugdytume.[c] **3** Juk ir Kristus sau nepataikavo.[d] Buvo taip, kaip parašyta: „Ant manęs krin-
ta tave užgauliojančių užgau-
lės.“[e] **4** Mat visa, kas kadaise parašyta, mums pamokyti para-
šyta,[f] kad dėl savo ištvermės[g] ir Raštų teikiamos paguodos tu-
rėtume vilį.[h] **5** O ištvermės ir paguodos Dievas teįgalina jus visus turėti tokią pačią nuosta-
tą, kokią Kristus Jėzus turėjo, **6** kad sutartinai,[i] vienu balsu šlovintumėte mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Dievą ir Tėvą.
7 Tad Dievo šlovei mielai priimkite vienas kitą,[y] kaip ir Kristus mielai priėmė mus.[j] **8** Sakau jums: Kristus tapo apipjaustytųjų tarnu,[k] kad pa-
rodytų Dievą esant tiesakal-
bį, tai yra patvirtintų jų pro-
tėviams duotus pažadus,[l] **9** ir kad tautos šlovintų Dievą už jo gailestingumą.[m] Taip ir pa-
rašyta: „Todėl viešai kalbėsiu apie tave tautose ir tavo vardui giedosiu.“[n] **10** Ir dar sakoma: „Džiaukitės, tautos, kartu su jo tauta!“[o] **11** Ir dar: „Šlovinkit Jehovą, visos tautos! Teliaupsi-
na jį visos gentys!“[p] **12** Izaijas taip pat sako: „Iškils Jesės šak-
nis,[r] pakils valdyti tautų.[s] Tau-
tos dės į jį viltis.“[t] **13** Vilties Dievas, matydamas jūsų pasiti-

kėjimą juo, tepripildo jus visokio džiaugsmo ir ramybės, kad šventosios dvasios sustiprinti būtumėte pertekę vilties.[a]

14 Aš įsitikinęs, mano broliai, kad esate kupini gerumo, kad jums netrūksta išmanymo ir galite vienas kitą paprotinti*. **15** Tačiau apie kai kuriuos dalykus parašiau jums atviriau, norėdamas dar kartą apie tai jums priminti, nes Dievas man suteikė malonę **16** būti Kristaus Jėzaus tarnu kitataučiams.[b] Aš juk dirbu šventą darbą, skelbiu Dievo gerąją naujieną,[c] kad kitataučiai taptų priimtina, šventąja dvasia pašventinta auka.

17 Taigi aš, Kristaus Jėzaus sekėjas, turiu pagrindą džiūgauti, kad tarnauju Dievui. **18** Apie nieką daugiau nekalbėsiu – tik apie tai, ką Kristus per mane nuveikė, kad jam paklustų kitataučiai. Kristus veikė per mano žodžius ir darbus, **19** per ženklus, stebuklus[d] ir Dievo dvasios galią, kad gerąją naujieną apie jį paskelbčiau visur – nuo Jeruzalės ir jos apylinkių iki Ilyrijos.[e] **20** Aš nusprendžiau neskelbti gerosios naujienos ten, kur Kristaus vardas jau yra pagarsintas, mat nenoriu statyti ant kito padėtų pamatų. **21** Juk parašyta: „Pamatys tie, kuriems nebuvo apie jį pranešta, supras tie, kurie nebuvo girdėję.“[f]

22 Štai kodėl aš vis negalėdavau atvykti pas jus. **23** Bet dabar jau esu aplankęs visas vietas tuose kraštuose. Kadangi daug* metų trokštu jus aplankyti, **24** viliuosi, kad pakeliui į Ispaniją su jumis pasimatysiu ir, kiek pasidžiaugęs jūsų draugija, būsiu jūsų tenai išlydėtas. **25** O dabar vykstu į Jeruzalę patarnauti šventiesiems,[a] **26** mat Makedonija ir Achaja nusprendė pasidalyti tuo, ką turi, su stokojančiais Jeruzalės šventaisiais ir paruošė jiems auką.[b] **27** Jos mielai tai padarė, nes yra jiems skolingos. Juk jeigu kitataučiai naudojasi šventiesiems suteiktomis dvasinėmis gėrybėmis, tai yra skolingi padėti jiems materialinėmis.[c] **28** Tad sutvarkęs šį reikalą ir jiems tas aukas saugiai pristatęs keliausiu pro jus į Ispaniją. **29** Ir aš žinau, kad kai pas jus atvyksiu, tai atvyksiu su dosnia palaima nuo Kristaus.

30 Dėl mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus ir dėl meilės, kuri kyla iš dvasios, raginu jus, broliai, drauge su manimi karštai melstis Dievui už mane,[d] **31** kad būčiau išgelbėtas[e] iš netikinčiųjų Judėjoje ir šventieji mano patarnavimu Jeruzalei[f] būtų patenkinti. **32** Taip pat melskitės, kad galėčiau, jei tokia Dievo valia, su džiaugsmu pas jus atvykti ir vienas kitą padrąsintume. **33** Ramybės* Dievas tebūna su jumis visais![g] Amen.

16 Noriu pristatyti jums mūsų seserį Febę, tarnaujančią Kenchrėjos[h] bendruomenėje. **2** Priimkite ją Viešpaties vardu, kaip dera priimti šventuosius,* ir suteikite jai kokią tik reikia pagalbą,[i] nes ir ji yra pagelbėjusi daugeliui, taip pat ir man.

15 SKYRIUS

a Iz 40:31

b Rom 11:13 Gal 2:7, 8

c Apd 20:24

d Apd 15:12 2Ko 12:12

e Apd 21:18, 19

f Iz 52:15

Antra skiltis

a Apd 19:21 Apd 20:22

b 1Ko 16:1 2Ko 8:1–4 2Ko 9:2, 12

c Gal 6:6 Hbr 13:16

d 2Ko 1:11 Ef 6:18 Kol 4:3 1Te 5:25

e 2Te 3:1, 2

f Rom 15:26

g 1Ko 14:33 Fil 4:9

16 SKYRIUS

h Apd 18:18

i Rom 12:13 1Jn 3:17

15:14 *Arba „pamokyti“. **15:23** *Arba galbūt „keletą“.

15:33 *Arba „Taikos“. **16:2** *Arba „kaip dera šventiesiems“.

3 Pasveikinkite nuo manęs Priską ir Akvilą,[a] kartu su manimi dirbančius Kristaus Jėzaus pavestą darbą. **4** Jiedu už mane yra guldę galvą.[b] Esu jiems dėkingas, ir ne vien aš, bet visos kitataučių bendruomenės. **5** Pasveikinkite ir jų namuose susirenkančią bendruomenę.[c] Pasveikinkite mano mylimą Epenetą – vieną iš pirmųjų Kristaus sekėjų Azijoje. **6** Pasveikinkite Mariją, kuri daug darbavosi jūsų labui. **7** Pasveikinkite Androniką ir Juniją, mano giminaičius,[d] kalėjusius drauge su manimi. Apaštalai juos gerai pažįsta ir jie ilgiau už mane yra Kristaus mokiniai.

8 Pasveikinkite ir Viešpaties sekėją Ampliatą, mano brangų brolį. **9** Pasveikinkite mūsų bendradarbį, Kristaus tarną Urboną ir mano mylimą Stachį. **10** Pasveikinkite išmėgintą Kristaus tarną Apelį. Pasveikinkite tuos, kurie iš Aristobulo šeimynos. **11** Pasveikinkite mano giminaitį Erodioną. Pasveikinkite ir Viešpaties sekėjus iš Narcizo šeimynos. **12** Pasveikinkite Viešpaties darbą dirbančias Trifeną ir Trifosą. Pasveikinkite mūsų mylimąją Persidę, kuri irgi uoliai darbavosi dėl Viešpaties. **13** Pasveikinkite Rufą, išrinktąjį Viešpaties tarną, taip pat jo motiną, kuri ir man yra tarsi motina. **14** Pasveikinkite Asinkritą, Flegontą, Hermį, Patrobą, Hermą ir brolius, kurie yra su jais. **15** Pasveikinkite Filologą ir Juliją, Nerėją ir jo seserį, taip pat Olimpą ir visus su jais esančius šventuosius. **16** Pasveikinkite vienas kitą šventu pabučiavimu. Jus sveikina visos Kristaus bendruomenės.

16 SKYRIUS

a Apd 18:2
Apd 18:24, 26
2Ti 4:19

b 1Jn 3:16

c 1Ko 16:19
Kol 4:15
Fm 2

d Rom 16:11

Antra skiltis

a Mt 7:15
Tit 3:10
2Jn 10

b 1Ko 14:20

c Pr 3:15
Hbr 2:14

d Rom 16:7

e 1Ko 1:14

f Ef 1:9–12
Kol 1:26, 27

g Rom 11:33

17 Raginu jus, broliai, įsidėmėti tuos, kas kelia susiskaldymus ir stumia kitus į suklupimą, elgdamiesi priešingai mokslui, kurio buvote išmokyti. Šalinkitės tokių.[a] **18** Jie vergauja ne mūsų Viešpačiui Kristui, o savo įgeidžiams*. Saldžia kalba ir meilikavimu jie suvedžioja patikliųjų širdis. **19** Jūsų klusnumas tapo žinomas visiems, todėl aš džiaugiuosi dėl jūsų. Aš noriu, kad išmanytumėte tai, kas gera, ir neišmanytumėte to, kas bloga.[b] **20** O ramybės Dievas netrukus sutrins Šėtoną[c] po jūsų kojomis. Tebūna su jumis mūsų Viešpaties Jėzaus malonė!

21 Jus sveikina mano bendradarbis Timotiejus, taip pat mano giminaičiai[d] Liucijus, Jasonas ir Sosipatras.

22 Jus sveikinu ir aš, Tercijus, šio laiško surašytojas ir Viešpaties sekėjas.

23 Jus sveikina Gajus,[e] kuris atvėrė savo namus man ir visai bendruomenei. Jus sveikina miesto iždininkas Erastas ir jo brolis Kvartas. **24** —*

25 Dievui, kuris gali jus sustiprinti, kaip byloja mano garsinama geroji naujiena ir žinia apie Jėzų Kristų, taip pat kaip byloja slėpinys,[f] ilgus amžius nutylėtas, o dabar apreikštas, **26** atskleistas ir per pranašiškus Raštus amžinojo Dievo įsakymu paskelbtas visose tautose, kad jos tikėtų ir būtų jam klusnios, – **27** Dievui, vieninteliam išmintingam,[g] tebūna amžinai šlovė per Jėzų Kristų! Amen.

16:18 *Pažod. „pilvui“. **16:24** *Žr. priedą A3.

PIRMASIS LAIŠKAS

KORINTIEČIAMS

TURINIO APŽVALGA

1 Pasveikinimas (1–3)
Paulius dėkoja Dievui už Korinto bendratikius (4–9)
Paulius ragina visus būti vieningus (10–17)
Kristus yra Dievo galybė ir išmintis (18–25)
„Kas giriasi, tesigiria Jehova“ (26–31)

2 Paulius darbuojasi Korinte (1–5)
Dievo išmintis neprilygstama (6–10)
Dvasinis ir kūniškas žmogus (11–16)

3 Korintiečiai tebėra kūniški (1–4)
Augintojas yra Dievas (5–9)
Dievo bendradarbiai (9)
Svarbu statyti iš ugniai atsparių medžiagų (10–15)
„Esate Dievo šventykla“ (16, 17)
„Pasaulio išmintis Dievui yra kvailystė“ (18–23)

4 Prievaizdai turi būti ištikimi (1–5)
Krikščionys turi būti nuolankūs (6–13)
„Neperžengk to, kas parašyta“ (6)
Krikščionys yra tapę reginiu pasauliui (9)
Paulius susirūpinęs dėl savo dvasinių vaikų (14–21)

5 Bendruomenėje atsirado ištvirkautojas (1–5)
„Truputis raugo įraugina visą maišymą“ (6–8)
Nedorėlis turi būti pašalintas iš bendruomenės (9–13)

6 Bylinėjimasis su broliais (1–8)
Kokie žmonės nepaveldės Dievo Karalystės (9–11)
„Šlovinkite Dievą savo kūnu“ (12–20)
„Bėkite nuo ištvirkavimo!“ (18)

7 Pamokymai susituokusiems ir nesusituokusiems (1–16)
„Koks kiekvienas iš jūsų buvo pašauktas, toks Dievo akivaizdoje ir tepasilieka“ (17–24)
Nesusituokusieji ir našlės (25–40)
Vienystės pranašumai (32–35)
Tuoktis dera tik su Viešpaties tarnu (39)

8 Nurodymai dėl maisto, paaukoto stabams (1–13)
„Tėra vienas Dievas“ (5, 6)

9 Pauliaus apaštalystė (1–27)
„Neužriši kuliančiam jaučiui nasrų“ (9)
„Vargas man, jei gerosios naujienos neskelbčiau!“ (16)
„Visiems tapau viskuo“ (19–23)
Varžybų dalyvis nuo visko susilaiko (24–27)

10 Pavyzdžiai iš senovės Izraelio (1–13)
Perspėjimas saugotis stabmeldystės (14–22)
Jehovos stalas ir demonų stalas (21)
Viskas leistina, bet svarbu nepapiktinti kitų (23–33)
„Visa darykite Dievo garbei“ (31)

11 „Sekite mano pavyzdžiu“ (1)
Pavaldumo principas; galvos dengimas (2–16)
Nurodymai dėl Viešpaties vakarienės (17–34)

12 Dvasios dovanos (1–11)
Narių daug, bet kūnas vienas (12–31)

13 Meilė – pranašesnis kelias (1–13)

14 Pranašavimo ir kalbų dovanos (1–25)
Krikščionių sueigose turi būti tvarka (26–40)
Moteriai negarbinga kalbėti bendruomenėje (34, 35)

15 Kristaus prikėlimas (1–11)
Prikėlimas – tikėjimo pagrindas (12–19)
Kristaus prikėlimas laiduoja prikėlimą ir kitiems (20–34)
Fizinis kūnas ir dvasinis kūnas (35–49)
Nemarybė ir negendamybė (50–57)
„Pertekę Viešpaties darbo“ (58)

16 Rinkliava Jeruzalės krikščionims (1–4)
Pauliaus būsimos kelionės (5–9)
Būsimas Timotiejaus ir Apolo apsilankymas (10–12)
Paraginimai ir baigiamieji sveikinimai (13–24)

1 Paulius, Dievo valia pašauktas Jėzaus Kristaus apaštalas,[a] ir brolis Sostenas **2** Dievo bendruomenei Korinte,[b] pašventintiems Kristaus Jėzaus mokiniams,[c] pašauktiems būti šventaisiais, ir visiems, kurie įvairiose vietose garsina mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus vardą[d] – savo Viešpaties ir mūsų.

3 Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir nuo Viešpaties Jėzaus Kristaus.

4 Aš nuolat dėkoju Dievui, kad suteikė jums savo malonę per Kristų Jėzų, **5** kad per jį praturtino viskuo – gebėjimu skelbti žodį ir aiškiu supratimu[e] – **6** ir kad mokymas* apie Kristų[f] jumyse įsišaknijo. **7** Dėl to jūs, laukte laukiantys mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus apsireiškimo,[g] nestokojate jokios dovanos. **8** Dievas stiprins jus iki pat galo, kad mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus dieną būtumėte be priekaišto.[h] **9** Dievas, kuris pašaukė jus į bendrystę su savo Sūnumi Jėzumi Kristumi, mūsų Viešpačiu, yra ištikimas.[i]

10 Broliai, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu raginu jus visus vienaip kalbėti. Tenebūna tarp jūsų susiskaldymų[y] – tevienija jus vienokia galvosena ir vienoks supratimas.[j] **11** Kai kurie iš Chlojės namų man pranešė, kad tarp jūsų, mano broliai, yra nesutarimų. **12** Turiu omenyje, kad vieni sakote: „Aš tai esu Pauliaus“, kiti: „Aš – Apolo“,[k] dar kiti: „Aš – Kefo*“ ir dar kiti: „Aš – Kristaus“. **13** Kristus tapo padalytas! Negi Paulius buvo už jus prie stulpo prikaltas? Ar Pauliaus vardu buvote pakrikštyti? **14** Dėkui Dievui, nė vieno iš jūsų nepakrikštijau, išskyrus Krispą[a] ir Gajų,[b] **15** taigi nė vienas negali sakyti, kad buvo pakrikštytas mano vardu. **16** Tiesa, dar pakrikštijau Stefano namus.[c] O dėl kitų tai nežinau, ar dar kurį pakrikštijau. **17** Kristus juk siuntė mane ne krikštyti, o gerosios naujienos skelbti.[d] Jis siuntė mane skelbti ne gudriais žodžiais*, antraip Kristaus kančių stulpas# būtų nenaudingas.

18 Mat einantiems į pražūtį žinia apie kančių stulpą atrodo kvailystė,[e] o mums, einantiems į išgelbėjimą, tai yra Dievo galybė.[f] **19** Juk parašyta: „Išminčių išmintį niekais paversiu, atmesiu protingųjų išmanymą.“[g] **20** Kur išminčius? Kur Raštų aiškintojas? Kur šio pasaulio# mąstytojas*? Ar Dievas nepavertė pasaulio išminties kvailyste? **21** Štai kaip pasireiškia Dievo išmintis: vadovaudamasis savo išmintimi[h] pasaulis Dievo nepažino,[i] todėl Dievas panorėjo skelbiamos žinios kvailumu[y] išgelbėti tuos, kurie tiki.

22 Žydai reikalauja ženklų,[j] graikai ieško išminties, **23** o mes skelbiame prikaltą prie stulpo Kristų. Žydams tai yra papiktinimas, kitataučiams kvailystė,[k] **24** o pašauktiesiems – tiek žydams, tiek graikams – Kristus yra Dievo galybė ir Dievo išmintis.[l] **25** Mat iš Dievo ateinanti kvailystė už žmones išmintingesnė ir iš Dievo ateinanti silpnybė už žmones stipresnė.[m]

1 SKYRIUS

a Apd 9:15

b Apd 18:1

c 1Ko 6:11; Hbr 9:13, 14

d Mt 12:18, 21; Apd 4:12

e Kol 1:9

f Apd 18:5

g Lk 17:29, 30; 2Te 1:7; 1Pt 1:7

h 1Ko 4:5; 1Ko 5:5; Apr 1:10

i Įst 7:9

y Rom 16:17

j Rom 15:5, 6; 2Ko 13:11; Ef 4:1, 3; Fil 2:2

k Apd 18:24; 1Ko 3:4, 5; 1Ko 3:21–23

Antra skiltis

a Apd 18:8

b Rom 16:23

c 1Ko 16:15

d Apd 9:15

e Apd 17:18; 1Ko 2:14

f Rom 1:16

g Iz 29:14

h Kol 2:8

i Lk 10:21

y 1Ko 2:14; 1Ko 3:18

j Mt 12:38; Lk 11:29

k Apd 17:32

l Kol 2:3

m 2Ko 13:4

1:6 *Pažod. „liudijimas“. **1:12** *Kitas Petro vardas.

1:17 *Pažod. „ne kalbos išmintimi“. **1:17, 20** #Žr. žodynėlį. **1:20** *Arba „įrodinėtojas“.

26 Jūs gi suprantate, broliai, kaip yra su pašaukimu: nedaug tarp jūsų, kūniškai vertinant, išmintingų,[a] nedaug galingų, nedaug kilmingų.[b] **27** Dievas išsirinko, kas pasaulio požiūriu kvaila, kad sugėdintų išmintinguosius; Dievas išsirinko, kas pasaulio požiūriu silpna, kad sugėdintų stipriuosius.[c] **28** Ir kas pasaulio požiūriu žemos kilmės, kas paniekinta, ko nėra, Dievas išsirinko, kad niekais paverstų tai, kas yra,[d] **29** ir kad joks žmogus Dievo akivaizdoje nesigirtų. **30** Jo dėka jūs esate viena su Kristumi Jėzumi, jis tapo mums išmintimi nuo Dievo, taip pat teisumu,[e] pašventinimu[f] ir išpirkimu,[g] **31** kad būtų, kaip parašyta: „Kas giriasi, tesigiria Jehova*.“[h]

2 Atvykęs pas jus, broliai, skelbiau jums Dievo slėpinį ne įmantria kalba[i] ar norėdamas savo išmintį parodyti.[y] **2** Nutariau, kad nekalbėsiu jums apie nieką kita, tik apie Jėzų Kristų, ir tą patį prikaltą prie stulpo.[j] **3** Atvykau pas jus silpnas, bijodamas, drebėte drebėdamas. **4** Tai, ką kalbėjau ir skelbiau, buvo ne įtaigūs išminčiaus žodžiai – per mane veikė Dievo dvasia ir galybė,[k] **5** kad jūsų tikėjimas remtųsi ne žmonių išmintimi, o Dievo galybe.

6 Subrendusiesiems[l] mes išmintį skelbiame, tačiau ne šio pasaulio* išmintį ir ne šio pasaulio valdovų, kurie pavirs į nieką.[m] **7** Ne, mes skelbiame Dievo išmintį, glūdinčią jo slėpinyje[n] – paslėptą Dievo išmintį, kurią jis iš anksto, dar prieš laikmečių* pradžią buvo numatęs apreikšti mūsų šlovei. **8** Nė vienas iš šio pasaulio* valdovų jos nesuprato,[a] nes jeigu būtų supratę, nebūtų šlovingojo Viešpaties nužudę#. **9** Bet yra taip, kaip parašyta: „Ko akis neregėjo, ko ausis negirdėjo, kas žmogui į širdį neatėjo, paruošė Dievas tiems, kurie jį myli.“[b] **10** O mums Dievas tuos dalykus apreiškė[c] per savo dvasią.[d] Dvasia juk visa ištiria, netgi Dievo gelmes.[e]

11 Argi gali koks žmogus perprasti kito žmogaus mintis? Tą gali tik to žmogaus dvasia. Taip ir Dievo minčių negali perprasti niekas, tik paties Dievo dvasia. **12** O mes gavome ne pasaulio dvasią, bet dvasią iš Dievo,[f] todėl perprantame dalykus, kuriais mus Dievas apdovanojo. **13** Apie tai mes ir kalbame – ne žodžiais, kurių moko žmonių išmintis,[g] o žodžiais, kurių moko dvasia;[h] dvasinius klausimus aiškiname dvasiniais žodžiais.

14 O kūniškas žmogus neprima Dievo dvasios apreikštų dalykų, nes jam tai kvailystė. Jis negali jų suprasti, mat apie juos reikia spręsti dvasiškai. **15** Dvasinis žmogus apie visa tai gali spręsti,[i] bet apie jį negali spręsti niekas. **16** „Kas gi yra perpratęs Jehovos mąstyseną, kad galėtų jį pamokyti?“[y] O mes turime Kristaus mąstyseną.[j]

3 Taigi, broliai, aš negalėjau kalbėti jums kaip dvasiniams žmonėms.[k] Kalbėjau jums kaip kūniškiems, kaip kūdikiams,[l] dar nepažįstantiems Kristaus. **2** Maitinau jus pienu, ne kietu maistu, nes tokio dar negalėjote valgyti. Tiesą sakant, ir

1 SKYRIUS
a Apd 4:13
b Jn 7:48; Jok 2:5
c Mt 11:25
d 1Ko 2:6
e Rom 10:4; 2Ko 5:21
f Jn 17:19; Hbr 10:10
g Rom 3:24; Kol 1:13, 14
h Jer 9:24; 2Ko 10:17

2 SKYRIUS
i 1Ko 1:17
y Ef 3:5, 6; Kol 2:2
j Gal 6:14
k Rom 15:18, 19; 1Ko 4:20; 1Te 1:5
l 1Ko 14:20; Ef 4:13; Hbr 5:14
m 1Ko 15:24
n Rom 16:25, 26; Ef 3:8, 9

Antra skiltis
a Jn 7:48; Apd 13:27, 28
b Iz 64:4
c Mt 16:17; Mk 4:11; Ef 3:5; 2Ti 1:9, 10; 1Pt 1:12
d Jn 14:26; 1Jn 2:27
e Rom 11:33
f Jn 15:26
g Kol 2:8
h Jn 16:13
i Rom 8:5
y Iz 40:13
j Rom 15:5

3 SKYRIUS
k 1Ko 2:15; Kol 1:9
l 1Ko 14:20

1:31 *Žr. priedą A5. **2:6, 8** *Žr. žodynėlį. **2:7** *Žr. žodynėlyje „pasaulis“.

2:8 #Arba „prikalę prie stulpo“.

dabar negalite,[a] **3** nes tebesate kūniški.[b] Jeigu vienas kitam pavydite ir tarpusavyje nesutariate, argi nesate kūniški,[c] argi nesielgiate grynai žmogiškai? **4** Juk jeigu vienas sako: „Aš esu Pauliaus“, o kitas: „Aš – Apolo“,[d] argi nesielgiate kaip visi kiti žmonės?

5 Kas tad yra Apolas? Kas yra Paulius? Tarnai,[e] per kuriuos įtikėjote, kaip Viešpats kiekvienam davė. **6** Aš pasodinau,[f] Apolas laistė,[g] bet augino Dievas. **7** Taigi ne sodintojas ką reiškia, ne laistytojas, o Dievas – tas, kuris augina.[h] **8** Sodintojas ir laistytojas darbuojasi dėl vieno tikslo*, bet kiekvienas gaus savo atlygį, pagal savo paties triūsą.[i] **9** Mes juk esame Dievo bendradarbiai, o jūs – Dievo dirva, Dievo statinys.[y]

10 Dėl Dievo malonės, kuri man suteikta, kaip įgudęs statytojas* aš paklojau pamatą,[j] bet ant jo stato kitas. Ir kiekvienas težiūri, kaip ant jo stato. **11** Niekas negali kloti kito pamato vietoj to, kuris jau paklotas, – Jėzaus Kristaus.[k] **12** Kai kurie ant to pamato stato iš aukso, sidabro, brangių akmenų, kiti – iš medžio, šieno, šiaudų. **13** Patikrinimo dieną išaiškės, koks kiekvieno darbas, nes visa bus apreikšta per ugnį;[l] tada pasimatys, koks kiekvieno darbas. **14** Kieno darbas, pastatytas ant to pamato, išliks, tas gaus atlygį. **15** Kieno darbas sudegs, tas patirs nuostolį; tačiau jis pats bus išgelbėtas, ištrūks tarsi iš ugnies.

16 Ar nežinote, kad esate Dievo šventykla[m] ir kad jumyse gyvena Dievo dvasia?[a] **17** Kas naikina Dievo šventyklą, tą Dievas patį sunaikins, mat Dievo šventykla yra šventa, ir ta šventykla – tai jūs.[b]

18 Tegul nė vienas savęs neapgaudinėja: jei kas iš jūsų mano esąs šiame pasaulyje* išmintingas, tepasidaro kvailas, kad taptų išmintingas. **19** Juk šio pasaulio išmintis Dievui yra kvailystė. Kaip ir parašyta: „Jis išmintinguosius sugauna jų pačių gudrumu.“[c] **20** Ir dar: „Jehova žino, kad išmintingųjų svarstymai tušti.“[d] **21** Taigi, niekas tenesigiria žmonėmis, nes visa yra jūsų: **22** ar Paulius, ar Apolas, ar Kefas*,[e] ar pasaulis, ar gyvenimas, ar mirtis, ar esamybės, ar būsimybės – visa yra jūsų. **23** Jūs patys esate Kristaus,[f] o Kristus – Dievo.

4 Kiekvienas telaiko mus Kristaus tarnais* ir Dievo slėpinių prievaizdais.[g] **2** O iš prievaizdų tikimasi, kad bus ištikimi. **3** Jeigu jūs ar žmonių teismas mane teisiate, man tai mažiausiai rūpi. Tiesą sakant, net aš pats savęs neteisiu, **4** nes nesijaučiu esąs dėl ko nors kaltas. Vis dėlto tai dar nereiškia, kad esu teisus. Mane teis Jehova.[h] **5** Tad nė vieno neteiskite[i] pirma laiko, kol neatėjo Viešpats. Jis apšvies tai, kas slypi tamsoje, ir atskleis širdžių ketinimus. Tada kiekvienas gaus pagyrimą iš Dievo.[y]

6 Broliai, jūsų labui visa tai aš taikau sau ir Apolui,[j] kad sekdami mūsų pavyzdžiu įsidėmėtumėte taisyklę: „Neperženk to, kas parašyta“ ir kad nesipūstumėte,[k] nelaikytumėte vieno ge-

3 SKYRIUS

a Hbr 5:12–14
b Rom 8:7, 8
c Gal 5:19, 20
d Apd 18:24, 25
e 2Ko 3:5, 6 Kol 1:23 1Ti 1:12
f Apd 18:4
g Apd 18:26–28 Apd 19:1
h Rom 9:16
i Rom 2:6 1Ko 4:5 Apr 22:12
y Ef 2:22 1Pt 2:5
j Rom 15:20 Hbr 6:1
k Ps 118:22 Iz 28:16 Mt 21:42 Ef 2:20 1Pt 2:6
l 1Pt 4:12
m 2Ko 6:16 Ef 2:21 1Pt 2:5

Antra skiltis

a 1Ko 6:19
b 1Pt 2:5
c Job 5:13
d Ps 94:11
e 1Ko 1:12
f Jn 17:9 2Ko 10:7

4 SKYRIUS

g Mt 13:11 Rom 16:25, 26
h Pat 21:2 Rom 14:10 Hbr 4:13
i Mt 7:1
y Pat 10:9 2Ko 10:18 1Ti 5:24, 25
j 1Ko 1:12
k Rom 12:3 2Ko 12:20 3Jn 9

3:8 *Pažod. „yra viena“. **3:10** *Arba „išmintingas statybos vadovas“.

3:18 *Žr. žodynėlį. **3:22** *Kitas Petro vardas. **4:1** *Arba „pavaldiniais“.

resniu už kitą. **7** Kas gi išskiria tave iš kitų? Argi tai, ką turi, ne iš Dievo esi gavęs?[a] O jeigu esi iš jo gavęs, tai ko giriesi, tarsi nebūtum gavęs?

8 Jūs jau sotūs? Jau praturtėjote? Jau pradėjote be mūsų karaliauti?[b] O kad išties būtumėte pradėję karaliauti! Tada ir mes galėtume karaliauti drauge su jumis.[c] **9** Man atrodo, kad mus, apaštalus, Dievas išstatė paskutinius, tarytum kokius mirtininkus.[d] Mes tapome reginiu pasauliui,[e] angelams ir žmonėms. **10** Mes kvaili[f] dėl Kristaus, o jūs – nuovokūs jo tarnai. Mes silpni, o jūs stiprūs. Jūs gerbiami, o mes niekinami. **11** Iki pat šiol alkstame,[g] trokštame,[h] esame nuogi, mušami,[i] be pastogės, **12** vargstame dirbdami savo rankomis.[y] Įžeidinėjami mes laiminame,[j] persekiojami kantriai ištveriame,[k] **13** šmeižiami atsakome maloniai*.[l] Pasaulis iki pat šiol mus laiko atmatomis, visa ko atliekomis.

14 Rašau tai ne tam, kad jus sugėdinčiau, bet kad paprotinčiau kaip savo mylimus vaikus. **15** Net jei turėtumėte dešimt tūkstančių auklėtojų, vedančių jus prie Kristaus, tikrai neturite daug tėvų, nes mokydamas gerosios naujienos aš Kristaus Jėzaus dėka tapau jūsų tėvu.[m] **16** Tad raginu jus imti pavyzdį iš manęs.[n] **17** Štai kodėl siunčiu pas jus Viešpaties tarną Timotiejų, savo mylimą ir ištikimą vaiką. Jis jums primins mano kelius, kuriais einu tarnaudamas Kristui Jėzui[o] ir kurių mokau visur, visose bendruomenėse.

4:13 *Pažod. „šmeižiami maldaujame“.

4 SKYRIUS

a Jn 3:27

b Apr 20:4, 6

c 2Ti 2:12
Apr 3:21

d Rom 8:36
1Ko 15:32
2Ko 6:4, 9

e Hbr 10:33

f 1Ko 3:18

g Fil 4:12

h 2Ko 11:27

i Apd 14:19
Apd 23:2
2Ko 11:24

y Apd 18:3
Apd 20:34
1Te 2:9

j Rom 12:14
1Pt 3:9

k Mt 5:44

l 1Pt 2:23

m Gal 4:19
1Te 2:11

n 1Ko 11:1
Fil 3:17
1Te 1:6

o 2Ti 1:13

Antra skiltis

a 2Ko 13:10

5 SKYRIUS

b Ef 5:3

c Kun 18:8

d 2Ko 7:9

e 1Ko 5:13
2Jn 10

f 1Ti 1:20

g 1Ko 1:8

h 1Ko 15:33
Gal 5:9
2Ti 2:16, 17

i Jn 1:29

y 1Pt 1:19, 20
Apr 5:12

j Iš 13:7

18 Kai kurie yra pasipūtę, tarsi aš neketinčiau pas jus atvykti. **19** Bet jeigu Jehova panorės, netrukus pas jus atvyksiu. Tada išsiaiškinsiu ne ką tie pasipūtėliai kalba, o ką gali. **20** Dievo Karalystė juk pasireiškia ne per kalbas, o per Dievo galią. **21** Kas jums geriau – kad atvykčiau pas jus su lazda[a] ar su meile ir romumo dvasia?

5 Tiesą sakant, teko girdėti apie ištvirkavimą*[b] tarp jūsų, ir dar tokį ištvirkavimą, kokio nepasitaiko netgi tautose, – kad kažkas gyvena su savo tėvo žmona.[c] **2** Ir jūs dėl to pučiatės?! Argi neturėtumėte liūdėti[d] ir tai darantį pašalinti iš savo tarpo?[e] **3** Nors aš nesu pas jus kūnu, esu dvasia ir jau nuteisiau tą, kuris taip elgiasi, – tarsi išties būčiau pas jus. **4** Susirinkite mūsų Viešpaties Jėzaus vardu ir žinodami, kad aš, mūsų Viešpaties Jėzaus įgaliotas, dvasia esu su jumis, **5** atiduokite tokį Šėtonui,[f] kad kūniška įtaka būtų pašalinta*, o dvasia Viešpaties dieną būtų apsaugota.[g]

6 Negerai, kad giriatės. Ar nežinote, kad truputis raugo įraugina visą maišymą?[h] **7** Atsikratykite senojo raugo, būkite naujas maišymas, nes turite būti be raugo. Kristus, mūsų Paschos avinėlis,[i] jau paaukotas.[y] **8** Todėl švęskime*[j] ne su senu raugu ir ne su blogybės ir nedorumo raugu, bet su neraugінta nuoširdumo ir tiesos duona.

5:1 *Gr. *porneia*. Žr. žodynėlyje „ištvirkavimas“. **5:5** *Pažod. „kad kūnas būtų sunaikintas“. **5:8** *Turima omenyje Neraugintos duonos šventė. Žr. žodynėlį.

9 Savo laiške jums rašiau, kad nebebendrautumėte su ištvirkautojais. **10** Neturėjau omeny visų šio pasaulio ištvirkautojų,[a] gobšuolių, grobikų ir stabmeldžių, antraip išvis turėtumėte iš pasaulio išeiti.[b] **11** Dabar jums rašau, kad nebebendrautumėte[c] su tokiu, kuris vadinasi brolis, tačiau yra ištvirkautojas, gobšuolis,[d] stabmeldys, užgauliotojas, girtuoklis[e] ar plėšikas.[f] Su tokiu nė nevalgykite kartu. **12** Kodėl turėčiau teisti pašaliečius? Argi ir jūs ne saviškius teisiate? **13** O pašaliečius – argi ne Dievas?[g] „Pašalinkite nedorėlį iš savo tarpo.“[h]

6 Kai kuris nors iš jūsų turi skundą prieš kitą,[i] kaip jis drįsta kreiptis į teismą pas neteisiuosius, o ne pas šventuosius? **2** Gal nežinote, kad šventieji teis pasaulį?[y] Tad jei teisite pasaulį, kodėl nesugebate išspręsti tokių menkų reikalų? **3** Ar nežinote, kad mes teisime angelus?[j] Tai kodėl negalime išspręsti šio gyvenimo reikalų?! **4** Tad kai prisieina spręsti šio gyvenimo reikalus,[k] kodėl teisėjais renkatės žmones, kurie bendruomenei nieko nereiškia? **5** Kalbu norėdamas jus sugėdinti. Nejaugi iš jūsų nėra nė vieno išmintingo, kuris galėtų pateisėjauti savo broliams? **6** Deja, brolis bylinėjasi su broliu, ir dar pas netikinčiuosius!

7 Tai jau tikrai visiškas jūsų pralaimėjimas, kad keliate vienas kitam bylas. Ar ne geriau jums nukęsti skriaudą?[l] Ar ne geriau jau nukęsti apgaulę? **8** O jūs patys skriaudžiate ir apgaudinėjate, ir dar brolius!

9 Ar nežinote, kad neteisieji nepaveldės Dievo Karalystės?[m] Neapsigaukite! Nei ištvirkautojai,[a] nei stabmeldžiai,[b] nei svetimautojai,[c] nei vyrai, kurie tenkina vyrus,[d] nei vyrai, kurie tenkinasi su vyrais,[e] **10** nei vagys, nei gobšuoliai,[f] nei girtuokliai,[g] užgauliotojai ar plėšikai nepaveldės Dievo Karalystės.[h] **11** Kai kurie iš jūsų buvote tokie, bet dabar esate nuplauti,[i] pašventinti,[y] pripažinti teisiais[j] mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu ir mūsų Dievo dvasia.

12 Viskas man leistina, bet ne viskas naudinga.[k] Viskas man leistina, bet aš nesiduosiu niekieno užvaldomas. **13** Maistas yra pilvui, o pilvas – maistui, tačiau Dievas ir viena, ir kita pavers niekais.[l] Kūnas – ne ištvirkavimui*, o Viešpačiui;[m] o Viešpats – kūnui. **14** Dievas prikėlė Viešpatį,[n] tad savo galia iš mirties prikels ir mus.[o]

15 Ar nežinote, kad jūsų kūnai yra Kristaus kūno nariai?[p] Negi imčiau Kristaus kūno narius ir padaryčiau juos paleistuvės kūno nariais? Nieku gyvu! **16** O gal nežinote, kad tas, kuris susijungia su paleistuve, tampa su ja vienu kūnu? Juk „jiedu, – sako Dievas, – taps vienu kūnu“.[r] **17** O kas susijungęs su Viešpačiu, tas yra su juo vienos dvasios.[s] **18** Bėkite nuo ištvirkavimo![t] Jokia kita nuodėmė nėra susijusi su kūnu, o tas, kuris ištvirkauja, nusideda savo kūnui.[u] **19** O gal nežinote, kad jūsų kūnas – tai šventykla[v] jumyse esančios šventosios dvasios, kurią iš Dievo esate gavę?[z] Ir jūs nepriklausote sau,[a] **20** nes buvote nupirkti, už jus

5 SKYRIUS

a 1Jn 2:17
b Jn 17:15
c Sk 16:25, 26; Rom 16:17; 2Jn 10
d Ef 5:5
e Įst 21:20, 21; 1Pt 4:3
f 1Ko 6:9, 10; Gal 5:19–21
g Mok 12:14
h Pr 3:23, 24; Įst 17:7; Tit 3:10; 2Jn 10

6 SKYRIUS

i Mt 18:15–17
y Apr 2:26, 27; Apr 20:4
j Rom 16:20
k Mt 18:17
l Mt 5:39, 40
m Ef 5:5; Apr 22:15

Antra skiltis

a Apr 21:8
b Kol 3:5
c Hbr 13:4
d Rom 1:27
e 1Ti 1:9, 10
f 1Ko 5:11
g Įst 21:20, 21; Pat 23:20; 1Pt 4:3
h Hbr 12:14
i Apd 22:16; Hbr 10:22
y Ef 5:25, 26; 2Te 2:13
j Rom 5:18
k 1Ko 10:23
l Rom 14:17
m 1Te 4:3
n Apd 2:24
o Rom 8:11; 2Ko 4:14; Ef 1:19, 20
p Rom 12:4, 5; 1Ko 12:18, 27; Ef 4:15; Ef 5:29, 30
r Pr 2:24; Mt 19:4, 5
s Jn 17:20, 21
t Pr 39:10–12; 1Te 4:3
u Rom 1:24, 27
v 2Ko 6:16
z 1Ko 3:16
a Rom 14:8

6:13 * Gr. *porneia*. Žr. žodynėlyje „ištvirkavimas“.

buvo sumokėta kaina.[a] Tad šlovinkite Dievą[b] savo kūnu![c]

7 Dabar apie dalykus, dėl kurių rašėte. Geriau būtų vyrui moters neliesti*. **2** Bet kadangi ištvirkavimas* taip paplitęs, kiekvienas teturi sau žmoną[d] ir kiekviena moteris sau vyrą.[e] **3** Vyras teatlieka pareigą žmonai, taip pat žmona teatlieka pareigą vyrui.[f] **4** Žmonos kūnas – ne jos valioje, o vyro. Panašiai ir vyro kūnas yra ne jo valioje, o žmonos. **5** Neatimkite to vienas iš kito, nebent abu nutartumėte, kad kuriam laikui atsidėsite maldai. Paskui vėl sueikite draugėn, antraip galite nesusilaikyti ir Šėtonas įstums jus į pagundą. **6** Tačiau mano žodžiai reiškia, kad tuoktis leidžiu, o ne įsakau.* **7** Norėčiau, kad visi žmonės būtų tokie kaip aš. Bet kiekvienas nuo Dievo yra gavęs savo dovaną:[g] vienas vienokią, kitas – kitokią.

8 Nesusituokusiems ir našlėms sakau, kad jiems būtų geriau likti tokiems kaip aš.[h] **9** Bet jeigu jie negali susilaikyti, tegul tuokiasi, nes geriau jau tuoktis negu degti aistra.[i]

10 Susituokusiems liepiu ne aš, bet Viešpats: žmona tenesiskiria nuo vyro,[y] **11** o jeigu ji nuspręstų išeiti, tegul lieka netekėjusi arba su vyru susitaiko. Vyras irgi tegul nepalieka žmonos.[j]

12 Kitiems sakau aš, ne Viešpats:[k] jei kuris brolis turi netikinčią žmoną ir ji sutinka su juo gyventi, tegul jos nepalieka. **13** Taip pat moteris, jei jos netikintis vyras sutinka su ja gyventi, tegul vyro nepalieka. **14** Mat netikintis vyras yra pašventintas dėl savo žmonos ir netikinti žmona yra dėl brolio* pašventinta, antraip jūsų vaikai būtų netyri, o dabar jie šventi. **15** Bet jeigu netikintysis nusprendžia išeiti, tegul eina. Tokiomis aplinkybėmis brolis ar sesuo nėra įpareigoti. Dievas yra pašaukęs jus ramybei.[a] **16** Iš kur žinai, žmona, ar galėsi išgelbėti vyrą ar ne?[b] Arba iš kur žinai, vyre, ar galėsi išgelbėti žmoną ar ne?

17 Kaip Jehova kiekvienam davė, kokį Dievas kiekvieną pašaukė, tegul jis taip ir gyvena.[c] Taip aš aiškinu visose bendruomenėse. **18** Kuris nors buvo pašauktas apipjaustytas?[d] Tenešalina apipjaustymo žymės. Kuris nors buvo pašauktas neapipjaustytas? Tenesidaro apipjaustymo.[e] **19** Apipjaustymas nieko nereiškia ir neapipjaustymas nieko nereiškia.[f] Svarbiausia laikytis Dievo įsakymų.[g] **20** Koks kiekvienas buvo pašauktas, toks ir tepasilieka.[h] **21** Jei gavai pašaukimą, bet esi vergas, neliūdėk dėl to.[i] Tiesa, jei turėtum galimybę tapti laisvas, pasinaudok ja. **22** Juk kiekvienas pašauktas Viešpaties mokinys, nors ir būtų vergas, yra Viešpačiui priklausantis atleistinis*.[y] Taip ir kiekvienas pašauktas laisvasis yra Kristaus vergas. **23** Jūs buvote brangiai nupirkti,[j] tad nepasidarykite žmonių vergais. **24** Broliai, koks kiekvienas iš jūsų buvo pašauktas, toks Dievo akivaizdoje ir tepasilieka.

7:1 *T. y. neturėti lytinių santykių. **7:2** *Gr. *porneia*. Žr. žodynėlyje „ištvirkavimas“. **7:6** *Pažod. „Tačiau tai sakau darydamas nuolaidą, o ne įsakydamas“.

7:14 *T. y. tikinčio vyro. **7:22** *Žr. žodynėlį.

6 SKYRIUS

a 1Ko 7:23; Hbr 9:12; 1Pt 1:18, 19

b Mt 5:16

c Rom 12:1

7 SKYRIUS

d Pat 5:18, 19

e Pr 2:24; Hbr 13:4

f Iš 21:10; 1Ko 7:5

g Mt 19:10, 11

h 1Ko 7:39, 40; 1Ko 9:5

i 1Te 4:4, 5; 1Ti 5:11, 14

y Mt 5:32; Mt 19:6

j Mk 10:11; Lk 16:18

k 1Ko 7:25, 40

Antra skiltis

a Hbr 12:14

b 1Pt 3:1, 2

c 1Ko 7:7

d Apd 21:20

e Apd 10:45; Apd 15:1, 24; Gal 5:2

f Gal 6:15; Kol 3:11

g Mok 12:13; Jer 7:23; Rom 2:25; Gal 5:6; 1Jn 5:3

h 1Ko 7:17

i Gal 3:28

y Jn 8:36; Fm 15, 16

j 1Ko 6:19, 20; Hbr 9:12; 1Pt 1:18, 19

25 Dėl tų, kurie skaistūs*, neturiu Viešpaties įsakymo, bet pareiškiu savo nuomonę[a] kaip tas, kuris dėl Viešpaties malonės yra vertas pasitikėjimo. **26** Taigi manau, kad atsižvelgiant į šių laikų sunkumus geriausia žmogui likti tokiam, koks yra. **27** Esi susaistytas su žmona? Nepalik jos.[b] Neturi žmonos? Neieškok žmonos. **28** Bet jeigu susituoktum, nenusidėtum. Ir jeigu skaistus susituoktų, nenusidėtų. Tačiau tokie turės kūno vargų, o aš noriu jus nuo jų apsaugoti.

29 Be to, broliai, sakau jums, kad laiko liko nedaug.[c] Nuo šiol tie, kurie turi žmonas, tegyvena taip, tarsi neturėtų, **30** kurie verkia – tarsi neverktų, kurie džiaugiasi – tarsi nesidžiaugtų, kurie ką įsigyja – tarsi nebūtų įsigiję **31** ir kurie naudojasi pasauliu, teneišnaudoja jo iki galo; mat šio pasaulio vaizdas* keičiasi. **32** Noriu, kad jūs neturėtumėte rūpesčių. Nevedusiam rūpi Viešpaties reikalai – kaip įtikti Viešpačiui. **33** O vedusiam rūpi pasaulio reikalai[d] – kaip įtikti žmonai, **34** ir jis yra pasidalijęs. Taip pat netekėjusiai moteriai ir mergelei rūpi Viešpaties reikalai[e] – būti šventai kūnu ir dvasia. O ištekėjusiai rūpi pasaulio reikalai – kaip įtikti vyrui. **35** Tai sakau jūsų pačių labui, norėdamas ne suvaržyti jus*, o paskatinti daryti, kas tinkama, ir neblaškomiems atsidėti Viešpaties tarnystei.

36 Vis dėlto jei nesusituokęs asmuo mano, kad tokiam* jam likti nedera, ir jeigu jo jaunatvės žydėjimas praėjęs, tebūnie – tedaro, kaip nori. Tegul tuokiasi, jis nenusidės.[a] **37** Bet kas širdyje tvirtai yra apsisprendęs, nes nejaučia būtinybės tuoktis, kas yra savo valios šeimininkas ir širdyje yra nutaręs likti nesusituokęs*, tas gerai daro.[b] **38** Taigi, kas tuokiasi*, gerai daro, bet kas nesituokia, daro geriau.[c]

39 Žmona susaistyta su vyru tol, kol jis gyvas.[d] Bet jeigu vyras miršta*, ji laisva ir gali tekėti už ko nori, kad tik už Viešpaties tarno#.[e] **40** Tačiau, mano nuomone, ji bus laimingesnė, jeigu pasiliks, kokia yra. Manau, kad ir aš turiu Dievo dvasią.

8 Dabar dėl stabams paaukoto maisto.[f] Aišku, mes visi apie tai žinome.[g] Bet žinojimas išpučia, o meilė ugdo.[h] **2** Jei kas mano, kad ką nors žino, iš tikro jis dar nežino visko, ką turėtų žinoti. **3** Dievas pažįsta tą, kuris jį myli.

4 Taigi, dėl stabams paaukoto maisto valgymo mes suprantame, kad stabas yra niekas[i] pasaulyje ir kad Dievas tėra vienas.[y] **5** Ir nors žmonės sako, kad danguje ar žemėje yra dievų,[j] daug dievų ir viešpačių, **6** mes žinome, kad tėra vienas Dievas[k] – Tėvas,[l] iš kurio yra visa ir kuriam mes priklausome;[m] ir tėra vienas Viešpats – Jėzus Kristus, per kurį yra visa[n] ir per kurį esame mes.

7 Tačiau ne visi turi tokį supratimą.[o] Dėl savo ankstesnio prisirišimo prie stabo kai kurie

7 SKYRIUS

a 1Ko 7:12 1Ko 7:40

b Mal 2:16 Mt 19:6 Ef 5:33

c Rom 13:11 1Pt 4:7

d 1Ti 5:8

e 1Ti 5:5

Antra skiltis

a Mt 19:12 1Ko 7:28

b Mt 19:10, 11

c 1Ko 7:32

d Rom 7:2

e Pr 24:2, 3 Įst 7:3, 4 Neh 13:25, 26 2Ko 6:14

8 SKYRIUS

f Apd 15:20, 29

g Rom 14:14 1Ko 8:10

h 1Ko 8:13 1Ko 13:4, 5

i Įst 32:21 2Ka 19:17, 18 Jer 16:20

y Įst 6:4 Įst 32:39

j Ps 82:1, 6 Jn 10:34, 35

k 1Ti 2:5

l Mal 2:10 Mt 23:9

m Apd 17:28 Rom 11:36

n Jn 1:1, 3 Kol 1:15, 16

o Rom 14:14

7:25 *Arba „niekada nebuvo susituokę“. **7:31** *Gr. žodis gali reikšti spektaklio veiksmo dalį, paveikslą. **7:35** *Pažod. „ne kilpą ant jūsų užmesti“. **7:36** *Arba „skaisčiam“.

7:37 *Arba „skaistus“. **7:38** *Arba „atsisako skaistybės dėl santuokos“. **7:39** *Pažod. „užmiega“. #Pažod. „kad tik Viešpatyje“.

tokį maistą valgo lyg auką tam stabui,[a] ir tada jų sąžinė, silpna* būdama, susitepa.[b] **8** Bet maistas nepriartins mūsų prie Dievo:[c] jei nevalgome, nieko neprarandame, ir jei valgome, nieko nelaimime.[d] **9** Tik žiūrėkite, kad šita jūsų laisvė kaip nors netaptų silpniesiems suklupimu.[e] **10** Juk jeigu tave, turintį supratimą, silpnasis pamatytų prie stalo valgantį stabo šventykloje, argi sąžinė to žmogaus nepastūmės valgyti stabams paaukoto maisto? **11** Taigi tavo supratimas gali silpnąjį sužlugdyti, o juk jis yra tavo brolis, už kurį numirė Kristus![f] **12** Šitaip nusidėdami broliams ir užgaudami jų silpną sąžinę,[g] jūs nusidedate Kristui. **13** Taigi jei maistas mano broliui tampa suklupimu, aš nebevalgysiu mėsos per amžius, kad savo brolio nesuklupdyčiau.[h]

9 Ar aš nesu laisvas? Ar aš ne apaštalas? Ar nesu matęs Jėzaus, mūsų Viešpaties?[i] Ar jūs nesate mano tarnystės Viešpačiui vaisius? **2** Net jeigu nesu apaštalas kitiems, tai tikrai esu jums, nes jūs esate antspaudas, patvirtinantis, kad esu Viešpaties apaštalas.

3 Štai mano atsakymas tiems, kurie mane teisia. **4** Ar mes neturime teisės valgyti ir gerti? **5** Ar neturime teisės būti lydimi tikinčios žmonos,[y] kaip kiti apaštalai, kaip Viešpaties broliai[j] ir Kefas*?[k] **6** Ar tik mudu su Barnabu[l] neturime teisės nedirbti dėl pragyvenimo? **7** Koks kareivis tarnaudamas pats rūpinasi savo išlaikymu? Kas sodina vynuogyną ir nevalgo jo vaisių?[a] Arba kas gano kaimenę ir negeria kaimenės pieno?

8 Ar aš kalbu remdamasis vien žmogišku supratimu? Ar apie tai nekalbama ir Įstatyme? **9** Mozės Įstatyme juk parašyta: „Neužriši kuliančiam jaučiui nasrų.“[b] Argi Dievui rūpi jaučiai? **10** Argi ne dėl mūsų jis tai sako? Tai parašyta dėl mūsų, nes artojas ir kūlėjas turi turėti vilčį, kad už darbą gaus savo dalį.

11 Jeigu mes pasėjome jums dvasinių gėrybių, ar būtų neteisinga gauti* šio to mūsų reikmėms?[c] **12** Jeigu kiti turi teisę šito iš jūsų tikėtis, ar mes – ne juo labiau? Tačiau šita teise nesinaudojome.[d] Mes visa pakeliame, kad nesudarytume jokių kliūčių gerajai naujienai apie Kristų plisti.[e] **13** Ar nežinote, kad atliekantys šventas apeigas valgo, kas priklauso šventyklai, ir einantys tarnystę prie aukuro dalijasi su aukuru?[f] **14** Taip ir Viešpats liepė gerosios naujienos skelbėjams gyventi iš gerosios naujienos.[g]

15 Bet aš nė viena iš tų teisių nesinaudojau.[h] Ir apie tai rašau ne todėl, kad ko nors iš jūsų tikėčiausi, nes geriau jau numirčiau negu... Galiu tuo girtis, ir niekas iš manęs to neatims![i] **16** Tiesa, kad skelbiu gerąją naujieną, pagrindo girtis neturiu, nes tai daryti yra mano pareiga. Vargas man, jei gerosios naujienos neskelbčiau![y] **17** Jeigu tai darau noriai, gaunu atlygį. O jeigu ir nenorėčiau to daryti, vis tiek daryčiau, nes man yra patikėta prievaizdo tarnystė.[j] **18** Tai koks mano atlygis? Toks, kad gerąją naujieną galiu paskelbti nemokamai,

8 SKYRIUS

a 1Ko 10:27, 28

b Rom 14:23

c Rom 14:17

d Hbr 13:9

e Rom 14:13, 20

f Rom 14:15

g 1Ko 10:28, 29

h Mt 18:6 Rom 14:15, 21

9 SKYRIUS

i Apd 9:3–5 1Ko 15:7, 8

y Mt 19:11

j Mt 13:55 Gal 1:19

k Jn 1:42

l Apd 13:2

Antra skiltis

a Įst 20:6 Pat 27:18

b Įst 25:4 1Ti 5:18

c Rom 15:26, 27 Gal 6:6 Fil 4:15–17

d Apd 18:3 Apd 20:34 2Te 3:7, 8

e 2Ko 6:3 2Ko 11:7

f Kun 6:14, 16 Sk 18:30, 31 Įst 18:1

g Mt 10:9, 10 Lk 10:7, 8

h Apd 18:3 Apd 20:34 1Ko 4:11, 12 2Te 3:8

i 2Ko 11:8–10

y Ez 3:18

j Gal 2:7 Ef 3:1, 2 Kol 1:25

8:7 *T. y. neišlavinta. **9:5** *Kitas Petro vardas.

9:11 *Pažod. „pjauti“.

nereikalaudamas to, į ką geroji naujiena suteikia man teisę.

19 Nors esu laisvas žmogus, padariau save visų vergu, kad laimėčiau kuo daugiau žmonių. **20** Taigi žydams buvau kaip žydas, kad laimėčiau žydus.[a] Tiems, kurie pavaldūs įstatymui, buvau tarsi pavaldus įstatymui, kad laimėčiau pavaldžius įstatymui, nors pats nesu įstatymui pavaldus.[b] **21** Neturintiems įstatymo buvau tarsi neturintis įstatymo, kad laimėčiau neturinčius įstatymo, nors mane patį saisto Dievo įstatymas ir esu pavaldus Kristaus įstatymui.[c] **22** Silpniesiems tapau silpnas, kad laimėčiau silpnuosius.[d] Visiems tapau viskuo, kad vienaip ar kitaip kai kuriuos išgelbėčiau. **23** Visa darau dėl gerosios naujienos, kad galėčiau dalytis ja su kitais.[e]

24 Ar nežinote, kad lenktynėse bėga visi bėgikai, bet tik vienas gauna apdovanojimą? Bėkite taip, kad jį laimėtumėte![f] **25** Visi varžybų dalyviai nuo visko susilaiko. Bet jie tai daro dėl vystančio vainiko,[g] o mes – dėl nevystančio.[h] **26** Tad aš bėgu ne nežinia kur,[i] kumščiais ne į orą smūgiuoju. **27** Aš talžau* savo kūną[y] ir laikau jį vergystėje, kad skelbdamas gerąją naujieną kitiems pats netapčiau atmestinas.

10 Broliai, noriu, kad žinotumėte: mūsų protėviai visi buvo po debesimi,[j] visi perėjo jūrą,[k] **2** visi debesyje ir jūroje pasikrikštijo būdami bendrystėje su Moze* **3** ir visi valgė tą patį dvasinį maistą,[l] **4** gėrė tą patį dvasinį gėrimą.[a] Jie gėrė iš dvasinės uolos, kuri juos lydėjo, o ta uola buvo Kristus.[b] **5** Vis dėlto Dievas dauguma jų buvo nepatenkintas, ir jie krito dykumoje.[c]

6 Tie įvykiai tapo mums pamoka, kad negeistume blogų dalykų, kaip anie geidė.[d] **7** Saugokitės, kad netaptumėte stabmeldžiais, kaip kai kurie iš jų. Taip ir parašyta: „Žmonės susėdę valgė ir gėrė, o tada pakilo linksmintis.“[e] **8** Ir neištvirkaukime, kaip kai kurie iš jų. Anie ėmė ištvirkauti, ir tąkart per vieną dieną krito dvidešimt trys tūkstančiai.[f] **9** Taip pat nemėginkime Jehovos kantrybės,[g] kaip kai kurie iš jų. Anie mėgino, ir žuvo nuo gyvačių.[h] **10** Ir nemurmėkite, kaip kai kurie iš jų. Anie murmėjo,[i] ir žuvo nuo naikintojo.[y] **11** Visa, kas jiems nutiko, yra aprašyta mums, sulaukusiems šių laikų* galo, kad iš to pasimokytume.[j]

12 Todėl kas mano stovįs, težiūri, kad neparpultų.[k] **13** Jūs nesate patyrę kitokių mėginimų*, kaip tik žmonėms įprastus.[l] Dievas ištikimas – jis neleis jūsų mėginti[#] virš jūsų jėgų.[m] Užėjus mėginimui,[△] jis duos išeitį, kad pajėgtumėte atsilaikyti.[n]

14 Todėl, mylimieji, bėkite nuo stabmeldystės.[o] **15** Kalbu kaip žmonėms, turintiems nuovoką; patys spręskite, ar sakau tiesą ar ne. **16** Argi padėkos taurė, už kurią dėkojame Dievui,* nėra bendrystė Kristaus kraujyje?[p] Argi duonos paplo-

9 SKYRIUS

a Apd 16:3
Apd 18:18

b Apd 21:24, 26

c Jn 13:34
Gal 6:2

d Rom 14:1
Rom 15:1
2Ko 11:29

e Apd 19:26
1Te 2:8

f Mt 10:22
Fil 3:14
2Ti 4:7, 8

g 2Ti 2:5

h Jok 1:12

i Gal 2:2
Fil 2:16
Hbr 12:1

y Rom 8:13
Kol 3:5

10 SKYRIUS

j Iš 13:21

k Iš 14:21, 22

l Iš 16:14, 15

Antra skiltis

a Iš 17:6

b Sk 20:11
Jn 4:10, 25

c Sk 14:29
Sk 14:35

d Sk 11:4, 34

e Iš 32:4, 6

f Sk 25:1, 9

g Įst 6:16

h Sk 21:5, 6
Mt 4:7

i Sk 14:2

y Sk 14:36, 37

j Rom 15:4

k Pat 28:14
Lk 22:33, 34
Gal 6:1

l 1Pt 5:8, 9

m Lk 22:31, 32
2Pt 2:9

n Iz 40:29
Fil 4:13

o Įst 4:25, 26
2Ko 6:17
1Jn 5:21

p Mt 26:27, 28

9:27 *Arba „tramdau“, „grieztai drausminu“. **10:2** *Pažod. „pasikrikštijo į Mozę“.

10:11 *Žr. žodynėlyje „pasaulis“. **10:13** *Arba „gundymų“. #Arba „gundyti“. △Arba „Kai būsite gundomi“. **10:16** *Pažod. „laiminimo taurė, kurią laiminame“.

tis, kurį laužome, nėra bendrystė Kristaus kūne?[a] **17** Paplotis yra vienas, todėl ir mes esame vienas kūnas.[b] Nors mūsų daug, dalijamės vienu papločiu.

18 Pažvelkite į kūniškąjį Izraelį. Argi tie, kas valgo aukas, neturi bendrystės su aukuru?[c] **19** Ką tad noriu pasakyti? Kad stabui paaukota auka ką nors reiškia? Kad pats stabas ką nors reiškia? **20** Ne tai. Noriu pasakyti, kad savo aukas tautos aukoja demonams, ne Dievui,[d] o aš nenoriu, kad turėtumėte ką bendra su demonais.[e] **21** Negalite gerti iš Jehovos taurės ir iš demonų taurės, negalite valgyti nuo „Jehovos stalo“[f] ir nuo demonų stalo. **22** Negi kurstysime Jehovos pavydą?[g] Negi esame už jį stipresni?

23 Viskas leistina, bet ne viskas naudinga. Viskas leistina, bet ne viskas ugdo.[h] **24** Kiekvienas teieško ne kaip pačiam geriau, bet kaip kitam.[i]

25 Valgykite viską, kas parduodama mėsos prekyvietėje, dėl sąžinės nieko neklausinėdami, **26** nes „Jehovos yra žemė ir visa, kas joje“.[y] **27** Jei kas nors iš netikinčių pakviečia jus pas save, ir jūs nueinate, valgykite viską, ką jums patieks, dėl sąžinės nieko neklausinėdami. **28** Tačiau jeigu jums kas pasakytų: „Tai yra paaukota“, nevalgykite – dėl žmogaus, kuris tai pasakė, – kad neužgautumėte nė vieno sąžinės.[j] **29** Kalbu ne apie jūsų pačių sąžinę, o apie kitų žmonių. Kodėl gi kito sąžinė turėtų priekaištauti mano laisvei?[k] **30** Jeigu su padėka valgau, kodėl dėl maisto, kurį su padėka valgau, kas nors turėtų man priekaištauti?[l]

10 SKYRIUS

a Mt 26:26
Lk 22:19
1Ko 12:18

b Rom 12:5

c Kun 7:15

d Įst 32:17

e Jud 6

f Ez 41:22
Mal 1:12

g Iš 34:14
Įst 32:21

h Rom 14:19
Rom 15:2

i 1Ko 10:32, 33
1Ko 13:4, 5
Fil 2:4

y Ps 24:1
1Ti 4:4

j 1Ko 8:7, 10

k Rom 14:15, 16
1Ko 8:12

l Rom 14:6
1Ti 4:3

Antra skiltis

a Mt 5:16
Kol 3:17

b Rom 14:13
1Ko 8:13
2Ko 6:3

c Rom 15:2
Fil 2:4

d 1Ko 9:22

11 SKYRIUS

e Fil 3:17
2Te 3:9

f Rom 14:9
Ef 4:15
Kol 2:10

g Ef 5:23
1Pt 3:1

h 1Ko 15:27, 28

i Jl 2:28
Apd 21:8, 9

y Pr 1:27

j Pr 2:22, 23

k Pr 2:18

l 1Ko 4:9

m Pr 2:21, 22

n 1Ko 8:6

31 Taigi, ar valgote, ar geriate, ar ką nors kita darote, visa darykite Dievo garbei.[a] **32** Neduokite pagrindo piktintis nei žydams, nei graikams, nei Dievo bendruomenei.[b] **33** Aš irgi stengiuosi visiems visais atžvilgiais įtikti, ieškodamas naudos ne sau,[c] o daugeliui, kad būtų išgelbėti.[d]

11 Sekite mano pavyzdžiu, kaip aš seku Kristaus.[e]

2 Pagirtina, kad visuose reikaluose mane prisimenate ir tvirtai laikotės mokymų*, kuriuos jums perdaviau. **3** Noriu, kad žinotumėte: kiekvieno vyro galva yra Kristus,[f] moters galva – vyras,[g] o Kristaus galva – Dievas.[h] **4** Vyras, kuris meldžiasi ar pranašauja apdengta galva, užtraukia gėdą savo galvai, **5** ir moteris, kuri meldžiasi ar pranašauja[i] neapdengta galva, užtraukia gėdą savo galvai – tai tas pat, kas būti nuskustai. **6** Jei moteris neapsigobia, tai tegul ir nusikerpa, o jeigu jau jai negarbinga nusikirpti ar nusiskusti, tegul apsigobia.

7 Vyras savo galvos neturi dengti, nes jis yra Dievo atvaizdas[y] ir šlovė. O moteris yra vyro šlovė. **8** Juk ne vyras yra sukurtas iš moters, o moteris iš vyro.[j] **9** Ir ne vyras buvo sukurtas moteriai, o moteris vyrui.[k] **10** Todėl moteris turi turėti ant galvos pavaldumo ženklą – dėl angelų.[l]

11 Vis dėlto tarp Viešpaties sekėjų ir moteris priklauso nuo vyro, ir vyras nuo moters, **12** mat kaip moteris yra iš vyro,[m] taip vyras gimsta iš moters, o visa yra iš Dievo.[n]

11:2 * Arba „tradicijų“.

13 Spręskite patys, ar tinkama, kad moteris melstųsi Dievui neapsigobusi. **14** Argi pati prigimtis jūsų nemoko, kad vyrui turėti ilgus plaukus yra negarbė, **15** o moteriai turėti ilgus plaukus – garbė? Mat plaukai jai duoti vietoj apdangalo. **16** Ir net jeigu kas mėgintų ginti kokį kitą paprotį, tai kito mes neturime, Dievo bendruomenės irgi.

17 Duodamas šiuos nurodymus aš jūsų negiriu, nes jūsų susiėjimai išeina ne į gera, o į bloga. **18** Visų pirma, kiek girdžiu, jūsų sambūriuose matyti, kad esate susiskaldę, ir aš iš dalies tuo tikiu. **19** Juk turi rastis tarp jūsų ir atskalų,[a] kad paaiškėtų, kurie iš jūsų yra vertieji.

20 Kai susirenkate draugėn, tai ne Viešpaties vakarienės valgyti.[b] **21** Kai kurie iš jūsų, atėjus metui ją valgyti, jau būna pavakarieniavę. Taigi vieni būna alkani, kiti apgirtę. **22** Negi neturite namų valgyti ir gerti? Nejau negerbiate Dievo bendruomenės ir norite, kad nieko neturintiems būtų gėda? Ką galiu jums pasakyti? Gal pagirti? Už tai jūsų nepagirsiu.

23 Aš perduodu jums, ką iš Viešpaties girdėjau: tą naktį,[c] kurią turėjo būti išduotas, Viešpats Jėzus paėmė duonos paplotį, **24** padėkojo Dievui, laužė jį ir sakė: „Tai yra mano kūnas,[d] kuris už jus atiduodamas. Darykite tai mano atminimui.“[e] **25** Po vakarienės jis tą patį padarė su taure[f] ir tarė: „Ši taurė yra naujoji sandora,[g] patvirtinama mano krauju.[h] Kada tik ją gersite, darykite tai mano atminimui.“[i] **26** Juk kai valgote šitą duoną ir geriate šitą taurę, skelbiate apie Viešpaties mirtį – tol, kol jis ateis.

27 Taigi, kas tą duoną valgo ar Viešpaties taurę geria nevertai, nusikalsta Viešpaties kūnui ir kraujui. **28** Pirma žmogus teištiria save, ar yra vertas,[a] ir tik tada valgo tą duoną ir geria tą taurę, **29** nes kas valgo ir geria nesuvokdamas, kokią reikšmę kūnas turi, tas valgo ir geria sau pasmerkimą. **30** Štai kodėl daugelis iš jūsų yra silpni, pasiligoję, nemažai kas – net mirę*.[b] **31** Jeigu ištirtume save, nebūtume teisiami. **32** O jeigu jau esame Jehovos teisiami, tai jis mus drausmina,[c] kad nebūtume pasmerkti su pasauliu.[d] **33** Taigi, mano broliai, kai susieinate valgyti, vienas kito palaukite. **34** Kas alkanas, tepavalgo namie, kad jūsų susiėjimas netaptų jums pasmerkimu.[e] Kitus reikalus sutvarkysiu atvykęs.

12 Noriu, broliai, kad išmanytumėte apie dvasines dovanas.[f] **2** Kaip žinote, tuomet, kai buvote tautų žmonės*, jus vedė klystkeliu pas tuos nebylius stabus,[g] ir jūs eidavote, kur vesdavo. **3** Todėl supraskite, kad nė vienas, Dievo dvasios veikiamas, nesako: „Prakeiktas Jėzus!“ Taip pat nė vienas negali tarti: „Jėzus yra Viešpats!“, jei nėra šventosios dvasios veikiamas.[h]

4 Dovanų esama įvairių, bet dvasia – viena.[i] **5** Ir esama įvairių tarnysčių,[y] bet Viešpats – vienas. **6** Taip pat esama įvairių veikmių, bet Dievas, kuris jas visas ir visuose sužadina, yra vienas.[j] **7** Dvasia kiekvie-

11 SKYRIUS

a Apd 20:29, 30
1Ko 1:12
1Ti 4:1
2Pt 2:1

b Lk 22:19, 20

c Mt 26:20
Lk 22:14

d Mt 26:26
Mk 14:22
Rom 7:4
1Ko 10:17

e Lk 22:19

f Mt 26:27
Mk 14:23
1Ko 10:16

g Jer 31:31
Hbr 8:8
Hbr 9:15

h Lk 22:20
Hbr 9:13, 14
1Pt 1:18, 19

i Iš 12:14

Antra skiltis

a 2Ko 13:5

b 1Te 5:6

c Hbr 12:5

d 2Pt 2:20
2Pt 3:7

e 1Ko 11:29

12 SKYRIUS

f 1Ko 14:1

g Ps 115:5
Hab 2:18
1Ko 8:4
Gal 4:8
1Te 1:9

h 1Jn 4:2, 3

i Ef 4:4

y Ef 4:11

j 1Pt 4:11

11:30 *Matyt, turima omenyje mirtis dvasine prasme. **12:2** *T. y. netikintys.

name pasireiškia visų labui.[a] **8** Antai vienam per dvasią duodamas išminties žodis, kitam per tą pačią dvasią – pažinimo žodis, **9** kitam per tą pačią dvasią – tikėjimas.[b] Dar kitam per tą pačią dvasią suteikiamos gydymo dovanos,[c] **10** kitas įgalinamas daryti įstabius darbus*,[d] kitas – pranašauti, kitas – atpažinti, kuri žinia yra nuo Dievo,#[e] kitas – kalbėti įvairiomis kalbomis,[f] dar kitas – versti iš kitų kalbų.[g] **11** Visa tai yra veikmė tos pačios dvasios, ji dalija tas dovanas kiekvienam atskirai, kaip jai patinka.

12 Juk kūnas yra vienas, bet sudarytas iš daugelio narių. Visa ta daugybė kūno narių sudaro vieną kūną.[h] Taip yra ir su Kristaus kūnu. **13** Išties, mes visi – žydai ir graikai, vergai ir laisvieji – buvome pakrikštyti viena dvasia, kad sudarytume vieną kūną, ir visi buvome pagirdyti viena dvasia.

14 Taip, kūnas sudėtas ne iš vieno nario, o iš daugelio.[i] **15** Jeigu koja tartų: „Aš ne ranka, todėl nepriklausau kūnui“, juk dėl to ji netaptų atskira nuo kūno. **16** Ir jeigu ausis tartų: „Aš ne akis, todėl nepriklausau kūnui“, juk dėl to ji netaptų atskira nuo kūno. **17** Jeigu visas kūnas būtų akis, tai kaip jis girdėtų? Jeigu visas būtų ausis, tai kaip jis užuostų? **18** Bet Dievas sudėstė visus kūno narius, kaip panorėjo.

19 Jeigu visas kūnas būtų vienas narys, ar jis būtų kūnas? **20** Bet narių daug, o kūnas – vienas. **21** Akis negali pasakyti rankai: „Man tavęs nereikia.“

12:10 *Arba „stebuklus“. #Pažod. „atpažinti dvasias“.

12 SKYRIUS

a 1Ko 14:26

b 1Ko 13:2

c Apd 3:5–8 Apd 28:8, 9

d Hbr 2:3, 4

e 1Jn 4:1

f Apd 10:45, 46 1Ko 14:18

g 1Ko 14:26

h Rom 12:4, 5

i Ef 4:16

Antra skiltis

a Pr 3:7, 21

b Rom 12:10 Gal 6:2 Ef 4:25

c Hbr 13:3

d Rom 12:15

e Ef 1:22, 23

f Rom 12:4, 5

g Ef 2:20

h Apd 13:1

i Ef 4:11

y Gal 3:5

j Apd 5:16

k Hbr 13:17

l Apd 2:6, 7

m 1Ko 14:4

n 1Ko 14:5

o 1Ko 14:1

p 1Ko 13:8

Arba, tarkim, galva negali pasakyti kojai: „Man tavęs nereikia.“ **22** Kūno nariai, kurie atrodo silpnesni, išties yra būtini, **23** ir tuos kūno narius, kuriuos laikome mažiau garbingais, apgaubiame didesne pagarba.[a] Taigi gėdingus narius laikome didesnėje pagarboje, **24** o mūsų patraukliesiems nariams nieko nereikia – taip jau Dievas sudėjo kūną. Daugiau pagarbos jis suteikė nariui, kuris jos stokoja, **25** kad kūne nebūtų susiskaldymo ir jo nariai rūpintųsi vieni kitais.[b] **26** Jei kenčia vienas narys, su juo kenčia visi nariai.[c] Jei vienas narys pagerbiamas, su juo džiaugiasi visi nariai.[d]

27 Visi drauge esate Kristaus kūnas,[e] o pavieniui – nariai.[f] **28** Ir Dievas pasirinko įvairius bendruomenės narius, kad būtų pirmiausia apaštalais,[g] antra – pranašais,[h] trečia – mokytojais;[i] paskui eina įstabūs darbai,[y] gydymo dovanos,[j] visokia pagalba, gebėjimas vadovauti,[k] kalbėti įvairiomis kalbomis.[l] **29** Ar visi yra apaštalai? Ar visi pranašai? Ar visi mokytojai? Ar visi daro įstabius darbus? **30** Ar visi turi gydymo dovaną? Ar visi kalba kalbomis?[m] Ar visi yra vertėjai?[n] **31** Uoliai siekite didesniųjų dovanų.[o] Vis dėlto parodysiu jums pranašesnį kelią.[p]

13 Jeigu kalbėčiau žmonių ir angelų kalbomis, bet neturėčiau meilės, būčiau kaip skardintis gongas ar žvangantys cimbolai*. **2** Jeigu turėčiau pranašavimo dovaną, jei suprasčiau visus slėpinius ir

13:1 *Instrumentas, primenantis šiuolaikines musamąsias lėkšteles.

viską išmanyčiau[a] ir jeigu turėčiau tokį tikėjimą, kad galėčiau kalnus kilnoti, bet neturėčiau meilės, būčiau niekas.[b] **3** Jeigu parduočiau visą savo turtą, kad galėčiau kitus pamaitinti,[c] jeigu atiduočiau savo kūną, kad galėčiau tuo pasididžiuoti, bet neturėčiau meilės,[d] nebūtų man iš to jokios naudos.

4 Meilė[e] kantri[f] ir gera.[g] Meilė nepavydi.[h] Ji nesigiria, nesipučia,[i] **5** nesielgia nepridėramai*,[y] neieško savo naudos,[j] nesusierzina,[k] nelaiko skriaudų sąskaitos.[l] **6** Ji nesidžiaugia neteisybe[m] – džiaugiasi tiesa. **7** Ji visa pakelia,[n] viskuo tiki,[o] viskuo viliasi[p] ir visa ištveria.[r]

8 Meilė niekada nesibaigs. O dėl pranašavimo dovanos – ji išnyks, dėl kalbėjimo kalbomis – jis liausis, dėl žinojimo dovanos – ji išnyks. **9** Juk mūsų žinojimas dalinis[s] ir pranašavimas dalinis, **10** o kai ateis tobuli dalykai, dalinių neliks. **11** Kai buvau vaikas, kalbėjau kaip vaikas, mąsčiau kaip vaikas, protavau kaip vaikas, o kai tapau vyru, palikau, kas vaikiška. **12** Juk šiuo metu mes matome neaiškiai, lyg veidrodyje*, o tada matysime aiškiai, tarsi veidas į veidą. Šiuo metu Dievą pažįstu iš dalies, o tada pažinosiu gerai, kaip kad Dievas mane gerai pažįsta. **13** Tad dabar pasilieka šis trejetas – tikėjimas, viltis, meilė. Bet didžiausia iš jų yra meilė.[t]

14 Veržkitės į meilę, tačiau uoliai siekite ir dvasios dovanų, labiausiai pranašavimo.[u] **2** Kas kalba svetima kalba, tas kalba ne žmonėms, bet Dievui, nes niekas nesupranta,[a] nors jis ir kalba dvasios apreikštus slėpinius.[b] **3** O kas pranašauja, tas kalba tai, kas žmones ugdo, drąsina ir guodžia. **4** Kas kalba svetima kalba, tas ugdo save, o kas pranašauja, ugdo bendruomenę. **5** Norėčiau, kad jūs visi kalbėtumėte kalbomis,[c] bet būtų dar geriau, kad pranašautumėte.[d] Tas, kuris pranašauja, yra didesnis už tą, kuris kalbomis kalba, nebent pastarasis ir verstų, kad bendruomenė būtų ugdoma. **6** Tarkime, broliai, atvykčiau pas jus ir kalbėčiau kalbomis. Kas jums iš to? Būtų naudingiau, jeigu perduočiau jums kokį apreiškimą,[e] supratimą,[f] pranašystę ar pamokymą.

7 Panašiai yra su daiktais, kuriais muzikuojama, tarkim, fleita ar lyra. Jei fleita ar lyra neskleistų skirtingo aukščio garsų, kaip atpažintume, kas grojama? **8** Ir jeigu trimitas skambėtų neaiškiai, kas gi rengtųsi į mūšį? **9** Taip ir su jumis. Jeigu jūsų liežuvis tars nesuprantamus žodžius, kaip kiti žinos, ką sakote? Jūs kalbėsite vėjams. **10** Kad ir kiek skirtingų kalbų pasaulyje būtų, nė vienos nėra bereikšmės. **11** Taigi jei nesuprasiu, ką žmogus man sako, jam aš būsiu svetimšalis ir tas žmogus bus svetimšalis man. **12** Taip ir su jumis. Jeigu trokštate dvasios dovanų, tai siekite jų gausos bendruomenei ugdyti.[g]

13 Todėl tas, kuris kalba kalbomis, tesimeldžia, kad galėtų versti.[h] **14** Kai aš meldžiuosi svetima kalba, meldžiasi manyje esanti dvasios dovana, o pro-

13:5 *Arba „šiurkščiai“. **13:12** *Senovėje veidrodžiai buvo metaliniai, todėl atspindėjo neaiškų vaizdą.

13 SKYRIUS

a 1Ko 12:8

b 1Jn 4:20

c Mt 6:2

d 2Ko 9:7

e 1Jn 4:8

f 1Te 5:14

g Rom 13:10 Ef 4:32

h Gal 5:26

i 1Pt 5:5

y Rom 13:13 1Ko 14:40

j 1Ko 10:24 Fil 2:4

k Mt 5:39 Jok 1:19

l Ef 4:32 Kol 3:13

m Rom 12:9

n 1Pt 4:8

o Apd 17:11

p Rom 8:25 Rom 12:12

r 1Te 1:3

s Pat 4:18

t Mt 22:37 Rom 13:10

14 SKYRIUS

u 1Te 5:20

Antra skiltis

a 1Ko 14:5

b 1Ko 13:2

c 1Ko 12:30

d Jl 2:28 Apd 2:17 Apd 21:8, 9

e Gal 1:11, 12 Gal 2:2

f 1Ko 12:8

g 1Ko 12:7 1Ko 14:4, 26

h 1Ko 12:8, 10 1Ko 14:5

tas yra neveiklus. **15** Ką tad reikėtų daryti? Aš melsiuosi veikiamas dvasios dovanos, bet darysiu tai suprantamai*. Gyrių giedosiu veikiamas dvasios dovanos, bet darysiu tai suprantamai. **16** Priešingu atveju, kai dvasios dovanos veikiamas aukštinsi Dievą, kaip tarp jūsų sėdintis žmogus tavo padėkai pritars žodžiu „amen“? Jis juk nesupras, ką sakai. **17** Tiesa, tavo padėka bus gera, bet to žmogaus neugdys. **18** Aš, dėkui Dievui, kalbu daugiau kalbų negu jūs visi. **19** Vis dėlto bendruomenėje verčiau ištarsiu penkis suprantamus žodžius, kurie kitus pamokytų, negu dešimt tūkstančių žodžių svetima kalba.[a]

20 Broliai, savo išmanymu nebūkite panašūs į vaikus[b] – būkite panašūs į vaikus blogybe.[c] Jūsų išmanymas tebūna kaip subrendusių žmonių.[d] **21** Įstatyme parašyta: „Prabilsiu į šią tautą svetimšalių kalbomis ir svetimųjų lūpomis, tačiau net ir tada jie manęs neklausys. Taip sako Jehova.“[e] **22** Taigi, kalbos yra ženklas ne tiems, kurie tiki, o tiems, kurie netiki;[f] pranašavimas yra ne tiems, kurie netiki, o tiems, kurie tiki. **23** Tad jei visai bendruomenei susirinkus draugėn visi kalbėtų kalbomis ir įeitų paprastų ar netikinčių žmonių, argi jie nesakytų, kad jūs išprotėję? **24** O jeigu visi pranašautų, tai įėjęs koks netikintis ar paprastas žmogus būtų jūsų žodžių sudrausmintas ir paskatintas save ištirti. **25** Jo širdies paslaptys išaiškėtų, ir tada parpuolęs ant kelių jis pagarbintų Dievą tokiais žodžiais: „Dievas tikrai yra tarp jūsų.“[a]

26 Tad ką reikėtų daryti, broliai? Tarkim, kai susieinate, vienas gieda psalmes, kitas moko, kitas pasakoja gautą apreiškimą, kitas kalba svetima kalba, dar kitas verčia.[b] Viskas tebūna daroma ugdymui. **27** Jei kas kalba kokia svetima kalba, tekalba du, daugiausia trys, ir pakaitomis, o vienas tegul verčia.[c] **28** Bet jeigu vertėjo nėra, tegul anie bendruomenėje tyli ir tekalba patys sau ir Dievui. **29** Taip pat tegul pranašauja[d] du ar trys, o kiti tegul gilinasi į prasmę. **30** O jei kas nors ten besėdėdamas gautų apreiškimą, tegul tas, kuris kalba, nutyla. **31** Juk jūs visi galite pranašauti po vieną, kad visi gautų pamokymą ir būtų padrąsinti.[e] **32** Pranašai savo dvasinę dovaną turi valdyti, **33** mat Dievas yra ne sumaišties, o ramybės Dievas.[f]

Kaip ir visose šventųjų bendruomenėse, **34** moterys bendruomenėse tegul tyli, joms kalbėti neleidžiama.[g] Jos tebūna klusnios,[h] kaip ir Įstatymas sako. **35** O jeigu jos nori ką nors išsiaiškinti, tepasiklausia namie savo vyrų, nes moteriai kalbėti bendruomenėje negarbinga.

36 Ar Dievo žodis išėjo iš jūsų? Ar tik jus vienus pasiekė?

37 Kas mano esąs pranašas ar turintis dvasios dovaną, tas turėtų pripažinti, kad tai, ką jums rašau, yra Viešpaties įsakyta. **38** O kas to nepripažįsta, tas ir pats nebus pripažintas.* **39** Taigi, mano broliai, uoliai siekite pranašavimo,[i] bet

14 SKYRIUS

a 1Ko 14:4

b Ef 4:14

c Rom 16:19

d Hbr 5:13, 14

e Iz 28:11, 12

f Apd 2:4, 13

Antra skiltis

a Iz 45:14
Zch 8:23

b 1Ko 12:8, 10

c 1Ko 14:5

d Apd 13:1

e Hbr 10:24, 25

f 1Ko 14:40
Kol 2:5

g 1Ti 2:11, 12

h 1Ko 11:3
Ef 5:22
Kol 3:18
Tit 2:5
1Pt 3:1

i 1Te 5:20

14:15 *Pažod. „protu“.

14:38 *Arba galbūt „O kas to nesupranta, tai ir nesupras“.

nedrauskite ir kalbomis kalbėti.[a] **40** Tik viskas tegul vyksta padoriai ir tvarkingai.[b]

15 Primenu jums, broliai, mano paskelbtą gerąją naujieną,[c] kurią priėmėte ir kurios pusėn stojote. **2** Per tą mano paskelbtą naujieną esate ir gelbėjami, jeigu jos tvirtai laikotės. O jei nesilaikote, esate įtikėję veltui.

3 Vienas svarbiausių dalykų, kuriuos pats sužinojau ir perdaviau jums, yra tai, kad Kristus, kaip Raštuose nusakyta, numirė už mūsų nuodėmes,[d] **4** kad jis, kaip Raštuose nusakyta, buvo palaidotas[e] ir trečią dieną[f] prikeltas,[g] **5** taip pat kad pasirodė Kefui*,[h] o tada – Dvylikai.[i] **6** Vėliau jis pasirodė išsyk daugiau kaip penkiems šimtams brolių[y] (kai kurie iš jų jau mirę*, bet dauguma tebėra su mumis), **7** paskui – Jokūbui,[j] tada visiems apaštalams,[k] **8** o paskiausiai, lyg prieš laiką gimusiam, pasirodė ir man.[l]

9 Aš juk esu mažiausias iš apaštalų, nevertas apaštalu vadintis, nes persekiojau Dievo bendruomenę.[m] **10** Bet dėl Dievo malonės esu, kas esu. Ir ta jo parodyta malonė nenuėjo perniek – aš plušau daugiau už kitus apaštalus. Tiesa, ne aš, o su manimi esanti Dievo malonė. **11** Tačiau nesvarbu, ar aš, ar jie – visi skelbiame tą pačią žinią, ir taip jūs įtikėjote.

12 Jeigu skelbiama, kad Kristus yra prikeltas iš mirusių,[n] kaipgi kai kurie iš jūsų sako, kad mirusieji nebus prikelti? **13** Jeigu mirusieji nebus prikelti, tada ir Kristus nebuvo prikeltas. **14** O jeigu Kristus nebuvo prikeltas, tada visa, ką jums skelbiame, yra tuščia ir jūsų tikėjimas tuščias. **15** Be to, tada išeina, kad apie Dievą liudijame melagingai[a] – jeigu jau mirusieji nebus prikeliami, tai Dievas Kristaus neprikėlė ir mūsų liudijimas, kad jis Kristų prikėlė,[b] yra netiesa. **16** Taigi jeigu mirusieji neprikeliami, tai ir Kristus nebuvo prikeltas. **17** O jeigu Kristus nebuvo prikeltas, tai jūsų tikėjimas nieko vertas. Jūs nesate išvaduoti iš savo nuodėmių.[c] **18** Tada ir Kristaus mokiniai, kurie jau mirė, yra pražuvę.[d] **19** Jei vien dėl šio gyvenimo dedame viltis į Kristų, esame labiausiai apgailėtini iš visų žmonių.

20 Bet Kristus jau prikeltas, pirmasis iš tų, kurie mirę*.[e] **21** Kadangi per žmogų radosi mirtis,[f] per žmogų vyks ir mirusiųjų prisikėlimas.[g] **22** Kaip per Adomą visi miršta,[h] taip Kristaus dėka visi bus atgaivinti.[i] **23** Tik kiekvienas pagal savo eilę: pirmasis* yra Kristus,[y] o Kristui grįžus[#] bus atgaivinti jam priklausantys.[j] **24** Paskui, pabaigoje, sunaikinęs visokią vadovybę, visokią valdžią ir galybę, jis perduos Karalystę savo Dievui ir Tėvui.[k] **25** Mat jis turi karaliauti, kol Dievas padės jam po kojomis visus priešus.[l] **26** Bus sunaikinta ir mirtis – paskutinis priešas.[m] **27** Juk Dievas „visa atidavė jo valdžiai*“.[n] Suprantama, kai sakoma, kad Dievas atidavė visa,[o]

14 SKYRIUS
a 1Ko 14:27
b 1Ko 14:33 Kol 2:5

15 SKYRIUS
c Apd 18:1, 11
d Ps 22:15 Iz 53:8, 12 Dan 9:26 1Pt 2:24
e Iz 53:9 Mt 27:59, 60
f Jon 1:17 Lk 24:46
g Ps 16:10 Mt 28:7
h Mt 10:2 Lk 24:33, 34
i Jn 20:26
y Mt 28:16, 17
j Apd 12:17
k Apd 1:3, 6
l Apd 9:3–5
m Apd 8:3 Gal 1:13
n Apd 4:2 Apd 17:31

Antra skiltis
a Apd 3:15
b Apd 2:24 Apd 4:10 Apd 13:30, 31
c Rom 4:25 Hbr 7:25
d Apd 7:59 1Ko 15:14 1Pt 1:3
e Apd 26:23 Kol 1:18
f Pr 3:17, 19
g Jn 11:25
h Rom 5:12
i Rom 5:17 Rom 6:23
y Apr 1:5
j Mt 24:3 1Te 4:16
k Dan 2:44
l Ps 110:1, 2
m Apr 20:14
n Ps 8:6 Ef 1:22
o Hbr 2:8

15:5 *Kitas Petro vardas. **15:6** *Pažod. „užmigę“.

15:20 *Pažod. „pirmasis vaisius iš užmigusiųjų“. **15:23** *Pažod. „pirmasis vaisius“. #Žodžiu „grįžus“ verčiamas gr. daiktavardis *parousía*. Žr. žodynėlyje „paruzija“. **15:27** *Pažod. „padėjo jam po kojų“.

tai nereiškia, kad atidavė ir save, juk Dievas yra tas, kuris visa jam atidavė.[a] **28** O kai Dievas bus visa Sūnaus valdžiai atidavęs, tada ir pats Sūnus jam nusilenks. Ir Dievas, kuris visa jam atidavė,[b] bus vieninte-lis visa ko Valdovas*.[c]

29 Antraip ką laimės tie, kurie krikštijasi, kad taptų mirę?[d] Jeigu mirusieji iš viso neprikeliami, kam jie tada krikštijasi, kad taptų mirę? **30** Ir kodėl gi mes visąlaik* esame pavojuje?[e] **31** Aš kasdien žiūriu mirčiai į akis. Tai yra taip tikra, broliai, kaip ir tai, kad dėl Kristaus Jėzaus, mūsų Viešpaties, jumis didžiuojuosi. **32** Jeigu kovojau Efeze su žvėrimis[f] tik kaip kiti žmonės, kokia man iš to nauda? Jeigu mirusieji nebus prikelti, tai „valgykime ir gerkime, nes rytoj mirsime“.[g] **33** Neapsigaukite! Blogos draugijos gadina gerus įpročius*.[h] **34** Atsitokėkite, elkitės, kaip dera, ir nenuodėmiaukite. Kai kurie Dievo visai nepažįstate. Kalbu, kad susigėstumėte.

35 Bet kas nors pasakys: „Kaipgi mirusieji bus prikelti? Kokį kūną jie turės?“[i] **36** Neprotingas žmogau! Ką pasėji, turi pirmiau numirti, kad atgytų. **37** Ir ką besėtum, sėji ne būsimą augalą*, o tik pliką grūdą – ar kviečio, ar kokį kitą. **38** Tačiau Dievas išaugina augalą#, kokį panorėjo, ir iš skirtingos sėklos – skirtingą augalą*. **39** Kūno esama visokio: vienoks kūnas žmonių, kitoks – gyvulių, dar kitoks yra paukščių kūnas ir dar kitoks – žuvų. **40** Yra dangaus kūnai,[a] yra ir žemės kūnai.[b] Tačiau dangaus kūnų šlovė vienokia, o žemės kūnų – kitokia. **41** Vienokia saulės šlovė, kitokia mėnulio šlovė,[c] žvaigždžių šlovė dar kitokia. Juk ir žvaigždė nuo žvaigždės skiriasi šlove.

42 Šitaip ir su mirusiųjų prisikėlimu. Sėjamas gendamas, prikeliamas negendamas.[d] **43** Sėjamas negarbingas, prikeliamas šlovingas.[e] Sėjamas silpnas, prikeliamas galingas.[f] **44** Sėjamas fizinis kūnas, prikeliamas dvasinis kūnas. Jeigu yra fizinis kūnas, tai yra ir dvasinis. **45** Kaip ir parašyta: „Pirmasis žmogus Adomas tapo gyva būtybe.“[g] Paskutinysis Adomas tapo gyvybę teikiančia dvasia.[h] **46** Vis dėlto pirmiau ne dvasinis, o fizinis, ir tik paskui dvasinis. **47** Pirmasis žmogus – iš žemės, padarytas iš dulkių,[i] antrasis žmogus atėjo iš dangaus.[y] **48** Kaip anas iš dulkių, taip ir kiti iš dulkių; kaip anas dangiškas, taip ir kiti dangiški.[j] **49** Kaip buvome atvaizdas to, kuris iš dulkių,[k] taip būsime ir dangiškojo atvaizdas.[l]

50 Sakau jums, broliai, kad kūnas ir kraujas negali paveldėti Dievo Karalystės, ir gendamybė – negendamybės. **51** Paklausykite, atskleisiu jums slėpinį: mes ne visi miegosime mirties miegu, bet visi būsime pakeisti[m] – **52** staiga, akimirksniu, gaudžiant paskutiniam trimitui. Trimitui gaudžiant,[n] tie, kurie mirę, bus prikelti negendami, ir mes būsime pakeisti. **53** Juk šis gendamas kūnas turi apsivilkti negendamybe[o] ir šis marus turi apsivilkti nemarybe.[p] **54** O kai šis gendamas apsivilks

15 SKYRIUS

a 1Pt 3:22

b Jn 14:28

c 1Ko 3:23

d Rom 6:4

e Rom 8:36 2Ko 11:23–27

f 2Ko 1:8

g Iz 22:13

h Pat 13:20 1Ko 5:6

i 1Jn 3:2

Antra skiltis

a Mt 28:3 Lk 24:4

b Hbr 2:6, 7

c Pr 1:16

d Rom 2:6, 7

e Kol 3:4

f Apr 20:4

g Pr 2:7

h Jn 5:26 1Ti 3:16

i Pr 2:7

y Jn 3:13

j Fil 3:20, 21

k Pr 5:3

l Rom 8:29

m 1Te 4:17

n 1Te 4:16

o Rom 2:6, 7

p 2Ko 5:4

15:28 *Pažod. „bus viskas kiekvienam“. **15:30** *Pažod. „kiekvieną valandą“. **15:33** *Arba „veda iš kelio“. **15:37, 38** *Pažod. „kūną“. **15:38** #Pažod. „duoda jam kūną“.

negendamybe ir šis marus – nemarybe, išsipildys šie žodžiai: „Mirtis praryta amžiams“,[a] **55** taip pat: „Kur, mirtie, tavo pergalė? Kur, mirtie, tavo geluonis?“[b] **56** Mirties geluonis yra nuodėmė,[c] o nuodėmei galios suteikia įstatymas.[d] **57** Bet dėkui Dievui, kad jis per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų dovanoja mums pergalę![e]

58 Taigi, mano mylimi broliai, būkite tvirti,[f] nepajudinami, visada pertekę Viešpaties darbo[g] ir žinokite, kad dėl Viešpaties triūsiate ne veltui.[h]

16 Dabar dėl rinkliavos šventiesiems:[i] galite laikytis nurodymų, kuriuos daviau Galatijos bendruomenėms. **2** Kas savaitę, pirmą savaitės dieną, kiekvienas iš jūsų teatideda, kiek išgali, kad rinkliava neprasidėtų man atvykus. **3** Tuos, kuriuos laiškais įgaliosite,[y] atvykęs pasiųsiu nunešti jūsų maloningos dovanos į Jeruzalę. **4** O jeigu pasirodys tikslinga ir man tenai vykti, keliausiu drauge su jais.

5 Kadangi keliausiu per Makedoniją, pas jus atvyksiu, kai ją pereisiu.[j] **6** Gal kiek pabūsiu pas jus ar net peržiemosiu, o paskui galėsite išlydėti mane į kelią. **7** Noriu su jumis pasimatyti, bet ne prabėgomis. Viliuosi, jeigu Jehova leis, kurį laiką pas jus pabūti.[k] **8** Iki Penkiasdešimtinių* pasiliksiu Efeze,[l] **9** nes man atvertos plačios durys našiai dirbti.[m] Tiesa, ir priešininkų daug.

10 O jeigu atvyks Timotiejus,[n] priimkite jį, kad jam nebūtų dėl ko baimintis. Juk jis dirba Jehovos darbą,[a] kaip ir aš. **11** Taigi nė vienas jo tegul neniekina. Su ramybe išlydėkite jį pas mane, aš su broliais jo laukiu.

12 O dėl brolio Apolo,[b] tai aš labai prašiau jį, kad su broliais pas jus atvyktų. Dabar keliauti jis nepanoro, vis dėlto jis atkeliaus, kai tik ras tinkamą progą.

13 Budėkite,[c] laikykitės tikėjimo,[d] elkitės vyriškai,*[e] būkite stiprūs.[f] **14** Visa, ką darote, darykite su meile.[g]

15 Noriu, broliai, jus dėl kai ko paraginti. Jūs žinote, kad Stefano namiškiai yra pirmieji mokiniai Achajoje ir kad jie su atsidavimu tarnauja šventiesiems. **16** Klausykite tokių žmonių, taip pat visų, kurie su mumis bendradarbiauja ir uoliai darbuojasi.[h] **17** Aš džiaugiuosi Stefano,[i] Fortunato ir Achaiko apsilankymu. Jie man atstojo jus, nes jūsų ilgiuosi. **18** Ir man, ir jums jie atgaivino dvasią. Tad branginkite tokius žmones.

19 Jus sveikina Azijos bendruomenės. Viešpaties vardu jus nuoširdžiai sveikina Akvilas ir Priska kartu su jų namuose susirenkančia bendruomene.[y] **20** Jus sveikina visi broliai. Sveikinkite vienas kitą šventu pabučiavimu.

21 O čia sveikinimas, kurį savo ranka rašau aš, Paulius.

22 Tebūnie prakeiktas, kas Viešpaties nemyli! Mūsų Viešpatie, ateik! **23** Viešpaties Jėzaus malonė tebūna su jumis. **24** Mano meilė yra su jumis visais, Kristaus Jėzaus tarnai.

16:8 *Kituose vertimuose – Sekminės. Žr. žodynėlį.

16:13 *Arba „būkite drąsūs“.

15 SKYRIUS

a Iz 25:8
Apr 20:6

b Oz 13:14

c Rom 6:23

d Rom 3:20
Rom 7:12, 13

e Jn 3:16
Apd 4:12

f Kol 1:23
Hbr 3:14
2Pt 3:17

g Rom 12:11

h 2Me 15:7
1Ko 3:8
Apr 14:13

16 SKYRIUS

i Apd 24:17
Rom 15:26
2Ko 8:3, 4

y 2Ko 8:19

j Apd 19:21
2Ko 1:15, 16

k Apd 20:2

l Apd 19:1

m Apd 19:10, 11

n Apd 16:1, 2

Antra skiltis

a Fil 2:19, 20

b Apd 18:24, 25

c 1Te 5:6

d 1Ko 15:58
Fil 1:27

e Apd 4:29

f Ef 6:10
Kol 1:11

g 1Ko 13:4
1Pt 4:8

h Fil 2:29, 30
1Te 5:12
1Ti 5:17

i 1Ko 1:16

y Rom 16:3, 5
Fm 2

ANTRASIS LAIŠKAS

KORINTIEČIAMS

TURINIO APŽVALGA

1 Pasveikinimas (1, 2)
Dievas guodžia, kai patiriame visokių išmėginimų (3–11)
Kodėl Pauliui teko atidėti kelionę (12–24)

2 Paulius nori, kad bendruomenė džiaugtųsi (1–4)
Paulius ragina atleisti nusidėjėliui (5–11)
Paulius Troadėje ir Makedonijoje (12, 13)
Dievas veda savo tarnus triumfo eisenoje (14–17)
„Kitaip nei daugelis, mes neprekiaujame Dievo žodžiu“ (17)

3 Pristatomieji laiškai (1–3)
Naujos sandoros tarnai (4–6)
Nauja sandora šlovingesnė (7–18)

4 Gerosios naujienos šviesa (1–6)
Netikintiems apakinti protai (4)
Lobis moliniuose induose (7–18)

5 Dangiškoji buveinė (1–10)
Sutaikymo tarnystė (11–21)
Naujas kūrinys (17)
Pasiuntiniai Kristaus vietoje (20)

6 Svarbu nepamiršti, kodėl Dievas rodo savo malonę (1, 2)
Pauliaus pasiaukojama tarnystė (3–13)
„Nejsikinkykite į nelygų jungą su netikinčiais“ (14–18)

7 Būtina apsivalyti nuo visko, kas teršia kūną ir dvasią (1)
Paulius didžiuojasi korintiečiais (2–4)
Titas atneša gerų žinių (5–7)
Dievobaimingas liūdesys ir atgaila (8–16)

8 Rinkliava Judėjos krikščionims (1–15)
Titas siunčiamas į Korintą (16–24)

9 Noringas davimas (1–15)
„Dievas myli linksmą davėją“ (7)

10 Paulius gina savo tarnystę (1–18)
„Mūsų kovos ginklai ne kūniški“ (4, 5)

11 Paulius ir „ypatingieji apaštalai“ (1–15)
Pauliaus apaštalystės sunkumai (16–33)

12 Pauliaus regėjimai (1–7a)
„Dyglys kūne“ (7b–10)
Paulius nėra prastesnis už „ypatinguosius apaštalus“ (11–13)
Paulius susirūpinęs dėl korintiečių (14–21)

13 Perspėjimai ir paraginimai (1–14)
„Tikrinkite save, ar laikotės tikėjimo“ (5)
Paraginimas taisytis ir būti vienos minties (11)

1 Paulius, Dievo valia Kristaus Jėzaus apaštalas, ir brolis Timotiejus[a] Dievo bendruomenei Korinte ir visiems šventiesiems Achajoje.[b]

2 Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir nuo Viešpaties Jėzaus Kristaus.

3 Tebūna pašlovintas mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Dievas[c] ir Tėvas, atjautos Tėvas[d] ir visokios paguodos Dievas.[e] **4** Jis guodžia* mus, kai patiriame visokių išmėginimų,[a] kad ir mes ta Dievo teikiama paguoda[b] galėtume guosti[c] visus išmėginimų prislėgtus. **5** Kaip dėl Kristaus patiriame daug kentėjimų,[d] taip Kristaus dėka esame kupini paguodos. **6** Jei kenčiame mėginimus, tai tam, kad būtumėte paguosti ir išgelbėti, ir jei esame guodžiami, tai irgi tam, kad būtumėte paguosti. Paguoda įgalina jus ištverti tokius pat kentėjimus, kokius kenčiame mes. **7** Taigi mūsų viltis dėl jūsų yra tvirta, nes žinome:

1:4 *Arba „drąsina“.

1 SKYRIUS

a Apd 16:1, 2 Fil 2:19, 20
b 1Te 1:8
c Jn 20:17
d Iš 34:6 Ps 86:5 Mch 7:18
e Iz 51:3 Rom 15:5

Antra skiltis

a Ps 23:4 2Ko 7:6
b Rom 15:4 2Te 2:16, 17
c Ef 6:21, 22 1Te 4:18
d 1Ko 4:11–13 Kol 1:24

jei, kaip ir mes, kenčiate, tai, kaip ir mes, būsite paguosti.[a]

8 Norime, broliai, kad žinotumėte, kokį suspaudimą mums teko patirti Azijoje.[b] Jis buvo tiesiog nepakeliamas, viršijo visas jėgas, todėl manėme neliksią gyvi.[c] **9** Tiesą sakant, atrodė, kad mums jau ištartas mirties nuosprendis. Bet tai atsitiko, kad pasitikėtume ne savimi, o Dievu,[d] kuris prikelia mirusius. **10** Jis išgelbėjo mus iš mirtino pavojaus ir, esame tikri, gelbės ateityje.[e] **11** Jūs irgi galite mums padėti – maldauti už mus.[f] Daugeliui už mus meldžiantis, susilauksime malonės ir tada daugelis galės už tai dėkoti.[g]

12 Galime pasigirti ir su grynа sąžine pasakyti, kad pasaulyje, o ypač pas jus, gyvenome šventai, buvome nuoširdūs, kaip Dievas moko, ir kliovėmės ne žmogiška* išmintimi,[h] o Dievo malone. **13** Mes rašome jums tik tai, ką galite skaityti ir suprasti* ir ką, viliuosi, suprasite iki galo. **14** Kai kurie iš jūsų suprantate, kad galite mumis didžiuotis; mes irgi didžiuosimės jumis mūsų Viešpaties Jėzaus dieną.

15 Su tokiu pasitikėjimu aš ketinau pas jus atvykti, kad turėtumėte antrą progą džiaugtis*. **16** Jus aplankyti norėjau pakeliui į Makedoniją, o paskui – iš jos grįždamas. Tada, jūsų išlydėtas, ketinau vykti į Judėją.[i] **17** Negi taip sumanęs aš pasielgiau lengvabūdiškai? O gal, kai ką nors sumanau, tas sumanymas kūniškas, tarsi sakyčiau „taip taip“, o paskui – „ne ne“? **18** Bet galima pasitikėti Dievu: tai, ką jums sakome, nėra sykiu ir „taip“, ir „ne“. **19** Juk Dievo Sūnus, Jėzus Kristus, paskelbtas jums per mus, tai yra per mane, Silvaną ir Timotiejų,[a] netapo sykiu ir „taip“, ir „ne“; jo ištartas „taip“ visada yra „taip“. **20** Kad ir kiek būtų Dievo pažadų, per Jėzų jie tapo „taip“.[b] Todėl per jį tariame Dievui „amen“[c] ir taip teikiame jam šlovę. **21** O tas, kuris laiduoja, kad mes ir jūs priklausome Kristui, ir kuris mus patepė, yra Dievas.[d] **22** Tai jis pažymėjo mus savo antspaudu[e] ir įdėjo mums į širdis dvasią, laiduojančią būsimąjį atlygį.[f]

23 Prisiekiu gyvybe – Dievas tebus mano liudytojas, – kad į Korintą kol kas nevykau tik gailėdamas jūsų. **24** Mes nesame jūsų tikėjimo šeimininkai[g] – drauge su jumis darbuojamės dėl jūsų džiaugsmo, nes tvirtai laikotės tikėjimo.

2 Mat pats sau nusprendžiau: kai vėl pas jus vyksiu, tai ne tam, kad jus nuliūdinčiau. **2** Juk jeigu nuliūdinsiu, kas tada mane pradžiugins? Negi tas, kurį būsiu nuliūdinęs? **3** Taigi rašiau jums anksčiau, mat atvykęs nenorėjau nuliūsti dėl tų, kuriais turėčiau džiaugtis. **4** Tada buvau labai sunerimęs, rašiau skaudama širdimi, liedamas ašaras – norėjau ne kad nuliūstumėte,[h] o kad žinotumėte, kaip stipriai jus myliu.

5 Jei kas nors ką nors ir buvo nuliūdinęs,[i] tai ne mane, bet – kad nepasakyčiau per griežtai – tam tikra prasme jus

1 SKYRIUS

a Rom 8:18
2Ti 2:11, 12

b Apd 20:18, 19

c 1Ko 15:32

d 2Ko 12:10

e Ps 34:7, 19
2Ti 4:18
2Pt 2:9

f Fil 1:19
Fm 22

g Apd 12:5
Rom 15:30–32

h 1Ko 2:4, 5

i 1Ko 16:5, 6

Antra skiltis

a Apd 18:5

b Rom 15:8

c Apr 3:14

d 1Jn 2:20, 27

e Ef 4:30

f Rom 8:23
2Ko 5:5
Ef 1:13, 14

g Hbr 13:17
1Pt 5:2, 3

2 SKYRIUS

h 2Ko 7:8, 9

i 1Ko 5:1

1:12 *Pažod. „kūniška“. **1:13** *Arba galbūt „ką jau gerai žinote ir suprantate“. **1:15** *Arba galbūt „kad gautumėte dvigubą naudą“.

visus. **6** Tam žmogui pakanka, kad buvo daugumos sudrausmintas. **7** Dabar mielai jam atleiskite ir jį paguoskite,[a] kad pernelyg didelis liūdesys jo nesugniuždytų.[b] **8** Prašau jūsų, patikinkite jį, kad jį mylite.[c] **9** Juk ir anąkart rašiau jums, kad sužinočiau, ar visais atžvilgiais esate klusnūs. **10** Jei jūs atleidžiate žmogui kokį nusižengimą, aš irgi atleidžiu. Ir ką esu atleidęs – jei buvo ką, – tai esu atleidęs jūsų labui, Kristaus akivaizdoje, **11** kad nebūtume Šėtono apgauti*;[d] mes juk žinome jo kėslus.[e]

12 Kai atvykau į Troadę[f] skelbti gerosios naujienos apie Kristų ir man buvo atvertos durys dirbti Viešpaties darbą, **13** negalėjau nurimti*, nes neradau savo brolio Tito.[g] Todėl atsisveikinau su broliais ir išvykau į Makedoniją.[h]

14 Mes dėkojame Dievui, kad mus, esančius bendrystėje su Kristumi, jis visada veda triumfo eisenoje ir kad visur per mus skleidžia savo pažinimo kvapą. **15** Dievui mes esame tarsi malonus žinios apie Kristų kvapas, atsklindantis iki tų, kurie gelbėjami ir kurie eina į pražūtį: **16** pastariesiems tai yra mirties kvapas, vedantis į mirtį,[i] o aniems – gyvenimo kvapas, vedantis į gyvenimą. Ir kas gi tokiai tarnystei tinkamas? **17** Mes tinkami. Juk, kitaip nei daugelis, mes neprekiaujame Dievo žodžiu[y] – kalbame nuoširdžiai, kaip Dievo siųstieji. Kalbame Dievo akivaizdoje, kaip Kristaus mokiniai.

2:11 *Arba „pergudrauti“. **2:13** *Arba „mano dvasia negalėjo nurimti“.

2 SKYRIUS
a Lk 15:23, 24
b Hbr 12:12
c Rom 12:10
d Lk 22:31 2Ti 2:26
e Ef 6:11, 12 1Pt 5:8
f Apd 16:8
g Gal 2:3 Tit 1:4
h 2Ko 7:5
i Jn 15:19 2Ko 4:3 1Pt 2:7, 8
y 2Ko 4:2

Antra skiltis

3 SKYRIUS
a 1Ko 9:2
b 1Ko 3:5
c Iš 31:18 Iš 34:1
d Pat 3:3 Pat 7:3
e Iš 4:12, 15 Fil 2:13
f Hbr 8:6
g Rom 13:9
h Gal 3:10
i Jn 6:63
y Iš 31:18 Iš 32:16
j Iš 34:29, 30
k Apd 2:1, 4
l 1Pt 4:14
m Įst 27:26
n Iš 34:35
o Rom 3:21, 22
p Kol 2:16, 17
r Iš 19:16 Iš 24:17
s Hbr 12:22–24
t 1Pt 1:3, 4
u Iš 34:33–35

3 Nejau vėl turime prisistatinėti? Gal turime, kaip kai kurie, jums įteikti arba iš jūsų gauti pristatomuosius laiškus? **2** Tai jūs esate mūsų laiškas,[a] įrašytas mūsų širdyse. Jį supranta ir skaito visi žmonės. **3** Jūs pasirodote esą Kristaus laiškas, kurį parašėme mes, Dievo tarnai.[b] Jis parašytas ne rašalu, o gyvojo Dievo dvasia, ir ne akmens plokštėse,[c] o kūno plokštėse, tai yra širdyse.[d]

4 Kristaus dėka Dievo akivaizdoje galime tai pareikšti su įsitikinimu. **5** Nesakau, kad savaime esame tinkami šiai tarnystei. Pasiekėme tai ne savo jėgomis – mūsų tinkamumas iš Dievo.[e] **6** Tai jis padarė mus tinkamus būti naujos sandoros tarnais.[f] Esame ne teisyno,[g] o dvasios tarnai; teisynas pasmerkia mirčiai,[h] o dvasia teikia gyvybę.[i]

7 Ir jeigu į mirtį vedantis teisynas, įrašytas raidėmis akmenyse,[y] buvo perduotas taip šlovingai, kad Izraelio sūnūs negalėjo žiūrėti Mozei į veidą, spindintį šlove[j] – šlove, kuri turėjo išnykti, – **8** tai ar dvasia neturėtų būti perduodama[k] dar šlovingiau?[l] **9** Jeigu jau į pasmerkimą vedantis teisynas[m] buvo šlovingas,[n] tai nepalyginti šlovingesnė tarnystė, vedanti į teisumą.[o] **10** Taigi, tai, kas kadaise buvo pašlovinta, šlovės neteko – ją nustelbė didingesnė šlovė.[p] **11** Jeigu jau tai, ko turėjo nebelikti, buvo perduota su šlove,[r] tai šlovė to, kas išlieka, turėtų būti daug didesnė![s]

12 Mes turime viltį,[t] todėl kalbame visiškai drąsiai. **13** Ir nedarome taip, kaip darė Mozė. Jis užsidengdavo veidą gobtuvu,[u] kad Izraelio sūnūs negalėtų

matyti, prie ko veda tai, ko turėjo nebelikti. **14** Jų protai buvo atbukę.[a] Ir iki pat šios dienos tas gobtuvas nėra nuimtas, todėl kai skaitoma senoji sandora, jie negali jos suprasti;[b] tas gobtuvas nudengiamas tik padedant Kristui.[c] **15** Taip, gobtuvas jų širdis dengia iki pat šiandien, ir jie nesupranta Mozės raštų.[d] **16** Tačiau kai žmogus atsigręžia į Jehovą*, gobtuvas nudengiamas.[e] **17** Jehova yra dvasia,[f] o kur Jehovos dvasia, ten laisvė.[g] **18** Visi mes, atidengtais veidais atspindėdami Jehovos šlovę tarsi veidrodžiai, keičiamės, kad būtume panašūs į jo atvaizdą, – tampame vis šlovingesni. Taip, mes tampame tokie, kokius mus daro Jehova, kuris yra dvasia*.[h]

4 Šią tarnystę gavome iš gailestingumo, todėl nepasiduodame. **2** Mes nedarome slaptų gėdingų dalykų, nesielgiame suktai ir Dievo žodžio neklastojame.[i] Atskleisdami tiesą, Dievo akivaizdoje pristatome save kiekvienam žmogui*.[y] **3** O jeigu mūsų skelbiama geroji naujiena yra paslėpta*, tai ji paslėpta nuo einančių į pražūtį – **4** nuo netikinčių, kuriems šio pasaulio* dievas[j] apakino protą,[k] kad šviesa šlovingos gerosios naujienos apie Kristų, kuris yra Dievo atvaizdas,[l] jų neapšviestų.[m] **5** Mes skelbiame ne apie save, o apie Jėzų Kristų – kad jis yra Viešpats. Apie save mes sakome, kad dėl Jėzaus esame jūsų vergai. **6** Dievas – tas, kuris pasakė: „Tesušvinta iš tamsos šviesa“,[a] – sušvito mūsų širdyse. Jis apšvietė jas,[b] kad per Kristų* mus pasiektų jo šlovingas pažinimas.

7 Tačiau šitas lobis[c] yra mumyse, moliniuose induose,[d] todėl aišku, kad mūsų neįprastai didelė galia yra iš Dievo, o ne iš mūsų pačių.[e] **8** Mes visaip spaudžiami, bet nesugniuždyti, mes sutrikę, bet nesame be išeities*,[f] **9** mes persekiojami, bet nepalikti,[g] mes parblokšti, bet nežuvę.[h] **10** Mūsų kūnui tenka nuolat patirti mirties pavojų,[i] kokį patyrė ir Jėzus; savo kūnu parodome, kad mūsų gyvenimas toks kaip Jėzaus. **11** Mums, gyviesiems, dėl Jėzaus vis gresia mirtis;[y] savo mirtingu kūnu parodome, koks buvo Jėzaus gyvenimas. **12** Taigi mums – mirties pavojus, o jums – gyvenimas.

13 Mes turime tą pačią tikėjimo dvasią, apie kurią parašyta: „Aš tikėjau, todėl kalbėjau.“[j] Štai kodėl ir mes tikime ir kalbame. **14** Mes žinome, kad tas, kuris prikėlė Jėzų, prikels ir mus. Jis prikels mus, kaip prikėlė Jėzų, ir drauge su jumis pastatys greta jo.[k] **15** Visa tai yra dėl jūsų, kad dar didesnis skaičius žmonių dėkotų Dievui ir susilauktų jo šlovei dar didesnės malonės už tą, kurios jau susilaukė.[l]

16 Todėl mes ir nepasiduodame. Net jeigu mūsų išorinis žmogus nyksta, vidinis diena iš dienos atnaujinamas. **17** Juk jei atlaikome suspaudimą, kuris yra laikinas ir lengvas, gau-

3:16 *Žr. priedą A5. **3:18** *Arba galbūt „tampame tokie, veikiami Jehovos dvasios“. **4:2** *Pažod. „kiekvieno žmogaus sąžinei“. **4:3** *Pažod. „uždengta“. **4:4** *Žr. žodynėlį.

4:6 *Pažod. „per Kristaus veidą“. **4:8** *Arba galbūt „be vilties“.

3 SKYRIUS

a Rom 11:7

b Jn 12:40

c Rom 7:6
Ef 2:15

d Apd 15:21
Rom 11:8

e Iš 34:34

f Jn 4:24

g Iz 61:1
Rom 6:14
Rom 8:15
Gal 5:1, 13

h 2Ko 4:6
Ef 4:23, 24
Ef 5:1

4 SKYRIUS

i 2Ko 2:17
Gal 1:9

y 2Ko 6:3, 4

j Jn 14:30
Ef 2:2
1Jn 5:19

k 2Ko 11:14

l Kol 1:15
Hbr 1:3

m Iz 60:2
Jn 8:12

Antra skiltis

a Pr 1:3

b 1Pt 2:9

c 2Ko 4:1

d Iz 64:8
Apd 9:15
1Ko 15:47

e 2Ko 12:9, 10
Fil 4:13

f 1Ko 10:13

g Hbr 13:5

h Apr 2:10

i Fil 3:10
1Pt 4:13

y Rom 8:36
1Ko 4:9
1Ko 15:31

j Ps 116:10

k 1Ko 6:14

l 2Ti 2:10

sime nepranokstamą amžinos
šlovės didybę*.[a] **18** Mes sutel-
kę žvilgsnį ne į tai, kas regima,
bet į tai, kas neregima,[b] nes
regimieji dalykai laikini, o nere-
gimieji – amžini.

5 Mes juk žinome, kad mūsų
žemiškoji buveinė, ši palapi-
nė, bus nugriauta[c] ir kad turė-
sime pastatą iš Dievo, buveinę
danguje – ne rankų darbo,[d] amž-
iną. **2** Savo žemiškojoje bu-
veinėje mes vaitojame, trokšte
trokšdami apsivilkti mums skir-
tą dangiškąją buveinę,[e] **3** kad
ją apsivilkę nebūtume nuogi.
4 Mes, tebesantys šitoje palapi-
nėje, prislėgti vaitojame. Bet ne
dėl to, kad norėtume nusivilk-
ti šitą – norime apsivilkti aną.[f]
Taip gyvybė praris visa, kas
mirtinga.[g] **5** Dievas mus tam
paruošė[h] ir davė mums dvasią,
laiduojančią atlygį.[i]

6 Mes visuomet kupini pasi-
tikėjimo ir žinome, kad kol gy-
vename kūno namuose, nesame
su Viešpačiu,[y] – **7** juk gyve-
name tikėjimu, o ne regėjimu.
8 Mes kupini pasitikėjimo ir
mieliau gyventume ne kūne, o
pas Viešpatį.[j] **9** Bet ar gyve-
name pas jį, ar savo namuose,
stengiamės būti jam priimtini.
10 Juk visi turės stoti prieš
Kristaus teismo pakylą, kad
kiekvienas atsiimtų atlygį už
tai, ką būdamas kūne darė –
gera ar bloga.[k]

11 Taigi, suprasdami, kad
reikia bijoti Viešpaties, mes
stengiamės žmones įtikinti. Die-
vas mus gerai pažįsta ir, viliuo-
si, gerai pažįsta jūsų sąžinė.
12 Mes jums iš naujo neprisi-
statinėjame – skatiname jus
mumis girtis, kad turėtumėte
ką atsakyti tiems, kurie giriasi
išore,[a] o ne tuo, kas širdyje.
13 Juk jeigu mes pakvaišę,[b] tai
dėl Dievo, jeigu mes sveiko pro-
to, tai dėl jūsų. **14** Kristaus
meilė valdo mus, nes štai kokią
išvadą padarėme: vienas mirė
už visus[c] – taip, visi buvo mirę, –
15 mirė už visus, kad gyvieji
nebe dėl savęs gyventų,[d] o dėl
to, kuris numirė už juos ir buvo
prikeltas.

16 Todėl nuo dabar mes nė
apie vieną žmogų nesprendžiame žmogišku požiūriu*.[e]
Net jeigu anksčiau apie Kristų
sprendėme žmogišku požiūriu*,
dabar sprendžiame nebe taip.[f]
17 Tad kas yra bendrystėje su
Kristumi, tas yra naujas kūri-
nys.[g] Senieji dalykai praėjo, štai
atsirado nauji! **18** Visa tai yra
iš Dievo, kuris per Kristų su-
taikė mus su savimi[h] ir pave-
dė mums sutaikymo tarnystę,[i] –
19 Dievas per Kristų sutaikė
pasaulį su savimi,[y] neįskaityda-
mas žmonėms jų prasikaltimų,[j]
ir patikėjo mums sutaikymo
žinią.[k]

20 Tad Kristaus vietoje tar-
naujame pasiuntiniais,[l] tarytum pats Dievas kreiptųsi per
mus į žmones. Kristaus vietoje
maldaujame: „Susitaikykite su
Dievu!“ **21** Tą, kuris nepadarė
nuodėmės,[m] jis dėl mūsų paver-
tė nuodėme*, kad per jį Dievo
akyse mes taptume teisūs.[n]

6 Su juo bendradarbiaudami[o]
jus taip pat prašome, kad
priėmę Dievo malonę nepamirš-
tumėte, kodėl ji buvo jums pa-
rodyta.[p] **2** Jis juk sako: „Ma-
lonės metu tave išklausiau,
išgelbėjimo dieną tau padėjau.“[r]

4 SKYRIUS

a Mt 5:12
Rom 8:18

b 2Ko 5:7
Hbr 11:1

5 SKYRIUS

c 2Pt 1:13, 14

d 1Ko 15:50
Fil 3:20, 21

e Rom 6:5
Rom 8:23
1Ko 15:48, 49

f 1Ko 15:43, 44
Fil 1:21

g 1Pt 1:3, 4

h Ef 2:10

i Rom 8:23
Ef 1:13, 14

y Jn 14:3

j Fil 1:23

k Apr 22:12

Antra skiltis

a 2Ko 10:10

b 2Ko 11:1, 16

c Iz 53:10
Mt 20:28
1Ti 2:5, 6

d Rom 14:7, 8

e Mt 12:50

f Jn 20:17

g Gal 6:15

h Rom 5:10
Ef 2:15, 16
Kol 1:19, 20

i Apd 20:24

y Rom 5:6
1Jn 2:1, 2

j Rom 4:25
Rom 5:18

k Mt 28:19, 20
Apd 13:38, 39

l Ef 6:19, 20
Fil 3:20

m Hbr 4:15
Hbr 7:26

n Rom 1:16, 17

6 SKYRIUS

o 2Ko 5:20

p Rom 2:4

r Iz 49:8

4:17 *Pažod. „svorį“.

5:16 *Pažod. „pagal kūną“. **5:21** *Arba „auka už nuodėmę“.

Štai dabar ypatingos malonės metas! Štai dabar išgelbėjimo diena!

3 Mes niekam neduodame jokios dingsties suklupti, kad mūsų tarnystės nebūtų dėl ko peikti.[a] **4** Mes visada pasirodome esą Dievo tarnai:[b] kai tenka daug visko ištverti, kai patiriame išmėginimus, nepriteklius, sunkumus,[c] **5** mušimus, kalinimus,[d] neramumus, kai tenka sunkiai plušti, kęsti bemieges naktis ir alkanauti.[e] **6** Kad esame Dievo tarnai, parodome savo tyru elgesiu, tiesos supratimu, kantrumu,[f] maloningumu,[g] šventąja dvasia, neveidmainiška meile,[h] **7** teisinga kalba, Dievo galybe;[i] taip pat kai laikome teisumo ginklus[y] dešinėje* ir kairėje#, **8** kai mus šlovina ir žemina, kai peikia ir giria, kai vadina apgavikais, nors kalbame tiesą, **9** kai laiko nežinomais, nors esame gerai žinomi, kai laiko miršt*a*nčiais*, nors mes gyvi,[j] kai laiko vertais bausmės, nors mirčiai nesame atiduoti,[k] **10** kai mano, kad liūdime, nors visuomet džiaugiamės, kai laiko vargšais, nors praturtiname daugelį, kai mano, kad neturime nieko, nors turime viską.[l]

11 Mes atvirai į jus prabilome, korintiečiai, mūsų širdys plačiai atvertos. **12** Mumyse jums nėra per ankšta[m] – ankšta jūsų širdyse. **13** Tad ir jūs – kalbu kaip savo vaikams – plačiai atverkite savo širdis.[n]

14 Neįsikinkykite į nelygų jungą su netikinčiais.[o] Argi gali teisumas bičiuliautis su neteisumu?[p] Kas sieja šviesą su tamsa?[a] **15** Argi kas vienija Kristų su Beliaru*?[b] Ar yra kas bendra tarp tikinčio ir netikinčio?[c] **16** Ir kas gi sieja Dievo šventyklą su stabais?[d] Mes esame gyvojo Dievo šventykla,[e] kaip Dievas yra pasakęs: „Aš gyvensiu tarp jų,[f] vaikščiosiu tarp jų. Aš būsiu jų Dievas, ir jie bus mano tauta.“[g] **17** Jehova sako: „Tad išeikite ir atsiskirkite nuo jų, ir nebelieskite to, kas netyra“;[h] „ir aš jus priimsiu“;[i] **18** „ir būsiu jums tėvas,[y] o jūs būsite man sūnūs ir dukterys.[j] Taip sako Jehova, Visagalis.“

7 Todėl, mylimieji, turėdami tokius pažadus,[k] atsikratykime visko, kas teršia mūsų kūną ir dvasią,[l] ir su Dievo baime siekime tobulo šventumo.

2 Priimkite mus į savo širdis![m] Mes nė vieno nenuskriaudėme, nė vieno nesužlugdėme, nė vieno neišnaudojome.[n] **3** Tai kalbu ne tam, kad jus pasmerkčiau. Juk, kaip jau sakiau, esate mūsų širdyse – ar mirštame, ar gyvename. **4** Galiu jums kalbėti visiškai drąsiai, galiu labai jumis didžiuotis. Esu kupinas paguodos ir pertekęs džiaugsmo visuose mūsų varguose.[o]

5 Kai atvykome į Makedoniją,[p] neturėjome jokio atilsio, buvome visaip varginami: iš išorės – priešiškumo, viduje – nerimo. **6** Tačiau Dievas, guodžiantis prislėgtuosius,[r] paguodė mus Tito apsilankymu. **7** Ir ne vien jo apsilankymu, bet ir paguoda, kurią pats Titas gavo atvykęs pas jus. Mat jis mums pranešė, kaip jūs manęs ilgitės, kokie susikrimtę esate, ko-

6 SKYRIUS

a 1Ko 9:22
b 2Ko 4:1, 2
c 2Ko 11:23
d Apr 2:10
e 2Ko 11:25, 27
f Kol 3:13
1Te 5:14
g Ef 4:32
h Rom 12:9
i 1Ko 2:4, 5
y 2Ko 10:4
Ef 6:11
j 2Ko 4:10, 11
k Apd 14:19
2Ko 4:8, 9
l Fil 4:13
Apr 2:9
m 2Ko 12:15
n 1Pt 2:17
1Jn 4:20
o Iš 23:32, 33
Jst 7:3, 4
1Ka 11:4
1Ko 7:39
p Jok 4:4

Antra skiltis

a Ef 5:7, 8
b Mt 4:10
Apr 12:7, 8
c 1Ko 10:21
d 1Ko 10:14
e 1Ko 3:16
f Iš 29:45
g Kun 26:11, 12
Ez 37:27
h Iz 52:11
Jer 51:45
Apr 18:4
i Ez 20:41
2Ko 7:1
y 2Sa 7:14
j Iz 43:6
Oz 1:10
Jn 1:12

7 SKYRIUS

k 2Ko 6:16
l Rom 12:1
1Ti 1:5
1Ti 3:9
1Jn 3:3
m Rom 12:10
2Ko 6:12, 13
n Apd 20:33, 34
2Ko 12:17
o Fil 2:17
Fm 7
p Apd 20:1
r 2Ko 1:3, 4

6:7 *Galimas dalykas, puldami. #Galimas dalykas, gindamiesi. **6:9** *Arba „vertais mirties“.

6:15 *Išvertus iš hebr. kalbos – „niekam tikęs“. Turimas omenyje Šėtonas.

kie susirūpinę dėl manęs; taigi aš dar labiau nudžiugau.

8 Jeigu savo laišku jus nuliūdinau,[a] dėl to nesigailiu. Jei iš pradžių ir gailėjausi (matau, kad tas laiškas, nors ir neilgam, jus nuliūdino), **9** tai dabar džiaugiuosi – ne dėl to, kad buvote nuliūdinti, o kad liūdesys paskatino jus atgailauti. Jūsų liūdesys dievobaimingas, taigi mes nė kiek jums nepakenkėme. **10** Mat dievobaimingas liūdesys skatina atgailauti, ir tai veda į išgelbėjimą; dėl jo gailėtis neteks.[b] O pasauliui būdingas liūdesys veda į mirtį. **11** Ir štai, kokį sujudimą tas dievobaimingas liūdesys jumyse sukėlė! Kokį norą apsivalyti, kokį pasipiktinimą, baimę, troškimą ir ryžtą ištaisyti negerovę![c] Dėl to reikalo jūs visais atžvilgiais pasirodėte esą tyri*. **12** O rašiau jums ne dėl neteisybę padariusio[d] ir ne dėl neteisybę patyrusio. Rašiau, kad Dievo akivaizdoje paaiškėtų, kaip nuoširdžiai norite mūsų klausyti. **13** Štai kas mus paguodė.

Ir ne tik tai. Dar labiau mus nudžiugino Tito džiaugsmas, nes jūs visi pakėlėte jam dvasią. **14** Taigi man nereikėjo gėdytis, kad buvau Titui jus pagyręs, nes tai, dėl ko jam gyrėme jus, pasirodė esanti tiesa – lygiai kaip ir visa, ką jums sakėme. **15** Jūs tapote jam labai brangūs, mat jis prisimena jūsų klusnumą[e] ir su kokia pagarba jį priėmėte*. **16** Džiaugiuosi, kad galiu jumis visiškai pasitikėti*.

7:11 *Arba „nekalti“. **7:15** *Pažod. „ir kaip priėmėte jį su baime ir drebėdami“. **7:16** *Arba galbūt „galiu būti drąsus dėl jūsų“.

7 SKYRIUS

a 2Ko 2:4

b Ps 32:5
1Jn 1:9

c Mt 3:8

d 1Ko 5:5

e 2Ko 2:9
Hbr 13:17

Antra skiltis

8 SKYRIUS

a Rom 15:26

b Apd 11:29
2Ko 9:7

c Mk 12:43, 44

d Rom 15:25, 26
1Ko 16:1
2Ko 9:1, 2

e 2Ko 12:18

f 1Ti 6:18

g Mt 8:20
Fil 2:7

h 1Ko 7:25

i Įst 16:10, 17
Pat 3:27, 28

8 Norime, broliai, kad žinotumėte, kokią malonę Dievas suteikė Makedonijos bendruomenėms.[a] **2** Nors slėgė sunkūs išmėginimai ir vargas, jie nestokojo džiaugsmo, todėl jų baisus neturtas tapo gausiais dosnumo turtais. **3** Jie davė, kiek išgalėjo,[b] ir, galiu paliudyti, netgi daugiau.[c] **4** Jie patys primygtinai maldavo mus malonės paaukoti šventiesiems ir taip prisidėti prie patarnavimo jų labui.[d] **5** Jie padarė daugiau, nei galėjome tikėtis. Vykdydami Dievo valią, jie pirmiausia atidavė patys save – atidavė Viešpačiui ir mums. **6** Tai matydami mes paraginome Titą,[e] kad jis, pradėjęs tą maloningą darbą pas jus, padėtų jums jį ir užbaigti. **7** Jums nieko nestinga: nei tikėjimo, nei gebėjimo kalbėti, nei supratimo, nei visokeriopo ryžto, nei mūsų meilės jums, todėl tenestinga jums ir noro aukoti.[f]

8 Nenoriu jums įsakinėti. Taip kalbu, kad žinotumėte apie kitų pasiryžimą ir kad patikrinčiau, kiek nuoširdi jūsų meilė. **9** Juk žinote, kokią malonę parodė mūsų Viešpats Jėzus Kristus: nors buvo turtingas, dėl jūsų tapo skurdžiumi,[g] kad per jo skurdą jūs taptumėte turtingi.

10 Pasakysiu savo nuomonę.[h] Visa tai jums patiems į naudą, juk šio darbo ėmėtės jau prieš metus. Ir ėmėtės labai noriai. **11** Taigi dabar užbaikite, ką pradėję, – pagal savo išgales įgyvendinkite tai, ką taip norėjote įgyvendinti. **12** Jei žmogus duoda noriai, jo dovana Dievui itin patinka – dovana iš to, ką jis turi,[i] o ne iš to,

ko neturi. **13** Trokštu, kad kitiems būtų lengviau, bet nenoriu jūsų apsunkinti. **14** Tenoriu, kad jūsų perteklius šiuo metu išlygintų jų nepriteklių ir kad jų perteklius išlygintų jūsų nepriteklių ir būtų lygybė. **15** Taip ir parašyta: „Kas turėjo daug, neturėjo per daug, o kas turėjo mažai, neturėjo per mažai.“[a]

16 Dėkui Dievui, kad paskatino Tito širdį rūpintis jumis taip, kaip rūpinamės mes.[b] **17** Būdamas labai uolus, jis vyksta pas jus savo noru, ne tik dėl to, kad buvo paragintas. **18** Drauge su juo siunčiame brolį, kuris visose bendruomenėse giriamas dėl to, kiek nuveikė gerosios naujienos labui. **19** Be to, bendruomenės jį paskyrė lydėti mus ir padėti paskirstyti tą maloningą dovaną Viešpaties šlovei, kad mūsų noras pasitarnauti kitiems būtų visiems akivaizdus. **20** Tada niekas negalės mūsų kaltinti dėl to, kaip šitas dosnias aukas skirstome.[c] **21** Mat „mes stengiamės viską daryti deramai ne vien Jehovos, bet ir žmonių akyse“.[d]

22 Su jais siunčiame dar vieną brolį. Jis įvairiuose reikaluose buvo ne kartą išmėgintas ir pasirodė esąs uolus. Dabar jis dar uolesnis, nes visiškai jumis pasitiki. **23** Jei kiltų klausimų dėl Tito, tai jis yra mano bendražygis ir bendradarbis jūsų labui, o jei kiltų klausimų dėl mūsų brolių, tai jie yra bendruomenių apaštalai, Kristaus šlovė. **24** Tad įrodykite savo meilę jiems,[e] ir bendruomenės matys, kad gyrėmės jumis pagrįstai.

8 SKYRIUS

a Iš 16:18

b 2Ko 12:18

c 1Ko 16:1

d Pat 3:4
1Pt 2:12

e 1Pt 1:22
1Pt 2:17

Antra skiltis

9 SKYRIUS

a Rom 15:26
1Ko 16:1
2Ko 9:12

b Pat 11:24
Pat 19:17
Pat 22:9
Mok 11:1
Lk 6:38

c Įst 15:7, 10

d Iš 22:29
Pat 11:25
Apd 20:35
Hbr 13:16

e Pat 28:27
Mal 3:10
Fil 4:18, 19

f Ps 112:9

9 Tiesą sakant, apie patarnavimą šventiesiems[a] visai nebūtina jums rašyti, **2** nes žinau apie jūsų noringumą. Dėl to aš giriuosi jumis makedonams, sakydamas, kad Achaja jau nuo pernai pasiruošusi padėti. Jūsų uolumo paskatinti, dauguma jų sujudo veikti. **3** O brolius siunčiu tam, kad mūsų pasigyrimas jumis neliktų tuščias – kad būtumėte iš tikro pasiruošę padėti, kaip apie jus ir sakiau. **4** Antraip su manimi atvykę makedonai ras jus nepasiruošusius ir mums, jau nekalbant apie jus pačius, teks gėdytis, kad jumis pasitikėjome. **5** Todėl man atrodė būtina paraginti tuos brolius atvykti pas jus pirma manęs ir iš anksto surinkti jūsų žadėtąją dosnią dovaną, kad ji ir būtų dosni dovana, o ne kažkas išreikalauta.

6 Štai ką dėl to pasakysiu: kas šykščiai sėja, šykščiai ir pjaus, o kas dosniai sėja, dosniai ir pjaus.[b] **7** Kiekvienas tedaro, kaip yra širdyje nusprendęs, ne gailėdamas ar verčiamas,[c] nes Dievas myli linksmą davėją.[d]

8 O Dievas gali apipilti jus visokeriopa savo malone, kad jums niekada nieko netrūktų ir turėtumėte visa, ko reikia kiekvienam geram darbui.[e] **9** (Kaip parašyta: „Dalijasi jis dosniai, duoda vargšams ir jo teisumas tveria amžiais.“[f] **10** Tas, kuris dosniai parūpina sėjėjui sėklos, žmogui duonos pavalgyti, parūpins jums sėklos sėjai, duos jos gausiai, ir padaugins jūsų teisumo vaisius.) **11** Jūs esate visaip praturtinami, kad galėtumėte būti visokeriopai dosnūs ir dėl mūsų pastangų kiltų padėka Die-

vui. **12** Juk ši tarnystė, šitas patarnavimas, ne vien patenkins šventųjų reikmes,[a] bet ir paskatins daugelį dėkoti Dievui. **13** Šis patarnavimas bus geras liudijimas apie jus, ir jie šlovins Dievą už tai, kad klusniai laikotės to, ko mokote skelbdami gerąją naujieną apie Kristų, ir dosniai dalijatės su jais ir su visais.[b] **14** Patyrę šitą neprilygstamą Dievo malonę, jie savo maldavimais jūsų labui išreikš jums savo meilę.

15 Dėkui Dievui už jo neapsakomą dovaną!

10 Dabar aš pats, Paulius, kreipiuosi į jus su tokiu kaip Kristaus romumu ir maloningumu[c] – tas pats, kuris būdamas pas jus esu silpnas,[d] o ne pas jus – griežtas.[e] **2** Meldžiu jus elgtis taip, kad pas jus man netektų būti griežtam ir imtis priemonių prieš tuos, kurie mano, kad elgiamės kūniškai. **3** Nors kūne gyvename, kariaujame ne kūniškai. **4** Mūsų kovos ginklai ne kūniški.[f] Jie Dievo duoti ir galingi,[g] todėl gali griauti tvirtoves. **5** Mes juk griauname visokius samprotavimus ir visa, kas iškeliama aukščiau už Dievo pažinimą,[h] ir paimame nelaisvėn kiekvieną mintį, kad paklustų Kristui. **6** Kai tik jūsų klusnumas taps tobulas, mes būsime pasirengę bausti už kiekvieną nusižengimą.[i]

7 Jūs visa vertinate pagal išorę. Kas įsitikinęs esąs Kristaus, tepasvarsto štai apie ką: kaip jis yra Kristaus, taip esame ir mes. **8** Net jei kiek per daug pasigirčiau įgaliojimais, kuriuos Viešpats mums suteikė, kad jus ugdytume, o ne griautume,[a] man nebus dėl ko gėdytis. **9** Bet nemanykite, kad savo laiškais noriu jus įbauginti. **10** Kai kurie sako: „Jo laiškai svarūs ir įtaigūs, bet pats, kai apsilanko, atrodo neįspūdingai ir jo kalba – visiški niekai.“ **11** Tokie teįsidėmi: ką sakome laiškuose, kai pas jus nesame, tą ir darysime, kai pas jus būsime.[b] **12** Mes nedrįstame priskirti savęs prie tų, kurie save giria,[c] ar su jais lygintis. Kadangi matuoja save pagal save ir lygina save su savimi, jie neturi nuovokos.[d]

13 O mes neperžengsime mums nustatytų ribų – girsimės neišeidami už ribų, kurias mums nubrėžė Dievas ir kuriose jūs esate.[e] **14** Taip, mums nereikia tų ribų praplėsti – mes jus jau pasiekėme. Juk su gerąja naujiena apie Kristų atėjome pas jus pirmi.[f] **15** Mes nesigiriame kitų triūsu, neišeiname už mums nustatytų ribų. Mes turime viltį, kad jūsų tikėjimas augs ir darbas, kurį atlikome mums paskirtose ribose, duos gausių vaisių. Paskui galėsime nuveikti dar daugiau **16** ir paskelbti gerąją naujieną kraštuose, esančiuose už jūsų, o ne girtis jau atliktu darbu kitiems nustatytose ribose. **17** „Kas giriasi, tesigiria Jehova.“[g] **18** Juk tinkamu pripažįstamas ne tas, kuris pats save giria,[h] o tas, kurį giria Jehova.[i]

11 O kad pakęstumėte truputį mano kvailumo! Bet jūs ir pakenčiate. **2** Nerimauju dėl jūsų, kaip dera Dievo akyse,* nes sužadėjau jus su vienu

9 SKYRIUS

a Rom 15:26, 27
2Ko 8:14

b Mt 5:16
Hbr 13:16
Jok 1:27
1Jn 3:17

10 SKYRIUS

c Mt 11:29, 30

d 1Ko 2:3

e 2Ko 10:10

f Mt 26:52
1Ti 1:18, 19

g 2Ko 6:4, 7

h 1Ko 1:19, 20
1Ko 3:19, 20
2Ti 2:24, 25

i 1Ti 1:20

Antra skiltis

a Hbr 13:17

b 2Ko 13:2

c 2Ko 5:12

d Pat 26:12
Gal 6:3

e Apd 9:15
Gal 2:8

f 1Ko 3:10
1Ko 4:15

g Jer 9:24
1Ko 1:31

h Lk 18:10–14

i 1Ko 4:5
2Ti 2:15

11:2 *Pažod. „Pavyduliauju dėl jūsų Dievo pavydulingumu“.

vyru, su Kristumi, ir noriu jam pristatyti jus kaip skaisčią mergelę.[a] **3** Bijau, kad jums nenutiktų taip, kaip Ievai, kurią gyvatė klastingai apgavo,[b] – kad kas nors nesugadintų jūsų proto ir neprarastumėte nuoširdumo ir skaistumo, kurio Kristus tikisi iš jūsų.[c] **4** Mat jei kas ateina ir kalba ne apie tą Jėzų, apie kurį mes kalbėjome, arba jei skleidžia jums ne tą dvasią, kurią buvote gavę, arba skelbia ne tą gerąją naujieną, kurią buvote priėmę,[d] jūs lengvai su tuo taikstotės. **5** Manau, kad už tuos jūsų ypatinguosius apaštalus nesu niekuo prastesnis.[e] **6** O jeigu man ir stinga iškalbos,[f] tai žinių apie Dievą tikrai ne. Tą mes jums visaip ir visais atžvilgiais atskleidėme.

7 Gal padariau nuodėmę, kai dovanai paskelbdamas jums Dievo gerąją naujieną save nužeminau, o jus išaukštinau?[g] **8** Kad galėčiau jums patarnauti, aš apiplėšiau kitas bendruomenes, priimdamas iš jų paramą.[h] **9** O kai pas jus būdamas ėmiau stokoti, nė vieno neapsunkinau, nes mano reikmėmis dosniai pasirūpino iš Makedonijos atvykę broliai.[i] Išties, aš visaip saugojausi ir saugosiuosi tapti jums našta.[y] **10** Aš nenustosiu tuo girtis[j] Achajos srityse – sakau tai kaip Kristaus sekėjas. **11** Kodėl saugojausi jus apsunkinti? Ar todėl, kad jūsų nemyliu? Dievas žino, kad myliu.

12 Ką darau, ir toliau darysiu,[k] kad tie, kurie ieško pagrindo pasirodyti esą lygūs su mumis ir pasigirti tuo, ką daro, tokio pagrindo nerastų. **13** Tokie žmonės yra netikri

11 SKYRIUS

a Mk 2:19 Ef 5:23 Apr 21:2, 9

b Pr 3:4, 5 Jn 8:44

c 1Ti 6:3–5 Hbr 13:9 2Pt 3:17

d Gal 1:7, 8

e 2Ko 11:23

f 2Ko 10:10

g Apd 18:3 1Ko 9:18

h Fil 4:10

i Fil 4:15, 16

y 1Te 2:9

j 1Ko 9:14, 15

k 1Ko 9:11, 12

Antra skiltis

a Rom 16:17, 18 2Pt 2:1

b Gal 1:8 2Te 2:9

c Mt 16:27 Fil 3:18, 19 2Ti 4:14

d Apd 22:3

e Rom 11:1 Fil 3:4, 5

f Rom 11:13 1Ko 15:10

g Apd 16:23, 24

h Apd 9:15, 16 2Ko 6:4, 5 1Pt 2:20, 21

i Įst 25:3

y Apd 16:22

j Apd 14:19

k Apd 27:41

apaštalai. Jie apgaudinėja kitus, tik apsimeta Kristaus apaštalais.[a] **14** Ir nėra ko stebėtis, juk ir pats Šėtonas apsimeta šviesos angelu.[b] **15** Tad nieko ypatinga, kad ir jo tarnai apsimeta teisumo tarnais. Tačiau jų atlygis bus toks, kokio savo darbais nusipelno.[c]

16 Aš kartoju: tegul niekas nemano, kad esu kvailas. Bet jeigu ir manote, tai priimkite mane kaip kvailį, kad ir aš galėčiau truputį pasigirti. **17** Dabar kalbu ne kaip tas, kuris seka Viešpaties pavyzdžiu, o pagyrūniškai, kaip savimi pasikliaujantis kvailys. **18** Kad jau daugelis giriasi kūniškais dalykais, pasigirsiu ir aš. **19** Matau, esate protingi, todėl mielai pakenčiate kvailius. **20** Tiesą sakant, jūs netgi taikstotės su tuo, kad jus pavergia, kad ryja jūsų nuosavybę, kad iš jūsų grobia, kad prieš jus aukštinasi ir muša jums per veidą.

21 Mūsų gėdai sakau, kad šitaip elgtis mes, regis, buvome per silpni.

Bet jeigu kiti elgiasi drąsiai – kalbu kaip kvailys, – tai ir aš taip elgiuosi. **22** Jie hebrajai? Aš irgi.[d] Jie izraelitai? Aš irgi. Jie Abraomo palikuoniai? Aš irgi.[e] **23** Jie Kristaus tarnai? Atsakysiu kaip pamišėlis – aš juo labiau! Aš daug daugiau plušau,[f] daug dažniau kalėjau,[g] iškenčiau daugybę mušimų, daug sykių buvau prie mirties.[h] **24** Nuo žydų penkis kartus gavau kirčių – po keturiasdešimt be vieno,[i] **25** tris kartus buvau nuplaktas rykštėmis,[y] sykį apmėtytas akmenimis,[j] tris kartus patyriau laivo sudužimą,[k] visą parą išbuvau atviroje jū-

roje, **26** dažnai keliavau, patyriau pavojų upėse, kentėjau nuo plėšikų, nuo tautiečių,[a] nuo kitataučių,[b] patyriau įvairių pavojų miestuose,[c] dykumoje, jūroje, sunkumų dėl netikrų brolių. **27** Aš plūkiausi ir vargau, daug naktų buvau be miego,[d] alkau ir troškau,[e] dažnai stokojau maisto,[f] kentėjau dėl šalčio ir nuogumo.

28 Be šitų išorinių dalykų, manęs nė dienos neapleidžia nerimas dėl visų bendruomenių.[g] **29** Jei kas silpnas, argi aš nesijaučiu silpnas? Jei kas suklumpa, argi aš nedegu apmaudu?

30 Jei turiu girtis, girsiuosi tuo, kad esu silpnas. **31** Viešpaties Jėzaus Dievas ir Tėvas, kuriam tebūna gyrius per amžius, žino, kad nemeluoju. **32** Karaliaus Areto etnarchas* pastatė Damasko miesto vartuose sargybą norėdamas mane sučiupti, **33** bet mane nuleido pintinėje pro miesto sienos langą[h] ir aš ištrūkau iš jo rankų.

12 Turiu girtis, nors tai nėra naudinga, – kalbėsiu apie Viešpaties regėjimus[i] ir apreiškimus.[y] **2** Pažįstu vieną žmogų, Kristaus tarną, kuris prieš keturiolika metų – ar kūne, ar ne kūne, nežinau, Dievas žino – buvo pagautas ir nuneštas iki trečio dangaus. **3** Taip, pažįstu žmogų, kuris – ar kūne, ar atskirai nuo kūno, nežinau, Dievas žino – **4** buvo pagautas ir nuneštas į rojų ir girdėjo žodžius, kurių nevalia sakyti, kurių žmogui neleidžiama tarti. **5** Girsiuosi tokiu žmogumi, o savimi nesigirsiu, nebent savo silpnumu. **6** Net jeigu norėčiau girtis, nebūčiau kvailas, nes kalbėčiau tiesą. Bet aš nuo to susilaikau, kad niekas nepriskirtų man daugiau, nei manyje mato ar iš manęs girdi, **7** vien dėl to, kad gaunu tokius neįprastus apreiškimus.

Kad pernelyg neišsiaukštinčiau, man duotas dyglys kūne.[a] Jis tarsi koks Šėtono pasiuntinys smūgiuoja mane, kad pernelyg neišsiaukštinčiau. **8** Aš tris kartus maldavau Viešpatį, kad tą dyglį pašalintų, **9** bet jis man pasakė: „Pakanka tau mano malonės, nes mano galia tobulai pasireiškia, kai esi silpnas.“[b] Todėl aš mielai girsiuosi silpnumu, kad Kristaus galybė gaubtų mane tarsi palapinė. **10** Taigi džiaugiuosi silpnumu, įžeidinėjimais, nepriteklialis, persekiojimais ir sunkumais dėl Kristaus, mat būdamas silpnas esu galingas.[c]

11 Pasidariau kvailas. Jūs mane privertėte, o juk turėjote mane užtarti. Gal ir esu niekas, bet už jūsų ypatinguosius apaštalus tikrai ne prastesnis.[d] **12** Išties, jūs patys matėte mano apaštalystės įrodymus – mano didelę ištvermę,[e] ženklus, stebuklus ir įstabius darbus.[f] **13** Kuo buvote mažiau pamaloninti už kitas bendruomenes? Tik tuo, kad aš netapau jums našta.[g] Atleiskite man šitą neteisybę!

14 Štai rengiuosi trečią kartą pas jus atvykti. Našta jums nebūsiu. Man nereikia to, kas jūsų,[h] tenoriu su jumis pasimatyti. Juk ne vaikai[i] tėvams turi turtą krauti, o tėvai vaikams. **15** Savo ruožtu aš kuo mieliausiai dėl jūsų išeikvosiu visa,

11:32 *Titulas, aukštesnis už tetrarchą.

11 SKYRIUS

a Apd 20:3
Apd 23:10

b Apd 14:5, 6

c Apd 13:50

d Apd 20:31

e 1Ko 4:11

f 2Ko 6:4, 5

g 2Ko 2:4
Kol 2:1

h Apd 9:24, 25

12 SKYRIUS

i Apd 2:17

y Apd 22:17, 18

Antra skiltis

a Gal 4:13

b Iz 40:29

c Fil 4:13

d 2Ko 11:23

e 2Ko 6:4

f Apd 14:3
Apd 15:12
Rom 15:18, 19

g 1Ko 9:11, 12
2Ko 11:9

h Apd 20:33

i 1Ko 4:14

ką turiu, ir net patį save.[a] Jeigu šitaip jus myliu, negi nenusipelnau tokios pat meilės? **16** Kad ir kaip būtų, aš jūsų neapsunkinau.[b] Vis dėlto jūs sakote, kad buvau gudrus ir klasta jus pagavau. **17** Argi per kurį nors iš savo siųstųjų jumis pasinaudojau? **18** Aš paraginau Titą vykti pas jus ir pasiunčiau su juo vieną brolį. Argi Titas jumis kaip nors pasinaudojo?[c] Argi ne tos pačios dvasios vedami mes veikėme? Argi nėjome tomis pačiomis pėdomis?

19 Ar jums vis dar atrodo, kad mes ginamės? Mes kalbame Dievo akivaizdoje, kaip Kristaus tarnai. Mylimieji, visa darome jums ugdyti. **20** Bijau, kad atvykęs nerasčiau jūsų kitokių, negu norėčiau, ir man netektų būti kitokiam, negu jūs norėtumėte. Bijau, kad nebūtų nesantaikos, pavydo, pykčių, vaidų, pagiežingų apkalbų, šnibždėjimosi, pasipūtimo, netvarkos. **21** Baiminuosi, kad kai vėl pas jus atvyksiu, mano Dievas manęs nepažemintų ir man netektų sielotis dėl tų daugelio žmonių, kurie nuodėmiavo, bet taip ir neatgailavo dėl savo darbų – netyrumo, ištvirkavimo* ir įžūlaus elgesio#.

13 Tai trečias kartas, kai pas jus vykstu. „Viskas turi būti patvirtinta dviejų ar trijų liudytojų lūpomis.“[d] **2** Nors dabar nesu pas jus, kalbu taip, tarsi būčiau pas jus atvykęs antrąkart. Tuos, kurie nuodėmiavo, ir visus kitus aš iš anksto įspėju: jeigu išeis atvykti, gailesčio neparodysiu. **3** Tai bus jums įrodymas, kad per mane kalba Kristus; juk jis tarp jūsų nėra silpnas – jis galingas. **4** Tiesa, prie stulpo prikaltas jis buvo dėl silpnumo, bet gyvas yra dėl Dievo galybės.[a] Taip ir mes, nors dabar esame silpni, kaip kad jis buvo, gyvensime su juo[b] dėl Dievo galybės, veikiančios ir jumyse.[c]

5 Tikrinkite save, ar laikotės tikėjimo. Tirkite save.[d] Argi nesuprantate, kad esate bendrystėje su Jėzumi Kristumi? Nebent būtumėte atmestini. **6** Mes nesame atmestini – viliuosi, tai suprasite.

7 Meldžiame Dievą, kad nedarytumėte nieko pikta. Meldžiame ne kad kitiems pasirodytume priimtini, o kad galėtumėte daryti gera, net jei mes atrodytume atmestini. **8** Juk nieko negalime daryti prieš tiesą – tik už tiesą. **9** Mes džiaugiamės visada, kai esame silpni, o jūs galingi. Ir meldžiame štai ko – kad susiprotėtumėte. **10** Todėl visa tai rašau dar pas jus nebūdamas, kad kai pas jus būsiu, man netektų elgtis griežtai ir naudotis savo įgaliojimais. Viešpats man davė juos,[e] kad ugdyčiau, o ne kad griaučiau.

11 Galiausiai, broliai, džiaukitės, taisykitės, priimkite paguodą,[f] būkite vienos minties,[g] gyvenkite taikiai,[h] ir meilės ir ramybės Dievas[i] bus su jumis. **12** Sveikinkite vienas kitą šventu pabučiavimu. **13** Jus sveikina visi šventieji.

14 Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė, Dievo meilė ir šventoji dvasia, kuria esame apdovanoti, tebūna su jumis visais.

12 SKYRIUS

a 2Ko 1:6 Kol 1:24 1Te 2:8 Hbr 13:17

b 2Ko 11:9

c 2Ko 8:6

13 SKYRIUS

d Įst 19:15 Mt 18:16

Antra skiltis

a Rom 6:4 1Pt 3:18

b 2Ti 2:11, 12

c 1Ko 6:14

d 1Ko 11:28 Gal 6:4

e 1Ko 4:21

f 2Ko 1:3, 4

g Fil 2:2

h 1Te 5:13 Jok 3:17 1Pt 3:11 2Pt 3:14

i 1Ko 14:33

12:21 *Gr. *porneia*. Žr. žodynėlyje „ištvirkavimas“. #Arba „begėdysčių“. Gr. *aselgeia*. Žr. žodynėlyje „įžūlus elgesys“.

LAIŠKAS

GALATAMS

TURINIO APŽVALGA

1 Pasveikinimas (1–5)
Kitos gerosios naujienos nėra (6–9)
Pauliaus skelbiama geroji naujiena yra nuo Dievo (10–12)
Pauliaus atsivertimas ir ankstyvoji veikla (13–24)

2 Pauliaus susitikimas su apaštalais Jeruzalėje (1–10)
Paulius pataiso Petrą (11–14)
Žmogus pripažįstamas teisiu dėl tikėjimo (15–21)

3 Įstatymo darbai ir tikėjimas (1–14)
„Teisusis bus gyvas dėl tikėjimo“ (11)
Abraomui paveldas teko pagal pažadą (15–18)
Kristus – Abraomo palikuonis (16)
Įstatymo kilmė ir paskirtis (19–25)
Dievo sūnūs yra tie, kurie tiki (26–29)
Abraomo palikuoniai yra tie, kurie priklauso Kristui (29)

4 „Nebesi vergas – esi sūnus“ (1–7)
Paulius sunerimęs dėl galatų (8–20)
Hagara ir Sara: dvi sandoros (21–31)
„Aukštybėse esanti Jeruzalė yra laisva“ (26)

5 Krikščionių laisvė (1–15)
„Eikite, kur veda dvasia“ (16–26)
Kūno darbai (19–21)
Dvasios vaisius (22, 23)

6 „Padėkite vieni kitiems pakelti sunkumus“ (1–10)
„Ką žmogus sėja, tą ir pjaus“ (7, 8)
Apipjaustymas nieko nereiškia (11–16)
Naujas kūrinys (15)
Baigiamieji žodžiai (17, 18)

1 Rašau aš, Paulius – apaštalas, paskirtas ne žmonių ir ne žmogaus, o Jėzaus Kristaus[a] ir Dievo,[b] mūsų Tėvo, prikėlusio jį iš mirusių. **2** Aš ir visi su manimi esantys broliai rašome jums, Galatijos bendruomenės.

3 Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir nuo Viešpaties Jėzaus Kristaus. **4** Jis atidavė save už mūsų nuodėmes,[c] kad išvaduotų mus iš dabartinio nedoro pasaulio*[d] pagal Dievo, mūsų Tėvo, valią.[e] **5** Dievui šlovė per amžių amžius. Amen.

6 Stebiuosi, kad nuo to, kuris per Kristaus malonę jus pašaukė, taip greitai persimetate prie kitos gerosios naujienos.[a] **7** Bet kitos nėra. Yra tik tie, kurie drumsčia jūsų ramybę[b] ir gerąją naujieną apie Kristų nori iškreipti. **8** Net jeigu mes patys ar koks angelas iš dangaus paskelbtų jums kitokią gerąją naujieną, negu jums jau paskelbėme, tebūna prakeiktas! **9** Dar kartą sakau jums, ką jau esame sakę: kas skelbia jums kitokią gerąją naujieną, negu esate priėmę, tas tebūna prakeiktas!

10 Kieno pritarimo aš dabar siekiu: žmonių ar Dievo? Gal stengiuosi įtikti žmonėms? Jei tebesistengčiau įtikti žmonėms, nebūčiau Kristaus vergas. **11** Žinokite, broliai, kad geroji naujiena, kurią paskelbiau, atėjo ne nuo žmogaus.[c] **12** Ne žmogus man ją perdavė

1:4 *Žr. žodynėlį.

1 SKYRIUS

a Apd 9:15
Apd 26:15, 16

b Apd 22:14, 15

c 1Jn 2:1, 2

d Jn 15:19

e 1Ti 2:3, 4

Antra skiltis

a 2Ko 11:3, 4
Gal 5:7

b Gal 5:10

c 1Te 2:13

ir ne žmogus jos mokė – gerąją naujieną man apreiškė Jėzus Kristus.

13 Jūs, be abejo, girdėjote, kaip elgiausi, kai buvau žydų tikėjimo išpažinėjas,[a] – kaip aršiai persekiojau Dievo bendruomenę ir ją naikinau.[b] **14** Laikydamasis žydų mokymų aš uolumu pranokau savo bendraamžius tautiečius ir visaip gyniau savo tėvų tradicijas.[c] **15** Bet Dievas, kuris leido man gimti, iš savo malonės mane pašaukė.[d] Norėdamas **16** per mane apreikšti savo Sūnų, jis patikėjo man skelbti gerąją naujieną apie jį tautoms.[e] Tada aš nenuskubėjau tartis su kokiu žmogumi **17** ir nenuvykau į Jeruzalę pas apaštalus, pašauktus pirma manęs, bet iškeliavau į Arabiją, o paskui sugrįžau į Damaską.[f]

18 Po trejų metų nuvykau į Jeruzalę[g] pas Kefą*[h] ir pasilikau pas jį penkiolika dienų. **19** Kitų apaštalų nesutikau – tik Jokūbą,[i] Viešpaties brolį. **20** Dievas žino, kad rašau jums tiesą, nemeluoju.

21 Paskui išvykau į Sirijos ir Kilikijos sritis.[y] **22** O Kristaus bendruomenės Judėjoje mano veido nebuvo matę. **23** Jos tik buvo girdėjusios: „Tas, kuris mus persekiojo[j] ir mėgino mūsų tikėjimą sunaikinti,[k] dabar skelbia gerąją naujieną.“ **24** Dėl to, kas su manimi nutiko, jos šlovino Dievą.

2 Praėjus keturiolikai metų, su Barnabu[l] vėl nukeliavau į Jeruzalę; pasiėmiau ir Titą.[m] **2** Nuvykau, nes buvau gavęs apreiškimą. Atskirai visų gerbiamų vyrų akivaizdoje aš išdėsčiau, kokią gerąją naujieną skelbiu tautoms. Tą dariau norėdamas įsitikinti, kad darbuojuosi ir darbavausi* ne veltui. **3** Nors mano palydovas Titas[a] buvo graikas, niekas nevertė jo apsipaustyti.[b] **4** Tas klausimas iškilo dėl to, kad į bendruomenę tylomis įsiskverbė netikrų brolių.[c] Jie kaip šnipai įsibrovė, norėdami pakenkti mūsų, Kristaus Jėzaus mokinių, laisvei[d] ir mus pavergti.[e] **5** Mes nė akimirkai jiems nenusileidome,[f] kad tiesa, kurią skelbia geroji naujiena, pasiliktų su jumis.

6 O tie visų pripažinti žmonės[g] (man nesvarbu, kas jie anksčiau buvo, Dievas juk yra nešališkas), tie visų gerbiami vyrai nieko daugiau manęs nepamokė. **7** Anaiptol, jie pamatė, kad man patikėta skelbti gerąją naujieną neapipjaustytiesiems,[h] kaip kad Petrui patikėta skelbti ją apipjaustytiesiems. **8** Juk tas, kuris įgaliojo Petrą būti apaštalu apipjaustytiesiems, įgaliojo ir mane būti apaštalu kitataučiams.[i] **9** Pripažinę man suteiktą malonę,[y] Jokūbas,[j] Kefas* ir Jonas, bendruomenės šulai, padavė man ir Barnabui[k] dešinę kaip bendrystės ženklą, ir sutarėme, kad mes eisime pas kitataučius, o jie pas apipjaustytuosius. **10** Jie tik paprašė, kad nepamirštume vargšų, ir aš uoliai stengiausi tai daryti.[l]

11 Tačiau kai Kefas[m] atvyko į Antiochiją,[n] pasipriešinau jam į akis, nes elgėsi nederamai*. **12** Prieš atvykstant kai kuriems nuo Jokūbo,[o] jis valgydavo su kitataučiais,[p] bet aniems atvykus ėmė kitataučių šalintis, lai-

1 SKYRIUS

a Apd 23:6

b Apd 8:3 Apd 9:1, 2 Apd 22:4 Apd 26:9–11

c Apd 22:3 Fil 3:4–6

d 1Ko 15:10

e Apd 9:15 Rom 11:13

f Apd 9:19

g Apd 9:26

h Jn 1:42 1Ko 15:5

i Mt 13:55 Apd 12:17

y Apd 9:29, 30

j Gal 1:13

k Apd 8:3

2 SKYRIUS

l Apd 9:27

m Apd 15:1, 2

Antra skiltis

a 2Ko 2:13

b Apd 16:3

c Apd 15:1, 24

d 2Ko 3:17 Gal 5:1

e Gal 4:9

f Gal 2:14

g Gal 2:9

h Apd 22:21 Rom 11:13 1Ti 2:7

i Apd 9:15

y Ef 3:8

j Apd 15:13

k Apd 13:2 Apd 15:25

l Apd 11:29, 30 1Ko 16:1

m Jn 1:42

n Apd 11:25, 26 Apd 15:35

o Apd 12:17

p Apd 10:26, 28 Apd 11:2, 3

1:18; 2:9 *Kitas Petro vardas.

2:2 *Pažod. „bėgu ir bėgau“. **2:11** *Arba „buvo smerktinas“.

kytis nuo jų atskirai, nes apipjaustytųjų bijojo.[a] **13** Kartu su juo veidmainiavo ir kiti žydai, netgi Barnabas buvo jų pastūmėtas į veidmainystę. **14** Pamatęs, kad jie neina išvien su tiesa, kurią skelbia geroji naujiena,[b] visų akivaizdoje Kefui pasakiau: „Jeigu tu, būdamas žydas, gyveni kaip kitataučiai, o ne kaip žydai, kaip gali versti kitataučius gyventi taip kaip žydai?“[c]

15 Būdami žydai, o ne nusidėjėliai kitataučiai, **16** mes suprantame, kad žmogus pripažįstamas teisiu ne dėl įstatymo darbų, o dėl tikėjimo[d] Jėzumi Kristumi.[e] Taigi mes įtikėjome Kristų Jėzų, kad būtume pripažinti teisiais dėl tikėjimo Kristumi, o ne dėl įstatymo darbų, nes dėl įstatymo darbų teisiu nebus pripažintas nė vienas žmogus.[f] **17** Jeigu mes, siekdami būti pripažinti teisiais Kristaus dėka, kam nors pasirodėme esą nusidėjėliai, ar tai reiškia, kad Kristus yra nuodėmės tarnas? Nieku gyvu! **18** Jeigu vėl statyčiau tai, ką esu nugriovęs, pasirodyčiau esąs įstatymo laužytojas. **19** Juk klausydamas įstatymo buvau iš įstatymo išlaisvintas*,[g] kad gyvenčiau Dievui. **20** Esu prikaltas prie stulpo drauge su Kristumi.[h] Dabar nebe aš pats, o Kristus gyvena manyje.[i] Taigi gyvenimą, kurį dabar kūne gyvenu, gyvenu tikėdamas Dievo Sūnų.[y] Jis pamilo mane ir atidavė save už mane.[j] **21** Aš neatstumsiu tokios Dievo malonės,[k] juk jeigu žmogus tampa teisus laikydamasis įstatymo, Kristus numirė veltui.[l]

2:19 *Pažod. „numiriau įstatymui“.

2 SKYRIUS

a Apd 21:20, 21
b Apd 10:34, 35
c Apd 15:10 Apd 15:28, 29
d Rom 1:17 Jok 2:23
e Apd 13:39 Rom 5:17 1Ko 6:11
f Rom 3:20–22
g Rom 7:9
h Rom 6:6 Gal 5:24
i 1Pt 4:1, 2
y 2Ko 5:15
j 1Ti 2:5, 6
k Jn 1:17
l Gal 3:21 Hbr 7:11

Antra skiltis

3 SKYRIUS

a Gal 5:7
b 1Ko 1:23
c Ef 1:13
d Gal 4:9, 10
e 1Ko 12:8–10
f Pr 15:6 Rom 4:3 Jok 2:23
g Rom 4:11, 12
h Pr 12:3 Pr 18:18
i Rom 4:16, 17
y Įst 27:26 Apd 15:10 Jok 2:10
j Gal 2:15, 16
k Hab 2:4 Rom 1:17 Hbr 10:38
l Kun 18:5 Įst 30:16 Rom 10:5
m 1Ko 7:23

3 O neprotingi galatai! Kas jus užbūrė?[a] Juk jums taip aiškiai buvo papasakota apie Jėzų Kristų, kurį prikalė prie stulpo![b] **2** Vieno dalyko tenoriu jus paklausti: ar dvasią gavote dėl to, kad laikėtės įstatymo, ar dėl to, kad patikėjote tuo, ką išgirdote?[c] **3** Negi jūs tokie neprotingi? Pradėjote kliaudamiesi dvasia, o baigti norite kliaudamiesi kūnu?[d] **4** Argi šitiek iškentėjote tuščiai? Labai tikiuosi, kad ne tuščiai. **5** Taigi, ar tas, kuris teikia jums dvasią ir daro tarp jūsų stebuklus,[e] daro tai dėl to, kad laikotės įstatymo, ar dėl to, kad patikėjote tuo, ką išgirdote? **6** Juk ir Abraomas „patikėjo Jehova*, todėl buvo pripažintas teisiu“.[f]

7 Jūs, be abejo, žinote: Abraomo sūnūs yra tie, kurie tiki.[g] **8** Kad Dievas pripažins kitataučius teisiais dėl jų tikėjimo, buvo numatyta Raštuose, juk Abraomui iš anksto buvo paskelbta tokia gera naujiena: „Per tave bus palaimintos visos tautos.“[h] **9** Todėl kaip Abraomas buvo laiminamas dėl tikėjimo, taip laiminami visi, kurie tiki.[i]

10 Juk virš visų, kurie kliaujasi įstatymo darbais, kybo prakeikimas, nes parašyta: „Prakeiktas kiekvienas, kuris nesilaiko visų dalykų, surašytų Įstatymo ritinyje, ir jų nevykdo.“[y] **11** Aišku tai, kad joks žmogus Dievo akivaizdoje nėra pripažįstamas teisiu dėl klusnumo įstatymui,[j] nes parašyta: „Teisusis bus gyvas dėl tikėjimo.“[k] **12** Įstatymo pagrindas nėra tikėjimas. „Kas šių dalykų laikysis, gyvens“,[l] – sakoma jame. **13** Kristus mus atpirko[m]

3:6 *Žr. priedą A5.

ir išvadavo[a] iš įstatymo prakeikimo. Jis tapo prakeiktuoju vietoj mūsų, mat parašyta: „Prakeiktas kiekvienas, kuris kabo ant stulpo.“[b] **14** Taip įvyko, kad per Jėzų Kristų Abraomo palaiminimas tektų tautoms[c] ir kad dėl savo tikėjimo gautume žadėtąją dvasią.[d]

15 Broliai, pateiksiu pavyzdį iš žmonių gyvenimo: kai kas nors patvirtina sutartį, net jei tai būtų tik žmogus, niekas kitas jos nebegali panaikinti ir nieko prie jos negali pridėti. **16** Pažadai buvo duoti Abraomui ir jo palikuoniui*.[e] Nepasakyta: „Ir palikuoniams“, tarsi jų būtų daug. Minimas vienas: „Ir tavo palikuoniui“, o jis yra Kristus.[f] **17** Taigi pasakysiu štai ką. Įstatymas negali panaikinti Dievo patvirtintos sandoros ir atšaukti jo pažado, juk įstatymas atsirado praėjus keturiems šimtams trisdešimt metų.[g] **18** Jeigu paveldas priklauso pagal įstatymą, tai ne dėl to, kad buvo pažadėtas; o Abraomui Dievas paveldą padovanojo duodamas pažadą.[h]

19 Tai kam tada įstatymas? Jis buvo pridėtas tam, kad atskleistų nusižengimus,[i] ir turėjo galioti, kol ateis palikuonis,[y] kuriam pažadas yra skirtas. Įstatymas buvo perduotas per angelus[j] ir paskelbtas per tarpininką.[k] **20** Kai sandora vienašalė, tarpininko nereikia, o Dievas tokią sandorą ir sudarė. **21** Tad ar įstatymas prieštarauja Dievo pažadams? Anaiptol! Jeigu būtų duotas įstatymas, kuris galėtų suteikti gyvybę, tada teisumą išties galėtume įgyti laikydamiesi įstatymo. **22** Bet Raštai parodė, kad visa yra įkalinusi nuodėmė, idant žadėtasis palaiminimas atitektų tiems, kurie turi tikėjimą – tikėjimą Jėzumi Kristumi.

23 Iki tikėjimui ateinant, įstatymas mus sergėjo, ir mes įkalinti laukėme, kada tikėjimas bus apreikštas.[a] **24** Taip įstatymas tapo mūsų sergėtoju*, vedančiu pas Kristų,[b] kad būtume pripažinti teisiais dėl tikėjimo.[c] **25** Tikėjimui atėjus,[d] nebesame sergėtojo žinioje.[e]

26 Esate Dievo sūnūs[f] dėl to, kad tikite Kristų Jėzų.[g] **27** Juk jūs visi, pakrikštyti, kad būtumėte viena su Kristumi, tapote į jį panašūs.[h] **28** Tarp jūsų nėra nei žydo, nei graiko,[i] nėra nei vergo, nei laisvojo,[y] nėra nei vyro, nei moters[j] – jūs visi esate viena su Kristumi Jėzumi.[k] **29** O kadangi priklausote Kristui, esate tikri Abraomo palikuoniai*,[l] Dievo pažadėto palaiminimo[m] paveldėtojai.[n]

4 Štai ką pasakysiu: kol paveldėtojas mažametis, jis niekuo nesiskiria nuo vergo, nors yra visa ko šeimininkas. **2** Iki tėvo iš anksto nustatytos dienos patikėtiniai ir prievaizdai jį prižiūri. **3** Taip ir mes, kai buvome vaikai, vergavome pasaulio pradmenims,[o] **4** bet laikui pribrendus Dievas siuntė savo Sūnų – jis gimė iš moters[p] ir buvo pavaldus įstatymui,[r] – **5** kad atpirktų pavaldžius įstatymui[s] ir taip mes gautume įsūnystę.[t]

6 Jūs esate sūnūs. Dievas siuntė į mūsų širdis savo Sūnaus dvasią,[u] kuri šaukia: „*Aba**!

3 SKYRIUS

a Mt 26:27, 28 Hbr 9:15
b Įst 21:23 Apd 5:30
c Ef 2:15, 16
d Jl 2:28
e Pr 12:1–3 Pr 12:7 Pr 13:14, 15 Pr 17:7 Pr 22:17, 18 Pr 24:7
f Mt 1:17
g Iš 12:40, 41
h Pr 22:17
i Rom 3:20
y Jn 1:29 Rom 10:4
j Apd 7:38, 53 Hbr 2:2
k Iš 20:19 Įst 5:5 Jn 1:17

Antra skiltis

a Rom 10:4
b Mt 5:17
c Apd 13:39 Rom 5:1 Rom 8:33
d Kol 2:17
e Hbr 8:6
f Rom 8:14
g Jn 1:12
h Rom 13:14 Ef 4:24
i Rom 10:12
y 1Ko 12:13 Kol 3:10, 11
j Apd 2:17 1Pt 3:7
k Jn 17:20, 21
l Rom 9:7, 8
m Pr 22:18
n Rom 8:17

4 SKYRIUS

o Kol 2:8 Kol 2:20–22
p Jn 1:14 Hbr 2:14
r Mt 5:17
s 1Ko 7:23 Gal 3:13
t Jn 1:12 Rom 8:23
u Jn 14:26 Rom 5:5

3:16 *Pažod. „sėklai“.

3:24 *Arba „auklėtoju“. **3:29** *Pažod. „sėkla“. **4:6** *Hebr. arba aram. žodis, kuriuo vaikas švelniai ir pagarbiai kreipdavosi į tėvą.

Tėve!“[a] **7** Taigi nebesi vergas – esi sūnus, o jeigu sūnus, tai pagal Dievo valią ir paveldėtojas.[b]

8 Kai Dievo nepažinojote, jūs vergavote dievams, kurie iš tikrųjų nėra dievai. **9** Kodėl gi dabar, kai Dievą pažįstate, arba, tikriau sakant, kai Dievas pažįsta jus, grįžtate prie menkų,[c] vargingų pradmenų ir trokštate vėl jiems vergauti?![d] **10** Jūs labai sureikšminate dienas, mėnesius,[e] laikotarpius, metus. **11** Bijau, kad nebūčiau veltui dėl jūsų stengęsis.

12 Broliai, meldžiu jus, būkite panašūs į mane, nes ir aš buvau panašus į jus.[f] Jūs man nieko bloga nepadarėte. **13** Juk žinote, kad užkluptas kūno negalavimo turėjau progą pirmąkart skelbti jums gerąją naujieną. **14** Ir nors mano būklė tapo jums išbandymu, manęs nepaniekinote ir manimi nepasibjaurėjote*. Jūs priėmėte mane tarsi Dievo angelą, tarsi Kristų Jėzų. **15** Tai kur dingo tas jūsų džiaugsmas? Esu tikras: jei tik būtumėte galėję, būtumėte akis išsilupę ir atidavę man.[g] **16** Tad nejau kalbėdamas jums tiesą tapau jūsų priešu? **17** O anie ne iš kilnių paskatų taip stengiasi dėl jūsų. Jie nori atitraukti jus nuo manęs ir patraukti paskui save. **18** Būtų puiku, jei kas taip stengtųsi dėl jūsų iš kilnių paskatų ir taip darytų visada, o ne tik tada, kai esu su jumis, **19** mano vaikeliai.[h] Dėl jūsų man vėl tenka kęsti gimdymo skausmus ir kęsiu juos tol, kol jumyse išryškės Kristaus pavidalas. **20** Norėčiau jau dabar būti su jumis ir prabilti kitaip, nes esu dėl jūsų sunerimęs.

21 Dabar kreipiuosi į tuos, kurie nori būti pavaldūs įstatymui. Ar negirdite, ką įstatymas sako? **22** Antai parašyta, kad Abraomas turėjo du sūnus: vieną iš tarnaitės,[a] o kitą iš laisvosios.[b] **23** Tačiau tas, kuris iš tarnaitės, gimė žmogaus valia*,[c] o tas, kuris iš laisvosios, – dėl Dievo pažado.[d] **24** Tie dalykai turi ir perkeltinę prasmę. Šios moterys yra dvi sandoros. Viena sudaryta prie Sinajaus kalno[e] ir gimdo vaikus vergystei. Tai Hagara. **25** Hagara yra Sinajaus kalnas[f] Arabijoje ir vaizduoja šiandieninę Jeruzalę, mat ši su savo vaikais vergauja. **26** O aukštybėse esanti Jeruzalė yra laisva, ir ji yra mūsų motina.

27 Juk parašyta: „Džiaukis, nevaisingoji ir negimdžiusioji! Pratrūk džiaugsmo šūksniais, moterie, nepatyrusi gimdymo skausmų! Juk apleistoji susilaukė daugiau vaikų negu turinti vyrą.“[g] **28** Broliai, jūs esate pažado vaikai, kaip Izaokas.[h] **29** Bet kaip tas, kuris gimė žmogaus valia*, anuomet persekiojo tą, kuris gimė dvasios galia#,[i] taip ir dabar.[y] **30** O ką sako Raštai? „Išvaryk tarnaitę ir jos sūnų, nes tarnaitės sūnus tikrai nebus paveldėtojas su laisvosios sūnumi.“[j] **31** Taigi, broliai, mes ne tarnaitės vaikai, o laisvosios.

5 Kristus mus tam ir išlaisvino. Tad turėdami laisvę būkite tvirti[k] ir nesiduokite vėl įkinkomi į vergystės jungą.[l]

2 Aš, Paulius, sakau jums: jeigu apsipjaustysite, Kristus

4 SKYRIUS

a Rom 8:15

b Rom 8:17
Gal 3:29
Ef 1:13, 14

c Rom 8:3
Hbr 7:18, 19

d Kol 2:20–22

e Kol 2:16

f Gal 1:14

g Apd 23:5
Gal 6:11

h 1Ko 4:15
1Te 2:11
Fm 10

Antra skiltis

a Pr 16:15

b Pr 21:2, 3

c Pr 16:1, 2

d Pr 17:15, 16

e Iš 19:20
Iš 24:12

f Iš 19:18

g Iz 54:1

h Rom 9:8
Gal 3:29

i Pr 21:9

y Gal 5:11
2Ti 3:12

j Pr 21:10

5 SKYRIUS

k 1Ko 16:13
Fil 4:1

l Apd 15:10

4:14 *Arba „ir nesispjaudėte“.

4:23, 29 *Pažod. „pagal kūną“. **4:29** #Pažod. „pagal dvasią“.

nebebus jums naudingas.[a] **3** Dar kartą kiekvienam apsipjaustančiam pareiškiu, kad jis privalo laikytis viso Įstatymo.[b] **4** Tie, kurie mėginate įgyti teisumą laikydamiesi įstatymų, esate atitolę nuo Kristaus[c] ir nuo jo malonės. **5** O mes, dvasios vedami, laukiame taip trokštamo teisumo, kuris įgyjamas dėl tikėjimo. **6** Mat jei esame bendrystėje su Kristumi Jėzumi, tada nėra jokios reikšmės, ar mes apipjaustyti ar ne,[d] – svarbu yra tikėjimas, ir jis matomas iš meilės.

7 Jūs taip gerai bėgote,[e] tad kas tokie sukliudė ir toliau laikytis tiesos? **8** Jų įtikinėjimai nėra nuo to, kuris jus pašaukė. **9** Truputis raugo įraugina visą maišymą.[f] **10** Esu tikras, kad jūs, būdami bendrystėje su Viešpačiu,[g] neimsite mąstyti kitaip. O tas, kuris kelia tarp jūsų sumaištį,[h] kad ir kas jis būtų, sulauks pelnytos bausmės. **11** Broliai, jeigu aš tebeskelbčiau, kad būtina apsipjaustyti, argi būčiau persekiojamas? Juk jeigu tai skelbčiau, kančių stulpas* niekam nebūtų suklupimo akmuo.[i] **12** Norėčiau, kad tie, kurie mėgina jus supainioti, viską nusipjautų*.

13 Jūs, broliai, esate pašaukti tam, kad būtumėte laisvi. Bet toji laisvė nereiškia, kad galite tenkinti kūno geismus.[y] Mylėkite vienas kitą ir vienas kitam vergaukite.[j] **14** Juk visas Įstatymas įvykdomas laikantis vieno įsakymo*: „Mylėk savo artimą kaip save patį.“[a] **15** O jeigu vienas kitą kremtate ir ėdate,[b] žiūrėkite, kad vienas kito neprarytumėte.[c]

16 Taigi sakau: eikite, kur veda dvasia,[d] ir nepasiduosite jokiems kūno geismams.[e] **17** Juk kūnas su savo geismais yra dvasios priešybė, o dvasia – kūno priešybė. Jie vienas kitam priešinasi, todėl to, ką norėtumėte daryti, nedarote.[f] **18** O jeigu einate, kur veda dvasia, nesate pavaldūs įstatymui.

19 Kūno darbai visiems aiškūs. Tai ištvirkavimas*,[g] netyrumas, įžūlus elgesys#,[h] **20** stabmeldystė, būrimas*,[i] priešiškumas, nesantaika, pavyduliavimas, pykčio proveržiai, nesutarimai, susiskaldymas, atskalūnystė, **21** pavydas, girtavimas,[y] užavimai ir panašios blogybės.[j] Dėl tokių dalykų aš jus įspėju, kaip jau esu įspėjęs: kas taip elgiasi, Dievo Karalystės nepaveldės.[k]

22 O dvasios vaisius – tai meilė, džiaugsmas, ramybė*, kantrybė, maloningumas, gerumas,[l] tikėjimas, **23** romumas, susivaldymas.[m] Tokiems dalykams neprieštarauja joks įstatymas. **24** Tie, kurie priklauso Kristui Jėzui, prikalė savo kūną su jo aistromis ir geismais prie stulpo.[n]

25 Jeigu gyvename dvasia, tai ir elkimės, kaip dvasia moko.[o] **26** Nebūkime tuščiagarbiai,[p] nerungtyniaukime tarpusavyje,[r] vienas kitam nepavydėkime.

5 SKYRIUS

a Gal 6:12

b Rom 2:25 Gal 3:10

c Rom 3:20

d 1Ko 7:19 Gal 6:15 Kol 3:10, 11

e 1Ko 9:24 Gal 3:3

f 1Ko 5:6 1Ko 15:33 2Ti 2:16–18

g Jn 17:20, 21

h Gal 1:7

i 1Ko 1:23

y 1Pt 2:16

j 1Ko 9:19

Antra skiltis

a Kun 19:18 Mt 7:12 Mt 22:39 Rom 13:8, 9 Jok 2:8

b Jok 3:14

c Jok 4:1, 2

d Rom 8:5, 13

e Rom 6:12 1Pt 2:11

f Rom 7:15, 19 Rom 7:23

g 1Ko 5:9 Ef 5:3 Kol 3:5 Apr 2:20

h Mk 7:21, 22 Ef 4:19 2Pt 2:2 Jud 4

i Kun 19:26, 31 Įst 18:10, 11

y Įst 21:20, 21 Iz 5:11

j 1Pt 4:3

k 1Ko 6:9, 10

l Ef 5:9

m Jok 3:17

n Rom 6:6

o Rom 8:4

p Fil 2:3

r Mok 4:4 1Ko 4:7 Gal 6:4

5:11 *Žr. žodynėlį. **5:12** *Tokiu atveju apipjaustymo šalininkas pats nebegalėtų vykdyti įstatymo, kurio laikytis taip ragino kitus. **5:14** *Arba galbūt „visą Įstatymą apibendrina vienas įsakymas“.

5:19 *Gr. *porneia*. Žr. žodynėlyje „ištvirkavimas“. #Arba „begėdystės“. Gr. *aselgeia*. Žr. žodynėlyje „įžūlus elgesys“. **5:20** *Žr. žodynėlyje „okultizmas“. **5:22** *Arba „taika“.

6 Broliai, net jei žmogus žengtų klaidingą žingsnį to nesuvokdamas, jūs, dvasiškai brandūs vyrai, mėginkite jį romiai pataisyti.[a] Bet saugokis, kad ir pats nepatektum į pagundą.[b] **2** Padėkite vieni kitiems pakelti sunkumus[c] – taip įvykdysite Kristaus įstatymą.[d] **3** Jei kas nors, būdamas niekas, mano esąs kažin kas,[e] jis apgaudinėja save. **4** Kiekvienas tegu ištiria savo darbus[f] ir su kitais nesilygina.[g] Tada jis išties turės kuo džiaugtis. **5** Kiekvienam reikės nešti savo paties naštą*.[h]

6 Kas mokomas žodžio, tesidalija gerais dalykais su savo mokytoju.[i]

7 Neapsigaukite! Iš Dievo nepasišaipysi! Ką žmogus sėja, tą ir pjaus:[y] **8** jei sėja, kas patinka kūnui, pjaus sugedimą, o jei sėja, kas patinka dvasiai, pjaus dvasios teikiamą amžiną gyvenimą.[j] **9** Tad nepaliaukime daryti gera. Jei nepailsime, metui atėjus pjausime derlių.[k] **10** Kol turime galimybę, darykime gera visiems, o ypač tikėjimo namiškiams.

6:5 *Arba „atsakomybės naštą“.

6 SKYRIUS

a Pat 15:1
Kol 3:12
1Ti 6:11
Tit 3:2

b 1Ko 10:12
Jok 3:2

c 1Te 5:14

d Jn 13:34
Jn 15:12
1Jn 4:21

e Rom 12:3

f 2Ko 13:5

g Gal 5:26

h Rom 14:4
2Ko 5:10

i Mt 10:9, 10
Lk 10:7
Rom 15:27
1Ko 9:11, 14

y Rom 2:6–8

j Rom 8:6, 13

k Hbr 3:14
Hbr 12:3
Apr 2:10

Antra skiltis

a Jok 2:10

b 1Ko 2:2

c 1Ko 7:19
Gal 5:6
Kol 3:10, 11

d 2Ko 5:17
Ef 2:10

e Rom 9:6

f 2Ko 4:10
Fil 3:10

11 Žiūrėkite, kokiomis didelėmis raidėmis jums parašiau savo ranka.

12 Tie, kurie verčia jus apsipjaustyti, nori padaryti kitiems įspūdį. Taip jie elgiasi, kad nebūtų persekiojami dėl Kristaus Jėzaus kančių stulpo. **13** Juk tie, kurie apsipjausto, Įstatymo patys nesilaiko.[a] Jie nori jus apipjaustyti tik dėl to, kad turėtų dingstį girtis jumis*. **14** O aš girsiuosi tik kančių stulpu, ant kurio mirė mūsų Viešpats Jėzus Kristus.[b] Jo dėka pasaulis man yra prikaltas prie stulpo, o aš – prikaltas pasauliui. **15** Juk nieko nereiškia nei apipjaustymas, nei neapipjaustymas,[c] svarbu tik naujas kūrinys.[d] **16** Visus, kurie laikysis šitos taisyklės, telydi ramybė ir gailestingumas, telydi Dievo Izraelį.[e]

17 Nuo šiol tegul nė vienas nebedrumsčia man ramybės – savo kūne turiu įdegintas Jėzaus vergo žymes.[f]

18 Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė tebūna su jūsų dvasia, broliai. Amen.

6:13 *Pažod. „jūsų kūne“.

LAIŠKAS
EFEZIEČIAMS

TURINIO APŽVALGA

1 Pasveikinimas (1, 2)
Visokeriopa dvasinė palaima (3–7)
Visa bus suburta Kristaus dėka (8–14)
Dievas visa sutvarkys metui pribrendus (10)
Šventoji dvasia laiduoja paveldą (13, 14)
Paulius meldžiasi Dievui už efeziečius (15–23)
2 Dievas atgaivino tuos, kas buvo mirę dėl savo prasikaltimų (1–10)
Sugriauta izraelitus ir kitataučius skyrusi siena (11–22)

3 Paulius skelbia slėpinį kitataučiams (1–13)
Kitataučiai irgi bus paveldėtojai su Kristumi (6)
Dievas savo sumanymą įgyvendina per Kristų (11)
Paulius meldžia, kad efeziečiai suvoktų „plotį, ilgį, aukštį, gylį“ (14–21)
4 Kristaus kūno vienybė (1–16)
Kristus „davė žmones dovanų“ (8)
Senasis žmogus ir naujasis žmogus (17–32)
5 Tyra kalba ir elgesys (1–5)
„Gyvenkite kaip šviesos vaikai“ (6–14)
„Visada būkite pilni dvasios“ (15–20)
„Kuo geriau naudokite laiką“ (16)
Pamokymas vyrams ir žmonoms (21–33)
6 Pamokymas vaikams ir tėvams (1–4)
Pamokymas vergams ir šeimininkams (5–9)
„Apsiginkluokite visais Dievo ginklais“ (10–20)
Atsisveikinimas ir linkėjimai (21–24)

1 Paulius, Dievo valia Kristaus Jėzaus apaštalas, šventiesiems Efeze,[a] ištikimiems Kristaus Jėzaus sekėjams.

2 Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir nuo Viešpaties Jėzaus Kristaus.

3 Tebūna šlovė mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Dievui ir Tėvui, kuris palaimino mus, esančius bendrystėje su Kristumi, visokeriopa dvasine palaima dangaus erdvėse[b] **4** ir dar prieš pasaulio užgimimą išsirinko, kad rodydami meilę būtume viena su Kristumi ir šventi Dievo akivaizdoje, be ydos.[c] **5** Jis iš anksto nusprendė,[d] kad Kristaus dėka tapsime jo įsūniais.[e] Taip jam patiko, tokia buvo jo valia,[f] **6** idant skambėtų gyrius jo šlovingajai malonei,[g] kurią jis panorėjo suteikti mums per savo mylimąjį Sūnų.[h] **7** Dievas, būdamas didžiai maloningas, išpirko mus savo Sūnaus krauju,[i] kad mus išvaduotų ir atleistų nuodėmes.[y]

8 Tokią didžią malonę jis mums parodė suteikdamas visokeriopos išminties ir išmanymo **9** ir leisdamas perprasti savo valios slėpinį.[j] Jis panorėjo ir pats sumanė **10** metui pribrendus visa sutvarkyti taip, kad tai, kas danguje ir žemėje, būtų suburta Kristaus dėka[a] – dėka to, **11** su kuriuo esame viena. Mes paskirti būti paveldėtojais drauge su juo.[b] Taip buvo sumanęs ir iš anksto nusprendęs tas, kuris visa įgyvendina pagal savo valią, **12** kad mes, pirmieji iš sudėjusių viltis į Kristų, tarnautume jo šlovei ir gyriui. **13** Išgirdę tiesos žodį, gerąją naujieną apie jūsų išgelbėjimą, jūs irgi sudėjote į jį viltis. Kai Kristų įtikėjote, jo dėka buvote užantspauduoti[c] žadėtąja šventąja dvasia, **14** laiduojančia mums paveldą,[d] kad visi, kas priklauso Dievui,[e] būtų išpirkti[f] jo šlovei ir gyriui.

15 Todėl ir aš, išgirdęs apie jūsų tikėjimą Viešpačiu Jėzumi ir apie jūsų meilę visiems šventiesiems, **16** nepaliauju už jus dėkoti. Aš miniu jus savo maldose prašydamas **17** mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Dievą, šlovingąjį Tėvą, suteikti jums išminties ir duoti suprasti apreiškimus, kad galėtumėte jį gerai pažinti.[g] **18** Jis atvėrė jūsų širdies akis, kad suvoktu-

1 SKYRIUS

a Apr 2:1, 3

b Ef 2:6

c Ef 5:25–27

d 2Te 2:13
1Pt 1:2

e Rom 8:15, 29
Rom 8:23

f Rom 8:28

g Rom 3:24

h Jn 3:35

i Apd 20:28
Rom 3:25
Apr 5:9

y Apd 13:38
Kol 1:14
Kol 2:13

j Rom 16:25, 26

Antra skiltis

a Fil 2:9, 10
Kol 1:19, 20

b Rom 8:17
Ef 3:5, 6

c 2Ko 1:22
Ef 4:30
Apr 7:4

d 2Ko 5:5
1Pt 1:3, 4

e 1Pt 2:9

f Rom 8:23
1Ti 2:5, 6

g Kol 1:9
1Ti 2:3, 4

mėte, koks jūsų pašaukimas – kokia viltis ir kokie šlovingi turtai jums, šventiesiems, yra skirti paveldėti[a] **19** ir kokią neprilygstamą galią jis suteikia mums, tikintiesiems.[b] Toji galia, ta nepaprasta jėga, pasireiškė, **20** kai jis prikėlė Kristų iš mirusių ir pasodino sau iš dešinės[c] dangaus erdvėse, **21** aukščiau už visas vadovybes, valdžias, galybes, viešpatystes ir aukščiau už visus vardus[d] ne tik šiame, bet ir būsimajame pasaulyje*. **22** Jis visa atidavė jo valdžiai*[e] ir paskyrė jį būti bendruomenės galva.[f] **23** Bendruomenė, jo kūnas,[g] yra jo pilna – pilna to, kuris visais atžvilgiais visa pripildo.

2 Dievas jus atgaivino, nes buvote mirę dėl savo prasikaltimų ir nuodėmių,[h] **2** kurias kadaise darėte. Anksčiau gyvenote taip, kaip įprasta šiame pasaulyje*[i] ir kaip patinka tam, kuris valdo[y] skvarbią tarsi oras dvasią,[j] veikiančią neklusnius žmones. **3** Taip, pasidavę kūno valiai ir nuodėmingoms mintims, mes, kaip ir jie, kitados tenkinome kūno geidulius,[k] todėl visi iš prigimties buvome nusipelnę Dievo rūstybės*.[l] **4** Bet Dievas yra labai gailestingas[m] ir myli mus didžia meile,[n] **5** todėl mus, mirusius dėl savo prasikaltimų, drauge su Kristumi atgaivino[o] – išgelbėjo dėl savo malonės. **6** Jis prikėlė ir pasodino mus, Kristaus Jėzaus sekėjus, dangaus erdvėse,[p] **7** kad būsimaisiais laikmečiais* parodytų neprilygstamus savo malonės turtus ir apreikštų mums, Kristaus Jėzaus sekėjams, savo didį gerumą.

8 Šią malonę Dievas parodė ir jus išgelbėjo dėl jūsų tikėjimo.[a] Tai ne jūsų nuopelnas, o Dievo dovana. **9** Ne, išgelbėjimas nėra pelnomas darbais,[b] todėl niekas neturi pagrindo didžiuotis. **10** Mes, Kristaus Jėzaus sekėjai,[c] esame Dievo kūrinys,[d] mes sukurti geriems darbams, kuriuos Dievas iš anksto mums buvo numatęs.

11 Tad atminkite, kad vadinamasis apipjaustymas, žmogaus ranka kūne atliktas, jus, kitataučius pagal kilmę, anksčiau vadino neapipjaustymu. **12** Anuomet nepažinojote Kristaus, buvote svetimi Izraelio bendruomenei, neturėjote nieko bendra su sandoromis, susijusiomis su Dievo pažadu,[e] ir gyvenote pasaulyje be vilties ir be Dievo.[f] **13** Jūs, Kristaus Jėzaus sekėjai, kitados buvote svetimi Dievui, bet dabar dėl pralieto Kristaus kraujo tapote jam artimi. **14** Juk Kristus atnešė mums taiką[g] – jis yra tas, kuris ir vienus, ir kitus subūrė į viena[h] ir juos skyrusią sieną sugriovė.[i] **15** Paaukojęs savo kūną, jis pašalino tą priešiškumą – panaikino Įstatymą, sudarytą iš įsakymų ir potvarkių. Taip jis iš dviejų subūrė vieną naują tautą*, kad būtų bendrystėje su juo,[y] ir juos sutaikė. **16** Jis pašalino tą priešiškumą[j] savo mirtimi ant kančių stulpo*[k] ir abi puses sutaikė, kad būtų vienas kūnas Dievui. **17** Jis atėjo ir paskelbė gerąją taikos naujieną

1 SKYRIUS
a 1Pt 1:3, 4
b 2Ko 13:4
c Ps 110:1; Apd 7:55
d Apd 4:12; Fil 2:9–11
e Ps 8:6; 1Ko 15:27; Hbr 2:8
f Mt 28:18; Ef 5:23; Kol 1:18
g Rom 12:5; Ef 4:16

2 SKYRIUS
h Kol 2:13
i Rom 12:2; Ef 4:17
y Jn 12:31
j 1Ko 2:12
k 1Ko 6:9–11; 1Pt 4:3
l Jn 3:36
m Ps 145:9
n Rom 5:8; 1Jn 4:9, 19
o Kol 2:12, 13
p Ef 1:3

Antra skiltis
a Rom 4:16
b Rom 3:20
c Ef 1:3, 4
d Gal 6:15
e Rom 9:4
f Iz 65:1
g Kol 1:19, 20
h Kol 3:11
i Kun 20:26; Kol 2:13, 14
y 1Ko 12:12; Gal 3:28
j Apd 10:28
k Hbr 12:2

1:21; 2:2, 16 *Žr. žodynėlį. **1:22** *Pažod. „padėjo jam po kojų“. **2:3** *Pažod. „buvome rūstybės vaikai“. **2:7** *Žr. žodynėlyje „pasaulis“.

2:15 *Pažod. „žmogų“.

jums, kurie buvote Dievui svetimi, ir tiems, kurie jam artimi, **18** nes jo dėka ir vieni, ir kiti turėdami tą pačią dvasią galime artintis prie Tėvo.

19 Todėl jūs nebesate pašaliečiai ir svetimšaliai[a] – esate šventųjų bendrapiliečiai[b] ir Dievo namiškiai.[c] **20** Jūs pastatyti ant apaštalų ir pranašų pamato,[d] o kertinis to pamato akmuo yra pats Kristus Jėzus.[e] **21** Dėl vienybės su Kristumi tas statinys, mūrijamas į darnią visumą,[f] auga, kad taptų šventa šventykla Jehovai*.[g] **22** Dėl vienybės su Kristumi jūs irgi esate statomi, kad būtumėte Dievo buveinė, kur gyvena jo dvasia.[h]

3 Dėl to aš, Paulius, kalintis[i] dėl Kristaus Jėzaus jūsų, kitataučių, labui… **2** Tikriausiai girdėjote, kad jūsų labui esu paskirtas Dievo malonės prievaizdu[y] **3** ir kad man buvo apreikštas slėpinys, apie kurį jums ką tik trumpai rašiau. **4** Taigi, skaitydami, ką parašiau, galite matyti, kad tą Kristaus slėpinį suprantu.[j] **5** Ankstesnių kartų žmonėms šitas slėpinys nebuvo aiškiai apreikštas, bet dabar dvasia jo šventiesiems apaštalams ir pranašams apreiškė,[k] **6** kad kitataučiai, priėmę gerąją naujieną ir įgiję bendrystę su Kristumi Jėzumi, irgi turi būti paveldėtojai, kūno nariai[l] ir gauti tai, kas mums pažadėta. **7** Aš tapau to slėpinio tarnu dėl malonės dovanos, kuria Dievas mane apdovanojo suteikdamas savo galios.[m]

8 Man, mažiausiam iš visų šventųjų,[n] ši malonė buvo suteikta,[o] kad skelbčiau kitataučiams gerąją naujieną apie neaprėpiamus Kristaus turtus **9** ir visiems nušviesčiau, kaip įgyvendinama visa, kas susiję su Dievo slėpiniu,[a] kurio jis daugybę amžių niekam nebuvo atskleidęs. **10** Taip vadovybėms ir valdžioms, esančioms dangaus erdvėse, per bendruomenę[b] dabar apreiškiama įvairiopa Dievo išmintis.[c] **11** Tai dera su tuo, ką Dievas prieš daugelį amžių yra sumanęs įgyvendinti per Kristų Jėzų,[d] mūsų Viešpatį. **12** Dėl to, kad jį tikime, galime drąsiai kalbėti ir su pasitikėjimu artintis prie Dievo.[e] **13** Tad prašau jūsų nenusiminti, kad darbuodamasis jūsų labui patiriu išmėginimų, nes jie yra jūsų garbė.[f]

14 Dėl to aš klaupiuosi prieš Tėvą, **15** kurio dėka kiekviena šeima* danguje ir žemėje turi vardą. **16** Meldžiu, kad jis, būdamas nepaprastai šlovingas, savo dvasios galia sustiprintų jūsų vidinį žmogų[g] **17** ir kad dėl tikėjimo jūsų širdyse gyventų Kristus ir tarptų meilė.[h] Prašau jį padėti jums įsišaknyti[i] ir įsitvirtinti ant pamato,[y] **18** kad su visais šventaisiais gerai suvoktumėte plotį, ilgį, aukštį, gylį, **19** kad pažintumėte Kristaus meilę,[j] pranokstančią visokį žinojimą, ir būtumėte kupini tos pilnatvės, kurią teikia Dievas.

20 O tam, kuris savo galybe, veikiančia mumyse,[k] gali padaryti nepalyginti daugiau, negu prašome ar įsivaizduojame,[l] **21** tebūna šlovė dėl bendruomenės ir Kristaus Jėzaus per visas kartas ir per amžių amžius. Amen.

2 SKYRIUS

a Ef 2:12

b Fil 3:20

c 1Ti 3:15
Hbr 3:6

d 1Ko 12:28

e Iz 28:16

f Kol 2:19

g 1Ko 3:16
1Ko 6:19

h 1Pt 2:5

3 SKYRIUS

i Ef 4:1

y 1Ko 9:16, 17
Kol 1:25, 26

j 1Ko 4:1
Ef 6:19

k Rom 11:25
Rom 16:25, 26

l Ef 2:15, 16

m Kol 1:25–27

n 1Ko 15:9

o 1Ti 1:13, 14

Antra skiltis

a Ef 1:9, 10

b 1Pt 1:10, 12

c 1Pt 2:9

d Ef 1:11

e Jn 14:6
Hbr 4:15, 16

f 2Ti 2:10

g 2Ko 4:16

h Jn 14:23

i Kol 2:6, 7

y Kol 1:23

j Rom 8:35

k Kol 1:29

l Mk 11:24

2:21 *Žr. priedą A5.

3:15 *Arba „giminė“.

4 Todėl aš, kalinys[a] dėl Viešpaties, jus maldauju elgtis taip, kad būtumėte verti[b] pašaukimo, kurį esate gavę. **2** Visada būkite nuolankūs,[c] romūs, kantrūs,[d] vieni kitiems pakantūs, mylėkite vieni kitus[e] **3** ir uoliai sergėkite vienybę, kurią dvasia ugdo saistydama jus taikos ryšiu.[f] **4** Yra tik vienas kūnas[g] ir viena dvasia,[h] kaip tėra ir viena viltis,[i] kurią gauti buvote pašaukti. **5** Yra vienas Viešpats,[y] vienas tikėjimas, vienas krikštas **6** ir vienas visų Dievas ir Tėvas, viešpataujantis visiems, veikiantis per visus ir visuose.

7 Malonės kiekvienam iš mūsų suteikta tiek, kiek šitos dovanos mums atseikėjo Kristus.[j] **8** Juk pasakyta: „Jis užkopė aukštyn ir vedėsi belaisvius – davė žmones dovanų.“[k] **9** Jeigu pasakyta „užkopė“, vadinasi, buvo nusileidęs į žemesniąsias sritis, tai yra į žemę. **10** Kuris buvo nusileidęs, tas ir užkopė[l] – daug aukščiau už visus dangus,[m] – kad per jį visa pasiektų pilnatvę.

11 Vienus jis paskyrė apaštalais,[n] kitus – pranašais,[o] dar kitus – evangelizuotojais*,[p] dar kitus – ganytojais ir mokytojais,[r] **12** kad jie mokytų* šventuosius, tarnautų kitiems ir ugdytų Kristaus kūną,[s] **13** kol visi pasieksime tikėjimo vienybę ir gerai pažinsime Dievo Sūnų ir kol tapsime kaip brandus vyras[t] – užaugsime tokie, koks Kristus buvo savo pilnatvėje. **14** Tad nebebūkime maži vaikai, nesiduokime siūbuojami ir nešiojami visokio mokymo vėjų[a] – žmonių suktybės ir klastingos apgaulės. **15** Kalbėkime tiesą ir, meilės vedami, visais atžvilgiais lygiuokimės į Kristų, kuris yra mūsų galva.[b] **16** Visi jo kūno nariai[c] sudaro darnią visumą ir sujungti sąnarių, atliekančių kiekvienas savo darbą, veikia išvien. O kiekvienam nariui veikiant tinkamai, kūnas auga ir meilės skatinamas save ugdo.[d]

17 Tad štai ką jums sakau įspėdamas* Viešpaties akivaizdoje: nebesielkite, kaip dėl savo proto tuštybės[e] elgiasi tautos.[f] **18** Jų suvokimas aptemęs, ir Dievo žadamas gyvenimas jiems svetimas, nes jie neturi išmanymo ir jų širdys surambėjusios. **19** Visiškai praradę doros jausmą, jie elgiasi įžūliai*[g] ir su godumu teršiasi visokia netyrybe.

20 Jūs pažinote Kristų visai kitokį, **21** jei tik klausėtės, kai buvote jo mokomi, nes Jėzus mokė tiesos. **22** Jūs buvote mokomi, kad reikia nusivilkti senąjį žmogų,[h] kuriam būdinga elgtis, kaip jūs seniau elgėtės, ir kurį gadina apgaulingi troškimai.[i] **23** Jums reikia ugdytis naują proto nuostatą*[y] **24** ir apsivilkti naują žmogų,[j] sukurtą pagal Dievo valią, – iš tikrųjų teisų ir ištikimą.

25 Tad dabar, atsisakę melo, kiekvienas kalbėkite savo artimui tiesą,[k] nes esame vieno kūno nariai.[l] **26** Rūstaukite, bet nenusidėkite.[m] Jūsų rūstybė tepaliauja dar saulei nenusileidus;[n] **27** neduokite Velniui

4 SKYRIUS

a Fm 9
b Fil 1:27
c Mt 11:29 Rom 12:3 Fil 2:3 1Pt 5:5
d 1Te 5:14
e 1Ko 13:4
f 1Ko 1:10 Kol 3:15
g Rom 12:5
h 1Ko 12:4
i 1Pt 1:3, 4
y 1Ko 8:6 1Ko 12:5, 6
j 1Ko 12:11
k Ps 68:18 1Ko 12:28 Ef 4:11
l Apd 1:9 1Ti 3:16
m Hbr 9:24
n Mt 10:2–4
o 1Ko 12:28
p Apd 21:8
r Apd 13:1 Jok 3:1
s 1Ko 14:26
t 1Ko 14:20

Antra skiltis

a Hbr 13:9
b 1Ko 11:3 Kol 1:18
c 1Ko 12:27
d Kol 2:19
e Rom 1:21
f 1Pt 4:3
g Gal 5:19
h Rom 6:6 Kol 3:9
i Rom 7:23
y Ps 51:10 Rom 12:2
j Kol 3:10
k Zch 8:16 Kol 3:8, 9 Apr 21:8
l Rom 12:5
m Ps 4:4
n Kun 19:17 Kol 3:13

4:11 *Arba „gerosios naujienos skelbėjais“. **4:12** *Arba „taisytų“.

4:17 *Pažod. „liudydamas“. **4:19** *Arba „begėdiškai“. Žr. žodynėlyje „įžūlus elgesys“. **4:23** *Pažod. „proto dvasią“.

progos* veikti.[a] **28** Kas vagia, tegu liaujasi vogęs. Tegu pluša ir savo rankomis sąžiningai dirba,[b] tada turės kuo pasidalyti su stokojančiu.[c] **29** Joks bjaurus* žodis teneišeina iš jūsų lūpų.[d] Kalbėkite vien kas gera, ko reikia ugdymui, kas klausytojams naudinga.[e] **30** Ir neliūdinkite Dievo šventosios dvasios,[f] kuria esate užantspauduoti[g] iki išpirkimo dienos.[h]

31 Teatitolsta nuo jūsų visokia pagieža,[i] pyktis, rūstybė, riksmai, užgauliojimai[y] ir visa kita, kas žeidžia.[j] **32** Būkite vieni kitiems malonūs, jautrios širdies,[k] mielai atleiskite vieni kitiems, kaip ir Dievas per Kristų jums mielai atleido.[l]

5 Taigi imkite pavyzdį iš Dievo,[m] juk esate jo mylimi vaikai, **2** ir mylėkite[n] taip, kaip Kristus mus* mylėjo[o] – jis atidavė save už mus* kaip malonaus kvapo atnašą ir auką Dievui.[p]

3 Ištvirkavimas*, visoks netyrumas ir godumas tenebūna tarp jūsų net minimi,[r] tai šventiesiems netinka.[s] **4** Begėdystės, kvailos šnekos ir nešvankūs juokeliai jums taip pat nepridera.[t] Verčiau dėkokite Dievui.[u] **5** Jūs juk žinote, gerai suprantate, kad joks ištvirkautojas,[v] netyras žmogus ar gobšuolis,[z] tai yra stabmeldys, negaus paveldo Kristaus ir Dievo Karalystėje.[a]

6 Neleiskite, kad kas nors klaidintų jus savo melagystėmis*, nes dėl visų tų dalykų neklusniųjų laukia Dievo rūstybė.

4 SKYRIUS

a Jok 4:7
b 2Te 3:10
c Apd 20:35
1Te 4:11, 12
d Mt 15:11
Jok 3:10
e Kol 4:6
f Iz 63:10
g Ef 1:13
h Rom 8:23
i Jok 3:14
y Kol 3:8
j Tit 3:2
k Kol 3:12
1Pt 3:8
l Mt 6:14
Mt 18:35
Mk 11:25

5 SKYRIUS

m Mt 5:48
Lk 6:36
n 1Ko 16:14
o Jn 13:34
1Jn 3:23
p Iš 29:18
r 1Ko 5:11
Kol 3:5
s 1Te 4:3
t Kol 3:8
u 1Te 5:18
v Apd 15:28, 29
z 1Ti 3:8
Tit 1:7
a 1Ko 6:9, 10
Gal 5:19, 21

Antra skiltis

a Mt 5:16
Jn 12:36
b 1Pt 2:9
c Gal 5:22, 23
d Rom 12:2
e Rom 13:12, 13
2Ko 6:14
f Ef 2:1
Kol 2:13
g Jn 8:12
h Kol 4:5
i Rom 12:2
1Te 4:3
1Pt 4:2
y Iz 5:11
j Jok 5:13
k Ps 33:2, 3
l Apd 16:25
Kol 3:16
m 1Te 5:18
n Kol 3:17
o Fil 2:3
1Pt 5:5
p Kol 3:18
Tit 2:4, 5
1Pt 3:1
r Rom 7:2
s 1Ko 11:3

7 Neturėkite su tokiais nieko bendra. **8** Anksčiau tūnojote tamsoje, o dabar esate apšviesti[a] Viešpaties šviesos.[b] Tad gyvenkite kaip šviesos vaikai, **9** nes šviesos vaisius yra visoks gerumas, teisumas ir tiesa.[c] **10** Visada įsitikinkite, ar tai, ką darote, patinka Viešpačiui,[d] **11** ir nebeprisidėkite prie niekingų* tamsos darbų,[e] verčiau juos atskleiskite. **12** Mat ką žmonės slapta daro, gėda net sakyti. **13** Visa, ką šviesa atskleidžia, tampa matoma, ir visa, kas tampa matoma, yra šviesos apšviesta. **14** Todėl pasakyta: „Pabusk, miegantis žmogau, kelkis iš mirusių,[f] ir Kristus tave apšvies.“[g]

15 Tad rūpestingai žiūrėkite, kaip elgiatės: nebūkite neišmanėliai ir elkitės protingai – **16** kuo geriau naudokite laiką,*[h] nes dienos yra sunkios#. **17** Taigi nebūkite neprotingi ir stenkitės suprasti, kokia yra Jehovos valia.[i] **18** Ir negirtaukite,[y] nes vyne slypi pasileidimas; visada būkite pilni dvasios. **19** Kalbėkitės psalmių, liaupsių ir dvasinių giesmių žodžiais, giedokite[j] ir šlovinkite[k] savo širdyse Jehovą,[l] **20** visuomet už viską dėkokite[m] mūsų Dievui ir Tėvui Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu.[n]

21 Gerbdami Kristų būkite vieni kitiems klusnūs.[o] **22** Žmonos tebūna klusnios savo vyrams[p] lyg kad Viešpačiui, **23** nes vyras yra žmonos galva,[r] kaip ir Kristus yra bendruomenės, savojo kūno, galva[s] ir gelbėtojas. **24** Kaip bendruomenė klusni Kristui, taip

4:27 *Pažod. „vietos“. **4:29** *Pažod. „pašvinkęs“. **5:2** *Arba galbūt „jus“. **5:3** *Gr. *porneia*. Žr. žodynėlyje „ištvirkavimas“. **5:6** *Pažod. „tuščiais žodžiais“.

5:11 *Pažod. „bevaisių“. **5:16** *Pažod. „išpirkite laiką“. #Pažod. „piktos“.

ir žmonos visada tebūna klusnios savo vyrams. **25** Vyrai, mylėkite savo žmonas,[a] kaip ir Kristus mylėjo bendruomenę ir atidavė save už ją,[b] **26** kad galėtų ją pašventinti, apvalyti Dievo žodžio vandeniu,[c] **27** ir bendruomenė jo akyse taptų graži, be dėmės, raukšlės ar ko nors panašaus[d] – šventa ir be ydos.[e]

28 Taip ir vyrai turi mylėti savo žmonas kaip savo kūną. Kas myli savo žmoną, myli save, **29** juk nėra vyro, kuris nekęstų savo kūno. Kiekvienas savo kūną maitina ir saugo, kaip ir Kristus bendruomenę – **30** savo kūną, kurio nariai esame.[f] **31** „Dėl to vyras paliks tėvą ir motiną, prisiriš prie žmonos, ir jiedu taps vienu kūnu.“[g] **32** Tai didis slėpinys.[h] Kalbu apie Kristų ir apie bendruomenę.[i] **33** Taigi, kiekvienas iš jūsų temyli savo žmoną[y] kaip save, o žmona tegul didžiai gerbia vyrą.[j]

6 Vaikai, klausykite savo tėvų,[k] kaip liepia Viešpats,* nes tai teisinga. **2** „Gerbk savo tėvą ir motiną“[l] – tai pirmasis įsakymas, duotas su pažadu: **3** „Kad tau gerai sektųsi ir ilgai gyventum žemėje.“ **4** O jūs, tėvai*, neuikite# savo vaikų,[m] auklėkite juos drausmindami[n] ir protindami taip, kaip patinka Jehovai.[o]

5 Jūs, vergai, su pagarba ir baime, iš tikros širdies klausykite savo žemiškųjų šeimininkų,[p] kaip kad klausote Kristaus, **6** ir darykite tai ne dėl akių, ne kad žmonėms įtiktumėte,[a] o dėl to, kad esate Kristaus vergai ir visa siela vykdote Dievo valią.[b] **7** Vergaukite su tinkama nuostata – kaip Jehovai,[c] o ne žmonėms, **8** nes žinote, kad Jehova už gera atlygins kiekvienam[d] – ir vergui, ir laisvajam. **9** Tokią pat nuostatą turėkite ir jūs, šeimininkai. Nebauginkite vergų, žinodami, kad tiek jie, tiek jūs turite Šeimininką danguje,[e] o jis nėra šališkas.

10 Galiausiai semkitės stiprybės[f] ir didžios jėgos iš Viešpaties. **11** Apsiginkluokite visais Dievo ginklais,[g] kad pajėgtumėte atsilaikyti prieš Velnio klastas. **12** Juk mes grumiamės[h] ne su krauju ir kūnu, o su vadovybėmis, valdžiomis, šitą tamsybę valdančiais pasaulio valdovais ir dvasinėmis blogio jėgomis[i] dangaus erdvėse. **13** Todėl apsiginkluokite visais Dievo ginklais,[y] kad dieną, kai būsite puolami,* pajėgtumėte pasipriešinti. Darykite visa, ką reikia, kad atsilaikytumėte.

14 Taigi stovėkite tvirti, strėnas susijuosę tiesa,[j] užsidėję teisumo krūtinšarvį,[k] **15** apsiavę kojas pasirengimu skelbti gerąją taikos naujieną.[l] **16** Be viso to, turėkite pasiėmę didįjį tikėjimo skydą,[m] kuriuo galėsite užgesinti visas degančias piktojo strėles.[n] **17** Taip pat užsidėkite išgelbėjimo šalmą[o] ir pasiimkite dvasios kalaviją, tai yra Dievo žodį.[p] **18** Dvasios įkvėpti kiekviena proga melskitės Dievui, kreipkitės į jį visokiomis maldomis ir maldavimais[r] – budėkite ir nuolat

6:1 *Pažod. „Viešpatyje“. **6:4** *Šitoje eilutėje, skirtingai nei pirmoje, pavartotas gr. žodis, reiškiantis ne abu tėvus, o vyrus. #Arba „neerzinkite“.

6:13 *Pažod. „piktą dieną“.

5 SKYRIUS

a 1Pt 3:7
b Apd 20:28
c Jn 17:17
d Tit 2:13, 14
e Ef 1:4
Kol 1:21, 22
f Rom 12:5
Ef 1:22, 23
g Pr 2:24
Mt 19:5
h Ef 1:9, 10
Kol 1:26, 27
i Ef 3:5, 6
y Kol 3:19
j 1Pt 3:5, 6

6 SKYRIUS

k Pat 1:8
Pat 6:20
Kol 3:20
l Iš 20:12
Įst 5:16
Pat 20:20
Pat 23:22
Mt 15:4
m Kol 3:21
n Pat 13:24
o Įst 6:6, 7
Pat 3:11
Pat 19:18
Pat 22:6
p 1Ti 6:1
1Pt 2:18

Antra skiltis

a Kol 3:22
b Lk 10:27
c 1Ko 10:31
d Kol 3:23, 24
e 1Ko 7:22
f Ef 3:16
g Rom 13:12
h 2Ti 4:7
i 2Pt 2:4
y 2Ko 6:4, 7
j Iz 11:5
k Pat 4:23
Iz 59:17
l Iz 52:7
Rom 10:15
m 1Jn 5:4
n 1Pt 5:8, 9
o Iz 59:17
1Te 5:8
p Hbr 4:12
r Kol 4:2
Jud 20

maldavimais užtarkite visus šventuosius. **19** Melskitės ir už mane, kad prireikus kalbėti rasčiau tinkamų žodžių ir drąsiai visiems apreikščiau gerosios naujienos slėpinį.[a] **20** Melskite, kad būdamas tos naujienos pasiuntinys,[b] nors ir grandinėmis sukaustytas, kalbėčiau apie ją be baimės, kaip ir turiu kalbėti.

21 O apie tai, kaip man einasi ir kokie mano reikalai, sužinosite iš Tichiko,[a] mano mylimo brolio ir ištikimo Viešpaties tarno.[b] **22** Siunčiu jį pas jus, kad papasakotų, kaip mums sekasi, ir kad paguostų jūsų širdis.

23 Telydi visus brolius Dievo Tėvo ir Viešpaties Jėzaus Kristaus teikiama ramybė*, meilė ir tikėjimas. **24** Telydi malonė visus, kurie myli mūsų Viešpatį Jėzų Kristų neblėstančia meile.

6 SKYRIUS
a Kol 4:3
b 2Ko 5:20
Antra skiltis
a 2Ti 4:12; Tit 3:12
b Kol 4:7, 8

6:23 *Arba „taika“.

LAIŠKAS
FILIPIEČIAMS

TURINIO APŽVALGA

1 Pasveikinimas (1, 2)
Paulius mini filipiečius maldose (3–11)
Geroji naujiena įveikia kliūtis (12–20)
„Trokštu iškeliauti ir būti su Kristumi“ (21–26)
„Elkitės taip, kad būtumėte verti gerosios naujienos“ (27–30)

2 „Nuolankiai laikykite kitus aukštesniais už save“ (1–4)
Kristaus nusižeminimas ir išaukštinimas (5–11)
„Ir toliau darbuokitės dėl savo išgelbėjimo“ (12–18)
„Pasaulyje tarsi šviesuliai“ (15)
Pauliaus ketinimai siųsti į bendruomenę Timotiejų ir Epafroditą (19–30)

3 „Tikrieji apipjaustytieji esame mes“ (1–11)
„Visa laikau nuostoliu“ (7–9)
„Veržiuosi link to, kas prieš akis“ (12–21)
Dangaus pilietybė (20)

4 Vienybė, džiaugsmas, tyros mintys (1–9)
„Dėl nieko nebūkite susirūpinę“ (6, 7)
Padėka filipiečiams už paramą (10–20)
Atsisveikinimas ir linkėjimai (21–23)

1 Paulius ir Timotiejus, Kristaus Jėzaus vergai, visiems šventiesiems Filipuose[a] – Kristaus Jėzaus sekėjams, taip pat prižiūrėtojams ir patarnautojams.[b]

2 Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir nuo Viešpaties Jėzaus Kristaus.

1 SKYRIUS
a Apd 16:12
b 1Ti 3:1, 8
Antra skiltis
a 1Te 1:2

3 Kai tik jus prisimenu, aš dėkoju savo Dievui – **4** dėkoju kaskart, kai karštai už jus meldžiuosi. Meldžiuosi už jus džiaugdamasis,[a] **5** kad darbuojatės gerosios naujienos labui nuo pat pirmos dienos iki šiol. **6** Esu tikras, kad tas, kuris tarp jūsų gerą darbą pradėjo,

iki Kristaus Jėzaus dienos jį ir užbaigs.[a] **7** Aš išties galiu apie jus taip sakyti, nes esate mano širdyje. Dievo malonės paskatinti, jūs tapote man parama tiek kalėjimo pančiuose,[b] tiek ginant ir įtvirtinant teisę skelbti gerąją naujieną.[c]

8 Dievas yra mano liudytojas, kad visų jūsų ilgiuosi, nes myliu jus taip kaip Kristus Jėzus. **9** Aš meldžiu, kad jūsų meilė vis augtų[d] kartu su geru tiesos supratimu[e] ir visokeriopu išmanymu,[f] **10** kad gebėtumėte įžvelgti, kas svarbiau,[g] ir dėl to būtumėte be priekaišto, netaptumėte niekam suklupimu[h] iki pat Kristaus dienos. **11** Taip pat meldžiu, kad Jėzaus Kristaus padedami duotumėte gausių teisumo vaisių[i] Dievo šlovei ir gyriui.

12 Žinokite, broliai, kad dėl to, kas man nutiko, geroji naujiena dar labiau išplito. **13** Apie tai, kad esu įkalintas[y] dėl Kristaus, sužinojo visi pretorijonai* ir daugelis kitų,[j] **14** be to, dauguma Viešpačiui tarnaujančių brolių dėl mano pančių įgijo pasitikėjimo ir įsidrąsinę be baimės skelbia Dievo žodį.

15 Tiesa, kai kurie skelbia apie Kristų iš pavydo ir noro pirmauti, tačiau kiti tai daro iš geros valios. **16** Šitie garsina Kristų iš meilės, žinodami, kad esu paskirtas ginti gerosios naujienos,[k] **17** o anie tai daro ne iš tyrų paskatų – jie tik nori kitus pranokti ir taip pasunkinti mano pančius. **18** Ir kas? Svarbiausia, kad visaip – ar apsimestinai, ar nuoširdžiai – Kristus yra garsinamas, ir aš tuo džiaugiuosi. Džiaugsiuosi ir toliau, **19** nes žinau, kad jūsų maldos ir Jėzaus Kristaus dvasia[a] padės man, ir aš būsiu išgelbėtas.[b] **20** Labai tikiuosi ir turiu viltį, kad man dėl nieko neteks gėdytis, kad galėsiu kalbėti be baimės ir kad per mane*, kaip ir visada, bus pašlovintas Kristus – nesvarbu, ar gyvenčiau, ar tektų mirti.[c]

21 Juk jeigu gyvenu, gyvenu dėl Kristaus,[d] o jei ir mirčiau, man tai vis tiek būtų laimėjimas.[e] **22** Jeigu man teks gyventi kūne, tai darbuosiuosi ir duosiu vaisių. Tačiau ką pasirinkčiau, negaliu pasakyti. **23** Esu traukiamas į abi puses: trokštu iškeliauti ir būti su Kristumi,[f] ir tai, aišku, daug geriau.[g] **24** Bet jums būtų naudingiau, jei pasilikčiau kūne. **25** Esu tuo tikras ir žinau: aš gyvensiu ir liksiu su jumis visais, kad siektumėte pažangos ir džiaugtumėtės savo tikėjimu **26** ir kad būdami bendrystėje su Kristumi Jėzumi džiūgautumėte, kai vėl jus aplankysiu.

27 Tik elkitės taip, kad būtumėte verti* gerosios naujienos apie Kristų.[h] Ar lankyčiausi pas jus, ar būčiau kur kitur, noriu girdėti, kad esate tvirti, vienos minties ir drauge#[i] vieningai grumiatės už tikėjimą gerąja naujiena **28** ir kad nesiduodate priešininkų išgąsdinami. Visa tai yra ženklas, kad jų laukia pražūtis,[y] o jūsų – išgelbėjimas;[j] ir tas ženklas yra nuo Dievo. **29** Mat jums suteikta garbė ne vien tikėti Kristų, bet

1 SKYRIUS

a 1Ko 1:8 Fil 2:13

b Ef 3:1 Fil 1:13 Kol 4:18 2Ti 1:8 Fm 13

c Apd 24:10, 14 Apd 25:10–12

d 1Te 3:12

e Jn 17:3

f Hbr 5:14

g Rom 12:2

h Rom 14:13, 21

i Jn 15:5

y Ef 3:1

j Apd 28:30, 31

k Fil 1:7

Antra skiltis

a Jn 15:26

b 2Ko 1:11

c Rom 14:8 1Pt 4:16

d Gal 2:20

e 1Te 4:14 2Ti 4:8 Apr 14:13

f 2Ti 4:6

g 2Ko 5:6, 8

h Ef 4:1, 3 Kol 1:10

i Rom 15:5, 6 1Ko 1:10

y 2Te 1:6

j Lk 21:19 2Te 1:4, 5

1:13 *Imperatoriaus asmens sargybiniai.

1:20 *Pažod. „mano kūną“. **1:27** *Arba „būkite piliečiai, verti“. #Arba „viena siela“.

ir dėl jo kentėti.[a] **30** Juk tokią pat kovą, kokią matėte ir girdite mane kovojant,[b] kovojate ir jūs.

2 Jūs, Kristaus sekėjai, gebate vienas kitą padrąsinti, su meile paguosti, puoselėti dvasios bendrystę, nuoširdumą ir atjautą, **2** tad padarykite mano džiaugsmą tobulą – vienaip mąstykite, vieni kitus mylėkite, būkite vienos dvasios ir vienos minties.[c] **3** Nieko nedarykite iš noro visus pranokti[d] ar iš tuščiagarbiškumo[e] – nuolankiai laikykite kitus aukštesniais už save.[f] **4** Rūpinkitės ne vien savimi,[g] bet ir kitais.[h]

5 Turėkite tokį nusistatymą, kokį ir Kristus Jėzus turėjo.[i] **6** Nors buvo dieviškos prigimties,[y] Jėzus nė nemanė gviešti lygybės su Dievu.[j] **7** Jis apiplėšė save ir tapo tarsi vergas,[k] toks kaip žmonės.[l] **8** Tapęs žmogumi, jis nusižemino ir buvo Dievui klusnus iki pat mirties,[m] iki mirties ant kančių stulpo*.[n] **9** Todėl Dievas Jėzų dar labiau išaukštino[o] ir dovanojo vardą, prakilnesnį už bet kurį kitą,[p] **10** kad tam vardui priklauptų kiekvienas kelis – ir danguje, ir žemėje, ir po žeme[r] – **11** ir kad kiekvienas liežuvis pripažintų: Jėzus Kristus yra Viešpats[s] Dievo Tėvo šlovei.

12 Mano mylimieji, jūs buvote klusnūs ne vien tada, kai lankiausi pas jus, – dabar, kai su jumis nesu, esate dar klusnesni. Tad ir toliau darbuokitės dėl savo išgelbėjimo su baime ir drebėdami. **13** Juk tai Dievas iš savo geros valios įkvepia jums jėgų, suteikdamas ir norą, ir gebėjimą veikti. **14** Visa darykite be murmėjimų[a] ir ginčų,[b] **15** kad būtumėte be priekaišto ir be kaltės – kad nedoroje ir piktoje kartoje[c] taptumėte nepeiktini Dievo vaikai[d] ir šviestumėte pasaulyje tarsi šviesuliai.[e] **16** Tvirtai laikykitės gyvenimo žodžio,[f] tada Kristaus dieną galėsiu džiūgauti, kad ne veltui bėgau ir ne veltui plušau. **17** Bet jeigu ir esu tarsi liejamoji auka[g] išliejamas ant jūsų tikėjimo aukos[h] ir tarnystės, aš džiaugiuosi – džiaugiuosi su jumis visais. **18** Jūs irgi džiaukitės – džiaukitės su manimi.

19 Tikiuosi, jei tokia Viešpaties Jėzaus valia, netrukus atsiųsti pas jus Timotiejų,[i] kad jis parneštų naujienų apie jus ir būčiau padrąsintas. **20** Mat neturiu kito, kuris būtų tokio pat nusistatymo kaip jis ir nuoširdžiai jumis rūpintųsi. **21** Visiems kitiems terūpi savi, o ne Jėzaus Kristaus reikalai. **22** Timotiejus, kaip žinote, įrodė esąs patikimas – vergavo su manimi dėl gerosios naujienos tarsi vaikas[y] su tėvu. **23** Todėl viliuosi jį atsiųsti, kai tik paaiškės, kas su manimi bus. **24** Tiesa, jei Viešpats panorės, ir pats netrukus tikrai pas jus atvyksiu.[j]

25 O šįkart nusprendžiau atsiųsti pas jus Epafroditą – savo brolį, bendradarbį ir kovos draugą, jūsų pasiuntinį ir pagalbininką, kuris mano reikmėmis rūpinasi.[k] **26** Mat jis visų jūsų ilgisi ir labai sielojasi, kad išgirdote jį susirgus. **27** Epafroditas išties taip sirgo, kad buvo arti mirties. Tačiau Dievas jo pasigailėjo – ir ne tik jo, bet ir manęs, kad manęs

2:8 *Žr. žodynėlį.

1 SKYRIUS

a Apd 5:41
b Apd 16:22, 23
1Te 2:2

2 SKYRIUS

c 1Ko 1:10
2Ko 13:11
1Pt 3:8
d Fil 1:15, 17
Jok 3:14, 16
e Gal 5:26
f Mt 23:11
Ef 4:1, 2
Ef 5:21
g 1Ko 13:4, 5
h 1Ko 10:24
1Ko 10:32, 33
i Mt 11:29
Jn 13:14, 15
y Kol 1:15
Hbr 1:3
j Jn 14:28
k Iz 53:2, 3
l Jn 1:14
m Jn 10:17
Hbr 2:9
Hbr 5:8
n Gal 3:13
o Iz 52:13
Apd 2:32, 33
p Apd 4:12
Ef 1:20, 21
r Jn 5:22, 23
s Rom 10:9

Antra skiltis

a 1Ko 10:10
1Pt 4:9
b 1Ti 2:8
c Įst 32:5
d Ef 5:1
e Mt 5:14
Ef 5:8, 9
1Pt 2:9, 12
f Jn 6:68
Hbr 4:12
g Sk 28:6, 7
2Ko 12:15
2Ti 4:6
h Hbr 13:15
1Pt 2:5
i 1Ko 4:17
1Ko 16:10
y 2Ti 1:2
j Fm 22
k Fil 4:18

neištiktų vienas sielvartas po kito. **28** Tad kuo skubiausiai jį siunčiu, kad jį išvydę vėl džiaugtumėtės, o ir man nebūtų taip liūdna. **29** Taigi priimkite šį Viešpaties tarną su tikru džiaugsmu ir tokius žmones branginkite.[a] **30** Dėl Viešpaties darbo jam grėsė mirtis, jis statė į pavojų savo gyvybę, kad atliktų man patarnavimą,[b] kurio jūs, čia nebūdami, negalėjote atlikti.

3 Galiausiai, mano broliai, džiaukitės Viešpačiu.[c] Rašyti tuos pačius dalykus man nesunku, o jums tai apsauga.

2 Saugokitės šunų, saugokitės tų, kurie nori jums pakenkti, saugokitės tų, kurie žaloja kūną.[d] **3** Juk tikrieji apipjaustytieji[e] esame mes – mes tarnaujame Dievui padedami jo dvasios, giriamės Kristumi Jėzumi[f] ir pasitikime ne kūnu. **4** O aš tai tikrai galėčiau pasitikėti kūnu.

Jei kas nors kitas mano galįs pasitikėti kūnu, aš juo labiau: **5** esu aštuntą dieną apipjaustytas,[g] kilęs iš Izraelio, iš Benjamino giminės, hebrajams gimęs hebrajas.[h] Buvau klusnus įstatymui fariziejus,[i] **6** uolus bendruomenės persekiotojas[y] ir, vertinant pagal įstatymu pagrįstą teisumą, buvau be priekaišto. **7** Tačiau tai, ką anksčiau laikiau laimėjimais, dabar dėl Kristaus laikau nuostoliu.[j] **8** Taip, aš išties visa laikau nuostoliu – man nieko nėra vertingesnio už tai, kad galiu pažinti Kristų Jėzų, savo Viešpatį. Dėl jo aš viską palikau ir viską laikau atliekomis, kad įgyčiau Kristaus malonę **9** ir turėčiau bendrystę su juo, – ne dėl savo paties teisumo, kurio siekiau laikydamasis įstatymo, o dėl teisumo, kuris įgyjamas tikint[a] Kristų,[b] tai yra dėl teisumo, kuris pagrįstas tikėjimu ir ateina nuo Dievo.[c] **10** Noriu pažinti Kristų, suvokti jo prisikėlimo galybę,[d] kentėti taip kaip jis[e] ir patirti panašią mirtį,[f] **11** kad tik būčiau tarp tų, kurie bus prikelti pirmiausia.[g]

12 Nesakau, kad jau esu gavęs, ko viliuosi, ar kad esu ištobulintas, bet vejuosi[h] tai ir noriu pagauti – noriu pagauti tai, kam Kristus yra mane išsirinkęs*.[i] **13** Broliai, nemanau, kad jau esu pagavęs, bet viena yra tikra: nebežiūrėdamas į visa, kas liko už nugaros,[y] veržiuosi link to, kas prieš akis,[j] **14** siekiu tikslo – dangiškojo pašaukimo[k] apdovanojimo,[l] kurį Dievas suteikia per Kristų Jėzų. **15** Tad visi, kurie esame subrendę,[m] turime būti tokio nusistatymo; o jei esate linkę manyti kaip nors kitaip, Dievas apreikš, koks nusistatymas teisingas. **16** Šiaip ar taip, kad ir kiek būtume nuėję, ženkime ta pačia linkme.

17 Broliai, darykite visi, kaip aš darau,[n] taip pat žiūrėkite į tuos, kurie seka mūsų pavyzdžiu. **18** Mat daugelis (apie juos daug sykių esu kalbėjęs ir dabar su ašaromis kalbu) savo elgesiu paniekina Kristaus mirtį ant kančių stulpo. **19** Jų galas – sunaikinimas, jų dievas – pilvas. Jų šlovė iš tiesų yra jų gėda, jie mąsto tik apie tai, kas žemiška.[o] **20** O mes turime dangaus pilietybę[p] ir laukte laukiame iš ten gelbėtojo,

2 SKYRIUS

a 1Ko 16:18; 1Te 5:12, 13

b Fm 10, 13

3 SKYRIUS

c 2Ko 13:11; Fil 4:4; 1Te 5:16

d Gal 5:2

e Jer 4:4; Rom 2:29; Kol 2:11

f Gal 6:14; Hbr 9:13, 14

g Pr 17:12; Kun 12:3

h 2Ko 11:22

i Apd 23:6; Apd 26:4, 5

y Apd 8:3; Apd 9:1, 2; Gal 1:13

j Mt 13:44

Antra skiltis

a Rom 4:5

b Gal 2:15, 16

c Rom 3:20–22

d 1Ko 15:22; 2Ko 13:4

e Rom 8:17; 2Ko 4:10; Kol 1:24

f Rom 6:5

g 1Te 4:16; Apr 20:6

h Lk 13:24

i 1Ti 6:12

y Lk 9:62

j 1Ko 9:24

k Hbr 3:1

l 2Ti 4:8; Hbr 12:1

m 1Ko 14:20; Hbr 5:14

n 1Ko 4:16; 2Te 3:9

o Rom 8:5; Jok 3:15

p Jn 18:36; Ef 2:6; Ef 2:19; Kol 3:1

3:12 * Pažod. „pagavęs“.

Viešpaties Jėzaus Kristaus.[a] **21** Jis pakeis mūsų varganą kūną, kad būtų panašus į jo šlovingą kūną,[b] – padarys tai savo galybe, kuria gali viską paimti savo valdžion.[c]

4 Taigi, mano mylimi ir išsiilgtieji broliai, mano džiaugsme ir vainike,[d] mano mylimieji, tvirtai laikykitės[e] Viešpaties.

2 Raginu Evodiją ir Sintichę, kad tarnaudamos Viešpačiui būtų vienos minties.[f] **3** Ir taves, tikrasis bendradarbi, prašau padėti šitoms moterims, nes jos kovojo dėl gerosios naujienos drauge su manimi, taip pat su Klemensu ir visais kitais mano bendradarbiais, kurių vardai yra gyvenimo knygoje.[g]

4 Visada džiaukitės Viešpačiu. Dar kartą sakau: džiaukitės![h] **5** Jūsų supratingumas*[i] tebūna žinomas visiems žmonėms. Viešpats yra arti. **6** Dėl nieko nebūkite susirūpinę.[y] Kad ir kas nutiktų, siųskite Dievui maldas ir maldavimus, dėkokite jam, išsakykite savo prašymus,[j] **7** ir Dievo ramybė,[k] viršijanti žmogaus supratimą, per Kristų Jėzų saugos jūsų širdį[l] ir protą.

8 Galiausiai, broliai, mąstykite apie tai, kas tikra, kas rimta, kas teisu, tyra, mylėtina, kas gerbiama, dorybinga ir girtina.[m] **9** Darykite, ką iš manęs išmokote ir priėmėte, ką girdėjote iš manęs ir matėte darant,[n] ir ramybės Dievas bus su jumis.

10 Būdamas bendrystėje su Viešpačiu, aš labai džiaugiuosi, kad jūs vėl ėmėte galvoti apie mane.[o] Jūs apie mane galvojote, tik neturėjote galimybės to parodyti. **11** Sakau ne dėl to, kad ko nors stokočiau, mat įvairiomis aplinkybėmis išmokau būti viskuo patenkintas.[a] **12** Patyriau, ką reiškia skursti[b] ir ką reiškia turėti perteklių, žinau paslaptį, kaip išlikti patenkintam visada, visokiomis aplinkybėmis – ar būčiau sotus, ar kęsčiau alkį, turėčiau su pertekliumi ar stokočiau. **13** Aš visa pajėgiu dėka to, kuris mane stiprina.[c]

14 Labai gražu, kad padėjote man varguose. **15** Filipiečiai, jūs patys žinote: po to, kai išgirdote gerąją naujieną ir aš išvykau iš Makedonijos, jūs buvote vienintelė bendruomenė, su kuria mane siejo glaudus davimo ir gavimo ryšys.[d] **16** Kai buvau Tesalonikoje, jūs net du kartus siuntėte man paramą. **17** Sakau tai ne dėl to, kad norėčiau dovanos, – noriu, kad gerais darbais papildytumėte savo sąskaitą. **18** Turiu daugiau, negu man reikia. Esu viskuo aprūpintas, nes iš Epafrodito[e] gavau jūsų atsiųstą dovaną – Dievui priimtiną malonaus kvapo auką.[f] **19** Todėl mano Dievas iš savo šlovingų turtų patenkins per Kristų Jėzų visas jūsų reikmes.[g] **20** Mūsų Dievui ir Tėvui tebūna šlovė per amžių amžius! Amen.

21 Pasveikinkite visus Kristui Jėzui tarnaujančius šventuosius. Su manimi esantys broliai siunčia jums linkėjimus. **22** Jus sveikina visi šventieji, pirmiausia tie, kurie iš Cezario šeimynos.[h]

23 Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė tebūna su jūsų dvasia.

4:5 *Pažod. „nuolaidumas“.

3 SKYRIUS

a 1Ko 1:7
1Te 1:10
Tit 2:13
Hbr 9:28

b 1Ko 15:42, 49

c 1Ko 15:27
Hbr 2:8

4 SKYRIUS

d 1Te 2:19

e Fil 1:27

f Rom 15:5, 6
1Ko 1:10
2Ko 13:11
Fil 2:2
1Pt 3:8

g Ps 69:28
Lk 10:20

h Ps 64:10
1Te 5:16

i Tit 3:2
Jok 3:17

y Mt 6:25
Lk 12:22

j Jn 16:23
Rom 12:12
1Pt 5:6, 7

k Jn 16:33
Rom 5:1

l Kol 3:15

m Kol 3:2

n Fil 3:17

o 2Ko 11:8, 9

Antra skiltis

a 1Ti 6:6, 8
Hbr 13:5

b 1Ko 4:11
2Ko 6:4, 10
2Ko 11:27

c Iz 40:29
2Ko 4:7
2Ko 12:9, 10

d 2Ko 11:8, 9

e Fil 2:25

f Is 29:18

g 2Ko 9:8

h Fil 1:12, 13

LAIŠKAS

KOLOSIEČIAMS

TURINIO APŽVALGA

1 Pasveikinimas (1, 2)
Paulius dėkoja Dievui, kad kolosiečių tikėjimas stiprus (3–8)
Paulius meldžiasi, kad bendruomenė augtų dvasiškai (9–12)
Kristuje Dievas apgyvendino „visa ko pilnatvę“ (13–23)
Paulius darbuojasi bendruomenės labui (24–29)

2 Kristus – Dievo slėpinys (1–5)
Perspėjimas saugotis filosofijos ir tuščios apgaulės (6–15)
„Tikrenybė yra Kristus“ (16–23)

3 Senasis žmogus ir naujasis žmogus (1–17)
„Numarinkite savo kūno narius“ (5)
„Meilė yra tobulas vienybės saitas“ (14)
Pamokymai krikščionių šeimoms (18–25)

4 Pamokymas šeimininkams, kaip elgtis su vergais (1)
„Nuolatos melskitės“ (2–4)
„Išmintingai elkitės su pašaliečiais“ (5, 6)
Atsisveikinimas ir linkėjimai (7–18)

1 Paulius, Dievo valia Kristaus Jėzaus apaštalas, ir brolis Timotiejus[a] **2** šventiesiems Kolosuose – ištikimiems broliams, esantiems bendrystėje su Kristumi.

Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo.

3 Kai meldžiamės už jus, mes visada dėkojame Dievui, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvui. **4** Mes girdėjome, kokį tikėjimą Kristumi Jėzumi ir kokią meilę visiems šventiesiems puoselėjate **5** dėl vilties, kuri jums išsipildys danguje.[b] Apie šią viltį jūs sužinojote jau prieš kurį laiką, kai išgirdote tiesos žodį – gerąją naujieną. **6** Geroji naujiena duoda vaisių ir plinta visame pasaulyje.[c] Ji duoda vaisių ir pas jus – nuo pat dienos, kai išgirdote ir perpratote, kokia iš tikro yra Dievo malonė. **7** Ją suprasti jums padėjo mūsų mylimas bendradarbis Epafras,[d] ištikimas Kristaus tarnas, kuris darbavosi pas jus vietoj mūsų. **8** Jis ir papasakojo mums apie dvasios įkvėptą jūsų meilę.

9 Todėl nuo tos dienos, kai apie tai išgirdome, mes nepaliaujame už jus melstis[a] ir prašyti, kad aiškiai suvoktumėte Dievo valią,[b] įgytumėte visokeriopos išminties ir dvasinio supratimo.[c] **10** Tada gebėsite elgtis taip, kad būtumėte verti vadintis Jehovos* vardu ir visais atžvilgiais jam patiktumėte – kad duotumėte visokių gerų darbų vaisių ir vis geriau jį pažintumėte.[d] **11** Dievas, būdamas šlovingas ir galingas, tesuteikia jums tiek stiprybės,[e] kad viską kantriai ir su džiaugsmu ištvertumėte **12** ir dėkotumėte Tėvui, kuris padarė jus tinkamus gauti paveldą kartu su visais šventaisiais,[f] esančiais šviesoje.

1 SKYRIUS

a 1Ko 4:17

b 2Ti 4:8
1Pt 1:3, 4

c Kol 1:23
1Ti 3:16

d Kol 4:12, 13
Fm 23

Antra skiltis

a Ef 1:15, 16

b Fil 1:9

c 2Ti 2:7
1Jn 5:20

d Ef 1:17
2Pt 1:2

e Ef 3:14, 16

f Rom 8:17
Ef 1:13, 14

1:10 *Žr. priedą A5.

13 Jis išvadavo mus iš tamsybių valdžios[a] ir perkėlė į savo mylimojo Sūnaus karalystę. **14** Jis mus išpirko, dėl jo mums atleidžiamos nuodėmės.[b] **15** Jis yra neregimojo Dievo atvaizdas,[c] visos kūrinijos pirmagimis,[d] **16** mat per jį sukurta visa, kas danguje ir žemėje, kas regima ir kas neregima[e] – ir sostai, ir viešpatystės, ir vadovybės, ir valdžios. Visa sukurta per jį[f] ir jam. **17** Jis buvo pirma visko[g] ir viskas per jį buvo sukurta. **18** Ir jis yra kūno, bendruomenės, galva.[h] Jis yra pradžia, jis – pirmagimis iš mirusiųjų;[i] taigi, jis visais atžvilgiais yra pirmas. **19** Mat Dievas panorėjo apgyvendinti jame visa ko pilnatvę[y] **20** ir per jį, tai yra per jo kraują, kurį jis praliejo numirdamas ant kančių stulpo*, sutaikyti[j] su savimi visa, kas žemėje ir kas danguje.[k]

21 Kadaise mąstėte vien apie piktus darbus, todėl buvote svetimi Dievui, buvote jo priešai. **22** O dabar jis sutaikė jus su savimi Sūnaus, paaukojusio savo kūną, mirtimi, kad galėtų pastatyti jus savo akivaizdoje šventus, be ydos ir be priekaišto[l] – **23** žinoma, jei tik laikotės tikėjimo,[m] jei esate įsitvirtinę ant pamato,[n] nepajudinami[o] ir nesileidžiate atitraukiami nuo vilties, kurią įgijote išgirdę gerąją naujieną. Ši geroji naujiena yra paskelbta visai kūrinijai po dangumi[p] ir aš, Paulius, esu paskirtas ją garsinti.[r]

24 Džiaugiuosi, kad tenka kentėti dėl jūsų[s] ir patirti Kristaus kentėjimų, kokių mano kūnas anksčiau nebuvo patyręs. Dabar tuos vargus kenčiu Kristaus kūno, tai yra bendruomenės,[a] labui.[b] **25** Jos tarnu tapau, kai Dievas jūsų labui paskyrė mane prievaizdu,[c] kad paskelbčiau Dievo žodį – **26** slėpinį,[d] ankstesniais laikmečiais* ir per kartų kartas laikytą paslaptyje,[e] o dabar apreikštą jo šventiesiems[f] **27** kitose tautose. Dievas panorėjo jiems atskleisti šlovinguosius turtus šio slėpinio[g] – Kristaus bendrystės su jumis, teikiančios jums viltį būti pašlovintiems kartu su juo.[h] **28** Kristų mes ir garsiname, protindami kiekvieną ir mokydami su tikra išmintimi, kad Dievo akivaizdon pristatytume kiekvieną žmogų kaip subrendusį Kristaus sekėją.[i] **29** Tam aš ir plušu – stengiuosi iš visų jėgų palaikomas jo didžios galios, kurios jis man teikia.[y]

2 Noriu, kad žinotumėte, kaip smarkiai kovoju už jus, už laodikiečius[j] ir visus, kurie nėra manęs matę. **2** Trokštu, kad būtų paguostos visų širdys,[k] kad visi būtų susaistyti meile,[l] kad įgiję tikrą supratimą taptų išties turtingi ir gerai pažintų Dievo slėpinį – Kristų.[m] **3** Jame slypi visi išminties ir supratimo lobiai.[n] **4** Tai sakau, kad niekas įtaigiomis kalbomis jūsų nesuklaidintų. **5** Nors nesu su jumis kūnu, esu su jumis dvasia ir džiaugiuosi matydamas, kad laikotės tvarkos[o] ir tvirtai tikite Kristų.[p]

6 Kadangi priėmėte Viešpatį Kristų Jėzų, tai ir gyvenkite bendrystėje su juo. **7** Būkite jame įsišakniję, ant jo save sta-

1 SKYRIUS

a Ef 2:1, 2
b Ef 1:7
c Jn 4:24
Jn 10:30
Jn 14:9
1Ti 1:17
d Apr 3:14
e Jn 1:3
f Jn 1:10
Hbr 1:2
g Jn 17:5
h Ef 1:22
i 1Ko 15:23
Apr 1:5
y Kol 2:3, 9
j Kun 17:11
k 2Ko 5:19
Ef 1:10
l 1Ko 1:8
m Apr 2:10
n 1Ko 3:11
o 1Ko 15:58
Hbr 3:14
p 1Ti 3:16
r Ef 3:8
s Ef 3:1

Antra skiltis

a Ef 1:22, 23
b Apd 9:16
Fil 3:10
c 1Ko 9:16, 17
d Ef 3:5–7
Ef 5:32
e Lk 8:10
1Ko 2:7
f Rom 16:25, 26
g Ef 3:8, 9
h Rom 8:18
i Ef 4:13
y Fil 4:13

2 SKYRIUS

j Kol 4:16
k 2Ko 1:6
l Kol 3:14
m 1Ko 2:7
Ef 3:5, 6
n 1Ko 1:30
1Ko 2:16
o 1Ko 14:40
p 1Ko 15:58
Hbr 3:14

1:20 *Žr. žodynėlį.

1:26 *Žr. žodynėlyje „pasaulis“.

tykite,[a] stiprinkite savo tikėjimą,[b] kaip kad buvote išmokyti, ir nepaliaukite dėkoti Dievui.[c]

8 Žiūrėkite, kad kas nors nepasigrobtų jūsų, kad nesuviliotų filosofija ir tuščia apgaule[d] – tuo, kas tėra žmonių tradicijos ir pasaulio pradmenys, o ne Kristaus mokslas. **9** Juk Kristus yra tobulas dieviškumo įsikūnijimas.[e] **10** Jis yra visokios vadovybės ir valdžios galva,[f] ir jo dėka jums nieko netrūksta. **11** Įgiję bendrystę su juo, jūs buvote apipjaustyti, bet ne rankomis, – per šį apipjaustymą jūs nusivilkote nuodėmingą kūną;[g] taip yra apipjaustomi Kristaus tarnai.[h] **12** Pakrikštyti jo krikštu, jūs kartu su juo buvote palaidoti.[i] Įgiję bendrystę su juo, buvote su juo ir prikelti,[y] nes patikėjote Dievo galybe, kurią jis parodė prikeldamas jį iš mirusių.[j]

13 Nors dėl savo prasikaltimų ir kūno neapipjaustymo buvote mirę, Dievas jus drauge su juo atgaivino.[k] Jis mielai atleido mums visus prasikaltimus[l] **14** ir ištrynė mus kaltinančius[m] Įstatymo[n] potvarkius,[o] panaikino juos prikaldamas prie kančių stulpo.[p] **15** Taip* Dievas nugalėjo vadovybes ir valdžias[r] ir, jas išrengęs, viešai kaip belaisvius veda triumfo eisenoje.

16 Todėl niekam nevalia jūsų teisti dėl valgio ir gėrimo,[s] dėl kokių švenčių, jaunačių[t] ar šabų.[u] **17** Visa tai tėra būsimųjų dalykų šešėlis,[v] o tikrenybė yra Kristus.[z] **18** Joks žmogus, pamėgęs tariamą nuolankumą ir angelų garbinimą, teneatima jūsų apdovanojimo.[a] Toksai yra pasinėręs į savo regėjimus* ir be pagrindo pučiasi, nes mąsto kūniškai. **19** Jis nepaklūsta galvai[a] – tam, kurio dėka visas kūnas, glaudžiai susaistytas sąnarių ir raiščių, yra aprūpinamas ir auga, kaip duoda augti Dievas.[b]

20 Jeigu atsisakėte pasaulio pradmenų[c] ir mirėte drauge su Kristumi, kodėl gyvenate taip, tarsi tebepriklausytumėte pasauliui, ir toliau save varžote nuostatais[d] **21** „neimk“, „neragauk“, „neliesk“? **22** (Kalbu apie tai, ko suvartojus nebeliekа.) Kodėl klausote žmonių priesakų ir mokymų?[e] **23** Žmonėms, kurie garbina Dievą, kaip patinka, dedasi nuolankūs ir vargina savo kūną,[f] tie nuostatai gali atrodyti išmintingi. Bet jie visai nenaudingi kovoje su kūno geismais.

3 O jei su Kristumi buvote prikelti,[g] siekite to, kas aukštybėse, kur Dievo dešinėje sėdi Kristus.[h] **2** Susitelkite į tai, kas danguje,[i] o ne į tai, kas žemėje.[y] **3** Juk jūs esate mirę ir jūsų gyvybė yra Kristaus rankose – rankose to, kuris yra bendrystėje su Dievu. **4** Kai Kristus, mūsų gyvybė,[j] bus apreikštas, tada ir jūs būsite šlovingai apreikšti kartu su juo.[k]

5 Tad numarinkite savo kūno narius*,[l] kuriuose gimsta ištvirkavimas[#], netyrumas, nežabotas geidulingumas,[m] nedori troškimai ir gobšumas, prilygstantis stabmeldystei. **6** Dėl tokių dalykų ištinka Dievo rūstybė.

2 SKYRIUS

a Ef 2:20
Ef 3:17
b Mt 7:24, 25
c Ef 5:20
1Te 5:18
d Ef 5:6
Hbr 13:9
e Kol 1:19
f Ef 1:20, 21
1Pt 3:22
g Rom 6:6
h Rom 2:29
Fil 3:3
i Rom 6:4
y Ef 2:6
Kol 3:1
j Apd 2:24
Ef 1:19, 20
k Ef 2:1, 5
l Apd 2:38
m Rom 7:10
Gal 3:10
n Iš 34:27
Įst 31:24–26
Hbr 7:18
o Ef 2:14, 15
p Gal 3:13
Hbr 9:15
1Pt 2:24
r 1Jn 5:4
Apr 3:21
s Rom 14:3, 17
t Ps 81:3
u Rom 14:6
v Hbr 8:5
Hbr 10:1
z Jn 14:6
Hbr 9:11, 12
a Fil 3:14

Antra skiltis

a Ef 1:22, 23
b Ef 2:21
Ef 4:16
c Gal 4:3
Kol 2:8
d Ef 2:15
Kol 2:14
e Mt 15:9
f 1Ti 4:3

3 SKYRIUS

g Ef 2:6
h Ps 110:1
1Pt 3:22
i Fil 3:20
Fil 4:8
1Pt 1:13
y 1Jn 2:15
j Jn 11:25
k 1Ko 15:42, 43
l Mk 9:43
Gal 5:24
m 1Ko 6:18
Ef 5:3

2:15 *Arba galbūt „Per Kristų“.

2:18 *Pažod. „įžengęs į tai, ką matė“. Užuomina apie įšventinimo apeigas pagonių misterijose. **3:5** *Pažod. „kūno narius, kurie žemėje“. #Gr. *porneia*. Žr. žodynėlyje „ištvirkavimas“.

7 Kitados jūs irgi taip elgėtės.[a] **8** Dabar teatitolsta nuo jūsų rūstybė, pyktis, piktadarybės,[b] užgaulės,[c] pašalinkite nešvankias kalbas[d] nuo savo lūpų. **9** Nemeluokite vienas kitam.[e] Nusivilkite senąjį žmogų[f] su visais jo darbais **10** ir apsivilkite naująjį.[g] Vis geriau pažinkite Dievą, kad tas žmogus būtų atnaujinamas ir darytųsi panašus į savo Kūrėją.[h] **11** Tokiam žmogui nėra skirtumo, ar kas yra graikas, ar žydas, apipjaustytas ar neapipjaustytas, ar barbaras, ar skitas*, vergas ar laisvasis. Svarbiausia, kad esame su Kristumi ir Kristus – su mumis.[i]

12 Taigi, kaip Dievo išrinktieji,[y] šventieji ir mylimieji, apsivilkite širdinga atjauta,[j] gerumu, nuolankumu,[k] romumu[l] ir kantrumu.[m] **13** Jei kuris nors turite skundą prieš kitą, būkite pakantūs ir vienas kitam mielai atleiskite.[n] Jehova jums mielai atleido, tad ir jūs mielai atleiskite.[o] **14** Be viso to, užsivilkite meilę.[p] Meilė yra tobulas vienybės saitas.[r]

15 Teviešpatauja jūsų širdyse Kristaus teikiama ramybė.[s] Jūs esate pašaukti joje gyventi, kad būtumėte vienas kūnas. Ir būkite dėkingi. **16** Tegul jumyse gyvena Kristaus žodis, tepraturtina jus visokia išmintimi. Mokykite ir drąsinkite* vieni kitus psalmių, liaupsių žodžiais,[t] su dėkingumu giedodami dvasines giesmes, ir giedokite širdyse Jehovai.[u] **17** Ką tik kalbėsite ar darysite, visa darykite Viešpaties Jėzaus vardu, per jį dėkodami Dievui Tėvui.[v]

3:11 *Skitu čia vadinamas necivilizuotas žmogus. **3:16** *Arba „raginkite“.

3 SKYRIUS

a 1Ko 6:9–11; Ef 2:3; Tit 3:3
b 1Pt 2:1
c Ef 4:31
d Ef 5:3, 4
e Ef 4:25; Apr 21:8
f Ef 4:22
g Rom 12:2; Ef 4:24
h Pr 1:26, 27; 1Pt 1:16
i Gal 3:28
y 1Pt 2:9
j Fil 2:1, 2
k Rom 12:16
l Tit 3:2
m Ef 4:1, 2; 1Te 5:14
n Pat 19:11; Mt 18:15; Ef 4:32; 1Pt 4:8
o Mt 6:14; Mk 11:25
p 1Jn 3:23
r 1Ko 13:4–7
s Jn 14:27; Fil 4:7
t 1Ko 14:26
u Ef 5:19
v 1Ko 10:31

Antra skiltis

a Ef 5:22; 1Pt 3:1
b Ef 5:25; 1Pt 3:7
c Ef 4:31
d Pat 6:20; Lk 2:51; Ef 6:1
e Ef 6:4
f Ef 6:5, 6; Tit 2:9; 1Pt 2:18
g Lk 10:27; Rom 12:11
h Ef 6:8; 1Pt 1:3, 4
i Rom 2:6; Gal 6:7
y Rom 2:11; 1Pt 1:17

4 SKYRIUS

j Ef 6:9
k Lk 18:1; Rom 12:12; Ef 6:18
l Kol 3:15; 1Te 5:18
m Rom 15:30
n Ef 6:19, 20; Fil 1:7
o Ef 5:15, 16
p Mt 5:13; Mk 9:50
r 1Pt 3:15

18 Žmonos, būkite klusnios savo vyrams,[a] kaip Viešpaties akivaizdoje ir dera. **19** Vyrai, mylėkite savo žmonas[b] ir ant jų neširskite*.[c] **20** Vaikai, visada klausykite tėvų,[d] nes tai patinka Viešpačiui. **21** Jūs, tėvai*, neuikite# savo vaikų,[e] kad jie nenusimintų. **22** Jūs, vergai, klausykite savo žemiškųjų šeimininkų visada[f] – ne dėl akių, ne kad žmonėms įtiktumėte, o iš tikros širdies, bijodami Jehovos. **23** Kad ir ką darytumėte, darbuokitės visa siela, kaip dėl Jehovos,[g] o ne dėl žmonių. **24** Juk jūs žinote, kad savo atlygį, savo paveldą, gausite iš Jehovos.[h] Vergaukite Šeimininkui Kristui. **25** O kas daro piktus darbus, už juos bus nubaustas;[i] nebus jokio šališkumo.[y]

4 Jūs, šeimininkai, elkitės su savo vergais teisingai ir sąžiningai, juk ir patys turite Šeimininką danguje.[j]

2 Nuolatos melskitės,[k] maldos neapleiskite, kad išliktumėte budrūs, ir dėkokite Dievui.[l] **3** Melskitės ir už mus,[m] prašydami, kad Dievas atvertų duris žodžiui – kad galėtume skelbti Kristaus slėpinį, dėl kurio esu surakintas pančiais,[n] **4** ir kad aš gebėčiau apie jį kalbėti aiškiai, kaip ir privalau.

5 Išmintingai elkitės su pašaliečiais ir gerai išnaudokite* laiką.[o] **6** Jūsų žodžiai visada tebūna malonūs, druska pagardinti;[p] tada mokėsite kiekvienam atsakyti.[r]

3:19 *Arba „nebūkite su jomis šiurkštūs“. **3:21** *Šitoje eilutėje, skirtingai nei 20-oje, pavartotas gr. žodis, reiškiantis ne abu tėvus, o vyrus. #Arba „neerzinkite“. **4:5** *Pažod. „ir išpirkite“.

7 Apie mano reikalus jums viską papasakos mano mylimas brolis Tichikas,[a] ištikimas Viešpaties tarnas ir mūsų bendradarbis. **8** Siunčiu jį pas jus, kad praneštų, kaip mums sekasi, ir kad paguostų jūsų širdis. **9** Jis atvyks drauge su Onesimu,[b] mano ištikimu ir mylimu broliu, vienu iš jūsų. Jie papasakos jums apie visa, kas čia vyksta.

10 Jus sveikina su manimi kalintis Aristarchas,[c] Barnabo pusbrolis Morkus[d] (jau anksčiau esame sakę, kad jį priimtumėte,[e] jeigu pas jus atvyktų) **11** ir Jėzus, vadinamas Justu, – broliai iš apipjaustytųjų. Jie vieninteliai su manimi darbavosi dėl Dievo Karalystės ir buvo man didelė paguoda*. **12** Jus sveikina ir jūsiškis Epafras,[f] Kristaus Jėzaus vergas. Jis visuomet karštai už jus meldžiasi, kad išliktumėte subrendę ir būtumėte tvirtai įsitikinę, kad visa, kas yra pagal Dievo valią, įvyks. **13** Galiu paliudyti, kad Epafras labai stengiasi dėl jūsų, taip pat dėl laodikiečių ir hierapoliečių.

14 Sveikinimai nuo visų mylimo gydytojo Luko[a] ir nuo Demo.[b] **15** Perduokite mano linkėjimus Laodikėjos broliams, Nimfai ir jos namuose susirenkančiai bendruomenei.[c] **16** Perskaitę šį laišką pasirūpinkite, kad jis būtų perskaitytas ir Laodikėjos bendruomenėje.[d] Perskaitykite ir laišką, kuris ateis iš Laodikėjos. **17** Taip pat pasakykite Archipui:[e] „Žiūrėk, kad tinkamai atliktum tarnystę, kurią Viešpats yra tau patikėjęs.“

18 O čia sveikinimas, kurį savo ranka rašau aš, Paulius.[f] Atminkite mano pančius.[g] Tebūna malonė su jumis!

4:11 * Arba „didelis pastiprinimas“.

4 SKYRIUS

a Ef 6:21, 22

b Fm 10

c Apd 19:29
Apd 20:4
Apd 27:2

d Apd 12:12
Apd 15:37
Fm 23, 24

e Rom 15:7

f Kol 1:7, 8

Antra skiltis

a Lk 1:3
Apd 1:1

b Fm 23, 24

c Rom 16:5
1Ko 16:19

d 1Te 5:27

e Fm 1, 2

f 2Te 3:17

g Fil 1:7
Fm 9

PIRMASIS LAIŠKAS

TESALONIKIEČIAMS

TURINIO APŽVALGA

1 Pasveikinimas (1)
Paulius dėkoja Dievui už tesalonikiečių tikėjimą (2–10)

2 Pauliaus tarnystė Tesalonikoje (1–12)
Tesalonikiečiai priėmė Dievo žodį (13–16)
Paulius trokšta pamatyti tesalonikiečius (17–20)

3 Paulius pasilieka Atėnuose (1–5)
Timotiejus atneša gerų žinių apie tesalonikiečius (6–10)
Paulius meldžiasi už tesalonikiečius (11–13)

4 „Turite būti šventi ir sergėtis ištvirkavimo“ (1–8)
Paskatinimas dar stipriau mylėti brolius (9–12)
„Užsiimkite savais reikalais“ (11)
Kas prisikels pirmi (13–18)

5 „Jehovos diena ateis taip, kaip ateina vagis naktį“ (1–5)
„Taika ir saugumas!“ (3)
„Budėkime ir išlaikykime sveiką nuovoką“ (6–11)
Įvairūs paraginimai (12–24)
Atsisveikinimas ir linkėjimai (25–28)

1 Paulius, Silvanas[a] ir Timotiejus[b] tesalonikiečių bendruomenei, esančiai bendrystėje su Dievu, mūsų Tėvu, ir Viešpačiu Jėzumi Kristumi.

Malonė jums ir ramybė.

2 Mes visada dėkojame Dievui minėdami jus visus savo maldose[c] **3** ir nuolatos mūsų Dievo ir Tėvo akivaizdoje prisimindami, kaip su tikėjimu ir meile darbuojatės ir kaip ištveriate sunkumus, palaikomi vilties,[d] kurią puoselėjate būdami bendrystėje su mūsų Viešpačiu Jėzumi Kristumi. **4** Mes žinome, Dievo mylimi broliai, kad jis jus išsirinko, **5** mat mūsų skelbiama geroji naujiena nebuvo vien žodžiai – ji reiškėsi galingai veikdama. Mes skelbėme šventosios dvasios padedami ir su tvirtu įsitikinimu. Patys žinote, kokie pas jus buvome ir kaip dėl jūsų stengėmės. **6** Nepaisydami sunkių išmėginimų[e] jūs priėmėte žodį su šventosios dvasios teikiamu džiaugsmu. Jūs pasekėte mumis[f] ir Viešpačiu[g] **7** ir tapote pavyzdžiu visiems tikintiesiems Makedonijoje ir Achajoje.

8 Jehovos* žodis jūsų dėka nuskambėjo ne tik Makedonijoje ir Achajoje – apie jūsų tikėjimą Dievu žmonės sužinojo visur,[h] ir mums nebereikia nieko sakyti. **9** Jie patys pasakoja apie tai, kaip pas jus atvykome ir kaip jūs, palikę savo stabus,[i] atsigręžėte į gyvąjį ir tikrąjį Dievą, nes trokštate jam vergauti **10** ir laukti iš dangaus ateinant jo Sūnaus,[y] kurį jis prikėlė iš mirusių, tai yra Jėzaus, gelbstinčio mus nuo ateinančios rūstybės.[j]

1:8 *Žr. priedą A5.

1 SKYRIUS

a Apd 15:22
1Pt 5:12

b Apd 16:1, 2

c 2Te 1:11, 12

d 1Pt 1:3, 4

e 1Te 2:14

f 1Ko 11:1
Fil 3:17
2Te 3:9

g 1Pt 2:21

h 2Te 1:4

i 1Ko 10:14
1Ko 12:2
Gal 4:8
1Jn 5:21

y Apd 1:10, 11
Tit 2:13

j 1Te 5:2
2Pt 3:12

Antra skiltis

2 SKYRIUS

a Apd 17:1, 4

b Apd 16:12
Apd 16:22–24

c Apd 17:1, 2

d Pat 17:3
Jer 11:20

e Apd 20:33

f 2Ko 11:9
2Te 3:8, 10

g Jn 13:35

h Jn 15:13

i Apd 18:3
Apd 20:34
2Ko 11:9
2Te 3:8, 10

y Apd 20:31

j 1Ko 4:15

2 Jūs matote, broliai, kad mūsų apsilankymas pas jus nebuvo tuščias.[a] **2** Kaip žinote, prisikentėję ir patyrę patyčių Filipuose,[b] mes savo Dievo padedami įsidrąsinome ir ėmėme skelbti jums Dievo gerąją naujieną,[c] nors priešiškumas buvo nemenkas*. **3** Mes įtikinėjame jus ne dėl to, kad norėtume suklaidinti, ne iš netyrų paskatų, ne su apgaule. **4** Dievas pripažino mus tinkamus – patikėjo mums gerąją naujieną, todėl kalbame ne kad žmonėms įtiktume, o Dievui, kuris tiria mūsų širdis.[d]

5 Jūs žinote, kad mes niekada nekalbėjome pataikūniškai ir neturėjome slaptų ketinimų pasipelnyti.[e] Dievas gali tai paliudyti! **6** Ir nesiekėme, kad žmonės – jūs ar kiti – mus liaupsintų, nors kaip Kristaus apaštalai galėjome tapti jums brangiai atsieinančia našta.[f] **7** Priešingai, elgėmės su jumis švelniai – lyg motina, maitinanti ir globojanti savo vaikus. **8** Mes jus pamilome[g] ir taip prie jūsų prisirišome, kad buvome pasiryžę ne tik pasidalyti su jumis Dievo gerąja naujiena, bet ir save pačius atiduoti.[h]

9 Broliai, jūs prisimenate, kaip buvo, kai skelbėme pas jus Dievo gerąją naujieną, – kaip mes plušome ir vargome. Nenorėdami nė vienam iš jūsų tapti našta, dirbome dieną ir naktį.[i] **10** Jūs, tikintieji, ir Dievas galite paliudyti, kad elgėmės su jumis ištikimai, teisingai ir be priekaišto. **11** Jūs žinote: mes raginome, guodėme ir protinome kiekvieną iš jūsų[y] kaip tėvas[j] savo vaikus, **12** kad elg-

2:2 *Arba galbūt „kova buvo sunki“.

tumėtės, kaip patinka Dievui,[a] kviečiančiam jus į savo Karalystę[b] ir šlovę.[c]

13 Todėl mes ir dėkojame be paliovos Dievui,[d] kad, išgirdę iš mūsų Dievo žodį, priėmėte jį ne kaip žmonių žodį, o kaip tai, kas jis iš tikro yra, – kaip Dievo žodį. Ir jis jumyse veikia, tikintieji. **14** Jums, broliai, tenka patirti tą patį, ką ir Dievo bendruomenėms Judėjoje, tarnaujančioms Kristui Jėzui, – kentėti nuo savo kraštiečių[e] taip, kaip jos kenčia nuo žydų. **15** Šitie nužudė net Viešpatį Jėzų[f] kaip kadaise pranašus, taip pat persekiojo mus.[g] Dievui jų elgesys nepatinka, jie yra visų žmonių priešai, **16** nes kliudo mums skelbti kitataučiams žinią, kuri gali šiuos išgelbėti.[h] Šitaip jie toliau pildo savo nuodėmių saiką. Bet netrukus juos ištiks Dievo rūstybė.[i]

17 Mes, broliai, nors trumpam ir atskirti nuo jūsų, širdimi buvome su jumis ir darėme viską, kad su jumis pasimatytume, – taip troškome išvysti jūsų veidus. **18** Mes tikrai norėjome pas jus atvykti ir aš, Paulius, mėginau tą padaryti ne vieną, o du kartus; deja, Šėtonas užkirto mums kelią. **19** Kas gi kitas, jei ne jūs, mūsų Viešpačiui Jėzui grįžus* bus mūsų viltis, džiaugsmas ar pasididžiavimo vainikas jo akivaizdoje?[y] **20** Jūs išties esate mūsų šlovė ir džiaugsmas.

3 Tačiau ilgiau laukti nebegalėjome. Nusprendę, kad geriau bus pasilikti Atėnuose,[j] **2** pasiuntėme mūsų brolį Timotiejų,[a] Dievo tarną* ir Kristaus gerosios naujienos skelbėją, jūsų sustiprinti ir paguosti, kad išlaikytumėte tikėjimą **3** ir nė vienas per šiuos suspaudimus nesusvyruotumėte. Jūs patys žinote: tokių vargų neišvengsime.[b] **4** Kai buvome su jumis, iš anksto sakėme, kad turėsime patirti išmėginimų. Ir kaip matote, patyrėme.[c] **5** Taigi, ilgiau nebegalėjau laukti ir pasiunčiau savo pasiuntinį, kad sužinotų, ar tebesate ištikimi,[d] ar kartais Gundytojas[e] jūsų nesugundė ir mūsų triūsas nenuėjo veltui.

6 Kaip tik dabar Timotiejus parvyko iš jūsų[f] ir atnešė mums gerą žinią apie jūsų ištikimybę ir meilę. Jis sakė, kad visada mus su malonumu prisimenate ir ilgitės mūsų taip kaip mes jūsų. **7** Todėl, broliai, jūs patys ir jūsų ištikimybė guodžia mus per visokius vargus ir išmėginimus.[g] **8** Žinodami, kad jūsų bendrystė su Viešpačiu tvirta, esame kupini jėgų. **9** Kaipgi galėtume Dievui atsidėkoti už jus – už visą tą džiaugsmą, kurį jūsų dėka jaučiame savo Dievo akivaizdoje? **10** Dieną ir naktį mes karštai meldžiame, kad galėtume išvysti jūsų veidus ir suteikti tai, ko stinga jūsų tikėjimui.[h]

11 Pats mūsų Dievas ir Tėvas, taip pat mūsų Viešpats Jėzus tenutiesia mums kelią pas jus. **12** Tepadeda jums Viešpats ugdytis meilę, kad vienas kitą ir visus mylėtumėte[i] taip stipriai, kaip mes jus mylime. **13** Tesustiprėja jūsų širdys, kad mūsų Dievo ir Tėvo akivaizdoje jos būtų šventos ir be priekaišto,[y] kai mūsų Viešpats

2 SKYRIUS

a Ef 4:1 Kol 1:10 1Pt 1:15

b Lk 22:28–30

c 1Pt 5:10

d 1Te 1:2, 3

e Apd 17:5

f Apd 2:22, 23 Apd 7:52

g Mt 23:34

h Lk 11:52 Apd 13:49, 50

i Rom 1:18

y 1Te 5:23 2Te 1:4

3 SKYRIUS

j Apd 17:15

Antra skiltis

a Apd 16:1, 2 Rom 16:21 1Ko 16:10

b Apd 14:22 1Ko 4:9 1Pt 2:21

c 1Te 2:14

d 1Te 3:2

e Mt 4:3 2Ko 11:3

f Apd 18:5

g 2Te 1:4

h 2Te 1:3

i 1Te 4:9 2Te 1:3

y 1Ko 1:8

2:19 *Žodžiu „grįžus“ verčiamas gr. daiktavardis *parousia*. Žr. žodynėlyje „paruzija“.

3:2 *Arba galbūt „bendradarbį“.

Jėzus bus grįžęs*[a] ir su juo bus visi jo šventieji.

4 Galiausiai, broliai, Viešpaties Jėzaus vardu prašome ir raginame jus elgtis taip, kad patiktumėte Dievui,[b] kaip mes jus mokėme. Tiesa, jūs taip ir elgiatės, tik norime paraginti jus daryti vis didesnę pažangą. **2** Juk žinote, kokių pamokymų davėme jums Viešpaties Jėzaus vardu.

3 Štai kokia yra Dievo valia: turite būti šventi[c] ir sergėtis ištvirkavimo*.[d] **4** Kiekvienas teišmoksta valdyti savo kūną*[e] ir elgtis šventai[f] ir garbingai. **5** Nevalia pasiduoti nežabotam aistringumui,[g] kaip kad daro Dievo nepažįstančios tautos,[h] **6** nevalia peržengti padorumo ribų ir taip savo brolį nuskriausti, nes Jehova už visus tokius dalykus baudžia, kaip jums jau anksčiau esame sakę ir griežtai įspėję. **7** Dievas juk pašaukė mus, kad sergėtumės netyrumo ir būtume šventi.[i] **8** Taigi tas, kuris paniekina šiuos pamokymus, paniekina ne žmogų, o Dievą,[y] duodantį jums savo šventąją dvasią.[j]

9 Apie brolišką meilę[k] nėra reikalo jums rašyti, nes pats Dievas jus moko vienas kitą mylėti.[l] **10** Jūs taip ir darote – mylite visus brolius visoje Makedonijoje. Tik raginame jus, broliai, mylėti vis labiau. **11** Stenkitės gyventi ramiai,[m] užsiimkite savais reikalais[n] ir darbuokitės savo rankomis,[o] kaip jus ir mokėme, **12** tada jūsų elgesys pašaliečių akyse bus tinkamas[p] ir jums nieko netrūks.

3:13 *Žodžiais „bus grįžęs“ verčiamas gr. daiktavardis *parousia*. Žr. žodynėlyje „paruzija“. **4:3** *Gr. *porneia*. Žr. žodynėlyje „ištvirkavimas“. **4:4** *Pažod. „indą“.

3 SKYRIUS

a 1Te 2:19
1Te 5:23
2Te 2:1, 2

4 SKYRIUS

b Kol 1:10
1Pt 2:12
c Jn 17:19
Ef 5:25–27
2Te 2:13
1Pt 1:15, 16
d Ef 5:3
e Kol 3:5
2Ti 2:22
f Rom 6:19
g 1Ko 6:18
Ef 5:5
h Ps 79:6
Ef 4:17, 19
1Pt 4:3
i Hbr 12:14
1Pt 1:15, 16
y 1Ko 6:18, 19
j 1Jn 3:24
k Rom 12:10
l Jn 13:34, 35
1Pt 1:22
1Jn 4:21
m 2Te 3:11, 12
n 1Pt 4:15
o 1Ko 4:11, 12
Ef 4:28
2Te 3:10
1Ti 5:8
p Rom 12:17

Antra skiltis

a Jn 11:11
Apd 7:59, 60
1Ko 15:6
b 1Ko 15:32
c Rom 14:9
1Ko 15:3, 4
d 1Ko 15:22, 23
Fil 3:20, 21
2Te 2:1
Apr 20:4
e Jud 9
f 1Ko 15:51, 52
g Apd 1:9
h 2Te 2:1
i Jn 14:3
Jn 17:24
2Ko 5:8
Fil 1:23
Apr 20:6

5 SKYRIUS

y Sof 1:14
j Mt 24:36
2Pt 3:10
k Ps 37:10
Jer 8:11
l Jn 12:36
Rom 13:12
Ef 5:8
m Jn 8:12
Kol 1:13
1Pt 2:9
n Rom 13:11
o Mt 24:42
p 1Pt 5:8

13 Norime, broliai, pasakyti jums, kaip yra su tais, kurie miega mirties miegu,[a] kad neliūdėtumėte kaip kad žmonės, neturintys vilties.[b] **14** Jeigu tikime, kad Jėzus numirė ir prisikėlė,[c] tai tikime ir tuo, kad užmigusius Jėzaus sekėjus Dievas pažadins ir atves, kad jie būtų su juo*.[d] **15** Štai ką remdamiesi Jehovos žodžiu pasakysime: tie, kurie Viešpačiui grįžus* būsime gyvi, tikrai nepralenksime užmigusiųjų. **16** Pats Viešpats nusileis iš dangaus su įsakmiu šauksmu, su arkangelo[e] balsu, Dievo trimitui gaudžiant, ir tie Kristaus sekėjai, kurie bus mirę, prisikels; jie prisikels pirmi.[f] **17** Paskui gyvieji, likusieji iš mūsiškių, bus nunešti debesyse[g] pas juos, kad susitiktų ore su Viešpačiu;[h] taip mes visuomet būsime su juo.[i] **18** Tad guoskite vienas kitą šiais žodžiais.

5 Apie laikus ir laikotarpius, broliai, nėra reikalo jums rašyti. **2** Juk patys gerai žinote, kad Jehovos diena[y] ateis taip, kaip ateina vagis naktį.[j] **3** Kai žmonės sakys: „Taika* ir saugumas!“, staiga juos ištiks pražūtis,[k] kaip kad gimdymo skausmai suima nėščią moterį; jie tikrai to neišvengs. **4** O jūs, broliai, neskendite tamsoje, kad ta diena užkluptų jus kaip kokius vagis naktį, **5** nes visi esate šviesos, dienos sūnūs.[l] Mes – ne nakties ir ne tamsos sūnūs.[m]

6 Tad nemiegokime kaip kiti[n] – budėkime[o] ir išlaikykime sveiką nuovoką.[p] **7** Juk kas miega, miega naktį, ir kas pasigeria, paprastai pasigeria

4:14 *T. y. su Jėzumi. **4:15** *Žodžiu „grįžus“ verčiamas gr. daiktavardis *parousia*. Žr. žodynėlyje „paruzija“. **5:3** *Arba „Ramybė“.

naktį.[a] **8** O mes esame dienos sūnūs. Tad išlaikykime sveiką nuovoką, nešiokime tikėjimo ir meilės krūtinšarvį ir išgelbėjimo vilties šalmą.[b] **9** Juk Dievas pasirinko mus ne tam, kad patirtume jo rūstybę, o tam, kad per savo Viešpatį Jėzų Kristų būtume išgelbėti.[c] **10** Jis mirė už mus,[d] kad drauge su juo gyventume – nesvarbu, ar budime, ar miegame*.[e] **11** Tad drąsinkite vienas kitą ir vienas kitą ugdykite.[f] Tą jūs ir darote.

12 Prašome jus, broliai, gerbti tuos, kurie tarp jūsų pluša, Viešpaties tarnyboje jums vadovauja ir jus protina. **13** Labai juos branginkite ir mylėkite už jų darbą.[g] Taikiai tarpusavyje sugyvenkite.[h] **14** Raginame jus, broliai: įspėkite* nedrausminguosius,[i] guoskite prislėgtuosius, palaikykite silpnuosius, su visais būkite kantrūs.[y] **15** Žiūrėkite, niekam neatmokėkite skriauda už skriaudą[j] – visada stenkitės daryti gera vieni kitiems ir apskritai visiems.[k]

5:10 *Arba „miegame mirties miegu“.
5:14 *Arba „protinkite“.

5 SKYRIUS

a Rom 13:13
b Ef 6:14–17
c 2Te 2:13
d Rom 5:8
e 1Te 4:16, 17
f Rom 1:11, 12 Rom 15:2
g Fil 2:29, 30 1Ti 5:17 Hbr 13:7
h Mk 9:50 2Ko 13:11
i Kun 19:17 2Ti 4:2
y 1Ko 13:4 Gal 5:22 Ef 4:1, 2 Kol 3:13
j Mt 5:39
k Rom 12:17, 19

Antra skiltis

a 2Ko 6:4, 10 Fil 4:4
b Lk 18:1 Rom 12:12
c Ef 5:20 Kol 3:17
d Ef 4:30
e 1Ko 14:1
f 1Jn 4:1
g Job 2:3
h 1Ko 1:8
i Rom 15:30
y Kol 4:16

16 Visada džiaukitės,[a] **17** nuolatos melskitės[b] **18** ir už viską dėkokite Dievui[c] – tokia yra jo valia jums, Kristaus Jėzaus sekėjams. **19** Negesinkite dvasios.[d] **20** Neniekinkite pranašavimų.[e] **21** Visa ištirkite[f] ir to, kas gera, laikykitės. **22** Visokios nedorybės tebūna toli nuo jūsų.[g]

23 Pats ramybės Dievas tepadaro jus visiškai šventus ir teapsaugo jūsų dvasią, sielą ir kūną, kad mūsų Viešpačiui Jėzui Kristui grįžus*[h] jie būtų be priekaišto ir visais atžvilgiais sveiki. **24** Tas, kuris jus šaukia, yra ištikimas – jis tai padarys.

25 Broliai, melskitės už mus.[i]

26 Sveikinkite visus brolius šventu pabučiavimu.

27 Viešpaties vardu jus maldauju perskaityti šį laišką visiems broliams.[y]

28 Tebūna su jumis mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė.

5:23 *Žodžiu „grįžus“ verčiamas gr. daiktavardis *parousia*. Žr. žodynėlyje „paruzija“.

ANTRASIS LAIŠKAS

TESALONIKIEČIAMS

TURINIO APŽVALGA

1 Pasveikinimas (1, 2)
Tesalonikiečių tikėjimas stiprėja (3–5)
Atpildas nedorėliams (6–10)
Maldos už bendruomenę (11, 12)

2 Nedorėlis, pražūties sūnus (1–12)
Paraginimas būti tvirtiems (13–17)

3 „Broliai, melskitės už mus“ (1–5)
Perspėjimas šalintis tų, kurie elgiasi nedrausmingai (6–15)
Atsisveikinimas ir linkėjimai (16–18)

1 Paulius, Silvanas* ir Timotiejus[a] tesalonikiečių bendruomenei, esančiai bendrystėje su Dievu, mūsų Tėvu, ir Viešpačiu Jėzumi Kristumi.

2 Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir nuo Viešpaties Jėzaus Kristaus.

3 Matydami, kad jūsų tikėjimas augte auga ir jūsų meilė vienas kitam stiprėja,[b] mes jaučiame pareigą, broliai, visada dėkoti už jus Dievui. **4** Mes giriame jus[c] kitoms Dievo bendruomenėms, kad ištvermingai ir su tvirtu tikėjimu iškenčiate persekiojimus ir visokius sunkumus.[d] **5** Taip jūs įrodote, kad Dievo sprendimas pripažinti jus vertais Dievo Karalystės, dėl kurios kenčiate,[e] yra teisingas.

6 Juk teisinga Dievo akyse atmokėti jūsų prispaudėjams priespauda,[f] **7** o jums, prispaustiesiems, atlyginti atilsiu – kaip ir mums. Visa tai įvyks, kai Viešpats Jėzus su savo galingais angelais apsireikš[g] iš dangaus **8** liepsnojančioje ugnyje. Tada jis įvykdys keršta tiems, kurie nepažįsta Dievo, ir tiems, kurie nepaklūsta mūsų Viešpaties Jėzaus gerosios naujienos žodžiui.[h] **9** Jie bus nubausti amžina pražūtimi,[i] pradings Viešpačiui iš akių ir neregės jo didžios galybės, **10** kai jis ateis tam, kad būtų pašlovintas kartu su savo šventaisiais ir kad tą dieną juo gėrėtųsi visi, kurie įtikėjo, – kaip įtikėjote ir jūs, kai išgirdote mūsų liudijimą.

11 Dėl to mes visada meldžiamės už jus, prašydami, kad mūsų Dievas palaikytų jus vertais pašaukimo[a] ir kad galingai įvykdytų tai, kas gera, kas jam patinka, ir užbaigtų tikėjimo įkvėptus jūsų darbus. **12** Tada jūs teiksite šlovę mūsų Viešpaties Jėzaus vardui ir patys būsite pašlovinti dėl bendrystės su juo. Tokia yra mūsų Dievo ir mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė.

2 O dėl mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus grįžimo*[b] ir mūsų surinkimo pas jį[c] mes jus prašome, broliai: **2** nesiduokite lengvai sugluminami ar išgąsdinami kokio pranašavimo*,[d] žinios ar neva mūsų rašyto laiško apie tai, kad Jehovos“ diena[e] jau čia.

3 Žiūrėkite, kad niekas jūsų nesuklaidintų, nes iš pradžių turi prasidėti atsimetimas[f] ir apsireikšti nedorėlis,[g] pražūties sūnus.[h] **4** Jis yra priešininkas ir laiko save aukštesniu už visus tariamus dievus ir už visa, kas garbinama, todėl sėdasi Dievo šventykloje dėdamasis visų akyse esąs dievas. **5** Argi nepamenate, kad dar būdamas su jumis apie tai kalbėjau?

6 Dabar jūs žinote, kas jį sulaiko, kad jis neapsireikštų, iki ateis jam skirtas metas. **7** Tiesa, jo nedorybė slapta jau veikia,[i] tačiau slapta ji veiks tik tol, kol pasitrauks tasai, kuris dabar jį sulaiko. **8** Tuomet tas nedorėlis pasirodys. Bet Viešpats Jėzus vienu kvėptelėjimu*

1:1 *Dar vadinamas Silu.

1 SKYRIUS

a 2Ko 1:19

b 1Te 3:12
1Te 4:9, 10

c 1Te 2:19

d 1Te 1:6
1Te 2:14
1Pt 2:21

e Apd 14:22
Rom 8:17
2Ti 2:12

f Rom 12:19
Apr 6:9, 10

g Mk 8:38
Lk 17:29, 30
1Pt 1:7

h Rom 2:8

i 2Pt 3:7

Antra skiltis

a Rom 8:30

2 SKYRIUS

b Mt 24:3

c 1Te 4:17

d 1Jn 4:1

e Sof 1:14
2Pt 3:10

f 1Ti 4:1
2Ti 2:16–18
2Ti 4:3
2Pt 2:1
1Jn 2:18, 19

g Mt 7:15
Apd 20:29, 30

h 2Pt 2:1, 3

i Apd 20:29, 30
1Ko 11:18, 19
1Jn 2:18

2:1 *Žodžiu „grįžimas“ verčiamas gr. daiktavardis *parousia*. Žr. žodynėlyje „paruzija“. **2:2** *Pažod. „dvasios“. Žr. žodynėlyje „dvasia“. “Žr. priedą A5. **2:8** *Pažod. „burnos dvasia“.

jį sunaikins[a] ir pavers į nieką. Tai įvyks tada, kai bus akivaizdu, kad Jėzus yra grįžęs*.[b] **9** O nedorėlio veikmė bus matoma iš to, kad jis, Šėtono palaikomas,[c] darys visokių įstabių darbų, apgaulingų ženklų ir stebuklų[d] **10** ir skleis visokią neteisybę[e] ir apgaulę einantiems į pražūtį; šie pražus dėl to, kad atsisakė mylėti tiesą, kuri būtų galėjusi juos išgelbėti. **11** Dievas leidžia juos apgaudinėti, kad jie imtų tikėti melu[f] **12** ir būtų nuteisti – nuteisti už tai, kad netikėjo tiesa ir pamėgo neteisumą.

13 Mes visuomet jaučiame pareigą dėkoti Dievui už jus, broliai. Jehova jus myli ir nuo pradžių išsirinko,[g] kad išgelbėtų pašventindamas[h] savo dvasia, nes jūs tikėjote tiesa. **14** Jis pašaukė jus duodamas išgirsti iš mūsų gerąją naujieną, kad taptumėte tokie šlovingi kaip mūsų Viešpats Jėzus Kristus.[i] **15** Taigi, broliai, būkite tvirti[y] ir laikykitės dalykų*, kurių mokėme[j] jus žodžiu ar laiškuose. **16** O pats mūsų Viešpats Jėzus Kristus ir Dievas, mūsų Tėvas, kuris mus myli[k] ir iš malonės suteikia amžiną paguodą ir nuostabią viltį,[l] **17** tepaguodžia jūsų širdis ir tesustiprina jus, kad galėtumėte daryti ir kalbėti tik tai, kas gera.

3 Galiausiai, broliai, melskitės už mus,[m] kad per mus Jehovos žodis sparčiai plistų,[n] būtų šlovinamas, kaip ir jūs jį šlovinate, **2** ir kad būtume išgelbėti nuo piktavalių ir nedorų žmonių,[a] mat tikėjimą turi ne visi.[b] **3** Viešpats ištikimas. Jis sustiprins jus ir apsaugos nuo piktojo. **4** Mes, Viešpaties sekėjai, esame tikri, kad vykdote ir toliau vykdysite, ką jums įsakome. **5** Temoko Viešpats Kristus jūsų širdis mylėti Dievą[c] ir ištvermingai jam tarnauti.[d]

6 Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu įsakome jums šalintis kiekvieno brolio, kuris elgiasi nedrausmingai,[e] ne pagal mokymą*, kurį gavote# iš mūsų.[f] **7** Jūs patys žinote, kad turėtumėte mumis sekti,[g] juk mes tarp jūsų nebuvome nedrausmingi **8** ir nevalgėme dykai niekieno duonos.[h] Mes dieną ir naktį plūkėmės ir vargome, darbavomės, kad nė vienam netaptume brangiai atsieinančia našta,[i] – **9** ne dėl to, kad neturėtume tam teisės,[y] bet dėl to, kad būtume jums sektinas pavyzdys.[j] **10** Pas jus būdami mes ne kartą prisakėme: „Kas nenori dirbti, tenevalgo.“[k] **11** Mat girdime, kad kai kurie iš jūsų yra nedrausmingi[l] – nieko nedirba, tik kišasi, kur nereikia.[m] **12** Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu tokiems įsakome ir juos raginame ramiai dirbti ir valgyti pačių pelnytą duoną.[n]

13 Broliai, nepaliaukite daryti gera. **14** Jeigu kas neklauso to, ką išdėstėme šiame laiške, tokį įsidėmėkite* ir, kad susigėstų, su juo

2 SKYRIUS

a Iz 11:4
Apr 19:15
b 1Ti 6:13–15
2Ti 4:1, 8
c 2Ko 11:3
d Mt 24:24
e Mt 24:11
f Mt 24:5
1Ti 4:1
2Ti 4:3, 4
g Jn 6:44
Rom 8:30
h Jn 17:17
1Ko 6:11
1Te 4:7
i 1Pt 5:10
y 1Ko 15:58
1Ko 16:13
j 1Ko 11:2
k 1Jn 4:10
l 1Pt 1:3, 4

3 SKYRIUS

m Rom 15:30
1Te 5:25
Hbr 13:18
n Apd 19:20
1Te 1:8

Antra skiltis

a Iz 25:4
b Apd 28:24
Rom 10:16
c 1Jn 5:3
d Lk 21:19
Rom 5:3
e 1Te 5:14
f 1Ko 11:2
2Te 2:15
2Te 3:14
g 1Ko 4:16
1Te 1:6
h Apd 20:34
i Apd 18:3
1Ko 9:14, 15
2Ko 11:9
1Te 2:9
y Mt 10:9, 10
1Ko 9:6, 7
j 1Ko 11:1
Fil 3:17
k 1Te 4:11, 12
1Ti 5:8
l 1Te 5:14
m 1Ti 5:13
1Pt 4:15
n Ef 4:28

2:8 *Žodžiais „yra grįžęs“ verčiamas gr. daiktavardis *parousia*. Žr. žodynėlyje „paruzija“. **2:15** *Pažod. „tradiciją“.

3:6 *Arba „tradiciją“. #Arba galbūt „gavo“. **3:14** *Pažod. „pažymėkite“.

nebendraukite.[a] **15** Priešu jo nelaikykite – protinkite[b] kaip brolį.

16 Tegu pats ramybės Viešpats nuolat teikia jums visokeriopą ramybę.[c] Tebūna Viešpats su jumis visais.

3 SKYRIUS
a 2Te 3:6
b 1Te 5:14
c Jn 14:27

Antra skiltis
a 1Ko 16:21 Kol 4:18

17 O čia sveikinimas, kurį savo ranka rašau aš, Paulius.[a] Taip pasirašau kiekviename laiške.

18 Tebūna su jumis visais mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė.

PIRMASIS LAIŠKAS
TIMOTIEJUI

TURINIO APŽVALGA

1 Pasveikinimas (1, 2)
Timotiejus turi įspėti tuos, kurie skleidžia kitokį mokymą (3–11)
Pauliui parodyta malonė (12–16)
Amžinybės Karalius (17)
Raginimas kovoti šauniąją kovą (18–20)

2 Raginimas melstis už visokius žmones (1–7)
Vienas Dievas, vienas tarpininkas (5)
Atitinkama išpirka už visus (6)
Pamokymai vyrams ir moterims (8–15)
Raginimas puoštis kukliai (9, 10)

3 Kokie turi būti bendruomenės prižiūrėtojai (1–7)
Kokie turi būti bendruomenės patarnautojai (8–13)
Dievotumo slėpinys (14–16)

4 Perspėjimas saugotis demonų mokymų (1–5)
Koks turi būti Kristaus tarnas (6–10)
Kūno lavinimas ir dievotumas (8)
„Žiūrėk, kaip elgiesi ir kaip mokai“ (11–16)

5 Kaip elgtis su vyresniais ir jaunesniais (1, 2)
Parama našlėms (3–16)
Rūpinimasis namiškiais (8)
Pagarba uoliems vyresniesiems (17–25)
„Dėl skrandžio ir dažnų negalavimų vartok ir šiek tiek vyno“ (23)

6 Vergai turi gerbti šeimininkus (1, 2)
Netikri mokytojai; godumas pinigams (3–10)
Pamokymai Dievo žmogui (11–16)
„Teužsiima jie gerais, kilniais darbais“ (17–19)
„Sergėk, kas tau patikėta“ (20, 21)

1 Paulius, Dievo, mūsų Gelbėtojo, ir Kristaus Jėzaus, mūsų vilties,[a] įsakymu paskirtas Kristaus Jėzaus apaštalu, **2** Timotiejui*,[b] tikėjimo broliui ir tikram savo vaikui.[c]

Malonė tau, gailestingumas ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir nuo mūsų Viešpaties Kristaus Jėzaus.

1 SKYRIUS
a 1Pt 1:3, 4
b Apd 16:1, 2 Fil 2:19, 20
c 1Ko 4:17

Antra skiltis
a 1Ti 4:7 2Ti 4:3, 4 Tit 1:13, 14
b 1Ti 6:20 2Ti 2:14

3 Kai ruošiausi vykti į Makedoniją, raginau tave pasilikti Efeze. Tą darau ir dabar, kad tam tikriems asmenims prisakytum neskleisti kitokio mokslo, **4** nesigilinti į visokias pasakas[a] ir kilmės sąrašus. Tie dalykai nieko neduoda,[b] tik veda

1:2 *Išvertus – „gerbiantis Dievą“.

į tuščius svarstymus, nes neturi nieko bendra su tuo, ką Dievas teikia tikėjimui sustiprinti. **5** Šį pamokymą duodu tam, kad tarp mūsų būtų meilė,[a] kylanti iš tyros širdies, iš grynos sąžinės ir neveidmainiško tikėjimo.[b] **6** Kai kurie nuklydo nuo šių dalykų ir leidosi į tuščias kalbas.[c] **7** Jie trokšta būti įstatymo mokytojai,[d] nors nesupranta nei ką kalba, nei ką taip atkakliai tvirtina.

8 Mes žinome, kad įstatymas yra geras, jei tik žmogus tinkamai* jį taiko, **9** suprasdamas, kad įstatymai skirti ne teisiajam, o piktadariams[e] ir maištininkams, bedieviams ir nusidėjėliams, neištikimiesiems ir šventvagiams, tėvažudžiams, motinžudžiams ir kitiems žmogžudžiams, **10** ištvirkautojams*, vyrams, kurie sanguliauja su vyrais, žmonių grobėjams, melagiams, priesaikos laužytojams# ir kitiems žmonėms, darantiems tai, kas prieštarauja sveikam mokslui,[f] **11** pagrįstam laimingojo Dievo šlovinga gerąja naujiena, kuri buvo man patikėta.[g]

12 Esu dėkingas mūsų Viešpačiui Kristui Jėzui, kuris padarė mane stiprų, esu dėkingas, kad palaikė mane ištikimu ir pavedė eiti tarnystę,[h] **13** nors anksčiau buvau piktžodžiautojas, persekiotojas ir akiplėša.[i] Išties, manęs buvo pasigailėta, nes taip elgiausi dėl nežinojimo ir netikėjimo. **14** Bet mūsų Viešpaties malonei liete išsiliejus įgijau tikėjimą ir patyriau Kristaus Jėzaus meilę. **15** Štai patikimas žodis, vertas visiško pritarimo: Kristus Jėzus atėjo į pasaulį išgelbėti nusidėjėlių,[a] iš kurių aš esu didžiausias.[b] **16** Manęs buvo pasigailėta, kad per mane, didžiausią nusidėjėlį, Kristus Jėzus parodytų savo didžios kantrybės pavyzdį tiems, kurie jį įtikės ir įgis amžiną gyvenimą.[c]

17 Amžinybės Karaliui,[d] nemirtingajam,[e] neregimajam[f] – vieninteliam Dievui[g] – tebūna garbė ir šlovė per amžių amžius. Amen.

18 Šį pamokymą perduodu tau, mano vaike Timotiejau, atsižvelgdamas į pranašystes, ištartas apie tave. Teįkvepia jos tave kovoti šauniąją kovą[h] **19** ir išlaikyti tikėjimą ir gryną sąžinę.[i] Kai kurie jos atsižadėjo, ir jų tikėjimo laivas sudužo. **20** Tarp tokių yra Himenėjas[y] ir Aleksandras. Juos aš atidaviau Šėtonui,[j] kad šitaip nubausti jie nebedarytų Dievui negarbės.

2 Visų pirma raginu visus kreiptis į Dievą maldavimais ir maldomis, išsakyti jam savo prašymus ir padėkas už visokius žmones, **2** už karalius ir visus, užimančius aukštą padėtį,[k] kad galėtume ramiai, tykiai gyventi visais atžvilgiais dievotą ir dorą gyvenimą.[l] **3** Dievo, mūsų Gelbėtojo,[m] akyse tai kilnu ir priimtina. **4** Dievo valia yra, kad visokie žmonės būtų išgelbėti[n] ir aiškiai suprastų tiesą. **5** Mat yra vienas Dievas[o] ir vienas Dievo ir žmonių tarpininkas[p] – žmogus Kristus Jėzus.[r] **6** Kristus atidavė save kaip atitinkamą išpirką už visus,[s] ir apie tai turi būti paliudyta savo metu. **7** Dėl to aš

1:8 *Pažod. „teisėtai“. **1:10** *Žr. žodynėlyje „ištvirkavimas“. #Arba „melagingai prisiekiantiems“.

1 SKYRIUS

a Rom 13:8
b Gal 5:6
c 1Ti 6:20 2Ti 2:16–18
d Jok 3:1
e Gal 3:19
f 2Ti 1:13 Tit 1:7, 9
g Gal 2:7, 8
h Apd 9:15 2Ko 3:5, 6
i Apd 8:3 Apd 9:1, 2 Gal 1:13 Fil 3:5, 6

Antra skiltis

a Lk 5:32 2Ko 5:19 1Jn 2:1, 2
b Apd 9:1, 2 1Ko 15:9
c Jn 6:40 Jn 20:31
d Ps 10:16 Ps 90:2 Dan 6:26 Apr 15:3
e Rom 1:23
f Kol 1:15
g Iz 43:10 1Ko 8:4
h 2Ti 2:3
i 1Ti 1:5
y 2Ti 2:16–18
j 1Ko 5:5, 11

2 SKYRIUS

k Mt 5:44
l Jer 29:7
m Jud 25
n Iz 45:22 Apd 17:30 Rom 5:18 1Ti 4:10
o Įst 6:4 Rom 3:30
p 1Ko 11:25 Hbr 8:6 Hbr 9:15
r Apd 4:12 Rom 5:15 2Ti 1:9, 10
s Mt 20:28 Mk 10:45 Kol 1:13, 14

buvau paskirtas skelbėju, apaštalu[a] (sakau tiesą, nemeluoju) ir kitataučių mokytoju[b] – man pavesta liudyti[c] jiems apie tikėjimą ir tiesą.

8 Todėl noriu, kad visur, kur susirinksite, vyrai melstųsi keldami šventas rankas,[d] kad nebūtų rūstybės[e] ir ginčų.[f] **9** Taip pat noriu, kad moterys rengtųsi tinkamai*, puoštųsi kukliai ir su sveika nuovoka – ne įmantriai supintais plaukais, auksu, perlais ar brangiais drabužiais,[g] **10** o gerais darbais, kaip kad pridera moterims, kurios yra atsidavusios Dievui.[h]

11 Moteris tesimoko tyliai ir tebūna klusni.[i] **12** Aš neleidžiu, kad moteris mokytų ar vadovautų vyrui, ji turi laikytis tyliai.[y] **13** Juk Adomas buvo sukurtas pirmas, o paskui Ieva.[j] **14** Ir Adomas nebuvo apgautas – moteris buvo apgauta[k] ir nusižengė. **15** Ji bus saugi dėl motinystės*,[l] jei tik išlaikys tikėjimą, meilę, šventumą ir nuovokumą.[m]

3 Kas siekia prižiūrėtojo tarnystės,[n] tas siekia kilnaus darbo – tai tikra tiesa. **2** Taigi prižiūrėtojas turi būti nepeiktinas, vienos žmonos vyras, nuosaikus, sveikai mąstantis,[o] tvarkingas, svetingas,[p] gebąs mokyti,[r] **3** ne girtuoklis,[s] ne smurtautojas, bet supratingas*,[t] nevaidingas,[u] negodus.[v] **4** Jis turi gerai vadovauti savo šeimynai, jo vaikai turi būti klusnūs ir dori.[z] **5** Juk jeigu vadovauti savo šeimynai nesugeba, kaipgi pasirūpins Dievo bendruomene? **6** Tas vyras neturi būti naujatikis,[a] antraip gali pasikelti į puikybę ir gauti nuosprendį, kokį gavo Velnias. **7** Be to, jam privalu turėti gerą vardą pašaliečių akyse,[b] kad neužsitrauktų negarbės ir nepakliūtų į Velnio žabangus.

8 Patarnautojai irgi turi būti rimti, jiems nevalia veidmainiauti*, be saiko gerti vyną, godžiai siekti pelno.[c] **9** Jie turi laikytis tikėjimo – sergėti tą slėpinį su švaria sąžine.[d]

10 Ir pirma jie tebūna išbandyti, o paskui, jei bus be priekaišto,[e] tetarnauja.

11 Moterys irgi turi būti rimtos, ne šmeižikės,[f] nuosaikios, visais atžvilgiais ištikimos.[g]

12 Patarnautojas tebūna vienos žmonos vyras, tegu gerai vadovauja savo vaikams ir visai šeimynai. **13** Mat gerai tarnaujantys vyrai įgyja gerą vardą ir gali be baimės kalbėti apie tikėjimą Kristumi Jėzumi.

14 Nors ir tikiuosi netrukus pas tave atvykti, rašau tau šiuos dalykus, **15** kad žinotum (jei kartais užtrukčiau), kaip reikia elgtis Dievo namuose.[h] Turiu omenyje gyvojo Dievo bendruomenę, kuri yra tiesos šulas ir atrama. **16** Dievotumo slėpinys išties yra didis: „Apreikštas jis buvo kaip žmogus,[i] teisiu pripažintas kaip dvasia;[y] jis pasirodė angelams,[j] buvo išgarsintas tautoms,[k] žmonės jį įtikėjo,[l] jis buvo šlovingai paimtas aukštyn.“

4 Dievo žodis* aiškiai byloja, kad vėlesniais laikais kai kurie atkris nuo tikėjimo, nes gilinsis į klaidinančias kalbas#,[m]

2 SKYRIUS
a Gal 2:7, 8
b Gal 1:15, 16
c Apd 9:15
d Ps 141:2
e Jok 1:20
f Fil 2:14
g 1Pt 3:3, 4
h Pat 31:30
i Ef 5:24
y 1Ko 14:34
j Pr 2:18, 22
1Ko 11:8
k Pr 3:6, 13
l 1Ti 5:14
m 1Ti 2:9, 10

3 SKYRIUS
n Apd 20:28
Tit 1:5–9
o Rom 12:3
1Pt 4:7
p Apd 28:7
1Pt 4:9
r 1Ti 5:17
2Ti 2:24
Tit 1:7, 9
s Rom 13:13
t Fil 4:5
Jok 3:17
u Rom 12:18
Jok 3:18
v Hbr 13:5
1Pt 5:2
z Ef 6:4

Antra skiltis
a 1Ti 5:22
b Apd 22:12
1Te 4:11, 12
c Apd 6:3
Tit 1:7
1Pt 5:2
d 1Ti 1:5
1Ti 1:18, 19
2Ti 1:3
1Pt 3:16
e 1Pt 2:12
f 1Ti 5:13
g Tit 2:3–5
h Hbr 3:6
i Jn 1:14
Fil 2:7
y 1Pt 3:18
j 1Pt 3:19, 20
k Kol 1:23
l Kol 1:6

4 SKYRIUS
m 2Te 2:1, 2
2Ti 4:3, 4
2Pt 2:1

2:9 *Arba „padoriai“. **2:15** *Pažod. „vaikų gimdymo“. **3:3** *Pažod. „nuolaidus“.

3:8 *Pažod. „būti dvieliežuviams“. **4:1** *Pažod. „Dvasia“. #Pažod. „dvasias“.

demonų mokymus **2** ir klausysis melą kalbančių veidmainių,[a] kurių sąžinė paženklinta įdagu. **3** Šitie draudžia tuoktis[b] ir reikalauja susilaikyti nuo maisto,[c] Dievo sukurto tam, kad tie, kas tiki ir yra perpratę tiesą, dėkinga širdimi jį valgytų.[d] **4** Juk kiekvienas Dievo kūrinys yra puikus,[e] todėl niekas, kas valgoma su padėka, nėra atmestina,[f] **5** nes yra pašventinta Dievo žodžiu ir malda.

6 Šitaip brolius mokydamas pasirodysi esąs puikus Kristaus Jėzaus tarnas – toks, kuris maitinasi tiesos* žodžiais ir tvirtai laikosi nuostabiojo mokymo.[g] **7** Todėl nesiklausyk bedieviškų pasakų,[h] kokias seka senos moteriškės. Verčiau stenkis ugdytis dievotumą. **8** Štai kūno lavinimas naudingas nedaug kam, o dievotumas naudingas viskam, nes dievotas žmogus bus laiminamas ir dabartiniame, ir būsimajame gyvenime.[i] **9** Šis žodis patikimas ir vertas visiško pritarimo. **10** Būtent dėl to taip stengiamės ir plušame,[y] Mes dedame viltis į gyvąjį Dievą – visokių žmonių, ypač tikinčiųjų, Gelbėtoją.[j]

11 Liepk visų šių įsakymų laikytis ir taip mokyk. **12** Ir nesileisk niekinamas dėl to, kad esi jaunas. Svarbiausia, stenkis būti tikintiesiems kalbos, elgesio, meilės, tikėjimo ir tyrumo* pavyzdys. **13** Kol atvyksiu, būk užsiėmęs viešu skaitymu,[k] raginimu, mokymu. **14** Neapleisk tavyje esančios dovanos, kurią gavai, kai vyresnieji, atsižvelgdami į pranašystę apie tave, uždėjo ant tavęs rankas.[a] **15** Mąstyk apie šiuos dalykus, atsidėk jiems, kad tavo pažanga visiems būtų akivaizdi. **16** Žiūrėk, kaip elgiesi ir kaip mokai,[b] nuolat tuo rūpinkis – taip išgelbėsi ir save, ir savo klausytojus.[c]

5 Vyresnio žmogaus aštriai nebark.[d] Protink jį kaip tėvą, jaunesnius vyrus – kaip brolius, **2** vyresnes moteris – kaip motinas, jaunesnes – kaip seseris, elgdamasis su jomis tyrai.

3 Rūpinkis našlėmis* – tomis, kurios yra tikros našlės#.[e] **4** O jei kuri iš jų turi vaikų ar vaikaičių, pirmiausia jie teišmoksta dievotai elgtis su savo šeimyna[f] ir deramai atsilyginti tėvams ir seneliams,[g] nes tai patinka Dievui.[h] **5** Tikra, nieko nebeturinti našlė deda viltis į Dievą[i] ir dieną naktį nepaliauja siųsti jam savo prašymų ir maldų.[y] **6** O ta, kuriai tik malonumai rūpi, dar gyva būdama yra mirusi. **7** Tokius priesakus perduok visiems, kad elgtųsi nepeiktinai. **8** Juk kas nesirūpina savaisiais, ypač savo namiškiais, yra išsižadėjęs tikėjimo ir blogesnis už netikintį.[j]

9 Į našlių sąrašą dera įtraukti tą, kuriai ne mažiau kaip šešiasdešimt metų, kuri buvo vieno vyro žmona **10** ir garsėjo kilniais darbais:[k] išaugino vaikus,[l] buvo svetinga,[m] plovė šventiesiems kojas,[n] padėjo vargo prispaustiesiems[o] ir buvo užsiėmusi visokiomis geradarystėmis.

4 SKYRIUS
a Apd 20:29, 30; 2Ti 2:16; 2Pt 2:3
b 1Ko 7:36; 1Ko 9:5
c Rom 14:3
d Pr 9:3; Rom 14:17; 1Ko 10:25
e Pr 1:31
f Apd 10:15
g 2Ti 2:15
h 1Ti 6:20; Tit 1:13, 14
i Jn 17:3
y Lk 13:24
j 1Ti 2:3, 4; Jud 25
k Kol 4:16; 1Te 5:27

Antra skiltis
a Apd 6:5, 6; Apd 13:2, 3; Apd 19:6; 2Ti 1:6
b 2Ti 4:2
c 1Ko 9:22

5 SKYRIUS
d Kun 19:32
e 1Ti 5:16
f 1Ti 5:8
g Mt 15:4; Ef 6:2
h Jok 1:27
i 1Ko 7:34
y Lk 2:36, 37
j Mt 15:4–6
k Apd 9:39
l 1Ti 2:15
m Hbr 13:2; 1Pt 4:9
n Jn 13:5, 14
o 1Ti 5:16; Jok 1:27

4:6 *Pažod. „tikėjimo“. **4:12** *Arba „skaistumo“.

5:3 *Pažod. „Gerbk našles“. #Arba „kurios iš tikro stokoja“. Turimos omenyje našlės, kurioms nėra kas padėtų.

11 O jaunesnių našlių į sąrašą netrauk. Sukilusios aistros kliudo joms tarnauti Kristui, jos trokšta ištekėti. **12** Už tai, kad paniekina savo anksčiau duotą pažadą*, jų laukia bausmė. **13** Jos įpranta dykinėti, vaikštinėti iš namų į namus – ne tik dykinėti, bet ir apkalbinėti, kištis į kitų reikalus[a] ir šnekėti tai, ko joms nederėtų. **14** Todėl noriu, kad jaunesnės našlės ištekėtų,[b] gimdytų vaikus,[c] rūpintųsi šeimyna, neduodamos priešininkui pagrindo mums priekaištauti. **15** Mat kai kurios jau nuklydo paskui Šėtoną. **16** Jei kuri tikinti moteris turi našlaujančią giminaitę, tegu ja pasirūpina, kad bendruomenė nebūtų apsunkinama ir galėtų padėti tikroms našlėms.[d]

17 Gerai vadovaujantys vyresnieji[e] tebūna laikomi vertais dvigubos pagarbos,[f] ypač tie, kurie darbuojasi skelbdami žodį ir mokydami.[g] **18** Raštai juk sako: „Neužriši kuliančiam jaučiui nasrų“,[h] taip pat: „Darbininkas vertas savo užmokesčio.“[i] **19** Vyresniajam keliamo kaltinimo nepriimk, nebent paliudytų du ar trys liudininkai.[y] **20** Tuos, kurie daro nuodėmę,[j] drausmink[k] visiems matant; kitiems tai bus įspėjimas. **21** Dievo, Kristaus Jėzaus ir išrinktųjų angelų akivaizdoje įpareigoju tave laikytis šių nurodymų be išankstinio nusistatymo ir be šališkumo.[l]

22 Niekam neskubėk patikėti atsakomybės*,[m] prie svetimų nuodėmių neprisidėk; saugok save tyrą.

23 Gerk ne vien vandenį – dėl skrandžio ir dažnų negalavimų vartok ir šiek tiek vyno.

24 Kai kurių žmonių nuodėmės visiems žinomos ir iškart užtraukia pasmerkimą, o kitų išaiškėja vėliau.[a] **25** Panašiai ir su gerais darbais – jie visiems žinomi;[b] neliks paslėpti net tie, kurie nežinomi.[c]

6 Tie, kurie neša vergystės jungą, telaiko savo šeimininką vertu visokeriopos pagarbos,[d] kad nebūtų užgauliai kalbama apie Dievo vardą ir mokymą.[e] **2** Tie, kurių šeimininkas tikintis, irgi turi būti su juo pagarbūs, juk jis brolis. Tetarnauja jie dar noriau, nes tas, kuris gauna naudą iš jų gero tarnavimo, yra brangus jų tikėjimo brolis.

Štai šitaip mokyk ir raginк. **3** Kas skleidžia kitokį mokymą, kas nepriima mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus sveikų žodžių[f] ir dievotumo mokslo,[g] **4** tas pasipūtęs ir nieko nesupranta,[h] jam terūpi tik ginčytis ir dėl žodžių kovoti.[i] Tai veda prie pavydo, nesantaikos, šmeižto*, piktų įtarinėjimų **5** ir rietenų dėl menkniekių. Šitaip elgiasi sugedusio proto žmonės[y] – tie, kurie nebesupranta tiesos ir mano, kad dievotumu galima pasipelnyti.[j] **6** Žinoma, dievotumu galima daug pelnyti,[k] jeigu jį lydi pasitenkinimas tuo, ką turi. **7** Mes juk nieko į pasaulį neatsinešėme ir nieko negalime išsinešti.[l] **8** Taigi turėdami maisto ir drabužį* būkime patenkinti.[m]

5 SKYRIUS

a 2Te 3:11
b 1Ko 7:8, 9
c 1Ti 2:15
d Įst 15:11
1Ti 5:5
Jok 1:27
e 1Pt 5:2, 3
f Apd 28:10
Hbr 13:17
g 1Te 5:12
Hbr 13:7
h Įst 25:4
1Ko 9:7, 9
i Kun 19:13
Mt 10:9, 10
Lk 10:7
Gal 6:6
y Įst 19:15
Mt 18:16
j 1Ko 15:34
1Jn 3:9
k Tit 1:7, 9
Tit 1:13
Apr 3:19
l Kun 19:15
Jok 3:17
m Apd 6:5, 6
Apd 14:23
1Ti 3:2, 6
1Ti 4:14

Antra skiltis

a Joz 7:11
Hbr 4:13
b Mt 5:16
c 1Ko 4:5

6 SKYRIUS

d Rom 13:7
Ef 6:5
Kol 3:22
e 1Pt 2:13, 14
f 2Ti 1:13
g Tit 1:1, 2
h 1Ko 8:2
i 2Ti 2:14
Tit 1:10
Tit 3:9
y 2Ko 11:3
2Ti 3:8
Jud 10
j 1Pt 5:2
k 1Ti 4:8
l Job 1:21
Ps 49:16, 17
m Pat 30:8, 9
Hbr 13:5

5:12 *Pažod. „savo pirmąjį tikėjimą“. **5:22** *Pažod. „uždėti rankų“.

6:4 *Arba „užgauliojimų“. **6:8** *Gr. žodis gali reikšti ir pastogę.

9 Kas geidžia būti turtingi, tie pakliūva į pagundą, į spąstus,[a] pasiduoda daugybei kvailų ir kenksmingų troškimų, kurie nuveda į sunaikinimą ir pražūtį.[b] **10** Juk godumas* pinigams yra visokiausių blogybių šaknis; jo užvaldyti, kai kurie nuklydo nuo tikėjimo ir varsto save daugybe skausmų.[c]

11 Tu, Dievo žmogau, bėk nuo šių dalykų. Vykis teisumą, dievotumą, tikėjimą, meilę, ištvermę ir romumą.[d] **12** Kovok šauniąją tikėjimo kovą, tvirtai įsikibk į amžinąjį gyvenimą, į kurį buvai pašauktas ir apie kurį gerai paliudijai daugelio akyse.

13 Dievo, kuris palaiko visa ko gyvybę, ir Kristaus Jėzaus, kuris gerai paliudijo Poncijui Pilotui,[e] akivaizdoje įsakau tau **14** pavyzdingai ir nepriekaištingai laikytis įsakymų iki mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus pasirodymo.[f] **15** Jis – laimingasis ir vienintelis Galingasis – apsireikš atėjus metui. Jis yra Karalius tų, kurie karaliauja, ir Viešpats tų, kurie viešpatauja,[a] **16** vienintelis iš jų nemirtingas,[b] gyvenantis neprieinamoje šviesoje,[c] – tas, kurio joks žmogus neregėjo ir negali regėti.[d] Tebūna jam garbė, jo galybė tebūna amžina! Amen.

17 Tiems, kurie dabartiniame pasaulyje* yra turtingi, liepk nesididžiuoti ir dėti viltis ne į nepatikimus turtus,[e] o į Dievą – tai jis visko teikia mūsų malonumui.[f] **18** Teužsiima jie gerais, kilniais darbais, tebūna dosnūs, pasirengę dalytis,[g] **19** kad susikrautų nepražūvantį lobį – pasidėtų puikų pamatą ateičiai[h] ir tvirtai įsikibtų į tikrąjį gyvenimą.[i]

20 Sergėk, kas tau patikėta,[y] Timotiejau, ir neklausyk nešventų tuščiažodžiavimų ir prieštaravimų, kurie klaidingai laikomi tikru supratimu.[j] **21** Kai kurie tokiu supratimu besipuikuodami nuklydo nuo tikėjimo.

Malonė su tavimi!

6:10 *Pažod. „meilė“.

6:17 *Žr. žodynėlį.

6 SKYRIUS

a Mt 13:22
b Pat 28:20, 22
Jok 5:1
c Mt 6:24
d Pat 15:1
Mt 5:5
Gal 5:22, 23
Kol 3:12
1Pt 3:15
e Mt 27:11
Jn 18:33, 36
Jn 19:10, 11
f 2Te 2:8
2Ti 4:1, 8

Antra skiltis

a Apr 17:14
Apr 19:16
b Hbr 7:15, 16
c Apd 9:3
Apr 1:13, 16
d Jn 14:19
1Pt 3:18
e Mt 13:22
Mk 10:23
f Mok 5:19
Mt 6:33
Jok 1:17
g Rom 12:13
2Ko 8:14
Jok 1:27
h Mt 6:20
i Lk 16:9
y 2Ti 1:13, 14
2Ti 3:14
2Ti 4:5
j 1Ko 2:13
1Ko 3:19
Kol 2:8

ANTRASIS LAIŠKAS
TIMOTIEJUI

TURINIO APŽVALGA

1 Pasveikinimas (1, 2)
Paulius dėkoja Dievui už Timotiejaus tikėjimą (3–5)
Paraginimas tinkamai naudoti Dievo dovaną (6–11)
„Tebūna tau pavyzdys sveiki žodžiai“ (12–14)
Pauliaus draugai ir priešai (15–18)

2 Timotiejus turi perduoti mokymą patikimiems žmonėms (1–7)
Kentėjimai dėl gerosios naujienos (8–13)
Paraginimas teisingai perteikti tiesos žodį (14–19)
„Bėk nuo jaunatvės geismų“ (20–22)
Kaip kalbėti su priešgyniaujančiais (23–26)

3 „Paskutinėmis dienomis užeis sunkūs laikai“ (1–7)
Paulius ragina Timotiejų sekti jo pavyzdžiu (8–13)
„Laikykis to, ko išmokai“ (14–17)
„Visi Raštai yra Dievo įkvėpti“ (16)
4 „Atlik savo tarnystę iki galo“ (1–5)
„Skelbk žodį tiek palankiu, tiek sunkiu metu“ (2)
„Kovojau šaunią kovą“ (6–8)
Nurodymai Timotiejui ir kita (9–18)
Atsisveikinimas ir linkėjimai (19–22)

1 Paulius, Dievo valia Kristaus Jėzaus apaštalas, paskirtas skelbti apie pažadėtąjį gyvenimą, įgyjamą Kristaus Jėzaus dėka,[a] **2** mylimam vaikui Timotiejui.[b]

Malonė tau, gailestingumas ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir nuo mūsų Viešpaties Kristaus Jėzaus.

3 Esu dėkingas Dievui, kuriam tarnauju su švaria sąžine ir kuriam tarnavo mano protėviai. Aš dieną naktį karštai meldžiuosi ir tose maldose vis miniu tave. **4** Menu tavo ašaras, tavęs ilgiuosi ir trokštu pamatyti, kad mano širdis prisipildytų džiaugsmo. **5** Atsimenu tavo neveidmainišką tikėjimą,[c] kokį pirma puoselėjo tavo senelė Loidė ir tavo motina Eunikė. Esu tikras, kad tokį tikėjimą puoselėji iki šiol.

6 Todėl raginu tave: naudok Dievo dovaną, kurią gavai man uždėjus ant tavęs rankas, neleisk jai prigesti.[d] **7** Dievas juk davė mums ne bailumo,[e] o galybės,[f] meilės ir nuovokumo dvasią. **8** Tad nesigėdyk nei liudijimo apie mūsų Viešpatį,[g] nei manęs, dėl jo įkalinto. Kentėk vargus[h] dėl gerosios naujienos, kliaudamasis Dievo galia.[i] **9** Jis išgelbėjo mus ir pašaukė, kad būtume šventi.[y] Pašaukė mus ne dėl mūsų darbų – toks buvo jo sumanymas ir malonė.[a] Tą malonę jis prieš daugelį amžių nusprendė suteikti mums per Kristų Jėzų, **10** ir ji akivaizdžiai pasireiškė dabar, kai mūsų Gelbėtojas, Kristus Jėzus, pasirodė.[b] Jis pavertė mirtį nieku,[c] ir gerosios naujienos šviesa mums nušvietė, kas yra gyvenimas[d] ir negendamybė.[e] **11** Tos naujienos skelbėju, apaštalu ir mokytoju aš buvau paskirtas.[f]

12 Dėl to aš ir kenčiu vargus.[g] Bet nesigėdiju,[h] nes pažįstu tą, kurį tikiu, ir esu tikras, kad jis gali išsaugoti, ką esu jam patikėjęs, iki skirtos dienos.[i] **13** Tebūna tau pavyzdys sveiki žodžiai,[y] kuriuos iš manęs girdėjai. Laikykis jų su tikėjimu ir meile – bendrystės su Kristumi Jėzumi vaisiais. **14** Saugok tą puikų tau patikėtą turtą padedamas mumyse gyvenančios šventosios dvasios.[i]

15 Tu žinai, kad visi Azijoje*[k] nuo manęs nusisuko, tarp jų Figelas ir Hermogenas. **16** Tebūna Viešpats gailestingas Onesiforo šeimynai,[l] nes jis daug kartų suteikė man atgaivą ir nesigėdijo mano grandinių. **17** Būdamas Romoje, jis

1 SKYRIUS

a Jn 3:16 Jn 6:40, 44 1Pt 1:3, 4
b 1Ko 4:17
c 1Ti 4:6
d 1Ti 4:14
e Rom 8:15 1Te 2:2
f Lk 24:49 Apd 1:8
g Rom 1:16
h Kol 1:24 2Ti 2:3
i Fil 4:13 Kol 1:11
y Ef 1:4 Hbr 3:1

Antra skiltis

a Ef 2:5 Ef 2:8 Tit 3:5
b Jn 1:14 Hbr 2:9
c 1Ko 15:54 Hbr 2:14
d Jn 5:24 1Jn 1:2
e Rom 1:16 1Pt 1:3, 4
f Apd 9:15 1Ti 2:7
g Apd 9:16 Ef 3:1
h 2Ko 4:2
i 2Ti 4:8
y 1Ti 6:3, 4 Tit 1:7, 9
j Rom 8:11
k Apd 19:10
l 2Ti 4:19

1:15 *Azija anuomet buvo vadinama viena iš Romos imperijos provincijų. Žr. žodynėlį.

visur manęs ieškojo ir susirado. **18** Teparodo jam Viešpats Jehova* gailestingumą, kai ateis toji diena. Tu gerai žinai, kiek daug jis man pasitarnavo Efeze.

2 Taigi, mano vaike,[a] testiprina tave Kristaus Jėzaus malonė. **2** Visko, ką iš manęs girdėjai ir ką patvirtino daug liudytojų,[b] mokyk patikimus žmones, kad jie būtų tinkamai parengti mokyti ir kitus. **3** Būdamas šaunus Kristaus Jėzaus karys,[c] kentėk sunkumus.[d] **4** Juk vyras, atliekantis kario tarnybą, neužsiima pragyvenimo reikalais*, jei nori įtikti tam, kuris jį tarnybon pašaukė. **5** Ir kas rungiasi žaidynėse, nėra vainikuojamas, jeigu rungiasi ne pagal taisykles.[e] **6** Sunkiai dirbančiam žemdirbiui dera pirmam ragauti derliaus vaisių. **7** Mąstyk apie tai, ką sakau, ir Viešpats padės tau viską suprasti.

8 Prisimink, kad Jėzus Kristus buvo prikeltas iš mirusių[f] ir kad buvo Dovydo palikuonis[g] – tai yra geroji naujiena, kurią aš skelbiu,[h] **9** dėl kurios kenčiu vargus ir tarsi koks piktadarys esu laikomas kalėjimo pančiuose.[i] Bet Dievo žodžio nesupančiosi.[y] **10** Aš viską ištveriu dėl išrinktųjų,[j] kad Kristaus Jėzaus dėka jie būtų išgelbėti ir įgytų amžiną šlovę. **11** Štai patikimas žodis: jei su juo mirėme, tai su juo ir gyvensime;[k] **12** jei ištveriame, tai su juo karaliausime;[l] jei išsižadėsime jo, tai ir jis mūsų išsižadės.[m] **13** Net jei esame neištikimi, jis lieka ištikimas, nes negali išsižadėti savęs.

14 Vis primink jiems apie tai ir Dievo akivaizdoje įspėk juos, kad nekovotų dėl žodžių, nes tai nieko gero neduoda, tik kenkia klausytojams. **15** Visomis išgalėmis stenkis būti Dievui priimtinas, neturintis ko gėdytis darbininkas – toks, kuris teisingai perteikia tiesos žodį.[a] **16** O nešventų tuščiažodžiavimų venk,[b] nes jie ves į vis didesnę bedievystę **17** ir plis kaip gangrena. Tarp tokių tuščiažodžiautojų yra Himenėjas ir Filetas.[c] **18** Tvirtindami, esą prisikėlimas jau įvyko,[d] jie nuklydo nuo tiesos ir griauna kai kurių tikėjimą. **19** Šiaip ar taip, Dievo pamatas stovi tvirtai ir jame įspausti tokie žodžiai: „Jehova pažįsta tuos, kurie jam priklauso“[e] ir: „Kas tik šaukiasi Jehovos vardo,[f] tas teatsižada neteisumo“.

20 Dideliuose namuose yra auksinių ir sidabrinių indų, taip pat medinių ir molinių. Pirmų paskirtis garbinga, o antrų negarbinga. **21** Kas pastarųjų saugosi, tas bus garbingos paskirties indas – pašventintas, naudingas šeimininkui, tinkamas kiekvienam geram darbui. **22** Tad bėk nuo jaunatvės geismų ir drauge su tais, kurie iš tyros širdies šaukiasi Viešpaties, vykis teisumą, tikėjimą, meilę ir ramybę.

23 Į kvailus neišmanėlių ginčus nesivelk,[g] žinodamas, kad jie veda į nesantaiką. **24** Juk Viešpaties vergui nedera kivirčytis. Jis turi būti su visais švelnus,[h] turi gebėti mokyti,

2 SKYRIUS

a 1Ti 1:2

b 2Ti 3:14

c 1Ti 1:18

d 2Ti 1:8

e 1Ko 9:25

f Apd 2:24

g Apd 2:29–32
Rom 1:3

h Apd 13:23

i Apd 9:16
Fil 1:7

y Kol 4:3, 4

j 2Ko 1:6
Ef 3:13
Kol 1:24

k Rom 6:5, 8

l Apr 3:21
Apr 20:4, 6

m Mt 10:33
Lk 12:9

Antra skiltis

a 2Ti 4:2

b 1Ti 4:7
1Ti 6:20

c 1Ti 1:20

d 1Ko 15:12

e Sk 16:5

f Iz 26:13

g 1Ti 1:3, 4
1Ti 4:7
Tit 3:9

h 1Te 2:7

1:18 *Žr. priedą A5. **2:4** *Arba galbūt „kasdieniais darbais“.

nukęsti neteisybę[a] **25** ir romiai aiškinti priešgyniaujantiems.[b] Gal Dievas tiems priešgynoms leis atgailauti ir iš tikro suprasti tiesą.[c] **26** Gal jie susipras, kad buvo Velnio paimti nelaisvėn vykdyti jo valios,[d] ir išsivaduos iš jo žabangų.

3 Žinok, kad paskutinėmis dienomis[e] užeis sunkūs laikai, **2** nes žmonės bus savimylos, godūs pinigų,* pagyrūnai, išpuikę, piktžodžiautojai, neklusnūs tėvams, nedėkingi, neištikimi, **3** nemylintys artimųjų, nesukalbami, šmeižikai, nesusivaldantys, nesutramdomi, nekenčiantys to, kas gera, **4** išdavikai, kietakakčiai, pasipūtę, mylės malonumus, o ne Dievą, **5** iš pažiūros atrodys dievoti, bet dievotai negyvens.[f] Tokių žmonių šalinkis. **6** Kai kurie iš jų gudrumu įsigauna į svetimas šeimynas ir sužavi silpnas moteris, apsunkusias nuo nuodėmių, visokių geismų vedžiojamas, **7** vis besimokančias ir niekaip nesugebančias aiškiai suprasti tiesos.

8 Kaip kad Janas ir Jambras prieštaravo Mozei, taip ir šitie prieštarauja tiesai. Jų protas sugedęs, jie atmestini, nes nesilaiko tikėjimo. **9** Tačiau jie toli nenueis, nes jų beprotybė taps visiems akivaizdi, kaip atsitiko su anais dviem.[g] **10** O tu gerai žinai apie mano mokymą, gyvenimo būdą,[h] mano tikslą, tikėjimą, kantrybę, meilę, ištvermę, **11** apie mano persekiojimus ir kentėjimus, kuriuos patyriau Antiochijoje,[i] Ikonijuje,[y] Listroje.[j] Visus tuos persekiojimus ištvėriau, ir Viešpats mane iš jų išvadavo.[a] **12** Taip, visi, kurie trokšta dievotai gyventi bendrystėje su Kristumi Jėzumi, bus persekiojami.[b] **13** O piktadariai ir apsimetėliai eis blogyn. Jie klaidins kitus ir patys bus klaidinami.[c]

14 Bet tu laikykis to, ko išmokai ir kuo buvai įtikintas,[d] žinodamas, iš kokių žmonių išmokai. **15** Tu nuo kūdikystės[e] buvai mokomas iš šventųjų raštų,[f] ir jie gali suteikti tau išminties, vedančios į išgelbėjimą dėl tikėjimo Kristumi Jėzumi.[g] **16** Visi Raštai yra Dievo įkvėpti[h] ir naudingi mokyti,[i] drausminti, taisyti, ugdyti teisumą,[y] **17** kad Dievo tarnas būtų visiškai tinkamas ir puikiai parengtas kiekvienam geram darbui.

4 Prisakau tau akivaizdoje Dievo ir Kristaus Jėzaus, kuris teis[j] gyvuosius ir mirusiuosius,[k] kai pasirodys[l] kaip savo Karalystės Karalius:[m] **2** uoliai skelbk žodį[n] tiek palankiu, tiek sunkiu metu, drausmink,[o] griežtai įspėk ir ragink, daryk tai su visa kantrybe ir mokymo išmone.[p] **3** Mat ateis laikas, kai žmonės nepakęs sveikojo mokslo.[r] Jie pasiduos savo įgeidžiams ir susiras mokytojų, kurie pataikautų jų ausims.[s] **4** Nusigręžę nuo tiesos, jie ims klausytis pasakų. **5** O tu visomis aplinkybėmis išlaikyk sveiką nuovoką, ištverk vargus,[t] dirbk evangelizuotojo darbą ir atlik savo tarnystę iki galo.[u]

6 Aš jau išliejamas tarsi liejamoji auka[v] ir mano iškeliavimo metas[z] čia pat. **7** Kovojau

3:2 *Pažod. „pinigų mylėtojai“.

2 SKYRIUS

a Mt 5:39
b Pat 15:1
Gal 6:1
Tit 3:2
1Pt 3:15
c 1Ti 2:3, 4
d Jn 13:27
Apd 5:3
1Ti 1:20

3 SKYRIUS

e Mt 24:3
1Ti 4:1
2Pt 3:3
Jud 17, 18
f Mt 7:15
Mt 7:22, 23
g Iš 7:11, 12
Iš 9:11
h 1Ko 4:17
2Ti 1:13
i Apd 13:50
y Apd 14:1, 5, 6
j Apd 14:19

Antra skiltis

a 2Ko 1:10
b Mt 16:24
Jn 15:20
Apd 14:22
c 2Te 2:11
1Ti 4:1
d 2Ti 1:13
e Pat 22:6
f Apd 16:1, 2
g Jn 5:39
h Jn 14:26
2Pt 1:21
i Rom 15:4
y 1Ko 10:11

4 SKYRIUS

j Jn 5:22
Apd 17:31
2Ko 5:10
k Jn 5:28, 29
Apd 10:42
l 1Ti 6:14, 15
1Pt 5:4
m Apr 11:15
Apr 12:10
n 2Ti 2:15
o 1Ti 5:20
Tit 1:7, 9
Tit 1:13
Tit 2:15
p 2Ti 2:24, 25
r 1Ti 1:9, 10
s 1Ti 4:1
t 2Ti 1:8
2Ti 2:3
u Rom 15:19
Kol 1:25
v Sk 28:6, 7
z Fil 1:23

šaunią kovą,[a] baigiau lenktynes,[b] išlaikiau tikėjimą. **8** Nuo šiol man atidėtas teisumo vainikas,[c] kuriuo Viešpats, teisingasis teisėjas,[d] apdovanos mane tą dieną.[e] Jis apdovanos ne tik mane, bet ir visus, kurie labai laukia jo pasirodymo.

9 Kuo greičiau pas mane atvyk. **10** Demas[f] pamilo šį pasaulį* ir, mane palikęs, iškeliavo į Tesaloniką. Krescentas išvyko į Galatiją, Titas – į Dalmatiją. **11** Vienas Lukas tėra su manimi. Pasiimk su savimi Morkų, nes jis man yra geras pagalbininkas tarnyboje. **12** Tichiką[g] išsiunčiau į Efezą. **13** Ateidamas atnešk apsiaustą, kurį palikau Troadėje pas Karpą, taip pat ritinius. Svarbiausia, nepamiršk pergamentų.

14 Varkalys Aleksandras padarė man daug bloga. Jehova atmokės jam už jo darbus.[h] **15** Tu irgi jo saugokis, nes jis itin priešinosi mūsų skelbiamai žiniai.

16 Per mano pirmąjį apsigynimą nieko nebuvo šalia, vienas po kito visi mane paliko – tenebus jie dėl to palaikyti kaltais. **17** Bet Viešpats stojo šalia manęs ir mane sustiprino, kad paskelbčiau gerąją naujieną ir ją išgirstų visos tautos,[a] – taip buvau išgelbėtas iš liūto nasrų.[b] **18** Viešpats išgelbės mane iš visų piktų kėslų ir paims į savo dangiškąją Karalystę.[c] Jam šlovė per amžių amžius! Amen.

19 Perduok mano linkėjimus Priskai su Akvilu[d] ir Onesiforo šeimynai.[e]

20 Erastas[f] liko Korinte, o Trofimą[g] palikau Milete sergantį. **21** Pasistenk atvykti iki žiemos.

Linkėjimus tau siunčia Eubulas, Pudentas, Linas, Klaudija ir visi broliai.

22 Tepalaimina Viešpats tavo gerą dvasią. Malonė su tavimi.

4:10 *Žr. žodynėlį.

4 SKYRIUS

a 1Ko 9:26; 1Ti 6:12

b Fil 3:14

c 1Ko 9:25; Jok 1:12

d Jn 5:22

e 1Pt 5:4; Apr 2:10

f Kol 4:14; Fm 23, 24

g Ef 6:21; Kol 4:7

h Ps 28:4; Ps 62:12; Pat 24:12

Antra skiltis

a Apd 9:15

b Ps 22:21

c Apr 20:4

d Rom 16:3

e 2Ti 1:16

f Apd 19:22

g Apd 21:29

LAIŠKAS
TITUI

TURINIO APŽVALGA

1 Pasveikinimas (1–4)
Titui pavedama paskirti Kretoje vyresniuosius (5–9)
Maištautojus būtina sudrausminti (10–16)

2 Pamokymai jauniems ir vyresniems (1–15)
Būtina atsisakyti bedievystės (12)
„Žmonės, uolūs geriems darbams“ (14)

3 Paraginimas būti klusniems (1–3)
Paraginimas daryti gerus darbus (4–8)
Perspėjimas nesivelti į ginčus ir neturėti reikalų su tais, kurie skleidžia atskalūniškus mokymus (9–11)
Nurodymai Titui ir linkėjimai nuo kitų brolių (12–15)

1 Paulius, Dievo vergas ir Jėzaus Kristaus apaštalas, išpažįstantis Dievo išrinktųjų tikėjimą ir turintis aiškų supratimą tiesos, neatsiejamos nuo dievotumo **2** ir pagrįstos amžino gyvenimo viltimi.[a] Tą gyvenimą prieš daugelį amžių pažadėjo negalintis meluoti Dievas.[b] **3** Dievas, mūsų Gelbėtojas, atėjus metui apreiškė savo žodį, patikėdamas jį man ir paskirdamas jį skelbti.[c] **4** Aš, Paulius, rašau Titui, tikram savo vaikui ir tikėjimo broliui.

Malonė tau ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir nuo mūsų Gelbėtojo Kristaus Jėzaus.

5 Aš palikau tave Kretoje, kad sutvarkytum, kas negerai, ir pagal nurodymus, kuriuos tau daviau, kiekviename mieste paskirtum vyresniuosius. **6** Vyresniuoju gali paskirti tą, kuris yra be priekaišto, vienos žmonos vyras, turi tikinčius vaikus, kurie nėra kaltinami pasileidimu ar maištingi.[d] **7** Juk prižiūrėtojas, kaip Dievo paskirtas prievaizdas, turi būti nepeiktinas, ne savavalis,[e] ne karštakošis,[f] ne girtuoklis, ne smurtautojas, neturi godžiai siekti pelno. **8** Jis turi būti svetingas,[g] mylintis, kas gera, sveikai mąstantis,[h] teisingas, ištikimas,[i] susivaldantis.[y] **9** Jis turi būti geras mokytojas, savo mokymą grindžiantis patikimuoju žodžiu,[j] kad sveiku mokymu[k] sugebėtų ir padrąsinti*, ir priešgyniautojus sudrausminti.[l]

10 Mat yra daug maištautojų, tuščiažodžiautojų ir apgavikų, ypač iš apipjaustymo šalininkų.[a] **11** Juos būtina užčiaupti, nes jie siekdami pasipelnyti griauna ištisų šeimynų tikėjimą ir moko, ko neturėtų mokyti. **12** Vienas iš jų, jų pačių pranašas, yra pasakęs: „Kretiečiai – amžini melagiai, pikti žvėrys, tingūs rajūnai.“

13 Šie žodžiai teisingi. Dėl to griežtai juos drausmink, kad būtų tvirto* tikėjimo, **14** nekreiptų dėmesio į žydų pasakas ir žmonių, nusigręžusių nuo tiesos, nurodinėjimus. **15** Tyriems viskas tyra,[b] o susiteršusiems ir netikintiems nėra nieko tyra – jų ir protas suterštas, ir sąžinė nešvari.[c] **16** Jie skelbiasi pažįstą Dievą, bet savo darbais parodo, kad jo išsižada.[d] Jie pasibjaurėtini, neklusnūs, netikę jokiam geram darbui.

2 O tu kalbėk tai, kas dera su sveiku mokslu.[e] **2** Vyresni vyrai tebūna nuosaikūs, rimti, sveikai mąstantys, tvirto tikėjimo, kupini meilės, ištvermingi. **3** Taip ir vyresnės moterys tesielgia garbingai, nieko nešmeižia, neįjunksta į vyną. Tegu jos moko gero, **4** skatina jaunesnes mylėti savo vyrus ir vaikus, **5** mąstyti sveikai, elgtis tyrai, rūpintis namais, būti geras, klusnias savo vyrams,[f] kad apie Dievo žodį nebūtų kalbama užgauliai.

6 Ir jaunesnius vyrus protink, kad sveikai mąstytų,[g] **7** pats gerais darbais visada rodydamas pavyzdį. Rūpestingai mokyk to, kas tyra,*[h] **8** tavo kalba tebūna be priekaišto, kad

1 SKYRIUS

a Rom 6:23

b Sk 23:19

c Apd 9:15

d 1Ti 3:2–7

e 2Pt 2:10

f Jok 1:19

g 1Pt 4:9

h Rom 12:3
1Ti 3:2

i 1Ti 2:8

y 2Ti 2:24
Jok 3:13

j 1Ti 4:16
1Ti 6:3, 4

k 1Ti 1:9, 10
2Ti 1:13

l 1Ti 5:20
2Ti 4:2
Tit 1:13
Apr 3:19

Antra skiltis

a Apd 15:1

b Rom 14:14

c Mt 15:11

d Mt 7:16–18

2 SKYRIUS

e 1Ti 4:16
2Ti 1:13

f 1Ko 14:34, 35
1Pt 3:1, 2

g Rom 12:3
1Pt 5:5

h 2Ti 2:15

1:9 *Arba „paraginti“.

1:13 *Pažod. „sveiko“. **2:7** *Arba galbūt „mokyk iš tyrų paskatų“.

jos nebūtų dėl ko peikti[a] ir kad priešininkas, neturėdamas ką bloga pasakyti apie mus, būtų sugėdintas.[b] **9** Vergai visada teklauso savo šeimininkų,[c] tegu stengiasi jiems įtikti, neatsikalbinėja, **10** nevagia iš jų,[d] tegu iš tikro būna patikimi, kad visu kuo puoštų Dievo, mūsų Gelbėtojo, mokymą.[e]

11 Dievas apreiškė savo malonę, kuri teikia visiems žmonėms išgelbėjimą.[f] **12** Ji skatina mus atsisakyti bedievystės ir pasaulio geismų[g] ir santūriai, dorai ir dievotai gyventi dabartiniame pasaulyje*,[h] **13** kol sulauksime meto, kai išsipildys mūsų nuostabioji viltis[i] ir šlovingai apsireikš mūsų didis Dievas ir mūsų Gelbėtojas Kristus Jėzus. **14** Kristus atidavė save už mus,[y] kad išvaduotų[j] nuo visokios nedorybės ir išgrynintų sau tautą, savo ypatingą nuosavybę – žmones, uolius geriems darbams.[k]

15 Kalbėk apie tai, ragink*, drausmink, nes turi tam įgaliojimus.[l] Nesileisk niekieno menkinamas.

3 Vis primink jiems, kad būtų klusnūs, klausytų vadovybių, valdžių,[m] kad būtų pasirengę kiekvienam geram darbui, **2** nieko neįžeidinėtų, nesivaidytų, būtų supratingi*,[n] visada ir su visais romūs.[o] **3** Juk ir mes kitados buvome neprotingi, neklusnūs, paklydę, vergavome visokiems geismams ir malonumams, darėme blogybes, pavydėjome, buvome bjaurūs ir vieni kitų nekentėme.

4 Bet Dievas, mūsų Gelbėtojas, parodė žmonėms maloningumą[a] ir meilę. **5** Dėl savo gailestingumo,[b] o ne dėl mūsų teisumo darbų,[c] jis mus išgelbėjo – nuplovė gyvybę teikiančiu vandeniu*[d] ir atnaujino šventąja dvasia.[e] **6** Jis mums dosniai jos išliejo per Jėzų Kristų, mūsų Gelbėtoją,[f] **7** kad, dėl jo malonės pripažinti teisiais,[g] taptume paveldėtojais[h] ir įgytume amžinojo gyvenimo viltį.[i]

8 Tai patikimas žodis. Nuolat pabrėžk šiuos dalykus, kad visi, kurie yra įtikėję Dievą, uoliai stengtųsi daryti gerus darbus. Tai gera ir naudinga žmonėms.

9 Nesivelk į kvailus ginčus, nesigilink į kilmės sąrašus, venk nesutarimų ir vaidų dėl Įstatymo – tai nenaudinga ir tuščia.[y] **10** Su žmogumi, kuris skleidžia atskalūniškus mokymus,[j] vieną ar dukart jį perspėjęs,[k] nebeturėk reikalų,[l] **11** nes jis eina iš kelio, daro nuodėmę ir pats save yra pasmerkęs.

12 Kai atsiųsiu pas tave Artemą arba Tichiką,[m] paskubėk atvykti pas mane į Nikopolį, kur ketinu peržiemoti. **13** Įstatymo žinovą Zeną ir Apolą gerai aprūpink, kad kelionėje jiems nieko netrūktų.[n] **14** Taip mūsų broliai mokysis daryti gerus darbus, kad iškilus būtinybei galėtų padėti[o] ir neliktų bevaisiai.[p]

15 Visi, esantys su manimi, siunčia tau linkėjimus. Pasveikink visus tikėjimo brolius, kurie mus myli.

Tebūna malonė su jumis visais.

2 SKYRIUS

a Kol 3:8
b 1Pt 2:15
c Ef 6:5
1Ti 6:1
1Pt 2:18
d Ef 4:28
e Mt 5:16
f Rom 5:18
g 1Jn 2:16
h Rom 12:2
i 1Pt 1:13
y Mt 20:28
1Ti 2:5, 6
j Ef 1:7
Kol 1:13, 14
k Ef 2:10
Hbr 9:14
l 2Ti 4:2

3 SKYRIUS

m Mk 12:17
Rom 13:1
1Pt 2:13, 14
n Fil 4:5
Jok 3:17
o Pat 15:1
Gal 6:1
Ef 4:1, 2
1Ti 6:11
2Ti 2:24, 25
1Pt 3:15

Antra skiltis

a Lk 6:35
Rom 2:4
Ef 4:32
b Rom 5:15, 21
Rom 6:23
c Įst 9:5
Rom 3:10
Gal 3:21
d Rom 5:18
e Jn 3:5
Rom 8:23
2Ko 5:17
f Apd 2:33
g Rom 3:24
Gal 2:15, 16
h Rom 8:17
i Rom 6:23
y 1Ti 1:3, 4
1Ti 6:3–5
j 1Ko 11:19
Apr 2:6
k 2Ti 4:2
l Rom 16:17
2Jn 10
m Apd 20:4
Ef 6:21
2Ti 4:12
n 1Ko 9:14
Gal 6:6
Hbr 13:16
o 1Ko 9:11
p Kol 1:10

2:12 *Žr. žodynėlį. **2:15** *Arba „drąsink“. **3:2** *Pažod. „nuolaidūs“.

3:5 *Pažod. „nuplovimu“.

LAIŠKAS

FILEMONUI

TURINIO APŽVALGA

Pasveikinimas (1–3)
Filemono meilė ir tikėjimas (4–7)
Pauliaus prašymas dėl Onesimo (8–22)
Atsisveikinimas ir linkėjimai (23–25)

1 Paulius, kalinys[a] dėl Kristaus Jėzaus, ir brolis Timotiejus[b] mūsų mylimam bendradarbiui Filemonui, **2** seseriai Apfijai, mūsų kovos draugui Archipui[c] ir tavo namuose susirenkančiai bendruomenei.[d]

3 Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir nuo mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus.

4 Aš nuolat dėkoju Dievui ir miniu tave savo maldose,[e] **5** nes girdžiu apie tavo tikėjimą ir tavo meilę Viešpačiui Jėzui ir visiems šventiesiems. **6** Meldžiu, kad mūsų bendras tikėjimas padėtų tau suvokti, kiek gera esame gavę Kristaus dėka. **7** Žinia apie tavo meilę mane labai pradžiugino ir paguodė, nes tu, broli, atgaivinai šventiesiems širdis.

8 Būdamas Kristaus apaštalas, aš galėčiau tiesiog liepti tau pasielgti, kaip dera. **9** Vis dėlto, žinodamas apie tavo meilę, aš, Paulius, senyvas žmogus, o dabar ir kalinys dėl Kristaus Jėzaus, kreipiuosi į tave su prašymu. **10** Prašau tave dėl savo vaiko, dėl Onesimo*,[f] kuriam, būdamas kalėjimo pančiuose, tapau tarsi tėvas.[g] **11** Anksčiau jis buvo tau nenaudingas, o dabar naudingas ir tau, ir man. **12** Siunčiu jį – savo paties širdį – atgal pas tave.

13 Norėčiau, kad jis liktų su manimi ir vietoj tavęs man patarnautų, kol dėl gerosios naujienos esu kalinamas.[a] **14** Vis dėlto nenoriu nieko daryti be tavo sutikimo – trokštu, kad gerą darbą atliktum laisva valia, o ne verčiamas.[b] **15** Galbūt jis tam ir buvo nuo tavęs trumpą laiką atskirtas, kad atgal jį priimtum visiems laikams. **16** Ir jau nebe kaip vergą,[c] o daugiau negu vergą – kaip mylimą brolį.[d] Jis labai brangus man ir juo labiau tau, juk dabar jis ne tik tavo vergas, bet ir brolis, tarnaujantis Viešpačiui. **17** Tad jeigu laikai mane bičiuliu, priimk jį maloniai, kaip kad priimtum mane. **18** O jeigu yra padaręs tau kokią skriaudą ar yra ką skolingas, įrašyk tai į mano sąskaitą. **19** Aš, Paulius, savo ranka rašau: aš apmokėsiu, nors, tiesą sakant, pats esi skolingas man už savo gyvybę. **20** Taip, broli, pasitarnauk man dėl Viešpaties, atgaivink man širdį dėl Kristaus.

a Ef 4:1

b Apd 16:1, 2 Hbr 13:23

c Kol 4:17

d Rom 16:5 1Ko 16:19

e Ef 1:15, 16 1Te 1:2

f Kol 4:9

g 1Ko 4:15

Antra skiltis

a Ef 6:19, 20 Fil 1:7

b 2Ko 9:7

c 1Ko 7:22

d 1Ti 6:2

10 *Išvertus – „naudingas“.

21 Rašau būdamas tikras, kad įvykdysi mano prašymą. Žinau, kad padarysi netgi daugiau, nei sakau. **22** Ir dar: paruošk vietą man apsistoti, nes viliuosi dėl jūsų maldų būti jums sugrąžintas*.[a]

22 *Arba „būti išlaisvintas“.

a Fil 2:24

Antra skiltis

a Kol 1:7 Kol 4:12, 13

b Apd 19:29 Apd 27:2 Kol 4:10

c 2Ti 4:10

d Kol 4:14

23 Linkėjimus tau siunčia Epafras,[a] kalintis su manimi dėl Kristaus Jėzaus, **24** taip pat mano bendradarbiai Morkus, Aristarchas,[b] Demas[c] ir Lukas.[d]

25 Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė tebūna su jūsų dvasia.

LAIŠKAS

HEBRAJAMS

TURINIO APŽVALGA

1 Dievas kalba per savo Sūnų (1–4)
Sūnus pranašesnis už angelus (5–14)

2 „Turime būti itin dėmesingi“ (1–4)
Visa atiduota Jėzaus valdžiai (5–9)
Jėzus ir jo broliai (10–18)
Didysis išgelbėjimo Vedlys (10)
Gailestingas vyriausiasis kunigas (17)

3 Jėzus šlovingesnis už Mozę (1–6)
„Visa ko statytojas yra Dievas“ (4)
„Neužkietinkit savo širdies“ (7–19)
„O kad šiandien klausytumėt jo balso“ (7, 15)

4 Pavojus nejžengti į Dievo poilsį (1–10)
„Darykime viską, kad galėtume įžengti į tą poilsį“ (11–13)
„Dievo žodis yra gyvas ir paveikus“ (12)
Jėzus – didis vyriausiasis kunigas (14–16)

5 Jėzus pranašesnis už visus vyriausiuosius kunigus (1–10)
Kunigas kaip Melchizedekas (6, 10)
Jėzus išmoko klusnumo per kentėjimus (8)
Jėzaus dėka visi gali būti išgelbėti (9)
„Kietas maistas skirtas subrendusiems“ (11–14)

6 „Veržkimės į brandumą“ (1–3)
Atsimetėliai kala Dievo Sūnų prie stulpo (4–8)
Paraginimas iki galo išlaikyti tvirtą viltį (9–12)
Dievo pažadai patikimi (13–20)
Dievo pažadas ir priesaika neatšaukiami (17, 18)

7 Melchizedekas – ypatingas kunigas ir karalius (1–10)
Kristaus kunigystės pranašumas (11–28)
Kristus teikia tikrąjį išgelbėjimą (25)

8 Padangtė vaizduoja dangiškuosius dalykus (1–6)
Senoji sandora ir naujoji sandora (7–13)

9 Tarnystė žemiškojoje šventovėje (1–10)
Kristus įžengė į dangų su savuoju krauju (11–28)
Jėzus – naujos sandoros tarpininkas (15)

10 Gyvulių aukos nepanaikina nuodėmės (1–4)
„Įstatymas yra būsimųjų gėrybių šešėlis“ (1)
Kristus paaukojo savo kūną kartą visiems laikams (5–18)
Naujas gyvasis kelias į šventąją vietą (19–25)
„Neapleiskime savųjų susirinkimų“ (24, 25)
Įspėjimas dėl sąmoningų nuodėmių (26–31)
Ištvermė ir tikėjimas išsaugo gyvybę (32–39)

11 Kas yra tikėjimas (1, 2)
Tikėjimo pavyzdžiai (3–40)
„Be tikėjimo neįmanoma įgyti Dievo palankumo“ (6)
12 Jėzus – mūsų tikėjimo Ištobulintojas (1–3)
Didelis debesis liudytojų (1)
„Nenumenkink Jehovos auklybos“ (4–11)
„Tiesinkite takus po savo kojomis“ (12–17)
Pateptieji prisiartino prie dangiškosios Jeruzalės (18–29)
13 Baigiamieji paraginimai ir sveikinimai (1–25)
„Nepamirškite svetingumo“ (2)
„Santuoka tebūna visų gerbiama“ (4)
Raginimas klausyti savo vadovų (7, 17)
„Aukokime Dievui gyriaus auką“ (15, 16)

1 Senovėje Dievas daugelį kartų ir įvairiais būdais kalbėjo mūsų protėviams per pranašus,[a] **2** o dabar* prabilo į mus per Sūnų,[b] kurį yra paskyręs visa ko paveldėtoju,[c] per kurį ir laikmečius# yra nustatęs.[d] **3** Jis yra Dievo šlovės atspindys,[e] tikslus jo esybės atvaizdas,[f] ir viską palaiko jo* galingu žodžiu. Nuplovęs mūsų nuodėmes[g] jis atsisėdo Aukščiausiojo# dešinėje aukštybėse.[h] **4** Jis tapo pranašesnis už angelus[i] – tiek pranašesnis, kiek prakilnesnį už juos paveldėjo vardą.[y]

5 Kuriam gi iš angelų Dievas yra kada pasakęs: „Tu man esi sūnus, nuo šiandien būsiu tavo tėvas“[j] ir: „Aš būsiu jam tėvas, o jis bus man sūnus“?[k] **6** Apie metą, kai vėl atves Pirmagimį[l] į žemę, jis sako: „Tereiškia jam pagarbą* visi Dievo angelai.“

7 Be to, apie angelus pasakyta: „Tu savo angelus darai galingais vėjais*, tarnus[m] savuosius – ugnies liepsnomis“,[n] **8** o apie Sūnų: „Amžių amžiais Dievas bus tavasis sostas.[a] Karališkasis tavo skeptras – teisingumo skeptras. **9** Tu branginai teisumą ir bodėjais nedorybe, tad Dievas, tavo Dievas, džiugesio aliejum patepė tave[b] gausiau nei tavo bičiulius.“[c] **10** Ir dar: „Tu, Viešpatie, pradžioje padėjai žemės pamatus, ir dangūs – tavo rankų darbas. **11** Jie pražus, o tu pasiliksi. Lyg drabužis jie visi susidėvės, **12** tarsi skraistę, tarsi apdarą juos suvyniosi. Jie bus pakeisti, o tu esi tas pats, ir tavo metams nėra galo.“[d]

13 Ir apie kurį iš angelų Dievas yra kada pasakęs: „Sėskis mano dešinėje ir palūkėk, kol padėsiu tavo priešus lyg suolelį tau po kojų“?[e] **14** Argi angelai nėra tarnaujančios dvasios?[f] Argi jie visi nėra siųsti patarnauti tiems, kurie paveldės išgelbėjimą?

2 Todėl turime būti itin dėmesingi tam, ką girdėjome,[g] antraip galime būti nuplukdyti į šalį.[h] **2** Juk jeigu jau angelų paskelbtas žodis[i] susaistė žmogų taip, kad už kiekvieną nusižengimą ir neklusnų poelgį jis susilaukdavo teisingos baus-

1 SKYRIUS

a Iš 24:3
Sk 12:8
Jer 7:25
b Mt 17:5
c Ps 2:8
d Jn 1:3
1Ko 8:6
Kol 1:16
e Jn 1:14
Jn 17:5
f Kol 1:15
g Hbr 9:26
h Ps 110:1
Apd 2:32, 33
Apd 7:55
i Ef 1:20, 21
1Pt 3:22
y Apd 4:12
Fil 2:9, 10
j Ps 2:7
k 2Sa 7:14
Mk 1:11
Lk 9:35
2Pt 1:17
l Jn 1:14
Rom 8:29
Kol 1:15
m Ps 91:11
Lk 22:43
n Ps 104:4

Antra skiltis

a Mt 28:18
Apr 3:21
b Iz 61:1
Lk 3:21, 22
Lk 4:18
c Ps 45:6, 7
d Ps 102:25–27
e Ps 110:1
Mt 22:44
f Ps 34:7
Ps 91:11
Apd 5:18, 19

2 SKYRIUS

g Lk 8:15
h Ps 73:2
Hbr 3:12
2Pt 3:17
i Gal 3:19

1:2 *Pažod. „šių dienų pabaigoje“. #Žr. žodynėlyje „pasaulis“. **1:3** *Arba „savo“. #Arba „Didybės“. **1:6** *Arba „Tesilenkia jam“. **1:7** *Arba „darai dvasiomis“.

mės,[a] **3** tai argi ištrūksime nuo bausmės, jei paniekinsime didį išgelbėjimą,[b] apie kurį pirmasis paskelbė mūsų Viešpats[c] ir mums paliudijo girdėjusieji jį apie tai skelbiant? **4** Juk ir Dievas tą žinią paliudijo darydamas ženklus, stebuklus, įvairius įstabius darbus[d] ir pagal savo valią dalydamas šventosios dvasios dovanas.[e]

5 Ne angelams jis atidavė valdyti būsimąją žemę,[f] apie kurią kalbame. **6** Vienas liudytojas kažkur yra pasakęs: „Kas tas žmogus, kad jį prisimeni? Kas tas žmogaus sūnus, kad tu juo rūpiniesi?[g] **7** Jį padarei tik truputį žemesnį už angelus, šlove ir garbe apvainikavai ir savo rankų darbus jam pavedei. **8** Visa jo valdžiai atidavei*.“[h] Jeigu jau Dievas visa atidavė jo valdžiai,[i] vadinasi, nepaliko nieko, kas nebūtų jam atiduota.[y] Nors mes dar nematome, kad visa yra jo valdžiai atiduota,[j] **9** matome, kad Jėzus – tas, kuris buvo padarytas truputį žemesnis už angelus,[k] – iškentė mirtiną kančią ir dabar yra apvainikuotas šlove ir garbe.[l] Taip, dėl Dievo malonės jis už kiekvieną paragavo mirties.[m]

10 Norėdamas nuvesti į šlovę daugelį sūnų,[n] Dievas, kuriam ir dėl kurio visa gyvuoja, leido, kad didysis jų išgelbėjimo Vedlys[o] kentėtų ir taip būtų ištobulintas.[p] **11** Kadangi ir šventintojo, ir šventinamųjų[r] tėvas yra vienas,[s] šventintojas nesigėdija vadinti jų broliais.[t] **12** Jis sako: „Aš skelbsiu tavo vardą savo broliams, sambūryje šlovinsiu tave giesme.“[u]

2:8 *Pažod. „padėjai jam po kojų“.

2 SKYRIUS

a Įst 4:3
Jud 5
b Hbr 10:28, 29
c Mk 1:14
d Apd 2:22
e 1Ko 12:11
f Apd 17:31
2Pt 3:13
g Ps 144:3
h Ps 8:4–6
i Mt 28:18
1Ko 15:27
Ef 1:22
y 1Pt 3:22
j Ps 110:1
k Fil 2:7
l Apr 5:9
m Iz 53:5, 8
Rom 5:17
1Ti 2:5, 6
n Rom 8:18, 19
2Ko 6:18
o Apd 5:31
Hbr 12:2
p Lk 24:26
Hbr 5:8
r Jn 17:19
Hbr 10:14
s Jn 20:17
t Mt 12:50
Rom 8:29
u Ps 22:22

Antra skiltis

a Iz 8:17
b Iz 8:18
c Jn 1:14
d Job 1:19
e Pr 3:15
Lk 10:18
Jn 8:44
1Jn 3:8
Apr 12:9
f Iz 25:8
Rom 8:20, 21
1Ko 15:26
g Gal 3:29
h Fil 2:7
i Rom 3:25
1Jn 2:1, 2
1Jn 4:10
y Rom 5:10
j Hbr 4:15
k Hbr 7:25
Apr 3:10

3 SKYRIUS

l Fil 3:14
1Te 2:12
m Hbr 8:1
n Jn 8:29
o Sk 12:7
p Mt 17:1, 2
r Mt 17:5
s 1Pt 2:5

13 Ir dar: „Aš juo pasitikėsiu.“[a] Ir dar: „Štai aš ir vaikeliai, kuriuos Jehova* man davė.“[b]

14 Kadangi tie „vaikeliai“ yra kūnas ir kraujas, jis irgi tapo kūnu ir krauju,[c] kad savo mirtimi į nieką paverstų tą, kuris gali užtraukti mirtį,[d] tai yra Velnią,[e] **15** ir išvaduotų tuos, kurie visą gyvenimą buvo mirties baimės vergystėje.[f] **16** Jis juk buvo atėjęs ne angelams pagelbėti, o Abraomo palikuoniams.[g] **17** Taigi, jis turėjo tapti viskuo panašus į savo brolius[h] – kad tarnaudamas Dievui būtų gailestingas ir ištikimas vyriausiasis kunigas ir galėtų paaukoti permaldavimo auką[i] už tautos nuodėmes.[y] **18** Kadangi pats buvo mėginamas ir kentėjo,[j] gali padėti tiems, kurie yra mėginami.[k]

3 Taigi, dangiškąjį pašaukimą[l] turintys šventieji broliai, mąstykite apie Jėzų – mūsų išpažįstamą apaštalą ir vyriausiąjį kunigą.[m] **2** Jėzus buvo ištikimas tam, kuris jį paskyrė,[n] kaip ir Mozė buvo jam ištikimas tarnaudamas jo namuose.[o] **3** Jis laikomas vertu didesnės šlovės[p] negu Mozė; juk namo statytojas už namą garbingesnis. **4** Žinia, kiekvieną namą kas nors stato, o visa ko statytojas yra Dievas. **5** Mozė ištikimai tarnavo jo namuose, nes buvo tarnas, ir jo tarnystė liudijo apie tai, kas turėjo būti atskleista vėliau, **6** o Kristus ištikimai jo Namams vadovavo, nes yra Sūnus.[r] Dievo Namai esame mes,[s] jei tik iki pat pabaigos darome viską, kad galėtume be baimės kalbėti ir didžiuotis savo viltimi.

2:13 *Žr. priedą A5.

7 Todėl šventoji dvasia sako:[a] „O kad šiandien klausytumėt jo balso: **8** ‘Neužkietinkit savo širdies, kaip aną dieną, kai buvau užrūstintas, kai mane mėgino dykumoje[b] – **9** kai jūsų protėviai mane mėgino ir bandė, nors keturiasdešimt metų matė mano darbus.[c] **10** Dėl to aš bjaurėjausi ta karta ir sakiau: „Jų širdis paklydusi, mano kelių jie nepažįsta.“ **11** Taigi užsirūstinęs prisiekiau: „Į mano poilsį jie neįžengs!“’“[d]

12 Žiūrėkite, broliai, neatsitolinkite nuo gyvojo Dievo, kad jūsų širdis netaptų pikta ir netikinti.[e] **13** Verčiau kasdien, kol dar, kaip pasakyta, yra „šiandien“,[f] vieni kitus raginkite, kad klastinga nuodėmė kurio nors neužkietintų. **14** Juk bendrystėje su Kristumi būsime, jei kadaise įgytą pasitikėjimą išlaikysime iki pabaigos.[g] **15** Kaip sakoma: „O kad šiandien klausytumėt jo balso: ‘Neužkietinkit savo širdies, kaip aną dieną, kai buvau užrūstintas.’“[h]

16 Kas gi buvo tie, kurie girdėjo Dievo balsą ir vis tiek jį rūstino? Ar ne tie, kuriuos Mozė išvedė iš Egipto?[i] **17** Ir kuo gi Dievas bjaurėjosi keturiasdešimt metų?[y] Argi ne tais, kurie nusidėjo ir kurių lavonai galiausiai liko gulėti dykumoje?[j] **18** Ir kam tokiems jis prisiekė, kad jie neįžengs į jo poilsį? Argi ne tiems, kurie neklaūsė? **19** Taigi matome, kad jie negalėjo įžengti dėl to, kad neturėjo tikėjimo.[k]

4 Kadangi pažadas dėl galimybės įžengti į jo poilsį tebegalioja, saugokimės, kad kuris nors iš mūsų tos galimybės neprarastume.[l] **2** Juk mums, kaip ir kadaise aniems, buvo paskelbta geroji naujiena.[a] Vis dėlto aniems girdėtasis žodis naudos nedavė, nes jie neturėjo tokio tikėjimo kaip tie, kurie buvo klusnūs. **3** Mes, įtikėjusieji, įžengiame į poilsį, o apie kitus jis pasakė: „Tad užsirūstinęs prisiekiau: ‘Į mano poilsį jie neįžengs!’“[b] Jis nuo pasaulio užgimimo ilsisi, užbaigęs savo darbus,[c] **4** juk Raštuose apie septintą dieną yra pasakyta: „Ir Dievas septintą dieną ilsėjosi nuo visų savo darbų“,[d] **5** ir dar pasakyta: „Į mano poilsį jie neįžengs!“[e]

6 Kadangi kai kurie dar turi į jį įžengti, o tie, kuriems kadaise pirmiems buvo paskelbta geroji naujiena, dėl neklusnumo neįžengė,[f] **7** Dievas po šitiek laiko vėl nustatė tam tikrą dieną, ištardamas Dovydo psalmėje „šiandien“, kaip jau buvo pasakyta: „O kad šiandien klausytumėt jo balso: ‘Neužkietinkit savo širdies.’“[g] **8** Juk jeigu Jozuė[h] būtų įvedęs juos į poilsį, Dievas nebūtų vėliau kalbėjęs apie kitą dieną. **9** Taigi Dievo tautai šabo poilsis tebesitęsia.[i] **10** Tas, kuris yra įžengęs į Dievo poilsį, ilsisi nuo savo darbų, kaip ir Dievas nuo savųjų.[y]

11 Tad darykime viską, kad galėtume įžengti į tą poilsį ir kad kuris nors nepasektume anų neklusnumo pavyzdžiu.[j] **12** Mat Dievo žodis yra gyvas ir paveikus,[k] aštresnis už bet kokį dviašmenį kalaviją.[l] Jis prasiskverbia giliai, perskiria sielą* ir dvasią*, sąnarius ir kaulų smegenis ir gali atskleisti širdies mintis ir ketinimus. **13** Ir joks kūrinys nėra paslėptas nuo

3 SKYRIUS

a 2Sa 23:2 Apd 1:16

b Iš 17:7

c Iš 16:35 Sk 32:13 Ps 95:9

d Sk 14:22, 23 Ps 95:7–11

e Hbr 2:1

f Ps 95:7

g Apr 2:10

h Ps 95:7, 8

i Iš 17:1–3 Sk 14:2, 4

y Sk 14:11 Įst 32:21

j Sk 14:22, 23 Sk 14:28–30 Jud 5

k Hbr 4:6

4 SKYRIUS

l Hbr 3:12, 13

Antra skiltis

a Mt 4:23 Apd 15:7 Kol 1:23

b Ps 95:11 Hbr 3:11

c Iš 31:17

d Pr 2:2, 3

e Ps 95:11

f Sk 14:30 Įst 31:27

g Ps 95:7, 8

h Iš 24:13 Įst 1:38

i Mk 2:28

y Pr 2:2, 3

j Ps 95:11

k Jer 23:29 1Te 2:13

l Ef 6:17

4:12 * Žr. žodynėlį.

Dievo žvilgsnio[a] – visa yra nuoga ir atidengta akims to, kuriam duosime apyskaitą.[b]

14 Taigi turėdami didį vyriausiąjį kunigą, kuris įžengė į dangų, – Dievo Sūnų Jėzų[c] – ir toliau išpažinkime, kad juo tikime.[d] **15** Mes turime tokį vyriausiąjį kunigą, kuris geba atjausti mus dėl mūsų silpnumo.[e] Jis, kaip ir mes, buvo visaip išmėgintas, tačiau nuodėmės nepadarė.[f] **16** Tad be baimės artinkimės prie malonės sosto,[g] kad patirtume gailestingumą ir sulauktume malonės ir pagalbos reikiamu metu.

5 Kiekvienas vyriausiasis kunigas, išrinktas iš žmonių, yra paskiriamas į Dievo tarnybą,[h] kad žmonių labui aukotų dovanas ir aukas už nuodėmes.[i] **2** Jis gali atjausti tuos, kurie dėl savo neišmanymo nusideda, nes ir pats turi silpnybių. **3** Kadangi turi silpnybių, jis privalo aukoti ne tik už tautos, bet ir už savo nuodėmes.[y]

4 Žmogus pats negali paskirti savęs vyriausiuoju kunigu – tą garbę jam gali suteikti tik Dievas, kaip kad suteikė Aaronui.[j] **5** Taip ir Kristus ne pats suteikė sau garbę[k] tapti vyriausiuoju kunigu – ją suteikė tas, kuris jam pasakė: „Tu man esi sūnus, nuo šiandien būsiu tavo tėvas.“[l] **6** Kitur jis dar sako: „Tu būsi kunigas per amžius kaip Melchizedekas.“[m]

7 Kai gyveno žemėje, Kristus garsiai šaukdamas liejo ašaras ir siuntė karštas maldas ir prašymus[n] tam, kuris galėjo išgelbėti jį nuo mirties, ir dėl savo dievobaimingumo buvo išklausytas. **8** Nors buvo Dievo Sūnus, per kentėjimus mokėsi klusnumo[a] **9** ir buvo ištobulintas.[b] Jo dėka visi, kurie jam paklūsta, gali būti amžiams išgelbėti,[c] **10** nes Dievas jį paskyrė vyriausiuoju kunigu, tokiu kaip Melchizedekas.[d]

11 Daug ką galėtume apie Kristų kalbėti, bet sunku viską paaiškinti, nes nenorite klausytis. **12** Nors jau turėtumėte būti mokytojai, jums patiems vėl reikia mokytojo, kad pamokytų Dievo apreikštojo žodžio pradmenų, visko nuo pradžių.[e] Jūs pasidarėte tokie, kuriems reikia pieno, o ne kieto maisto. **13** Kas maitinasi pienu, tas neišmano teisumo žodžio, nes yra mažas vaikas.[f] **14** Kietas maistas skirtas subrendusiems – tiems, kurie lavina įžvalgą ir, ją išlavinę, sugeba atskirti gera nuo blogo.

6 Todėl perpratę pradinį mokslą[g] apie Kristų eikime toliau, veržkimės į brandumą.[h] Nebedėkime pamato – iš atgailos dėl negyvų darbų ir iš tikėjimo Dievu, **2** iš mokymų apie krikštus, rankų uždėjimą,[i] mirusiųjų prisikėlimą[y] ir amžinąjį teismą. **3** Dievo padedami taip ir darysime – veršimės į brandumą.

4 Juk tų, kurie jau buvo apšviesti,[j] gavo dangiškąją dovaną ir šventąją dvasią, **5** kurie paragavo puikiojo Dievo žodžio ir patyrė būsimojo pasaulio* galybę, **6** tačiau atsimetė,[k] – tų neįmanoma atgaivinti ir paskatinti atgailauti, nes jie patys iš naujo kala Dievo Sūnų prie stulpo ir išstato jį viešai paniekai.[l] **7** Antai Dievas laimina žemę dažnu lietumi, ir ji, to lietaus girdoma, išželdina

4 SKYRIUS

a Ps 7:9 Ps 90:8 Pat 15:11

b Apd 17:31 Rom 2:16 Rom 14:12

c Mk 1:11

d Hbr 10:23

e Iz 53:4 Hbr 2:17

f Hbr 7:26 1Pt 2:22

g Ef 3:11, 12 Hbr 10:19–22

5 SKYRIUS

h Iš 40:13

i Kun 5:6

y Kun 9:7 Kun 16:6

j Iš 28:1

k Jn 8:54

l Ps 2:7 Apd 13:33

m Ps 110:4

n Lk 22:44 Jn 12:27

Antra skiltis

a Mt 26:39 Fil 2:8

b Hbr 7:28

c Jn 3:16

d Ps 110:4

e Hbr 6:1

f Ef 4:14

6 SKYRIUS

g Hbr 5:12

h 1Ko 14:20 Ef 4:13 Hbr 5:14

i Apd 8:17

y Mt 22:31 Jn 5:28, 29 Jn 11:25

j Ef 1:18 Hbr 10:26

k 1Jn 2:19

l Hbr 10:29

6:5 *Žr. žodynėlį.

augalų, naudingų tiems, kurie ją dirba. **8** Bet jeigu ji želdina dygiakrūmius ir dagius, tampa bevertė; neilgai trukus ji bus prakeikta ir galiausiai nudeginta.

9 Nors šitaip kalbame, mylimieji, esame tikri, kad jūsų padėtis geresnė ir kad darote viską dėl savo išgelbėjimo. **10** Dievas juk nėra neteisingas, jis nepamirš jūsų darbų ir meilės,[a] kurią jo vardui parodėte ir teberodote tarnaudami šventiesiems. **11** Trokštame, kad kiekvienas iš jūsų būtų uolus kaip ir anksčiau ir iki galo išlaikytų tvirtą viltį.[b] **12** Nenorime, kad pasidarytumėte vangūs,[c] tad imkite pavyzdį iš tų, kurie dėl tikėjimo ir kantrybės paveldi, kas pažadėta.

13 Antai kai Dievas davė pažadą Abraomui, jis prisiekė pačiu savimi,[d] mat nėra nieko aukštesnio, kuo jis būtų galėjęs prisiekti. **14** Jis tarė: „Aš laiminte tave laiminsiu ir pagausinsiu tavo palikuonius.“[e] **15** Abraomas kantriai laukė, todėl gavo, kas pažadėta. **16** Žmonės prisiekia kuo nors aukštesniu ir prisiekdami užbaigia bet kokį ginčą, nes priesaika jiems reiškia teisinį užtikrinimą.[f] **17** Taip ir Dievas, nusprendęs pažado paveldėtojams[g] aiškiai parodyti, kad savo valios neatšauks, pažadą patvirtino priesaika. **18** Jis tą padarė, kad tie du neatšaukiami dalykai – neatšaukiami, nes neįmanoma, kad Dievas meluotų,[h] – mums, pabėgusiems į Dievo prieglobstį, būtų stipri paskata įsitverti duotos vilties. **19** Ta viltis[i] mums yra tarsi patikimas ir tvirtas gyvybę gelbstintis inkaras*. Ji veda mus pro uždangą vidun,[a] **20** kur įžengė mūsų pirmtakas Jėzus,[b] amžiams tapęs vyriausiuoju kunigu, tokiu kaip Melchizedekas.[c]

7 Tasai Melchizedekas, Salemo karalius, aukščiausiojo Dievo kunigas, pasitiko Abraomą, kai šis grįžo sutriuškinęs karalius, ir jį palaimino.[d] **2** Abraomas davė jam dešimtąją dalį visko, ką turėjo. Melchizedeko vardas išvertus pirmiausia reiškia „teisumo karalius“, ir dar jis yra Salemo karalius, tai yra „ramybės* karalius“. **3** Niekas nežino, kas buvo jo tėvas ir motina, kokia jo kilmė, kada jis gimė ir mirė. Būdamas panašus į Dievo Sūnų, jis lieka kunigas visam laikui.[e]

4 Tas, kuriam patriarchas Abraomas davė dešimtąją dalį savo grobio[f] – tai, kas geriausia, – tikrai buvo didis. **5** Išties, tiems Levio sūnums,[g] kurie gauna kunigystę, Įstatyme liepiama imti iš tautiečių, iš savo brolių, dešimtinę,[h] nors ir šie yra Abraomo palikuoniai*. **6** O tasai Melchizedekas, nors ir nėra iš jų kildinamas, ėmė dešimtinę iš Abraomo; jis laimino tą, kuriam buvo duoti pažadai.[i] **7** Žinia, žemesnį paprastai laimina aukštesnis. **8** Pirmu atveju dešimtines ima mirtingi žmonės, o antru – tas, apie kurį sakoma, kad jis gyvena.[y] **9** Ir galima sakyti, kad per Abraomą dešimtinių ėmėjas Levis irgi tuo metu mokėjo dešimtinę, **10** nes kai Melchizedekas Abraomą pasitiko,[j] Levis buvo savo protėvio strėnose.

6 SKYRIUS

a Hbr 10:32, 33

b Hbr 3:14 1Pt 1:3, 4

c Rom 12:11 Apr 2:4

d Pr 22:16

e Pr 22:17

f Pr 31:53

g Gal 3:29

h Sk 23:19 Tit 1:2

i 1Pt 1:3, 4

Antra skiltis

a Kun 16:2, 12 Hbr 9:7 Hbr 10:19, 20

b Hbr 4:14

c Ps 110:4 Hbr 5:6

7 SKYRIUS

d Pr 14:17–20

e Ps 110:4

f Pr 14:20

g Iš 40:12, 15

h Sk 18:21, 26 Įst 14:28

i Pr 12:7 Pr 14:18–20 Pr 17:6 Pr 22:17

y Hbr 7:3

j Pr 14:18

6:19 *Arba „sielos inkaras“. **7:2** *Arba „taikos“. **7:5** *Pažod. „yra išėję iš Abraomo strėnų“.

11 Jei tobulumas būtų pasiekiamas per levitų kunigystę,[a] kam būtų reikėję kilti kitam kunigui, kuris, kaip parašyta, turėjo būti toks kaip Melchizedekas,[b] o ne kaip Aaronas? Kaip žinote, levitų kunigystė yra neatsiejama nuo tautai duoto Įstatymo. **12** Kadangi ji keičiama, turi būti keičiamas ir Įstatymas.[c] **13** Juk vyras, apie kurį taip parašyta, kilo iš kitos giminės, iš kurios niekas nėra tarnavęs prie aukuro.[d] **14** Kaip žinote, mūsų Viešpats kilo iš Judo giminės,[e] o Mozė apie jokius kunigus iš tos giminės nekalbėjo.

15 Visa tai labiau paaiškėjo, kai panašus į Melchizedeką[f] kunigas[g] pasirodė. **16** Jis tapo kunigu ne dėl kūniškos kilmės, kaip reikalaujama Įstatyme, o dėl galios, teikiančios nesunaikinamą gyvybę.[h] **17** Mat apie jį liudijama: „Tu būsi kunigas per amžius kaip Melchizedekas.“[i]

18 Taigi ankstesni įsakymai atšaukiami, nes menkai ką gali ir yra neveiksmingi.[y] **19** Juk Įstatymas nė vieno nepadarė tobulo[j] – tą padarė Dievo suteikta viltis,[k] dėl kurios galime prie jo artintis.[l] **20** Kadangi tas kunigas pasirodė dėl Dievo ištartos priesaikos **21** (taip, vieni kunigais tapo be priesaikos, o šis kunigu tapo dėl to, kad Dievas davė priesaiką sakydamas: „Jehova prisiekė ir minties nekeis*: ‘Tu būsi kunigas per amžius’“[m]), **22** jis, Jėzus, tapo geresnės sandoros laiduotoju.[n] **23** Be to, kunigais buvo daugelis,[o] nes kiekvieno kunigo tarnystę nutraukdavo mirtis. **24** O šitas yra gyvas per amžius,[a] todėl jo kunigystė niekam nepereis. **25** Taigi, būdamas amžinai gyvas, jis iš tikro gali išgelbėti tuos, kurie per jį artinasi prie Dievo, ir juos užtarti.[b]

26 Tokio vyriausiojo kunigo mums ir reikėjo: ištikimo, nekalto, nesutepto,[c] atskirto nuo nusidėjėlių ir išaukštinto viršum dangaus.[d] **27** Kitaip negu aniems vyriausiesiems kunigams, jam nereikia kasdien aukoti aukų[e] – pirma už savo, paskui už tautos nuodėmes,[f] – nes jis paaukojo save kartą visiems laikams.[g] **28** Mat pagal Įstatymą vyriausiaisiais kunigais buvo skiriami nuodėmingi žmonės,[h] o pagal priesaiką,[i] ištartą po Įstatymo paskelbimo, buvo paskirtas amžiams ištobulintas Sūnus.[y]

8 Iš to, kas pasakyta, svarbiausia štai kas: mes turime vyriausiąjį kunigą,[j] kuris sėdi danguje šalia Aukščiausiojo*, jo sosto dešinėje,[k] **2** ir tarnauja tikrosios Palapinės, kurią pastatė ne žmogus, o Jehova, šventojoje vietoje.[l] **3** Kiekvienas vyriausiasis kunigas skiriamas aukoti dovanas ir aukas, todėl ir šis privalėjo turėti, ką paaukoti.[m] **4** Jeigu jis būtų žemėje, negalėtų būti kunigas,[n] nes čia jau yra kunigai, kurie pagal Įstatymą dovanas aukoja. **5** Jų tarnystė vaizduoja dangiškus dalykus,[o] yra jų šešėlis.[p] Tai suprantame iš dieviškojo įsakymo, kurį prieš statydamas Palapinę gavo Mozė. Jam buvo pasakyta: „Padarysi visa tiksliai taip, kaip tau buvo parodyta ant kalno.“[r] **6** O Jėzus yra gavęs prakilnesnę tarnybą, nes jis yra geresnės sandoros –

7 SKYRIUS

a Rom 3:20
Hbr 7:19
Hbr 9:9
Hbr 10:1
b Ps 110:4
c Rom 3:27
1Ko 9:21
Gal 6:2
Kol 2:13, 14
d Sk 18:6, 7
e Pr 49:10
Mt 1:1, 3
Lk 3:23, 33
f Ps 110:4
g Hbr 3:1
Hbr 7:26
h Rom 6:9
1Ti 6:16
i Ps 110:4
y Rom 8:3
Hbr 9:9
Hbr 13:9
j Apd 13:38, 39
Gal 2:15, 16
Hbr 10:1
k 1Pt 1:3, 4
l Jn 14:6
Hbr 4:16
m Ps 110:4
n Jer 31:31
Mt 26:27, 28
1Ko 11:25
Hbr 8:6
Hbr 9:15
Hbr 12:22, 24
o 1Me 6:4

Antra skiltis

a Lk 1:33
Hbr 7:15, 16
b Rom 8:34
1Ti 2:5
Hbr 9:24
1Jn 2:1
c Iz 53:9
1Pt 2:21, 22
d Ef 1:20, 21
1Pt 3:22
e Sk 28:3
f Kun 9:8, 15
g Rom 6:10
Hbr 9:28
Hbr 10:14
h Kun 16:11
i Ps 2:7
Ps 110:4
y Hbr 2:10
Hbr 5:9

8 SKYRIUS

j Hbr 3:1
Hbr 7:26
k Ps 110:1
Hbr 1:3
l Hbr 9:8, 24
m Ef 5:2
n Hbr 7:14
o Hbr 9:9, 24
p Kol 2:16, 17
Hbr 10:1
r Iš 25:9, 40
Iš 26:30
Sk 8:4

7:21 *Arba „ir nesigailės“.

8:1 *Arba „Didybės“.

sandoros, įteisintos geresniais pažadais,[a] – tarpininkas.[b]

7 Jeigu pirmoji sandora būtų buvusi be trūkumų, nebūtų reikėję antros.[c] **8** Dievas savo tautai priekaištauja: „Štai ateina dienos, – sako Jehova, – kai sudarysiu su Izraelio namais ir Judo namais naują sandorą. **9** Sudarysiu ne tokią sandorą, kokią buvau sudaręs su jų protėviais, kuriuos už rankos paėmęs išvedžiau iš Egipto žemės.[d] Mano sandoros jie nesilaikė, ir aš lioviausi jais rūpintis. Tai Jehovos žodis.

10 Štai kokią sandorą sudarysiu su Izraelio namais anoms dienoms praėjus, – sako Jehova: – įdėsiu savo įstatymus jiems į protą ir įrašysiu į širdį.[e] Aš būsiu jų Dievas, ir jie bus mano tauta.[f]

11 Nė vienam nebereikės savo artimo* ir savo brolio mokyti ir sakyti: ‘Pažink Jehovą!’ Visi, nuo mažiausio iki didžiausio, mane pažinos. **12** Aš atleisiu jiems jų nedorybes, jų nuodėmių daugiau neprisiminsiu.“[g]

13 Minėdamas „naują sandorą“, ankstesnę jis paskelbė atgyvenusia.[h] O kas atgyvena ir pasensta, tas netrukus nueina į nebūtį.[i]

9 Taigi, įsigaliojus ankstesnei sandorai, tarnystė buvo atliekama pagal nuostatus, buvo ir šventovė[y] žemėje. **2** Pirmojoje tos Palapinės patalpoje stovėjo žibintuvas,[j] stalas ir ant jo – atnašinės duonos papločiai;[k] ji vadinasi Šventoji.[l] **3** Už antrosios uždangos[m] buvo kita patalpa, ji vadinasi Šventų Šventčiausioji.[n] **4** Ten buvo auksinis smilkytuvas[o] ir auksu padengta Sandoros Skrynia,[a] o joje – aukso ąsotis su mana,[b] išsprogusi Aarono lazda[c] ir sandoros plokštės.[d] **5** Ant Skrynios buvo šlovingi kerubai, jų šešėliai krito ant permaldavimo dangčio*.[e] Bet dabar ne laikas smulkiau tai aptarinėti.

6 Nuo tada, kai viskas buvo taip įrengta, kunigai pirmojoje Palapinės patalpoje kasdien eina tarnystę.[f] **7** Į antrąją patalpą įžengia tik vyriausiasis kunigas ir tik kartą metuose[g] – nešinas krauju,[h] kurį ten aukoja už save[i] ir už netyčines tautos nuodėmes.[y] **8** Taip šventoji dvasia parodė, kad tol, kol tebestovi pirmoji Palapinė, kelias į šventąją vietą nėra atviras.[j] **9** Toji Palapinė yra dabartinio laikmečio įvaizdis.[k] Joje aukojamos dovanos ir aukos[l] negali Dievui tarnaujančio žmogaus sąžinės padaryti tobulos,[m] **10** nes jos tėra maistas, gėrimai ir visokie apiplovimai.[n] Tie nuostatai buvo susiję su tuo, kas kūniška,[o] ir galiojo iki meto, kai viskas turėjo būti pataisyta.

11 O Kristus, atėjęs kaip vyriausiasis kunigas ir jau dabar įvairiopai mus laiminantis, perėjo didingesnę ir tobulesnę Palapinę; ji – ne rankų darbo, ne žemiškas kūrinys. **12** Jis kartą ir visiems laikams įžengė į šventąją vietą – ne su ožių ir veršių krauju, o su savuoju krauju[p] – ir amžiams mus išvadavo.[r] **13** Juk jeigu jau ožių ir jaučių kraujas[s] ir telyčios pelenai, kuriais apšlakstomi suteršti, pašventina ir apvalo kūną,[t] **14** juo labiau kraujas Kristaus,[u] kuris amžinosios dvasios vedamas paaukojo save Dievui kaip

8 SKYRIUS

a Ps 110:4
Rom 8:17
b 1Ko 11:25
1Ti 2:5
Hbr 7:22
Hbr 9:15
Hbr 12:22, 24
c Hbr 7:11, 18
d Iš 12:51
e Rom 2:29
f 2Ko 6:16
g Jer 31:31–34
h Rom 10:4
Hbr 7:12
i Kol 2:13, 14

9 SKYRIUS

y Iš 25:8
j Sk 4:9
k Iš 40:22–24
l Iš 26:33
m Iš 36:35
n Iš 26:31, 33
o Kun 16:12
Apr 8:3

Antra skiltis

a Iš 25:10, 11
Iš 40:21
b Iš 16:33
c Sk 17:10
d Iš 32:15
e Iš 25:18, 22
Sk 7:89
f Kun 24:3, 4
g Kun 16:2
h Iš 30:10
Kun 16:14
i Kun 16:6, 11
y Kun 16:15
j Hbr 10:19, 20
k Kol 2:16, 17
Hbr 8:5
Hbr 10:1
l Kun 23:37, 38
m Gal 3:21
Hbr 7:11, 19
n Iš 30:17–19
o Sk 19:13
p Hbr 12:24
Hbr 13:20
r Dan 9:24
Mt 20:28
1Ti 2:5, 6
s Kun 16:6, 15
t Sk 19:9, 17, 19
u 1Pt 1:18, 19

8:11 *Pažod. „bendrapiliečio“.

9:5 *Arba „vietos“.

beydę auką, apvalys mūsų sąžinę, suteptą negyvais darbais,[a] kad galėtume tarnauti gyvajam Dievui.[b]

15 Taigi jis yra naujos sandoros tarpininkas,[c] kad savo mirtimi išpirktų žmones[d] iš prasikaltimų, kuriuos jie darė galiojant ankstesnei sandorai, ir kad jie galėtų tapti pašauktaisiais, kuriems skirtas amžinojo paveldo pažadas.[e] **16** Kai sudaroma sandora su Dievu, tas, per kurį sandora sudaroma, turi mirti, **17** nes sandorą įteisina mirtis; ji negalioja, kol tas, per kurį ji sudaroma, gyvas. **18** Taip ir ankstesnė sandora buvo įteisinta krauju. **19** Antai, persakęs tautai visus Įstatymo įsakymus, Mozė paėmė veršių ir ožių kraujo, sumaišyto su vandeniu, ryškiai raudonos vilnos, isopą* ir apšlakstė knygą# ir visą tautą **20** sakydamas: „Šiuo krauju patvirtinama sandora, kurios Dievas jums įsakė laikytis.“[f] **21** Taip pat jis apšlakstė krauju Palapinę ir visus apeiginės tarnystės indus.[g] **22** Taigi, pagal Įstatymą beveik viskas apvaloma krauju[h] ir be kraujo praliejimo nėra atleidimo.[i]

23 Visa, kas vaizduoja dangiškuosius dalykus,[y] reikėjo apvalyti gyvulių aukomis,[j] bet patiems dangiškiesiems dalykams reikėjo geresnių aukų už šitas. **24** Juk Kristus įžengė ne į rankų darbo šventąją vietą,[k] tikrosios atitikmenį,[l] o į patį dangų,[m] kad dabar, būdamas Dievo akivaizdoje, mus užtartų.[n] **25** Ir jam nereikia savęs aukoti daug kartų – kaip kad vyriausiajam kunigui, kuris, nešinas gyvulių* krauju, į šventąją vietą įeina kasmet,[a] – **26** antraip jam būtų reikėję kentėti daug kartų nuo pasaulio užgimimo. Jis kartą visiems laikams pasirodė šių laikmečių* pabaigoje, kad paaukotų save ir taip pašalintų nuodėmę.[b] **27** Ir kaip žmogui skirta vieną kartą mirti, o paskui stoti į teismą, **28** taip ir Kristus buvo paaukotas vieną kartą, kad nusineštų daugelio nuodėmes.[c] Kai jis pasirodys antrą kartą, tai ne dėl nuodėmės, ir jį išvys tie, kurie laukte laukia, kad jis juos išgelbėtų.[d]

10 Kadangi Įstatymas yra būsimųjų gėrybių šešėlis,[e] o ne pati esmė, jis* negali atvesti į tobulumą tų, kurie artindamiesi prie Dievo kasmet aukoja vis tas pačias aukas.[f] **2** Argi tos aukos dar būtų aukojamos, jeigu einantys tarnystę, kartą apvalyti, suvoktų, kad nebeturi nuodėmės? **3** Bet šitos aukos metai iš metų primena nuodėmes,[g] **4** nes neįmanoma, kad jaučių ir ožių kraujas nuodėmes panaikintų.

5 Tad ateidamas į pasaulį Kristus sako: „Aukos ir atnašos tu nenorėjai, bet paruošei man kūną. **6** Tau nepatiko deginamosios aukos ir atnašos už nuodėmę.[h] **7** Tada pasakiau: ‘Štai atėjau, kaip ritinyje apie mane parašyta, vykdyti tavo valios, o Dieve.’“[i] **8** Pirma taręs: „Tu nenorėjai, tau nepatiko aukos, atnašos, deginamosios aukos ir atnašos už nuodėmę“ (aukos, aukojamos pagal Įstatymą), **9** paskui sako: „Štai

9 SKYRIUS

a 1Jn 1:7

b Rom 12:1

c Lk 22:20 1Ti 2:5 Hbr 12:22, 24

d Mt 20:28

e Rom 8:17

f Iš 24:6–8

g Iš 29:12 Kun 8:15

h Kun 17:11

i Kun 9:7–9

y Hbr 8:5 Hbr 9:9

j Kun 16:19, 20

k Hbr 8:1, 2

l Kol 2:16, 17

m Hbr 6:19, 20 Hbr 9:12

n Kun 16:15 Rom 8:34

Antra skiltis

a Kun 16:2, 34

b Dan 9:24 Hbr 7:27 1Pt 3:18

c Iz 53:12 Rom 6:10 1Pt 2:24

d 2Ti 4:8 Tit 2:13

10 SKYRIUS

e Kol 2:16, 17 Hbr 8:5

f Hbr 7:19 Hbr 9:9

g Kun 16:34

h Ps 40:6

i Ps 40:8

9:19 *Žr. žodynėlį. #Arba „ritinį“. Žr. žodynėlyje „ritinys“.

9:25 *Pažod. „svetimu“. **9:26** *Žr. žodynėlyje „pasaulis“. **10:1** *Arba galbūt „žmonės“.

atėjau vykdyti tavo valios.“[a] Jis panaikina, kas sena, ir įtvirtina, kas nauja. **10** Dėl tos valios[b] Jėzus Kristus kartą visiems laikams paaukojo savo kūną ir taip mes buvome pašventinti.[c]

11 Kiekvienas kunigas diena iš dienos eina savo tarnybą[d] ir daug kartų aukoja tas pačias aukas,[e] kurios negali pašalinti nuodėmių.[f] **12** O šis, visam laikui paaukojęs vieną auką už nuodėmes, atsisėdo Dievo dešinėje[g] **13** ir nuo tada laukia, kol jo priešai bus padėti tarsi suolelis jam po kojų.[h] **14** Vienintele auka jis visam laikui padarė šventinamuosius tobulus.[i] **15** Apie tai mums liudija ir šventoji dvasia. Iš pradžių ji taria: **16** „Štai kokią sandorą sudarysiu su jais anoms dienoms praėjus, – sako Jehova: – įdėsiu savo įstatymus jiems į širdį ir įrašysiu į protą.“[y] **17** Tada sako: „Jų nuodėmių ir nusikaltimų daugiau neprisiminsiu.“[j] **18** Kadangi už tuos dalykus yra atleista, aukoti už nuodėmę nebereikia.

19 Taigi, broliai, dėl Jėzaus kraujo turėdami drąsos įžengti į šventąją vietą[k] **20** jo atvertu nauju, gyvuoju keliu, vedančiu pro uždangą,[l] tai yra pro jo kūną, **21** ir turėdami didį kunigą, vadovaujantį Dievo Namams,[m] **22** artinkimės prie Dievo su dora širdimi ir kupini tikėjimo, apvalę* širdis, išgryninę nedorą sąžinę[n] ir nuplovę kūną tyru vandeniu.[o] **23** Nepaliaukime su tvirtu įsitikinimu skelbti apie savo viltį,[p] nes tas, kuris davė pažadus, yra ištikimas. **24** Būkime vienas kitam dėmesingi, skatinkime mylėti ir daryti gerus darbus[a] **25** ir neapleiskime savųjų susirinkimų,[b] kaip kai kurie yra pratę, bet vieni kitus raginkime[c] – ypač dabar, kai regite artėjančią dieną.[d]

26 Mat jeigu mes, gerai perpratę tiesą, sąmoningai darome nuodėmes,[e] tada aukos už jas nebelieka[f] – **27** belieka su siaubu laukti teismo, per kurį Dievas, užsiliepsnojęs pykčiu, praris savo priešininkus.[g] **28** Kas paniekina Mozės Įstatymą, tas, dviem ar trims liudininkams paliudijus, turi būti be pasigailėjimo nubaustas mirtimi.[h] **29** Tad pagalvokite, kokiõs sunkios bausmės žmogus nusipelno, jei sutrypia Dievo Sūnų, nuvertina sandoros kraują,[i] kuriuo buvo pašventintas, ir įžeidžia malonės dvasią![y] **30** Mes juk pažįstame tą, kuris pasakė: „Kerštas mano, aš atmokėsiu“, ir dar: „Jehova spręs savo tautos bylą.“[j] **31** Baisu pakliūti į gyvojo Dievo rankas!

32 Atminkite ankstesnes dienas, kai buvote apšviesti[k] ir ištvėrėte sunkią kovą ir kentėjimus. **33** Kartais jums patiems tekdavo viešai patirti panieką ir kentėti, o kartais buvote šalia tų, kuriems teko tai patirti. **34** Juk jūs atjautėte kalinius ir nenusiminėte, kai buvo išplėštas jūsų turtas,[l] žinodami, kad turite geresnę, nenykstančią nuosavybę.[m]

35 Tad nenustokite drąsos, už kurią bus dosniai atlyginta.[n] **36** Jums reikia ištvermės,[o] kad įvykdę Dievo valią gautumėte, kas pažadėta. **37** Dar „trumpa valandėlė“,[p] ir „ateinantis ateis, nesuvėluos“.[r] **38** „O mano teisusis bus gyvas dėl tikėjimo“[s]

10:22 *Pažod. „apšlakstę“.

10 SKYRIUS

a Ps 40:6–8
b Gal 1:4
c Hbr 13:12
d 1Sa 2:27, 28
e Iš 29:38
Sk 28:3
f Hbr 7:18
Hbr 10:1
g Rom 8:34
h Ps 110:1
1Ko 15:25
i Hbr 7:19
y Jer 31:33
Hbr 8:10
j Jer 31:34
Hbr 8:12
k Hbr 9:8, 24
l Mt 27:51
m Zch 6:13
Hbr 3:6
n 1Jn 1:7
o Ef 5:25, 26
p 1Ko 15:58
Kol 1:23

Antra skiltis

a Kol 3:23
1Ti 6:18
b Įst 31:12
Apd 2:42
c Iz 35:3
Rom 1:11, 12
d Rom 13:11
2Pt 3:11, 12
e 2Pt 2:21
f Mt 12:32
Hbr 6:4–6
1Jn 5:16
g Iz 26:11
h Įst 17:6
i Mt 26:27, 28
Lk 22:20
y Hbr 6:4–6
j Įst 32:35, 36
k 2Ko 4:6
Hbr 6:4
l Mt 5:12
m Lk 16:9
n Mt 10:32
1Ko 15:58
o Lk 21:19
Jok 5:11
p Iz 26:20
r Hab 2:3
2Pt 3:9
s Jn 3:16
Rom 1:17

ir „jeigu jis atsitrauktų, man* nebebus mielas“.[a] **39** Mes nesame iš tų, kurie savo pražūčiai atsitraukia,[b] – mes iš tų, kurie tiki ir taip išsaugo gyvybę.

11 Tikėjimas laiduoja, kad tai, ko viliamasi, įvyks.[c] Jis aiškiai įrodo, kad nematomi dalykai yra tikri. **2** Juk dėl tikėjimo mūsų protėviai gavo iš Dievo liudijimą, kad jis jiems palankus.

3 Dėl tikėjimo suvokiame, kad laikmečiai* buvo nustatyti Dievo žodžiu ir taip iš neregimybės atsirado regima.

4 Dėl tikėjimo Abelis aukojo Dievui auką, vertesnę už Kaino,[d] ir dėl tikėjimo gavo liudijimą, kad yra teisus, mat Dievas priėmė jo dovanas.[e] Dėl savo tikėjimo jis ir miręs tebekalba.[f]

5 Dėl tikėjimo Henochas[g] buvo paimtas*, kad neišvystų kankinamos mirties; jo neberado, nes Dievas jį paėmė.[h] O prieš paimamas jis gavo liudijimą, kad Dievas yra jam palankus. **6** Be tikėjimo neįmanoma įgyti Dievo palankumo. Kas artinasi prie Dievo, tas turi tikėti, kad jis yra ir kad uoliai jo ieškantiems atlygina.[i]

7 Dėl tikėjimo dievobaimingasis Nojus,[y] gavęs perspėjimą nuo Dievo apie dar nematomus dalykus,[j] pastatė laivą[k] savo šeimynai išgelbėti. Savo tikėjimu jis pasmerkė pasaulį[l] ir dėl tikėjimo buvo pripažintas teisiu.

8 Dėl tikėjimo Abraomas[m] Dievo pašauktas pakluso ir iškeliavo į kraštą, kurį turėjo paveldėti. Jis iškeliavo, nors nežinojo, kur.[n] **9** Dėl tikėjimo jis gyveno pažadėtame krašte kaip svetimšalis,[a] gyveno palapinėse[b] su Izaoku ir Jokūbu, to paties pažado paveldėtojais.[c] **10** Jis laukė miesto su tikrais pamatais, kurio kūrėjas ir statytojas yra Dievas.[d]

11 Dėl tikėjimo ir Sarai buvo suteikta galios susilaukti palikuonio, nors ji buvo jau nebe to amžiaus.[e] Ji laikė ištikimu tą, kuris buvo davęs jai pažadą. **12** Taip iš vieno vyro, kurio kūnas, galima sakyti, buvo miręs,[f] kilo daugybė palikuonių[g] – jie gausūs tarsi žvaigždės danguje, nesuskaičiuojami tarsi pajūrio smiltys.[h]

13 Visi jie mirė tikėdami, nors nebuvo gavę pažadėtųjų dalykų.[i] Jie tik iš tolo juos regėjo,[y] jais džiaugėsi ir pripažino esą tame krašte svetimšaliai ir laikini gyventojai. **14** Kas tai pripažįsta, parodo, kad ieškosi sau vietos, kuri taptų jų namais. **15** Jeigu jie būtų ilgėjęsi vietos, iš kurios išvyko,[j] būtų galėję sugrįžti. **16** Bet jie troško geresnės, tai yra dangiškosios. Todėl Dievas jų nesigėdija, kai jie šaukiasi jo kaip savo Dievo,[k] net yra paruošęs jiems miestą.[l]

17 Dėl tikėjimo Abraomas, kai buvo mėginamas,[m] aukojo Izaoką. Taip, tas, kuris buvo nudžiugintas pažadais, aukojo savo viengimį sūnų,[n] **18** nors jam buvo pasakyta: „Tavo palikuoniais* vadinsis tie, kurie kils iš Izaoko.“[o] **19** Jis išsamprotavo, kad Dievas gali net iš mirties jo sūnų prikelti; iš ten jį ir atgavo, ir tai tapo įvaizdžiu.[p]

20 Dėl tikėjimo Izaokas, žvelgdamas į ateitį, palaimino Jokūbą[r] ir Ezavą.[s]

10 SKYRIUS

a Hab 2:4

b 2Pt 2:20

11 SKYRIUS

c Hbr 11:13

d Pr 4:5

e Pr 4:4

f Pr 4:8, 10

g Pr 5:22
Jud 14

h Pr 5:24

i Ps 58:11
Sof 2:3
Mt 5:12
Mt 6:33

y Pr 6:8, 9

j Pr 6:13, 17

k Pr 6:14

l Pr 6:22
2Pt 2:5

m Rom 4:9, 11

n Pr 12:1, 4

Antra skiltis

a Pr 23:4

b Pr 12:8

c Pr 17:6
Pr 26:3
Pr 28:13

d Hbr 11:16

e Pr 17:17
Pr 21:2

f Rom 4:19

g Pr 21:5

h Pr 22:17
1Ka 4:20

i Pr 47:9

y Jn 8:56

j Pr 11:31

k Iš 3:6, 15

l Hbr 11:10
Hbr 12:22

m Pr 22:1, 2

n Pr 22:9, 10
Jn 3:16

o Pr 21:12

p 1Ko 10:11

r Pr 27:27–29

s Pr 27:38–40

10:38 *Arba „mano sielai“. Žr. žodynėlį. **11:3** *Žr. žodynėlyje „pasaulis“. **11:5** *Pažod. „perkeltas“.

11:18 *Pažod. „sėkla“.

21 Dėl tikėjimo Jokūbas
prieš mirtį[a] palaimino abu Juozapo sūnus[b] ir, pasirėmęs ant
savo lazdos drūtgalio, pagarbino Dievą.[c]

22 Dėl tikėjimo Juozapas savo gyvenimo pabaigoje kalbėjo
apie Izraelio sūnų išėjimą ir liepė išnešti iš ten jo kaulus.[d]

23 Dėl tikėjimo Mozės tėvai
slėpė savo gimusį vaikelį tris mėnesius.[e] Jie matė, kad jis gražus,[f] ir valdovo įsakymo nepabūgo.[g] **24** Dėl tikėjimo Mozė
užaugęs[h] atsisakė vadintis faraono dukters sūnumi[i] **25** ir
nusprendė verčiau kęsti skriaudą drauge su Dievo tauta negu
laikinai mėgautis nuodėme. **26** Paniekinimą, kurį patyrė dėl
to, kad yra pateptasis*, Mozė laikė didesniu turtu už Egipto lobius, nes sutelkė žvilgsnį
į atlygį. **27** Dėl tikėjimo, nepabūgęs valdovo pykčio,[y] jis paliko
Egiptą.[j] Jis laikėsi ištvermingai, tarsi regėtų Neregimąjį.[k]
28 Dėl tikėjimo jis perdavė žmonėms nurodymus dėl Paschos
ir šlakstymo krauju, kad naikintojas neliestų jų pirmagimių.[l]

29 Dėl tikėjimo jie perėjo per
Raudonąją jūrą kaip per sausumą,[m] o egiptiečiai, kai mėgino
tai padaryti, buvo nuskandinti.[n]

30 Dėl tikėjimo žmonės septynias dienas žygiavo aplink
Jerichą, ir miesto sienos griuvo.[o] **31** Dėl tikėjimo paleistuvė*
Rahaba draugiškai priėmė
žvalgus ir nepražuvo su neklusniaisiais.[p]

32 Ką dar galiu pasakyti?
Man neužtektų laiko, jeigu imčiau pasakoti apie Gideoną,[r]
Baraką,[s] Samsoną,[t] Iftachą,[u]
Dovydą,[a] taip pat Samuelį[b] ir
kitus pranašus. **33** Dėl tikėjimo jie nugalėjo karalystes,[c]
įvykdė teisingumą, gavo pažadus,[d] užčiaupė liūtams nasrus,[e] **34** užgesino šėlstančią
ugnį,[f] išvengė kalavijo ašmenų,[g] atsigavo iš silpnumo,[h] tapo
galingais kovotojais,[i] privertė
bėgti užpuolikų kariuomenes.[y]
35 Moterys atgavo prikeltus
mirusiuosius,[j] kiti buvo nukankinti, nes, tikėdamiesi geresnio
prikėlimo, nesutiko išsipirkti
laisvės. **36** Kitiems tekęs išbandymas buvo patyčios ir plakimai, net pančiai[k] ir kalėjimai.[l]
37 Kai kuriuos užmėtė akmenimis,[m] visaip mėgino, pjūklais
pjaustė, kalaviju žudė,[n] kiti vilkėjo avikailiais ir ožkenomis,[o]
kentė nepriteklių, priespaudą[p]
ir skriaudą.[r] **38** Tie, kurių pasaulis nebuvo vertas, klajojo
dykumose, kalnuose, glaudėsi
olose[s] ir žemės plyšiuose.

39 Jie visi gavo iš Dievo liudijimą, kad jis jiems palankus,
vis dėlto nė vienas nesulaukė
to, kas buvo pažadėta. **40** Mat
Dievas buvo numatęs pirma suteikti kai ką geresnio mums,[t]
kad jie būtų ištobulinti ne anksčiau už mus.

12 Šitokio didelio debesies
liudytojų apsupti, nusimeskime ir mes visus apsunkinimus, taip pat lengvai apraizgančią nuodėmę[u] ir ištvermingai
bėkime mums skirtose lenktynėse,[v] **2** sutelkę žvilgsnį į
savo tikėjimo didįjį Vedlį ir
Ištobulintoją Jėzų.[z] Dėl būsimo
džiaugsmo jis nepaisydamas gėdos ištvėrė kančias ant stulpo*
ir atsisėdo Dievo sosto dešinėje.[a] **3** Gerai pamąstykite apie

11 SKYRIUS

a Pr 47:29
b Pr 48:15, 16, 20
c Pr 47:31
d Pr 50:24, 25
Iš 13:19
e Iš 2:2
f Apd 7:20
g Iš 1:16, 22
h Iš 2:11
i Iš 2:10
y Iš 10:28
j Iš 12:51
k 1Ti 1:17
l Iš 12:21–23
m Iš 14:22
n Iš 14:27, 28
o Joz 6:15, 20
p Joz 6:17
r Ts 6:11
s Ts 4:6
t Ts 13:24
u Ts 11:1

Antra skiltis

a 1Sa 16:13
b 1Sa 3:20
c Ts 7:12, 22
d 2Sa 7:8, 12
e Ts 14:5, 6
1Sa 17:34–36
Dan 6:21, 22
f Dan 3:23–25
g 2Ka 6:15, 16
h Ts 16:28
1Ka 18:46
i Ts 11:32
y Ts 4:16
j 1Ka 17:22–24
2Ka 4:32, 34
k Jer 20:2
l Jer 37:15
m 2Me 24:20, 21
n 1Ka 19:10
o 2Ka 1:8
p 1Ka 19:2
r 1Ka 22:24
Jer 38:6
s 1Ka 18:4
1Ka 19:9
t Hbr 2:3
Hbr 3:1
Hbr 7:22

12 SKYRIUS

u Hbr 3:12
v 1Ko 9:24, 26
Fil 3:13, 14
z Jn 14:6
Apd 5:31
Hbr 2:10
a Ps 110:1
Hbr 10:12

11:26 *„Pateptasis“ – gr. *christos* (Kristus). **11:31** *T. y. prostitutė.

12:2 *Žr. žodynėlyje „kančių stulpas“.

tą, kuris ištvėrė, kai nusidėjėliai savo pačių pražūčiai jį užgauliojo.[a] Mąstykite apie jį, kad nepailstumėte ir nepasiduotumėte.[b]

4 Kovoje su nuodėme jums dar neteko priešintis iki kraujo. **5** Jūs pamiršote paraginimą, skirtą jums, sūnums: „Mano sūnau, nenumenkink Jehovos auklybos ir nenusimink jo drausminamas, **6** nes ką Jehova myli, tą auklėja, ir plaka* kiekvieną, kurį priima kaip sūnų.“[c]

7 Jums reikia ištverti kentėjimus, nes taip esate auklėjami. Dievas elgiasi su jumis kaip su sūnumis.[d] O kurio gi sūnaus tėvas neauklėja?[e] **8** Jeigu nebūtumėte auklėjami kaip visi kiti, būtumėte nesantuokiniai vaikai, o ne sūnūs. **9** Mūsų žemiškieji tėvai mus auklėjo ir mes juos gerbėme. Ar neturėtume juo labiau paklusti dvasiniam* Tėvui, kad gyventume?[f] **10** Juk anie auklėjo mus neilgą laiką ir taip, kaip mokėjo. O jis mus visada auklėja mūsų labui, kad taptume, kaip ir jis, šventi.[g] **11** Tiesa, iš pradžių joks sudrausminimas nedžiugina, veikiau atrodo skaudus. Tačiau paskui sudrausmintasis gali džiaugtis ramybės ir teisumo vaisiumi.

12 Tad pakelkite nusvirusias rankas, sustiprinkite pasilpusius kelius[h] **13** ir tiesinkite takus po savo kojomis,[i] kad, kas luoša, neišnirtų ir sugytų. **14** Siekite taikos su visais,[y] siekite šventumo,[j] nes jei nebūsite šventi, neregėsite Viešpaties. **15** Žiūrėkite, kad kuris nors neprarastumėte Dievo malonės ir kad kokia nuodinga šaknis išleidusi tarp jūsų atžalą nepridarytų vargo ir daugelio neapnuodytų*,[a] **16** ir žiūrėkite, kad tarp jūsų neatsirastų ištvirkautojų* ar tokių, kurie nevertina šventų dalykų, kaip nevertino Ezavas, už vieną valgį atidavęs pirmagimio teises.[b] **17** Juk žinote, kad paskui, kai norėjo paveldėti palaiminimą, jis buvo atstumtas. Jis net su ašaromis prašė tėvą pakeisti sprendimą,[c] bet veltui.

18 Jūs juk prisiartinote ne prie liepsnojančio apčiuopiamo kalno,[d] apgaubto juodo debesies, tamsybės ir viesulo,[e] **19** aidinčio nuo trimito skardesio[f] ir žodžių griausmo,[g] kurį išgirdę žmonės prašė, kad daugiau jiems nekalbėtų.[h] **20** Mat jie buvo išgąsdinti įsakymo: „Net gyvulys, jeigu žengtų ant to kalno, turi būti užmuštas akmenimis.“[i] **21** Reginys buvo toks šiurpus, kad Mozė pasakė: „Esu išsigandęs ir drebu.“[y] **22** Jūs prisiartinote prie Siono kalno[j] ir gyvojo Dievo miesto – dangiškosios Jeruzalės,[k] prie miriadų angelų, **23** susibūrusių į visuotinį sambūrį,[l] prie danguje įrašytųjų pirmagimių bendruomenės, prie Dievo, visų Teisėjo,[m] ir ištobulintų teisiųjų[n] dvasinio gyvenimo,[o] **24** prie naujos sandoros[p] tarpininko Jėzaus[r] ir jo pašlakstyto kraujo, kalbančio apie geresnius dalykus negu Abelio kraujas.[s]

25 Žiūrėkite, klausykite to, kuris kalba. Juk jeigu anie neišvengė bausmės už tai, kad nenorėjo klausyti to, kuris perdavė Dievo perspėjimą žemėje, tai juo labiau neišvengsime mes, jei nusigręšime nuo kalbančio

12 SKYRIUS

a Mt 27:39

b Gal 6:9

c Pat 3:11, 12

d 2Sa 7:14
Hbr 2:10

e Pat 13:24

f Jok 4:10

g 1Pt 1:15, 16

h Iz 35:3

i Pat 4:26

y Ps 34:14
Rom 12:18
Rom 14:19

j Rom 6:19
1Te 4:3, 4
Hbr 10:10

Antra skiltis

a Įst 29:18

b Pr 25:32, 34

c Pr 27:34

d Iš 19:12
Iš 19:18

e Iš 19:16

f Iš 19:19

g Įst 4:11, 12

h Iš 20:18, 19

i Iš 19:12, 13

y Įst 9:19

j Apr 14:1

k Apr 21:2

l Dan 7:10

m Pr 18:25
Ps 94:2
Iz 33:22

n Hbr 10:14

o Hbr 12:9

p Mt 26:27, 28

r 1Ti 2:5
Hbr 9:15

s Pr 4:8, 10

12:6 *Arba „baudžia“. **12:9** *Arba „dvasinio gyvenimo“.

12:15 *Pažod. „nesuteršty“. **12:16** *Žr. žodynėlyje „ištvirkavimas“.

iš dangaus.[a] **26** Anuomet jo balsas sudrebino žemę,[b] o dabar bus, kaip jis yra pažadėjęs: „Aš dar sykį sudrebinsiu – ne tik žemę, bet ir dangų.“[c] **27** Žodžiai „dar sykį“ rodo, kad dalykai, kurie bus drebinami – ne Dievo padarytieji, – bus pašalinti, kad liktų tie, kurie nesudrebinami. **28** Tad žinodami, kad gausime nesudrebinamą Karalystę, ir toliau būkime verti malonės, dėl kurios galime deramai tarnauti Dievui su pagarba ir baime. **29** Juk mūsų Dievas yra ryjanti ugnis.[d]

13 Nepaliaukite vienas kitą broliškai mylėti.[e] **2** Nepamirškite svetingumo[f] – juk dėl to, kad buvo svetingi, kai kurie to nežinodami priėmė viešnagėn angelus.[g] **3** Galvokite apie kalinius,[h] lyg būtumėte drauge su jais įkalinti,[i] taip pat apie skriaudžiamuosius, nes ir jūs esate kūnas*. **4** Santuoka tebūna visų gerbiama. Nesuterškite santuokos patalo,[y] nes ištvirkautojus* ir svetimautojus Dievas teis.[j] **5** Tenebūna jūsų gyvenime godumo* pinigams,[k] pasitenkinkite tuo, ką turite.[l] Dievas juk yra pasakęs: „Aš niekada tavęs nepaliksiu ir niekada tavęs neapleisiu.“[m] **6** Todėl galime juo visiškai pasitikėti ir sakyti: „Jehova mano padėjėjas, aš nebijosiu. Ką gali padaryti man žmogus?“[n]

7 Prisiminkite savo vadovus*,[o] kurie skelbė jums Dievo žodį. Mąstykite apie tai, kokių puikių vaisių duoda jų elgesys, ir sekite jų tikėjimu.[p]

13:3 *Arba galbūt „tarsi kartu su jais kentėtumėte“. **13:4** *Žr. žodynėlyje „ištvirkavimas“. **13:5** *Pažod. „meilės“. **13:7** *Arba „tuos, kurie jus veda“.

12 SKYRIUS

a Hbr 1:2
Hbr 2:2–4
b Iš 19:18
c Ag 2:6
d Įst 4:24

13 SKYRIUS

e 1Te 4:9
1Pt 1:22
f Rom 12:13
1Ti 3:2
g Pr 18:2, 3
Pr 19:1–3
h Kol 4:18
i Rom 12:15
y Pat 5:16, 20
Mt 5:28
j Pat 6:32
1Ko 6:9, 10
1Ko 6:18
Gal 5:19, 21
k 1Ti 6:10
l Pat 30:8, 9
1Ti 6:8
m Įst 31:6, 8
n Ps 118:6
Dan 3:17
Lk 12:4
o 1Ti 5:17
Hbr 13:17
p 1Ko 11:1
2Te 3:7

Antra skiltis

a Rom 14:17
1Ko 8:8
Kol 2:16
b 1Ko 9:13
1Ko 10:18
c Kun 16:27
d Hbr 9:13, 14
e Jn 19:17
f Rom 15:3
2Ko 12:10
1Pt 4:14
g Hbr 11:10
Hbr 12:22
h Kun 7:12
Ps 50:14, 23
i Ps 69:30, 31
Oz 14:2
Rom 10:9
y Rom 12:13
j Fil 4:18
k 1Te 5:12
l Apd 20:28
m Ef 5:21
1Pt 5:5
n 2Ko 1:12
o 1Pt 5:4

8 Jėzus Kristus tas pats visada: vakar, šiandien ir amžinai.

9 Žiūrėkite, kad jūsų nesuklaidintų visokie svetimi mokymai, juk širdį stiprinti labiau padeda Dievo malonė negu nuostatai dėl maisto, nenaudingi tiems, kurie jų laikosi.[a]

10 Mes turime tokį aukurą, nuo kurio neturi teisės valgyti einantys tarnystę Palapinėje.[b] **11** Paskersti gyvuliai, kurių kraują vyriausiasis kunigas neša į šventąją vietą kaip auką už nuodėmę, yra sudeginami už stovyklos.[c] **12** Panašiai ir Jėzus, kad pašventintų tautą savuoju krauju,[d] kentėjo už miesto vartų.[e] **13** Taigi išeikime iš stovyklos ir eikime pas jį kęsti paniekinimo kaip ir jis,[f] **14** nes čia neturime išliekančio miesto – laukte laukiame būsimojo.[g] **15** Per jį visada aukokime Dievui gyriaus auką[h] – savo lūpomis skelbkime jo vardą.[i] **16** Nepamirškite daryti gera ir dalytis su kitais,[y] nes tokios aukos Dievui patinka.[j]

17 Klausykite savo vadovų*,[k] kurie budi jūsų labui ir turės duoti už tai apyskaitą,[l] mielai jiems nusileiskite.[m] Tada jie atliks savo darbą su džiaugsmu, be dūsavimo, antraip tai jums būtų žalinga.

18 Melskitės už mus. Mes esame įsitikinę turį dorą sąžinę, nes stengiamės elgtis visais atžvilgiais dorai.[n] **19** Ypač prašau jus melsti, kad būčiau greičiau jums sugrąžintas.

20 O ramybės Dievas, kuris prikėlė iš mirusių didįjį avių ganytoją,[o] mūsų Viešpatį Jėzų, ir kuriam Jėzus nunešė amžinos sandoros kraują, **21** teaprūpi-

13:17 *Arba „tų, kurie jus veda“.

na jus viskuo, ko reikia jo valiai vykdyti, ir per Jėzų Kristų teugdo mumyse, kas miela jo akims. Jam šlovė per amžių amžius! Amen.

22 Raginu jus, broliai, kantriai klausytis šio padrąsinimo žodžio, juk mano laiškas trumpas. **23** Žinokite, kad mūsų brolis Timotiejus išleistas į laisvę. Tikiuosi, jis netrukus atvyks, ir mudu atkeliausime pasimatyti su jumis.

24 Sveikinkite visus, kurie jums vadovauja, ir visus kitus šventuosius. Linkėjimus jums siunčia broliai, esantys Italijoje.[a]

25 Tebūna malonė su jumis visais.

Antra skiltis

13 SKYRIUS
a Apd 27:1

JOKŪBO
LAIŠKAS

TURINIO APŽVALGA

1 Pasveikinimas (1)
Laimingas, kas ištvermingai laikosi mėginamas (2–15)
„Išmėginimai ugdo ištvermę“ (3)
Raginimas prašyti Dievą išminties (5–8)
Geismas veda į nuodėmę ir mirtį (14, 15)
Kiekviena gera dovana yra iš aukštybių (16–18)
Žodžio klausytojai ir vykdytojai (19–25)
Žmogus, žiūrintis į veidrodį (23, 24)
Nepeiktinas ir tyras garbinimas (26, 27)
2 Šališkumas yra nuodėmė (1–13)
„Karališkasis įstatymas“ (8)
„Tikėjimas be darbų negyvas“ (14–26)
„Ir demonai tiki, ir dreba“ (19)
Abraomas – Jehovos draugas (23)
3 Liežuvis yra ugnis (1–12)
Daugelis neturėtų būti mokytojai (1)
Išmintis iš aukštybių (13–18)
4 „Draugystė su pasauliu yra priešiškumas Dievui“ (1–12)
„Priešinkitės Velniui“ (7)
„Artinkitės prie Dievo“ (8)
„Taip didžiuotis nėra gerai“ (13–17)
„Jeigu Jehova panorės“ (15)
5 Perspėjimas turtuoliams (1–6)
Tuos, kurie kantriai laukia, Dievas palaimins (7–11)
„Sakykite „taip“, jei tikrai yra „taip“ (12)
„Teisiojo maldavimas turi didelę galią“ (13–18)
„Tas, kuris sugrąžina nusidėjėlį iš klystkelio, išgelbės jį“ (19, 20)

1 Jokūbas,[a] Dievo ir Viešpaties Jėzaus Kristaus vergas, dvylikai pasklidusių giminių.

Būkite sveiki!

2 Mano broliai, džiaukitės, kad patiriate visokių išbandymų.[b] **3** Žinokite, kad tikėjimo išmėginimai ugdo ištvermę.[a] **4** Leiskite ištvermei atlikti savo darbą iki galo, kad būtumėte visiškai subrendę, visais atžvilgiais be priekaišto – kad nieko nestokotumėte.[b]

5 Tad jeigu kuris iš jūsų stokoja išminties, tegu prašo

1 SKYRIUS
a Mt 13:55
b Mt 5:11, 12

Antra skiltis
a 1Pt 1:6, 7
b 1Ko 14:20
Ef 4:13

Dievą,[a] ir jam bus suteikta;[b] juk Dievas visiems duoda dosniai ir nė vienam nepriekaištauja.[c] **6** Tegu jis prašo tikėdamas,[d] nė kiek neabejodamas,[e] nes abejojantis yra lyg vėjo genama ir blaškoma jūros banga. **7** Šitoks tenemano ką nors gausiąs iš Jehovos* – **8** toks svyruojantis,[f] visuose savo keliuose nepastovus žmogus.

9 Vargingas brolis tesidžiaugia savo išaukštinimu,[g] **10** o turtingas – savo pažeminimu;[h] juk turtuolis nunyksta tarsi augalo žiedas. **11** Kaip pakilusi kaitri saulė išdžiovina augalą ir jo žiedas nubyra, jo grožis pragaišta, taip ir turtuolis nunyks savo keliuose.[i]

12 Laimingas žmogus, kuris ištvermingai laikosi mėginamas,[y] nes kai bus išmėgintas, gaus gyvenimo vainiką,[j] kurį Jehova yra pažadėjęs jį mylintiems.[k] **13** Kas patiria išmėginimą, tenesako: „Mane Dievas mėgina.“ Dievo neįmanoma blogybėmis mėginti, ir jis pats nė vieno blogybėmis nemėgina. **14** Žmogus yra mėginamas, kai jo paties geismas ima jį traukti ir vilioti.[l] **15** Sustiprėjęs geismas nuveda į nuodėmę,* o padaryta nuodėmė užtraukia mirtį.[m]

16 Neapsigaukite, mano mylimi broliai. **17** Iš aukštybių ateina kiekvienas geras davinys ir kiekviena tobula dovana[n] – kas gera, ateina nuo dangaus šviesulių Tėvo,[o] kuris nesimaino ir nesikeičia,[p] kaip kad slenkantys šešėliai. **18** Tai jo valia buvome pagimdyti tiesos žodžiu,[r] kad būtume tarsi pirmieji vaisiai iš jo kūrinių.[s]

1:7 *Žr. priedą A5. **1:15** *Pažod. „Apvaisintas geismas pagimdo nuodėmę“.

1 SKYRIUS

a 1Ka 3:9; Mk 11:24; 1Jn 3:22
b Pat 2:3–6; Jn 15:7; 1Jn 5:14
c Mt 7:11
d Mt 7:7
e Mt 21:22; Hbr 11:6
f Jok 4:8
g Jok 2:5
h 1Ti 6:17
i Iz 40:6, 7; Mt 19:24
y Mt 5:10; Jok 1:2
j 2Ti 4:8; 1Pt 5:4; Apr 2:10
k Jok 2:5
l Pr 3:6; 1Jn 2:16
m Rom 5:21
n Mt 7:11
o Jer 31:35; 2Ko 4:6
p Mal 3:6
r Jn 1:12, 13; Rom 8:28; Ef 1:13, 14; 2Te 2:13; 1Pt 1:23
s Apr 14:4

Antra skiltis

a Pat 10:19; Pat 17:27
b Mok 7:9; Mt 5:22
c Jok 3:18
d Kol 3:8; 1Pt 2:1
e Kun 18:5; 1Sa 15:22; Mt 7:21; 1Jn 3:7
f Lk 6:46; Jok 2:14
g Ps 19:7
h Mt 7:24; Lk 11:28; Jn 13:17
i Ps 39:1; Pat 12:18; Pat 15:2; 1Pt 3:10
y Įst 14:29; Įst 27:19; Ps 68:5
j Iz 1:17; 1Ti 5:3
k Job 29:12, 13; Iz 58:7
l 1Ko 5:7; Jok 4:4; Apr 18:4

2 SKYRIUS

m 1Ti 5:21; Jok 3:17

19 Mano mylimi broliai, kiekvienas būkite pasirengęs klausytis, neskubėkite kalbėti,[a] neskubėkite rūstauti,[b] **20** nes pasidavęs rūstybei žmogus nedaro to, kas teisu Dievo akyse.[c] **21** Todėl atsikratykite visko, kas nešvaru, net menkiausios blogybės,[d] ir romiai priimkite skiepijamą žodį, kuris gali jus išgelbėti.

22 Būkite žodžio vykdytojai,[e] o ne vien klausytojai, apgaudinėjantys save klaidingais samprotavimais. **23** Kas žodžio klauso, bet jo nevykdo,[f] tas panašus į žmogų, kuris žiūri į savo veidą veidrodyje: **24** pasižiūri ir nueina, ir tuojau pamiršta, koks esąs. **25** O kas įsižiūri į tobuląjį laisvės įstatymą[g] ir jo laikosi, tas yra ne užmaršus klausytojas, o darbo vykdytojas; tą darbą darydamas jis bus laimingas.[h]

26 Kas laiko save Dievo garbintoju*, tačiau nepažaboja liežuvio,[i] tas apgaudinėja savo širdį ir Dievą garbina tuščiai. **27** Nepeiktinai ir tyrai garbinti mūsų Dievą ir Tėvą reiškia rūpintis našlaičiais[y] ir našlėmis[j] jų varge[k] ir saugotis susitepti šiuo pasauliu.[l]

2 Mano broliai, nejaugi, išpažindami tikėjimą mūsų šlovinguoju Viešpačiu Jėzumi Kristumi, galėtumėte elgtis šališkai?[m] **2** Jeigu į jūsų sueigą ateitų žmogus, apsimaustęs aukso žiedais, prašmatniai apsirengęs, ir ateitų vargšas, vilkintis nevalyvais drabužiais, **3** nejau būtumėte prielankūs tam, kuris išsipuošęs, ir jam sakytumėte: „Sėskis štai čia, patogiai“, o vargšui tartumėte:

1:26 *Arba „laiko save tikinčiuoju“.

„Tu pastovėk“ arba: „Sėskis čia, prie mano pakojo“?[a] **4** Argi tada neiškeltumėte vieno aukščiau už kitą?[b] Argi nebūtumėte teisėjai, kurie teisia nesąžiningai?[c]

5 Paklausykite, mano mylimi broliai. Argi ne tuos, kuriuos pasaulis laiko vargšais, Dievas išsirinko, kad būtų pertekę tikėjimo[d] ir paveldėtų Karalystę, pažadėtą jį mylintiems?[e] **6** O jūs paniekinate vargšą. Argi ne turtuoliai jus engia[f] ir tampo po teismus? **7** Argi ne jie piktžodžiauja prieš tą kilnų vardą, kuriuo vadinatės? **8** Jeigu vykdote karališkąjį įstatymą, kaip parašyta: „Mylėk savo artimą kaip save patį“,[g] darote gerai. **9** Bet jeigu elgiatės šališkai,[h] darote nuodėmę ir įstatymas jus pripažįsta kaltais.[i]

10 Mat kas laikosi viso Įstatymo, bet nusižengia vienam nuostatui, tas pažeidžia visus.[y] **11** Juk tas, kuris pasakė: „Nesvetimauk“,[j] taip pat pasakė: „Nežudyk“.[k] Tad jeigu nesvetimauji, bet žudai, nusižengi įstatymui. **12** Kalbėkite ir elkitės kaip tie, kurie bus teisiami pagal laisvų žmonių* įstatymą.[l] **13** Kas nerodo gailestingumo, tam teismas bus negailestingas.[m] Gailestingumas triumfuoja prieš teismą.

14 Mano broliai, kas iš to, kad žmogus sako turįs tikėjimą, jei darbais jo neparodo?[n] Argi toks tikėjimas jį išgelbės?[o] **15** Jeigu broliui ar sesei, neturinčiam kuo apsirengti ir kasdien stokojančiam maisto, **16** sakote: „Eik ramybėje, sušilk ir pasisotink“, bet neduodate to, kas būtina jo kūnui, kas iš tų žodžių?[a] **17** Panašiai yra su tikėjimu: jei neparodomas darbais, jis negyvas.[b]

18 Vis dėlto kas nors sakys: „Tu turi tikėjimą, o aš darau darbus. Parodyk man savo tikėjimą be darbų, o aš parodysiu tau savo tikėjimą darbais.“ **19** Tiki, kad yra vienas Dievas? Gerai darai. Tačiau ir demonai tiki, ir dreba.[c] **20** Kaip nesupranti, tuščias žmogau, kad tikėjimas be darbų nenaudingas? **21** Argi mūsų tėvas Abraomas ne dėl darbų buvo pripažintas teisiu? Ar ne dėl to, kad aukojo savo sūnų Izaoką ant aukuro?[d] **22** Kaip matai, jo tikėjimą lydėjo darbai ir darbais jo tikėjimas buvo ištobulintas.[e] **23** Taip išsipildė Raštų žodžiai: „Abraomas patikėjo Jehova, todėl buvo pripažintas teisiu.“[f] Jehova pavadino jį savo draugu.[g]

24 Kaip matote, kad žmogus būtų pripažintas teisiu, reikia darbų, ne vien tikėjimo. **25** Panašiai ir paleistuvė* Rahaba – argi ne dėl darbų ji buvo pripažinta teisia? Argi ne dėl to, kad svetingai priėmė pasiuntinius ir kitu keliu juos išleido?[h] **26** Taigi, kaip kūnas be dvasios* miręs,[i] taip ir tikėjimas be darbų negyvas.[y]

3 Mano broliai, daugelis iš jūsų neturėtų būti mokytojai, juk mūsų laukia griežtesnis teismas.[j] **2** Mes visi dažnai klystame.[k] Kas nenusideda kalbėdamas, tas yra tobulas žmogus ir geba save pažaboti. **3** Kad arklys mums paklustų, jam į nasrus įbrukame žąslus ir tada galime jį vestis. **4** Net

2:12 *Arba „laisvės“.

2 SKYRIUS
a Kun 19:15
b Gal 3:28
c Įst 1:17
d Apr 2:9
e Lk 22:28–30
f Apd 13:50
g Kun 19:18 Mt 22:39 Rom 13:10
h Jok 2:1
i Kun 19:15
y Įst 27:26 Gal 3:10
j Iš 20:14 Įst 5:18
k Iš 20:13 Įst 5:17
l Jok 1:25
m Pat 21:13 Mt 5:7 Mt 6:15 Lk 6:36
n Tit 3:8 Jok 1:25
o 1Ko 13:2

Antra skiltis
a Įst 15:7, 8 Mt 25:35, 36 Lk 3:11 Rom 12:13 1Ti 5:4 Jok 1:27 1Jn 3:17
b Mt 7:21 Hbr 10:24
c Mt 8:28, 29 Lk 4:33, 34
d Pr 22:9, 12
e Hbr 11:17
f Pr 15:6 Rom 4:3 Gal 3:6
g 2Me 20:7 Iz 41:8
h Joz 2:1, 15 Joz 6:17 Hbr 11:31
i Ps 146:4
y Rom 10:10 Jok 2:17

3 SKYRIUS
j Lk 12:48
k 1Ka 8:46 Pat 20:9 1Jn 1:8

2:25 *T. y. prostitutė. **2:26** *Žr. žodynėlį.

laivus, labai didelius ir stiprių vėjų genamus, vairininkas mažyčiu vairu nukreipia, kur nori.

5 Liežuvis – mažas narys, tačiau didžiai giriasi. Maža liepsnelė gali padegti didžiulę girią. **6** Liežuvis irgi yra ugnis.[a] Šis mūsų kūno narys yra lyg nedorybės pilnas pasaulis. Jis suteršia kūną[b] ir padega visą gyvenimo eigą*, nes pats yra Gehenos# padegtas. **7** Štai visų rūšių žvėris, paukščius, roplius ir jūros gyvūnus galima sutramdyti, ir žmogus juos sutramdo, **8** o liežuvio joks žmogus nepajėgia sutramdyti. Jis nesuvaldomas ir kenksmingas, pilnas mirtinų nuodų.[c] **9** Juo mes šloviname savo Tėvą Jehovą ir juo siunčiame prakeiksmus žmonėms, nors žmonės sukurti panašūs į Dievą.[d] **10** Iš tų pačių lūpų išeina ir laiminimas, ir prakeikimas.

Šitaip, mano broliai, neturi būti.[e] **11** Argi gali iš vieno šaltinio sykiu trykšti ir gėlas, ir sūrus* vanduo? **12** Broliai, bene figmedis gali užauginti alyvuogių, o vynmedis – figų?[f] Taip ir iš sūrios versmės negali trykšti gėlas vanduo.

13 Kas iš jūsų išmintingas ir turi supratimo? Teparodo tai geru elgesiu ir tedaro darbus su išminčiai būdingu romumu. **14** O jeigu jūsų širdis pilna kartaus pavydo[g] ir vaidingumo*,[h] nesigirkite,[i] kad esate išmintingi, nes tai yra melas. **15** Tokia išmintis nėra iš aukštybių, ji žemiška,[y] gyvuliška ir demoniška. **16** Juk kur pavydas ir vaidingumas, ten netvarka ir visokios bjaurystės.[a]

17 O išmintis iš aukštybių pirmiausia yra tyra,[b] paskui taikinga,[c] supratinga*,[d] linkusi paklusti, pilna gailestingumo ir gerų vaisių,[e] nešališka,[f] neveidmainiška.[g] **18** Taikoje sėjamas teisumas duoda vaisių[h] taikdariams.[i]

4 Dėl ko tarp jūsų kyla karai ir kivirčai? Argi ne dėl to, kad jumyse nerimsta kūno geismai?[y] **2** Neturite, bet vis tiek geidžiate. Negalite gauti, todėl žudote ir gviešiatės svetimo, kovojate ir kariaujate.[i] Neturite todėl, kad neprašote. **3** O to, ko prašote, negaunate, nes prašote negeram tikslui – kad patenkintumėte kūniškas užgaidas.

4 Neištikimieji*, argi nežinote, kad draugystė su pasauliu yra priešiškumas Dievui? Kas nori būti pasaulio draugas, tampa Dievo priešu.[k] **5** Negi manote, kad Raštuose tuščiai sakoma: „Mumyse apsigyvenusi dvasia linkusi pavydėti“?[l] **6** Tačiau Dievo malonė už ją stipresnė. Todėl ir sakoma: „Dievas išpuikėliams priešinasi,[m] o nuolankiesiems teikia malonę.“[n]

7 Tad pakluskite Dievui;[o] priešinkitės Velniui,[p] ir jis bėgs nuo jūsų.[r] **8** Artinkitės prie Dievo, ir jis artinsis prie jūsų.[s] Nusivalykite rankas, nusidėjėliai,[t] išgryninkite savo širdis,[u] svyruojantieji. **9** Krimskitės, sielvartaukite ir verkite.[v] Tepavirsta jūsų juokas sielvartu ir jūsų džiaugsmas – liūdesiu. **10** Nusižeminkite Jehovos akivaizdoje,[z] ir jis jus išaukštins.[a]

3:6 *Pažod. „gimimo ratą“. #Žr. žodynėlį. **3:11** *Pažod. „ir saldus, ir kartus“. **3:14** *Arba galbūt „savanaudiškų užgaidų“.

3 SKYRIUS

a Pat 16:27
Mt 12:36, 37
b Ps 39:1
Mt 15:11, 18
Mk 7:23
c Ps 140:3
Pat 12:18
Pat 18:7
d Pr 1:26, 27
e Ef 4:29
f Mt 7:16
g Rom 13:13
1Ko 3:3
h Ef 4:31
i 1Ko 13:4
y 1Ko 2:14
Fil 3:19

Antra skiltis

a Pat 14:30
Gal 5:19–21
b Rom 12:9
1Ti 5:1, 2
c 2Ko 13:11
1Te 5:13
2Pt 3:14
d 1Ti 3:3
Tit 3:2
e Gal 5:22, 23
f Jok 2:9
g 1Pt 1:22
h Iz 32:17
Hbr 12:11
i Mt 5:9
1Pt 3:11

4 SKYRIUS

y Rom 7:23
Gal 5:17
Jok 3:14
1Pt 2:11
j Mt 5:22
Jok 3:16
k 2Me 19:2
Jn 15:19
Jn 17:14
Jn 18:36
1Jn 2:15
1Jn 5:19
l Pr 6:5
Pr 8:21
m Ps 138:6
n Pat 3:34
1Pt 5:5
o Hbr 12:9
1Pt 2:17
1Pt 5:6
p Ef 4:27
Ef 6:11
r Mt 4:10, 11
Lk 4:13
s Iz 44:22
Iz 55:6, 7
t Iz 1:16
u 1Jn 3:3
v Jl 2:12
z 2Me 7:14
2Me 33:12, 13
a Pat 29:23
Mt 23:12

3:17 *Pažod. „nuolaidi“. **4:4** *Pažod. „Svetimautojos“.

11 Nesmerkite vienas kito, broliai.[a] Kas smerkia ar teisia savo brolį, smerkia ir teisia įstatymą. O jeigu teisi įstatymą, esi ne įstatymo vykdytojas, bet teisėjas. **12** Vienas yra Įstatymų Davėjas ir Teisėjas[b] – tas, kuris gali ir išgelbėti, ir sunaikinti.[c] O tu kas toks, kad teisi savo artimą?[d]

13 Dabar paklausykite visi, kurie sakote: „Šiandien ar rytoj keliausime į tą miestą, išbūsime ten metus, versimės ir uždirbsime pinigų.“[e] **14** Jūs nežinote, koks bus jūsų gyvenimas rytoj.[f] Juk esate rūkas, kuris trumpam pasirodo ir išnyksta.[g] **15** Verčiau sakykite: „Jeigu Jehova panorės,[h] gyvensime ir darysime tą ar aną.“ **16** O jūs didžiuojatės savo pagyrūniškais užmojais. Taip didžiuotis nėra gerai. **17** Todėl jei žmogus moka daryti, kas teisinga, bet nedaro, jis nusideda.[i]

5 Dabar paklausykite jūs, turtuoliai: verkite ir aimanuokite, nes jūsų laukia negandos.[y] **2** Jūsų turtai supuvo, jūsų drabužius kandys sukapojo.[j] **3** Jūsų auksas ir sidabras surūdijo, jų rūdys bus liudijimas prieš jus ir suris jūsų kūną. Tai, ką susikrovėte, paskutinėmis dienomis bus tarsi ugnis.[k] **4** Štai aimanuoja jūsų laukus nuvalę darbininkai, kuriems nesumokėjote; pjovėjų pagalbos šauksmai pasiekė kareivijų Viešpaties Jehovos ausis.[l] **5** Žemėje jūs gyvenote prabangiai ir mėgavotės malonumais, skerdimo dieną penėjote savo širdis.[m] **6** Jūs pasmerkėte teisųjį ir jį nužudėte. Argi jis* jums nesipriešina?

5:6 *Arba galbūt „Dievas“.

4 SKYRIUS

a Kun 19:16 Pat 17:9
b Iz 33:22
c Mt 10:28
d Mt 7:1 Lk 6:37 Rom 14:4
e Lk 12:18–20
f Ps 39:6 Pat 27:1 Mok 6:12
g Job 14:1, 2 Ps 102:3 1Pt 1:24
h Apd 18:21 Hbr 6:3
i Lk 12:47 Jn 9:41 Jn 15:22

5 SKYRIUS

y Pat 11:28 Lk 6:24 Lk 18:25
j Mt 6:19 Lk 12:33
k Ez 7:19
l Kun 19:13 Įst 24:14, 15 Jer 22:13 Mal 3:5
m Jer 12:3

Antra skiltis

a Mt 24:3
b Įst 11:14 Jer 5:24
c Hbr 6:12
d 1Te 3:13
e 1Ko 4:5
f 2Me 36:16
g Mt 5:12 Hbr 6:12
h Jok 1:2–4
i Job 1:20, 21
y Job 42:10
j Ps 103:8 Lk 6:36
k Mt 5:34–37
l Ps 50:15
m Kol 3:16
n Apd 20:28, 35 1Pt 5:2
o Ps 141:5 Mk 6:13 Lk 10:34
p 2Sa 12:13 Ps 32:5 Pat 28:13 1Jn 1:9

7 Todėl būkite kantrūs, broliai, iki Viešpaties grįžimo*.[a] Štai žemdirbys kantriai laukia brangaus žemės vaisiaus, laukia ankstyvojo ir vėlyvojo lietaus.[b] **8** Jūs irgi būkite kantrūs,[c] sustiprinkite savo širdis, nes Viešpats grįš jau netrukus.[d]

9 Nesiskųskite vieni kitais, broliai, kad nebūtumėte nuteisti.[e] Štai Teisėjas jau stovi prie durų. **10** Broliai, mokykitės iš pranašų, kurie kalbėjo Jehovos vardu,[f] – sekite jų kantrybės ir ištvermės varguose pavyzdžiu.[g] **11** Juk tuos, kurie ištvėrė, mes vadiname laimingais.[h] Antai jūs girdėjote apie Jobo ištvermę[i] ir žinote, kaip Jehova galiausiai jį palaimino.[y] Jehova yra kupinas atjautos ir gailestingas.[j]

12 Pirmiausia, mano broliai, neprisiekinėkite nei dangumi, nei žeme, nei dar kuo kitu. Tiesiog sakykite „taip“, jei tikrai yra „taip“, ir „ne“, jeigu yra „ne“,[k] kad neužsitrauktumėte pasmerkimo.

13 Kas nors iš jūsų kenčia vargą? Tegu meldžiasi.[l] Kas nors pakilios dvasios? Tegu gieda psalmes.[m] **14** Kas nors iš jūsų serga? Tepasikviečia bendruomenės vyresniuosius.[n] Jie tesimeldžia už jį ir tepatepa aliejumi[o] Jehovos vardu. **15** Tikėjimo malda išgydys sergantį*, ir Jehova jį pakels. O jeigu jis yra padaręs nuodėmių, jam bus atleista.

16 Tad išpažinkite vieni kitiems savo nuodėmes[p] ir melskitės vieni už kitus, kad būtumėte

5:7 *Žodžiu „grįžimas“ verčiamas gr. daiktavardis *parousia*. Žr. žodynėlyje „paruzija“. **5:15** *Arba galbūt „pavargusį“.

išgydyti. Teisiojo maldavimas turi didelę galią.[a] **17** Elijas buvo toks pat žmogus kaip mes, bet jis melste meldė, kad nelytų, ir krašte nelijo trejus metus ir šešis mėnesius.[b] **18** Kai jis meldėsi dar kartą, dangus davė lietaus, ir žemė išželdino savo vaisių.[c]

5 SKYRIUS

a 1Sa 12:18
1Ka 13:6

b 1Ka 17:1

c 1Ka 18:42, 45

Antra skiltis

a Gal 6:1

b 1Ti 4:16

19 Mano broliai, jei kas nors iš jūsų nuklystų nuo tiesos ir kitas jį sugrąžintų, **20** žinokite, kad tas, kuris sugrąžina nusidėjėlį iš klystkelio,[a] išgelbės jį* nuo mirties ir uždengs daugybę nuodėmių.[b]

5:20 *Arba „jo sielą“. Žr. žodynėlį.

PIRMASIS PETRO

LAIŠKAS

TURINIO APŽVALGA

1 Pasveikinimas (1, 2)
Atgimę, kad turėtų gyvą viltį (3–12)
„Būkite šventi, nes aš esu šventas“ (13–25)

2 „Trokškite gryno žodžio pieno“ (1–3)
„Gyvi akmenys, iš kurių statomi dvasiniai namai“ (4–10)
Paraginimas gyventi pasaulyje kaip svetimšaliams (11, 12)
Deramas klusnumas (13–25)
Kristus paliko pavyzdį (21)

3 Žmonos ir vyrai (1–7)
Raginimas būti atjautiems, siekti taikos (8–12)
„Verčiau kentėti už gerus darbus“ (13–22)
„Visada pasirengę ginti savąją viltį“ (15)
Krikštas ir švari sąžinė (21)

4 Paraginimas vykdyti Dievo valią, kaip Kristus vykdė (1–6)
„Visų dalykų galas jau arti“ (7–11)
Krikščionims tenka kentėti kaip ir Kristui (12–19)

5 „Ganykite jums patikėtą Dievo kaimenę“ (1–4)
Paraginimas būti nuolankiems ir budėti (5–11)
„Meskite ant jo visą savo nerimo naštą“ (7)
Velnias kaip riaumojantis liūtas (8)
Baigiamieji žodžiai (12–14)

1 Petras, Jėzaus Kristaus apaštalas,[a] laikiniems gyventojams, paskli dusiems Ponte, Galatijoje, Kapadokijoje,[b] Azijoje ir Bitinijoje, išrinktiems, **2** kaip Dievo, mūsų Tėvo, buvo numatyta,[c] pašventintiems dvasia,[d] kad būtų klusnūs, ir pašlakstytiems Jėzaus Kristaus krauju.[e]

1 SKYRIUS

a Mt 10:2
b Apd 2:5, 9
c Rom 8:29
d 2Te 2:13
e Hbr 12:22, 24

Antra skiltis

a 1Ko 15:20
b 1Pt 1:23
c Apr 20:6
d 1Ko 15:53
2Ti 1:10
1Pt 5:4

Tesuteikia jums Dievas apsčiai malonės ir ramybės.

3 Tebūna pašlovintas mūsų didžiai gailestingas Viešpaties Jėzaus Kristaus Dievas ir Tėvas, kuris prikėlė Jėzų Kristų iš mirusių[a] ir davė mums atgimti,[b] kad turėtume gyvą viltį[c] **4** ir nepragaištantį, nesuteptą ir nenykstantį paveldą.[d] Tas pa-

veldas danguje paruoštas jums,[a] **5** tikintiesiems, kuriuos Dievas saugo savo galia, kad dėl savo tikėjimo būtumėte išgelbėti paskutiniais laikais. **6** Dėl to jūs labai džiaugiatės, nors kartais tenka trumpai paliūdėti dėl visokių išbandymų.[b] **7** Juos patiriate tam, kad jūsų tikėjimas – išmėgintas[c] ir daug brangesnis už pražūvantį auksą, nors ir ugnimi ištirtą*, – būtų vertas gyriaus, šlovės ir pagarbos, kai apsireikš Jėzus Kristus.[d] **8** Nors ir nesate jo matę, jūs mylite jį. Nors dabar jo neregite, tikite juo ir esate kupini neapsakomo ir šlovingo džiaugsmo, **9** žinodami, kad dėl savo tikėjimo būsite išgelbėti.[e]

10 Koks tai išgelbėjimas, stengėsi perprasti ir kruopščiai tyrinėjo pranašai.[f] Jie pranašavo apie jums skirtąją malonę. **11** Dvasia pranašams bylojo ir iš anksto paliudijo, kad Kristus kentės[g] ir paskui bus pašlovintas, todėl jie tyrinėjo, kas ir kokiu metu Kristui nutiks.[h] **12** Jiems buvo apreikšta, kad tai, ką jie išpranašavo, yra ne dėl jų, bet dėl jūsų. Mat jų išpranašautus dalykus gerosios naujienos skelbėjai, įkvėpti iš dangaus atsiųstos šventosios dvasios,[i] dabar perdavė jums. Į tuos dalykus trokšta pažvelgti net angelai.

13 Jūsų protas visada tebūna parengtas darbui,*[y] išlaikykite sveiką nuovoką[j] ir savo viltis sudėkite į malonę, kurią patirsite, kai apsireikš Jėzus Kristus. **14** Būkite klusnūs vaikai ir nebesileiskite valdomi geismų, kuriems anksčiau dėl savo neišmanymo pasiduodavote. **15** Sekite Šventuoju, kuris jus pašaukė, ir visada šventai elkitės.[a] **16** Juk parašyta: „Būkite šventi, nes aš esu šventas.“[b]

17 Jeigu šaukiatės Tėvo – to, kuris kiekvieną teisia nešališkai,[c] pagal darbus, – gyvendami pasaulyje kaip svetimšaliai, elkitės su baime.[d] **18** Juk žinote, kad ne pragaištančiais dalykais, ne auksu ar sidabru, esate išvaduoti[e] iš bevaisės gyvensenos, kurią buvote perėmę iš protėvių*, **19** bet brangiu Kristaus krauju[f] – krauju avinėlio, neturinčio ydos ar trūkumo.[g] **20** Numatytas jis buvo dar prieš pasaulio užgimimą[h] ir laikų pabaigoje pasirodė dėl jūsų.[i] **21** Kristaus dėka jūs įtikėjote Dievą[y] – tą, kuris prikėlė jį iš mirusių[j] ir suteikė jam šlovę,[k] kad Dievą tikėtumėte ir dėtumėte į jį savo viltis.

22 Dabar, kai klusnumu tiesai išgryninote save ir išsiugdėte neveidmainingą brolišką meilę,[l] karštai iš širdies mylėkite vieni kitus.[m] **23** Gyvojo ir amžinojo Dievo žodžio galia jūs buvote pagimdyti iš naujo[n] – atgimėte ne iš pragaištančios, o iš nepragaištančios sėklos.[o] **24** Juk „visi žmonės tėra žolė, ir visa jų šlovė – lyg laukų žiedas. Žolė nuvysta ir žiedas nubyra, **25** o Jehovos* žodis tveria amžinai.“[p] Tas žodis yra jums paskelbta geroji naujiena.[r]

2 Todėl atsikratykite visokios blogybės,[s] klastos, veidmainystės, visokio pavydo ir

1:7 *Arba „išgrynintą“. **1:13** *Pažod. „Susijuoskite proto strėnas“.

1 SKYRIUS

a Jn 14:2; 2Ti 4:8
b 2Ko 4:17; 2Ti 3:12
c Jok 1:2, 3
d 2Te 1:7
e Rom 6:22
f Mt 13:17
g Iz 53:5
h Dan 9:24–27
i Jn 15:26; Apd 2:4
y Lk 12:35
j Ef 5:17; 1Pt 4:7

Antra skiltis

a Įst 28:9; Rom 12:1; Hbr 12:14
b Kun 11:44; Kun 19:2; Kun 20:7, 26
c Įst 10:17
d 2Ko 7:1
e 1Ko 6:20
f Iz 53:12; Hbr 9:14
g Iš 12:5; Kun 22:20; Jn 1:29; 1Ko 5:7
h Jn 17:5; Ef 1:4
i Kol 1:26, 27
y Jn 14:6
j Apd 2:24
k Hbr 2:9
l Rom 12:9; 1Jn 3:17
m 1Ti 1:5
n Jn 3:3; 2Ko 5:17; 1Pt 1:3; 1Jn 3:9
o Jn 3:6; Jn 6:63; Jok 1:18
p Iz 40:6–8
r Tit 1:3

2 SKYRIUS

s Gal 5:16; Jok 1:21

1:18 *Arba „pagal tradiciją“. **1:25** *Žr. priedą A5.

pagiežingų apkalbų. **2** Lyg naujagimiai[a] trokškite gryno žodžio pieno, kad augtumėte ir būtumėte išgelbėti,[b] **3** juk patyrėte, koks Viešpats maloningas.

4 Jūs artinatės prie jo, prie gyvojo akmens – žmonių atmesto,[c] bet Dievo išrinkto, brangaus,[d] – **5** ir patys esate tarsi gyvi akmenys, iš kurių statomi dvasiniai namai,[e] šventa kunigija, kad Jėzaus Kristaus dėka aukotumėte dvasines aukas,[f] priimtinas Dievui.[g] **6** Raštuose juk sakoma: „Štai dedu Sione rinktinį akmenį, brangų kertinį pamato akmenį; kas juo tiki, tikrai nenusivils*.“[h]

7 Todėl jis brangus jums, tikintiems. O apie netikinčius pasakyta, kad „tas akmuo, kurį statytojai atmetė,[i] tapo kertiniu akmeniu*“[y] **8** ir „suklupimo akmeniu, nupuolimo uola“.[j] Jie suklumpa, nes nepaklūsta žodžiui. Taip jiems ir skirta. **9** O jūs esate „išrinkta giminė, karališkoji kunigija, šventa tauta,[k] ypatinga nuosavybe tapę žmonės,[l] kad visur skelbtumėte dorybes“[m] to, kuris pašaukė jus iš tamsos į savo nuostabią šviesą.[n] **10** Kadaise nebuvote tauta, o dabar esate Dievo tauta;[o] kadaise nebuvote patyrę gailestingumo, o dabar jį patyrėte.[p]

11 Mylimieji, raginu jus, svetimšalius ir laikinus gyventojus,[r] nepasiduoti kūno geismams,[s] su kuriais turite kovoti.[t] **12** Elkitės nepriekaištingai žmonių akyse,[u] kad jie, nors dabar jus peikia tarsi kokius piktadarius, matytų gerus jūsų darbus[a] ir patikrinimo dieną šlovintų Dievą.

13 Dėl Viešpaties būkite klusnūs visokiai žmonių valdžiai*:[b] ir karaliui,[c] nes jis viršiausias, **14** ir valdytojams, nes jie yra jo pasiųsti bausti piktadarių ir pagirti geradarių.[d] **15** Juk Dievo valia yra, kad gerais darbais nutildytumėte neišmanėliškas neprotingų žmonių kalbas.[e] **16** Esate laisvi žmonės,[f] bet savo laisve nedangstykite blogio[g] – būkite Dievo vergai.[h] **17** Gerbkite visus,[i] mylėkite broliją,[y] bijokite Dievo,[j] gerbkite karalių.[k]

18 Tarnai su derama pagarba teklauso savo šeimininkų[l] – ne vien gerų ir supratingų, bet ir tų, kuriems sunku įtikti. **19** Juk jeigu kas ištveria vargus ir kenčia nepelnytai, stengdamasis išsaugoti švarią sąžinę Dievo akivaizdoje,[m] tai yra vertybė. **20** Juk argi čia nuopelnas, jeigu ištveriate mušami už nuodėmes?[n] Tačiau jeigu ištveriate kentėdami už gerus darbus, Dievui tai yra vertybė.[o]

21 Tam jūs ir buvote pašaukti. Juk pats Kristus kentėjo už jus[p] ir paliko jums pavyzdį, kad eitumėte jo pėdomis.[r] **22** Jis nepadarė nuodėmės,[s] jo lūpose nebuvo rasta apgaulės.[t] **23** Įžeidinėjamas[u] jis neatsakė įžeidimais,[v] kentėdamas[z] negrasino, bet patikėjo save tam, kuris teisia[a] teisingai. **24** Jis atidavė savo kūną ir taip už-

2 SKYRIUS

a Mk 10:15
b 2Ti 3:15
c Iz 53:3
Jn 19:15
d Ps 118:22
Iz 42:1
Mt 21:42
Apd 4:11
e Ef 2:21
f Hbr 13:15
g Rom 12:1
h Iz 28:16
i Ps 69:8
y Lk 20:17
j Iz 8:14
k Apr 5:10
Apr 20:6
l Iš 19:5, 6
Ist 7:6
Ist 10:15
Mal 3:17
m Iz 43:20, 21
n Ef 5:8
Kol 1:13
o Oz 1:10
Apd 15:14
Rom 9:25
p Oz 2:23
r 1Pt 1:17
s Rom 8:5
Gal 5:24
t Gal 5:17
Jok 4:1
u Rom 12:17
1Ti 3:7

Antra skiltis

a Mt 5:16
Jok 3:13
b Rom 13:1
Ef 6:5
Tit 3:1
c 1Pt 2:17
d Rom 13:3, 4
e Tit 2:7, 8
f Gal 5:1
g Gal 5:13
h 1Ko 7:22
i Kun 19:32
Rom 12:10
Rom 13:7
y 1Jn 2:10
1Jn 4:21
j Ps 111:10
Pat 8:13
2Ko 7:1
k Pat 24:21
l Ef 6:5
Kol 3:22
1Ti 6:1
Tit 2:9
m Rom 13:5
n 1Pt 4:15
o Mt 5:10
Apd 5:41
1Pt 4:14
p 1Pt 3:18
r Mt 16:24
Jn 13:15
s Jn 8:46
Hbr 4:15
t Iz 53:9
u Mt 27:39
v Iz 53:7
Rom 12:21
z Hbr 5:8
a Jer 11:20
Jn 8:50

2:6 *Arba „nebus sugėdintas“. **2:7** *Pažod. „kertės galva“.

2:13 *Pažod. „visokiam žmogiškam kūriniui“.

nešė mūsų nuodėmes[a] ant stulpo*,[b] kad būtume iš jų išvaduoti ir gyventume teisiai. „Jo žaizdos jus išgydė.“[c] **25** Jūs buvote lyg paklydusios avys,[d] o dabar sugrįžote pas savo sielų ganytoją[e] ir prižiūrėtoją.

3 Taip ir jūs, žmonos, klausykite savo vyrų,[f] nes tuos, kurie žodžiui nepaklūsta, galite laimėti be žodžių, savo elgesiu.[g] **2** Tegu jie mato, kad elgiatės tyrai ir su didžia pagarba.[h] **3** Puoškitės ne tuo, kas išorėje, – supintais plaukais, aukso gražmenomis[i] ar brangiais drabužiais. **4** Verčiau puoškitės tuo, kas slypi širdyje, – tykia ir romia dvasia,[y] kuri nepragaišta ir Dievui yra labai brangi. **5** Juk taip kadaise puošėsi ir šventos moterys, kurios vylėsi Dievu ir klausė savo vyrų. **6** Štai Sara buvo klusni Abraomui ir vadino jį viešpačiu.[j] Jūs esate jos dukterys, jei nieko nebijodamos darote gera.[k]

7 Taip ir jūs, vyrai, gyvenkite su žmonomis supratingai. Gerbkite jas[l] kaip moteris, kaip trapesnį indą, juk jos, kaip ir jūs, yra gyvenimo dovanos paveldėtojos;[m] tada nebus kliūties jūsų maldoms.

8 Galiausiai visi būkite vieningi,[n] atjautūs, kupini broliškos meilės, būkite jautrios širdies,[o] nuolankios dvasios.[p] **9** Neatmokėkite skriauda už skriaudą[r] ar įžeidimu už įžeidimą.[s] Verčiau laiminkite[t] – juk tam esate pašaukti, – kad Dievas ir jus palaimintų.

10 „Kas myli gyvenimą ir nori nugyventi geras dienas, tas tesulaiko savo liežuvį nuo blogų kalbų[a] ir savo lūpas – nuo apgaulės. **11** Tesišalina jis blogybių[b] ir tedaro gera,[c] teieško taikos* ir ją tesiveja.[d] **12** Jehovos akys žvelgia į teisiuosius, ir jų maldavimą jis išgirsta.[e] Bet atsigręžia Jehova prieš pikta darančius.“[f]

13 Kas gi jums pakenks, jei uoliai darysite gera?[g] **14** Nors dėl teisumo ir tenka kentėti, esate laimingi.[h] O to, ko kiti bijo, nebijokite* ir neišsigąskite.[i] **15** Tebūna Viešpats Kristus šventas jūsų širdyse, būkite visada pasirengę ginti savąją viltį, jei kas nors pareikalautų jūsų ją pagrįsti. Tik darykite tai romiai[y] ir labai pagarbiai.[j]

16 Išlaikykite dorą sąžinę[k] ir elkitės, kaip dera Kristaus sekėjams, kad tie, kurie jus peikia ir niekinamai apie jus kalba, susigėstų.[l] **17** Verčiau kentėti už gerus darbus,[m] jeigu tokia Dievo valia, negu už blogus.[n] **18** Juk ir Kristus kartą visiems laikams mirė už nuodėmes[o] – teisusis numirė už neteisiuosius,[p] – kad nuvestų jus pas Dievą.[r] Jis mirė būdamas žmogus,[s] o atgaivintas buvo kaip dvasia[t] **19** ir tada nuėjo paskelbti nuosprendžio įkalintoms dvasioms,[u] **20** kurios maištavo Nojaus dienomis.[v] Anuomet, Dievui kantriai laukiant, buvo statomas laivas[z] ir juo keletas žmonių, tai yra aštuonios sielos, buvo išgelbėti iš vandenų.[a]

21 O jus, tikinčius prisikėlusį Jėzų Kristų, gelbsti to įvykio atitikmuo – krikštas (jis reiškia

2:24 *Pažod. „medžio“.

2 SKYRIUS

a Kun 16:21
b Fil 2:8
c Iz 53:5
d Iz 53:6
e Ps 23:1
Iz 40:11

3 SKYRIUS

f Rom 7:2
1Ko 11:3
Ef 5:22
g 1Ko 7:16
h 1Pt 2:12
i Pat 11:22
y Ef 4:24
Kol 3:10, 12
1Ti 2:9, 10
j Pr 18:12
Ef 5:33
k Pat 3:25
Fil 1:28
l Ef 5:25
m Gal 3:28
n 1Ko 1:10
Fil 2:2
o Rom 12:10
p Rom 15:5
Kol 3:12
r Rom 12:17
1Te 5:15
s 1Pt 2:23
t Rom 12:14
1Ko 4:12

Antra skiltis

a Jok 3:8
b Pat 8:13
c 3Jn 11
d 1Te 5:13
Jok 3:17
e 1Jn 3:22
f Ps 34:12–16
g Rom 13:3, 4
h Mt 5:11, 12
Apd 5:41
1Pt 2:19
i Mt 10:28
y Pat 15:1
2Ti 2:24, 25
Tit 3:1, 2
j Kol 4:6
k Apd 23:1
Apd 24:16
1Ti 1:5
1Ti 1:18, 19
1Ti 3:9
l Rom 12:21
Tit 2:8
1Pt 2:12
m 2Ko 1:7
Kol 1:24
n 1Pt 4:15
o Hbr 9:28
p Rom 5:6
r 2Ko 5:18
s 1Ko 15:50
t 1Ti 3:16
u 2Pt 2:4
Jud 6
v Pr 6:2, 3
z Pr 6:14
a Pr 7:13, 23

3:11 *Arba „ramybės“. **3:14** *Arba galbūt „O jų grasinimų nebijokite“.

ne kūno nešvaros nuplovimą, o prašymą, kad Dievas suteiktų švarią sąžinę[a]). **22** Kristus nuėjo į dangų ir yra Dievo dešinėje;[b] jo valdžion buvo atiduoti angelai, valdžios ir galybės.[c]

4 Kristus, būdamas kūne, kentėjo.[d] Tad apsiginkluokite tokia kaip jo nuostata. Jei žmogus būdamas kūne kenčia, tai akivaizdu, kad yra atmetęs nuodėmę[e] **2** ir likusį laiką, kiek gyvens kūne, troškta vykdyti Dievo valią, o ne tenkinti savo geismus.[f] **3** Gana, kad praėjusį laiką vykdėte kitataučių valią,[g] kai įžūliai elgėtės*, tenkinote geidulius, girtavote, ūžavote, rengėte išgertuves ir buvote užsiėmę bjauria# stabmeldyste.[h] **4** Kadangi nebebėgate su jais pasinerti į tą pasileidimo liūną, jie stebisi ir jus užgaulioja.[i] **5** Bet tie žmonės turės atsiskaityti tam, kuris pasirengęs teisti gyvuosius ir mirusiuosius.[y] **6** Juk mirusiems geroji naujiena buvo paskelbta,[j] kad jie, vedami dvasios, Dievo akyse būtų gyvi, nors žmonių, vertinančių kūniškai, yra nuteisti.

7 Visų dalykų galas jau arti. Tad būkite sveikos nuovokos,[k] budrūs ir neapleiskite maldos.[l] **8** Svarbiausia, turėkite apsčiai meilės vieni kitiems,[m] nes meilė uždengia daugybę nuodėmių.[n] **9** Būkite svetingi, priimkite vieni kitus be murmėjimo.[o] **10** Dovaną, kokią kiekvienas esate gavę, naudokite patarnauti vienas kitam kaip geri visokeriopos Dievo malonės prievaizdai.[p] **11** Kas kalba, tekalba Dievo apreikštus žodžius, kas patarnauja, tepatarnauja pasikliaudamas Dievo teikiama stiprybe,[a] kad visu kuo per Jėzų Kristų būtų šlovinamas Dievas.[b] Jam priklauso šlovė ir galybė per amžių amžius. Amen.

12 Mylimieji, nesistebėkite, kad patiriate skaudžių išbandymų,[c] juk tai nėra netikėta. **13** Priešingai, džiaukitės,[d] kai tenka kentėti kaip Kristui,[e] kad tada, kai apsireikš jo šlovė, galėtumėte džiūgaute džiūgauti.[f] **14** Jeigu jus užgaulioja dėl Kristaus vardo, esate laimingi,[g] nes ant jūsų ilsisi šlovingoji Dievo dvasia.

15 Tarp jūsų neturi būti tokių, kurie kenčia už žmogžudystę, vagystę, kokią piktadarystę ar už tai, kad kišosi į svetimus reikalus.[h] **16** O jeigu kas kenčia dėl to, kad yra krikščionis, tegu to nesigėdija,[i] nes šiuo vardu šlovina Dievą. **17** Juk atėjo metas teismui – pirmiausia, Dievo namų.[y] Tad jeigu pirmiausia būsime teisiami mes,[j] tai koks galas laukia tų, kurie Dievo gerosios naujienos žodžiui nepaklūsta?[k] **18** „Ir jeigu teisusis sunkiai išgelbėjamas, tai kas atsitiks bedieviui ir nusidėjėliui?“[l] **19** Taigi kas kenčia vykdydamas Dievo valią, tepaveda save ištikimajam Kūrėjui ir tedaro gera.[m]

5 Būdamas vyresnysis ir Kristaus kentėjimų liudytojas, pašauktas drauge su kitais į šlovę, kuri bus apreikšta,[n] raginu jūsų vyresniuosius: **2** ganykite jums patikėtą Dievo kaimenę,[o] prižiūrėkite ją ne verčiami, o noriai, kaip Die-

4:3 *Arba „begėdiškai elgėtės“. Gr. žodžio *aselgeia* daugiskaita. Žr. žodynėlyje „įžūlus elgesys“. #Pažod. „neteisėta“.

3 SKYRIUS

a Hbr 9:14
Hbr 10:22
b Ps 110:1
Apd 7:55
Hbr 10:12
c Mt 28:18
1Ko 15:25
Ef 1:20, 21
Fil 2:9, 10
Hbr 1:6

4 SKYRIUS

d Fil 2:8
e Rom 6:11
Kol 3:5
1Jn 3:6
f 2Ko 5:15
Gal 2:20
Ef 5:17
g Tit 3:3
h Rom 13:13
1Ko 5:11
Gal 5:19, 21
Ef 4:17–19
i 1Pt 3:16
y Apd 10:42
Apd 17:31
2Ti 4:1
Apr 20:12
j Ef 2:1
k Rom 12:3
1Ti 3:2
Tit 2:6
l Kol 4:2
m Kol 3:14
n Pat 10:12
Pat 17:9
1Ko 13:4, 7
o 2Ko 9:7
Hbr 13:2
p Rom 12:6–8

Antra skiltis

a Iz 12:2
Ef 3:20
b 1Ko 10:31
c 1Pt 5:9
d Apd 5:41
Jok 1:2
e Rom 8:17
2Ko 4:10
2Ti 3:12
f 1Pt 1:7
g Jok 1:12
Jok 5:11
h 1Ti 5:13
1Pt 2:20
i Kol 1:24
Hbr 12:2
y Hbr 3:6
j 1Ko 11:32
k 2Te 1:7, 8
l Pat 11:31
Mt 7:13, 14
m 2Ti 1:12

5 SKYRIUS

n Rom 8:18
o Iz 40:11
Jn 21:16
Apd 20:28

vui patinka,[a] ne siekdami pasipelnyti,[b] o su atsidavimu. **3** Neviešpataukite jums patikėtiems*,[c] verčiau būkite kaimenei pavyzdys.[d] **4** Tada, pasirodžius vyriausiajam ganytojui,[e] gausite nevystantį šlovės vainiką.[f]

5 Taip ir jūs, jaunesni vyrai, būkite klusnūs vyresniems*.[g] Elkitės vieni su kitais nuolankiai,[#] nes Dievas išpuikėliams priešinasi, o nuolankiesiems teikia malonę.[h]

6 Tad nusižeminkite po galinga Dievo ranka, kad metui atėjus jis jus išaukštintų,[i] **7** ir meskite ant jo visą savo nerimo naštą*,[y] nes jis jums rūpinasi.[j] **8** Išlaikykite sveiką nuovoką, budėkite.[k] Jūsų priešininkas Velnias lyg riaumojantis liūtas slankioja aplinkui, taikydamasis kurį nors praryti.[a] **9** Priešinkitės jam,[b] išlaikykite tvirtą tikėjimą, žinodami, kad jūsų brolijai visame pasaulyje tenka patirti tokius pat kentėjimus.[c] **10** O visokios malonės Dievas – tas, kuris per Kristų pašaukė jus į savo amžiną šlovę,[d] – jus, trumpai pakentėjusius, pats išlavins, sutvirtins,[e] sustiprins[f] ir pastatys ant tvirto pamato. **11** Jam per amžius priklauso galybė. Amen.

12 Per Silvaną*,[g] kurį laikau ištikimu broliu, trumpai jums parašiau norėdamas padrąsinti ir nuoširdžiai paliudyti apie tikrąją Dievo malonę. Tvirtai jos laikykitės. **13** Jus sveikina išrinktoji kaip ir jūs, esanti Babilone, taip pat Morkus,[h] mano sūnus. **14** Sveikinkite vieni kitus brolišku* pabučiavimu.

Ramybė jums visiems, esantiems bendrystėje su Kristumi.

5:3 *Arba „tiems, kurie yra Dievo paveldas“. **5:5** *Arba „vyresniesiems“. #Pažod. „Susijuoskite nuolankumu vieni kitiems“. **5:7** *Arba „visus savo rūpesčius“.

5 SKYRIUS

a Jn 10:11
b 1Ti 3:2, 3
c 2Ko 1:24
d Fil 3:17
e Hbr 13:20
f 1Ko 9:25
2Ti 4:8
1Pt 1:3, 4
g Ef 5:21
Jok 3:17
h Pat 3:34
Iz 57:15
Jok 4:6
i Mt 23:12
Lk 14:11
y Mt 6:25
j Ps 55:22
k 1Te 5:6

Antra skiltis

a Lk 22:31
b Ef 6:11
Jok 4:7
c Apd 14:22
2Ti 3:12
d 2Ko 4:17
1Te 2:12
e 2Te 2:16, 17
f Ef 6:10
g Apd 15:27
h Apd 12:12

5:12 *Dar vadinamas Silu. **5:14** *Pažod. „meilės“.

ANTRASIS PETRO

LAIŠKAS

TURINIO APŽVALGA

1 Pasveikinimas (1)
„Stenkitės išlikti verti savo pašaukimo“ (2–15)
Tikėjimas ir kitos dorybės (5–9)
Pasitikėjimas pranašišku žodžiu (16–21)

2 Atsiras netikrų mokytojų (1–3)
Netikri mokytojai susilauks atpildo (4–10a)
Angelai, nublokšti į Tartarą (4)
Tvanas; Sodoma ir Gomora (5–7)
Netikri mokytojai – sugedimo vergai (10b–22)

3 Šaipūnai nepaiso, kad jiems gresia pražūtis (1–7)
Jehova nedelsia (8–10)
„Pagalvokite, kokie žmonės jūs turite būti“ (11–16)
Naujas dangus ir nauja žemė (13)
Paraginimas saugotis, kad nedorėliai nesuklaidintų (17, 18)

1 Simonas Petras, Jėzaus Kristaus vergas ir apaštalas, tiems, kurie dėl mūsų Dievo ir dėl Gelbėtojo Jėzaus Kristaus teisumo yra, kaip ir mes, įgiję brangų tikėjimą.

2 Tesuteikia jums Dievas apsčiai malonės ir ramybės* dėl to, kad stengiatės gerai pažinti[a] jį ir mūsų Viešpatį Jėzų. **3** Savo galybe Dievas suteikė mums visa, ko reikia, kad galėtume gyventi dievotai, nes jį gerai pažįstame – pažįstame tą, kuris mus pašaukė,[b] taip apreikšdamas savo šlovę ir gerumą. **4** Kadangi yra šlovingas ir geras, jis padovanojo mums brangiuosius ir didinguosius pažadus,[c] kad pabėgę nuo sugedimo, išplitusio pasaulyje dėl geidulystės, taptumėte dieviškos prigimties.[d]

5 Todėl kuo uoliausiai stenkitės[e] praturtinti savo tikėjimą dorybingumu,[f] dorybingumą – tiesos supratimu,[g] **6** tiesos supratimą – susivaldymu,[h] susivaldymą – ištverme, ištvermę – dievotumu,[i] **7** dievotumą – broliškumu, broliškumą – meile.[y] **8** Juk jeigu tie dalykai jumyse tarpsta, tuomet visa, ką žinote apie mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, neleis jums likti neveikliems ar bevaisiams.[j]

9 O kam viso to trūksta, tas yra aklas ir užsimerkęs, kad nematytų šviesos*.[k] Jis pamiršo, kad jo senosios nuodėmės buvo nuvalytos.[l] **10** Todėl, broliai, kaip įmanydami stenkitės išlikti verti savo pašaukimo[m] ir išrinkimo. Jei tai darysite, tikrai nenupulsite.[n]

1:2 *Arba „taikos“. **1:9** *Arba galbūt „aklas ir trumparegis“.

1 SKYRIUS

a Kol 1:9

b Jn 17:3

c Lk 22:29, 30
Jn 14:2
Gal 3:29

d 1Ko 15:53
1Pt 1:3, 4
1Jn 3:2
Apr 20:6

e Fil 2:12
2Ti 2:15
Hbr 4:11
Jud 3

f Fil 4:8

g Jn 17:3
Hbr 5:14

h 1Ko 9:25
2Ti 2:24

i 2Pt 2:9

y 1Te 4:9

j Tit 3:14

k 1Jn 2:9
Apr 3:17

l Hbr 9:14

m Hbr 3:1

n 2Ti 4:7, 8

Antra skiltis

a Dan 2:44
Lk 16:9
Jn 3:5

b 2Ko 5:1

c Rom 15:15
Jud 5

d Jn 21:18

e Mt 17:2
Mk 9:2
Lk 9:29

f Ps 2:7
Mt 17:1, 5
Mk 9:7
Lk 9:35

g Ps 119:105
Jn 1:9

h Sk 24:17
Apr 22:16

11 Tada jums plačiai atsivers durys į amžinąją mūsų Viešpaties ir Gelbėtojo Jėzaus Kristaus Karalystę.[a]

12 Todėl aš visada priminsiu jums šiuos dalykus, nors juos žinote ir tvirtai laikotės jums apreikštos tiesos. **13** Kol tebesu šioje palapinėje*,[b] jaučiu pareigą jus žadinti ir visa tai jums priminti.[c] **14** Aš žinau, kad jau greitai mano palapinė bus nugriauta, – tą man leido suprasti mūsų Viešpats Jėzus Kristus.[d] **15** Tad aš darysiu viską, kad man išėjus visus tuos dalykus prisimintumėte.

16 Mes pasakojome jums apie mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus galybę ir apie metą, kai jis bus grįžęs,* remdamiesi ne gudriais pramanais, o tuo, kad savo akimis regėjome jo didybę.[e] **17** Jis gavo nuo Dievo Tėvo garbę ir šlovę ir iš didingosios šlovės jam nuskambėjo žodžiai: „Šitas yra mano mylimasis sūnus, kuriuo aš džiaugiuosi.“[f] **18** Išties, mes girdėjome šiuos žodžius skambant iš dangaus, kai buvome su juo ant šventojo kalno.

19 Taip mūsų pasitikėjimas pranašišku žodžiu dar labiau sustiprėjo, ir jūs gerai darote žvelgdami į jį tarsi į žiburį,[g] šviečiantį tamsioje vietoje, jūsų širdyse, kol ims aušti diena ir patekės priešaušrio žvaigždė.[h] **20** Jūs žinote, kad jokia Raštuose užrašyta pranašystė nėra pagrįsta žmo-

1:13 *T. y. kūne. **1:16** *Žodžiais „metą, kai jis bus grįžęs“ verčiamas gr. daiktavardis *parousia*. Žr. žodynėlyje „paruzija“.

nių samprotavimais. **21** Jokia pranašystė nėra atėjusi žmogaus valia[a] – pranašai kalbėjo tai, kas nuo Dievo, nes buvo įkvėpti šventosios dvasios.[b]

2 Kaip tautoje atsirado netikrų pranašų, taip ir tarp jūsų atsiras netikrų mokytojų.[c] Jie slapčia kurs atskalas, griaunančias tikėjimą, ir netgi išsižadės juos nupirkusio šeimininko,[d] taip užsitraukdami greitą pražūtį. **2** Daug kas paseks jų įžūliu elgesiu*[e] ir dėl to bus niekinamas tiesos kelias.[f] **3** Jie godžiai jus išnaudos, suvedžioję klastingomis kalbomis, bet jiems nuo seno yra skirtas nuosprendis,[g] ir jis negaišuoja, jų pražūtis nesnaudžia.[h]

4 Juk Dievas nepagailėjo nusidėjusių angelų[i] ir nubloškė juos į Tartarą*[y] – juodžiausios tamsybės grandinėmis sukaustė# ir laiko teismui.[j] **5** Jis nepagailėjo senojo pasaulio[k] ir išsaugojo vien teisumo skelbėją Nojų[l] ir dar septynetą,[m] siųsdamas bedievių pasauliui tvaną.[n] **6** Jis pasmerkė ir pavertė pelenais Sodomos ir Gomoros miestus,[o] taip parodydamas bedieviams, kas jų laukia ateityje.[p] **7** Taip pat jis išvadavo teisųjį Lotą,[r] kurį labai vargino nedorėlių įžūlus elgesys*. **8** Diena iš dienos šio teisiojo sielai buvo kančia matyti ir girdėti, kokias piktadarybes daro nedorėliai, tarp kurių jis gyvena. **9** Taigi Jehova* žino, kaip išgelbėti dievotus žmones iš mėginimo[a] ir išlaikyti neteisiuosius Teismo dienai, kad būtų nubausti mirtimi,[b] – **10** ypač tuos, kurie įtraukia kitus į ištvirkavimą,*[c] ir tuos, kurie niekina valdžią#.[d]

Tie akiplėšos, savavaliai nebijo užgauliai kalbėti apie šlovinguosius. **11** Štai angelai, nors yra stipresni ir galingesni, nemeta jiems užgaulaus kaltinimo, nes gerbia Jehovą.[e] **12** O anie savavaliai elgiasi kaip neprotaujantys gyvūnai, valdomi gyvuliškų skatulių* ir skirti būti sugauti ir užmušti, – užgauliai kalba apie tai, ko neišmano.[f] Eidami pražūties keliu jie pražus, **13** užsitrauks pikta kaip atpildą už savo piktadarystes.

Jie mėgsta ūžauti[g] vidury dienos. Jie – tikros dėmės ir ydos – bendrose jūsų vaišėse mėgaujasi kalbėdami visokias apgaules.[h] **14** Jų akys geidulio* pilnos,[i] nuodėmei atsispirti jie nesugeba ir vilioja svyruojančias sielas. Jų širdys išmokytos gvieštis svetimo, jie – prakeikimo vaikai. **15** Palikę tiesų taką jie nuklydo, pasuko Beoro sūnaus Bileamo keliu.[y] Bileamas geidė atlygio už piktadarystę[j] **16** ir buvo įspėtas, kad nepaiso to, kas teisinga.[k] Žmogaus balsu prabilęs nebylus nešulinis gyvulys bandė sulaikyti pranašą nuo beprotystės.[l]

1 SKYRIUS

a 2Ti 3:16

b 2Sa 23:2 Apd 1:16 Apd 28:25 1Pt 1:11

2 SKYRIUS

c Mt 24:24 1Ti 4:1

d 1Ko 6:20

e Jud 4

f Iz 52:5

g Jud 4

h 2Pt 3:9

i Pr 6:4 Ef 6:12

y 1Pt 3:19, 20

j Jud 6

k Pr 7:23

l Pr 6:9 Hbr 11:7

m Pr 8:18

n 2Pt 3:6

o Pr 19:24, 25

p Jud 7

r Pr 19:15, 16

Antra skiltis

a Ps 34:19 1Ko 10:13 2Ti 4:18 Apr 3:10

b Rom 2:5 2Pt 3:7

c Jud 7

d Is 22:28 Jud 8

e Jud 9

f Jud 10

g Rom 13:13

h Jud 12

i Mt 5:28

y Sk 22:5, 6 Jud 11 Apr 2:14

j Sk 22:7 Neh 13:2

k Sk 22:31, 34 Sk 31:8

l Sk 22:28

2:2 *Arba „jų begėdystėmis“. Gr. žodžio *aselgeia* daugiskaita. Žr. žodynėlyje „įžūlus elgesys“. **2:4** *Žr. žodynėlį. #Arba galbūt „į juodžiausios tamsybės duobes įmetė“. **2:7** *Arba „begėdystės“. Gr. *aselgeia*. Žr. žodynėlyje „įžūlus elgesys“.

2:9 *Žr. priedą A5. **2:10** *Pažod. „kurie sekioja paskui kūną geisdami jį suteršti“. #Arba „viešpatystę“. **2:12** *Arba „valdomi instinktų“. **2:14** *Pažod. „svetimavimo“.

17 Jie tarsi šaltiniai be vandens, tarsi smarkios vėtros genami debesys; jiems skirta juodžiausia tamsybė.[a] **18** Jie kalba tuščias, išpūstas kalbas, žadina kūniškus geismus,[b] savo įžūliu elgesiu* suvilioja vos pasprukusius nuo einančių klystkeliais[c] **19** ir žada jiems laisvę, nors patys yra sugedimo vergai.[d] Juk kas nugalėtas, tas yra jį nugalėjusio vergas.[e] **20** Jei žmogus, gerai pažinęs Viešpatį ir Gelbėtoją Jėzų Kristų, išsivaduoja iš purvinų pasaulio darbų,[f] bet paskui vėl į juos įsipainioja ir yra jų nugalimas, jam pasidaro blogiau negu pirma.[g] **21** Jam būtų buvę geriau išvis nežinoti teisumo kelio negu perpratus tiesą nusisukti nuo jam duotų šventų įsakymų.[h] **22** Tokiam nutinka, kaip teisingai sako patarlė: „Šuo sugrįžo prie savo vėmalų, išmaudyta kiaulė – voliotis purvyne.“[i]

3 Mylimieji, tai jau antras mano laiškas jums. Abiejuose primenu jums dalykus, kurie padės mąstyti aiškiai.[y] **2** Tai darau, kad atsimintumėte šventųjų pranašų kadaise pasakytus žodžius ir jūsų apaštalų perduotus Viešpaties ir Gelbėtojo mokymus. **3** Visų pirma žinokite, kad paskutinėmis dienomis atsiras šaipūnų. Jie šaipysis, gyvens savo geismais[j] **4** ir kalbės: „Tai kur jo žadėtasis grįžimas*?[k] Juk nuo tada, kai užmigo mūsų protėviai, visa yra taip, kaip buvo nuo pat kūrinijos atsiradimo.“[a]

5 Mat jie sąmoningai nenori prisiminti, kad nuo seno buvo dangūs ir buvo žemė, pagal Dievo įsakymą tvirtai iškilusi iš vandens ir jo apsupta,[b] **6** ir kad ano meto pasaulis pražuvo užtvindytas vandeniu.[c] **7** O dabartiniai dangūs ir žemė – taip pat pagal Dievo įsakymą – laikomi ugniai, saugomi teismo ir bedievių žmonių pražūties dienai.[d]

8 Tik nepamirškite, mylimieji, štai ko: viena diena Jehovai yra lyg tūkstantis metų ir tūkstantis metų – lyg viena diena.[e] **9** Jehova nedelsia tesėti pažado,[f] nors kai kurie tai laiko delsimu. Jis yra kantrus ir nenori, kad kuris nors pražūtų, – jis trokšta, kad visi atgailautų.[g] **10** Jehovos diena[h] ateis kaip vagis.[i] Tuomet dangūs išnyks[y] su švilpesiu, elementai nuo karščio suirs ir žemės darbai bus atskleisti.[j]

11 Jeigu visa tai turi šitaip suirti, pagalvokite, kokie žmonės jūs turite būti – kaip šventai elgtis ir dievotai gyventi, **12** laukdami ir nuolat turėdami omenyje* būsimąją Jehovos dieną,[k] kada dangūs suirs ugnyje[l] ir elementai ištirps nuo karščio! **13** Mes laukiame naujo dangaus ir naujos žemės, kuriuose gyvena teisumas,[m] nes jis tai pažadėjo.[n]

14 Todėl, mylimieji, šito laukdami darykite viską, kad galiausiai Dievo akivaizdoje būtumėte be dėmės, be ydos ir taikoje su juo.[o] **15** Mūsų Viešpaties

2 SKYRIUS

a Jud 12, 13
b Jud 16
c 2Pt 2:14
d 1Pt 2:16
e Rom 6:16
f 2Pt 1:4
g Hbr 6:4–6 Hbr 10:26
h Lk 12:47 Jn 15:22
i Pat 26:11

3 SKYRIUS

y Rom 15:15 2Pt 1:13
j Jud 17, 18
k Jer 17:15 Mt 24:48 Lk 12:45

Antra skiltis

a Ez 12:22, 27
b Pr 1:6, 9
c Pr 7:11, 23 Mt 24:38, 39
d Įst 7:10 2Te 1:7–9
e Ps 90:4
f Hab 2:3
g Rom 2:4
h Jl 2:31 Sof 1:14
i 1Te 5:2
y Apr 21:1
j Ps 37:10 Iz 13:9 Sof 1:18 Apr 6:14
k Sof 1:14
l Iz 34:4
m Iz 11:4, 5
n Iz 65:17 Iz 66:22 Apr 21:1
o 2Ko 13:11

2:18 *Arba „begėdystėmis“. Gr. žodžio *aselgeia* daugiskaita. Žr. žodynėlyje „įžūlus elgesys“. **3:4** *Žodžiu „grįžimas“ verčiamas gr. daiktavardis *parousia*. Žr. žodynėlyje „paruzija“.

3:12 *Pažod. „ir skubindami“.

paties kantrybę laikykite išgelbėjimu, kaip jums rašė ir mūsų mylimas brolis Paulius, vadovaudamasis Dievo jam suteikta išmintimi.[a] **16** Apie šiuos dalykus jis kalba visuose savo laiškuose. Juose esama ir sunkiai suprantamų dalykų, kuriuos neišmanėliai ir svyruojantieji savo pačių pražūčiai iškraipo, kaip ir kitus Raštus.

3 SKYRIUS
a Rom 2:4

Antra skiltis
a Mt 24:24
Ef 4:14

17 Tai žinodami, mylimieji, saugokitės, kad tie nedorėliai nesuklaidintų jūsų, kad nenusivestų kartu su savimi ir neprarastumėte savo tvirtumo.[a] **18** Tesuteikia jums mūsų Viešpats ir Gelbėtojas Jėzus Kristus vis daugiau malonės ir teduoda vis geriau jį pažinti. Jam tebūna šlovė dabar ir per amžius. Amen.

PIRMASIS JONO
LAIŠKAS

TURINIO APŽVALGA

1 Gyvenimo žodis (1–4)
Paraginimas gyventi šviesoje (5–7)
Privalu išpažinti savo nuodėmes (8–10)

2 Jėzus – permaldavimo auka (1, 2)
Kas yra pažinęs Dievą, tas laikosi jo įsakymų (3–11)
Senas ir naujas įsakymas (7, 8)
Dėl ko Jonas parašė laišką (12–14)
„Nemylėkite pasaulio“ (15–17)
Perspėjimas, kad ateis antikristas (18–29)

3 Pateptieji – Dievo vaikai (1–3)
Dievo vaikai ir Velnio vaikai (4–12)
Jėzus sugriaus Velnio darbus (8)
„Mylėkime ne žodžiu ar liežuviu“ (13–18)
„Dievas didesnis už mūsų širdį“ (19–24)

4 Raginimas patikrinti, ar pranašavimai nuo Dievo (1–6)
„Kas nemyli, Dievo nepažįsta“ (7–21)
„Dievas yra meilė“ (8, 16)
„Tobula meilė išveja baimę“ (18)

5 Tikėjimas Jėzumi nugali pasaulį (1–12)
Ką reiškia mylėti Dievą (3)
Maldos galia (13–17)
Būtina sergėtis nedoro pasaulio (18–21)
„Visas pasaulis yra piktojo valdžioje“ (19)

1 Rašome apie tą, kuris buvo nuo pradžios, kurį girdėjome ir savo akimis matėme, kurį stebėjome, lietėme savo rankomis ir kuris skelbė gyvenimo žodį.[a] **2** Tas gyvenimas, amžinasis,[a] buvo apreikštas mums. Ir apie tą gyvenimą, kuris buvo pas Tėvą ir buvo mums apreikštas, kurį matėme ir apie kurį liudijame,[b] mes pasakojame jums. **3** Kalbame jums, ką

1 SKYRIUS
a Jn 1:4
Jn 6:68

Antra skiltis
a Jn 17:3
b Jn 21:24
Apd 2:32

matėme ir girdėjome,[a] kad būtumėte bendrystėje su mumis, kaip ir mes esame bendrystėje su Tėvu ir su jo Sūnumi Jėzumi Kristumi.[b] **4** Taigi, mes rašome apie tai, kad būtume kupini džiaugsmo.

5 Štai žinia, kurią iš jo girdėjome ir kurią skelbiame jums: Dievas yra šviesa[c] ir neturi nieko bendra su tamsa. **6** Tad jeigu teigiame: „Mes esame bendrystėje su juo“, tačiau gyvename tamsoje, mes meluojame ir nedarome to, kas teisinga.[d] **7** O jeigu gyvename šviesoje, kaip ir Dievas gyvena šviesoje, turime tarpusavio bendrystę, ir jo Sūnaus Jėzaus kraujas nuvalo visas mūsų nuodėmes.[e]

8 Jeigu teigiame: „Mes esame be nuodėmės“, klaidiname patys save[f] ir tiesos mūsų širdyse nėra. **9** Jeigu savo nuodėmes išpažįstame, jis, būdamas ištikimas ir teisingas, jas atleis ir mus apvalys, kad nebūtume sutepti visokių nedorų darbų.[g] **10** Jeigu teigiame: „Mes nesame nusidėję“, darome Dievą melagiu ir mūsų širdyse nėra jo žodžio.

2 Mano vaikeliai, visa tai jums rašau, kad nenusidėtumėte. O jeigu kuris nusidėtų, turime pas Tėvą padėjėją* – Jėzų Kristų,[h] teisųjį.[i] **2** Jis yra permaldavimo auka[y] už mūsų nuodėmes,[j] ir ne tik už mūsų, bet ir už viso pasaulio.[k] **3** Kad esame jį pažinę, suprantame iš to, kad laikomės jo įsakymų. **4** Kas sako: „Aš esu jį pažinęs“, o jo įsakymų nesilaiko, tas melagis, ir tiesos jame nėra. **5** O kas jo žodžio laikosi, to meilė Dievui yra tapusi tobula.[a] Jei laikomės žodžio, žinome, kad esame bendrystėje su juo.[b] **6** Kas sako esąs bendrystėje su juo, tas privalo gyventi, kaip jis gyveno.[c]

7 Mylimieji, rašau jums ne apie naują įsakymą, o apie seną, kurį turite nuo pradžios.[d] Senasis įsakymas yra žodis, kurį girdėjote. **8** Kita vertus, rašau jums apie naują įsakymą, kurio laikėsi jis ir kurio laikotės jūs, nes tamsa traukiasi ir tikroji šviesa jau šviečia.[e]

9 Kas sako esąs šviesoje, bet savo brolio nekenčia,[f] tas iki šiol tebėra tamsoje.[g] **10** Kas myli savo brolį, yra šviesoje,[h] ir niekas jo nesuklupdys. **11** O kas savo brolio nekenčia, yra tamsoje ir daro tamsos darbus.[i] Jis nežino, kur eina,[y] nes tamsa uždengė jam akis.

12 Rašau jums, vaikeliai, nes dėl jo vardo jums atleistos nuodėmės.[j] **13** Rašau jums, tėvai, nes esate pažinę tą, kuris yra nuo pradžios. Rašau jums, jaunuoliai, nes jūs nugalėjote piktąjį.[k] Parašiau jums, vaikučiai, nes jūs pažinote Tėvą.[l] **14** Parašiau jums, tėvai, nes esate pažinę tą, kuris yra nuo pradžios. Parašiau jums, jaunuoliai, nes esate stiprūs,[m] jumyse pasilieka Dievo žodis[n] ir jūs nugalėjote piktąjį.[o]

15 Nemylėkite pasaulio nei to, kas pasaulyje.[p] Kas myli pasaulį, tas nemyli Tėvo.[r] **16** Juk visa, kas pasaulyje, – kūno geismas,[s] akių geismas,[t] puikavimasis turtu – yra ne iš Tėvo, o iš pasaulio. **17** Pasaulis praeina, jo geismai irgi,[u] o kas

2:1 *Arba „užtarėją“.

1 SKYRIUS

a Jn 15:26, 27; Apd 4:20
b Jn 17:20, 21
c Jok 1:17
d 2Ko 6:14; Ef 5:8; Tit 1:16; 1Jn 2:4
e Rom 3:25; Ef 1:7; Hbr 9:14; Hbr 10:22; Apr 1:5
f 1Ka 8:46; Mok 7:20
g Ps 32:5; Pat 28:13; Jok 5:16

2 SKYRIUS

h Rom 8:34; Hbr 7:25
i 1Ti 2:5
y 1Ko 5:7
j Iz 53:5; Rom 3:25; 1Ti 1:15; Hbr 2:17; 1Pt 2:24; 1Jn 4:10
k Mt 20:28; Jn 1:29

Antra skiltis

a 1Jn 4:18
b Jn 14:20; Jn 17:21
c Jn 13:15; 1Pt 2:21
d Jn 13:34; 2Jn 5
e Jn 1:9; Jn 8:12
f Ef 4:31; Kol 3:8
g 1Ko 13:2; 1Jn 3:15
h Ef 5:8
i 1Jn 4:20
y Jn 12:35
j Lk 24:47; Apd 4:12; Apd 10:43
k Jok 4:7; 1Jn 5:19; Apr 12:10, 11
l Jn 17:25
m Ef 6:10
n 3Jn 3
o Rom 8:37
p Rom 12:2; 1Ko 7:31; Tit 2:11, 12
r Mt 6:24; Jok 4:4
s Mt 5:28; Rom 13:14
t Pr 3:6; Pat 27:20; Mt 4:8
u 1Ko 7:31; 1Pt 1:24

vykdo Dievo valią, tas lieka per amžius.[a]

18 Vaikeliai, tai paskutinė valanda. Kaip esate girdėję, turi ateiti antikristas.[b] Dabar yra atsiradę daug antikristų[c] ir iš to žinome, kad ši valanda paskutinė. **19** Nors jie išėjo iš mūsų, nebuvo mūsiškiai,[d] mat jeigu būtų buvę mūsiškiai, būtų pasilikę su mumis. Bet jie išėjo, nes turėjo išaiškėti, kad ne visi yra mūsiškiai.[e] **20** O jūs esate patepti Šventojo[f] ir visi žinote tiesą. **21** Parašiau jums ne dėl to, kad nežinotumėte tiesos,[g] o dėl to, kad ją žinote ir kad iš tiesos nekyla joks melas.[h]

22 Kas kitas meluoja, jei ne tas, kuris neigia, kad Jėzus yra Kristus?[i] Tas yra antikristas,[y] nes atmeta Tėvą ir Sūnų. **23** Kas atmeta Sūnų, tas neturi bendrystės su Tėvu.[j] Kas pripažįsta Sūnų,[k] tas turi bendrystę ir su Tėvu.[l] **24** O jūsų širdyse tepasilieka visa, ką girdėjote nuo pradžios.[m] Jeigu tai, ką girdėjote nuo pradžios, pasilieka jūsų širdyse, tada liksite bendrystėje su Sūnumi ir bendrystėje su Tėvu. **25** Štai ką jis yra mums pažadėjęs – amžinąjį gyvenimą.[n]

26 Parašiau jums tai, nes kai kurie mėgina jus suklaidinti. **27** O kadangi esate jo patepti,[o] nereikia, kad kas jus mokytų. Jo patepimas yra tikras, ne pramanas, jis ir moko jus apie viską.[p] Tad likite bendrystėje su juo,[r] kaip ir esate išmokyti. **28** Taigi dabar, vaikeliai, pasilikite bendrystėje su juo, kad kai jis pasirodys, galėtumėte be baimės kalbėti[s] ir jam grįžus* netektų sugėdintiems nuo jo pasitraukti. **29** Jei žinote, kad jis yra teisus, žinote ir tai, kad kiekvienas, darantis, kas teisu, yra gimęs iš jo.[a]

3 Pažiūrėkite, kokia meile Tėvas yra mus apdovanojęs:[b] mes vadinami Dievo vaikais,[c] ir tokie esame! Pasaulis mūsų nepažįsta[d] dėl to, kad jis Dievo nepažino.[e] **2** Mylimieji, dabar esame Dievo vaikai,[f] bet dar nėra atskleista, kokie būsime ateityje.[g] Žinome tik tiek, kad jam pasirodžius būsime į jį panašūs, mat jį regėsime tokį, koks yra. **3** Ir kas deda į jį viltis, tas stengiasi būti tyras[h] kaip ir jis.

4 Kas daro nuodėmes, laužo įstatymą, taigi nuodėmė yra įstatymo laužymas. **5** Jūs taip pat žinote, kad jis atėjo pašalinti mūsų nuodėmių,[i] ir jame nuodėmės nėra. **6** Kas yra bendrystėje su juo, tas nedaro nuodėmių;[y] kas daro nuodėmes, tas nėra jo nei matęs, nei pažinęs. **7** Vaikeliai, tegul niekas jūsų nesuklaidina. Kas elgiasi teisiai, yra teisus, kaip ir Jėzus yra teisus. **8** Kas daro nuodėmes, tas yra iš Velnio, nes Velnias daro nuodėmes nuo pat pradžios.[j] Dievo Sūnus pasirodė tam, kad Velnio darbus sugriautų.[k]

9 Kas gimęs iš Dievo, tas nedaro nuodėmių,[l] nes jame veikia jo galia*. Jis negali daryti nuodėmių, nes yra gimęs iš Dievo.[m] **10** Štai iš ko aišku, kurie yra Dievo vaikai, o kurie – Velnio: kas nesielgia teisiai, tas

2 SKYRIUS

a Ps 37:29 Mt 7:21 Jn 6:40
b 2Te 2:3 2Pt 2:1
c 2Te 2:7 2Jn 7 Jud 4
d Apd 20:30
e 1Ko 11:19
f 2Ko 1:21 1Jn 2:27
g Jn 8:31, 32
h Jn 8:44
i 1Jn 4:3 2Jn 7
y 1Jn 2:18
j Jn 5:23 2Jn 9
k Rom 10:9, 10
l 1Jn 4:15
m Jn 14:23 2Jn 6
n Jn 17:3 1Jn 1:2
o 2Ko 1:21 1Jn 2:20
p Jn 14:26 Jn 16:13
r Jn 17:21
s 1Jn 4:17

Antra skiltis

a 1Pt 1:23 1Jn 4:7

3 SKYRIUS

b Jn 3:16
c Jn 1:12, 13
d Jn 15:19
e Jn 17:25
f Rom 8:15, 16 Ef 1:5
g 1Ko 15:49 Fil 3:20, 21
h 2Ko 7:1
i Kun 16:21, 22 Iz 53:11 Jn 1:29
y Rom 6:12
j Pr 3:14 Jn 8:44
k Jn 16:33 Hbr 2:14
l 1Jn 5:18
m 1Pt 1:23

2:28 *Žodžiu „grįžus“ verčiamas gr. daiktavardis *parousia*. Žr. žodynėlyje „paruzija“. **3:9** *Pažod. „jame yra jo sėkla“.

nėra iš Dievo, taip pat tas, kuris savo brolio nemyli.[a] **11** Štai žinia, kurią girdėjote nuo pradžios: turime vienas kitą mylėti.[b] **12** Nebūkime kaip Kainas, kuris buvo piktojo vaikas ir užmušė savo brolį.[c] O dėl ko užmušė? Dėl to, kad jo darbai buvo pikti,[d] o brolio – teisūs.[e]

13 Nesistebėkite, broliai, kad pasaulis jūsų nekenčia.[f] **14** Mes žinome, kad buvome mirę, o dabar atgijome,[g] nes mylime brolius.[h] Kas nemyli, yra miręs.[i] **15** Kas nekenčia savo brolio, tas yra žmogžudys,[y] o jūs žinote, kad joks žmogžudys negaus amžino gyvenimo.[j] **16** Meilę mes pažinome iš to, kad jis paguldė už mus savo gyvybę*.[k] Mes irgi privalome savo gyvybę* už brolius guldyti.[l] **17** Jeigu kas nors, turintis šio pasaulio išteklių, matydamas savo brolį stokojant nepagailėtų jo, kaipgi jis galėtų sakyti, kad myli Dievą?[m] **18** Vaikeliai, mylėkime ne žodžiu ar liežuviu,[n] o darbu[o] ir tiesa.[p]

19 Štai po mes suprasime, kad gyvename tiesa, ir Dievo akivaizdoje įtikinsime savo širdį, **20** kad jis mus myli. Jei širdis mus smerktų, žinokime: Dievas didesnis už mūsų širdį* ir žino viską.[r] **21** Mylimieji, jeigu širdis mūsų nesmerkia, galime be baimės kalbėti Dievo akivaizdoje.[s] **22** Kadangi laikomės jo įsakymų ir darome, kas jam patinka, gauname iš jo, ko tik prašome.[t] **23** Štai koks yra jo įsakymas: turime tikėti jo Sūnų Jėzų Kristų*[a] ir, kaip jis įsakė, mylėti vienas kitą.[b] **24** Be to, kas laikosi jo įsakymų, tas yra bendrystėje su Dievu, ir Dievas – su juo.[c] O kad jis yra bendrystėje su mumis,[d] mums byloja dvasia, kurią esame iš jo gavę.

4 Mylimieji, ne kiekvienu pranašavimu* tikėkite[e] – patikrinkite, ar pranašavimai Dievo įkvėpti,[f] nes atsirado pasaulyje daug netikrų pranašų.[g]

2 Štai iš ko suprasite, ar pranašavimas yra nuo Dievo: jei juo pripažįstama, kad Jėzus Kristus atėjo kūne, jis yra nuo Dievo.[h] **3** O pranašavimas, kuriuo Jėzus nepripažįstamas, nėra nuo Dievo[i] – tai antikristo pranašavimas. Jūs girdėjote, kad tokių pranašavimų bus,[y] ir dabar jų pasaulyje jau randasi.[j]

4 Jūs esate iš Dievo, vaikeliai, ir netikrus pranašus nugalėjote,[k] nes tas, kuris yra bendrystėje su jumis,[l] galingesnis už tą, kuris yra bendrystėje su pasauliu.[m] **5** Jie priklauso pasauliui,[n] todėl kalba tai, kas pasauliui patinka, ir pasaulis jų klauso.[o] **6** Mes esame iš Dievo. Kas stengiasi pažinti Dievą, tas mūsų klauso,[p] o kas nėra iš Dievo, mūsų neklauso.[r] Taip atskiriame, kuris pranašavimas yra tiesa, o kuris – apgaulė.[s]

7 Mylimieji, vienas kitą mylėkime,[t] nes meilė yra iš Dievo. Kas myli, yra gimęs iš Dievo ir Dievą pažįsta.[u] **8** Kas nemyli, Dievo nepažįsta, nes Dievas yra meilė.[v] **9** Savo meilę Dievas mums parodė atsiųsdamas

3 SKYRIUS

a 1Jn 4:8
b Jn 13:34 1Jn 2:7 2Jn 5
c Pr 4:8
d Pr 4:5
e Pr 4:4 Hbr 11:4
f Mt 5:11 Jn 15:18 2Ti 3:12
g Jn 5:24 Rom 8:2
h 1Jn 2:10
i Jn 3:36
y Mt 5:21, 22 Ef 4:31
j Pr 9:6 Sk 35:31 Apr 21:8
k Jn 3:16 Jn 13:1 Jn 15:13
l Jn 13:15 Rom 16:3, 4 1Te 2:8
m Įst 15:7, 8 Lk 3:11 Rom 12:13 Jok 2:15, 16 1Jn 4:20
n Rom 12:9
o Jok 1:22 Jok 2:17
p 1Pt 1:22
r Hbr 4:13
s Hbr 4:16 1Jn 5:14
t Ps 34:15 Mt 7:8 1Pt 3:12

Antra skiltis

a Jn 6:29
b Jn 13:34
c 1Jn 2:24
d Jn 14:23

4 SKYRIUS

e 2Te 2:1, 2 1Ti 4:1
f Apr 22:6
g 2Pt 2:1
h Jn 1:14 1Ko 12:3 Apr 19:10
i 1Jn 2:22
y 2Te 2:7 1Jn 2:18
j Apd 20:29, 30
k 1Jn 5:4
l Jn 17:21
m Ef 2:2
n 1Jn 5:19
o Jn 15:19
p Jn 10:27
r Jn 8:47
s 1Jn 4:1
t 1Pt 1:22
u 1Jn 4:16
v Iš 34:6 Mch 7:18 1Jn 4:19

3:16 *Arba „sielą“. Žr. žodynėlį. **3:20** *Arba „Dievas pažįsta mus geriau už mus pačius“.

3:23 *Pažod. „jo Sūnaus Jėzaus Kristaus vardą“. **4:1** *Pažod. „dvasia“.

į pasaulį savo viengimį Sūnų,[a] kad jo dėka gautume gyvenimą.[b] **10** Šita meilė pasireiškė ne tuo, kad mes mylėjome Dievą, bet kad jis mus mylėjo ir atsiuntė savo Sūnų kaip permaldavimo auką[c] už mūsų nuodėmes.[d]

11 Mylimieji, jeigu Dievas mus šitaip mylėjo, tai ir mes privalome vienas kitą mylėti.[e] **12** Dievo niekas niekada nėra regėjęs.[f] Jeigu vienas kitą mylime, Dievas pasilieka su mumis ir per mus jo meilė pasireiškia tobulai.[g] **13** Kad esame bendrystėje su juo ir jis – bendrystėje su mumis, suprantame iš to, kad jis davė mums savo dvasią. **14** Ir mes patys matėme ir liudijame, kad Tėvas atsiuntė savo Sūnų išgelbėti pasaulio.[h] **15** Kas išpažįsta, kad Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus,[i] tas yra bendrystėje su Dievu, ir Dievas – bendrystėje su juo.[y] **16** Mes pažinome Dievo meilę ir tikime, kad jis mus myli.[j]

Dievas yra meilė.[k] Kas myli, tas yra bendrystėje su Dievu, ir Dievas yra bendrystėje su juo.[l] **17** Taip meilė per mus pasireiškia tobulai, kad teismo dieną galėtume be baimės kalbėti,[m] nes šiame pasaulyje mes esame tokie, koks yra jis*. **18** Baimė kausto. Kas myli, to baimė nekausto,[n] – tobula meilė išveja baimę. Kas bijo, to meilė dar nėra tobula.[o] **19** Mes mylime, nes jis mus pirmas pamilo.[p]

20 Kas sako: „Aš myliu Dievą“, o savo brolio nekenčia, tas melagis.[r] Juk kas nemyli savo brolio,[s] kurį mato, negali mylėti Dievo, kurio nėra matęs.[t] **21** Mums jis yra davęs tokį įsakymą: kas myli Dievą, turi mylėti ir savo brolį.[a]

5 Kas tiki, kad Jėzus yra Kristus, tas yra gimęs iš Dievo,[b] ir kas myli Tėvą, tas myli ir iš jo gimusį. **2** Iš ko suprantame, kad mylime Dievo vaikus?[c] Iš to, kad mylime Dievą ir vykdome jo įsakymus. **3** Juk mylėti Dievą – tai laikytis jo įsakymų.[d] O jo įsakymai nėra sunkūs.[e] **4** Kas gimęs iš Dievo, tas nugali pasaulį.[f] Ir štai kuo mes nugalime pasaulį – savo tikėjimu.[g]

5 Kas kitas nugali pasaulį,[h] jei ne tas, kuris tiki, kad Jėzus yra Dievo Sūnus?[i] **6** Tai jis, Jėzus Kristus, yra tas, kuris atėjo su vandeniu ir krauju. Ne tik su vandeniu atėjo,[y] bet su vandeniu ir krauju.[j] Apie tai liudija dvasia,[k] ir dvasios liudijimas yra tiesa. **7** Liudytojai yra trys: **8** dvasia,[l] vanduo[m] ir kraujas,[n] ir visi trys liudija tą patį.

9 Jeigu jau priimame žmonių liudijimą, tai Dievo liudijimas patikimesnis. Juk tai Dievo liudijimas – tai jis paliudijo apie savo Sūnų. **10** Kas Dievo liudijimą priima, tas tiki Dievo Sūnų. Kas Dievu netiki, daro jį melagiu,[o] nes netiki tuo, ką Dievas paliudijo apie savo Sūnų. **11** O liudijimas yra toks: Dievas davė mums amžiną gyvenimą[p] ir tą gyvenimą gauname jo Sūnaus dėka.[r] **12** Kas priima Sūnų, turi gyvenimą; kas Dievo Sūnaus nepriima, neturi gyvenimo.[s]

13 Parašiau visa tai jums, tikintiems Dievo Sūnų*, kad

4 SKYRIUS

a Jn 1:14
b Jn 3:16 Rom 5:8 Rom 8:32 1Jn 5:11
c 1Ko 5:7
d Rom 3:25 Hbr 2:17 Hbr 9:26 1Jn 2:1, 2
e Mt 18:33 Jn 15:12 Rom 13:8 1Jn 3:16
f Iš 33:20 Jn 1:18 Jn 4:24 Jn 6:46
g 1Jn 2:5
h Mt 1:21 Jn 3:17 Jn 12:47 Apd 5:31
i Rom 10:9
y 1Jn 2:23, 24
j Jn 3:16
k 1Jn 4:8
l Jn 17:21
m Hbr 4:16 1Jn 2:28
n Rom 8:15
o 1Jn 2:5
p 1Jn 4:10
r 1Jn 2:4
s 1Jn 3:17
t 1Jn 4:12

Antra skiltis

a Mt 22:37, 39 Jn 13:34 Jn 15:12

5 SKYRIUS

b Jn 3:3 1Pt 1:3, 23 1Jn 3:9
c Jn 1:12, 13 Rom 8:14
d Jn 14:23
e Įst 30:11 Mch 6:8
f Jn 16:33 1Jn 5:18
g Ef 6:16 2Ti 4:7 Apr 12:10, 11
h 1Jn 4:4
i Jn 20:31
y Mt 3:13
j Apd 20:28 Ef 1:7 1Pt 1:19
k Mt 3:16 Jn 1:32, 33
l Lk 3:22 Lk 4:18
m Lk 3:21
n Hbr 9:14
o Jn 3:33
p Jn 17:3
r Jn 5:26
s Jn 3:36

4:17 *T. y. Jėzus Kristus.

5:13 *Pažod. „Dievo Sūnaus vardą“.

žinotumėte turį amžiną gyvenimą.[a] **14** Mes su pasitikėjimu* kreipiamės į jį[b] žinodami, kad jei prašome pagal jo valią, jis mus girdi.[c] **15** Ir kadangi žinome, kad jis mūsų prašymus girdi, esame tikri, kad ir turėsime, ko prašėme.[d]

16 Jei kas pamatytų savo brolį darant nuodėmę, kuri nėra mirtina, tesimeldžia už jį Dievui, ir Dievas suteiks anam gyvenimą.[e] Čia apie tuos, kurie daro nemirtiną nuodėmę. Mat yra ir mirtina nuodėmė,[f] ir aš neprašau, kad kas melstų už padariusį tokią nuodėmę. **17** Visokie neteisūs darbai yra nuodėmė,[g] tačiau esama nuodėmės, kuri nėra mirtina.

5:14 *Arba „be baimės“.

5 SKYRIUS

a Jn 20:31
1Jn 1:2
b Hbr 4:16
1Jn 3:21
c Pat 15:29
d Lk 11:13
Jn 14:13
e Jok 5:15
1Jn 1:9
f Mt 12:31
Mk 3:29
Lk 12:10
Hbr 6:4–6
Hbr 10:26
g 1Jn 3:4

Antra skiltis

a Jn 17:15
b Mt 13:19
Lk 4:6
Jn 12:31
c 1Ti 3:16
d Jn 17:20, 21
e Jn 17:3
f 1Ko 10:14

18 Mes žinome, kad nė vienas, gimęs iš Dievo, nedaro nuodėmių, nes tas, kuris iš Dievo gimęs,* jį saugo, ir piktasis negali nieko jam padaryti.[a] **19** Mes žinome, kad esame iš Dievo, o visas pasaulis yra piktojo valdžioje.[b] **20** Taip pat žinome, kad Dievo Sūnus atėjo[c] ir suteikė mums supratimo, todėl galime pažinti tikrąjį Dievą. Ir jo Sūnaus Jėzaus Kristaus dėka mes esame bendrystėje su juo.[d] Jis yra tikrasis Dievas, teikiantis amžiną gyvenimą.[e] **21** Vaikeliai, sergėkitės stabų.[f]

5:18 *T. y. Jėzus Kristus.

ANTRASIS JONO

LAIŠKAS

TURINIO APŽVALGA

Pasveikinimas (1–3)
Raginimas mylėti vienam kitą (4–6)
Perspėjimas dėl apgavikų (7–11)
„Tokio į namus nepriimkite“ (10, 11)
Atsisveikinimas ir linkėjimai (12, 13)

1 Aš, vyresnysis*, rašau išrinktajai seseriai# ir jos vaikams, kuriuos iš tiesų myliu – myliu ne vien aš, bet ir visi žinantys tiesą. **2** Mes mylime jus dėl tiesos, kuri gyvena mumyse ir gyvens amžinai. **3** Su mumis bus Dievo Tėvo ir Jėzaus Kristaus, Tėvo Sūnaus, malonė, gailestingumas ir ramybė* kartu su tiesa ir meile.

1 *Arba „senyvas žmogus“. #Pažod. „poniai“.

Antra skiltis

a 2Ko 4:2
3Jn 3

4 Nepaprastai džiaugiuosi, kad kai kurie tavo vaikai eina tiesos keliu,[a] kaip Tėvas mums yra įsakęs. **5** Tad dabar krei-

3 *Arba „taika“.

piuosi į tave, seserie, – mylėkime vieni kitus. Ne naują įsakymą tau duodu, o tą, kurį turėjome nuo pradžios.[a] **6** O mylėti reiškia laikytis jo įsakymų.[b] Štai įsakymas, kurį nuo pradžios girdėjote: turite mylėti vienas kitą. **7** Mat pasaulyje atsirado daug apgavikų,[c] nepripažįstančių, kad Jėzus Kristus atėjo kūne.[d] Kas to nepripažįsta, yra apgavikas ir antikristas.[e]

8 Žiūrėkite, kad neprarastumėte, ką darbuodamiesi pasiekėme, ir kad gautumėte visą atlygį.[f] **9** Kas nueina per toli ir nesilaiko Kristaus mokslo, tas nėra bendrystėje su Dievu.[a] O kas to mokslo laikosi, tas yra bendrystėje ir su Tėvu, ir su Sūnumi.[b] **10** Kas atėjęs pas jus skleidžia kitokį mokslą, tokio į namus nepriimkite[c] ir su juo nesisveikinkite, **11** nes kas su juo sveikinasi, prisideda prie jo piktų darbų.

12 Nors turiu daug ką jums parašyti, nenoriu to daryti rašalu ant lapo. Viliuosi atvykti pas jus ir pasikalbėti akis į akį, kad būtumėte kupini džiaugsmo.

13 Linkėjimus tau siunčia išrinktosios tavo sesers vaikai.

a Jn 13:34
Jn 15:12
1Pt 4:8
1Jn 2:7
b Jn 14:21
1Jn 2:5
c Mt 7:15
Apd 20:29, 30
2Te 2:3, 7
2Pt 2:1
Apr 2:2
d 1Jn 4:2
e 1Jn 2:18, 22
1Jn 4:3
Jud 4
f Hbr 10:35

Antra skiltis

a Jn 14:6
Jn 15:6
3Jn 9
b Hbr 3:14
1Jn 2:23
c Įst 17:2–5
Rom 16:17
1Ko 5:11

TREČIASIS JONO LAIŠKAS

TURINIO APŽVALGA

Pasveikinimas (1–4)
Pagyrimo žodžiai Gajui (5–8)
Diotrefas nepriima brolių (9, 10)
Geras liudijimas apie Demetriją (11, 12)
Atsisveikinimas ir linkėjimai (13, 14)

1 Aš, vyresnysis*, rašau savo mylimam Gajui, kurį iš tiesų myliu.

2 Mylimas bičiuli, meldžiu, kad tau viskas sektųsi kaip iki šiol ir kad būtum sveikas. **3** Nepaprastai nudžiugau, kai broliai atvykę paliudijo, kad ištikimai laikaisi tiesos kelio.[a] **4** Didžiausią džiaugsmą* jaučiu girdėdamas, kad mano vaikai laikosi tiesos.[a]

5 Mylimas drauge, esi ištikimas ir stengiesi dėl brolių, nors jų nė nepažįsti.[b] **6** Apie tavo meilę jie paliudijo visai bendruomenei. Prašau tavęs, išlydėk juos taip, kaip patinka Dievui.[c] **7** Juk jie keliauja visur dėl Dievo vardo nieko iš žmonių* neprašydami.[d] **8** Tokius

a 2Jn 4

Antra skiltis

a 1Ko 4:15
2Ti 1:2
Tit 1:4
Fm 10
b Hbr 13:2
c Tit 3:13
d 1Ko 9:11, 12

1 *Arba „senyvas žmogus“. **4** *Arba galbūt „dėkingumą“.

7 *Tikriausiai turimi omenyje kitatikiai.

privalome svetingai priimti,[a] kad būtume tiesos bendradarbiai.[b]

9 Aš bendruomenei kai ką parašiau, bet Diotrefas, kuris nori būti tarp jų pirmas,[c] nieko iš mūsų nepriima.[d] **10** Todėl jeigu atvyksiu, priminsiu darbus, kuriuos jis daro, skleisdamas apie mus piktas kalbas.[e] Negana to, jis nepriima brolių,[f] o tiems, kurie nori priimti, trukdo ir daro viską, kad jie būtų pašalinti iš bendruomenės.

11 Mylimas drauge, nesek blogais pavyzdžiais – sek gerais.[a] Kas daro gera, yra iš Dievo.[b] Kas daro bloga, nėra Dievo regėjęs.[c] **12** Apie Demetriją gerai liudija visi broliai ir tai, kad jis gyvena laikydamasis tiesos. Mes irgi apie jį liudijame, ir mūsų liudijimas, kaip žinai, yra teisingas.

13 Daug ką turėjau tau parašyti, tačiau nendrele ir rašalu rašyti nenoriu. **14** Viliuosi netrukus tave pamatyti, tada pasikalbėsime akis į akį.

Ramybė tau!

Draugai siunčia tau linkėjimus. Perduok linkėjimus nuo manęs draugams pavardžiui!

a Mt 10:41
Fm 22
1Pt 4:9
b Rom 12:13
c Apd 20:29, 30
d Rom 12:10
Fil 2:3
Hbr 13:17
e Ps 101:5
Pat 6:16, 19
f Apd 15:25, 27
Ef 6:21
Fil 2:19
Kol 4:7
Tit 1:5

Antra skiltis

a Rom 12:9
1Pt 3:11
b 1Jn 3:9
c 1Jn 3:6, 10

JUDO

LAIŠKAS

TURINIO APŽVALGA

Pasveikinimas (1, 2)
Netikriems mokytojams skirtas nuosprendis (3–16)
Mykolo nesutarimas su Velniu (9)
Henocho pranašystė (14, 15)
„Kad išliktumėte Dievo meilėje“ (17–23)
Šlovė Dievui (24, 25)

1 Judas, Jėzaus Kristaus vergas ir Jokūbo brolis,[a] pašauktiesiems,[b] Dievo Tėvo mylimiems, išsaugotiems Jėzui Kristui.[c]

2 Tesuteikia jums Dievas apsčiai gailestingumo, ramybės ir meilės.

3 Mylimieji, nors labai norėjau parašyti jums apie bendrąjį mūsų visų išgelbėjimą,[d] matau turįs paraginti jus visomis išgalėmis kovoti už tikėjimą,[a] kartą visiems laikams suteiktą šventiesiems. **4** Mat tarp jūsų įsiskverbė žmonių, kuriems skirtas Raštuose nuo seno užrašytas nuosprendis, – atsirado bedievių, paverčiančių mūsų Dievo malonę dingstimi įžūliai elgtis*[b] ir išsižadančių mūsų vienintelio Šeimininko ir Viešpaties Jėzaus Kristaus.[c]

a Mt 13:55
Mk 6:3
Gal 2:9
Jok 1:1
b Hbr 3:1
c Jn 17:15
1Pt 1:5
d Hbr 2:3

Antra skiltis

a Ef 6:11
1Ti 1:18, 19
1Ti 6:12
b Gal 5:19
c Apd 20:29, 30
2Pt 2:1

4 *Arba „begėdiškai elgtis“. Gr. *aselgeia*. Žr. žodynėlyje „įžūlus elgesys“.

5 Nors viską puikiai žinote, noriu kai ką jums priminti: Jehova* išgelbėjo tautą iš Egipto krašto,[a] bet paskui sunaikino tuos, kurie netikėjo.[b] **6** Ir angelus, kurie paniekino savo garbingą padėtį ir apleido savo buveinę,[c] jis laiko tamsybėje supančiotus amžinais pančiais didžiosios dienos teismui.[d] **7** Sodoma, Gomora ir aplinkiniai miestai, kaip ir anie, atsidavė nežabotam ištvirkavimui* ir tenkino priešingus prigimčiai kūno geismus.[e] Patyrę amžinos ugnies bausmę, jie tapo mums įspėjimu.[f]

8 Viso to nepaisydami, anie sapnuotojai įtraukia kitus į ištvirkavimą*, negerbia tų, kurie vadovauja, ir užgauliai kalba apie šlovinguosius.[g] **9** Štai arkangelas[h] Mykolas[i] nesutiko su Velniu, kai tarp jų kilo nesutarimas dėl Mozės kūno,[y] bet jis nedrįso užgauliai jo pasmerkti,[j] tik pasakė: „Tesudraudžia tave Jehova.“[k] **10** O šitie užgauliai kalba apie tai, ko iš tiesų neišmano.[l] Jie išmano tiek, kiek neprotingi gyvuliai, valdomi gyvuliškų skatulių*.[m] Ką išmano, tuo save ir gadina.

11 Vargas jiems! Jie pasuko Kaino keliu,[n] užsigeidę atlygio nuskubėjo Bileamo klystkeliu[o] ir kaip Korachas maištingomis kalbomis užsitraukė pražūtį.[p] **12** Dalyvaudami su jumis vaišėse*, jie yra tarsi povandeninės uolos.[r] Jie – ganytojai, kurie be jokios gėdos tik save peni,[s] debesys bevandeniai, vėjų šen ir ten gainiojami,[t] medžiai vėlyvą rudenį, tačiau bevaisiai, perdžiūvę*, išrauti. **13** Jie yra šėlstančios jūros bangos, išputojančios savo begėdystes,[a] žvaigždės klajūnės, kurioms amžiais skirta būti juodžiausioje tamsybėje.[b]

14 Apie juos pranašavo ir Henochas,[c] septintasis nuo Adomo: „Štai Jehova atėjo su miriadais* savo šventųjų[d] **15** įvykdyti visiems nuosprendžio[e] ir nuteisti visų bedievių už jų bedieviškus darbus, kuriuos jie bedieviškai darė, ir už visus baisius dalykus, kuriuos bedieviai nusidėjėliai prieš jį kalbėjo.“[f]

16 Tie žmonės murma,[g] skundžiasi savo dalia, gyvena savo geismais,[h] jų lūpos kalba išpūstus žodžius, jie meilikauja kitiems, tikėdamiesi naudos.[i]

17 O jūs, mylimieji, prisiminkite, ką yra kalbėję* mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus apaštalai, **18** kaip jie sakė jums: „Paskutiniu laiku bus šaipūnų, kurie gyvens savo bedieviškais geismais.“[y] **19** Tai tie, kurie kelia susiskaldymus,[j] kūniški, nedvasingi žmonės. **20** O jūs, mylimieji, statykite save ant savo švenčiausiojo tikėjimo ir šventosios dvasios įkvėpti melskitės,[k] **21** kad išliktumėte Dievo meilėje.[l] Ir laukite mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus gailestingumo, vedančio į amžiną gyvenimą.[m] **22** Būkite gailestingi[n] tiems, kurie abejoja,[o] **23** gelbėkite juos,[p] stverkite iš ugnies. Būkite gailestingi ir kitiems, tiktai elkitės atsargiai, bodėdamiesi net

Antra skiltis

a Iz 57:20
b Hbr 6:4–6
Apr 21:8
c Pr 5:21, 22
d Jst 33:2
Dan 7:10
Zch 14:5
e 2Te 1:6
f Mt 12:36
g 1Ko 10:10
Fil 2:14
h 2Pt 2:18
i Jok 2:9
y Apd 20:29, 30
1Ti 4:1
2Pt 2:1
2Pt 3:2, 3
j Rom 16:17
Jžn 9, 10
k Rom 8:26
Ef 6:18
l Jn 15:10
Rom 8:38, 39
m Tit 3:7
1Jn 1:2
1Jn 2:25
n Mt 5:7
Mt 9:13
Jok 2:13
o Jok 1:6
p Gal 6:1
Jok 5:19, 20

5 *Žr. priedą A5. **7** *Žr. žodynėlį. **8** *Pažod. „teršia kūną“. **10** *Arba „valdomi instinktų“. **12** *Pažod. „meilės vaišėse“.

12 *Pažod. „dukart mirę“. **14** *Arba „dešimtimis tūkstančių“. **17** *Arba „išpranašavę“.

jų drabužio, susitepusio nuo nedorų darbų*.[a]

24 O tam, kuris geba apsaugoti jus nuo suklupimo, kad būtumėte be ydos[b] ir galėtumėte stovėti jo šlovės akivaizdoje ir džiūgauti, – **25** jam, vieninteliam Dievui, mūsų Gelbėtojui, per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų tebūna šlovė, didybė, galybė ir valdžia nuo amžių, dabar ir per visą amžinybę. Amen.

23 *Pažod. „nuo kūno“.

a Gal 5:19–21

b Rom 8:33 Ef 1:4 Kol 1:22

APREIŠKIMAS JONUI

TURINIO APŽVALGA

1 Apreiškimas, kurį Jėzus gavo iš Dievo (1–3)
Pasveikinimas septynioms bendruomenėms (4–8)
„Aš esu Alfa ir Omega“ (8)
Dvasia nukelia Joną į Viešpaties dieną (9–11)
Jonas regi pašlovintą Jėzų (12–20)

2 Žinia bendruomenėms: Efezo (1–7), Smirnos (8–11), Pergamo (12–17), Tiatyrų (18–29)

3 Žinia bendruomenėms: Sardų (1–6), Filadelfų (7–13), Laodikėjos (14–22)

4 Jehovos šlovės regėjimas (1–11)
Jehova sėdi soste (2)
24 vyresnieji sostuose (4)
Keturios būtybės (6)

5 Ritinys, užantspauduotas septyniais antspaudais (1–5)
Avinėlis paima ritinį (6–8)
Avinėlis yra vertas atplėšti antspaudus (9–14)

6 Avinėlis atplėšia šešis antspaudus (1–17)
Nugalėtojas ant balto žirgo (1, 2)
Raitelis ant ugniaspalvio žirgo atima iš žemės taiką (3, 4)
Raitelis ant juodo žirgo užtraukia badą (5, 6)
Palšas žirgas ir raitelis, vardu Mirtis (7, 8)
Jonas aukuro papėdėje mato nužudytuosius dėl Dievo žodžio (9–11)
Didžiulis žemės drebėjimas (12–17)

7 Keturi angelai laiko pražūtingus vėjus (1–3)
144000 užantspauduotųjų (4–8)
Milžiniška minia (9–17)

8 Atplėšiamas septintasis antspaudas (1–6)
Sutrimituoja pirmieji keturi angelai (7–12)
Skelbiamos trys nelaimės (13)

9 Sutrimituoja penktasis angelas (1–11)
Artinasi dar dvi nelaimės (12)
Sutrimituoja šeštasis angelas (13–21)

10 Galingas angelas su nedideliu ritiniu rankoje (1–7)
„Daugiau jis nebelauks“ (6)
Dievo slėpinys taps tikrove (7)
Jonas suvalgo ritinį (8–11)

11 Du liudytojai (1–13)
Jie pranašaus 1260 dienų (3)
Nužudomi ir paliekami gulėti gatvėje (7–10)
Po trijų su puse dienos atgyja (11, 12)
Artinasi trečioji nelaimė (14)
Sutrimituoja septintasis angelas (15–19)
Viešpaties ir jo Kristaus Karalystė (15)
Žemės niokotojai bus sunaikinti (18)

12 Moteris, kūdikis ir slibinas (1–6)
Mykolas kaunasi su slibinu (7–12)
Slibinas išmetamas žemėn (9)
Velnias žino mažai beturįs laiko (12)
Slibinas ima persekioti moterį (13–17)

13 Iš jūros išnyra septyngalvis žvėris (1–10)
Iš žemės išlenda dviragis žvėris (11–13)
Septyngalvio žvėries statula (14, 15)
Žvėries žymė ir skaičius 666 (16–18)

14 Avinėlis ir 144000 pašauktųjų (1–5)
Trys angelai skelbia žinias (6–12)
Angelas, skrendantis dangaus viduriu, skelbia gerąją naujieną (6, 7)
Laimingi, kurie miršta būdami bendrystėje su Kristumi (13)
Pjaunamas dvejopas žemės derlius (14–20)

15 Septyni angelai su septyniomis negandomis (1–8)
Mozės giesmė ir Avinėlio giesmė (3, 4)

16 Septyni Dievo pykčio dubenys (1–21)
Išliejami ant žemės (2), į jūrą (3), į upes ir vandens šaltinius (4–7), į saulę (8, 9), ant žvėries sosto (10, 11), į Eufrato upę (12–16) ir į orą (17–21)
Armagedono karas (14, 16)

17 Nuosprendis didžiajai Babelei (1–18)
Didžioji paleistuvė sėdi ant skaisčiai raudono žvėries (1–3)
Žvėris, kuris pradingo ir vėl pasirodė (8)
Dešimt ragų kovos su Avinėliu (12–14)
Dešimt ragų ims nekęsti paleistuvės (16, 17)

18 „Krito didžioji Babelė!“ (1–8)
„Išeikite iš jos, manieji žmonės“ (4)
Gedulas dėl Babelės žūties (9–19)
Džiaugsmas danguje dėl Babelės žūties (20)
Babelė nusviedžiama lyg akmuo į jūrą (21–24)

19 Jahas giriamas už jo nuosprendžius (1–10)
Avinėlio tuoktuvės (7–9)
Raitelis ant balto žirgo (11–16)
Didžioji Dievo vakarienė (17, 18)
Žvėris nugalėtas (19–21)

20 Šėtonas sukaustomas tūkstančiui metų (1–3)
Tie, kurie karaliaus su Kristumi 1000 metų (4–6)
Šėtonas išleidžiamas iš bedugnės, tada sunaikinamas (7–10)
Mirusieji teisiami pagal darbus (11–15)

21 Naujas dangus ir nauja žemė (1–8)
Mirties nebebus (4)
„Visa darau nauja“ (5)
Naujoji Jeruzalė (9–27)

22 Gyvybės vandens upė (1–5)
Pabaiga (6–21)
Kvietimas dovanai gerti gyvybės vandenį (17)
„Ateik, Viešpatie Jėzau!“ (20)

1 Apreiškimas, kurį Jėzus Kristus gavo iš Dievo.[a] Jėzus turėjo atskleisti jo vergams,[b] kas turi įvykti netrukus. Jis pasiuntė savo angelą ir per jį vaizdiniais tai parodė Dievo* vergui Jonui,[c] **2** ir šis paliudijo Dievo žodį ir perdavė Jėzaus Kristaus liudijimą – visa, ką regėjo. **3** Laimingas, kas balsu skaito šios pranašystės žodžius, ir laimingi, kurie klausosi ir laikosi to, kas joje parašyta,[a] nes skirtas metas arti.

4 Jonas septynioms bendruomenėms[b] Azijoje*.

Malonė jums ir ramybė nuo to, kuris yra, kuris buvo ir kuris

1 SKYRIUS

a Dan 2:28

b Am 3:7
Apr 7:3, 4

c Mt 10:2
Mk 1:19
Jn 21:20

Antra skiltis

a Ps 1:2
Lk 11:28
Jn 13:17
Jok 1:22

b Apr 1:11

1:1 *Arba „savo“.

1:4 *Azija anuomet buvo vadinama viena iš Romos imperijos provincijų. Žr. žodynėlį.

ateina,[a] nuo septynių dvasių,[b] esančių priešais jo sostą, **5** ir nuo Jėzaus Kristaus – ištikimojo liudytojo,[c] pirmagimio iš mirusiųjų[d] ir žemės karalių valdovo.[e]

Tam, kuris mus myli,[f] kuris išvadavo mus iš mūsų nuodėmių savuoju krauju[g] **6** ir padarė mus karaliais*[h] ir kunigais[i] savo Dievui ir Tėvui, – jam tebūna šlovė ir galybė amžinai. Amen.

7 Štai jis ateina su debesimis![y] Jį išvys kiekviena akis, taip pat tie, kurie jį perdūrė, ir visos žemės giminės dėl jo raudos*.[j] Taip, amen.

8 „Aš esu Alfa ir Omega*,[k] – sako Dievas Jehova[#], – tas, kuris yra, kuris buvo ir kuris ateina, Visagalis.“[l]

9 Aš, Jonas, jūsų brolis ir Jėzaus sekėjas, kuriam, kaip ir jums, skirta kęsti vargus,[m] ištverti suspaudimus[n] ir paveldėti karalystę,[o] atsidūriau Patmo saloje už tai, kad kalbėjau apie Dievą ir liudijau apie Jėzų. **10** Dvasia nukėlė mane į Viešpaties dieną ir išgirdau už nugaros balsą, galingą lyg trimito gausmas. **11** Jis man sakė: „Ką matai, surašyk į ritinį ir nusiųsk septynioms bendruomenėms: Efezo,[p] Smirnos,[r] Pergamo,[s] Tiatyrų,[t] Sardų,[u] Filadelfų[v] ir Laodikėjos.“[z]

12 Aš atsigręžiau pažiūrėti, kas man kalba, ir pamačiau septynis aukso žibintuvus,[a] **13** o tarp žibintuvų – tarsi žmogaus sūnų,[b] apsivilkusį drabužiu, siekiančiu pėdas, ir apsijuosusį krūtinę aukso juosta. **14** Jo galva ir plaukai buvo balti – lyg balta vilna, lyg sniegas, o akys – tarsi ugnies liepsna.[a] **15** Jo kojos buvo tarsi gryniausias varis,[b] žėrintis krosnyje, o jo balsas – kaip srauniųjų vandenų šniokštimas. **16** Dešinėje rankoje jis laikė septynias žvaigždes,[c] iš jo burnos ėjo ilgas aštrus dviašmenis kalavijas,[d] o jo veidas buvo lyg saulė, spindinti visu savo skaistumu.[e] **17** Jį pamatęs, kritau tarsi negyvas prie jo kojų.

Jis uždėjo ant manęs dešinę ranką ir pasakė: „Nebijok. Aš esu Pirmasis[f] ir Paskutinysis,[g] **18** esu gyvasis.[h] Buvau miręs,[i] bet štai esu gyvas per amžių amžius[y] ir turiu mirties ir Hado* raktus.[j] **19** Todėl užrašyk, ką regėjai, kas vyksta ir kas vyks paskui. **20** O septynių žvaigždžių, kurias matei mano dešinėje rankoje, ir septynių aukso žibintuvų slėpinys reiškia štai ką: septynios žvaigždės – tai septynių bendruomenių angelai, o septyni žibintuvai – septynios bendruomenės.[k]

2 Efezo[l] bendruomenės angelui[m] rašyk: ‘Tai sako tas, kuris savo dešinėje laiko septynias žvaigždes ir vaikšto tarp septynių aukso žibintuvų:[n] **2** „Žinau apie tavo darbus, tavo triūsą, ištvermę ir kad negali pakęsti blogų žmonių. Žinau, tu išmėginai tuos, kurie sakosi esą apaštalai,[o] bet iš tikro nėra, ir supratai, kad jie melagiai. **3** Esi ištvermingas, daug dėl mano vardo iš-

1 SKYRIUS

a Apr 1:8
Apr 4:8
Apr 11:17
b Apr 4:5
c Apr 3:14
d Kol 1:18
e Ps 89:27
1Ti 6:15
Apr 19:16
f Jn 15:9
g Hbr 9:14
1Pt 1:18, 19
1Jn 1:7
h Iš 19:6
Lk 22:28–30
i 1Pt 2:5
Apr 5:9, 10
Apr 20:6
y Mt 26:64
Mk 13:26
j Mt 24:30
k Iz 48:12
Apr 21:6
Apr 22:13
l Iš 6:3
m Mt 24:9
n Mt 10:22
2Ti 2:12
o Lk 12:32
Rom 8:17
p Ef 1:1
Apr 2:1
r Apr 2:8
s Apr 2:12
t Apr 2:18
u Apr 3:1
v Apr 3:7
z Apr 3:14
a Apr 1:20
b Dan 7:13

Antra skiltis

a Apr 19:12
b Apr 2:18
c Apr 1:20
d Iz 49:2
e Mt 17:1, 2
f Apd 26:23
Kol 1:18
Apr 1:5
g Apr 2:8
h 1Ko 15:45
i 1Pt 3:18
y Rom 6:9
1Ti 6:16
j Mt 16:18
Jn 6:54
Jn 11:25
k Mt 5:16
Fil 2:15

2 SKYRIUS

l Apd 19:1
Ef 1:1
m Apr 1:20
n Apr 1:12, 13
o Apd 20:29, 30
2Ko 11:13
1Jn 4:1

1:6 *Pažod. „karalyste“. **1:7** *Pažod. „mušis į krūtinę“. **1:8** *Alfa ir omega – pirmoji ir paskutinė gr. abėcėlės raidės. #Žr. priedą A5.

1:18 *Žr. žodynėlį.

kentei[a] ir nepailsai.[b] **4** Tačiau nesu patenkintas dėl to, kad leidai išblėsti savo pirmutinei meilei.

5 Todėl prisimink, koks buvai prieš nupuldamas, atgailauk[c] ir imkis ankstesnių darbų. O jei nesiimsi, jei neatgailausi,[d] ateisiu pas tave ir patrauksiu tavo žibintuvą[e] iš vietos. **6** Tiesa, gerai darai, kad nekenti mikalojininkų atskalos[f] darbų, kurių ir aš nekenčiu. **7** Kas turi ausis, teklauso, ką dvasia sako bendruomenėms:[g] ‘Nugalėtojui[h] aš leisiu valgyti nuo gyvybės medžio,[i] esančio Dievo rojuje.’“’

8 Smirnos bendruomenės angelui rašyk: ‘Tai sako Pirmasis ir Paskutinysis,[y] kuris buvo miręs ir atgijo:[j] **9** „Žinau apie tavo suspaudimą ir skurdą, – vis dėlto tu turtingas.[k] Taip pat žinau, kaip piktžodžiauja tie, kurie sakosi esą žydai, bet iš tiesų nėra. Jie – Šėtono sinagoga.[l] **10** Nebijok būsimųjų kentėjimų.[m] Žinok, Velnias kai kuriuos iš jūsų mes į kalėjimą, kad būtumėte iki galo išmėginti ir patirtumėte dešimties dienų suspaudimą. Būk ištikimas iki mirties, ir aš duosiu tau gyvenimo vainiką.[n] **11** Kas turi ausis, teklauso,[o] ką dvasia sako bendruomenėms: ‘Nugalėtojo[p] tikrai neištiks antroji mirtis.’“’[r]

12 Pergamo bendruomenės angelui rašyk: ‘Tai sako tas, kuris turi aštrų ilgą dviašmenį kalaviją:[s] **13** „Žinau, kur gyveni – ten, kur Šėtono sostas. Tačiau tu esi man ištikimas*[t] ir išlaikei tvirtą tikėjimą manimi[u] netgi tomis dienomis, kai pas jus, kur gyvena Šėtonas, buvo nužudytas[a] mano ištikimas liudytojas[b] Antipas.

14 Vis dėlto nesu patenkintas, kad pas tave yra tokių, kurie laikosi Bileamo mokymo.[c] Tasai pamokė Balaką,[d] kaip Izraelio sūnus suklupdyti, kad tie valgytų, kas paaukota stabams, ir ištvirkautų*.[e] **15** Pas tave yra ir tokių, kurie laikosi mikalojininkų atskalos mokymo.[f] **16** Todėl atgailauk. O jeigu ne, aš netrukus pas tave ateisiu ir kovosiu su jais savo burnos kalaviju.[g]

17 Kas turi ausis, teklauso, ką dvasia sako bendruomenėms:[h] ‘Nugalėtojui[i] aš duosiu paslėptosios manos[y] ir baltą akmenėlį. Ant to akmenėlio bus parašytas naujas vardas, kurio nežinos niekas, tiktai gavėjas.’“’

18 Tiatyrų[j] bendruomenės angelui rašyk: ‘Tai sako Dievo Sūnus, kurio akys – kaip ugnies liepsna,[k] o kojos – tarsi gryniausias varis:[l] **19** „Žinau apie tavo darbus, tavo meilę, tikėjimą, tarnystę ir ištvermę ir kad šiuo metu darai daugiau negu pirma.

20 Vis dėlto nesu patenkintas, kad pakenti Jezabelę[m] – tą moterį, kuri save vadina pranaše ir savo mokymais klaidina mano vergus, kad jie ištvirkautų*[n] ir valgytų, kas paaukota stabams. **21** Daviau jai laiko atgailauti, bet atgailauti dėl savo ištvirkavimo* ji nenori. **22** Štai nublokšiu ją į ligos

2 SKYRIUS

a 1Pt 4:14
b Gal 6:9
c Apr 3:19
d Apr 2:16
e Apr 1:20
f 1Ko 11:19
Apr 2:15
g Mt 11:15
Apr 2:17, 29
h 1Jn 5:4
i Rom 2:6, 7
Apr 2:10
y Apr 1:13, 17
j Rom 14:9
k 2Ko 6:4, 10
1Ti 6:18, 19
Jok 2:5
l Apr 3:9
m Mt 10:28
n Rom 2:6, 7
2Ti 4:7, 8
Jok 1:12
Apr 20:4
o Apr 13:9
p 1Jn 5:5
r Apr 20:6
Apr 20:14
Apr 21:8
s Apr 1:13, 16
Apr 19:15
t Mk 13:9
Apr 2:3
u Lk 12:8
1Jn 2:23

Antra skiltis

a Mt 24:9
b Apd 1:8
c Sk 31:16
2Pt 2:15
Jud 11
d Sk 22:4
e Sk 25:1, 2
Apd 15:28, 29
Ef 5:5
f 2Pt 2:1
Apr 2:6
g Apr 1:13, 16
h Apr 2:7
i 1Jn 5:5
Apr 3:12
y Iš 16:15, 31
Ps 78:24
Hbr 9:4
j Apd 16:14
k Apr 19:12
l Apr 1:13–15
m 1Ka 16:31
2Ka 9:22
n 1Ko 5:11
Gal 5:19
Ef 5:5

2:13 *Pažod. „tvirtai laikaisi mano vardo“.

2:14, 20 *Žr. žodynėlyje „ištvirkavimas“.
2:21 *Gr. *porneia*. Žr. žodynėlyje „ištvirkavimas“.

patalą, o svetimaujantiems su ja užtrauksiu didelį suspaudimą, nebent jie atgailautų dėl to, kad elgėsi kaip ji. **23** Jos vaikus maru išmarinsiu, ir visos bendruomenės žinos, kad aš esu tas, kuris ištiria slapčiausias mintis ir jausmus*. Kiekvienam iš jūsų atlyginsiu pagal darbus.[a]

24 O visiems tiems Tiatyruose, kurie nepersiėmė to mokymo, nesigilino į jį ir vadina jį Šėtono gelmėmis,[b] sakau: ‘Jokios kitos naštos jums neužkrausiu, **25** tik saugokite tai, ką turite, kol aš ateisiu.[c] **26** Kas iki galo darys, ką įsakau, ir nugalės, tas gaus iš manęs valdžią tautoms[d] – **27** kaip ir aš esu gavęs valdžią iš savo Tėvo – ir jis ganys jas geležine lazda[e] ir sudaužys lyg molinius indus. **28** Taip pat duosiu jam ryto žvaigždę.[f] **29** Kas turi ausis, teklauso, ką dvasia sako bendruomenėms.’“

3 Sardų bendruomenės angelui rašyk: ‘Tai sako tas, kuris turi septynias Dievo dvasias[g] ir septynias žvaigždes:[h] „Žinau apie tavo darbus. Tu vadinamas gyvu, bet esi miręs.[i] **2** Pabusk[y] ir stiprink, kas dar liko ir merdi, nes aš nematau, kad iki galo atliktum tai, ko mano Dievas iš tavęs tikisi. **3** Todėl atmink, ką esi išgirdęs ir priėmęs, laikykis to ir atgailauk.[j] Jeigu nepabusi, ateisiu kaip vagis,[k] užklupsiu tave valandą, kurią nesitikėsi.[l]

4 Vis dėlto tu turi Sarduose keletą žmonių*, kurie nėra susitepę drabužių.[m] Jie vaikščios su manimi apsirengę baltai,[n] nes yra to verti. **5** Nugalėtojas[a] bus aprengtas baltais drabužiais[b] ir jo vardo aš tikrai neištrinsiu iš gyvenimo knygos.[c] Pripažinsiu jį savo Tėvo ir jo angelų akivaizdoje.[d] **6** Kas turi ausis, teklauso, ką dvasia sako bendruomenėms.“’

7 Filadelfų bendruomenės angelui rašyk: ‘Tai sako tas, kuris yra šventas,[e] tiesakalbis*[f] ir turi Dovydo raktą,[g] – tas, kuris atidaro, ir niekas negali uždaryti, uždaro, ir niekas negali atidaryti: **8** „Žinau apie tavo darbus. Štai atidariau priešais tave duris,[h] kurių niekas negali uždaryti. Nors ir nedaug turi jėgų, tu laikaisi mano žodžio ir neišsigynei mano vardo. **9** Padarysiu taip, kad tie, kurie iš Šėtono sinagogos ir sakosi esą žydai, bet iš tiesų nėra,[i] tik meluoja, ateis ir tau nusilenks. Jie žinos, kad tave pamilau. **10** Kadangi tu sekei mano ištvermės pavyzdžiu,[y] tai ir aš išsaugosiu tave išmėginimo valandą,[j] kuri ateis, kad būtų išmėginti visi žemės gyventojai. **11** Aš netrukus ateisiu.[k] Saugok tai, ką turi, kad niekas neatimtų tavo vainiko.[l]

12 Nugalėtoją aš padarysiu stulpu savo Dievo šventykloje, ir jis nebeis iš jos. Užrašysiu ant jo savo Dievo vardą[m] ir vardą savo Dievo miesto – Naujosios Jeruzalės,[n] kuri nusileis iš dangaus nuo mano Dievo, taip pat naująjį savo vardą.[o] **13** Kas turi ausis, teklauso, ką dvasia sako bendruomenėms.“’

14 Laodikėjos[p] bendruomenės angelui rašyk: ‘Tai sako Amen,[r] ištikimas ir tiesakal-

2 SKYRIUS

a Apr 22:12
b Jn 8:44
c Apr 3:11
d Ps 2:8, 9
Mt 19:28
Lk 22:28–30
Apr 3:21
Apr 20:4
e Apr 12:5
Apr 19:15
f Apr 22:16

3 SKYRIUS

g Apr 1:4
Apr 4:5
h Apr 1:13, 16
i Jok 2:26
y Lk 21:34
Ef 5:15
1Te 5:6
j 2Ko 7:11
k Apr 16:15
l Mt 24:42
Lk 12:37, 39
m Jok 1:27
n Apr 6:11

Antra skiltis

a 1Jn 5:4
b Apr 4:4
Apr 19:8
c Fil 4:3
d Lk 12:8
e Jn 6:69
Hbr 7:26
f Apr 3:14
Apr 19:11
g Iz 22:22
Lk 1:32
h 1Ko 16:9
2Ko 2:12
i Rom 2:28
Apr 2:9
y Lk 8:15
Lk 21:19
2Ti 2:12
Hbr 10:36
Hbr 12:3
j 2Te 3:3
k Apr 2:16
l Jok 1:12
Apr 2:10
m Apr 22:3, 4
n Hbr 12:22
Apr 21:2
o Apr 14:1
Apr 19:12
p Kol 4:16
r 2Ko 1:20

2:23 *Pažod. „inkstus ir širdį“. **3:4** *Pažod. „vardų“.

3:7 *Arba „tikras“.

bis*[a] liudytojas,[b] Dievo kūrinijos pradžia:[c] **15** „Žinau apie tavo darbus – kad esi nei šaltas, nei karštas. O kad būtum arba šaltas, arba karštas! **16** Kadangi esi drungnas, o ne karštas[d] ar šaltas,[e] ketinu išspjauti tave iš savo burnos. **17** Tu sakai: ‘Aš turtingas ir pralobęs,[f] man nieko nestinga’, o nesupranti, kad esi varganas, apgailėtinas, beturtis, aklas ir nuogas. **18** Todėl patariu tau pirkti iš manęs ugnyje išgryninto aukso, kad praturtėtum, baltus drabužius, kad apsirengtum ir tavo gėdingo nuogumo nesimatytų,[g] ir tepalo akims pasitepti,[h] kad praregėtum.[i]

19 Visus, kuriuos myliu, aš drausminu ir auklėju.[y] Tad būk uolus ir atgailauk.[j] **20** Štai stoviu prie durų ir beldžiuosi. Kas išgirs mano balsą ir jas atvers, pas tą aš užeisiu ir su juo vakarieniausiu, ir jis vakarieniaus su manimi. **21** Nugalėtojui[k] leisiu atsisėsti su manimi mano soste,[l] kaip ir aš tapęs nugalėtoju atsisėdau[m] su savo Tėvu jo soste. **22** Kas turi ausis, teklauso, ką dvasia sako bendruomenėms.“’“

4 Paskui štai danguje išvydau atviras duris. Ir išgirdau pirmąjį balsą, gaudžiantį tarsi trimitas ir sakantį man: „Užženk čia ir aš parodysiu tau, kas turi įvykti.“ **2** Mane iš karto užvaldė dvasia, ir danguje pamačiau sostą. Tas, kuris soste sėdėjo,[n] **3** atrodė kaip jaspio akmuo[o] ir kaip sardis*; sostą juosė panaši į smaragdą vaivorykštė.[p]

3:14 *Arba „tikras“. **4:3** *Raudonos spalvos brangakmenis.

3 SKYRIUS

a Jn 1:14
Apr 19:11
b Jn 18:37
1Ti 6:13
Apr 1:5
c Pat 8:22
Kol 1:15
d 2Ko 9:2
e Pat 25:13
f Oz 12:8
g Apr 16:15
h Ps 19:8
i 1Ti 6:17–19
y Pat 3:12
j Apr 2:5
Apr 3:3
k 1Jn 5:4
Apr 12:11
l Mt 19:28
Lk 22:28–30
Apr 2:26
m Hbr 10:12

4 SKYRIUS

n 1Ka 22:19
Iz 6:1
Ez 1:26, 27
Dan 7:9
Apd 7:55
o Apr 21:10, 11
p 1Jn 1:5

Antra skiltis

a Apr 4:10
Apr 5:8
Apr 11:16
Apr 19:4
b Ez 1:13
c Iš 19:16
d Apr 1:4
Apr 5:6
e Iš 30:18
1Ka 7:23
f Ez 1:5–10
g Pat 28:1
Iz 31:4
h Job 39:9–11
Apr 6:3
i Apr 6:5
y Apr 6:7
j Job 39:27, 29
Ez 1:10
k Ez 10:9, 12
l Iz 6:2, 3
m Apr 1:4
n Ps 90:2
Dan 12:7
o Apr 5:8
p Mt 5:16
Apr 14:7
r Apr 5:13
Apr 7:12
Apr 11:17
Apr 12:10
Apr 19:10
s Apr 10:6

5 SKYRIUS

t Apr 4:2, 3

4 Aplink tą sostą buvo dvidešimt keturi kiti sostai ir juose sėdėjo dvidešimt keturi vyresnieji,[a] apsirengę baltais drabužiais, su aukso vainikais ant galvų. **5** Iš sosto žaibavo,[b] aidėjo balsai ir griaustiniai,[c] o priešais jį liepsnojo septyni deglai, tai yra septynios Dievo dvasios.[d] **6** Dar priešais sostą buvo tarsi kokia stiklo jūra,[e] panaši į kristolą.

Viduryje, kur buvo sostas, ir aplink sostą regėjau keturias būtybes,[f] pilnas akių iš priekio ir iš nugaros. **7** Pirmoji būtybė buvo panaši į liūtą,[g] antroji – į veršį,[h] trečiosios[i] veidas atrodė tarsi žmogaus, o ketvirtoji[y] priminė skrendantį erelį.[j] **8** Kiekviena iš tų keturių būtybių turėjo po šešis sparnus, kurie aplinkui ir iš vidinės pusės buvo pilni akių.[k] Būtybės dieną naktį be atvangos sakė: „Šventas, šventas, šventas yra Dievas Jehova,[l] Visagalis! Jis buvo, jis yra ir jis ateina.“[m]

9 Ir kaskart, kai tos būtybės išreikšdavo šlovę, pagarbą ir padėką Sėdinčiajam soste, Gyvajam per amžių amžius,[n] **10** dvidešimt keturi vyresnieji[o] parpuldavo priešais Sėdintįjį soste, Gyvąjį per amžių amžius, pagarbindavo jį ir mesdavo savo vainikus priešais sostą sakydami: **11** „Jehova, mūsų Dieve, tau priklauso šlovė,[p] pagarba ir galybė,[r] nes tu visa sukūrei[s] – tavo valia visa tapo būtimi ir buvo sukurta!“

5 Soste Sėdinčiojo[t] dešinėje rankoje regėjau ritinį, prirašytą iš abiejų pusių, užantspauduotą septyniais antspaudais. **2** Tada išvydau galingą angelą, garsiu balsu skelbiantį:

„Kas yra vertas atplėšti ritinio antspaudus ir jį išvynioti?“ **3** Tačiau nei danguje, nei žemėje, nei po žeme nebuvo nė vieno, kuris galėtų išvynioti ritinį ir į jį pažvelgti. **4** Aš graudžiai pravirkau, nes nebuvo nė vieno, kuris būtų vertas išvynioti ritinį ir į jį pažvelgti. **5** Bet vienas iš vyresniųjų man tarė: „Neverk. Štai nugalėjo[a] Liūtas iš Judo giminės,[b] Dovydo šaknis.[c] Tad jis atplėš septynis ritinio antspaudus ir jį išvynios.“

6 Ir šalia sosto, tarp keturių būtybių ir vyresniųjų,[d] išvydau stovintį avinėlį,[e] tarsi papjautą,[f] su septyniais ragais ir septyniomis akimis; tos akys yra septynios Dievo dvasios,[g] jos buvo išsiųstos į visą žemę. **7** Avinėlis tuojau nuėjo ir paėmė ritinį iš Sėdinčiojo soste[h] dešinės rankos. **8** Kai Avinėlis paėmė ritinį, keturios būtybės ir dvidešimt keturi vyresnieji[i] parpuolė priešais jį. Kiekvienas iš jų turėjo po lyrą, rankose jie laikė ir auksinius dubenis, pilnus smilkalų (tie smilkalai yra šventųjų maldos).[y] **9** Jie giedojo naują giesmę:[j] „Esi vertas paimti ritinį ir atplėšti jo antspaudus, nes buvai nužudytas ir savo krauju nupirkai Dievui žmones[k] iš visų giminių, kalbų, genčių ir tautų[l] **10** ir padarei juos mūsų Dievui karaliais*[m] ir kunigais.[n] Tie karaliai valdys žemę.“[o]

11 Aš regėjau aplink sostą, būtybes ir vyresniuosius daugybę angelų ir girdėjau jų balsą. Jų buvo miriadų miriadai ir tūkstančių tūkstančiai.[p] **12** Jie šaukė garsiu balsu: „Avinėlis, kuris buvo nužudytas,[a] yra vertas galios, turtų, išminties, stiprybės, pagarbos, šlovės ir palaiminimo!“[b]

13 Ir visus kūrinius danguje, žemėje, po žeme[c] ir jūroje – visus, kas juose, – girdėjau sakant: „Sėdinčiajam soste[d] ir Avinėliui[e] tebūna palaiminimas, pagarba,[f] šlovė ir galybė per amžių amžius.“[g] **14** Keturios būtybės tarė: „Amen!“, o vyresnieji parpuolę pagarbino Dievą.

6 Aš pamačiau, kaip Avinėlis[h] atplėšė vieną iš septynių antspaudų,[i] ir išgirdau vieną iš keturių būtybių[y] tarsi griaustinio balsu sakant: „Atjok!“ **2** Ir štai išvydau baltą žirgą[j] ir ant jo – raitelį su lanku rankoje. Jam buvo duotas vainikas,[k] ir jis išjojo laimėti kovų ir pasiekti galutinės pergalės.[l]

3 Kai jis atplėšė antrąjį antspaudą, išgirdau antrąją būtybę[m] sakant: „Atjok!“ **4** Ir pasirodė kitas žirgas, ugniaspalvis. Ant jo sėdinčiam raiteliui buvo leista atimti iš žemės taiką – sukiršinti žmones, kad jie vieni kitus žudytų. Jam buvo duotas didelis kalavijas.[n]

5 Kai jis atplėšė trečiąjį antspaudą,[o] išgirdau trečiąją būtybę[p] sakant: „Atjok!“ Ir štai išvydau juodą žirgą. Ant jo sėdintis raitelis laikė rankoje svarstykles. **6** Ir išgirdau keturių būtybių viduryje tarsi kokį balsą, sakantį: „Stuopa kviečių už denarą,[r] trys stuopos miežių už denarą;* aliejaus ir vyno neeikvok.“[s]

5:10 *Pažod. „karalyste“.

6:6 *Stuopa kviečių (kiek daugiau negu litras) buvo kareivio dienos davinys. Denaras – darbininko dienos uždarbis. Žr. priedą B14.

5 SKYRIUS

a Jn 16:33
b Pr 49:9, 10
Hbr 7:14
c 2Sa 7:8, 12
Iz 11:1, 10
Rom 15:12
Apr 22:16
d Ef 1:22
e Iz 53:7
Jn 1:29
1Pt 1:19
f Jn 19:30
Apr 5:12
g Apr 1:4
h Ps 47:8
Iz 6:1
i Apr 5:14
Apr 19:4
y Ps 141:2
Apr 8:4
j Ps 33:3
Ps 144:9
Iz 42:10
Apr 14:3
k Mt 26:27, 28
1Ko 6:20
Hbr 9:12
1Pt 1:18, 19
l Apr 14:4
m Lk 12:32
Lk 22:28–30
n Iš 19:6
1Pt 2:9
Apr 1:5, 6
o Mt 19:28
Apr 20:4, 6
Apr 22:5
p Dan 7:9, 10

Antra skiltis

a Iz 53:7
Apr 5:6
b Mt 28:18
c Fil 2:9, 10
d Apr 4:2, 3
e Jn 1:29
Apr 7:17
f Jn 5:23
1Ti 6:16
g 1Pt 4:11

6 SKYRIUS

h Apr 5:6
i Apr 5:5
y Apr 4:7
j Apr 19:11
k Apr 14:14
l Ps 45:4
Ps 110:1, 2
Apr 12:7
Apr 17:14
m Apr 4:7
n Mt 24:7
Lk 21:10
o Apr 5:5
p Apr 4:7
r Mt 20:2
s Mk 13:8

7 Kai jis atplėšė ketvirtąjį antspaudą, išgirdau ketvirtosios būtybės[a] balsą: „Atjok!“ **8** Ir štai išvydau palšą žirgą. Ant jo sėdėjo raitelis, vardu Mirtis, ir jam iš paskos sekė Hadas*. Šiems buvo duota valdžia ketvirtadalyje žemės žudyti žmones kalaviju, badu,[b] maru, taip pat atiduoti juos žemės žvėrims.[c]

9 Kai jis atplėšė penktąjį antspaudą, aukuro papėdėje[d] pamačiau sielas*[e] tų, kurie buvo nužudyti dėl ištikimybės Dievo žodžiui ir liudijimo darbo.[f] **10** Jie garsiu balsu šaukė: „Kiek ilgai, šventasis ir tiesakalbis[g] Visavaldi, neteisi žemės gyventojų ir nekeršysi jiems už mūsų kraują?!“[h] **11** Kiekvienam iš jų buvo duotas baltas rūbas[i] ir liepta dar šiek tiek pailsėti, kol susidarys visas skaičius tarnybos draugų ir brolių, kurie, kaip ir jie, turi būti nužudyti.[y]

12 Tada išvydau, kaip jis atplėšė šeštąjį antspaudą. Kilo didžiulis žemės drebėjimas, saulė tapo juoda kaip ašutinė, visas mėnulis pasidarė it kraujas[j] **13** ir dangaus žvaigždės krito žemėn tarsi neprinokusios figos nuo figmedžio, draskomo smarkaus vėjo. **14** Dangus susivyniojo tarsi ritinys ir išnyko,[k] ir visi kalnai, visos salos buvo išjudinti iš savo vietos.[l] **15** O žemės karaliai, didžiūnai, karo vadai, turtuoliai, galingieji, visi vergai ir laisvieji išsislapstė urvuose ir kalnuose tarp uolų.[m] **16** Jie sakė kalnams ir uoloms: „Griūkite ant mūsų[a] ir paslėpkite nuo Sėdinčiojo soste[b] veido ir nuo Avinėlio[c] rūstybės, **17** nes atėjo didžioji jų rūstybės diena![d] Kas prieš juos atsilaikys?!“[e]

7 Paskui aš išvydau keturis angelus, stovinčius keturiuose žemės kampuose ir laikančius keturis žemės vėjus, kad tie vėjai nepūstų nei žemėje, nei jūroje, nei į medžius. **2** Ir pamačiau kitą angelą, kylantį iš rytų*. Jis turėjo gyvojo Dievo antspaudą ir garsiu balsu šaukė keturiems angelams, kuriems buvo leista kenkti žemei ir jūrai: **3** „Nekenkite nei žemei, nei jūrai, nei medžiams, kol pažymėsime antspaudu[f] mūsų Dievo vergų kaktas!“[g]

4 Ir išgirdau užantspauduotųjų skaičių – 144 000[h] užantspauduotųjų iš visų Izraelio sūnų giminių:[i]

5 iš Judo giminės 12 000 užantspauduotųjų,
iš Rubeno giminės 12 000,
iš Gado giminės 12 000,
6 iš Ašero giminės 12 000,
iš Naftalio giminės 12 000,
iš Manaso[y] giminės 12 000,
7 iš Simeono giminės 12 000,
iš Levio giminės 12 000,
iš Isacharo giminės 12 000,
8 iš Zabulono giminės 12 000,
iš Juozapo giminės 12 000
ir iš Benjamino giminės 12 000 užantspauduotųjų.

9 Paskui regėjau milžinišką minią žmonių iš visų tautų, giminių, genčių ir kalbų,[j] ir jų nebuvo įmanoma suskaičiuoti. Jie stovėjo priešais sostą ir Avinėlį, apsirengę baltais rūbais,[k] su palmių šakomis rankose[l] **10** ir

6 SKYRIUS
a Apr 4:7
b Lk 21:11
c Jer 15:2, 3; Ez 14:21
d Kun 4:7; Apr 8:3
e Kun 17:11
f Mt 24:9, 14; Jn 18:37; Apr 17:6; Apr 20:4
g 1Jn 5:20
h Įst 32:43; Lk 18:7; Apr 19:1, 2
i Apr 3:5
y Mt 24:9; Apd 9:1; 2Ko 1:8
j Jl 2:31; Mt 24:29
k Iz 34:4
l Apr 16:20
m Iz 2:10, 19

Antra skiltis
a Oz 10:8; Lk 23:30
b Apr 4:2, 3
c Apr 5:6
d Sof 1:14, 18; Rom 2:5
e Jl 2:11

7 SKYRIUS
f 2Ko 1:22; Ef 1:13; Ef 4:30
g Apr 9:4
h Apr 14:1, 3
i Rom 2:29; Rom 9:6; Gal 6:16; Apr 21:12
y Pr 41:51
j Iz 2:2; Apr 15:4
k Apr 7:14
l Kun 23:40; Jn 12:13

6:8 *Žr. žodynėlį. **6:9** *Matyt, turimas omenyje prie aukuro papėdės išlietas kraujas. Žr. žodynėlyje „siela“.

7:2 *Pažod. „nuo saulėtekio“.

garsiu balsu šaukė: „Mūsų išgelbėjimas – iš Dievo, sėdinčio soste,[a] ir Avinėlio!“[b]

11 O visi angelai, stovintys aplink sostą, vyresniuosius[c] ir keturias būtybes, parpuolė priešais sostą ant kelių ir nusilenkę iki žemės pagarbino Dievą **12** sakydami: „Amen! Gyrius, šlovė ir garbė per amžių amžius mūsų išmintingajam, padėkos vertam, galingajam, stipriajam Dievui.[d] Amen!“

13 Vienas iš vyresniųjų tarė man: „Kas yra tie apsirengusieji baltais rūbais[e] ir iš kur jie atėjo?“ **14** Aš iškart jam atsakiau: „Mano viešpatie, tu žinai, kas jie.“ Jis man tarė: „Čia tie, kurie pergyveno didįjį suspaudimą.[f] Jie išplovė savo rūbus ir išbalino juos Avinėlio krauju.[g] **15** Todėl jie yra priešais Dievo sostą ir dieną naktį jo šventykloje eina jam tarnystę. Sėdintysis soste[h] išskleis virš jų savo palapinę.[i] **16** Jie nebealks ir nebetrokš, nesvilins jų nei saulė, nei jokia kaitra,[y] **17** nes Avinėlis,[j] esantis šalia* sosto, ganys juos[k] ir ves prie gyvybės vandens šaltinių.[l] Ir Dievas nušluostys kiekvieną ašarą jiems nuo akių.“[m]

8 Kai jis[n] atplėšė septintąjį antspaudą,[o] danguje maždaug pusvalandį pasidarė tylu. **2** Ir išvydau septynis angelus,[p] stovinčius Dievo akivaizdoje. Jiems buvo duoti septyni trimitai.

3 Atėjo kitas angelas, nešinas auksiniu smilkytuvu, ir atsistojo prie aukuro.[r] Jam buvo duota daug smilkalų,[s] kad, visiems šventiesiems meldžiantis, aukotų juos ant auksinio aukuro,[a] esančio priešais sostą. **4** Ir angelo deginamų smilkalų dūmai pakilo su šventųjų maldomis[b] Dievo akivaizdoje. **5** Tada angelas pripildė smilkytuvą žarijų nuo aukuro ir sviedė į žemę. Tada sugriaudėjo griaustiniai, pasigirdo balsai, sublyksėjo žaibai[c] ir kilo žemės drebėjimas. **6** O septyni angelai, turintys septynis trimitus,[d] pasirengė trimituoti.

7 Sutrimitavo pirmasis. Ir štai į žemę pasipylė kruša ir ugnis, susimaišiusios su krauju.[e] Nuo jų išdegė trečdalis žemės, išdegė trečdalis medžių, išdegė ir visa žalia žolė.[f]

8 Sutrimitavo antrasis angelas. Ir štai kažkas panašaus į didelį liepsnojantį kalną krito į jūrą.[g] Trečdalis jūros pavirto krauju,[h] **9** trečdalis jūros padarų išgaišo[i] ir trečdalis laivų buvo sudaužyti.

10 Sutrimitavo trečiasis angelas. Ir štai iš dangaus krito didelė žvaigždė, liepsnojanti tarsi deglas. Ji nukrito ant trečdalio upių ir vandens šaltinių.[y] **11** Tos žvaigždės vardas – Metėlė. Trečdalis vandenų pavirto metėle ir apkarto, todėl išmirė daug žmonių.[j]

12 Sutrimitavo ketvirtasis angelas. Ir štai buvo pakenkta trečdaliui saulės,[k] trečdaliui mėnulio ir trečdaliui žvaigždžių. Trečdalis jų aptemo,[l] trečdalį dienos ir nakties nebuvo šviesos.

13 Ir aš regėjau erelį, skrendantį dangaus viduriu, ir girdėjau jį garsiai šaukiant: „Nelaimė! Nelaimė! Nelaimė[m] bus žemės gyventojams, kai pasigirs kitų trimitų gausmas, nes

7:17 *Pažod. „viduryje“.

7 SKYRIUS

a Apr 4:2, 3
b Apd 4:12
Apr 5:6
c Apr 4:4
Apr 11:16
d Apr 4:11
e Apr 7:9
f Mt 24:21
Mk 13:19
g Jn 1:29
Hbr 9:14
1Jn 1:7
Apr 1:5
h Apr 4:2
i Ps 15:1
Apr 21:3
y Ps 121:6
Iz 49:10
j Apr 5:6
k Jn 10:11
l Apr 22:1
m Iz 25:8
Apr 21:4

8 SKYRIUS

n Apr 6:1
o Apr 5:1
p Apr 15:1
r Iš 30:1, 3
s Apr 5:8

Antra skiltis

a Apr 9:13
b Ps 141:2
Lk 1:10
c Iš 19:16
Apr 4:5
d Apr 8:7, 8
Apr 8:10, 12
Apr 9:1, 13
Apr 11:15
e Apr 16:2
f Iš 9:23–25
Ps 97:3, 5
g Iz 17:12, 13
Iz 57:20
h Iš 7:20
i Apr 16:1, 3
y Apr 16:1, 4
j Am 5:7
k Apr 16:1, 8
l Iš 10:22
m Apr 9:12
Apr 11:14

rengiasi trimituoti kiti trys angelai!“[a]

9 Sutrimitavo penktasis angelas,[b] ir aš išvydau žvaigždę, nukritusią iš dangaus į žemę. Jai buvo duotas raktas nuo bedugnės.[c] **2** Žvaigždė atvėrė bedugnės angą, ir iš jos tarsi iš didžiulės krosnies pliūptelėjo dūmai. Tie dūmai aptemdė saulę[d] ir orą **3** ir iš jų žemėn pasipylė skėriai.[e] Skėriams buvo duota galia, kokią turi žemės skorpionai. **4** Jiems buvo liepta nekenkti nei žolei, nei jokiam žaliam augalui, nei medžiams – tik žmonėms, neturintiems kaktose Dievo antspaudo.[f]

5 Skėriams nebuvo leista jų žudyti, bet liepta penkis mėnesius kankinti, ir ta kančia – tokia kaip žmogaus, kuriam įgėlė skorpionas.[g] **6** Tomis dienomis žmonės ieškos mirties, bet niekaip neras, trokš numirti, bet mirtis bėgs nuo jų.

7 Skėriai atrodė kaip mūšiui parengti žirgai.[h] Jiems ant galvų buvo tarytum auksiniai vainikai, jų veidai buvo tarsi žmonių veidai, **8** plaukai – tarsi moters plaukai, dantys – lyg liūto dantys.[i] **9** Jie turėjo krūtinšarvius, primenančius geležies krūtinšarvius, o jų sparnai ūžė ir tas garsas buvo panašus į mūšin lekiančių žirgais kinkytų vežimų.[y] **10** Jie turėjo uodegas su geluonimis kaip skorpionai, jų uodegose buvo galia kamuoti žmones penkis mėnesius.[j] **11** Jų karalius yra bedugnės angelas,[k] kurio hebrajiškas vardas yra Abadonas*, o graikiškas – Apolionas#.

9:11 *Išvertus – „sunaikinimas“. #Išvertus – „naikintojas“.

8 SKYRIUS

a Apr 8:2

9 SKYRIUS

b Apr 8:2

c Lk 8:30, 31
Apr 9:11
Apr 20:1–3

d Jl 2:2, 10

e Iš 10:12

f Apr 7:2, 3

g Apr 9:10

h Jl 2:4, 5

i Jl 1:6

y Jl 2:4, 5

j Apr 9:5

k Apr 9:1
Apr 20:1–3

Antra skiltis

a Apr 8:13

b Apr 8:6
Apr 11:15

c Apr 8:3

d Apr 16:1, 12
Apr 17:1, 15

e Pat 28:1

f Ps 115:4–7

12 Pirmoji nelaimė praėjo. Bet įkandin štai artinasi dar dvi nelaimės.[a]

13 Sutrimitavo šeštasis angelas.[b] Tada iš Dievo akivaizdoje esančio auksinio aukuro[c] ragų pasigirdo balsas. **14** Jis paliepė šeštajam angelui, turinčiam trimitą: „Atrišk keturis angelus, kurie yra surišti prie didžiosios Eufrato upės.“[d] **15** Ir tie keturi angelai buvo atrišti. Jie buvo pasirengę atėjus nustatytai valandai, dienai, mėnesiui ir metams iššudyti trečdalį žmonių.

16 Kariuomenės raitininkų buvo du miriadai miriadų* – tokį jų skaičių išgirdau. **17** Raiteliai ir žirgai, kuriuos mačiau regėjime, atrodė taip: jie turėjo ugniaspalvius, hiacinto mėlynumo ir geltonus it siera krūtinšarvius, o žirgų galvos buvo tarsi liūtų galvos[e] ir jiems iš nasrų veržėsi ugnis, dūmai ir siera. **18** Šios trys negandos – ugnis, dūmai ir siera, besiveržiantys jiems iš nasrų, – iššudė trečdalį žmonių. **19** Žirgų galia yra jų nasruose ir uodegose. Jų uodegos panašios į gyvates su galvomis, ir tomis uodegomis jie kenkia žmonėms.

20 O kiti žmonės – tie, kurie nežuvo nuo šių negandų, – neatgailavo ir nesiliovė garbinę demonų ir savo pasidarytų auksinių, sidabrinių, varinių, akmeninių ir medinių dievukų, negalinčių nei matyti, nei girdėti, nei vaikščioti.[f] **21** Taip pat jie neatgailavo dėl savo žmogžudysčių, būrimo*, ištvirkavimo# ir vagysčių.

9:16 *T. y. du šimtai milijonų. Miriadas yra dešimt tūkstančių. **9:21** *Žr. žodynėlyje „okultizmas“. #Gr. *porneia*. Žr. žodynėlyje „ištvirkavimas“.

10 Ir išvydau kitą galingą angelą, apsisiautusį debesimi ir besileidžiantį iš dangaus. Jam ant galvos buvo vaivorykštė, jo veidas atrodė kaip saulė,[a] kojos – lyg ugniniai stulpai, **2** o rankoje jis turėjo išvyniotą ritinėlį. Angelas atsistojo dešine koja ant jūros, kaire – ant sausumos **3** ir sušuko taip garsiai, tarsi būtų suriaumojęs liūtas.[b] Jam sušukus, prabilo septyni griaustiniai.[c]

4 Septyniems griaustiniams prabilus, aš jau ketinau rašyti, bet išgirdau iš dangaus balsą,[d] sakantį: „Užantspauduok, ką kalbėjo septyni griaustiniai, ir to nerašyk.“ **5** Tada mačiau, kaip angelas, stovintis ant jūros ir ant sausumos, iškėlė dešinę ranką į dangų **6** ir prisiekė Gyvuoju per amžių amžius[e] – tuo, kuris sukūrė dangų ir visa, kas jame, žemę ir visa, kas joje, jūrą ir visa, kas joje:[f] „Daugiau jis nebelauks. **7** Dienomis, kai septintasis angelas[g] bus bepradedąs trimituoti,[h] Dievo slėpinys,[i] kurį savo vergams pranašams jis paskelbė[y] kaip gerą naujieną, taps tikrove.“

8 Balsas, kurį girdėjau iš dangaus,[j] vėl prabilo į mane: „Eik ir paimk iš angelo, stovinčio ant jūros ir ant sausumos, išvyniotą ritinėlį.“[k] **9** Aš priėjau prie angelo ir paprašiau, kad duotų man ritinėlį. Jis man atsakė: „Imk jį ir suvalgyk.[l] Jis burnoje bus saldus kaip medus, bet viduriuose apkars.“ **10** Aš paėmiau ritinėlį iš angelo rankos ir suvalgiau.[m] Burnoje jis buvo saldus kaip medus,[n] bet kai suvalgiau, viduriuose apkarto. **11** Ir išgirdau man sakant: „Tu turi toliau pranašauti apie gentis, tautas, kalbas ir daugelį karalių.“

11 Man buvo duota nendrė, panaši į lazdą*,[a] ir buvo pasakyta: „Kelkis ir išmatuok Dievo šventyklos šventovę, aukurą ir suskaičiuok tuos, kurie joje garbina Dievą. **2** O kiemą aplink šventovę palik ir nematuok jo, nes jis atiduotas tautoms; jos tryps šventąjį miestą[b] 42 mėnesius.[c] **3** Aš pasiųsiu savo du liudytojus, apsivilkusius ašutinėmis, kad pranašautų 1260 dienų.“ **4** Jie yra du alyvmedžiai[d] ir du žibintuvai,[e] stovintys žemės Viešpaties akivaizdoje.[f]

5 Kas sumanys jiems pakenkti, tą praris jiems iš burnos pliūptelėjusi ugnis. Šitaip bus nužudyti tie, kas tuodviem norės pakenkti. **6** Tie liudytojai turi galią užrakinti dangų,[g] kad jų pranašavimo dienomis nelytų,[h] taip pat jie turi galią paversti vandenis krauju[i] ir kada tik panorėję užtraukti žemei visokių negandų.

7 Kai juodu baigs pranašauti, iš bedugnės išlipęs žvėris kariaus su jais, nugalės juos ir nužudys.[y] **8** Jų lavonai gulės pagrindinėje gatvėje didžiojo miesto, perkeltine prasme vadinamo Sodoma ir Egiptu; jame ir jų Viešpats buvo prikaltas prie stulpo. **9** O žmonės iš įvairių genčių, giminių, kalbų ir tautų žiūrės į jų lavonus tris su puse dienos[j] ir neleis jų paguldyti į kapą. **10** Žemės gyventojai džiūgaus dėl jų mirties, linksminsis ir siųs vieni kitiems dovanas, nes tuodu pranašai kankino žemės gyventojus.

11:1 * Arba „matavimo lazdą“.

10 SKYRIUS

a Mt 17:1, 2

b Apr 5:5

c Iš 19:16 Apr 4:5 Apr 11:19

d Apr 10:8

e Ps 90:2 Apr 4:9

f Iš 20:11 Neh 9:6 Ps 146:6

g Apr 8:6

h Apr 11:15

i Mk 4:11

y Am 3:7

j Apr 10:4

k Apr 10:1, 2

l Ez 2:8

m Jer 15:16

n Ps 119:103 Ez 3:1–3

Antra skiltis

11 SKYRIUS

a Ez 40:3

b Apr 21:2

c Apr 13:5

d Zch 4:3, 11

e Zch 4:12 Mt 5:14

f Zch 4:14

g Lk 4:25

h 1Ka 17:1 Jok 5:17

i Iš 7:19

y Apr 12:17 Apr 13:7

j Apr 11:11

11 Bet aš mačiau, kad po trijų su puse dienos į juos įėjo gyvybės dvasia nuo Dievo.[a] Jie atsistojo ant kojų ir didelė baimė apėmė tuos, kurie juos matė. **12** Tiedu liudytojai išgirdo iš dangaus garsų balsą jiems sakantį: „Užženkite čionai!“ Jie pakilo debesyje į dangų, ir jų priešai tai matė. **13** Tą valandą kilo didelis žemės drebėjimas, ir dešimtadalis miesto sugriuvo. Per žemės drebėjimą žuvo septyni tūkstančiai žmonių, o visi kiti išsigandę šlovino dangaus Dievą.

14 Antroji nelaimė[b] praėjo. Štai sparčiai artinasi trečioji nelaimė.

15 Sutrimitavo septintasis angelas,[c] ir danguje pasigirdo garsūs balsai. Jie skelbė: „Pasaulio karalystė nuo šiol priklauso mūsų Viešpačiui[d] ir jo Kristui,[e] ir jis karaliaus per amžių amžius.“[f]

16 O dvidešimt keturi vyresnieji[g] – tie, kuriuos mačiau sėdint sostuose Dievo akivaizdoje, – parpuolė ant kelių ir nusilenkę iki žemės pagarbino Dievą **17** sakydami: „Dėkojame tau, Dieve Jehova, Visagali, kuris esi[h] ir kuris buvai, kad paėmei didžią galią į rankas ir pradėjai karaliauti.[i] **18** Tautos įniršo, bet sukilo ir tavo įniršis, atėjo metas teisti mirusiuosius, atsilyginti[y] savo vergams pranašams,[j] šventiesiems ir visiems, bijantiems tavojo vardo – mažiems ir dideliems. Ir atėjo metas sunaikinti tuos, kurie niokoja žemę.“[k]

19 Dievo šventyklos šventovė danguje atsivėrė ir šventovėje buvo matyti jo Sandoros Skrynia.[l] Ėmė žaibuoti, pasigirdo balsai, griaustiniai, kilo žemės drebėjimas ir smarki kruša.

12 Tada danguje išvydau didingą reginį – moterį,[a] apsisiautusią saule. Jai po kojomis buvo mėnulis, o ant galvos – dvylikos žvaigždžių vainikas. **2** Moteris buvo nėščia ir šaukė sąrėmių skausmuose, suimta gimdymo kančių.

3 Ir štai pamačiau danguje kitą reginį – didžiulį ugniaspalvį slibiną[b] su septyniomis galvomis, dešimt ragų ir septyniomis diademomis ant galvų. **4** Savo uodega jis nušlavė trečdalį dangaus žvaigždžių[c] ir nužėrė jas žemėn.[d] Slibinas stovėjo priešais gimdančią moterį,[e] norėdamas jai pagimdžius praryti vaikelį.

5 Ir ji pagimdė sūnų,[f] kuriam skirta ganyti visas tautas geležine lazda.[g] Vaikelis bemat buvo paimtas pas Dievą, prie jo sosto. **6** O moteris pabėgo į tyrus, į Dievo jai paruoštą vietą, kur turėjo būti maitinama 1260 dienų.[h]

7 Ir danguje kilo karas. Mykolas*[i] ir jo angelai kovėsi su slibinu. Slibinas ir jo angelai kovojo, **8** bet pralaimėjo, ir danguje jiems nebeliko vietos. **9** Ir buvo išmestas didysis slibinas,[y] senoji gyvatė,[j] vadinamas Velniu[k] ir Šėtonu,[l] klaidinantis visą žemę.[m] Jis buvo išmestas žemėn[n] ir su juo buvo išmesti jo angelai. **10** Ir išgirdau balsą danguje garsiai sakantį:

„Štai sulaukėme išgelbėjimo[o] nuo mūsų Dievo, buvo apreikšta jo galybė, Karalystė[p] ir jo Kristaus valdžia, nes išmestas mūsų brolių kaltintojas, kuris

11 SKYRIUS

a Ez 37:5, 10
b Apr 9:12
c Apr 8:6
d 1Me 29:11 Ps 22:28 Dan 4:17, 34 Apr 12:10
e Ps 2:6 Dan 7:13, 14 Lk 1:32, 33 Lk 22:28, 29 2Pt 1:11
f Ps 145:13 Dan 2:44
g Apr 4:10
h Apr 1:4 Apr 16:5
i Ps 99:1 Zch 14:9 Apr 19:6
y Hbr 11:6
j Am 3:7 Hbr 1:1 Jok 5:10
k Pr 6:11
l 1Ka 8:1, 6 Hbr 8:1, 2 Hbr 9:11

Antra skiltis

12 SKYRIUS

a Pr 3:15
b Apr 12:9 Apr 20:2
c Job 38:7
d Pr 6:2 Jud 6
e Pr 3:15
f Apr 11:15
g Ps 2:9 Ps 110:2 Apr 19:15
h Apr 12:14
i Dan 10:13 Dan 12:1 Jud 9
y Apr 12:3 Apr 20:2
j Pr 3:1 2Ko 11:3 Apr 12:14
k Mt 4:1 Jn 8:44 Hbr 2:14 Jok 4:7 1Pt 5:8
l 1Me 21:1 Job 1:6 Zch 3:2 Mt 4:10 Jn 13:27 Rom 16:20 2Te 2:9
m 2Ko 4:4 2Ko 11:14 Ef 2:2 1Jn 5:19
n Lk 10:18 Apr 12:13
o Rom 13:11 Hbr 9:28 1Pt 1:5
p Apr 11:15, 17

12:7 *Išvertus – „kas yra toks kaip Dievas?“

dieną naktį juos kaltina mūsų Dievo akivaizdoje![a] **11** Jie nugalėjo jį[b] Avinėlio krauju[c] ir savo skelbiama žinia[d] ir mirties akivaizdoje nebijojo prarasti gyvybės.[e] **12** Todėl džiaukitės, dangūs ir jų gyventojai! Bet vargas žemei ir jūrai,[f] juk pas jus nukrito Velnias. Jis baisiai įtūžęs, nes žino, kad mažai beturi laiko.“[g]

13 Supratęs, kad yra išmestas į žemę,[h] slibinas ėmė persekioti moterį,[i] pagimdžiusią berniuką. **14** Bet moteriai buvo duoti du didžiojo erelio sparnai,[y] kad nuskristų toli nuo gyvatės,[j] į tyrus, į savo vietą, kur turėjo būti maitinama vieną laiką, du laikus ir pusę laiko*.[k]

15 Gyvatė pāskui moterį paleido iš nasrų vandenį, tarsi kokią upę, norėdama ją paskandinti. **16** Bet žemė moteriai pagelbėjo – prasivėrė ir sugėrė upę, kurią slibinas paleido iš nasrų. **17** Slibinas įniršo ant moters ir nuėjo kariauti su likusiais jos palikuoniais,[l] kurie laikosi Dievo įsakymų ir kuriems pavesta liudyti apie Jėzų.[m]

13 Jis sustojo ant jūros smėlio.

Ir pamačiau išnyrantį iš jūros[n] žvėrį[o] su dešimčia ragų ir septyniomis galvomis. Ant jo ragų buvo dešimt diademų, ant galvų – Dievą žeidžiantys vardai. **2** Tas žvėris, kurį regėjau, buvo panašus į leopardą, jo letenos buvo tarsi lokio, nasrai – lyg liūto nasrai. Žvėris iš slibino[p] gavo galią, sostą ir didelę valdžią.[r]

3 Ir pamačiau vieną iš jo galvų tarsi mirtinai sužeistą. Tačiau toji mirtina žaizda užgijo,[a] ir visa žemė susižavėjusi nusekė paskui žvėrį. **4** Žmonės garbino slibiną už tai, kad davė valdžią žvėriui. Jie garbino ir žvėrį sakydami: „Kas gali lygintis su šituo žvėrimi? Ir kas gali su juo kautis?“ **5** Jam buvo duota valia įžūliai kalbėti ir piktžodžiauti prieš Dievą, taip pat 42 mėnesius elgtis kaip patinka.[b] **6** Tad jis išžiojo nasrus ir ėmė piktžodžiauti[c] prieš Dievą – prieš jo vardą, buveinę ir gyvenančius danguje.[d] **7** Žvėriui buvo leista kariauti su šventaisiais ir juos nugalėti.[e] Taip pat jam buvo duota valdyti visas gimines, gentis, kalbas ir tautas. **8** Jį garbins visi žemės gyventojai. Nė vieno iš jų vardas nebuvo įrašytas nužudytojo Avinėlio[f] gyvenimo knygoje,[g] paruoštoje nuo pat pasaulio užgimimo.

9 Kas turi ausis, teklauso.[h] **10** Kas skirtas nelaisvei, tas į nelaisvę ir eina. Kas žudys kalaviju, tas pats bus kalaviju nužudytas.*[i] Štai kodėl šventiesiems[y] reikia ištvermės[j] ir tikėjimo.[k]

11 Ir išvydau kitą žvėrį, lendantį iš žemės. Jis turėjo du ragus, panašius į avinėlio, bet prakalbo kaip slibinas.[l] **12** Tas žvėris pirmojo žvėries[m] akivaizdoje naudojasi visa jo valdžia ir verčia žemę ir jos gyventojus garbinti pirmąjį žvėrį – tą, kurio mirtinoji žaizda buvo užgijusi.[n] **13** Jis daro didžius stebuklus ir žmonių akyse gali net ugnį iš dangaus į žemę paleisti.

14 Jis klaidina žemės gyventojus stebuklais, kuriuos jam

12 SKYRIUS

a Job 1:9
Zch 3:1
b 1Jn 2:14
c 1Pt 1:18, 19
d Apd 1:8
2Ti 1:8
Apr 1:9
e Mt 16:25
Lk 14:26
Apd 20:24
f Iz 57:20
Iz 60:2
Apr 17:15
g Mt 24:34
Rom 16:20
2Ti 3:1
2Pt 3:3
h Lk 10:18
i Pr 3:15
Apr 12:1
y Iš 19:4
Iz 40:31
j Pr 3:1
2Ko 11:3
k Apr 12:6
l Pr 3:15
m Mt 24:9
Apd 1:8
Apr 1:9
Apr 6:9

13 SKYRIUS

n Iz 57:20
Apr 21:1
o Apr 11:7
Apr 13:18
p Apr 12:9
r Lk 4:6

Antra skiltis

a Apr 13:14
b Apr 11:2, 3
c Dan 7:25
d Apr 12:12
e Apr 12:17
f Iz 53:7
Mt 27:50
Apr 5:6, 12
g Apr 3:5
Apr 21:27
h Mt 11:15
i Mt 26:52
y Dan 7:18
1Ko 6:2
Apr 20:6
j Mt 24:13
Hbr 10:36
Hbr 12:3
k Apr 2:10
l Apr 16:13
Apr 20:2
m Apr 13:1
n Apr 13:3

12:14 *Pažod. „laiką, laikus ir pusę laiko“.

13:10 *Arba galbūt „Kam skirta būti kalaviju nužudytam, tas ir bus kalaviju nužudytas“.

buvo leista daryti žvėries akivaizdoje. Žemės gyventojams jis liepia padirbti statulą[a] žvėries, kuris buvo sužeistas kalaviju, bet atsigavo.[b] **15** Jam buvo leista įkvėpti žvėries statulai dvasią, kad ta statula prabiltų ir įsakytų žudyti visus, kurie jos nepagarbina.

16 Jis daro viską, kad visi žmonės – maži ir dideli, turtingi ir beturčiai, laisvieji ir vergai – būtų paženklinti žyme ant dešinės rankos arba ant kaktos[c] **17** ir kad žmogus, neturintis tos žymės, negalėtų nei pirkti, nei parduoti. Ta žymė yra žvėries vardas,[d] o tas vardas yra skaičius.[e] **18** Štai kur reikia išminties: kas įžvalgus, teišsiaiškina, ką žvėries skaičius reiškia,* nes tai žmogiškasis skaičius ir tas skaičius yra 666.[f]

14 Tada aš išvydau: Avinėlis[g] stovi ant Siono kalno[h] ir su juo 144000[i] pašauktųjų, turinčių jo ir jo Tėvo vardus,[y] įrašytus savo kaktose. **2** Išgirdau iš dangaus garsą – lyg sraunių vandenų šniokštimą, lyg smarkaus griaustinio dundesį. Tas garsas, kurį girdėjau, buvo kaip balsai giesminninkų, skambinančių lyromis. **3** Priešais sostą, keturias būtybes[j] ir vyresniuosius[k] jie giedojo, regis, naują giesmę,[l] ir niekas negalėjo jos išmokti, tik tie 144000[m] pašauktųjų, nupirktų iš žemės. **4** Tai tie, kurie nesusitepė su moterimis ir yra skaistūs*.[n] Tai tie, kurie seka paskui Avinėlį, kur tik jis eina.[o] Jie buvo nupirkti[p] iš žmonijos Dievui ir Avinėliui kaip pirmieji vaisiai,[r] **5** jų lūpose nėra melo, jie be ydos.[s]

13:18 *Pažod. „teapskaičiuoja žvėries skaičių“. **14:4** *Pažod. „mergelės“.

13 SKYRIUS
a Apr 19:20
Apr 20:4
b Apr 13:3
c Apr 14:9, 10
Apr 16:2
Apr 19:20
d Apr 14:11
e Apr 15:2
f Dan 3:1

14 SKYRIUS
g Jn 1:29
Apr 5:6
Apr 22:3
h Ps 2:6
Hbr 12:22
1Pt 2:6
i Apr 7:4
y Apr 3:12
j Apr 4:6
k Apr 4:4
Apr 19:4
l Ps 33:3
Ps 98:1
Ps 149:1
Apr 5:9
m Apr 7:4
n 2Ko 11:2
Jok 1:27
Jok 4:4
o 1Pt 2:21
p 1Ko 6:20
1Ko 7:23
Apr 5:9
r Jok 1:18
s Ef 5:25–27
Jud 24

Antra skiltis
a Mt 24:14
Mk 13:10
Apd 1:8
b 2Pt 2:9
c Iš 20:11
Ps 146:6
d Iz 21:9
Apr 17:18
Apr 18:21
e Jer 51:7, 8
Apr 17:1, 2
Apr 18:2, 3
f Apr 13:1
g Apr 13:15, 16
h Ps 75:8
Apr 11:18
Apr 16:19
i Apr 21:8
y Mt 25:46
2Te 1:9
Apr 19:3
j Apr 13:16–18
Apr 16:2
Apr 20:4
k Apr 13:10
l Hbr 10:38
m 1Ko 15:51, 52
1Te 4:16, 17

6 Ir aš pamačiau kitą angelą. Jis skrido dangaus viduriu* ir turėjo paskelbti amžiną gerąją naujieną žemės gyventojams – visoms tautoms, giminėms, kalboms ir gentims.[a] **7** Jis garsiai šaukė: „Bijokite Dievo ir atiduokite jam šlovę, nes atėjo jo teismo valanda![b] Garbinkite tą, kuris padarė dangų, žemę, jūrą[c] ir vandens šaltinius!“

8 Jam iš paskos skrido kitas angelas, antrasis, ir šaukė: „Krito didžioji Babelė![d] Krito ta, kuri girdė visas tautas savo ištvirkavimo* aistros# vynu!“[e]

9 Jiems iš paskos skrido dar vienas angelas, trečiasis, ir garsiai šaukė: „Kas garbina žvėrį,[f] jo statulą ir leidžiasi paženklinamas žyme ant kaktos ar ant rankos,[g] **10** tas irgi gers Dievo pykčio vyno – neatskiesto, įpilto į jo rūstybės taurę[h] – ir bus kankinamas ugnimi ir siera[i] šventųjų angelų ir Avinėlio akivaizdoje! **11** Jų kankinimo ugnies dūmai kils per amžių amžius[y] – dieną naktį neturės atilsio tie, kurie garbina žvėrį, jo statulą ir kurie leidžiasi paženklinami jo vardo žyme![j] **12** Štai kodėl reikia ištvermės šventiesiems[k] – tiems, kurie laikosi Dievo įsakymų ir tvirtai tiki[l] Jėzumi.“

13 Aš išgirdau iš dangaus balsą, sakantį: „Rašyk: ‘Nuo šiol tie, kurie miršta būdami bendrystėje su Viešpačiu, yra laimingi.[m] Taip, – sako dvasia, – tesiilsi jie nuo savo vargų, nes jų darbai nebus pamiršti*.’“

14 Ir štai išvydau baltą debesį, o ant debesies sėdėjo kažkas

14:6 *Arba „padangėje“. **14:8** *Gr. *porneia*. Žr. žodynėlyje „ištvirkavimas“. #Pažod. „pykčio“. **14:13** *Pažod. „juos lydi“.

panašus į žmogaus sūnų,[a] su aukso vainiku ant galvos ir aštriu pjautuvu rankoje.

15 O iš šventyklos šventovės išėjo kitas angelas ir garsiai sušuko sėdinčiajam ant debesies: „Paleisk į darbą savo pjautuvą ir pjauk, nes atėjo pjūties valanda – žemės derlius jau subrendęs!“[b] **16** Sėdintysis ant debesies sviedė pjautuvą į žemę, ir žemės derlius buvo nupjautas.

17 Iš šventyklos šventovės danguje išėjo dar vienas angelas. Jis irgi turėjo aštrų pjautuvą.

18 Nuo aukuro atėjo dar kitas angelas, kurio valdžioje buvo ugnis. Jis garsiai sušuko turinčiam aštrų pjautuvą: „Paleisk savo aštrų pjautuvą į darbą ir nupjauk žemės vynmedžio kekes, nes jo vynuogės jau prinokusios!“[c] **19** Tad angelas sviedė savo pjautuvą į žemę ir nupjovęs žemės vynmedį įmetė jį į didžiąją Dievo pykčio spaudyklą.[d] **20** Ta spaudykla buvo už miesto. Minant joje vynuoges, kraujas pakilo žirgams iki pat žąslų ir patvino tūkstančio šešių šimtų stadijų* atstumu.

15 Ir išvydau danguje kitą reginį, didingą ir nuostabų – septynis angelus,[e] nešinus septyniomis negandomis. Tos negandos yra paskutinės, nes kai jos pasibaigs, liausis ir Dievo pyktis.[f]

2 Pamačiau tarsi stiklo jūrą,[g] sumišusią su ugnimi. Prie tos jūros su Dievo lyromis rankose stovėjo tie, kurie nugali[h] žvėrį, jo statulą[i] ir nesileidžia paženklinami jo vardo skaičiumi.[y]

14:20 *Maždaug 296 km. Stadija buvo lygi 185 m. Žr. priedą B14.

14 SKYRIUS

a Dan 7:13
b Mt 13:30
c Jl 3:13
d Apr 19:11, 15

15 SKYRIUS

e Apr 16:1
f Apr 16:17
g 1Ka 7:23
Apr 4:6
h Apr 2:7
i Apr 13:15
y Apr 13:18

Antra skiltis

a Iš 15:1
Įst 31:30
b Jn 1:29
c Iš 15:11
Ps 111:2
Ps 139:14
d Iš 6:3
e Įst 32:4
Ps 145:17
f Jer 10:10
1Ti 1:17
g Jer 10:6, 7
h Ps 86:9
Mal 1:11
i Apd 7:44
Hbr 8:1, 2
Hbr 9:11
Apr 11:19
y Apr 15:1
j Ps 75:8
Jer 25:15
Apr 14:9, 10
k Iš 40:34, 35
1Ka 8:10, 11
Iz 6:4
Ez 44:4
l Apr 15:1

16 SKYRIUS

m Apr 16:17
n Ps 69:24
Sof 3:8
o Apr 8:7
p Apr 13:16, 18
r Apr 13:15
Apr 19:20
s Iš 9:10
t Apr 8:8
u Iš 7:20
v Iz 57:20
z Apr 8:10

3 Jie giedojo Dievo vergo Mozės giesmę[a] ir Avinėlio[b] giesmę:

„Didingi ir nuostabūs tavo darbai,[c] Dieve Jehova, Visagali.[d] Teisūs ir tikri tavieji keliai,[e] amžinybės Karaliau.[f] **4** Kas gi tavęs nesibijos, Jehova, ir nešlovins tavojo vardo? Juk tu vienintelis esi ištikimas.[g] Visos tautos ateis ir tavo akivaizdoje garbins tave,[h] nes jos supras, kad tavo sprendimai yra teisingi.“

5 O paskui pamačiau, kaip danguje atsivėrė Liudijimo Palapinės šventovė[i] **6** ir iš šventovės išėjo septyni angelai, nešini septyniomis negandomis,[y] apsivilkę švaria, spindinčia lino drobe, krūtinę susijuosę aukso juostomis. **7** Ir viena iš keturių būtybių davė tiems septyniems angelams septynis aukso dubenis. Šie buvo pilni Dievo pykčio[j] – Gyvojo per amžių amžius rūstybės. **8** Dėl Dievo šlovės ir galios šventovė prisipildė dūmų,[k] ir niekas negalėjo į ją įeiti, kol septyni angelai baigė lieti visas septynias negandas.[l]

16 Ir išgirdau iš šventovės balsą,[m] garsiai sakantį tiems septyniems angelams: „Eikite ir išliekite septynis Dievo pykčio dubenis ant žemės!“[n]

2 Pirmasis nuėjęs išliejo savo dubenį ant žemės,[o] ir žmones, paženklintus žvėries žyme[p] ir garbinančius jo statulą,[r] ėmė varginti piktos, baisios votys.[s]

3 Antrasis išliejo savo dubenį į jūrą.[t] Jos vanduo pasidarė lyg nužudytųjų kraujas,[u] ir visi gyvi padarai* jūroje išgaišo.[v]

4 Trečiasis išliejo savo dubenį į upes ir vandens šaltinius,[z]

16:3 *Arba „sielos“. Žr. žodynėlį.

ir jie pavirto krauju.[a] **5** Ir išgirdau angelą, turintį valdžią vandenims, sakant: „Tu esi ištikimas Dievas,[b] tas, kuris esi ir kuris buvai.[c] Tu esi teisus, nes paskelbei teisingus nuosprendžius.[d] **6** Jie liejo šventųjų ir pranašų kraują,[e] todėl kraują ir davei jiems gerti.[f] Jie to nusipelno.“[g] **7** Išgirdau ir aukurą sakant: „Taip, Dieve Jehova, Visagali,[h] tavo nuosprendžiai tikri ir teisingi.“[i]

8 Ketvirtasis išliejo savo dubenį į saulę,[y] ir jai buvo leista karščiu svilinti žmones. **9** Žmones svilino baisi kaitra, bet jie neatgailavo ir piktžodžiavo prieš Dievą, kuriam šios negandos pavaldžios. Jie neatidavė jam šlovės.

10 Penktasis išliejo savo dubenį ant žvėries sosto, ir jo karalystė aptemo.[j] Žmonės iš skausmo krimtosi liežuvius, **11** bet neatgailavo dėl savo darbų ir piktžodžiavo prieš dangaus Dievą dėl savo skausmų ir vočių.

12 Šeštasis išliejo savo dubenį į didžiąją Eufrato upę,[k] ir jos vanduo išdžiūvo,[l] kad atsivertų kelias karaliams[m] iš rytų*.

13 Ir aš išvydau, kaip iš slibino[n] nasrų, žvėries nasrų ir netikro pranašo burnos išėjo trys į varles panašūs netyri pranašavimai*. **14** Tie pranašavimai yra demonų įkvėpti* ir reiškiasi stebuklais#.[o] Jie pasiekia visos žemės karalius ir telkia juos didžiosios Visagalio Dievo dienos karui.[p]

15 „Štai aš ateinu kaip vagis.[r] Laimingas, kas budi[s] ir saugo savo drabužius, kad netektų vaikščioti nuogam ir žmonės nepamatytų jo gėdos.“[a]

16 Ir jie subūrė juos į vietovę, kuri hebrajiškai vadinasi Armagedonas*.[b]

17 Septintasis išliejo savo dubenį į orą, ir tada iš šventovės, nuo sosto, nuskambėjo garsus balsas:[c] „Įvyko!“ **18** Ir ėmė žaibuoti, pasigirdo balsai, griaustiniai ir kilo toks didelis žemės drebėjimas, kokio nėra buvę nuo tada, kai žemėje atsirado žmogus,[d] – toks smarkus, toks didžiulis žemės drebėjimas. **19** Didysis miestas[e] suskilo į tris dalis, tautų miestai sugriuvo. Dievas prisiminė didžiąją Babelę,[f] kuri turėjo išgerti jo didžios rūstybės vyno taurę.[g] **20** Visos salos pabėgo, nebeliko ir kalnų.[h] **21** Iš dangaus ant žmonių pasipylė kruša – ėmė kristi didžiuliai talento* svorio ledo luitai.[i] Žmonės dėl krušos piktžodžiavo prieš Dievą, nes ta neganda buvo nepaprastai sunki.

17 Vienas iš septynių angelų, turėjusių septynis dubenis,[y] priėjo ir tarė man: „Ateik, parodysiu tau, kaip bus įvykdytas nuosprendis didžiajai paleistuvei*, sėdinčiai ant gausybės vandenų.[j] **2** Su ja ištvirkavo žemės karaliai[k] ir jos ištvirkavimo* vynu buvo nugirdyti žemės gyventojai.“[l]

3 Dvasios jėga jis nunešė mane į tyrus. Ir pamačiau moterį, sėdinčią ant skaisčiai raudono

16 SKYRIUS
a Iš 7:20; Ps 78:44
b Ps 145:17; Apr 15:4
c Apr 1:4
d Įst 32:4; Ps 119:137
e Ps 79:3
f Iz 49:26
g Apr 18:20
h Iš 6:3; Ps 19:9; Ps 119:137; Apr 19:1, 2
i Apr 8:12
j Iš 10:21; Iz 8:22
k Apr 9:13, 14
l Jer 50:38
m Iz 44:27, 28; Apr 12:3
n Apr 13:11, 13
o Iz 13:6; Jer 25:33; Ez 30:3; Jl 1:15; Jl 2:1, 11; Sof 1:15; 2Pt 3:11, 12; Apr 19:19
r 1Te 5:2; 2Pt 3:10
s Lk 21:36

Antra skiltis
a Apr 3:18
b 2Me 35:22; Zch 12:11; Apr 19:19
c Apr 16:1
d Ez 38:19; Dan 12:1; Hbr 12:26
e Apr 17:18
f Apr 18:2
g Jer 25:15; Apr 15:7
h Apr 6:14
i Iš 9:24; Job 38:22, 23

17 SKYRIUS
y Apr 16:1
j Jer 51:13; Apr 17:15; Apr 19:2
k Jok 4:4; Apr 18:9
l Jer 51:7; Apr 14:8; Apr 18:3

16:12 *Pažod. „saulėtekio“. **16:13** *Pažod. „netyros dvasios“. **16:14** *Pažod. „Tai demonų dvasios“. #Pažod. „ženklais“.

16:16 *Gr. *har magedon*. Pavadinimas kilęs iš hebr. kalbos, išvertus – „Megido kalnas“. **16:21** *Graikų talentas buvo lygus 20,4 kg. Žr. priedą B14. **17:1** *T. y. prostitutei. **17:2** *Gr. *porneia*. Žr. žodynėlyje „ištvirkavimas“.

žvėries, pilno Dievą žeidžiančių vardų*, turinčio septynias galvas ir dešimt ragų. **4** Ta moteris buvo apsirengusi purpuriniais ir skaisčiai raudonais drabužiais,[a] išsipuošusi auksu, brangakmeniais ir perlais,[b] o rankoje laikė aukso taurę, pilną bjaurasčių ir savo ištvirkavimo* nešvarumų. **5** Jai ant kaktos buvo užrašytas slėpiningas vardas: „Didžioji Babelė, paleistuvių ir žemės bjaurasčių motina.“[c] **6** Mačiau, kad ta moteris girta nuo šventųjų kraujo ir nuo Jėzaus liudytojų kraujo.[d]

Ją pamatęs, aš apstulbau. **7** Angelas man sakė: „Ko apstulbai? Aš atskleisiu tau slėpinį, kas yra ta moteris[e] ir kas tas žvėris su septyniomis galvomis ir dešimt ragų, ant kurio ji sėdi.[f] **8** Žvėries, kuris buvo ir kurį matei, nebėra. Vis dėlto jis išlips iš bedugnės;[g] paskui nueis į pražūtį. O žemės gyventojai, kurių vardai neįrašyti gyvenimo knygoje,[h] paruoštoje nuo pasaulio užgimimo, stebėsis matydami, kad žvėris buvo, paskui pradingo ir vėl pasirodė.

9 Čia reikia proto ir išminties. Septynios galvos[i] – tai septyni kalnai, ant kurių ta moteris sėdi. **10** Yra septyni karaliai: penki jau krito, vienas tebėra, vienas dar neatėjo, o kai ateis, turės trumpam pasilikti. **11** Žvėris, kuris buvo ir kurio nebėra,[y] yra aštuntas karalius; jis kyla iš anų septynių ir eina į pražūtį.

12 Dešimt ragų, kuriuos matei, yra dešimt karalių, dar negavusių karalystės; vis dėlto jie gaus karališkąją valdžią vienai valandai kartu su žvėrimi. **13** Jie visi turi vieną siekį, todėl atiduoda savo galią ir valdžią žvėriui. **14** Jie kovos su Avinėliu,[a] bet Avinėlis juos nugalės,[b] nes yra viešpačių Viešpats ir karalių Karalius.[c] Kartu su juo nugalės ir pašauktieji, išrinktieji ir ištikimieji.“[d]

15 Ir jis man tarė: „Vandenys, kuriuos regėjai, kur sėdi paleistuvė, yra gentys, minios, tautos ir kalbos.[e] **16** Dešimt ragų,[f] kuriuos matei, ir žvėris[g] ims nekęsti paleistuvės,[h] apiplėš ją ir nuogai išrengs, ės jos kūną ir ją sudegins,[i] **17** mat Dievas paskatino jų širdis įvykdyti jo sumanymą[y] – įvykdyti savo pačių siekį ir atiduoti savo karalystę valdyti žvėriui,[i] kol Dievo žodžiai išsipildys. **18** Ta moteris,[k] kurią regėjai, yra didysis miestas, viešpataujantis žemės karaliams.“

18 Paskui aš regėjau besileidžiant iš dangaus kitą angelą. Jis turėjo didžią valdžią ir nuo jo šlovės nušvito žemė. **2** Jis galingu balsu šaukė: „Krito! Krito didžioji Babelė![l] Ji pavirto demonų buveine, visokių netyrų dvasių* ir visokių nešvarių, nekenčiamų paukščių lindyne,[m] **3** nes jos ištvirkavimo* aistros# vynas pakirto visas tautas,[n] su ja ištvirkavo žemės karaliai,[o] ir žemės pirkliai pralobo iš jos didžiulės begėdiškos prabangos!“

4 Ir išgirdau iš dangaus kitą balsą sakant: „Išeikite iš jos, manieji žmonės,[p] kad neprisidėtumėte prie jos nuodėmių ir nepatirtumėte jos negandų.[r]

17 SKYRIUS

a Lk 16:19

b Apr 18:11, 12 Apr 18:19

c Apr 18:5 Apr 19:2

d Apr 6:9 Apr 18:24 Apr 19:2

e Apr 17:5

f Apr 17:3

g Apr 20:1

h Iš 32:32 Ps 69:28 Fil 4:3

i Apr 17:7

y Apr 17:8

Antra skiltis

a Jn 1:29 Apr 5:6

b Apr 19:11, 15

c Mt 28:18 Apd 2:36 1Ti 6:15

d Rom 16:20

e Iz 57:20 Jer 51:13

f Apr 17:12

g Apr 17:8

h Apr 17:7

i Kun 21:9 Apr 18:8

y Joz 11:19, 20 Pat 21:1

j Apr 17:12

k Apr 17:5

18 SKYRIUS

l Iz 21:9 Jer 51:8 Apr 14:8

m Iz 13:21 Jer 50:39

n Jer 51:7

o Apr 17:1, 2

p Iz 48:20 Iz 52:11 Jer 50:8

r Jer 51:6, 45 2Ko 6:17

17:3 *Pažod. „piktžodžiavimo vardų“. **17:4**; **18:3** *Gr. *porneia*. Žr. žodynėlyje „ištvirkavimas“.

18:2 *Arba galbūt „netyrų pranašavimų“. **18:3** #Pažod. „pykčio“.

5 Jos nuodėmių prisikaupė ligi pat dangaus[a] ir Dievas prisiminė jos nusikaltimus.[b] **6** Atlyginkite jai taip, kaip ji kitiems atlygindavo,[c] – atmokėkite jai dvigubai už tai, ką darė.[d] Taurėje,[e] kurioje ji ruošė vyną, paruoškite jai antra tiek.[f] **7** Kiek ji save liaupsino ir begėdiškai ištaigavo, tiek tegu patiria kančių ir gedulo. Juk ji sako širdyje: ‘Sėdžiu lyg karalienė, nesu našlė ir gedulo tikrai nematysiu.’[g] **8** Todėl per vieną dieną ištiks ją negandos, mirtis, gedulas, badas ir ji bus sudeginta,[h] nes ją nuteisė galingasis Dievas Jehova.[i]

9 Žemės karaliai, kurie su ja ištvirkavo ir begėdiškai ištaigavo, matydami jos liepsnų dūmus verks dėl jos ir iš sielvarto mušis į krūtinę. **10** Jie stovės atokiai, išgąsdinti jos kankynės, ir sakys: ‘Vargas! Vargas! Didysis mieste,[y] Babele, galingasis mieste, per vieną valandą buvo įvykdytas tau nuosprendis!’

11 Žemės pirkliai irgi jos verks ir gedės, nes niekas nebepirks jų atgabentų prekių: **12** aukso, sidabro, brangakmenių, perlų, geriausios drobės, purpuro, šilko, skaisčiai raudono audinio, visokių dirbinių iš kvapiojo medžio, iš dramblio kaulo, brangiausios medienos, vario, geležies ir marmuro; **13** taip pat cinamono, kardamono, smilkalų, kvapiojo aliejaus, smilkomųjų sakų, vyno, alyvuogių aliejaus, geriausių miltų, kviečių, galvijų, avių, žirgų, vežimų, vergų ir kitų žmonių. **14** Atimti iš jos sultingieji vaisiai, kurių taip troško, ji prarado visus skanumynus ir prašmatnybes ir niekad jų neberegės.

18 SKYRIUS

a Jer 51:9

b Apr 16:19

c Jer 50:29
2Te 1:6

d Ps 137:8
Jer 50:15

e Ps 75:8

f Apr 16:19

g Iz 47:7–9

h Kun 21:9

i Jer 50:34

y Dan 4:30

Antra skiltis

a Apr 17:4

b Iz 47:11

c Jer 51:48

d Apr 14:12

e Įst 32:43
Rom 12:19
Apr 6:9, 10
Apr 19:1, 2

f Jer 51:63, 64

g Iz 47:9
Gal 5:19, 20

h Pr 9:6
Jer 51:49
Apr 6:9, 10
Apr 16:5, 6

15 Pirkliai, kurie visu tuo prekiavo ir iš jos pralobo, stovės atokiai, išgąsdinti jos kankynės. Jie verks, gedės **16** ir kalbės: ‘Vargas! Vargas! Didysis mieste, apsivilkęs geriausia drobe, purpuru ir skaisčiai raudonais apdarais, išsidabinęs aukso puošmenomis, brangakmeniais ir perlais,[a] **17** per vieną valandą buvo suniokoti šitokie turtai!’

Visi laivavedžiai, jūrų keliautojai, jūreiviai ir visi, kurie pelnėsi iš jūros, stovėjo atokiai **18** žiūrėdami į jos liepsnų dūmus ir sakė: ‘Argi kas prilygo didžiajam miestui?’ **19** Jie bėrėsi žemes sau ant galvos, verkė, gedėjo ir aimanavo: ‘Vargas! Vargas! Didysis mieste, iš kurio prabangos pralobo visi turintys laivų jūroje, per vieną valandą buvai nusiaubtas!’[b]

20 Todėl džiaukis, dangau,[c] ir jūs, šventieji,[d] apaštalai ir pranašai! Dievas dėl jūsų paskelbė jai nuosprendį!“[e]

21 Vienas stiprus angelas iškėlė akmenį, panašų į didelę girną, ir sviedė jūron sakydamas: „Tokiu smarkumu bus nusviesta Babelė, didysis miestas, ir ji visam laikui pradings.[f] **22** Nebus daugiau tavyje girdėti lyrininkų giesmių, muzikantų, fleitininkų, trimitininkų, nebeliks tavyje nė jokio amatininko, niekas daugiau negirdės tavyje girnų ūžesio. **23** Nebešvies tavyje žiburio šviesa, nebesigirdės jaunikio ir nuotakos balsų. Juk tavo pirkliai buvo žemės didžiūnai, juk savo būrimu*[g] buvai suklaidinusi visas tautas. **24** Taip, tavyje buvo rastas pranašų, šventųjų ir visų žemėje nužudytųjų kraujas.“[h]

18:23 * Žr. žodynėlyje „okultizmas“.

19 Paskui išgirdau tarsi didžiulę minią danguje garsiai skelbiant: „Šlovinkite Jahą!*[a] Išgelbėjimas, šlovė ir galia priklauso mūsų Dievui, **2** nes jo nuosprendžiai tikri ir teisingi.[b] Jis įvykdė nuosprendį didžiajai paleistuvei, sugadinusiai žemę savo ištvirkavimu*, ir jai atkeršijo už savo vergų kraują.“[c] **3** Ir jie skelbė antrąkart: „Šlovinkite Jahą![d] Jos dūmai kils per amžių amžius.“[e]

4 Dvidešimt keturi vyresnieji[f] ir keturios būtybės[g] parpuolę pagarbino Dievą, sėdintį soste, ir sušuko: „Amen! Šlovinkite Jahą!“[h]

5 Nuo sosto atsklido balsas: „Šlovinkite mūsų Dievą, visi jo vergai, visi, kurie jo bijote,[i] maži ir dideli!“[y]

6 Ir išgirdau tarsi didelės minios balsus, tarsi sraunių vandenų šniokštimą ir galingų griaustinių dundesį. Tie balsai sakė: „Šlovinkite Jahą,[j] nes mūsų Dievas Jehova, Visagalis,[k] pradėjo karaliauti![l] **7** Džiaukimės ir džiūgaukime, atiduokime jam šlovę, nes priartėjo Avinėlio tuoktuvės ir jo jaunoji pasirengusi. **8** Jai buvo duota apsivilkti skaisčia, tyra, ploniausia lino drobe, o ta drobė – tai šventųjų teisūs darbai.“[m]

9 Angelas man pasakė: „Rašyk: ‘Laimingi pakviestieji į Avinėlio vestuvių vakarienę.’“[n] Ir pridūrė: „Tai tikri Dievo žodžiai.“ **10** Tada parpuoliau jam po kojų ir norėjau jį pagarbinti. Bet jis man tarė: „Nedaryk šito![o] Aš esu tik vergas, kaip tu ir tavo broliai, kuriems pavesta liudyti apie Jėzų.[a] Dievą garbink![b] Liudijimas apie Jėzų yra pranašavimo esmė*.“[c]

11 Ir štai atsivėrė dangus ir aš išvydau baltą žirgą.[d] Jo raitelio vardas – Ištikimasis[e] ir Tiesakalbis*,[f] jis teisingai teisia ir kovoja.[g] **12** Jo akys – ugnies liepsna,[h] jis turi daug diademų ant galvos ir užrašytą vardą, kurio nežino niekas kitas, tik jis pats. **13** Jo drabužiai kruvini*, o jo vardas – Dievo Žodis.[i] **14** Raiteliui iš paskos ant baltų žirgų joja dangaus kareivijos, aprengtos balta, švaria, ploniausia lino drobe. **15** Iš jo burnos eina aštrus ilgas kalavijas.[y] Jis smogs juo tautoms ir ganys jas geležine lazda.[j] Taip pat jis mina vynuoges Visagalio Dievo didžios rūstybės vyno spaudykloje.[k] **16** O jam ant drabužio, ant šlaunies, užrašytas vardas „karalių Karalius ir viešpačių Viešpats“.[l]

17 Ir dar išvydau angelą, stovintį saulėje ir garsiai šaukiantį visiems padangių paukščiams: „Lėkite šen į didžiąją Dievo vakarienę,[m] **18** leskite kūnus karalių, karo vadų, galiūnų,[n] žirgų, jų raitelių[o] ir visų kitų – laisvųjų ir vergų, mažų ir didelių!“

19 Ir išvydau žvėrį, žemės karalius ir jų kariuomenes, susibūrusius kariauti su raiteliu, sėdinčiu ant žirgo, ir su jo kariuomene.[p] **20** Žvėris buvo sugautas, o kartu su juo ir netikras pranašas,[r] kuris jo akivaizdoje darė stebuklus ir jais klaidino žmones, kad tie leistųsi paženklinami žvėries žyme[s] ir garbintų jo statulą.[t] Juodu

19 SKYRIUS

a Ps 150:6
b Įst 32:4
Ps 19:9
Apr 15:3
c Įst 32:43
2Ka 9:7
Ps 79:10
Apr 18:20, 24
d Ps 117:1
e Iz 34:10
f Apr 4:4
g Apr 4:6
h Ps 106:48
i Ps 134:1
Ps 135:1
y Ps 115:13
j Ps 113:1
k Is 6:3
l Ps 97:1
Iz 52:7
Apr 11:15
m Iz 61:10
Ef 5:25–27
Apr 14:4
n Mt 22:2
Mt 25:10
o Apd 10:25, 26
Apr 22:8, 9

Antra skiltis

a Mt 28:19, 20
Apd 1:8
b Mt 4:10
Jn 4:23
c Lk 24:27
Apd 10:43
1Pt 1:10, 11
d Apr 6:2
e Apr 1:5
f Jn 1:14
Apr 3:14
g Iz 11:4, 5
Hbr 1:8, 9
h Apr 1:13, 14
i Jn 1:1
y 2Te 2:8
Apr 1:13, 16
j Ps 2:9
Apr 2:26, 27
k Jl 3:13
Apr 14:19, 20
l Mt 28:18
Fil 2:9–11
1Ti 6:15
Apr 17:14
m Ez 39:4, 17
n Ez 39:18
o Ez 39:20
p Apr 16:14, 16
r Apr 16:13
s Apr 13:16, 17
t Apr 13:15

19:1 *Arba „Aleliuja!“ Jahas – Jehovos vardo trumpinys. **19:2** *Gr. *porneia*. Žr. žodynėlyje „ištvirkavimas“.

19:10 *Pažod. „dvasia“. **19:11** *Arba „Tikrasis“. **19:13** *Arba galbūt „krauju apšlakstyti“.

buvo gyvi įmesti į ugnies ežerą su degančia siera.[a] **21** O visus kitus raitelis, sėdintis ant žirgo, iššudė kalaviju, einančiu iš jo burnos.[b] Ir visi paukščiai prisilesė jų mėsos.[c]

20 Ir išvydau iš dangaus nusileidžiant angelą su raktu nuo bedugnės[d] ir didele grandine rankoje. **2** Jis nutvėrė slibiną,[e] senąją gyvatę,[f] tai yra Velnią[g] ir Šėtoną,[h] ir sukaustė tūkstančiui metų. **3** Angelas įmetė jį į bedugnę,[i] užrakino ir iš viršaus užantspaudavo, kad tas nebegalėtų klaidinti tautų, kol 1000 metų pasibaigs; paskui jis turės būti trumpam išleistas.[y]

4 Aš išvydau sostus ir tie, kurie sėdosi į juos, buvo įgalioti teisti. Mačiau sielas* tų, kurie buvo nukirsdinti, nes liudijo apie Jėzų ir kalbėjo apie Dievą, taip pat negarbino nei žvėries, nei jo statulos ir nesileido paženklinami žyme ant kaktos ir ant rankos.[j] Jie atgijo ir karaliavo su Kristumi[k] 1000 metų. **5** (Kiti mirusieji[l] neatgijo, kol nepasibaigė 1000 metų.) Tai pirmasis prikėlimas.[m] **6** Laimingi ir šventi, kurie prikeliami per pirmąjį prikėlimą.[n] Tiems antroji mirtis[o] neturi galios.[p] Jie bus Dievo ir Kristaus kunigai[r] ir karaliaus su Kristumi 1000 metų.[s]

7 Kai tik 1000 metų baigsis, Šėtonas bus iš savo kalėjimo išleistas **8** ir išeis klaidinti tautų – Gogo ir Magogo – keturiuose žemės kampuose ir suburti jų karui. Jų buvo tiek, kiek jūros smilčių. **9** Jie žygiavo plačiai per žemę, apsupo šventųjų stovyklą ir mylimąjį miestą. Tačiau iš dangaus krito ugnis ir juos prarijo.[a] **10** O jų klaidintojas Velnias buvo įmestas į ugnies ir sieros ežerą, ten pat, kur įmesti žvėris[b] ir netikras pranašas.[c] Jie bus kankinami* dieną naktį, per amžių amžius.

11 Ir išvydau didelį baltą sostą ir jame Sėdintįjį.[d] Iš jo akivaizdos pabėgo žemė ir dangus,[e] vietos jiems nebeliko. **12** Mačiau mirusiuosius, didelius ir mažus, stovinčius priešais sostą, ir buvo atverstos knygos. Buvo atversta ir gyvenimo knyga.[f] Mirusiuosius teisė pagal tai, kas surašyta tose knygose. Pagal tai buvo vertinami jų darbai.[g] **13** Jūra atidavė savo mirusiuosius, mirtis su Hadu* irgi atidavė savuosius, ir kiekvienas buvo teisiamas pagal savo darbus.[h] **14** O mirtis ir Hadas buvo įmesti į ugnies ežerą.[i] Ugnies ežeras yra antroji mirtis.[y] **15** Kas nebuvo įrašytas gyvenimo knygoje,[j] tas buvo įmestas į ugnies ežerą.[k]

21 Ir išvydau naują dangų ir naują žemę.[l] Ankstesnis dangus ir ankstesnė žemė buvo pranykę,[m] nebeliko ir jūros.[n] **2** Taip pat regėjau šventąjį miestą, Naująją Jeruzalę, nusileidžiant iš dangaus nuo Dievo.[o] Ji buvo pasirengusi lyg nuotaka, pasipuošusi dėl savo jaunikio.[p] **3** Tada išgirdau nuo sosto garsiai sakant: „Štai Dievo buveinė* tarp žmonių. Jis gyvens su jais ir jie bus jo tauta. Pats Dievas bus su jais.[r] **4** Jis nušluostys kiekvieną ašarą jiems nuo akių,[s] ir nebebus mirties,[t] nebebus nei sielvarto, nei aimanos, nei skausmo.[u] Kas buvo anksčiau, tas praėjo.“

20:4 *Žr. žodynėlį ir Apr 6:9 išn.

19 SKYRIUS
a Mt 10:28; 2Pt 2:6; Jud 7; Apr 20:14
b Apr 2:16; Apr 6:2
c Ez 39:4

20 SKYRIUS
d Apr 9:1
e Apr 12:3
f Pr 3:1
g Jn 8:44
h Zch 3:1; Apr 12:9
i Apr 9:11
y Apr 20:7
j Apr 13:15–17
k Mt 19:28; Lk 22:28–30; 2Ti 2:12; Apr 1:6
l Apd 24:15
m 1Ko 15:23, 52; Fil 3:10, 11; 1Te 4:16
n Apr 14:13
o Apr 2:11; Apr 20:14
p 1Ko 15:54
r 1Pt 2:9
s Apr 1:6; Apr 5:9, 10

Antra skiltis
a 2Ka 1:10
b Apr 13:1
c Apr 19:20
d Apr 4:2, 3
e 2Pt 3:7
f Iš 32:33; Ps 69:28; Dan 12:1
g Jn 5:28, 29
h Apd 10:42
i Iz 25:8; 1Ko 15:26
y Mt 5:22; Mt 18:9; Apr 2:11; Apr 20:6; Apr 21:8
j Apr 17:8
k Pat 10:7

21 SKYRIUS
l Iz 65:17; Iz 66:22; 2Pt 3:13
m 2Pt 3:10; Apr 20:11
n Iz 57:20
o Apr 3:12
p Apr 19:7
r Ez 37:27
s Apr 7:17
t Iz 25:8; 1Ko 15:26
u Iz 35:10; Iz 65:19

20:10 *Arba „kalinami“. **20:13** *Žr. žodynėlį. **21:3** *Pažod. „palapinė“.

5 O Sėdintysis soste[a] tarė: „Štai aš visa darau nauja.“[b] Ir pridūrė: „Rašyk, nes šitie žodžiai patikimi ir tikri.“ **6** Tada jis pasakė: „Jie tapo tikrove! Aš esu Alfa ir Omega* – pradžia ir pabaiga.[c] Trokštančiam aš duosiu gerti dovanai iš gyvybės vandens šaltinio.[d] **7** Nugalėtojas visa tai gaus. Aš būsiu jo Dievas ir jis bus mano sūnus. **8** O bailiai, netikintys,[e] bjaurūs susiteršėliai, žudikai,[f] ištvirkautojai*,[g] būrėjai#, stabmeldžiai ir visi melagiai[h] atsiduos degančiame ugnies ir sieros ežere.[i] Tai yra antroji mirtis.“[y]

9 Vienas iš septynių angelų, turėjusių septynis dubenis, pilnus septynių paskutinių negandų,[j] priėjo ir pasakė man: „Eime, parodysiu tau nuotaką, Avinėlio jaunąją.“[k] **10** Dvasios jėga jis nunešė mane į didelį, aukštą kalną ir parodė šventąjį miestą – Jeruzalę, nusileidžiančią iš dangaus nuo Dievo[l] **11** ir apgaubtą Dievo šlovės.[m] Ji švytėjo tarsi brangiausias akmuo, tarsi krištolo skaistumo jaspis.[n] **12** Ją supo didelė aukšta siena su dvylika vartų. Vartuose buvo dvylika angelų ir įrašyti dvylikos Izraelio giminių vardai. **13** Rytuose buvo treji vartai, šiaurėje treji vartai, pietuose treji vartai ir vakaruose treji vartai.[o] **14** Miesto siena turėjo dvylika pamatinių akmenų ir ant jų buvo dvylikos Avinėlio apaštalų vardai.[p]

15 Tas, kuris man kalbėjo, turėjo auksinę nendrę išmatuoti miestui, jo vartams ir sienai.[r] **16** Miestas buvo keturkampis, jo ilgis toks pat kaip plotis. Ir jis ta nendre miestą išmatavo – buvo dvylika tūkstančių stadijų*. Jo ilgis, plotis ir aukštis vienodi. **17** Taip pat jis išmatavo miesto sieną – buvo šimtas keturiasdešimt keturios uolektys* matuojant žmogaus matuokle, sykiu ir angelo matuokle. **18** Jo siena pastatyta iš jaspio,[a] o pats miestas – iš gryno aukso, panašaus į vaiskų stiklą. **19** Miesto sienos pamatai buvo papuošti visokiais brangakmeniais. Pirmasis pamato akmuo – jaspis, antrasis – safyras, trečiasis – chalcedonas, ketvirtasis – smaragdas, **20** penktasis – sardoniksas, šeštasis – sardis, septintasis – chrizolitas, aštuntasis – berilas, devintasis – topazas, dešimtasis – chrizoprazas, vienuoliktasis – hiacintas, dvyliktasis – ametistas. **21** Dvylika miesto vartų buvo dvylika perlų, kiekvieni vartai – vienas perlas. O pagrindinė miesto gatvė nutiesta iš gryno aukso, panašaus į skaidrų stiklą.

22 Šventyklos mieste nemačiau, nes jo šventykla yra Visagalis Dievas Jehova,[b] taip pat Avinėlis. **23** Miestui nereikia nei saulės, nei mėnulio šviesos, nes jį apšviečia Dievo šlovė,[c] o jo žiburys yra Avinėlis.[d] **24** Tautos vaikščios to miesto apšviestose[e] ir žemės karaliai sutelks jame savo šlovę. **25** Jo vartai ištisą dieną nebus užveriami, nes nakties tenai nebus.[f] **26** Į jį plauks tautų šlovė ir garbė.[g] **27** Bet tai, kas nešventa, ir tie, kas daro bjaurystes ar meluoja, ten tikrai nepa-

21 SKYRIUS

a Apr 4:2, 3

b 2Pt 3:13

c Apr 1:8
Apr 22:13

d Ps 36:9
Iz 55:1
Apr 7:17
Apr 22:1

e 1Jn 5:10

f 1Jn 3:15

g Ef 5:5

h Jn 8:44

i Apr 19:20

y Pat 10:7
Hbr 10:26, 27
Apr 2:11
Apr 20:6

j Apr 15:1

k Apr 19:7

l Hbr 12:22
Apr 3:12
Apr 21:2

m Iz 60:1, 2

n Is 24:9, 10

o Apr 22:14

p Mt 10:2–4
Lk 6:13–16
Apd 1:13

r Ez 40:3, 5

Antra skiltis

a Apr 4:3
Apr 21:10, 11

b Is 6:3

c Iz 60:19, 20
Apr 22:5

d Jn 1:9
Apd 26:13, 15
Hbr 1:3

e Iz 60:3

f Iz 60:11, 20

g Iz 60:5

21:6 *Alfa ir omega – pirmoji ir paskutinė gr. abėcėlės raidės. **21:8** *Žr. žodynėlyje „ištvirkavimas“. #Žr. žodynėlyje „okultizmas“.

21:16 *Maždaug 2220 km. Stadija buvo lygi 185 m. Žr. priedą B14. **21:17** *Maždaug 64 m. Žr. priedą B14.

teks.[a] Įeis tik tie, kurie įrašyti Avinėlio gyvenimo knygoje.[b]

22 Jis parodė man skaidrią it krištolas gyvybės vandens upę,[c] ištekančią nuo Dievo ir Avinėlio[d] sosto **2** ir tekančią pagrindinės gatvės viduriu. Abipus upės augo gyvybės medžiai, duodantys dvylika derlių, kas mėnesį vedantys vaisius. Tų medžių lapai skirti tautoms gydyti.[e]

3 Tas miestas niekada nebus prakeiktas. Jame stovės Dievo ir Avinėlio sostas.[f] Dievo vergai ten tarnaus **4** ir regės Dievo veidą,[g] o ant kaktų jiems bus užrašytas jo vardas.[h] **5** Nakties nebebus[i] ir jiems nereikės žibinto ar saulės šviesos, nes Dievas Jehova jiems švies,[y] ir jie karaliaus per amžių amžius.[j]

6 Ir jis man tarė: „Šie žodžiai patikimi ir tikri.[k] Jehova, pranašams įkvėpimą duodantis Dievas,[l] siuntė savo angelą, kad šis parodytų jo vergams, kas turi netrukus įvykti. **7** Štai aš netrukus ateisiu.[m] Laimingas, kas laikosi pranašiškų šios knygos žodžių.“[n]

8 Aš, Jonas, visa tai girdėjau ir regėjau. O išgirdęs ir pamatęs parpuoliau po kojų visa tai rodžiusiam angelui ir norėjau jį pagarbinti. **9** Bet jis man pasakė: „Nedaryk šito! Aš esu tik vergas, kaip tu, tavo broliai pranašai ir tie, kurie laikosi šios knygos žodžių. Dievą garbink.“[o]

10 Dar jis man sakė: „Neužantspauduok pranašiškų šios knygos žodžių, nes skirtas laikas arti. **11** Kas daro nedorybes, tegu toliau daro nedorybes. Kas yra save suteršęs, tegu ir toliau save teršia. O teisusis tesielgia teisiai, šventasis toliau tešventėja.

21 SKYRIUS

a Ps 5:6
Iz 52:1
1Ko 6:9, 10
Gal 5:19–21
Apr 21:8
b Dan 12:1
Fil 4:3
Apr 13:8

22 SKYRIUS

c Ez 47:1
d Jn 1:29
e Ez 47:12
f Apr 3:21
g Mt 5:8
h Apr 14:1
i Apr 21:25
y Iz 60:19, 20
1Jn 1:5
j Dan 7:18
Apr 3:21
k Tit 1:2
l 2Ti 3:16
m Apr 16:15
Apr 22:20
n Jn 13:17
Apr 1:3
o Mt 4:10
Apd 10:25, 26
Apr 19:10

Antra skiltis

a Ps 62:12
Iz 40:10
Rom 2:6
b Iz 44:6
Iz 48:12
Apr 1:8
Apr 21:6
c 1Jn 1:7
d Apr 2:7
e Apr 21:10, 12
f Gal 5:19–21
Ef 5:5
Apr 21:8
g Iz 11:1, 10
Iz 53:2
Jer 23:5
Jer 33:15
Apr 5:5
h Sk 24:17
Apr 2:28
i Apr 21:9
y Jn 4:14
j Iz 55:1
Jn 7:37
Apr 7:17
Apr 21:6
k Įst 4:2
Įst 12:32
Gal 1:8
1Jn 4:3
2Jn 9
l Apr 15:1
m Apr 2:7
n Apr 21:2
o Apr 3:11
Apr 22:7

12 ‘Štai aš netrukus ateisiu ir atsinešiu atlygį, kad atmokėčiau kiekvienam už jo darbus.[a] **13** Aš esu Alfa ir Omega*,[b] pirmasis ir paskutinysis, pradžia ir pabaiga. **14** Laimingi, kurie išplauna savo drabužius,[c] kad turėtų teisę eiti prie gyvybės medžių[d] ir galėtų įžengti pro vartus į miestą.[e] **15** Lauke lieka šunys*, būrėjai#, ištvirkautojai^, žudikai, stabmeldžiai ir visi, kam patinka meluoti ir regzti apgaulę.[f]

16 Aš, Jėzus, pasiunčiau savo angelą, kad jis paliudytų jums apie šiuos dalykus bendruomenių labui. Aš esu Dovydo šaknis ir atžala,[g] skaisti ryto žvaigždė.’“[h]

17 Dvasia ir nuotaka[i] kviečia: „Ateik!“ Ir kas girdi, tesako: „Ateik!“ Kas trokšta, teateina;[y] kas nori, dovanai tesisemia gyvybės vandens.[j]

18 Aš pareiškiu kiekvienam, kas girdi pranašiškus šios knygos žodžius: kas prie jų ką pridės,[k] tam Dievas pridės šioje knygoje aprašytų negandų,[l] **19** ir kas atims ką nors iš pranašiškų šios knygos žodžių, iš to Dievas atims, kas aprašyta šioje knygoje, – neleis jam valgyti vaisių nuo gyvybės medžių[m] ir įeiti į šventąjį miestą.[n]

20 Tas, kuris liudija apie šiuos dalykus, sako: „Taip, aš netrukus ateisiu.“[o] –

„Amen! Ateik, Viešpatie Jėzau!“

21 Viešpaties Jėzaus malonė tebūna su šventaisiais.

22:13 *Alfa ir omega – pirmoji ir paskutinė gr. abėcėlės raidės. **22:15** *T. y. žmonės, kurių darbai Dievui bjaurūs. #Žr. žodynėlyje „okultizmas“. ^Žr. žodynėlyje „ištvirkavimas“.

Biblijos knygų lentelė

Hebrajiškieji ir aramėjiškieji raštai

Knyga	Kas parašė	Parašymo vieta	Baigta rašyti (m. p. m. e.)	Aprašomasis laikotarpis (m. p. m. e.)
Pradžios	Mozė	Dykuma	1513	Nuo sukūrimo iki 1657
Išėjimo	Mozė	Dykuma	1512	1657–1512
Kunigų	Mozė	Dykuma	1512	1 mėnuo (1512)
Skaičių	Mozė	Dykuma ir Moabo plynės	1473	1512–1473
Pakartoto Įstatymo	Mozė	Moabo plynės	1473	2 mėnesiai (1473)
Jozuės	Jozuė	Kanaanas	~1450	1473–~1450
Teisėjų	Samuelis	Izraelis	~1100	~1450–~1120
Rūtos	Samuelis	Izraelis	~1090	11 metų (teisėjų laikotarpis)
1 Samuelio	Samuelis, Gadas, Natanas	Izraelis	~1078	~1180–1078
2 Samuelio	Gadas, Natanas	Izraelis	~1040	1077–~1040
1 Karalių	Jeremijas	Judas ir Egiptas	Vienas ritinys 580	~1040–580
2 Karalių	Jeremijas			
1 Metraščių	Ezra	Jeruzalė (?)	Vienas ritinys	~1077–537 (išskyrus 1Me 1–9 sk.)
2 Metraščių	Ezra	Jeruzalė (?)	~460	
Ezros	Ezra	Jeruzalė	~460	537–~467
Nehemijo	Nehemijas	Jeruzalė	Po 443	456–po 443
Esteros	Mordechajas	Sūzai (Elamas)	~475	493–~475
Jobo	Mozė	Dykuma	~1473	Daugiau kaip 140 metų tarp 1657 ir 1473
Psalmynas	Dovydas ir kiti		~460	
Patarlių	Saliamonas, Agūras, Lemuelis	Jeruzalė	~717	
Mokytojo	Saliamonas	Jeruzalė	Prieš 1000	
Giesmių giesmė	Saliamonas	Jeruzalė	~1020	
Izaijo	Izaijas	Jeruzalė	Po 732	~778–po 732
Jeremijo	Jeremijas	Judas; Egiptas	580	647–580
Raudų	Jeremijas	Netoli Jeruzalės	607	
Ezechielio	Ezechielis	Babilonas	~591	613–~591
Danieliaus	Danielius	Babilonas	~536	618–~536
Ozėjo	Ozėjas	Samarijos sritis	Po 745	Prieš 804–po 745
Joelio	Joelis	Judas	~820 (?)	
Amoso	Amosas	Judas	~804	
Abdijo	Abdijas		~607	
Jonos	Jona		~844	
Michėjo	Michėjas	Judas	Prieš 717	~777–717
Nahumo	Nahumas	Judas	Prieš 632	
Habakuko	Habakukas	Judas	~628 (?)	
Sofonijo	Sofonijas	Judas	Prieš 648	
Agėjo	Agėjas	Jeruzalė	520	112 dienų (520)
Zacharijo	Zacharijas	Jeruzalė	518	520–518
Malachijo	Malachijas	Jeruzalė	Po 443	

Biblijos knygų lentelė

Graikiškieji raštai

Knyga	Kas parašė	Parašymo vieta	Baigta rašyti (m. e. m.)	Aprašomasis laikotarpis
Mato	Matas	Izraelis	~41	2 m. p. m. e.–33 m. e. m.
Morkaus	Morkus	Roma	~60–65	29–33 m. e. m.
Luko	Lukas	Cezarėja	~56–58	3 m. p. m. e.–33 m. e. m.
Jono	Jonas	Efezas arba jo apylinkės	~98	29–33 m. e. m. (išskyrus įžangą)
Apaštalų darbai	Lukas	Roma	~61	33–~61 m. e. m.
Romiečiams	Paulius	Korintas	~56	
1 Korintiečiams	Paulius	Efezas	~55	
2 Korintiečiams	Paulius	Makedonija	~55	
Galatams	Paulius	Korintas arba Sirijos Antiochija	~50–52	
Efeziečiams	Paulius	Roma	~60–61	
Filipiečiams	Paulius	Roma	~60–61	
Kolosiečiams	Paulius	Roma	~60–61	
1 Tesalonikiečiams	Paulius	Korintas	~50	
2 Tesalonikiečiams	Paulius	Korintas	~51	
1 Timotiejui	Paulius	Makedonija	~61–64	
2 Timotiejui	Paulius	Roma	~65	
Titui	Paulius	Makedonija (?)	~61–64	
Filemonui	Paulius	Roma	~60–61	
Hebrajams	Paulius	Roma	~61	
Jokūbo	Jokūbas (Jėzaus brolis)	Jeruzalė	Prieš 62	
1 Petro	Petras	Babilonas	~62–64	
2 Petro	Petras	Babilonas (?)	~64	
1 Jono	Jonas	Efezas arba jo apylinkės	~98	
2 Jono	Jonas	Efezas arba jo apylinkės	~98	
3 Jono	Jonas	Efezas arba jo apylinkės	~98	
Judo	Judas (Jėzaus brolis)	Izraelis (?)	~65	
Apreiškimas	Jonas	Patmo sala	~96	

[Ne visų knygų rašytojai ir parašymo vietos tiksliai žinomi. Metai daugiausia nurodomi apytikriai.]

Santrumpos ir simboliai

aram.	aramėjiškai, aramėjų	m. p. m. e.	metai prieš mūsų erą	g	gramas (-ai)
eil.	eilutė (-ės)	pažod.	pažodžiui	ha	hektaras (-ai)
gr.	graikiškai, graikų	plg.	palygink	kg	kilogramas (-ai)
hebr.	hebrajiškai, hebrajų	sk.	skyrius (-iai)	km	kilometras (-ai)
išn.	išnaša (-os)	t. y.	tai yra	L	litras (-ai)
k.	kalnas	žr.	žiūrėk	m	metras (-ai)
m. e. m.	mūsų eros metai	cm	centimetras (-ai)	mi	mylia (-ios)
				~	maždaug, apie

Biblijos žodžių rodyklė

Biblijos knygų pavadinimų santrumpos pateiktos 40 puslapyje.

0–9

1000, Apr 20:4 karaliavo su Kristumi **1000** metų
144 000, Apr 7:4 užantspauduotųjų – **144 000**
185 000, 2Ka 19:35 užmušė asirų stovykloje **185 000**
300, Ts 7:7 Išgelbėsiu jus pasitelkęs tuos **300** vyrų
666, Apr 13:18 tas skaičius yra **666**
70, Dan 9:2 turėjo gulėti griuvėsiuose **70** metų
Dan 9:24 šventajam miestui skirta **70** savaičių

A

ABEJOTI, Jok 1:6 prašo tikėdamas, **neabejodamas**
ABELIS, Pr 4:8 Kainas užpuolė **A.** ir nužudė
Mt 23:35 pradedant teisiojo **A.** krauju
ABIGAILĖ, 1Sa 25:3 **A.** buvo protinga ir graži
ABRAOMAS, 2Me 20:7 **A.**, savo draugo, palikuoniams
Rom 4:3 **A.** patikėjo Jehova, pripažintas teisiu
ACHANAS, Joz 7:1 **A.** pasiėmė sau kai ką
ADOMAS, Pr 5:5 iš viso **A.** nugyveno 930 metų
1Ko 15:22 Kaip per **A.** visi miršta
1Ti 2:14 **A.** nebuvo apgautas
AIŠKINTI, Neh 8:8 skaitė **a.** ir atskleisdami prasmę
Apd 17:3 **a.** ir Raštų žodžiais įrodinėjo
AKIMIRKSNIS, 1Ko 15:52 **a.** būsime pakeisti
AKIS, Mt 5:38 **A.** už **a.** ir dantis už dantį
Mt 6:22 **a.** žvilgsnis sutelktas
1Ko 2:9 Ko **a.** neregėjo, ko ausis negirdėjo
AKYS, Ps 115:5 Jie turi **a.**, bet nemato
Pat 15:3 Jehovos **a.** aprėpia viską
Mt 6:1 teisumo darbus darykite ne dėl **a.**
AKLAS, Mt 15:14 jeigu **a.** a. ves
AKLASIS, Kun 19:14 **a.** kliūties ant kelio nedėsi
Iz 35:5 Tada **a.** bus atvertos akys
AKMENYS, Lk 19:40 jeigu šitie tylės, **a.** šauks
AKMUO, Dan 2:34 atkirstas **a.** ne žmogaus rankomis
Mt 21:42 **A.**, kurį statytojai atmetė
AKVILAS, Apd 18:2 sutiko žydą, vardu **A.**
ALELIUJA. Žr. ŠLOVINKITE JAHĄ.
ALFA, Apr 1:8 Aš esu **A.** ir Omega
ALIEJUS, 1Ka 17:16 **a.** sąsotyje neišseko
Mt 25:4 nuovokiosios pasiėmė ir **a.**
ALYVMEDIS, Ps 52:8 lyg vešlus **a.** Dievo Namuose
Rom 11:17 tu, laukinis **a.**, buvai įskiepytas
ALYVMEDŽIŲ KALNAS, Lk 22:39 Jis patraukė link **A.**
ALKTI, Iz 65:13 Mano tarnai valgys, o jūs **a.**
AMEN, Įst 27:15 Visa tauta atsakys: **A.**!
1Ko 14:16 kaip žmogus tavo padėkai pritars **a.**?
AMŽIAI, Mok 3:14 visa, ką Dievas daro, išliks per **a.**
AMŽINAI, Pr 3:22 nevalgytų jo ir negyventų **a.**
Ps 37:29 Teisieji paveldės žemę ir gyvens **a.**
Jn 3:16 neprarštų ir galėtų gyventi **a.**
Jn 17:3 **a.** gyventi – tai pažinti tave
1Pt 1:25 Jehovos žodis tveria **a.**
AMŽINAS GYVENIMAS, Dan 12:2 pabus vieni **a.**
Apd 13:48 priimti tiesą, vedančią į **a.**
1Ti 6:12 tvirtai įsikibk į **a.**
AMŽINYBĖ, Mok 3:11 **a.** įdiegė žmonėms į širdį
ANANIJAS, Apd 5:1 **A.** su savo žmona Sapfyra
ANGELAI, Pr 28:12 aukštyn žemyn laipioja Dievo **a.**
Job 4:18 net **a.** jis randa ką prikišti
Mt 13:41 Sūnus išsiųs **a.**, ir jie išrankios
Mt 22:30 jie bus kaip **a.** danguje
Mt 24:31 **a.** surinks jo išrinktuosius
1Ko 6:3 Ar nežinote, kad mes teisime **a.**?
Hbr 13:2 nežinodami priėmė viešnagėn **a.**
1Pt 1:12 J tuos dalykus trokšta pažvelgti **a.**
Jud 6 **a.**, kurie paniekino garbingą padėtį
ANGELAS, 2Ka 19:35 Jehovos **a.** užmušė 185 000
Ps 34:7 Aplinkui tuos, kurie Jehovos bijo, budi **a.**
Oz 12:4 Su **a.** jis grūmėsi ir nugalėjo
Apd 5:19 Jehovos **a.** atidarė kalėjimo duris
ANTIKRISTAI, 1Jn 2:18 yra atsiradę daug **a.**
ANTROJI MIRTIS, Apr 2:11 Nugalėtojo neištiks **a.**
Apr 20:6 Tiems **a.** neturi galios
Apr 20:14 Ugnies ežeras yra **a.**
ANTSPAUDAS, 2Ko 1:22 pažymėjo mus savo **a.**
Apr 7:3 kol pažymėsime **a.** Dievo vergų kaktas
APAKINTI, Pr 19:11 besigrūdančius prie durų taip **a.**
2Ko 4:4 šio pasaulio dievas **a.** protą
APAŠTALAI, Mt 10:2 Štai dvylikos **a.** vardai
Apd 15:6 **a.** ir vyresnieji susirinko klausimo aptarti
2Ko 11:5 už jūsų ypatinguosius **a.** nesu prastesnis
APDARAI, Pr 3:21 Dievas padarė kailio **a.**
APDOVANOJIMAS, 1Ko 9:24 tik vienas gauna **a.**
APGAULĖ, Ps 34:13 sulaikykit lūpas nuo **a.**
1Ko 6:7 Ar ne geriau jau nukęsti **a.**?
APIPJAUSTYMAS, 1Ko 7:19 **A.** nieko nereiškia
APIPLĖŠTI, Fil 2:7 Jis **a.** save ir tapo tarsi vergas
APYSKAITA, Rom 14:12 duosime Dievui **a.** už save
APKALBINĖTI, Pat 20:19 su mėgstančiu **a.**
1Ti 5:13 įpranta **a.**, kištis į kitų reikalus
APKVAILINTI, Jer 20:7 Jehova, tu mane **a.**
APLAIDŪMAS, Dan 6:4 nebuvo įmanoma prikišti **a.**
APLAIDŽIAI, Jer 48:10 kas **a.** vykdo pavedimą
APLEISTI, Įst 31:8 nepaliks tavęs ir **neapleis**
1Ti 4:14 **Neapleisk** tavyje esančios dovanos
Hbr 13:5 niekada tavęs nepaliksiu ir **neapleisiu**
APNIKTI, Ps 40:12 daugybė nuodėmių **a.**
APOLAS, Apd 18:24 **A.**, iškalbingas vyras
APREIKŠTI, Rom 8:19 laukia, kada bus **a.** Dievo sūnūs
1Ko 2:10 Dievas tuos dalykus **a.** per dvasią
Ef 3:5 slėpinys apaštalams ir pranašams **a.**
APSIGOBTI, 1Ko 11:6 Jei moteris **neapsigobia**
APSISPRĘSTI, 1Ka 18:21 Kiek ilgai **neapsispręsit**?
APSKRITA, Iz 40:22 Jo buveinė – virš žemės **a.**
APSUNKINIMAI, Hbr 12:1 nusimeskime visus **a.**
APSUNKINTI, Lk 21:34 **neapsunkinkite** savo širdies
APTEMTI, Ef 4:18 Jų suvokimas **a.**
APTVARAS, Jn 10:16 Ir kitų aviių turiu – ne iš šio **a.**
APTVARSTYTI, Ez 34:16 sužeistąją **a.**
ARARATAS, Pr 8:4 laivas sustojo **A.** kalnuose
AREOPAGAS, Apd 17:22 Paulius atsistojo **A.** viduryje
ARKANGELAS, 1Te 4:16 Viešpats nusileis su **a.** balsu
Jud 9 **a.** Mykolas nesutiko su Velniu
ARKLAS, Lk 9:62 uždėjęs ranką ant **a.** žvalgosi atgal
ARMAGEDONAS, Apr 16:16 vietovę, hebrajiškai **A.**
ARTEMIDĖ, Apd 19:34 Didi efeziečių **A.**!
ARTIMAS, Lk 10:27 Mylėk savo **a.** kaip save patį
Lk 10:36 Kuris iš tų trijų tapo **a.**?
ARTINTIS, Jok 4:8 **A.** prie Dievo, ir jis **a.**
ASILAS, Zch 9:9 karalius joja ant **a.**
ĄSILĖ, Sk 22:28 Jehova atvėrė **a.** nasrus ir ši tarė
AŠARA, Apr 21:4 nušluostys kiekvieną **a.**
AŠAROS, Ps 6:6 kiaurą naktį **a.** laistau lovą
Ps 126:5 Kas su **a.** sėja
Mok 4:1 Mačiau engiamųjų **a.**
Apd 20:31 su **a.** kiekvieną protinau
Hbr 5:7 Kristus garsiai šaukdamas liejo **a.**
ATBUKTI, Mt 13:15 žmonių širdys **a.**
ATEITI, Apr 22:17 **A.**! Ir kas girdi, tesako: **A.**!

ATEITIS, Pat 24:20 nedoras žmogus neturi **a.**
ATGAILA, Apd 26:20 daryti darbus, priderančius **a.**
ATGAILAUTI, Ps 51:17 Tikra auka Dievui – **a.** dvasia
Lk 15:7 daugiau džiaugsmo dėl vieno **a.**
Apd 3:19 **a.** ir pasikeiskite
2Ko 7:10 dievobaimingas liūdesys skatina **a.**
ATGAIVA, Apd 3:19 kad nuo Jehovos ateitų **a.** laikai
ATGAIVINTI, Mt 11:28 Ateikite pas mane – aš jus **a.**
ATGIMTI, 1Pt 1:3 davė **a.**, kad turėtume gyvą viltį
ATJAUSTI, Hbr 4:15 **a.** mus dėl mūsų silpnumo
ATJAUTA, 2Ko 1:3 **a.** Tėvas ir visokios paguodos
Kol 3:12 apsivilkite širdinga **a.**
ATJAUTUS, Iš 34:6 esu Dievas gailestingas ir **a.**
ATLAIDUS, Neh 9:17 tu esi Dievas **a.**, atjautus
ATLEISTI, Ps 103:3 Visas kaltes jis tau **a.**
Pat 17:9 Kas **a.** kaltę, tas puoselėja meilę
Iz 55:7 tesigręžia į Dievą, nes jis mielai **a.**
Mt 6:14 Jeigu jūs **a.**, tai ir Tėvas **a.**
Mt 18:21 kiek kartų turiu **a.** savo broliui?
Mk 3:29 piktžodžiauja prieš dvasią, tam nebus **a.**
ATLIEKOS, Fil 3:8 Dėl jo viską laikau **a.**
ATLYGINTI, Rūt 2:12 **a.** Jehova, po kurio sparnais
Hbr 11:6 turi tikėti, kad jo ieškantiems **a.**
ATLYGIS, Pr 31:7 dešimt kartų keitė **a.**
ATMATOS, 1Ko 4:13 Pasaulis mus laiko **a.**
ATMESTI, Jer 8:9 Jehovos žodį jie **a.**
ATMESTINAS, 1Ko 9:27 kad pats netapčiau **a.**
ATMINIMAS, Lk 22:19 Darykite tai mano **a.**
ATMINTI, Mok 12:1 **a.** savo Kūrėją jaunystės dienomis
ATMOKĖTI, Pat 20:22 Nesakyk: **A.** už bloga!
Rom 6:23 nuodėmė **a.** mirtimi
2Te 1:6 **a.** jūsų prispaudėjams
ATNAUJINTI, Ps 104:30 Tu **a.** žemės veidą
Rom 12:2 **a.** savo protą
ATRIŠTI, Mt 18:18 ir ką tik **a.** žemėje
ATSAKYMAS, Pat 15:1 Švelnus **a.** nuramina įniršį
Pat 15:23 Žmogus džiaugiasi davęs teisingą **a.**
ATSAKYTI, Pat 15:28 Teisiojo širdis pamąsto prieš **a.**
Pat 18:13 **A.** neišklausius iki galo
Iz 65:24 jiems dar tebekalbant, **a.**
Kol 4:6 tada mokėsite kiekvienam **a.**
ATSARGUS, Pat 14:16 Išmintingas žmogus **a.**
ATSIDĖTI, 1Ko 7:35 neblaškomiems **a.** tarnystei
1Ti 4:15 Mąstyk apie šiuos dalykus, **a.** jiems
ATSIMAINYTI, Mt 17:2 jų akivaizdoje jis **a.**
ATSIMETIMAS, 2Te 2:3 iš pradžių turi prasidėti **a.**
ATSIMINTI, Job 14:13 nustatęs man laiką, mane **a.**
ATSISKAITYTI, Rom 6:7 kas miręs, **a.** už nuodėmę
ATSISKIRTI, Pat 18:1 Kas **a.** nuo kitų, įnorius tenkina
ATSITIKTINUMAS, Mok 9:11 visus užklumpa **a.**
ATSITRAUKTI, Hbr 10:39 savo pražūčiai **a.**
ATSKALA, Apd 28:22 apie šią **a.** žinome tik tiek
ATSKALOS, 2Pt 2:1 Jie slapčia kurs **a.**
ATSKALŪNIŠKAS, Tit 3:10 skleidžia **a.** mokymus
ATSKIRTI, Mt 25:32 jis **a.** žmones vienus nuo kitų
Rom 8:39 negalės **a.** mūsų nuo Dievo meilės
Hbr 5:14 sugeba **a.** gera nuo blogo
ATSTUMTAS, Iz 53:3 Paniekintas jis buvo ir **a.**
ATVAIZDAS, Pr 1:26 žmogų – kaip savo **a.**
Iš 20:4 Nedirbsi sau drožinio ar kitokio **a.**
ATŽALA, Jer 23:5 išauginsiu Dovydui teisią **a.**
AUGALAS, Jon 4:10 Tau gaila **a.**, dėl kurio nevargai
AUKA, 1Sa 15:22 klusnumas vertesnis už **a.**
Ps 40:6 **A.** ir atnašos tu nenorėjai
Ps 51:17 Tikra **a.** Dievui – atgailaujanti dvasia
Rom 12:1 aukoti savo kūnus kaip gyvą **a.**
Hbr 13:15 aukokime Dievui gyriaus **a.**
AUKLĖTI, Įst 8:5 Jehova tave **a.**, kaip tėvas **a.** sūnų
AUKLYBA, Pat 3:11 Neatmesk Jehovos **a.**
AUKOS, 2Sa 24:24 neatnašausiu **a.**, kurios nekainuoja
Iz 1:11 Įgriso jūsų **a.**, avinai
AUKSAS, Ez 7:19 Nei sidabras, nei **a.** neišgelbės
Dan 3:1 Nebukadnecaras padarė **a.** statulą
AUKŠČIAUSIASIS, Ps 83:18 Jehova – tik tu esi **A.**
Dan 4:17 žmonių karalystę valdo **A.**
AUKŠTESNIS, Fil 2:3 laikykite kitus **a.**
AUKŠTINTIS, Rom 12:16 **Nesiaukštinkite**
AUKURAS, Pr 8:20 Nojus pastatė Jehovai **a.**
Mt 5:24 palik dovaną prie **a.**
Apd 17:23 **a.** Nežinomam Dievui
AVELĖ, 2Sa 12:3 vargšas teturėjo vieną mažą **a.**
AVELĖS, Jn 21:16 Ganyk mano **a.**
AVINĖLIS, Iz 53:7 Kaip **a.** jį vedė pjauti
Jn 1:29 Dievo **A.**, kuris naikina nuodėmę!
AVYS, Ps 100:3 jo tauta ir jo ganyklos **a.**
Mt 25:33 **A.** pastatys savo dešinėje
Jn 10:16 Ir kitų **a.** turiu
AZAZELIS, Kun 16:8 Jis mes burtus, kuris taps **a.**

B

BAALAS, Jer 19:5 aukojo **B.** sūnus kaip auką
BABELĖ, Apr 18:2 Krito didžioji **B.**!
BABELIS, Pr 11:9 miestas buvo pramintas **B.**
BABILONAS, Jer 51:6 Bėkite iš **B.**!
Jer 51:37 **B.** virs akmenų sąvarta
BADAS, Ps 37:19 **b.** užėjus jie valgys ligi soties
Am 8:11 ne duonos **b.** ir ne vandens troškulį
BAILUMAS, 2Ti 1:7 Dievas davė mums ne **b.** dvasią
BAIMĖ, Pat 29:25 Žmonių **b.** yra spąstai
Lk 21:26 Žmonės alps iš **b.**
Ef 6:20 Melskite, kad kalbėčiau be **b.**
1Jn 4:18 Kas myli, to **b.** nekausto
BALANDIS, Mt 3:16 išvydo dvasią it **b.**
BALANDŽIAI, Mt 10:16 neklastingi kaip **b.**
BALSAS, 1Ka 19:12 pasigirdo ramus, tylus **b.**
Jn 5:28 visi kapuose išgirs jo **b.**
Jn 10:27 Manosios avys klauso mano **b.**
BARNABAS, Apd 9:27 Tada jam pagelbėjo **B.**
BARNIS, Apd 15:39 Kilo aštrus **b.** ir juodu atsiskyrė
BARTI, 1Ti 5:1 Vyresnio žmogaus aštriai **nebark**
BARUCHAS, Jer 45:2 Jehova sako apie tave, **B.**
BATŠEBA, 2Sa 11:3 **B.**, hetito Ūrijos žmona
BAUSMĖ, Mok 8:11 **b.** ne tuojau įvykdoma
BECALELIS, Iš 31:2 Aš išsirinkau **B.**
BEDUGNĖ, Apr 17:8 Žvėris išlips iš **b.**
Apr 20:3 Angelas įmetė jį į **b.**
BĖGTI, 1Ko 6:18 **B.** nuo ištvirkavimo!
1Ko 9:24 **B.** taip, kad jį laimėtumėte
Gal 5:7 taip gerai **b.**, tad kas sukliudė?
BELŠTI, Mt 7:7 **b.**, ir bus atidaryta
BELŠACARAS, Dan 5:1 Karalius **B.** iškėlė puotą
BENDRADARBIAI, 1Ko 3:9 Mes esame Dievo **b.**
BENDRAUTI, 1Ko 5:9 kad **nebebendrautumėte** su
BENDRUOMENĖ, Mt 16:18 ant uolos pastatysiu **b.**
Apd 20:28 Gavykite Dievo **b.**
BERNIUKAS, Ts 13:8 Tegu pamoko, kaip auklėti **b.**
BETELIS, Pr 28:19 Tą vietą jis pavadino **B.**
BETLIEJUS, Mch 5:2 iš tavęs, **B.**, Efrata, kilis
BIČIULIS, Ps 55:13 mano **b.**, mano artimas draugas
BIJOTI, Pr 9:2 Jūsų **b.** visi žemės gyvūnai
2Me 20:15 **nebijokite** šitos didžiulės daugybės
Ps 118:6 Jehova su manimi, aš **nebijosiu**
Pat 8:13 **B.** Jehovos – neapkęsti nedorybės
Iz 28:16 Kas juo tikės, nieko **nebijos**
Iz 41:10 **Nebijok** – aš su tavimi
Lk 12:4 **nebijokite** tų, kurie gali nužudyti kūną
Apr 2:10 **Nebijok** būsimųjų kentėjimų
BILEAMAS, Sk 22:28 asilė **B.** tarė
BYLINĖTIS, 1Ko 6:6 Deja, brolis **b.** su broliu
BJAURUS, Ef 4:29 Joks **b.** žodis teneišeina
BJAURUSIS NIOKOTOJAS, Mt 24:15 pamatysite **b.**
BLOGA, Pr 3:5 kaip Dievas – žinosite, kas gera ir **b.**
Rom 7:19 Darau tai, kas **b.**, ko nenoriu
Rom 12:17 Niekam neatmokėkite **b.** už **b.**
BODĖTIS, Ps 45:7 branginai teisumą ir **b.** nedorybe
Rom 12:9 **B.** to, kas pikta, laikykitės to, kas gera

BOKŠTAS, Pr 11:4 pasistatykime **b.**
Pat 18:10 Jehovos vardas – tvirtas **b.**
Iz 21:8 sargybos **b.** stoviu
BRANDUMAS, Hbr 6:1 veržkimės į **b.**
BRANDUS, Gal 6:1 dvasiškai **b.**, mėginkite pataisyti
Ef 4:13 kol tapsime kaip **b.** vyras
BRANGENYBĖS, Ag 2:7 visų tautų **b.** suplauks
BRANGIAI, 1Ko 7:23 Jūs buvote **b.** nupirkti
BRANGINTI, Jn 12:25 Kas **b.** gyvybę, ją pražudys
1Te 5:13 **b.** ir mylėkite už jų darbą
BRANGUS, Dan 9:23 esi labai **b.** žmogus
BROLIAI, Mt 13:55 Jokūbas, Juozapas argi nėra jo **b.**?
Mt 25:40 padarėte mažiausiam iš mano **b.**
BROLIJA, 1Pt 2:17 Gerbkite visus, mylėkite **b.**
1Pt 5:9 jūsų **b.** visame pasaulyje
BROLIS, Pat 17:17 tarsi **b.**, gimęs padėti nelaimėje
Pat 18:24 būna draugų, artimesnių už **b.**
1Ko 5:11 vadinasi **b.**, tačiau yra ištvirkautojas
BROLIŠKA MEILĖ, Rom 12:10 Mylėkite vienas kitą **b.**
BUDĖTI, Mt 26:41 **B.** ir melskitės
Apr 16:15 Laimingas, kas **b.** ir saugo drabužius
BŪRĖJAI, Kun 19:31 nesitarsite su **b.**
BŪRĖJAS, Įst 18:10 Nebus tarp jūsų **b.**
BŪRIMAS, Apd 13:6 Barjėzus užsiiminėjo **b.**
Gal 5:20 stabmeldystė, **b.**
BURTAS, Ps 22:18 dėl mano apdaro meta **b.**
BŪTI, Iš 3:14 Aš **b.**, kuo norėsiu **b.**
BUVEINĖ, 2Ko 5:1 **b.** danguje – ne rankų darbo
Apr 21:3 Dievo **b.** tarp žmonių

C

CEZARIS, Mt 22:17 valia mokėti **C.** mokestį ar ne?
Mk 12:17 Kas **C.**, atiduokite **C.**
Jn 19:15 neturime kito karaliaus – tiktai **C.**
Apd 17:7 Jie visi eina prieš **C.** potvarkius
Apd 25:11 Aš šaukiuosi **C.**!

Č

ČESNAKAI, Sk 11:5 Prisimename svogūnus, **č.**

D

DAGTIS, Iz 42:3 neužgesins rusenančio **d.**
DAILIDĖ, Mk 6:3 Argi jis ne **d.**, ne Marijos sūnus?
DALINIS, 1Ko 13:9 mūsų žinojimas **d.**
DANGUS, Ps 8:3 Kai žvelgiu į **d.**, į mėnulį ir žvaigždes
Jn 3:13 joks žmogus nėra pakilęs į **d.**
2Ko 12:2 nuneštas iki trečio **d.**
2Pt 3:13 laukiame naujo **d.** ir naujos žemės
DANGŪS, Ps 19:1 **D.** skelbia Dievo šlovę
DARBAI, Ps 104:24 Kiek daug tavų **d.**, Jehova!
Jn 14:12 darys **d.**, kuriuos aš darau
DARBAS, Neh 4:6 Žmonės į **d.** įdėjo širdį
Mok 2:24 valgyti, gerti ir džiaugtis savo **d.**
DARBININKAS, Lk 10:7 **d.** vertas savo užmokesčio
DARBŠTUS, Pat 10:4 **d.** ranka pelno turtus
Rom 12:11 Būkite **d.**, netinginiaukite
DARBUOTIS, Jn 5:17 Mano Tėvas **d.** iki šiolei
DARYTI, Rom 7:15 ko noriu, **nedarau**
DAVINYS, Jok 1:17 Iš aukštybių kiekvienas geras **d.**
DEBESIS, Hbr 12:1 didelio **d.** liudytojų apsupti
DEBESYS, Mok 11:4 žvalgosi į **d.**, nenuims derliaus
Mt 24:30 pamatys Sūnų ateinant **d.**
DEJUOTI, Ez 9:4 kurie dūsauja ir **d.** dėl bjauryščių
Rom 8:22 kūrinija iki šiol **d.** ir kankinasi
Rom 8:26 mums **d.**, dvasia pati maldauja
DĖKINGAS, Kol 3:15 būkite **d.**
DĖKOTI, Ps 92:1 Jehova, gera tau **d.**
Apd 28:15 Juos išvydęs, Paulius **d.** Dievui
Ef 5:20 už viską **d.** Dievui
DELNAS, Ps 145:16 Tu **d.** savąjį atgniauži
DELSTI, Iz 46:13 aš **nedelsiu** vaduoti
2Pt 3:9 Jehova **nedelsia** tesėti pažado
DĖMĖ, 2Pt 3:14 kad būtumėte be **d.**
DEMONAI, Mt 8:28 išėjo du **d.** apsėsti žmonės
1Ko 10:20 aukas tautos aukoja **d.**
1Ko 10:21 negalite valgyti nuo **d.** stalo
Jok 2:19 ir **d.** tiki, ir dreba
DEMONAS, Apd 16:16 užvaldyta žyniavimo **d.**
DERLIUS, Mok 11:4 kas žvalgosi į debesis, nenuims **d.**
DEŠIMT, Pr 18:32 Nenaikinsiu ir dėl **d.**
DEŠIMTINĖ, Neh 10:38 nuo **d.** paims dešimtą dalį
Mal 3:10 Atneškite visą **d.** į sandėlį
DEŠIMT ĮSAKYMŲ, Iš 34:28 Dievas įrašė **D.**
DEŠINĖ, Iz 41:10 remsiu savo teisumo **d.**
Mt 6:3 tegu kairė nežino, ką daro **d.**
DIDESNIS, Jn 14:28 Tėvas už mane **d.**
1Jn 3:20 Dievas **d.** už mūsų širdį
DIDŽIŪNAI, Iz 32:1 štai **d.**, įsigalės teisingumas
DIDŽIŪNAS, Iz 9:6 jį vadins taikos **d.**
Dan 10:13 Persijos **d.** man priešinosi
DIENA, Ps 84:10 tavo kiemuose viena **d.** vertesnė
Ez 4:6 po vieną už metus, po **d.** už metus
Mt 24:36 **d.** ir valandos niekas nežino
2Pt 3:8 viena **d.** Jehovai
DIEVAS, Įst 10:17 **D.** Jehova yra dievų **D.**
Jn 1:18 **D.** joks žmogus niekada nėra matęs
Jn 17:3 pažinti tave, vienintelį tikrąjį **D.**
2Ko 4:4 šio pasaulio **d.** apakino protą
Ef 4:6 vienas visų **D.** ir Tėvas
1Jn 4:8 **D.** yra meilė
DIEVOTAI, 2Ti 3:12 trokšta **d.** gyventi, persekiojami
DIEVOTUMAS, 1Ti 4:8 **d.** naudingas viskam
1Ti 6:6 **d.** galima daug pelnyti
DIEVO ŽODIS, Iz 40:8 **D.** tvirta amžinai
Mk 7:13 Laikydamiesi tradicijos, atmetate **D.**
1Te 2:13 priėmėte jį ne kaip žmonių, o kaip **D.**
Hbr 4:12 **D.** yra gyvas ir paveikus
DYGLYS, 2Ko 12:7 man duotas **d.** kūne
DINA, Pr 34:1 **D.** nueidavo pasimatyti su merginomis
DIRBTI, 1Te 2:9 **d.** dieną ir naktį
2Te 3:10 Kas nenori **d.**, tenevalgo
DIRVA, 1Ko 3:9 jūs – Dievo **d.**, Dievo statinys
DORA, Ef 4:19 Visiškai praradę **d.** jausmą
DORAS, Job 1:8 Jobas **d.**, teisus
DORKADĖ, Apd 9:36 mokinė, vardu **D.**
DOSNIAI, Įst 15:8 d. atverk savo ranką, skolink
Pat 11:24 Vieni **d.** dalija ir turtėja
Jok 1:5 tegu prašo Dievą; Dievas duoda **d.**
DOSNUS, Pat 11:25 **D.** žmogus klestės
1Ti 6:18 tebūna **d.**, pasirengę dalytis
DOVANA, Ps 127:3 vaikai yra Jehovos **d.**
1Ko 7:7 kiekvienas nuo Dievo yra gavęs savo **d.**
DOVANAI, Mt 10:8 **D.** gavote, **d.** ir duokite
Apr 22:17 **d.** tesisemia gyvybės vandens
DOVANOS, Rom 12:6 Dievas davė mums skirtingų **d.**
Ef 4:8 vedėsi belaisvius – davė žmones **d.**
DOVANOTI, Ps 25:11 **d.** man, nors kaltė didžiulė
Rom 6:23 Dievas **d.** amžiną gyvenimą
DOVYDAS, 1Sa 16:13 Samuelis patepė **D.**
Lk 1:32 Jehova jam duos jo tėvo **D.** sostą
Apd 2:34 **D.** juk nepakilo į dangų
DRACHMOS, Lk 15:8 turi dešimt **d.** ir vieną pameta
DRĄSA, Apd 28:15 Juos išvydęs, Paulius įgavo **d.**
DRĄSIAI, Apd 4:31 Visi ėmė **d.** skelbti žodį
DRĄSINTI, Kol 3:16 Mokykite ir **d.** vieni kitus
DRĄSUS, Joz 1:7 Tik būk **d.** ir tvirtas
Pat 28:1 teisusis – **d.** kaip liūtas
DRAUGAI, Pat 3:32 Jehova doruosius laiko **d.**
Pat 16:28 šmeižikas išskiria gerus **d.**
Pat 18:24 būna **d.**, artimesnių už brolį
Jn 15:13 didesnės meilės, gyvybę už **d.** atiduoti
Jn 15:14 mano **d.**, jei darote, ką jums įsakau
DRAUGAS, 2Me 20:7 Abraomo, savo **d.**
Ps 25:14 kurie Jehovos bijo, yra jis geras **d.**
Pat 17:17 Tikras **d.** myli visada
Pat 27:6 **D.** kirčiai byloja apie ištikimybę

Jok 2:23 Jehova pavadino ji savo **d.**
Jok 4:4 pasaulio **d.**, tampa Dievo priešu
DRAUGAUTI, Pat 14:20 su turtingu **d.** nori daugelis
DRAUGIJOS, 1Ko 15:33 Blogos **d.** gadina gerus
DRAUSMINTI, Ps 141:5 tegu jis **d.** – tai lyg aliejus
Pat 3:11 nesipiktink jo **d.**
Pat 19:18 **D.** savo sūnų, kol nevėlu
Apr 3:19 kuriuos myliu, aš **d.**
DRUNGNAS, Apr 3:16 esi **d.**, ketinu išspjauti
DRUSKA, Pr 19:26 pavirto **d.** stulpu
Mt 5:13 Jūs – žemės **d.**
Kol 4:6 žodžiai tebūna **d.** pagardinti
DUKTĖ, Lk 8:49 Tavo **d.** mirė
DUKTERYS, Jl 2:28 jūsų sūnūs ir **d.** pranašaus
Apd 21:9 turėjo keturias netekėjusias **d.**
DULKĖ, Pr 3:19 **D.** esi ir į **d.** vėl pavirsi
Ps 103:14 atsimena, kad esame tik **d.**
DULKĖS, Pr 2:7 Iš žemės **d.** Dievas padarė žmogų
Iz 40:15 tautos – tik **d.** ant svarstyklių
DUOBĖ, Pat 26:27 Kas kasa **d.**, pats įkris
Dan 6:7 turi būti įmestas į liūtų **d.**
DŪONA, Sk 21:5 niekam tikusi **d.** nusibodo!
Ps 37:25 nemačiau teisiojo vaikų prašančių **d.**
Iz 55:2 Kodėl mokate pinigus ne už **d.**?
Mt 4:4 Žmogus bus gyvas ne vien **d.**
Mt 6:11 Kasdienės **d.** duok mums šiandien
Jn 6:35 Aš esu gyvenimo **d.**
DUOTI, Lk 12:48 kuriam daug **d.**, daug ir pareikalauta
Apd 20:35 Didesnė laimė **d.** negu imti
DŪRIAI, Pat 12:18 Neapgalvoti žodžiai – lyg **d.**
DURYS, 1Ko 16:9 plačios **d.** našiai dirbti
Apr 3:20 stoviu prie **d.** ir beldžiuosi
DŪSAUTI, Iz 35:10 niekas **nebedūsaus**
Ez 9:4 paženklink kaktas tiems, kurie **d.**
DVASIA, Sk 11:25 Paėmęs **d.** nuo Mozės
2Sa 23:2 Jehovos **d.** kalbėjo per mane
Ps 51:10 duok man naują, ryžtingą **d.**
Ps 51:11 neatimk iš manęs savo **d.** šventos
Ps 51:17 auka Dievui – atgailaujanti **d.**
Ps 146:4 **d.** išeina, sugrįžta jis į žemę
Mok 12:7 **d.** sugrįš pas Dievą
Iz 61:1 Jehovos **d.** ant manęs
Zch 4:6 ne galybe, o manąja **d.**
Mt 12:31 piktžodžiavimas prieš **d.**
Mt 26:41 **d.** ryžtinga, bet kūnas silpnas
Lk 1:35 šventoji **d.** apgaubs tave savo šešėliu
Lk 11:13 Tėvas duos **d.** tiems, kurie jį prašo
Lk 23:46 tau į rankas atiduodu savo **d.**
Jn 4:24 Dievas yra **d.**, garbinti jį **d.**
Jn 14:26 šventoji **d.** išmokys jus visko
Jn 16:13 tiesos **d.** padės jums
Apd 1:8 Kai nusileis šventoji **d.**, gausite galios
Apd 2:4 Visi tapo kupini šventosios **d.**
Rom 8:16 **d.** išvien su mūsų **d.** liudija
Rom 8:26 **d.** pati maldauja už mus
2Ko 3:17 Jehova yra **d.**
Gal 6:8 jei sėja, kas patinka **d.**
Ef 4:30 neliūdinkite Dievo šventosios **d.**
1Pt 3:18 atgaivintas kaip **d.**
DVASINIS, 1Ko 2:15 **D.** žmogus apie visa gali spręsti
1Ko 15:44 prikeliamas **d.** kūnas
Ef 6:12 grumiamės su **d.** blogio jėgomis
DVASIŲ IŠŠAUKĖJAS, Įst 18:11 **d.**, ateities spėjėjo
DVIDEŠIMT KETURI, Apr 4:4 **d.** sostai ir **d.** vyresnieji
DVYLIKA, Mk 3:14 **d.** pavadino apaštalais
DZEUSAS, Apd 14:12 Barnabą vadino **D.**
DŽIAUGSMAS, Neh 8:10 Jehovos **d.** yra jūsų stiprybė!
Ps 40:8 Vykdyti tavo valią, o Dieve, man **d.**
Ps 100:2 Tarnaukite Jehovai su **d.**
Lk 8:13 žodį priima su **d.**, nejleidžia šaknies
Lk 15:7 danguje daugiau **d.** dėl vieno atgailaujančio
Jn 16:22 niekas to **d.** iš jūsų neatims
Hbr 12:2 Dėl būsimo **d.** jis ištvėrė kančias
DŽIAUGTIS, Ps 37:4 Užvis labiausiai **d.** Jehova
Mok 2:24 nėra geriau kaip **d.** savo darbu
Lk 3:22 Tu mano mylimasis Sūnus. Tavimi aš **d.**
Apd 5:41 tie eidami iš Sinedriono **d.**
Rom 5:3 **D.** sunkumais, žinodami
Rom 12:12 **D.**, kad turite viltį
Rom 12:15 **D.** su besidžiaugiančiais
Fil 4:4 **d.** Viešpačiu. Dar kartą sakau: **d.!**
DŽIŪGAUTI, Pat 8:30 aš **d.** jo akivaizdoje
Iz 65:14 Mano tarnai linksma širdimi **d.**

E

EDENAS, Pr 2:8 **E.** Dievas įveisė sodą
ĖDŽIOS, Lk 2:7 suvystė vaikelį ir paguldė **ė.**
EFEZAS, 1Ko 15:32 kovojau **E.** su žvėrimis
EGIPTAS, Mt 2:15 Iš **E.** parsikviečiau savo sūnų
EILĖ, 1Ko 15:23 kiekvienas pagal **e.**: pirmasis Kristus
EITI, Jn 6:19 Jėzus **ė.** ežero paviršiumi
ELGESYS, 1Pt 3:1 galite laimėti be žodžių, savo **e.**
ELGTIS, 1Pt 2:12 **E.** nepriekaištingai žmonių akyse
ELIJAS, Jok 5:17 **E.** buvo toks pat žmogus
ELIS, 1Sa 1:3 kunigais tarnavo du **E.** sūnūs
EPILEPSIJA, Mt 4:24 gabeno sergančius **e.**, ir jis gydė
ERELIAI, Iz 40:31 pakils lyg **e.** ant sparnų
ĖRIUKAI, Iz 40:11 Savo rankomis **ė.** jis surinks
Jn 21:15 ar myli mane? Maitink mano **ė.**
EUNUCHAI, Mt 19:12 Juk yra **e.**, kurie tokie gimė
EUNUCHAS, Apd 8:27 važiuoja **e.** iš Etiopijos
EVANGELIZUOTOJAS, 2Ti 4:5 dirbk **e.** darbą
EVODIJA, Fil 4:2 Raginu **E.** ir Sintichę
EZAVAS, Pr 25:34 **E.** paniekino pirmagimystę
Hbr 12:16 nevertina šventų dalykų kaip **E.**
EZEKIJAS, 2Ka 19:15 **E.** Jehovos akivaizdoje meldėsi
EZRA, Ezr 7:11 **E.** – kunigui ir perrašinėtojui
EŽERAS, Apr 19:20 ugnies **e.** su degančia siera

F

FIGMEDIS, Mch 4:4 Kiekvienas sėdės po savo **f.**
Mt 21:19 **f.** kaipmat nudžiūvo
Mk 13:28 Pagalvokite apie **f.**
FILOSOFAI, Apd 17:18 epikūrininkų ir stoikų **f.**
FILOSOFIJA, Kol 2:8 nesuviliotų **f.** ir apgaule
FINEHASAS, Sk 25:7 **F.** išėjo iš minios ir stvėręs ietį

G

GABALIUKAI, Mt 14:20 dvylika pintinių atlikusių **g.**
GABRIELIUS, Lk 1:19 **G.** ir tarnauju Dievo akivaizdoje
GAIDYS, Mt 26:34 šią naktį dar **g.** nepragydus
GAILESTINGAS, Įst 4:31 Jehova yra **g.** Dievas
Lk 6:36 Būkite **g.**, kaip jūsų Tėvas yra **g.**
GAILESTINGIEJI, Mt 5:7 Laimingi **g.**
GAILESTINGUMAS, 1Me 21:13 jo **g.** labai didelis
Pat 28:13 Kas jas išpažįsta, susilauks **g.**
Mt 9:13 Aš noriu **g.**, o ne aukos
Jok 2:13 **G.** triumfuoja prieš teismą
GAILESTIS, Mt 20:34 **G.** apimtas, Jėzus palietė akis
GAILĖTI, Mt 9:36 Matydamas minias, jis jų **g.**
GALAS, Mt 24:14 Tada ateis **g.**
GALIA, Mt 7:29 jo žodžiai turėjo **g.**
Mk 5:30 pajuto, kad iš jo išėjo **g.**
2Ko 4:7 nejprastai didelė **g.** iš Dievo
2Ko 12:9 mano **g.** tobulai pasireiškia, kai esi silpnas
GALYBĖ, Zch 4:6 ne **g.**, o manąja dvasia!
GALIJOTAS, 1Sa 17:4 kovotojas – toks **G.**
GALINGAS, 2Ko 12:10 būdamas silpnas esu **g.**
GALVA, Pr 3:15 jis sutrins tau **g.**
Dan 2:32 Statulos **g.** buvo iš gryno aukso
1Ko 11:3 moters **g.** – vyras
Ef 5:23 Kristus yra bendruomenės **g.**
GAMALIELIS, Apd 22:3 mokslą išėjęs pas **G.**
GANYTI, 1 Pt 5:2 **g.** jums patikėtą kaimenę
GANYTOJAI, Ez 34:2 **g.**, tik savimi rūpinatės
Ef 4:11 dar kitus – **g.** ir mokytojais

GANYTOJAS, Ps 23:1 Jehova – mano **G.**
Iz 40:11 Jis kaip **g.** kaimenę žiūrės
Ez 37:24 visi turės vieną **g.**
Zch 13:7 Kirsk **g.**, ir kaimenė teišsisklaido
Jn 10:14 aš gerasis **g.**, pažįstu savąsias
Jn 10:16 viena kaimenė ir vienas **g.**
GARBĖ, Pat 19:11 **g.** nekreipti dėmesio į įžeidimą
1Ko 10:31 visa darykite Dievo **g.**
Fil 1:29 **g.** dėl jo kentėti
GARBINGAS, 2Ti 2:20 Pirmų paskirtis **g.**
GARBINTI, Mt 4:10 Jehovą, savo Dievą, **g.**
Jn 4:24 **g.** jį dvasia ir tiesa
GARSTYČIA, Lk 13:19 Su ja yra kaip su **g.** grūdeliu
GĄSDINTI, Mch 4:4 nebus kam jų **g.**
GĖDĖTI, Mok 7:2 Geriau eiti į namus, kuriuose **g.**
GĖDYTIS, Mk 8:38 Kas **g.** manęs ir mano žodžių
Rom 1:16 Gerosios naujienos aš **nesigėdiju**
2Ti 2:15 neturintis ko **g.** darbininkas
1Pt 4:16 kas kenčia, tegu **nesigėdija**
GEHAZIS, 2Ka 5:20 **G.** tarė: Pasivysiu jį
GEHENA, Mt 10:28 pražudyti ir kūną, ir gyvybę **G.**
GEIDULIAI, Ef 2:3 kitados tenkinome kūno **g.**
GEIDULINGUMAS, Rom 1:26 atidavė nežabotam **g.**
Kol 3:5 gimsta nežabotas **g.**
GEIDULYS, Rom 1:27 vyrai užsidegė **g.** vienas kitam
GEISMAI, Gal 5:16 nepasiduosite jokiems kūno **g.**
2Ti 2:22 bėk nuo jaunatvės **g.**
1Pt 1:14 nebesileiskite valdomi **g.**
1Pt 2:11 raginu nepasiduoti kūno **g.**
GEISMAS, Jok 1:14 jo paties **g.** ima jį traukti
1Jn 2:16 kas pasaulyje – kūno **g.**, akių **g.**
GELBĖTOJAS, 2Sa 22:3 jis – mano prieglauda ir **g.**
Apd 5:31 didįjį Vedlį ir **G.** Dievas išaukštino
GELEŽIS, Pat 27:17 Kaip **g.** pagalanda **g.**
Iz 60:17 pakeisiu **g.** sidabru
Dan 2:43 kaip **g.** nekimba su moliu
GELMĖ, Rom 11:33 Dievo turtai, išmintis – kokia **g.**!
GELMĖS, 1Ko 2:10 Dvasia visa ištiria, netgi Dievo **g.**
GERA, Pr 1:31 Dievas matė, kad tai yra labai **g.**
Pr 3:5 kaip Dievas – žinosite, kas **g.**
Rom 7:19 Darau ne tai, kas **g.** – ko noriu
Gal 6:10 darykime **g.** visiems, o ypač
GERADARYS, Rom 5:7 nebent ryžtųsi numirti už **g.**
GERADARYSTĖ, Pat 3:27 Neatsakyk **g.**, padėk jam
GERAI, Jer 6:14 Viskas **g.**! Viskas **g.**!, o juk **g.** nėra
GERAŠIRDIŠKUMAS, Apd 28:2 Vietiniai parodė **g.**
GERBTI, Iš 20:12 **G.** savo tėvą ir motiną
Ef 5:33 žmona tegul didžiai **g.** vyrą
GĖRĖTIS, Ps 1:2 bet **g.** Jehovos įstatymu
Rom 7:22 vidinis žmogus **g.** Dievo įstatymu
GĖRYBĖS, Iz 61:6 Tautų **g.** jūs valgysite
GESINTI, 1Te 5:19 **Negesinkite** dvasios
GIBEONAS, Joz 9:3 **G.** gyventojai, sužinoję
GIDEONAS, Ts 7:20 Jehovos ir **G.** kalavijas!
GYDYTI, Ps 147:3 Jis **g.** tuos, kurių širdis sugniužusi
Pat 12:18 išmintingo žmogaus liežuvis **g.**
Apr 22:2 Tų medžių lapai skirti tautoms **g.**
GYDYTOJAS, Lk 5:31 Ne sveikiesiems reikia **g.**
GIEDOTI, Ps 96:1 **G.** Jehovai naują giesmę!
Apd 16:25 Paulius su Silu **g.** Dievui
Ef 5:19 **g.** ir šlovinkite Jehovą
GIESMĖS, Neh 12:46 šlovinimo ir padėkos **g.**
Kol 3:16 giedodami dvasines **g.**
GYLIS, Ef 3:18 suvoktumėte plotį, ilgį, aukštį, **g.**
GIMTADIENIS, Pr 40:20 per savo **g.** faraonas iškėlė
Mt 14:6 per Erodo **g.** šventę
GINČAS, Pat 15:18 kas lėtas pykti, **g.** nuslopina
Pat 17:14 kol **g.** nepratrūko, pasitrauk
GINČYTIS, 1Ti 6:4 jam terūpi **g.** ir dėl žodžių kovoti
GINKLAI, 2Ko 10:4 Mūsų kovos **g.** ne kūniški
Ef 6:11 Apsiginkluokite Dievo **g.**
GINKLAS, Iz 54:17 joks **g.**, nukaltas tau pulti
GINTI, 1Pt 3:15 visada pasirengę **g.** savąją viltį
GIRTAUTI, Ef 5:18 **negirtaukite**, nes vyne slypi
GIRTI, Pat 27:2 Tegul kitas tave **g.**
2Ko 6:8 kai mus peikia ir **g.**
GIRTIS, 1Ko 1:31 Kas **g.**, **tesigiria** Jehova
GIRTUOKLIAI, 1Ko 6:10 **g.** nepaveldės Karalystės
GIRTUOKLIS, 1Ko 5:11 nebebendrautumėte su **g.**
GYVAS, Job 14:14 žmogus numiršta, ar bus vėl **g.**?
2Ko 5:15 kad **g.** nebe dėl savęs gyventų
Hbr 4:12 Dievo žodis yra **g.**
GYVASIS, Dan 6:26 Jis yra **g.** Dievas
Lk 20:38 ne mirusiųjų, o **g.** Dievas
GYVATĖ, Pr 3:4 nemirsite, – tarė moteriai **g.**
Jn 3:14 kaip Mozė iškėlė **g.**, taip Žmogaus Sūnus
GYVENAMAS, Iz 45:18 žemę padarė, kad būtų **g.**
GYVENIMAS, Įst 30:19 duodu tau rinktis **g.** arba mirtį
Ps 36:9 Tu esi **g.** versmė
Jn 10:10 kad jos gautų **g.** ir būtų jo pertekusios
Jn 11:25 Aš esu prisikėlimas ir **g.**
GYVYBĖ, Jer 39:18 Atlygis tau bus tavo **g.**
Lk 9:24 Kas nori išgelbėti **g.**, tas ją praras
Apd 20:24 aš savo **g.** nė kiek nebranginu
GYVULIAI, Pat 12:10 Teisus žmogus rūpinasi savo **g.**
Mok 3:19 ir žmonių, ir **g.** laukia tas pat
GYVULYS, Kun 18:23 nesantykiaus su **g.**
GOBŠUMAS, Lk 12:15 saugokitės visokio **g.**
Kol 3:5 **g.**, prilygstantis stabmeldystei
GOBŠUOLIS, 1Ko 5:11 nebebendrautumėte su **g.**
1Ko 6:10 **g.** nepaveldės Karalystės
GOBTUVAS, 2Ko 3:15 **g.** jų širdis dengia
GOLGOTA, Jn 19:17 Kaukolės vietą (hebrajiškai **G.**)
GOMORA, Pr 19:24 lieti ant Sodomos ir **G.** sierą
GRASINTI, 1Pt 2:23 kentėdamas **negrasino**
GRIAUTI, 2Ko 10:4 gali **g.** tvirtoves
GRYNINTI, Mal 3:3 Atsisėdęs jis **g.** Levio sūnus
GRĮŽIMAS, 2Pt 3:4 Tai kur jo žadėtasis **g.**?
GRĮŽTI, Jl 2:12 **g.** pas mane visa širdimi
Mt 24:3 koks ženklas liudys, kad esi **g.**?
Mt 24:37 kaip Nojaus dienomis, taip Sūnui **g.**
GROŽĖTIS, Ps 27:4 trokštu **g.** jo šventykla
Ez 28:17 Savimi **g.** širdyje išpuikai
GROŽIS, Pat 31:30 Žavumas apgaulingas, **g.** praeina
GRUMTIS, Ef 6:12 **g.** ne su krauju ir kūnu
GUDRUS, Mt 10:16 **g.** kaip gyvatės
GULDYTI, Rom 16:4 Jiedu už mane yra **g.** galvą

H

HADAS, Apr 1:18 turiu mirties ir **H.** raktus
Apr 20:13 mirtis su **H.** irgi atidavė savuosius
HENOCHAS, Pr 5:24 **H.** ėjo su Dievu

I

IEŠKOTI, 1Me 28:9 Jeigu jo **i.**, jis leisis surandamas
Iz 55:6 **I.** Jehovos, kol galima jį rasti
Sof 2:3 **i.** Jehovos, visi žemės romieji
Mt 5:3 Laimingi **i.** Dievo
Jn 4:23 nes Tėvas tokių garbintojų **i.**
Apd 17:27 idant jie **i.** Dievo
IFTACHAS, Ts 11:30 **I.** davė Jehovai įžadą
ĮGEIDŽIAI, Rom 16:18 Jie vergauja savo **į.**
ĮKVĖPTAS, 2Ti 3:16 Visi Raštai yra Dievo **į.**
ILGAAMŽIS, Dan 7:9 pastatyti sostai ir atsisėdo **I.**
ILGĖTIS, Job 14:15 Tu juk **i.** savo rankų kūrinio
Ps 84:2 Visa siela **i.** Jehovos kiemų
Iz 26:9 Visa esybe naktį aš tavęs **i.**
INKARAS, Hbr 6:19 viltis yra gyvybę gelbstintis **i.**
ĮRODINĖTI, Apd 17:3 aiškino ir Raštų žodžiais **į.**
ĮRZLUS, Pat 21:19 Geriau dykynėje nei su **i.** žmona
ĮSAKYMAI, Mt 22:40 dviem **į.** remiasi visas Įstatymas
ĮSAKYMAS, Mk 12:28 Koks **į.** yra visų svarbiausias?
ĮSIDĖMĖTI, 2Te 3:14 tokį **į.**, nebendraukite
ĮSIDRĄSINTI, Fil 1:14 **į.** be baimės skelbia Dievo žodį
1Te 2:2 Dievo padedami **į.**
ĮSISKVERBTI, Jud 4 tarp jūsų **į.** žmonių
ĮSITIKINIMAS, 1Te 1:5 dvasios padedami ir su tvirtu **į.**

ĮSITIKINTI, Rom 15:14 **į.,** kad esate kupini gerumo
Kol 4:12 **į.,** kad visa, kas yra pagal Dievo valią, įvyks
ĮSPĖTI, Ez 3:17 turėsi mano vardu **į.**
Ez 33:9 nedorėlį **į.,** kad grįžtųsi
ĮSTATYMAS, Ps 19:7 Jehovos **į.** tobulas
Ps 40:8 tavo **į.** laikau giliai širdyje
Ps 94:20 **į.** vardu piktybę rezga
Ps 119:97 Kaip branginu tavo **į.**!
Jer 31:33 įdiegsiu jiems savo **į.**
Rom 10:4 Kristus juk yra **į.** pabaiga
Rom 13:8 kas artimą myli, įvykdo **į.**
Gal 3:24 **į.** tapo sergėtoju, vedančiu pas Kristų
Jok 2:8 vykdote karališkąjį **į.**
ĮSTATYMO PLOKŠTĖS, Iš 31:18 davė Mozei dvi **Į.**
ĮSTATYMŲ DAVĖJAS, Jok 4:12 Vienas **Į.** ir Teisėjas
ĮŠUNYSTĖ, Rom 8:15 gavote **į.** dvasią
IŠBALINTI, Apr 7:14 **i.** rūbus Avinėlio krauju
IŠBANDYMAI, Lk 22:28 nepalikote manęs per **i.**
Jok 1:2 džiaukitės, kad patiriate **i.**
IŠBANDYTI, 1Ti 3:10 pirma jie tebūna **i.**
IŠDIDUMAS, Pat 8:13 Nekenčiu puikybės ir **i.**
Pat 16:18 **i.** apima prieš žūtį
IŠDILDYTI, Apd 3:19 kad jūsų nuodėmės būtų **i.**
IŠDUOTI, Mt 26:21 vienas iš jūsų mane **i.**
IŠEIKVOTI, 2Ko 12:15 mieliausiai dėl jūsų **i.** visa
IŠEITI, Iz 52:11 **i.**! Nelieskite nieko netyro!
Apr 18:4 **I.** iš jos, manieji žmonės
IŠEITIS, 1Ko 10:13 duos **i.,** kad pajėgtumėte atsilaikyti
IŠGĄSDINTI, Fil 1:28 nesiduodate priešininkų **i.**
IŠGELBĖJIMAS, Est 4:14 **i.** žydams ateis iš kitur
Ps 3:8 **I.** ateina nuo Jehovos
Rom 13:11 dabar mūsų **i.** arčiau nei tada
Fil 2:12 darbuokitės dėl savo **i.** su baime
Apr 7:10 Mūsų **i.** – iš Dievo ir Avinėlio!
IŠGELBĖTI, 2Me 20:17 stebėkite, kaip Jehova **i.**
Iz 59:1 Jehovos ranka nėra per trumpa **i.**
1Ti 4:16 taip **i.** ir save, ir savo klausytojus
2Pt 2:9 Jehova žino, kaip **i.** dievotus
IŠGIRSTI, Rom 10:14 Ir kaipgi **i.** be skelbėjo?
IŠGRYNINTI, Dan 11:35 kad per juos visi būtų **i.**
Zch 13:9 **i.,** kaip **i.** sidabras
IŠJUOKTI, Lk 18:32 **i.,** užgaulios ir ant jo spjaudys
IŠKALBUS, Iš 4:10 Jehova, aš niekada nebuvau **i.**
IŠKEIKTI, Job 2:5 jis tikrai **i.** tave į akis
ĮSKIEPYTI, Įst 6:7 **Į.** juos savo vaikams
ĮSLAIDOS, Lk 14:28 pirma atsisėdęs neskaičiuoja **i.**
IŠMANYMAS, 1Ka 3:11 prašei tik **i.**
Pat 2:10 kai **i.** džiaugsis tavo siela
Pat 3:21 Brangink **i.,** sergėk savo protą
Pat 24:5 tas galingas, **i.** jo galią sustiprina
Dan 11:33 Turintys **i.** pamokys daugelį
Dan 12:3 kas turi **i.,** spindės skaisčiai
1Ko 14:20 **i.** tebūna kaip subrendusių
IŠMANYTI, Ps 119:99 **i.** daugiau už savo mokytojus
Pat 22:29 Matai žmogų, gerai **i.** darbą?
IŠMATOS, Įst 23:13 užpilsi **i.** žemėmis
IŠMĖGINIMAI, Lk 8:13 užėjus **i.** metui atkrinta
Jok 1:3 tikėjimo **i.** ugdo ištvermę
IŠMĖGINTI, Mal 3:10 šitaip mane **i.**
IŠMINTINGAS, Pat 3:7 Nebūk **i.** savo akyse
Pat 13:20 Kas draugauja su **i.,** taps **i.**
Pat 27:11 Būk **i.,** mano sūnau, ir pradžiugink
Mt 11:25 paslėpei šiuos dalykus nuo **i.**
1Ko 1:26 nedaug tarp jūsų **i.**
IŠMINTIS, Ps 111:10 Jehovos baimė – **i.** pradžia
Pat 2:6 Jehova duoda **i.**
Pat 8:11 **I.** geriau už koralus
Pat 24:3 Namams statyti reikia **i.**
Mok 7:12 **i.** apsaugo gyvybę
Mok 10:10 **I.** veda į sėkmę
Mt 11:19 **i.** išteisina jos darbai
1Ko 2:5 tikėjimas remtųsi ne žmonių **i.**
1Ko 2:6 skelbiame ne šio pasaulio **i.**
Kol 2:3 Jame slypi visi **i.** lobiai
Jok 1:5 jeigu kuris iš jūsų stokoja **i.**
Jok 3:17 **i.** iš aukštybių yra taikinga
IŠMONĖ, 2Ti 4:2 ragink su mokymo **i.**
IŠNAUDOTI, 2Ko 7:2 nė vieno **neišnaudojome**
IŠORĖ, Jn 7:24 Ne pagal **i.** spręskite
2Ko 10:7 Jūs visa vertinate pagal **i.**
IŠPAŽINTI, Ps 32:5 Galiausiai savo nuodėmę tau **i.**
Pat 28:13 kas jas **i.,** susilaukis gailestingumo
Rom 10:10 lūpomis **i.,** ir tai veda į išgelbėjimą
Jok 5:16 Tad **i.** vieni kitiems savo nuodėmes
IŠPIRKA, Ps 49:7 nė vienas negali sumokėti Dievui **i.**
Mt 20:28 atėjo gyvybės atiduoti kaip **i.**
IŠPLĖŠTI, Hbr 10:34 kai buvo **i.** jūsų turtas
IŠPUIKĖLIAI, Jok 4:6 Dievas **i.** priešinasi
IŠPUIKTI, Pat 16:5 bjaurisi žmogumi, kurio širdis **i.**
IŠRINKTI, Jer 1:5 Kai dar nebuvai gimęs, tave **i.**
IŠRINKTIEJI, Mt 24:22 dėl **i.** laikas bus sutrumpintas
Mt 24:31 pasiųs angelus, surinks jo **i.**
ĮŠSIGINTI, Pat 30:9 kad sotus tavęs **neišsiginčiau**
IŠSISKIRTI, Mt 19:9 kas **i.** ne dėl ištvirkavimo
Mk 10:11 Kas **i.** su žmona ir veda kitą
IŠSIŽADĖTI, Mt 16:24 **teišsižada** savęs, teima stulpą
Mk 14:30 tu tris kartus manęs **i.**
Tit 1:16 darbais parodo, kad Dievo **i.**
IŠSTATYTI, 1Ko 4:9 apaštalus Dievas **i.** paskutinius
IŠTIKIMAI, Dan 6:16 Dievas, kuriam taip **i.** tarnauji
IŠTIKIMAS, Joz 23:8 Būkite **i.** savo Dievui
2Sa 22:26 Su **i.** tu elgiesi ištikimai
Hab 2:4 teisusis gyvens dėl to, kad yra **i.**
1Ko 4:2 iš prievaizdų tikimasi, kad bus **i.**
1Ko 10:13 Dievas **i.** – neleis jūsų mėginti
Apr 2:10 Būk **i.** iki mirties
IŠTIKIMASIS, 1Sa 2:9 Savo **i.** žingsnius jis saugo
Ps 37:28 savo **i.** jis nepaliks
IŠTIKIMYBĖ, Iš 34:14 Jehova reikalauja visiškos **i.**
Gg 8:6 meilė reikalauja visiškos **i.**
Mch 6:8 daryti, kas teisinga, brangint **i.**
IŠTIKIMOJI MEILĖ, Iš 34:6 Jehova, kupinas **i.**
Ps 136:1–26 nes jo **i.** amžina
Oz 6:6 ne auka mane džiugina, o **i.**
IŠTIRTI, Ps 26:2 **I.** mane, Jehova, išgrynink širdį
Gal 6:4 Kiekvienas tegu **i.** savo darbus
1Te 5:21 Visa **i.** ir to, kas gera, laikykitės
IŠTVERMĖ, Lk 21:19 **i.** išgelbėsite savo gyvybę
Rom 5:3 sunkumai ugdo **i.**
Jok 1:4 Leiskite **i.** atlikti savo darbą
Jok 5:11 girdėjote apie Jobo **i.**
IŠTVERMINGAS, Lk 8:15 būdami **i.** duoda vaisių
Rom 12:12 Būkite **i.** per suspaudimus
IŠTVERTI, Mt 24:13 kas **i.** iki galo, bus išgelbėtas
1Pt 2:20 jeigu **i.** kentėdami už gerus darbus
IŠTVIRKAUTOJAI, 1Ko 5:9 nebebendrautumėte su **i.**
1Ko 6:9 nepaveldės Dievo Karalystės nei **i.**
IŠTVIRKAVIMAS, Apd 15:20 atsisakytų **i.** ir kraujo
1Ko 6:18 Bėkite nuo **i.**!
Gal 5:19 Tai **i.,** netyrumas, įžūlus elgesys
Ef 5:3 **I.,** netyrumas tenebūna net minimi
1Te 4:3 Dievo valia: sergėtis **i.**
ĮŠVADA, Mok 12:13 Visa tai išklausius, **i.** tokia
ĮŠVADAVIMAS, Lk 21:28 tai reikš, kad jūsų **i.** arti
ĮŠVAIZDUS, 1Sa 16:7 Nežiūrėk, kad jis **i.**
ĮTIKINTI, 2Ko 5:11 mes stengiamės žmones **į.**
2Ti 3:14 ko išmokai ir kuo buvai **į.**
ĮTIKTI, 1Ko 7:33 vedusiam rūpi, kaip **į.** žmonai
1Ko 10:33 stengiuosi visiems visais atžvilgiais **į.**
Gal 1:10 Gal stengiuosi **į.** žmonėms?
Ef 6:6 ne dėl akių, ne kad žmonėms **į.**
ĮVYKDYTI, Mt 5:17 Atėjau ne panaikinti, o **į.**
IZAOKAS, Pr 22:9 Surišęs **I.** rankas ir kojas
IZRAELIS, Pr 35:10 vadinsiesi nebe Jokūbas, o **I.**
Ps 135:4 išsirinko **I.** – kaip brangų turtą
Gal 6:16 gailestingumas telydi Dievo **I.**

ĮŽADAS, Įst 23:21 davei **j.**, nedelsk vykdyti
Ts 11:30 Iftachas davė tokį **j.**
ĮŽŪLUS ELGESYS, Gal 5:19 netyrumas, **į.**
2Pt 2:7 Lotą vargino nedorėlių **į.**
ĮŽVALGUS, Pat 19:11 **Į.** žmogus nepasiduoda pykčiui
Mt 24:15 skaitytojas tebūna **į.**
ĮŽVELGTI, Fil 1:10 kad gebėtumėte **į.**, kas svarbiau

J

JAHAS, Iš 15:2 **J.** – mano stiprybė ir mano jėga
Iz 12:2 **J.**, Jehova – mano stiprybė
JAUNAS, 1Ti 4:12 nesileisk niekinamas, kad esi **j.**
JAUNĖLIS, Lk 15:13 **į.** turtą iššvaistė
JAUNUMĖ, Ps 71:17 Mane nuo **j.** tu mokei
Mk 10:20 viso to laikausi nuo pat **j.**
JAUNUOLIAI, Ps 110:3 Lyg rasos lašeliai **j.**
Pat 20:29 **J.** grožis – jų jėga
JAUTIS, Iš 21:28 Jeigu **j.** mirtinai subadytų
Įst 25:4 Neužriši kuliančiam **j.** nasrų
Pat 7:22 eina paskui ją lyg **j.** į skerdyklą
JĖGOS, Pat 17:22 prislėgta dvasia sekina **j.**
Iz 40:31 deda viltis į Jehovą, atgaus **j.**
Mk 12:30 mylėk Jehovą visomis **j.**
Apr 3:8 Nors nedaug turi **j.**, tu laikaisi
JEHONATANAS, 1Sa 18:3 **J.** sudarė su Dovydu
JEHOVA, Iš 3:15 **J.** mano amžinas vardas
Iš 5:2 Kas tas **J.**? Nepažįstu aš jokio **J.**
Iš 6:3 vardu **J.** nedaviau jiems savęs pažinti
Iš 20:7 Nepaniekinsi **J.**, savo Dievo, vardo
Įst 6:5 Mylėk **J.**, savo Dievą, visa širdimi
Įst 7:9 tik **J.** yra Dievas, ištikimas Dievas
Ps 83:18 tu, kurio vardas **J.**, esi Aukščiausiasis
Iz 42:8 Aš esu **J.** Tai mano vardas
Oz 12:5 **J.**, kareivijų Dievas, **J.** jo vardas
Mal 3:6 Aš esu **J.**, aš nesikeičiu
Mk 12:29 Mūsų Dievas **J.** yra vienas **J.**
JEHOVOS BAIMĖ, Ps 111:10 **J.** – išminties pradžia
JEHOVOS DIENA, Jl 2:1 jau arti **J.** diena
Sof 1:14 Didžioji **J.** jau arti!
1Te 5:2 **J.** ateis kaip vagis naktį
2Te 2:2 apie tai, kad **J.** jau čia
2Pt 3:12 turėdami omenyje būsimąją **J.**
JEREMIJAS, Jer 38:6 jie stvėrė **J.** ir įmetė į talpyklą
JERUZALĖ, Joz 18:28 Jebusas, tai yra **J.**
Dan 9:25 paskelbtas žodis atkurti ir atstatyti **J.**
Mt 23:37 **J.**, **J.**! Tu žudai pranašus
Lk 21:20 kai pamatysite **J.** apsuptą stovyklų
Lk 21:24 **J.** tryps, kol baigsis tautoms skirti laikai
Apd 5:28 savo mokymu užtvindėte **J.**
Gal 4:26 aukštybėse esanti **J.** laisva, mūsų motina
Apr 3:12 Naujosios **J.**, kuri nusileis iš dangaus
Apr 21:2 **J.**, iš dangaus, pasirengusi lyg nuotaka
JESĖ, 1Sa 17:12 **J.** turėjo aštuonis sūnus
Iz 11:1 Šakelė išaugs iš **J.** kelmo
JEZABELĖ, 1Ka 21:23 šunys ės **J.** atvirame lauke
Apr 2:20 kad pakenti **J.**
JĖZUS, Mt 1:21 tu jį pavadinsi **J.**
JOBAS, Job 1:9 Argi veltui **J.** bijo Dievo?
Jok 5:11 girdėjote apie **J.** ištvermę
JOKŪBAS 1, Pr 32:24 **J.** grūmėsi iki pat aušros
JOKŪBAS 2, Lk 6:16 **J.** sūnus Judas
JOKŪBAS 3, Apd 12:2 nužudė kalaviju Jono brolį **J.**
JOKŪBAS 4, Mk 15:40 Marija, **J.** Jaunesniojo motina
JOKŪBAS 5, Mt 13:55 **J.**, Juozapas nėra jo broliai?
Apd 15:13 Jiems baigus kalbėti, prabilo **J.**
JONA, Jon 2:1 Žuvies pilve **J.** meldėsi Jehovai
JONAS 1, Mt 21:25 Kas **J.** suteikė teisę krikštyti?
Mk 1:9 atkeliavo Jėzus, **J.** Jordane jį pakrikštijo
JONAS 2, Jn 1:42 Simonai, **J.** sūnau
JONAS 3, Mt 4:21 Zebediejaus sūnų Jokūbą ir brolį **J.**
JORDANAS, Joz 3:13 vandenys iš **J.** bus sulaikyti
2Ka 5:10 nusimaudyk septynis kartus **J.**
JOŠIJAS, 2Ka 22:1 **J.** karaliavo 31 metus
JOZUĖ, Iš 33:11 jo patarnautojas Nūno sūnus **J.**
JUBILIEJUS, Kun 25:10 Jie bus **j.** metai
JUDAS, Pr 49:10 **J.** nepaliks skeptras
Mt 27:3 **J.** atnešė trisdešimt sidabrinių
JUNGAS, 1Ka 12:14 Mano tėvas uždėjo jums sunkų **j.**
Mt 11:30 Mano **j.** švelnus, našta lengva
2Ko 6:14 Nejsikinkykite į nelygų **j.**
JUOKAUTI, Pr 19:14 Tačiau žentai manė, kad jis **j.**
JUOKTIS, Pr 18:13 Kodėl Sara **j.**?
Pat 14:13 kai žmogus **j.**, jam gali gelti širdį
JUOZAPAS, Pr 39:23 Jehova buvo su **J.**
Lk 4:22 klausinėjo: Argi jis ne **J.** sūnus?
JŪRA, Iš 14:21 **J.** vandenys persiskyrė pusiau
Iz 57:20 nedorėliai – lyg šėlstanti, nerimastinga **j.**

K

KAILIS, Ts 6:37 Jeigu **k.** taps rasotas
KAIMENĖ, Lk 12:32 Nebijok, mažoji **k.**
KAINAS, 1Jn 3:12 **K.**, kuris užmušė savo brolį
KAIRĖ, Mt 6:3 tegu **k.** nežino, ką daro dešinė
KAKTOS, Ez 9:4 paženklink **k.** tiems, kurie dūsauja
KALAVIJAI, Iz 2:4 perkals **k.** į noragus
KALAVIJAS, Mt 26:52 kurie griebiasi **k.**, nuo **k.** žus
Ef 6:17 pasiimkite dvasios **k.**, Dievo žodį
Hbr 4:12 Dievo žodis aštresnis už **k.**
KALBA, Sof 3:9 aš pakeisiu tautų **k.** į tyrą **k.**
Rom 16:18 Saldžia **k.** jie suvedžioja
KALBOS, Pr 11:7 duokime jiems skirtingas **k.**
Sk 14:36 sugrįžę skleidė apie kraštą blogas **k.**
Zch 8:23 dešimt žmonių, kalbančių įvairiausiomis **k.**
Apd 2:4 ėmė kalbėti kitomis **k.**
1Ko 13:8 kalbėjimas **k.** liausis
1Ko 14:22 **k.** yra ženklas tiems, kurie netiki
Apr 7:9 iš visų tautų, genčių ir **k.**
KALEBAS, Sk 13:30 **K.** ramino žmones
Sk 14:24 **K.**, visai kitokios dvasios žmogų
KALĖJIMAS, Apd 5:18 apaštalus uždarė į miesto **k.**
Apd 5:19 angelas atidarė **k.** duris
Apd 12:5 Petras buvo **k.**, bendruomenė meldėsi
Apd 16:26 drebėjimas net **k.** pamatus išjudino
Apr 2:10 Velnias kai kuriuos iš jūsų mes į **k.**
KALINIAI, Hbr 13:3 Galvokite apie **k.**
KALINYS, Mt 25:36 Buvau **k.**, aplankėte mane
KALNAS, Ps 24:3 Kas gali kopti į Jehovos **k.**?
Iz 2:3 Eime, kopkime į Jehovos **k.**
Iz 11:9 šventame mano **k.** niekam nekenks
Dan 2:35 akmuo tapo dideliu **k.** ir pripildė žemę
KALTĖS, Mt 6:12 ir atleisk mums mūsų **k.**
KALTINTOJAS, Apr 12:10 išmestas mūsų brolių **k.**
KAMBARIAI, Iz 26:20 sueikite į savo **k.**, užskleskite
KAMUOTIS, Lk 21:25 tautos **k.** nežinodamos
KANĄ, Jn 2:1 **K.** buvo vestuvės
KANČIŲ STULPAS, Mt 10:38 kas neima savo **k.**
Lk 9:23 tęsima kasdien savo **k.**
KANTRYBĖ, Pat 25:15 **K.** galima laimėti prielankumą
2Pt 3:15 Viešpaties **k.** laikykite išgelbėjimu
KANTRUS, Neh 9:30 Daugybę metų buvai su jais **k.**
Rom 9:22 buvo labai **k.** ir rūstybės indus pakentė
1Ko 13:4 Meilė **k.** ir gera
2Pt 3:9 Jehova yra **k.**
KAPAI, Jn 5:28 visi esantys **k.** išgirs jo balsą
KAPAS, Job 14:13 O kad **k.** mane paslėptum!
Mok 9:10 k. nebus jokių darbų, išminties
Oz 13:14 Iš **k.** gniaužtų juos atpirksiu
Apd 2:31 kad jis nebus paliktas **k.**
KARAI, Ps 46:9 **K.** žemėje nutraukia
KARALIAI, Pat 22:29 išmanantį darbą? Jis tarnaus **k.**
Lk 21:12 vedžios pas **k.** ir valdytojus
Apr 1:6 padarė mus **k.** ir kunigais
Apr 5:10 Tie **k.** valdys žemę
Apr 18:3 su ja ištvirkavo žemės **k.**
KARALIAUTI, 1Ko 15:25 **k.**, kol padės jam po kojomis
Apr 11:15 jis **k.** per amžių amžius

KARALIENĖ, 1Ka 10:1 Šebos **k.** atkeliavo
KARALYSTĖ, Dan 2:44 dangaus Dievas įkurs **k.**
Dan 7:14 jam buvo suteikta valdžia, garbė ir **k.**
Mt 6:10 Teateina tavo **K.** Tebūna tavo valia
Mt 6:33 pirmiausia ieškokite **K.**
Mt 24:14 geroji naujiena apie **K.** bus paskelbta
Lk 12:32 Tėvas panorėjo duoti jums **K.**
Lk 22:29 sudarau su jumis sandorą dėl **K.**
Jn 18:36 Manoji **K.** nėra iš šio pasaulio
Apd 1:6 ar tu jau dabar grąžinsi Izraeliui **k.**?
1Ko 15:24 perduos **K.** savo Dievui
Gal 5:21 kas taip elgiasi, Dievo **K.** nepaveldės
KARALYSTĖS, Mt 4:8 Velnias parodė jam visas **k.**
KARALIUS, Ts 21:25 Tomis dienomis nebuvo **k.**
Pat 21:1 **k.** širdis yra lyg vandens versmė
Iz 32:1 **k.,** kuriam valdant klestės teisumas
Zch 14:9 Jehova bus visos žemės **K.**
Mt 21:5 atjoja tavo **k.** Jis sėdi ant asilo
Mt 27:29 tyčiojosi: Sveikas, žydų **k.**!
KARAS, Apr 12:7 danguje kilo **k.**
Apr 16:14 Visagalio Dievo dienos **k.**
KARIAUTI, Iz 2:4 nebesimokys **k.**
KARYS, 2Ti 2:4 **k.** neužsiima pragyvenimo
KARIUOMENĖ, Zch 4:6 Ne **k.,** o manąja dvasia!
KARTĄ, Mt 24:34 ši **k.** tikrai nepraeis, iki visa tai įvyks
KARTĖLIS, Pat 14:10 širdis supranta savąjį **k.**
KAULAI, 2Ka 13:21 Prisilietęs prie Eliziejaus **k.**
Jer 20:9 lyg liepsna, uždaryta mano **k.**
KAULAS, Pr 2:23 štai **k.** mano kaulų
Pat 25:15 maloniais žodžiais – sutrupinti **k.**
Jn 19:36 Nė vienas jo **k.** nebus sulaužytas
KEFAS, 1Ko 15:5 pasirodė **K.,** o tada – Dvylikai
Gal 2:11 **K.** atvyko į Antiochiją, pasipriešinau jam
KEISTIS, Mal 3:6 Aš esu Jehova, aš **nesikeičiu**
KELIAS, Pat 16:25 **k.,** kuris atrodo teisingas
Iz 30:21 Štai teisingas **k.** Juo eikite
Mt 7:14 siauras **k.** veda į gyvenimą
Jn 14:6 Aš esu **k.,** tiesa ir gyvenimas
Apd 9:2 suradęs visus, kurie priklauso **K.**
KELMAS, Dan 4:15 Palikite tik **k.** su šaknimis
KENKTI, Iz 11:9 šventame kalne niekam **nekenks**
KENTĖJIMAI, Rom 8:18 šito laikmečio **k.**
1Pt 5:9 patiria tokius pat **k.**
KENTĖTI, Rom 8:17 paveldėtojai, jei su Kristumi **k.**
1Ko 12:26 Jei **k.** vienas narys, su juo kenčia visi
Hbr 2:10 kad Vedlys **k.** ir būtų ištobulintas
1Pt 3:14 Nors dėl teisumo tenka **k.,** laimingi
KERĖJIMAS, Įst 18:10 kuris užsiimtų žyniavimu, **k.**
KERŠYTI, Rom 12:19 **Nekeršykite** patys, mylimieji
KERŠTAS, Įst 32:35 **K.** mano, aš atmokėsiu
Rom 12:19 **K.** mano, aš atmokėsiu
KERTINIS, Ps 118:22 statytojai atmetė, tapo **k.**
Ef 2:20 **k.** pamato akmuo yra Kristus
KERUBAI, Pr 3:24 pastatė į rytus nuo Edeno sodo **k.**
KERUBAS, Ez 28:14 Patepiau gynėju, paskyriau **k.**
KETURI TŪKSTANČIAI, Mk 8:20 septynis papločius **k.**
KIAULĖ, 2Pt 2:22 išmaudyta **k.** – voliotis purvyne
KIAULĖS, Lk 8:33 demonai suėjo į **k.**
Lk 15:15 nusiųstas į laukus ganyti **k.**
KIETAS, Hbr 5:14 **K.** maistas subrendusiems
KIETUMAS, Mk 3:5 nuliūdęs dėl jų širdies **k.,** Jėzus
KILNUS, Apd 17:11 buvo **k.** už tesalonikiečius
KYRAS, Ezr 6:3 **K.:** Tebūna Namai atstatyti
Iz 45:1 **K.,** savo pateptajam, kurį veda už dešinės
KIRČIAI, Pat 27:6 Draugo **k.** byloja apie ištikimybę
KYŠIS, Mok 7:7 **k.** gali sugadinti širdį
KIŠTIS, 1Ti 5:13 Jos įpranta **k.** į kitų reikalus
1Pt 4:15 už tai, kad **k.** į svetimus reikalus
KIVIRČYTIS, 2Ti 2:24 Viešpaties vergui nedera **k.**
KLAIDINTOJAI, Mt 13:41 išrankios visus **k.**
KLAIDŽIOTI, Iz 53:6 mes **k.** tarsi avys
KLAJOTI, Ps 119:176 **K.** lyg paklydusi avis
KLASTINGAS, Jer 17:9 Širdis už viską **k.**
KLASTOTI, 2Ko 4:2 Dievo žodžio **neklastojame**
KLAUSYTI, Ez 2:7 Perduok – nesvarbu, **k.** ar ne
Mt 17:5 mano mylimasis Sūnus. **K.** jo
Lk 10:16 Kas jūsų **k.,** manęs **k.**
Apd 5:29 Privalu **k.** Dievo, ne žmonių
Ef 6:5 vergai, **k.** savo šeimininkų
Hbr 13:17 **K.** savo vadovų
KLAUSYTIS, Pat 1:5 Išmintingas **k.** ir mokosi
Hbr 5:11 sunku paaiškinti, nes nenorite **k.**
Jok 1:19 pasirengęs **k.,** neskubėkite kalbėti
KLIAUTIS, Ps 56:11 Dievu aš **k.** ir nebijau
Pat 28:26 Kas **k.** širdimi, yra kvailas
KLIEDESIAI, Lk 24:11 pasakojimai atrodė lyg **k.**
KLUSNUMAS, 1Sa 15:22 **k.** vertesnis už auką
Rom 5:19 dėl vieno **k.** daugelis taps teisūs
Hbr 5:8 per kentėjimus mokėsi **k.**
KLUSNUS, 1Ka 3:9 suteik savo tarnui **k.** širdį
Lk 2:51 Jis buvo jiems **k.**
Rom 13:1 Kiekvienas tebūna **k.** valdžioms
Fil 2:8 buvo Dievui **k.** iki pat mirties
1Pt 2:13 būkite **k.** visokiai valdžiai
KNYGA, Iš 32:33 tik tą ištrinsiu iš savo **k.**
Joz 1:8 Įstatymo **k.** tenesitraukia nuo lūpų
Mal 3:16 į atminimo **k.** buvo surašyti
Apr 20:15 Kas nebuvo įrašytas gyvenimo **k.**
KNYGOS, Mok 12:12 **k.** rašymui nebus galo
Apd 19:19 sunešė savo **k.** ir sudegino
Apr 20:12 priešais sostą buvo atverstos **k.**
KOBRA, Iz 11:8 vaikas žais prie **k.** landos
KOJOS, Iz 52:7 Kokios gražios **k.** šauklio
Jn 13:5 ėmė plauti mokiniams **k.**
Rom 16:20 sutrins Šėtoną po jūsų **k.**
KORACHAS, Sk 26:11 **K.** sūnūs nepražuvo
Jud 11 **K.** maištingomis kalbomis
KORNELIJUS, Apd 10:24 **K.,** susikvietęs giminaičius
KOVOTI, 2Me 20:17 Šįkart jums **k.** nereikės
Apd 5:39 pasirodys, kad **k.** prieš patį Dievą
1Ti 6:12 **K.** šauniąją tikėjimo kovą
KRAŠTIEČIAI, 1Te 2:14 kentėti nuo savo **k.**
KRAUJAS, Pr 9:4 nevalgysite mėsos su **k.**
Kun 17:11 gyvo padaro **k.** yra jo gyvybė
Ps 72:14 jo akyse brangus jų **k.**
Mt 26:28 tai yra manasis sandoros **k.**
Mt 27:25 Kaltė už jo **k.** tekrinta ant mūsų!
Apd 15:29 atsisakyti **k.**
Apd 20:26 esu švarus, nekaltas dėl niekieno **k.**
Apd 20:28 bendruomenę įsigijo Sūnaus **k.**
1Pt 1:19 brangiu Kristaus **k.** – **k.** avinėlio
Apr 18:24 tavyje rastas šventųjų **k.**
KRAUJOPLŪDIS, Mt 9:20 moteris, varginama **k.**
KREIVĄ, Mok 1:15 Kas **k.,** to neįmanoma ištiesinti
KRIKŠČIONYS, Apd 11:26 Dievo valia imta vadinti **k.**
KRIKŠTAS, 1Pt 3:21 gelbsti to įvykio atitikmuo – **k.**
KRIKŠTYTI, Mt 28:19 **k.** juos Tėvo vardu
KRISTUS, Mt 16:16 Tu esi **K.,** gyvojo Dievo Sūnus
Lk 24:26 Argi **K.** neturėjo viso to iškentėti?
Jn 17:3 tavo siųstąjį, Jėzų **K.**
Apd 18:28 iš Raštų įrodydavo, kad Jėzus yra **K.**
1Ko 11:3 **K.** galva – Dievas
KROSNIS, Dan 3:17 Dievas gali išgelbėti iš **k.**
KRŪMAS, Apd 7:30 degančio **k.** liepsnoje
KRŪTINŠARVIS, Ef 6:14 užsidėję teisumo **k.**
KŪDIKYSTĖ, 2Ti 3:15 nuo **k.** buvai mokomas
KUKLIAI, Mch 6:8 eiti **k.** su savuoju Dievu
1Ti 2:9 kad moterys puoštųsi **k.**
KUKLIEJI, Pat 11:2 išmintis yra su **k.**
KŪNAS, Pr 2:24 jiedu taps vienu **k.**
Mt 10:28 nebijokite tų, kurie gali nužudyti **k.**
Mt 26:26 Imkite, valgykite. Tai mano **k.**
1Ko 7:4 vyro **k.** ne jo valioje, o žmonos
1Ko 15:44 Sėjamas fizinis **k.,** prikeliamas dvasinis
1Ko 15:50 **k.** ir kraujas negali paveldėti
Gal 5:19 **K.** darbai visiems aiškūs

KUNIGAI, Mch 3:11 **k.** moko už atlygį
Apd 6:7 Tikėjimui pakluso ir didelis būrys **k.**
Apr 20:6 Jie bus Dievo **k.** ir karaliaus 1000 metų
KUNIGAS, Ps 110:4 būsi **k.** per amžius
Mal 2:7 per **k.** lūpas žmonės turėtų pažinti Dievą
Hbr 2:17 gailestingas ir ištikimas vyriausiasis **k.**
KUNIGIJA, Iš 19:6 Būsite mano karališkoji **k.**
1Pt 2:9 karališkoji **k.**, šventa tauta
KŪNIŠKAS, Rom 8:5 **k.** žmonių mintys sutelktos į **k.**
1Ko 2:14 **k.** žmogus nepriima dvasios dalykų
1Ko 3:3 nes tebesate **k.**
KUOLELIAI, Iz 54:2 tvirčiau įkalk **k.**
KUPRANUGARIS, Mt 19:24 lengviau **k.** praljsti
KURČIAS, Kun 19:14 Neužgauliosi **k.** žmogaus
KURČIASIS, Iz 35:5 **k.** ausys galės girdėti
KŪRĖJAS, Mok 12:1 atmink **K.** jaunystės dienomis
KŪRINIJA, Kol 1:23 paskelbta visai **k.** po dangumi
Apr 3:14 liudytojas, Dievo **k.** pradžia
KURTIEJI, Mk 7:37 Jis padaro, kad **k.** girdėtų
KUTUOTAS, Sk 15:39 Jūsų drabužio kraštas bus **k.**
KVAILYS, Ps 14:1 **K.** sau taria širdyje: Nėra Jehovos!
KVAILYSTĖ, Pat 22:15 **K.** prisirišusi prie vaiko širdies
1Ko 3:19 pasaulio išmintis Dievui yra **k.**
KVAPAS, Pr 2:7 jpūtė į jo šnerves gyvybės **k.**
KVIEČIAI, Mt 13:25 priešas prisėjo **k.** piktžolių

L

LAIDUOTI, Pat 11:15 **l.** už nepažįstamąjį blogai
Pat 17:18 sutinka kaimyno akivaizdoje **l.**
Apd 17:31 **l.** prikeldamas jį iš mirusių
Ef 1:14 **l.** mums paveldą
LAIKAI, Lk 21:24 kol baigsis tautoms skirti **l.**
LAIKAS, Dan 7:25 vienam **l.**, dviem **l.** ir pusei **l.**
Hab 2:3 regėjimas skirtu **l.** išsipildys
Ef 5:16 kuo geriau naudokite **l.**
LAIKINAS, 2Ko 4:17 suspaudimą, kuris **l.** ir lengvas
Hbr 11:13 **l.** gyventojai
LAIKYTIS, Mt 28:20 mokykite **l.** visko, ką esu jsakęs
Jn 14:15 Jeigu mane mylite, **l.** mano jsakymų
Rom 12:9 tvirtai **l.** to, kas gera
1Ko 16:13 Budėkite, **l.** tikėjimo
Fil 2:16 Tvirtai **l.** gyvenimo žodžio
LAIKOTARPIAI, Dan 2:21 Jis pakeičia laikus ir **l.**
Apd 1:7 Jums nereikia žinoti laikų ar **l.**
LAIMĖ, Iz 65:11 **l.** dievui padengėte stalą
Apd 20:35 Didesnė **l.** duoti negu imti
LAIMINGAS, Ps 32:1 **L.**, nusižengimas atleistas
Ps 144:15 **L.** tauta, kurios Dievas – Jehova!
Mt 5:3 **L.** ieškantys Dievo
LAIMINTI, Lk 6:28 **l.** tuos, kurie siunčia prakeiksmus
Rom 12:14 **L.** persekiotojus
LAIPTAI, Pr 28:12 nuo žemės į dangų kyla **l.**
LAISTYTI, 1Ko 3:6 Aš pasodinau, Apolas **l.**
LAISVĖ, Rom 8:21 įgis šlovingą Dievo vaikų **l.**
2Ko 3:17 kur Jehovos dvasia, ten **l.**
1Pt 2:16 savo **l.** nedangstykite blogio
LAIVAS, Pr 6:14 iš gofero medžio statykis **l.**
LANDYNĖ, Mt 21:13 jūs iš jų darote plėšikų **l.**
LAPAI, Ez 47:12 vaisiai maistui, **l.** – gydymui
Mt 24:32 kai šakelė išleidžia **l.**, jūs žinote
LAPĖS, Mt 8:20 **L.** turi urvus, o Žmogaus Sūnus
LAUKAI, Jn 4:35 pažvelkite į **l.** – jie baltuoja
LAUKTI, Ps 37:7 kantriai Jehovos **l.**
Mch 7:7 kantriai **l.** Dievo
Hab 2:3 Net jei užtruktų, kantriai **l.**
Lk 21:26 alps iš baimės **l.** to, kas turės ištikti
Rom 8:25 kai viliamės, **l.** ištvermingai
LAZDA, Apr 12:5 skirta ganyti tautas geležine **l.**
LELIJOS, Lk 12:27 Pagalvokite, kaip auga **l.**
LEMTIS, Iz 65:11 **l.** dievui pripylėte taures
LENGVATIKIS, Pat 14:15 **L.** tiki viskuo, kas sakoma
LENKTYNĖS, Mok 9:11 greitieji ne visada laimi **l.**
2Ti 4:7 baigiau **l.**, išlaikiau tikėjimą
LEOPARDAS, Iz 11:6 ožiukas guls šalia **l.**
Dan 7:6 kitas žvėris, panašus į **l.**
LEPINTI, Pat 29:21 Tarnas, **l.** nuo jaunumės
LEVIS, Mal 3:3 Atsisėdęs grynins **L.** sūnus
LEVITAI, Sk 3:12 **l.** bus mano
LIDIJA, Apd 16:14 **L.**, prekiautoja purpuru
LIEJAMOJI AUKA, Fil 2:17 esu tarsi **l.** išliejamas
LIEPSNOTI, Rom 12:11 **L.** dvasia
LIESTI, Iz 52:11 **Nelieskite** nieko netyro
2Ko 6:17 **nebelieskite** to, kas netyra
LIETUS, Pr 7:12 pliaupė **l.** žemėje 40 dienų
Iz 55:10 Kaip **l.** ir sniegas krinta iš dangaus
Mt 5:45 duoda **l.** ir teisiesiems, ir neteisiesiems
LIEŽUVIS, Ps 34:13 **l.** sulaikykit nuo blogų kalbų
Pat 10:19 protingas žmogus suvaldo **l.**
Pat 18:21 **L.** galioje – mirtis ir gyvenimas
Iz 35:6 iš džiaugsmo šūkaus nebylio **l.**
Jok 3:8 **l.** žmogus nepajėgia sutramdyti
LYGYBĖ, Fil 2:6 nė nemanė gvieštis **l.** su Dievu
LYGINTIS, Gal 6:4 tegu su kitais **nesilygina**
LINKSMAS, 2Ko 9:7 Dievas myli **l.** davėją
LINKSMINTIS, Pat 10:23 **l.** darydamas begėdystes
Mok 8:15 nieko geriau, kaip valgyti, gerti ir **l.**
LIŪDESYS, Mok 7:3 **l.** daro širdį geresnę
2Ko 2:7 kad pernelyg didelis **l.** nesugniužd ytų
2Ko 7:9 Jūsų **l.** dievobaimingas
LIŪDINTI, Ps 78:40 jie prieš jį maištavo tyruose, jį **l.**
Ef 4:30 **neliūdinkite** Dievo dvasios
LIUDYTI, Jn 7:7 aš **l.**, kad jo darbai nedori
Jn 18:37 atėjes į pasaulį tam, kad **l.** tiesą
LIUDYTOJAI, Įst 19:15 paliudijus dviem ar trims **l.**
Iz 43:10 Jūs – mano **l.**
Mt 18:16 patvirtinta dviejų ar trijų **l.** lūpomis
Apd 1:8 būsite mano **l.**
Apr 11:3 du **l.**, kad pranašautų 1260 dienų
LIUDYTOJAS, Apr 1:5 Jėzaus Kristaus – ištikimojo **l.**
LIŪTAI, Dan 6:27 išgelbėjo Danielių iš **l.** nagų
LIŪTAS, 1Sa 17:36 Tavo tarnas yra nudobęs **l.**
Iz 11:7 **L.** ės šiaudus kaip jautis
1Pt 5:8 Velnias lyg **l.** slankioja aplinkui
Apr 5:5 **L.** is Judo giminės
LOBIS, Pat 2:4 ieškosi tarsi paslėpto **l.**
Mt 13:44 Su Karalyste yra kaip su **l.**
Lk 12:33 nenykstantį **l.** danguje
2Ko 4:7 šitas **l.** moliniuose induose
LOTAS, Lk 17:32 Atsiminkite **L.** žmoną
2Pt 2:7 išvadavo teisųjį **L.**
LOZORIUS, Lk 16:20 elgetą, vardu **L.**
Jn 11:11 Mūsų draugas **L.** užmigo
LUKAS, Kol 4:14 mylimo gydytojo **L.**
LŪKEŠČIAI, Lk 3:15 Žmonės buvo apimti **l.**
LUOŠASIS, Iz 35:6 **L.** šokinės kaip elnias
LŪPOS, Ps 8:2 Vaikų **l.** apreiškei savo galybę
Iz 29:13 jie garbina mane **l.**
Hbr 13:15 savo **l.** skelbkime jo vardą

M

MAGIJA, Apd 19:19 užsiiminėjusių **m.** sunešė knygas
MAGOGAS, Ez 38:2 į Gogą iš **M.** žemės
MAINAIS, Mt 16:26 Ką gali duoti **m.** už gyvybę?
MAISTAS, Jn 4:34 Mano **m.** – vykdyti valią
1Ko 8:13 jei **m.** mano broliui tampa suklupimu
MAIŠTAUTOJAI, Pat 24:21 nesusidėk su **m.**
MAIŠTININKAI, Sk 20:10 Klausykit, **m.**!
MAITINTI, Mt 24:45 reikiamu metu **m.** šeimynykščius
Jn 21:17 Jėzus tarė: **M.** mano aveles
1Te 2:7 lyg motina, **m.** vaikus
MAKEDONIJA, Apd 16:9 Atvyk į **M.** ir padėk!
MALDA, Ps 65:2 Pas tave, **m.** klausytojau
Ps 141:2 Mano **m.** tebus it smilkalai
Pat 15:8 teisiojo **m.** jis mielai išklauso
Pat 28:9 to ir **m.** pasibjaurėtina
Jok 5:15 Tikėjimo **m.** išgydys sergantį

MALDAUTI, Rom 8:34 Kristus Jėzus už mus **m.**
Rom 12:1 **m.** jus dėl Dievo gailestingumo
2Ko 5:20 **m.**: Susitaikykite su Dievu!
MALDAVIMAS, Jok 5:16 Teisiojo **m.** turi galią
MALDOS, Hbr 5:7 Kristus siuntė karštas **m.**
1Pt 3:7 tada nebus kliūties jūsų **m.**
Apr 8:4 smilkalų dūmai pakilo su **m.**
MALKOS, Pat 26:20 Nebėra **m.**, ir ugnis gęsta
MALONĖ, Jn 1:17 **m.** atėjo per Jėzų
2Ko 6:2 Štai dabar ypatingos **m.** metas!
2Ko 12:9 Pakanka tau mano **m.**
MALONIAI, Rom 15:2 elkimės su artimu **m.**
1Ko 4:13 šmeižiami atsakome **m.**
MALONUMAI, Lk 8:14 **m.** tą žodį užgožia
MALONUS, Pat 25:15 **m.** žodžiais – sutrupinti kaulą
MALTA, Apd 28:1 sužinojome, kad tai **M.** sala
MANA, Iš 16:31 duoną izraelitai pavadino **m.**
Joz 5:12 Nuo tos dienos **m.** nebepasirodė
MANASAS, 2Me 33:13 **M.** suprato, kad Jehova
MANYTI, Rom 12:3 **nemanykite** apie save geriau
MARAI, Lk 21:11 bus maisto nepriteklių ir **m.**
MARIJA 1, Mk 6:3 ne dailidė, ne **M.** sūnus?
MARIJA 2, Lk 10:42 **M.** pasirinko gerąją dalį
Jn 12:3 **M.**, paėmusi svarą kvapiojo aliejaus
MARIJA 3, Mt 27:56 Tarp jų buvo **M.** Magdalietė
Lk 8:2 **M.**, iš jos išvaryti septyni demonai
MARIJA 4, Mt 27:56 Jokūbo ir Jozės motina **M.**
MARIJA 5, Apd 12:12 **M.**, Jono motinos
MĄSTYSENA, 1Ko 2:16 mes turime Kristaus **m.**
MĄSTYTI, Joz 1:8 **m.** apie ją dieną ir naktį
Ps 1:2 apie jo įstatymą **m.**
Fil 4:8 **m.** apie tai, kas tikra, rimta
MATYTI, Jn 1:18 Dievo joks žmogus nėra **m.**
Jn 14:9 Kas **m.** mane, **m.** ir Tėvą
MAŽESNIS, Lk 9:48 Kas elgiasi kaip **m.** tarp jūsų visų
MAŽIAUSIAS, Iz 60:22 **M.** taps tūkstančiu
MAŽOJI KAIMENĖ, Lk 12:32 Nebijok, **m.**
MEDIS, Pr 2:9 **m.** pažinimo gero ir blogo
Ps 1:3 lyg **m.**, pasodintas prie vandens
Dan 4:14 Nukirskite **m.**, nukapokite šakas
Apr 2:7 leisiu valgyti nuo gyvybės **m.**
MEDUS, Iš 3:8 kraštą, tekantį pienu ir **m.**
Pat 25:27 Negerai persivalgyti **m.**
MEDŽIAI, Apr 22:14 teisę eiti prie gyvybės **m.**
MĖGINIMAI, 1Ko 10:13 nesate patyrę kitokių **m.**
MĖGINTI, 1Ko 10:9 **nemėginkime** Jehovos kantrybės
MEILĖ, Gg 8:6 **m.** stipri kaip mirtis
Mt 24:12 daugumos **m.** atšals
Jn 13:1 Jis parodė jiems savo **m.** iki galo
Jn 15:13 Nėra didesnės **m.**
Rom 8:39 negalės atskirti mūsų nuo Dievo **m.**
Rom 13:8 nebūkite nieko skolingi, išskyrus **m.**
1Ko 13:2 neturėčiau **m.**, būčiau niekas
1Ko 13:8 **M.** niekada nesibaigs
1Ko 16:14 Visa, ką darote, darykite su **m.**
Kol 3:14 **M.** yra tobulas vienybės saitas
1Pt 4:8 **m.** uždengia daugybę nuodėmių
1Jn 4:8 Dievas yra **m.**
Jud 21 kad išliktumėte Dievo **m.**
Apr 2:4 leidai išblėsti savo pirmutinei **m.**
MEILIKAUTI, Pat 26:28 **m.** burna užtraukia pražūtį
Pat 29:5 **m.** kaimynui, spendžia pinkles
Jud 16 **m.** kitiems, tikėdamiesi naudos
MEISTRAS, Pat 8:30 darbavausi šalia jo kaip **m.**
MELAGINGAS, Mt 26:59 ieškojo **m.** liudijimo
MELAGIS, Ps 101:7 man prieš akis **m.** nestovės
Pat 19:22 Geriau būti vargšu, bet ne **m.**
Jn 8:44 Velnias **m.** ir melo tėvas
MELAS, Ef 4:25 atsisakę **m.**, kalbėkite tiesą
MELCHIZEDEKAS, Pr 14:18 karalius **M.** buvo kunigas
Ps 110:4 būsi kunigas per amžius kaip **M.**
MELSTI, Mk 11:24 ko **m.** ir prašote, tikėkite jau gavę
Rom 8:26 Būna, nežinome, ko turėtume **m.**

MELSTIS, 2Ka 19:15 Ezekijas Jehovos akivaizdoje **m.**
Dan 6:13 Danielius triskart per dieną **m.**
Mt 5:44 **m.** už savo persekiotojus
Mk 1:35 Anksti rytą Jėzus nuėjęs **m.**
Rom 12:12 Nepaliaukite **m.**
1Te 5:17 nuolatos **m.**
MELUOTI, Kol 3:9 **Nemeluokite** vienas kitam
Tit 1:2 pažadėjo negalintis **m.** Dievas
MĖNESINĖS, Kun 15:19 kai prasideda **m.**, septynias
Kun 18:19 santykių su moterimi jos **m.** metu
MENKAS, Zch 4:10 niekinti **m.** pradžios dieną?
MENKIAUSIAS, Lk 16:10 Kas patikimas **m.** dalykuose
MĖNULIS, Jl 2:31 Saulė pavirs tamsa, **m.** – krauju
Lk 21:25 bus ženklų saulėje, **m.** ir žvaigždėse
MERGAITĖ, 2Ka 5:2 paėmė nelaisvėn mažą **m.**
Mk 5:42 **M.** atsikėlė ir pradėjo vaikščioti
MERGELĖS, Mt 25:1 bus panašiai kaip su dešimt **m.**
MESIJAS, Dan 9:25 iki pasirodys **M.** – Vadas
Dan 9:26 Praėjus 62 savaitėms, **M.** bus nužudytas
Jn 1:41 Radome **M.**!
Jn 4:25 Žinau, ateina **M.**, vadinamas Kristumi
MEŠKA, Iz 11:7 Kartu ganysis karvė ir **m.**
METAI, Sk 14:34 už dieną po **m.** turėsite kentėti
METAS, Mok 3:1 Viskam yra **m.**
Mok 9:11 nelaimės **m.** ir atsitiktinumas
Jn 7:8 mano **m.** dar nepribrendo
MEZGINĖLIS, Ps 139:16 Mane dar **m.** matė tavo akys
MIEGAS, Rom 13:11 valanda jums pabusti iš **m.**
MIEGOTI, Lk 21:36 **nemiegokite** ir karštai melskitės
1Te 5:6 **nemiegokime** kaip kiti
MIESTAI, Lk 4:43 Aš ir kitiems **m.** turiu skelbti
MIESTAS, Hbr 11:10 Jis laukė **m.** su tikrais pamatais
MYKOLAS, Dan 10:13 **M.**, vienas iš didžiūnų
Dan 12:1 Tuo metu pakils **M.**
Apr 12:7 **M.** ir jo angelai kovėsi su slibinu
MYLĖTI, Kun 19:18 **m.** savo artimą kaip save patį
Mt 22:37 **M.** Jehovą visa širdimi, visa siela
Jn 3:16 Dievas labai **m.** pasaulį
Jn 13:34 naują įsakymą: **m.** vienas kitą
Jn 14:15 mane **m.**, laikysitės mano įsakymų
Jn 21:17 Simonai, ar tu mane **m.**?
Rom 13:10 **m.** reiškia įvykdyti įstatymą
Kol 3:19 Vyrai, **m.** savo žmonas
1Jn 3:18 **m.** ne žodžiu ar liežuviu, o darbu
1Jn 4:10 ne mes **m.** Dievą, bet jis mus **m.**
1Jn 4:20 **nemyli** brolio, negali **m.** Dievo
1Jn 5:3 **m.** Dievą – tai laikytis jo įsakymų
Apr 3:19 kuriuos **m.**, aš drausminu ir auklėju
MYLIMASIS, Mt 3:17 Tai mano **m.** Sūnus
MILŽINAI, Pr 6:4 žemėje radosi **m.**
MINĄ, Lk 19:16 tavo **m.** uždirbo dešimt minų
MINĖTI, Ef 5:3 tenebūna tarp jūsų net **m.**
MINIA, Iš 23:2 Neisi paskui **m.** daryti pikta
Apr 7:9 regėjau milžinišką **m.** žmonių
MINTIS, 2Ko 10:5 paimame nelaisvėn kiekvieną **m.**
MINTYS, Ps 19:14 Tepatinka tau mano širdies **m.**
Ps 139:17 Kokios man brangios tavo **m.**
Pat 20:5 **M.** širdyje – gilūs vandenys
Iz 55:8 mano **m.** – ne jūsų **m.**
Rom 8:6 Sutelkti **m.** į tai, kas kūniška, yra mirtis
MIRIADAI, Apr 5:11 **m.** ir tūkstančių tūkstančiai
MIRJAMA, Sk 12:1 **M.** ėmė reikšti nepasitenkinimą
MIRTI, Pr 3:4 Visai jūs **nemirsite**, – tarė gyvatė
Ps 89:48 Ar gali koks žmogus **nemirti**?
Lk 15:24 mano sūnus buvo **m.** ir atgijo
Rom 14:8 jei **m.**, **m.** dėl Jehovos
Ef 2:1 buvote **m.** dėl savo prasikaltimų
Apr 14:13 **m.** bendrystėje su Viešpačiu, yra laimingi
MIRTINGASIS, Ps 8:4 kas tas **m.**, kad jį prisimeni?
MIRTIS, Rūt 1:17 jei kas kitas, o ne **m.** atskirtų
Iz 25:8 Jis amžiams **m.** sunaikins
Ez 18:32 Nenoriu nė vieno **m.**
Oz 13:14 Kur tavo geluonys, **m.**?

Jn 8:51 laikosi mano žodžių, neregės **m.**
Rom 5:12 **m.** prasiskverbė į visus žmones
Rom 6:23 nuodėmė atmoka **m.**
1Ko 15:26 **m.** – paskutinis priešas
1Te 4:13 kurie miega **m.** miegu
Hbr 2:9 jis už kiekvieną paragavo **m.**
Hbr 2:15 kurie buvo **m.** baimės vergystėje
Apr 21:4 nebebus **m.**

MIRUSIĘJI, Mok 9:5 **m.** nieko nesuvokia

MOKESČIŲ RINKĖJAS, Mt 18:17 tebūna tau kaip **m.**
Lk 18:11 dėkoju, kad nesu kaip šitas **m.**

MOKESTIS, Mt 17:25 iš ko karaliai ima **m.**
Rom 13:7 Atiduokite: kam **m.** – **m.**

MOKYKLOS, Jn 7:15 Juk nėra mokęsis **m.**

MOKINIAI, Mt 28:19 darykite **m.** visų tautų žmones
Jn 8:31 laikotės mano žodžių, esate mano **m.**
Jn 13:35 jei mylėsite, visi matys, kad esate **m.**

MOKYTI, Ezr 7:10 Ezra buvo paruošęs širdį **m.**
Pat 9:9 **m.** teisųjį, ir jis dar daugiau išmoks
Iz 48:17 **M.** tave to, kas naudinga
Iz 54:13 tavo sūnūs bus Jehovos **m.**
Mt 28:20 **m.** laikytis visko, ką esu įsakęs
Rom 2:21 **m.** kitą, nepamokai savęs?
1Ti 2:12 neleidžiu, kad moteris **m.**

MOKYTIS, Įst 4:10 Sukviesk žmones, **tesimoko**
Jn 7:15 nėra **m.** mokyklose
2Ti 3:7 vis **besimokančias** ir nesugebančias

MOKYTOJAI, Ps 119:99 išmanau daugiau už **m.**
Ef 4:11 dar kitus – ganytojais ir **m.**

MOKSLAS, Jn 7:16 Mano **m.** – ne mano

MOLINIS, Dan 2:42 iš dalies geležiniai, iš dalies **m.**

MOLIS, Iz 45:9 Argi **m.** priekaištaus puodžiui?

MORKUS, Kol 4:10 Barnabo pusbrolis **M.**

MORTA, Lk 10:41 **M.**, **M.**, tu nerimauji

MOTERIS, Pr 3:15 priešiškumą tarp tavęs ir **m.**
Apr 12:1 išvydau **m.**, apsisiautusią saule

MOTERYS, Įst 31:12 Sukviesite vyrus, **m.**, vaikus

MOTINA, Iš 20:12 Gerbsi savo tėvą ir **m.**
Ps 27:10 Nors tėvas ir **m.** mane paliktų
Pat 23:22 neniekink savo pasenusios **m.**
Lk 8:21 Mano **m.** ir mano broliai yra tie
Jn 19:27 pasakė mokiniui: Štai tavo **m.**!

MOZĖ, Sk 12:3 **M.** buvo romiausias iš visų
Apd 7:22 **M.** garsėjo savo žodžiais ir darbais

MURMĖJIMAI, Fil 2:14 Visa darykite be **m.**

MURMĖTI, 1Ko 10:10 **nemurmėkite**, kaip kai kurie
Jud 16 žmonės **m.**, skundžiasi savo dalia

MUŠIMAI, 2Ko 6:5 **m.**, kalinimus, neramumus

MŪŠIS, 1Sa 17:47 **M.** yra Jehovos
1Ko 14:8 kas gi rengtųsi į **m.**?

N

NAINAS, Lk 7:11 iškeliavo į miestą, vardu **N.**

NAKTIS, Ps 19:2 **n.** po **n.** jie savo žinią skleidžia
Rom 13:12 **N.** beveik praslinko, prisiartino diena

NAMAI, 2Sa 7:13 Jis pastatys **n.** mano vardui
Ps 27:4 vieno tetroksčtu – būti Jehovos **N.**
Ps 101:2 Net savo **n.** vaikščiosiu dora širdim
Ps 127:1 Jei Jehova **n.** nestato, veltui pluša
Iz 56:7 mano **N.** vadins maldos **n.**
Iz 65:21 statysis **n.** ir juose gyvens
Lk 2:49 nežinojote, kad būsiu savo Tėvo **n.**?
Jn 2:16 Gana iš Tėvo **n.** daryti prekyvietę!
Jn 14:2 Mano Tėvo **n.** yra daug buveinių
Apd 5:42 po **n.** jie nepaliaudami mokė
Apd 7:48 Aukščiausiasis negyvena rankų darbo **n.**
Apd 20:20 mokiau jus viešai ir po **n.**

NAMAS, Hbr 3:4 kiekvieną **n.** kas nors stato

NARIAI, Rom 12:4 sudarytas iš daugelio **n.**
Ef 4:16 kūno **n.** veikia išvien

NAŠLAIČIAI, Ps 68:5 jis – **n.** tėvas ir našlių gynėjas
Jok 1:27 rūpintis **n.** ir našlėmis jų varge

NAŠLAITIS, Iš 22:22 Neskriausite našlės ar **n.**

NAŠLĖ, Ps 146:9 globoja **n.** ir našlaitį
Mk 12:43 beturtė **n.** įmetė daugiau už visus
Lk 18:3 **n.**, kuri vis prašydavo

NAŠTA, Ps 55:22 Mesk ant Jehovos savo **n.**
Ps 68:19 Šlovė Jehovai! Jis neša mūsų **n.**
Gal 6:5 Kiekvienam reikės nešti savo **n.**
Apr 2:24 Jokios kitos **n.** neužkrausiu

NAŠTOS, Apd 15:28 neuždėti jums daugiau **n.**

NATANAS, 2Sa 12:7 **N.** Dovydui: Tu esi tas žmogus!

NAUDA, 1Ko 13:5 neieško savo **n.**, nesusierzina

NAUDINGA, Iz 48:17 Mokau tave to, kas **n.**
Apd 20:20 nenutylėjau nieko, kas **n.**
1Ko 6:12 Viskas leistina, bet ne viskas **n.**

NAUJA, Apr 21:5 Štai aš visa darau **n.**

NAUJAS, Iz 42:9 dabar skelbiu **n.** dalykus
Iz 65:17 kuriu **n.** dangų ir **n.** žemę
Jn 13:34 Duodu jums **n.** įsakymą
Apr 21:1 išvydau **n.** dangų ir **n.** žemę

NAUJIENA, Lk 4:43 turiu skelbti gerąją **n.**
1Ko 9:16 Vargas, jei gerosios **n.** neskelbčiau!
1Ko 9:23 Visa darau dėl gerosios **n.**

NEAIŠKIAI, 1Ko 14:8 jeigu trimitas skambėtų **n.**

NEAPGALVOTAI, Pat 29:20 žmogų, kalbantį **n.**?

NEAPKĘSTI, Ps 97:10 Kas mylite Jehovą, **n.** pikta
Pat 8:13 Bijoti Jehovos – tai **n.** nedorybės

NEBYLYS, Iz 35:6 šūkaus **n.** liežuvis

NEBUKADNECARAS, Dan 2:1 **N.** regėjo sapnus

NEDORĖLIAI, Pat 15:29 Jehova toli nuo **n.**
Pat 29:2 kai valdo **n.**, visi dejuoja

NEDORĖLIS, Ps 37:10 **n.** nebeliks
Pat 15:8 Bjauri Jehovai **n.** auka
Iz 26:10 **n.** nepasimokytų teisumo
2Te 2:3 turi apsireikšti **n.**

NEDORYBĖ, Mt 24:12 įsigalės **n.**, meilė atšals
2Te 2:7 Tiesa, jo **n.** slapta jau veikia

NEDRAUSMINGAI, 2Te 3:6 brolio, kuris elgiasi **n.**

NEDRAUSMINGIEJI, 1Te 5:14 įspėkite **n.**

NEGALĖS, Iz 53:4 Jis nešiojo mūsų **n.**

NEĮMANOMA, Pr 18:14 Argi yra kas Jehovai **n.**?
Mt 19:26 Žmonėms tai **n.**, bet Dievui

NEIŠMANĖLIS, Pat 22:3 **n.** eina pirmyn ir nukenčia

NEKANTRUOLIS, Pat 14:29 **n.** visiems rodo kvailumą

NEKĘSTI, Pat 6:16 Šešių dalykų Jehova **n.**
Am 5:15 **N.** pikta, mylėkite gera
Mt 24:9 dėl mano vardo visos tautos jūsų **n.**
Lk 6:27 darykite gera tiems, kurie jūsų **n.**
Jn 15:25 Jie **n.** manęs be priežasties
1Jn 3:15 Kas **n.** savo brolio, tas žmogžudys

NEKLUSNUMAS, 1Sa 15:23 **n.** – kaip žyniavimas

NELAIMĖ, 2Sa 22:7 **N.** šaukiaus Jehovos
Pat 3:25 Tau nereikės baimintis **n.**

NEMARYBĖ, 1Ko 15:53 šis marus turi apsivilkti **n.**

NEMOKAMAI, 1Ko 9:18 naujieną galiu paskelbti **n.**

NENAUDINGAS, Lk 17:10 Esame **n.** vergai

NEPATEISINAMAS, Rom 1:20 Taigi tie žmonės **n.**

NEPATYRĘS, Ps 19:7 priesakai **n.** padaro išmintingą

NEPEIKTINAS, Tit 1:7 prievaizdas turi būti **n.**

NEPELNYTAI, 1Pt 2:19 kenčia **n.**

NEPRITEKLIAI, Mt 24:7 vietomis bus maisto **n.**

NERAMUS, Ps 94:19 **N.** mintys mane slėgė

NEREGIMA, 2Ko 4:18 sutelkę žvilgsnį į tai, kas **n.**

NEREGIMAS, Rom 1:20 **n.** ypatybės aiškiai matomos

NEREGIMASIS, Hbr 11:27 tarsi regėtų **N.**

NERIMAUTI, Mt 10:19 nepradėkite **n.**, ką ir kaip kalbėti
Lk 12:25 Kas **n.** gali pailginti gyvenimą

NESANTAIKA, Pat 6:19 sėjantis **n.** tarp brolių

NESĄŽININGAI, Pat 15:27 pelnosi **n.**, įstumia į bėdą

NESĄŽININGUMAS, Dan 6:4 prikišti jam **n.**

NEŠALIŠKAS, Gal 2:6 Dievas juk yra **n.**

NĖŠČIA, Iš 21:22 Jeigu vyrai užgauna **n.** moterį
1Te 5:3 kaip gimdymo skausmai suima **n.**

NEŠVANKUS, Ef 5:4 **n.** juokeliai jums nepridera
Kol 3:8 pašalinkite **n.** kalbas nuo lūpų

NEŠVARUS, Kun 13:45 turi šaukti: **N.**! **N.**!
Job 14:4 Iš **n.** ar gali kilt švarus?
NETEISYBĖ, Įst 32:4 nėra Dieve **n.**
NETEISIEJI, Apd 24:15 **n.** prisikėlimas
1Ko 6:9 **n.** nepaveldės Karalystės
NETIKINTIS, 1Ko 6:6 bylinėjasi pas **n.**!
1Ko 7:12 turi **n.** žmoną ir ji sutinka
2Ko 6:14 nelygų jungą su **n.**
NETIKRAS, Mt 24:24 atsiras **n.** kristų ir pranašų
Gal 2:4 į bendruomenę įsiskverbė **n.** brolių
NETYRUMAS, Rom 1:24 Dievas atidavė juos **n.**
Kol 3:5 kuriuose gimsta ištvirkavimas, **n.**
NEVAISINGAS, Įst 7:14 Nebus tarp jūsų nė vieno **n.**
Iz 54:1 Džiūgauk, **n.** ir negimdžiusioji!
NEVEDĘS, 1Ko 7:32 **N.** rūpi Viešpaties reikalai
NEVEIKLUS, 2Pt 1:8 neleis likti **n.** ar bevaisiams
NEVERTAI, 1Ko 11:27 Viešpaties taurę geria **n.**
NEŽINOJIMAS, 1Ti 1:13 taip elgiausi dėl **n.**
NIEKINTI, Ez 39:7 nebeleisiu savo švento vardo **n.**
NYKTI, 2Ko 4:16 išorinis žmogus **n.**
NINEVĖ, Jon 4:11 ar neturėtų man būti gaila **N.**?
NOJUS, Pr 6:9 **N.** ėjo su Dievu
Mt 24:37 Juk kaip buvo **N.** dienomis
NORAS, 1Me 28:9 permato kiekvieną **n.** ir mintį
Ps 51:12 pažadink **n.** tau paklusti
Fil 2:13 suteikdamas **n.** ir gebėjimą veikti
NORIAI, 2Ko 8:12 Jei žmogus duoda **n.**
1Pt 5:2 prižiūrėkite Dievo kaimenę **n.**
NUGALĖTI, Jer 1:19 Prieš tave kovos, bet **nenugalės**
Jn 16:33 būkite drąsūs – aš **n.** pasaulį!
Rom 12:21 **n.** blogį gerumu
NUGALĖTOJAS, Apr 2:7 **N.** leisiu valgyti nuo medžio
NUGARA, Fil 3:13 nebežiūrėdamas į visa, kas už **n.**
NUKĘSTI, 2Ti 2:24 turi gebėti mokyti, **n.** neteisybę
NUKLYSTI, Ez 34:4 neparvedate **n.**, neieškote
NUMARINTI, Kol 3:5 Tad **n.** savo kūno narius
NUMIRTI, Job 14:14 Kai žmogus **n.**, ar bus vėl gyvas?
Jn 11:25 Kas tiki mane, nors ir **n.**, atgis
2Ko 5:15 gyventų dėl to, kuris **n.** už juos
NUODĖMĖ, Pr 4:7 prie durų tyko **n.**
Ps 32:1 Laimingas, kuriam **n.** dovanota
Iz 53:12 nešė daugelio **n.**
Jer 31:34 jų **n.** nebeprisiminsiu
Ez 33:14 Jei nedorėlis nusigręš nuo **n.**
Mt 5:29 jeigu dešinė akis veda į **n.**
Jn 1:29 Dievo Avinėlis naikina pasaulio **n.**
Rom 5:12 per vieną žmogų į pasaulį atėjo **n.**
Rom 6:23 **n.** atmoka mirtimi
NUODĖMĖS, Ps 40:12 **n.** daugiau negu plaukų
Iz 1:18 Nors **n.** būtų skaisčiai raudonos
Iz 38:17 mano **n.** nusviedei sau už nugaros
Apd 3:19 pasikeiskite, kad **n.** būtų išdildytos
1Ti 5:24 Kai kurių **n.** išaiškėja vėliau
Jok 5:15 jeigu yra padaręs **n.**, bus atleista
NUOLANKUMAS, Pat 15:33 pirma **n.**, paskui garbė
NUOLANKUS, Mt 18:4 **n.** – toks kaip šis vaikelis
Jok 4:6 Dievas **n.** teikia malonę
NUORAŠAS, Įst 17:18 Įstatymo knygą ir pasidarys **n.**
NUOSEKLIAI, Lk 1:3 nusprendžiau įvykius **n.** aprašyti
Apd 9:22 **n.** įrodinėdamas, kad Jėzus yra Kristus
NUOSPRENDIS, 2Ko 1:9 atrodė, mums ištartas **n.**
NUOSTABIAI, Ps 139:14 šitaip **n.** mane sukūrei
NUOSTATA, Ef 4:23 ugdytis naują proto **n.**
Ef 6:7 Vergaukite su tinkama **n.**
NUOSTOLIS, Fil 3:7 dėl Kristaus laikau **n.**
NUOTAKA, Apr 21:9 parodysiu **n.**, Avinėlio jaunąją
NUPIRKTI, 1Ko 7:23 Jūs buvote brangiai **n.**
Apr 5:9 savo krauju **n.** Dievui žmones
NUPLAUTI, 1Ko 6:11 esate **n.**, pašventinti
NUPLUKDYTI, Hbr 2:1 antraip galime būti **n.** į šalį
NUSIDĖJĖLIAI, Ps 1:5 Neatsilaikys **n.**
Jn 9:31 žinome, kad Dievas nesiklauso **n.**
Rom 5:8 Kristus numirė už mus, **n.**

NUSIDĖJĖLIS, Lk 15:7 dėl vieno atgailaujančio **n.**
Lk 18:13 Dieve, pasigailėk manęs, **n.**
NUSIDĖTI, Pr 39:9 nedorai pasielgti ir **n.** Dievui
1Ka 8:46 nėra žmogaus, kuris **nenusidėtų**
Mt 18:15 jeigu tavo brolis **n.**, eik ir pasakyk
Jok 4:17 jei moka daryti, bet nedaro, **n.**
1Jn 2:1 jeigu kuris **n.**, turime padėjėją
NUSILEISTI, Hbr 13:17 mielai jiems **n.**
NUSIMAUDYTI, 2Ka 5:10 **n.** septynis kartus Jordane
NUSIMINTI, Pat 24:10 Jei **n.**, tai ir jėgų bus mažai
Iz 66:2 Aš žvelgsiu į tą, kuris **n.**
Kol 3:21 neuikite vaikų, kad **nenusimintų**
NUSISTATYMAS, Fil 2:5 **n.**, kokį ir Kristus turėjo
Fil 2:20 neturiu kito, kuris būtų tokio **n.**
NUSIŽEMINTI, Jok 4:10 **N.** Jehovos akivaizdoje
1Pt 5:6 **n.** po galinga Dievo ranka
NUSPĖTI, Mok 7:14 žmonės negalėtų **n.**, kas jų laukia
NUSTELBTI, Mk 4:19 žodį **n.**, ir jis lieka bevaisis
NUTILDYTI, 1Pt 2:15 **n.** neišmanėliškas kalbas
NUVARGĘS, Iz 50:4 žinau, ką pasakyti **n.**

O

OBUOLIAI, Pat 25:11 Laiku ištarti žodžiai – aukso **o.**
ONA, Lk 2:36, 37 amžinga pranašė, vardu **O.**
ORAS, 1Ko 9:26 kumščiais ne į **o.** smūgiuoju
Ef 2:2 kuris valdo skvarbią tarsi **o.** dvasią
OŽKOS, Mt 25:32 piemuo atskiria avis nuo **o.**

P

PABAIGA, Iz 46:10 Nuo pradžios paskelbiu, kokia **p.**
Mt 28:20 per visas dienas iki šio pasaulio **p.**
PABARIMAS, Pat 27:5 Geriau atviras **p.**
Mok 7:5 Geriau klausytis išmintingo **p.**
PABARTI, Pat 29:1 kuris **p.** užsispiria, ūmai kris
PABUČIAVIMAS, Lk 22:48 **p.** išduodi Žmogaus Sūnų?
PADĖJĖJAS, Jn 14:16 jis duos jums kitą **p.**
PADORIAI, Rom 13:13 Elkimės **p.**, kaip kad dieną
PADRĄSINIMAS, Apd 13:15 jei turite **p.** žodį, sakykite
PADRĄSINTI, 1Ko 14:31 gautų pamokymą ir būtų **p.**
Tit 1:9 kad mokymu sugebėtų **p.**
PAGAILĖTI, Mt 16:22 **P.** savęs, Viešpatie
PAGALBA, Ps 46:1 varguose jį lengva prisišaukti į **p.**
PAGARBA, Rom 12:10 pirmi rodykite kitiems **p.**
1Ti 5:17 laikomi vertais dvigubos **p.**
1Pt 3:2 elgiatės tyrai ir su didžia **p.**
PAGARBIAI, 1Pt 3:15 ginti viltį romiai ir labai **p.**
PAGERBTI, Pat 3:9 **P.** Jehovą tuo, ką turi
PAGYDYTI, Lk 4:23 Gydytojau, **p.** save
PAGIEŽA, Ef 4:31 Teatitolsta nuo jūsų visokia **p.**
PAGYRIMAS, Pat 27:21 žmogus išbandomas **p.**
PAGRINDAI, Rom 2:20 įgijusiu pažinimo ir tiesos **p.**
PAGROBĖJAS, Įst 24:7 **p.** turi būti nubaustas mirtimi
PAGUNDA, Mt 6:13 nevesk mūsų į **p.**
Mt 26:41 melskitės, kad nepatektumėte į **p.**
PAGUODA, Iz 61:2 nešti gedintiems **p.**
Rom 15:4 Raštų teikiamos **p.**
2Ko 1:3 Tėvas ir visokios **p.** Dievas
PAGUOSTI, Job 2:11 visi keliavo Jobo užjausti ir **p.**
Job 16:2 Užuot **p.**, dar labiau kamuojat!
Ps 94:19 tu **p.** mano sielą ir nuraminai
Jer 31:15 Rachelė verkia. Niekas jos negali **p.**
Mt 5:4 Laimingi sielvartaujantys – jie bus **p.**
PAILSTI, Iz 40:28 Jehova niekada **nepailsta**
Iz 40:31 eis ir **nepails**
Gal 6:9 Jei **nepailsime**, pjausime derlių
Hbr 12:3 Mąstykite, kad **nepailstumėte**
PAJUOKTI, Jer 20:7 Kiaurą dieną esu **p.**
PAKANTUS, Ef 4:2 būkite vieni kitiems **p.**
PAKYLA, Jn 19:13 Pilotas atsisėdo ant teismo **p.**
Rom 14:10 visi stosime prieš Dievo teismo **p.**
PAKILTI, Jn 3:13 joks žmogus nėra **p.** į dangų
PAKLUSTI, Ps 51:12 pažadink manyje norą tau **p.**
Jn 3:36 Sūnui **nepaklūsta**, gyvenimo nematys

PAKRAŠČIAI, Kun 19:9 nepjaukite iki pat **p.**
PAKRIKŠTYTI, Mt 3:13 Jėzus atėjo, kad Jonas jį **p.**
Apd 2:41 buvo **p.** tą dieną apie trys tūkstančiai
Rom 6:4 buvome **p.** jo mirtyje
PAKVIESTI, Mt 22:14 daug **p.**, bet maža išrinktų
PALAIDAI, Lk 15:13 **p.** gyvendamas turtą iššvaistė
PALAIMINIMAI, Įst 30:19 rinktis **p.** arba prakeikimus
PALAIMINIMAS, Pat 10:22 Jehovos **p.** praturtina
Mal 3:10 ar neišliesiu jums apsčiai **p.**
PALAIMINTAS, Ts 5:24 Iš moterų labiausiai **p.** Jaelė
Jn 12:13 **P.** tas, kuris ateina Jehovos vardu
PALAIMINTI, Pr 32:26 Nepaleisiu, kol **nepalaiminsi**!
PALANGĖ, Apd 20:9 Eutichas sėdėjo ant **p.**
PALANKUS, 2Ti 4:2 skelbk žodį tiek **p.** metu
PALAPINĖ, Ps 15:1 kas gali tavo **P.** svečiuotis?
2Ko 12:9 Kristaus galybė gaubtų tarsi **p.**
PALAPINĖS, Apd 18:3 jie buvo **p.** dirbėjai
PALEISTUVĖ, 1Ko 6:16 su **p.** tampa vienu kūnu
Apr 17:1 **p.**, sėdinčiai ant gausybės vandenų
Apr 17:16 žvėris ims nekęsti **p.**
PALEISTUVĖS, Lk 15:30 sūnus, surijęs turtą su **p.**
PALYGINIMAI, Mt 13:34 Jėzus kalbėjo minioms **p.**
Mk 4:2 pradėjo **p.** mokyti apie daugelį dalykų
PALYGINTI, Iz 46:5 Su kuo mane **p.**?
PALIKTI, Job 27:5 kol mirsiu, **nepaliksiu** Dievo
Ps 27:10 Nors tėvas ir motina mane **p.**
Ps 37:28 savo ištikimųjų Jehova **nepaliks**
Mt 19:29 kuris **p.** ar namus, ar laukus
Lk 22:28 **nepalikote** per išbandymus
PALIKUONIAI, Pr 3:15 priešiškumą tarp tavo **p.** ir jos
Pr 22:17 **p.** bus tiek, kiek žvaigždžių
Iz 65:23 jų **p.** yra Jehovos palaimintųjų giminė
Gal 3:29 esate tikri Abraomo **p.**
Apr 12:17 nuėjo kariauti su likusiais jos **p.**
PALIKUONIS, Gal 3:16 Ir tavo **p.**, o jis yra Kristus
PALIUDYTI, Apd 28:23 gerai **p.** apie Dievo Karalystę
PALŪŽTI, Ps 34:18 jis gelbsti tą, kurio dvasia **p.**
Pat 18:14 jei dvasia **p.**, kaip jis ištvers?
Iz 42:3 Jis nenulaužė **p.** nendrės
PAMĄSTYTI, Pr 24:63 Izaokas išėjo į laukus **p.**
Job 37:14 **p.** apie Dievo darbus
Pat 15:28 Teisiojo širdis **p.** prieš atsakydama
PAMATAI, Rom 15:20 nenoriu statyti ant kito **p.**
PAMATAS, Lk 6:48 padėjo **p.** ant uolos
1Ko 3:11 Niekas negali kloti kito **p.**
1Pt 5:10 Dievas jus pastatys ant tvirto **p.**
PAMIRŠTI, Įst 4:23 kad **nepamirštumėte** sandoros
Ps 119:141 tavo įsakų **nepamiršiu**
Hbr 6:10 Dievas **nepamirš** jūsų darbų
PAMOKA, 1Ko 10:6 Tie įvykiai tapo mums **p.**
PAMOKYMAS, Pat 1:7 Išmintį ir **p.** tik kvailiai niekina
PAMOKYTI, Ts 13:8 Manoachas: **p.** aukléti berniuką
Ps 143:10 **P.**, kaip vykdyt tavo valią
Rom 15:4 kadaise parašyta, mums **p.** parašyta
PANIEKINTI, Iz 53:3 **P.** jis buvo ir atstumtas
1Te 4:8 kuris **p.** pamokymus, **p.** Dievą
PAPLOTIS, Mt 26:26 Jėzus paėmė **p.**, tada laužė
1Ko 10:17 **P.** yra vienas, dalijamės vienu **p.**
PAPRAŠTAS, Apd 4:13 tėra nemokyti, **p.** žmonės
PAPRAŠYTI, Mt 6:8 Tėvas jums **nepaprašius** žino
PARALYŽIUOTASIS, Lk 5:24 kreipėsi į **p.**: kelkis
PARAŠYTA, Rom 15:4 kas **p.**, mums pamokyti **p.**
1Ko 4:6 Neperženk to, kas **p.**
PAREIGA, Mok 12:13 tai kiekvieno žmogaus **p.**
1Ko 7:3 Vyras teatlieka **p.** žmonai
PAREIGOS, Apd 1:20 Jo **p.** kitam teatitenka
PAREIKALAUTI, Lk 12:48 daug duota, daug ir **p.**
PARENGTI, 2Ti 2:2 tinkamai **p.** mokyti kitus
2Ti 3:17 **p.** kiekvienam geram darbui
PARKRISTI, Mok 4:10 vienas **p.**, kitas gali padėti
PARPULTI, 1Ko 10:12 težiūri, kad **neparpultų**
PARSIDUOTI, Pat 7:10 apsirengusi kaip **p.** moteris
PARUOŠTI, Jn 14:2 Tad einu jums vietos **p.**
PASAULIS, Lk 9:25 laimės **p.**, bet neteks gyvybės
Jn 15:19 jūs **p.** nepriklausote, **p.** jūsų nekenčia
Jn 17:16 Jie nepriklauso **p.**
1Jn 2:15 Nemylėkite **p.** nei to, kas **p.**
PASCHA, Iš 12:11 Tai bus Jehovos **P.**
1Ko 5:7 Kristus, **P.** avinėlis, jau paaukotas
PASENTI, Ps 37:25 Buvau jaunas ir **p.**
PASIDRĄSINTI, Rom 1:12 **p.** vienas kito tikėjimu
PASIDUOTI, 2Ko 4:1 todėl **nepasiduodame**
PASIGAILĖTI, Iz 55:7 tegrįžta pas Jehovą, jis **p.**
PASIJUOKTI, Ps 2:4 dangaus soste sėdintis iš jų **p.**
PASIKRIKŠTYTI, Apd 8:36 Kas kliudo man **p.**
PASIMELSTI, Lk 5:16 Jėzus eidavo į atokią vietą **p.**
PASIMOKYTI, Iz 26:10 nedorėlis **nepasimokytų**
1Ko 10:11 Visa aprašyta mums **p.**
PASIRENGTI, Mt 24:44 Jūs irgi būkite **p.**
PASIRINKIMAS, Rom 9:11 **p.** priklauso nuo pašaukėjo
PASIŠAIPYTI, Gal 6:7 Iš Dievo **nepasišaipysi**!
PASITARIMAS, Pat 15:22 Be **p.** sumanymai žlunga
PASITIKĖTI, Ps 9:10 vardą tavąjį pažįsta, tavimi **p.**
Ps 84:12 laimingas, kuris tavim **p.**
Ps 146:3 **Nepasitikėkite** didžiūnais
Pat 3:5 Visa širdimi **p.** Jehova
Pat 14:16 kvailys pernelyg **p.** savimi
Jer 17:5 Prakeiktas, kas **p.** žmonėmis
2Ko 1:9 kad **p.** ne savimi, o Dievu
PASIUNTINIAI, 2Ko 5:20 Kristaus vietoje **p.**
PASIUNTINYS, Mal 3:1 siunčiu **p.** pirma savęs
PASKATOS, Pat 16:2 Jehova ištiria **p.**
PASKELBTI, Mt 24:14 geroji naujiena bus **p.**
PASKUBINTI, Iz 60:22 Aš, Jehova, tai **p.**
PASKUTINĖS DIENOS, Iz 2:2 **P.** Jehovos kalnas
2Ti 3:1 **p.** užeis sunkūs laikai
PASLAPTYS, Pat 20:19 vaikštinėja išpasakodamas **p.**
Pat 25:9 kitiems jo **p.** neišpasakok
PASLĖPTI, Lk 8:17 nėra nieko **p.**, kas nebus atskleista
PASNINKAUTI, Lk 18:12 **p.** dukart per savaitę
PASODINTI, 1Ko 3:6 Aš **p.**, Apolas laistė
PAŠTIPRINTI, Iz 40:29 Pavargusį jis **p.**
PAŠALIEČIAI, Kol 4:5 Išmintingai elkitės su **p.**
PAŠALINTI, 1Ko 5:13 **P.** nedorėlį iš savo tarpo
PAŠAUKIMAS, Ef 4:1 elgtis, kad būtumėte verti **p.**
PATAIKAUTI, Rom 15:3 Kristus sau **nepataikavo**
2Ti 4:3 kurie **p.** jų ausims
PATAISYTI, Gal 6:1 mėginkite jį romiai **p.**
PATALAS, Hbr 13:4 Nesuteršikite santuokos **p.**
PATARĖJAI, Pat 15:22 kur daug **p.**, ten ateina sėkmė
PATARĖJAS, Iz 9:6 jį vadins išmintinguoju **p.**
PATARNAUTOJAI, 1Ti 3:8 **P.** turi būti rimti
PATENKINTAS, Fil 4:11 išmokau būti viskuo **p.**
1Ti 6:8 turėdami maisto ir drabužį būkime **p.**
PATEPTASIS, Ps 2:2 karaliai kyla prieš Jehovą ir jo **p.**
PATEPTI, 1Sa 16:13 Samuelis **p.** Dovydą
Iz 61:1 Jehova **p.** mane skelbti gerą naujieną
PATEPTIEJI, Ps 105:15 Nelieskit mano **p.**!
PATIKIMAS, Iš 18:21 parinkti vyrų, kurie **p.**
Ps 33:4 visa, ką Jehova daro, – **p.**
Lk 16:10 Kas **p.** menkiausiuose dalykuose
Tit 2:10 tegu iš tikro būna **p.**
PATIKTI, Jn 8:29 visada darau, kas jam **p.**
Ef 5:10 ar tai, ką darote, **p.** Viešpačiui
Kol 1:10 visais atžvilgiais jam **p.**
PATRAUKTI, Jn 6:44 jeigu Tėvas jo **nepatraukia**
PAUKŠČIAI, Mt 6:26 Įsižiūrėkite į dangaus **p.**
PAUKŠTGAUDYS, Ps 91:3 išvaduos tave iš **p.** spąstų
PAULIUS. Dar žr. SAULIUS.
1Ko 1:12 vieni sakote: Aš tai esu **P.**
PAVARGĘS, Iz 40:29 **P.** jis pastiprina
PAVARGTI, Iz 40:28 Jis niekada **nepavargsta**
PAVELDAS, Sk 18:20 Aš esu tavo dalis ir tavo **p.**
1Pt 1:4 nesuteptą ir nenykstantį **p.**
PAVELDĖTI, Mt 25:34 **p.** Karalystę, paruoštą jums
Ef 1:18 šlovingi turtai šventiesiems skirti **p.**

PAVELDĖTOJAI, Rom 8:17 jei esame vaikai, tai ir **p.**
Gal 3:29 Abraomo palikuoniai, palaiminimo **p.**
PAVYDAS, Pat 6:34 vyras, **p.** apimtas, įtūž ir keršys
Pat 14:30 **p.** pūdo kaulus
PAVYDĖTI, Ps 37:1 **nepavydėk** piktadariams
Ps 73:3 Ėmiau aš pagyrūnams **p.**
1Ko 13:4 Meilė **nepavydi**
PAVYZDYS, Jn 13:15 Parodžiau jums **p.**
Ef 5:1 imkite **p.** iš Dievo
1Ti 4:12 būti tikintiesiems **p.**
2Ti 1:13 Tebūna **p.** sveiki žodžiai
Jok 5:10 mokykitės iš pranašų **p.**
1Pt 2:21 Kristus paliko jums **p.**
1Pt 5:3 verčiau būkite kaimenei **p.**
PAVOJUS, Pat 22:3 matydamas **p.** pasislepia
PAŽADAI, 1Ka 8:56 Nė vienas iš **p.** neliko neištesėtas
2Ko 1:20 Dievo **p.,** per Jėzų tapo taip
Hbr 10:23 tas, kuris davė **p.,** ištikimas
PAŽANGA, 1Te 4:1 paraginti daryti vis didesnę **p.**
1Ti 4:15 kad tavo **p.** būtų akivaizdi
PAŽINIMAS, Pat 1:7 Jehovos baimė – **p.** pradžia
Lk 11:52 jūs atėmėte iš žmonių **p.** raktą
PAŽINTI, Iz 11:9 žemė bus pilna žmonių, **p.** Jehovą
Jer 31:34 **P.** Jehovą! Visi mane pažinos
Mal 2:7 per kunigo lūpas turėtų **p.** Dievą
Rom 10:2 tarnauja uoliai, tik jo gerai **nepažįsta**
Kol 3:10 Vis geriau **p.** Dievą
PAŽVELGTI, Pr 15:5 **P.** į dangų ir suskaičiuoki
1Pt 1:12 Į tuos dalykus trokšta **p.** net angelai
PĖDOS, 1Pt 2:21 kad eitumėte jo **p.**
PELAI, Sof 2:2 diena nepralėkė kaip vėjo pustomi **p.**
PELNAS, Mok 5:10 myli turtus, nebus patenkintas **p.**
PENKI ŠIMTAI, 1Ko 15:6 pasirodė daugiau kaip **p.**
PENKI TŪKSTANČIAI, Mt 14:21 valgančių apie **p.**
PERGALĖ, Apr 6:2 išjojo pasiekti galutinės **p.**
PERLAI, Mt 7:6 Nemeskite savo **p.** kiaulėms
Mt 13:45 kaip su pirkliu, kuris ieško rinktinių **p.**
PERMALDAVIMAS, Rom 3:25 davė jį kaip **p.** auką
1Jn 2:2 Jis yra **p.** auka už mūsų nuodėmes
PERSEKIOJIMAI, Mk 10:30 vaikų ir laukų kartu su **p.**
PERSEKIOJIMAS, Mt 13:21 užėjus **p.,** suklumpa
Mk 4:17 užeina **p.** dėl žodžio, tuojau atkrinta
PERSEKIOTI, Ps 119:86 Mane **p.** nepelnytai
Mt 5:10 Laimingi, kuriuos **p.** dėl teisumo
Jn 15:20 Jeigu **p.** mane, **p.** ir jus
Apd 22:4 Aš **p.** priklausančius šiam Keliui
1Ko 4:12 **p.** kantriai ištveriame
2Ko 4:9 mes **p.,** bet nepalikti
PERSEKIOTOJAI, Rom 12:14 Laiminkite **p.**
PERSILEISTI, Iš 23:26 moterys tavo krašte **nepersileis**
PERTEKTI, Lk 6:45 lūpos kalba tai, ko **p.** širdis
1Ko 15:58 visada **p.** Viešpaties darbo
PERVERTI, Zch 12:10 žiūrės į tą, kurį **p.**
PETRAS, Mt 14:29 **P.** pradėjo eiti vandens paviršiumi
Jn 18:10 **P.** išsitraukęs kalaviją smogė
Apd 12:5 **P.** buvo kalėjime, bendruomenė meldėsi
PIEMUO, Mt 9:36 apleisti lyg avys be **p.**
PIENAS, Iš 3:8 kraštą, tekantį **p.** ir medumi
Iz 60:16 Tu gersi tautų **p.**
Hbr 5:12 pasidarėte tokie, kuriems reikia **p.**
1Pt 2:2 trokškite gryno žodžio **p.**
PIETŲ KARALIUS, Dan 11:11 **P.** įtūž ir stos į kovą
Dan 11:40 Pabaigos metu su juo grumsis **p.**
PIKTA, Iz 5:20 kurie **p.** vadina geru, o gera – **p.**
PIKTADARIAI, Pat 3:32 Jehova **p.** bjaurisi
Mt 7:23 Eikit šalin nuo manęs, **p.**!
Lk 22:37 Jis buvo priskaitytas prie **p.**
PIKTASIS, 1Jn 5:19 pasaulis yra **p.** valdžioje
PYKTI, Ps 103:8 Jehova lėtas **p.**
PYKTIS, Ps 37:8 Susilaikyk nuo **p.**
Kol 3:8 įtatitolsta nuo jūsų **p.**
PIKTŽODŽIAUTI, Mk 3:29 kas **p.** prieš šventąją dvasią
PILIETYBĖ, Fil 3:20 O mes turime dangaus **p.**

PILYPAS, Apd 8:26 **P.** Jehovos angelas pasakė
Apd 21:8 atėjome į evangelizuotojo **P.** namus
PILOTAS, Jn 19:6 **P.:** Nematau, kad būtų nusikaltęs
PILVAS, Fil 3:19 jų dievas – **p.**
PINIGAI, Mok 7:12 išmintis, kaip ir **p.,** teikia saugumą
1Ti 6:10 godumas **p.** yra blogybių šaknis
Hbr 13:5 Tenebūna gyvenime godumo **p.**
PINTINĖS, Mt 14:20 surinkta dvylika **p.** gabaliukų
PIRKIMAS, Jer 32:12 padaviau Baruchui **p.** raštą
PIRKLIAI, Apr 18:3 žemės **p.** pralobo iš jos
PIRKLYS, Mt 13:45 **p.,** kuris ieško rinktinių perlų
PIRMAGIMIAI, Iš 11:5 Egipto krašte mirs visi **p.**
PIRMAGIMIS, Kol 1:15 visos kūrinijos **p.**
PIRMAS, Mt 19:30 daugelis **p.** bus paskutiniai
Mk 9:35 nori būti **p.,** tebus paskutinis
PIRŠTAS, Iš 8:19 faraonui: Tai Dievo **p.**!
Iš 31:18 plokštes, prirašytas savo **p.**
PJAUTI, Iz 53:7 Kaip avinėlį jį vedė **p.**
2Ko 9:6 šykščiai sėja, šykščiai **p.**
Gal 6:7 Ką žmogus sėja, tą ir **p.**
Gal 6:9 Jei nepailsime, metui atėjus **p.** derlių
PJŪTIS, Mt 9:37 **P.** didelė, darbininkų maža
PLAUKAI, Mt 10:30 jūsų visi galvos **p.** suskaičiuoti
1Ko 11:14 vyrui turėti ilgus **p.** negarbė
PLAUTI, Jn 13:5 ėmė **p.** mokiniams kojas
PLIKIS, 2Ka 2:23 Ei, **p.,** nešdinkis!
POETAI, Apd 17:28 yra pasakę kai kurie jūsų **p.**
POILSIS, Dan 12:13 atgulsi **p.,** bet dienų pabaigoje
PRADMENYS, Gal 4:9 grįžtate prie vargingų **p.**
PRADŽIA, Iz 46:10 Nuo **p.** paskelbiu, kokia pabaiga
Zch 4:10 Argi dera niekinti menkos **p.** dieną?
Mt 24:8 Visa tai – skausmų **p.**
PRADŽIUGINTI, Pat 27:11 Būk išmintingas, **p.** širdį
PRAKEIKSMAI, Rom 12:14 laiminkite, o ne **p.** siųskite
PRAKEIKTI, Job 2:9 Žmona tarė: **P.** Dievą ir mirk!
Jn 7:49 Įstatymo neišmanantį liaudis yra **p.**
PRAKILNUSIS, Apd 24:3 ir mes, **p.** Feliksai
PRANAŠAI, 1Ka 18:4 Abdijas šimtą **p.** paslėpė
Am 3:7 pirma neapreiškęs **p.**
Mt 7:15 Saugokitės netikrų **p.**
Mt 24:11 Atsiras daug netikrų **p.**
Mk 13:22 atsiras netikrų kristų ir netikrų **p.**
Apd 10:43 Kaip liudija visi **p.**
PRANAŠAS, Įst 18:18 paskirsiu **p.,** tokį kaip tu
Ez 2:5 težino, kad tarp jų buvo **p.**
Am 7:14 Nebuvau nei **p.,** nei **p.** sūnus
PRANAŠAUTI, Jl 2:28 jūsų sūnūs ir dukterys **p.**
PRANAŠYSTĖ, 2Pt 1:20 **p.** nėra pagrįsta žmonių
PRANAŠIŠKAS, 2Pt 1:19 pasitikėjimas **p.** žodžiu
PRANEŠIMAI, Dan 11:44 **p.** iš rytų ir šiaurės sudrums
PRAPULTI, Lk 15:24 mano sūnus buvo **p.** ir atsirado
PRASIKALTIMAI, Ps 130:3 Jei vien į **p.** žiūrėtum
PRAŠYMAS, Fm 9 kreipiuosi į tave su **p.**
PRAŠYTI, Mch 6:8 Tad ko Jehova tave **p.**?
Mt 7:7 **P.,** ir bus jums duota
Jn 14:13 ko tik **p.** mano vardu, tai padarysiu
Ef 3:20 gali padaryti daugiau, negu **p.**
1Jn 5:14 jei **p.** pagal jo valią, jis girdi
PRATURTĖJĘS, Pat 10:22 palaiminimas **p.**
2Ko 6:10 laiko vargšais, nors **p.** daugelį
PRAVIRKTI, Mt 26:75 Išėjęs laukan karčiai **p.**
PRAŽŪTIS, 2Te 1:9 Jie bus nubausti amžina **p.**
2Pt 3:7 bedievių žmonių **p.** dienai
PREKIAUTI, Mt 22:5 vienas – į savo lauką, kitas – **p.**
2Ko 2:17 **neprekiaujame** Dievo žodžiu
PRIEBĖGA, Ps 9:9 Jehova – saugiausia **p.** vargdieniui
PRIEGLAUDOS MIESTAI, Sk 35:11 **P.,** kad būtų patogu
Joz 20:2 Liepk pasirinkti sau **p.**
PRIEGLOBSTIS, Sof 3:12 **p.** jai bus Jehovos vardas
PRIELANKUMAS, Mk 10:21 Jėzus pajautė jam **p.**
PRIESPAUDA, Ps 72:14 vaduos nuo **p.** ir smurto
Mok 7:7 **P.** išmintingą gali išvaryti iš proto
PRIEŠ, Rom 8:31 Jeigu Dievas už mus, tai kas **p.** mus?

PRIEŠAI, Ps 110:2 Viešpatauk tarp savo **p.**!
Mt 5:44 mylėkite savo **p.**
Mt 10:36 Žmogui jo namiškiai taps **p.**
PRIEŠAS, Rom 12:20 Jei tavo **p.** alksta, pavalgydink
PRIEŠININKAI, 1Ko 16:9 Tiesa, ir **p.** daug
Fil 1:28 kad nesiduodate **p.** išgąsdinami
PRIEŠIŠKUMAS, Pr 3:15 **p.** tarp tavęs ir moters
1Te 2:2 nors **p.** buvo nemenkas
PRIEVAIZDAS, Lk 12:42 Kas tas ištikimas **p.**
PRIGIMTINIS, Rom 1:26 moterys **p.** santykius iškeitė
Rom 1:27 vyrai, paniekinę **p.** santykius
PRIIMTI, Rom 14:1 Silpnio tikėjimo žmogų mielai **p.**
Rom 15:7 mielai **p.** vienas kitą, kaip ir Kristus
PRIKELTI, Jn 6:39 kad paskutiniąją dieną juos **p.**
1Ko 15:13 Jeigu nebus **p.**, ir Kristus nebuvo
PRIKLAUSYTI, Rom 12:18 kiek nuo jūsų **p.**, taikingai
Apr 4:11 Jehova, tau **p.** šlovė, pagarba
PRIMINIMAI, Ps 119:24 Džiaugiuosi tavo **p.**
PRIMINTI, Pat 17:9 kaltę vis **p.**, sugriauna draugystę
2Pt 1:12 visada **p.** jums šiuos dalykus
PRIPILDYTI, Pr 1:28 **P.** žemę ir ją užvaldykite
PRISCILĖ, Apd 18:26 **P.** ir Akvilas pasikvietė ją
PRISIEKINĖTI, Mt 5:34 kad **nepriesiekinėtumėte**
PRISIEKTI, Pr 22:16 Jehova: **P.** savimi
PRISIKĖLIMAS, Mt 22:23 sadukiejai sako, nebus **p.**
Jn 11:25 Aš esu **p.** ir gyvenimas
Apd 24:15 bus tiek teisiųjų, tiek neteisiųjų **p.**
PRISIKELTI, Mt 22:30 **P.** nei ves, nei tekės
Jn 5:29 kurie darė gera, **p.** gyventi
Jn 11:24 Žinau, kad jis **p.** per prisikėlimą
PRISIMINTI, Ps 8:4 kas tas mirtingasis, kad ji **p.**?
PRISIRIŠTI, Pr 2:24 **p.** prie žmonos
Mt 10:37 prie tėvo ar motinos **p.** labiau
PRISKAITYTI, Lk 22:37 Jis buvo **p.** prie piktadarių
PRISLĖGTASIS, Iz 57:15 **P.** aš pakelsiu dvasią
PRISLĖGTIEJI, 1Te 5:14 guoskite **p.**
PRIŽIŪRĖTOJAI, Apd 20:28 **p.** dvasia jus paskyrė
PRIŽIŪRĖTOJAS, Iz 60:17 Taiką paskirsiu tavo **p.**
1Ti 3:1 Kas siekia **p.** tarnystės
PROGA, Lk 4:13 Velnias atsitraukė iki kitos **p.**
PROTAS, Pat 1:4 kad jaunuolis įgytų **p.**
Mt 22:37 Mylėk Jehovą visu **p.**
Lk 15:17 Galop atėjęs į **p.** tarė
Rom 7:25 **p.** aš vergauju Dievo įstatymui
PROTINGAS, Pat 12:23 **P.** nesigiria išmanymu
Pat 14:15 **p.** apsvarsto kiekvieną žingsnį
Pat 22:3 **P.** matydamas pavojų pasislepia
Iz 5:21 Vargas tiems, kurie sau atrodo **p.**
Lk 10:21 paslėpei nuo išmintingųjų ir **p.**
PROTINTI, Ps 94:12 Laimingas tas, kurį tu **p.**
PUIKAVIMASIS, 1Jn 2:16 **p.** turtu yra ne iš Tėvo
PUIKYBĖ, Pat 11:2 ateina **p.**, ateis ir gėda
PUODŽIUS, Iz 64:8 Mes – molis, o tu – **p.**
Rom 9:21 Argi **p.** neturi galios moliui?
PUOŠTI, Tit 2:10 kad visu kuo **p.** Dievo mokymą
PUOŠTIS, 1Pt 3:3 **P.** ne tuo, kas išorėje

R

RACHELĖ, Pr 29:18 septynerius metus už **R.**
Jer 31:15 **R.** verkia savo vaikų
RAGAI, Dan 7:7 ketvirtąjį žvėrį, jis turėjo dešimt **r.**
RAGAS, Dan 8:8 didysis **r.** jam buvo nulaužtas
RAGAUTI, Ps 34:8 **R.** ir patirkit, koks geras
RAGINTI, Hbr 10:25 vieni kitus **r.** – ypač dabar
RAIŠAS, Mal 1:8 Atvedę aukoti **r.** ar ligotą gyvulį
RAIŽYTIS, Kun 21:5 nesiskutinės barzdos, **nesiraižys**
RAKTAI, Mt 16:19 Aš duosiu tau Karalystės **r.**
Apr 1:18 turiu mirties ir Hado **r.**
RAKTAS, Lk 11:52 jūs atėmėte iš žmonių pažinimo **r.**
RAMIAI, 1Te 4:11 Stenkitės gyventi **r.**
RAMYBĖ, Ps 29:11 Jehova laimins savo tautą **r.**
Ps 119:165 Didi **r.** lydi tuos, kas įstatymą brangina
Iz 48:18 tavo **r.** tekės kaip upė
Iz 54:13 tavo vaikai džiaugsis didžia **r.**
Iz 57:21 Nedorėliai **r.** nesulauks
Jn 14:27 palieku jums **r.**, duodu jums savo **r.**
Apd 9:31 bendruomenei atėjo **r.** laikotarpis
Rom 8:6 Sutelkti mintis į tai, kas dvasiška, – **r.**
Fil 4:7 ir Dievo **r.** saugos jūsų širdį
RAMUS, Pat 14:30 **R.** širdis teikia kūnui gyvastį
Pat 17:27 įžvalgus žmogus išlieka **r.**
RANKOS, Iz 35:3 Sustiprinkite nusilpusias **r.**
RASA, Įst 32:2 mano žodžiai lašės lyg **r.**
Ps 110:3 Lyg **r.** lašeliai rinksis jaunuoliai
RAŠTAI, Mt 22:29 neišmanote **R.** ir nesuvokiate
Lk 24:32 Argi širdys nedegė, kai atvėrė **R.** prasmę?
Apd 17:2 tris šabus su jais aptarinėjo **R.**
Apd 17:11 kasdien stropiai tyrinėjo **R.**
2Ti 3:16 Visi **R.** yra Dievo įkvėpti
RATAS, Ez 1:16 tarsi vienas **r.** būtų kitame **r.**
RAUDONAS, Pr 25:30 duok man pasrėbti to **r.** viralo
Iz 1:18 Nors nuodėmės būtų skaisčiai **r.**
RAUGAS, Mt 13:33 Su Karalyste yra kaip su **r.**
1Ko 5:6 truputis **r.** įraugina visą maišymą
RAUPSAI, Kun 13:45 sergantis **r.**: 'Nešvarus!
Sk 12:10 Mirjamą staiga ištiko **r.**
Lk 5:12 vyrą, kuris buvo visas nusėtas **r.**
REBEKA, Pr 26:7 **R.** buvo gražios išvaizdos
RECHABAI, Jer 35:5 priešį **r.** pastačiau taures
REGINYS, 1Ko 4:9 tapome **r.** pasauliui
REIKALAI, Fil 2:21 kitiems terūpi savi, ne Jėzaus **r.**
1Te 4:11 užsiimkite savais **r.**
REIKĖTI, Mt 6:32 Tėvas juk žino, kad jums viso to **r.**
Rom 12:13 duokite, kiek kuriam **r.**
RIKSMAI, Ef 4:31 pyktis, rūstybė, **r.**
RYKŠTĖ, Pat 13:24 Kas sūnaus nekenčia, gaili **r.**
RINKTIS, Įst 30:19 duodu tau **r.** gyvenimą arba mirtį
Joz 24:15 **r.**, ar tarnausite dievams
RŪŠYS, Ef 4:3 dvasia ugdo saistydama taikos **r.**
RYTAI, Iz 41:2 Kas pašaukė vyrą iš **r.**?
RYTOJ, 1Ko 15:32 valgykime ir gerkime, **r.** mirsime
ROJUS, Lk 23:43 šiandien: su manimi būsi **r.**
2Ko 12:4 buvo pagautas ir nuneštas į **r.**
ROMIEJI, Ps 37:11 **r.** paveldės žemę
Sof 2:3 ieškokite Jehovos, visi žemės **r.**
RŪKAS, Jok 4:14 esate **r.**, kuris trumpam pasirodo
RUNGTYNIAUTI, Gal 5:26 **nerungtyniaukime**
RŪPESČIAI, Mk 4:19 pasaulio **r.**, turtų vilionė
Lk 8:14 gyvenimo **r.** žodį užgožia
Lk 21:34 neapsunkinkite širdies gyvenimo **r.**
1Ko 7:32 Noriu, kad jūs neturėtumėte **r.**
RŪPESTIS, Pat 12:25 **R.** prislegia žmogui širdį
RŪPINTIS, Ps 41:1 Laimingas tas, kas **r.** vargšais
Mt 6:34 **Nesirūpinkite** dėl rytojaus
1Ko 12:25 ir jo nariai **r.** vieni kitais
Fil 2:4 **R.** ne vien savimi, bet ir kitais
1Ti 5:8 kas **nesirūpina** savaisiais, blogesnis
1Pt 5:7 nes jis jumis **r.**
RŪSTYBĖ, Ef 4:26 **r.** tepaliauja saulei nenusileidus

S

SAIKAS, Lk 6:38 Kokiu **s.** seikite, tokiu jums seikės
SALIAMONAS, 1Ka 4:29 apdovanojo **S.** išmintimi
Mt 6:29 net **S.** visoje savo šlovėje
SAMARIETĖ, Jn 4:7 **s.** atėjo pasisemti vandens
SAMARIETIS, Lk 10:33 vienas **s.** jo pagailėjo
SAMARIJA, 2Ka 17:6 Asirijos karalius **S.** paėmė
SAMBŪRIS, Ps 22:25 Dideliame **s.** tave šlovinsiu
Ps 40:9 **s.** skelbiu apie tavo teisumą
SĄMONINGAI, Hbr 10:26 jeigu **s.** darome nuodėmes
SAMSONAS, Ts 13:24 ir pavadino jį **S.**
SAMUELIS, 1Sa 1:20 Ona berniuką pavadino **S.**
1Sa 2:18 **S.**, dar tik vaikas, tarnavo Jehovai
SĄNARIAI, Ef 4:16 jo kūno nariai sujungti **s.**
SANDORA, Pr 15:18 Jehova sudarė su Abromu **s.**
Jer 31:31 sudarysiu naują **s.**

Lk 22:20 Ši taurė yra naujoji **s.**
Lk 22:29 su jumis **s.** dėl Karalystės
SANHERIBAS, 2Ka 19:16 kokiais žodžiais **S.** tyčiojasi
SANTUOKA, Hbr 13:4 **S.** tebūna visų gerbiama
SAPNAI, Mok 5:3 iš rūpesčių daugybės gimsta **s.**
SARA, Pr 17:19 **S.** tikrai pagimdys tau sūnų
1Pt 3:6 **S.** klusni Abraomui ir vadino viešpačiu
SĄSKAITA, 1Ko 13:5 nelaiko skriaudų **s.**
SAUGIAI, 1Ka 4:25 gyveno **s.**, po savo vynmedžiu
Pat 3:23 Tada **s.** eisi savo keliu
SAUGOTI, Pat 4:23 Užvis labiausiai **s.** savo širdį
Pat 11:13 patikimas žmogus paslaptis **s.**
Ef 5:29 Kiekvienas savo kūną maitina ir **s.**
SAUGUMAS, Pat 12:3 Nedori darbai **s.** nesuteiks
Mok 7:12 išmintis, kaip ir pinigai, teikia **s.**
SAULĖ, Joz 10:12 **S.**, sustok virš Gibeono
Mt 24:29 po suspaudimo dienų **s.** užtems
Apd 2:20 **S.** pavirs tamsa
SAULIUS, 1Sa 15:11 Gailiuosi, padariau **S.** karaliumi
Apd 7:58 prie kojų jauno vyro, vardu **S.**
Apd 8:3 **S.** ėmė nuožmiai pulti bendruomenę
Apd 9:1 **S.**, tebealsuodamas grasinimais
Apd 9:4 **S.**! **S.**! Kodėl mane persekioji?
SAVAITĖ, 1Ko 16:2 Kas **s.**, pirmą **s.** dieną, teatideda
SAVAITĖS, Dan 9:24 šventajam miestui skirta 70 **s.**
SAVANORIŠKAI, Ps 110:3 Tavo žmonės **s.** ateis
SAVAVALIAI, 2Pt 2:10 **s.** nebijo užgauliai kalbėti
SAVIVALĖ, 1Sa 15:23 **s.** – kaip kerėjimas
SĄŽINĖ, Rom 2:15 tai paliudija jų **s.** ir mintys
Rom 13:5 klausyti ir dėl **s.**
1Ko 8:12 užgaudami jų silpną **s.**
1Ti 4:2 kurių **s.** paženklinta įdagu
1Pt 3:16 Išlaikykite dorą **s.**
1Pt 3:21 kad Dievas suteiktų švarią **s.**
SĖKLA, Lk 8:11 **S.** yra Dievo žodis
SEKTI, Mt 19:21 Tada ateik ir **s.** paskui mane
Jn 10:27 Aš jas pažįstu ir jos **s.** paskui mane
Rom 12:2 **nebesekite** šiuo pasauliu
1Ko 11:1 **S.** mano pavyzdžiu, kaip aš **s.** Kristaus
Hbr 13:7 **s.** jų tikėjimu
SEKTIS, Joz 1:8 tada tau **s.**
1Ka 2:3 kad ir kur eitum, tau **s.**
Ps 1:3 Visa, ką jis daro, jam **s.**
SENATVĖ, Ps 71:9 Neatstumk manęs **s.** sulaukusio
Ps 92:14 net žiloje **s.** klestės
SENELIAI, 1Ti 5:4 teišmoksta deramai atsilyginti **s.**
SEPTYNIASDEŠIMT, Ps 90:10 Gyvename **s.** metų
Lk 10:1 Viešpats paskyrė dar **s.** mokinių
SEPTYNIASDEŠIMT SEPTYNI, Mt 18:22 iki **s.** kartų
SĖSTIS, Ps 110:1 **S.** mano dešinėje ir palūkėk
SĖTI, Ps 126:5 Kas su ašaromis **s.**
Mok 11:6 **S.** sėklą ryte
Gal 6:7 Ką žmogus **s.**, tą ir pjaus
SIDABRAS, Pat 2:4 jeigu sieksi jų lyg **s.**
Ez 7:19 Savo **s.** jie išmes į gatvę
Sof 1:18 Nei **s.**, nei auksas neišgelbės
SIELA, Sk 31:28 po vieną **s.** nuo žmonių
Ez 18:4 Mirs ta **s.**, kuri nusideda
Mt 22:37 Mylėk Jehovą visa **s.**
Ef 6:6 visa **s.** vykdote Dievo valią
Kol 3:23 darbuokitės visa **s.**
SIELOTIS, Fil 2:26 jis visų jūsų ilgisi ir labai **s.**
SIELVARTAS, Job 6:2 O kad mano **s.** būtų pasvertas
Ps 31:10 Gyvenimą baigiu aš **s.**
Ps 90:10 tie metai **s.** ir vargo kupini
SIELVARTAUTI, Mt 5:4 Laimingi **s.**
SIENA, Joz 6:5 miesto **s.** sugrius
Dan 5:5 ėmė rašyti ant rūmų **s.**
Lk 19:43 apjuos nusmailintų baslių **s.**
SILPNA, 1Ko 1:27 Dievas išsirinko, kas **s.**
SILPNAS, Rom 14:1 **S.** tikėjimo žmogų priimkite
2Ko 12:10 būdamas **s.** esu galingas
1Te 5:14 palaikykite **s.**, būkite kantrūs
SILPNUMAS, Rom 15:1 privalome pakelti silpnųjų **s.**
SIMONAS, Apd 8:18 **S.** pasiūlė jiems pinigų
SINAJUS, Iš 19:20 Jehova nužengė ant **S.** kalno
SIONAS, Ps 2:6 daviau karaliui valdžią **S.**
Ps 48:2 **S.** kalnas – didžiojo Karaliaus miestas
Iz 66:8 **S.** savo sūnus pagimdė
Apr 14:1 Avinėlis ant **S.** kalno ir su juo 144 000
SIRGTI, Iz 33:24 nebesiskųs: **S.**
Jok 5:14 Kas nors iš jūsų **s.**?
SIŲSTI, Iz 6:8 Štai aš! **S.** mane!
Jn 7:29 nuo jo atėjęs esu, jis mane **s.**
SKAIČIUOTI, Ps 90:12 Išmokyk mus savas dienas **s.**
Lk 14:28 kas iš jūsų pirma **neskaičiuoja** išlaidų
SKAITYTI, Įst 17:19 nuorašą **s.** visas gyvenimo dienas
Apd 8:30 O ar supranti, ką **s.**?
SKATINTI, Iš 35:21 kurį širdis **s.**, atnešė dovaną
Hbr 10:24 **s.** mylėti ir daryti gerus darbus
SKAUDĖTI, Rom 9:2 nepaliauja **s.** man širdį
SKAUDINTI, Ps 78:41 Izraelio Šventąjį jie **s.**
SKELBĖJAS, Rom 10:14 kaipgi išgirs be **s.**?
2Pt 2:5 išsaugojo vien teisumo **s.** Nojų
SKELBTI, Mt 9:35 Jėzus **s.** gerąją naujieną
2Ti 4:2 **s.** žodį palankiu, sunkiu metu
Hbr 10:23 su įsitikinimu **s.** apie savo viltį
SKEPTRAS, Pr 49:10 Judo nepaliks **s.**
Ps 2:9 geležies **s.** jas sudaužysi
SKĖRIAI, Jl 1:4 Ko nesuėdė ėdrieji **s.**
SKYDAS, Ps 84:11 Jehova – tai saulė, **s.**
Ef 6:16 pasiėmę didįjį tikėjimo **s.**
SKYRYBOS, Įst 24:1 jis parašys **s.** raštą
Mal 2:16 Aš nekenčiu **s.**
Mt 19:7 kodėl Mozė liepė duoti **s.** raštą?
SKIRTIS, 1Ko 7:10 žmona **tenesiskiria** nuo vyro
SKIRTUMAS, Mal 3:18 **s.** tarp teisiojo ir nedorėlio
SKOLINGAS, Rom 1:14 Esu **s.** tiek išmintingiesiems
Rom 13:8 nebūkite **s.**, išskyrus meilę
SKOLININKAS, Pat 22:7 **s.** turi vergauti skolintojui
SKOLINTI, Pat 19:17 daro gera vargšui, **s.** Jehovai
Lk 6:35 **s.** nesitikėdami nieko atgauti
SKRIAUDA, 1Ko 6:7 Ar ne geriau nukęsti **s.**?
SKRYNIA, Iš 25:10 Iš akacijos medžio padarysi **s.**
2Sa 6:6 Uza sugriebė Dievo **S.**
1Me 15:2 neleistina nešti **S.**, tik levitams
SKRUOSTAS, Mt 5:39 suduoda per dešinį **s.**, atsuk
SKRUZDĖLĖ, Pat 6:6 Tinginy, keliauk pas **s.**
SKUBĖTI, Jok 1:19 **neskubėkite** kalbėti
SKUBOTAI, Pat 19:2 kas elgiasi **s.**, nusidės
SKUNDAS, Kol 3:13 Jei kuris nors turite **s.** prieš kitą
SKURDAS, Pat 30:8 neduok man nei **s.**, nei turtų
SKURDŽIUS, 1Sa 2:8 pakelia **s.** – iš pelenų
SLAPČIAUSIAS, Apr 2:23 ištiria **s.** mintis ir jausmus
SLĖPINYS, Rom 16:25 **s.**, ilgus amžius nutylėtas
Ef 3:4 galite matyti, kad **s.** suprantu
SLĖPTI, Pat 28:13 Kas **s.** savo nuodėmes
SLĖPTUVĖ, Ps 91:1 Kas glaudžiasi Aukščiausiojo **s.**
SLIBINAS, Apr 12:9 didysis **s.**, senoji gyvatė
SLIDUMA, Ps 73:18 ant **s.** juos pastatai
SLUNKIUS, Pat 19:15 **s.** teks kęsti alkį
SMILTYS, Pr 22:17 palikuonių bus, kiek **s.** pajūryje
Apr 20:8 Jų buvo tiek, kiek jūros **s.**
SMURTAS, Pr 6:11 žemė pilna **s.**
Ps 11:5 nekenčia tų, kas mėgsta **s.**
Ps 72:14 vaduos nuo priespaudos ir **s.**
SMURTAUTOJAI, Ps 5:6 Jehovai bjaurūs **s.**
SNAUDULYS, Pat 23:21 **s.** juos aprengs skarmalais
SNIEGAS, Iz 1:18 nuodėmės baltos kaip **s.**
SODOMA, Pr 19:24 ant **S.** sierą ir ugnį
2Pt 2:6 pasmerkė **S.** ir Gomoros miestus
Jud 7 **S.**, Gomora tapo įspėjimu
SOSTAS, Iz 6:1 mačiau Jehovą didingame **s.**
Mt 25:31 Kai Žmogaus Sūnus ateis, atsisės savo **s.**
Lk 1:32 Dievas duos jo tėvo Dovydo **s.**
SPARNAI, Rūt 2:12 po kurio **s.** atėjai prisiglausti

SPĄSTAI, Pat 29:25 Žmonių baimė yra **s.**
SPJAUDYTI, Mt 26:67 ėmė **s.** jam į veidą
STABAI, Ps 115:4 jų **s.** tėra sidabras, auksas
1Jn 5:21 Vaikeliai, sergėkitės **s.**
STABMELDYSTĖ, 1Ko 10:14 mylimieji, bėkite nuo **s.**
STABMELDŽIAI, 1Ko 6:9 nepaveldės Karalystės **s.**
STALAS, 1Ko 10:21 valgyti nuo Jehovos **s.**
STATYTI, Ps 127:1 Jei Jehova namų **nestato**
Lk 17:28 jie pirko, pardavinėjo, sodino, **s.**
1Ko 3:10 kiekvienas težiūri, kaip ant jo **s.**
STATYTIS, Iz 65:21 Jie **s.** namus ir juose gyvens
STATULA, Dan 2:31 Tu, karaliau, regėjai didžiulę **s.**
Dan 3:18 tavo pastatytos **s.** negarbinsime
STENGTIS, Lk 13:24 **s.** įeiti pro siaurąsias duris
2Pt 1:5 **s.** praturtinti savo tikėjimą
STIPRINTI, Lk 22:32 kai būsi atsigavęs, **s.** brolius
1Ko 1:8 Dievas **s.** jus iki pat galo
Fil 4:13 visa pajėgiu dėka to, kuris **s.**
STIPRUS, Rom 15:1 mes, **s.**, privalome pakelti
1Ko 16:13 elkitės vyriškai, būkite **s.**
STOKOTI, Jok 2:15 broliui ar sesei, kasdien **s.** maisto
STOVĖS, 1Ko 10:12 Todėl kas mano **s.**
STRĖLĖS, Ps 127:4 Kaip **s.** kario rankoj
STROPUSIS, Pat 21:5 **S.** sumanymus lydi sėkmė
STULPAS, Pr 19:26 Loto žmona pavirto druskos **s.**
Iš 13:22 debesies **s.**, ugnies **s.**
Mk 15:25 jį prikalė prie **s.**
Lk 23:21 šaukė: Ant **s.**!
Gal 3:13 Prakeiktas, kuris kabo ant **s.**
SUBRENDĘS, 1Ko 14:20 išmanymas tebūna kaip **s.**
Hbr 5:14 **s.** – tiems, kurie lavina įžvalgą
SUBURTI, Ef 1:10 metui pribrendus būtų **s.**
SUDRAUSMINIMAS, Hbr 12:11 iš pradžių **s.** nedžiugina
SUDRAUSMINTI, Pat 23:13 Nebijok vaiko **s.**
SUDREBINTI, Ag 2:7 Visas tautas taip **s.**
SUDUŽIMAS, 2Ko 11:25 patyriau laivo **s.**
SUDUŽTI, 1Ti 1:19 jų tikėjimo laivas **s.**
SUGEBĖJIMAI, Mt 25:15 davė talentus pagal **s.**
SUGNIUŽTI, Iz 57:15 esu su tais, kurių dvasia **s.**
SUGRĮŽTI, Mal 3:7 **S.** pas mane, aš pas jus **s.**
SUGULOVĖS, 1Ka 11:3 turėjo 700 karalienių ir 300 **s.**
SUIEŠKOTI, Ez 34:11 pats savąsias avis **s.**
SUIRTI, 2Pt 3:11 Jeigu visa turi šitaip **s.**
SUJUNGTI, Mt 19:6 ką Dievas **s.**
SUKLAIDINTI, Mt 24:24 **s.** net išrinktuosius
SUKLIUDYTI, Iz 14:27 Jehova nusprendė, kas **s.**?
SUKLUPIMAS, 1Ko 8:13 jei maistas tampa **s.**
Fil 1:10 kad netaptumėte **s.**
SUKLUPTI, Lk 17:2 per jį **s.** vienas iš mažutėlių
SUKTAI, Kun 19:13 Nesielgsite su artimu **s.**
SUKURTI, Pr 1:1 Iš pradžių Dievas **s.**
Iz 45:18 Jehova – tas, kuris žemę **s.**
Kol 1:16 per jį **s.** visa danguje ir žemėje
Apr 4:11 tavo valia visa tapo būtimi ir buvo **s.**
SULAIKYTI, Dar 2:6 Dabar jūs žinote, kas jį **s.**
SUMAIŠTIS, 1Ko 14:33 ne **s.**, o ramybės Dievas
SUMANIAI, Lk 16:8 pagyrė prievaizdą, kad **s.** pasielgė
SUMANYMAI, Pat 15:22 Be pasitarimo **s.** žlunga
Pat 19:21 Daug **s.** žmogus turi širdyje, tačiau
SUMANYMAS, Apr 17:17 paskatino jų širdis įvykdyti **s.**
SUMANUS, Iš 18:21 parinkti **s.** dievobaimingų vyrų
Pat 31:29 Yra daug **s.** moterų
SUMEDŽIOTI, Kun 17:13 kas **s.**, kraują turi nuleisti
SUNAIKINTI, Apr 11:18 metas **s.** tuos, kurie niokoja
SUNKIAI, 1Pt 4:18 jeigu teisusis **s.** išgelbėjamas, tai
SUNKUMAI, Rom 5:3 **s.** ugdo ištvermę
Gal 6:2 Padėkite vieni kitiems pakelti **s.**
SUNKUS, 2Ti 3:1 užeis **s.** laikai
1Jn 5:3 jo įsakymai nėra **s.**
SŪNUS, Ps 2:12 **S.** pripažinkite
Pat 13:24 **s.** nekenčia, gaili rykštės
Pat 15:20 Išmintingas **s.** – tėvo džiaugsmas
Mt 3:17 Tai mano mylimasis **S.**
SŪNŪS, Pr 6:2 Dievo **s.** ėmė sau į žmonas
Job 38:7 Dievo **s.** liaupsėmis pratrūko
Iz 54:13 tavo **s.** bus Jehovos mokomi
Iz 66:8 Sionas savo **s.** pagimdė
Rom 8:14 veda Dievo dvasia, yra Dievo **s.**
SUPRASTI, Neh 8:8 padėjo **s.**, kas skaitoma
Job 6:24 padėkite **s.**, kur suklydau
1Ti 2:4 būtų išgelbėti ir aiškiai **s.** tiesą
SUPRATIMAS, Pat 3:5 nesikliauk savo **s.**
Pat 4:7 stenkis įgyti ir **s.**
Dan 12:4 kruopščiai tyrinės ir įgis daugiau **s.**
SUPRATINGUMAS, Fil 4:5 **s.** tebūna žinomas
SUPRIEŠINTI, Mt 10:35 Atėjau **s.** sūnaus su tėvu
SURAŠTI, Ps 119:176 Klajoju lyg avis. **S.** savo tarną
SURIŠTI, Pr 22:9 **S.** Izaokui rankas ir kojas
Mt 16:19 kas bus **s.** danguje, tu **s.** žemėje
SUSIERZINTI, 1Ko 13:5 neieško naudos, **nesusierzina**
SUSIRINKIMAI, Hbr 10:25 neapleiskime savųjų **s.**
SUSIRŪPINTI, Fil 4:6 Dėl nieko nebūkite **s.**
SUSISKALDYMAI, Rom 16:17 įsidėmėti, kas kelia **s.**
1Ko 1:10 Tenebūna tarp jūsų **s.**
SUSITAIKYTI, Mt 5:24 eik **s.** su broliu, paskui aukok
1Ko 7:11 tegul lieka netekėjusi arba **s.**
SUSITELKTI, Kol 3:2 **S.** į tai, kas danguje
SUSIVALDYMAS, Gal 5:22, 23 dvasios vaisius – **s.**
SUSIVALDYTI, Pat 16:32 kas **s.**, pranašesnis už
SUSPAUDIMAI, Apd 14:22 į Karalystę per daugelį **s.**
Rom 12:12 Būkite ištvermingi per **s.**
SUSPAUDIMAS, Mt 24:21 bus toks didelis **s.**
2Ko 1:8 **s.** buvo tiesiog nepakeliamas
Apr 7:14 kurie pergyveno didįjį **s.**
SUSTIPRINTI, Iz 41:10 **S.** tave ir tau padėsiu
SUTAIKYTI, Rom 5:10 Sūnaus mirtis **s.** mus su Dievu
2Ko 5:19 Dievas per Kristų **s.** pasaulį
SUTRUMPINTI, Mt 24:22 nebūtų **s.**, neišsigelbėtų
SUTVARKYTI, Rom 8:28 visa **s.** taip, kad išeitų į gera
Ef 1:10 metui pribrendus visa **s.**
SUVARŽYTI, 1Ko 7:35 norėdamas ne **s.** jus, o
SUVĖLUOTI, Hab 2:3 regėjimas **nesuvėluos**
SUVILIOTI, Pat 7:21 Ji lipšniais įkalbiais **s.**
SUŽEISTI, Apr 13:3 vieną iš jo galvų mirtinai **s.**
SVARBIAU, Mt 23:23 apleidę tai, kas Įstatyme **s.**
Fil 1:10 kad gebėtumėte įžvelgti, kas **s.**
SVARSTYKLĖS, Kun 19:36 naudosite teisingas **s.**
Pat 11:1 Meluojančios **s.** piktina Jehovą
SVARSTYMAI, 1Ti 1:4 tik veda į tuščius **s.**
SVEČIUOTIS, Ps 15:1 kas gali tavo Palapinėje **s.**?
SVEIKAS, 2Ti 1:13 Tebūna pavyzdys **s.** žodžiai
Tit 2:1 kalbėk tai, kas dera su **s.** mokslu
SVEIKINTIS, 2Jn 10 su juo **nesisveikinkite**
SVETIMAUTI, Iš 20:14 **Nesvetimausi**
Mt 5:28 jau **s.** su ja savo širdyje
Mt 19:9 kas veda kitą, tas **s.**
SVETIMAUTOJAI, 1Ko 6:9 **s.** nepaveldės Karalystės
SVETIMIEJI, Jn 10:5 nepažįsta **s.** balso
SVETIMŠALIS, Iš 22:21 **S.** neskriausi ir neišnaudosi
Sk 9:14 įstatymas tiek **s.**, tiek vietiniam
Įst 10:19 Jūs irgi mylėkite **s.**
SVETINGAI, 3Jn 8 Tokius privalome **s.** priimti
SVETINGAS, Tit 1:7, 8 prižiūrėtojas turi būti **s.**
1Pt 4:9 Būkite **s.**, be murmėjimo
SVETINGUMAS, Rom 12:13 Puoselėkite **s.**
Hbr 13:2 Nepamirškite **s.**
SVYRUOTI, Jok 1:8 toks **s.**, nepastovus žmogus

Š

ŠABAI, Kol 2:16 nevalia teisti dėl jaunačių ar **š.**
ŠABAS, Iš 20:8 Nepamirši, **š.** diena šventa
Mt 12:8 Žmogaus Sūnus yra **š.** Viešpats
Mk 2:27 **Š.** duotas žmogui, o ne žmogus **š.**
Lk 14:5 Jei **š.** dieną įpuoltų į šulinį
Hbr 4:9 **š.** poilsis tebesitęsia
ŠAIPYTIS, Pat 27:11 atsakyti tam, kuris **š.**

ŠAIPŪNAI, 2Pt 3:3 paskutinėmis dienomis atsiras **š.**
ŠAKNIS, Lk 8:13 su džiaugsmu, bet neįleidžia **š.**
ŠALIŠKAI, Įst 10:17 Dievas nė su vienu nesielgia **š.**
Jok 2:9 Bet jeigu elgiatės **š.**
ŠALIŠKAS, Apd 10:34 suprantu, kad Dievas nėra **š.**
ŠALMAS, Ef 6:17 Taip pat užsidėkite išgelbėjimo **š.**
ŠALTINIS, Jer 2:13 paliko mane, gyvojo vandens **š.**
ŠAPELIS, Mt 7:3 žiūri į **š.** brolio akyje
ŠAUKTIS, Rom 10:13 **š.** Jehovos vardo, bus išgelbėtas
ŠEIMA, Ef 3:15 kiekviena **š.** turi vardą
ŠEIMININKAI, Mt 6:24 negali vergauti dviem **š.**
ŠEIMININKAS, Mt 9:38 melskite pjūties **Š.** darbininkų
ŠEOLAS. Žr. KAPAS.
ŠEŠĖLIAI, Jok 1:17 nesikeičia kaip šlenkantys **š.**
ŠEŠĖLIS, 1Me 29:15 Mūsų dienos tėra **š.**
Ps 91:1 Visagalio **š.** gyvena
Kol 2:17 tėra būsimųjų dalykų **š.**
ŠĖTONAS, Job 1:6 į jų būrį atėjo ir **Š.**
Zch 3:2 Tesudraudžia tave Jehova, **Š.**!
Mt 4:10 Eik šalin, **Š.**! Parašyta:
Mt 16:23 Petrui: Eik šalin nuo manęs, **š.**!
Mk 4:15 ateina **Š.** ir tą pasėtąjį žodį atima
Rom 16:20 sutrins **Š.** po jūsų kojomis
1Ko 5:5 atiduokite tokį **Š.**
2Ko 2:11 kad nebūtume **Š.** apgauti
2Ko 11:14 pats **Š.** apsimeta šviesos angelu
2Te 2:9 nedorėlis, **Š.** palaikomas
Apr 12:9 senoji gyvatė, vadinamas Velniu ir **Š.**
Apr 20:2 nutvėrė **Š.** ir sukaustė tūkstančiui
ŠIAUDAI, Iz 65:25 liūtas ės **š.** kaip jautis
1Ko 3:12 ant pamato stato iš **š.**
ŠIAURĖS KARALIUS, Dan 11:7 išeis prieš **š.** tvirtovę
Dan 11:40 **Š.** puls jį kaip viesulas su vežimais
ŠYKŠTĖTI, Įst 15:7 Varguoliui **nešykštėk**
Ps 84:11 jokių gėrybių Jehova **nešykšti**
ŠYKŠTUOLIS, Pat 23:6 **Š.** duonos nevalgyk
ŠILOJAS, Pr 49:10 kol ateis **Š.**
ŠIMTAS, Mt 18:12 turėtų **š.** avių ir viena iš jų nuklystų
ŠIMTERIOPAS, Mt 13:8 davė vaisių: vienos – **š.**
Mk 10:30 **š.** namų, brolių, seserų, motinų
ŠIRDGĖLA, Pat 17:25 Kvailas sūnus – sielvartas ir **š.**
ŠIRDIS, Įst 6:6 Žodžiai tepasilieka tavo **š.**
1Ka 8:38 kiekvienas žino, kas slegia jo **š.**
1Me 28:9 tarnauk jam visa **š.**
2Me 16:9 tiems, kurie jam atsidavę visa **š.**
Ezr 7:10 Ezra buvo paruošęs **š.** tyrinėti
Ps 34:18 arti žmogaus, kurio **š.** sugniužusi
Ps 51:10 Sukurk man tyrą **š.,** Dieve
Ps 51:17 **Š.** atgailaujančios tu nepaniekinsi
Ps 147:3 gydo tuos, kurių **š.** sugniužusi
Pat 4:23 Užvis labiausiai saugok savo **š.**
Pat 17:3 **š.** ištiria Jehova
Pat 17:22 Linksma **š.** – puikus vaistas
Pat 28:26 Kas kliaujasi savo **š.,** yra kvailas
Jer 17:9 **Š.** už viską klastingesnė
Jer 17:10 Aš, Jehova, tiriu **š.**
Jer 31:33 įdiegsiu savo įstatymą, įrašysiu į **š.**
Mt 15:19 iš **š.** išeina pikti sumanymai
Mt 22:37 Mylėk Jehovą, savo Dievą, visa **š.**
Lk 12:34 Kur jūsų turtas, ten bus ir jūsų **š.**
Lk 21:34 neapsunkinkite **š.** persivalgymu
Apd 16:14 Jehova atvėrė jos **š.,** ir ji įsiklausė
Rom 6:17 iš **š.** klausote mokymo
Hbr 3:12 kad jūsų **š.** netaptų pikta ir netikinti
1Jn 3:20 Dievas didesnis už mūsų **š.** ir žino viską
ŠIRDYS, Pr 6:5 jų **š.** linkusios vien į pikta
Lk 24:32 Argi mūsų **š.** nedegė, kai jis kalbėjo
ŠIRSTI, Kol 3:19 mylėkite žmonas, ant jų **neširskite**
ŠIURKŠTUS, Pat 15:1 **š.** žodis sukelia pyktį
ŠLOVĖ, Jn 12:43 **š.** iš žmonių jie troško labiau
Rom 3:23 nė vienas neatspindi Dievo **š.**
Apr 4:11 Jehova, tau priklauso **š.**
ŠLOVINGAS, 2Pt 2:10 nebijo užgauliai kalbėti apie **š.**
ŠLOVINKITE JAHĄ, Ps 146:1 **Š.**! Šlovinki Jehovą!
Apr 19:1 minią skelbiant: **Š.**!
ŠMEIŽIKAS, Pat 16:28 **š.** išskiria gerus draugus
ŠMEIŽTAS, Kun 19:16 Neskleisi jokio **š.**
ŠMEIŽTI, 1Ko 4:13 **š.** atsakome maloniai
ŠOKTI, Ts 11:34 duktė išeina jo pasitikti **š.**
ŠONKAULIS, Pr 2:22 Iš **š.** Dievas padarė moterį
ŠULAS, 1Ti 3:15 tiesos **š.** ir atrama
ŠULINYS, Pat 5:15 Gerk vandenį iš savojo **š.**
ŠUO, Pat 26:17 kuris griebia **š.** už ausų
Mok 9:4 gyvas **š.** geriau negu negyvas liūtas
2Pt 2:22 **Š.** sugrįžo prie savo vėmalų
ŠVELNIAI, 1Te 2:7 elgėmės su jumis **š.** – lyg motina
ŠVELNUS, 2Ti 2:24 Jis turi būti su visais **š.**
ŠVENTAS, Kun 19:2 turite būti **š.,** nes aš esu **š.**
Lk 11:2 tebūna **š.** laikomas tavo vardas
ŠVENTIEJI, Dan 7:18 karalystę gaus Aukščiausiojo **š.**
ŠVENTYKLA. Dar žr. NAMAI.
Ps 11:4 **š.,** šventoj buveinėj
Ps 27:4 grožėtis jo **š.**
Ez 41:13 išmatavo **š.** pastatą, 100 uolekčių
Mal 3:1 Viešpats staiga ateis į savo **š.**
Mt 21:12 Jėjęs į **š.,** Jėzus išvarė
Jn 2:19 Sugriaukite šitą **š.** ir per tris dienas
1Ko 3:16 Ar nežinote, kad esate Dievo **š.**
ŠVENTYKLOS, Apd 17:24 negyvena statytose **š.**
ŠVENTYKLOS TARNAI, Ezr 8:20 **š.** į pagalbą levitams
ŠVENTOJI, Iš 26:33 uždanga skirs **Š.** nuo
ŠVENTUMAS, Hbr 12:14 siekite **š.**
ŠVENTŲ ŠVENČIAUSIOJI, Iš 26:33 Šventąją nuo **Š.**
ŠVIESA, Ps 36:9 tavo **š.** mes regime **š.**
Ps 119:105 Tavo žodis – **š.** mano takui
Pat 4:18 Teisiųjų takas – lyg aušros **š.**
Iz 42:6 kad būtum **š.** tautoms
Mt 5:14 Jūs – pasaulio **š.**
Jn 8:12 Aš esu pasaulio **š.**
2Ko 4:6 Tesušvinta iš tamsos **š.**
ŠVIESULIAI, Fil 2:15 šviestumėte pasaulyje tarsi **š.**

T

TAIKA, Ps 37:11 džiaugsis **t.** apstybe
Ps 72:7 viešpataus **t.,** kol švies mėnulis
Pat 17:1 Geriau sausa kriaukšlė su **t.**
Iz 9:7 ir **t.** nebus galo
Iz 60:17 **T.** paskirsiu tavo prižiūrėtoju
Rom 5:1 puoselėkime **t.** su Dievu Jėzaus dėka
1Te 5:3 **T.** ir saugumas!
1Pt 3:11 teieško **t.** ir ją tesiveja
Apr 6:4 raiteliui buvo leista atimti iš žemės **t.**
TAIKDARIAI, Mt 5:9 Laimingi **t.**
TAIKINGAI, Rom 12:18 gyvenkite **t.** su visais
TAIP, Mt 5:37 sakykite **t.,** jei yra **t.**
TAISYKLĖ, Gal 6:16 Visus, kurie laikysis šitos **t.**
TAISYKLĖS, 2Ti 2:5 jeigu rungiasi ne pagal **t.**
TAISYTIS, 2Ko 13:11 džiaukitės, **t.,** priimkite paguodą
TAKAS, Pat 4:18 Teisiųjų **t.** – lyg aušros šviesa
TALENTAI, Mt 25:15 davė penkis **t.,** kitam du
TALŽYTI, 1Ko 9:27 **t.** savo kūną ir laikau jį vergystėje
TAMSA, Iz 60:2 Štai **t.** apdengs žemę
Jl 2:31 Saulė pavirs **t.**
Mt 4:16 **T.** skendintys žmonės išvydo šviesą
Jn 3:19 žmonės mylėjo **t.**
1Pt 2:9 pašaukė jus iš **t.**
TAMSYBĖ, Sof 1:15 diena debesų ir juodžiausios **t.**
TAPTI, 1Ko 9:22 Silpniesiems **t.** silpnas
TARNAI, Iz 65:13 Mano **t.** valgys, o jūs alksite
2Ko 3:6 padarė mus tinkamus būti **t.**
2Ko 6:4 visada pasirodome esą Dievo **t.**
TARNAS, Iz 42:1 Štai mano **t.,** aš esu su juo!
Mk 10:43 didis tarp jūsų tebūna jūsų **t.**
TARNAUTI, 1Me 28:9 **t.** visa širdimi ir džiugia siela
Ps 100:2 **T.** Jehovai su džiaugsmu
Mt 20:28 Sūnus atėjo ne kad jam **t.**

TARNYSTĖ, Rom 11:13 garsinu savo **t.**
2Ko 4:1 Šią **t.** gavome iš gailestingumo
2Ko 6:3 kad mūsų **t.** nebūtų dėl ko peikti
1Ti 1:12 palaikė mane ištikimu ir pavedė eiti **t.**
2Ti 4:5 atlik savo **t.** iki galo
TARPININKAS, 1Ti 2:5 vienas Dievo ir žmonių **t.**
TARŠIŠAS, Jon 1:3 Jona leidosi bėgti į **T.**
TARTARAS, 2Pt 2:4 nubloškė juos į **T.**
TATUIRUOTĖS. Žr. ŽYMĖS
TAURĖ, Mt 20:22 Ar galite gerti **t.**, kurią aš gersiu?
Lk 22:20 Ši **t.** yra naujoji sandora
Lk 22:42 jei nori, atimk šią **t.** nuo manęs
1Ko 11:25 tą patį padarė su **t.**
TAUTA, Ps 33:12 Laiminga **t.**, kurios Dievas
Iz 66:8 Nejaugi galėtų **t.** taip iškart atsirasti?
Mt 21:43 Karalystė atiduota **t.**, duodančiai vaisių
Mt 24:7 Pakils **t.** prieš **t.**
TAUTOS, Pr 22:18 bus palaimintos visos žemės **t.**
Mt 25:32 Jo akivaizdoje bus surinktos visos **t.**
Lk 21:24 kol baigsis **t.** skirti laikai
Apd 17:26 Iš vieno žmogaus jis iškildino visas **t.**
1Pt 2:9 išrinkta giminė, šventa **t.**
TEISĖ, Ez 21:27 iki ateis turintis **t.** valdyti
1Ko 9:18 į ką geroji naujiena suteikia **t.**
Fil 1:7 įtvirtinant **t.** skelbti gerąją naujieną
TEISĖJAS, Iz 33:22 Jehova – mūsų **T.**, mūsų Karalius
Lk 18:2 **t.** nebijojo Dievo ir nesiskaitė su žmonėmis
TEISIEJI, 1Pt 3:12 Jehovos akys žvelgia į **t.**
TEISINGAS, Pat 29:4 **T.** karalius laiduoja saugumą
TEISINGUMAS, Job 34:12 Visagalis **t.** neiškreipia
Job 40:8 Nejau išdrįsi ginčyt mano **t.**?
Ps 37:28 Jehovai jok patinka **t.**
Mok 5:8 Jei matai, kad paminamas **t.**, nesistebėk
Lk 18:7 nejau Dievas nejvykdys **t.**?
Apd 28:4 **T.**, vis tiek neleido likti gyvam
TEISMAI, Mk 13:9 Jus įdavinės **t.**
TEISMAS, Dan 7:10 **T.** susėdo teisti
Mt 7:2 Kokiu **t.** teisiate, tokiu būsite teisiami
Jn 5:22 Tėvas visą **t.** yra pavedęs Sūnui
1Pt 4:17 atėjo metas **t.** – pirmiausia, Dievo namų
TEISTI, Lk 6:37 **Neteiskite**, ir nebūsite **t.**
Lk 22:30 sėdėsite sostuose **t.** dvylika giminių
Apd 17:31 yra nustatęs dieną, kada **t.** žemę
Rom 14:4 Kas gi tu toks, kad **t.** kito tarną?
1Ko 6:2 Gal nežinote, kad šventieji **t.** pasaulį?
Jok 4:12 O tu kas toks, kad **t.** savo artimą?
TEISUMAS, Ps 45:7 branginai **t.** ir bodėjais nedorybe
Iz 32:1 karalius, kuriam valdant klestės **t.**
Iz 60:17 paskirsiu **t.** tavo prievaizdu
Sof 2:3 Siekite **t.**, siekite romumo
2Pt 3:13 kuriuose gyvena **t.**
TEISUS, Pr 15:6 Abromas buvo jo pripažintas **t.**
Pr 18:25 nežudytum **t.** su nedoréliu
TEISUSIS, Ps 34:19 Vargų daugybė **t.** ištinka, bet
Ps 37:25 nemačiau **t.** apleisto
Ps 72:7 Jo dienomis klestės **t.**
Ps 141:5 Tegu mane **t.** plaka
Pat 24:16 Nors **t.** ir septyniskart pultų
TEKĖTI, 1Ko 7:39 gali **t.**, kad tik už Viešpaties tarno
TEPALAS, Apr 3:18 **t.** akims pasitepti
TERŠTI, 2Ko 7:1 atsikratykime visko, kas **t.** kūną
TĖVAI, Lk 18:29 dėl Karalystės palikęs ar **t.**, ar vaikus
Lk 21:16 Jus išdavinės netgi **t.**
2Ko 12:14 ne vaikai **t.** turi turtą krauti, o **t.** vaikams
Ef 6:1 Vaikai, klausykite savo **t.**
Kol 3:20 visada klausykite **t.**
TĖVAS, Pr 2:24 žmogus paliks **t.** ir motiną
Ps 2:7 nuo šiandien būsiu tavo **t.**
Ps 89:26 Tu – mano **T.**, mano Dievas
Ps 103:13 Kaip **t.** gailisi savo vaikų
Iz 9:6 jį vadins amžinybės **t.**
Mt 6:9 **T.** mūsų, kuris esi danguje
Mt 23:9 Ir nė vieno žemėje nevadinkite **t.**
Lk 2:49 būsiu savo **T.** namuose
Lk 15:20 **T.** atbėgo, apkabino sūnų
Jn 10:30 Aš ir **T.** esame viena
Jn 14:6 Niekas nenueina pas **T.** kitaip
Jn 14:9 Kas matė mane, matė ir **T.**
Jn 14:28 **T.** už mane didesnis
TYČIOTIS, 1Sa 17:26 drįsta **t.** iš kariuomenės
Lk 22:63 ėmė iš jo **t.**, mušti
TIESA, Ps 15:2 širdyje kalba **t.**
Ps 119:160 Žodžio tavojo šerdis – **t.**
Pat 23:23 Pirk **t.** ir niekada neparduok
Jn 4:24 turi garbinti jį dvasia ir **t.**
Jn 8:32 suprasite **t.**, ir **t.** jus išlaisvins
Jn 14:6 Aš esu kelias, **t.** ir gyvenimas
Jn 16:13 **t.** dvasia padės perprasti **t.**
Jn 17:17 Pašventink juos **t.**! Tavo žodis **t.**
Jn 18:38 Pilotas: Kas yra **t.**?
Ef 4:25 kalbėkite savo artimui **t.**
3Jn 4 kad mano vaikai laikosi **t.**
TIKĖJIMAS, Lk 17:6 **t.** bent kaip garstyčios grūdelis
Lk 18:8 ar atėjęs Sūnus beras žemėje tokį **t.**?
Rom 1:17 Teisusis bus gyvas dėl **t.**
2Ko 5:7 juk gyvename **t.**, o ne regėjimu
Gal 6:10 gera visiems, ypač **t.** namiškiams
Ef 4:5 vienas **t.**, vienas krikštas
2Te 3:2 **t.** turi ne visi
2Ti 1:5 neveidmainišką **t.**, kokį pirma puoselėjo
Hbr 11:1 **T.** laiduoja, kad tai, ko viliamasi, įvyks
Hbr 11:6 Be **t.** neįmanoma įgyti Dievo palankumo
Jok 2:26 **t.** be darbų negyvas
1Pt 1:7 jūsų **t.** išmėgintas
TIKĖTI, Ps 27:13 Kur aš būčiau, jei **netikėčiau**
Jn 3:16 nė vienas, kuris jį **t.**, neprarūtų
Jn 20:29 Laimingi, kurie **t.** nematę
2Ko 4:13 Aš **t.**, todėl kalbėjau
TIKĖTIS, Įst 10:12 ar daug Jehova iš tavęs **t.**?
Mt 24:44 ateis valandą, kurią **nesitikėsite**
TIKRASIS, Jn 17:3 pažinti vienintelį **t.** Dievą
1Ti 6:19 tvirtai įsikibtų į **t.** gyvenimą
TIKRINTI, Įst 13:3 Jehova **t.** jus, norėdamas sužinoti
2Ko 13:5 **T.** save, ar laikotės tikėjimo
TIKSLAS, Pat 16:4 padaro, kad veiktų pagal jo **t.**
TYLĖTI, Ps 4:4 išsikalbėkit širdyje, **t.**
Ps 32:3 Kol **t.**, nyko mano kaulai
Mok 3:7 laikas **t.** ir laikas kalbėti
Iz 53:7 Jis **t.** kaip avis kerpama
TIMOTIEJUS, Apd 16:1 mokinys, vardu **T.**
1Ko 4:17 **T.**, mylimą ir ištikimą vaiką
TINGINIAUTI, Rom 12:11 darbštūs, **netinginiaukite**
TINGINYS, Pat 6:6 **T.**, keliauk pas skruzdėlę
Pat 10:26 Tarsi dūmai akims yra **t.** žmogui
Pat 19:24 **T.** įkiša ranką į dubenį
Pat 20:4 **T.** per šaltį laukų nearia
TINGUS, Mt 25:26 Blogas ir **t.** verge!
TINKAMUMAS, 2Ko 3:5 mūsų **t.** iš Dievo
TINKLAI, Mt 4:20 tuoj paliko **t.** ir nusekė paskui
Lk 5:4 užmeskite **t.** valkšmui
TINKLAS, Mt 13:47 su Karalyste yra kaip su **t.**
TYRAS, Hab 1:13 Tavo akys per **t.** žvelgti į blogį
Sof 3:9 pakeisiu tautų kalbą į **t.** kalbą
TYRAŠIRDŽIAI, Mt 5:8 Laimingi **t.**
TYRINĖTI, Dan 12:4 Daugelis ją kruopščiai **t.** ir įgis
Apd 17:11 kasdien stropiai **t.** Raštus
1Pt 1:10 stengėsi perprasti ir kruopščiai **t.**
TIRTI, Pat 21:2 Jehova **t.**, kas širdyje
TOBULAS, Įst 32:4 Jis – Uola, jo darbai **t.**
Ps 19:7 Jehovos įstatymas **t.**, jis atgaivina
Mt 5:48 būkite **t.**, kaip ir jūsų Tėvas yra **t.**
TRADICIJA, Mt 15:3 dėl savo **t.** laužote
Mk 7:13 Laikydamiesi **t.** atmetate Dievo žodį
TRADICIJOS, Gal 1:14 gyniau savo tėvų **t.**
TRAPESNIS, 1Pt 3:7 Gerbkite moteris kaip **t.** indą
TRIUMFAS, 2Ko 2:14 veda **t.** eisenoje

TROKŠTI, Ps 37:4 jis suteiks, ko širdyje tu **t.**
Ps 145:16 būtybė gauna iš tavęs, ko **t.**
Iz 55:1 ateikite visi, kurie **t.**!
Rom 7:18 **t.** daryti gera, bet nesugebu
TRŪKUMAS, Kun 22:21 Gyvulys turi būti be **t.**
TŪKSTANTIS, Ps 91:7 Kris **t.** tavo pašonėj
Iz 60:22 Mažiausias taps **t.**
2Pt 3:8 **t.** metų – lyg viena diena
Apr 20:2 Šėtoną sukaustė **t.** metų
TUOKTIS, 1Ko 7:9 geriau jau **t.** negu degti aistra
1Ko 7:38 kas **nesituokia**, daro geriau
TUOKTUVĖS, Apr 19:7 priartėjo Avinėlio **t.**
TURBANAS, Ez 21:26 Nusiimk **t.** ir vainiką
TURGAVIETĖ, Apd 17:17 kasdien kalbėjo **t.**
TURTAI, Pat 11:4 Rūstybės dieną iš **t.** jokios naudos
Pat 11:28 Kas pasitiki savo **t.**, tas kris
Pat 18:11 **t.** – lyg aukšta siena vaizduotėje
Pat 30:8 neduok man nei skurdo, nei **t.**
Mok 5:10 kas myli **t.**, nebus patenkintas pelnu
Iz 60:5 pas tave suplauks tautų **t.**
Ez 28:5 **t.** didžiavosi tavo širdis
Mt 6:24 Negalite vergauti Dievui ir **t.**
Mt 13:22 apgaulinga **t.** vilionė ji nustelbia
Lk 16:9 niekingais **t.** įsigykite sau draugų
TURTAS, Pat 10:2 Nedorai pelnytas **t.**
Mt 6:21 Kur tavo **t.**, ten širdis
Lk 12:15 gyvybė nuo **t.** nepriklauso
Lk 14:33 kas nenori palikti viso **t.**
Hbr 10:34 nenusiminėte, kai buvo išplėštas **t.**
TURTINGAS, Kun 19:15 nei pataikausi **t.**
Lk 14:12 suruoši pietus, nekviesk **t.** kaimynų
1Ti 6:9 geidžia būti **t.**, pakliūva į spąstus
1Ti 6:17 kurie **t.**, liepk nesididžiuoti
Apr 3:17 Tu sakai: Aš **t.** ir pralobęs
TURTUOLIS, Jer 9:23 tenesipučia **t.** turtų prikaupęs
TUŠČIAGARBIŠKUMAS, Fil 2:3 Nieko nedarykite iš **t.**
TUŠČIAS, Įsk 16:16 tenepasirodo **t.** rankomis
Iz 55:11 žodis negrįš pas mane, neliks **t.**
TUŠTYBĖ, Mok 1:2 Tuštybių **t.**!
Iz 41:29 liediniti stabai – vėjas ir **t.**
Rom 8:20 ji pateko **t.** valdžion
Ef 4:17 dėl savo proto **t.** elgiasi tautos
TVANAS, Pr 9:11 niekada **t.** nebenuniokos žemės
Mt 24:38 prieš **t.** – žmonės valgė ir gėrė
2Pt 2:5 siųsdamas bedievių pasauliui **t.**
TVARKINGAI, 1Ko 14:40 tegul vyksta padoriai ir **t.**
TVARKINGAS, 1Ti 3:2 prižiūrėtojas turi būti **t.**
TVIRTAS, Joz 1:7 Tik būk drąsus ir **t.**
1Ko 15:58 būkite **t.**, nepajudinami
TVIRTOVĖ, Ps 18:2 Jehova – mano **t.**
Iz 25:4 silpnam **t.**, beturčiui prieglauda
TVIRTOVĖS, 2Ko 10:4 todėl gali griauti **t.**

U

UGDYMAS, 1Ko 14:26 Viskas tebūna daroma **u.**
UGDYTI, Rom 14:19 siekime to, kas padeda **u.**
1Ko 8:1 žinojimas išpučia, o meilė **u.**
1Ko 10:23 Viskas leistina, bet ne viskas **u.**
UGNIS, Jer 20:9 žodis degė lyg **u.**
Mt 25:41 amžinąją **u.**, paruoštą Velniui
1Ko 3:13 visa bus apreikšta per **u.**
2Pt 3:7 dangūs ir žemė laikomi **u.**
UITI, Ef 6:4 tėvai, **neuikite** savo vaikų
Kol 3:21 tėvai, **neuikite** savo vaikų
ŪMUS, Pat 14:16 kvailys yra **ū.**
Pat 19:19 **Ū.** žmogus prisiprašo bausmės
UOLA, Įsk 32:4 Jis – **U.**, jo darbai tobuli
Mt 7:24 žmogų, pasistačiusį namą ant **u.**
UOLEKTIS, Mt 6:27 bent viena **u.** pailginti gyvenimą?
UOLUMAS, Ps 69:9 **U.** dėl tavo Namų mane sugraužė
UOLUS, Tit 2:14 žmones, **u.** geriems darbams
UPĖ, Apr 12:16 žemė prasivėrė ir sugėrė **u.**
Apr 22:1 gyvybės vandens **u.**
URIMAI IR TUMIMAI, Iš 28:30 įdėsi **U.**
UZIJAS, 2Me 26:21 **U.** liko raupsuotas
UŽANTIS, Iz 40:11 ėriukus jis surinks ir **u.** nešios
UŽANTSPAUDUOTI, Dan 12:9 žodžiai turi būti **u.** iki
Ef 1:13 įtikėjote, buvote **u.** dvasia
UŽAVIMAI, Rom 13:13 Tenebus vietos **ū.**, girtavimui
Gal 5:21 girtavimas, **ū.** ir panašios blogybės
UŽDRAUSTI, Apd 5:28 griežtai **u.** mokyti tuo vardu
UŽGAULIOJIMAI, Ef 4:31 Teatitolsta nuo jūsų **u.**
UŽGAULIOTI, Mt 5:11 Laimingi, jei dėl manęs jus **u.**
UŽKIETINTI, Apd 19:9 kai kurie **u.** širdis
Hbr 3:13 kad nuodėmė **neužkietintų**
UŽKLUPTI, Lk 21:34 ta diena **u.** jus netikėtai
UŽMIRŠTI, Iz 49:15 Argi moteris **u.** savo kūdikį?
UŽMOJIS, Am 3:7 pirma neapreiškęs savo **u.**
UŽSIPLIEKSTI, Pat 14:17 Kas greit **u.**, pasielgia kvailai
UŽSISPYRIMAS, Pat 1:32 neišmanėliai pražus dėl **u.**
UŽTRUKTI, Hab 2:3 Net jei **u.**, kantriai lauk
Lk 12:45 Mano šeimininkas **u.** parvykti
UŽVALDYTI, 1Ko 6:12 aš nesiduosiu niekieno **u.**

V

VADAS, Mt 23:10 turite vieną **V.** – Kristų
VADOVAI, Hbr 13:7, 17 Prisiminkite savo **v.**
VADOVAUTI, Rom 12:8 **v.**, **tevadovauja** rūpestingai
1Te 5:12 gerbti tuos, kurie jums **v.**
VADOVAVĖMAS, Apd 11:14 Be išmintingo **v.** tauta žūva
VAGIS, Pat 29:24 sau priešas yra tas, kas padeda **v.**
Mt 24:43 jeigu žinotų, kuriuo metu ateis **v.**
1Te 5:2 diena ateis kaip **v.** naktį
VAGYS, Mt 6:20 kur **v.** nesilaužia ir nevagia
1Ko 6:10 **v.** nepaveldės Karalystės
VAIKAI, Įsk 31:12 Sukviesite vyrus, moteris, **v.**
Ps 8:2 **V.** ir kūdikių lūpomis
Mt 11:16 **v.**, kurie sėdi turgavietėse
Rom 8:21 įgis šlovingą Dievo **v.** laisvę
1Ko 7:14 jūsų **v.** būtų netyri, o dabar šventi
1Ko 14:20 panašūs į **v.** blogybe
2Ko 12:14 ne **v.** tėvams turi turtą krauti
Ef 6:1 **V.**, klausykite savo tėvų
1Jn 3:2 dabar esame Dievo **v.**
VAIKAS, Pat 22:6 mokyk **v.** nuo mažens
Pat 29:15 **v.**, paliktas sau
Iz 11:6 mažas **v.** juos vedžios
Jer 1:7 Nesakyk: Esu tik **v.**
1Ko 13:11 mąsčiau kaip **v.**, protavau kaip **v.**
VAIKELIAI, Mt 18:3 jeigu nepasidarysite kaip **v.**
Mt 19:14 Palikite **v.** ramybėje ir netrukdykite
Lk 10:21 paslėpei nuo išmintingųjų ir atskleidei **v.**
VAIKELIS, Lk 9:47 Jėzus pasiėmė **v.** ir pasistatęs
VAINIKAS, Pat 12:4 Protinga žmona – vyro **v.**
Mt 27:29 nupynę iš dygių šakelių **v.**
1Ko 9:25 jie tai daro dėl vystančio **v.**
VAISIAI, Mt 7:20 pažinsite juos iš **v.**
Mt 21:43 tautai, duodančiai gerų **v.**
Jn 15:2 šakelę, kuri duoda **v.**, apvalo
Jn 15:8 duodate gausių **v.**, pašlovinamas Tėvas
VAISINGAS, Pr 1:28 Būkite **v.**, dauginkitės
VAISIUS, Lk 8:15 būdami ištvermingi duoda **v.**
Rom 8:23 gavusieji pirmąjį **v.**, tai yra dvasią
Gal 5:22 dvasios **v.** – meilė, džiaugsmas
VAISMEDŽIAI, Ez 47:12 Abipus upės augs **v.**
VAISTAS, Pat 17:22 Linksma širdis – puikus **v.**
VAIVORYKŠTĖ, Pr 9:13 **v.** debesyse bus ženklas
VAIZDAS, 1Ko 7:31 mat šio pasaulio **v.** keičiasi
VAKARIENĖ, 1Ko 11:20 susirenkate ne Viešpaties **v.**
VALANDA, Mt 24:36 dienos ir **v.** niekas nežino
VALDYTI, Pr 1:28 **V.** visus gyvūnus
Pat 29:2 kai **v.** nedorėliai, visi dejuoja
Mok 8:9 žmogus **v.** žmogų jo nenaudai
Dan 4:17 žmonių karalystę **v.** Aukščiausiasis
1Te 4:4 teišmoksta **v.** savo kūną
VALDOVAI, Apd 4:26 **v.** susibūrė prieš Jehovą

VALDOVAS, Pat 28:16 **V.** piktnaudžiauja galia
Jn 12:31 pasaulio **v.** bus išmestas
Jn 14:30 pasaulio **v.** Jis neturi man galios
VALDŽIA, Iz 9:7 Jo **v.** vis labiau įsigalės
Mt 28:18 Man duota visa **v.** danguje ir žemėje
Lk 4:6 Atiduosiu tau visų tų karalysčių **v.**
1Ko 15:27 Dievas visa atidavė jo **v.**
2Pt 2:10 tuos, kurie niekina **v.**
VALDŽIOS, Rom 13:1 žmogus tebūna klusnus **v.**
Tit 3:1 primink, kad klausytų **v.**
VALGYTI, 1Ko 5:11 Su tokiu nė **nevalgykite**
2Te 3:10 Kas nenori dirbti, **tenevalgo**
VALIA, Ps 40:8 Vykdyti tavo **v.** man džiaugsmas
Mt 6:10 Tebūna tavo **v.** žemėje
Mt 7:21 tik tas, kuris vykdo Tėvo **v.**
Lk 22:42 tejvyksta ne mano, bet tavo **v.**
Jn 6:38 nusileidau vykdyti ne savo **v.**
Rom 8:28 pašauktiesiems pagal jo **v.**
Rom 12:2 įsitikinti, kokia yra Dievo **v.**
1Jn 2:17 kas vykdo Dievo **v.**, tas lieka
1Jn 5:14 jei prašome pagal jo **v.**
VANDENYS, Pat 20:5 Minčių širdyje – gilūs **v.**
Jer 50:38 Vargas jo **v.** – jie išdžius
Apr 17:1 paleistuvei, sėdinčiai ant **v.**
VANDUO, Šk 20:10 iš uolos išgauti **v.**?
Pat 25:25 Tarsi **v.** nuvargusiai sielai
Iz 55:1 Ateikite prie **v.**, kurie trokštate
Jer 2:13 paliko mane, gyvojo **v.** šaltinį
Zch 14:8 iš Jeruzalės ims lietis gyvasis **v.**
Jn 4:10 jis tau gyvojo **v.** duotų
Apr 7:17 ves prie gyvybės **v.** šaltinių
VARDAS, Pr 11:4 kad išgarsintume savo **v.**
Iš 3:13 jie manęs paklaus: Koks jo **v.**?
Iš 9:16 kad mano **v.** nuskambėtų per žemę
Iš 20:7 žmogaus, kuris jo **v.** paniekina
1Sa 17:45 aš ženginu **v.** Jehovos
Ps 9:10 Kas **v.** tavąjį pažįsta, tavimi pasitiki
Ps 79:9 Dėl savojo šlovingo **v.** padėk mums
Pat 18:10 Jehovos **v.** – tvirtas bokštas
Pat 22:1 Verčiau turėti gerą **v.** negu daug turto
Mok 7:1 Geras **v.** vertingiau už brangų aliejų
Jer 23:27 nori priversti tautą pamiršti mano **v.**
Ez 39:25 įnirtingai ginsiu savo šventąjį **v.**
Mal 1:11 mano **v.** bus didis tautose
Mal 3:16 surašyti visi, kuriems rūpi jo **v.**
Mt 6:9 tebūna šventu laikomas tavo **v.**
Jn 12:28 Tėve, pašlovink savo **v.**!
Jn 14:14 ko prašysite mano **v.**, aš padarysiu
Jn 17:26 apreiškiau jiems tavo **v.** ir dar apreikšiu
Apd 4:12 neduota žmonėms po dangumi kito **v.**
Apd 15:14 kitataučius ėmė rinkti į savo **v.** tautą
Rom 10:13 kas šaukiasi Jehovos **v.**, bus išgelbėtas
Fil 2:9 **v.**, prakilnesnį už bet kurį kitą
VARGAI, Ps 34:19 **V.** daugybė teisųjį ištinka
Ps 119:50 Tai man paguoda **v.**
1Ko 7:28 tokie turės kūno **v.**
VARGAS, Mal 1:13 skundžiatės: Oi, koks **v.**!
1Ko 9:16 **V.** man, jei neskelbčiau!
Apr 12:12 **v.** žemei ir jūrai
VARGŠAI, Ps 41:1 Laimingas tas, kas rūpinasi **v.**
Lk 4:18 patepė mane skelbti gerą naujieną **v.**
Jn 12:8 **V.** jūs visada šalia savęs turėsite
2Ko 6:10 kai laiko **v.**, nors praturtiname daugelį
Gal 2:10 kad nepamirštume **v.**
VARGŠAS, Ps 9:18 **v.** neliks užmirštas
Ps 69:33 Jehova **v.** išklauso
Rom 7:24 **V.** aš žmogus!
VARGUOLIS, 1Sa 2:8 **V.** jis pakelia iš dulkių
VARTAI, Mt 7:13 Įeikite pro ankštus **v.**
VASARA, Mt 24:32 žinote, kad arti **v.**
VEDYBOS, Įst 7:3 Nesigiminiuok su jų žmonėmis **v.**
VEDLYS, Apd 3:15 Jūs nužudėte didįjį **V.**
Hbr 12:2 **V.** ir Baigėją Jėzų
VEIDMAINYSTĖ, Rom 12:9 Meilė tebūna be **v.**
VEIDRODIS, 1Ko 13:12 matome neaiškiai, lyg **v.**
Jok 1:23 žmogų, kuris žiūri į savo veidą **v.**
VEIDRODŽIAI, 2Ko 3:18 atspindėdami šlovę tarsi **v.**
VĖJAI, Mt 7:25 atūžė **v.** ir daužėsi į namą
Ef 4:14 nešiojami visokio mokymo **v.**
Apr 7:1 angelus, laikančius keturis **v.**
VĖJAS, Mok 11:4 Kas žiūri **v.**, tas nesės
VELNIAS, Mt 25:41 amžinąją ugnį, paruoštą **V.**
Lk 4:6 **V.** pasakė: Atiduosiu karalysčių valdžią
Lk 8:12 **V.** išrauna jį iš jų širdžių
Jn 8:44 Jūs esate iš savo tėvo **V.**
Ef 4:27 neduokite **V.** progos veikti
Ef 6:11 atsilaikyti prieš **V.** klastas
Jok 4:7 priešinkitės **V.**, ir jis bėgs
1Pt 5:8 **V.** lyg riaumojantis liūtas slankioja
1Jn 3:8 kad **V.** darbus sugriautų
Apr 12:12 pas jus nukrito **V.**
Apr 20:10 **V.** įmestas į ugnies ir sieros ežerą
VELTUI, Iz 65:23 Jų triūsas neis **v.**
Mt 15:9 **V.** jie mane garbina
1Ko 15:58 dėl Viešpaties triūsiate ne **v.**
VERGAI, Lk 17:10 Esame nenaudingi **v.**
1Ko 7:23 nepasidarykite žmonių **v.**
VERGAS, Mt 24:45 ištikimas ir nuovokus **v.**
Jn 8:34 daro nuodėmę, yra nuodėmės **v.**
VERGAUTI, Pat 22:7 skolininkas turi **v.** skolintojui
VERKTI, Lk 6:21 Laimingi, kurie dabar **v.**
Rom 12:15 **v.** su verkiančiais
VERSMĖ, Ps 36:9 Tu esi gyvenimo **v.**
VERŠIAI, Oz 14:2 gyrių atnašausime nelyginant **v.**
VERSIS, Iš 32:4 Aaronas iškalstė **v.** statulą
VERŠIUKAS, Iz 11:6 **v.**, liūtas kartu laikysis
VERTAS, Mt 10:11 susiieškokite žmogų, **v.** žinios
Mt 10:37 tas **nevertas** manęs
Apd 5:41 palaikyti **v.** patirti pažeminimą
Ef 4:1 būtumėte **v.** pašaukimo
Fil 1:27 elkitės taip, kad būtumėte **v.**
Kol 1:10 **v.** vadintis Jehovos vardu
2Te 1:5 pripažinti **v.** Dievo Karalystės
Hbr 11:38 kurių pasaulis nebuvo **v.**
VERTĖJAI, 1Ko 12:30 Ar visi yra **v.**?
VERTINGAS, Mt 6:26 Argi jūs ne **v.** už juos?
VESTI, Ps 48:14 Dievas **v.** mus amžinai
Mt 22:30 Prisikėlusieji nei **v.**, nei tekės
Mt 24:38 kaip ir prieš tvaną – žmonės **v.** ir tekėjo
VESTUVĖS, Mt 22:2 karaliumi, kuris iškėlė sūnui **v.**
Jn 2:1 Kanoje buvo **v.**
VEŽIMAI, Ts 4:13 sutelkė 900 kovos **v.** su pjautuvais
2Ka 6:17 aplink Elizieju daugybė ugninių **v.**
VIDINIS, Rom 7:22 kaip **v.** žmogus aš gėriuosi
2Ko 4:16 išorinis nyksta, **v.** atnaujinamas
Ef 3:16 sustiprintų jūsų **v.** žmogų
VIENAS, 1Ko 8:6 **v.** Dievas – Tėvas, ir **v.** Viešpats
Fil 2:2 būkite **v.** dvasios
VIENGIMIS, Jn 1:18 apie jį papasakojo **v.** dievas
Jn 3:16 net atidavė savo **v.** Sūnų
VIENYBĖ, Ps 133:1 broliai **v.** gyvena
Ef 4:3 uoliai sergėkite **v.**
Ef 4:13 kol visi pasieksime tikėjimo **v.**
VIEŠPAČIAI, 1Ko 8:5 yra dievų, daug dievų ir **v.**
VIEŠPATAUTI, Pr 3:16 trokši vyro artumo, o jis tau **v.**
Ps 119:133 Te nedorybė man **neviešpataus**
Rom 6:12 neleiskite, kad nuodėmė **v.**
VIEŠPATS, Įst 10:17 Jehova yra viešpačių **V.**
Mt 7:22 **V.**, **V.**, argi mes nepranašavome?
Mt 22:44 Jehova mano **V.** tarė: Sėskis
1Ko 7:39 gali tekėti, kad tik už **V.** tarno
VYKDYTOJAI, Jok 1:22 Būkite žodžio **v.**
VILKAI, Mt 7:15 aviės kailyje plėšrūs **v.**
Lk 10:3 siunčiu jus tarsi avinėlius tarp **v.**
Apd 20:29 įsibraus grobuonių **v.**

VILKAS, Iz 11:6 **V.** svečiuosis pas ėriuką
VILTIS, Pat 13:12 Neišsipildanti **v.** susargdina širdį
Rom 8:24 Jei **v.** išsipildžiusi, ji nebėra **v.**
Rom 12:12 Džiaukitės, kad turite **v.**
Rom 15:4 kad dėl ištvermės turėtume **v.**
Ef 1:18 koks jūsų pašaukimas – kokia **v.**
Ef 2:12 gyvenote pasaulyje be **v.** ir be Dievo
Hbr 6:19 **v.** mums yra tarsi tvirtas inkaras
VILTYS, Ps 25:3 deda **v.** į tave, neapsigėdins
Ps 146:5 Laimingas, kas deda **v.** į Jehovą
VYNAS, Kun 10:9 prieš eidami į Palapinę negersite **v.**
Ps 104:15 **v.** žmogui širdį linksmina
Pat 20:1 **V.** pasityčioja, stiprusis gėrimas siautėja
Pat 23:31 Nežiūrėk, kad **v.** raudonas
Mok 10:19 **v.** daro gyvenimą smagesnį
Iz 25:6 puotą su geriausiu **v.**
Oz 4:11 **v.** atima valią daryti, kas teisu
Jn 2:9 paragavo vandens – jis buvo pavirtęs **v.**
1Ti 5:23 dėl skrandžio vartok šiek tiek **v.**
VYNMEDIS, Mch 4:4 sėdės po savo **v.**
Jn 15:1 Aš esu tikrasis **v.**
VYNUOGYNAI, Iz 65:21 sodinsis **v.** ir valgys
VYNUOGYNAS, Mt 20:1 darbininkų į **v.**
Mt 21:28 Vaike, eik padirbėti **v.**
Lk 20:9 Žmogus pasodino **v.**, iškeliavo
VYRAI, 1Ko 6:9 **v.**, kurie tenkinasi su **v.**
Ef 5:25 **V.**, mylėkite savo žmonas
Kol 3:18 Žmonos, būkite klusnios savo **v.**
VYRAS, Kun 20:13 Jeigu **v.** sugula su **v.**
1Ko 7:14 netikintis **v.** pašventintas dėl žmonos
VYRESNIEJI, Tit 1:5 kiekviename mieste paskirtum **v.**
VYRESNYBĖ, Jn 12:42 įtikėjo netgi daugelis iš **v.**
VYRIŠKAI, 1Ko 16:13 elkitės **v.**, būkite stiprūs
VIRVĖ, Mok 4:12 **V.**, nuvytą iš trijų vijų
VIRVĖS, Iz 54:2 Negailėk palapinei ilgesnių **v.**
VISAVALDIS, Ps 73:28 glaudžiuosi prie Jehovos, **V.**
Apd 4:24 **V.**, tu padarei dangų, žemę
VIŠTA, Mt 23:37 kaip **v.** surenka savo viščiukus
VYZDYS, Ps 17:8 Kaip savo akies **v.** mane sergėk
Zch 2:8 paliečia jus, paliečia mano akies **v.**
VOGTI, Iš 20:15 **Nevogsi**
Pat 6:30 jeigu **v.**, kad numalšintų alkį
Pat 30:9 kad nuskurdęs neimčiau **v.**
Ef 4:28 Kas **v.**, tegu liaujasi

Z

ZACHARIJAS 1, Lk 11:51 krauju **Z.**, kuris nužudytas
ZACHARIJAS 2, Ezr 5:1 pranašai Agėjas ir **Z.**
ZACHARIJAS 3, Lk 1:5 kunigas, vardu **Z.**
ZACHIEJUS, Lk 19:2 **Z.**, mokesčių rinkėjų viršininkas
ZEDEKIJAS, Jer 52:11 išdūrė **Z.** akis

Ž

ŽAIBAS, Mt 24:27 kaip **ž.**, tvykstelėjęs iš rytų
Lk 10:18 Matau Šėtoną, kaip **ž.** krintantį
ŽAIZDOS, Pat 23:29 Kas bereikalingai **ž.** prisidaro?
Iz 53:5 jo **ž.** mus išgydė
ŽARIJOS, Rom 12:20 krausi kaitrias **ž.** jam ant galvos
ŽAVUMAS, Pat 31:30 **Ž.** apgaulingas, grožis praeina
ŽEMA, Ps 101:3 Nežvelgsiu į tai, kas **ž.**
ŽEMAS, 1Ko 1:28 kas **ž.** kilmės, Dievas išsirinko
ŽEMĖ, Pr 1:28 pripildykite **ž.** ir ją užvaldykite
Iš 9:29 Jehovai priklauso visa **ž.**
Job 38:4 Kur buvai, kai klojau **ž.** pamatus?
Ps 37:11 O romieji paveldės **ž.**
Ps 37:29 Teisieji paveldės **ž.**
Ps 104:5 **ž.** pastatei tvirtai ant pamatų
Ps 115:16 **ž.** jis atidavė žmonių sūnums
Pat 2:21 tik dorieji gyvens **ž.**
Iz 45:18 **ž.** padarė, kad būtų gyvenama
Mt 5:5 romieji paveldės **ž.**
Mt 13:23 į gerą **ž.** kritusi sėkla
ŽEMĖS DREBĖJIMAI, Lk 21:11 bus didelių **ž.**
ŽENKLAI, Lk 21:25 bus **ž.** saulėje, mėnulyje
2Te 2:9 darys apgaulingų **ž.** ir stebuklų
ŽENKLAS, Mt 24:3 koks **ž.** liudys, kad tu grįžęs
Mt 24:30 pasirodys Žmogaus Sūnaus **ž.**
ŽIAURIAI, Pat 11:17 žmogus elgdamasis **ž.** sau kenkia
ŽIAURUS, Pat 12:10 nedorėlio net gailestis **ž.**
ŽIBINTAI, Mt 25:1 dešimt mergelių, kurios pasiėmė **ž.**
ŽIBINTAS, Ps 119:105 Tavo žodis **ž.** mano žingsniams
ŽIBURYS, Mt 6:22 Kūno **ž.** yra akis
ŽYDAI, Rom 3:29 Ar Dievas yra tiktai **ž.** Dievas?
ŽYDAS, Zch 8:23 įsitvers **ž.** į skverną
1Ko 9:20 žydams buvau kaip **ž.**
ŽYDĖJIMAS, 1Ko 7:36 jeigu jaunatvės **ž.** praėjęs
ŽYDĖTI, Iz 35:1 plynuma džiūgaus, lyg krokai **ž.**
ŽILAS, Pat 16:31 **Ž.** plaukai – garbės vainikas
ŽYMĖ, Apr 13:17 žmogus, neturintis tos **ž.**
ŽYMĖS, Kun 19:28 nedarysite odoje jokių **ž.**
ŽINGSNIAI, Jer 10:23 ne jam kreipti savo **ž.**
ŽINGSNIS, Gal 6:1 jei žengtų klaidingą **ž.**
ŽINIA, Pat 25:25 gera **ž.** iš tolimo krašto
ŽYNIAVIMAS, Sk 23:23 nepakenktų joks **ž.** Izraeliui
Įst 18:10 Tenebus nė vieno, kuris užsiimtų **ž.**
ŽINOJIMAS, 1Ko 8:1 **ž.** išpučia, o meilė ugdo
ŽINOTI, Ez 39:7 tautos **ž.**, kad aš esu Jehova
2Ko 2:11 mes juk **ž.** jo ėsliu
ŽIOGAI, Iz 40:22 jam lyg **ž.** atrodo jos gyventojai
ŽIRGAS, Apr 6:2 išvydau baltą **ž.** ir ant jo – raitelį
Apr 19:11 išvydau baltą **ž.**
ŽIŪRĖTI, Apd 20:28 **Ž.** saves ir visos kaimenės
1Ti 4:16 **Ž.**, kaip elgiesi ir kaip mokai
ŽMOGAUS SŪNUS, Dan 7:13 išvydau panašų į **ž.**
Mt 10:23 nespėsite apeiti miestų, iki ateis **Ž.**
Lk 21:27 pamatys **Ž.** ateinant debesyje
ŽMOGUS, Ef 4:24 ir apsivilkti naują **ž.**
Kol 3:9 Nusivilkite senąjį **ž.**
ŽMOGŽUDYS, Jn 8:44 Anas nuo pradžių buvo **ž.**
ŽMONA, Pr 2:24 prisiriš prie **ž.**
Pat 5:18 džiaukis savo jaunystės **ž.**
Pat 12:4 Protinga **ž.** – vyro vainikas
Pat 18:22 Kas randa gerą **ž.**, randa lobį
Pat 21:19 nei su vaidinga, irzlia **ž.**
Pat 31:10 Sumani **ž.** – nelengva rasti!
Mok 9:9 Džiaukis gyvenimu su mylima **ž.**
Mal 2:15 neišduokite savo jaunystės **ž.**
1Ko 7:2 kiekvienas teturi sau **ž.**
1Ko 9:5 lydimi tikinčios **ž.**
ŽMONOS, 1Ka 11:3 **ž.** palenkė jo širdį
Ef 5:22 **Ž.** tebūna klusnios vyrams
Ef 5:28 mylėti **ž.** kaip savo kūną
ŽODIS, Ps 15:4 kas **ž.** laikosi net nuostolį patirdamas
Iz 55:11 **ž.** atliks tai, kam jį siunčiau
Lk 8:12 Velnias išrauna **ž.** iš jų širdžių
Jn 1:1 Pradžioje buvo **Ž.**
Jn 17:17 Tavo **ž.** yra tiesa
Apd 18:5 Paulius atsidėjo skelbti **ž.**
Fil 2:16 Tvirtai laikykitės gyvenimo **ž.**
2Ti 2:15 teisingai perteikia tiesos **ž.**
ŽODŽIAI, Pat 25:11 Laiku ištarti **ž.**
ŽUDYTI, Iš 20:13 **Nežudysi**
Jn 16:2 jus **ž.** ir kiekvienas iš jų manys
ŽUVIS, Jon 1:17 Jehova siuntė **ž.**, kad Joną prarytų
ŽUVYS, Jn 21:11 išvilko tinklą, pilną didelių **ž.**
ŽVAIGŽDĖS, Ps 147:4 **Ž.** vardu vadina
Mt 24:29 **ž.** kris iš dangaus
Apr 2:1 dešinėje laiko septynias **ž.**
ŽVAIGŽDININKAI, Mt 2:1 į Jeruzalę iš rytų atkeliavo **ž.**
ŽVEJAI, Mt 4:19 padarysiu jus žmonių **ž.**
ŽVEJOTI, Lk 5:10 Nuo dabar žmones **ž.**
ŽVĖRYS, Kun 26:6 Išvarysiu iš jūsų krašto plėšrius **ž.**
Ez 34:25 apginsiu kraštą nuo laukinių **ž.**
Dan 7:3 iš jūros išėjo keturi didžiuliai **ž.**
Oz 2:18 sudarysiu sandorą su laukų **ž.**
ŽVIRBLIAI, Mt 10:29 du **ž.** parduodami už skatiką

Žodynėlis

A

Aarònо sūnūs. Levio vaikaičio Aarono, pirmo vyriausiojo kunigo, išrinkto įsigaliojus Mozės Įstatymui, palikuoniai. Padangtėje ir šventykloje ėjo kunigų pareigas (1Me 23:28).

Abadònas. Hebrajiškas žodis reiškia „sunaikinimas“, „sunaikinimo vieta“ (kai kur verčiamas „pragarmė“). Galimas dalykas, šio žodžio reikšmė susijusi su tuo, kad mirusio žmogaus kūnas suyra ir virsta dulkėmis (Ps 88:11, išn.; Job 26:6, išn.; Pat 15:11, išn.). Apreiškimo 9:11 taip pavadintas bedugnės angelas.

Ābas. Iš Babilonijos tremties grįžę žydai taip vadino penktą religinio kalendoriaus (vienuoliktą pasaulietinio kalendoriaus) mėnesį. Jis atitiko laikotarpį nuo liepos vidurio iki rugpjūčio vidurio. Biblijoje tokiu pavadinimu šis mėnuo neminimas, jis vadinamas tiesiog penktu mėnesiu (Sk 33:38; Ezr 7:9). (Žr. priedą B15.)

Abìbas. Iš pradžių taip buvo vadinamas pirmas religinio kalendoriaus (septintas pasaulietinio kalendoriaus) mėnuo. Jis atitiko laikotarpį nuo kovo vidurio iki balandžio vidurio. Išvertus šis pavadinimas reiškia „nesunokusios varpos“. Iš Babilonijos tremties grįžę žydai šį mėnesį vadino nisanu (Įst 16:1). (Žr. priedą B15.)

Achajà. Romos provincija Graikijos pietuose, sostinė – Korintas. Achajos provincija apėmė visą Peloponeso pusiasalį ir vidurinę Graikijos dalį, neskaitant salų (Apd 18:12). (Žr. priedą B13.)

Adāras. Iš Babilonijos tremties grįžę žydai taip vadino dvyliktą religinio kalendoriaus (šeštą pasaulietinio kalendoriaus) mėnesį. Jis atitiko laikotarpį nuo vasario vidurio iki kovo vidurio (Est 3:7). (Žr. priedą B15.)

Ākstinas. Gyvulių varovo lazda ašriu metaliniu antgaliu. Su akstinu palyginami išmintingo žmogaus žodžiai, nes jie skatina klausytoją veikti. Pasakymu „spyriotis prieš akstiną“ daroma aliuzija į užsispyrusį jautį, kuris baksnojamas akstinu nenori paklusti (Apd 26:14; Ts 3:31).

Alamòtas. Muzikos terminas (išvertus – „merginos“), tikriausiai sietinas su aukštu moterų balsu sopranu. Galimas dalykas, šis žodis nurodo, kad pritarti ar atlikti muzikinį kūrinį reikia aukštu balsu (1Me 15:20; Ps 46, antrašas).

Alebastrinis indelis. Indelis kvepalams ar kvapiajam aliejui laikyti, senovėje darytas iš alebastro – mineralo, kuris buvo aptiktas Egipte, netoli senovės miesto Alebastrono. Alebastrinius indelius paprastai darydavo siauru kakleliu ir sandariai užkimšdavo, kad neištekėtų nė lašelis brangiųjų kvepalų (Mk 14:3).

Álfa ir Omegà. Pirma ir paskutinė graikų abėcėlės raidės, abi drauge tris kartus minimos Apreiškimo knygoje kaip Dievo titulas. Tais atvejais „Alfa ir Omega“ reiškia „pirmasis ir paskutinysis“, „pradžia ir pabaiga“ (Apr 1:8; 21:6; 22:13).

Amen. Išvertus – „tebūnie“, „iš tiesų“. Šis žodis kilęs iš hebrajiško žodžio, reiškiančio „būti ištikimam, patikimam“. Sakydamas „amen“ asmuo išreikšdavo pritarimą kieno nors priesaikai, maldos žodžiams ar kokiam teiginiui. Apreiškimo knygoje pavartotas kaip Jėzaus prievardis (Įst 27:26; 1Me 16:36; Apr 3:14).

Angelai. Ir hebrajiškas, ir graikiškas žodžiai reiškia „pasiuntinys“, bet verčiami žodžiu „angelas“, kai turimi omenyje pasiuntiniai iš dangaus (Pr 16:7; 32:3; Jok 2:25; Apr 22:8). Angelai yra galingos dvasinės esybės, Dievo sukurtos daug seniau nei žmonės. Biblijoje jie dar vadinami „šventaisiais“, „Dievo sūnumis“, „rytmetinėmis žvaigždėmis“ (Įst 33:2, išn.; Job 1:6; 38:7). Angelai nesiaugina, Dievas juos sukūrė kiekvieną atskirai. Šių dvasinių esybių yra milijonai (Dan 7:10). Iš Biblijos sužinome, kad angelai turi vardus ir kad kiekvienas yra savita asmenybė. Tačiau būdami nuolankūs jie nesileidžia garbinami ir ne visada atskleidžia savo vardą (Pr 32:29; Lk 1:26; Apr 22:8, 9). Vieni angelai užima aukštesnę padėtį, kiti žemesnę, jiems skiriamos įvairios užduotys, pavyzdžiui, tarnauti prie Jehovos sosto, pranešti nuo jo žinias, ginti Jehovos tarnus žemėje, vykdyti jo skirtas bausmes, remti gerosios naujienos skelbimo darbą (2Ka 19:35; Ps 34:7;

Lk 1:30, 31; Apr 5:11; 14:6). Ateityje angelai, vadovaujami Jėzaus, kovos Armagedono mūšyje (Apr 19:14, 15).

Antikrìstas. Graikų kalbos žodžio prasmė dvejopa. Jis gali reikšti Kristui priešišką asmenį, taip pat apsimetėlį, bandantį užimti Kristaus vietą. Antikristais pagrįstai galima vadinti ir organizacijas ar žmonių grupes, kurios melagingai skelbiasi atstovaujančios Kristui arba yra priešiškos jam ir jo mokiniams (1Jn 2:22).

Antkrūtinis. Brangakmeniais puoštas dėklas, kurį Izraelio vyriausiasis kunigas pasikabindavo ant krūtinės eidamas į Padangtės ir šventyklos Šventąją. Dar vadinamas „nuosprendžio antkrūtiniu“, nes jame buvo Urimai ir Tumimai, kuriais kunigas naudodavosi, kai reikėdavo sužinoti Jehovos valią (Iš 28:15–30). (Žr. priedą B5.)

Antrašas. Antrašas psalmės pradžioje. Jame minimas psalmės rašytojas, paaiškinama, kokiomis aplinkybėmis psalmė buvo sudėta, kokia jos paskirtis ir kaip ją reikia atlikti (Ps 3, 4, 5, 6, 7, 30, 38, 60, 92, 102).

Antspaudas. Įrankis tam tikram ženklui įspausti (paprastai į molį ar vašką). Juo būdavo patvirtinama nuosavybės teisė, dokumentų tikrumas, sutartys. Senovėje antspaudus gamindavo iš kietų medžiagų – akmens, dramblio kaulo ar medžio. Juose būdavo išraižomas atvirkštinis raidžių ar kokio piešinio vaizdas. Perkeltine prasme antspaudavimas Biblijoje reiškia tam tikro dalyko tikrumo ar asmens pavaldumo kam nors patvirtinimą, taip pat tam tikrų dalykų įsisąmoninimą (Iš 28:11; Neh 9:38; Apr 5:1; 9:4).

Antspaudo žiedas. Tam tikras antspaudas, mūvimas ant piršto ar kabinamas ant kaklo. Toks žiedas buvo valdžios ar įgaliojimų simbolis (Pr 41:42). Žr. ANTSPAUDAS.

Apaštalas. Pagrindinė graikiško žodžio reikšmė yra „siųstasis“. Todėl apaštalu Biblijoje pavadintas ir Jėzus, nes jis, kaip ir daugelis kitų, buvo siųstas tarnauti žmonėms. Dažniausiai apaštalais vadinami dvylika dvasia pateptųjų Jėzaus mokinių, kuriuos jis pats išsirinko savo atstovais (Mk 3:14; Apd 14:14; Hbr 3:1).

Apipjaustymas. Apyvarpės pašalinimas. Buvo privalomas Abraomui ir jo palikuoniams. Krikščionims neprivalomas. Žodis „apipjaustymas“ įvairiuose kontekstuose vartojamas ir perkeltine prasme (Pr 17:10; 1Ko 7:19; Fil 3:3).

Apmatai. Išilginiai audeklo siūlai. Skersiniai siūlai, kurie įaudžiami supinant juos su apmatais, vadinami ataudais (Ts 16:13). Žr. ATAUDAI.

Arãmas, aramėjai. Aramėjai buvo Semo sūnaus Aramo palikuoniai. Jie daugiausia gyveno žemėse nuo Libano kalnų vakaruose iki Mesopotamijos rytuose ir nuo Tauro kalnų šiaurėje iki Damasko ir dar piečiau. Ši teritorija, hebrajiškai vadinama Aramu, vėliau imta vadinta Sirija, o jos gyventojai – sirais (Pr 25:20; Įst 26:5; Oz 12:12).

Aramėjų kalba. Priklauso semitų kalbų grupei, labai artima hebrajų kalbai (abiejų abėcėlė ta pati). Ilgainiui tapo tarptautine verslo kalba Asirijos ir Babilonijos imperijose. Taip pat buvo oficiali Persijos imperijos kalba (Ezr 4:7). Aramėjiškai parašytos kai kurios Ezros, Jeremijo ir Danieliaus knygų dalys (Ezr 4:8–6:18; 7:12–26; Jer 10:11; Dan 2:4b–7:28).

Areopãgas. Aukšta kalva Atėnuose, į šiaurės vakarus nuo Akropolio. Šiuo žodžiu taip pat vadinta taryba, kuri ant tos kalvos posėdžiaudavo. Stoikų ir epikūrininkų filosofai į Areopagą buvo atsivedę apaštalą Paulių, kad šis ten paaiškintų savo įsitikinimus (Apd 17:19).

Arkangelas. Išvertus – „vyriausiasis angelas“. Pati žodžio „arkangelas“ reikšmė ir tai, kad jis Biblijoje vartojamas tik vienaskaitos forma, aiškiai rodo, kad tėra vienas arkangelas. Biblijoje paminėtas ir jo vardas – Mykolas (Dan 12:1; Jud 9; Apr 12:7).

Armagedònas. Išvertus iš hebrajų kalbos – „Megido kalnas“. Armagedonu vaizdžiai vadinama vieta, kurioje „visos gyvenamos žemės karaliai“ susiburs stoti į kovą su Jehova per „didžiosios Visagalio Dievo dienos karą“ (Apr 16:14, 16; 19:11–21). Žr. SUSPAUDIMAS.

***Aselgeia*.** Žr. ĮŽŪLUS ELGESYS.

Astártė. Kanaaniečių karo ir vaisingumo deivė, Baalo žmona (Ts 2:13).

Ašèros stulpas. Apeiginis stulpas. Tai buvo kanaaniečių vaisingumo deivės Ašeros simbolis arba jos atvaizdas. Tam tikra stulpo dalis arba visas stulpas buvo iš medžio. Ašeros stulpai galėjo būti tiesiog statmeni netašyti basliai ar netgi medžiai (Įst 16:21; Ts 6:26; 1Ka 15:13).

Ašutinė. Šiurkštus audinys, kurį ausdavo iš tamsios ožkų vilnos. Iš jo siūdavo maišus,

pavyzdžiui, grūdams laikyti. Ašutinę žmogus apsivilkdavo gedėdamas ar atgailaudamas (Pr 37:34; Lk 10:13).

Ataudai. Audeklo siūlai, įpinami skersai apmatų (Kun 13:48). Žr. APMATAI.

Atgaila. Biblijoje atgailauti reiškia gailėtis dėl netinkamos gyvensenos, blogų poelgių ar dėl to, kad nebuvo padaryta tai, kas turėjo būti padaryta. Nuoširdžiai atgailaujantis asmuo dėl to graužiasi ir stengiasi pasitaisyti (Mt 3:8; Apd 3:19; 2Pt 3:9).

Atleistinis. Žr. LAISVASIS.

Atnašinė duona. Dvylika duonos riesčių. Jos buvo laikomos ant stalo Padangtėje ir šventyklos Šventojoje, sudėtos į dvi rietuves po šešias. Ši Dievui paaukota duona kas šabą būdavo pakeičiama šviežia. Senąją paprastai valgydavo tik kunigai (Iš 25:30; Kun 24: 5–9; 2Me 2:4, išn.; Mt 12:4; Hbr 9:2). (Žr. priedą B5.)

Atsimetimas. Žodžiu „atsimesti“ verčiamas graikiškas veiksmažodis *apostasia*. Paraidžiui jis reiškia „atstoti“, „pasitraukti“, „palikti“. Biblijoje atsimetėliais vadinami žmonės, palikę Jehovą (Pat 11:9, išn.; Apd 21:21; 2Te 2:3).

Atskala, atšaka. Grupė žmonių, kurie laikosi vienos doktrinos ar seka vienu vadovu. Dvi žinomos judaizmo atšakos buvo fariziejai ir sadukiejai. Krikščionybės nepripažįstantys žmonės ir Kristaus sekėjus vadino „atskala“ arba „nazariečių atskala“, matyt, manydami, kad jie yra atsiskyrę nuo judaizmo. Atskalų ilgainiui radosi ir pačioje krikščionių bendruomenėje. Viena iš jų, paminėta Apreiškimo knygoje, buvo mikalojininkų atskala (Apd 5:17; 15:5; 24:5; 28:22; 2Pt 2:1; Apr 2:6).

Auka. Dovana Dievui, atnašaujama norint išreikšti jam dėkingumą, išpažinti kaltę ir atkurti su juo gerus santykius. Gyvulius ir kitokias aukas Dievui žmonės aukojo jau nuo Abelio laikų. Per Mozę sudarius Įstatymo sandorą, aukoti aukas tapo privaloma. Nuo tada, kai Jėzus paaukojo savo tobulą gyvybę, gyvulių aukoti nebereikia, bet krikščionys toliau aukoja Dievui dvasines aukas (Pr 4:4; Hbr 13:15, 16; 1Jn 4:10).

Auka už kaltę. Ši auka kiek skyrėsi nuo kitų aukų už nuodėmę. Atgailaujantis nusidėjėlis auką už kaltę aukodavo pripažindamas, kad nusidėjo Dievui ir pažeidė kito žmogaus teises. Jis ją aukojo ir tam, kad atgautų teises, prarastas dėl savo nuodėmės, ir išvengtų bausmės (Kun 7:37; 19:21; Iz 53:10).

Auka už nuodėmę. Auka, aukojama už netyčinę nuodėmę, padarytą pasidavus netobulo kūno silpnybei. Asmuo už tokią nuodėmę aukodavo jautį, kitokį gyvulį ar paukštį – tai, ką išgalėdavo (Kun 4:27, 29; Hbr 10:8).

Aukštieji kunigai. Biblijos graikiškojoje dalyje aukštaisiais kunigais, matyt, vadinami įtakingi kunigai – galimas dalykas, buvę vyriausieji kunigai ir vyrai, kurie vadovavo 24-iems kunigų skyriams (Mt 2:4; Mk 8:31).

Aukuras. Pakylos formos statinys, supiltas iš žemių, sukrautas iš akmenų, nutašytas iš vieno akmens ar medinis, padengtas metalu. Ant aukuro žmonės aukodavo aukas ar smilkalus. Padangtės ir Jeruzalės šventyklos pirmoje patalpoje buvo nedidelis aukso aukuras, ant kurio degindavo smilkalus. Jis buvo iš medžio, padengtas auksu. Kieme buvo vario aukuras. Šis buvo didesnis ir ant jo aukodavo deginamąsias aukas (Pr 8:20; Iš 27:1; 39:38, 39; 1Ka 6:20; 2Me 4:1; Lk 1:11). (Žr. priedą B5 ir B8.)

Azazėlis. Išvertus iš hebrajų kalbos, šis pavadinimas, galimas dalykas, reiškia „ožys, kuris pradingsta“. Permaldavimo dieną ožys, vadinamas azazeliu, buvo išvaromas į dykumą, kad nusineštų tautos nuodėmes, padarytas per visus metus. Iš čia kilo ir posakis „atpirkimo ožys“ (Kun 16:8, 10).

Azija. Biblijos graikiškojoje dalyje taip buvo vadinama Romos provincija, kuri apėmė dabartinės Turkijos vakarinę dalį, taip pat pakrantės salas – Samą, Patmą ir kitas. Azijos sostinė buvo Efezas (Apd 20:16; Apr 1:4). (Žr. priedą B13.)

B

Baalas. Kanaaniečių dievas, kurį laikė dangaus viešpačiu, lietaus ir derliaus davėju. Baalais buvo vadinami ir kiti krašto dievai. Hebrajiškas žodis reiškia „šeimininkas“, „viešpats“ (1Ka 18:21; Rom 11:4).

Bātas. Tūrio matavimo vienetas. Sprendžiant iš archeologų atrastų šukių, ant kurių batas minimas, jis buvo apytikriai 22 litrai. Dauguma Biblijoje minimų biralų ir skysčių matų nustatomi lyginant su šiuo matavimo vienetu (1Ka 7:38; Ez 45:14). (Žr. priedą B14.)

Bedugnė. Taip verčiamas graikiškas žodis reiškia „neišmatuojamai gilus“ arba „neaprėpiamas“, „begalinis“. Biblijos graikiškojoje dalyje šiuo žodžiu vadinamas kalinimas

arba kalinimo vieta. Gali reikšti ir kapą (Lk 8:31; Rom 10:7; Apr 20:3).

Belzebùlas. Vardas, taikomas demonų valdovui Šėtonui. Galimas dalykas, toks vardas Šėtonui buvo pritaikytas kiek pakeitus filistinų dievo Baal Zebubo, kurį garbino Ekrone, vardą (2Ka 1:3; Mt 12:24).

Bendrystės auka. Auka, kurią žmogus aukodavo Jehovai, kad išsaugotų su juo taikius santykius, artimą bendrystę. Kartu su juo aukų valgydavo jo namiškiai, apeigas atliekantis kunigas ir kiti tarnybą einantys kunigai. O Jehovos dalis, vaizdžiai tariant, buvo degančių aukos taukų dūmai. Jam buvo atnašaujamas ir aukos kraujas, tai yra gyvybė. Tai buvo tarsi bendros to žmogaus, kunigų ir Jehovos vaišės, liudijančios apie jų santarvę (Kun 7:29, 32; Įst 27:7).

Bendruomenė. Grupė žmonių, kuriuos sieja bendri tikslai, užmojai ir veikla. Biblijos hebrajiškojoje dalyje šiuo žodžiu paprastai vadinama Izraelio tauta. Graikiškojoje dalyje kalbama ir apie atskiras krikščionių bendruomenes, bet dažniausiai turima omenyje krikščionių bendruomenė apskritai (1Ka 8:22; Apd 9:31; Rom 16:5).

Bulas. Aštuntas hebrajų religinio kalendoriaus (antras pasaulietinio kalendoriaus) mėnuo. Jis atitiko laikotarpį nuo spalio vidurio iki lapkričio vidurio. Pavadinimas kilęs iš žodžio, reiškiančio „užderėti“, „duoti derlių“ (1Ka 6:38). (Žr. priedą B15.)

Būrėjai, ateities spėjėjai. Žmonės, kurie teigia žinantys, kas bus ateityje. Biblijoje dar vadinami žyniais, dvasių iššaukėjais, žvaigždininkais ir kitaip (Kun 19:31; Įst 18:11; Apd 16:16).

Būrimas. Žr. OKULTIZMAS.

Burtų metimas. Sprendžiant kai kuriuos klausimus būdavo metami burtai. Tam buvo naudojami akmenėliai ar medžio gabaliukai. Juos dėdavo į drabužio klostę ar į indą ir kratydavo. Iškritęs ar ištrauktas burtas nulemdavo sprendimą. Prieš metant burtus neretai būdavo meldžiamasi (Joz 14:2; Pat 16:33; Mt 27:35).

C

Cezaris. Vienos romėnų valdovų giminės vardas. Ilgainiui tapo Romos imperatorių titulu. Biblijoje vardais paminėti Cezariai Augustas, Tiberijus ir Klaudijus. Neronas vardu nepaminėtas, bet ir jis buvo iš Cezarių giminės. Vardas „Cezaris“ Biblijos graikiškojoje dalyje vartojamas ir kalbant apie civilinę valdžią ar valstybę (Mk 12:17; Apd 25:12).

Chaldėja, chaldėjai. Iš pradžių taip vadinosi kraštas Tigro ir Eufrato upių žiotyse ir ten įsikūrę žmonės. Vėliau Chaldėja buvo vadinama Babilonija, chaldėjais – jos gyventojai. Chaldėjais taip pat vadino apsišvietusius žmones, kurie gilinosi į mokslą, istoriją, astronomiją, mokėsi kalbų, tačiau užsiiminėjo ir būrimu, astrologija (Ezr 5:12; Dan 4:7; Apd 7:4).

Choro vadovas. Kai kurių psalmių antraše minimas vadovas, tikėtina, buvo asmuo, kuris darbavosi prie giesmių, mokė giesmininkus ir vadovavo giesmininkų chorui (Ps 4, 5, antrašai).

Cinamònas. Biblijoje minimos dvi cinamono rūšys – ceiloninis cinamonas (*Cinnamomum zeylanicum*), vadinamas „kvapiuoju“, ir kininis cinamonas (*Cinnamomum cassia*). Abu buvo naudojami kaip aromatinės medžiagos, jų buvo dedama į patepimui skirtą šventąjį aliejų (Iš 30:23, 24; Ps 45:8; Ez 27:19).

D

Dagònas. Filistinų dievas. Vardo kilmė nežinoma, bet kai kurie tyrinėtojai jį sieja su hebrajišku žodžiu, reiškiančiu „žuvis“ (Ts 16:23; 1Sa 5:4).

Dangaus karalienė. Deivė, atsimetėlių izraelitų garbinta Jeremijo dienomis. Kai kurių manymu, tai babiloniečių deivė Ištarė (Astartė). Ankstesniais laikais šumerai ją vadino Inana, išvertus „dangaus karalienė“. Astartė buvo ir vaisingumo deivė. Viename įraše, rastame Egipte, ji dar vadinama „dangaus ponia“ (Jer 44:19).

Dărikas. Persijos auksinė moneta, sverianti 8,4 g (1Me 29:7). (Žr. priedą B14.)

Deginamoji auka. Dievui skirta auka (jautis, avinas, ožys, balandis ar purplelis), kurią sudegindavo visą. Aukotojas negalėdavo pasilikti sau nė trupučio aukos mėsos (Iš 29:18; Kun 6:9).

Dekãpolis. Iš pradžių taip buvo vadinami dešimt Graikijos imperijos miestų (gr. *deka* – „dešimt“, *polis* – „miestas“). Taip vadintas ir regionas rytinėje Galilėjos ežero ir Jordano pusėje, kur buvo įsikūrę dauguma tų miestų. Dekapolio miestai buvo graikų kultūros ir prekybos centrai. Per šį regioną keliavo ir Jėzus, bet ar jis buvo užsukęs į kurį nors jo miestą, nėra žinoma (Mt 4:25; Mk 5:20). (Žr. priedą A7 ir B10.)

Demonai, piktosios dvasios. Nematomos, antžmogiškų galių turinčios piktosios dvasinės būtybės. Tai nupuolę „Dievo sūnūs“, angelai (Pr 6:2; Jud 6). Dievo buvo sukurti dori, tačiau Nojaus dienomis prieš Dievą sukilo ir prisidėjo prie jo priešininko Šėtono (Įst 32:17; Lk 8:30; Apd 16:16; Jok 2:19).

Denãras. Romėnų moneta, sverianti maždaug 3,85 g, su Cezario atvaizdu iš vienos pusės. Denaras buvo paprasto darbininko dienos uždarbis. Romėnai iš žydų rinko po denarą kaip asmens mokestį (Mt 22:17; Lk 20:24). (Žr. priedą B14.)

Dešimtinė. Dešimtoji dalis, atiduodama ar sumokama kaip duoklė, dažniausiai šventyklos tarnams remti (Įst 26:12; Mal 3:10; Mt 23:23). Pagal Mozės Įstatymą kasmet dešimtoji laukų derliaus dalis ir dešimtoji bandų prieauglio dalis buvo duodama levitams išlaikyti. Levitai dešimtąją dalį nuo gautos dešimtinės duodavo kunigams išlaikyti. Buvo ir kitų dešimtinių. Krikščionims dešimtinė nėra privaloma.

Didysis Vedlys. Šis Jėzaus titulas reiškia, kad pagrindinė jo užduotis yra išvaduoti Dievui ištikimus žmones iš pražūtingų nuodėmės padarinių ir vesti į amžiną gyvenimą (Apd 3:15; 5:31; Hbr 2:10; 12:2).

Dievo baimė. Originalo kalbos žodžiai, verčiami „baimė“, dažnai reiškia didelę pagarbą Dievui. Pagarbi Dievo baimė Biblijoje siejama su meile (Įst 10:12, 13). Tai iš meilės kylanti sveika baimė jam nejtikti.

Dievo Karalystė. Šis pasakymas vartojamas kalbant apie Dievo valdžią. Tos Karalystės Karalius yra Dievo Sūnus Jėzus Kristus (Mt 12:28; Lk 4:43; 1Ko 15:50).

Dievo slėpinys. Dievo valia, kurią jis laiko paslaptyje iki nustatyto meto ir atskleidžia tiems, kuriems nori (Mk 4:11; Kol 1:26).

Dovydo miestas. Taip buvo pervadintas Jebuso miestas, kurį Dovydas užkariavo ir kuriame pasistatė karališkuosius rūmus. Dar buvo vadinamas Sionu. Tai pietrytinė Jeruzalės miesto pusė, seniausia jo dalis (2Sa 5:7; 1Me 11:4, 5).

Dovydo Sūnus. Dovydo Sūnumi dažnai vadino Jėzų, nes jis buvo kilęs iš Dovydo linijos, o Karalystės sandoros pažadus turėjo išpildyti kaip tik Dovydo palikuonis (Mt 12:23; 21:9).

Drachmà. Biblijos graikiškojoje dalyje minimas pinigas, graikų sidabrinė moneta, kuri anuomet svėrė 3,4 g. Hebrajiškojoje dalyje minima auksinė drachma, naudota Persijos imperijos laikais. Manoma, tos pačios vertės kaip darikas (Neh 7:70; Lk 15:8). (Žr. priedą B14.)

Duoklė. Mokestis, mokamas vienos valstybės ar valdovo kitai valstybei pripažįstant pavaldumą, siekiant išlaikyti tarpusavio taiką ar tikintis apsaugos (2Ka 3:4; 18:14–16; 2Me 17:11). Duoklė vadinami ir pavieniams žmonėms uždedami mokesčiai (Neh 5:4).

Dvasia. Hebrajiškas žodis *ruach* ir graikiškas žodis *pneuma,* paprastai verčiami „dvasia“, turi keletą reikšmių. Visos jos nusako kažką žmogaus akims nematomo, bet akivaizdžiai turinčio tam tikrą poveikį. Žodžiai *ruach* ir *pneuma* gali reikšti: 1) vėją, 2) žemiškųjų būtybių gyvybės jėgą, 3) žmogaus širdyje kylančią paskatą ką nors sakyti ar daryti, 4) nematomos jėgos perduotą žinią, 5) dvasinę esybę, 6) Dievo veikiamąją galią, šventąją dvasią (Iš 35:21; Ps 104:29; Mt 12:43; Lk 11:13).

Dvasių iššaukėjas. Asmuo, kuris tvirtina galįs bendrauti su mirusiųjų dvasiomis. Šiandien vadinamas mediumu (Kun 20:27; Įst 18:10–12; 2Ka 21:6).

Dzèusas. Viršiausiasis graikų panteono dievas. Kartą Listros gyventojai Dzeusu buvo pavadinę Barnabą. Senoviniuose įrašuose, aptiktuose netoli Listros, minimi „Dzeuso kunigai“ ir „saulės dievas Dzeusas“. Laivas, kuriuo Paulius plaukė iš Maltos, turėjo „Dzeuso sūnų“, dvynių Kastoro ir Polideuko, ženklą (Apd 14:12; 28:11).

E

Edòmas. Kitas Izaoko sūnaus Ezavo vardas. Jo palikuoniai užėmė Seyro aukštumas – sritį tarp Negyvosios jūros ir Akabos įlankos. Tą teritoriją imta vadinti Edomu (Pr 25:30; 36:8). (Žr. priedą B3 ir B4.)

Efà. Biralų matavimo vienetas ir atitinkamos talpos indas, kuriuo buvo seikėjami grūdai. Efa buvo 22 litrų talpos. Atitiko skysčių matavimo vienetą batą (Iš 16:36; Ez 45:10). (Žr. priedą B14.)

Efòdas, kunigo liemenė. Drabužis, kurį dėvėjo Izraelio tautos kunigai. Vyriausiojo kunigo liemenės priekyje buvo pritvirtintas antkrūtinis su 12 brangakmenių (Iš 28:4, 6). (Žr. priedą B5.)

Efraimas. Juozapo antrojo sūnaus vardas. Šiuo vardu buvo pavadinta viena iš Izraelio

giminių. Izraelio karalystei pasidalijus ir Efraimo giminei tapus įtakingiausia, Efraimu imta vadinti visą šiaurinę dešimties Izraelio giminių karalystę (Pr 41:52; Jer 7:15).

Elùlas. Iš Babilonijos tremties grįžę žydai taip vadino šeštą religinio kalendoriaus (dvyliktą pasaulietinio kalendoriaus) mėnesį. Jis atitiko laikotarpį nuo rugpjūčio vidurio iki rugsėjo vidurio (Neh 6:15). (Žr. priedą B15.)

Epikūrininkai. Graikų filosofo Epikūro (341–270 m. p. m. e.) sekėjai. Epikūrininkų požiūriu, svarbiausia gyvenime yra dalykai, teikiantys malonumą (Apd 17:18).

Èrodai. Valdovų, Romos imperijos paskirtų valdyti žydus, dinastija. Pirmasis dinastijos valdovas buvo Erodas I Didysis. Jis atstatė Jeruzalės šventyklą ir pagarsėjo tuo, kad trokšdamas Jėzaus mirties įsakė žudyti vaikus (Mt 2:16; Lk 1:5). Erodo I Didžiojo sūnūs Erodas Archelajas ir Erodas Antipas tėvo valdose buvo paskirti sričių valdytojais (Mt 2:22). Antipas buvo tetrarchas, Biblijoje dar vadinamas karaliumi. Jo valdymo metais žemėje tarnavo Jėzus Kristus ir vyko tai, kas aprašyta iki Apaštalų darbų 12 skyriaus (Mk 6:14–17; Lk 3:1, 19, 20; 13:31, 32; 23:6–15; Apd 4:27; 13:1). Paskui trumpą laiką valdė Erodo I Didžiojo vaikaitis Erodas Agripa I. Dievo angelas jį nubaudė mirtimi (Apd 12: 1–6, 18–23). Tada valdyti buvo paskirtas jo sūnus Erodas Agripa II. Jis valdė iki pat žydų sukilimo prieš Romą (Apd 23:35; 25: 13, 22–27; 26:1, 2, 19–32).

Erodo šalininkai. Dar žinomi kaip erodininkai. Grupuotė, kuri palaikė romėnams pavaldžios Erodų dinastijos politinius siekius. Galimas dalykas, šiai grupuotei priklausė ir kai kurie sadukiejai. Kartu su fariziejais buvo susimokę prieš Jėzų (Mk 3:6).

Etanìmas. Iš pradžių taip buvo vadinamas septintas religinio kalendoriaus (pirmas pasaulietinio kalendoriaus) mėnuo. Jis atitiko laikotarpį nuo rugsėjo vidurio iki spalio vidurio. Iš Babilonijos tremties grįžę žydai jį vadino tišriu (1Ka 8:2). (Žr. priedą B15.)

Etiòpija. Biblijoje minimas kraštas į pietus nuo Egipto (piečiausia dabartinio Egipto teritorijos dalis ir šiaurinis Sudanas). Hebrajai Etiopiją dar vadino Kušu (Est 1:1).

Eufrãtas. Ilgiausia upė pietvakarių Azijoje, viena iš dviejų didžiausių Mesopotamijoje. Pirmą kartą Eufratas paminėtas Pradžios 2:14 kaip viena iš keturių Edeno sodo upių. Dažnai vadinamas tiesiog Upe (Pr 31:21). Eufratas buvo šiaurinė Izraelio teritorijos riba (Pr 15:18; Apr 16:12). (Žr. priedą B2.)

Eunùchas. Tiesioginė žodžio reikšmė – „kastratas“. Eunuchai dažnai tarnaudavo valdovų rūmuose ir būdavo skiriami valdovo sugulovių ir valdovės patarnautojais. Tačiau eunuchais vadindavo ne vien eunuchus tiesiogine prasme, bet ir rūmų valdininkus. Biblijoje dar minimi eunuchai, „kurie apsisprendė būti eunuchais dėl dangaus Karalystės“, kitaip tariant, daug ko atsisakė, kad galėtų atsidėti Dievo tarnystei (Mt 19:12; Est 2:15; Apd 8:27).

F

Faraonas. Egipto valdovo titulas. Penki faraonai Biblijoje paminėti vardais (Šišakas, Sojas, Tirhaka, Nekojas, Hofras). Kitų faraonų, tarp jų ir tų, kurie valdė Abraomo, Mozės ir Juozapo laikais, vardai neminimi (Iš 15:4; Rom 9:17).

Fariziejai. Viena pagrindinių I a. judaizmo religinių grupių. Jie nebuvo iš kunigų giminės, bet griežtai ir smulkmeniškai laikėsi Įstatymo ir tiek pat svarbia laikė žodinę tradiciją (Mt 23:23). Priešinosi bet kokiai graikų kultūros įtakai ir būdami Įstatymo ir tradicijų žinovai turėjo žmonėms didelę valdžią (Mt 23:2–6). Kai kurie iš jų buvo Sinedriono nariai. Fariziejai dažnai prikišdavo Jėzui, kad šis nesilaiko šabo, nepaiso tradicijų ir kad bendrauja su nusidėjėliais ir mokesčių rinkėjais. Kai kurie, pavyzdžiui, Saulius iš Tarso, tapo krikščionimis (Mt 9:11; 12:14; Mk 7:5; Lk 6:2; Apd 26:5).

Filìstija, filistinai. Filistija buvo vadinama pajūrio šalis į pietus nuo Izraelio, o filistinais – čia apsigyvenę atsikėlėliai iš Kretos. Dovydas filistinus įveikė, bet jie liko nepriklausomi ir Izraelį nuolat puldinėjo (Iš 13:17; 1Sa 17:4; Am 9:7). (Žr. priedą B4.)

G

Gedulo papročiai. Bibliniais laikais buvo įprasta ilgokai gedėti mirusiojo ir dėl jo raudoti. Gedintys žmonės vilkėdavo gedulo drabužiais, garsiai raudodavo, barstydavosi galvą pelenais, persiplėšdavo drabužius, mušdavosi į krūtinę. Kartais į laidotuves būdavo pakviečiama samdomų raudotojų (Pr 23:2; Est 4:3; Apr 21:4).

Gehenà. Ben Hinomo slėnio, esančio į pietus ir pietvakarius nuo senovės Jeruzalės, graikiškas pavadinimas (Jer 7:31). Pranašystėse

apie tą slėnį kalbama kaip apie vietą, kur bus metami mirusiųjų kūnai (Jer 7:32; 19:6). Nėra jokio pagrindo manyti, kad Gehenoje kas būtų deginęs ar kankinęs gyvus žmones ar gyvūnus. Taigi šis slėnis negalėjo vaizduoti nematomos vietos, kur ugnyje amžinai būtų kankinamos žmonių sielos. Jėzus ir jo mokiniai Gehena vadino antrąją mirtį, tai yra amžiną sunaikinimą, amžiną pražūtį (Mt 5:22; 10:28; Apr 20:14).

Gero ir blogo pažinimo medis. Vienas medis Edeno sode. Jis vaizdavo Dievo teisę nustatyti žmonėms, kas yra gera ir kas bloga (Pr 2:9, 17).

Geroji naujiena. Biblijos graikiškojoje dalyje – tai geroji naujiena apie Dievo Karalystę ir išgelbėjimą dėl tikėjimo Jėzumi Kristumi (Lk 4:18, 43; Apd 5:42; Apr 14:6).

Gesyklė. Auksinis arba varinis įrankis, skirtas žibintams Padangtėje ir šventykloje gesinti. Galimas dalykas, tai buvo tam tikros žirklės, kuriomis nukirpdavo žibinto dagtį (2Ka 25:14).

Gileādas. Derlingas kraštas Jordano rytuose, į šiaurę ir į pietus nuo Jaboko slėnio. Kartais Gileadu vadinama visa izraelitų gyvenama teritorija į rytus nuo Jordano, kur buvo įsikūrusios Rubeno, Gado ir pusė Manaso giminės (Sk 32:1; Joz 12:2; 2Ka 10:33). (Žr. priedą B4.)

Giminaičio priedermė. Jei kuris izraelitas patekdavo į keblią padėtį, artimas giminaitis pagal Mozės Įstatymą turėjo teisę ir net priedermę jam padėti. Pavyzdžiui, jei žmogus atsidurdavo vergijoje, giminaitis galėjo jį išpirkti. Galėjo išpirkti ir nekilnojamąjį turtą, kurį nuskurdęs žmogus prarado (Kun 25: 25–27, 47–54). Su tuo glaudžiai susijęs levirato paprotys (Rūt 4:7–10). Žr. SVAINIO PAREIGA.

Girnapusė. Apvalus akmuo, dedamas ant kito tokio pat akmens ir naudojamas grūdams malti. Strypas, įtaisytas apatinio akmens centre, buvo viršutinio akmens ašis. Biblijos laikais girnos, kuriomis paprastai maldavo moterys, būdavo beveik visuose namuose. Neturėdama girnų šeima nebūtų galėjusi išsikepti duonos, todėl Mozės Įstatymas draudė girnas ar jų viršutinę girnapusę imti užstatu. Didesnes girnas sukdavo gyvuliai (Įst 24:6; Mk 9:42).

Gitìtas. Nežinomos reikšmės muzikos terminas, galimas dalykas, kilęs iš hebrajiško žodžio, reiškiančio vyno spaudyklą. Kai kurių manymu, gititu galėjo būti vadinama dainų, dainuojamų minant vynuoges, melodija (Ps 81, antrašas).

Gyvybės medis. Medis Edeno sode. Biblijoje nesakoma, kad jo vaisiai būtų turėję gyvybę teikiančių savybių. Šis medis turėjo įvaizdinę reikšmę. Tiems, kam Dievo būtų leista nuo jo valgyti, būtų garantuotas amžinas gyvenimas (Pr 2:9; 3:22).

Gnybtuvas. Auksinis įrankis, tikriausiai panašus į žnyples. Jį naudodavo Padangtėje ir šventykloje žibintams gesinti (Iš 37:23).

Graikai. Graikų tautybės ar iš Graikijos kilę žmonės. Biblijos graikiškojoje dalyje šiuo žodžiu vadinami ne tik Graikijos gyventojai, bet ir visi ne žydų tautybės žmonės, taip pat tie, kas buvo perėmę graikų kalbą ir kultūrą (Jl 3:6; Jn 12:20).

Granatas. Obuolio formos vaisius su karūnėle. Granato pavidalo kutais buvo papuoštas mėlynas berankovis vyriausiojo kunigo apdaras, taip pat šventyklos priekyje pastatytų stulpų, pavadintų Jachinu ir Boazu, viršustulpės (Iš 28:34; Sk 13:23; 1Ka 7:18).

Gréndymas. Žr. KŪLIMAS.

H

Hādas. Žr. KAPAS.

Hebrajai. Pirmasis hebraju Biblijoje pavadintas Abraomas. Šis tautovardis atskyrė jį nuo kaimynystėje gyvenusių amoritų. Vėliau hebrajais buvo vadinamos Abraomo palikuonių kartos, kilusios iš jo vaikaičio Jokūbo (Pr 14:13; Iš 5:3).

Hèrmis. Graikų dievas, Dzeuso sūnus. Listroje žmonės Hermiu pavadino apaštalą Paulių, galbūt dėl to, kad Hermis buvo laikomas dievų pasiuntiniu ir iškalbos dievu (Apd 14:12).

Higajònas. Muzikos terminas, pavartotas Psalmyno 9:16. Šis žodis gali reikšti iškilmingai arfa atliekamą muzikinį intarpą arba pauzę, skirtą apmąstymams.

Hinas. Skysčių matavimo vienetas ir atitinkamos talpos indas. Hinas lygus 3,67 litro (Iš 29:40). (Žr. priedą B14.)

Homèras. Biralų matavimo vienetas, atitinkantis korą. Jo dydis nustatytas lyginant su apytikriu bato tūriu (22 L) ir sudarė 220 litrų (Kun 27:16). (Žr. priedą B14.)

Horèbas. Horebas buvo aukštumų sritis aplink Sinajaus kalną. Horebu buvo vadinamas ir pats Sinajaus kalnas (Iš 3:1; Įst 5:2). (Žr. priedą B3.)

I

Įkalnės giesmė. 120–134 psalmių antrašas. Nors jo prasmė aiškinama įvairiai, daugelio manymu, šias 15 psalmių izraelitai džiugiai giedodavo keliaudami aukštyn į Judo kalnuose esančią Jeruzalę švęsti didžiųjų metinių švenčių.

Ilýrija. Romos provincija Graikijos šiaurvakariuose. Apaštalas Paulius rašė, kad iki pat Ilyrijos paskelbė gerąją naujieną, tačiau nėra aišku, ar jis skelbė ir pačioje Ilyrijoje (Rom 15:19). (Žr. priedą B13.)

Indas nuognaiboms. Indas iš aukso, sidabro ar vario, naudotas Padangtėje ir šventykloje deginti smilkalams, susemti žarijoms nuo deginamųjų aukų aukuro ir sudegusiems aukso žibintuvo dagčiams. Tas indas dar buvo vadinamas smilkytuvu (Iš 37:23; 2Me 26:19; Hbr 9:4).

Isòpas. Augalas plonomis šakelėmis ir lapais. Per apvalymo apeigas isopą pamirkydavo į kraują ar vandenį ir jais pašlakstydavo daiktus ar žmones. Galimas dalykas, isopu buvo vadinamas raudonėlis (*Origanum maru*, *Origanum syriacum*). Jono 19:29 minimas isopas galėjo būti pluoštelis raudonėlių, pritvirtintas prie kokios šakos ar grūdinio sorgo stiebo (dvispalvio sorgo *Sorghum vulgare* atmaina). Šiaip ar taip, ta šaka ar stiebas turėjo būti gana ilgas, kad ant jo užmauta rūgštaus vyno primirkusia kempine būtų galima pasiekti Jėzaus lūpas (Iš 12:22; Ps 51:7).

Įstatymas. Rašomas didžiąja raide, šis žodis paprastai reiškia Mozės Įstatymą arba pirmąsias penkias Biblijos knygas. Kitais atvejais jis gali reikšti ne tik Mozės Įstatymą, bet ir atskirus jo nuostatus arba kokį nors principą (Sk 15:16; Įst 4:8; Mt 7:12; Gal 3:24).

Įstatymo plokštės. Dvi akmeninės plokštės, ant kurių Dievas surašė Dešimt Įsakymų (Iš 31:18).

Išpirka. Kaina už išvadavimą iš nelaisvės, kančių, nuodėmės, už atleidimą nuo bausmės ar įsipareigojimų. Išpirka būdavo ir ne piniginė (Iz 43:3). Mokėti išpirką reikėdavo įvairiais atvejais. Pavyzdžiui, Izraelyje visi pirmagimiai berniukai (taip pat gyvulių pirmadėliai patinėliai) priklausė Jehovai ir turėjo būti paskirti jam tarnauti. Nuo šios tarnybos jie galėjo būti atleisti sumokėjus už juos tam tikrą išpirką (Sk 3:45, 46; 18:15, 16). Jeigu neuždarytas jautis ką nors subadydavo, jo savininkas, kad išvengtų mirties nuosprendžio, privalėdavo sumokėti išpirką (Iš 21:29, 30). Tačiau nuo bausmės už tyčinę žmogžudystę išsipirkti nebuvo galima (Sk 35:31). Visų didžiausią išpirką sumokėjo Jėzus Kristus. Jis atidavė savo gyvybę, kad Dievui klusnius žmones išlaisvintų iš nuodėmės ir mirties vergijos (Ps 49:7, 8; Mt 20:28; Ef 1:7).

Ištikimybė Dievui. Hebrajiški žodžiai, šiame vertime dažnai verčiami „dorumas“, „ištikimybė“, nurodo tai, kas yra nepadalyta, visa. Jais kai kuriuose kontekstuose nusakoma, kad asmuo visa širdimi yra ištikimas Dievui. Kitur jais apibūdinamas asmens dorumas, moralinis nepriekaištingumas, tvirtas nusistatymas laikytis to, kas teisinga (Job 1:1; Pat 2:7).

Ištikimoji meilė. Daugiausia taip verčiamas hebrajų kalbos žodis *chesed*. Tai meilė, kylanti iš atsidavimo ir ištikimybės kokiam nors asmeniui, iš stipraus prisirišimo. Hebrajiškas žodis dažnai vartojamas kalbant apie Dievo meilę žmonėms, taip pat apie pačių žmonių tarpusavio meilę (Iš 34:6; Rūt 3:10).

Ištvirkavimas. Taip verčiamas graikų kalbos žodis *porneia* Biblijoje reiškia tam tikras seksualinio pobūdžio nuodėmes, pavyzdžiui: svetimavimą, prostituciją, nesantuokinius lytinius santykius, homoseksualizmą ir santykiavimą su gyvuliais. Apreiškimo knygoje apie „didžiąją Babelę“ sakoma, kad ji, kalbant perkeltine prasme, ištvirkauja su žemės karaliais, tai yra su šio pasaulio valdovais, galinčiais suteikti jai galios ir turtų (Apr 14:8; 17:2; 18:3; Mt 5:32; Apd 15:29; Gal 5:19). Žr. PALEISTUVAVIMAS, PROSTITUCIJA.

Izraelis. Tokį vardą Dievas davė Jokūbui. Vėliau Izraeliu imta vadinti visas jo palikuonių kartas. Jokūbo dvylikos sūnų palikuoniai dažnai buvo vadinami Izraelio sūnumis, Izraelio namais, Izraelio žmonėmis, izraelitais. Izraeliu dar vadinta šiaurinė dešimties giminių karalystė (ji buvo atsiskyrusi nuo pietinės), vėliau – dvasia patepti krikščionys, „Dievo Izraelis“ (Gal 6:16; Pr 32:28; 2Sa 7:23; Rom 9:6).

Įžadas. Iškilmingas Dievui duodamas pasižadėjimas ką nors padaryti, paaukoti auką, duoti kokią dovaną, imtis tam tikros tarnybos ar susilaikyti nuo ko nors, kas savaime nėra draudžiama. Įžadas prilygo priesaikai (Sk 6:2; Mok 5:4; Mt 5:33).

Įžado auka. Auka, kurią žmogus savo noru aukodavo duodamas tam tikrus įžadus (Kun 23:38; 1Sa 1:21).

Įžūlus elgesys. Taip verčiamas graikiškas žodis *aselgeia*, nusakantis šiurkštų Dievo įstatymų pažeidimą ir begėdišką nusistatymą, įžūlumą, nepagarbą ar netgi panieką viršenybei, įstatymams ir normoms. Tai daugiau nei koks menkas prasikaltimas (Gal 5:19; 2Pt 2:7).

J

Jaunatis. Žydų kalendoriuje – pirmoji mėnesio diena, kurią pažymėdavo dideliais sambūriais, iškilmėmis ir ypatingomis aukomis. Vėliau tapo svarbia tautos šventė, tą dieną niekas nedirbdavo (Sk 10:10; 2Me 8:13; Kol 2:16).

Jedutūnas. Neaiškios reikšmės žodis, minimas 39, 62 ir 77 psalmių antrašuose. Regis, tie antrašai yra nurodymai, kaip atlikti psalmę. Galbūt turimas omenyje atlikimo būdas ar muzikos instrumentas. Jedutūnas buvo ir muzikantas iš levitų, taigi gali būti, kad tas psalmės atlikimo būdas ar instrumentas yra kaip nors susijęs su juo ar jo sūnumis.

Jehovà. Dievo asmeninis vardas, originalo kalba žymimas keturiomis hebrajiškomis priebalsėmis (kitaip – tetragrama). Šiame Biblijos vertime Dievo vardas yra daugiau kaip 7000 kartų. (Žr. priedą A4 ir A5.)

Jokūbas. Izaoko ir Rebekos sūnus, Dievo vėliau pavadintas Izraeliu. Jokūbas tapo Izraelio tautos (izraelitų, vėliau – žydų) patriarchu. Jam gimė dvylika sūnų ir iš tų sūnų ir jų palikuonių kilo dvylika Izraelio tautos giminių. Izraelio tauta ir vėliau būdavo pavadinama Jokūbo vardu (Pr 32:28; Mt 22:32).

Jubiliejus. Kiekvieni penkiasdešimti metai, pradėti skaičiuoti nuo tada, kai Izraelis įžengė į Pažadėtąją žemę. Jubiliejaus metais izraelitai žemės nedirbdavo, palikdavo ją ilsėtis, o tautiečiams, kurie buvo tapę vergais, grąžindavo laisvę. Parduota paveldima žemė būdavo grąžinama savininkui. Jubiliejus tam tikra prasme buvo šventiniai laisvės metai. Jubiliejaus metais padėtis tautoje vėl tapdavo tokia, kokia buvo, kai Dievas įkurdino ją Pažadėtojoje žemėje (Kun 25:10).

Judas. Ketvirtas Jokūbo sūnus, kurį pagimdė Lėja. Prieš pat savo mirtį Jokūbas išpranašavo, kad iš Judo palikuonių kils didis ir amžinas valdovas. Iš Judo palikuonių gimė Jėzus. Judu vadinama ir viena iš Izraelio giminių. Biblijoje skaitome ir apie Judo karalystę, dar vadinamą pietine. Ją sudarė Judo ir Benjamino giminės, įskaitant kunigus ir levitus. Judo teritorija apėmė pietinę krašto dalį, kur buvo Jeruzalė ir šventykla (Pr 29:35; 49:10; 1Ka 4:20; Hbr 7:14).

Jungas. Žr. NAŠČIAI.

Jūros sieksnis. Vandens gylio matavimo vienetas, lygus 1,8 m (Apd 27:28). (Žr. priedą B14.)

K

Kābas. Biralų matas, lygus 1,22 litro. Jo dydis nustatytas lyginant su apytikriu bato (22 L) tūriu (2Ka 6:25). (Žr. priedą B14.)

Kanaānas. Nojaus vaikaitis, ketvirtas Chamo sūnus. Vienuolika giminių, kilusių iš Kanaano, laikui bėgant apgyveno teritoriją palei Viduržemio jūros rytinę pakrantę tarp Egipto ir Sirijos. Šis regionas buvo vadinamas „Kanaano kraštu“ (Kun 18:3; Pr 9:18; Apd 13:19). (Žr. priedą B4.)

Kančių stulpas. Tiesus kuolas, ant kurio būdavo pririšamas ar prikalamas mirti pasmerktas žmogus. Kai kuriose tautose ant stulpo iškeldavo nubaustojo lavoną. Tai buvo daroma dėl viešo pažeminimo ar norint perspėti kitus. Asirai garsėjo žiaurumu ir karo belaisvius pamaudavo ant nusmailintų baslių – persmeigdavo auką per pilvą iki krūtinės ląstos. Žydams buvo duotas kitoks įstatymas. Už sunkius nusikaltimus, tokius kaip piktžodžiavimas Dievui ar stabmeldystė, kaltuosius užmėtydavo akmenimis ar kitaip įvykdydavo mirties bausmę ir tada jų lavonus pakabindavo ant stulpų ar medžių kamienų, kad būtų perspėjimas kitiems (Įst 21:22, 23; 2Sa 21:6, 9). Romėnai kartais auką prie stulpo pririšdavo, ir žmogus taip kankindavosi kelias dienas, kol mirdavo nuo troškulio, alkio ar saulės kaitros. Neretai pasmerktojo rankas ir kojas prie stulpo prikaldavo. Prie stulpo (gr. *stauros*) buvo prikaltas ir Jėzus Kristus (Lk 24:20; Jn 19:14–16; 20:25; Apd 2:23, 36). Nėra jokio pagrindo teigti, kad *stauros* būtų galėjęs reikšti kryžių (pagonys kryžių naudojo kaip religinį ženklą jau daug šimtmečių iki tol). Kadangi Jėzus žodžiu *stauros* pavadino būsimas savo sekėjų kančias ir gėdą, originalo kalbos žodžio prasmę gerai perteikia žodžiai „kančių stulpas“ (Mt 16:24; Hbr 12:2).

Kapas. Biblijos tekste šiuo žodžiu įvardijamas ne vien žmogaus kapas. Juo verčiami ir originalo kalbų žodžiai, į lietuvių kalbą trans-

literuojami „Šeolas“ ir „Hadas“. Perkeltine prasme jie reiškia visų mirusiųjų buveinę (Įst 34:6; Mok 9:10; Apd 2:31).

Kelias. Perkeltine prasme šiuo žodžiu vadinama gyvensena ar elgesys. Apie Jėzaus Kristaus sekėjus buvo sakoma, kad jie priklauso „Keliui“, nes jie gyveno taip, kaip mokė Jėzus Kristus, sekė jo pavyzdžiu (Apd 19:9).

Kemòšas. Pagrindinis moabitų dievas (1Ka 11:33).

Kertinis akmuo. Į pastato kertę mūrijamas jungiamasis dviejų sienų akmuo. Svarbiausias akmuo buvo kertinis pamato akmuo. Itin tvirti kertiniai akmenys buvo visuomeniniuose pastatuose ir miesto sienose. Biblijoje „kertinis akmuo“ turi ir perkeltinę prasmę. Pavyzdžiui, vaizdžiai kalbama apie Žemės kertinį akmenį, o Jėzus save prilygino krikščionių bendruomenės kertiniam akmeniui (Job 38:6; Ef 2:20).

Kerùbai. Aukštą padėtį užimantys angelai, kuriems pavestos ypatingos užduotys. Kerubai skiriasi nuo serafų (Pr 3:24; Iš 25:20; Iz 37:16; Hbr 9:5).

Kiemas. Aptverta teritorija aplink Padangtę, vėliau – aplink pagrindinį šventyklos pastatą. Padangtės kieme ir šventyklos vidiniame kieme stovėjo deginamųjų aukų aukuras. (Žr. priedą B5, B8 ir B11.) Biblijoje taip pat minimi namų ir rūmų kiemai (Iš 8:13; 27:9; 1Ka 7:12; Est 4:11; Mt 26:3).

Kìslevas. Iš Babilonijos tremties grįžę žydai taip vadino devintą religinio kalendoriaus (trečią pasaulietinio kalendoriaus) mėnesį. Jis atitiko laikotarpį nuo lapkričio vidurio iki gruodžio vidurio (Neh 1:1; Zch 7:1). (Žr. priedą B15.)

Koralai. Jūros gyvūnai, turintys kietus griaučius. Koralų būna įvairiaspalvių, pavyzdžiui, raudonų, baltų ir juodų. Itin daug koralų būta Raudonojoje jūroje. Raudonieji koralai bibliniais laikais buvo ypač vertinami, iš jų darydavo vėrinius ir kitus papuošalus (Pat 8:11).

Kòras. Biralų ir skysčių matavimo vienetas, lygus 220 litrų. Jo dydis nustatytas lyginant su apytikriu bato (22 L) tūriu (1Ka 5:11). (Žr. priedą B14.)

Kraujo keršytojas. Pagal Įstatymą tai buvo artimiausias nužudyto žmogaus giminaitis, kuris privalėjo atkeršyti žudikui (Sk 35:19). Kraujo kerštas pagrįstas principu dėl kraujo ir gyvybės šventumo (Pr 9:5, 6).

Krikštas. Graikų kalbos veiksmažodis, verčiamas „krikštyti“, paraidžiui reiškia „nardinti“. Jėzaus paliepimu jo mokiniai turi būti krikštijami. Šventajame Rašte kalbama apie krikštą tiesiogine prasme, pavyzdžiui, „Jono krikštą“, ir perkeltine prasme, įskaitant krikštijimą šventąja dvasia ir krikštijimą ugnimi (Mt 3:11, 16; 28:19; Lk 7:29; Jn 3:23; 1Pt 3:21).

Kristus. Jėzaus prievardis, kilęs iš graikų kalbos žodžio *christos*, reiškiančio „pateptasis“. „Mesijas“ yra atitinkamo hebrajiško žodžio vertimas (Mt 1:16; Jn 1:41).

Kùlimas. Grūdų atskyrimas nuo šiaudų ir pelų. Javus kuldavo lazda, didesnį kiekį – specialiu padargu, pavyzdžiui, gyvulių traukiamomis kuliamosiomis rogėmis ar volais. Juos tempdavo per javus, suklotus ant aikštelės – grendymo, paprastai įrengto iškilioje vietoje, kur pūtė stipresnis vėjas (Kun 26:5; Iz 41:15; Mt 3:12).

Kunigas. Dievo atstovas, paskirtas tarnauti žmonėms, mokyti juos Dievo įstatymų. Kunigai atstovavo ir žmonėms – aukojo Dievui jų aukas, jo akivaizdoje juos užtardavo, už juos melsdavosi. Kol nebuvo Mozės Įstatymo, šeimoje kunigu buvo šeimos galva. Įsigaliojus Mozės Įstatymui, kunigų pareigas ėjo Aarono, kilusio iš Levio giminės, palikuoniai. Kiti Levio giminės vyrai buvo jų padėjėjai. Įsigaliojus naujajai sandorai, kunigų tauta tapo dvasinis Izraelis, o vyriausiuoju kunigu – Jėzus Kristus (Iš 28:41; Hbr 9:24; Apr 5:10).

Kunigo liemenė. Žr. EFODAS.

L

Laisvasis, atleistinis. Romėnų valdymo laikais laisvuoju vadintas žmogus, kuris gimė laisvas ir naudojosi visomis Romos piliečio teisėmis. O atleistiniu buvo vadinamas į laisvę paleistas vergas. Atleistiniai, kurių laisvė buvo patvirtinta teisiškai, gaudavo Romos pilietybę. Jie galėjo naudotis visomis piliečio teisėmis, tik negalėjo tapti valstybės tarnautojais. O atleistinių, kurių laisvė nebuvo patvirtinta teisiškai, teisės buvo ribotos (1Ko 7:22).

Leptònas. Biblijos graikiškosios dalies rašymo laikotarpiu leptonas buvo mažiausios vertės žydų varinė ar bronzinė moneta (Mk 12:42, išn.; Lk 21:2, išn.). (Žr. priedą B14.)

Leviatānas. Sprendžiant iš įvairių kontekstų, leviatanas tikriausiai buvo kažkoks vandens

gyvūnas. Jobo 3:8 ir 41:1, galimas dalykas, kalbama apie krokodilą ar kitą didelį ir stiprų vandens padarą. Psalmyno 104:26 galbūt turimas omenyje kurios nors rūšies banginis. Kituose kontekstuose žodis „leviatanas“ vartojamas perkeltine prasme ir nereiškia jokio gyvūno (Ps 74:14; Iz 27:1).

Levirātas. Žr. SVAINIO PAREIGA.

Lèvis, levitai. Trečias Jokūbo sūnus, kurį pagimdė Lėja; vienos iš Izraelio giminių pavadinimas. Levitai buvo suskirstyti į tris grupes, pavadintas trijų Levio sūnų vardais. Kartais levitais pavadinama visa giminė, bet paprastai prie jų nepriskaičiuojama Aarono kunigiška kiltis. Pažadėtojoje žemėje Levio giminei nebuvo duota paveldėti žemės dalies. Jiems buvo paskirti 48 miestai kitų giminių žemėse (Jst 10:8; 1Me 6:1; Hbr 7:11).

Libãno kalnai. Vienas iš dviejų kalnagūbrių (Libano ir Antilibano) Libano krašte. Libano kalnai stūkso vakaruose, Antilibano kalnai – rytuose. Šiuos du kalnų masyvus skiria ilgas ir derlingas slėnis. Libano kalnai prasideda beveik ant paties Viduržemio jūros kranto ir jų aukštis yra nuo maždaug 1800 iki 2100 m. Senovėje Libanas buvo apaugęs didingais kedrais, aplinkinės tautos itin vertino jų medieną (Jst 1:7, išn.; Ps 29:6, išn.; 92:12). (Žr. priedą B7.)

Liejamoji atnaša. Vyno atnaša, kurią išliedavo ant aukuro ir aukodavo su dauguma kitų aukų. Apaštalas Paulius rašė, kad yra išliejamas tarsi liejamoji atnaša, – tuo norėjo pasakyti, kad dėl bendratikių yra pasirengęs atiduoti visą save (Sk 15:5, 7; Fil 2:17).

Lògas. Mažiausias skysčių matavimo vienetas iš minimų Biblijoje. Talmude nurodoma, kad jis lygus 1/12 hino. Sprendžiant iš to, logas galėjo būti 0,31 litro (Kun 14:10). (Žr. priedą B14.)

M

Magistrãtai. Romai priklausančiose kolonijose magistratai buvo civilinės valdžios atstovai. Jų pareiga buvo palaikyti tvarką, rūpintis finansiniais reikalais, teisti įstatymo pažeidėjus ir skirti jiems bausmę (Apd 16:20).

Mahalãtas. Šis terminas, greičiausiai muzikinis, yra 53 ir 88 psalmių antrašuose. Jis gali būti susijęs su hebrajišku veiksmažodžiu, reiškiančiu „eiti silpnyn“, „susirgti“. Taigi tos psalmės galėjo būti giedamos liūdnai, juolab kad ir jų turinys sielvartingas.

Makedònija. Regionas į šiaurę nuo Graikijos. Suklestėjo viešpataujant Aleksandrui Didžiajam ir liko nepriklausomas, iki jį užkariavo romėnai. Pauliui pirmą kartą lankantis Europoje, Makedonija buvo Romos provincija. Šioje srityje Paulius lankėsi tris kartus (Apd 16:9). (Žr. priedą B13.)

Malkãmas. Tikriausiai taip vadinamas Molechas, pagrindinis amonitų dievas (Sof 1:5). Žr. MOLECHAS.

Malonė. Graikiškas žodis, verčiamas „malonė“, iš esmės reiškia tai, kas patrauklu ir gražu. Juo dažnai pavadinama nuoširdi dovana ar geraširdiškas elgesys. Kai kalbama apie Dievo malonę, turima omenyje Dievo dovana, kurią jis duoda iš dosnumo, o ne dėl to, kad tikėtųsi ką nors už ją gauti. Ji liudija apie Dievo didžią meilę ir gerumą žmonėms. Malonė yra nepelnytas gerumas, jos tikroji paskata – davėjo dosnumas (2Ko 6:1; Ef 1:7).

Manà. Maistas, kuriuo Jehova maitino izraelitus per 40 klajonių dykumoje metų. Kiekvieną rytą, išskyrus šabo dieną, nudžiūvus rasai jis stebuklingai atsirasdavo ant žemės. Pirmą kartą pamatę maną izraelitai klausė: „Kas čia?“ (hebr. *man hu*) (Iš 16:13–15, 35). Kituose Biblijos kontekstuose mana vadinama „dangaus grūdais“ (Ps 78:24), „duona iš dangaus“ (Ps 105:40) ir „galiūnų duona“ (Ps 78:25). Jėzus apie maną kalbėjo ir perkeltine prasme (Jn 6:49, 50).

Maras. Biblijoje taip vadinama bet kuri greitai plintanti mirtinai pavojinga užkrečiama liga. Dažnai tai būdavo Dievo bausmė (Sk 14:12; Ez 38:22, 23; Am 4:10).

Maskìlas. Hebrajiškas nežinomos reikšmės terminas, kuris yra trylikos psalmių antrašuose. Jis gali reikšti eiles, skirtas apmąstymams. Kai kurių manymu, šis žodis savo reikšme glaudžiai susijęs su giminingu žodžiu, išverstu „tarnavo […], kaip pridera“ (2Me 30:22; Ps 32, antrašas).

Matavimo nendrė. Matavimo nendrė buvo 6 uolekčių ilgio, tai yra 2,67 metro skaičiuojant paprastąja uolektimi arba 3,11 metro skaičiuojant ilgąja (Ez 40:3, 5; Apr 11:1). (Žr. priedą B14.)

Mèdija, medai. Tauta, kilusi iš Jafeto sūnaus Madajo. Kraštas kalnuotose Irano plynaukštėse, kur medai buvo įsikūrę, vadinosi Medija. Jungtinės babiloniečių ir medų pajėgos nugalėjo Asiriją. Tuo metu Persija buvo Medijos valdoma provincija, bet sukilus Ky-

rui Medija ir Persija tapo viena imperija. 539 m. p. m. e. ši imperija nugalėjo Naująją Babilonijos karalystę. Daug medų 33 m. e. m. atkeliavo į Jeruzalę švęsti Penkiasdešimtinių šventės (Dan 5:28, 31; Apd 2:9). (Žr. priedą B9.)

Meilė. Žodžiu „meilė“ Biblijos graikiškojoje dalyje verčiami keli graikiški žodžiai. Vienas iš jų – *agape*. Juo apibūdinama meilė, pagrįsta principais. Ji rodoma ne vien tiems, kam jaučiami šilti, artimi jausmai (Mt 22:39; Jn 3:16). Žodžiu „meilė“ verčiamas ir graikiškas žodis *filia*. Jis reiškia stiprų prisirišimo jausmą, koks būna tarp artimų žmonių, šeimos narių, bičiulių (Jn 5:20; 20:2).

Merodāchas. Pagrindinis babiloniečių dievas. Nuo tada, kai Babilono karalius ir įstatymų leidėjas Hamurapis padarė Babiloną Babilonijos sostine, Merodachas (arba Marduka) imtas laikyti vis svarbesniu. Galiausiai jis išstūmė kai kuriuos kitus dievus ir tapo vyriausiuoju babiloniečių panteone. Vėliau, Merodacho (arba Marduko) vardą pakeitus į titulą „Belu“ (išvertus – „šeimininkas“), Merodachą imta vadinti Beliu (Jer 50:2).

Mesìjas. Žodis, kilęs iš hebrajiško žodžio, reiškiančio „pateptas“ arba „pateptasis“. „Kristus“ yra atitinkamo graikiško žodžio vertimas (Dan 9:25; Jn 1:41).

Mėtėlė. Labai kartaus skonio ir stipraus aromato augalas. Žodis „metėlė“ Biblijoje vartojamas perkeltine prasme kalbant apie karčias nedorovingo elgesio, neteisybės ir neištikimybės Dievui pasekmes, taip pat apie sunkią vergystės naštą. Apreiškimo 8:11 „metėle“ vadinama karti, nuodinga ištrauka (Įst 29:18; Pat 5:4; Jer 9:15; Am 5:7).

Mėtyklė. Odos juostelė arba virvutė, pinta iš gyvulio sausgyslių, vilnos ar nendrių. Per vidurį į platesnę mėtyklės vietą buvo dedamas svaidinys, paprastai akmuo. Vieną mėtyklės galą rišdavo prie riešo, kitą laikydavo suėmę tos pačios rankos pirštais ir mėtyklę įsukę paleisdavo. Senovėje mėtyklės buvo naudojamos kaip ginklai (1Sa 17:50).

Miktāmas. Hebrajiškas žodis, pavartotas šešių psalmių antrašuose (Ps 16, 56, 57, 58, 59, 60). Nežinomos reikšmės terminas, galbūt giminingas žodžiui „įrašas“.

Mylià. Atstumo matavimo vienetas. Graikiškosios Biblijos dalies originalo tekste minimas tik kartą (Mt 5:41) ir tikriausiai reiškia romėnų mylią, lygią 1479,5 m. (Žr. priedą B14.)

Milkòmas. Amonitų dievas, tikriausiai kitas dievo Molecho vardas (1Ka 11:5, 7). Saliamonas savo valdymo pabaigoje šiam dievui statė šventavietes. Žr. MOLECHAS.

Milžìnai. Smurtingi mišrūnai – žmogaus kūną prisiėmusių angelų ir moterų vaikai, kurių žemėje buvo iki tvano (Pr 6:4).

Mìnа. Svorio ir piniginis vienetas. Remiantis archeologiniais duomenimis, miną sudarė 50 šekelių. Kadangi šekelis, minimas Biblijos hebrajiškojoje dalyje, buvo 11,4 g, mina svėrė 570 g. Galėjo būti ir karališkoji mina, panašiai kaip karališkoji uolektis. Mina, kuri minima Biblijos graikiškojoje dalyje, buvo lygi 100 drachmų ir svėrė 340 g. 60 minų sudarė talentą (Ezr 2:69; Lk 19:13).

Mirà. Aromatinga derva, gaunama iš miramedžio (*Commiphora*) genties dygių krūmų ir nedidelių medžių. Mira įėjo į šventojo patepimo aliejaus sudėtį. Ja kvėpindavo drabužius, patalynę, jos buvo dedama į masažams skirtą aliejų ir kūno losjonus. Mira buvo naudojama ir ruošiant kūną laidotuvėms (Iš 30:23; Pat 7:17; Jn 19:39).

Molèchas. Amonitų dievas; greičiausiai tas pats, kuris dar vadinamas Malkamu, Milkomu ir Molochu. Gali būti, kad tai ne vardas, o titulas. Pagal Mozės Įstatymą žmogus už vaikų aukojimą Molechui turėjo būti nubaustas mirtimi (Kun 20:2; Jer 32:35; Apd 7:43).

Molòchas. Žr. MOLECHAS.

Mozės Įstatymas. Įstatymas, kurį Jehova 1513 m. p. m. e. per Mozę perdavė Izraeliui Sinajaus dykumoje. Neretai Įstatymu vadinamos pirmosios penkios Biblijos knygos (Joz 23:6; Lk 24:44).

Mut labenas. Terminas, minimas 9 psalmės antraše. Manoma, kad jis reiškė „sūnaus mirties“. Kai kurių teigimu, tai galėjo būti pavadinimas ar įžanginiai žodžiai žinomos giesmės, pagal kurios melodiją reikėjo šią psalmę giedoti.

N

Nárdas. Brangus rausvos spalvos kvapusis aliejus, gaunamas iš aromatingo augalo *Nardostachys jatamansi*. Kadangi buvo brangus, nardą neretai skiesdavo menkesnės vertės aliejais, kartais net falsifikuodavo. Jėzus, kaip rašo Morkus ir Jonas, buvo pateptas grynu nardu (Mk 14:3; Jn 12:3).

Naščiai, jungas. Hebrajiškas žodis gali reikšti ant pečių dedamą kartį, prie kurios abiejų galų kabinami nešuliai, arba medinį strypą

ar rėmą, kuris būdavo dedamas ant sprando dviem gyvuliams (paprastai jaučiams), traukiantiems ūkio padargus ar vežimą. Jungu perkeltine prasme vadinama vergija, priespauda ir kančios. Nusimesti ar sulaužyti jungą reiškė išsilaisvinti iš priespaudos ar išnaudojimo (Kun 26:13; Mt 11:29, 30).

Nazarietis. Jėzaus prievardis, rodantis, kad jis kilęs iš Nazareto. Galimas dalykas, giminingas hebrajiškam žodžiui, kuris Izaijo 11:1 verčiamas „atžala“. Nazariečiais vėliau buvo vadinami ir Jėzaus sekėjai (Mt 2:23; Apd 24:5).

Nazyras. Hebrajų kalbos žodis reiškia „paskirtas“, „pasiaukojęs“, „atsiskyręs“. Nazyru asmuo tapdavo savo noru arba būdavo išrenkamas Dievo. Tiek vyras, tiek moteris galėjo duoti Jehovai įžadą, kad tam tikrą laiką gyvens kaip nazyras. Savanoriškai davę tokį įžadą privalėjo laikytis trijų dalykų: nevartoti alkoholio ir nieko, kas pagaminta iš vynuogių, nesikirpti plaukų ir nesiliesti prie mirusiojo. Tie, kuriuos nazyrais paskirdavo Dievas, likdavo nazyrai visą gyvenimą. Jiems Jehova atskirai pasakydavo, ko iš jų reikalaujama (Sk 6:2–7; Ts 13:5).

Nehilotas. Nežinomos reikšmės terminas, minimas 5 psalmės antraše. Kai kurie mano, kad jis giminingas hebrajiškam žodžiui *chalil* („fleita“) ir kad tai buvo pučiamasis instrumentas. Bet tai galėjo būti ir tam tikras muzikinis kūrinys.

Nendrės. Biblijoje taip vadinami įvairūs augalai, paprastai augantys šlapiose vietose. Dažniausiai turimas omenyje nendrinis arundas (*Arundo donax*) (Job 8:11; Iz 42:3; Mt 27:29; Apr 11:1). Žr. MATAVIMO NENDRĖ.

Neraugintos duonos šventė. Pirmoji iš trijų pagrindinių metinių švenčių, kurias šventė izraelitai. Prasidėdavo nisano 15-ąją, kitą dieną po Paschos, ir trukdavo septynias dienas. Per šventę buvo valgoma duona be raugo, kaip kadaise, kai izraelitai išėjo iš Egipto (Iš 23:15; Mk 14:1).

Nešvarumas, netyrumas. Biblijoje kalbama tiek apie fizinę nešvarą, tiek apie moralinį susiteršimą – dorovės normų pažeidimą. Neretai turima omenyje tai, kas nepriimtina, arba nešvaru, pagal Mozės Įstatymą (Kun 5:2; 13:45; Mt 10:1; Apd 10:14; Ef 5:5). Žr. ŠVARUMAS.

Nisānas. Iš Babilonijos tremties grįžę žydai taip vadino pirmą religinio kalendoriaus (septintą pasaulietinio kalendoriaus) mėnesį. Jis atitiko laikotarpį nuo kovo vidurio iki balandžio vidurio (Neh 2:1). (Žr. priedą B15.)

O

Okultizmas. Magiški veiksmai, atliekami, kaip daugelis pripažįsta, piktųjų dvasių suteikta galia; taip pat veikla, susijusi su tikėjimu, kad mirusių žmonių dvasios gyvena po kūno mirties ir kad gali bendrauti ir bendrauja su gyvaisiais, dažniausiai per mediumą – žmogų, užmezgantį su jomis ryšį (2Me 33:6). Galatams 5:20 ir Apreiškimo 21:8, kur paminėta „būrimas“ ir „būrėjai“, graikų kalba pavartotas žodis *farmakia*. Šio žodžio reikšmė susijusi su medikamentų vartojimu. Kadangi mediumai iššaukdami demonus naudodavo kvaišinamąsias medžiagas, žodis ilgainiui įgijo būrimo prasmę.

Omėras. Biralų matas, lygus 2,2 litro, dešimtadalis efos (Iš 16:16, 18). (Žr. priedą B14.)

Òniksas. Pusbrangis akmuo, kieta agato arba juostuota chalcedono atmaina. Onikse balti sluoksneliai kaitaliojasi su kitų spalvų – juodos, rudos, raudonos, pilkos arba žalios – sluoksneliais. Buvo pritaisytas prie vyriausiojo kunigo apeiginio drabužio (Iš 28:9, 12; 1Me 29:2; Job 28:16).

P

Padañgtė. Kilnojama palapinė, kurioje izraelitai išėję iš Egipto šlovino Dievą. Joje buvo laikoma Jehovos Sandoros Skrynia, ten tautai apsireikšdavo Dievas. Padangtės kieme buvo aukojamos aukos. Kartais ji dar vadinama Susitikimo Palapine. Padangtę surinkdavo iš medinių rėmų ir uždengdavo lininiu uždangalu su išsiuvinėtais kerubais. Joje buvo dvi patalpos – Šventoji ir Šventų Šventčiausioji (Iš 25:9; Joz 18:1). (Žr. priedą B5.)

Padėkos auka. Bendrystės auka, aukojama Dievui kaip padėka už jo dovanas ir ištikimą meilę. Aukojamo gyvulio mėsa būdavo valgoma su duona – tiek kepta su raugu, tiek be raugo. Mėsą reikėdavo suvalgyti tą pačią dieną (2Me 29:31).

Palapinių šventė. Dar vadinama Derliaus nuėmimo švente. Izraelyje buvo švenčiama etanimo 15–21 dienomis žemdirbystės sezono pabaigoje. Per šią džiugią šventę žmonės dėkodavo Jehovai už tai, kad laimino jų pasėlius. Šventės dienomis izraelitai išeidavo gyventi į palapines, arba pastoges, – taip jie prisimindavo metą, kai tauta keliavo iš Egipto. Tai buvo viena iš trijų metinių šven-

čių, kai visiems vyrams reikėdavo keliauti į Jeruzalę (Kun 23:34; Ezr 3:4).

Paleistuvavimas, prostitucija. Nesantuokiniai lytiniai santykiai, neretai – už atlygį, dažniausiai piniginį (graikiškas žodis *porne*, reiškiantis „prostitutė“, yra kilęs iš žodžio, reiškiančio „parduoti“). Mozės Įstatymas prostituciją draudė. Užmokestį už tokias paslaugas buvo draudžiama duoti kaip auką Jehovos šventyklai. O pagonių šventovėse apeiginė prostitucija buvo pajamų šaltinis (Įst 23:17, 18; 1Ka 14:24). Paleistuviais Biblijoje perkeltine prasme vadinami ir žmonės, tautos ar organizacijos, kurios tvirtina garbinančios Dievą, bet yra pasinėrusios į stabmeldystę. Pavyzdžiui, Apreiškimo knygoje paleistuvę, arba prostitute, vadinama „didžioji Babelė“. Kad įgytų galios ir turtų, ji ištvirkauja su žemės karaliais, tai yra su šio pasaulio valdovais (Apr 17:1–5; 18:3; 1Me 5:25).

Papìrusas. Į nendrę panašus vandens augalas (papirusinė viksvuolė), iš kurio pindavo krepšius, pintines, darydavo valtis. Iš jo taip pat gamindavo panašią į popierių rašomąją medžiagą. Daugelis ritinių buvo iš papiruso (Iš 2:3).

Parùzija. Graikų kalbos daiktavardis *parousia* paraidžiui reiškia „buvimas šalia“. Daugelyje kontekstų jis nurodo šio pasaulio paskutinių dienų laikotarpį. Patyrinėjus kai kuriuos iš tų kontekstų galima daryti išvadą, kad tuo laikotarpiu Jėzus Kristus yra nematomai sugrįžęs ir karaliauja. Kristaus paruzija nėra tik trumpas apsilankymas, ji trunka kurį laiką (Mt 24:3).

Pasaulio pabaiga. Su Kristaus paruzija sutampantis laikotarpis, po kurio Šėtono valdomam pasauliui bus padarytas galas. Jėzaus vadovaujami angelai „nedorėlius atskirs nuo teisiųjų“ ir sunaikins (Mt 13: 40–42, 49). Kada toji pabaiga ateis, klausė Jėzaus mokiniai (Mt 24:3). Prieš pakildamas į dangų Jėzus savo sekėjams pažadėjo, kad iki to meto bus su jais (Mt 28:20).

Pasaulis. Žodžiu „pasaulis“ (kai kur – „laikmetis“, „laikai“) verčiamas graikiškas žodis *aion,* kai turima omenyje situacija ar ypatybės, išskiriančios tam tikrą laikotarpį, epochą ar amžių. *Aion* žodžiu „pasaulis“ verčiamas ir kontekstuose, kur kalbama apie nusistovėjusią pasaulio tvarką ar žmonių gyvenseną (2Ti 4:10). Sudarydamas su Izraeliu Įstatymo sandorą Dievas davė pradžią pasauliui, arba laikmečiui, kurį kai kas vadina Izraelio, arba žydų, epocha. Nuo tada, kai Jėzus Kristus Dievo valia paaukojo savo gyvybę kaip išpirką, buvo įkurta pateptųjų krikščionių bendruomenė ir stojo kitas laikmetis – nauja epocha. Per ją pildosi dalykai, kuriuos vaizdavo įvairūs Įstatymo sandoros elementai (Mt 24:3; Mk 4:19; Rom 12:2; 1Ko 10:11). Žodžiu „pasaulis“ dažnai verčiamas ir graikiškas žodis *kosmos*, reiškiantis žmoniją apskritai (Mt 5:14; Jn 3:16).

Paschà. Metinė šventė, kurią izraelitai švęsdavo abibo (vėliau pavadintas nisanu) mėnesio 14 dieną paminėdami tautos išvadavimą iš Egipto. Tą dieną būdavo pjaunamas avinėlis arba ožiukas. Jį valgydavo keptą, su karčiomis žolelėmis ir duona be raugo (Iš 12:27; Jn 6:4; 1Ko 5:7).

Pasirengimo diena. Diena prieš šabą, per kurią žydai pasirengdavo šabo poilsiui. Tas pasirengimas baigdavosi saulei leidžiantis (dabar tai būtų penktadienio vakaras). Tada stodavo šabas, mat žydams diena prasidėdavo vakare (Mk 15:42; Lk 23:54).

Paskutinės dienos. Šis pasakymas Biblijos pranašystėse vartojamas įvardyti laikotarpiui, kai tam tikri istoriniai įvykiai pasiekia kulminaciją (Ez 38:16; Dan 10:14; Apd 2:17). Atsižvelgiant į konkrečią pranašystę, tas laikotarpis gali apimti keletą arba daug metų. Reikšmingiausias Biblijoje minimas paskutinių dienų laikotarpis yra dabartinio pasaulio paskutinės dienos, tai yra Jėzaus nematomo karaliavimo laikotarpis (2Ti 3:1; Jok 5:3; 2Pt 3:3).

Pasninkas. Susilaikymas nuo valgio. Izraelitai pasninkaudavo Permaldavimo dieną, užėjus sunkmečiui ir prireikus Dievo pagalbos. Žydai rengdavo keturis metinius pasninkus. Jais paminėdavo dramatiškus savo istorijos įvykius. Krikščionims laikytis pasninko nėra privaloma (Ezr 8:21; Iz 58:6; Lk 18:12).

Pašventinimo iškilmės. Metinė žydų šventė, dar vadinama Chanukà, šventyklos pašventinimo iškilmės. Šventė pradėta švęsti po to, kai Antiocho Epifano išniekinta šventykla buvo apvalyta. Prasidėdavo kislevo 25 dieną ir trukdavo aštuonias dienas (Jn 10:22).

Patarlė. Trumpas posakis, kuriuo išreiškiama išmintis, kokia nors svarbi tiesa ar duodamas trumpas pamokymas. Biblijoje patarle kartais vadinamas ir koks nors priežodis ar mįslė. Patarlės paprastai būna vaizdingos, neretai metaforiškos. Kai kurios patarlės

virto žinomais pašiepiamais posakiais (Mok 12:9; 2Pt 2:22).

Patarnautojas. Graikiškai *diakonos.* Šis žodis kartais dar verčiamas „tarnas“. Patarnautojai padeda krikščionių bendruomenės vyresniesiems. Kad būtų paskirti į šią tarnystę, jie turi atitikti tam tikrus reikalavimus (1Ti 3:8–10, 12).

Patepimas. Tam tikrai tarnystei įšventinamas asmuo ar tai tarnystei reikalingas daiktas būdavo patepamas aliejumi. Biblijos graikiškojoje dalyje patepimu vadinamas ir šventosios dvasios išliejimas tiems, kas išrenkami gyventi danguje (Iš 28:41; 1Sa 16:13; 2Ko 1:21).

Pelai. Luobelės, kurios kuliant ir vėtant atsiskiria nuo grūdų. Pelais kartais vaizdingai įvardijama tai, kas niekam tikę, nereikalinga (Ps 1:4; Mt 3:12).

Penkiasdešimtinės. Antra iš trijų didžiausių švenčių, per kurias Jeruzalėje turėjo susirinkti visi žydų vyrai. Penkiasdešimtinėmis (graikiškas pavadinimas išvertus paraidžiui reiškia „penkiasdešimtas“) ši šventė vadinama Biblijos graikiškojoje dalyje, o hebrajiškojoje – Pjūties šventė ir Savaičių šventė. Ji buvo švenčiama 50-ą dieną skaičiuojant nuo nisano 16-osios (Iš 23:16; 34:22; Apd 2:1).

Pergamenas. Rašomoji medžiaga, pagaminta iš ėriukų, ožiukų ar veršelių odos. Patvaresnė nei papirusas. Buvo naudojama ir Biblijos ritiniams. Pergamentuose, kuriuos Timotiejų prašė atnešti Paulius, matyt, buvo hebrajiškųjų raštų nuorašai. Kai kurie Negyvosios jūros rankraščiai (dar vadinami Kumrano rankraščiais) irgi buvo ant pergamento (2Ti 4:13).

Permaldavimas. Biblijos hebrajiškojoje dalyje ši sąvoka siejama su aukomis, kurias žmonės aukodavo, kad galėtų artintis prie Dievo ir jį garbinti. Pagal Mozės Įstatymą, siekiant susitaikyti su Dievu turėjo būti aukojamos aukos už atskirų asmenų ir visos tautos nuodėmes, ypač per kasmetinę Permaldavimo dieną. Tos aukos buvo Jėzaus aukos pirmavaizdis. Jėzus atidavė savo gyvybę ir taip kartą visiems laikams atliko permaldavimą už visų žmonių nuodėmes atverdamas jiems galimybę susitaikyti su Jehova (Kun 5:10; 23:28; Kol 1:20; Hbr 9:12).

Permaldavimo dangtis. Sandoros Skrynios dangtis, priešais kurį vyriausiasis kunigas Permaldavimo dieną šlakstydavo aukų už nuodėmę kraują. Taip verčiamas hebrajiškas žodis kilęs iš veiksmažodžio, reiškiančio „padengti (nuodėmę)“ arba galbūt „nutrinti (nuodėmę)“. Dangtis buvo padarytas iš gryno aukso ir abiejuose jo galuose buvo po kerubą. Kartais jis vadinamas tiesiog „dangčiu“ (Iš 25:17–22; 1Me 28:11; Hbr 9:5). (Žr. priedą B5.)

Permaldavimo diena. Švenčiausia izraelitų metų diena, dar vadinama Jom Kipuru ir švenčiama etanimo 10-ąją. Vyriausiasis kunigas tą dieną vienintelį kartą metuose įeidavo į Šventų Švenčiausiąją. Ten jis atnašaudavo aukų kraują už savo, levitų ir visos tautos nuodėmes. Izraelitai tą dieną pasninkaudavo ir rinkdavosi į šventą sueigą. Permaldavimo diena buvo šabas, niekas nedirbo įprastų kasdienių darbų (Kun 23:27, 28).

Persija, persai. Kraštas ir tauta, paprastai minima drauge su medais. Persai ir medai tikriausiai buvo giminingos tautos. Savo gyvavimo pradžioje persai dominavo tik pietvakarinėje Irano kalnyno dalyje. Valdant Kyrui Didžiajam (jo tėvas, pasak kai kurių senovės istorikų, buvo persas, o motina – medė) persai įsigalėjo labiau už medus, nors imperija ir toliau buvo dvilypė. 539 m. p. m. e. Kyras nukariavo Babilonijos imperiją ir leido žydų tremtiniams grįžti į tėvynę. Persijos imperijos valdos tęsėsi nuo Indo upės rytuose iki Egėjo jūros vakaruose. Žydus Persijos imperija valdė iki 331 m. p. m. e. Tada ją nugalėjo Aleksandras Didysis. Persijos imperijos iškilimas buvo apreikštas vizijoje Danieliui. Ji dominavo tais laikais, kurie aprašyti Nehemijo, Ezros ir Esteros knygose (Ezr 1:1; Dan 5:28; 8:20). (Žr. priedą B9.)

Piktasis. Taip dar vadinamas Šėtonas, Dievo priešininkas (Mt 6:13; 1Jn 5:19).

Pylimas. Arba „Milojas“. Hebrajiškas žodis kilęs iš veiksmažodžio, reiškiančio „užpildyti“. Septuagintoje verčiamas „tvirtovė“. Dovydo miesto kalva, pylimas ar statinys. Tai galėjo būti atraminės sienos su terasomis ar kokios kitos atraminės konstrukcijos (2Sa 5:9; 1Ka 11:27).

Pimà. Svorio matas, taip pat kaina, kurios filistinai prašydavo už metalinių įrankių galandimą. Žodį „pima“, parašytą hebrajiškomis priebalsėmis, archeologai aptiko ant kai kurių akmeninių svarelių, rastų atliekant archeologinius kasinėjimus Izraelyje. Tie svareliai svėrė vidutiniškai 7,8 g ir tai atitinka maždaug du trečdalius šekelio (1Sa 13: 20, 21).

Pirmadėlys. Žr. PIRMAGIMIS.

Pirmagimis. Biblijoje pirmagimiu dažniausiai laikomas vyriausiasis tėvo sūnus. Jis būdavo gerbiamas šeimoje ir po tėvo mirties tapdavo šeimos galva (Pr 25:33; Iš 11:5; 13:12; Kol 1:15). Pirmasis gyvulių atsivestas patinėlis vadinamas pirmadėliu (Pr 4:4).

Pirmieji vaisiai. Jehova reikalavo iš Izraelio tautos, kad pirmuosius vaisius – ar tai būtų žmogus, gyvulys ar derliaus dalis – atiduotų jam. Pirmuosius vaisius izraelitai Dievui atiduodavo per Neraugintos duonos šventę ir Penkiasdešimtines. Pirmaisiais vaisiais perkeltine prasme buvo vadinami Kristus ir dvasia patepti jo sekėjai (Įst 26:10; Pat 3:9; 1Ko 15:23; Apr 14:4).

Pjūties šventė. Žr. PENKIASDEŠIMTINĖS.

Porneia. Žr. IŠTVIRKAVIMAS.

Prakeiksmas. Garsiai išreiškiamas grasinimas kam nors padaryti pikta arba pikto linkėjimas. Dažnai prakeiksmu buvo nusakomi ateities įvykiai. Dievo ar jo įgalioto asmens paskelbtas prakeiksmas turi pranašišką galią (Pr 12:3; Sk 22:12; Gal 3:10).

Pranašas. Asmuo, perduodantis Dievo žodžius. Pranašai kalbėdavo Jehovos vardu ir perduodavo ne tik jo pranašystes, bet ir mokymą, įsakymus, teisminius nuosprendžius (Am 3:7; 2Pt 1:21).

Pranašystė. Dievo žinia, jo paties apreikšta žmonėms arba žmogaus perduodama kitiems žmonėms. Pranašaujant būdavo perduodami Dievo moraliniai pamokymai, įsakymai, nuosprendžiai, nusakomi ateities įvykiai (Ez 37:9, 10; Dan 9:24; Mt 13:14; 2Pt 1:20, 21).

Pretorijōnai. Romėnų kareiviai, imperatoriaus asmens sargybiniai. Šita sargyba tapo stipria politine jėga. Nors turėjo imperatorių apginti, kartais padėdavo jį ir nuversti (Fil 1:13).

Prieglaudos miestai. Levitų miestai, kur asmuo, netyčia nužudęs kitą žmogų, galėjo apsisaugoti nuo keršytojo už kraują. Pažadėtojoje žemėje buvo šeši tokie miestai. Juos Jehovos paliepimu parinko Mozė ir Jozuė. Pasiekęs prieglaudos miestą bėglys prie miesto vartų viską paaiškindavo seniūnams ir būdavo maloningai priimtas. Paskui jį apklausdavo mieste, kuriame ta nelaimė nutiko, ir jis turėdavo įrodyti savo nekaltumą. Taigi prieglaudos miestai netapo slėptuve piktavaliams žudikams. Jei paaiškėdavo, kad tas asmuo išties nužudė žmogų netyčia, jis turėdavo grįžti į prieglaudos miestą ir pasilikti ten visą gyvenimą arba iki vyriausiojo kunigo mirties (Sk 35: 6, 11–15, 22–29; Joz 20:2–8).

Priesaika. Pareiškimas, kuriuo asmuo įsipareigoja sakyti tiesą, arba iškilmingas pasižadėjimas ką nors daryti ar ko nors nedaryti. Neretai toks įžadas duodamas viršesniam asmeniui, dažniausiai – Dievui. Savo sandorą su Abraomu Jehova irgi sutvirtino priesaika (Pr 14:22; Hbr 6:16, 17).

Priešaušrio žvaigždė. Kitaip – „ryto žvaigždė“. Tai žvaigždė, paskutinė įsižiebianti rytuose prieš pat patekant saulei (Apr 22:16; 2Pt 1:19).

Prikėlimas. Sugrąžinimas iš mirties. Graikiškas žodis *anastasis* paraidžiui reiškia „pakilimas“, „atsistojimas“. Biblijoje minimi devyni prikėlimo atvejai, tarp jų ir Jėzaus. Jėzų prikėlė pats Dievas Jehova; kitus prikėlimo stebuklus padarė Elijas, Eliziejus, Jėzus, Petras ir Paulius, tačiau per juos veikė Dievo galia. Kad būtų įgyvendinti Dievo sumanymai, „tiek teisiųjų, tiek neteisiųjų“ prikėlimas žemėje būtinas (Apd 24:15). Biblijoje taip pat rašoma, kad dvasia pateptiems Jėzaus broliams skirta gyventi danguje ir kad jie „bus prikelti pirmiausia“ (Fil 3:11; Jn 5:28, 29; 11:25; Apr 20:5, 6).

Prižiūrėtojas. Taip verčiamas graikiškas žodis *episkopos*. Prižiūrėtojas atsakingas rūpintis bendruomene ir ją saugoti. Prižiūrėtojai krikščionių bendruomenėje vadinami ir vyresniaisiais (gr. *presbyteros*). Žodžiu „prižiūrėtojas“ pabrėžiama pareiga rūpintis kaimenės gerove, o žodžiu „vyresnysis“ – prižiūrėtojo dvasinė branda (Apd 20:28; 1Ti 3:2–7; 1Pt 5:2).

Prokònsulas. Romos Senato administruojamos provincijos valdytojas, turintis karinę ir teisminę valdžią. Nors buvo pavaldus Senatui, savo valdomoje provincijoje turėjo aukščiausią valdžią (Apd 13:7; 18:12).

Prostitucija. Žr. PALEISTUVAVIMAS.

Prozelìtas. Biblijoje prozelitu vadinamas asmuo, atsivertęs į judaizmą. Norėdami priimti judaizmą vyrai turėdavo apsipjaustyti (Mt 23:15, išn.; Apd 13:43).

Psálmė. Giesmė Dievo šlovei. Psalmės būdavo giedamos Jeruzalės šventykloje per viešas Jehovos garbinimo apeigas, taip pat kitomis progomis (Lk 20:42; Apd 13:33; Jok 5:13).

Puodžius. Hebrajiškas žodis, verčiamas „puodžius“, tiesiogiai reiškia „formuotojas“.

Puodžiaus įvaizdis neretai taikomas Dievui. Kaip puodžius gali savo nuožiūra formuoti molį, taip ir Jehova turi valdžią žmonėms ir tautoms (Iz 64:8; Rom 9:21).

Pùrimas. Kasmetinė šventė, švenčiama adaro 14, 15 dienomis prisimenant žydų išgelbėjimą nuo pražūties karalienės Esteros laikais. Žodis *purim* (ne hebrajiškos kilmės) reiškia „burtai“. Ši šventė Purimo, arba burtų, šventė pavadinta dėl to, kad Hamanas metė „*pur*, tai yra burtą“, kokią dieną įgyvendins savo sumanymą išžudyti žydus (Est 3:7; 9:26).

Purpuras. Purpurinės spalvos dažai arba audinys. Purpurinė spalva, priklausomai nuo dažų ar dažymo būdo, galėjo būti visokių atspalvių – nuo ryškiai raudonos iki alyvinės. Kadangi purpuras buvo brangus, ši spalva neretai siejama su turtais, garbe, karališka didybe (Iš 25:4; Sk 4:13; Ez 27:7, 16; Dan 5:7, 29; Mk 15:17, 20; Lk 16:19; Apr 17:4).

R

Ragas. Iš gyvūno rago gerdavo, jame laikydavo aliejų, gražinimosi priemones, jį naudojo kaip rašalinę, kaip muzikos instrumentą, jis buvo pučiamas duodant kokį signalą (1Sa 16:1, 13; 1Ka 1:39; Ez 9:2). Perkeltine prasme žodis „ragas“ vartojamas kalbant apie jėgą, užkariavimą, pergalę (Įst 33:17; Mch 4:13; Zch 1:19).

Rahãbas. Žodis, randamas Jobo, Izaijo knygose, taip pat Psalmyne. Jobo knygoje, kaip rodo kontekstas, Rahabu vadinamas didelis jūrų gyvūnas, kituose kontekstuose – Egiptas (Job 9:13; Ps 87:4; Iz 30:7; 51:9, 10).

Rankų uždėjimas. Šis veiksmas reiškia, kad asmuo laiminamas arba kad jam skiriama ypatinga užduotis. Taip pat rankų uždėjimu buvo gydoma ir suteikiamos šventosios dvasios dovanos. Kartais rankas uždėdavo ir ant gyvulio. Taip buvo daroma prieš jį paaukojant (Iš 29:15; Sk 27:18; Apd 19:6; 1Ti 5:22, išn.).

Raštai. Šventieji Raštai, Dievo Žodis. Šitaip Dievo Žodis vadinamas tik Biblijos graikiškosiose knygose (Lk 24:27; 2Ti 3:16).

Raštų aiškintojai. Jėzaus laikais taip buvo vadinami Įstatymo žinovai. Jie buvo priešiški Jėzui (Mk 12:38, 39; 14:1).

Rauda. Poetinis ar muzikinis kūrinys, kuriuo išreiškiamas sielvartas netekus šeimos nario ar draugo, graudulinga giesmė (2Sa 1:17; Ps 7, antrašas).

Raugas. Įrūgusios tešlos dalis, atidedama kitam maišymui. Biblijoje raugas neretai vaizduoja nuodėmę ir sugedimą, taip pat perkeltine prasme gali reikšti nematomą, greitą ko nors augimą, plitimą (Iš 12:20; Mt 13:33; Gal 5:9).

Raupsai. Sunki odos liga. Raupsai, minimi Biblijoje, nebūtinai yra ta pati liga, apie kokią žinoma šiandien, nes jų užkratas galėjo įsimesti į drabužius ir namų sienas. Raupsų ištiktas žmogus vadinamas raupsuotuoju (Kun 14:54, 55; Lk 5:12).

Regėtojas. Asmuo, kuriam Dievas atskleisdavo savo valią, duodavo išvysti ir suprasti žmonėms neregimus dalykus. Žmonės, iškilus problemoms, kreipdavosi į regėtoją išmintingo patarimo (1Sa 9:9).

Ritinys. Ilgas, siauras pergamento ar papiruso lakštas, kurį prirašydavo iš vienos pusės ir paprastai laikydavo suvyniotą ant lazdelės. Į ritinius buvo rašomi ir perrašomi Šventieji Raštai (Jer 36:4, 18, 23; Lk 4:17–20; 2Ti 4:13).

Ryto žvaigždė. Žr. PRIEŠAUŠRIO ŽVAIGŽDĖ.

Rojus. Gražus parkas arba sodas. Pats pirmasis rojus pirmajai žmonių porai buvo Jehovos įkurtas Edene. Vienam iš nusikaltėlių, pakabintam šalia ant kančių stulpo, Jėzus pasakė, kad ateityje žemė taps rojumi (Gg 4:13; Lk 23:43). „Rojumi“ 2 Korintiečiams 12:4, matyt, vadinamas kažkoks rojus, kuris bus ateityje, o Apreiškimo 2:7 – dangiškas rojus.

Rūdligė. Varpinių augalų ligos, kurias sukelia parazitiniai grybai. Manoma, kad Biblijoje minimos rūdligės sukėlėjas yra juodoji rūdė (*Puccinia graminis*) (1Ka 8:37).

S

Sadukiejai. Žinoma judaizmo religinė atšaka. Jai priklausė turtingi žmonės ir kunigai, kurie vadovavo viskam, kas vykdavo šventykloje. Sadukiejai atmetė fariziejų žodinę tradiciją ir nepripažino daugelio jų mokymų. Jie netikėjo prikėlimu, neigė esant angelus, buvo priešiški Jėzui (Mt 16:1; Apd 23:8).

Saliamono kolonada. Jėzaus dienomis tai buvo dengtas koridorius šventyklos išorinio kiemo rytinėje pusėje, daugelio įsitikinimu, statytas dar Saliamono. Biblijoje rašoma, kad sykį žiemą ten vaikščiojo Jėzus. Saliamono kolonadoje garbinti Dievo rinkdavosi ir pirmieji krikščionys (Jn 10:22, 23; Apd 5:12). (Žr. priedą B11.)

Samariečiai. Seniau taip vadino izraelitus, gyvenančius šiaurinėje dešimties Izraelio giminių karalystėje. Nuo 740 m. p. m. e., kai Samariją nugalėjo asirai, samariečiais imta vadinti ir svetimtaučius, asirų atkeldintus į tą teritoriją. Jėzaus dienomis samariečiais vadino ne tam tikrą tautinę ar politinę žmonių grupę, o tiesiog religinę bendruomenę, įsikūrusią netoli senovės miestų Sichemo ir Samarijos. Kai kurie tos bendruomenės religiniai įsitikinimai labai skyrėsi nuo judaizmo išpažinėjų (Jn 8:48).

Samārija. Miestas, kuris apie 200 metų buvo šiaurinės dešimties giminių Izraelio karalystės sostinė. Taip vadinosi ir visa tos karalystės teritorija. Samarijos miestas buvo pastatytas ant to paties pavadinimo kalno. Jėzaus laikais Samarija buvo vadinama sritis į pietus nuo Galilėjos ir į šiaurę nuo Judėjos. Skelbti gerosios naujienos į tą regioną Jėzus nėjo, bet kartais pro jį keliaudavo ir vienam kitam paliudydavo. Atėjus metui, Petras panaudojo antrąjį iš „Karalystės raktų“ – samariečiams buvo išlieta šventoji dvasia (1Ka 16:24; Mt 16:19; Jn 4:7; Apd 8:14). (Žr. priedą B10.)

Sandora. Oficiali sutartis, įpareigojanti vykdyti tai, kas sutarta. Sandoros ne visada buvo dvišalės. Biblijoje minimos ir vienašalės sutartys, kai įsipareigodavo tik kuri nors viena pusė (tokia sandora iš esmės buvo pažadas). Be sandorų, Dievo sudarytų su žmonėmis, Biblijoje minimos ir sandoros tarp žmonių, giminių ir tautų. Kai kurios sandoros, pavyzdžiui, tos, kurias Dievas sudarė su Abraomu, Dovydu, Izraelio tauta (Įstatymo sandora) ir „Dievo Izraeliu“ (naujoji sandora), yra visuotinės reikšmės (Gal 6:16; Pr 9:11; 15:18; 21:27; Iš 24:7; 2Me 21:7).

Sandoros Skrynia. Skrynia, padaryta iš akacijos medžio ir padengta auksu. Buvo laikoma Padangtės, o vėliau ir Saliamono pastatytos šventyklos Šventų Švenčiausiojoje. Skrynią dengė gryno aukso dangtis, ant kurio vienas priešais kitą buvo du kerubai. Viduje buvo saugomos akmeninės plokštės su Dešimt Įsakymų (Įst 31:26; 1Ka 6:19; Hbr 9:4). (Žr. priedą B5 ir B8.)

Sargybinis. Asmuo, saugantis žmones ar turtą, paprastai naktį, ir duodantis signalą iškilus pavojui. Sargybiniai budėdavo ant miesto sienų, taip pat bokštuose ir stebėdavo, ar iš tolo kas nors nesiartina. Izraelio tautos pranašai tam tikra prasme irgi buvo tarsi sargybiniai, nes perspėdavo apie gresiančią pražūtį (2Ka 9:20; Ez 3:17).

Satrāpas. Karaliaus paskirtas vietininkas, arba provincijos valdytojas, Babilonijos ir Persijos imperijose (Ezr 8:36; Dan 6:1).

Sausvagė. Slėnis ar upės vaga, kuri paprastai būna sausa ir patvinsta po liūčių (Pr 26:17, išn.; Sk 34:5; 1Ka 18:5, išn.; Job 6:15).

Savaičių šventė. Žr. PENKIASDEŠIMTINĖS.

Sejà. Biralų matas. Trečdalis efos. Manoma, kad efa atitiko batą (22 L). Remiantis tuo, seja buvo 7,33 litro (2Ka 7:1). (Žr. priedą B14.)

Sela. Muzikos ar poezijos terminas, minimas Psalmyne ir Habakuko knygoje. Galimas dalykas, juo buvo nurodoma pauzė, skirta tyliai pamąstyti arba ką tik išreikštam jausmui sustiprinti. Septuagintoje šis terminas verčiamas graikišku žodžiu *diapsalma*, kurio reikšmė, žinovų nuomone, yra „muzikinis intarpas“ (Ps 3:4; Hab 3:3).

Seniūnas, vyresnysis. Biblijoje šiais žodžiais vadinami tautos ar bendruomenės vadovai. Apreiškimo knygoje vyresniaisiais taip pat vadinamos ir dangiškosios būtybės. Kontekstuose, kur kalbama apie vadovavimą krikščionių bendruomenei, graikiškas žodis irgi verčiamas žodžiu „vyresnysis“ (Iš 4:29; Pat 31:23; 1Ti 5:17; Apr 4:4).

Serāfai. Dvasinės būtybės, stovinčios aplink Jehovos sostą danguje. Hebrajiškas žodis *serafim* išvertus reiškia „degantieji“ (Iz 6: 2, 6).

Siela. Taip daugelyje Biblijos vertimų verčiami hebrajiškas žodis *nefeš* ir graikiškas žodis *psyche*. Skirtinguose Biblijos kontekstuose šie žodžiai gali reikšti: 1) žmogų, 2) gyvūną, 3) žmogaus ar gyvūno gyvybę (Pr 1:20, išn.; 2:7, išn.; Sk 31:28; 1Pt 3:20). Biblijoje žodžiai *nefeš* ir *psyche* vartojami ne ta prasme, kokia jiems teikiama kituose religiniuose raštuose. Dievo Žodyje jais nusakoma tai, kas materialu, apčiuopiama, regima ir mirtinga. Šiame vertime žodžiai *nefeš* ir *psyche* dažniausiai verčiami pagal kontekstą, todėl perteikiami skirtingais terminais, pavyzdžiui, „gyvybė“, „gyvas padaras“, „žmogus“, kai kur – asmeniniu įvardžiu, pavyzdžiui, „aš“ ar kitokiu. Žodžiu „siela“ jie verčiami ten, kur kalbama apie vidinį žmogaus pasaulį, jausmus. Daryti ką nors „visa siela“ reiškia daryti tai nuoširdžiai, visa širdimi, visa esybe (Įst 6:5; Mt 22:37). Kai kuriuose kontekstuose šie

originalo kalbos žodžiai gali reikšti ir kokį nors gyvos būtybės norą ar troškimą. „Siela“ kartais pavadinamas net numirėlis (Sk 6:6, išn.; Ag 2:13, išn.).

Sinagoga. Žodis, reiškiantis „susirinkimas“, „sambūris“. Biblijoje juo dažniausiai įvardijamas pastatas ar vieta, kur žydai susirinkę skaitydavo Šventuosius Raštus, mokydavo tikėjimo tiesų ir melsdavosi. Jėzaus dienomis sinagoga buvo kiekviename Izraelio mieste, o didesniuose miestuose – daugiau nei viena (Lk 4:16; Apd 13:14, 15).

Sinedriònas. Aukščiausiasis žydų teismas Jeruzalėje. Jėzaus dienomis jį sudarė 71 narys – vyriausiasis kunigas, buvę vyriausieji kunigai, jų šeimų nariai, tautos seniūnai, giminių ir kilčių vadai, taip pat Raštų aiškintojai (Mk 15:1; Apd 5:34; 23:1, 6).

Siònas, Siono kalnas. Taip vadinosi Jebusas, jebusiečių tvirtovė, stovėjusi ant pietrytinio Jeruzalės kalvos šlaito. Dovydas tą tvirtovę užėmė ir čia įkūrė savo karališkąją rezidenciją, kurią pavadino Dovydo miestu (2Sa 5: 7, 9). Siono kalnas tapo Jehovai ypač šventas, kai čia Dovydas perkėlė Sandoros Skrynią. Vėliau Sionu buvo vadinama ir šventyklos teritorija ant Morijos kalno, o kartais ir visas Jeruzalės miestas. Biblijos graikiškojoje dalyje Sionas dažnai minimas perkeltine prasme (Ps 2:6; 1Pt 2:6; Apr 14:1).

Sirija, sirai. Žr. ARAMAS.

Sìrtas. Dvi didelės seklios įlankos Libijos pakrantėje (Šiaurės Afrika). Senovėje jūrininkai vengdavo šių įlankų bijodami užplaukti ant seklumų. Jos buvo pavojingos, nes dėl potvynių ir atoslūgių nuolat pasislinkdavo (Apd 27:17). (Žr. priedą B13.)

Siūbuojamoji atnaša. Atnaša, kurią kunigas pasiūbuodavo. Jis pakišdavo rankas po aukotojo, laikančio atnašą, rankomis ir pasiūbuodavo atnašą pirmyn atgal. Arba jis siūbuodavo tą auką paėmęs į savo rankas. Šiuo veiksmu būdavo parodoma, kad ta auka yra atnašaujama Jehovai (Kun 7:30).

Sivãnas. Iš Babilonijos tremties grįžę žydai taip vadino trečią religinio kalendoriaus (devintą pasaulietinio kalendoriaus) mėnesį. Jis atitiko laikotarpį nuo gegužės vidurio iki birželio vidurio (Est 8:9). (Žr. priedą B15.)

Skeptras. Trumpa valdovo lazda, jo valdžios ženklas (Pr 49:10; Hbr 1:8).

Skėriai. Į žiogus panašūs vabzdžiai, keliaujantys spiečiais. Pagal Mozės Įstatymą skėriai buvo švarūs, tai yra tinkami valgyti. Dideli skėrių spiečiai sunaikindavo visa, kas pasitaikydavo kelyje, todėl laikyti didele nelaime, rykšte (Iš 10:14; Mt 3:4).

Smilkalai. Kvapniųjų sakų ir balzamų mišinys; smilkomi skleidžia malonų aromatą. Ypatingi smilkalai, sumaišyti iš keturių medžiagų, buvo smilkomi Padangtėje ir šventykloje. Ryte ir vakare juos smilkydavo ant smilkalų aukuro Šventojoje, o Permaldavimo dieną – Šventų Švenčiausiojoje. Smilkalams prilygintos ištikimų Dievo tarnų maldos. Iš krikščionių smilkyti smilkalų nebereikalaujama (Iš 30:34, 35; Kun 16:13; Apr 5:8).

Smilkomieji sakai. Sukietėję tam tikrų rūšių *Boswellia* genties medžių ir krūmų sakai. Smilkomi skleisdavo malonų kvapą, buvo sudedamoji dalis šventųjų smilkalų, naudojamų Padangtėje ir šventykloje. Šie sakai buvo aukojami su javų atnaša, taip pat jų buvo padėta ant abiejų padėtinės duonos rietuvių Šventojoje (Iš 30:34–36; Kun 2:1; 24:7; Mt 2:11).

Spèlta. Tam tikros rūšies kviečiai (*Triticum spelta*), kurių grūdas sunkiau atsiskiria nuo luobelės (Iš 9:32).

Sprindis. Matas, lygus atstumui tarp nykščio ir mažojo piršto, išskėstų į šalis. Sprindį sudaro maždaug 22,2 cm, tai yra pusė uolekties (44,5 cm) (Iš 28:16; 1Sa 17:4). (Žr. priedą B14.)

Stabas, stabmeldystė. Garbinama dievybės statula ar kitoks jos atvaizdas. Stabmeldystė – stabo garbinimas, dievinimas ir pagarba jam (Ps 115:4; Apd 17:16; 1Ko 10:14).

Stòikai. Graikų filosofai, stoicizmo sekėjai. Stoikų požiūriu, norint būti laimingam, gyvenime reikia viską matuoti logika ir siekti harmonijos su gamta. Tikrai išmintingas žmogus, stoikų manymu, nebijo skausmo, nesivaiko malonumų (Apd 17:18).

Stulpas, kolona. Vertikali atrama ar kas į ją panašaus. Kartais stulpai buvo statomi kokiam nors istoriniam įvykiui įamžinti. Kaip laikančiosios konstrukcijos jie buvo panaudoti Saliamono pastatytoje šventykloje ir karališkuosiuose rūmuose. Stabmeldiškos tautos statė šventstulpius savo dievybėms ir jų pavyzdžiu kartais pasekdavo izraelitai (Ts 16:29; 1Ka 7:21; 14:23).

Sugulovė. Biblijos kontekste – nesantuokinė žmona. Sugulovės dažniausiai būdavo vergės (Iš 21:8; 2Sa 5:13; 1Ka 11:3).

Susitikimo Palapinė. Taip buvo vadinama Mozės palapinė, o vėliau – dykumoje pastatyta Padangtė (Iš 33:7; 39:32).

Suspaudimas. Graikų kalbos žodis, verčiamas „suspaudimas“, reiškia sunkias aplinkybes, sukeliančias sielvartą ar kančią. Jėzus kalbėjo, kad Jeruzalės laukia toks didelis suspaudimas, kokio dar nėra buvę. Kalbėdamas apie tai jis turėjo omenyje ir tolimos ateities įvykius, kai pats ateis „su didžia šlove“ (Mt 24:21, 29–31). Apaštalo Pauliaus žodžiais, tas suspaudimas yra metas, kai Dievas imsis vykdyti teisingą teismą „tiems, kurie nepažįsta Dievo, ir tiems, kurie nepaklūsta mūsų Viešpaties Jėzaus gerosios naujienos žodžiui“. Apreiškimo knygos 19 skyriuje rašoma, kad Jėzus išves dangaus pulkus prieš „žvėrį, žemės karalius ir jų kariuomenes“ (2Te 1:6–8; Apr 19:11–21). Šį suspaudimą pergyvens „milžiniška minia žmonių“ (Apr 7:9, 14). Žr. ARMAGEDONAS.

Svainio pareiga. Į Mozės Įstatymą įtrauktas paprotys, pagal kurį vyras turėjo vesti sūnaus neturinčią savo mirusio brolio našlę, kad su ja susilaukтų vaikų ir pratęstų brolio giminę. Dar vadinamas leviratu (Pr 38:8; Įst 25:5).

Svetimavimas. Vedusio vyro ar ištekėjusios moters santuokinė neištikimybė – lytiniai santykiai su svetimu asmeniu (Iš 20:14; Mt 5:27; 19:9).

Š

Šabas. Šis žodis, kilęs iš hebrajiško žodžio, reiškiančio „ilsėtis“, „baigti“. Pagal žydų kalendorių septintoji savaitės diena (prasideda penktadienio vakarą nuo saulėlydžio ir baigiasi šeštadienį sulig saulėlydžiu). Šabu buvo vadinamos ir kai kurios kitos šventinės metų dienos. Šabo dieną nebuvo leidžiama dirbti jokio darbo, išskyrus kunigų tarnybą šventykloje. Kas septinti ir penkiasdešimti metai buvo vadinami šabo metais. Tais metais žemė būdavo paliekama pūdymuoti, taip pat žydams buvo nevalia reikalauti, kad tautietis tais metais grąžintų skolą. Mozės Įstatyme šabo reikalavimai buvo nuosaikūs, bet religiniai vadovai ilgainiui prigalvojo daugiau apribojimų, todėl Jėzaus dienomis šabo nuostatai žmonėms buvo tapę našta (Iš 20:8; Kun 25:4; Lk 13:14–16; Kol 2:16).

Šebātas. Iš Babilonijos tremties grįžę žydai taip vadino vienuoliktą religinio kalendoriaus (penktą pasaulietinio kalendoriaus) mėnesį. Jis atitiko laikotarpį nuo sausio vidurio iki vasario vidurio (Zch 1:7). (Žr. priedą B15.)

Šėkelis. Pagrindinis hebrajų piniginis ir masės vienetas. Svėrė 11,4 g. Jeigu būdavo nurodomas „šventovės šekelis“, arba „šventasis šekelis“, tai galėjo reikšti, kad svoris turi būti tikslus arba atitikti Padangtėje laikomo šekelio svorio standartą. Galimas dalykas, būta ir karališkojo šekelio. Tai galėjo būti svorio standartas, laikomas karaliaus rūmuose (Iš 30:13, išn.).

Šeminitas. Muzikinis terminas (pažod. „aštuonetas“), kuriuo veikiausiai nurodomas žemas muzikinis registras, arba tonacija. Šis terminas, matyt, buvo taikomas tiems instrumentams, kuriais atlikdavo bosines kūrinio partijas. O giedotojams jis tikriausiai nurodydavo, kad reikia pritarti ar giedoti žemu balsu (1Me 15:21; Ps 6, 12, antrašai).

Šeòlas. Hebrajiškas žodis, atitinkantis graikiškąjį terminą „Hadas“. Jis reiškia kapą bendrąja prasme, o ne vieno žmogaus kapavietę (Pr 37:35, išn.; Ps 16:10, išn.; Apd 2:31, išn.).

Šėtonas. Hebrajiškas žodis *satan* reiškia „priešininkas“. Kai originalo kalbomis jis vartojamas su žymimuoju artikeliu, juo įvardijamas didžiausias Dievo priešininkas Šėtonas, dar vadinamas Velniu (Job 1:6; Mt 4:10; Apr 12:9).

Šiekštas. Bausmės priemonė. Šiekštai buvo įvairūs: vienais surakindavo kojas, kitais – kojas, rankas ir sprandą, dėl to kalinys sėdėdavo sulinkęs (Jer 20:2; Apd 16:24).

Švarumas. Biblijoje kalbama ne tik apie fizinę švarą. Švaru taip pat yra tai, kas nesuteršta moraline ar dvasine prasme, kas be dėmės. Mozės Įstatyme kalbama ir apie apeiginį švarumą (Kun 10:10; Ps 51:7; Mt 8:2; 1Ko 6:11).

Šventasis ženklas. Žvilgi aukso plokštelė, kurioje buvo išraižyti hebrajiški žodžiai, reiškiantys „Jehova yra šventas“. Buvo pritvirtintas ant vyriausiojo kunigo turbano (Iš 39:30). (Žr. priedą B5.)

Šventavietė. Garbinimo apeigų vieta, paprastai ant kalvos, kalno ar kokios pakylos. Nors kartais šventavietėse būdavo garbinamas Jehova, dažniausiai jos siejamos su netikrų dievų garbinimu (Sk 33:52; 1Ka 3:2; Jer 19:5).

Šventykla, šventovė. Vieta, skirta garbinimo apeigoms. Dažniausiai turima omenyje Padangtė arba Jeruzalės šventykla. Pirmoji šventykla, kurią pastatė Saliamonas, buvo sugriauta babiloniečių. Po sugrįžimo iš Babilonijos tremties šventyklą pastatė Zerubabelis, tačiau ji irgi buvo sugriauta. Vėliau šventyklą atstatė Erodas I Didysis. Biblijoje šventykla neretai vadinama Jehovos Namais (Ezr 1:3; 6:14, 15; 1Me 29:1; 2Me 2:4; Mt 24:1). Šventove taip pat vadinama Dievo buveinė danguje (Iš 25:8, 9; 2Ka 10:25; 1Me 28:10; Apr 11:19). (Žr. priedus B8 ir B11.)

Šventyklos tarnai. Hebrajiškai *netinim* (išvertus – „duotieji“). Jehovos šventyklon atiduoti tarnauti neizraelitai. Dauguma jų, matyt, buvo kilę iš gibeoniečių, kuriems Jozuė uždėjo prievolę rinkti malkas ir nešti vandenį Jehovos aukurui (Joz 9:23, 27; 1Me 9:2; Ezr 8:17).

Šventoji. Didesnė už Šventų Šventčiausiąją ir nuo jos atskirta priekinė Padangtės, vėliau šventyklos, patalpa. Padangtės Šventojoje stovėjo auksinis žibintuvas, auksinis smilkalų aukuras, atnašinės duonos stalas, buvo laikomi aukso reikmenys. Šventyklos Šventojoje stovėjo auksinis aukuras, aukso žibintuvai ir dešimt atnašinės duonos stalų (Iš 26:33; Hbr 9:2). (Žr. priedą B5 ir B8.)

Šventoji dvasia. Nematoma Dievo veikiamoji jėga, kuria jis naudojasi vykdydamas savo valią. Ta jėga šventa todėl, kad Jehova daro tik tai, kas tyra ir teisinga, ir kad pasitelkęs tą jėgą įgyvendina savo šventą valią (Lk 1:35; Apd 1:8).

Šventstulpis. Tiesus stulpas, paprastai iš akmens, dažniausiai falo formos. Vaizdavo Baalą ar kitus netikrus dievus (Iš 23:24).

Šventumas. Jehovos ypatybė; visiškas moralinis tyrumas (Iš 28:36; 1Sa 2:2; Pat 9:10; Iz 6:3). Hebrajų kalbos žodis, kalbant apie žmones (Iš 19:6; 2Ka 4:9), gyvūnus (Sk 18:17), įvairius dalykus, daiktus (Iš 28:38; 30:25; Kun 27:14), kokią nors vietą (Iš 3:5; Iz 27:13), metą, laikotarpį (Iš 16:23; Kun 25:12) ir darbus (Iš 36:4), nusako ką nors, kas paskirta ar atiduota šventajam Dievui Jehovai ar jo tarnystei. Biblijos graikiškojoje dalyje žodžiai, verčiami „šventas“, „šventumas“, irgi taikomi kalbant apie tai, kas paskirta Dievui. Šie žodžiai taip pat reiškia tyrą asmens elgesį (Mk 6:20; 2Ko 7:1; 1Pt 1:15, 16).

Šventų Švenčiausioji. Galinė Padangtės ir šventyklos patalpa, kurioje stovėjo Sandoros Skrynia. Pagal Mozės Įstatymą į Šventų Švenčiausiąją įžengti galėjo tik vyriausiasis kunigas ir tik kartą metuose, Permaldavimo dieną (Iš 26:33; Kun 16:2, 17; 1Ka 6:16; Hbr 9:3).

T

Talentas. Didžiausias hebrajų piniginis ir masės vienetas. Svėrė 34,2 kg. Graikų talentas buvo mažesnis ir svėrė apie 20,4 kg (1Me 22:14; Mt 18:24). (Žr. priedą B14.)

Tamūzas. 1) Dievybė, kurią, anot Biblijos, Jeruzalėje apraudojo Dievui neištikimos hebrajų moterys. Manoma, kad seniau buvo toks karalius, vardu Tamūzas, ir kad po jo mirties žmonės jį sudievino. Šumerų raštuose jis vadinamas Dumūziu ir žinomas kaip vaisingumo deivės Inanos (babiloniečių Ištarė) sugyventinis ar meilužis (Ez 8:14). 2) Iš Babilonijos tremties grįžę žydai taip vadino ketvirtą religinio kalendoriaus (dešimtą pasaulietinio kalendoriaus) mėnesį. Jis atitiko laikotarpį nuo birželio vidurio iki liepos vidurio (Žr. priedą B15).

Tarpininkas. Asmuo, tarpininkaujantis sutaikant dvi šalis. Kaip sakoma Biblijoje, Mozė buvo Įstatymo sandoros tarpininkas, o Jėzus – naujosios sandoros tarpininkas (Gal 3:19; 1Ti 2:5).

Taršišo laivai. Iš pradžių taip buvo vadinami laivai, plaukiantys į senovės Taršišą (dabar Ispanija). Galiausiai, regis, šitaip imta vadinti didelius laivus, pritaikytus tolimoms kelionėms. Saliamonas ir Juozapatas tokių laivų buvo įsigiję prekybos tikslams (1Ka 9:26; 10:22; 22:48).

Tartaras. Biblijos graikiškojoje dalyje Tartaru metaforiškai vadinama vieta, į kurią Nojaus dienomis buvo nublokšti nusidėję angelai (2 Pt 2:4). Čia pavartotas veiksmažodis *tartaroo*, tačiau tai nereiškia, kad Petras turėjo omenyje pagonių mitologinį Tartarą – tamsų požeminį kalėjimą, kur buvo kalinami žemesni dievai. Anuos nusidėjusius angelus Dievas tiesiog išvarė iš dangiškųjų buveinių, atėmė iš jų aukštą padėtį, ir tie, kalbant perkeltine prasme, atsidūrė tirštoje dvasinėje tamsoje ir dėl to nemato aiškios Dievo valios. Be to, šių maištininkų ir jų valdovo Šėtono ateitis labai niūri – jų laukia sunaikinimas. Taigi Tartaru vaizdžiai vadinamas prieš Dievą sukilusių angelų visiškas nužemini-

mas. „Bedugnė“, apie kurią kalbama Apreiškimo 20:1–3, nėra Tartaras.

Taurininkas. Pareigūnas, kuris patiekdavo valdovui vyną ir kitus gėrimus. Tokia tarnyba buvo labai garbinga, o kai kurie taurininkai, pelnę valdovo pasitikėjimą, tapdavo jo patarėjais (Pr 40:1, 2, 11; Neh 1:11; 2:1).

Tebėtas. Iš Babilonijos tremties grįžę žydai taip vadino dešimtą religinio kalendoriaus (ketvirtą pasaulietinio kalendoriaus) mėnesį. Jis atitiko laikotarpį nuo gruodžio vidurio iki sausio vidurio. Paprastai šis mėnuo vadinamas tiesiog dešimtu mėnesiu (Est 2:16). (Žr. priedą B15.)

Teisėjai. Vyrai, kuriuos Jehova siųsdavo gelbėti tautos tais laikais, kai Izraelis dar neturėjo karaliaus (Ts 2:16).

Teismo diena. Diena, arba laikotarpis, kai tam tikri žmonės, tautos ir apskritai visa žmonija turi atsiskaityti Dievui. Teismo diena Biblijoje kai kur vadinamas metas, kai kam nors įvykdoma pelnyta mirties bausmė, taip pat metas, kai žmonėms bus suteikta galimybė išsigelbėti ir gauti amžiną gyvenimą. Jėzus Kristus ir apaštalai kalbėjo apie tam tikrą Teismo dieną, kai bus teisiami ne tik gyvieji, bet ir mirusieji (Mt 12:36).

Teismo pakyla. Paprastai po atviru dangumi pastatyta pakyla su laiptais, kur sėdėdavo valdžios vyrai. Nuo pakylos jie kreipdavosi į žmones ir skelbdavo sprendimus. Biblijoje taip pat minimos „Dievo teismo pakyla“ ir „Kristaus teismo pakyla“, prieš kurias turės stoti visa žmonija (Rom 14:10; 2Ko 5:10; Jn 19:13).

Teisumas. Biblija moko, kad teisu yra tai, kas atitinka Dievo nustatytas gėrio ir blogio normas (Pr 15:6; Įst 6:25; Pat 11:4; Sof 2:3; Mt 6:33).

Terafai. Šeimos dievukai, į kuriuos kartais būdavo kreipiamasi buriant (Ez 21:21, išn.). Terafų būta žmogaus pavidalo ir dydžio, būta ir daug mažesnių (Pr 31:34; 1Sa 19: 13, 16, išn.). Kaip rodo archeologiniai radiniai iš Mesopotamijos, tas, kam priklausė terafai, galėjo pretenduoti į šeimos paveldą. (Galbūt todėl ir Rachelė buvo paėmusi tėvo terafus.) Regis, izraelitai tokio papročio neturėjo, vis dėlto teisėjų ir karalių laikais terafai buvo naudojami stabmeldiškose apeigose. Terafus sykiu su kitais stabais naikino Dievui ištikimas karalius Jošijas (Ts 17:5; 2Ka 23:24, išn.; Oz 3:4, išn.).

Tišris. Žr. ETANIMAS.

Tremtis. Prievartinis iškeldinimas iš gimtojo krašto ar namų. Dažnai žmones tremtin išvarydavo užkariautojai. Hebrajiškas žodis reiškia „išvykimas“. Izraelio tautos istorijoje buvo dvi tremtys. Šiaurinės dešimties giminių karalystės gyventojus į tremtį išvarė asirai. Veliau į Babiloniją buvo ištremti pietinės dviejų giminių karalystės gyventojai. Tiek vieni, tiek kiti į savo kraštą grįžo valdant Persijos valdovui Kyrui (2Ka 17:6; 24:16; Ezr 6:21).

Trimitas. Metalinis pučiamasis instrumentas, skirtas ženklui duoti ar muzikuoti. Kaip rašoma Skaičių 10:2, Jehova liepė nukaldinti du sidabrinius trimitus, kad tam tikrais jų garsais būtų galima sušaukti bendruomenę, duoti ženklą stovyklai kilti į kelią, taip pat skelbti kovinę parengtį. Šie trimitai tikriausiai buvo tiesūs ir skyrėsi nuo lenktų, padarytų iš gyvulių ragų. Tam tikri trimitai buvo naudojami muzikuojant šventykloje. Biblijoje vaizdinga kalba rašoma, kad Jehovos nuosprendžiai ir kitokios jo valios apraiškos palydimos tarsi trimito garsų (2Me 29:26; Ezr 3:10; 1Ko 15:52; Apr 8:7–11:15).

Turbanas. Vyniojamas galvos apdangalas. Vyriausiasis kunigas nešiojo geriausio lino turbaną, ant kurio priekyje mėlyna virvele buvo pririšta auksinė plokštelė. Karalius irgi nešiodavo turbaną ir ant jo dėdavosi karališką vainiką. Jobas perkeltine prasme kalbėjo, kad tvirtai laikosi teisingumo, tarsi būtų užsidėjęs jį ant galvos lyg turbaną (Iš 28:36, 37; Job 29:14; Ez 21:26).

U

Ugnies ežeras. Biblijoje minimas „degantis ugnies ir sieros ežeras“, dar vadinamas „antrąja mirtimi“. Į jį, taip sakant, bus įmesti neatgailaujantys nusidėjėliai, Velnias, mirtis ir Hadas. Kadangi dvasinėms esybėms, mirčiai ir Hadui ugnimi padaryti žalos neįmanoma, galime daryti išvadą, kad ugnies ežeras yra tik įvaizdis. Jis reiškia sunaikinimą, o ne amžino kankinimo vietą (Apr 19:20; 20:14, 15; 21:8).

Uolektis. Ilgio matavimo vienetas, maždaug lygus atstumui nuo alkūnės iki vidurinio piršto galo. Izraelitai dažniausiai matuodavo 44,5 cm uolektimi, bet buvo žinoma ir per plaštaką ilgesnė 51,8 cm uolektis (Pr 6:15; Lk 12:25). (Žr. priedą B14.)

Urimai ir Tumimai. Tam tikros priemonės, kuriomis, panašiai kaip burtais, vyriausiasis

kunigas naudodavosi, kai reikėdavo sužinoti Dievo valią tautai svarbiais klausimais. Urimai ir Tumimai buvo įdedami į vyriausiojo kunigo antkrūtinį jam einant į Padangtę. Regis, jais buvo naudojamasi iki to meto, kai babiloniečiai sunaikino Jeruzalę (Iš 28:30; Neh 7:65).

Uždanga. Dailiai išaustas ir kerubų atvaizdais išsiuvinėtas audeklas, skyręs Padangtės, o vėliau – šventyklos Šventąją nuo Šventų Švenčiausiosios (Iš 26:31; 2Me 3:14; Mt 27:51; Hbr 9:3) (Žr. priedą B5.)

Užstatas. Koks nors daiktas, kurį skolininkas duoda skolintojui kaip laidą, kad ateityje skolą grąžins. Kad būtų apgintos vargingų ir paprastų žmonių teisės, Mozės Įstatyme buvo tam tikrų nurodymų, kaip su gautu užstatu dera elgtis (Iš 22:26; Ez 18:7).

V

Velnias. Taip verčiamas graikų kalbos žodis *diabolos*, reiškiantis „šmeižikas“. Šiuo žodžiu Biblijos graikiškojoje dalyje vadinamas Šėtonas, nes jis apšmeižė Jehovą ir visaip juodina jo šventą vardą (Mt 4:1; Jn 8:44; Apr 12:9).

Viešpaties vakarienė. Jėzaus mirties minėjimas. Per jį buvo valgoma duona be raugo ir geriamas vynas, vaizduojantys Kristaus kūną ir kraują. Krikščionys laikosi Biblijos paliepimo minėti šį įvykį, todėl Viešpaties vakarienė vadinama ir tiesiog Minėjimu (1Ko 11:20, 23–26).

Vynmaišis. Maišas vynui laikyti. Buvo daromas iš gyvulio, pavyzdžiui, ožkos ar avies, odos. Vynas buvo pilamas į naujus vynmaišius, kad šie atlaikytų spaudimą, susidarantį dėl anglies dioksido, išsiskiriančio vynui fermentuojantis. Seni vynmaišiai spaudimo neatlaiko, nes yra praradę elastingumą (Joz 9:4; Mt 9:17).

Vyno spaudykla. Paprastai tai buvo dvi duobės, iškirstos kalkakmenyje – viena aukščiau, kita žemiau – ir sujungtos mažu latakėliu. Viršutinėje duobėje buvo minamos vynuogės ir jų sultys sutekėdavo į apatinę duobę. Dievo nuosprendžio vykdymas vaizdžiai palyginamas su vynuogių mynimu spaudykloje (Iz 5:2; Apr 19:15).

Vyresnysis. Žr. SENIŪNAS.

Vyriausiasis kunigas. Kunigas, pagal Mozės Įstatymą atstovaujantis tautai Dievo akivaizdoje ir vadovaujantis kitiems kunigams (2Me 26:20; Ezr 7:5). Tik vyriausiasis kunigas galėjo įeiti į Šventų Švenčiausiąją – galinę Padangtės, vėliau šventyklos, patalpą. Tą jis darydavo kartą per metus, Permaldavimo dieną. Jėzus Kristus irgi vadinamas vyriausiuoju kunigu (Kun 16:2, 17; 21:10; Mt 26:3; Hbr 4:14).

Viršustulpė. Dekoruota viršutinė kolonos dalis. Dvi kolonos prie Saliamono pastatytos šventyklos įėjimo, vadinamos Jachinu ir Boazu, buvo papuoštos didelėmis viršustulpėmis (1Ka 7:16). (Žr. priedą B8.)

Z

Zivas. Iš pradžių taip buvo vadinamas antras hebrajų religinio kalendoriaus (aštuntas pasaulietinio kalendoriaus) mėnuo. Jis atitiko laikotarpį nuo balandžio vidurio iki gegužės vidurio. Iš Babilonijos tremties grįžę žydai šį mėnesį vadino ijaru, kaip rodo Talmudas ir kiti to laiko raštai (1Ka 6:37). (Žr. priedą B15.)

Ž

Ženklas. Tam tikras reikšmingas dalykas, veiksmas, aplinkybės ar nepaprastas reiškinys, patvirtinantis arba pranašaujantis apie kokį kitą dalyką ar įvykį (Pr 9:12, 13; 2Ka 20:9; Mt 24:3).

Žydai. Žlugus dešimties Izraelio giminių karalystei, taip imta vadinti žmones iš Judo giminės (2Ka 16:6). Izraelio tautos likučiui grįžus iš Babilonijos tremties, žydais imta vadinti žmones iš visų Izraelio giminių (Ezr 4:12). Vėliau žydais vadino visus izraelitus, nesvarbu, kur jie gyveno (Est 3:6). Apaštalas Paulius šį žodį vartojo ir perkeltine prasme. Jis rašė, kad tautybė krikščionių bendruomenėje neturi jokios reikšmės (Rom 2:28, 29; Gal 3:28).

Žmogaus Sūnus. Evangelijose apie 80 kartų taip pavadintas Jėzus Kristus. Tuo pabrėžiama, kad Jėzus gimė iš moters ir kad buvo žmogus, o ne dvasinė esybė, persikūnijusi į fizinį kūną. Tai taip pat leidžia suprasti, kad būtent Jėzus išpildys tai, kas išpranašauta Danieliaus 7:13, 14. Hebrajiškosiose knygose šiais žodžiais kreipiamasi į pranašus Ezechielį ir Danielių. Tokiu kreipiniu pabrėžiamas skirtumas tarp netobulų Dievo žinios skelbėjų ir paties Dievo (Ez 3:17; Dan 8:17; Mt 19:28; 20:28).

Žvaigždininkas. Biblijoje žvaigždininku vadinamas astrologas – asmuo, kuris pagal Saulės, Mėnulio ir žvaigždžių judėjimą spėja ateities įvykius (Dan 2:27; Mt 2:1).

Priedas A

Biblijos vertimo principai	A1
Šio Biblijos vertimo ypatumai	A2
Kaip Biblija išliko iki mūsų dienų	A3
Dievo vardas hebrajiškojoje Biblijos dalyje	A4
Dievo vardas graikiškojoje Biblijos dalyje	A5
Schema: Judo ir Izraelio pranašai ir karaliai	A6
Svarbiausi Jėzaus gyvenimo žemėje įvykiai	A7

A1 Biblijos vertimo principai

Biblija buvo parašyta senovės hebrajų, aramėjų ir graikų kalbomis. Šiandien tas kalbas moka vos vienas kitas žmogus, todėl tiems, kas nori Bibliją skaityti, reikalingas vertimas. Visa Biblija ar bent jos dalis dabar jau išversta į maždaug 3000 kalbų. Kokie turėtų būti Biblijos vertimo principai ir kaip jais vadovautasi rengiant „Naujojo pasaulio“ vertimą?

Kai kurių nuomone, prie to, kas buvo išreikšta originalo kalbomis, skaitytoją labiausiai priartintų grynai pažodinis, tarpueilinio stiliaus vertimas. Tačiau taip manyti nebūtų visiškai teisinga. Aptarkime kelias priežastis.

- Nėra tokių dviejų kalbų, kurių gramatika, žodynas ir sakinių struktūra būtų visiškai vienoda. Hebraistikos profesorius S. R. Draiveris (Driver) rašė: „Kalbos skiriasi ne tik savo gramatika ir leksika, bet ir [...] pačia minčių raiška sakinyje.“ Skirtingomis kalbomis kalbantys žmonės mąsto skirtingai. Todėl, pasak profesoriaus, „ir sakiniai įvairiomis kalbomis formuluojami nevienodai“.
- Jokia šiuolaikinė kalba savo žodynu ir gramatika tiksliai neatitinka biblinės hebrajų, aramėjų ir graikų kalbos, todėl pažodinis Biblijos vertimas būtų neaiškus ir kai kada net iškreiptų prasmę.
- Žodžio ar posakio reikšmė gali kisti priklausomai nuo konteksto, kuriame jis pavartotas.

Tiesa, kai kurias Biblijos eilutes įmanoma versti pažodžiui, tačiau vertėjas turi tai daryti labai apdairiai.

Pažiūrėkime kelis pavyzdžius, kada pažodinis vertimas gali būti klaidinantis.

- Žodžiai „miegoti“, „užmigti“ Biblijoje vartojami tiek kalbant apie miegą tiesiogine prasme, tiek kalbant apie mirtį (Mato 28:13; Apaštalų darbų 7:60, išn.). Kontekstuose, kur kalbama apie mirtį, Biblijos vertėjai, nenorėdami šiuolaikinio skaitytojo suklaidinti, gali pasakyti, kad asmuo „miega mirties miegu“ arba tiesiog „mirė“ (1 Korintiečiams 7:39; 1 Tesalonikiečiams 4:13).
- Laiške efeziečiams apaštalas Paulius pavartojo pasakymą, kurį pažodžiui būtų galima išversti „žmonių žaidimas kauliukais“ (Efeziečiams 4:14). Šis senovinis frazeologizmas yra aliuzija į tai, kad lošiant kauliukais dažniausiai būdavo sukčiaujama. Pažodinis frazeologizmo vertimas daugelyje kalbų neperteiktų reikiamos minties. Prasmė aiškesnė tampa išvertus šį pasakymą „žmonių suktybė“.
- Romiečiams 12:11 pavartotas graikiškas pasakymas pažodžiui reiškia „[būkite] verdantys dvasia“. Bet tokia formuluotė gali būti suprasta klaidingai, tad šiame vertime pasakyta „liepsnokite dvasia“.
- Viena frazė, kurią Jėzus ištarė sakydamas žymųjį Kalno pamokslą, neretai perteikiama maždaug taip: „Palaiminti vargšai dvasia“ (Mato 5:3). Toks vertimas, nors gana pažodiškas, yra sunkiai suprantamas. Skaitytojas net gali pamanyti, kad čia kalbama apie ribotus, skurdžios dvasios žmones. Jėzus iš tikrųjų čia norėjo pasakyti, kad laimingas ne tas, kuris turtingas materialinių gėrybių, o tas, kuris suvokia savo dvasinį neturtą ir pripažįsta, kad jam reikia Dievo (Luko 6:20). Taigi originalo prasmę tiksliau perteikia tokie pasakymai kaip „laimingi ieškantys Dievo“ arba „laimingi tie, kurie rūpinasi savo dvasiniais poreikiais“.

ΟΙΠΤΩΧΟΙ ΤΩΠΝΕΥΜΑΤΙ

MATO 5:3

Pažodinis vertimas: „elgetaujantys dvasios“

Prasmė: „ieškantys Dievo“

- Hebrajiškas žodis, daugelyje kontekstų išverstas žodžiu „pavydas“, reiškia kankinantį jausmą dėl mylimo žmogaus neištikimybės arba kartėlio jausmą dėl kito gerovės ar sėkmės (Patarlių 6:34; Izaijo 11:13). Tačiau tas pats žodis kartais įgauna ir teigiamą prasmę. Pavyzdžiui, juo įvardijamas Jehovos uolumas ir užsidegimas ginti ir saugoti savo tarnus. Jehova yra Dievas, „reikalaujantis visiškos

ištikimybės“, – tai dar vienas variantas, kaip gali būti verčiamas šis žodis (Išėjimo 34:14; 2 Karalių 19:31; Ezechielio 5:13; Zacharijo 8:2). Tas pats hebrajiškas žodis vartojamas ir kalbant apie Dievo tarnų uolumą, jų nesitaikstymą su neištikimybe Dievui (Skaičių 25:11; Psalmyno 69:9; 119:139).

- Hebrajiškas žodis, kurio pagrindinė reikšmė „ranka“, turi ir daug kitų reikšmių. Atsižvelgiant į kontekstą, jis verčiamas „valdžia“, „dosnumas“, „galia“ (2 Samuelio 8:3; 1 Karalių 10:13; Patarlių 18:21). Lietuviškajame „Naujojo pasaulio“ vertime yra daugiau kaip 30 šio žodžio vertimo variantų.

Iš to, ką aptarėme, galima padaryti tokią išvadą: verčiant Bibliją neįmanoma kiekvienam originalo kalbos žodžiui parinkti po vieną atitikmenį ir visur nuosekliai jį vartoti. Vertėjui tenka gerai pagalvoti, kokie žodžiai taikliausiai išreikštų tekste glūdinčią mintį. Maža to, sakinius jis turi formuluoti pagal savo kalbos gramatikos taisykles, kad skaitytojui tekstas būtų aiškus ir suprantamas.

יָד

Hebrajiškas žodis *jad* („ranka“) atsižvelgiant į kontekstą gali būti verčiamas „valdžia“, „dosnumas“, „galia“ ir kitaip

Kita vertus, reikia atsargumo, kad vertimas netaptų visiška parafraze. Jei Biblijos vertėjas tik laisvai atpasakotų bendrą mintį taip, kaip pats ją supranta, būtų neišvengta nukrypimų nuo prasmės. Į jo pateikiamą teksto interpretaciją lengvai įsiskverbtų jo paties įsitikinimai arba jis nejučia praleistų svarbias detales. Tad nors Biblijos parafrazės yra lengvai skaitomos, laisvas vertimas kai kada atima iš skaitytojo galimybę sužinoti, kas iš tikrųjų tekste norėta pasakyti.

Gali atsitikti taip, kad Biblijos vertime atsispindės paties vertėjo religinės pažiūros. Pavyzdžiui, Mato 7:13 pasakyta: „Erdvus kelias veda į pražūtį.“ Kai kurie vertėjai – matyt, dėl savo religinių įsitikinimų – graikišką žodį, reiškiantį „pražūtis“, čia išvertė žodžiu „pragaras“.

Vertėjas taip pat turėtų nepamiršti, kad Biblija buvo parašyta kasdiene paprastų žmonių kalba, kokia kalbėjo žemdirbiai, piemenys, žvejai (Nehemijo 8:8, 12; Apaštalų darbų 4:13). Taigi Biblijos vertimas turėtų būti suprantamas visiems nuoširdiems žmonėms, kad ir kokio išsilavinimo jie

būtų. Gerame vertime mintys bus išreikštos aiškiai, paprastai, o keblių, vidutiniam skaitytojui nežinomų formuluočių bus vengiama.

Nemažai Biblijos vertėjų savavališkai nusprendžia nerašyti Dievo vardo Jehova, nors senuosiuose Biblijos rankraščiuose jis yra (žr. priedą A4). Vertėjai jį pakeičia žodžiu „Viešpats“. O kai kuriuose vertimuose apskritai sunku įžvelgti faktą, kad Dievas turi vardą. Pavyzdžiui, Jėzaus maldos žodžiai, užrašyti Jono 17:26, perteikiami taip: „Aš apreiškiau jiems tave.“ Arba štai žodžiai iš Jono 17:6 verčiami: „Aš apreiškiau tave žmonėms, kuriuos man davei.“ Tačiau tikslus Jėzaus maldos žodžių vertimas būtų toks: „Aš apreiškiau jiems *tavo vardą*“ ir „aš apreiškiau *tavo vardą* žmonėms, kuriuos man davei“.

Kai anglų kalba išėjo „Naujojo pasaulio“ vertimas, pirmosios laidos pratarmėje buvo parašyta: „Mūsų vertimas nėra Šventojo Rašto parafrazė. Kiek leidžia šiuolaikinės anglų kalbos taisyklės, stengėmės versti kuo pažodiškiau. Tačiau žiūrėjome, kad raiška dėl pažodiškumo netaptų gremėzdiška ir mintys nepasislėptų.“ Taigi „Naujojo pasaulio“ Biblijos vertimo komisija laikėsi vidurio: stengėsi, kad jų vertimas atspindėtų originalo kalbos žodyną ir frazeologiją, bet sykiu vengė tokių formuluočių, kurios skambėtų keistai ir mintį perteiktų neaiškiai. Visų tų pastangų vaisius yra Biblijos vertimas, kurį lengva skaityti ir kuris patikimai perteikia žinią nuo Dievo (1 Tesalonikiečiams 2:13).

Patikimo Biblijos vertimo ypatumai

- Šventas Dievo vardas sugrąžintas į tekstą – ten, kur ir turėtų būti (Mato 6:9).
- Tiksliai perteikiamos mintys, kurias Dievas kadaise įkvėpė užrašyti (2 Timotiejui 3:16).
- Pažodinės formuluotės vartojamos tiek, kiek leidžia kalbos, į kurią verčiama, leksika ir gramatika.
- Tais atvejais, kai pažodinis vertimas prasmę iškreiptų ar jos neperteiktų aiškiai, mintis persakoma kitais žodžiais.
- Vertimo kalba yra natūrali, lengvai suprantama – tokia, kad būtų malonu skaityti (Nehemijo 8:8, 12).

A2 Šio Biblijos vertimo ypatumai

Biblijos graikiškosios dalies „Naujojo pasaulio“ vertimas į anglų kalbą buvo išleistas 1950-ais, o visos Biblijos – 1961 metais. Iš originalo kalbų išverstas Biblijos tekstas ilgainiui buvo parengtas daugiau kaip 210 kalbų, graikiškoji dalis 2011 metais buvo išleista ir lietuvių kalba. „Naujojo pasaulio“ vertimas yra tikslus ir aiškus, ir šiandien jį gali skaityti dešimtys milijonų skaitytojų.

Tačiau per pastaruosius penkis dešimtmečius daugelis kalbų pasikeitė. Todėl kad Biblija paliestų šiuolaikinio skaitytojo protą ir širdį, „Naujojo pasaulio“ vertimą buvo nutarta redaguoti. Tekstas buvo taisomas siekiant toliau išvardytų tikslų.

- **Kalba lengvai suprantama šiuolaikiniam skaitytojui.** Pavyzdžiui, kad būtų išvengta dviprasmybės, žodis „ateivis“ buvo pakeistas žodžiais „atvykėlis“, „svetimšalis“ (Luko 24:18; Apaštalų darbų 7:29). Taip pat vietoje pasenusio žodžio „sielinis“ buvo parinkti atitikmenys „kūniškas“, „fizinis“ (1 Korintiečiams 2:14; 15:44, 46). Kai kuriuose lietuviškuose Biblijos vertimuose žodis „pažinti“ vartojamas turint omenyje lytinius santykius, tačiau tokia reikšme šiandien šis žodis nebevartojamas, tad buvo nuspręsta jį versti aiškiau (Pradžios 4:1; 19:5). Mažai kas šiandien supranta ir bažnytinėje kalboje vartojamą žodį „išganymas“, todėl šiame vertime jis verčiamas žodžiu „išgelbėjimas“ (Psalmyno 62:1; 2 Korintiečiams 6:2).

  Hebrajiškas ir graikiškas žodžiai, reiškiantys „sėkla“, Biblijoje vartojami tiek kalbant apie augalus, tiek apie žmogaus palikuonius. Tačiau šiandien daugelyje kalbų žodžiu „sėkla“ vadinti žmogaus palikuonius nebėra įprasta, todėl šiame vertime lietuviški atitikmenys parinkti atsižvelgiant į kontekstą (Pradžios 1:11; 22:17; 48:4; Mato 22:24; Jono 8:37). Kontekstuose, susijusiuose su pažadu, ištartu Edeno sode (Pradžios 3:15), vietoj žodžio „sėkla“ vartojamas „palikuonis“ arba „palikuoniai“.

- **Aiškiau perteiktos biblinės sąvokos.** Kai kurioms sąvokoms, vartojamoms ankstesnėje šio vertimo redakcijoje ir kituose vertimuose, reikia paaiškinimo, kad skaitytojas teisingai jas suprastų. Pavyzdžiui, hebrajišku žodžiu „Šeolas“ ir graikišku „Hadas“ metaforiškai vadinama visų mirusiųjų buveinė. Daugeliui tie žodžiai nežinomi, o „Hadas“ gali būti suprastas klaidingai – taip kaip suprantamas graikų mitologijoje. Taigi žodžiai „Šeolas“ ir „Hadas“ dažniausiai verčiami žodžiu „kapas“, nes būtent tai ir turėjo omenyje Biblijos rašytojai (Psalmyno 16:10; Apaštalų darbų 2:27).

  Ankstesnėje „Naujojo pasaulio“ vertimo redakcijoje hebrajiškas žodis *nefeš* ir graikiškas *psyche* visur buvo verčiami žodžiu „siela“. Kadangi esama įvairių nuomonių dėl žodžio „siela“ reikšmės, toks nuoseklus vertimas padėjo skaitytojui matyti, kokiomis reikšmėmis hebrajišką ir graikišką žodžius vartojo Biblijos knygų rašytojai. Atsižvelgiant į kontekstą, tie žodžiai gali reikšti: 1) žmogų, 2) žmogaus gyvybę, 3) bet kurį gyvą padarą, 4) žmogaus troškimus ir jausmus, 5) negyvėlį. Tačiau kadangi žodį „siela“ dažnas šiandien supranta kitaip, buvo nuspręsta *nefeš* ir *psyche* versti pagal kontekstą (Pradžios 1:20; 2:7; Kunigų 19:28; Psalmyno 3:2; Patarlių 16:26; Mato 6:25). Vis dėlto kai kuriose poetinėse ir gerai žinomose eilutėse žodis „siela“ tekste buvo paliktas (Pakartoto Įstatymo 6:5; Psalmyno 131:2; Patarlių 2:10; Mato 22:37).

  Panašiai yra su žodžiu „inkstai“. Ten, kur Biblijos rašytojai vartojo šį žodį perkeltine prasme, jis verčiamas „giliausi jausmai“ arba „slapčiausios mintys“, o tiesioginė reikšmė pateikiama išnašoje (Psalmyno 7:9; 26:2; Apreiškimo 2:23).

  Žodis „širdis“ lietuvių kalboje, kaip ir hebrajų bei graikų kalbose, turi ir tiesioginę, ir perkeltinę reikšmę, dėl to dažniausiai kitais atitikmenimis nebuvo keičiamas. Tačiau ten, kur šio žodžio reikšmė skaitytojui nebūtų aiški, ją stengtasi išversti aiškiau. Pavyzdžiui, Patarlių knygoje pasakymas „neturi širdies“ išverstas „neturi sveiko proto“ arba „neturi (sveikos) nuovokos“ ir panašiai (Patarlių 6:32; 7:7). Kitos sąvokos, pavyzdžiui, „riebus“, „kūnas“,

„ragas“, irgi buvo verčiamos atsižvelgiant į kontekstą (Pradžios 45:18; Mokytojo 5:6; Jobo 16:15). Kai kurios iš tų sąvokų įtrauktos į šio Biblijos vertimo žodynėlį.

Biblijos vertimo problemos buvo sprendžiamos su malda, atsakingai ir su pagarba pirmajai „Naujojo pasaulio“ vertimo komisijai už atliktą didžiulį darbą.

Kiti vertimo ypatumai

Šiame vertime yra nemažai išnašų. Daugumą jų galima suskirstyti į tokias kategorijas:

„Arba“	Kitas vertimo variantas, perteikiantis tą pačią ar panašią originalo kalbos žodžių prasmę (Pradžios 1:2 „vandenų gelmes“, Jozuės 1:8 „mąstyk apie ją“).
„Arba galbūt“	Kitas vertimo variantas, perteikiantis galimą kitokią mintį (Pradžios 21:6 „juoksis drauge su manimi“, Zacharijo 14:21 „kanaaniečio“).
„Pažod.“	Pažodinis vertimas iš hebrajų, aramėjų ar graikų kalbos arba pagrindinė originalo kalbos pasakymo reikšmė (Pradžios 30:22 „leido susilaukti vaikų“, Išėjimo 4:10 „lėtos kalbos“).
Paaiškinamosios išnašos	Vardų ir vietovardžių reikšmės (Pradžios 3:17 „Adomas“, Išėjimo 15:23 „Mara“); informacija apie svorio ir kitus matavimo vienetus (Pradžios 6:15 „uolektys“); paaiškinimai, ką tekste atstoja įvardis (Pradžios 38:5 „jis“); nuorodos į priedus ar žodynėlį (Pradžios 37:35 „kapas“, Mato 5:22 „Gehena“).

Šio vertimo „Įvade į Dievo Žodį“ apžvelgti kai kurie pagrindiniai Biblijos mokymai. Iškart po paskutinės Biblijos

knygos yra Biblijos knygų sąrašas, Biblijos žodžių rodyklė ir žodynėlis. Žodynėlio informacija padeda skaitytojui suprasti, kokia prasme Biblijoje vartojamos tam tikros sąvokos. Priedas A sudarytas iš tokių dalių: „Biblijos vertimo principai“, „Šio Biblijos vertimo ypatumai“, „Kaip Biblija išliko iki mūsų dienų“, „Dievo vardas hebrajiškojoje Biblijos dalyje“, „Dievo vardas graikiškojoje Biblijos dalyje“, „Schema: Judo ir Izraelio pranašai ir karaliai“ ir „Svarbiausi Jėzaus gyvenimo žemėje įvykiai“. Priedą B sudaro žemėlapiai, schemos ir kita informacija, vertinga Biblijos tyrinėtojui.

Prieš kiekvieną Biblijos knygą yra jos turinio apžvalga su nurodytais skyriais ir eilutėmis. Kiekvieno puslapio viduriniame stulpelyje pateiktos gretinamosios nuorodos į kitas su tekstu susijusias Biblijos eilutes.

A3 Kaip Biblija išliko iki mūsų dienų

Kad Biblija išliktų iki šių dienų, pasirūpino pats jos Autorius. Savo pranašą jis įkvėpė užrašyti tokius žodžius:

„Dievo žodis tveria amžinai“
(Izaijo 40:8).

Nors Biblijos rankraščių originalai, parašyti hebrajų, aramėjų ir graikų kalbomis, neišliko, šie pranašo Izaijo žodžiai yra teisingi. Kodėl galima taip teigti? Iš kur žinome, kad šiandien Biblijoje skaitome tą patį, kas joje buvo užrašyta iš pat pradžių?

DIEVO ŽODŽIO PERRAŠINĖTOJAI

Dievo Žodžio hebrajiškoji dalis išliko pirmiausia dėl to, kad Dievas jau nuo senų laikų buvo liepęs daryti jo nuorašus.* Pavyzdžiui, Izraelio karaliams Jehova buvo davęs įsakymą pasidaryti Įstatymo knygos nuorašą (Pakartoto Įstatymo 17:18). Be to, įpareigojo levitus tą Įstatymą saugoti ir jo mokyti Izraelio tautą (Pakartoto Įstatymo 31:26; Nehemijo 8:7). Tais laikais, kai žydai buvo ištremti į Babiloną, atsirado vadinamieji soferai, arba perrašinėtojai (Ezros 7:6). Bėgant laikui, jie padarė daug Biblijos hebrajiškosios dalies, kurią sudaro 39 knygos, nuorašų.

Tie perrašinėtojai darbavosi labai kruopščiai. Jų pradėtą darbą viduramžiais tęsė masoretai. Seniausias rastas visų hebrajiškųjų Biblijos knygų nuorašas, padarytas masoretų ir datuojamas 1008–1009 m. e. m., buvo pavadintas Leningrado kodeksu. XX a. viduryje, aptikus Negyvosios jūros ritinius (dar vadinami Kumrano rankraščiais), tarp jų rasta

* Viena iš priežasčių, kodėl tekstus reikėdavo perrašyti, buvo ta, kad senovėje naudotos rašomosios medžiagos buvo nepatvarios.

maždaug 220 Biblijos ritinių ir jų fragmentų. Jie daugiau kaip tūkstančiu metų senesni už Leningrado kodeksą. Palyginus Negyvosios jūros ritinius su Leningrado kodekso nuorašais galima tvirtai teigti: nors tarp jų esama nedidelių teksto skirtumų, tie skirtumai prasmės nekeičia.

O ką galima pasakyti apie visas 27 Biblijos graikiškosios dalies knygas? Jas parašė keli Jėzaus Kristaus apaštalai ir kai kurie kiti jo pirmieji mokiniai. Tęsdami žydų perrašinėtojų tradiciją, krikščionys darė tų knygų nuorašus (Kolosiečiams 4:16). Nors Romos imperatorius Dioklecianas ir daugelis kitų bandė visus krikščionių raštus sunaikinti, iki mūsų dienų išliko tūkstančiai jų fragmentų ir ritinių.

Krikščionių raštus buvo imtasi ir versti. Seniausi yra vertimai į senovės armėnų, koptų, etiopų, gruzinų, lotynų ir sirų kalbas.

KAIP BUVO ATKURTAS AUTENTIŠKAS BIBLIJOS TEKSTAS

Senoviniuose Biblijos nuorašuose esama skirtumų. Kaip tad žinoti, koks buvo originalo tekstas?

„Galima drąsiai teigti, kad nėra jokio kito senovinio veikalo, kurio išlikęs tekstas taip atitiktų originalųjį.“

Paimkime tokį pavyzdį. Tarkim, mokytojas paprašo šimtą mokinių perrašyti vieną knygos skyrių. Jeigu ta knyga pradingtų, būtų galima palyginti mokinių padarytas kopijas ir taip nustatyti, koks buvo pirminis tekstas. Tikėtina, kad kiekvienas iš tų šimto mokinių padarys klaidų, tačiau vargu ar visi padarys tas pačias. Panašiai ir mokslininkai, lygindami tūkstančius Biblijos rankraščių ir jos teksto fragmentų, gali nustatyti perrašinėtojų klaidas ir išsiaiškinti, koks buvo originalo tekstas.

Ar galime tad būti tikri, kad šiandien Biblijoje skaitome tas pačias mintis, kurios buvo užrašytos iš pradžių? Hebraistas V. Grinas (Green) apie Biblijos hebrajiškąją dalį sako: „Galima drąsiai teigti, kad nėra jokio kito senovinio veikalo, kurio išlikęs tekstas taip atitiktų originalųjį.“ O apie graikiškąją dalį, vadinamąjį Naująjį Testamentą, biblistas F. Brusas (Bruce) sako: „Lyginant su daugeliu literatūros klasikos kūrinių, kurių autentiškumu niekas nė nedrįsta abejoti, Naujojo Testamento autentiškumo įrodymų yra kur kas daugiau.“

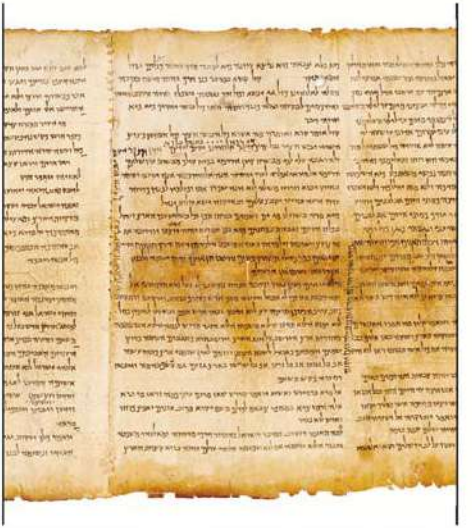

40 skyrius iš Izaijo knygos ritinio, rasto prie Negyvosios jūros (125–100 m. p. m. e.)

Palyginus šį rankraštį su tūkstančiu metų vėlesniais, tarp jų buvo rasti tik nežymūs skirtumai, daugiausia rašybos.

Izaijo knygos 40 skyrius iš Alepo kodekso – svarbaus masoretų padaryto nuorašo, datuojamo maždaug 930 m. e. m.

Jo nuomone, „jeigu Naujasis Testamentas būtų pasaulietinių raštų rinkinys, dėl jų autentiškumo veikiausiai nekiltų jokių abejonių“.

Biblijos hebrajiškoji dalis. „Naujojo pasaulio“ vertimas, išleistas 1953–1960 metais, remiasi R. Kitelio (Kittel) parengta *Biblia Hebraica*. Nuo tada hebrajiškasis tekstas buvo dar patikslintas. Ištyrus Negyvosios jūros ritinius ir kitus senovinius rankraščius, buvo išleistos naujesnės hebrajiškojo teksto redakcijos *Biblia Hebraica Stuttgartensia* ir *Biblia Hebraica Quinta*. Šių leidinių pagrindas yra Leningrado kodeksas, o išnašose palyginimui pateikti teksto variantai iš kitų šaltinių, tokių kaip samariečių Penkiaknygė, Negyvosios jūros ritiniai, Septuaginta (vertimas į graikų kalbą), targumai (vertimas į aramėjų kalbą), Vulgata (vertimas į lotynų kalbą) ir Pešita (vertimas į sirų kalbą). Rengiant šią „Naujojo pasaulio“ vertimo redakciją buvo atsižvelgta į *Biblia Hebraica Stuttgartensia* ir *Biblia Hebraica Quinta*.

Biblijos graikiškoji dalis. Antroje XIX a. pusėje biblistai B. Vestkotas (Westcott) ir F. Hortas (Hort) palygino tuo metu turimus Biblijos rankraščius ir fragmentus ir parengė graikiškojo teksto redakciją, kuri, jų nuomone, labiausiai atitiko originalo tekstą. Remiantis šiuo veikalu, XX a. viduryje buvo parengtas Biblijos graikiškosios dalies „Naujojo pasaulio“ vertimas. Naudotasi ir papirusų, datuojamų II ir III m. e. amžiumi, tekstais. Tačiau nuo XX a. vidurio tapo prieinama vis daugiau papirusų. Be to, remdamiesi naujausiais moksliniais tyrimais, biblistai E. Nestlė (Nestle) ir K. Alandas (Aland), taip pat Jungtinės Biblijos draugijos parengė naujas graikiškojo teksto redakcijas. Kai kurie tų tyrėjų atradimai atsispindi ir šioje „Naujojo pasaulio“ vertimo redakcijoje.

Iš tų naujesnių graikiškojo teksto redakcijų paaiškėjo, kad kai kurių eilučių, esančių kituose Biblijos vertimuose, originale nebuvo. Kadangi perrašinėtojai jas pridėjo vėliau, į šią „Naujojo pasaulio“ vertimo redakciją nuspręsta jų neįtraukti. Siekiant išlaikyti Biblijos teksto numeraciją, kokia nusistovėjo dar XVI amžiuje, praleisto teksto vietoje dedamas brūkšnys ir išnašoje skaitytojas nukreipiamas į paaiškinimą šiame priede (Mato 17:21; 18:11; 23:14; Morkaus 7:16;

9:44, 46; 11:26; 15:28; Luko 17:36; 23:17; Jono 5:4; Apaštalų darbų 8:37; 15:34; 24:7; 28:29; Romiečiams 16:24).

Taip pat nėra abejonių, kad Evangelijos pagal Morkų originalo tekste nebuvo nei ilgosios (16:9–20), nei trumposios pabaigos, taip pat Evangelijoje pagal Joną nebuvo eilučių 7:53–8:11. Pridėtasis tekstas į šią „Naujojo pasaulio“ vertimo redakciją neįtrauktas.

Atsižvelgiant į daugumos mokslininkų nuomonę dėl to, koks buvo originalo tekstas, padaryta ir daugiau pakeitimų. Pavyzdžiui, kai kuriuose rankraščiuose Mato 7:13 rašoma: „Įeikite pro ankštus vartus. Platūs *vartai* ir erdvus kelias veda į pražūtį.“ Ankstesniame Biblijos graikiškųjų raštų „Naujojo pasaulio“ vertimo leidime antrojo žodžio „vartai“ nerandame. Tačiau tyrinėjant senovinius rankraščius paaiškėjo, kad originalo tekste jis buvo, todėl dabartinėje redakcijoje vertimas atitinkamai pakoreguotas. Panašių patikslinimų yra ir kitose vietose, bet jie nežymūs ir esminės Dievo Žodyje išreikštos minties nekeičia.

2 Korintiečiams 4:13–5:4 iš nuorašo, daryto ant papiruso (maždaug 200 m. e. m.)

A4 Dievo vardas hebrajiškojoje Biblijos dalyje

Dievo vardas senojoje hebrajų kalboje rašomas keturiomis priebalsėmis יהוה. Hebrajiškojoje Biblijos dalyje jis pavartotas beveik 7000 kartų – nepalyginti daugiau nei bet kuris kitas vardas. Tos keturios raidės, vadinamos tetragrama, „Naujojo pasaulio“ vertime perrašomos vardu „Jehova“. Šventosios dvasios įkvėpti rašytojai Dievui priskiria nemažai titulų ir prievardžių, pavyzdžiui, „Visagalis“, „Aukščiausiasis“, „Viešpats“. Bet vienintelis tikrinis vardas, kuriuo jie Dievą įvardija, yra minėtoji tetragrama.

Dievo vardas senoviniais hebrajų rašmenimis, vartotais iki Babilonijos tremties

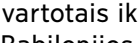

Dievo vardas hebrajų rašmenimis, vartotais po Babilonijos tremties

Dievas pats paakino rašytojus Biblijos tekste vadinti jį vardu. Štai pranašą Joelį įkvėpė parašyti: „Kiekvienas, kas šaukiasi Jehovos vardo, bus išgelbėtas“ (Joelio 2:32). Ir vienam psalmininkui davė mintį užrašyti tokius žodžius: „Težino žmonės, kad tu, kurio vardas Jehova, – tik tu esi Aukščiausiasis, valdovas visos žemės“ (Psalmyno 83:18). Vien Psalmyne – poetiniuose tekstuose, kuriuos Dievo garbintojai giedodavo ir balsu skaitydavo, – Jehovos vardą galima rasti apie 700 kartų. Kodėl gi tada Dievo vardo nėra daugelyje Biblijos vertimų? Kodėl „Naujojo pasaulio“ vertime pasirinkta vardo forma „Jehova“? Ir apskritai ką Dievo vardas reiškia?

Kodėl Dievo vardo nėra daugelyje Biblijos vertimų? Dėl įvairių priežasčių. Vienų požiūriu, visagaliam Dievui nereikia prisistatyti vardu, kad save iš visų išskirtų. Kiti, regis, seka judėjų tradicija – vardo nemini, bijodami netyčia kaip nors jį paniekinti. Dar kitų manymu, geriau Dievą vadinti tiesiog „Viešpačiu“ arba „Dievu“, nes niekas nežino, kaip tiksliai jo vardą reikėtų tarti. Bet šie įsitikinimai, kaip toliau matysime, neturi pagrindo.

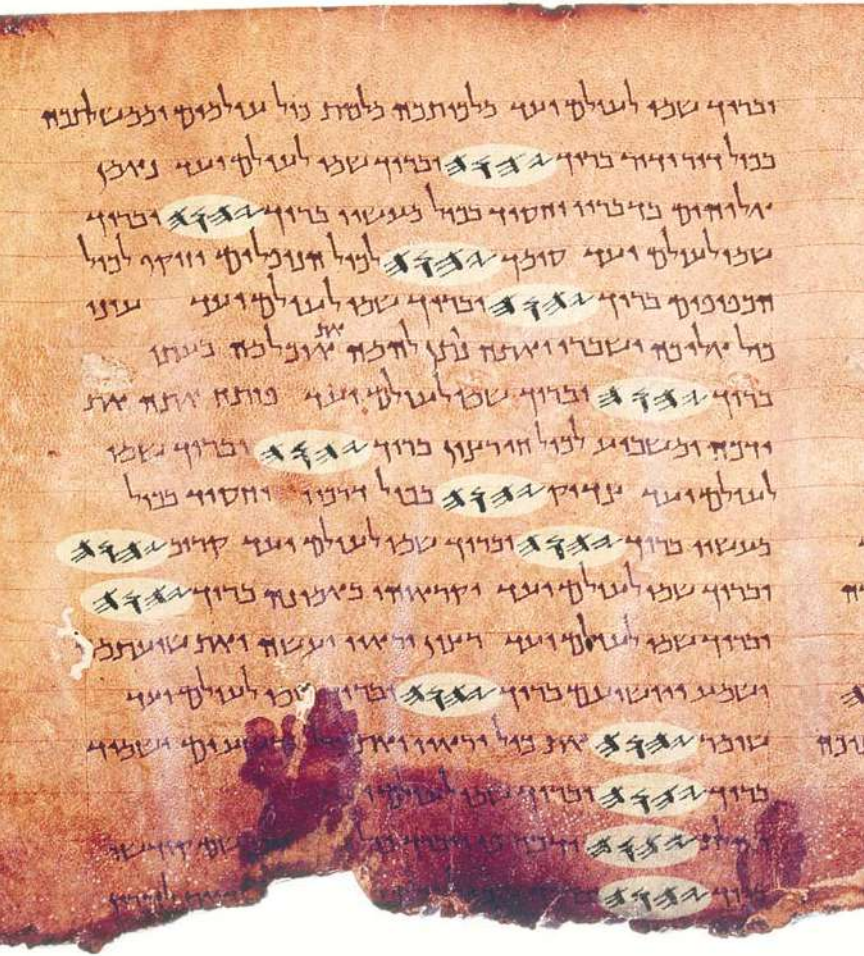

Vieno iš Negyvosios jūros ritinių, Psalmyno knygos, fragmentas (I m. e. a. pirma pusė). Tekstas parašytas hebrajų rašmenimis, vartotais laikotarpiu po Babilonijos tremties. Tetragrama visur rašoma kiek kitokiais, senesnių laikų, hebrajų rašmenimis.

- Tie, kas tvirtina, kad visagaliam Dievui vadintis vardu nereikia, ignoruoja svarbų faktą: seniausiuose šventųjų raštų nuorašuose (įskaitant tuos, kurie buvo padaryti dar prieš Kristų) Dievo asmeninis vardas yra. Kaip jau minėta, Dievo valia tas vardas jo Žodyje pavartotas apie 7000 kartų. Akivaizdu, Dievas nori, kad mes jį vadintume vardu.
- Vertėjai, kurie Dievo vardą praleidžia sekdami prietaringa judėjų tradicija, nepaiso kito svarbaus dalyko: nors kai kurie judėjai to vardo garsiai netardavo, šventraščių perrašinėtojai iš Biblijos nuorašų jo vis dėlto nepašalino. Kumrano olose, prie Negyvosios jūros, rastuose senoviniuose ritiniuose Dievo vardas užrašytas daug kartų. Kai kurie Biblijos vertėjai duoda suprasti, kad tekste originalo kalba tas vardas buvo, – vietoje jo didžiosiomis raidėmis rašo „VIEŠPATS“. Bet kyla klausimas: kodėl vertėjai žinodami, kad Dievo vardas Biblijos tekste randamas tūkstančius kartų, leidžia sau jį pakeisti arba visai pašalinti? Kas davė jiems tokią teisę? Belieka klausti jų pačių.
- Tie, kurie sako, kad Dievo nereikėtų vadinti vardu, nes niekas tiksliai nežino, kaip jį ištarti, vis dėlto dažnai taria Jėzaus vardą ir nekelia dėl to jokios problemos. O Jėzaus vardas iš jo mokinių lūpų pirmajame amžiuje skambėjo kitaip, nei iš daugumos krikščionių šiandien. Krikščionys žydai Jėzaus vardą tikriausiai tarė *Ješua,* o prievardį „Kristus“ – *Mašiah* (Mesijas). Graikakalbiai krikščionys jį vadino *Iesous Christos,* o kalbantys lotyniškai – *Iesus Christus.* Šventosios dvasios įkvėpimu Biblijoje buvo užrašytas graikiškas Jėzaus vardo variantas. Biblijos rašytojai nesistengė to vardo rašyti taip, kaip jis skambėjo hebrajiškai, – jie rinkosi vardo formą, kuri buvo įprasta ir patogi ištarti graikų kalboje. Panašaus principo laikėsi ir „Naujojo pasaulio“ Biblijos vertimo komisija: pasirinko formą „Jehova“, nors ji galbūt tiksliai ir neatitinka senosios hebrajiškos Dievo vardo tarties.

Kodėl „Naujojo pasaulio“ vertime pasirinkta Dievo vardo forma „Jehova“? Lietuvių kalboje keturias tetragramos raides יהוה atitinka priebalsės JHVH. Tetragramoje, kaip ir bet kuriame kitame senosios rašytinės hebrajų kalbos žodyje, nėra balsių. Kai ši kalba dar buvo gyva, skaitytojas žinojo, kokias balses į žodį įterpti.

Praėjus maždaug tūkstančiui metų nuo tada, kai hebrajiškoji Biblijos dalis buvo užbaigta, judėjų religijos žinovai sukūrė

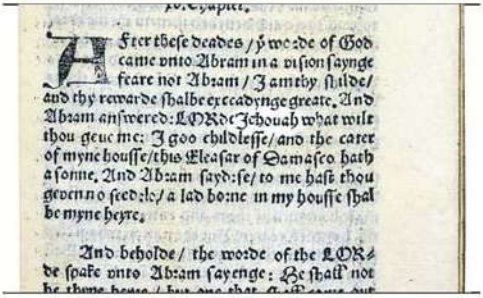

After these deades / ye worde of God came vnto Abram in a vision sayinge feare not Abram / I am thy shilde / and thy rewarde shalbe exceadynge greate. And Abram answered: LORde Jehouah what wilt thou geue me: I goo childlesse / and the eater of myne housse / this Eleasar of Damasco hath a sonne. And Abram sayd: se / to me hast thou geuen no seedde / a lad borne in my housse shal be myne heyre.

And beholde / the worde of the LORde spake vnto Abram sayenge: He shall not

Dievo vardas Pradžios 15:2 Viljamo Tindalio Penkiaknygės vertime (1530)

balsių žymėjimo sistemą – tekstą papildė ženklais, rodančiais, kokius balsius įterpti skaitant. Deja, tuo metu daugelis judėjų jau laikėsi prietaringo įsitikinimo, kad Dievo vardo garsiai tarti nevalia, ir tam vardui turėjo pakaitalų. Atrodo, kad perrašydami tetragramą jie kaskart prie jos pridėdavo *tų pakaitalų* balses, tad rankraščiai su balses žyminčiais ženklais nepadeda nustatyti, kaip iš tikrųjų Dievo vardas buvo tariamas hebrajiškai. Vienų teigimu, jis buvo „Jahvė“, kiti pateikia ir kitokių variantų. Viename Negyvosios jūros ritinyje, Kunigų knygos fragmente graikų kalba, Dievo vardas perrašomas *Iao*. Ankstyvųjų amžių graikų rašytojai pateikia dar ir tokius tarimo variantus: *Iae, Iabe, Iaoue*. Šiuo klausimu nieko negalime tvirtinti kategoriškai. Mes tiesiog nežinome, kaip Dievo tarnai senovėje jo vardą tarė hebrajiškai (Pradžios 13:4; Išėjimo 3:15). Žinome tik tiek, kad Dievas savo vardą pats ne kartą ištarė kalbėdamas saviesiems tarnams ir kad jie tuo vardu į jį kreipdavosi ir minėdavo kasdieniuose tarpusavio pokalbiuose (Išėjimo 6:2; 1Karalių 8:23; Psalmyno 99:9).

Tad kodėl „Naujojo pasaulio“ Biblijos vertimuose į įvairias kalbas pasirinkta forma „Jehova“ ar jos atitikmuo vietine kalba? Todėl, kad ši forma daugeliu kalbų vartojama nuo seno.

Štai Biblijoje anglų kalba Dievo vardas pirmą kartą pasirodė jau 1530 metais – Viljamas Tindalis (Tyndale) savo Penkiaknygės vertime pavartojo formą „Iehouah“. XVI amžiuje, kai Biblija buvo verčiama į pagrindines Europos kalbas, šią ar labai panašią formą pasirinko nemažai Biblijos vertėjų, įskaitant Sebastianą Miunsterį (Münster, lotynų k., 1534), Pjerą Roberą Olivetaną (Olivétan, prancūzų k., 1535), Antonijų

Bručiolį (Brucioli, italų k., 1540) ir Kasiodorą de Reiną (Reina, ispanų k., 1569).

Dievo vardo formą „Jehova“ galima atrasti ir senuosiuose rašytiniuose šaltiniuose lietuvių kalba. Vienas pavyzdys – Samuelio Boguslavo Chylinskio Biblijos vertimas, kurio dalis 1660 metais išspausdinta Londone. Paraštėje prie Pradžios 2:4, kur Dievo vardas tekste originalo kalba pasirodo pirmą kartą, įrašyta tokia vertėjo pastaba: *„Kame tas żodys WIESZPATS ira didziomis literomis, ten ira Żydyſzkas żodys JEHOVAH, aba trumpiaus JAH.“* Vardas „Jehova“ taip pat žinomas iš vėlesnių lietuvių rašytojų, tokių kaip Maironis, Liudas Gira, Bernardas Brazdžionis, kūrinių. Kad ir kokia vardo forma – Jehova ar Jahvė – būtų vartojama, verti dėmesio yra žymaus praeito amžiaus hebraisto Aleksandro Fransio Kerkpatriko (Kirkpatrick) žodžiai: „Svarbu yra ne kuo tiksliau ištarti, o suvokti, jog tai Tikrinis Vardas, ne koks bendrinis pavadinimas, kaip antai Viešpats.“

יהוה
Tetragrama JHVH: „jis daro, kad būtų“

הוה
Veiksmažodis HVH: „būti“

Ką Jehovos vardas reiškia? Vardas „Jehova“ kilęs iš hebrajų kalbos veiksmažodžio, reiškiančio „būti“, ir kai kurie biblistai mano, kad Dievo vardo prasmė sietina su priežastine to veiksmažodžio forma. Tokio požiūrio laikosi ir „Naujojo pasaulio“ Biblijos vertimo komisija. Jos supratimu, Dievo vardas reiškia „jis daro, kad būtų“. Biblistai šiuo klausimu vienos nuomonės neturi, todėl ir mes nenorime nieko kategoriškai tvirtinti. Vis dėlto šis vardo reikšmės apibrėžimas Jehovai labai tinka. Jis yra Kūrėjas – padarė, kad būtų materialioji visata, sukūrė protingąsias esybes. Be to, jis visada padaro, kad būtų jo valia, – įgyvendina visus savo užmojus.

Vardui „Jehova“ giminingas veiksmažodis randamas ir Išėjimo 3:14, kur pasakyta: „Aš būsiu, kuo norėsiu būti.“ Bet tas veiksmažodis Dievo vardo reikšmę nusako tik iš dalies, ir pacituotieji žodžiai visos Dievo vardo prasmės neatskleidžia. Tiesa, kad įgyvendintų kokį savo sumanymą, Jehova būna tuo, kuo pagal aplinkybes prireikia būti. Tačiau jo vardo reikšmė apima kur kas daugiau: Jehova daro, kad ir jo kūriniai būtų, kuo reikia, arba atliktų, kas reikia, – taip nė vienas jo užmojis nelieka neįvykdytas.

A5

Dievo vardas graikiškojoje Biblijos dalyje

Biblistai pripažįsta, kad asmeninis Dievo vardas, tetragrama (יהוה), Biblijos hebrajiškosios dalies originaluose buvo paminėtas beveik 7000 kartų. Bet daugelis jų neigia, kad šis vardas buvo graikiškosios dalies originaluose. Dėl to daugumoje šiuolaikinių „Naujojo Testamento“ vertimų Jehovos vardo nerandame. Netgi citatose iš hebrajiškųjų knygų, kuriose tetragrama yra, dauguma vertėjų rašo žodį „Viešpats“, o ne asmeninį Dievo vardą.

„Naujojo pasaulio“ Biblijos vertimo komisija nusprendė tokia tradicija nesekti. Šio vertimo graikiškojoje dalyje Jehovos vardas paminėtas 237 kartus. Komisija atsižvelgė į du svarbius veiksnius. 1) Šiandien turimi graikiškųjų Biblijos knygų rankraščiai nėra originalai. Dauguma iš tūkstančių nuorašų, išlikusių iki šių dienų, buvo padaryti praėjus mažiausiai porai šimtmečių po originalo parašymo. 2) Tuo metu šventųjų raštų perrašinėtojai darydami nuorašą arba patys pakeisdavo tetragramą graikišku žodžiu *Kyrios*, reiškiančiu „Viešpats“, arba perrašinėjo iš nuorašų, kuriuose tetragrama jau buvo pakeista.

Vertimo komisija priėjo prie išvados, kad Biblijos graikiškosios dalies originalo tekste tetragrama buvo. Štai keletas argumentų, kuriais ši išvada grindžiama.

- **Hebrajiškųjų Biblijos knygų nuorašuose, kuriais naudotasi Jėzaus ir apaštalų laikais, tetragrama buvo.** Anksčiau šis tvirtinimas dar buvo ginčijamas, bet, Kumrano apylinkėse atradus hebrajiškųjų Biblijos knygų nuorašų iš pirmojo amžiaus, ginčyti nebėra ko.
- **Jėzaus ir apaštalų laikais tetragramos būta ir hebrajiškųjų Biblijos knygų vertimuose į graikų kalbą.** Ilgus amžius biblistai manė, kad Septuagintos – hebrajiškųjų Biblijos knygų vertimo į graikų kalbą – nuorašuose tetragramos nebuvo. Paskui, XX amžiaus viduryje, į mokslininkų rankas pateko labai seni Septuagintos fragmentai – dar iš Jėzaus laikų. Juose asmeninis Dievo vardas įrašytas hebrajiškais rašmenimis. Taigi Jėzaus laikais naudotuose šventųjų raštų

nuorašuose graikų kalba Dievo vardas buvo. Bet paskesniuose nuorašuose – žymiuosiuose Vatikano ir Sinajaus kodeksuose (IV a.) – Dievo vardo nebebuvo nė vienoje knygoje nuo Pradžios iki pat Malachijo. Nieko keista, kad Dievo vardo nėra ir iš to laikotarpio išlikusiuose „Naujojo Testamento“ nuorašuose.

- **Kaip matyti iš graikiškųjų Biblijos knygų, Jėzus dažnai kalbėjo apie Dievo vardą ir jį garsino** (Jono 17:6, 11, 12, 26). Jėzus tiesiai pasakė: „Aš atėjau savo Tėvo vardu.“ Taip pat pabrėžė, kad visus darbus daro „savo Tėvo vardu“ (Jono 5:43; 10:25).

- **Graikiškosios knygos yra hebrajiškųjų šventraščių tęsinys, todėl būtų nenuoseklu, jeigu jose Jehovos vardo išvis nebūtų.** Apie pirmojo amžiaus vidurį Jėzaus mokinys Jokūbas Jeruzalės krikščionių bendruomenės vyresniesiems kalbėjo: „Simeonas papasakojo, kaip Dievas pirmą sykį pažvelgė į kitataučius ir ėmė juos rinkti į savo vardo tautą“ (Apaštalų darbų 15:14). Argi Jokūbas būtų taip pasakęs, jeigu jo laikais Dievo vardo niekas nebūtų žinojęs ir minėjęs?

Jėzus tiesiai pasakė: „Aš atėjau savo Tėvo vardu.“ Taip pat pabrėžė, kad visus darbus daro „savo Tėvo vardu“.

- **Graikiškojoje Biblijos dalyje pavartotas Dievo vardo trumpinys.** Trumpoji Dievo vardo forma „Jahas“ įeina į hebrajiškos kilmės žodį „Aleliuja“, randamą Apreiškimo 19:1, 3, 4, 6 (hebr. *halelu-Jah*, išvertus – „šlovinkite Jahą“). Dievo vardas yra ir daugelio asmenvardžių, minimų graikiškosiose Biblijos knygose, sudedamoji dalis. Paties Jėzaus vardas, kaip aiškinama įvairiuose šaltiniuose, reiškia „Jehova yra išgelbėjimas“.

- **Senieji žydų rašytiniai šaltiniai byloja, kad krikščionybę priėmę žydai savo raštuose minėjo Dievo vardą.** Žydų žodinių įstatymų rinkinyje *Tosefta*, kuris buvo užbaigtas apie 300 metus, dėl krikščioniškų raštų deginimo per šabą teigiama: „Evangelistų ir *minim* [manoma, žydų tautybės krikščionių] knygos nuo ugnies nesaugojamos. Leidžiama jas iškart vietoje sudeginti sykiu su Dievo vardu, kuris jose įrašytas.“ Remiantis tuo pačiu šaltiniu, rabinas Jozė Galilėjietis, gyvenęs II a. pradžioje, pasakė, kad paprastomis savaitės dienomis „Dievo vardas iš jų [tikriausiai

Pakartoto Įstatymo 6:4
Našo papirusas
II arba I a. p. m. e.

Tekstas senovės hebrajų kalba. Dviejose vietose matosi Dievo vardas.

Pakartoto Įstatymo 18:15, 16
fragmentas P. Fouad Nr. 266
I a. p. m. e.

Septuaginta, Biblijos vertimas į graikų kalbą. Dievo vardas užrašytas hebrajiškais rašmenimis.

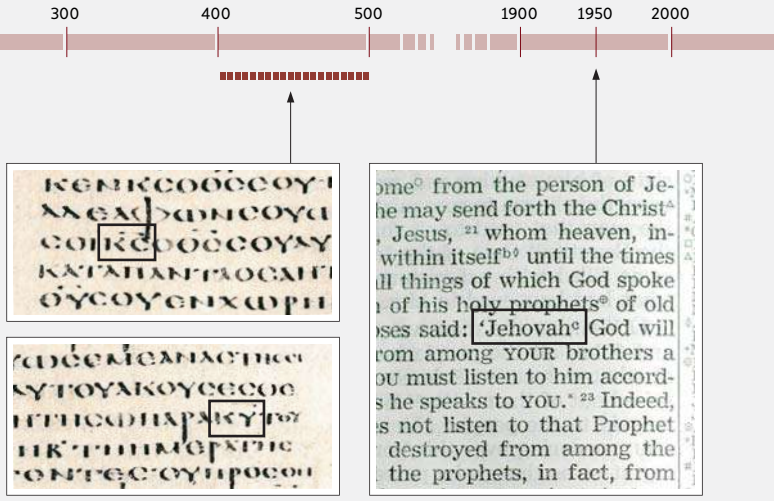

Pakartoto Įstatymo 18:15, 16
Aleksandrijos kodeksas
V a.

Dievo vardas iš Biblijos teksto pašalintas, pakeistas graikiško žodžio *Kyrios* („Viešpats“) trumpiniais *KC* ir *KY*.

Apaštalų darbų 3:22, kur cituojama Pakartoto Įstatymo 18:15 „Naujojo pasaulio“ vertimas
XX a.

Dievo vardas sugrąžintas į Biblijos „Naujojo pasaulio“ vertimą.

iš krikščionių raštų] išpjaunamas ir paslepiamas, o visa kita sudeginama“.

- **Ne vienas biblistas linkęs manyti, kad kartu su hebrajiškųjų raštų citatomis į graikiškąsias Biblijos knygas pateko ir Dievo vardas.** Viename Biblijos žinyne po antrašte „Tetragrama Naujajame Testamente“ komentuojama: „Esama įrodymų, kad tada, kai Naujojo Testamento knygos buvo tik parašytos, kai kuriose, o gal ir visose Naujajame Testamente cituojamose Senojo Testamento ištraukose buvo tetragrama – Dievo vardas Jahvė“ (*The Anchor Bible*

Dictionary). Biblistas Džordžas Hovardas (Howard) sako: „Kadangi graikiškosios Biblijos [Septuagintos] nuorašuose, kuriais naudojosi pirmųjų krikščionių bažnyčia, tetragrama dar buvo, logiška manyti, kad Naujojo Testamento rašytojai, cituodami tuos šventraščius, tetragramą tekste palikdavo.“

- **Ne vienas žinomas Biblijos vertėjas Dievo vardą į graikiškąją Biblijos dalį sugrąžino.** Kai kurie vertėjai tai padarė gerokai anksčiau, nei pasirodė „Naujojo pasaulio“ vertimas. Štai keletas tokių vertėjų ir jų darbų: Hermanas

Heinfeteris, „Pažodinis Naujojo Testamento vertimas [...] iš Vatikano rankraščio“ (Heinfetter, *A Literal Translation of the New Testament ... From the Text of the Vatican Manuscript*, 1863); Bendžaminas Vilsonas, „Pabrėžiamoji diaglota“ (Wilson, *The Emphatic Diaglott*, 1864); Džordžas Barkeris Stivensas, „Pauliaus laiškai šiuolaikine anglų kalba“ (Stevens, *The Epistles of Paul in Modern English*, 1898); Viljamas Ganionas Rezerfordas, „Šv. Pauliaus laiškas romiečiams“ (Rutherford, *St. Paul's Epistle to the Romans*, 1900); Londono vyskupas Džonas Viljamas Čarlzas Vandas,

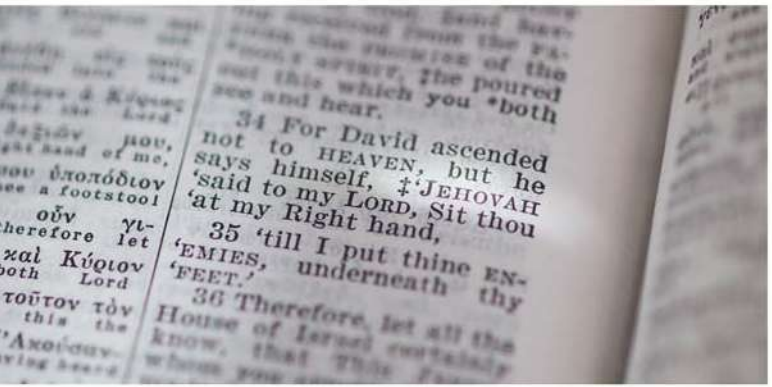

Dievo vardas Apaštalų darbų 2:34 Bendžamino Vilsono „Pabrėžiamojoje diaglotoje“ (1864)

„Naujojo Testamento laiškai“ (Wand, *The New Testament Letters*, 1946). Be to, Pablas Besonas (Besson) savo vertime į ispanų kalbą, kurį parengė XX a. pradžioje, vardą „Jehová“ įrašė Luko 2:15 ir Judo laiško 14 eilutėje, o daugiau kaip šimtą kartų savo vertimo išnašose Dievo vardą nurodė kaip galimą vertimo variantą. Tetragramą daugelyje teksto vietų galima rasti ir įvairiuose graikiškųjų Biblijos knygų vertimuose į hebrajų kalbą, išleistuose dar XVI amžiuje ir kiek vėliau. Vokiečių kalba vardas „Jehova“ (arba hebrajiškojo varianto perraša „Jahvė“) randamas

bent vienuolikoje graikiškosios Biblijos dalies vertimų, o dar keturi vertėjai Dievo vardą pateikia skliausteliuose po žodžio „Viešpats“. Daugiau kaip 70-yje vertimų į vokiečių kalbą Dievo vardas minimas išnašose ar komentaruose.

- **Dievo vardas randamas graikiškosios Biblijos dalies vertimuose į daugiau kaip šimtą kalbų.** Dievas vardu vadinamas, pavyzdžiui, vertimuose į daugelį Afrikos, Amerikos (indėnų), Azijos, Europos ir Ramiojo vandenyno salų kalbų (žr. sąrašą p. 1678–1679). Jų vertėjai Dievo vardo neatsisakė dėl priežasčių, kurias jau minėjome. Keletas tų graikiškosios Biblijos dalies vertimų išėjo palyginti neseniai. Vienas iš jų – Biblija rotumų kalba (1999). Joje Dievo vardas „Jihova“ 48-iose eilutėse pasirodo 51 kartą. Kitas vertimas – į batakų tobų, vieną iš Indonezijos kalbų (1989). Jame Dievo vardas „Jahowa“ paminėtas 110 kartų.

Taigi yra tvirtas pagrindas Dievo vardą Jehova sugrąžinti į graikiškąją Biblijos dalį. „Naujojo pasaulio“ Biblijos vertimo komisija taip ir padarė. Vertėjai labai gerbė Dievo vardą ir saugojosi, kad nepraleistų nieko, kas buvo originalo tekste (Apreiškimo 22:18, 19).

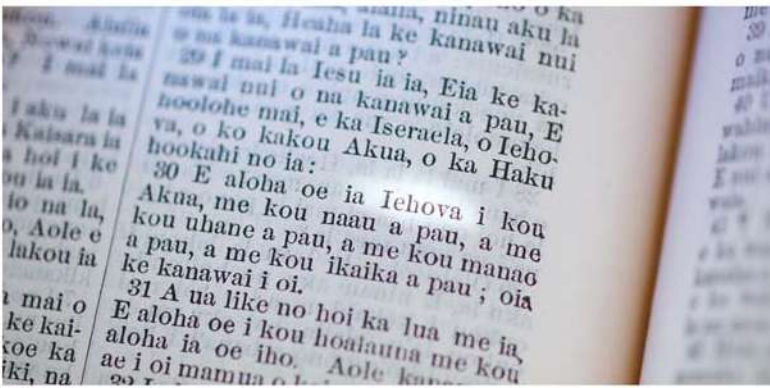

Dievo vardas Morkaus 12:29, 30 vertime į havajiečių kalbą

Dievo vardas minimas Biblijos graikiškosios dalies vertimuose į šias kalbas ir dialektus:

anatomų – **Ihova**
anglų – **Jehovah**
aravakų – **Jehovah**
avabakalų – **Yehóa**
bangi-ntumbos – **Yawe**
bangių – **Yawe**
batakų tobų – **Jahowa**
benga – **Jěhova**
bolių – **Yawe**
bubių – **Yehovah**
bulomų so – **Jehovah**
čakobų – **Jahué**
čerokių – **Yihowa**
čiluba – **Yehowa**
činų (Hakos) – **Zahova**
čipevų – **Jehovah**
čoktavų – **Chihowa**
dakotų – **Jehowa**
dobu – **Ieoba**
dualų – **Yehowa**
efatės (šiaurinės) – **Yehova**
efikų – **Jehovah**
evių – **Yehowa**
fangų – **Jehôva**
fidžių – **Jiova**
ga – **Iehowa**
gandų – **Yawe**
goaribario (kerevos dialektas) – **Iehova**
grebų – **Jehova**
havajiečių – **Iehova**
hebrajų – **יהוה**
hindustaniečių – **Yihováh**
hiri motu – **Iehova**
ho-čunkų (vinebagų) – **Jehowa**
ila – **Yaave**
iliku (lusengo dialektas) – **Yawe**
indoneziečių – **YAHWEH**
ispanų – **Jehová; Yahvé; YHWH; Yahweh**
kala lagau ja – **Iehovan**
kalangų – **Yehova; Yahwe**
kalendžinų – **Jehovah**
kerevos – **Iehova**
kiluba – **Yehova**
kipsigių – **Jehoba**
kiribati – **Iehova**
kisonge – **Yehowa**
korėjiečių – **여호와**
kosrajų – **Jeova**
kosų – **Yehova**
kroatų – **Jehova**
kuanua – **Ieova**
laosiečių – **Yehowa**
lele – **Jehova**
lenkų – **Jehowa**
levo – **Yehova**
lingala – **Yawe**
logų – **Yehova**
lonvolvolių – **Jehovah**
lugbarų – **Yehova**
luimbių – **Yehova**
lundų – **Yehova**
lunų – **Yeoba**
luo – **Yawe**
luvalų – **Yehova**
malagasių – **Jehovah; Iehôvah**

malo – **Iova**
markizų – **Iehova**
maršaliečių – **Jeova**
maskelynes – **Iova**
mentavajų – **Jehoba**
meriam – **Iehoua**
misima-paneati – **Iehova**
mizų – **Jehovan; Jihova'n**
mjene – **Yeôva**
mohaukų – **Yehovah**
mongų – **Yawe; Yova**
mortlokiečių – **Jioua**
motų – **Iehova**
mpongvių (mjene dialektas) – **Jehova**
muskogų – **Cehofv**
naga (angamių) – **Jihova**
naga (konjakų) – **Jihova**
naga (lotų) – **Jihova**
naga (mao) – **Jihova**
naga (sangtamų) – **Jihova**
naga (šiaurės rengimų) – **Jihova**
nandžių – **Jehova**
narinjeri – **Jehovah**
nauriečių – **Jehova**
navachų – **Jïho'vah**
ndau – **Jehova**
nembių – **Jehovah**
nengonės (arba marė) – **Iehova**
nukuoro – **Jehova**
olandų – **Jehovah**
pietų sotų – **Yehofa**
portugalų – **Iáhve**
prancūzų – **IHVH, yhwh**
rarotongų – **Jehova; Iehova**
rerepo – **Iova**
rotumų – **Jihova**
sakao – **Ihova; Iehova**
samojiečių – **Ieova**
senekų – **Ya'wĕn**
sengele – **Yawe**
sie – **Iehōva**
sranan tongo – **Jehova**
sukuma – **Yahuwa; Jakwe**
taitiečių – **Iehova**
tajų – **Yahowa**
teke – **Yawe**
temnių – **Yehǒfa; Yehofa**
toaripi – **Jehova; Iehova**
tongiečių – **Jihova; Sihova**
tongų – **Jehova**
trukų – **Jiowa**
tsvanų – **Jehofa; Yehova; Yehofa**
umbundų – **Yehova**
uripivo – **Iova**
valų – **Iehofah**
vampanoagų – **Jehovah**
vokiečių – **Jehovah; Jehova**
zandės – **Yekova**
zulų – **Jehova; YAHWE**

(Daugeliu kitų kalbų ir tarmių Dievo vardą galima rasti Biblijos graikiškosios dalies išnašose ar komentaruose.)

Daugiau kaip 120 kalbų

A6

Schema: Judo ir Izraelio pranašai ir karaliai

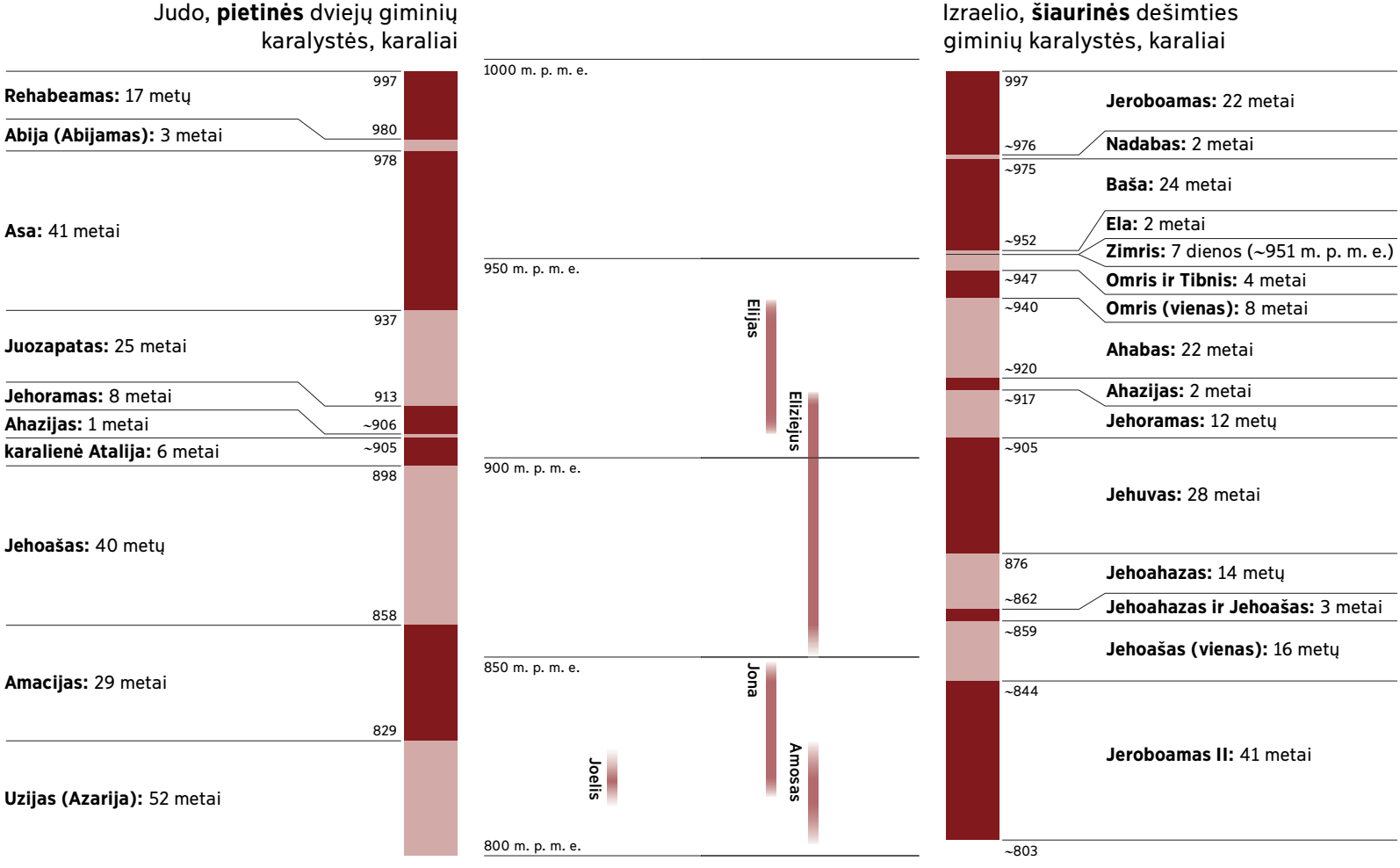

Pietinės karalystės karaliai
(*tęsinys*)

Uzijas (Azarija): 52 metai

777

Jotamas: 16 metų

762

Ahazas: 16 metų

746

Ezekijas: 29 metai

716

Manasas: 55 metai

Amonas: 2 metai

661

659

Jošijas: 31 metai

Jehoahazas: 3 mėnesiai

628

Jehojakimas: 11 metų

618

Jehojachinas: 3 mėnesiai ir 10 dienų

617

Zedekijas: 11 metų

607

Nebukadnecaro vadovaujami babiloniečiai sugriauna Jeruzalės miestą ir šventyklą. Zedekijas, paskutinis žemėje valdantis Dovydo linijos karalius, netenka sosto.

800 m. p. m. e.

Ozėjas

Michėjas

Izaijas

750 m. p. m. e.

700 m. p. m. e.

Nahumas

Sofonijas

Jeremijas

650 m. p. m. e.

Habakukas

Abdijas

Ezechielis

Danielius

600 m. p. m. e.

Šiaurinės karalystės karaliai
(*tęsinys*)

~803

Zacharija: faktiškai valdė tik 6 mėnesius

~791

Šalumas: 1 mėnuo

~780

Menahemas: 10 metų

~778

Pekachija: 2 metai

Pekachas: 20 metų

~758

Ozėjas: 9 metai (nuo ~748 m. p. m. e.)

~748

740

Asirai nukariauja Samariją, pavergia Izraelį; šiaurinė dešimties giminių karalystė nustoja gyvavusi.

Atrodo, kad valdžioje Ozėjas galutinai įsitvirtino ~748 m. p. m. e., galbūt Asirijos valdovo Tiglat Pilesero III padedamas.

Tais metais karaliumi Zacharija tapo tik formaliai. Iš tikrųjų valdyti pradėjo, regis, ~792 m. p. m. e.

A7

Svarbiausi Jėzaus gyvenimo žemėje įvykiai

Keturios evangelijos išdėstytos chronologine tvarka

Žemėlapiuose prie lentelių pažymėta, kur Jėzus keliavo ir kur skelbė gerąją naujieną. Rodyklės nurodo kryptį, o ne tikslų maršrutą.

1 žemėlapis

Sutartiniai ženklai

- Pradinis taškas
- Dėl vietos abejonių nekyla
- Dėl vietos abejojama
- ? Vieta labai apytikrė

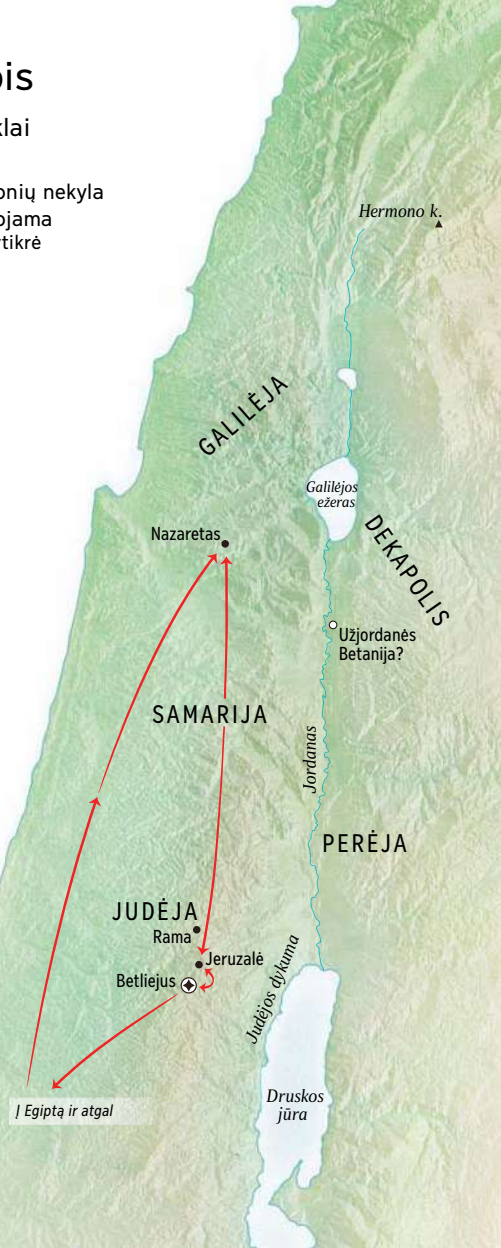

Iki Jėzaus tarnystės pradžios

LAIKAS	VIETA	ĮVYKIS	MATO	MORKAUS	LUKO	JONO
3 m. p. m. e.	Jeruzalės šventykla	Zacharijui angelas Gabrielius praneša, kad gims Jonas Krikštytojas			1:5–25	
~2 m. p. m. e.	Nazaretas; Judėja	Marijai angelas Gabrielius praneša, kad jai gims Jėzus; Marija aplanko giminaitę Elzbietą			1:26–56	
2 m. p. m. e.	Kalvotasis Judėjos kraštas	Jonas Krikštytojas gimsta, gauna vardą; Zacharijas pranašauja; Jonas gyvens dykumoje			1:57–80	
2 m. p. m. e., ~spalio 1 d.	Betliejus	Gimsta Jėzus; „Žodis tapo kūnu“	1:1–25		2:1–7	1:1–5, 9–14
	Netoli Betliejaus; Betliejus	Angelas paskelbia gerą naujieną piemenims; angelai šlovina Dievą; piemenys ateina pažiūrėti kūdikio			2:8–20	
	Betliejus; Jeruzalė	Jėzus apipjaustomas (8-ą dieną); tėvai atneša jį į šventyklą (po 40 dienų)			2:21–38	
1 m. p. m. e. arba 1 m. e. m.	Jeruzalė; Betliejus; Egiptas; Nazaretas	Apsilanko astrologai; šeima pabėga į Egiptą; Erodo įsakymu iššudomi berniukai; šeima sugrįžta iš Egipto ir įsikuria Nazarete	2:1–23		2:39, 40	
12 m., Pascha	Jeruzalė	Dvylikametis Jėzus šventykloje klausinėja mokytojus			2:41–50	
	Nazaretas	Jėzus grįžta į Nazaretą ir yra klusnus tėvams; mokosi dailidės amato; Marija turi dar keturis sūnus, taip pat dukterų (Mt 13:55, 56; Mk 6:3)			2:51, 52	
29 m. pavasaris	Dykuma, prie Jordano	Jonas Krikštytojas pradeda savo tarnystę	3:1–12	1:1–8	3:1–18	1:6–8, 15–28

Jėzaus tarnystės pradžia

LAIKAS	VIETA	ĮVYKIS	MATO	MORKAUS	LUKO	JONO
29 m. ruduo	Jordanas, galbūt ties Užjordanės Betanija ar netoli jos	Jėzus pasikrikštija, yra patepamas šventąja dvasia; Jehova pripažįsta jį savo Sūnumi ir juo džiaugiasi	3:13–17	1:9–11	3:21–38	1:32–34
	Judėjos dykuma	Jėzų gundo Šėtonas	4:1–11	1:12, 13	4:1–13	
	Užjordanės Betanija	Jonas Krikštytojas paliudija, kad Jėzus – „Dievo Avinėlis“; pirmi Jėzaus mokiniai				1:15, 29–51
	Galilėjos Kana; Kafarnaumas	Pirmasis stebuklas: Jėzus paverčia vandenį vynu; lankosi Kafarnaume				2:1–12
30 m., Pascha	Jeruzalė	Iš šventyklos išvaro prekeivius				2:13–25
		Kalbasi su Nikodemu				3:1–21
	Judėja; Enonas	Keliauja po Judėjos kraštą, jo mokiniai krikštija; Jonas paskutinį kartą paliudija apie Jėzų				3:22–36
	Tiberiada; Judėja	Jonas suimamas; Jėzus iškeliauja į Galilėją	4:12; 14:3–5	6:17–20	3:19, 20	4:1–3
	Sicharas (Samarija)	Pakeliui į Galilėją moko samariečius				4:4–43

Judėjos dykuma

2 žemėlapis

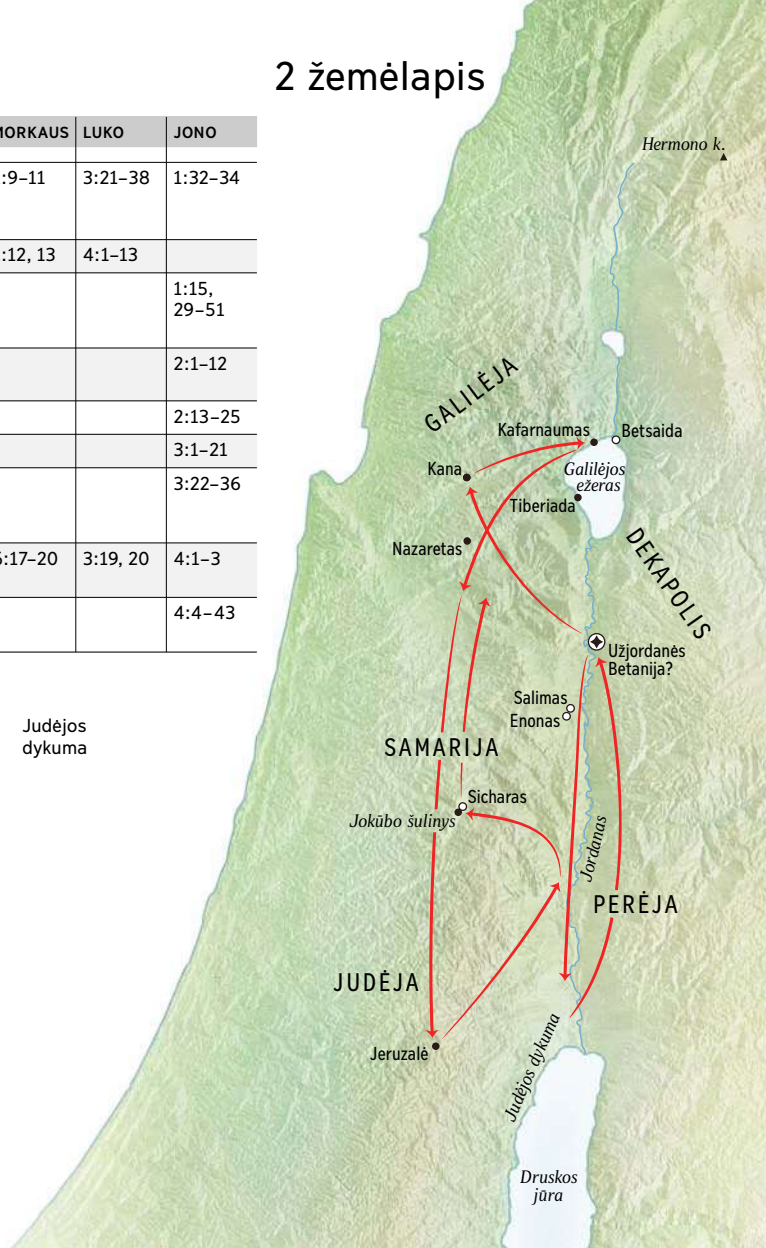

Intensyviausi Jėzaus tarnystės metai Galilėjoje

LAIKAS	VIETA	ĮVYKIS	MATO	MORKAUS	LUKO	JONO
30 m.	Galilėja	Jėzus ima skelbti: „Dangaus Karalystė yra priartėjusi“	4:17	1:14, 15	4:14, 15	4:44, 45
	Kana; Nazaretas; Kafarnaumas	Išgydo vieno pareigūno sūnų; skaito iš lzaijo ritinio; nukeliauja į Kafarnaumą	4:13–16		4:16–31	4:46–54
	Galilėjos ežeras, netoli Kafarnaumo	Pakviečia keturis mokinius: Simoną su Andriejumi ir Jokūbą su Jonu	4:18–22	1:16–20	5:1–11	
	Kafarnaumas	Išgydo Simono uošvę ir kitus	8:14–17	1:21–34	4:31–41	
	Galilėja	Pirmoji kelionė po Galilėją su keturiais mokiniais	4:23–25	1:35–39	4:42, 43	
		Išgydo raupsuotąjį; jį seka minios	8:1–4	1:40–45	5:12–16	
	Kafarnaumas	Išgydo paralyžiuotą žmogų	9:1–8	2:1–12	5:17–26	
		Pakviečia Matą; valgo su mokesčių rinkėjais; klausimas dėl pasninko	9:9–17	2:13–22	5:27–39	
	Judėja	Skelbia gerąją naujieną sinagogose			4:44	
31 m., Pascha	Jeruzalė	Prie Betzatos išgydo žmogų; žydai ieško progos Jėzų nužudyti				5:1–47
	Pakeliui iš Jeruzalės (?)	Mokiniai šabo dieną skina varpas; Jėzus – „šabo Viešpats“	12:1–8	2:23–28	6:1–5	
	Galilėja; Galilėjos ežeras	Per šabą pagydo žmogui ranką; minios jį seka; išgydo daug kitų	12:9–21	3:1–12	6:6–11	
	Netoli Kafarnaumo	Išsirenka 12 apaštalų		3:13–19	6:12–16	
		Pasako Kalno pamokslą	5:1–7:29		6:17–49	
	Kafarnaumas	Išgydo šimtininko tarną	8:5–13		7:1–10	
	Nainas	Prikelia našlės sūnų			7:11–17	
	Tiberiada; Galilėja (Nainas ar netoli jo)	Jonas siunčia mokinius pas Jėzų; tiesa vaikeliams; jungas švelnus	11:2–30		7:18–35	
	Galilėja (Nainas ar netoli jo)	Nusidėjėlė patepa Jėzui kojas aliejumi; palyginimas apie skolininkus			7:36–50	
	Galilėja	Antroji evangelizacijos kelionė su 12 apaštalų			8:1–3	
		Išvaro demonus; mirtina nuodėmė	12:22–37	3:19–30		
		Bus duotas tik Jonos ženklas	12:38–45			
		Ateina motina ir broliai; artimuosius Jėzui atstoja mokiniai	12:46–50	3:31–35	8:19–21	

3A žemėlapis

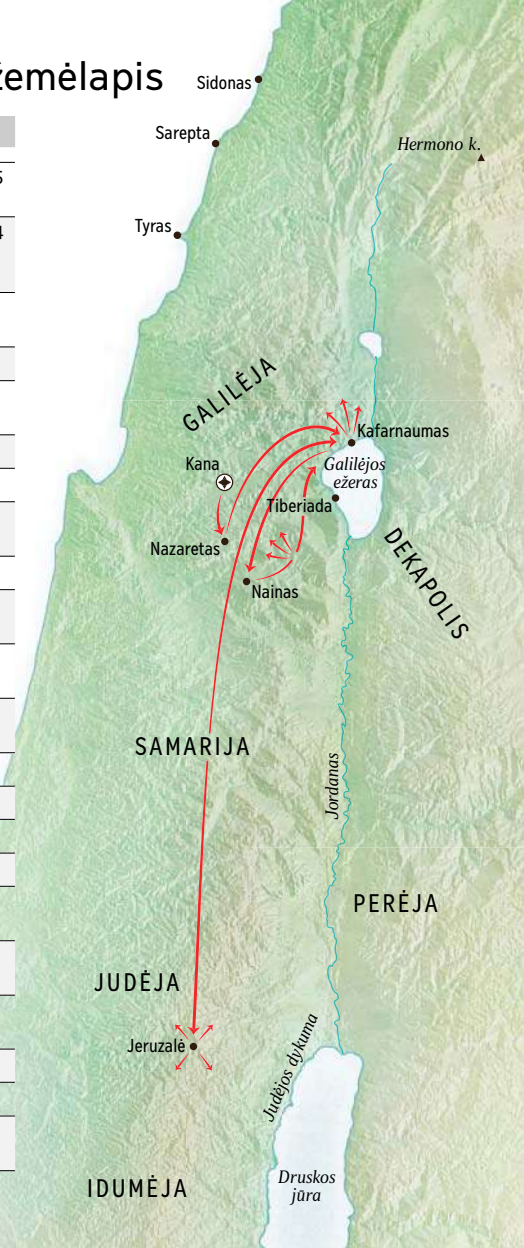

LAIKAS	VIETA	ĮVYKIS	MATO	MORKAUS	LUKO	JONO
31 arba 32 m.	Netoli Kafarnaumo	Palyginimai apie Karalystę	13:1–53	4:1–34	8:4–18	
	Galilėjos ežeras	Jėzus iš valties nuramina audrą	8:18, 23–27	4:35–41	8:22–25	
	Gadaros kraštas	Demonus suvaro į kiaules	8:28–34	5:1–20	8:26–39	
	Turbūt Kafarnaumas	Išgydo kraujoplūdžiu sergančią moterį; prikelia Jayro dukrą	9:18–26	5:21–43	8:40–56	
	Kafarnaumas (?)	Išgydo du neregius ir nebylį	9:27–34			
	Nazaretas	Savame mieste vėl atstumiamas	13:54–58	6:1–5		
	Galilėja	Trečioji kelionė po Galilėją; plėtodamas veiklą, Jėzus išsiunčia apaštalus	9:35–11:1	6:6–13	9:1–6	
	Tiberiada	Erodas nukirsdina Joną Krikštytoją, suglumsta dėl Jėzaus	14:1–12	6:14–29	9:7–9	
32 m., artėjant Paschai (Jn 6:4)	Kafarnaumas (?); Galilėjos ežero šiaurryčiai	Apaštalai grįžta iš evangelizacijos kelionės; Jėzus pamaitina 5000 vyrų	14:13–21	6:30–44	9:10–17	6:1–13
	Galilėjos ežero šiaurryčiai; Genezaretas	Ketinama paskelbti Jėzų karaliumi; jis eina ežero paviršiumi; gydo	14:22–36	6:45–56		6:14–21
	Kafarnaumas	Sako esąs „gyvenimo duona“; daugelis pasipiktina ir atkrinta				6:22–71
32 m., po Paschos	Turbūt Kafarnaumas	Supeikia žmonių tradicijas	15:1–20	7:1–23		7:1
	Finikija; Dekapolis	Išgydo vienos sirofinikietės dukterį; pamaitina 4000 vyrų	15:21–38	7:24–8:9		
	Magadanas	Bus duotas tik Jonos ženklas	15:39–16:4	8:10–12		

3B žemėlapis

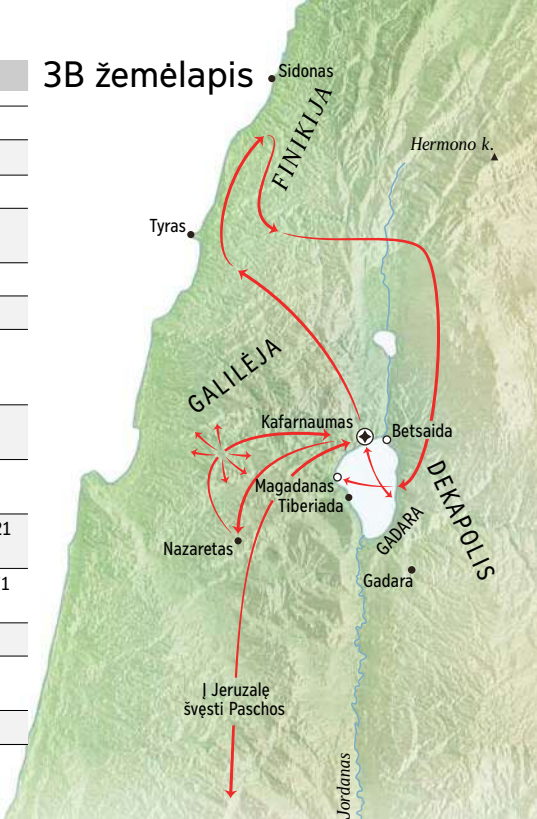

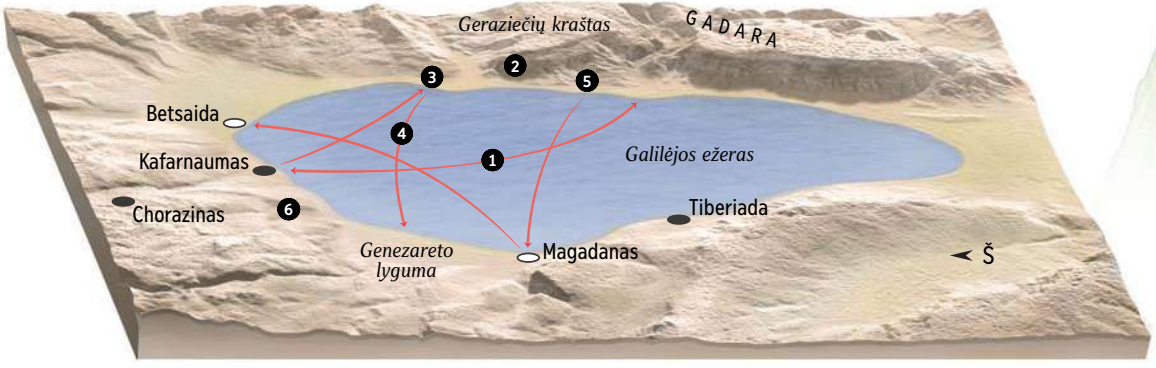

Galilėjos ežere ir jo apylinkėse
(Dar vadinamas Genezareto ir Tiberiados ežeru)

1. Iš valties nuramina audrą
2. Demonus suvaro į kiaules
3. Pamaitina 5000 vyrų
4. Eina ežero paviršiumi
5. Pamaitina 4000 vyrų
6. Numanoma Kalno pamokslo vieta

LAIKAS	VIETA	ĮVYKIS	MATO	MORKAUS	LUKO	JONO
32 m., po Paschos	Galilėjos ežeras; Betsaida	Valtyje pakeliui į Betsaidą Jėzus įspėja saugotis fariziejų raugo; išgydo neregį	16:5–12	8:13–26		
	Pilypo Cezarėjos apylinkės	Karalystės raktai; aiškina turėsiąs būti nužudytas ir prikeltas	16:13–28	8:27–9:1	9:18–27	
	Turbūt ant Hermono k.	Atsimainymas; prabyla Jehova	17:1–13	9:2–13	9:28–36	
	Pilypo Cezarėjos apylinkės	Jėzus išgydo demono apsėstą berniuką	17:14–20	9:14–29	9:37–43	
	Galilėja	Vėl kalba apie savo mirtį	17:22, 23	9:30–32	9:43–45	
	Kafarnaumas	Iš žuvies žiočių – moneta mokesčiui	17:24–27			
		Kas didžiausias Karalystėje; palyginimai apie nuklydusią avį ir negailestingą vergą	18:1–35	9:33–50	9:46–50	
	Galilėja–Samarija	Pakeliui į Jeruzalę mokiniams prisako viską atidėti į šalį dėl Karalystės	8:19–22		9:51–62	7:2–10

Vėlesnė Jėzaus tarnystė Judėjoje

32 m., Palapinių šventė	Jeruzalė	Jėzus moko per šventę; sargybiniai siunčiami jo suimti				7:11–52
		Sako: „Aš esu pasaulio šviesa“; išgydo aklą nuo gimimo žmogų				8:12–9:41
	Turbūt Judėja	Išsiunčia 70; tie grįžta džiugūs			10:1–24	
	Judėja; Betanija	Palyginimas apie gailestingąjį samarietį; pas Mariją ir Mortą			10:25–42	
	Turbūt Judėja	Vėl pamoko, kaip melstis; palyginimas apie atkaklų draugą			11:1–13	
		Demonus išvaro Dievo pirštu; vėl kalba apie Jonos ženklą			11:14–36	
		Valgo pas fariziejų; pasmerkia fariziejų veidmainystę			11:37–54	
		Palyginimai apie neprotingą turtuolį ir ištikimą prievaizdą			12:1–59	
		Šabo dieną išgydo sulinkusią moterį; palyginimai apie garstyčios grūdelį ir apie raugą			13:1–21	
32 m., Pašventinimo iškilmės	Jeruzalė	Palyginimas apie gerąjį ganytoją ir avių aptvarą; žydai mėgina užmėtyti jį akmenimis; jis pasitraukia				10:1–39

4 žemėlapis

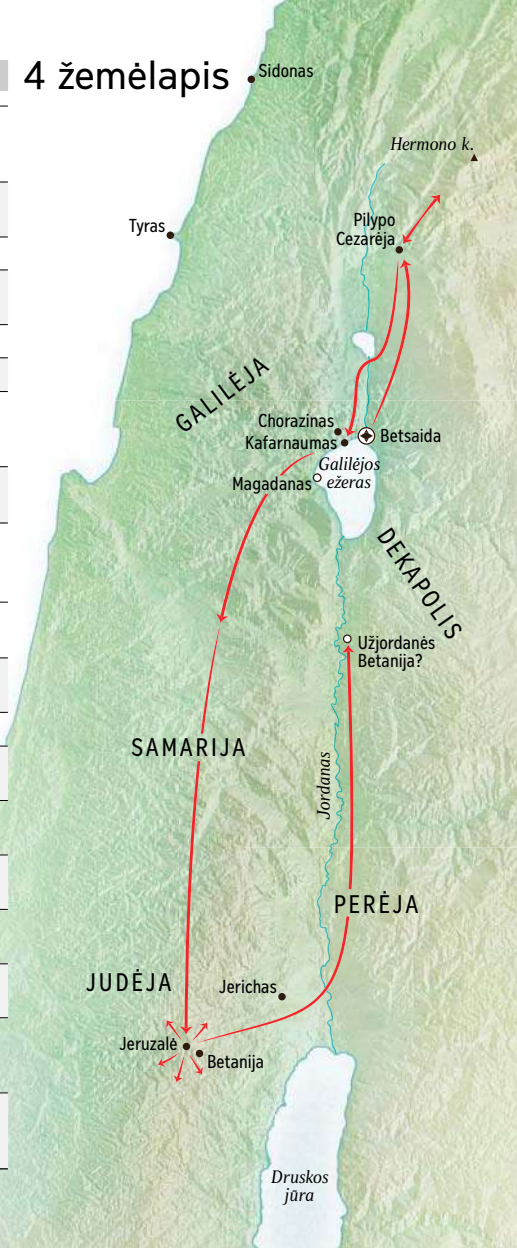

Vėlesnė Jėzaus tarnystė į rytus nuo Jordano

LAIKAS	VIETA	ĮVYKIS	MATO	MORKAUS	LUKO	JONO
32 m., po Pašventinimo iškilmių	Užjordanės Betanija	Jėzus nukeliauja į vietą, kur Jonas krikštijo; daugelis jį įtiki				10:40–42
	Perėja	Pakeliui į Jeruzalę moko miestuose ir kaimuose			13:22	
		Ragina įeiti pro siaurąsias duris; sielvartauja dėl Jeruzalės			13:23–35	
	Turbūt Perėja	Moko nuolankumo; palyginimai apie garbingiausią vietą ir pasiteisinimų ieškančius svečius			14:1–24	
		Mokinystės kaina			14:25–35	
		Palyginimai apie nuklydusią avį, pamestą monetą, sūnų paklydėlį			15:1–32	
		Palyginimai apie suktą prievaizdą, apie turtuolį ir Lozorių			16:1–31	
		Moko apie suklupimą, atlaidumą ir tikėjimą			17:1–10	
	Betanija	Lozorius miršta; Jėzus jį prikelia				11:1–46
	Jeruzalė; Efraimas	Jėzų nori nužudyti; jis pasitraukia				11:47–54
	Samarija; Galilėja	Išgydo dešimt raupsuotųjų; aiškina, kaip ateis Dievo Karalystė			17:11–37	
	Samarija arba Galilėja	Palyginimai apie atkaklią našlę, apie fariziejų ir mokesčių rinkėją			18:1–14	
	Perėja	Moko apie santuoką ir skyrybas	19:1–12	10:1–12		
		Laimina vaikus	19:13–15	10:13–16	18:15–17	
		Turtuolio klausimas; palyginimas apie vynuogyno darbininkus ir vienodą atlyginimą	19:16–20:16	10:17–31	18:18–30	
	Turbūt Perėja	Trečią kartą kalba apie savo mirtį	20:17–19	10:32–34	18:31–34	
		Jį prašo skirti Jokūbui ir Jonui aukštą padėtį Karalystėje	20:20–28	10:35–45		
	Jerichas	Prie miesto išgydo du neregius; svečiuojasi pas Zachiejų; palyginimas apie dešimt minų	20:29–34	10:46–52	18:35–19:28	

5 žemėlapis

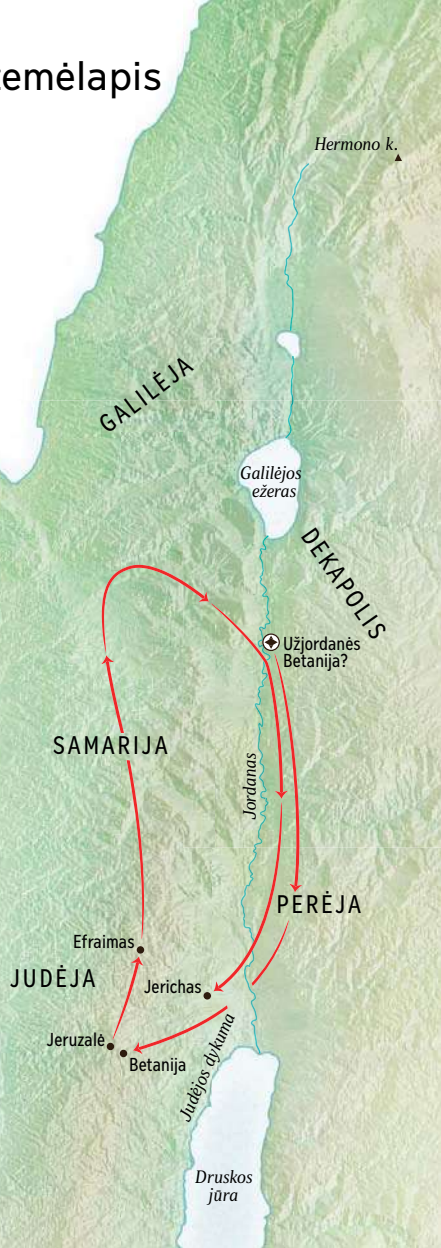

Jėzaus tarnystės pabaiga Jeruzalėje

LAIKAS	VIETA	ĮVYKIS	MATO	MORKAUS	LUKO	JONO
33 m. nisano 8 d.	Betanija	Jėzus atkeliauja likus šešioms dienoms iki Paschos				11:55–12:1
Nisano 9 d.	Betanija	Marija patepa jį kvapiuoju aliejumi	26:6–13	14:3–9		12:2–11
	Betanija–Betfagė–Jeruzalė	Iškilmingai įjoja į Jeruzalę ant asilaičio	21:1–11, 14–17	11:1–11	19:29–44	12:12–19
Nisano 10 d.	Betanija–Jeruzalė	Prakeikia figmedį; iš šventyklos vėl išvaro prekeivius	21:18, 19; 21:12, 13	11:12–17	19:45, 46	
	Jeruzalė	Aukštieji kunigai ir Raštų aiškintojai ieško būdo, kaip Jėzų nužudyti		11:18, 19	19:47, 48	
		Pasigirsta Jehovos balsas; Jėzus kalba apie savo mirtį; žydai netiki ir taip išsipildo Izaijo pranašystė				12:20–50
Nisano 11 d.	Betanija–Jeruzalė	Nudžiūvęs figmedis	21:19–22	11:20–25		
	Jeruzalės šventykla	Išreiškiama abejonė, ar Jėzus veikia teisėtai; palyginimas apie du sūnus	21:23–32	11:27–33	20:1–8	
		Palyginimai apie žemdirbius žmogžudžius, apie vestuvių puotą	21:33–22:14	12:1–12	20:9–19	
		Jėzus atsako į klausimus apie Dievą ir Cezarį, prisikėlimą, svarbiausią įsakymą	22:15–40	12:13–34	20:20–40	
		Klausia, ar Kristus – Dovydo sūnus	22:41–46	12:35–37	20:41–44	
		Vargas žydų religiniams vadovams	23:1–39	12:38–40	20:45–47	
		Pastebi našlės auką		12:41–44	21:1–4	
	Alyvmedžių kalnas	Nupasakoja savo paruzijos ženklą	24:1–51	13:1–37	21:5–38	
		Palyginimai apie dešimt mergelių, talentus, avis ir ožkas	25:1–46			
Nisano 12 d.	Jeruzalė	Žydų vadovai tariasi Jėzų nužudyti	26:1–5	14:1, 2	22:1, 2	
		Judas pasisiūlo jį išduoti	26:14–16	14:10, 11	22:3–6	
Nisano 13 d. (ketvirtadienio popietė)	Jeruzalė ir jos apylinkės	Ruošiamasi paskutinei Paschai	26:17–19	14:12–16	22:7–13	
Nisano 14 d.	Jeruzalė	Paschos vakarienė su apaštalais	26:20, 21	14:17, 18	22:14–18	
		Jėzus nuplauna apaštalams kojas				13:1–20

6 žemėlapis

LAIKAS	VIETA	ĮVYKIS	MATO	MORKAUS	LUKO	JONO
Nisano 14 d.	Jeruzalė	Jėzus duoda suprasti, kad Judas yra išdavikas, ir jį išsiunčia	26:21–25	14:18–21	22:21–23	13:21–30
		Įsteigia Viešpaties vakarienę (1Ko 11:23–25)	26:26–29	14:22–25	22:19, 20, 24–30	
		Iš anksto pasako, kad Petras jo išsigins ir apaštalai išsisklaidys	26:31–35	14:27–31	22:31–38	13:31–38
		Žada atsiųsti padėjėją; palyginimas apie tikrąjį vynmedį; įsakymas mylėti; paskutinė malda su apaštalais				14:1–17:26
	Getsemanė	Išgyvena vidinę kančią; išduodamas ir suimamas	26:30, 36–56	14:26, 32–52	22:39–53	18:1–12
	Jeruzalė	Jėzų apklausia Anas; teisia Kajafas ir visas Sinedrionas; Petras išsigina jį pažįstąs	26:57–27:1	14:53–15:1	22:54–71	18:13–27
		Išdavikas Judas pasikaria (Apd 1:18, 19)	27:3–10			
		Pas Pilotą, paskui pas Erodą ir vėl pas Pilotą	27:2, 11–14	15:1–5	23:1–12	18:28–38
		Pilotas mėgina Jėzų paleisti, bet žydai pareikalauja Barabo; nuteisiamas mirti ant kančių stulpo	27:15–30	15:6–19	23:13–25	18:39–19:16
(Penkta-dienis, ~15.00 val.)	Golgota	Miršta ant kančių stulpo	27:31–56	15:20–41	23:26–49	19:16–30
	Jeruzalė	Kūnas nuo stulpo nuimamas ir paguldomas kape	27:57–61	15:42–47	23:50–56	19:31–42
Nisano 15 d.	Jeruzalė	Kunigai ir fariziejai kapą užantspauduoja, pastato sargybą	27:62–66			
Nisano 16 d.	Jeruzalė ir jos apylinkės; Emausas	Jėzus prikeliamas; mokiniams pasirodo penkis kartus	28:1–15	16:1–8	24:1–49	20:1–25
Po nisano 16 d.	Jeruzalė; Galilėja	Mokiniams pasirodo dar ne kartą (1Ko 15:5–7; Apd 1:3–8); moko; įpareigoja ruošti mokinius	28:16–20			20:26–21:25
Ijaro 25 d.	Alyvmedžių kalnas, netoli Betanijos	40-ą dieną po prikėlimo pakyla į dangų (Apd 1:9–12)			24:50–53	

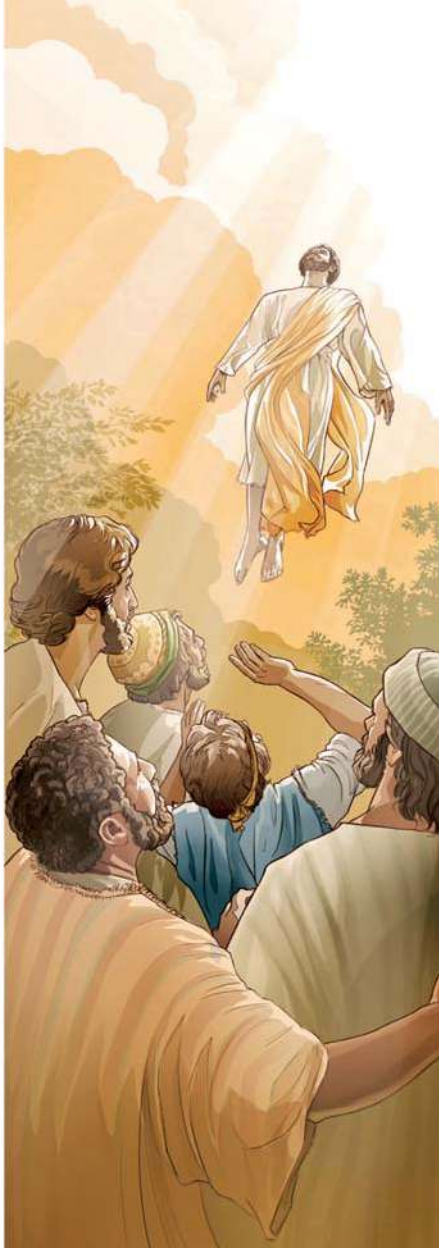

Priedas B

Pagrindinė Biblijos tema B1

Žemėlapiai

Sutartiniai ženklai

- Dėl vietos abejonių nekyla
- Dėl vietos abejojama ? Vieta labai apytikrė
- Kelias

Visi žemėlapiai orientuoti į šiaurę

Alternatyvus vietovardis, vartotas tuo pačiu laikotarpiu, rašomas po kablelio

Alternatyvus vietovardis, vartotas kitu laikotarpiu, rašomas skliaustuose

Žmonijos istorijos pradžia. Patriarchų kelionės B2

Išėjimas iš Egipto B3

Pažadėtosios žemės užkariavimas B4

Pažadėtosios žemės paskirstymas B6

Dovydo ir Saliamono karalystė B7

Danieliaus išpranašautosios pasaulio imperijos B9

Izraelis Jėzaus dienomis B10

Krikščionybės plėtra B13

Padangtė ir šventykla

Padangtė ir vyriausiasis kunigas B5

Saliamono šventykla B8

Šventyklos kalnas pirmajame amžiuje B11

Įvykių seka, kalendorius

Paskutinė Jėzaus gyvenimo žemėje savaitė B12

Hebrajų kalendorius B15

Įvairūs matai

Verslas ir prekyba B14

B1

Pagrindinė Biblijos tema

Dievas Jehova viešpatauja teisėtai, jo valdžia pati geriausia.
Jis tikrai įgyvendins visa, ką dėl žemės ir žmonijos yra sumanęs.

Po 4026 m. p. m. e.

„Gyvatė“ ima ginčyti Jehovos teisę į viešpatystę, meta kaltinimą, kad jo valdžia nėra gera. Jehova pažada iškildinti „palikuonį“, kuris „gyvatei“, tai yra Šėtonui, galiausiai sutrins galvą (Pradžios 3:1–5, 15). O žmonėms, pasidavusiems „gyvatės“ įtakai, Jehova leidžia kurį laiką patiems tvarkytis kaip patinka.

1943 m. p. m. e.

Jehova Abraomui pasako, kad savo pažadą įgyvendins per jo palikuonius (Pradžios 22:18).

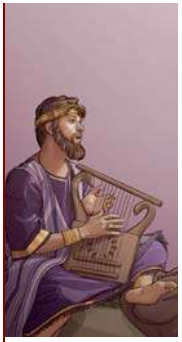

Po 1070 m. p. m. e.

Karalių Dovydą, o vėliau ir jo sūnų Saliamoną Jehova patikina, kad žadėtasis „palikuonis“ kils iš jų šeimos (2 Samuelio 7:12, 16; 1 Karalių 9:3–5; Izaijo 9:6, 7).

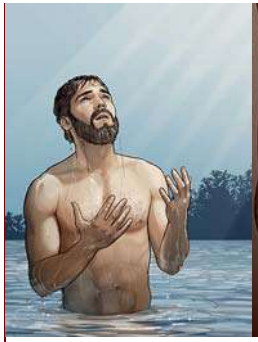

29 m. e. m.

Jehova atskleidžia, kad žadėtasis „palikuonis“ ir Dovydo sosto įpėdinis yra Jėzus (Galatams 3:16; Luko 1:31–33; 3:21, 22).

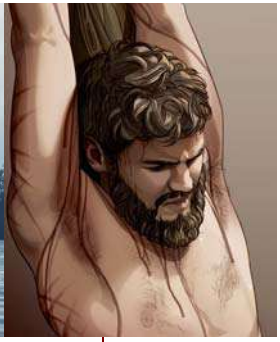

33 m. e. m.

„Gyvatė“, Šėtonas, žadėtajam „palikuoniui“ kerta į kulną – Jėzus yra nužudomas. Jehova prikelia Jėzų jau kaip dvasinę esybę ir pripažįsta, kad jo auka yra pakankamos vertės žmonijos nuodėmėms išpirkti. Šitaip Adomo ainiams atsiveria kelias į amžiną gyvenimą (Pradžios 3:15; Apaštalų darbų 2:32–36; 1 Korintiečiams 15:21, 22).

Apie 1914 m.

Jėzus išmeta Šėtoną iš dangaus, veikti jam leidžia tik žemėje, bet neilgam (Apreiškimo 12:7–9, 12).

Ateitis

Jėzus įkalina Šėtoną tūkstančiui metų, o paskui sunaikina – vaizdžiai tariant, sutrina jam galvą. Jehova įgyvendina visa, ką dėl žemės ir žmonijos iš pradžių buvo sumanęs. Jo vardo niekas nebejuodina. Nelieka jokių abejonių, kad jo valdžia pati geriausia (Apreiškimo 20:1–3, 10; 21:3, 4).

B2

Žmonijos istorijos pradžia. Patriarchų kelionės

Adomas sukurtas 4026 m. p. m. e.
Sandora su Abraomu įsigaliojo 1943 m. p. m. e.
Juozapas mirė 1657 m. p. m. e.

4000 2000 p. m. e. / m. e. 2000

B3 Išėjimas iš Egipto

B4

Pažadėtosios žemės užkariavimas

Izraelitai įžengia į Kanaaną 1473 m. p. m. e.
Didžioji krašto dalis užkariaujama iki 1467 m. p. m. e.

4000 2000 p. m. e. / m. e. 2000

DIDŽIOJI JŪRA, VAKARŲ JŪRA

B5

Padangtė ir vyriausiasis kunigas

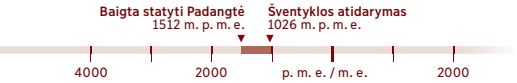

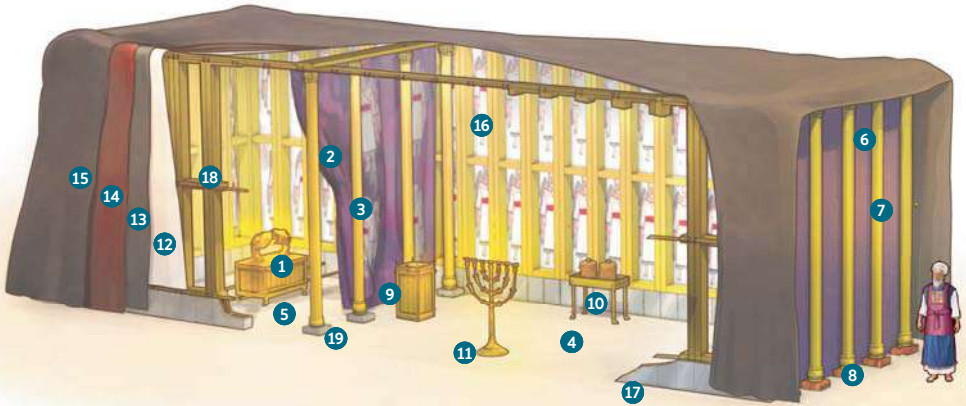

Vyriausiasis kunigas

Izraelio vyriausiojo kunigo apranga detaliai aprašoma Išėjimo knygos 28 skyriuje

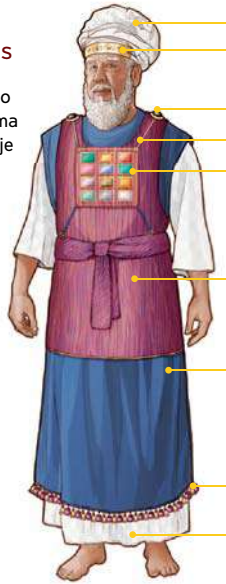

Turbanas (Iš 28:39)

Šventasis ženklas (Iš 28:36; 29:6)

Onikso akmenėlis (Iš 28:9)

Virvelė (Iš 28:14)

Nuosprendžio antkrūtinis su 12 brangakmenių (Iš 28:15–21)

Liemenė (efodas) ir ant jos rišama juosta (Iš 28:6, 8)

Mėlynas berankovis drabužis (Iš 28:31)

Apsiuvas su varpeliais ir granato pavidalo kutais (Iš 28:33–35)

Languotas drabužis iš geriausio lino (Iš 28:39)

Padangtė ir jos kiemas

1. **Skrynia** (Iš 25:10–22; 26:33)
2. **Uždanga** (Iš 26:31–33)
3. **Stulpas uždangai** (Iš 26:31, 32)
4. **Šventoji** (Iš 26:33)
5. **Šventų Švenčiausioji** (Iš 26:33)
6. **Užuolaida** (Iš 26:36)
7. **Stulpas užuolaidai** (Iš 26:37)
8. **Varinis stulpo pastovas** (Iš 26:37)
9. **Smilkalų aukuras** (Iš 30:1–6)
10. **Atnašinės duonos stalas** (Iš 25:23–30; 26:35)
11. **Žibintuvas** (Iš 25:31–40; 26:35)
12. **Lininis dangalas** (Iš 26:1–6)
13. **Ožkų vilnos dangalas** (Iš 26:7–13)
14. **Avikailių dangalas** (Iš 26:14)
15. **Ruonių odos dangalas** (Iš 26:14)
16. **Pastatomieji rėmai** (Iš 26:15–18, 29)
17. **Sidabrinis rėmo pastovas** (Iš 26:19–21)
18. **Kartis rėmams sutvirtinti** (Iš 26:26–29)
19. **Sidabrinis stulpo pastovas** (Iš 26:32)
20. **Varinė praustuvė** (Iš 30:18–21)
21. **Deginamųjų aukų aukuras** (Iš 27:1–8)
22. **Kiemas** (Iš 27:17, 18)
23. **Įėjimas** (Iš 27:16)
24. **Lininio audinio užtvara** (Iš 27:9–15)

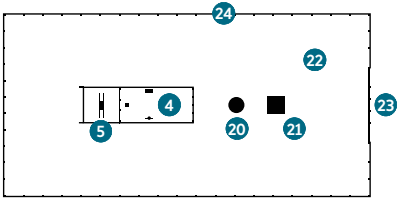

B6

Pažadėtosios žemės paskirstymas

Nukariautas kraštas padalijamas giminėms 1467 m. p. m. e.

Saulius patepamas karaliumi 1117 m. p. m. e.

4000 2000 p. m. e. / m. e. 2000

Teisėjai

1. Otnielis
2. Ehudas
3. Šamgaras
4. Barakas
5. Gideonas
6. Tola
7. Jayras
8. Iftachas
9. Ibcanas
10. Elonas
11. Abdonas
12. Samsonas

B7
Dovydo ir Saliamono karalystė
Dovydas valdė 1077–1038 m. p. m. e. Saliamonas valdė 1037–998 m. p. m. e.
Sandora su Dovydu ~1070 m. p. m. e.
4000
2000
p. m. e. / m. e.
2000
Dovydo karalystė
Saliamono karalystė
Įvežama
Išvežama
Eufratas
Tifsachas
HAMATAS
SIRIJA (ARAMAS)
Hamatas
Į Siriją ir į hetitų kraštą: žirgai, vežimai
Orontas
Tadmoras (Palmyra)
Ribla
Cedadas
Zifronas
Hacar Enanas
COBA, ARAM COBA
Lebo Hamatas
varis
Berotajas
Gebalas
Sirijos dykuma
Iš Taršišo: auksas, sidabras, dramblio kaulas, beždžionės, povai
SIDONIEČIAI (FINIKIJA)
Libano kalnai
Antilibano kalnai
BET REHOBAS
Sidonas
Damaskas
Hermono k.
Iš Tyro: kedro, kadagio mediena, auksas
Tyras
Abelis
Danas
MAAKA, ARAM MAAKA
Kabulo žemė?
Hacoras
Argobas
Bašanas
GEŠŪRAS
Helamas
Doras
En Doras
Jezreelio slėnis
Megidas
Lo Debaras
Rogelimai
Salcha
Gilbojos k.
Bet Šeanas
Jabeš Gileadas?
Tobas
Sukotai
Mahanaimai
AMONAS
Į Tyrą: miežiai, kviečiai, vynas, alyvuogių aliejus
Jopė
Cereda
Rama
Šilojas
Gileadas
Gilgalas
Raba
Gezeras
Jeruzalė
Hešbonas
Ekronas
Gatas
Betliejus
Medeba
FILISTIJA
Hebronas
Aroeras
Gaza
En Gedis
Ciklagas
Jatyras
Betelis
MOABAS
Beer Šeba
Ramotai
Micpė
Aroeras
Druskos slėnis?
Egipto sausvagė
Negebas
Tamara
varis
Punonas
Parano dykuma
EDOMAS
Arabijos dykuma
Iš Egipto: žirgai, vežimai
Iš Ofyro: auksas, brangakmeniai, mediena
Iš Arabijos: auksas, sidabras
0 mi 20
0 km 20
Ecjon Geberas
Elatas
Žemutinis Bet Horonas
Aukštutinis Bet Horonas
Gibeonas
Geba
Gezeras
Gibėja
Kirjat Jearimai
Anatotas
Nobas
Bahurimai
Ekronas
Baal Peracimai
Jeruzalė
Gihono šaltinis
En Rogelio šulinys
Bet Šemešas
Gatas
Azeka
Betliejus
Elos slėnis
Sochojas
Adulamas
Tekoja
Keila
Gilojas
Judo dykuma
Siros vandens talpykla
Hebronas
Ješimonas
Zifas
Horeša
Karmelis
Eštemoja
Maonas

B8

Saliamono šventykla

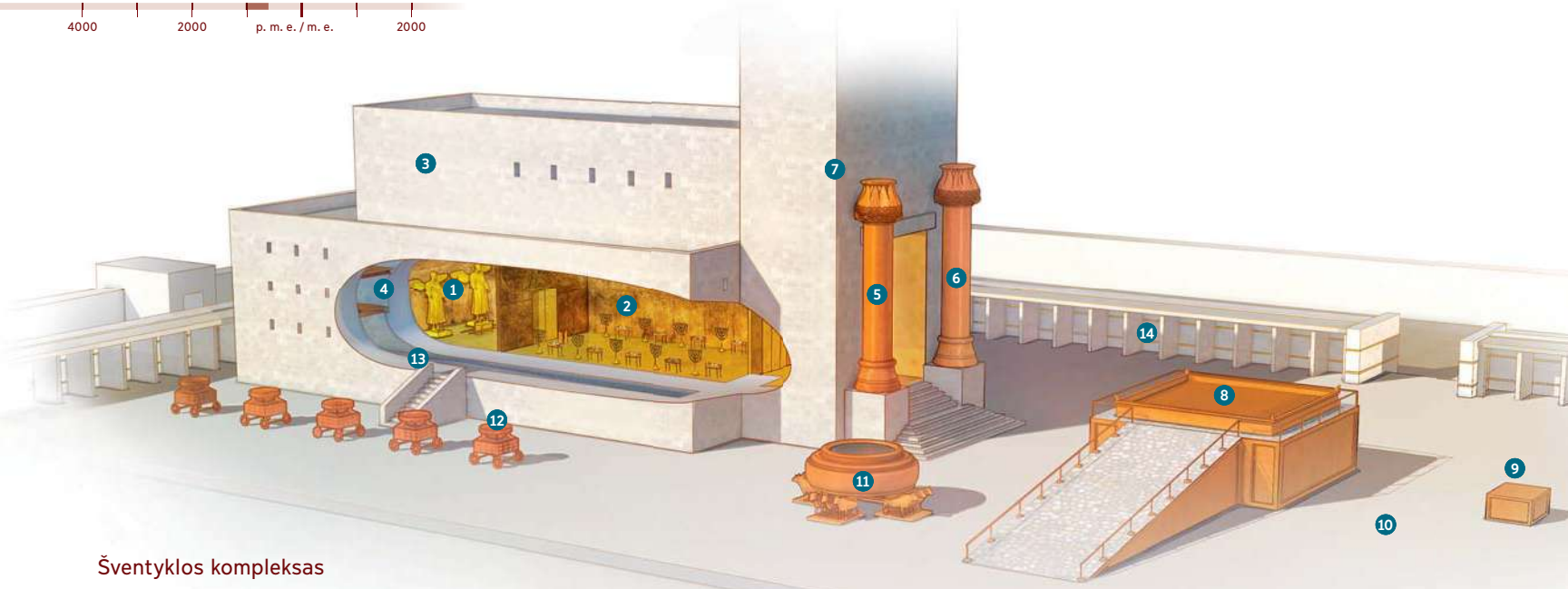

Šventyklos kompleksas

1. **Šventų Švenčiausioji** (1Ka 6:16, 20)
2. **Šventoji** (2Me 5:9)
3. **Aukštutiniai kambariai** (1Me 28:11)
4. **Priestatas** (1Ka 6:5, 6, 10)
5. **Jachinas** (1Ka 7:21; 2Me 3:17)
6. **Boazas** (1Ka 7:21; 2Me 3:17)
7. **Prieangis** (1Ka 6:3; 2Me 3:4) (aukštis nežinomas)
8. **Varinis aukuras** (2Me 4:1)
9. **Varinė pakyla** (2Me 6:13)
10. **Vidinis kiemas** (1Ka 6:36)
11. **Liedinta Jūra** (1Ka 7:23)
12. **Vežimaičiai** (1Ka 7:27)
13. **Šoninis įėjimas** (1Ka 6:8)
14. **Valgomieji** (1Me 28:12)

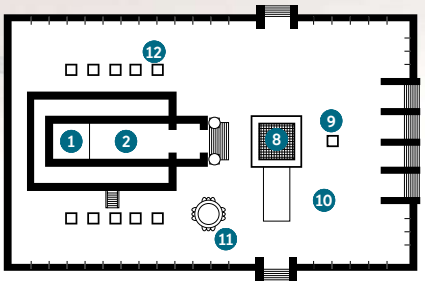

B9

Danieliaus išpranašautos pasaulio imperijos

Babiloniečiai sugriauna Jeruzalę 607 m. p. m. e.

4000 — 2000 — p. m. e. / m. e. — 2000

Babilonija

Danieliaus 2:32, 36–38; 7:4

607 m. p. m. e. karalius Nebukadnecaras sugriauna Jeruzalę

Medija ir Persija

Danieliaus 2:32, 39; 7:5

539 m. p. m. e. užima Babiloną

537 m. p. m. e. Kyras išleidžia potvarkį dėl žydų grįžimo į Jeruzalę

Graikija

Danieliaus 2:32, 39; 7:6

331 m. p. m. e. Aleksandras Didysis užkariauja Persiją

Roma

Danieliaus 2:33, 40; 7:7

63 m. p. m. e. užvaldo Izraelio kraštą

70 m. e. m. sugriauna Jeruzalę

Didžioji Britanija ir JAV

Danieliaus 2:33, 41–43

Ši pasaulinė galybė iškyla 1914–1918 m., per Pirmąjį pasaulinį karą

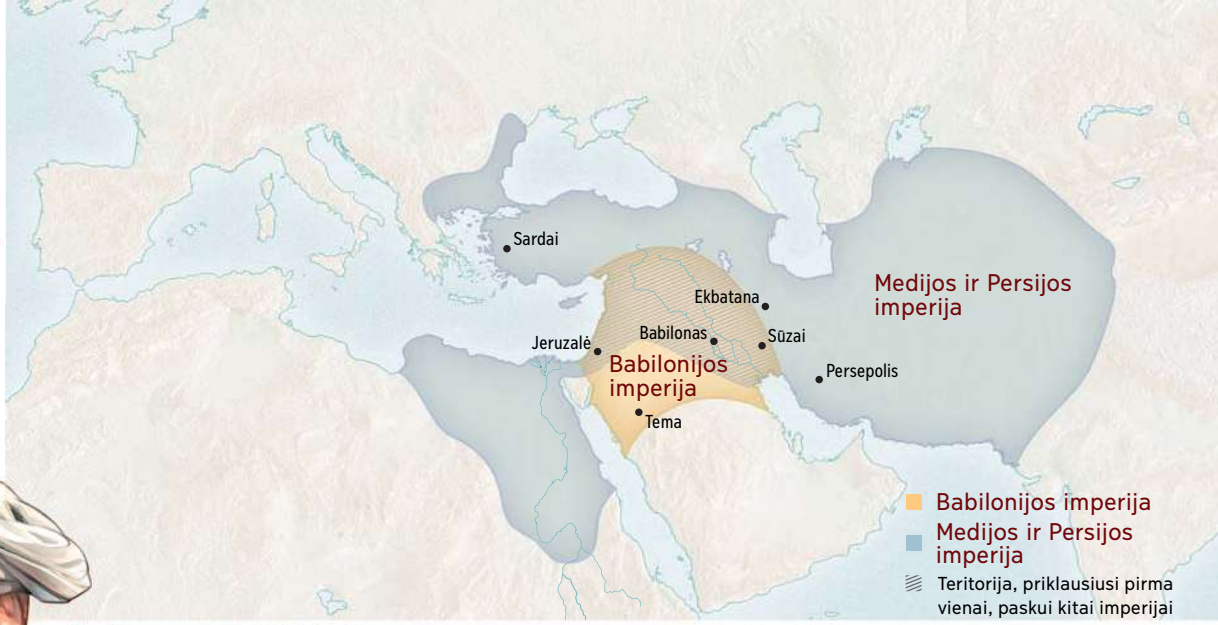

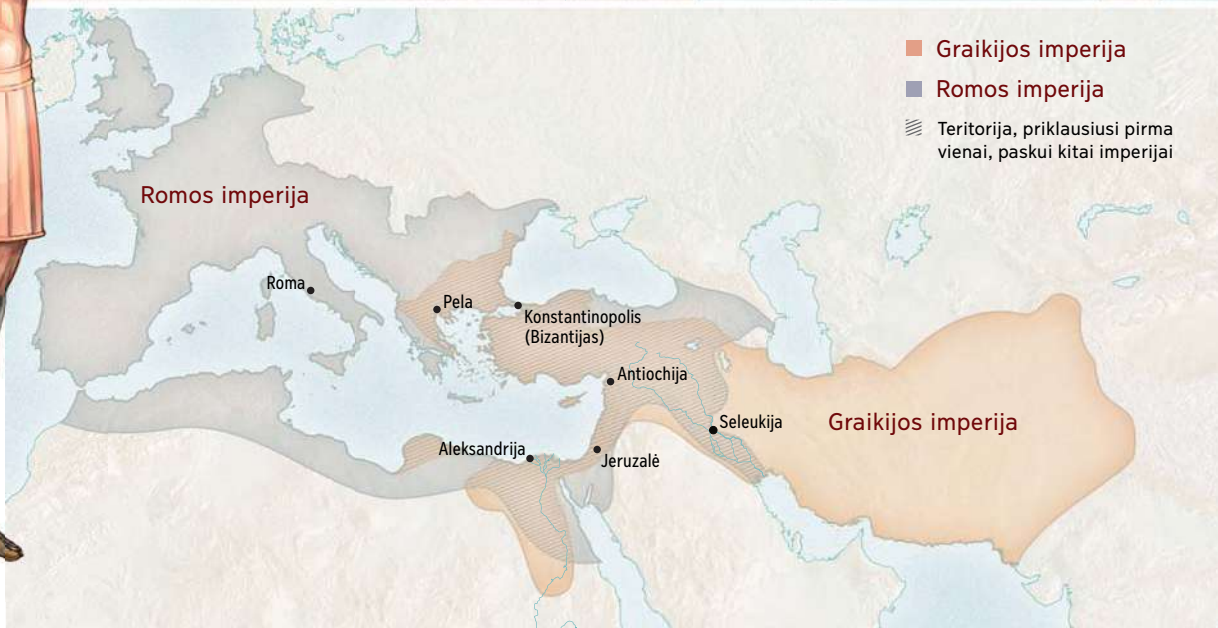

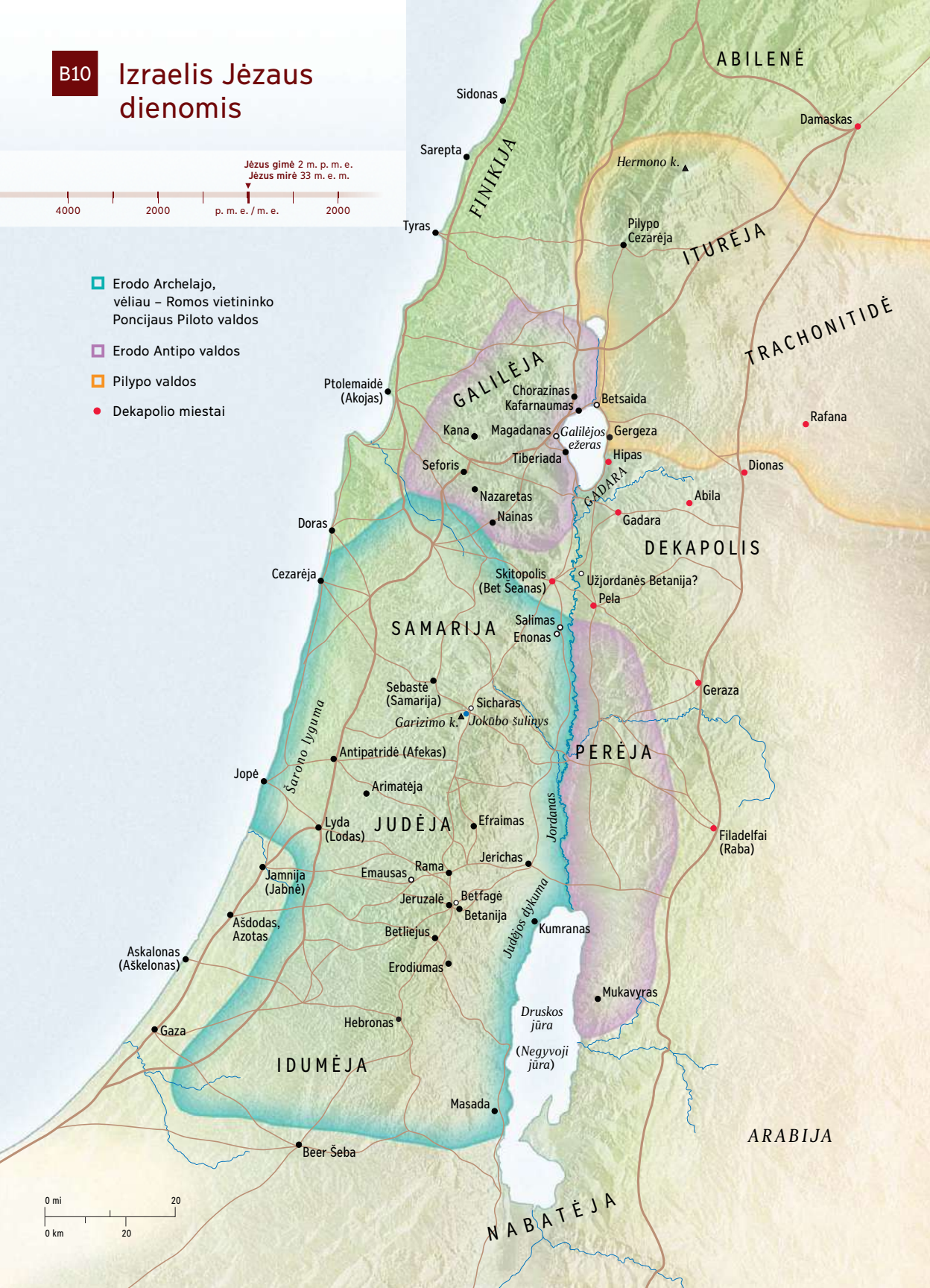
B10
Izraelis Jėzaus dienomis
Jėzus gimė 2 m. p. m. e.
Jėzus mirė 33 m. e. m.
4000
2000
p. m. e. / m. e.
2000
Erodo Archelajo, vėliau – Romos vietininko Poncijaus Piloto valdos
Erodo Antipo valdos
Pilypo valdos
Dekapolio miestai
ABILENĖ
Sidonas
Damaskas
Sarepta
FINIKIJA
Hermono k.
Tyras
Pilypo Cezarėja
ITURĖJA
TRACHONITIDĖ
Ptolemaidė (Akojas)
GALILĖJA
Chorazinas
Kafarnaumas
Betsaida
Rafana
Kana
Magadanas
Galilėjos ežeras
Gergeza
Seforis
Tiberiada
Hipas
Dionas
GADARA
Nazaretas
Abila
Doras
Nainas
Gadara
DEKAPOLIS
Cezarėja
Skitopolis (Bet Seanas)
Užjordanės Betanija?
Pela
SAMARIJA
Salimas
Enonas
Sebastė (Samarija)
Sicharas
Geraza
Garizimo k.
Jokūbo šulinys
Šarono lyguma
Antipatridė (Afekas)
PEREJA
Jopė
Arimatėja
Jordanas
Lyda (Lodas)
JUDĖJA
Efraimas
Filadelfai (Raba)
Jericho
Jamnija (Jabnė)
Emausas
Rama
Jeruzalė
Betfagė
Betanija
Judėjos dykuma
Kumranas
Ašdodas, Azotas
Betliejus
Askalonas (Aškelonas)
Erodiumas
Mukavyras
Druskos jūra
(Negyvoji jūra)
Hebronas
Gaza
IDUMĖJA
Masada
ARABIJA
Beer Šeba
0 mi
20
0 km
20
NABATĖJA

B11

Šventyklos kalnas pirmajame amžiuje

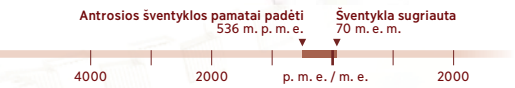

Šventyklos kompleksas

1. Šventų Švenčiausioji
2. Šventoji
3. Deginamųjų aukų aukuras
4. Liedinta Jūra
5. Kunigų kiemas
6. Izraelio kiemas
7. Moterų kiemas
8. Kitataučių kiemas
9. Užtvara (*soreg*)
10. Karališkoji kolonada
11. Saliamono kolonada
12. Antonijos tvirtovė

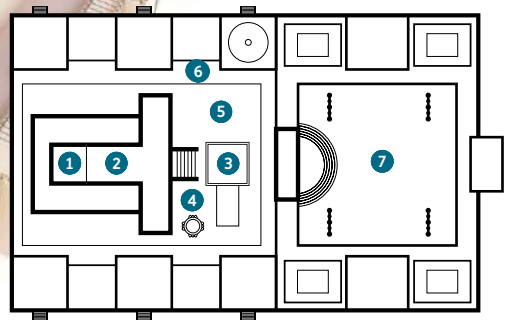

B12

Paskutinė Jėzaus gyvenimo žemėje savaitė

Jeruzalė ir jos apylinkės

1. Šventykla
2. Getsemanės sodas (?)
3. Pretorijus
4. Kajafo namai (?)
5. Rūmai, kur apsistodavo Erodas Antipas (?)
6. Betzatos maudykla
7. Siloamo maudykla
8. Sinedrionas (?)
9. Golgota (?)
10. „Kraujo sklypas“ (?)

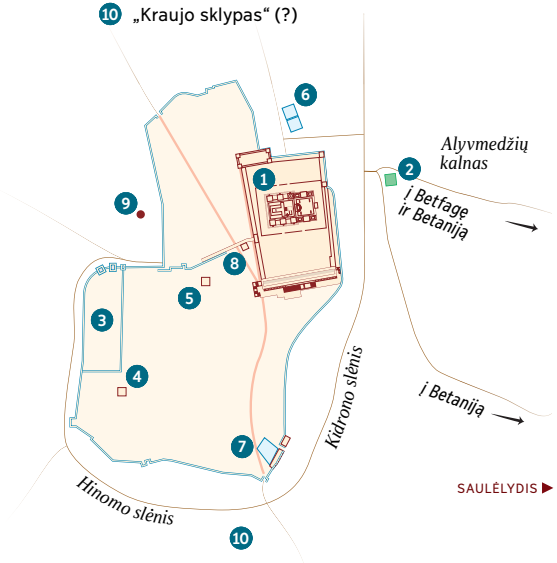

SAULĖLYDIS ▶

Žydams diena prasideda ir baigiasi saulėlydžiu

Nisano 8-oji (šabas)

- Likus šešioms dienoms iki Paschos, Jėzus atkeliauja į Betaniją

Jono 11:55–12:1

SAULĖTEKIS ▶

SAULĖLYDIS ▶

Nisano 9-oji

- Vaišės pas Simoną Raupsuotąjį
- Marija patepa Jėzų kvapiuoju nardu
- Žydai sueina pamatyti Jėzaus ir Lozoriaus

Mato 26:6–13
Morkaus 14:3–9
Jono 12:2–11

- Jėzus iškilmingai įjoja į Jeruzalę
- Moko šventykloje 1

Mato 21:1–11, 14–17
Morkaus 11:1–11
Luko 19:29–44
Jono 12:12–19

Nisano 10-oji

- Pernakvoja Betanijoje

- Anksti rytą patraukia į Jeruzalę
- Išvaro prekeivius iš šventyklos
- Iš dangaus prabyla Jehova

Mato 21:18, 19; 21:12, 13
Morkaus 11:12–19
Luko 19:45–48
Jono 12:20–50

Nisano 11-oji

- Šventykloje moko palyginimais
- Pasmerkia fariziejus
- Atkreipia dėmesį į našlės auką
- Ant Alyvmedžių kalno išpranašauja Jeruzalės žlugimą ir nusako savo būsimos paruzijos ženklą

Mato 21:19–25:46
Morkaus 11:20–13:37
Luko 20:1–21:38

Nisano 12-oji

- Jėzus ramiai leidžia dieną su mokiniais
- Judas sutaria su kunigais, kad Jėzų išduos

Mato 26:1–5, 14–16
Morkaus 14:1, 2, 10, 11
Luko 22:1–6

Nisano 13-oji

- Petras su Jonu suruošia viską Paschai
- Jėzus ir kiti apaštalai atvyksta vakarop

Mato 26:17–19
Morkaus 14:12–16
Luko 22:7–13

Nisano 14-oji

- Jėzus su apaštalais valgo Paschos vakarienę
- Nuplauna apaštalams kojas
- Išsiunčia Judą
- Įsteigia Viešpaties vakarienę

Mato 26:20–35
Morkaus 14:17–31
Luko 22:14–38
Jono 13:1–17:26

- Getsemanės sode Jėzus išduodamas ir suimamas 2
- Apaštalai pabėga
- Kajafo namuose Jėzų teisia Sinedrionas 4
- Petras išsigina Jėzų pažįstąs

Mato 26:36–75
Morkaus 14:32–72
Luko 22:39–65
Jono 18:1–27

- Jėzus vėl stoja prieš Sinedrioną 8
- Nuvedamas pas Pilotą, 3 paskui pas Erodą, 5 tada vėl pas Pilotą 3
- Nuteisiamas mirti ir prikalamas prie stulpo Golgotoje 9
- Apie trečią valandą popiet Jėzus miršta
- Kūnas paimamas ir palaidojamas

Mato 27:1–61
Morkaus 15:1–47
Luko 22:66–23:56
Jono 18:28–19:42

Nisano 15-oji
(šabas)

- Pilotas leidžia pastatyti prie Jėzaus kapo sargybą

Mato 27:62–66

Nisano 16-oji

- Moterys nuperka kvepalų Jėzaus kūnui patepti

Morkaus 16:1

- Jėzus prikeliamas
- Pasirodo savo mokiniams

Mato 28:1–15
Morkaus 16:2–8
Luko 24:1–49
Jono 20:1–25

B13

Krikščionybės plėtra

Šventoji dvasia išliejama
33 m. e. m. per Penkiasdešimtinės

4000 2000 p. m. e. / m. e. 2000

Pauliaus kelionės

- **~47–48 m. e. m.** pirmoji misionieriška kelionė
- **~49–52 m. e. m.** antroji misionieriška kelionė
- **~52–56 m. e. m.** trečioji misionieriška kelionė
- **~58–61 m. e. m.** kelionė į Romą ir įkalinimas

- Pradinis taškas
- Miestai, minimi Apreiškimo knygoje

ILYRIJA
DALMATIJA
Juodoji jūra
Roma
Trys Tavernos
Apijaus prekyvietė
Apijaus kelias
Puteolai
ITALIJA
Brundizijus
Dirachijus
Apolonija
MAKEDONIJA
Neapolis
Filipai
Amfipolis
Tesalonika
Berėja
Apolonija
Egnacijaus kelias
Samotrakė
MYZIJA
BITINIJA
PONTAS
Troadė
Adramitija
Asas
Pergamas
Mitilenė
Chijas
Tiatyrai
GALATIJA
FRYGIJA
AZIJA
Sardai
Filadelfai
Smirna
Efezas
Laodikėja
Kolosai
Pisidijos Antiochija
Ikonijus
Listra
Derbė
LIKAONIJA
KAPADOKIJA
KILIKIJA
Tarsas
Nikopolis
GRAIKIJA
ACHAJA
Atėnai
Korintas
Kenchrėja
Samas
Miletas
Patmas
Kosas
Knidas
Atalija
Pergė
PISIDIJA
PAMFILIJA
LYKIJA
Patara
Myra
Rodas
Regijus
Sicilija
Adrijos jūra
Sirakūzai
Malta
Kreta
Feniksas
Kauda
Puikiosios Prieplaukos
Salmonės kyšulys
VIDURŽEMIO JŪRA
Seleukija
Sirijos Antiochija
SIRIJA
Kipras
Salaminas
Pafas
FINIKIJA
Sidonas
Damaskas
Tyras
Ptolemaidė
Cezarėja
Antipatridė
Pela
Jopė
Jeruzalė
Ašdodas
Lyda
Gaza
Kirėnė
Sirtas
LIBIJA
Aleksandrija
EGIPTAS
NABATĖJA
ARABIJA
ETIOPIJA

0 mi 150
0 km 150

Verslas ir prekyba

Skysčių matai

Koras (10 batų / 60 hinų)
220 L

Batas (6 hinai)
22 L

Hinas (12 logų)
3,67 L

Logas (1/12 hino)
0,31 L

Biralų matai

Homeras (1 koras / 10 efų)
220 L

Efa (3 sejos / 10 omerų)
22 L

Seja (3⅓ omero)
7,33 L

Omeras (1⅘ kabo)
2,2 L

Kabas
1,22 L

Stuopa
1,08 L

Ilgio matai

Ilgoji nendrė (6 ilgosios uolektys)
3,11 m

Nendrė (6 uolektys)
2,67 m

Jūros sieksnis
1,8 m

Ilgoji uolektis
(7 plaštakos)
51,8 cm

Uolektis (2 sprindžiai / 6 plaštakos)
44,5 cm

Trumpoji uolektis
38 cm

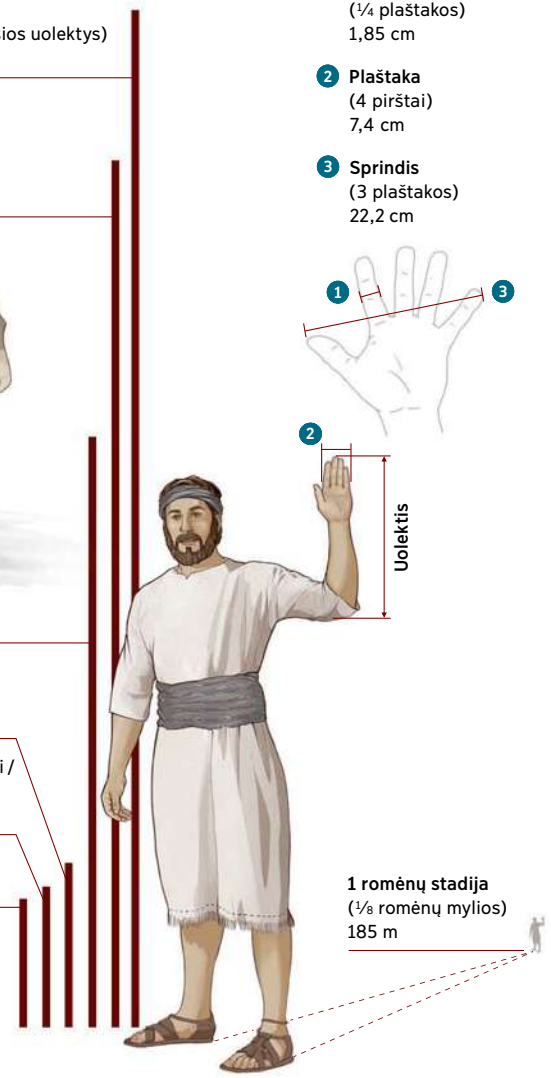

1 **Pirštas**
(¼ plaštakos)
1,85 cm

2 **Plaštaka**
(4 pirštai)
7,4 cm

3 **Sprindis**
(3 plaštakos)
22,2 cm

1 romėnų stadija
(⅛ romėnų mylios)
185 m

Piniginiai vienetai ir svorio matai hebrajiškuosiuose raštuose

Gera (1/20 šekelio)
0,57 g
10 gerų = 1 beka

Beka
5,7 g
2 bekos = 1 šekelis

Pima
7,8 g
1 pima = 2/3 šekelio

Šekelis
11,4 g
50 šekelių = 1 mina

Mina
570 g
60 minų = 1 talentas

Talentas
34,2 kg

Šekelis

Darikas
(persų; auksas)
8,4 g
Ezros 8:27

Svaras (romėnų)
327 g
Jono 12:3

„Svaras kvapiojo aliejaus – gryno nardo“

Mina
100 drachmų
340 g
Luko 19:13

Maždaug 100 dienų uždarbis

Talentas
60 minų
20,4 kg
Mato 18:24
Apreiškimo 16:21

Maždaug 20 metų uždarbis

Piniginiai vienetai ir svorio matai graikiškuosiuose raštuose

Leptonas
(žydų; varis arba bronza)
½ kvadranso
Luko 21:2

Kvadransas
(romėnų; varis arba bronza)
2 leptonai
Mato 5:26

Asas
(romėnų ir Romos provincijų; varis arba bronza)
4 kvadransai
Mato 10:29

Denaras
(romėnų; sidabras)
64 kvadransai
3,85 g
Mato 20:10

Drachma
(graikų; sidabras)
3,4 g
Luko 15:8

Didrachma
(graikų; sidabras)
2 drachmos
6,8 g
Mato 17:24

Antiochijos tetradrachma

Tyro tetradrachma (sidabrinis Tyro šekelis)

Tetradrachma
(graikų; sidabras; dar vadinama sidabriniu stateru)
4 drachmos
13,6 g
Mato 17:27

1 dienos (12 valandų) uždarbis

2 dienų uždarbis

3 dienų uždarbis

4 dienų uždarbis

Hebrajų kalendorius

VIDUTINĖ TEMPERATŪRA

0 °C 10 °C 20 °C 30 °C

NISANAS (ABIBAS)	**14** Pascha **15–21** Neraugintos duonos šventė **16** Pirmųjų vaisių atnašavimas	Lietūs ir tirpstantis sniegas patvindo Jordaną	Miežiai
IJARAS (ZIVAS)	**14** Antroji Pascha	Prasideda sausasis sezonas, vyrauja giedra	Kviečiai
SIVANAS	**6** Savaičių šventė (Penkiasdešimtinės)	Vasariškai karšta, giedra	Kviečiai, pirmosios figos
TAMŪZAS		Karštis didėja, vietomis iškrinta didelė rasa	Pirmosios vynuogės
ABAS		Didžiausi karščiai	Vasaros vaisiai
ELULAS		Kaitra tęsiasi	Datulės, vynuogės ir figos
TIŠRIS (ETANIMAS)	**1** Trimitų šventė **10** Permaldavimo diena **15–21** Palapinių šventė **22** Iškilmingas sambūris	Vasara baigiasi, prasideda ankstyvieji lietūs	Ariami laukai
HEŠVANAS (BULAS)		Lynoja	Alyvuogės
KISLEVAS	**25** Pašventinimo iškilmės	Lyja daugiau, šąla, kalnuose pasninga	Kaimenės sugenamos žiemoti
TEBETAS		Šalta ir žvarbu, lietinga, kalnuose sninga	Auga pasėliai
ŠEBATAS		Orai šyla, vis dar lyja	Žydi migdolai
ADARAS	**14, 15** Purimo šventė	Dažna perkūnija, iškrinta kruša	Linai
VEADARAS	Keliamasis mėnuo, pridedamas septyniskart per 19 metų		

Jei pageidautumėte daugiau informacijos, apsilankykite interneto svetainėje **www.jw.org** arba rašykite Jehovos liudytojams artimiausiu adresu.